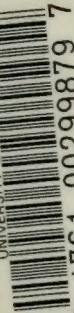

UNIVERSITY OF TORONTO

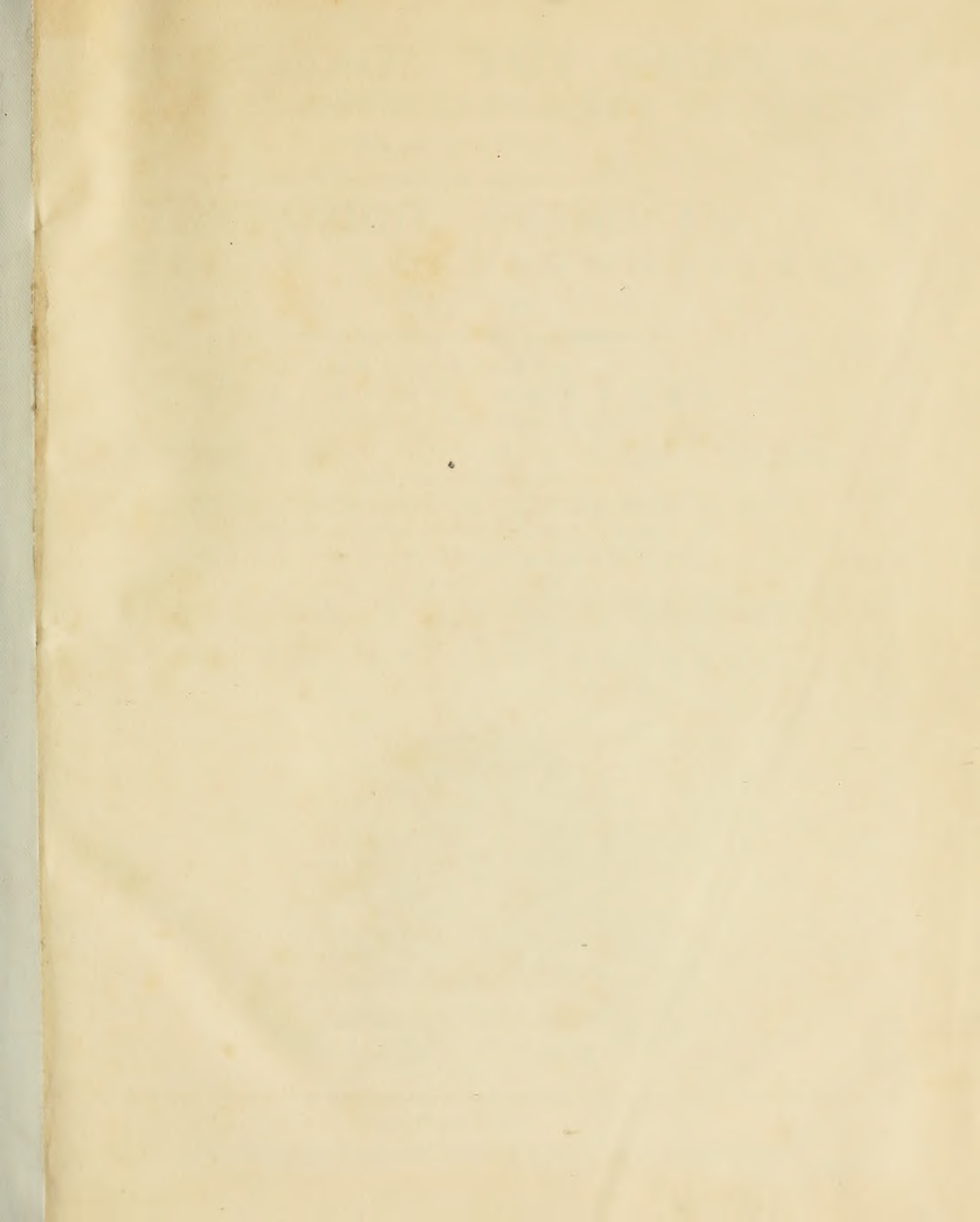

3 1761 00299879 7

PA3 RESERVE

T 4 1/2
Vi. 1/2

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΤΟΥ ΟΛΟΡΟΥ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ
BIBLIA OKTΩ.

THUCYDIDIS, OLORI FIL.
DE BELLO PELOPONNESIACO
LIBRI VIII.

AD EDITIONEM
CAR. ANDR. DVCKERI
CVM OMNIBVS AVCTARIIS RECUSI

ACCESSERVNT VARIAE LECTIONES DVORVM CODICVM
ANIMADVERSIONES

IOANNIS CHRISTOPHORI GOTTLBERI A. M
RECTORIS QVONDAM SCHOLAE PROVINC. MISNICAE

COEPTVM OPVS PERFECIT
SVAS NOTAS ADIECIT

INDICEM DVCKERI ET GLOSSARIVM GOTTLBERI
AVXIT

CAROLVS LVDOVICVS BAVERVS A. M
SCHOLAE AD HIRSCHBERGAM RECTOR.

LIPSIAE
SVMTIBVS ENGELH. BENIAM. SCHWICKERTI, A. MDCCLXXX.

PA

4453

A2

1790

V-1

30034

19-3-18

WITHDRAWN FROM VICTORIA UNIVERSITY LIBRARY

C. L. BAVERI PRAEFATIO.

Quod vsu fere venire videamus, vt, qui in aliquo certo genere literarum vel parte versentur, omnes quidem veluti regiones eius prouinciae peruagentur, neque vllam earum ex cura sua studiosae sepositam habeant, ita tamen, vt, in reliquis quasi peregrinantes, in vna tamen habitent, vt sedem collocent, vnde etiam si ad reliquas excurrerint, tamen libenter ad illam, veluti notiores aut familiariores, id est, reliquis gratiores, recurrent: id ab illis vtique fieri, deprehendas, quibus, propter infinitam fere copiam, varietatemque insignem, quarum rerum, qua orationis, et detur hoc facere, et vero prouentum sit, propter similitudinem, ac veluti *συμπάθειαν*, quae cuiusque ingenio intercedat cum aliqua materia studii sui tam late diffusi ac pertinentis, in qua parte et libentius et vero promptius faciliusque, ob id ipsum, versetur; salubriter admodum consulente Deo literarum quoque bonarum studiis, nihil vt intactum negligatur, nihil spreum iaceat, aut ob difficultatem repudietur, sed partibus pro virili cuiusque parte tractandis in summam proficiatur. Ita, Ernestium, ipse testis audiui, et vero alii sciunt, cum omnes scriptores pari fere amore studioque prosequeretur, Ciceroni tamen prae ceteris deditum fuisse. Hunc nimirum et in schola pluribus horis, quam alios, quin assidue et continuo, interpretabatur; in hoc legendo semper versari iubebat; quod ipsum (adeo sua cuique mens est, suum ingenium, sua quemque voluptas trahit!) ne discipulo quidem mihi, tum impense amanti magistrum et vnicuique admiranti, persuaderet, aut eriperet, quin multo magis inuitatus tenerer periodica Liuii implicatione et coagmentatione; quam ita penitus combiberim, vt etiam in meam orationem redundarit, breuiiores sententias plane refugientem, participiorum et periodorum salebras consectantem, et, quae coniuncta videam, vt iungi posse, vno ambitu complexam; impeditiorem ideo multis visam et obscuriorem; quam ipse subinde reuocare studuerim ad leniorem simplicitatem; vt tamen aequum censerem, expectare, vt, qui vere Latina legere vellet, Liuianae quoque orationis gnarus accederet. Sed non imitatio modo difficilius orationis mihi placuit, sed multo magis *interpretatio*, cui latior campus et operosior pateat per difficiliora, quibus intelligendis etiam auditores meos subigere gestiam. Quid mirum, si et *Thucydidis* oratio placuit illa similitudine impeditioris obscuritatis, interpretem poscentis et exercentis sat diligentem? Quod, mature satis propositum mihi, vt qui mihi persuasisset, arcem et vim omnem disciplinae Ernestianae positam esse in intelligentia interpretandi, effecit,

vt mature satis cupideque versatus in tractando Thucydide iam primum scribendi vel libelli edendi periculum facerem specimenque proponerem de *LECTIONE* Thucydidis optima *interpretandi disciplina*, quam post quinquennium exciperent *Conciones Thucydideae* a me editae; ex qua opera nata prodiit *Philologia Thucydideo-Paullina*; quippe et Paullum eadem orationis difficultas eidem mihi commendabat. Quin et *Lexicon* vel *Glossarium Thucydideum* cum *Figurarum* eius *Notatione*, iam ex parte conieceram in chartas, editurus, nisi aut alia interuenissent mihi demandata, aut sine ipso Thucydide satis probaretur talis opera redemptori librario; cuius copiam, plane vt scirem, me debere obsequi huic studio meo, mihi obtulit casus plane inopinatus, abruptae huius operae per mortem praematuram B. Gottleberi, Scholae Prouinc. Misnicae Rectoris Celebris, cui primitus demandata haec editio per Ampliff. Schwickertum, Lipsiae florentem Bibliopolam, morte B. Auctoris velut hereditario ad me transmissa, nunc prodire incipit, faxit Deus, feliciter! Hic ego quid praestiterim forte, non meum est interpretari, sed peritorum existimatio et aequorum. Opera tamen data est, a redemptore quidem, Viro Opt. vt *textus Graecus Duckerianae* Editionis, cum *Scholiis* Graecis, *Notis* deinde Virorum Summorum, H. Stephani, Hudsoni, Waffii, Duckeri, accurate exscriberetur, adiecta vel seruata Interpretatione Lat., tum deinde *B. Gottleberi* Annotationes, quoad ab illo compositae pergerent, Duckerianis suggererentur, quas, extremo loco, meae exciperent. Quae subiecta sunt a Viris Doctiss. Editioni, et hic in extremo reddentur, vt prolixiora, quam quae, *Notis* inserta, sub textum subiicerentur. *Indicem* quidem e Duckeriano, Gottleberiano, et meo, conflatum dabimus. Equidem sedulo feci, vt, quae explicari iuberet ipse contextus, ipsi subiicerem; de singulis vocabulis ad Indicem ablegarem: Gottleberi Annotationes, quoad exstarent, integras adderem, nullo admodum verbo omisso aut mutato, ne vbi leuiores quidem aut minime necessaria apponere, aut minus Latine scribere, mihi subinde visus esset, multo magis, vbi dissentiret mecum, aut me reprehendisset: quibus satisfacere interdum studui: in plerisque tamen mecum sentit, quin me auctore vtitur. Praeclarissimam autem operam praestitisse censendus est copia data *Variae* *Lectionis* duorum *Codicum*: alterius *Augustani*, de quo exponit Cel. Mertens, Ill. Gymnas. August. Rector dignissimus, in *Diatribae* 2. de *Augustanae Biblioth. Cimeliis*, Pag. VIII. n. 3. his verbis:

„Magnae venustatis codex membranaceus, quo totus Thucydides comprehenditur. Est ille pulcherrima librarii manu scriptus, paucis tantum foliis exceptis, quae recentiorum produnt manum, cum a vetustate, tum ab elegantia, quibus ille Demosthenem (nempe Codicem Demosthenis, prius ibi memoratum,) superat, multum commendandus. Atque miror, cur, praeter Hoeschelium, qui quasdam lectionis varietates, olim excerptas, Stephano dedit, nemo in hunc codicem, quo elegantior non habemus, studiose inquisuerit, eumque tractauerit curiosius. In Reuseri Catalogo p. 69. n. 40. recensetur in hunc modum: Thucydidis historia-

rum libri octo cum scholiis ad marginem, (minutis, sed nitidis sane literis). Habet ille codex, uti Demosthenis, iota, quod posteriori tempore subscribere coeptum fuit, ad latus adiectum v. c. ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ, literas Demosthenicas, supra memoratis, et elegantiores et maiores, eundem atramenti colorem, sed formam, quam dicimus, maximam, et nobiliorem membranam. A tineis et musculis fartus et integer est servatus et purus; scriptura calligraphi rationem docet, exceptis octo foliis, quae tachygraphi modum prae se ferunt. In priori pagina, pinguiori et posteriori manu adiecta haec verba leguntur: αὐτὴ ἡ βίβλος ἐστὶ τῆ μητροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν Ἰσιδώρου, ἣν ἐν τῆς πόλεως αἰχμαλοτισθεῖσαν, (ita Mertens — non ω dubium a manu scriptoris, an perperam typis expressum,) ἐξηγησεκεν (ita rursus, non ο,) ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆ. Hic in marg. Diatribes Gottlebero transmissae adscripsit Vir Amplif. qui Cod. contulisset. Hic defunt sequentia: καὶ πρὸς οὐκ ἂν τύχοιεν περιπεσεῖν, εὐχέσθω τῇ ψυχῇ τέτων κεκτημένων τῶ λυτρωθῆναι τῆς αἰωνίης κολάσεως καὶ τῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ βασιλείας τυχεῖν. Et postica paginae parte: ἐκοιμήθη ἡ ἀγία κυρία μὲν ἡ μοναχὴ κυρία Θεοδώρα ῥαβλαῖνα κωνσταντινουπόλεως, κομνηνῆ ἡ Παλαιολογῆ, ἡ ἐξαδέλφη τῆ εὐσεβεστάτης βασσιλέως κυρίας Ἀνδροῦκας, ἐν ἔτει σωθ! Ἰνδικτῖωνος ἰδ κατὰ τὴν 5 δεκεμβρίου μηνός. ὄρα 5 τῆς αὐτῆς νυκτός. Cuiusmodi historiolas vel ad calcem, vel ad frontem libri, adicere quoque moris fuit librariis, quippe quos vel annum, vel mensem, vel diem, vel horam, qua absolutus fuit liber, aliquoties adscripsisse animaduertes. Fuit Graecorum ratiocinandi modus ille, qui ab orbe condito vsque ad natum Christum numerat annos 5508. quos si demas, annum Christi reperies. Locus autem, quem in tabula vides, literis vulgaribus ita legitur: Καὶ τὰς διαβολὰς, καὶ περὶ τῶν φοινίσσων νέων καὶ τῶν ἀλλῶν ὡς εὐπρεπέστατα ἀπολογήσεται. καὶ ἀφικόμενος πρῶτον ἐς ἔφεσον, θυσιᾶν ἐποιήσατο τῇ Ἀρτέμιδι, ὅταν ὁ μετὰ τῆτο τὸ θερος χειμῶν τελευτήσῃ, ἐν καὶ εἰκοσὸν ἔτος πληρῆνται“. Complura hic perperam expressa mutare nolui, quae forte in ipso Cod. ita essent; cuius Notationi Mertensianae adscripsit in Exemplo Diatribes ad B. Gottl. transmissio, Vir Cl. a quo collatum Cod. accepisset, Germanice quidem, sed a me hic Latine reddito: Codex 269. foliis (scidis) exaratus. Scholiorum literae in quibusdam paginis sane evanuerunt. Duae paginae, alia alia loca desideratae, a manu alia redditae, obiter intuenti videantur orientabilibus literis scriptae; reliqua quidem venuste et distincte exarata. Nusquam est litera maior initialis, neque nominibus propriis (hominum aut locorum) neque initio sententiae“. (Scholia addita habet, in margine pleraque, inter versus quaedam.)

Hunc ergo Codicem diligenter collatum a Clar. V. accepit Opt. Schwickertus, et per duos libros priores Lectionis varietatem Duckerianae edit. addidit B. Gottleberus, ego reliquis. Quod idem pari modo factum est in altero Codice, quem *Mosquae* collatum, dum ibi agebat, B. Editori tradidit Cel. et Excell. Matthaei, P. P. mox successor ipsius B. Gottleberi, nunc Professor Vitebergensis: cuius Codicis descriptionem addimus et ipsam verbis Doctiff. Matthaei, ad me humaniter perscriptam.

„Notitia Codicis. (Mosqu.)

„Seruatur nunc in bibliotheca sanctissimae Synodi Mosquensis, estque, eorum, qui sunt in forma maiori, CCXVII. Fuit quondam in bibliotheca Maximi Margunii, *ἐπισκόπος κυθήρων*, vt ipse sua manu notauit. Eo mortuo cum aliis illius libris translatus est in monasterium montis Athus Iberorum, ac denique regnante Petri M. patre Mosquam. Complectitur folia CCLI. estque chartaceus. Scriptus videtur in Italia ineunte seculo XV. continet historiam Thucydidis cum scholiis, eiusdem vitam, quae in Edit. Duck. legitur p. 10. 11. 12. epigrammata, quae ibidem leguntur p. 12 et 17. nec non Dionysii Halicarnassensis (in Cod. *ἀλικαρνασσεως*;) libellum, *περὶ τῶν Θουκυδίδε ιδιωμάτων*. Hic libellus tamen sine caret. Desinit enim in vocabulis *παρομοίων καὶ παρισώσεων* p. 136. vers. 35. edit. Sylburg. In principio et in fine historiae Thucydidis adscripta sunt non nulla Scholia in marginibus a manu recentiori. Ab eadem manu post finem historiae in proxime sequenti folio haec nota reperitur: *Ἀντώνιος μεδιολανεύς κηὲς τὸ γένος κατὰ ἐνότυα ταύτῃ τῇ βιβλίῳ σχόλια ἐπέθηκε*“.

Et huius ergo Codicis Lect. Var. reliquis sex libris adscripsi. Omnino tamen monuerim Encliticarum in illo Cod. negligi Grammaticam rationem, accentum reicientium in vocabulum prius; immo retinere accentum, nec prius vocab. mutare in grauem: velut, pro *αὐτόν τε*, scribitur *αὐτόν τὲ*, et sic perpetuo; quod, semel notatum, in singulis notari, non magis attineat, quam plura praefari, redditurum post absolutam Editionem Textus Duckeriani, (et praeterea additorum in Edit. Duckeri,) quae addenda aut ipsi mihi, aut ab aliis monito, vel Opt. Schwickerto, visa fuerint; quibus reddendis plus forte otii, vel temporis deinde suppeditet. Deus bene vertat!

Dab. Hirschbergae, Verni mercatus-Lipsf. tempore, 1790.

Θ Ο Υ Κ Υ Δ Ι Δ Ο Υ

Β Ο Λ Ο Ρ Ο Υ

ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ

THVCYDIDIS O L O R I F.

HISTORIAE LIBER PRIMVS.

EPITOME LIBRI I.

Epidamnii bello pressi, cum, Corcyraeis auxilium negantibus, Corinthiorum implorassent opem, colonos ab ipsis praesidiumque acceperunt. Cap. XXIV. XXV. Ob id Corcyraei Epidamnium circumfident: ipsisque nauali acie Corinthiis victis, oppidum capiunt. XXIX. Cum vero vi maiore ultionem Corinthii pararent, Corcyraei ad societatem Atheniensium confugiunt, et, impetrato subsidio, nauali praelio cum Corinthiis decernunt: in eo Athenienses cum Corinthiis manus conferuerunt. LI. Sic foedus violatum. LII. Potidaea ab Atheniensibus defecit. Eam Athenienses, praelio fufis Corinthiis, qui subsidio venerant, obsidione cingunt. LXII. Lacedaemonii, concilio sociorum aduocato, ruptum ab Atheniensibus foedus censent; bellum decernunt. LXXXVIII. CXXIV. Hinc cum, saepe missis ultro citroque legatis, non conueniret, Athenienses et ipsi, auctore Pericle, bellum iusserunt. Veteris praeterea Graeciae status, Atheniensis Reipublicae incrementa. LXXXIX. Pausaniaeque et Themistoclis interitus referuntur. CXXVIII. CXXXV.

V A R I A E L E C T I O N E S.

a Θουκυδίδου ιστοριῶν πρώτη Codd. vet. τῶν εἰς δυτὴν (διεξημένον βιβλίον scil.) τὸ πρῶτον Codd. al. teste Stephano. Θουκυδίδου ιστοριῶν συγγραφῆς βιβλίον πρῶτον Ar. Θουκυδίδου συγγραφῆς πρώτης Ald. Basf. Θουκυδίδου Ὀλέου ιστοριῶν ε. Flor. Θουκυδίδου συγγραφῆς τὸ πρῶτον. Cl. Titulus deest in Cod. Gr. vt et pagina vna et altera. Θουκυδίδου Ἑλληνικῶν ιστοριῶν βιβλίον α Reg. Aug. Θουκ. συγγραφῆς πρῶτον. in Mosqu. συγγραφῶν πρώτη. In Cass. partim e vetere, partim e recentiore scriptura apparebat fuisse Θουκυδίδου συγγραφῆς πρῶτον. Basf. cod. Θουκυδίδου ιστοριῶν α. *b* Aug. omittit Ὀλέου et τδ. τδ Ὀλέου (quomodo Editi omnes in libris seqq.) seu τῷ Ὀλέου potius legendum censent Alii.

A D N O T A T I O N E S.

b ΟΛΟΡΟΥ] Deest in Codd. MSS. In sequentibus libris ΤΟΥ ΟΛΟΡΟΥ habent caeterae Editiones. Nos tamen, ne qua in titulo foret discrepanti, articulum negleximus. HVDS. Inter eos, qui Ὀλέου legunt, eminet auctor vitae eius Marcellinus. Ὀλέου auctor Epigr. in Anthol. I. 44. ac vide Thucyd. IV. 104. WASSE.

ΘΟΥΚΥΔΑΙΔΗΣ Ἀθηναῖος ἔπι ξυλόγραφος τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων, ὡς ἐπο-
 λήθηται πρὸς ἀλλήλους· ἀρχαίμενος εὐθύς καθισταμένος, καὶ ἐλπίσας μέγαν τε ἔσοσθαι καὶ
 ἀξιολογώτατον τῶν προγεγενημένων· τεκμαιρόμενος, ὅτι ἀκμάζοντες τε ἦσαν ἐς αὐτὸν ἀμφοτέροι πα-
 ραισκευῆ τῆ πάσῃ, καὶ τὸ αἴλλο Ἑλληνικὸν ἔργον ξυνοτάμενον ἑπὶ ἐκατέρως, τὸ μὲν εὐθύς, τὸ δὲ καὶ

VARIAR LECTIONES.

c Plut. in Lyo. p. 227. Reisk. laudat in hoc libro: Θεουκιδης ἐπι τοτε Πελοποννησιακῆ. Θεουκιδης Ὀλέρι (vel τε Ὀλέρι) a Thucyde scriptum
 fuisse permutatum habet A. Sch. b. innot. in Thucyd. ἔπι ξυλόγραφος et supra scriptum ζον Reg. Eulath. ad Od. d. p. 1501. συλλογῶν, memoriae
 In. G. M. x palaeograph. ἔπι vel ζον ὀλίγοι. Ut et an. sep. deinde in eodem haec vox fere semper sine rasura vno v. scribitur, quod hic
 semel conuulsa eius est. ἔπι ξυλόγραφος, C. III. antiquiss. v. net. Paullo post τεκμαιρόμενος τε apud Dionys. de comp. verb. p. 163. Reisk.
 Paullo ante Marg. Flor. Vin. habet ἐπι quae glossa est. Vallart legisse ἐπι, suspicetur quispiam ex eius interpretatione, inquit Steph.
 f) πρὸς ἐκατέρως desunt in Cass. vt etiam in Aug. Man. rec. superscriptis πρὸς ἐκατέρως.

ANNOTATIONES.

ΘΟΥΚΥΔΑΙΔΗΣ Ἀθηναῖος.] Suspicor, vel potius persuasum
 habeo, scriptum a Thucyde fuisse ΘΟΥΚΥΔΑΙΔΗΣ τῷ Ὀλέρι,
 Ἀθηναῖος. Vel, Θεουκ. Ὀλ. Ἀθ. absque articulo. Duo sunt
 autem, quae me in hanc opinionem adducunt: vnum, quod
 paternum ipse nomen adiecerit, libro quarto, de se ipso
 loquens, pag. huius editionis 273, in fine, Θεουκιδῶν τὸν
 Ὀλέρι, ἔς τὰδε ξυλόγραφον. Alterum, quod verisimile sit,
 quum essent alii et eodem tempore, qui nomen idem habe-
 rent, cum aliquid, quo ab illis discerni posset, adiecisset.
 Quod autem esse dico verisimile, ab ipso Scholiaste tanquam
 certum traditur. Dicit enim, illum voluisse discerni pone-
 nere (nam hoc est ἀντιδιαφέλλειν) inter se et alios, qui idem
 eodem tempore nomen habebant. Vnde etiam colligere
 est, illum ita, vt legendum mihi videri dixi, legisse: vide-
 licet, Θεουκιδῆς τῷ Ὀλέρι. Quae enim aliqui a Thucyde
 ἀντιδιαφέλλειν posita dici possent? Sed tamen non aliud a Scho-
 liaste scribitur, (obiciet aliquis) quam illum nominis sui
 mentionem fecisse. Hoc quidem fateor: verum deprauata
 fuisse et Scholiastae lectionem respondeo, vt illi cum
 ea, quae esset apud Thucydem, conueniret. Quum enim
 apud eum legisset, Θεουκιδῆς τῷ Ὀλέρι, annotasse, πάντως
 μέμνηται τῷ οὐκίς καὶ τῷ πατρὸς (vel τῷ τῷ πατρὸς) ὀνόματος:
 sed quum illa verba τῷ Ὀλέρι librarij alicuius incuria inter-
 cidissent, ita vt iam verum non comperiretur, quod Scho-
 liastes de adiecto etiam patris nomine scribebat, aliquem
 verba illa καὶ τῷ πατρὸς apud eum expunxisse: vt (quemad-
 modum dixi) quae apud Scholiastam legentur, cum lectio-
 ne, quae apud Thucydem exstabat, consentirent. Quid-
 nam hic mihi opponent, qui quam habemus γραφὴν tueri
 volent? Non aliud (quod sciam) opponere mihi poterunt,
 quam hoc, Dionysium Halicarnassensem, et quosdam alios lo-
 cum hunc afferentes, illud patris nomen minime adiecere.
 Sed fieri potest, vt eorum aetate deprauatus iam ille locus
 esset (quum ne eos quidem satis emendatis vsos esse exem-
 plaribus, in omnibus omnium veterum scriptis, nequa-
 quam dubium sit) aut nomen illud, quum a Dionysio vel alio-
 rum quoriam suum exemplar sequente positum foret, in ci-
 tando hoc loco detractum ab aliquo fuerit, qui apud ipsum
 Thucydem minime exstare cerneret.

Ad illud autem Ἀθηναῖος; quod attinet, sic certe et apud
 Dionysium Halicarnassium Θεουκιδῆς Ἀθηναῖος, non ὁ Ἀθηναῖος,
 legitur: et ab ipsomet de se loquente dici videmus Διονυσίος
 Ἀλεξάνδρου, Ἀλικαρνασσεύς, non ὁ Ἀλικαρνασσεύς. Quod si vel
 hic, vel illic praeterea esset articulus, aut eo vteretur Ἰμ-
 φρατικός, aut certe discrimen ponens inter se et alium quem-
 piam Thucydem, qui non Athenas, sed urbem aliam, patri-
 am haberet. Verum, si non fallor de graphē illa, quam
 pro germana a me haberi modo dicebam, aliud longe in-
 signis a Thucyde positum fuisse discrimen, dicere poterim.
 De eo autem, quod a Dionysio scribitur, Ἀλικαρνασ-
 σεύς, non ὁ Ἀλικαρνασσεύς, quum tamen τῷ Ἀλικαρνασσεύς

n titulo scriptum sit, quid mihi videretur, antea dixi.
 STEPHANVS. Θεουκιδῆς — Ἀθηναῖος.] Demet. Phalerens his
 adductis, ποιῆ, ait, καὶ τὰ μὴν τῶν κόλων μέγεθος. Huius
 Praefationis partem, ab initio ad χαλεπῶς ἀνίστατο nimirum,
 in Lib. de Compositione laudat D. Halicarn. καὶ τῶν τε ἐπι,
 et ἐπι πλείων, et ἐπι μακρότατον. WASS. De more Veterum
 Nomina sua in principio scriptorum suorum memorandi vid.
 Dion. Chrysost. Orat. LIII. Heins. Lect. Theocr. C. III. et
 Barib. XLII. Aduers. r. DVCK.

Dionysius Hal. laudat hunc locum bis, vt hic legitur:
 (περὶ συνθ. c. 22. p. 163. vsque ad verba c. 2. χαλεπῶς ἀνί-
 στατο, et de Thuc. iud. p. 357.) item Demetr. Phal. §. 44.
 quoque Θεουκιδῆς, Ἀθηναῖος, ξυλόγραφος τὸν πόλεμον. Ste-
 phanus tamen Thucydem scripsisse putat, Θεουκιδῆς, τῷ
 Ὀλέρι, Ἀθηναῖος, vel sine articulo, verbis scholiastae com-
 motus, ἀντιδιαφέλλων — ὀνομάτων — Non improbat hanc con-
 iecturam Abreschius in Obil. Misc. T. III., p. 147. e Luc-
 cian., de conferenda hist., (T. II., p. 22.) vbi caconelus
 ille ad numerum vocum proemij Thucydidis suum pro-
 fusus exegit. (Κρητέριος Καλπυρναῖος Παιμπῆς — πολίτης· συ-
 λόγραφος τὸν πόλεμον — ὡς ἐπολέμησαν —) Sed hae rationes,
 MSS. auctoritate delictatae, non idoneae videntur. Ad
 L. V., 26. verba ξυλόγραφος ταῦτα ὁ αὐτὸς Θεουκιδῆς Ἀθηναῖος,
 Stephanus nihil mouit, patris nomen addendum esse. Non
 video, cur illud necessarium sit, quum in hisqum, vno loco
 excepto, L. IV., c. 104., vbi commode omitti poterat, il-
 lud addiderit, Herodotum imitatus, qui se vocat modo
 Halicarnassensem. v. Dorvill. ad Charit. p. 4. Noster quo-
 que multa narrat de se, quae in Thucydem, Milesij fi-
 lium, Atheniensem, cuius sit mentio infra c. 117. cadere
 nequeunt: v. c. L. I., 21. 23. V., 26. et alibi. De Thucy-
 dide, Milesij F., Periclis aemulo, v. Plut. in Pericl.,
 p. 611. Schol. ad Aristoph. Vesp. v. 941. Eius meminit
 etiam Plato in Theag. p. 94. Franco. vbi pro Μιλήσιος.re-
 spondendum Μιλήσιος. v. Xylandr. ad Plut. l. c. vbi quatuor
 fuisse huius nominis viros, vti etiam ad Thuc. L. VIII, 92.,
 notatur. Ceterum laudat hoc initium vsque ad Ἀθηναῖος,
 Pseudo-Demetr. de eloc. p. 31., vt demonstrat, longitudi-
 nem membrorum, efficere magnitudinem. GOTTLBER.

[πάντως Steph. h. l. ita vult legi: πάντως μέμνηται τῷ οὐ-
 κίς — καὶ τῷ πατρὸς, l. τῷ πατρὸς ὀνόματος. Sine causa. Volebat
 scilicet coniecturam suam, τῷ Ὀλέρι, inde confirmare.] GO.
 [Ἐν τοῖς ἔτεσι Steph. mallet: ἐν τοῖς αὐτοῖς ἔτεσι.] GO.
 ξυλόγραφος] Sunt, qui ξυλόγραφα malunt, quomodo apud
 Liniu. Annibal peto pacem, non sane incelegerat; verum
 Noster ξυλόγραφος ad minimum decies, neque vquam aliter
 locutus est. Denique ita citat Dion. Halicarnassens p. 145.
 et alibi. Eufstathius ad Od. d' p. 1501. Θεουκιδῆς ὁ Ἀθηναῖος
 συλλογῶν, memoriae vitio. Formulam Thucydidis ob-
 seruauit hancce Dion. Chrysost. Orat. LIII. Historiam hanc in
 lucem edidisse Xenophontem ait Laertius p. 114. De Prope-

THUCYDIDES Atheniensis bellum Peloponnesiorum Atheniensiumque, quod inter se gesserunt conscripsit, exorsus statim ab eo moto, sperans etiam fore cum magnum, tum superioribus longe memorabilius: his coniecturis adductus, quod et utrique omni bellico apparatu florent, et caeteros Graecos cum alterutris se coniungere videret, partim quidem statim, partim vero etiam in animo ha-

ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΝ.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ Αθηναῖος] Πάντως μέγιστα τῶ οικείῳ ὀνόματι κατ' ἀρχάς, ἀν' διατέλλων ἐαυτὸν τῶν ἑλκεθῶν ἐν τοῖς ἐτρεῖσι ἀμὲν τῶς αὐτῆς αἰτίας ἐνεκεν, ἀμὰ δὲ καὶ τῶ μὴ ἑτέρου τινα τὸ αὐτὸ σφετεριστικῆ συνταγῆ. Συνέγραψε τὸν πόλεμον ἄλλω, γράψαι καὶ ἄλλω, συγγράψαι. τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ ἐνὸς πράγματος λέγεται τὸ δὲ συγγράψαι, ἐπὶ πολλῶν συγγράψαι, τὸ μετ' ἐπιμελείας καὶ σπουδαίως συντάξαι γράψαι δὲ, καὶ τὸ ἀπλῶς καὶ μὴ ἐπιμελῶς τὴν ἀληθειαν ἀνευρεῖν. 1. Πρὸς ἀλλήλους] καὶ ὁ πρὸς ἐξέξῃ πόλεμος, τῶν αὐτῶν ἦν, ἀλλ' ἂ ἐπρὸς ἀλλήλους· διὸ καὶ ἡ μάχην πρόσκειται. 1. Εὐθὺς καθιταμένῃ ἀρχῇ λαμβάνοντες. Καὶ ἐλάσας μέγρον τε ἔσονται τὸ ἐλάσας, ἢ μῖσον ἐπὶ ἀγαθῷ, ἀλλ' ἀπλῶς ἐπὶ τῇ τῶ μέλλοντος ἐκβάσει λέγεται. 2. Ἀμείζοντες τε ἦσαν] Ἀντὶ τῶ ἡμίχρον. 3. Παρασκευῇ τῇ πάσῃ πῶς ἡμίχρον ἀμείζοντες παρασκευῇ τῇ πάσῃ, εἴγε τοῖς Πελοποννησίοις χρημάτων ἐνέδει; 4. Συνιστάμενον πρὸς ἐκτέρας] εἰς σύτασιν καὶ εἰς βοήθειαν ἐκτέρων κινούμενον. 5. Τὸ μὲν εὐθὺς] ἀμὰ τῷ ἀρξασθαι τὸν

ADNOTATIONES:

mio hoc vid. Lucian. Tom. I. p. 636. et de v. ἄξιολογώτατος Hermogenem p. 24. WASSE.

Vnde Thucydides κατ' ἐξοχὴν vocatur συγγραφεύς, veluti a Synesio, in calu. encom. p. 73. Etymolog. in τριακοντέτης ἢ παρὰ τῷ συγγραφεῖ. Scholiast. Thuc. ad I, 138. cf. Oudendorp. et Sallier. ad Thom. M. p. 841. Ammon. in ἱστοιογράφος, p. 76. συγγραφεύς δὲ τὰ ἐφ' ἑαυτῷ συγγραφόμενος, ἢς Ἐκυκλίδης. Gregor. de dial. p. 24. δὲ συγγραφεύς ἐν τῇ δευτέρῃ. it. p. 2. Scholiast. Pindar. ad Nem. Od. β. p. 268. b. Ἐκυκλίδης δὲ συγγραφεύς, δὲ Ὀλβην. Sallustius, ad Thucydidis imitationem, libros de rebus populi R. dicit *historias*, συγγραφῶν, accuratam et diligentem narrationem, vt Zennus in conc. Lepidi p. 142. obseruat. Ille, vt Noster fere, ita incipit: (I. Hist. I.) „Res populi R., M. Lepido, Q. Catulo Coss. ac deinde militiæ et domi gestas composuisti“ (ἑυνέγραψα) v. Vrin. ad h. l. H. B. I. c. 5. „Bellum scripsimus sum, quod populus R. cum Iugurtha—gestit. GOTTLER.

Tertia pers. recte habet, vt in clausula singulari fere anis et libris huius belli subiecta. De voc. ipso v. Ind. BAVER. [In Reg. cod. est sic: ἄλλο ἐστὶ γράψαι, et mox: τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ ε. π. λ. Ita quoque in cod. Aug. Recepi igitur γὰρ. Reliqua in Aug. post πολλῶν desunt. Ante συγγράψαι Steph. positum putat: ἄλλως. Certe ab alio haec falsa differentia τῷ γράψαι et συγγράψαι adsuta videtur, quæ apparet e L. V. 26. vbi Noster vititur τῷ γέγραφε. Arrianus tamen de E. A., in praef. p. 1. vt Noster: Πτολεμαῖος, δὲ Λάγῃ, καὶ Ἀριστόβυλος περὶ Ἀλεξάνδρου ἑυνέγραψαν. De se adhibet Arrianus ἀναγράψαι.] GOTTL.

τὸν πόλεμον] in cod. Aug. Schol. interlin. ad h. v. hoc est: τὸ πρᾶγμα. Mox ad ἐπολέμησαν, τὸν τρέπον, ad εὐθὺς, τὸν χρονον, et ad ἐλάσας, τὴν αἰτίαν. GO.

Πελοποννησίων] Desiderari quis putet articulum τῶν ante Αθηναίων, vt, sicut τῶν Πελοποννησίων dictum est, ita etiam τῶν Αθηναίων dicatur, quum hic genitiuus illum statim excipiat: verum nec apud Dionysium Halicarnassium, locum hunc citantem, habetur. STEPH.

Ὡς ἐπολέμησαν] Non ὡς ἐπολέμησαν, sed ὃν ἐπολέμησαν, legisse Vallam quispiam suspicetur; ex eius interpretatione coniciens. Vertit enim, quod inter se gesserunt, sed nesciam lectio illa comparet: et sane, quum πλεονάζειν ista videri verba possint, ὡς ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους, multo etiam euidentior pleonasmus siue perissologia cset, si scriberetur ὃν ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους. Nam late vel potius latissime patet istud, quomodo inter se bellum hoc gesserunt. Ac possit aliquis bellum, quod illi inter se gesserint, narrare, qui tamen, quomodo gestum sit, id est, quomodo singula (ea praesertim, quæ alicuius sunt momenti) in eo gesta fue-

runt, taceat. Verba tamen duo postrema, πρὸς ἀλλήλους, id est, inter se, Scholiastes necessario adiecta putat, ad distinguendum bellum hoc ab iis, quæ aduersus Persas et alios gesserunt. Atqui ego primum quidem, Peloponnesiorum Atheniensiumque bellum sine amphibolia dici potuisse aio: deinde etiamsi contra sermo ille amphiboliam erat habiturus, at certe πρὸς ἀλλήλους ad eam tollendam satis superque futurum erat. ST. Illud ὡς ad πόλεμον refertur, et tam pro ὡςπερ quam pro ὃν commodè accipi potest. Arri. Post. ad Dion. Halic. Phrasis huic similis occurrit p. 216. v. 2. et p. 307. v. 4. HVDS.

Sc. αὐτῶν. Poterat scribere Noster: ὃν non ideo tamen sic legit Valla in exemplo suo, quod vertit: bellum, quod inter se gesserunt. Ad sensum nihil refert, siue scribatur, ὡς aut ὡςπερ, siue ὃν. Sic L. I, 141. ὡςπερ ἐμοίγε ἀμείνον δοκεῖ εἶναι, quod mihi satius videtur; sc. τὸ πολέμειν. It. L. V, 26. τὰ ἐπειτα, ὡς ἐπολεμήθη ἐξηγήσομαι. v. Abresch. Anim. ad Aeschyl. L. II, p. 529. Diluc. Thuc. p. 1. et Augst. p. 261. G.

Vix operae erat, cur tantopere pugnarent Viri docti in illo ὡς pro ὃν defendendo; supplendum αὐτόν. Tamen et Latini, nominatim Cicero, sic placet, sic demonstrat, p. hoc. Memorabilior est pleonasmus, Ebraismo similis, πόλεμον πολέμειν, qui minor tamen sit, si legamus ὡς: quæ epexegetis magis sit, distractior illa quidem et molestior. Simillima epexegetis Paullus, 2. Tim. 3, 10. 11. παρεκολούθησας — τοῖς διαγωμαῖς, (ἐμῶ,) τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένετο — οἷος διαγωγῆς ὑπέμεινα. Sed locus, a Gotticero allatus, 5, 26. τὰ ἐπειτα, ὡς ἐπολεμήθη, διηγήσομαι, huc non pertinet; aut enim transposite intelligas: ἐξηγῆς ὡς τὰ ἐπειτα ἐπὸλ. aut certe ἂ substituere τῷ ὡς h. l. non possis. Immo eodem modo dictum est, quo apud Horat. Carm. 4, 14. 7—9. quem didicere, — quid — posses, i. e. didicere, quid tu posses, vel, qui, quid posses, didicere. Et mox ibid. Spectandus — quansis fatigaret ruinis, i. e. spectandum erat, res spectanda, qu. ille ruinis fatigaret. BAVER.

[Ἐπὶ ἐνός] apostrophum apud Thucyd. et apud alios in praepos. saepe negligi, satis notum. Sic ἐπὶ ἴπῳ apud Aelian V. H. L. I, 30. vbi tamen Perizon. contra codd. malebat ἐφ' ἴπῳ, quod esset potius in curru. Sic ἴπποι, et equi. v. Ruhqu. Erudicill. ad Callim. h. in Cer. v. 87. Qui plura voler, adeat Reiz. ad Lucian. T. I, p. 719.] GOTTL.

[Ὁὐ μάτην] n. πρὸς ἀλλήλους. In MS. Aug. desunt Schol. ad n. 1. 2. 3. 4. 5.] GOTTL.

Καθιταμένῃ] sc. αὐτῷ, ἀρξάμενος n. τῷ συγγράψαι αὐτόν. Antiquissimi codd. quidam habuisse videntur ἑυνεταμένῃ, aetate saltem, qua vixit Lucianus. Creperius enim Calpurnius, scriptor belli Parthici, ineptus imitator, Thucydidis,

διακείμενον. Ἐ κήσεις γὰρ αὐτῆ μεγίστη δὴ τοῖς Ἑλλησιν ἐγένετο, καὶ μίσει τινὶ τῶν βαρβάρων, ὡς δὲ
 ἰπέειν, καὶ ἔπι πλείων ἀνδρῶπων. τὰ γὰρ πρὸ αὐτῶν, καὶ τὰ ἐπι παλαιότερα, σαφῶς μὲν εὐρεῖν
 διὰ χροῖον πλήθος ἰδιώματα ἢ ἐκ δὲ τεκμηρίων, ὧν ἐπὶ μακρότατον σκοπῶντί μοι πισυῖσαι συμβαίνει,
 ἔ μεγάλα νομίζω γενέσθαι, ἔτε κατὰ τὰς πολέμους, ἔτε ἔς τὰ ἄλλα.

g Κίνησις τε γὰρ Reg. et αὐτῆ δὲ μεγίστη Ciff. Aug. b ἐπὶ πλείων ἀνδρῶπων Marg. ἐπὶ πλείων τῶν ἄλλων ἀνδρῶπων lectum mallent Alii.
 κειπλίτων Ill. Flor. Bas. et Dion. Halic. p. 857. Sic etiam Reg. i ἰδιώματα Dion. p. 161. Mosqu. Marg. Ar. Cl. C. Suid. et Schol. ad
 Hippol. v. 269. quod probat Stephanus. Paulo post pro ὧν ἐπὶ apud Dionys. p. 858. in cod. Bodleiano legitur ὡς pro ὧν.
 k εἰς Ciff. Aug.

apud Lucian. T. II. p. 22. habet *ξυνισαμένον*. Verumque ver-
 bum hoc sensu reperitur, *συνισαμένον* tamen vnicatius est; v. c.
 I, 11, 23. Hocr. Paneg. 20. *μεγάλῃς πολέμους ξυσάντος*. Et sic
 alibi. *καθισαμένον* tamen vera lectio est, quam etiam Dionys.
 l. c. exhibet, et ipse Thucyd. L. III, 3, reperit: τῷ πολέμῳ
 ἄρτι καθισαμένον. Τὸ *συνισαμένον* est glossa; quod confirmat
 Scholion interl. cod. Aug. *καθισαμένον, ἀντὶ τῷ συνισαμένον*. G.

ἐλπίζω —) i. e. quod facile ante capere poterat — De fu-
 turo post verba *sperandi vel putandi*, pro quo et interdum
 aoristus ponitur, v. Ernest. ad Callim. H. in Dian. v. 222.
 et quos laudat. Vt ἐλπίζειν Latinorum *sperare* adhibetur.
 Cic. pro M. Marcell. 7. *quomam* (suspicionem) *etsi spero esse*
falsam, nunquam tamen veris extenuabo. Mox ad μέγαν, in
 cod. reg. et Aug. notatur: ἢ τῷ χροῖον, ἢ τοῖς πράγμασι. Ce-
 terum h. l. Lucian. l. c. p. 64. laudat ita: *μέγαν τε καὶ αὐ-*
τὸς ἐλπίσας ἴσασθαι, καὶ ἄξιον, καὶ μείζω τ. π. haud dubie,
 memorit. Lilius L. XXI. 1. videtur ad Thucydidem
 respexisse: — licet mihi praesari, quod in principio sum-
 mae totius *professi plerique sunt rerum scriptores bellum maxi-*
me memorabile omnium, quae vnaquam gesta sint, me scriptu-
rum. Monuit etiam Muret. V. L. XIX, 17. GOTTLBER.

Ἐὰρ μὲν τε ἴσ.] Ego haec verba in Philol. Thuc. Paull.
 ita interpretabat, vt dicerem, futurum ἴσασθαι esse pro
 praesenti: quia rem ita proponeret Thuc. vt apparitura esset
 in ipsius narratione. Sed nimirum haec interpretatio mea
 ei sententiae data vel superstructa erat, qua putarem, verba,
 ἄρτι, εὐθ. καθιστ. eo referenda, vt Thuc. intelligeretur
 loqui non de tempore gesti belli, sed de ordine, argumen-
 to et materia operis sui, quo ordiretur descriptionem belli,
 statim ab initio eius, non a medio tempore, aut quo ipse coe-
 pisset ei admotus praesesse. Quod etsi ex vita Nostri, a pu-
 lribus exposita, discimus, eum itatim ineunte bello curasse
 omnia ad se deferenda, quae gererentur, quae nimirum
 illico literis mandaret, in commentariis certe coniecta:
 ipsam tamen scribendi operam non nisi post Amphipolim
 proditam aggressum, indidem discimus. Quin, post bellum
 plane edidisse certe hanc historiam, patere, monet Schol.
 ad verba c. 1. ἐς τὴν τελευταίην τῶδε τῷ πολέμῳ. Quare locum
 habere et mea ratio potest. Nam et ab eo tempore ordiri
 poterat Thuc. quo ipse interesset gerendo bello: vt Tacitus
 ab *extremis* Augusti, libere ille quidem, et suo iure ac
 consilio. Quod autem ad voc. ἐλπίζειν vitur B. Gottleber-
 us Ciceronis loco, p. Marc. *suspicionem, spero, esse falsam*,
 dissimile est; hic enim de re bona dicit Cicero; nempe bo-
 num erat Caesari et commodum, et sibi quoque placere Ci-
 cero simulat, falsam esse suspicionem. Aptior locus Vir-
 gil. Aen. 4, 292. *tantos rumpi, non speret amores*; Quod
 si de *malis* rebus: quidni de mediis? Nos quoque: *ich will*
nicht hoffen, de malis et incommodis usurpamus. BAYER.

[Ἄλλ' ἄπλω] Steph. legit: ἄλλὰ καὶ ἄπλω:] G.

τῶν προγεννημένων] ἀρροσίτε γενόμενα enim, quae histo-
 ricis tractant, opponuntur τοῖς ὑμημένοις v. Dorvill ad Cha-
 rit. p. 9. Mox τεκμαίρομενος, argumentis bis adductus. Dio-
 nys. de comp. verb. (p. 163.) h. l. valde reprehendit. Mu-

tata est structura, et sequi debebat, pro καὶ τὸ ἄλλο Ἑλλ. —
 ita: καὶ ὅτι τὸ ἄλλο Ἑλλ. ἑἴρα *ξυνισαμένον π. ε.* — G.

Ἦσαν ἐς αὐτὸν] *Lexicon Graecum MS.* apud Montfaucon.
 in Biblioth. Coisl. p. 600. Ἦσα, ἀντὶ τῷ ἦλθον, ἐπορευο-
 μιν. Καὶ παρὰ Θουκυδῆα ἀκμάζοντες τε ἦσαν ἐς αὐτόν. οἱ δὲ
 Ἰωνες ἦσαν. Sed ἦσαν etiam Dionys. Halic. v. *Hors. Adon-*
ἦσαν ferri potest apud Homerum, sed huic vix est, vt con-
 venire videatur. *Virg.* Ast ego, quae Diuum *incedo* regina-
 Ceterum Auctor *Lexici illius Suidam* exscripsit in ἦσ. WASS-
 Etiam aliud *Lexicon MS.* in ead. Biblioth. p. 234. hic ἦσαν
 legit. DVCK.

Ἀκμάζοντες ἦσαν] Memorabilis est lectio ἦσαν, quam Waf-
 seus et Dukerus ad h. l. e *Lex. MS.* apud Montefalc. in bibl.
 Coisl. proferunt; itaque legendum pronunciat Suidas in
 ἦσ' καὶ παρὰ Θουκυδῆα ἕως ἀναγνωστέον ἀκμάζοντες τε ἦσαν
 ἐς αὐτόν. Inde apparet, dubitatum olim fuisse de scriptura
 huius loci. (v. Duk. in addend. p. 655. Ego quidem eam
 vulgatae praeposendam putem tanquam exquisitiorem et
 difficiliorem, nec, si codd. aliqui bonae notae eam confir-
 marent, dubitem, eam in textum recipere. Forma ipsa oc-
 currit L. I, 118. ἵνα ἐς τὸν πόλεμον. Vossii ratio, qui hanc
 lectionem Homero conuenientiore putat, quam Thucy-
 didi, me non satis mouet. Noster enim non adspernatur
 Ionico-poetica subinde, veluti ἐφάραται L. III, 13., τετέ-
 χται ἰβ ἀπολλῶσαι, VIII, 106. etc. Quodsi tamen offen-
 dat quemquam Ionica ratio; facili mutatione scribi posset
 ἦσαν, vt Attici loquuntur. Μετῆσαν, atticum est, et μετῆ-
 σαν Ionicum, vt notabat Valken. *Elegantiss.* ad Herod. III,
 203. De hac memoratu digna lectione apud Suidam nihil
 monuit in Cur. nou. in Suidam, p. 217. Lips. Toupius. Scho-
 liaften habuisse vulgaram in suo libro, patet e scholio. G.

Ἦσαν] ita Schol. certe legit, qui positum dicit, pro
 ἦκμαζον. Ceterum hunc locum in animo habuit imitatus
 tum vero in his: *neque bis ipsis tantum vnaquam viriam aut*
roboris fuit. B.

Παρασκευῆ τῆ πάσῃ] Quomodo (inquit *Enarrator Graecus*)
 verum hoc comperietur, eos fuisse ἀκμάζοντας παρασκευῆ τῆ
 πάσῃ, si Peloponnesiis pecuniae decerant? sed non addit vl-
 lum huius penuriae testimonium. Alioqui primam et prae-
 cipuam bellici apparatus partem scimus esse pecuniam,
 quam etiam neruos belli prouerbum eam appellat: et no-
 tum sic illud *Demosthenis*, δεῖ δὲ χρημάτων, καὶ ἀνεύτων
 ἰδὲν ἐπι γενέσθαι τῶν δεύτων. Sed plura de hac obiectione,
 quam ad illum *Scholiasiae* locum videro. STEPH.

Τὸ ἄλλο Ἑλληνικόν —] i. e. τὸς ἄλλους Ἑλληνας. Sic loqui
 solet Thucydides. c. 3. τὸ λυσικόν, pro λυσιε, τὸ πεζόν,
 pro πεζοῖς etc. Mox *ξυνισαμένον* — i. e. *reliquos Graecos vel*
cum Atheniensibus vel cum Lacedaemoniis coniunctum in
Marg. Flor. Vin. habet προσδοκίμενον, quae glossa est. Se-
quitur διανοόμενον, sc. ξυνισασθαι. v. Steph. G.

Ξυνισαμένον] Verbo *ξυνισασθαι* hac ipsa de re frequenter
 vitur. At *Valla* p. 10. contrariam ei dat interpretationem.
 ST.

bere, atque moliri. Hic enim motus profecto maximus inter Graecos fuit, quin etiam in quadam barbarorum, ac propemodum (vt ita loquar) in maxima caeterorum mortalium parte maximus exstitit. Nam superiores, et his longe antiquiores motus, ob temporum vetustatem plane comperti esse non potuerunt. Sed coniecturis nixus (quas mihi remotissimam a nobis antiquitatem spectanti contingit credere *veras esse, eos*) nec in bellicis, nec in caeteris rebus ad pacem pertinentibus magnos fuisse puto.

πόλεμον. Καὶ μέρει τινὶ τῶν βαρβάρων] Θερσικὸς λέγει καὶ Πέρσας· οἱ μὲν γὰρ μετὰ Σιτάλκῃ συνεμάχων Ἀθηναίους· οἱ δὲ μετ' Ἀρταξέρξῃ καὶ Δαρείῳ ὑπερον τοῖς Λακεδαιμονίοις. Τὰ γὰρ πρὸ αὐτῶν] τὰ Μηδικὰ καὶ Τρωϊκὰ. Συμβάλει ἀντὶ τῆ συνάγεται καὶ συγκεφαλαιῶται. Τὸ δὲ ἐπὶ μακρότατον ἀντὶ τῆ ἐπιπολὺ καὶ συνεχῶς. Οὔτε ἐς τὰ ἄλλα] κατασκευῆ δηλονότι. Ἡ νῦν Ἑλλάς

Διανοόμενον] Infnitiuum ξυνίστασθαι post διανοόμενον non desisse, sed relictum esse subaudiendum, ostendunt alii huic similes loci. Ex quibus est iste p. 68. ὡςτε τῶν μὲν ἤδη ἄρχειν, τῶν δὲ διανοοῦσθαι. Nam hic itidem subaudire Infnitiuum ἄρχειν necesse est. Atque obseruandum est, eundem vsum hic praestare aduerbium ἤδη, quem illic praestat εὐθύς, quod ad participium ξυνίσταμενον fertur. At vero hoc ipsum aduerbium εὐθύς simili loco adhibitum habes p. 337. ἢ μὲν τοι εὐθύς γε ἀπέστη τῶν Ἀθηναίων, ἀλλὰ διανοοῖτο. nam et hic post διανοοῖτο oportet ὑπακύνει Infnitiuum ἀφίστασθαι, ex illo κλέψῃ sūmptum. STERN.

Nisi hoc est pro praeterito, vel aoristo, διανοηθῆν, vt significet, post aliquam dubitationem et curstationem, deliberationem: turbatiua rem diuierit Thuc. collocandis verbis; cum deberet: τὸ μὲν εὐθύς ξυνίσταμι. τὸ δὲ καὶ διανοοῦμι. scil. ξυνίστασθαι. Nil enim opponitur τῷ εὐθύς, cui alius modus τῷ ξυνίστασθαι subiici debebat. Sed si mecum explices διανοοῦμι. pro praeterito, recte habeat positus verborum. B.

Μεγίστη δὴ] Δὴ coniunctio tam completiua quam confirmatiua inuenitur, vt inquit Priscianus, L. XVIII. p. 1170. hunc locum citans. Alibi etiam Schol. noster; ὁ δὲ δὴ συμπαραπληρωματικὸς αὐξήσιν δηλοῖ. HVD. Schol. Aristoph. δὴ μεγίστη, ἐστὶ συμπληρωματικὸν αἰετὶ esse, vt: Ὅσα δὴ δέδωγμα τῆν ἑαυτῷ καρδίαν. Lecharn. 1. W.

Κίνησις μεγίστη δὴ] i. e. πάντων μεγίστη. Cod. Aug. Schol. interlin. est: τὸ δὴ, ἀντὶ τῷ πάντων. cf. Demetr. Phal. §. 56. it. Schol. Aristoph. in Acharn. v. 1. p. 236. ὁ δὲ δὴ συμπληρωματικὸς αὐξήσιν δηλοῖ. ἐχρήσατο δὲ αὐτῷ καὶ Θεοκυδίδης ἐν τῷ προοίμιῳ. Κίνησις γὰρ αὐτῶν δὴ μεγίστη, vt duo codd. Cass. et Aug. habent. Sed vt h. l. scripsit infra c. 50. ναυμαχία — γένων πληθύνει μεγίστη δὴ γενέσθαι — τὸ δὴ libenter superlatius hac vi additur. Mox ad v. τὰ ἔτι καλαιώτερα, in Aug. notatur: τὰ ἐξ ἑὺ ἄνθρωποι, vbi leg. ἐξ ἑὺ (χρόνου) ἄνθρωποι. G.

Primo Superlat. est pro Comparatiuo, μέζων, maior ante factis. Deinde προγενέων. non refertur ad res factas et fabulosas, quod vult B. Gottleberus, quae enim hic comparatio rerum confictarum cum veris? Aut quomodo fabulose conficta dicantur ante facta? Et Troica, Persica, vt vera et ipsa memorat Thuc. Sed ante acta, non minus scilicet vere gesta illa, contendit cum hoc nouo motu et recenti. B.

Τοῖς Ἑλλησιν] Aut pro Genit. κίνησις τῶν Ἑλλήνων aut pro, ἢ τ. Ἑλλ. inter Graecos, apud Graecos. Id. [Συνεμάχων in Rostg. est: συνεμάχοντο Ἀθηναίους· οἱ δὲ μετὰ αὐτὰ πέρσας· extrema sunt vitiosa. In Aug. quoque est συνεμάχοντο. Μετὰ Σιτάλκῃ, v. L. II, 29. ὑπερον Λακεδαιμονίοις, v. L. VIII, 18-58. G.

Μέρει — καὶ ἐπὶ πλ. ἄνθρ.] Obseruans inconstantiam, vel varietatem, Nostro perquam frequentem; μέρει enim, Dativus, poscebat, πλείστοις ἄνθρώποις. Ita et C. extr. κατὰ πόλεμον, ὅδε ἐς τὰ ἄλλα, pro, κατὰ τὰ ἄλλα, vel, ἐς πόλεμον. Plura talia vide in Ind. coniecta, voc. Structura varia. B.

Ἐπὶ πλείστον ἄνθρώπων] Quamuis primo aspectu lectio margini adscripta ἐπὶ πλείστον aptior videatur, tamen altera po-

tius pro germana habenda est: quum alii plerique loci offendunt, Thucydidem hoc superlatiuo libenter ita vti. Sic autem et apud Dionys. Halicarn. non illam, sed hanc quae φανῶν habemus. Sed quid de illa dicendum est scriptura, quae genitiuum τῶν ἄλλων ante ἄνθρώπων addit? Ad me quidem certe quod attinet, eam minime cenleo recipiendam. ST.

Ἀδύνατον] Lectio altera, ἀδύνατα, eundem omnino sensum efficit: sed magis Thucydidem (vtrout veteri linguae Atticae, qua potissimum vtitur Thucydidem, magis conuenientem) esse crediderim. Sic certe pag. 33. νομισαντες δὲ οἱ στρατηγοὶ ἀδύνατα εἶναι πρὸς τε Περδικκῶν πολεμείν. Sic etiam pag. 199. Θέρως γὰρ δι' ἀνυδρίαν ἀδύνατα ἦν ἐπισηρατεῦν. Et alibi, ὡς ἀδύνατα ἐφαίνετο Ἀργείοις καὶ Ἀθηναίοις ἀμαπολεμῆν. Nec vero isto tantum nomine in plurali potius quam in singulari vti solet, sed περιττώτα itidem atque ἐπιχειρητέα, quin etiam, πλευνέα, pro περιηθέν, ἐπιχειρηθέν, atque πλευνθέν, dicit: et quidem Atticorum (ac praesertim veterum) more, vti dixi. Ideoque mirum est, Scholiastem annotasse de illo ἐπιχειρητέα, Thucydidis vocabulum esse. In eo certe illum falli, suo loco docebo. Caeterum quamuis ἀδύνατα magis Thucydidem esse, non solum dixerim, sed etiam ostenderim, tamen apud Dionysium Halicarnassensem alterum habemus. S.

Ἀδύνατα ἦν] Recepti ita pro ἀδύνατον, quae lectio est pervertita et Thucydidis ingenio accommodata, vt apparet e Suida, in ἀδύνατα εἶναι, ἀντὶ τῷ ἀδύνατον. Πολλάνκιος κέχρηται Θεοκυδίδης τοῖς πληθυντικοῖς ἀντὶ ἐνικῶν, μάλις ἐπὶ ταύτης τῆς λέξεως. Confirmat Schol. Eurip. ad Hippol. v. 269. Θεοκυδίδης ἀδύνατα ἦν, ἀντὶ τῷ ἀδύνατον. Ita Noëter, L. I. 125. III, 8. IV, 1. VIII, 60. Probabat hanc correctionem Valkenar. V. Cel. ad Eurip. Hippol. p. 203. Ceterum Thucydidem videtur hanc loquendi rationem desumpsisse ex Herodoto, qui, L. I, 38. fatum ait ἀδύνατά ἐστιν ἀποφυγεῖν· it. L. VI, p. 444. et 487. v. Koen. ad Gregor. p. 53. G.

Ἐυρεῖν ἀδύνατα ἦν.] Sane Pluralem pro Singulari positum agnoscere Nostri ratio, et vero iam Herodoti, iubet. Ita et Homer. II. I, 107. τὰ κακ' ἐστὶ φίλα μαντεύεσθαι, p. φίλον. Hic tamen explices: erant ἀδύνατα, inexplicabilia, v. εἰρεῖν, πεδὸς τὸ εὐρεῖν, vel εὐρεθῆναι, ad inueniendum; vt Latini, difficile ad intelligendum; Simul Actiuum pro Passiuo positum εὐρεῖν pro εὐρεθῆναι, et ipso more Nostri. B.

Ἐκ δὲ τεκμηρίων, ὧν — πιστεύσει ξυμβάλει] i. e. testimoniis s. argumentis vero, quae mihi, rem paullo alius referenti, veritati consentanea s. fide digna videntur, eo adducor, vt — ὧν — πιστεύσει, proprie οἷς πιστεύσει, nisi malinus: ὧν (τὸ) πιστεύσει (π. πίστις) ξυμβάλει — quorum fides constat, mit deren Glaubwürdigkeit es bey mir seine Richtigkeit hat, aut, die ich für glaubwürdig halte — Abresch. in Diluc. p. 2. ξυμβάλει int. cum Schol. Reg. et Rostgad. συνάγεται καὶ συγκεφαλαιῶται, et in Auctar. p. 213. sic ordinat: ἐκ τ. τεκμ. ὧν ξυμβάλει μοι (εἰς τὸ πρὸς τὸ) πιστεύσει (ac τὸν πίστιν) σκοποῦντι. Sensus eodem dedit, sed ordo hic est paullo durior. Τεκμήρια sunt μαρτύρια, σημεῖα, παραδείγματα, quibus variat ora-

Ἰ. Ἐπιπέσει γὰρ ἡ νῦν Ἑλλὰς καλυμένη, ἔ πάλαι βεβαίως οἰκυμένη, ἀλλὰ μεταναστᾶσις τε ἔσται τὰ πρότερα, καὶ βαδίων ἑκάστοι τὴν ἐκιντῶν ἀπολείποντες, Ἰ βιαζόμενοι ὑπό τινων ἀει πλειόνων. τῆς γὰρ ἐμπορίας ἐκ ἕσσης, Ἰ δὲ ἐπιμυγνόντες ἀδεῖς ἀλλήλοις, ἔτε κατὰ γῆν, ἔτε διὰ θαλάσσης, νεμόμενοι τε τὰ Ἰ αὐτῶν ἑκάστοι ὅσον ἀποζῆν, καὶ περισσῆσαν χερμάτων ἐκ ἔχοντες, Ἰ εὐδὲ γῆν Φυτεύοντες (ἀδῆλον ὄν, ὅποτε τις ἐπέλθων, καὶ αἰτερχίτων ἅμα ὄντων, ἄλλος ἀΦαιρήτεται) τῆς Ἰ τε καθ' ἡμέραν ἀναγκασίαι τρεφῆς πανταχῶ ἀν' ἡγάμενοι ἐπικρατεῖν, Ἰ χαλεπῶς Ἰ ἀπανίσταντο. καὶ δι' αὐτὸ, ἔτε μεγεθεῖ πόλεων ἰσχυρον, ἔτε τῆ ἄλλῃ παρασκευῆ. μάλιστα δὲ τῆς γῆς ἡ ἀρίστη ἀει τὰς μεταβολὰς τῶν οἰκητόρων Ἰ εἶχεν ἡ τε νῦν Θεσσαλία καλυμένη, καὶ Βοιωτία, Πελοποννήσῃ τε τὰ πολλὰ, πλὴν Ἀρκα-

1 Μιτανάσις τε ἔσα Reg. π ἑκάστοι Dion. Halic. p. 872. π βιαζόμενοι ἀει ὑπό τινων Dan. Mosq. ο οὐδὲ Cass. ρ ἑκιντῶν Dion. Hal. de compos. p. 169. αὐτῶν Ald. et Iunt. ἐκιντῶν Mosqu. vbi et verbis c. I. extir. Is τὰ ἄλλα, superfc. διὰ τὰ σημεία. q οὔτε Dion. Halic. Fpfil. II. ad Amm. p. 807. et pro μακρότατον, Mosqu. μακρότερον. ρ) Το δεετ Dion. Halic. p. 165. s καθ' ἡμέραν δεετ Ar. C. Ἰ ἀνίσταντο Marg. et hanc genuinam lecturam esse censet Steph. Ἰ ἀνίσταντο Dion. Halicarn. pag. 165. Sed ἀνίσταντο Id. p. 805. Sic tamen quidam Codd. etiam ἀνίσταντο. v Ἐλάμβανον Maximus Tyrius T. II. p. 84. Reisk. locum hunc citans.

tionem Noster, vt etiam notauit Dionys. art. rhet. p. 412. Reisk. cf. Hermog. περί μεθόδου δεινότητος, c. 4. p. 521. G. Ἰν ἰπὶ μακρότ. σκ. και πικ. ξυμβ.] Esti vix effugias, quin πεισσοῖ hic Genitiuo iunctum videatur; possit tamen explicari ex vsu articuli vel Pronom. relat. sequentis casum praecedentem, quem et ad σκοπῶντι retuleris, pro, Ἰ σκοπῶντι aut iungere, σκοπεῖν ἰπὶ πλειόνων, quorum plurima, pleraque, longissime retro oblata. Aut non sic effugies Rom. 4, 17. κατέναντι Ἰ ἐπίτερος θεῶ, τὸ ζωοπ. κ. τ. λ. Cui similem locum adiungo, Nehem. 9, 34. Ἰ προσέσχον τῶν ἐν τοῖσιν σκ. vbi tamen subiicitur: καὶ τὰ μακρότατα neutrum ex vsu verbi προσέχειν. Sed, πεισσοῖ ξυμβάλει, simpliciter nil aliud est, nisi, πεισσοῖ eadem periphrasi, qua Theophr. Ch. Eth. Prooem. συμβέβηκεν ἡμῶν — ἔχειν. i. c. ἔχομεν. B. [σκοπῶντι] Dion. Hal. p. 67. σκοπῶντι. Obseruat ibi Auctoris copiam. τὰ γὰρ — φυτεύοντες Idem p. 148. W. Obseruat copiam etiam Hermogenes περί μεθόδου δεινότητος. Cap. IV. DVCK.

[ξυμβάλει] hoc Schol. inferui e codd. reg. Rostg. et Aug. Mox post verba: ἔτε ἰς τὰ ἄλλα in Rostg. et Aug. εἶεν τὰς ἐκλήσεις καὶ τὰς σημεία. In iisdem codd. ad v. Ἰ πάλαι βεβαίως notatur: Ἰ βεβαίως, ὑπό τῶν παλαιῶν ἀνδράπων, ἡ μὲν ἔσται φαινεταί γὰρ ἡ νῦν Ἑλλὰς καλυμένη, Ἰ πάλαι βεβαίως οἰκυμένη. vile Scholion.] GOTTL.

[ἡ νῦν Ἑλλὰς] hoc caput scholio praefixi cum Grammio, pro Ἰ πάλαι βεβαίως, ad quae verba scholion Rostg. et Aug. pertinet. τὸ δὲ σχῆμα — haec pertinet ad καλυμένη — σικυμένη. Correci cum Reiskio ad Dionys. (T. VI, p. 966.) Γοργῆσιον, qua figura crebro vsus est Gorgias, quam reperisse sibi visus est Scholiastes in his verbis. Exempla e Nostro Dionysius concessit Ep. II. ad Amm. p. 808. In cod. Aug. Schol. ad n. 1. 2. 3. 4 et 5. defunc.] G.

Μεταναστᾶσις τε ἔσται] Non dubium est, quin recte et eleganter dicatur Ἑλλὰς μεταναστᾶσις ἔσται, quod est in Cod. Reg., pro Ἑλλάνης μεταναστᾶσις ὄντες. Nam nihil notius est, quam nomina regionum saepe poni pro his, qui eas incolunt. Sed quia insolens videtur, vt eadem vox Ἑλλὰς; in priore membro orationis propria significatione penatur, pro ipsa regione, in posteriore autem impropria, pro incolis, quod in hac scriptura fit, non puto recedendum a vulgata, quam non solum omnes alii MSS. tuentur, verum etiam Dion. Hal. in Lib. de Compos. p. 24. et Iudic. de Thucydide p. 148. Scholiastes recte supplet φαίνοντες. D.

[Οὐκ εἶπαι δυνατόν] ineptae argutiae.] G. τῆς γῆς — ἀλλήλοις] Dion. Hal. p. 134. W. Annotat ibi Dion. ἐπιμυγνόντες; hic poni pro passiuo ἐπιμυγνόμενοι. D.

Οὐδ' ἐπιμυγνόντες —] nec quisquam alterum iusto (mercaturae faciendae causa) adire possit. Similis locus est infra c. 13. vbi est ἐπιμύγω, quod Iones et poëtae inprimis adhibent, veluti Herodotus et Callimachus, v. c. hymn. in Iou. v. 13., ad quem v. Ernest. cf. Noster I, 146. II, 1. Sic ἐπιμύξια, V, 35. 78. Dionys. de idiom. Thuc. p. 797. notat, ἐπιμυγνόντες, pro ἐπιμυγνόμενοι, adhibitum esse, hoc loco laudato. Hunc locum expressit Long. Paft. III, 1. p. 270. Bod. ἀδεῖς ἐπιμυγνόντων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, vt notabat Abrech. Diluc. p. 2. G.

Ὅσον ἀποζῆν] Id est: ὅσον ἐς τὸ ἀποζῆν μετρίως ἂν πικ ἀρκέσειεν, quantum ad modice viuendum satis esset. HVDS.

I. c. ἐτενωμένως, εὐτελέως ἔξην, quatenus duriter et pauce vitam agerent. Parum accurate exponit Schol. μετρίως. Melius August. Suidas quoque εὐτελέως. v. Hemsterhuf. ad Thom. M. p. 94. Mox ἀδῆλον ἔν — imitatus est Procop. Orat. IV, de aed. Iustin. p. 41. Hoefsch. ἀδῆλον ὄν, ἐποτέρα. ποτὲ αὐτῶν τὸ πὸ σφῆδῆ ὄντος διακονημάτων — G.

Χερμάτων] v. Libanum Progym. p. 114. W. [ἡ σύμμετρος] in cod. Aug. sequuntur h. v. ἄλλὰ μόνον ἐπιτεροντες, quae e superiori scholio huc translata sunt. Schol. ad v. ἀδῆλον inferui e cod. Aug. in quo non leguntur scholia ad, n. 5. 6. 7. 8. Schol. ad ἀναγκασίαι e cod. reg. intuli.] G.

Ἀδῆλον ὄν] Pro ἀδῆλον ὄντος, quod Atticis familiare est, qui huiusmodi multa in accusatiuo vsurpant, quum alioqui sequendo vulgarem orationis structuram obliquo casu (nimirum genitiuo) vtendum esset. Vide Sierbani Append. ad Scripta al. de Dial. Att. c. 9. p. 149. etc. H.

Καὶ ἀπειχῶν] Reisk. in anim. ad h. l. conicit: ὀλίγων καὶ ἀπειχῶν, quippe numero paucis iisdemque opere nullo munitis. Potuisset ita scribere Thucydides. Mox ἀναγκασίαι τρεπῆς dictum est, vt infra c. 32. τῶν χερῶν βέβαιον, vbi Schol. βέβαιον θηλικῶς. Plat. Menex. 14. φίλων βέβαιον. Eurip. Alc. v. 535. v. Schol. ad Hecub. v. 150. cf. Bud. Comm. I. gr. p. 1495. G.

Καὶ ἀπειχῶν ἅμα ὄντων] Haec verba maxime turbant ordinem, certe implicat structuram atque exasperant, eo, quod interiecta sunt illis duobus, τῆς — ἄλλος. Alioqui nil sane asperi hic deprehenderis. B.

Οὐ χαλεπῶς ἀπανίσταντο] Margini apposita γρηφῆ (ἀνίσταντο) melius cum eo, quod dixit μεταναστᾶσις τε ἔσται, conueniet, quum ii, qui sponte emigrant, sicut μεταναστᾶσαι, ita et ἀπανίστανται potius dicantur: at qui sedibus suis pel-luntur, potius ἀνίστανται. Sed duo diuersa miscere videri possit Thucydides, quum tanquam de sponte emigrantibus

2. Constat enim eam, quae Graecia nunc appellatur, olim non constanter habitatam fuisse: sed primum frequentes migrationes inde fuisse factas, et facile suos quemque fines deseruisse, semper ab aliquo maiore numero coactum. Nam cum nulla esset negotiatio, nec ullus inter ipsos tuto commercio citra formidinem vel terra vel mari locus esset, cumque singuli res suas, et agros eatenus colerent, quatenus vitam pace agerent, nec magnam pecuniae vim haberent, nec humum arboribus conferrent (quia incertum erat, quando quis alius incurfione repentina labores esset ablaturus, simul etiam, quia nullis muris erant muniti) et quotidianum ac necessarium victum se ubique adepturos existimarent, non grauate suis sedibus migrabant. Idcirco etiam nec urbium magnitudine, nec alio bellico apparatu valebant. Atque potissimum optimus quisque ager his incolarum mutationibus semper erat obnoxius,

καλιμύσει] πρό τούτῳ γὰρ κατὰ μέρας καὶ κατὰ ἔθνη ἐκαλεῖτο. τὸ δὲ σχῆμα τῶ δημοκρατικῆς Γοργίου ἐκαλεῖται. 1. Αὐτῶν μεταναστάσεις] μετακινήσεις, φαίνονται δηλονότι. 2. Καὶ ἐξ ἄλλως] ἀπὸ κοινοῦ τὸ φαίνονται. 3. Ὑπὸ τινῶν ἕλκ πλείονων] ἢ κί εἶπε δυνατῶν, ἢ κα μὴ ἐπικίνδυν. 3. Τῆς γὰρ ἐμπορίας ἢ κί ἕως] τῆς κατὰ θάλατταν πωληματορίας. 4. Ἐπιμνησθέντες] ἐπιμνησθέντες. Νεμομενοὶ τε τὰ αὐτῶν ἕκαστοι] ἢ περιουσίαι τῶ λόγῳ καὶ ἢ σύνταξις, τοιαύτη. Περιόμενοι τὰ ἐσθῶν ἕκαστοι, ὅσον ἀποζῆν, καὶ περιουσίαν χρημάτων ἢ κί ἔχοντες, ὅδῳ γὰρ φερούμενοι, ἢ κί σπειρόμενοι, καὶ ἀπλῶς ἐμμετακινήσοι: ὅπως πρὸς τὸ μετακινῆσθαι. ὅ ἐστιν, ἢ καλεσθῆναι ἀναγκαστοὶ δηλονότι, ἀλλ' εὐχερώς. Ὅσον ἀποζῆν] μετρίως ζῆν ἀποζῆν ἐστίν, εὐτελεῶς ζῆν. Ζῆν δὲ, τὸ μετὰ τροφῆς ζῆν λέγει δὲ τὴν ἐφήμερον τροφήν. Περιουσίαν] περιουσία, ἢ περιουτήσια ἕκαστα δὲ, ἢ εὐμετρητοί. Ἀδύλον οὐ] ἐντὶ τῷ, ἀδύλου ὄντος. Ἀττικὸν δὲ τὸ σχῆμα. Ἀναγκαστοὶ Ἀττικῶς, ἐντὶ τῷ ἀναγκαστοῦ. 5. Ἐπιμνησθέντες] εὐποροῦν. Τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ] τῇ ὀπλιτικῇ. ἢ ἢ τε νῦν Θεσσαλίᾳ] πρότερον

loquutus, addit tamen, βιαζόμενοι ὑπὸ τινῶν ἕλκ πλείονων. Alioqui ista etiam, πῆς τε καὶ ἡμέραν ἀναγκαστοὶ τροφῆς πανταχῶς ἂν ἡγόμενοι ἐπιμνησθέντες, ἢ καλεσθῆναι ἀναγκαστοί, pro illa spontanea emigratione facere quis dixerit: praefertim si οὐ καλεσθῆναι pro non grauate accipiamus. Non grauate emigrabant (inquit) quoniam necessarium in diem alimentum ubique se habituros existimabant. Sed quomuis hic aduerbii καλεσθῆναι vsus ad illum accedat, quem habet, quom dicitur καλεσθῆναι φέρειν, eundemque alibi dare illi videatur, ab altero tamen magis vsitatum, discedere non permittit fortasse illud, quod dictum eadem de re fuit, καὶ ἐξ ἄλλως ἕκαστοι τῶν αὐτῶν ἀπολείποντες. Vallā quidem ἢ καλεσθῆναι vertit aegre: sed idem ἀναγκαστοὶ vel ἀπαιτῆστοὶ non emigrabant vertit, verum pellebantur. Quam interpretationem et Vitus sequutus est. Verum etiam verbum ἀναγκασθῆναι pro pelli e sedibus suis, μετακινῆσθαι, id est emigrare, sedes mutare, potius dici solet, hic tamen illud huius significationem si (aduersus illos interpretes) dicamus accipere, locum eiusdem Scriptoris, quo nostram sententiam tueamur, inueniemus. Nam libro secundo, pag. 93. legimus, καλεσθῆναι δὲ αὐτοῖς, διὰ τὸ ἕλκ εἰσθῆναι τῶς πολλῆς ἐν τοῖς ἀγροῖς διατῆσθαι, ἢ ἀνάγκαστοι ἐγένετο. vbi contra ambo interpretes mihi assentiuntur, non secus hunc locum vertentes, quam si non ἀνάγκαστοι, sed μετακινήσοις aut ἀπαιτῆστοις scriptum foret. Quae demigratio (inquit Vallā) fuit eis sane molesta, propter inueteratam plerisque consuetudinem semper agendi in agris. Alter autem, eundem sequens sensum, ita vertit: Grauis et difficilis haec illis migratio accidit, propterea quod praecipua pars eorum ruri vivere consueverunt. Quod si etiam ab hoc loco non refelleretur altera illa interpretatio, quam tribuimus verbo ἀναγκαστοὶ in eo, de quo nunc agitur, ac certe hoc in ea rationi minime consentaneum est, ut dicatur, eos haud aegre sedibus suis pelli solitos, quod victum sibi in diem necessarium ubique se adepturos putarent; hanc enim spem sibi proponere eorum potius est, qui (vti dixi) suis sedibus non eiiciuntur, verum ex illis sponte demigrant. Elio, dicit quispiam: sed manet interim priore in loco scrupulus is, cuius mentionem fecisti: Thucydidem videri posse duos diuersa miscere, quom βιαζόμενος de illis addit, de quibus tanquam sponte demigrantibus loquutus erat. Fateor certe diuersa haec et modo non contraria et iudicata a me esse, et ab aliis iudicatum iri: nisi ita exponantur, vt dicamus, perinde esse,

ac si scriberet Thucydides: Non valde respicebant iis, qui emigrare ipsos iubebant, atque adeo ipsos ad hoc adigebant. Vel, Vm sibi afferri patiebantur ab iis, a quibus emigrare iubebantur: et quom illam repellere fortasse possent, facile in animum inducebant, imperata facere; quod hac spe freti essent, futurum, vt quocumque venirent, necessarium in diem alimentum (quo etiam antea contenti esse soliti erant) nauiscerentur. Nam ita hunc locum explicando, repugnantia non loquutus Thucydides; partim enim voluntaria, partim coacta migratio haec videri poterit: atque hic esse, quod a Graecis voce praefissima (quae Latinis praef quauis alia inimitabilis est) περιουσίαν dicitur. Hic porro locus documento fuerit, (ideoque multum verborum in eum consumsi) non statim repugnantiae a nobis eos accusari debere locos, qui eam primo aspectu praef se ferunt: quales et alii nonnulli apud hunc Scriptorem occurrunt. S.

Ἀπαιτῆστοι] πρό ἀναγκαστοί, vt legit Dionys. Halic. l. c. Μοχ παρασκευῇ, ἢ ὀπλιτικῇ, vt in Aug. super scriptum, item ad marg. Flor. Vin. notatum est. Τῆς γὰρ ἢ ἕλκ, dictum ad similitudinem: τὸν πλείονων τῶ βίαι. v. ad h. l. c. 30. G.

Multum, ac vix est, quin frustra, laborat Steph. in distinguendis verbis, μετακινήσθαι, ἀπαιτῆστοι, ἀναγκαστοί. quorum hoc cum indicari velit inuoluntariam emigrationem, arguitur loco a semet allato, L. II. καλεσθῆναι ἢ ἀνάγκαστοι ἐγένετο. vbi manifesto est sponte suscepta commigratio in vibem. Cominodo tamen idem monet, et plane ad πικρότητα. Nostri, plura vno vocabulo inuenient, vtrumque hic inesse vocabulo, et voluntarias migrationes et coactas; bene idem ἢ καλεσθῆναι expl. a) haud difficulter, nempe, vt facile esset pellentibus, eos demouere; b) haud aegre, vt ipsi prompte abirent. B.

Εἰζῆν] Πρό εἰζῆν Max. Tyr. pag. 81. meae editionis habet ἐλάμβανε. S. Est in fine Dissert. XIII. D.

Νῦν Θεσσαλίᾳ] In Cod. Reg. est scholion, πρότερον γὰρ Ἠμαθίᾳ ἐκαλεῖτο. Sic Catull. Carm. LXV. 26. Emathia colu-men Peleu. Add. Serv. ad Virg. I. Georg. 492. Sed aliis Emathia est pars Macedoniae. Strabo IX. 443. primum Pyrrhaeam, inde Haemoniam ab Haemone patre Thessali, ac denique Thessaliam dictam scribit. Stephanus est Ἠμων, et regio Ἀμαθία, sine adspiratione. Et Enstath. in ll. β. p. 321. Ἀμαθίαν ἔδεν ἄριστος μετὰ Θεσσαλίᾳ. D.

δίας, τῆς τε ἄλλης ὅσα ἦν κράτις. διὰ γὰρ ἀρετὴν γῆς, αἶ τε δυνάμεις τισὶ μείζους ἔγγινόμεναι τᾶσαις ἐνεποίουν, ἐξ ὧν ἐφθείροντο, καὶ ἅμα ὑπὸ ἄλλοφύλων μᾶλλον ἐπεβηλεύοντο. ἢ τὴν γῆν Ἀττικὴν, ἐκ τῆς ἔπιπλεῖτον, διὰ τὸ λεπτόγεων, ἀσασίαν ἔσαν, ἀνθρώποι ὄκυν οἱ αὐτοὶ αἰεὶ. καὶ παράδειγμα τὸδε τῆς λόγῃ ἐκ ἐλάχιτόν ἐστι, διὰ τὰς μετοικίας ἐς τὰ ἄλλα, μὴ ὁμοίως αὐξηθῆναι. ἐκ γὰρ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος πολέμῳ ἢ τᾶσαι ἐκπίπτοντες, παρ' Ἀθηναίους οἱ δυνατώτατοι, ὡς βεβαίον ὄν, ἀποχώρουν καὶ πολίται γινόμενοι, εὐθὺς ἀπὸ παλαιῶ μείζω ἐτι ἐποίησαν πλήθει ἀνθρώπων τὴν πόλιν ὡσεὶ καὶ ἐς Ἰωνίαν ἕπερον, ὡς ἐκ Ἰωνῆς ἔσης τῆς Ἀττικῆς, ἀποικίας ἐξέπεμψαν.

γ. Δηλοῖ δέ μοι καὶ τὸδε τῶν παλαιῶν ἀσθένειαν ἔχ' ἦναι· πρὸ γὰρ τῶν Τρωικῶν ἔδεν φαίνεται πρῶτερον κοιῆ ἐργασαμένη ἢ Ἑλλάς. δοκεῖ δέ μοι, ἔδ' ἔνομα τῆτο ξύμπασά ἴπω εἶχεν, ἀλλὰ

x ἔγγινόμεναι Cass. Aug. γ τὴν γῆν Ἀττικὴν, διὰ τὸ λεπτόγεων εἶναι, ἀκατάστον ἔσαν etc. Max. Tyr. l. c. z Ἐπὶ πλείστον Cass. Aug. a λεπτόγεων Strab. p. 333. v. Hesych. b ἐποικίας Marg. improbantē Strab. Αποικίας C. et Dan. Sed in marg. recentiore manu, ἕλασε μετοικίας. cod. Mosqu. μετοικίας, in margine vero γρ ἀποικίας. Supra ἐς τὰ ἄλλα script. in M. πλῆστον καὶ ἕλασε. c οἱ δυνατώτατοι omittit Cl. d Γαίμενοι Cl. Mosqu. e οὐχίκατα Ar. C. d. l. Flor. Bas. f πως Cl. Mox Marg. Ald. Vin. περὶ Ἑλλήνων.

ἢ τε νῦν Θεσσαλία] Steph. de Vrbb. p. 343. Θεσσαλία — ἢ πρῶτερον Πελαγονία, v. Schol. de Emathia idem Stephan. p. 382. Ἡμαθία — ἢ νῦν Μακεδονία. Gell. XIV, 6. urbius regionibusque vocabula mutata, quod Macedonia, Ἡμαθία, quod Thessalia, Aemonia dicta sit. Stephan. idem p. 63. Ἡμονία ἢ Θεσσαλία. GOTTL.

[ἢ τε νῦν Θεσσαλία] Hoc Schol. est Aug. pro Θεσσαλονίκη, vitiose scripto, v. conrexi Θεσσαλία. Locus Gellii et Steph. inducere quem possit, ut legat pro Ἡμαθία, Ἡμονία. Sed Thessalia olim coniuncta fuit cum Macedonia.] G.

Πελοποννήσου — Ἀρχαίως] Hermog. p. 27. WASS. Διὰ γὰρ ἀρετὴν γῆς] propter summam regionis bonitatem, fertilitatem. Sic Herodot. VII. 5. p. 507. ἢ Εὐρώπη περιεκαλλέετο χώρα — ἀρετὴν δὲ ἄκρη. ad quem loc. v. Valken. it. Motus V. Cel. ad Illocr. Panegyri. G.

[Ὅσα ἦν κράτις] Subaud. potius cum Steph. μέρη, l. χωρία. L. VI, 2. τὰ κράτις τῆς γῆς.] G.

[δυνάμεις] potius sunt opes, potentia.] G. τὴν γῆν Ἀττικὴν —] hunc locum laudat Maximus Tyr. Diss. XXIX, p. 84. vique ad αἰεὶ, sed omittit ἐπιπλεῖτον, et paullo ante, pro εἶχεν, habet ἐλάμβανε, memoriae lapsu. Reiskius anim. ad h. l., delet διὰ τὸ, ut scholion distinctionis: ἐκ τῆς. Abresch. Diluc. ad h. l. capit ἐπιπλεῖτον de loci spatio, propter αἰεὶ, hoc ordine: τὴν γ. Ἀ. ἀσασίαν ἔσαν, διὰ τὸ λεπτόγεων ἐκ τῆς ἐπιπλεῖτον, propterea quia maximam partem tenuis et macilentis est soli. Sed, opinor, si Noster ἐπιπλεῖτον hoc sensu cepisset, forte scripturus erat: τῆς γῆς Ἀττικῆς ἐπιπλεῖτον, vt c. 4. τῆς νῦν Ἑλληνικῆς θαλάσσης ἐπιπλεῖτον. Simplicior ratio videtur, si in ἐκ τῆς ἐπιπλεῖτον suppleatur χρόνος. Infra plene: (c. 17.) ἐπὶ πλείστον χρόνον. τὸ αἰεὶ indicat, Atheniensis, serie temporis haud interrupta, in Attica habitasse. Ita L. II. 36. τὴν γὰρ χώραν αἰεὶ οἱ αὐτοὶ οἰκῶντες. v. not. ad Plat. Menex. c. 8. Ita cepit h. l. magnus Animaduersor ad Strab. VIII, p. 514. a vetustissimis usque temporibus. Et sic ipsum Strabonem intellexisse puto h. l.: totam enim Atticam λεπτόγεων τε καὶ τραχείαν γῆν vocat, alias ἐπιπλεῖτον, vel simile quid addidisset. Ceterum laudavit Strabo hunc locum quoad sensum: διὰ τῆτο φησὶν ὁ Θουκυδίδης κατέχοντας τὴν αἰεὶ, μηδὲν ἐξελκύνοντας αὐτὸς, μηδ' ἐπιθυμῶντος εἶχεν τὴν ἰστέον. G.

Ἐκ τῆς ἐπιπλεῖτον] Hunc locum afferens idem Max. Tyr. ibidem, non addit ἐκ τῆς ἐπιπλεῖτον: ita legens; τὴν γῆν Ἀττικὴν, διὰ τὸ λεπτόγεων εἶναι, ἀσασίαν ἔσαν, ἀνθρώποι, etc. Ne quod in margine quorundam vest. cod. e regione huius

loci superuacua additum est, γράφεται ἐκ τῆς ἐπιπλεῖτον, certum est, ex quibusdam fuisse primum descriptum, in quibus id non legebatur. Quod autem attinet ad εἶναι, siue adscribatur, siue non, idem manet sensus: sed si legeretur λεπτόγεων εἶναι, adiectiuum erit λεπτόγεων, quod iungeretur cum Ἀττικὴν, vt sit, διὰ τὸ εἶναι λεπτόγεων: sin εἶναι non addatur, τὸ λεπτόγεων substantiui forma positum erit. ac certe magis mihi arridet haec nostra lectio. STEPH.

Διὰ τὸ λεπτόγεων] Erat enim solum Atticum parum vber: ipsi deparci victus, qualis hominum pauperum: tota vitae ratio adstricta et diligens. Vide Casaub. Animaduers. in Athenaeum, pag. 95. HVDS. Et Schol. Aristoph. Acharn. v. 75. et Av. 123. Videtur etiam eo respicere Lucian. Encom. Patr. p. 480. Add. Spanh. ad Julian. Orat. l. p. 78. et ad Aristoph. Nub. v. 298. D.

l. e. τραχείαν, vt Strabo l. c. interpretatur. Hesychius: λεπτόγεων γακὸς ἀγροῦ, ἢ λεπτὴ γῆ, καὶ μὴ λιπαρά. Mox ad παράδειγμα habet cod. Schol. interl. ἀπὸ τῆς σημαίης. G. [Ὅσα ἦν] scholion ineptum. Ὅσα enim refertur ad γῆν, et ἐκ τῆς ἐπιπλεῖτον. v. praef. Abresch. ad auctar. p. 5 sq.] G.

ὅκυν οἱ αὐτοὶ αἰεὶ] Herodot. lib. 7. Ἐόντες Ἀθηναῖοι, ἀρχαιοτάτων μὲν ἔθνος παρεχόμενοι, μὲνοι δὲ ἰόντες ἢ μεταναστῆται Ἑλλήνων. HVD.

[Ἄλλοι δὲ ἔτω] Iudice Grammio, verior haec est explicatio.] G.

Μετοικίας] Rectius legi videtur μετοικίας, quod melius respondeat voci μεταναστάσεις, paulo ante praecedenti, quam illud alterum ἐποικίας. Sic et pag. 8. ἢ Ἑλλάς ἐτι μετακίνατο τε καὶ μετανίστατο. ST.

Ἐς τὰ ἄλλα — αὐξηθῆναι] sc. χωρία, et αὐξηθῆναι, n. Ἑλλάδα, e superioribus. Reiskius in anim. ad h. l. impersonaliter capit: propter transitiones in alias regiones non similiter augeri vel incrementa capi. Ὁμοίως sc. quam si nullae factae essent migrationes. Idem Reiskius in Diluc. Abreschius p. 4: coniciebat: ἐς τὰς ἄλλας, similiter vt ceterae, lectiores amandans ad c. 12. pr., sine causa. Recte Schol. ὁμοίως τῆς Ἀττικῆς. In marg. Flor. Vinar. explicatur τὸ διὰ quod propter migrationes populorum non aequè rebus aliis aucta sit; vt vitorum multitudine; vel aliter, veluti vt est apud Interpretem latinum. Mox: ὡς βεβαίον ὄν, n. αὐτῶν χωρίων. G.

Διὰ τ. μετοικ. — αὐξηθ.] Difficilis sane locus, neque vno modo ambiguus; primum ob αὐξηθῆναι, quod vel vniuersam Graeciam, vel Atticam proprie, spectet; deinde ob ὁμοίως, similiter; quod referri possit ad reliquam Graeciam; cui similiter non aucta sit Attica, vel contra ad ipsam At-

ut et ea, quae nunc Thessalia vocatur, et Boeotia, et Peloponnesi magna pars, praeter Arcadiam, et reliquae Graeciae partes, quaecunque erant vberrimae. Nam inter nonnullos propter soli praestantiam opes admodum auctae, seditiones excitabant, per quas ipsi profligabantur, simul etiam alienigenarum infidiis magis appetebantur. Quamobrem Atticam, ut plurimum propter agri tenuitatem seditionum immunem, iidem homines semper incoluerunt. Atque rerum a me dictarum hoc non minimum est indicium, ob assiduas migrationes Graeciam * in caeteris partibus non peraeque adauctam fuisse. Nam qui aut bello, aut seditione excidebant reliqua Graecia, eorum potentissimi quique ad Athenienses, quod illorum fedes stabiles, tutaeque essent, se recipiebant. Et, ciuitatis iure donati, statim ab antiquissimis vsque temporibus ciuitatem hominum frequentia longe maiorem fecerunt: quamobrem etiam, quod Attica omnes capere, ac alere non posset, colonias in Ioniam postea emiserunt.

3. Hoc autem etiam priscorum hominum imbecillitatem mihi non minime demonstrat: nam ante bellum Troianum ab Helladis ciuitatibus nihil communiter gestum fuisse constat. Ac ne hoc quidem nomen (ut mea fert sententia) vniuersa Graecia commune adhuc habebat: sed ante aetatem Heilenis

* Nulla alia re aequae atque hominum multitudine auctam fuisse etc. *Acacius.* HVDS.

γὰρ Ἡμαθία ἐκλεῖτο ἢ νῦν Θεσσαλία. 6. Ὅσα ἦν κράτιστα] ὅσα ἦν ἄριστα. Αἱ τε δυνάμεις] τὰ στρατεύματα. Ἀσπίαντος ἕσσαν] ἀπὲρ τῶ ἔθους. Οἱ αὐτοὶ κεῖ] τῷ γένει δηλοῦσι. ἢ γὰρ ἦσαν ἀθάνατοι. Καὶ παραδείγμα τὸδε τῷ λόγῳ] ὁ νῦν, οἱ μὲν, ἔγω, Σημεῖον δὲ τῷ τῆν Ἀττικὴν κεῖ τὸς αὐτὸς οἰκεῖν, τὸ κατὰ μὲν τὰ ἄλλα πράγματα μὴ ἀξιοθῆναι, οἷον πλετόν τε καὶ ὕψος, καὶ τάλαντα, κατὰ δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν μεγάλην γενέσθαι. Ἄλλοι δὲ ἔγω, Σημεῖον δὲ μοι παντὸς τῷ προειρημένῳ λόγῳ, τὸ τῶν ἄριστων τῶν γαιῶν μεταβάλλειν τὸς οἰκητόρας, τὸ τῆν Ἑλλάδα κατὰ τὰ ἄλλα αὐτῆς μέρη μὴ ὁμοίως τῇ Ἀττικῇ ἀξιοθῆναι. τῷ πλεθει τῶν ἀνδρῶν. Ἐκ γὰρ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος] ἐκ γὰρ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος οἱ δυνατώτατοι ἐκπίπτοντες, ἀνεχώρων παρὰ τὸς Ἀθηνοῦς, ὡς βαβαλῆς ἕσας τῆς οἰκῆσεως. 7. Πολέμῳ ἢ εἰσσεῖ] πόλεμος, ὁ τῶν ἄλλοτριῶν τῶσις, ὁ ἐμφύλιος. 8. Ἀνεχώρων] οἱ Ἡρακλεῖδαι, καὶ Μισσηῖοι, οἱ περὶ Μέλανθον. Καὶ πολιταὶ γινόμενοι] οἱ Ἀθηναῖοι τὸ παλαιὸν εὐθὺς μετεβίβισαν πολιτείας ὑπερον δὲ ἐκέτι, διὰ τὸ πλεθος. Ἐς Ἰωνίαν] προληπτικῶν ἐς σῶμα, ὅταν τὸ συμβῶν ὑπερον παραβόντες καλέσωμεν. Ὁ γὰρ Ξυμβῆ μετὰ τὴν οἰκίαν τῶν ἀνδρῶν λέγει δὲ τὸ κληθῆναι Ἰωνίαν. Τῶτο αὐτὴν προσηγορεύσει πρὶν ἐκπεφθῆναι τὸς ἄνδρας, προδιδοὺς καὶ προχωριζόμενος τὴν προσηγορίαν ταυτὴν τῇ χώρῃ. Οὐ γὰρ ἔσως πρὸ τῆς Ἰωνίας, ἀπέστειλαν ἐκεῖσε τὸν ὄχλον οἱ Ἀθηναῖοι, ἐφ' ᾧ κτίσειν καὶ οἰκίσαι τὴν γῆν. Καὶ οἱ πεμφθέντες κατοικίσαι, ἔγω καλέσθαι τὴν χώραν, ὑπερον παρεσκευάσαν. Τῶτο δὲ καὶ Ἀριστείδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ ἐποίησεν, εἰπὼν λυσαμένη τὴν ζώνην ἐν ζωστῆρ τῆς Ἀττικῆς. Ὁ δὲ νῦν ἔσως] Πολλῶν καταφυγόντων εἰς τὴν Ἀττικὴν, διὰ τὸ ἀσφαλὲς εἶναι τὸ χωρίον, τοσῶτον ἐγένετο πλεθος, ὡς τῆς Ἀττικῆς γενοχρημένως, καὶ μὴ ἕσως ἰκανῶς τρέφειν τὸν ὄχλον, ἀνάγκη γένοιο, μερίσαι τὸ πλεθος, καὶ εἰς ἀποικίαν ἐκπέμψαι. Οὗτος δὲ προληπτικῶς χρησάμενος εἶπε] εἰς Ἰωνίαν ἐπέμψαν. Οὐχ ἦκιστα] Ἄντ' τῷ μάλιστα. Σύντασά πω εἶχεν]

tiam, non similiter reliquae Graeciae auctam coloniis, nempe aliorum emissis: vel *similiter*, aequae, nempe, ac deinde, aliis temporibus; quod tamen minus aptum causae, neque e contextu efficiatur; non tempora conferente, sed loca; denique ob *διὰ*, quod, ut pro Genitio hic habere potest Accusatiuum, ita dubium relinquit sensum, utrum sit, coloniis non perinde auctam, vel Graeciam, vel Atticam; an, coloniis effecisse, vt non ita auferentur; impedimento fuisse, officisse, quo minus auferentur. Sane proximum subiectum est, τὴν Ἀττικὴν; neque aliud ponitur, quo referas ἀξιοθῆναι. Deinde quoque de eadem Attica loquitur, ex qua emissas in Ioniam colonias dicat; quod et historia docet; vt sensus esse videatur: Atticam non similiter, nempe reliquae Graeciae, auctam fuisse, i. e. incolis frequentatam, propter colonias subinde emissas. (Nam, etiam *μετοικίας* dicit, migrationes, non ἀποικίας, colonias: hae tamen intelligendae vtique sint, si de Attica dictum intelligamus). Sed enim hoc repugnet et ei, quod proposuisset, semper ab iisdem habitata, quietam ergo et frequentem fuisse, et alios eo confugisse; et quod deinde subiiciat, colonias emissas, vt non *ικανῶς ἕσως*, quod non exeret incolas omnes; satis ergo iam per se frequentata. Quid ergo, si subiectum verbi ἀξιοθῆναι sit reliqua Graecia, quae dicatur non similiter, non vt Attica, aucta, id est, propagata, roborata, progressa opibus aliorum diffusis, nomen viresque extendisse, per colonias,

quas Attica emisit, non item reliqua Graecia? Durum sane; vnde enim repetitam sumeris τὴν Ἑλλάδα; sed enim res et contextus, et Auctoris consilium, iubet; quasi verba, τὴν γ. Ἀττικὴν, ad *οἱ αὐτοὶ*, sint in Parenthesi, et exceptionem Atticorum a reliquis inducant. Ita omnia plana fuerint, et rei ratio constet, et verbis; quippe ante haec inserta, de Graecis omnino loquebatur. Heilmannus plane omisit. Sed felicius forte nodum soluerit Heilm. ita vertens, vt sensus sit, migrationes frequentes fuisse impedimento, quo minus ita crescerent, nempe vt postea; cui rei *τεμνῆριον* esse, quod ad Athenienses confugerint opulentissimus quisque. Scilicet ita haec res sit, *quam* probet Thuc. argumento, non, *qua* aliud probet. Obstat tamen et additum, *ἐς τὰ ἄλλα*, otiosum in hoc sensu, et, quod vix *inde* probari res illa possit, quod in Atticam confugerint pulsi. Et tamen *ὁμοίως* hic quoque obscurius addatur. Ceterum pro τὸ δὲ τοῦ λόγου, legi possit; τὸδε τοῦ λ. Nam, vt *τεμνῆριον*, ita et *παράδειγμα*, sine articulo ponat Noster. BAYER.

Ἀπὸ παλαιῶ] Vid. *Petit. Leg. Attic.* p. 130. DVCK.

Ὡς καὶ ἐς Ἰωνίαν] adeo vt — Schol. Rossig. et Aug. recte notant in Scholio, quod inserui, Ioniam hic dici per πρόληψιν. Athenienses enim in eam regionem deducti, Iones dicti. v. Herod. VIII, 44. Thuc. VII, 57. vt Attica ipsa, antiquissimis temporibus appellata fuit Ioniam; ita Athenienses sedibus suis nouis hoc nomen imposuere. Mox pro

τὰ μὲν πρὸ Ἑλλήνων τῶ Δευκαλιόνος, καὶ πάντων ἐδὲ εἶναι ἢ ἐπιβλήσις αὐτῆ, ἢ κατὰ ἔθνη δὲ, ἀλλὰ τε καὶ τὸ Πελασγικὸν ἢ ἐπιπλεῖτον, ἀφ' ἑαυτῶν τὴν ἐπωνυμίαν παρέχουσαν Ἑλλήνων δὲ καὶ τῶν παιδῶν αὐτῶν ἐν τῇ ἸΦιδιώτιδι ἰσχυρισάντων, καὶ ἐπευγεμένω^κ αὐτὸς ἐπ' ὠφέλειαν ἐς τὰς ἄλλας πόλεις, ἢ κατ'

g Καὶ τὰ ἔθνη Cass. b Ἐπὶ πλείον Cass. Aug. i ἠδιωτία Reg. Cass. Flor. Aug. Sed man. rec. superfer. τῷ κ, δι. k αὐτὸς Cl. i Καθεστῶς δι ἡν Seb. ad L. VIII. c. 53. Καθεστῶς etiam Reg. et Cass. Aug.

τῶν παλαιῶν καθένεαν legit Reiskius in anim. ad h. l. τὴν τῶν — GOTTLBER.

[Ἐς Ἰωνίαν] e codd. Rostg. et Aug. descripti hoc Scholion.] G.

[Οἰκίσει] Sic correxi pro οἰκῆσαι, ut postea κατοικίσει pro κατοικῆσαι. Οἰκισιν antea mutavi in οἰκισιν. In Aug. scriptum erat hoc Scholion ad v. πλῆθει ἀνθρώπων.] G.

[Ἐς τὴν Ἰωνίαν] per Prolepsin, vel occupationem, Ioniam hic dictam, monet Schol. Cod. Aug. ut post colonias demum eo missas ita vocatam. Falso haud dubie: Iones enim sunt proauctores Graecorum, nobilissimum genus e tribus, vnde ortos, quibus censerī Graecos, dicit Herodotus, et ex eo Cic. p. Flacc. Est enim ex Ebr. יון, Iouan, vel Ion, primo Graecorum nomine; et Ionium mare dictum est, a Graecis Graecorumque coloniis etiam in Italia, quam infimam alluat. Vnde et antiquissima Dialectus Ionica est, qua Homerus Herodotusque vrantur: in qua etiam eminent stamina Graecae linguae, tanquam in Coniugationibus, secunda persona, τύπτει, quam antiquiorem formam esse alterā contractā, ex tertia persona apparet, τύπτεται. Ebraismi quoque, vel Orientalismi, Ionum antiquitatem loquuntur. Denique ex Asia venerunt Graeci, et rursus in Asiam colonias emisere, quasi filii nepotes suos ad parentes, horum velut auos. BAVER.

Πρότερον] redundat post πρὸ. B.

Δοκεῖ δέ μοι — εἶχεν] Non sequi debebat εἶχεν, sed ἔχεν, ut deinde τῷ δοκεῖν infinitivus iungitur. Ut orationi idem tenor conciliaretur, Reiskius (in anim. p. I.) maluit σχεῖν, aut ἔχεν. Sed nullus cod. fauet correctioni. Tribuendum itaque est τῷ δοκεῖ cum Abreschio duplex regimen: in membro priori suppleendum est ἔς: cuius ellipsis exemplum est apud Pausan. Eliac. I. 27. f. δοκεῖ δὲ — ἦν. v. Dilucid. p. 4. et, si quaeras alia mutatae constructionis exempla, cf. Auctar. Diluc. p. 214. G.

Δοκεῖ δέ μοι — εἶχεν] Etsi recte defenditur a B. Gottlebero et aliis: legi tamen possit, δοκεῖν δέ μοι, i. e. κατὰ τὸ ἔμολ δοκεῖν, ut mea fert sententia. Ita enim poni solet ille Inf. Sed δοκεῖ legendum, ostendit et subiectum, εἶσαι, et remotius ab illo suspensum tamen, καλεῖσθαι Ἑλλήνας. Simul nota miram varietatem δοκεῖ εἶχεν: deinde Nominativum εἶσαι ἢ ἐπιβλήσις et iam Accusativum: καλεῖσθαι Ἑλλήνας. B.

[ἐνίματα —] hoc et sequens Scholion e cod. Rostg. et Aug. addidi. Alterum exstat quoque in Cassel. Schol. ad n. 1. 2. 3. 4. e Cod. Aug. sunt adsumta.] G.

Ἀλλὰ τὰ μὲν etc.] Suspicetur aliquis, Vallam aliter legisse, quam veritat, quaedam loca ante Hellenem Deucalionis filium: verum ego non aliam sequutum lectionem esse, sed χωρεῖα subaudiendum existimasse arbitror, et τὰ pro τῶν accipiendum. Falso autem id credidisse constat, et τὰ μὲν πρὸ Ἑλλήνων esse pro τῶν μὲν πρὸ Ἑλλήνων χρόνον. STERN.

τὰ μὲν πρὸ Ἑλλ. scil. κατὰ. et τὰ πρὸ Ἑλλήνων, pro, κατὰ τοὺς πρὸ Ἑλλ. χρόνους. ἰσχυρισάντων] i. e. ἰσχυρῶν, vel δυνατῶν, γενεμῶν. Vid. Ind. in: Verbum pro adiectivo cum ἴσαι. B.

[καὶ πάντων ἐδὲ εἶσαι] Schol. ad h. v. recepi e Cass. Rostg. et Aug. in quo annexa erant sup. Schol. verba: ἀντὶ τῷ εἶχεν.] G.

κατὰ ἔθνη] Salmaj. in Lib. de Hellenist. aliter, quam Scholiasies, huius loci sententiam exponit, et pro κατὰ, καὶ legendum putat, quod confirmat MS. Cass. Vid. ap. Salmaj. p. 274. 282 et 283. DVKER.

κατὰ ἔθνη δὲ — παρέχουσαι] Particulae nimis multae, nec suo positae loco, impeditam faciunt orationem. τὸ ἀλλὰ ante τὰ μὲν, potius praerponi debebat v. κατὰ ἔθνη — deinde τὰ μὲν, quod abesse poterat, postulabat, τὰ δέ. Abresch. in Diluc. p. 5. hanc structuram facit: κατὰ ἔθνη δὲ (i. e. καθ' ἕκαστα δὲ ἔθνη) παρέχουσαι ἀφ' ἑαυτῶν τὴν ἐπωνυμίαν, ἀλλὰ τε (cum aliae gentes) καὶ (ἑαυτῶν) τὸ Πελ. ἐπὶ πλείον. Periodus parum laevis efficiatur, constituenda quavis structura. Reiskio in anim. ad h. l. tantundem est, ac si dixisset Thuc.: ἔθνη δὲ ἕκαστα ἀφ' ἑαυτῶν παρέχουσαι, καὶ ἄλλα, καὶ μάλιστα τὸ Πελασγικόν. Sensus est expeditus: Singulae gentes peculiare suum nomen habuerunt, in primis Pelasgica, reliquae opulentiores; nec iunctim omnes Graeci Hellenes appellati sunt, neque ante, neque statim post tempora Hellenis. Gentem Pelasgicam transiisse in Hellenas docet etiam Herod. 1, 37. G.

κατὰ ἔθνη δὲ] Mollior haud dubie lectio Cod. Cassell. Salmasio iam probata, καὶ τὰ ἔθνη. Ita enim subiectum habet παρέχουσαι, cuius sit praedicatum: quod alioqui, simpliciter et absolute positum, suppleti iubeat τοὺς Ἑλλήνας, vel οἱ Ἑλλήνες. Nam, quod, particulae nimis aceruari, improbat Abreschius, dignum haud est vel asperitate Nostri, vel omnino Graecorum more, nimis fere aceruantur particulas; quarum quae tandem abesse hic possit? Sed et ipse vulgatum praefero, ut argutius, et dignius Nostro. B.

[Ἄλλα τε] In Cass. Rostg. et Aug. legitur: οἶον Θεσσαλοὶ, Βοιωτοὶ, Ἀργεῖοι. In Aug. hoc Schol. caput habebat: Πελασγικόν. Male. Vulgatum Schol. int. Dukerus: Pelasgi vocabantur Pelasgi, Boeoti tantum Boeoti — et sic caeteri, non vno communi nomine Ἑλλήνες appellabantur. Sed Abreschius Dil. p. 4. Schol. sic scripsisse putat: οἶον Πελασγοὶ μόνον τῷ Πελασγῶν, Βοιωτοὶ τῶν Βοιωτῶν, ἔπω δὲ κοινῶν ὀνόματι Ἑλλήνες. Vel Πελασγοὶ μόνον τῷ Πελασγῶν, Βοιωτῶν τῷ Βοιωτῶν —] G.

καὶ τὸ Πελασγικὸν ἐπιπλεῖτον] Nulla fere regio fuit, quam non peragrarent Pelasgi, ita ut latissime apud veteres Pelasgorum nomen patuerit. Vide Herodot. 1. 1. c. 56. Strabon. 1. 9 et 13. et Palm. Graeciam antiq. p. 24, 25, 38, 39. HVDS.

[Ἐπιπλεῖτον] Hoc Schol. e codd. Cass. Rostg. et Aug. inferui, et pro Θεσσαλοὶ, quod erat in Cass. correxi ex Aug. Πελασγοὶ. Caeterum h. v. adnexa erant in Cass. Rostg. et Aug. v. οἶον Θεσσαλοὶ —] G.

Ἑλλήνων etc.] Antiquitus ea tantum portio priscae et auitae Graeciae Ἑλλὰς appellabatur, quae posterioribus Thessalia dicta est. Hinc doctissimus Grammaticus (Seruius in 2. Aen.) Graecos proprie Thessalos esse dicit; et Didym. ad 1. 11. Ἀρίστροχος παρ' Ὀμήρου Θεσσαλίαν μόνην τὴν Ἑλλάδα εἶναι φησιν, καὶ Θεσσαλὸς τῶς Ἑλλήνας, παρακολυθῶν τῷ Θουκυδίδῃ. Antiflarbus auctoritatem nimirum Thucydidis sequutus, Thessalos ἀρχαῖως καὶ κυρίως apud Homerum Ἑλλήνας sive Graecos esse scripsit, Thessaliam autem ipsam solum dici Graeciam; Ἑλλήνας insuper proprie appellari, qui eam Thessaliae partem inhabitabant, ubi est vrbis Larissa, cuius est Ἀρρόλιον apud

filii Deucalionis cognomen istud nullo prorsus modo videtur fuisse: sed singulae gentes, cum aliae, tum maxime Pelasgica, quae latissime diffusa erat *locis, in quibus degebant*, nomen a seipsis indidisse. Sed cum Hellen, eiusque liberi, rerum in Phthiotide potiti fuissent, * et caeteri *Thessaliae populi* eos in alias

* Et sese illi (sc. Hellen eiusque liberi) in alias ciuitates ingererent etc. *Acacius. HVDS.*

ἀντὶ τῷ ἔχειν. Καὶ πᾶν ἕδ' εἶναι] ἀντὶ τῷ, ἕδ' ὅλας εἶναι. Καὶ τὸ Πελασγικὸν] τυτέτι, τοῖς ἰδίαις ὀνόμασι ἐχρῶντο· οἷον, Πελασγοὶ μόνον, Βοιωτοί· ἔπει δὲ καινῷ ὀνόματι Ἕλληνας. 1. Επιπλεῖτον] ἢ ἐπὶ πλείον μέρει τῆς Ἑλλάδος, ἢ ἐπὶ πλείον χρόνον ἐκλήθησαν Πελασγοί. Παιδῶν ἀδτῷ] Ἕλληνας παῖδες, Δῶρος, Ἑδδός, Ἀῖολος, ὡς φησι καὶ Ἡσίοδος· Δῶρον τε Ἑδδόν τε καὶ Ἀῖολον ἰτερχάμην. 2. Ἐπαγομένων] ἀμφίβολος, τίνας ἐπηγάγετο, πότερον οἱ Ἕλληνας παῖδες τὰς ἄλλας, ἢ αἱ ἄλλοι τῆτες. 3. Ἐτ' ἀφέλειε] ἀφέλειαν εἶωθεν ὁ Θουκυδίδης τὴν συμμαχίαν καλεῖν. 3. Καθ' ἐκάτης] καὶ ἐκάτης δὲ, κατὰ μέρος, ἢ πᾶντας ἑκά. Τῆ

Strabonem, l. 13. Vide Casauboni Diatribam in Dionem Chrysof. c. 12. et Salmasium in Solinum, p. 100. HVDS.

Ἕλληνας δὲ καὶ etc.] Hellenes, et regionem, quam incolebant, Helladem, ab Hellene Deucalionis filio sic vocatos fuisse, ex *Dicaearcho* et *Strabone* l. 9. satis constat: quo tempore vero hoc nomen per totam Graeciam primo obtinuit, a nullo scriptore asseritur. Primo enim teste *Strabone* l. 9. vna tantum vrbs in Phthiotide ab Hellene condita Hellas dicebatur, et haec est, de qua dicit *Homerus*:

οἶτ' εἶχον Φθίην, ἢδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα.

Et rursus:

Πολλὰι Ἀχαιῖδες εἶσιν ἂν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε.

Κῆραι Ἀργείων —

Cum vero in hac vrbe Hellenis potentia magna euasisset, inde etiam ad regionem circumcirca vicinam nomen transiisse perhibetur: de tota enim hac intelligendus est *Homerus*, vbi dicit:

Ἀνδρὸς τῷ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα, καὶ μέσον Ἀργος.

Latius vero illud per multa saecula non extensum fuit: *Homerus* enim eos solos, qui sub Achille ad Troiam militauerant, Hellenes vocat, quos antiquae solius Helladis incolae fuisse iisdem verbis sic testatur:

οἶτ' εἶχον Φθίην, ἢδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,

Μυρμιδόνες δ' ἐκαλῆντο, καὶ Ἕλληνας, καὶ Ἀχαιοί.

Omnes vero Graecos in toto suo poemate nunquam communi nomine Ἕλληνας, sed Ἀργεῖους, καὶ Ἀχαιῖδες, καὶ Δαναοὺς nuncupat: atque ideo *Thucydides* est sententia; *Homeri* etiam aetate solos Thessalos sic audire, eo nomine caeteris Graeciae populis nondum communicato: quod etiam vltterius probat, quia nec apud eum Poëtam τῶν βερβεροφώνων appellatio vsquam occurrit, (opposita autem et relata sunt βέρβερος καὶ Ἕλλην, τὸ βερβερικὸν, καὶ τὸ Ἑλληνικὸν) si ergo Barbaros ignorauit *Homerus* de caeteris gentibus, quae Graecae non essent, nec Hellenes nouit de omnibus Graecis. Sed vtrisque his *Thucydides* argumentis opponit *Strab.* lib. 8. primo *Hesiodum* et *Archilochum* meminisse Πανελλήνων, de Graecis vniuersis, secundo *Homer.* ll. β', v. 867. βερβεροφώνους vocasse Κῆρας. Sed huius postremi argumenti vim satis eludit ipse *Strabo*, dum, quae alibi habet, satis innunt, Cares ab *Homero* non generali nomine, et omnibus aliis gentibus, quae Graecae non fuerant, communi, sed particulari et proprio, quod linguam Graecam male pronunciaissent, secundum vocis significationem antiquam et magis propriam βερβεροφώνους appellari. Nec quoad *Archilochi* auctoritatem valet primum argumentum, quia ille *Homero* multo recentior erat: cum vero *Hesiodus* secundum *Chronicon* Marmor, et plerosque alios *Homero* vetustior esset, si ex *Hesiodo* probasset illius Poëtae temporibus Graecos generali nomine Ἕλληνας vocatos fuisse, vicisset *Strabo*. Sed *Hesiodi* verba, quae contra *Thucydidem* essent, hoc non probant; ea enim haec sunt: τὸν μὲν (scilicet *Hesiodum*) περὶ τῶν Προιτίων λέγονται ὡς Πανελλήνες ἐμνήστεον αὐτὰς, i. e. *Hesiodum* de Proeti-

bibus dixisse, vniuersos Graecos earum connubia ambuisse. Quis autem hic probatum videt, *Hesiodi* temporibus omnes Graeciae incolae, vno communi nomine, Ἕλληνας appellari? Πανελλήνας enim non omnes eos significat, qui regionem postea Ἑλλάδα dictam incolebant, sed qui tunc Hellenes dicebantur. An vero *Hesiodi* temporibus illi soli, qui antiquam Ἑλλάδα incolebant, an vero omnes Graeciae populi Hellenes dicebantur, quoad hanc auctoritatem aequae manet incertum. Nes vero, *Thucydidis* grauissimi scriptoris auctoritatem secuti, neutrum verum putamus. Qui antiquam enim Helladem incolebant ipsius Hellenis temporibus, Hellenes dicebantur: cum autem illius filii et nepotes multi essent, et potentes, atque ideo in omnes fere totius Graeciae ciuitates eduxissent colonias, inde factum est, vt per totam Graeciam dispersi fuerint, qui, quod ex genere Hellenico essent, communi priuatorum sermone Ἕλληνας dicebantur, publice autem diuersa habuerant gentium nomina, inter quas habitant, atque ideo ab *Homero* Athenienses, Elei, Argiui, Boeoti vocabantur Graeci, Hellenes vero nunquam: et sic intelligendus est *Thucydidis* locus, vbi dicit, Ὀμιλία μᾶλλον καλεῖσθαι Ἕλληνας, i. e. vt interpretatur *Seholiastes Graecus*, ἐκ ἀπὸ κοινῆς ὁδοῦς ἀπάντων. Vt vero hi Ἕλληνας caeteris Graeciae incolis immiti magis magisque praevaluisse, sic hoc τῶν Ἑλλήνων nomen magis magisque inceperat praedicari, donec tandem circa primam Olympiadum celebrationem pro communi omnium Graeciae incolarum agnosceretur. Cum enim Iphitus, quando hos ludos institauerat, totius Graeciae incolae, qui tunc omnes aut Hellenici, aut sub Hellenicorum imperio fuerant, ad illos conuocasset, iisque solis, caeteris lege prohibitis, concessisset certandi ius, eo tempore, quo communem primo celebrauerant conuentum, commune nomen primo videtur accepisse, et semet ipsos generali appellatione Ἕλληνας, et omnes alios Barbaros appellasse. Haecenus *Aristor* notarum in *Chronicon* Marmor. p. 133. cui adice *Palmer*. Graec. Antiq. c. 3. et *Casaub.* in *Strabon.* p. 240. IDEM.

Ἐν τῇ Φθιάτιδι] v. *Herod.* I, 56. Gens Hellenica ἐπὶ Δευκαλιωνος βασιλέως, εἰκε γῆν τὴν Φθιάτιν — GOTTL.

Ἰσχυομένων] *Hobbes* being strong. *WASS.* In Reg. et Cass. est scholion, βροσιλευσάντων. Φθιατίς, quod *idem* *Codd.* habent, videant alii an probari possit: nam regio est Φθιάτις. *Strab.* IX. 433. καὶ ἡ γῶρα Φθιάτις καλεῖται, καὶ Ἀχαιική. Suspicio Δ vltimae syllabae in A degenerasse, atque inde errorem ortum esse. DVCK.

Ἐπαγομένων] Quum praecesserit Ἰσχυομένων, videretur sequi debuisse ἐπαγομένων, sed intelligendum est ἐπαγομένων μετὰ τὸ Ἰσχυομένων, id est, et illis, postquam potentium auctori essent, eos adducenibus. Hanc certe γραφὴν et *Valla* sequitur, qui vertit, eas gentes adducenibus. STERN.

καὶ ἐπαγομένων αὐτὰς etc.] *Le. Porius* vertit: et caeteri *Thessaliae populi* eos in alias ciuitates auxilii causa arcesserunt. Sed hoc non de Thessalis accipiendum, verba coniuncta

ἐκάστους μὲν ἤδη τῇ ἐμιλίᾳ μᾶλλον καλεῖσθαι Ἕλληνας. ἔμντοι πολλῶ γε χρόνῳ ἠδύνατο καὶ ἅπανιν ἐκινῆσαι. τεκμηρίοι δὲ μέγιστα Ομηροῦ. πολλῶ γὰρ ἢ ὕστερος ἔτι καὶ τῶν Τρωϊκῶν γενόμενος, ἔδαμῶ τῶς ξύμπαντας ἀνόμασεν, ἄδ' ἄλλως ἢ τῶς ἢ μετ' Ἀχιλλέως ἐκ τῆς Φθιώτιδος, οἵπερ καὶ πρῶτοι Ἕλληνας ἦσαν. Δαναὸς δὲ ἐν τοῖς ἔπεσι, καὶ Ἀργεῖος, καὶ Ἀχαιοὺς ἀνακαλεῖ. ἔ μὴν ἔδὲ βαρβάρους εἶρηκε, διὰ τὸ μηδὲ Ἕλληνας πῶ (ὡς ἐμοὶ δοκεῖ) ἀντίπαλον ὀ εἰς ἓν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι. οἱ δ' ἐν ὡς ἕκαστοι Ἕλληνας κατὰ πόλεις τε ὅσοι ἢ ἀλλήλων ξυνέσταν, καὶ ξύμπαντες ὕστερον κληθέντες, ἔδεν πρὸ τῶν Τρωϊκῶν δι' ἀσθένειαν καὶ ἀμιξίαν ἀλλήλων ἀθροῖο ἔπραξαν. ἀλλὰ καὶ ταύτην τὴν ἠ στρατεῖαν, θαλάσση ἤδη ἢ τὰ πλείω χρώμενοι, ξυνῆλθον.

^m "τερον *Marg.* quod probat *Steph. Ar. C. Ald. Flor. Bas. Cl. Item Reg. Cass. Dan. Aug.* ἢ μετὰ Ἀχιλλέως *Cass. Aug.* ὁ Ἐς *Marg. Reg. Cass. Aug.* ἢ Ἀλλήλων ἐπέφρονι ἦσαν ξυνέσταν *Ar. C. Mosqu.* ὁμοφώνων ἦσαν ἀλλήλοις ξυνέσταν. Ἀλλήλων ἐπέφρονι ἦσαν ἀλλήλοις ξυνέσταν *Dan.* ἢ στρατεῖαν *Dan.* ἢ ταπεινῶν *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Cl. et Cass.* ἢ πλείω *Bas. τὰ om. Aug. et πλείω cum ; subscr.*

vincunt; nam ait, τῶν παίδων ἰσχυρόντων καὶ ἐπαγομένων. proinde utraque vox coniuncta copula ad eosdem (sc. Hellenem eiusque liberos) refertur. *Ancius.* Sic *Valla* vertit: *Hellene autem eiusque liberis in Phthiotide verum potitis, et eas gentes emolumentis gratia in alias civitates adducuntibus etc.* *HVD.* *Salmas.* l. d. p. 427. hunc locum laudans scribit ἑαυτῶς, et p. 348. αὐτῶς, vitio typographorum, pro αὐτῶς, quod est in *Clar.* *Idem* p. 275. ita vertit: *Cum vero Hellen et eius nati Phthiotide Thessaliae vires collegissent, et in proximas quasque vrbes semet induxissent.* Non video, cur non possit ferri αὐτῶς. In *Reg.* super h. v. scriptum est scholion, τῶς Φθιώτας, quae nota figura est. *Lucian.* *Timon* p. 75. τελὸν ἤδη χρόνον ἔδ' ἀπέβλεψα εἰς τὴν Ἀττικὴν. καὶ μέγιστα ἔξ ὀ φιλοσοφία καὶ λόγων ἔριδες ἐπεπόλασαν αὐτοῖς. Et in Latinis Scriptoribus nihil frequentius. Vid. *Gronov.* II. de Pecun. vet. 4. DVCKER.

Ambiguitas inest huic loco, quae notatur quoque in Cod. Aug. Quam ut tollerent *Salmasius*, (de Hellen. p. 275 et 427) et post eum *Reiskius* (*Anim.* ad h. l.), legi maluerunt αὐτῶς semet ipsos offerentibus et ingerentibus. Ita *Ancius* quoque intelligit. Haec mutatio est levis et explicatio facilis. *Ducker* vero, cui suffragatur *Abreschius*, (in *Diluc.* p. 7.) vulgatam recte tuetur, et, praecunte *Scholiaste* cod. *Reg.* ex v. Φθιώτιδι, nota figura, desumit Φθιώτας. Ita ἐπαγομένων quoque ad Hellenem eiusque liberos, per naturalem ordinem, pertinet, et per αὐτῶς intelliguntur incolae Phthiotidis; quae explicatio linguae legibus est consentanea. *Salmasiana* correctio propterea parum verisimilis videtur, quod v. ἐπάγεσθαι, cum reciproco positum, nusquam reperitur; ut *Abreschius*, l. c., monuit. *Heilmanus* in versione theotisca ad h. l. in ἐπαγομένων intelligit ἀνθρώπων, et per αὐτῶς Hellenem et filios; quae interpretatio, Latinae *Vinssemii* similis, dura et haud verisimilis videtur, ut vulgata *Aem. Porti.* *GOTTL.*

[Ἐπέμειλε] Vid. *Indicem. Lucres.* multis praebet regionibus æquor *Vililitatem* opportunam sitientibus nautis: aliter paulo *Aeschylus* *Agam.* πολλῶν γὰρ ἐπὶ θάλασσαν τὴν Ὀνηεῖν εἰλόμην. *WASS.* De sententia horum verborum agit *Salmas.* l. d. p. 275. et 427. Et de τῇ ἐμιλίᾳ μᾶλλον p. 348. seqq. D.

[Ἐπ' ἀφελείᾳ] ea lege atque conditione, si tanquam socii sibi auxilium ferrent. v. *Schol. Aug.* Factum hoc videtur colonis, auctoritate atque suasa Hellenis eiusque filiorum, in alias vires Graeciae deducendis. G.

[Ἦδη] in *Aug. Schol.* interl. est: τὸ ἤδη ἀντὶ τῆς δῆ. G.

[τῇ ἐμιλίᾳ] quotidiana consuetudine, sermone. *Reisk.* in *Dil.* *Abresch.* ad h. l. coniiciebat: ἐμικμῆσα, et c. io. citabat. Sed quod hanc correctionem in *Anim.* non repetiit; cum videtur illius poenituisse. G.

[τῇ ἐμιλίᾳ] i. e. τῇ ἐπιμιξίᾳ, per consuetudinem et consociationem, cum (in dies magis) inter se mixti agerent. Si esset, in sermone, in vltu vitae, ἐν adderet *Thuc.* vel κατὰ τὴν ἐμιλίαν, diceret. μᾶλλον καλεῖσθαι, est, saepius iam in dies, vltitatus, ita vocari coeptos ac solitos. *BAVER.*

[Ὅτε ἀπὸ γραφῆς καὶ] Inferui καὶ, monente *Abreschio*, e cod. *Cassel.* (*Dil.* p. 7.) *Stephanus* corrigebat: ἀπὸ κοινῆς δόξης, quod probat *Salm.* de *L. Hell.* p. 349. et *Gramm.* γραπτῆς δόξης. Verba ἀπὸ γραφῆς spectant *Homeri* testimonium, quo vtitur *Nofter.* v. *Abresch.* l. c. A cod. *Cass.* absunt verba: καλεῖσθαι μᾶλλον Ἕλληνας. In cod. *Aug.* totum hoc *Schol.* non exit. G.

Μᾶλλον καλεῖσθαι] *Reisk.* in *Animadu.* ad h. l. vertit: frequententer, crebro, multum. Ita μᾶλλον saepius adhiberi ab *Herodoto*, *Thucydide* et aliis. Sentum esse: a consuetudine singularium Graeciae populorum cum Hellenis subole (quae suboles passim vrbium praefidia tenebat, et mercede vires custodiebat) factum est, ut populi illi singulares seorsum quique Hellenes vocitarentur, non autem totus illorum populorum complexus; id quod tardius accidit. Expresit verba vncinis inclusa ad correctionem αὐτῶς. G.

Ὅ μὲντοι — ἐκινῆσαι] sc. τῶτο τὸ ὄνομα, quod in superioribus later: καλεῖσθαι Ἕλληνας; hoc nomen (Hellenum) diu non omnibus Graecis impositum est, l. apud omnes Graecos inualuit, ut Ἕλληνας vocarentur. *Εκινῆσαι* idem est ac ἐκικρατῆσαι. Ita quoque *Schol. Aug.* ἐκινῆσαι ἀντὶ τῆς ἐκικρατῆσαι. *Abresch.* in *Auct. Diluc.* p. 214. notat: si mutuo sese respiciant ἐκάστους et ἅπανιν positum esse ἅπανι pro: παρ' ἀπάντων, et sic τὸ ἠδύνατο valere, δυνατὸν ἦν, n. αὐτοῖς, Helleni eiusque liberis. Sin ἐκινῆσαι absolute sumatur, de Pelasgis intelligendum esse, quibus haud contigerit vocari Hellenes; et sic videri cepisse *Scholiasen* vulgatum. Sed *Schol. Aug.* explicatio simplicior videtur. G.

[Ἄπανιν ἐκινῆσαι] Sane, si neutrum sit ἐκινῆσαι, *Dat.* ἅπανιν est pro παρ' ἅπανιν, ἐν ἅπ. apud omnes, per vniversos. Sed tamen obitare videtur, ἠδύνατο, ut otiosum et languidum. Quid, si ἐκινῆσαι sit, exprimeve, extundere, perficere, ut Latinis, pervincere; *Er* (Hellen) konnte es lange Zeit nichts so weit, nicht dahin bringen; scil. ut ab eo dicerentur Hellenes? B.

Τεκμηρίοι — Ὀμηροῦ] *auctor maxime locuples, fide dignus huius rei est Homerus.* *Stephanus* paullo post probat ὕστερον. G.

Μάλιστα Ὀμηροῦ] non, ut sude dignus, quod hic quaerit *B. Gottleberus*; quippe infra ipse *Thuc.* de hoc ipso *Homero*, velut dubius: εἶτω ἄξιός πιστευθῆναι, si cui (tamen) idoneus videtur, cui credat; Immo simpliciter est: cuius rei euidentiſſimum argumentum praebet *Homerus*, nempe

ciuitates, ad se auxilii causa accerserent, ita demum propter diuturnum congressum et consuetudinem factum videtur, ut singuli Hellenes vocarentur. Et tamen ne sic quidem longo post tempore istud cognomen ad omnes etiam peruenire potuit atque obtinere. Homerus vero praecipue hoc indicat. Quamuis enim multo post bellum Troianum sit natus, nusquam tamen vniuersos Graeciae populos appellauit, nec alios, quam eos, qui cum Achille ex Phthiotide venerant, qui etiam primi Έλληνες fuerunt. Danaos vero, et Argiuos, et Achaeos in suis carminibus nominat. Nec tamen barbaros dixit, quod ne Έλληνες quidem, a barbaris distincti, in vnum totius gentis commune nomen barbaro (vt mihi videtur) oppositum, adhuc coaluissent. Quotquot igitur et singuli πασι Έλληνες erant, et quotquot per vires sparsi se mutuo intelligebant, et qui vniuersi postea communi των Ελλήνων appellatione nominati fuerunt, propter virium imbecillitatem, et vitae genus mutuo commercio carens, nihil ante Troiana tempora armis coniunctis gesserunt. Sed et ad hanc ipsam expeditionem conuenerunt, quod in plerisque Graeciae partibus iam rebus maritimis operam darent.

ὁμιλία] τῆ ὁμιλία καλεῖσθαι μάλλον Έλληνας, ἢ ἀπὸ γραφῆς καὶ δόξης ἀπάντων, ἀλλ' ἐκ τῆς τῶν ἐπιχωρίων ὁμιλίας. Καὶ ἅπασιν ἐκινῆσαι] τελείως ἐπικρατῆσαι, τὸ καλεῖσθαι Έλληνας. 4. Πολλὰ γε χροῖν] Οὕτως λέγουσιν οἱ Ἀττικοί, πολλῶν ἡμερῶν ἢ ἐῖδόν σε, ἀντὶ τῆ, ἐν πολλαῖς ἡμέραις. 4. Έκινῆσαι] ἀντὶ τῆ ἐπικρατῆσαι τὸ δὲ πᾶσι, κατὰ παντὸς, καὶ τὸ πολλὰ γε χροῖν, ἀντὶ τῆ ἐν πολλῶν γε μέντοι χροῖν. Οὐκ ἐδύνατο δὲ ἅπασιν ἐκινῆσαι τὸ ὄνομα τῆτο, ἀλλ' ἐν πᾶν πλείω χροῖν. Πολλῶ γὰρ ὕστερος ἐστὶ ἄτως ἐν ἐτέρῳ, καὶ καλῶς γέγραπται. τὸ πολλῶ γὰρ ἀρκεῖ ἐπὶ τοῦ χρόνου, καὶ τὸ ὕστερον πλεονάζει. τὸ δὲ ὕστερος ἐπὶ τοῦ Ὀμήρου λεγόμενον, ἔχει τὴν ἀκολουθίαν τοῦ λόγου σαφῆ. Ἐμπαντας] τὸ γὰρ, Έγγχεί ἐκέκασο ἀν Έλληνας καὶ Ἀχαιοὺς, νεύθεται. Οὐδὲ βαρβάρους] τὸ γὰρ βαρβαροφάνων νεύθεται. Ἀντίπαλον εἰς ἐν, ἀντίπαλον, καὶ τὸ ἴσον, καὶ τὸ πολέμιον. ἀντίκειται γὰρ τῶ Έλλημι ὁ βάρβαρος. τὸ δὲ ἔξῃς, οἱ Έλληνες ὡς ἕκαστοι, καὶ ἔμπαντας, ὕστερον κληθέντες Έλληνες. Ταύτην τὴν τρατεῖαν — ξυνήλθον] ἀντὶ τῆ συνεστῆσαν] δεῖ δὲ προσθεῖναι τὴν εἰς ὄϊον, ἀλλὰ καὶ εἰς ταύτην τὴν τρατεῖαν ξυνήλθον. Θάλασση χροῖμενοι] τῆτέτιν

fuo vsu loquendi, quo nunquam vniuersos Hellenes vocet. BAVER.

[Εν ἐτέρῳ] sc. βιβλίῳ f. ἀντιγράφῳ. Rationem Scholiastae improbat Stephanus, et ὕστερον praefert.] GOTTLE.

[Τετέρος] Hanc lectionem ὕστερος agnoscit Scholiastes, immérito tamen alteram margini adscriptam improbens, tanquam πολλῶ per se sufficiat, et additum ὕστερον abundet. STLPH.

ὁδὰμ —] Reisk. in Dil. Abresch. p. 7. conicit: ὁδὰμ ἄτως τὸς ἔμπαντας — G.

[Νεούθεται] pro spurio habitum fuit. τὸ γὰρ, π. Ὀμηρικὸν ἔπος. Exitat II. β'. 530. In cod. Aug. h. v. legitur: τὸ γὰρ ἔγγχεί δ' ἐκέκασο Πανέλληνας κ. A. v., vt in Homero. Aristarchus et, vt commemorat Eustath. ad I. c. p. 276., Zenobius h. v. spurium habet. cf. Schol. min. ad II. f. v. 395. p. 166. Sed Eustathius I. c. versus Homero vindicat.] G.

Ἄνόμασεν] π. Έλληνας. G. Φθιώτιδος] Vid. Schol. ad II. f. 395. et II. π', 595. et Diacaerarchum p. 22. Ed. Huds. Contra Nostrum disputat Strabo VIII. 370. et XIV. 661. WASS. Salmaf. l. d. p. 349. remouet ea, quae veteres quidam aduersus Thucydidem disputauerunt. Versum Homeri, quem hic adfert Enarrator Graecus ex II. β'. 530. spurium esse etiam ibi adnotat paruus Scholiastes. Et sic Salmaf. l. d. p. 350. DVCK.

[Τὸ γὰρ βαρβαροφάνων] hoc Schol. addidi e Cass. et Aug. In Cass. adiectum erat superiori Schol. Sed in Aug. verba textus: ὁδὲ βαρβάρους, praefixa sunt; quod imitatus sum. Respicit Schol. ad II. β'. v. 867. v. Eustath. qui h. l. Thucydidei non immemor fuit. v. Clarck. ad locum Hom. c. p. 127] G.

Έλληνας; πω] In Aug. cod. superfer. τὸ τί παρέλκει. Sed τὸ τί, quod habuisse videtur Schol. in suo exemplo, non comparet in codd. G.

Ἀντίπαλον] Citat Helych. et expl. Έναντίον, ἐχθρόν. damnat D. Halic. De Caribus v. Herodot. I, 161. WASS. Quae

quidam Codd. addunt ad illa ἀλλήλων ξυνίσταν, glossam faciunt. D.

[Ἀντίπαλον εἰς ἐν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι] Laudat hunc locum Eustathius ad Hom. II. B. p. 367. Θουκυδίδης ἔν φησι, μὴ λέγεσθαι βαρβάρους διὰ τὸ μὴδὲ Έλληνας πω εἰς ἐν ἀποκεκρίσθαι ἀντίπαλον ὄνομα. Et si hic locus non, quo ordine editus est, laudatur; tamen inde appareat, qualem ordinem verborum constituerit Eustathius. Idem fere sensit Reiskius, (anim. ad h. l. p. 4.) quanquam non meminit Eustathii, quod ἀντίπαλον εἰς ἐν idem esse dicit, ac: εἰς ἐν ἀντίπαλον, nonduum (sic mihi videtur) eo tempore nomen Έλλήνων erat nomen illi significationi consecratum, qua designaret vno vocabulo populum vniuersum barbaris oppositum. Έλληνες sunt nomen vnum, ἀντίπαλον, opponi solitum τοῖς βάρβαροις. Sic Heilmannus fere: Weil die Griechen (Hellenen) noch nicht im Gegenfatz gegen jene unter einem allgemeinen Namen begriffen waren, der sie davon unterschieden härte. Strabo (L. XIII. T. II. p. 976. Alm.) accurate haec verba repetit, omissis tamen: ὡς ἐμοὶ δοκεῖ et sententiam Thucydidis refutare frustra conatur; vt Casaubonus et Clarkius ad Hom. II. β'. 867. bene monent. G.

[Ἀντίπαλον] Intellige simpliciter per appositionem, Neutrius pro Masculino: Graeci, qui illis opponantur, quasi, quae natio, quod nomen diuersum sit barbaris. Ita Iustin. Instit. I, 5. §. 1. liberi, et, his contrarium, ferui, id est, qui ferui, quod nomen, quae notio, qui ordo, quod genus hominum liberis opponatur. Ita et supra, c. 2. exte. παρ' Ἀθηναίοις, ὡς βέβαιον ὄν, explicare liceat ὡς βεβαίους ὄντας. BAVER.

[Ἀντίπαλον καὶ τὸ ἴσον] Steph. conicit, scribendum esse: ἀντίπαλον καὶ τὸ ἴσον, καὶ τὸ πολέμιον. Ἐναντῶν δὲ πολέμιον ἀντίκειται γὰρ τῶ Έλλημι ὁ βάρβαρος. Coniectura haec probabilis fit ex Helych. et Suida, quorum hic voci tres significationes tribuit: ἀντίπαλον τρεῖς σημαίνει, τὸ ἐναντίον, καὶ τὸ

δ'. Μίνως γὰρ παλαιάτος, ὃν ἀνοήϊσμεν, ναυτικὸν ἐκτίσαστο, καὶ τῆς νῦν Ἑλληνικῆς θαλάσσης ἐπιπλεῖτον ἐμεγάτησε καὶ τῶν Κυκλάδων νήσων ἤρξέ τε, καὶ οἰκιστὴς πρῶτος τῶν πλείστων ἐγένετο, Κάρως ἔξελάσας, καὶ τὰς ἑαυτῆ παῖδας ἡγεμόνας ἐγκαταστήσας. τό, τε λητικὸν, ὡς εἰκόσ * καθέρει ἐν τῆς θαλάσσης, ὃ ἐφόσον ἠδύνατο, τῆ τὰς προσόδους μᾶλλον ἰέναι αὐτῷ.

ε. (Οἱ γὰρ Ἕλληνες τοπάλοι, καὶ τῶν βαρβάρων οἱ τε ἐν τῆ ἡπειρῷ παραθαλάσσιοι, καὶ ὅσοι νήσους εἶχον, ἐπειδὴ ἤρξαντο μᾶλλον περιεῖσθαι ναυσὶν ἐπ' ἀλλήλους, ἐτρέποντο πρὸς λησίαν, ἡγεμῶνων ἀνδρῶν ἢ τῶν ἀδυνατατάτων, κέρδους τῶ σφετέρου αὐτῶν ἕνεκα, καὶ τοῖς ἀσθενέσι τροφῆς καὶ προσπίπτοντες πόλεσιν ἀτειχίτοις, καὶ κατὰ κόμας οἰκημέναις, ἤρπαζον, καὶ τὸν πλεῖστον τῶ βίβ

δ' Παλαιάτος Marg. Ar. C. Flor. Basf. Παλαιάτος Cass. ε' Ἐπὶ πλείστον Cl. passim fere et Cass. Aug. ν Λησιῶν Marg. C. Cl. et Dan. x Καθαίρει Ar. γ' Ἐφ' ἕνιον Cl. passim, Reg. Cassi. Aug. z Ἐδύνατο Cl. a Αὐτῶν Cl. C. Ar. Aug. Reg. Cassi. b Ἐνεκα Ar. Mox Aug. habet κατὰ κόμας οἰκημέναις. c τὸ πλεῖστον Cl. atque ita Ar. ex emend. cod. Basf. τὸν πλεῖστον πῆρον τοῦ β. Dan. Mosqu. τὸν πλεῖστον sed in marg. scriptum; γρ. καὶ τὸ πλεῖστον τὸ βίβ.

ἰσόπλον, καὶ τὸ ἰσότροπον. Hesychius: Ἀντίπλον, ἐναντίον, ἐχθρόν. Θεουκυδίδης.] G.

[Ὁ βάρβαρος] in Cass. et Aug. est, τὸ βάρβαρος. Reliqua post βάρβαρος defunt.] G.

Οἱ δ' ἕως ἐκαστοί] in Aug. in margine scriptum erat ad h. v. ἐπανήλθης. n. resumit l. repetit superiora et in vnum colligit. GOTTL.

Ὅσοι] Reisk. ad h. l. malit; ὅσαι, sc. πόλεις, sic vertens: *Hellenes igitur tam illi singulares, et per ciuitates sparsi, quae quidem et ipsos (Hellenes) intelligerent, et ab ipsis intelligerentur; quam illi vniuersi postmodum sic dicti.* Sed non opus correctione. G.

Ἀλλήλων ἔννεα] Audire non possum interpretantes: qui se mutuo intelligerent; etsi et vis vocabuli et Genitiuus adiectus suadeat: sed res vetat. Quid enim? Num Graeci minus sese mutuo-intelligebant? Aut quid hoc ad rem? Dialecto differebant, at non ita, vt intelligere se non possent. Quid enim nos hodie laboramus in Dialectis intelligendis? Ego vertere audeam: quicumque inter sese essent congressi, iuncti, mixti, ἐπιμιξίαν colerent (quam supra dixi) Ἀλλήλων pro Ἀλλήλοις, vt supra πιστεύειν, cum Genit. p. Dat. BAVER.

Ἀθρόοι] i. e. ἑθρόα ἄθροιστῆ δύναμις — Sic loquitur III, 55. orronitur μέρει. Infra c. 11. ἕκ ἑθρόοι ἀλλὰ μέρει — ἀντίχον. G.

Καὶ ταύτην] sc. ἕς, v. Schol. Aug. Reiskio in anim. p. 4. videbatur deesse ἕς vel πρὸς. G.

Στρατιῶν.] Schol. ad II. K. 252. στρατιῶν male. WASS.

Μίνως γὰρ etc.] Minoa maris imperium obtinuisse testantur *Aristot.* in Polit. l. 2. c. 8. *Diodorus Siculus* l. 4. *Stobaeus* serm. 42. *Strabo* l. 10. *Apollodorus* l. 3. *aliique*, quos affert *Meursius* in Creta, lib. 3. c. 3. HVDS. Vide *Cumbe-landi Orig. Gentium* Antiquil. p. 299. WASS. Et *Selden.* Mar. Clauf. I, 9. DVCK.

Μίνως παλαιάτος; ἄν] Reisk. eleganter legit: παλαιάτος ἄν, ὃν ἀνοήϊ — Sed non est necesse. v. cod. Aug. De Minois potentia nautica Abresch. in Dil. citabat Plat. Legg. III. 596. G.

Μίνως παλαιάτος — ἐκτίσαστο,] Eodem modo dictum simpliciter, vt Latinis, *primus hoc fecit*, i. e. primus fuit, qui faceret; ita et h. l. Minos antiquissimus est eorum, de quibus fama proditum sit, quae classem pararet. Reiskii coniectura, inserentis ἄν post παλαιάτος, locum haud habet. Neque enim *per se* Minos fuit antiquissimus omnium, de quibus fama constaret; sed tantum qua classem paratam: quod est ipsum illud, παλαίτ. — ἐκτίσαστο. BAVER.

[Διὰ τριῶν συγκρίσεων] haec omnia vsque ad τό, τε λητικὸν absunt a Cassel.] G.

[Ἀφ' ἑ ἄνδρωτοι μέχρι Μίνω] antea lacuna erat: ἀφ' ἑ Μίνω quam e cod. Aug. expleui. Abresch. Dil. p. 3. coniciebat: ἀφ' ἑ Μίνω ναυτικόν, i. πρῶτον ναυτικὸν ἐκτίσαστο.] G.

[Ὦν —] Hoc Schol. addidi e cod. Aug. n. παλαιάτος ἐκείνων, ὃν —] G.

[Ἐπὶ πλείστον] inserui h. Schol. ex Aug. quod et in Cassel., quamuis vitiosum et mancum; reperitur. Legitur enim: ἐπὶ πολὺ μέρος τῆς ἐκράτησεν . . . ἢ ἐπιπλεῖστον —] G.

[Κυκλάδων νήσων] hoc Schol. adieci ex Aug. cf. Strab. L. X. p. 743. Ῥήνη eadem est ac Ῥήνια, Ῥηναία et Ῥηνία. vid. Steph. de urb. p. 653. et Casaub. ad Strab. 744. Μόκωος scripti pro Μόκων, Ὀστῆος. Ceterum Schol. ad τῶν πλείστων et ἐγκαταστήσας defunt in Aug.] G.

τοῦ — ἰέναι] sc. ἕνεκα: vt reditus et vestigalia ei redirent et afferrentur certiora et vberiora: nempe, non intercepta a praedonibus mare infestantibus. Ita Cic. p. L. Manil. c. 11. de piratico bello: quod vestigal vobis tutum fuit? Obs. et ἰέναι, de vestigalibus, quod sign. 1) colligi, redire, *ein-kommen*; quippe et hoc impediabant praedones; 2) transmitti, afferri, reddi, *eingeliefert werden.* B.

Κάρως ἔξελάσας] Cares a Minoe eiectos e Cycladibus, memoratur *Libanio* in Antiochica, et *Isocrates* in Panathenaica. HVDS. *Isocrates* Panath. 354, 34. *Herodot.* l. 28, 171. Λητικὸν et λησιῶν utroque modo Noster. Εἵνεκα fere Poëtarum est, aut *Herodoti.* WASS. Locum hunc de Caribus laudat *Seru.* ad Virg. VIII. Aen. 725. Λητικὸν habet *Thom. Magist.* D.

τό, τε λητικὸν — καθέρει] Cod. Ar. καθαίρει, sollempni permutatione. Sic Plat. Menex. c. 12. ἀνακαθαρτάμενοι καὶ ἔξελάσαντες πᾶν τὸ βάρβαρον ἐκ τῆς θαλάσσης. v. Abresch. Anim. ad Aeschyl. T. II. p. 42. Si haec lectio, cui fauere videtur Abresch. in Dil. p. 8., locum habeat, per hypallagen dictum esset, pro, τῆ τε λητικῆ ἔξεκάθαρσεν τὴν θάλασσαν. Sed, vt ipse agnoscit Abreschius, non opus est hac lectione, quae ope figurae defendi debet. C. 13. h. libr. dixit vt h. l. τὸ λητικὸν καθέρει. Lectionem καθέρει quoque confirmat Thom. M. in v. λησιῶν, qui h. l. meminit. Oudendorp. ad Thomae M. locum cit. fauet scripturae λησιῶν. v. Schol. August. GOTTL.

[τό, τε λητικὸν] in Aug. hoc Schol. ita legitur: τὸ μὲν ἐκτὸς τῆ ῆ σημείω τὸ σύστημα τῶν λητῶν, τὸ δὲ μετὰ τῆ ῆ τὸ κτήμα τῶν λητῶν. ἢ γὰρ μὴ λησιουμένη, πλείους φέρει προσόδους. Ita infra, ad c. 13. in cod. Cass. est: λησιῶν, τὸ σύστημα τῶν λητῶν τὸ δὲ μετὰ τῆ ῆ, τὸ κτήμα τῶν λητῶν. Stephan. tamen hoc discrimen semper obseruari negat.] G.

ὄν] Reiskius in Anim. ad h. l. legit τοῦ. eleganter. G.

4. Minos enim eorum, quos auditu cognouimus, antiquissimus, classem sibi comparauit, maximamque partem maris, quod Graecum nunc vocatur, in suam potestatem redegit: et Cycladum insularum imperium obtinuit, et in *carum* plerasque primus colonias deduxit, Caribus inde pulsis, suosque filios *ibi* principes constituit. Praeterea latrones (vt est verisimile) quoad potuit, e mari sustulit, vt reditus ad se. facilius venirent.

5. Olim enim Graeci, et barbari, quotquot in continente degebant, marique vicini erant, quique insulas incolebant, postquam nauibus alii ad alios mare traicere frequentius coeperunt, sese ad latrocinia conuerterunt, virorum potentissimorum ductu, *idque* tum quaestus sui causa, tum etiam vt victum pauperibus quaererent: atque adorti ciuitates nullis muris munitas, et quae * pagatim incolebantur, eas diripiebant, et maximam victus partem hinc sibi comparabant. Quod hoc facinus nondum ignomi-

* Vicatim *Acacius*. Castellatim *mallem*. HVDS.

ἐμπορευόμενοι. Μίνως γὰρ καλλιπάτος] διὰ τριῶν συγκρήσεων δεικνυσι τὰ πρὸ τῶν Πελοποννησιακῶν Ἰσθμῶν, ἀφ' ὧ ἀνθρώποι μέχρι Μίνω. καὶ ἀπὸ τῆς μέγροι τῶν Τρωϊκῶν, καὶ ἀπὸ τῶν Τρωϊκῶν, μέχρι αὐτῶ. τινὲς δ' ἐκ ἐντεῦθεν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ, φαίνεται γὰρ ἡ νῦν Ἑλλάς, πρῶτην λέγουσι σύγκρησιν. Ἄν] τὸ ὄν ἀντὶ τοῦ ἐκείνων. Ἑλληνικῆς θαλάσσης] πρότερον γὰρ Καρική ἐκαλεῖτο ἡ θάλασσα. Ἐπιπλείων ἐυράτησε] ἐπὶ πλείων ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ μέρος, ὃ ἐστίν, ἐπὶ πολὺ μέρος αὐτῆς ἐυράτησεν, ἢ τὸ ἐπιπλείων ἀντὶ τοῦ πάντο. Κυκλάδων νήσων] Κυκλάδων, παρὰ τὸ ἐν μέσῳ ἔχειν τὴν Δῆλον, τὴν ἱερὰν τῆ Ἀπόλλωνος, καὶ κύκλον τινὰ περὶ αὐτὴν μιμεισθῆναι. εἰσὶ δὲ κατὰ τινὰς ἰε αὐταὶ Πάρος, Ἄνδρος, Ἰκαρος, Σκύρος, Ῥήνεια, Ῥήνη, Δῆλος, Νάξος, Σίφνος, Κέως, Μύκονος, Τήνος, Κόβνος, Ἀμοργος, Σέριφος. Κατὰ δὲ τινὰς ἴβ, πλὴν Ῥήνης καὶ Σκύρου καὶ Ἰκέρου, μᾶλλον δὲ πλὴν Ῥήνης καὶ Πικύου καὶ Ἀμόργου. Τῶν πλείων ἐγένετο] ὑπακυστέον Ἑλλήνων. Ἐγκαταστήσας] ποιήσας κατὰ μέρος, ἢ πάντας ὁμῶ. Τὸ, τε λησικῶν] λησικῶν τὸ εὐσέμια, ἤγουν τὴς λησῆς λησικῶν δὲ, τὸ κλέψαι. Τὰς προσόδους μᾶλλον ἵναται αὐτῶ] ἢ γὰρ μὴ ληστευομένη πλείους φέρει προσόδους. Οἱ γὰρ Ἑλληνες] τὴν αἰτίαν τοῦ ληστεύειν ἐπάγει νῦν. Οἱ τε ἐν τῇ ἡπειρῷ] ἡπειρος τριχῶς λέγεται. * ἢ πᾶσα γῆ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς θαλάσσης. Οὐ τῶν ἀδυνατωτάτων] εἶπεν γὰρ ἀπειχίστων ὄντων, ὥσπερ ἦν ἡ Ἀττικὴ πάλαι, κατὰ κωμας οἰκωμένη. Ηρακλεῶν] ἐλήστευον, ἀπὸ τοῦ ἀρπάζειν ἔβην. Καὶ τὸν πλείων τοῦ βίβ] Οὕτω Θουκυδίδης, καὶ τὸν πλείων τοῦ χροῦνε.

[Ἡ γὰρ μὴ ληστευομένη] Scholiastes non satis cepit mentem Thucyd., vt bene monet Grammius. Non modo enim Minos sustulit piratas, vt insularum incolae libere ac tuto ea, quae penderent regi, colligerent; sed vt commodius faciliusque peruenirent ad regem *ai πρώσοδοι*. Post πρώσοδος Castell. habet: *λείπει δὲ ὑπέρ.* GOTTL.

Οἱ γὰρ Ἑλληνες τοπάλαι etc.] Conflat, omnes fere gentes mari vicinas piraticam olim exercuisse. De Cilicibus, et Tyrhenis testatur *Eustathius* ad *Dionysium*, de Phoenicibus *Herodotus*, de Phocenibus *Iustinus*, de Saxonibus *Sidonius*, de Cimbris *Possidonius*, de Liburnis veteribus *Appianus*, de Aegyptiis *Heliodorus*, de Germanis *Caesar* et *Tacitus*, de Hispanis *Plutarchus*. HVDS.

[Ἡπειρος τριχῶς] Lacunam ex parte supplet Cod. Cass. in quo non omnia legi potuerunt. In Aug. plane nihil legi potuit.

ἢ Ἀσία κατ' ἔξοχον, καὶ μέρος τῆς . . . Κεφαλληνίαν. De v. Ἡπειρος laudabat Duk. Spanh. ad Iul. Orat. i. p. 122. adde Berkel. ad Steph. de Vrbb. p. 383. Fortasse ex Agathem. L. II. c. 17. suppleri potest lacuna: διαίρεται δὲ ὅλη οἰκωμένη εἰς Ἡπειρος τρεῖς, Ἀσίαν τε καὶ Λιβύην, καὶ τὴν Ἑβέρωπην, Alias a veteribus orbis terrarum describitur in duas partes, Asiam atque Europam, quae complectebatur Africam.] G.

Ἡρακλεῶντο μᾶλλον περιήσθησι] Reisk. in Dil. Abresch. p. 9. τῶ μᾶλλον sublituebat: *μόνον*, hoc sensu: *ex quo tempore tantummodo*, i. ex quo primum incipiebant. Sed ipse vir doctiss. non probauit hanc coniecturam, quod eam non repperit. GOTTL.

[Οὐ τῶν ἀδυνατωτάτων] ex Aug. Cod. inferui.] G. Προσπίπτοντες] Haec et superiora reprehendit Dionys. de Thuc. iudic. p. 856. G.

κατὰ κωμας etc.] Sic *Suidas* in voce κῶμη. Οἱ δὲ τὴς ἐν τῇ πόλει δήμους, κῶμας φασὶ προσαγορεύεσθαι, καὶ κωμήτας τὴς ἐν

τῇ πόλει, καὶ οἶον τὰς δημότας ἐν τῇ αὐτῇ τάξει καὶ μορῆ τῆς πόλεως οἰκῶντας. ἕτως Ἀριστοφάνης. εἶρηκε δὲ καὶ Θουκυδίδης τὴς δήμους κῶμας ἐν πρώτῃ. κατὰ κῶμας δὲ τῶ παλαιῶ τρόπῳ οἰκῶντες. HVDS. vid. *Suidam* in κῶμην, et *Küsteri* Notas. *Hesych.* κῶμαι, ἄγρια, εἴμαι. apud quem in κῶμα, pro κωμίσμα et κηθώδης, repono κωμίσμα et κηθώδης. vid. *Suid.* et *Etym. M.* in κῶμα. WASS. Vers. 7. σφετέρου αὐτῶν αὐτῶν legas, fortassis non multum interest. Sed *Thucydides* alibi αὐτῶν. Vid. *Indicem*. In *Hom. Od. α'*, v. 7. eadem est varietas scripturae. DVCK.

κατὰ κωμας οἰκοιμ.] Notabile, quod ipsas vrbes dixit habitari κατὰ κῶμας, i. e. similes vicis vel pagis, κωμηδόν, non iunctas aut comprehensas vno ambitu, neque vno muro clausas, sed sparsis domibus et *disiectis*, vt *Tacitus* loquitur. BAVER.

τὸν πλείων] Multi primo intuitu mendose scriptum τὸν πλείων existimabant: sed nec *Scholiastes* nec *Vet. exempl. graphi* illam suspectam habere sinunt. STEPH. Τὸ πλέον *dr. Schol.* et *MSS.* πλείων. WASS. Πόρον, quod additur in *Dan.*, videtur esse supplementum alicuius Magistri. D.

τὸν πλείων τῶ βίβ] pro τὸ πλείων τ. β., sed nihil mutandum, vt vidit Schol., qui locum, ex h. libri c. 30., adlectionem confirmandam laudat. Alia ratio est L. II, 45. φθόνος τοῖς ζῶσι πρὸς τὸν ἀντίπαλον, vbi cum Steph. et Duker. legend. τὸ ἀντίπαλον. L. I. 78. τοῦ πολέμου τὸν περὶ ἀλλογον. cf. VII. 55. Solet Thucyd. post gen. masculinum aut femin. ponere idem genus. Veluti τῆς γῆς ἢ ἄρστη — G.

[Οὕτω Θουκυδίδης] Ita scripsi e cod. Cass. pro vulgato *Θουκυδίδης*, vt iam Steph. coniecerat. Locus existat L. I. 30. Roftg. cod. vitiose οὐ Θουκυδ. pro ἕτω. Steph. addi vult post *Θουκυδ. v. δὲ*. Sed nihil opus. In Aug. cod. desunt Schol. ad καὶ τὸν πλείων et ἐκ ἔχοντος. G.

ἐντεῦθεν ἐποιοῦντο· ἔκ ἔχοντός ^d πῶ αἰσχύνῃ τὰ τὰ τῷ ἔργῳ, φέροντος δέ τι καὶ ^e δόξης μᾶλλον· δηλοῦσι δὲ τῶν τε ἡπειρωτῶν τινες ἔτι καὶ ^f νῦν, οἷς κόσμος καλῶς τῷτο δρᾶν, καὶ οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν, τὰς πύτεις τῶν καταπλούντων πανταχῶ ὁμοίως ἐρωτῶντες, εἰ ληθαί εἰσιν· ὡς ἔτε ὧν πυνθάνονται ἀπαξίντων τὸ ἔργον, ^g οἷς τ' ἐπιμελὲς εἶη εἶδέναι, ἔκ ὀνειδιζόντων. ἐληθίζοντο δὲ καὶ κατ' ἡπειρον ἀλλήλας. καὶ μέχρι τῶδε πολλά τῆς Ἑλλάδος τῶ παλαιῶ τρόπῳ νέμεται, περὶ τε Λοκρῆς τὰς Οἰχάδας, καὶ Αἰτάλας, καὶ Ακαρνανίας, καὶ τὴν ταύτη ἡπειρον. τό, τε σιδηροφορεῖσθαι τῷτοις τοῖς ἡπειρώταις, ἀπὸ τῆς παλαιᾶς λυγείας, ἐμμεμένηκε.

ς'. Πῦτα γὰρ ἡ Ἑλλάς ἐσιδηροφόρει, διὰ τὰς ἀφράκτας τε οἰκίτας, καὶ ἐκ ἀσφαλεῖς παρ' ἀλλήλας ἐφόβας· καὶ ξυμῆθη τὴν διαίται μεθ' ὅπλων ἐποιήσαντο, ὡς περὶ οἱ βάρβαροι. σημεῖον δ' ἐστὶ ταῦτα τῆς Ἑλλάδος ^h ἔτι ἔτω νεμόμενα, τῶν ποτὲ καὶ ἐς πάντας ὁμοίων διαιτημάτων. ἐν τοῖς ⁱ πρώτοι

^d ps Reg. ^e τιμῆς Dan. Mosqu. ad marg. vero script. γρ. δέξη. ^f νῦν καὶ οἷς Marg. quod non probat Stephanus. ^g τοῖς ἐπιμελὲς Demetr. Pbal. et Reg. Cass. Aug. ^h οὕτω ἔτι Dan. Mosqu. qui et pro τῷτῃ paulo ante, v. 6. ταύτης. ⁱ πρώτοι δὲ Marg. 1. quod placet Steph. καὶ πρώτοι δὲ Marg. 2. πρώτοι δὲ Camer. In cod. Basf. πρώτοι δὲ a prima manu, a correctore: πρώτοι δὲ τε. Πρὸ ὁμοίων Mosqu. ὁμοίως, sed in marg. γρ. ὁμοίων. Ποῖ πρώτοι Mosqu. μὲν, sed in marg. δὲ.

Ὀὐκ ἔχοντός πῶ αἰσχύνῃ — φέροντος δέ τι δόξης —] Gemina his habet Herod. III, 133. p. 265. ὅσα αἰσχύνῃ ἐπὶ φέροντα. vbi vid. Intt. Menex. 19. ἡ νίκη αἰσχύνῃ φέρει. De re ipsa vid. Iustin. XLIII. 3. «plerumque etiam latrocinio maris, quod illis temporibus gloriae habebatur, vitam tolerabant.» v. Bernegg. ad h. l. Conf. Sext. Empir. III, 24. φασὶ δὲ, ἔτι καὶ εὐκλεῆς τῷτο οἱ Κλαίκες ἐνόμιζον εἶναι, ὡς καὶ τὰς ἐν ληστία τελευτήσαντας τιμῆς ἀξίως εἶναι δοκεῖν. De latrocinio honestis olim lac. Themastus exposuit pluribus. Abrefsch. (Dil. p. 8.) notabat, Procopium imitatum esse h. l. L. II. B. G. c. 14. βιάζεσθαι τὰς πέλας ἐν σπηδῇ ἔχουσιν· ἢ φέροντος αὐτοῖς αἰσχύνῃ τῷ ἔργῳ. It. H. A. c. 21. ἐκ ἔχοντος αὐτοῖς κινδύνον τινα ἢ ὑβριν τῷ ἔργῳ, φέροντος δέ τι καὶ δόξης μᾶλλον. — GOTTL

Τινες ἔτι] Reisk. in anim. p. 4. malit: τινες, οἷς ἔτι καὶ νῦν κόσμος. G.

Καὶ νῦν οἷς] Si legas καὶ οἷς, vt margini adscriptum est, videri poterit aliorum fieri, quam illorum ἡπειρωτῶν mentio: ideoque minus scriptura haec placet. STEPH. Laudat h. l. Suidas v. καλῶς. WASS.

Καλῶς δρᾶν] perite, astute, fortiter; nam iuste et moderate praedari, vt expl. Schol. idem est, quod apud Terent. Eun. cum ratione insanire. Καλῶς tamen dicitur, vt in re per se mala, quoad arte et fortiter peragatur; vt Lacedaemoniis furta laudi erant astute perpetrata. Ita Pater familias Luc. 16. laudabat perfidum dioeceten, non ob fraudem, sed, quod seite fraudem excogitasset ac perfecisset; nam stulta fraus et ipsa vituperetur. BAVER.

[Καλῶς ἀντὶ τῷ —] Quis temperet sibi h. l. a risu? καλῶς est, perite, intelligenter, vt v. Gramm. vult: fortiter, praecclare. Quam diffcultatem mouet Steph., quod Schol. post ἐλεηλάτην addat: ἡ ἔκλεπτον· hanc tollit Suid. a Dukero laudatus, v. καλῶς, vbi ita: ἐλεηλάτην, ἢ ἐκλεπτον νικτός.] G.

[Ἀρτεῖαν] Quae sequuntur intuli ex Roisg. qui addebat: Ὀμηρος, et Aug. Locus exstat Od. l. 254. It. Od. γ'. 73.] G.

Οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν] Exstat testimonium apud plurimos, imprimis vero antiquissimum Homerum, in Odyssae γ'. et in Hymno Apollinis, vbi nescio quis aduenas affatur hoc modo:

Ω ξένοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλαῖθ' ὕγρα κλυθία;

ἢ τί κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδῶς κλάλησθε,

οἷά τε ληϊστῆρες ὑπὲρ ἄλλα; τοί γ' ἄλυνται

Ψυχὰς παραδέμενοι, κινδὺν ἀλλοδαποῖσι φέροντες.

vbi Scholiastes: ἐκ ἀδοξον ἢ παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ ληστῆρῶν, ἀλλ' ὀδοξον. HVDS. Add. Eustath. in Od. γ'. 1457. quem lo-

cum hic adscripserat Clar. Waffé: et Iustin. XLIII. 3. ibique Bern. DVCK.

Ποιητῶν] post h. v. Reiskio videtur l. c. aliquid deesse. e. c. παρ' οἷς φαίνονται (sc. homines) ποιούμενοι, penes quos conspiciuntur homines simili modo percunctantes eos omnes, qui ad se deferantur. Non magis necessaria haec correctio, quam illa in Dil. Abrefsch. p. 9. vbi Vir Dosiiff. legit pro ἐρωτῶντες, ἐποποιῶντες. Significat enim ἐρωτῶντες, fingunt interrogantes, f. faciunt interrogantes (ποιῶντες ἐρωτῶν). Addit Noster pleonasticῶς v. πύσεις, vel debet post πύσεις sequi ποιούμενοι f. πυνθανόμενοι. cf. Duk. ad h. l. Caeterum alludit ad Hom. Od. γ'. 72. vbi Nestor ad Telemachum et eius comites:

— ἢ μαψιδῶς ἀλάλησθε
οἷά τε ληϊστῆρες — G.

Πύσεις — ἐρωτῶντες] V. Ind. in Pleonasmus et Metonymice. ἐρωτῶν est, inducere percontantes. Simili Metonymia Virgii. Ecl. 6, 62. 63. Phaethuniadas musco circumdat amarae Corticis, atque solo proceras erigit alnos, i. e. describit, narrat circumdatas, erectas; et Ecl. 9. 19. Quis humum florentibus herbis spargerent, aut viridi fontes induceret umbra? Non abimiliter Paullus Ebr. 1, 6. ὅταν — εἰσαγάγῃ τὸν πρῶτον. εἰς τὸν κόσμον, h. e. vbi praedicat, denuntiat, exponit in terras venturum. Caeterum, non vsquequaque honestam adeo praedationem fuisse, ex eodem Homeri loco patet; quem haud dubie Noster respexit; quippe vbi sequatur: qui malum inferunt aliis. Ac ne ipsi illi quidem, quos rogent, praedones dicuntur, sed tantum rogantur, an sic temere errent, quasi praedones; more praedonum, quod praedones soleant. Sed enim alios haud dubie poetas legerat Thuc. et in mente habebat. BAVER.

τῶν καταπλούντων] Post καταπλούντων non temere posita fuit interpunctio, sed consulto: quum illud πύσεις non aliud foret quam ἐρωτήσεις, ideoque ineptum futurum sit dicere, τὰς πύσεις ἐρωτῶντες. Quae igitur accusatiuum hunc πύσεις tendere dicemus? nempe ad subauditam praepositionem κατὰ. Vtitur enim hoc poëtico aliqui vocabulo et alibi, κατὰ πότιν οἱ χωροῖν. STEPH. In Cod. MSS. distinctio post πανταχῶ non καταπλούντων collocatur. HVDS. Pύσεις inter Thucyd. γλωττώδη ponit Suidas in περιωπή. ἐρωτήσεις etiam expl. Hesych. D. Holic. Ant. 1, 81. εἶδέναι κατὰ ΠΥΣΤΙΝ τὸ τρέφοντα. Sic MS. Vatic. v. eundem de Thucyd. §. 19. Glosf. πύσας percontatio. Eurip. Electra 690. ἢ μὲν ἔλθῃ ΠΥΣΤΙΣ πύττης σθέν, Ὀλολύζεται πᾶν δάμα. 2 πύσας πύσεις

niam haberet, imo vero nonnihil etiam gloriae potius afferret. Hoc autem nunc etiam cum alii nonnulli, qui in continente habitant, manifeste declarant, quibus decori est hoc scite exercere, tum etiam antiqui poëtae, apud quos illi vltro citroque nauigantes, vbique eodem modo interrogantur, numquid sint latrones: quod neque illi, quos interrogant, factum vt se indignum inficientur, nec illi, quibus curae est, *rem ex illis scire, hoc ipsis exprobrent.* In mediterraneis etiam alii alios praedabantur. Et ad hoc vsque tempus multi Graeciae *populi* prisco more viuunt, vt Locri, qui *Ozolae vocantur*, et Aetoli, et Acarnanes, et qui finitimam horum agro continentem incolunt. Quinetiam ipse armorum gestandorum mos apud hos continentis incolas ex veteri latrociniorum consuetudine permanfit.

6. Omnis enim Graecia gestabat arma, tum quia domicilia nullis munitionibus septa habebant; tum etiam, quia tuto commeari vltro citroque non poterant: et vitae genus armis gestandis assuetum, vt barbari, coluerunt. Graeciae autem populi, qui nunc etiam ita viuunt, similia vitae instituta oliam

οὐκ ἔχοντες πᾶσι ἀσχεῖν] ἡγυῖαν ἀσχεῖν νομιζομένην τῆ ληγεύειν. ἄτε γὰρ βῆν ἀροτῖρα ἐλεγκάτων, ἢ ἐκλεπτον, ἄτε νυκτὸς, ἄτε μετὰ φόβον ἐποίαν τὴν ληγεύειν. Οὐκ ὀνειδίζονται] ἐκ ὀνειδίζοντων τῶν ἐρωταμένων, ἢ τῶν ἐρωτῶντων. διχῶς γὰρ ὁ νῆς. Ἐσιδηροφόροι] ἔδεν τὰς μαχίρας μυυλίας ἐκάλον, διὰ τὸ ὁμῶς ἀλιγεσθαι οἷον ἐμυυλίας. Ἐν τοῖς] ἐν τέτοις, ποιητικῶς. ὑπερβιβάζεται γὰρ ὁ δέ. Καὶ ἀνεμένη τῇ διαίτῃ]

Καλῶς τῆτο δρῶν] καλῶς, ἀντὶ τῆ εὐσεβῆς καὶ φιλοφροσύνης. Κάλως ἔποιαν τὴν ληγεύειν. Οὐκ ὀνειδίζονται] οἷα τε κλιτῆρες ὑπεὶρ ἄλλοι. διχῶς γὰρ ὁ νῆς. Ἐσιδηροφόροι] ἔδεν τὰς μαχίρας μυυλίας ἐκάλον, διὰ τὸ ὁμῶς ἀλιγεσθαι οἷον ἐμυυλίας. Ἐν τοῖς] ἐν τέτοις, ποιητικῶς. ὑπερβιβάζεται γὰρ ὁ δέ. Καὶ ἀνεμένη τῇ διαίτῃ]

ἢ δι' ἀκοῆς μάθησις. Eustath. ad Odyss. 4. WASS. Grammatici quidem discrimen statuunt inter πυνθάνεσθαι et ἐρωτῶν, item inter πύσειν et ἐρωτήσιν, ita vt ex eorum sententia non videatur dici posse πύσειν ἐρωτῶν. Sed non credo Scriptores Graecos se semper illorum dictatis adligare. Certe Lucian. Pseudom. p. 767. promittit πύσειν et ἐρωτήσιν, πυνθάνεσθαι et ἐρωτῶν dicit. Deinde, si iam πύσειν accipiamus pro ἐρωτήσιν, cur ineptius sit dicere ἐρωτήσιν ἐρωτῶν, quam πύσειν πυνθάνεσθαι, quod est ap. eumd. l. d. et infinita alia huius generis in vtriusque linguae Scriptoribus? Plane ellipsis illa Stephani et dura, et obscura est. Locum hunc Thucydides ante oculos habuit Philostrat. Vit. Apollon. II. 29. DVCK.

bene habeat, ita accipiendam putat: in corpore suo genere ferrum, sui tuendi omnia. Recte. Ergo nil mutandum. G.

ὡς ἄτε — ὀνειδίζοντων] Demetrius Phalereus §. 25. et legit οἷς τε. v. Sextum Pyrrh. Hypot. III. 24. WASS.

Σιδηροφορεῖσθαι — εἰ. 6. init. ἐσιδηροφόροι] manifesto hic idem est vltus medii et actiui, nullo discrimine. B.

[Διχῶς γὰρ ὁ νῆς] Scripsi ex Rostg. et Aug. pro διχῶς, διχῶς. Διχῶς est in duas partes. v. Ernest. ad Callim. H. in Iou. v. 31. Sed fallitur Scholiastes. Thucyd. de interrogantibus: οἷς ἐπιμελὲς εἶν εἰδέναι, dicit: οὐκ ὀνειδίζοντων: ita de iis, qui interrogabantur, dicere necesse habebat: οὐκ ὀνειδίζομένων.] G.

[Ὅθεν τὰς μαχίρας] admodum contorta explicatio: μυυλίας, gladios, confirmare Thuc. sententiam, priscos Graecos solitos esse gestare ferrum, et μυυλίας quasi dici ἐμυυλίας, quod contubernales essent. Vocabulum verum est μυυλίας, i. μυυλίας, vt Steph. ex Nicandro et Hesiodo probauit. v. Indic. Steph. Thef. et Intt. ad Hesych. (T. II. p. 548.) G.

τῶ παλαιῷ τῶτον νέμ.] Sc. κατὰ κώμας vel δήμους per vicos aut pagos (sic enim δήμοι vertendum esse, non populi, vt Meurfus Aliique vertunt, dudum viri eruditi docuerunt) Populus enim Atticus olim descriptus erat in Pagos, quos ipsi δήμοι vocant; eiusdem vero pagi homines δήμοται appellabantur. Confer haec cum Annotatis ad pag. 14. hñ. HVDS.

Ἀφράκτους — οὐκ ἀσφαλείς — ἐφόδου] i. e. διὰ τὸ εἶναι τ. οὐκ ἀσφ. καὶ τὰς ἐφόδ. οὐκ ἀσφ. vel, διὰ τὴν ἀφραξίαν τῶν οὐκίσεων, καὶ ἐπισφάλειαν (vt fingere liceat vocabulum,) τῶν ἐφόδων. v. et ad 6. n. 4. B.

Νέμεται] habitantur more veteri, i. e. incolae obtinent morem veterem praedandi: quasi sit, habentur, tractantur illae regiones more veteri. BAVER.

Ξυνήθη τὴν δίκαιαν ἐποιῶσ. pro, ξυνήθως, solemniter, plerumque; vel pro, ἢ ξυνήθως δίκαια, ἢν ἐποιούνο, ἢν σὺν ὅπλοις. B.

περὶ τε Λοκρῶς. —] Laudat h. I. Hermogenes περὶ μεθόδου δειν. c. III. p. 521. vsque ad Ἀχαρνῶς. GOTTL.

Ὅσπερ οἱ βάρβηροι] Ita Gallos armatos in concilium venisse, Lilius auctor est, 21, 20. init. Neque aliter Germani, apud Tacit. de Mor. G. B.

Αἰτωλῶς] Thucyd. l. 3. τὸ γὰρ ἔθνος μέγα μὲν εἶναι τῶν Αἰτωλῶν, καὶ μάχιμον, οὐδὲν δὲ κατὰ κώμας ἀπειρήτος, καὶ ταύτας διὰ πολλῶ. id est: Gentem Aetolorum esse magnam et pugnacem, habitare autem per pagos sine muris, et longe ab inuicem distantes. HVDS.

ταύτης] Reisk. in Dil. Abresch. p. 9. legit τὰ, aut hoc τὰ post Ἑλλάδος esse adscribendum (vid. anim. ad h. l.). Vltimum certe est in talibus τὰ. G.

Σιδηροφορεῖσθαι] Huc spectat Ammianus M. XXIII. vlt. v. Aristot. 2 Polit. VI. WASS. Adde Petit. Leg. Attic. p. 125. et 561. DVCK.

ταύτα — εὖτω νεμόμενα] i. e. οὔτω νέμεται, vel τὸ νέμεσθαι. B.

Σιδηροφορεῖσθαι] Reiskius in Diluc. Abresch. p. 9. malit: σιδηροφορεῖν, vt c. 6. init. In animadu. l. c. vulgatam, si

Εἰς πάντα διμ.] pro παρὸν πᾶσιν. B.

Ἐν τοῖς πρώτοι δὲ] Lectio prior margini adscripta magis mihi probatur, quae habet δὲ, retinendo τοῖς et πρώτοι. Quod si alteram sequendo, scriberemus πρώτοις, tum liberum esset, vltiam particulam vellemus in contextum recipere, vel δὲ, vel δὴ. Nam et apud alios nonnunquam δὲ pro δὴ positum obseruatur. Sed haec posterior lectio mihi suspecta est παραδιωξώσεως. Quod autem Scholiastes, legens vt habes in contextu, dicit esse ὑπερβιβασμὸν particulae δὲ (intelligens dictum esse ἐν τοῖς πρώτοι δὲ, pro ἐν τοῖς δὲ πρώτοι, vel ἐν τοῖσδε) illi nequaquam hac in re subscriperim, quod exemplum non afferat, et vix asserti posse existimem: at vero exemplum huius articuli τοῖς positi eodem plane modo pro τέτοις, in promptu sit infra, διότι ἐν τοῖς πρώτοι ἐγένετο. et alibi, ἐν τοῖς κλειστοῖς δὲ νῆες. Nec vero hic articulorum vsus nobis mirus videri debet, quum sciamus veterem Atticisimum in multis cum lingua

δὲ Ἀθηναῖοι τὸν τε σίδηρον κατέθεοντο, καὶ ἀνεμμένη τῇ διαίτῃ ἐς τὸ τρυφερώτερον μετέστησαν. καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς τῶν εὐδαίμωνων, διὰ τὸ ἀβροδίατον, ἢ πολὺς χρόνος ἐπειδὴ χιτῶνάς τε ἢ λινοῦς ἐν αὐτοῖσιν ὄφθοντες, καὶ χρυσῶν τετρίγων ἕνεσσι κρηβύλους ἀναδύμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν. αἳ δ' ἔτι καὶ Ἰώνων τὰς πρεσβυτέρας κατὰ τὸ ἕγγυγενὲς ἐπιπολὺ αὐτῆ ἢ σκευὴ κατέσχε. μετρία δ' αὐ ἐσθῆτι καὶ ἐς τὸν νῦν τρόπον πρῶτοι Λακεδαιμόνιοι ἐχρήσαντο, καὶ ἐς τὰ ἄλλα πρὸς τὰς πολλὰς οἱ τὰ μείζω πενητήμοι, ἰσοδίατοι μάλιστα κατέστησαν. ἐγυμνάθησαν τε πρῶτοι, καὶ ἐς τὸ Φανερόν ἀποδύντες, λίτα μετα τοῦ γυμνάζεσθαι ἤλειψαντο. τὸ δὲ πάλαι καὶ ἐν τῷ Ὀλυμπιακῷ ἀγῶνι διαζώ-

k Anas Reg. l'Enlreii Aug. Ita malit Steph. et sic Suidas bis, et Clem. Alex. L. II. Paed. p. 199. m Κρηβύλων Schol. Aristoph. Neq. 980. etiam Reg. et Vascosan. Aug. Marg. Mosqu. κρηβύλων. n ζουγενὲς (et deinde γ supra v scripto) ἢ πάλαι Cass. Aug. o Καταναῖος Marg. quod videlicet Steph. sic etiam Dam. in Aug. αὐτῆ ἢ σκευῆ, sed spatium relicto inter ἢ et σκευῆ, cui inferi possit κατέ. Nil tamen videtur erratum. p Ὀλυμπιακῷ Ar.

Ionica affinitatem habere, quae saepe τοῖς dicit pro τάτοις. STEPH. Plura hac de re vide in Append. ad script. al. de Dial. Att. p. 183. HVDS.

Ἐν τοῖς πρῶτοι δὲ] idem est ac si dixisset, ἐν δὲ τοῖς τὸν σίδηρον καταθεμένοις πρῶτοι Ἀθηναῖοι αὐτὸν κατέθεσαν — omnium primi — Noster, vt et Plato, τὸ ἐν τοῖς, elliptice adhibet. Lectio πρῶτοι, quam etiam Schol. tuerit, vnice est vera. Varietas codd. a librariorum inficitia huius formae orta videtur. Reisk. in anim. ad h. l. pronunciat, aut delendum esse δὲ, aut legendum οἷδε. Sed ita pro more Graecorum sequi debebat: οἷδε οἱ. Idem Reisk. in Dil. Abresch. p. 9. malit πρώτοις, aut δὲ translocandum ante πρῶτοι. Sed nil mutandum. τὸ πρῶτοι in simili loco, L. VII. 13 est vitium. GOTTL.

Si τοῖς debet esse pro τούτοις, sane scribi debuit ἐν τοῖς δὲ πρ. Aut δὲ legendum, vel etiam τε. τὰ pro ταῦτα est apud Homer. II. 1, 318. ὡς οἱ μὲν τὰ πένοτο. Et vt. 125. τὰ (pro αὐ) ἔξεργάζομεν, τὰ δὲδαστοι, i. e. ταῦτα. BAVER.

[Ἐν τοῖς] Si sit pro ἐν τάτοις positum, poetice, alterum, τὸ δὲ traiectum, (quod est ὑπερβ.ράζεσθαι) retrahendum esse ad τοῖς, vt sit τοῖσδε, parum subtiliter est dictum. Sic non amplius est poeticum ἐν τοῖσδε. Quis enim nesciat, ὅδε esse idem ac ἔτος; et ita τοῖσδε pro τάτοις;] G.

Ἄνεμμένη διαίτη] i. e. δι' ἀνεμμένην διαίτην. causa enim ex-primitur. Sic Abresch. in auct. Dil. p. 216. Reisk. in anim. p. 5. inc. πρὸς ἀνεμμένην διαίτην, ad vitæ rationem transierunt nonnihil ad molliorem remissam. Quae explicatio durior videtur. G.

[Τρυφιλῆ] Steph. malit τρυφιλῆ vel τρυφεροῦ. Voc. ἀνδρηῶ parum aptam dicit h. l. quod de veste adhibeatur.] G.

Οἱ πρεσβ. αὐτοῖς.] αὐτοῖς pro παρ' αὐτοῖς, vel ἐξ αὐτῶν, vel pro Genit. vt apud Herod. τὰ δὲ οἱ ἐπὶ αὐτοῖς ἔχουσι, arma ei habent, i. e. eius arma (spolia) habent. B.

Πρεσβ. τῶν εὐδαίμωνων] i. e. οἱ εὐδαίμονες τῶν πρεσβυτ. vel, εἰ ἐν τοῖς πρεσβυτέροις εὐδαίμονες: aut, οἱ πρεσβύτεροι οἱ εὐδαίμονες, per appositionem et explicationem. εὐδαίμονες sunt homines laeti, opibus affluentes, eoque mollii viuentes; quod hic sane addendum est. Horat. Epist. 1, 1, 32. 33.

Beatus enim iam

Cum pulchris tunicis sumet noua consilia;

i. e. diues, eoque laute victurus. Ceterum ordo et sensus verborum hic est: εὐ πολλὸς χρόνος, ἐπειδὴ (pro, ἐξ αὐ) οἱ πρ. αὐτοῖς (ἐν αὐτοῖς) τ. εὐδαίμ. (οἱ εὐδαίμονες) ἰπαύσ. φορ. χιτ. λιν. διὰ τὸ ἀβροδίατον, καὶ ἀναδύμ. κρηβύλων ἕνεσσι χρυσῶν τεττ. Etli verba, διὰ τὸ ἀβροδ. possint etiam referri ad illa, εὐ πολλὸς χρόνος: non diu est, ob molliorem viuendi morem vel cultum; i. e. mollior ille cultus fecit, vt diu sic colerentur, et nuper admodum mutarent diu retentum morem. B.

[Πρεσβυτέρων. ὑπερβατῶν —] c cod. Cass. pro ὑπερ correxi

ὑπερβατῶν. In cod. Aug. reliqua post πρεσβυτέρων desunt; it. Schol. ad v. 1. 2. 4. reliqua Scholia in eodem cod. vetustate temporis ita delata sunt, vt legi profus nequeant. Vult autem Schol. v. διὰ τὸ ἀβροδίατον, esse ὑπερβατῶν, i. e. in sua fede non esse, sed referenda ad sup. ἀνεμμένη τῇ διαίτῃ. Sequentibus etiam in Cass. v. ὑπερβ. δ. τ. ἀβροδ. post τρυφιλῆ καὶ ἀνδρηῶ.] G.

Ἐδαίμωνων] ditiorum, μακαρίων. Reisk. in anim. h. l. corrigat pro αὐτοῖς, αὐτοῖ, ἴψι senes, (qui alias fuit feueri.) Temere. Αὐτοῖς enim est vel pro ἐν αὐτοῖς, vel pro αὐτῶν. Thucydidi haud infrequens est Dat. pro gen. v. c. ἢ τοῖς Συρακυσίοις τάσις, L. VII, 50. ad quem locum v. Duck. et ad h. V. 46. Abresch. in Auct. p. 216. resoluit locum ita: εἰ πρεσβυτέροι αὐτῶν εὐδαίμονες. Parum probanda igitur Schol. ἀντίπλοισι. GOTTL.

Χιτῶνάς τε λινοῦς] Inter alia argumenta, quibus nonnulli probant Athenienses esse Aegyptiorum colonos, hoc vnum, quod vestes lineas more Aegyptiorum gestare solebant. Vide Marsham Chron. p. 108. et Meursii Fortunam Attic. l. 1. c. 2. H.

Καὶ χρυσῶν τετρίγων etc.] Mos erat Atheniensium (sc. antequam res. eorum à Solone corrigeretur) capillos in conis speciem formare, et colligere in vertice: quam crinium metam τετρίγων ἕνεσσι comprehendebant, vt se αὐτόχθονας aut (vt volunt Añi) μυσικὰς hoc argumento indicarent. Hic capillorum congestus mulieribus Romanis (nam et illae crines ad verticem conuolutos gestabant) vocabatur Tutulus, vt auctor est M. Varro. Vide Aeliani var. Hist. l. 4. c. 22. et Kubnii notas. Brodaeum in Epigramm. l. 6. p. 573. Iunium de Coma, Nic. Loënsis Miscell. et Meursium de Fort. Att. l. 1. c. 1. Cum Stephano mallem ἕνεσσι: atque ita apud Suidam in voce τεττιγοφόροι, qui non distinguit post τεττιγων. HVDS. Locum tangit Eustath. 395. d. et rationem cultus de Ino addit quasi ex nostro. WASS.

Ἐν ἔρσει] Quin vera lectio sit ἕνεσσι persuadere mihi non possum: et apud quempiam locum hunc citantem eam me videre memini. STEPH.

ἕνεσσι] ita recepi pro ἐν ἔρσει. Sic Reisk. quoque legendum statuit. Margo Flor. Vin. explicat: εἰρημ. serie. Pro κρηβύλων tamen malit κρηβύλλες insertionē cicadumum autearum, circumos crinium constringentes super continentes. Sed nil mutandum arbitror. Eustath. ad II. γ'. huius rei e Nostro mentionem facit, p. 395, οἱ ὕστερον εὐγενεῖς Ἀθηναῖοι — τέττιζιν ἐσθμυνον ἐαυτοῦς, τεττιγοφόροι ὄντες. Τέττιγας γὰρ ἐξέθρον χρυσῶς, ὡς καὶ Θεουκλίδης φησιν, εἰς σύμβολον τῶ γυγενεῖς εἶναι. G.

Κρηβύλων] εἶδος τι ἐμπλοκῆς Hαιροκρατ. vnde Etymologus v. κρηβύλλος. Κορδύλλην vocant Cyprii, Perfae κίδαριν. Idem. v. ἐγκροδύλλημος. Vide Anthol. VI, 22. Xenoph. Cyr. V. 352. et Lucian. Lexiph. Pollucem II. 30. Re. Cinnius Glossae. vsus est D. Halic. Etiam in V. H. Aelianus. Suidas in

et apud omnes fuisse testantur. Inter hos autem primi Athenienses ferrum deposuerant, et remissionem cultum sequuti, ad genus vitae lautius transierunt: nec multum est tempus, ex quo apud eos illi, qui de senioribus, propter delicatum vitae genus erant beatiore, ferre deserunt lineas tunicas, et aureas cicadas, quas capitis comam religantes cincinnis inferebant. Vnde etiam apud antiquiores Iones cultus iste propter cognationem obtinuit. Modica vero veste, et ad huius aetatis consuetudinem accommodata primi Lacedaemonii sunt vsi, et cum caeteris in rebus, tum vero praecipue in victu, corporisque cultu, qui locupletiores erant, aequalitatem cum plebe seruarunt. Iidem etiam primi corpora nudarunt, et vestes palam exuentes, certaturi sese oleo vixerunt. Olim vero in Olympiaco certamine

τροφυλά κη ἀθροῦ. 1. Ἐς τὸ τροφεώτερον μετέστησαν] ἀπὸ τῶ μετέστησαν, τρυφᾶσαν δίκαιον, τὸν σίδηρον καταθέμενοι. Καὶ εἰ πρεσβύτεροι αὐτοῖς τῶν εὐδαιμόνων] ἀντίπτωσις ἐστίν, εἰ εὐδαιμόνες τῶν πρεσβυτέρων. ὑπερβατῶν, διὰ τὸ ἀφροδισίων. 2. Χιτῶνας τε λινῶς] ἢ πολλὸς χρόνος ἀπ' ἢ ἐπαύσαντο φορεῦντες, χιτῶνας λινῶς, καὶ τέττιγας χρυσοῦς, ἐξαρτῶντες τῶ τριχῶν πλέγματι. 3. Ἐν ἔρσει κρωβύλον] ἐν ἔρσει, ἢ ἐν εἰσέρσει, ἢ ἐν πλοκῇ. κρωβύλος δὲ ἐστὶν εἶδος πλέγματος τῶν τριχῶν, ἀπὸ ἐκατέρων εἰς ὅθῃ ἀπολλήρον. ἐκκαλεῖτο δὲ τῶν μὲν ἀνδρῶν, κρωβύλος: τῶν δὲ γυναικῶν, κόρυμβος: τῶν δὲ παίδων, σκορπίος. Ἐν ἔρσει, ἐν ἀνυδέρσει, παρὰ τὸ εἶρην. ἐν ἡλλάξει τὴν πλῆσιν, ἀπὸ τῆς χρυσοῦς τέττιγας, ἐφόρον δὲ τέττιγας, διὰ τὸ μερικῶν, ἢ διὰ τὸ ἀυτῶν, εἶναι. καὶ γὰρ τὸ ζῶον γιγνέται. 4. Μετρίξ δ' ἀεθῆτι] λείπει ἢ τῆ ἴν ἢ, καὶ τῆ ἐς τὸν νῦν τρόπον πρῶτοι Λακεδαιμόνιοι οἱ τε μείζω κεντημένοι: μετρίξ ἐσθῆτι ἐχρήσαντο, καὶ ἐς τὰ ἄλλα τοῖς πολλοῖς ἠμοδιῆτοι κατέστησαν. 5. Περὶ τὰς πολλὰς] πολλὰς τὰς πένητας. Ἐγυμνάσθαι τε πρῶτοι] ἐν τοῖς ἀγῶσι δηλοῦντι. καὶ γὰρ περὶ τὰ αἰδιὰ ἐζῶνουντο. Ὀμηρος, Ζῶσαι νῦν, ἢ καὶ πάντες ἐπιγυῶσι καὶ οἶδε Μαρμαίνης. Ταῦτα δὲ ὡς ἐν παρεκβάσει εἰρηται. Λίπα] τὸ λίπα Ὀμηρος ἐπιθετικῶς λέγει τὸ ἔλαιον. ἦτος δὲ ἔντως αὐτὸ ὀνομάζει.

κρωβύλος, κρωβύλος ἀναδέμενοι, et ἐνέρσει ποικίλων κρωβύλων. Hinc emendes licet et ἐνέρσει, in τεττιγοφόροι. Hunc beatorum cultum ridet haud inelegerat Suidas in Epigramm. inedito, quod cum Lectore communicabo:

Οὐ τέρπασσι κόμοι με, περισσώτεροι τε κίκιννοι
 Τέχνῃς, ἢ φύσεως ἔργα διδασκόμενοι.
 Ἄλλὰ παλαιστῆρι πολλοῦς ὄψεις δ' ψαφάρτης,
 Καὶ χροῖῃ μελέων σαρκὶ μελαμοιμένη.
 ἦιδος ἀκκαλλῶπιος ἐμὸς πόθος, ἢ δὲ γοῆτις
 Μορφή θηλυτέρης ἔργον ἔχει Παφίης.

Οἱ πρεσβύτεροι — τριχῶν Schol. Hermogenis p. 393. Conf. Antirbanem in Antaeo. Τριχῶν abundat etiam apud Eurip. Iphig. Aul. Μῆτ' — πλόκαμον ἐκτέμης ΤΡΙΧΟΣ. Hinc etiam corrig. Etymologus V. ἀναίρειν. WASS. Vbi ex h. l. laudat ἀνέρσει. At in ἐνέρσει, ἐνέρσει: nam non dubito, quin ibi ad h. l. respexerit. Et sic praeter Suidam et Varin. in ἐνέρσει, etiam Clem. Alex. II. Paedag. p. 199. Distinctionem maiorem, quam Hudsonus post τεττιγῶν posuerat, sustuli: nam ea non est in Ed. secunda Stephani, quam se summa religione sequutum proficetur, neque in Bas. neque in Vascos. Abs est etiam a Suida et Schol. Aristoph. Nec dubito, quin per errorem inreperit in Edit. Porti. Etiam sententia ipsa postulat eam tolli, ut cuique, qui modo verba Graeca intelligit, liquet. Et apertum est ex iis, quae habet Clem. Alex. l. d. καὶ κρωβύλον, ὃ ἐμπλοκῆς ἐστὶν εἶδος, ἀνεδύντο χρυσοῦν, (χρυσῶν recte emendavit Episcopus Oxon.) ἐνέρσει τεττιγῶν κοσμημένοι vbi mihi suspecta sunt illa, ὃ ἐμπλοκῆς ἐστὶν εἶδος, tamquam a studioso quodam, qui verba Lexicographorum, nam apud eos haec leguntur, ad marginem transcripserit, profecta. Paulo ante οἱ πρεσβύτεροι τῶν εὐδαιμόνων sunt grandes iam vatu inter opulentos, non, ut Schol. et Interpretes Latini accipiunt. Ita Perizon. ad Aelian. IV. Var. Hist. 22. Sed in re non multum interesse vtro modo veritas, nec facile quemquam τὰς πρεσβυτέρων; pro hominibus tempore antiquioribus accepturum, puto. Ceterum an ex Herodot. II. 36. sine controversia possit confici, hunc morem adhuc obtinuisse apud Athenienses, quo tempore Historiam scribebat Herodotus, quod putat Salmas. in lib. de Coma p. 542. quaerant alii.

DUCK
 [Ἡ ἐν πλοκῇ] Suid in ἐνέρσει habet: ἢ συμπλοκῇ.] GOTTL.
 8. Καὶ ἰωνῶν] Poll. VII. 71. λινῶς χιτῶν, ἐν Ἀθῆναις ἐφόρον

ποδήρη, καὶ αὐθῆς Ἴωνες. add. Clem. Alex. l. d. et Excursus Peiresc. p. 234. D.

σκευῆ] Lectio, quae in margine est, nullum dari posse locum exillimo. STEPH.

Ἡ σκευῆ κατέσχε] per hypallagen, pro: οἱ πρεσβύτεροι τῶν ἰωνῶν κατέσχεον τὴν σκευῆν ταύτην. BAYER.

Μετρίξ — ἐσθῆτι] vili vestitu Lacedaemonii utebantur primi. Ἐς τὸν νῦν τρόπον scil. κατεσκευάσθη] quod Reisk. Anim. p. 5. subaudit. G.

[Μετρίξ] Steph. haec verba loco suo mota esse putat, quae sic ordinat: ἴν ἢ μετρίξ ἐσθῆτι ἐχρήσαντο καὶ τῆ ἐς τὸν νῦν τρόπον πρῶτοι Λακεδαιμόνιοι: οἱ τε μείζω κεντημένοι, καὶ ἐς τὰ ἄλλα τοῖς πολλοῖς ἠμοδιῆτοι κατέστησαν.] G.

τὰς πολλὰς] in Aug. cod. superfl. τὰς πένητας, vt ad v. μείζω κεντημένοι, πλείοσι. G.

Ἰσοδίκτοι] Vid. Spanh. ad Iulian. Orat. I. p. 134. Quo innox sequatur, Ἐγυμνάσθαι τε πρῶτοι, illustrant Casaub. ad D. Hal. p. 475. et Perizon. ad Aelian. III. Var. Hist. 38. Ἀποδύνοι inter verba propria Gymnasiorum ex h. l. memorat Poll. III. 153. D.

Ἐγυμνάσθαι] prorsus nudati sunt, vt essent sine subligaculo. πρῶτοι non nimis vrgendum est; Cretenses enim fuere primi, a quibus Lacedaemonii, vt alia, hunc morem acceperunt, si quidem fides habenda est Platoni; Reip. L. V. p. 452. ὅτε ἤραστο τῶν γυμνασίων πρῶτον μὲν Κρήτες, ἔπειτα Λακεδαιμόνιοι. Laudavit h. l. Thuc. Dionys. de iud. Thuc. p. 856. G.

Ἐγυμν. τε πρ.] nempe inter Graecos, Helladem incolentes. Ita tollatur dubitatio B. Goutleberi de Cretensibus. Nudatos autem intelligi vti que cum subligacula, vel campestri; nam et de barbaris paulo post: διεξωραμέναι τοῦτο ἐρῶσι. B.

[Ὀμηρος] Od. σ. v. 30.] G.

[Ταῦτα δὲ ὡς ἐν παρεκβάσει] addidi ὡς e Cod. Cass. velut per digressionem. v. ἔγυμνάσθαι —] G.

Ἐς τὸ φαν. ἀποδύντες] Si ἀποδύντες est, exutis vestibus, rursus habes Aetium pro Passiuo vel Medio: deinde εἰς τὸ φανερόν erit, per breuitiorem cum Ellipsi προελθόντες, exutis vestibus in conspectum progressi: aut pro φανερώς. Quid tamen, si sit a verbo ἀποδύειν, abire, prodire? Tum vero simpliciter sit. in publicum, in conspectum procedentes. Nam, exutos, iam dixerat, ἔγυμνάσθαι. B.

λίπα] Pro λαπαρόν Suidas h. v. et λίπα ἀλείφονται ex Aelia-

ματα έχοντες περὶ τὰ αἰόσια οἱ ἀθλητὰ ἡγωνίζοντο ἢ καὶ ἔ πολλα ἔτη ἐπειδὴ πέπαυται· ἔτι δὲ ἢ καὶ ἐν ταῖς βαρβαρίαις ἐστὶν οἷς νῦν, καὶ μάλιστα ταῖς Λατιναῖς, πυγμῆς καὶ πάλης ἀθλατίζονται, καὶ διαζητῶνται τὰ οὗτά. πολλὰ δ' αὖ καὶ ἄλλα τις ἀποδείξειε το παλαιὸν Ἑλληνικὸν ἑμοίωτροπα τῶ νῦν βαρβαρικῶν διαιωόμενον.

ζ'. Τῶν δὲ πόλεων ὅσαι μὲν νεώτατα ὠκίσθησαν, καὶ ἤδη πλαιμωτέρων ὄντων, ὕ περιεσίαις μᾶλλον ἔχουσι χερμίσαν, ἐπ' αὐτοῖς ταῖς αἰγυαλοῖς τείχεσιν ἐπιτίζοντο, καὶ τὰς ἰσθμὸς ἀπελάμβανον, ἐμπόρους τε ἕνεκα καὶ τῆς πρὸς τὸς προσείκας ἕκατοι ἰσχύος· αἱ δὲ παλαιαὶ, διὰ τὴν ληθείαν ἔπιπολὺ ἄντισχῆσαν, αὐτὸ θαλάσσης μᾶλλον ὠκίσθησαν, αἱ τε ἐν ταῖς νήσοις ἢ καὶ ἐν ταῖς ἡπειροῖς. ἔφερον

q καὶ πολλὰ ἔτη scribendum censet *Meursius*. r καὶ deest *Ar. C.* s νῦν deest in *Reg.* Paullo ante in *Aug.* est ἀποδείξειεν. Pro νεώτατα in *Flor.* ed. est νεώτατα. In *Mosqu.* νεώτατα, ad *Marg.* vero: γρ. νεώτατα. Pro ἑμοίωτροπα in *Marg.* *Flor.* *Vin.* est ἑμοίωτροπα. u οὗτῶν (vix videtur) legebat *Scholias*. v *Perisyllab.* Ditt. x ἔπι-πολὺ *Cass.* *Aug.* y Ἀντιχῆσαν *Marg.* *Ar. C.* *Alid.* *Flor.* *Bas.* in contextum recipiendum esse censet *Stephanus*; et quidem sic olim lectum a *Scholias*. z καὶ αἱ ἐν ταῖς manuitt *Steph.*

πρῶτο adducit. v. *Heisjoh.* λίπα, ἕλα, ἀλιφα ἔ κληθῆναι inquit *Etymologus* in ἀλιφα. *WASS.* add. *Eustath.* ad *Od.* ζ'. p. 1560. DVCK.

[Οὗτος δὲ ὄντως —] Ita ex *Cod. Cass.* correxi, pro corrupto οὗτος δὲ ἔ καὶ. Sensus est: *Homerus* τὸ λίπα tanquam epitheton olei adhibet: (v. c. II. x'. fin. λιπ' ἐλαίῳ —) οὗτος, hic n. *Thucydides*, vero oleum tanquam nomen ipsum. Sed ita quoque *Hom. Od.* ζ'. 227. *Steph.* corrigebat: οὗτος αὐτό. GOTTL.

[Πρώτος δ' Ἑλλήνων] Ita, monente *Steph.* correxi pro 9'.] G.

[Περὶ τῶν Λακεδαιμονίων —] Post *Λακεδαιμονίων* deest (certe subintelligendum) vt conicit *Steph.* τῶτο λέγων, aut tale quid, hoc sensu: Sciendum est, eum hoc dicentem de *Lacedaemoniis*, non commemorare infirmas priscorum vires, (ad robur enim nihil interest, an nudi, an cum subligaculo) sed vt ostendat, illos communia cum barbaris instituta habuisse.] G.

[Τῶν ἀρχαίων] *Cass.* αὐτῶν ἀρχαίων.] G.

[Τὸ δὲ ἔφερον] Ita e. *Cassel.* pro καὶ ἔφερον. Haec verba, quae *Steph.* aliunde et sine sensu illata recte videbantur, e *Cassel.* cum reliquis coniunxi. Sed vt *Duck.* scite monebat, ordo *Scholias*tae male est constitutus. ἔστιν οἷς i. e. *quibusdam*, non diuellenda sunt, vt notum. Alius fuit auctor huius *Scholii*, quam *infensitatis*, quo recte ἔστιν οἷς explicantur.] G.

μετὰ τῶ γυμνάσειον in *Cod. Aug. Schol.* interl. notatur: αὐτὸ τῶ ἐν τῶ γυμνάσειον. *Reisk.* in *Dil.* *Abresch.* p. 9: legit: πρὸ, l. porius μετὰ τῶ γυμνάσειον. Sed in *anim.* l. c. tuerur vulgatam; et sic dicere maluisse *Thuc.*, quam aut πρὸ τῶ γυμν., aut μετὰ τῶ γυμν. quia tam ante lectam, quam post, vntli sint. Lectio vulgata est sana, quam etiam *Dionys.* l. c. habet: λίπα μετὰ τῶ γυμν. ἡλείψαντο. G.

μετὰ τῶ γυμνῶς. ἡλείψ. Simpliciter est pro, ἡγωνάσαντο καὶ ἡλείψ. Ita *Graeci* dicunt, μετὰ τοῦ ἀισχροῦ καὶ ἐπισφαλῆς, i. e. ἀισχρὸν καὶ (ἡμ) ἐπισφ. Nam et luctandi vsum inter nouos mores proprie censet, quem et barbaris seruari, nominatim deinde addat. *BAVER.*

διαζώματα ἔχοντες etc.] Ex lege et more sacri agonis olim nudi decertarunt: sed, ita vt pudor et honos oculis seruarietur, non sine subligaculo, cuius quidem meminit *Homerus*, et in alio insigni loco praeter illum a *Scholias*tae citatum, *sc. II. ψ'*, vbi de *Euryali* cum *Ereo* pugilatus agone. Vide *Fabri Agonisticon*, l. 2. c. 2. 3. 4. *HVDS.* Διαζώματα — ἡγωνίζοντο. *Marghster* in *ζῶμα.* *WASS.* De Ὀλυμπικῆς; et Ὀλυμπικῆς; leg. quae disputat *Kiessler* ad *Aristoph.* *Plut.* 583. add. intr. V. 49. D.

[αἱ ἢ πολλὰ] Tempus, quo primum praecindendi certare desierunt, diuerse traditur. Nonnulli factum volunt Olympiade XXXII. vt *Homeri Schol.* *Anonym.* ad *II. ψ'*. *Etymol. Auctor*

in voce *γυμνάσιον*. Alii Olympiade XIV. factum memorant, vt *Eustath.* ad *Hom. II. ψ'*. *Anonym.* in Olympiadis istius anno primo. Si vero tam vetus institutum fuerit, quomodo *Thucyd.* qui annis pridem trecentis post haec scripsit, tradere potuit, non ita pridem morem istum desuisse? Omnino censetio negatiuum inducendam, scribendumque καὶ πολλὰ ἔτη. *Meursius* de *Arch. Ath.* l. 1. c. 6. *HVDS.*

Οὐ πολλὰ ἔτη] non nimis vrgendum, etsi vel secula quaedam sint, quod *Meurs.* obiicit; nam et *Cic.* de *Nat. D.* 2, 50. inir. nuper, id est, paucis ante seculis, — inuenta. Negatiuum vero delere, plane fuerit contra mentem *Thucydidis*, diurnitatem et perpetuitatem moris ostendere volentis. B.

πέπαυται] *Reisk.* in *anim.* ad h. l. corrigit: πέπαυται et subaudit: ἔχοντες διαζώματα. Deinde conicit: ἔτι δὲ καὶ νῦν ἐν τῶν βαρβαρίων ἐστὶν οἷς — Sic certe mollius fluere orationem: verum *Thucydidem* non magnam suauitatis curam in oratione habuisse. Sed vir magnus in corrigendis tam multis locis, solo ingenio adiutus, raro huius praeepti memor fuisse videtur. G.

ἔστιν οἷς] quasi vnum voc. accipe, pro τισιν. B.

[ἄθλα τίθεται] *Diserimicos*, quod *Scholias*tae hic post *Ammon.* alioque *Grammaticos*, et *Lucian.* *Soloece.* c. 2. et alii inter ἄθλον et ἀθλος statuunt, restringendum est ad posterius, quod nunquam praemium significat; ἀθλον vero tam praemium quam certamen. *Exempla* reperiuntur in *Abresch.* *Dil.* p. 9. v. *Suid.* in ἀθλον. In *Aug.* desunt *Scholias* ad n. 6 et tria v. 7.] G.

διεζωσμένοι] *Suidas* in σέσωται legit διεζωσμένοι, et σεσωμένοι pro σεσωσμένοι. vid. *Vossium* ad *Caellum* 321. *WASS.*

ἄλλα τις —] *Reisk.* in *anim.* l. c. conicit: ἄλλα τις λέγων ἀποδείξειε. G.

διαιωόμενον] proprie διαιωόμενον, et hoc pro infinitiuo. v. L. II, 61. pg. ἀπέδειξα ἕκ ὁρῶς αὐτὸν ὑπεπτεύμενον, pro ὑποπτεύεσθαι. De verbo διαιωέσθαι v. *Valcken.* V. C. ad *Xenoph.* *Mem.* p. 243. G.

καὶ ἤδη πλαιμωτέρων ὄντων] cum navigationis esset maior facultas, (q. d. cum nauigabilis esset). Plur. positus pro Sing. Ita loquitur c. 8. πλαιμώτερα ἔγχετο: cf. supra c. 4. *Minos* ναυτικὸν ἐκτίησε. Imitatur *Dionys.* A. R. I, 63. πλαιμὸν δὲ γενομένην. *Schol.* refert πλαιμωτέρων αἱ πόλεων, et, vt *Steph.* videtur, legit ἔσαν. Sed quis dicat πόλις; vel πολίτης πλαιμωτός; G.

[Τείχεσιν —] *Schol.* e *Cassel.* inserui.] G.

ἰσθμὸς ἀπελάμβανον] *angustias, isthmus occupabant.* Sic *belerzten die Erdengen.* G.

athletae subligacula circum pudenda gestantes certabant: nec multi sunt anni, ex quo haec gestari desierunt. Quinetiam adhuc apud nonnullos barbaros, praecipue vero Asiaticos, pugilatus, et luctae praemia proponuntur, et *athletae* subligaculis in certamine vtuntur. Multis etiam aliis in rebus demonstrat quis, priscos Graecos eodem vitae genere vsos, quo huius aetatis barbari vtuntur.

7. Vrbes vero, quotquot nouissime sunt conditae, praefertim ex quo nauigandi ratio tutior esse coepit, cum maiore pecuniarum copia haberent, ad ipsa littora moenibus cinctae condebantur, et isthmus occupabant, cum mercaturae causa, tum potentiae, qua se tuerentur aduersus suos quaeque finitimos. At vetustae vrbes, propter assiduum, ac diuturnam latronum infestationem, procul a mari potius aedificatae fuerunt, tam illae, quae in insulis, quam quae in continente sunt sitae. Etenim ex

ἂπὸ Ὁρσίππῃ Μεγαρέως ἐγυμνώθησαν ἐν τοῖς ἀγῶσι, ὡς διλοὶ καὶ τὸ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα, Ὁρσίππῃ Μεγαρεῖ μεγαλέφρονι τῷ ἀριζήλον Νηὶμα θέσαν, φάμα Δελφίδι πειθόμενοι Πρώτος δ' Ἑλλήνων ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐσεφανώθη Γυμνός, ζωνυμένῳ τῶν πρὶν ἐπὶ ταδία. Ἰσέον ἔτι περὶ τῶν Λακεδαιμονίων, ἢ ἀσθένειαν τῶν ἀρχαίων παραδίδωσιν (ἀδιόφορον γὰρ τὸ γυμνὸς ἢ ἐζωσμένους ἀγωνίζεσθαι, πρὸς δύναμιν) ἀλλὰ μόνον ὅτι δημοῖς διητῶντο τοῖς βαρβάροις. τὸ δὲ εἴη: ἔτι δὲ καὶ ἐν τοῖς βαρβάροις, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς Ἀσισαῖς, οἷς ἴδν πυρμῆς καὶ πάλης ἄλλα τίθεται. Ἐν τοῖς βαρβάροις ἔτιν οἷς] ἐν τισὶ τῶν βαρβάρων. Ἄλλα τίθεται] ἄλλος, ἢ ἀγῶν, ἀρσενικός: ἄλλον δὲ, τὸ ἴπαθλον, ἐισετέρως. Καὶ ἦν πλαιμωτέρων] ἀδείας τυχεῖται τὸ πλεῖν. ἢ δὲ σύγκρισις πρὸς τὰς ἀρχαίας. 6. Περισεύς μᾶλλον ἔχουσι] πανταχῶς τὰς παρὰ θάλατταν ἀνδρώτους εὐπορωτέρως λέγει εἶναι. Τείχεσιν ἐκτίζοντο] λείπει ἢ σὺν, ἴνα ἢ, σὺν τείχεσιν ἐκτίζοντο. 7. Πρὸς τὰς προσοικίας] τὸ πρόσκαιος ἐπὶ πόλει, οἰκειότερον μᾶλλον τῷ ὄμορος: ἐπὶ γὰρ ὄσον τὸ το λαμβάνεται. 7. Διὰ τὴν ληλείαν] διὰ τὸ ληλεῖσθαι. 7. Ἐπιπολὴ ἀντισχεῖται] μετὰ μάχης ἐναντιωθεῖται. Ἐφερον γὰρ ἀλλήλους τε] τὸ

'Απελάμβανον] verte, *interceperunt*, *wegnehmen*; quia isthmi sunt inter *medias* continentes, quarum utrisque sic imminerent, inter *medias* locati et interiecti; sic setzten sich zwischen ein. BAVER.

'Εκατοῖ] Reisk. in anim. p. 5. legit: ἔκατο. GOTTL.

'Αντισχεῖται] Hic contra lectionem margini adscriptam *ἀντισχεῖται*, in contextum recipendam censeo, licet refragante Scholiaste. Opponuntur enim haec, *πλωμωτέρων ὄντων*, et διὰ τὴν ληλείαν *ἐπιπολὴ ἀντισχεῖται*. *Olim*, inquit, *quia ἀντίτεχεν ἢ ληλείαν*, id est, *vigebant latrocinia, vrbes remotius a mari cuncti solitae sunt: ac postea vbi profugatis a Minos praedonibus, πλωμωτέων ἐγένετο* (id est, *mare magis apertum nauigationi fuit: vel, tutior nauigatio fuit*) *ad ipsa littora conditi coepta*. At vero alterius scripturae absurditas refutatione opus habere non videtur: quae tamen a me admissa fuit in contextum, quod nollem eum a suis scholiis dissentire. Sed suspicatus sum postea, (quod etiamnum suspicor) fieri posse, vt ipse quoque *Scholiastes* *ἀντισχεῖται* et *ἐναντιωθεῖται* scriptum reliquerit. Nam et ipsa expositio, quae nullo modo conuenire videtur, si ad πόλει referatur, tolerabilis fuerit, meo quidem iudicio, ad ληλείαν relata: vt videlicet intelligamus ληλείαν μετὰ μάχης ἐναντιωθεῖται iis, qui vrbes ad mare condehere volebant. Nam quod modo exposui, ἀντίτεχεν ἢ ληλείαν, *vigebant latrocinia*, in eo vulgo receptam opinionem secutus sum de significatione verbi ἀντίτεχεν pro *vigere, durare, grafsari*. Quam alioqui mihi valde suspectam reddunt cum aliorum scriptorum, tum vero huius ipsius aliquot loci, in quibus eo vitur: et vero ab illis potius adducor, vt credam, hic ἀντίτεχεν dici absolute, quod sermone vernaculo *tenir bon*, vel, *tenir fort*. STEPH

Διὰ τὴν ληλείαν ἀντισχεῖται] Sic ex optimis MSS. recepi; quam lectionem dudum veram pronunciarunt Steph. Grammius, Reiskius et Heilmann. Ad stabiliendam eam facit locus VII. 71. ἐπὶ πολλὴ ἀντισχεῖται τῶν ναυμαχίας, cum nauale praelium diu durasset, siue nimis atrox fuisset. Abresch. Dil. p. 9 defendit ἀντισχεῖται, sc. αὐτῶν, erpōit ληλείαν ditinguit; sive quom diu praedonibus resistebant. Sed contorta videtur explicatio nec ex antiquorum temporum simplicitate intelligitur, quomodo hi homines sine nauibus praedonibus

resistere potuerint. Reiskius in Dil. Abresch. p. 10. legi malebat: *παλαιὰ, αἰ ἐπὶ πλείστον ἀντισχεῖται, quae diutissime perdurarunt ad nostra vsque tempora, diὰ τὴν ληλείαν ἀπὸ θαλάσσης*. Sed ipse nil tribuit huic coniecturae, in anim. ad h. l. receptam tuctur. Horreus, Obss. ad Thuc. p. 427. varie vertit: *vrbes vetustae (ἀντισχεῖται), quam maxime resistentes, validae; vel: vrbes — διὰ τὴν ληλείαν, quae sc. fiat a mari, huic sc. ληλείαν maxime contrariae, non μετὰ μάχης, sed ratione sitae*. Quid durius esse potest hac interpretatione? Denique iungit ἀντισχεῖται cum ἂπὸ θαλάσσης, sublata distinctione: *quam maxime, vicissim, e contra a mari magis remotae*. Sed hoc est argutari, nec habere rationem vsus loquendi. GOTTL.

'Αντισχεῖται] v. plura in Ind. v. ἀντίτεχον. B.

Καὶ ἐν ταῖς] Etiam si nonnullis in locis articulum omittat, vbi ab aliis ponitur, tamen hic ante ἐν non omisit, sed scripsisse καὶ αἰ ἐν ταῖς, mihi persuadeo: vt vocula τε, quae est in αἴτε, illam καὶ sibi respondentem habeat. STEPH.

'Εφερον] Suidas in φέρειν, ἔφερον ἀλλήλους ἔχ ἦτρον. vbi sine Auctoris nomine. Schol. corrasit. Herodotus et noster Homertum habent opinor auctorem. Il. β'. 301. ἐσὲ δὲ πάντες Μάγροισι ἔς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτῳ φέρουσι. Schol. ἀποφέρουσι. Herodotus I. 88. ΦΕΡΟΤΕΙ τε καὶ ἀγασί τὰ σά. vox est praedas abigentium: Homerus II. ε'. 483. ἀτὰρ ἔτι μοι ἐνθάδε τοῖον, ὄβελ κ' ἢ φέροισεν Ἀχαιοί, ἢ κεν ἄγοισεν. WASS.

'Εφερον γὰρ ἀλλήλους] inuadebant. Sic marg. Ald. Vin. vt Schol. in marg. Flor. Vin. ἔφερον γὰρ καὶ ἡγον. Iunguntur n. haec duo. Sed non semper. Xen. Cyr. I. p. 41. ἀγασί ἡμῶν τὰ χρέματα. G.

[τὸ ἔφερον], addidi τὸ et deinde ἀντί τῶ, e Cass. Rossig. et Aug. in quo est ordo: τὸ ἔφερον ἀντί τῶ ἔλφεσον, ἔβλαπτον. Locus Herod. vbi ita occurrit, est VI. 90. p. 480. Οὗτοι δεμῶννοι ἔφερον τε καὶ ἡγον τὰς ἐν τῇ νησὶ Ἀργιῆταις; h. e. depredabantur, quam versionem Galei merito pro vulgata: Aegim. res ferebant et agebant, probat Celeb. Valken. ad H. l. cf. Ammon. p. 2. et Eran. Phil. p. 158. Schweb. ad Onof. p. 106.] G.

γὰρ ἀλλήλους τε καὶ τῶν ἄλλων ὅσοι ὄντες ἐ θαλάσσιοι κάτω ἄκην καὶ μέχρι τῆδε ἔτι ἀνωκισμένοι εἰσί.

η'. Καὶ ἐκ ἧσσαν λησαὶ ἦσαν οἱ νησιῶται, Κᾶρες τε ὄντες καὶ Φοίνικες. ἔτοι γὰρ δὴ τὰς πλείους τῶν νήσων ἔκτισαν. μαρτυρεῖν δὲ Δῆλος γὰρ καθαιρεμένης ὑπὸ Ἀθηναίων ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ τῶν Θηριῶν ἀναίεθρα ὅσα ἦσαν τῶν τεθνεώτων ἐν τῇ νήσῳ, ὑπὲρ ἧμισυ Κᾶρες ἐφάνησαν, γνωσκόντες τῆ τε σκευῇ τῶν ὀπλῶν ἔχοντες αὐμίνην, καὶ τῷ τρόπῳ, ὡς ἔτι θάπτεσι. κατὰ σάντος δὲ τοῦ Μίω ναυτικῆς, πλείω μᾶλλον ἐγένετο παρ' ἀλλήλους οἱ γὰρ ἐκ τῶν νήσων κακῆργοι ἀνέστησαν ὑπ' αὐτῶν, ὅτε περ καὶ τὰς πολλὰς αὐτῶν κατόμιζε. καὶ οἱ παρὰ θάλασσαν ἀνθρώποι μᾶλλον ἢ τὴν κτήσιν τῶν χρημάτων ποιούμενοι, βεβαίωτερον ἄκην καὶ τινες καὶ τείχη περιβάλλοντο, ὡς πλείω μᾶλλον ἐκ τῶν νήσων ἔκτισαν. ἐπίσμενοι γὰρ τῶν κερδῶν, οἱ τε ἧσσας ὑπέμενοι τὴν τῶν κρείσσονων δακρίων, οἱ

a ἔτι om. Cl. Aug. Sed manu rec. superfer. Paulo post ὄντες deest in cod. Bas. b ἔκτισαν Marg. Gr. Bas. Camer. Mosqu. Reg. Bas. sed ex em. ἔκτισαν a prima man. Ita quodque in Aug. In Ald. et Bas. ed. ἔκτισαν. c καθαιρεμένης Marg. Cl. improbat Steph. Sic etiam Cass. d τῆδε deest C. e ἀναίεθρα ἄρ. C. et Diog. ἐν τῇ νήσῳ in marg. Moitiqu. f ἀναίεθρα Marg. Ar. C. Gr. Cl. Alh. Flor. Bas. sed Stephano magis placet ἐκτετακμένη, sic Cass. sed deinde supra κ κέρειοι. ἐκτετακμένοι etiam Dam. g ἔτι non est in Reg. b περὶ Reg. i κτήσιν cum η supra i scripto Cass. k ἐκτισμένοι Cass. Aug. l τῶν om. Cl.

οὐ θαλάσσιοι] i. e. οὐκ ἔμπειροι τῆς θαλάσσης. f. vt in f. c. III. ἔ κτώμενοι θαλάσση, periti rerum maritimarum. GOTTL.

[Ἦτοι ἐγγὺς τῆς θαλάσσης] haec verba desunt in cod. Augustano. Abest quodque καὶ ante τῶν ἄλλων. Bene. Pertinet enim καὶ ad praecedens τε, iam, quam. Itaque deleui.] G. μέχρι τῆδε ἔτι] Clar. abest ἔτι perperam. Non tantum coniungitur cum πρὸς, vt V. Cl. dudum obseruarunt, sed cum ὑπὸ, eis. Arisf. Anim. Hist. II. p. 39. μέχρις ὑπὸ μέσῃ τῆν γαστέρα. et alibi, μέχρις, eis σαρκώδη. etiam μέχρις ἐπὶ τριεπίε, uocula ἔ aequo superfluit apud Herod. μ. ἔ τῶν διαλακῶν. LXX. lob. XXII, 5. (XX, 4) ἀπὸ τῆ ἔτι ἔτι ἐπέθη et IV, 20. μέχρι ἐσπέρας ἔκ ἔτι εἰσίν. D. Hal. Antiq. IV, 2. formulam variat μέχρι τότε διέμεινε ἕως διανέστηεν αὐτὸν, καὶ ἔφασκεν. At fortasse melius ibi Var. μέχρι τότε, quomodo inter alios Demosthenes. WASS.

Ἀνωκισμένοι] i. e. ἀνω ἄκην, loca mediterranea habitabant. Κάτω οἰκίαν, i. e. loca maritima. Reisk. in Abersch. Dil. p. 10. et Anim. ad h. l. malit: ἀνω ἄκισμένοι. Sine causa. Cacterum prop. dicendum erat: ἀνωκισμένοι vrbes enim, non homines οἰκίζεσθαι dicuntur. Forte respexit Hesych. ad h. l. ἀνωκισμένος — ἀνω οἰκίαν. Suidas: ἀνωκισμένος, ἐν τοῖς ἀνωτάτω γηγῆδες, ἢ ἀνω ἄν' vbi fortasse leg. ἀνω οἰκίαν. G.

Καὶ ἐκ ἧσσαν. Priscian. XVIII, 1195. ἦτον, ἀντὶ τοῦ, καὶ μᾶλλον ἐκτίθεν. vid. Diodorum I. et Tournefort. Itinerar. I, 154. WASS.

Οὐκ ἧσσαν] Sane verti potest, non minime, i. e. vel maxime; vt apud Homer. οὐ γὰρ ἄμεινον, i. e. οὐκ ἀγαθόν. Sed hic comparandi vis constiterit comparatiuo: οὐκ ἧσσαν, scil. τῶν κάτω οἰκίαντων, non minus, quam qui continentem inferius habitarent, c. 7. extr. ὄντες οὐ θαλάσσιοι, non tamen nauigare; non minus, ait, illis praedabantur insulani. BAVER.

[Ἀντὶ τῷ λαν] male; est enim ἐκ ἧσσαν idem ac μᾶλλον. Reprehendebat iam Steph. hanc expositionem. Ita occurrit οὐκ ἧσσαν, L. II, 52. v. Schwebel. ad Onofandr. p. 65.] G.

νησιῶται, Κᾶρες τε etc.] Cares olim fuisse insulanos clare testatur Strabo, lib. XII. illosque Phoenicibus successisse, tradit Conon, istis verbis τὸν Φοινικῶν ἔκτισαν, Κᾶρες ἔσσαν. ἔτι καὶ τὰς ἄλλας νήσους περὶ τὸ Αἰγαίον ἔκτισαν. Vide Meursii Cretam et Rhodum. HVDS.

τῶν νήσων ἔκτισαν] Melior fortasse scriptura haec ἔκτισαν, quae significat plurimas insulas illos condidisse: id est, colonias

in eas deduxisse, vel, vrbes in illis condidisse, aut, incolis eas frequentasse. STEPH.

ἔκτισαν] recepi pro ἔκτισαν. Vidit iam verum Stephanus; Reisk. anim. ad h. l. probat, i. e. incolis repluerunt. Mox: τὰς πολλὰς αὐτῶν κατόμιζε. G.

ἔκτισαν] non video, cur non et ἔκτισαν locum hic habeat. BAVER.

μαρτυρεῖον] Ita alibi: supra παραδειγμα. Mela I, II. regnasse eo signo accolae affirmant, quod etc. WASS.

μαρτυρεῖον δὲ] sc. τότε. Plat. in Symp. plenec. VI. τεκμήριον δὲ τότε. Τὸ γὰρ — G.

καθαίρεμένης] Legendum esse καθαίρεμένης, non καθαιρεμένης, apparet ex ἐκάθρηαν, et ἐκάθρηε, et ἐκάθρηε, et καθαρσιν quae pag. 207. habeantur eadem de re, nimirum in huius historiae narratione. Nisi forte aliquis καθαιρεσθαι, praeter vltatam significationem, etiam pro καθάρσει poni existimet: quod nemo mihi persuaserit. STEPH. Hanc veram esse lectionem, non καθαιρεμένης, apparet ex ἐκάθρηαν et ἐκάθρηε, quae habentur p. 207. HVDS. De Delo vide Phlaeton Phaed. p. 44. d. WASS.

καθαίρεμένης] Satis dixerunt Interpretes pro hac lectione; itaque non erat, vt Pet. Horreus, Obfl. ad Thuc. p. 408 f. defenderet καθαίρεμένης, quod idem significaret ac καθαιρεμένης; adiecit longa disputatione iusto subtiliori, posse etiam verti: Delo insula depressa, aut, deuicta, occupata: quae omnia sunt ἀπροσδιόνυσα. G.

ἔκτισαν — ἐφάνησαν] Hunc locum laudat Quintil. I. O. L. VIII, 4. p. 854. Burm. ἐν ἐφάνησι Κ. ἐφάνησαν. Sine sensu. Ἐφάνησι ortum est ex ὑπὲρ ἧμισυ, vt manifestum, et corrigi debet haec vitiosa lectio a Burmanno, nec in Quintiliani textu poni. Merito Gesnerus eam expunxit e cod. Gothano, et reposuit ὑπὲρ ἧμισυ. G.

[Κᾶρες ἐφάνησαν —] Hoc caput Scholio praefixi, monente Steph., pro Κᾶρες τε ὄντες καὶ φοίνικες. quae verba Scholio non respondent.] G.

[τοῖς ἐν] Reposui ἐν e Cass. et Aug. pro γὰρ.] G.

[ἐφάνησαν] in Cass. est ἐφάνησαν.] G.

[καὶ ἐκ τῶν] — referenda sunt ad superiora: Κᾶρες τε ὄντες καὶ φοίνικες, et videntur ab alio auctore adfuta.] G.

[τῶν ἄλλων] Intt. laudantur Petit. Legg. Att. p. 502. Meursi. Solon. p. 24. eundem de Fun. c. 11. Casaub. ad Diog. Laert. I, 48.] GOTTL.

alii, qui mare accolabant, licet rebus maritimis operam non darent, tamen sese mutuo populabantur: et ad hoc usque tempus mediterranea incolunt.

8. Praecipue vero insularum incolae, ut Cares, et Phoenices, latrocinia exercebant. Hi enim plurimas insulas incolebant. Hoc vero probatur isto signo quasi testimonio. Cum enim Athenienses huius belli tempore Delum iustrassent, et sepulcra sustulissent, quotquot erant hominum, qui in hac insula decesserant, supra dimidium Cares inuenti sunt, tum genere armorum agniti, quae cum ipsis fuerant sepulta, tum ipso modo, quo nunc quoque sepeliuntur. Sed cum Minos classem parasiet, maria liberius vltro citroque nauigari coeperunt. Etenim praedones ex insulis ab eo sunt sublati, quo etiam tempore colonias in illarum plerasque deduxit. Et homines, qui prope mare degebant, iam* parandae pecuniae studio magis dediti, constantius ac tutius habitabant. Quinetiam quidam, ditiores quam ante facti, vrbes muris circumdederunt. Etenim cupiditate quaestus, et qui imbecilliores erant, potentiorum feruitutem sustinebant, et qui potentiores, quia magnas habebant facultates, minores

* Maioribus diuitiarum copiis instructi, Acacius. HVDS.

ἔφερον, ἀντὶ τοῦ βραχέον, εἰρήτερον, ὡς καὶ Ἡρόδοτος. Κάτω κίον] ἦτο ἐγγὺς τῆς θαλάσσης. τὸ ἐξῆς, τῶν ἄλλων ἔσοι κἀτα κίον, ὅτε εἰς τὰς θαλάσσιοι, ἔφερον ἀλλήλους. Καὶ ἔχ ἡσον] ἀντὶ τῆς λίαν. Κάρες ἐφάνησαν, γνωσθέντες τῆ τε σκευῇ] Κάρες πρῶτοι εὗρον τὸς ἀμφαλὰς τῶν ἄσπιδων, καὶ τὸς λόφος. τοῖς ἐν ἀποθνήσκουσι συνέθαπτον ἀσπίδισκιον μικρόν, καὶ λόφον, σημεῖον τῆς εὐρέσεως. Καὶ ἐκ τούτων ἐγνωρίζοντο οἱ Κάρες, οἱ δὲ φοίνικες, ἐκ τῆ τροπῆς τῆς ταφῆς. τῶν ἄλλων γὰρ ἐπ' ἀνατολὰς ποικίλων δῶν τὸς νεκρῶς, οἱ φοίνικες ἐξέπλιθες ἐπὶ δύσιν. Ἦνα μὴ διαβάλλῃ τὸ Ἑλληνικόν, εἶπε Κάρας καὶ φοίνικας. Ἰπὲρ ἡμισυ] ἢ τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ ἡμισυ, ἀλλὰ τῶν φοινίκων. οἱ γὰρ Ἑλληνες ἐκίον τὰ σώματα. Κατασάντος δὲ τῆ Μίνω] τὸ σχῆμα ἐπανάληψις. τὸ δὲ Μίνωι, Ἀττικόν. Ἀνέστησαν ὑπ' αὐτῆ] ἀνάστασις ἐγένετο. Οἱ παρὰ θαλάσσαν] Πάνταχῆ τὸς παρὰ θαλάσσαν ἀνδρώπεις εὐπορωτέρως λέγει εἶναι. Καὶ τείχη περιβάλλοντο, ὡς πλεσιώτεροι ἑαυτῶν γιγνόμενοι] καὶ τῶτο ἐπανάληψις. προεῖπε γὰρ, τείχεσιν

ἔφερον, ἀντὶ τοῦ βραχέον, εἰρήτερον, ὡς καὶ Ἡρόδοτος. Κάτω κίον] ἦτο ἐγγὺς τῆς θαλάσσης. τὸ ἐξῆς, τῶν ἄλλων ἔσοι κἀτα κίον, ὅτε εἰς τὰς θαλάσσιοι, ἔφερον ἀλλήλους. Καὶ ἔχ ἡσον] ἀντὶ τῆς λίαν. Κάρες ἐφάνησαν, γνωσθέντες τῆ τε σκευῇ] Κάρες πρῶτοι εὗρον τὸς ἀμφαλὰς τῶν ἄσπιδων, καὶ τὸς λόφος. τοῖς ἐν ἀποθνήσκουσι συνέθαπτον ἀσπίδισκιον μικρόν, καὶ λόφον, σημεῖον τῆς εὐρέσεως. Καὶ ἐκ τούτων ἐγνωρίζοντο οἱ Κάρες, οἱ δὲ φοίνικες, ἐκ τῆ τροπῆς τῆς ταφῆς. τῶν ἄλλων γὰρ ἐπ' ἀνατολὰς ποικίλων δῶν τὸς νεκρῶς, οἱ φοίνικες ἐξέπλιθες ἐπὶ δύσιν. Ἦνα μὴ διαβάλλῃ τὸ Ἑλληνικόν, εἶπε Κάρας καὶ φοίνικας. Ἰπὲρ ἡμισυ] ἢ τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ ἡμισυ, ἀλλὰ τῶν φοινίκων. οἱ γὰρ Ἑλληνες ἐκίον τὰ σώματα. Κατασάντος δὲ τῆ Μίνω] τὸ σχῆμα ἐπανάληψις. τὸ δὲ Μίνωι, Ἀττικόν. Ἀνέστησαν ὑπ' αὐτῆ] ἀνάστασις ἐγένετο. Οἱ παρὰ θαλάσσαν] Πάνταχῆ τὸς παρὰ θαλάσσαν ἀνδρώπεις εὐπορωτέρως λέγει εἶναι. Καὶ τείχη περιβάλλοντο, ὡς πλεσιώτεροι ἑαυτῶν γιγνόμενοι] καὶ τῶτο ἐπανάληψις. προεῖπε γὰρ, τείχεσιν

ἔφερον, ἀντὶ τοῦ βραχέον, εἰρήτερον, ὡς καὶ Ἡρόδοτος. Κάτω κίον] ἦτο ἐγγὺς τῆς θαλάσσης. τὸ ἐξῆς, τῶν ἄλλων ἔσοι κἀτα κίον, ὅτε εἰς τὰς θαλάσσιοι, ἔφερον ἀλλήλους. Καὶ ἔχ ἡσον] ἀντὶ τῆς λίαν. Κάρες ἐφάνησαν, γνωσθέντες τῆ τε σκευῇ] Κάρες πρῶτοι εὗρον τὸς ἀμφαλὰς τῶν ἄσπιδων, καὶ τὸς λόφος. τοῖς ἐν ἀποθνήσκουσι συνέθαπτον ἀσπίδισκιον μικρόν, καὶ λόφον, σημεῖον τῆς εὐρέσεως. Καὶ ἐκ τούτων ἐγνωρίζοντο οἱ Κάρες, οἱ δὲ φοίνικες, ἐκ τῆ τροπῆς τῆς ταφῆς. τῶν ἄλλων γὰρ ἐπ' ἀνατολὰς ποικίλων δῶν τὸς νεκρῶς, οἱ φοίνικες ἐξέπλιθες ἐπὶ δύσιν. Ἦνα μὴ διαβάλλῃ τὸ Ἑλληνικόν, εἶπε Κάρας καὶ φοίνικας. Ἰπὲρ ἡμισυ] ἢ τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ ἡμισυ, ἀλλὰ τῶν φοινίκων. οἱ γὰρ Ἑλληνες ἐκίον τὰ σώματα. Κατασάντος δὲ τῆ Μίνω] τὸ σχῆμα ἐπανάληψις. τὸ δὲ Μίνωι, Ἀττικόν. Ἀνέστησαν ὑπ' αὐτῆ] ἀνάστασις ἐγένετο. Οἱ παρὰ θαλάσσαν] Πάνταχῆ τὸς παρὰ θαλάσσαν ἀνδρώπεις εὐπορωτέρως λέγει εἶναι. Καὶ τείχη περιβάλλοντο, ὡς πλεσιώτεροι ἑαυτῶν γιγνόμενοι] καὶ τῶτο ἐπανάληψις. προεῖπε γὰρ, τείχεσιν

ἔφερον, ἀντὶ τοῦ βραχέον, εἰρήτερον, ὡς καὶ Ἡρόδοτος. Κάτω κίον] ἦτο ἐγγὺς τῆς θαλάσσης. τὸ ἐξῆς, τῶν ἄλλων ἔσοι κἀτα κίον, ὅτε εἰς τὰς θαλάσσιοι, ἔφερον ἀλλήλους. Καὶ ἔχ ἡσον] ἀντὶ τῆς λίαν. Κάρες ἐφάνησαν, γνωσθέντες τῆ τε σκευῇ] Κάρες πρῶτοι εὗρον τὸς ἀμφαλὰς τῶν ἄσπιδων, καὶ τὸς λόφος. τοῖς ἐν ἀποθνήσκουσι συνέθαπτον ἀσπίδισκιον μικρόν, καὶ λόφον, σημεῖον τῆς εὐρέσεως. Καὶ ἐκ τούτων ἐγνωρίζοντο οἱ Κάρες, οἱ δὲ φοίνικες, ἐκ τῆ τροπῆς τῆς ταφῆς. τῶν ἄλλων γὰρ ἐπ' ἀνατολὰς ποικίλων δῶν τὸς νεκρῶς, οἱ φοίνικες ἐξέπλιθες ἐπὶ δύσιν. Ἦνα μὴ διαβάλλῃ τὸ Ἑλληνικόν, εἶπε Κάρας καὶ φοίνικας. Ἰπὲρ ἡμισυ] ἢ τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ ἡμισυ, ἀλλὰ τῶν φοινίκων. οἱ γὰρ Ἑλληνες ἐκίον τὰ σώματα. Κατασάντος δὲ τῆ Μίνω] τὸ σχῆμα ἐπανάληψις. τὸ δὲ Μίνωι, Ἀττικόν. Ἀνέστησαν ὑπ' αὐτῆ] ἀνάστασις ἐγένετο. Οἱ παρὰ θαλάσσαν] Πάνταχῆ τὸς παρὰ θαλάσσαν ἀνδρώπεις εὐπορωτέρως λέγει εἶναι. Καὶ τείχη περιβάλλοντο, ὡς πλεσιώτεροι ἑαυτῶν γιγνόμενοι] καὶ τῶτο ἐπανάληψις. προεῖπε γὰρ, τείχεσιν

ἔφερον, ἀντὶ τοῦ βραχέον, εἰρήτερον, ὡς καὶ Ἡρόδοτος. Κάτω κίον] ἦτο ἐγγὺς τῆς θαλάσσης. τὸ ἐξῆς, τῶν ἄλλων ἔσοι κἀτα κίον, ὅτε εἰς τὰς θαλάσσιοι, ἔφερον ἀλλήλους. Καὶ ἔχ ἡσον] ἀντὶ τῆς λίαν. Κάρες ἐφάνησαν, γνωσθέντες τῆ τε σκευῇ] Κάρες πρῶτοι εὗρον τὸς ἀμφαλὰς τῶν ἄσπιδων, καὶ τὸς λόφος. τοῖς ἐν ἀποθνήσκουσι συνέθαπτον ἀσπίδισκιον μικρόν, καὶ λόφον, σημεῖον τῆς εὐρέσεως. Καὶ ἐκ τούτων ἐγνωρίζοντο οἱ Κάρες, οἱ δὲ φοίνικες, ἐκ τῆ τροπῆς τῆς ταφῆς. τῶν ἄλλων γὰρ ἐπ' ἀνατολὰς ποικίλων δῶν τὸς νεκρῶς, οἱ φοίνικες ἐξέπλιθες ἐπὶ δύσιν. Ἦνα μὴ διαβάλλῃ τὸ Ἑλληνικόν, εἶπε Κάρας καὶ φοίνικας. Ἰπὲρ ἡμισυ] ἢ τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ ἡμισυ, ἀλλὰ τῶν φοινίκων. οἱ γὰρ Ἑλληνες ἐκίον τὰ σώματα. Κατασάντος δὲ τῆ Μίνω] τὸ σχῆμα ἐπανάληψις. τὸ δὲ Μίνωι, Ἀττικόν. Ἀνέστησαν ὑπ' αὐτῆ] ἀνάστασις ἐγένετο. Οἱ παρὰ θαλάσσαν] Πάνταχῆ τὸς παρὰ θαλάσσαν ἀνδρώπεις εὐπορωτέρως λέγει εἶναι. Καὶ τείχη περιβάλλοντο, ὡς πλεσιώτεροι ἑαυτῶν γιγνόμενοι] καὶ τῶτο ἐπανάληψις. προεῖπε γὰρ, τείχεσιν

ἔφερον, ἀντὶ τοῦ βραχέον, εἰρήτερον, ὡς καὶ Ἡρόδοτος. Κάτω κίον] ἦτο ἐγγὺς τῆς θαλάσσης. τὸ ἐξῆς, τῶν ἄλλων ἔσοι κἀτα κίον, ὅτε εἰς τὰς θαλάσσιοι, ἔφερον ἀλλήλους. Καὶ ἔχ ἡσον] ἀντὶ τῆς λίαν. Κάρες ἐφάνησαν, γνωσθέντες τῆ τε σκευῇ] Κάρες πρῶτοι εὗρον τὸς ἀμφαλὰς τῶν ἄσπιδων, καὶ τὸς λόφος. τοῖς ἐν ἀποθνήσκουσι συνέθαπτον ἀσπίδισκιον μικρόν, καὶ λόφον, σημεῖον τῆς εὐρέσεως. Καὶ ἐκ τούτων ἐγνωρίζοντο οἱ Κάρες, οἱ δὲ φοίνικες, ἐκ τῆ τροπῆς τῆς ταφῆς. τῶν ἄλλων γὰρ ἐπ' ἀνατολὰς ποικίλων δῶν τὸς νεκρῶς, οἱ φοίνικες ἐξέπλιθες ἐπὶ δύσιν. Ἦνα μὴ διαβάλλῃ τὸ Ἑλληνικόν, εἶπε Κάρας καὶ φοίνικας. Ἰπὲρ ἡμισυ] ἢ τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ ἡμισυ, ἀλλὰ τῶν φοινίκων. οἱ γὰρ Ἑλληνες ἐκίον τὰ σώματα. Κατασάντος δὲ τῆ Μίνω] τὸ σχῆμα ἐπανάληψις. τὸ δὲ Μίνωι, Ἀττικόν. Ἀνέστησαν ὑπ' αὐτῆ] ἀνάστασις ἐγένετο. Οἱ παρὰ θαλάσσαν] Πάνταχῆ τὸς παρὰ θαλάσσαν ἀνδρώπεις εὐπορωτέρως λέγει εἶναι. Καὶ τείχη περιβάλλοντο, ὡς πλεσιώτεροι ἑαυτῶν γιγνόμενοι] καὶ τῶτο ἐπανάληψις. προεῖπε γὰρ, τείχεσιν

Κατασάντος δὲ] Sane refertur ad c. 4. Μίνωις ναυτ. ἐκτῆς. Nec tamen qua structuram inde pendeat, sed non minus apte proximis continuetur: plane uti supra: Minos classem parauit, praedones abegit; nam adhuc omnes latrocinabantur: quod deinde pluribus probat; ita et hic: Minois autem ree nauali constituta, cessauerunt illa latrocinia. B.

[τὸ σχῆμα] haec verba refert Steph. ad πλωιμώτερον ἐγ. π. c. Sed v. notam. Caeterum in Rostg. est pro ἐπανάληψις, προαναφάνησις, vitiose, et in Aug. προαναφάνησις. Sed in Rostg. vox scripta erat post καὶ φοίνικας* et in Aug. nullum erat additum signum, vnde pateret, quo esset referendum.] GOTTL.

Οἱ ἐκ τ. νῆς. κακοῦργοι ἀνέστ.] Breuitatem nota, solemnem admodum Nostro, pro tali ambitu: οἱ ἔΝ ταῖς νῆσις κακ. ἀνέστ. ἘΞ αὐτῶν. v. Ind. Sed et Theophr. ita Char. Ech. C. 2. ἤρας τὴ τῶν ἈΠΟ* τῆς τραπέζης, auferens aliquid eorum, quae sint a mensa, i. e. τῶν ἐν τῇ τραπέζῃ, eorum, quae sint in mensa, aliquid auferit ex ea. Et c. 4. τὰ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας διηγῆσάσθαι, narrat ea, quae sint ex concione h. e. narrat ex concione, (reuerfus), quae in ea, ibi, sint gesta. BAVAR.

[Οἱ παρὰ θαλάσσαν] hoc Schol. addidi e cod. August.] G. μάλλον — τὴν κτῆσιν ποιόμενοι] Ita loquitur Thucydides paulo post, c. 13. Ἑλλάδος — τῶν χωμάτων τὴν κτῆσιν ἐν μάλλον ἢ πρότερον ποιόμενοι. Non itaque est, vt cum Reiskio in anim. ad h. l. dicamus, ante ποιόμενοι videri πῆρως vel δι' ἐπιμελείας deesse. Mox: ὡς πλεσιώτεροι ἑαυτῶν — ditiores quam antea fuerant, facti. G.

Καὶ τείχη περιβάλλοντο. sc. ταῖς πόλεσιν, id est: τὰς πόλεις τείχεσιν ἐκύκλων. Sic Cicero Tusc. l. 5. cum fossam latam cubiculari lecto circumdeditisset. De Port. HVDS.

[Καὶ τῶτο ἐπανάληψις] praecessit enim: τείχεσιν ἐκτίθοντο, c. 7. alterum: ὡς πλεσιώτεροι — γιγνόμενοι, respondet illis: περισσίας μάλλον ἔχ. χρημ.] G.

τε δυνατώτεροι περισσίας ἔχοντες, προσπειθόντο ὑπηκόως τὰς ἐλάσσους πόλεις. καὶ ἐν τῷ τῷ τρίτῳ μᾶλλον ἢ δὴ ὄντες, ἢ ὑτέρῳ χρόνῳ ἐπὶ Τροίαν ἐσράτευσαν.

θ. Αγαμέμνων τὸ μοι δοκεῖ, ἢ τῶν τότε δυνάμει πρῶτον, καὶ ἔ τοσοῦτον τοῖς Τυνδάρεω ὄρεοις κατελημμένους τὰς Ἑλλάδας μητῆρας ἄγων, τὸν πόλεον ἀγεῖραι. λέγασσι δὲ καὶ οἱ τὰ σαφέστατα Πελοποννησίαν μνήμη παρὰ τῶν πρότερον δεδεγμένοι, Πελοπά ὅ τε πρῶτον, πλήθει χρημάτων, ἢ ἢ ἦλθεν ἐκ τῆς Ἀσίας ἔχον ἢ ἐς ἀνθρώπους ἀπόρους, δύναμιν περιποιησάμενον, τὴν ἐπωνυμίαν τῆς χάρας, ἐπηλύτην ὄντα, ἢ ὅμως ἰσχεῖν, καὶ ὑπερῶν ἢ τοῖς ἐκγόνοις ἔτι μείζω ἔξυνερχθῆναι, Εὐρυσθέως μὲν ἐν τῇ Ἀττικῇ ὑπὸ Ἡρακλείδῳ ἀποθανόντος, Ἀτρείως δὲ μητρὸς ἀδελφῶ ὄντος αὐτῶ, καὶ ἐπιτρέψαντος Εὐρυσθέως ἢ ὅτι ἐσράτευσε, Μυκήνας τε καὶ τὴν ἀρχὴν, κατὰ τὸ οἰκεῖον, Ἀτρεῖ (τυγχάνειν ὅτι αὐτὸν Φεύγοντα τὸν πατέρα διὰ τὸν Χρυσίπτεθ θάνατον) καὶ ὡς ἐκείνι ἀνεχώρησεν Εὐρυσθέως, βελομένων καὶ τῶν Μυκηναίων,

m "τερον Marg. Cl. Gr. probante Sierbano. etiam Reg. et Cass. Aug. Mosqu. Flor. ed. n δυνάμει τῶν τότε πρῶτον Ar. C. Mosqu. et Dan. o το om. Cl. p Sententiam sic distinguit Fr. Portus: ἢ ἦλθεν ἐκ τῶν Ἀσίας ἔχον εἰς ἀνθρώπους ἀπόρους, δύναμιν etc. q Ἐς ἀνθρώπους Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Vasc. Aug. r ὄμοιος Reg. s Παροχὴν malit Ae. Cass. et, quod vitiatius, ἐπωνυμίαν τῷ χρεῖ περιποιησάμενον. t Τοῖς ἐκγόνοις ἐπὶ Ἀτρεῖ, Ἀγαμέμνονι ἢ μ. Reg. August. Meizō non erat in Pers. manus recentior inter versus adscriptur. Deest quoque in Bas. et Aug. Sed manus recentior ὄντος erat; Ἀτρεῖ. et Ἀγαμ. linea traiecit deletuit. u ὄτι Gr.

Καὶ ἐν τῷ τῷ τρίτῳ μᾶλλον ἢ δὴ ὄντες.] *net cum hoc in statu ditiores atque potentiores nunc essent facti, i. e. maiori apparatus rerum instructi, sc. ἢ πρότερον, quod paullo ante expressit post μᾶλλον.* Sic Scholiastes in cod. Aug. in margine interpretatur v. ἐν τῷ τ. τρίτῳ addit enim: τῷ δυνατῶ καὶ εὐπόρῳ. Τρόπος h. l. est *status, conditio*, in qua aliquis versatur, et ὁ ὢν ἐν τῷ τῷ τῷ, est is qui in aliquo est statu, veluti h. l. *δυνατῶ*. Interpretes vulgatus v. ἐν τῷ τῷ τῷ vertit: *has ratione*, quod probat vnice Abreschius in *Auct. Dil.* p. 216., et post μᾶλλον, aut *δυνατῶ*, aut e superioribus *δυνατώτεροι* supplendum esse pronunciat. Sed dubito, an haec verba in hac structura hic et alibi sic conuerti possint. Iam τὸ μᾶλλον pro more loquendi Thuc. potius pertinet ad ὄντες, ita ut non opus sit supplemento τῷ δυνατῶ ἢ δυνατώτεροι. Veluti paullo ante dicit: (c. 7.) vrbes *περισσίας μᾶλλον ἔχουσα χρημάτων* it. h. c. μᾶλλον ἢ δὴ κτῆσιν τῶν χρημάτων περιεμένοι. L. II. 42. μᾶλλον ἢ γρησάμενοι. In quibus locis τὸ μᾶλλον iungitur verbis, et praestantiam quandam s. abundantiam significat. GOTTL.

Μᾶλλον ὄντες.] Ego sic interpreter: magis est, ut tali conditione iam fuerint, quam, ut in illa prisca: *Sie mochten vielmehr schon in dieser Verfassung seyn, als sie vor Troia giengen*: probabilis est, ait, vero propius, ita iam constitutos magis, quam aliter, quam prisco illo statu, disiecto et infesto, expeditionem Troianam suscepisse. Tamen et illi rationi accessero: certe et sic possit. BAVER.

Ἐτέρῳ] Si ὑπερῶν χρόνῳ legas, multos lectioni huic fidem facientes locos inuenies. STEPH.

Ἀγαμέμνων — πρῶτον *Hermogenes*. WASS.

[τὸ ἔξῃς] hoc Schol. totum abest a Cassel. In Aug. omisum est *δεδεγμένοι*. G.

Ὁ τοσοῦτον] non sequitur, aut redditur, ὅσον, vel ἢ quare ad priora refer. ἢ — *παρὰ λαβῶν*, non tantum, non magis Tyndareus fide obligatos habens, quam (potius) illa, quam dixi, potentia nixus, quasi scripsisset μᾶλλον προύχων, vel μ. ὅτι προύχῃ, (vel, ὅτι τὸ προύχῃ δυνάμει) ἢ — ἄγων, vel, ἢ διὰ τὸ ἄγειν. Aut positum est pro, ἢσσον διὰ τὸ — ἄγειν, ἢ διὰ τὸ — προύχῃν. B.

Τυνδάρεω ὄρεοις] Helenae tam excellens forma erat, ut acenli ea plurimi coniugem sibi postularent. Itaque Tyndarus cum metueret, ne in se insurgerent illi, quibus Helenam denegaret, consilio Vlyssis vsus omnes iuramento obstringit, se iniuriam, si quis cuperet inferre ei, quem eligeret gene-

rum, iunctis viribus propulsuros. Hanc historiam tradunt *Plutarchus* in *Theseo*, *Apollodorus* lib. 3. *Pausanias* in *Laconicis*, et *Scholias*tes *Sophoclis* ad verba *Teucri* in *Aiace Mastigophoro*. HVDS. Locus *Sophoclis* est *Aiac*. p. 63. Ed. Steph. Adnotauit eum *Palmer*. in *Exercitac.* ad *Thucyd.* p. 43. DVCK.

Τοῖς Τυνδάρεω ὄρεοις] Huius iurisdictioni meminit *Pausan.* in *Lacon.* p. 108. *Achilles* ἐκ ἐνεχόμενος τοῖς ὄρεοις τῷ Τυνδάρεω. Respicit autem h. l. ad notam illam *Fabulam*, qua *Tyndareus*, rapta a *Theseo Helena*, nondum matura, et mox recuperata, dicitur eius procos iure iurando obstrinxisse, ut, si cui data in matrimonium, ab alio raperetur, omnes quotquot adessent, hanc iniuriam vlscerentur. G.

τὰ σαφέστατα Πελο — δεδεγμένοι] qui certissimas *Peloponnesiorum res*, a maioribus memoriae consignatas acceperunt. Scholiastae traiecitio dura h. l. non est admittenda. Ceterum huius loci meminit *Hermog.* *περὶ μεθόδου διεν.* p. 58. *Sturm*, eoque demonstrat, veteres in narrationibus, relatione aliorum, (ἀναφορῶν) vsos esse, fidei conciliandae causa. G.

[Ἰνα ἢ ἐπιρρομα] Merito hoc Scholion repudiat *Stephanus*, ob intolerabilem traiectionem τὰ. Quodli ita esset, post τὰ sequi deberet τῶν.] G.

[τὸ ἔξῃς] in Aug. est post ἔξῃς, ἔτασ. Non addidi, quod et posset abesse.] G.

πρῶτον πλῆθει χρημάτων] Scholiastae structuram probat *Abresch.* *Dil.* p. 11. vertens: *opulentissimum*. Sed nusquam ita loquitur *Thuc.* Quia sequitur ὑπερῶν, quod responderet τῷ πρῶτον probabilis est, interpretem vulgatum sensum *Thucyd.* rectius expressisse. Idem sentit *Steph.* in *adn.* ad *Schol.* p. 591., qui πρῶτον iungit v. *ἐπωνυμίαν τῆς χάρας* σχεῖν. G.

Πλήθει χρημάτων] Aliter *Plutarchus* in *Theseo*: *Pelops* (inquit) non pecuniarum magis vi, quam liberorum, plurimum inter alios *Peloponnesios* polluit reges, quod multas filias summis viris collocasset. etc. *Acacius*. HVDS.

ἢ ἦλθεν ἐκ τῆς Ἀσίας ἔχων] prop. ἢ ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἀσίας (ἐξελθὼν τ. Ἀ.) εἶχε. Loquitur, ut h. l., L. VIII. 8. τὰ χρημάτα — ἢ ἦλθον ἔχοντες — it. c. 33. v. *Gloss.* G.

ἢ ἦλθεν — ἔχων] Hyperbatum est, pro, ἢ ἔχον ἦλθεν, ut apud *Terent.* *Adolph.* *Tu illas, abi, et transduce*, i. e. *Tu abi, et traduc illas*. BAVER.

Εἰς ἀνθρώπους] Lege ἐς cum MSS. antea εἰς. WASS.

τὴν ἐπωνυμίαν τῆς χάρας ἐπηλύτην ὄντα ὅμως ἰσχεῖν] Referen-

ciuitates suae ditioni adiungebant, easque imperata facere cogeant. Cum autem hac ratione iam opes auxissent, ad Troiam cum exercitu postea sunt profecti.

9. Et Agamemnon mihi videtur classem coegisse, quod caeteros illius saeculi potentia superaret, non autem tantopere, quod Helenae procos Tyndarei iureiurando obstrictos duceret. Etenim qui res a Peloponnesiis gestas, memoriae proditas, et sibi a maioribus traditas acceperunt, et exploratissime cognouerunt, tradunt, Pelopem primum cum magna vi pecuniarum, quas secum ex Asia ad homines inopes attulerat, parata potentia, quamuis peregrinus esset, tamen illius regionis cognomen obtinuisse, et postea longe maiorem ipsius posteris obtigisse, postquam Eurystheus quidem in Attica ab Heraclidis interfectus fuit; Atreus vero, qui ipsius erat auunculus, et cui Eurystheus, quum ad expeditionem proficisceretur, propter necessitudinem Mycenae, et earum imperium commiserat (patrem vero propter Chryppi necem fugiebat, vt aiunt) regnum est adeptus. Cum enim Eurystheus non amplius rediisset,

ἐκτιζοντο. Ἀγαμέμνων τέ μοι δοκεῖ τὸ εἶξαι, Ἀγαμέμνων τέ μοι δοκεῖ τὸν σόλον ἀγεῖραι. Καὶ οἱ τὰ σαφέστατα] ὁ νῦς τοιαῦτα, λέγουσι δὲ καὶ οἱ τὰ Πελοποννησίων μνήμη σαφέστατα δεδεγμένοι. ἢ ἡ ἐπιρροήμω τὸ σαφέστατα. Πέλοπα τε πρώτον] τὸ εἶξαι, Πέλοπα τε πρώτον ἐπηλύτην ὄντα, ὅμως σχεῖν. τὸ πρώτον, πρὸς τὸ, πλῆθει χρημάτων. Τὴν ἐπωνυμίαν] Ἀπία γὰρ τὸ πρώτον ἐκαλεῖτο. Ὀμηρος] ἠγλῶθεν ἐξ Ἀπίας γαίης. Πελοπόννησος γὰρ ἴνυ καλεῖται. Καὶ ὕπερον] ἀπὸ κοινῆς τὸ λέγουσι. Ἐπὶ Ἡρακλεϊδῶν] ἔχ' ὅτι ὑπ' αὐτῶν μόνον ἐφονεύθη, ἀλλ' ὅτι δι' αὐτῆς. Ἀτρεὺς δὲ μητρὸς] Ἀσυδάμεια μήτηρ Εὐρυσθέως, ἀδελφὴ Ἀτρεὺς. Τὸν πατέρα] τὸν Πέλοπα. ὁ γὰρ Πέλοψ τὸν Χρυσίππυ τὸν υἱὸν ἀνεῖλεν· ὁ δὲ Ἀτρεὺς, φοβούμενος μὴ τὸ αὐτὸ πάθῃ, ἔφυγεν. Ἀνεχώρησεν] ἀντὶ τοῦ ἐπιηλύθεν. Εὐρυσθέως] Ὀμηρος· Εὐρυσθέως Σθένελοιο πάϊ· Περγηίδω. ὁ δὲ Ἀτρεὺς Πελοπίδης.

dum videtur potius tēs χώρας ad ἐπωνυμίαν, vnde Genit. pendet, quam ad ἐπηλύτην, vt ordinat Abresch. Dil. p. 11. — δὴναμν περιποιησάμενον, (καίπερ ἐπηλύτην ὄντα τῆς χώρας, ὅμως σχεῖν (αὐτῇ) τὴν ἐπωνυμίαν. In hac structura ἐπηλύτην τῆς χώρας, quae dura est, Abresch. τὸ σχεῖν pro παρασχεῖν sunit. Ae. Portus malebat legi παρασχεῖν et pro χώρας, χώρα. Sed nihil opus; nec codex vilis adiuuat coniecturam. Dure Thucydides, vt alia, locutus est τὴν ἐπ. τ. χώρας — σχεῖν, pro τῇ χώρᾳ παρασχεῖν ἢ δεδωκέμεν· quia tamen sensus apparet, σχεῖν sumendum pro παρασχεῖν, et Dar. supplendum, αὐτῇ, quanquam parum simpliciter hoc dictum est. Sed culpa non est ad interpretes sed ad auctorem ipsum conferenda. Notauit id iam dudum Dionys. Ep. II. ad Amm. T. VI. p. 806. Totum caput, ob parenthesisin, laeu et facili oratione caret, ita vt priora et extrema non sibi respondeant. Ἀγαμέμνοι δοκεῖ — ἢ τὸσάτων — σόλον ἀγεῖραι — ἢ μοι δοκεῖ Ἀγαμέμ — ἢ χάριτι τὸ πλεῖον ἢ φόβω — ποιήσασθαι. Proprie sequi debebat: ὅσον φόβω — ποιήσασθαι. Quam anacoluthiam etiam notauit Abreschius in Dil. p. 12. Ceterum talia loca occurrunt in optimis auctoribus, nec defunt in sacris, in primis in Epistolis Paulinis; quod Abreschius, et post eum, Bauerus, V. Cel. vt magnam Ernestium taceam, monere, et exemplis docere, non praetermiserunt. GOTTL.

Ἐπωνυμίαν — σχεῖν] Vt largiar, ἔχειν pro παρέχειν poni posse; in iis tamen solis locum habeat, vbi res ita comparata sit naturā, id denique habeat in se, vt efficere possit: v. c. φόβον ἔχειν, ita esse comparatum, vt timorem efficiat; habere, (in se,) quod timendum sit: ita Latini, habere veniam, excusationem, admirationem, i. e. admirabilitatem, conditionem veniae; ῥῶσῃ ignosci, excusari; sed id non conuenit phrasi, ἐπωνυμίαν τῆς χώρας ἔχειν quod sit, nomen habere regionis, a regione. Ego sic intelligo: Pelopem habuisse, abuluisse, consecutum esse, ἐπων. τῆς χώρας, vt ab ipso regio diceretur. Ita et Steph. expl. Quid simplicius? Quid ex vsu loquendi mollius? ex quo etiam Archon ille dicatur ἐπώνυμος, a quo annus signetur, quo fuerit Archon; vt dicerent: ἐπὶ ἀρχοντος, v. c. Κλεωνύμου. BAVER.

[Ἀπία] Citat Hudsonus Athen. L. XIII. p. 650. διὰ τὸ

ἐπιδαφιθεῖεν ἐν αὐτῇ τὸ φυτὸν, ὃ τὰς ἀπίας φέει, ῥίπα. Cf. Phaur. in Ἀπίας.] G.

[Ὀμηρος] Il. α. v. 270.] G.

Ἐπηλύτην] Videri cuiquam possit deesse καίπερ ante ἐπηλύτην, vt legatur, καίπερ ἐπηλύτην ὄντα ὅμως σχεῖν. Sed ita et alibi inuenies apud hunc Scriptorem ὅμως, non praecedente καίπερ, vel καίτοι. STEPH.

Ὀμως σχεῖν] Quomodo dici potest cognomen regionis obtinuisse, quum de nomine eius regis appellata sit Peloponnesus? Consentaneum certe rationi fuisse videretur, vt δεδωκέμεν potius quam σχεῖν diceret. Ego igitur periade esse puto ac si dixisset, Obtinuisse honorem hunc, vt regio cognomen ab eo acciperet. Vel, Potestatem accepisse regionem de suo nomine Peloponnesum vocauit. STEPH.

[Καὶ ὕπερον] hoc Schol. e cod. Aug. inferui.] G.

Ἐτι μείζω ξυνερχθῆναι.] Quid ergo maius eius posteris obtigisse? An ἐπωνυμίαν, vt magis, latius, frequentius, constantius, diuturnius, ab iis appellaretur Peloponnesus? Hoc praetulerim alteri, ex quo μείζω sit neutr. Plur. μείζω χρημάτων, opes maiores; nam illud propius ad propositum. B. ξυνερχθῆναι] Schol. Camer. exponit per εὐτυχηθῆναι. WASS. Etiam Reg. et Cass. habent Scholion ἀντὶ εὐτυχηθῆναι, ἢ συναρχθῆναι. DVCK.

Suidas h. v. explicat: εὐτυχηθῆναι ἢ ἀδύθῆναι, respiciens ad h. l. In codd. Bas. et Aug. Scholion interlineare reperitur: ξυνερχθῆναι, ἀντὶ τῆ εὐτυχηθῆναι ἢ συναρχθῆναι. G.

Ἐπὶ Ἡρακλεϊδῶν ἀποθανόντος] ab Heraclidis interfecti. Sic τελευτῶν ὑπὸ et alia. v. anim. ad Plat. Alc. II. p. 123. Cf. Abrech. Dil. p. 491. et ad Aeschyl. L. II. p. 410. G.

[Ἀσυδάμεια] Apollod. L. II. 4. p. 103. Heyn. Eurysthei matrem non Astydamiā vocat, sed Νικίπην, Pelopis filiam. Σθένεω — καὶ Νικίπης, τῆς Πέλοπος, Ἀλκιονῆ καὶ Μίδεσσα, ὕπερον δὲ καὶ Εὐρυσθέως ἐγένετο, ὃς καὶ Μυκηνῶν ἐβασιλεύσε. G. Ἐκτὸς τὸ οικεῖον, Ἀτρεῖ] Palmerius Diluc. Abrech. p. 15. post h. v. notat: λείπει τι. In Aug. cod. ad v. Ἀτρεῖ, adscriptum, τὸν Ἀτρεῖ. Quid sit, obscurum est. G.

Ἀνεχώρησεν] Schol. interl. in Aug. explicat: ὑπέστρεψεν ἐκ φυτῶν, vt in sacris capitur. G.

Φόβῳ τῶν Ἡρακλειδῶν, * καὶ ἅμα δυνατόν δοκῶντα εἶναι, καὶ τὸ πλῆθος θεραπευκότα, τῶν Μυη-
καίων τε καὶ ὅσων Εὐρυσθεὺς ἤρχε τῆν βασιλείαν Ἀτρεΐα παραλαβεῖν, καὶ τῶν Περσειδῶν τὸς Πελοπίδας
μεῖζ' ἔς καταστῆναι. ἅ μιν δοκεῖ Ἀγαμέμνων παραλαβεῖν, καὶ ναυτικῶν ὃ τε ἅμα ὁ ἐπιπλέον τῶν ἄλλων
ισχύσας, τῆν ὁ στρατείαν, ἢ χέριτι τὸ ἄλλο πλεῖον ἢ φόβῳ ξυναγαγῶν, ποιήσασθαι. Φαίνεται γὰρ
ἵναυσι τε πλείταις αὐτὸς ἀφικόμενος, καὶ Ἀρκάτι προσπαρασχῶν, ὡς Ομηρὸς τῆτο δεδήληκεν, ἢ εἴ τῳ
κανὸς τεκμηριῶσαι. καὶ ἐν τοῦ σκῆπτρα ἅμα τῆ παραδόσει, εἴρηκεν αὐτὸν „ΠΟΛΛΗΣΙ
ΝΗΣΟΙΣΙ ΚΑΙ ΑΡΓΕΙ ΠΑΝΤΙ ΑΝΑΣΣΕΙΝ.“ ἔκ ἂν ἔν νῆσαν ἔξω τῶν περιουσιδῶν
(αὐτὰ δὲ ἔκ ἂν πολλὰ ἢ εἴσῃσαν) ἠπειρώτης ἂν ἐκράτει, εἰ μὴ τι καὶ ναυτικὸν εἶχεν. εἰκάζειν δὲ
χρῆ καὶ ταύτῃ τῆ στρατεία ὅσα ἦν τὰ πρὸ αὐτῆς.

ἰ. Καὶ ὅτι μὲν Μυῖναι μικρὸν ἦν, ἢ εἰ τι τῶν τότε πόλισμα νῦν μὴ ἀξιόχρεον δοκεῖ εἶναι, ἔκ
ἀκριβεῖ ἂν τις σημειῶ χρώμενος ἀπισοίῃ, μὴ γενέσθαι τὸν τόλον τοσῶτον, ἢ ὅσον οἱ τε ποιηταὶ εἰρήκασι,
καὶ ὁ λόγος κατεχει. Λακεδαιμονίων γὰρ εἰ ἡ πόλις ἐρημωθεῖν, ἢ λειψθεῖν δὲ τὰ ἢ τε ἰερά καὶ τῆς κα-

* Καὶ ἅμα διὰ τὸ δυνατόν δοκῶντα εἶναι Flor. γ τε non est in Reg. z Ἐπὶ πλέον Cl. Gr. ἐπιπλέον Aug., sed τὸ α a manu rec. mutatum
in ο. a Forsk (pro στρατιῶν—στρατῆ) στρατείας scribendum, et paulo infra στρατεία. Ae. Portus b μάλλον Gr. pro τὸ πλεῖον. γὰρ codex
Basil. ex emend. c Ναυτὸ πλεῖτος Cam. Ναυτὸ τε πλεῖτος Marg. quod non probat Steph. d Εἴτῳ ἱκανὸς τῆτο τ. Gr. mox αὐτὸν abest Mosqu.
e Εἴτῳ ἂν ἠπειρώτης ἂν ἐκράτει Marg. sed voculam ἂν redundare exjimat Steph. f Ὅσον τε εἰ π. Gr. g ληφθεῖν R. Gr. Vass.
In Cass. quoque manus receas supra ei perperam posuerat η. λειψθεῖν in cod. Bas. at ληφθεῖν in ed. Bas. b τε deest Ar.

[Ὅμοιος Εὐρυσθεὺς] haec verba e Cass. et Rostg. intuli.
Manifeste enim respicit Schol. ad hunc versum Hom. II. Γ.
123.] GOTTI.

Καὶ τὸ πλῆθος θεραπευκότα] et autam fanoremque plebis
ausuratus efficit. G

[Χρήματα] Sed haec non est sola ratio benevolentiam sibi
conciliandi. In Aug. legitur χρήσιμα δηλονότι, errore scri-
bentis.] G.

Εὐρυσθεὺς — παραλαβεῖν] D. Halic. p. 136. in quibus in-
quit σκολιά, καὶ πολυπλοκοί, καὶ δυσεξέλικτος ἢ τῶν ἐνθυμημάτων
καλασκειῶν γίνεται. WASS.

Παραλαβεῖν] scil. αὐτὸν, Pelopem, vel αὐτοὺς, nempe poste-
ros, πάλιν. Durius quidem, cum intercesserit ξυνερχθῆναι,
scil. αὐτῶν, vel αὐτοῖς: vnde promptum sit, repetere αὐτὸν, seu
αὐτοὺς. BAVER.

[Ἐὰ δύο σκῆπτρα] Melior est Grammii interpretatio: ἂ
πάλιν χρήματα, sc. ἂ μὲν οἱ Πελοπίδαι εἶχον, καὶ ὅσων Εὐρυσθεὺς
ἤρχε. G.

Καὶ ναυτικῶν τε] Reisk. in anim. ad h. l. vult legi δὲ. Sed
ita τὸ καὶ non commode stare potest. G.

τῆν στρατείαν] Cum verbo ποιήσασθαι non immerito fortasse
quispiam στρατείαν malit: sed si ad eundem accus. et hunc
infinitivum et participium ξυναγαγῶν referre oportet, cogi-
tur scripturam nostram retinere. STEPH.

τῆν στρατείαν — ποιήσασθαι] Sic recepi pro στρατιῶν, quod
crebro permutatum cum στρατείαν v. c. L. I. 15. vbi στρατίας
pro στρατείας ἐποιήτο. Monere dudum Stephanus, Aem.
Portus et Reisk. anim. ad h. l. p. 6. ita esse legendum.
Iungendum autem est cura ποιήσασθαι, idemque est ac στρα-
τεῖαν. Abresch. in Aut. p. 216. defendit στρατιῶν, coniu-
gens cum ξυναγαγῶν, intellecto in ποιήσασθαι, τόλον; quae
valde dura est ellipsis. Locus Aristidis T. II. 19. laudatus:
τὸν τόλον τῆτον ἐποιήσασθαι nostro non est similis. Nemo du-
bitat τόλον ποιήσασθαι, esse idem ac ἀγέειν τόλον sed an ποί-
εσθαι simpliciter ita poni possit. Initium capituli: Ἀγαμέμ-
ων δοκεῖ — τόλον ἀγέειν confirmat lectionem στρατεῖαν. In
ξυναγαγῶν potius τόλον suppleam, vel στρατιῶν, ex στρατεῖαν.
GOTTI.

στρατεῖαν — ξυναγαγῶν ποιήσ.] Etiam si στρατεῖαν legeris,

quod propter verbum ποιήσασθαι plane necessarium sit; ta-
men et στρατιῶν intelligas, ex στρατεῖαν repetendam, ut ξυναγα-
γῶν habeat, quo referatur. Vnde cum rursus, si στρατιῶν le-
geris, στρατεῖαν intelligere possis ad ποιήσασθαι, res eodem
redierit. Sed τὸ πλεῖον potest esse pro τοῖς πλείονας: quod
si iunxeris τῆ ξυναγαγῶν, sane leg. στρατεῖαν. B.

[Ὅμοιος] Od. E v. 307.] G.

τὸ πλεῖον] i. e. μάλλον. Graeu. cod. habet μάλλον, quae
glossa est. cf. II. 37. et Schol. c. 38. Variat Noster τὸ μάλλον
ἢ cum τὸ πλεῖον ἢ — Mox ad v. ὡς Ὅμοιος — in marg. Flor.
Vin. scriptus v. Hom. II. α'. 281. Ἄλλ' ὅγε φέρεταις ἐστιν,
ἐπεὶ πλείονεσσιν ἀνάσσει. (Agamemnon) et alibi. G.

πλείταις] De lectione, quae est in contextu, dubitari non
potest, quum satis nota sit ellipsis praepositionis σὺν cum
huiusmodi Datiuis: at πλείτος, quod margini adscriptum est,
ab hoc loco plane alienum iudico. STEPH. In Camer. ad-
scripta erat interpretatio, dictum hoc esse quemadmodum
illud, πλείτος τῆ δύναμι. DVCK.

Ναυτὸ πλείταις] omissum est σὺν. v. Ind. Varia lectio,
πλείτος, praene poetica sit; quamquam Graeci dicunt de vno
homine, πολλὸς ἦν, et Latini, multus est in eo; sed alio
sensu. B.

[Ναυτὸ τε πλείταις] hoc Schol. inserui ex Cass. et Rostg.
accuratius scripsit Scholiastes: λέπει σὺν, ἢ ἢ, σὺν ναυτῶ
τε. Sic L. I. 59. ad v. ἂν ἔπαθον, λέπει ἐπὶ, ἢ ἢ, ὑπὲρ
ἂν. G.

[Παρασχῶν] ita e Cass. Rostg. et Aug. correxi vulgatum
προσπαρασχῶν. Explicatur enim praepositio in verbo, ut sit
πρὸς δὲ praeterea, plene: πρὸς δὲ τῆτοις.] G.

Προσπαρασχῶν] non redundat hic πρὸς, sed sign. insuper,
praeter suas; non ipse modo habuit multas naues in suos
vsum, sed Arcadibus quoque praebuit eas, quibus abundaret,
neque egeret. Ita Horat. Epist. 2, 2. vbi plus apposcere vi-
sus, i. e. praeter illud. B.

Ἦ: τούτο δεδήλ.] redundat τούτο. B.

Ἐἴ τῳ ἱκανὸς τεκμηριῶσαι] Imitati sunt alii hanc dictionem,
cuius fundus est hic locus. Aelian. V. H. VIII, 6' εἴ τῳ
πιστὸς ὑπὲρ τῆς ἀρχιματιῶν — Θρακῶν τεκμηριῶσαι. L. II, 41.
ἐπεὶ τοι καὶ Ἡρόδοτος ἱκανὸς τεκμηριῶσαι. vbi legendum vide-

Mycenaeis etiam volentibus, Heraclidarum metu, simul etiam quod vir strenuus esse videretur, et multitudinis benevolentiam sibi conciliaffet, ita demum ferunt Atreum regno Mycenaeorum, et caeterorum omnium, quibus Eurystheus ante imperabat, potitum, et Pelopidas Perfidis potentiores hac ratione factos. Quas opes Agamemnon cum accepisset, et classe caeteris longe praestaret, non gratia potius quam metu copias illas mihi videtur coegisse. Constat enim eum et plurimis cum nauibus profectum, et Arcadibus praeterea *naves* praebuisse, vt Homerus hoc declarauit, si cui idoneus testis videtur. Quinetiam in ipsa sceptri traditione, dixit ipsum; Multis insulis, et omni Argo imperare. Nequaquam igitur insulas, praeter *vicinas* (haec autem non multae esse possunt) *Agamemnon*, qui in continente degebat, in sua ditione habere potuisset, nisi aliquam etiam classem habuisset. Ex hoc autem bellico apparatu coniecturam facere licet, quales fuerint superiorum saeculorum expeditiones.

10. Iam vero quod Mycenae paruorum oppidum erant, aut si quod aliud illorum temporum nunc parui momenti videtur esse, nequaquam tamen ideo aliquis hoc infirmo signo vsus minus credat classem, non tantam fuisse, quantum et poetae dixerunt, et ipsa fama obtinuit. Nam si Lacedaemoniorum vrbs

τεθρακευκότα] χρήμασι δηλονότι. "Α μοι δοκεῖ] τὰ δύο σκήπτρα. Οὐ χάριτι] "Ομηρος* χέριν Ἀτρείδῃσι φέροντες. Ναυσί τε πλείσταις] λείπει. οὐν ναυσί τε. Καὶ Ἀρκάσι] τὸ ἐξῆς, πρὸς δὲ καὶ Ἀρκάσι παρασχών. I. Εἰ τῶ ἱκανὸς] διὰ τὸ ἱκανὸς τὸ ἀξιόπιστον τὸ ποιητῆ παραέστησεν. 2. Οὐκ ἂν ἔν νήσων] συλλογισμὸς τὸ σχῆμα. Ἀγαμέμνων ἔρχε μὲν τὰ Ἀργεὺς καὶ τῶν περὶ αὐτὸ νήσων, ἐπέκεινα δὲ τῶν ἐν τῇ περιοχῇ τῶ Ἀργεὺς νήσων, ἔρχε καὶ ἐτέρων νήσων πολλῶν. αἱ ἂν ἂν ἦσαν πολλαί, εἰ μὴ ναυτικὸν εἶχεν δ' Ἀγαμέμνων, δι' ἣ τῶν κρατεῖν ἠδύνατο. Εἰκάζειν δὲ χρὴ] εἰ γὰρ τὰ ἔτιως ἐμνήμενα εὐτελεῖ ἦν, πόσα μᾶλλον τὰ πρὸ αὐτῶν; Οὐκ ἄκριβεῖ] ἢ γὰρ ἐστὶν ἀκριβὲς σημείον τὸ ἐκ τῶν τόπων τὰς δυνάμεις τῶν ἀνδρῶν τὸ χάζεσθαι. Μὴ γενέσθαι τὸν τόλον] Ἀττικῶς τὸ μὴ ἐνταῦθα παρέλκει. Λακεδαιμονίων γὰρ] τὸ σχῆμα κατὰ ὑπόθεσιν. καλεῖσθαι δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις λεληθότως. Ἡ πόλις] ἢ μητρόπολις ἢ Πάριτυ. Τὰ τε ἱερά] εὐσεβῶς λέγει τὰ ἱερά. Πελοποννήσων] Πελοποννήσων αἱ πέντε μοῖραι, Λακωνικῇ,

tur. cum Toupio ad Long. S. XXVI. εἴ τω κῆ Ἡροδ. — Long. S. XXVIII. ἱκανὸς δὲ τὸ το τεκμηριώσαι καὶ Πλάτων. Dionys. Hal. de adm. vi Dem. p. 115. ἱκανὴ γὰρ αὕτη (Grammatica) καὶ τὰς ἄλλας τεκμηριώσαι. GOTTL.

Ἐν τοῦ σκήπτρου] i. e. eo loco, quo poeta fingit, Agamemnoni sceptrum traditum esse (a Thyeste) II. β'. v. 108. Sceptrum hoc fuit haists, quam Chaeronenses tanquam Deum venerati sunt. v. Pausan. VIII. 40. p. 795. Ita Sceptrum Iouis in gemmis est *hasta pura*. v. Lippertii Dactyliocho. p. 7. Sic Ὀδύσσει Π. 2. 9. v. Michael. Praef. ad T. I. p. 49. Illustrat hoc etiam locus Aeschyli E. c. Θ. v. 535: "Ομνυσι δ' αἰχμῆν, ἣν ἔχει, μᾶλλον θεῷ Σέβειν πεποιθώς — v. Iustin. L. 43. 3. Stanlei. T. II. 757. plura collegit. Reiskius in Dilucid. Abresch. p. 15. scriptum fuisse suspicatur: καὶ ἐν τοῖς περὶ τὸ σκήπτρου, i. e. in illa Iliadis parte, quae de scepro Agamemnonis agit. In animadu. tamen ad h. l. coniecturam non confirmat, sed τῶν τῶ σκήπτρου παραδόσει esse eam Iliadis partem Rhaph. B; a versu 101. vsque ad 109. vbi enarrat poeta successionem sceptri per maiores Agamemnonis. Verum quidem est, carmina Homeri veteribus secundum argumenta citari, veluti Κατάλογος, Τάφος Πατρόκλου, Νευρομαντεία, vt notarunt dudum Kuhnus et Perizon. ad Aelian. XIII. 14. Sed emendatio solo ingenio Reiskii nititur. G.

Ἐν τῇ — παραδόσει] Ita Paullus, Rom. 11, ἐν τῷ Ἰλλίχ λέγει ἢ γραφῆ, i. e. in historia Eliae, in narratione de Elia, in ea parte, quae agit de Elia. BAVER.

[Οὐκ ἂν ἔν νήσων] hoc caput, admonitu Steph., praefixi Scholio, pro, παντὶ ἀνάσσειν. In cod. Aug. Schol. ad n. 1 et 2. defunt.] G.

Ἐξω τῶν περιουσίαν] ἔξω possit esse χερσὶς, praeter; vt infra alio loco expl. B. Gottleberus; sed hic proprie sit, extra finitimas, i. e. longius sitas, extra illarum ambitum. B.

Ἐἴσαν] In lectione margini adscripta redundat vocula ἄν. STEPH. Versus Homeri est II. β'. 108. DVCK.

Στρατεῖα] Ita correxi pro στρατῶ. Ita vult legi quoque Reisk. Anim. ad h. l. (p. 6.) GOTTL.

Μικρὸν ἦν] Huc respexit Scholiastes Hermogenis. p. 62. WASS. Μικρὸν ἦν] Pro ἐστὶ. Mox εἴ τι supple ἄλλο. G.

Scil. πόλιςμα. ἦν pro ἐστὶν expl. B. Gottl. Sed nil opus: semper enim vt paruum oppidum designatur etiam belli Troiani tempore; vnde et apud Virg. Aen. 2. *paruae Mycenae*. Cedit enim Thuc. paruum fuisse τῇ ἔψει, at non τῇ δυνάμει. BAVER.

Τῶν τότῃ] Reisk. I. c. excidisse credit περιφανῶν aut ἐνδόξων. Paullo ante pro ἦν legit οὐν. Pro μικρὸν posse etiam legi μικρῶν, quantum et subaudit τι vel χερῆμα. Non est vt moneamus, his correctionibus nihil esse tribuendum — G.

[Οὐ γὰρ ἐστὶν ἀκριβὲς] e Codd. Cass. Rostg. et Aug. addidi ἐστὶν.] G.

[Παρέλκει] In Aug. est παρέλκειται.] G.

Ἄγος κατέχει] Fama diu durans obtinet, s. inualefcit. Ita fere Eurip. Hippol. 1466. τῶν γὰρ μεγάλων ἀξιοποιεῖσθαι φῆμι μᾶλλον κατέχειν, i. e. de magnorum virorum interitu iustitioso diu durans fama maxime percrebescit, vt Valkenar. V. Cel. vertit, et loci Thucyd. non fuit immemor. v. Eius adn. ad Hippol. p. 322. G.

Λακεδαιμονίων] Commoda collocatio nominis praecipui, de quo agatur, et plane Logica; quia idem est, ac si dicat: vel Lacedaemoniorum vrbs exemplo sit; quibus deinde Athenas opponat. B.

[Κατὰ ὑπόθεσιν] Infra ἐξ ὑποθέσεως, ponit, s. fingit Thucydides. Obseruatio subsequens inutilis est, quam et alius Schol. paullo post notat.] G.

[Εὐσεβῶς λέγει] n. quod dicit Thucydides, si vastata vrbe Laced. templa tamen maneant. Eiusdem fuffuris nota.] G.

τασκεινής τὰ ἐδάφη, ⁱ πολλὴν ἂν αἶμα ἀπιτίαν τῆς δυνάμεως, ^k προελθότες πολλῷ χρόνῳ, τοῖς ἔπει-
τα πρὸς τὸ κλέος αὐτῶν εἶναι· καίτοι Πελοποννήσῃ τῶν πέντε τὰς ^l δύο μοίρας νέμονται, τῆς τε ξυμ-
πάσης ἦντο, καὶ τῶν ἐξω ξυμμάχων πολλῶν· ἕως ^m δὲ, ἔτε ⁿ ξυμμοιθεσίας πόλεως, οὕτε ἰεραῖς
καὶ κἀσπασκευαῖς πολυτελεσι χρησαμένης, κατὰ κάμας δὲ τῷ παλαιῷ τῆς Ελλάδος τρέπῃ οἰκισθείσης,
^o φαίνοιτ' ἂν ὑποδέεσθαι. Ἀθηναίων δὲ τὸ αὐτὸ ἔβτο παθόντων, διπλασίαν ἂν τὴν δύναμιν εἰκάζεσθαι
ἀπὸ τῆς Φανεράς ὄψεως τῆς πόλεως, ἥ ἐστιν. ^p οὐκοῦν ἀπιτεῖν εἰκὸς, οὐδὲ τὰς ὄψεις τῶν πόλεων μᾶλ-
λον σκοπεῖν ἢ τὰς δυνάμεις· νομίζειν δὲ τὴν ^q στρατῶν ἐκείνην, μεγίστην μὲν γενέσθαι τῶν πρὸ αὐτῆς,
λειπομένην δὲ τῶν νῦν· τῆ Ομήρου αὐ ποιήσει εἴ τι χρῆ κἀνταῦθα πιστεῦσαι, ἢν εἰκὸς ἐπὶ τὸ μείζον μὲν
ποιητὴν ὄντα ^r κοσμήσαι, ἕως δὲ φαίνεται καὶ ἕτας ἐνδέεσθαι. πεποιήκει γὰρ χιλίων καὶ δικοσίων
νεῶν· τὰς μὲν Βοιωτῶν, ^s εἰκοσι καὶ ἑκατὸν ἀνδρῶν· τὰς δὲ Φιλοκλήτης, πεντήκοντα· δὴλων, ὡς ἐμοὶ
δοκεῖ, τὰς μεγίστας καὶ ἐλαχίστας. ἄλλων γοῦν μεγέθους πέρι ἐν νεῶν κατὰλόγῳ ἔκ ἐμνήσθη. αὐτερέται

ⁱ πολλὴν γὰρ ἂν αἶμα Ar. ^k προελθόντες τὸ χρόνῳ Marg. ^l πολλὰ τὲ χ. Cass. ^m δύο δυνάμεις νέμονται Ar. C. Dan. et Mosqu.
in marg. vero μοίρας. ⁿ π Δὲ δεστ Ar. C. et Dan. Mosqu. ^o ξυμμοιθεσίας τῆς πόλεως malit Steph. ^p ο φαίνοιτο Gr. ^q οὐκ
ἐν Gr. ^r ἠ στρατῶν Cass. Dan. Aug. sed a manu rec. correctum. ^s στρατῶν Gr. ^t Κοσμήσειν Gr. sed deinde manus recens supra
scripserat ai. ^u ἕκαστοι Cass.

^v Ἀπὸ τ. δυν. πρὸς τὸ κλ. αὐτ. εἶναι] Nisi additum sit, τῆς
δυνάμεως, quod simpliciter satis referatur ad ἀπισίαν· satis
πρὸς τὸ κλέος αὐτῶν, eodem referatur, vt sit pro περι, de gloria
eorum, qua famam eorum; vel pro Genitiuo. Quid, si
τῆς δυνάμ. est glossema? Sed πρὸς intellige, pro gloria illo-
rum, quae est illorum fama; plane vt nos: zu seinen Jahren
ist er recht groß; i. e. quanquam sit ea actate; ita et h. l.
quamuis sine, cum tamen sint ea fama. BÄVER.

Πέντε] in Schol. enumerantur hae partes, Μεσσηνιακῆ, rel.
omnes primo casu, et tamen sequi τῆς Ἡλίδος. Legendum
forte, ἦλις, vel ἡ ἦλις. B.

[Κατὰ τῆς Ἡλίδος] Reposui e codd. Cass. Rostg. et Aug. ita
pro Ἡλίδος. Alii tamen vocant hanc partem Ἡλείων, non
Ἡλίδος. Ceterum alii plures alii pauciores numerant partes.
Praestat sex cum Mela II, 3. constituere. v. Cellar. Geogr.
A. p. 1168.] GOTTL.

[Τῆς δὲ ξυμμάσεως ἦντο] In cod. Aug. hoc Schol. recte
diuisum est in duas partes; quarum altera pertinet ad δύο
μοίρας, altera ad τῆς δὲ ξυμμάσεως— quanquam in Aug. prac-
fixa sunt verba: τῶν ἐξω ξυμμάχων.] G.

Πόλεως] Ne hunc quidem locum articulo carere posse ex-
istimo: articulo τῆς inquam ante genitiuum πόλεως. Cur
autem id dicam, vel ipsa interpretatio Latina satis ostendit.
STEPH.

[ὑποδέεσθαι] Rostg. habet: ὑποδέεσθαι τῆς πόλεως καὶ
ἐτελεῖ.] G.

Πολυτελεῖσι] Exscripsit Schol. Suidas in πολυτελεῖς. WASS.

[Πολυτελεῖσι] Suidas hoc Schol. exscripsit in v. πολυτελεῖς.
Schol. ad v. 3. in Aug. deest.] G.

Κατὰ κάμας] i. e. κατὰ δῆμος, Suidas v. κάμη (p. 364.)
εἶρηκε δὲ Θεουκλίδης τῆς δῆμος κάμας ἐν πρώτῃ. Κατὰ κάμας
δὲ τῷ παλαιῷ τρόπῳ οἰκισθεῖσα. Corrige debbat a Kustero
οἰκισθεῖσα. Sed non ei succurrebat, Suidam huc respexisse:
in animo habebat huius libri c. 5. κατὰ κάμας οἰκουμένης. Res
docet, falsum esse in hoc Kusterum. Monuit id iam diligen-
tissimus Abresch. in Obf. Misc. T. III. p. 147. cf. Aucl. Dil.
p. 217. G.

[ὑποδέεσθαι] Sc. τῷ αὐτῆς κλέος. Respicit ad superiora, h. e.
πολλὴν ἀπισίαν τῆς δυνάμεως πρὸς τὸ κλέος αὐτῶν— Mox c. XI.
ὑποδέεσθαι ὅλη τῆς φήμης. Schol. cum πόλεως coniungit;
sed falso, vt etiam monuit Steph. (p. 591). G.

[ὑποδέεσθαι] Intell. aut ἡ πόλις, e Genit. τῆς πόλεως: vbi

tamen Genitiui absoluti sint pro Nominatio eiusdem sub-
iecti; aut δυνάμεις e superiori, τῆς δυνάμεως; Quid, si, muta-
to accentu, legeris, ὑποδέεσθαι, vt supra, πλαϊμώτερα ἐγγίνετο·
vt sit: omnia videantur, appareant minora lamā? B.

Ἀθηναίων] Ita MSS. semper, numquam Ἀθηναιῶν, vt numi
Veteres. WASS. Et Inscriptiones. vid. Spanhem. de Praefant.
et Vfu Numism. Dissertat. II. p. 89. 92. Salmas. ad Inscript.
Herod. Att. p. 68. seqq. Muntfaucou. Palaeogr. Graec. p.
127. et 199. DVCK.

Ἀθηναίων καθόντων] Quodsi fingamus, idem hoc Atheniensibus
accidere. G.

[Ἐξ ὑποθέσεως] Alius Grammaticus reprehendit superius
Scholion, quo Schol. Thucydidem imprecationis contra Laca-
edaemonios accusat.] GOTTL.

Ἀπὸ τῆς φανεράς ὄψεως] Ab externa specie urbis, quae in
oculis incernit. G.

Φανεράς ὄψεως] Φανεράς opponitur rei internae, solidae, sed
occultae. Ita Rom. 2. extr. δ ἐν τῷ φανερῷ Ἰουδαίος, qui ex-
terna signa Iudaei habeat; opp. τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ, vere, in-
time Iudaeo. Ceterum h. l. φανεράς vtique redundat; nam
ὄψις per se omnis est φανερά: aut sign. speciem, quae nunc sit,
quae hodie appareat. Ceterum ὄψις, rei verae et aequo iu-
dicio opponitur etiam Ioh. 7. 24. μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν· cui
opp. vere, iuste iudicare, nempe vim, δυνάμιν spectare; quod
et hic iubet Thuc. BÄVER.

Ἥ ἐστιν] ad haec verba Schol. apponit: τὰ κατὰ Μυκήνην
καὶ τὸν εὐλον εἰς Τροίαν· male vero, inepte et contra mentem
Nostrī. Vnde et, quae sequuntur in Schol. ἡ δῖα νεία, rel.
quae recte habent, ab eodem Scholiaste nequeunt esse. Forte
illud Schol. vel prior pars referatur ad verbum ἀπιστεῖν, cui
egregie conueniat. B.

[Τὸ ἢ συγκριτικόν] i. e. aduerbium comparandū. Subint.
ἐπιζήημα.] G.

[Ἥ δῖα νεία] In Cassel. et Aug. omnia desiderantur vsque
ad ποιητῶν.] G.

Ὀμήρου ποιήσει] Carminibus Homericis fidem habere. Accu-
rate dixit ποιήσει, non ποιήμασι, quibus rhapsodiae singulae
intelliguntur. Eustath. II. α'. p. 6. αἱ δὲ αὐτὰ ἰσχυρότα καὶ
ποιήματα ἐκαλῶντο, ὡς μέρη· ποιήσις μὲν γὰρ, ἢ ὄλη βίβλος. In
principio itam Eustathius Iliadem τὴν τῆς Ἡλίδος ποιήσιν, vt
Ojylleam paulo post dicit. G.

vastata desoletur, et sola templa, et aedificiorum areae relinquuntur, existimo multos de posteris longo temporis progressu de illorum potentia valde dubitatos, neque credituros tantam fuisse, *quanta nunc est, si rerum futurarum status cum pristina illorum gloria conferatur.* Quamvis enim de quinque Peloponnesi partibus duas possideant, totiusque principatum obtineant, multisque sociis extra Peloponnesum imperent: tamen constat, eorum urbem fama, et opinione hominum inferiorem visum iri, quia neque comeditata est, neque templis, neque aedificiis magnificentioribus est *instructa*: sed antiquo Graeciae more pagatim condita habitatur. Sed si Atheniensibus hoc ipsum contingeret, ex manifesta urbis dirutae specie potentiam duplo maiorem, quam sit, visum iri *puto.* Haud igitur nos incredulos esse, nec urbium speciem potius quam vires spectare decet, et exercitum illum superioribus quidem longe maiorem fuisse: sed aetatis nostrae bellicis apparatibus inferiorem existimare *debemus*, si quid hic quoque Homeri poesi credere conuenit, quem ab eo, qui erat poeta, verisimile est maiorem in modum laudibus exornatum fuisse: verum tamen et sic inferiorem fuisse constat. Nam ex mille et ducentis nauibus *επιπλοστὸν* constare scripsit. Boeotorum quidem *σινγulas* centum et viginti virorum; Philoetetae vero, quinquaginta: demonstrans (vt mihi videtur), et maximas, et minimas *naues.* At de caeterarum magnitudine

Ἀρκαδικῆς, Ἀργολικῆς, Μεσσηνιακῆς, καὶ τῆς Ἠλίδος. Ἀποθανόντος δὲ Κρείσφόντου, ἔσχον τὴν Μεσσηνιακὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι. Δύο μείζους] Λακωνικὴν καὶ Μεσσηνιακὴν. Τῆς δὲ ξυμπάσης ἤγνόντο] Ἰσέον, ὅτι τῆς Ἀργολικῆς ἐκ ἠέξαν, ἀλλὰ συσκευαστικῶς εἶπε. τὸ εἶξες, ὅμως δὲ φαίνεται ἂν ὑπερθεύρα, πόλεως καὶ εὐτελες, καὶ ὡς συνοικισθείσης. καὶ τὰ εἶξες. Πολυτελείαι] πολυδαπάνοις. τέλος γὰρ τὸ ἀνάλωμα. 3. Ἀθηναίων δὲ τὸ αὐτὸ τῶτα] ἐξ ὑποθέσεως φησὶ περὶ Λακεδαιμονίων τὸ, εἰ ἡ πόλις αὐτῶν ἐρημαδεῖη, καὶ τὰ ἐξῆς λειψθεῖν. εἶπε πῶς ἂν περὶ Ἀθηναίων, Ἀθηναίους ἂν, κατὰραμινος τὸ αὐτὸ εἶρηκεν: ὡς μάτην ἢ παραγομφῆ τέθειται, ὅτι λεληθότως ἐπαράτη τοῖς Λακεδαιμονίοις. ἀλλότριον γὰρ τῆτο τῆς συγγραφέως ἴσμεν προθέσεως. Ἡ εἶναι] τὸ ἢ συγκριτικὸν ἀντὶ τῆ ἡπερ. Ἡ εἶναι] τὰ κατὰ Μυκηνῶν, καὶ τὸν σόλον τὸν εἰς Τροίαν. ἡ διάνοια, ἐρημαδεῖσης τῆς μὲν τῶν Λακεδαιμονίων πόλεως, μείων φαίνεται ἡ δύναμις γενομένη τῆς ἐπειτα τῆς δὲ τῶν Ἀθηναίων, μείζων ἢ νῦν εἶναι. Ποιητὴν ὄντα] ἐπιτηδεύων τὸ ποιητῆς πεποιήκεν ὡς περὶ λέγομεν τὸ, φιλόσοφος ἐφιλοσόφησε. Χιλίων] ὁ μὲν Ἑδριπέδης καὶ Λυκόφρων χιλίας ναῦς λέγουσι τὸν Ἀγαμέμνονα ἀγαγεῖν ὁ δὲ Ὀμηρος, χιλίας ἑκατὸν ἐξηκονταεξ. Ἄλλων γὰρ] ἀνδρῶν δηλονότι· εἶσι γὰρ καὶ ἀνδρῶν παρ' αὐτῷ κατάλογος.

Ἡν εἰκός —] Reisk. in Dil. Abtesch. p. 17. aut ἢ statuit delendum, aut legendum αὐτὴν — εἰκός μὲν τὸν Ὀμηρον, ποιητὴν ὄντα, αὐτὴν ἐπὶ τὸ μείζον κοσμήσαι. Sed nulla vestigia huius lectiois apparent; nec opus repetitione τὸν Ὀμηρον, quae elegantia loci perit. « Ποιητὴν ὄντα, i. e. more poctarum, qui solent aug. re et exaggerare res (κοσμήσαι). GOTTL.

Εἰκός] non sign. *probabile, credibile est*; neque enim suo ipse testi fidem deroget; sed, fieri *potest*, fortasse factum sit. Ita saepe Theodorus adhibet, cuius loca congesti in Glosar. Theodor. v. εἰκός. B.

[Ἐπιτηδεύων] Haec adnotatio pertinet tum ad ποιητὴν, tum ad πεποιήκε, quod infra legitur.] G.

[τὸ ποιητῆς πεποιήκεν] In Bai. et Aug. leg. τὸν ποιητὴν πεποιήκειαι. Mox in Cass. Bas. et Aug. τὸν φιλόσοφον ὅτι ἐφιλοσόφησεν. Rostg. et Aug. addunt: ἰσέον, ὅτι ἀπὸ Ἡροδότου τῆτο ὠφέληται (leg. ἄφέληται). Eadem leguntur in Cass. alio loco, nec satis discerni poterat, vtrum ὠφέληται an ἀφέληται legatur. Apud Herodotum v. c. Homerus atque Hesiodus dicuntur οἱ ποιήσαντες θεογονίαν Ἑλλήσι. Lib. II. 109 et Wessl. cf. III. 16. L. V. 95. ταῦτα δὲ Ἀλκαίος ἐν μέλει ποιήσας — Praecedit antea: Ἀλκαίος ὁ ποιητῆς.] G.

Κοσμήσαι] Cod. Gr. κοσμήσειν ad supplendum hiatus. male. VASS.

Χιλίων καὶ διακοσίων] Scholiast. hic ex Homero, vt ait, MCLXVI. numerat. Eustatius ad II. β', 358. ex Catalogo Homeri MCLXXXVI. Variè productus est numerus. Vid. Gerd. ad Virg. II. Aen. 298. et Mezziarac. ad Ovid. Epist. Hermion. p. 319. De Boeotorum nauibus est apud Poëtam in Catalogo v. 16. et de Philoetetae ibid. v. 226. DVCK.

[Ἑδριπέδης] In Orett. v. 352. Androm. v. 106. Electr. v. 2.

A Lycophr. v. 210. dicitur Agamemnon: χιλίαρχος τῆ πολυκλίτης κρατῆ. Ex Hom. catalogo conficitur numerus 1186. nauium. v. Intr. ad h. poëtas. Lycophron vsus est numero rotundo. v. Potter. p. 136. In Aug. cod. incipit Schol. ἰσέον, ὅτι Ἑδριπ. et refertur ad v. Καταλόγος.] G.

[ἑκατὸν ἀνδρῶν] In Aug. Schol. interlineare est: τὰς μεγάλας, et ad v. sequ. τὰς δὲ φιλοκλήτης, τὰς μικρὰς δηλονότι. Eustath. ad II. B. p. 260. huc respicit: ἐπεὶ γὰρ φησι περὶ μὲν τὰ φιλοκλήτης ἐν τοῖς εἶξες εἶπεν ἐκ πενήκοντα ἑξατῶν εἶναι τὰς αὐτῶ νῆας. (Iliad. B. 509) περὶ δὲ Βοιωτῶν, ὅτι ἐξ ἑκατὸν εἴκοσι αὐτοῖς ἑκάτη ναῦς — (ib. v. 510). G.

Ἀυτερέται] Secundum vulgatas Pollucis editiones legendum esset ἀυτερέται, non sine manifesto errore. Nam ἀυτερέτης dicitur, quasi qui sit αὐτὸς ἐαυτῷ ἐρέτης. Musaeus autem (non ille antiquus Poëta, vt vulgo creditur, sed alius multis seculis posterior) in suo poemate pro αὐτερέτης ὡν dixit αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, in hoc veru, αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτότολος, αὐτόματος νῆος. STEPH. Pollux I. 1. c. 11. Ἀυτερέτας (ita enim legend. ex Cod. Palatino) Θεουκιδῆς ἀνόμασε τῶς καὶ ἐρέτλοντας καὶ ἀπομαχεμένους· περιένως δὲ καλεῖ τῶς ἄλλης ἐπιβάτας. HVDS. Ἀυτερέται, non ἀυτερέται, Hesych. Pollux, Heliodorus, Eustath. vass. Vid. Interpretes Pollucis I. 95. Ἀυτερέται sūnt μάχημοι, non ἐρέται, Iungerm. ibid. 120. DVCK.

Ἀυτερέται] Pollux respicit ad h. l. I. 95. αὐτερέτης, ἔτω Θεουκιδῆς ἀνόμασε τῶς καὶ ἐρέτλοντας καὶ ἀπομαχεμένους. cf. L. III. 18. Ceterum, vt notat Abrech. Dil. p. 16., expressit hunc locum Procopius, (B. V. L. I. c. II. διαχίλιοι ἔπλεον, αὐτερέται πάντες· περιένως ἦν ἐν αὐτοῖς ἑδεις. Idem I. III. B. G. 20. περιένως ὁ ἔκ ἦν ἐν τῶν τῶ τόλμῃ, ἀλλ' αὐτερέται πάντες. G.

δὲ ὅτι ἦσαν καὶ μάχιμοι πάντες ἐν ταῖς Φιλοκλήτε ναυσὶ δεδήλωκε. τοξότας γὰρ πάντας πεποίκηκε τὰς ἑκαστάς. περιπέως δὲ ἐκ εἰκὸς πολλὰς συμπλῆν, ἔξω τῶν βασιλείων, καὶ τῶν μάλιστα ἐν τέλει· ἄλλως τε καὶ μέλλοντας πελαγὸς * περιπέωσθαι μετὰ σκευῶν πολεμικῶν· ἔδ' αὖ τὰ πλοῖα κατὰφρακτὰ ἔχοντας, ἀλλὰ τῷ παλαιῷ τρόπῳ ληπιαιότερον παρεσκευασμένα. πρὸς τὰς ὕμεγίστας γούνη καὶ ἐλαχίστας ναῦς τὸ μέσον σκοποῦντι, ἔ. πολλοὶ * φαίνονται ξυνελθόντες, ὡς ἀπὸ πάσης τῆς Ἑλλάδος κοινῇ πεμπόμενοι.

ια. Αἴτιον α δ' ἦν οὐχ ἡ ὀλιγαριθμητρία τοσούτων, ὅσον ἡ ἀρχηματῖα. β τῆς γὰρ τρεφῆς ἀπόρεια τὸν τε στρατὸν ε ἐλάττω ἤγαγον, καὶ ὅσον ἠλπιζον αὐτόθεν πολεμοῦντα δ βιοτεύσειν. ἐπειδὴ δὲ ἀφικόμενοι μάχη ε ἐκράτησαν, δῆλον δέ. τὸ γὰρ ἔσθημα τῷ στρατοπέδῳ ἐκ ἀν' ἐπιπέδου. φαίνονται ε δ' εδ' ἐνταῦθα πάσῃ τῇ δυνάμει χρησάμενοι, ἀλλὰ πρὸς γεωργίαν τῆς ζ Χερσονήσου τραπέμενοι καὶ ληστῆσαν,

τ πρὸς κόπην Reg. et in marg. γρ. προκάπτε. σ τῶν om. Gr. x περιπέωσθαι Gr. Reg. sed hic cum e supra a, ut in Mosqu. y μεγίστας ἐν Cl. z φαίνονται δὲ ἐλθόντες Cl. φαίνονται ἐλθόντες Cass. Reg. Aug. a Δὲ ἐν Gr. mox τοσούτων deest apud Hermogen. c. 13. περι μεθ. δειν. b τῆ γὰρ Gr. c Ἑλλάσων Gr. d βιοτεύσειν Gr. Mosqu. e Post ἐκράτησαν ponendam censet Steph. τελείαν ἐπιπέδου, post δῆλον δὲ duntaxat ὑποσημνῶν. ac ἐπειδὴ δὲ pro ἐπιπέδου δὲ accipiendum putat. f Δὲ δὴ Gr. g χερσονήσου Cass. Aug.

Ἐν ταῖς φιλοκτ. ναυσὶ δεδήλ.] Itā iungendum atque interpungendum, non post ναυσὶ commate posito; neque enim in Philofteris tantum nauibus, aut de his, hoc ostendit Homerus, interprete Thucydeide; quid enim inde proficeret ad causam et summam? Sed, ex his nauibus, de quibus hoc discrete tradat poeta, coniecturam, vult, capi ad reliquas, de omnibus atque vniuersis. BAVER.

τοξότας] Homer. II. β'. v. 227. τόξων εὐ εἰδότες ἴφι μάχεσθαι. DVCK.

Πεποίκηκε] Finxit veniges sagittarios esse. GOTTL.

[τῶν πρὸς ταῖς κόπαις] In Reg. est τὰς ἐρέτας τὰς π. τ. κ. Superius Scholion ad v. ἄλλων γούνη, e cod. Aug. adieci.] G.

Περιπέως] Suidas h. v. WASS. et in Πρωτόνεως. DVCK.

Περιπέως] i. e. τὰς περιπέως ἐν τῇ νηὶ ἐπιβάτας, οἷον δόλους. Suid. h. v. ex Scholio nostro descripsit. G.

[Περιπέως] Improbatur hanc expositionem Steph., quod reges interfuerint illis, quos περιπέως vocat. E codit. Reg. Cass. Rostg. et Aug. addidi ante δόλους, οἷον, pro ἡ. Consentit et Suidas, in περιπέως. Ceterum cod. Aug. Cassel. Reg. et Rostg. fere cum Schol. vulgato consentit: τὰς περιπέως τῶ νηὶ ἐπιβάτας, οἷον δόλους. Cass. tamen pro περιπέως habet περι.] G.

* ἔξω τῶν] i. e. χωρὶς. v. Thom. M. in ἔξω. Siue ἀνευ. v. Schol. ad III, 61. V, 26. G.

τῶν μάλιστα ἐν τέλει] quibus esset summa imperii delata. G. Πλοῖα κατὰφρακτὰ] Vide Basium et Schefferum de re Nauali, et Vossium de trirremium et liburnicarum constructione. HVDS.

[τῷ παλαιῷ τρόπῳ] — Hoc caput Scholio ex Aug. praefixi. Scholion ad n. 4. in Aug. diuisum, est in duas partes, inter quas positum est Schol. n. 5. Pars posterior incipit a v. τὰ γὰρ τ. ἀρῶν, et pertinet ad τῷ π. τρόπῳ —] G.

[Ἄλλα καὶ κἄτω] In Cass. καὶ deest. G.

[Πλοῖοντες] In Cass. ἐπιπλοῦντας. G.

τὸ μέσον] Hanc locum ob oculos habuit Eustath. p. 260. a. WASS. et p. 329. DVCK.

H. I. laudauit Eustath. p. 260, ut notarunt Waffsus et Duck., non quia verba, sed argumentum: ἔσι γὰρ κατὰ τὸν Θεουκλίδου κανόνα, τὸ μέσον τοῦ πλείονος καὶ ἐλάττωτος λαβόντι, τιμωρεσθαι, πένσι δυναταί εἶναι τῷ ἀριθμῷ, εἰ τοῦ τλήθους — Cf. p. 329. Medius numerus sunt LXXXV., vnde in mille et ducentis nauibus centum et duo millia fuisse credibile est. τὸ σκοπεῖται magis ornatum seruit, quam necessitati. Ita Noster, v. c. II. 49. τὸ μὲν ἔν ἀπτεμένῳ σῶμα ἢ ἄγων θερμόν ἦν. cf. c. 96. εἰ. libri. G.

[Ἐστὶν δ' ἐγδομηκὸς πέμπλος] In Cass. est: ἐστὶ π. τ. i. c. ἐγδομηκὸς πέμπλος. Scholion ad ἔσον ἀρχηματῖα e Cass. et Aug. inferui. In Aug. est ἀρχηματῖα. Duck. pro ἡ malit καὶ. Vere, opinor. Scholiastes innuit, Nostrium comparare causas inter se; huiusque rei causam tam hominum quam opum, penuriam fuisse. Deinde reperiri quoque voc. ἀρχηματῖας. Vitiatus certe vocabulum est ἀρχηματῖα. GOTTL.

ὡς — πεμπόμενοι] ὡς hic non augeat, neque argumentandi vim habet, sed restringendi et minuendi: pauci, inquit, erant, ut ex omni Graecia missi: i. e. pauci sane, pro illa conditione, si cogitemus, ab vniuersa Graecia missos: quod cogitantes, maiorem numerum expectemus, non ita paucos: pauciores erant, quam quos ex vniuersa Graecia collectos credamus. Ita Latini, nominatim Liuius, particula ut in vtramque partem vitur, et colligendi conditione, et imminuendi et coarctandi. v. Ind. Exc. Liu. v. vr. Adde 38, 24. ne eam quidem, ut amans, gratuitam: i. e. quod tamen ab amante expectaretur, ut eo dignum. V. et ad C. 21. n. 3. BAVER.

Αἴτιον] Hermogenes Cap. XIII. περι μεθόδου δεισιότητος, αἴτιον ἦν ἢχ ἡ ὀλιγαριθμητρία, ὅσον ἡ ἀρχηματῖα. Non est infrequens in talibus concilio genus loquendi. supr. Cap. IX. τῶν τότε δυναίμε προέχων, καὶ ε τοσούτων τοῖς Τυνδάρεω ὄρκους — et Cap. CXXXVIII. γίνεσθαι παρ' αὐτῷ μέγας, καὶ ὅσος ἐδίδε πω Ἑλλήνων. Nec desunt exempla aliorum Scriptorum. Eodem modo καίπερ, vel καίτοι ante ὅμως saepe deesse obseruat Stephanus, Cap. IX. Sed omnes MSS. et Edd. tuncur vulgatum DVCK.

ἢ ὀλιγαριθμητρία τοσούτων] Hermog. l. c. haud dubie memoriae vitio omisit τοσούτων. Laudat locum rhetor, ut lex in hac εἴσει demonstraret: ὀλιγαριθμητρία, ἀρχηματῖα, ἀπορία — G.

τῆ ἀπορία] i. e. διὰ τὴν ἀπορίαν, τῆς ἀπορίας ἕνεκα. B.

βιοτεύσειν] τὸ ζῆν Thucyd. inquit Hefych. WASS.

βιοτεύσειν] i. e. περιέσειν τὰ πρὸς τὸν βίον. v. Ammon. h. v. et Valken. et Hefych. G.

Simpliciter est, victurum, vitam sustentaturum; nam βιοτεύσειν est verbum neutrum; vt apud Xen. M. I. εἰσά τὸ καὶ ἡδιστ βιοτεύσειν. B.

[βιοτεύσειν] Intuli ex cod. Reg.] G.

Ἐκράτησαν] Post ἐκράτησαν ponendum censco τελείαν ἐπιπέδου, post δῆλον δὲ, duntaxat ὑποσημνῶν. Neque enim ἐπειδὴ δὲ pro ἐπειδὴ δὲ accipiendum puto, sed (quod valde mirum

in nauium catalogo nullam fecit mentionem. Quod enim omnes in Philoctetae nauibus essent iidem et remiges et milites, aperte declarauit. Omnes enim remiges, sagittarios esse scripsit. Vectores vero, praeter reges, et eos, qui summa potestate erant, non multos cum illis nauigasse est verisimile: praesertim quia mare cum bellico instrumento erant traiecturi, neque testas naues habebant: sed prisco potius, et praedonum more constructas. Si igitur mediam quandam rationem teneas inter maximas, et minimas quasque naues, non multos, vt ab vniuersa Graecia communiter missos, conuenisse constat.

II. Huius vero rei causa fuit non tam ipsa hominum, quam pecuniarum, penuria. Nam propter commeatus inopiam copias minores duxerunt, et eas tantum; quas ex belli sede pugnando victum sibi paraturas sperabant. Postquam autem ad agrum Troianum appulerunt, hostem proelio vicerunt, hoc autem est manifestum, nec enim vallo fossaque castra muniuissent. Quinetiam ne hic quidem eos omnibus copiis vsos esse: sed ad Cherrhonefi culturam et ad latrocinium, propter commeatus inopiam,

Προσκόπυς] τὸς πρὸς ταῖς κώπαις ναύτας, τὸς κοπιλάτας. Περίνας] τὰς περιτὰς ἐν τῇ γῆ ἐπιβάτας, οἷον δούλους. Ἐν τέλει] οἶον, Μυρίωνα, Πατρόκλον, καὶ τῶν τοιούτων ἐν τέλει. 4. Οὐδ' αὖ τὰ πλοῖα κατάφρακτα] ἕκ ἑν, φησί, σεσκιωμένα τὰ πλοῖα, ἅπερ κάτω μὲν τιθέναι τὰ πλοῖα, αὐτὰς δὲ ἀνω διάγειν. Τῷ παλαιῷ τρόπῳ χρησιώτερον] τὰ γὰρ τῶν λεγῶν πλοῖα ἐκ ἔσαν σεσκιωμένα, ἀλλὰ καὶ κάτω ἐκαθεζόντο, διὰ τὸ μὴ φαίνεσθαι αὐτὰς πλεονάδας. ἢ ἐν διὰ τῆτο κοιλότερα. 5. Τὸ μέσον σκοπῆτι] μέσον τῶν ἐκαστὸν εἰκοσι καὶ τῶν πενήκοντα ἐστὶν ὁ ὀρθογωνοῦς πέμπλος] συνάγεται ἢ ὁ τῶν χιλίων διακοσίων νεῶν τῶν ἀνδρῶν ἑξήμισος, μυριάδων δέκα καὶ διαχίλιον. Ὅσον ἢ ἀρχηγεῖα] συγκρητικῶς, ὅτι καὶ τῆτο κἀκείνη. Ἰσέον δὲ, ὅτι ἠύρηται ἢ ἀρχηγεμασία. Βιστεύειν] προσφῶν ἔξειν. Μάχη ἐκράτησαν] τῆ τῆς ἀποβάσεως εἰς τὴν ξηρὰ, τῶν νεῶν, ἐν ἡ Πρωτεσίλαος πίπτει. Τὸ γὰρ ἔρυμα τῷ στρατοπέδῳ] ἔρυμα λέγει νῦν ἕκ ὅπερ ἐν τῇ ἢ λέγει Ὀμηρος γενέσθαι, ἀλλὰ πρότερον μικρότερον διὰ τὰς τῶν βαρβάρων ἐπιδρομὰς. Ἄλλῃ

videri possit) pro ἐπειτα δέ. Quod quamuis in hac significatione acceptum, huic loco optime conueniat, nunquam tamen ausus fuisset annotare, nisi alii eiusdem Scriptoris hunc illius particulam vsum (de quo aliqui leuis tantum erat primo suspicio) comprobassent, qui tamen loci nunc mihi in promptu non sunt: sed vnum aut duos ex illis in hoc ipso esse libro recorder. Fortasse quidem dixerit aliquis, ἀφικόμενοι potius pro ἀφικόντες esse accipiendum, quam ἐπειδὴ pro ἐπειτα: cui et ego non aegre assentiret, si in aliis omnibus, quos obseruauim, locis idem participium sequeretur. Sic autem ἄλλοι et alibi vsurpat, sequente γάρ. Alicubi etiam τεκμήριον δέ, vel μαρτύριον δέ, eodem sensu: quum addicitur argumentum, quo probetur, quod dictum est. STEPH.

Ἐπειδὴ δὲ ἀφικόμενοι —] Hic locus varie viros doctos exercuit. Mihi quidem post ἀφικόμενοι simplicissimum videtur, subintelligere: ἔσαν. vel part. positum esse pro ἀφικόντες. Scholiastes infra hunc vsum notat. Reiskii enim coniecturae nulla codd. auctoritate adiuuantur. In Dilucidat. Abresch. p. 18. legit: ἐπειδὴ πολλοί, aut ἀθροῖς, τήνδε ἀφικόμενοι μάχη ἐκράτησαν ἂν, ἢ nam si multi (numero ingente) illuc venissent, procul dubio vicissent, commissa pugna. In anim. ad h. l., Reiskius nihil emendat. Post βιστεύειν autem committendum, et post ἐκράτησαν, punctum putat: dè autem delet. Tantum copiarum secum ducebant, quantum putabant posse bello gerendo sibi victum comparare, posteaquam appulsi pugna hostem vicissent. Aut: ἢ nam, cum primum appellerent aut ingrederentur in hostium, pugna commissa bestem summocebant. Heilmannus (p. 13.) post ἐκράτησαν parenthelin haec ait: (ἄλλοι δὲ τ. γ. ἐρ. τ. ερ. ἐκ ἂν ἐπιχίσαντο). Sed τὸ δὲ, post φαίνονται, non conuenit superioribus. Stephanus ἐπειδὴ pro ἐπειτα sumit. Ita Plato in Phaedon. videtur cepisse, c. 47. (qui locus exstat apud Euseb. Praep. Eu., 14. 15. ubi legitur ἐπει δὲ, qui d Vigerus capit pro ἄλλῃ) ἀπὸ δὲ θαυμαστῆς ἐλπίδος εὐχόμενοι φερόμενοι, ἐπειδὴ προῖάν — ἐρῶ ἄνδρα. Sed hic locus Platonis nondum satis integer est. GOTTL.

Ἐπειδὴ — ἐκράτησαν] Non video, cur se ita in h. l. totaque Viri docti; neque vero Particip. ἀφικόμενοι, praesertim, cum pendeat ab ἐπειδὴ, pro verbo finito ponatur; quod plane insolitum istius aevi scriptoribus, in hac vero structura cum coniunctione plane inauditum. Verba ἄλλοι δὲ, vicque ad ἐπιχίσαντο, sunt in parenthesi, et dè redundat post φαίνονται (v. Ind.): quod est consequens, respondens τῷ, ἐπειδὴ: vel pro οὖν est δὲ, vel post parenthesin videbatur inferendum; et vero abest a 4. Codd. Ita et redundat apud Hom. II. 1, 324. εἰ δὲ κε μὴ δώσω, ἐγὼ δὲ κεν αὐτὸς ἔλωμαι. Nam, quod apud Theophrast. Ch. Eth. περὶ ἀγρ. extr. ταῦτα ἀναμιμνησκόμενος, pro ἀναμιμνησκεται positum inuenias, corruptus haud dubie locus est, et verbum excidit, ἀπατεῖν, vel tale. Nec vero id per se ponit Noster, vt, eos vicisse, dicat; sed, quid deinde, nihilo minus, post victoriam fecerint: ergo illud tantum est antecedens, et insertum praecipuae sententiae. Quid, quod pro δὲ legi possit, δὲ; BAYER.

[Μάχη ἐκράτησαν] Hoc Scholion est adsumtum e Cassel. Rostgard. et Aug. Sensus: pugna decretoria, quum naues in sicco statuerentur. Plene reperitur ἐξέωσαν τε ἐς τὸ ξηρὸν τὰς ναῦς. L. VIII. 105. Locus Hom. est II. β. 698. — τὸνδ' (Protesilaum) ἔκτανε Δαρδάνος ἀνήρ — cf. II. N. 681. Ἐνθ' ἔσαν Αἰάντος τε νέες καὶ Πρωτεσίλαος, οὖν ἐφ' ἄλλας πολλὰς εἰρύμεναι.] GOTTL.

ἄλλοι δέ.] Sc. ἐκ τῶν. Ita supra: (c. 8.) μαρτύριον δέ. Ante ἄλλοι colon scripsi. G.

τὸ γὰρ ἔρυμα] Paene est, vt tempora confundat Noster; nam ἔρυμα illud diu post primum proelium condidere, Iiad. 7, 435: γὰρ hic est, alioqui, aut certe hoc post γὰρ intelligendum. B.

[Ἐν τῇ ἢ Ὀμηρος] II. η. v. 337 et 436.] G.

οὐδ' ἐν ταῦθα] i. e. οὐδὲ τότε, ne tum quidem. Ita saepe Liu. ibi pro tum, quod et addit; ibi tum consul, cet. BAYER.

τῆς τροφῆς ἀπορία. ἢ καὶ μᾶλλον οἱ Τρῶες αὐτῶν δισπαρμένων τὰ δέκα ἔτη ἢ ἀντίειχον βία, τοῖς αἰεὶ ὑπολειπομένοις ἀντίπαλοι ὄντες. περισσίαν δὲ εἰ ἤλθον ἔχοντες τροφῆς, καὶ ὄντες ἀθρόοι, ἀνευ λητείας καὶ γαστριᾶς ξυνοχῶς τὸν πόλεμον διέφερον, βελτίους ἂν μάχη κρατῆντες εἶλον. ἢ οἷ γε καὶ ἐν ἀθρόοι, ἀλλὰ μᾶλλον τῷ αἰεὶ παρατυχοῦντι ἀντίειχον. πολιορκία δ' ἂν προσκαθεζόμενοι, ἐν ἐλάσσονι τε χρόνῳ καὶ ἀπονώτερον τῆν Τροίαν εἶλον. ἀλλὰ οἱ ἀρχημασίαν, τὰ τε πρὸ τέτων ἀσθεῖη ἦν, ἢ καὶ αὐτὰ γε δὴ ταῦτα ὀνομαστότατα τῶν πρὶν γεγόμενα, δηλῶται τοῖς ἐργαῖς ὑποδεεστερα ὄντα τῆς Φήμης, καὶ τοῦ νῦν περὶ αὐτῶν διὰ τὸς ποιητὰς λόγῳ κατεσχηκότος.

β. Ἐπεὶ καὶ μετὰ τὰ Τρωϊκὰ ἡ Ελλάς ἔτι μετανάστῳ τε καὶ Ρ μετῳκίζετο, ὥστε μὴ ἠΐσυχάσασα ἀυξήθηται. ἢ τε γὰρ ἀνευχερῆς τῶν Ἑλλήνων ἐξ Ἰλίου χρόνῳ γενομένη πολλὰ ἐνεύχμυσε, καὶ τῶσιν ἐν ταῖς πόλεσιν ὡς ἐπιπολὺ ἐγίνοντο, ἀφ' ὧν ἐκπίπτοντες τὰς πόλεις ἐκτιζον. Βαιωτοί τε γὰρ οἱ νῦν, ἐξήκοσθ' ἔπειτα μετὰ Ἰλίου ἀλευσιν, ἐξ Ἀρῆς ἀναστάντες ὑπὸ Θεσσαλῶν, τῆν νῦν μὲν Βαιωτῶν, πρότερον δὲ Κασμῶν γῆν καλεσμένην ὠήσαν. (ἢ ἦν δὲ αὐτῶν καὶ ἀποδατμῶς ἢ πρότερον ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, ἀφ'

b Interpunctionem post ἀντίειχον delendam suadet Steph. i ἀποφύροντο Gr. k εἶχε Marg. l Non τῶν, sed τῷ absque accentu pro τῷ Schol. scripsisse credit Steph. m παρατυχοῦντι Marg. i. παρίντι Marg. 2. Gr. Cl. Flor. παρίντι etiam Reg. Cass. et marg. Bas. Dan. Aug. n καὶ αὐτὰ δὴ ταῦτα Ar. C. αὐτὰ δὴ ταῦτα Gr. Cl. et Cass. Cum Ar. et C. Dan. Aug. o ὀνομαστότατα maullt Steph. p παρακρίσει Marg. Flor. Cl. quod improbat Steph. Sic etiam Reg. et Cass. Aug. Bas. sed in Cass. recentiore manu inter versus emendatum erat με. q ἠσυχάσασαν Reg. et Gr. Aug. r ἐνεύχμυσε Reg. Cass. Aug. s ὡς ἐπὶ πολὺ ἐγένοντο Gr. ὡς ἐπιπολὺ ἐγίνοντο. Cl. Basl. ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ Cass. Aug. ἐγίνοντο Reg. idemque omittit ὡς. t μετὰ τῶν Ἰλίου ἔλευσιν Ar. et Reg. v μὲν ἀβέστ a Cass. deinde ab alio adscriptum. in Aug. quoque deest μὲν. x-Κασμῶν Cass. Aug. y ἦν δὲ καὶ αὐτῶν Cl. z Ἐν τῇ γῇ ταύτῃ πρότερον Camer. Cl. et Cass. Aug.

Ἀντίειχον] Quum Darius βίη iungatur verbo ἀντίειχον, delenda quae post ipsum interpunctio est. STEPH.

Ἀντίειχον βίη] Cum Steph. et Reiskio βίη coniunxi cum ἀντίειχον. GOTTL.

ἢ — καὶ — ἀντίειχον] Notabilis Metonymia: qua, inopia, nempe Graecorum Troiani resistere Graecis: i. e. quae inopia Graecorum fecit, vt Troiani iis resistere possent; vel: qua inopia Graeci ita distinerentur, vt paucioribus reliis Troiani pares essent. v. Philol. Thuc. p. 258. lit. d. Adde, Rom. 8, 3. vbi lex dicitur ἀσθενεῖ διὰ τῆς σαρκῆς, i. e. praevitas infirma ipsa facile, oblitiscit, quo minus lex valeret in homine; et memorabilis, ac propius ad h. l. 2 Petr. 2, 8. βλέματι καὶ καρῆ δὲ δικαίου τῶν — ψυχῶν ἰσχυροῦσιν. i. e. illi homines, Sodomitae, cruciabant animum eius adspectu et auditu impietatis ipsorum. Ceterum τὸ βίη malim. iungere τῷ ἀντίειχον, quam τῷ ἀντίειχον, quod iam habet Darium tamen: et paene minus redundet, βίη ἀντίπαλοι, viribus pares, quam, βίη ἀντίειχον. BAVER.

Τοῖς καὶ ὑπολειπομένοις] In Aug. cod., ad marginem scripta sunt v. τοῖς καὶ κερῶν. G.

Διέφερον] Gr. ἀποφύροντο. Suidas cum Edd. Hesych. nescio an huc spectans, διέφεροντο, διεμάχοντο. WASS.

Lectione cod. Gr. διέφεροντο non est spernenda: medium certe videtur vsitatus. Hesych. διέφεροντο, διεμάχοντο. it. διαφύρονται, μάχονται. Intra tamen, c. 31. vitur simplici in αἰ. εγγὺ φέροντες τὸν πόλεμον. Item L. VI. 54. τὸς πολέμους διέφερον. Vbi tamen Duckerus int. ὑπέμενον, ἐξήκουσιν. Dionys. l. 41. A. R. p. 322. vt Nolter, τὸν πόλεμον διέφερον. G.

Peritulerunt, tolerarunt; ad extremum sustinuerunt; hinc et δηλαδὲ, perpetuum. Schol. ἐξήκουσιν, perfecerunt; nimium pro re. B.

[Διέφερον ὑπέμενον] Ita et Suid. in v. διέφερον. Haec non leguntur in Cassel. et Aug. sed ἦσαν, εἰρηάζοντο. In Roig. quoque ita, nisi quod ἠρῶάζοντο scriptum est.] G.

[Μίσει τῶ] Non τῶ, sed τῷ absque accentu, scripsisse Sobelessem credible est, aut potius credendum est, quum dicat σονεγκλίνας, et exponat τῷ. Neque tamen lectionem hanc

affert, tanquam quae sibi, sed vt quae aliis quibusdam placeat. Verum illis, qui huic loquendi generi assueti fuerint, lectio nostra magis placebit. STEPH.

[ἢ ἐνίοι συνεγκλίνας] i. e. sunt qui τῷ enclitice scribant. n. τῶ, et sic dedi. Schol. ad v. 6. deest in Aug.] G.

ὀνομαστότατα] Magis conuenire crediderim ὀνομαστότερα, vt legitur Valla videtur. STEPH.

Τῷ νῦν — λόγου κατεσχηκ.] Transpositum, pro, τοῦ νῦν — κατεσχ. λόγου. vt Liu. 6, 19. imminensem molem libertati, pro, libertati imm. mol. et 40, 6. caput mediae canis praecisae pro canis med. (vel in medio) praec. v. Ind. BAVER.

Αἰεὶ τὸς ποιητὰς] per poetas. GOTTL.

Ita et Latinis propter nonnunquam est, per; Cic. p. Mil. serui fidelissimi, propter quos viuit, i. e. quorum opera; p. Rofe. Amer. parentes, propter quos lucem aspexerit. B.

ἢ Ἑλλάς μετὰ τὰ Τρωϊκὰ] i. e. ἐν τῇ Ἑλλάδι μετὰ τὰ Τρωϊκὰ μετακλήσεις ἦσαν. v. supra c. 2. G.

[Τριχῶ διείλε] Cass. habet τριχῶς. In ἑρρισιολογίαν suppl. τῶν Ἑλλήνων. Διπλῆ παραγράφος, sc. γερμῆν. Incipit autem archaeologia, ante Troiana tempora, c. 3. eis αὐτὰ τὰ Τρωϊκὰ, c. 9. et μετὰ τὰ Τρωϊκὰ c. 12. De diplo (< et >) in margine scripta, et aliis huiusmodi notis, Duckerus laudat Schol. Aristoph. ad Plut. v. 253. cf. postest Scholus hic ad Nub. 297. Malasp. ad Cic. Epp. ad Att. VIII, 2. p. 750. cf. Eneist. Clau. Cic.] G.

[Δηλοὶ δὲ καὶ] Τὸ καὶ intuli e cod. Cass. qui habet: δηλοὶ δὲ καὶ διὰ πάντων.] G.

Μετῳκίζετο] Rectius μετῳκίζετο, vt μετῳκίς supra dixit. STEPH. Κατῳκίζετο, quod in quibusdani MSS. est, non placeat. WASS.

ὡς μὴ ἠσυχάσασα ἀυξήθηται] Enekelius accuratius vertit, tanquam esset negatio ante ἀυξήθηται, quae latet in contextu verborum: necum non quiescerent, crescere et vires colligere nequibant. Si immutes orationem, et suppleas μᾶλλον, ἢ, ὥς — i. e. sedes magis transponebant, quam vt, etii expertes, crescere poterint reperies negationem Heilmannus sequitur, vt plerumque, Enekelium: 330 dasf es wegen Mangel nöthi-

sele conuertisse constat. Quamobrem etiam ipsis dispersis Troiani per decem annos facilius restiterunt, quod illis, qui semper *in suo agro* relinquebantur, pares essent viribus. Sed si cum magna comineatus abundantia et copiis frequentibus eo iuissent, sine latrocinio et agricultura bellum continenter gessissent, Troiam proelio superioribus facile cepissent: siquidem haud frequentibus copiis, sed quadam exercitus parte, quae forte semper praesto erat, Troianis resistebant. Quod si Troiam assidua obsidione pressissent, et citius et minori cum labore eam expugnassent. Sed propter pecuniarum inopiam, et quae ante hoc bellum gesta sunt, inualida fuerunt; et haec ipsa, quae omnium superiorum sunt celeberrima, re ipsa comperiuntur inferiora fama, et rumore de ipsis sparso, qui propter poetas inualuit.

12. Nam vel post res ad Troiam gestas Graeci adhuc alio migrabant, sedesque suas transferebant, ita vt eorum opes per otium non creuerint. Nam et serus Graecorum reditus ab Illo res multas innovauit, et ideo in plerisque ciuitatibus exortae sunt seditiones, ob quas illi, qui suis sedibus pellebantur, vires condebant. Nam et Boeotii, qui nunc appellantur, sexagesimo post Illi expugnationem anno, Arne a Thessalis pulsii, eum agrum, qui nunc quidem Boeotius vocatur, ante vero Cadmeus, incoluerunt. (In hoc autem agro olim erat et quaedam gentis Boeotiae portio, vnde etiam ad Ilium cum

πρὸς γαργυρίαν] ὧν ἡγεῖτο Ἀκάμας καὶ Ἀντίμαχος. Τὸν πόλεμον διέφερον] διέφερον, ὑπέμενον, ἐπιμελῶς ἐξήνουν, δύνουν. Ἄλλὰ μέρει τῶ] ἐνίοι συνεκλίνουσιν, ἀλλὰ μέρει τῶ, ἀντὶ τῶ μέρει τινί. 6. Δηλοῦται τοῖς ἔργοις] τὰ Τρωϊκὰ ἐλέγχεται. Καὶ μετὰ τὰ Τρωϊκὰ] τριχῆ διείλε τὴν ἱστοριογραφίαν, εἰς τὰ πρὸ πέντε Τρωϊκῶν, εἰς ἀπὸ τὰ Τρωϊκῶν, εἰς τὰ ἐχόμενα αὐτῶν. καὶ ἕκαστος δὲ μέρος διπλῆ παράγραφος κείται. δηλοῖ δὲ καὶ διὰ τῶν τῶν αἰτίων, εἰ ἢ τὰ Ἑλληνικὰ καὶ μετὰ τὴν ἄλωσην ἢ ἀσθενί. [Πουχάσασα] ἡσυχία γὰρ καὶ αὐξήσει ποιεῖ. Ἡ τε γὰρ ἀναχώρησις] μῆκετι γὰρ ἐπιτίοντες αὐτὰς ἐπανελθεῖν ἐπαίσιοντο, ἐλθῆσι δ' ἐπολέμουν, καὶ οἱ ἠτλιάμενοι ἐξέπιπτον. Ἄφ' ὧν ἐκπίπτοντες] ἀφ' ὧν ἡ πόλεω, ἢ τῆσιν. Τὰς πόλεις ἐκρίζον] πολλοὶ γὰρ ἐξέπεσον ὅσον, Τεύκρος μὲν ὑπὸ τῆ πατρὸς ἐκβλήθεις διὰ τὸν Αἰάντα, εἰς Κύπρον ἀφίκετο. καὶ Φιλοκλήτης, διὰ τὸν Πάριδος θάνατον θύλειαν νόσον ἰσοήσας, καὶ μὴ φέρον τὴν αἰσχύνην, ἀπελθὼν ἐκ τῆς πατρίδος, ἐκλίσε πόλιν, ἣν διὰ τὸ πάθος Μαλακίαν ἐκάλεσε. Διομήδης ὑπὸ Κομήτης ἐκβλήθεις, εἰς τὰς Λιβυρῖδας νήσους ἀφίκετο καὶ ὁ Μενεστεύς, ὑπὸ τῶν Θησειδῶν, εἰς Ἰβηρίαν, καὶ ἄλλοι πολλοί. Ἐξ Ἀργεῖς ἀναστάντες] Ἀργη, πόλις Θεσσαλίας, ἀφ' ἧς ἀνομάσται κατὰ μετοικίαν καὶ ἡ ἐν Βοιωτίᾳ Ἀργη. ἡ δὲ Βοιωτία Ἀργη, ὡν Χαιρωνεῖα

gen Rubestandes nicht aufkommen konnte.“ Huic interpretationi Scholiastes fauēt, qui otium incrementi causam adfert, vt reuera est, vt mox apparet: μέγισ τε ἐν πολλῶ χρόνῳ ἡσυχάσασα βεβαίως. GOTTL.

Simplicitum fuerit, vt ἡσυχάσασα pendeat ab αὐξήθησιν ne, vel, quo minus quieta (esset, et sic) cresceret: quasi sit, ὡςτε μὴ ἡσυχάσαι καὶ (οὕτω) αὐξήθησαι, vel, ὡςτε μὴ αὐξ. ἐν τῷ (vel διὰ τοῦ) ἡσυχάζειν. BAVER.

[Καὶ αὐξήσει ποιεῖ] In Aug. pro αὐξήσει est αὐξη, vitiose. G. [Ἐπανελθεῖν] Hoc et reliqua vique ad ἀφ' ὧν absunt a Cassel. GOTTL.

Ἐπιπολῶ] MS. Clar. ἐπιπολῶ. Plerumque, magna ex parte. Vtrumque agnoscit Pollux. Noster sere alias ἐπιπολῶ, sed et ἐπιπλεῖσθαι et ἐπιπλεῖσθαι. WASS.

[Ἀφ' ὧν] Non potest cum Schol. ad πόλεω referri, quod sequitur mox τὰς πόλεις ἐκρίζον. Cod. Cass. tantummodo habet πόλεω. Ἀφ' ὧν recte intellexit Int. vulgatus. Est enim idem ac δ' ἄς. G.

Ἐκπίπτοντες] Reisk. anim. ad h. l. malit οἱ ἐκπίπτοντες. Sed ipse Vir sagacissimus agnoscit, articulum posse haud aegre abesse. Vitiatum est ita scribere; sed et subinde occurrit participium sine articulo, imprimis apud Poetas. De articuli omissione v. Plutarch. Plat. Quaest. T. X. p. 199. G.

Τὰς πόλεις ἐκρίζον] h. e. πόλεις τινὰς ἐκρίζον. Ita alibi: ἡσαν γὰρ οἱ Σπαρτιάται αὐτῶν πρῶτοι τε καὶ ὁμοίως σφίσι συγγενεῖς. Itaque non erat, vt Brunerus apud Palaeph. c. 34. 2. pro διέτριβον ἐκεῖ τὰς ἡμέρας, legendum putaret τινὰς ἡμέρας. Alia exempla sunt collecta in Miscell. Obsl. Vol. III. 149. cf. Abresch. Dil. 129. G.

Τὰς πόλεις] verterim, reliquas vrbes, illas, quae deinde

constiterunt; alias, quas dicam. Ita Ioh. 1, 21. δ προφήτης εἶπύ; i. c. equis alius prophetarum, nempe praeter Messiam aut Eliam, quem se esse, negasset Iohannes. BAVER.

[Θήλειαν νόσον] v. Herod. I. 105. et Wessel. Qualis hic morbus sit, patet ex Hippocr. de aere, aquis et locis, p. 293. de Scythis: εὐνεχίαν γίνονται, γυναικῆα ἐργάζονται, ὡς αἱ θυναικῆες διαλέγονται τε ὁμοίως. Meminit huius morbi Longin. S. XXVIII. p. 159. ed. Mori.] G.

[Μαλακίαν] Sic correxi admonitu Wessel. ad Anton. Itin. p. 490. Probat quoque Abresch. in Diluc. p. 18.] G.

[Ἄλλοι πολλοὶ] Sc. ἐξέπεσον.] G.

Ἐξ Ἀργεῖς] Vide Steph. Byzant. h. v. et ibi Interpretes. DVCK.

Ἀργεῖς] Haec vrbs Thessaliae Boeotiae fuit colonia, vt Steph. Byzant. tradit. G.

[Ἐξ Ἀργεῖς] Hoc Scholion vt et ad verba Δωρεῖς τε desunt in Cod. Aug.] G.

[Ἡ δὲ Βοιωτία Ἀργη] Videtur leg. ἡ δὲ ἐν Βοιωτίᾳ — Hanc Arnen Boeotiae, postea Chaeroneam dictam, confirmat Steph. Byzant. p. 748. v. Χαιρωνεῖα ἑκαλεῖτο δὲ ἡ πόλις καὶ Ἀργη τὸ ἀρχαῖον. Ita Homerus II. β. 507. Vnde Euseb. p. 270. τὰ δὲ σφόδρα γράφει καὶ, ὅτι Ἀργη ὡν Χαιρωνεῖα.] G.

Ἀναστῆσας ὑπὸ Θεσσαλῶν] i. c. ἀνάσταναι γενόμενοι ὑπὸ — Sedibus expulsi — Suides: ἀναστῆσας, ἀναστῆσας ποιήσας καὶ μετοικίσας. actiue, vt Demosth. in ὑποθ. περὶ εἰρήνης (T. I. p. 55. Reisk.) τὸ Φωκῶν ἔθνος ἀνάσταντο πεπολιῆς. G.

Καδμηίδα] Καδμηίδα, quod est in Cass. nusquam alibi inveni, et errori scribentis tribuendum puto. Stephanus in Βοιωτία, ἐκαλεῖτο δὲ — καὶ Καδμηίς, ὡς Ουκυδίδης. Eustath. in II. δ'. 487. παράγονται δὲ Καδμηῖοι μὲν ὑπὸ τῆς Καδμηίδος γῆς. DVCK.

ὡν καὶ ἐς Ἴλιον ἐπράτευσαν) Δαριῆς τε ὀδοποιῶν ἔπει ξὺν Ἡρακλείδαις Πελοπόννησον ἔσχον· ἄ μόνις τε ἐν πολλῷ χρόνῳ ἠσυχάσασα ἡ Ἑλλάς θειβαίς, καὶ ἄ κειτι ἀνταμίει, ἀποικίαις ἑξήπειυήε· καὶ Ἴωνας μὲν Ἀθηναίοι καὶ ἰωνοὶ τῆς πολλῆς ἀκίσαν, Ἰταλίας δὲ καὶ Σικελίας ἄ τὸ πλεῖστον Πελοποννήσῳ, τῆς τε ἄλλης Ἑλλάδος ἐπὶ ἄ χροῖα· πάντα δὲ ταῦτα ἔθερον τῶν Τρωικῶν ἐκτισθη.

ι γ . Δυνατῆτες δὲ γειμενῆς τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῶν χροῖων τὴν κῆσιν ἐτι μᾶλλον ἢ πρότερον ποιμενῆς, τὰ πολλὰ τυραννίδες ἐν ταῖς πέλασι καθίστατο, τῶν προσόδων μείζονα ἔ γειμενῶν (πρότερον δὲ ἦσαν ἐπὶ ματαῖς γειμεσι παλαιαῖ βασιλείαι) ναυτικῆ τε ἐξήρτητο ἡ Ἑλλάς, καὶ τῆς θαλάσσης μᾶλλον ἀνταίχιστο. πρῶτοι δὲ Κορινθιοὶ λεγομένη ἐγγύστατα τοῦ νῦν τρόπου ἠ μεταχειρίσασα τὰ περὶ τὰς ναῦς, ἠ καὶ τῆς ἐν Κορινθῷ πρῶτον τῆς Ἑλλάδος ναυπηγηθῆναι. Φαιήται δὲ καὶ Σαμίαις ἠ Ἀμεινοκλῆς Κορινθῆσις ναυπηγὸς ναῦς ποιήσας τέσσαρας. ἐτη ἠ δὲ ἐπὶ μάλιστα τριακίσια ἐς τὴν τελευταίην

a μέλις Cl. et Reg. b οὐκ ἔτι Gr. Ἰνσβ. c ἐξήπειμα Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Basf. Dan. Cass. Gr. sed in hoc ψ super π scriptum erat. In Aug. quoque ἑξήπειμα. d το πλεον. Camer. Cl. et Cass. Aug. e ἄλλης non est in Dan. f γειμενῶν Reg. γειμενῶν Cass. Aug. g γειμενῶν Gr. γειμενῶν Cass. Aug. h μεταχειρίσασα Reg. i καὶ τῆς ἐν Κορινθῷ πρῶτον ἐν Κορινθῷ Cam. etian Reg. et Cass. Aug. k Ἐναυπηγηθῆναι Ar. C. Gr. Ald. Flor. Basf. Cass. Dan. Aug. l Ἀμεινοκλῆς Gr. m δὲ Gr.

Καδμηίδα] Varia Boeotiae nomina recenset Stephan. Byz. p. 229. vbi et huius meminit, ex h. l. ἐκαλεῖτο δὲ Ἄοντα καὶ Μεσσαπία καὶ Ἠρωγία καὶ Καδμηίς, ὡς Θεουκιδέης. Locum Stephani iam pro scriptura h. v. laudabat Duckerus. G.

Καὶ ἀποδοκίμο] Reisk. in anim. ad h. l. p. 6. conicit: ἀποδοκίμοι καὶ πρότερον. G.

Ἄφ' ὧν] Sc. τῆς l. ἔνισι. Hoc supplebat Reisk. in Dil. Abresch. p. 18. G.

[Ἐῖροντο] Cass. ἤροντο vt et paullo post. Item, ὡς ἑκατόν ἔτη πάλιν ἤροντο, omittis intermediis. Obuius error est scribarum.] G.

[Διὰ τῶν σεῖδῶν] In oraculo apud Euseb. V. 20. Praep. euang. est: δι' ὁδοῦ σευοργῶν. Apud Apollod. Πτ. 3. 3. καὶ σευοργῶν τὴν εὐρυγαστέρα. Duckerus notat, esse, qui humentes angustias intelligant.] G.

[Ἐῖπεν, ὡς] Distinxi post εἶπεν, inciso post ὡς remoto. Ita recte in Ald. Schol. [ὡς est pro ὅτι.] G.

[Ἦσαν τῶν Τρωικῶν ἐπὶ τῷ π] Cass. μετὰ ὀδοποιήσας ἔτη τῶν Τρωικῶν.] G.

Μόνις] Clar. μόλις. Tbo. Magistro interprete, ἀντὶ τῷ μετὰ βίας· μόλις ἀντὶ τῷ βραδέως. Illud Ionum, hoc vero Atticorum, Covinthus et Helladius apud Photium dicunt esse. Verum μόλις apud nostrum, Isocr. Xenoph. Platon. Sophoc. Aeschyl. Herodot. Caeterum Eusebiastic. XXI, 20. pro μόλις Clemens Alex. μόλις. vbi etiam pro τῷ νότις eleganter Alexandrianus τῶν νότιων. Homerus δρᾶκων ἐπὶ νότιο δαφονός. Virgil. Terga dabo. Terent. Cervices. Glossae utrumque vix, et vix tandem reddunt. Qui plura cupis de voce μόλις, adeas Schol. Nicandri p. 17. Schol. Sophoclis p. 226. Ed. Steph. 1563. Schol. Theocriti ad Idyl. ii. 4. Schol. Aeschyli Steph. pagg. 8. et 302. De μόλις Schol. Oppiani ad α'. 550. Verum Grammaticis εἰσῆξιν λέγω. WASS.

Καὶ ἐκείτι ἀνταμίει] Vt hic post ἠσυχάσασα βεβαίαις, subiungit καὶ ἐκείτι ἀνταμίει: sic postquam initio huius prooemii, (id est non procul ab eius principio) dixit de Graecia, ἠ πέλας βεβαίαις εὐκλειῆς, subiungit, ἀλλὰ μετανατάσεις τε ἔσσι ταπεινότερα. STEPH.

Οὐκίτι ἀνταμίει] quum non amplius sedibus suis moueretur — G.

[Ἐπ' ἰρήμῳ] Duckerus legit: ἐπ' ἰρήμῳ ἢ ἰρήμῳ. Ita Schol. ad L. II. 27. οὐκ ἔστι ἰρήμῳ τότω περιπόμῳ εὐκλειῆς. Vulgo εὐκλειῆς. Darius vntior est in his. Accusatiuus tamen locum habere videtur.] G.

Καὶ Ἴωνας] Eam Asiae partem, quae Ionia appellatur, eo-

loniam Atheniensium factam esse docent etiam Herodotus, aliique, quos affert Meursius de Fort. Ath. c. 6. HVDS.

Καὶ Ἴωνας μὲν Ἀθηναίοι] Haec in Asia minorē deducit colonia est maxime memorabilis. Ab Atheniensibus; qui Iones vetustissimis temporibus dicti sunt (L. VI, 82. Herod. I, 143.) indicium regioni nomen Ioniae. cf. Eustath ad Iliad. B. p. 292. qui locum ex Strab. VIII. p. 587 et 588. laudavit. GOTTL.

Ἰταλίας δὲ καὶ Σικελίας] Intelligitur hoc etiam e dialecto Dorica in Magna Graecia visitata, Lacedaemonios in hanc partem Italiae colonias deduxisse. G.

Ἰταλίας] Vbi et Tarentum, Spartana colonia per Phalanthum. Hor. Carm. 2, 6, 12.

Regnata peram Laconi Rura Phalantho. BAVER.

Σικελίας] Vbi ipsae Syracusae Corinthiorum colonia. Caeterum pleraeque harum coloniarum haudquaquam fauent argumentationi Thucydidis, quippe ob turbas domesticas pleraeque cicctae et cedere coactae; vt Parthenii, duce Phalantho, fugientes, Telegonus Tusculum condens, alii. B.

Τὰ πολλὰ] In cod. Aug. in Schol. interl. noratur: τὰ πολλὰ, τὰ ἐπὶ πολὺ. G.

[Τὰ ἐπιπολὺ] Steph. malit: τὸ ἐπιπολὺ, in. pro τυραννίδος, τυραννίδων haud dubie quod in textu est: τυραννίδες. Sed nil mutandum puto. In Aug. est, vt in Rottgard. τὴν αἰτίαν λέγει τῶν τυραννῶν. In Aug. desunt quoque verba: ταῦτέστι τὰ ἐπιπολὺ. Caeterum facio cum Stephano, verba: τὴν αἰτίαν — pertinere ad καὶ τ. χρ. τ. κλήσει, vel in ista: τῶν προσόδων μείζονα γειμενῶν —] G.

[Ἦσαν καὶ ταῦτα] Haec sunt verba Thucydidis c. xi. ἀλλὰ τὴν ἀρχημαθίαν — Stephanus putat, Scholiasten repugnare Thucydidis verbis: δυνατωτέρως δὲ — sub tyrannid non posse exillere opes —] G.

Ἐπὶ ἑητοῖς ἡέρας] Hoc exponunt Steph. ad Schol. Spanhem. ad Iulian. Orat. I. p. 128. et Bos Oberu. Critic. C. III. vbi in Schol. Aristoph. ad Acharn. v. 61. pro ἐπὶ ἑητοῖς λαβῶν πύρασι, recte emendat ἡέρας. Sed hoc praeceperat Kuster. ad Suid. in βασιλείς: quamquam nonnihil de hac emendatione dubitans, quae, mea sententia, certa est. DVCK.

Cum certis honoribus et iuribus, f. certis conditionibus et praemiis honorariis. Infra c. 25. vocat: ἡέρας νομιζόμενα: vbi v. Schol. Suid. ἑητόν ὄρισμένον, Φαιερίν, Θεουκιδέης. Hom. II. φ. 445. μεδῶν ἐπὶ ἑητῶ, similiter vt Notter. Hoc loco Nostrī vtebatur Kutterus ad corrigendum Scholiasten

exercitu sunt profecti). Et Dorienſes octogefimo poſt Troiam captam anno, cum Heraclidis Peloponneſum tenuere. Vixque longo poſt tempore Graecia plane pacata, nec vllis ſuorum motibus excita, colonias emiſit. Et Athenienſes quidem in Ioniam, et bonam inſularum partem colonias miſerunt; Peloponneſii vero in Italiam, et maximam Siciliae partem, et in quaedam reliquae Graeciae loca. Sed omnes iſtae coloniae poſt bellum Troianum in has regiones miſſae fuerunt.

13. Sed cum Graecia potentiam ampliorem iam adepta fuiſſet, et pecuniarum vim longe maiorem, quam ante, ſibi comparafſet, prouentibus auctis; ita demum tyrannides in plerique ciuitatibus ſunt conſtitutae; (ante enim regna erant haereditaria, et certis honoribus definita;) et Graeci claſſem parare, rebusque maritimis operam ſtudioſius dare coeperunt. Corinthii autem primi feruntur immuſſae nauium formam, quae ad eam, quae nunc eſt in vſu, proxime accederet, et Corinthi primum ex omni Graecia triremes aedificatae traduntur. Conſtat etiam Aminoclem Corinthium, nauium fabricatorem, quatuor naues Samiis feciſſe. Ex quo autem Aminocles ad Samios iuit, ſunt fere anni trecenti

καλιται. Δωριεῖς τε ὀρθομοσῶ] οἱ γὰρ Ἡρακλεῖδαι βυλομένοι κατελθεῖν εἰς Πελοπόννησον, εἰροντο τὸν Ἀπόλλωνα ἔδδ αὐτοῖς ἀνεῖλε, διὰ τῶν γενῶν εἰσβάλλειν. οἱ δὲ νομισαντες τὸν ἱσθμόν λέγειν αὐτὸν, καὶ ἀποχρησαντες τῷ χρησμῷ. προσβάλλασιν τοῖς Πελοποννησίοις κατὰ τὸν ἱσθμόν· καὶ ἠγτηθέντες, ἐποίησαντο σπονδὰς, ὡς ἕκαστὸν ἐπι παραχωρεῖσαι τὴν χωρὰν Πελοποννησίοις. μετὰ δὲ τὰ ἕκαστὸν ἔτη, πάλιν εἰροντο τὸν Ἀπόλλωνα περὶ τῆς καθόδοις. ὁ δὲ ἀνεῖλεν αὐτοῖς, διὰ τῶν γενῶν εἰσβάλλειν. ἀντιλεγόμενον δὲ τῶν Δωριέων, ὡς καὶ πρότερον εἶεν ἠκατημένοι, εἶπεν. ὡς ἔβ συνήκατε τὸν χρησμόν. γενὴ γὰρ λέγω τὸν Κρισαῖον κόλπον. οἱ δὲ, ἐντεῦθεν ἐπιχειροῦσαντες, ἔτυχον τῆς καθόδοις, ὑστερον τῶν Τρωϊκῶν ἔτεσιν π. ἡ δὲ πρώτη ἐσβολὴ πρὸ ἑτῶν εἴκοσι ἦν. Ἀποικίας ἐξέπεμψε] ἀποικίαν ἐξ ἰκτίου πάλιν ἐπ' ἑθῆμην. Ἑλλάδος εἶναι ἂν χωρία] ἀντὶ τῶ ἔνικι. λέγει δὲ Ἀμπερακίωτας, Ἀνακτορεῖας. Τὰ πολλὰ τυρανν.] τυτέσι, τὰ ἐπιπαλοῦ. τῆν αἰτίαν λέγει τῆς τυραννίδος. Τυραννίδες ἐν ταῖς πόλεσι] διὰ τῶτο δὲ ἦσαν καὶ ταῦτα ἀσθενῆ. ἡ γὰρ τυραννὶς ἐκ ἐξτελέως αὐξάνει τὰ πράγματα. Ἐπὶ θητοῖς γέγρασιν] ἀντὶ τῶ ἐπὶ φανεραῖς τιμαῖς, ἐπὶ δημολογιμένοις γέγρασιν. τῶτο δὲ πρὸς ἀντιδικαστῶν τῶν τυραννίδων. ὁ γὰρ τύραννος νόμον κρείττω ἔχει τὴν βίαν, καὶ ἔχει τὸ αἶσιον. Πατρικὸν βασιλείαν] ἀπὸ τῶν πατέρων παραλαμβανόμενα κατὰ διαδοχὴν γένος. διαφορὰν δὲ λέγει τυραννίδος καὶ βασιλείας, ὡς καὶ οἱ φιλόσοφοι οἱ δὲ ἔθιγτορες ἀδιαφορῶς λέγουσιν. Ἀντεῖχοντο] προσεῖχον αὐτῆ. Μεταχειρίζου τὰ περὶ τὰς ναῦς] ἐναλλάξου. τελέσιν, ἀπὸ πεντηκοντῶν ποιεῖν τριῖρας. Ναυπηγηθῆνοι] ἀπὸ κοινῶ τὸ λέγοντο. Ἐτι δ' ἐπὶ μάλινα τριακ.] Εἰκόσ ἐν τῶ τσάτῳ χρόνῳ πολλὰς ναῦς

in Aristoph. Acharn. ad v. 61. p. 118. vbi vulgarem lectionem: ἐπὶ θητοῖς πέρασι, scite mutauit in γέγρασι. cf. Valkenar. ad Eurip. Hippol. p. 217. Suidas, qui idem Schol. Aristophanis exſcripſit, habet quoque πέρασι, vbi eadem monuit Kusterus. GOTTL.

Γέρατα funt quasi stipendia, commoda, (ut militiae commoda,) emolumenta, Deputata, Accidentien; vt, quod ex praeda cuique assignatum cesserit, eius γέρας vocatur apud Homer. Il. 1. Apud quem etiam talia γέρατα regentium vrbes memorantur, Iliad. 6, 193. vbi Bellerophonit, cum dimidia parte regii honoris, assignatum legitur τέμενος, portio agri (vt Clericis vel sacerdotibus asſolet, Widmuth,) arbutis confita et aranda: nec minus apud Herod. L. 6. p. 192. Edit. Basf. recentur γέρατα regum Spartanorum, quid de vicinis, conuiuiis, aliis caussis, iis destinatum et eximium fuerit: vbi ibidem diferte vocantur γέρας; (Ionice, p. γέρατα, vt κέρτα L. 2. p. κέρτα.) BAVER

[Ἐπὶ φανεραῖς] Desiderat Stephanus subtilitatem huius explicationis. Suidas tamen θητὸν inter alia explicat φανερόν. Hesychius quoque θητῶν, φανερῶν. Ceterum accuratior est interpretatio, quam cum eo dedimus.] G.

[τῶν τυραννίδων] Cass. τῆς τυραννίδος.] G.

[Νόμον κρείττω ἔχει] Cass. μόνον ἔχει. Rostgard. νόμον ἔχει. Sed vulgata bene habet.] G.

[Ἀπὸ τῶν πατέρων παραλαμβανόμενα] Haec verba desunt in Cass. et Aug. Breuius poterat explicare: πατροπαράδοτοι.] G.

Ναυτικά τε] Hanc lectionem temere sollicitabat Reisk. in Dil. Abiesch. p. 18. leg. ναυτικῶ τε — Infra c. 25. ἢ καὶ μάλλον ἐξαρτύοντο τὸ ναυτικόν — G.

Ἀντεῖχοντο] Maiorem rei nauticae curam habebant. Grammius in θαλάσσης subint. διὰ, et vertit: praeculebant — Sed V. D. debebat hanc vim exemplis probare. Non opus est supplere διὰ, cum ἀντέχεσθαι genit. admittat hac vi. v. Gloss. G.

[Προσεῖχον αὐτῆ] Sensus bene expressus est, opinor, etſi, vt monet Grammius, non eadem vis est τῶ προσέχειν et ἀντέχεσθαι.] G.

Μεταχειρίζου] Suidas in h. v. Schol. ferina compilauit. WASS. H. Steph. reprehendit Scholiastae interpretationem huius verbi. Sed Schmaf. de Mod. Vitar. p. 227. putat μεταχειρίζου etiam habere significationem mutandi. Et Obseruat. ad Ius Attic. et Rom. p. 692. scribit, antea solis quinquereuibus vſos fuisse Graeciae populos, eamque rationem mutasse Corinthios institutis triremibus pro quinquereuibus, vt hic Schol. DVCK.

[Ποιεῖν τριῖρας] In Cass. γὰρ ἐποίησαν τριῖρας. In Aug. Schol. ad ναυπηγηθῆναι: deſt.] G.

Καὶ τριῖρας] Vide Scaligeri Animaduersiones ad Eusebii Chron. p. 61. HVDS.

Ἀμινοκλέης] Ita MSS. et Themistius Orat. XXVI. Aminoclem vocat Plin. N. H. VII, 56. Confer Herodot. I, 163. WASS. Plinius auctore, vt ait, Tbucydide scribit, Aminoclem primum triremem instituisse. Verum Tbucydides a Corinthiis quidem triremes primum inuentas esse dicit, sed Aminoclem earum inuentorem non facit. Schmaf. ad Ius Attic. et Rom. p. 693. vbi et alia vid. huc pertinentia. DVCK.

Quae Plinius.VII. 56. ex h. l. protulit, tanquam Aminocles inuenerit triremes, castigat Duck. ad h. l. G.

[Ἐν τῶ τσάτῳ] In Aug. ἐν τσάτῳ χρόνῳ.] G.

τῶς τῶ πολέμῳ, ὅτε Ἀμεινοκλῆς Σαμίσις ἦλθε. ναυμαχία τε ἢ παλαιολάτῃ ὧν ἴσμεν ὁ γίνεσθαι Κορινθίων πρὸς Κερκυραίους. ἔτη δὲ μάλα τε ἢ καὶ ταύτῃ ἐξηκουαί τε διακυσία ἐπι μέγχι τῷ αὐτοῦ χρόνῳ. οἰκιστῆς γὰρ τὴν πόλιν οἱ Κορίνθιοι ἐπὶ τῷ ἰσθμῷ, ἀεὶ δὴ ποτὲ ἐμπορίου εἶχον, τῶν Ἑλλήκων τοπάλαι κατὰ γῆν τὰ πλείον ἢ κατὰ ἢ θάλασσαν, τῶν τε ἐντὸς Πελοποννήσου καὶ τῶν ἔξω, διὰ τῆς ἐκεῖνων παρ' ἀλλήλους ἐπιμισθόζονεν. χρεῖμασί τε δυνατοὶ ἦσαν, ὡς καὶ τοῖς καλαίσις ποιηταῖς δεδύλαται. ἀφνειὸν γὰρ ἐπαυόμεσαν τὸ χρεῖον. ἐπειδὴ τε οἱ Ἕλληνες μᾶλλον ἢ ἐπλάζοντο, τὰς ναῦς κηστάμενοι τὸ ἄλφεικὸν καθέξον καὶ ἐμπορίῳ παρέχοντες ἢ ἀμφοτέρω, δυνατὴν εἶχον χρεμάτων ἢ προσοφ τὴν πόλιν. καὶ Ἰωσὺ ὕπερον πολὺ γίνεται ναυτικὸν ἐπὶ Κύβρ, Περσῶν πρώτῳ βασιλεύοντος, καὶ Καμβύσῃ ἢ τῆς υἱῶς αὐτῆ. τῆς τε καθ' ἑαυτῆς θαλάσσης Κύβρ πολεμῶντες ἐκράτησάν τινα χρόνον. καὶ Πολυκράτης Σάμιος τυραννῶν ἐπὶ Καμβύσῃ, ναυτικῷ ἰσχύον, ἄλλας τε τῶν νήσων ὑπεκίους ἐποίησεν, καὶ Ῥήθειαν ἢ ἑλόν, ἀνεθῆκε τῷ Ἀπέλλωνι τῷ Δηλίῳ. ἢ Φωκαεῖς τε ἢ Μυσσαλίαν οἰκίζοντες, Καρχηδόνιους ἐνίκων ναυμαχῶντες.

ἢ Παλαιότη Cl. All. Reg. Ciss. Aug. Mosqu. in Gr. παλαιότη, sed induit d. ὁ τίνας Cass. Aug. et mox ἕν μάλιστ᾽ ἰδεν. ἢ καὶ ταῦτα Cl. om. Gr. et Reg. ἢ ἑλλάταν Bis. ἢ Ἑλλάξιν Marg. Cam. Cl. Gr. Reg. Ciss. Aug. paullo ante Dan. ἰσθμὸν καὶ οἱ Ε. ἢ Λερισὸν Marg. Cl. C. et Cass. Aug. Bas. ἢ Ἀμφότεροι legendum, ut sit sensus: emporium, id est, mercaturam praebentes utriusque Graecis, tam iis, qui ab Aegaeo, quam qui ab Ionio veniebant Cenebrae et Lechaem. Palmerius. Ἀμφότεροι Cl. Gr. et Cass. in Gr. est ἀμφότεροι, sed a supra oi adscripto. ἢ τὴν πόλιν προσοφ Reg. ἢ τῷ om. Cl. vltis Ar. C. Gr. Cl. Ald. Flor. et Thom. Mag. in vltis. In Mosqu. vltis et sup. u, script. o. ἢ Ἀναλὼν Cl. et Cass. sed manus recens induxerat in Aug. ἀναλὼν. Bas. sed manus recentior fecerat ἑλόν. ἢ Φωκαεῖς Marg. ἢ Ματαλίαν Ar. C. Μεσσαλίαν Cl. Bas. etiam Reg. Mosqu. Cass. et Aug.

[Γνωστέον —] Sensus est, auctore Stephano: Thucydidem primo σκιαγραφῆσαν historiae fecisse, eamque deinde curatius elaborasse.] GOTTL.

Ναυμαχία] Ad h. l. vid. Weff. ad Herod. III, 53, p. 223. G. Παλαιότη] Quidam MSS. et Edd. παλαιότη. quomodo semper D. Halicarn. παλαιότερα Aristot. Hist. An. IV. 1. et Ceter. p. 53. et παλλιογενής Aristot. Neph. 357. ita leg. ex Vat. noster p. XI. ex Marg. παλαιότη. WASS.

[Κορίνθῳ] Cass. Κορινθίοι. G. [Διὰ τὸν φόνον — αὐτῆ] In Rossig. et Aug. διὰ τῷ κυφῆλυ τὸν υἱόν —] G.

[Παρ' Ἡροδότῳ] L. III. 53. κατὰ διέξοδον, i. e. copiose. In Aug. deest Schol. ad οἱ Κορίνθιοι. G.

καὶ ταύτῃ] om. quidam MSS. male. WASS.

ἔτη — παντῇ ἐστὶ ἐξ. κ. δίκ..] Nota Datiui vsum: ei proelio sunt 260 anni, i. e. praeterelapsi sunt tot anni, ex quo gestum est. Ita Luc. 1, 36. αὐτὸς μὲν ἐκτος ἐστὶν αὐτῇ, hic ei est mensis sextus, i. e. agitur mensis sextus, ex quo grauida est. Neque aliter verbum ἔχειν adhibetur, Ioh. 5, 11. 17. Ceterum καὶ non frustra praemisit ταύτῃ, sed respexit illam priorem, quae et ipsa non multum abest a tempore vel aetate ipsius; illa 300 annis, haec et ipsa paene trecentis. BAVER.

Ἀπὸ δὴ ποτὲ ἐμπορίου] Eustathius ad Hom. II. β. p. 290. huc respexit: Θεουπόδης δὲ ἐμπορίον αὐτῆν Ἑλλάδος λέγει. n. Corinthum, s. Ephren. cf. Strab. VIII. p. 530. G.

Ἐπιμισθόζον] Supra c. 2. ἐδὲ ἐπιμισθόζοντες ἀλλήλους, ἔτε κατὰ γῆν ἔτε διὰ θάλασσαν. Verbum est Ionicum ἐπιμισθόζω, quo vitur sacrius Herodotus, vnde Noster desumpsisse videtur. Occurrit etiam apud Xenoph. Cyr. VII. p. 512. cf. Ernesti d. h. v. ad Cass. H. in Iou. v. 12. G.

Ποιηταῖς] Homerum intelligit, qui II. β'. 570. Οἱ δὲ Μοικῆς εἶχον εὐκτιμενον πολέμερον, Ἀφνειὸν τε Κόρινθον. WASS. vid. ibi Eustath. et Casaub. ad Dion. Chryf. Corinthiac. p. 464. DVCK.

Τοῖς παλαιῖς ποιηταῖς] Intelligit maxime Homerum, qui Corinthum ἑοικένος vocat, II. β. 570. Ad Thucydidis locum respexit Arillides, ἰσθμ. ἐξ. Πισσ., καὶ τὰς εἰσὶν, ὅφ' ἔξ ἐκ πα-

λαιότητι ἀφνειὸν τε ἕμνηται χρεῖον ὑπὸ τῶν ποιητῶν. Cur dicitur Corinthus a poeta ἀφνειός, explicat Strab. VIII. p. 530. διὰ τὸ ἐμπορίον ἐπὶ τῷ ἰσθμῷ κείμενον. Quem locum Strabonis laudat Eustath. II. β. p. 290. Ceterum praeter Homerum, Pindarus Corinthi diuitias celebrat, Olymp. Od. 13, v. 4. vbi ὄλβιον Κόρινθον appellat; ad quem locum Schmidius hunc Thucyd. locum non praetermisit.] GOTTL.

Ἐπειδὴ τε] forte δὲ leg. aut τε pro eo positum. BAVER.

τὸ ληρικόν] Si verum est, quod a Scholiaste scribitur pag. 3. ληρικὸν quidem esse τὸ σύστημα, videlicet τὴς ληρῶς, at vero ληρικόν dici τὸ κλέμα, lectioni margini adscriptae altera anteponenda est. Sic vero et pag. 7. ληρικώτερον παρασκευασμένη legimus: verum ληρικῶς; vicissim habemus apud Dion. Halic. vbi scribit ληρικῶς διασκευασμένους; iidemque apud hunc Eparratorum p. 23. videmus τὸ ληρικῶς opponi τῷ φιλικῶς. STEPH.

[Ἐπὶ τῷ Μίνωος — καθ' ἑρῆς] Respicit ad c. 4. vbi haec verba reperuntur. Haec verba vsque ad καθ' ἑρῆς desunt in Aug.] G.

Ἀμφότεροι] Ἀμφοτέρω pro κατ' ἀμφοτέρω apud Thucyd. l. accipiendum esse docet Suidas in voce. Verum vtrum Ἀμφοτέρω pro ἀμφοτέρωθεν sumi possit (ut censet Ac. Port.) pronunciate non ausim. HVDS. Ἀμφοτέρω quidam MSS. hoc est, utriusque, eleganter, vltis, illuc. II. IV. 145.

Πολέος τῆ μιν ἠρήσαντο Ἴππης φορέειν, βασιλεῖ δὲ κείτῃ ἀγαλμα, ἈΜΦΟΤΕΡΟΝ, κόσμος ἢ ἴππων, ἐλατῆρι τε κῶδος. Locum hunc respexit Eustath. in II. β'. p. 290. WASS.

Ἐμπορίον παρέχοντες ἀμφοτέρω] Recepi ἀμφοτέρω, e MSS., i. e. κατὰ γῆν τε καὶ κατὰ θάλασσαν paullo ante: ἐμπορίον εἶχον. h. l. variat: παρέχοντες. Palmerius in Exerc. ad auct. gr. p. 44. legit: ἀμφοτέροις, hoc sentio: emporium, i. e. mercatum praebentes utriusque Graecis, tam iis, qui ab Aegaeo, quam qui ab Ionio veniebant Cenebrae et Lechaem. Cum Palmerio facit Reiskius, in anim. ad h. l., n. Graecis, tam intra, quam extra, Ἰσθμὸν habitantibus: quod paullo ante sit: τῶν τε ἐντὸς Πελοποννήσου, καὶ τ. ἔξω. In Diluc. Abresch. tamen idem Reiskius putabat: perinde esse, ἀμφοτέρω scribatur, an ἀμφοτέροις. G.

ad huius belli confecti finem: proeliumque nauale omnium, quae nouimus, vetustissimum; inter Corinthios et Coreyraeos est commissum. Sunt autem etiam ab eo proelio vsque ad eundem huius belli finem anni ad summum ducenti et sexaginta. Etenim cum urbem incolant Corinthii sitam ad Isthmum, emporium fere semper habuerunt, quia Graeci, tam illi, qui intra Peloponnesum, quam qui extra habitant, terra potius, quam mari, per illorum agrum commercia inter se quondam habebant. Pecunia quoque praepotentes fuerunt, vt et ab antiquis poetis est declaratum. Urbem enim illam opulentam cognominarunt. Postquam vero Graeci nauibus paratis frequentius nauigare coeperunt, latrocinia de mari sustulerunt. Et vtrunque emporium praebentes, et mari terraque mercatum omnibus liberum ac tutum exhibentes, urbem pecuniarum prouentu potentem habuerunt. Postea vero Iones magnam nauium copiam sibi pararunt, Cyri temporibus, qui fuit primus Persarum rex, et Cambyfis, eius filii, aetate. Atque hi bellum Cyro facientes, maris agro suo vicini imperium ad aliquod tempus obtinuerunt. Polycrates quoque, qui Cambyfis tempore Sami tyrannus erat, classe pollens, cum alias insulas in suam potestatem redegit, tum etiam Rheneam, quam subactam Apollini Delio consecrauit. Phocaenses vero, dum Massiliam conderent, Carthaginenses nauali pugna vicerunt.

γενέσθαι. Ἐς τὴν τελευταίην τῶδε τῆ πολέμου] Γνωσέον καὶ ἐντεῦθεν, ὅτι ὕστερον συνέγραψεν ὁ Θουκυδίδης τὴν λέξιν τῆς ἱστορίας. Ναυμαχία τε παλαιότητα] Περιάνδρον τὸ οὐδὲ Κορίθιος τορναννῆλος Κορίνθου, διὰ τὸν φόρον Λυκίαντος τὸ εἶδος αὐτῆ, ὃν ἀεὶ οὐκ εἶχε. Κερκυραίοι. ἢ δὲ ἱστορία κείτοι κατὰ διέξοδον παρ' Ἡροδότου. Μέχρι τῆ αὐτῆ χρόνου] ἐς τὴν τελευταίην δηλονότι τῶδε τῆ πολέμου. Οἱ Κορίνθιοι] ἔχ' οἱ πάντες, ἀλλ' οἱ Κορίθιοι. Τὸ λησιῶν καθήσκει] ἐπὶ τῷ Μίθω, φησὶ, ἐφόσον ἠδύνατο, τὸ λησιῶν καθήσκει ἔνδον δὲ τὸ λέγειν οἱ Κορίθιοι εἰρηάζαντο. 1. Καὶ Ἰωνῶν ὕστερον] μετὰ τὴν τῶν Κορίθιων ναυπηγίαν ἢ τῶν Ἰωνῶν εἰσάγεται περὶ τὸ ναυπηγὸν ἐπιμέλειαν. 2. Τίτλος] Ἀττικῶς, ἀπὸ εὐθείας τῆς οὐσίας. Τῆς τε καὶ ἐκὼς θαλάσσης] γείτονος. ἢ γὰρ πάσης. 3. Καὶ ῥήνειαν ἐλάων] μίαν τῶν Κυκλάδων ἢ ῥήνεια. Φωκίαις τε Μασσαλίαν] Φωκίαις, οἱ τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ Φωκίδος πόλεως. Φωκίαις, οἱ τῆς Ἰωνίας, ἀπὸ Φωκίας πόλεως. Ἰωνες οὗτοι οἱ Φωκίαις, καὶ πολεμήσαντες ὑπὸ Περσῶν, ἀφέντες τὴν Ἰωνίαν, ἔπλευσαν ἐπὶ τὴν

Ἄμφότεροι Duck. Ed. in quo verbo, si non est vitio operarum, later Palmerianum, ἀμφότεροι: quod paene praetulerim alteri, ἀμφότερα, in quo suppleas, ἐπὶ, in vtramque partem. Etsi vix habeant ἀμφότεροι, quo referantur, cum antea non sint nominati; sit ergo ἀμφότερα, ἐπ' ἀμφότερα, scil. τῆς Ἑλλάδος, versus Atticam et Lacedaemonem, superiora Graeciae et inferiora. BAVER.

[Μετὰ τὴν τῶν Κορίθιων] Addidi τῶν e Cassel. Post ἐπιμέλειαν, idem cod. habet: ἢ δὲ ἱστορία τῶν Ἰωνῶν δὴλη ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆ Ἡροδότου. n. L. I. 142. sq. In Aug. defunt Schol. ad n. 1. 2. vtrumque et 3.] G.

Πολυκράτης — ναυτικῶ ἰσχύων.] cf. L. III. 104. Πολυκράτης — ἰσχύσας τινὰ χρόνον ναυτικῶ, καὶ τῶν ἄλλων νήσων ἀρχαίς, καὶ τὴν ῥήνειαν ἐλάων, ἀνέθηκε τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Δηλίῳ. G.

ῥήνειαν] Apud Plut. in Nic. T. III. p. 340. est ῥήνεια. Herod. VI. 97. habet ῥήνεια. Difficile est, in tanta varietate aliquid certi pronunciare. ῥήνεια tamen frequentius occurrit. v. Wessl. ad l. c. Herod. et quos laudat. cf. quae habent Waff. et Duck. G.

Ἐλάων] Cf. ἀρελάων, forte pro ἀν ἐλάων. WASS. Nisi potius in libris, qui ἀνελάων habent, vltima syllaba vocis praecedentis temere repetita est. Infr. III. 104. de eadem re ῥήνειαν ἐλάων ῥήνειαν hic habent scripti et editi. Et sic Pausan. Messen. c. vlt. Sed varie scribitur, ῥήνεια, ῥήνεια, ῥήνεια et ῥήνεια. vid. Holsten. ad Steph. in ῥήνεια, et Cellar. II. Geogr. 14. In Homeri hymn. Apoll. v. 44. vulgo est ῥήνεια, quod ibi Barnes. edidit ῥήνεια: non scio quam bene. DVCK.

Ἀνέθηκε τῷ Ἀπόλλωνι] Vide Thucyd. I. 3. p. 207. HVDS: Φωκίαις] De Isthione Marg. Φωκίαις vid. quaedam in Anon. Stephani ad Schol. Φωκίαις hic habent omnes alii scripti et editi. Nec tamen minus rectum est Φωκίαις, quemadmo-

dum a Νίκαια, Νικαεύς et Νικαίεύς. v. Spanhem. Dissert. IV. de Praetant. et Vsu Numism. §. vlt. et ad Callimach. in Add. p. 755. vbi eosdem Asiaticos ab Herodoto aliisque Veteribus etiam Φωκίαις dictos scribit. De eo si nulla controuersia est, a Φωκείδης aequae recte fit Latinum Phocensis, ac pleraque aliagentilia Graeca in eis apud Latinos in ensis exeunt. Hoc tamen negant Viri magni, Scalig. ad Euseb. Chron. p. 317. Salmas. ad Solin. p. 66. aliique ad Iustin. XXXVII. 1. et XLIII. 3. Vellem Illustris Spanhemius indicasset loca veterum, vbi Asiatici Φωκίαις dicantur. Nam in Herodoto compluribus locis est Φωκίαις. vid. Lib. I. c. 152. 163. et seqq. In Eustathio autem ad Dionys. perieg. v. 70. variat scriptura, de quo ibi Hudf. et hic Steph. ad Schol. DVCK.

Κερχυραίους ἐνίκων] Haec de re Herodot. lib. I. HVDS. c. 166. et Iustin. XLIII. 5. DVCK.

Φωκίαις — Κερχυραίους ἐνίκων] Iustin. XLIII. 5. „Carthaginensium quoque exercitus, cum bellum, captis piscatorum nauibus, ortum esset, saepe fuerunt, pacemque visis dederunt.“ Intt. huius loci non immemores, addunt Herod. I, 166. G.

[Φωκίαις τε Μασσαλίαν] Eustathius in Dion. περιήγησι, v. 70. de conditoribus Massiliae Φωκίαις et Φωκίαν habet. Sed Bekelius, huius loci Dionys. ad quem Eustath. commentatur, memor, castigat confusionem inter Φωκίαις et Φωκίαις. Hi enim a Phocide, Achaiae regione, ducuntur, Φωκίαις vero, ἀπὸ τῆς Φωκίας, vrbe Ioniae. Melius distinguit Harpoc. in v. Μασσαλία, ad quem locum v. Maass. p. 237. — it. Salmas. Plin. Exerc. p. 94. Intt. ad Iustin. v. XLIII. 3. Scalig. ad Euseb. Chron. p. 81.] G.

[Ἰωνες οὗτοι —] Haec altera pars Scholii abest merito ab Aug. cod. Miscuit enim Scholiales omnia. Phocaci Iones

ιδ'. Δυνατώτατα γὰρ ταῦτα τῶν ναυτικῶν ἦν. Φαίνεται δὲ καὶ ταῦτα, πολλαῖς γενεαῖς ὑπερὰ γενόμενα τῶν Τρωϊκῶν, τρίτησι μὲν ^b ὀλίγαις χρόμασι, πεντηκοντόροις ^c δ' ἔτι καὶ πλοίοις μακροῖς ἐξυμμενα ἄλλοις ἐκείνα. ὀλίγον τε πρὸ τῶν Μηδικῶν καὶ ^d τῷ Δαρσίῳ Θανάτῳ, ὃς μετὰ Καμβύσῳ Περσῶν Ἰασιλευτῆ, τρίτῃσι περὶ τοῦ Σικελίαν τοῖς τυράννοις ἐς πλῆθος ἐγένετο, καὶ ^e Κερκυραίοις. ταῦτα γὰρ τελευταῖα πρὸ τῆς Ξερξῆ ^f στρατείας ναυτικὰ ἀξιόλογα ἐν τῇ Ἑλλάδι κατέτη. Λίγηται γὰρ καὶ Ἀθηναῖσι, καὶ ^g εἴ τινας ἄλλοι, βραχέα ἐπέκτητο, καὶ τῶν τὰ πολλὰ πεντηκοντόροις. ὅφρα τε, ἀφ' ἧς Ἀθηναῖς Θεμιστοκλῆς ^h ἐπέσειεν Λίγηταις πολεμῶντας, καὶ ἅμα τῷ βασιβύξῳ προσδοκίμῳ ἔστος, τὰς ναῦς πολεῖσθαι, αἰσπὲρ καὶ ἐναυμάχῃται· καὶ ⁱ αὐτὰ ἔπι εἶχον διὰ πάσις κατὰστράματα.

ιέ'. Τὸ μὲν ἐν ναυτικῇ τῶν Ἑλλήνων, τοιαῦτα ἦν, τὰ τε παλαιὰ, καὶ τὰ ὑστεροῖ ^b γιγνόμενα. ἰσχὺν δὲ περιεποιήσατο ὁμοῦς ἐν ἐλαχίστην οἱ προσχόντες αὐτοῖς, χρημάτων τε προσόδῳ, καὶ ἄλλαν ἀεχῆ. ἐπιπλοῖτες γὰρ, τὰς νῆσους κατὰστρέφοντο, καὶ μάλιστα ὅσοι ^c μὴ διαρκῆ εἶχον χίρα. κατὰ γῆν δὲ πόλεμος, ὅθεν τις καὶ δύναμις παρσγενετο, ἔδοξεν ζυνέσθην· ^d πάντες δὲ ἦσαν, ὅσοι καὶ ἐγένοντο, πρὸς ἐμῆς τῆς σφίλις ἐκείνοις· καὶ ἐκὸν μὲν ^e στρατείας πολὺ ἀπὸ τῆς ἐαυτῶν ἐπ' ἄλλαν κατὰστρεφῆ ἐν

^b Ὀμνη Ar. Gr. C. Dan. ^c Δέ τι Reg. Cass. ^d τῷ om. Gr. ^e Κερκυραίων Marg. Ald. Flor. Bas. probat Steph. sic quoque Dan. Κερκυραίων Reg. Mosqu. ^f Στρατιῶς C. Gr. Cl. Ar. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Dan. Aug. ^g Οἱ τινες Cass. Aug. ^h Ἐπίσει Cass. Aug. ⁱ αὐτὰ Cass. Aug. ^k Τυράννευ Cl. et Reg. γενόμενα Aug. ^l μὴ δεσφ Ar. C. Ald. Bas. occurrit vero in Ed. Flor. sicut et in vet. Const. teste Siebano; illudque in sua interpretatione agnovit Valla. Sunt tamen, qui particulam non addendam, sed potius βραχέα pro ἔπι proponendum censent. καὶ in Gr. defuerat, sed deinde inter versus adscriptum erat. Bas. cod. μὴ ἀεχῆ. In Mosqu. ἔπι εἶχον. ^m πάντες δὲ ὅσοι ἦσαν καὶ ἐγένοντο Marg. Ar. C. Gr. Ald. Flor. Bas. quod sic distinguendum putat Steph. πάντες δὲ ὅσοι ἦσαν, καὶ ἐγένοντο πρὸς ἐμῆς etc. Sic quoque Dan. πάντες γὰρ ἦσαν Cass. Aug. In Bas. cod. est ἦσαν ὅσοι. ⁿ Στρατιῶς ἐπ' ἄλλαν καταστρεφῆ ἀπὸ τῆς ἐαυτῶν πολὺ ἐκίσει Cl. et Cass. sed om. πολὺ. ita quoque Aug. Στρατιῶς Reg. et ex emendatione Gr.

in Italiani nauigantes, partim Veliam in Lucania, partim Messiliam in Gallia condiderunt. Illi Phocæi igitur non potuerunt Africanam petere, ibique urbem condere, quae Massylia, a Mallylis dicitur, quae non est Μασσαλία sed Μασύλλα, vel Μασύλα. Decepius fuit Schol. nomine Mallylorum, qui habitauerunt in Africa. v. Mausfac. Diss. crit. p. 401. in ed. Harpoer. Valef.] GOTTL.

Πολλὰς γενεαῖς] Maltis hominum aetate, Menschenalter. Fere ita apud Diodor. L. I. 24. Hercules dicitur floruisse γενεῇ πρότερον τῶν Τρωϊκῶν, vna hominum aetate ante bellum Troianum. v. de hac v. Perizon. Origg. Aegypt. c. XI. p. 176. Solet Diodorus γενεῶν XXX. annis aequare; nec longe abest ab hoc spatio Herodotus, II. 142. v. Wesel. ad utrumque locum et Diodori et Herodoti. G.

Πεντηκοντόροις] Nos: mit fünfzig Rudern. G. πλοίοις μακροῖς] Salmaf. Obseru. ad Ius Attic. et Rom. p. 725. legit μικροῖς. Aliter exponit Scheffer. II. de Re naual. 2. p. 85. ex cuius sententia locus non indiget emendatione. DV.

Μετὰ Καμβύσῳ — ἐβασιλευσε] Omittitur hic et apud alios Smerdis, Magus, rex septem mensium parum legitimus. Hinc in canone Ptolemaei non in regibus refertur. G.

Κερκυραίοις] Si Κερκυραίων scribere quis malit, non male fortasse arbitretur dictum a Thucydide forma eadem, qua Κορινθίων, Ἀργείων, aliaque multa dicit, subaudiens χάραξιν vel γῆν. STEPH.

Βραχέα, — καὶ τούτων τὰ πολλὰ πεντηκ.] Ex voc. ναυτικῆ intellige ναῦς, immo πλοῖα, quia neutra sequuntur. Nam et in βραχέα iam intelligendae sunt singulae naues, vt ex toto partes, quia notat, eos habuisse naues paruas; quanquam ναυτικῆ βραχέα hic esse possunt classes exiguae, numero quidem nauium, sed tamen et modo ac magnitudine; certe in πολλὰ intell. πλοῖα, singula nauigia; etiam si τούτων retuleris ad ναυτικὰ, vt sit, in his classibus, harum classium, pleraeque, scil. naues, rel. BAVER.

Ὅφρα τε ἀφ' ἧς] intell. ὅφρα δὲ εἶναι, dudum est, nempe retro ab illo primo initio, et proprius illis temporibus, quibus ista

scriberet Thuc. serum est, inquit i. e. non diu factum, propius a nostra aetate abest, sero post illas primas classes. B.

Θεμιστοκλῆς ἐπέσειεν] Vid. Plutarch. in vita Themistoclis. HVDS.

Ἀθηναῖς Θεμιστοκλῆς ἐπέσειεν] n. vt pecuniam, quae ex metallis Laureoticis redibat, triremibus aedificandis ad bellum Aegineticum, impenderent; quos reditus antea Athenienses intersese dispartiti erant. v. Herod. VII. 144. p. 569. et Valken. qui Polyacem. comode laudat, l. 30. 64. cf. Plut. Them. T. I. p. 446. Nep. Them. 2. qui haud dubie sua ex Herodoto sumserunt. G.

Κατὰστράματα] Vid. If. Voss. de Construct. Trirem. p. 722. Tom. XII. Antiq. Rom. Graec. DVCK.

Nos: Verdecke. G.

Αὐτὰ ὅπλα εἶχον διὰ πάσις κατὰστρε.] Pleonasmī speciem habet: haec naues non habebant per totam, scil. nauem, tabulata. Sed enim quis aliter efferret? BAVER.

Γιγνόμενα] Sic reposui ex Clar. pro γενόμενα. WASS.

[Οἱ προσχόντες] Deleui v. προσχ. τοῖς ὑπηκόοις, praecentibus codd. Cassel. et Aug. in quibus decaunt. Τῶν ὑπηκόων nulla facta erat mentio, nec, si facta esset, referri poterat προσχόντες ad h. v. Stephanus hoc pluribus verbis monuit, quam opus esset. G.

Μὴ διαρκῆ] Particulam μὴ habet Editio Florentina, sicut et Veteres Codices: in aliis autem Edit. non extat. Valla quidem certe agnoscat et ipse hanc negationem in sua interpretatione: quippe qui ita vertat: Et si praecipue, qui regione non omnia suppeditantem habebant. Vbi fortasse rectius dixisset, Non omnia ad victum necessaria suppeditantem. Est enim hic alioqui generalior quam per se sit vox Omnia: nisi quis διαρκῆ malit ita breuius et eius etymo proprius exponere, sufficientem victui, vel, ad victum. Aut (vt loquitur Linius) sufficientem alimentis. Est autem valde rationi consentaneum, quod hic scribitur; cum quo pulchre conuenit, quod ab Arriano ἐν Ἱερικῇ, pag. 191. meae editionis, legitur, his verbis: καὶ ὑπεκρίνατο αὐτοῖς καὶ συνάχθεσθαι, ὡς δὲ ἀπορίαν

14. Hae enim classēs caeterarum omnium potentissimae fuerunt. Veruntamen hae quoque *classes*, quae multis post Troiana tempora saeculis exstiterunt, paucis quidem triremibus vsae, nauibus vero quinquaginta remigum, et nauigiis longis adhuc instructae videntur fuisse, quemadmodum *erant et illae priscae*. Pauloque ante Medicum bellum, et Darii mortem, qui post Cambysem regnum Persarum obtinuit, magna triremium copia fuit et tyrannis in Sicilia, et Corcyraeis. Hae namque postremae ante Xerxis expeditionem classes memoratu dignae in Graecia exstiterunt. Aeginetae enim, et Athenienses, et si qui alii fuerunt, exiguas habuerunt *classis*, atque harum magna pars erat nauium quinquaginta remigum. Atque adeo sero *eis habuerunt*, ex quo videlicet Themistocles Atheniensibus, cum Aeginetis bellum gerentibus, simul etiam imminentem barbari aduentum expectantibus, persuasit, vt naues facerent, quibus etiam in nauali proelio sunt vsi, quae ne ipsae quidem adhuc omnino constratae ac testae erant.

15. Classes igitur Graecorum, et peruetustae, et recentiores, tales fuerunt. Qui tamen illis operam dederunt, ingentem potentiam sibi compararunt, tam ipso pecuniarum reditu, quam imperio, quod in alios exercebant. Nam infesta classe nauigantes, insulas subigebant, et illi praecipue, qui agrum non satis amplum, nec omnibus alendis sufficientem habebant. Terra vero bellum (vnde aliquid potentiae ad aliquem accesserit) nullum conflatum est. Sed et quaecumque fuerunt, haec omnia contra suos quique finitimos gesserunt. Nam Graeci in regiones, a suis *finibus* valde remotas, aliorum

Ἄφρικόν, τὴν πάροις Κερκυδόνα καλεμένην. καὶ δὲ ταῖς οἰκισμέναις αἰ πλησίον ἐναντιῶντο. ἢ δὲ Μασσαλία, πόλις ἐστὶ τῆς Ἀφρικῆς. Πεντηκοντέριος δ' ἐστὶ πεντηκόντορος ἐστὶ ναῦς, ὑπὸ πεντήκοντα ἑρροσομένη. Ἐξηγούμενη ἡγομασμένη. Ὅσπερ ἐκείνη τὰ παλαιά. Τοῖς τυράννοις Γέρονι καὶ Ἰέρωνι. Προσδοκίμω ὄντος] διὰ τὴν ἐν Μαγαθῶνι μάχην. Ἐναυμάχησαν] ἐν Σαλαμῖνι δηλοῦντι. Οἱ προσχόντες] οἱ προσχόντες τοῖς ναυτικοῖς. Ὅσοι μὴ διαρκῆ] οἱ κατασφερόμενοι τὴν ἄλλοτριαν, ἔτσι μὴ διαρκῆ χώραν ἔχοντες, ἐπέπλευσεν πρὸς τὰς πορθούμενας νῆσους. Ὅσοι καὶ ἐγένοντο] πόλεμοι δηλοῦντι. Καὶ ἐκδήμους στρατίας] τὸ ἐξῆς, καὶ στρατίας ἐκδήμους πολλὰ ἐν ἐξῆσιν. Οὐκ ἐξήσαν οἱ Ἕλληνες] ἐκ ἐξίοντες ἐποίησαν.

λατρεῦσαι τε καὶ πολεμῆσαι καὶ παρασπονδῆσαι. Τὸ γὰρ λυπρόγεον, ἔστι καὶ πεινχρὸν ὑμῶν εἰς ταῦτα ἀναγκάζει. δάσω δ' ἔγωγε πονομῆσι φίλοις γῆν ἀγαθὴν, καὶ ἐν ἀφθονοῖς συνοικῶ. Sunt tamen, qui particulam non addendam, sed potius ἔτσι pro ὄσοι reponendum censeant: vt dicat Thucydides, *illos, qui rei nauali operam dabant*, vel, *ad rem naualem animum adiecerant, eas potissimum insulas felicitas esse subigere, quae haberent χάραν διαρκῆ*, id est, *agrum vberem, vel feracem*. Qui sentius rationi est et ipse contentioneus: sed praeterquam quod nullius exemplaris auctoritate nititur haec lectio, non dubito, quin hic scriptor, agrum vberem significare volens, alio vsurus fuerit vocabulo, et χάραν εὐγεναν, aut εὐφορον potius dicturus in hac significatione, quam διαρκῆ. STEPH.

Μὴ διαρκῆ εἶχον χάραν] Negationem non abesse posse docet consilium nauigantium: quod sibi deesset, ad cultum vitae; hoc insulis subigendis sibi parare studebant. Διαρκῆς fere idem ac ἀθάνατος. Sic infra vocat Athenas urbem ἀθάνατοισιν καὶ ἐς πόλεμον καὶ ἐς εἰρήνην. (L. II, 36.) GOTTL.

[Ὅσοι μὴ διαρκῆ] Induxi verba post διαρκῆ: ἢ οἱ κατασφερόμενοι, ἢ οἱ κατασφερόμενοι, quae absunt recte a Cassel. Rostg et August. Sunt enim sine sensu. Abreschius emendabat ea sic: ἢ οἱ κατασφερόμενοι, ἢ οἱ κατασφερόμενοι: sine auctor Scholii, sine alius criticus ipsi subiecisse videntur: οἱ κατασφερόμενοι τὴν ἄλλοτριαν, ἔτσι — Sed dura et contorta est correctio, quae ipsa tamen nullum probabilem reddidit sentum.] G.

[Νῆσους] Rostg. πόλεις.] G.
Ὅσοι καὶ ἐγένοντο] Quum videri possint πλεονάζειν haec verba, ὄσοι καὶ ἐγένοντο, (satis enim erat dicere, πάντες δὲ ἦσαν

πρὸς τὰς ἐμάρας τὰς σφ. ἐμάροις) multo certe iustius pleonasmum seu perissologiam esse diceremus in lectione margini adscripta, si quidem haec, ἦσαν καὶ ἐγένοντο, cumquam per synonymiam posita, ferri eodem conferemus: sed non dubito, quin potius ita interpungendus sit hic locus, πάντες δὲ ὄσοι ἦσαν, καὶ ἐγένοντο πρὸς ἡμέρας τὰς σφ. ἐμάροις. Verum quid hic particula καὶ agere dicitur? eam certe abesse fatius fuerit; quamuis enim multis otiosam in locis esse videamus (quod παρέλκειν vocant) non tamen in huiusmodi. Illa autem expuncta legeretur, πάντες δὲ ὄσοι ἦσαν, ἐγένοντο πρὸς ἡμ. τὰς σφ. ἐμάροις, quum tamen dici itidem possit, satis fuisse ita loqui, πάντες δὲ ἐγένοντο πρὸς ἡμ. etc. Atque (vt verum fatear) alteram lectionem potius *Thucydideam* esse crediderim. Caeterum horum verborum, πρὸς ἡμέρας τὰς σφ. ἐμάροις, itidemque istorum, πρὸς 42. οἱ μὴ ἐστὶ πρὸς περιούσιος τὰς αὐτῶν ἐμάροις, meminisse te oportebit, vbi tibi istud loquendi genus occurrit, κατὰ τὰ ἔμορρα, de bellis videlicet, quae certis de causis inter τὰς ἐμάρας esse consueverunt. STEPH.

Πάντες δὲ ἦσαν — ἐμάροις] Sed omnia, quoties etiam fuerunt bella, finitimi populi inter se gesserunt. Difficultas, quam hic videre sibi vitas ad Stephanus, nulla est, vt etiam monet Abresch. Dil. p. 18. τὸ καὶ respondet fere latinorum tandem. G.

Ὅσοι καὶ ἐγένοντο] Καὶ est h. l. quidem vere vel, forte: si qua tamen bella essent, wenn ja etwa einige waren. Abresch. accipit καὶ pro tandem, recte. v. et ad 4, 48, 2. BAVER.

Ἐκδήμους στρατίας] Sc. ἐς. In Aug. supercriptum est: ὄσον ἐκδήμους. G.

ἔξήκεσαν οἱ Ἕλληνας. ἔ γάρ ὁ ξυνεθήκεσαν πρὸς τὰς ῥ μεγάλας πόλεις ἃ αἱ ὑπήκοοι, ἔ δ' αὐτοὶ ἀπὸ τῆς ἰσῆς κοινὰς ἑστρατείας ἐποιοῦντο, κατ' ἀλλήλους δὲ μᾶλλον ὡς ἕκαστοι οἱ ἀσυγγεῖτονες ἐπολέμουν. μάλιστα δὲ ἐς τὸν πάλαι ποτὲ γενόμενον πόλεμον Χαλκιδέων καὶ Ἐρετριέων, καὶ τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ἔς ζυμμαχίαν ἑκατέρων διέση.

15. ἔ Ἐπεγγύνητο δὲ ἄλλοις τε ἄλλοθι κολύματα μὴ * αὐξηθῆναι. ἔ καὶ Ἰωσι, ἔ προχωρησάντων ἐπὶ μέγα τῶν πραγμάτων, Κύρος καὶ ἡ ἃ Περσικὴ βασιλεία, Κροῖσον καθελεύσα, καὶ ὅσα ἐντὸς Ἄλυος ποταμοῦ πρὸς θάλασσαν, ἐπεστράτευσε, καὶ τὰς ἐν τῇ ἡπείρῳ πόλεις ἐδάλωσε. Δαρξείος ἃ τε ὑπερον, τῷ Φωνίων ναυτικῶ κρατῶν, καὶ τὰς ἡσῆς.

13. Τύραννοι δὲ ὅσοι ἦσαν ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς πόλεσι, τὸ ἐφ' ἑαυτῶν μόνον ἔ προοράμενοι, ἔς τε τὸ σῆμα καὶ ἐς τὸν ἴδιον οἶκον αὖξεν, δι' ἀσφαλείας ἃ ὅσον ἠδύναντο, μάλιστα τὰς πόλεις ἄκην.

ο ξυνεθήκεσαν Cass. Aug. ρ Μεγάλας Marg. q Ai deest Ar. C. Gr. Cl. Ald. Flor. Basf. etiam Cass. Dan. Aug. r οὐδ' αὐτὸι αὐτοὶ Cass. et in marg. Reg. Aug. Sed Basf. οὐδ' αὐτοὶ. In Mosqu. οὐδ' αὐτοὶ in marg. γρ. ἐδ' αὐ αὐτοῖς. s Ἐστρατείας Ar. C. Suid. Alh. Ἐστρατείας Reg. Dan. Mosqu. κοινὰς aberat a Gr. deinde inter versus adscriptum post στρατείας. t Eis Gr. u Ἐπειγνέτω C. Gr. Cl. Ar. Mosqu. et Reg. Ἐπειγνέτω Cass. Aug. Marg. Mosqu. γρ. ἐπιγίνετο. x τῷ μὴ αὐξηθῆναι Marg. Ald. Flor. Basf. κολύματα μὴ αὐξηθῆναι Cam. et Schol. et Cassi. τὸ αὐξηθῆναι. Reg. y Post Ἰωσι non distinguit Vallae, cui adferent Sterb. utpote ad Ionum res id referens, quod ad res Persicas refert Schol. In Vasc. verba καὶ Ἰωσι ponuntur inter πραγμάτων et Κύρος. z Προχωρησάντων Cl. ex emend. καὶ Ἰωσι προχωρησάντων ε. μ. τ. πραγμάτων. Κύρος γὰρ καὶ ἡ Περσ. Cam. Basf. etiam Κύρος γὰρ ἢ ex emendatione. a Περσικῆ ἡσῆς Cl. et Cass. Aug. Mox Vasc. ἐπεστράτευσε habet post καθέλυσαν, non post δάλωσαν. b δι' Gr. et paullo post Cassi. τῶν τυραννῶν το Aug. Basf. c Sic distinguendum censet Sterb. προοράμενοι ἔς τε τὸ σῆμα, καὶ etc. d ἐς τὸν ἴδιον. Basf. d Interpunctionem post ἠδύναντο delendam, et post μάλιστα ponendam, suadent Sterb. et As. Portus. Ἐξήκεσαν Cass. Gr. Aug. Mosqu.

[Καὶ στρατείας] Cassel. εἰς στρατείας ἐκδήμους.] G.

[Ὅτι ἐξήκεσαν ἐποιοῦν] Resoluit duritiam Scholiastes. Pro ἐποιοῦν, rectius est, ut iam monuit Stephanus, ἐποιοῦντο. Dicunt enim Graeci pro στρατεύειν, στρατεῖαν ποιεῖσθαι, ut in aliis. In Aug. desinit Schol. a verbis ὅσοι καὶ ἐξήκεσαν — ad καὶ Ἐρετριέων. GOTTL.

[Ἀνυπήκοοι ἔσαν] In Reg. legitur: ὑπήκοοι ἔσαν, ἔδδ ὑπήκοοι vitiose; in Cass. ὑπήκοοι ἔσαν, quae lectio fauet vulgatae; et indicare videtur, propter τὸ ἔσαν, Scholii auctorem non habuisse articulum in suo libro. G.

Πόλεις αἱ ὑπήκοοι] Neque subiectae civitates maioribus se coniungebant. Reiskius male in Dil. Abresch. p. 21. πόλεις αἱ ἐδέεσθαι, ἔσαν ἀνυπήκοοι, et Schol. hanc emendationem confirmare putat. Sed haec lectio apud Scholiasten in quibusdam codd. variat. v. not. ad Schol. Credibile est, Scholiasten legisse ἀνυπήκοοι, ut apparet ex οὐ γὰρ ὑπήκοον, quae lectio orta est ex articulo αἱ sed si ἀνυπήκοοι esset a Thucydide, articulus αἱ praemissus esset, qui hic non videtur abesse posse, ut Stephanus quoque monet. (Adnot. ad Schol. p. 594.) Vulgata certe rei ipsi conuenientior esse videtur. G. [ὑπήκοοι] Si vera lectio, iungenda est τῷ ξυνεθήκεσαν ζυμεις, ὑπήκοοι, i. e. ὡς ὑπήκ. vel ὡς εἶναι ὑπ. quasi ὑπήκως, obedienter, promte, obnoxie; non adiungebant se illis pariter, ut iis adessent ad bellum vna gerendum. Nam alioqui non minus articulus αἱ praemitti debebat. ἔδδ est pro οὐδ' nec per se communiter bella parabant. BAYER.

κοινὰς στρατείας] Suidas in ἀπὸ τῆς ἰσῆς cum Edd. WASS. Suidas Kusteri ibi habet στρατείας, vet. Edd. στρατείας, pro quo tamen Portus quoque malebat στρατείας. DVGK. [ἀπὸ τῆς ἰσῆς] Deleui, admonitū Stephani, μετ' ἰσότητος μὴ γινόμενοι et κοινὰς, et coniunxit λέπει τὸ συντ. cum Scholii capite ἀπὸ τ. ἰσ. Deinde verba: οἶον ἀπὸ — τὸ φθάνον male in superioribus adposita, ad πολλὸ ἕκ ἐξήκεσαν, huc repositi, quo pertinent; ut patet e Suida, qui in verbis: ἀπὸ τῆς ἰσῆς, h. l. Thucyd. laudauit, adiuncta h. v. explicatione. Sic bene ordinauit Abresch. in Dil. p. 21. quem secutus sum. Cod. Reg. et Cassel. ad v. ἀπὸ τῆς ἰσῆς, habent ἀπὸ τῆς ἰσῆς συντελείας. Sed in Cassel. desunt: κατ' ἰσότητα μὴ γινόμενοι. Ceterum non audiendus est Kusterus, qui ad Suidae l. c. τὸ φθάνον suspectum habet, quod idem est ac ἐπιβάλλον. v. Schol. ad c. 99. vbi τὸ ἰκνύμενον ἐνάλωμα illustratur per τὸ φθάνον et ἐπιβάλλον. Sic apud Lucam c. 15, 12. δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς κληρονομίας.] G.

vos suspectum habet, quod idem est ac ἐπιβάλλον. v. Schol. ad c. 99. vbi τὸ ἰκνύμενον ἐνάλωμα illustratur per τὸ φθάνον et ἐπιβάλλον. Sic apud Lucam c. 15, 12. δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς κληρονομίας.] G.

[Ὅς ἕκαστοι] Sc. ἔτυχον ὄντες. G. Πόλεμον Χαλκιδέων καὶ Ἐρετριέων.] Vt Herodot. L. V. p. 427. est auctor, Milesii Eretrienfibus opem tulerant in bello contra Chalcidenses, quum Samii contra Eretrientes atque Milesios Chalcidensibus opem tulissent. Hoc bellum ortum est super Lelanto fertilissimo campo, aquis calidis, quae fcuturiebant in eo, insigni, v. Spanh. ad Callim. h. in Del. v. 289, p. 569, it. Valken. ad Herod. l. c. et quos citat. G. [Γενόμενον πόλεμον Χαλκιδέων —] Hoc caput praefixi Scholio pro ἐπολέμουν, ut iam coniecit Stephanus. Res certa est e Strabone, qui L. X. p. 688. inter Eretriam atque Chalcidem, Euboeae ciuitates, ortam de Lelanto campo concertationem dicit, incolasque pactos esse de modo certaminis. In Cassel. cod. ponitur hoc Scholion post verba: Ἐρετριέων ἐμάχοντο.] G.

τὸ ἄλλο — διέση] Reliqui Graeci in partis utriusque auxiliium discessere. G. [Διεσπάσθη] Schol. mentem Thuc. non affectus est, ut monuerit iam Steph. et Grammius, item Valken. ad Herod. V. p. 427. Sensus est: reliqua Graecia (τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν) διέση, i. e. ἐμερίεθη, i. e. ut pars Eretrienfibus, pars Chalcidensibus faueret. Falsa sunt igitur illa: ὅτι μόνον — ἐμάχοντο. G.

Κολύματα μὴ αὐξηθῆναι. καὶ] Scholiastes eam sequitur interpunctionem, quam habes hic, πραγμάτων intelligens τῶν Περσικῶν: at Vallae non distinguit post Ἰωσι, utpote ad Ionum res id referens, quod Schol. ad res Persarum refert. Ego, quamuis Scholiastem sequutus sim, Vallae tamen interpunctionem multo magis mihi placere, et melius cum praecedentibus videri cohaerere fateor. Perinde ac si ita dixisset Thucydides: ἐπειγνέτω δὲ καὶ ἄλλοις μὲν ἄλλοθι κολύματα τῷ μὴ αὐξηθῆναι, ἕκ ἕκαστα δὲ τοῖς Ἰωσιν, οἷς ἦδη ἐπὶ μέγα αὐξηθεῖσι Κύρος ἐπεστράτευσε. Vel, οἷς μεγάλην ἦδη αὐξῆσιν ἐληφότων τῶν πραγμάτων. Sic autem hic accipit πράγματα Thucydides, ut quum dicit, ὅτι ἐν ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων τὰ πράγματα ἐγένετο.

subigendorum causa nullas expeditiones *tunc* faciebant. Graeci enim non adiungebant se maximis quibusque ciuitatibus, quasi illarum imperio parerent, neque etiam idem ex aequo communes expeditiones faciebant: sed singuli *populi* vicini, potius per se, *solique* bellum gerebant. Praecipue vero in illo peruetusto bello, quod inter Chalcidenses et Eretrienfes gestum fuit, reliqui quoque Graeci sese diuiserunt, vt vtrisque auxilium ferrent.

16. Mox vero et aliis aliunde contigerunt impedimenta, ne crescerent, et Ionibus (cum res Persarum magna incrementa cepissent) Cyrus, regnumque Persicum, Croeso profligato, omnibusque, quae erant cis Halym fluium ad mare vsque, subactis, bellum intulit, et vrbes, quae in continente erant, in seruitutem redegit. Postea vero Darius, Phoenicum classe victor, insulas etiam *in suam potestatem* redegit.

17. Tyranni vero, quotquot in Graecis vrbibus erant, suis tantum rebus prospicientes, vt et corpus tuerentur, et suam familiam amplificarent, quam tutissime poterant, vrbes incolebant, nullum-

Οὐ γὰρ ξυνεσκήσαν] αἱ ἐλάττω πόλεις ἢ συνεμάχην ταῖς μεγάλας, ἀνυπήκοοι ἔσαν. ἢ γὰρ ἐπήκουσιν. [Ἀπὸ τῆς ἴσως] λείπει τὸ συντελείας, οἷον ἀπὸ τῆς ἰδίας ἑκάστος τὸ φθάνον. κατ' ἰσότητι μὴ γινόμενοι. Γενόμενον πόλεμον Χαλκιδέων καὶ Ἐρετριέων] ἐπολέμουν ἄσπιτοι πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς Ληλαντίης πεδίου. Ἐκατέρων] τῶν Χαλκιδέων καὶ Ἐρετριέων. Διέτη] διεσπάρθη, ἀνεχώρησεν, ἢ συνεμάχθη. ἢ γὰρ λέγει, ὅτι ἡμερῶσιν, ἀλλὰ μόνον Χαλκιδεῖς μόνον Ἐρετριέων ἐμάχοντο. Καλύματα μὴ ἀξήθηναι] λείπει τὸ τῆς. Ἐπὶ μέγαν τῶν πραγμάτων] τῶν Περσικῶν. τὸ ἐξῆς, καὶ Ἰωσι Κύρος ἐπεσράτευσε, Κροῖσον καθελὼν] καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ τὰς νήσους] ἐδάλωσε δηλονότι. Ἐς τε τὸ σῶμα] ἔς τε τὸ φυλάσσειν τὸ ἴδιον σῶμα. Μάλιστα τὰς πόλεις] τὸ μάλιστα ἀντὶ τῆς

Possit tamen etiam, seruata hypodijastole post Ἰωσι, seruari hic sensus: vt dicamus, Ἰωσι Κύρος ἐπεσράτευσε, προχωρησάντων [αὐτοῖς] ἐπὶ μέγα etc. Alioqui expuncta inde hypostigme dicendum erit, Ἰωσι προχωρησάντων τῶν πραγμάτων Κύρος [αὐτοῖς] ἐπεσράτευσε. Sed operae pretium est considerare, quam variis modis deprauatus fuerit in vulg. edit. hic locus, vt, qui in eas incidet, non decipiatur. In Ald. et Florentina legitur, καλύματα τῆ μὴ ἀξήθηναι, καὶ Ἰωσι. προχωρησάντων ἐπὶ μέγα τῶν πραγμάτων Κύρος, etc. posita videlicet signe post Ἰωσι. In Germanica vero habetur, καλύματα τῆ μὴ ἀξήθηναι καὶ Ἰωσι, προχωρησάντων ἐπὶ μέγα τῶν πραγμάτων. Κύρος, etc. collocata ante Κύρος signe. At in Parisiensis quadam hae duae voces καὶ Ἰωσι traiectae sunt; ita enim in ea legitur, καλύματα τῆ μὴ ἀξήθηναι. προχωρησάντων ἐπὶ μέγα τῶν πραγμάτων, καὶ Ἰωσι Κύρος καὶ ἡ Περσ. etc. Annotatam praeterea inuenio ex quodam vet. cod. hanc lectionem, καὶ Ἰωσι προχωρησάντων ἐπὶ μέγα τῶν πραγμάτων. Κύρος γὰρ καὶ ἡ Περσ. etc. Sed suspecta mihi est eius hoc in loco fides. Ac de his quidem satis. Quod autem attinet ad articulum τῆ, qui in aliis editionibus post καλύματα positus est, eum partim ex aliquot veterum codicum, partim ex Scholiastae auctoritate praetermisimus: qui deesse illum dicit, intelligens nimirum esse subaudiendum. Quod mihi sit verisimile, quia et alibi Thucydides eandem dat verbalibus constructionem, quam et ipsis verbis; vt igitur diceretur ἐκάστους μὴ ἀξήθηναι, ita dixit καλύματα μὴ ἀξήθηναι. Sed et de hoc obiter admonebo, quod Scholiastes omittere non debuit, nimirum sicut λείπει articulus τῆ, ita vicissim παρέλκει negatiuam μὴ: sicut et supra, in quendam locum pag. 6. eam Ἀττικῶς παρέλκει obferuauit. STEPH. Camer. quoque τῆ deesse existimat per ellipsin. DVCK.

Καλύματα μὴ ἀξήθ.] scil. ὥστε μὴ ἀξ. male Schol. λείπει τὸ τοῦ. recte ille, si μὴ ablit; nunc nihil agit. BAVER. Καὶ Ἰωσι] Referendus mihi videtur hic darius ad ἐπεσράτευσε, vt Scholiastes vult, et verba προχωρησάντων — τῶν πραγμάτων ad Ionibus, non ad Peras, supplendumque, αὐτοῖς. Ionibus quidem, quorum res magna incrementa ceperant,

Cyrus — bellum intulit — hoc idem est ac si dixisset: bello inferendo Ioncs coërcuit, ne maior eorum potentia fieret. Abreschius vero in Addend. ad Aeschyl. p. 647. putat, Ἰωσι pendere ab ἐπερίγνετο καλύματα, atque punctum ante Ἰωσι delet, et προχωρησάντων — τῶν πραγμάτων quoque ad Ioncs refert. Probat Abreschius hanc mutatam interpunctionem in Diluc. p. 21. et aliis exemplis firmare studet. Mihi quidem interpunctio vulgata, quae simplicior videtur, magis placuit, quam Abreschiana; itaque eam retinui. Ceterum in Aug ced. τῶ προχωρησάντων superscriptum: sc. τῶν Περσῶν. GOTTL.

Καὶ Ἰωσι] .i. e. nominatim, maxime, imprimis; vt Eph. 6, 18. 19. precamini pro omnibus, et pro me, .i. e. maxime pro me. BAVER.

Ἐδάλωσε] At c. 18. δουλωσόμενος ἦλθε' promiscuus ergo in hoc Medii et Aethiui vsus. B.

[Ἐδάλωσε δηλονότι; In Rostg. et Aug. est ἐδάλωσεν ἀπὸ καινῆ. Λέγει δὲ Χίων (I. Χίου) καὶ Σάμον.] G.

Τύραννοι δὲ ἔσαν] — Abreschius ordinem hunc facit, vt verba: οἱ γὰρ ἐν Σικ. ἔ. πλ. ἔχ. δυνάμεις, statim sequantur v. ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς πόλεσι, eaque vnics includit. Τύραννοι — ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς πολ. (οἱ γὰρ ἐν Σικ. ἐπὶ πλ. ἔχ. δυνάμεις) τὸ ἑαυτῶν μόνον etc. Scholiastae tamen ratio simplicior est, vt vel aliquid suppleatur: „Sed mihi non est sermo de Siculis tyrannis. Hi enim — vel sumatur γὰρ pro δέ. G.

τὸ ἐφ' ἑαυτῶν] .i. e. τὸ κατ' ἑαυτῆς. Hesych. enim explicat τὸ ἐφ' ἑαυτῆ, κατ' ἑαυτόν. Reisk. in anim. p. 6. malit: τῶ ἐφ' ἑαυτῶν, .i. e. nulli alii rei prospicientes, quam suae tantum aetatis (breui) spatio, tam in rebus ad corpus pertinentibus, quam in potentia suae domus modis omnibus, quibus possent, beneficio facis, augenda. G.

Ἄξεν] Quomodo cum verbo ἄξεν non minus τὸ σῶμα, quam τὸν ἴδιον οἶκον, iungere possumus? Hoc ne faciendum sit, non post προσάμενοι, sed post σῶμα interpungo: et aliquid praeterea de hoc loco in meis annotationibus in Scholiastem vidē. STEPH.

Ἐς τε τὸ σῶμα — ἄξεν] .i. e. ἔς τε τὸ ἀσφαλίζειν ἔσον

ἐπράχθη τε ἄπ' αὐτῶν ἔργον ἀξιόλογον, εἰ μὴ εἴ τι πρὸς περιόικους τὸς αὐτῶν ἐκάσαις. οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ ἐπὶ πλείστον ἐχώρησαν δυνάμειος. ἔτω παλαιχόθεν ἡ Ἑλλάς ἐπὶ πολὺν χρόνον κατείχετο, μήτε κοινῆ ἢ φανερῶν μηδὲν κατεργάζεσθαι, κατὰ πόλεις τε ἰστομοτέρα εἶναι.

ἢ. Ἐπειδὴ δὲ οἱ τε Ἀθηναίων τύραννοι καὶ οἱ ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἑπιτολὴ καὶ πρὶν τυραννευθείσης οἱ πλείστοι καὶ τελευταῖοι, πλὴν τῶν ἐν Σικελίᾳ, ὑπὸ Λακεδαιμονίων κατελύθησαν (ἢ γὰρ Λακεδαιμῶν μετὰ τὴν κλίτιν τῶν νῦν ἐνοικάντων αὐτῆν Δωριέων, ἐπὶ πλείστον ἂν ἴσμεν χρόνον τασιασασα, ὅμως ἐκ παλαιότητος καὶ εὐνομήθη, καὶ αἰεὶ ἀτυράννευτος ἦν. ἔτι γὰρ ἐστὶ μάλιστα τετρακόσια

ε ὄντων δὲ αὐτῶν ἔργον *Cam. Cass. et Aug. Idemque Cass. Inpράχθη δέ.* f εἰ μὴ τι *Marg. Gr. Cl. et Reg.* g τὸς αὐτῶν *Cl. Gr. Ar. C. Reg. Cass. Aug.* b φανερῶν ἔργων *Cl. et Cass. Aug.* i ἄτιμότερα *Marg. Ar. C. improbat Steph.* ἄτιμότερα etiam *Dan.* a prima manu, recentior refinxerat in ἀτομοτέρα. *Mosqu. in marg. γρ. ἀτομοτέρα.* h Ἐπειδὴ τε *Ar. C. et Dan. in Bas. cod. paullo post: εἰ τῆς Ἑλλάδος.* l Ἐπὶ πολὺ *C. et Gr. Mox Reg. in τῇ Σικελίᾳ, et Dan. ὑπὸ τῶν Λακεδ.* m κλίτιν *C. et al. Cod. vett. teste Stephano, cui non placet. Vallam etiam sic legisse ei eius interpretatione conicit A. Porius. Κλίτιν Cl. Gr. Ar. et Reg. Cass. Vase. in Gr. emendatum est κλίτιν. Aug. Mosqu. et Marg. Ald. Vin. κλίτιν.* n Ἐν αὐτῇ *Hermog. c. 14.* o Παλαιότητος *Hermogen. c. 14.* Παλαιότητος *Marg. Ar. C. Gr. Cl. Cass. et Dan. Aug. Bas.*

ἡδύνατο μάλιστα τὸ σῶμα, καὶ ἐς τὸ αὔξειν τὸν ἴδιον οἶκον. Sic Abresch. Dil. p. 26. qui hunc usum τῆ ἐς illustrat c. 136. h. l. ἐναντιωθῆναι ἐς τὸ σῶμα σῴζεσθαι. Reiskius in Dilucid. Abresch. p. 27. legit: ἐς τε τὸ δι' ἀσφαλείας τὸ σῶμα ἔχειν, καὶ ἐς τὸ τὸν ἴδιον οἶκον αὔξειν ὅσον ἡδύνατο μάλιστα, τὰς πόλεις ἄσφαι. Sed haec magis est explicatio, quam lectio, quae probabilis vlla ex parte haberi possit. GOTTL.

Ἔς τε τὸ σῶμα] simpliciter est pro, περι τὸ σ. qua corpus; alterum, ἐς, ἐς τὸ — αὔξειν, consilium notat. Antanaclasis Figura est. BAVER.

Δι' ἀσφαλείας] i. e. ἐν ἀσφαλείᾳ, μετ' ἀσφαλείας, ἀσφαλῶς. Ita Graeci, διὰ τιμῆς ἄγειν, διὰ χειρῶν ἔχειν, δι' ἐργῆς ἔχειν, et alia. BAVER.

Μάλιστα] Minime separari debet μάλιστα ab ὅσον: quum alii cessentur loci, Thucydideum esse ita loqui, ὅσον ἡδύνατο μάλιστα. Expungenda igitur quae post ἡδύνατο est interpunctio. STEPH. Habet *Suidas* in μάλιστα, Schol. secutus. *Hesych. σφόδρα, πάνυ.* WASS.

[τὸ μάλιστα —] Stephanus concedit quidem τὸ μάλιστα et alias exponi δι' ἀκριβείας, sed vbi de numero agatur. In cod. Bas. legitur: εἰωθεν ἐκλυμβαίνεῖν ὁ θεὸς. ὑπερβατῶν δέ. In Aug. omissa sunt verba, quae post θεοκνδ. sequuntur. Schol. ad verba ἐς τε τὸ σῶμα in eodem cod. abest.] G.

[τὸ δὲ ὑπερβατῶν — τὰς] In Cass. leg. τὸ δὲ ὑπερβατῶν οὕτως, τέρωνοι τὰς.] G.

Ἐἰ μὴ εἴ τι etc.] Idem omnino sensus est lectionis margini adscriptae, non repetita particula εἰ, sicut in altera. Verum horum πρὸς περιόικους bellorum an aliquod ἀξιόλογον fuisse ἔργον dicemus? Hanc *Thucydidis* mentem fuisse non puto: sed non secus accipiendum hunc locum, quam si scripserit, ἀλλὰ μόνον ἐπράχθη τι πρὸς περιόικους τὸς αὐτῶν ἐκάσαις. vt per τι intelligamus res aliquas gestas esse, non memorabiles illas quidem, sed qualescunque. *Valla* tamen hoc animaduertisse non videtur: quippe qui verterit: *A quibus nullum opus memoria dignum actum est, nisi aliquod aduersus suos quibusque vicinis.* Videndum autem (nam et de hoc obiter monebo) an ἔργον ἀξιόλογον ex *Cap. XIV.* exponere debeamus ἔργον τε καὶ δυνάμει περιγίνετο. Ego certe sub appellatione illa istud quidem, sed cum aliis multis, comprehendi existimo. Caeterum obseruandum simul est in horum locorum collatione, eum, postquam hic dixit, nullum, vnde aliquid potentiae accesserit, excitatum esse bellum, addere, sed a singulis aduersus sibi finitimos tantum gesta fuisse: tanquam haec ex illo bellorum genere non sint, eorum inquam, ex quibus aliquid potentiae acquiritur: atque hoc pro iis facere, quae de al-

tero loco dixi, vt eodem modo nullum ἀξιόλογον ἔργον bellis aduersus τὸς περιόικους gestis velle tribuere dicamus. STEPH. Quidam MSS. εἰ μὴ τι, minus eleganter. WASS.

Ἐἰ μὴ εἴ τι.] i. e. εἰ, τι. Exempla huius vsus collegit Abresch. Diluc. p. 27. G.

Ἐἰ μὴ εἴ τι.] εἰ μὴ est pro πλὴν, ἀλλὰ, ἐκτός, praeterquam, extra quam; vt *Gal. 1, 7.* quod (Euangelium) non est aliud; nisi quidam turbant vos, i. e. sed tantum, praeterquam quod, rel. BAVER.

Οἱ γὰρ —] Non loquor de Siculis; qui enim in Sicilia fuerunt — v. Schol. G.

[τὸ γὰρ ἀντὶ τῶ δέ] Hoc rarum et inauditum habet, τὸ γὰρ esse δέ frequentius δὲ pro γὰρ poni. τὸ γὰρ respicere potius ad ea, quae cogitata sint a Thucydide, non autem scripta. Probabilis h. l. videtur haec ratio; quam ex h. l. Schol. laudat Beck. V. Cel. ad Aristoph. Aues v. 97. p. 12. et quos citat. Sed non semper valet, vt, vbi γὰρ sit, omissum sit aliquod, quod contra Clarkium ad Homerum monuit Ernesti. Caeterum leguntur in Aug. modo verba: τὸ γὰρ ἀντὶ τῶ δέ.] G.

[Ἐπὶ πλείστον] Steph. putat, Scholiasten legisse in suo libro: ἐπὶ πλείστον, quod alioqui ἐπὶ πλείστον ἔνυ. περιεβ. dicturus fuisset, non πλείονας. Ratio parum probabilis.] G.

Ἀτομοτέρα εἶναι] Admitti (meo quidem iudicio) non potest ἄτιμότερα, quod margini est adscriptum, nisi forte ad illud φανερῶν respici in eo dicamus: quoniam quae μηδὲν φανερῶν (id est illustre) κατεργάζεται, ea merito, cum aliis, quae φανερῶν τι κατεργάζονται, collata, et iudicabitur et appellabitur ἄτιμότερα. Sed enim siue ἄτιμότερα εἶναι, siue ἀτομοτέρα εἶναι (quod magis mihi placet) legamus, quomodo cum κατείχετο posse iungi dicemus? Scholiastes tamen vult inde pendere (vt certe nullum aliud verbum, a quo pendere queant, comparat) non addens, quoniam id fieri modo possit: ego vero ad illum eius locum quem venero, qui fieri hoc posse mihi videatur, docebo. STEPH.

Μήτε κοινῆ — κατὰ πόλεις τε ἀτομοτέρα εἶναι] Valde laborat Stephanus in hoc loco expediendo: μήτε requirere aliud μήτε subsequens. Sed Abresch. Dil. p. 28. scite tollit hanc difficultatem, resoluens ἀτομοτέρα in μη, cui iungit τὰ, vnde sit μήτε, et τομοτέρα, ἢ τομυτέρα, aut μᾶλλον τομῶν. G.

Μήτε — κατέρη. κατ — εἶναι] nil opus analysi Abreschiana, vt et duriori, et a re vel causa et contextu aliena; neque enim commode dixeris: non qua singulas vrbes Graeci multum audebant; id quod nemo miretur; sed, singulae vrbes erant timidiores, magis inertes, quam scilicet forent absque

que facinus memoria dignum ab illis est factum, nisi si quod contra vicinos quique suos fecerunt. Nam qui erant in Sicilia, ad maximam potentiam sunt euecti. Adeo Graecia vndique longo temporis spatio fuit impedita, tum ne communiter vllum illustre facinus ederet, tum etiam ne in singulis ciuitatibus audax esset.

18. Postea vero quam et Atheniensium, et reliquae Graeciae, quae vel ante tyrannide pressa fuerat, plerosque, et postremos tyrannos, exceptis Siciliae tyrannis, Lacedaemonii sustulerunt (nam Lacedaemon post urbem conditam a Dorienfibus, qui eam nunc incolunt, seditionibus conflictata diutissime omnium ciuitatum, quas nouimus, tamen ab antiquissimis vsque temporibus et bonis legibus est vsa, et tyrannidis immunis semper fuit: sunt enim anni maxime quadringenti, et paulo plures vsque ad huius

ἀκριβῶς λαμβάνει δ' Ὀθκυδίδης. τὸ δὲ ὑπερβατὸν, τυράννοι γὰρ, φησὶ, τὰς πόλεις ἄκην. Οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ τὸ γὰρ ἀντὶ τῆ δέ-
 ἢ λέγω περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ. οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ ἐπὶ πλείον, καὶ τὰ ἐξ ἧς. Ἐπὶ πλείον ἐχώρησαν δυνάμειος ἦσαν, πλείονα δύν-
 αμιν περιεβάλλοντο. Ἀτολμοτέραι εἶναι] κατὰ κοινὴ τὸ κατείχετο. Καὶ πρὶν τυραννευθείσας] καὶ πρὶν, ἤτοι καὶ πρότερον. δηλονότι
 πρὸ τῶν τῆς Ἀθήνης τυράννων. λέγει δὲ πλείους εἶναι τοὺς Ἀθηναίων τυράννους, καὶ αὐτοὺς τελευταίους καταλύθηναι ὑπὸ Λακεδαι-
 μονίων. Πλὴν τῶν ἐν Σικελίᾳ τυράννων. ἔτοι γὰρ ὕστατοι κατελύθησαν τῶν ἀπάντων. Ἡ γὰρ Λακεδαιμονίων ἡ σύνταξις, ἡ γὰρ
 Λακεδαιμονίων ἐπὶ πλείον ὧ ἴσμεν χρόνον εἰσαίσασα, πρὸ τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν καθόδου δηλονότι, ὅμως μετὰ τὴν κτίσιν τῶν νῦν ἐνοικούν-
 των αὐτῆν δωρίων εὐνομήθη. Ὅμως ἐκ παλαιάτης καὶ εὐνομήθῃ πόθεν, φησὶν, οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰς τυράννας κατέλυσαν; ἐκ τῆς

illis impeditis. Nec vero comparatiuum tunc poneret, si μὴ referretur ad *τολμοῦς*, quod latere dicat in *ἀτολμοτέραι*. Quid multa? μήτε εστ, καὶ μή, εσ ποῖ; cui recte subiiciatur aliud *εσ*; quod et Latini faciunt, vt et τῶ neque τὸ εἰ, et hoc illi suggerant. Liu. 30, 30. extr. neque — petere, — et — petiit; et contra 35, 12. in. et Antiochum venturum; nec Philippum aut Nabin quierous. Qua ratione quis dicere vereatur, aut durum putet: nec lubet dicere, et difficile est? Neminem ista offenderint, ne aduerterint quidem, qui sciat, neque esse, et non. Piget, Stephanum in his criticis obhaesisse. v. et ad c. 23. Adde Horat. Epod. 2, 5. 6. 7. Neque excitatur — Neque horret — Forumque vitat. Ioseph. A. I. 2, 15, 5. οὐδ' αὐτὸς — ἐνέκαμνε, καὶ τοῦ θεοῦ (sic lege pro, τῷ θεῷ) κατεφρόνει: et ipse non fatigatus est, et Deo filius: vel καὶ pro ἀλλά. BAVER.

[κατὰ κοινὴ τὸ κατείχετο] Stephanus nimis argutatur et h. l., non satis apte cohaerens orationem, si τὸ κατείχετο repetatur in ἀτολμοτέραι εἶναι, verbum potius contrariae significationis subiungi debere, *τολμῶν* aut *εὐτολμοῦς* εἶναι. Sed v. not.] GO.

Ἐπειδὴ δὲ] *Hermog.* Περὶ μεθόδου δεινότητος Cap. XIV. μακροὺν δὲ γίνετο ὑπερβατὸν, ὁπότεν ἡ αἰτία ἐτέρας αἰτίας χρεῖαν ἔχη, οἷον, ἐπειδὴ δὲ οἱ τε Ἀθηναίων — ὑπὸ Λακεδαιμονίων κατελύθησαν. πῶς ὦ Ὀθκυδίδη; ἡ γὰρ Λακεδαιμονίων — καὶ ἀεὶ ἀτυράννευτος ἦν. αἰτίαν τῆς αἰτίας ἀποδίδωσιν. ἔτη γὰρ ἐστὶ μάλιθα — καθίστασαν. εἴτα ἐπανέχεται ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, μετὰ δὲ τὴν τῶν τυράννων κατέλυσαν. DVCK.

Hunc locum inter exempla ὑπερβατῆ laudat *Hermog.* Περὶ μεθ. δειν. c. 16. vsque ad verba: τυράννων διάλυσιν. GOTTL.

Οἱ ἐκ τῆς Ἑλλά. τῶν. κατελ.] i. e. οἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι τῶν. καταλύθεντες ἐξήλασθησαν ἐξ αὐτῆς. Duplex veritas: et in ἐκ, in quo lateat ἐν, et in κατελύθησαν deiecti sunt, in quo sit consequens, *eiecti sunt*. Aut, si hoc simplicius sit, transposite intellige, οἱ τῶν. κατελ. ἐκ τῆς Ἑλλά. Sic quoque remanebit breuitas in κατελύθησαν. BAVER.

Τελευταίους] *Reiskius* in *Diluc.* *Abresch.* p. 30. et in anim. p. 7. malit γεννησιότατοι, aut τελειότατοι, *perfectissimi, robustissimi, nobilissimi*. Sine causa. G.

Ἐπὸ Λακεδαιμονίων κατελύθησαν] Factum hoc est opera *Cleomenis*, regis *Lacedaemoniorum*, qui *Atheniensibus*

opem tulit, iisque pristinum ciuitatis statum restituit, a *Clisthene* mutatum. Hic *Clisthenes* cum *Cylone*, affectatae tyrannidis comperto et reliquis reis expulsus est a *Cleomene*. Pluribus narrat haec *Herodot.* L. V. 68. 72. cf. *Thuc.* I. 126. 127. *Valkenarius* V. *Cel.* ad *Herod.* I. c. *Pausan.* III. 212. et *Schol. Arist. Nub. v.* 37. G.

[κτίσιν] Non κτίσιν, sed κτήσιν nonnulli *Codices* habent; quam lectionem sequendo, intelligendum esset, non *ex quo eam condiderunt*, verum, *ex quo eam possederunt*. (nam si dicere voluisset, *ex quo eam occuparunt*, alio vsus verbo fuisset) sed non dubito, quin κτίσιν, non κτήσιν, *Thucydides* scripserit. STEP.H.

Δωρίων] n. ab *Heraclidis*. Hoc nomine *Δωρίων* *Heraclidae* Spartani superbiebant libenter vtebantur. v. *Valken.* ad *Herod.* I. III. p. 224. G.

Ἐπὶ πλείον ὧ ἴσμεν χρόνον.] n. ἐπὶ πλείον. χρ. (τῶν πόλεων) ὧ ἴσμεν — diutissime ex his ciuitatibus, quas nouimus, seditionibus iactata — Quae sequuntur, *Lacedaemonem* ab antiquissimis temporibus bonis legibus esse vsam, non conueniunt *Herodoteis*, L. I. c. 65. vbi dicuntur *Lacedaemonii* habuisse pessimas leges, vsque ad *Lycurgum*. Οὕτω μὲν μεταβλλόντες εὐνομήθησαν. G.

[Ὅμως ἐκ παλαιάτης] Hoc *Scholion* inserui e *cod. Bas.* Ante v. ἀφ' ἧ, quae sunt verba textus abbreviata, e quibus argumentum desumit, colon posui. Pro καθόδου in superiori *Scholio* est in *Roltg.* καθόδου. Paulo ante deest ante τῶν *Ἡρακλειδῶν*, art. τῆς, in *Aug.* G.

Μάλιθα τετρακόσια] *Πεντηκόσια* omnino legendum esse censet *Austor notatum* ad *Chronicon Marmor.* p. 52. Vide *Meursii* *Miscell.* *Lacon.* I. 2. c. 5. et *Marsbami* *Chron.* p. 427. *Ed. Lond.* HVDS. *Scaliger* ad *Euseb. Chron.* p. 61. haec ἐτη δλίγη πλείω definit annis XVII. vt CGCCXVII. anni effluerint, ex quo *Lacedaemonii* *Lycurgi* legibus vti coeperunt, vsque ad finem belli *Peloponnesiaci*. Sed longius intervalum fuisse putant, quos hic laudat *Hudsonus*. DVCK.

Τετρακόσια καὶ δλίγη πλείω] *Auctore Scal.* ad *Euseb. Chron.* p. 61. effluerunt CCCXVII. anni. v. not. *Hudf.* et *Ducker.* G.

καὶ ὀλίγω πλείω ἐς τὴν τελευταίην τῆδε τῷ πολέμῳ, ἀφ' ἧς Ῥακεδαιμόνιοι τῇ αὐτῇ πολιτείᾳ χερῶνται καὶ δι' αὐτὸ δυνάμει, καὶ τὰ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι καθίστασαν.) μετὰ δὲ τὴν ἑστῶσαν τῶν τυράννων κατὰ λυσιν ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἔ πολλοῖς ἔτεσιν ὑπερον καὶ ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχῃ Ἰσχύον πρὸς Ἀθηναίους ἐγένετο. δεκάτῃ δὲ ἔτει μετ' αὐτὴν αὖθις ὁ βασιλευσθεὶς τῷ μεγάλῳ εὐλοῦ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα δαλωσόμενος ἦλθε. καὶ μεγάλα κινδύνους ἐπιχειμασθέντος, οἱ τε Ῥακεδαιμόνιοι τῶν ξυμπολεμησάντων Ἑλλήνων ἠγήσαντο, δυνάμει προέχοντες, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπίοντων τῶν Μήδων, διανοηθέντες ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν, καὶ ἀνασκευαζόμενοι, ἔς τὰς ναῦς ἐμβάντες, ναυτικοὶ ἐγένοντο. κωνῆ τε ἀπασσόμενοι τὸν βασιλευσθεὶς, ὑπερον ἔ πολλοῖς ἔτεσιν πρὸς τε Ἀθηναίους καὶ Ῥακεδαιμονίους, οἱ τε ἀποπύοντες ἑαυτοὺς βασιλεὺς Ἑλλήνων καὶ οἱ ξυμπολεμησάντες. δυνάμει γὰρ ταῦτα ἔ μέγιστα διεφάνη ἰσχυρον γὰρ οἱ μὲν κατὰ γῆν, οἱ δὲ ναυσί· καὶ ὀλίγον μὲν χερῶν ξυμένειν ἢ ὁμακμίαι. ἐπειτα δὲ διενεχθέντες οἱ Ῥακεδαιμόνιοι καὶ ὁ Ἀθηναῖοι, ἐπολεμήσαν μετὰ τῶν ξυμμάχων πρὸς ἀλλήλους· καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἂ εἴ τις πρὸ διασπῆν, πρὸς τῆς ἡδὲ ἐσχίσθη. ὥστε ἀπὸ τῶν Μηδικῶν ἐς τόνδε αἰὶ τὸν πόλεμον, τὰ μὲν σπειδόμενοι, τὰ δὲ πολεμῶντες ἢ ἀλλήλους ἢ τοῖς ἑαυτῶν ξυμμάχοις ἀφισταμένοις, εὐ παρεσκευάσθη τὰ πολέμια, καὶ ἐμπειρότεροι ἐγένοντο, μετὰ κινδύνων τὰς μελέτας ποιῶμενοι.

ρ Ἀφ' ἧς Ῥακεδαιμόνιοι αὐτῇ πολιτείᾳ Reg. q τῶν δεσφ Ar. C. Gr. Dan. r τῶν Μήδων Gr. bene, indicē Waff. s Ἡμε Caff. Aug. ἢ Πελοποννήσιοι Ar. C. u ἐκ τῆς Reg. Ἐσβάντες et paullo ante Ἐκλιπεῖν Caff. ἐσβάντες quoque Aug. x τὸ βασιλεὺς Cl. y Μίγιστα δὲ Ἰσχύον Thucydidean scripsisse existimat Srephanus z οἱ ante Ἀθηναῖοι om. Gr. et Caff. Basiliens. Aug. ac Suidas; et ab hisdem abest ἢ post ἕπειτα. a Οἱ τινες Reg. b αὐτῶν Cl. utroque modo Noster. c Εὐ παρεσκευάσθητο Bis. εὐ παρεσκευάζοντο, et inter versus san. Gr.

[Ἀφ' ὅ] Hoc Scholion intuli e cod. Bas. Memorabilis est lectio ἡ, i. e. δ' ἄ, et ἐς ἄ, quam Schol. Basl. inuenit in codd.] G. [Γραμμάτι] Schol. mentionem facit ad c. 20. h. l. In Aug. defunct omnia Scholia a verbis τῆ αὐτῆ πολ. χρ. vsque ad διασπῆν, quod alioquo paginac a c. 11. a recentiori manu sunt scriptae.] G. Καὶ δι' αὐτὸ δυνάμει] Reisk. in Dil. Abr. p. 30. legit: καὶ διὰ τὸ δυνάμειον, propter potentiam suam. GOTTL. Δυνάμειοι] i. e. δυνατοὶ ὄντες: vt infra hoc cap. ἰσχυρον κατὰ γῆν pro, ἰσχύον εἶχον, ἰσχυροὶ ἦσαν. BAVER. Καθίστασαν] Signum parentheseos cum Abreschio (Diluc. p. 30.) et Reiskio, (Anim. p. 7.) huc transposui. Olim erat post ἕπειτα positum. G.

Μετὰ δὲ τῆν — κατάλυσιν] Tyrannis igitur sublatis — Reisk. in anim. l. c. corrigebat δὲ pro δὲ, sine causā. Monui iam τὸ δὲ post digressionem poni, et respondere lat. igitur, itaque, cum superiora, quae interrupta sunt, repetuntur. Cicero quoque in eiusmodi contextu τὸ αὐτὸν sic adhibet. (Offic. l. 43). G.

Δεκάτῃ δὲ ἔτει] Scalig. ad Euseb. Chron. p. 100. et V. de Emendar. Temp. p. 405. vndecim annos inter pugnam Marathoniam et Salaminiam interfuisse putat: Petav. X. de Doctr. Temp. 23. et seqq. aliique Viri docti tantum decem. Reuocatur corum argumenta ad examen, et, omnibus accurate expensis, Scaligeri sententiam probat Vir Clariss. Hier. van Alphen in Commentar. Chronolog. ad Daniel. Cap. IX. Part. III. c. 3. Plane verba haec Thucydide de Xerxe δεκάτῃ δὲ ἔτει μετ' αὐτὴν ἐπὶ τῶν Ἑλλὰδα δαλωσόμενος ἦλθε, nihil iuuant aduersarios Scaligeri, et, quod Idem recte animaduertit, bene exponi possunt, de initio expeditionis a Xerxe susceptae, qui decimo anno post pugnam Marathoniam e Perside mouit, et, quum Sardibus in Lydia hiemasset, teste Herodoto VII. 37. dein se versus Graeciam progrediens est. Nec debuerat Petav. Rat. Temp. Part. II. lib. 3. c. 11. scribere: Marathoniam pugnam commissam est decimo anno ante Salaminiam, auctore Thucydide, lib. I. p. 13. Nam ἐπὶ τῆν Ἑλλάδα ἦλθε, non est, pugna commissam est. DVCK.

Haec verba non nimis vrgenda arbitror; intersuere enim

vndecim anni inter pugnam Marathoniam et Salaminiam. Sed Thucyd. non de pugna Salaminia loquitur, sed de impetu Xerxis in Graeciam factō; vnde accurate scripsit diligentissimus auctor. v. n. Dukeri ad h. l. G.

Δουλωσόμενος.] at supra c. 15. ἰδοῦσσε: ibi actiuum, hic medium eadem de re. V. Philol. Thucyd. p. 73. 80. et Indic. BAVER.

Ναυτικοὶ ἐγένοντο] Plutarch. (T. I. p. 447. in vita Themistoclis) ἀντὶ μονίμων ἐπιπλῶν ναύτας καὶ θαλαττίους ἐτόλμσε. Qui locus est e Platone, Legg. III. p. 825. ἀντὶ πεζῶν ἐπιπλῶν νομίμων (leg. μονίμων) ναυτικὸς γενομένης — n. Atheniensis. G. Διεκρίθησαν πρὸς τε Ἀθηναίους] Hunc locum pulchre comparabat cum Isocrate, in Paneg. c. 2. p. 14. Venerandus Morus, vbi ita: αἱ πολιτεῖαι, δι' ἃν οἰκῆσι τὰς πόλεις (Graeci) ἔτω τῆς πλείους αὐτῶν διουλιφασιν, i. e. Graecorum respublicae sic diuiserunt plerisque Graecis, vt cogentur, se vel Atheniensibus vel Lacedaemoniis adiungere. G.

[Οἱ Ἑλλήνες] Monet hoc Scholiastes, quod esse poterant, qui supplerent proxime praecedens: Ἀθηναῖοι. In Cassel. et Regio vero non est Ἑλλήνες. Sed adnotatum ad πολλῶν διεκρίθησαν, χερῶν διεσχίσαν] G.

Ταῦτα μέγιστα] Sc. τὰ Ἰθνη. Non opus est, vt hoc verbum cum Reiskio in anim. ad h. l. textui addamus. G.

Ταῦτα — μέγιστα] Ita supra, c. 6. παρ' Ἀθηναίους, ἃς βιβλιον ὄν, ἀνεχώρου, i. e. ἐς βιβλίους ὄντας. BAVER.

Μίγιστα διεφάνη] In quodam meorum Schediasmatum locos proponens, in quibus vox praecedens cum sequente ita coaluit, vt ex duabus facta vna fuerit, locum istum in exemplum assero. Dico enim et in hoc et in quodam alio, particulam δὲ, verbo, quod ipsam sequebatur, adhaesisse, et quidem litera ἡ in i mutata: atque ita pro duobus vocabulis vnum tantummodo remansisse. Omnino enim veruifacium habeo, a Thucydide scriptum fuisse, δυνάμει γὰρ ταῦτα μέγιστα δὲ ἰσχύον, quod verbum compositum διαφρασεσθαι vsu huic loco minime habeat conuenientem: vt necum forebuntur quicunq; sunt in Graeco sermone exercitati. Verum quorsum particulam δὲ Thucydides huic loco adhiberet? Hoc si

belli finem, ex quo Lacedaemonii eadem Reipublicae administrandae forma vtuntur: et hac ipsa de causa potentiam sibi compararunt, in aliis quoque ciuitatibus res composuerunt.) Tyrannis vero ex Graecia sublatis, non multis post annis Medorum quoque proelium cum Atheniensibus in campis Marathoniis est commissum. Et decimo post hanc pugnam anno barbarus cum magna classe rursus in Graeciam venit, vt eam in seruitutem redigeret. Et cum magnum periculum impenderet, Lacedaemonii, quod caeteris potentia praestarent, duces fuerunt Graecorum, qui bellum illud communibus auspiciis gesserunt; et Athenienses, Medis aduentantibus, cum urbem relinquere in animum induxissent, omnesque fortunas conuulsas inde absportassent, naues conscenderunt, et ab eo tempore rei nauali operam dare instituerunt. Cum autem communiter Graeci barbarum repulissent, non multo post tam illi, qui a Persarum Rege descuerant, quam qui coniunctis armis bellum ei fecerant, partim ad Athenienses, partim ad Lacedaemonios diuisi transierunt. Nam has duas ciuitates maxima potentia praeditas fuisse constat. Hi enim terra, illi vero classe multum poterant. Haec autem armorum societas exiguum temporis spatium durauit. Postea vero Lacedaemonii et Athenienses dissociati bellum inter se gesserunt, cum suis vtrique sociis, et ex caeteris Graecis, si qui vsquam inter se dissidebant, iam ad alterutros proficiscebantur. Quamobrem a Medico bello ad hoc vsque continenter, modo quidem foedus facientes; modo vero bellum gerentes, aut inter se, aut contra socios a se deficientes, res bellicas praeclare instruxerunt, et peritiores euaserunt, cum periculis in harum studio sese exercentes.

εὐνομίας καὶ τῷ ἄλλοι τῆ αὐτῆ πολιτείας χρῆσθαι· ἂψ' ἔδ' Ἰσπερ Λακεδαιμόνιοι — ἂψ' ἔδ' γράφεται καὶ ἔ, ἢ εἰς ἂ ὁ ἔτη οἱ Λακεδαιμόνιοι· τῆ αὐτῆ, ἐν οἷς ἔτεσιν. Τῆ αὐτῆ πολιτείας χρῆσθαι] τῆ ὀλιγαρχίᾳ, τῆ γεροσύνῃ. Καὶ τὰ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι καθίστασαν, εἰς τὰς ἐν τῇ καὶ κατὰσσαν ἔφερον τὰ πράγματα, τὰς τυραννίδας καθαιρούντες. Διανοηθέντες] ἔχ' ὅτι διανοηθέντες ἔκ ἐποίησαν, ἀλλὰ θαυμάζει, πῶς ὅπως διενεώθησαν. Καὶ ἀνασκευασμένοι] τὰ σκευὴ ἀναλαβόντες. Διεκρίθησαν] οἱ Ἕλληνας. Καὶ οἱ ξυμπολεμήσαντες] τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμόνιοις. Ταῦτα] τὰ πράγματα τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν Λακεδαιμόνιων. Ὀμοιχμία] ἡ ἐμειχμία ἐκ τῶ ἐμῆ καὶ ἔχον ἢ μᾶλλον ἐκ τῆ ἐμῆ καὶ αἰχμῆ. Ἐπειτα δὲ διενεχθέντες] ἢ μὲν ἀναφῆς εἰς τὴν τῆς μάχης ἢ φέρουσι πόλεον ἐγένετο· δὲ δὲ εἰδέναι, ὡς μετὰ τὸν Μηδικὸν ἐγένετο πόλεμον, καὶ ἔτι μία ἂν μέμνηται ὁ συγγραφεὺς ἐν τῇ πεντηκονταετηρίδι. Μετὰ τῶν ξυμμάχων] τῶν ἰδίων δηλοῦσι. τῆ αὐτῆ, ἔχοντες ὅσοι τὸς συμμάχους, κινεῖν οἱ τὸς ἰδίους. Διακρίειν] διενεχθῆσιν, τασίζουσι

quis roget, in promptu est quod respondeam; obseruari enim, cum uocula δὲ post nomina superlatiui gradus (quod multi fortasse mirentur) frequenter uti. Sic enim pag. 1. κίνησι γὰρ αὐτῆ μεγίστη δὲ τοῖς Ἕλλησιν ἐγένετο. Sic etiam p. 101. στρατόπεδον τε μέγιστον δὲ τῶτο ἄδρόν Ἀθηναίων ἐγένετο. Eodemque modo in sine p. 67. ἐπὶ τὴν πλείους δὲ βλάψασαν καταφρήνησιν. Sic denique et p. 156. ἐν τοῖς πλείοσι δὲ νῆες αὐτῶν ἐνεργοὶ κάλλει ἐγένετο. Quibus in locis quamuis nomini iungi, id est ipsum nomen proxime subsequi, hanc uoculam uideamus; ut tamen non ad ipsum, sed ad uerbum eam pertinere dicamus, Graecae linguae poscere consuetudo uideri queat. STEPH.

Διεφάνη] Elegans est coniectura Stephani, legentis: δὲ ἐφάνη, quae, si codd. addicerent, in textum recipienda esset. Non raro δὲ cum uerbis simplicibus sequentibus coalescit, mutatur in δι, ut exemplis ostendit Hemsterhus. ad Lucian. T. I. p. 337. Arridet quoque haec correctio Stephani Ernestio, ad Xenoph. Mem. L. II, 1, 24. qui pro διέση legit δὲ ἔση quamquam, ut hoc in transitu moneam, uerborum lectio est διαιτήση, quod uerbum in reperita hac narratione de Hercule Prodicio, occurrit apud Iustin. Mart. Apolog. II. p. 127. ed. Thirlbii, et in mentem uenerat Valkenariorum Praestantissimo ad I. Xenoph. p. 243. Abreschio uero haec ratio Stephani non probatur in Dilucidat. p. 29. qui ita resoluit διεφάνη, seu scriptum esset: δύναμι γὰρ ταῦτα μέγιστά τε ἦν καὶ διαφανέστατα. Verbum ipsum occurrit apud Nostrum, ueluti L. II, 51. III, 108. VI, 17. ut et aduerbium διαφανῶς,

L. II, 65. Restituerunt hoc uerbum Herodoto L. VIII, 83. post Abreschium, Eruditissimi editores: ἡὼς τε διεφάνη, pro δὲ ἐφάνη, quod habet cod. Medicus. In hac uerbi auctoritate igitur non est, ut meris coniecturis locum tribuamus. Plura de eo erudite disputant Abreschium I. c. GOTTL.

Ὀμοιχμία] Ὀμοιχμία γὰρ, ὀμοιχμία μὲν ἢ μὲν ἦσαν πρὸς τὴν ἀποῆν inquit Pollux I, 153. utitur D. Halic. noster Herodotum sequitur. Καὶ ὀλιγον — ἀλλήλους; ex Herodoto laudat Suidas in δμοιχμῆ, ubi om. δὲ, et, οἱ ante Ἀθηναίω. WASS. Rursus Poll. IV. 30. τὸ γὰρ ἐμοιχμῆαν πονηρόν. Mihi uero vnus Thucydides pluris est, quam decem Polluces. Suidas perperam ex Herodoto laudat, quae sunt Thucydides. Obseruatur ibi Interpretes. DV. Ἡ δμοιχμία] i. e. ξυμμαχία Dionys. A. R. III. c. 33. p. 570. Reisk. iungit τῆ φίλι. φίλιαν τε καὶ ἐμοιχμῆαν ποιήσασθαι. Pollucis notam de h. v. grauitur castigarunt Walf. et Dukerus ad h. l. G.

[Ὀμοιχμία] Inferui hoc Schol. e cod. Bas.] G. [Ὅσοι τὸς συμμάχους] Stephan. legit: ἔχοντες οἱ τὸς ἰδίους συμμάχους.] G.

Ἐπὶ τῆς αὐτῆ διακρίσει] Si qui vnquam disiuncti essent litigando, ἢ inter illos orta esset contentio. Homer. II. a. v. 6. εἰ ἢ δὲ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε. G.

Διακρίειν] Possis et interpretari, si qui discederent in partes, aliis se adiungere uellent. Ita hoc ipso uocabulo supra usus est, et uoc. διεκρίθησαν. v. Ind. BAVAR.

Τὰ πολέμια] Ostendit hic locus, quam periculosum sit, quempiam tantum suae coniecturae tribuere, etiam quae

19. Καὶ οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι, ἔχ ὑποτελεῖς ἔχοντες ὁ Φόρος τὰς ξυμμαχίας, ἡγῶντο, κατ' ὀλιγαρχίαν δὲ σφίσιν αὐτοῖς μόνον ἐπιτηδείως ὅπως ὁ πολιτεύσασσι θεραπεύοντες. Ἀθηναῖοι δὲ ναῦς τε τῶν πόλεων τῷ χρόνῳ παραλαβόντες, ἔῃχον, πλὴν Χίων καὶ Λεσβίων, καὶ χρήματα τοῖς πᾶσι τάξαντες Φόρου. καὶ ἡγῶντο αὐτοῖς ἐς τόνδε τὸν ἡ πόλεμον ἢ ἰδίᾳ παρασκευῇ μείζων ἢ ὡς τὰ κρᾶτις ποτε μετὰ ἀκραιφνῆς τῆς ξυμμαχίας ἦνθησαν.

κ'. Τοῖ μὲν ἐν παλαιᾷ, τοιαῦτα εὔρον, χαλεπὰ ὄντα παντὶ ἐξῆς τεκμηρίῳ πιστεῦσαι. (οἱ γὰρ ἀνθεποι τὰς ἀνοκίας τῶν προγεγενημένων, καὶ ἦν ἐπιχόρημα σφίσιν ἢ, ὁμοίως ἰταλιανῶς παρ' ἀλλήλων δεχόμενοι. Ἀθηναίων γὰρ τὸ πλῆθος Ἰππαρχον οἰοῦνται ὕφ' Ἀριστοδῆ καὶ Ἀριστογαίτου, τύραννον ὄντα, ἀποθανεῖν· καὶ ἐκίτασι, ὅτι Ἰππίους μὲν πρεσβύτατος ἂν ἦχε τῶν Πεισιπρατέ υἱῶν, Ἰππαρχος δὲ

d φόρος Marg. non probat Steph. φόρος Vase. et sic videtur a prima manu in Cass. fuisse; nam abrasum erat aliquid post v. Aug. φόρος. e Πολιτεύσασσι Gr. f πόλεων Marg. Cam. Cl. Gr. Reg. Cass. et ex emendat. Gr. πόλεων Aug. Vulgo πολέμων. g ἔχον om. Cl. etiam Reg. et Cass. sed in Reg. inter versus adscriptum est scholion τὰ ἡγῶντο. ἔχον deest in Bas. cod. in Aug. manu rec. adscriptum in margine. h πόλεμον καὶ δὴ ἡ παρασκευῇ Marg. Cam. Bas.

alioqui optimis niti argumentis videatur v. ut abeque veteris alicuius libri assensu fuae coniecturali lectioni locum in ipso textu (vt vulgari voce vtat) dare audeat. Hic enim quis vel ex coniectura τὰ πολεμικὰ reponendum esse non dicat? (fortasse autem nec desit, qui iuret) at hanc tamen, non illam vocem, in veteribus etiam libris legimus. Esto: sed fieri potest, vt in illis etiam libris peccatum sit: dicit aliquis. Atqui et in quodam alio Thucydidis loco, nec non apud Scholiastem idem vocabulum πολεμικὰ in eadem illa significatione legimus. Esto (dicit idem) sed quid si et ibi erratum sit? annon enim quod huic loco, idem et aliis accidere potuit? Haec respondebit, qui suam illam coniecturalem lectionem τὰ πολεμικὰ mordicus sibi retinendam existimabit: verum quid ad id responsum tandem est, illud vocabulum πολεμικὰ apud Dionysium Halicarnassense etiam usum eundem, et quidem non vno in loco, habere? Sed quid dico, non vno hanc significationem in loco apud eum occurrere? Si in ducentis dicam, fortasse non mentiar. Sic enim τὰ πολεμικὰ ἔργα διαφανῆς apud eum legimus, ac plerumque sine substantiui adiectione vtitur: vt τὰ πολεμικὰ γενναῖος, et τὰ πολεμικὰ ἀλκιμος: nec non τὰ πολεμικὰ κρᾶτις, vel λαμπρὸς, vel δεινός. Eodem modo denique (vt alia quamplurima exempla omitam) et τὰ πολεμικὰ λακτεῖν, nec non τὰ πολεμικὰ πρᾶττειν, item τὰ πολεμικὰ παρασκευάζεσθαι apud eum inuenimus. Quinetiam apud aliquem ex iis, qui Dionysio posteriores fuerunt, hunc nominis illius usum videor mihi obseruasse. STEPH.

Μετὰ — ποιόμενοι] Plutarch. Moral. 97. et huc spectat Vit. 848. WASS.

Μετὰ κινδύνων μελέτης ποιόμενοι] i. e. Ipsis periculis, (quibus de vita dimicabant) exercitatorios facti, edocti. Secundum illud ritum: quae nocent, docent. GOTTL.

φόρος] Non posse admitti accusatiuum pluralem φόρος, margini adscriptum, sed retinendum genitiuum singularem φόρος, alii eiusdem Scriptoris ostendunt loci, qui eundem genitiuum cum eodem nomine iunctum habent. Sic enim p. 32. ἑαυτῶν δὲ ξυμμαχίας φόρος ὑποτελεῖς. Sic p. 447. καὶ τῶν μὲν ὑπάρχων καὶ φόρος ὑποτελεῖν. Qui tamen genitiuus abesse potest, quum et absente illo eadem sit nominis ὑποτελεῖς significatio. Caeterum grauius Scholiastem errare, iungentem τὰς ξυμμαχίας cum ἡγῶντο, meae in illum annotationes ostendent. STEPH.

ὄχι ὑποτελεῖς ἔχοντες φόρος τὰς ξυμμαχίας —] Ordo est: ἔχοντες τὰς ξυμμαχίας ὑποτελεῖς φόρος, ἡγῶντο ἰ. c. αὐτῶν. Non

monuissom, quae quisque facile videt, nisi Scholiastes tiro nes posset in fraudem inducere. V. L. φόρος, vsui loquendi Thucydidis et aliorum aduerfatur. v. c. I, 56: 80. VII, 57. vbi semper in genitiuo, sine varietate codicum. τὰ φόρος quoque posset abesse; veluti L. V. III. vbi paullo insolentius de agris: ἔχοντας τὴν ὑμῖν ἑτέραν αὐτῶν ὑποτελεῖ. Mecum sentit Stephanus. GOTTL.

ἔχοντας — τάξαντες — θεραπεύοντες] haec participia pendunt partim ab ἡγῶντο, partim ab ἔρχον, quod ipsa structura doceat, vt signent modum et rationem, vel formam, qua vsi imperarint vtrique sociis: non ita imperabant, inquit, vt tributum exigerent, sed ita, vt, rel. Hoc — ni moneatur ac teneatur, obscura hic sint participia. In ἡγῶντο intellige αὐτῶν, vt iam monuit B. Gottleberus; cui statim adde, e c. 20. παραυχόντες τῷ Ἰππάρχῳ, ἀπέκτεινον, scil. αὐτόν. BAVER.

[ἔχοντας φόρος ἔχ ὑποτελεῖς] Castigauit merito Steph. Scholiasten. φόρος est vnice probandum. v. not. Caeterum τὸ φόρος causa est, cur Schol. ἀντίπτωσιν statuat.] G.

[ξυμμαχίας ἡγῶντο] Falsa sunt quae notauit Schol. In Cassel. superscriptum αὐτῶν v. ἡγῶντο, ne quis ἡγῶντο coniungeret cum ξυμμαχίας. Haec docta manus etiam abrasit in Cassel. vltimam litteram v. φόρος. v. Abresch. Dil. p. 31.] G.

κατ' ὀλιγαρχίαν] Sociis nempe praefectos, harinosas dictos, dederunt. vid. Diod. XIII. 66. G.

[ἡγῶντο ἡγῶντο] Male; nam iungendum est cum πολιτεύσασσι. A Cassel. abest haec interpretatio. Ex hoc loco et aliis patet, Scholia commixta esse et diuerfas diuerforum esse expositiones, vt Stephan. bene monet.] G.

[ἐπιτηδείως καὶ ἐμοίως] Stephanus arguatur nimis h. l. ἐπιτηδείως non idem esse ac ἐμοίως. Hoc proprie non vult Scholiastes, sed hac particula sensum clariorem reddere studet. ἐπιτηδείως πολιτεύσασσι αὐτοῖς, accommodate resp. Lac. regere ciuitatem, reuera non differat ab eo: similem temp. habere quam Lacel.] G.

[Πολιτεύσασσι ἐναγκάσσει] Abest ἐναγκάσσει in Cassel. Sed sensus ira est imperatus. v. Duck.] G.

[τὸτο μόνον] Steph. arbitratu desiderari ē; vel διά. Potest subintelligi certe: ἐς τ. μόνον.] G.

[κατ' ὀλιγαρχίαν] Post haec verba in Reg. addita sunt haec verba: ἢ ἐπιμελήμενοι εἰ Λακεδαιμόνιοι ὁμοιωθῆνοι αὐτοῖς τοῖς Λακεδαιμονίοις, διὰ τὴν ξυμμαχίαν, κατὰ τὴν ὀλιγαρχίαν. Cassel. vero non habebat τὰ ἐξῆς et quae sequuntur; pro quibus haec scripta sunt: εἰ Λακεδαιμόνιοι μὲν ὀλιγαρχίας μᾶλλον ἐν τοῖς συμμαχίαις καθίστανον. Ἀθηναῖοι δὲ — δημοκρατίας καὶ

19. Et Lacedaemonii quidem ita imperabant, vt socios non haberent tributarios: sed hoc solum studerent, vt illi suis officiis deliniti, paucorum principatu in Reipublicae administratione vterentur, accommodate ad suum institutum. Athenienses vero, nauibus hostium tandem potiti, imperabant, exceptis Chiorum et Lesbiorum nauibus, tributo etiam omnibus, quod penderent, imperato. Et ipsorum apparatus in hoc bello maior exstitit, quam fuerit vel maximus, quem olim habuerint, quo tempore cum integra societate floruerunt.

20. Res igitur vetustas tales esse comperi, quibus fides difficulter adhibetur, quamuis deinceps et per singula tempora quodlibet argumentum probandi causa protulerim. Homines enim famam rerum ante suam aetatem gestarum, licet sint domesticae, sine accurata inquisitione alii ab aliis pariter accipiunt. Nam Atheniensium vulgus Hipparchum tyrannum ab Harmodiō et Aristogitone caesum putant: et tamen ignorant Hippiam, qui filiorum Pisistrati natu maximus, tunc imperasse; et Hipparchum ac The-

ποδες ἀλλήλων. Ἐχόντες φόρους] τὸ ἐξῆς, ἔχοντες φόρους ἢ ὑποτέλει, τὰς συμμάχους ἤγαγον. Τὰς συμμάχους ἤγαγον] ἀντικλίωσις, ἀπὸ τῶν συμμάχων. Κατ' ὀλιγαρχίαν] ἠγῆντο δηλονότι. Θεραπεύοντες] ὅπως αὐτοῖς τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπιτηδεύειας καὶ ὁμοίως πολιτεύεσθαι ἀναγκάσσει, θεραπεύοντες αὐτοὶ δηλονότι οἱ Λακεδαιμόνιοι. τὸ ἐξῆς, θεραπεύοντες δηλονότι συμμάχους τότε μόνον ὅπως πολιτεύουσι ἐπιτηδεύειας σφίσι αὐτοῖς. τὰτέτι, κατ' ὀλιγαρχίαν. Πλὴν Χίων καὶ Λεσβίων] ὡς δυνατῶν ὄντων. ὕπερον δὲ καὶ τῆς ἐχειράσσαντο. Μείζων] ἐκ τῶν φόρων δηλονότι. Ἡ ὡς τὰ κράτιστα] ὅτε εἶχον ἄβλαβή-την τῶν πάντων συμμάχων ἐπὶ τῶν Μηδικῶν. Χαλεπὰ ὄντα] χαλεπὰ γὰρ εἰσιν, ἐξ ὧν εἶπε, πιεῦσαι, ὅτι μεγάλα ἦν. Τὰς ἀκούας] τὰς ἀκούσεις, τὰς Φημας. Ἀρσινάσις] ἡ λέξις μετενήνεκτο ἀπὸ τῆς βασιῆς τῆς Αἴθης, ἥτις τὸν χρυσὸν δοκιμάζει. Ἀθηναίων γὰρ] δεινῶς ταῦτα πρέταξεν, Ἀθηναίους τὰς δοκίματας σοφῶς Ἑλλάδος εἶναι, ὅτι εὐδὲ αὐτοὶ δοκιμάζουσι τὰ νόμιμα. Ἰππαρχοῦ οἰοντοῖ] τὸ ἐξῆς, Ἰππαρχοῦ τυράννου ὄντα. Πρεσβύτατος ἂν] τὸ ἐξῆς, πρεσβύτατος ἂν τῶν Πεισιπρατιδῶν, ἤρχε τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. τὸ δὲ εἶδον, ἀπὸ τῶν εἰδῶν.

φόρους ἐξέλεγον. In God. Raf. pro Λακεδαιμονίοις est: Λακεδαιμόνες. Sic aliquoties.] G.

Πόλεμον.] Non πόλεμον, sed πολέμων legit Valla: quod etiam melo. STEPH. At ciuitates, quae in imperium Athen. concesserant, non iam hostes, sed socii: itaque placet quod habent alii MSS. πόλεων. WASS.

Πόλεμον.] Hanc optimorum cond. Iesionem recipi, quam desiderat etiam rei ratio, vt et superiora et consequentia. Probat eam, praeter Wassium, Abreschius et Heilmannus. GOTTL.

Καὶ χρήματα] Reisk: in Dil. Abresch. p. 31. delet καὶ; hac structura: ἤρχον, χρήματα φέρειν τάξαντες πᾶσι, πλὴν τῶν Λεσβίων. Sed nihil opus: in τάξαντες φέρειν, repetatur ἤρχον, vel ordo fit: Ἀθ. ἤρχον, ναῦς τε — παραλ. καὶ — τάξ. φόρον. Τὸ καὶ sequi debet ob superioris τε. Imperium Atheniensium probat Noster e nauibus imperatis, et e tributo, quod solvere Atheniensibus socii iubebantur. GOTTL.

Καὶ ἐγένετο ἡ ἰδία παρασκευὴ μείζων ἢ ὡς] i. e. ἐγένετο αὐτοῖς ἡ ἰδ. παρ. ε. τ. τ. πόλεμον μείζων, ἢ (ἐγένετο) ποτε, ὡς τὰ κρατ. ἠθυσαν. Notandae voces post comparatiuum, ἢ ὡς. vid. Abresch. Aucr. p. 415. Reiskius idem esse dicit, ὡς ac ἕως, vel ὅταν. (anim. p. 7) quam quam olim adhuc integris sociis honestissime optimaque cum fama floruerent. Res fere eodem redit. G.

[Ὅτε εἶχον] In Bas. cod. haec leguntur, quae ante haec verba: ὅτε εἶχον constituenda videntur: τὸ ἐξῆς, ἢ ἠθυσαν ποτε μετὰ τῆς ἀκραίως συμμάχιας. ὅτε εἶχον. Quae haud dubie sequi debent et coniungi cum vulgare. Non addidi, quod facile iis carere possumus. In Aug. defunt Schol. a verbis Χαλεπὰ ὄντα — ad Ἀθηναίων γὰρ.] G.

παντὶ ἐξῆς τεκμηρίω πιεῦσαι.] Videtur sumfisse h. I. Noster τὸ πιεῦσαι pro πισῶσαι. Scilicet desiderat certe hanc vim: uquorum fidem approbare, confirmare, per omnia fidei facien-

dae idonea argumenta, perquam sit difficile. Reiskius haud dubie hac ex causa coniecit: πισῶσαι, (in anim. l. c.) Heilmannus hac vi τὸ πιεῦσαι quoque sumi iubet. G.

Χαλεπὰ — πιεῦσαι] Et si πιεῦσαι possit esse pro πισῶσαι, firmare, quod alii exemplis probo in Phil. Thuc. p. 81. 82. hic tamen interpreter magis actiuum pro passiuo, πιεῦσθαι καὶ χαλεπὰ πιεῦσθαι, difficilia creditur: difficile sit, licet signis ordine enumeratis, ea credere: BAVER.

Οἱ γὰρ ἄνδρες ποῖ] n. vulgares, paulo post vocat πλεθρῶς. Haec verba usque ad finem, tanquam digressionem, vicinis includit. Apparet hoc e cap. 21. vbi τὸ δὲ, quod indicat, redire Nostri ad superiore orationem, digressionem interruptam. vid. etiam Schol. ad c. 22. init. G.

Ὅμοιος] Pariter atque si ξένω, aliena a sua gente essent. Sic Reisk. in anim. l. c., qui legi quoque posse ὁμοίως coniecit. Ipse tamen nihil tribuit coniecturae. G.

Ἀθηναίων γὰρ τὸ πλεθρῶς etc.] Vide Annot. ad lib. 6. c. 54., vbi fufe hac de re agit Thucyd. HVDS.

[Ταῦτα λέγει] In Casl. ἐπιτάδα.] G.

Ἀποθανεῖν] Interfectum esse. De huius verbi vsu diximus ad Platonis Menex. c. 15. Ita ἐκπίπτειν, ἀπόλεσθαι, ἀποθανεῖν, τελευτᾶν ὑπὸ τῷ — G.

Πρεσβύτατος] Ita Schol. Aristoph. Σφ. 500. WASS. Vid. Meurf. in Pisistrato Cap. XI. et quae in Praefat. Tom. V. Antiquit. Graecar. habet Vir Clar. Jac. Gronovius. DVCK.

ἤρχε] In Aug. superfc. ἐπεράνει. G.

Πρεσβ. ἤρχε τ. Πεισ. εἶδον] transpositē verba intellige, et per Hyperbaton: ἤρχεν Ἰππ. (ὡς) ἂν πρεσβ. τ. Πεισ. εἶδον, imperabat, nempe Athenis, Atheniensibus, vt maximus, vel, quia erat maximus (filiorum) inter filios, Pisistratis, qui ideo non imperarent. Quis enim iungere velit, ἤρχε τῶν εἶδον; qui Genitiuus, εἶδον, pendeat a πρεσβύτατος. Hyperbaton ergo est; quod hic monendum vel maxime erat. B. I.

ⁱ καὶ ^k Θεσσαλὸς ἀδελφὸς ἦσαν αὐτοῦ. ὑποτοπήσαντες δὲ τι ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ παραχρῆμα Λεωκόριος καὶ Ἀριστογείτων, ἐκ τῶν ξυνειδόμενων σφίσιν, Ἰππία μεμνήσθαι, τὸ μὴ ἀπετχοῦτο, ὡς προειδότες, βουόμενοι δὲ, πρὶν ξυλληθῆναι, θρασυαίτες τι καὶ κινδυνεύσαι, τῷ Ἰππάρχῳ περιτρυφότες περὶ τὸ ^l Λεωκόριον καλυμμένοι τὴν Παναθηναϊκὴν πομπὴν διακοσμοῦντι, ἀπέκλειαν. πολλά δὲ καὶ ἄλλα ἐτι καὶ τῶν οὐκ ὄντων, καὶ ἄχρηστα ἀμνηστέμενα, καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες ἐκ ὀρθῶς οἴονται ὡς περ, ^m τὸς τε Λακεδαιμονίων βασιλεῖας μὴ μὴ ψήφῳ προσήθεσθαι ἐκάτερον, ἀλλὰ ⁿ δοῦν· καὶ τὸν Πισανάτην λόγον αὐτοῖς εἶναι, ὃς ἂν ἐγένετο πάποτε. ἔτως ἀταλαίπωρος τοῖς πολλοῖς ἡ ζήτησις τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπὶ τῷ ἔτοιμα μᾶλλον τρέπονται.)

κί. Ἐκ δὲ τῶν ἐξηγούμενων τεκμηρίων, ὅμως τοιαῦτα ἂν τις νομίζων μάλιστα ἂ διήλθον, ἐχ

ⁱ μὴ καὶ Gr. ^k ὁτίταλος Marg. alteram tamen lectionem magis Thucydideam esse credit Steph. ^l Λεωκόριον Marg. sed cum aliunde tum vero ex Scholiaste Λεωκόριον scribendum esse discimus, inquit Steph. ^m Particulam τε in γς mutandam esse contendit Steph. et hunc errorem in aliis etiam locis occurrere monet. ⁿ Δουῖν Gr. Cl. vt et mox infra, Reg. Cassi. Aug. Bas. Mosqu. In Gr. fuerat δοῦν, sed deinde factum δοῦν, id est δοῦν.

Θεσσαλός] Quamvis et apud Scholiastem Θεσσαλός scriptum sit, Thucydidem tamen hoc geminum ττ pro gemino σσ non usurpasse constat, ἑλλάσσει etiam, non ἑλλάττα, dicentem. ST. Θεσσαλός Noster puto nunquam. At cum Marg. Aristoph. Pl. Plato in Apol. et alibi, vti et Aristot. Theophrast. Demesth. apud D. Halicarn. Philochorus apud eundem. Xenoph. vtroque modo Codicum vitio, sed frequentius Θεττ. Eurpolis. Menand. Lysippus in Bacchi apud Stephanum de Urb. Aristot. contra in Rhet. habet Θεσσαλλίαν p. 105. Herodotus, sed semel, Θετταλικά. VII. 128. Dion. Halicarn. ter nostrum citans exhibet Θεσσ. Sic etiam Aeschylus Pers. 489. Euripides Phoeniss. 331. et bis in Alceste, Hippol. Androm. et alibi: nunquam Θετταλίας: denique ττ pro σσ rarissime exhibet, et fere in fragmentis, hoc est, in quibus Grammatici sibi nimium permiserunt. In Sophocle ter aut amplius, πρᾶττειν, φύλαττει, ἡνυτοῦ, ἑλαττειν, κρεῖττειν. Sed et haec mihi suspecta. In Comicis et eorum fragmentis nihil frequentius. Infra pro πισανάτην Dio Chrysost. Orat. VI. p. 191. σκυρίτην habet memoriae vitio. Miror hoc non obseruasse Schlenium, cuius notas publici iuris fecit Clar. Wolffius. Ead. Orat. scribe etiam Πικμιβοδρεῖς. WASS.

Θεσσαλός] Non scribendum est cum codd. quibusdam et Schol. Θετταλός: vetus Attica dialectus amat duplex σσ. Euripides quoque litteram σ frequentavit. Praeter Intt. ad h. l. et Valkenarium Eruditiss. ad Eurip. Phoen. v. 406. Heisterhus. ad Lucian. T. I. p. 91 — 93. praecclare de hac re agit. GOTTL.

[Ταῦτα λέγει] Merito Steph. notat Scholiasten, quod Thucydidem partium studiosum reddere voluerit.] G.

[ὑποτοπήσαντες — ἄμα ἱβυλεύσαντο] Varie legitur hoc Schol. in Rossig. est: ὑποτοπήσαντες τὸ παραχρῆμα μεμνήσθαι, τὸ ἄμα ἱβυλεύσαντο. In Aug. ὑποτοπήσαντες, ἀπὶ τῷ ὑπονοήσαντες. Τὸ εἶξαι, ὑποτοπήσαντες, καὶ παραχρῆμα μεμνήσθαι. Τὸ ἄμα ἱβυλεύσαντο καὶ ἐγνώσθησαν. Vulgata est in Cassel. nisi quod post μεμνήσθαι est ὑπ., non male, iudice Duckero, qui in edito aliquid deesse putat.] G.

Παραχρῆμα] Reiskius int. in operis ipsa molitione, ἐν ἀκμῇ τῷ ἔργῳ. (Anim. p. 7.) G.

τὸ μὴ ἀπέτχοι] In Aug. superscr. τῆς ἐπιβουλῆς τῷ Ἰππίῳ ἀκλονοῖ. G.

Δρᾶσ. τι] τι intell. cum Emphasi: aliquid magni forte, vtile, illustre. DAVIER.

[τοῦτό ἐστιν] Steph. conicit: τοῦτό ἐστιν.] G.

[Ἰππερὶ τυραννῶν] Sic correxi, pro vulg. τυραννῶν, vt monuit Stephanus.] G.

[Ἰβυλεύσαντες] Stephan. malit: ἱβυλεύσαντες Ἰππία.

Abresch. in Dil. p. 32. non diffitetur, esse vocem mediam vsus rarioris; sed structuram non cum linguae genio pugna-re; quod exemplis quibusdam docet.] G.

[αὐτὸν τὸν] Dedi cum Steph. pro τὸν αὐτόν.] G.
 Λεωκόριον] Cum aliunde, tum vero ex Scholiaste Λεωκόριον scribendum esse discimus. STEPH. De Leocorio Huidson. ad Lib. VI. c. 57. Add. Mauissac. ad Harpocrat. in Λεωκόριον, et quae ad Meurf. Panathen. c. XIX. in Praefat. Tom. VII. Antiqu. Graec. adnotat Gronovius. DVCK.

Λεωκόριον] Templum ἐν μέσῳ τῷ Κερραμικῷ. v. Harpocr. et Mauill. p. 230. G.

[Παιδῶν σφαγῇ] Praeuentibus codd. Bas. et Aug. correxi παιδῶν pro παιδός, re ita postulante. Leos filias, Praxitheam, Theopam et Eubulam, pro salute publica deuouit. v. Acl. V. H. L. XII, 28. et Periz.] G.

[τὰ ἐγγυτάτω χρόνῳ] In Bas. Cass. et Aug. τὰ ἐγγυτὰ τῷ χρόνῳ. in Rossig. τὰ ἐγγυτὰ τῶν χρόνων. Subint. in τὰ ἐγγυτάτω χρόνῳ, γενομένα.] G.

[Ὅτι ὀρθῶς οἴονται] Hoc Schol. inserui ex Aug.] G.

τὸς τε Λακεδαιμ.] Particulam τε in γς mutandam esse con-tendo, et hunc errorem in aliis etiam locis occurrere mo-neo. STEPH. Locum Herodoti (qui occurrit, lib. 6. c. 57.) falsi arguit Thucydides, non exprello tamen Herodoti nomine, ob antiquioris (vt putat Palmieri) reuerentiam. Vide Meursium de Regno Laced. c. 23. HVDS.

ὡς περ, τὸς τε Λακεδαιμονίων βασιλεῖας —] Veluti, s. exempli causa Lacedaemoniorum reges — assensum suum non vno, sed duobus calculis declarare, vt et — καὶ responderet superiori τε, quod male mutari volebat Stephanus in γς. Gemino exem- plo demonstrat sententiam suam: τὸς τε Λακ. β. — καὶ τὸν — Monuit hoc quoque contra Stephanum Abresch. Dil. p. 31. Ceterum refutat h. l. Herodorum L. VI. 57. — τῶν βασιλέων γέρεα, δύο ψήφῳ τιθεμένους, τρίτην δὲ, τὴν ἐαυτῶν, ἰσὶλ. τὸς — προσήκοντας ἔχειν. Monuere hoc post Meursium et Palmieri, Weiselingius et Valkenarius, ad l. c. Herod. Facit hoc Thucydides subinde, vt tacite contra patrem historiae dissentium suum declaret, v. c. L. II. 97. collat. cum Herod. V. 3. ad quem locum lectu digna notauit Iudatus Valkena-rius. In cod. Aug. τῷ προστίθεσθαι superscriptum est: ἀπὶ τῷ ψήφισεσθαι. G.

[Λακεδαιμονίων βασιλεῖς] In Aug. interferitur δύο. Ita etiam in Cass. et Rossig.] G.

μὴ ψήφῳ προσήθ.] Hoc eodem verbo cum eodem nomine veitur pag. 25. sed cum eius acculatiuo, non datiuo. Le-gimus enim, ἢ γὰρ ἡμεῖς, Σαμίῳν ὑποσάντων, ψήφῳ προσεθέμεθα ἑαυτῶν ἑμῶν. STEPH. Δουῖν, quae vulgata scriptura est, de-

salum eius fuisse fratres. Harmodium vero et Aristogitonem suspicatos illo die, et statim aliquid a sociis suae coniurationis conscis Hippiae indicatum, ab hoc quidem vt praemonito abstinuisse, sed cum velent, antequam comprehenderentur, aliquod memorabile facinus vel suo cum periculo facere, Hipparchum, in quem inciderant ad fanum, quod Leocorium appellatur, in Panathenaica pompa exornanda occupatum interfecisse. Alia quoque multa, quae nunc etiam existant, necdum propter vetustatem memoria exciderunt, caeteri quoque Graeci non recte opinantur: veluti, Lacedaemoniorum Reges in suffragiis ferendis, non singulis quemque, sed binis vti calculis; et Pitaneum cohortem apud eos esse, quae nunquam fuit. Adeo apud plerosque ipsa veritatis inuestigatio est laboris impatiens, et ad ea, quae sunt in promptu, potius se conuertunt.

21. Ex his autem necessariis signis, quae dixi, si quis res a me narratas, tales potissimum esse ducat,

Ἰππαρχος δὲ καὶ Θετταλῶς ταῦτα λέγει ὁ συγγραφεὺς ὡς καὶ αὐτὸς ἂν τῷ γένει τῶν Πεισιπρατιδῶν, καὶ διαβάλλει τὸς περὶ Ἀρμόδιον ὑποποτήσαντες δὲ τὴν ὑπονοήσαντες, ὑπολαβόντες τὸ ἐξῆς, ὑποποτήσαντες, καὶ παραχρῆμα μεμνησθέντες, ἅμ' ἐβραλεύσαντο, καὶ ἐγράψθησαν. Ἐπειὴ τῇ ἡμέρᾳ ἐν ἧ' ὄλοντο συνέθεντο ἀνελεῖν τὸν τύραννον. Τῷ Ἰππαρχῷ περιτυχόντες ὁ λέγει, τὸτό ἐστιν, ὅτι Ἰππίας μάλλον ἤρχε τῶν ῥανῶν, ἢ Ἰππαρχος. ἀδελφὸς δ' ἦν Ἰππίας ὁ Ἰππαρχος. ἀνιέρθη δὲ παρὰ Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονος, ἢ ὡς οἱ Ἀθηναῖοι ὄντο, τύραννος ἂν, ἄλλ' ὡς ἔτος φησιν, αὐτοὶ μάλλον ἐπιβραλευσάμενοι Ἰππίαν, καὶ γνωσθέντες, ἐπει εὖρον τὸν αὐτὸν Ἰππαρχον, ἀδελφὸν ὄντα τῷ Ἰππίᾳ, περὶ τὸ Λεωκόριον, ἀπέκτειναν. Περὶ τὸ Λεωκόριον] ἐλιμώξεν ποτὲ ἡ Ἀττικὴ, καὶ ὕδρις ἦν τῶν δεινῶν, παίδων σφαγῆ. Λεῶς ἔν τις τὰς ἐαυτῶ κέρως ἐπιδεδωκε, καὶ ἀπῆλλαξε τὰ λιμῶ τὴν πόλιν. καὶ τῶτων ἱερὸν ἐγένετο ἐν τῇ Ἀττικῇ, καλεόμενον Λεωκόριον. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἐπι] ἐπιτείνει τὸ ἄπορον τῶν ἀνδρῶτων, ὅτι ἔ μόνον τὰ παλαιὰ, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐγγυτάτω χρόνῳ ἀβραύσαντως ἀκίβησι. τὸ γὰρ τῶν Πεισιπρατιδῶν, ἀρχαῖον. Οὐκ ὀρθῶς οἴονται] αἰνίτ]εται τὸν Ἡρόδοτον. Λακεδαιμονίων βασιλέας] οἱ γὰρ Λακεδαιμονίων βασιλεῖς ψήφως ἔφερον ἐν τῇ γερονσίᾳ ἐκάτερος ἕνα, διτλῆν ἔχοντα δύναμιν. Ἀλλὰ δεῖν] ἐκ ὀρθῶς οἴονται μὴ μὴ ψήφῳ προσίτεσθαι ἐκάτερον, ἀλλὰ δεῖν. Καὶ τὸν Πιτανάτην] ἀπὸ Πιτανῆς κόμης. Ἡρόδοτος μαρτυρεῖ, ὅτι ἦν ὁ Πιτανάτης λόχος, Πιτανάτης κληθεὶς ἀπὸ Πιτανῆς, κόμης Λακωνικῆς. Οὕτως ἀταλαίπωρος] ἀνεξέτατος. Καὶ ἐπὶ τὰ ἔτοιμα] τὰ εὐχρηῖ, καὶ ἀνκατόδευλα. Ἐκ δὲ τῶν εἰρημένῳ] τὸ ὑπερβατὸν ἔτω, τὰ μὲν ἔν παλαιῶ, τοιαῦτα εὖρον. εἶτα μετὰ τὰ παραδείγματα ὕστερον πρὸς τῶτο ἀποδίδωσι τὸ,

funditur testimonio Eustathii ad Hom. II. κ'. p. 802. add. Numes. ad Phrynich. p. 42. DVCK.

Et Pleonasmus hic est, et Ellipsis: haec vocabuli ψήφον, supplendi ad verbum προσίτεσθαι, hic in ipso voc. ψήφῳ, cum integra phrasī sit, ψήφον προσίτεσθαι μὴ ψήφῳ. Similium Taciti locus est, Ann. 2, intendētis manum repulit, i. e. repulit manum intendētis sibi manum, vel, illam. Et ex Noītro contuleris c. 14. naues non habebant per om̄nem (nauem) tabulata; vbi similiter et deest voc. ναῦς, et rursus tamen redundat. Mira prorsus ratio, vix tamen mollius effingenda. Ceterum et Herodotus ita enarrat rem ipsam L. 6. p. 183. Ed. Heru. vt videatur in eodem errore versatus, quem Thuc. notat; dicit enim, absentibus regibus, feniores potuisse δύο ψήφους αὐτέων, duo suffragia illorum nomine et vice. Ceterum προσίτεσθαι hic est pro simplici τίτεσθαι, quo et Herod. vtitur. BAVER.

Ἀλλὰ δεῖν] Auctoritatem huius scripturae, quae recentior putatur, probat Eustathius, II. κ. p. 802, a Duckero laudatus: τὸ δὲ δεῖν σπάνιον πρὸς τοῖς παλαιῶς (aliter ad Odyss. φ. p. 1907.); ἐπὶ δ' ὅμως παρὰ Θεουκιδῆ, qui huc respexit; it. ad L. III. 8. vbi vid. Erud. Duck. et III. 28. Ceterum docet quoque hic locus, τὸ δεῖν, et dandi, non modo signendi casu poni, contra Phrynichum, p. 90. ed. Pau: δεῖν ἐπὶ μόνης γενικῆς τίτεσθαι, οὐχὶ δὲ δοτικῆς. G.

[Μὴ μὴ] Negatiuam, admonitu Steph., addidi, quae est in textu. Hoc Schol. deest in Cass. et Aug.] GOTTL.

Πιτανάτην λόχον] A Pitana, fageia, siue oppido minori Laconico, cuius mentionem facit Herod. III. 55. cf. Valken. obs. ad h. l. Cohors Πιτανάτης autem occurrit apud Herod. VIII. 52. qui Amphiphetum tribunum fuisse dicit τῷ Πιτανάτῳ λόχῳ. G.

[Ἡρόδοτος —] e cod. Bas. et Aug. addidi. v. not. In Aug. est: λέγει δὲ ἀπὸ — leg. λέγεται δὲ — In eodem cod. deest Schol. ad Οὕτως ἀταλαίπωρος.] G.

Ὅς ἂδ' ἐγένετο] Ita Hesyeb. ὁ Πιτανάτης λόχος αὐτοσχεδιάζετον, ἢ ἂν ταῖς ἀληθείαις. Vide Meurfis Att. Lect. l. 1. c. 16. Non dubito, quin Herodotum hic quoque innuat Thucyd. qui l. 9. c. 52. huius cohortis mentionem facit. HVDS. add. Spanhem. ad Callimach. hymn. in Dian. v. 172. et Th. Gale ad Herod. l. d. DVCK.

Οὕτως ἀταλαίπωρος] Sic fere Aristophanes in Danaïdibus: ἔτως αὐτοῖς ἀταλαίπωρος ἡ ποίησις διέκειτο. Hunc locum Thucydidis procul dubio ante oculos habuit Dionys. Halicarn. quum scriberet p. 234. ἔτως ὀλίγον ἐστὶν ἐν ταῖς ἱσθαιῖς αὐτῶ τὸ περὶ τὴν ἐξέτασιν ἀληθείας ἀταλαίπωρον. nonnulli legendum esse suspicantur ταλαίπωρον. vereor ne male. STEPH.

Hunc locum laudauit Synes. in calu. encom. p. 73. Ἐλλης: γὰρ ἀταλαίπωρος τῆς ἀληθείας ἡ Ζήτησις, ὡς ἐν δίκῃ τὸ γένος ὁ συγγραφεὺς (n. Thucydides) ἐλοιδύρησε. Imitatus est eum, vt iam Steph. et Duck. in emend. p. 665. notarunt, Dionys. Hal. L. III. A. R. p. 718. Reisk. vbi de Fabio historico: ἔτως ὀλίγον ἐστὶν ἐν ταῖς ἱσθαιῖς αὐτῶ τὸ περὶ τὴν ἐξέτασιν τῆς ἀληθείας ἀταλαίπωρον. In Reisk. est εὐταλαίπωρον, ex mera coniectura. Casaub. addit ἐκ hoc loco Thucydideo motus: οὐκ ὀλίγον ἐστὶν — quod probabilius est. G.

Ἐτοιμα] i. e. quae nil negotii habeant, exposita sint et peruulgata, facile inueniantur, nempe auditione et fama, quam et nosse et sequi, in promptu sit. Ita Hor. Carm. 1, 31, 17. frui paratis, i. e. parabilibus, quae facile habeam et sine molestia consequar. BAVER.

Ἐκ δὲ τῶν εἰρημένῳ] Referuntur haec ad superiora, digressio finita, vt τὸ ὅμως indicat. Abreschius diluc. p. 32. orationem aptiorem superioribus reddit ita: ὅμως δὲ τις νομίζω, (i. e. εἰ δὲ τις ὅμως νομίζοι) ἐκ τ. εἰρ. τεκμ., τοιαῦτα εἶναι μάλιστα ἢ διήλθον — ἡγήσάμενος δὲ (i. e. ἡγήσαιο δὲ) εὐεῖσθαι ἀποχρώντως ὡς παλαιὰ, ἢ ἀμεγάρτοι. Mox in τοιαῦτα, subaudit Reisk. οἷα εἶπον. G.

ἀμαρτάνοι καὶ ἔτε^ο ὡς ποιηταὶ ὑμνήκασι περὶ αὐτῶν, ἐπὶ τὸ μείζων κοσμῶντες, μᾶλλον πιστεύων, ἔτε ὡς λογογράφοι ξυνεθεσαν ἐπὶ τὸ προσαγωγότερον τῇ ἀρχαίῃ, ἢ ἀληθέτερον, ὅντα ἀνεξέλεγκτα, καὶ τὰ πολλὰ ὑπὸ χρόνῳ αὐτῶν ἀπίστως ἐπὶ τὸ μυθῶδες ἐκνευκῆκατα: εὐξῆσθαι δὲ ἠγησάμενος ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων σημειῶν, ὡς παλαιὰ εἶναι, ἀποχρώντως. καὶ ὁ πόλεμος ἔτος, ἢ καίπερ τῶν ἀνδραγμάτων, ἐν ᾧ μὲν ἀν πολυμαῖσι, τὸν παρόντα αἰὶ μέγιστον κρινόντων, παυσασμένων δὲ, ἢ τὰ ἀρχαῖα ἢ μᾶλλον θαυμαζόντων, ἢ ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων σκοπῆσι, δηλώσει ὅμως μείζων γεγενημένος αὐτῶν.

κβ. Καὶ ὅσα μὲν λόγῳ εἶπον ἕκαστοι, ἢ μέλλοντες πολεμήσειν, ἢ ἐν αὐτῷ ἦδη ὄντες, χαλεπὸν τὴν ἀκριβείαν αὐτῆν τῶν λεχθέντων διαμνημονεῦσαι ἦν, ἐμοὶ τε ἂν αὐτὸς ἥματα, καὶ τοῖς ἄλλοθεν πισθευ ἐμοὶ ἀπαγγελλασθῆναι ὡς δ' ἂν ἐδόκεν ἢ μοι ἕκαστοι περὶ τῶν αἰὶ παρόντων τὰ δευτέρῃ^x μάλιστα εἰπεῖν, ἐχομένῳ ὅτι ἐγγύτατα τῆς ξυμπάσης γνώμης ἢ τῶν ἀληθῶς λεχθέντων, ἔτος εἰρηται. ἢ τὰ δ' ἔργα τῶν ἢ πρᾶχθέντων ἐν τῷ πολέμῳ, ἢ ἐκ ἢ τοῦ παρατυχόντος πυνθανόμενος ἤξιστα γράψω, ὅδ' ὡς ἐμοὶ ἢ ἐδόκει, ἀλλ' εἰς τε αὐτὸς παρῆν, καὶ παρὰ τῶν ἄλλων, ὅσον δυνατὸν, ἀκριβείᾳ περὶ ἕκαστα

ο ἢε οἱ ποιηταὶ Cl. ρ καίπερ πάντων ἀνθρώπων Reg. η τᾶρχαῖα Dionys. Hal. τ θαυμαζόντων μᾶλλον Cass. Aug. σ ἔπ' αὐτῶν Ar. τ ἀπαγγελλασθῆναι malit Sybburg. ad Dion. Halic. p. 146. υ ἔμοι Reg. Cass. Aug. x μάλιστα εἰπεῖν Cass. Aug. y τῶν ὡς ἀληθῶς Ar. C. Dan. z τὰ δὲ ἔργα C. τὰ γὰρ ἔργα Ar. a λεχθέντων Marg. Ald. Basf. non probat Steph. In Reg. pro varia lesione adscriptum erat γρ. τῶν λεχθέντων. Basf. cod. habet πρᾶχθέντων. b τῶν παρατυχόντων Reg. c δευτῆ Reg. Cass. Aug.

Λογογράφοι] Primo articulus deest ei λογογρ. deinde ipsi historici, rerum scriptores, intelligi possunt, immo debent, qui et sic dicuntur, et λόγοι historiae sunt, vt apud Lucam, Act. 1, 1. τὸν πρῶτον λόγον ἐποιήσαμην. priorem historiam scripsi; neque vero praeter poetas alii tum erant, qui ista componerent in modum fabularum Romanensium, vel heroicarum. Herodotus quidem suas narrationes semper appellat λόγου vocabulo, vt 2, 35. et alibi. Et vero Herodotus ipse fabulosus interdum est, et auribus magis, quam fidei rerum, seruit: quod et Theopompī crimen est. Quid, quod et rhetores esse possunt λογοποιοί, vt Isocrates in Panegyrico, alii? Nam et orationes dicuntur λόγοι, vt c. 22. λόγοι εἶπον: Ita Paullus, 2 Cor. 10, 10. λόγον ὀρρονίτ ἐπιστολῆς. BAVER.

[Τὸν Ἡρόδοτον] In Roslg. ita legitur: Ἡρόδοτος μαρτυρεῖ, ἔτι ἢ ὁ Πιτανάτης λόγος.] GOTTL.
[Ὁκ ἐλέγχως] In Aug. hoc Schol. refertur ad v. ὑπὸ χρόνῳ, et sic legitur: ἐλέγχως ἢδὲ ἀποδείξει εἶχοντα, ἢδὲ ἀληθῆ. Schol. ad καὶ τὰ πολλὰ deest.] G.

Ἀπίστως] Aduerbum hic notat: ita, vt iam credi non possint; incredibiliter audita, vltra fidem exaggerata: ὡς τε εἶνα ἀπίστα. B.

[Ἐπὶ τὸ μυθῶδες ἐκνευκῆκατα] Vesustate temporis in fabularum degenerarunt: quasi, obtinuerunt, vt in fabularum numero teroperentur. Sic expl. in margine Ald. Vinar. Reiskius in Dil. Abresch. p. 33. sine vlla causa emendat: ἀπίστα καὶ ἐπὶ τὸ μυθῶδες — Paulo post v. 4. lacunam statuit aliquot verborum, hunc circiter in sensum: ὡς περὶ τῶν παλαιῶν θεῶν ἐνοεῖν. „Non erret quis putans, ex signis exstantioribus satis deprehendi, quomodo oporteat de rebus antiquis iudicari. In anim. p. 7. idem Reisk. pro ἀπίστως, vult legi aut ἀπίστω, absque sensu, aut ἀπίστω, insensibiliter, inobseruante, aut tandem ἀπὸ τῆς ἐν πίστεως, quae peruicercunt, vt e fide pristina, qua gaudent olim, ad fabularum speciem deciderent. Vereor, vt eruditus lector aliquam eligat harum emendationum. G.

[Ὡς παλαιὰ εἶναι] In Aug. superfer. ὅχ ἀμαρτάνει θεοκτότοι. Marg. Flor. Vin. habet ὅσα, quae explicatio est τῆ ὡς. G.

[Ὡς παλ. εἶνα ἀποχε.] Aduerbum hoc, ἀποχρώντως, satis, pendet aut ab εὐξῆσθαι, ἀποχε. εὐξ. satis (certo, liquido, perspicue,) inuenitur, (credat.) ὡς παλαιὰ εἶναι, vt in rebus antiquis potest, quoad perducī ad notitiam certam fidemque possit illarum obscuritas; ita εἶνα redundet, vt in εἶνα εἶνα. v. Ind. Aut pendet ab εἶνα, tali ordine ac sensu: εὐξῆσθαι

εἶνα ἀποχρώντως, scil. μεγάλη, ἐπιφανῆ, magna, illustria, ὡς παλαιὰ, qualia esse possint antiqua, nondum fatis exulta et constituta. Illud praeplacet, tum, quia negauit, magna fuisse illa vetera; tum, quia, difficile esse, dixit, aliquid certi de his inuenire aut constituere. Possis et sic: εὐξ. ἀποχε. εἶνα ὡς παλ. satis certo inueniri esse talia, qualia esse par sit vetusta. Tunc tamen diceret, ὅσα. BAVER.

[Ἀντὶ τῶ ὄντα] Male. Valla recte cepit: „Sentietque conperitum esse manifestissimis signis, ita se vetera habuisse.“] GO.

[Ἡ περιόχη — ἕτωσι διήλθον] Roslg. codex ita: ἡ περιόχη τῶ λόγῳ ἕτως φαίνεται διήλθον. Leg. ἕτωσι φαίνεται. In Aug. ἡ π. τ. α. ἕτως φαίνεται διήλθον αὐτὰ, ὡς πρέπει τὸν παλαιὰ διηγούμενον πρᾶγματῶ ἀκριβῶς εἰπεῖν. E consensu horum codd. videtur ἕτωσι pertinere ad φαίνεται, quod in vulgatis deest. In Aug. legendum διήλθον. Accusatiuius διηγούμενου potest locum habere; non enim refertur ad πρέπει, sed ad inf. εἰπεῖν, vt in latina lingua quoque dicitur. Cod. Roslg. quoque habet διηγούμενον. In Basf. legitur: ἕτως, φησι, διήλθον.] G.

καὶ ὁ πόλ.] καὶ hic est pro εὖν, vel sign. sic etiam hoc bellum, vel, ita fiet, vt hoc bellum — appareat. B.

[Δείπει τὸ τεῖνον] Vult Schol., καὶ esse positum pro καὶ τεῖνον. Τὸ Πελοποννησιακὸν pertinet ad πόλεμος. v. Steph.] G.

[Ἐπο γὰρ ἐστὶ τὸ αὐτῶν] Duplex est interpretatio αὐτῶν. Prior περὶ τῶν ἀρχαίων refertur ad verba praecedentia: τὰ ἀρχαῖα μᾶλλον θαυμαζόντων. Posterior videtur merito Stephano arguta nimis et inepta.] G.

Πανασημένον] Sc. ἀνδραγμάτων bellum gerere. In Marg. Flor. Vin. πανσημένον. Tanquam sic scribendum fuisse Thucydidī V. D. indicare volebat, ob superius πόλεμος. G.

Λόγῳ εἶπον] In orationibus habendis, quae sunt partim e genere deliberatiuo, (ἢ μέλλοντες πολεμήσειν) partim cohortationes ad virtutem, (ἢ ἐν αὐτῶ ἦδη ὄντες). G.

[Ὅσα μὲν λ. εἶπ.] Illud ὅσα non habet verbum, quo referatur: nam sequitur, χαλεπὸν τὴν ἀκριβ. διαμνημονεῦσαι ἦν. Nouus ergo accusatiuus interuenit, τὴν ἀκριβείαν: est ergo, ὅσα εἶπον, pro, εἰ τινα εἶπον, si qua dixerunt; vel: quod attinet ea, quae — dixerint. BAVER.

Λόγῳ εἶπον] Non redundat λόγῳ, primo, quia notat orationes iustas, publice habitas: deinde, quia infra opponuntur τὰ ἔργα τῶν λεχθέντων, quod vide. B.

[Ὅσα μὲν λόγῳ] Hoc caput praefixi, verbis sequentibus; c

quales eas esse dixi, et non potius credat, eas esse tales, quales ipsi poetae celebrarunt, eas cum ornatu in maius extollentes; neque quales memoriae prodiderunt orationis solutae scriptores, qui, vt auditorum aures capiant, verborum illecebras potius, quam veritatem confectantur, quae res cum nullis nitantur argumentis, pleraeque etiam ob ipsarum vetustatem in fabulas abierunt, ita vt (quod vsus obtinuit) nulla fides ipsis habeatur: sed existimet res istas ex manifestissimis indiciis a me satis accurate peruestigatas, quoad res vetustae peruestigari possunt, hic profecto non errauerit. Et licet homines praefens bellum, in quo gerendo versantur, semper maximum iudicent, eoque finito, vetera vehementius admittentur, tamen iis, qui ex ipsis rebus gestis bella perpendunt, hoc bellum superioribus illis se maius fuisse demonstrabit.

22. Et omnia quidem, quae singuli verbis expresserunt, aut cum bellum essent gesturi, aut cum iam id gererent, ipsamque rerum dictarum exquisitam rationem memoria retinere difficile fuit, cum mihi, qui res a me ipso auditas narro, tum etiam aliis, qui eas aliunde acceptas mihi renuntiarunt. Verum vt singuli semper de rebus praesentibus ea, quae maxime consentanea erant, mihi ad vniuersam rerum vere dictarum sententiam *summatimque*, quam proxime coniecturis accedenti dicere videbantur, sic a me commemorata sunt. At vero res in ipso bello gestas, non quas a quolibet audiui, dignas duxi, quas scriberem, neque vt mihi videbantur: sed et eas, quibus ipse interfui, et quas singulatim ex aliis,

ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων. Οὔτε ὡς λογογράφοι ἀνίτηται τὸν Ἡρόδοτον. Πρῶτον μὲν ἀπὸ τοῦ Ἡρόδοτου, ὁ πρῶτος, ὁ πρῶτος, ὁ πρῶτος. Ἀνεξέλεγκτα] ἐκ ἐλέγχου, ἐδὲ ἀποδείξεις ἔχοντα, ἐδὲ ἀληθῆ ὄντα. Καὶ τὰ πολλὰ ὑπὸ χρόνου] τὸ ἐξῆς, τὰ πολλὰ αὐτῶν. Ὡς παλαιὰ εἶναι] ἀντὶ τῶ ὄντα. Ἀποχρῶντος] ἡ περιοχὴ τῶ λόγου, ὅτισι διήλθον αὐτὰ, ὡς πρέπει τῷ διηγημένῳ πράγματι ἀρκούντως εἰπεῖν. Καὶ ὁ πόλεμος ἔτος] λέγει τὸ τοῦτον. τῶν Πελοποννησίων. τὸ ἐξῆς, καὶ ὁ πόλεμος ἔτος τοῖς ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων σκοπεῖσι δηλώσει, ὅτι μείζων ἐστὶ γεννημένος τῶν ἀρχαίων. τῆτο γὰρ ἐστὶ, τὸ, αὐτῶν. ἢ τῶν Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων. τῆτοι, μείζων τῆς δυνάμεως αὐτῶν ἐγένετο. Ὅσα μὲν λόγῳ εἶπον] προκλασικεύει τὰς διηγήσεις. Χαλεπὸν τὴν ἀκρίβειαν] χαλεπὸν ἢ ἐμοὶ τε αὐτῶ, φησὶν, ἢ ἡμεῖς, καὶ τοῖς ἀπαγγέλλασί μοι, τὴν ἀκρίβειαν τῶν λεχθέντων διαμαρτυροῦμαι. ὡς ἔδοκνεν τοῖσιν ἐμοὶ τὰ δέοντα εἰπεῖν, ἐχομένῳ μοι τῆς ὅλης γνώμης, ἐγγύτατα τῶν ἀληθῶς λεχθέντων, ὅπως εἴρηται. τῆτοι, ὡς ἔδοξα δὲ, ὅτι εἶπον ἂν ἀληθῶς, ὅπως εἴρηται, εἰ καὶ μὴ αὐτὰ ἐκεῖνα τὰ λεχθέντα ἴσμεν] ἐπιτηδείως τὴν ἀγνοίαν προφασίζετο, ἵνα χρήσιμα τοῖς σικεῖσι ἐνθυμήσασιν. Οὐδ' ὡς ἐμοὶ ἔδοκει] ἐπειδὴ φιλαθήναιος δοκεῖ, τῆτο λέγει. Ἄλλ' οἷς τε αὐτὸς παρήν] ἐσατήγει γὰρ καὶ

cod. Cass. vt Steph. iam viderat, et transposui. Nam vulgo post ἐδ' ἀληθῆ ὄντα lin. 2. scripta legebantur. In cod. Rostg. quoque alieno loco, post ἀρκούντως εἰπεῖν, haec verba posita erant. Confirmat rem auctoritas cod. Aug., in quo Schol. προκατασκευάζει — ad marg. c. 22. inicit. scriptum est. GOTTL. Ἐν αὐτῶ ἤδη ὄντ.] scil. τῷ πολέμῳ, vel, ἐν τῷ πολεμῷ. Alterutrum repete ex πολεμήσειν. BAYER.

Χαλεπὸν τὴν ἀκρίβειαν αὐτῶ] n. verba dicentium eadem memoria tenere et litteris consignare difficile fuit. Totus locus egregium testimonium de praesentia et summa fide historiae Thucydidis exhibet. G.

Ἀκρ. τ. λεχθ.] Ipsa verba orationum, vel, τὰ λεχθέντα διαμνημον. ἀκριβῶς, κατ' ἀκρίβειαν abstractum pro concreto, ἀκριβῆ, vel ἀκριβῶς, vt erant, ad verbum, vt dicta sunt, vt vere habitae conciones. BAYER.

[Ἐπιτηδείως] Haec verba modo, superioribus omissis, referuntur in Aug. Innuit his, Thucydidem apte ignorantiam suam praetexere, vt enthymemata, orationibus inserta, tacite defendat.] G.

τῶν ἀεὶ παρόντων] Non abundat τὸ ἀεὶ, nec interpretem puto recte cepisse vim particulae, cuius vsus est elegans. τὰ ἀεὶ παρόντα, sunt res, serie et nexu inter se ita copulatae, vt nunquam abesse debeant. Notauit vsum τὰ ἀεὶ Wessell. ad Diod. T. II. p. 456. et nos diximus quaedam de h. part. ad Menexenum Platon. c. 3. p. 31. G.

Περὶ τῶν ἀεὶ παρόντων] nescio, quid sibi velit explicatio B.

Gottleberi, quae neque e verbis efficiatur, vbi adsit περι, de rebus; neque ἀεὶ παρόντα sint res necessariae et consentaneae; immo haec sunt τὰ δέοντα, Nostrum memorata. Quid simplicius, quam, vertere: de rebus, quae suo quoque tempore agendae proponerentur, instarent, adessent; de qualibet causa? Haec est vis Thucydeae τῆς ἀεὶ, subinde, aliud alio tempore, von Zeit zu Zeit; über die respective, jedesmalige Sache, Angelegenheit. v. Ind. in ἀεὶ. B.

Πραχθέντων ἐν τῶ] Participium λεχθέντων margini adscriptum habere hic locum non potest: ac ne alterum quidem, πραχθέντων, fuisse adiciendum videri possit: sed talis pleonasmus in hac adiectione esse, qualis est paulo ante, vbi dicitur, καὶ ὅσα μὲν λόγῳ εἶπον εἴρηται. STEPH.

Ἔργα τῶν λεχθέντων] i. e. res ipsae, veritas eorum, quae dicerentur: quod verum esset ex iis, quae (vulgo) referrentur, vel ad me deferrentur. Λεχθέντα autem dupliciter intelligas, ac fortasse coniunctim, vt est confertus et πυκνός sensibus Thucydidis: partim, quae in orationibus ponerentur a concionantibus: vt ἔργα sint res ipsae, de quibus dicerent; partim, quae vulgo ferrentur et gestae narrarentur. Omnino mihi in mentem venit, supraposita, ὅσα λόγῳ εἶπον, non spectare vtique conciones habitas, sed omnino sermones, rumores vulgo iactatos, et ad Nostrum delatos: quorum ἀκρίβειαν sit, veritas, quod verum in iis esset, a quibus se excerpisse, dicat, quae viderentur consentanea rei. In quo tamen non asseuero: hoc dico, posse ita explicari, nec

ἐπεξελθόν. ἐπιπόνως δὲ εὐρίσκετο, διότι οἱ παρόντες τοῖς ἔργοις ἐκάποις, ἔ ταυτὰ ἄ περὶ τῶν αὐτῶν ἔλεγον, ἀλλ' ὡς ἑκατέρων ἴ τις εὐνοίας ἢ μνήμης ἔχει. καὶ ἐς μὲν ἀκρόασιμ ἴσως τὸ μὴ μυθῶδες αὐτῶν, ἀτερπέτερον φανίται. ὅσοι δὲ βελήσονται τῶν τε γενομένων τὸ σαφές σκοπεῖν, καὶ τῶν μελλόντων ποτὲ αὐθις, κατὰ τὸ β ἀνθρώπειον, ἢ τοιῶτων ὄντων καὶ παραπλησίων ἔσεσθαι, ὠφέλιμα κρίνειν αὐτὰ, ἀρκύτως ἔξει. κλημά τε ἰ ἐς αἰεὶ μᾶλλον, ἢ ἀγώνισμα ἐς τὸ παραχρήμα ἀκείν, ξύγκριται.

δ' Ἐπὶ Ἰ' α/ε.

ε' Ἐκείνῳ Reg. Cass. Aug.

f τῆς Gr.

g Ἀνθρώπειον Murg. Cl. Reg. Cass. Dion. Halic. In Gr. ἀνθρώπειον.

δ τοιῶτων ὄντων καὶ παραπλησίων Murg. Editionem in contextu retinendam suadet Steph. In Aug. deest ὄντων, ut apud Dionys. p. 824.

ε εἰς Reg. Cass. August. Paullo post deus in Bas.

quidquam esse in textu, quod de concionibus publicis utique cogat interpretari. BAVER.

[Οὐδ' ὡς ἔμοι ἐδόκει] E cod. Aug. hoc caput Scholio praefixi. Verum vidit iam Steph. In Schol. ad ἀλλ' οἷς τε αὐτὸς παρῆν in Aug. desunt, quae post ἰσορίας sequuntur.] G.

[Ἐπεξελθόν] i. e. παρακολοθηκῶς ἀνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς. Reiskius suspicatur, in animadu. p. 7., deesse εὐρον. Debebat tale quid sequi, non participium; sed subaudiendum ἐπιθόμην e superiori πυθάνομενος, in verbis παρὰ τῶν ἄλλων, ἡδ' αἰεὶ ἀκούει, περὶ ἐκάστῃ — γε quacunquē, quoad fieri potuit, accuratissime inuestigata. GOTTL.

[Ἐρευνῶν] Minus plena interpretatio. Ἐπεξέρευσθαι enim est, rem diligenter persequi oratione paullo lohgiori, praeuia inuestigatione. Ita L. III, 67.] G.

[Αὐτῶν τῶν λεχθέντων] Steph. subintelligit in αὐτῶν, πράχθῶτων. In Cass. omnia absunt, praeter: ἐπειδὴ ἄδηλα τὰ ἐνδρώπινά.] G.

[Περὶ τῶν ἐν πολέμῳ] addidi περὶ.] G.

[ὠφέλιμος] Quae sequebantur ἐπειδὴ ἄδηλα τ. ἀνθρ. induxi, quod hic non pertinerent. In Bas. ita leguntur haec: περὶ τῆς ἰσορίας, τῆς τε φράσεως αὐτῆς, καὶ ὠφελείας.] G.

[Ἐχοι] Hoc Schol. intulit e codd. Cass. Rostg. et Aug. In regio est: εἶχεν.] G.

Καὶ ἐς μὲν ἀκρόασιμ — ξύγκριται] Laudat haec Dion. Halic. p. 139. vbi est ἀνθρώπειον. WASS. ut et p. 146. Ὅσοι δὲ βελήσονται — ὠφέλιμα Id. p. 6. DVCK.

Καὶ ἐς μὲν ἀκρόασιμ ἴσως — φανίται] Alludit ad hunc locum Dionys. περὶ συνθέσεως ὀνομ. p. 165. Reisk. ὅτι ἐς μὲν ἀκρόασιμ ἡ γλῶσση ἐπιτερεπῆς ἢ γραφή ἐστὶ — Laudatur etiam ἰpsis verbis apud eundem de Thucyd. Hist. iud. p. 323. vsque ad finem capitis; it. in arte, p. 399. vsque ad v. ὠφέλιμα. In ἕτερπ. φανίται, subint. ἄλλοις. Lestionem ἑκατέρων, quae paullo ante occurrit, probat Reiskius. Dici enim εὐνοίαν τινος, beneuolentiam erga aliquem. G.

[πάλιν πρὸς Ἡρόδοτον] Addidi ex Cass. Rostg. et Aug. πάλιν, et ἀνίτληται abest. Steph. putat dicendum fuisse potius: τῶτον ἀνίτληται, sed praep. εἰς vel πρὸς interdum huic verbo iungitur.] G.

Ἀτερπέτερον] Pindar. Ol. I. 44. Κῆ πῃ τι καὶ βροτῶν φρένας, ὅπως τὸν ἈΛΗΘΗ λόγον Δεδαίδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις Ἐξακατῶντι ΜΤΘΟΙ. WASS.

Ἀτερπέτερον] In Aug. superscr. τῶν συγγραμμάτων. G.

Ὅσοι δὲ βελήσονται —] Perplexa est oratio, quam Abresch. in Dil. p. 33. sic expendit: (Ἐμοί) δὲ ἀρκύτως ἔξει, (τὰς) ἔπειτα, αὐτὸ ἀκείνως, vel ἄπαντας, ut Schol.) κρίνειν αὐτὰ ὠφέλιμα, ὅσοι καὶ τῶν μελλόντων ποτὲ αὐθις ἔσεσθαι, τοιῶτων (ὄντων) καὶ παραπλησίων, κατὰ τὸ ἀνθρώπειον, βελήσονται, σκοπεῖν τὸ σαφές τῶν γενομένων — Sic intellexit Lucianus T. II., de conscrib. hist. c. 47. p. 55. Genitiuos absolutos ille extulit per: ἴποτε καὶ αὐθις τὰ ἴσοια καταλλάθοι. Tunc σαφές τῶν γενομένων, per ἀλλήθειαν τῶν γενομένων, et ὠφέλιμα κρίνειν, per εὐ

χερῶσθαι τοῖς ἐν ποσὶ, recte uti praesentibus. Reisk. in anim. p. 7. putat, ὠφέλιμα κρίνειν idem esse atque ὠφέλιμα πρὸς τὸ κρίνειν. ἡβabebis ea satis utilia ad indicationem rerum futurarum. GOTTL.

[Ὅσοι βελήσονται] i. e. si qui voluerint; sequitur enim, ἀρκύτως ἔξει, satis erit; vel, si ὅσοι verteris, quicunque, ἢ ἀρκ. ἔξει suppleueris, τοῖτοῖς; vel αὐτοῖς. Ita omnia plana erunt; neque opus fuerit duriori structura Abreschii, primo suppletis, ἔμοι, in ἀρκ. ἔξει, deinde, κρίνειν αὐτὰ, ut homines, posterius, ad iudicium utilia. Quis ita Graece loquitur, ut Infinitiuum ponat sine subiecto? Neque vero locum hic habeant Genitiui consequentiae, qui neque habeant, vnde pendeant, nec vero cum articulo, τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, possint efferrī: Stephanus quoque inter difficillimos censet hunc locum. Scilicet vna illa explicatione τοῦ ὅσοι, conciderit omnis difficultas: Satis erit, inquit, si qui voluerint haec (a me posita) iudicari utilia, σκοπεῖν, i. e. ὡς σκοπ. vel πρὸς, εἰς τὸ σκ. (ut ἱκανός, δυνατός, ἄξιός, infinitiuo iunguntur, τὸ σαφές, exploratam veritatem et gestarum rerum, et eorum, quae alio tempore futura et euentura sint eadem, vel similia, ut sunt res humanae, quarum semper orbis quidam voluatur, ut eodem fere initio, modo euentuque recurrant et gerantur. Vel sic: si qui voluerint considerare fidem exploratam rerum gestarum, et illa iudicare utilia τῶν μελλόντων, scil. πέρι, i. e. πρὸς τὰ μέλλοντα, κατὰ τὸ μ. ad futura, qua futura, ad ea, quae, more et ordine ingeniorum et casuum humanorum, rursus, eodem ordine vel simili, processura sint; his vero satis fuerit. Hoc nimirum addit, quia improbat eos, qui aures tantum permulcere fabulis velint; quales Paullus notat 2 Tim. 4, 3, 4. κηθόμενος τὴν ἀκοήν. (plane, ut ἀκρόασιμ hic memorat Noster;) qui a vero auersas aures ad fabulas (ut hic μυθῶδες) accommodent. Sed voc. ὄντων haud dubie eiiciendum; nec vero est in Edit. Basil. neque vilo modo locum habeat, ob Infīn. ἔσεσθαι. BA.

[Τὸ ἔξῃς καὶ ἡ διάνοιᾶ] Posui incisum post διάνοια. „Ordo et finis —] G.

Ἀνθρώπειον] Ita recte quidam MSS. Nam Iones ἀνθρωπῆος et Attica vetus: atque ita Magister, neque aliter Rhodientes Hesybio recte. Noster autem alibi, vid. Indicem. Pliso, Dion. Halicarn. Xenoph. Aristophanes. et e recentioribus Clem. Alex. Iustinus M. Lucian. Eleganter etiam Philo Eunuchum vocat alicubi ἀνθρωπῆος παρανομη νεμεισπῶτος. Vtraque forma Hippocrates. ἀνθρώπεια πῆματι Aeschylus Pers. 406. Agam. 1362. WASS. Ἀνθρώπειον etiam Dion. Halicarn. p. 65, idque vna cum ὄντων, quae erat lectio marginis, in contextum recipi voluerat Cl. Wasse. DVCK.

[Κατὰ τὸ ἀνθρώπειον] Hoc caput praefixi Scholio, quod supra alieno loco positum erat, praecente cod. Aug.] G.

Καὶ παραπλησίαν] In Aug. superscr. ἴ. ποιότητος, et ad marg. μεγέθους. G.

Τοιῶτων καὶ παρ.] Retinenda potius quae in contextu est

quam potui accuratissime, inuestigavi. Sed hæc difficillime cognosci poterant, quod illi, qui fingulis rebus interfuerant, dum gererentur, non eadem de rebus iisdem dicerent: sed prout quisque aut in alterutros amore propensior erat, aut reminiscebatur, eas ita referret. Verum mea scripta, quia nullae in ipsis exstant fabulae, lectoribus fortasse minus iucunda videbuntur. * Sed qui rerum gestarum veritatem spectare volent, et eorum, quae (vt sunt res humanae) rursus aliquando futura sunt eiusmodi, et similia, non plura desiderabunt ad iudicandum ea esse vtilia. Nam mea Historia potius vt perpetuum monumentum, quam ludicrum certamen, quod in praesentia audiatur, est composita.

* Caeterum qui et res praeteritas accurate nosse, et in iis, quae iterum eodem consimilique modo (vt sunt res humanae) vñs venient, haec ad suum commodum voluerit adhibere; non hercle plura desiderabit. *Acacius.* HVDS.

αὐτὸς ἔως τῆς τετάρτης ἰσορίας. ἡ δianoia, ἀλλ' ἠξίωσα τῆς γραφῆς τὰ ἔργα, οἷς αὐτὸς παρήν. Ἐπεξελάθων] ἐρευνῶν. Ὁ δὲ ταυτὰ περὶ τῶν αὐτῶν ἔλεγον] αὐτῶν τῶν λεχθέντων. ὅρα δὲ, πῶς πρότερον εἰπῶν περὶ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ λόγων, καὶ ἔργων, ἐνταῦθα λέγει περὶ τῆς ἰσορίας, καὶ ὠφέλειας. Εὐνοίας, ἡ μνήμης] εὐνοίας, ἐπὶ Λακεδαιμονίων· μνήμης, ἐπὶ Ἀθηναίων. Ἐχρῆσι] ἀπὸ τῶν εἰχθρῶν. Τὸ μὴ μυθῶδες αὐτῶν] πάλιν πρὸς Ἡρόδοτον αἰνίττειται. Τῶν τε γενομένων τὸ σαφές] τὸ ἔξῃς καὶ ἡ δianoia, ἀρκύν- τας ἔχει (ἦτοι, ἀρκέσει) κρῖναι· ἀλλὰ τὰ γεγραμμένα, διηκνῶσι, ὡφέλιμα εἶναι, ἦτοι ὡφέλιμα πῶσι, ὅσοι βελήσονται σκοπεῖν τῶν τε γενομένων τὸ σαφές καὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι ποτε αὐδὺς τοῦτων καὶ παραπλήσιον, κατὰ τὸ ἀνθρώπειον. Κατὰ τὸ ἀνθρώπειον] ἐπειδὴ ἀδιχα τὰ ἀνθρώπεινα. Κτήμά τε ἐς αἰεὶ μάλλον] κέρδος, κτήμα, τὴν ἀλήθειαν· ἀγώνισμα, τὸν γλυκὺν λόγον. αἰνίττειται δὲ τὰ Μυθικὰ Ἡροδοτῆ. Ἡ ἀγώνισμα] θέαμα. παιδικὸν ἀγώνισμα κωμωδοποιῶν ἢ τραγωδοποιῶν. Ἐς τὸ παραχρημα

lectio. Quomodo enim τοιούτων ὄντων (vt alii legunt) dici poterit, quum μελλόντων praecedat, quod ad hoc τοιούτων fertur? μελλόντων (inquam) cum futuro ἔσεσθαι. Vt autem τοιούτων καὶ παραπλήσιον hic dicitur, sic in concione Pericles, τοιαῦτα καὶ παραπλήσια: pag. 81. καὶ τὰ μὲν Πελοποννησίαν ἔμοιγε τοιαῦτα καὶ παραπλήσια δοκεῖ εἶναι. Aliter autem ὅμοια καὶ παραπλήσια dici videtur, pag. 78. ab eodem Pericle, in eiusdem concionis principio, Ὅρα δὲ καὶ νῦν ὅμοια καὶ παραπλήσια συμβεβηυτέα μοι ὄντα.

Sed est praeterea quod celare te nolim super hoc loco. Apud Dionysium Halicarn. afferentem hunc locum in *Arte rhetorica*, capite περὶ λόγων ἐξετάσεως, post ὠφέλιμα legitur, χρῆσθαι ταῖς παλαιαῖς ἰσορίαις: atque his verbis adiunguntur alia tanquam ex eodem loco sumta: quum tamen neque ista, neque quatuor illa sint Thucydidis, sed Dionysii loquentis de illo Thucydidis loco. Postquam enim dixit Dionysius, Thucydidem innuere, historiam esse quandam ab exemplis petitam philosophiam, hunc eius locum nobis proponit, sumto ab iis verbis initio, ὅσοι δὲ βελήσονται τῶν τε γενομένων τὸ σαφές σκοπεῖν. Sed a me et locus ipsius Dionysii est afferendus. Ita igitur ille: τῶτο καὶ Θεουκλίδης ἔοικε λέγειν, περὶ ἰσορίας λέγων, ὅτι καὶ ἰσορία φιλοσοφία ἐστὶν ἐκ παραδειγμάτων, ὅσοι δὲ βουλήσονται τῶν τε γεν. τὸ σ. σκό. καὶ τῶν μελλ. ποτὲ αὐδὺς κατὰ τὸ ἀνθρώπειον τ. καὶ παραπλ. ἔσεσθαι, ὠφέλιμα, χρῆσθαι ταῖς παλαιαῖς ἰσορίαις, καὶ τοῖς παραδείγμασι τῶν ἐθῶν, ὡς ἰσορία τοῦ βίου. Sed minime dubium est, quin inter ὠφέλιμα et χρῆσθαι omiſsa sint verba, quae hunc Thucydidis sermonem clauderent, et principium alius sermonis Dionysii essent: id est, eorum, quae de historiae laude adiciebat iis, quae dixerat, et quae Thucydidis testimonio confirmabat. Arbitror autem et inter articulum ταῖς ac nomen παραδείγμασι voces aliquot, aut aliquam saltem vocem, desiderari, videlicet vel ποιήμασι, vel ποιητῶν βιβλίοις, quum paulo ante laudem illam poeticam etiam, ex Platonis sententia, tribuisset. Credibile est igitur locum hunc ista vel simili adiectione posse integrum reddi: vt cum ea ita legatur: ὠφέλιμα κρῖναι αὐτὰ ἀρκύνοντας ἔχει· χρῆσθαι ἔν δὲ ταῖς παλαιαῖς ἰσορίαις καὶ τοῖς ποιήμασιν, ὡς παραδείγμασι τῶν ἐθῶν (nam ἐθῶν ietineri posse non videtur) ὡς ἰσορία τοῦ βίου: nisi forte φιλοσοφία potius ex huius sermonis principio huc aduocandum aliquis existimat. Verum et de hoc monebo, participium λέγων in

illo principio male post ἰσορίας positum videri, et post παραδειγμάτων esse ponendum; tunc autem post λέγειν interpungendum non fuerit. Caeterum ad loci Thucydidis interpretationem quod attinet, vix alius apud hunc Scriptorem habet difficiliorē, et quae magis quaesita, sed minus inuenta sit: quum ne Scholiastes quidem certam viam nobis ad eam aperiat; vt docebo, quum ad eius scholium venero, vbi et, quomodo intelligendum atque interpretandum hunc locum existimem, minime te celabo. STEPH. Adde quae ad Dionys. Halicarn. l. d. pag. 65. adnotat Sylburgius. DVCK.

Τοιούτων ὄντων] Reisk. in Dil. Abrech. p. 34. pro ὄντων malit μελλόντων, inquit quae contingent, aliquando talia contingent, aut similia, vt inter homines, (semper eosdem manentes). In anim. p. 7. τὸ ὄντων delendum censet. Certe non est necessarium. GOTTL.

Κτήμά τε] Haec repetit ad verbum Lucianus in praecceptis de scribenda Historia; et Quintilianus huius loci sensum pulcherrime expressit, lib. X. Totum historiae opus non ad inuitum rei pugnamque praesentem, sed ad memoriam posteritatis et ingenii famam componitur. HVDS. Κτήμα — ἔγγυςται laudat D. Hal. p. 25. vbi habet κτ. δὲ εἰσαι, et pro παραχρημα, non bene παραυτίκα. at p. 139. ἐς αἰεὶ. vid. Plin. Ep. V. 8. Quintil. X, 1. WASS. Non est, cur recedatur a vulgata scriptura ἐς αἰεὶ, quam etiam Lucian. habet de Hist. scrib. p. 634. Nec dubito, quin pro eo, quod est in eodem libello p. 603. ἦν τις, ὡς δὲ Θεουκλίδης φησὶν, ὡς αἰεὶ κτήμα συντιθεῖν, legendum sit ἐς αἰεὶ. Et sic emendatum erat a nescio quo ad oram Edit. Ald. DVCK.

Κτήμά τε — ἡ ἀγώνισμα —] Bene interpres vertit τε nam. Lucianus l. c. vitaris dixit: κτήμά τε γὰρ — (v. Abrech. Dil. l. c.) Thucydides autem historiam suam vocat κτήμα ἐς αἰεὶ, possessionem h. e. monumentum perenne, quod perpetuo ipsius proprium est. v. Gesner. ad h. l. Lucianus paulo post κτήμα, ἀλήθειαν, et ἀγώνισμα, τὸ μυθῶδες exponit: καὶ μὴ τὸ μυθῶδες ἀσπάζεσθαι, ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν τῶν γεγενημένων ὑπολείπειν τοῖς ὕστερον. Respondent sibi pulchre ἐς αἰεὶ et ἐς τὸ παραχρημα. Certamen (ἀγώνισμα) ἐς τὸ πικρὸν, vt Lucianus variat, vnica victoria, veluti in Olympiorum celeberrimo, contentum est; auditor non curat, quid posteri de se sentiant: κτήμα vero ad memoriam posteritatis et ingenii famam componitur. Illud exprimit Noster L. VI. 83. λόγῳ ἡδονῇ τὸ

κῦ. Τῶν δὲ πρότερον ἔργων μέγιστον ἐπράχθη τὸ Μηδικόν. καὶ τῆτο ὅμως δευῖν ναυμαχίαν καὶ πεζομαχίαν ταχέϊαν τὴν κρίσιν ἔσχε. τῆτος δὲ τῆ πολέμου μῆκος τε μέγα πρῆβη, παθήματα τε ἕξυνηχθη γενέσθαι ἐν αὐτῷ τῇ Ἑλλάδι οἷα ἔχ' ἕτερα ἐν ἴσῳ χρόνῳ. ἔτε γὰρ πόλεις τοσαυτε ἀφθίεσαι κρημώθησαν, αἱ μὲν ὑπὸ βαρβάρων, αἱ δ' ὑπὸ σφῶν αὐτῶν ἀντιπολεμύτων. (εἰσὶ δὲ αἱ καὶ οἰκήτορας μεταβαλὼν ἀλιτκόμεναι) ¹² ἔτε Φυγαὶ τοσαυτε ἀνθρώπων· καὶ φόνος, ὁ μὲν, κατ' αὐτὸν τὸν πόλεμον, ὁ δὲ, διὰ τὸ ¹³ τασιάζεν. τὰ τε πρότερον ἀκοῆ μὲν λεγόμενα, ἔργῳ δὲ σπανιώτερον βεβαίεμενα, ἔκ ἀπιτα κατέστη, σεισμῶν τε πέρι, οἳ ἐπὶ πλείστον ἅμα μέρος γῆς καὶ ἰσχυρότατοι οἱ αὐτοὶ ἐπίσχαν· ἑλίς τε ἐκλάφαις, αἱ πυκνότεραι ¹⁴ παρὰ τὰ ἐκ τῆ πρὶν χρόνῳ μνημονεύόμενα ξυέβησαν· αἰχμοὶ τε ἔτε παρ' οἷς μεγάλοι, καὶ ἀπ' αὐτῶν καὶ λιμοὶ. ¹⁵ καὶ ἡ ἔχ' ἦντα βλάβασα, καὶ μέρος τι φθείεσασα, ἡ λοιμώδης νόσος. ταῦτα γὰρ πάντα μετὰ τῆτος τῆ πολέμου ἅμα ξυνεπέθετο. ἡρξάντο ¹⁶ δὲ αὐτῷ Ἀθη-

k ἔσχετο Cass. Aug. l ζωνίση apud Dion. p. 1074. Mox pro τῇ Ἑλλάδι οἷα, apud eundem τῇ Ἑλλά. παλλά. Item paullo post αἱ δὲ σφῶν αὐτῶν. At in ep. ad Pomp. p. 768. ἐπὶ σφῶν αὐτῶν. ¹² Sic distinguunt Alii: ἔτε Φυγαὶ τοσαυτε ἀνθρώπων, καὶ φόνος. Particulam καὶ pro ἔτε apud hunc Scriptorem saepissime usurpari observat Steph. m ἀσάξεν Cl. n ἰσχυρότατοι Marg. Cam. Cl. Gr. adprobant Valla et Steph. ἰσχυρότατοι habet etiam Dion. Halic. p. 187. recte. vid. Corinthum p. 7. Item Reg. et Cass. τῆσπότερον Ar. C. Dan. et hic in marg. ἰσχυρότατοι. Idem μέρος τῆς γῆς, ut Mosqu. ο παρὰ τῆς ἐκ τῆ πρὶν χρόνῳ μνημονεύόμενης legit D. Hal. 146. Sed p. 187. Sylb. est τὰ — μνημονεύόμενα, ubi idem locus exilat. In Mosqu. πυκνότεραι et superfl. ai. p καὶ ἔχ' ἦντα φθείεσασα καὶ μέρος τι ἡ λοιμώδης νόσος. Ar. C. καὶ ἔχ' ἦντα βλάβασα etc. Marg. οὐρξάντο Ar. C. passim fere. Mosqu. in marg. vero: ἡ βλάβασα καὶ — καὶ ἔχ' ἦντα καὶ ἡ βλάβασα Dion Halic. p. 187. vero ordine. Cum Ar. et C. consentit Dan. nisi quod habet ἔχ' ἦντα. Cum Marg. Reg. ἔχ' ἦντα etiam Cass. et Vasc. August. q δὲ Ἀθηναῖοι αὐτῷ καὶ Dion. Halic. p. 141. suaviore positura.

παρατυκία τέρεσθαι. Genus hoc scriptorum vocari *commissio-*
nes, ut constat e Suet. Cal. 53. post Casaubonum monuit
Gesnerus ad locum cit. Luciani. Attingit et h. l. idem Lu-
cianus, (quom. histor. sic confc.) T. II. p. 7. ἦν τις, ὅς δ
Θουκυδίδης φησιν, ἐς ἀπὸ κτήμα συντιθεῖς. Ceterum hunc locum
Thucyd. ante oculos habuit Polybius (H. L. III. p. 294.
Ernest.) eumque clarius expressit: ἰστορίας — ἐν ἀφέλις τις
τὸ διὰ τί, καὶ πῶς, καὶ τίνας χάριν, ἐπράχθη, καὶ τὸ πρᾶχθῆν
πότερα εὐλογον ἔσχε τὸ τέλος, τὸ καταλειπόμενον αὐτῆς, ἀγνώ-
νισμα μὲν, μάθημα δὲ ἔγινετο, καὶ παρατυκία μὲν τέρεται, πρὸς
δὲ τὸ μέλλον ἔδεν ὠφέλει τὸ παράπαν. Quod Noster dicit
κλήμα, Polybius variat τῷ μαθήματι, quod vero non tam
graue verbum est, ac κτήμα. Verbis Nostri: τῶν μελλόντων —
ὠφέλιμα κρίνειν αὐτὰ, respondente: πρὸς δὲ μέλλον ἔδεν ὠφέλει.
GOTTL.

Κτήμα τὸ ἐσσεῖ] non suam veluti possessionem aut monumentum
tum (quod non sign. κλήμα) innuit Thuc. ut vult B. Gottle-
berus; neque enim mortui scriptoris κτήμα dixeris libros
eius; immo posterorum, legentium, vtentium, κτήμα illud
est, et esse vult Noster, eorum vtique, quos antea notasset
non auribus seruire, sed velle vera cognoscere, et ex iis
futura sagaciter coniectare; his nimirum futurum erat, et
vero nunc est, verissimum idem et vilissimum κτήμα, in
omne tempus; non praesenti, inquit, aurium voluptati, sed
perpetuae ac verae vtilitati in omne tempus, ζύγκνεται,
compositum, datum est hoc opus, hic liber, vere historicus.
Nuspam vero ea arrogantia Noster inueniatur, vt, poetarum
fastu, sibi monumentum aere perennius positum sese ire, pro-
fiteatur aut speret. Et satis idoneus monitor esset Lucianus
ἀλλήθρεια interpretatus: quin et iam Schol. ita. BAYER.

[Κέρδος, κλήμα] Parum subtilis explicatio. v. not. ad h. l.
Paullo post malit Hudsonus pro τῷ Μηδικῷ, (i. e. Persica)
μυθικῷ, e cod. Paris. quod etiam habet August. Equidem
nil mutandum censco.] G.

Ἀγώνισμα] Agn. Pollux III, 141. huc spectat Lucianus de
Hist. confcrib. 631. WASS. De sententia horum verborum
vid. Casaubon. ad Sueton. Caligul. c. LIII. Interpretes ad Plin.
V. Ep. 8. et Bos Observat. Critic. c. III. DVCK.

[Ἀγώνισμα] Cassel. eleganter explicat ἐπιδείξιν, i. e. quod
ad ostentandum ingenium facit; nec habet, quae in editis
leguntur. In Aug. quoque deest Schol. ἡ ἀγώνισμα et ad ἐς τὸ
παραχρῆμα; it. ad ταχέϊαν τ. κ. ἔσχε, et ad τῆτος δὲ τὸ πολ.] G.
ζύγκνεται] Legitur etiam ζύγκνεται, quod mirum videri
non debet, quum plerisque locis non obseruetur a Thucydide
illa consuetudo nomini plurali neutrius generis subiungendi
verbum numeri singularis. Non dubito autem, quin hoc
verbum ad illa, quae ὠφέλιμα dixit, referatur: ut perinde
sit, ac si dixisset, ζύγκνεται, vel ζύγκνεται, ὡς κτήμα ἄλλον, ἢ
ὡς ἀγώνισμα. Scholiastes tamen eo non refert, sed cum κλήμα
iungit: exponens σαφῆς ἐστὶ, nec non ζυγγράφεται. Verum
illa quidem prior expositio admitti non potest: at vero in
posteriore, potius ζυγγράφεται, quam ζυγγράφεται, dicendum
fuerat. Sic apud Dion. Hal. legitur in Archaeologia, καὶ
λόγον διεξήλασε μετὰ πολλῆς συγκείμενον φροντίδος; ubi certe
συγκείμενον accipi pro συγγεγραμμένον, non pro συγγραφόμενον,
constat. Atque ita vitur verbi huius participio in hoc libri
decimi loco, πολλὰ καὶ ἐκ παρασκευῆς συγκείμενα διεξόντες.
STEPH.

[Τῆτος σαφῆς ἐστὶ] Stephanus merito reprehendit utramque
explicationem τῷ ζύγκνεται.] G.

Τῶν δὲ πρότερον ἔργων] Reisk. in Dil. Abresch. p. 35. malit:
τῶν δὲ, quod incipiat agere de bello Peloponnesiaco. Teme-
re. Referuntur haec ad c. 21. cum quo haec per δὲ iterum
copulat. G.

Τῶν δὲ πρ.] δὲ hic est εὖν ut ergo ad causam accedam, ad
propositum veniam. BAYER.

Δευῖν ναυμ. — εἶχε] Si δευῖν est Genitivus, explicandi vim
habet, vel causam indicat: euentum habuit celerem bino-
rum procliorum mari terraque, i. e. per bina proelia alla-
tum, constitutum, inclinatum; (entschieden). BAYER.

Τῆτον — νόσος] D. Hal. p. 187. WASS.

Τῆτος δὲ τῷ πολέμῳ] Hic locus exstat apud Dionys. de ad-
miranda vi Demosth. p. 1074. vsque ad νόσος. G.

Πολέμου μῆκος μέγα προύβη] Hypallage est, pro: ὁ πόλεμος
προύβη ἐς μέγα μῆκος. Vel pro: τὸ μῆκος τοῦ πολ. προύβη Εἶς
μέγας, i. e. ὡς εἶναι μέγας. BAYER.

23. Bellorum autem superiorum, id, quod cum Medis est gestum, maximum fuit: hoc ipsum tamen duobus navalibus, et totidem pedestribus proeliis celeriter est finitum. At huius belli tum longitudo longe processit, tum clades in ipso Graeciae contigerunt, quales eodem temporis spatio nunquam alias. Nam in aliis bellis neque tot urbes captae vastataeque sunt, aliae quidem a barbaris, aliae vero a Graecis ipsis bellum inter se gerentibus (nonnullae etiam captae incolae mutarunt) neque tot exilia hominum contigerunt; neque tot caedes aliae quidem propter ipsum bellum, aliae vero propter seditiones commissae. Et quae antea fama quidem ferebantur, sed re ipsa rarius confirmabantur, non incredibilia euaserunt, ut sunt ea, quae traduntur et de terrae motibus, qui in hoc bello simul et maximam orbis terrarum partem occuparunt, et vehementissimi fuerunt: et solis defectiones, quae frequentiores acciderunt, quam umquam ante memoratae fuerint: et apud nonnullos magnae siccitates, et fames ex ipsis natae, et pestilens morbus, qui Graeciam non minimo detrimento affecit, quin etiam quandam eius partem absumsit. Haec enim omnia cum hoc bello simul inuaserunt. Eius autem initium fecerunt

ἀκθεῖν ζυγικταί] τῆς τῆς, σαφές ἐστὶ, ζυγογράφου. Δυσὶ ναυμαχίαι] ναυμαχίαι δύο, ἐν Ἀρτεμισίῳ, ἐν Σαλαμῖνι πεζομαχίαι δύο, ἐν Πύλαις, ἐν Πλαταιαῖς. Ταχέϊον τὴν κρίσιν ἔσχευ] ἦγυν ταχέως ἐπαύσατο. Τότε δὲ τῷ πολέμῳ τῷ Πελοποννησίῳ. Ἐν ἴσῳ χρόνῳ] ἐν ἑξ ἔτεσιν. Εἰσὶ δὲ αἱ καὶ οἰκήτορας] οἶον ἢ Ποτιδαία καὶ Ἀγίνα. Ὁ δὲ, διὰ τὸ σαυιάζειν] ζυγνέχθῃ, ἀπὸ κοινῆ. Τὰ τε πρῶτον ἀκοῆ μὲν λεγόμενα] καὶ τὰ λεγόμενα (φησὶν) ὅτι ἐγένοντο πρῶτον, ἄπερ σπανιώτερον ἔργῳ ἐβεβαίωντο. τυτέσιν, ὅτι τοιαῦτα ἴσιν ὅτε ἐγένοντο. καὶ ἐβεβαίωντο τὰ λεγόμενα ἀκοῆ, ἔργῳ] καὶ τὰ λεγόμενα τῶν, ἕκ ἄπινα κατέστῃ. πῶθεν; ἐκ τῷ συμβῆναι τοιαῦτα. καὶ γὰρ ἐλέγετο (φησὶ) περὶ σεισμῶν, καὶ ἐκλείψων ἡλίου, καὶ πύρρων] καὶ γεγόνασιν ἐν τῷ καιρῷ τῷ πολέμῳ δεινότερα τοιαῦτα, ὥστε πιστευθῆναι καὶ τὰ λεγόμενα πρῶτον. Καὶ ἀπ' αὐτῶν καὶ λιμοὶ] σημειώσαι, ἀπὸ τῶν ἀρχμῶν λιμὸς καὶ λοιμὸς. τῆν δὲ λοιμῶν νόσον παθημάτων φησὶ μείζονα. Μετὰ τῷδε τῷ πολέμῳ ἅμα] ἢ σύνταξις, μετὰ τῷ πολέμῳ ἅμα.

[ζυγνέχθῃ] D. Halic. p. 187. male ζυγνέθῃ. WASS. Habet etiam τῆ Ἑλλάδι πολλὰ, οἶα, et αἱ δὲ σφῶν αὐτῶν. at p. 129. et p. 146. ὑπὸ σφῶν αὐτῶν. DVCK.

[Ἐν ἴσῳ χρόνῳ] Inferui e cod. Aug. hoc Schol. n. annos XXVII. innuit, quot duravit B. P.] GOTTL.

Πόλις τοσαύτη] Haec acerbe conuellit D. Halicarn. Ep. ad Pompeium p. 129. WASS.

[οἶον.] Intuli h. v. e Rostg. et August.] G.

καὶ φόνος] Etiam si ἔτε φόνος potius sequi debuerit, quam καὶ φόνος. locum tamen minime suspectum mendii habere oportet, quum idem huius particulae pro illa usus et alibi apud hunc Scripτοrem spectetur. STEPH.

οὔτε φωνοὶ — καὶ φόνος] hic rursus καὶ sequitur οὔτε, vt c. 17. exit. BAVER.

[ζυγνέχθῃ ἀπὸ κοινῆ] Cass. Rostg. et Aug. habent: ἀπὸ κοινῆ τὸ ζυγνέχθῃ γενέσθῃ. In Aug. desunt Schol. ad τὰ τε πρῶτ. ἀκ. μ. λεγόμενα — ὅτι ἐγένοντο πρῶτον] G.

[καὶ τὰ λεγόμενα — ὅτι ἐγένοντο πρῶτον] Schol. videtur iungere τὸ πρῶτον, v. ἐγένοντο, non vt Thucydides τῶν λεγόμενα. Steph. subuenit Schol., iubens incisum poni post ἐγένοντο] quae collocatio est dura. Ceterum paullo post iungit Schol. πρῶτον τῶν λεγόμενα.] G.

[δεινότερα τοιαῦτα] Stephanus inlit: καὶ γεγ. ἐν π. κ. τ. πολ. τοιαῦτα, καὶ δεινότερα ὥστε π. κ. τ. λ. πρ. aut sic: δεινότερα, καὶ τοιαῦτα — G.

ἀκοῆ λεγόμε.] v. Indic. B.

σεισμῶν πέρι] pro σεισμοί, quod conueniget τῷ, ἄπινα κατέστῃ. sed illud περὶ per hyperbaton refertur ad ἀκοῆ λεγόμενα. B.

τῆς καὶ] Malim, cum Vallā, superlatiuum ἰσχυρότατοι, quod margini adscriptum est. STEPH. Et sic pro ἰσχυρότεροι expressum voluit Cl. WASS.

ἰσχυρότατοι] In tanta consensione librorum recepi ita pro ἰσχυρότατοι, Dionys. l. c. quoque habet ἰσχυρότατοι. G.

παρὰ τῆ] Ne hunc quidem locum mendii suspectum esse

debere dico, quamuis lector expectare potius debuerit, παρὰ τὰς ἐκ τῷ πρὶν χρόνου μνημονευόμενας, (vt habet Dion. Halic.) quam παρὰ τὰ ἐκ τοῦ πρὶν χρόνου μνημονεύομενα. sic enim et alibi neutro genere vtiur. STEPH.

Πικνιώτεροι παρὰ τὰ μνημόν.] primo παρὰ est pro Genitiuo, qui sequi debebat Comparatiuum; deinde vel Neutrum μνημονεύομενα est pro feminino, ad πικνιώτεροι, vel hoc pro Neutro: quia pertinet non solum ad proximum, ἐκλείψει, sed ad omnia reliqua incommoda; quod manifesto ostendat Neutrum, μνημονεύομενα. BAVER.

[σημειώσαι] Deest ὅτι, quod alias addi solet, vt notum. Verba τῶν δὲ λοιμῶν etc. e cod. Bas. addidi. Schol. ad Metὰ τῷδε τῷ πολέμῳ ἅμα deest in Aug.] G.

καὶ ἢ ἐχ ἦκισα] Huic lesioni margini adscriptae deesse articulus videri queat, vt vicissim redundare posterior in altera. Magis certe necessarium in priori quam in posteriori loco esse constat, si in alterutro tantum ponere voluisset: sed ralis tamen repetitionis articuli exemplum deesse non puto. STEPH. Vtroque modo scribitur ἐχ ἦκισα, et ἐχ ἦκισα. sed apud Thucyd. fere vt in contextu.] WASS.

καὶ ἢ ἐχ ἦκισα — ἢ λοιμῶδη] Notandas duplex articulus. Posterior abesse poterat. In Aug. scriptum ad φθίσασα, τὰς Ἀθηνῶν. G.

ἢ — βλάψασα, ἢ νόσος.] non tam redundat articulus, quam femininum pro Neutro positum est, τὸ ἐχ ἦκισα βλάψασα, ἢ νόσος. Ita intelligenti non redundat articulus. Dedit tamen Genus Nominis, quo referretur; sed per appositionem interpretetur: et, quod vel maxime nocuit, ille pestilens morbus: vel per parenthesis: καὶ (ἢ ἐχ ἦκ. βλ.) ἢ λοιμ. v. B.

ἅμα] redundare hoc, dicit Schol. Non crediderim, sed augenda rei causa additur, omnia simul, in eodem bello, simul cum bello, ipso belli tempore cuncta, et bello, et vero inter se, ingruerunt. Quid enim, si quaedam horum simul, vno vel tempore, vel loco etiam, incubuerunt? B.

ναῖοι καὶ Πελοπόννησοι, λύσαντες τὰς τριακοντῆτεϊς σπονδὰς, αἱ αὐτοῖς ἐγένοντο ἔπειτ' ἐν Εὐβοίᾳ ἄλωσιν.
 Διότι δ' ἔλυσαν, τὰς αἰτίας ἔγραψα πρῶτον, καὶ τὰς διαφορὰς, τῆ μὴ ἔτινας ζητῆσαι ποιεῖ, ἔξ
 ὅτι τοῦδε πολέμου τοῖς Ἕλλησι κατέστη. τὴν μὲν γὰρ ἀληθεστάτην πρόφασιν, ἀφανεστάτην δὲ λόγον,
 τὰς Ἀθηναίων ἡγήμα, μεγάλως γιγνομένης, καὶ φόβον παρέχούσας τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἀναγκάσαι
 ἐς τὸ πολεμεῖν. αἱ δ' ἐς τὸ φανερὸν λεγόμενα αἰτία, αἰδ' ἦσαν ἐκατέρων, ἀφ' ἧν λύσαντες τὰς
 σπονδὰς, ἐς τὸν πόλεμον κατέστησαν.

κδ'. ΕΠΙ ΛΑΜΝΟΣ ἐπι πόλις ἐν δεξιᾷ ἔσπλέοντι τὸν Ἰόνιον κόλπον. προτοικῆσι δ' αὐτῆν

τ' μετ' Εὐβοίας *Ar.* μετὰ τὴν Εὐβοίαν *Dion. Halic.* p. 141. s Διότι δὲ ἔλυσαν *Flor. et Dion. Halic.* p. 141. Paulo ante φθίσαντα
 deest in Mosqu. δι' ἧ, τι α *Thucydidē* fuisse credit *Steph.* διότι δὲ *Cass. Gr. Aug.* ε προέγραψε *Marg. Cl.* atque ita apud *Dion. Hal.*
 p. 141. et 146. nec non in *Cod. vet. Stephani.* προέγραψε *Prisilian.* p. 1181. Ed. Putsch. alibi ἐπιέγραψε p. 1207. προέγραψε etiam
Reg. et Cass. Aug. v τῶν *Marg. et Prisilian.* Praefert *Steph.* ex auctoritate *Schol.* et sui *Cod. vet.* μήτινα *Prisilian.* p. 1181. Μή
 τινα p. 1208. relict. μή τινα *Reg. et Cass. Aug.* x Ita demum *Steph.* ex *Cod. vet.* cui consentit *Dion. Halic.* p. 141. et 146. ἔξου
Ar. C. Alt. Flor. Bas. Steph. 1. Paulo post *Dionys.* de *Thuc.* propr. p. 796. habet *aitian.* Mox λέγω δὲ ἀφανεστάτην. y Eis *Reg. Cass.*
 et mox αἱ δὲ εἰς *Iidem et Aug.* αἱ δὲ εἰς *Gr. et Dion. Halic.* p. 141. α; quoque *Aug.* Mox idem αἱ δὲ ἔσαν. z Sic legerat *Dionys.*
Halic. de comp. Verb. p. 27. ἔσπλόντι ἐ; τὸν. *Marg.* ἔσπλόντι τὸν *Ar. C.* Et *Schol. Pind. Pyth.* 3. 120. et male ἴόνιον πότον. *Harpoer.*
 in ἴονιο, ἐ; δεξιᾷ ε. τ. 1. κ. *Μάκ.* *Tyrinus* eis. *Diff.* XXVIII. p. 63. Reisk. ἐσπλόντι τὸν *Reg. et Dion. Halic.* p. 4. Sylb.

Τριακοντῆτεϊς] Huc respicit *Suid.* h. v. et laudat *Aristophanes*
panem, quali is quoque hac voce vtatur. Sed *Aristophanes* non
 τριακοντῆτεϊς, verum τριακοντούτιδας σπονδὰς dicit *Equit.* 1385.
 et *Acharn.* 193. 251. Et sic *Thucyd.* infr. c. 87. vid. *Iungerm.*
 et *Kubn.* ad *Poll.* I. 56. DVCK.

[τὰς τριακοντῆτεϊς —] Hoc Scholion intuli e codd. *Reg.*
Cass. Rostg. Bas. et Aug. In *Basil.* tamen desunt extrema:
 ἀπὸ τῶν Μηδικῶν —] GOTTL.

Διότι] Nouum cupiam videri posse apud hunc *Scriptorem*
 διότι pro διὰ τί, id est *cur, qua de causa:* sed apud alios quo-
 que talem eius vsum habemus. Facile tamen crediderim δι'
 ἧ, τι scriptum ab illo fuisse: quamuis et καθότι vbi que apud
 eum nobis occurrat, non καθ' ὅ, τι. quod καθότι a *Scholias*
 exponi videmus illo διότι p. 353. sed hanc expolitionem se-
 quendo, vel διότι aliud quam hic significaret, vel illi καθότι
 alium, quam consuetum, tribuere vsum vellet. Caeterum,
 sicut pro διότι dixi videri posse scribendum δι' ὅ, τι, ita ἔξου
 male scriptum esse coniuncte pro ἔξ ὅτι, in iis, quae proxime
 sequuntur, ostendam. Quam autem dicendum esset, τὰς δ'
 αἰτίας δι' ἧς ἔλυσαν, (videlicet τὰς σπονδὰς) ἔγραψα πρῶτον,
 maluit ita loqui, διότι δ' ἔλυσαν, τὰς αἰτ. etc. Sed mirum
 videri possit, duo haec τὰς αἰτίας et τὰς διαφορὰς, id est, *caus-*
as et dissensiones, sive *controuersias,* aut *dissidia,* aut *con-*
sentiones, ab eo velut separati: quum tamen non aliae αἰτίαι,
 id est *causae,* fuerint, quam αἱ διαφοραί, id est *dissensiones*
 (sive τὰ διάφορα, vt frequentius loquitur, *dissidia:* vel ea, de
 quibus *dissidebant*) adeo vt alius fortasse ita fuerit loquutus,
 ἔγραψα δὲ πρῶτον τὰς διαφορὰς, τὰς τοῦ λύσαι αἰτίας γενομένης,
 subaudiendo τὰς σπονδὰς cum verbo λύσαι, id est, *Primum*
autem controuersias scripsi, quae in causa fuerant, cur foederis
soluerint. Verum sic etiam alibi *Thucydides* ea, quae alioqui
 eodem pertinent, et velut connexa sunt, separare videtur.
 STEPH.

Διότι ἔλυσαν] Sc. σπονδὰς. τὰς αἰτίας ἔγραψα dicit, non
 γράψω, aut, vt plures habent codd. προέγραψω, quod haud
 dubie historiam absoluerat, priusquam prooemium scriberet.
 GOTTL.

Ἐγραψα] Apud *Dionysium Halicarnassenum,* nec non in meo
vet. exemplari προέγραψα legitur; quamuis pleonasmum ista
 lectio habeat. Est enim huiusmodi, vt eo deletatam dicere
 hunc scriptorem possim. Nam sic in hoc ipso libro, p. 17.
 πρότερον προεβύηται dicitur: et libro 8. p. 503. πρότερον
 προσέκλιπτετο. Talis vero est pleonasmus et quum dicitur
 aliquis πρότερος ἀρχην. Item cum προ, sequente itidem

verbo composito, illam praepositionem praefixam habente:
 vt p. 44. πριν ἐν αὐτῷ γενέσθαι προδιόγνατε. Neque enim hoc
 bicomposito προδιόγνατε vti necesse erat, quum διάγνατε suffi-
 cere posset. Alioqui verbo προδιόγνατε vti volens, poterat
 fortasse (si satis diligenter, quae ad breuitatem faciunt, con-
 siderasset) illo contentus esse, et haec, πριν ἐν αὐτῷ γενέσθαι,
 omittere: nam bicomposito προδιόγνατε praefixa praepositi-
 menti nostrae verba illa repraesentare poterat. STEPH.

[Ἄντι τῶ γράψω] In *Cass.* et *Aug.* μετ' ὄλιγον ἔγραψα su-
 perfer. est votab. προέγραψα, in quibus ita legitur. Ceterum
 ex *Stephani* mente, *Schol.* non itaruit, aoristum esse posu-
 tum pro futuro, (quanquam hanc enallagen docuit *Cataub.*
 ad *Polyb.* p. 222) sed innuisse eum dicit; respectu historiae,
 quam antea *Thucydides* αὐτοσχεδιάζων scripserit, Nostrum
 dixisse ἔγραψα, respectu vero lectorum eum proprie debuisse
 dicere: γράψω.] G.

τῆ μὴ τινας] Lectio marginali adscriptam alteri praefero,
 non solum quod eam habeamus tam apud *Scholias*
 quam in *vet. exemplari,* sed multo etiam magis, quod ob-
 seruarem, hunc numerum singularem potius quam illum
 pluralem talibus locis adhiberi. STEPH.

Ἐξ ὅτου] Quum ἔξῶτον *prior Editio* mea haberet, sicut et
 quae illam praecesserunt, malui nunc, ex vna voce duas fa-
 ciens, scribere ἐξ ὅτου, quum et idem ille *vetus liber* assen-
 tiatur, et ἐξ ὅτου sonet ex *tinis* αἰτίας. Postea autem et apud
Dionysium Halicarnassenum scripturam hanc reperi. IDEM.

τὴν μὲν — πολεμεῖν.] Vid. *Halicarn.* p. 134. vbi μὲν ἔν;
 pro v. πρόφασιν, αἰτίαν male; dein λόγῳ δὲ ἀφανεστάτην; pro
 ἡγήμα, αἰόμα. Posituras semper negligunt in his libris
Sylburgius et *Hudfonus.* WASS.

Πρόφασιν] *Dionys.* *Halicarn.* in commentariolo de *Thucy-*
didis idiomatis, pro voce πρόφασιν aliam synonymam habet,
 videlicet αἰτίαν: sicut et pro verbo ἡγήμα legitur apud eum
 αἰόμα, quod itidem illi synonymum esse nouimus. Nec non
 λόγῳ δὲ ἀφανεστάτην, apud eum scriptum est, iisdem quibus hic
 verbis, sed aliter collocatis. Quae mutationes quamuis nullo
 modo sensum mutent, vix tamen apud eum alias duas
 huiusmodi in tam vicinis locis inuenias: vt credibile sit
 eum, lapsu memoriae, duo synonyma pro illis duobus po-
 suisse: praefertim quum etiam *Scholias* πρόφασιν legat, et
 αἰτίαν exponat. STEPH.

Πρόφασιν] *Dionys.* hunc locum citauit *Ep.* II. ad *Amm.*
 p. 796. et pro πρόφασιν habet αἰτίαν, quae vox illam explicat.
 Deinde αἰόμα, pro ἡγήμα. Memoriae vitio. GOTTL.

Athenienses et Peloponnesii, ruptis tricennialibus foederibus, quae post Euboeam captam inter se fecerant. Cur autem haec illi ruperint, causas, et dissidia in primis scripsi, ne quis aliquando requirat, unde tantum bellum inter Graecos sit conflatum. Nam verissimam quidem, sed sermone minime celebratani causam fuisse puto, Athenienses, qui quod in dies crescerent, et terrorem Lacedaemoniis incuterent, belli mouendi necessitatem *ipsis* imposuerint. Sed causae, quae propalam vtrinque ferebantur, propter quas ruptis foederibus bellum susceperunt, istae fuerunt.

24. EPIDAMNVS est vrbs ad dextram sita nauigantibus Ionium sinum versus. Huic autem

παρέκλον τὸ ἄμκ. Τὰς τριακοντότερας σπονδὰς Μετὰ 15 ἔτη τῶν Μηδικῶν ἐγένοντο αἱ τριακοντότερας σπονδαί, καὶ ἐφυλάχθησαν ἔτη 15, ὡς γενέσθαι ἐτι ἢ ἀπὸ τῶν Μηδικῶν, ἕως τῶν Πελοποννησιακῶν. Ἐγγραψα πρώτων] ἀντὶ τῆς γράψα μετ' ὀλίγον. 1. Τὸ μὴ τινα ζητῆσαι ποιε] λείπει τὸ ἕνεκεν. 2. Ἀληθεστάτην πρόφασιν] αἰτίαν. 2. Ἀφανεστάτην δὲ λόγῳ] κενυμένην. Ἀναγκάσαι ἐς τὸ πολεμεῖν] τὰ ὄνοματὰ, ἑήματα ἐποίησε. βύβαλον γὰρ ἄβλον, ὅτι μεγάλα γιγνόμενοι οἱ Ἀθηναῖοι ἀνάγκη παρέσχον τὰ πολέμου. 3. Αἰδ' ἦσαν ἑκατέρων] αἱ καθ' ἑξῆς ἐγδησάμεναι. Ἐπίδαμνος ἐστὶ πόλις] ἢ νῦν Δουρέαχιον καλεῖται, ἣντινα παραγραμμάτιζοντες

Πρόφασιν] i. e. αἰτίαν, veram causam et interiorem. Dion. non legisse αἰτίαν videtur, sed explicasse, quia ibi non agebat de hoc voc. BAVER.

Ἀφανεστάτην] Adiectivum pro verbo vel participio ἠφανισμένην. Β.

Μεγάλως γιγνόμενος] Cf. c. 82. huius libri. GOTTL. Ἀναγκάσαι — πολεμεῖν] Dionys. l. c. notat, Nostrium his verbis vsum esse pro Subst. ἀνάγκης et πολέμου, v. Schol. G.

Τοὺς Ἀθην. — ἀναγκ.] Nil agit Dionysii explicatio, partim, quia nil exigit: neque enim in verbo pro Substantivo est difficultas; sed in breuitate; deinde, quia ne posita quidem sunt verba pro Nomine, hic quidem, sed recte habent. Immo vera vis difficultatis est in Participio, τοὺς Ἀθηναίους γεν. quod positum est pro Substantivo, vt supra, διὰ τὰς ἀφρακτοῦς οἰκίας, i. e. διὰ τὴν ἀφρακίαν, v. διὰ τὸ ἀφρακτον, τῶν οἰκιῶν. c. 22. τὸ μὴ μυθῶδες αὐτῶν, i. e. τὸ μὴ εἶναι αὐτὰ μυθῶδη, id, quod non sunt fabulose ornata; Anglus sentiat et expresserit: their being not fabulous. Ita et hic, τ. Ἀθ. μὲν γενομένου, est, τὸ τοὺς Ἀθηναίους γενομένοι μεγάλους, τὴν αἰτίαν τῶν Ἀθηναίων; id, quod nimis potentes essent, nimias opes Atheniensium. Ita omnia plana fuerint, vt breuius, more Nostri, confertur: Veram causam scilicet esse puto, miniam Atheniensium potentiam, quae eos subegerit ad bellandum; vel sic: opes Atheniensium (tanquam, vti) veram causam, eos incitasse, puto, ad bellum; quasi Germanice efferas: Das Großwerden der Athenienser war die eigentliche Ursache, die sie zum Kriege antrieb. Italus hic minus laborer, cui promptum sit, vertere: l'esser gli Atenesi (troppo) valenti; Anglus: the Athenian republick's (state's) waxing great. Sane debebat: τὴν ἀληθ. πρόφ. οἰομαί εἶναι τοὺς Ἀθ. μεγάλους γινόμενους, vel, τὸ μὲν γενέσθαι τοὺς Ἀθ. ἢ τις (vel, ὅτι) ἠνάγκασεν αὐτοὺς εἰς τὸ πολ. Quid planius? Quid orationi Nostri similis? Sed et aliis solenne: Horat. Carm. 1, 7, 12. 13.

Minuit furem

Vix una sospes nauis ab ignibus:

i. e. hoc, ea res, ea causa min. fur. quod vix vna nauis sospes euasit: quasi, vix vnus nauis euasio, si ita loqui liceat. Ita Carm. 3, 24, 24.

Dos est magna parentium

Virtus, et — — —

castitas,

Et peccare nefas, aut praesium emori.

i. e. ea est magna dos, quod peccare est nefas, et morte punitur: vt egregie expl. Benth. et Cel. Iani. Plura notavi in Ind. Exc. Liu. v. Participii vsus. BAVER.

[Τὰ ὄνοματὰ, ἑήματα —] Scholiastes, vt Steph. monet, re-

flexit ad Dionys. Ep. II. ad Amin. p. 796. Ὅταν δ' ἀντιθέτως ἑκατέρω τῶν τῶν φύσιν, τὰ ὄνοματὰ ποιῆ ἑήματα — ὡς ἐν τῇ πρώτῃ βίβλῳ περὶ τῆς αἰτίας τῶ πολέμου — πεποίηκε δ' ἀντὶ τῆς ἀνάγκης, καὶ τὸ πολέμου, ὀνομαστικῶν ὄντων, ἑηματικῶ, τό, τε ἀναγκάσαι, καὶ τὸ πολέμου. G.

[Ἀθηναῖοι] Recēpi e Rosig. et e Dion. Hal. l. c. In Aug. est ante Ἀθηναῖοι, vt in Dion., γινόμενοι. Desunt in eodem cod. Schol. ad n. 1. 2. vtrumque et 3.] G.

Ἐς τὸ φασ. λεγ.] v. Ind. BAVER.

Ἐπίδαμνος ἐστὶ] Hic locus aliquando me torisit, non bene intelligentem differentiam inter Ἰόνιον πέλαγος et Ἰόνιον κόλπον, licet aliquando vnum pro altero ponatur. Intelligit igitur Thucydides per Ἰόνιον κόλπον id mare, quod alii Adriaticum dicitur, quod etiam saepe Ionium appellatur, et est pars Ionii magni. Ideo plures Ionium nomen ultra Acrotauriam versus Dalmatiam extendunt, licet alii Acrotauriam fecerint terminum Ionii maris et principium Adriatici. Sic Theophrastus Apolloniam vocat τὴν περὶ τὸ Ἰόνιον, quae est ad Ionium. lib. 3. de hist. plant. cap. 10. quod repetit lib. 3. cap. 2. de Causis plant. Sic et Coson apud Photium de eadem vrbe: et fluuius Aous per mediam eam fluens exit in Ionium mare. Sic Appianus ciuilium 5. de diuisione imperii inter Octavianum et Antonium: terminum iis esse Scodram Illyridis urbem in medio Ionii recessus sitam. Sic et Dio lib. 40. de Octauii, qui bellum in Dalmatia gesserat (de quo Caesar ciuil. 3.) tunc enim aliquando Ionium adnauigauit, et C. Antonium cepit, et quorundam oppidorum dominus factus est. Saloniem vero non cepit. Dalmatiam manifeste ad Ionium ponit. Ergo, vt Appianus vocauit Adriaticum mare Ionium recessum, sic Thucydides de eodem Adriatico dixit Ionium sinum: nam κόλπος sinus maris proprie est pars, quae in terras te insinuat. Ad Ionium magnum (quod vocat Virgil. lib. 3.) multum extendebatur inter Peloponnesum et Italiam, et plures comprehendebat sinus, vt Corinthiacum, Adriaticum. Ionium vero anguste sumtum Acrotauriorum montium promontorio finebatur. Palmerius Exercit. p. 44. HVDS.

[Ἡ νῦν Δουρέαχιον —] Ita recepi pro τὸ νῦν Δ. praecurrentibus codd. Reg. Call' Rosig. Bas. et August. Παραγραμμάτιζοντες Δοράκιον, i. e. verbum mutatis litteris peruerterentes, pessime scribentes: n. Doracion, pro Dyrtrachium Du. kerus laudabat Scholiast. Aristoph. ad Nub. v. 29. et Ran. v. 432.] G.

Ἐσπλέοντι τὸν Ἰόνιον] Lectionem, quae est in contextu, habet etiam Dionys. Halicarnassens: quamuis alioqui talis praepositionis pleonasmus, qualem altera habet, in aliis quibusdam Thucydidis locis occurrat. STEPH. Quod in Harpor. v. Ἰόνιος, vulgo edicatur, ἐς δεξιὰ, ferri posset, nisi et Thucydides et Cod. Medic. repugnarent. Nam et ita fere

^a Ταυλάντιοι Βάρβαροι, Ιλλυριών ἔθνος. ταύτην ὁ ἀπώκισαν μὲν Κερκυραῖοι, οἰκίτης δ' ἐγένετο Φάλιος Ἐρατοκλειδῆς, ὁ Κορινθῖος γένος, τῶν ἀφ' Ἡρακλέως, κατὰ δὲ τὸν παλαιὸν νόμον ἐκ τῆς μητροπόλεως κατακληθεῖς. ζυγαρίσταν δὲ καὶ τῶν Κορινθίων τινὲς, ὁ καὶ ἄλλοι ἐκ τῆς Δωρικῆς γένος. προσελθόντες δὲ τῶ χρόνῳ ἐγένετο ἡ τῶν Ἐπιδαμνίων ἑ πόλις μεγάλη καὶ πολυάνθρωπος. γασιάσαντες δὲ ἐν ἀλλήλοις ἴτη πολλά, ὡς λέγεται, ὁ ἀπὸ πολέμου τινὸς τῶν προσοικίων βαρβάρων ἐφθάρσαν, καὶ τῆς δυνάμεως τῆς πολλῆς ἐστέρηθησαν. τὰ δὲ τελευταῖα, πρὸ τῆδε τῆς πολέμου, ὁ δῆμος αὐτῶν ἐξεδίωξε τὰς δυνατὰς. οἱ δὲ ἀπελθόντες ἡ μετὰ τῶν βαρβάρων ἐλήθοντο τὰς ἐν τῇ πέλει κατὰ τε γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. οἱ δὲ ἐν τῇ πόλει ὄντες Ἐπιδαμνιοὶ, ἐπειδὴ ἐπέβοντο, ἡ πέμπτην ἐς τὴν Κέρκυραν πρόσβησι, ὡς μητρόπολιν κ' ἔσαν, δρόμοιοι μὴ σφῶς περιεορῶν φθειρομένους, ἀλλὰ τὰς τε ἡ φεύγοντας συναλλάξαι

^a Ταυλάντιοι *Cass. δι αὐτὴν Gr. et Dion. Halic.* ^b Ἀπώκισταν, et paulo post ζυγαρίσταν *C. sed τὴν ἡ a manu aliena: κατήκισταν Demetr. Phaler. §. 72. non recte. ζυγαρίσταν etiam Cass. Aug. mox τῶν omnium in eodem: in Mosqu. ζυγαρίσταν, et superferet. ἡ lit. γ. c. Κορινθῖος γένος τῶν ἀφ' Ἡρακλ. Aug. d. καὶ τῶν ἄλλων Δωρικῆς Marg. Aug. καὶ ἄλλοι Δωρικῆς Cl. Reg. et Cass. ut Marg. et in vitrosque deerat τῶν ante κερκυραίων. Reg. etiam adscriptum habebat, γῆ. καὶ ἄλλοι, ut in *Ecl. e τῶν om. Cl.* ^f Δύναμις μεγάλη *Marg. Ar. C. Cuij. improbat Steph. Δύναμις καὶ πόλις μεγάλη Cl. Cum Cl. consentit Gr. cum Marg. et al. Dan. Mosqu.* ^g Ἀπὸ pro vulg. ἐκ *Marg. Ar. C. Ar. C. Dan. et Mosqu. in quibus duobus postremis manus recentior in marg. posuit. Pausan ante Bas. ζυγαρίσταν. ἡ πέμπτην Gr. κ' οὖσαν καὶ τὸν τῶν βαρβάρων Ar. caetera desiderantur.* ^l Ita *Cod. vet. Stephani. φεύγοντας Marg. non probat Stephanus. In Mosqu. ζυγαρίσταν.**

Ἰεροβ. VI. Ἄναβ. 4. ἡ Θράκη αὐτῆ ἐστὶν — ἐπὶ δεξιὰ ἐς τὸν πόντον εἰσπλέοντι. Sed multo frequentius est ἐν δεξιᾷ, ἐν ἀριστερᾷ. *Arrian. Peripl. Pont. Eux. pag. 12. Ed. Hudf. ἀπὸ δὲ τῶ Ἰερῶ κλέοντι ἐν δεξιᾷ Τρήβαζι ποταμῷ. et p. 18. τὰδε μὲν τὰ ἀπὸ Βυζαντίας κλέοντι ἐν δεξιᾷ ὡς ἐπὶ Δοσκουριάδα. Lucian. Scyth. p. 592. et Ver. Histor. p. 689. Nec placet scriptura Cod. Voss. ap. Poll. II. 161. ἐς δεξιᾷ εἰσπλέοντι — ἐς ἀριστερᾷ, pro vulg. ἐν δεξιᾷ — ἐν ἀριστερᾷ. DVCK.*

Ἐν δεξιᾷ εἰσπλέοντι τὸν Ἰόνιον κόλπον] Hemsterhuf. in praef. Duck. ad Thuc. malit legi: ἐνδεξιᾷ, quod magis atticum videatur. Sic legitur apud Hesych. in ἐνδεξιᾷ, ubi v. Inter. Ita est pro adverbio loci capiendum. v. *Erytmol. M. in v. ἐν δεξιᾷ et ἐπιδέξιᾷ, i. e. ἐκ δεξιᾷ χειρὸς.* Erudite Hemsterh. de h. v. egit l. c. cf. Polluc. II. 159. Harpocration v. Ἰόνιος. (p. 196.) hunc locum laudans, legit ἐς δεξιᾷ. Maximus Tyr. et Dionys. l. c. item Schol. Pindari (p. 184.) et Pseudodem. §. 199. qui habet: ἐς τὸν Ἰόνιον — vulgaram habent, quam cum codd. optimi tueantur, nec Hemsterhusus damnet et locus (L. III. 24.) ei faueat, ἐν δεξιᾷ retinendam censui. Ἰόνιος κόλπος est *Adriaticum mare*, quod magnam Ionii partem constituit. v. Harpor. l. c. Vnde Diodor. L. XII. p. 497. Ἐπιδαμνιοὶ κελαικῶντες ἐπὶ τὸν Ἀδριαν. Ceterum notat *Abresch. Dil. p. 35. Procop. B. G. L. I. 7. descripsisse haec ad verbum: ἄρα ἐξ Ἐπιδάμνου — οὐμίζεται ἐς Ἐπίδαμνον, ἡ ἔστιν ἐν δεξιᾷ εἰσπλέοντι τὸν Ἰόνιον κόλπον. Ante oculos habuit h. l. Notiti Procop. Or. III. περὶ κλισμάτων. Ἰστιν. p. 33. Hoefschel. ἐκ τῶ Ἀδριατικῆς καλυμένης πελάγους ἐπιβόη τις ἀποκαλείσκει τῆς ἄλλης θαλάσσης — καὶ σχίζουσα τὴν γῆν ἐπιπλεῖραν, ποιῆται τὸν Ἰόνιον κόλπον ἐν δεξιᾷ μὲν ἡπειρώτας — ἔχουσα — GOTTL.*

Προσοικῆσι — ἔθνος] *Priscian. p. 1203. habet προσοικ. αὐτὸν. WASS.*

Ἀπώκισταν] *Diod. l. c. ἀποικιοὶ ὑπάρχοντες Κερκυραίων καὶ Κορινθίων. vid. c. 26. cf. Strab. VII. p. 486. Ἐπίδαμνος Κερκυραίων κλισμα, ἡ νῦν Δουβράχιον. G.*

[Πέμπτηντες ἔμισαν] In cod. Bas. sequuntur post ἔμισαν haec: Καὶ γὰρ μετ' ὄλιγον φησὶ, πέμπτην ἐς τὴν Κέρκυραν ἐς μητρόπολιν. Οἱ μὲν ἔν Κερκυραῖοι πέμπτην τὴν ἀποικίαν. Ὁ δὲ Φάλιος, Κορινθῖος ὢν, καὶ ἐν Κερκύρῃ ὢν, συνεκπεφθῆκεσσι οὐκίζει τὴν Ἐπίδαμνον. Mouere hic sciolus dubitationem videtur, Corcyraeos fuisse conditores: Phalium tamen Corinthium. Quam soluit ita, ut Phalium, Corinthium, et Corcyrae versatum

esse et una missum hanc coloniam condidisse, dicat. Quae admonitione facile carere poteramus.] G.

Φάλιος Ἐρατοκλειδῆς] Locum hunc reddere suspectum alii plerique possunt, qui ante huiusmodi genitium habent articulum δ, cum quo ὕδρ; subauditur: verum omissionis huius suspitione liberare librarium possunt alii nonnulli, in quibus itidem praetermissum esse articulum videmus. De utrisque autem in titulum huius operis dictum fuit. STEPH. A Phalio Heraclidae dicuntur conditores Epidamni. *Anthol. III. 1. Hoffsen. ad Steph. Ἐπίδαμνος. DVCK.*

Κατὰ δὲ τὸν παλαιὸν νόμον] Quanam fuerint iura, quae coloniae originibus suis debebant, non alienum erit paucis hoc loco perstringere. Primo igitur ii, qui in coloniam mittebantur, armis et comitate a ciuibus suis instruebantur de publico, ut docet *Libanius* in Argumento orationis *Demosthenis*, περὶ τῶν ἐν Χερρόνῳ. Praeterea publica iis Diplomata debebantur, quae ἀποικία vocabantur, teste *Hyperide* in orat. *Deliaci* apud *Harpocrat.* Sed quod praecipuum est, sacra patria coloni secum asportabant, ignemque sacrum e penetrali vrbis depromptum et accensum; quod docet *Auctor Etymolog.* in *Πευτανεία*. qui quidem ignis si casu extinctus esset, ex Prytaneo conditorum accendi cum oportebat. Moris quoque erat, ut coloniae quotannis legatos in maiorem patriam (sic *Curtius* lib. 4. vertit, quam Graeci μητρόπολιν dicunt) mitterent Diis patriis sacra facturos, ut testatur *Polybius*, cap. 114. legationum, et *Curtius*, lib. 4. Solenne etiam erat, ut coloniae ab originibus suis Pontifices acciperent, ut constat ex *Thucydide*, pag. 60 vers. vlt. et *Scholias* ad eundem locum, quin etiam, si aliquando coloniam aliam aliquo deducere vellent, moris erat, ut ducem a maiore patria postularent, ut hoc in loco docet *Thucyd.* nam Corcyraei coloni erant Corinthiorum, ideoque Phalium ex Metropoli accesserant, ut coloniae Epidamnium deducenda dux esset. Plura hac de re vide in *Valesii* notis ad *Excerpta Polybii* p. 7. HVDS. Add. *Spanhem.* Dissert. IX. de Vtu et Praet. Numisma. p. 570. seqq. DVCK.

[κατὰ δὲ τὸν παλαιὸν νόμον] Huc caput Scholii praefixi pro Κορινθῖος γένος. Ita scriptum est in cod. Bas. ut coniecerat *Stephan.*] GOTTL.

Κορινθῖος γένος] Delevit hoc caput Scholii B. Gottleberus, reposito altero, κατὰ τὸν νόμον. Sed tamen verba Scholii,

finitimi sunt Taulantii barbari, gens Illyrica. Hanc urbem Corcyraei quidem missa colonia condiderunt: sed coloniae dux fuit Phalius Eratoclidæ filius, genere Corinthius, ab Hercule oriundus, ex metropoli more ac instituto prisco accessitus. Nonnulli etiam Corinthii, et alii praeterea Doricae gentis homines eius coloniae focii fuerunt. Progressu vero temporis, Epidamniorum urbs magna populoque frequens euasit. Sed cum eius ciues iam multos annos (vt fertur) seditionibus intestinis laborassent, quodam finitimorum barbarorum bello attriti, magnaue potentiae parte priuati sunt. Nouissime vero, ante hoc bellum, illorum plebs potentissimos quosque ciues eiecit. At illi, cum inde discessissent, cum barbaris, ad quos se reserperant, eos, qui in vrbe erant, terra marique praedabantur. Epidamnii vero, qui in vrbe erant, cum ab illis premerentur, Corcyram, vt ad suae coloniae matrem, legatos mittunt, orantes, ne se perdi sinerent: sed et profugos sibi reconciliarent, bellumque barbarorum finirent. Haec

Δορκίον καλῶσι. Ταύτην ἀπάκισαν] ἀπάκισαν, ἐχθρὸν ἀπαπέστησαν τῆς οἰκίας, ἀλλ' ἀποικίαν πέμψαντες ἤκισαν. Κατὰ δὲ τὸν παλαιὸν νόμον] ὁ παλαιὸς νόμος ἔτι ἀπὸ τῆ γενέσεως ἐκάλει, ἀλλ' ἀπὸ τῆς μητροπόλεως, ταῦτέστι, τῆς πατρίδος· ἐκ τῆς Κορίνθου, Κορινθίος. Κατακληθεῖς] τὸ κατακληθεῖς κυρίως εἶπεν. ἀπὸ γὰρ μειζόνων τῶν Ἑρακλειδῶν ὡς περὶ ἀνακληθεῖς ὑπὸ ἐλασσόνων λέγεται. τῶν προσοικίων βαρβάρων] τῶν Ταυλαντίων. τὰ δὲ τελευταία] ἐντὶ τῷ, τέλος δὲ, κατὰ τὰ τελευταία, ἤγεν κατὰ τὰ τελευταία τῆς εἰσεως αὐτῶν. Πρὸ τῆς τῆ πόλεως] τῆ Πελοποννησιακῆ. Ὁ δῆμος αὐτῶν] τῶν Ἐπιδαμνίων. Ἐς τὸ Ἑραῖον] ἐν τῇ ναφῇ τῆς

οὐ κατὰ γένος, et Κορίνθιος, ἐκ Κορίνθου, referri ad illa magis verba videntur. BAVER.

[τῆς πατρίδος] Stephan. malit: τῆς ἀρχαίας ἢ πρώτης πατρίδος. Credit etiam, quaedam excidisse in sequentibus. Sed non video, cur hoc Supplementum sit necessarium. In cod. Bas. ante Κορίνθιος, additum γὰρ. In Aug. desunt Schol. ad ταύτην ἀπάκισαν et κατὰ δὲ τὸν π. νόμον.] GOTTL.

[τὸ ἐλασσόνων] In Rottg. et Aug. ἀπὸ legitur.] G. Καὶ ἄλλοι.] Nihil muro, etsi nonnulli MSS. aliter. WASS.

πόλις μεγάλη] Margini adscripta lectio admitti non potest: quoniam conuenienter quidem πολυάνθρωπος πόλις dicitur, at πολυάνθρωπος δύναμις non item. STEPH.

Ἐτασιάζοντες] οἱ Ἐπιδάμνιοι, cod. Aug. G.

τὸ πολέμῳ] Quamuis dicatur φερέσθαι ὑπὸ τινος, potius quam φερέσθαι ἀπὸ τινος; tamen uetus meum exemplar ἀπὸ hic, non ὑπὸ habet. Idemque et pag. 313. non meum exemplar tantum, sed aliae quoque, ἀπὸ in significatione τῷ ὑπὸ habent. Sic autem et apud Dionys. Halicarn. in Antiq. Rom. et in Thucyd. p. 313. v. 10. praepositio ἀπὸ vsu meum habet, qui alteri illi ὑπὸ peculiaris esse existimatur. STEPH. Aristides in Lib. de Diet. Simpl. c. XIII. ait simplicem orationem esse κασιόσαντες, et asperiosem reddi, si dicas, ἐπειδὴ δὲ εἰσαίαν. Refert etiam Hermogenes περὶ μεθόδου δεινότητος c. XXXV. haec, κασιόσαντες — ἐφθάσαν inter exempla ἀμφιβολίας. Nam ambiguum esse, a bello, an a seditionibus perierint. Non posse dici eos a bello periisse. Itaque sententiam esse e bello seditionis orras, et a seditionibus interitum. Neminem enim dicere ἀπὸ πολέμου ἐφθάσαν. Non adaequor, quid velis, et videtur arguari. DVGK.

ἀπὸ πολέμου — ἐφθάσαν] Eorum vires fractae sunt. Recepti, praeuenitibus codd. plerisque, ἀπὸ pro ἐπὶ. Abresch. in Diluc. p. 35. quoque praefert ἀπὸ, et accipit pro resist, ob, propter; quamquam eundem sensum fundere dicit. Lectioni ὑπὸ locus L. II, 51. fauet μὴδ' ἂν ὑπ' ἄλλης νοσήματος — διαφθάρηται, i. e. adfectum iri. Audiendum tamen h. l. optimos codd. arbitror. Non raro confunditur ὑπὸ cum ἀπὸ. v. c. Plat. in Phaed. 47. ἀπὸ θαυμαστῆς ἐπιπίδος ἀχρόμην φερόμενος· vbi Stephanus malebat: ὑπὸ, sed parum probante Fischerio, V. Cl. qui formam cum ὑπὸ explicat: spe duci, cum ἀπὸ autem, repellit a spe; sed nullis exemplis hanc rationem firmat. Duckero, Hermog. locum p. 381. non intelligenti, Abreschius l. c. subuenit ita, vt dicat, Hermo-

genem velle nihil aliud, quam, vt neget, Graecum esse dicere: φθάρηται ἀπὸ τῷ — eo sensu, quo dicatur φθάρηται ὑπὸ τῷ — Reiskius in Dilucidat. Abresch. p. 36. coniecit: ὑπὸ δῆμος τινός, aut ὑπὸ γένος, aut ἔθνος τινός. Sed hic non quaeritur, quomodo potuerit vel debuerit Thucyd. scribere, sed quomodo scripserit. Ergo nil mutandum est. G.

προσοικίων βαρβάρων] Diod l. c. οἱ φυγάδες ἀθροισθέντες καὶ παραλαβόντες ἐπλευσαν τὴν Ἰλλυρίαν κοινῇ μετ' αὐτῶν ἐπὶ τῶν Ἐπιδάμνων — G.

δυνάμειος τῆς πολλῆς] In Aug. adscriptum ἐμὴν τῆς πάσης. G. τῆς δυνάμ. τ. πολλῆς] Eodem modo dictum, quo supra c. 2. τῆς γῆς ἢ ἀρίστη, l. c. τὰ ἀριστα τῆς γῆς, τὸ ἀριστον μέρος. Ita et hic, τ. δυν. τ. πολλῆς, pro, τοῦ πολλοῦ (μέρους) τ. δυνάμειος, multum ex pristina potentia amifere. BAVER.

τὰ δὲ τελευταία] In Aug. legitur hoc Scholion sic: τὰ τελευταία τῆς εἰσεως αὐτῶν. Scholion ad Ὁ δῆμος αὐτῶν abest in Aug.] G.

[τῶν Ἐπιδάμνίων] In Iuntina male legitur Ἐπιδάμνιον.] G. Ἐξεδίωξε] Pollux IX, 157. WASS.

τὴς δυνατῆς] Ditiores, opulentiores. v. c. 26. vbi Schol. h. v. cum respectu ad h. l. πλοσῖς interpretatur. Paullo post ad v. οἱ δὲ ἐν τῇ πόλει ὄντες, adscr. in Aug. ὁ δῆμος δολοῦσι. n. infima plebs. G.

τῶς δυνατῶς] Cum δῆμῳ opponantur, magis intelligantur principes, proceres, quam opulentiores, qui et in populo esse possent. B.

πέμπωντες πρέσβεις, ὡς μητρόπολι ἔσαν] Hunc morem coloniarum, quae legatos mittere in metropoli tenebantur, explicat Vales. not. in Exc. Polyb. T. III. 160. Ern. G.

ὡς μητρόπ.] Non ex more, aut solemniter, quod hic nihil faciat, sed necessitate subacti, periculoque compulsi, ad auxilium petendum, quod inde iustissimo iure expectarent. B.

τῶς τε φεύγοντας] In meo vet. libro φεύγοντας legitur. Dicitur autem φεύγοντας vel φυγόντας de exulibus (qui et φυγάδες) sed pro reis (quibus opponuntur οἱ διώκοντες) φεύγοντας tantum, neminem latere debet. Verum ad locum hunc quod attinet, lectionem, quam in contextu habes, confirmat tibi pagina 16. v. 10. in qua itidem legitur, τῶς τε φεύγοντας etc. STEPH.

τῶς τε φεύγοντας] In Aug. superscript. est: τῶς πλοσῖς. v. Schol. ad c. 28. h. l. G.

σφίσι, καὶ τὸν τῶν βαρβάρων πόλεμον καταλύσαι. ταῦτα δὲ ἰκέτα καθεζόμενοι ἔς τὸ Ἡραῖον ἴδεντο. οἱ δὲ Κερκυραῖοι τὴν ἰκεσίαν ἐκ ἔδεξαντο, ἀλλ' ἀπράκτως ἀπέπεμψαν.

κέ. Γινόντες δὲ οἱ ἐπιδάμνιοι ἑδεμίαν σφίσιν ἀπὸ Κερκίρας τιμωρίαν ἔσαν, ἐν ἀπόρῳ εἶχοντο θέσθαι τὸ παρὸν καὶ πεμψάντες ἔς Δελφούς, τὸν θεὸν ἐπιηρώτων, εἰ παραδοῖεν Κορινθίαις τὴν πόλιν, ὡς οἰκισαῖς, καὶ τιμωρίαν τινὰ πειθῶντο ἀπ' αὐτῶν ποιεῖσθαι. ὁ δ' αὐταῖς ἀνείλε, παραδῶναι, καὶ ἡγεμόνας ποιεῖσθαι. ἐλθόντες δὲ οἱ ἐπιδάμνιοι ἔς τὴν Κόρινθον, κατὰ τὸ μαντεῖον παρέδσαν τὴν ἀποικίαν, τὸν τε οἰκιστὴν ἀποδεικνύοντες σφῶν ἐκ Κορινθίων ὄντα, καὶ τὸ χρηστέρην δηλῶντες. ἔδεδόντο τε μὴ σφῶς περιορῶν διαφθειρομένους, ἀλλ' ἐπαμῦναι. Κορινθίοι δὲ, κατὰ τε τὸ δίκαιον, ὑπεδέξαντο τὴν τιμωρίαν, (νομίζοντες ἔχ' ἥσσαν ἑαυτῶν εἶναι τὴν ἀποικίαν ἢ Κερκυραίων) ἅμα δὲ καὶ μίσει τῶν Κερκυραίων, ὅτι αὐτῶν παρημέλαν, ὄντες ἀπικοί. ἔτε γὰρ ἐν πανηγύρεσι ταῖς κοιναῖς διδόντες γέρεα τὰ νομιζόμενα, ἔτε Κορινθίῳ ἀνδρὶ προκαταρχόμενοι τῶν ἱερῶν, ὥσπερ αἱ ἄλλαι ἀποικίαι περι-

π καὶ τῶν βαρβάρων Dan. In Mosqu. τὴν δεστ. *η* ἂν Priscian. *θ* εἰς Reg. *ρ* ἀλλὰ Reg. Cass. Aug. *σ* εἰς C. *τ* ἐπείροτο Marg. Gr. Cl. et Cod. vet. Stephani, Reg. Cass. Aug. atque ita a Thucydidē scriptum fuisse, et postea illo ἱερῶτων ἐπι- *σι* tum censet Steph. *ς* Πειθῶντο Marg. Ar. C. Gr. Cl. probante Steph. cum Thucydidē familiare vocalem non elidere. Sic etiam Reg. Cass. Aug. Mosq. *ι* Πειθῶντο ἰσθίντες δὲ Ar. defunt reliqua. *υ* ὁ δ' αὐτῶν ἀνείλε παραδῶναι C. et Dan. Bas. αὐτῶν ἀνείλε a prima manu. αὐταῖς a corr. *χ* ἔδοντο τότε Marg. quod reliquit Steph. *γ* θρησκείους Ar. C. et Dan. Bas. *ζ* κατὰτε Flor. *α* Ἐν ταῖς πανγ. Gr. *β* Ποῦ διδόντες, videri posse omisum verbum ἔσαν, aut relicum esse subaudiendum docet Steph. *ε* Κορινθίων Dan.

[ἰκέται] Priscian. XVIII. p. 1178. ordinem inuertit: καθ' εἰς τὸ Ἡ. ἰκέτοι, sed p. 1174. recte citat; denique p. 1186. corrupte, καθ' δε ἀισχύνης ἰκ. δ. ε. τὸν Ἡραῖον. ex secundo Lib. WASS. De Heraco Palmer. II. Graec. Ant. 10. p. 352. DVCK.

[Προσβελῶν ὑπεδέξαντο] Steph. putat ante ὑπεδέξαντο deesse ἔχ, aut leg. ἐκ ἔδεξαντο, pro ὑπεδέξαντο. An Schol. legerit προσβελῶν pro ἰκετεῶν, incertum. Ceterum argute nimis negat Steph., ἰκετεῶν exponi posse v. προσβελῶν. Sed totum Scholion est futile. Quid enim est, legationem, i. preces non admisferunt, sed auxilium? Immo sequitur, iis nullam opem esse latam: quod docet etiam: ἀπράκτως ἀπέπεμψαν. Deinde nec breuitatem nec nouitatem agnoscere possum in ἀλλ' ἀπράκτως ἀπέπεμψαν, quod τέλος ἀντι πρᾶξιος vocare videtur. Quin poterat h. v. omittere tanquam συνώνυμα, si breuitati studere voluisset Thucydides.] GOTTL.

[Τιμωρίαν] βοήθειαν ἔσαν. Recte. Sic et in margine cod. Aug. h. v. explicatur. Altera interpr. non est huius loci. In cod. Bas. ita: ἐκλήσαν, βοήθειαν. Vtrumque Schol. tam ad verba Τιμωρίαν ἔσαν, quam ad Ἐν ἀπόρῳ εἶχοντο θέσθαι τὸ παρὸν, deest in Aug.] G.

[Ἐν ἀπόρῳ εἶχοντο] — Nesciebant, quomodo se e praesenti discrimine expedirent, s. qua ratione sibi consulerent in praesenti. Reisk. tentauit locum dupliciter. In Diluc. Abresch. p. 37. εἶχοντο θέσθαι, vel εἶχον τὸ θέσθαι, quod probat in anim. p. 8. G.

[Ἐν ἔτ. εἶχοντο θέσθαι] Si retinenda lectio εἶχοντο, est pro κατεῖχοντο, conturbabantur, συνεῖχοντο, coercerantur, et in θέσθαι, suppliceris, ἄτε, vel, πρὸς τὸ, κατὰ τὸ θ. Sed, si vsquam, hic certe ingeniose et feliciter a Reiskio emendatum, immo diuisum εἶχον τὸ θ. rationem agendi in re proposita habebant ἐν ἀπόρῳ, in dubio, i. e. dubiam, ἀπορον. Nil simplicius: nisi, quod τὸ bis ingratius recurrat. BAVER.

[Ἀντι τῶ τὲ τῶ παρόντος] Sc. χρόνος πρᾶξιμα. Sic cum Grammio correxi pro ἀντι τῶ παρόντος, quod vitiosum est. Stephanus malebat: ἀντι τῶ τῶ παρόντος.] G.

[Ἐπιηρώτων] Verisimile est ἐπείροτο a Thucydidē scriptum fuisse (quod et in vile. meo exitat) et postea illo ἱερῶτων expostum fuisse. STEPH. Sic etiam loquitur Dion. Halic. WASS.

Steph. praefere plurius codd. ἐπείροτο. Viritatum est verbum quidem hac in re; v. c. L. III, 92. sed tamen non

semper adhibetur. Ἐπιηρώτων occurrit h. libr. c. 118. Μοx πειθῶντο recepi pro πειθῶντ', quorum illud Thucydidis mori conuenientius. G.

[Εἰ παραδοῖεν — τὴν πόλιν] Haec verba praeposui insequenti- bus, vt attenderet Steph. In cod. Cass. non adscripta sunt v. διὰ τὸν φῆλιον. In cod. Aug. defunt Schol. a verbis Ἦς οἰκισαῖς — ad τὸν τε οἰκιστήν.] G.

[Οἰκιστής] In cod. Bas. ὁ οἰκιστής. Bene.] G. **[Πειθῶντ' ἀπ']** Magis Thucydidē consuetudini conuenit vocalem per apostrophum non elidere, praesertimque in locis huiusmodi: quum in locis etiam iis, qui multo magis elisionem requirere videntur, non habeamus. STEPH.

[Ἐλθόντες δὲ] Reisk. in Dil. Abresch. 37. coniecit: δὲ. G. Δὲ pro οὖν, vt saepius; ita nil opus, δὲ legere. BAVER.

[Ἐνομίζον γάρ —] Haec verba non habent codd. Cass. et Augst. menti Thucydidis non consentanea: νομιζόντες ἔχ ἥσσαν —.] G.

[Ἐδεδόντο τε] Lectio margini adscripta ex errore (vt opinor) nata est: videlicet ex repetita per imprudenciam syllaba τε. STEPH.

[κατὰ τὸ δικ.] Schol. expl. κατὰ τὸ δοκοῦν δίκαιον, quasi non vere iustum fuerit, sed visum tantum habere speciem iuris. Non viderur sic simpliciter positurus fuisse Noster, si non et ipsi iustum videretur; quippe et rationem affert vere iusti; certe ἄς adderet. B.

[Μίσει τῶν Κερκυραίων] Diod. XII. p. 497. de Epidamniorum perfugio ad Corinth. exponens, paullo aliter: τῆς δὲ Κερκυραίας μισῶντες, διὰ τὸ μόνος τῶν ἀποίκων μὴ πέμπειν τὰ κατεπιδομένα ἱερὰ τῇ μητροπόλει. v. Well. ad h. l. G.

[Ἀπικοί] De hoc Scalig. ad Euseb. Chron. p. 78. Spanhem. de Vfu Numism. p. 569. et Palmer. l. d. p. 356. DVCK.

[Ὅτε γὰρ ἐν πανηγύρεσι] Ideo Corinthios grauitur infensos Coreyciacis fuisse dicit Diodorus Siculus (lib. 12. p. 303. Ed. Steph.) quod more reliquarum coloniarum sacra patria Corinthum mittere negligerent. Sed aliud dicit Thucydides his verbis, sc. quod γίγνη ἴστα, quae a colonis praestari solebant in publicis solennibus ac ludis, illis non tribuerint: neque (vt mos erat coloniis) ab originibus suis pontificem acceperint. Qui mos inprimis notandus est, quoniam ex hac (vt opinor) vnica huius Scholiesiae in locum annotatione id discimus. Illa autem γέρεα νομιζόμενα idem Enarrator in-

autem supplices in Iunonis templo sedentes rogabant. Sed Corcyraei preces eorum non admiserunt: at re infecta eos remiserunt.

25. Cum autem Epidamnii nullam a Corcyraeis opem sibi latam viderent, ambigebant, quonam modo in praesenti rerum statu se gerere deberent. Quare legatis Delphos missis, Deum consuluerunt, an Corinthiis, ut coloniae deductoribus, urbem dederent, operamque darent, ut aliquid auxilii ab illis impetrarent. Ille vero ipsis respondit, ut urbem Corinthiis dederent, eosque sibi duces assumerent. Epidamnii vero, Corinthum profecti, coloniam oraculi iussu dediderunt, demonstrantes et ipsum suae coloniae ducem Corinthium fuisse, et Dei oraculum declarantes, eosque rogabant, ne se perdi sinerent: sed sibi opem ferrent. Corinthii vero et propter ipsam causae aequitatem auxilium promiserunt, (quia coloniam istam non minus suam, quam Corcyraeorum esse ducebant.) Simul etiam propter odium, quo Corcyraeos prosequabantur, quia Corcyraei, licet essent Corinthiorum coloni, ipsos tamen contemnebant. Nam * neque in publicis solennitatibus consuetos honores ipsis tribuebant, neque in sacrificiis, quum viscera distribuebant, a viro Corinthio auspicabantur, quemadmodum caeterae coloniae. Sed

* Neque rem diuinam auspicabantur, viro Corinthio operante sacris. Steph. HVDS.

ἦσαν. Τὴν ἱκεσίαν ἐκ ἐδέξαντο] ἢ καὶ τὴν πρῆβειαν ὑπεδέξαντο, ἀλλὰ τὴν τιμωρίαν. τὸ τέλος εἶπεν ἀντὶ τῆς πρῆβειας, συντομώτερον εἰπὼν καὶ καινότερον. τὸ γὰρ εἶπεῖν, ὅτι ὑπεδέξαντο τὴν πρῆβειαν, καὶ κατέθεντο τὴν τιμωρίαν ποιῆσαι, μακρὸν ἂν ἐγένετο, καὶ σύνθετος κατὰ τὴν φράσιν. Τιμωρίαν ἔσαν] βούθειαν ἔσαν. ἢ ὑπακύντων τὸ κατὰ τῶν ἀδικούντων τιμωρίαν, κατὰ τῶν ἀδικούντων αὐτῶς δηλαδὴ ἐκδίκησιν. Ἐν ἀπέριε εἶχοντο θέσθαι τὸ παρὸν] θέσθαι, τὸ εὖ θέσθαι. τὸ δὲ παρὸν, ἀντὶ τῶ παρὸντος. ἔβουλεύοντο γὰρ καὶ τὴν πόλιν παραδόναι καὶ τιμωρίαν λαβεῖν. Τὸν θεὸν ἐπηρώτων] διὰ τὸν Φάλιον δηλοῦναι. Εἰ παραδοίεν Κορινθίους τὴν πόλιν] ἐφ' ὅσον οἰκιστὴς αὐτὸς ἦν, Κορινθίους ἂν. [Ὡς οἰκιστῆς] ἔχ' ὅτι ἀληθῶς Κορινθίους αὐτῶς ἔκτισαν, ἀλλ' ἐφ' ὅσον οἰκιστὴς Φάλιος, Κορινθίους ἐγένετο. Κατὰ τὸ μαντεῖον] κατὰ τὸ μάντευμα. Τῆς ἀποικίας] τοῖς Κορινθίοις δηλοῦναι. Τὸν τε οἰκιστὴν] Φάλιον. Κατὰ τε τὸ δίκαιον] κατὰ τὸ δίκαιον αὐτοῖς δίκαιον. ἐνόμιζον γὰρ αὐτῶν μᾶλλον εἶναι τὴν ἀποικίαν. Οὔτε γὰρ ἐν πανηγύρεσιν] ἐν Ὀλυμπίαις, Νεμεῖσις, καὶ τοῖς τοῖσιν ἀγῶσιν. σημειῶσαι δὲ, ὅτι οἱ πέμποντες ἀποικίας, ἔτοι ἐποίησαν τὰς πανηγύρεις, τὰς δημηγορίας ἐν ἐκείναις ταῖς πόλεσιν, καὶ δι' ὁμογενῶν οἰκιστῶν ἀπέχεοντο τῶν ἱερῶν, τῶν τε τῶν θυσιῶν. Οὔτε γὰρ ἐν πανηγύρεσιν] ἴσεν, ὅτι δ' γὰρ παρέλκει, καὶ ἀπὸ κοινῆς τὸ παρημέλου. ἢ τὸ δίδουτες, ἀντὶ τῶ ἐδίδοσαν. ὡς καὶ Ὀμηρος, καρπῶ βριθωμένη, ἀντὶ τῶ βριθεται. Ἐξὰ τὰ νομισζόμενα] τὰς τιμὰς καὶ προεδρίας. Προκαταρχόμενοι τῶν ἱερῶν] δίδοντες τὰς καταρχάς. ἔτος γὰρ ἢ ἀρχιερέας ἐκ τῆς μητροπόλεως λαμβάνειν. Αἱ ἄλλαι ἀποικίαι] ἀντὶ τῶ ἀπεμφθεῖσαι ἀποικίαι. Περιφρονῶντες δὲ αὐτῶς, Ἀττικῆ ἢ συνταξίας

terpretatur τὰς τιμὰς καὶ προεδρίας, id est, principem in consessu locum. Sed et multa alia privilegia intelligi putat Valerius, cuiusmodi sunt ἐπιγαμίαι, κλήσις γῆς, et caetera, quae in Decretis Graecorum passim leguntur. Vide Annot. ad v. 2. p. 58. HVDS.

[Ἐν πανηγύρεσιν] Gr. ἐν ταῖς πανηγύρεσι. eleganter. WASS. Οὔτε γὰρ —] Nempe neque in — Ita verti potest γὰρ. Reiskio in anim. p. 8. videtur aut γὰρ delendum, aut ἐφαίνοντο, vel ἐωρῶντο addendum. GOTTL.

[Σημειῶσαι δὲ —] Haec verba post ἀγῶσιν, intuli e cod. Val. G.

[Καὶ ἀπὸ κοινῆς τὸ παρημέλου] Coirexi pro ἢ, καὶ cum Abresch. Diluc. p. 37. In Aug. est ἡμέλων. Haec repetitio τῶ παρημέλου locum habet, si colloces verba: παρημέλου γὰρ, ἔτε ἐν πανηγύρεσι — Voculam γὰρ saepius abundare, multis exemplis docuit Abresch. Diluc. p. 37.] G.

[Ὀμηρος] Iliad. θ. 307. Pseudodidymus censet ad h. l. βριθωμένην πο βριθεται esse ἀττικισμόν. Eustath. tamen putat suppleri posse: ἐσίν. Vett. intt. arbitrari, addit, εὐλαχθαι μετοχὴν ἀντὶ ἐήματος.] G.

[Δίδοντες] Ad ea, quae inter var. lect. Hudf. adnotat e nota Stephani, adde haec eiusdem: docco in iis, quae ad Scoliastem annotauit, alia tamen huic loco remedia quaerentem. DVCK.

Οὔτε — δίδουτες γὰρ — ἔτε προκαταρχόμενοι — περιφρονῶντες]

Subaudiendum cum Steph. mihi videtur ἦσαν, quod nullum verbum sequitur, ad quod referantur participia. Abreschio in Diluc. p. 36 videntur pertinere haec participia ad ἦσαν, quod est sub finem cap., καὶ ἦσαν ἐκ ἀδύνατα. Sed valde durum videtur, post aliquot periodos addimere verbum, in primis h. l., quum ἦσαν sequatur, ob praecedens ἐξηγούντο — Res ipsa paullo aliter a Diod. XII. c. 30. p. 497. commemoratur, ut iam monuere Hudfonus ad h. l. et Wessel. ad l. c. qui tamen verum esse dicit, quod Diodorus tradat, ex colonia in matricem sacra solemnī ritu fuisse transmissa. v. Curt. III, 2. Carthag. legati ad celebrandum sacrum anniversarium more patrio iunc venerant: quippe Carthaginem Tyrii condiderant semper parentum loco culti. Iura metropoleon, ratione coloniarum, copiose explicauit Spanh. de vsu et pr. num. Diss. VIII. p. 575. cf. Vales. in Excerpt. Polyb. p. 160. qui hunc locum Thucydidis laudare non neglexit. E quo patet, sacrorum principes ex metropoli esse delectos. G.

[Κορινθίους ἀνδρῶν —] Reisk. (in Diluc. Abresch. p. 37.) accipit pro ἐπὶ Κ. α., sub auspiciis viri Corinthii. In Anim. p. 8. subaudit ἐν, i. e. cum viro Corinthio, per virum Corinth. facientes sacrorum auspicia. Quod sic intelligendum est: Corcyraeos non detulisse principi alicui viro munia sacerdotis summi, qui hostiae capiti vinum infuderit, molam falam infuderit, et crines frontis abscissos coniecerit in ignem. v.

Φρονῶντες δὲ αὐτῆς, καὶ χρημάτων δυνάμει ὄντες κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ὅμοια τοῖς Ἑλλήνων πλεσιωτά-
τοις, καὶ τῇ ἐς πόλεμον παρασκευῇ δυνατώτεροι. ναυτικῶ δὲ καὶ πολὺ προέχειν ἔστιν ὅτε ἐπαυρόμενοι,
καὶ κατὰ τὴν τῶν Φαιάκων προνοίῃσιν τῆς Κερκυράς, κλέος ἐχόντων τὰ περὶ τὰς ναῦς. ἢ καὶ μᾶλλον
ἐξηρτύοντο ἢ τὸ ναυτικόν, καὶ ἦσαν ἐκ ἀδύνατοι. τριῆρεις γὰρ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ὑπῆρχον αὐτοῖς, ὅτε
ἤρχοντο πολεμεῖν.

κς. Πάντων ἔν τῶν ἐγκλήματα ἔχοντες οἱ Κορινθιοί, ἔπεμπον ἐς τὴν Επίδαμνον ἄσμενοι τὴν
ὠφέλειαν, οἰκητορά τε τὸν βυλόμενον ἵεναι μελεύοντες, καὶ Ἀμπρακιωτῶν καὶ Λευκαδίων ὃ καὶ ἑαυτῶν
Φερῆς. ἐπορεύθησαν δὲ περὶ ἢ ἐς Ἀπολλωνίαν, Κορινθίων ἔσαν ἀποικίαν, δεῖν τῶν Κερκυραίων, μὴ
κυλύωνται ὑπ' αὐτῶν κατὰ ἰθάλατταν περαιοῦμενοι. Κερκυραῖοι δὲ, ἐπεὶ δὴ ἤσθητο τῆς τε οἰκητορας
καὶ Φερῆς ἤκοντας ἐς τὴν Επίδαμνον, τὴν τε ἀποικίαν Κορινθίων δεδομένην, ἐχαλέπαινον καὶ πλεύσαν-
τες εὐθύς πέντε καὶ εἴκοσι ναυσὶ, καὶ ὑπερον ἐτέρω σόλῳ, τῆς τε Φεύγοντας ἐκέλευον κατ' ἐπιήρειαν

δ. *Lesio proba ex Thucydidea: nam et hic et alibi ὅμοια pro ὅμοιο adhibitum notavit Steph. c. τὰ ναυτικὰ Ar. C. et Dan. Mosqu. τὸν ναυτικὸν Reg. f. Ἐκείνῃ Cass. et curfus infra v. vlt. g καὶ αὐτῶν Gr. b. eis Gr. et p. 64. I. τὴν Κερκ. i. θάλατταν Reg. Cass. Bas. Aug. k. Μεγαυτο. Regi. Cass. Gr. I'ast. Aug.*

Dionys. L. VII. p. 1495. Reisk., qui Romanos ritus sacrificales eosdem dicit ac Graecorum. cf. Pollux, I, 57. et Kuhn. GOTTL.

[Καταρχὰς] Male tentat Steph. h. v. legi mauult: ἀπαρχὰς. Illud quoque hoc sensu adhibetur. In Cass. et Aug. non leguntur: διδόντες τὰς καταρχὰς. In Aug. Schol. ad [ὄντες ἀποικοὶ abest.] G.

[Ἄλλαι ἀποικ.] Nil agit Schol. addens ἐκπεμφθεῖσαι, quod et per se intelligatur; nam quae colonia non mittitur? et tamen nihil expedit, a quo missae sint. Haud dubie voluit addere, aut debuit, ὑπ' αὐτῶν, a Corinthiis. Sed crediderim, ad omnes pertinere, ut a quibuscunque missae coloniae: ita coluerint suos auctores vel conditores, seu Corinthios, seu alios populos. BAVER.

[Ὅμοια] Miretur hic aliquis ὅμοια, et suspectum habeat, tanquam male scriptum pro ὅμοιο: sed quamvis eius officio fungatur, eius tamen sedem occupare non puto: quum et alibi tali adhibitum loco obseruarim, et hic a meo etiam exemplari agnoscat. STEPH.

Χρημάτων — ὅμοια τοῖς Ἑλλήνων πλεσιωτάτοις] idem est, ac si dixisset: ὄντες πλείοι — ὅμοιος τοῖς τῶν Ἑλλήνων πλεσιωτάτοις, vel, ut alias Attici loquuntur: πλείοι ἐν τοῖς μάλις, (I. πλεσιωτάτοις.) ut Plato fere Sympos. 1. Σοικράτης ἑρατῆς ἂν ἐν τοῖς μάλις τῶν τότε — Ioseph. X, 2. φίλος ἂν ἐν τοῖς μάλις τῶ βρασιεῖ. Iones v. ὅμοια ita adhibent. Herod. VII, 116. ἀνὴρ δούμιος ὅμοια τῶ μάλις. It. L. III. 57. Ἐπαιυρὸς ἐν Δελφοῖς ἀνακίεται, ὅμοια τοῖς πλεσιωτάτοις, i. c. πλείοις ὄμ. — Hunc locum comparabat Hemsterhus. ὁ πᾶν, ad Lucian. T. 1. p. 4. cum h. I. Nostri, et inde probat: veterem Ἀρδιδᾶ cum Ionica fere totam congruere. Notavit et hunc vsum τῶ ὅμοια Wesseling. ad Diodor. XIII. p. 542. hoc loco Thucydidis non praetermissio. G.

[Ὅμοια] v. Phil. Th. Paull. p. 64. Ita Phil. 2, 7. εἶναι ἴσα ἴσῃ, p. ἴσοι. Possit et intelligere, κατὰ κατ' ὅμοια, ἐν ὁμοίῳ, pari conditione. Gottleberi ratio, explicantis, ὅμοιος, hic non procedit; nam relinquit durissimam structuram, et plane abhorrentem ab omni vsu linguae, ὄντες δυνάμει χρημάτων, quod nemo dixerit; si sit, ἐν ὄν. χρ. magis feram; Neque exempla τοῦ μάλις quidquam probant, vbi semper articulus adit cum ἐν, ἐν τοῖς μάλις, sc. οὔσι ταιούτοις. Aptius afferatur Homericum, ἢ γὰρ καλὰ, verbo sequente pro καλῶς. Sed,

vt dixi, illa structura ὄντες δυνάμει χρημάτων, quae tunc admittenda sit et agnoscenda, — si ὅμοια sit pro ὁμοίως, facit, vt hic locum non habeat ὅμοια pro aduerbio, vt per se possit. BAVER.

Προέχειν — ἐπαυρόμενοι] i. c. ἐπαυρ. διὰ τὸ προέχειν, v. ὅτι προείχον. v. Philol. Thuc. P. I. p. 93. Vel Metonymia est ἐπαυρόμενοι pro καυχώμενοι, gloriantes; tunc simplex erit vsus Infinitiu. B.

[οὐ γὰρ δὲ] Addidi δὲ e Codd. Reg. Cass. Rostg. Bas. et Aug. Steph. coniciebat, τότε praeposendum esse πλέον.] G. Καὶ κατὰ τὴν —] Reiskio (in anim. p. 8.) viderur delendum κατ. — Sine causa. Vertendum κατ' imprimis, etiam propter ea — G.

Καὶ κατὰ τὴν — προνοίῃ.] Durior structura ex pluribus Genitiuis; κατὰ τὴν προνοίῃσιν est pro verbo ὅτι οἱ Φαιάκτες προνοίῃσαν. κατὰ hic sign. διὰ, propter, non ὁμοίως, vt male expl. Schol. Quid enim sit: gloriabantur, se nauibus valere, quemadmodum Phaeaces ibi antea habitauerunt? Quid absurdus, certe contortius? Nam sic abstractum ponatur pro concreto, κατὰ τοὺς Φαιάκτες προνοίῃσαντας. Ceterum κατ' ante κατὰ redundat, aut sign. etiam; et per se inflati erant potentia nauali, et vero propter habitationem ibi Phaeacum: quod alias graece est, ἄλλως τε, καὶ γέλ. B.

[Καὶ ἔρχ' ἑαυτῷ] Huic rationi recte obicit Stephanus: Thucydidem, si rem non veram putasset, scripturum fuisse: ἐς ληγεται. Ex Aug. capiti Schol. addidi verba textus: Κατὰ τὴν τῶν Φαιάκων. Ceterum Schol. a verbis Κατὰ τὴν τῶν φ. προειν. — ad Καὶ ἦσαν ἐκ ἀδύνατοι defunt.] G.

Τὰ περὶ τὰς ναῦς] Suppl. κατὰ, vel cum Schol. ἐς illud quoque script. in marg. Flor. Vin. G.

ἢ — ἐξηρτύοντο] Quo referas ἢ; Nempe ad προνοίῃσιν qua etiam, scil. adiuti, qua opportunitate vsi, vel fama certe incitati, parassent naues. Possit tamen, more graeco, ἢ simpliciter esse aduerbii vice, ἢ, scil. ἔδω. B.

[διὰ τὴν φήμην] In Bas. est: τὸτ' ἐστὶ διὰ τὴν φήμην —] G. Πολιμειν] In Aug. superfer. πρὸς Κορινθίους. G.

[Ἦσαν —] Hoc Scholion desit in Aug.] G. [Ἀντὶ τῷ —] In Aug. leguntur tantum haec verba: ἰδίως εἶπεν τὸ ἐγκαλεῖν, ἐγκλήματα ἔχειν.] G.

[ὠφέλειαν] In Aug. ὠφέλειαν, βοήθειαν, συμμαχίαν, ἐπικυρίαν.] GOTTL.

illos contemnebant, quod pecuniarum copia, vel ditissimis quibusque illius saeculi Graecis pares essent, et bellico apparatu pollebent, quinetiam classe interdum *se caeteris* longe praestare gloriabantur, praesertim quod Phaeaces Corcyram olim tenuissent; qui rerum nauticarum gloria floruerant: quamobrem etiam *ipsi* classi parandae operam studiosius dabant, nec parum potentes erant. Nam centum et viginti naues ipsis fuerunt; quin bellum gerere coeperunt.

26. Corinthii igitur, cum omnium istarum rerum *iustas* haberent querelas, auxilium et Ambracliarum ac Leucadiorum atque suorum *ciuium* praesidia lubenter Epidamnium miserunt, omnibus, qui illuc habitandi causa se conferre voluissent, facta eundi potestate. Haec autem praesidia itinere pedestri Apolloniam ierunt; quae erat Corinthiorum colonia, Corcyraeorum metu, ne ab illis mare traicere prohiberentur. Corcyraei vero, vbi colonos, et praesidia Epidamnium peruenisse, coloniamque Corinthii deditam intellexerunt, rem iniquo animo tulerunt. Statimque *eo* cum XXV nauibus profecti;

ἀντὶ τῆ περιφρονήσαντες αὐτῶν. Ἐστὶν ὅτε ἐπαϊρόμενοι] ἢ γὰρ ἀεὶ πλέον εἶχον ναυτικόν. διὰ τῆτο, φησὶν, ἔστιν ὅτε. Κατὰ τὴν τῶν Φαιάκων προνοικήσιον] ἀντὶ τῆ, ὁμοίως τῆ προνοικήσει τῶν Φαιάκων. προνοικήσει λέγει τῆς Κερκυράς. καὶ γὰρ οἱ Φαίαικες παλαιότεροι ἦσαν τῶν Κερκυραίων, καὶ ἀριστοὶ τὰ ναυτικά. Κατὰ τὴν τῶν Φαιάκων προνοικήσιον τῆς Κερκυράς] ὡς τῶν Κερκυραίων ἦτο δόξαζόντων λέγει. καὶ ἔχει ἀφ' ἑαυτῆ. ἀεὶ γὰρ τὸ μὴ ἴσθαι φέυγει. Κλέος ἐχόντων] κλέος ἐχόντων τῶν Φαιάκων ἐς τὰ περὶ τὰς ναῦς. ἢ καὶ μάλλον] τὸ ἢ ἀντιτὸ δίδ. διὰ καὶ μάλλον, διὰ τὴν φήμην τῶν Φαιάκων, μὴ φανίεν χεῖρος. Καὶ ἦσαν ἐκ ἀδύνατοι] τὸ ἐκ ἀδύνατοι, μεσοτήτος ἐστὶ ἕρημα, οἶον, ἔτε τελείως δυνατοί, ἢ τε ἀσθενεῖς. Πάντων ἀντάτων] ἦγεν, ἐγκαλλόντες ἕνεκα πάντων τῶν οἱ Κορινθιοὶ τοῖς Κερκυραίοις. Ἐγκλήματα ἔχοντες] ἀντὶ τῆ, κατὰ τῶν Κερκυραίων ἐγκαλλόντες. πρὸς Κορινθίους] ἴδιος εἶπε τὸ ἐγκαλλεῖν, ἐγκλήματα ἔχοντες. Τὴν ἀφέλειαν] ἀφέλεια, βοήθειαν, συμμαχίαν, ἐπιμερίαν. Καὶ ἐσθλῶν φρενῶν] ἐπιμετρον δηλονότι. Περιαιόμενοι] κλέοντες. Τὴν τε ἀποικίαν Κορινθίους δεδομένην] τῆς τε, τῶν Ἐπιδαμνίων τοῖς Κορινθίοις ἀναφερομένην. Τῆς τε φεύγοντας ἐκέλευον] τῆς πλουσίους τῆς φυγάδας. Κατ' ἐπήρειαν δέχεσθαι] κατὰ βλάβην καὶ εἶσιν, ὅπως πάλιν εἰσαίσωσιν, ἢ κατ' ἀπειλίαν. τρία εἶδη ὀλιγωρίας, καταφρονήσις, ἐπιηρεασμός καὶ ὕβρις. τῶν γὰρ καταφρονεῖ τις, ἢ μηδενὸς ἡγεῖται. καὶ γὰρ ὁ ἐπιηρεάζων, φαίνεται καταφρονεῖν. ἔστι γὰρ, κατὰ Ἀριστοτέλην, ὁ ἐπιηρεασμός, ἐμποδισμός τῆς βελήσεσιν, εἴη ἵνα τι αὐτῷ, ἀλλ' ἵνα μὴ ἐκείνῳ.

Ἐαυτῶν] Gr. αὐτῶν puto male. Noster alibi saepe retinet ἑαυτῶν. Hippocrates ἑαυτέων. WASS. Ap. Plin. XIV. 7. est Ambracliotus. DVCK:

Κορινθίων οὔσαν etc.] Corcyraeos in eius conditu socios Corinthiis addit Scymnus Cbius, his versibus:

Οἷς πλησιόχωρός ἐστιν ἢ Ἀπολλωνία Κορινθίων Κερκυραίων τε κλισίας.

Quibus consentit Pausanias in Eliacorum 2. Vide Palmieri Gr. antiq. p. 150. HVDS. Add. Spanhem. l. d. p. 570. DVCK.

Τῆς τε φεύγοντας — αὐτῆς] *Suidas* in ἐπήρειαι. Ἐπιηρεάζω est, iniuriam facio: tam re quam verbis, et fere in contumeliam inferioris. Noster: καὶ παρήγγειλε παραφύλασσειν, μὴ ἄρα πᾶσι τῆς ἀπὸ τῆς ἄλλης στρατίας ἐνὼν ἘΠΗΡΕΑΖΟΙ αὐτοῖς. Recentiores pro calumniari, inuehi, obtestare, in foro lites facessere, corpus dehonestare. Grammatici βιάζει, βλάπτει, et κατ' ἐπήρειαν, reddunt κατ' ἀπειλίαν ἐν τῷ πολέμῳ, vel τὴν πολέμου καταδρομὴν proprie a voce Ἄρης. Vna cum ὕβριζω, προσπληκίζω, ὕβρις, λοιδορία coniungit Demosthenes. Audiamus Aristotelem Rhet. II. τρία ἐστὶν εἶδη ὀλιγωρίας, καταφρονήσις τε, καὶ ἘΠΗΡΕΑΣΜΟΣ; καὶ ὕβρις: ὅ, τε γὰρ καταφρονῶν ὀλιγορεῖ: ἢ γὰρ οἶονται μηδενὸς ἄξιον εἶναι, τῶν καταφρονῶν. τῶν δὲ μηδενὸς ἄξιων, ὀλιγορεῖ. καὶ ὁ ἘΠΗΡΕΑΖΩΝ, φαίνεται καταφρονεῖν: ἔστι γὰρ ὁ ἘΠΗΡΕΑΣΜΟΣ τῆς βουλήσεσιν, εἴη ἵνα τι αὐτῷ, ἀλλ' ἵνα μὴ ἐκείνῳ. Idem Polit. III, 16. Οἱ ἐν πολιτικῆς ἀρχαῖς πολλὰ πρὸς ἘΠΗΡΕΙΑΝ καὶ χάριον εἰδῶσι: πρῶτον. Alibi vitur de multa a parente impolita. Politia idem valere tradit atque ἐγγολαβεῖν. et alio in loco: τῶν ἐκ Δικατηρίας ὀνομάτων τὸ συκοφαντεῖν, ἐγγολαβεῖν, ἘΠΗΡΕΑΖΕΙΝ, καταφρονεῖν, καταφρονημαρτερεῖν. — καὶ τὸ πρῶτον συκοφαντία, ἘΠΗΡΕΑΣΜΟΣ, ἐπιηρεία, ψευδολογία. Iterum in Cap. περὶ νόμου ἠθῶν, ἀπατιῶν, ἐπιβουλήων, ἘΠΗΡΕΑΖΩΝ, δημεύων. Diodorus XVII, Graeci oia, uaribus mutilati dicunt se περιόντας ἐν ταῖς πόλεσιν ἐπο-

νείδισον μὲν ἔξεν τὴν ἐκ τῆς τύχης ἘΠΗΡΕΙΑΝ. Et, in Synacularum direptione Lib. XIX. Παρὴν ὄρεν πῶσαν τὴν πόλιν πεπληρωμένην ὕβρεως καὶ φόβου, καὶ παντοίων ἀνομιμῶν. οἱ μὲν γὰρ διὰ τὰς προὔπαρχίας ἐχθρῶς ἐδεμῆς ἘΠΗΡΕΙΑΣ ἀπειχοντο. Isoperbus etiam de Ciuium suorum iniuriis in Alexandrum Antiq. XIII, 14. μῦθος εἰς ὕβριν καὶ ἘΠΗΡΕΙΑΝ πραξάντων XV, 2: quando Herodes Pontificatum dabat obscuro cuidam, posthabito Alexandriae filio; ἐκ ἠγενοικ, inquit, Ἀλεξάνδρα τὴν ἘΠΗΡΕΙΑΝ: et infra, χαλεπῶς ἔφερε τὴν ἀτιμίαν. D. Petrus I, 3. 16. ἵνα ἐν ᾧ ΚΑΤΑΛΑΛΩΣΙΝ ὡμῶν ὡς κκοισιῶν, κατασχυνθῶσιν οἱ ἘΠΗΡΕΑΖΟΝΤΕΣ. D. Masth. V, 43. 44. ἠκούσατε ὅτι ἐβρέθη, ἀγαπήσεις τὸν εἰς προσέχουθε ὑπὲρ τῶν ἘΠΗΡΕΑΖΩΝΤΩΝ ὡμῶς καὶ δικνόντων. Illud hic obiter rogo, a quibus audiuitis? nempe ab Euripide. Πρὸς σὲ μὲν, ᾧ παῖ, τοῖς φίλοις εἶμι φίλον, τὰ τ' ἐχθρὰ μισεῖν. vid. Aeschylum 2. Didor. 599. b; Pindarus apud Stobaeum p. 307. ἘΠΗΡΕΑΖΩΝΤΑ, τι, καὶ πατεῖν εἶκοι. WASS. Add. Salmaf. Obseruat. ad Lus Attic. et Rom. p. 233. DVCK.

Τῆς τε φεύγοντας] In Aug. superscr. τῆς πλεισῶς, et in marg. Ald. Vin. τῆς δυνατῆς Ἐπιδαμνίων, ὅς ὁ δῆμος ἐξεδίωξε. Ἐκέλευον n. Corcyraei, κατ' ἐπήρειαν, in perniciem — αὐτῶς, n. Ἐπιδαμνίων. GOTTL.

[Τῆς πλεισῶς] Haec interpr. nititur verbis c. 24. ὁ δῆμος ἐξεδίωξε τῆς δυνατῆς Schol. a verbis Καὶ ἑαυτῶν φρενῶς. — ad Ἄς δ' ἐκ ἐπιέθοντο in Aug. desunt.] G.

[Κατὰ βλάβην] Docta manus marg. Iunt. Vin. adscripsit scite: non probo, sed malo: per contumeliam, κατ' ὕβριν.] G.

[Τρία εἶδη] Haec verba Aristot. L. II. Rhet. 2. inferui e codd. Rostg. et Aug. vbi recentior manus ea addidit. Locus memoriter est laudatus. Pro ἐμποδισμός corr. ex Aristot. ἐμποδισμός et, post h. v., reliqua ex eo suppleui. In Aug. et Call. desunt: ἢ κατ' ἀπειλίαν.] G.

δέχασθαι αὐτὰς (ἦλθον γὰρ ἐς τὴν Κερκυραν οἱ τῶν Εἰδικῶν Φυγάδες, τὰ φως τε ἀποδεικνύοντες καὶ ξυγγένειαν, ἢν προΐσχημαί, ἢ ἐδέοντο σφᾶς κατάγειν) τὰς τε Φραγὰς, ἕς ἢ οἱ Κορίθιοι ἐπεμφσαν, καὶ τὰς οἰκίτορας ἀποπέμπειν. ἢ οἱ δὲ Εἰδικῶν ἐδὲν αὐτῶν ὑπέκασαν. ὁ ἀλλὰ στρατεύσιν ἐπ' αὐτὰς οἱ Κερκυραῖοι ἢ ναυσὶ τέσσαράκοντα μετὰ τῶν Φυγάδων, ὡς κατάξουτες ἢ αὐτὰς, καὶ τὰς ἢ Ἰλλυριῶν προσλαμβάνοντες. προσκαθεζόμενοι δὲ ἢ τὴν πόλιν, προεῖπον, ἢ Εἰδικῶν τε τὸν βεβλόμενον καὶ τὰς ξείνας, ἀπαθεῖς ἀπίναί. εἰ δὲ μὴ, ὡς πολέμοις ἢ χρῆσεται. ὡς δ' ἢ ἐκπέθοντο, ἢ οἱ μὲν Κερκυραῖοι (ἢ ἐπὶ δ' ἢ ἰσθμὸς τὸ χωρίον) ἐπολιόρχων τὴν πόλιν.

κς. Κορίθιοι ἢ δ', ὡς αὐτοῖς ἐκ τῆς Εἰδικῶν ἦλθον ἄγγελοι, ὅτι πολιορκῶνται, παρεσκευάζοντο ἢ στρατιάν· καὶ ἄμα ἀπεικίαν ἐς τὴν Εἰδικῶν ἐκέρυσσον, ἐπὶ τῇ ἢ ἢ καὶ ὁμοῖα τὸν βεβλόμενον ἰναί. εἰ δὲ τις ἢ τοπαζαυτικῶν μὲν μὴ ἢ ἐθέλει ξυμπλεῖν, μετέχει δὲ βέλεται τῆς ἀποικίας, πεντήκοντα δραχμὰς καταθέντα ἢ Κορινθίας μένειν. ἦταν δὲ καὶ οἱ πλέοντες πολλοί, καὶ οἱ ἢ τὸ ἀργύριον καταβάλλοντες. ἐδεήθησαν δὲ καὶ τῶν Μεγαρέων ναυσὶ σφᾶς ἢ ξυμπροπέμφει, εἰ ἄρα ἢ κολούνησιν ὑπὸ Κερκυραίων πλεῖν. οἱ δὲ παρεσκευάζοντο αὐτοῖς ὀκτώ ναυσὶ ξυμπλεῖν, καὶ ἢ Παλλῆς Κεφαλλῶν, τέσσαρσι. καὶ Εἰδικῶν ἐδεήθησαν, οἱ παρέσχον πέντε. ἢ Ἐρμιονῆς δὲ, μίαν· καὶ Τροϊζήνιοι, δύο· Ἀσυκάδιοι δὲ, δέκα· καὶ Ἀμπρακιάται, ὀκτώ. Θηβαίους δὲ χρήματα ἦτησαν, καὶ Φλιασίους· ἢ ἢ τε ναῦς τε κενὰς καὶ χεῖμαλα. αὐτῶν δὲ Κορινθίων νῆες παρεσκευάζοντο τριάκοντα, καὶ τρισχίλιοι ὀπλίται.

ἢ Ἐδόντες τε σφᾶς Cl. Reg. Cass. Aug. m oi deest Cass. Bas. Aug. n ὅτι δὲ οἱ Ἐδικ. Reg. o Ἄλλὰ deest Reg. p Τεσσαράκοντα ναυσὶ Reg. Cass. Bas. Aug., in ed. Bas. ναυσὶ τε — q αὐτὸς deest Ar. C. Cl. Gr. Ald. Bas. Cass. Dan. Aug. r Ἰλλυριῶν Cl. Gr. Cass. s τὴν πόλιν pro vulg. τῇ πόλιν Marg. Cl. et Prician. improbat Steph., Reg. Cass. Bas. Aug. t Κορίθιον, Reg. emendat. in marg. Paullo post pro ἀπίναί, in Aug. est ἰναί. sed man. rec. corr. ἀπίναί. v Ita Steph. 2. ex Cod. vet. Χορκαδίας Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Reg. et Cass. Aug. in Mosqu. χρῆσεται. x οἱ μὲν τῆς Εἰδικῶν ἦλθον ἄγγελοι Ar. caetera desunt. y Ἐπὶ δὲ Reg. Cass. Aug. z Δι ἕς Gr. et αὐτοῖς Εἰδικῶν Dan. omittit le. τῆς. a Στρατιάν Ar. C. Cass. Dan. Mosqu. b τὸ περυστικῶν Cass. Gr. Aug. c ἐθέλει Ald. Flor. Cass. Dan. Gr. Aug. Marg. Flor. Vin. Islan. d Ita Cod. vet. Stephani. Κορινθίους Marg. Cl. Gr. Reg. e Τετρακόντα Marg. Reg. Cass. Aug. f ξυμπροπέμφειν Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. g κολούνησιν Dan. h Παλλῆς κεφαλλῶν τέσσαρσιν Cass. Sed Παλλῆς ex emendat. manus recentis, quae is fecerat, abrahis quae antea post u scripta fuerant. Παλλῆς-Κεφαλλῶν τέσσαρσιν Aug. Sed manus recentior super u scripta ē. i Ἐρμιονῆς Ar. Aug. Bas. ex emendatione. Sed Ἐρμιονῆς a prima manu. k Δι Cass. Aug.

ἢ Ἀποδεικνύοντες] In Aug. superfer. ei πλάσιον. GOTTL.

ἢ Ἄλλὰ στρατεύσιν] *Itaque bellum iis intulerunt. Sequor Schol., qui ἄλλὰ per καὶ expl. quod sic capitur pro διὰ, proinde — Probat Abresch. Dil. p. 37. et exemplis hunc usum firmat. Reiskius (in Dil. Abresch. p. 38.) malit, praecunte cod., deleri τὸ ἄλλὰ, quod repetitum ei videtur e sine vocis praecedentis, legitique: στρατεύσιν ἢ, aut δι' ἢ στρατεύσιν — G.*

Recte sane pro ἢ explicant τὸ ἄλλὰ Viti docti; sed conferre etiam possis cum Latino atq; ut apud Livium, I, Deditisne vos, rel. Deditimus. At ego recipio, i. e. ego contra, quod ad me attinet. Rom. 6, 5. si morti eius focii fuimus: ἄλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἰσχυροῦς, tum vero et similiter reuiviscemus. Suo modo compares usum ἄλλὰ cum substantiuis, 2 Cor. 7, 11. vbi saepius repetitum ἄλλὰ sign. est, tum, propterea. Quod tamen per ἢ postum sit, vel igitur. notet, ei e diverso, vel congruo, παραλλάτως, suggerere liceat, quod Horat. Epod. 2, 9. Ergo ponit pro contra ea.

Ergo aut adulta vitium propagine
Altas maritat populos.

Ante dixerat: neque excitatur classico — neque horret — maris forumque vitat, rel. Ergo, i. e. contra ea, sed potius, immo: Gall. en recompense, de l'autre côté, d'après, d'abingegen. BAVER.

[Καὶ στρατεύσιν] Steph. malit: διὰ καὶ. Benc. ἢ ἄλλὰ enim h. l. est, itaque.] G.

[Τὸτο γὰρ — προσκαθόντες] H. v. non legantur in Cass.] G.

ἢ Ἰλλυριῶν] *Quidam Alf. Ἰλλυριῶν. male. Et infra τὴν πόλιν, at sequitur paullo post. Et Dionysius eadem vitur formula non semel. Sic προσκαθεζομαι κομωτικῇ Clem. Alex. Πόλιν agn. p. 1283. Pricianus. WASS.*

τῇ πόλει] *Constructio margini adscripta non est Thucydidea, quantum meminisse possum: ac ne apud alios quidem inveniri puto. Altera autem vitur et vbi praepositionem a verbo separata, ut pag. 377. ἢν πρὸς τῇ πόλει κρατούσα καθέζηται. Vbi Scholiastes: ἢν κρατοῦντες τῶν Συρακυσίων, προσκαθεζονται τῇ πόλει. STEPH.*

ἢ Προσκαθεζόμενοι δὲ τὴν πόλιν] *Recepi lectionem optimorum codd. difficiliorem vulgatae, τῇ πόλει, et Thucydidi accommodatorem. Sic adscripte cod. Bas. docta manus. Non intelligi potest, cur librarii insolentem lectionem et difficiliorem descripserint, nisi eam inuenissent in suis libris. Hanc lectionem praefert Abresch. vulgatae, Diluc. p. 37. et e Pausania. Nostrum imitante, probat; Achaic. p. 558. ἢ Ἰλλυριῶν δὲ προσκαθῆντο — cf. Abresch. anim. ad Aeschyl. L. II. p. 334. GOTTL.*

[τὴν πόλιν] Hoc Schol. e cod. Bas. addidi.] G.

ἢ Χρήσεται] *Prior Editio mea χρῆσασθαι habet, sicut et caeterae ea superiores: quod ausus non fuerim mutare in χρῆσεται, (licet id requirente structura orationis) donec in veteri exemplari inueni. STEPH.*

[τῇ ἀμφιθάλασσος] *Pro his in Cass. et Aug. est: μεταξὺ θάλασσας, i. e. per parentesium dicuntur.] G.*

dein altera classe, minaciter ipsis imperarunt, vt exsules reciperent, (nam Epidamnii exsules Corceyram venerant, demonstrantes monumenta, et cognationem, quam praetendentes, orabant eos, vt se in patriam reducerent) et praesidia, quae Corinthii miserant, et novos colonos remitterent. Sed Epidamnii nulla ipsorum imperata fecerunt. Quamobrem Corceyraei cum infesto quadraginta navium exercitu, et exsulibus (vt eos reducturi) ac Illyriis in armorum societatem assumtis, bellum illis intulerunt. Urbem autem obsidentes, denuntiarunt, vt et de Epidamniis, qui vellet, et peregrini impune abirent, alioqui vt hostes tractatum iri. Sed cum Epidamnii illis non parerent, Corceyraei quidem (ille autem locus est Isthmus) urbem obsidere coeperunt.

27. Corinthii vero, postquam nuntii Epidamno ad ipsos venerunt, qui urbem obsideri nuntiarunt, exercitum parare coeperunt. Simul etiam coloniam Epidamnum deducendam edixerunt, ea lege, vt qui vellet illuc iret, pari iure, parique honore cum caeteris ciuibus futurus. Quod si quis protinus cum caeteris nauigare nollet, et tamen coloniae particeps esse vellet, numeratis quinquaginta drachmis Corinthiis ei in urbe remanere licere dixerunt. Fuerunt autem permulti, et qui nauigarunt, et qui pecuniam numerarunt. Rogarunt etiam Megarenses, vt suis nauibus se comitari vellent, si forte suae nauigationis cursus a Corceyraeis impediretur. Illi vero cum illis nauigare octo nauibus parabant, et Palenses Cephaleniorum, quatuor. Epidaurios quoque rogarunt, qui quinque praebuerunt. Hermionenses vero, vnicam. Et Troezenii, duas. Leucadii, decem. Et Ambraciotae, octo. A Thebanis vero, et Phliasiis pecunias petierunt, ab Eleis naues vacuas et pecunias. Ipsorum vero Corinthiorum naues triginta, et tria militum grauis armaturae millia parabantur.

Αὐτὰς τὰς Ἐπιδαμνίους. Ἦν προϊσχύμενοι] προτεινόντες. Τὴν τε φερέας] ἀπὸ κοινῆ τοῦ ἐκέλευον οἱ Κερκυραῖοι. Καὶ τὰς οἰκίτορας ἀποπέμπειν] τῆς Ἐπιδάμνου. Ἄλλα στρατεύσει ἐπ' αὐτῆς] καὶ ἐκστρατεύσει κατ' αὐτῶν. Ὡς κατὰξοντες αὐτῆς] τὰς φυγάδας. πῶτο γὰρ ὄψακουςέον. τὸ ἐξῆς, στρατεύουσι καὶ τὰς Ἰαλιυρίδας προσλαβόντες. Τὴν πόλιν] τὴν πόλιν, Θουκυδίδειον, τῆ πόλει, κοινόν. Ὡς δ' ἐκ ἐπειθούτο] οἱ Ἐπιδάμνιοι δηλονότι. Ἰσθμὸς] γῆ ἀμφιθάλαστος. Πολιορκουῦνται] οἱ Ἐπιδάμνιοι. Ἐπὶ τῇ ἴσθμῳ] λείπει τιμῆ. ἐπὶ ἴσθμῳ καὶ δημοῖα ἴενοι, τοῖς Ἐπιδαμνίοις δηλονότι, ἵνα κἀκεῖ ἔχρουν πάντα ὡς ἐν Κορίνθῳ. Εἰ δέ τις τοπαρευτήκα] τούτέστιν, εἰ τις ἢ βυδέλοισι ἀτιένωι. Μετέχειν δὲ —] ἀλλὰ ἔχειν λόγον, ὅτι συνήργησεν εἰς τὴν ἀποικίαν, δίδόντω δραχμῆς πενήτηκοντα, καὶ μετέτω, φησὶν, ἐν Κορίνθῳ οἰκῶν. Καὶ Παλλῆς Κεφαλλήνων] Παλλῆς, ὡς Μεγαρής. πόλις δὲ ἡ Πάλη τῆς Κεφαλληνίας. τετραπόλις γὰρ ἐστὶν ἡ Κεφαλληνία, Πάλη, Κράνια, Σάμια, Πράνια. Παρσκευῆν] τὴν οἰκονομίαν τοῦ πολέμου.

Στρατιῶν] Reisk. in Dil. Abresch. p. 38. legit: παρεσκευάζοντο ὡς στρατεῖαν. In anim. vero (p. 8.) malit tantummodo, στρατεῖαν. Sed nil mutandum. Solet enim Noster plerumque regionem adhibere, si στρατεῖαν adhibet, in quam expeditio suscipitur. v. c. III, 74. Τὴν ἐπὶ Θράκης στρατεῖαν παρεσκευάζον — VI, 92. μὴ ἀποικεῖν τὴν ἐς τὴν Σικελίαν στρατεῖαν. GO.

Ἐπὶ τῇ ἴσθμῳ] H. I. pulchre comparauit Ernesti cum Callimachio, H. in Iou. v. 63. ἐπ' ἰσθμῷ γὰρ ἔοικε πῆλασθαι. cf. L. V, 79. ἐπὶ τοῖς ἴσθμοις καὶ δημοῖσι δίκας δίδοντας — G.

Ἰσθμὸς καὶ δημοῖα] Supple μοῖρα, ἄσθ, parte, forte, conditione. Τιμῆ, quod Schol. supplet, alienum est ab h. I. BAVER. [Λείπει τιμῆ] In Cass. est: ἴσθμῳ καὶ δημοῖα τιμῆ, Ἐπιδαμνίοις δηλονότι. Caetera desunt. In Aug. λείπει τιμῆ ἴσθμῳ καὶ δημοῖα, τοῖς Ἐ. δηλονότι.] G.

[Μετέχειν] Hoc caput praefixi Schol. Vidit iam Steph., et rei ratio postulauit. Sed idem Steph. putat, Schol. expositionem parum accuratam esse. ἔχειν λόγον δ. σ. ἔ. τ. ἀπ., esse: reperari adiutorum aduocacionis colonias, i. e. adiumentum ad deducendam coloniam attulisse; sed μετέχειν τ. ἀπ. esse: participem fieri colonias. Argute.] G.

Κορνηθίας] Lectionem margini adscriptam Κορνηθίαις sequi-

tur Valla: sed Κορνηθίας meum etiam exemplar habet. Fortasse autem et quum Χίαις dicebant (quod et apud hunc Scriptorem legitimus) δραχμῆς subaudiebant, quod hic ad Κορνηθίας adiungi videmus. STEPNI.

Τὸ ἀργύριον καταβάλλοντες] i. e. ἐκτίνοντες, κατατιθέντες. Demolth. contra Timocr. p. 712. εἰν δὲ μὴ καταβάλη τὸ ἀργύριον — G.

Παρεσκευάζοντο αὐτοῖς — ξυμπλεῖν] Institerunt, decreuerunt cum illis nauigare — G.

Παλλῆς Κεφαλλ.] Παλλῆς cum duplici λ effertur a Thucyd. 1. 2. Vid. Var. Lect. ad p. 101. HVDS. Suspicor eum, qui vetustam scripturam Cod. Cass. mutauit, voluisse facere Παλεῖς, quemadmodum hi saepe apud alios vocantur; sed imprudentem reliquisse η. Schol. ibi habet Παλλῆς, et adscripto ad η, quod vulgo sub eo scribitur. Κεφαλλήνων Idem Cod. perperam pro Κεφαλλήνων. vid. Eustarb. ad Dion. Perieg. v. 431. et ad Homer. Od. α'. p. 1396. DVCK.

Παλλῆς] Si haec ratio scribendi pro εἰ, ἦ, post Euripidis tempora usurpata fuit, vt notat Praefantiss. Valken. ad Euripid. Phoen. v. 268.; scripsit Thucydides Παλλῆς, vt codd. habent. Et sic in reliquis. G.

κή. Ἐπειδὴ δὲ ἐπόθεντο οἱ Κερκυραῖοι τὴν παρασκευὴν, ἐλθόντες ἢ εἰς Κορίνθον μετὰ Λακεδαιμονίων καὶ Σικυωνίων πρέσβων, ἕς παράλαβον, ἐπέλεον Κορινθίους τὰς ἐν Ἐπιδάμνῳ Φραγὰς τε καὶ οἰκήτορας ἀπάγειν, αἷς δὲ μετὸν αὐτῶν ἢ Ἐπιδάμνῳ. ὅτι δὲ τι ἀντιποιῶνται, δίκας ἤθελον δοῦναι ἐν Πελοποννήσῳ παρά πόλεσιν, αἷς ἂν ἀμφοτέρωι ξυμβῶσιν. ὁποτέρωι δ' ἂν δικάσθῃ εἴποι τὴν ἀποικίαν, τὸν τε κρατεῖν. ἤθελον δὲ καὶ ἢ τῶν ἐν Δελφοῖς μαντεῖον ἐπιτρέψαι. πόλεμον δὲ εἰ εἶναι παρῖν· εἰ δὲ μὴ, καὶ αὐτοὶ ἀναγκασθῆσθεσθαι ἔφασαν, ἐκείνων βιαζομένων, φίλους ποιῆσθεσθαι ἕς ἢ βέλονται, ἑτέρους τῶν νῦν ὄντων μᾶλλον, ὠφελείας εὐεκα. οἱ δὲ Κορίνθιοι ἀπεκρίναντο αὐτοῖς, ἢ τὰς τε καὶ αἷς καὶ τὰς βασιλεύσας ἀπὸ Ἐπιδάμνῳ ἀπαγάγῃσι, ἢ βαλεῦσθεσθαι. πρότερον δὲ, ἢ καλῶς ἔχειν, τὰς μὲν πολιορκῆσθεσθαι, ἑαυτὰς δὲ δικάζεσθεσθαι. Κερκυραῖοι δὲ ἀντέλεγον, ἢ ἦν καὶ ἐκείνοι τὰς ἐν Ἐπιδάμνῳ ἀπαγάγῃσι, ποιήσῃσι ταῦτα. ἔτοιμοι δὲ εἶναι καὶ ἢ ἄτε ἀμφοτέρωι μένειν κατὰ χάριαν, σπονδὰς δὲ ποιήσασθεσθαι ἕως ἂν ἢ δίκη γένηται.

κθ. Κορίνθιοι ἢ δὲ εἶδον τῶν ὑπήκων· ἀλλ' ἐπειδὴ πλήρεις αὐτοῖς ἦσαν αἱ νῆες, καὶ οἱ ξύμμαχοι παρήσαν, προσέμψαντες κήρυκα πρότερον πόλεμον προσεῖντα Κερκυραῖοις, ἀζαντες ἐβδόμηκοντα ναυσὶ

1 Ἐπειδὴ τε Marg. Ἐπει δὲ Ar. C. Gr. et Dan. Mosqu. ἢ ἕς Cass. Aug. ἢ τῶν Ἐπιδάμνῳ Gr. οἱ Ita Steph. 2. ex Cod. vet. Et ἢ Vri Ar. C. Ald. Flor. Basf. Steph. 1. ἢ ἔν τῶ ἰν Δ. Gr. et paullo ante Πελοποννήσῳ. ἢ ἀπαγάγῃσι Marg. C. Gr. Ar. Ald. Flor. Basf. ἢ βαλεῦσασθαι Marg. Ald. Flor. Mosqu. βλεῦσας et marg. βαλεῦσθεσθαι. ἢ πρότερον δ' ἢ Ar.-C. Reg. Cass. Gr. Aug. ἢ αὐτῶν Ar. C. Cl. Gr. Flor. Reg. Cass. Aug. ἢ ἢν ἰσχυρὸν Reg. ἢ ἀπαγάγῃσι Reg. Cass. Aug. ἢ ἢσε δεστ Ar. C. Dan. ἢ Hanc particulam locum deprauate existimat Stephanus.

Ὁδὲ μετὸν αὐτοῖς Ἐπιδ.] Adhibitum μετὸν, vt ἔξδν, προσῆκον, δοκῶν. Thucyd. sic veitur τῶ εἰρημένον. v. Duck. in Add. p. 668. GOTTL.

El δὲ τί] In praecedente Editione ausus non fueram ei δὲ τι scribere, quam scripturam nunc non dubitavi tibi exhibere, vti pote in illo vetusto libro inuentam. Neque tamen alteri locum in margine saltem dare recusavi. STEPH.

El δὲ τι ἀντιποιῶνται] Reisk. conicit: (anim. ad h. l.) ei δ' ἔτι πλείων ἀντιποιῶνται, ἢ quod si Epidamnii hac satisfactio- ne contenti non sint, sed plus postulent. Non video, quid opus sit emendatione. G.

El δὲ τι ἀντιποιῶνται] Sane debebat, τινὸς ἀντιπ. Sed aut Antiptosis est, non vti que inoflita Nostro, aut ἀντιποιῶσθαι est, veniti, repugnare, contra tendere; si quid contra habeant. BAVER.

[Καὶ κρηθῆναι ἰβέλονται] Quae subsequuntur verba, defunt in Cass. et Aug. Idem cod. non habet Schol. ad Παρασκευῆν, et in Schol. ad Πρέσβων, ἕς παράλαβον defunt verba: συμείωσαι — συναγωνισῆς, in Cass. et Aug.] G.

Παρά πόλεσιν, αἷς ξυμβῶσιν] Velle se, rem disceptari in iis urbibus Peloponnesi, de quibus conuenisset inter ipsos. Ueber welche sie sich unter einander vergleichen könnten. Abresch. in Dil. 38. putat, accipi posse verba: αἷς ξυμβῶσιν, pro πρὸς αἷς ξυμβῶσιν, i. e. συνέλθωσιν, i. e. in quas conuenire seseque conferre vellent. Quae dura est interpretatio. In αἷς repero cum Heilmanno, praep. παρὰ, i. e. παρ' αἷς (δίκας δῶναι) ξυμβῶσιν. G.

Αἷς ξυμβῶσιν] Dativus datus est praegresso Dativus; ac si sit, παρ' αἷς ξυμβῶσιν. scil. δικάζεσθαι. Simili breuitate Liu. 4, 4. in quam (domum) — feminae conuenisset (in eam) nuberet: e qua pactus esset vir domo, (ex ea) duceret: ac si Graece sit, ἢ ξυμβῶσιν. BAVER.

[ἢθελον δὲ καὶ —] Hoc caput praefixi Scholio e cod. Basf. vt viderat iam Stephanus.] G.

[ἢσε γὰρ] In cod. Aug. additum est ἢν. G.

El δὲ μὴ.] Praecessit: bellum facere vetabant sequi ergo debebat ei δὲ, scil. ποιήσασθαι ἑμῶς, si tamen pugnare vellent.

Sed ei δὲ μὴ, sin minus, refer ad superiora, quae vellent et iuberent ab iis fieri; sin minus, scil. ista facerent. Nota et, ποιεῖν πόλεμον, pro ποιεῖσθαι. BAVER.

[ἢν τῶ βιαζόντων] Auctore Stephano occurrit βιάζω apud poetas, veluti Hom. Od. μ. 297. vix apud profaicos: Sed Doruillius ad Char. p. 510. docuit βιάζω occurrere apud Charit. p. 99. v. 6. Theophr. Char. XXIII.] G.

Φίλους ποιῆσθεσθαι, ἕς ἢ βέλονται, ἑτέρους τῶν νῦν ὄντων μᾶλλον] „Coactum se iri, facere potius alios, quam qui nunc essent, amicos. τὸ μᾶλλον referam cum Steph. potius ad ποιεῖσθεσθαι. Possit quoque cum Schol. Flgr. ed. referri τὸ μᾶλλον, ad φίλους, i. e. alios, longe meliores amicos quam praesentes, a quibus n. mala paterentur. lungitur enim μᾶλλον Subst. v. c. ἢ μᾶλλον εὐδυνακῆν VII. 3. ἢ μᾶλλον ἔξωσιν, ib. c. 12. v. alia exempla in Diluc. Abresch. p. 663. Abreschius iungit μᾶλλον τῶ βέλονται, vt sit ordo: καὶ αὐτὸς ἀναγκασθῆσθεσθαι — ὠφ. ἢν φίλους ποιῆσθεσθαι, ἑτέρους τῶν νῦν ὄντων, ἕς βέλονται μᾶλλον ἢ π. ποιῆσθεσθαι. Hic ordo valde contortus videtur. Notatu dignum est, quod ad marg. Flor. Vinar. docta manus scripsit: ἰσχυρότων, vt in Scholio vulgato, quod expl. ἰσχυρότων, nempe τὸ μᾶλλον retulerunt ad ἔντων. v. not. ad Schol. Hanc interpretationem Scholiastae, expressit Interpres vulgatus. Cacterum in Aug. ad h. v. notatur: δι' ὅτι (διότι leg.) ἀποικεῖ ἦσαν καὶ ἔδδοντο αὐτῶς. G.

Μᾶλλον] Nescio, cur ad φίλους trahendum sit, aut omnino hic laborandum. Simplex ordo est: dicebunt, fore, si illi vi agerent, vt et ipsi cogerentur adsciscere sibi alios amicos, magis, quam eos, i. e. prae iis, vel, pro iis, eorum loco, qui nunc essent, alios praecoptare, relistis, qui nunc essent, nempe Corinthiis. Et lectio ἰσχυρότων, et explicatio Schol. praesertim ad Athenienses trahentis, nugatoria tota est, et a contextu aliena. Quid enim ineptius dixerint Corcyraei, quam si ipsos coegerint Corinthii, vel iniuria agant, se optaturos esse locos validiores? Quasi vero de viribus Schol. agatur, non de aequo. Athenienses quidem ab euentu acciuit Schol. B.

[ἢ ἄλλως ἀπὸ τ. π. φ.] i. e. ἄλλως ἢ τὸς παρόντας. Quae se-

28. Postquam vero Corcyraei hunc apparatusum audierunt, Corinthum profecti cum Lacedaemoniis, Sicyoniisque legatis, quos sibi adiunxerant, iusserunt Corinthios praesidia et *nouos* colonos Epidamno deducere, ut ex urbe, quae ad eos nihil pertineret. Quod si eam sibi vindicare pergerent, in Peloponneso, apud illas ciuitates, de quibus inter vtrosque conuenisset, volebant iure disceptare; vttris autem colonia fuisset adiudicata, hos ea potiri. Quinetiam oraculo Delphico *rem controuersam* committere volebant. Sed bellum fieri non sinebant, *idque dissuadebant*: alioqui, si illi vim sibi facerent, dicebant se coactum in auxilii praesidiique causa, illos sibi facere amicos, quos nollent, alterutros eorum, qui potentia tunc praestarent. Corinthii vero ipsis responderunt, si naues et barbaros ab Epidamno abducerent, se consultaturos. Nam aute, rem non bene se habere dicebant, si illi quidem obsiderentur, ipsi vero iudicio contenderent. Contra vero Corcyraei dicebant, se ista facturos, si et illi abducerent eos, qui Epidamni erant. Se etiam paratos esse dicebant, ut vtrique suo loco manerent, foedusque facerent, tantisper dum iudicium fieret.

29. At Corinthii nihil horum facere, nec *ipsis* parere voluerunt: sed postquam ipforum naues plenae fuerunt, et socii adfuerunt, caduceatore praemisso, qui Corcyraeis bellum prius indiceret, portu

πρόσβειν, ἢς παρέλαβον] ἵνα αὐτοῖς ὡς μάρτυρες τῶν λόγων ἢ ἵνα αὐτῆς ἀδελφῶσιν οἱ Κορίνθιοι. σημείωσι τὸ παρέλαβον, ἐπὶ τοῦ φιλικῆς ἔλαβον, καὶ ὡς συναγωνιάς. Δίκας ἤθελον δοῦναι] ἐπιτρέψαι δικαστήριον, καὶ κριθῆναι ἐβάλλοντο. Δίκας ἤθελον δοῦναι, ἀντὶ τοῦ, ἔλεγον δίκας ἀμφοτέρους δίδουσι, αὐτῆς τε Κορινθίους καὶ Κερκυραίους δικάσασθαι ἐνθά βάλονται, καὶ συμφωνήσωσιν. Συμφωνήσωσιν] συμφωνήσωσιν. Δίκας ἤθελον δοῦναι] ἤθελον δὲ καὶ τῶ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον — ἀντὶ τοῦ, ἔλεγον δὲ, ὅτι ἐρωτήσωμεν καὶ τὸ μαντεῖον, τίςιν νέμει τὴν ἀποικίαν καὶ τὰ δίκαια. ἤθελον δὲ καὶ τῶ ἐν Δελφοῖς] ἴσως γὰρ ἐκ ἐπὶδοῦντο τὸν χρησμὸν, ὃν ἔλαβον οἱ Ἐπίδαμνοι διὰ Κορινθίους. Ἐπιτρέψαι] τὴν ἐπιτροπὴν τῆς κρίσεως δοῦναι. Εἰ δὲ μή] εἰ δὲ ἐκ ἐθελήσωσι παῦσαι τὸν πόλεμον. Βιαζομένων] ἀντὶ τοῦ βιαζόντων. Οὓς ἔβαλοντο] οἱ Κερκυραῖοι, ἔχθη οἱ Κορίνθιοι. Ἐτέρως] ἄλλως ἀπὸ τῶν παρόντων φίλων. ἢ ἑτέρως λέγει μᾶλλον φίλος τῶν παρόντων φίλων. Τῶν νῦν ὄντων] τῶν νῦν ἰσχυρόντων. λέγει δὲ Ἀθηναῖος. Καὶ τῆς θρασύτητας] τῆς Ταυραντίας. Ἀπάγων] ἀποσύσσειν. Ἀντέλεγον] ἐκ, ἐναντία ἔλεγον, ἀλλὰ ἴσα ὡς ἀντίθετος, ὁ ἰσότητος. Ἐτοιμοὶ δὲ εἶναι] ἀντὶ τοῦ, ἐτοιμῶς ἔχουσιν, εἰ μὴ ἐκεῖνο βάλονται, σπονδὰς ποιήσασθαι, μένειν ἐν Ἐπίδαμνῳ, καὶ τῆς πεμφθέντας Κορινθίων, καὶ τῆς πεμφθέντας Κερκυραίων, μηδὲν πρᾶττοντας εἰς μάχην, ἕως ἂν δίκας δώσωσι. Κατὰ χάριν] ἐφ' ἡσυχίαν, ἵνα μὴ ἐν τῇ μεταξὺ ἀλλήλων ἀδικῶσι. Προπέμφαντες κήρυκα] ὄρα, πῶς κατεφέροντο οἱ Κορίνθιοι. οὐ γὰρ λάθρα ἐβάλλοντο πλεῖν.

quantur verba, ex ed. Flor. intuli. In eadem ed. pro ἄλλως vitiose legitur: ἀλλήως. In cod. Aug. defunt Scholia a verbis Ἐπιτρέψαι — ad Ἐτέρως; it. ad Ἀπάγων et Ἐτοιμοὶ δὲ εἶναι] GOTTL.

[Τῶν νῦν ὄντων] Nouam hanc explicationem reprehendit Steph. Sed, opinor, in capite Scholii esse μᾶλλον adiiciendum. οἱ μᾶλλον ὄντες, i. e. potentiores. v. ad L. II, 42. Sed potius ad ἑτέρως referam μᾶλλον, i. e. fortiores amicos.] G.

[Λέγει δὲ] i. e. ἀντιτεταχ. G.

[Ἀπάγων] Magis placet Marg. G. et alii, qui ἀπαγάγουσι exhibent. ἀγάγωμεν, ἀγάγω et similia apud Homerum. Reduplicaciones amat Nofter, ut ἀντεπέπλεον pro ἀντέπλεον 29, 13. Sic infra. WASS.

[Ἀπαγάγουσι] Sic ducibus codd. et edit. vet. recepi pro ἀπάγουσι. Scholiastes quoque sic legit, quod interp. h. v. per ἀποσύσσειν. Male huc trahit Wallius ἀντεπέπλεον: est enim ab ἀντεπέπλεω; ut monuit iam Abresch. Dil. p. 39. G.

[Τοὺς μὲν πολ. εὐστ. δὲ δικάζεσθαι] Τοὺς μὲν, intell. Epidamnios, quorum ex iniuria bellum ortum esset: εὐστους, vtrosque reliquos, Corcyraeos et Corinthios, iudicio contententes, velut si iure agatur, ut tamen inter iudicandum armis et vi agant, paci bellum miscentes, vim iuri inferentes. BAYER.

[Ἀντέλεγον] Responderunt, eadem regresserunt. Suidas, ut noster Schol., ἀντιλέγειν, ἀντὶ τῶ ἴσα λέγειν. Πλάτων. G.

[Οὐκ ἐναντία] Steph. argute, magis quam vere reprehendit

Scholistaes interpretationem tanquam nouam. Sed v. not.] GOTTL.

[Δὲ] Particula δὲ locum hunc deprauare viderur: vt ostendit quae in scholium huc pertinens annotabo. STEPH.

[Ἐτοιμοὶ δὲ —] Offendit Steph. τὸ δὲ, quod turbet sensum. Reisk. malit τε. Sed πλεονάζει, vt saepe, h. l. haec particula. G.

[Ἐτοιμῶς ἔχουσιν] Stephan. corrigat: ἐτ. ἔχουσιν et totum Scholion ita constituendum putat: ἀντὶ τῶ ἐτ. ἔχουσιν (εἰ μὴ ἐκεῖνο βάλονται) σπονδὰς ποιήσασθαι ὥστε μένειν ἐν Ἐπίδαμνῳ ἀμφ. ἄγων κ. τ. πεμφθ. Κορ. κ. τ. π. Κερκ. μηδὲν πρ. Schol. tamen videatur innuere, Thuc. scribendum p. fuisse, non inf. Sed εἶσι, n. quod praecesserit ἀντέλεγον] G.

[ὡσε] Reisk. in anim. ad h. l. legit: τῶς: haud dubie, quod sequitur ἕως. Sed non semper respondent sibi hae particulae. G.

[ἕως ἢ δίκη γένηται] v. Ind. in ἕως. B.

[Ἐπειδὴ πλήρεις αἱ νῆες] Postquam naues sociis naualibus essent instructae. Paulo post: αἱ νῆες ἐπεπλήραντο. G.

[Προπέμφαντες κήρυκα πρότερον] Poterat abesse πρότερον: sed frequenter talia loca in optimis scriptoribus obuia sunt. G.

[Προσ. κήρ.] Nescio, cur in contemptum Corcyraeorum trahat Schol. caduceatorem missum. Immo palam et sine fraude argentum hoc erat; et sine denuntiatione tali non solebant tum bella suscipi. B.

[Οὐ γὰρ λάθρα] In cod. Aug. est: καὶ ἔ λάθρα.] G.

καὶ πέντε, διασχίλις τε ὀπλίταις, ἔπλεον ἐπὶ τὴν Ἐπίδαμον, Κερκυραῖος ἐναντία ^a πολεμήσοντες. ἰσρατήγει δὲ τῶν μὲν ναῶν Λεϊπεὺς ὁ ^b Πελλίχου, καὶ Καλλιζάτης ὁ ^c Καλλίης, καὶ Τιμάνωρ ὁ Τιμάνθους. τῶ δὲ περὶ, Λερχετιμὸς τε ὁ ^d Εὐρυτίμου, καὶ Ἰσαρχίδας ὁ Ἰσάρχου. ^e ἐπειδὴ δὲ ἐγένοντο ἐν Ἀκτίῳ τῆς Ἀνακτορείας γῆς, & τὸ ἱερόν τῶ Ἀπέλλωνος ἔστι, ἐπὶ τῷ σόματι τῶ ^f Ἀμπρακικῷ κόλπῳ, οἱ Κερκυραῖοι κήρυκα τε πρόεπεμψαν αὐτοῖς & ἐν ἀκτικῷ ἀπερῶντα μὴ πλεῖν ἐπὶ σφᾶς, καὶ τὰς ναῦς αἶμα ἐπλήξεν, ζεύξαντες τε τὰς παλαιὰς, ἄτε ^h πλοῖμους εἶναι, καὶ τὰς ἄλλας ἐπισκευάσαντες. ὡς δὲ ὁ κήρυξ τε ἀπήγγειλεν εὐδὲν εἰρηαῖον παρεὰ τῶν Κορυθίων, καὶ αἱ νῆες αὐτοῖς ἐπεπλήξατο ἔσση ὀδομήκοιτα (τεσσαράκοντα γὰρ Ἐπίδαμον ἐπολιόρησι) ⁱ ἀνταναγαγόμενοι καὶ παραταξάμενοι ἐναντιμάχτην· καὶ ἐνίκησαν οἱ Κερκυραῖοι ^k παραπολύ, ^l καὶ ναῦς πεντηκαίδεκα διέφθειραν τῶν Κορυθίων. ^m Τῇ δὲ αὐτῇ ἡμέρᾳ αὐτοῖς ξυνοβη καὶ τὰς τὴν Ἐπίδαμον πολιορκῶντας παρεστῆσασθαι ὁμολογία, ἄτε τὰς μὲν ἐπὶ ἑλιδας ἀποδόσθαι, Κορυθίους δὲ δῆσαντας ἔχειν, ἕως ἂν ⁿ ἄλλο τι ὀόξῃ.

^λ. Μετὰ δὲ τὴν ναυμαχίαν οἱ Κερκυραῖοι τροπαῖον εἴσαντες ἐπὶ τῇ ^o Λευκίμνῃ, τῆς ^p Κερκυρας ἀκρωτηριῶ, τὰς μὲν ἄλλας ἕως ἔλαβον αἰχμαλώτους ἀπέκτειναν, Κορυθίους δὲ δῆσαντες εἶχον. ὕστερον δὲ, ἐπειδὴ οἱ Κορυθιοὶ καὶ οἱ ξύμμαχοι ἡσσημένοι ταῖς ναυσίν, ἀνεχώρησαν ἐπὶ οἴκῳ, τῆς θαλάσσης ἀπάσης

^a Πολεμήσαντες Flor. ^b Πελλίχου Stephani Cod. Ar. C. Cl. Gr. Flor. Basf. Reg. Cass. Vasc. Aug. ^c Καλλίης Ar. ^d Εὐρυτίμου Dan. Mosqu. ^e Ἐπειδὴ δ' ἐγένοντο Ar. C. Cl. Flor. Basf. Ἐπὶ δὲ ἐγένοντο Gr. Mosqu. Male, iudice WASS. ^f Ἀμπρακικῷ Reg. ^g Ἐν Ἀκτικῷ ἀπερῶντα Marg. Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Basf. reicit Steph. pauciter ac alteram lectionem marginalem, καὶ ἐναντία ἀπερῶντα. Ἐν Ἀκτικῷ etiam Cass. et Dan. sed Gr. ἀκτικῷ ex emendat. ἐν Ἀκτικῷ Aug. sed manu rec. emend. ἀκτικῷ. ^h πλοῖμους Reg. et μοχ κήρυξ ἀπήγγειλεν, et καὶ νῆες αὐτοῖς. In Aug. quoque πλοῖμους. Sed manus rec. o mutavit in u. ⁱ Ἀνταναγόμενοι Ar. C. Cl. Ald. Flor. Basf. improbat Steph., Reg. Cass. Aug. ^k Παρὰ πολὺ Cass. Aug. ^l Καὶ ναῦς τε πεντηκαίδεκα etc. Ald. Flor. Basf. Καὶ ναῦς τε πέντε καὶ δεκά διέφθειραν τῶν πολεμίων Ar. C. Καὶ ναῦς τε πέντε καὶ δεκά Gr. Immo Gr. auctore DVCK. καὶ ναῦς τε πεντηκαίδεκα. ^m Τῇ αὐτῇ δὲ ἡμέρᾳ Marg. Basf. Vasc. ⁿ Ἄλλο τι Reg. et sic vbiq. Cass. Vasc. Aug. ^o Λευκίμνῃ Reg. Cass. Aug. ^p Κερκυρας Ar. C. Dan. ^q νε et pag. 70.

[Καὶ μὴν ἄνω] n. c. 27. f. αὐτῶν δὲ Κορ. νῆες παρεσκευάζοντο τριάκοντα, καὶ τρισχίλιοι ὀπλίται. Ad obiectionem respondet Steph., vel tot milites haberi non potuisse, quot παρεσκευάζοντο, vel alterutrum locum apud Thucyd. deprauatum.] GOTTL.

[Ἡ καταφρονῶντες] Cassel. et August. et Basil., ἢ καὶ καταφρονῶντες. In Basf. pro παιῶσι, est ἐποῖν] G.

[Πελλίχου] Scriptura haec Πελλίχου ex illo meo exemplari petita est. STEPH.

[Ἡ Ἀνακτορεῖα] In Aug. sic legitur: ἢ ἀνακτορεῖα γῆ ἔστι τῆς ἡπέρω, τὸ δ' ἄκτικον λιμὴν] G.

[Ἐν ἀκτικῷ] Scripturam hanc agnouisse videtur Scholiastes, qui etiam ex eo, quod in tali nauigio venirent, ostendere voluisse dicit, se de pace cogitare: siue, animos ad pacem inclinatos habere. Altera autem lectio ἐν Ἀκτικῷ plane (vt opinor) ab hoc loco aliena est, et ex alio irrepsit, qui paruo intervallo praecedit, sc. v. 3. Hinc autem et alia pleraque menda orta esse comperi, voce, quae paruo intervallo praecederet, aut eodem plane aut eodem fere modo scripta, in alius locum irreperente. At vero tertia illa lectio, ἐναντία ἀπερῶντα, aut alicuius est male quod in veteri libro scriptum erat legitis, aut stulta alicuius παραδόξως vocem illam ἀκτικῷ non intelligentis, et interim tamen vestigiis alterius scripturae insistentis. Scio alioqui talia menda ex eo etiam potuisse nasci, quod Librarius, aliquo sibi distante, soni affinitate deciperetur. Sed hoc de iis potius locis suspicandum est dici, in quibus mendosa lectio magis ad emendatam similitudine soni accedit, quam hic mendosa illa ad alteram accedat. STEPH. Vide Etymol. Auctorem in voce ἀκτικῶς, et Schefferum de Militia Nauali. p. 70. HVDS.

[Ἐν ἀκτικῷ] Sic scripsi praecuntibus optimis codd. ⁱⁿ naue aduaria, quae non ascenderet in terram. Sic Reisk. in anim. p. 8. et ante eum Valla et Stephanus ceperunt. G.

[Ζεύξαντες τὰς παλαιὰς] Sc. ναῦς. Laudat hunc locum Her-mog. p. 354. tanquam exemplum ὀνόματος ναυπηγικῶ. Reisk. anim. ad h. l. p. 8. notat ad παλαιὰς ⁱⁿ immo vero καινὰς. Ζευγνύειν ναῶν esse, nauem transstris, remis, videntibus instrue-re. Heilmanus vertit: Sie machten in den alten Schiffen das Ruderkwerk zurechte, das sie in See gehen konnten, und bessereten die ubrigen aus. Steph. adn. ad Schol. p. 601. τὰς ἄλλας intelligit: medias inter veteres et nouas. Grammius melius v. τὰς ἄλλας ἐπισκευάσαντες, int. de instructione nauium, armamentis indigentium, veluti velis, remis, περιφράγμασι, ἐπάλξεσιν etc. GOTTL.

[Ζεύξαντες] Hoc caput praefixi, auctoritate codd. Cass. et Aug. commotus, qui ita habent, et pro αὐτοῖς, αὐταῖς correxi.] G.

[Ἐὐτρεπίσαντες] Hoc Schol. abest a Cass. et Aug.] G. [Ἐπισκευάσ.] Quod Schol. notat, de vesustorum operum refectione dici hoc verbum, ab hoc vtrique loco est alienum, vbi de vetustis nauibus antea dictum sit. Simpliciter notat, aptare, zu rechte machen, accommoder, refaire. BAVER.

[Ολοδομῶς] Quae post ολοδομῶς leg. non sunt in Cass. In Aug. delent Scholia a verbis Ζεύξαντες τε — ad εἰρήνην ποιητικῶν.] G. [Ὀδοὶ ὀδομήκοιτα] Dioscor. Sic. l. 12. et μὲν ἐν Κορυθίοις ἔχοντες ναῦς ἑβδομήκοντα etc. HVDS.

[Τεσσαράκοντα] h. v. praefixi pro ἐπολιόρησιν, praecedente cod. Aug. Haec quadraginta naues et LXXX consuecunt CXX, quarum mentio sit in sine. c. 25. ad quem locum Schol. respexit.] G.

[Ἀνταναγόμενοι] Ideo rectius ἀνταναγόμενοι scribitur, quod sequatur καὶ παραταξάμενοι: alioqui et illud ἀνταναγόμενοι admitti posset. Talis autem lectio diversitas et alibi occurrit. STEPH.

[Ὀδοὶ ἀκτικῶς] Eadem reprehendit fere Dionys. de Thuc. lud. p. 839. Nostrium vel ea, quae breuitatem possulent,

soluentes cum septuaginta et quinque nauibus, et duobus millibus grauis armaturae militum, Epidamnum versus nauigarunt, bellum Corcyraeis illaturi. Nauibus autem praeerat Aristaeus Pellicae et Callicrates Calliae, et Timanor Timanthis filius. Peditatui vero Archetimus Eurytimi, et Isarchidas Isarchi filius. Postquam autem ad agri Anaetorii Aetium peruenerunt, ubi templum est Apollinis, in faucibus sinus Ambracii, Corcyraei caduceatorem ipsis * ad Aetium praemisissent, qui vetaret illos contra se nauigare: simul etiam naues impleuerunt, et ** vetustas quidem iunxerunt, et iugis aptarunt, vt nauigationi idoneae essent; alias vero refecerunt. Sed postquam caduceator nihil pacatum a Corinthiis renuntiauit: et ipforum naues numero octoginta iam expletas fuerunt, (nam quadraginta naues Epidamnum obsidebant) obuiam hosti processerunt, et acie instructa naualem pugnam commiserunt. Et Corcyraei longe superiores fuerunt, et XV Corinthiorum naues profligarunt. Eodem autem die ipsis accidit, vt et illi, qui Epidamnum obsidebant, Epidamnios ad deditionem redigerent, ea conditione, vt peregrinos quidem venderent: Corinthios vero in vinculis seruarent, donec aliquid aliud victoribus videretur de ipsis statuere.

30. Post hoc nauale proelium Corcyraei, cum tropaeum in Leucimna Corcyrae promontorio statuissent, caeteros quidem captiuos, quos ceperant, interfecerunt: Corinthios vero victos asseruarunt. Postea vero, quum Corinthii, focique nauali proelio victi domum redissent, Corcyraei imperium totius

* In nauigio actuario *Valla* et *Steph.* In celoce *Atacius*. HVDS.

** Vetustis armamenta aptant. *Atacius*. IDEM.

κέρουξ ἐν πόλεμῳ, πρέσβεις ἐν εἰρήνῃ. Διασχίλοις τε δπλῆταις] καὶ μὴν ἄνω τρισχιλίους ἡτοίμαζον. ἕκτερον ἔν, ὅτι ἴσως ἢ ἦν χρεῖα τῶν χιλίων ἢ καταφρονούντες τῶν Κερκυραίων, τοῦτο ποιοῦσι. Τῆς Ἀνακτορίας γῆς] ἢ Ἀνακτορία, γῆ τῆς ἡπείρου. ἔστι δὲ τὸ Ἀκλίον, λιμὴν. Ἐν Ἀκτίῳ] ἵνα εἰρηκτικὰ φρονούντες δηλώσωσιν. Ἀπερῆντα] ἀπαγορεύοντα, ἀποτρέψοντα, τὰ ἐναντία ἐροῦντα. Ἄμα ἐπλήρην] ἀνδρῶν δηλονότι. Ζεύξαντες] ζυγωμάτα αὐταῖς ἐνέβντες εἰς τὸ συνέχεσθαι. Ζεύξαντες τε] εὐτρεπίσαντες, τὴς ζυγῆς ἀρμόσαντες ἐν αὐταῖς. καὶ γὰρ ἔδος ἔχουσι αἶρειν αὐτῶς ἅπαρ τῶν ὀ κλευσῶν νεῶν. Τῆς παλαιῆς] ἠδερμα καινὴ ναὺς ἦν εἶγε τὰς μὲν ἔξευξαν διαλελυμένας ἴσας, καὶ ζυγωμάτων προσδεθείσας εἰς συνοχήν, τὰς δὲ ἐπισκεύασαν. Ἐπισκεύασαντες] ἐπισκευάζω, τὸ ἐκ παλαιότητος εἰς νέαν κατάστασιν εἰδοποιῶ. καὶ ἐπισκευασῆς, ὁ τῶν σαθρῶν οἰκοδόμος. Ἐπισκευάσαντες, ἐκ σαθρότητος νέας ποιήσαντες. Εἰρηναίων] εἰρήνης ποιητικόν. Τεσσαράκοντα] προσέειπε γὰρ, ὅτι ἐκατὸν εἰκόσιν εἶχον. Ἐναυμάχησαν] τὴν ναυμαχίαν ταύτην ἐκ ἀκριβοῦς διηγεῖται, πρεσβυτέραν ἴσως ἔσαν αὐτῶ. διὰ δὲ τῆς φθορᾶς τῶν πεντεκαίδεκα νεῶν, τὴν ἐπιπράτειαν αὐτῶν δηλοῖ. καὶ αὐταὶ μὲν τελείως διεφθάρησαν, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐτραυματίσθησαν, καὶ ἀιχμάλωτοι ἐλήφθησαν ἱκανοί. Παραπολὸ] ἀπὸ τῆς σφόδρας, διαφερόντως, μᾶλλον ἢ πολὺ. Τῇ αὐτῇ δὲ ἡμέρῃ] δευτέραν νίκην λέγει τῶν Κερκυραίων. Ἐπήλυδας] ξένος. Ἀποδόσθαι] πωλῆσαι. Κορινθίους δὲ δέσαντας] ἄποιοι ἐδέθησαν. καὶ οἱ ἐν Ἐπιδάμνῳ ἄλλοι, Κορινθιοὶ εἰσι. Τροπαίων] Τροπαῖον ἢ παλαιὰ Ἀττικῆς, ἢ ἐστὶν Εὐπολῆς, Κρατίνας, Ἀριστοφάνης, Θουκυδίδης] τροπαῖον ἢ νέα Ἀττικῆς, ἢ ἐστὶ Μένανδρος καὶ ὁ ἄλλοι.

verbosius exponere, vel, quae longiori oratione sint pertractanda, leuiter nimis attingere. v. Steph.] GOTTL.

καὶ ἐν. — παραπολύ] Schol. Aristoph. Pl. 445. et Suidas in παραπολὸ, qui exp. παντελῶς, et infra πάνυ ex Aristophane et Dexippo exempla adducens. οἱ abest Schol. Aristoph. WASS.

Πεντεκαίδεκα] Herodotus bis πεντεκαίδεκα II, 7. Noster V, 56. τρίτον καὶ δέκατον ἔτος. V, 81. τέταρτον καὶ δέκατον. et V, 83. πέμπτον καὶ δέκατον. et III, 79. τρεῖς δὲ καὶ δέκα ναῦς. Herodot. I, 86. δις ἑπτὰ. I, 119. ἔτη τρεῖς καὶ δέκα. vid. et Thucydidem p. 339, 15. 405, 16. 422, 8. δέκα δύο Polybius 61. WASS.

Ναῦς — διεφθάραν] Corruerunt, inutiles ad nauigandum f. inhabiles reddiderunt. v. Glossar. G.

τῆς τὴν Ἐπιδάμνον πολιορκῆσας παρεσύσασθαι —] i. e. sub potestatem redigerent. Sic. I, 98. πολιορκία παρεσύσαντο, sc. αὐτῶς. Hic locus confirmat correctionem fragmenti Characis apud Steph. Byz. in Ἠφαίστια, a Valkenariorum ad Herod. VI, p. 503. f. allato κῆκεῖνος πολιορκία παρεσύσαντο, vt MSS. apud Stephanum habent, quos Salmast. et Berkelius cum eo sine causa repudiabant. cf. L. III, 35, etc. Παρσύσθηναι contra esse dedere se, in deditionem venire, docuit Valken. ad He-

rod. loc. cit. αὐτοὶ παρέσυσαν. cf. Wessel. ad Herod. L. III, 13. G.

Ἀποδόσθαι] Vendere. Reisk. in Dil. Abresch. p. 39. malit, ἀπολέσθαι, e cap. 30. pr. vbi ἀπέκτεναν. G.

Τροπαῖον] Τροπαῖον, quod Gr. habet, saepissime etiam apud alios legitur. Hoc Eustath. ad Homer. II. ε'. p. 531. et Odyss. π'. p. 1800. κοινόν, τροπαῖον autem Ἀττικόν esse dicit, Schol. Aristoph. Plut. 453. et ex eo Suid. h. v. τροπαῖον veterum Atticorum, τροπαῖον recentiorum esse. Itaque, si hos sequimur, in Thucydide vbique scribendum est τροπαῖον. Add. Etymol. M. h. v. Leucimnen rursus memorat in fin. huius Cap. I. 47. et III. 79. De ea vid. Palmer. II. Graec. Ant. 10. p. 352. et 361. cuius emendatio loci Plin. IV. H. N. 12. etiam Harduino in mentem venit. DVCK.

Τροπαῖον] Cur non scribendum sit τροπαῖον apud Thucydem, praeter Scholiasten docuit Ducker. ad h. l. cf. Greg. de dial. p. 8. et Koen. it. quae diximus ad Platon. Menex. c. 10. G.

[Τροπαῖον] Hoc Schol. intuli e Codd. Cass. Basil. Rostg. et Aug. In Cass. haec manu antiqua initio scripta erant. In eodem perperam scriptum erat: τροπαῖον ἢ νέα — Sed reliqui codd. cum Bas. h. l. τροπαῖον —] G.

ἐκράτην τῆς κατ' ἐκείνα τὰ χρόνια οἱ Κερκυραῖοι, καὶ πλεύσαντες εἰς Λευκάδα ἠ τὴν Κορινθίων ἀποικίαν, τῆς γῆς ἔτεμον, καὶ Κυλλήνην τὸν Ἠλεῖον ἔπιπέσειον ἐπέπησαν, ὅτι ναῦς καὶ χρήματα παρέσχον τοῖς Κορινθίοις. τῆ τε χρόνῳ τὸν πλεῖστον μετὰ τὴν ναυμαχίαν ἔπεκράτην τῆς θαλάσσης, καὶ τῆς τῶν Κορινθίων ξυμμαχίας ἐπιπλεῖστον ἔφθασεν. μέχρις ἔ Κορινθιοὶ περιήντη τῷ θέρει πέντηκα ναῦς καὶ στρατιάν, ἐπεὶ σφῶν οἱ ξύμμαχοι ἐπόνουν, ἐστρατοπεδεύοντο ἐπὶ Ἀκτίῳ, καὶ περὶ τὸ Χειμέριον τῆς Θεσπρωτικῆς, Φυλακῆς ἕνεκα τῆς τε Λευκάδος καὶ τῶν ἄλλων πόλεων ὅσα σφίσι φίλιαι ἦσαν. ἀντεστρατοπεδεύοντο δὲ καὶ οἱ Κερκυραῖοι ἐπὶ τῇ Λευκίμνῃ ναυσί τε καὶ πεζῇ. ἐπέπλεον τε ἐδέτεροι ἀλλήλοις, ἀλλὰ τὸ θέρους τῆτος ἀντικαθεζόμενοι, χειμῶνος ἤδη ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκῳ ἐκάτεροι.

λα΄. Τὸν δ' ἐνιαυτὸν πάντες τὸν μετὰ τὴν ναυμαχίαν, καὶ τὸν ὑπερον, οἱ Κορινθιοὶ ἐργῆ φέροντες τὸν πρὸς Κερκυραῖος πόλεμον, ἐκαυπηγῶντο, καὶ παρεσκευάζοντο τακράτιστα νῶν στόλον, ἐκ τε αὐτῆς Πελοποννήσου ἀγείροντες καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἐρέτας, μισθῶ πειθοντες. πυρθανόμενοι δὲ οἱ Κερκυραῖοι τὴν παρασκευὴν αὐτῶν, ἐφοβῶντο, καὶ (ἦσαν γὰρ ἐξ ἐκείνης Ἑλλήνων ἑνσποῦδοι, εἰ δὲ ἐπεγράψαντο ἐσωτὸς ἕτε εἰς τὰς Ἀθηναίων σπονδὰς, ἕτε εἰς τὰς Λακεδαιμονίαν) ἐδοξεν αὐτοῖς, ἐλθῶσιν εἰς τὰς Ἀθηναίους, ξυμμαχίας γενέσθαι, καὶ ἀφελείαν τινα πειρᾶσθαι ἀπ' αὐτῶν εὐρίστουσθαι. οἱ δὲ Κορινθιοὶ, πυθόμενοι ταῦτα, ἦλθον καὶ αὐτοὶ εἰς τὰς Ἀθήνας προσβουλόμενοι, ὅπως μὴ σφίσι πρὸς τῷ Κερκυραίων ναυσίῳ καὶ τὸ αὐτῶν προσγεγόμενον, ἐμπόδιον γένηται θέσθαι τὸν πόλεμον, ἢ βάλουται καταστάσης δὲ ἐκκλησίας, εἰς ἀντιλογίαν ἦλθον. καὶ οἱ μὲν Κερκυραῖοι ἐλεξαν τοιαύδε.

η τῶν Κορινθίων Reg. r Ἐπίπειον Ar. C. Permutant profecto Scribae veteres recentesque η et i vocales literas, nonnunquam errore haud leui. Ἐπίπειον etiam Dan. s τοῖς δεστ Ar. C. Cl. Ald. Bas. Cass. Aug. i τὸ πλεῖστον Ar. Gr. C. u τῆς ναυμαχίας Marg. x Ἐκράτην Reg. Cass. Aug. y Ἐφθασεν Marg. Ar. Gr. Vass. z Στρατιάν Ar. C. Dan. a Ἐπ' Ἀκτίῳ Gr. b Ἐπίπλεον δι Ar. C. Gr. c Ἐνιαυτὸν τῶτον πάντα Marg. quod ferri posse existimat Steph. d τὰ κράτιστα Reg. Cass. Gr. Vass. Aug. e τῶν νῶν Gr. f Ἐγείροντες Gr. Ar. C. Dan. g Ἀλλήλων ἑνσπ. Gr. sed emendatus erat in prima litera error scribentis, e supra a posito. b Ἐεγράψαντο Marg. Ἐεγράψαντο Cl. quod malit Steph. Ἐεγράψαντο Cass. Aug. i Κερκυραίων ναυσίῳ τὸ sine καὶ Cass. Aug. Sed rec. manus adser. καὶ. k Ἀκτίῳ Marg. Gr. Cl. et C. ex emend. Sed hanc lectionem ex aliqua margini adscripta expositione irrepsisse putat Stephanus. Ἀκτίῳ etiam Reg. et Cass. Paullo post η βάλουται Gr. l μὲν δεστ Fl.

τῆς γῆς ἔτεμον] Sc. τὴν πολλήν. Ita L. II. 56. et paullo post ibidem ut h. l. τῆς τε γῆς ἔτεμον et paullo ante: ἔτεμον τὴν τε γῆν. Rectius dixisset Scholiastes, hanc rationem non tam Atticorum quam Thucydidis propriam esse. GOTTL.

[Ἐπίπειον] Exscripsit hoc Scholion Suid. p. 822. qui omitit cum cod. Aug. articulum ante Πειραιεύς et Νίσαια. Idem cod. addit eum Suida post πόλεων, eiscl.] G.

τῆ τε χρόνῳ τὸν πλεῖστον] Codd. τὸ πλεῖστον, ex imperitia librariorum fluxit, Thucydideae rationis expertium. Masculino vitur, quod praecedat χρόνῳ. vid. not. ad c. 5. G.

[Ἄσι δ' Ἰουκιδίδης] Addidi e codd. Cass. Rostg. et Aug. articulum. Rostg. et Aug. addunt post ἄρσενικῶς, λέγει. In cod. Bas. legitur sic: εἰσθε Θ. τ. π. λέγειν ἄρσενικῶς. Ceterum parum accurate hoc dictum. v. not. ad h. l. Huc pertinent, praeter loca laudata L. II. 81. τὸν παράλογον τῷ βίῳ. It. L. II. 45. φθίνος τοῖς ζωῖσι πρὸς τὸν ἀντίπαλον. VII. 5. δ' παράλογος μέγας ἦν. In cod. Aug. deest Schol. ad περιόντι.] G.

μετὰ τὴν ναυμαχίαν] Lestioni margini adscripta nec meum vet. exemplar assentitur, nec video, quomodo possit admitti. STEPH.

Lectio Marg. ναυμαχίας, hunc sensum habet, ut monet Abresch. Dil. p. 39. „beneficio huius praelii, maris imperium obtinuerunt. Sed lectio vulgata recte habet. G.

περιόντι] correxi cum Reiskio in anim. ad h. l. quam emendationem probabat Abresch. in Diluc. p. 39. Coniicit idem Reisk. quoque παρόντι. Sed illud magis vulgatae convenit. G.

περιόντι τῷ θέρει] Ita, an περιόντι τῷ θέρει, legendum sit, pender a temporum ratione: vtrum eo ipso anno, eadem

aestate, an sequenti, redierint Corinthii? Sane alterum hoc consentaneum magis videtur rebus tantisper gestis: nisi in eunte statim vere coeperunt; quin et verbum ἐπέπλεον et aestatis opus notat, statim post proelium nauale actum; nec diu illud passuri Corinthii videntur fuisse, et addit: quia eorum socii laborabant: quare rediisse possint περιόντι τῷ θέρει; cum superesset etiam tum pars aestatis, opportuna gerendis rebus. Quamquam fateor, tunc scribendum fuisse, περιόντος τοῦ θέρους, quod non tempus, sed opportunitatem et causam notet: alteri lectioni melius congruat Dativus, temporis index: ac tamen vel sic debebat, τοῦ θέρους περιόντος vel τῷ περιόντι θ. aut ἐν addere: vel ἄμψ. Certe non sic leuiter aut tentanda, aut efficienda lectio fuit. BAVER.

Ἐπὶ Ἀκτίῳ] Ad, prope, Aetium; alias Nolter adhibet ἐν, de cuius praep. vsu v. Duck. ad h. l. c. 100. et quos citat. GOTTL.

[ὄθω] In Aug. legitur ὄθως. Schol. a verbis Ἀντικαθεζόμενοι — ad οὐθενός Ἑλλήνων ἑνσποῦδοι — ταῖς σπονδαῖς; in eodem cod. defunt.] G.

Χειμῶνος — ἤδη] Sc. ὄντος, vel ἐρχομένου: ne quis ad ἀνεχώρησαν referat. B.

Ἐνιαυτῷ] Pronomine τοῦτον, quod habet margini adscripta lectio, minime indiget hic locus: sic tamen ut ferri in eo possit. STEPH.

ὄργῃ] Hoc loquendi genus ὄργῃ φέροντες (ne quis de illo dubitet) Scholiastes etiam agnoscit. STEPH.

ὄργῃ φέροντες τὸν — πόλεμον] Pro φερόμενοι graviter irati διὰ τ. π. ut Schol. cepit. Sic Nolter V, 8. θυμῷ ἔφερον, ex-

maris, quod est in illis regionibus, adepti sunt, et nauibus ad Leucadem Corinthiorum coloniam profecti, agrum vastarunt, et Cyllenen, Eleorum naualis, incenderunt, quod naues pecuniasque Corinthiis praebuissent. Et post illud nauale proelium maxima eius anni parte, maris illius imperium obtinuerunt, et Corinthiorum socios infesta classe nauigantes vexarunt. Donec Corinthii aestate iam aduentante, nauibus, exercituaque misso, cum ipsorum focii laborarent, ad Actium et circa Chimerium Thesprotidis castra posuerunt, vt et Leucadem et caeteras ciuitates, quotquot sibi erant amicae, suo praesidio tutarentur. Corcyraei vero et nauibus et peditatu in Leucimna e regione *hostium* castrametati sunt. Et neutri contra alteros nauigabant: sed ea aestate statua opposita habentes, hyeme iam aduentante domum vtrique se receperunt.

31. Toto autem post hoc proelium, et insequenti anno, Corinthii grauius ferentes bellum contra Corcyraeos susceptum, naues compegerunt, et naualem expeditionem optime pararunt, remiges cum ex ipsa Peloponneso, tum ex reliqua Graecia cogentes, eosque mercede sollicitantes. Corcyraei vero audito illorum apparatu timere coeperunt, et (nam cum nulla Graecorum ciuitate foedere erant coniuncti, neque aut in Atheniensium, aut Lacedaemoniorum foederibus se adscripserant) visum est ipsis ad Athenienses proficisci, et societatem cum illis contrahere, et operam dare, vt aliquod auxilium ab ipsis impetrarent. Corinthii vero, his rebus auditis, legatos et ipsi Athenas miserunt, vt Athenienses orarent, ne praeter Corcyraeorum classem, ipsorum quoque *classis hostibus* adiuncta, sibi impedimento esset, ne bellum arbitrato suo gererent. Itaque coacta concione in disceptationem venerunt. Atque Corcyraei quidem haec verba fecerunt.

τῆς γῆς ἔπειρον] Ἀττικὴ ἢ σύνταξις. Καὶ Κυλλήνην] ἄλλη Κυλλήνη τῆς Ἀρκადίας. Ἐπίγειον] ἐπίγειον ἐπὶ πόλιν παραθαλάσσιον, ἔνθα τὰ νεώρια τῶν πόλεων ὡσπερ ὁ Πειραιεὺς τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἡ Νίσαια τῆς Μεγαρίδος· δύνασσι δὲ ἐπὶ παντὸς ἐμπορίας καὶ παραθαλάσσιου χρήσεσθαι τῷ νόμῳ τῆσι, ὃ νῦν οἱ πολλοὶ κατάβρολον καλέουσι. Τῆ τε χρόνῳ τῶν πλείστον] ἀπὸ τοῦ Θουκυδίδου τῶν πλείστον ἀρσενικῶς. Περίοντι] ἐπιταρμένῳ. Οἱ ξύμμαχοι ἐπόνων] ὑπὸ τῶν Κερκυραίων. Περὶ τῶ Χειμῆριον] ἔτω καλεῖται ὁ τόπος. Ἀντικαθήμενοι] ἀντιπροσπεδύοντες. Ὀργῇ φέροντες] ὀργιζόμενοι, διὰ τὸν πόλεμον τῶν Κερκυραίων. Οὐδένος Ἑλλήνων ἔνσπονδοι] ἐκ ἐνεγράψαν ταῖς σπονδαῖς. Ἐνσπονδοὶ] φίλοι· κυρίως δὲ ἔνσπονδος, ὁ ἀπὸ πολέμου. Δίκκιον, ὡ Ἀθηναῖοι]

plicat Schol. ἐφέροντο. Abresch. Dil. p. 39. non improbat hanc Scholiastae rationem, vbi alia de h. v. monuit erudite. Heilmannus h. l. magna impetu, acerrime bellum contra Corcyraeos gesserunt. φέρειν πόλεμον esse gerere bellum, Vir Doctiss. it probatum e c. 11. h. l. vbi est διαφέρειν πόλεμον. Sed hoc non est gerere, sed tolerare, sustinere bellum. v. Schol. qui διέφερον interpretatur ὑπέμεινον. cf. L. VI. 54. τὰς πολέμους διέφερον, i. c. vt Schol. Cass. exponit, διήμουν, ad quem locum vid. Duck. De h. voce, quae interdum θυμὸν significat, vt variat N. vt et de aliis, quibus eadem vis est subiecta, v. Eustach. ad Hom. Il. α. (F. I. p. 8.). GOTTL. Ὀργῇ φέροντες τὸν πόλεμον] Nil aliud sign. nisi, plane ad verbum, iracunde ferentes bellum, acre ferentes, indignati et offensi tarditate belli, impatientia doloris festinantes ad exitum belli: ὀργῇ est Nomen pro Aduerb. ὀργίλως, μετ' ὀργῆς; vt c. 22. ἀκριβῆτα διεξελάσαν, p. ἀκριβῶς, μετ' ἀκριβῆτα. Ita χαλεπῶς φέρειν, grauius ferre. BAVER.

Ἐναυπηγοῦντο etc.] Vide Diod. Sic. l. 12. p. 304. Ed. Steph. HVDS.

Ἀγέροντες] Alteri lectiōni fauet Dion. Halic. WASS.

Ἀυτῶν] Alii Ἀττικόν. At I, 41. νεῶν — σπανίσαντες παρὰ Κορινθίων εἰκόσιν ἐλάβετε. Homerus varietatem hanc eandem ita captat, Il. β. 258.

Εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κηχῆσομαι ὡς νό περ ᾤδε, Μικέτ' ἔπειτ' Ὀδυσσεὺς κάθη ὤμοισιν ἐπέην, Εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβῶν etc.

Hoc tamen loco rectius uerim autῶν. Confer Il. α'. 240. et 393. WASS.

Καὶ ἦσαν γὰρ] Herodoteum hoc est; quippe Herodotus ita causam praemittere solet per parenthesin cum γὰρ, p. ὅτι. BAVER.

[Ὁ ἀπὸ πολέμου] Sc. φίλος, nisi addidit Scholiastes.] G. Ἐπεγράψαντο] Reisk. anim. ad h. l. p. 8. malit ἀπεγράψαντο. G.

Ἐφέλιαν — εὐρίσκεισθαι] Sibi comparare, acquirere. Hoc sensu h. verbum esse frequens, vti quoque ποιεῖσθαι atque ποιεῖν εἰαυτῶ, bene illustrauit exemplis Abreschius Dil. p. 40. G.

τὸ αὐτῶν] n. Ἀττικόν. Mox ἢ βάλονται, quemadmodum — Sic marg. Ald. Vin. G.

τὸ — αὐτῶν] Var. Lect. ἀττικόν, minime Graeca; debet, τὸ (τῶν) ἀθηναίων. Vbi enim dicuntur ἀττικοί; male etiam tuetur hanc lectiōnem Waff. loco Homeri, Il. 2, 258. vbi Vlysses dicit: non iam caput humeris Vlyssis insisterit, pro, meis. Quid simile? Hic vnus idemque loquitur; illic, apud Notrum, duo sunt subiecta distincta. B.

ΛΒ΄. „ΔΙΚΑΙΟΝ, ὃ Ἀθηναῖοι, τὰς, μήτε εὐεργεσίας μεγάλης, μήτε ξυμμαχίας ἢ προφειλομένης, ἥσυχας παρὰ τὰς πέλας ἐπικρηρίας (ὡσπερ καὶ ἡμεῖς νῦν) δεησομένους, ἀναδιδάξαι πρῶτον, μάλιστα μὲν, ὡς καὶ ξύμφορα δέονται· εἰ δὲ μὴ, ὅτι γε ἐκ ἐπιζήμια· ἔπειτα δὲ, ὡς καὶ τὴν χάριν βέλαιον ἔξωσι. εἰ δὲ τῶν μὴδὲν ἢ σαφῆς καταστήσῃσι, μὴ ὀργίζεσθαι, ἢ ἀτυχεῖσθαι. Κερκυραῖοι δὲ μετὰ τῆς ξυμμαχίας τῆς αἰτήσεως καὶ ταῦτα πιστεύοντες ἐχυρὰ ἡμῖν ὁ παρῆξοσθαι, ἀπέπειλαν ἡμᾶς. τετύχηκε δὲ τὸ αὐτὸ ἐπιτήδευμα πρὸς τε ῥύμας ἐς τὴν χρεῖαν ἡμῖν ἄλογον, καὶ ἐς τὰ ἡμέτερα ἢ αὐτῶν ἐν τῷ παρόντι ἀξύμφορον. ξύμμαχοί τε γὰρ ἐδενός πω ἐν τῷ ἔργῳ ἐκείσοιο γινόμενοι, νῦν ἄλλων τῶτο δεησόμενοι ἡμεῖς, καὶ ἅμα ἐς τὸν παρόντα πόλεμον Κορινθίων ἔργμοι δι' αὐτὸ ἰκατέστημεν. καὶ περιέστηκεν ἢ δουδεῖται ἡμῶν πρότερον σαφροσύνη, τὸ μὴ ἐν ἀλλοτρίᾳ ξυμμαχίᾳ τῇ τοῦ πέλας γνώμῃ ξυγκιν-

ἢ Προφειλομένης Marg. 1. Ar. C. Bar. Gr. Alh. Bas. καὶ προφειλομένης Marg. 2. Bas. cod. vitramque lectionem reicit Stephanus. προφειλομένης Reg. ed. Bas. et mox "Ὅτι τε ἐκ ἐπιζήμια. ἢ σαφῆς Marg. Reg. non probat Steph. Mox post ὀργίζεσθαι ab emend. additum in cod. Bas. ἀπὸ τῆς. ὁ Παρῆξοσθαι Bar. ῥ Legitur etiam ἡμᾶς: sed minime dubium est, quin vera lectio sit ἡμᾶς. Steph. ῥ ἀπὸ τῆς malit Steph. ut Gr. Cl. Ar. C. et Reg. Cass. Vass. Aug. ῥ πρὸ τῆς Cass. ῥ χρεῖαν deest Cod. var. Stephani; ac suspicari quis possit ex scholio interpretasse. Steph. Deest etiam Reg. Cass. Aug. Mosqu. sed in Reg. inter versus recentiore manu χρεῖαν. ἢ Κατέστημεν Marg. κατέστημεν Ar. C. Cl. Bas. Mosqu. κατέστημεν Gr. Bar. Alh. Flor. κατέστημεν Reg. Cass. Marg. Steph. Κατέστημεν, quod e Marg. adfert Huf. est in Marg. Port. et in Aug.

[Μάλιστα συμφέροντα] Male Scholiastes iungit τῷ συμφέροντα Thucyd. enim, ut iam monuit Steph. connectit cum ἀναδιδάξαι.] GOTTL.

[Ἡμᾶς τὰς Κερκυραίας] Scholiastes, secundum Stephanum, male ad Corcyraeos solos restrinxit, quod pertinet ad omnes. Sequitur enim: ὡσπερ καὶ ἡμεῖς νῦν. Scripsisse Scholiasten putat Stephanus: ὡσπερ ἡμᾶς τὰς Κερκυραίας. Hoc Scholion abest ab Augustano cod.] G.

προφειλομένης] Durius est illud προφειλομένης, sicut et alia verba huiusmodi: ideoque potius cum crasi iis vtuntur. [Verum dici potest, Thucydidem vocalium hiatus et dictionis asperitatem vbique fere aestasse] At vero προσφειλομένης tam alienum est ab hoc loco, quam προφειλομένης (positum pro προσφειλομένης) ei conuenit: quum προφειλεσθαι quidem significet prius deberi, vel antea deberi: ac προσφειλεσθαι praeterita deberi, vel insuper deberi. STEPH. Quae vncinulis inclusa sunt, non leguntur in Adnotat. Stephani, et videntur esse Hufsoni. DVCK.

Reisk. malit (anim. p. 8.) προσφειλομένης, si plures codd. addicant. Dubitat enim, an ab vlllo graeco auctore vsurpatum sit τὸ προσφείλειν. προσφείλειν autem, siue προσφείλειν, vsitatum esse. Sensum esse: „praefertim si non sit magnum aliquod beneficium, quod rependere debent hi, ad quos se conferant beneficii ἢ χάριτες. Ceterum in margine cod. Aug. scripta haec: ἠτελίξει τῷ Κορινθίῳ τὴν χάριν τῶν Κ. νεῦν. G.

τοὺς πέλας] Ineptit haud dubie Schol. explicans τοὺς πέλας, προήρημος, non loco, sed γνώμῃ, sententia, animo. Quo quid alienius ab h. l. Qua enim in re iam conueniebat Atheniensibus cum Corcyraeis? Quod si ita esset: non laborarent vbique in petendo impetrandae auxilio. Nec vero vsquam πέλας sic dicitur. Sane de loco aut vicinia vix magis cogitandum videatur; nisi, quod omnes Graeci, maritimi vbique et Graeciam incolentes, dici possint πέλας. Sed omnino sign. alios. Esti senior hic vsus vocabuli est, Macedonicorum magis scriptorum. Sed et paullo post, τῇ ταῦ πέλας γνώμῃ, simpliciter vterim, aliorum consilio. BAVER.

[Πέλας τῇ γνώμῃ] Male Scholiastes hunc datiuum, qui occurrit paullo post: τῇ τῷ πέλας γνώμῃ ξυγκινδυνεύειν inuenit, eumque iunxit v. πέλας. Sed γνώμῃ ibi pertinet ad ξυγκινδυνεύειν, et οἱ πέλας sunt vicini. In cod. Aug. voc. πέλας ante τῇ γνώμῃ omisium. G.

ἢ σαφῆς καὶ ξύμφορα — ὅτι γε —] Videatur παρελκεῖν part. καὶ

sed, ut Baucus V. C. ad h. l. notat, feruit oppositioni, ὅτι γε ἐκ ἐπιζήμια, vbi γε est saltem, certe. G.

[Σημείωσαι τὸ βέλαιον] Intuli e Bas. Steph. conicit: σημείωσαι τὸ βέλαιον Ἰηλυκῶς. Dicitur enim, ὃ καὶ ἡ βέλαιος, ut notatur in cod. Aug. Attici in adiectiuis, desinentibus in os purum, terminatione os vtuntur. Sic supra, l. 3. ἀναγκασίως προφήη. Plat. Men. 14. φίλα βέλαιος. v. Bud. Com. Gr. L. p. 498.] G.

σαφῆς] Admitti non potest lectio margini adscripta, σαφῆς: quum aliqui καταστήσουσι non habiturum sit aliud nomen, quocum iungatur, quam μὴδὲν et dici non possit μὴδὲν τούτων καταστήσουσι: σαφῆς, pro eo quod est, nihil eorum manifestum facient, sed dicendum sit, μὴδὲν τούτων καταστήσουσι σαφῆς, vel σαφῆς καταστήσουσι. Ceterum quod sequitur, καὶ ταῦτα ἐχυρὰ ἡμῖν παρῆξοσθαι, quidam putarunt perinde esse, ac si hoc ipso loquendi genere vtens diceret, καὶ ταῦτα ἡμῖν σαφῆς καταστήσειν et ita Melanchthon in huius conitionis interpretatione se intellexisse ostendit. Quippe qui verterit: Sic igitur miserunt vos Corcyraei ad petendam societatem, ut considerent haec quoque se vobis declaraturus esse. Sed potius (ut opinor) dicendum fuerat, se firmam huius rei fidem vobis facturum esse. STEPH.

σαφῆς καταστήσουσι] Primo futurum Indic. est, pro καταστήσει, aor. 1. Coni. Deinde pro varia lect. affertur, σαφῆς: quod si vere legitur, καταστήσουσι notet, demonstrat, probent. Sed σαφῆς praefertendum, quia καθίσταται notat, efficere, reddere. BAVER.

[καὶ δικαίως ἂν τύχειν ἂν δέονται] STEPH. legit: διδ καὶ δικαίως ἂν τύχειν ἂν δέονται.] GOTTL.

Κερκυρ. δὲ] Schol. δὲ expl. γὰρ. Malim explicare οὖν, vel γοῦν, quod sit, veluti per assumptionem, ex maiori in syllogismo: Ita ergo et nunc Corcyraei, rel. Nun haben uns die Corcyraer, rel. iam vero, atqui. BAVER.

[τὸ δὲ ἐν τῷ τῷ γὰρ] Male. v. not. Improbatur quoque Steph.; qui tamen non sibi constare videtur. Scholialten enim, qui hoc repetit c. 77. et 102., probat; at rursus c. 132. ab eo dissentit. In Aug. Schol. a verbis ἢ καὶ τὴν χάριν — ad μετὰ τῆς ξυμμ. τῆς αἰτ. defunt.] G.

μετὰ τῆς ξυμμαχίας τῆς αἰτήσεως] Reiskius in Dil. Abresch. p. 41. genit. αἰτήσεως non ad ξυμμαχίας, sed ad ἐχυρὰ refert. Sed naturalis ordo verborum seruandus, quem res ipsa probat: nec reperit Vir Doctiss. hanc obs. in anim. ad h. l. τὸ δὲ, quod praecedat, sign. ἂν, non γὰρ, ut vult Schol. Cod. Clar.

32. „ΑΕΡΟΥΜ est, viri Athenienses, ut qui ad alios auxilii implorandi causa (quemadmodum nos quoque nunc facimus) veniunt, praefertim si nulla magna beneficia exstent in eos ante collata, nec ipsis vlla cum illis intercedat societas ante inita, primum demonstrent, sua postulata maxime quidem utilitati fore illis, a quibus societatem, auxiliumque petunt, sin minus, saltem non detrimento: deinde vero, se firmam ipsis gratiam habituros. Sed si nihil horum perspicuum fecerint, non indigne ferant, si postulata non impetrarint. Corcyraei igitur persuasum habentes, se haec quoque vobis manifeste probaturos, nos societatem petitorios miserunt. Accidit autem, ut idem institutum nobis sit et inconfultum apud vos, in hoc negotio, in quo vestra opera egemus, et in nostris rebus in praesentia nobis parum commodum. Nam cum nunquam antehac cuiusquam socii voluntari ei fuerint, nunc hoc ipsum ab aliis petitori venimus, simul etiam in praesenti bello, quod cum Corinthiis gerimus, propter hoc nostrum priscum institutum deserti sumus ab omnibus. Et nostram illam, quae prius prudentia videbatur, quod, societate cum aliis inita, ob amicorum consilia, eorumque arbitrio simul periclitari nolle-

ετε ευεργεσιαν οφειλετε, εδ' Αθηναίοι, ετε συμμαχίαν, η ημίν, η τοίς Κορινθίοις. δικαίον αν εστι τής προς τοίτους ηκοντας δεησομένης επικυρίας, πρώτον αναδιδέξαι, οτι μάλιτα συμφέροντα δέονται. Δικαίον, αντι τής εύλογου. η τής Κερκυραίας δημογορία μάλλον τδ συμφέρον προβάλλεται, ηπερ τδ δικαίον· η δε τής Κορινθίας μάλλον τδ δικαίον, ηπερ τδ συμφέρον· οι γάρ Κορινθιοι σύμμαχοι ησαν, οι δε Κερκυραίοι ναύς ειχον εκατόν εικοσι. Τής, μήτε ευεργεσίας] ημάς τής Κερκυραίας. Παρά τής πέλας] πέλας τής γνώμης· ε γάρ εστιν η Κέρκυρα πέλας τών Αθηναίων. [ως και τήν χάριν] τήν αντίχαριν. Βέβαιον] σημείωσις, τδ βέβαιον δηλικώς. Καταστήσασιν] αποδείξουσιν. τυλέσιν, ει τοιαύτα αποδείξουσιν εαυτες ζητήοντας, επιτυχείν ειέν αν αξιοι· ει δε μη, αποτυχάνειν. δεικνύσασιν· εαυτούς έχοντας μάλλον ταύτα και δικαίως επιτυχείν αν δέονται. Μη εργιζέσθαι] από κοινοῦ τδ δικαίον. Κερκυραίοι δε] τδ δε αντι τού γάρ. Μετά τής ζυμης τής αιτ.] μετά τής αιτήσεως συμμαχίας. Τετύχηκε δε] δεύτερον ττο προοίμιον. Τδ αυτό επιτήδεσμα] τδ ιδιοπραγματοειν και ησυχάζειν, λέγει επιτήδεσμα. "Αλλως. Εγώ δε επιτήδεσμα ειποιμι τδ αείρεσθαι αυτούς εως νῦν (ως κατιών φησι) μηδενι συμμαχείν, νῦν γάρ, φησι, και δεόμεθα ημείς, και αν, ει πριν ξυμμαχηόμεν, έμελλομεν νῦν βοηθείας απολαύειν, αποτυχάνομεν. Προς τε υμάς] εσον ες τήν κρίσιν τήν υμετέραν. Σύμμαχοι τε γάρ] καθδ ερημοι εσμεν συμμαχίας. Πρότερον σωφροσύνη] η ιδιωτεία, και απραγμοσύνη. Τη τής πέλας γνώμη] πολλάκις άδικη εστι, ει κατά πατέρων η κατά ιερῶ

L. III. 14. loco γλυγεσθε δὲ ἄνδρες, praebet ἄν, quae glossa est; ut etiam monet Abresch. Dil. p. 40. Mox ἐχουρά certa. GO.

[Δεύτερον τῆτο] In Aug. legitur Β προοίμιον. Potius est secunda pars prooemii.] GOTTL.

[Λέγει επιτήδεσμα] Rostg. addit: αναφορὰν ὑμῖν εἰς ἡμῶν συμμαχίαν τὸ ιδιοπρατεῖν ἡμᾶς καθδ ερημοι εσμεν συμμαχίας. In Bas. est: τὸ ιδιοπρατεῖν. In Aug. manus recentior hoc additamentum ita adscripsit: αναφορὰν ὑμῖν εἰς ἡμῶν συμμαχίαν τὸ ιδιοπρατεῖν. Adscripsisse videtur haec obscura verba sciolus ad σύμμαχοι τε γάρ, ut extrema verba Rostg. cod. probant.] G.

[Ἄλλως] Totum hoc Schol., vsque ad ἀποτυχάνομεν abest a Cassel. et Aug., et parvi pretii est. Non enim, ut credit eius auctor, superiori repugnat. Qui ιδιοπραγμονεῖ, sua negotia agit, ἡσυχάζει quoque, dum nemini fert auxilium.] G.

[Νῦν γάρ και δεόμεθα] Haec verba, quibus deesse quaedam Stephanus credit, sic expedit Abresch. Dil. p. 40. ceu legeretur: νῦν γάρ και δεόμεθα ημεῖς (τῆτο n. τδ ἄλλον συμμαχεῖν ἡμῖν) και αποτυχ. π. βοηθείας (έμελων) αν (τῆς βοηθείας) έμελλομεν νῦν απολαύειν, ει πριν ξυμμαχηόμεν. Res videtur aperta est Thuc. verbis: νῦν ἄλλων — κατέστημεν. Si ita scripsit Scholiastes, perplexa est Eius oratio. Melius fuit Stephan. emendatio: νῦν γ. (φησι) και ζυμης. δεομ. ημ., και ἀφ' αν, ει πριν ξυμμαχ., έμελλ. νῦν βοηδ. ἀπολ., αποτυχάνομεν.] G.

[Τιμάς] Partem Adnotar. Stephani dedit Hudson. inter var. lect. Addit Steph. Intelligit enim (meo quidem iudicio) eos institutum ipsorum tanquam inconfultum reprehensuros, et se id damnosum sibi esse experturos. DVCK.

[Αὐτῶν] Potius αὐτῶν quam αὐτῶν scribendum puto, quum praecedat ἡμέτερα. STEPH.

[Σύμμαχοι] Huc spectat Hermogenis Scholiasta p. 44. Ed. Aldinae: σύμμαχοι περπεραμ scribens. WASS. Stephanus

praeter ea, quae Hudf. in var. lect. lit. s ex eo descripsit, haec habet: quamvis fateor illum (dativum) non semper subaudiendum relinqui. DVCK.

[Καθδ ερημοι] Stephan. pertinere credit haec verba ad ερημοι — κατέστημεν, et malit abesse διδ. Sed caput Scholii causam continet, cur sint ερημοι συμμαχίας.] G.

[Περιέστηκεν] Dionys. Halicarnassens, acris Thucydidis reprehensor, hunc locum imitatus est lib. 6. p. 374. nam in Valerii ad plebem oratione ita clauditur quaedam periodus: και περιέστηκεν η δουδα ημῶν τδ κοινη πρόνοια, ιδία προς έκαστερον μέρος ἀπέχθεια φερομένη. En! περιέστηκε φερομένη dicit, quod alius diceret, περιέστηκεν εἰς τδ φέρεσθαι, sicut a Thucydide dicitur, περιέστηκε φαινομένη, quum dicendum esset (vsitatam secundo orationis formam) περιέστηκεν εἰς τδ φαίνεσθαι. Steph. in notis ad Dion. Halic. HVDS. Vid. Steph. Operar. in Dion. C. XVI. et II. Schediasm. 4. DVCK.

[Και περιέστηκεν — νῦν ἀβυλία] Et prudentia, quam antea prae nobis ferebamus, — redacta, mutata fuit, in imprudentiam. Proprie dicendum erat: περιέστηκεν εἰς τδ φαίνεσθαι, ut infra c. 120. πλείω — εἰς τέναντιον αἰσχροῦς περιέστη. Ita loquitur, ut Noster h. l. notante Stephano, Dionys. Hal. A. R. L. VI. p. 1139. περιέστηκεν η — πρόνοια — ἀπέχθεια φερομένη. Vsitatus Demosthenes in παραγραφή ad Pantaenet. p. 969. δρῶν τδ πρῶγμα μοι περιεστηκός εἰς ἀποπον. G.

[Ἰδιωτεία] Scribere debbat: ιδιοπραγμοσύνη, i. e. cum quis sua, non aliena tractat negotia. Noster infra, fin. cap. vocat, απραγμοσύνη. Abresch. Dil. p. 41. excitabat L. VI, 18.] G.

[Εἰ κατά πατέρων] Steph. malit πατέριδος, sed codd. non addicunt. Habet quoque Rostg. qui et pro εἰ habet η.] G.

[Ξυγκινδυνεύειν] Reuocavi Ξυγκινδυνεύειν ex Edd. Vasc. Steph. et Bas. et Codd. Caff. et Gr. pro εο, quod in Edd. Porti et

δουεύν, ἰὼν ἀβελία καὶ ἀσθένεια φαινόμεναι. τὴν μὲν ἔν γενομένην ναυμαχίαν, αὐτοὶ ὕ καταμόνας ἀπεσάμεθα Κορινθίως. ἐπειδὴ δὲ μείζονι παρασκευῇ ἀπὸ Πελοποννήσου καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἐφ' ἡμᾶς ἐρηγνται, καὶ ἡμῶς ἀδύνατοι ἐσόμενοι ὄντες τῇ οἰκείᾳ μόνον δυνάμει περιγενέσθαι, καὶ ἅμα μίγας ὁ κίνδυνος, εἰ ἐσόμεθα ὕπ' αὐτοῖς· ἀνάγκη, καὶ ὑμῶν, καὶ ἄλλης παντὸς ἐπιπικρίας δεῖσθαι· καὶ ξυγγνώμη, εἰ μὴ μετὰ κακίας, δόξης δὲ μᾶλλον ἀμαρτία, τῇ πρῆτερον ἀπαραγμοσύνη ἐναντία τολμῶμεν.

λγ'. ὕ Γενήσεται δὲ ὑμῶν πειθομένοις καλὴ ἢ ὕ ξυτυχία κατὰ πολλὰ τῆς ἡμετέρας χρείας. πρῶτον μὲν, ὅτι ἀδικήμονες, καὶ ἐχ' ἑτέρης βλάβησι, τὴν ἐπιπικρίαν ποιήσεσθε· ἔπειτα, περὶ τῶν μεγίστων κινδυνεύοντες δεξιόμενοι, ἄς ἂν μάλιστα ἂ μετ' ἀειμήτην μαρτυρίαν τὴν χάριν ὕ κατάθησθε. ναυτικόν τε κεκλήμεθα, πλὴν τῷ παρ' ὑμῶν, πλείστον. καὶ σκεῦασθε, τίς εὐπραξία σπανιωτέρα, ἢ τίς τῆς πολέμους λυπηροτέρα. [ἢ] εἰ ἢ ὑμεῖς ἂν περὶ πολλῶν χρημάτων καὶ χάριτος ἐπιμήσασθε δυνάμιν ὑμῶν ὕ προσγενέσθαι, αὕτη πάρεστιν αὐτεπάγγελτος, ἄνευ ὕ κινδύνου καὶ δαπάνης διδῶσα ἐαυτήν· καὶ προσέτι

ὕ Κατὰ μίγας Cl. Gr. Paullo ante τὴν μὲν γενομένην Reg. sed ἔν inter verf. script. rec. manu. ὕ Ἐπ' αὐτοῖς Marg. Cam. sed altera lectio Ἀγριωτικῆ. ὕ Γενήσεται δὲ καὶ ὑμῶν Reg. ὕ Συμμαχία Marg. Flor. ita et Vallae, non probante Steph. Etiam Reg. Fafst. sed Reg. in marg. manu rec. ξυτυχία. ἂ Μετὰ C. Reg. Cass. Aug. ὕ Κατὰθεσε Cass. Aug. ὕ Προσηνότητάς Marg. ὕ Κινδύνου Marg. improbat Steph. Reg. Cass. Baf. Aug.

Hudfoni erat ξυγκινδυνεύειν. Hoc leuc est; sed tamen monendum erat. DVCK.

Τὸ μὴ ἐν ἄλλοτριᾷ — ξυγκινδυνεύειν] Addit haec per expegefin. Secundum Bauer. V. Cl. proprie debet dicere: τῷ μὴ ξυγκ. ἢ ὄσο μὴ ξυγκινδυνεύειν, et hoc esse pro ξυγκ. ἐθέλειν. Monuit hoc iam Steph. in Adnot. ad Schol. p. 602. Ἐν ἄλλοτριᾷ ξυμμαχία est: ἐν τῷ ξυμμαχεῖν ἄλλοις, ἢ ἄλλω· sed tunc sequi debuisset: τῷ αὐτῶν, ἢ αὐτῶν ἄμω ξυγκινδυνεύειν. GOTTL. ξυγκινδυνεύειν] ἢ. c. ἐθέλειν ξυγκινδ. Metonymia. BAVER.

τὴν μὲν ἔν etc.] Hunc locum mendi suspectum habere nos verat ea, quae scribit Scholiastes, videlicet λέπειν hic praepositionem κατὰ. nam hoc λέπειν ita intelligendum est, vt in Proparaesene docui. STEPH.

τὴν μὲν ἔν ναυμαχίαν] Pro κατὰ τὴν μ. v. siue funt accus. absol. ὕ quod attinet ad pauale praelium — Pro καταμόνας mox coniciat Reisk. (anim. ad h. l.) κατὰ μόνως διενέγκαντες ἀπεσάμεθα — vt accusat. haberet verbum, quo referti posset. Thucydidem sic edidisse, vix cuiquam persuadere Vir Doctiss. G.

τὴν — ναυμαχίαν] Scil. κατὰ: sign. ἐν τῷ ναυμαχία. BAVER. [Τρίτον προσέμιον] Parum accurate; haec enim periodus ex proxime praecedente pendet. In Aug. non leguntur Scholia ad verba πρὸς τε ὑμᾶς et ad Γενομένην ναυμαχίαν, it. ad Ἐφ' ἡμᾶς et ad Δυνάμει περιγενέσθαι. G.

Ἐφ' ἡμᾶς] Aduersus nos. Ita ἐπι, vt et ἐξ quarto casu iunguntur sumitur apud Atticos. Frequenter Noster verbis motum significantibus addit ἐπι hac vi. v. Valken. ad Eurip. Phoen. p. 28. G.

[ἢ ἡμῶν ἢ] Haec verba sunt expositio illorum: εἰ ἐσόμεθα ὕπ' αὐτοῖς. Haec verba desunt in Cassel. et Augusti. G.

Ἀνάγκη καὶ ὑμῶν — ἐπιπικρίας δεῖσθαι] Necessè est, vt et vestro, et aliorum, auxilio indigeamus. Abresch. (Dil. p. 41.) monet, videri posse, ἐπιπικρίας esse plur., ob superiora: ἰὼν ἄλλων τῷτο δεησόμενοι ἤκομεν· sed reddendum modo esse δεῖσθαι, indigere. G.

Ἐπιπικρίας δεῖσθαι] δεῖσθαι hic est, precari, petere; quod multo magis sign. antea: ἄλλων τῷτο δεησόμενοι ἤκομεν· vbi nullo modo esse potest, indigere, cum sit futurum, et voluntatem et consilium veniendi notet. B.

Εἰ μὴ μετὰ κακίας —] Ὀρορ. κακία, sequitur enim, δόξη; ἀμαρτία. Sed ita Noster variate constructionem solet. Sentus est: quoniam sensimus, nos male adhibere egisse, id iam corrigere laboramus. vid. Bauer. ad h. l. G.

Μετὰ κακίας] ἢ. c. κακοὶ ὄντες, vt a) inertes et ignavi, b) improbi, segnes et cunctabundi ad alios iuuandos, nostri vnice memores, aliorum negligentes. BAVER.

Ἀπαραγμοσύνη] Vide Schol. Hermogenis p. 44. WASS. [Ἀπραξία] Correxi ita pro ἀπραξία monente Steph. quod non locum habere potest. Absit hoc Schol. ad Aug. cod. i. G. [Ἐντεῦθεν οἱ ἀγῶνες] ἢ. c. rationes, quae robur caissae consistunt. Deest Scholion in Aug. ad Καλὴ ἢ ξυτυχία. G.

ξυτυχία] Lestionem margini adscriptam ξυμμαχία, pro ξυτυχία, Vallae interpretatio agnoscit: quam tamen adulerterinam puto, et ab aliquo profectam, qui annotasset, his verbis, ἢ ξυτυχία τῆς ἡμετέρας χρείας, intelligi istud, videlicet ξυμμαχία. Vide et quae hoc de loco dicam apud Scholiastem STEPH.

ἢ ξυτυχία — τῆς ἡμετέρας χρείας] ἢ. c. ξυτυχητικῆς ἡμῶν χρείας, quod enim nobis contigit, auxilio vestro indigere, multis modis vobis est profuturum. Reisk. anim. ad h. l. legit ἡμετέρας, vestrae indigentiae, aut commodi vestri. Caeterum ξυμμαχία codd. quorundam et Iunt. glossam sapit τῆς ξυτυχίας. G.

Καλὴ ἢ ξυτ. — χρείας] Nescio, cur Schol. et alii Intt. iungant ξυτυχία τῆς χρείας· qua periphrali, vtut per se facis comoda, nihil hic opus sit, cum simplicissime iungas, κατὰ πολλὰ τῆς ἡμετέρας χρείας, per multas partes, ad multa, inultas partes vestrae vtilitatis. ξυτυχία καλὴ est prospera fors, percommode oblata copia. Nihil simplicius. Et quid tandem sit ξυτυχία τῆς ἡμετέρας χρείας; certe ἡμετέρας absset. B.

[Περιφραστικῶς] Male. v. not. Melius exponit τὸ καλὴ, per συμφύρεσα, iudice Steph. G.

Ἐπειτα, περὶ τῶν μεγίστων —] Docta manus ad marg. Iunt. Vinar. scriptis: videtur ἔπειτα, ὅτι. Sed haec particula repeti potest ἀπὸ κοινῷ. Mox pro κατὰθεσε, sequi debebat, κατὰθέσεσθε, propter superius ποιήσεσθε. G.

πρῶτον μὲν ἐπι — ἔπειτα] Pertinet hoc ad varietatem et inconstantiam Nostri quaesitam, vt in altera parte omiserit ὅτι· cui similia notavi in Phil. Th. p. 275. Sic paullo post: ἐς τοὺς πολλοὺς ἀρετήν, οἷς δὲ ἐπαμυνέσθε, χάριν· vbi similiter debebat, ἐς ἐκείνους, οἷς ἐπ. B.

[Ὀὕ ἐτέρως] Hoc caput Schol. praefixi praecunte cod. Aug. In superior. τὸ θικαιὸν πρῶτον ἢ. προβάλλονται, ἢ. c. allegant. Ita quoque paulo post τὸ δεύτερον. v. Steph. Schol. ad τὴν ἐπιπικρίαν ποιήσεσθε in Aug. deest. G.

[τὸ μαρτύριον] Intuli τὸ et μόνως ὁ θεουκιδίης e Cass. Rostg.

mus, nunc in manifestam imprudentiam et imbecillitatem constat esse mutatam. Nos igitur soli Corinthios in superiore nauali proelio repulimus. Verum quia maiore apparatu tam ex Peloponneso, quam ex reliqua Graecia contra nos veniunt, quia etiam videmus nos domesticis tantum viribus fretos non posse incolumes euadere, simul etiam quia magnum est periculum, quod caeteris Graecis imminet, si in illorum potestatem redigamur; idcirco et vestra et cuiuslibet alius auxilia implorare nobis est necesse. Et venia est danda, si non malitia: sed potius opinionis errore, superiori nostrae quieti res contrarias nunc audemus.

33. „Quod si nos audieritis, haec nostrae necessitatis societas vobis multis de causis in honorem cedet et emolumentum. Primum quidem, quia nobis, qui iniuriam accipimus, nec aliis iniuriam facimus, opem feretis. Deinde vero, quia, si nos, in maximarum rerum discrimen adductos, recipiatis, beneficium cum aeterno testimonio quam optime apud nos collocabitis. Classem autem, vestra excepta, maximam habemus. Quare considerate, quaenam magis singularis vestrae prosperitatis occasio, quaeue hostibus damnosior esse possit, quam si ea potentia, quam vobis esse adiunctam magnae pecuniae, magnaeque gratiae antepofuissetis, si, inquam, ea nunc adsit, sponte sua, sine periculo, et sumtu seipsam

πρατεύοιεν. Τὴν μὲν ἔν] τρίτον προοίμιον. Γενομένην ναυμαχίαν] λείπει ἢ κατά. Ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἡμῶν. Δυνάμει περιγενομένη] τῶν Κορινθίων. Ἐσόμεθα ὑπ' αὐτοῖς] Ἀττικῇ ἢ συνταξίς, εἶμι ὑπὸ σοί. ἤγουν, εἰ δουλωθεῖμεν αὐτοῖς. Ἀπραγμοσύνη] ἀπραξία. Γενήσεται δὲ ὑμῖν] ἐντεῦθεν οἱ ἄγωνες. Καλλὴ ἢ ξυντυχίᾳ] συμφέροντα ἢ ἐπιτυχία τῆς χρείας. Ἐπιτυχία χρείας] περιφορτικῶς ἢ χρείᾳ. Πρώτων μὲν] τὸ δίκαιον, πρώτων. Οὐχ ἕτερος βλάβησι] ὡς περ οἱ Κορινθιοί. Τὴν ἐπικυρίαν ποιήσασθε] ἤγουν βοηθήσετε. Ἐπειτα] τὸ συμφέρον, δεύτερον. Μαρτυρίῳ] τὸ μαρτύριον ἑδωτέρως μόνος ὁ Θουκυδίδης λέγει. Σπανιώτερά] μεγίστη. τὰ γὰρ καλὰ καὶ χρησιμὰ, σπάνια· τὰ δὲ χερεῖονα νικᾷ. Εἰ ἢν ὑμεῖς ἂν πρὸ πολλῶν χρημάτων] ἀντὶ πολλῶν ἂν, ἢ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χρημάτων ὑμᾶς ἐλέσθαι νομίζω. Ἐτιμήσασθε] ἠγοράσατε. Οἷς ἐπικαλοῦνται] εἰς ἐπάγονται πρὸς συμμαχίαν.

et Aug. Obseruatio falsa est. Occurrit enim μαρτύριον apud Xenoph. Plut. et alios. Non accuratius Thomas M. scribit, μαρτύριον esse elegantius quam v. μαρτυρία. Nam legitur μαρτυρία apud Dem. et alios scriptores Atticos; vt praeter Duck. (in addend. p. 666.) notarunt Oudend. et Stoeberus ad Thom. p. 598.] GOTTL.

Ναυτικὸν τε κεκτῆμεθα] Classē enim habemus — Sic tē supra c. 22. κλημά τε ἐς ἀεὶ μᾶλλον, ἢ ἀγωνίσμα — ξύκειται. G. Σπανιώτερά] Verti magis singularis. Nolter VII, 68. κινδύων ἅτοι ΣΠΑΝΙΩΤΑΤΟΙ, οἱ ἂν ἐλάχιστα ἐκ τῶ σφαλῆναι βλάβητες, πλεῖστα δὲ τὸ εὐτυχῆσαι ὠφελῆσαι. WASS. Theophil. Corydall. §. 57. Expofit. Rhetor. in Fabric. T. XIII. Bibl. Gr. male: καὶ σκέψασθε τῆς ἐπραξίας σπανιώτερα. DVCK.

Τίς εὐπραξία σπανιώτερά] i. e. quae fortunae occasio rarior, id est, vobis laetior, exoptatior esse potest — Paulo post aperitur: ἄνευ κινδύνου καὶ δαπάνης διδῶσα ἑαυτήν, vt Abresch. Dil. l. c. notat. Scholiae hic non est audiendus. v. not. ad Schol. G.

[Σπανιώτερά,] μεγίστη.) In Cass. τὸ μεγίστη recenti manu atramento scriptum erat, cetera vetusta, et minio. In Aug. deest v. μεγίστη. Stephanus nimis operose, quamquam recte, demonstrat, parum accuratam esse interpretationem, et scribendum fuisse μέγιστον, quae melior sit explicatio, quam καλλίων et χρησιμώτερά.] G.

[Τὰ δὲ χερεῖονα] Verba sunt Homeri Il. α. v. 576. Vult autem Schol., τὰ χερεῖονα dici ab Homero de iis, quae τοῖς καλοῖς et χρησιμῶσι sunt contraria. cf. Eurip. Suppl. v. 196.

— ἔλεξε γὰρ τις ὡς τὰ χεῖρονα Πλεῖω βροτοῖσιν ἐστὶ τῶν ἀμεγίστων. cf. Valken. ad Phoen. 896.] G.

ἢ, εἰ ἢ] Addidi τὸ ἢ, quod haud dubie absorpsit insequens εἰ· manifeste est haec particula necessaria, vt monere ad Abresch. Dil. p. 41. et Reisk. anim. ad h. l. p. 9. Bauer. ad

h. l. putat, non opus esse τῶ ἢ, quod τις — σπανιώτερα dictum sit pro αὐτῇ σπανιώτατη. Sed dura est explicatio, propter sequens εἰ. Potest quidem ita resoluti comparatiuus, vt notum, sed non in tali structura. Abresch. in Augt. p. 218. aliud exemplum talis aberrationis e L. III. 39. profert, vbi ἢ in cod. Dan. obfuit τῇ εἰ. G.

Et, ἢ] Etiam praeter ea, quae a me iam notata ad h. l. repetiuit B. Gottleberus, cacophonia vitatur triplicis vocalis et soni ter recurrentis. Et vero auctoritate librorum caret τὸ ἢ. Quare parenthesi ceteri inclusi, omisurus rectius, ni B. Gottleberus notam suam opposuisset. B.

[Ἀντὶ πολλῶν] Defumta sunt haec verba ex Olynth. I. Demosth. princ. p. 9. Reisk. vbi Reiskius hunc locum Scholiae laudare non praetermisit.] G.

προσγενέσθαι] Non puto futurum tempus hic locum habere posse: ideoque libenter προσγενέσθαι retineo. STEPH.

Ἐτιμήσασθε] Suidas: ἐτιμήσασθε, ἀντὶ τῶ ἠγοράσατε. Θουκυδίδης ἢ ἢν ὑμεῖς πολλῶν χρημάτων ἐτιμήσασθε. G.

πρὸ πολλ. — ἐτιμήσ. προσγενέσθαι] i. e. προετιμήσ. πολλῶν χρ. praetulissetis omnibus rebus, vt vobis accederet. B.

[ἠγοράσατε] Reprehendit Steph. Schol. interpretationem: non enim dici: ἠγοράζειν πρὸ πολλῶν χρημάτων, sed sine praepositione. Paulo post ad verba textus: ὀλίγοις δὲ ἅμα in Rostg. et Aug. scriptum est: ἀντὶ τῶ, ἢ δὲ ὀλίγοις. Ὀμηρος ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα. In Rostg. male scriptum erat παῖδες. Locus existat: Iliad. E. v. 800. ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα δοικότα γέιναι τοῦδεῖς. Vbi Schol. minor, ὀλίγον exp. εἰς ὄλως. Sed haec explicatio huic loco non accommodata. Duckerus idem sentit. In Aug. Schol. ad οἷς ἐπικαλοῦνται et ἴνα μὴ τῶ κοινῶ ἔχθαι defunt.] G.

κινδύν] Magis Thucydideum est ἄνευ κινδύνου καὶ δαπάνης, quam ἄνευ κινδύνου καὶ δαπάνης. STEPH. Κινδύν] Huic Euphonia fauet, illud a sermone proprietate commendatur.

Φέρουσα ἐς μὲν τὰς πολλὰς, ἀρετὴν, ὅς εἰς δὲ ἐπαμυνεῖτε, χάρις, ὅμῶν δ' αὐτοῖς, ἰσχὺν ἂ ἐν τῷ ἑ παντὶ χρόνῳ ὀλίγοις δὴ ἅμα πάντα ξυμβῆ. καὶ ὀλίγοι ξυμμαχίας δεόμενοι, οἷς ἐπιμαλῶνται, ἀσφάλειαν καὶ κόσμον ἔχ ἥσσαν διδόντες ἢ ληφόμενοι ἢ παραγίνονται. τὸν δὲ πόλεμον, δι' ὅποτερ χηρῆσμοι ἂν εἴμεν, εἴ τις ὅμῶν μὴ οἴεται ἔσεσθαι, γνώμης ἀμαρτάνει, καὶ ἐκ αἰσθάνεσται, τὰς Λακεδαιμονίους Φέβῳ τῷ ὑμετέρῳ πολεμησείντας, καὶ τὰς Κορινθίους δυναμένους ἰ παρ' αὐτοῖς, καὶ ὅμῶν ἐχθρὰς ὄντας, καὶ προκαταλαμβάνοντας ἢ ἡμᾶς ὡν ἐς τὴν ὑμετέραν ἰ ἐπιχείρησιν, ἵνα μὴ τῷ καιρῷ ἔχθει κατ' ἢ αὐτῶν μετ' ἀλλήλων ἔσσωμεν. ἢ μὴδὲ δεῖν φθίσαι ἀμάργασιν, ἢ καιρῶσιν ἡμᾶς, ἢ σφᾶς αὐτὰς βεβαιώσασθαι. Ὑμετερον δὲ γ' αὐ ἐργον προτερεῖσθαι, τῶν μὲν, διδόντων, ὅμῶν οἷ, δεξαμένην τὴν ξυμμαχίαν, καὶ προεπιβλεῦσιν ἢ αὐτοῖς μᾶλλον, ἢ ἀντεπιβλεῦσιν.

λδ. „Ἦν δὲ λέγουσιν, ὡς ἔ δίκαιον τὰς σφετέρους ἀποικίας ὑμᾶς δέχεσθαι, μεθέτωσαν, ὡς πᾶσαι ἀποικίαι, εὐ μὲν πάσχεσθαι, τιμῆ τὴν μητρόπολιν ἀδικημένην δὲ, ἀλλοτριεῖσθαι. ἢ ἔ γὰρ ἐπὶ τῷ δῶλοι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὅμοιοι τοῖς λειπομένοις εἶναι ἢ ἐκπέμπονται. ὡς δὲ ἠδίκην, σαφές ἐστι. προκληθέντες γὰρ

ο οἷς δ' ἐπαμυνεῖτε *Cass. Aug.* f τ' αὐτὸν δὲ εὐτεῖς *C.* g παρὸντι *Marg. Bar. Cl. Ald. Flor. Bas.* nullo modo ferri potest, inquit *Steph.* Sic quoque *Cass. Aug.* In *Bas.* vero ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ. Sic *Mosqu.* et *marg. Ald. Vin.* b παραγίνονται *Bar. Ald. Flor. Basf. Gr.* Mox pro δι' ὅποτερ in *Aug.* est: δι' ὅποτερ. Sed manus rec. emend. δι' ὅποτερ. i παρ' αὐτοῖς *C. Cl. Ar. Gr.* quod malit *Portus.* Sic *Reg. Cass. Aug.* k τ' αὐτὸν *Ald. Flor. Basf.* et mox ὑμετέραν *Ar. C. Ald.*; *marg. Ald. Vin.* ἡμᾶς et ὑμετέραν. l ἔγχρησιν *Marg.* *Ar. C.* reicit *Steph.* Sic et *Dan.* et ex emend. *Reg.* m αὐτὸς *Gr. Aug. Flor.* n μὴδὲ δεῖν *C.* In *Aug.* μὴ δὲ δεῖν. ο ἡμῶσιν *Cl. Cass.* et ex emend. *Reg.* et uterque ἐν αὐ. *Aug.* τ' αὐτὸν Ἀθηναῖοι ἔργον. *Din.* Sed qui primitus *Codicem* exarauerat, spatium vacuum reliquerat, in quo deinde alius ex coniectura, ut videtur, scripserat Ἀθηναῖοι. p αὐτοῖς *om. Cl.* q οὐδὲ γὰρ *Ar. Cl.* mox ἀλλὰ ἐπὶ *Gr.* Mox pro δυοῖσι in *Cass.* et *Aug.* ὁμοῖοι. r Ἐκπέμπεται *Marg. Ar. C.* respiciendo ad nomen vicinius ἀποικία. Ἐκπέμπεται magis *Thucydideum* esse fateatur *Steph.* ita ut ad ἄποικοι referri possit. Ἐκπέμπεται εἶναι *Dan. Mosqu.*

Verum praecedat genit. plur. bisque *Homerus* ἄνευ θεῶ ἤδε γε βελῆ, et ἄνευ κινδύνου *Philopon.* in *Aristot.* de Anima. *WASS.*
 Κινδύνου] *V. L.* κινδύων, est in quibusdam; sed iudice *Camerario* recepta lectio est ἀποικωτέρου. *GOTTL.*
 Ἀρετὴν] Pro εὐδοξίᾳ *Harpocrat.* vid. *Etymol.* ita et *Andocider.* vid. *Suidam.* *WASS.*
 Ἀρετὴν] *Reisk.* accipit pro δόξαν ἀρετῆς, et pro πολλὰς malit: πόνοι. (in *Diluc. Abresch.* p. 42.) In cod. *Aug.* a manu rec. in margine adscriptum: εὐδοξίαν. *G.*
 Φέρουσα — ἀρετὴν] i. e. laudem, opinionem virtutis, nempe et liberalitatis atque officii, et fortitudinis. *BAVER.*
 Ἐς τοὺς πολλοὺς] *Apud* reliquos, apud omnes *Graecos.* *B.* Παντὶ] *Lectio* margini adscripta nullo ferri modo potest: hanc vero *Vallu* recte interpretatus esse videtur, quae *cuncta praerapacis ex omni memoria pariter contigerunt.* *STEPH.*
 Οἷς ἐπιμαλῶνται] n. ἐκείνοις, a quibus auxilium petunt. *G.*
 Τὸν δὲ πόλεμον — μὴ οἴεται ἔσεσθαι] *Ordo* est: εἴ δὲ τις οἴεται ὅμῶν, τὸν πόλεμον μὴ ἔσεσθαι — „Si quis vestrum in ea opinione versatur, bellum nullum futurum, quo orto vos adiuvare possimus — *Bauerus* capit ita: εἴ δὲ τις ὅμ. οἴεται, τ. πολ. μὴ ἔσεσθαι (τοιούτου), δι' ὅποτερ χηρῆσμοι ἂν εἴμεν. Non satis respondet consequentibus, quibus docet, bellum certe futurum esse, ob *Lacedaemoniorum* invidiam, qua potentiam *Atheniensium* nollent iusto maiorem fieri, et inimicitias *Corinthiorum.* *G.*
 Τὸν δὲ πόλ. εἴ τις μὴ οἴεται ἔσεσθαι] *Omissum* est τοιούτων· εἴ τις μὴ οἴεται τ. πολ. ἔσεσθαι τοιούτου, δι' ὅν, (pro, δι' οὗ) rel. si quis putat, non tale hoc bellum fore, ex quo, rel. Et hoc ipsum apte congruit iis, quae sequuntur, secus ac *senfct B. Gottleb.* Sane enim oriturum bellum non erat, si *Athenienses* non adiuvissent *Corcyraeos*: at hoc volebant *Corcyraei*; bellum ergo suadebant, quod vile foret *Atheniensibus*, occupaturis consilia *Peloponnesiorum*, idque adiuncto *Corcyraeorum* robore: quibus adiunctis non possent non bellum mouere; quare nemo diceret; non adiuvemus *Corcyraeos*, quia bellum non erit, in quo nobis proliat. Quae

ratio? Immo diceret; non sunt iuvandi, ne oriatur, non, quia non oriatur. *BAVER.*
 Γνώμης ἀμαρτάνει] v. *Ind. B.* Πολεμησείντας] *Agn. Suidas* in πολεμησεῖν, et expl. πολεμικῶς ἔχειν. vid. *Il. ζ'. 57. Eustath.* *Il. Basf. Ed. 33, 7. et Marcellin. WASS.*
 Suidas h. v. πολεμησεῖν, πολεμημῶς ἔχειν. *Θουκυδίδης* ἐν τῷ ἄ. qui locus haud dubie innuitur. Paullo post: πολέμου ἐπιθυμῶντες. De hoc v. ut et aliis desideratiis v. *Pierf.* ad *Moerid.* p. 14. *G.*
 Παρ' αὐτοῖς] *Recepti* αὐτοῖς, ut referatur ad *Lacedaemonios*; quae lectio in optimis codd. reperitur. Mox ὑμᾶς et ἡμετέραν edidit. *vett.* contextis non tam convenit, ut recepta lectio. Sensus: *Corinthios* cum *Lacedaemoniis* *Corcyraeis* subactis, deinde *Athenienses* petitorum. *G.*
 Ἐπιχίρησιν] *Hic* quoque merito lectionem, quae in contextu est, alteri nos praetulisse, alii cum aliorum, tum ipsius etiam *Thucydidis* loci ostendunt. *STEPH.*
 Κατ' αὐτῶν] *Non* absurda est lectio codd. *Gr. Aug. et Flor.* ed. κατ' αὐτῶν. Τὸ κατὰ enim cum accusat. quoque est contra. Quaedam loca itaque, vbi ita τὸ κατὰ sumendum, non corrigenda sunt. v. c. apud *Aelian.* *L. II. V. H. c. 14.* κατὰ Κλέωνα ἦν τὸ δῆγμα, non debebat mutari in *Gronoviana* in Κλέωνος. v. *Abresch. Anim. ad Aeschyl. L. I. p. 107. G.*
 Φθάσαι ἀμάρτωσιν] *Per Enallagen* pro φθάσαντες ἀμάρτωσιν. *F. Porc. HVDS.* v. 7. δεῖν pro δυοῖν edi voluit *Cl. WASS.*
 Μὴδὲ δεῖν φθάσαι ἀμάρτωσιν] *Neue e duobus commodis altero excidant, ut aut nobis priores inferant damnum, aut se confirment, s. maiores opes parent.* *Reisk.* in *anim.* p. 9. coniecit: μὴδὲ ἐς ἐν δυοῖν, „neque excidant τῷ praevenire ad unum de duobus. Ordinem enim esse: μὴδὲ ἀμάρτωσιν τῷ φθάσαι ἐς ἐν δυοῖν. Sed nihil opus. Probanda est *Scholasticae* ratio, iungentis τὸ φθάσαι τῷ κενῶσθαι. *G.*
 Φθάσαι ἀμάρτ.] i. e. κατὰ τὸ φθάσαι, ἐν τῷ φθάσαι; φθάνειν hic est, assequi, attingere. δυοῖν pendere potest vel ἀφθάνειν, vbi sit pro, eis; δύο, i. e. eis; θάτερον, alterutrum; vel ab

vobis tradens: praeterea apud multos quidem afferens gloriam; illis vero, quibus opem feretis, gratiam, et vobis ipsis, potentiam. Quae omnia ex omni temporum memoria perpauca simul contigerunt; paucique sunt, qui illis, a quibus belli societatem petunt, praesidium ac ornamentum maius daturi, quam ab ipsis accepturi veniant. Bellum autem, in quo vobis utiles esse poterimus, si quis vestrum sit, qui nullum fore arbitretur, is profecto fallitur opinione, nec videt, Lacedaemonios, vestrae potentiae metu, belli gerendi cupidos esse, et Corinthios * per se validos vobisque inimicos esse, et, dum nos primos nunc aggrediuntur, viam sibi ad vos inuadendos sternere, ne communi odio in eos conspiremus: neue alterutro frustrentur, vt aut nobis damnum priores inferant, aut sibimet firmitudinem comparent. Cum igitur nos quidem societatem offeramus, vos vero eam accipiatis, illos anteuertere, et insidias anticipare potius, quam insidiantibus contra insidiari, vestrae sunt partes.

34. „ Quod si dixerint, iniquum esse suos colonos a vobis recipi, discant, omnem coloniam honore prosequi suam Metropolim, si beneficiis ab ea afficiatur; sed si ab ea iniuriam accipiat, alienari. Nec enim emittuntur ea conditione, vt sint serui: sed vt cum iis, qui domi relinquuntur, aequali iure sint.

* Apud ipsos [Lacedaemonios] auctoritate valere: Potius et Casti. IVDS.

[Ἦν μὴ τῶ κοινῷ ἔχθροι] τῆ κοινῇ ἔχθρα, ἢ γιν, ἵνα μὴ κοινοὶ ἐχθροὶ τῶν Κορινθίων γινόμενοι. Μηδὲ δυοῖν] λείπει θάτερον. ἐν ὑπερβατῶ δὲ ἡ σύνταξις. Ὁ δὲ ὕβ; τοῖστας, μηδὲ ἀποτύχῳσι δυοῖν θάτερε, ἢ φθάσαι ἡμᾶς κακῶσσι, ἢ εὐαυτὲς βεβηαιώσασθαι. Προ- τερεῖσαι] προλαβεῖν, προέχειν, τὰ πρωτεῖα λαμβάνειν. τῶν μὲν] ἡμῶν δηλονότι. Μαθέτωσαν] ἡμαθεῖς γὰρ εἰσι, διὰ τὴν εὐδυσαν αὐτοῖς ποιησίαν. Εὐ μὲν πάσχωσα] ὑπὸ τῆς μητροπόλεως. Ὅμοιοι τοῖς λειπομένοις] ἐμότιμοι τοῖς ὑπολειφθεῖσιν ἐν τῇ μητροπόλει. Ὡς δὲ ἡδίκουσι] οἱ Κορινθιοὶ. Σαφέε; ἐστὶ] προεξήγεται. Προκληθέντες γὰρ] παρακληθέντες. Ἡ τῶ ἴσῳ] τῶ

ἀμάρτωσι. ne excidant duabus rebus φθάσαι, i. e. ὡς μὴ φθ. quo minus iis potiantur. Quod Schol. iungit φθάσαι κακῶσσι, per ordinem verborum fieri nequit; debebat enim: μηδὲ δυοῖν ἀμάρτωσι, ἢ φθ. κακ. Nec vero sic expedierit vltim vocab. δυοῖν, necessario referendi ad φθάσαι. φθάνειν est simpliciter aliquo peruenire, re aliqua potiri, iam tenere; vt Phil. 3, 16. εἰς δὲ ἐφθάσαμεν, quo iam peruenerimus, quod iam teneamus. Nec vero φθάσαι ad infinituos retuleris, cum participio iungi possat ac debeat; ἀμάρτωσι φθάσαι est, per periphrafin, pro, μὴ φθάσῳσι, μὴ ἐπιτύχῳσι, vel ἀτυχεῖν, non tenere. BAVER.

[λείπει θάτερον] Haec intuli, vt et post ἐν ὑπερβατῶ, v. ἢ σύνταξις, e codd. Cass. Bas. Rostg. et Aug.] G.

[ἡμέτερον δὲ] Haec verba cum Reiskio et Bauero, qui illum sequitur, retuli ad caput superius, et, vt res docet, cum v. ἦν δὲ λέγωνσι — caput nouum descripsi. Ceterum pro ἡμέτερον legit Heilmann: ἡμέτερον; et sic vertit: Wir haben also nur darauf zu denken, ihnen durch unsern Antrag — zuvorn zu kommen. Sed rectius ad Athenienses pertinet, ob superiora. Admonentur enim Athenienses, vt Corinthios praeventiant. Mox pro τῶν μὲν, legit Reisk. (Diluc. Adresch. p. 42.) ἡμῶν μὲν διδόντων — Sine vlla causa. In Aug. cod. ad ἡμέτερον, vt ibi legitur: ἡμέτερον ἔργον ἀπὸ κοινῆ, scriptum est. Mox ad τῶν μὲν, adiectum: ἡμῶν, δηλονότι διδόντων. G.

[ἡμέτερον] Haud dubie legendum; ἡμέτερον ἡμέτερον; nec fatigis intelligo Schol. Cod. Aug. a B. Gottlebero allatum, quorum pertineat, ἡμέτερον (vt legit) ἔργον intelligi ἀπὸ κοινῆ; nisi voluit, ἡμέτερον, postum, referri ad vtrosque, et ad Corcyraeos et Athenienses simul, commune esse vtrique. B.

[προέχειν, τὰ πρωτεῖα λαμβάνειν] Haec inserui e cod. Aug. Casselanus modo habet: τὰ πρωτεῖα λαμβάνειν.] G.

[ἀυτοῖς] Omittit Cass. male. WASS.

[προεπιβλεθεῖν — ἢ ἀντεπιβλεθεῖν] Adresch. in Dilucidat.

p. 42. laudat locum Hermog. περὶ Μεθ. δειν. p. 366. inter plura περισσώσεως exempla, et explicat προεπιβλεθεῖν; per φθάνειν ἐπιβλεθεῖν, alterum per ἀμύνησθαι δεύτερον. Sensus est: vestrum est, vt, accepta societate, illis prius dolos necetatis, quam expectetis opportunitatem, qua vos ex illorum insidiis, tanquam laqueis, expediat: G.

[προεπιβουλ. μὲλλ. ἢ ἀντ.] Non doli vtique nocendi conditio hic requiritur; nam qui dolus hic agebatur? Immo aperte omnia agebantur, etiam praesentibus Corinthiis et audientibus. Nocendi tantum notionem assert praeposuit. ἐπι, et sensus est: Vestrum est; i. e. prudentiae vestrae, vtilitatis et securitatis, nocere Corinthiis, occupare commoda priores, antequam illi occupent; i. e. antequam classis nostra illis adiungatur, vt in extr. Orat. diserte proponitur; hanc ergo occupari a vobis, decet magis, quam committi, vt illi inuadant, et sic vos cogamini deinde circumspicere, fero quidem ac frustra, per quae illos vicissim laedatis. BAVER.

[Μαθέτωσαν] Argutatur Scholiaest, parum feliciter. Nempe μαθέτωσαν sc. τῶτο, ἔπερ ἀγνοεῖν δοκῶσι, scribere poterat Schol. secundum Stephanum. In Aug. deest αὐτοῖς. Absunt Scholia in eodem cod. a verbis Εὐ μὲν πάσχωσα — ad ἔκ τῆ εὐθέως μὴ ὑποσχεῖν, excepto eo, quod ad Σαφέε; ἐστὶ legitur.] G.

[ἐκπέμπονται] Non minus ἐκπέμπονται quam ἐκπέμπεται legi potest: etiam si praecedat ἀλλοτριεῖται. Nam ἐκπέμπονται (quod extat in meo veteri codice) ad ἀποικοι, vt ἐκπέμπεται ad ἀποικία referretur. Fateor tamen, alium quam Thucydidem ἐκπέμπεται potius scripturum fuisse, respiciendo ad vicinius nomen ἀποικία, praesertim quum iam ei verbum singularis numeri ἀλλοτριεῖται, non plurale ἀλλοτριεῖνται, artatum fuerit. STEPH.

[ἐκπέμπονται] Τὸ ἀποικία, requirebat ἐκπέμπεται proprie; sed non est, vt cum Steph. dicamus, alium scripturum fuisse potius ἐκπέμπεται. In eiusmodi collectiuis optimus quisque scriptorium et latinorum et latinorum pro singulari, plurali

περὶ Ἐπιδάμων ὡς κρίσιν, πολέμῳ μᾶλλον ἢ τῷ ἴσῳ ἠβελήθησαν τὰ ἐγκλήματα μετελθεῖν. καὶ ὑμῖν ἔστω ὅτι τεκμήριον ἂ πρὸς ἡμᾶς τὰς ζυγγενεῖς δεῶσιν, ὥστε ἀπάτη * τε μὴ παράγεσθαι ὑπ' αὐτῶν, δεόμενοι τε ἐκ τῆ εὐθείας μὴ ὑπεργεῖν. ὁ γὰρ ἐλαχίστας τὰς μεταμελείας ἐκ τῆ χαρίζεσθαι τοῖς ἐναντίοις λαμβάνων, ἀσφαλέςατος ἂν διατελοῖη.

λε'. „Ὀύστε δὲ εὐδὲ τὰς Λακεδαιμονίῳ σπονδὰς, δεχόμενοι ἡμᾶς, ὃ μὴδετέρων ὄντας ζυμμαχίας. ὃ εἰρημῶ γὰρ ἐν αὐταῖς, τῶν Ἑλληνιδῶν πόλειω ἦτις μηδαμῶ ζυμμαχεῖ, ἔξῆναι παρ' ὃποτέρους ἂν ἀρεσκόμενοι ἔλθῃν. καὶ δεῖον, εἰ τοῖσδε μὲν ἀπὸ τῶν ἐνσπόνδων ἐστὶν ἀλλοτρίως τὰς πόλεις, καὶ πρῶτον καὶ ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος, καὶ ὅχι ἦντα ὁ ἀπὸ τῶν ὑμετέρων ὑπηκόων ἡμᾶς δὲ ἀπὸ τῆς προκειμένης τε ζυμμαχίας ἐξῆσσι, καὶ ἀπὸ τῆς ἄλλοθεν ποθεν ἀφελείας. εἶτα ἐν ἀδμήματι θήσονται, πεισθέντων ὑμῶν ἂ δεόμεθα. πολὺ δὲ ἐν πλείοσι αἰτία ἡμεῖς, μὴ πείσαντες ὑμᾶς, ἔξοιμεν. ἡμᾶς μὲν γὰρ κινδυνεύοντας καὶ ἐκ ἐχθρῶς ὄντας, ἂ ἀπόσσεσθε. τῶνδε δὲ ὅχι ὅπως κωλυταὶ ἐχθρῶν ὄντων καὶ ἐπίοντων γενήσεσθε, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ὑμετέρας ἀρχῆς δύναμιν εἰ προσλαβεῖν περιόψεσθε, ἢν ὃ δίκαιον, ἀλλ' ἢ κἀκείνων κωλύειν ἢ τὰς ἐκ τῆς ὑμετέρας μισθοφόρας, ἢ καὶ ἡμῖν πέμπειν, καθ' ὃ, τι ἐν πείσθετε,

ε St. Reg. Aug. ε Τὴ ἑγκλήματα ἠβελήθησαν μετελθεῖν Marg. ἔβελήθησαν. etiam Reg. Cass. Gr. Aug. υ Τὴ δεεστ Ar. x τε abest Ar. C. Dan. Μοχ παράγεσθαι in Aug. ex emend. παράγεσθαι. y Οὐδέτερον Marg. z Εἴρηται δὲ Ar. a Ὀποτέρους Dan. b οὐχίησιν C. Ald. Cass. c τῶν Dan. d Ἀπόσσεσθαι et μοχ γενήσεσθαι Bar. Μοχ τῶδε καὶ in Mosqu. e ὄντων abest Dan. it. in Mosqu.; in marg. Dan. recent. manu scriptum. f καὶ ἐπίοντων om. Cl. et μοχ καὶ ante ἀπὸ Reg. g Προλαβεῖν legebat Valla; improbante Steph. h τὰς ἐκ τῆς ὑμετέρας μισθοφορίας Marg. Ar. C. In Bas. et Ald. Vin. marg. paullo post: κάλ. δὲ.

utitur, quod hic numerus latet in collectiuis; ut ex ἑποικίας vocabulō facile efficiuntur ἄποικοι. v. Abresch. in Diluc. p. 42. vbi exempla qui velut reperiet. Sic Liuius saepe. v. Drakenb. ad L. III, 38. GOITL.

[Προεσθηται] Steph. malit: ἐξ ἂν προεσθηται, non probante Grammīo: qui interpretatur: Manifestum est, iamque exponam vobis.] G.

Δεόμενοι τε ἐκ τῆ εὐθείας μὴ ὑπεργεῖν] i. c. auxilium vero vestrum implorantibus, illico, sine ulla mora et haesitatione, negetis. Iuxta cum Stephano, Interprete vulgato et Reisk. ἐκ τῆ εὐθείας, τῷ ὑπεργεῖν. (anim. ad h. l. p. 9.) Sed Heilmanus connectit cum δεόμενοι, et opponi credit h. v. ἀπάτη. noch innen in demjenigen, warum sie euch geradezu ansprechen, willfabret. Miror, cur neget Vir Doctiss., εὐθὺς adiectivum non indicare temporis celeritatem, sed si sit aduerbium. Videtur Heilmanus niti Phrynichi auctoritate, qui p. 58 discernit τὸ εὐθὺς et εὐθὺς, quorum illud de loco, hoc de tempore adhiberi dicit. Sed non negat, illud tanquam adiectivum, ita adhiberi, quod tamen ex hoc loco constat, et paullo rarius est. Ceterum, quid sit εὐθὺς, (velta, εὐθὺς et ἐπ' εὐθείας, (celeriter, sine mora,) plures docuere; veluti Hemst. ad Luc. T. I. 437. Valken. ad Ammon. p. 90. it. ad Eurip. Hippol. p. 291. Ruhnken. ad Tim. p. 92. Ernest. ad Callim. Hymn. in Apoll. p. 62. qui et monuit, εὐθὺς esse statim, item velta, ad Hom. Barrachom. v. 156. Qui omnes tamen non mentionem fecerunt huius formae: ἐκ τῆ εὐθείας, idem significantis ac εὐθὺς. Ad haec verba scriptum est in August. γνώμη. G.

[Ἀσφαλέςατος] Correxī ita pro ἀσφαλέςατα, e codd. Rossig. Bas. et Aug. Pro μὴ est in eodem, μὴ δὲ.] G.

Ὀύστε — εὐδὲ τὰς σπονδῶν.] Quid ergo praeterita soluturi non erant? Transposita sunt nimirum verba, cum deberet: εὐδὲ ὄστε, vel, οὐ ὄστε δὲ τὰς σπονδῶν. BAVAR.

[Τὸ μὲν ἔστω] Stephanus intelligit: προβάλλεται, verba ipsa diserta allegat Corcyraeorum Corcyraeus orator; Corinthius vero sensum huius foederis exprimit.] G.

Ὀποτέρους ἂν κρίσεται ἔλθῃν] Baucerus V. Cl. ad h. l. notat:

si cui ὀποτέρους placeat, intelliget ἑκείνῳ εἰ μένουν, aut ex praeced. ζυμμαχεῖν. Abresch. in Aucr. p. 219. dat. duobus exemplis defendit. Sed vnus cod. Dan. auctoritas contra lectionem vulgatam nihil momenti habet. G.

[Ἡ ἐν ὑποσημῶ] Quid sit, κωλυεῖν ἐν ὑποσημῶ, Stephanus ignorat. In August. separatim scriptum est hoc Scholion, vt in altero margine legantur v. λαμβάνοντας κωλυεῖται τὰς Ἀθηναίους, et in altero: ἢ ἐν ὑποσημῶ, ἢ εἰρωνικῶς. Quotsum vero haec posteriora pertineant, non apparet; priora referuntur ad ζυμμαχίας, in eodem codice. Apparet ex his, τὸ ὑποσημῶ non pertinere ad κωλυεῖν, sed innuere videtur Scholiastes: Corcyraeos Atheniensibus adulari, quod ὑπηκόους eorum dicat; vel interpunctionem esse ponendam, vel ironice haec dici.] G.

ἠφελείας] Idem est ac ζυμμαχίας. v. Schol. I, 3. cf. c. 26. 28. ci. libri. Variat orationem Noister. G.

Πεισθέντων ὑμῶν] Sc. ποιῖν ἐκεῖνα — iudice Bauero, (ad h. l.) rectius scripsisset Noister: πεισθέντας ὑμᾶς, vel πεισθέντων. Deinde πεισθέντων intelligendum esse quasi ποικίλων, aut ποιῖν supplendum, propter sequens, ἂ δεόμεθα. Reiskius in anim. p. 9. putat: post δεόμεθα excidisse τυχεῖν. Quotsum breuitate Thucydidis magis consentaneum est, subaudiri ποιῖν. Abresch. in Aucr. p. 219. sere ita: εἶτα ἐ. ἀδ. θήσ. (ἐκεῖνα) ἂ δεόμεθα, ὑμῶν πεισθέντων, vbi precibus nostris aduersi fueritis, ὥστε n. δεχέσθαι ἡμᾶς, quod ex δεχόμενοι ἡμᾶς initio cap. adsumit. G.

Πολὺ δὲ ἐν πλείοσι] Nos multo magis vos reprehenderemus, accusarēmus, nisi persuaderi vobis pateremini —. Reisk. in anim. p. 9. conicit: εἰ πολὺ δὲ — ἐξοιμεν; nos autem nonne vos multo grauius insimulabimus? G.

Τῶνδε ὅχι ὅπως κωλυταὶ — γενήσεσθε] Istos vero, qui hostes in vos irruunt, non modo non iustis cohercebitis terminis, sed etiam — ὅχι ὅπως est, non modo non, et sequente negatione, et sine ea. Itaque non opus esse arbitror, cum Bauero, V. Cl. post ὅχι, intell. μόνον, propter ἀλλὰ καὶ, hoc ordine: περιόψεσθε εἰ μόνον, ὅπως γενήσεσθε κωλυταὶ τῶνδε, ἐχθ. ὄντων καὶ ἐπ., ἀλλὰ καὶ (περιόψεσθε) προσλαβεῖν (αὐτοῖς) δύν. ἀπὸ τῶ

Quod autem *isli nobis* iniuriam fecerint, perspicuum est. Nam ad iudicium de Epidamni controuersia prouocati, crimina, *quae nobis obiciunt*, armis quam iure persequi maluerunt. Atque *ea*, quae in nos suos cognatos faciunt, vobis sint documento, ne ab ipsis in fraudem inducamini, neue *ipsis*, auxilium petentibus, ex tempore morem geratis. Quem enim minime poenitet beneficiorum in inimicos collatorum, *is* vitam tutissime degit.

35. „Neque vero foedera frangetis, quae cum Lacedaemoniis fecistis, si nos recipiatis, quia neutrorum socii sumus. In illis enim dictum est; quaecumque de Graecis ciuitatibus cum nullis societatem habet, ei licere ad vtras partes liberit accedere. Et sane iniquum fuerit, si istis quidem liceat classem instruere cum ex foederatis ciuitatibus, tum etiam praeterea ex reliqua Graecia, praecipue vero ex iis *ciuitatibus*, quae vestro imperio parent: nos vero a praesenti hac, et, *in medio posita* societate, et ab alio vndeunque auxilio arceant. Deinde vero in criminis loco ponant, si persuasum vobis fuerit, quod petimus. Nos vero longe maiorem vos insimulandi materiam habebimus, nisi rem vobis persuadeamus. Nos enim periclitantes, nec vobis inimicos, repellitis. Istos vero, qui sunt vestri hostes, et qui contra vos veniunt, non solum non impedietis: sed etiam insuper copias ex vestra ditione *sibi* comparare sinetis, quas non est aequum: at oportet aut illorum quoque milites mercede conductos impedire, quos ex agro vestro *cogunt*, aut nobis etiam auxilium mittere, quocumque modo vobis visum fuerit. Potissi-

νόμοι, καὶ τῷ δικαίῳ, κατ' οἷς ἡ ἰσότης. Ἐγκλήματα μεταελθεῖν] κολάσαι. Ἐκ τῆ εὐθείας μὴ ὑποστρεῖν] ἀσκέπτως ὑπηρετεῖν. Ἐλαχίστας τὰς μεταμελείας] ἀντὶ τῆ, ὃ μὴ ὅλως λαμβάνων μεταμέλειν ἐκ τῆ χαρίζεσθαι τοῖς ἐχθροῖς, ἀσφαλέστατος ἀν διατελεῖν. Εἴρηται γὰρ ἐν αὐταῖς] ἤτῳ, καὶ διάνοια. τὸ μὲν ἤτῳ, ὃ Κερκυραῖος τῆν δὲ διάνοιαν, ὃ Κορίνθιος. Ἀπὸ τῶν ὑμετέρων] κολακεύει λαμβανόντως τὸς Ἀθηναίους, ἢ ἐν ὑποσημῇ, ἢ εἰρωνικῶς. Ἰσηκίων] πολλὰς γὰρ τινες διὰ πέναν ἐμισθοφόρου, καὶ κατὰ τῶν οἰκείων ἐτρέφευον. λέγει δὲ περὶ Παλέων τῆς Κεφαλληνίας, οἵτινες Ἀθηναίων ὄντες ὑπήκοοι, Κορινθίοις συνεμάχουν. Καὶ

ὑμετ. ἀρχῆς. Hac ratione in priori membro περιόπτεσθαι significat: negligere, operam non impendere; in altero, *parui pendere*, non curare. Quae durities ordinis non quaerenda in Nostro, vbi ea facile carere possumus. De vsu τῆ εἴχ ὅπως v. Duck. ad L. III, 194. GOTTL.

καὶ ἐπιόντων] om. Cl. at sine sententiae dispendio abesse nequit. WASS.

προσλαβεῖν] Non προσλαβεῖν, sed προλαβεῖν, Valla legit. Verum sequente etiam pagina, illud, non hoc, scriptum est, et a *Scholias*te agnosceatur. STEPH.

ὄχ ὅπως — γενήσεσθε, ἀλλὰ καὶ — προσλαβ. περιόψεσθε] Alio modo, quam ego conatus sum, rem expedit B. Gottleberus, suppleto οὐ post ὅπως. Mallet, aut adesset τὸ οὐ, aut probatum dedisset Vir Optimus, sic omitti solere; Latinis quidem solemne, omitti, post non modo, sed sequente ne quidem: quod hic non sequitur, sed aliquid, quod affirmetur, περιόψεσθε. Quare nondum me poenitet allatae interpretationis, haudquaquam indignae aspera Nostri structura, ac ne asperae quidem, sed constituendo eliciendae haud aegre. Certe enim simplicius μόνον omiferis ante sed etiam, quam οὐ suppleris, vbi affirmationem verba loquuntur. Gesnerum sequi si placeat, placentem sibi in repetendo vocabulo significatione alia; qua de re attuli quaedam in Profus. Horat. 1786 et 1787. dicere possim, ὅπως esse bis intelligendum, primo, vt positum sit οὐχ ὅπως pro, οὐ μόνον, rursum deinde ὅπως pro *ita*. Sed non placet; quare aut Gottleberi, aut mea ratio valeat, et alterutra eligatur. BAVER.

Ἡ] Sc. προσλαβεῖν. G.

τὰς ἐκ τῆς ὑμετέρας μισθοφόρας] Haec scriptura, non quae margini adscripta est, in *ver.* meo exemplari exstat: quod si

tamen τὰς μισθοφορίας Thucyd. scripsisse putaretur, ita μισθοφορίας dixisse ἀντὶ τῶν μισθοφόρων videri posset, vt πρεσβείαν dicere ἀντὶ τῶν πρέσβευον confuevit. Nisi forte illud durius, quam hoc, iudicari debet. STEPH.

Ἄλλ' ἢ κἀκείνων κολύειν — μισθοφόρας] Ordo est: ἀλλὰ καὶ (χερῶ) ἢ τὰς ἐκείνων μισθοφ. ἐκ τῆς ὑμετέρας, (γῆς) κολύειν, i. e. aut debetis vel prohibere, quo minus milites mercenarios e vestra regione cogant, — n. vt iis hac ratione aditum intercludatis. Baucus praefert lectionem μισθοφορίας, hoc ordine et sensu: κολύειν τὰς ἐκ τῆς ὑμετέρας, arcere, prohibere vestros ciues, μισθοφορίας ἐκείνων a stipendiis et mercenaria militia *iffonum*, s. quo minus illis mercenarii fiant. Duram esse hanc interpretationem, vix monendum videtur. G.

Κῶκ. κωλ. τ. — μισθοφ.] Si probanda lectio, μισθοφόρας, quam non commouissem, nisi altera μισθοφορίας, auctoritatem et ipsa haberet, sensum esse credam: κολύειν κἀκείνων, sc. ἀπὸ, etiam ab illis arcere, auocare, mercenarios e vestra regione. In Gottleberiana ratione κολύειν simpliciter positum intelligatur, suppleto, ἐξένειν, μισθοφορεῖν, quod ex μισθοφορίας, modo suo, repetas. Si tamen vera lectio est μισθοφορίας, explicari alio modo, quam ego dixerim, posse vix videatur: aut legendum, τὰ Ἐ μισθοφορίας: siue iunxeris, ἐκείνων κωλ. τὰς μισθοφορίας, vt supra explicauim, suppleto ἀπὸ, ἀπ' ἐκείνων, siue κολύειν τὰς μισθ. ἐκείνων, (τὰς) ἐκ τ. ὑμετ. Fateor idem, in mea ratione, quam duriozem appellet B. Gottleberus (in Thucydeide autem qui tandem vitari duriora vbique possint?) fateor tamen, ad μισθοφορίας addi oportuisse a Thuc. vel supplendum, τῆς μισθ. Sed maneat altera lectio, τοὺς μισθοφόρους. BAVER.

ἀφέλκεον· μάλιστα δὲ ἀπὸ τῆ προφανῶς δεξαμένης, βοηθεῖν· (πολλὰ δὲ, ὡς περ ἐν ἀρχῇ ὑπέίπομεν, τὰ ξυμθέροντα ἀποδείκνυμεν· καὶ μέγιστον, ἵ ὅτι οἱ τε αὐτοὶ πολέμιοι ἢ οὐκ ἦσαν (ὑπερ σαφεστάτη πίσις) καὶ ἴσοι ἐκ ἀσθενείας, ἀλλ' ἰκανοὶ τὰς μεταπάντας βλάβαι· καὶ ναυτικῆς καὶ ἐκ ἡπειρωτύδος τῆς ξυμμαχίας διδομένης, ἐχ' ὁμοία ἢ ἀλλοτριώσις·) ἀλλὰ μάλιστα μὲν, εἰ δύνασθε, μηδὲνα ἄλλον εἶν κερητῆσθαι ναῦς. εἰ δὲ μὴ, ὅτις ἔχυρώτατος, τῆτον φίλον ἔχειν.

λγ. „Καὶ ἔτω τάδε ξυμθέροντα μὲν δοκεῖ λέγεσθαι, φοβεῖται δὲ, μὴ, δι' αὐτὰ πειθόμενος, τὰς σπανδὰς ἢ λύση, γνώτω τὸ μὲν δεδιὸς ἢ αὐτῷ, ἰσχυρὸν ἔχον, τὰς ἑαυτοῦ μᾶλλον φοβεῖται· τὸ δὲ θαρσύν, μὴ δεξαμένης, ὁ ἀσθενὴς ὄν, πρὸς ἰσχυρόντας τὰς ἐχθρὰς ἀδύστερον ἐσόμενον. καὶ ἅμα ἢ περὶ τῆς Κερκυρας ἰὼν ἢ τὸ πλέον ἢ καὶ τῶν Ἀθηναίων βαλευόμενος· καὶ ἢ τὰ κράτιστα αὐταῖς προσην, ἔσαν ἐς τὸν μᾶλλοντα καὶ ὅσονδ' παρόντα πόλεμον, ἢ τὸ αὐτίκα περιστοπῶν, ἐνδοιάζει χωρὶν προσλαβεῖν, ὃ μετὰ μεγίστων καιρῶν ἵ οικειῆται καὶ πολεμῆται. τῆς τε γὰρ Ἰταλίας καὶ Σικελίας καλῶς παράπλε καίται,

i Ὅτι τε εἰ αὐτὸ *Cass. Aug.* Sed in Aug. manu rec. τε post ἔτι superfer. k Ἡμῶν *Marg. Ar. Bar. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Dan. Aug. Basil. cod.* deinde in *Bal. ed.* ὡς περ. *Schol. Demosth.* l Ἐχυρώτατος *Marg. Ar. Cl. C. Bas. placet Stephano. Camer. Reg. Dan. Cass. de Bas. fallitur Hudf. Idem* in textu ediderat ἰσχυρώτατος, quod mutatum voluit *Clar. Wasse.* Ita in *Ald. Flor. et Bas.* Paulo ante in Aug. pro δύνασθε superfer. δύνασθε. m ἴσους *Cl. Paulo* ante μὴδ' αὐτῶν *Dan.* in Aug. λύσει, sed, q manu-rec. superfer. n αὐτῶν *Cl. Cass. Dan. Vasc. Bas. Aug.* o Sic distinguit *Ac. Ross.* ἀσθενὴς ὄν πρὸς ἰσχυρόντας τὰς ἐχθρὰς ἀδύστερον ἐσόμενον. *Cod. Aug.* omittit comma post ἐχθρῶν. p Τοπλίον *Flor. Vasc. Bas. q Ἀθηναίων Ar. C.* r ἴσους ὃ C. ὄσον ὑπὸ *Marg. Bar. Ald. Flor. Bas.* Pro hac lesione faciunt alii quidam *Thucydidi* loci: vt lib. 4. ὄσον δὲ ὁδῶνα περιεῖλαι, et lib. 6. ὄσον ἔπει πάρεσι. ὄσον ὃ *Cass. Camer. Aug. Bas. cod.* s Τουρκίκα *Flor. Bas.* t Οικειῶται καὶ πολεμῆται *Marg. Ar. Marg. Ald. Vin.* πολεμῆται. Οικειῶται τε καὶ πολεμῆται C. Οικειῶται τε καὶ C. Οικειῶται τε καὶ πολεμῆται *Bar. Ald. Flor. Bas.* Πολεμῆται magis *Thucydideum* esse, quam πολεμῆται, exillimat *Steph. Cum Marg. et Ar. consentit Dan. cum Bar. Ald. et al. Edd. Cass. Aug.*

βοηθεῖν πολλά δὲ, — ἢ ἀλλοτριώσις. ἀλλὰ μάλιστα — ἔξῃ] Verba, ἀλλὰ — μηδὲνα εἶν, non habent in proximo, vnde pendeat; vnde, nisi dixerimus, Infinitivus pro Imperatiuis esse positos, pendere possint ab illo, vel iungi illi superiori, δεξαμένης βοηθεῖν vt verba, πολλά δὲ, rel. ad verba, οὐχ ἢ, ἢ ἀλλοτριώσις, sint in parenthesis. Obicit tamen ἄλλὰ, pro quo diceret, καὶ, vel δὲ· et si ἄλλὰ non semper contrarium notat, sed saepius et coniunctum; post parenthesis utique, vel hyperbaton, vbi possit plane esse pro ὄν, et Latino, denique. *BAUER.*

[λείπει τὸ κρη] *Stephanus* rectius subaudit *δικαίον*, et sic est ad v. 5. vbi et *Roßgard.* habet: ἀπὸ κοινῆ τὸ δικαίον. Ceterum desunt in *Aug. Schol.* ad καὶ ἐπιόντων et ad βοηθεῖν.] *GOTTL.*

Ὅτι οἱ αὐτοὶ — βλάβαι] *Vlrian.* in *Argum. Olynth. 4.* Demosthenis. *DVCK.*

[ὃ τὸ ἀπό] n. *Corinthii.* Pro ἑμῶν *Reisk.* in *Dilucidat.* Abr. 42. et anim. p. 9. coniecit ἑμῶν τε καὶ ὑμῶν. Si accederet *codd.* auctoritas, sequeretur *Reiskium*; propendeo tamen in hanc sententiam, vt ὑμῶν praeferam, quod melius convenit superioribus c. 33. *Κορινθίους* δυναμένους παρ' αὐτοῖς καὶ ὑμῶν ἐχθρῶν ὄντας — et illud per se intelligitur, Corinthios fuisse *Corycaeorum* hostes. G.

Καὶ ἴσοι] *Lique.* *Bauerus* pro ὅπερ, recepit ὡς περ· nescio vnde, et explicat: vti certis argumentis constat. Sed melius cohaeret ὅπερ, h. e. quod praestat firmissimam fidem et amicitiam n. nos nunquam a vobis defecturos, quod *Corinthii* non modo nostri, sed et vestri sunt hostes. G.

Ὅπερ σαφές· πίσις] Debebat ἤπερ· πίσις est vinculum fidei, pignus, firmamentum; quo sensu maxime in plurali dicitur, πίσις παρέχειν, argumenta afferre, fidem facere. B.

Οὐχ ὁμοία ἢ ἀλλοτριώσις] i. e. quam ναυτικῇ ξυμμαχίαν si contemseritis; res videri vobis non potest eadem, ac si terrestrēm repudiassetis. *Reiskius* in anim. p. 9. subaudit: τῇ ἀπαλλοτριώσει ξυμμαχίας ἡπειρωτύδος καὶ ἢ ναυτικῆς. G.

Εἰ δὲ μὴ] *Sc.* δύνασθε καλύειν, si tamen prohibere non possitis, quo minus alii classe valeant. Hoc, velut e diuerso, te-

petas ex verbis, μηδὲνα εἶν, quae cum ipsa negent, alia negatio opponi non possit; sed, μηδὲνα εἶν, idem est, ac si dicat, πάντας (τοὺς ἄλλους) καλύειν· cui recte iam subiiciatur, *sin minus.* *BAUER.*

Ἐχυρώτατος] In *Steph.* et *al. Edd.* ὀχυρώτατος.] Non minus placet ἔχυρώτατος, praesertim, quum pag. 26. ἔχυρωτέρα δύναμις scriptum sit, et alibi quoque haec scriptura exstet. *STEPH.* Ἐχυρὸς non tantum ad loca, sed et per personas spectat. *Plutarch.* Solone. ἔχυρὸς ἤν πρὸς τὸς καλῆς. Apud *Iosephum* p. 186. pro ὀχυρώτατον omnino leg. ἔχυρώτατον, cui fauet *Codex Hamb.* *Noster* pag. 26. 6. vid. *Schol.* p. 462. Voce ὀχυρὸς vsq. *Aelian.* V. H. XIII. 1. *Xenoph.* D. *Halicarn.* *WASS.* Οἱς ἔχυρωτάτος] *Reiskius* in *Dilucidat.* Abresch. p. 42. reponit: ἔχυρωτάτας, n. ναῦς κερηται. In anim. p. 9. coniecit: οἱς ταῦτῃ ἔχυρωτάτας, qui ex hac parte firmissimus est. *LECTIO* vulgata non eget medicina. G.

[φίλον ἔχειν] Hoc *Schol.* in *Aug.* refertur ad ἀλλὰ μάλιστα.] G. Τὸ δεδιὸς αὐτῷ] *Bauer.* ad h. l. expl. conscientiam timidam rupti et violati foederis: et oppositum θαρσύν esse, alacrem conscientiam servatae fidei. Τὸ δεδιὸς est timor, ne hostes foedus ruptum vicificentur, et θαρσύν est confidentia nimia; arrogantia, qua quis nimium sibi tribuit, veluti h. l. sc, etiam sine alieno auxilio, hostibus parem esse. G.

[τὸ μὲν δεδιὸς] Plures haec *Scholia* conscrinarunt in re, satis perspicua. Desiderantur quoque omnia in *Cass.* post ἀδύστερον ἦν — vsque ad v. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι δεδιότες. In *Aug.* verba: τὸ μὲν λῶσαι — ἦν τοῖς αὐτοῖς separatum scripta sunt, eaque, quae sequuntur, vsque οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι δεδιότες desunt. Verba autem: οἱ γὰρ Ἀθην. δεδ. — a prioribus sunt seiuicta.] G.

[Θαρσύνουτες — ἀπωσάμενοι] *Stephanus* putat, scribendum fuisse θαρσύνουσαι καὶ ἀπωσάμενοις — vt hi dativi cum sequentibus convenirent. Sed nomin. sunt absoluiti.] G.

Τὸ δὲ θαρσύν] *Sc.* αὐτῷ, μὴ δεξαμένης sc. ἡμῶν. Mox cum *Reisk.* post ἐν comma posuit, et post ἐχθρῶς illud deluit. Sic in *cod. Aug.* Dicitur enim ἀδύς πρὸς τινὰ, non formidandus alicui. In *Dil.* Abresch. idem *Reisk.* conieciobat: δεξαμένη. In *cd. Flor. Vinar.* erudita manus ad h. l. in

num vero vos nobis in societatem aperte receptis opem ferre decet. Multas autem commoditates (quemadmodum nostrae dictionis initio monuimus) vobis demonstramus, praecipueque quod eosdem habemus hostes, (quod certissimum est argumentum) eosque non infirmos: sed qui nocere iis, qui a se defecerint, valeant. Cum autem naualis, ac non terrestris societas (vobis) offeratur, alienatio par non est. Quamobrem oportet vos potissimum quidem (si potestis) operam dare, vt nullos alios classem possidere sinatis: sin minus, vt eorum amicitiam vobis concilietis, qui classe sint munitissimi.

36. „Si quis vero haec, quae a nobis dicuntur, vtilia quidem existimet: sed metuit, ne iis obsequendo foedera frangat, sciat suum quidem metum viribus armatum aduersariis maiorem terrorem incussurum: fiduciam vero suam, si nos in societatem non receperit, infirmam, potentibus hostibus minus formidolosam futuram. Simul etiam sciat ille, se nunc non magis de Corcyra, quam de Athenis etiam consultare, seque non optime illis prospicere, quum praesentem rerum statum, pacemque spectans, ad futurum, et tantum non praesens bellum, urbem sibi adiungere dubitat, quae maximis cum momentis amica redditur inimicae. Sita enim est in loco opportuno ad traiciendum in Italiam et Siciliam, ita

ἐπιόντων] καὶ ἡμῶν. Ἀπὸ τῆ προφανῆς] ἡ προφανῆς, ἡ λάθρα. μάλιστα δὲ, φανερώς. Βοηθεῖν] λείπει τὸ κρή. [τα γέννηται βοηθεῖν κρή. Ἡ ἄλλοτριωσις] ἡ τέρησις. Εἰ δὲ μὴ] ἀντίθεσις ἀπὸ τοῦ δικαίη, ἢ λύει τῇ συμφέροντι. Φίλον ἔχειν] κατὰ κοινὸν τὸ δίκαιον. Τὸ μὲν δεδιδὸς αὐτοῦ] τὸ μὲν λύσαι τὰς σπονδὰς, δεδιδὸς ὄν, φοβερὸν ἢ τοῖς Λάκωσι· τὸ δὲ μὴ λύσαι θάρσαυ, ἀδεέτερον ἢ τοῖς αὐτοῖς. Τὸ μὲν δεδιδὸς αὐτοῦ. τὸ λύσαι, τὰς σπονδὰς, τοῦτο τὸν φόβον ἐμποιῶν. τοῦτο σὺν τὸ κατὰ φόβον, ἰσχύον ἔχει, ἡμῶν ἐν τῇ συμμαχίᾳ προσλαβανομένην· τὸ δὲ θάρσαυ καὶ εὐέλπι, τὸ μὴ ἡμᾶς προσδέξασθαι, ἀσθενὲς ὄν. πρὸς γὰρ τὰς Λακεδαιμονίαις, τὰς ἐχθρὰς ἡμῶν καὶ ἰσχύοντας, τοῦτο ἀδεέτερον ἔσται. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι δεδιότες τῆν τῶν σπονδῶν λύσιν ἐν αὐτῶν ἀηλονότι ἐδέχοντο τὰς Κερκυραίας, καὶ τῆν ἑπ' αὐτῶν δύναμιν. καὶ ἄλλον, ὅτι τὸ δεδιδὸς τοῦτο ἰσχύον ἔφερε τοῖς Ἀθηναίοις ἀπὸ τῶν Κερκυραίων, φόβον δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις. Διασησάντες δὲ ταῖς σπονδαῖς, καὶ ἀπώσαντες τὰς Κερκυραίας, αὐτοῖς μὲν τοῖς Ἀθηναίοις ἀσθενὲς ἢ τὸ θάρσαυ τῶτο, ζημιωμένοι τῆν ἐν τῆς Κερκυρας βοήθειαν· τοῖς δὲ πολεμίοις αὐτῶν Πελοποννησίοις, ἀσφαλὲς, καὶ ἀδεέτερον. Ὅταν ἐς τὸν μέλλοντα] τὸ ἐξῆς, ὅταν ἐνδοιάζη χωρὶον προσλαβεῖν εἰς τὸν σχεδὸν μέλλοντα πόλεμον, τὸ αὐτίκα περίσκοπιόν, τῆς τῆς τῆν ἐνυπάρχουσαν εἰρήνην. Καὶ ὅσον] ἀντὶ τοῦ ἐχ' ὅσον. καὶ ἄλλοι τὰ ἐχ' ὅσον, τὸ ἐ βραδέως, ἀλλὰ ταχῶ. Μετὰ μεγίστων καιρῶν] καιρῶν οὖν, εὐτυχιῶν καὶ ἀτυχιῶν ἢ μᾶλλον καιρῶν λέγει ἀντὶ τῆ ἀναγκῶν καὶ κινδύνων. Βραχυτάτω δ' ἂν

marginē scripsit: „leg. vel πρὸς ἰσχύοντας, τοῖς ἐχθροῖς ἀδεέτερον ἰσόμενον“ vel hoc modo: ἰσχύοντας τὰς ἐχθρὰς τοῖς αὐτοῖς ἀδεέτερον — Sed nil tentandum h: l. arbitror. GOTTL.
 Ἀσθενὲς ὄν —] In cod. Aug. adscriptum erat: ἀλλὰ τὰ ἀσθενῆ καὶ ἐπιβλαβῆ. G.
 Πρὸς ἰσχ. τ. ἐχθρ.] Non video, cur non aequè aptum sit hoc additamentum priori, ἀσθενὲς ὄν, cum manifesto satis opponantur vocc. ἀσθενὲς et ἰσχύοντας, πρὸς etiam notet, contra, aduersus. Sane et sequenti congruit; ac forte ita medium interposuit Thuc. quod ad vtrumque referretur, quasi simpliciter ac per se esset pro ablatiuis; cum hostes habeat potentes. BAVER.

Νῦν τὸ πλέον ἢ — βυλιόμενος] i. e. ἢ μᾶλλον περὶ τῆς Κερκ. ἢ κ. τ. Α. βυλιόμενος (γνώτω) Repetit h. v. quoque Reisk. p. 9. anim. ad h. l. Ein selber bedenklicher Mann mag wissen, das er über das Schicksal Athens eben sowohl einen Ausspruch thut, oder dasselbe entscheidet, als über das Schicksal von Corcyra. In cod. Aug. ad γνώτω notatum erat: κατὰ κοινὸν τὸ γνώτω. Quod Scholion huc pertinere arbitror. G.
 [Τὸ ἐξῆς] In Aug. additur ὅτως.] G.

[Εἰς τὸ σχεδὸν] desiderantur quaedam verba, quae supplet Steph., ἐς τὸν μέλλοντα καὶ σχεδὸν παρόντα πόλεμον. Τὸ σχεδὸν respondet τῷ ὅσονι.] G.

Ὅσον] Pro lectione ὅσον ἔπω faciunt alii quidam Thucyd. loci: vt L. 4. ὅσον δὲ ἠδέτω παρεῖναι. et l. 6. ὅσον ἔπω πάρισσι. STEPH. Ὅσον] Loca, quae adfert Stephanus, nihil faciunt pro lectione ὅσον ἔπω. Nam Thucydides non minus saepe dicit ὅσον et ὅσονοκ, quam ὅσον ἔπω, et ὅσον ἠδέτω. Vid.

Ind. Et vtrumque recte dici docet Thom. Mag. Porro vbiq; varie scribitur ὅσον, ὅσον ἢ, ὅσονοκ, et ὅσον ἔπω. DVCK.
 [Ἀντὶ τῆ ἐχ' ὅσον] Locus non integer videtur Stephano. In Cass. et Aug. desunt verba: καὶ ἄλλοι τὰ ἐχ' ὅσον.] G.
 Κωρίον προσλαβεῖν —] i. e. Corcyram, a cuius beneuolentia sine inimicitia maximarum rerum momenta in vtramque partem pendent; hoc est: si loci simus Corcyraeorum, haud exigua commoda percepturi, et contra ea si alieni ab iis fuerimus, s. hostes, maxima damna experturi sumus. G.
 [Ἀντὶ τῆ ἀναγκῶν] Prior expositio rectior est. τὸ εὐτυχίαι referuntur ad οἰκειῦται, et ἀτυχίαι ad πολεμῆται.] G.
 Πολεμῆται] Conuenientius, quam πολεμῆσθαι, videtur huic loco esse πολεμῆσθαι: quod habes et p. 32. duobus in locis. Pro eodem autem et ἐκπολεμῆσθαι dicitur. STEPH. Sed Harpocratian dicit ἐκπολεμῆσθαι esse εἰς πόλεμον κατὰσῆσαι: quod huic loco non conuenit. DVCK.
 Πολεμῆται] inimica redduntur. Baverus recepit πολεμῆται, quod nec πολεμῆται, nec πολεμῆται, huic loco conueniret; τὸ πολεμῆται ne passivè quidem dici posse. Sed parum memor erat, dici posse πολεμῆναι, pro τινι, et ita quoque πολεμῆσθαι. Thom. M. enim p. 703. πεπολεμῆται ἐχρὶ δ πολεμῆταις. v. Oudendorpium, et quos laudat. Ceterum Abreschius merito dubitat, quin eodem sensu πολεμῆναι dici queat ac πολεμῆναι. Baveri conatum, edentis pro πολεμῆται, πολεμῆται, non improbat quidem Reiskius; debere tamen, si ea ratio firma sit, omnibus in locis mutari πολεμῆσθαι in πολεμῆσθαι, vbi significet: ad inimicitiam stimulari, efficiari. Sed, opinor; auctoritas h. verbi debet ab a Bauero probari primum, antequam illud in textum adsumeret: vt nihil di-

ὥς μίτη ἐκεῖθεν ναυλικὸν εἶσαι Πελοποννησίους ἐπελθεῖν, * τό, τε ἐνθένδε πρὸς ταύτῃ παραπέμψαι, καὶ εἰς ὃ τὰλλα ζυμφορώτατόν ἐστι. βραχυτάτῳ δ' ἂν κεφαλαίῳ, τοῖς τε ζύμπασι καὶ καθ' ἕνατον, τῷ δ' ἂν μὴ. ² πρόσθετα ἡμᾶς μάθοιτε. ³ τρία μὲν ἔντα λόγῳ ἄξια τοῖς Ἑλλησι ναυλικᾶ, τὸ παρ' ὑμῶν, καὶ τὸ ἡμέτερον, ^a καὶ τὸ Κορινθίαν. ^b τούτων δ' εἰ περιόψεσθε, τὰ δύο ^c εἰς τὸ αὐτὸ ἐλθεῖν, καὶ Κορίνθιοι ἡμᾶς προκαταλήψονται, Κερκυραίοις τε καὶ Πελοποννησίους ἅμα ναυμαχήσετε· δεξάμενοι δὲ ἡμᾶς ἔξετε πρὸς αὐτὰς πλείοσι ναυσὶ ταῖς ^d ὑμέτεραις ἀγωνίξεσθαι. Ταῦτα μὲν οἱ Κερκυραῖοι εἶπον· οἱ δὲ Κορίνθιοι μετ' αὐτὰς τοιαύδε.

λζ'. ἌΝΑΓΚΑΙΟΝ, Κερκυραίων τᾶνδε ἔ μόνον περὶ τῆ δεξασθαι σφᾶς τὸν λόγον ποιησαμένων, ἀλλ' ὡς καὶ ἡμῖς ^c τε ἀδικῶμεν, καὶ αὐτοὶ ἔν εἰκότας πολεμῶνται, μνησθέντας πρῶτον καὶ ἡμᾶς περὶ ἀμφοτέρων, ἔγω καὶ ἐπὶ τὸν ἄλλον λόγον ἵεναι· ἵνα τὴν ἀφ' ἡμῶν τε ἀξίωσιν ἀσφαλότερον προσεδήτε, καὶ τὴν τᾶνδε χρεῖαν μὴ ἀλογίως ἀπάσῃσθε. Φασὶ δὲ ζυμμαχίαν, διὰ τὸ σῶφρον, ἔδειξεν ^f πῶ δεξασθαι· τὸ δ' ἐπὶ καινοργία καὶ ^g ἐκ ἀρετῆ ἐπετηδέυσαν, ζύμμαχόν τε ἔδεινα βεβλόμενοι πρὸς ^h τὰ δικήματα ἔδε μάρτυρα ⁱ ἔχειν, ἔτε παρακαλεῖντες ἀισχύνοσθαι· καὶ ἡ πόλις αὐτῶν ἅμα, αὐτάρην

v ὅταν deest Ar. C. et Delph. x τότε ἐντέθεν Ar. C. ἐντέθεν etiam Delph. y τὰ ἄλλα Ar. C. Aug. Reg. Cass. et hic praeterca συμφορώτατον, vt Aug. Sed manus rec. τῆ v supersc. o. z πρόσθε Marg. et (vt videtur) Sch. liastes. non probat Steph. a καὶ τὸ τῶν Κορινθίων Reg. καὶ τῶν Κορ. Cass. Aug. b τούτων δ' ἐν ἐλ Marg. Ar. C. Bar. Ald. Flor. Bas. reicit Steph. c ἔς τὰ τοῦτο Reg. ἐς ταυτὸν Cass. Aug. d ἡμετέρας Ar. C. Bar. Cl. Ald. Bas. probant Steph. et Port. Reg. Cass. Aug. e το deest Ar. f πς C. et Delph. g οὐκ ἐστ' ἀρετῆ Ar. C. h τὰ ἀδικήματα Ar. Mosqu. i ἔχειν, παρακαλεῖντα legebat Galia, vt ex eius interpretatione conicit Steph. παρακαλεῖντα etiam Reg. sed in marg. rec. manu παρακαλεῖντες.

cam de codd. auctoritate, quae necessaria erat. τὸ πολεμῶσθαι occurrere hac vi, qua vertimus; probat locus apud Nostrium, I, 57. Περίδικας ἐπεπολέμητο, i. e. hostis redditus est Libeniensibus. Moeris: πεπολέμηται, δ ἐς ἔχθραν προέχθει. (p. 305; ed. Pierlion.) Ita quoque Thom. M. πεπολέμηται expr. πολέμιος γενόμενος. Vti Noster L. V, 98. πῶς δ' πολεμῶσθε αὐτὰς, ἔγω — ἡγήσωνταί ποτε, ὑμᾶς καὶ ἐπὶ σφᾶς ἔξειν. GOTTL.

Πολιεύομαι] Sane non debebam in contextum recipere πολειοῦται, sed tentandi causa proponere; quippe auctoritate caret, et Abreschius ad me scribebat: „vereor, vt patrum inueniat hoc noui commatis verbum,” quem Reisk. tamen inuenit; sed scilicet emendandi semper cupidum et fautorem. Quare a me quidem non sollicitur ultra porieoται. BAVER.

τῆς τε γὰρ Ἰταλίας] Vide Xenophontis Ἑλληνικῶν lib. 6. pag. 585. Ed. Leuncl. et Diod. Siculum, lib. 12. p. 313. Ed. Steph. HVDS.

Παράπλω κείτου] i. e. ἐν παράπλω κείτου, sita idoneo ad nauiciendum loco. Sic loquitur Noster c. 44. f. Est autem hic locus ita resoluendus, quasi dixerit: τῆς τε γὰρ Ἰταλίας — ἐν καλῷ παράπλω κείτου. Xiphil. p. 148. ἡ Ἀπολλωνία ἐν καλῷ μὲν τῆς γῆς, ἐν καλῷ δὲ τῆς θαλάττης — κείτου. Ceterum h. l. imitatus est Procopius Or. III. de aed. Iustin. c. 9. et B. G. II, 12. καλῶς παράπλω κείτου et c. 44. ἐν παράπλω. v. Abresch. Dil. ad I, c. 120. p. 120. Reisk. in Dil. Abresch. malit: καλῶς ὡς παράπλων κείται, et remittit lectores ad c. 46. h. l. vel: τῆ τε γὰρ Ἰταλίας καὶ Σικελίας — G.

Συμφορώτατόν ἐστι] Reiskio videntur in anim. ad h. l. verba sic ordinanda esse: ζυμφ. ἐστὶ τοῖς τε ζύμπασι καὶ καθ' ἕνατον, βραχυτάτῳ δ' ἂν κεφαλαίῳ τῷδε ἂν μὴ — Pertinent haud dubie v. τοῖς ζυμφ. et καθ' ἕνατον ad βραχυτ. κεφ. — vt inueniatur et singula in summam breuissimam cogam, i. e. vt omnia breuiter complectar. — Erudita manus ad marginem Iuntinae Viniacienis notabat: Sic explico: βραχυτάτῳ κεφαλαίῳ τῷδε τῶν τε ζυμπᾶτων, καὶ τῶν καθ' ἕνατον μὴ πρόσθετα — quae fere cum nostra enarratione conueniunt. In Ald. Vinar. πρόσθετα yertitur: despicere et repudiare. G.

[Λέπει τὸ λέγομεν] Male. Inepta quoque obseruatio est de hac enallage. Intelligitur enim in verbis: τοῖσδε ζύμπασι, praep. ἐν, nec homines, sed momenta intelliguntur, vt scite notant Stephanus et Grammius.] G.

Πρόσθετα] Ferri non potest illa, quam Margò habet, scriptura. STEPH.

[Πρόσθετα] Ex hac enarratione patet, Schol. legisse: πρόσθετα, quod ob μάθοιτε locum non potest habere. Ceterum desunt in Aug. Scholia ad Μη πρόσθετα ἡμᾶς et ad ἔξετε πρὸς αὐτὰς.] GOTTL.

Τρία μὲν ἔντα] Reisk. conicit in anim. ad h. l. τρία μὲν ἔσθαι ὄντα, nostris tres esse potissimum classes. Non opus est addere verbum, cum a μάθοιτε pendente h. v., vt et τὰ δύο ἐς τὸ αὐτὸ ἐλθεῖν. ὄντα autem pro εἶναι. Sic Bauer. V. C. ad h. l. cepit; et manus docta ad marg. Iunt. Vinar. scripsit: εἶναι. G.

Τούτων δ' εἰ] Ne ca quidem, quae in Marg. est, tolerari posse videtur. STEPH.

Τούτων δ' εἰ περιόψεσθε] Quidam codd. et vet. edit. habent ἐν, quod retinuit Baverus, tanquam Thucydidi rationi accommodatum, et sic in not. ad h. l. explicat: εἰ περιόψεσθε ἐν τούτων, nostrum, scil. quasi unum, cogitate, duas classes coniuñctum in i, quod valde contortum est. Deinde more Nostri, pergit hic Vir Doct., orationem obliquam in rectam mutatam esse: καὶ Κορ. προκ. — vbi ὅτι intelligi aut καὶ pro γὰρ accipi possit. Mitto quae argutus est Baverus in Diss. Thuc. p. 64. Stephanus et post eum Abresch. in Aust. p. 219. non tolerari posse statuunt τὸ ἐν. Si ei locus esset, scriptum oportebat; nisi id Noster reliquerit supplendum: τούτων δὲ ἐν εἰ περιόψεσθε, τὰ δύο ὄψεσθε ἐς τὸ αὐτὸ ἐλθεῖν — In Iunt. Vinar. docta manus quoque deleuit τὸ ἐν. G.

Τούτων δὲ εἰ περιόψ. Sane melius abiit τὸ ἐν. si tamen retineatur, quippe auctoritate non destitutum: aliter, quam ego institui, explicari vix queat: molliora asserenti ac simpliciora facile cussero. Nam ὄψεσθε, quod suppleri vult B. Gottl. et langueat, et non habeat, vnde repetatur. Anacoluthon quidem in Nostro agnoscere, contortum nemini videatur, multo minus argutantis: et ad Rom. 8, 3. quam

vt nec inde classem contra Peloponnesios venire sinat, et eam, quae hinc venit, in illa loca deducat, quinetiam aliis in rebus commoditates egregias habet. Vt autem vniuersa et singula in breuissimam contraham summam, hinc cognoscere poteritis, nos non esse deferendos. Cum enim Graecis tres sint classes memoratu dignae, vestra, et nostra, et Corinthiorum; si harum duas per vestram negligentiam in vnum coire permiseritis, et Corinthii nos praeoccuparint, cum Corcyraeis et Peloponnesiis simul nauale bellum geretis. Sed si nos in vestram societatem receperitis, maiore vestrarum nauium numero, nostris ad vestras additis, cum ipsis Peloponnesiis dimicare poteritis.“ Atque Corcyraei quidem haec dixerunt. Corinthii vero post eos haec verba fecerunt.

37. „QVONIAM isti Corcyraei non solum de se in societatem recipiendis verba fecerunt: sed etiam se a nobis iniuriam accepisse, et iniquo bello premi, necesse est, nos quoque vtraque de re pauca primum memorare, atque sic ad reliquam orationem accedere, vt et nostra postulata rebus vestris tutiora mature cognoscatis, et istorum * vsu ac societatem non sine causa repudietis. Aiunt autem isti se modestiae studio nullius societatem vnquam recepisse. Illi vero hoc institutum sequuti sunt, maleficii non autem virtutis studio, quia nullum suorum scelerum socium, nullumque testem habere, neque aliorum opem implorantes erubescere voluerunt. Simul etiam ipsorum vrbs, quae situ est ad

* Indigentiam Alii. HVDS.

κεφαλαία] ἐντεῦθεν οἱ ἐπιλογοί. Καὶ καθ' ἕκαστον, τῷ δ' ἄν] λείπει τὸ λεγόμενον. ἡ δεστικὴ, ἀντὶ εὐθείας· ἴν' ἦ, μάθαιτε ἄν οἱ τὴ σύμπαντες καὶ καθ' ἕκαστον. Μὴ προσέσθαι ἡμᾶς] μὴ προσῶτε. Ἐξέτε πρὸς αὐτὰς] ἰσχύσατε. Ἀναγκαῖον, Κερκ.] ἢ μόνον οἱ Κερκυραῖοι λόγον ἐποίησαντο περὶ τῆ δέξασθαι ὑμᾶς αὐτὰς, ἀλλ' ἤδη ἦσαντο καὶ ἡμῶν, κατηγοροῦντες, ὅτι παρὰ τὸ εἶδος αὐτοῖς μαχόμεθα. ἀνάγκη τοίνυν εἶναι μνησθῆναι ἀμφοτέρων πρότερον, ὅτι ἢ δικαίως δέξασθε αὐτὰς, καὶ ὅτι προσηκόντως αὐτοῖς μαχόμεθα· εἴτα εἰλεῖν καὶ ἐπὶ τὸν ἄλλον λόγον. Συμμαχίαν, διὰ τὸ εὐφρον] ἢ συγμάχουσαν τινὶ διὰ τὴν σωφροσύνην. Ἐπετήδευσαν] μετεχίρουντο. Αἰσχύνομεθα] ἔχειν μάρτυρα τῆς αἰσχύνης. Καὶ ἡ πόλις αὐτῶν ἀμα] καὶ ἡ πόλις αὐτῶν συμβαίνει τῇ γνώμῃ

commodissime adhibeatur; vbi similiter Nominatiuus, τὸ δῶδοντον, caret verbo ei responsuro. Non argutiae istae sunt, sed plane necessitatis hermeneuticae; sed nemini obtrudantur, simpliciora et probabiliora afferenti; si non, his mecum vtatur. BAVER.

τὰ δύο] Δύο Etymologus, et Magister. Ita, Hesychie teste, Dores. Neque aliter scribendum. Homer. Iliad. α'. 16. vid. Eustathium p. 20. II. β'. Catalog. v. 238. WASS.

ἡμετέρας] Legitur etiam ἡμετέρας, quae lectio non minus, quam altera placet, vt sit sensus: nostrarum nauium adiun-
ελιοικε, plures habebitis, quibus cum illis dimicetis: quum alio-
qui nostras aduersum vos dimicantes habituri essetis. STEPH.

Ἀναγκαῖον — ἀμφοτέρων] Schol. in Hermogenem p. 80. WASS.

Ἀναγκαῖον] In marg. cod. Aug. legitur: ἡ δημογορία Κερκυ-
ραίων. GOTTL.

[Ἠδη] Sic e Cass. correxi pro ἤδιον, vt iam vidit Stephanus; qui pro ἤσαντο malit: καθήσαντο, resistinuerunt, in-
cesserunt. Defunt in Aug. Schol. a verbis Ἀναγκαῖον, Κερκ. —
ad καὶ ἡ πόλις αὐτῶν ἀμα.] G.

[Μαχόμεθα] Ita scripsi cum Steph. pro μαχόμεθα, quod
praecelsit μαχόμεθα.] G.

Κερκυρ. τῶνδε] Articulus τῶν praemitti, ex vsu, sed non
vtique Nostrī, poterat ac debebat vocabulo Κερκυραίων' vel
scribi, τῶνδε τῶν Κερκ. BAVER

ἴνα τὴν ἀφ' ἡμῶν τε ἀξίωσιν —] Vt, quod a vobis petamus,
eo certius ante capiatis, καὶ τὴν τῶνδε χρεῖαν (antea ξυνοτυχίαν
τῆς χρεῖας c. 31. vocabatur) nec utilitatem, ex istorum societate
ad vos redundantem, temere repudietis. Reisk. in animadu.
p. 9. legit προσήσθε, admittatis, pro προσήτε. G.

Ἀφ' ἡμῶν ἀξίωσ.] Pro ἡμῶν, postulationem nostram; B.
Gottleberus ita expl. ac si legatur, τὴν ἀφ' ὑμῶν. B.

τὴν τῶνδε χρεῖαν — ἀπόσκηθε.] Priusquam legerem expli-
cationem B. Gottleberi, sane mihi praeplicentem: χρεῖαν
interpretabar necessitatem, egestatem Corcyraeorum, nempe
auxilii egentium; preces, desiderium, postulationem, χρεῖας
indicem atque interpretem, (per Metonym.) ne Athenien-
ses illam temere ἀπασαίνο, repellerent, non audirent, non
darent, quo egerent Corcyraei, negarent auxilium, quo
opus haberent. Sed illud magis probro; vtut mea explicatio
hauquaquam spernenda videatur. Illam alteram amplectus,
χρεῖαν τῶνδε explicet utilitatem, quae ab illis ostendatur,
quam capere ex adiutis illis sociatisque detur. B.

Φασὶ δὲ] Aiunt igitur. Baverus τὸ δὲ huc bene conuenire
statuit. Sine causa. In repetitionibus solet δὲ ita adhiberi;
vt monuimus. G.

τὸ δὲ ἐπὶ] i. e. τῶτο δ' ἐπὶ. Pro εἰδὲ μάρτυρα, videtur leg.
εἶτε μάρτυρα. G.

Ἐπὶ κερκυραῖα — ἔχει] Haec laudat Schol. Hermogenis, p.
44. WASS.

ἔχειν, εἶτε παρ.] Pro παρακαλῶντος, quod habes in marg.
e regione interpretationis Vallae, scribe παρακαλῶντα (ad-
notauit Steph. in marg. suae Edit. 2. Vallam videri legisse
παρακαλῶντος) haec enim est scriptura, quam eum sequutum
esse ista eius verba ostendunt, aut testem, a quo verecundiae
admonerentur. Verum hoc quoque animaduertendum; particu-
lam εἶτε ab illo post ἔχειν non agnosci: sed potius hunc
locum perinde verti ac si scriptum esset, τὸν παρακαλῶντα
αἰσχύνομεθα. quanquam et absque articulo fortasse effici idem
sensus potest. Sed nostram scripturam longe illi praefero:

Θέσιν κειμένη, παρέχει αὐτὸς δικαστὰς ὧν βλάβησι ^κ τινὰς μᾶλλον, ἢ κατὰ ξυνηθείας ἰγίγεσθαι, διὰ τὸ, ἥματα ἐπὶ τὰς πέλας ἐκπλήρωσας, ^μ μάλιστα τὰς ἄλλας, ἀνάγκη καταλείποντας, δεχέσθαι. ^ν καὶ πάλιν τῆσσι ὅ τὸ εὐπρεπὲς ἀσπιδῶν, ἔχῃ ἵνα μὴ ὡς ξυνηθεῖσιν ἑτέροις, προβαλεῖνται, ἀλλ' ὅπως καταμονάσας ἀδικῶσι· καὶ ὅπως ἐν ᾧ μὲν αὖ κρατῶσι βιάζονται· ἔδ' αὖ λάθῃσι, πλέον ἔχουσιν· ἦν δέ τις τι προσλάβωσιν, ἀναίσχυντοῦσι. καίτοι εἰ ἦσαν ἄνδρες (ὡσπερ Φατίν) ἀγαθοί, ὥσ' ἄληπτότεροι ἦσαν τοῖς πέλας, τοσαῦτα φαιερὰ ἴσχαν ἕξῃν αὐτοῖς τὴν ἀρετὴν, διδῶσι καὶ ^κ δεχόμενοι τὰ δίκαια, δεικνύοντα.

λη'. „Αλλ' ἔτε πρὸς τὰς ἄλλας, ἔτε ἔς ἡμᾶς τοιοῦτε εἰσίν. ἀποκοι δὲ ὄντες, ἀφεσῶσι τε δι-

^κ τινὰ Marg. Cl. Cass. Aug. Bas. cod. ^ι γίνεσθαι Ar. C. Dim. ^μ μάλιστα δὲ τὰς Marg. Flor. et mox ἀνάγκη Bas. quod probare videtur Steph. ^ν καὶ τὸτο Ar. C. Mosqu. ^ο τὸ εὐπρεπὲς ἔσπονδοί, Cam. cod. Bas. ^ρ ξυνηθεῖσιν Cl. Cass. Aug. ^σ κρατῶσι Ar. C. Aug. Bas. cod. ^τ ἴτα Ald. Bas. Steph. I. 2. βιάζονται reliqui tam scripti quam impressi, Aug. In Cass. manu recent. super o scriptum erat α. ^θ ἔχοντες l'af. ἔχουσιν Bas. Aug. ^ι ἀναίσχυντοῦσιν Cass. Aug. ^κ ὡσ' ἄληπτότεροι Marg. imbrabat Steph. In Cass. erat spatium vacuum inter θσγ et ἄληπτότεροι, erasa scriptura vetere. In cod. Bas. paullo ante: προσλάβωσι. ^λ λαμβάνουσι Marg. quod pro interpretamento habet Steph. ^μ ἔς, deest Ar. C. εἰς Reg. et mox ἄποκοι δὲ ὄντες Cass. Aug.

et intelligi, οὔτε παρακαλοῦντες πρὸς ξυμμαχίαν ἀισχύεσθαι, εἰ μὴ τοῦχάνοιν. id est, non εὐθεσcere, si repulsam pateverint. STEPH.

Οὔτε παρακαλοῦντες ἀισχύεσθαι] i. e. ἔτε (βυλόμενοι) ἀισχύεσθαι, παρακαλοῦντες (τινα ξύμμαχον εἶνοι) neque pudore sustinendi voluerunt aliorum auxilium implorantes. Qui n. eos dehortati fuissent, talia facere, quae ipsis essent dedecori. Haec ut et sequentia intricata sunt. Abreschius in Diluc. p. 44. intelligit haec verba, tanquam scripserit Noster: ἔτε βούλομαι ξύμμ. τινα ἔχειν πρὸς τὰ ἀδικήματα, ἕδδ μάρτυρα, ἔτε ἀισχ. παρακαλοῦντες (i. e. ἵνα μὴ ἀισχύοντο εἰ παρακαλοῦν) Abreschius ex τε fecit ἔτε, negatiua adscita ex ἕδδνα. Deinde in verbis ἕδδ μάρτυρα ἔχειν, ἔτε παρακ. ἀισχύεσθαι, speciem figurae ἐν διὰ τοῦτο inelle putat, pro: ἕδδ παρακαλοῦντες ὅδν τῆ ἐπιτην ἀισχύον μάρτυρα ἔχειν. In marg. Flor. Vin. sic expl. ἔ βυλόμενοι ἀισχύεσθαι παρακαλοῦντες συμμάχους. Lectio altera, παρακαλοῦντα, expressa est a Valla: „quod videlicet nolens illum malefactorum suorum aut socium habere, aut testem, a quo verecundiae admonerentur. Quam lectionem si quis praeferat; (vt Vir doctus in Iuntina Vinar.) sic explicanda est cum Abreschio l. c. ὁδδ μάρτυρα ἔχειν — παρακαλοῦντα (αὐτοῦς μὴ ἀδικεῖν.) Bauero Nominatiuus recte habere videtur (anim. ad h. l. p. 10.) hoc sensu: si quem hortentur et vocent ad societatem iniuriarum et latrociniorum. GOTTL.

Παρακαλοῦντες ἀισχ.] Vera haud dubie lectio, παρακαλοῦντες, non παρακαλοῦντα. Equis enim Corcyraeos παρακαλοῦντα, vocabat ad societatem iniuriae? Quin, si vocaret, nempe vt socios, recte eos puderet obsequi hortanti ad latrocinia. At hic refertur, quod reprehendatur in illis: nolunt sociis quasi onerati, ne pudore suffundantur, si eos hortentur secum latrocinari. Nam, quod cum Abreschio suppleas, μὴ ἀδικεῖν, vnde hoc repetas? BAVER.

[ἔχειν μάρτυρα] Non verisimile iudicat Steph., hanc esse expositionem τοῦ ἀισχύεσθαι, sed gen. ἀισχύνης subaudiendum esse verbis: μάρτυρα ἔχειν. v. not.] G.

Ἡ πόλις — αὐτῆσιν θέσιν κειμένη] i. e. vrbis opportune sita est, adeo, vt in p.anda potiunda ciues sibi ipsis sufficiant, nec aliorum societate opus habeant. Sic in marg. Ald. Vin. idoneo loco sita. Pro κειμένη emendat Reisk. in anim. ad h. l. κητημένη, et deinde αὐτοῖς. G.

Αὐτῆσιν θέσιν κειμ.] v. Indic. BAVER. [Πόλις αὐτῶν] Steph. expungit vult αὐτῶν l. πολιτῶν. Illud tamen malit] G.

[Περὶ τῆσιν τὸ ἔσχημα] Haec verba addidi e Rostg. et Aug. n. Nostrium innuit figura circuitione vti. Scholiastes non satisfacit Grammatico, quod non expresserit vim τῆ αὐτῆσιν.] G.

[ἔτε τῆσ προαιρέσεως] Steph. credit omissum esse: δησῆετε, quod aliquin scribendum fuisset: τῆ προαιρέσει et κακίη.] GOTTL.

Παρέχει δικαστὰς αὐτοῦς —] Ordo est: μᾶλλον ἐκείνων, ὧν βλάβησι τινὰς, ἢ κατὰ ξυνηθείας (τοῦτο) γίγνεσθαι, (sc. τὸ εἶναι δικαστὰς) sic Abresch. in Diluc. l. c. Bauerus non probat τοῦτο, quod supplet Abreschius, quod non habeat, quo referatur; sed et hoc addidimus ex addendis p. 89. Videtur hiatus loci paullo obscurioris sensus esse: praebes (vrbs eorum ob opportunitatem) ipsos iudices hominum, quorum aliquos laedunt, s. iniuria afficiunt magis, quam ex aequo iure aliquo societatis fieri fas est. G.

Τινὰς] Reisk. post haec verba inserit ἀνάγκη e sequentibus, quod illuc aberrauerit: „Praestat ipsis suis suis hanc facultatem, vt necessario sint iudices, non autem vt pastorum delecti, iniuriarum, si quos male trahant. G.

Ἡ κατὰ ξυνηθ.] Τοῦτο, quod supplet Abresch. et Gottleberus, vt et durum, et obscurius, concoquere non possum: Immo Thucydideum magis sic; sicut δικαστὴ εἰς praedictarum Corcyraeorum, ita et κατὰ ξυνηθείας esse, per periphrasin pro, ξυνηθεῖνους, ξυνηθέμονας. Apparet enim, μᾶλλον ostendere, illud magis in Corcyraeos cadere, quam hoc, vt sint magis δικαστῆ, quam κατὰ ξυνηθείας, i. e. ex compromisso, ex aequo agant, aequo iure disceptent cum laesis, vel soli cum solis, vel ad iudicem arbitrium lectum. Nihil simplicius, aut contexto aptius. Sed nec Gottleberi altera ratio spernatur, vt dicantur esse iudices magis, quam praesio, i. e. vi maiori, quam si disceptent ex compromisso; cui explicationi tamen obstitere voc. τινὰς, vtut redundet; et aliquod potentius vocabulum poneret, quam μᾶλλον, v. c. δυνατωτέρους, δινωτέρους, et omnino adiectiuum potius, quam aduerbium. Sed accipi potest, vt dixi, illa altera ratio. Et vero, per Dilogiam, in altero, κατὰ ξυνηθείας, explices γενέσθαι, venire ad pacationem, descendere; vt Luc. 10, 32. γεόμενος κατὰ τὸν τόπον, cum venisset ad illum locum: ita, ἔς λόγους ἐλθεῖν, inire disceptationem. BAVER.

Τοῦς πέλας] Paullo post vocat ἄλλας, i. e. exteros. viid. Gloss. G.

Μάλιστα τοῦς ἄλλους] Si μάλιστα δὲ legas, participium ἐκπλήρωσας positum erit pro ἐκπλέειν, qui participii vsus valde durus esset. Alteram autem lectionem retinendo, illa oratio resoluti in hanc poterit, διὰ τὸ αὐτοῦς, οἱ ἡμεῖς ἐπὶ τοῦς πέλας ἐκπλέουσι, μάλιστα τοῦς ἄλλας δεχέσθαι, ἀνάγκη καταλείποντας, id est, εὐς ἀνάγκη εἶναι κατὰλειν. Est enim apud eum (ne fallaris) datiuus ἀνάγκη, non nominatiuus ἀνάγκη. Alius tamen, structura magis vsitata vtens, dixisset, διὰ τὸ αὐτοῦς

maleficia committendum apposito, ipsos iniuriarum, quas nonnullis faciunt, iudices potius constituit, quam vt ex facto iudices ab aliis fiant; quod ad alios *ipsi* rarissime nauigent, alios vero necessitate *illuc* appellentes saepissime excipiant. Atque hac in re situm est illud decorum, quod praetendunt, se ab aliorum societate abhorruisse; non vt aliorum in scelerebus perpetrands societatem fugerent, sed vt soli scelera perpetrarent; vtque, vbi quidem potentiores essent. *aliis* vim facerent; vbi vero laterent, plus *emolumentum* haberent: et si quid praeterea caperent, *id* impudenter negarent. Sed si (quemadmodum praedicant) viri essent boni, quo minus aliorum criminacionibus obnoxii erant, ipsis eo magis *suam* virtutem ostendere licebat, iure *cum aliis* disceptando:

38. „ Sed neque erga alios, neque erga nos tales existunt. Nam cum nostri sint coloni, *tamen*

τῶν πολιτῶν. λησέοντες γὰρ, ἔχουσιν αὐτῶν συνεργῆσαν, ἐπιτηδείαν ἔχουσιν τὴν θέσιν πρὸς ἀρπαγὴν. ἢ γὰρ ἐκπλέσει πρὸς τινὰς, μᾶλλον δὲ τῆς πλέοντας, ὑπὸ τῆς βίας τῶν πνευμάτων καταίροντας, δέχονται, καὶ διαπέδουσιν. εἴτα δικάζουσιν αὐτούς, ὡς δίκαια δηλαδὴ πεπόνθεισι. καίτοιγε ἢ προκάθηντο εἰς τὸ δικάζειν συνθήκη, ἢ ἦν συμφωνία· τὸ δὲ ὅλον, αὐτοὶ ἀδικηταὶ καὶ κριταί. ἐν τούτῳ γίνετο αὐτοῖς τὸ ἀσπονδῶν εὐπρεπῶσαν καὶ πιθανόν. διὰ τὸτο γὰρ συμμάχους ἢ ἔχουσιν, ἢ κατὰ μὲν αὐτοὶ ἀδικῶσι, καὶ μὴ μεθ' ἑτέρον τὴν ἀδικίαν ἐργάζονται· ἵνα μὴ μάρτυρας μᾶλλον ἢ ἐργάζονται, ἢ συμμάχους ἔχωσι. Αὐτέρεκι θέσει] περιτροπὴ τὸ σχῆμα. ἢ θέσις τῆς πόλεως αὐτῶν ἀερόττει αὐτῶν τῆ γνώμη, καὶ αὐτάρκης ἐπὶ τῆς προαιρέσεως καὶ κηλίας αὐτῶν πρὸς τὸ λησέειν. Διὰ τὸ ἦμισα ἐπὶ τὴς πέλας] εἰ γὰρ ἐξέπλευσι (φῆσιν) ἀλλαχοῦ, οἱ ἀδικημένοι ἢ ἐκράτην αὐτῶν ὀμίρου. Ἀνάγκη καταίροντας] διὰ πνευμάτων βίαν. Δέχεσθαι] τὸ δὲ δέχεσθαι ληστικῶς, ὡς τὸ ὑποδέχεσθαι, φιλικῶς. Κἄν τούτῳ τὸ εὐπρεπέδες] τὸ ἐξῆς, κἄν τούτῳ τὸ ἀσπονδῶν εὐπρεπέδες πρεβέβληται. καὶ τὰ ἐξῆς. Ἀναισχυνῶσι] ἀρισμένοι δηλονότι, μὴ κοινῶν· τοσ αὐτοῖς τινὸς εἰς τὴν τῶν λαφύρων διανομίην. Ὅσῳ ἀλιπτότεροι] ἀκατηγορητότεροι. οἱ γὰρ εὐδαλότεροι εἶδον τῶν πέλας κληκεῖν ἀναγκάζονται τῶς ἀδικήτας. Τὴν ἀρετὴν] φιλίαν, δύναμιν, συμμάχων. Διδούσι καὶ δεχομένοι] τὸ ἐξῆς, φανερωτέραν ἐξῆς αὐτοῖς τὴν ἀρετὴν δεκνύναι· διδοῦσι καὶ δεχομένοις τὰ δίκαια. Διαπαντός] τὸ διαπαντός, ἵνα μὴ τις εἴποι,

ἦμισα μὲν ἐπὶ τοὺς πέλας ἐκπλέει, μάλιστα δὲ τοὺς ἄλλους δέχεσθαι, ἄτε δὴ ἀνάγκη ἐκεῖσε καταίροντας. STEPH.
 Ἀνάγκη] In cod. Aug. superscr. est ab antiqua manu: διὰ πνευμάτων βίαν. GOTTL.
 [Ἀνάγκη —] In Aug. Schol. constat tantum verbis: διὰ πνευμάτων βίαν, ἀνάγκη] G.
 [Δέχεσθαι] Hoc caput praefixi Scholio, praeeunte cod. Aug. vbi sic legitur: δέχεσθαι] παρόντας δέχεσθαι, ὑποδέχεσθαι φιλικῶς, δέχεσθαι, ληστικῶς. Rossig. quoque habet ληστικῶς, et mox ἀποδέχεσθαι.] G.
 Δέχεσθαι] Si hoc voc. praefigendum est Scholio, τὸ δὲ δέχεσθαι, quod fecit Gottl. delendum utique est: sed non video, quidni et priori Scholio annexi potuerit: quod factum est ad c. 4. vbi ad vocc. μετέγνωσαν explicatum continuo annexit explicatio συμμάχων et ἐπιμάχων, non posito textu. BAVER.

[Κἄν τούτῳ τὸ εὐπρεπέδες] Haec textus verba praefixi e cod. Aug. Ad προβέβληται, adscriptum in cod. Aug. ἐπὶ παρακατάθηκῆς.] G.
 Τὸ εὐπρεπέδες ἀσπονδῶν] Cameirius post adnotatam varietatem scripturae addit: Explicator legisse videtur, ἀσπονδῶν, ἢ ἵνα μὴ συνδικῶσι ἑτέροις, προβέβληται. DVCK.
 Κατὰ μὲν αὐτοὶ ἀδικῶσι, καὶ μὴ μεθ' ἑτέρον τὴν ἀδικίαν ἐργάζονται] Grammaticus MS. Bibl. Sang. Κατὰ μὲν αὐτοὶ τοῦ ἴδιου. Θεουκιδίης ἢ. Ξενοφῶν ἀπαρημονευμάτων γ'. p. L. III. c. 7. Hoc Scholium debeo Ruhnqueni diligentiae, ad Xen. l. c. Hoc verbum etiam occurrit apud Lucian. in Iou. Trag. princ. T. II. p. 642. G.
 Προσλάβωσι] Reiskius in anim. p. 10. conicit: πρὸς δεχθῶν l. βίαν λάβωσι — Paullo ante in cod. Aug. ad κρατῶσι, scriptum: φανερωῖς, et ad λάθωσι, λάθω. G.
 Ἀλιπτότεροι ἦσαν] Particula ἢ cum ἦσαν nihil opus est. STEPH.
 Ἀλιπτότεροι] Mihi notare videtur, qui non possint vinci, capi, in potestatem redigi aduersariorum, propter αὐτάρκη θέσιν supra memoratam; infra vocat προύχοντας. Sensus est:

quo sunt potentiores et superiores concertantibus: eo magis poterant ostendere ac debebant, se iure grassari, non vi; qui, cum cogi non possent, neque extrahi ad iudicium, vltro descenderent in disceptationem aequam, eique sese offerrent: Haec profecto interpretatio, vt a verbo admittitur ipso, ita tenori toti disputationis aptior est, quam altera Scholasticae. Quippe, si accusari arguiue non possent, i. e. innocentes essent: cur in iudicium venirent? si ob potentiam: est id ipsum, quod volo. Quid, quod ἀλιπτος, forensi conditione, notat ἀνεξέλεγκτος, qui argui neq. eat, nempe, quia clam admiserit; vt Manlius obiicit Patribus, apud Liu. 6, 16. Quo magis argui iubeis praesligias vestras; eo magis vereor, ne absuleritis etiam observantibus oculos. At Corcyraei aperte fati improbeque agebant, facile coarguendi, si apud alios iudices res ageretur. Sed enim non committebant se in iudicium; nec vero extrahi eo poterant, vt loco ruti, ibique manentes. Eo nimirum erant ἀλιπτοι, qui cogi non possent ad causam dicendam et damnum restituendum. BAVER.

[Ἀκατηγορητότεροι] In Cass. et Aug. deest haec vox. Stephano non videtur huic explanationi (ἀκατηγορητότεροι) accommodata sequentia: οἱ γὰρ εὐδαλῶσι. Itaque non male abest h. v. in vtroque cod. Steph. pro τῶς legi vult: αὐτοῖς.] G.
 Ἀρετὴν] i. e. iustitiam, aequitatem, liberalitatem. ἐδεικνύουσι autem est pro medio, nempe, suam virtutem. B.
 [φιλίαν, δύναμιν] Vaga interpretatio, et merito Steph. miratur, quomodo haec tria significare possit ἀρετῆ. Dicunt autem ἀρετὴν, ob praecedens ἀγαθόν.] G.
 Δεχομένοι] Hoc participio λαμβάνονσι expressum ab aliquo fuit illud δεχομένοις. STEPH. Praeterea, λαμβάνονσι, παρήκωσι hic aperte captatam tollerent. WASS. In Cass. interpretatio illa λαμβάνονσι scripta erat inter versus super δεχομένοις. DVCK.
 Ἀποικοὶ δὲ ὄντες] E Cass. et Aug. pro δ' recepi δὲ, quo rectius est. G.

παντός, καὶ τῶν πολεμῶσι, λέγοντες, ὡς ἔκ ἐπὶ τῷ κακῶς πάσχειν ἐκπεμφθεῖσαν. ἡμεῖς δὲ ἐδ' αὐτοὶ φημὲν ἐπὶ τῷ ὑπὸ τῶν ὑβρίζοντων κατοικίσειν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἡγεμόνες τε εἶναι καὶ τὰ εἰκότα φημάζεσθαι. αἱ γὰρ ἄλλα ἀποικία τιμῶσιν ἡμᾶς, καὶ μάλιστα ὑπὸ ἀποικίων τερζόμεθα. καὶ δῆλον ὅτι εἰ τοῖς πλείω ἀρέσκοντες ἴσμεν, τοῖσδ' ἂν μόνοις ἔκ ὀρθῶς ἀπαρέσκοιμεν, ἐδ' ἀπιερατεύοιμεν εὐπρεπῶς, μὴ καὶ διαφορόντως τι ἀδικώμενοι. καλὸν δ' ἦν, εἰ καὶ ἡμαρτάνομεν, τοῖσδε μὲν, εἴξει τῇ ἡμετέρα ὀργῇ, ἡμῶν δὲ αἰσχυρὸν βιάσασθαι τὴν τῶν μετριότηθα. ὑβρεὶ δὲ καὶ ἐξοστία πλάττει, πολλὰ ἐς ἡμᾶς ἄλλα τε ἡμαρτήσασιν, καὶ ἐπίδωμον ἡμετέραν ἔσαν, κακωμένῃν μὲν ἔπροσεποιῶντο, ἐλθόντων δὲ ἡμῶν ἐπὶ τιμωρία, ἐλόντες βία ἔχουσι.

λθ'. „Καὶ φασὶ δὴ δίκη πρότερον ἐθελῆσθαι κρινέσθαι. ἦν γὰρ ἔ τὸν πρῶτον καὶ ἐκ τῶ ἀσφαλῶς προκαλούμενον λέγειν τί, δοκεῖν δεῖ τερεῖν, ἀλλὰ τὸν ἐς ἴσον τὰ ἔργα ὁμοίως καὶ τὰς λόγους, πρὶν διαγωνίζεσθαι, καθιστάντα. ἔτοι δ' ἔ πρὶν πολιορκεῖν τὸ χωρίον, ἀλλ' ἐπειδὴ ἠγήσαντο, ἡμᾶς ἔ περιόψασθαι, τότε καὶ τὸ εὐπρεπὲς τῆς δίκης παρέσχοντο. καὶ δεῦρο ἤκωσι, ἔ τάνει μόνον αὐτὰ ἄμαρ-

z ἀποικίαι malit Steph. a Ἐπιερατεύομεν Reg. Cass. Aug. b Ἐκπεπῶς Marg. Cl. Valla etiam ita legebat, et ἐπιερατεύομεν sed nostra lectio magis placet Stephano, repetendo ἀπὸ κοινῆ particulam ἂν cum ἐπιερατεύομεν. Ἐκπεπῶς Reg. Cass. Dan. Aug. Bas. Mosqu. c λέγειν τὸ δοκεῖν, δεῖ τερεῖν Ar. C. verbum τερεῖν non occurrit in Cod. vet. Stephani et Cl. nec a Scholiaste agnoscitur. τερεῖν abest a Cass. Aug. et Reg. sed in hoc super verf. rec. manu scriptum. λέγειν — δοκεῖν, δεῖ τερεῖν Dan. Qui Cod. hunc passim correxit, voculam post λέγειν erasit, ac τὸ substituit, in marg. voci δεῖ adiecto: vicissim haec, δεῖ τερεῖν, pundis subscriptis eicienda censuit. λέγειν τι, δοκεῖ τερεῖν, Aug. in Mosqu. δεῖ δοκεῖν. d ἐς τὸ ἴσον praefert Steph. e τὰ τε ἔργα Bar. Cl. Reg. Cass. f Δὲ ἔ Gr. Mosqu.

[τῶ ὑμῶν] τὸ ὑμῶν ἴν quibusdam editt. correxit Grammius, quem secutus est Duckerus. In Ald. et Flor. est ἡμῶν. Paulo ante pro εἶπον in Aug. est εἶπη. In quo cod. abest quoque Schol. ad Ἐκπεμφθεῖσαν] GOTTL.

Κατοικίσει] Magis placet altera lectio, quae annotata hic non fuit, ἀποικίσει, quae cum ἀποικίαι et ἰποικίαι conveniunt. Alioqui certe μετοικίσει pro ἀποικίσει positum diceretur. STEPH. Videtur Stephanus, quum hoc scriberet, alias res egisse, nec satis attente inspexisse Thucydidem, qui non μετοικίσει, sed κατοικίσει dicit. Neque enim poterat ignorare, non minus recte de hac re κατοικίσει, quam ἀποικίσει, dici. DVCK.

[ὑπὸ ἀποικίων] Reisk. in anim. p. 10. legit: ὑπὸ τῶν ἀποικων. G.

Εὐπρεπῶς] Haud scio, an alibi apud hunc Scriptorem existet adverbium ἐκπεπῶς, quod margini est adscriptum: Valla tamen ita legit, et ἐπιερατεύομεν. Sed nostra lectio magis placet, repetendo ἀπὸ κοινῆ particulam ἂν cum ἐπιερατεύομεν: ut perinde sit, ac si dictum foret, ἐδ' ἂν ἐπιερατεύομεν ἐνπροσώπῳ, εἰ μὴ καὶ ἀδικομεθά τι οὐ μετρίως, ἀλλὰ διαφορόντως. STEPH. Scholiastes ad III. 55. ἐκπεπῶς exponit ἐξ τοῦ πρέποντος. Hanc significationem hic quoque sequutus Valla vertit, neque abs re bellum eis intulimus. Quamquam autem etiam alii bonae notae Codices hanc scripturam exhibent, tamen puto audiendum Stephanum. Nam si ea esset sententia, quam expressit Valla, omnittenda fuissent illa μὴ καὶ. DVCK.

Ὅδ' ἐπιερατεύομεν εὐπρεπῶς] Lestioni quorundam codd. ἐκπεπῶς fauet Abresch. in Dil. p. 45. et in Aut. p. 220. quod v. Hesychius explicat ἐκδηλῶς. Schol. et ita habuisset videtur in suo cod. quod προδήλως interpretatur, ut et Valla. In cod. Aug. qui habet ἐκπεπῶς, superfer. est quoque ἐκδηλῶς, et in marg. explicatur: ὑπερβαλλόντως. Bauerus omnino dubitat de h. v. integritate. De qua etsi non dubitandum est, quod ἐκπεπῶς et ἐκπεπῶτα occurrit apud Eurip. in Phoeniss. v. 171. (vbi v. Valken. V. C.) tamen contextui h. l. non convenit. Εὐπρεπῶς est honeste, s. iuste. Paulo ante τὸ εὐπρεπὲς ἄσπονδον. c. 39. τὸ εὐπρεπὲς τῆς δίκης. GOTTL.

Ἐκπεπῶς] Ita, non ἐκπεπῶς, legendum, recte agnoscunt fere omnes, et B. Gotrl. qui, ut recte idem εὐπρεπῶς expl. iuste, honeste, recte, iure; ita conferre non debebat εὐπρεπῶς ἄσπονδον hic enim εὐπρεπῶς sign. speciosum specie decora; multo minus τὸ εὐπρεπῶς τῆς δίκης: vbi si εὐπρεπῶς notet iustum, pleonasmus inducatur non ignoscendus; immo hic notat speciem, praetextum, calumniam, simulationem iuris. v. Indic. BAVER.

[Διαφορόντως] Hoc Schol. ex Aug. addidi. Schol. ad Καλὸν δ' ἦν, εἰ καὶ ἡμαρτάνομεν in eodem desit.] G.

[Post Schol. ad Καλὸν δ' ἦν, εἰ καὶ ἡμαρτάνομεν in cod. Aug. ad v. ὀργῇ in textu, additum est, ὡς πατριῆ.] G.

[Ἦν γὰρ οὐ προύχοντα —] Sc. δίκην. Sensus est: Qui superior est, s. potentior, et opibus suis confidenter et audacter (ἐκ τοῦ ἀσφαλῶς) nititur, s. fretus, alterum in iudicium vocat, hunc non credibile est, se iudicis sententiae subiecturum. G.

[Ἦν γὰρ οὐ τὸν προύχοντα, κ. τ. λ.] Primo nugatur haud dubie Schol. cum sua Ellipsi eis ante ἦν: quid enim sit, λέγειν τι εἰς δίκην; nec verbum τερεῖν abesse videretur posse, quod simplicia et plana omnia reddat; nec vero προκαλούμενον videretur carere posse verbo aliquo, vel re, sed quam prouocet ille προύχον: quod verbum ei reddatur per λέγειν τι, iubentem aliquid dicere, pro causa, quo se defendat. Denique προύχοντα non vtiq; interpreter, superiorum, potentiorum, sed, quasi media forma sit, προεχόμενον, praetendentem, qui verbo et simulatione praetextat δίκην, iuris speciem, suae iniquitati. Quid aptius disputationi vniuersae? Ita et infra dicuntur παρέχεσθαι τὸ εὐπρεπὲς τῆς δίκης, praebere speciem iuris, simulare, se velle iure aequo disceptare. Scio, media forma dici debuisset, παρεχόμενον. Nempe ex illorum sententia, qui in discrimine Verborum mediorem, velut in formula symbolica, assuerunt; cui me non multum sane tribuere professum in Disp. Thuc. nondum poenituit, tot postea exemplis subinde firmatum, quam vana esset omnis assuecrao et iactatio falsae subtilitatis, in qua notanda omnem fere Graecitatem ponerent atque exhaurient nonnulli μικρολόγοι. Critici. Vfus consulendus est scriptorum, non Scholiastae audiendi, aut Atticistae illi, quos ipsi, si reuicerint,

cum semper ante a nobis defecerunt, tum etiam nunc bellum faciunt, dicentes se, non vt maleficiis afficerentur, emissos. Nos vero respondemus, nec nos equidem idcirco ipsorum coloniam in insula Corcyra collocasse, vt ab ipsis contumelia afficeremur; sed vt ipsorum duces essemus, et quoad decet ab illis coleremur: caeterae enim coloniae nos honorant, et a caeteris colonis maxime diligimur. Atque hinc patet, si maiori colonorum numero grati sumus, nos istis solis immerito esse ingratos ac iniustos, neque bellum ipsis honeste illaturos fuisse, nisi etiam insignem aliquam iniuriam accepissemus. Sed, quamuis peccassemus, tamen illis quidem gloriosum fuisset, iracundiae nostrae cessasse; nobis vero foedum ac infame, eorum moderationi vim attulisse. Sed petulantia opumque licentia, cum alia multa in nos peccauerunt, tum etiam Epidamnum, nostrae ditionis coloniam, dum bello vexaretur, sibi non vendicarunt; nobis vero auxilii causa eo profectis, per vim captam retinent.

39. „Et tamen discutant, se hac de re iudicio prius disceptare voluisse: quod quidam non illum, qui superior est, et qui ex tuto ad aliquam disceptationem prouocat, * oportet videri seruare; sed illum, qui ante disceptationem ** facta verbis aequat. Isti vero non priusquam hanc urbem obsiderent: sed postquam nos hanc iniuriam non neglecturos existimarunt, tunc vero et istam speciosam iuris aequitatem protulerunt. Et tamen huc veniunt, *** quamuis non solum in illis rebus peccarint: sed etiam vt

* Obseruare putandum est. *Alit.* HVDS. ** Factis pariter atque oratione aequitatem retinet. *Cassa.* HVDS. *** Non satis habentes, quae ipsi ea in re peccarunt, nisi etiam vt etc. *Cassa.* HVDS.

ὅτι νῦν ἀδικήθεις. Ἐκπεμφθεῖσαν] ὕφ' ἡμῶν δηλονότι. Διαφερόντως] ἐξαιρέτως. Καλὸν δ' ἦν, εἰ καὶ ἡμαρτάνομεν] εἰ γὰρ μὴ ἠδικήμεθα περιφανῶς, ἢ ἂν προδήλως ἐτρατεύομεν. ὁμῶς εἰ καὶ ἡμαρτάνομεν, ἐπακινετὸν ἦν ἐνδύναμι ἡμῖν ὀργιζομένοις. Μετρίότητά] ἀνεξικακίαν, ἐπιείκειαν. Πρῶτερον ἐθέλησαι] πρὸ τῆ λαβεῖν αὐτήν. Ἦν γε εἰ] λείπει εἰς, εἰς ἦν. ὁ νῦν οὕτως] εἰ δὲ τὸν ἐν ἀσφαλεῖς ὄντα, καὶ προβαλλόμενον δίκην, δοκεῖν λέγειν τι. Μετέθηκε τὸν χρόνον ὁ Κορίνθιος. μετὰ γὰρ τὸ λαβεῖν, φησὶ, τὸ κωλύον, καὶ κατασχεῖν, ἤξιον δικάζεσθαι οἱ Κερκυραῖοι. καὶ εἰ δὲ, φησὶ, προσέχειν τὸν ἐκ τοῦ ἀσφαλεῖς καὶ ἰσχυρῶς προκαλούμενον εἰς κρίσιν· ἢ δὲ δοκεῖν, ὅτι λέγει τι, ἀλλὰ καταφρονεῖν. Ἄλλ' ἐπειδὴ] ἀλλὰ μετὰ τὴν τῶν νεῶν ἐκπεμφθῆναι. Καὶ τὸ εὐπρεπὲς τῆς δίκης] τὴν δόκσιν τῆς δίκης, ἢ τὴν ἀλήθειαν. ἠδίκουν γὰρ κατὰ ἀλήθειαν τὰ ἐν Ἐπιδάμνῳ. Οὐ τὰκεῖ μόνον αὐτοὶ ἡμαρτάνοντες]

Attici rideant. Interim, quod grauius sit, et illa interpretatio apta est, vt vocabulo, ita tenori et rei. Vocab. ἐκπεμπῆς, cuius auctoritatem defendit B. Gortl. deinde offendi apud Ioseph. Ant. Iud. 3, 5. i. extr. ἐκπεμπῶς ἤσκητο, et c. 2, 3. θερηκεύοντα τὸν θεὸν ἐκπεμπῶς. sed vtrobiq; sign. eximie, insigniter; non aptum huic loco. BAVER.

[Εἰς ἦν] Inuli ex Aug. cod. εἰς, quod necessarium est. Primo docet Schol. omissum esse εἰς, deinde quomodo scribere debuerit Noster, n. εἰς ἦν. Alias additur ἦν ἢ. Steph. corrigebat: λείπει εἰς, ἦν ἢ, εἰς ἦν. Ceterum verba, λείπει εἰς ἦν, absunt a Cassi.] GOTTL.

[Ὁ νῦν] Correxī ex Aug. δ νῦν ἔτως, sc. ἔχει et ὅτι omisium — εἰ δὲ τ. e. —] G.

[Δοκεῖν] Scholasticus non videtur legisse τηρεῖν.] G.

[Προσέχειν τὸν —] Stephanus malit: προσέχειν τῷ ἐκ τοῦ ἀσφαλεῖς καὶ ἰσχυρῶς προκαλούμεν εἰς κρίσιν. Postulat hoc Graecitas. Ante καταφρονεῖν additum est καὶ in Aug.] G.

Δεῖ τηρεῖν] Verbum τηρεῖν nec in meo veteri est, nec a Scholiaste agnoscitur: sed nec Valla certe illud agnoscit. Potest autem vel abesse vel adesse, prout participium προέχοντα exponemus: in cuius tamen expositione constare sibi Scholiastes non videtur. STEPH.

Ἐς ἴσον] Libentius legerem ἐς τὸ ἴσον. IDEM.

Ἐς ἴσον —] i. e. sed cuius verba factis ex aequo respondent. Steph. malit ἐς τὸ ἴσον. Sed non opus. Abreschius enim in Dilucid. p. 45. exemplum profert ex Aristid. T. I.

p. 75. τῶν μὲν ἠπτόντων, τοῖς δὲ ἐς ἴσον καθίστανται. Qui locus colorem ducit ex nostro. G.

Ἐς ἴσον — καθίστανται] Vertunt: qui facta et res verbis similia praebeat, et congruere iubeat ac probet. Sed primo ita redundet ὁμοίως. Ecquis enim dixerit: facta et verba pariter similia reddere? Cui ergo similia? Immo, facta verbis congrua: Deinde, si ita verteris, opposita laborent, si quidem προέχοντα verteris, superiorem, valentiosem; quae enim ratio sit opponendi potentiosem et facta verbis congrua exhibentem? Immo huic opponatur falsus, simulator, vanus. Tum utique, si ita verteris, vt volunt, προέχοντα explices, vt ego dixi, praetendentem ius simulatum, vtemem vana specie iuris. Ego vero sic interpreter: eum, qui et facta et dicta (sic enim diserte loquitur hic Noster,) in aequum deduxerit, ex aequo disceptet cum aduersariis, nulla sibi potentia arrogata, sed et oratione vtatur, qua ex aequo refellat et audiat dicta alterius partis, et rem causamque deducat in eam conditionem (in die Lage), vt nil commodi, nihil ponderis habeat, quo praegrauet alterum, vt non minus isto cogi possit ad ius obseruandum, nullo veluti momento potentiae superior aduersario, non minus libere dicturo, quam ipse dicat. BAVER.

Διαγωνίζεσθαι] In Aug. superfc. δικάζεσθαι. G.

[Τὰ ἐν Ἐπιδάμνῳ] Haec v. in cod. Aug. seiuncta sunt, et adscripta verbo τὰκεῖ, et Schol. ad Οὐ τὰκεῖ μόνον αὐτοὶ ἡμαρτάνοντες deest in eodem cod. In Schol. ad Καὶ μὴ ἐν ἡ ἡμεῖς deest in Aug. Artic. post ἐκεῖν.] G.

τόντες, ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς νῦν ἀξιοῦντες ἐξυμμαχεῖν, ἀλλὰ ξυναδικεῖν· καὶ διαφόρους ἔντας ἡμῖν, δέχεσθαι σφᾶς. ὅς ᾞ χρεῖν, ὅτε ἀσφαλέςατο ἦσαν, τότε προσίεναι, καὶ μὴ ἐν ᾧ ἡμεῖς μὲν ἠδικήμεθα, εἶσι δὲ ἢ κινδυνεύουσι, μηδ' ἐν ᾧ ὑμεῖς τῆς τε δυνάμεως αὐτῶν τότε ἐμεγαλαβόντες, τῆς ὠφελείας νῦν μεταδώσετε, καὶ τῶν ἀμαρτημάτων ἀπογεγόμενοι, τῆς ἀφ' ἡμῶν αἰτίας τὸ ἴσον ἐξεῖτε· πάλαι δὲ ἰ κοινώσαντας τῆν δύνανιν, κοινὰ καὶ τὰ ἀποβαίνοντα ἔχειν. ἐγκλημάτων δὲ ἢ μόνων ἀμετόχους, ἢ ἔτω τῶν μετὰ τὰς πράξεις τῶν μὴ κοινωνεῖν.

μ. „Ὡς μὲν ἔν αὐτοῖς τε μετὰ προσηκόντων ὁ τῶν τῆ δικαίως κεφαλαίων ἐς ὑμᾶς ἐρχόμεθα, καὶ οὕτω βίαιοι καὶ πλεονέκται εἰσὶ, δεδύλωτα. ῖ ὡς δὲ ἐκ ἀν δικαίως αὐτὸς δέχοισθε, μαθεῖν χρεῖ. εἰ γὰρ εἰρηται ἐν ταῖς σπονδαῖς, ἐξεῖναι παρ' ὀποτέρως ἢ τῆς τῶν ἀγγράφων πόλεων βέλτεται εἰλθεῖν, ἢ τοῖς ἐπὶ βλάβῃ ἐτέρων ἔσων ἢ ξυνθήκη ἐστίν, ἀλλ' ὅστις, μὴ ἢ ἄλλων ἑαυτὸν ἀποσερῶν, ἀσφαλείας δεῖται, καὶ ὅστις μὴ τοῖς δεξαμένοις, εἰ σφρονησῖ, πόλεμον ἔαντ' εἰρήνης ποιῆσαι· ὁ νῦν ὑμεῖς μὴ πειθόμενοι ἡμῖν ἢ πάθοιτε ἄν. ἢ γὰρ τοῖσδε μόνον ἐπίτηροι ἄν γένεσθε, ἀλλὰ καὶ ἡμῖν ἀντὶ ἐνοπνδων, πολέμοιο. ἀνάγκη γὰρ, ἢ εἰ ἴτε μετ' αὐτῶν, καὶ ἀμύνεσθαι μὴ ἄνευ ὑμῶν τέτεις. καίτοι ἢ δίκαιοι γ' ἐστὲ, μάλιστα μὲν ἐκποδῶν ἦναγ ἀμφοτέρως, εἰ δὲ μὴ, τῆναντίον, ἐπὶ τέτεις μεθ' ἡμῶν ἰέναι· (Κορινθίοις μὲν γε ἔν-

g ἔχρην Cl. Gr. b Κινδυνεύουσι Cass. Aug. i Ἀπο γεγόμενοι Marg. Ar. Bar. Cass. k Κοινώσαντας Marg. Gr. non probat Steph. Sic etiam Dan. ex emendatione: nam fuerat κοινώσαντας. l ἔχειν. ὡς μὲν ἔν αὐτοῖς μετὰ προσηκόντων ἐγκλημάτων ἐρχόμεθα Cl. Caetera desunt. Sic quoque Reg. et Cass. Aug. Quae desiderantur, in margine post προσήκοντα adscripta sunt in Aug. ut in Cass. sed in Reg. ea, quae in Ed. leguntur vsque ad ὡς μὲν, ad Marginem, caetera super verius manu recent. eadem, cuius sunt Scholia, addita sunt. In Cass. ἐγκλημάτων etiam indudum. et in marg. manu recent. adscripta sunt, quae desiderantur post προσηκόντων, sed pro ἐς ὑμᾶς, ibi est πρὸς ὑμᾶς. Paullo ante est in Bas. cod. ἔποβαίνοντα. π μόνων ἀμετόχους Marg. C. Bar. All. Flor. Bas. Μόνες ἀμετόχους scribendum censet Stephanus. Ἀμετόχους Gr. η οὕτως Ar. C. Gr. Dan. ο τῶν omitt. Gr. Ar. C. Dan. qui et πρὸς ὑμᾶς. Bas. ρ ὡς δ' ἐκ ἐν Reg. Cass. Gr. Aug. Et χρεῖ μαθεῖν Cass. Aug. q Τῆς βέλτεται τῶν ἀγγράφων πόλεων εἰλθεῖν Ar. C. Mosqu. Dan. Gr. Bas. r ἔσων Gr. s ἄλλων Marg. Cl. Cass. Aug. Reg. sed in hoc manu recent. sup. vers. emendatum ἄλλων. In Mosqu. ἄλλους. s Αὐτὸν ἀποσερῶν Reg. Ἀποσερῶν ἑαυτὸν Cass. Aug. v ἄντι Reg. Aug. Cass. x πάθοιτε ἔν Gr. y εἰ εἴτε Dan. sed particulam et recentior manus superscripserat. z Δίκαιοι ἐστὲ Ar. C. Reg. Dan. Gr.

[Ἐπίδωμαν] Schol. ad v. ὅτε ἀσφαλ. ἦσαν, non pertinens, induxi, et, praecentibus codd. Cassel. et Aug., post μεταλαβόντες posui. Quod Duckerus probat. cf. h. libri c. 40, 41, 105, 115.] GOTTL.

χρεῖν] Gr. Cl. ἔχρην. ab editis stat *T. Magister*. pro ἔπριπε, καὶ πρέπει *Sophocl.* Eurip. *Aristoph.* Verum tam ἔχρην quam χρεῖν pro χρεῖ. Caeterum in adliterationibus istis frequens noster, quo nomine reprehenditur apud *Dion. Halic. Anacreon.*

Μεθόντα γὰρ με κείσθαι

Πολὺ κρείσσον ἢ θανάτου.

Noster alibi, χρηματισθῆαι ἢ μαχεῖσθαι. WASS.

οὗτοι δὲ κινδυνεύουσι] Reisk. in Dil. Abresch. p. 46. et in anim. ad h. l. conicit: οὗτοι δὲ δίκαι διδόναι κινδυνεύουσι. G.

ἀπογεγόμενοι] Si ἀπο γεγόμενοι scribere malimus, non carebit exemplo (ut opinor) iste particulae ἀπο vsus. STEPH.

καὶ τῶν ἀμαρτημάτων ἀπογεγόμενοι] Et peccati alieni haud participes. G.

κοινώσαντας] Non placet κοινώσαντας, quod aliam constructionem postulet: quam et infinitivus κοινωνεῖν statim post dari vides: ex quo tamen subortam esse lectionem illam κοινώσαντας credibile est. STEPH.

κοινώσαντας τῆν δύνανιν — μὴ κοινωνεῖν] V. L. κοινώσαντας Steph. recte reicit: sequi enim deberet: τῆς δυνάμεως. Abresch. in Auct. p. 220. intelligit ita, ceu scripisset Noster: πάλαι δὲ κοινώσαντες (ὑμῖν) τῆν δύνανιν, κοινὰ καὶ τὰ (ἀπ' αὐτῆς) ἀποβαίνοντα (τέτεις) ἔχρην (χρεῖν) ἔτω δὲ μόνων ἐγκλημάτων (ὑμῶν) ἀμετόχους μὴ κοινωνεῖν (χρεῖ) τῶν μετὰ τὰς πράξεις (ἐγκλημάτων) τῶν, n. Corcyraeorum. Ideo autem διὰ τῆς, quia praesentes aderant, ut perpetuo οἶδε et εἶσι de iisdem, inde a c. 37. vsque 40. Aliter versuum auctores ceperunt. v.

Abresch. l. c. Ceterum Reiskius conicit in Dil. Abresch. p. 46. et anim. ad h. l. ἀμετόχοις, et mox τὰ μετὰ τὰς πράξεις ταῦτα, explicat: ὁ πόλεμος ὃ ἐκ τῆς τῶν Κερκυραίων ὕβρεως καὶ ἀδικίας γεγονώς. Doctus vir in Florent. Vinar. bibl. probat ἀμετόχους, sc. οὕτως, aut, si quis malit ἀμετόχος, supplet ἔχοντας. Sensus est: cum venio in solorum criminosi societatem non veneritis, (non conuenit) vos eorum, quae sequuntur haec (male) facta, participes esse, h. e. incommodorum belli, ex Corcyraeorum iniustitia orti. Tὸ μόνων incommodum est, si, quoque cum Stephano mutetur in μόνες. Heilmanus (p. 48.) locum ita capit hoc ordine: εἶδε, μόνων ἐγκλημάτων, ἔτω κοιν. τούτων τῶν μετὰ τὰς πράξεις (i. e. μετὰ τὰ ἀποβαίνοντα τῶν πράξεων). Tὸ ἔτω Heilmanus non copulativam particulam sumit, pro sic, ut Portus, sed vertit: hac ratione. Ἀμετόχους resoluit in ἢ μετόχους. Τέτων refert ad Corcyraeos; ut sit pro τέτοις, etsi κοινωνεῖν non cum dat. personae iungi solet. Sed ratio haec est valde contorta. Τέτων quidem ad Corcyraeos pertinet; sed pendet ἀ πράξεις, et cum Abreschio in τῶν subint. ἐγκλημάτων, i. χρεμάτων, vel tale quid. Τὰ μετὰ τὰς πράξεις, sunt ea, quae consequuntur actiones prauas, (die Früchte, Folgen der Verbrechen.) G.

πάλαι δὲ κοινῶς. τ. δόν. rel.] Breiter expediam locum difficilem; moneo, κοινώσαντας — ἔχειν sane pendere a coepta structura, οὗς χρεῖν, nempe Corcyraeos; alterum vero, ἀμετόχους ὄντας, — μὴ — κοινωνεῖν, quod manifeste referatur ad Athenienses, pendere non posse ab illo, οὗς χρεῖν, sed tamen ex illo repeti posse, ὑμῶς δὲ χρεῖ. aut, nisi τούτων obster, κοινωνεῖν esse, socios et participes reddere. Sed et Genitivi duo durius se excipiunt, κοινωνεῖν τούτων, socios esse, scil. Corcyraeorum, τῶν μετὰ τὰς πράξεις, qua consequentia faci-

nunc non in belli, sed in scelerum societatem suis precibus vos vocent, ac orent, ut se, nostros hostes, recipiatis. Quos oportebat, quum a periculis erant remotissimi, tunc ad vos accedere; non autem quando nos quidem iniuriam ab illis accepimus, ipsi vero periclitantur; neque eo tempore, quo vos, nullo fructu ex ipsorum potentia percepto, vestra auxilia ipsis iam estis impertituri; et quo tempore vos, qui procul ab illorum facinoribus abfuisstis, parem culpam apud nos sustinebitis. Iam pridem autem oportuerat illos, viribus vobiscum communicatis, communes etiam rerum casus et euentus habere. Ut autem solorum criminum socii non fuistis, sic etiam horum euentorum, quae res gestas sequuntur, vos minime participes esse oportet.

40. „ Quod igitur conuenientibus firmisque iuris argumentis instructi huc ad vos venerimus, isti vero violenti, ac alieni raptores sint, iam planum est factum. Quod autem ipsos saluo iure recipere non possitis, discere nunc oportet. Nam quamuis in foedere sit scriptum, cuilibet ciuitatum foederi non adscriptarum licere ad vtras velit partes se conferre, tamen hoc foedus ad illos non pertinet, qui in alterius partis fraudem veniunt: sed ad illos, qui, ab altera parte non deficientes, salutis praesidio indigent, et qui recepti recipientibus (si sapiunt) bellum pro pace non sunt allaturi. Id, quod vobis, nisi nos audiat, nunc eueniet. Non solum enim istis auxiliaries: verum etiam pro foederatis hostes nobis eritis. Necessesse enim est, si societatem cum ipsis contrahatis, ipsos quoque non absque vobis sese tueri. Sed profecto aequum est, vos praecipue quidem neutros vestris opibus iuuare; sin minus, contra, nobiscum aduersus hos quidem proficisci, (nam cum Corinthiis foedere coniuncti estis: sed

οὐκ ἀδικήσαντες αὐτοὶ μόνον εἰς τὰ κατὰ τὴν Ἐπίδαμνον. Καὶ μὴ ἐν ᾧ ἡμεῖς] λείπει τὸ, ἐν ἐκάστῳ τῶν καιρῶν. Μὴδ' ἐν ᾧ ἡμεῖς] τὸ ἐξῆς, μήτε μεταδώσετε αὐτοῖς τῆς ἀφελείας, ἡμεῖς τότε τῆς δυνάμεως αὐτῶν οὐ μεταλαμβάνοντες. λέγει τὸν κατὰ Σαρίων καὶ Αἰγινητῶν πόλεμον. Τὸ ἴσον] τῶν τῆς Ἐπίδαμνον. κατὰ κοινὸν τὸ, ἐν ᾧ. αἰτιασόμεθα γὰρ, φησὶ, τοὺς συμμαχῆσαντας τοῖς Κερκυραίοις, ὧς ἐχθρούς. καὶ ἡμεῖς δὲ, τὸ ἴσον αὐτοῖς ἔχετε αἴτιον, καὶ πολέμιοι κληθήσεσθε. Μὴ ἄνευ ὑμῶν τύπης] τὸς Κερκυραίους. τυπέτω

norum. Aliter enim explicare τούτων non liceat, neque ad πράξεις referre; ac forte rectius asuerit. Alioquin possit esse eximium sane exemplum Dilogiae, qualis est in scriptura f. ut vni subiecto, diserte posito, addatur praedicatum, alteri tribuendum, quod in illo, vtut semel posito, delitescat; quale ex Rom. 1, 32. notauit in Log. Paull. p. 2. 367. BAVER.

Μόνων] Nec μόνων, nec μόνον, sed μόνους libenter scripserim: ἀμετόχως quidem certe retinens, non autem in ἀμετόχως mutans, qui non video, quomodo locus esse possit. STERH.

Μὴ ἄλλων ἐαυτῶν ἀποσερῶν] Sed qui, dum non ab aliorum, quos socios habuit, amicitiae foedere desciscit, aliorum auxilio et praesidio opus habet. Paulo post variat orationem: τοὺς ἐτέρων ἀφισταμένους, pro τοὺς ἄλλων ἐαυτοὺς ἀποσεροῦντας. GOTTL.

Μὴ — ἀποσερῶν — δεῖται] Particulam μὴ, non credo, referri ad ἀποσερῶν, ut vult B. Gortl. sed ad δεῖται, hoc sensu: ὅς. μὴ δεῖται ἀσφ. ἀπος. ἐαυτ. qui non ideo petat securitatem, vel auxilio egeat, quia ab aliis se subdlexerit. Quippe similis negatio sequitur: ὅσις μὴ — πόλεμον — ποιήσει. Deinde ἀποσερεῖν non tantum sign. a sociis desciscere, sed, aliorum imperio et auctoritati sese subtrahere. Hanc enim Corinthii sibi asserebant in Corcyraeos, vt in colonos. Notat, quasi defraudate alterum et priuare sua fide, suo officio; vt 1 Cor. 7, 5. coniuges Paullus verat sese ἀποσερεῖν ἀλλήλων, fraudate se amore et officio coniugali. Nota et variatos numeros: οὐ τοῖς — ἰούσιν, ἀλλ' ὅσις — δεῖται, pro, οὔτινες

δέονται. Illud quoque durius, quod negationem, vel infirmationem, οὐ τοῖς — ἰούσιν, sequitur alia, opposita per ἀλλὰ, quod fere solet affirmacionem secum habere. Hanc asperitatem vitauerit Gottleberi ratio; non itidem in altero membro, ὅσις μὴ — ποιήσει: et illam meam rationem causae et tenori aptiorem putauerim. BAVER.

Καὶ ὅσις μὴ —] Haec verba doctus Vir in Flor. ed. bibliothecae Vinar. sic explanauit: οὐδ' ὅσις τοῖς δεξαμένοις, μὴ δεξαμένοις εἰ σωφρονῶσι, πόλεμον — ποιήσει. Incommodum est additamentum, εἰ σωφρονῶσι, quod non verterunt Vinsemius atque Enenkel. Quod supplet doctus ille vir: μὴ δεξαμένοις, durum est. Portus retulit ad ὅσις, durum et hoc videtur: ὅσις — εἰ σωφρονῶσιν. Pertinere videtur ad δεξαμένους, i. e. si ratione et consilio in iis recipiendis vsi sunt. G.

Εἰ σωφρονῶσι,] Difficilis vero locus, vt si qui alius; aut supplendum videtur: non facturis, vel, quod nou fecerint, si quidem sapiant; aut pro ei legendum μὴ: hoc alterum plana omnia atque expedita reddiderit. B.

Ἄνάγκη γὰρ — καὶ ἀμύνασθαι] h. e. necesse enim erit, si iis foedere iuncti fueritis, vt, cum propulsemus hostes a nobis, et vosmet ipsi nos sentiat. Interpres latinus parum recte vertit h. l., vt vidit Heilmannus, qui subint. ante ἀμύνασθαι, ἡμῶς, (vt Reisk. maluit legi in Dil. Abresch. p. 46. et in anim. p. 10.) vel ἡμῖν supplet in v. ἀνάγκη. Enenkelius hunc sensum quoque expresseit: necesse est enim, si cum istis iungamini, eandem vos cum eis perpeti fortunam. G.

σπονδοί ἐσσι, Κερκυραίοις δὲ ἐδὲ δι' ἀνοκωχῆς ἢ πῶποτ' ἐγένεσθε) καὶ τὸν νόμον μὴ καθίσταται, ὥστε τὰς ἑτέρας ἀφιστράμηναι δεχέσθαι. ἐδὲ γὰρ ἡμεῖς, Σαμίων ἀποστάτων, ψῆφον προσεδέμεθα ἐναντίαν ὑμῖν, τῶν ἄλλων Πελοποννησίων δίχα ἐψηφισμένων, εἰ καὶ αὐτοῖς αὐτίκην· Φαιεργῶς δὲ ἀντίπομεν, τὰς προσηκόντας συμμάχους αὐτὸν τινα κολάζειν. εἰ γὰρ τὰς κακῶν τι δεῶντας δεχόμενοι τιμωρήσε[τε], Φανεῖται καὶ ἂ τῶν ὑμετέρων ἐκ ἐλάσσῳ ἡμῖν πρόσεισι, καὶ τὸν νόμον ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς μᾶλλον ἢ ἐφ' ἡμῖν θήσετε.

μα'. „Δικαιώματα μὲν ἐν ταύτῳ πρὸς ὑμᾶς ἔχομεν ἰκανά, κατὰ τὰς Ἑλλήνων νόμους. παραίνεσιν δὲ καὶ ἀξίωσιν χάριτος, τοιαύτῃ, ἢν ἐκ ἐχθρῶν ὄντες, ὥστε θλάπτειν, ἐδ' αὐτοὶ φίλοι, ὥπ' ἐπιχερῆσθαι, ἀντιδοθῆναι ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι φαιμέν χρῆναι. νεῶν γὰρ μακρῶν σπανίσαντες ποτε πρὸς τὸν Λίγνητῶν ὑπὲρ τὰ Μηδικὰ πόλεμον, παρὰ Κορινθίων εἰκοσι ναῦς ἐλάβετε· καὶ ἡ εὐεργεσία αὐτῆ τε καὶ ἡ ἐς Σαμίους, τὸ δὲ ἡμᾶς Πελοποννησίους αὐτοῖς μὴ βοηθῆσαι, παρέσχεν ὑμῖν Λίγνητῶν μὲν ἐπιχερᾶσθαι, Σαμίων δὲ κόλασιν. καὶ ἐν καιροῖς τοιαύτοις ἐγένετο οἷς μάλιστα ἀνδρωποὶ ἐπ' ἐχθρῶς τὰς σφετέρους ἰόντες, ἔ τῶν ἀπάντων ἀπερίοπτοὶ εἰσι παρὰ τὸ νικᾶν. Φίλον τε γὰρ ἠγῶνται τὸν ὑπεργῶντα, ἢν καὶ

α Πῶποτε C. ποτὲ Gr. Πῶποτε Reg. Cass. Aug. β φανεῖται Cod. al. In Cass. aliquid abrasum erat post τ, sed spatium minus erat, quam quod duas literas ai capere posset; in Mosqu. φανίται. γ Scholiastes καὶ κενὸν νόμον legisse videri queat Steph. Dionys. περὶ τῶν τῷ Θεουκ. ἰδιωμ. p. 795. hunc locum laudans, omittit ἰκανά. δ τὰς τῶν Ἑλλ. Cl. ε Ὅση ἐπιχερᾶσαι Reg. Cass. et mox Cass. ἰκασιν. Aug. ὡς ἐπιχερᾶσαι. f καὶ εὐεργεσία Dan. g τῶν πάντων Cl. Reg. Cass. Aug.

Δι' ἀνοκωχῆς] Ἀνοκωχῆ vox glossematica et obscura, cuius ob usum Thucydidem reprehendit Dionys. Halicarn. in libello περὶ τῶν τῷ Θεουκ. ἰδιωμάτων. HVDS. Locus est pag. 133. Sed fortassis hic quoque, ut alibi, quemadmodum adnotarunt Viri docti, κριτικώτερος, quam par erāt, fuit Dionysius. Nam quomodo aetate Thucydidis obsoletum et obscurum poruit esse nomen ἀνοκωχῆ, quum Herodotus, paullo ante eum, et non multo post, Sophocles, vsi fuerint verbo ἀνοκωχέειν? Quin et ipse Dionysius suo se gladio iugulat, III. Antiq. 16. scribens ἀνοκωχᾶς δεχόμενος ποιησάμενος. Posset quidem videri non adeo sui oblitus fuisse, ut voce a se damnata vti voluerit, atque ideo hic praefendum, quod est in Cod. Vatic. ἀνοχᾶς. Sed, hoc firmius esset, nisi etiam alibi vsurpasset, quae in Thucydidē reprehendit, quorum nonnulla obseruauerunt Sylburgius ad l. d. περὶ τῶν τῷ Θεουκ. ἰδιωμ. et H. Steph. Annotat. in Dionys. Halicarn. c. XVI. Scholiastae interpretationem descripsit Suidas in ἀνοκωχῆ. Add. Ammon. h. v. vbi pro ἀνοχῆ μικρὰ πολέμῳ, c. Schol. Thuc. Thom. Mag. et Suidas scribendum est μικρὰ. DVCK.

Ἀνοκωχῆς] Ita recepi pro ἀνοκωχῆς, postquam Valkenarius (anim. ad Ammon. I, 5. p. 24.) docuit ἀνοκωχῆν obsoletum esse vocabulum pro ἀνοχῆ vel ἀνοκωχῆ. Sic melius intelligitur, cur Dionysius (Ep. II. ad Amm. de idiom. Thucyd. p. 793. Reisk.) hanc vocem tanquam obsoletam et obscuram reprehenderit, qua vsus tamen fuit Herodotus et ipse Dionysius A. R. III, 16. Parum sibi constans fuerit Dionysius, si ἀνοκωχῆν, vocem a se adhibitam, obsoletam damnasset. GO.

[Ἄνω ἔχων] Sic correxi pro ἄνω e cod. Cassel. Ross. Basil. et Aug., quibuscum consentit editio Bas. Confirmat Iestionem quoque Suidas, qui h. Schol. descripsit, et ex Erymol. M. v. ἀνοκωχέειν. Pro ἀνάβλησις, quod praecedit, cod. Bas. habet ἀναβολή. GOTTL.

Πῶποτε] Forte ita legendum, hiatu insuper habito. Et sic Thom. Mag. in ἀνοκωχῆ. WASS.

[Ἄπο κοινῶ δίχαιοι ἐσσι] Haec verba, scripta ad ei δὲ μὴ, huc transuli e cod. Bas. et Aug. quod, ut vidit Stephanus, non possunt vlla ratione eo pertinere. Et δὲ μὴ, sc. ἐκδοτῶν εἴσεσθαι, i. e. nisi μὴ ἐστὶν ὑπερβαῖν. Quae sequuntur, significant, articulum τὸν ante νόμον abundare.] G.

[Εἰς φόρον] In Aug. est εἰσιν, paullo post pro λαθάνητε leg. λαθάνετε.] G.
 [καὶ κοινόν] Steph. suspicatur, Schol. legisse pro καὶ τὸν νόμον, κοινόν νόμον, et τῷ δεῖξασθαι vulgè addi Κερκυραίους. In Aug. codice vitiose legitur: φοβεῖσθε δὲ αὐτὰς τῷ δεῖξασθαι νόμον καλόν.] G.
 [Διταζόντων] Steph. contendit δίχα ἐψηφισμένων potius esse, διχογνωμονούντων, i. ἀλλήλοις διαφερομένων ἐν τοῖς αὐτῶν ψήφισμασι. Paullo post pro ἀντίπομεν, in Aug. est ἀντίποιμεν.] G.
 Ἀμύνειν] Hic quoque Scholiasten descripsit Suidas in ἀμύνεσθαι. DVCK.
 [Ἀμύνεσθαι δὲ] In Aug. omissum est δὲ.] G.
 τὰς προσηκόντας συμμάχους] Videri posse participium κλονάζειν, sed, monente Bauero, rationem totius sententiæ reddit. „Daß es einem jeden Theile frey stehe, die ihm zukommenden Bundesgenossen zu bestrafen. Αὐτόν τινά, vnumquemque, expl. Marg. Ald. Vinar. G.
 [Εἰ γὰρ] Hoc Scholion, ut et ad ἐφ' ὑμῖν e cod. Aug. adieci.] G.
 φανίται] Qui φανίται pro φανίται hic legit, miror, vnde illud habuerit, et quomodo admitti posse existimauerit. STEPH. φανίται καὶ ἂ] Superiora requirebant pro ἂ, masculinum; sed neutrum frequenter sequitur, vbi masculino vel feminino opus erat. v. c. infra c. 59. ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν, ἐφ' ὅσπερ — ἐξεπέμποντο. G.
 φανίται καὶ ἂ τῶν ὑμετέρων] Ex accurata ratione debebat, φαν. καὶ τῶν ὑμετέρων ἐκ ἐλάσσῳ, ἂ ἢ μὴ πρόσεισι. ἂ, intellige χωρεῖα. Quod ex c. 59. B. Gottl. asserit, ἐς Μακεδονίαν, ἐφ' ὅσπερ, pro, ἐφ' ἠντιερ, aliter explicem, suppleto, ἔργου, πράγματ' πρόσεισι, autem, a προσέμι, pro futuro positum est, quippe quo careat hoc verbum. BAVER.
 [Μέλλει φανῆναι] In Bas. cod. μέλλετ φανῆναι. Male.] G.
 Ὁὐκ ἐλάσσῳ ἡμῖν] Reisk. in Dil. Abrech. p. 46. coniecit: οὐκ ἐλάσσῳ τῶνδε ἡμῖν, et per τῶνδε int. Coreycraos.] G.
 Δικαιώματα — τοιαύτῃ] Dion. Hal. et om. ἰκανά, et alia reprehendit immerito. WASS. Est p. 134. περὶ τῶν τῷ Θεουκ. ἰδιωμ. DVCK.
 Παραίνεσιν δὲ καὶ ἀξίωσιν] Haec nomina, notante Dionys. l. c., posita pro παραίνεσιν καὶ ἀξίωσιν. v. Scholiastes Aug. G.
 [Παραίνεσιν δὲ καὶ ἀξίωσιν] Hoc Schol. intuli ex Aug.] G.

cum Corcyraeis ne per inducias quidem foedus unquam fecistis) neque legem constituere, vt, qui ab alteris defecerint, ab alteris recipiantur. Nam ne nos quidem olim, cum Samii a vobis defecissent, et ceteri Peloponnesii varias sententias tulissent, dubitantes, an ipsis auxilium esset ferendum, sententiam vobis contrariam tulimus: sed aperte contra illos diximus, suos quemque socios persequi debere. Nam si eos, qui aliquod facinus patrarint, in vestram societatem recipiatis, et opem illis feratis, erunt etiam ex vestris sociis non pauciores, qui ad nos palam transibunt, legemque contra vos ipsos potius, quam contra nos, condentis.

41. „ Atque haec quidem sunt, quae apud vos de iure nostro dicere habuimus, quae ex Graecorum institutis satis sunt firma: vos vero monemus et oramus, vt eam nobis gratiam referatis, quam nobis in praesentia referendam censemus; quia non inimici sumus, vt vos laedamus, neque contra, amici tales, * vt vestra liberalitate abutamur. Cum enim olim ante res Medicas in bello contra Aeginetas gerendo longarum nauium penuria laboraretis, viginti naues commodato a Corinthiis accepistis. Quod nostrum beneficium, et illud alterum, quod vobis contra Samios dedimus, quum propter Peloponnesii auxilium ipsis non tulerunt, peperit vobis de Aeginetis quidem victoriam, de Samiis vero vltionem. Atque iis temporibus hoc factum est, quibus potissimum homines, qui aduersus hostes suos eunt, propter vincendi studium caetera negligunt. Nam pro amico habent eum, qui sibi nauat

* Vt molestiae vobis futuri simus. *Cass. Acacius.* HVDS.

κολληθήσεσθε καὶ ὑμεῖς μετ' αὐτῶν. Δι' ἀνακωχῆς] ἀνακωχὴ ἐστὶν εἰρήνη πρὸς σκαιοὺς, πόλεμον ἀδίνεσθαι· οἷον ἡ μικρὰ τοῦ πολέμου ἀνάβλησις, παρὰ τὸ ἄνω ἔχειν τὰς ἀκωχὰς τῶν δορῶτων. Καὶ τὸν νόμον] ἀπὸ κοινῆ, δίκαιοι ἐσέ. Τὸ δὲ τὸν ἄρθερον περισσόν· πολλοὶ, φησὶν, εἰσι φέρει ὑποτελεῖς παρ' ὑμῖν, αἵτινες πολλάκις μελετῶσιν ἀπόσασιν· καὶ εἰ δέξασθε Κερκυραῖος τήσδε, καὶ κοινῶν τῶτον ποιήσετε νόμον, δεῦτε, μὴ ἑαυτὸς λαυδάνητε βλάπτοντες. φοβεῖ δὲ αὐτὸς, τὸ δέξασθαι, νόμον καλῶν. Δίχα ἐψηφισμένων] διτταζόντων, φησὶν, αὐτῶν, ἡμεῖς φανερώς ἀντίπομεν. Ἄμύνειν] ἀμύνειν, βοηθεῖν· ἀμύνεσθαι δὲ, κολάζειν. Εἰ γὰρ] τὸ γὰρ ἀντὶ τῶ δέ. Φανείτω] ἀντὶ τοῦ μέλλει φανῆναι. Οὐκ ἐλάσσω ἡμῖν] αἰνίττεται Ποπίδαιον. Ἐφ' ὑμῖν] ἀντὶ τοῦ καθ' ὑμῶν. Παράγειν δὲ καὶ ἀξίωσιν] τὸ παρακεῖν καὶ ἀξίωσιν, εἴματα ἔντα, ὀνομαστικῶς προήνεγκεν. Τοιάνδε, ἢ] ἢν χάριν ἀντιδοθῆναι ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι φαιμέν χρεῖον. Οὐκ ἐχθροὶ ὄντες] οἱ γὰρ τὴν ἐχθρῶς συγκροτοῦντες βλάπτονται μάλλον. Ἐπιχρησθαι] τὸ πολιτικῶς χρῆσθαι. Τὸν Αἰγινήτων — πόλεμον] τὸν περὶ τῶν ἀγαλιμάτων. Τῶν ἀπάντων] τῶν προλαβόντων ἀπάντων πρὸς ἐχθροὺς ἢ φίλων μεσολαβημάτων. Παρὰ τὸ μικρὸν] ἦσαν διὰ τὴν νίκην. Ἐπεὶ καὶ τὰ οἰκεία] ἀντὶ τοῦ, καὶ γὰρ τὰ οἰκεία. Ὡν ἐν-

[Οἱ γὰρ τὴν ἐχθρῶς] In Cassel. Rostg. et Aug. τοῖς ἐχθροῖς εἰ —] GOTTL.

[Ὡς ἐπιχρησθαι] i. e. tanquam eiusmodi amici, vt vestra opera utamur propterea, quod eam iure quodam nostro postulare possimus. Reisk. anim. ad h. l. explicat ἐπιχρησθαι τιμωτικῶς officia permittare, vel, alicuius opera vti propterea, quod tu ipse ei antea operam dederis. G.

[Ὡς ἐπιχρησθαι] Possis et ad Athenienses referre; nec rursus amici sumus, quorum opera, vel, vt nostra opera utamini; vt sit sensus: sane non sumus amici vobis, a quibus multum commodi speretis: sed tamen aequum sit, certe iniuria nos a vobis non affici, sed negando certe iuuari, sicuti nos abstinuimus rali in vos iniuria. Ceterum nugatur Schol. cum ἐπιχρησθαι expl. saepe vti; quod in h. l. qui conuenit? Immo simpliciter notat χρῆσθαι. BAYER.

[Τὸ πολλάκις χρῆσθαι] Suid. in ἐπιχρησθαι descripsit Schol. sed pro χρῆσθαι habet κεχρησθαι. Retinendum tamen cum Duckero χρῆσθαι.] G.

[Τὸν περὶ τῶν ἀγαλιμάτων] Nempe Aeginetae Epidauriis statuas Damiae et Auxesia erectas surripuerant, quas negabant Atheniensibus reddere, qui iussi erant ab Epidauriis debitum vestigal exigere, quod ob raptas statuas pendere detrectabant Vnde bellum ortum inter Athenienses et Aeginetas. Huc respicit Scholiaestes. Rem narrat Herod.

V. 82. p. 412. f. In cod. Aug. non reperiuntur Scholia ad τῶν ἀπάντων et Παρὰ τὸ μικρὸν.] G.

[Ἐπιχρησθαι] Duriusculum putat IX, 142. Pollux. D. Laertius, ψυχὴν δὲ κράμα ὑπάρχειν ἐκ τῶτων κατὰ μηδενός· Εἰσι-ΚΡΑΤΗΣΙΝ. WASS.

[Ἀπάντων] Quidam πάντων male. Vid. p. 81, 12. 110, 5 et passim. ἅπαντα apud Platonem, Aeschin. D. Hal. ob vehementiam. WASS. Ἀπερίστοι e Thucyd. laudat Poll. II. 58. Imitatus est hunc locum Thucydides Dion. Halic. II. 11. Καὶ ἄθενος τῶν ἀνηκέστων ἀπεχόμενοι παρὰ τὸ μικρὸν. vid. Henr. Steph. ad Dionys. cap. XVI. et in Annot. ad illum locum p. 10. DVCK.

[Ἀπερίστοι εἰσι παρὰ τὸ μικρὸν] Reliqua omnia prae vincendi studio negligunt, i. nihil aliud cogitant, quam vt victores discendant. Reisk. anim. ad h. l. malit: εὐπερίστοι facili negotio contententes. Lectio recepta proba est, et reperitur in optimis codd. veluti Cass. Rostg. et Aug. Scholion ad h. v. ἀπερίστοι, ἀπροόρατοι, ἢ ἀπρονοήτοι, ἢ ἀνεπίστροφοι. Bauerus notat, ἀπερίστοι, nomen verbale actiuo sensu dictum esse. G.

[Ἀπερίστοι] Omnino mediolorum verborum verbalia utroque sensu, et actiuo et passiuo, inueniuntur. Περιόπτεσθαι est, quasi Latinum, circumspicere, contemplari. (obiter corrigi velim in Edit. mea Orett. Thuc. p. 15. not. 2. lin. antepen. reperi in reperi.) Etiam apud Ioseph. A. I. 2, 15, 5. reperi, τῆ δὲ κατεφθόνη, (vbi tamen leg. τοῦ θεοῦ, quia

πρότερον ἔχθρὸς ἢ· πλεμίον τε τὸν ἠ ἀντισάντα, ἢν καὶ τύχη φίλος ὦν· ἐπεὶ καὶ τὰ οἰκεῖα χείρου τίθενται Φιλονεικίας ἕνεκα τῆς αὐτίκα.

μβ. „Ὡν ἐνθυμηθέντες, καὶ νεώτερός τις ἰ παρὰ πρεσβυτέρων αὐτὰ μαθῶν, ἀξιώτω τοῖς ὁμοίοις ἡμᾶς ἁμύνεσθαι· καὶ μὴ νομίση δίκαια μὲν ἵ τάδε λέγεσθαι, ξύμφορα δὲ, εἰ πολεμήσει, ἄλλα εἶναι. τό τε γὰρ ξυμφέρον, ἐν ᾧ ἂν τις ἐλάχιστα ἢ ἁμαρτάνοι, μάλιστα ἔπεται καὶ τὸ μέλλον τῷ πολέμῳ (ᾧ φοβῶντες ὑμᾶς ὁ Κερκυραῖοι κελεύσιν ἀδικεῖν) ἐν ἀφανεῖ ἔτι κείτα· καὶ ἐν ἀξίον, ἐπαρθέντας αὐτῷ, Φανεράν ἔχθραν ἤδη καὶ ἔ μέλλουσαν πρὸς Κορινθίους κήσασθαι τῆς δὲ ὑπαρχήσης πρότερον διὰ Μεγαρέας ὑποψίας σῶφρον ὑφελεῖν μᾶλλον. ἢ γὰρ τελευταία χάρις καιρὸν ἔχουσα, κἂν ἐλάσσον ἢ, δύναται μείζον ἐγκλημα λύσαι. μὴ ὅτι ναυτικῆ ξυμμαχίαν μεγάλην διδῶσιν, τῷ ὁ ἐφέλκεσθε. τὸ γὰρ μὴ ἀδικεῖν τῶν ὁμοίων, ὁ ἐχρωτέρα δύναμις, ἢ τῷ αὐτίκα ὁ Φανερῷ ἐπαρθέντας, διὰ κινδύων τὸ πλέον ἔχειν.

μγ. „Ἡμεῖς δὲ περιπεπωκότες εἰς ἐν τῇ Λακεδαιμονίᾳ αὐτοὶ προσήπομεν, τῶν σφετέρων ξυμμάχων ὁ αὐτὸν τινα κολάζειν, νῦν παρ’ ὑμῶν τὸ αὐτὸ ἀξίζομεν κολιζέσθαι, ὁ καὶ μὴ, τῇ ἡμετέρᾳ ψήφῳ ἀφελήθεις, τῇ ὑμετέρᾳ ἡμᾶς βλάψαι. ὁ τὸ ὅ ἴσον ἀνταπόδοτε, γνούτες τῶν ἐκείνων εἶναι τὸν καιρὸν, ἐν

b Ἀντιπάντα Marg. Steph. Γ. i κτὰ παρὰ πρεσβυτέρῳ μαθῶν Ar. C. Dan. k ἁμύνεσθαι Ar. C. Dan. Mosqu. in marg. vero: γρ. ἁμύνεσθαι. l ταῦτα Reg. m ἁμαρτάνη Cl. Cass. Aug. ἁμαρτάνει Gr. ex emendat. quum fuisset ἁμαρτάνη. n οἱ Κερκυραῖοι Gr. ο Ἐφελκεῖσθαι Dan. Gr. sed in hoc emendatum suprafer. e. p ἰσχυροτέρω Bas. q φανερός Dan. Mosqu. Marg. Flor. Vin. habet τὸ pro τῷ. r τῇ δεστ Ar. C. s μὴ τὸν κολάζειν τινα Ar. C. Mosqu. Dan. Gr. Bas. Aug. αὐτῶν τινας sed man. rec. correxit αὐτῶν. t καὶ μὴ, τῇ malis Steph. interperungendo post μὴ, ne haec particula ad ἀφελήθεις tendere videatur, quum tendat ad βλάψαι. u τὸ ὅ ἴσον C. Gr. Mosqu.

sequitur, τῷ παρεσχηκότος) i. e. confusus est Deo, respexit Deum. BAVER.

[Ἦσαν δὲ] Non placet Steph. Scholion. Παρὰ h. l. est praes. Schol. ad Ὡν ἐνθυμηθέντες deest in Aug.] GOTTL.

Ἀντισάντα] Ut retineri posset ἀντισάντα (quod habuit praecedens editio, sicut et illa priores) actiuam eius significationem in neutram, contra Graccae linguae consuetudinem, mutare oporteret. STEPH.

Ἐπεὶ καὶ τὰ οἰκεῖα] pro καὶ γὰρ, quod probat Abresch. Dil. p. 46. e Luc. Tim. 53. ἐπεὶ καὶ γελοῖα πάμπαν πάθοιμι, cf. c. 9. ἀπὲ καὶ ὅμοια ποιήσομεν τοῖς — G.

Non opus erat, moneri a B. Gottl. hoc notare καὶ γὰρ, quis enim nesciat? Et tamen loca, quibus firmet, aliena sunt ab h. l. nam in illis a) καὶ redundat, quod hic non facit, vbi sign. adeo, etiam, ipsas res domesticas, ipsam zempubl. b) ἐπεὶ in illis notat alioqui, si hoc non fecero, fecerimus; si non ita sit; hic autem simpliciter est, quia. B.

Νεώτερός τις] h. e. ἐκατός τις, i. πᾶς τις. Sic L. VIII. 91. Non itaque erat, vt Reiskius in Dil. Abresch. p. 47. correxerit: νεώτερος ὅστις, reputantes, quisquis est iunior. G.

I. e. εἰ τις (ἔτι) ἐπὶ νεώτ. Sed debebat esse, ἀξιοῦτε, ad ἐνθυμηθέντες] dedit autem proximo, νεώτερος. B.

Ἀμύνεσθαι] Ita legit Eustath. II. 546. c. et ἀμύνεσθαι reddidit, κολάζειν vero Suidas in ἀμύνεσθαι. WASS. Suidae interpretatio est e Scholiaste ad vers. 3. pag. 90. nec ad hunc locum refertur. Potius hoc pertinet, quod est in princ. eiusdem articuli apud Suidam: Ἀμύνεσθαι. Θεουκιδῆος μὲν ἂντι τοῦ ἀμύνεσθαι. vid. hic Schol. qui recte censet, ἀμύνεσθαι, quod nonnulli Miss. habent, ex interpretatione esse. DVCK.

I. e. ἀμύνεσθαι, τὴν gleiche Gefälligkeit zu erweisen. Sic Scholiastes alter. Ita scire L. III. 63. τὸν εὐ καὶ καλῶς δρῶντα ἔξ ἴσων ἀμύνεσθαι. Ceterum hunc locum laudat Scholiastes ad Eurip. Phoeniss. v. 695. p. 691. — ἀμύνεται, ἂντι τοῦ ἀμύνεσθαι ὡς καὶ Θεουκιδῆος: ἀξιώτω τοῖς ὁμοίοις ἡμᾶς ἀμύνεσθαι. Idem facit Eustathius, (II. E. p. 414.) φησὶν δὲ Γραμματικῶς: Λεωτοφάνης τὸ ἀμύνεσθαι — τιθεῖσθαι καὶ ἂντι ψιλῶ τὸ ἀμύνεσθαι

εἶναι ὁτιῦν. — Καὶ ἐκ τῶν Θεουκιδῆος τὸ, ἀξιώτω — v. Valkenar. l. c. GOTTL.

[Ἀμύνεσθαι] Ἄντι τοῦ ἀμύνεσθαι. Male. Correxit hoc Schol. quod in Aug. deest, alius doctior obseruator. Post παρείληπται ponendum, saltem intelligendum est, ἄλλως. Monuit etiam Steph. et cum Abreschio (Dil. p. 47-) probat hanc alteram expositionem. Suidas in ἀμύνεσθαι, Θεουκιδῆος μὲν ἂντι τοῦ ἀμύνεσθαι. Qui locus huc pertinet, et ad L. III. 63.] G. (μόνον δὲ) Ita correxi cum Valkenario ad Eurip. Phoen. p. 690. Paulo post ad verba: ἐν ᾧ, in Cassel. Rostg. et Aug. adscripta sunt: ἐν ᾧ ἂντι τῷ, ᾧ, τὸ δὲ ἐλάχιστα, ἂντι τῷ, ἔδὲ ἐλάχιστα. Vtraque nota parum accurate scripta.] G.

Εἰ πολεμήσει] prop. παλεμήσετε. Retulit Noster ad νεώτερός τις — Quod vni tribuit, proprie omnibus erat tribuendum. v. Baver. ad h. l. G.

Plane amat ita loqui Thuc. vt vni tribuat, quasi reliquorum personam sustinenti, quod de vniuersis intelligi velit. Ita C. 36. φοῖται, suum timorem — firmiorem fore; nec se de Corcyraeis solis consultare, — neque optime consulere Athenis, si dubitet, rel. i. e. vos ista facere. cf. ad 4, 64. n. 4. BAVER.

Τὸ μέλλον τῷ πολέμῳ —] „Et queni euentum bellum sit habiturum, obscurum est. Male hic Schol. v. not. G.

[Ἄντι τῷ ὁ μέλλον —] Merito reprehendit hoc Scholion, quod abest ab August., Grammius. Debebat potius exponere Schol., τὸν μέλλοντα ὑμῖν ἔσεσθαι ἐκ τῆς τῷ πολέμῳ κίνδυνον. In Aug. deest Schol. ad καὶ τὸ μέλλον τοῦ πολέμου.] G.

Κελεύουσιν] Κελεύω Suidas δοτικῶς inquit, καὶ αἰτιατικῶς, dein Scholia exhibet non praeter solitum. Scilicet, aliquando retinet vim κέλω, horror, vt saepe apud Homerum, vnde Eustath. ad II. λ'. κελεύων ὑπὲρ ἁμ’ ἔπεισθαι, haud, ait, esse vocem δεσποτικῆς. Noster alibi, etiam pro resto, αὐτῶν sum. Sic Terent. Iubeo Chremetem, in familiari sermone dicere non veritus est. Virgil. de petitione et optatis Tuus, o Regina, quid OPTES, Explorare labor, mihi IVSSA capessere fas est. vid. Epistletum sent. XVI. et Apollon. Rhod. III,

operam, licet ante fuerit inimicus: et *e contra*, hostis loco ponunt, qui aduersatur, quamuis ante fuerit amicus; siquidem vel res domesticas propter praesentis contentiois studium male curant.

42. „Quae vobiscum reputantes, et si qui sunt inter vos natu minores, haec ex maioribus natu cognoscentes, parem gratiam nobis dignemini referre: neque existimetis, haec quidem, quae dicuntur a nobis, esse iusta; alia vero, si bellum oriatur, esse vtilia. Nam in quo quis minime peccat, vtilitas potissimum inde sequitur. Et imminentis belli periculum (quo Corcyraei vos terrent, et ad iniuriam nobis faciendam hortantur) adhuc est incertum. Nec vos decet eo commotos, manifestas ac praesentes inimicitias contra Corinthios iam suscipere: quin potius prudentiae erit vestrae, pristinas suspiciones, propter Megarenses susceperat, minuere. Postremum enim beneficium opportune collatum, licet sit paruum, tamen maius grauiusque crimen diluere potest. Neque vero eo alliciamini, quod ad belli societatem vobis ingentem classem offerunt. Nam hominibus conditione paribus nullam iniuriam facere firmior est potentia, quam si, repentina praesentium commodorum specie elati, maiora quaedam non sine periculis acquiramus.

43. „Cum igitur in ea incididerimus, quae nos ipsi olim Lacedaemone diximus, suos quemque socios punire ius esse; nunc vt idem obtineamus a vobis postulamus, vtque, quando nostris suffragiis adiuti et subleuati fuistis, ne vestra sententia nos oppugnetis, sed parem gratiam referatis, memores hoc

θυμηθέντες] τῶν προειρημέτων εὐεργεσιῶν. ἄμυνεσθαι] ἀντὶ τοῦ ἀμύνειν, καὶ βοηθεῖν. ἀντὶ γὰρ τοῦ ἐνεργητικοῦ τὸ ἀμύνεσθαι παρελήφθη. ἀμυνεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀμείβεσθαι. μόνον δὲ ὀγκυθίδης ἐναυθὰ κέχρηται τῇ ἐναλλαγῇ τῆς λέξεως, ὡς καὶ τινας ἐναλλάττειν τὴν γραφὴν, καὶ γράφειν ἀμείβεσθαι. οὐκ ἐστὶ δέ. Καὶ τὸ μέλλον τοῦ πολέμου] ἀντὶ τοῦ ὁ μέλλον πόλεμος. Κελεύουσι ἀδικεῖν] τὸ κελεύω οὐκ ἐπὶ κριζόντων μόνον λέγεται. ἵπποφίας] ἵπποφίαν εἶπε τὴν μάχην, εὐφύμως. ἐρεῖ δὲ ταύτην ἐν τῇ πεντηκοντῇ κατεγέρθη. Ἡ γὰρ τελευταία] ἢ μετὰ τὴν ἐχθρῶν φιλίαν εὐκαιρίας γενομένην, καὶ τὰ ἐξῆς. Ἡ τῶ ἀδίκη] τῶ πρὸς ὀλίγων τῶ ἀδίκη φανερώ] τῇ δυνάμει τῶν Κερκυραίων. ἢ γὰρ ἐκ θεῶν βοηθεῖα, κρητὴ καὶ ἀφανής. Ἡμεῖς δὲ] οἱ ἐπίλογοι ἐντεῦθεν Περιπετωκότες] ἐκ τύχης τινός. φοβεῖ δὲ διὰ τοῦτου τοὺς Ἀθηναίους, ὅτι τὸ τῆς τύχης, ἀδύλον, καὶ ὅτι μὴ καὶ αὐτοὶ περὶπέσῃτε. Οἷς ἐν τῇ Λακεδαίμονι] οἷα ἐν τῇ Λακεδαίμονι εἴπομεν. ποῖα εἴπομεν, τὸ τοὺς σφετέρως ξυμμάχους, καὶ τὰ ἐξῆς, τοῦτο καὶ παρ

172. et 195. et *Theognidem*, quem versione donauit amicus poster *ἑλληνικώτατος*. Antonius *Blackwall*, Scholae *Derbientis* Moderator, v. 468. *Gr. ol Kerkυραῖοι non male*. WASS. In *Cass'* adscriptum est Scholion *πυρραῖνῶσιν. DVCK:*

[Ἐπὶ κριζόντων λέγεται] Suidas, qui descripsit hoc Scholion, addit: κείται παρὰ Θουκυθίδην, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἐλαττόνων. n. post μόνον sequitur: κείται. Sensus est: Hoc verbum non modo de magnis sed etiam de deterioris conditionis hominibus accipitur. Sed falsus est Grammaticus; hoc enim non proprium est Thucydidi.] GOTTLE.

τῆς δὲ ὑπαρχόμενῃς — ὑποφίας σῶφρον ἰφελείν] Bäuerus supplet τ), μέρος, vel intellecto περι, interpretatur: quod αἰτίαι ad suspensionem, et in ἰφελείν supplet: αὐτῶν. Addit δὲ Μεγαρέας, quod illi Corinthiis opem tulerant: v. 1; 27. 48. Megarenses tamen vrbe et portibus arcebantur. G.

Ἡ γὰρ — λῦσας] Plutarch. Mor. 538; vbi καὶ ἐλάττων ἢ, καιρὸν ἐχ. WASS.

Τελευταία χάρις] v. Indic. BAVER. [Ἡ γὰρ τελευταία —] Schol. ad haec verba intuli e' codd: Cass. Roßg. et Aug. In Roßg. male ad superius adiunctum erat. In Aug. Schol. ad Ἡ τῶ ἀδίκη refertur ad v. ἀδίκη.] G.

Ἡ τῶ ἀδίκη — τὸ πλέον ἔχειν] i. e. quam velle magno cum periculo commoda sibi parare, venari, quae in praesenti quidem specie vana animam allicitiunt; sed cito pereunt: Reisk: (in Diluc. Abresch. p. 47.) malit: ἐλαθεῖν. Th Florent. ed. Vin. bibl. docta manus in marg. adscripsit τὸ pro τῶ. G.

[τῶ πρὸς ὀλίγων] Steph. coniicit: μετ' ὀλίγων, quod ἀδίκη sit, quod praesens est.] G.

[Ἡ γὰρ ἐκ θεῶν] n. respicit ad φανερώ, et τῶ ἀδίκη φανερώ tacite opponit: τὴν ἐκ θεῶν βοηθεῖαν, quae est κρητὴ. et ἀφανής: v. Steph.] G.

[Ἡμεῖς δὲ] i. e. ἡμ. οὖν. B. Hoc caput Scholio praefixi e' Cass. et Aug. pro τὸ πλέον ἔχειν: et περιπετωκότες, verbis, ἐκ τύχης τινός, praecedentibus iisdem codd.] G.

Περιπετωκότες οἷς ἐν τῇ] De Thucydidea huius loci brachylogia vide quae apud *Scholasten* annotaui: STEPH.

[Περιπέσῃτε] In Cass. Roßg. et Aug. legitur περιπεσῶσιν. Schol. ad οἷς ἐν τῇ Λακεδαίμονι deest in Aug.] G.

[Οἷα ἐν τῇ Λακεδαίμονι] Steph. suspicatur ante οἷα deesse quaedam verba. Scholasten autem sic scripsisse opinatur: οἷα ἐν τῇ Λακεδ. εἴπομεν, (ποῖα εἴπομεν; τὸ τῆς σφετέρως ξυμμ. καὶ τὰ ἐξῆς) ποιαὶ καὶ παρ' ἡμῶν κομιζέσθαι ἀξιόμεν. In Cass. pro, ποια εἴπομεν; τὸ — legitur tantum οἷα.] G.

αὐτὸν τινὰ] *Vnuqmque, autem, vt Plato loquitur*, v. c. Alc. I. c. 21. αὐτὸς αὐτῶ; ἑκάστος. Supra c. 40. αὐτὸν τινὰ. G.

Καὶ μὴ τῇ etc.] Interpungendum est post μὴ, ne haec particula ad ἀφέληθέντας tendere videatur, quum tendat ad βλάψαν. Admonitum autem lectorem volo, non paucos hunc scriptorem locos huic similes habere; id est, in quibus itidem post negatiuam particulam interpungere oporteat, ne cum viciniori voce iungatur, quum contra cum remotiori iungi debeat. STEPH.

Ἀφελθέντας] Reisk. in Dil. Abresch. p. 47. et anim. p. 10. subaudit: ἡμᾶς. G.

ἃ δ, τε ὑπεργῶν, φίλος μάλιτα, καὶ ὁ ἀντιπᾶς, ἐχθρός. καὶ * Κερκυραῖς τε τῆσδε, μῆτε ξυμμαχίης ὕ δέχησθε βία ἡμῶν, μῆτε ἀμύνητε αὐτοῖς ἀδικῆσαι. καὶ τὰδε ποιῶντες, τὰ προσήκουτὰ τε δράσετε, καὶ τὰ ἄριστα ² βυλεύσεσθε ὑμῖν αὐτοῖς." ³ Τοιαῦτα δὲ καὶ οἱ Κορινθιοὶ εἶπον.

μ δ. Αθηναῖοι δὲ, ἀκόσαντες ἀμφοτέρων, γενόμενης καὶ δις ἐκκλησίας, τῇ μὲν προτέρᾳ ἐχ ἥσσαν τῶν Κορινθίων ἀπεδέξαντο τὰς λόγους, ἐν δὲ τῇ ὑστεραίᾳ μετέγνωσαν, ^b Κερκυραίοις ξυμμαχίαν μὲν μὴ ποιήσασθαι, ὥστε τὰς αὐτὰς ἐχθρὰς καὶ φίλους νομίζων (εἰ γὰρ ἐπὶ Κόρυndon ἐκελευεν σφίσιςιν οἱ Κερκυραῖοι ξυμπλεῖν, ἰδόντες ἂν αὐτοῖς αἱ πρὸς Πελοποννητίως σπονδαί) ἐπιμαχίαν ^c δὲ ἐποίησαντο, ^d τῇ ἀλλήλων βοηθεῖν, εἴαν τις ἐπὶ Κέρκυραν ἦ, ἢ Αθήνας, ἢ τὰς τῶν ξυμμαχίης. ἐδόκει γὰρ ὁ πρὸς Πελοποννητίως πόλεμος καὶ ὡς ἐστὶν αὐτοῖς, καὶ τῇ Κέρκυραν ἐβέλουσθαι μὴ πρόσσθαι ^e τοῖς Κορινθίοις, ναυτικὸν ἔχουσαν τοῦτον, ξυγκρούσει δὲ ^f ἐπιμαχίᾳ αὐτὰς ἀλλήλοις, ἵνα ἀσθενετέροις ᾖσιν, ἢν τι ^g δέη, Κορινθίοις τε καὶ τοῖς ἄλλοις ναυτικὸν ἔχουσι, ἐς πόλεμον καθιστῶνται. ἅμα δὲ τῆς ^h τε Ἰταλίας καὶ Σικελίας καλῶς ἐφαίνετο αὐτοῖς ἡ νῆσος ἐν παράπλω κείσθαι.

* Κερκυραῖς τότες μῆτε Reg. Ker. δὲ τότες μῆτε Cass. Mosqu. Gr. Aug. Paulo ante καὶ deest in Mosqu. ante δ ἀντιπᾶς. y ἀλ-
χεσθε R. ἢ. μ. ἀμύνητε et supr. a rec. man. n. Cass. Aug. Μοκ ἀμύνητε in eodem cod. z Ita Steph. 2. et Forz. βυλεύσεσθε ἐν ὅντι αὐτοῖς
Maug. Ar. C. Bar. Ald. Flor. Basf. Steph. 1. 'Εν fuerat etiam in Gr. sed deinde inductum erat. Caeteri Mss. quoque non agnoscunt ἐν.
a Quin τοιαῦτα δὲ a Thucydide scriptum fuerit, non dubitat Stephanus. b Κερκυραῖς μὲν ξυμμαχίαν μὴ Δαν. μὴ δεσρ in Reg. addi-
tum rec. manu. in Aug. ξυμμαχίαν. Apud Ammon. p. 131. pro Κερκυραῖς legebatur ante Steph. κερκυραῖς. Paulo ante in Mosqu.
μετέγνωσαν μὲν — c δ' ἐποίησαντο Cass. Aug. d τῇ Flor. cod. Basf. e τῶσ; om. Cl. Cass. Aug. f ὅσι μάλιτα Cass. Gr. Aug.
Vass. Basf. g Δαν Gr. h Teabell Flor.

Δέχησθε] Lectionem cod. Cassel., quam etiam confirmat cod. Aug., probat vnicé Abresch. Dil. 47. et exemplis confirmat, vbi ista diuersitas modorum reperitur; v. c. Xenoph. K. π. L. VIII, 6. vbi Hingrin. ed. recte praebet; μῆτε αὐτοῖς ποτε ἄνευ νόνα εἶτον παραδέσθε, μῆτε ἵπποις — χόρτον ἐμβάλατε. Steph. et nouiss. Angl. παραδέσθε, quod secutus quoque est Zeun. V. C. et παραδέσθε vitiosam lectionem habet. cf. Luc. X. 4. μὴ βυλεύετε, καὶ μηδένα ὑπακούετε. Quae exempla etsi probant, scriptores optimos interdum sic scripsisse; hanc anomaliam tamen non semper venati sunt. GO.

βία ἡμῶν] Nobis iniuriis. cf. c. 68. ἢ γὰρ ἐν Κέρκυραν — βία ἡμῶν εἶχον. Forma est poetica. Sic Eurip. Phoen. v. 18. δαιμόνων βία, quod Max. Tyr. Diff. XVIII. p. 368. profert: δαιμόνων ἄσπρ' haud dubie lapsu memoriae. Nec debebat Dauisius in textum recipere βία, pro ἄσπρ, vt acutissime iudicat Valken. ad Eurip. Phoen. p. 10. cf. Markl. Praef. ad Máx. p. 27. Vtitur et hac forma Aeschylus E. e. Θ. v. 537. βία Διὸς, vbi Schol. ἀνάγκη, ἀκυσίδητι. Vfus est hac forma quoque Arrian. Exp. Alex. III, 2. vbi dormitauit In-terpres latinus, vt iam monuit Dauis. ad l. c. Maximi. Gemina his notauit Abresch. in Auctar. p. 222. GOTTL.

Sane est, iniuriis nobis; sed addenda est iniuriae notio; cum offensa nostra, vt nobis aegre faciatis. BAVER.

βυλεύσεσθε ὑμῖν etc.] Scripturam margini appositam, ἐν ὑμῖν αὐτοῖς, profectam esse a quopiam arbitror, qui μῖν αὐτοῖς cum τὰ ἄριστα iungi non animaduvertebat. STEPH.

Τοιαῦτα δὲ] Non dubito, quin δὲ, non δὲ, a Thucydide scriptum hic fuerit: praefertim quum statim eadem particula δὲ sequatur. STEPH.

[Μηδδ — δικήσας] Scholiastes Lucian. T. III. p. 137. qui laudat, Phocyl. esse dicit. Occurrunt etiam apud Arist. in Vesp. 484. Alii Hesiodo tribuunt, it. Muret. V. L. VII, 13. et Mos. Solan. Sed Cic. VII. ad Att. 18. vocat ψευδοῦσδεον, v. Corrad. ad l. c.] G.

ὄχη ἥσσαν] Māλλον. In Aug. ad h. v. adscriptum et ἄλλὰ πάνον καὶ μάλλον quae est expl. h. verborum. G.

Μετέγνωσαν] Breuius dictum, pro; μεταγνόντες ἐψηφίσαντο; sententia mutata, decreuerunt; vel; ita mutauere senten-

tiam priorem, vt — decernerent, sciscerent. Ita 3, 36. μετέλοι καὶ ἀναλογισμὸς, ὅμον — ἐγνώσθαι. Vid. Indic. v. Breuitas. BAVER.

[Διαφέρει δὲ] Steph. videtur aut Scholiast. falli, aut permutatas h. v. sedes putat, π. ἐπιμαχίης et ξυμμαχίης. Scribi itaque mauult: ξυμμαχίη μὲν ὅταν ἀλλήλοις — ἐπιμαχίη δὲ ἔσαν μόνον. Sed non adsentitur Stephano Abresch. in Dil. p. 53. Mentem quidem Schol. prioris subobscuram esse primo intuitu, sed respectu belli, quo Corcyrae soli dissentiri fuerint, procedere, et in re idem dicere, quod dicat sequentis commenti auctor. Probat quoque Abresch. τὸ μόνον, contra Stephanum. Hoc Schol. ad ψ. μετέγνωσαν totum abest a Cassel. In Aug. post μετεβυλεύσαντο omnia desunt.] GOTTL.

Ξυμμαχίαν] Ammonius in ξυμμαχίαν ξυμμαχίαν μὲν δὲ ποιήσεσθαι, quod rotundius; sed aliter libri. WASS. Ostendit ibi Ammonius discrimen inter ξυμμαχίην et ἐπιμαχίην sed corruptum est, quod editur, ἐπ' αὐτοῖς ἐπίοιεν πολέμοι, εἰδ' ἑτέρου ἐπιστρατεύοιεν. Forte, εἰδ' ἐτέρους ἐπιστρατεύοιεν αὐτοῖ. Suidas in ξυμμαχίᾳ Scholiasten exscripsit; sed pro μόνον perperam habet μόνον. DVCK.

Μὴ ποιήσεσθαι] Ammon. p. 131., cuius locum Intt. laudarunt, pro μὴ habet ἐδ' quippe memoriter citabat locum. Deinde omittit Ammonius, vt videtur, post ἐπιμαχίαν, verbum ἐποίησαντο, quod, iudice Valkenario, potest abesse, vt structura docet. Ceterum putat Dounaeus, (Prael. in Dem. Phil. de pace p. 135.) hunc locum, ob duorum vocabulorum sedem permutatam, hoc ordine legendum esse: Κερκυραίοις μὲν ἐπιμαχίαν μὴ ποιήσεσθαι, et deinde ξυμμαχίαν δ' ἐποίησαντο. Inductus fuit hic Vir Doctiss. ad hanc correctionem, quod h. l. haec vocabula distinguuntur. 'Επιμαχίαν esse foedus ad tuendos fines inuicem, (vulgo defensionum) ξυμμαχίαν autem foedus, quod exhibeantur auxilia ad quoduis bellum, sine socius cessat sine cessantur. Correctionem defendit Dounaeus c verbis: εἰ γὰρ ἐπὶ Κορ. ἐκλ. σφ. οἱ Κερκ. ξυμπλεῖν. hanc enim esse ἐπιμαχίαν deinde c verbis: ἐπιμαχίαν δὲ ἐποίησαντο — colligit, hanc esse ξυμμαχίαν, quum bellum defendatur, vt, cum inferatur, sic ἐπιμαχίη. Sed

illud esse tempus, quo potissimum ille, qui suam operam alteri nauat, est amicus, et qui aduersatur; inimicus: neque Corcyraeos istos nobis inuitis in societatem recipiatis, neque ipsis opem feratis, qui nobis iniuriam faciunt. Haec si feceritis, et ex officio et dignitate vestra agetis, vestrisque rebus optime consulētis.“ Haec autem et Corinthii dixerunt.

44. Athenienses vero, vtrisque auditis et concione bis coacta, in priore quidem rationes Corinthiorum non minus quam Corcyraeorum probarunt. In posteriore vero, mutato consilio, statuerunt nullam quidem belli societatem cum Corcyraeis facere, vt eosdem et inimicos et amicos ducerent: (si enim aduersus Corinthios Corcyraei ipsos secum nauigare iussissent, foedera, quae ipsis cum Peloponnesiis erant, rupta fuissent.) Sed tantum subsidiariam societatem fecerunt, vt alteri alterorum agromutuum ferrent opem, si quis aduersus Corcyram, vel Athenas, vel eorum socios iret. Nam bellum contra Peloponnesios vel sic fore ipsis videbatur; neque pati volebant, vt Corcyra, quae tantam classem habebat, in Corinthiorum potestatem veniret: sed eos quam maxime inter se collidere volebant, vt cum inualidioribus (si quid opus esset) et Corinthiis et aliis, qui classem habebant, bellum capefferent. Simul etiam haec insula ad traiciendum in Italiam et Siciliam in opportuno loco sita ipsis videbatur.

ἡμῶν ἀξιῶμεν. Τόσδε] ἐμφαντικῶν τὸ τόσδε. οἶον, τὰς ἀδικούσας. Ἀκῶσαντες ἀμφοτέρω] Μηδὲ δίνην δικάζου πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκῶσαι. Μετέγνωσαν] μετεβλεψασαντο. τὸ ἐξῆς, συμμαχίαν μὲν ποιήσασθαι μετέγνωσαν, ἐπιμαχίαν δ' ἐποίησαντο. διαφέρει δὲ συμμαχία ἐπιμαχίας. ἐπιμαχία μὲν, ὅταν ἀλλήλοις παρέχουσι δυνάμεις ἑκάτεροι, συμμαχία δ', ὅταν μόνοι Ἀθηναῖοι δάσει Κερκυραῖοι βοηθῶσι. Εἰ γὰρ ἐπὶ Κόρινθον ἐκέλευον] αἰτία, δι' ἣν συμμαχίαν ἐκποίησαν. Ἐπιμαχίαν δὲ ἐποίησαν] αὐτοὺς ὅταν τις μόνον τῶ συμμαχικῶν ἀδικημένῳ βοηθῆ, οὐ μέντοι καὶ ἀδικούντι συμπράττη. ἐπιμαχίαν οὖν νῦν βούλονται ποιῆσαι οἱ Ἀθηναῖοι. Τοὺς τούτων συμμάχους] εἶχον γὰρ οἱ Κερκυραῖοι συμμάχους τοὺς Ἐπιδαμνίους καὶ Ζακυνθίους. Τοῖς ἄλλοις] Πελοποννησίοις δηλοῦσι. Ἐν παράλλῳ κείσθαι] τοῖς παραπλεύουσιν Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν, ἔχειν τὴν Κέρκυραν. Βοηθῶν] οὐκ εἶπεν

Abresch. in Dil. p. 49. non probat: Συμμαχίαν quidem esse quamlibet societatem, non vero ἐπιμαχίαν. v. Schol. ad c. 53. Perspicuum hoc esse e L. VI, 97. et L. V, 27. ψήφισαθε — ἐπιμαχεῖν. Cum quo loco confertur Suidas in voc. ἐπιμαχεῖν, qui e scriptore anonymo habet: φιλικῶν σφίσι ἐνσπονδῶν εἶναι ἐπὶ τῶ τῆ ἀλλήλων ἐπιμαχεῖν. Intelligitur inde, ἐπιμαχεῖν idem esse ac τῆ ἀλλήλων βοηθεῖν, et ἐπιμαχεῖν. v. Etym. et Ammon. v. ἐπιμαχοί. Apud Nostrum V, 27. c. 22. 23 et 29. Συμμαχία commutatur cum v. σπονδαί. ita, vt σπονδαί et Συμμαχίαν ποιῆσθαι promiscue scripserit; cf. infra c. 55. quanquam alias distinguitur, v. c. 76. Sed Dounaeum refutat alius locus, L. V, 48. Κορίνθιοι δὲ Ἀργείων ὄντες ἑμίμαχοι — ἔνεπιμαχεῖν μηδὲν. GOTTL.

Συμμαχ. ἐπιμαχ.] Sane, ex vi vocab. etymologica, Συμμαχία est conditio auxilii ferendi, Defensiv-Blindniß, ἐπιμαχία foedus aggrediendi et impugnandi hostis: Offensiv-Alliance. Sed enim, cum loco suo mouendi verba non adsit ratio-Critica, nec notatio nimis-vrgenda sit, aut in vsu loquendi feructur, simplicius est, Συμμαχίαν, vt frequentius vocab. et per se latius patens, esse genus, et complecti omnia iura et auxilia foederum, qua defendendis sociis, qua hostibus eorum bello perendis: ἐπιμαχίαν autem esse speciem vel formam, quasi ἐπιβοηθῶσιαν, conditionem opis ferendae contra impugnantes, non tamen, vt hi sint hostes defendentium; vt Romani Clusinos iuuabant contra Gallos, Campanos contra Samnites iuuare iubebantur, apud Liu. L. 5. et 7. BAVER.

[Μύθον] Suidas, qui exscripsit hoc Schol., habet μόνον, male. In Aug. μόνον positum est post συμμαχικῶν. Mox pro συμπράττη in eodem cod. est, συμπράττοι. Schol. ad Εἰ γὰρ ἐπὶ Κόρινθον ἐκέλευον inferui e codd. Bas. et Aug. Pro ἐποίησαν scribere debet auctor Schol. ἐποίησαντο.] G.

τῆ ἀλλήλων] Flor. τῶ ἀλλήλων, quod placet vid. pag. 21, 6. 23, 17. WASS. Nihil muto. Deest χώρα, γῆ, vel similia quiddam: nam mox dicit ἐπὶ Κέρκυραν, ἢ Ἀθήνας. Dionys. Halic. III, 34. ἐμβαλόντες εἰς τὴν ἀλλήλων γῆν. Thucyd. infr. c. 50. δεισαντες, μὴ ἐς τὴν γῆν σφῶν πειρώσιν ἀποβαίνειν. Scriptores anonymi apud Suidam in ἐπιμαχεῖν φιλικῶν σφίσι ἐνσπονδῶν εἶναι, ἐπὶ τῶ τῆ ἀλλήλων ἐπιμαχεῖν. DVCK.

τῆ ἀλλήλων] Sc. γῆ f. χώρα. nec opus, vt cum Waffio τῆ, quod est in Flor., legatur, vt monuit Duckerus. Pro ἀλλήλων docta manus in Flor. Vin. bibl. in margine scripsit: ἀλλήλων. G.

[τὰς τούτων συμμάχους] Hoc Schol. addidi e codd. Bas. et Aug.] G.

Προβοῦναι] i. e. προδύναι. Sic superfer. in Aug. et in margine additum: καὶ εἰ μὴ δέξονται τὰς Κερκυραίας. G.

Ευνηρέειν δὲ —] Κατὰ κοινὸν τὸ ἐβόλοντο. Ita Schol. Aug. G. [τοῖς ἄλλοις] Hoc Schol. e codd. Bas. et Aug. intuli. In Aug. deest Schol. ad Ἐν παράλλῳ κείσθαι.] G.

Ἐν παράλλῳ κείσθαι.] Thucydideum plane loquendi genus, quod multi postea sunt imitati, vt videre est apud Casaubonum in notis ad Dion. Halic. p. 344. HVDS.

Supra c. 36. καλῶς παράλλῳ κείσθαι. Strab. VII. p. 499. Alm. ἄλλαι δ' ἐν τῶ παράλλῳ νησίδες εἰσίν — G.

Aut pro εἰς παράλλου, vel pro νία et itinere positum, vt praeter eam commodè nauigarent ad Italiam; neque enim Genit. Ἰταλίας pendear a παράλλῳ (neque enim praeter-nauigare volebant Italiam) sed a καλῶς pulchre, opportune qua Italiam sita erat Corcyra, vt, ad Italiam, vel ex illa, commeantes; hanc stationem, hanc praesidium habent. B.

[ἔχειν τὴν Κέρκυραν] Videtur aliquid deesse. Steph. putat: καλῶν ἐφαίνετο ἔχειν τὴν Κέρκυραν. Abreschius (in Dil. p. 52.) excidisse putat: ἐπιτοδείας.] G.

μέ. Τοιαύτη μὲν γνώμη οἱ Ἀθηναῖοι τὰς Κερκυραίας προσεδέξαντο, καὶ τῶν Κορινθίων ἀπελθόντων, ἔ πολὺ ὑπερον δέκα ναῦς αὐτοῖς ἀπέστειλαν βοηθάς. ἔσραγγίγει δὲ αὐτῶν Λακεδαιμονίος τε ὁ ἰ Κίμμωνος, καὶ Διοτίμας ἡ Ἐστρομβίχου, καὶ Πρωσίας ὁ Επικλέης. προῖπον δὲ αὐτοῖς μὴ ναυμαχεῖν Κορινθίοις, ἢ μὴ ἐπὶ Κέρκυραν πλέωσι, καὶ μέλλωσιν ἀποβαίνειν, ἢ ἐς τῶν ἐκείνων τὸ ἔχρησον οὕτω δὲ, καλύειν κατὰ δύναμιν. προῖπον δὲ ταῦτα, ταῦ μὴ ἴ λύνει ἕνεκα τὰς σπονδάς. αἱ μὲν δὲ νῆες ἀφικνῶνται ἐς π τὴν Κέρκυραν.

μτ. Οἱ δὲ Κορίθιοι, ἐπειδὴ αὐτοῖς παρεσκευάσθη, ἔπλεον ἐπὶ τὴν Κέρκυραν ναυσὶ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν. ἦσαν δὲ Ηλείων μὲν, δέκα, Μεγαρέων δὲ, δάδεκα καὶ Λευκαδίων, δέκα, Ἀμπρακιωτῶν δὲ, ἑπτὰ καὶ ὀ εἴκοσι, καὶ Ἀνακτορίων, μία αὐτῶν δὲ Κορινθίων, ἐνενήκοντα. στρατηγοὶ δὲ τῶν ἦσαν μὲν καὶ κατὰ πόλεις ἐκάστων, Κορινθίων δὲ Ξενοκλείδης ὁ Εὐθυκλέης. πέμπτος αὐτός. ἔ ἐπειδὴ δὲ προεμίξαν τῇ κατὰ Κέρκυραν ἠπειρῶ, ἀπὸ Λευκάδος πλέοντες, ὀρμίζονται ἐς Χειμέριον τῆς Θεσπρωτίδος γῆς. ἔστι δὲ λίμνη, καὶ πόλις ἡ ὑπὲρ αὐτῆς κεῖται ἀπὸ θαλάσσης, ἐν τῇ Ἡ ελαιατίδι τῆς Θεσπρωτίδος, ἡ ΕΦόρη. ἔ ἔξισι δὲ παρ' ἡ αὐτὴν Ἀχρεσσία λίμνη ἐς τὴν θάλασσαν. διὰ δὲ τῆς Θεσπρωτίδος Ἀχρεσίου ποταμὸς ῥέει ἐσβάλλει ἐς αὐτὴν, ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔχει. ῥστ δὲ καὶ Θύαμις ποταμὸς, ὀρρίζων τὴν Θεσπρωτίδα καὶ Κεσρίην, ἦν ἐντὸς ἡ ἄκρα ἀπέχει τὸ Χειμέριον. οἱ μὲν οὖν Κορίθιοι τῆς ἠπειροῦ ἐνταῦθα ὀρμίζονται τε καὶ στρατόπεδον ἐποίησαντο.

μζ. Οἱ δὲ Κερκυραῖοι ὡς ἦσαν αὐτὰς προσπλέοντας, πληρώσαντες δέκα καὶ ἑκατὸν ναῦς, ἦν

ἡ Κίμμωνος Ar. C. Cl. Flor. κίμμωνος; Basf. κίμμωνος Cass. Gr. Ar. Signo supra μ. posteo, vt. in v. Διοτίμας. *κ' ὀστρομβίχου Ald. Basf. I χρύσιον Cass. Aug. Sed manus recentior cortex χυρῖον. Vid. p. 88. f. π κωλίειν Ar. π τὴν ὄμ. Gr. ο. Εἰσσειν Cass. et mox ἐνενήκοντα Idem et Reg. Ἀνακτορίων Gr. ῥ Ἐπὶ δὲ Ar. C. Pro προεμίξαν Reg. συνίμξαν, et in marg. manu recent. προεμίξαν. q ἔπ' αὐτῆ Ar. C. Dan. Mosqu. Paulo post ἀπὸ θαλάσσης Gr. I asf. Et sic fuerat in Cass. deinde accentu super ὀ abrafo manus recent fecerat ἔπο. Ita quoque in Aug. ῥ Ἐλαιατίδι legebat Vallā. Ἐλαιατίδι Gr. sed deinde a super u scriptum erat. ἡ ΕΦόρη malit Ae. Portus, vt sit nominatiuus, qui ad πόλις refertur. ἡ Ἐξισι Ar. C. Ald. Flor. Basf. Steph. I. quod si retinere velimus (inquit Stephanus) ei pro aduia significatione neutram, contra sermonis Graeci leges, dare oporteret. Ἐξισι Dan. et Reg. inter vers. rec. manu. Mox in Aug. τὴν ante θάλασσαν deest, vt in Cl. Cass. et Basf. cod. ἡ αὐτῆ Marg. κ' ἡ ἄκρα non agnoscunt Ar. C. Dan. sed in marg. adscriptum erat.*

Δέκα ναῦς αὐτοῖς] Lacedaemonio: Cimonis filio in contumeliam tantum decem naues Periclis suauis attributas scribit Plutarchus in Pericle; quem vide p. 167. *Ed. Francof.* HVDS. vid. Diodor. XII. pag. 304. c. WASS.

[βοηθάς] Adieci h. Schol. ex Aug. cod. vt et ex eodem Schol. ad Λακεδαιμονίους et παρεσκευάσθη. GOTTL.

Λακεδαιμονίος ὁ Κίμμωνος] Huius loci meminit Schol. Aristid. T. II. p. 152. Λακεδαιμονίον τε ὁ Κίμμωνος, vt probaret, Cimonem λακωνίσει. Quam bene, nihil dicere attinet. G.

Ἐπὶ Κέρκ.] Non utique est, aduersus Corcyram, vt hostiliter: est res hic ferat; diceret tamen, ἐπὶ Κερκυραίων. Quippe et supra c. 37. ἐπὶ τὸν ἄλλον λόγον ἵεται. BAVER.

Ἀποβαίνειν] Sc. ἐς τὴν γῆν. Sic I, 116. nisi est glossa, e margine in textum illata. G.

Ἐς τὴν Κέρκυραν] Ἐς Κέρκυραν Gr. sine articulo rectius. Pro λύνει Ar. κωλίειν, forte πω λύνει. WASS.

Ἐπλεον ἐπὶ τὴν Κέρκυραν] Aduersus Corcyram. Ἐπὶ verbis motum significantibus iunctum, aduersus significat; v. Valken. ad Eurip. Phoeniss. p. 28. G.

Πέμπτος αὐτός] Homerica ratio numerandi, v. c. II. κ. v. 495., quam Herodotus, (v. c. VI. 103.) et Noster, vt et alii imitari sunt. Latini consimiliter ita. Cic. Offic. III. 10. *o, Petuit* (Dionysius tyrannus), vt se ad amicitiam tertium ad scriberent. cf. Wall. ad L. II. 13. G.

Πέμπτ. αὐτ.] Sane αὐτός non est primus, princeps: nec tamen hoc velle videtur Schol. sed inde efficere, quia vnus nominetur; quod non est temere factum; cur enim reliquos taceret, aut alium non nominat? Latini quoque dicunt,

tertius ipse fuit. Nam Ciceronis locus, a B. Gottl. allatus, nil agit, vbi tertius simpliciter ponatur, duobus iam nominatis; vbi nec nos aliter possumus: als den dritten; proprius contuleris nostrum, vtur ferre obsoletum, selbdritte, i. e. et selbst war der dritte. BAVER.

[αὐτός] Nemo facile commentum Scholiastae probabit, αὐτὸν esse πρῶτον. v. Steph. In Aug. omisium est: τισσάων, et pro βελύεσθαι ἀναμείνω, est in eodem βελουμένου.] G.

[Ἐπισήμων] In Basf. est ἐπισημόων, non male.] G.

Ἐς Χειμέριον] Totum h. l. ante oculos habuit Strabo, VII, 499. qui ἄκραν Χειμέριον vocat, vt Noster. G.

Ἐν τῇ Ἐλαιατίδι] Aut pars agri Theprotici Ἐλαιατίς vocabatur [forsan, vt coniecit Palmerius, a portu Ἐλαιαί, quem memorat Ptolemaeus] cuius tamen rei nullum auctorem habeo: aut Ἐλαιατίδι scribendum, et significabit Ephyeam in palustri loco sitam, vt distinguatur a caeteris, quae eodem nomine vocabantur. E. Pott. Ἐλαιατίδι pro Ἐλαιατίδι rescribendum cenfeo; ita enim illa regio appellabatur, ab Elaeunte oppido, quod in confiniis Theprotiae situm erat. Berkelius. Vide Palmerii Graec. antiq. p. 281. etc. et p. 292. HVDS.

Ἐφόρη] Deinde, vt Strabo VII. Κίχυρος, pro Ἐλαιατίδι rescribit Berkelius Ἐλαιατίδι. V. Hoffen. WASS. Hoffenius ad Stephan. v. Ἐλαίη retinet scripturam vulgatam. Ea si recte habet, nihil probabilius est sententia Palmerii, quam etiam sequitur Cellar. II. Geogr. Ant. 13. p. 1038. vbi vitio operatum puto scribi, in Graecis exemplaribus Thucydidi esse Ἐλαίτιδι. Nam ita legisse Vallam, vt qui verterit, in palu-

45. Hoc igitur consilio Athenienses in societatem Corcyraeos receperunt, nec multo post Corinthiorum discessum, decem naues illis auxilio miserunt. Illarum autem duces erant, Lacedaemonius Cimmonis, Diotimus Strombichi, et Proteas Epiclis filius. Ipsis vero praeceperunt, ne cum Corinthiis pugnarent, nisi contra Corcyram nauigarent, et facere descensiones vellent, aut contra aliquod ipsorum oppidum venirent. Nam ita demum se ipsis permittere dixerunt, ut illos pro viribus impedirent. Haec autem ideo praeceperunt, ne foedera frangerent. Illae igitur naues in Corcyram peruenerunt.

46. Corinthii vero, postquam res omnes ad proelium necessariae paratae fuerunt, cum CL nauibus aduersus Corcyram cursum direxerunt, quarum erant, Eleorum, decem; Megarensium, duodecim; Leucadorum, decem; Ambraciotarum, XXVII; Anacltoriorum, vna; ipsorum vero Corinthiorum, XC. Harum vero sui praefecti cum singularum ciuitatum erant, tum vero etiam Corinthiorum Xenoclydes Euthyclus filius, cum quatuor collegis. Postquam autem intra ad continentem Corcyrae oppositam in vnum conuenerunt, a Leucade vela facientes ad Chimerium agri Thesprotici appulerunt. Est autem portus, et supra eum exstat vrbs nomine Ephyre, procul a mari sita, in ea agri Thesprotici parte, quae Elaeatis vocatur. Iuxta hanc palus Acherusia in mare sese exonerat: Acheron vero fluuius, (a quo etiam cognomen est nata) per agrum Thesproticum fluens, in ipsam defertur. Fluit et Thyamis amnis, Thesprotidem Cestrinenque distermians, intra quos Chimerium promontorium eminet. Corinthii igitur ad istam continentis partem appulerunt, atque hic sua castra posuerunt.

47. Corcyraei vero, postquam intellexerunt illos contra se nauigare, centum et decem naues rebus

συμάχως. Λακεδαιμόνιος] ὄνομα κέριον. Ἐκείνων τὴ χώραν] αἰνίττειται Ἐπίδαμονο. Παρασκευάσας] τὰ τῆς μάχης. Πέμπτος αὐτὸς] ἀντὶ τοῦ μετ' ἄλλων τεσσαρῶν. αὐτὸς δὲ, ἀντὶ τοῦ πρώτος. ὡς γὰρ τῶν ἄλλων μὴ ὄντων ἐπισήμων, τῆ τοῦ ἐνδὸς ἠρεσῶδη ὀνομασίᾳ. ἢ ὅτι αὐτῇ ἠκολούθουν οἱ ἄλλοι, ὡς μείζον τι καὶ σοφώτερον βουλευέσθαι δυναμένω. Θεσπρωτῆδος Ἐφύρη] ἐστὶ γὰρ καὶ ἄλλη Ἐφύρη ἢ Κόρινθος. ὡς εἶναι τὴν Ἑλικιάτιν μέρος χώρας ὑπὸ μείζονα χώραν. Καὶ Κεστρίνην, ἣν ἐντὸς] ἐντὸς περὶ θάλασσαν, ὡς εἶναι ἰσθμὸν. Ἀνέχει] ἀνατείνεται. Στρατόπεδον] δύο σημαίνει τὸ στρατόπεδον, τὸν λαὸν τοῦ στρατοῦ, καὶ τὸν τόπον, ἔν ᾧ ὁ λαός. Ἐτυμώτερον δὲ ἐστὶ ἐπὶ τοῦ τόπου λέγεσθαι, οἶον τοῦ στρατοῦ πέδον. Προσπλέοντας] ἀπὸ τῆς Λευκίμνης εἰς τὸ

stribus Thesprotidis sita, suspicatur Portus. H. Stephanus in marg. Edit. secundae remittit Lectorem ad Annotata sua; nec tamen in his quidquam de hac voce habet. Ἐφύρη cur casu tertio scribi debeat, non video, et vtique cum Interpretibus Thucydidis et Palmerio cum πόλις iungendum puto. Nec adfident Cellario, aliam esse πόλιν, quam memorat Thucydides, aliam Ἐφύρην putanti, vt ex eo patet, quod χειμέριον portum iuxta promontorium esse scribit; vrbs autem nomen quoddam fuerit, dubitari. Nam si Ἐφύρη, quod editur, et Cellario probare videtur, relinquitur, non alius esse potest horum verborum sensus, quam πόλιν illam in Ephyre, vrbe scilicet in vrbe, sitam esse: quod intelligi non potest. Strabo Lib. VII. p. 327. de Ephyre ita scribit: ὑπέρεκείται δὲ πᾶσι μὲν τῷ κόλπῳ Κίχυρας; ἢ πρότερον Ἐφύρα, πόλις Θεσπρωτῶν quae a Thucydide sumpta esse apertum est, et monuit Palmerius. In Cass. quoque et Graev. est Ἐφύρη in quo tamen non multum praesidii foret, nisi sententia alteri scripturae repugnaret. Nam in his, quod subscriptum vocant Grammatici, plerumque omittitur. De Acherusio lacu et Acheronte fluuii Palmer. II. Graec. Ant. 5. et 8. DVCK.

[Ἄλλη Ἐφύρη] Quatuor sunt vrbes huius nominis, vt notat Schol. Pindari Nem. Od. VII. p. 301. b. τέσσαρας ἀναγράφει τὰς Ἐφύρας πρώτην μὲν τὴν — Κόρινθον ὀνομασθεῖσαν — ἐτέραν δὲ τὴν περὶ Θεσσαλίαν — τρίτην περὶ τὴν Ἠλίαν (vulgo leg. περὶ Μήλιαν, quod emendauit scite e Strabone VIII. p. 520. Palmerius) τετάρτην τὴν ἐν Θεσπρωτίῳ. De qua

h. l. est sermo. cf. Strab. l. c. Ceterum in Aug. deest Scholion ad Ἀνέχει.] GOTTL.

Ἀχέρων — ἐσβάλλει ἐς αὐτὴν] Strabo L. VII. p. 499. vocat Ἀχερυσίαν λίμνην, Γλυκὴν λιμένα, εἰς δὴ ἐμβάλλει ὁ Ἀχέρων ποταμός, ἔξω ἐκ τῆς Ἀχερυσίας λίμνης. Vtrumque verbum ἐσβάλλειν et ἐμβάλλειν, vt et ἐκβάλλειν, de fluuiis exonerantibus se in mare l. lacum, dicitur. Plat. in Phaedon. 60. 61. εἰς τὸν τάφραρον ἐμβάλλει, et absolute. G.

Ὀύαμις] Vid. Strabon. VII. p. 324. Cic. Attic. VII, 11. Athenaeum III, 1. Pausan. I, 11. et Ptolemaeum. Plinio et Athenaeo flumen est Thesprotiae. Hodie iuxta Theuenotum Calama. Est et eiusdem nominis pagus in Gedrosia. De Thyamiam agri Philiati adi Xenophon. Hist. VII. p. 624. Noster Θύαμις ὄρεος meminit p. 209, 4. WASS. De Thyami fluu. et Cestrine etiam Palmer. II. Graec. Ant. 4. et 5. Λευκίμνη, de qua Cap. seq. supra quoque Cap. 30. in quibusdam MSS. est Λευκίμνη. Vid. Casaub. ad Strab. VII. 324. DVCK.

Ἡ ἄκρα ἀνέχει —] Exsurgit Chimerium promontorium. G. Ἀνέχει ἢ ἀκρὰ τὸ χειμέριον.] Nescio, cur non veratur, promontorium, (die Landspitze) sustinet (locum) Chimerium; illi impositum est. BAVER.

[Ἐτυμώτερον] Post ἐστὶ addidi e MSS. codd. Cass. et Aug. ἐπὶ, vt iam diuinauerat Stephanus: deinde λέγεσθαι post τόπον posui; pro ἐκ, e Suida in στρατόπεδον, qui hoc Scholion excerpserit, οἶον, pro quo in Cass. erat, οἶ. In Aug. erat: καὶ ἰτυμώτερον ἐστὶν ἐπὶ τῷ τόπῳ λέγεσθαι τῷ στρατῷ πέδον.] G.

ἦρχε Μικιᾶδης, καὶ Λισιμίδης, καὶ Γερόβατος, ἐστρατοπεδεύσαντο ἐν μιᾷ τῶν νήσων, αἱ καλεῖνται Σύβοτα. καὶ αἱ Ἀττικαὶ δέκα παρεῖσαν. ἐπὶ δὲ τῇ Λευκίμνῃ αὐτοῖς τῷ ἀκρωτηρίῳ ὁ πεζὸς ἦν, καὶ Ζακυθίων χίλιοι ὀπλίται βεβηθηκότες. ἦσαν δὲ καὶ τοῖς Κορινθίοις ἐν τῇ ἠπειρῷ πολλοὶ τῶν βαρβάρων παραβεβηθηκότες. οἱ γὰρ ταύτῃ ἠπειρεῖσθαι αἰεὶ ποτε φίλοι αὐτοῖς εἰσιν.

μη'. Ἐπειδὴ δὲ παρεσκευάστο τοῖς Κορινθίοις, λαβόντες τριῶν ἡμερῶν σιτία, ἀνήγοντο ὡς ἐπὶ ναυμαχίᾳ ἀπὸ τοῦ Χειμερίου νυκτός. καὶ ἅμα ἔω πλεοντες, καθορῶσι τὰς τῶν Κερκυραίων ναῦς μετὰ τῆς τε καὶ ἐπὶ σφᾶς πλεύσας. ὡς δὲ κατέειδον ἀλλήλους, ἀντιπαρετάσσοντο, ἐπὶ μὲν τὸ δεξιὸν κέρας Κερκυραίων, αἱ Ἀττικαὶ νῆες, τὸ δὲ ἄλλο αὐτοὶ ἐπέειχον, τρεῖς τέλη ποιήσαντες τῶν νεῶν, ὧν ἦρχε τριῶν στρατηγῶν ἕκαστος εἷς. οὕτω μὲν Κερκυραῖοι ἐτάξαντο. Κορινθίοις δὲ τὸ μὲν δεξιὸν κέρας αἱ Μεγαρέβες νῆες εἶχον, καὶ αἱ Ἀπυργικαὶ κατὰ δὲ τὸ μέσον, οἱ ἄλλοι ξυμμαχοὶ ὡς ἕκαστοι. εὐάνθυμον δὲ κέρας αὐτοὶ οἱ Κορινθιοὶ, ταῖς ἀριστα τῶν νεῶν πλεύσασαι, κατὰ τὰς Ἀθηναίους καὶ τὸ δεξιὸν τῶν Κερκυραίων, εἶχον.

μθ'. Συμμαχίζοντες δὲ, ἐπειδὴ τὰ σημεῖα ἐκατέρωθεν ἦσαν, ἐναυμάχου, πολλὰς μὲν ὀπλίτας ἔχοντες ἀμφοτέρωθεν ἐπὶ τῶν κατασκευμάτων, πολλὰς δὲ τοξότας τε καὶ ἀκοντιέτας. τῷ παλαιῷ τρόπῳ ἀπειρότερον ἔτι παρεσκευασμένοι. ἦν τε ἡ ναυμαχία καρτερά, τῇ μὲν τέχνῃ, ἔχ ὁμοίως, πεζομαχίᾳ δὲ τοπλίῳ προσφερέτω ἔσται. ἐπειδὴ γὰρ προσβάλλουσιν ἀλλήλους, ἢ ραδίως ἀπελύοντο, ὑπὸ τε τῶν πλῆθους καὶ ὄχλου τῶν νεῶν καὶ μᾶλλον τι πιστεύοντες τοῖς ἐπὶ τῶν κατασκευμάτων ὀπλίταις ἐς τὴν νύκτιν, οἱ κατασάντες ἐμάχοντο, ἡσυχάζουσιν τῶν νεῶν. δίσκλοι δ' ἔκ ἦσαν, ἀλλὰ οὐ θυμῷ καὶ ῥώμῃ τοπλίῳ ἐναυμάχου, ἢ ἐπισήμῃ. πανταχῇ μὲν ἔν πολλὸς θόρυβος, καὶ ταραχῆς ἦν ἡ ναυμαχία, ἐν ἧ αἱ Ἀττικαὶ νῆες παραγιγνόμεναι τοῖς Κερκυραίοις, εἶπε πίεζοντο, φόβον μὲν παρεῖχον

γ Χειμερίας Gr. Μικιᾶδης Cass. Aug. superscripto signo quod videtur inferuire nom. pròpriis indicandis. *z* αἱ δεστ Flor. Mox Reg. Λευκίμνη vt supr. et Aug. *a* Ἐν τῇ ἠπειρῷ defunt Ar. C. Dan. *b* αὐτοῖς φίλοι εἶν Marg. Reg. Cass. Aug. Mox Ἐκαστὴν καὶ παρ. Dan. Corrector δὲ supra scripserat inter ἠπειρῶν et καὶ. *c* ὧς omitt. Cl. *d* Ναυμαχίαν Marg. occurrunt utriusque constructionis exempla. Sic Reg. et Cass. Aug. Mosqu. *e* ἔω C. Dan. *f* τῶν δεστ Ar. Gr. C. Dan. Mosqu. *g* αἱ αβελ Ar. C. Gr. Dan. *h* κατὰ τὸ Marg. Gr. *i* τὰ non agnoscunt Ar. C. Gr. Dan. *k* Κατασκευασμένοι Ar. C. κατασκευασμένοι Dan. *l* τὰ om. Cl. Reg. Cass. Aug. τὰ πλῆθος τε καὶ Gr. Mox τῶν δεστ in Mosqu. *m* εἰς Dan. *n* ἀδ ἔκ C. Ald. Bas. τε ἔκ Gr. *o* θυμῷ τε καὶ ῥώμῃ Gr. *p* τὸ πλῆθος Cass. Gr. Aug. *q* οὐν δεστ C. Gr. Ar. Dan. *r* παραγιγνόμεναι Schol. ad Sophocl. Antig. v. 133. et 260. Dan.

[Τρεῖς εἰσιν] Hudson. et Duck. laudant Palmer. Graec. ant. p. 278. et Holfst. ad Steph. v. Σύβοτα. Add. Strab. L. VII. p. 499. Alm. et Casaub. Eisd. δὲ ἠγείδεις τὰ Σύβοτα, τῆς μὲν ἠπειρῶς ἀπέχουσαι, κατὰ δὲ τὸ ἄκρον τῆς Κερκυραίας τῇν Λευκίμνην κείμεναι. In Aug. cod. nomen ἡ Λευκίμνη deest.] GOTTL.

Λευκίμνη] Apud Strab. VII. p. 499. editur Λευκίμνη, in Almcl. Praefert tamen e Nostro Casaubonus Λευκίμνη. G. Ἦσαν — παραβεβηθηκότες] i. e. παρεῖσαν εἰς τὸ βουθῆν, praefert erant qui — Vim h. v. explicavit Casaub. ad Athen. I, 3. cf. Abresch. Aut. qui alia de h. v. notavit. G.

Παρεσκευάστο τοῖς Κορινθίοις.] Scil. τὰ πάντα. vel simpliciter verbum possum pro substant. et verbo esse, vel fieri, ac si sit, ἢ παρασκευῆ ἐργασίῃ. BAVFR.

Τριῶν ἡμερῶν.] Vt hic dicit τριῶν ἡμερῶν σιτία pro εἰς τρεῖς ἡμέρας, ita et alibi loquitur. STEPH.

Τριῶν ἡμερῶν σιτία] i. e. εἰς τρεῖς ἡμέρας, vt alias loquitur. G. Ναυμαχίᾳ.] Exempla utriusque constructionis apud hunc Scripsorem existere puto, eius tamen potius, quam in contextu habemus. STEPH. ὧς αβελ Cl. et mox τῶν etiam Gr. Ar. non bene. WASS.

Μετὰ τῆς.] Νῆας habebant Suidae exemplaria, quomodo semper Herodotus, forma Ionica. Noster ναῖς, hic et alibi, atque ita D. Malicari. p. 242, 20. Thucyd. laudans. Ita etiam ipse in Antiqu. V. II, 543. v. 98. ai non agnoscunt Gr. Ar. C. recte. W.

[ὧς ἀπὸ μεταφορῆς] Suid. in μετὰ τῆς habet: ἐκ μεταφορῆς. Mox e codd. Cass. Rostg. Bas. et Aug. vt et e Suida addidi τῆς ante γὰρ. Scholiastes Aug. cod. ad v. τὸ μὲν δεξιὸν κέρας τῆς φάλαγγος τὸ ἄκρον ἢ πολέμου μέρος.] G. τὸ δὲ ἄλλο.] n. μέσον καὶ εὐάνθυμον κέρας. Mox τρεῖς τέλη, i. e. μέγῃ, drey Geschwader. G.

Ἐκατέρωθεν ἦσαν] laudat Suidas in σημείῳ. WASS. Vid. Lips. IV. de Milit. Rom. Dial. vlt. Kusterus ad Suidam non recte adnotat, locum illum e Cap. LXIII. huius libri esse. n v c k.

[Περὶ τῶν κερῶν] E Cass. recepi pro παρὰ περι. Suid. qui hoc Schol. exscripsit in σημείῳ ἐρθῆναι, habet κατὰ.] G.

[Τὰ σύμβολα, ἤρχοντο] Suid. l. c. addit. voc. σύμβολα, v. μάχης. Non opus est, addi h. l. τὸ μάχης. Scholia ad verba τῆς Ἀθηναίους, i. e. Ἐπὶ τῶν κατασκευμάτων — ad ἔχ ὁμοίως inferui e cod. Aug.] G.

[Ἐπὶ τῶν κατασκευμάτων] Auf dem Verdecke. In cod. Aug. explicatur: σκευιδιμάτων. G.

Ἀπειρότερον — παρεσκευασμένοι] Sine arte (ταντικῇ) instruendae acie navalis. Mox τῇ μὲν τέχνῃ, ἔχ ὁμοίως, i. e. ἐπισημῇ τοπλίῳ ἢ ἐπισήμῃ. G.

Ὄχῳ ὁμοίως] Sc. καρτερά, non ita, minus valens arte, aut aducrib. pro adiect. ὁμοίως, arte impar, deterior. BAVFR.

Προσφερέτω] i. e. ἴσως. Sic in Aug. explicatur, Suid. προσφερέτω, ὁμοίως. G.

omnibus ad pugnam necessariis expleuerunt, quibus praerant Miciades, Aesimides, et Eurybatus, et castra metati sunt in vna insularum, quae Sybota vocantur; aderant autem *ipsis* et decem Atticae naues. Ipsorum vero peditatus erat in Leucimna promontorio, et cum eo mille grauis armaturae milites, quos Zacynthii auxilio ipsis miserant. In proxima vero continente Corinthiis quoque praesto erant multi de barbaris, qui opem *ipsis* tulerant. Nam qui continentis illam partem incolunt, illis semper sunt amici.

48. Corinthii vero, postquam res omnes ad pugnam necessariae paratae fuerunt, sumtis trium dierum cibariis, a Chimerio noctu soluerunt eo animo, vt proelium nauale committerent; primoque diluculo nauigantes, Corcyraeorum naues altum tenentes et contra se venientes conspexerunt. Vbi vero in mutuum conspectum venerunt, aduersam aciem instruxerunt, atque in dextro Corcyraeorum cornu Atticae naues collocatae fuerunt, alterum vero ipsi tenuerunt, factis tribus nauium agminibus, quorum singulis singuli praetores, qui tres erant, imperabant. Hunc igitur in modum Corcyraei aciem instruxerunt. At apud Corinthios dextrum cornu tenebant naues Megarenses, et Ambracientes. In medio vero agmine reliqui focii, * vt cuique forte obtigerat, positi fuerunt. Sinistrum vero ipsi Corinthii tenebant cum velocissimis quibusque nauibus, oppositi Atheniensibus et dextro Corcyraeorum cornu.

49. Postquam vero signa vtrunque sunt sublata, concurrentes proelium nauale commiserunt, multos vtrique grauis armaturae milites, multos sagittarios, et iaculatores in foris ac tabulatis nauium habentes, vetusto adhuc more imperitius instructi. Acre quidem erat hoc nauale proelium, sed non etiam pariter artificiosum: at pedestri pugnae similis. Nam vbi inter se configere coepissent, non facile diuelli poterant, cum prae multitudine turbaque nauium, tum etiam quod ad victoriam obtinendam maxime confidebant militibus super nauium tabulatis, qui nauibus quietis pugnam statariam committebant. Nullae autem nauium perruptiones erant; sed animis et robore magis, quam scientia, pugnant. Vbique igitur magnus tumultus, et proelium valde turbulentum erat; in quo naues Atticae, quae Corcyraeis, sicubi ab hoste premerentur, praesto erant, metum quidem hostibus incutie-

* Vt singuli (scilicet ἐτάχθησαν) iussi sunt consistere in acie. Aemilius Portus. HVDS.

Χειμέριον δηλονότι. Σύβωτα] τρεῖς εἰσιν αὐτὰ αἱ ἡσοὶ μικρὰ, οὗς ἔχουσι πολλὰς. Τῆς Λευκίμνης] ἰσχυρότερον Κερκύρας ἢ Λευκίμνης. Μεταώρας τε] ἀπὸ τοῦ πελαγίως, καὶ μὴ ἐπ' ἀγκυρῶν ἰσαμένως, ἀλλ' ἀπεχέσασθαι τῆς γῆς. ὡς ἀπὸ μεταφοράς τῶν ἀπεχόμενων τῆς γῆς, καὶ ἐν ὄρει ὄντων. ἢ παρὰ τὸ ἀφείναι τὴν γῆν, καὶ περὶ τὸν ἄερα λοιπὸν εἶναι. Ἐπὶ μὲν τὸ δεξιῶν] τὸ στήμα ἐκφρασίς. Τῆς Ἀθηναίων] ἐνομιζον γὰρ καὶ τῆς Ἀθηναίων πολεμῶν. Ἐπειδὴ τὰ σημεῖα ἐκατέρωθεν] σύμβολά τινα εἶχον περὶ τὸν καιρὸν τῆς μάχης δεκνόμενα. καὶ ὅτε μὲν ἀνετίετο τὰ σύμβολα, ἤρχοντο τῆς μάχης: ὅτε δὲ κατεσπῶντο, ἐπαύετο. Ἐπὶ τῶν κατασπῶμένων] σπαιδωμάτων. Τῶν κακῶν τρόπων] τῶν κατὰ τὰ μυθικά. Οὐκ ὁμοίως] τὸ κατὰ ἀπὸ κοινῆ. Ἰσχυροτέρων τῶν νεῶν] ἀπὸ τῶν μὴ ισχυροτέρων. Διέκπλους δ' ἐκ ἡσάν] διέκπλους ἐστὶ τὸ ἐμβαλεῖν, καὶ πάλιν ὑποσφραῖσαι, καὶ αὐτῶν ἐμβαλεῖν.

Τοῖς ἐπὶ τῷ κατασπῶματος ὁπλαῖσι] Vid. Scheffer. II. de Re nauali 5. Διέκπλους, de quibus mox, rursus dicit in pugnis naualibus, II, 89. VII, 36. et 70. Et sic saepe alii. Vid. Kühn. ad Polluc. I, 153. et Scheffer. III. de Milit. Nau. 6. coque etiam pertinent, quae adnotauit Freinsbem. ad Flor. II, 2. in fin. Suidas in διέκπλοι. descripsit scholia ad h. l. sed verba illa καὶ διασχίζειν τὴν τῶν ἐναντίων τάξιν, quae Kusterus in scholiis non legi dicit, sunt e Scholiaste ad II, 89. DVCK.

Διέκπλοι ἐκ ἡσάν] Durch die Schiffe durchzuschlüpfen und andere Nebenwendungen zu machen. Infra διέκπλων, c. 50. nauigando pertransire et praeterire. GOTTL.

Διέκπλοι] V. c. vt nauis procurrens extra ordinem e medio, vel ab alterutro cornu, insinuet se sine ordinem nauium hostilium, aut, per medias claspa, a tergo adoriretur aliam aut persequeretur. BAYER.

[Διέκπλους] Quae habet Suid. in διέκπλους, partim hic, partim L. II. c. 89. leguntur. v. Duck. Kusterum fugiebat hic locus e L. II. quod nesciebat, vnde haberet Suidas τὸ διασχίζειν τὴν τῶν ἐναντίων τάξιν. Schol. ad Μάχης δὲ οὐκ ἦρχον δεξιότες deest in Cassel. et Aug.] G.

Ἐν ἡ αἱ Ἀττικά] Sic Thucydides περὶ τῶν Ἀθηναίων νεῶν τὸν λόγον ποιόμενος, πρὸς τὰς αὐτῶν στρατηγῶν μετέβη. Schol. ad Sophocl. p. 219, 225. Ed. Stepb. HVDS. Ἐν ἡ — Ἀθηναίων] Haec laudans Schol. Sophoclis ad Antig. 133. ἐκεῖνος, inquit, περὶ τῶν Ἀθηναίων νεῶν τὸν λόγον ποιόμενος, ἐτρέψε τὸν λόγον πρὸς τὰς αὐτῶν στρατηγῶν. εἶποι habet pro εἶπε, hinc corrigendus, et τοῖς ἐναντίοις omittit contra MSS. Idem ad vers. 266. εἶπε agnoscit, atque etiam τοῖς ἐναντίοις sed vtroque loco παραγενόμεναι perperam exhibet. Suprap. 98. ἀντὶ. ὅτι τε καὶ εἶρη] ita ter hac in pagina; proinde in textum non recepi. Idem v. 14. delet copulam. WASS.

τοῖς ἐναντίοις, μάχης δὲ ἐν ἕρπον δεδιώτες οἱ στρατηγοὶ τὴν πρόρρησιν τῶν Ἀθηναίων. μάλιτα δὲ τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Κορινθίων ἐπέκει. Οἱ γὰρ Κερκυραῖοι εἴκοσι ναυσὶν αὐτὰς τρεψάμενοι, καὶ καθ' ἑαυτοὺς ὅσας ἐπέκειραν ἐς τὴν ἠπειρον, ἔπειθ' ἐπέκειραν πλεῖσταντες αὐτῶν, καὶ ἔπειθ' ἐπέκειραν ἐπέκειραν τὰς σινηαῖς ἐρήμους, καὶ τὰ χεῖματα διήρπασαν. ταύτη μὲν ἔνθα οἱ Κορινθιοὶ καὶ οἱ ξυμμαχοὶ ἤσσαντό τε, καὶ οἱ Κερκυραῖοι ἐπέκειραν. ἥ δὲ αὐτοὶ ἦσαν οἱ Κορινθιοὶ, ἐπὶ τῷ εὐανύμῳ, πολὺ ἐνίκων, τοῖς Κερκυραῖοις τῶν εἴκοσι νεῶν ἀπὸ ἐλάσσονος πλήθους ἐκ τῆς διώξεως ἔπαρσάν. οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἐργάζοντες τὰς Κερκυραῖας πιεζομένους, μᾶλλον ἤδη ἀπροφασίτως ἐπέκειρον, τὸ μὲν πρῶτον ἀπεχόμενοι, ὥστε μὴ ἐμβάλλειν τινί. ἔπειθ' ἔπειθ' ἐγγίνετο λαμπρῶς, καὶ ἐπέκειρον οἱ Κορινθιοὶ, τότε δὴ ἐργα πᾶς εἶχετο ἤδη καὶ διεκέρχτο ὅθεν ἔτι, ἀλλὰ ἐξυπέπεσον ἐς τῆτο ἀνάγκης, ὥστε ἐπιχειρηθῆσαι ἀλλήλοισ τὰς Κορινθίας καὶ Ἀθηναίας.

ν. Τῆς δὲ τροπῆς γενομένης, οἱ Κορινθιοὶ τὰ σκάφη μὲν ἔχ' εἴλικον ἀναδόμενοι τῶν νεῶν ἄς καταδύσειαν, πρὸς δὲ τὰς ἀνθρώπους ἐτρέποντο, φονεύειν διεκπλέοντες μᾶλλον ἢ ζωγρεῖν τὰς αὐτῶν

s 'Ες τὴν σποράδας ἠπειρον Ar. C. Σποράδας εἰς Cass. Aug. t καὶ δεστ Reg. Cass. Aug. u 'Ἀπειρῶντες Cass. et in marg. manh
tes. γρ. Ἀπειρῶντες. x οὐν δεστ Ar. C. Gr. y οἱ δὲ Bas. Gr. z 'Ἐπὶ δὲ Reg. Cass. Aug. a 'Ἐγίνετο Cl. Reg. Cass. Aug.
b Συνίσταν Marg. non probat Steph. Reg. Cass. Vasc. Aug. c 'Ἐτρέποντο φονεύειν, commate omisso, Aug. Nisi post ἔτρέποντο inter-
pungatur, scribendum censet Steph. πρὸς δὲ τὸ τὰς ἀνθρώπους ἐτρέποντο φονεύειν. d Αὐτῶν Cl. Cass. Gr. Aug.

[Ὀδοκ ἕρπον] Schol. refert ἕρπον ad naues, et videtur in-
nuere, nomini δεδιώτες — στρατηγοὶ pro gen. consequentiae
positos. Sed quisque videt ἕρπον referri ad στρατηγοί. Ste-
phanus anacolumthiam orationis, Nostro familiarem, fingit: sed
difficultatem quaerit, vbi nulla est. Eadem monet Ducker-
us.] GOTTL.

'Ἐπόνει] Sic Sall. in Catil. 60. laborare, vbi Cortius h. I.
non praetermisit. G.

Nil solemnius Livio, quam vt voc. laborandi vtatur de
periculo in pugna; pro quo et premi subinde ponit: quo et
Noster vtitur c. 49. πιεζομένους, si talia notari in Thuc.
placet. Vix attinebat, notari, vt tralaticium. BAVER.

ταύτη] Huc spectat Libanius Parentatione in Iulianum
Imp. p. 252. wass. In Cass. est scholion ad suppleendam
ellipsis, ἐν τῇ μερίδι. DVCK.

[Δῆλον ὅτι] Ita recepi pro δηλονότι, monente Steph., faepif-
sime peccarunt librarii in h. v., veluti Plat. Menex. c. 1.] G.

[Κορινθίων] Ex Aug. et Bas. reposui Κορινθίων, pro Ἀθηναίων,
vt vidit iam Stephanus. Pro ἀφείλοντο idem Steph. malebat
ἐτρέπαντο. Ceterum in Aug. pro νεῶν est νῆων, pro νῆας est
νῆας, et pro ἐφείλοντο est ἐφείλαντο. G.

'Ἀπροφασίτως] Sine haesitatione, inculpate, citra reprehensionem
(tanquam foedus violarent) se iam ipsis posse opem ferre.
Stephanus sine causa reprehendit h. I. Scholiasten. vid.
Abresch. Dil. p. 52. G.

Ql. sine exceptione, sine discrimine, defenserent tantum,
an impugnerent; libere, remota specie defensionis directo et
simpliciter hostem exhibebant: ohne Weitläufigkeit, ohne
weiteres Bedenken, oder Umstände. BAVER.

Διεκέρχτο ὅθεν ἔτι] Man machte weiter keinen Unterschied,
man war nicht länger zurückhaltend. G.

Διεκέρ. εὐδ.] Discrimen sublatum erat, defensuri, an im-
pugnaturi venissent: Coreyraei, an ipsi Athenienses, hostes
essent. B.

Ἐυπέπεσον] Non video, qui admitti possit ἐξυπέπεσον. STEPH.
In Reg. et Cass. adscriptum erat scholion τὰ πράγματα. DVCK.

Ἐυπέπεσον] Recepi optimam lectionem pro ἐξυπέπεσον scil.
πράγματα, quod supplet Schol. Call. et Aug. qui ita quoque
in suis codd. habuerunt. G.

Non mutavi lectionem a B. Gottl. receptam; quae tamen
cur magis altera probeatur, non video; et cum Steph. praeter-

lerim, ἐξυπέπεσον, nempe Athenienses. Plures ita legunt;
et Scholion mancum videtur, quod incipiat, ἔχον τὰ πράγμα-
τα illud ἔχον, aut, vel satis arguat, aliquid praemissum
intercidisse. B.

[Ἐυπέπεσε — ἀνάγκης] Hoc caput praefixi praecedentibus codd.
Call. Rossig. et Aug.] G.

[Σχεπλιάζων] Ineptum hoc Schol. merito reprehendunt
Steph. et Grammius.] G.

'Ἀναδόμενοι] Vid. Kubnium ad Pollucem I, 125. Aeschylus Perf.
418. ὑπὸ τὸ δὲ ΣΚΑ' ΦΗ ΝΕΩ' Ν, etc. vid. locum. WASS.
Clar. Wasse hic delevit distinctiones post εἴλικον et ἀναδύ-
σειαν. Kubnius ita distinguit: τὰ σκάφη μὲν ἔχ' εἴλικον ἀναδύ-
μενοι τῶν νεῶν, ἄς καταδύσειαν πρὸς δὲ τὰς ἀνθρώπους ἐτρέποντο
etc. Vt Thucydides dicat, Corinthios non pro more travisse
religatas a suis puppibus scaphas hostium, sed potius ad cae-

dem hominum, demersis nauibus, se contulisse. Ita σκάφη
νεῶν per periphrasin erunt ναῦς, vt apud Aeschylum quoque
exponit Scholiastes. Idque etiam suspicabitur H. Stephanus
in Thes. prolato loco Euripidis, in quo σκάφος νεῶς pro nau
dicitur: quod verum puto. Nam si hic σκάφη pro alucis
nauium accipias cum Scholiaste, non facile dictu est, quo-
modo aluci nauium submersarum a puppibus victimarum re-
ligari poterunt. Scribit ille quidem ad Cap. 54. et ex eo
Suidas in καταδύσαντες, καταδύσαι hic non esse deprimere na-
ves, sed lacervare. Verum haec expositio, vt ibi adnotat
Stephanus, merito in dubium vocari potest, nec facile vllius
probatu Scriptoris testimonio confirmari poterit. Illa autem,
quae sequuntur, ἄς καταδύσειαν, per ellipsin erunt exponenda,
hunc in modum, vt mihi videtur: conuersi ad caedem ho-
minum, qui fuerant in nauibus, quas submerserant, quique,
malis, antennis, tabulis arreptis, per mare ferebantur.
Sed tota structura orationis valde intricata est. Morem reli-
gandi puppibus naues captiuas saepe memorant Thucydides et
omnes alii. vid. Xenoph. I. Graec. pag. 445. Liu. XXX, 10.
24. DVCK.

Σκάφη — ἔχ' εἴλικον — ζωγρεῖν] Ordo verborum, ab Abresch.
constructus, hic est: Τῆς τροπῆς γεν. οἱ μὲν Κορ. ἔχ' εἴλικον τὰ
σκ. τῶν νεῶν, ἄς καταδύσειαν, ἀναδ. (αὐτὰς) ἀλλὰ διεκπ. (αὐτὰς)
ἐτρέπ. γρ. πρὸς (τὸ) φον. τ. ἀνθρ., ἢ ζωγρεῖν. Duckerus et
alii intricatam structuram huius loci notant, quae est ab hyper-
perbato: τὰ σκ. μ. ἔχ' εἴλικον ἀναδ. τ. ν. ἄς καταδύσειαν. quo

bant: sed proelii initium non faciebant, quod earum praefecti metuerent Atheniensium interdictum. Dextrum autem Corinthiorum cornu maxime laborabat. Corcyraei enim, cum eos XX nauibus in fugam vertissent, et dispersos ad continentem vsque persequuti fuissent, et vsque ad eorum castra nauigassent, et in terram descendissent, tentoria deserta incenderunt, et pecunias diripuerunt. Hac igitur in parte Corinthii eorumque socii vincebantur, et Corcyraei vincebant. At in sinistro, vbi ipsi Corinthii erant, longe superiores erant, quia ex minore numero XX naues Corcyraeorum in hoste persequendo occupatae aberant. Athenienses vero cum Corcyraeos premi viderent, iam minus dissimulanter illis opem tulerunt: primum quidem ab omni impressione in aduersarios facienda sibi temperantes. Sed postquam Corcyraei in fugam apertam, minimeque dubiam se dederunt, et Corinthii illis instare coeperunt, tunc vero vnusquisque manum ad opus admouit, nec vllum amplius erat discrimen: sed eo necessitatis sunt compulsi, vt Corinthii et Athenienses inter se manus confererent.

50. Sed versis in fugam hostibus, Corinthii alueos nauium, quas demerserant, religatos non traxerunt: at transcurrentes, ad homines potius trucidandos, quam viuos capiendos, se conuerterunt.

Μάχης δὲ οὐκ ἦρχον δεδιότες] οὐκ ἦρχον αἱ νῆες μάχης, τῶν στρατηγῶν δεδιότων τὴν πρόρρησην. Ἀπὸ ἐλάσσονος πλῆθους] ἐπειδὴ γὰρ ἐξ ἀρχῆς τὸ πλῆθος τῶν Κερκυραίων νεῶν ἔλασσον ἢ τῶν Κορινθίων, ὁπλοῦν, ὅτι, τῶν εἰκοσι ἀναχωρησασῶν ἐκ τῆς πολέμου, πολλοὶ ἐλάττωτες ἐγένοντο οἱ Κερκυραῖοι, κἄν τὰς τῆ δεξιῇ κέρως νῆας τῶν Κορινθίων ἀφείλοντο. Ἀπροφασίστας] ἀνευδοκίμους, ἀνεγκλήτους. Συνέπεσε ἐς τὸτο ἀνάγκης] ἦγον τὰ πρᾶγματα. Ἐπιχειρήσαι] σχετιάζων ταῦτα λέγει, ὅτι οἱ ἐνσπονδοὶ οὕτως ἦλθον εἰς χεῖρας. Σκάφη μὲν οὐκ εἶσκον]. σκάφη καλεῖ τὰ κοιλώματα τῶν νεῶν, ἃ ἡμεῖς γάστρας καλύμεν. Ἄς καταδύσειαν] Ἀττικῶς, ὡς κατέδουον. Ἐτραπόνοτο, φονεύειν] τὸ ἄνοον τῶν Κορινθίων ὄγλοι. Τὸς τε αὐτῶν φίλους] Μεγαρέας καὶ Ἀργεακίωτας φησὶ. τὸ εἶδος, τὸς

soluto, nulla videtur esse difficultas. Artic. ante infinitiuum, quem suppleuimus, subinde omittitur, vt mox fin. c. δέισαντες — μη — αἱ σφ. νῆες ὀλίγα ἀμόνειν ἄσι nisi forte post ἐτραπόνοτο, absorptus est articulus. Plura exempla huius generis collegit Abresch. Dil. p. 53. καταδύσειν autem h. l. non est *submergere*, vt verrunt interpretes; sed *πιτρώσειν*, vt Schol. ad c. 54. explicat, memor huius loci: καταδύσαντες, ἀντὶ τῷ τρώσαντες — τοῦτο δὲ ἐστὶ καὶ τὸ, ἃς καταδύσειαν. Interdum διαφθεῖρειν et τραυματίζειν Graeci dicunt, *contumpere*, ad nauigandum inuictiles reddere, l. perforare naues. cf. Abresch. ad L. II. 92. p. 266. Mecum facit etiam Heilmanus, p. 58. Ἀναδύμενοι in Scholio interlineari cod. Aug. explicatur: ἀναπλεόμενοι, ἀναδύμενοι. Quod autem Noster ἃς καταδύσειαν ὡν dixit, quae consuetudo est Atticorum, vt Scholiales notat; hoc factum videtur, vt Abreschio in Dil. ad h. l. placet, propterea, vt pateret, ἐν περιφράσει dictum esse τὰ σκάφη τῶν νεῶν, (quae non sunt scaphae nauium submersarum, vt male vertit Etenkel, sed carinae nauium, vel ipsae naues) vitareque amphiboliam. Sed simplicius videtur dicere, Thucydidem h. l. neglexisse atticisimum, vt fecit L. II. 51. ταπεινὴ ὁμῶν ἢ διόνοια ἐγκαρτερεῖν ἢ ἐγνώστε, pro οἷς. Pro νεῶν ἃς καταδύσειαν legendum videtur Reiskio in Diluc. Abresch. p. 54. τῶν νεῶν, ἀλλὰ κατέδυσαν, haud dubie quod καταδύσειν *submergendi* vi caperet. Sed in anim. ad h. l. p. 10. καταδύειν νεῶν dicit, non modo esse, *demergere vndis nauem hostilem perforatam, sed etiam exarmare et subigere, ita vt in potestate tua sit, et tu eam abducere possis.* Caeterum hunc locum laudauit Gregor. de dial. p. 23. vid. adnot. ad Schol. G.

Τὰ σκάφη εἶσκον. ἀναδ. τῶν νεῶν, ἃς καταδ.] Si καταδύσειν non debet esse *submergere*, sed *perforare*, quod alterum mihi non probatur, vt alienum a natura vocabuli; si tamen sit ordo verborum simpliciter erit: οὐκ εἶσκον τὰ σκάφη, ἀναδύμενοι (ἐκ, vel ἀπὸ, quod et in ἀπαρτῶν, *suspendere*, omitti solet,) τῶν νεῶν, ἃς κατ. Sed plane suam vim seruet voc. καταδύσειν; et εἶσκον ἀναδύμενοι est quasi pro vno vocabulo, modum

trahendi signante: religatas trahabant religando, nempe a suis nauibus, secum abduxerunt. Sed aliud rei subest, cur hoc factum neget Thuc. nempe, veluti faciendum fuerit, vel utilitatis causa, vel moris. Scilicet moris fuisse possit, vt captarum, vel demersarum nauium scaphas suspenderent a suis nauibus, victoriae signum, quasi spolia nauis. Quod autem ἃς dixit pro ὡν, neque Atticismus est, cum et Attici soleant respicere casum priorem, neque e periphrafi ab Abresch. ficta, sed, quia promiscuum est, et vtrumque licet: vt c. 5, 2. αἰγυμάλωτων — ΟΥΤ' ἔρχον, non ὄν. BAVER.

[Γάστρας] Sic recepi ex Aug. et Bas. pro γάστρας. In Aug. post σκάφη est μέν. Rosg. habet γάστρας, male. Suid. vero in σκάφη, vt cod. Aug. cf. Poll. I, 87. τὸ εὐαφὸς τῆς νεῆς, κύτος καὶ γάστρα. Duckerus excitat Eustath. Od. E. p. 1532. Hom. II. Σ. 348. vbi γάστρα τρίποδος, et Eustath. γάστραν τρίποδος, τὴν κοιλότητα λέγει, τὴν οἶον γάστραν.] G.

[Ἀττικῶς, ὡν κατέδουον] Parum recte haec cepit Steph., quod putat, Scholiales inuere, atticum esse καταδύσειαν pro κατέδουον, item Scholiales legisse in suo libro ὡν pro ἃς. Atticismus est in ὡν, v. not. Scholiales non legisse ὡν, apparet e Schol. ad c. 54. vbi repetit verba: ἃς καταδύσειαν. Auðore tamen Gregorio, de dial. I. c., τὸ καταδύσειαν, atticum est, pro κατέδουον, et Koen. confirmat exemplis; v. c. e Nostro II, 5. ὅτι ἔτε τὰ πεποιημένα οὕτως δρώσειαν. Grammius vero ad h. l. negat, καταδύσειαν esse pro κατέδυσαν vel κατέδουον positum; Scholiales velle, atticum esse ὡν pro ἃς: operatum adhibicum esse, quod de hac περιτάσει ipse Thucydides iudicat, hoc sensu: „Corinthii alueos nauium, quas demersissent, (l. *perdidissent*) religatos, trahere secum tunc neglexerunt.“ Argute nimis. καταδύσειαν positum esse pro κατέδουον, l. κατέδυσαν attice crediderim. (v. Greg. de dial. p. 23.) Sed Scholiales hoc dixisse, cum Grammio et Abresch. Dil. p. 54. nego.] GOTTL.

Πρ. τ. ἀνδρ. ἐτρ. διευκλ. φων. rel.] Nescio, qui ferri possit ordo ab Abresch. institutus, cum πρὸς referatur ad ἀνδράπων. Nimirum hoc est, verbis vim facere. Ordo est simplicissimus:

Φίλος (ἐκ ἡσθημένοι, ἔτι ἡσθητο οἱ ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρα) ἀγνοῦντες ἐκτεῖνον. πολλῶν γὰρ διεῶν ἀπὸν αὐφότερον, καὶ ἡ ἐπιπολὺ τῆς θαλάσσης ἰπεχεσῶν, ἐπειδὴ ξυνέμιζαν ἀλλήλοισι, ἔραδίως τὴν διάγνασιν ἐποιεῖντο, ἡ ὁποῖοι ἐκράτουν, ἡ ἐκράτουντο. ναυμαχία γὰρ αὐτῆ Ἑλλῆσι πρὸς Ἑλληνας μεῶν πλήθει μεγίστη δὴ τῶν πρὸ αὐτῆς γεγενῆται. ἐπειδὴ δὲ κατεδίωξαν τὸς Κερκυραίους οἱ Κορήθιοι ἐς τὴν γῆν, πρὸς τὰ ναυόγια καὶ τὸς νεκρὰς τὸς σφετέρους ἐγράπτοντο καὶ τῶν πλείων ἐκράτῃσαν, ὡς ἢ προσκομίσει πρὸς τὰ Σύβοτα, ἢ οἱ αὐτοῖς ὁ κατὰ γῆν στρατὸς τῶν Ξυβάρων προσεβροθήσει. ἔτι δὲ τὰ Σύβοτα, τῆς Θεσπρωτικῆς λιμῆν ἐρηϊος. τῆτο δὲ ποιήσαντες, αὐτοῖς ἀφροσθεῖτες ἐπέπλεον τοῖς Κερκυραίοις. οἱ δὲ ταῖς ὁ πλείους, καὶ ὅσαι ἦσαν λιπαῖα μετὰ τῶν Ἀττικῶν νεῶν, καὶ αὐτοῖς ἄϊπεπλεον, δειπνῶντες, καὶ ἐς τὴν γῆν σφῶν πειρῶσιν ἀποβαίνουσιν. ἡ δὴ δὲ ἦν ὄψα, καὶ ἰπεπαίωντο αὐτοῖς ὡς ἐπέπλεον, καὶ οἱ Κορήθιοι ἐξαπίνης πρῶνναν ἐκρόντο, κατὶδόντες εἰκοσι ναῦς Ἀθηναίων προσπλεύσασαι ὡς ὕστερον τῶν δέκα βροθῶς ἐξέπερψαν οἱ Ἀθηναῖοι, δεῖσαιτες (ὅπερ ἐγένετο) μὴ νικηθῶσιν οἱ Κερκυραῖοι, καὶ αἱ σφέτεροι δέκα νῆες ὀλίγα ἀμύνειν ὄσι.

νά. Ταύτας δὲ πειρῶντες οἱ Κορήθιοι, καὶ ὑποτοπήσαντες ἀπὸ Ἀθηναίων εἶνα ἐχέσας ἐάσαν, ἀλλὰ πλείους ἰπεπνεύσαν. τοῖς δὲ Κερκυραίοις (ἐπέπλεον γὰρ μᾶλλον ἐκ τῶν Ἀθηναίων) ἐχέσαντο,

e. ἠσθημένοι Cl. Reg. Aug. ἠσθημένοι Cass. f. ἠσθητο Dan. ἠσθητο Gr. ex emendatione, fuerat ἠσθητο. g. ὁποῖοι νεῶν Dan. Mosqu. h. Ἐπὶ πολλῶν Cass. Aug. i. Ἀπεκρῶν Gr. a correctore, quod fuerat ἰπεχεσῶν. k. ὁποῖοι ἐκράτουντο Ar. C. ita vt defint illa, ἐκράτουν, h. Dan. Mosqu. l. Ἐκρῶν Marg. Gr. Cl. Flor. Reg. Cass. Vass. Aug. m. Κερῖται Ar. C. Dan. Mosqu. n. οὐ Marg. Ar. C. Camer. Gr. Dan. o. Πλείους Reg. p. Ἀντέπλεον Cl. Cass. Dan. et ab emendatore Gr. Aug. q. Ἠδὴ δ' ἦν Gr. r. Ἐπεπαίωντο Marg. Ἐπαίωντο Cass. Aug. Sed manu rec. corr. ἰπεπαίωντο. s. Αὐτοῖς ἰς ἐπίπλεον Marg. l. καὶ ἰς ἐπίπλεον Marg. 2. quod proat Steph. ἰς ἰς ἐπίπλεον Cl. ex emendatione. Sic et Reg. cod. Bas. et Mosqu. ἰς ἰς ἰς Cass. Fautlo post Idem. perperam μὴ κινῶσιν. t. Ἀθηναίων Dan. Mosqu. u. ἰπεπνεύσαν Ald. Bas. Reg. Cass. Dan. Gr. Aug.

δικεπλ. ἐκράτ. πρὸς τοὺς ἄνθρ. φονεύειν μᾶλλον ἢ ζωγερεῖν scil. αὐτοῖς, pro, φονεύοντες, ζωγερεῖοντες, vel suppletio ὡσε. Satis notum est, Infinitivum saepius notare consilium facti, quod significet verbum, a quo pendeat Infinit. v. Ind. vocc. Infinit. et Philol. Th. Paull. p. 64. Ita Actor. 10, 33. πάρεσμεν ἀκούσαι, et 4, 27. συνέχθησαν — ποιῆσαι. BAVAR. Δικεπλόντες; Reisk. in anim. ad h. l. malit διακελεύοντες, ἰνικῶν sese adhortantes, quanquam vltitatus sit διακελεύομενοι. Sed non verisimile est, liberarios faciliorem lectiorem in difficiliorem mutasse. GOTTL. [Φησι] Deest in Aug. Mox in eodem cod. ad οἱ ἐπὶ — notatur: οἱ ἄφρονοι ὑποτακτικῶς.] G. Ναυμαχία γὰρ αὕτη Reisk. in Dil. Abresch. p. 55. corrigi ναυμ. ἀγα — GOTTL. Ναυμ. γὰρ] Si γὰρ suam vim obtinet: refertur ad magnitudinem caedis, et concursum tot navium, ante memoratum; possit tamen esse pro καὶ, vel ὅν, et μεγίστη pro μείζων. B. Ναυόγια] Agn. Suidas in ναυόγιον. Sic noster Lib. VII. p. 425. atque ita laudat D. Halicarn. p. 150. ita loquitur Xenophon. WASS. [Ἀγεται] Deest in Cass. et Aug. G. [Ἀποκλασθε] Sic e Suida. correxi (v. ναυόγιον) pro ἀποκλασθῶ, quod manifeste corruptum est. In codd. Cass. Rostg. Bas. et Aug. legitur ἀπόληται. Post λέγεται, addidi e Cass. et Aug. quae sequuntur. In Rostg. legitur modo: νῦν ἔν ἔδ. ἐξ. et in Aug. δὲ ἦν ἔν ἔδτερος εἰρηκα. G. [Ἀμλονότι] Deest in Aug., vt et Schol. ad προσκομίσει. G. Οἱ αὐτοῖς] Particula margini adscripta pro εἰ magis placet, quum motum ad locum significet. STEPH. Debuerat dicere, quum εἰ motum ad locum significet. Sed satis apparet, alteram lectiorem ei magis placuisse, quod etiam Huf. adnotarat. DVCK. [Οἱ αὐτοῖς ὁ κρατὸς προσεβροθήσει] i. e. παρῶν, aderat, praesidio eras, ἐς τὸ βροθῆν. Sic c. 47. παραβροθῆν. v. Abresch. Auct. p. 223. Marg. Ald. Vin. habet ad εἰ, ἢ ὄν. G.

καὶ ὅσαι] Reisk. in anim. delet. καὶ. G. [Ἰγυεῖς —] Parum accurate, vt monet Grammius; potius quae auferrī poterant, etsi nec factis ἰγυεῖς nec πλώιμοι erant.] G. [Ἰς] In Bas. cod. est ὄσι. G. [τὸ γὰρ] Steph. malit legi: τὸ γὰρ ὄψα e. t. ε. vel: τῆτο γὰρ e. t. ε. Hoc verisimilius est. G. Ἐπεπαίωντο] Habes ἰπεπαίωντο apud Scoliastem (etsi alterum verbum frequentius occurrit) quamvis autem ὡς ἐπίπλεον apud eundem legamus, scripsisse tamen ὡς ἐς ἐπίπλεον suspicor. STEPH. Etsi Graeci non παιώνια, sed παιώνια ἄδειν dicunt, tamen promiscue παιώνιζω et παιωνίζω vsurpant. Stanl. ad Aeschyl. Sept. cont. Theb. v. 274. cui adsentior. Ita Aeschyl. d. Aristoph. Equit. 1315. et Pac. 554. Lucian. Zeux. p. 583. Tlucydid. IV, 96. et saepe alibi. vid. Ind. sed tamen apud eum omnibus locis scriptura variat. DVCK. [Καὶ ἰπεπαίωντο] Et clamorem susulterant ad congregiendum cum hoste. Nos dicimus: Man hatte schon das Uelgeschrey zum Angriff erschallen hören. De verbo παιωνίζω v. quos Duck. laudat. Diodorus L. XIII. p. 553. scribit παιωνίζω. utrumque probum est. v. Weiscl. ad Diod. XIII. c. 16. p. 554. G. [Ἰς ἐπίπλεον] Suidam, qui haec corrupte citauerat in Παιώνια, emendat Cl. Kusterus. conf. I, 50. et Spanbeim. ad Iulian. Orat. I. p. 233. WASS. Vbi multis agit de pacane, et rursus ad Callim. hymn. Apoll. v. 98. Add. Lucif. II. Parerg. 12. Lips. IV. de Milit. Rom. 11. et Camerar. ad Xenoph. Cyrip. pag. 356. DVCK. [Ἰς ἐπίπλεον] Steph. probat lectiorem quorundam codd. ὡς ἰς ἐπίπλεον. Malc. Est enim πρὸς suppleendum, quod Attici post ὡς omittunt. Suidas in v. Παιώνια (p. 65.) explicat h. l. ὡς πρὸς τὸ ἄρξαι τὸν πόλεμον. De hac ellipti v. Valk. ad Phoen. v. 1409. Ernest. ad Xen. Mem. II, 7. et Koen. ad Greg. p. 32. et quos laudat. GOTTL. [Δύο παιώνια] n. ἐμβατήριον priorem, et ἐπιπλεον alterum. cf. Schol. ad L. III, 43. Prior pacan intelligitur in Eurip.

Et suos amicos per ignorantiam interficiebant, quia illos, qui in dextro cornu erant, superatos fuisse nesciebant. Nam cum multae essent utrorumque naues, et late mare occuparent; postquam manus inter se conseruerunt, non facile dignoscere poterant, quinam victores, aut qui victi essent. Hoc enim nauale proelium Graecorum, cum Graecis commissum, nauium numero omnia superiora longe superauit. Corinthii vero, postquam Corcyraeos ad terram vsque sunt persequuti, ad nauium fragmenta, tabulasque colligendas, et ad suorum cadauera suscipienda se conuerterunt. Et maxima eorum parte potiti sunt, ita vt ea ad Sybota comportarint, quo terrestres barbarorum copiae ad opem *ipsis* ferendam venerant. Sybota autem est defectus Theprotidis portus. Hac re gesta, rursus collecti Corcyraeos *infesta classe* petierunt. Illi vero cum *suis* nauibus, quae ad navigationem adhuc erant aptae, et quotquot erant reliquae, vna cum Atticis, et ipsi infesta classe obuiam *hosti* prodierunt, veriti, ne *illi* in suum agrum descendere conarentur. Iam autem erat dei serum, * clamorque militaris ad concursum sublatu fuerat; quum Corinthii repente in puppin remigare coeperunt, XX naues Atheniensium contra se nauigantes conspicati, quas post illas decem priores miserant Athenienses, veriti (id, quod accidit,) ne Corcyraei vincerentur, neue suae decem illae naues ob numeri paucitatem ab illis vim propulsare non possent.

§ 1. Corinthii igitur has mature conspicati, et non quot cernebant, sed plures Athenis venire suspicati, sensim retro abire coeperunt. At Corcyraei eas non videbant, (veniebant enim vnde mani-

* Et praeanz, tanquam congressuri, cecinerant. *Acacius.* HVDS.

ἐαυτῶν φίλους ἀγνωστῶς ἔκτεινον, νομιζόντες Κερκυραίους εἶναι. Τῶν πρὸ αὐτῆς] διὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι, διὰ τὴν ἐν Σικελίᾳ. Πρὸς τὰ ναυάγια] ναυάγια μὲν ἠδαιτέρως λέγεται, ὅταν τὴν νεῶς ἀποκλασθῆ, οἷον πυθάλιον, ἢ τι τοιοῦτον. ναυαγία δὲ θηλυκῶς, ἢ πᾶσα τῆς νεῶς ἀπάθεια λέγεται. Τὰ δὲ νῦν ἠδαιτέρως εἶρηκε. Καὶ τῶν πλείων] πλείων δηλονότι σαμάτων. τινὰ γὰρ ὁ ἀνεμὸς τῆς Κερκύρας προσέβηψε. Προσκομισαί] ἐφροντίζον γὰρ τῆς ταφῆς τῶν ἐν τῷ πολέμῳ πιπτόνων. Πρὸς τὰ Σύβοτα] Σύβοτα ἄλλα ἐν τῇ ἡπείρῳ, ὁμωνύμας ταῖς πρὸ μικρῆς λεχθίδαις νήσους πρὸ τῆς Κερκύρας. Ταῖς πλωίμοις] ταῖς πλωίμοις μὲν, δουραμέναις δὲ πλεῖν. Ἦσαν λοιποὶ] ὕγεις, ἀβλαβεῖς. Ἀντεπέπλεον] ἐπὶ τὸ κωλύσαι δηλονότι. Ἦσαν δὲ ἢν ὀφθῆ] ἢ λέγει, ὅτι ἦν ἐσπέρας, ἀλλ' ὡς ἐννάτη ἢ δεκάτη ὥρα. τὸ γὰρ ἐπὶ τῆς ἐσπέρας, ἀπᾶς κείται ἐν τῇ τρίτῃ. Καὶ ἐπεταίωσεν αὐτοῖς ὡς ἐπιπλεῖν] δύο παύσας ἔδον οἱ Ἕλληνας, πρὸ μὲν τῶ πολέμου, τῷ Ἄρει μετὰ δὲ τῶν πόλεμον, τῷ Ἀπόλλωνι. τὸ δὲ ὡς ἐπιπλεῖν λέγει, ἀντὶ τῆς ὡς πρὸς τὸ ἀρῆναι τὸ πολέμου. Ἐπερ δέον πρὸ τῆς ναυμαχίας εἰπεῖν, ὅτερον λέγει. Ὡς ἐπιπλεῖν] ὡς ἐπιπλέουτες κατὰ τῶν Κορινθίων. Πρῶμυαν κρέεσθαι] πρῶμυαν κρέεσθαι, ἐστὶ τὸ κατ' ὀλίγον ἀναχωρεῖν μὴ τρέψαντα τὸ πλοῖον. ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρεῖν, ἐπὶ τὴν πρῶμυαν κωπηλατεῖ. τὸτο δὲ ποιῶσιν, ἵνα μὴ δόξωσι φανερώς φεύγειν, ἅτω κατ' ὀλίγον ὑπαπύοντες ἢ ἵνα μὴ τὰ ἰσθία τοῖς πολεμίοις δόντες, ἔδωκεν τὸ τρέψαντων. Προϊόντες] πρὸ τῶν Κερκυραίων. Καὶ ὑποτοπίσαντες] ἀντὶ τοῦ ὑποπλευσάντες. οὕτω γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι ἰσχυροῦσι τὴν λέξιν. Ἐπέπλεον γὰρ μᾶλλον ἐκ τῶ ἀφικνῆς] αἱ εἰκοσι νῆες τῶν Ἀθηναίων. κατὰ ναυτὶ γὰρ ἀπὸ τῶν ἡσων. Καὶ

Phoen. 1109. v. West. ad Diod. XIII. 553. Quae habet Suid. in Παιδικῶς, exscriptit ex h. l.] GOTTL.

[Ἄρξει τῶ πολέμῳ] In Aug. τὸν πόλεμον. Deinde pro δέον, in eodem est: Ἐπερ δὲ εἶδει πρὸ τῆς ναυμ. εἰπεῖν. In eodem Schol. ad Ὡς ἐπιπλεῖν deest.] G.

[Ἐπιπλέουτες] Steph. legit ἐπιπλεύσαντες.] G.

Πρῶμυαν κρέεσθαι] De hac phrasi vide Schaefferum de Militia Nauali, l. 3. c. 4. et Gronouii Obseruat. l. 4. c. 26. HVDS. Poll. l. 125. Suid. in πρῶμυαν. Salmf. Epist. CXIII. et seq. DVCK.

Remis inhibebant, h. e. remorum ministerio ad puppin nauem conuertebant. Sic ipse explicat Cicero Epp. ad Attic. XIII, 21. xbi Graeuinus huius loci non immemor fuit. G.

Simpliciter hic est, recedebant, sese recipiebant. Sic et verba intelligas, ad puppin conuertere; non, quo vertatur nauis, quasi tergum verat hostibus, sed vt retro cedat, fronte in hostem versa, sensim referens se, non fugiens. Ita diligenter expl. Schol. et recte. Sane deinde dicit, ἀποτραπέμενοι. Sed hoc omniū est, recedere, abire; et deinde ni-

mirum, longius a conspectu hostium conuertere naues. BAVER. [Πρῶμυαν κρέεσθαι] Suidas eadem habet, praeterquam quod ἀνακρέεσθαι et ὑπαναχωρεῖν legit. In Castl. et Suid. est τρέψαντας, vt et in Aug. τρέψαντας, et ἅτω ante κατ' ὀλίγον. Paulo post pro ὑπαπύοντες. ἢ ἵνα μὴ apud Suidam est: ὑπαπύοντες, ἵνα μὴ, vel, vt vetustiores editt. habent: ὑπαπύοντες, ἵνα μὴ. Sed praefero cum Duckero, vulgatam lectionem Scholii.] G.

Ἦς. τ. δέκα βοηθ. ἔπ.] Potest iungi, Ἦς. τ. δέκα, post illas decem; sed et sic, Ἦς. ἔπειψ. βοηθούσας τῶν δέκα. Hoc tamen sensu scriberet, opinor, ταῖς δέκα. Vtrumque forte voluit, quasi ἀπὸ κοινῆ, quod ita medium inseruit. BAVER.

Ἀμύειν] i. e. πρὸς τὸ ἀμύειν, i. e. βοηθεῖν. G.

Ὀλίγοι ἀμ.] i. e. ἐλάσσονες, ἢ ὡς ἀμύειν, i. e. ταπεινότεραι, ἢ ὡς ἐμικρεῖ. B.

Ὀὐχ ὅσας εἴω. ἀλλὰ πλείους.] i. e. οὐ μόνον ὅσ. εἴω. non eas tantum, quas viderent. Ὅσας h. l. non auget, sed minuit, vel circumseribit. Ita Liu. 24, 8. non ea sunt merita in me vestra, i. e. non tam parua, non tam pauca aut leuia. B.

καὶ ἐθαύμαζον τὰς Κορινθίους πρῦμναν κρηομένους· πρὶν τινὲς ἰδόντες εἶπον, ὅτι νῆες ἐκείναι ἐπιπλέσσι τότε ὅτ' καὶ αὐτοὶ ἀνεχώρουν. ζυσεκόταζε γὰρ ἦδη, καὶ οἱ Κορινθιοὶ ἄποτραπόμενοι τὴν διάλυσιν ἐποίησαντο. οὕτω μὲν ἡ ἀπαλλαγὴ ἐγένετο ἀλλήλων, καὶ ἡ ναυμαχία ἐτελεύτα ἐς νύκτα. ὧ τοῖς δὲ Κερκυραίοις στρατοπεδευομένοις ἐπὶ τῇ Λευκίμῃ, αἱ εἴκοσι νῆες^α αἱ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν αὐταί, ἃν ἤρχε Γλαύκων τε ὁ Λαάρχης καὶ Ἀνδοκίδης ὁ^β Λεωγόρης, διὰ τῶν νεκρῶν καὶ ναυαγίων προσκομισθεῖσα, κατέπλεον ἐς τὸ στρατόπεδον, & πολλῶ ὕπερον ἢ ἄφθησαν. οἱ δὲ Κερκυραῖοι (ἦν γὰρ νύξ) ἐφοβήθησαν, μὴ πολέμια ᾧσιν, ἐπέστω δὲ ἔγνωσαν, καὶ ὤρμισαντο.

νβ. Ὡς δὲ ὑπερῖα ἀναγόμεναι αἱ τε Ἀττικαὶ τρεῖς ἄκοντα νῆες καὶ τῶν Κερκυραίων ὅσαι πλώιμοι ἦσαν, ἐπέπλευσαν ἐπὶ τὸν ἐν τοῖς Συβότοις λιμένα, ἐν ᾧ οἱ Κορινθιοὶ ᾤρμην, βεβλομένοι εἰδέναι εἰ ναυμαχίῃσιν. οἱ δὲ, τὰς μὲν ναῦς ἀραντες ἀπὸ^ε τῆς γῆς, καὶ παραλαξάμενοι μετεώρης, ἠσύχαζον, ναυμαχίας & διανοόμενοι ἀρχειν ἐκόντες, ὄρῳντες^ε προσγεγνημένας τε ναῦς ἐκ τῶν ἐς Ἀθηναίων ἀκριφνεῖς, καὶ σφίσι πολλά τὰ ἀπορα ζυμβεβηκότα, αἰχμαλώτων τε^η πρὸς Φυλακῆς, ὅς ἐν ταῖς ναυσὶν εἶχον, καὶ ἐπισκευὴν ἐκ ἔσαν τῶν νεῶν, ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ. ἰ τῷ δὲ οἰκᾶδε πλῆ μᾶλλον δισκόπου, κ ὅπῃ κομισθεῖσονται, δεδιότες, μὴ^ι οἱ Ἀθηναῖοι, νομίσαντες λελύσθαι τὰς σπονδάς, διότι ἐς χεῖρας ἤλθον, ἐκ ἐᾶσι σφᾶς^κ ἀποπλεῖν.

νγ. Ἐδοξεν ἐν αὐτοῖς, ἄνδρας ἐς κελήτιον^α ἐμβιβίσαντας, ἄνευ κηρυκίῃς^ο προπέμψαι τοῖς Ἀθη-

α Δι Reg. Cass. Aug. γ Ἄποτραπόμενοι Cl. Reg. Cass. Aug. ζ τοῖς Κερκυραίοις δι Reg. Cass. Aug. Mox καταστρατοπεδευομένοις Dan. et Λευκίμῃ Reg. Aug. a Αἱ om. Gr. Cl. Ἀπὸ τῶν Ἀθ. Cl. Νῆες ἀπὸ τῶν Ἀθ. Reg. Cass. Aug. b Λεωγός Cl. Gr. Mosqu. c Duplex constructio, ἀρασαντο (Sillicet) αἱ Ἀττικαὶ νῆες· vel τὰς Ἀττικὰς ναῦς οἱ Κερκυραῖοι ᾤρμισαντο (pro ᾤρμισαν)· posterioreν vt magis Atticam comprobat Ae. Porcius. d Ἡ δὲ ὑπερῖα Reg. Cass. Gr. Aug. Mox in eodem cod. in οἱ Κορινθιοὶ act. deest, sed. a manu rec. additus. Mox Marg. Ald. Vin. ἐπιπλέεσθαι, et πλώιμοι Reg. ἦ τῆς om. (l. f. Προσυγγνημένας Gr. a prima manu: deinde corrector fecerat προγε —, ac denique παραγε —. g Ἀθηνῶν Cass. Aug. b πρὸς Στεφ. z. tonum retrahunt Caeterae. i Huic loco nihil deesse putat Sterb. sed praepositionem πρὸ cum verbo δισκόπου subaudiendam relinqui. k Ὅμοι Marg. placet Stephano. l Ol om. Gr. m οἰκᾶδε ἀποπλεῖν Marg. improbat Sterbanius. n Ἐμβιβίσαντας Cass. Aug. Ἐμβιβίσαντες ἄνευ κηρυκίῃν Reg. ο Προπέμψαι Cl. Reg. Cass. Aug. et mox τοιαῦτα Reg.

Καὶ ἱθαύμαζον τὰς Κορινθίους —] Mirabantur, i. e. non possunt animo concipere, quid esset, cur Corinthii renis inhibitorum. Ad πρῦμναν κρηομένης in cod. Aug. est Schol. interlineare: νικήσαντες γὰρ ἦσαν. GOTTL.
 Ἐθαύμ. τ. Κορινθ. Non, quo iam vincerent Corinthii, sed, quod vix bene proelium repetissent, idque tam alacres. BA.
 [Ὁ ζυμβάζω συ] Hoc Schol. abest ab Aug.] G.
 [Ἐπιπλέεσθαι] Hudfonus concitit: ἐπιπλέεσθαι.] G.
 [Διάλυσιν ἐποίησ.] Non video, quo iure hoc Schol. magis referatur a B. Gottl. ad ἀπαλλαγὴν, quam ad διάλυσιν, cum tamen Schol. vtiatur verbo διελύθησαν. BEAVER.
 [Ἀπαλλαγὴ — ἀλλήλων] Hoc caput Schol. praefixi ex Aug. pro: τὴν διάλυσιν ἐποίησαντο. Docet τὸ ἀλλήλων in textu, Scholiasten potius ad h. v. respexisse.] G.
 Ἀνδοκίδης] De hoc Andocide oratore v. Plur. de X. Orat. Vol. VIII. p. 316. et Phor. bibl. cod. CCLXI. Plura congestit de eo I. G. Hauptmann, in libello de Andocide orat. Attico, in Orat. Gr. Reiskii T. VIII. p. 335. cf. Duck. ad h. l. G.
 [Ἀνδοκίδης] Hoc Schol. adieci e cod. Aug. rec. manu scriptum. cf. Suidas, h. v. Acusilaus, cuius meminit Schol., dicitur a Suida: Historicus antiquissimus. Sed v. συγγραφέω, dicitur eius scripta esse spuria v. Kult. et quos laudat.] G.
 Λεωγόρου] Sic Andocides Orat. I. pag. 246. non Λεωγόρου. WASS. Λεωγόρης etiam Aristoph. Nubib. v. 109. et ibi apud Schol. Plato Comicus, Aetnaeus IX, 9. et Plutarch. Vit. X. Rhetor. Item alius apud Lucian. Phalar. 2. p. 737. Est hic Andocides Rhetor, cuius supersunt Orationes quaedam. Plur. l. d. De Leogora Schol. Aristoph. ad Nub. et ex eo Suidas in φησιν. DVCK.
 ᾤρμισαντο] Sc. αὐτὰς, sic liesen sic einlaufen. Proprie de-

bebat actiuo vti ᾤρμισαν, vt Homerus, Od. γ. ιι. τῆν ᾠ (nauem) ᾤρμισαν. Sed respicit Noster ad Coryraeos, qui se in suas stationes receperant, et deinde Atheniensium naues suscepérunt. G.
 [Τὸς Ἀθηναίους οἱ Κερκυραῖοι] In Cass. Rost. et Aug. adscripta haec erant ad frequens ᾤρμισαντο. Sed nil mutandum credo.] G.
 Ἀναγόμεναι] Docta manus in Ald. bibl. Vin. adscriptis: ἀναγόμεναι, i. e. soluentes, vt hostili classi obuiam irent. Commoda emendatio, si MSS. codd. adiuuaretur. G.
 Ἐπὶ τὸν ἐν τοῖς Συβ.] Fuit igitur (vt existimabat Palmerius, reclamante licet Scholiaste) et Sybota portus in Thesprotiae continente desertus, et alius in insula, quae etiam Σύβοτα vocabatur. Vide Gr. antiq. p. 276. HVDS. Non vna, sed plures erant hoc nomine insulae, vt constat e Cap. 47. vbi Schol. tres fuisse dicit. Vnde auctem Clar. Hudfonus intelligere potuerit, Scholiasten negare Sybota portum desertum in continenti fuisse, quod neque Palmerius, neque Hoffenius ad Stephan. v. Σύβοτα obseruarunt, non scio. Nam et hic, et supra cap. 50. et III, 76. disertis verbis eum memorat. DV.
 [τοῖς τῆς ἡπειρῆ] In Aug. τοῖς omisium.] G.
 Ἀπὸ τῆς γῆς] Cl. ὑπὸ γῆς. Mallet naῦς etiam omisisset, vt Aet. XXVII, 13. et Noster non vno in loco. wass. Τὰς ναῦς ἀραντες mihi non magis suspectum est, quam ἀραντες ἀπὸ τῆς γῆς: nam hoc quoque infrequentius est, quam ἀραντες solum. Schol. ad II, 23. quum dicitur ἔρατες; supplet τὰς ναῦς: alii τὰς ἀκούρας. Tucydidis alibi dicit ἀραντες ταῖς ναυσὶ, supr. c. 29. et IV, 129. Ἀπὸ γῆς non minus recte dici arbitror, quam ἐν γῆ, et ἐκ γῆς, de quibus Salmast. Ep. III. DVCK.
 Ἀκριφνεῖς] Vox glolematica et obscura, vt vult Dionys. Halicarn. p. 133. qui tamen eadem vtiatur p. 185. dicit enim: εὐκρηγνῆς ἀρμονία καὶ ἀκριφνῆς χαρακτήρ κατὰ πᾶν. HVDS.

feste *ab ipsis* conspici non poterant) et Corinthios in puppim remigare mirabantur; donec quidam, qui naues viderant, illas contra se nauigare dixerunt. Tunc vero et ipsi recesserunt. Iam enim noctis tenebrae erant: Corinthii vero nauibus auersis abierunt diuersi. Ita autem alteri ab alteris diremti sunt, et haec naualis pugna sub nocte finita est. Cum autem Corcyraei castra apud Leucimnam haberent, illae viginti naues Atticae, quibus Glaucan Leagri et Andocides Leogori *filius* praerant, per media cadauera et naufragia delatae, in castra venerunt, non multo post quam conspectae fuerunt. Corcyraei vero (erat enim nox) timuerunt, ne hostiles essent: sed postea *illas* agnouerunt, et in suas stationes receperunt.

52. Postridie vero, et triginta naues Atticae, et Corcyraeorum quotquot ad nauigationem erant aptae, nauigarunt in portum, qui est in Sybotis, vbi Corinthii stationem habebant, eo animo, vt cognoscerent, an proelio nauali certare vellent. Illi vero, nauibus a terra prouectis, et acie in alto instructa, quiescebant, quia sponte sua proelii initium facere in animo non habebant, quod integras Atheniensium naues accessisse, sibi que multas difficultates accidisse viderent, cum propter captiuos, quos in nauibus habebant, de quorum custodia erant solliciti, tum etiam quod in loco deserto naues reficere non possent. Sed de reditu magis erant solliciti, considerantes, qua ratione domum se recipere possent, veriti, ne Athenienses, foedera rupta esse existimantes, quia ad manus venerant, se illinc nauigare non sine ent.

53. Placuit igitur ipsis, viros, in scapham impositos, sine caduceo ad Athenienses praemittere, et

ἐθαύμαζον τὰς Κορινθίους] θαυμάζω σε, ἐπὶ μέλειος· θαυμάζω σε, ἐπὶ ἐπαίνο, καὶ πολλὰς ἐκπλήξεις. Πρῶτον χρησιμὸς] ἐπαναχωρῶντας. Ἀπαλλαγὴ ἐγένετο ἀλλήλων] διελύθησαν ἀπ' ἀλλήλων. Στρατοπεδευόμενοις] σκηνομένοις. Ἀνδοκίδης] ὁ εἰς τῶν δέκα ἑτάρον, ὡς φησὶν Ἀκυσίλαος. Διὰ τῶν νεκρῶν καὶ ναυαγίων] τῶν Κερκυραίων δηλονότι. Ἐγγύσασιν] τὸς Ἀθηναίους οἱ Κερκυραῖοι. Ἐν τοῖς Συβότοις] τοῖς τῆς ἡπείρου. Ἀκραιφνεῖς] ἀβλαβεῖς, ἀκραιοφανεῖς. Αἰχμηλάτων τε πέρι φυλάκῃς] ἡπέρου, πῶς αὐτοὺς φυλάξῃσι. Καὶ ἐπισκευὴν ἔκ οὖσαν τῶν νεῶν] μὴ δυνάμενοι τὰς βλαβείσας τῶν νεῶν ἐπισκευάσαι. Ἐς κελήτιον] μικρὸν πλοῖον, ὑπὸ ἐνὸς ἑρετῶμενον. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆ κελύτης ἵππῃ, ἢ εἰς ἀνὴρ ἐπικέδητον. Ἄνευ κηρυκίου] κηρύκιον

[Ἀκραιοφανεῖς] Sub. h. v. Etymon τῆ ἀκραιφνῆς ostendit. Vnde Steph. conicit: οἰονεῖ ἀκραιοφανεῖς.] GOTTL.
[Ἠπόρην] Respicit h. v. ad verba: καὶ σφίσι πολλὰ τὰ ἄπορκα ζυμβεβηκότα.] G.

Καὶ ἐπισκευὴν ἔκ οὖσαν τῶν νεῶν] Kuhn. ad Aelian. II. Var. Hist. 13. putat, Atticam phrasin esse, pro ἐπισκευῆς ἢ ἔσας. Sed ὄραντες potest repeti ἀπὸ καινῆ. DVCK.

Ἐπισκευὴν ἔκ οὖσαν τῶν νεῶν] Sc. ὄραντες· naues resciri non posse. — Sic ἐπισκευάζειν τὰς ναῦς VII, 37. vbi v. Duck. cf. Morus, V. Cl. ad Isocr. Paneg. p. 113. G.

Ἐπισκευὴν] i. e. facultatem, copiam, conditionem (Möglichkeits,) nauium rescindendarum: Metonymia. BAUFER.

τῆ δὲ οἰκάδε] Nihil deesse puto huic loco, sed praepositionem περὶ cum verbo διεσκόπων subaudiendam relinqui. Fortasse autem et quum dicitur ὡν ἐνδυνήθηντες, aliquis illam subaudiri existimet. Caeterum ὅποι potius, quam ὅπη, scribendum est. STEPH. Ὅποι et ὅπη passim confunduntur, et idem fere denotant. Mox οἱ abest Gr. bene; de inimicis inimicorum erat illa sollicitudo. Paulo post προσπέμφῃ mendose quidam libri. WASS. Supra cap. 29. προσπέμφαντες κήρυκα πρότερον, Homer. II. α'. 442. πρὸ μ' ἐπέμφεν ἀναξάνδρην Ἀγαμέμνων. Vbi est pro simplici mittere. In superiore loco Thucydides pro prius mittere: quam significationem quum non omnino requirat hic locus, non plane damnandum videtur προσπέμφῃ. Nam et alibi προσπέμπειν κήρυκα dixit Thucydides. vid. Steph. Thes. Aristoph. Equit. 471, προσπέμπων φίλους. DVCK.

Τοῦ — πλοῦ διεσκα.] Sc. πέρι, εἰς τὸν πλοῦν, qua cursum. B.

Ἄποκλεῖν] Aduerbum οἰκάδε margini adiectum, ex hoc qui paruo intervallo praecedit loco, τῆ δὲ οἰκάδε πλεῖ, sumtum esse crediderim. STEPH.

Ἐδοκε αὐτοῖς — ἐμβιβάσαντας] Pro ἐμβιβάσαι. Ita Act. 15, 22. 23. ἔδοξε τοῖς ἀποστόλοις. — πέμφῃ, — γράψαντες, p. γράψαι. B.

[τῶ ἐνὸς ἑρετῶμενον] Suid. omittit h. v. apud quem cetera leguntur in κελήτιον.] G.

Ἄνευ κηρυκίου] Κηρυκίος, quod est in Reg. hic etiam legit Suidas, et simul Scholiasten descriptit. Κηρύκιον etiam saepe apud alios legas. In Pollucis exemplaribus VIII, 138. varia est scriptura. DVCK.

Ἄνευ κηρυκίου] Aut, quia videri nollent bellum habere cum Atheniensibus, extra quod nil opus esset caduceo; vel quod se traderent legati, experiundi causa, tractandis illis, vt vellent, vel hostiliter, quod in gestantes caduceum non liceret, et huius iuri et religioni, non amicitiae aut foederi, datum interpretarentur; ac tamen nescirent, ipsisne impune abire liceret, vt ut a caduceatoribus temperatum foret. B.

[Κηρύκιον] Suid. habet κηρύκιον et ἀπέρχοντο, quod melius est, quam ἀπέρχοντα. Deinde in Call. et Aug. est: παρ' ἐκάτερα.] G.

Προπέμφῃ] Mittere, idem ac simplex πέμφῃ, apparere videtur hoc, quod c. 29. supra addit πρότερον. Inclinat tamen Eruditiss. Duckerus eo, vt praeferat προσπέμφῃ. G.

Scio, et Latinis praemittere subinde valere pro simplici: vt apud Virg. Aen. I, 644. praemissi Achaten, i. e. militi; vt ipse non secutus. At hic eo retulerim πρὸ, quod redi-

ναίσις, καὶ πείραν ποιήσασθαι, πέμπαντες τε ἔλεγον τοιαῦδε. »ΛΔΙΚΕΙΤΕ, ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πολέμου ἄρχοντες, καὶ σπονδὰς λύοντες. ἡμῖν γὰρ πολέμους τὸς ἡμετέρας τιμωρημένοις ἰμποδὸν ἴτασθε, ὄπλα ἀνταρξόμενοι. ἢ εἰ δ' οὖν ἡμῖν γνάμη ἐπὶ καλύειν τε ἡμᾶς ἐπὶ Κερκυραν, ἢ ἄλλοσε, ἢ εἴποι βελέμεθα, πλεῖν, καὶ τὰς σπονδὰς λύετε, ἡμᾶς τέσδε ἑ πρώτους λαβόντες, χρήσασθε ὡς πολεμίοις.« Οἱ μὲν δὴ τοιαῦτα εἶπον τῶν δὲ Κερκυραίων τὸ μὲν στρατόπεδον ὅσον ὑπήκυσεν, ἀνεβόησεν εὐθύς λαβεῖν τε αὐτὰς καὶ ἀποκτεῖναι. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ὅτι τοιαῦτα ἀπεκρίναντο. »ΟΥΤΕ ἄρχομεν πολέμου, ᾧ ἄνδρες Πελοποννήτιοι, ὅτε τὰς σπονδὰς λύομεν Κερκυραίοις δε τοῖσδε ξυμμάχοις ἔσι βοηθοὶ ἤλθομεν. εἰ μὲν ἔν ἄλλοσε πει βέλεσθε πλεῖν, ἢ καλύομεν· εἰ δὲ ἐπὶ Κερκυραν πλευσεῖσθε, ἢ ἐς τῶν ἐκείνων τι χωρίον, ἢ περιουσίμεθα κατὰ τὸ δυνατόν.

νδ'. Τοιαῦτα τῶν Ἀθηναίων ἀποκριναμένων, οἱ μὲν Κορινθιοὶ τὸν τε πλεῖν τὸν ἐπ' οἴκω παρεσκευάζοντο, καὶ ὅ τρωπαῖον ἐτήσαν ἐν τοῖς ἐν τῇ ἠπειρῷ Συβότοις. οἱ δὲ Κερκυραῖοι τὰ τε ναυάγια ἢ καὶ νεκρὰς ἀνεβόησαν τὰ κατὰ σφᾶς, ἐξενεχθέντα ὑπὸ ἃ τε τῷ ῥῆ καὶ ἃ ἀνέμω, ὅς γενόμενος τῆς ναυῆς διωκυμένος αὐτὰ ὅ πανταχῇ καὶ τρωπαῖον ἀντήτησαν ἐν τοῖς ἐν τῇ νήσῳ Συβότοις ὡς νενικηότες. ὅ γνάμη δὲ ἐκάτεροι τοιαῦτα τὴν νίκην προσποιήσαντο. Κορινθιοὶ μὲν, κρατήσαντες τῇ ναυμαχίᾳ μέχρι νυκτός, ἄπε καὶ ναυάγια πλεῖστα ἢ καὶ νεκρὰς προσκομίσασθαι, καὶ ἄνδρας ἔχοντες αἰχμαλάτους ἢ ἐλάσσους χιλίαν, ναῦς τε κατὰδύσαντες περὶ ἔξδομήκοντα, ἐτήσαν τρωπαῖον· Κερκυραῖοι δὲ, τριάκοντα ναῦς μάλιστα διαφθείραντες, καὶ ἐπειδὴ Ἀθηναῖοι ἤλθον, ἀνεβόησαν τὰ κατὰ σφᾶς αὐτὰς ναυάγια, καὶ νεκρὰς, καὶ ὅτι αὐτοῖς τῇ τε προτεραιᾷ πρῦμναν κερύμενοι ὑπεχέκυσαν οἱ Κορινθιοὶ, ἰδόντες τὰς Ἀττικὰς ναῦς, καὶ ἐπειδὴ ἤλθον ἢ ἢ ἀντεπλεον ἐκ τῶν Συβότων, διὰ ταῦτα τρωπαῖον ἐτήσαν. ἔτω μὲν ἐκάτεροι νικᾶν ἤξιον.

p Ἡ ἄνδρες ᾧ ἄδ. Gr. q εἰ δὲ ἡμῖν Gr. r Ἐπὶ Gr. cod. Bas. Aug. consimiliter. s Ἀπέντες πρώτον Marg. Cl. Reg. Cass. uterque cum distinctione post λαβόντες. t Ἐπὶ κοινῶν Reg. Cass. Aug. ὅ τοιαῦτα Cl. x Βουλεύετε Ar. y Τρωπαῖον Cass. Gr. Aug. et toto hoc Cap. praeterquam v. 13. vbi τρωπαῖον Cass. Paulo ante Item χωρίον, vt Cap. 45. in Aug. χωρίον, sed manus rec. corr. χωρίον. z Καὶ τὰς νεκρὰς ἀνεβόησαν τὰ κατὰ σφᾶς, ἐξενεχθέντων Marg. Cam. (In MS. Bas. deest τὸς.) Ita etiam legit Scholiafles. τὰς νεκρὰς amplectitur. ἐξενεχθέντων plane reicit Steph. a τὸ ὅμ. Cl. Reg. Cass. Aug. In Bas. cod. ἐξεβόησαν a prim. manu, sed rec. vulg. sibi. b τὸ ἀνέμω Gr. Reg. c Πανταχῇ Reg. d Ἀνεβόησαν Cl. Reg. Cass. ἐν τῆσιν Aug. sed erratum est τ. e γνάμη δὲ τοῖσδε ἐκάτεροι Ar. Cl. Cam. Dan. Gr. f Καὶ τὰς νεκρὰς malit Steph. g Ἠλθον οἱ Ἀθηναῖοι Marg. Ar. Cl. Cam. Ἠλθον Ἀθηναῖοι Cl. quod reicit Steph. quia verbum ἦλθον ad alium nominatum (Κερκυραῖοι scilicet) refertur. Ἠλθον οἱ Ἀθηναῖοι Reg. Cass. Dan. Aug. h οὐ κατέπλεον Cl. in marg. Cass. in textu, Aug. In cod. Bas. est: ἀντεπλεον.

rum mediterantur, ante quem experiri vellent, vt ipse Thuc. addit, πείραν ποιήσασθαι, an permiffuri eum essent Athenienses, non impedituri. BAVAR.

Ἰδὲ [Ἀδικεῖτε] In cod. Aug. adscriptum: δημηγορία Κορινθίων γ. ΟΥΤΛ.

Πρώτες λαβόντες] Fund. sensum utraque lectio efficit. STERN. τῶν δὲ Κερκ. τὸ μὲν ср.] Aliena sunt, quae disputat Schol. quasi comma sit post τῶνδε, et sequatur distributio Corcyraeotum et Atheniensium. Immo nil impedit, iungi, τῶν Κερκ. B. [τῶν δε] Secundum Stephanum Scholiafles loqui videtur et de genit. Κερκυραίων et de nomin. Ἀθηναῖοι, tanquam subaudiendis, quom tamen in textu utrumque casum habeamus. Quae de Phoebamone dicit, obscura sunt; cognosci enim nequit, an hunc genit. inter Thucyd. verba legerit. Hoc Schol. in codd. Cass. et Aug. non reperitur; nec facile quisquam desiderabit.] G.

[τῇ τάξει δὲ τειάρτη] Non potest τειάρτη de responso intelligi; non enim tria responsa data ab Athen., vt Grammius recte monet. Vt e cod. Aug. apparet, qui Corinthiorum δημηγορίαν vocat τρίτην, habetis responsum Athen. vocat τετάρτην, n. δημηγορίαν, f. concionem, quae responsum continet. Hoc Schol. quoque non legitur in codd. Cassel. et Aug.] G.

[τῆν ἐπιμαχίαν] In Cass. et Aug. tantum priora verba ad sunt vsque ad λέγει. Quae sequuntur, ad c. 44. referuntur, vbi differentia est inter συμμαχία et ἐπιμαχία. Ex hoc loco

apparere, ait, ἐπιμαχίαν quoque συμμαχίαν esse, quod Athenienses dicant Corcyraeos ξυμμάχους.] G.

Καὶ νεκρὰς] Scholiafles et τὰς νεκρὰς et ἐξενεχθέντων, tanquam diuerfiam lectionem affert: ex qua prius quidem illud (id est, additum articulum) libenter fumo: ac hoc posterius, genitivum videlicet, loco accusatiui, plane reicit. Fateor tamen, quod ad prius illud attinet, paullo post eodem, quo hic, modo post τὰ κατὰ σφᾶς αὐτὰς ναυάγια legi, καὶ νεκρὰς, sine articulo: sed quidni et hic desse illum dicamus? STERN.

Ναυάγια καὶ νεκρὰς ἀνεβόησαν] Tabulas nauium et mortuos ad sepeliendum suffulerunt. Sequitur Noster Herodotum, L. VIII. 12. p. 624. οἱ δὲ νεκροὶ καὶ τὰ ναυάγια ἐξεφορβόντο. Homerus quidem Od. M. 67. vocat: πτανάκτε πε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν, vt notat Valkenarius, qui cum Herodoteis, Aetichylum Perf. v. 421. et eiusdem Agam. v. 668. pulchre comparat. Sequitur mox ὡσε καὶ ναυάγια — καὶ νεκρὰς προσκομίσασθαι. Pro νεκρὰς aliter dicunt Graeci ναυαγῶδες, v. c. Xenoph. H. G. I, 6. p. 42. Apud Plat. in Menex. c. 14. male ceperat Ficinus ἢ ἀνακαθέντες ἐκ τῆς θαλάσσης, nec mari utique non aliter recepti, hic iacent. Explicauit hanc formam Wessel. in Obf. I, 1. et ad Herod. VIII, 27. G.

Ναυάγια καὶ νεκρὰς] Neveci hic non sunt ναυαγοί· neque enim de naufragio sermo est, sed de proelio; νεκροί, in pugna occisi. Nec quidquam expedit illa collatio locorum, aut similiter didorum; quid enim difficultatis subest? Illud grauius et vtilius moneretur, signum hoc fuisse victoriae et

eorum mentem explorare. Per illos autem, quos miserunt, haec verba fecerunt. „Iniuste facitis, Athenienses, quia bello nos lacefitis, et foedera frangitis. Nobis enim, hostes nostros vicifcentibus, impedimento estis, quia arma contra nos sumta fertis. Quod si vobis est animus nos impedire, ne contra Corcyram, aut alio, si quo libeat, nauigemus, et foedera rumpitis; nos, qui hic adfumus, primos comprehendite, et vt hostes tractate.“ Illi igitur haec dixerunt. Quotquot vero ex Corcyraeo exercitu Corinthios audierant, sublato clamore statim dixerunt, illos et comprehendendos et interficiendos esse. Sed Athenienses hoc responsum illis dederunt. „Nec bello vos laceffimus, viri Peloponnesii, nec foedera frangimus. Sed istis Corcyraeis sociis nostris auxilio venimus. Si quam igitur aliam in partem velitis nauigare, non impedimus. Sed si contra Corcyram aliquemue Corcyraeorum locum nauigetis, pro viribus hoc non negligemus.“

54. Cum autem Athenienses hoc responsum illis dedissent, Corinthii quidem se ad nauigationem pararunt, vt domum redirent; et in Sybotis, quae sunt in continente, tropaeum statuerunt. At Corcyraei nauium fragmenta, tabulasque et cadauera ad se delata susceperunt, eiecta et fluctibus, et vento, qui noctu ortus ea in varias partes disiecerat. Et in Sybotis, quae sunt in insula, vicissim et ipsi tropaeum tanquam victores statuerunt. Hoc autem consilio victoriam vtrique sibi vendicarunt. Corinthii quidem, quod nauali proelio ad noctem vsque vicissent, ita vt plurima nauium fragmenta et militum cadauera recepissent, et captiuos non pauciores mille haberent, et septuaginta circiter naues demersissent, tropaeum statuerunt. Corcyraei vero, quod XXX. ferme naues profligassent, et, post Atheniensium aduentum, nauium fragmenta ad se delata, militumque cadauera sustulissent; quodque pridie Corinthii in puppim remigantes ipsis, se paulatim recipientes, cessissent, naues Atticas conspicati, et, cum aduersus eos iussent, ex Sybotis sibi non occurrissent, hisce de causis tropaeum statuerunt. Hoc igitur modo vtrique se victores existimabant.

ἐπὶ ζύλου ὄρθον, ἔχον ἐκπύρωθεν δύο ὄψεις περιπεπλεγμένως, καὶ ἀντιπροσώπως πρὸς ἀλλήλους κειμένως. ὅπερ εἰώθασι φθεῖν οἱ κήρυκες μετ' αὐτῶν. καὶ ἢ ἐξ ἡν αὐτὰς ἀδειεῖν παρ' ἑς ἀπέρχονται. σύμβολον δὲ ἦν, τὸ μὲν ὄρθον ζύλου, τῷ ὄρθῳ λόγῳ. τὸ δὲ παρ' ἐκάτερον εἶδος τῶν ὄψεων, τὰ ἀντιπροσώπων στρατόπεδα. ὁ γὰρ ὄρθος λόγος δι' ἀμφοτέρων χωρεῖ. τῶν δὲ Κερκυραίων] τῶν δὲ, τῆτέτι, τῶν τῷ ἄλλῃ μέρει. ἔτω φοιβάμων φησίν. ἢ ἢ, τῶν δὲ τὸ μὲν στρατόπεδον τῶν Κερκυραίων· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι. οὔτε ἀρχομεν πολέμου] ἀποκρίσις Ἀθηναίων πρὸς Πελοποννησίους πρῶτη, τῇ τάξει δὲ, τετάρτη. Τετάρτη συμμάχους ἔστι] τὴν ἐπιμαχίαν συμμάχους ἄρτι καλεῖ· εἰκότως, ὡς μόλις καὶ διὰ συμμαχίαν, ἢν προσέφημεν, ἀναδοχὴν τῷ ὄλῳ πολέμῳ εἶναι, καὶ τῆς τῶν συμμάχων πρὸς τῆς πολεμίας ἔχθρας οικειώσιν, τὴν ἐκ πολλῷ μείζονος καλεῖσαν πόλεως, καὶ ἐπιμαχίαν ἀντιστηκίαν. τὰ τε ναυῶγια] γράφεται, τὰ τε ναυῶγια καὶ τῆς νεκρῆς ἀνείλοντο, τὰ κατὰ σφῆς, ἐξενεχθέντων ὑπὸ τε τῷ εὐ καὶ ἀνέμῳ. Γενόμενος] λέγει ἢ διὰ, ἢ ἢ διαγενόμενος. Προσποικίσαντο] ἰδιοποιήσαντο. Καταδύσαντες] ἀπὸ τῆς τρώσαντες. ἢ γὰρ λέγει ἐπὶ τῷ βαπτίσαντες. τοῦτο δὲ ἐστὶ καὶ τὸ, ἃς καταδύσειν. Μάλισα] τὸ μάλισα ἢ πρὸς τὸν ἀριθμὸν, ὅτι ἔχει εἰκοσιεννέα ἢ πρὸς τὸ διαφθεῖραντες, ὅτι

non pulsorum e loco pugnae, quod colligere potuissent tabulas et occisos; quod non possent scilicet pulsi et fugientes.

BAVER. [Γράφεται] Hoc Schol. in Cass. et Aug. abest.] GOTTL. [Γενόμενος] Hoc Schol. e cod. Aug. intuli. Mox in eodem cod. ad v. πανταχῆ, legitur, τῆς Κερκύρας πανταχῆ. Schol. ad Προσποικίσαντο deest in Cass. et Aug.] G. Οὐκ ἐλάσσης χιλίων] In Cass. erat scriptum: χίλιοι γὰρ ἦσαν καὶ πέντηκοντα. G. Καταδύσαντες] Agn. Suidas h. v. et Schol. exscribit. WASS. I. e. διαφθεῖραντες, vt mox variat. v. Scholiast. G. Non idem est cum διαφθεῖραντες, ne ex Scholiastae quidem mente, qui maius ponat διαφθεῖραν, quam καταδύσαι· falso tamen, quia hoc est 'ubmergere, deprimere. B. [Ἄς καταδύσειν] Locus exstat l, 30. Scholion ipsum ἀντι

τῷ τρώσαντες — Suidas totum exscripsit in καταδύσαντες. In edit. vert. Flor. Bas. Steph., vt et Porti et Oxon. legitur ἔς — Sed cod. Cass. Bas. et Aug. ἄς —] G.

Τριάκοντα ναῦς μάλισα] Naues omnino triginta ipsas naues: nos: *ist, gerade dreißig Schiffe*. Sic μάλισα adiectum numeris. v. Schol. G.

Ad numerum 30. refertur μάλισα, sed non sign. plane, ipsas 30. sed forte ferme, ad, *gegen* 30. Ad διαφθεῖραντες refertur cum Schol. nemini probabitur. B.

[Μάλισα] Potius refertur ad numerum praecedentem, cuius ἀριθμῆται significatur, vt mecum facit Stephanus.] G.

Ἐπειδὴ ἦλθον] Nominatiuus Ἀθηναῖοι, quem habet lectio margini adscripta, non dubito quin sumtus sit ex his paulo ante praecedentibus, καὶ ἐπειδὴ Ἀθηναῖοι ἦλθον. Undecumque autem sumtus sit, ad alium nominatiuum, videlicet Κερκυ-

νέ. Οί δὲ Κορίνθιοι ἀποπλέοντες ἐπ' οἴκῳ, Ανακτόριον, ἃ ἔστιν ἐπὶ τῷ στόματι τῆ Ἀμπερακικῆ κόλπου, εἶλον ἀπάτη (ἦν δὲ κοινὸν Κερκυραίων καὶ ἐκείνων) καὶ καταστήσαντες ἐν αὐτῷ Κορινθίως οἰκήτορας, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκῳ καὶ τῶν Κερκυραίων οὐλακοσίῃς ἴ μὲν, οἳ ἦσαν δῦλοι, ἀπέδοντο, πενήτηντα δὲ καὶ διακοσίῃς δῆσαντες ἰ ἐφύλαττον, καὶ ἐν Θεραπείᾳ εἶχον πολλῇ, ὅπως αὐτοῖς τὴν Κέρκυραν ἀναχωρήσαντες προσποιήσειαν. ἐτύγγανον δὲ καὶ δυνάμει αὐτῶν οἳ πλείους πρῶτοι ἰ ὄντες τῆς πόλεως. ἡ μὲν οὖν Κέρκυρα ἔτιω περιγίγνεται τῷ πολέμῳ τῶν Κορινθίων, καὶ αἱ νῆες τῶν Αθηναίων ἀνεχώρησαν ἐξ αὐτῆς. αἰτία δὲ αὕτη πρώτη ἐγένετο τῆ πολέμου τοῖς Κορινθίοις ἰ ἐς τὰς Αθηναίους, ὅτι σφίσιν ἐν σπονδαῖς μετὰ Κερκυραίων ἐναυμάχων.

νς. Μετὰ ταῦτα ἰ δ' εὐθύς καὶ τάδε ξυνέβη γενέσθαι ἰ τοῖς Αθηναίοις καὶ Πελοποννησίαις διάφορα ἐς τὸ πολεμεῖν. τῶν γὰρ Κορινθίων πρῶτον ὅπως ἰ τιμωρήσονται αὐτὰς, ὑποτοπήσαντες τὴν ἐχθρὰν αὐτῶν οἳ Αθηναῖοι, Ποτιδαίτας, οἳ οἰκῶσι ἐπὶ τῷ ἰσθμῷ τῆς ἰ Παλλήνης, ἰ ὄντας ἰ Κορινθίων ἀπείκῃς, ἐαυτῶν δὲ ξυμμάχους φόβῳ ὑποβελείς, ἐκέλευον τὸ ἐς ἰ Παλλήνην τείχεος καθελεῖν, καὶ ὀμήρους δοῦναι ἰ τὰς τε ἐπιδημιεργὰς ἐκπεμπειν, καὶ ἰ τολοιπὸν μὴ δέχεσθαι, ἐς κατὰ ἑτος ἑκάστου Κορίνθιοι ἰπεμπον ἰ δέισαντες, μὴ ἀποτῶσιν, ὑπὸ τε Περδικῆς πειθόμενοι καὶ Κορινθίων, τὰς τε ἰ ἄλλους τὰς ἐπὶ Θράκης ξυναποθήσασιν ξυμμάχους.

νζ'. ἰ Ταῦτα δὲ πρὸς τὰς Ποτιδαίτας οἳ Αθηναῖοι προπαρεσκευάζοντο εὐθύς μετὰ τὴν ἐν Κέρκυρα ναυμαχίαν. οἳ τε γὰρ Κορίνθιοι ἰ Φανερωῶς διάφοροι ἦσαν, Περδικῆς τε ὁ Ἀλεξάνδρου, Μακεδόνων

ἰ ὁ ἐστὶ Gr. ἰ Ἀμπερακικῆ Reg. ἰ μὲν deest Dan. ἰ ἐφύλαττον C. Gr. Ar. ἰ ὄντες om. Gr. Sed deinde adscriptum habet in imo marg. ἰ οὖν deest Flor. ἰ πρὸς Marg. Fls Reg. ἰ δ' εὐθύς Gr. In Mosqu. μετὰ δὲ ταῦτα. ἰ τὴν deest Reg. Caff. Aug. ἰ τιμωρήσονται Cod. ver. Stepb. Cr. Vase. Τιμωρήσονται Bif. ἰ Παλλήνης Caff. Aug. ἰ ὄντας om. Cl. et Caff. Aug. In Reg. recent. manu sup. vers. vt scholion. ἰ Κορινθίων μὲν ἀπείκῃς Ar. Dan. ἰ Παλλήνην Cl. Caff. ἰ τὸ λοιπὸν Caff. Vase. Aug. ἰ ἄλλους ἐπὶ Θράκης Cl. Aug. Sic etiam Reg. et Caff., sed in utroque recent. manu adscript. τὰς. In Caff. quoque a prima manu ξυναποθήσασιν, et ex emendat. ξυναποθήσασιν. Item ὀμμήσασιν Aug. ἰ ταῦτα δὲ περὶ τὸς Cam. in cod. Bif. ταῦτα δὲ περὶ τὸς Marg. I. περὶ τὸς Marg. 2. Cl. sed πρὸς in περὶ mutari posse negat Stepb. περὶ τὸς Reg. Caff. Aug. ἰ φανερωῶς ἦν διάφοροι Cl. Reg. Caff. Aug.

ραῖοι, hoc verbum ἔλθον referendum constat. STEP. De Anastorio Palmer. III. Graec. antiq. 3. DUCK.

ἰ ἀντέπλεον] Lectio cod. Bif. ἀντεπέπλεον praeplicet, quam in textum recepissim, si plures codd. addicerent. Sic c. 50. αὐτοὶ ἀντεπέπλεον, ubi quidam codd. ἀντέπλεον. GOTTL.

[Εἶλον ἀπάτη] Hoc Schol. intuli ex Aug. Schol. ad Ἀποπλέοντες deest in eodem cod., et ad Ἀπέδοντο nihil adnotatum nisi: ἐπὶ ἄλλῃσαν. Bene.] G.

ἰ ἐτύγγανον δὲ καὶ] Reisk. in anim. p. 10. aut καὶ delendum, aut γένει ei praeponendum statuit. G.

ἰ ὄντες] Jugulat Gr. sed sine causa fontica; sic enim Auctor saepe, et sententia suaui exit: WASS.

ἰ ἐν σπονδαῖς] Quum intercederet inter ipsos et Athenienses foedus. ἰ ἐπιμαχίαν h. l. σπονδᾶς vocat, et paullo ante ξυμμάχων. G.

ἰ Scil. ὄντες, vel pro, ἐς σπονδᾶς ὄντες, vel simpliciter, tempore foederis, vigente foedere, cum esset foedus: vt, in pace hostilia aufus, i. e. cum (tamen) pax esset. BAVFR.

ἰ Μετὰ ταῦτα —] In Aug. adscriptum est β αἰτία. G.

ἰ τῶν Κορινθίων πρῶτον] Cum Corinthii se instruerent, ἰ id agerent — damis umgiengen. G.

ἰ Τιμωρήσονται] In vet. est quidem τιμωρήσονται, non τιμωρήσονται, sed in simili loquendi genere illam, non hanc, scripturam habet, p. 32. ὅπως μὴ ἀποθήσονται. Et pag. 110. nou. ed. scriptum est in eo quoque, ἰ πρᾶσσειν ὅπως πόλεμος γένηται, non ὅπως γένησεται. Scio tamen esse vicissim quosdam locos, qui faciant pro illa scriptura τιμωρήσονται, in futuro indicatiui; nam (vt non longe abeam) p. 35. legitur, ἰ πρᾶσσειν ὅπως ἀφ᾽ ἑαυτῶν γένησεται, non γένηται. STEP.

ἰ ὅπως τιμωρήσονται] Lectio quorundam codd. τιμωρήσονται Atticorum vsui magis est consentanea, qui futurum τῶ ὅπως iungunt; vt plures notarunt, v. c. Abresch. Dil. 745. 750. Valken. ad Theoc. p. 30. Ernest. ad Xenophonem, (Mem. II, 4. 2.) Ven. Mor. Hocr. Paneg. p. 55. Sed Noster non videtur se huic legi adstringere, sed coni. vitur plerumque. v. c. c. 62. ὅπως εἰργασί. c. 76. ὅπως πόλεμος γένηται. etc. c. sup. ὅπως — προσποιήσειαν. G.

[ἰ ἄλλῃς] Addidi ex Aug.] G.

ἰ ὑποτοπήσαντες] i. e. ὑπονοήσαντες, suspicati — Suid. ὑποτοπήσαι, αἰτιατικῶς ὑπονοήσαι. G.

ἰ ἰστοπ. τ. ἐχθρῶ.] i. e. suspicati, Corinthios esse, fore alienos, inimicos. Ita Virg. Ge. 2, 443. suspicisti tibi sint imbres, i. e. metuas, ne veniant: et Hom. μὴ σοι — μελέτω θάνατος, ne sit tibi mors curae, i. e. noli metuere, ne moriaris. Nomen ipsum pro verbo, vel praedicato. BAVFR.

ἰ ἐπὶ τῷ ἰσθμῷ] Vid. Stepb. de Vrb. in παλλήνη et Πετταία, et quae ibi adnotantur. Add. Tbcycl. IV, 120. DUCK.

ἰ [τὰς ἐνεκα —] Hoc Schol. insertum e codd. Caff. Rossig. et Aug. In quo et aliud Scholion: καὶ ὀμήρους etc. est, quod adiecti. Huic respexisse putabat Duckerus Suidam in ὀμήρους, παρὰ Θεουκιδῆρος ἐλέγχεον, τὸ εἰς ἐρήνην δίδόμενον ἐπὶ συνθήκαις. Sed verisimilius pertinet ad c. 82. h. libri.] G.

ἰ ἐπιδημιεργῶς] Apud Dorientes, inquit Mesyebius, qui publica negotia resque ciuitatis administrant, Demingri vocantur, qui similes sunt iis, qui ab Atheniensibus Demarchi vocantur, id est, Tiburini. Peloponnesii autem Dorici sunt generis: quo factum est, vt Achaeorum magistratus Demingos Dorice Liuius diceret, l. 38. c. 30. Eosdem ἐπιδημιεργῶς appellat Tbcycl. Vide Furrubi Aduersar. l. 14. c. 11. HVDs.

55. Corinthii vero, illinc domum nauigantes, Anaclorium, quod in ore sinus Ambracii situm est, per fraudem ceperunt: (erat enim ipsis commune cum Corcyraeis,) et, Corinthiis colonis in eo collocatis, domum redierunt. Et Corcyraeorum octingentos, qui serui erant, vendiderunt, ducentos et quinquaginta vinctos asseruarunt, eosque diligenter ac officiose curarunt, vt in patriam reuersi Corcyram ipsorum ditioni adiungerent. Eorum autem plerique potentia principes erant ciuitatis. Sic igitur Corcyra in bello contra Corinthios gesto superstes remansit, Atticaeque naues domum inde reuerterunt. Haec autem fuit prima causa belli, a Corinthiis contra Athenienses suscepti, quod illi cum Corcyraeis contra se foederatos nauali proelio certassent.

56. Post haec autem statim accidit, vt hae quoque similtates inter Athenienses et Peloponnesios orirentur, quae ad bellum gerendum illos compulerunt. Cum enim Corinthii hoc studerent, vt ipsos Athenienses vlciscerentur; Athenienses, quod eorum inimicitias haberent suspectas, Potidaeatas, qui in Pallenes Isthmo habitant, Corinthiorum colonos, suosque socios et vectigales, muros Pallenes versus edificatos demoliri, et obsides dare iusserunt; et magistratus expellere, nec in posterum recipere, quos Corinthii quotannis mittebant: veriti, ne a Perdicca et Corinthiis sollicitati, a se deficerent, caeterosque socios, qui in Thracia erant, ad defectionem secum traherent.

57. Haec autem Athenienses contra Potidaeatas statim post nauale proelium ad Corcyram commissum moliri coeperunt. Nam et Corinthii aperte Atheniensibus erant infensi, et Perdiccas Alexandri

ὁ μόνον ἔτρωσαν, ἀλλὰ μάλιστα ἐφθείραν αὐτάς· ἐκεῖνοι δὲ μόνον κατέδουσαν. Ἀποπλέοντες] ἀπὸ τῶν Συβοτῶν πλέοντες. Εἶλον ἀπάτη] ὡς φίλοι γὰρ εἶχ' ὑπαπτεύοντο. Ἀπέδουτο] διὰ τὰ ἐν τῷ πολέμῳ ἀναλωματα, καὶ οὐκ ἀπέκτειναν. διὰ δὲ τῆς καὶ τὸ ἡμέρον τῆ Ἑλληνικῆ τροπῆ διηλοῖ, καὶ ὡς ἀπηνῆς μετὰ μάχην τῆς ἐαλωτικῆς θανάτων, ἄλλως τε καὶ ὕλης τῆς μὴ κατὰ γνώμην οἰκίαν πολεμῶντας. Αὐτῆς] τῆς Ἀθηναίης. Τὸ ἐς Παλλήνην τείχος] ἀπὸ τῆς, τὸ μέρος τῆς τείχους τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν Παλλήνην. Ὁμήρου] τῆς ἑνεκα εἰρήνης δεδομένης εἰς ἐνέχυρα. Καὶ ὁμήρου δέησις, ἵνα, ἐν ἀποσιῶσιν, εὐλόγωται γένωνται. Ἐπιδημιουργῆς] Ἀσκληπιδίος τὴν ἐπὶ πρόθεσιν περιττὴν εἶναι λέγει. ἐπιδημιουργοὶ ἄρχοντες πεμπόμενοι, φυλάκων τάξιν ἔχοντες. ἐπιδημιουργῆς τῆς ἐπιμελητῆς τῆς ἀνακτιστικῆς τῶν τειχῶν. ὄνομα ἄρχῆς ὁ ἐπιδημιουργὸς παρὰ Κορινθίοις. ἄλλοι γὰρ ἄλλως τῆς ἀρχοντος καλεῖσιν. Ἰσθμὸν δὲ, ὅτι τῆς ἀπέελλον οἱ Κορινθιοὶ κατὰ ἔτος ἀρχοντας Ποτιδαίαιταις, ὡς ἀπαίκοις. Ὁ Ἀλεξάνδρου] τῆ φιλελληνος καλεῖσιν.

Suidas in δημοιργός. Καὶ μηκέτι δέχεσθαι τῆς κατ' ἔτος ἐκπεμπόμενης Κορινθίων Ἐπιδημιουργῆς κελεύοντες, nescio an huc spectans? WASS. Idem, quod Hesychius, de Doriensibus scribit Eustath. ad Od. p. 1825. et de Argiuis ac Thessalis Erym. M. De more Magistratum a Metropolis in colonia mittendorum Spanhem. Dissertat. IX. p. 531. de Vfu et Praestant. Numism. DUCK.

Ἐπιδημιουργῆς] Epidemurgos, s. Demiurgos. Hoc verbum in versione retinendum puto. Fuisse eos magistratus a Corinthiis missos, apparet e Liu. XXXVIII, 30. Atheniensium demarchis similes fucere. cf. Schol. Drakenborchius, dialecto doricæ congruentur, edidit *Demiurgis*. v. praeter Intt. Liu. Duck. ad h. l. GOTTL.

[Ἐπιδημιουργῆς] Steph. monebat, diuersis expositionibus addendum fuisse ἄλλως. Sed subinde omittitur. Pro Ἀσκληπιδίος est in codd. Cass. Rossig. et Aug. Ἀσκληπιάδης. Verba, quae post λέγει sequuntur, defunt in Aug., vt et Cassel. et Rossig. In quibus duobus post λέγει, scripta sunt verba: καὶ ὁμήρου ἵνα — quae supra suo loco, ad ὁμήρου, adiecti, vbi in cod. Aug. rectius scripta erant. Pessimè scripta sunt in vulgato Scholio ad finem, eaque deleui.] G.

[ὄνομα ἄρχῆς] In Cass. et Aug. ἐπιδημιουργῆς, ὄνομα ἄρχῆς. Aug. adiecti: παρὰ Κορινθίοις ἀπαίκοις, post Schol. posterius, ad v. ὁμήρου.] G.
[ὡς ἀπαίκοις] Scholion, quod sequebatur ad δέσαντες μὴ ἀποσιῶσι, deleui, quod non huc pertinet, sed infra ad v.

βυλαίνοιο προκαταλαμβάνει, quo, praecunte cod. Reg., retuli. Absit a cod. August. G.

Δείσαντες] Sc. Ἀθηναῖοι. Sic in Aug. superscriptum. G.
Ταῦτα] Siue ταῦτα, siue τοιαῦτα legas, perinde est: sed πρὸς τῆς in περι τῆς mutare haud possis. STERN.

Ταῦτα δὲ πρὸς τῆς Ποτιδαίαιταις — προκατασκευάζοντο] Abresch. in Dil. p. 55. lectionem περι quorundam codd. defendit tanquam veram, quia, quae c. 56. narrentur, non tam aduersus Potidaeatas, quam Corinthios tetendisse, apertum sit. Breuissime itaque scriptum esse pro: ταῦτα δὲ περὶ τ. Π. οἱ Ἀθηναῖοι παρεσκεύαζοντες εὐθὺς μετὰ τὴν ἐ. Κορ. ναυμαχίαν πρὸς ἐκεῖνας. Praepositionem πρὸς in, compositio suppeditare supplementum. Sed Abreschius humani aliquid passus est, dum dedit in notis, προκατασκευάζοντο, cum tamen legatur: προκατασκευάζοντο, in qua lectione omnes consentiunt codd. Itaque tota explicatio Abreschii corrui. Sensit errorem Abreschius in Auctario, p. 223. addit enim: excidisse ac praetermissa esse verba, in Dilucidat., l. c., modo legatur προκατασκευάζοντο, ante verba, quia quae — G.

πρὸς τοῦς Ποτιδ.] Sane et, aduersus Potidaeenses, vt ipse c. 57. extr. ait, ne deficerent: vnde et obsides dare iussi: et alieni ab Athen. et hostiliter satis se gessisse memorantur c. 58. BAYER.

Φανερώς διάφοροι ἦσαν] Recte Cl. Φανερώς ἦν δ. ἦ. WASS. Confirmant etiam alii Mss. Et sic Thucydides alibi. v. Indic. D.V.
Ὁ Ἀλεξάνδρου] Qui Macedonum imperium constituit, fuit

Βασιλεύς, ἐπεπολέμητο, ξύμμαχος πρότερον καὶ φίλος ἄν. ἐπολεμήθη δὲ, ὅτι Φιλίππῳ τῷ ἑαυτῆ ἀδελφῷ καὶ Δέδῳ, κοινῇ πρὸς αὐτὸν ἐναντιωμένοι, οἱ Ἀθηναῖοι ξυμμαχίαν ἐπαίησαντο. δειδύς τε ἐπρασσαν, ἐς τε τὴν Λακεδαιμόνα πέμπων, ὅπως πόλεμος γένηται αὐτοῖς πρὸς Ἐ Πελοποννησίους, καὶ τὰς Κορινθίους προσπειθεῖτο, τῆς Ποτιδαιῆς ἕνεκα ἀποστάσεως. προσέφερε δὲ λόγους καὶ τοῖς ἐπὶ Θράκης Χαλκιδεῦσι καὶ Βοττιαίοις ξυναποσῆναι νομίζων, εἰ ξύμμαχα ταῦτα ἔχει ὁμοῖα ὄντα ἢ τὰ χερσὶν ἄν τὸν πόλεμον μετ' αὐτῶν ποιεῖσθαι. ἄν οἱ Ἀθηναῖοι αἰσθόμενοι, καὶ βεβλόμενοι προκαταλαμβάνουσι τῶν πόλεων τὰς ἀποστάσεις (ἐτυχε γὰρ τριάκοντα ναῦς ἀποπέλλοντες καὶ χιλιάς ὀπλίτας ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῆ, Ἀρχιεράτῃ τῷ Λυκομήδῃ μετ' ἄλλων δέκα στρατηγῶν) ἐπιτέλλουσι τοῖς ἀρχεσὶ τῶν νεῶν, Ποτιδαιῶν τε ὁμήρους λαβεῖν, καὶ τὸ τεῖχος καταλεῖν, τῶν τε πλησίων πόλεων Φυλακῆν ἔχειν, ὅπως μὴ ἀποστήσονται.

νη'. Ποτιδαιῶτα δὲ πέμψαντες μὲν καὶ παρ' Ἀθηναίους πρέσβεις, εἶπὼς πείσειαν μὴ σφῶν πέρι νεωτερίζειν μηδὲν, ἐλθόντες δὲ καὶ ἐς τὴν Λακεδαιμόνα μετὰ Κορινθίων, ἐπρασσαν ὅπως ἐτοιμάσαιντο τιμασίαν, ἣν δέουσι. ἐπειδὴ ἔκ τε Ἀθηναίων ἐκ πολλῶν πράσσοντες ἔδον εὔροντο ἐπιτήδειον, ἀλλ' αἱ νῆες, οἱ αἱ ἐπὶ Μακεδονίᾳ, καὶ ἐπὶ σφῶας ὁμοίως ἔπλεον, καὶ τὰ τέλη τῶν Λακεδαιμονίων ὑπέσχετο αὐτοῖς, ἣν ἐπὶ Ποτιδαιῶν ἴσων Ἀθηναῖοι, ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβαλεῖν, τότε δὴ κατὰ τὸν καιρὸν τῆτον ἀφίστανται μετὰ Χαλκιδῶν καὶ Βοττιαίων, κοινῇ ξυνομόσαντες. καὶ Περδικκᾶς πείθει Χαλκιδικᾶς, τὰς

d' Δ' ἔτι Gr. e Ἀθηναίους Marg. improbat Steph. quia αὐτοῖς de Atheniensibus intelligendum est. f Δὲ καὶ λόγους Gr. Mox Βοττιαίοις Reg. g ἔχει Gr. ἔχει Ar. C. ἔχει Dm. h τὰ δεστ Cass. Aug. i οἱ δεστ Ar. C. k Sic distinguit Ar. in manu. In Aug. δεστ quoque ἐπιπέλλουσι, sed ab eadem manu, quae cod. descripsit, ut Scholion supra scriptum. l ἀποσῆναι Gr. ex emendat. fuerat ἀποσῆναι. Basil. ed. ἀποσῆναι, sed Ald. Flor. vulgatam habent. m πρὸς Ἀθην. Reg. n εὔρον Marg. ἵδροντο Reg. Cass. Aug. o ἢ δεστ Reg. p τὰ ἀεστ Flor. q τῆσθε Cl. Cass. Aug. r χαλκιδαίων Reg. s χαλκιδικᾶς καὶ βοττιαίους Reg. sed inter-versus recent. manu καὶ βοττιαίους. t τὰς ἐπὶ Gr. ex emendatione. In Gr. est τὰς a prima manu; corrector ω super a posuit.

alter Alexander: de quo vide Herodot. l. 8. c. 136. etc. ΗΥΔΣ. Herodotus non memorat ibi Alexandrū, qui Imperium Macedoniae constituerit; nec Alexander ille apud Herodotum l. d. alius est ab eo, de quo hic agit Thucydides. Vid. de eo et Perdicae Spanhem. d. Lib. Diff. VII. p. 372. seqq. Ad Alexandrum hunc in Cass. referuntur, quae Schol. infr. hoc cap. adnotat ad Ἀρχιεράτῃ Λυκομήδῃς. Recte. vid. Herodot. IX, 43. 44. ДУСК.

Περδικκᾶς ὁ Ἀλεξάνδρου] Hic Alexander, Perdicae pater, fuit Amyntae filius, (Herod. VIII. c. 139. p. 686. et φιλέλλων dictus. v. Schol. et Harpocr. p. 21. Ἀλέξανδρος — ὁ ἐπικαλούμενος φιλέλλον, υἱὸς μὲν Ἀμύντη, πατὴρ δὲ Περδικκᾶς. cf. Aristid. p. 199. et 574. T. I. Iebb. et T. II. p. 470. Frater huius Perdicae; (II.) Philippus, paullo post commemoratur et c. 59. II. 95. Perdicae filius fuit Archelaus, (vid. Nost. L. II. 100. cui priores reges octo fuerunt, ut Perdicae septem secundum Herodotum, l. c. In hac historia regum Maced. consentiunt mire Herodotus atque Thucydides, ut iam notauit Praetantoni. Valkenar. ad Herod. p. 686. Adh. potest Platonis auctoritas, qui in Gorgia (p. 312. Bas. 2.) in quo quaedam reperiuntur singularia, ad reges Macedoniae pertinentia, hunc Perdicaem quoque patrem Archelai vocat, quem e serua Alcetae, fratris Perdicae, procreavit. Hic Archelaus, Perdicae F., occisus fuit a Crateua, f. Cratero, ut eum vocat Diod. Sic. XIII. p. 672. vbi v. Wessell. Attingit idem Plato Alc. Sec. p. 228. ad quem notauimus quaedam. Historiam regum Maced. bene illustrauit Spanh. de VI. et pr. num. T. I. p. 371. GOTTL.

[Ὁ Ἀλεξάνδρου] E codd. Cass. Rostg. et Aug. huc retuli, et infra ad v. Ἀρχιεράτῃς delcui.] G.

Ἐπεπολέμητο] Valla: hostis erat effectus. In Flor. ed. Vin. bibl. manus docta adscripsit. Sed melius: bello fuerat successus ab Atheniensibus: nisi quis legat; ἐπεπολέμητο. Sed hoc verbum auctoritate destituitur, et Valla non reprehendus videtur. Moeris quidem: πεπολέμηται, ὁ εἰς ἔχθραν προσηχθείς. (p. 305.) Thomas M. his addit: καὶ πολέμιος γενόμενος. In cod. Aug. super h. v. scriptum: πολέμιος ἦν. Hanc explicationem contextus postulat. G.

Ἐς τὴν] Reisk. in anim. ad h. l. ἐς delet. G.

[τοῖς Ἀθηναίοις] Adicii ex Aug.] G.

Πελοποννησίους] Indigna est haec lectio Ἀθηναίους, quae marginem occupet. Nam αὐτοῖς de illis ipsis intelligitur. ΣΤΕΡΝ.

Προσπειθεῖτο.] In cod. Aug. Schol. interlineare est: ἀντὶ φίλων ἐποιεῖτο. G.

Προσέφερε λόγους] Rem cum iis communicauit. G.

[Μακεδονίᾳ] Sic correxi e cod. Aug. pro vitioso Μακεδονίους. Viderat iam Steph., qui volebat Μακεδονίᾳ, l. Μακεδόνι emendari.] G.

Ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῆ] Praecurrentibus optimis codd. et monente Reisk. incitium post αὐτῆ posui. τὸ αὐτῆ refertur ad Perdicaem. G.

[Ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῆ] Caput Scholii: τῶν πόλεων τὰς ἀποστάσεις, induxi, ducibus codd. Reg. Cassel. et Aug. Quod Schol. sequeretur, ad v. Ἀρχιεράτῃς — τῷ φιλέλλωνος — delcui, et suo loco posui.] G.

Ἐπιτέλλουσι τοῖς ἀρχεσὶ —] Sequenda Scholiastae explicatio. Grammius interpretabatur: per litteras mandat. v. Duck. ad L. III. 8. et Gloss. h. v. G.

πρέσβεις] Reisk. (in anim. p. 10.) vult post hoc verbum aut subaudiri, ἐπρασσαν, quod sequitur, aut excidisse, εἶδον ἠνουν, aut ἐσπέδαζον. Prius probabile est. G.

filius, Macedonum Rex, *eorum* hostis erat, cum ante socius et amicus esset. Ideo autem factus est *eorum* hostis, quod cum Philippo fratre suo et Derda, communiter bellum contra se gerentibus, Athenienses societatem fecissent: cumque sibi *ideo* metueret, missis Lacedaemonem *viris*, operam dedit, ut bellum inter ipsos *Athenienses* et Peloponnesios oriretur, et Corinthios sibi conciliauit, ut Potidaea defectionem *ab Atheniensibus* faceret. Quinetiam cum Chalcidensibus, et Bottiaeis, qui sunt in Thracia, egit, ut una cum *Potidaecatis* defectionem facerent: existimans, si ciuitates istas agro suo finitimas haberet socias, se bellum cum illis facilius *aduersus Athenienses* gesturum. Quae cum cognouissent Athenienses, et harum ciuitatum defectionem praecoccupare vellent (triginta enim naues, et mille grauis armaturae milites in eius agrum *iam* miserant, ductu Archestrati Lycomedis *filii*, cum decem aliis collegis *eo* profecti.) mandarunt nauium praefectis, ut et obsides a Potidaeatis acciperent, et *urbis* muros demolirentur, et accurate cauerent, ne proximae ciuitates defectionem facerent.

58. At Potidaeatae, missis ad Athenienses legatis, si forte ipsis persuadere possent, ne quid noui de se statuerent, Lacedaemonem etiam cum Corinthiis profecti egerunt, ut, si foret opus, auxilium *Lacedaemonii* pararent. Vbi vero, opera diu consumpta, nihil pacati ab Atheniensibus impetrare potuerunt, sed naues *eorum* in Macedoniam et in se pariter veniebant, et summi Lacedaemoniorum Magistratus ipsis promiserunt, se, si Athenienses contra Potidaeam irent, in Atticam irrupturos; tunc demum cum Chalcidensibus et Bottiaeis communiter coniurati *ab Atheniensibus* defecerunt. Perdiccas quoque Chalcidensibus persuasit, ut, relictis et excisis vrribus maritimis, commigrarent Olynthum, et

ὅς ἐν τοῖς Μηδικοῖς ἤμαρξεν. Καὶ Δέρδα] Δέρδας, Ἀριδαίης παῖς, ἀνεψιὸς Περδίκκῃ καὶ Φιλίππῳ. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. Καὶ τοῖς ἐπὶ Θράκης Χαλιμιδαῖσι] εἰσι γὰρ καὶ ἐν Εὐβοίᾳ Χαλιμιδαῖς, οἵτινες ὑπέμειναν εἰς Θράκην. Ὁμοῖα] καὶ Μακεδονία καὶ Ἀλλήλοισι. Πόλεμον] τὸν κατὰ Φιλίππῳ καὶ τῶν Ἀθηναίων. Βυλόμενοι προκαταλαμβάνειν] βυλόμενοι κατέχειν καὶ κωλύειν τὰς πόλεις, ἵνα μὴ ἀποσώσι. Ἐπὶ τῶν γῶν αὐτῶν] τῶ Περδίκκῃ, διὰ τὴν τῆ Φιλίππῳ βούθειαν. Ἐπιστάλουσιν τοῖς ἀρχούσι] ἐπιστάλουσιν, ἐντέλλουσιν. Ἔγω γὰρ ἦσαν ἀποδημήσαντες. Μὴ σφῶν περί νεωτερίζειν] νεώτερα ποιεῖν. Καὶ τὰ τέλη] ἦτοι οἱ πρόσθεν χρόνους τῶν Λακεδαιμονίων. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι τὰς ἀρχοντας τέλη ἐκάλουν, διὰ τὸ αὐτὰς τὰ τέλη τοῖς πράγμασι τιθέναι. Τότε δὲ κατὰ τὸν καιρὸν τῶτον] τὸ ἐξῆς, ἐπειδὴ ἔδεν εὐρον ἐπιτήδειον, τότε δὲ, καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ Περδίκκῃς πείθει] ἐφοβῶντο γὰρ τὰς

πέμψ. πρόσθεσι] Non video, cur excidisse aliquid videatur, cum omnia pendeant a subiecto ἔπραξον. BAVER.

Ἐπειδὴ] Reisk. in anim. l. c. legit: ἐπεὶ δὲ. GOTTL. Εὐροντα] Schol. legisse videtur εὐρον. v. Schol. ad τότε δὲ. Forte ἔδεν εὐρον τὸ ἐπιτήδειον, sc. ὄν. G.

Αἱ ἐπὶ Μακεδονίᾳ —] Absesse possent αἱ, ut in Reg. non legitur: attamen stare potest, modo subintelligatur πλεύσασαι, ex ἐπλεον. Abreschius hoc non improbat; (in Dil. p. 57.) coniciit tamen αἱ posse legi, ut ἀπὸ κοινῆ ἀδμυφatur ἐπλεον. Prius praeflacet, itaque distincti verba duplici inciso. G.

τὰ τέλη τῶν Λακεδαιμ.] Ad ea, quae adnotat Schol. add. Meisf. Miscell. Laconicor. II, 4. et III, 7. Sed non Lacedaemoniorum solum, verum etiam aliorum Magistratus τέλη dicuntur. Xenoph. VI. Hist. Graec. 5. princ. τὰ μέγιστα τέλη ἐν ἐκάστῃ πόλει. Est enim nomen generale. Schol. paru. Hom. ad II. κ. 56. τέλος significat καὶ τὰς ἀρχὰς, καὶ τὰ ἀξιώματα, ὡς ἔνεστιν εὐρεῖν παρὰ τὸ Θεουκλίδῃ καὶ Ξενοφῶντι. Et Eustath. ibid. p. 789. Virg. ad Demosth. Leptin. p. 282. Ed. Paris. τέλος καὶ τὴν τῶν ἀρχόντων τιμὴν ὀνομάζουσιν, ὡσπερ καὶ Θεουκλίδης λέγει, Λακεδαιμονίων τὰ τέλη, τὰς ἀρχοντας ὀνομάζων αὐτῶν. Ita οἱ ἐν τέλει pro his, qui in Magistratu sunt. vid. Leopard. I. Emend. 5. Aeschyl. Sept. contr. Theb. 1032. etiam in singulari dicit: τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείῳ τέλει. Vbi Schol. β'. recte interpretatur ἐξουσία: nam v. 1014. eodem vocat δῆμον

προβέβλησ, et v. 1033. Καδμείων πρόστας. Schol. & perperam, τῷ τάγματι πάντων τῶν Θεβαίων καὶ πλῆθει. DVCK.

[Ἀρχοντες] In Cass. Bas. et Aug. hoc Scholion ita legitur: οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰς ἀρχοντας τέλη ἐκάλουν, διὰ τὸ τέλος τοῖς πράγμασι τιθέναι. Caetera defunt. Hoc nomen esse generale Magistratum, non solum apud Lacedaemonios, docuit Duckerus ad h. l. Aug. cod. non habet Schol. ad Μὴ σφῶν περί νεωτερίζειν.] G.

Ἐπίσχοστο] Cl. rectius ὑπέσχοτο. WASS.

Τότε δὲ κατὰ τὸν καιρὸν] Possit alicui in mentem venire, ut diligenter monet Abresch. in Dil. l. c. extrema verba esse interpretationem τῷ τότε, in primis quod frequenter τότε δὲ, sine isto comitatu, Noster scripsit; sed ita L. II. 84. loquitur ut hic. Paulo obscurioribus verbis apud graecos et latinos scriptores additae glossae, quae deinde in textum irreperunt: sed vix credibile est, sciolum aliquem hoc loco glossam τῷ τότε adiecisse. Quippe breuitatis magistri μικρολογίαν interdum non contemnunt. G.

Τότε δὲ, rel.] i. e. tum vero, nempe *ideo*, his rebus moti, inducti; ita demum, hinc, his de causis; ita non redundet subiectum, κατὰ τὸν καιρὸν ἐκ. neque aut emendatione aut excusatione indigeat. Ita et Schol. expl. BAVER.

[τὸ ἐξῆς —] Hoc Schol. non est in Aug. et pro illo adscriptum: ἀπὸ κοινῆ τὸ ἐπειδὴ.] G.

ἐπὶ θαλάσῃ πόλεις ἐκλιπόντας, καὶ ὕ καταβαλόντας, ἀνοικίσασθαι ἐς Ολυμπον, μίαν τε πόλιν ταύτην ἰσχυρὰν ποιήσασθαι. τοῖς τε ^x ἐκλείψαι τάτοις, ὕ τῆς ἐαυτῆ γῆς τῆς ^z τε Μυγδονίας περὶ τὴν ^a Βολβὴν λίμνην ἔδωκε νέμεσθαι, ἕως ἂν ὁ πρὸς Ἀθηναίους πόλεμος ᾗ. καὶ οἱ μὲν ἀνοικίζοντό τε, καθαιρέντες τὰς πόλεις, καὶ ἐς πόλεμον παρεσκευάζοντο.

νθ. Αἱ δὲ τριάκοντα νῆες ^b τῶν Ἀθηναίων ἀφικνῶνται ἐς τὰ ἐπὶ ^c Θράκης, καὶ καταλαμβάνουσι ^d τὴν τε Ποτιδαίαν καὶ τὰ ἄλλα ἀφεσηκότα. νομίσαντες δὲ οἱ στρατηγοὶ ἀδύνατα εἶναι πρὸς ^e τε Περδιίκαν πολεμεῖν τῇ παρῆτι δυνάμει, καὶ τὰ ξυναφεστῶτα χωρία, τρέπονται ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν, ἐφ' ὅπερ καὶ ^f τοπρίτερον ἐξεπέμποντο. καὶ καταστάντες, ἐπολέμουν μετὰ Φιλίππου, καὶ τῶν Δέσδε ἀδελφῶν, αἰσθέν στρατῶν ^g ἐσθεθλοκότων.

ξ. Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ οἱ Κορινθιοὶ, τῆς Ποτιδαίας ἀφεσηκούσας, καὶ τῶν Ἀττικῶν νεῶν περὶ Μακεδονίαν ἔστων, δεδιότες περὶ τῶ χωρίῳ, καὶ οἰκίουν τὸν κίνδυνον ἠγόμενοι, πέμπουσιν ἑαυτῶν τε ἐθελοντάς, καὶ τῶν ἄλλων Πελοποννησίων μισθῶ πείσαντες, ἑξακοσίους καὶ χιλίας τὰς πάντας ὀπλίτας, καὶ ψιλὰς τετρακοσίους. ἐστράτηγει ^h δὲ αὐτῶν Ἀριστεύς ὁ Ἀδειμάντης, κατὰ Φιλίαν τε αὐτῆ ⁱ ἐχ' ἡμίτια οἱ πλείστοι ἐκ Κορινθοῦ στρατιῶται ἐθελονταὶ ^k ξυνεσποντο. ἦν γὰρ τοῖς Ποτιδαίαισι αἰεὶ ^l ποτε ἐπιτιγείους. καὶ ἀφικνῶνται τεσσαρακοστῆ ^m ἡμέρᾳ ὕστερον ἐπὶ Θράκης, ⁿ ἢ Ποτιδαίαν ἀπέστη.

ξά. Ἦλθε δὲ καὶ τοῖς Ἀθηναίοις εὐθύς ἡ ἀγγελία τῶν πόλεων, ὅτι ἀφεστῶσι καὶ πέμπουσιν, ὡς ἦσθοντο καὶ τὰς μετὰ Ἀριστεύς ἐπιπαρόντας, δις χιλίας ἑαυτῶν ὀπλίτας καὶ τεσσαράκοντα ναῦς, πρὸς τὰ ἀφεστῶτα, καὶ Καλλιαν τὸν Καλλιᾶδος πέμπλον ^o αὐτὸν στρατηγόν. οἱ ἀφικόμενοι ἐς Μακεδονίαν πρῶ-

^v καταβάλλοντας Gr. mox in Aug. is omisum, sed a rec. manu adscriptum. ^x Ἐκλείπει Cl. Gr. et Reg. Ἐκλείπει Cassi. Aug. ἐκλείπει, it. Bas. ^y Τῆς τε αὐτῆ γῆς Gr. ^z Τε non agnoscunt Ar. C. Gr. Ald. Bas. Reg. Cassi. Dan. Aug. ^a Βολβὴν Cassi. Gr. Vase. Βοιβὴν Reg. ex emendatione ab eadem manu. Aug. βόιβην. ^b Τῶν Ἀθηναίων om. Gr. ^c Θράκης χωρία Marg. non probat Steph. cum Thucydidi familiare sit, ponere τὰ ἐπὶ Θράκης absque substantiuo. ^d Τὴν Ποτιδαίαν Reg. Cassi. Aug. ^e Τε deest Ar. Dan. ^f τοπρίτερον Marg. Ar. C. Cam. τὸ πρῶτον Gr. Mosqu. τὸ πρῶτερον (aj. Aug. Vase. Mox Δέδε Cassi. Aug. a correctore; primo scriptum videtur Δέδε. ^g ἐσθεθλοκότων Ar. ^h δ' αὐτῶν Gr. ⁱ ἑχ' ἡμίτια Ald. Flor. Bas. Cassi. ^k ξυνεσποντο Cl. Reg. et ex emendat. Gr. ^l ποτὶ om. Cl. ^m ἡμέρᾳ om. Gr. ⁿ Hic loci ἢ, non ἢ, cum Valla malit Steph. ita ut iungi possit cum ὕστερον. ^o Hic Aug. a correctore; prima manus videtur scripsisse ἢ. ^p αὐτὸν Marg. C. Cl. Gr. genuinam lectionem esse censet Steph., Reg. Cassi. In Gr. emendatum est αὐτὸν pro αὐτῶν. In Aug. quoque est αὐτῶν.

[Ἀνοικίσασθαι —] Schol. ad h. v. deest in Aug.] ΓΟΤΤΛ. Ἰσχ. ποιήσ.] Cur hic Medio utitur? Nempe sign. in suis vltis, sibi, suum locum munire. BAVFR. Ἐκλείψαι] Ἐκλείπει quidam *Mss.* mendose. Deinde v. 5. voces τῶν Ἀθηναίων perperam omittit Gr. WASS. πολῶν] Etiam in *Scylace* p. 63. Ed. Gron. Βολβὴ, ὀξύτονωσ. At *Thucyd.* IV, 103. *Aeschyl.* Pers. v. 494. *Aristot.* Hist. Anim. II, 17. et *Steph.* in Βολβὴ, Βόλβη, ut hic quidam libri. Qui in *Cod. Reg.* emendavit Βοιβὴν, fortassis ante oculos habuit ea, quae leguntur ap. *Steph.* in Βοιβη. Sed *Stephanum* in vitiosos Codices incidisse, non sine ratione suspicatur *Vassius* ad *Scylacem*. DVCK.

Τὰ ἐπὶ Θράκης] Saepè legas apud *Thucydidem* τὰ ἐπὶ Θράκης, non adiecto illo substantiuo: quod alioqui et ab *Aristophane* additur. ΣΤΕΡΝ. χωρία sine dubio ex interpretatione est. In *Cassi.* adscriptum erat scholion, μέρι δηλοῦντι. Τὰ ἐπὶ Θράκης Cap. 68. DVCK. ἀφεσηκότα] Sc. χωρία. G. Τῇ παρῆσι δυνάμει] n. ὀλίγη ἔσθ. Sic in *cod. Aug.* adscriptum. G.

Πολιμ. πρ. Περδ. καὶ τὰ χωρ.] Scil. ἄμα, contra vtrosque simul. B.

Ἐφ' ὅπερ] Putet aliquis scribendum esse ἐφ' ἡνπερ, non ἐφ' ὅπερ, quum illud, non hoc, apre ad Μακεδονίαν possit referri: sed a multis (speciatim a *Suida* in voce Θυκυδίδης) proponitur hic locus ita scriptus, ἐφ' ὅπερ, quum exemplum asserere volunt ἀνακλουθία, quae est in generis diuersi vsu. Ego ta-

men crediderim, ἐφ' ὅπερ non dictum esse pro ἐφ' ἡνπερ, sed potius, τρέπονται ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν non aliter esse accipiendum, quam si dictum esset, τρέπονται ἐπὶ τὸ ἐν Μακεδονίᾳ ἔργον, aut certe aliquid huiusmodi nomen, neutrius et ipsum generis, illis verbis, ἐπὶ τὸ ἐν Μακεδονίᾳ, subiunctum esset. STIERH.

Ἐφ' ὅπερ] Prop. sequi debebat ἐφ' ἡνπερ, sed subaudiendum cum *Steph.* ἔργον aut tale quid. Abresch. in *Dil.* p. 58. nubem exemplorum congestit, vbi pro masculino aut feminino, neutrum adiectiuum aut pronomen positum est. *Supra* c. 40. ei γὰρ τὸς κκίον τι δρῶντας δεχόμενοι τιμωρήσετε, φανεῖται καὶ ἂ τῶν ὑμετέρων ἐκ ἐλάσσω ἡμῶν πρόσσει. Idem Abresch. in *Aukt.* exempla e Platone huius vius illustrandi causa protulit, p. 224. G.

Nempe, eis τὸ τρέπεσθαι ἐς Μακεδονίαν ad quod missi essent, nempe, ut Macedoniam infestarent. B.

καὶ καταστάντες] Reisk. eleganter coniecit in *Dil.* Abresch. 59. et in *anim.* l. c. καὶ κάτω γάντες, propter ἀνωθεν, na parte maris et meridie Macedoniam inuadentes, *Philippo et fratribus e parte terrae continentis et boreali tractu Perdican oppugnantibus.* Sed lectio vulgata est sana. Καταστάντες ἐπολέμουν μ. φ., i. e. cum *Philippo bellum gereve coeperunt*: idem est ac κατέστησαν ἐς πόλεμον. v. Kuhn. ad *Paul.* *El.* I. p. 443. quod probat Abresch. *Dil.* ad II, 1. p. 157. Ita L. V. 4. καὶ καταστάντες ἐκ τῶν τειχῶν ἐπολέμουν, vbi *Duckerus* Portum et *Acacium*, male intelligentes τὸ καταστάντες, de munitione *Bricinniarum*, reprehendit. L. II. 1. καταστάντες τε ξυνεχῶς

hanc vnam urbem a mari remotiorem communirent. Illis autem, qui *pristinās suae patriae sedes* relinquebant, cum sui, tum etiam Mygdonii agri partem, quae est circa paludem Bolben, dedit incolendam, quoad bellum contra Athenienses susceptum duraret. Atque illi quidem vrbes demoliti in loca mediterranea commigrarunt, et ad bellum se parare coeperunt.

59. At triginta Atheniensium naues in Thraciam peruenerunt, et Potidaeam, aliasque ciuitates iam defecisse repererunt. Duces vero existimantes se cum praesentibus copiis non posse simul gerere bellum et aduersus Perdiccam, et ciuitates, quae defecerant, in Macedoniam, quo etiam ante missi fuerant, se conuerterunt. Quo postquam peruenerunt, cum Philippo, et Derdae fratribus, qui ex locis mediterraneis in Macedoniam cum exercitu irruerant, arma iunxerunt, vt bellum *Perdiccae* facerent.

60. Interea vero Corinthii, cum Potidaea descuisset, et Atticae naues circa Macedoniam essent, illi oppido timentes, et domesticum existimantes periculum, miserunt cum de suis voluntarios, tum etiam de caeteris Peloponnesiis mercede conductos, mille et sexcentos, omnes grauis armaturae milites, et quadringentos leuiter armatos. Illis autem praeerat Aristeus Adimanti filius; et propter eius amicitiam potissimum, plurimi voluntarii milites Corintho eum sequuti sunt. Semper enim Potidaearum studiosus fuerat. Et quadagesimo die post Potidaeae defectionem in Thraciam peruenerunt.

61. Nuntius autem de istarum ciuitatum defectione Atheniensibus statim est illatus. Qui, cum intellexissent illos etiam, qui cum Aristeo erant, eo praeterea aduenisse, ex suis bis mille grauis armaturae milites, et quadraginta naues, Calliamque Calliadis filium cum quatuor collegis praefectum, in

Ἰλακσοκράτορας Ἀθηναίους, ὄντες παραθαλάσσιοι. Ἀνοικίσσασθαι εἰς Ὀλυμπον τὴν οἰκίαν ἀναγαγεῖν εἰς τὴν Ὀλυμπον. Ἐσβεβληκότων ὡς τὸν Περδικκῶν μεταξὺ ἀποκηφθῆνοι. Ἀφεικηκίας] ἀπ' Ἀθηναίων πρὸς Περδικκῶν. Φιλῶς τετρακοσίου] Φιλοκλήτων οἱ μὴ καθοπλισμένοι μὲν, ἐν καιρῷ δὲ τῆς μάχης, τῷ παρατυχόντι ἡ λίσθη, ἢ ἔξωλα, ἢ ἄλλῃ τινι ὀργάνῳ χραμένοι. ἢ τοξόται, παρὰ τῷ φιλῷ σκευὴ χρῆσθαι. Ὁ Ἀδειμάντου] τῦτον ἴσμεν ἐν τοῖς Μηδικαῖς πρὸς τὸν Θεμιστοκλέα τατιάζοντα. Τεσσαρακοσῆ ἡμέρα] ἀντὶ τῆ, μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἀφ' ἧς ἡ Ποτιδαία ἀπέστη. Ἡ Ποτιδαία ἀπέστη] ἀντὶ τῆ ἐν ἡμέρᾳ. ἢ ἀντὶ τῆ ἀφ' ἧς.

ἐπολέμουν. vbi Schol. καταστάντες, ἀρχὴν τῆ πολέμου πρῆσαντες. GOTTL.

Καταστάντες] Nullo modo probari potest coniectura Reiskii, κάτω γάντες. Quis enim sic loquitur? Et κάτω illud friget, nec stando quidquam proficerent. Ineptā plane loquendi ratio. Καταστάντες est, cum eo venissent, castra posuissent, da sic Posto gefast batten: quod alibi est, ἰδρυμένοι. BAVER. Δέρδα]. Δέρδα secundo casu in Cassi, vt Πυθαγόρας, Ἀρχύτας et alia, quae etiam communiter per uet a esferuntur. DVCK. [Ἐσβεβληκότων] Hoc Schol. intuli e codd. Reg. Rostg. Bas. et Aug. In Bas. ἀποκηφθῆνοι. Male.] G.

[Ἀθηναίων] Sic correxi e Cassel. pro Ἀθηναίων.] G. [Φιλοκλήτων] Exscripsit haec Suidas in φιλοκλ.] G. [Τῦτον ἴσμεν]. n. Adimantum, qui fuit, secundum Plut. Them. p. 449. Reiskianae, Archon, n. Olymp. LXXV. a. III. Inter hunc annum et cum, quo gesta sunt, quae h. l. narrat Thucydides, i. e. eum, qui praecessit annum I. B. P. intersunt anni XLIII. v. Duck.] G.

[Θεμιστοκλέα] E cod. Aug. pro Θεμιστοκλήν, correxi.] G. [Ἐπιτήδειος] i. e. φίλος. v. Hesych. L. III. 78. Νικονίδας Περδικκῶν ἐπιτήδειος ὢν vbi Schol. φίλος. cf. VIII, 47. Apud Lyliam Or. I. p. 26. Reisk. ἐπιτήδειος καὶ φίλος coniunguntur. G.

ἡμέρᾳ] Non recte abest a Gr. Antiqui fere addunt, noster in primis. WASS.

[Ἀφ' ἧς — ἀπέστη] Haec verba defunt in cod. Aug.] G. [Ἐπὶ τῆς Ὀρέγκης, ἢ] Malim cum Valla ἢ, quam ἢ, eodem

alioqui sensu. Iungetur autem ἢ cum ὕστερον. Vide quae annotauī apud Scholiastem. STEPH.

Ἐπὶ Ὀρέγκης] Reisk. in Dil. Abresch. p. 59. corrigit: ἐπὶ Ὀρέγκην, ἢς ἡ Ποτιδ. Sed genit. constanter est in talibus. L. VIII. 16. φυγὴν ἐποιεῖτο ἐπὶ τῆς Σάμου. Ita ἀππλέοντες ἐπ' οἴκῳ I, 55. ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκῳ ib. etc. In animadu. p. II. pro ἢ legit ἢ, vt Steph. malebat, aut ἢς. Si codd. addicerent plures, ἢ recepissem ob ὕστερον. G.

[Ἡ ἀντὶ τῆ] E codd. Cass. et Aug. pro τὸ ἢ, correxi ἢ. Vidit iam Stephanus.] G.

ἢ ἡ ἀγγελία] Alias dicunt Graeci: ἢκεν ἡ ἀγγελία, s. ἀγγελος, frequentius, vt scite notat Doruilius ad Charit. p. 37. qui lectu digna praebet. G.

ἢ ἡ ἀφεικία] Grauiora iis, quae ad voc. ἔρχεσθαι inoneantur, notanda sunt: 1) Genit. ἀγγελία τῶν πόλεων, p. περὶ τ. πόλ. 2) distracta structura, et plane pleonastica, nuntius de ciuitatibus, quod defecissent, pro breuiori, de defectione urbium. B.

Ἐπιπαρόντας] Qui a Corinthiis aduenissent, post priores ab Atheniensibus missas copias. Sic Reiskius int. in anim. p. II. τῶς ἐπιπαρόντας, i. e. praeterea aduenisse, potius veram. In Dilucid. Abresch. p. 59. idem Reisk. suspicabatur: ἐκεῖ περιούνας. Sed ipse nil tribuit huic coniecturae Vir Doctiss. G.

Καλλίων τὸν Καλλ.] Vide Gronouii Obseruat. I. 4. c. 7. p. 107. HVDS.

Ἀδτῶν] Quin genuina scriptura sit ea, quam in margine habes, dubitare te verabunt multi, quibus hoc loquendi

τον, καταλαμβάνουσι τὰς προτέρας χιλίας Θέρμην ἄσπι ἠρημίτας, καὶ Πύδραν πολιορκούντας. πρὸς-
καθεζόμενοι δὲ καὶ αὐτοὶ τῆ Πύδραν ἐπολιόρκησαν μὲν, ἐπειθε δὲ ξυμβασί. ποιητάμενοι καὶ ξυμμα-
χίαν ἀναγκάειαν πρὸς τὸν Περδίκην, ὡς αὐτὰς κατήσπευεν ἡ Πυθιάνα, καὶ ὁ Λεϊτεὺς ῥ παρακληθείας,
ἀπαντήσαντες ἐν τῆς Μακεδονίας· καὶ ἀφίκομαι ἐς ῥ Βέρροια, κἀκεῖθεν ἐπιτρέψαντες, καὶ πειράταιες
πρῶτον ῥ τῆς χερσὶς, καὶ ἐχέλοντες, ἐπαρῶσι το κατὰ γῆν πρὸς τὴν Πυθιάναν, τρισχιλίαις μὲν ὀπλίταις
ἐπιπύδραν, χερσὶς δὲ τῶν ξυμμάχων πολλοίς, ἰππέυσι ῥ δὲ ἑξακιστίαις Μακεδόνων τῆς μετὰ Φιλίππου καὶ
Παισσανίαις. ἅμα δὲ νῆας παρεπλευσὶ ἐβδερμήμοντες. κατ' ἐλάγου δὲ περιόντες, ῥ τριτάται ἀφίκομαι ἐς
Γύγων, καὶ ἐστρατοπεδεύσαντο.

Ξβ. Ποτιόκειται δὲ καὶ οἱ μετὰ Λεϊτεῦς Πελοποννήσιοι προσδεχόμενοι τὰς Ἀθηναίαις, ἐστρατοπε-
δεύοντο ῥ πρὸς Ολύμπω ἐν τῷ ἰσθμῷ· καὶ ἀγορᾶν ἔξω τῆς πόλεως ἐπέποιήντο. ῥ στρατηγὸν μὲν ἐν τῆ
δὲ περὶ πάντας οἱ ξυμμαχίαι ξῆστο Λεϊτεῦς, τῆς δὲ ἰππευ, Περδίκην. ἀπέστει γὰρ εὐθύς πάλιν τῶν
Ἀθηναίων, καὶ ξυμμάχων ῥ τῆς Ποτιόκεταις. Ἰόλαον αὖτ' αὐτῆς καλατήτας ἀρχοῦσα. ἦν δὲ ἡ γυνὴ
τῆς Λεϊτεῦς, τὸ μὲν μετ' αὐτῆς στρατόπεδον ῥ ἐχούσα ἐν τῆ ἰσθμῷ, ἐπιπύδραν τὰς Ἀθηναίαις, ἡ ἐπίκισσι,
Χαλκιδέαις δὲ, καὶ τὰς ἐξ ἰσθμῷ ξυμμάχων, καὶ τὴν παρὰ Περδίκην διακισσίαν ἰππον ἐν Ολύμπω μέ-
νειν καὶ ῥ ὅταν Ἀθηναίαι ἐπὶ σφας χερσῶσι, κατὰ νῆας βοηθούσας ἐν μεσῶ ποιῶσι ῥ αὐτῶν τὰς πολε-
μίαις. Καλλίας ῥ δ' αὖτ' ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγός, καὶ οἱ ξυμμάχωντες, τὰς μὲν ῥ Μακεδόνων ἰππας
καὶ τῶν ξυμμάχων ἐλάγου ἐπὶ Ολύμπω ἀποπέμπασιν, ὅπως εἰσγῶσι τὰς ἐκεῖθεν ἐπιπύδραν. ῥ αὐτοὶ δ'
ἀναστήσαντες τὸ στρατόπεδον, ἐχώρουν ἐπὶ τὴν Πυθιάναν. καὶ ἐπειδὴ πρὸς τῷ ἰσθμῷ ἐγένοντο, καὶ εἶδον
τὰς ἐναντίας παρασκευαζομένους ὡς ἐς μάχην, ἀντικαθίσταντο καὶ αὐτοί. καὶ ῥ πολὺ ῥ ὑπερον ξυνέ-
μισγον. καὶ αὐτὸ μὲν τὸ τῆς Λεϊτεῦς κέρας, καὶ ὅσοι περὶ ἐκεῖνον ἦσαν Κορινθίων τε καὶ τῶν ἄλλων

ρ ὁ παρελθὼς Gr. q Βέρροια Βαφ. Cass. Aug. r τὸ χερσὶν Ar. s Δ' ἑξακιστίαις Cass. Aug. Sic mox v. 11. τῆς δ' ἰππε Gr.
ε Τριτάται Dav. in marg. v Πρὸς Ολύμπω Ar. C. Gr. atque ita legebat Vallas; non probante Stephano. Cass. Gr. Dav. et hic in marg.
πρὸς Ολύμπω a correctore. In Aug. πρὸς Ολύμπω a corr. Prima manus scripserat πρὸς Ολύμπω. In Mosqu. πρὸς Ολύμπω. x Στρατηγὸν
μὲν ἐν τῆ τῆς Ar. Στρατηγὸν δὲ τὸ μὲν περὶ Μιγρ. huius lectionis exempla quaedam occurrere obtinuit Steph. alteram tamen in con-
textu a Thucydidis stilo non alienam esse censet. Στρατηγὸν μὲν τῆ περὶ Reg. Cass. Aug. Mox in Βαφ. cod. ξῆστοι. y τῆς δεξι Reg.
z ἔχοντες Cass. Aug. a ὄτ' ἐν Cass. Aug. b ἀπὸ Reg. Cass. Gr. Vase. Aug. Mosqu. c Δ' ἐν Marg. d Μακεδόνων Cass. Aug.
a correctore. Paullo post Ὀλλυθων Gr. e αὐτοὶ δὲ Altd. Flor. Βαφ. Gr. f ῥ ὑπερον καὶ ξυνεμ. Gr. Mox in Mosqu. πρὸς ἐκεῖνον, ad
marg. verò πρὸς ἐκεῖνον.

genus adhibetur, loci: quod plane idem est cum Gallico, quo
dicitur, *huy cinquieme*, id est, *ipse cum aliis quatuor*. ΣΤΕΡΗ.
Qui *Thucydides* ex professo illustrare adgressi sunt, tuto eis
τὸ κείμενον recipere potuissent αὐτόν. DUCK.

Αὐτόν] Correxī e codd. et re ita postulante. Probat hanc
correctionem Doruill. ad Chariton. p. 103. qui pluribus de
hoc loquendi genere disputat. Ita semper loquitur Noster,
v. c. supra c. 46. Κορινθίων δὲ γενουκίαις — πέμπτες αὐτές. Sic
Homerus et Herodotus. (VI. 103.) Demosth. contra Mid. p.
552. αἰρέθοντα τρίτον αὐτόν. GOTTL.

Πέμπτον αὐτῶν] Notum est satis, αὐτῶν aequè dici posse ac
solere; sed, res quae cogat ita legere, non video, cum eodem
redeat. Et quid prohibebat Nostriū aliquando variare,
ponendo, quod non minus recte diceretur? BAYER.

[τῆς ἐν τῆς —] Hoc Scholion e codd. Cassel. Rostg. et
Aug. adieci.] G.

Θέρμην] Ita libri: Θέρμα Siciliae, Θέρμο; Aetoliae oppidum.
vid. ad Steph. *Berkelium* et *Holfen*. At *Polyb.* p. 57. Θέρμην
vocat illud in Sicilia πολίχον. Θέρμη ἢ Θεσσαλονίκη, καὶ
Ἡμαθία. Schedae MS. *Angeli Aprosii*. Vrbs Thellalonica a
Cassandro aedificata; nomen habet uxoris, quae Philippī
Amyntae filia erat. WASS.

[Σημείωσαι] Addidi e cod. Aug. *σημείωσαι* quod iam diui-
narat Stephanus.] G.

[ῥ ἐσι δὲ —] In codd. Cass. Rostg. et August. sic leguntur
h. v. ἐσι δὲ καὶ αὐτῆ καὶ Πύδρα (in Cass. Πύδρα, vt et Rostg.) καὶ
Βέρροια πόλεις Μακεδονικαί. In vulgata ante ὅτι subint. ἀπὸ
κοινῆ, σημεῖωσαι. In cod. Βαφ. ita legitur: Ἐκαλεῖτο — πόλις
Μακεδονικῆ.] ἐκαλεῖτο. αὐτῆ καὶ Πύδρα καὶ Βέρροια, πόλις Μακε-
δονικῆ. In Βέρροια nil mutandum; nam Strabo, Lucianus, Ety-
mologus cum numis non duplicant. Sic et Plin. codd. Luc.
in A. A. XVII, 10, 13. v. Waff. in add. p. 666.] G.

[Ἐκ τῆς Μακεδ.] Ex hoc loco deprehenditur, Macedoniam
olim angustis limitibus coarctatam fuisse, quando Berrhoea
censebatur fuisse extra eius limites. Fuit autem Berrhoea
proprie Bottiacorum ciuitas. *Palmerius*. HVDS.
Βέρροια] Vid. *Addend.* p. 666. WASS.

[Ἐπιτρέψαντες] Reisk. in anim. p. 11. ἐπιτρέψαν explicat
h. l. *morari alicubi, vel infilere, gradum figere, animum ad
aliquid conuertere eique inhaerere*; et κἀκεῖθεν cohaerere cum
ἐτορείοντο. In Diluc. Abrech. l. c. malit idem Reiskius καὶ
deleri, reddi enim rationem, cur abesse ferunt. Sed prior ex-
plicatio praestat. Sensus est: Berrhoeam quum venissent,
Athenienses se eo conuertisse, vt occuparent hanc urbem.
Abrech. in Auct. p. 225. comparat cum Aristoph. *Vesp.* 420.

loca, quae defecerant, miserunt. Qui, simul ac in Macedoniam peruenerunt, illos mille priores iam Therna potitos, et Pydnam obsidentes offenderunt. Pydnam autem et ipsi castris, copiisque iunctis oppugnarunt: sed postea, facta pace et societate necessaria inita cum Perdicca, quod Potidaea et Aristei aduentus eos vrgeret, ex Macedonia recesserunt. Et Berrhoeam profecti, et inde reuersi, eoque oppido prius tentato, nec expugnato, itinere pedestri Potidaeam versus iuerunt, cum tribus milibus militum grauis armaturae ex suis, praeterea vero cum multis sociis, et sexcentis Macedonum equitibus, qui cum Philippo, Pausaniaque erant: simul etiam septuaginta naues oram maritimam legebant. Et lente progressi, tertio die Gigonum peruenerunt, ibique castra posuerunt.

63. At Potidaeatae, et Peloponnesii, qui cum Aristeo erant, Atheniensium aduentum expectantes, in Isthmo, prope Olynthum castra posuerant, et mercatum extra urbem agebant. Socii autem totius quidem peditatus ducem elegerunt Aristeum; equitatus vero, Perdiccam. Protinus enim ab Atheniensibus iterum defecerat, et, Iolao duce in suum locum substituto, Potidaeatas in bello iuuabat. Hoc autem erat Aristei consilium, cum exercitu quidem, quem in Isthmo secum habebat, Athenienses diligenter obseruare, si contra se venirent; Chalcidenses vero, et socios, qui extra Isthmum erant, et ducentos equites, quibus praecerat Perdiccas, Olynthi manere, et cum Athenienses contra se venirent, a tergo impressionem in hostes facere, eosque circumuenire. Contra vero Callias Atheniensium dux eiusque collegae, Macedonum equites, paucosque socios Olynthum versus miserunt, vt illos, qui Olynthi erant, illinc auxilium suis contra se ferre prohiberent. Ipsi vero motis inde castris Potidaeam versus contenderunt, et cum ad Isthmum venissent, et aduersarios se ad proelium parantes vidissent, ipsi quoque aciem illis oppositam instruxerunt, nec multo post conflixerunt. Ac ipsum quidem Aristei cornu, et quotquot de Corinthiis, aliisque militibus delecti circum ipsum Aristeum erant, hostium cornu

Τὸς προτέρως χιλίους τὸς ἐν ταῖς κ. ναυσὶ τῶν Ἀθηναίων. ἔκκληστο. ἔστι δὲ Μακεδονίας. ἔτι καὶ ἡ Πύδνα, πόλις Μακεδονική. Κατὰ γὰρ τῆς Βερέβοιας. Κὼ Πρωσανίης οὗτος ὁ Πρωσανίας, κατὰ μὲν τινὰς, υἱὸς τῷ Δέδου, κατὰ δὲ ἄλλους ἀδελφεός. Ἐς Γίγωνος Γίγωνος, χωρίον ἐστὶ μεταξὺ Μακεδονίας καὶ Θράκης, ὃ πολὺ ἀπέχον Ποτιδαίας. Ἐπὶ σφας χωρῶσιν ἐπὶ τὴν Ποτιδαίαν. Τὸς πολέμιος τὸς Ἀθηναίους. Τὸς — ἰππέας τὸς μετὰ Φιλίππου. Ἄντοι δὲ ἀναγέσαντες τὸ στρατόπεδον νῦν ἀντὶ τῷ ἐγγείραντες κείτοι ἡ λέξις, οὐκ

Θέρμην ἄρτι) σημειῶται, ὅτι ἡ νῦν Θεσσαλονικὴ πόλις, πάλαι Θέρμη Πελλήνης, ἰνδὲ Γίγων ὁ Διόνυσος· ἰνquit. pro nauium tutela apud Phoenices Hesychius v. accipit. Aethiopum regem fuisse ait Steph. Gigonem: Indigitamenta Orphei in Baccho hunc titulum minime agnoscunt. Ibi pro Πρωτογόνῳ ἤκειται παιῶν, vbi merito haeret Scaliger, fortasse legendum Εὐρεσιπαιῶν supra dixerat πολυόργιον, εὐρετικὸν Παιῶν. vel potius, εὐρετο. Meminit Γίγωνος πέτρας, sed iuxta oceanum, Apollodor. III, 3. vid. Herodot. VII, 123. WASS.

ἄσας ἐπίστρεψε δεῦρο. Vulgata versio: et inde reuersi, mira est. GOTTL.

Ἐπιστρέψαντες) Sane incongruum est, vt reuersi vel conuersi dicantur eo, quo commodum venissent, vel vbi essent ac versarentur. Nec tamen alium sensum admiserit additum κῆκεῖθεν. Nempe distinguenda est urbs Beroea et regio Beroea; in hanc venere ita, vt a tergo relinquerent urbem, vt non oppugnaturi; sed repente, ex itinere a relicta vrbe ad ipsam conuertebantur. BAVER.

Τῷ χωρίῳ) Sic Thom. Mag. in περιῶ, et Moeris v. περιάσαντες. DVCK.

Πειράσαντες πρῶτον τῷ χωρίῳ) h. c. ἀπόπειραν ποιησάμενοι. v. Thom. M. h. v. qui laudato hoc loco, docet, hoc verbum hoc sensu, genitiuo iungi. Huius loci quoque mentionem fecit Moeris, p. 319. ad quem v. Pierfon. Eustath. ad II. Δ. p. 445. proprie passiuum hac vi adhiberi dicit; locum tamen e Thucydide laudat huic similem: τῶν τειχῶν — πειρῶν, (VII. 12.) At Libr. III. 25. τὸν λιμένα — ἐπειρῶντο, vbi e MSS. leg. ἐπειρῶν eiusdem lib. c. 70. τῆς Νισαίας πειρῶν. G.

[Κατὰ γὰρ] Hoc Schol. addidi ex Aug.] G.

Γίγωνος) Γεργωλίδης appellat Artemidorus Ephesius: χωρίον

Schol. Auctor Etymol. Γίγωνος Ἄσρα μεταξὺ Μακεδονίας καὶ Πελλήνης, ἰνδὲ Γίγων ὁ Διόνυσος· ἰνquit. pro nauium tutela apud Phoenices Hesychius v. accipit. Aethiopum regem fuisse ait Steph. Gigonem: Indigitamenta Orphei in Baccho hunc titulum minime agnoscunt. Ibi pro Πρωτογόνῳ ἤκειται παιῶν, vbi merito haeret Scaliger, fortasse legendum Εὐρεσιπαιῶν supra dixerat πολυόργιον, εὐρετικὸν Παιῶν. vel potius, εὐρετο. Meminit Γίγωνος πέτρας, sed iuxta oceanum, Apollodor. III, 3. vid. Herodot. VII, 123. WASS.

[Καὶ Θράκης) Haec verba a manu recentiori addita sunt in Aug. & vero in eodem prorsus omissum.] G.

πρὸς Ὀλύμπου) Non πρὸς Ὀλύμπου, sed πρὸ Ὀλύμπου, legit Ἰαλίλα, vt e regione interpretationis illius annotaui. STERN.

Στρατηγῶν) Lectionis margini adscriptae potius, quam alterius exempla occurrunt: sed tamen ne hanc quidem a Thucydidis stylo alienam dixerim. IDEM.

Τὸ μὲν — στρατόπεδον ἔχοντα) i. e. ὡς αὐτὸν, ἔχοντα τ. στρατόπεδον — ἐπιτηρεῖν — G.

[Τὸς πολέμιος] Schol. ad h. v., vt et ad τὸς — ἰππέας, e cod. Aug. inserui.] G.

λογάδες, ἔ ἐτρέψαντο τὸ καθ' ἑαυτὰς, καὶ ἐπεξήλθον διώκοντες ἐπιπολύ· τὸ δὲ ἄλλα στρατόπεδον
 ἠ Ποτιδαιατῶν καὶ Πελοποννησίων ἤσσαντο ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἐς τὸ τεῖχος κατεφυγεν.

Ξγ'. Επαναχωσῶν δὲ ὁ Ἀριστεύς ἀπὸ τῆς διώξεως, ὡς ἱ ἔβρα τὸ ἄλλο στρατεύμα ἡσχημένον, ἠτόρησε
 μὲν, ὁποτέρωσθε διακινδυνεύσει χωρῖσας, ἢ ἐπὶ τῆς Ολύμπου, ἢ ἐς ἠ τὴν Ποτιδαίαν. ἱ ἔδοξε γὰρ ξυνα-
 γαγόντι τὰς μεθ' ἑαυτῶ ὡς [ἠ εἰς] ἐλάχιστον ἠ χωρίον, ὁδὸν βιάσασθαι ἐς τὴν Ποτιδαίαν. καὶ
 παρῆλθε παρὰ τὴν χηλὴν διὰ τῆς θαλάσσης βαλλόμενός τε καὶ χαλεπῶς, ἐλίγως μὲν τινὰς ἀποβαλόν,
 τὰς δὲ πλείους ὁ σώσας. οἱ δ' ἀπὸ τῆς Ολύμπου τῶς Ποτιδαιάταις βοηθοὶ (ῖ ἀπέχει δὲ ἐξήκοντα
 μίλιτα παρὶς, καὶ ἔστι ἠ καταφανὲς) ὡς ἠ μάχη ἠ ἐγένετο, καὶ τὰ σημεῖα ἠεθῆ, βραχὺ μὲν τι παρῆλ-
 θον, ὡς βοηθήσοντες, καὶ οἱ Μακεδόνας ἠπτεῖς ἠ ἀντιπαρτάξαντο, ὡς κωλύοντες. ἠ ἐπεὶ δὲ δια-
 τάχως ἠ νίκη τῶν Ἀθηναίων ἐγένετο, καὶ τὰ σημεῖα κατεσπάρσθη, πάλιν ἐπανεχώρησεν ἐς τὸ τεῖχος.
 καὶ οἱ Μακεδόνας παρὰ τὰς Ἀθηναίους ἠπτεῖς δ' ἠδεδέχθησεν παρεγγόντο. μετὰ δὲ τὴν μάχην, ἠ τρο-
 παίων ἠετησαν ἠ οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τὰς νεκρὰς ὑποσπόνδους ἀπέδωκαν ταῖς Ποτιδαιάταις. ἀπέθανον δὲ
 Ποτιδαιατῶν μὲν καὶ τῶν ξυμμαχίων, ὀλίγῳ ἐλάσσης τριακοσίων, Ἀθηναίων ἠ δὲ αὐτῶν, πεντήκοντα
 καὶ ἑκατὸν, καὶ Καλλίας ὁ στρατηγός.

Ξδ'. Τὸ δ' ἐκ τοῦ ἰσθμοῦ τεῖχος εὐθύς οἱ Ἀθηναῖοι ἀποτείχισαντες ἐφρούρου. τὸ δ' ἐς τὴν Παλ-

ῖ ἐτρέψ. καθ' Cl. ἠετρεψαν τὸ καθ' Basf. Cassf. Gr. Aug. a correctore; prima scriptum manu ἐτρέψαντο καθ' ἑαυτὰς, omisso τίς;
 et ἐπὶ πολλὸ Cassf. Aug. ἠ τῶν ποτιδ. καὶ τῶν παλ. Cl. Reg. Cassf. Aug. τῶν τε ποτιδαιατῶν. Mox in eodem: δ' Ἀριστεύς τῆς ποτιδαίας.
 ἱ ὄρη Reg. Cassf. Aug. et in Cassf. inter versus γγ. ἴδρα. k τὴν om. Gr. In Basf. cod. τὴν ποτιδαίαν, καὶ παρῆλθεν reliqua desunt.
 l Sic distinguit Steph. ἔδοξε γὰρ ξυναγαγόντι τὰς μεθ' ἑαυτῶ ἠε εἰς ἐλάχιστον χωρίον, ὁδὸν βιάσασθαι ἐς τὴν ποτιδαίαν. ἠ ἔδοξεν ἔν ἡμεῖσι. Gr.
 m εἰς deest Reg. Dan. Aug. ἠ χωρίον Dan. ὁ δικασίας Marg. p Ἀπέχει Cl. Reg. Cassf. Aug. q Codicem, unde vertebat
 Valla, καταφανὲς habuisse credit F. Porz. r Ἐγγύς Reg. Cassf. Aug. et ex emendat. Gr. Mox in Basf. ed. μὲν τοι. s Ἀντιπαρ-
 τάξαντο Cassf. Aug. t Ἐπειδὴ δὲ Ar. Cl. Reg. Cassf. Aug. u Τροπαίων Cassf. Gr. Aug. x οἱ omitt. Cl. y Δ' αὐτῶν Gr. et contra
 v. ult. τὸ δὲ ἠκ.

ἠετρεψαντο τὸ καθ' ἑαυτῆς] Sc. ἠέρος. Chariton. p. 123. πρῶτος ἐτρέψατο τὰς καθ' αὐτόν quem locum cum nostro comparat Doruill. p. 624. GOTTL.

[ἠεπαναχωσῶν] Hoc Schol. ex Aug. inferui. Vnde factum videtur, vt eadem verba in textum fuerint recepta. v. V. L. Schol. ad ἠτόρησε μὲν in eodem deest.] G.

[ἠεὐμαχία ἐγένετο] Quae adduntur in edit. absunt a Cassel.] G.

[ἠε εἰς] Verba haec ὡς εἰς ἐλάχιστον χωρίον ad praecedentia, non ad sequentia pertinent: ideoque ita interpungendum est hic locus: ἔδοξε γὰρ ξυναγαγόντα τὰς μεθ' ἑαυτῶ ὡς εἰς ἐλάχιστον χωρίον, ὁδὸν βιάσασθαι ἐς τὴν ποτ. Admonet vero et Scholiae, ὡς ἐλάχιστον sequentibus adnecti oportere: sed debuit etiam admonere, particulam ὡς vel ὅτι, superlatiu iunctam, interdum apud hunc Scriptorem ab illo ita diuelli. STEPH.

ἠεδοξε γὰρ ξυναγαγόντι — τὴν ποτιδαίαν] Ordo est, secundum Abreschium: (Dil. 59.) ἔδ. γ. ξυναγ. τ. μ. ἑαυτῶ ὁδὸν βιάσ. ἐς τ. ποτ. ὡς (ἐς) χωρίον ἐλάχιστον ἠε διάσημα. Hanc elliptin pluribus exemplis probat, v. c. δι' ἐλάσσους, κατ' ὀλίγον, κατὰ βραχὺ, διὰ πολλῶ etc. Hoc paullo durius h. l. videatur, quod praepositio nulla τῶ ἐλάχιστον iuncta sit, quae tamen in adlatis exemplis additur. Posterior explicatio Schol. congruit Abreschianae, quam et probat Grammius. Huc redit etiam interpretatio Acacii, quae haud dubie probabilior est, vulgari Porti, quam sequitur Heilmanus. χωρίον frequenter de vrbe nostri. Reisk. conicit in Dil. Abresch. l. c., vt et anim. p. 11. pro χωρίον, χωρίοι, n. adminiculo cursus copiis in angustum contractis irrumperere in urbem. G.

βιάσασθαι ἐς τὴν ποτιδαίαν] i. c. βία, f. μετὰ βίας ἠελεθεῖν ἐς τὴν ποτιδαίαν, n. καὶ αἰρεῖν αὐτήν. Sic fere VII. 69. βυλό-μενοι βιάσασθαι ἐς τὰ ἔξω, i. c. μετὰ βίας ἠελεθεῖν. G.

ἠεδοξε — ξυναγαγ. — βιάσ. εἰς ποτ.] Ordo et scilicet aut hic sit: vitium et est, contractis copiis in angustum, quam maxi-

me posset, cursu perrumpere ad Potidaeam. Quod, vt simplicius fuerit ad structuram, ita ad rem nihil fecerit additum: contractis in angustum copiis; quid enim hoc prodesset non mansuro? Ergo alteram rationem praetulerim: contracto exercitu ad Potidaeam cursu tendere, ὡς ἐλάχιστον, tanquam proximum locum, et minimi interualli; quasi per hypallagen, ἐλάχιστον χωρίον; cuius διάσημα esset ἐλάχιστον, locum ἐλάχιστον remotum. BAVER.

[ἠ ἡ μῆλλον] Restior h. explicatio priori. v. not.] G.

[ἠεγγύς] Steph. malit: ἐγγιον, vel scribi post ἠν, μῆλλον.] G.

[ἠ ἠπτεῖς] Cassf. cod. ἠπτεῖς.] G.

[ἠκαλεῖται] Schol. καλεῖται potius scribere debuisset. In cod. Basf. leg. τὸ ἠμπεροθεν et paullo post: προσβλημένον ἠθελ. Male. Schol. ad βοηθοὶ et καὶ ἔστι καταφανὲς, it. ad ἠπτεῖς et ἠε τὸ τεῖχος ex Aug. adieci.] G.

[ἠεμπεροθεν — τείχος] Sic Suid. sed accipitur quoque h. v. pro margine terrae prominentis, vt notauit Kuhniius ad Poll. I, 99. Noster habet χηλὴν portus, (VII, 53. VIII, 90.) Suidas addit: χηλὴ καὶ τῶν λιμένων αἱ ἔξωχα. v. Ducker.] G.

διὰ τῆς θαλάσσης] Praeter, l. propter mare. Exempla huius vsus collegit Abresch. Dil. p. 60. G.

ἠεδοξε] Ita Mj: sed Marg. διαπόσει, quod ἠδο Isocrates, Demosthenes, Xenoph. Plato. Noster διαπόσει, bis terque, Dionys. Halicarn. qui nostrum fere sequitur p. 418. διαπόσει τὸ σῶμα. et quidem ipse Thucyd. 119, 3. hoc ergo reponendum. v. ass. Sed Thucydidem alibi quoque verbo simplici in re simili vti docet Index. Nec pauca illius apud alios sunt exempla. Neque tamen disteot, non tam probabile esse, scribas διὰ de suo addidisse, quam de composito detraxisse. De voce χηλὴ vid. quae ad VII, 53. inter Var. Lectf. adnotat Hulst. Add. Kubn. ad Poll. I, 99. Suidas in χηλὴ descriptis Scholiasten. DUCK.

καταφανὲς] Τὸ χωρίον. v. Schol. ad h. v. G.

sibi oppositum in fugam vesterunt, eosque persequentes longe processerunt. Reliquus vero Potidaearum, et Peloponnesiorum exercitus ab Atheniensibus superatus est, et in urbem confugit.

63. Cum autem Aristeus ab hoste persequendo rediret, postquam reliquum exercitum vidit victum, dubitavit, utram partem petens, Olynthumne, an Potidaeam, belli fortunam periclitaretur. * Tandem tamen ei placuit, cum suis militibus, in minimum loci spatium contractis, *et eorum acie confertissima*, Potidaeam cursu petere, et in eam perirumpere. Et in urbem ingressus est ab ea parte, quae mari alluitur, prope crepidinem, ** telis petitus, et aegre eo penetrans, paucis quidem amissis, plerisque vero saluis. Qui vero Olyntho, auxilium Potidaeatis laturi, prodierant (absent autem a Potidaea sexaginta ferme stadiis, atque, ut in edito loco, conspicuus est), postquam pugna commissa est, et signa sublata paululum illi quidem progressi sunt, ut auxilium Potidaeatis ferrent; et Macedonum equites aciem instructam ipsis opposuerunt, ut eos impedirent. Postquam autem victoria penes Athenienses repente fuit, et vexilla reuulsa sunt, in urbem iterum se receperunt, et Macedones ad Athenienses: neutris autem equites adfuerunt. Post pugnam autem Athenienses tropaeum statuerunt, et caesorum militum cadauera pace sequestra Potidaeatis reddiderunt. Ceciderunt autem ex Potidaeatis quidem, et focii paulo pauciores trecentis; ex ipsis vero Atheniensibus, centum et quinquaginta, et Callias eorum dux.

64. Mox autem Athenienses murum, qui Isthmum spectabat, circumvallarunt, et praesidio custo-

* Optimum videbatur, ut collectis suis Potidaeam, quod proximum erat oppidum, cursu perirumperet. *Acacius.* HVDS.

** Multis missilibus peritus, paucis etc. *Acacius.* HVDS.

ἀντὶ τῷ ἐκβαλόντες. Ἐπαναχωρῶν — δ' Ἀριστεὺς] τῆς Ποτιδαίας. Ἰπότερισε μὲν] ἐν ἀμικρανίᾳ ἐγένετο, εἰς ἄποτερον μέρος ἐλεύ-
 σεται, δηλονότι διὰ κινδύνου. Ὡς ἐλάχιστον] ἢ ἐλάχιστον χωρίον λέγει, ὅτι συνῆξεν αὐτῆς, ὡς γενέσθαι ἐν ὀλίγῳ χωρίῳ ἢ μᾶλλον
 τὸ διέστημα λέγει τῆς Ποτιδαίας. ἐγγυθε γὰρ ἦν, ἢ περὶ ἢ Ὀλυνθοῦ. τὸ γὰρ ὡς ἐλάχιστον τοῖς ἐξῆς συναπτέον. Παρὰ τὴν χιλιῶν]
 χιλῆ καλεῖται οἱ ἔμπροσθεν τῷ πρὸς θάλασσαν τείχεος παραβλημένοι λίθοι, διὰ τὴν τῶν κυμάτων βίαν, μὴ τὸ τεῖχος βλάπτεται.
 εἰρηται δὲ παρὰ τὸ εἰσινέου χιλιῶν ῥοῆς. Βοηθοί] οἱ Μακεδόνες. Ἀπέχει δὲ] ἡγουν δίσταται Ὀλυνθοῦ τῆς Ποτιδαίας. Καὶ
 ἔτι καταφανὲς] ὑψηλὸν γὰρ τὸ χωρίον ἢ Ὀλυνθοῦ. Ἰππεῖς] οἱ Φιλίππυ. Ἐς τὸ τεῖχος] τῆς Ὀλύμπου. Ἰππεῖς δ' ἠδτετέροις]
 ἐν τῇ μάχῃ δηλονότι, ἢτε τοῖς Ἀθηναίοις Ἀθηναῖοι, ἢτε τοῖς Ποτιδααῖταις Ποτιδααῖται. Ἰπποπόδους] ἐπειδὴν τι μέρος ἠπτηθῆ
 τῶν μαχομένων, μὴ δυνάμενον τὸς νεκρῶν αὐτῶ λαβεῖν, αἰτεῖ γενέσθαι σπονδῆς, ἕως οὗ λαβὼν θάψῃ, καὶ τότε πάλιν μάχονται. ἔτι δὲ
 πολλάκις ὅτε καὶ ἀσπόνδους αὐτῆς ἐνομιζόντο, δηλονότι κατὰ τὸ ἴσον ἔχοντες ἐκάτεροι, καὶ τῆς μάχης ἰσοῦρόπου γενομένης. Ἀπο-
 τεύχισαντες] τὸ πρὸς Ὀλυνθοῦ ὄραν τεῖχος περιετοιμασάντες, ἵνα μὴ τις ὑπεκφύγῃ τῶν ἔδων. Τὸ δ' ἐς τὴν Παλλήνην] τὸ πρὸς

Καὶ τὰ σημεῖα] Vid. Lipsium de Militia Rom. l. 4. HVDS.
 Suidas in σημεῖα ἀρεθῶναι nescio an huc referri debeat. Confer
 Platonem 462. WASS. Vid. supra ad Cap. 49. DVCK.
 [Ἐν τῇ μάχῃ] Haec verba tantum adfuit in codice Aug.]
 GOTTL.

Καὶ τὰς νεκρῶν ἰπποπόδους ἀπέδοσαν] Vid. Turneb. V. Ad-
 vers. 7. Herald. I. Aduers. 9. et, qui Herald. quaedam debet,
 Kirbmann. de Funerib. Append. Cap. IV. Add. quae adnotan-
 tur ad Aelian. XII. Var. Hist. 27. Liu. XXXI, 38. Caduceatore
 ad Consulē misso, qui inducias ad sepeliendos equites peteret.
 Et XXXIII, 11. Idem XXIII, 46. tacitas inducias eius rei
 causa memorat: posterum diem induciis tacitis, sepeliendo
 virimque caesos in acie, consumserunt. DVCK.

Ἰπποπόδους] In cod. Aug. ad marg. scriptum: διὰ σπον-
 δῶν. GOTTL.

Qf. subiectos pacto, sub eo tutos: vel pro adverbio, ἰππο-
 πόδους, pacto de iis tollendis inito. BAVER.

[Αὐτῷ] In cod. Aug. est αὐτῷ, et paullo post pro λαβὼν, est
 λαβῶν.] G.

Τὸ δ' ἐκ τῷ Ἰσθμῷ τεῖχος] Vertitur: murum, qui Isthmum
 spectabat, ut mox: τὸ δ' ἐς Παλλήνην, et l. cap. variat τὸ ἐς

τῆς Παλλήνης τεῖχος. Ἐκ h. l. induit significationem aduerbii,
 ἔξω, notante Abresch. Dil. 61. G.

Ἐκ τῷ Ἰσθμῷ] i. e. a parte, a regione Isthmi: nempe,
 mutato spectantis situ, quod in Isthmum versum esset, etiam
 ex Isthmo ex altera parte pertinebat: ut *poenonium* Romanis,
 tum extra murum, tum interius post murum, dicitur, et
 Graece dici possit, ἐκ τῷ τείχῳ. B.

Ἀποτεύχισαντες] *Ἐκποταί.* in ἀποτεύχισαι, et ex eo Suidas:
 qui etiam ἀποτεύχισιν exponit τὴν τῶν τευχῶν ἀφαιρέσιν, sed
 alia est significatio huius vocis Cap. 65. DVCK.

[Ἰπποπόδους] Sic e cod. Aug. scripti pro ὑπεκφύγοι.] G.

Τὸ δὲ ἐς Παλλήνην] Sc. τεῖχος, murus, qui versus Pallenen
 spectabat. Heilmannus reprehendit hanc versionem; non
 enim de vrbe Pallene sermonem esse, sed de Cherfoneſo
 huius nominis. Supplet igitur: τὸ δὲ ἐς μέρος. Non atten-
 dit V. D. ad finem h. cap. vbi dicit: ἀποτεύχισαι τὸ ἐκ τῆς
 Παλλήνης τεῖχος. Itaque haec verba non possunt verti: *nach*
nach Pallene bin keine Mauer gezogen sey. Manifestum esse
 puto, de vrbe, non de peninsula, sermonem esse. Pars muri
 Pallenen versus non erat circumvallata, ut ea, quae Isthmum
 spectabat: sed paullo post hoc factum est, ut iam e sine ca-

λίμνην, ἀτείχιστον ἦν. οὐ γὰρ ἰκανὴ ἐνόμιζον εἶναι ἐν τε τῷ ἰσθμῷ Ὀρεουρεῖν, καὶ ἐς τὴν Παλλήνην διαβάτες τεχιζέω· δεδιότες, μὴ σφισιν εἰ Ποτιδαίαι καὶ οἱ ξυμμαχοὶ ἢ γυμνασίαις δίχα ἢ ἐπιθούται, καὶ πυρραιομένοι εἰ ἐν τῇ πόλει Ἀθηναῖαι τὴν Παλλήνην ἀτείχιστον αὐτῶν, χροῖον ὑπερὸν πύμπουσιν ἐξακασίαι καὶ χιλίας ὀπλίτας ἑαυτῶν, καὶ Φορμιάνα τῶν Ἀσπιδῶν στρατηγόν. ἐς ἀρμύρανας ἐς τὴν Παλλήνην, καὶ ἐξ Ἀφύτιος ἐρμύρανας προσήγαγε τῇ Ποτιδαίᾳ τὸν στρατὸν, κατὰ βραχὺ προΐον, καὶ κείρων ἅμα τὴν γῆν. ὡς ὁ δὲ εἰς ἐπέξει ἢ ἐς μάχην, ἀπετείχισε τὸ ἐκ τῆς Παλλήνης τεῖχος· καὶ ἔτιως ἦδη κατὰ κράτος ἡ Ποτιδαία ἀμφοτέρωθεν ἐπολιορκεῖτο, καὶ ἐκ θαλάσσης ναυσὶν ἅμα ἐφορμύραται.

Ξδ. Ἀργεῦσες δὲ ἀποτειχισθῆναι αὐτῆς, καὶ ἰλιπθῆναι ἐδράμιον ἔχον σαβήρας, ἢ μη τι ἀπὸ Πελοποννήσου ἢ ἄλλο παράλογον γίνεσθαι, ἢ ζυμβόλους μὲν, πλὴν πεντακιστίων, ἀνεκὸν τελέσασθαι τοῖς ἄλλοις ἐκπλῆσθαι, ὅπως ἢ ἐπιπλῆον ὁ εἶτος ἀνίσχη· καὶ αὐτὸς ἤθελε τῶν μενόντων εἶναι. ὥς δ' ἐπιπέθει, βεβλήμενος τὰ ἐπὶ πότις παρατηρούμενος, καὶ ὅπως τὰ ἐξωθεν ἔξει ὡς ἄριστα, ἐκπλεν ποιεῖται λαθὰν τὴν Φυλακῆν τῶν Ἀθηναίων. καὶ παραμύρων ἐν Χαλκιδεῦσι, τὰ τε ἄλλα ἢ ἐπιπέθει, καὶ ἰ Σερμυλλίαν λοχίστας πρὸς τὴν πόλιν, πολλὰς ἐκφθαίρει. ἢ ἐς τε τὴν Πελοπόννησον ἴππευσεν οὐκ ἀφελεία τις γεινήσεται. μετὰ δὲ τῆς Ποτιδαίας τὴν ἀποποιήσασιν, Φορμιάνα μὲν ἔχον τὰς ἐξακασίαι καὶ χιλίας, τὴν Χαλκιδικὴν καὶ Βοττικὴν ἐδέξαι, καὶ ἔτιω ἂ καὶ πολίσματα εἶλε.

Ξε. Τοῖς δ' Ἀθηναίοις καὶ Πελοποννησίοις αἰτίαι μὲν αὐτῶν προγεγενηντο ἢ ἐς ἀλλήλους· τοῖς μὲν Κορινθίοις, ὅτι τὴν Ποτιδαίαν, ἑαυτῶν ἕσθαι ἀπομύραν, καὶ ἀνδρας ἢ Κορινθίων τε καὶ Πελοποννησίων ἐν αὐτῇ ἔντας ἐπολιορκεῖν· τοῖς δ' ἢ Ἀθηναίοις ἐς τὰς Πελοποννησίαις, ὅτι ἑαυτῶν τε πόλιν ξυμμαχίδα καὶ

z γενομένης Ar. C. Gr. Mosqu. Dan. a Ἐπιπλῆον Gr., Aug. dupl. acc. ab eadem manu, et mox πίμπος Gr. b Δ' ἔδει Reg. Caff. Aug. c Εἰς τὴν μάχην Ar. C. Ἐς τὴν μάχην Gr. et sic Dan Basil. Mosqu. d οὕτω Dan. e ζυμβόλους Cl. f ἐπὶ πλεον C. Caff. Gr. g ὡς δι' ἑκπέθει Ac. Porius. h ζυμβόλους Marg. Gr. Cl. quod interpretari voluit Valli. Reg. Caff. Aug. In Gr. est ex emend. i Ἐρμυλλίαν Reg. Caff. Aug. k Attica ellipsis apud Thucydidem frequens: integer erit locus, si dicas, ἐς τε τὴν Πελοπόννησον ἀνδρας πίμπων ἴππευσεν Ac. Porius. l πρὸς Marg. προγεγενηντο cod. Basl., sed ed. Basl. προγεγενηντο. m Πελοποννησίων τε καὶ Κορινθίων Marg. n Ἀθηναίους αἰτία ἐς τὰς Πελο. Gr.

pitis indicauimus. (war noch nicht mit einer Circumvallationslinie umzogen). De Pallene peninsula, Dionys. R. A. I, p. 124. Reisk. et Steph. Byz. h. v. p. 620. de vrbe huius nominis in hac peninsula sita, Cell. G. A. p. 1048. GOTTL. [Τὸ δ' ἐς τὴν Παλλήνην] Hoc Schol. e cod. Aug. intuli.] G. Γυμνασίαις δίχα] Si seivntli essent in duas partes. Hac forma vitur quoque Eurip. Iphig. in Tauris, v. 952. — ἔτιως Διαιτὸς γενομένην πύμπουσιν αὐτῶν δίχα. Noster cam. subinde adhibet. v. Gloss. Xenoph. Cyrop. VIII, 7. 20. eleganter ad animum a corpore separatum transfert: — ἢ ψυχὴ ἐπέειδεν τῷ ἀφροῖος σώματος δίχα γένεσθαι. cf. Valken. V. Cel. Diatr. in Eur. fragm. c. 23. G. Ἀφύτιος ἄγν. Steph. Strabonis Ep. 330. Scylax 26. Herodot. VII, 123. oppugnasse Lyfandrum, ait Pausanias III, pag. 253. Rem narrat Platon. deus Lyfand. 444. vbi legendam Ἀφουταίων. v. Aristot. Pol. 173. 8. An huc pertineat ἢ Αφουταίος ἀμπελος apud Theophrast. Cauf. Pl. III, 20. nescio. WASS. [Ἀπὸ Θερμάκης] In Basl. est: ἀπὸ τῆς Θερμάκης.] G. [Ἐδὲ γὰρ διὰ τῷ ὄ.] Sc: ἡράζειν, n. Ἀφύτιδος.] G. [Ποτιδαίας] Hoc Schol. addidi ex codd. Caff. Roitg. et Aug.] G. ἢ ἄλλα παράλογον] i. e. ἀπερσοδέκτων, quod L. II. 91. iungitur τῷ παράλογον. G. Παράλογον] Ineptit haud dubie Schol. explicans terrae motum. Qui enim tam singularem casum, nec frequentem aut

vlla conditione coniectandum, respicerent? Aut quod auxilium inde sperarent obesse? BAYER. [Ἀναχωρεῖν] Steph. malit: ἀναχωρεῖν, σεισμῷ ἢ τοιούτῳ τινὲς γινόμενα, l. γενομένα.] G. [Οἰωνοζόμενοι τὸ ἐκ τούτου κακόν] Haec verba defunt in Aug.] G. Αὐτὸς ἤθελε τῶν μενόντων εἶναι] Sc. τις, l. εἰς τις. G. [Οὐκ ἐπέθει] Grammius bene monet, haec non ad sequentia, sed ad priora pertinere. Nam βεβλήμενος τ. ε. τ. παρατηρούμενος, alterum consilium indicat, qui, cum non persuasisset prius, relicta Potidaea, extra cam adversus hostes agere statuit.] G. Ἐπὶπέθει] Valla interpretari voluit, quod in margine habes verbum ζυμφορμύραται vertit enim, illis sociis cum alia praesentia fecit, tum permultos Sermyllior. STEPH. Marg. quidam ζυμφορμύραται, qua voce vitur in Ep. Plato. Bellum vna cum sociis, quorum dux erat, Cap. 6. administravit. Haec forma apud nostrum ζυμφορμύραται, ζυμφορμύραται, ζυμφορμύραται, ζυμφορμύραται. Nihil tamen immuto, quia singulariter effertur; potest etiam habere vim simplicis. WASS. [Χαλκιδεῖσι — Χαλκιδεῦσι] Haec verba defunt in Aug. et Caff.] G. Σερμυλλίαν] Quod in Reg. et Caff. est Ἐρμυλλίαν, id eo pertinere puto, quod Casaub. ad Strab. I. p. 50. adnotat, multorum nominum initium modo Σ, modo aspiracionem praeripion. Add. Hoffsen. ad Steph. v. Ἠράκλειαν, et Reland. I. Dissert. 4. §. 5. Schol. Reg. hic, Ἐρμυλλίαν ἢ Σερμυλλίαν, Ἐρμυλλίαν ἢ Σερμυλλίαν. Vrbein Stephanus vocat Σερμυλλίαν. vbi vid. Hoffsen. D V C K.

dire coeperunt. At murus, qui Pallenen versus spectabat, nullo vallo cinctus erat. Nec enim existimabant, se uno eodemque tempore et in Isthmo excubias agere, eumque tutari, et in urbem Pallenen transire, eamque munire posse: veriti, ne Potidaeatae eorum iue focii se, in duas partes diductos, invaderent. Cum autem Athenienses, qui Athenis erant, Pallenen nullis muris cinctam esse intellexissent, aliquanto post mille et sexcentos grauis armaturae milites de suis, et Phormionem Afopii filium, duce in eo miserunt: qui Pallenen petisset, ac Aphytide castra mouisset, copias Potidaeae admouit paulatim procedens, et simul agrum vastans. Sed, cum nullus ad proelium contra ipsam prodiret, murum, qui Pallenen versus spectabat, vallo cinxit. Atque ita Potidaea iam vtrinque vehementer oppugnabatur, simul etiam a mari grauius premebatur, nauibus stationem aduersus ipsam habentibus.

65. Aristeus vero, cum vrbs iam esset circumvallata, nec vllam salutis spem haberet, nisi si quid ex Peloponneso, aut aliquid aliud insperatum accideret, auctor erat, vt, quingentis exceptis, caeteri obseruato vento secundo nauibus abirent, vt res frumentaria diutius obsequio suppeteret: atque ipse vnus esse volebat de numero eorum, qui remanerent. Sed cum rem illis persuadere non posset, ac ea, quae his proxima erant, parare vellet, et operam daret, vt quae foris erant, optime sese haberent, clam Atheniensium praesidio inde enauigauit. Et apud Chalcidenses permanens, cum alias res bellicas administrauit, tum etiam, insidiis ad Sermyliorum urbem locatis, multos occidit. Quinetiam per legatos in Peloponnesum missos egit, vt aliquod auxilium Potidaeatis mitteretur. Post Potidaeam circumvallatam, Phormio cum illis mille et sexcentis militibus, quos habebat, Chalcidensem et Botticum agrum vastauit, nonnulla etiam oppidula cepit.

66. Atque hae fuerunt Atheniensibus et Peloponnesiis criminationes, quibus alteri in alteros ante, quam bellum aperte susciperent, sunt vsi. Corinthiis quidem, quod Potidaeam, suam coloniam, et viros Corinthios ac Peloponnesios, qui in ea erant, Athenienses obsiderent. Atheniensibus vero contra Peloponnesios, quod illi ciuitatem sociam et vectigalem ad defectionem faciendam impulissent, et eo pro-

τὴν Παλλήνην. Καὶ ἐξ Ἀφύτιος] ἢ γὰρ ὁδὸς ἐκεῖθεν εἶναι ἀπὸ Θράκης, μίξ δὲ πόλις τῶν ἐν Παλλήνῃ ἢ Ἀφύτις. Ἰωνικός δὲ εἶπεν Ἀφύτιος. ἔδει γὰρ διὰ τῆ δ'. Σωτηρίας] ἢ περὶ ἑαυτῶν, ἀλλὰ περὶ τῆς Πोटιδαιας. Ἡ ἄλλο παραλόγου] οἷον σεισμὸς, εἰώθεσαν γὰρ οἱ Ἕλληνας ἀναρχεῖν τοιαῦτα τινὸς γινόμενης οἰωνοζόμενοι τὸ ἐκ τῶν κακῶν. Ὡς δ' ἐν ἑπειθῆν] ἑπαινος Ἀριστέως. τὸ ἐξῆς, ἄς δὲ βεβλόμενος τὰ ἐπὶ τῶν παρὰ κινεῖται, οὐκ ἔπειθεν. Τὰ τε ἄλλα ἐπολέμει] τὰ μὴ ἀποσάντα τῶν Ἀθηναίων δηλονότι ἐπολέμει τοῖς Χαλκιδεῦσι. Καὶ Σερμυλίων] τὸ ἐξῆς ἔπει, καὶ πολλὰς τῶν Σερμυλίων διέφθειρε, λαχίστας αὐτὸς πρὸς τῆ ἑαυτῶν πόλει. εἶσι δὲ ἢ Σερμυλίας, Χαλκιδικὴ πόλις, τὰ τῶν Ἀθηναίων φρονέσα. Σερμυλίων μὲν ἔχων] ἄπορον, πῶς δ' ἑρμυλίων τὸ πρὸς τῆ Παλλήνῃ τεύχος φυλάσσαν, τὴν Χαλκιδικὴν καὶ Βοττικὴν γῆν ἔδρα, καὶ οὐχὶ μᾶλλον τὸ ἕτερον μέρος τῆς Φυλακίης, ὅπερ εἶχεν ὁ Καλλίας, πρὸς ἢ τελευτήσασ. καὶ φαμέν, ὅτι τὸ πρὸς τῆ Παλλήνῃ μέρος φίλιον ἦν τοῖς Ἀθηναίοις, τὸ δὲ πρὸς Ὀλύμπῳ, ἐχθρὸν. εἰκότως οὖν ἠμέλιτο τὸ τῆ Φορμίωνος μέρος, ὡς ἰκανῶν ὄντων τῶν Παλλήνην τὸ κατ' αὐτὸς μέρος φυλάσσειν. Σφίσι] ἀπὸ κοινῆ τὸ, ὅτι οἱ Κορνηθίαι.

[Διέφθειρεν] h. v. positum est post τῆ ἑαυτῶν πόλει, in cod. Aug. Pro Σερμυλίας est in eodem Σερμυλίας. In eodem omisum est τῶν ante Ἀθηναίων.] GOTTI.
 [ἔς τε τὴν Πελοπόννησον] Scil. ἄνδρας πέμπων. G.
 [φίλιον] In cod. Bas. est φίλον.] G.
 [Παλλήνην] Cass. Rostg. et Aug. habent: Παλλινίαν. Sine auctoritate veterum. Gentile est Παλλήνιος. v. Steph. Byz. p. 621. forte rectius est: Παλλήνιον.] G.
 [Βοττικὴν] Regio est inter Axi et Ludiac ostia. vid. Herodotum VII, 123. 127. qui Βοττιαίδα. Livium XXVI, 25. Plin. IV, 11. trans Strymonem peperam locat. MSS. et Auctores vniuersi τ geminant, vt a Botyaeo vel Botycio Phrygiae distinguatur. vid. et Dionys. Halicarn. p. 196. Immani errore Diodorus XII, p. 311. εἰς Πάκτωλόν τῆς Βοττικῆς exhibet:

vbi meo periculo legas Σπαρταλῶν, vt ipse alicubi Thucydes, et Suidas. De gentis origine Aristoteles apud Plutarchum in Theseo p. 7. et Quaest. Rom. p. 298. vbi μηδὲν ex MS. P. legendum. In hac regione ciuitas Castoria; auctor Cantacuzenis 275. illam denique et totam prouinciam a Barbaris excisam narrat p. 303. Adi Suidam v. Νίκαια. WASS.
 [ἔς ἀλλήλους] Non male Marg. πρὸς ἀλλήλους, si libri accederent. Αἰτίαι, quod paulo post repetitur in Gr., ex praecedentibus satis intelligitur, vt alibi passim, IDEM.
 [τοῖς μὲν Κορνηθίοις] Reisk. in anim. p. 11. coniecit: — Κορνηθίους εἰς τῆς Ἀθηναίους. In Dilucid. Abresch. p. 62. addit causas huius emendationis, quod sequatur τοῖς δ' Ἀθ. ἐς τῆς Πελοπ. et ἐπολέμειν. Sed haec e contextu facile possunt suppleri, sine correctione. G.

Φόρος ὑποτελῆ ἀπέσκησαν, καὶ ἐλθόντες σφίσιν ἀπὸ τῆ προφανῆς ἐμάχοντο μετὰ Ποτιδαίων. ἔ μέντοι ὄγε πόλεμος πω ξυτερόωγει, ἀλλ' ἐτι ὁ ἀνοικητῆ ἦν. ἰδία γὰρ ταῦτα οἱ Κορίνθιοι ἐπραξάν.

Ξζ'. Πολιορκουμένης δὲ τῆς Ποτιδαίας, ἔχ' ἡσύχαζον, ἀνδρῶν τε σφίσιν ἐνότων, καὶ ἅμα περὶ τῶ χωρίῳ δεδιότες· παρεκάλων τε εὐθύς ὦ ἐς τὴν Λακεδαιμόνιαν τὰς ξυμμαχίας, καὶ κατεβόων ἐλθόντες τῶν Ἀθηναίων, ὅτι σπονδίας τε λαλυότες εἶεν, καὶ ἀδικοῖεν τὴν Πελοπόννησον. ἂ Λίγνῃται δὲ φανερώς μὲν ἔ' προσβευόμενοι, δεδιότες τὰς Ἀθηναίους, ἔ' κρύφα δὲ ἔχ' ἦκατα μετ' αὐτῶν ἐνήγον τὸν πόλεμον, λέγοντες ἔκ' εἶναι αὐτόνομοι κατὰ τὰς σπονδίας. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἔ' προσπαροκαλέσταιες τῶν ξυμμαχῶν ἔ' τε καὶ εἴ τις τι ἄλλο ἐφη ἠδιῆσθαι ὑπὸ Ἀθηναίων, ξύλλογον σφῶν αὐτῶν ποιήσαντες τὸν εἰωθότα, λέγειν ἐκέλευον. καὶ ἔ' ἄλλοι τε ἔ' πασιόντες ἐγγυλήματα ἐποιεῖντο ἔ' ὡς ἕκατοι, καὶ ἔ' Μεγαρεῖς, δηλῶντες μὲν καὶ ἔτετρα ἔκ' ὄλβγα διάφορα, μάλιστα δὲ, λιμένων τε ἀέγρεσθαι ἔ' τῶν ἐν τῇ Ἀθηναίων ἀρχῇ, καὶ τῆς Ἀττικῆς ἀγορᾶς, παρὰ τὰς σπονδίας. παρελθόντες δὲ ἔ' τελευταῖοι ἔ' Κορίνθιοι, καὶ τὰς ἄλλας εἴσαντες πρῶτον ἔ' παροξύναι τὰς Λακεδαιμονίας, ἐπαῖπον ταῖαδε.

Ξή. „ΤΟ ΗΙΣΤΟΝ ἔ' ὑμᾶς, ὦ Λακεδαιμόνιοι, τῆς κατ' ὑμᾶς αὐτῆς πολιτείας καὶ ὀμιλίας ἀπιποτέρας ἐς τὰς ἄλλας, ἦν τι λέγωμεν, καθίστησι καὶ ἀπ' αὐτῆ, σαφροσύνην μὲν ἔχετε, ἀμαθία δὲ ἔ' πλείονι πρὸς τὰ ἔξω πράγματα χεῖροθε. πολλάκις γὰρ προεγεροῦνταν ἡμῶν ἔ' ἐμέλλομεν ἔ' ὑπὸ Ἀθηναίων βλάβησθαι, ἔ' περὶ ὧν ἐδιδάσκομεν ἐνάστοτε τὴν μάθησιν ἐποιεῖσθε, ἀλλὰ τῶν λεγόντων μᾶλλον ὑπενοεῖτε ὡς ἔ' ἔνεκα ἔ' τῶν αὐτῆς ἰδία διαφόρων λέγεσι· καὶ δὲ αὐτὸ ἔ' πρὶν πάσχειν, ἀλλ'

ο Ἀνακχῆ Reg. ρ Ele Reg. η Αλιγνῃται τε Ar. C. Reg. Cassi, Aug. Αλιγνῃται τδ. ρ Κρύφα δ' ἔχ Gr. s οὐκ ἔστιν Ald. Flor. Bas. Cassi. Aug. a corr. Mox in Mosqu. μετὰ. ι τὰς om. Cl. υ Προκαλέσαντες Reg. x τε δεσῖ Reg. Cassi. Aug. y ἄλλα Marg. Bas. cod. ἄλλα, omnino malii Steph. quum sequatur Μεγαρεῖς, quod cum ἄλλοι, non ἄλλα cohaeret. ἄλλα Gr., sed emendatum ἄλλοι. z παρόντες Ar. Dan. a Illud ὡς Atticorum more redundare putat Ae. Porius. b Μεγαρεῖς Marg. et Cod. vet. Stephani. Sic et ἰππῆς apud Aristophanem inuenies. c τῶν om. Gr. d Τελευταῖον Ar. C. Dan. Mosqu. e Οἱ Κορίνθιοι Reg. f In Dan. erasa vetere scriptura, dubie παρεκάλων, vel uen. g τῶν Marg. Basili. cod. In Dan. manu rec. super u scriptum erat u. h πλείονι C. Cl. Cassi. Gr. Aug. Mosqu. i Ἀπὸ Ἀθ. Gr. k ἔνεκεν Reg. Cassi. Aug. l τῶν αὐτῆς ἰδία διαφερόντων Thucydidem scripsisse suspicatur Steph. alioqui (inquit) videtur scripturus fuisse τῶν αὐτῆς ἰδία διαφόρων, vel potius sine illo pronomine, τῶν ἰδίων διαφόρων, sicut τὰ ἰδία διάφορα, p. 104.

ἔ' Ἀθ. σφ. ἐμάχ. μετὰ Ποτιδ.] ἔ' ἔλθοντες hic, simpliciter positum, sign. expeditionem fecissent, cum exercitu accessissent; σφίσιν refertur ad ἐμάχοντο, et μετὰ Ποτιδ. est, sociis Potidaensibus, ut eos iuarent. BAYER.

[σφίσιν] Schol. ad h. v. adnotatum erat in Cod. Aug. ad ἔ' τι αὐτῶν. Schol. ad οὐ μέντοι ὄγε πόλεμος deest in eodem cod.] GOTTL.

Οὐ μέντοι ὄγε πόλεμος — ξυτερόωγει] Bellum nondum eruperat. Ita Aristoph. Equitt. v. 641. ἔξ' ἔ' γὰρ ἡμῶν ὁ πόλεμος κατερόωγει, it. in Acharn. A. II. Sc. 5. Transfertur h. v. ad ea, quae magna vi erumpunt vel vehementi cum impetu in obstantia quacuis feruntur, ut Eruditiss. Valken. docuit ad Barip. Hippol. p. 309. G.

[Οὐχ ἡσύχαζον] E. cod. Aug. adieci.] G.

Περὶ τῶ χωρίῳ δεδιότες] Solliciti, mesuentes oppido; ita infra c. 74. δεῖσαντες περὶ τῆ χώρας. it. III, 70. δεῖσας περὶ τοῖς Πελοποννησίοις. Cum gen. τὰ δὲ περὶ τῶν ἐν ἔφανεῖς δεδιότων. VII. 75. vt φοβεῖσθαι περὶ τῆ — Xenoph. Cyr. I, 4, 22. δεῖσας περὶ τῆ τῆ υλοῦ καὶ τῆ κύβου. Videtur haec forma ex Homero desumpta, v. c. II. β. 240. 242. cum utroque casu:

Οὔτι τόσον νέκυος πῆρι δειδία Πατρόκλοις,

Ὅσον ἱμοὶ κεφαλῇ πῆρι δειδία (timeo) — G.

Οὐ προσβευ. — δεδιότες, κρύφα δὲ — ἐνήγον.] Possit alicui videri δὲ redundare, quia participium praecedat; sed illud particip. pendere possit ab ἐνήγον· fuaserunt bellum non προσβευόμενοι, non per legatos, i. e. κλλὰ κρ., sed occulte. B.

[Αλιγνῃται μὴ ἐγγυραμμένους ταῖς σπονδαῖς —] At erant ἐν-σποδοι, ideoque non αὐτόνομοι, poterant in belli communione venire palam, sed κρύφα, ne foedifragi viderentur; vt

planum est e verbis Thucydidis. Notauit quoque hoc Grammius ad Schol. p. 608. Schol. ad κατὰ τὰς σπονδίας deest in Aug.] G.

ἔ' τις ἄλλο] Reisk. in anim. ad h. l. legit ἄλλοις, alius quis Lacedaemoniorum, qui socius non esset. Lectio vulgata recte se habet. G.

[τῶν εἰωθότα] Articulum e cod. Ald. addidi monente Steph. Exstat quoque in textu.] G.

ἄλλοι] Non dubium est, quin ἄλλοι τε, non ἄλλα τε, scribendum sit, quum sequatur οἱ Μεγαρεῖς, quod cum ἄλλοι τε, non cum ἄλλα τε, cohaeret: vt si Latine dicas, cum alii, tum vero Megarenses. STERN.

Μεγαρεῖς] Semel de diuersa scriptura horum nomibum, quale hic vnum habes, te monebo, eam in meo veteri exemplari esse potius per y, vt hic in Marg. habes Μεγαρεῖς, quum in textu (vt vulgo vocant) sit Μεγαρεῖς. Sic Πλαταιεῖς et Πλαταιῆς (vt alia pleraque huiusmodi omittam) legitur. Sed hoc ἀττικώτερον· sicut et ἰππῆς, quod apud Aristophanem quoque inuenies. STERN. Etiam Clar. Hudsonius verbo monet, scripturam huiusmodi nominum in Codicibus vetustis, tam per eis, quam ης esse. Inane est discrimen, quod inter propria et appellatiua e Choerobosco adfertur in Etymol. M. v. ἰππῆς. Ὡς ἕκατοι scilicet dicit Thucyd. Vid. Indic. In qua formula περισσῶς ponit τὸ ὡς adnotatum est in Reg. et Cassi. ad Cap. 15. vid. Gronou. ad Lucian. I. var. Hist. p. 648. τὰ μέσον δὲ οἱ σύμμαχοι, ὡς ἕκατοι. Vbi imitatus est Thucydidem I, 48. DVCK.

Ἐγγυραμμένους] De hoc Periclis decreto vid. Aristoph. B. 1337. A. 531. et Thucyd. Chil. XI, 955. versum 961. ex Mf. ita

fecti pro Potidaeatis aperte secum pugnassent. Nondum tamen bellum publice conflatum erat: sed ab armis adhuc abstinēbatur. Corinthii enim haec priuatim egerant.

67. Sed cum Potidaea obsideretur, non *amplius* quieuerunt, cum de suis viris, qui *in ea* erant, tum etiam de oppido, cui timebant, solliciti: et protinus socios orare coeperunt, vt Lacedaemona venirent: et *ipfi eo* profecti magnis clamoribus in Athenienses inuehebantur, quod et foedera fregissent, et Peloponnesum iniuria afficerent. At Aeginetae, non palam illi quidem legatione missa, quia Athenienses metuebant: sed clam, cum ipsis bellum maxime suadebant, dicentes se ex foedere non esse sui iuris. Lacedaemonii vero, sociis praeterea aduocatis, et si quis alia quapiam in re se ab Atheniensibus iniuriam accepisse diceret, legitimo suae gentis concilio conuocato, *eum, qui uellet*, dicere iusserunt. Tunc vero cum alii in mediam concionem progressi, prout singuli *se laesos* iudicabant, de Atheniensibus conquerebantur; tum etiam Megarenenses, demonstrantes cum alia non pauca, quae suae reipublicae vehementer interesse dicebant, tum vero praecipue, quod ab agri Attici portubus, Atticoque foro, praeter foedus arcerentur. Corinthii vero, cum Lacedaemonios ab aliis prius *ad bellum* instigari permisissent, in medium nouissimi prodierunt, et haec insuper addiderunt.

68. „FIDES, quam vos, Lacedaemonii, publice priuatimque inter vos ipsos seruatis, facit, vt, si quid in alios dicamus, minus credatis. Atque ex hac *fide*, * aequitatis quidem laudem reportatis: sed maiore rerum externarum inscitia laboratis. Nobis enim saepe praedicentibus detrimenta, quibus Athenienses nos erant affecturi, vos tamen nunquam audire uoluistis, quae toties demonstrauimus: sed potius suspicati estis, haec a nobis dici propter priuatas similitates, quae nobis cum illis intercede-

* Moderationis laudem. *Acacius*, HVDS.

Οὐ μέντοι ὄγε πόλεμος] ὁ Πελοποννησιακὸς, φησὶ, πόλεμος οὐκ ἔστω συνεκροτήθη. Συνερέωγει] συνεπεπτάκει. Οὐκ ἠσύχαζον] οἱ Κορίνθιοι. Ἀυτονομοί] αἱ γὰρ σπονδαὶ εἶχον, τὰς ἀγράφους τῶν πόλεων αὐτονομίαι εἶναι. Αἰγινητάς δὲ, μὴ ἐγγεγραμμένους ταῖς σπονδαῖς, ὡς ἑαυτὰς εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι. Κατὰ τὰς σπονδὰς] κατὰ τὴν συμφωνίαν τῶν σπονδῶν. Εὐλλογον σφῶν] τὸν εἰωθότα λέγει εὐλλογον, ὅτι ἐν παντελῆν ἐρίγητο καὶ. Μάλιστα δὲ, λιμένων τε εἰρηγεσθῆναι] φασὶν, ὅτι Περικλῆς, μέλλων λόγον δοῦναι τῶν χρημάτων τοῦ ἀγάλματος, ὃ κατεσκευάσεν ὁ Φειδίας, ἠθύμει. ἰδῶν ἦν αὐτὸν ὁ Ἀλκιβιάδης παῖς ἂν, ἤρετο ὃ, τι ἀθύμει. τῷ δὲ φησάντος, ὅτι διὰ τὸτο ἀθύμω, ὅπως δώσω λόγον τῶν χρημάτων, ἐκείνος φθάσας εἶπε, μᾶλλον σκόπει, ὅπως μὴ δώσεις. ὃ δὲ ὑπολαβὼν τὸν λόγον, εἰσάγει ψῆφον εἰς τὴν πόλιν κατὰ Μεγαρέων, ἀξίων αὐτὰς εἰρηγεσθῆναι λιμένων καὶ ἀγροῦς. καὶ τῶν Ἀθηναίων θορυβηθέντων αὐτὸς ἐκφεύγει. οἱ δὲ φασὶν, ὅτι διὰ τὸτο τὴν ψῆφον εἰσήγαγε, διότι οἱ Μεγαρεῖς Ἀσπασίαν τὴν διδάσκαλον Περικλέους ὕβρισαν, πόρνην αὐτὴν ἐγκαλῶντες. Τὸ πισὸν ὑμῶς] τὸ πισὸν, ὃ Λακεδαιμόνιοι, τῆς καθ' ὑμᾶς αὐτὰς πολιτείας καὶ ἑμιλίας, ἀπιστοτέρους ὑμᾶς ἐς τὰς ἄλλας Ἑλληνας, ἢν τι λέγομεν, καθίστησι. Ἀπιστοτέρους] ὑμᾶς ἀπίστες, μὴ πειδομένους. Πρὸς τὰ ἔξω πράγματα] πρὸς τὰ τῶν

suppleas, τὴν Ἀσπασίας ἔσαν γὰρ Μεγαρικὴν ἑταίραν, et legendum *συνευέντιν*. WASS.

[Λόγον δῶναι] v. Plut. Pericl. p. 654. Τοῦ ἀγάλματος, n. Mineruae; quam statuam fabricauerat Phidias. v. Plut. in Pericl. p. 653.] GOTTL.

[Ἐγκαλῶντες] Steph. malit: καλῶντες. In Cass. Rostg. et Aug. est ἀποκαλέσαντες. Rem carpsit Aristoph. Acharn. A. II, 5. v. 523. Priores quatuor versus habet quoque Plut. in Pericl. p. 657. Reisk.] G.

Ἐταῖς] Haec repetitio ferri potest, nec exemplo caret. Mox quidam *Codd.* πλεονι ποίτικε. WASS.

Τὸ πισὸν — τῆς καθ' ὑμᾶς αὐτὰς πολιτείας καὶ ἑμιλίας] *Integritas et fides, quam in republica administranda et in rebus priuatis inuicem uobis probatis.* Haec fides effecta fuit apud Lacedaemonios legum et institutorum Lycurgi feueritate, vt et, qui reipublicae praecessent, modum tenerent in imperando, et ciues, modeste parendo, nihil committerent, quod reipublicae statum turbaret. In cod. Aug. ad h. v. scriptum: ἀμνηροῖα τρίτη Κορινθίων. G.

[Ἀπιστοτέρους] E cod. Aug. h. Schol. intuli.] G.

Ἐς τὰς ἄλλας] Reiskius putat, (anim. ad h. l.) deesse post ἄλλας, ἡμᾶς. G.

Ἦν τι λέγομεν] Sc. κατ' αὐτῶν, i. e. *si conquerimur de vicinorum nostrorum perfidia et dominatione.* Apte Nofter hunc εὐφμισμὸν tribuit Corinthiis. G.

Ἀπ' αὐτῶ] τῷ πισῷ, *moderationem siue modum in rebus uestris tenetis* — G.

Πρὸς τὰ ἔξω πράγματα] Nos: *in die auswärtigen Angelegenheiten.* Itaque non modo cum Scholiaste *ἐξυμαχοῖ*, sed omnes Graeciae populi, praeter Lacedaemonios, sunt intelligendi. v. Gramm. p. 608. G.

Ἀλλὰ τῶν λεγόντων] Gen. pendet a praeuio *περὶ*, non ab ὑπονοεῖν. v. Abresch. Dil. p. 62. alioquin dicendum erat τὰς λεγόντας. G.

Ἰδέα διαφόρων] Speciem anaphorae hic notat Abresch. p. 62. vt L. II. 37. τὰ ἰδέα διαφόρων Cl. Bauer. pro διαφερόντων positum esse credit, et frustra corrigere sic Steph. G.

Τῶν — ἰδέα διαφόρων]. Suppleri etiam possit, ὄντων. BAYER.

ἐπειδὴ ἐν τῷ ἔργῳ ἐσμὲν, τὴν ξυμμαχίαν τὰςδε ἢ παρεκαλέσασθε, ἐν οἷς προσήκει ἡμῶν ἔχῃ ἡμίσητα εἰπεῖν, ὅσα καὶ μέγιστα ἐγγυλήματ' ἔχουμεν, ὑπὸ μὲν Ἀθηναίων ὑβρίζομενοι, ὑπὸ δὲ ὑμῶν ἀμελεῖσθαι καὶ εἰ μὲν ἀφανεῖς πρὸντες ἠδίκουσι τὴν Ἑλλάδα, διδασκαλίας ἂν ἢ ὡς ἐκείνοι προσέδει. νῦν δὲ τί δέῃ μακρογορεῖν, ἂν τὴν μὲν δεδωλωμένους ὁρᾶτε, ἢ τοῖς δ' ἐπιβλαβέοντας αὐτὰς, καὶ ἔχῃ ἡμίσητα τῶν ἡμετέροις ξυμμαχοῖς, καὶ ἐκ πολλῶν προπαρεσκευασμένους, εἴποτε ἄρα πολεμήσονται. ἔ γὰρ ἂν Κέρκυραν ἢ τε ὑπολαβόντες βία ἡμῶν εἶχον, καὶ Ποτιδαιαν ἐπολιόζον. ἂν τὸ μὲν, ἐπικαιρότατον χωρεῖον πρὸς τὰ ἐπὶ Θράκης ἔπιχεῖσθαι, ἢ δὲ ναυτικὸν ἂν μέγιστον ἢ παρέσχεν Πελοποννησίσις.

ΞΘ. «Καὶ τῶνδε ἡμεῖς αἴτιοι, τό, τε πρῶτον ἐάσαντες αὐτὰς τὴν πόλιν μετὰ τὰ Μηδικὰ κρατῶναι, καὶ ὑπερον τὰ μακρὰ εἶσαι^{x1} τείχη ἐς τόδε τε αἰεὶ ἀποσερῶντες ἔ μόνον τὴν ἐπὶ ἐκείνων δεδωλωμένους ἐλευθερίας, ἀλλὰ καὶ τὴν^{x2} ἡμετέρας ἤδη ξυμμαχίας. ἔ γὰρ ὁ δωλοσάμενος, ἢ ἀλλ' ὁ δυνάμενος μὲν παῦσαι, περιορῶν δὲ, ἀληθέστερον αὐτὸ δρᾶ, εἴπερ καὶ τὴν ἀξίωσιν τῆς ἀρετῆς ὡς ἐλευθερῶν τὴν Ἑλλάδα Φέρεται. μόλις δὲ ἢ νῦν τε ξυμῆθημεν, καὶ ἔδὲ νῦν ἐπὶ Φανεροῖς. χεῖρον γὰρ ἢ εἰ ἀδικήμεθα ἔτι

πὶ παρεκαλέσασθε Dan. π ἡμῶν deest Ar. ὁ οὐκ ἔχοντες Ar. C. Ald. Flor. Basf. vt et paullo infra. Sic etiam vtroque loco Cass. Aug. et Mosqu. ρ ἡμῶν deest Gr. deinde inter versus scripti, et rursus indudunt. In Mosqu. ὡς ad marg. scripti. q τῶν C. τοῖς δὲ Reg. Cass. Aug. r In vno exemplari ἄρα non legi obseruat Schol., sed legi debere existimat Steph. Omittit etiam Cl. Reg. Basf. et Aug., in marg. vero a man. rec. additum. s τε om. Gr. s Ἀποχρήσθαι Ar. C. Gr. Cl. Ald. Flor. Basf. Cass. Dan. Aug. v Περὶ ἔχει τοῖς Πελοποννησίσις Ar. C. Cl. Mosqu. Reg. x1 Τείχη εἶσαι Basf. cod. x2 ἡμετέρας Ar. C. Reg. Gr. Mosqu. γ ἄλλὰ ἔ Gr. z νῦν γε malit Steph. a Ἐπικαιρῶν Marg. Aug. man. rec. corr. ἢ ἐκείνῳ.

Ἐν τῷ ἔργῳ ἐσμὲν] n. cum sumus iniuria affecti. GOTTL.

[Ἡ τὸ καλεῖν] v. Suid. in παρεκαλεῖν, qui hoc Scholion exscripsit.] G.

[Οἱ ἀγῶνες καὶ τὸ δίκαιον] Ἀγῶνες sunt rationes, quae firmamentum et robur causae efficiunt. Καὶ τὸ δίκαιον significare videtur locum argumenti a iusto desumpti. In cod. Cass. et Aug. post δίκαιον est: κεφάλαιον. quod κεφάλαιον haud dubie est, i. e. caput argumenti, n. esse iustum, vt sibi ab Atheniensibus laesis, auxilium a Lacedaemoniis praestetur. Duckerus putat, τὸ δίκαιον esse Synonymum v. ἀγῶνες, vel sumi, vt κεφάλαιον. In cod. Aug. desunt Schol. ad verba τὸ πρὸν ὑμῶν, et Περὶ τὰ ἔξω πράγματα, it. ab ὅσῳ καὶ μέγ. ἐχ. ἔχ. — ad προσέδει. Schol. ad τῶν μὲν δεδωλωμένους ex Aug. addidi.] G.

Τί δέῃ μακρογορεῖν] Περὶ ἐκείνων. Mox ad δεδωλωμένους scripsit Pollux, III, 85., vt et c. 69. ἐπ' ἐκείνων δεδωλωμένους. G.

[Καὶ ἐκ πολλῶν προπαρεσκευασμένους] Hoc caput Scholio praefixi, pro τοῖς ἡμετέροις ξυμμαχοῖς, auctore Stephano. Innuunt Corinthii, Athen. ic praeparasse, quod consilii sibi essent admisorum, scirentque, Corinthios has iniurias non toleraturos. In Schol. ad τοῖς δ' ἐπιβλαβέοντας in Aug. pro καὶ μεγαλειῶσι est ἢ.] G.

[Ἀπὸ κοινῆ] Omnia, quae in edit. leguntur, a Cassel. ab sunt vsque ad κρατῶναι. Schol. ad εἴποτε ἄρα abest a cod. Aug.] G.

εἴποτε ἄρα] Non indignum hoc censuit Scholiastes, de quo admoneret, in vno exemplari illud ἄρα non legi: sed quum taceat, vtram lectionem praeferat, ego non itidem tacebo, verum ita potius ἄρα magis mihi placere dicam, quod aliis in locis ita loqui hunc Scripstorem obseruarim. Ex iis autem vnum habet pag. 152. εἴποτε ἄρα ἰδούθησαν. Caeterum de participio ὑπολαβόντες, quod statim sequitur, id est, de eius significatione, a Budaeo dissentio. Nihilo enim magis hic ὑπολαβεῖν habere τὸ προλαβεῖν significationem puto, quam in quibusdam aliis huius Scripstoreis locis, quos cum hoc contuli. STEPH. Vide eius Append. ad Script. al. de Dial. Att. p. 185. HVDS. Budaeus in Commentar. p. 193. sequitur Thom. Mag. in ὑπάγω, vbi h. l. adferens itidem τὸ ομῖτι, vt Gr. In Cass. est interpretatio διεξάμενοι. DVCK.

εἰ — πολεμήσονται] Aut pro passiuo dictum, πολεμηθήσονται, i. e. si bello petantur; vt c. 65. τὰ τε ἄλλα ἐπολέμει, esse potest cetera bello persequeretur, premebat: aut pro actiuo, πολεμήσουσι: quod paene praetulerim; quia non tam metuisse hic arguantur Athenienses ab aliis bellum, quam ipsi parasse se ei gerendo. Ἄρα autem hic sign. forte, εἴπως, aut nihilum, videlicet, εἰ ἄρα si quidem, si nempe; vt I Cor. 15, 15. εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται: vbi tamen esse possit, si ergo, nempe, vt illi volunt; ex istorum sententia. BAVER. [Κέρκυραν — ὑπολαβόντες] Versio haec defendi potest, e L. VI. 58. τοῖς ἐπικύροις — τὰ ὅπλα ὑπολαβεῖν. Schol. ad I, 143. ὑπολαβεῖν, int. ὑποκλέπτειν. v. Addenda p. 666. G.

Ἐπικαιρότατον] In cod. Moscou. ad marg. not. γρ. ἐπικαιροῦτατον: quod vsitatus videtur verbum fuisse. G.

[Ἐπικαιρότατον] Hoc Schol. e cod. Aug. additum.] G.

[Ἐπιχεῖσθαι] Ἀποχρήσθαι est ex interpretatione. WASS. Stephanus in Thes. scribit, in vulg. Lexicis citari ἀποχρήσθαι τὰ ἐπὶ Θράκης, pro obsequere Thraciam: sed sine nomine auctoritatis, cuius si non auctoritas, at certe fides exemplarium desiderari possit. Apparet, auctores Lexicorum ante oculos habuisse haec verba Thucydidis: sed iidem perperam omiserunt praepositionem πρὸς, qua addita plane alia est syntaxis. Verum autem legendum sit ἐπιχεῖσθαι, an ἀποχρήσθαι, non desinio. Hoc plurimum Mss. et Edd. auctoritate nititur, quam ἐπιχεῖσθαι, et videtur illi hic accommodari posse ea significatione, quam in Plutarcho et Luciano locis apud Stephanum habet. Scholiastes Cass. non habet scholion illud, quod est in edito. Suidas dicit, ἐπιχεῖσθαι apud Thucyd. esse τὸ πολλὰς κερχεῖσθαι. DVCK.

Defendit Abresch. hanc lectionem in Diluc. p. 62. et Schol. ad c. 41. πολλὰς κερχεῖσθαι h. l. accommodat, quod Suidas repetit, vt Duckerus monuit, qui videtur lectioni ἀποχρήσθαι fauere, quod est ἀκρόντος et ἰκάνως κερχεῖσθαι. Abrethius ἐπιχεῖσθαι illustrat aliis verbis, in quibus praep. ἐπι auget; v. c. ἐπισκοπεῖν, ἐπιλέγειν. Bauerus pro simplici positum esse ἐπιχεῖσθαι, et, siue legamus ἀποχρήσθαι, siue ἐπιχεῖσθαι, neutrum plus significare. Quod confirmat quoque Abreth. Auct. p. 226. G.

[Γενήσεται] Steph. ob ἴδωκεν ἂν, dicendum fuisse putat,

bant. Ideoque non antequam iniuriam acciperemus: sed postquam eam accepimus, socios istos advocastis, apud quos aequum est, nos eo prolixiore oratione uti, quo etiam graviora crimina habemus, quae obliuiscimus, ab Atheniensibus quidem cum contumelia laesi, a vobis vero neglecti. Quod si Athenienses in aliquo obscuro loco delitescerent iniuriam Graeciae facerent, nobis demonstratione opus esset, qua vos rerum ignaros doceremus. Iam vero quid longa oratione opus est nobis, quorum alios quidem in seruitutem ab ipsis iam redactos; aliis vero, et praecipue nostris sociis, insidias ab ipsis strui, ipsosque ad bellum, si forte vnquam bello appetantur, iam pridem praeparatos videtis? Nec enim Corcyram clam et per dolum captam nobis inuitis retinerent, et Potidaeam obsiderent: quarum urbium altera quidem est opportunissima ad res Thraciae obtinendas, ita vt illis liberius uti possimus; altera vero maximam classem Peloponnesiis in bello suppeditasset.

69. „Atque vos ipsi rerum istarum estis auctores, qui et tunc primum eos post bellum Medicum urbem suam munire, et postea longos muros aedificare passi estis; quique ab eo tempore ad hoc vsque perpetuo libertate priuastis non solum eos, quos illi in seruitutem redegerunt, sed etiam nunc vestros socios. Nam non is, qui alios in seruitutem redigit: sed is potius, qui potest quidem hoc impedire, sed tamen negligit, vere hoc facere est censendus: praesertim si Graecorum liberatorem se esse profiteatur, et praeclarum istius laudis titulum prae se ferat. Vix tandem vero nunc congregati sumus, et ne nunc quidem ob certa ac manifesta crimina. Nec enim amplius esset consultandum, an iniuria fue-

συμμαχων. Περικλέσται] κυρίως παρακαλεῖν, ἔστι ἢ τὸ καλεῖν, ἢ τὸ προτρέπεσθαι. ἄκυρον γὰρ τὸ δέεσθαι. Ἐν οἷς προσήκει] ἐντεῦθεν οἱ ἀγῶνες, καὶ τὸ δίκαιον. Ὅσα καὶ μέγιστα ἐγκλήματα ἔχ.] κατὰ τῶν Ἀθηναίων, καὶ ὑμῶν δηλονότι. Ἄφανεις πῶ ὄντες] ἤγυν λελυθότως ἠδίκων. Προσέδει] ὑμῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις. Τῆς μὲν δεδουλευμένης] τῆς Αἰγινήτας. Τοῖς δ' ἐπιβλεπούσας] Ποτιδιάταις καὶ Μεγαρεῦσι. Καὶ ἐκ πολλῆς προπαρεσκευασμένης] ὡς συνειδότας τὰς ἑαυτῶν ἀμαρτίας, καὶ γιγνώσκοντας, ὡς πάντως ἐκ ἀνεξέμεθα, ἀλλὰ πολεμήσομεν. Προπαρεσκευασμένης] ἀπὸ κοινῆ τοῦ θράτε. Εἴποτε ἄρα] ἐν ἄλλῳ ἢ κεῖται τὸ ἄρα. Ἐπικαιρότατον] ἀεροδιότατον. Ἐπικαιρότατον χωρὶς] ἢ Ποτιδαια. Ἐπιχρησθαι] ἀποχρησθαι, ἐνέργειαν ποιῆν. Ἡ δὲ ναυτικὴν] ἢ ἡ δὲ ἔδωκεν ἂν συμμαχίαν ναυτικὴν, εἰ πόλεμος γενήσεται δηλονότι. Μετὰ τὰ Μηδικὰ] μετὰ τὸν πόλεμον τὸν Μηδικόν. Κρατύναι] ἰσχυροποιῆσαι. Ἐς τὸδε τε] μέχρι τῆδε. Οὐ γὰρ ὁ δουλωσάμενος] τὸ σχῆμα συλλογισμός. Ἀληθέτερον τῷτο δεῖ] τὸ δαλῶν. Εἴτε] ἐπεὶ. Καὶ τὴν ἀξίωσιν] τὸ σεμιολόγημα, τὸ ἀξίωμα τῆς δικαιοσύνης ἔχει. Οὐδὲ νῦν ἐπὶ φανεροῖς] καὶ νῦν

ἐγένετο. In cod. Aug. desunt Scholia ad Ἐπικαιρότατον, it. ab Ἐπιχρησθαι — ad Ἐς τὸδε τε.] G.

Τῶνδε ὑμῶν αἴτιοι — κρατύναι] Inter exempla σφοδρότητος in oratione refert Aristid. Rhetor, in Lib. de Dict. ciu. Cap. V. item quod mox sequitur, ἡσχάριστε γὰρ μόνου Ἑλληνων, pro quo habet ἡσ. δὲ μόνου τῶν Ἑλλ. Pro κρατύναι τὴν πόλιν ibi recte emendatum est κρατύναι. DVCK.

Καὶ τῶνδε ὑμῶν αἴτιοι] Magna vis et acerbitas inest in hac parte orationis inuectiuae, quam etiam notauit Aristides de dict. ciu. c. 5. a Duckero laudatus. Hanc σφοδρότητα imitatus est Demosthenes in Olynth. oratt. Quae culpata h. l. Thuc. in Lacedaemoniis, orator accommodat ad Athenienses, et Philippo tributum animum δραστήριον Atheniensium, quem Noster h. l. laudat. GOTTL.

Ἐάσαντες αὐτὰς τὴν πόλιν] Miserunt quidem Lacedaemonii legatos ad Athenienses, qui eos ab hoc instituto abstraherent, sed irrito conatu. v. infra c. 90. 91. l. Diod. Sic. L. XI. c. 39. p. 434. G.

Οὐ γὰρ ὁ δουλ. — δεῖ] Stobaeus p. 311. et Hermogenes Aldi, qui minus recte ὁ μὲν δουλ. WASS. Δουλωσάμενος c. Thucydidε laudat Pallux III, 75. DVCK.

Οὐ γὰρ ὁ δουλωσάμενος —] Reisk. in anim. ad h. l. quod breuiter hic dixerit Noster, explicatius sic dicturum fuisse: ἢ γὰρ ὁ δουλωσάμενος μόνου τῷτο δεῖ, h. c. ἀποστρέψῃ τῆς εὐλευθερίας. Mox pro: ἀλλ' ὁ δυνάμενος Bauerus credit dicendum fuisse, ἢ ὁ δυνάμενος, aut positiuo vtendum. G.

Οὐ γὰρ ὁ δουλωσ. — δεῖ ἀλλ' ὁ, rel.] Etiam per omissionem μόνου et καὶ explices haec verba: non ille modo, qui redigit in seruitutem, sed et ille, isque multo verius, hoc facit. BAVER.

[Οὐ γὰρ ὁ δουλωσάμενος] Hoc Schol. e cod. Aug. intuli.] G. Ὁ δυνάμενος — δεῖ] Haec verba in vsu suum conuertit Schol. Greg. Naz. I. Inuect. p. 32., vt Abresch. indicauit in Auct. p. 227. Mox super ἀληθέτερον in cod. Mosq. superfer. est: ὡς, vt maluerit librarius ἀληθετέρας, citra rationem Thucydidis. G.

[Ἀληθέτερον τῷτο δεῖ] Hoc Schol. ex Aug. cod. addidi. In eodem cod. Schol. ad Εἴτε et καὶ τὴν ἀξίωσιν absunt.] G. Ἀξίωσιν — φέρεται] Cit. T. Mag. in ἀξίῳ. Si μόλις cum Mj. intelligi βραδέως. Si μόλις, μετὰ βίας, quomodo vtrumque Atticis in vsu esse ait Th. Magister. At certe apud Homerum confunduntur. Denique μόλις et μόλις idem sonant. WASS.

Καὶ ἔδδ νῦν ἐπὶ φανεροῖς] Breuius poterat, omisso νῦν, dicere: ἔδδ τῷτο. v. Bauer. Senus est: Vix tandem conuenimus; et tamen cur conuenimus, et quoniam consilio, obscurum videtur. GOTTL.

Ἐπὶ φανεροῖς.] Cum haec verba recte explicet mecum B. Gottl., non videtur illa praefigere debuisse Scholio, cui praefixa legerentur verba χεῖν γὰρ, οὐκ, εἰ ἀδικοῦμεθα, i. e. quae manifesto fati respiceret Schol. dicens: nondum enim liquet vobis, nos esse laesos. Poterat tamen et ad φανερὰ referri,

σκοπεῖν, ἀλλὰ καθότι ἀμυνόμεθα. οἱ γὰρ δρεῶνες βεβουλευμένοι, πρὸς ἃ διεγνωκότες ἦδη καὶ ἃ μὲλ-
λοντες ἐπέρχονται. καὶ ἐπιστάμεθα, οἷα ὁ δὴ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ὅτι κατ' ὀλίγον χωρεῖσιν ἐπὶ τὰς πέλας.
καὶ λανθάνει μὲν οἴομενοι, διὰ τὸ ἀναίσθητον ἡμῶν, ἥσσαν θαρρῶσι γινόντες δὲ εἰδότας περιορᾶν,
ἰσχυρᾶς ἐγκρίσονται. ἡσυχάζετε γὰρ μόνοι Ἑλλήνων, ὡ Λακεδαιμόνιοι, ἃ τῇ δυνάμει τινα, ἀλλὰ τῇ
μελλήσει, ἀμυνόμενοι καὶ μόνοι ἐκ ἀρχομένην τῇ αὐξήσει τῶν ἐχθρῶν, διπλασιασμένην δὲ καταλύοντες.
καίτοι ἃ ἐλέγεσθε ἀσφαλῆς εἶναι, ὧν ἄρα ὁ λόγος τῶ ἐργῶ ἐκράτει. τὸν τε γὰρ Μῆδον αὐτοὶ ἴσμεν ἐκ
πρεσβύτων γῆς πρότερον ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον ἐλθόντα, ἢ τὰ παρ' ἡμῶν ἀξίως προαπαντῆσαι ἢ καὶ
νῦν τὰς Ἀθηναίους ἐκ ἐκᾶς, ὥσπερ ἐκείνον, ἀλλ' ἐγγὺς ἔντας, περιεργᾶτε, καὶ ἀντὶ τῶ ἐπελθεῖν αὐτοὶ,
ἀμύνεσθε μᾶλλον ἐπιόντας, καὶ ἐς τύχας, πρὸς πολλῶ δυνατωτέρους ἀγωνιζόμενοι, καταστῆ-
ναι ἐπιστάμενοι καὶ τὸν βάρβαρον αὐτὸν ἢ περὶ αὐτῶ τὰ πλείω σφαλέντα, καὶ πρὸς αὐτὰς τὰς Ἀθηναίους

ἢ μίλινας Gr. ex emendatione. ε οἱ deest Cass. δ ἡμῶν Ar. C. Mosqu., sed superscript. u. et Gr. a prima manu, deinde
emendatum ἡμῶν. ε μὲν γὰρ μόνοι Cl. Cass. Aug. f δύναιμι Marg. Ar. C. Gr. Dan. Mosqu. g λίγιστοι Marg., sed λίγιστοι magis
placet Steph. quam λίγιστοι aut λίγιστοι. b καὶ τὰς πέντε Ar. Dan. Mosqu. i περὶ αὐτῶ Gr. Non satis apertum est, αὐτῶν, an αὐτῶ
sit in Gr. περὶ αὐτῶ Cass. Vofe.

et Schol. ita intellexisse: nam vtrisque illud Schol. con-
gruit. BAVER.

[Οὐδὲ ἴων ἐπὶ φανεροῦς] Hoc caput e Cassel. praefixit Scholio
pro χρῆν γὰρ εἰ ἀδικόμεθα.] GOTTL.

Οἱ γὰρ δρεῶνες βεβουλευμένοι] n. Athenienses innuit, qui ante
constituerant, quomodo Lacedaemoniorum vires comminuerent,
qui cunctando, nihil statuebant. Vnde βεβουλευμένοι
illi, et οὐ διεγνωκότες hi vocantur, i. e. οὐ κεκρίκότες, vt Abre-
schius (Dil. p. 63.) interpretatur. Reiskius in anim. ad h. l.
legit: πρὸς οὐδ' ἐγνωκότες, καὶ οὐ μέλλοντες πρὸς οὐ μέλλοντας
(vel θαυματούτας) ἐπέρχονται. Sirenni aggrediuntur eos, qui
vel id ipsum ignorans, hostem aduenire; et non cunctantes
aggrediuntur eos, qui segnes sunt et torpidi. Fortasse sic scri-
bere potuisset Thucydides; sed certe non ita scripsit. G.

Οἱ δρεῶν. βεβουλ.] Alterum participiorum positum est pro
aduerbio, q. βεβουλευμένως, σὺν βουλή, consulto, consilio ante
inito; vt apud Ioseph. Ant. l. 2, 16. γ. τοῖς ἐπ' ἀπολαίμ —
— ὀρηκμένοις χηρέσθαι θέλουσιν, i. e. σὺν ὀρεῖ, μεθ' ὀρεῖς
quod nisi ita ibi explices, θέλουσιν aut redundat, aut plane
eiiciendum sit. BAVER.

[Οὐ διεγνωκότες ἡμᾶς] Verba, quae post ἡμᾶς in Schol. vulg.
leguntur, desunt omnia in cod. Aug.] G.

Μέλλοντες] Μέλλοντες ex emend. Gr. at recte Mss. et Schol.
Mox v. 4. μὲν γὰρ Cl. quod idem significat. WASS.

καὶ ἐπιστάμεθα οἷα ὁ δὴ] Vlpian. in Prolegom. ad Demosth.
Olynthiacas obtinet imitationem Demostheneam huius loci:
sed e memoria laudat, καὶ ἴσμεν οἷα ὁ δὴ χωρεῖσιν οἱ Ἀθηναῖοι
ἐπὶ τοὺς πέλας. DVCK.

καὶ ἐπιστάμεθα οἷα ὁ δὴ] Vlpianus huius loci meminit in
προλεγόμενοις ad orat. Olynth. Demosthenis, p. extr., vt iam
Duck. indicauit, sed memoriae vitio: καὶ ἴσμεν οἷα ὁ δὴ χωρ-
εἰ Ἀθ. ἐπὶ τοὺς πέλας. G.

[Οἷα ὁ δὴ] Adieci h. Schol. ex Aug., vt et ad Ἐπὶ τῶς πέλας,
et Διὰ τὸ ἀναίσθητον, it. ad ἡσυχάζετε γὰρ μόνοι. G.

Θαρρῶσι] Reisk. in anim. ad h. l. malit θαρρῶσιν, quod
non est necessarium. Nam θαρρῶσι h. l. fut. fec. esse potest,
quod est Atticorum. Sic ξυδατελεῖ apud Platon. in Phaed.
c. 40. ad quem locum vid. Erudition. Fischer. quod ante
Eum iam monuerat diligentissimus Abresch. in Auctar. Dil.
p. 242. vbi alia exempla rem confirmant. Non opus itaque
est correctione Stephani apud Callim. H. in Dian. 22. repen-
nentis καλῶσι pro καλῶσι vbi scite idem monuit A. Fabri.
GOTTL.

ἰσχυρᾶς] Proprie dicendum erat ἰσχυροτέρως, certe posi-
tum est pro comparatiuo, vt monet Bauer. G.

Ἐγκρίσονται] i. e. incumbere solent, amant. Eo minus
erat, quod θαρρῶσιν corrigeret Reisk. Nam et hic futu-
rum pro praesenti ponitur. BAVER.

ἡσυχάζετε γὰρ μόνοι τῶν Ἑλλήνων] Haec verba tanquam
exemplum σοφοδότητος laudat Aristid. de dict. ciu. I, 5. vbi
pro γὰρ est δέ. G.

Οὐ τῇ δυνάμει τινα ἀλλὰ τῇ μελλήσει ἀμυνόμενοι] h. e. non τῇ
αἰσθησῶν, sed minis vanis viciscentes aliorum iniurias, vobis
illatas. Bauer. reprehendens int. lat., reddit: futuro semper
auxilio, quod speretur semper, nunquam re tribuatur, quasi
esset: μέλλοντες ἀμύνεσθε. Quae interpretatio fere eodem
redit. G.

αὐξήσει] Quidam Mss. δύναιμι, sed ex interprete. Firmat
Diodorus, vbi Thucyd. fere exscribit. p. 262, d. 268. et alibi.
WASS.

Bene defendit lectionem hanc Wasilius, prae δύναιμι, quae
est glossa, commode laudans Diod. Sic. XI, p. 434. Λακεδαι-
μόνιοι — ἰπώπτουσαν αὐτῶν τῇ αὐξήσει: qui ad hunc Thuc.
locum respexisse videtur. G.

ἀσφαλῆς] Bene Scholiastes προσετικῶν. Philox. Gloss.
ἀσφαλῆς, cautum. Reisk. in Misc. Lips. T. VI. p. 287. inter-
pretatur: fidi, certi, constantes, spem non fallentes, quod ab
hoc loco alienum est, vt mecum sentit Abresch. Dil. p. 64.
qui exempla huius vsus v. ἀσφαλῆς protulit. G.

ὧν ἄρα] E Schol. Aug. patet, legi in cod. aliquo ἄν non
male, opinor. Quamuis cauti et circumspicere dicebamini;
profecto rumor rem ipsam superauerit. G.

ὧν ἄρα — ἐκράτει] Nescio, cur ἄν h. l. praeferam τῶ
ἄρα: quid enim notet, nisi, fortasse; quasi mitius esse
velit, quod ἄρα planius et certius dicat: ἄρα enim est, ergo,
hoc sensu: fama illa de vobis, de vestra diligentia, vt nunc
apparet, vt res docet, vt iam videmus, maior erat vero.
Obi etiam, ὧν ὁ λόγος, i. e. περὶ ἄν, fama de vobis: deinde
ἐκράτει τοῦ ἐργου, notat, maior erat fama vero, re ipsa,
vera laudabamini. Schol. expl. vehementius, quam pro
verbis: ψευδῆ; ἄν, falsa erat fama; hoc non utique dicunt,
sed tantum, maiorem vero, re ipsa, ex parte veram, non
omnino. BAVER.

[ὧν ἄρα] Hoc Schol. adieci ex Aug. cod. Compendium
scribendi ff. significat γράφεται. Indicat variam lectionem

rimus affecti: sed qua ratione *illam* vlcisci queamus. Qui enim *haec* faciunt, re iam deliberata, minimeque cunctantes inuadunt homines, qui nihil certi adhuc statuerunt. Scimus autem qua via, et quo modo paulatim Athenienses in alios grassentur. Et quamdiu quidem sua facinora, propter vestrum stuporem, occulta fore putabunt, minus audaces erunt: sed vbi cognouerint, vos haec quidem scire, sed negligere; tunc rem vehementer vrgebunt. Vos enim soli Graecorum, Lacedaemonii, desides ac otiosi estis; alios non armorum vi, sed cunctatione vlciscentes. Et soli hostium vires non crescentes ac infirmas, sed iam duplicatas euersum itis. Atqui cauti et circumspexi esse ferebamini: de quibus profecto rumor diuulgatus rem ipsam superabat. Nam et nos ipsi scimus, Medum ab extremis orbis terrarum partibus olim in Peloponnesum prius venisse, quam vos pro Reip. dignitate cum vestris copiis obuiam prodiretis. Nunc etiam Athenienses a vobis non remotos, (vt ille tunc erat,) sed vicinos negligitis; et pro bello, quod vos illis inferre debebatis, illos arma vobis inferentibus propulsare, et certantes cum hominibus, qui nunc longe sunt potentiores, quam ante fuerint, incertos fortunae casus subire mauultis: quamuis sciatis vel ipsum barbarum sua ipsius culpa plerumque offendisse, quin etiam nos ipsos in bello cum ipsis Atheniensibus gesto, ipsorum erratis potius, quam vestris auxiliis iam saepe

γάρ, φισιν, ἀμφιβάλλεται, εἰ ἀδικήμεθα. Οἱ γὰρ δρώντες] οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι πρὸς ἡμᾶς διεγνωκότα ἦμας οἱ γὰρ μετὰ σκέψεως εἰς τὴν πράξιν ἐρχόμενοι, ἐκ ἀναβεβλημένως ἔρχονται κατὰ τῶν ἀγωνιστῶν. Οἷα ὁδῶ] οἷα τρέπω. Ἐπὶ τὰς πέλας] ἐπὶ τὰς Λακεδαιμονίας. Διὰ τὸ ἀναίσθητον] διὰ τὴν ἀγνοίαν. Ἰσχυρῶς ἐγκείσονται] μετὰ βάρους ἐπιτεθήσονται. Ἠσυχάζετε γὰρ μόνοι] ἐπιπληττων κολληθεῖσι. Ἀσφαλεῖς εἶναι] προσεκτικοί, ἐν ὕψει σφαλλόμενοι. Ἐν ἄρα] ἴπ'. ἀν' ἄρα. Ὁ λόγος τῶ ἔργῳ ἐκράτει] τῆστέιν, ὁ λόγος ψευδὴς ἦν τῷ ἡμᾶς ἀσφαλεῖς εἶναι. Ἡ τὰ παρ' ἡμῶν] τὸ ἢ, ἀντὶ τῶ ἦπερ, δηλοῖ δὲ αὐτῶν τὸ ἐκνηρῶν. Ἀξίως προσαπαντήσαι] ἀξιωμαχῶς. Καὶ ἐς τύχας] ἐς τύχας καταστῆναι. ὁ γὰρ πρὸς μείζονα πολεμῶν, τύχην καλεῖται συνεγῶν. Περὶ αὐτῶ τὰ πλείω] ἐν τῷ τενῶ τῆς Σαλαμίνος τολμῆσαντα ναυμαχῆσαι, ὅτις ἐγένετο αὐτίς τῆς ἡττης. Καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναῖοις]

Scholii auctor ἀν pro ἄν. Schol. ad Ἰσχυρῶς ἐγκείσονται et Ἀξίως προσαπαντήσαι deest in Aug. it. ad ἡσυχάζετε ex Aug. interui.] GOTTL.

[τῷ ἡμᾶς ἀσφαλεῖς εἶναι] Steph. conicit: περὶ τῷ, aut: τὸ ἡμᾶς ἀσφαλεῖς εἶναι, quod probabilius est.] G.

Καὶ ἴν τοδς] Al. Καὶ τοδς ἴν. Bene. WASS.

Νῦν τοδς Ἀθην.] Nescio, cur Waff. praeferat alteram lectionem, τοδς ἴν Ἀθην. quati Athenienses, qui nunc sint, opponantur iis, qui olim fuerint; ac semper erant iidem et esse h. l. dicantur. Sensus est; vt olim, ante, Perfarum peccatis vicimus: ita nunc Atheniensium peccata nobis profunt. BAVER.

Ἐς τύχας] Schol. interlineare cod. Aug. expl. ἀδύλας ἐμβάσεις. et mox ad καταστῆναι, in eodem cod. scriptum: ἀπὸ κοινοῦ βούλεσθαι. vitiose pro βούλεσθε. G.

[Πρὸς μείζονα] In Aug. deest πρὸς.] G.

Περὶ αὐτῶ] Sua ipsius culpa. Sine causa idonea reprehendit hanc versionem Bauerus, tanquam a sensu et contextu alienissimam. Pro περὶ αὐτῶ edidit περὶ αὐτῶ, quod explicat: ἐν αὐτῶ sc. τῶ ἐς τύχας καταστῆναι. Dure, et citra vium τοῦ περὶ. Noster quidem l. VI. 33. περὶ εἴσι αὐτοῖς πταίσαι, vbi Schol. περὶ αὐτοδς σφαλῶσι. Cum hoc casu eodem sensu dicitur, posteaque, opinor, et hic esse περὶ αὐτῶν. Exempla huius vltis collegit Abreth. Dil. p. 598. et Auctar. p. 226. GOTTL.

Περὶ αὐτῶ] Si περὶ cum Dat. est pro περὶ eum accusat., sane περὶ αὐτῶ esse possit pro περὶ αὐτῶ, circa illud, in ea re; vnde non sit aliena ab vtu mea interpretatio; quam tamen facile damnauerim, cum deinde quoque memoret hostium peccata, per quae vicerint Lacedaemonii; sed enim vereor, vt vel

περὶ αὐτῶ, vel περὶ αὐτῶν, significare possit, suamet culpa, per se; ceterum e contexto vix aliter explicetur; n quidem αὐτῶ legeris. B.

[Ναυμαχῆσαι] Steph. putat, inter ναυμ. et ὅτις quaedam deesse. In Aug. pro ναυμαχῆσαι est ναυμαχῆσαντα.] G.

Καὶ πρὸς αὐτοδς τοδς Ἀθηναῖοις] i. e. ἐν τῷ πολέμῳ τῶ πρὸς αὐτοδς. Sic Reisk. περιφράζει haec verba in anim. ad l. l. p. 11., vt Porrus ea iam cepit. Mox ἡμᾶς sc. Ἀγωνιστοῦντας, et artea post καὶ sc. ἐπιτάμενοι. In Diluc. Abreth. p. 67. idem Reiskius sic locum constituebat: — πρὸς αὐτοδς τ. Ἀ. πολλὰ ἡμᾶς δ' ἦν — scientes, barbarum quidem plurima per se ipsum, multa quoque per Athenienses passum fuisse: nos autem vicisse magis per illorum (Atheniensium) errores, quam vestram opitulationem aut vindicationem. Ingeniosa est haec explicatio; sed tamen contextui non accommodata. Reprehendunt Lacedaemonios Corinthii, nimis rebus suis, in fortunae casibus incertis, praefidentes, exemplo Perfarum et ipsorum Atheniensium; quorum illi sua culpa, vt et hi, inferiores hostibus fuerint etc. G.

[Ἀ. τὸ τοῦ, αὐτῶν] Scholiastes iunxit h. v. πρὸς τ. Ἀθηναῖοις, cum περιγεγενημένως, tanquam dici possit: περιγηνεσθαι πρὸς τινος et πρὸς τινα. Male, vt iam monuere Steph. et Grammius. In πρὸς αὐτοδς supplendum est: Ἀγωνιστοῦντας. In Cast. et Aug. legitur sic: ἀντὶ τῶ καὶ πρὸς τῶ Ἀθηναίων. In Aug. τῶ οmissum. Aug. addit ad περιγεγενημένως, (nam ad h. v. scripta sunt in MS. Aug. pertinent autem ad πρὸς τοδς Ἀθ.) τὸ σχῆμα, αἰτιατικῆ ἀντὶ τοῦ γενικοῦ, ἀντὶ τοῦ, τῶν Ἀθηναίων. Vnde apparet, Auctorem huius Scholii construxisse: πρὸς — τοδς Ἀθην. περιγεγενημένως. Sed non opus est hac figura durissima. v. not.] G.

πολλά κ' ἡμᾶς ἤδη τοῖς ἀμαρτήμασιν αὐτῶν μᾶλλον ἢ τῇ ἄφ' ἡμῶν τιμωρίᾳ περιγεγενημένους. ἐπεὶ αἱ γὰρ ὑμέτερον ἐλπίδες ἤδη τινὰς πρὸς καὶ ἀπαρασκευάστους διὰ τὸ πιτεῦσαι ἐφθείραν. καὶ μηδεὶς ὑμῶν ἐπ' ἐχθρῶν τοπλίον ἢ αἰτία νομίση τάδε λέγεσθαι. αἰτία μὲν γὰρ, φίλων ἀνδρῶν ἐσὶν ἀμαρτανόντων κατηγορία, δὲ, ἐχθρῶν ἀδικησάντων.

6. «Καὶ ἄμα, εἴπερ τινὲς καὶ ἄλλοι, * νομίζομεν ἄξιον εἶναι τοῖς πέλας ψόγον ἐπιενεγκεῖν· ἄλλως πε καὶ μεγάλων τῶν διαφερόντων καθεσῶτων, περὶ ὧν ἐκ αἰσθάνεσθαι ἡμῶν ὅ γε δοκεῖτε, ἐδ' ἐκλογί- σασθαι πάμπαν, πρὸς ἑαυτοὺς ἄσθενεῖς ὄντας, καὶ ἔσσαν ὑμῶν καὶ ὡς πάν διαφείροντας, ὁ ἀγὼν ἔσται. αἱ μὲν γὰρ, νεώτεροισι, καὶ ἐπινοῆσαι ὄξεϊς, καὶ ἐπιτελεῖσαι ἔργον, ὃ ἂν γνώσιν ὑμεῖς δὲ τὰ ὑπάρχοντά ὅ τε σάξιν καὶ ἐπιγλῶσαι μὲν, καὶ ἔργον εἶδε τὰναγκάια ἐξέκισθαι. αἴθεις δὲ αἱ μὲν, καὶ παρὰ δύναμιν τολημητῶν, καὶ παρὰ γνώμην κινδυνευτῶν, ἢ καὶ ἐν τοῖς δεινοῖς εὐέλπιδες· τὸ δὲ ὑμέτερον, τῆς τε δυνάμεως εἰδέα πρᾶξαι, τῆς τε γνώμης ὁ μὲν τοῖς βεβαίαις πιτεῦσαι· τῶν τε δεινῶν μηδέποτε αἰσθῆναι ἀπολυθῆσεσθαι. καὶ μὴ ἢ καὶ ἄσκησι πρὸς ὑμᾶς μελλήτας, καὶ ἀπεσθημῶν πρὸς ἐνδημοτάτας.

k Sic Dan. a prima manu, corrector fecerat ὁμοίως, deinde rursus alius super e scripserat. γ. I ἄφ' ἡμῶν Dan. a prima manu, sed emendatum ἡμῶν. In marg. vicissim ἀφ' ἡμῶν. Gr. quoque ἀφ' ἡμῶν, et cum γ super v. π Alts Reg. Cass. et ex emend. Gr. Aug. n τὸ πλῆν Cass. Gr. Aug. Mox λέγεσθαι Gr. ex emend., fuerat γινέσθαι. ο ἄξιον νομίζομεν Reg. Cass. Aug. p. 61 ἀείρε Reg. Paulo post pro ὧν in Mosqu. est ἡμῶν. γ. Te deest Ar. Mosqu. Dan. r καὶ ἐπὶ τοῖς. δ. Cl. Reg. Cass. Gr. Aug. Dion. p. 804. ἐν τοῖς. s. Mij δὲ Ar. C. Alh. Flor. Mosqu. t. Illud. καὶ non agnoscent Ar. C. Dan.

Πολλά] ἢ. e. πολλάκις. Callim. H. in Dian. 27. πολλὰς ἐτανύσσατο χεῖρας, i. e. πολλάκις. Sic Stanl. ad Aesch. Agamemnon. 732. et Abresch. ad Aristot. p. 166. cf. Ernest. ad h. l. p. 74. GOTTL.

ἄφ' ἡμῶν] Quum praecedat ἡμῶν, non dubium, quin hic itidem ἡμῶν scribendum sit: alioqui certe ὑμᾶς et ὑμῶν scribi oporteret. De his autem verbis πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους vide quae apud Scholiastem annotavi. STEPH.

Ἀιτία] Confer Isocratem Paneg. p. 98, 20. WASS. ἢ αἰτία νομίση ταῦτα λέγεσθαι. Quam ut conqueramur de vobis; h. e. non odio erga vos hoc dicimus, sed obiurgamus vos. Wir beschwerten uns über euch, wir führen euch dieses zu Gemüthe, um darüber weiter nachzudenken. v. Schol. G.

Ἀιτία] Aut ἐπὶ supple, ἐπ' αἰτία, accusandi causa; aut αἰτίαν intellige quasi αἰτίαςιν, accusationem, accusantium more. SAUER.

[τὸ ἢ -] Hoc Scholion. ex Aug. adieci. Et si τὸ ἢ per se non est ἄλλὰ, resoluti tamen potest locus ita, ut idem sit, ac dixisset Noster ἄλλὰ. τὸ ἢ sequitur, propter τοπλίον, quod idem est ac μᾶλλον. In eodem cod. ad γ. αἰτία μὲν - adscriptum in marg. Γῶ. haud dubie γνώμην.] G.

[Ἐπέλαξεν] - In Cassel. et August. est ἐπλάξεν. et ὦν, pro τοῖσιν.] G.

ἄξιον - ἐπιενεκεῖν] Plutarch. de Adul. 71. vbi pro τοῖς πέλας legit ἐτέροις. Ibi pro ὑπερβείδει, lege ὑπερεταί: καὶ διεργάζετο τὴν κακίαν. Supra ἐπ' ἐχθρῶν. vid. Euripidem Hec. 1237. WASS.

τοῖς πέλας] Apud Plur. de diser. am. et adul. (T. VI. p. 264. Reisk.) qui h. l. laudavit memoriter, pro τοῖς πέλας, est ταῖς ἐτέροις. Pro ἄξιον in edit. Turn. Vulc. et Bong. est ἀνάξιον. Forte ἂν ἄξιον leg. G.

πρὸς οἷον] i. e. οἷον εἶσιν οἱ Ἀθηναῖοι, πρὸς ὅς. G.

Νεώτεροισι] Ita Codices et Scholiae in Thucyd. Hermogen. p. 133. Dion. Halic. p. 219. ad ἐξήμεσθαι, qui τὰ ἀναγκάια non male repraesentat. vide eundem p. 220, 45. WASS.

I. e. non contenti sua sorte semper nova et maiora animo concipiunt, s. aggrediuntur. Locum laudavit Dionys. Ep. II. ad Attam. de his, quae propria sunt Thucydidis, p. 304. vsque ad ἐξήμεσθαι. G.

[Ἐφίμενοι] In Cass. et Aug. est ὀρεγόμενοι: quod perinde est.] G.

Ἐπινοῆσαι ὄξεϊς καὶ ἐπιτελεῖσαι ἔργον] Tam prompti sunt in excogitandis quam gerendis rebus. Vt Themistocles. v. Nep. I. Celeritas hac structura bene exprimitur, et sublimitas sententiae, quae inest in re ipsa. Imitatus est h. l., opinor, Demosth. Olynth. I. p. 32. Reisk. καὶ γνώμην πάντων ὑμῶν (Athenienses) ὄξεύτατοι τὰ ἐχθρῶν καὶ πρᾶξαι δὲ δύνησεσθε ὦν, ἐκ δεινῶν ποίητε. Callimachus H. Iou. 87. sublimem hanc γνώμην quoque ad Ptolemaeum Aegypti regem transtulit:

Ἐσπέριος κείνός γ' ἐτελεί τὰ κεν ἠὲ νόση. Non immemor fuit Ernesti, V. Cel. huius loci Thucydidei, quem, secundum huius pulcherrimae sententiae recte habet. Similiter fere L. VI. 12. f. πρᾶγμα μέγα εἶναι, καὶ μὴ εἶναι νεωτέρω βυλεύσασθαι τε καὶ ὄξεως μεταχειρίζαι. Abresch. in Aug. p. 227. notat, Herodianum eam (L. II. 45.) ad Seuerum accommodasse νοῆσαι τε ὄξος, καὶ τὸ νοῆδεν ἐπιτελεῖσαι ὄξος. Caeterum Abreschius argutari videtur, cum τὸ ἐπινοῆσαι vim tribuit ob νεώτεροισι: excogitare praesentia, excogitatis addere noua, ut vim praep. in verbo exprimat; sed idem est ac νοῆσαι, ut ἐπιτελεῖσαι est τελεῖσαι. Mox variat Noster: γνώσιν et ἐπιγνώσιν, vbi apertum est, ἐπὶ nil significare. G.

[καὶ ἐπινοῆσαι] Hoc caput Schol. praefixi, pro ὡς πάν διαφερόντας; e cod. Aug. Manifesto refertur Scholion ad illam celerem vim excogitandi aliquid illudque mox efficiendi. Quod Steph. haerebat; legi maluit propterea νοῆσαι pro νόση Insequentia obscura sunt. In Cass. legitur. ἐπὶ ἀποροπῇ τῷ ποιῆσαι. Duckerus putat, fortasse esse ἀποροπῆν h. l. ἀποτρόπαιον, et significare voluisse Schol., Corinthios maluisse dicere πάν, quam δύναμιν, quod δύναμιν dicere mali omnis esset. Sed et haec mihi non expedita videntur.] G.

[Ἐπιτελεῖσαι] Admonitio Abresch. in Diluc. p. 65. hoc caput Scholio praefixi; pro ὃ ἂν γνώσιν.] G.

Ἐπιγνώσιν μὲν] Sc. ὄξεϊς, h. e. tardi estis. G. Vt facile concesserim, ἐπινοῆσαι non esse plus simpliciter νοῆσαι: hic tamen agnoscerim aliquam vim praeposit. ἐπὶ, ut sit: et nihil noui, nec quidquam praeterea, decernere; nempe, quia praecessit; tantum ut vetera teneatis; nec vero ynquam, vbi γνώσιν sit decernere, ἐπιγνώσκειν, inueneris: quod aliter est in ἐπινοῆσαι, ut in ἐφαυρίσκειν, vbi ἐπὶ nihil ad-

victoriam ab illis reportasse. Siquidem vestra auxilia sperata iam nonnullos adhuc imparatos, quod iis fieri essent, euerterunt. Neque vero aliquis vestrum haec a nobis magis ob odium, quam expostulationem dici, putet. Nam expostulatio quidem est cum amicis, qui peccarunt; sed accusatio est contra inimicos, qui iniuriam fecerunt.

70. „Praeterea si quos alios, ipsi nos dignos esse censemus, qui proximis vitium exprobrems: praefertim cum de magni momenti rebus agatur, quarum nullum vos sensum nobis habere videmini, nec vnquam considerasse, quales sint Athenienses, cum quibus certamen vobis est futurum, et quomodo vel omnibus in rebus sint vobis longe praestantiores. Nam illi quidem sunt rerum nouarum studiosi, et celeres ad excogitandum, et ad re ipsa exsequendum id, quod excogitarint. Vos vero ad res iam partas conferuandas, et ad nihil noui excogitandum, et ne ad res quidem necessarias peragendas apti estis. Praeterea, illi quidem vel supra vires sunt audaces, et grauissima quaeque pericula subeunt praeter hominum opinionem, et in asperrimis quibusque rebus bonam spem habent. Vestra vero ratio est, res vestris viribus inferiores gerere, et ne certis quidem ac exploratis animi consiliis confidere, et existimare, vos periculis nunquam liberatum iri. Quinetiam illi, si vobiscum conferantur, sunt

ἀντὶ τοῦ, αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων. Ἡ αἰτία τὸ ἢ ἀντὶ τῆ ἀλλὰ. Φίλων ἀνδρῶν] λείπει ἢ κατὰ. Καὶ ἄρα· εἴπερ τινὲς] εἴπειδ' ἐπέπληξεν δ' Κορίθιος, λέγει τοίνυν, ὅτι ἐχ' ὁ τυχῶν εἰμι καὶ μὴ ἀπαξιώσης ὑπ' ἐμοῦ ὄνειδιζόμενος. Οἱ μὲν γὰρ νεωτέρω] οἱ νεωτέρω πραγματῶν ἐφίεμενοι. Καὶ ἐπινοήσῃ οὕτως] πᾶν νόημα, καὶ πράξει. ἢ γὰρ δύναμιν λέγει, ἐπεὶ ἀποτροπὴ τὸ τοιοῦτόν ἐστιν. Ἐπιτελέσῃ] οὕτως ἀπὸ κοινῆ. ἰούδ' ἀναγκαῖα] ἔδ' τῶν ἀναγκαίων περιγενέσθαι τὸ δὲ ἐξικέσθαι ἀντὶ τοῦ ἀρκεῖν. Βεβαίως πιστεῦσαι] θάρσῃσαι. Μελλήτας] ἀναβεβλημένους. Ἀποδημηταί] ὑπερόριστοι τῆς οἰκίας πατρίδος. Πρὸς ἐνδημοτάτους] ἡγουν

dit: Etiam cap. 71. in voc. ἐπιτεχνήσεως aliquid tribuerim τῷ ἐπὶ, quia de nouis inuentis fermo est, et subinde mutantis. Scilicet non possunt talia vna obseruariuncula comprehendī; contextus audiendus est, per quem nunc retineant vim suam particulae, nunc redundant. B A V E R.

[τὸ δ' ἐξικέσθαι] Abiant haec verba in Cass. et Aug. nec potest ἐξικέσθαι significare ἀρκεῖν.] G O T T L.

[Ἄλλως δὲ οἱ μὲν] Ipse Dionysius elegantiam huiusce loci in Rhetoricis annotat; et in Historia sua p. 355. sic imitatur: δὲ ἢ καὶ παρὰ γνώμην τολμητοὶ ἡλιοντοὶ τινες καὶ παρὰ δύναμιν μαχηταί. Lilius etiam l. 45. c. 23. in oratione legatorum Rhodiorum locum hunc Latine interpretatus. Atheniensium populum (inquit) fama est celerem et supra vires audacem esse ad conandum. Lacedaemonium cunctatorem, et vix in ea, quibus fidit, ingredientem. n v p s. Obseruauerunt hoc etiam H. Steph. ad Dion. Hal. C. XVI. et Casaub. ad eumd. pag. 26. Steph. quoque in Dicaearchi Sympract. p. 69. scribit; sic de hoc loco Thucydides egisse in suis Schediasmat. et duo ex eo menda sustulisse: de quo in Schediasm. illius editis nihil inuenio. n v c k.

παρὰ γνώμην κινδυνευτοί] ultra consilium temerarii; sic bene Acacius vertit, vt sequentia docent. Τῆς γνώμης μὴδ' τοῦ βεβαίως πιστεῦσαι, i. e. vt Abresch. in Aucr. p. 229. recte explicat: μὴδ' τῆ βεβαίως γνώμης πιστεῦσαι. Non audiendus Baue- rus, qui hunc gen. partim ad ἐνδεᾶ vult referri, partim ad frequentia: vt lit: κατὰ τὴν γνώμην. Caeterum Dionys. de idiom. Thuc. p. 308. f. h. l. iis adnumerat, in quibus insunt μεταρριώδεις σχηματισμοὶ τῶν ἀντιθέτων τε καὶ παρρησίων καὶ περιώσεων, characteri Thucydides minime conuenientes. G.

Ἐν τοῖς δεινοῖς] Quidam libri ἐπὶ τοῖς δ., sed Dion. Halic. in eum elius Mf. et Edd. W A S S.

τὸ δὲ ὑμέτερον] Sc. ἔργον. Ponitur h. l. ἀντὶ τῶν σωμάτων πρᾶγμα, vt Dion. de idiom. Thuc. p. 304. hoc loco laudato, dicit: sequi debebat, ob αἰ μὲν — ὑμεῖς δὲ — Bauerus causam mutatae contritionis in eo inuenisse sibi visus est,

vt oppositorum aequabilitatem Noster vitaret; ne nimia concinnitate luxuriaretur. G.

τῆς δὲ γνώμης μὴδ' τὴ βεβ. πισ.] Si haec sit periphrasis γνώμης βεβαίας, scripturus fuisse Thuc. videatur, τῷ βεβαίως vt supra, τὸ πιστὸν τῆς πολιτείας, non τὰ πιστά. Et sane Genit. ita absolute vel simpliciter poni solet, vt ego explicauit; ceterum tamen B. Gottlebero, vel assenserim, ni pluralis obsteram videatur. Sed παρὰ γνώμην κινδυνευτοί, quod vertitur, vltra consilium temerarii, non assequor: quid enim sit, vltra consilium temerarium esse? Aut quae temeritas non est vltra consilium? Quare aut Heilmanno assenserim, vertenti: plus audent, quam ipsi (ab initio) cogitassent; nempe, re ipsa et successu illecti et elati, progrediuntur longius; quam antea constituerint; vel παρὰ γνώμην intelligam, plus, quam credibile sit, vltra, quam quisquam putet: Quo? quid simplicius? Sed, quod τῆς δυνάμεως ἐνδεᾶ vertitur, minor, faciliora viribus, tenuiora, quam possitis, cum plura et maiora possitis, sane contexto aptissimum est; sed diceret Thuc. si hoc vellet, ἐνδεέστερα, vel ὑποδέεστερα. Interim meliora non allaturo contextus suffecerit. B A V E R.

Πρὸς ἡμᾶς μελλήτας] Expressit hoc Lilius, laudatus ab Hüdiono, (L. XLV. 23.) Atheniensium populum fama est celerem et supra vires audacem esse: Lacedaemoniorum cunctatorem, et vix in ea, quibus fidit, ingredientem. Paulo ante: μὴδ' τοῖς βεβαίως τῆς γνώμης πιστεῦσαι. Archidamus, rex Lacedaemoniorum, c. 84. h. libri: Καὶ τὸ βραδὺ καὶ μέλλον, ὃ μέμφονται μάλιστα ἡμῶν, μὴ αἰσχύνουσε. G.

[Ἀναβεβλημένως] Ita correxi, monente Stephano, pro ἀποβεβλημένως, quod non potest μελλήτας significare. Schol. ad c. 69. ad v. ἢ μέλλοντες, scripsit: ἀναβεβλημένως ἔρχεται. In cod. Aug. deiunt Schol. a verbis βεβαίως πιστεῦσαι — ad Πρὸς ἐνδημοτάτους] G.

Ἀποδημητοὶ π. ἐνδ.] Agn. Pollux IX, 9. Vocem ἐνδ. seruant Hesiodus, Xenoph. Aristoteles. Lex vetus apud Aeschinem in Tim. μὴδ' ἀρξάτω ἕρχην μηδερῖαν, μήτ' Ἐνδημόν, μήδ'

όνται γὰρ οἱ μὲν, τῆ ἀπουτία ἂν τι κλῆσθαι, ὑμεῖς δὲ, τῷ ἐπελθεῖν, ἢ καὶ τὰ ἔτοιμα ἂν βλάβῃ. κρατῦντες * τε τῶν ἐχθρῶν, ὃ ἐπὶ πλείστον ἔξερχονται, καὶ νικῶμενοι, ἐπ' ἐλάχιστον ἀναπίπτωσι. ἔτι δὲ, τοῖς μὲν σώμασιν ἄλλοτριωτάτοις ὑπὲρ τῆς πόλεως χροῦνται, τῆ δὲ γνώμῃ, οἰκισιότητι ἐς τὸ πρᾶσσειν τι ὑπὲρ αὐτῆς. καὶ ἂ μὲν ἂν ἐπινοήσαντες, μὴ ἔπεξελθῶσι, ἢ οἰκίαν εὖρεσθαι ἠγῶνται ἂ δ' ἂν ἐπελθόντες κλῆσονται, ὀλίγα ἔπερὸς τὰ μέλλοντα τυχεῖν πράξαντες. ἢν δ' ἄρα ἔπερὸς καὶ πείρα σφάλλωσι, ἀτελείωσαντες ἢ ἄλλα ἐπλήρυσαν τὴν χροῖαν. μόνον γὰρ ἔχουσι τε καὶ ὁμοίως ἐλπίζουσι ἂν ἐπινοήσωσι, διὰ τὸ ταχέως τὴν ἐπιχρόησιν ποιῆσθαι ἂν ἂν γνώσι. καὶ ταῦτα μετὰ ἰπὸν πάντα καὶ κινδύων δι' ὅλα τῶ αἰῶνος μοχθῶσι καὶ ἀπολαύουσι ἐλάχιστα τῶν ὑπαρχόντων, διὰ τὸ αἰεὶ κλῆσθαι, καὶ μήτε ἔσθην ἄλλο τι ἠγῶσθαι ἢ τὸ τὰ δέοντα πράξαι. Συμφορὰν τε εἶχον ἤσυχον ἀπράξιμον,

* Καὶ τὰ ἄλλα ἔτοιμα Gr. Sed ἄλλα indultum est. * τε deest Reg. pro eo δὲ Gr. γ' ἐπιπλεῖον Gr. z' ἐπετρέχοντες Ar. C. Dan. Paullo post pro ἐπ' ἐλάχιστον in cod. Mosqu. est ἐλάχιστον. a Dubitari potest (inquit Steph.) siue ex errore Librarii nata haec lectio, an ipse Scholiastes non ἄλλοτριωτάτοις, sed ἄλλοτριος, apud Thucydidem legerit. b τὸ μὲν δὲ Reg. Cass. Aug. c ἐξίστασιν Reg. Cass. sed in hoc primum fuisse ἐπινοήσαντων ex eo colligi potest, quod etiam quibusdam scriptum vocatum, et nota scriptus relicta erat. In Aug. ἐξίστασιν. ἔπ. noua manu additum. d οἰκισιότητι Gr. sic quoque fuerat in Gr., sed emend. οἰκίαν. In Aug. οἰκίαν. man. rec. οἰκίαν. e Id est, ὀλίγα ἠγῶνται ἀπὸ τῆς τὰ μέλλοντα προσδοκίης, siue πρὸς τὰ ἐπινοήματα συγχεύοντες vel, πρὸς τὰ μέλλοντα, ἀνατὸς τῆς αὐτῶν πράξεως τούτων καὶ κρατήσεων. In Aug. Port. f' ἔπερὸς C. Ar. Alt. Flor. B. J. ts Cass. Gr. et Bisf. non τῶ. ἢν δ' ἄρα καὶ τῶ Reg. In Aug. ἄρα τῶ. Super τῶ Schol. τῶς. g' ἄρα C. b' ἔχουσι τὸ ἴδιον καὶ ἐπινοήσαντες Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Basf. Reg. Cass. Dan. Aug. i πάντα Gr. Paullo ante γνώσιν Cass. k' ἔσθην ἢ ἄλλο τι Gr.

ἘΠΕΡΟΨΙΟΝ. Sic ζεῖνον τῷ ἐνδήμῳ opponit Theognis 792: Dion. Halicarn. Ant. V, 55. αὐτὰ γίνονται μνηστῆρες τῶν ἘΝΔΗΜΟΨΙΟΝ τῶν ὑπάτων sic etiam ἐκδημῆσαι Clemens Alexand. Strom. IV. p. 640. ἘΚΔΗΜΗΣΑΙ ἐκ τῆ σώματος καὶ ἘΝΔΗΜΗΣΑΙ πρὸς τὸν Θεόν. WASS. Add. Spanhem. ad Callim. hymn. in Apoll. v. 13. et Interpretes Pollucis l. d. ΔΥΣΚ.

ἈΠΥΣΙΑ In cod. Aug. superfer. ἀποδημία. GOTTL. Κρατῦντες τε τῶν ἐχθρῶν ἐπὶ πλείστον ἔξερχονται] Abresch. in auct. p. 229., vel ε κρατῦντες intelligi vult τὸ κρατεῖν, longissime victoriam persequuntur, vel supplendum: αὐτοῖς, hostes vicissunt. Prius praecipuet. G.

Κρατ. — ἔξερχονται] Nescio, quid sit opus supplemento Abreschiano, vbi ἔξερχονται neutrum sit, nec casum requirat; immo simpliciter omnia procedunt: vbi vicerint hostes suos, longissime progrediuntur, multum terrae vel agri occupantes et peruagantes, et victoriae fructum perfequentes. BAYER.

Ἀναπίπτουσι] Athenaeus lib. 1. τὸ ἀναπίπτει κυρίως ἐπὶ ψυχῆν εἶναι, οἷον ἀθυρεῖν, ὀλιγορεῖν. Eadem fere verba occurrunt apud Suidam. HVDs. Citat Eusath. p. 1641. 7. et Suidas in ἀναπίπτειν ex Athenaeo l. p. 23. WASS.

Animum despondens. v. Suid. h. v. et quos laudat Küsterus. G.

Significare hic videtur, recidunt, nempe a conatu, a spe et conditione commodi; minimum perdunt, minimo damno afficiuntur, quia tantum plura non acquisierint, suis retentis; aut sign. recedunt; non multum retro cedunt, non longe refugunt ab hoste. Utrolibet sensu bene responderit diuerso ἔξερχονται. B.

[Ἐπ' ἐλάχιστον ἀναπίπτουσι] Obtemperavi Stephano, qui Scholio volebat praehic haec verba. Apparet, ea ad superiora verba non pertinere, sed explicatur ἀναπίπτουσι. Doctus manus in Flor. ed. Vin. ad marginem ἀναπίπτουσι his verbis praefixit. Posterior int. vera est. Alius, opinor, Scholiastes explicauit verba ἐπ' ἐλάχιστον. In cod. Aug. deest priora verba vsque ad ἔχοντα. G.

Ἐτι δὲ] προσέτι, vel, vt alias Graeci, nominatim Plato: πρὸς δὲ. G.

Ἄλλοτριωτάτοις] Scio inueniri aliam lectionem, ὡς οἰκισιότητος verum ex scholio eam irrepsisse manifestum est. Libet autem ostendere, quam procul a mente Thucydidis aberrarint

Interpretes. Valla ita: Quin etiam in defendenda urbe ministerio alienissimorum quoque utuntur, sed consilio intimorum. Quasi videlicet Thucydides vocabula σώμασι ita vteretur, vt eo vsus est quicunque hoc ditlichum scripsit:

Σώματα πολλὰ τέφειν καὶ δόματα πᾶσα ἀνεγείρειν, ἄτεράτος εἰς πένην εἶναι ἐπινοήσαντα.

At Vitus Winssemius sic: Praeterea in militia peregrinis utuntur, sed ciuium auxilio res gubernantur. Atqui vel Scholiastae admonitio de subaudienda particula ὡς, longe aliud his verbis significari, admonere eos poterat. Plura autem hic de isto loquendi genere non dicam, quod de eo in quodam Schediasmate iuse disseruerim. STERN. Hoc quoque in editis Schediasmatum libris frustra quaeras. ΔΥΣΚ.

Τῶς μὲν σώμασιν ἄλλοτριωτάτοις] h. e. corpora pro urbe obiectant, tanquam sint non sua, sed aliena; n. non parcunt corpori, vilipendentes illud in discriminibus belli subeundis. Sic fere Vener. Morus ad Ifoer. Pan. p. 60. sic utuntur corpore in praeliis, quasi illud sit alius hominis corpus. Et ita quoque Scholiastes explicare videtur, vt docet τὸ ὡς. Sed Valla atque Winssemius locum capiunt, tanquam Athenienses vntur peregrinis militibus, sed contra mentem Thucydidis. Minus recte locum intellexit Stephanus, vertens: corporibus alienissimis pro ciuitate, at consilio maxime proprio utuntur. Quam tamen versionem probat Grammius. Maxime laudat Ablancurtium, qui ita: nls deliberent eux memes et se feruent de toute sorte des gens pour l'execution. Nec melius Heilmanus: ibren Leibern nach balten sie sich im geringsten nicht an ihre Vaterstadt gebunden. Sequitur: τῶ δὲ γνώμῃ οἰκισιότητι ἐς τὸ πρᾶσσειν τι ὑπὲρ αὐτῆς, i. e. a consilio s. prudentia corporum, quae tota ad ipsos pertinet, reipublicae rationes pendens. G.

[Ἦς ἄλλοτριωτάτοις] In Aug. sic legitur: λέπει τὸ ὡς, ὡς ἄλλοτριωτάτοις. In Cass. vero de sunt verba: ἢ ἢ ὡς. G.

[Δηλονότι] Pro h. v. legitur in Aug. οἰκισιότητι. Ab eodem abest Schol. ad Μη ἐπεξελθῶσι. G.

Ἄ μὲν ἂν ἐπινοήσαντες] Ordo secundum Abresch. Auct. 229. hic est: καὶ εὖ μὲν ἠγ. οἰκίαν, ἂν μὴ ἐπεξελθῶσι, ἂ ἐπινοήσαντες (εἰσιν) ἐπεξερχοσθαι. vid. sup. p. 126, 8. G.

Ἄ δ' ἂν — κτήσονται, ὀλίγα πρὸς τὰ μέλλοντα τυχεῖν πράξαντες] Ὀλίγα sc. ἠγῶνται. Quae vero commoda armis sibi pepererunt, haec admodum exigua putans, si ea comparent cum

impigri, vos vero cunctatores. Item illi sunt peregrinationis cupidi, vos vero desides plerumque domi manetis. Existimant enim illi quidem hac absentia, *quum peregre proficiscuntur*, se aliquid sibi quaesituros; vos vero, si bellum aliis inferatis, vel rerum praesentium, quas possidetis, iacturam vos facturos putatis. Illi etiam, hostibus superatis, longissime progrediuntur, et vixi quam minimum animo consternantur. Praeterea vero *suis corporibus, ut alienissimis*, pro Republica vtuntur, consiliis vero maxime propriis, ut aliquid pro ea faciant: et nisi cogitata confecerint, se rebus suis priuari putant; quae vero armis quaesierint, perexigua iudicant, si cum illis conferas, quae sperant se postea suis actionibus quaesituros. Quod si forte rei alicuius tentatae conatus eos fallat, novam aliarum rerum spem sibi proponentes, id, quod opus est, explent. Soli enim pariter et habent et sperant ea, quae animo conceperint, propterea quod celerrime aggrediuntur res, quas *cogitarint, et peragere* statuerint. Atque haec omnia cum laboribus, et periculis perpetuo moliuntur, rebusque partis minimum fruuntur, quia quaerere semper student: et diem festum nihil aliud esse putant, quam conficere, quae conducunt, et otium iners plus

ἀποδημίαι τῆς οἰκείας πατρίδος, καὶ ἐπιδημίαι δῆμοις ἀλλοτρίοις πρὸς τὸ κτήσασθαι αὐτὰς. Τῆ ἐπελθεῖν] ὄψεσθε, φησὶν, ὅτι, ἐν ἐπελθεῖτε τισὶ καὶ τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν ἀπόλλυται. Καὶ τὰ ἔτοιμα ἀν] τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ἔτοιμην ἀπόλαυσις ἔχοντα. Ἐπ' ἐλάχιστον ἀναπίπτει] ἢ ἀναπαύονται, ἢ ἀθυροῦσι. Ἐπ' ἐλάχιστον] ἀντὶ τῆ ὁδὲ ἐλάχιστον. Ἀλλοτριωτάτοις] λείπει τὸ ὄρι, ἢ ἢ, ὡς ἀλλοτρίοις. Οἰκειοτάτη] πρὸς τὴν πατρίδα δηλονότι. Μὴ ἐπεξέλθωσι] μὴ πράξωσι. Πρὸς τὰ μέλλοντα] ἀπὸ κοινῆ, ἡγνῶνται. Μόνοι γὰρ ἔχουσι] τὸ δ' ἔξω, ἔτα, μόνοι γὰρ, φησὶν, ἃ ἂν γινώσκον, ἐλπίζουσι τε ὁμοίως, καὶ ἔχουσι, διὰ τὸ ταχέϊαν τὴν ἐπιχείρησιν ποιεῖσθαι. πρῶτον γὰρ τις ἐπινοεῖ, εἴτα ἐλπίζει, καὶ εἰδ' ἄτιω ἐπιχειρεῖ. ὕστερον δὲ καὶ κτῆται. Καὶ μήτε ἑορτῆν]

futuris commodis, quae studio et opera multa consequi se posse sperant. Abresch. in Dil. p. 65. fere sic explicat: πράξοντες αὐτὰ, ἡγνῶνται ὀλίγα ταχέϊα πρὸς τὰ μέλλοντα κτηθήσονται ὑπ' αὐτῶν. In auct. p. 229. leui mutatione: πράξ. (αὐτῶν) ὀλίγα ἡγνῶνται πρὸς τὰ μέλλοντα ταχέϊα. cf. III, 55. οἷς τὸ μὴ ἐπιχειροῦμενοι ἀεὶ ἐλλυπέει ἢ τῆς δακίσεως τι πράξωσι. Reiskius in animad. p. II. conicit: ἀκταπραξάντων, sē ex animi sententia rem gesserint. In Diluc. Abresch. p. 65: malebat idem Reisk., τῆξαντες, aut εἰ τύχρην πράξαντες magna quadam inconstantia. Bauerus putabat: πράξαντες esse pro πράξαι, quod pendeat ab ἡγνῶνται, vel iungendum esse ταχέϊα πράξαντες. Acm. Portus fere ita: ὀλίγα ἡγνῶνται αὐτὰ πρὸς τὰ μέλλοντα ἔσειθαι, ἢ πρὸς τὰ ἐσόμενα καὶ κτηθήσόμενα συγκρίναντες: vel, πρὸς τὰ μέλλοντα, ἂν αὐτὰς ταῖς αὐτῶν πράξωσι τεύξεσθαι καὶ κρατήσων ἐλπίζωσι. Quae extrema circumlocutio nostrae inc. convenit. GOTTL.

Ἄ μὲν — ἃ δ' ἂν] Ἄ positum est pro εἰ τίνα, certe in priori membro; alioqui non congruat sequentibus: putant, se suis priuari; nam in altero quidem possit et ad πράξαντες referri. DAVER.

Ἦν δ' ἄρα τῆ καὶ πείρα] Sic reposui pro πῆ, quod librarii, pro non intellecto τῆ pro τινός, vt expl. Scholiastes Aug., correxerunt. Difficiliorem lectionem optimi codd. tuerunt. Sequitur quoque: ἀντεπίσταντες ἄλλα — G.

Ἐχουσι τε] Traiectio, quae est in *Mss.* nullo Auctoris exemplo defendi potest. WASS.

Μόνοι γὰρ ἔχουσι τε καὶ —] i. e. καὶ γὰρ μόνοι, ἃ ἂν ἐπι. ἐλπίζουσι τε (ἔξω) ὁμοίως, καὶ ἔχουσι. Rationem statim addit: διὰ τὸ — v. Abresch. Dil. p. 65. G.

[Μόνοι γὰρ] In Aug. ita legitur: μόνοι γὰρ ἂν γινώσκον. Sed ἃ a rec. manu supericr. Mox: καὶ εἴτα ἐλπίζει. Denique καὶ εἰδῆτως (pro εἰδ' ἄτιω) ἐγχειρεῖ καὶ ὕστερον κτῆται. G.

Μετὰ πόνων] Πόνος Gr. quod ob numeri varietatem non displicet. At vid. p. 106, 3. (ed. Duck.) WASS.

Αἰώνες] Ex *Homero* Od. σ'. 202. ἵνα μηκέτ' ὄουρομένη κατὰ θυμὸν Αἴωνά ΝΑ φθιέσθω. IDEM.

'Ελάχιστη] Schol. Aug. cod. superfer. ἢ ἐλάχιστη. Sic Schol. vulgatus ad ἐπ' ἐλάχιστον paulo ante. G.

Ἑορτῆν] Huc spectat *Origenes* contra *Celsum* VIII, 392. Δῆλον, ὅτι οἱ τὸ θεῖον ἐξητασμένως σέβειν θέλοντες Εἴτα ὄροντι τε πράττειν, μεταλαμβάνοντες τῶν δημοτελῶν ἑορτῶν ἑορτῆ γὰρ, ὡς φησὶ τις καὶ τῶν Ἑλληνικῶν σοφῶν, καλῶς λέγων, ἔδεν ἄλλα εἶναι, ἢ τὸ τὰ δεόντα πράττειν. vbi sententia summi viri μὴ μεταλ. cum *Mss.* ilagitat. *Sallust.* in *Orat. Marii. Sudorem, pulverem, et alia talia relinquunt nobis, quibus illa EPVLIS iucundiora sunt.* D. *Ioan.* IV, 34. ἐμὸν βρωσῆμα ἔστιν, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με. Vbi v. 30. 9. ἔν, nam huiusmodi particulae fere negligit. *Probant* Alex. Cant. et 18. *Mss.* et *Aethiop.* Confer *Dionem* XXXVIII. p. 83. d. *Aelian.* V. H. XIII, 1. *Pindar.* Nem. VIII. Ὀφρον λόγοι φθονεροῖς. *Hesiod.* apud *Polybium* p. 489. *Antiphront.* apud *Stobaeum* p. 97. WASS.

Καὶ μήτε ἑορτῆν — τὰ δεόντα πράξαι] *Nec ullum alium diem festum habent, h. e. nullam voluptatem maiorem esse putant, nisi eam, quae in exercendis officiis continentur.* *Origenes* contra *Celsi* p. 404. *Hoersch.*, vt iam notavit *Wassius*, hanc grauisimam sententiam laudat: ἑορτῆ γὰρ, ὡς φησὶ τις καὶ τῶν Ἑλληνικῶν σοφῶν, καλῶς λέγων, ἔδεν ἄλλο εἶναι, ἢ τὸ τὰ δεόντα πράττειν. Attingit h. l. *Nofter* *Laconum* ἡσυχίαν ἀπράγμων diebus feriat, vt paulo post eorum disciplinam auferam notat; quod obseruat *Abresch.* *Auct.* p. 231, f. Quasi dicat *Nofter*: Athenienses semper, ne diebus quidem festis exceptis, occupati sunt, non tam otiosi, veluti *Lacedaemonii*; nihil enim maius, nihilque excellentius, officiis recte obcundis, putant. *Loca*, huic similia, quoad sententiam, qui requirit; *Abreschium* adeat in *Diluc.* p. 66. et *Auct.* l. c. quae, quod h. l. nihil lucis adferrent, omisimus adscribere. GOTTL.

Μηδὲ ἑορτῆν] rel.] i. e. in ipsis festis nil agunt, nisi vtilia et bellicae virtuti apta, sensus excitatura et firmatura generosis, libertatis et imperandi amore, veteris famae tuendae curam, virtutis honorem; talibus enim contēbantur Atheniensium festa; et haec explicatio convenit contexto. In

ἢ ἀσχολία ἐπίπουνον. ἄπε εἴ τις αὐτὸς ξυνηλὸν Φαίη πεφυκέναι ἐπὶ τῷ μῆτε αὐτὸς ἔχει ἡσυχίαν, μῆτε τὸς ἄλλας ἀνθρώπους εἶν, ὀρθῶς ἂν εἴποι.

οά. «Ταύτης αὐτοῖς ταυτίως ἀδικαθετηκυσίας πόλεως, ἢ Λακεδαιμόνιοι, διαμύλλετε καὶ εἰσθε τῆ ἡσυχίαν ἢ ἐτέροις τῶν ἀνδράπων ἐπιπλεῖτον ἀρεκῖν, οἱ ἂν τῇ μὲν παρασκευῇ δίκαια πρᾶσσωσι τῇ δὲ γνώμῃ, ἢν ἀδικῶνται, ὄηλοι ὡσι μὴ ἐπιτρέψοντες. ἀλλ' ἐπὶ τῷ μὴ λυπεῖν τε ἢ τὸς ἄλλας, καὶ αὐτοῖς ἀμυνόμενοι μὴ θλαπῆσθαι, τὸ ἴσον νέμετε. μάλιστα δ' ἂν πόλει ὁμοία παρασκευῆς, ἐτυγχάνετε τέτοι· νῦν δ' (ὅπως καὶ ἄρτι ἐδηλώσαμεν) ἀρχαιότερα ὑμῶν τὰ ἐπιτηδεύματα πρὸς αὐτὸς ἐστίν. ὁ ἀνάγκη δ' ἢ ὅσπερ πύργου ἀεὶ τὰ ἐπιγυγνόμενα ἢ κρατεῖν καὶ ἡσυχάζεσθαι μὲν πόλει τὰ ἀδικήματα νόμιμα ἀρετα. πρὸς πολλὰ δὲ ἢ ἀναγκαζόμενοι ἵνα, πολλῆς καὶ ἢ τῆς ἐπιτηχίσεως δεῖ. δῖοπερ καὶ τὰ τῶν Ἀθηναίων ἢ ἀπὸ τῆς πολυπερίας ἢ ἐπιπλεόν ὑμῶν κεκαίωται. μέχρι μὲν ἢ ἂν τῶδε ἀρετῶν ὑμῶν ἢ θεοδούλης. νῦν δὲ τοῖς τε ἄλλοις, ἢ καὶ Πελοδαϊαταῖς, ὡσπερ ὑπεδεξασθε, βοηθήσατε, κατὰ τάχος ἢ ἐσβελόντες ἐς τὴν Ἀττικὴν ἵνα μὴ ἀνδρας τε φίλους καὶ ξυγγενεῖς τοῖς ἐχθροῖς πρῆσθε, καὶ ἡμῶς τὸς ἄλλας

1 μὴ Ἀρ. Aduerbium ad sententiam obscuram reddere, ideoque tollendum esse censet Ac. Porc. ἢ ἐπὶ πλεῖτον Cass. Gr. Aug. κ τὸς om. Cl. Cass. Aug. ο ἰανάγκη δὲ Cass. Aug. Vasc. Paullo ante a verbis νῦν δ' — vsque ad ἐπιτηχίσεως δεῖ, Stobaeus S. XLI. p. 242. hanc ἔξην excerptit. Pro νῦν δ' legitur δε. ἢ ὡσπερ μετὰ (vel διὰ) τῆς ἡσυχίας, apud Stob. l. c. ἢ κρατεῖ τῆς ἀδικίας scriptis contendit Steph. et vice versa in fine periodi δεῖν, non δεῖ. Stob. μέγιστον pro νόμιμα. ἢ ἀναγκαζόμενοι Stobaeus. ἢ τῆς δεεῖ Reg. Cass. Aug. ἢ τὸς τῆς πολ. Gr. ἢ ἐπὶ πλεῖτον Cass. Aug. κεκαίωται Reg. κ οἷν δεεῖ Ἀρ. γ καὶ τοῖς Πετ. Cl. Cass. Aug. ζ ἰσβάλλοντες C.

hanc sententiam et Pericles disputat, 2, 36. et Paullus, 1 Cor. 5. iubet Corinthios, et omnino Christianos, ἐορτάζειν, festum agere, virtutis studio. BAYER.

[ἀνίσταται εἰς τὸς —] Argute magis quam vere. In Aug. cod. deest praepositio. Et potest abesse, vt mox ad c. 71. ἢ ἀνίσταται τὸς Ἀργεῖος. Et ita frequenter. Iungitur tamen subinde h. v. εἰς et πρὸς.] GOTTL.

ἡσυχίαν ἀπαγγέμενα] Petit Laecadaemonios h. l., vt monuimus, non minus ob otium quam propter molestissimos labores et iusto seueriorem vitam; (ἀσχολίαν ἐπίπουνον) quae ἐπίπουνος ἀσκησις vocatur, L. II. 39. cf. Abresch. Aut. l. c. G.

Ἀσχολίαν ἐπίπουνον] Non video, cur Laecadaemonios vtique tangat, cum et ad Athenienfes referri possit, quibus iners otium haud minus sit miserum, quam vel occupatissimum bellum. Nil tamen intercessero, quo minus et ad Laecadaemonios trahatur. B.

[Ἀπὸ κοινῶ] In Aug. additur: ληπτέον.] G.

ὄισθε] Docet nos Scholiastes, alios interrogatiue, alios pronuntiatuue haec legisse, καὶ οἶσατε τὴν ἡσυχίαν ἢ τοῦτοις τῶν ἀνδρ. STEPH.

καὶ οἶσατε τὴν ἡσυχίαν ἢ τοῦτοις — ἀρεκῖν —] Perinde est ac si dixisset: οὐκ οἶσατε τὴν ἡσυχίαν ἀρεκῖν ἐπὶ πλεῖτον — Sic ordinat Abresch. Aut. p. 230. quod Reisk. probat in anim. p. 12. „neque existimatis, quietem illis quam maxime prodesse.“ Vinfennius ante hos diuinitos iam ita struxerat orationem in versione sua: (p. 71.) et non putatis — it. Acacius: „non ignoratis — Doctus vir anonymus in Flor. ed. Vin. putat, defendam esse negationem. G.

[Ὡς ἀμυνῶνται] In cod. Aug. est ἀμυνονται.] G.

[Ὅθ ποιεῖτε τῶτο] Addidi negationem e cod. Aug., quam manus recentior adscripserat. Laecadaemonii enim non ita versabantur, vt lacessiti, propullassent a se iniurias.] G.

τῇ μὲν παρασκευῇ δίκαια πρᾶσσωσι — ἀδικῶνται] Reiskius in anim. l. c. haec verba ita constituit: τῇ μὲν γνώμῃ δίκαια πρᾶσσωσι, τῇ δὲ παρασκευῇ ἢν ἀδικῶνται — qui iustitiam et aequitatem excolendo, ex animi sui sententia agent; ita autem comparatas habent res suas, vt si iniuriam quis ipsis afferat — Sed haec inuersio nullius nititur codicis auctoritate, nec est

necessaria, quamquam hic ordo est rei congruentior, quam in vulgatis verbis. Sensus est: „non existimatis — quietem s. otium illis suppeditare, qui aequum, in apparatu rerum omniam, feruent: iniuriaque sibi illata, ostendant, se ita comparatos, vt non patiantur sibi iniuriam fieri, ἢ ob illam παρασκευῆν. In μὴ ἐπιτρέψοντες, suppl. ἀδικήσασθαι. G.

Ἄλλ' ἐπὶ τῷ μὴ λυπεῖν — τὸ ἴσον νέμετε] i. c. sed iuris aequabilitatem hanc esse creditis, si neminem lacessatis, attamen defendendis aliis non damno officiamini. Tὸ ἴσον paullo ante dicitur Noster dicit, dum docet, vnam quietem inesse quidem in eo, si quis suum cuique tribuat, attamen iniuria affectus, se vlciscatur. Sed Laecadaemoniorum quietem non esse talem; eos enim in aequitate erga alios obseruanda nolle, si se tueantur contra aliorum vim, siue iniurias propulserint, detrimenti quid pati. Hoc necessario in omni bello gerendo sequi, vel docet locus e Polyb. XI. 4. ab Abreschio prolatus, πατὶ πολέμῳ τῶτο παρέπεται κατὰ τὸ πλεῖτον, εἶναι ἀλυσιτελεῖ. Cum tota Corinthiorum oratione idem Abreschius (Aut. p. 234.) vult confecti, c. 83. 84. 118. 120. 121. 144. G.

[Ἀμύνεσθε] Ita reposui, sensu postulante, pro ἀμύνεσθε et praecunte Abresch. in Dil. p. 67.] G.

Πόλει ὁμοία] In ciuitate, quae iisdem ac vos instituitis, tali ἡσυχίᾳ vtiatur. G.

[Ὅμογνώμονοι] Qui examinare velint hanc expositionem, hos amandat Steph. ad h. l. 42. Tὸ γὰρ μὴ ἀδικεῖν τὸς ἑμῶς, ἐχρωστέρα δόξαμεν.] G.

[Τὸ ἴσον ζηλοῦσθε] In Cass. legitur: ζηλοῦσι τοῖς Ἀθηναίοις. In Aug. additur: τῶτο δὲ τὸ ἴσον νέμειν. Sed Scholion editum ad Πόλει ὁμοία omisissum est in eodem cod.] G.

Νῦν δ' etc.] Vide, quanta sit breuitas in hac apodosis (cui nunc particula ἔνν sequente δὲ serui) quam perinde sit, ac si dictum foret, νῦν δὲ ἔχ ἑμῶς πόλει παρασκευῆτων ὑμῶν, ἀλλὰ πολὺ διαφέρουσιν, καὶ δὴ τοιαύτη ὡς ἀρχαιότερα εἶναι τὰ ὑμῶν ἐπιτηδεύματα πρὸς αὐτὸς, πῶς ἂν τῶτο, τυγχάνετε' sed qui sub illis paucis verbis latere haec non animaduertit, non mirum, si satis apta apodosis illi esse videatur. STEPH. Νῦν δ' ὅπερ — δεῖ Stobaeus pag. 244. vbi ἀρχαιότερα ἡμῶν, pro νόμιμα ἰονίμα,

mali afferre, quam laboriosum negotium. Quare si quis paucis rem totam complexus, eos dixerit ita natos esse, ut neque ipsi velint, neque alios mortales quiescere sinant, is verum dixerit.

71. „Et tamen, Lacedaemonii, cum talis Respublica sit vobis aduersaria, vos cunctamini: et existimatis, illis hominibus diuturnam suppere quietem, qui suo quidem apparatu iniuriam nulli faciunt; sed tamen prae se ferunt, se eo esse animo, ut, si lacesantur iniuria, eam non sint neglecturi: verum in eo ius et aequitatem ponitis, si neque alios molestis afficiatis, neque vos ipsi, dum vim propulsatis, vllum detrimentum capiat. At hoc vix consequi possitis, etiamsi vel ciuitatem vestrae proximam, et iisdem moribus, ac institutis vtentem haberetis. Iam vero (quod et paulo ante declarauimus) vestri mores, ac instituta nimis sunt antiqua aduersus ipsos. Sed necesse est, quemadmodum artibus accidere solet, nouissima quaeque semper euincere. Et ciuitati quidem pacatae maxime conducunt instituta, quae manent immota: sed illis, qui ad multa pericula coguntur ire, nouis etiam et commentitiis artibus est opus. Ideo etiam res Atheniensium propter multam experientiam magis nouatae sunt in melius, quam vestrae. Haec tenus igitur haec vestra tarditas progressa terminetur. Iam vero cum aliis, tum etiam Potidaeatis (quemadmodum promissistis) opem feratis, in Atticam celeritate, quanta maxima potestis, irrumpentes: ne viros vobis amicos atque cognatos infensissimis hostibus pro-

αἰνίσσεται εἰς τὰς Λάκωνας, οἵτινες ἐν ἑσθῆϊ ἢ ἐστράτευον. Ἡ ἀσχολίαν ἐπίπουν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἡγεῖσθαι. Οὐ τῆσιν τῶν ἀνθρώπων] ὁ νόσος τῶν λεγομένων τοῦτοσ, Νομίζετε ἢ τῆσιν τῶν ἀνθρώπων δεῖν παραμένειν τὴν ἡσυχίαν καὶ εἰρήνην, οἱ τῆ μὲν διαγωγῆ καὶ παρασκευῆ εἰρηναίως διάγωσι, τῆ δὲ γνώμῃ φανεροὶ ὡσιν ὡς ἀμυνοῦνται, ἢ ἀδικῶνται. Θέλει δὲ εἰπεῖν, ὡς ἡμεῖς αὐτοὶ, ὁ Λακεδαιμόνιοι, ἢ ποιεῖτε τῆτο. τῆτο τινὲς κατ' ἐρώτησιν, τινὲς δὲ κατὰ ἀπόφασιν ἀνέγνωσαν. Μὴ λυπεῖν τε] ἕτε ἀδικεῖν βέλεσθε, καὶ ἀδικημένοι ἀμύνεσθαι καὶ διὰ τῆτο τὸ ἴσον νέμετε. Πόλει ἐμοίχ] ἐμογνάμοι, τὰ ἴσα ζηλέσθαι. Ἀρχαιοτρόπα] οἶον ἀπλὰ καὶ ἀφελῆ. προσίτε ἢ τὰς Ἀθηναίους νεωτεροποιός. Ἀνάγκη δὲ ὡσπερ τέχνης] παρὰ τὸ Ὀμηρικόν, τὴν γὰρ αἰδοῦν μᾶλλον ἐπικλείεσθαι ἀνθρώποι, ἢ τις ἀκούοντεςσι νεωτάτῃ ἀμφιπέληται. Ἀεὶ τὰ ἐπιγυγνόμενα] τῆτο πρὸς τὸ ἀρχαιοτρόπα. οὐκ εἶδει, φησὶν, ἡμῶς ἀεὶ ταύτης εἶναι, καὶ ἀρχαία ἔδει Ζηλέν. Ἐπιτεχνήσεως δὲ] ἐπιτεχνήσεως, ἐξευρέσεως. ἐπιμένει δὲ τῆ παραβολῆ. Κεκαίνωται] κεκαινοτόμηται. Νῦν δὲ ταῖς τε] οἱ ἐπίλογοι ἐνθεν. Ἰπεδέξασθε] ὑπέσχοτο γὰρ ἀνωτέρω τοῖς Ποτιδαίαισιν. Συγγενεῖς] Δωρεῖς γὰρ οἱ Ποτιδαίαιται. Πρὸς ἑτέραν τινὰ] πρὸς τὰς Ἀργείους. ἐχθροὶ γὰρ ἦσαν τοῖς Λακεδαιμόνιοι.

et ἀναγκασζόμενοι corrupte, at pro ὄ rectius utroque loco δὲ exhibet. WASS.

Ἀρχαιοτρόπα ἡμῶν ἐπιτηδεύματα] i. e. mores vestri antiqui, i. e. simplicitas et candor, nihil valent aduersus Atheniensium calliditatem et consilium; nos dicimus: altwäterisches Betragen — GOTTI.

Ἀνάγκη etc.] Ausim propemodum contendere, scripsisse Thucydidem κρατεῖν non κρατεῖν et vice versa in fine periodi δεῖν, non δεῖ ac non secus intelligendum esse hunc locum, quam si ita scriptum haberemus, ἀνάγκη δὲ, ὡσπερ τέχνης ἀεὶ τὰ ἐπιγυγνόμενα κρατεῖ, ἕτω καὶ ἡσυχασζέσθαι μὲν πόλει τὰ ἀκίνητα νόμιμα ἄριστὰ εἶναι, πρὸς πολλὰ δὲ ἀνάγκη. ἴεναι, πολλῆς καὶ τῆς ἐπιτεχνήσεως δεῖν. STEPH.

Ἀνάγκη δ' ὡσπερ τέχνης — κρατεῖν] Necessè autem est praestent nouissima quaeque, veluti artis opera inuentis nouis ornata, potiora habentur vetustis, (ὡσπερ τέχνης sc. τὰ ἐπιγυγνόμενα κρατεῖ τ. ἀρχαιοτρόπων). Valde incertum est, Thucydidem ad Homeri locum, a Schol. laudatum respexisse. G.

[Ὀμηρικόν] Od. α. v. 351. In Aug. est ἐπικλείεσθαι, et ἀκούοντεςσι. Male.] G.

τὰ ἐπιγυγνόμενα] Huc spectat Antiphanes Alcestide. τοῦτο γινώσκων, ὅτι ἘΝ ΚΑΙΝΟῖΝ ἘΓΧΕΪΡΗΜΑ, ἢν τολμηρὸν ἢ, Πολλῶν ΠΑΛΑΙΩΝ ἢ ἐστὶ χρησιμώτερον. WASS.

[Καὶ ἀρχαία] Haec verba addidi e Codd. Call. et Aug.] G.

Ἀριστ.] sc. ἐστὶ. Quae sequuntur, Abresch. in Dil. p. 67. ita ordinat: πρὸς πολλὰ ὄδ ἀναγκασζόμενοι ἴεναι δεῖ, καὶ πολλῆς ἐπιτεχνήσεως, ob Stephanum, qui malebat scribi pro κρατεῖν,

κρατεῖ, et δεῖν pro δεῖ. Male vtrumque. Caeterum excitauit Abreschius locum Liban. Orat. XVIII. p. 483. e Nostro defumtum: ἢν ἀκασόμεθα τὲ λέγοντος, ὡς ἐν ταῖς τέχναις τὰ ἐπιγυγνόμενα κρατεῖ. Ἐπιτεχνήσεως autem illa inest in inueniendis artibus, quibus ea supplerentur, quae praeeptionibus non essent definita. Veluti leges, quae non ad tam multiplicia diuersaque tempora, quae incidunt in ciuitate aliqua, spectare possunt, pro temporum ratione, supplerunt, restringuntur, vel accuratius determinantur etc., ut sequentia docent. G.

[Ἐπιτεχνήσεως] Steph. corrigit: προσεπιτεχνήσεως et προσεξευρέσεως.] G.

Κεκαίνωται] In nouata sunt; partim instituta et leges pro temporum ratione, partim ciuitatis forma: de qua mutatione breuiter dixit Aelian. L. V. 13. Abresch. in Diluc. p. 67. putabat, Hefych. in κεκαινοτόμηται huc respexisse, caputque glossae faciebat: κεκαίνωται] κεκαινοτόμηται, νεωτερίζεται. G.

Μέχρι μὲν ἂν τοῦδε] Inter exempla βαρβύτητος ponit Aristides, de Dictione ciu. Cap. II., sed habet μέχρις ἂν, et διμρίσθω. DVCK.

[Οἱ ἐπίλογοι] In Cassel. et Aug. ἐπίλογοι ἐντεῦθεν. Dicit alias Schol. ἐπίλογοι. v. c. ad h. libr. c. 78. Bas. cod. ἐπιτεῦθεν οἱ ἐπίλογοι. Occurrit etiam sic in Aug.] G.

[Συγγενεῖς] Hoc Schol. intuli e Reg. Cass. et Augustano, in quo post Ποτιδαίαιται adscripta sunt vno tenore: πρὸς τὰς Ἀργείους — Λακεδαιμόνιοις, quae pertinent ad v. πρὸς ἑτέραν — vt apparet e sequ. Schol.] G.

ἀθουμία πρὸς ἑτέραν τιὰ ξυμμαχίαν τρέψῃτε. δρῶμεν δ' ἂν ἀδίκων ἕδον ἕτε πρὸς θεῶν τῶν ὀρκίων, ἕτε πρὸς ἀνθρώπων τῶν αἰσθανομένων. λύσιτι γὰρ σπονδὰς ἔχ' οἱ δὲ ἐρημίαν ἀλλοῖς προσίόντες, ἀλλ' οἱ μὴ βοηθῶντες οἷς ἂν ξυνομίσωσι. βελομένων δὲ ὑμῶν προθύμων εἶναι, μενῶμεν. ἕτε γὰρ ὅσια ἂν ποῦμεν μετ' ἀλλομένοι, ἕτε ξυνηθετέρας ἂν ἄλλας εὐρομεν. πρὸς τὰδε βελεύεσθε εὖ, καὶ τὴν Πελοπόννησον περᾶσθε μὴ ἐλάσσω ἐξηγεῖσθαι, ἢ οἱ πατέρες ὑμῖν παρέδσαν.^a

οβ'. Τοιαῦτα μὲν οἱ Κορίνθιοι εἶπον. ^b τῶν δὲ Ἀθηναίων, (ἔτυχε γὰρ πρὸς θεοῖα πρότερον ἐν τῇ Λακεδαιμονίᾳ περὶ ἄλλων παρῶσα,) καὶ ἄς ἤπθοντο τῶν λόγων, ἐδοξε αὐτοῖς παρηκτεῖα ^c ἕς τὰς Λακεδαιμονίους εἶναι, τῶν μὲν ἐγκλημάτων περὶ μηδὲν ἀπολογησομένους, ὧν αἱ πόλεις ἐνεκάλαν, ^d δηλῶσαι δὲ, περὶ τῶν πάντων ἄς ἔταχθαι αὐτοῖς βελευτέον εἶη, ἀλλ' ἐν ^e πλείονι σκεπτεον. καὶ ἅμα τὴν σφετέραν πόλιν ἐρέλετο σκηῆται, ὅση ^f εἶη δύναμις, καὶ ὑπόμνησιν ^g ποιήσεσθαι τοῖς τε πρὸς βουτέροις,

^a τῆς Πελοποννήσου περᾶσαι μὴ ἐλάσσωνε Marg. quod amplectitur Steph. Dion. H. περὶ ἰδ. p. 803. Vattien. ^b τῶν δ' ^{Baf.} c Elz. Reg. ^d Sic distinguit Steph. δηλῶσαι δὲ, περὶ τοῦ παντός ὡς ἔταχθαι αὐτοῖς βελευτέον εἶη. ^e πλείονι Reg. Cass. Aug. ^f Δύναμιν εἶη Gr. ^g Ποιήσεσθαι Cass. emendatum α inter versus scripto; Aug. Pro ἐρέλετο in cod. Mosqu. est ἐρέλετο ad marg. scriptum.

πρὸς ἑτέραν τιὰ] i. e. εἰς ἑτέρων φίλων. Sic in Reg. cod. explicatur. GOTTL.

Δρῶμεν ἂν —] Post h. v. subaudiri vult Reisk. anim. p. 12. τοῦτο δρῶντες, aut addendum; quod non probō. Deinde legendum esse: πρὸς θεῶν τινα τῶν ὀρκίων. Verum est, hanc praepositionem cum gen. in iurciurando exprimendo adhiberi; veluti Xenoph. Oecon. II, 3. πρὸς τῶν θεῶν. Aristoph. Plut. 395. πρὸς τῆς Ἑστίας, per Vestam. Sed h. l. signif. aduersus, l. apud. v. ita Abresch. auct. p. 231. G.

[Τραπέσσαι] E cod. Cass. ita scripti, vt iam diuinarat Stephanus.] G.

Ἀισθανομένων] Hunc locum non recte capiunt Interpp., et Scholiasta alludit ad τὸ ἀνἰσθῆτον Lacedaem. 37, 20. qui nempe ad lociorum iniurias occalluerant. Vide infra Cap. 82. lin. I. WASS.

Ἀνθρώπων τῶν αἰσθανομένων] i. e. φρονίμων, vt recte Schol. Reisk. in anim. l. c. explicat αἰσθανομένους, homines sensu et iudicio praeditos. Reicit itaque emendationem in Diluc. Abresch. p. 68. αἰσχυνομένων. G.

Ἀισθανομένων] i. e. αἰσθῆσιν ἐχόντων, vt recte explicatur; ita supra, τοὺς Ἀθηναίους δυναμένους παρ' ἑαυτοῖς, i. e. δύναμιν ἔχοντας, δυνατοὺς ὄντας. V. Ind. v. Verbum pro Adiect. et esse. BAVER.

[Ἦτοι τῶν ζῶντων] Admodum inepte. Recte φρονίμων substituit. v. not. In Aug. defunt Scholia ad verba Ὀρκίων et Δ' ἐρημίαν. it. ad μενῶμεν.] G.

πρὸς τὰδε — παρέδσαν] Dion. Halicarn. vbi ἔλαττον male. WASS.

τὴν Πελοπόννησον] Lectionem margini adscriptam non dubito, quin amplecti oporteat, vt verbum ἐξηγεῖσθαι suum genitium habeat. STEPH. Dion. Halicarn. tamen p. 135. habet τὴν Πελοπόννησον, et ἐξηγεῖσθαι hic pro προάγειν ἔξω τὴν Πελοπόννησον ἡγμένους αὐτῆς poni scribit: quae interpretatio mihi satis obscura est. DVCK.

τὴν Πελοπόννησον] Steph. amplectitur lectionem Marg. τῆς Πελοποννήσου, propter ἐξηγεῖσθαι, sine causa. Noster enim cum hoc casu verbum construit L. VI. 35. τὸς ἐκεῖ ξυμμάχους ἐξηγέμεθα. it. L. I. 76. pr. Sciolus haud dubie correxit accentuatum. G.

Περᾶσθε μὴ ἐλάσσω ἐξηγεῖσθαι] Dionys. de Thuc. idiom. p. 803. statuit, ἐξηγεῖσθαι positum esse pro προάγειν ἔξω τὴν Πελοπόννησον ἡγμένους αὐτῆς: quam interpretationem obsecram habet Duckerus ad h. l. Certe vox Thucydidea facillior est intellectu, quam haec verborum ambages. Dionysio suppeditauit, vt expedit Abresch. (Dil. p. 69.) τὸ ἔξω, praec-

positio in ἐξηγεῖσθαι, quae indicium ei fecit verbi extrinsecus adsciscendi. Placuit ei προάγειν, non quod ἢ πρὸ lateat in ἐξ, sed quod hoc compositum vitatum nouerat in hac re. Infra c. 75. προαγαγεῖν τὴν ἀρχὴν ἐς τὸδε. c. 144. οἱ πατέρες ἡμῶν — ἐς τὰδε προήγαγον αὐτά. Simplicissimum est dicere τὸ ἐξηγεῖσθαι esse idem ac ἡγεῖσθαι. Sic c. 76. infra, fere, vt h. l. τὰς ἐν τῇ Πελοποννήσῳ πόλεις ἐπὶ τὸ ἀφείμιον καταστησάμενοι ἐξηγεῖσθε. cf. III, 93. Apparet ex his et aliis locis, non semper praepositiones in verbis vim aliquam habere, quod pluribus in locis pro compositis simplicia verba substituantur. Pro ἐλάσσω habet Dionys. ἔλαττον, memoriae vitio. Thucydides enim certe scripsisset ἔλασσον. Caeterum pro ἢ οἱ, in Aug. est ἦ, male, sed manus recentior emend. ἦ. G. [Κρατεῖν ἢ ἄγειν] In Cass. et Aug. est κρατεῖν ἄλλαν.] G.

τῶν δὲ Ἀθ.] Vide Triclinii Schol. ad Sophoclis Antigonem. HVDS. p. 218. Ed. H. Steph. vbi Triclin. dicit, illud τῶν Ἀθηναίων esse ἀναπόδοτον. DVCK.

Sequi debebat: οἱ πρέσβεις, (ἔτυχε — παρῶσα) ὡς ἤσθοντο — ἔδοξε καὶ αὐτοῖς — Reisk. in Dil. Abresch. p. 73. volebat τὸ καὶ expungi; sed transponatur, cum Abreschio, post ἔδοξε. νῦνισμὶ εἰσὶν ἱῖς — Ne quis obtruderet Thucydidi h. l. orationem ἀναταπόδοτον cum Triclinio Schol. Sophoclis in Antig. v. 111. p. 218. Steph., Abreschius in Diluc. p. 70. hunc ordinem facit: τῶν δὲ Ἀθηναίων ἢ πρέσβεις ἔτυχε γὰρ πρότερον ἐν τῇ Λακκ. παρῶσα ὡς ἤσθοντο — ex viū Herodoti et Thucydidis, qui vnum alterumque vocabulum verbis parenthesis immiscerant, quae extra eam fuissent collocanda. Probat hoc e Nostio, L. III. 70. καὶ ἦν γὰρ Πειθίας ἐδολοπρόξενός τε τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶ Ἰσμο παρισσῆται, ὑπἄρχων αὐτῶν ἕτοι οἱ ἄλλοι. Alia loca ex Herodoto laudauit; v. c. VI. 87. 102. L. VIII. 92. Haec ratio acute est excogitata, sed valde dura. Thuc. debebat scribere τῶν δὲ Ἀθ. πρέσβεις, sed vel omisit πρέσβεις, quod e v. πρέσβεις lectores facile possent desumere πρέσβεις, vel in Κορίνθιοι laterent legati. Pertinet hic locus ad partem accurate scripta loca, quae Noster, altera recensione hystoriae, fortasse mutaturus fuisset. G.

τῶν δὲ Ἀθην. ἔτ. γὰρ. rel.] Simplicissimum intelligi et solui potest structurae puritates, si γὰρ pro ἕτοι acciperis: καὶ, ὅτι ἔτ. πρέσβ. Ἀθην. παρῶσα καὶ ὡς ἤσθ. — — ἔδοξε αὐτοῖς, rel. Ita et in altero loco: καὶ, ἦν γὰρ Πειθίας — — ὑπἄρχουσιν αὐτῶν, i. e. καὶ ὅτι Πειθίας (τῆς) ἦν ἐδολοπρ. — ὑπἄρχ. αὐτ. Nec vero incuria, sed data opera ita locutum Nostrium, credere suadet et indoles eius, et vniuersa asperitas orationis, et Herodoti imitatio, et quod saepius ita loquitur, et ipsum acumen structurae. BAVER.

datis, neue nos caeteros prae desperatione ad aliquam aliam societatem *quaerendam* compellatis. * Nul- lum autem flagitium admittemus, neque in deos, foederum confcios, neque aduersum homines, quos *quidem* tangunt iniuriae sociorum. Non enim qui desituti ad alios se conuertunt, hi foedera frangunt: sed illi, qui opem non ferunt quibuscum iurarunt. Sed si vos *ad opem nobis ferendam* animis promptis esse volueritis, *in vestra societate ac* foedere permanebimus. Nec enim pie faceremus, si permutata societate vos desereremus, nec alios maiore, quam vos estis, amicitia, et familiaritate nobiscum coniunctos inueniremus. Quare de his diligentius consultate, dateque operam, vt Peloponneso ita prae- sitis, vt potius augeatis, quam imminuatis ipsius imperium, quod vestri maiores vobis tradiderunt.

72. Atque Corinthii quidem haec dixerunt. Atheniensium vero *legati tunc ibi aderant*, (casu enim quodam legatio *Atheniensium* aliis de causis Lacedaemone iam ante aderat) et cum haec verba audissent, ad Lacedaemoniorum magistratus sibi eundem esse censuerunt, non vt ad crimina responde- rent, quae ciuitates *Atheniensibus* obiecerant: sed vt in vniuersum ostenderent, non celeriter *quicquam* *ipsis* decernendum: sed plus temporis *in rerum tantarum* consultatione ponendum. Simul etiam vole- bant significare, quanta esset suae ciuitatis potentia, et aetate prouectioribus in memoriam reuocare ea,

* Qua in re nihil delinqueremus, neque in deos, foederum confcios, neque in homines, qui ista sentiunt etc. *Ascius. Hobbesius.* HVDS.

Δρωμεν δ' ἂν ἄδικον οὐδὲν] επειδὴ εἶπεν ὁ Κορινθίος πρὸς ἑτέραν συμμαχίαν τραπέσθαι, μὴ βρωθόμενος ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, νῦν ταῦτο κατασκευάζει, καὶ λέγει, ὅτι οὐδὲν ἄδικον δρωμεν, εἰ πρὸς ἑτέρας τραπῶμεν συμμαχίας. αἰνιττεται δὲ τὰς Ἀργείους, οἵτινες ἐχθρῶδως διέκειντο πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. Ὁρκίαν] τῶν ἐφόρων τῶν ὄρκων. Αἰσθανομένων] ἡτοῦ τῶν ζώντων, ἢ τῶν φρονίμων, ἢ τῶν ἡρώων. Δ' ἐρημίαν] συμμαχίας διλονότι. Προσιόντες] προσιόντες καὶ ἐπικαλυμένοι συμμαχεῖν. Μενοῦμεν] ἤγουν, ἐν τῇ ἡμετέρῃ συμμαχίᾳ. Ἐξηγεῖσθαι] ἀρχεῖν, κρατεῖν, ἢ ἄγειν. Τοιαῦτα μὲν οἱ Κορινθιοὶ] ἐμέρισε πρὸς μὲν τὴν κατηγορίαν τῶν Κορινθίων, τὴν ἀπολογίαν τῶν Ἀθηναίων πρὸς δὲ τὴν ἐπίπληξιν αὐτῶν, τὴν ἀντίθεσιν Ἀρχιδάμου τοῦ Λακεδαιμονίου. Ἐτυχε γὰρ πρῆσβεῖα πρότερον] ἤγουν, ἔτυχον παρόντες πρῆσβεῖς. Παριτητέα] δίκαιον εἶναι παριέναι. Μηδὲν ἀπολογησομένους] ὡς μέγα φρονῶν δ' Ἀθηναίος, εἰδὲ ἀπολογεῖται, ὡς κηδόμενος τῶν Λακεδαιμονίων. Πόλις ἐβάλλοντο σημήναι] τὸ σημεῖναι, Ἰακόν. πλὴν τὸ σημεῖναι πλεῖονα ἔχει τὴν εὐρύτητα. Παρελθόντες] ἐπελθόντες, ἐπὶ ξένων παρελθόντες,

Ἐδοξεν αὐτοῖς] Sequi debebat ἀπολογησομένους, vt legi vult Reisk. in anim. p. 12., item δηλώσαντας. Non opus est correctione, resoluatur modo, cum Schol., παριτητέα, in δίκαιον εἶναι παριέναι, vel παριέναι' accusatiuus deinde pender ab infinitiuo. Exemplis ab Abreschio in Dilucid. p. 71. et in Augt. p. 232. prolatis subici potest locus e Plat. Alc. sec. c. 12. huic fere similis: τὸς ἐν Ἀθηναίους ἀγανακτῶντας τῷ πράγματι, καὶ ἀπορημένους, τίς κοῦ μὴχανῆ τῶν παρόντων κακῶν ἀποτροπήν εὐρεῖν, βουλευμένοις αὐτοῖς δευεῖν κρᾶτισον εἶναι, βλεψάντας πρὸς Ἀμμωνα, ἐκεῖνον ἐπερωτᾶν. GOTTL. Ἀπολογησομένους — δηλώσαι δὲ] i. c. ἄλλὰ δηλώσαντας, vel δηλώσαι ἐθέλοντας. Nam et ἀπολογησομένους est idem, quod θέλοντας ἀπολογεῖσθαι. Possit et pendere δηλώσαι ab ἔδοξεν παριτητέα. BAVER.

[Μέγα φρονῶν] In Cass. et Aug. est μεγαλοφρονῶν. Sed μέγα φρονῶν probum est, quod occurrit apud optimos scriptores.] GOTTL.

[Ὡς κηδόμενος] Steph. corrigebat: ἢ ὡς κηδόμενος, quod merito Abresch. in Diluc. p. 73. improbat. Prius ὡς verendum, quati, vt sit admirantis, alterum, *tanquam, de Lacedaemoniis* sollicitus. In Aug. cod. verba ὡς κηδόμενος, a praeeptentibus lincola (:—) sunt seiuncta. Videtur itaque pertinere ad verba textus: ἄλλ' ἐν πλεονι σκεπτεῖν. Caeterum desunt in cod. Aug. Schol. a verbis Τοιαῦτα μὲν οἱ Κορ. — ad Παριτητέα, it. ad Ἦν αἱ πόλεις et Πόλις ἐβάλλ. σημήναι.] G.

Δηλώσαι δὲ] Pro. εἰς τὸ, i. ἄτε δηλώσαι. Sic Abresch. in Dil. p. 73. qui, siue iungatur infinitiuus v. περὶ τοῦ παντός, i. βουλευτέον περὶ τοῦ παντός, nihil interesse putat. C. 73. dicit

quidem Noster: βυλόμενοι περὶ τοῦ παντός λόγῳ δηλώσαι' ma- lim tamen περὶ παντός ad βουλευτέον referri. Reisk. in Dil. Abresch. p. 73. δηλώσαι credit pendere ab ἐρούλοντο, quod infrequenti periodo occurrit; sed ipse Vir Doctiss. deleri voluit hoc non satis cogitate scriptum commentum. G.

Περὶ τῷ παντός] Verba haec περὶ τῷ παντός sequentibus iungo, ita locum hunc interpungens, δηλώσαι δὲ, περὶ τοῦ παντός ὡς ἔ ταχέως αὐτοῖς βουλευτέον εἶν. quum tamen vulgo recepta structura sit huiusmodi, δηλώσαι δὲ ὡς ἔ ταχέως αὐτοῖς βουλευτέον εἶν περὶ τοῦ παντός. STEPH.

Ἐν πλεονι] Sc. χρόνω. G.

Ἐν πλεονι] Non modo tempore, sed et cura, diligentia; pluribus. BAVER.

Σημήναι] Superfcriptum in cod. Aug. h. v. Ἰακῶς. Vult significare Ionice dictum esse pro σημεῖναι. Notauit et Scholiales. Sed σημεῖναι, vt et ἐσημίγε, transierunt, vt alia, v. c. ἐμίγη, e lingua Ionica, in Atticam. De σημεῖναι plura loca possent laudari, si res non esset harum rerum peritis satis cognita. G.

[Τὸ σημεῖναι] Quae praeter Ionismum h. v. addit Schol. πλὴν τὸ σημεῖναι — εὐρύτητα' his significat, verbum σημεῖναι in pronun- ciando, propter τὸ εἶ productum fieri f. latius distendi. Pro πλεονι leg. est vel πλεονα, cum Stephano, vel πλεῖω. Correxī πλεῖονα.] G.

Τοῖς τε πρῆσβετοῖς] In margine cod. Aug. scriptum: τῶν Λακεδαιμονίων. G.

Τοῖς τε πρῆσβ.] Additum in Cod. τῶν Λακεδαιμονίων, glossē- ma videtur. B.

ἂν ἤδρασαν, καὶ τοῖς νεωτέροις ἐξήγησιν ἂν ἀπειροὶ ἦσαν νομίζοντες ἢ μᾶλλον αὐτὰς ἐκ τῶν λόγων πρὸς τὸ ἡσυχάζειν τραπέσθαι, ἢ πρὸς τὸ πολεμεῖν. προσελθόντες δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἔφασαν βέλεσθαι καὶ αὐτοὶ ἐς τὸ πλῆθος αὐτῶν εἰπεῖν, εἴ τι μὴ ἀποκαλύσει. αἱ δ' ἐκέλευόν τε παρῆναι, καὶ παρελθόντες οἱ Ἀθηναῖοι ἔλεγον τοιαύδε.

ογ. «**Η ΜΕΝ** πρῆσβευσις ἡμῶν ἐκ ἐς ἀντιλογίαν τοῖς ὑμετέροις ξυμμάχοις ἐγένετο, ἀλλὰ περὶ ἂν ἡ πόλις ἐπεμψεν. αἰσθόμενοι δὲ καταβολὴν ἐκ ὀλίγην ἔσαν ἡμῶν, παρήλθομεν, ἔ τοῖς ἐγκλήμασι τῶν πόλεων ἀντιτρέχοντες, (ὃ γὰρ παρὰ δικασταῖς ὑμῖν ἔτε ἡμῶν, ἔτε τρίτον, οἱ λόγοι ἂν γίνοντο) ἀλλ' ὅπως μὴ ῥαδίως περὶ μεγάλων πραγμάτων, τοῖς ξυμμάχοις παιδόμενοι, χεῖροι βελεύσασθε· καὶ ἅμα βεβλήμενοι περὶ τῶ πάντος λόγου τῷ ἐς ἡμᾶς καθεστῶτος δηλώσαι, ὡς ἔτε ἀπεικότας ἐρχομεν ἀκεκλήμεθα, ἢ τε πόλις ἡμῶν ἀξία λόγου ἐστὶ. καὶ τὰ μὲν πάντα παλαιὰ τι δεῖ λέγειν; ἂν ἀκούει μᾶλλον λόγων ἀσπίδες, ἢ ὄψεις τῶν ἀκροαομένων; τὰ δὲ Μηδικὰ, καὶ ἔσα αὐτοὶ ζήσιτε, εἰ καὶ δι' ὄχλου μᾶλλον ἔται αἱ προβαλλομένοις, ἀνάγκη λέγειν. καὶ γὰρ ὅτε ἐδράμεν, ἐν ἀφελείᾳ ἐκινδυνεύετο, ἢς τῶ μὲν ἔργα μέγας μετέσχετε, τῶ δὲ λόγος, μὴ πάντος, εἴ τι ἀφελεί, σερισκόμεθα.

ἢ μᾶλλον ἐν αὐτῶς legendum censet *Siepb.* ex *Cod. vet.* Sic *Cl. Reg. Cass. Bas.* in marg. *Aug.* i *Τραπέσθαι Ar. C. Ditt.* k *Ἀποκαλύσει Gr.* Ἀποκαλύ in marg. Ἀποκαλύ *Reg.* ἀποκαλύσει *Cass.* *Aug.* In *Gr.* sunt tres variae lectiones. Primum in textu fuerat ἀποκαλύσει, deinde ex ei factum erat ει, ac denique supra scriptum π. I αἱ δὲ *Ar. C. Gr.* in *Mosqu.* ei δὲ. m *Ἐπιπέρι Marg.* *Ev. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Bas.* ἐκέλευόν τε παρῆναι. *Aug.* ἐπιπέρι. *Mosqu.* παρῆναι ac sup. γρ. ἐπιπέρι. n *Προσβουσία Dion.* *Halicarn.* p. 794. v. not. o *Τριετρίκι Marg. et Cass.*, sed ex emendat. *Reg.* τριετρίκι inter verus scriptum habet. In *Aug.* τῶ n si perscript. v. *Mosqu.* ὑμετέροις. p *Λεδαίνουσι Marg.* q *Ἐς Reg. et mox p. 136, 3. Idem et Cass.* r *Ἰσὺν Cass. Aug.* *Contra p. 136, 6.* s *Ἰσὺν Gr.* s μᾶλλον deest *Ditt.* in marg. script. recenti manu. In *Mosqu.* paullo ante est αἱ ἀκούει. t *Ἐπιπέρι Cl. Reg. Cass. Gr.* In *Mosqu.* ἔψεις, in marg. vero: γρ. ἔψεις, in *Aug.* ἔψεις quoque. v *Ἡμῶν αὐτοῖς Ae. Port.* αὐτῶν C. et quasi ita legisset, interpretatur *Valla. Reg. Cass. Gr.* et ex emendat. abrafo s *Ditt.* *Aug.* x *Pro ἡμῶν αὐτῶν προβαλλομένοις. Ae. Port.* y *Ἐκινδυνεύετε Marg.* z *Μὴ δὲ λόγος, μὴ πάντος, εἴ τι ἀφελεί, σερισκόμεθα C.* *Μὴ σερισκόμεθα* legisse videtur *Valla:* cui consonat *Siepb. Cod. vet.* *Μὴ δὲ λόγος, cum τῶ supra μὴ scripto Ditt.* *Σερισκόμεθα Reg. Cass. et ex emend. Gr.*, vt et *Aug.*

Μᾶλλον] Quomodo τραπέσθαι futuri significationem absente particula ἂν accipere potest? et tamen hanc accipere necesse foret. Coniecturam itaque meam, *veteris libri* auctoritate confirmatam, sequens, scribe; μᾶλλον ἂν αὐτὰς ἐκ τῶν λόγων πρὸς τὸ ἡσυχ. *STEPH.*

Παρελθόντες — ἔλεγον] Bene παρέρχεσθαι dicuntur enim, qui praecua meditatione ad dicendum prodeunt, παρῆναι s. παρέρχεσθαι. cf. *init. f. c. it. c. 79. v. Abresch.* ad c. 90. *GOTTL.*

[Παρελθόντες] Schol. in vulgatis edit. ad παρήλθομεν positum, huc e *cod. Aug.* reposuimus, qui aptior est locus. cf. c. 90. h. lib. Ceterum *Duekerus* merito hoc discrimen inane indicat. v. L. III. 69. Aliter *Suid.* in *παρελθεῖν*. Sed v. *Abresch.* ad c. 90. p. 99. qui *παρέρχεσθαι* plerumque de iis adhiberi dicit, qui praeparati ad verba faciendā accedant.] G.

Πρῆσβευσις] Ex his vocibus, quae a *Dionysio Halicarnasso* in *Thucydide* velut poeticae notantur, (e quibus vna est vox *πρῆσβευσις*) nonnullae ab ipso *Dionysio* in *Antiqu.* *Rom.* usurpatae solent. *HVD.*

Verbum hoc *Thucyd.* proprium. *Intt.* *Dionys.* de *Idiom.* *Thuc.* p. 794. male *πρῆσβευσις*, vt et *καταβολή*, pro *πρῆσβευσις* et *καταβολή* ediderunt. Manifestum est, *Dionysium* respexisse ad h. l.; nec *καταβολή* pertinere potest ad *γλωσσηματικὰ*. *Mirandum* est, *Reiskium* non e *MSS.* dedisse veram lectionem. Ceterum in *Aug.* ad h. v. notatur: *δημιουργία Ἀθηναίων E. G.*

[Ἡ εἰς τὴν πραγματικὴν] Haec verba in *cod. Aug.* notata sunt ad v. textus: *νομίζοντες μᾶλλον* — rectius, vt opinor. Ceterum verba: *κατότην ἐπλάσαστο* — *ἀεὶ*, in *cod. Aug.* ad *αἰσθόμενοι* δὲ — posita sunt, et cum his coniunctum est *Schol.* ad v. c. 72. *init. ταυῦτα μὲν. G.*

[Ὅτι ἡ πρῆσβευσις] Subint. *σημειώσαι*, quod subinde omittitur. v. *Koen.* ad *Greg.* p. 21.] G.

[Ἡ καταβολή] Sic correxi pro ἡ. *Koenius* ad *Gregor.* p. 21. malit legi e *Gregorio*: ὅτι ἡ πρῆσβεία πρῆσβευσις, καὶ ἡ καταβολήσιν καταβολὴ παρὰ *Θουκ.* ἴδιως. Rectius certe constituit *Schol.* hunc ordinem. In *Aug.* est: ὅτι πρῆσβευσις καὶ καταβολήσιν καὶ καταβολὴ οὐ λέγεται, εἰ μὴ ἴδιω παρὰ *Θουκυδίδου*. In *Cass.* οὐ λέγεται — vt in *Aug.* In *Bas.* τὸ καταβολὴ οὐ λέγεται εἰ μὴ παρὰ — bene. *Καταβολήσιν* apud alios quoque reperitur. v. c. *Them.* Ep. VIII. Ceterum *Scholium* ad *παρήλθομεν*, quod suo loco inferui, deleui.] G.

Ἐς ἀντιλογίαν] i. e. ἵνα ἀντιλέγωμεν. Subit. pro verbo positum. G.

Τριετρίκι] Sic *Reisk.* in anim. ad h. l. legit, quod praecuntibus *codd.* optimis reuocauit. *Corinthios* quidem nunc non poterant socios suos vocare *Athenienses*. G.

Καταβολή] Reprehendit, vt nimis poeticum, *Dionysius* acerbus *Censor*, quando ita ipse loquitur, *αὐτοκατάκριτος. κραυγὴ* explicat *Hesychius*. Ad *Aristophanem* *Acharn.* 711. *Suidam* I, 50. *Corinthum* p. 3. eruditissimi *Hemsterhusii* *Pollucem* II, 126. *Nonnum* secuti *Philo. Plutarchus, Appianus, Iosiphus*, alii: Denique *Oratorem* agit *Thucydides*. Paulo supra, *D. Halicarn.* *πρῆσβευσις*, sed corrupte. vid. *Pollucem* IV, 26. VIII, 137. *καταβολήσιν* conuicium, *Glossae. wass.* *Dionys.* *Halicarn.* p. 133. in *Thucydide* reprehendit *καταβολή*, tamquam poeticum. Sed *Cl. Waff.* pro eo haud dubie recte cum *Sylburgio* legit *καταβολή*. Pro *πρῆσβευσις* etiam quidam *Mff.* *Dionys.* habent *πρῆσβευσις*. *DVCK.*

Καταβολή] i. e. μέμνην, κατηγορίαν. v. *Suid.* Etsi reprehendit hanc vocem *Dionys.* l. c.; ea tamen vsus est ipse. V. c. *A. R. L. VI.* p. 1137. πολλὰ καταβολὴ ἐχρῶντο. L. VII. p. 1344. De h. v. vid. *Hemsterhus.* ad *Poll.* II, 126. *Greg.* de dial. p. 21. τὴν πρῆσβείαν πρῆσβευσιν, καὶ τὴν καταβολήσιν καταβολήν — καὶ μᾶλλον *Θουκυδίδου*. cf. *Koen.* G.

Παρήλθομεν] Huc spectant verba *Suidae* v. *παρελθεῖν* pro

quae nouerant, et iunioribus narrare ea, quorum nullam habebant notitiam. Eos enim, sua oratione audita, ad pacem, quam ad bellum, propensiores fore putabant. Cum igitur ad Lacedaemoniorum magistratus accessissent, ad eorum concionem se quoque verba facere velle dixerunt, nisi quid prohiberet. Illi vero eos in medium prodire iusserunt. Tunc Athenienses in medium progressi haec dixerunt.

73. „NON propterea ad vos legati fuimus, *Lacedaemonii*, vt ad crimina nobis a nostris sociis obiecta responderemus: sed *aliis de rebus venimus*, quarum causa ciuitas nos huc misit. Iam vero cum intellexerimus, non leuem contra nos criminationem institutam esse, in medium prodimus, non vt ad ciuitatum crimina nobis obiecta respondeamus, (neque enim a nobis apud vos, vt aut nostri, aut istorum iudices, verba fient) sed *vt vos moneamus*, ne celeriter magnis de rebus, sociorum verbis adducti, male consultetis: simul etiam, quia de tota accusatione contra nos instituta vos certiores facere volumus, nos neque praeter *decorum et ius* obtinere, quae possidemus, nostramque ciuitatem dignam esse, cuius ratio habeatur. Ac peruetusta quidem quid opus est recensere, quorum ipsi rumores de illis sparsi potius sunt testes, quam oculi eorum, qui haec sunt audituri? Sed res bello Medico a nobis gestas, et quaeunque nouistis aequae atque nos ipsi, quamuis valde molesta sint futura, quae haec semper proferamus, tamen commemorare est necesse. Nam quum *res illas* gerebamus, propter *communem omnium Graecorum* utilitatem pericula subibamus, cuius vos quidem participes fuistis, nos

ἐπὶ ἰδίῳ. Ἡ μὲν πρέσβευσις] ἡ εἰσὶς πραγματικὴ. τὸ μέλλον γὰρ ζητεῖ. ταύτην ἐπλάσαστο οικονομικῶς τὴν δημογραφίαν ὁ συγγραφεὺς, χάριον ταῖς ἀντιθέτοις δημογραφίαις ἀεὶ. Ὅτι ἡ πρέσβευσις, ἡ καθάρσις καὶ τὸ καταβολή, παρὰ Θουκυδίδῃ ἰδίως. Οὐκ ἐξ ἀντιλογίαν τοῖς ἡμετέροις ἐξιμάχοις] ἐκ ἐπρεσβεύσαμεν εἰς τὸ ἀντιπεῖν τοῖς συμμάχοις ἡμῶν. Καταβολήν] κατηγορίαν. Ἄλλ' ὅπως μὴ ἐξάδιωσ] οἱ γὰρ κατὰ τὴν οὐκ ἐπιθυμῶντες, ἢ ὡς ἀδικουμένοι τοῦτο ποιεῖν, ἢ ὡς εὐτελοῦς καὶ καταφρονήμενα. τεχνικῶς δὲ ὁ Ἀθηναῖος δείκνυσιν ἑαυτὸν καὶ δίκαιον καὶ μέγαν, καὶ οὐκ εὐκαταφρονήτων. Ἄ κεν ἤμεθα] ἡ γούνη τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀρχήν. Ἀξίῃ λόγῳ ἐστίν] ἀξίεπαινος. Πάνυ παλαιῶν] τὰ κατὰ Ἀμαζόνιας, καὶ Θρᾶκας, καὶ Ἡρακλείδας, φησὶν. Τὰ δὲ Μηδικὰ] ἀεὶ γὰρ ἐμεγαλαύχων οἱ Ἀθηναῖοι τὰ Μηδικὰ. Ἐκινδυνέβeto] μετὰ κινδύνων ἐπράττετο. Ἡς τὰ μὲν ἔργα μέγας] ἐπειδὴ ἕως Μυκάλης

ἀδικία, ἐπελθεῖν, inquit, τὸ ἀναβαλλόμενον χρόνῳ τὸτο διαπρέξασθαι. Haec interpretatio huic loco minus conuenit: *Hesych.* παρ' εἰσελθόντων. *WASS.* *Suidas* locum illum descripsit e *Scholista* Thucyd. ad I, 90. *DVCK.*

Ἄλλ' ὅπως μὴ ἐξάδιωσ πειθόμενοι —] Interpres latinus addidit: *ut vos moneamus*; sine necessitate. Melior ratio est *Abreschii*, (*Dil.* p. 73.) qui e fine periodi *βυλόμενοι* δηλώσαι huc transfert: ἀλλὰ (βυλόμενοι δηλώσαι) ὅπως — καὶ ἄμα (βυλόμενοι δηλ.) περι — *GOTTL.*

Ὡν ἄκοι —] i. e. *illa peruetusta pendent ab aliorum narratione magis, quam ab audientium euidencia.* *Reisk.* in anim. legit *λόγῳ*, vt ad ὦν et *μάρτυρες* pertineat: „*quorum narrationi magis aures audientium, quam oculi sunt testes.* In cod. *Aug.* ad h. v. in margine scriptum: οἱ ἀγῶνες δὲ τὸ δίκαιον κεραιαῖσι μετὰ τῷ συμφέροντι. G.

τὰ δὲ Μ. — *προβαλλόμενοι*] *Suidas* in *προβάλλεσθαι*, qui etiam *αὐτοὶ* cum *quibusdam Mss.* et *Valla*, ei vero omittit. *WASS.* *Dion. Halicarn.* p. 134. inter *ἰδιώματα* *Thucydidis* ait esse commutationes masculinorum et foemininorum a communi forma loquendi remotas, et pro exemplo adfert ἄλλων pro ἄλλοις. Sed tamen etiam alii, iique probatissimi, Scriptores ita vtuntur voce ἄλλος. Et Grammatici hac significatione ἄλλων potius, quam ἄλλοις, dicendum esse praecipiunt. *VID.* *Ammon.* et *Tb. Mag.* Quae sequuntur ita ordinat *Perizon.* ad Sanct. *Miner.* l. 6. ἀνάγκη ἡμῖν ἀεὶ προβαλλόμενοις λέγειν, et locum vertit: *necesse est, nos, qui semper ea proferimus, apud vos quoque illa dicere, licet minus grata vobis futura.* In *Porti* versione Latina recte est, *quod haec semper proferamus*, non *quae*, vt hic. *DVCK.*

[τὰ δὲ Μηδικὰ] *Abresch.* aliud caput praefigit *Dil.* p. 74. δι' ὄχλου ἔσαι. Rectius quam vulgatum videtur.] G.

[οἱ Ἀθηναῖοι τὰ Μηδικὰ] In *Cassell.* et *Aug.* additur: *διὰ.*] G. *Καὶ ἔσα αὐτοῖ]* *Vosmet ipsi* — Sic recepi pro αὐτοῖς e tot *MSS.* et *Suida.* Contextus quoque hanc lectionem flagitat, praecipue illa: ἢ ὄψεσις (ὄρων) τῶν ἀκισομένων. Hanc lectionem probant *Abresch.* in *Dil.* p. 73. et *Reisk.* in anim. ad h. l. *Doctus* vir in ed. *Flor. Vin.* defendit αὐτοῖς et subint. ἡμῖν, vel αὐτοῖς, pro ἑαυτοῖς, coniecit. In *προβαλλόμενοις* supplementum ἡμῖν, vt, praeter *Int.*, *Perizonius* ad Sancti *Min.* l. 6. et *Abresch.* l. c. faciunt: Ἀνάγκη δὲ λέγειν τὰ Μηδικὰ, καὶ ἔσα αὐτοῖς ξύνιτε, (ἡμῖν) προβαλλόμενοις, εἰ καὶ (τῶτο) μᾶλλον δι' ὄχλου ἔσαι (ἡμῖν). *Reisk.* in anim. ad h. l. *προβαλλόμενοις* explicat: *recusantibus, detrectantibus, repudiantibus, fastidientibus* (vobis.) G.

Ἄυτοῖ ξύνιτε] Si legerimus αὐτοῖς, sensus fuerit: quaecumque illi bello adiuncta, illud consecuta, scitis: quasi sit: ἔσα ἴτε γενομένα σὺν αὐτοῖς. Sed nemo facile hanc lectionem alteri praetulerit. *προβαλλόμενοις*, si cum *B. Gottl.* retuleris ad ξύνιτε, non erit pro *Inhinitio*; pro quo tamen habere malim, referendo ad verba δι' ὄχλου ἔσαι. *BAVER.*

Καὶ γὰρ ὅτε ἰδρωμεν etc.] Hunc locum imitatus est *Demosthenes* in oratione pro *corona*: ἃ πολλῶν μὲν ἔνεκα, εἰκότως ἀκισατέ με, μέλιτα δὲ ἀισχερῆ ἐστίν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ ἐγὼ μὲν τὰ ἔργα τῶν ὑπὲρ ἡμῶν πόγων ὑπέμεινα, ἡμεῖς δὲ μηδὲ τὰς λόγους αὐτῶν ἀνέξεσθε. *HVDS.*

[Ἡς τὰ μὲν] Hoc *Schol.* e *Cassell.* et *Aug.* inferui. vid. *Schol.* ad c. 75., et verba *Schol.* ἕως γὰρ *Μυκάλης* —] G.

Λόγῳ] *Commemoratione*, n. cum laude, quae gloria est. G.

ρήθῆσεται δὲ ἔ^α παραιήσεως μᾶλλον ἔνεκα, ἢ μαρτυρίαι, καὶ δηλώσεως, πρὸς οἷαν ἡμῖν πόλιν μὴ εὖ
βουλευμένοις ὁ ἀγὼν καταστήσεται. Φαμέν γὰρ Μαραθῶνι τε μόνι προκινδυνεύσαι τῷ βαρβάρῳ, καὶ
ἔτε^β τὸ ὑπερον ἦλθεν, ἄχ' ἰκανοὶ ἐνῆες κατὰ γῆν ἀμύνεσθαι, ἐσβάντες ἐς τὰς ναῦς πανδημίαι, ἐν Σαλα-
μῖνι^γ ξυμμαμαχῆσαι, ὅπερ ἔσχε, μὴ κατὰ πόλεις αὐτὸν ἐπιπλέοντα^δ τὴν Πελοπόννησον παρεθῆν,
^ε ἀδυνάτων ὄντων πρὸς ναῦς πολλὰς ἀλλήλοις ἐπιβοηθεῖν. τεκμήριον δὲ μέγιστον αὐτὸς ἐποίησε.
νικηθεὶς γὰρ ταῖς ναυσὶν, ὡς^ε ἐκίετι αὐτῷ ὁμοίας ἕσης τῆς δυνάμεως, κατὰ τάχος τῷ^β πλείονι τῷ
στρατῷ ἀνεχώρησε.

οδ'. «Τοῖς τε μέντοι^η τότε ξυμβάντος, καὶ σαφῶς δηλωθέντος, ὅτι ἐν ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων τὰ
πράγματα ἐγένετο, τρεῖς τὰ ἀφελιμώτατα ἐς αὐτὸ παρεσχόμεθα, ἀριθμῶν τε νεῶν πλεῖστον, καὶ ἀνδρα
στρατηγὸν ξυνετάτατον, καὶ προθυμίαν ἀοκνοῖατην^ι ναῦς μὲν γε ἐς τὰς^ι τετρακοσίας, ὀλίγω^κ ἐλάσσας
^λ τῶν δύο μοιρῶν. Θεμιστοκλέα δὲ ἀρχοντα, ὃς αἰτιώτατος ἐν τῷ σενῷ ναυμαχῆσαι ἐγένετο. ^μ ὅπερ
^ν σαφέστατα ἐσωσε τὰ πράγματα, καὶ^ο αὐτὸν^ρ διὰ τῆτο ἡμεῖς ἐτιμήσατε, μάλιστα δὲ ἀνδρα ξένου
^σ τῶν ὡς ἡμᾶς ἐλθόντων. προθυμίαν δὲ καὶ πολὺ τολμηροτάτην ἐδείξαμεν, οἳ γε, ἐπειδὴ ἡμῖν κατὰ
γῆν ἐδῆεις ἐβοήθει, τῶν ἄλλων ἤδη μέχρι ἡμῶν δαλευόντων, ἠξιώσαμεν, ἐκλιπόντες τὴν πέλιν, καὶ τὰ

^α Περικλέους C. ^β τὸ om. Cl. ^γ ξυμμαμαχῆσαι Reg. Gr. Basf. Port. ^δ τὴν τε Πελοπ. Reg. ^ε ἀδυνάτων ἐν ὕπνῳ C. Gr. Ar. Cl. Cass. Dan. et a prima manu Reg., sed deinde abrasum erat ἄν. In Aug. ἀδυνάτων ἐν ὕπνῳ. ^ς οὐκ ἔτι Gr. Paullo ante pro νικηθεὶς in Basf. ed. erat νικηθεὶς vitiolse. ^η πλείονι Reg. ^θ ξυμβάντος τότε Reg. Cass. Aug. ^ι τετρακοσίας Ar. C. ^κ ἐλάττης Reg. ^λ τῶν om. Cl. Reg. Cass. Basf. Aug. ^μ ὅπερ edidit Ae. Port. ^ν σαφῶς Cass. Aug. ^ο αὐτὸν Reg. Cass. et a prima manu Gr. αὐτὸν Aug. ^ρ διὰ τῆτο δὲ μάλιστα ἐτιμήσατε ἄν Cl. διὰ τῆτο δὲ μάλιστα ἐτιμήσατε ἀνδρα Reg. Cass. Aug. ^σ τῶν εἰς ἡμᾶς Ar. Paullo post τολμηροτάτην cod. Basf. in marg.

Εἴ τι ἀφελεί] In Aug. adscriptum ad h. v. ἕς ἀφελείας. G. Στερισκόμεθα] Quum iam olim annotassem *στερισκόμεθα* in margine, e regione interpretationis *Vallae*, quod is scripturam hanc sequutus esse videatur: postea et meum *vetus exemplar* ei assentiri comperi. STEPH. Id est, *nos autem omni commemoratione, si quid proficiat, ne priuemur*, vt Steph. in marg. Ed. 2. DVCK.

Μὴ παντός — στερισκόμεθα] Reisk. in anim. ad h. l. legit πάντως et στερισκόμεθα vt iam antea Steph. maluit στερισκόμεθα, quae emendatio placet Bauero, ad h. l., quanquam non negat, vulgatam intelligi posse; quam bene habere puto. GOTTL.

Τοῦ — λόγου — μὴ — στερισκόμ.] Nempe λόγος est ius, materia, copia, conditio, venia commemorandae rei; et στερισκόμεθα est, *possimus priuari, arceri debemus*. Ita Latini: *tribunis auxilii latio est*, i. e. ius ferendi auxilii: *actionem habere*, i. e. ius agendi; et Graeci, ἀπαλλαγὴ οὐκ ἔστιν, i. e. conditio liberandi se a malo. BAUER.

Μαραθῶνι] In Clem. Alex. VI. Strom. p. 626. perperam Μαραθῶνιται μὲν προκινδυνεύσαι, τῶν pro τε, errore obuiio. *Sylburgio* ibi non venit in mentem locus *Thucydidis*. DVCK.

Μαραθῶνι τε μόνι] Frequentius additur praepositio ἐν Μαραθῶνι. v. c. L. II. 34. Dem. pro coron. 60. qui sua haulit ex h. l., qui fundus esse videtur. «μὲ τὸς ἐν Μαρ. προκινδυνεύσαντας. Alia loca collegimus ad Plat. Menex. c. XI, p. 39. Sed exquisitius videtur, omittere in talibus praepositionem. Sic Plat. Menex. l. c. οἱ Μαραθῶνι δεξάμενοι τὴν τῶν βαρβάρων δόναμιν. Eurip. in Phoen. 611. Μυκῆναις. Callim. H. in Lau. Pall. 18. — οὐκ τῶν ἰδὴ φερέξ ἰδίκαζεν ἔριν, vt R. Bentleius verissime correxit, pro ἰδὴν, quam emendationem, praeter Ernestium, probat Hemsterh. ad Luc. T. I. p. 252. cf. Wessel. et Yalken. ad Herod. VIII. p. 705. et ad Eurip. Hippol. p. 226. Cel. Zeun. hanc ellipsin notauit quoque ad Xenoph. de Rep. Lac. p. 54. G.

προκινδυνεύσαι] Hinc decantatum illud mutuatus est iusiurandum *Demosthenes*: οὐκ ἔστιν ὅπως ἡμέτεροι; ἢ ΜΑ' τὸς

ἐν Μαραθῶνι ΠΡΟΚΙΝΑΤΝΕΤ'ΕΣΑΝΤΑΣ etc. Vid. *Plutarch.* de Gloria Athen. *Quintilian.* XII, 10. *Lucian.* in Demosth. Encom. et *Longinum* Cap. XVI. mox v. 5. ἄν ὄντων *Mff.* vt 40, 13. WASS.

προκινδυνεύσαι τῷ βαρβάρῳ] Notandus Dat. incommodi: *in perniciem barbari*. προκινδυνεύσαι explicat cum Scholiaste fere Abreschius (Dil. p. 74.) *κινδυνεύσαι πρὸς καὶ ὑπὲρ τῷ Ἑλληνικῷ πρὸς τὸν βαρβάρου et κατὰ τῷ βαρβάρου*. Nimis argute, opinor. Est enim προκινδυνεύσαι ante alios *pugnare*. τῷ βαρβάρῳ explicat idem Abreschius *aduersus barbarum*; cuius viuis plura exempla collegit. cf. *Aust. Dilucid.* p. 232. Reisk. in Dil. Abresch. l. c. et *Bauerus* malebant: *προκινδυνεύσαι*. Sed aduersantur codd. optimi, et *Demosthenes*, l. c., qui ad h. l. respexit, *Longinus*, qui locum *Demosthenis* laudat, (περὶ ὕψους S. XVI, it. Clem. Alex. Strom. p. 626.) G.

Sane omni modo praestat προκινδ. seu intellexeris, *prae ceteris Graecis*, seu *pro ceteris*; sed *Darius* ei durius iungatur, cui sane aptius sit, *προκινδυν.* BAUER.

[Μετὰ κινδύνῳ] Haec verba defunt in Aug. vsque ad v. ἐν Μαραθῶνι. Ceterum defunt in eodem cod. Schol. ad Ὅπερ ἔσχευ et τῷ πλείονι τῷ στρατῷ] G.

[Ἐσχευ] Hoc Schol. deest in Cass.] G.

ἀδυνάτων ὄντων] Sc. Πελοποννησίων, ex praeced. Πελοπόννησον. Ita *Bauerus*. G.

τῷ πλείονι] Malim cum *Bauero* masculino genere accipere, quam neutro, quod facit *Scholias*. Illud est *Thucydidis* *iolemne*. Supra c. 5. τὸν πλείστον τῷ βίαι. v. ad L. II. c. 45. G.

τῆτι ξυμβάντος] *Wass.* malit: ξυμβάντος τῆτι. G. Τοῖς τε — τῆτι ξυμβ.] Τοῖς τε est pro τοῖς τε τρέπῳ, et μέντοι pro ἐν. B.

[Θυμαστικῶς] Reposui ita e codd. Cass. Reg. et Aug., quamquam *θυμαστικῶς* forte defendi potest a *θυμῶν* factum.] G. Δηλωθέντος] Simpliciter ponitur, vt *Latinis*, *audito, cognito*, i. e. cum esset cognitum. Ita c. 76. καθεστῶτος, scil. τότε. B.

Ἐν ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλ. τὰ πράγμα.] Πράγματα sunt *vis*, potentia, felicitas bellica, conditio rei bene gerundae; opes;

vero non omni istorum commemoratione, si quid nobis profuit, priuamur. Haec autem dicentur non tam, ut nos excusemus, quam ut testemur, et declaremus, aduersus qualem ciuitatem vobis consilium minime bonum ineuntibus certamen sit futurum. Praedicamus enim, nos solos olim in campis Marathonis magno cum periculo aduersus barbarum pugnassee: et, quum iterum venit, quia terra ipsum propulsare non poteramus, nos vniuersos naues conscendisse, et ad Salaminem proelium nauale cum eo commisisse: quae res illum impediuit, ne, infesta classe singulas vrbes petens totam Peloponnesum vastaret, quod vesrae ciuitates aduersus ingentem classem mutuis auxiliis se iuuare non possent. Ipse vero maximum huius rei documentum dedit. Nam classe victus, quia potentiam superiori parem non amplius habebat, cum maiore copiarum parte, celeritate, quanta maxima potuit, inde se recepit.

74. „Cum autem res, quae tunc acciderunt, tales fuerint, cumque manifeste pateat, Graecorum fortunas in nauium praesidio sitas fuisse, nos ad has res peragendas tria vtilissima contulimus, et maximum nauium numerum, et prudentissimum ducem, et impigerrimam animi promptitudinem. Naues quidem ad quadringentas, paulo pauciores duabus totius classis partibus: Themistoclem vero ducem, qui praecipuus auctor fuit, ut nauale proelium in maris angustiis committeretur, quod manifeste res Graecorum seruaui; eique propterea, licet vir esset peregrinus, vos honorem habuistis longe maiorem, quam vllis aliis, qui ad vos ante venerint. Animi vero praesentiam et studium vel longe ardentissimum demonstrauimus, qui, cum terra nullus opem nobis ferret, et caeteri ad nos vsque barbaris iam serui-

εδίωξαν, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἕως Παμφυλλίας. Μὴ παντός] μὴ παντός εἶπε, διὰ τὸ τῷ Κίμωνος ἔργῳ. τὸ δὲ σερισκόμεθα, ἐν ἧθει ἀναγνωστέον. Οὐ παραίτησέως] ἔχει ἕνεκα τοῦ αἰτεῖν συγγνώμην φύσι. Προκινδυνεύσαι] μετὰ κινδύνῳ μαχέσασθαι τῷ βαρβάρῳ ἐν Μαραθῶνι, πρὸ τῆς Ἑλλάδος κινδυνεύσαι. τῶς δὲ Πλαταιεῖς εἶχεν, ὅτι ὑστερον παρεγένοντο. Πανδημεῖ] καὶ γέροντες καὶ νέοι. Ὅπερ ἔσχεν] ἔσχεν, ἐτέσχε, ἐκαλυψε. Τῷ πλέονι τῷ στρατῷ] λαβὼν τὸ πλέον τῷ στρατῷ. Ταῖσιν μὲντοι] θαυμαστικῶς τῷ τῷ φύσιν. Ἐν ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων] ἦσαν ἡ βοήθεια τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων ἐν ταῖς ναυσὶν ἡν. Ἀριθμὸν τε νεῶν] ταῦτα πάντα παρ' Ἡροδότῳ κεῖται κατὰ διέξοδον. Δύο μοιρῶν] ἀντὶ τῶ τὸ δίμοιρον, ὃ ἐστὶν διακοσίῳ ἐξήκοντα. ἦσαν γὰρ αἱ πᾶσι, τετρακόσια] κατὰ δὲ ἄλλως, τετρακόσια ὀδοῦντα. τῷτο ἔν λέγει, ὅτι αὐτοὶ ἡμεῖς τὸ δίμοιρον δεδάκαμεν. Ἐν τῷ στρατῷ] ἐν τῷ Σαλαμῖνι. Τῶν ἄλλων ἤδη μέχρι ἡμῶν δουλούντων] Μακεδόνων, Θεσσαλῶν, Λακωνῶν, Βοιωτῶν, Φωκίων. μέχρι τῆς πόλεως ἡμῶν. ἠξιώσαμεν] ἄξιον ἐκρίναμεν. Διαφθεράντες] τὸ διαφθερήνην ἔασαντες. ἄλλοι δὲ παριστρεῖσιν, ὅτι

vt c. 89. init. γίνεσθαι cum ἐν hic est, pendere a re nauali, in ea verti, ea cenferi. BAVER.
 [Παρ' Ἡροδότῳ] L. VIII, 44, 48. v. not. Schol. ad Ἐν ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων et Ἀριθμὸν τε νεῶν defunt in Aug. Hoc Scholion caeterum in cod. Aug. adscriptum est ad v. προθυμίαν — τολμηροτάτην.] GOTT.
 Στρατηγὸν ξυνοτάτων] Lyf. in Epit. p. 105. vocat Themistoclem ἰκανώτατον εἰπεῖν καὶ γνώμον καὶ πρᾶξιον. G.
 Προθυμίαν ἀνοστάτην] Paulo post vocat: τολμηροτάτην, ἀνίμῳ ἀσπρῖνῳ, ἰσχυρῶς ἐπιεικῶς. G.
 Τετρακοσίας] Av. C. τετρακοσίας. Numerus totius classis πᾶρεξ τῶν πεντηκοντέρων, erant, inquit Herodotus, διηκοσίαι, καὶ ἑβδομήκοντα καὶ μία. vid. Nepotem Themist. p. 43. WASS.
 Ναὺς ἐς τὰς τετρακοσίας] Numerum posuit rotundum nauium graecarum, vt et Demoth. de cor. c. 70. τετρακοσίων νεῶν τῶν πασῶν τριήρων, τὰς διακοσίας ἢ πόλις (Atheniensium) παρέσχετο. Sic reliqui oratores; v. c. Hocr. Paneg. c. 31. κεντημῆνοι τριήρεις διπλασίας μὲν, ἢ σὺμπαντες οἱ ἄλλοι. Lyf. Epit. p. 105. Reisk. Ita secundum Diod. Sic. L. XV. 58. Athenienses ducentas naues dederunt. Accuratius si numerum nauium ineamus, classis fuit 378. nauium (Herod. VIII. c. 48.) Athenienses secundum Herodotum (VIII, 44.) miserunt 180. naues. cf. Plut. in Them. c. 14. p. 467. Reiskius in versione vernacula orat. Thucyd. h. l. capit ita, tanquam Athenienses miserint quadringentas naues. Male, vt e locis

laudatis patet. Egrege egerunt de hacre Valken. ad Herod. L. VIII. p. 619. et 640. et Ven. Morus ad Ifocr. Pan. p. 71. qui hunc Thuc. locum non praetermisit. Ceterum lapsus est Vassius in loco Herodoti laudando (VIII, 2.), qui agit de pugna ad Artemisium. Monuit id quoque Heilmannus ad h. l. G.
 Ἐς τὰς τετρακοσ.] Ἐς hic est, vt 400. naues essent; ad numerum illum quadringentarum, quem vniuersi conficere-
 mus. BAVER.
 [Αὐτοὶ ἡμεῖς] E codd. Cass. et Aug. inserui ἡμεῖς.] G.
 Αὐτὸ] v. Valk. ad Herod. VIII. 677. G.
 Ἦμεῖς ἐπιμήσατε] Themistoclem sapientiae ergo oleae ramo donarunt Lacedaemonii, et curru, qui Spartae caeteris praefabatur. Plutarchus in Themistocle. u v d s.
 Ἐπιμήσατε] Oleae ramo et curru. v. Plut. in Them. c. 17. p. 472. ἐκείνῳ δὲ (Them.) σοφίας ἀρεσιῶν ἔδοσαν θαλλῆ σέφαρον καὶ τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἀρμάτων τὸ πρωτεύον ἔδωκεσαντο — Lacedaemonii praeterea miserunt ex iuuentute sua, qui cum ad fines vsque profecerentur. Vulgo ei δευτερεῖα tribuebantur (Plat. Menex. 10.) Aristide vero auctore dignus erat maxime, ὅς ἦν καὶ δὴ πάντων ἄξιος, (sic leg. pro ἦν καὶ π. ἄ.) ἐν δευτερεῖαν τὰ πρωτεῖα ἔχων. T. II. p. 177. Iebb.) G.
 [Τῶν ἄλλων — δουλούντων] Huius Scholii caput emendauit, cum antea οὐδεὶς ἐβράθει iunctum esset male cum ἄλλων. Ad iunctū igitur: μέχρι ἡμῶν δουλούντων, quae verba separatim

οικεία διαφθείραντες, μηδ' ὡς τὸ τῶν περιλοιπῶν ξυμμάχων κοινὸν προλιπεῖν, μηδὲ σκεδασθέντες ἀρχῆσι αὐτοῖς γενέσθαι, ἀλλ' ἐσβάντες ἐς τὰς ναῦς, κινδυνεύσαι, καὶ μὴ ἐρημισθῆναι, ὅτι ἡμῖν ἔπροσημωρήσατε. ὥτε φάμεν ἢ ἦσσαν αὐτοὶ ἀφελῆσαι ὑμᾶς, ἢ τυχεῖν τῆς. ὑμεῖς μὲν γὰρ ἀπὸ τε εὐκλειμενων τῶν πόλεων, καὶ ἐπὶ τῷ τὸ λοιπὸν νέμεσθαι, ἔπειθ' ἠδείσατε ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἔχ' ἡμῶν τοπλέον, ἐβοηθήσατε. ὅτε γῶν ἡμεν ἔτι σώσι, ἔπαργένεσθε. ἡμεῖς δὲ ἀπὸ τε τῆς ἐκ ἔσης ἐτι ἐρημιόμενοι, καὶ ὑπὲρ τῆς ἐν βραχέει ἐλπίδι ἔσης κινδυνεύοντες, ξυνεσώσαμεν ὑμᾶς τε τὸ μέρες, καὶ ἡμᾶς αὐτῆς. εἰ δὲ προσεχαρήσμεν πρότερον τῷ Μήδῳ, δείσαντες, ἄσπερ καὶ ἄλλοι, περὶ τῆς χώρας, ἢ μὴ ἐτολήσαμεν ὑπὲρ ἐσβάνει ἐς τὰς ναῦς, ὡς διεφθαζόμενοι ἔδδ' ἂν ἔτι ἔδει ὑμᾶς μὴ ἔχοντας ναῦς ἰκανὰς ναυμαχεῖν, ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν ἂν αὐτῷ ἔπροσεχάρησε τὰ πράγματα ἢ ἔβέλετο.

σέ'. "Ἄρ' ἀξιοὶ ἐσμεν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, καὶ προθυμίας ἐνεκα τῆς τότε, καὶ γνώμης ἡ ξυπέσεως, ἀρχῆς τε ἧς ἔχομεν, τοῖς Ἑλλησι μὴ ἔτως ἄγαν ἐπιφθόνως διακείσθαι; καὶ γὰρ αὐτῆν ἡμῶν ἐλάσομεν ἔβιασάμενοι, ἀλλ' ὑμῶν μὲν ἐκ ἐθελήσαντων παρμαῖνω πρὸς τὰ ὑπόλοιπα τῆ βαρβαρίας ἡμῖν δὲ προσελθόντων τῶν ξυμμάχων, καὶ αὐτῶν δευθέντων ἡγεμόνας καταστῆναι. ἐξ αὐτῶν δὲ τῶ ἐργα κατηνάγκασθῆμεν τὸ πρῶτον προαγαγεῖν αὐτῆν ἐς τόδε, μάλιστα μὲν ὑπὸ δέας, ἔπειτα δὲ καὶ

* γενέσθαι αὐτοῖς Reg. s Post ἠδείσατε interpungendum censet Stephanus, tollendo eam, quae post τοπλέον est, interpunctionem. τὸ πλεον C. Alt. Basf. Cass. Gr. In Aug. sic distinguitur h. l. ἐπειθ' ἠδείσατε, ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἐχ' ἡμῶν τὸ πλεον ἐβοηθήσατε. ε Καὶ μὴ ἐτολήμεν Gr. υ ἔδει ἔτι Ar. C. Dan. Gr. Mosqu. x Alibi προχαρῆν sine hac aut alia huiusmodi adiectione vritur; sed hanc tamen non ideo suspectam hic esse debere arbitratur Steph. προσεχάρησε Reg. y οἱ ἔβέλετο Gr. z Forfan scribendum, ἄρ' ἀξιοὶ ἐσμεν etc. τοῖς Ἑλλησιν ἔτως etc. vel etiam, ἢ ἄρ' ἀξιοὶ ἐσμεν, et τοῖς Ἑλλησιν ἔτως; ἀ. ἔ. δ. πρὸς ὑμᾶς, scil. et sic tollenda est interrogationis nota. Si μὴ tetineas, potes et ita locum legere, ἄρ' ἐκ ἀξιοὶ etc. Ar. Porus. Ἄρ' ἀξιοὶ Cass. Gr. a καὶ ξυπέσεως Cl. b Ἀρχῆς γε Ar. C. Mosqu. et paulo post ἔτως pro ἔτως. Valla legisse videtur ἀρχῆς sine τε. Ἀρχῆς γε ἔχομεν Dan. et in inarg. ἢ ἔχομεν. c τῶν ἐλάσομεν Cass. Aug. d τῶν βαρβαρίων Gr. e τοπλέον Gr. f ἀδ δεεί Ar. C. Dan. Gr.

aliud Scholion constituebant. Scholion igitur Μακεδόνων — Φωνικῶν coniunxi cum sequenti, praeunte cod. reg., cuius scripturam probabat Duckerus.] ΓΟΤΤΛ.

[Ἠξιώσαμεν] Hoc Schol. intuli e codd. Basf. et Aug.] G. [Ἄλλως, τὰ οικεία] Haec verba absunt a codd. Cassel. et Aug.] G.

[Ως] Accentum addidi, qui est in Ald. et Basf. ed. ὡς enim est ἔτως. v. Schol. G.

[Μηδ' ἔς] Addidi hoc Schol. e codd. Basf. et Aug. In Aug. legitur: μηδὲ ἔτως, ποιητικῶς. leui transpositione.] G.

[Εἰς ἄλλας χώρας] In Aug. coniunctim sic legitur: εἰς ἄλλας χώρας, αὐτοῖς δὲ λέγει συμμαχοῖς.] G.

[Ἄλλὰ βραχέειν — Λακεδαιμόνιοις] Absunt a codd. Cass. et Aug. recte. Huc enim non quadrant. Haud dubie adfutum est ab inerto Grammatico.] G.

[Ἡ τυχεῖν τῆς] i. e. τῆ ἀφελείν. G.

[Κατασκευῆ τῆ νοήματος] In Cod. Aug. refertur hoc Schol. ad verba ἢ ἦσσαν, in super. versu. In eodem cod. desunt Schol. ad verba τὸ λοιπὸν et οὐ παργένεσθε, it. ad εἰ δὲ προσεχαρήσαμεν; Περὶ τῆς χώρας; Οὐδὲν ἂν ἔτι ἔδει et Προσεχάρησατε.] G.

[τὸ λοιπὸν] In Aug. Schol. interl. est: λοιπὸν χρόνον. G.

[Ἐπειθ' ἠδείσατε] Potest etiam interpungi post ἠδείσατε, tollendo etc., vt in Var. lectf. STERN.

[Ἀπὸ τῆς ἐκ ἔσης ἐτι] Quae iam nulla esset, h. e. ἐφθαζόμενης, vt in Cass. explicatur: quae esse desisset civitas. Sic Latini, nominatim Cicero, loqui solent, e graeco fonte haurientes. G. ἔ οὐκ οὐσης] Magis eo respiciat, quod, relicta vrbe et regione sua, plane carerent sede et patria; οὐκ οὐσης, sc. ἡμῖν, quae nobis iam nulla esset, quae non haberemus. BAUER.

[Εἰ δὲ προσεχαρήσασμεν — τῷ Μήδῳ] Sed si nos regi Persarum nos dedidissimus, subiecissimus — G.

[Ἄλλὰ μεταναστήσει] Haec verba non pertinent ad διεφθα-

μενοι, sed supplet, vt putabat Grammaticus, quae dicere debuisset Noiter. Steph. credit ea posita esse post ἐσβάνει ἐς τ. ναῦς, et post χώραν supplet: ἠδελήσαμεν, quod non subint. possit: ἐτολήσαμεν. Nimis argute.] G.

[Ἡ] Gr. οἱ, vt pag. 75, 13. WASS.

[Ἄρ' ἀξιοὶ ἐσμεν] Hermog. Lib. II. per ἠδείων cap. 8. e memoria, vt puto, ἄρα ἀξιοὶ δοκῶμεν ὑμῖν, ὦ Λακεδαιμόνιοι; et inter exempla βαρβότητος orationis ponit. DVCK.

[Ἄρ' ἀξιοὶ ἐσμεν — διακείσθαι] Et ita non digni videmur, opinor, huius alicuius et intelligentiae recti consilii causa, quam tunc temporis probauimus — quibus Graeci tam valde inuideant. Suttuli interrogationem, citra mentem Scholasticam, momentibus Abreschio (in Diluc. 75.) et Reiskio, (in Miscell. Lips. VI. 661.) Negatio ante ἔτω hoc requirit. Huius loci meminit Hermogenes, sed pro ἐσμεν scripsit haud dubie memoriter δοκῶμεν. Abresch. in auct. p. 233. credit, factum hoc esse potuisse, vt eo magis interiori sensum sifteret. Reiskius, l. c., praeferebat lectionem cod. Clar. καὶ ξυπέσεως; sed sciolus, qui ignorabat, τῆς γνώμης pendere a ξυπέσεως, haud dubie τὸ καὶ inferebat. Explico autem cum Abreschio, τῆς γνώμης ξυπέσεως, per γνώμην ξυπετήν. Reiskius in anim. ad h. l. p. 12. perinde esse dicit, ξυπέσεως legatur, absque καὶ, an copula interferatur. γνώμης ξυπέσειν esse, intelligentiam veri et recti consilii; si copula addatur; γνώμην esse bonam voluntatem erga patriam et honestorum consiliorum constantiam, et ξυπέσειν, prudentiam. Prior ratio praestat. Heilmannus v. ξυπέσεως habet glossam, quae in textum irrefserit e Scholio: sine causa idonea. Doctus vir in Flor. Vinar. bibl. ξυπέσεως vult deleri. Eiusmodi structura duorum nominum est Thucydidea. Ceterum Gen. γνώμης pendet a ξυπέσεως, et hic, vt et ἀρχῆς, ab ἐνεκα. v. Abresch. l. c. Bauerus negat, ἀρχῆς ab ἐνεκα pendere, sed ab ἐπιφθόνως διακείσθαι, et videtur Schol. secutus. Causas esse προθυμίας et γνώμης ξυπέ-

rent, decreuimus, vrbe relicta et re familiari euerſa, ne ſic quidem reliquorum ſociorum communionem deſerere, neque diſperſi, inutiles iſtis eſſe; naues conſcendere, et periculum adire, nec vobis ſuccenſere, quod nobis auxilium ante non tuliffetis. * Quamobrem nos non minorem vtilitatem vobis attuliſſe, quam accepiffie nos, praedicamus. Vos enim ex vrbiſus, quae habitabantur, *profeciti*, vtque *eaſ* in poſterum habitaretis, poſtquam vobis magis, quam nobis timere coepiſtis, auxilium tuliffis: quo enim tempore adhuc eramus ſalui, *vos nobis* praefecto non fuiſtis. Nos vero ex vrbe, quae iam nulla erat, profeciti, et pro ea, de cuius ſalute perexiguam ſpem habebamus, periculis nos obiiicientes, et vos** pro virili et nos ipſos vna ſeruauimus. Sed ſi Medis ante nos adiunxiſſemus, agro noſtro, vt et caeteri, timentes; aut ſi poſtea, quaſi *proſtigati* naues conſcendere auſi non fuiſſemus: *profecito* vos, qui claſſem ſatis firmam non habebatis, nauali proelio certare non amplius oportuiſſet; ſed ſine certamine res ipſi *barbaro* ex animi ſententia ſuceſſiſſent.

75. „An igitur, Lacedaemonii, propter talem animi alacritatem, et prudentiam, quam tunc demonſtrauimus, et imperium, quod obtinemus, digni videmur, quibus Graeci adeo inuideant? Nam hoc ipſum accepimus non per vim, ſed tum, quia vos ad perfequendas reliquias belli contra barbarum gerendi remanere noluiſtis, tum etiam, quia ſocii ad nos acceſſerunt, et nos orarunt, vt ſuarum copia- rum duces eſſe vellemus. Itaque vi et natura ipſius rei, *imperium* ipſum in hunc ſtatum primum perducere coacti ſumus, praecipue quidem praec metu; deinde vero, honoris etiam caeſa; poſtremo etiam, vtilitatis gratia: nec amplius tutum nobis eſſe videbatur, cum multis inuiſi eſſemus, quietiam cum

* Itaque nos non minus adiumento vobis fuiſſe, quam id conſequutos eſſe, praedicamus. *Steph.* HVDS. ** Ex parte, *Acacius*. Vos, qui pars Graecorum eſtis. *Alit.* IDEM.

αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι αὐτοχείρῃ τὴν πόλιν κατέβαλον, ἵνα μὴ ἔρχῃ αὐτῇ ὁ βάρβαρος ὡς ὀρημητῆριω χρῆσθαι πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Ἄλλως τὰ οἴκητα διαφθείραντες, ἕκ ἐπὶ τῆς πόλεως εἰληπτοί, ἀλλ' ἐπὶ τῶν σκευῶν τῶν ἐν ταῖς οἰκίαις, καὶ τῆς ἄλλης περιουσίας, ἣν ἕκ ἣν δυνατὸν ὑπεκδέσθαι, ὅτε ἐν ταῖς ναυσὶ φέροιεν. τάχα δὲ καὶ ἐπὶ ναυῶν καὶ βροχημάτων τῶτο συννηθῆναι δύναται. Μηδ' ὡς] ποιητικῶς, μηδ' ὅπως. Προλιπεῖν] μὴ προλιπεῖν ἠξιώσασμεν, ἀλλὰ βοηθήσαι. Μηδὲ σκεδασθέντες] εἰς ἄλλας χώρας. Ἀχρεῖοι αὐτοῖς γενέσθαι] τοῖς συμμάχοις φησὶν. Καὶ μὴ ὀργισθῆναι] ὑπὸ καινῶν, ἠξιώσασμεν, ἀλλὰ βοηθεῖν ὑμῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις. Τίμεις μὲν γὰρ] κατὰσκευὴ τῶ νομήλαος. Τὸ λοιπὸν] χρόνος. Οὐ παρεγένεθε] εἰς βοήθειαν. Οὐκ ἔσῃς ἐτι] Οὐκ ἔσῃς τῆς πόλεως, ἐν βραχέει ἀπὸ τῆς αἰ τριήρεις, ἢ τῆς σάμαλα τῶν ἀνθρώπων. Εἰ δὲ προσεχώρησαμεν] οἱ Ἀθηναῖοι προσήλθεμεν. Ὅσπερ καὶ ἄλλοι] οἱ Θηβαῖοι δηλονότι. Περὶ τῆ χώρα] ἑαυτῶν δηλονότι. Διεφθαρμένοι] ἀλλὰ μετ' ἀνασῆναι εἰς ἄλλην χώραν, ὡς ἀπόλιδες. Οὐδὲν ἂν ἐτι εἶδει] τὸ εἶδος, ὅδὲν ἂν εἶδει ὁμῶς τὸς Λακεδαιμονίους ναυμαχεῖν. Μὴ ἔχοντας ναῦς ἰκανὰς] δέκα γὰρ εἶχον μόνους ναῦς. Ἀλλὰ κατ' ἡσυχίαν] ἀμαχητί. Προεχώρησε] προσήλθε. Ἄρ' ἄξιοι ἐσμὲν] ἐν ἐρωτήσει, ἄρα, φησὶν, ἄξιοι ἐσμὲν ἔνεκα τῆς ἀρετῆς ἡμῶν μὴ φθονεῖσθαι τῆς ἀρχῆς; Καὶ γνώμης ξυνέσεως] ἡγνὴν προαιρέσεως. Πρὸς τὰ ὑπόλοιπα τὰ βαρβάρων] πρὸς τὴν ὑπολειφθεῖσαν μάχην. ἕως γὰρ Μυκάλης μόνον ἦλλον οἱ Λακεδαιμονιοὶ. Ἐξ αὐτῆ δὲ τῆ ἔργων] ἐκ τῆς φύσεως αὐτῆς τῶ πράγματός. λέγει δὲ τῆς ἀρχῆς. ὁ γὰρ ἀρχῶν ἀεὶ μισεῖται. Ἰπὸ δέος] τῶ βαρβάρων, ἢ τῶν κακῶς παθόντων ἐν τῇ ἀρχῇ ὑπηκόων. Καὶ

σιν, cur Atheniensibus non inuidendum sit imperium. Non video, cum ἐπιφθόνως διακείσθαι passivè accipiendum sit, quomodo ἀρχῆς inde pendere possit. Commemorauerat Noſter tria illa, capite superiori, (in princ.) quibus praestarent reliquos Graecos, et ita eorum inuidiae expositi essent. In Aug. cod. ad v. ἐπιφθόνως διακείσθαι adscriptum est: ἐφθονῆντο γὰρ. n. Athenienses. GOTTL.

Ἄρ' ἄξιοι ἐσμὲν — διακείσθαι] Si interrogatio tollitur post διακείσθαι, legendum etiam est, ἄρ, cum acuto. Sed ita languet oratio et iacet; ἄρα est, num quid, equid digni sumus? Qui interrogandi modus grauitèr affirmet; vt apud Iu. *Equid sentitis, in quanto errore versemini?* BAVER.

[Ἦγεν προαιρέσεως] Steph. προαιρέσει explicat φρένησιν. In Aug. hoc Schol. deest.] G.

ξυνέσεως] Cl. male καὶ ξυνέσεως. vid. Indicem. WASS.

Ἐπιφθόνως διακ.] Cum hoc nil aliud sit, nisi φθονεῖσθαι non video, si actiue dicatur, φθονεῖν τινὶ funes, quidni et passivè, φθονεῖσθαι τινός. Certe Genitiui sunt simpliciter, omisso περι, vel pro κατὰ cum accusat. BAVER.

Καὶ γὰρ αὐτὴν] In cod. Aug. adscriptum: τὴν ἀρχὴν δηλονότι. G.

[Πρὸς τὴν ὑπολειφθεῖσαν μάχην] Haec verba, vt et μόνον, deſunt in cod. Aug. In Call. exulant: ἕως γὰρ τῆς Μυκάλης — οἱ Λακεδαιμονιοὶ.] G.

[Ἦ τῶν κακῶς] Reposui e cod. Aug. pro ἡγνὴν, quod non est huius loci, vt rectè vidit Stephanus, ἦ. Vult enim Schol., verba Thuc. intelligi posse vel de metu barbarorum, vel de metu eorum, qui sub illorum imperio malis affecti fuerint. Steph. autem capit, de metu, quem inferebant.] G.

τιμῆς, ὕστερον καὶ ἀφελείας. καὶ ἐκ ἀσφαλῆς ἔτι ἑδόκει εἶναι, τοῖς πολλοῖς ἀπήχθημένως, καὶ τῶν καὶ ἤδη ἀποστάντων κατετραμμένων, ἡμῶν τε ἡμῖν ἱκέτι ὁμοίως Φίλων, ἀλλ' ὑπόπῳ καὶ διαφῶρον ἔσταν, ἀνέντας κινδυνεύειν. καὶ γὰρ ἂν αἱ ἀποστάσεις πρὸς ἡμᾶς ἐγγίγνοιντο. πᾶσι δὲ ἀνεπιφθονον, τὰ ξυμφέροντα τῶν μεγίστων περὶ κινδύνων εὖ τίθεσθαι.

σ'. „Τιμῆς γέν, ὦ Λακεδαιμόνι, τὰς ἐν τῇ Πελοποννήσῳ πόλεις ἐπὶ τὸ ἡμῖν ἀφελίμων καταστᾶμενοι ἔξηγεῖσθε καὶ εἰ τότε ὑπομείναντες διὰ παντὸς ἀπήχθεσθε ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ, ὥσπερ ἡμεῖς, εὖ ἴσμεν, μὴ ἂν ἦσσαν ἡμῶν λυπηρὸς γενόμενος τοῖς ξυμμάχοις, καὶ ἀναγκασθέντας ἂν ἡ ἄρχην ἐγκρατῶς, ἢ αὐτὰς κινδυνεύειν. ἕτως δ' ἡμῶν θαυμαστὸν εἶδεν πεποιθήκαμεν, δὲ ὁ ἀπο τῶ ἀνδραπειῆς τρέπη, εἰ ἄρχην τε διὰ διδομένην ἐδεξάμεθα, καὶ ταύτην μὴ ἀνείμειν, ὑπὸ τῶν μεγίστων κινδύνων, τιμῆς, καὶ ὄσας, καὶ ἀφελείας δὲ αὐ πρῶτοι τῶ τοῖς ὑπάρχοντες, ἀλλ' ἀεὶ καθεστῶτος τὸν ἦσσαν ὑπὸ τῶ δυνατωτέρω κατεργεσθαι ἄξιόν τε ἅμα νομιζόντες εἶναι, καὶ ἡμῖν δοκῶντες, μέχρως δὲ τὰ ξυμφέροντα λογιζόμενοι, τῷ δικαίῳ λόγῳ νῦν χρῆσθε. ἐν εἰσὶς πᾶ, παρατυχόν ἰσχύι τι κήσασθαι, προθαῖς, τὰ μὴ πλέον ἔχειν ἀπετραπέτο. ἐπαινῆσθαι τε ἄξιον οἷτινες χρῆσάμενοι τῇ ἀνδραπειῆ φῶσει, ὡς ἑτερον ἄρχην, δμαιοτέρω ἢ κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν γένονται. ἄλλως

g Decē legebat Vallā. h ἡμῶν τε καὶ ἡμῖν C. i Οὐκ ἔτι ὁμοίως φίλων ἔσταν, ἀλλὰ ὑπ. Gr. k ἡμῶν Marg. C. et sic cum nomine ἀφελίμων iunctum erit tanquam naturam substantiui ἀφελίμων accipiente. Steph. Sic etiam Dan. l Hic ἐξηγεῖσθε videri possit accusatio iunctum; sed ad καταστᾶμενοι fertur, ut post ἐξηγεῖσθε subaudiatur αὐτῶν. Steph. ἔξηγεῖσθε Gr. m Διαπαντὸς Reg. Cass. n Ἀπὸ τῆς ἀνδραπειῆς Gr. ὁ ἀπὸ τῶ ἀνδραπειῆς Gr. p ἀιδομένην Marg. Ar. C. Cl. Reg. Cass. Aug. Dan. q ἄνκειν Reg. Cass. cod. Bas. ἀνίμειν in marg. In Aug. ἄνκειν. Manus rec. corr. ἀνίμειν. r τὸ ομίτ. Cl. Non apparet, quo pertineat, quum v. 7. p. 43. ad quem hoc in Add. adnotarat Hulsōn. his legatur τῶ, sed puto ad prius referendum. s Ἄξιόν τε νομιζόντες ἅμα εἶναι Ar. Din. Νομιζόντες εἶναι Mosqu. t Μέχρι Reg. Cass. Aug. u Γενίγνεται Ar. C. Cl. Reg. Cass. Dan. Mosqu. Aug. In quo supra a manu vet. scriptum γγ. γένονται.

Ἄφελείας] In Aug. Schol. interlineare est ad h. v. [τῶν φῶρον. GOTTL.

[Τὸ φῶρον] Hoc Schol. abest ab Aug.] G. καὶ ἐκ ἀσφαλῆς] i. e. ἢ γὰρ ἀσφαλῆς, siue ut sit καὶ pro γὰρ, siue scribendum fuerit, καὶ γὰρ, ut mox sub f. cap. (vid. VIII. 76. e Gloss.). G.

[Ἐχθρῶν] Non est in Cass. et Aug. Quae subiunguntur, Stephano non videntur locum habere, nec aliis, ut opinor.] G. κινδύνων] Reisk. in anim. ad h. l. conicit, ante κινδύνων deesse, ἀνευ. G.

[Ἀφῶρον] h. v. intuli ex August. et Bas. cod.] G. [τῶν ὀλιγαρχίαν] Reliqua deunt in Aug.] G.

ἔξηγεῖσθε] Hic quoque ἐξηγεῖσθε primo ad respectu videri possit accusatio iunctum: sed non dubium est, quin hic ad participium καταστᾶμενοι feratur: ut post ἐξηγεῖσθε subaudiatur αὐτῶν. Ad pronomen autem quod attinet, τὸ ἡμῶν scribitur, cum nomine ἀφελίμων iunctum erit, tanquam naturam substantiui ἀφελίμων accipiente. STEPH. Puto legendum ἡμῶν. WASS.

Se. αὐτῶν, potest etiam accus. suppleri. Supra c. 71. καὶ τῶν Πελοποννήσων πειρᾶσθε μὴ ἐλάσσω ἐξηγεῖσθαι. v. Bauer. Noster construxit ἐξηγεῖσθαι cum acc. L. VI. 85. G.

[Ἀπὸ τῆς Μυκάλης] Stephanus putabat, hoc Scholion non pertinere ad h. v., sed ad v. sup. cap. ἡμῖν δὲ προσελθόντων. Abreschius tamen in Diluc. p. 77. subsistere posse hoc Scholion credit e cap. 89. et si intelligatur eo docere velle eius auctor, quo spectet ὑπομείναντες.] G.

[Φιλαλεύθερον γὰρ τὸ ἀνδραπειῆν] In cod. Bas. μισῶνται ἔπει φιλαλεύθερον (i. φιλαλεύθεροι, nisi int. τι χρεῖμα) εἰσι οἱ ἀνδραπειῆ. GOTTL.

Ἀρχην ἐγκρατῶς] i. e. καρτερικῶς. Abreschio videtur (Dil. p. 75.) Helychius h. l. intendisse, dum explicat ἐγκρατῶς, ἰστορικῶς. Ut Noster τὸ ἐγκρατῶς; sumit; ita Plato Menex.

8. τὸ ἐγκρατῆς τῆς πόλεως, i. e. potentia vrbis. GOTTL. Οὕτως] Quarriorter, proinde; sic c. 81. it. L. VI. 92. v. Abresch. Dil. p. 77. G.

Διαδιδόμενην] Quidam Mss. didoμένην, sed recte διαδιδόμενην, quod per manus traditum interpretatur Sallustius. WASS. Magis probō didoμένην, nec illud per manus traditum huc venire puto. Accepimus, ait, imperium dantibus et deserentibus sociis, ἐλάβουεν τὴν ἄρχην ἡμῖν προσελθόντων τῶν ξυμμάχων, καὶ αὐτῶν δεηθέντων ἡγεμόνας καλεσθῆναι, Cap. praeced. cui sententiae magis congruit didoμένην, quam διαδιδόμενην. DVCK.

Et ἄρχην τε διαδιδόμενην] Duckerus molit didoμένην, quod probat Reisk. anim. p. 12. qui conicit praeterea: παραδιδόμενην, aut τὴν Δία didoμένην, quod ipse grauitati Thucyd. non consentaneum putat. Esi simplex, aut παραδιδόμενην rectius videtur, quam vulgatum; non autem sum tamen in Thucyd. hoc verbum mutare. v. Schol. De re, cf. L. II. 36. κτησάμενοι γὰρ, πρὸς οἷς ἐδέξαντο, ἴσων ἐχομεν ἄρχην. G.

Διαδιδόμενην] Non video, qui minus hoc recte dicatur, quam διαδέχασθαι, διαδοχῆ, διάδοχος, quae notent, ab alio accipere. BAVER.

[Διαδιδόμενην] Inserui hoc Schol. e cod. reg.] G. [Ἐλατῶμεν] Reg. habet ἀφίμειν.] G.

[Τὸ ἀρχην δλονόντι] Hoc Schol. in cod. Aug. superscriptum est v. ἄξιόν τε ἅμα.] G.

[Καθιστᾶτος] Schol. ad h. v. addidi e Cass. reg. Bas. et Aug. addunt νομιζόμεν.] G.

[Κατέχουσθαι, ἀρχοσθαι] Cass. habet: δουλοσθαι.] G. [Μέχρως ἔ] In Cass. μέχρως ἔ. Paulo post in Aug. pro λογιζόμενοι ἦτε — leg. λογιζόμενοι νῦν, τυτέτι ἐν τῷ προλαβόντι χρόνῳ.] G.

[Τὸν παραχημένον] Art. addidi e Basil.] G. [Ἄγει τῶν] Steph. malit: τὸν περὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων. Abest hoc Schol. a codd. Cass. et Aug.] G.

nonnullos, qui a nobis defecerant, iam subegissemus, vosque nobis non amplius aequae, ac ante, essetis amici, sed suspectos nos haberetis, nobisque essetis inimici, imperio deposito periclitari: nam qui a nobis defecissent, illi se vobis adiunxissent. Nec ulli mortalium est invidendum, si in maximis periculis constitutus suis rationibus prospiciat; quam optime potest.

76. „Nam vos quoque, Lacedaemonii, ciuitatibus, quae sunt in Peloponneso, imperatis, ea Reipublicae administrandae forma in singulis constituta, quam vobis conducere putatis. Quod si tunc in imperio semper permanentes, hominum odia vobis contraxissetis, quemadmodum nos; scimus profecto, vos non minus, quam nos hodie sumus, graues et acerbos sociis futuros fuisse, et in necessitatem venturos vel fortiter dominandi, vel de propria salute non sine periculo dimicandi. Ita ne nos quidem vllum animaduertendum, aut ab hominum institutis alienum facinus fecimus, si imperium nobis traditum acceperimus, idque susceptum deponere nolumus, tribus maximis rebus coacti, honore, metu, et vtilitate. Neque vero nos primi huius exempli auctores fuimus: sed perpetuo naturae iure est constitutum, vt imbecillior a potentiore coërceatur. Praeterea hoc ipsum fecimus, tum quia nos hoc imperio dignos esse iudicabamus, tum etiam quia vel vobis eo digni visi sumus ad hoc vsque tempus, quo rem vtilitate metientes, quadam aequitatis specie vtimini; quam aequitatem nullus dum (quotiescunque rei per vim parandae occasio sese ipsi obtulit) proponens, et vtilitati anteponens, a rebus suis amplificandis est deterritus. Dignique sunt laude, qui humanum ingenium sequuti, vt aliis imperarent, in suo dominatu fuerunt aequiores, quam imperii, quod obtinebant, magnitudo ferret. Profecto si qui alii hoc

ἀφελείας] τὴ φόβου δειλοσύνη. Καὶ τινῶν καὶ ἡδῆ] ταῦτα διηγέεται ἐν τῇ πεντηκονταετηρίδι. Καὶ διαφόρων ὄντων] ἐχθρῶν. καὶ ἕκ ἑλευθέρωντο ὡσεὶ ἐκ ἡδόνων. Ἀνέλκας] ἀπολύσαντας. Ἀνεπίφθονον] ἀμεμπτον, ἀφογον. Τῶν μεγίστων πέντε] ταυτῶν εἶπεῖν, ἀντὶ τῶ, ἵνα μὴ ἐμπέσῃ εἰς μεγίστους κινδύνους. Εὐ τίθεισθαι] κηλῶς οἰκονομεῖν. Ἰμεῖς γὰρ, ὦ Λακεδαιμόνιοι] τὸ ἐγκαλέμενον τοῖς Ἀθηναίοις, τὸ διαλάσασθαι τὴς συμμάχους, ἀνθυποφέρει τοῖς Λακεδαιμονίοις. ἐξηγεῖσθαι γὰρ λέγει καὶ αὐτὸς κατὰ τὸ αὐτοῖς ἀφέλιμον. Ἐπὶ τὸ ἑαυτὸν ἀφέλιμον] τὴν ὀλιγαρχίαν αὐτοῖς φησὶν ἀφέλιμον. Καὶ εἰ τότε ὑπομείναντες] ἀπὸ τῆς Μουκάλης δειλοσύνη. Ἀπήχθεσθε] εἰ γὰρ ἀρχοντες μισθῶνται. φιλελευθέρων γὰρ τὸ ἀνδραπνιον. Ἐγκρατῆς] ἰσχυρῶς. Διαδοσμένην] κατὰ διαδοχὴν δεδομένην. Καὶ ταύτην μὴ ἀνεῖμεν] ἐλατῆμεν. Καὶ ἀφελείας] τῆ ἀρχῆν δειλοσύνη. Καθεστῶτος] νομίμως ὄντος, νομιζομένου. Κατέχεσθαι] κατέχεσθαι, ἀρχισθαι. Ἄξιόν τε ἡμῶν] ὃ νῦν τῶν λεγομένων, ἄξιόν τε ἀρχῆν καὶ ἑαυτὸν αὐτοῖς ἰδοικόμεν, μέχρις ἢ τὰ συμφέροντα λογίζομενοι ἦτε. τῆσιν, ἐν τῇ προλαβόντι χρόνῳ ἔνν, ἐν τῇ ἐνεσῶτι χρόνῳ, τῷ δικαίῳ λόγῳ χρῆσθε, τὸ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων δηλονότι κρινόντες δικαίῳ ὑπάρχειν νῦν ἐλευθέρους εἶναι τῆς Ἑλλάδας. Τὰ συμφέροντα] ἐπὶ καὶ τὸ ἔνν, καὶ δηλοῖ ἐν ταῦτα τὸν παρωχημένον χρόνον. Δικαίῳ λόγῳ] δικαίῳ λόγον λέγει τὴν ἐλευθερίαν τῶν Ἑλλήνων. Νῦν χρῆσθε] ἐν ταῦτα τὸ ἔνν ἐνεσῶτι χρόνον δηλοῖ. Ὅν ἔδειξεν] ὃ νῦν τοῦτο: ὅτινα δικαίῳ λόγον ἔδειξεν πῶποτε προκρίνας, ἀπετραπέλο τῆ πλέον ἔχειν τὴ κλήσασθαι. τὸ δὲ μὴ περιτλῶς κείτοι Ἀττικῇ συνθεῖται, ὡς καὶ παρὰ Δημοσθένει πολλῶν. Παρατυχῆν] παρατυχόντος. Προτίμους] προτιμήσας, προκρίνας. Ἐπαινεσθαι] ἀρεστῶς μὲν, ἑαυτὸν δὲ λέγει. Τῇ ἀνδραπνείᾳ] τῇ παρεπομένη τῇ ἀνδραπνείᾳ φύσει ἀρχῇ. Δικαιότεροι] ἀντὶ τῆ μετριάτεροι. Ἄλλως γ' ἂν] ἀρεστῶς μὲν, εἰς τῆς Λακεδαιμονίους δὲ

[Ἐν ταῦτα τὸ ἔνν] In Aug. leg. ἐν ταῦτα τὸ ἔνν ἐνεσῶτος χρόνον δηλοῖ. In Rostg. τὸν ἔνν. Credo, articulum ponendum esse ante ἐνεσῶτα.] GOTTL.
 [τὸ δὲ μὴ] In Aug. leg. τὸ δὲ μὴ Ἀττικῇ συνθεῖται περιτλῶς, ὡς καὶ — haud dubie legitur leg., subint. κείτοι, vel περιτλῶν. Sub initio in eodem cod. δικαίῳ post ὅτινα abest.] G.
 [Παρατυχόντος] In Aug. plenius legitur sic: ἀντὶ τῆ παρατυχόντος, ὡς τὸ ἔξον, ἀντὶ τῆ ἐξόντος. Ex eodem cod. addidi seq. Schol. προκρίνας.] G.
 [Ἐπαινεσθαι] Ex Aug. cod. h. Schol. inferui, vt et illud ad δικαιότεροι. In eod. cod. defunt Schol. ad μετριάζομεν et καὶ ἕκ τῆ ἐπεικῆς.] G.
 Χρησόμενοι τῇ ἀνδραπνείᾳ φύσει] i. e. qui pro innata ingenii humani indole aliis imperandi, iustitiae funguntur officiis magis, quam opes et potentia suadere possint, omni laude sunt maiores. Χρησθαι τῇ ἀνδραπνείᾳ φύσει εἰ, humanam naturam

sequi, studiis eius obtemperare, s. insitis et propriis naturae principis congruentem se praebere. De hac forma eruditissime exposuit Hemsterhuf. ad Callim. H. in Dian. v. 69. p. 103. τὸ ἀρχῆν h. l. bene explicat Bauerus, ἀρχῆν ἐθέλειν, φιλεῖν. Hoc est naturae humanae accommodatum. Attingit hanc rem Cicero, L. I. Off. 4. huic veri videlicet cupiditati adiuncta est appetitio principatus — cf. L. II. de fin. c. 14. G.
 Δικαιότεροι] In cod. Aug. Schol. interl. est: ἀντὶ τῆ μετριάτεροι. G.
 Ἡ κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν γίνονται] Bauerus Coniunctivum haud satis aptum h. l. habet; scribendum putat fuisse ἔγενόμεθα, ita vt ad Athen. referatur. Debebat, vel poterat, ob superiora et consequentia, hanc ἔξοιν ad Athenienses referre Noster; sed infinita sententia non h. l. videtur inepta. Abresch. in Auct. p. 233. credit: vitandi ergo τὸ φορτικὸν haec in tertia persona Athenienses dicere. G.

γ' ἂν ἔν οἴομεθα, τὰ ἡμέτερα λαβόντας δείξαι * ἂν μάλιστα, εἴ τι μετριάζομεν ἡμῖν δὲ καὶ ἐκ τῆ ἐπιεικῆς ἀδοξία ὕποπτόν ἢ ἔπαινος ἐκ εἰκότως περιέστη.

εζ'. „Καὶ ἐλασσόμενοι γὰρ ἐν ταῖς ξυμβολαίαις πρὸς τὰς ξυμμάχους δίκαις, καὶ παρ' ἡμῖν αὐτοῖς ἐν τοῖς ὁμοίοις νόμοις ποιήσαντες τὰς κρίσεις, φιλοδικεῖν δοκῶμεν. καὶ ἕδεις σκοπεῖ αὐτῶν, ^z τοῖς καὶ ἄλλοθι πᾶ ^a ἔχουσι ἀρχὴν, καὶ ἦσσαν ἡμῶν πρὸς τὰς ὑπηκόους μετρίους ἔσι, ^b διότι ^c τῆτο ἐκ ^d ὀνειδίξε-ται. ^e βιάζεσθαι γὰρ οἷς ἂν ἐξῆ, δικάζεσθαι ἕδδεν προσδέονται. οἱ δὲ, εἰθισμένοι πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τῆ ἴσθ ὀμιλεῖν, ἢν τι, παρὰ τὸ μὴ εἶσθαι χεῖναι, ἢ γνάμη, ἢ δυνάμει τῆ διὰ τὴν ἀρχὴν, καὶ ὁπωσῶν ἐλασσαθῶσιν, ἢ τῶ ^f πλείους μὴ σερισκόμενοι, χάριν ἔχουσι, ἀλλὰ τῆ ἐνδεῆς, χαλεπώτερον φέρουσι, ἢ εἰ ^g ἀπὸ πρώτης ἀποθήμενοι τὸν νόμον, φανερώς ^h ἐπλεονεκτήμεν. ἐκείως ⁱ δὲ ἕδ' ἂν αὐτοὶ ἀντελεγον, ὡς ἕ χρεῶν τὸν ἦσσω τῶ κρατῶντι ὑποχωρεῖν. ^k ἀδικόμενοι τε, ὡς ἔοικεν, οἱ ἀνδραποὶ μᾶλλον ἐργίζον-

* Ἄν μᾶλλον εἰ μετρ. Gr. In Bas. ed. μετριάζομεν. γ τὸ πλείον Ar. C. Mosqu. In Aug. τὸ πλείον. τὸ πλείον Cass. Gr. Paullo post cod. Bas. φιλονεικεῖν. z τοῖς δὲ ἄλλοθι πᾶ Marg. a Ἄρχην ἔχουσι Reg. τὴν ἀρχὴν ἔχουσι Cass. In Aug. ἀρχὴν ἔχουσι man. rec. sup. τῶν. b δι' ἕστι malit Steph. c τῆτο deest Dan. d ὀνειδίξετε Marg. e Ante βιάζεσθαι, subaudiendum esse βιάζονται γὰρ exilimat Stephanus. f πλείους Reg. Cass. Aug. g Ἀπὸ τῆς πρώτης Ar. Ἀπὸ πρώτοις Ald. Flor. Bas. In Aug. εἰ a man. rec. infernum. h πλεονεκτήμεν Cass. receptor manus addiderat in fronte e. In Aug. πλεονεκτήμεν. i δ' ἕδ' ἂν Cass. Gr. Aug. k Ἀδικόμενοι τε εἰ ἀνδραποὶ, ὡς ἔοικεν μᾶλλον Marg. Particulam οἱ non agnoscunt Ar. C. nec Dan.

[Βιαιότερον] Steph. malit: βιαιότερον ἡμῶν ἀρξάντας.] G.
[Ταπεινοὶ ἔσμεν] Suid. μετριάζειν exponit ταπεινοφρονεῖν.] G.
Τοπλέον] Πλείων p. 45. 5. WASS. Sed ibi alii quoque πλείονι.
Τοπλέον, vel τὸ πλεόν, obuium est in *Thucydide*. DVCK.
Ἐν ταῖς ξυμβολαίαις δίκαις] *Sigonius* l. 3. de Rep. Athen. ait συμβολαία pacta fuisse, tum inter priuatos de ratione pecuniarum, tum inter ciuitates de dando et accipiendo iure inter priuatos. HVDS. Συμβολαία in vniuersum sunt pacta, conuentia, contractus, et συμβολαίος δίκη controuersia, iudicium de pacto et contractu. vid. *Bud.* Comm. L. Gr. et *Salmaf.* de Modo Usurar. p. 425. Τὸ φιλόδικον Atheniensium multis locis perstringit *Aristophanes*, praesertim in *Vespis*. De eo hic etiam monet *Schol.*, apud quem paullo ante ad verba καὶ παρ' ἡμῖν Reg. et Cass. pro φιλονεικεῖν rectius, vt puto, habent φιλοδικεῖν. DVCK.

In *caussis*, *controuersis*, cum sociis, ad pactorum et contractuum aequitatem spectantibus, esse desertoriū fuissemus conditione — Nos dicimus: ob wir gleich zu kurz gekommen sind — GOTTL.

[Φιλοδικεῖν] Ita correximus pro φιλονεικεῖν, praecuntibus codd. Reg. Cass. Rosig. et Aug.] G.

[Ὅμοιοις νόμοις] Absurde dicta haec sunt; locus itaque corrigendus Duckerō videretur: πῶ τε ξένω καὶ τῶ πολίτῃ. Forte aliquis excidit quod Abresch. in *Diluc.* p. 79. supplet: ὁμοίοις νόμοις λέγει, ἐντὶ τῶ τοῖς ἴσοις πρὸς τε τὸν ξένον — vel λέγει τοῖς ἴσοις πρὸς τε — aut τοῖς ἴσοις πρὸς τὸν ξένον τε καὶ — Sed debebat Scholiastes potius ξυμμάχους dicere, de quibus est sermo. G.

[Ἐκωμωδῆτο] v. c. *Aristoph.* in *Ἰππ.* v. 1314.

— χρεῖ —

Τὰ δικαστήρια συγγελευ, οἷς ἡ πόλις ἦδε γέγραφε.

vbi Schol. ὅτι φιλόδικον ἦσαν Ἀθηναῖοι. cf. *Acharn.* v. 375. οὐδὲν βέλτερον ἄλλο, πλὴν ψήφω δοκεῖν. Vbi Schol. εἶον καταδικάζειν. Πανταχῶς ὡς φιλοδικεῖν, καὶ πρὸς τὸ καταδικάζειν ἐτοίμως τὰς Ἀθηναίους κομωδεῖ.] G.

Καὶ ἕδεις σκοπεῖ —] Ordo est: διότι τ. ἐκ ὄν. καὶ τοῖς ἄλλοθι πᾶ ἔχ. ἂ, καὶ ἦσσαν — μετρίους ἔσι. Sequi nunc debet sere, quod reticuit Noster: καὶ ἕδδεν ἐπιεικῶς βιάζονται γὰρ. βιάζεσθαι δὲ — Sic Abresch. supplet sententiam, in *Diluc.* p. 78. Vidit iam pulchre lacunam *Stephanus* ad h. l. „*namque ista huius rei* (cur nemo hanc dominationem erga subiectos tyrannus exprobrat) *caussa est, quod vim faciunt* — Τὸ γὰρ post

βιάζεσθαι demonstrat, reticuisse Nostrom aliquid, quod γὰρ immutat Abreschius, eique ob nexum substituit δέ. G.

Τοῖς καὶ] Si τῶδε legas, quod erit pro τῆτοις, necesse erit hoc tanquam δεικτικῶς poni: quum tamen dicere non possimus, certos quosdam ab illo δελευσθαι: ideoque alteri lectioni acquiescendum est. Sed in vtraque animaduertendum est, datiuos ad verbum ὀνειδίζεται tendere: non fecus, quam si scriptum foret, καὶ ἕδεις σκοπεῖ αὐτῶν διότι τῆτο ἐκ ὀνειδίζεται τοῖς καὶ ἄλλοθι πᾶ ἔχουσι ἀρχ. etc. STERN.

Τοῖς καὶ ἄλλοθι πᾶ ἔχουσι] Schol. supplet παρὰ, quod Duckerus in notis ad Schol. p. 610. reprehendit. Sed Abreschius bene defendit Scholiasten, non agi h. l. de subiectis aliorum imperio, sed in vniuersum de omnibus, qui quamuis Atheniensibus non pareant, tamen illorum imperium vituperent, non item aliorum, qui minus modeste erga subditos se gerant. G.

[Πέρσαις, Σκύθαις] Ita correxi ex Aug. pro Πέρσαις, Σκύθαις, quod, vt contextus docet, quem illustrat Schol., non potest locum habere. Steph. iam monuit vitium, qui malebat: Πέρσαις, Σκύθαις.] G.

[Ἀντὶ τῶ —] Male, vt supra ἐλάχισον exponerebat pro ἕδδ' ἐλάχισον.] G.

Διότι] Rectius fortasse δι', ε, τι scriberetur, ne διότι pro ὅτι positum videatur, tanquam dictum sit διότι τοῦτο οὐκ ὀνειδίζεται, pro τοῦτο οὐκ ὀνειδίζεται. Potius enim intelligit, διὰ τινὰ αἰτίαν τοῦτο οὐκ ὀνειδίζεται. Fateor tamen, me in iis, quas e regione interpretationis *Vallae* adscripti, emendationibus illud διότι non hoc, sed illo modo exposuisse. Ita enim ibi: *Nemoque eorum considerat, istud crimen non obiectari iis, qui vsquam alibi imperium habent, etiamsi alioqui minus in subd.* At vero, si δι', ε, τι scribamus, aut certe διότι retinentes, eo, quo dixi, modo exponamus, ita interpretandus erit hic locus: *Nemoque eorum considerat, quamobrem istud nois obiectetur iis, qui vsque etc.* Verum et aliud hic animaduertendum est, ante verba haec βιάζεσθαι γὰρ εἰς ἂν ἐξῆ, subaudiendum nobis esse βιάζεσθαι γὰρ. vt totius loci haec sententia sit: *Nemoque eorum considerat, cur istud non obiect. etc. atque istam huius rei causam esse, quod illi vim faciunt.* At illi, quibus est vim faciendi potestas, iudiciis nihil insuper opus habent. Caeterum de διότι significante cur, siue, quamobrem, (nisi potius scribendum est δι' ὅ, τι) dictum a me fuit pag. 14. — STERN.

nostro imperio potestatem, manifestissime (vt arbitramur) declararent, quam modeste nos *in eo* geramus. Quamquam ex hac nostra modestia plus vituperationis, quam laudis, immerito reportamus.

77. „Quomuis enim in iudiciis de contractu, cum sociis disceptantes, de iure nostro decedamus, quamuis etiam iisdem iudiciis, iisdemque legibus, quibus et nos ipsi apud nos vtimur, *parique conditione cum illis* disceptemus, *tamen* litigiosi esse videmur: et eorum nemo considerat, cur hoc ipsum crimen cum exprobratione non obiiciatur iis etiam, qui vsquam alibi imperium habent, et qui in subditos minus modeste se gerunt, quam nos. Illis enim, qui rei per vim gerendae potestatem habent, nullis iudiciis est opus. At illi *nostri socii*, assueti iam aequo iure nobiscum disceptare, si quid illis vel nostro iudicio, vel propter imperii potentiam, vel etiam quomocumque fuerit detractum, quod ipsi sibi non detrahendum putarint, non habent gratiam de pluribus non ereptis; sed modicum illud, quod detractum est, grauius ferunt, quam si statim ab initio, deposito iuris instituto, aperte vim fecissemus. Illo enim modo ne ipsi quidem contra nos dicere potuissent, non oportere inferiorem superiori cedere. Homines enim, (vt est verisimile) quum iniuria afficiuntur, magis indignantur, quam quum vim patiuntur. Nam quod ab eo proficiscitur, qui est pari conditione, id propter pluris habendi cupiditatem

αὐνίττεται. Ἡμέτερα] ἡμέτερον φησὶ τὴν ἀρχὴν. Δέξαι ἂν μάλιστα] δηλονότι βραχύτερον ἀρχαίας. Μετριάζομεν] ταπεινοὶ ἴσμεν. Καὶ ἐκ τῷ ἐπιεικῆς] ἐκ τῆς μετριότητος. Καὶ ἐλασσόμενοι γὰρ] ἐδικιμένοι. Ζημιόμενοι ἐν ταῖς συναλλαγματοικαῖς χρεῖαις, καθ' ἑξ ἰσοτιμίας δικαζόμεθα πρὸς αὐτὰς, καίτοι δυνάμενοι ὡς ἀρχοντες ἔχειν τὸ πλεον. Καὶ παρ' ἡμῶν αὐτοῖς] τὸ ἐξῆς, καὶ ἐν τοῖς παρ' ἡμῶν ὁμοίοις νόμοις ποιήσαντες τὰς κρίσεις, φιλοδικεῖν δοκοῦμεν. Ἐν τοῖς ὁμοίοις νόμοις] ὁμοίοις νόμοις λέγει τὸν τε ξένου καὶ τὸν πολιτῆν. ἴσος γὰρ ἀμφοτέρους παρ' ἡμῶν ὁ νόμος. Φιλοδικεῖν] ἐκωμωδῶντο γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι ὡς φιλοδικοί. Ἄλλοθι πῦ ἔχουσι ἀρχὴν] οἶον, Πέρσαις, Σκύθαις. Καὶ ἦσσαν ἡμῶν] ἀντὶ τοῦ ἐδὲ ἦσσαν. Οὐκ ονειδίζεται] προφέρεται. ἐκ ονειδίζεται τὸ βραχίον τῆς ἀρχῆς παρ' ἄλλοις, ἀλλὰ μόνοις παρ' ἡμῶν. Δικάζεσθαι] ἀντὶ τοῦ δίκαια πράττειν πρὸς τὰς ὑψηλοῦς. Εἰθισμένοι πρὸς ἡμᾶς — ἐμιλεῖν] διὰ τῶτων ἔδειξε τὸ σπένδιον τῆς ἀδικίας. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος. εἴαν τι τοιοῦτο πάθωσι παρ' ἡμῶν παρ' ὃ νομίζουσιν αὐτοὶ μὴ δίκαιον εἶναι, ἀγανακτοῦσιν. ἐκ εἶπε δὲ τὸ δίκαιον, ἀλλὰ τὸ παρ' ὃ ἐκεῖνοι νομίζουσι μὴ δίκαιον. Ἦν τι παρὰ τὸ μὴ] εἴαν τι παρὰ τὴν αὐτῶν δόξαν διὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἡμῶν ἀρχὴν, ἢ λόγῳ, ἢ ἔργῳ νομίζουσιν ἐλαττωθῆναι. Ἄλλὰ τοῦ ἐνδεοῦς] λείπει ἢ ὑπὲρ ἢ ἢ, ὑπὲρ τοῦ ἐνδεοῦς. ἢ εἰ ἀπὸ πρώτης] τὸ ἢ, ἀντὶ τῷ ὡς. Ὀμιχρος' ἢ θέμις ἀνθρώπων πέλει. Ἐπλεονεκτῶμεν] κατὰ τὸν τῆς ἀρχῆς νόμον. Ἐκείνωσ δ' ἐδ' ἂν] ὁ δὲ ἀντὶ τῷ γὰρ. Ἀδικιόμενοι δὲ — μᾶλλον ἐργίζονται] διὰ τῆτο, φησὶν, ἐργίζονται

[Προφέρεται] Abest h. v. in Aug. i. e. *exprobratur*, quae vis est apud Hom. II. γ. 64. Suid. *πεύθερε, ονειδίζει*, hoc loco Hom. laudato. Vnde *προφερέξ* apud Polyb. (VIII, 27. f.) *exprobratio*.] GOTTL.

[Εἰθισμένοι] Addidi reliqua verba Thuc., ad quae pertinet Schol., non solum ad *εἰθισμένοι*, vt bene monet Steph.] G.

[Αὐτοῖς] Sic correxi ex Aug. pro αὐτῶ, docent quoque frequentia.] G.

[Μὴ δίκαιον] Abundat τὸ μὴ, et abest in Cass. Rostg., in Aug. videtur erasum esse. Sed attice *πυρέλκει*.] G.

[Οὐκ εἶπε — ἀλλὰ τὸ παρ' ὃ —] Haec quidem non sunt verba Thucyd., sed interpretatio eorum: *παρὰ τὸ μὴ οἶσθαι χρῆναι*.] G.

[Παρὰ τὸ μὴ οἶσθαι χρῆναι] i. e. *παρ' ἐκεῖνο, ὃ μὴ οἶονται χρῆναι* — Durior vsus est infinitiuorum, quos Noster amat. Abresch. in auct. p. 234. supplet post μὴ χρῆναι, π. ἐλασσων θῆναι. Mox: ἢ χάριν ἔχουσι sc. ἡμῶν, μὴ σερισκόμενοι (idem foret, si legeretur *σερισκῶναι*) *καλεπώτερον* (τῆτο) φέρουσιν, ἢ εἰ ἀπὸ πρώτης (ἀρχῆς).] G.

[ἢ λόγῳ —] Schol. deest in Aug. et pro illo legitur: *γνώμη* — ἢ λόγῳ ἢ ἔργῳ. Ita vt sit *δύναμις* idem ac *ἔργον*, quam interpretationem Steph. vituperat.] G.

[Ἄλλὰ τὰ ἐνδεοῦς] Sc. *σερισκόμενοι*. Τὸ ἐνδεὲς est, τὸ ἐλασσον, *ἐπτελεῖς*, vt oppositio docet. Τὸ πλεῖον sign. commoda, ergo τὰ ἐνδεὲς *minora*, non eadem commoda. Sensus igitur est: *non gratiam habent, quod iis plerumque commoda concedimus, nec eos omnibus priuamus; magis multo indignantur, quod*

non aquis partibus sine aequo iure nobiscum utantur. Reiskius in anim. ad h. l. p. 13. subaudit quoque *σερισκόμενοι*, hoc sensu: *parve illa iuris priuati, quam desiderant, vt vi sibi ereptam*. Bauerus supplet: *πέρι, ἕνεκα*. Facilius est, superius verbum repeti. Abresch. ad h. l. p. 79. improbat Scholiaften, qui *ὑπὲρ* supplet. G.

[Ὀμιχρος] Haec verba ex Aug. inferui; locus existat: II. I. 134. Sed ibi in vulgatis editionibus est: ἢ θέμις — Ceterum hoc Scholion reicit Steph., quod non legitur in Cass., nec immerito. Propter comparatiuum praecedentem, particulae propria vis retinenda est.] G.

[Κατὰ τὸν νόμον] vt *facere solent, qui imperio praesunt*. Ita non est opus caput Scholio praefigi *φανερῶς*, vt vult Stephanus. vid. Abresch. Dil. p. 79.] G.

[Ἐκείνωσ δὲ] Scholiaften exponit τὸ δὲ, per γὰρ, cumque sequitur Stephanus. Sed proprie praecedere debebat: *ἴδῃ μὲν εἰθισμένοι*, pro quo est: *οἱ δὲ εἰθισμένοι* — Si hoc animo tenemus; sequi nunc potest: *ἐκείνωσ δὲ* — v. Abresch. Dil. p. 79. nos fere: *in jenem Falle aber* — G.

[Ἐκείνωσ] Scholiaften non adicitur Abresch. in Dil. p. 79. et si primo intuitu Scholiaften ratio probanda videtur. v. not.] G.

[Ἀδικιόμενοι δὲ —] Praeunte cod. Aug. caput Schol. suppleui. Antea verba modo praefixa erant: *μᾶλλον ἐργίζονται*.] GOTTL.

[Ἰσος ἡμῶν] Correxi ita cum Steph. pro *ἡμῶν*.] G.

ται, ἢ βιαζόμενοι. τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆ ἴσθ, δοκεῖ ἵ πλεονεκτεῖσθαι τὸ δ' ἀπὸ τῆ κρείττονος, καταναγκάζεσθαι. ^m ὑπὸ γὰρ τῆ Μήδου δεινότερα τῶν πάσχοντες ἠνεχοῦτο· ἢ δὲ ἡμεῖς ἀρχή, χαλεπή ⁿ δοκεῖ εἶναι. εἰκότως τὸ παρὰ γὰρ αἰεὶ βαρὺ τοῖς ὑπηκόοις. ἡμεῖς γ' ἂν ἔν εἰ καθελόντες ἡμᾶς ^o ἀρξάιτε, τάχα ἂν τὴν εὐνοίαν, ἣν διὰ τὸ ἡμέτερον δέος εἰλήφατε, ^p μεταβάλοιτε· εἴπερ οἶα καὶ τότε πρὸς τὸν Μῆδον δι' ὀλίγη ἠγησάμενοι ἴ ἀπεδείξατε, ὅμοια καὶ νῦν γνώσεσθε. ἄμικλα γὰρ τὰ τε καθ' ἡμᾶς αὐτὰς νόμιμα τοῖς ἄλλοις ἔχετε, καὶ προσέτι εἰς ἕκαστος ἕξιόν, ἕτε τῶν τοῖς χρεῖται, ἕθ' οἷς ἢ ἄλλη Ἑλλάς νομίζει.

οή. «Βυλεύσθε ἐν βραδείας, ὡς ἔ περὶ βραχείων. καὶ μὴ ἀλλοτριῖαις γνῆμας καὶ ἐγυλίμασι πειθόμενοι, εἰκότων ἵ πόνον ἵ πρόσθησθε. τῶ δὲ πολέμου ἵ τὸν παράλογον, ὅσος ἐστὶ, πρὶν ἐν αὐτῷ γενέσθαι, ἵ προδιάγνωτε. μηχανόμενος γὰρ Φιλεῖ ἵ ἐς τύχας τὰ πολλὰ περιήσασθαι. ὦν ἴσον τε ἀπέχουσι, ἵ καὶ ὁποτέρως ἔται, ἐν ἀδήλω κινδυνεύεται. ἴοντες τε οἱ ἵ ἄνθρωποι ἐς τῶς πολέμους, τῶν ἔργων πρότερον ἔχονται ἵ χρεῖν ἵστερον δεῖν· κακοπαθῆντες δὲ ἵδη, τῶν λόγων ἀπτόνται. ἡμεῖς δὲ ἐν ἔδειμῃ πω τιαυτῆ ἀμικλία ὄντες, ἕτ' αὐτοῖ, ἕθ' ἵ ἡμᾶς δεῖντες, λέγουμεν ἡμῖν, ἕως ἔτι αὐθαίρετος ἀμφοτέροις ἢ εὐβουλία, σπονδάς μὴ λυεῖν, μηδὲ πάραβαίνειν τῶς ὅρκους, τὰ δὲ διάφορα δίκη λύεσθαι κατὰ ἵ τὴν ξυνηθήην. ἵ ἢ θεὸς τῶς ὀρκίους μάρτυρας ποιῶμενοι, πειρασόμεθα ἀμύνεσθαι πολέμου ἀρχοντας ταύτη ἵ ἂν ἵ ὕφηγησθε.

^l Πλεονεκτεῖσθαι Gr. ^m ἵ τὸ γὰρ τῆ Μήδου δεινότερα τῶν πάσχοντες ἠνεχοῦτο defunt Dan. adscripta manu recensissimā. ⁿ εἶναι δοκεῖ Reg. ^o ἵ ἀρξάιτε Ar. C. Cl. Dan. Gr. Mosqu. ^p μεταβάλοιτε C. Gr. Dan. ^q ἵ ἀπεδείξατε Cl. Reg. ^r εἰσὶν Reg. et a recenti manu ἕξιδν. ^s ὅσος εἰς Gr. ^t τὸν πόνον Dan. Mosqu. ^v πρότερον legisse videtur Vall. προήσασθαι Gr. In Gr. est προήσασθαι sine accentu. ^x τὸ παράλογον, ἵσον Stobaeus. ^y προγνώτε Ar. C. Dan. Mosqu. ^z ἵ ἐς τύχας φιλεῖ Cl. Aug. ^a ὁποτέρως Reg. ^b ἵ ἄνθρωποι τοῖς πολέμοις Ar. ^c ἵ τρεῖς Gr. ^d τὸν δεῖν Ar. C. Mosqu. ^e εἰ δὲ μὴ θεὸς Marg. Cl., sed forsitan adscriptum erat ad voculae ἢ explicationem. Steph. ^f εἰ δὲ μὴ θεὸς Reg. Cl. Aug. et ex emendat. Gr., in quo a prima manu fuerat ἢ. ^g Idem non habebat ἀμύνεσθαι. Sed deinde adscriptum erat ἀμύνεσθαι, ut in Bahl. cod. ^f ἵ τρηγῆσθε Mosqu. In Flor. ed. προηγῆσθε.

Τὸ ἀπὸ τῆ ἴσθ] Sc. γεγονὸς, δοκεῖ (αὐτοῖς) πλεονέκτημα — (sic capiendi sunt infinitivi) Sensus est: Etenim si iniuria iis inferitur, ab iis, quibuscum eadem iuris aequabilitate fruuntur, credunt, se laedi citra ius a talibus, qui debeant nihil plane sibi arrogare: sin a potentioribus tale quid sibi accidit; putant hanc vim, a necessitate sibi impostam, sustinendam, tolerandam esse, cui propulsandae sint impares. GOTTL. ἵ τὸ γὰρ — ὑπηκόοις] Stobaeus p. 244. vbi αἰεὶ, non αἰεὶ, quomodo et Alf. wass.

[ἢ δὲ ἡμετέρας] Hoc Scholion inferui ex Aug. In hoc cod. deest Schol. ad Ἐπλεονεκτῶμεν.] G.

[Περικλεῖς τεταῖ] Respicit Schol. ad euerfionem murorum, a Lyfandro factam. v. Xenoph. H. G. L. II. p. 68.] G.

ἵ τῶν ἂν] i. e. ταχῶς, non fortasse, ut vulgatus int. vertit. v. Abresch. Dil. p. 80. G.

ἵ ἄμικλα γὰρ τὰ τε etc.] Sc. vestra enim iura cum aliis non communicatis. Tanti civitatis ius Spartanis fuit, ut id ipsum nemini communicarint, nisi extrema virgente necessitate. Vide Mewfi Miscell. Lacon. l. 4. c. 10. p. 238. HVDs.

ἕξιόν] Sc. ἵς πόλεμον. ἕξιναί τε ἕξεδος, n. ἵς μάχην, verba propria de hac re. v. Valken. ad Eur. Phoen. v. 766. Abresch. Auct. p. 234. Mox: ἕτε τῶν τοῖς χρεῖται, sc. νομίμοις. Laconicae iuuentuti maior erat licentia belli quam pacis tempore. Abresch. citat Crag. de Rep. Lac. L. III, T. XII. Inst. 6. G.

Νομίζει] Sc. χρεῖσθαι. L. II. 38. ἀγῶσι — καὶ θυσιῶς νομίζοντες. vbi v. not. Argumentatur autem sic: Quisque Lacedaemone in alias vrbes profectus, nec suis, nec Graecis legibus vitam accommodat: quid facturi sint Lacedaemonii, si principatum nasci fuerint? Ceterum videtur Thucydides hic innuere Pausaniam. Scholiastes Augustanus ad marginem adscripsit: τὸν Πανθανῶν ἀλλοτρίαι. G.

Οἷς ἢ ἄλλη Ἑλλ. νομίζει] i. e. ἵ νομίζει. Dativus enim, more Graeco, datus est verbo χρεῖται, quod praecederet. BAVER.

Βυλεύσθε — μὴ πρόσθησθε — προδιάγνωτε etc.] Haec Syn-taxis ex linguae indole et exemplis repetenda est. Plat. Ion. εἰπὲ καὶ μὴ ἀποκρύψῃ. v. Thom. M. in μὴ (p. 611.) in primis Abresch. Auct. 235. et quos laudat. G.

[Βυλεύσθε] Hoc Scholion addidi e cod. Bas. In Aug. ἐπιλεγοί. G.

ἵ τὸν πολέμου — περιήσασθαι] Stobaeus p. 352. vbi et τὸ παράλογον, ἕσον. sed non ita Attici. v. Tb. Magistrum. τὸν παράλογον habet Schel. et Noster alibi, notantibus Gramm. veti. Philo, Plutarch. D. Hal. Ioseph. utraque forma. παράλογος πολὺς Pollux II, 119. Diodor. et Ios. τὰ παράλογα. Προδιάγνωτε recte feruat Stobaeus. wass. Etiam Suidas et ex eo Schol. Luciani ad Abdicet. ex h. l. adferunt τῶ πολέμου τὸν παράλογον quod ita dictum est, ut supr. Cap. 5. τὸν πλεῖστον τῶ βίω. H. Steph. in Append. Thef. p. 157. scribit, Tb. Magistrum potius debuisse dicere, ὁ παράλογος esse Thucydideum, quam Thucydidi; quod minime facturus fuisse videatur, si ceteris Atticis cum Thucydide communis fuisset. Mihi non adcurate ratiocinari viderur Stephanus. Nam ex eo, quod Pollux Thucydidi hunc usum tribuit, non magis confici potest, cum solum sic loquentem, quam Aristophani, Platoni, Menandro, et multis aliis propria fuisse omnia vocabula et loquendi genera, quibus eos vsos fuisse saepe dicit Pollux. DUCK.

Πολέμου τὸν παράλογον] Stob. τὸ παράλογον, citra rationem Thucydidis, qui ob v. πόλεμος masculino vitur, ut iam monuimus. G.

Μηκνόμενος γὰρ φιλεῖ — περιήσασθαι] Quod bellum erim tra-

contra iuris aequabilitatem fieri videtur. Quod vero fit a potentiore, hoc ab ineuitabili necessitate proficisci videtur. Idcirco etiam nostri focii, quamuis iniurias his grauiore a Medo paterentur, tamen tolerabant. At nostrum imperium durum esse videtur, nec immerito: nam praesens rerum status subditis est semper grauis. Sed vos, si euerso dominatu nostro dominaremini, fortasse beneuolentiam, quam propter nostri metum suscepistis, mutaretis; si modo nunc quoque talia facinora vobis facienda censeretis, qualia vel tunc exiguo illo tempore edidistis: quo, in bello contra Medum gerendo, praefuistis. Vestra enim instituta cum nullis aliis communia habetis: propterea quum vnus quisque de vobis peregre proficiscitur: neque his vestris institutis vtitur, neque illis, quibus reliqua Graecia solet vti.

78. „Quare maturius consultetis, vtpote de rebus non paruis: neque consiliis et criminationibus alienis inducti, laborem proprium praeter superiores vobis nunc imponatis. Incertos autem belli euentus, eorumque magnitudinem, antequam in ipso versemini, animo praecipite. Bellum enim, quod producitur, plerumque calamitosos exitus habere solet. A quibus utrique et pariter absumus, et vtro modo res sit cessura, incerta alea tentatur. Et homines plerique, quum ad bellum proficiscuntur, res prius aggrediuntur, quas postea gerere oportebat. Quum autem malis iam premuntur, consultationibus vtuntur. Cum igitur neque nos ipsi adhuc in vlla huiusmodi culpa simus, neque vobis in ea esse videamus, vos monemus, dum integrum est, vtrisque recte consultare, ne foedera frangatis, neue iusiurandum violetis: sed controuersias iudicio dirimatis ex foederis pacto. Alioqui Deos foederum, ac iurisiurandi praesides contestati, vos, si bello nos lacestatis, propulsare conabimur, ea via, qua praeiueritis.

οἱ σύμμαχοι, ὅτι ἀδικεῖσθαι νομίζουσι, καὶ ἔχῃ βιάζεσθαι. ἴσως γὰρ ἤϊν αὐτὸς ἐξ ἀρχῆς εἶχομεν. Ἡ δὲ ἡμετέρα ἀρχὴ ἀρχὴ τῶν Ἀθηναίων ἢ φιλιππάρχου. τὸ παρὸν τὸ ἐνεσθῆς, τὸ ἀρχον. εἰ καθελόντες προμαντεύεται. καθέλιον γὰρ αὐτῶν τὰ τεῖχη οἱ Λακεδαιμόνιοι. εἴπερ οἶκ' τὸ ἐξῆς, εἴπερ ὁμοία γνώσεσθε οἶα καὶ ἐπὶ τῷ Μήδῃ. καθ' ὑμᾶς αὐτὸς νόμιμα ἔδει γὰρ ξένη μετεδίδουσαν τῶν παρ' αὐτοῖς νομίμων οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀλλὰ καὶ ἐξηγλάτῃν. εἰς ἕκαστος ἐξῆων εἰς ἀρχὴν δηλονότι. Τάτοις χρῆται τοῖς παρ' ὑμῖν. βυλεύεσθε ἐντεῦθεν οἱ ἐπιλόγοι. καὶ μὴ ἀλλοτρίαις ταῖς τῶν Κορινθίων. πρόσθισθε ἀνάθησθε, ἑαυτοῖς δηλονότι. παράλογον ἀρεσδοκίαν. ἀρεστικῶς τὸν παράλογον. εἰς τύχης τὰ πολλὰ εἰς ἀδηλότητα. Ὀμηρος, — νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρα. περιίσαθαι περιτρέπεσθαι. ἀπέχομεν ἑκάτεροι γὰρ τὸ μέλλον ἀόρατον, καὶ ἀφανές. καὶ ὁπότερος ἔσται ἀδηλόν ἐστὶ ὁποῖον μέρος κινδυνεύσει. κινδυνεύεται μετὰ κινδύων πρᾶττεται. ἴοντες τε οἱ ἀνθρώποι οἱ ἀπροβλέπτοι καὶ ἀνόητοι. τῶν ἔργων πρὸ τῶν βυλευμάτων δηλονότι. Ἄ χροῖν ὑτέρον ἢ ἔργα δηλονότι. Ἀμαρτία τῇ προλεχθεῖσῃ ἀβουλῇ τῷ πολέμῳ. ἀδύαιετος ἀπεξήσιος. κατὰ τὴν ξυνήγησιν κατὰ τὴν ὁμολογίαν τὰς ἐν ταῖς σπονδαῖς. θεὸς τὰς ὁρκίας ἢς ἐν ταῖς σπονδαῖς ἀμείψαμεν. Ἐφηγήσθε δηγῆτε ὑμεῖς. εἰς τὰς Ἀθηναίους κατὰ τῶν Ἀθηναίων. Ἐβυλεύοντο κατὰ σφᾶς αὐτὸς ἔθος γὰρ

hinc, plerumque solet conuerti in fortunae casus incertos s. aduersos. GOTTL.
 [εἰς ἀδηλότητα] Parum probat Stephanus hanc expositionem τῆς τύχης, et verti mauult: *infortunia*] G.
 [Ὀμηρος] Iliad. ζ. v. 339. In Aug. defunt Scholia, ad εἰς ἕκαστος ἐξῆων et ad περιίσαθαι.] G.
 [Ὀποῖον] Steph. conicit: ὁπότερον.] G.
 ἴοντες — ἐς τὰς πολέμους] V. L. τοῖς πολέμοις Thucydidi convenientior esse videtur, vt vulgata explicationem difficilioris redoleat. Sic Herod. VII. c. 160. ὄνειδα κατὶόντα ἀνθρώπων — i. e. εἰς ἀνθρώπων, vt explicat scite Valken. ad I. c. simulque h. I. Thucydidei mentione facta, praefert V. L. vulgatae. G.
 Nullo modo probari potest altera lectio, τοῖς πολέμοις. Quis enim ita loquitur, ἵνα πολέμῳ. Aliud fit, si praepositio accedat, quae casum aliquem regat. BAVER.
 [οἱ ἀπροβλέπτοι καὶ ἀνόητοι] Steph. nimis argute τὸ ἀνόητοι, priori minus accommodatum, reprehendit. Mox Schol. ad verba Ἀμαρτία et ἀδύαιετος. it. ad ἔς τὰς Ἀθηναίους Ἐπὶ τὸ

αὐτὸ αἱ γνώμη ἔφερον et καὶ πολεμητέα defunt in Aug.] G.
 τῶν ἔργων] Vide nos ad Sallustium in oratione Marii. WASS.
 [πρὸ τῶν βυλευμάτων] Stephanus argutus et hic verbosus in re plana. Scholiastes supplet, quae lectori fronte in mentem veniunt. Homines vulgo, πρὸ τῶν βυλευμάτων, i. πρότερον τ. β. ἔχονται τῶν ἔργων, ἢ χ. ὕ. δ.] G.
 τῶν λόγων] Intelligi velim, περὶ τῶν ξυμβατηρίων λόγων. STERN.
 Ἐν ἡδεμῶ] Alius ita loquutus esset, ἐν ἡδεμῶ πῶ τοικύτη ἀμαρτία ἢτε αὐτοὶ ὄντες, ἢ ὑμᾶς ὄντας θεῶντες. IDEM.
 Ἡ θεός] Fortasse aliquis εἰ δὲ μὴ margini adscripserat ad voculae ἢ expositionem. IDEM. Lib. V. cap. 36. ἢ τότε ποιῆν αὐτὸς — Plato Phaedro, πᾶσα ψυχὴ φύσει θεῶται τὰ ὄντα, Ἡ alioqui οὐκ ἂν ἦλθεν εἰς τὸδε τὸ ζῶον. Demofth. Lysias, alii. Sed cap. seq. ἢ δὲ μὴ ἐπακόσῳσι. WASS.
 [Ὀὐς ἐν ταῖς] Call. et Rossig. μάρτυρας, ἔς ἐν ταῖς.] G.
 ταύτη] Sc. ἐδῶ — hac ratione, via — Mox ἐφηγήσθε idem est ac προηγήσθε. In Compositis ἢ ὑπὸ subinde est πρὸ. Sic

οθ'. ε Τοιαῦτα μὲν οἱ Ἀθηναῖοι εἶπον. ἔπειδ' ὁ δὲ τῶν ἑξυμμάχων ἦνσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰ ἐγγλήματα τὰ ἐς τὰς Ἀθηναίους, καὶ τῶν Ἀθηναίων ἄελεξαν, μετασησάμενοι πάντας, ἐβλαύοντο κατὰ σφᾶς αὐτὰς, περὶ τῶν παρόντων. καὶ τῶν μὲν ἰπλόνων ἐπὶ τὸ αὐτὸ αἰ γυῶμαι ἔφερον, ἀδικεῖν τε τὰς Ἀθηναίους ἤδη, καὶ πολεμητέα εἶναι ἐν τάχει. παρελθὼν δὲ ἡ Ἀρχίδαμος ὁ βασιλεὺς αὐτῶν, ἀνῆρ καὶ ξυνετὸς δοκῶν εἶναι καὶ σώφρων, ἔλεξε τοιάδε.

π'. „ΚΑΙ αὐτὸς πολλῶν ἤδη πολέμων ἔμπειρός εἰμι, ὦ Λακεδαιμόνιοι, καὶ ὑμῶν τὰς ἐν τῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ ὁρῶ ὥστε μῆτε ἀπειρία ἐπιθυμῆσαι τινα τῶν ἔργων (ὅπερ ἂν οἱ πολλοὶ πάθουσι) μῆτε ἀγαθὸν καὶ ἀσφαλὲς νομίσαντα. εὐροῖτε δ' ἂν τὸν πόλεμον τούδε, περὶ ὃ νῦν βλαύεσθε, ἐν ἂν ἐλάχιστον γενόμενον, εἰ σωφρόνως τις αὐτὸν ἐκλογίζοιτο. πρὸς μὲν γὰρ τὰς Πελοποννησίους καὶ ἀτυχεῖτονας παρόμοιος ἡμῶν ἡ ἀλήθῃ, καὶ διὰ ταχέων οἷόν τε ἐφ' ἑκάστα ἐλθεῖν· πρὸς δὲ ἄνδρας, οἱ γῆν τε ἐπὰς ἔχουσι, καὶ προσέτι θαλάσσης ἔμπειρότατοί εἰσι, καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπανσι ἄριστα ἐξήχουνται, πλέτω τε ἰδίῳ καὶ δημοσίῳ, καὶ ναυσὶ, καὶ ἵπποις, καὶ ὅπλοις, καὶ ὄχλῳ, ὅσος ἐν ἄλλῳ ἐνὶ γῆ χαρίῳ Ἑλληνικῷ εἶναι ἐτι καὶ ξυμμάχους πολλὰς φέρει ὑποτελεῖς ἔχουσι πῶς χρὴ πρὸς τέτας βλάβως πόλεμον ἄρασθαι, καὶ τίνι πιστεύσαντας, ἀπαρασκευάστους ἐπειχθῆναι; πότερον ταῖς ναυσὶν; ἢ ἄλλ' ἤσσης

ε τοιαῦτα δὲ οἱ Reg. Cass. Aug. b τῶν τε ξυμμάχων Cl. Reg. Cass. Aug. i πλείων Reg. Cass. Aug. Paullo ante in Ald. Flor. Bas. σφᾶς αὐτὰς. In Mosqu. deest μὲν ante πλείων. Deinde ἐπὶ τοιαῦτ' est in Vascof. Ald. Flor. Bas. k ὁ Ἀρχίδαμος Ar. C. l' Ἐν αὐτῇ τῇ Mosqu. Valla vertit quasi haec scriptura aut hic sensus esset, τοιάδε ἔργα ἔτε. m ἂν non agnoscit C. n οἱ omittit Gr. o Νομισαί cum Stephano malit Ae. Port. aut certe legendum, μήτε ἀπειρία — μήτε ἀγαθόν, μήτε ἀσφαλὲς νομίσαντα. p τόνδε τὸν πόλεμον C. Mosqu. τόνδε non agnoscit Ar. τὸν πόλεμον om. Cl. Cum C. consentit Gr. cum Ar. Dan. cum Cl. Reg. et Cass. sed in vtroque est δι' ἂν, et τὸν πόλεμον inter versus scribitur tamquam scholion. In Aug. τόνδε, περί in marg. a manu vet. legitur Schol. τόνδε τὸν πόλεμον. q τὰς deest Ar. C. Dan. et Gr. sed in hoc adscriptum. r καὶ ἀτυ. Gr. s δ' ἄνδρας Gr. t ἅπανσι Gr. Sic mox ναυσὶ, et Cap. 81. v. 5. παιδ. Cap. 82. p. 150, 9. ἐγγλήμασι. Cap. 90. λήγουσι. In Mosqu. deest ἄριστα. u χρίῳ Cass. et in marg. γρ. χρίῳ, δ καὶ κριῖτον. x πολλὰς deest Reg. y ἄλλ' ἢ Gr. Ἐμὲν non habet Dan. alius in marg. adscriptit.

ὑπολαβάνειν apud Xenoph. de Ven. c. 3. de canum quodam genere: εἰσι δὲ αἱ κύκλοις πολλὰς χρίῳμαι, ὑπολαβάνουσαι ἐν τῷ πρόσθεν τὰ ἴχνη — Paullo post ὑποθέουσι est προσθέουσι. v. Erudition. Schneid. ad Pseudodem. de eloc. p. 141. Plura exempla protulit Bud. C. Gr. L. p. 536. ΓΟΤΤΛ.

τῆρησθε] Eodem modo dictum, quo ὑποδείξαι, et vero idem plane hic notat: quacunquē praeueritis, initium feceritis, exemplum dederitis, nobis praemonstraritis, quid et nos facere conueniat: priores feceritis in nos, quod nos vobis reddamus. BAUER.

τοιαῦτα μὲν] Pro δὲ, quod est in Reg. et Cass. fortassis scribendum est δι; vt in illo, quod est supra cap. 43. τοιαῦτα δὲ καὶ οἱ Κορινθιοὶ εἶπον, placebat Stephano. Sic cap. 53. οἱ μὲν δὲ τοιαῦτα εἶπον. Vid. Var. lect. p. 49. DVCK.

[Ἔθος γὰρ εἶχον] Hoc Schol. in cod. Aug. refertur ad v. ἐβλαύοντο κατὰ σφᾶς αὐτὰς. Quod accuratius. Ideoque praefixi h. v. pro μετασησάμενοι αὐτῶν.] G.

[παρὰ τὰς] Rostg. πρὸς τὰς.] G.

[Διῶκοντες] Stephanus malit: ἀποδιῶκοντες.] G.

Πολεμητέα] Schol. Aristoph. ad Acharn. 393. πολεμιστέα legitur videtur. vtroque noster modo. Articulum, quem ante Ἀρχίδαμος quidam Codd. habent, etiam alibi addit Thucyd. WASS. Demosthenem ἐν τῇ περὶ συμμοριῶν eodem artificio vti, in reprimendis Atheniensibus, ad bellum aduersus Regem Persarum inflammatis, quo hic Archidamum in Lacedaemoniis, cupiditate bellandi cum Atheniensibus flagrantibus, obseruat Dion. Hal. in Art. Rhetor. p. 46. et 56. DVCK.

Ἀδικεῖν τε τὰς Ἀθηναίους καὶ πολεμητέα εἶναι] Memoriter laudauit h. l. Schol. Aristoph. ad Acharn. v. 193. πολεμιστέα τοῖς Ἀθηναίοις εἶναι, vt probaret atticam rationem, esse plur. in verbalibus pro sing. E quo etiam non Thucydidis esse pro-

prium ita loqui, vt Schol. ad C. 118. infra innuit, sed Atticorum. G.

Ἀρχίδαμος] Sc. Archidamus II, Leotrychidae successor, et eius c Zeuxidamo filio nepos, nam Zeuxidamus diem ante patrem obiit. Eius res gestas, et sub ipso concitatum bellum Pelop. (a quo primum eius decennium Ἀρχιδάμος πόλεμος denominatum, teste Haydock.) breuiter refert Pausan. Vide Meursium de Regno Laced. c. 17. HVDS.

ἔλεξε τοιάδε] In vet. edit. a librariis scriptum. Δημογορία Ἀρχιδάμου. In cod. Mosqu. additur: βασιλέως Λακεδαιμονίων πρὸς αὐτὰς. Artificium dicendi laudat Dionys. Art. rhet. p. 294. huius loci memor: Παρὰ τῷ Θεουκιδίδῳ Ἀρχιδάμος, ὃν φησὶν ὁ Θεουκιδίδης συνετὸν εἶναι καὶ σώφρονα — G.

καὶ αὐτὸς] In Aug. cod. notatur: Δημογορία Ἀρχιδάμου, ἀποτρέψασα τὰς Λακεδαιμονίας πολεμεῖν. G.

τῶν τὰς] Bauer. malit τες, pro τινὰς, sed exempla desidero, quae hunc casum quoque sine accentu pro τινὰς positum probent. Τη pro τινὲς est c. 106. huius libri. Valla vertit: et tales esse scio ex vobis, qui aetatis eiusdem sunt: quasi scriptum esset: ταῖτες ὄρω, ὥστε — Item τῶ pro τινὲ. v. L. II. 43. et Abresch. G.

[Λεῖπει τὸ] Haec verba intuli ex codd. Cassel. et Aug.] G.

Μήτε ἀπειρία] Videndum, ne vera lectio sit μήτε. neque enim huic μήτε potest ἀνταποδίδουσαι illud, quod est ante ἀγαθόν. Atque vt libere, quod de totius loci scriptura sentio, dicam, vel ita scribendum fuisse videtur, ὥστε μήτε ἀπειρία ἐπιθ. τινὰ τοῦ ἔργου (ὅπερ ἂν οἱ π. πάθουσι) μήτε ἀγαθόν μήτε ἀσφ. etc. aut certe retinendo quidem καὶ ἀσφαλὲς, sed non ponendo μήτε ante ἀγαθόν. Cur minime ἐπιθυμῆσαι aliquis? διὰ τὸ μήτε ἀγαθόν μήτε ἀσφαλὲς νομισαί. Quod si ἀγαθόν (particula μήτε illi non praefixa) et καὶ ἀσφαλὲς scriberetur,

79. Haec Athenienses dixerunt. Postquam autem Lacedaemonii audierunt sociorum querelas aduersus Athenienses, et quae Athenienses dixerant, summotis omnibus, inter seipſos de rebus praesentibus consultare coeperunt. Atque maior illorum pars consentiens eandem tulit sententiam, Athenienses iam iniuste agere, et quamprimum bellum esse faciendum. Archidamus vero ipsorum Rex, qui et prudens et modestus vir esse videbatur, in medium progressus, hanc habuit orationem.

80. „ I P S E quoque, Lacedaemonii, multorum iam bellorum sum peritus, et illos de vobis, qui sunt eadem aetate, qua ego, *pari peritia praeditos esse* video; ita vt propter imperitiam nullus *ipsorum* belli cupidus sit futurus, (quod multis accidit,) neque *id* bonum ac tutum sit iudicaturus. Hoc autem bellum, de quo nunc consultatis, si quis ipsum sapienter perpenderit, non minimum fore comperiet. Nam aduersus quidem Peloponnesios et finitimos nostrae vires sunt prope pares, et cito ad singula eorum oppida venire possumus. Sed aduersus viros, qui et agrum procul incolunt, et praeterea rerum maritimarum sunt peritissimi, et caeteris omnibus rebus optime sunt instructi, et priuatis, et publicis opibus, et nauibus, et equis, et armis, et hominum copia, quanta in nulla alia Graeciae parte est, in vno duntaxat loco, (praeterea vero multos socios vestigales habent,) quo tandem modo bellum aduersus istos facile suscipere oportet? et qua *re* fretos, cum simus imparati, *nos adeo* festinare? An classe? At *hac* inferiores sumus. Sed si ei parandae operam demus, et nos aduersus *illos* instruamus, *in hac*

είχον οἱ Λακεδαιμόνιοι παρὰ τὰς ἐκκλησίας ἰδιωζόντως βαλεῖσθαι, καὶ δημιουργεῖν, δῶκοντες τὰς πολλὰς. Ἐπὶ τὸ αὐτὸ αἱ γυνῆμαι ἔφερον ὄμιλον. Καὶ πολεμητέα] ἄξιόν πολεμῆσαι. Ὁρῶ] λείπει τὸ ἔμπειρος. Μῆτε ἀπειρία] γλυκὺς ἀπειρῶ πόλεμος. Οἱ πολλοὶ] οἱ ἀκρίδευτοι. Εὐροῖτε] ἕως αὐτὸ τὸ προσιμῶν. Ἐλάχιστον γενόμενον] ἦγυν δι' ἐλάχιστην καιρῶ γενησόμενον. Πρὸς μὲν γὰρ τὰς Πελοποννησίδας] οἱ ἀγῶνες, καὶ τὸ δυνατόν. Παρομοιοῦς ἡμῶν ἢ ἄλλη] ἐκ παραλλήλων πεζομάχοι γὰρ πάντες. Ἐφ' ἑκάστω] λείπει χωρεῖα. Ἐκὰς ἔχουσι] τῆς Πελοποννήσου ἑκάς. ὡς δυσχερὲς ὁ πόλεμος διὰ τὰ ἐφόδια. Ἐξήστυνται] εὐτρεπισμένοι εἰσὶ. Πλάτῳ] διὰ Περσικά. Καὶ τίμη πιτεύσαντας] χρηθ' ἀγνοοῖ. Ἐπειχθήναι] ἐτοιμῶς ἔλθειν. Ἄλλ' ἦσαν

ista ad ἀπειρίαν referrentur; hoc enim ἀπειρίας esset, ἀγαθὸν καὶ ἀσφαλὲς illud νομίσαι. Adde autem et hoc, posse quidem retineri μῆτε ἀπειρία ἐπιθ. itidemque μῆτε ἀγαθὸν καὶ ἀσφαλὲς, sed mutando νομίσαντα in νομίσαι vt μῆτε posteriorius cum hoc νομίσαι iungatur, sicut μῆτε prius cum illo ἐπιθυμῆσαι iungitur, id est, ad illud referur. STERN.

Ὅτε μῆτε ἀπειρία ἐπιθυμῆσαι — μῆτε ἀγαθὸν — νομίσαντα] Pendet νομίσαντα ab ἐπιθυμῆσαι, illudque positum est pro substantiuo, νομίσαι, vt respondeat ἀπειρία. Sic egregie Abreschius h. l. expedit, gen. ἔργω gerendo vicem pronominis αὐτῆ. Quod si adesset, scribendum fuisset: ὡς μῆτε ἀπειρία τινὰ — μῆτε ἀσφαλὲς νομίσαντα τὸ ἔργον, ἐπιθυμῆσαι αὐτῆ. Participiis vti Nostrum, exempla ab Abreschio adlata docent. v. c. III, 77. πολλὰ θρόμβω καὶ περσβεμένοι. ib. c. 82. ἐν μὲν εἰρήνῃ — πολεμυμένων δέ — Ita non opus est correctione Stephani: μῆτε ἀπειρία — μῆτε ἀγαθὸν μῆτε ἀσφ., aut retinendo καὶ ἀσφαλὲς, sed μῆτε ante ἀγαθὸν delendo, vt ab ἐπιθυμῆσαι pendeat. Aem. Portus cum Steph. malebat νομίσαι. Ceterum quod attinet ad rem; Lacedaemoniorum iuuentum pariter ac Atheniensium, maximam partem ἔκ ἀκρίως ὄψ' ἀπειρίας ἤπλετο τὸ πολέμω. Archidamus tamen non dehortatur ipsos a bello (sciebat enim illos non parituros), sed monet, ne id modo suscipiant; sed, quae vsus belli postulet, apparent. v. Dionys. l. c. Hanc artem Thucydidis imitatum esse Demosthenem, notat idem Dionys. p. 352. GOTTL.

[Γλυκὺς ἀπειρῶ] Sunt verba Pindari, quae in prouerbium abierunt, vt patet e Schol. ad L. II. 8. qui vocat παρομιλῶν.] GOTTL.

[Εὐροῖτε] Hoc Scholion ex Aug. addidi huc, quod male ad v. ἐκλογίζοιτο adscriptum fuit. Itaque hoc deleui, quod abest, vt et Schol. ad Πρὸς μὲν γὰρ τὰς Πελοποννησίδας in Cass. et Aug. GOTTL.

τὸν πόλεμον] Haec in aliis Mss. defunt; in aliis sedem mutant. Possunt abesse. WASS.

[ἦγυν δι' ἐλάχιστον] γενόμενον iunctum τῶ ἄν significare potest γενησόμενον. Stephano tamen merito displicet expositio Scholiastae, et λιτότητα notat in ἔκ ἄν ἐλάχιστον — *maximam bellum*. In Cassel. vero ἦγυν δ. ε. καιρῶ γενόμενον, legitur et in Reg. ἦγυν δ. ε. καιρῶ κ. ἔργω γενησόμενον. In Aug. Schol. ad Ἐλάχιστον γενόμενον et Πρὸς μὲν γὰρ τὰς Πελοποννησίδας defunt.] G. [Οἱ ἀγῶνες καὶ τὸ δυνατόν] Ablunt haec a Casselan.] G.

[Ἐκ παραλλήλων] E codd. Cass. Rostg. et Aug. addidi haec verba.] G.

[τῆς Πελοποννήσου ἑκάς] In Aug. deest ἑκάς, et posset abesse.] G.

Πλάτῳ τε ἰδίῳ καὶ δημοσίῳ —] Locus pulcherrimus. Archidami oratio πολυσύνθετος et παθητική. Similis locus est apud Demosthenem in Orat. ad Φιλίππῳ Ἐπισ. p. 152. ὅτι δὲ χρηθ' μῆτε ὀρῶδειν ἡμᾶς τὴν ἐκεῖνα δύναμιν, μῆτε ἀγεννῆς ἀντιπαχθῆναι πρὸς αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ σώμασι, καὶ χεῖμασι, καὶ ναυσὶ, καὶ πᾶσιν, ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν, ἀφειδῶς ὀρηθῆσαι πρὸς τὸν πόλεμον, ἐγὰρ πειρᾶσθαι διδάσκειν. cf. Orat. περὶ συντάξεως, p. 170. Reisk. Item Nostrum c. 85. G.

[Πλάτῳ] Διὰ τὰ Περσικά] Hoc Schol. e Basf. et Aug. illatum. In cod. Aug. Schol. a verbis Καὶ τίμη πιτεύσαντας — ad Ἐν κοινῷ defunt.] G.

ἐσμέν. εἰ δὲ μελετήσομεν, καὶ ἂν ἀντιπαρασκευασόμεθα, χρόνος ἐνέσται. ἀλλὰ τοῖς χρήμασι; ἀλλὰ πολλῶν ἔτι πλέον τέτῃς ἐλλείπομεν, καὶ ἔτε ἐν κοινῷ ἔχομεν, ἔτε ἐτοίμως ἐκ τῶν ἰδίων φέρομεν.

πα. „Τάχ' ἂν τις ἄρα σοίη, ὅτι τοῖς ὅπλοις αὐτῶν καὶ τῷ πλήθει ὑπερφέρομεν, ὥστε τὴν γῆν δῆν ἐπιφοιτῶντες. τοῖς δὲ ἄλλῃ γῆ ἐστὶ πολλή, ἣς ἀρχασι, καὶ ἐκ θαλάσσης, ἂν δέονται, ἐπάξονται. εἰ δ' αὖ τῆς ξυμμάχου ἀφιστάται πειρασόμεθα, δέήσει καὶ τέτοις ναυσὶ βοηθεῖν, ἢ τὸ πλέον ἔσι νησιώταις. τίς ἔν ἐστὶ ἡμῶν ὁ πόλεμος; εἰ μὴ γὰρ ἢ ναυσὶ κρατήσομεν, ἢ τὰς προσόδους ἀφαιρήσομεν, ἀφ' ἃν τὸ ναυτικὸν τρέφουσι, βλαψόμεθα ἢ ταπλέω. κὰν τέτῳ ἐδὲ ἢ καταλύεσθαι ἐτι καλόν' ἄλλως τε καὶ εἰ δόξομεν ἀρξαι μᾶλλον τῆς διαφορᾶς. μὴ γὰρ δὴ ἐκεῖνη γε τῆ ἐλπίδι ἔπαισόμεθα, ὡς ταχὺ παυθήσεται ὁ πόλεμος, ἢ τὴν γῆν αὐτῶν τάρωμεν. δέδοικα δὲ μᾶλλον, μὴ καὶ τοῖς παῖσιν αὐτῶν ὑπολίπωμεν. ἔτως εἰκός, Ἀθηναίους φρονήματι, μήτε ἢ τῆ γῆ δελεῦσαι, μήτε ὥσπερ ἀπίεργς καταπλαγῆναι τῷ πολέμῳ.

πβ. „Οὐ μὴν ἐδὲ ἀναισθήτως αὐτὰς κελεύω τῆς τε ξυμμάχου ἡμῶν εἶναι βλάπτειν, καὶ ἐπιβλεπούσας μὴ καταφωρᾶν, ἀλλὰ ὅπλα μὲν μήπω κινεῖν, πέμπειν δὲ καὶ αἰτιάσθαι, μήτε πόλεμον ἄγαν δηλῆναι, μήθ' ὡς ἐπιτρέψομεν κὰν τέτῳ καὶ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ἐξαετέεσθαι, ξυμμάχου τε

* Ἀντιπαρασκευάζομεν Marg. Ἀντιπαρασκευαζόμεθα Cl. Sic quoque Reg. et Cass. Aug. at Gr. primum ἀντιπαρασκευαζόμεθα, deinde eo inducitur ἀντιπαρασκευαζόμεθα, cod. Bas. quoque ita. a πλέον ἔτι Ar. C. Dan. Gr. Bas. cod. Mosqu. b θαρσοῖη Ar. C. Dan. Gr. Mosqu. qui et τάχα habet. c τοπλίον Vase. d τὰ πλεία Reg. Cass. Gr. Aug. e διαλύεσθαι Ar. C. Dan. f ἐπαισόμεθα Ald. Flor. Bas. g ὑπολίπωμεν Marg. Ar. C. Dan. ὑπολίπωμεν Gr. Mosqu. ὑπολίπωμεν αὐτῶν Cass. Aug. h τῆ δεετ Ar. C.

[Ἀντιπαρασκευασόμεθα] Sic recepi praeuntibus codd. et probantibus magno Hemsterhuf. ad Thom. M. p. 852. et Abresch. in Auct. ad I, 142. p. 261. Attici frequenter ita. Talia loca tentantur Viri docti sapienter, sine causa. v. c. Plato Alc. I. f. σὺ δ' ὕπ' ἐμῆ παιδαγωγίῃ. Vbi Faber non bene: ὡς ὑπὸ σὺ παιδαγωγίῃ. I. ὡς σὺ ἐμῆ παιδαγωγίῃ. Vulgata bene se habet. cf. Ernest. ad Xenoph. mem. III. 7. f. ὄττι.

Hic utique medium esse debet, vbi sit, nos parabimus; neque attinebat, loca afferri, vbi pro *passivo* poneretur, quod hic locum non haberet. Nimis omnino sunt Viri docti in disputatione de Verbis Mediis, quasi tota Graecitas in iis versetur. BAVAR.

[Χρήματα] In codd. Cass. Rostg. Aug. adiciuntur verba: πένητες γὰρ ἦσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι. Commodius videntur ad Schol. Oute ἐκ τῶν ἰδίων φέρομεν pertinere.] G.

Καὶ ἔτε ἐν κοινῷ ἔχομεν] In *aerario*. Probat hanc Schol. et Int. latini explicationem Wessel. ad Herod. VII. p. 569. Confirmat haec Arist. Pol. II, 7. ἔτε ἐν τῷ κοινῷ τῆς πόλεως ἔστιν ἔδεν πόλεως μεγάλης ἀναγκαζομένοις πολεμεῖν — G.

φέρομεν] Reisk. in Diluc. Abresch. p. 81. corrigiit φέρομεν. Sine causa. G.

[Πένητες γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι] Addidi οἱ Λακεδαιμόνιοι e Basil. ob superioris eiusdem argumenti, quod non reperitur in Cass. et Aug. Mox ad v. textus: ἐκ τῶν ἰδίων addidi, auctore Stephano, ἔτε.] G.

θαρσοῖη] θαρσοῖη Gr. Ar. C., sed illud sanius est. WASS. Quod paullo ante in optimis quibusdam Mss. est, ἀντιπαρασκευασόμεθα, id minime reiiciendum arbitror. Et potest suspicio esse, alteram scripturam ab illis ortam, qui nesciebant, vel non cogitabant, non infrequentem esse in hoc *Scriptore* vnus futuri pro altero vsum: de quo monet H. Stephanus ad Dionys. Halic. Cap. XVI. DVCK.

[ὑπερφέρομεν] Quae notata sunt ad h. v., vt et ad δῆν, desunt in Cassel. et August., vt et in hoc ad Ἀγῶν et ἐπιφοιτῶντες. Schol. ad Ἄλλη γῆ ἐστὶ refertur in Aug. ad ἐπιφοιτῶντες. In eodem desunt Schol. a verbis Καὶ ἐκ θαλάσσης — ad Ἀφιστάται.] G.

[τὰς προσόδους ἀφαιρήσομεν] In Aug. scribitur ad h. l. διὰ τὸ ἀποσῆσαι τῆς συμμαχίας. In eodem desunt Schol. a verbis ἢ τὰς προσόδους — ad καταλύεσθαι.] G.

Καταλύεσθαι] In Aug. Schol. interlineari explicatur τὸν πόλεμον παῦσαι, vt in Scholio subiecto. G.

[τὸ μᾶλλον] τὸ μᾶλλον eos haud respicit, quos Scholiastes intelligit h. l., Archidamus enim innuit Athenienses, vt monet Grammius.] G.

[Ὀμηρῶς] Iliad. γ. v. 160.] G.

Οὕτως εἰκός] Quomodo hunc locum legisse Scholiastem dicemus, vel saltem suspicabimur? Ἀθηναίων certe lectum ab eo fuisse testari videtur eius expositio: sed an negatiuum particulam ante εἰκός scriptam inuenerit, an de suo adiecerit, dubitari potest. Vtrocunq; autem modo se res habeat, eius expositio istam prae se fert lectionem, οὕτως οὐκ εἰκός Ἀθηναίων φρονήματι. Quod autem ad ea, quae proxime sequuntur, attinet, praeterquam quod μήτε non videtur agnoscere ante δελεῦσαι, etiam pro datiuo τῆ γῆ alium assertit, videlicet ἡμῖν. Sed fieri potest, vt negatiuum voculam de suo posuerit ante εἰκός (expositionis gratia) ex illo μήτε sumtam, et post ἡμῖν adiecerit διὰ τὴν γῆν, aut aliquid huiusmodi. Eum denique aliter locum hunc legisse persuasum habeo, sed non tamen tam diuersam, quam prae se fert eius expositio, lectionem eius fuisse. Vt autem illum missum faciens, ad sensum veniam, quem ei, quam haberemus, lectioni subesse puto, primum quidem οὕτως Ionae arbitror vsque adeo: atque haec velut epiphonema esse, οὕτως εἰκός Ἀθην. etc. deinde φρονήματι esse dictum pro ὑπὸ φρονήματι, prae animi magnitudine. Postremo, his verbis τῆ γῆ δελεῦσαι (si ita scripsit Thucydides) significari, δολικῶς τι vel διλοπρεπέως τι διὰ τὴν γῆν ποιῆσαι, id est, τῶ περι τῆς δολώσεως τῆς γῆς φέρει. STERN.

Οὕτως εἰκός, Ἀθηναίους φρονήματι μήτε τῆ γῆ —] i. e. nec verisimile est, Athenienses ob elatum animum facturos aliquid terrore causa, aut tanquam imperitius bello consternatum iri. Nempe, eos lituros pacis condiciones quascunq; ne ager ipsorum vultetur. Abresch. Dil. p. 81. iungit εἰκός v. φρονήματι, et vertit cum Scholiaste εἰκός, deest. τῆ γῆ esse casum

paranda * tempus teretur. Sed fortasse pecunia? At ista multo etiam sumus inferiores, nec in aerario habemus, neque ex privatis facultatibus promte conferre possumus.

81. „Confidat forsitan aliquis, quod armis et hominum multitudine illos superemus, vt illorum agrum incursionibus vastare possimus. At illis est etiam alius ager longe lateque patens, quem in sua ditione habent, et res, quibus indigebunt, mari vectas importabunt. Quod si horum socios ad defensionem sollicitare conemur, quoniam horum maior pars insulas incolit, his etiam auxilium classe ferre oportebit. Quodnam igitur erit hoc nostrum bellum? Nam nisi aut classe simus superiores, aut illorum vectigalia, vnde classes alunt, subtrahamus, plus damni capiemus, quam dabimus. Atque in hoc rerum statu ne honestum quidem amplius fuerit bellum deponere: praesertim si nos dissidii autores praecipui fuisse videamur. Neque vero illa spe efferamur, hoc bellum cito sedatum iri, si agrum ipsorum vastemus. Imo vero vereor, ne liberis etiam nostris ipsum relinquamus. Verisimile enim est, Atheniensis adeo excelso esse animo, vt neque agro seruiant, neque tamquam imperiti bello consternerentur.

82. „Veruntamen non sum etiam vobis autor, vt et nostros socios ab illis laedi stupide finatis, et illos, nobis insidiantes, in facinore manifesto deprehensos non arguatis. Sed *censeo* arma nondum mouenda: at legatos mittendos *Athenas*, et de iniuriis, quas sociis fecerunt, expostulandum, ita tamen, vt neque nimis aperte bellum declarent, et significent, nos haud permiffuros, vt haec diutius faciant.

* Tempore opus erit. *Alii.* HVDS.

ἐσμέν] ἐνδεέστεροι. Τάτῃ ἐλλείπομεν] τῷ ἔχειν χρήματα. Ἐν κοινῷ] ταμείω δηλονότι. Οὔτε ἐκ τῶν ἰδίων φέρομεν] πένητες γὰρ οἱ Λακεδαιμόνες. Ἵπερφέρομεν] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Διῶν] κείρειν. Ἐπιφοιτῶντες] κατ' ἐκείνων ἐρχόμενοι. Ἄλλῃ γῆ ἐστὶ] Θράκη, καὶ Ἰωνία. Καὶ ἐκ θαλάσσης] τὸ ἐκ, ἀντὶ τῆς διὰ. Ἐπάξονται] εἰσάξουσιν. Ἀφισάναι] ἀποσῆσαι. Τίς οὖν ἔσται] κατὰ ποῖον τρόπον. Ἡ τὰς περιστάσεις] τὰ κέρδη. Κἀν τῆτῳ] τῷ πράγματι. Καταλύεσθαι] εἰδὲ τὸν πόλεμον παύσαι δηλονότι φησί. Ἀρξάναι μᾶλλον] τὸ μᾶλλον πρόσκειται, ὅτι ἐχρ' αὐτοί, ἀλλὰ καὶ Κορίνθιοι καὶ ἄλλοι ἤρξαντο τῷ πολέμῳ. Ἀπολίπωμεν] Ὀμηρος, Μῆδ' ἡμῖν τεκέεσσι τ' ὄπισσω πῆμα λίποιτο. Φρονήματι] ἐπάρσει. Μῆτε τῇ γῆ διαλύσαι] ἢ τὴν γῆν αὐτῶν τάμωμεν, τῆς γῆς, φησί, τεμνομένης τῶν Ἀθηναίων, ἐκ εἰκὸς εἰδὲ πρέπον τῷ φρονήματι αὐτῶν ἡμῖν διαλύσαι καὶ ὑπακῆσαι. Μὴ καταφωρῶν] ἐλέγχειν. Ἐπιτρέψομεν] ἐνδώσομεν. Κἀν τῆτῳ] τῷ καιρῷ δηλονότι. Ἐξαρτύεσθαι] οἰκονομεῖσθαι. ἀπὸ

causae, pro *διὰ τὴν γῆν*, siue *τῆς γῆς ἕνεκα* sc. nobis, vt Schol. velit. Idem esse, ac si Thucydides scripserit: ἕτως εἰκὸς τῷ τῶν Ἀθην. φρονήματι, μῆτε τῇ γ. δ. (αὐτῆς) — Sed contorta est haec structura, nec τὸ εἰκὸς h. l. est πρέπον, vt monet contra Abreschium Bauerus, sed *verisimile est*, quod vel cum dat. construitur, vel *similitudinem* significat: Quamquam in eo non assentior Bauero, tanquam εἰκὸς nullo in loco capiatur pro *debet*: Noster subinde ita. v. c. L. II. in or. Cnemid. p. 56. Baf. Postest Scholiastes quoque h. l. docere, qui iungit τὸ εἰκὸς cum φρονήματι. τὸ φρονήματι cum Bauero explico: *διὰ τὸ φρόνημα*, vt c. 80. ἀπειρεῖς pro, *διὰ τὴν ἀπειρίαν*. Durum etiam id, tanquam resoluisset cum Abreschio Ἀθηναίους in Ἀθηναίων, vt Scholiasten legisse putabat Stephanus. Ceterum *διαλύειν τῇ γῆ* idem esse videtur ac in orat. Periclis, c. 143. γῆς ἕνεκα ἢ ὑπακῆσιν. vid. Abresch. auct. p. 236. Reiskius in anim. p. 13. malit legi τῇ τύχῃ, *fortune seruire*, seu temporibus se accommodare; quamquam non negat *διαλύειν τῇ γῆ*; posse exponi: *prae caritate patriae metisque, ne ea ab hostibus corrumpatur, conditionibus quibusque acerbis et indignis subscribere*. GOTTL.

Εἰκὸς] Non vtique nego, εἰκὸς posse esse, *decens*, congruum, aequum: nam et εἰκότως ita dicitur, vt sit iure, merito; et apud Hom. II. I, 120. οὐ δὲ ἔοικε, et vl. 126. οὐκ ἐπέοικε, in-

dignum, iniquum est; sed cum *Datiuo* notat *simile dignum*; Germanice dixeris: *es siehst dem Stolze der Athenienser ähnlich*; at non ita Graece dixeris. BAVER.

[Ἡν τὴν γῆν αὐτῶν τάμωμεν] Haec verba inferui e codd. Cass. Rostg. et Aug. Scholion proximum ad φρονήματι non reperitur in Aug., vt et Schol. ad Ἐπιτρέψομεν et Κἀν τῆτῳ, it. ad προσαγωγή] G.

Καταφωρῶν] Recte Schol. ἐλέγχειν. Suid. repetiit. Mox ἀλλὰ, sc. κελεύω. G.

I. e. ostendere arguendo, nos deprehendisse et agnouisse consilia illorum. Est Metonym. Anteced. p. Consequ. BAVER.

Μῆδ' ὡς ἐπιτρέψομεν] Bauerus h. l. bene explicat; supplet enim post *μῆτε*, *δηλόντας*, sed ita vt fit pro *καὶ δηλόντας, ὡς μὴ ἐπιτρέψομεν*. Solet Noster negationem iniquo loco ponere. v. c. III. 44. ἐκ ἀξιώ ὑμᾶς τὸ χρεῖσιμον ἀπίσασθαι. I. c. ἐκ ἀπίσασθαι — Et sic quoque cepit Interpret latinus. G.

Non poenitet me meae interpretationis, praesertim a B. Gottl. et Interpr. Vulg. probatae; sed tamen et sic possit: nec tamen ostendamus, nos permiffuros; non vt dicamus hoc nimirum, aut profiteamur, sed, vt tacendo et leniter agendo praebeamus illam de nobis opinionem. BAVER.

[Οἰκονομεῖσθαι] Deest h. v. in Aug.] G.

προσαγωγῆ, καὶ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων, εἴ ποθεν τινα ἢ ναυτικῆ ἢ χρημάτων δύναμιν προσληψόμεθα. ἀνεπίφθονον δὲ, ὅσοι ὥσπερ καὶ ἡμεῖς ὑπ' Ἀθηναίων ἐπιβλεπούμεθα, μὴ Ἕλληνας μόνον ἀλλὰ καὶ βαρβάρους προσλαβόντας, διασωθῆναι. καὶ ἰτὰ αὐτῶν ἅμα ἔκποριζόμεθα. καὶ ἦν μὲν ἑπακτύσσει τι προσβουμένων ἡμῶν, ταῦτα ἄριστα. ἦν δὲ μὴ, ^m διελθόντων ⁿ ἐτῶν δύο καὶ τριῶν, ἄμεινον ἦδη, ἦν δοκῆ, πεφραγμένοι, ἴμεν ἐπ' αὐτὰς. καὶ ἴσως ὀρῶντες ἡμῶν ἦδη τὴν τε παρασκευὴν, καὶ τὰς λόγους αὐτῆ ὁμοία ὑποσημαίνοντας, μᾶλλον ἂν εἴκοιεν, καὶ γῆν ἐτι ἀτρυητοὺς ἔχοντες, καὶ περὶ παρόντων ἀγαθῶν καὶ ἔγω ἐφ' ἄρμενων βουλευόμενοι. μὴ γὰρ ὁ ἄλλο τι νομίσειε τὴν γῆν αὐτῶν ἢ ὄμηρον ἔχειν καὶ εἶναι ἡσσαν, ἢ ὅσω ἄμεινον ἢ ἐξείργαται. ἢς φείδεσθαι χεῖρ ὡς ἑπιπλείτον, καὶ μὴ ἐς ἀπόνοιαν κατὰ τὴν σάλας αὐτῆς, ἀληπτοτέρους ἔχειν. εἰ γὰρ ἀπαράσκευοι, τοῖς τῶν ξυμμάχων ἐγκλήμασιν ἐπειχθέντες, τεμνόμενοι αὐτὴν, ὁρᾶτε, ὅπως μὴ αἰσχρὸν καὶ ἀπορώτερον τῆ Πελοποννήσῳ πράξωμεν. ἐγκλήματα μὲν γὰρ καὶ πόλεων καὶ ἰδιωτῶν οἶόν τε καταλύσαι. πόλεμον δὲ ἑξυμπαίλας ἀραμένους ἐνεκα τῶν ἰδιῶν, ὃν εἶναι εἰδέναι καδῶτι χερῆσαι, ἢ ῥάδιον εὐπρεπῶς θίσθαι.

π γ. „Καὶ ἀνανδρία μηδενὶ, πολλὰς μὲν πόλεις μὴ ταχὺ ἐπελθεῖν, δοκεῖτω εἶναι. εἰσὶ γὰρ καὶ ἐκείνοις ἐν ἑλάσσουσιν χεῖρα φέροντες ξυμμάχοι καὶ ἐστὶν ὁ πόλεμος εἶναι ὅπλων τοπλέον, ἀλλὰ σαπάνης, δι' ἣν τὰ ὅπλα ὠφελεῖ, ἄλλως τε καὶ ἡπερωτάκις πρὸς θαλασσίους. πορισώμεθα ἔν τῳ πρῶτον αὐτῇ, καὶ μὴ τοῖς τῶν ξυμμάχων λόγοις πρότερον ἐπαισώμεθα. οἵπερ δὲ καὶ τῶν ἀποβαίνοντων τοπλέον ἐπ' ἀμφοτέρας τῆς αἰτίας ἔξομεν, ἔτσι καὶ κατ' ἡτύχϊαν τὶ αὐτῶν προΐδωμεν.

i τὰ αὐτῶν Cass. Gr. k ἑκποριζόμεθα Aug. Sed man. rec. ἐκποριζόμεθα. Flor. Bas. l ἑπακτύσει Ming. probat Steph. ἑπακτύσει C. ἑπακτύσει τι Gr. ἑπακτύσει τι Gr. Hic error est. Fortassis posterior loco voluit scribere Cl. nam hic plerumque cum Reg. et Cass. consentit. In Gr. autem est ἐπακτύσει, auctore Duchero, vt et cod. Bas. ἑπακτύσει Reg. Cass. Aug. ἑπακτύσει Dan. ἐπακτύσει τι Mosqui. m ἑλάντων Ar. C. Dan. n ἑτῶν καὶ δύο Reg. et Gr. ex emendat. inter verus. o ἄλλως Cass. Vass. p ὅσω Gr. q ἐξείργαται Gr. r Ἐπὶ τῷ πλείον Ar. Ἐπὶ πλείον Cass. Aug. Mox Reg. eis ἀπόν. s τὰ πόλεων Gr. Cl. t εἶναι. ἡμεῖς ἀρ. Gr. u ἑλάσσου Dan. x τὸ πλείον Cass. Gr. Aug. y πρῶτον Cass. Aug. z τὸ πλείον Reg. Cass. Gr. et hic ἐπαμφοτέρως.

[Προσαφίσεις] In Cass. συναφίσεις.] G.

Ἄνεπίφθονον — Sc. πᾶσι, ὅσοι (ἐπιβλεπόνται ἐπὶ τῶν ἡμῶν) ὥσπερ κ. ἢ. ὑπ' Ἀθ. ἐπ. (αὐτῶν) ἐπιβλεπόντας μὴ ἔ. μ. — διασωθῆναι. Ita scite Abreschius, (Auct. p. 235.) qui διασωθῆναι expr. δι' αὐτῶν σωθῆναι, vt vim exprimat prepositionis. Sed nimis subtiliter. Διασωθῆναι esse idem videtur ac σωθῆναι. Reisk. in anim. l. c. malit legi: ὅσοι ἐπιβλεπόνται, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς ἐπιβλεπούμεθα. Sed pro breuitate Thuc. subintelligitur illud ἐπιβλεπόνται, quo non est opus in contextu. Bauerus resoluit ita: ὅσοι pro ἐκείνοις ὄν, et sequi debuisset ἐπιβλεπούμεθα. Sed primam personam dedisse τῶν ἡμεῖς. Quae ratio inusitata et valde dura: illa vero faciliior, et lectori diligenti ipsa in mentem venit. GOTTL.

[Ἐκείνοις δηλονότι] h. v. defunt in Cass. et Aug.] G.

Ἄσοι — ἐπιβουλή. — διασωθῆναι] Etiam Abresch. cogitur ex ἐπιβουλεύόμεθα supplerere ad ὅσοι, ἐπιβουλεύονται satis duriter, vt c sequenti; et mea ratio Thucydidis ingenio aptior. v. Phil. Thuc. Paull. p. 107. 108. vbi simillimum exemplum attuli, et quod plane eximar omnem dubitationem, c 3, 67. ἦν ὃ ἡγεμόνες, ὥσπερ ἡμεῖς ὄν, ποιήσασθε. Quid manifestius? Quid similius huic loco? διασωθῆναι hic est, conari, quaerere, snyder salutem et securitatem parare. Sed διασωθῆναι esse, per alterum seruare, quis vnquam audiuit? Hoc nimirum est, in minutis argutantem nugari, et grauiorum obliuisci, feuioribus vnice attentum. BAYER.

[Ἄσοι ὥσπερ —] Hoc Schol. ex Aug. Cass. et Rostg., quod male transpositum est ad Ἀληπτοτέρους, intuli.] G.

τὰ αὐτῶν ἐκποριζόμεθα] Bauerus iunxit haec superioribus, et in finem sequi debuisset statui, quod pendeat a κελύειν. G.

[Πορισμὸν ζωῆς] Male int. Schol. Sensus est: simul domestica praesidia expediemus. Suidas: Ἐκπορίζειν, ἐξευρίσκειν, συλλέγειν. v. Grammat.] G.

ἑπακτύσει] Verbum ἐπακτύσει, quod in margine habes, a Thucydide huiusmodi locis adhibetur potius, quam alterum. STEPH. Recte Stephanius. Firmant et alii Miss. vid. Indicem. WASS.

ἦν δοκεῖ] Monente Bauero, iungenda erant prop. h. v. ἴμεν ἐπ' αὐτὰς. G.

[Πορισώμεθα] Parum apte. ἴναι ἐπὶ τινα est bellum inferre, vt notum est. Monuit etiam hoc Grammius.] G.

[Ἐτοιμασίαν] Decit in Cass. et Aug., vt in hoc absunt Schol. a verbis καὶ τὰ αὐτῶν ἅμα ἐκποριζόμεθα — ad Ἀτρυητοὺς.] G. Καὶ γῆν ἐτι ἀτρυητοὺς ἔχοντες] In primis, et quidem, alterum καὶ seruit ἐξείργασθε. v. Bauer. G.

[Ὀμηρον] Agnosceit et explicat Suidas in ὄμηρον. ἐνέμηρον, τὸ ἐς εἰρήνην δίδόμενον ἐπὶ συνθήκαις. Confer Hlarpoer. et Hefsyeb. v. ὄμηρον. Etymol. p. 335, 20. WASS.

[Ὀμηρον ἔχειν] Bauerus supplet ἡμῶν: nolite putare, terram vobis alio, quam pignoris loco esse.] G.

Nondum poenitet interpretationis a B. Gottlebero probatae; verum tamen et sic possis: terram habere pignus, i. e. esse, in se continere, praebere, efficere, παρέχειν, ita esse comparatum, vt sic pignoris loco. Ita ἐχέγγυον dicitur, quod habeat pignus, i. e. sit, praebeat. BAYER.

ὄχι ἡσσαν ὅσω ἄμεινον] i. e. τοσούτω μᾶλλον, ὅσω ἄμεινον, vt L. VII. 63. v. Abresch. Auct. p. 236. εἶναι ἡσσαν esse μᾶλλον, v. supra c. I, 8. καὶ εἶναι ἡσσαν ἡσσαν ὅσω ὀνησιῶται. cf. L. II, 52., vt οὐχ ἡσσαν, μάλιστ. v. Moeris p. 182. cf. Picron. Vnum particulae illustrauit quoque Schwebel. ad Onof. p. 65. G.

[Διὰ τὸ μὴ τεμείν] τὸ μὴ ante τεμείν, intuli, auctore Grammio. Suadet hoc contextus orationis in sequentibus.] G.

[Διὰ τὸ ἐπιβουλεύον] Referuntur h. v. in cod. Aug. ad φείδεσθαι.] G.

Interea vero *cenſeo*, noſtras ipſorum res parandas, et ſocios, tam Graecos, quam barbaros, *nobis* conciliandos, ſi forte vel claffis, vel pecuniae vires aliquas alicunde *nobis* praeterea adiungere poſſimus. Non eſt autem inuidendum, *nec vitio vertendum illis*, qui *inſidiis appetiti*, (quemadmodum et nos ab Athenienſibus *nunc* inſidiis appetimur) ſaluti ſuae conſulunt, non ſolum Graecos, ſed etiam barbaros ſibi adiungentes. Simul etiam noſtras fortunas expromamus. Quod ſi noſtros legatos audierint, hoc erit optimum: ſi minus, duorum triumue annorum elapſorum ſpatio, iam melius inſtructi, bellum illis, ſi viſum fuerit, inferemus. Et fortalſe, quum noſtros apparatus iam cernent, et verba ipſis idem ſignificantia, facilius cedent, et agrum adhuc integrum habentes, et de praefentibus bonis, et nondum *ab hoſte* corruptis deliberantes. Nihil enim aliud ipſorum agrum eſſe putetis, quam obſidem, quem habetis: atque eo magis, quo melius eſt cultus: cui quam diutiſſime parcere, neque illos, ad deſperationem *a vobis* compulſos, expugnatu difficilioreſ reddere oportet. Si enim imparati, ſociorum criminationibus ſolicitati *ac impulſi*, ipſum vaſtemus, videte, * ne plus dedecoris ac damni, *quam decoris ac emolumentis* Peloponneſo afferamus. Nam publicae quidem, ac priuatae criminationes dilui, *tollique* poſſunt: bellum vero, quod priuatorum cauſa ab vniuerſis eſt ſuſceptum, cuius incertus euentus ſciri non poteſt, honeſte deponere non eſt facile.

83. „Neque cuiquam ignauia videatur eſſe, quod multi vnicam ciuitatem celeriter non inuadant. Sunt enim et illis non pauciores, *quam nobis*, ſocii, qui tributum pendunt. Et bellum geritur non tam armis, quam pecuniis, quae in eo gerendo conſumuntur, et propter quas ipſa arma ſunt vitia, praecipue vero hominibus mediterraneis aduerſus maritimos. Primum igitur has paremus, *et promamus*, neque ſociorum verbis impulſi, *ad bellum mouendum* prius feramur. Qui enim eorum, quae ſunt euentura, cauſam in vtramque partem magis ſuſtinebimus, *quam ulli alii*, iidem etiam per otium aliquid eorum prouideamus.

* Ne in ignominiam aliquam et diſcrimen Peloponneſum coniciamus. *Acacius.* HVDS.

κοινῶ δὲ κελεύω. Προσαγωγῆ] προσαθροῖσαι. Ἀνεπίφθορον δὲ] ἀφθορον, ἀμώμητον, ἐκείνοι; δηλονότι. Ὅσοι ὡς περ ἡμεῖς ὑπ' Ἀθηναίων] ἐξαιρεῖ τὴν δύναμιν τῶν Ἀθηναίων, καταπλήττων τῆς Λακωνίας. Καὶ τὰ αὐτῶν ἅμα ἐμποριζόμεθα.] πορισμὸν ζωῆς ἐκ τῶν ἡμετέρων ἔχωμεν. Πεδραγμένοι] ὀπλισμένοι. Ἰμεν ἐπ' αὐτῶς] πορευόμεθα. ἀπὸ τῶ ἰέναι. Παρασκευῶν] ἐτοιμασίαν. Ἀτμητοῦ] δόρωτον. Ἡ ὄμηρον ἔχειν] ὄμηρον, ἐνεχυρον τὸ ὑπὲρ εἰρήνης παρεχόμενον. παρὰ τὸ ὄμῃ εἶρειν. Καὶ ἔχ ἡσσαν] διὰ τῶ μὴ τεμεῖν αὐτῶν τὴν γῆν. Ἐς ἀπόνοιαν] διὰ τὸ ἐπιφθονίζονον. Ἀλληπτοτέρως] ἀσχέτως. Μὴ ἀίσχον] ὁ γὰρ ἐν πολέμῳ ἠττώμενος, ἀναγκάζεται ἀπαρεῖν, καὶ εἰς ἀίσχονην καθίστασθαι, ἢ δαλεῦν, ἢ ἐπὶ μεγάλῃ ζημίᾳ τὸν πόλεμον καταλύειν. Ἐνεκα τῶν ἰδίων] ἰδίων λέγει τῶν Κορινθίων. Ἐ γὰρ ἦν κοινὰ τὰ ἐγγλήματα πάντων τῶν Πελοποννησίων, ἀλλὰ μόνων τῶν Κορινθίων. Θέσθαι] ἀποθέσθαι, καταλύσαι. Ἄλλως τε καὶ ἡπειρώταις] πλεόνων οὖν καὶ διὰ τῆτο χρημάτων δεόμεθα. κατὰ κοινῶ δὲ τὸ, ἔστιν ὁ πόλεμος. Οἶπερ δὲ] ἡμεῖς οἱ Λακεδαιμόνιοι τὴ αὐτῶν προΐδωμεν τῶν ἀπορησομένων. Ἐπ' ἀμφοτέρω] καὶ νίκην καὶ ἤτταν. Ὁ

[Ὁ γὰρ ἐν πολέμῳ] Haec verba in Aug. caput habent: ἐπειθέντες τεμεῖν. Verba ſequentia: ἐξαιρεῖ τὴν δύναμιν — τῆς Λακωνίας iniquo loco poſita, retuli cum codd. Caſſ. Roſtg. et Aug. ad Ἀνεπίφθορον δὲ. Schol. ad Ἀλληπτοτέρως deest in Aug.] GOTTL.

Μὲν γὰρ πόλεω] Gr. Cl. male. Copulam ſaepe geminat Noſter. WASS.

ἐμπαντας] ἐμπαντας ἡμῶς ἀρ. Gr., ſed ſoluſ. v. 46, 15. 45, 12. IDEM.

[Ἀλλὰ μόνων] In Aug. additur καὶ.] G. Ὁ ῥῶδιον εὐπρεπῶς θεῖσθαι] Vide noſ ad Saſtullii lug. Cap. LXXXV. WASS.

θέσθαι πόλεμον] i. e. καταθέσθαι. Sic Plat. in Menex. c. 14. πόλεμον ὡς μετρίως ἔδεικτο. Thuc. I, 121. dicit καταθέσθαι. G. I. e. finire, ἀποθέσθαι. Sed apud Platon. loco allato a B. Gottl. μετρίως ἔδεικτο τὸν πόλεμον, eſſe poſſit, modeſte habue-

runt bellum, moderate geſſerunt, et uſi ſunt; vt θεῖσθαι τὰ παρόντα, vt praefentibus, rel. BAVER.

Οὐχ ὀπλων τοπλεον, ἀλλὰ δαπάνης] Proprie ſequi debebat ἢ, veluti L. II. 37. ἐκ ἀπὸ μέρους τὸ πλεῖον ἐς τὰ κοινὰ, ἢ ἀπ' ἑρετῆς προτιμᾶται. vbi vid. Schol. τὸ — πλεῖον, ἀντὶ τῶ μᾶλλον, vt legendum eſt. cf. c. 39. ei libr. G.

Δι' ἧν] Per quas (pecunias) Int. vulgatus: propter quas; male. Proprie dicendum, δι' ἧς, vt monet Bauer. ad h. l. Διὰ, cum accuſatiuo, per, iam ſumitur ab Homero. v. c. νύκτα δι' ὄρφνην. Od. α. 143. Clerk. ad Il. 9. v. 510. G.

[Ἄλλως τε καὶ ἡπειρώταις —] Hoc caput ſubſtitui Scholio ex Aug. pro vulgari δαπάνης. Docent et extrema: κατὰ κοινῶ δὲ τὸ, ἔστιν ὁ πόλεμος, quae pertinent ad ἡ. πρὸς θαλαττίως.] G.

[Τὴ αὐτῶν — ἀπορησομένων] Haec verba deſunt in Aug. In Caſſel. eadem ſcripta erant recenti manu inter verſus.] G.

[Ἐπ' ἀμφοτέρω] Hoc Schol. ex Reg. intuli.

πδ. «Καὶ τὸ βραδύ καὶ μέλλον, ὃ μέμφονται μάλιτα ἡμῶν, μὴ αἰσχύνεσθε. σπεύδοντες τε γὰρ, σχολαίτερον ἂν^α παύσαισθε, διὰ τὸ ἀπαράσκευοι ἐγχειρεῖν καὶ ἅμα ἐλευθέραν καὶ^β εὐδοξοτάτην πόλιν^γ διαπαντός νεμόμεθα. καὶ δύναται^δ μάλιτα σωφροσύνη ἔμφρων τῶν εἶναι. μόνοι γὰρ δι' αὐτὸ εὐπραγίαις τε ἔκ ἐξυβρίζομεν, καὶ ξυμφοραῖς ἥσσον ἐτέρων εἴκομεν. τῶν τε ξὺν ἐπαίνῳ^ε ἰποτρυνόντων ἡμᾶς ἐπὶ τὰ δεινὰ, παρὰ τὸ δοκῆν ἡμῖν, ἐκ ἐπαιρόμεθα ἰδοῆν. καὶ ἦν τις ἄρα ξὺν κατηγορία παροξύνῃ, ἔδεν^ς δὴ μᾶλλον ἀχθεσθέντες^ζ ἀνεπίσθημεν. πολεμικοὶ τε καὶ εὐβλοὶ διὰ τὸ εὐκοσμον^η γιγνώμεθα, τὸ μὲν, ὅτι αἰδῶς σωφροσύνης^ι πλείτον μετέχει, αἰσχύνης δὲ εὐψυχία. εὐβλοὶ δὲ, ἅμα^κ θῆτερον τῶν νόμων τῆς ὑπεροψίας παιδευόμενοι, καὶ ξὺν χαλεπότητι^λ σωφρονίτερον ἢ ὅτε αὐτῶν ἀνηκαστῆν. καὶ^μ μὴ τὰ ἀχρεῖα ξυνητοὶ ἄγαν ὄντες, τὰς τῶν πολεμίων παρασκευὰς λόγῳ καλῶς μεμψόμενοι, ἢ ἀνομοίως ἔργῳ ἐπεξίναι νομίζεν δὲ^ο τὰς τε διανοίας τῶν πέλας παραπλησίως εἶναι, καὶ τὰς

^α παύσαισθε Marg. παύσαθε Cl. παύσαθε Reg. Cass. Aug. Gr. Sed hic ai super v scripto. παύσαθε Vass. ^β εὐδοξοτάτην legisse videtur Scholiastes: quam lectionem (inquit Steph.) aliquis ex parte sequens, scribere hic εὐδοξοτάτην possit. ^γ Διαπαντός Cass. Aug. Vass. Thom. Mag. v. ἐπίδοξος. ^δ μάλιτα καὶ σωφροσύνη Gr. ^ε ἔξοτρυνόνταν Marg. Cl. Reg. Cass. in hoc tamen eadem manu π super ε scriptum erat, Aug. Paullo post in cod. Bas. a pr. manu ἐπαίρομεθα, a correctore: ἐπαίρομεθα. ^ς δὴ om. Cl. Reg. et Cass. Aug. ^ζ ἂν ἐπίσθημεν Marg. Bar. Ar. non probat Steph., Reg. et ex emendat. recentioris manus Cass. In cod. Bas. a prima manu ἂν ἐπίσθημεν, a correctore ἀνεπίσθημεν. In Ald. Flor. et Bas. ἂν ἐπίσθημεν. In Gr. inter versus pro varia lectione est ἀνεπίσθημεν. ^η εὐβλοὶ μεθ' α Gr. ^ι Πάλον μετ. Gr. ^λ ἁμαθίτερον Gr. Cl. Reg. Flor. ed. et cum v manu recent. super v positō Cass. Aug. ^μ Σωφρονίτεροι Ar. Mosqu. In Gr. quoque corrector super v scripserat v. Mox in cod. Bas. καὶ ἦν αὐτῶν a prima manu, a correct. ^ν δ. αὐ. ^ο τὰς τε τῶν πέλας διανοίας Marg. ^π ἀνομοίως Dan. et in marg. ἀνομοίως. ^ρ τὰς τε τῶν πέλας διανοίας Marg.

[Τῶν ἄλλων ἐγκλημάτων] Defunt in Aug. h. v. GOTTL.

[Καὶ νεμόμεθα —] Videntur haec a librario per imprudenciam praeposita esse verbis: σπεύδοντες γὰρ. Huc non pertinent, vt e textu Thuc. apparet.] G.

[Εὐδοξοτάτην] E Cass. et Aug. correximus.] G.

[Ἀπαράσκευοι] In Aug. legitur ἀπαράσκευον.] G.

Μάλιτα] Non pertinet μάλιτα ad ἡμῶν, sed ad δ, quod est ante verbum μέμφονται, id est, cunctatio, de qua magis, quam de alia re vlla, nos accusant. STEP.H.

Σχολαίτερον] Reisk. in Dil. Abresch. p. 84. coniciebat: ταχύτερον. Contra rei rationem, vt etiam monet Abresch. in Dilucidat. ad h. l. G.

Καὶ ἅμα — διαπαντός] T. Magister. WASS. Est apud Thomam in ἐπίδοξος, vbi variam lectionem indicat: εὐδοξος μέντοι, καὶ εὐδοξος γράφεται παρὰ Θουκυδίδην καὶ ἅμα — διαπαντός. DVCK.

Εὐδοξοτάτης] Schol. legisse videtur Stephano εὐδοξοτέρων. Sed correximus eam vocem e MS. v. not. Sed lectio vulgata est proba, quam notat Thom. M. v. ἐπίδοξος. Vox εὐδοξος rarior est; occurrit tamen bis, notante Sallierio, apud Eurip. in Med. v. 592. Hippol. v. 773. G.

Διαπαντός] Sic e bonis codd. et Thoma M. auctore, v. ἐπίδοξος, scripti. Ita quoque c. 35. h. lib. G.

Οὐκ ἐπαιρόμεθα ἰδοῆν] i. e. ἦν παρέχουσι οἱ ξὺν ἐπαίνῳ ἰποτρυνόντες ἡμᾶς e. τ. δεινὰ, ἁρῶν laude voluptate, illecebris — nos abripi non ratinur. G.

Ἀνεπίσθημεν] In meo veteri libro scriptum est ἀνεπίσθημεν, et recte: quia nullum hic locum vocula ἂν habere potest, quae in altera est lectione. STEP.H.

Bauerus recepit: ἂν ἐπίσθημεν in notis tamen ἂν intelligi iubet. Placet haec lectio, quam confirmat Bas. cod. et edit. vett. Verisimile est, coaluisse ἂν ἐπίσθημεν in vnam vocem. Stephanus tamen non probat ἂν ἐπίσθημεν. G.

[Εὐβλοὶ διὰ τὸ εὐκοσμον] Haec defunt in Aug.] G.

[Ἐμφασιν παρέχει] i. e. facit, vt nobis appareant diuersae significationes, l. sermo prae se fert diuersum horum vocabulorum usum. Tὸ ante λοιπὸν deest in Aug.] G.

[Τὴν λέξιν] Steph. malit tὰ λέξεις, quod de duabus sit sermo. Mox post illa verba: δεῖ ἂν ἴτω νοεῖν, idem Steph. aliquid excidisse putat. Enallagen nominum dicit Schol. quod

vni rei, eodem in loco, sua appellatio mutetur. VC. verba ὅτι αἰδῶς σωφροσύνης πλ. μετ., αἰσχύνης δὲ εὐψυχία, non secus accipienda sunt quam si iisdem eadem de re vtendo verbis esset dictum: ὅτι αἰδῶς τῶ εὐκόσμου πλείστον μετέχει, αἰδῶς δὲ εὐψυχία. Alia enallage est in eo, quod, quum πολεμικοὶ dixisset, subiungitur εὐψυχία. Locus itaque capiendus, tanquam scriptus esset: εὐψυχία τε καὶ εὐβλοὶ διὰ τὴν σωφροσύνην γιγνώμεθα. εὐψυχία μὲν, ὅτι αἰδῶς σωφροσύνης πλείστον μετέχει, αἰδῶς δὲ εὐψυχία. v. Steph.] G.

[Διὰ τὸ τῶς εὐκόσμου] Ita ex Aug. scripsi pro διὰ τὸ εὐκόσμου. Ita iam Stephanus diuinarat.] G.

[Αἰδομένων δ'] Deest in Aug. δ'. Apud Hom. δ' ἀνδρῶν est Il. ο'. v. 563. τ' ἀνδρῶν, Il. E. v. 531.] G.

Τὸ μὲν] i. e. πολεμικοὶ μὲν. Ita oratio concinnior esset: sequitur enim: εὐβλοὶ δὲ. In Aug. Schol. interlineare est: τὸ μὲν, πολεμικόν. G.

Πλείστον] Gr. πλέον. Vid. 3, 19. 91, 9. 107, 5. 138, 11. Vt quoque modo nofter, sed recepta lectio huic loco accommodatissima. ἁμαθίτερον quidam Mss. perperam. WASS.

Ἐπιδοξοτάτης] Bauerus notat: τὸ εὐκοσμον, τὴν αἰδῶν et αἰσχύνην non inter se differre iisque significari cunctatam Lacedaemoniorum in audendo et subeundis periculis. Ex modestia autem et consiliorum grauitate, auctore Thucydide, fortitudo nascitur. Qui enim in omnia prudenter inquirat, circumspicit, ne se committat fortunae dubiae, et prudenter cunctatur. v. not. ad Schol. G.

Αἰδῶς — εὐψυχία] Simplex interpretatio est: vbi est pudor, ibi et grauitas: hanc enim pudet temeritatis; vbi autem est fortitudo, ibi est pudor: fortem enim pudet trepidare in re prudenter coepta. Quare, cum vtrobique modestia sit et pudor, et in grauitate, et in fortitudine, consequens est, vt pudor reddat et graues ac prudentes, et vero fortes. Vnde non debet, inquit Archidamus, opprobrio esse nobis illa cunctatio, nec timor videri. αἰδῶ, si ab αἰσχύνῃ distinctam vtique volueris, interpretere licet verecundiam et obseruanciam legam, quas insuper habere vereantur: hinc σώφρονες erunt modesti; nam et Cicero modestos vocat legibus vnice parentes. BAVER.

ἁμαθίτερον τῶν νόμων τῆς ὑπεροψίας παιδευόμενοι] Ita ex optinis codd. recepi, pro ἁμαθίτεροι: illud melius conuenit

84. „Nec tarditatis atque cunctationis, quam *socii* in nobis maxime reprehendunt, vos pudeat. Nam si *ad bellum* properetis, serius *id* finietis, quod imparati *id* fufceperitis. Simul etiam liberam et clarissimam ciuitatem semper incolimus. Atque hoc, quod nobis *vitio vertitur*, modestia prudens maxime esse potest. Soli enim propter hoc ipsum et secundis rebus non sumus insolentes, et aduersis minus, quam alii, cedimus. Neque mouemur illecebris eorum, qui, praeter nostram sententiam, cum laudatione ad pericula subeunda nos instigant. Et si quis cum vituperatione nos *ad idem* incitet, *ei tamen* non magis, dolore commoti, adsentimur. Et propter hanc modestiam et bellicosi et circumspēcti sumus; bellicosi quidem, quia verecundia plurimum habet modestiae, et fortitudo plurimum verecundiae. Circumspecti vero, quia simplicius instituiamur, quam vt leges contemnamus; et, seueritate adhibita, modestius, quam vt iis non pareamus: simul etiam quia in rebus inanibus non sumus admodum solertes, ita vt hostium apparatus oratione magnifica vituperantes, re ipsa dissimiliter *eum* persequamur. Sed *ita instituiamur*, vt et aliorum cogitationes *nostris* similes esse, et fortunae casus

μέμφονται] οἱ Κορινθιοὶ μέμφονται. τὸ ἐξῆς ἔγω, καὶ τὸ βραδύ ἡμῶν, καὶ μέλλον, ὃ μέμφονται μάλιστα τῶν ἄλλων ἐγκλημάτων, μὴ αἰσχύνεσθε. καὶ νεμόμεθα διὰ παντὸς τὴν πόλιν ἐλευθέρην, καὶ ἐνδοξοτάτην. σπεύδοντες γὰρ, σχολαίτερον ἂν κίβησαιθε, διὰ τὸ ἀπαράσκευοι ἐγχεῖσθαι. ὑποσικίλον ἔν ἐς τὸ, μὴ αἰσχύνεσθε. Σωφροσύνη [ἔμφρων] σωφροσύνην ἔμφρων λέγει τὴν μετὰ λογισμῶν τυγχάνουσαν, ἢ τὴν ἀλόγιστον, καὶ ἀπὸ φύσεως μόνον συμβαίνουσαν. Τῶν τῶν εἶναι] τὸ βραδύ καὶ τὸ μέλλον. Τῶν τε ξὺν ἐπαίνοις ταῦτα πάντα πρὸς τὸν Κορινθίου ἀποτείνει. ἐκεῖνος γὰρ κατὰ τι καὶ ἐπήνεσεν αὐτὰς, κατὰ τι καὶ ἐψέξεν, εἰπὼν αὐτὰς μελλήτας. Πολεμικοὶ τε, καὶ εὐβουλοὶ] εὐβουλοὶ, διὰ τὸ εὐκοσμον. ἀσφαλῆς τὸ χωρίον ποιεῖ ἢ τῶν ὀνομάτων ἐναλλαγῇ. τὴν τε γὰρ αἰδῶ καὶ τὴν αἰσχύνην κατὰ τὰ αὐτῶν τίθησι: συνανόμενος, καὶ τὸ λοιπὸν ἔμφρων παρέχει, ὡς ἐπὶ ἄλλῃ καὶ ἄλλου τάσσωσιν τὴν λέξιν. ὡς καὶ τὴν σωφροσύνην καὶ τὴν εὐκοσίμην ὁμοίως θέτεικε. δεῖ ἔν ἔγω νεῖν, πολεμικοὶ τε γιγνώμεθα καὶ εὐβουλοὶ, διὰ τὸ εὐκοσμον. ἀνάγκη γὰρ, τῶν εὐκόσμων σωφροσύνης πλείον μετέχει, διὰ τὸ τῶν εὐκόσμων καὶ αἰδήμονας εἶναι. αἰδήμονας δὲ ὄντας, εἶναι εὐψύχους καὶ πολεμικούς. τῆς γὰρ αἰδῶς καὶ αἰσχύνης ἢ εὐψυχία πλείον μετέχει. Ὀμιζοσ] Αἰδομένην ὃ ἄνδρῶν πλείονες σοῖο: ἢ πέφανται. Ἀμαθότεροι] ὃ μὴ εἰδῶς τι κακὸν ποιῆσαι, ἀμαθῶς αὐτῶ ἔχει δηλονότι. ἡμεῖς ἂν, φησὶ, παιδευόμεθα ἀμαθῶς ἔχειν τῶ κατὰφρονεῖν τῶν νόμων. τῶν τῶν, ἢ παιδευόμεθα, ὡς ὑπερορῶν τῶν νόμων. Καὶ ξὺν χαλεπότητι] οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι βαρυτάτην εἶχον ἀγωγὴν, χαλεπῶς ζημιούμενοι, καὶ σωφρονιζόμενοι. ἐν γὰρ Λακεδαιμόνιοι ἔφοροι τινες ἦσαν, οἱ εἴ τινα ἴδοιεν ἀργούντα, τοῦτον ἔτυπλον, λέγοντες, ὅτι ὁ ἀργῶν, καὶ τῶν νόμων σπευδεῖ κταφρονεῖν. ἢ ὡς αὐτῶν] τῶν νόμων δηλονότι. Καὶ μὴ τὰ ἀρχεῖα ξυνοτο] τὰ ἀρχεῖα, τὰ σοφίσματα τῶν λόγων. οἱ γὰρ Λάκωνες, βραχυλόγοι. Ἐργῶ ἐπεξέτιναι] ὡς τῶν Κορινθίων ἔγωγ ὄντων. Τῶν πέλας] ἀντὶ τῶ τῶν ὁμοίων ἀν-

τῶ παιδευόμενοι] sequitur quoque σωφρονέτερον, pro quo tacite dedit Bauerus σωφρονέτερον. Pendet autem genitius ὑπερορῶν ab ἀμαθότερον, qui est refolendus ita: ἀμαθότερον παιδευόμενοι ἢ ὡς ὑπερορῶν τῶν νόμων, vt deinde faciliori vitur structura: σωφρονέτερον ἢ — Reiskius probat ἀμαθότερον in Diluc. Abresch. p. 85. Abresch. vero in Dil. p. 82. retinet ἀμαθότερον, vt παιδευόμενοι pro nomine, vt mox ὡφελόμενοι c. 85. positum putat, exemplis additis c. L. II, 51. III, 69. Sed si ἀμαθότερον legitur; haec ratio non valet. Dicit autem ἀμαθότερον, cum respectu ad ea, quae Corinthii dixerant, c. 68. ἀμαθία δὲ πλείον πρὸς τὰ ἔγω πράγματα χρῆσθε. Notum est, Athenienses exprobrasse ἀμαθίαν Lacedaemoniis, tanquam ἀμαθίαις. vid. Aelian. V. H. XII. 50. et Periz. cf. Noftr. L. III, 84. GOTTL.

[Ὁ παιδευόμεθα ὡς] Excidit, vt opinatur Steph., ante ὡς, aut ἔγω, aut τοῦτων.] G. [Οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι] In Aug. est Λάκωνες. Mox ante ζημιούμενοι, omisium est χαλεπῶς, et ci ante εἴ τινα.] G. Καὶ μὴ τὰ ἀρχεῖα ξυνοτο ἄγαν ὄντες —] Latinum interpretem sensum bene expressisse puto. Abreschius (in Diluc. p. 84.) constituit locum ita hoc ordine: καὶ μὴ, ξυνοτο ἄγαν ὄντες τὰ ἀρχεῖα, μεμφομένοι λόγοι καλῶς τὰς τ. πολέμιον παρασκευάζει, ἀνομιῶς ἐργῶ ἐπεξέτιναι (παιδευόμενοι) νομίζεν δὲ (παιδευόμενοι) ἔτε τὰς διανοίας τῶν πέλας παραπλησίως εἶναι, καὶ τὰς προσπιπύσας τύχας λόγοι δικαιεῖται. Admittit igitur Abreschius Scholiae rationem, et copulandum esse cum ἢ, atque ἢ scriptum pro μὴ, quod praecesserit καὶ μὴ, i. e. μήτε, cui subici debuerit τε — μὴ, non τε — ἢ. Artificiose est quidem verbo-

rum collocatio, sed intricatior pro verborum simplicitate, et alienior a sensu verborum, qui superioribus parum est congruus. Laudat enim Archidamus simplicem educationem popularium suorum et seueritatem, qua leges reuereri discant: rebus inutilibus et artibus vanis plane indoctos esse, quibus quidem homines vulgo vtantur ad reprehendendum hostium apparatus non sine ingenii quadam specie et ostentatione: (τὰς τῶν πολ. παρ. κίλλως μεμφομένοι.) non autem eos pares esse re ipsa ingeniose dictis congruenter agendi, n. hostem reprimendi (ἐργῶ ἐπεξέτιναι vt ipsa exsequi). Ita institutos eos credere, vicinos quoque valere acri ingenio et consilio, quo se aduersus hostes scite tueri possint; ipsisque esse persuasum, fortunae casus non meris verbis mutari tollique posse. Nostram explicationem v. νομίζεν δ. τ. διανοίας — παραπλησίως εἶναι, adiuvant consequentia, in primis extr. cap. πολὺ τε διαφέρειν ἢ δεῖ νομίζεν ἄνθρωπον ἄνθρωπον. G. Τὰ ἀρχεῖα] P. τῶν ἀρχεῖων] suppleendum κατὰ, περί. Sunt autem haud dubie subtilitates et leues contentiones Atheniensium in concionibus, ex artium studio natae. BAVER. [Σοφίσματα] Ita praecunte Abreschio Dil. p. 85. correximus pro ψφίσματα, quod non huc quadrat. Ita non opus est, cum Steph. supplere verbum, quod exciderit ante τῶν λόγων.] G. [ὡς τῶν Κορινθίων] Steph. putat; caput huius Scholiae esse: καὶ μὴ τὰ ἀρχεῖα ξ. α. ὄντες, et decisse in Schol. ξυνοτῶν, n. ὡς τῶν Κορινθίων ἔγω ξυνοτῶν ὄντων. Pro Κορινθίων quoque videtur Steph. reponendum: Ἀθηναίων. Sed haec incerta sunt. Totum Schol. abest ab Aug.] G.

προσπιπύσας τύχας & λόγω διαρετάς. αὐὶ δὲ ὡς πρὸς εὐ βουλευόμενος τὰς ἐναντίας ἔργῳ παρασκευάζεσθαι. καὶ ἔτι ἐξ ἐπιπέων ὡς ἀμαρτητομένων ἔχειν δεῖ τὰς ἐλπίδας, ἀλλ' ὡς ἡμῶν αὐτῶν ἀσφαλῆς προνομιένων. πολὺ τε διαφέρειν & δεῖ νομίζειν ἀνθρώπου ἀνθρώπων, κρᾶτιστον δὲ εἶναι ὅτις ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις παιδεύεται.

πεί. »Ταύτας δὲ ὡς οἱ πατέρες τε ἡμῶν παρέδοσαν μελέτας, καὶ αὐτοὶ διαπαντὸς ἀφελόμενοι ἔχομεν, μὴ παρῶμεν, μηδ' ἐπαυχθέντες ἐν βραχεῖ μορίῳ ἡμέρας, περὶ πολλῶν σωματίων, καὶ χρημάτων, καὶ πόλεων, καὶ δόξης, βουλευόμενοι, ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν. ἔξεσι δ' ἡμῶν μᾶλλον ἐτέρων, διὰ ἰσχύν. καὶ πρὸς τὰς Ἀθηναίους πέμπετε μὲν περὶ τῆς Πολιδαίας, πέμπετε δὲ περὶ ὧν οἱ ξυμμαχίῳ φασὶν ἀδικεῖσθαι, ἄλλως τε καὶ ἐτοιμῶν ὄντων αὐτῶν δίκας ἔδδαναι. ἐπὶ δὲ τὸν διδόντα, & πρότερον νομίμων ὡς ἐπ' ἀδικήντα εἶναι. παρασκευάζεσθε δὲ τὸν πόλεμον ἅμα. ταῦτα γὰρ καὶ κρᾶτιστα βουλευσθε, καὶ τοῖς ἐναντίοις φεβροτάτα. Καὶ ὁ μὲν Ἀρχίδαμος τοιαῦτα εἶπε· παρελθὼν δὲ Σθενελαΐδας τελευταῖος, εἰς τῶν ΕΦόρων τότε ὢν, ἔλεξε τοῖς Λακεδαιμονίοις ἄδε.

πς'. »ΤΟΥΣ μὲν λόγους τὰς πολλὰς τῶν Ἀθηναίων & γινώσκων ἐπαμείσαντες γὰρ πολλὰ ἑαυτὰς, ἔδαμῃ ἀντίπεον, ὡς ἐκ ἀδικῶσι τὰς ἡμετέρας ξυμμαχίας, καὶ τὴν Πελοπόννησον· καίτοι εἰ πρὸς τὰς Μήδους ἐγένοντο ἀγαθοὶ τότε, & πρὸς δ' ἡμᾶς κακοὶ νῦν, διπλάσιος ζημίας ἄξιοι εἰσιν, ὅτι ἀντ' ἀγαθῶν κακοὶ γενήνται. Ἐ ἡμεῖς δὲ ὅμοιοι καὶ τότε καὶ νῦν ἐσμῶν, καὶ τὰς ξυμμαχίας, ἢ ἢν σωφρονῶμεν, & περιοψόμεθα ἀδικημένους, ἔδδὲ μελλήσομεν τιμωρεῖν· οὐδ' ἔστι μίλλῃτι κακῶς πάσχειν.

p τῷ ἔργῳ Gr. q παρασκευάζεσθαι Marg. Cl. atque ita legebat Valli, probante Stephano. Sic quoque Reg. Aug. et a prima manu Cass. Gr. et Basf. deinde in his tribus aliis super u scriptis erat. Cass. etiam ὡς ἐν ἀμαρτητομένων sed recentior manus ἐν cancel-lauerat. r διὰ παντός, et mox μηδὲ ἐπαυχθέντες Gr. μηδὲ etiam Mosqu. s ἢ ἀφελόμενοι ἔχομεν pro ἔχοντες ἀφελόμενα posita censet Ae. Porr. t τῆς δεστ C. Gr. Ar. Reg. Dan. Mosqu. v διδόναι Marg. δδαναι ἐπὶ ἀδικήντα εἶναι Cass. Aug. δδαναι παρασκευάζεσθε Dan. In utroque deinde adscripta erant, quae desiderabantur. x ἐπὶ ἀδικήντα Marg. Cass. Aug. y ταῦτα γὰρ κρᾶτιστα Reg. Cass. Aug. z βουλευσθε C. Paullo post in Aug. τοιαῦτα εἶπεν. a Σθενελαΐδας, et infra p. 156, 3. εἶναι Gr. h ἔλεξεν ἐν τοῖς Marg. probat Steph. Cass. Aug. et ad marg. manu rec. Reg. c γνώσκων Dan. d ἑαυτὰς πολλὰ Reg. e οὐκ ἀβέστ C. f πρὸς δὲ ἡμῶν Cass. Aug. g ἡμεῖς δ' ὅμοιοι Gr. ἡμεῖς δὲ καὶ ὅμοιοι Reg. h εἰ σωφρ. Gr. σωφρονῶμεν, sed u super u scripto Gr. i Disiuncte ei δ', aut ei δὲ scribendum putat Steph. aut si οὐδ' retineatur, dicendum γὰρ post ipsum subaudiri: cum verosimiliter sit Ellipsis particulae γὰρ, quam vocis ἐπιπέων, ut vult Scholiastes: etiam si, quod ad sensum attinet, nihil intersit. οἱ δ' ἔκ τε Gr. Aug.

τὰς τε] Marg. τὰς τε τῶν κέλευς δ. ordine opinor venustio-re. WASS.

[Τῶν ὁμοίων ἀδελφῶν] Si cui displicent, auctore Abreschio, (Dil. p. 85.) haec interpretatio; legi posse δαδῶν, ut verterit Ablancourtius: nonis ὁμοίων ἡμεῖς les sentiments de nos voisins sons pareils aux nôtres. Sed nihil opus esse puto correctione. In cod. Aug. cum hoc Scholio coherent ea, quae sunt in Schol. vulg. ad τὰς μὲν λόγους τῶν πολλῶν ἴσθον — ἐν διαδοχῇ δὲ ἴσθον, ubi pro δόλεως est πολιτείας, ut in Kostg.] GOTTL.

[τὸν ἢ ἄτις ἢ σάτατις] Grammaticus quoque reprehendit ordinem a Schol. factum, quem sequitur Abreschius, nec locum habere in hifce particulam negantem.] G.

. Παρασκευάζεσθαι] Scribendum potius παρασκευάζεσθαι· quod perinde sit, ac si dixisset παρασκευάζεσθαι δεῖ, ut sequitur ἔχειν δεῖ. STEPH.

Haec lectio non tentanda cum Stephano, qui malebat παρασκευάζεσθαι: non enim h. l. adhortatur Archidamus cives suos, sed, quid faciant, quae instituta sequantur, docet. Mecum defendit vulgaram Abreschius (Diluc. p. 85.) qui post καὶ ἔτι repetit παρασκευάζεσθαι, et ante ἡμῶν αὐτῶν supplet ἔτι. G.

[Πρὸς τὰς λόγους — ἀνίσταται] n. c. 69. καὶ πρὸς αὐτὰς τὰς Ἀθηναίους — περιγεγεννημένους.] G.

[ἔργῳ δεῖ] Reisk. in anim. p. 13. conicit: ἔχειν ὀλομεδῶ δέην. Sine causa. G.

[δὲν] Reisk. anim. l. c. conicit δέην, quod pendeat ab illo ὀλομεδῶ. Sed hoc nulla nititur auctoritate. G.

[κρᾶτιστος — φησιν] In Aug. sic incipit: κρᾶτιστὸν φησιν.] G.

ἄφελόμενοι ἔχομεν] Pro ἔχοντες ἀφελόμενα, ut monuit Ae. Porrus. G.

[ἔξεσι δ' ἡμῶν] Schol. ad h. v. inferui ex Aug. Ceterum Scholia desunt in eodem ad verba προσπιπύσας τύχας et ἔργῳ παρασκευάζεσθαι, it. ad Πολὺ τε διαφέρειν et Ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις.] G.

[Μὴ πως φθάσαντες] Schol. refert v. διὰ ἰσχύν ad βουλευόμενοι, ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν· quum pertineant ad proxime praecedentia. v. Steph.] G.

Περὶ τῆς:] τῆς omittunt alii libri, uti passim noster. WASS. ἔλεξε τοῖς] Malo ἔλεξεν ἐν τοῖς Λακ. Quo dictum modo fuit pag. 37. ἐν οἷς προσήκει ἡμᾶς ἔκ ἡμεῖς εἰπεῖν. STEPH.

Λόγους τὰς πολλὰς] Non absimiliter ille apud Plutarchum p. 216. cuidam non abs te, sed pluribus agenti, Ὡς ἔστι, ἢ ἐν ἔθοντι τῷ ἔθοντι χρῆ· et supra alius, interroganti Perinthiorum legato multum loquaci, quid responsi ferret, τί δ' ἄλλο; ἔφη, ἢ ὅτι ἐν μόλις ἐπαύσω λέγων, ἔγω δὲ σιωπῶν. Ita legendum ex Ms. Denique simili in causa Cleomenes: Ὡν εὐρήκατε, ἔφη, τὰ μὲν ἐξ ἄρχης ἢ μνήμηκα, διὰ τῆτο δὲ καὶ τὰ μέγα εὐνήμη καὶ τὰ δ' ἐπὶ πᾶσιν ἢ δοκιμάζω. vide Euripid. Orest. v. 639, et Herodot. III. 46. Ion Grammaticus:

Ὁ γὰρ λόγους Λάκωνα πυργῆται πόλις.

Ἄλλ' εὐτ' ἀν' Ἀρχῆ νεοχμὸς ἐπιπέων στρατῶ,

βουλή μὲν ἄρχη, χεῖρ δ' ἐπιπεργάζεται. WASS.

τὰς μὲν λόγους —] Haec brevis oratio Sthenelaidae moribus Laecdaemoniorum est accommodata. Eius facit mentionem Plut. in comm. an seni sit ger. resp. T. VIII. p. 204. Reisk. usque orationibus adnumerat e genere πολιτικῶν, quae ὀγκει

oratione explicari non posse existimemus. Semper autem, vt aduersus bene consultos aduersarios, re factisque nos praeparamus: neque spes nostras in peccatis, quae forsitan illi committent; sed in nostra ipsorum cautione, tutisque consiliis collocare oportet. Nec existimandum est, multum interesse inter hominem et hominem: at illum, qui in maxima necessitate eruditur, praestantissimum esse.

85. „Haec igitur instituta, quae maiores nobis tradiderunt, quaeque nobis ipsis, ea perpetuo retinentibus, magno emolumento fuere, ne abiiciamus; neue in exigua diei particula, de multis capitibus, de pecuniis, vrbibus, et de gloria, properantes decernamus: at per otium hisce de rebus mature consultemus. Hoc autem nobis magis, quam aliis, propter potentiam facere licet. Et legatos ad Athenienses mittite, qui cum illis exposculent de Potidaea; mittite etiam de iniuriis, quibus socii se ab illis affectos dicunt, praesertim cum ipsi parati sint, iure disceptare. Ei vero, qui se iudicio offert, bellum vt iniuriam facienti prius inferre non licet. Simul etiam bellum, et res ad hoc necessarias, parate. Haec enim si faciatis, consilium et vobis ipsis optimum, et aduersariis maxime formidandum inibitis. Archidamus quidem haec dixit; Sthenelaïdas vero, qui tunc vnus erat ex Ephoris, postremus in medium progressus, ita Lacedaemonios est alloquutus.

86. „EQUIDEM longam Atheniensium orationem non intelligo; nam in suis laudibus praedicandis multi fuerunt; nihil tamen responderunt, quod non iniuria nostros socios et Peloponnesum affecerint. Atqui si contra Medos quidem olim boni fuerunt, iam vero contra nos improbi sunt; duplici poena sunt digni, quod mali ex bonis sint effecti. Nos vero semper nostri similes et tunc fuimus, et nunc sumus; neque (si sapimus) socios nostros iniuria affici per negligentiam sinemus, neque auxilium ipsis mittere cunctabimur. Ipsi enim sine vlla cunctatione mala patiuntur. Aliis enim mul-

θρώπων. ὁ δὲ τε σύνδεσμος, πρὸς τὸ ἢ ἐπιέρημα. τὸ δὲ ἢ ἀντὶ τοῦ μὴ, ἢ ἢ οὕτως ἢ σύνταξις, καὶ πολεμικοὶ καὶ εὐβουλοὶ γινόμεθα, παιδεύομενοι μὴ νομιζέμεν τὰς διανοίας τῶν πέλας καὶ τὰς προσιπλήσας τύχας ὁμοίας εἶναι λόγῳ διαίρετάς, ἀντὶ τοῦ, ἔχῃ ὡς λόγῳ λέγεσθαι οἱ μὴ σκοπεύοντες ἃ δεῖ, ὅσῳ τὰς τύχας ἔχειν ὑπολαμβάνομεν. εὐδὲ γὰρ ἐστὶ λόγῳ διελεῖν τὰ μέλλοντα ὑπὸ τύχης ἔσεσθαι. Προσιπλήσας τύχης] ἀποβάσεις. Διαίρετάς] φανεράς. Ἐργῶ παρασκευασόμεθα] ἐμπράτως. Καὶ ἢ ἐξ ἐκείνων] πρὸς τὰς λόγους τοῦ Κορινθίου ἀντίπτεται. Πολύ τε διαφέρειν] πολὺ τε διαφέρειν ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἢ δεῖ νομιζέμεν, ὥστε οἰεσθαι πολὺ διαφέρειν τοῖς λογισμοῖς: ἀλλὰ κράτιστον τοῦτο νομιζέμεν μόνον, ὅταν ὑπὸ τῶν δεινῶν καὶ τῶν περιστάσεων παιδεύομενος, ἐπινοίῃν τινα σωτηρίας πορίσεται. Κράτιστον δὲ εἶναι] κράτιστός ἐστι, φησὶν, ὅσις μὴτε πᾶσι, μὴτε περὶ πάντων πείθεται, περὶ δὲ μόνων τῶν ἀναγκαίων παιδεύεται ἀκρίβει, καὶ τῶν αὐτῶ προσηκόντων. Ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις] ἐπικινδυνωτάτοις. Ἐξέσι δ' ἡμῖν] ταῦτα πρὸς τὸν Κορινθίου ἀντίπτεται ὁ Ἀρχίδαμος. Διὰ ἰσχύον] δι' ἢν ἔχομεν ἰσχύον μὴ πως φθάσαντες ἀπολέσομεν ταύτην δι' ἀβυλίαν. Δίκες δὲνα] κρίσεις. Τὰς μὲν λόγους τῶν πολλῶν] δημογραφία Σθενελαΐδα τὴ ἐφόρον κατὰ τῶν Ἀθηναίων, καὶ τῶ Ἀρχίδαμου. τὸ δὲ τῆς δημογραφίας, σύντημον, καὶ Λακωνικόν] διὰ τὸτο προσιμία ἢ ἔχει. Ταύτης τῆς δημογραφίας μέμνηται Πλάταρχος ἐν τοῖς πολιτικοῖς παρατηρήμασι. Ἰτέον, ὅτι ὑπὸ τινες παρὰ Λακεδαιμονίους ἄρχοντες, τὸν ἀριθμὸν πάντες, οὗς ἐφόρος ἐκάλεον, διὰ τὸ ἐφορᾶν τὰ τῆς πόλεως πράγματα. ἐν διαδοχῇ δὲ ἦσαν. Πρὸς τῆς Μήδους] κατὰ τῶν Μήδων. Κακοῖ] ἢν κακοῦστοι. Ὁμοιοὶ καὶ τότε] ἐλευθερωτῆ τῆς Ἑλλάδος διλονότι. Οὐδὲ μελλήσομεν] ὑπερθυσόμεθα. Ταῦτο πρὸς Ἀρχίδαμον, λέγοντα, ὡς δεῖ βραδύνειν. Οἷδ' ἔκτετι μέλλουσιν] ὑπακύνεον τὸ ἐπειδὴ, ἢ ἢ, εἰτεὶδ' ἔκτετι μέλλουσι κακῶς πάσχειν. τὸ γὰρ μέλλουσιν, ἢν ἔχῃ ὡς περὶ ἐπὶ τοῦ

et μέγεθος spirent. In Aug. et Cass. Schol. interl. est ad verba: τὰς μὲν λόγους] τὸν σκοπόν φησι, τὸ λόγῳ. G.

[Ταύτης τῆς δημογραφίας] Haec verba e cod. Rostg. et Aug. adieci.] GOTTL.

[Ἰτέον — ἐν διαδοχῇ δὲ ἦσαν] Haec defunt h. l. in Aug. adscripta vero ad Schol. τῶν πέλας c. 84. Ceterum Suidas in Ephoris, T. I. p. 925. hoc Scholion extirpsit, a verbis παρὰ Λακεδαιμονίους. Apud Suidam inferendum ex hoc Schol. post Λακεδαιμονίους, ἄρχοντες. Kusterus fontem, e quo hausit h. l. Suidas, non indicauit: nec Toupius, quamquam glossam proxime antecedentem explicauit, T. I. Emend. in Suid. p. 139.] G.

[Πόλεως] In Rostg. πολιτικῆς. Sed Suidas habet quoque πόλεως.] G.

Πολλὰ] Abest a nonnullis libris, non recte; sequitur ἀγαθοῖ. WASS.

[Ἐγένοντο ἀγαθοῖ] Fortes fuerunt. v. ad Platon. Menex. c. 14. Laudat Athen. veram fortitudinem, coniunctam cum animo bono, patriae amantē: sequitur enim κακοῖ. i. e. superbi, ad iniuriam inferendam procliuēs. G.

[Διλονότι] Deest in Aug. in quo defunt Schol. ad verba πρὸς τὰς Μήδους et Κακοῖ, it. ad οὐδὲ μελλήσομεν.] G.

[Τὸτο πρὸς Ἀρχίδαμον] Haec verba inferui e Rostg. et August. Quae necessaria fere h. l. sunt, quod paullo post Scholiastes dicit: (ad Ἄλλοις μὲν γὰρ) ταῦτα πάλιν πρὸς Ἀρχίδαμον ἀποτελεῖ.] G.

[Οἷδ' ἔκτετι μέλλουσι κακῶς πάσχειν] Hi enim non mala passuri sunt, ἀλλ' ἤδη πάσχει, vt supplet Abretchius l. c. Interpres

ἄλλοις μὲν γὰρ χρέματά ἐστι ^κ πολλὰ καὶ νῆες καὶ ἵπποι ἡμῖν δὲ, ξύμμαχοι ἀγαθοί, ἕς ἔ παραδοτέα τοῖς Ἀθηναίοις ἐστίν, ^λ ἔδὲ δίκαις καὶ λόγοις διακριτέα, μὴ λόγῳ καὶ αὐτὸς βλαπτομένους· ἀλλὰ ^μ τιμωρητέα ἐν τάχει, καὶ παντὶ σθένει. καὶ ὡς ἡμᾶς πρέπει βυλεύσθαι ἀδικημένους, μηδεὶς διδασκέτω. ἀλλὰ τὸς μέλλοντας ἀδικεῖν, μᾶλλον πρέπει πολὺν χρόνον βυλεύσθαι. Ψηφίζεσθε ἔν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, ἀξίως τῆς Σπάρτης τὸν πόλεμον· καὶ μήτε τὸς Ἀθηναίους ἔατε μείζους γίνεσθαι, μήτε τὸς ξυμμάχους καταπροδιδώμεν, ἀλλὰ ξὺν τοῖς θεοῖς ἐπιώμεν ^ν ἐπὶ τὸς ἀδικήντας.

πζ'. ^ο Τοιαῦτα λέξας, ἐπεψήφισεν αὐτὸς, Ἐφορος ἂν, ἐς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Λακεδαιμονίων. ὁ δὲ (κρίναι γὰρ βοῆ, καὶ ἔ ψήφῳ) ἔκ ἐφ' ^ρ διαγιγνώσκων τὴν βοήν ^σ ὅποτέρᾳ μείζων, ἀλλὰ βυλόμενος αὐτὸς Φαιερῶς ἀποδεικνυμένους τὴν γνώμην, ἐς τὸ πολεμεῖν μᾶλλον ἐρηῆσαι, ἐλεξεν, „Ὅτω μὲν ὑμῶν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, ^τ δοκῶσι λελύσθαι αἱ σπονδαί, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀδικεῖν, ἀναστήτω ἐς ἐκεῖνο τὸ χωρίον (δείξας τὸ χωρίον αὐτοῖς) ὅτω δὲ μὴ δοκῶσιν, ἐς τὰ ἐπὶ θάτερα. ἀναπάντες δὲ διέστησαν, καὶ πολλῶν πλείους ἐγένοντο οἷς ἐδόκην αἱ σπονδαί λελύσθαι. προσκαλέσαντες τε τὸς ξυμμάχους, εἶπον, „Ὅτι σφίσι μὲν ^ς δοκοῦν ἀδικεῖν οἱ Ἀθηναῖοι, ^ζ βυλεσθαι δὲ καὶ τὸς ^η πάντας ξυμμάχους παρακαλέσαντες, ψήφον ἐπαγαγεῖν ὅπως κοινῇ βυλευσάμενοι, τὸν πόλεμον ποιῶνται, ἢ ^θ δοκῶ. καὶ οἱ μὲν ^ι ἀπεχώρησαν ἐπ' οἷως διαπραξάμενοι ταῦτα· καὶ οἱ ^κ Ἀθηναίων πρέσβεις ὕπερον, ἐφ' ὅπερ ἤλθον χρηματίσαντες. ἡ δὲ διαγνώμη αὕτη τῆς ἐκκλησίας, τῆ τὰς σπονδὰς λελύσθαι, ἐγένετο ἐν τῷ ^λ τετάρτῳ καὶ δεκάτῳ ἔτει τῶν ^μ τριακονταετρίδων σπονδῶν προκεχωρηκυῶν, αἱ ἐγένοντο μετὰ τὰ ^ν Εὐβοϊκά.

πῆ. Εψηφίσαντο δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰς σπονδὰς λελύσθαι, ^ξ καὶ πολεμητέα εἶναι, ^ο ἔ τοσῶτον

^κ Πολλὰ non agnoscunt Ar. C. Gr. Dan. cod. Bas. et Mosqu. ^λ Ὁ δὲ δίκαις Gr. ^μ Τιμωρητέον Marg. Cam. ^ν ἢ πρὸς τὸς ἀδικ. Cl. Cass. Aug. Reg. qui in marg. adscriptam habet alteram lectionem ἐπὶ. ^ο Τοιαῦτα δὲ λέξας Ar. C. Cl. Reg. Cass. Dan. Aug. Mosqu. ^ρ Διαγιγνώσκων Reg. Dan. ^σ ἢ πῆρα Marg. et Gr. a prima manu; deinde in fronte adscriptum erat ο, et mutata sedes accentus. ^τ Δοκῶσιν δοκῶσι Reg. ^ς Δοκῶσιν οἱ Ἀθηναῖοι ἀδικεῖν Gr. ^ζ βυλεσθαι Cass. βυλεύσθαι Aug. ^η πάντας δεστ Ar. C. Dan. Mosqu. ^θ Δοκῶ Cass. ^ι ἀπεχώρησαν legisse videtur Scholiastes. Nam cum illis verbis καὶ οἱ Ἀθηναίων πρέσβεις ὕπερον subaudit ἀπὸ κοινῆ ἰdem verbum ἀπεχώρησαν. ^κ Ἀθηναῖοι Dan. In Mosqu. πρέσβεις supra script. ^λ Τετάρτῳ ἔτει καὶ δεκάτῳ Reg. ^μ Τριακονταετῶν Dan. ^ν Εὐβοϊκά Reg. Aug. Mosqu. ^ξ Καὶ πολεμεῖν Ἀθηναίους, ἔ τοσ. D. Halicarn. p. 834.

latinus ἐκέτι μέλλουσι vertit parum recte: sine vlla cunctatione. Quid hoc sit, sine vlla cunctatione mala pati, nemo facile intelligat. Reisk. in anim. p. 13. putat: τιμωρεῖν οἷδ' ἐκέτι μέλλουσι κακῶς πάσχειν, idem esse dictum atque τιμωρεῖν τοῖς ἐκέτι etc. Ita iustus videatur inesse in μέλλω, vel acumen: non cunctabimur opem ferre iis, qui nunquam cunctantur iniuria affici. Sed tam seuero scriptori vix tribui potest tale acumen. GOTTL.

Ὅδ' ἐκέτι] Steph. malit: οἱ δ', aut οἱ δὲ. Si οἷδ' retineatur, dicendum, γὰρ subaudiendum, et verisimiliorem esse ellipsin τῷ γὰρ, quam τῷ ἐπειδὴ. G.

[Ὅσῳ ὥσπερ] Intuli τὸ ὥσπερ e codd. Cass. Rostg. et Aug. Mox, admonente Abreschio (Diluc. 85.) correxi δεκτέον pro λεκτέον. Grammius merito Schol. castigat, quod ἐπειδὴ subint. statuit, et quod μέλλειν h. l. significare cunctari negat. In cod. Bas. est pro ἐχί, ἔκ ἐπὶ.] G.

Ἄλλοις μὲν χρέματά ἐστι πολλὰ —] Ἄλλοις n. Atheniensibus; respicit ad verba Archidami c. 80. G.

[Πῶς ἄψυχῃ] Steph. suspicatur deesse μόνον. Mox pro κλόγητα substitui vult: ἄλογα.] G.

[ἢ λείξει] Cod. Aug. addit αὐτῇ. Sed videtur corrig. αὐτῇ.] G. [Ἀδικεῖν] Ex Aug. intuli hoc Schol.] G.

Μήτε τὸς ξυμμάχους καταπροδιδώμεν] Sequi proprie debet, propter ἔατε, ininiuius. Sed nostro talis structura inaequalis non infrequens; occurrit etiam apud alios bonos scriptores. G.

Ἐπεψήφισεν αὐτὸς Ἐφορος —] Erporus populum in suffragia misit, i. populo potestatem suffragii ferendi dedit. De hac vi

huius vocis v. Ernestium ad Xenoph. Mem. I, 1. p. 8. et quos laudat. cf. Duck. ad Thuc. L. VI, 47. p. 386. it. Abresch. auct. Dil. p. 236. vbi alia huius vsus verba sunt collecta. G.

Κεῖνοι γὰρ etc.] De suffragiorum ratione apud Laced. vide Plutarchi Lycurgum, et Cragium de Repub. Laced. l. 1. c. 8. Ex totius huius loci ferie patet, Laedaemonem pura Aristocratia non vsam fuisse, vt plures credunt: sed et Democraticum temperamentum in magnis negotiis vsurpasse, vt docet Isocrates in Areopagitico. Palmerius. h. v. d. Est in Exercit. Palmer. pag. 45. De varia significatione τῷ ἐπιψηφίζεῖν vid. Bud. Comment. p. 167. et Vales. ad Harpocrat. h. v. DVCK.

[Τῶν παρόντων] E cod. Bas. addidi.] G. [Τινὲς δὲ βοῶσι] Ex eodem cod. h. v. adieci.] G. Ἀναπάντες δὲ] Reisk. in Dil. Abresch. p. 91. legit δὲ, sine causa. G.

[βυλεύσθαι] Hoc caput Schol. praefixi, cum antea ἐπαγαγεῖν esset. Pertinet enim Schol. ad haec verba.] G.

Ψήφον ἐπαγαγεῖν] Vid. Cap. CXIX. WASS. Πόλεμον ποιῶνται] Bellum gerant. Si scripsisset ποιῶσι, hoc esset, bellum facerent, i. concitarent. G.

Ἀπεχώρησαν] Partem adnotationis Stephanianae descripsit Hudf. in Var. Lect. Addit porro Stephanus: sed te semel monitum velim, saepe hanc diuersam lectionem, absque vlla sensus differentia, occurrere. DVCK.

[καὶ ἐμολως] Merito dubitat Stephanus de hac vi verbi διαπράξασθαι.] G.

tae sunt pecuniae, naues, et equi; nobis vero boni socii, qui Atheniensibus non sunt tradendi: neque iudicii verbisque *de controuersis* est disceptandum; cum et ipsi *nostri socii* non verbis tantum laedantur; sed celeriter, totisque viribus auxilium *ipsis* est ferendum. Nec doceat nos quisquam decere nos consultare, quum iniuria nobis infertur. Imo vero eos, qui iniuriam *aliis* facere parant, diu consultare decet. Quamobrem, Lacedaemonii, e dignitate Spartaee bellum decernatis, nec Athenienses maiores fieri sinatis, nec socios prodamus: sed Deorum auxilio freti bellum illis, qui faciunt iniuriam, inferamus.

87. Haec loquutus, quoniam ipse Ephorus erat, in Lacedaemoniorum concione sententias rogauit. Tunc autem (nam voce, non calculis suffragia ferunt) dixit, se non posse cognoscere, vtra vox esset maior. Sed, quia volebat ipsos, sententiam aperte dicentes, ad bellum mouendum promtiores esse, dixit, „Cui vestrum, Lacedaemonii, foedera rupta esse, et Athenienses iniuriam facere videntur, furgat, et in locum illum (quendam locum ipsis ostendens) discedat; cui non videntur, in alterum *discedat*. Illi autem, cum surrexissent, discessionem fecerunt, et longe plures fuere, quibus foedera rupta videbantur. Accitisque sociis, dixerunt: „Sibi quidem videri, Athenienses iniuste agere, velle tamen et *caeteros* omnes socios ad suffragia ferenda accire, vt de communi consilio, si videretur, bellum facerent. Atque illi quidem, his confectis, domum abierunt. Postea vero et Atheniensium legati, rebus transactis, quarum causa venerant, *inde recesserunt*. Hoc autem illius concionis decretum, foedera esse rupta, factum est anno ab initis tricennialibus foederibus decimo quarto, quae post res in Euboea gestas inita fuerunt.

88. Lacedaemonii autem foedera rupta esse, et bellum gerendum esse decreuerunt, non tantum

βραδύνοσι δεκτέον, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐσομένου χρόνου. * Ἄλλοις μὲν γὰρ ταῦτα πάλιν πρὸς Ἀρχίδαμον ἀποτεινέει, λέγοντα, ὡς πλείοσι εἰσὶν οἱ Ἀθηναῖοι. δεχθὲν δὲ πᾶς ἀψυχᾶ τινὰ καὶ ἀλόγιστα τοῖς Ἀθηναίοις ἐμαρτύρησεν. Ἄλλὰ τιμωρητέον] ἀπαξ κείτοι ἢ λέξις παρὰ τῷ ἔητοσι ἢ καὶ δὲ ἐν τῷ πολιτικῷ λόγῳ λέγειν αὐτήν. Ἄδικεῖν] τῆς Ἀθηναίας. καὶ ταῦτα πρὸς Ἀρχίδαμον. Κρίνεισι γὰρ βοῆ, καὶ ἢ ψήφῳ] τὴν ἀποδοχὴν τῆ λόγῳ ἢ ψήφῳ κρίνεισιν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀλλὰ βοῆ. αἶον, ἢ πάντες βοῶσιν, ἢ ἡσυχάζουσιν τινας τῶν παρόντων, (τινὲς δὲ βοῶσιν ἐπιανθῶντες τὰ εἰρημμένα.) Δείξας τὴ χωρίον αὐτοῖς] τὸ εἴη τῆς διανοίας οὕτως, ἔλεξεν, δείξας τὴ χωρίον αὐτοῖς. τὸ γὰρ, δείξας τὴ χωρίον αὐτοῖς, πρὸς τὸ ἔλεξε. Δοκοῖεν] ἔδοξαν. Βῆλεσθαι δὲ καὶ — ἐπαγαγεῖν] μόνου γὰρ οἱ πρέσβεις παρήσαν, καὶ ἐπὶ ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν συμμάχων. Καὶ οἱ μὲν] ἦγγεν οἱ σύμμαχοι. Διαπραξάμενοι ταῦτα] ἴσεν, ὅτι τὸ ἀνθασθαι τι παρὰ τοῖς ἄρχουσι, διαπραξάσθαι λέγεται. καὶ οὐκ αἰσίου πάλιν τὸ τῶν ἄρχοντος προσάξαι τοῖς ὑπὸ κρίσει. Πρέσβεις ὑπερον] ἀνεχώρησαν δηλονότι. Χρηματίσαντες] χρηματίσῃ μὲν, ἔτι τὸ πρᾶξαι. χρηματίσασθαι δὲ, τὸ κερδάναι. καὶ σγμείωσιν τὴν λέξιν. Ἡ δὲ διαγνώμη αὐτῆ] διαγνώμη, διάγνωσις, καὶ διάκρισις. ἰδικὴ δὲ αὐτῆ ἢ λέξις. Μετὰ τὰ Εὐβοϊκὰ] μεθ'

Χρηματίσαντες] Suidas v. χρηματίζαμενοι hic Schol. exhibet. πραγματεύεσθαι Hesychio, vt hoc in loco. Dion. Halicarn. XI, 28. ἐκείνητο ἐπὶ τῷ βήματος ΧΡΗΜΑΤΙΖΩΝ τε καὶ δικάζων τοῖς δεομένοις, et Ios. Ant. VIII, 12, 2. Demosth. ὁ δὲ τῆτο ἐκ πάντων τῷ χρόνῳ ΕΠΡΑΓΜΑΤΕΥΕΤΟ. WASS.

Ἐφ' ἧσπερ ἡλθον χρηματίσαντες] Perfecta illa re, cuius causa venerant. Mox ἢ διαγνώμη voc. ἄπικώτερον est secundum Thom. M. p. 211. quam διάγνωσις. Sed v. not. ad Schol. τὸ διαγνώσκω ita adhibet, pro statuere, decernere, Diod. XI. p. 434. Lacedaemoniiu διέγνωσαν, καλοῦν τῆς Ἀθηναίας ἀνοικοδομεῖν τὰ τεῖχη. Aliis in locis simplex adhibetur, vt mox c. 91. Alia exempla v. in glossario. GOTTL.

[Χρηματίσαντες] Suidas hoc Scholion descripsit in χρηματίζαμενοι, et in χρηματίζεσθαι. — Ἐὰν δὲ τις εἴπῃ τὴν λέξιν ἐνεργητικῶς, χρηματίζει, κέλεται τὸ αὐτὸ δηλοῦν, ἀλλὰ τὸ, πρᾶγμασι χρῆσθαι. Cod. Bas. habet: μὲν γὰρ ἐστὶ. In Aug. defunt Schol. ad verba κρίνεισι γὰρ βοῆ, καὶ ἢ ψήφῳ; Δοκοῖεν; Καὶ οἱ μὲν et Διαπραξάμενοι ταῦτα.] G.

Διαγνώμη] T. Mag. et Suidas hac voc. WASS.

[ἰδικὴ δὲ αὐτῆ —] Suid. in διαγνώμη, ἢ λέξις ἰδικὴ Θουκυδίδου. Et sic dicendum fuisset Schol., nisi addendum est Θουκυδίδου. Thom. M. falso contendit, Atticorum esse διαγνώμην, sed non διάγνωσιν. v. Intt. Occurrit etiam διάγνωσις apud Plat. XI. Legg. 684. τῆτα δὲ διάγνωσις ἐπιτετέλεσθω — qui locus, vt et ea, quae Intt. Thom. laudantur, probant fatis, hoc verbum quoque esse articum. Rectius Suidas vocem Thuc. propriam esse arbitratur.] G.

Τριακοντήτων σπονδῶν] v. c. 23. h. libri, vbi vocantur hae σπονδαὶ τριακοντήταις. Vtrumque dicitur. v. Polluc. I, 56. et Jungerm. Etymologus in τριακοντήτης huius loci meminit, sed vitiose: ὡς παρὰ τῷ συγγραφεῖ (Thucyd.) τῶν τριακοντήτων νεῶν vbi reponendum est σπονδῶν. G.

Ἐψηφίσαντο — ἠθέλησαν] D. Halic. p. 141. WASS.

Ἐψηφίσαντο] Hunc locum excerpfit Dionys. de Thucyd. hist. iud. p. 834. Reisk., vt reprehenderet Thucydidem, quod praetextu belli c. 24. enarrato, post duo millia verborum demum ad veram causam venisset. G.

τῶν ξυμμάχων πεισθέντες τοῖς λόγοις, ὅσον φοβόμενοι τὰς Ἐθνηαίους, μὴ ἐπὶ μείζον δυνηθῶσιν, ὀρῶντες αὐτοῖς τὰ πολλὰ τῆς Ἑλλάδος ὑποχείρια ἤδη ὄντα.

πθ. Οἱ γὰρ Ἐθνηαῖοι τρόπῳ τοιῷδε ἤλθον ἐπὶ τὰ πράγματα ἐν οἷς κῆξήθησαν. ἐπειδὴ Μῆδοι ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς Εὐρώπης, νικηθέντες καὶ ναυσὶ καὶ πεζῷ ὑπὸ Ἑλλήνων, καὶ οἱ καταφυγόντες αὐτῶν ταῖς ναυσὶν ἐς Μυκάλην, διεφάθησαν, Λεωτυχίδης μὲν ὁ βασιλεὺς τῶν Λακεδαιμονίων, ὅσπερ ἠγεῖτο τῶν ἐν Μυκάλῃ Ἑλλήνων, ἀπεχώρησεν ἐπ' οἴκῳ, ἔχων τὰς ἀπὸ Πελοποννήσου ξυμμάχους· οἱ δὲ Ἐθνηαῖοι, καὶ οἱ ἀπὸ Ἰωνίας καὶ Ἑλλησπόντου ξύμμαχοι, ἤδη ἀφρηκότες ἀπὸ βασιλείας ὑπομείναντες Σηπὸν ἐπολιόρμηον, Μῆδων ἐχόντων· καὶ ἐπιχειμάσαντες εἶλον αὐτὴν, ἐκλιπόντων τῶν βαρβάρων. καὶ μετὰ τὸ ἀπέπλευσαν ἐξ Ἑλλησπόντου ὡς ἑκατοὶ κατὰ πόλεις. Ἐθνηαίων δὲ τὸ κοινόν, ἐπειδὴ αὐτοῖς οἱ βάρβαροι ἐκ τῆς χώρας ἀπῆλθον, διεκομίζοντο εὐθύς ὅθεν ὑπέξεδεντο παῖδας, καὶ γυναῖκας, καὶ τὴν περιῦσαν κατασκευῆν. καὶ τὴν πόλιν ἀνοικοδομεῖν παρεσκευάζοντο, καὶ τὰ τεῖχη. τῶν τε γὰρ περιβάλλει βραχέως εἰσῆκει, καὶ οἰκίαι, αἱ μὲν πολλαὶ ἐπεπτώκεσαν, ὀλίγαι δὲ περιῆσαν, ἐν αἷς αὐτοὶ ἐσκήνησαν οἱ δυνατοὶ τῶν Περσῶν.

ε. Λακεδαιμόνιοι δὲ, αἰσθόμενοι τὸ μέλλον, ἤλθον πρεσβεῖα, τὰ μὲν, καὶ αὐτοὶ ἦδιον ἂν ὀρῶντες μῆποτ' ἐκείνης, μῆτε ἄλλον μηδένα τεῖχος ἔχοντα· τὸ δὲ πλεόν, τῶν ξυμμάχων ἐξοστρυφόντων, καὶ φοβημένων τῶν ναυτικῶν αὐτῶν τὸ πλῆθος, ὃ πρῶτον ἔχ ὑπῆρχε, καὶ τὴν ἐς τὸν Μηδικὸν πόλεμον τόλμαν γενομένην. ἤξιον τε αὐτὰς μὴ τειχίζεῖν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐξω Πελοποννήσου μᾶλλον, ὅσοις

ε Hypostigmen post Ἐθνηαῖους tollendam censet Steph. f Nausὶ Gr. in ed. Bas. g τὰς ἐν Πελοποννήσῳ Gr. h Ἀπὸ τῆς Ἰωνίας C. i Ἀφρηκότες τῶ βασιλείας Ar. C. Gr. Dan. k Aliquis fortasse malit παραμείναντες. l Ἐκλιπόντων Ar. C. Dan. Mosqu. Gr. sed in hoc emend. κ super π scripto. m καὶ δεστ Ar. C. Gr. Dan. n οἰκίαι καὶ πεπτώκεσαν Cass. Aug. o Ἐκλήθησαν Marg. Cyp. Ἐσκήνην Ar. C. Ἐσκήνησαν, cetera marg. γρ. ἐσκήνην. Ita Mosqu. ἐσκήνην et Dan. Mox ἀισθανόμενοι cod. Bas. p ἤλθον πρεσβεῖα Marg. Gr. Cl. Aug. probat Steph. Reg. et cum adnotatione variantis scripturae manu recent. γρ. ἐς πρεσβεῖαν Cass. Schol. Bas. vocat, legi πρεσβεῖα. q Μῆτ' ἐκείνης Cl. cod. Bas. Μῆτε ἐκείνης Reg. Cass. Aug. r Μῆτ' ἄλλον Ar. C. Ald. Flor. Bas. Μῆτ' ἄλλον Cass. Aug. μῆτ' ἄλλον a corr. s Πρὶν Marg. Cyp. Cl. Reg. Cass. Aug. t Ad πόλιν referendum est, nisi legatur ἕκαστος. Et. Porc. ἕκαστος εἰσῆκει cod. Bas.

φοβόμενοι τὰς Ἐθνηαῖους] Non necesse videtur poni hypostigmen post Ἐθνηαῖους quod haec φοβόμενοι τὰς Ἐθνηαῖους separari a sequentibus non debeant: quum perinde sit, ac si dictum foret, φοβόμενοι μὴ οἱ Ἐθνηαῖοι ἐπὶ μείζον δυνηθῶσιν. Conferendus est autem hic locus cum iis, quae eadem de re dicit pag. 14. in fine prooemii. STEPH.

τῶν Ἐθνηαῖους] Steph. hypostigmen post Ἐθνηαῖους delet. In Aug. quoque omittitur. GOTTL.

Οἱ γὰρ Ἐθνηαῖοι —] Hac digressione incrementa potentiae Atheniensium, a bello inde cum Xerxe gesto usque ad bellum Peloponnesiacum describit. Quod tempus est L. annum. v. cap. 118. G.

[Χώρας] Stephanus malit μείζον aut μόρας, et pro αὐτὰς, αὐτῶν. Si quid mirandum sit, malim ὑπὸ ἰν ἀπό. In Aug. dicitur Schol. ad verba καὶ ναυσὶ καὶ πεζῷ et αὐτῶν, it. ad καὶ ἐπιχειμάσαντες et Ἐκλιπόντων] G.

Λεωτυχίδης] Res ab eo gestae a Pausania commemorantur, et Herodoto, l. 7. Vide Meursium de Regno Laced. Cap. 17. HVDS.

Ἀφρηκότες ἀπὸ βασιλείας] Ἀπὸ non agnoscunt quidam libri: quia praecesserat. Noiter praepos. non adhibet 470, 12. 417, 10. quam alibi retinet. Vtroque modo loquitur D. Halic. et Demosth. vid. Diodorum 263. a. WASS. Supra Cap. XVIII. Οἱ τε ἀποστάντες βασιλείας Ἑλληνες. DVCK.

ὑπομείναντες] Aliquis fortasse malit παραμείναντες: sicut τῶν παραμείνων vtitur, eadem de re loquens pag. 42. Fateor tamen ibi non vti verbo illo sine adiectione, sed dicere παραμείνων πρὸς τὰ ὑπόλοιπα τῶν βαρβάρων. hoc enim Lacedaemonios facere voluisse ibi dicit, quod hic scribit ab Atheniensibus factum fuisse. STEPH.

Non est, ut Stephanus hoc verbum suspectum faciat, tanquam scribendum fuisset παραμείναντες. Occurrit enim supra c. 76. quo haec spectant, sermone quasi recitamento, v. Abresch. Diluc. p. 91. Ἀπὸ βασιλείας, n. rege Persarum, qui, vt notum, κατ' ἐξοχὴν ita vocatur, subinde βασιλεὺς ὁ μέγας. vid. ad Menex. c. 14. p. 47. G.

[Χειμῶνα διαβιβάζοντες] Aut mendum latet in hac voce, aut noue dictum opinatur Stephanus.] G.

ὡς ἑκατοὶ] Pro ὡς ἑκατοὶ συνέβη. concisum et eloquens loquendi genus, Thucydidi familiare. HVDS.

Ἐπειδὴ αὐτοῖς ἐβάρβαροι — ἀπῆλθον] Pro ἀπὸ τῆς χώρας αὐτῶν. Sic. c. 106. τὸ δὲ πλῆθος ἀπεχώρησεν αὐτοῖς τῆς στρατίας ἐπ' οἴκῳ. v. Abresch. Dil. p. 91. et in Auctar. p. 240. Quod ad rem attinet; Diod. L. XI. p. 434. hunc locum Thuc. ante oculos habuit. G.

αὐτοῖς — ἀπῆλθον] v. Ind. v. Dat. Ita Hom. II. 1, 200. ΜΟΙ γέρας ἔρχεται ἄλλη, p. τὸ γέρας μου. Herodot. τὰ δὲ οἱ ὅπλα ἔχουσιν, i. c. τὰ ὅπλα αὐτοῦ. BAYER.

[Ἐκ Τροιζῆνος καὶ —] τὸ καὶ addidi e cod. Rostg. et Aug.] G. Διεκομίζοντο — παῖδας] Cf. cum h. l. c. 144. vbi narrat Pericles, patres sustinuisse Medos, et τὰ ὑπάρχοντα reliquisse — Diod. l. c. Ἐθνηαῖοι μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς νίκην μετεκόμισαν ἐκ Τροιζῆνος καὶ Σαλαμῖνος τέκνα καὶ γυναῖκας ἐς τὰς Ἐθνηαῖας. cf. Plutarch. in Themist. p. 458. Reisk. οἱ πλείστοι τῶν Ἐθνηαίων ὑπέξεδαντο γυναῖκας καὶ γυναῖκας ἐς Τροιζῆνα — Iustin. II, 12. scribit: Athen. coniuges liberosque — abditis infusilis — demandant. i. c. Salamina et Aeginam. v. Intt. G.

[τὴν κινήτην περιουσίαν] Steph. malit ἑσταν. Praep. περι c. voc. περιῦσαν irrepsisse putat. Sed περιουσία quoque est res familiaris.] G.

fociorum verbis inducti, quam metu, ne Athenienses fierent potentiores; quia magnam Graeciae partem illorum imperio iam subiectam videbant.

89. Nam Athenienses hoc modo ad res gerendas venerunt, per quas creuerunt. Postquam Medi ex Europa discesserunt, nauali pariter ac pedestri pugna a Graecis victi; et qui ex illis ad Mycalen nauibus confugerant, profligati fuerunt: Leotychides quidem Lacedaemoniorum Rex, Graecorum, qui apud Mycalen erant, dux, domum abiit, cum sociis, qui ex Peloponneso venerant. Athenienses vero, et socii, qui ex Ionia et Hellesponto venerant, cum a Rege iam defecissent, in illa expeditione perseuerantes, obsidebant Sestum, quam Medi tenebant, et ibi hyemantes eam a barbaris derelictam ceperunt. Postea vero ex Hellesponto in suas quique vrbes nauigarunt. Atheniensem vero commune, postquam barbari ipsis infesti ex regione discesserunt, statim absportarunt illinc, vbi deposuerant liberos, vxores, et quicquid supellestilis supererat: seque ad vrbis aedificia, et muros instaurandos parabant. Nam et exiguae ambitus murorum partes in variis locis adhuc stabant, et aedes pleraeque conciderant paucaeque supererant, in quibus ipsi Persarum principes manserant.

90. Lacedaemonii vero, cum intellexissent, quod futurum erat, legati venerunt, partim quidem, quod et ipsi libentius visuri fuissent, nec illos, nec alium quemquam muros vnquam habentem: partim vero, idque praecipue, quod socii illos instigarent, et metuerent cum classis eorum magnitudinem, quae paulo ante ipsis non suppetebat, tum etiam audaciam, quam in bello Medico demonstrarant. Postularunt autem ab ipsis, ne muros reficerent; sed potius omnino etiam vrbiu[m], quae extra Peloponnesum

ἢ ἔλαβον οἱ Ἀθηναῖοι τὴν Εὐβοίαν. Οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἀρχὴ τῆς πενήκονταετίας. Ἐπειδὴ Μῆδοι θαυμάζονται τὸ χειρὸν καὶ ἐπὶ τῇ σαφηνείᾳ, καὶ ἐπὶ τῇ συντομίᾳ. Καὶ ναυαὶ καὶ πεζαὶ κατὰ τάξιν καὶ τῆς ἀγῶνας τέλει, ναυαὶ καὶ πεζαὶ. τὸ δὲ, ὑπὸ Ἑλλήνων, θαυμαστικῶν, τάχα τὸ τῆς Μήδου ποσότητος ἕνεκα, ὑπὸ μικρῶς χάριτος αὐτῶς ἀπελαθῆναι. Αὐτῶν τῶν Μήδων. Σησὸν ἐπιλόρηκτον Σησός ἢ πόλις λέγεται καὶ ἄρσενικῶς καὶ θηλυκῶς. Καὶ ἐπιχειρήσαντες τὸν χειμῶνα διαβίβασαντες. Ἐκλιπόντων ἦγον ἀφανισθέντων. Ἐκ τῆς χώρας τῆς ἐστίν, ἐκ Τροίης, καὶ ἐκ Σαλαμῖνος. Καὶ τὴν περιῖσαν κατασκευῆν τὴν κινήτην περιῖσαν. Καὶ τὴν πόλιν διαστολὴν πόλεως καὶ τειχῶν ἐποιήσατο. καὶ εἶκοι κυριώτερον τῆς πόλεως τὴν λέξιν ἐπὶ τῶν οἰκιῶν λαμβάνειν. Καὶ οἰκίαν ἀντὶ τῶ οἰκίω. Ὀμυρος, — οἱ δὲ δύο σκοπέλοι. Μῆδενά τεῖχος ἔχοντα. Ἀτείχιζον γὰρ ὦκον τὴν πόλιν οἱ

[Κυριώτερον] Steph. malit κυριώτερον.] GOTTL.
 [Ἐπὶ τῶν οἰκιῶν λαμβάνειν] Verba ἀτείχιζον — Λακεδαιμόνιοι deleui, quae pertinent ad caput: μῆδενά τ. ἔχοντα. G.
 Καὶ οἰκίαν —] Nom. absol. ἣ quod attinet ad aedes plerasque. v. Schol. Ita L. III. 105. οἱ δὲ Ἀκαρνανες, οἱ μὲν, οἱ δὲ — III. 71. vbi v. Duck. G.
 [Ὀμυρος] Od. μ. v. 73. οἱ δὲ δύο σκοπέλοι, ὁ μὲν — et v. 101. τὸν δὲ ἕτερον — vbi Eustath. p. 1713. pro τῶν δύο σκοπέλων. In Schol. pro δύο correxi δύο. De h. Syntaxi v. Pseudodemetrium §. 65. p. 41. Paulo ante in Aug. leg. pro ἀντὶ τῶ, ἀντὶ τῶν.] G.
 Ἐκλήθησαν] i. c. ὦκισαν. Suid. ἐσκήνησαν, ἀντὶ τῶ ὦκισαν. GOTTL.

ἠθλον ἐς πρεσβείαν] Dubitari possit de lectione margini adscripta, an πρεσβεία nominandi casu, an πρεσβεῖα dandi casu, scribendum in ea sit: sed magis hic, quam illic, placet. STERN.
 Πρεσβεῖα aliquot Mf. vid. p. 280, 17. 281, 9. Aristoteles Pol. εἰς π. sed potior lectio ἠθλον πρεσβεῖα. WASS.
 ἠθλον πρεσβεῖα] Sic recepi praeceuntibus praestantissimis codicibus, pro ἐς πρεσβείαν, quae glossa haud dubie est datiu, et facilius lectio. Conferuauit eam quoque Schol. Basil. γράφεται διχα τῶ εἰς, πρεσβεῖα δοτικῶς. Sic leg. est pro πρεσβεῖαν. Probant Steph. et Abreschius. Graecos autem solere verba plurima cum datiu, loco accusatiui cum eis vel πρός, construere, exempla vbiuis obuia probant, quorum magnam copiam attulit Abresch. Diluc. p. 92. Sic L. II, 44. καὶ τῇ

πόλει (λήθη ἔσται) διχῶδες, ἐκ τῶ ἀσφαλείᾳ ξυνοίσει. Ctes. Peri. 56. καταφεύγει Παρυσάτιδι τῇ μητρὶ — G.
 Πρεσβεῖα ἠθλου] Si tamen ita legendum, non vtiq[ue] sit, eis πρεσβείαν, sed, ἐν πρεσβεῖα, διὰ πρεσβείας, πρεσβεύοντες. BAVER.
 [Μῆδενά — ἔχοντα] Cum hoc capite huc reieci Scholion ad h. verba, praeceuntibus Codd. Bas. et Aug. Ceterum Schol. ad Μετὰ σφῶν et τὸ μὲν βεβῶμενον desunt in Aug.] G.
 Πρώην] Πρὶν Cl. Marg. Cam. pessime. Πρώην ex πρώϊαν eleganter. vid. Aeschinemet. Demosth. p. 37. Μοχ ξυγκαταλεῖν, pro quo alii ξυγκαταβάλλειν, etiam alibi Noster. WASS.
 ἦξεν τε αὐτῶς μὴ τευχίζειν, ἀλλὰ καὶ] Sequentia docent, suppleendum esse ἢ μόνον — ἀλλὰ καὶ — Plene sic loquitur Noster L. VIII. 68. f. καὶ ἢ μόνον μὴ ὑπῆκουσ ὄντα, ἀλλὰ καὶ — Non opus est cum Reiskio legere, (anim. p. 13.) ἦξεν τε ἢ μόνον αὐτῶς. Noster omittit ἢ μόνον, I, 144. οἱ γὰρ πατέρες ἡμῶν, ὑποσάντες Μήδου, καὶ ἐκ ἀπὸ τῶσάνδε ὀρμημένοι, ἀλλὰ καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἐκλείποντες — i. c. ἢ μόνον ἐκ ἀπὸ — Diod. V, p. 399. διόπερ ἐν ταῖς νήσοις, ἀλλὰ καὶ — v. ad h. I. Wesseling. it. p. 7. et 141. Reisk. anim. ad gr. auctores, ad Polyb. T. III. p. 330., et quos laudat: G.
 Ἄλλὰ καὶ] Simplicius hic interpreter, et praeterea. Neque enim ἢ μόνον omitti solet, sed tantum μόνον, sequente ἀλλὰ καὶ. B.
 τῶν ἔξω Πελοποννήσου] Sc. πολισμάτων, propter ὄσους. Sic cepit interpretar lat. Frid. Portus refert ὄσους ad πολιτικῆς, nisi legatur ὄσους. G.

ξυνηϊήκει, * ξυγκαθελεῖν μετὰ σφῶν τὰς περιβόλους * τὸ μὲν βυλόμενον καὶ ὑποπλον τῆς γνώμης ἐ δηλῶντες ἐς τὰς Αθηναίους, ὡς δὲ τῶ βαρβάρου, εἰ αὐτίς ἐπελθοι, ἐκ ἂν ἐχοντος ἀπὸ ἑχυρῆ πόθεν, ὡσπερ νῦν ἐκ τῶν Θεβῶν, ὀσμᾶσθαι τὴν τε Πελοπόννησον πᾶσιν ² ἔφασαν ἀναχώρησίν τε καὶ ἀφορμὴν ἰκανὴν εἶναι. οἱ δ' Αθηναῖοι, Θεμιστοκλέους γνώμη, τὰς μὲν Λακεδαιμονίους ταῦτ' εἰπόντας, ἀποκρινάμενοι, ὅτι πέμψουσιν ^a ὡς αὐτὰς πρέσβεις περὶ ἧν λέγασιν, εὐθύς ἀπήλλαξαν. ^b ἑαυτὸν δ' ἐκέλευεν ἀποστέλλειν ὡς τάχιτα ^c ὁ Θεμιστοκλῆς ἐς τὴν Λακεδαίμονα, ἄλλους δὲ πρὸς ἑαυτῶ ἐλομένους πρέσβεις, μὴ εὐθύς ἐμπέμπειν, ἀλλ' ἐπισχεῖν μέχρι τοσούτου, ^d ἕως ἂν ἰκανὸν τὸ τεῖχος αἰρώσῃ, ὥστε ἀπομάχεσθαι ἐκ τῶ ἀναγκαιοτάτου ὕψους. ^e τειχίζειν δὲ πάντας πανδημεὶ τὰς ἐν τῇ πόλει, καὶ αὐτὰς, καὶ γυναῖκας, καὶ παῖδας, φειδομένους μᾶτε ἰδίῃ μᾶτε δημοσίῃ σικοδομήματος, ὅθεν τις ἀφέλεια ἔται ἐς τὸ ἔργον, ἀλλὰ καθαιρῶντας πάντα. καὶ ὁ μὲν ταῦτα διδάξας, καὶ ὑπειπὼν, ^e τὰ ἄλλα ὅτι αὐτὸς τάκει πράξει, ἄχεστο. καὶ ^f ἐς τὴν Λακεδαίμονα ἐλθὼν, ἐ προσήει πρὸς τὰς ἀρχάς, ἀλλὰ διήγε, καὶ πρὸς Φασίτζελο. καὶ ὁπότε πῖς αὐτὸν ἔροῖτο τῶν ἐν τέλει ὄντων ὅ, τι ἐκ ἐπέρχεται ἐπὶ τὸ κοινόν, ἔφη, „Τὰς ξυμπρέσβεις ἵναμῖνεν, ἀσχολίας δε τινοῦ ἔσης αὐτὰς ὑπολειφθῆναι προσδέχεσθαι μῆντοι ἐν τάχει ἕξειν, καὶ θαυμάζειν, ὡς ἔπω πάρεισιν.

5 α . Οἱ δὲ, ἀκούοντες, τῷ δ μὲν Θεμιστοκλεῖ ἐπέειποντο, διὰ Φιλίαν αὐτῶ τῶν δὲ ἄλλων ἀφικνεσμέ νων, καὶ σαφῶς κατηγορῶντων, ὅτι τειχίζεται τε καὶ ^h ἦδη ὕψος λαμβάνει, ἐκ εἶχον ὅπως χεῖ ἀπιτήσασιν.

υ ξυγκαθελεῖν Ar. C. ξυγκαθελεῖν Dan. Mosqu. ξυγκαθελεῖν Gr. x τὸν μὲν Gr. y ὀχυρῆ Gr. a prima manu, deinde ex o factum erat e. z ἔφασαν ἰκανὴν εἶναι ἀναχώρησίν τε καὶ ἀφορμὴν Reg. Aug. Cass. Mox πέμψουσιν ed. Basf., sed cod. Basf. πίμψουσιν. a Ἐς αὐτὸς Gr. ὡς αὐτὸν Aug. Paullo ante μὲν deest in Mosqu. b Ἐαυτὸν δὲ Cass. Gr. Aug. c Ὁ deest C. Gr. Ar. Dan. d Ὡς ἐν τὸ τεῖχος ἰκανὸν αἰρώσῃ Ar. C. Mosqu. Reg. Cass. Dan. Basf. Aug. e Ἐλάτω Reg. Cass. Gr. Aug. f Εἰς τὴν Reg. et mox πρὸς Φασίτζελο Cass. Aug. g μὲν abest Ar. C. Dan. Mosqu. h Ἦδη πῆρας λαμβάνει Ar. C. Gr. Dan. Mosqu.

Ἔσοις ξυνηϊήκει] *Quibus societas cum Lacedaemoniis et reliquis Peloponnesiis intercedebat.* Supra c. 1. καὶ τὸ ἄλλο Ἑλλη νικὸν ὄρῶν ξυνηϊόμενον. Interpretes vulgatus aliter. Sed *sisήκει*, vt paullo ante, dicendum fuisse. GOTTL.

Sc. τείχη. Hoc et tenori aptum, et verbo, in quo non vrgenda sit praepositio. Si altera interpretatio probetur, suppleas, ἢ ξυμμιχθῆ. Sed enim vnde haec repetas? Et aliud sit, ξυνηϊασθαι esse, iungi societate, aliud, ξυνηϊατο ἀδοσίς, quod, simpliciter ita positum, nemo interpretatur temere, *societas ei erat.* BAVER.

Τὸ μὲν βυλόμενον] *D. Malicarn.* in Epist. II. ad *Ammaeum* §. 10. inter idiotismos *Thucyd.* et hoc recenset, neque propterea in Antiqu. non adhibet. vt VII, 24. πολέμιον μὲν τὸ βυλόμενον ἡμῶν ἠγοόμενος, δεῖλόν δὲ τὸ δυνάμενον. IX, 9. et alibi. Quod ad Historiam spectat, adi *Diodor.* XI. p. 262, d. *Nepotem* Themistocle. p. 48. WASS. *Dionys. Halic.* non abstinuisse ab imitando hoc genere loquendi *Thucydidis*, obseruat etiam *H. Steph.* Operar. in *Dionys.* Cap. XVI. ДУСКО.

Pro βραχίον. Notauit hoc ἰδίῳα *Thuc.* *Dionys.* Ep. II. ad *Amm.* p. 799. Reisk. Sed ipse vsus est *Dionys.*, vt nota uit *Duck.* Bene *Valla* expressit, *„quid vellent ac suspicarentur, non patefacientes illi quidem Atheniensibus — Cf. Diodor.* I. c. ὑπάπτεισαν αὐτῶν τὴν ἀγῆσιν, qua de causa aedificationem murorum inhibere statuunt. G.

[Διὰ δὲ τῶ ὑπόπτου] *Altiis* iusto repetit explanationem τῶ ὑπόπτου, et nugatur in reliquis. G.

Ὡς δὲ τῶ βαρβάρου] *Diod.* I. c. τὸν γὰρ *Ξέρξην*, εἰ πάλιν πα ραγενήθει — ἔξειν ἑτοίμας πόλε· τοτειχισμένους — ἐξ ὧν ὀσμῶ μενον ῥῥῥῥως καταπολεμήσειεν τὰς Ἑλλήνας — G.

Ἀναχώρησίν τε καὶ ἀφορμὴν — εἶναι] i. c. ἀναχωρήσεως ἀφορ μῆ· *Origenes* contra *Cellsum*, p. 5. *Hoechel.* in simili loco: εἰ τις παρὰ Σκόθαις γενόμενος ἀναχωρήσεως μὴ ἔχων καιρὸν, βίβην παρ' ἐκείνοις ἀναγνάσκοντο. G.

Ἀναχῆς καὶ ἀφορμῆ.] Non agnosco equidem hic *Hendiadyin*;

sed. *distinguo* ἀναχώρησιν, locum, praesidium, quo reciperet sese, et ἀφορμὴν, unde erumperet. *Vtrumque* vero vsus bellī ποίεβat. BAVER.

Θεμιστοκλέους γνώμη] *Secundum Diodorum* I. c. *Atheniensēs* primū *Laconicorum* legatorum iussis diūto non audientes erant: illi tamen architectos iubent et fabros illico manus ab opere continere. *Themistocles* igitur *συνεβούλευεν* ἔχειν ἡσυχίαν — G.

Τειχίζειν — πανδημῆ] *Diod.* I. c. p. 435. *πανδημῆ* τειχι ζεῖν τὴν πόλιν, e *Noitro* defumfit, e quo *repoluerunt Rhodom.* et *Wessel.* pro τειχίζων, τειχίζειν. v. *Wessel.* I. c. G.

Καὶ ὑπειπὼν, τὰ ἄλλα —] Sic *interpuncti* cum *Reisk.* in anim. p. 13. *Melior* est *interpunctio* quam *vulgata*, eamque secutus est *interpres latinus.* *Probat* quoque *eam Abrech.* in *Auctar.* Dil. p. 240. G.

Ὁδ προσήει πρὸς τὰς ἀρχάς] *Nepos.* in *Them.* c. 7. *Themistocles* *adiire ad magistratus* noluit. G.

Ἄλλὰ διήγε] i. c. *ἔβράδυνε.* *Locum* laudauit *Thom.* *Mag.*, vt *probat*, *διάγειν* esse *βραδύνειν.* G.

Διήγε] Sc. τὸ πρῶμα. rem. *extraxit*, *prolatauit.* *Possit* ta men *suppleri*, τὸν χρόνον. BAVER.

Ὅτι ἐκ] *Aliquis* fortasse *διότι* scribere hic *malit*, aut *δι*, ὅ, τι, vt in duobus locis, quorum antea facta *mentio* fuit: at ego *nihil* magis *istud* ὅτι *suspectum* habeo, quam *mox* ὡς, in his *θαυμάζειν* ὡς ἔπω πάρεισιν. *STEPH.* Ὅτι pro *διότι* etiam in *interrogatione* poni, dudum ex *Homero*, *Herodoto*, *Aristophane*, aliisque *adnotarunt Viri docti.* *Quacri* tamen *postest*, eor tam *inconstanter* modo ὅτι, modo ὅ, τι scribatur. *Herodo.* I, 47. Ἐπρωτότενος ὅ, τι ποίειν τυγχάνει ὁ *Λυδῶν βασιλεὺς Κροῖσος.* *Ibid.* III. *ἔειπτο* προτέρη ὅτι μὲν ἔπω προθύμως Ἀρπα γος μετεπίμψατο. Et sic *saepe* apud *alios.* *Schol.* *Aristoph.* ad *Vesp.* v. 22. scribit in ὅ, τι pro *quare*, abundare ὅ, Ἀττικῶς, nec aliud esse, quam *τί.* *Τί* autem dicitur per *ellipsis* τῆ *διᾶ*, *quid*, id est, *propter quid.* Itaque ex *illius* *sententia*,

erant, quarumcunque ambitus adhuc starent, eos secum demolirentur: voluntatem quidem suam animique suspicionem, quam de Atheniensibus habebant, non declarantes; sed speciosam causam praetendentes, si rursus Graeciae bellum inferret, vllum locum munitum haberet, vnde contra Graecos proficisceretur, quemadmodum tunc ex Thebanorum vrbe fecerat. Et Peloponnesum omnibus receptaculum et per fugium satis tutum fore dixerunt. Athenienses vero de Themistoclis sententia Lacedaemonios, qui haec dixerant, confestim dimiserunt, illis dato responso, legatos hisce de rebus, quas dixissent, a se ad eos missum iri. Themistocles autem Atheniensibus erat autor, vt se Lacedaemona primo quoque tempore mitterent, aliosque legatos, praeter se electos, non subito emitterent: sed tandiu retinerent, donec murum ad iustam altitudinem erexissent, ita vt ex altitudine maxime necessaria vim hostis propulsare possent. Idem etiam autor erat, vt omnes, qui erant in vrbe, ex omni ordine, aetate, sexuque, et ipsi, et vxores, et liberi muros aedificarent, nulli aut priuato aut publico aedificio parcentes, vnde aliquid vtilitatis ad illud opus faciendum percipi posset; sed omnia diruentes. Cum autem ille haec docuisset, et addidisset, se curaturum caetera, quae essent illic agenda, discessit. Cumque Lacedaemona venisset, non adiit Magistratus; sed rem trahebat, et speciosas causas fingebat, ac praelendebat; et quoties aliquis de summis Magistratibus eum interrogasset, cur ad Reipublicae Magistratus non accederet: „Suos collegas a se expectari; sed eos aliqua occupatione impeditos in vrbe remansisse, dicebat: se tamen sperare, eos propediem venturos, et se mirari, eos nondum adesse.

91. Illi vero, cum haec audirent, Themistocli quidem fidem habebant, propter amicitiam, quae ipsis cum illo intercedebat: sed cum alii venirent, et aperte arguerent, muros aedificari, atque adeo

Λακεδαιμόνιοι. Συνειρήμει] περίβολος δηλονότι. Μετὰ σφῶν] τῶν Ἀθηναίων. τὸ μὲν βεβλόμενον] τὸ μὲν βεβλόμενον καὶ ὑποπτον τῆς γνώμης ἢ δηλῶντες. ἢ εἶπεν ἀπλῶς τὴν γνώμην ἢ δηλῶντες, ἀλλὰ μετὰ προσθήκης, τὸ βεβλόμενον τῆς γνώμης. ἐν φίλοις γὰρ μόνον ἡ γνώμη φανεύεται, ἐν δὲ τοῖς ἐναντίοις καὶ τὸ ὑποσώμενον ἀποκρύπτεται. διὰ δὲ τῆ ὑπόπτου τὸ κρυπτόν τῆς αὐτῶν πολιτείας σημαίνει. Καὶ ἀφορμῆν] οἶον, ἐξ ἧς ἐρμῶμενός τις σώζεται. Ἄλλ' ἐπισχεῖν] κωλύσαι. Τειχίζειν] εἰς τὴν ἀνάγκησιν τῆ τεύχους συνέχεσθαι. Πάντας πανδημεί] τὸ πάντας, αὐτὸς, καὶ γυναῖκας, καὶ παῖδας. τὸ δὲ πανδημεί, μηδενός ἐν ταῖς οἰκίαις ὑπολειπομένῃ. Ἐς τὸ ἔργον,] εἰς τὴν κτίσιν. Πάντα] τὰ οἰκοδομήματα. Πρὸφασίζετο] αἰτίας προέτεινε. Ἐπέρχεται] ἐπέρχεται ὁ ξένος· παρέρχεται ὁ πολίτης. ἢ ἀκριβῆς ἢ παραγραφῆ. αὐτὸς γὰρ ἦτο περὶ τῶν Ἀθηναίων λέγει καὶ παρελθόντες ἔλεγον. μή ποτ' ἔν τὸ μὲν παρελθεῖν, τὸ αὐτίκα δηλοῖ· τὸ δὲ ἐπελθεῖν, τὸ ἀναβαλλόμενον κατ' ἀρχάς, χρόνον τῆτο διαπραξάσθαι.

quam hanc significationem habet, semper scribendum est ὁ, τι. διήγε. Thom. Magister, cuius locum hic descripsit Cl. Wasse, in διάγω exponit ἐβράδυνε. Interpres non male, rem trahebas. Vid. Suid. in διάγειν et διήγε. Quae hic Schol. de significatione verborum παρελθεῖν et ἐπελθεῖν scribit, etiam ap. Vlpian. ad Demosth. περὶ τῶν ἐν Χερρόνισσῳ p. 58. et Suidam in παρελθεῖν leguntur. Sed vid. hic Steph. ad Schol. add. quae supr. ad cap. 73. adnotantur. Πνεκ.

Ο, τι] Scripsi ita pro ὅτι, cum Duckero, qui ex Schol. Aristoph. Vesp. v. 22. docet, in ὁ, τι abundare ὁ, et τι per ellipsin τῆ δια, esse propter quid, i. e. quare. Mox ἢ ἐπέρχεται, i. e. non visat, obcat. Herod. V, 97. ἐπελθῶν ἐπὶ τὸν δῆμον — Noster cum dat. Mox ὀμισησικλής ἐπελθῶν τοῖς Λακεδαιμονίοις. De παρέρχεσθαι et ἐπέρχεσθαι v. Gloss. h. v. G.

[ὄχι ἀκριβῆς ἢ παραγραφῆ] Deleui cum Steph. caput his verbis praepositum: αὐτὸς ὑπολειφθῆναι, huic loco plane incongruum. Verba enim ἢ ἀκριβῆς — referuntur ad disferentiam τῶ ἐπέρχεσθαι et παρέρχεσθαι, quam alius Scholiastes improbat. Pro αὐτὸς — ὁ τῆς — λέγεις correxi αὐτὸς γὰρ ἔτω, et post λέγει ponenda est hypotigme. Probat hanc correctionem quoque Abresch. Dil. p. 99. Verba: καὶ παρελθόντες ἔλεγον, existant c. 72. f. Quae dicuntur de his

verbis, non vera sunt, et ipse videtur sensisse Schol. addendo voc. μήποτε. Caeterum habet hoc Schol. Suidas in παρελθεῖν, sed omittit: κατ' ἀρχάς. A Cassel. defunt: χρόνον διαπραξάσθαι, quae possunt abesse.] G.

Ἄλλ' ἐπισχεῖν] Alii πέρας. sed receptum egregie tuctur Nepos huc respiciens, non multum superesse munitionis, sed et noster p. 52, 20. WASS.

Τειχίζειται τε καὶ ὕψος λαμβάνει] Sc. τεύχος, quod e τευχίζεσαι fumendum. v. Nep. Them. 7. non multum superesse munitionis. Forma loquendi est Herod. VIII. 6. τὸ τεύχος ἤδη ἐπάλξεις ἐλάμβανε. cf. Nostrom L. III, 69. αἱ οἰκίαι ἐπάλξεις λαμβάνουσι. Rem habet et Diod. I. c. G.

ὄχι εἶχον ὅπως χρῆ ἀπιστήσαι] non poterant non credere. Sic Plato Prot. p. 197. σοὶ δὲ λέγοντι ἢ ἔχω, ὅπως ἂν ἀπιστῶ. Alia exempla vid. apud Abresch. in auct. p. 240. G.

Ὅπως χρῆ ἀπιστῆσαι] Si tantum ad Lacedaemonios nuntios referatur: sane simpliciter fuerit: non poterant fidem eis derogare. Sed tunc, opinor, non diceret, χρῆ, sed tantum, ὄχι εἶχον ἀπιστήσαι; certe illud melius congruerit meae interpretationi, vt ὅπως sit, quasi pro ὁποτέραις, vtris, vel ex vtra parte, in vtram partem, oporteret fidem non haberi, vtrum Themistocli an suis? BA VER.

γνῆς ἰ δὲ ἐκείνος κελεύει αὐτὰς μὴ λόγοις μᾶλλον παράγεσθαι, ἢ ἠπέμψαι σφῶν αὐτῶν ἀνδρας ἰ οἵτινες χρηστοί, καὶ πιστῶς ἢ ἀναγγελλοῖσι σκεψάμενοι. ἀποσέλλουσιν ἔν καὶ περὶ αὐτῶν ὁ Θεμιστοκλῆς τοῖς Ἀθηναίοις κρούφα πέμπει, κελεύων ὡς ἦν ἵστα ἐπιφανῶς κατασχεῖν, καὶ μὴ ἀφῆναι τρεῖν ἂν αὐτοὶ πάλιν κομισθῶσιν. ἤδη γὰρ καὶ ἦκον αὐτῶ οἱ ξυμπρέσβεις, ἢ Ἀβρώνυχος τε ὁ Λυσικλῆς, καὶ Λεπειδῆς ὁ Λυσιμάχος, ἀγγέλλοντες ἔχειν ἱκανῶς τὸ τεῖχος. ἐφοβεῖτο γὰρ, μὴ οἱ Λακεδαιμόνιοι σφῶς, ὅποτε σαφῶς ἀκῶσειαν, ἐκέτι ἀφῶσιν. οἳ τε ὁ ἔν Ἀθηναῖοι τὰς πρέσβεις ὡσπερ ἐπεσάλη κατεῖχον καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς ἐπελθὼν τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἐνταῦθα ἢ δὴ Φανερωῶς εἶπεν, „Οτι ἡ μὲν πόλις ἰ σφῶν τετελιχισται ἤδη, ὡσε ἱκανῆ εἶναι σάζειν τὰς ἐνοικῶντας ἰ ἐν αὐτῇ. εἰ δὲ τι βέλονται Λακεδαιμόνιοι ἢ οἱ ξύμμαχοι πρεσβεύεσθαι παρὰ σφῶς, ὡς ἰ πρὸς διαγιγνώσκοντας ἰ τολοικὸν ἱεναὶ τὰ τε σφίσιν αὐτοῖς ἰ ξύμφορα καὶ τὰ ἰ κοινά. τὴν τε γὰρ πόλιν ὅτε ἐδόκει ἐκλιπεῖν ἄμεινον εἶναι, καὶ ἰ ἐς τὰς ναῦς ἐσβῆναι, ἰ ἀνευ ἐκείνων ἔφασαν γόντες τολμῆσαι καὶ ὅσα αὐ ἰ μετ' ἐκείνων βελεύεσθαι, ἰ δένος ἰ ὕπεροι γνάμη Φανῆναι. ἰ δοκεῖν ἔν σφίσι καὶ νῦν ἄμεινον εἶναι, ἰ τὴν ἐαυτῶν πόλιν τεῖχος ἔχειν, καὶ ἰδία τοῖς πολίταις καὶ ἐς τὰς πάντας ξυμμαχίας ὠφελιμώτερον ἔσεσθαι. ἰ γὰρ ἰ οἷόν τ' εἶναι, μὴ ἀπὸ ἀντιπάλῃ παρασκευῆς, ὁμοῖον τι ἢ ἴσον ἐς τὸ κοινὸν βελεύεσθαι. ἢ πάντας ἔν ἀτειχίστους ἐφη χεῖναι ἢ ξυμμαχεῖν, ἢ καὶ τὰδ νομίζειν ὀρθῶς ἔχειν.“

ἰ δ' ἐκείνος Ar. δ' ἐκείνος C. k σφῶν αὐτῶν πέμψαι Gr. l οἵτινες C. οἵτινες πιστοί, et inter versus al. χρῆστοί Gr. m ἠναγγελλοῖσι Cl. Reg. Cass. Aug. et Suidas in παράγεσθαι. Pro πιστῶ leg. in Mosqu. πῶς, sed ab alia manu superser. πιστῶς. n Ἀβρώνυχος τε Reg. Mosqu. habet Ἀβρώνυχος. Ἀβρώνυχος τε Cass. Aug. o οὐδ' δεστ Dan. Mox καὶ Θεμιστοκλῆς Cass. Aug. Paullo ante ἐπεσάλη in Mosqu. p Δὴ δεστ Reg. q αὐτῶν Marg. Ar. C. Gr. Mosqu. Dan. Bas. r Ἐν αὐτῇ om. Cl. Reg. Cass. Aug. s ἰτ om. Cl. s Προδιαγιγνώσκοντας Ald. Flor. Bas. Προδιαγιγνώσκοντας Reg. Dan. Προδιαγιγνώσκοντας, et ex emendatione superscripta προδιαγιγνώσκοντας Gr. v τὸ λοιπὸν Ar. C. Ald. Bas. et Cass. Aug. x Συμφροντα Ar. C. Dan. Mosqu. y κοινῆ malit Steph. nam antithesis videtur talis esse debuisset, vt τὰ σφίσιν αὐτοῖς ξύμφορα ὀρθότερον τοῖς κοινῇ ξυμφορίαις. z ἔς om. Cl. et Gr. Paullo post ἐσβῆναι, et eadem manu inter versus ἐσβῆναι Reg. a ἔξω Ar. C. D. n. b Μετ' ἐκείνων ἴδει βελεύεσθαι Thucydidem scripsisse suspicatur Steph. c Ἐπεροι γνάμη δένος, et pro δένος, quod punctis notatum erat, φανῆνας inter versus Gr. d δεστ Marg. Ar. C. Ald. Flor. Dan. e τὴν αὐτῶν πόλιν Ar. C. Mosqu. τὴν αὐτῶν π. Dan. f οἷόν τ' εἶναι Cass. Aug. g Σχεῖν Reg. a prima manu: recentior emendaverat ξυμμαχεῖν. Σχεῖν fortassis per compendium scriptum fuerat pro ξυμμαχεῖν.

Παράγεσθαι] Suidas h. v. λογ. μόνους παραγ. Quod merito Kusterō displicet. WASS.

Μεταπίθουσαι Suidas, qui h. l. laudat male sic: λόγοις μόνους παράγεσθαι, ἢ πέμψαι σφῶν αὐτῶν ἀνδρας, οἵτινες ἀναγγελλοῖσι. GOTTL.

Σφῶν] Gr. Marg. habent αὐτῶν. Noster alibi σφῶν αὐτῶν. Vid. T. Magistrum in Σφῆ, et Indicem Thucyd. WASS.

Πιστῶς ἀναγγελλοῖσι] Praefrenda est h. lectio alteri ἀναγγελλοῖσι, quod, vt Abresch. in Diluc. p. 101. docet; ἢ ἀνὰ referri solet ad superiorem dignitate locum, veluti regionem mediterraneam, tempusque superius. C. 109. δ Μεγάβυρος — ἐς τὴν Ἀσίαν ἀνεκομίσθη, vbi alii libri dant: ἐκομίσθη. Sed haec ratio mihi nimis argute excogitata videtur. Ἀναγγελλοῖσι est, renunciare, nec, si quid video, non admodum differt ab ἀναγγελλοῖσι, quod habet etiam Suidas. G.

Ἀναγγελλοῖσι] Renuntiarent, vt missi. Apage illas nugae de praepositi. ἀνὰ, quas ne memorari quidem operae sit! Piget interdum, tanta lectione subactos Viros non videre, quam nulla fere vis sit particularum, sed vsque haerere in istis minutis. Nam et ἀνακομίσθηται nil est, nisi redire: vt ἀνεκομίσθησαν ἐπ' οἴκου. BAVER.

Σκεψάμενοι] Oculis, vt bene supplet Schol. ὀφθαλμοῖς. cf. praeter Diod. Schol. ad Aristoph. Equit. v. 811. G.

[τοῖς ὀφθαλμοῖς] Referendum ὀφθαλμοῖς ad σκεψάμενοι, non ad ἰδεῖν, ne quis putet, inesse hic aliquid vitii. Σκεψάμενοι, vt notum est, de animo alias adhibetur. Schol. a verbis οὐκ ἀκριβῆς ἢ παρ. — ad αὐτοὺς πάλιν, vt et Ἀγγέλλοντες desunt in Aug. G.

Κρούφα πέμπει] Sc. τινὰ vel τινὰς, κελεύων (αὐτοῖς) cum his mandatis, vt occulte, sine strepitu, nullo motu, hos legatos retinerent Athenienses, nec eos prius dimitterent, quam ipsi

revertissent — Reiskius coniecit in Dilucidat. Abresch. p. 102. ἀκίσα. Quam bene, nihil dicere attinet. Iust. II, 15. Themistocles per seruum magistratibus scribit Atheniensium, legatos vinciant, pignusque teneant; ne in se grauius consularur. Diod. I. c. Athenienses Lacedaemoniorum legatos custodiae tradidisse commemorat. G.

[τὸ ἐξῆς] In Aug. additur ἔτω.] G.
[τὸ σχῆμα πλάγιον] i. e. haec orationis structura habet vel διηγηματικὴν vel μιμητικὴν formam. G.

[Κακῶς καὶ τῆτο —] Haec est reprehensio verborum: τὸ σχῆμα πλάγιον censoris eiusdem, qui paullo ante παραγραφῆν verborum ἐπέρχεσθαι et παρέρχεσθαι notaauerat, vt docet καὶ τῆτο. Recte autem vituperatur Scholiastes superior. Si enim Themistocles loquens induceretur; dicendum ei fuisset: ἢ πόλις ἡμῶν et βελεύεσθαι pro βέλονται. Pro Θεμιστοκλῆς autem leg. aut Θεμιστοκλῆς, aut Schol. non satis attentus fuit. In Cass. et Aug. desunt omnia post λέγεισθαι, vsque ad πέσβεις πέμπειν.] G.

[Ὡς πρὸς διαγ.] Obseruandum hic inuertisse illum (suo more) verborum ordinem, quum dicendum esset, τολοικὸν ἱεναὶ ὡς πρὸς διαγιγνώσκοντας τὰ τε σφίσιν αὐτοῖς ξυμφ. etc. STEPH. Κοινά] Κοινῆ inuult Steph. At κοινὰ ob varietatem gratius. Paulo post ἔς omittit Cl. male. WASS.

τὰ κοινὰ] Abresch. Diluc. I. c. legit τὰ κοινῆ, i. e. τὰ τῆ κοινῆ, quod duobus articulis concurrentibus alter apud Noster omitti solet, v. c. L. II. c. 11. διὰ τὸ καταφρονητικῶς ἀπαρεσκεύως γένεσθαι. Coniectura est elegans, quam, si adiuuaretur a codd., recepissem. Steph. malebat κοινῆ. G.

τὰ κοινὰ] Eleganter haud dubie Abresch. respexit ἰδία: sed Graece magis daret, κοινῆ. Neque omitti articuli exemplum

iam sublimes esse, facere non poterant, quin crederent. Quod cum ille intellexisset, suavit ipſis, ne verbis se falli paterentur: sed potius de suorum ciuium numero, probitatis, fideique spectatae viros Athenas mitterent, qui rem diligenter inspectam, ac exploratam, fideliter renuntiarent. Illi igitur hos miserunt. Themistocles vero Atheniensibus horum aduentum per nuntios clam significauit, suadens, vt quam occultissime possent eos retinerent, neque dimitterent, ante quam ipsi domum rediissent. (Iam enim eius etiam collegae ad ipsum venerant, Abronychus Lycicis, et Aristides Lysimachi filius, murum iam satis altum esse nuntiantes.) Metuebat enim, ne Lacedaemonii, vbi rem plane rescuissent, se non amplius dimitterent. Athenienses igitur legatos retinuerunt, vt *ipsis* per nuntios fuerat significatum. Themistocles autem cum ad Lacedaemoniorum magistratus iuisset, tunc demum aperte dixit, „Vrbem suam muris iam esse cinctam, ita vt eos, qui in ipsa habitarent, tutari posset: sed si Lacedaemonii, sociiue logationem aliqua de re ad se mittere velint, dixit oportere illos posthac ad se venire, vt ad homines, qui bene dignoscere, quid suorum, quid etiam communium commodorum ratio postulare. Quum enim visum fuisset, satius esse, urbem relinquere, et naues conscendere, sine illorum consilio, re cognita, haec facere se ausos fuisse dixerunt. Et quibuscumque de rebus cum illis consultare placuisset, se consilio nullo inferiores visos esse. Sibi igitur nunc etiam videri, melius esse suam urbem moenibus esse cinctam, idque cum priuatim singulis ciuibus, tum etiam publice vniuersis sociis vtilius fore. Fieri enim non posse, vt qui non idem praesidium habent, idem consilii capiant, et idem ac caeteri statuunt, quum de rebus publicis est consultandum. Dicebat igitur aut omnes ciuitates foederatas oportere sine muris esse, aut eos existimare, haec quoque se recte habere.“

Παράγεσθαι ἀπατάσθαι. Σκεψάμενοι] ἰδόντες, τοῖς ὀφθαλμοῖς δηλονότι. Ὡς ἦνιστα] τὸ ὡς, ἀντὶ τῶ ὄντως. Αὐτοὶ πάλιν] οἱ περὶ τὸν Θεμιστοκλέα. Καὶ Ἀριστείδης] ὁ λεγόμενος δίκαιος. Ἀγγέλλοντες] τῷ Θεμιστοκλεῖ δηλονότι. Οὐδέτι ἀφ᾿ ἑαυτῶν] τὸ ἐξῆς, μὴ ἐκείτι αὐτὸς ἀφ᾿ ἑαυτοῦ οἱ Λακεδαιμόνιοι ὅποτε σαφῶς ἀπέσειαν. Τῆς πρέσβει] τῶν Λακεδαιμονίων. Ἐνταῦθα] ἐν τῷ τῷ χρόνῳ. Φανερώς εἶπε] τὸ σχῆμα πλάγιον. δυνατὸν γὰρ καὶ ὡς ἀπὸ Θεμιστοκλέος καὶ ὡς ἀπὸ Θουκυδίδου ταῦτα λέγεσθαι. κακῶς καὶ τῷ παραγυγγαλιῶν. ἄντικρυς τῷ Θεμιστοκλέος ἐστὶν ἡ φωνή. λέγει γὰρ ἔτος, καὶ Θεμιστοκλῆς ἐπελθὼν τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἐνταῦθα δὴ φανερώς εἶπε. Πρεσβεύεσθαι] πρέσβεις πέμπειν. Παρὰ σφᾶς] ἦγον τὰς Ἀθηναίους. Εὐμφορα καὶ τὴ κοινῇ] τῷ ἀποδείξει τὸ ὅτι ἐμφορές εἰσι. Μετ' ἐκείνων] ἦγον τῶν Λακεδαιμονίων. Βυλεύεσθαι] κατὰ κοινῇ τὸ ἐδοκεῖ. Τείχος ἔχειν] κατὰ κοινῇ τὸ ἔρασεν. Οὐ γὰρ οἷόν τε εἶναι] ἐὰν μὴ ἔχωμεν, φασι, τείχος, ὡς οἱ ἄλλοι, μέλλομεν ἔδὲ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν ἐν τοῖς πολέμοις. Ἵσως γὰρ πολεμίῳ ἐλθόντων, ἡμῖν μὲν δοῖται μὴ μάχεσθαι, ἀλλὰ σπένδεσθαι, ὡς μὴ ἔχρησι τείχος· τοῖς δὲ ἄλλοις πολεμίῳ. ἢ γὰρ ἐνδέχεται, τὸν μὴ ὄντα ἴσον τῶν ἄλλων, θρασυῖα κατ' ἐκείνας, καὶ ὁμοίον τι ἀποφύνασθαι. Ὁμοίον τὴ ἴσον]

afferre debebat 2, 11. vbi alterum particip. ab altero pendeat: διὰ τὸ εἶναι ἀπαρτασκέους, (ὡς, vel ἄτε,) καταφρονούντας. BAVER. Ἄνευ ἐκείνων] Quidam Mss. ἔξω. vtroque modo Noster. Lib. III, 61. ἔξω τῶν ἄλλων et V. ἔξω τῶτων, vbi Schol. ἄνευ. quomodo etiam ἐκτός. WASS. Ἰνόντες] i. e. διαγνόντες, quod paullo ante adhibuit. Quum decreuissent, s. statuisſent: Abresch. Diluc. p. 103. Diod. l. c. quoque habet compos. διέγνωσαν, καλῶς τὴς Ἀθηναίους — GO. Nil attinebat, hoc explicari; quid enim frequenter aut notius, quam, γινώσκων esse iudicare, censere? Immo διαγινώσκων notabilius est tali sensu, cum primus sit distinguere. BAVER. Μετ' ἐκείνων βυλεύεσθαι] Non video, vnde hic infinitiuum βυλεύεσθαι pendere dici possit: (nam φανῆναι quidem, sed non ille quoque, ad ἔρασεν referri potest) quid si igitur illum scripsisse, μετ' ἐκείνων ἔδει βυλεύεσθαι, suspicari me dicam? STEPH. Καὶ ὅσα — βυλεύεσθαι] Steph. suspicatur, Thucyd. scripsisse: μετ' ἐκείνων ἔδει βυλεύεσθαι. Abresch. in Diluc. p. 103. huic infinit. iungit ἐδοκεῖ, e Scholio, quod vulgo ad φανῆναι scriptum est, sed ad βυλεύεσθαι pertinet, hoc ordinis; καὶ γὰρ

ἔρασεν, ὅτε ἐδοκεῖ ἀμεινον εἶναι ἐκλείπειν τὴν πόλιν καὶ ἐσβῆναι ἐς τὰς ναῦς, γνόντες (τῷ τῷ) τολμήσαι ἄνευ αὐτῶν· καὶ ὅσα αὐ (ἐδοκεῖ) βυλεύεσθαι μετ' ἐκείνων, ἰδεὸς (ἔρασεν) ὑπερον γνώμην φανῆναι. Heilmanus neutrum probat, tanquam nimis contortum; Graecos in sermone indirecto, accusatiuo cum infinitiuo addendis ὅσα, ὡς, ὅς, ποῖα, ἐπεὶ — vti, Latinos vero coniunctiuo: tum si quid cum illis in commune consultauerint, nemini consilio et prudentia secundos fuisse — GOTTL. [Βυλεύεσθαι] Praeunte Abreschio, hoc caput Scholio praefixi, pro φανῆναι, quod iam displicebat Grammio; nam ad φανῆναι suppleendum ἔρασεν.] G. Δοκεῖν] Legendum δοκεῖν, non δοκεῖ. STEPH. Καὶ ἐς τὰς πάντα] Proprie dicendum erat: καὶ πᾶσι τοῖς ξυμμάχοις, ob superiora: τοῖς πολιταῖς — Sed huius mutatae constructionis non vnum est exemplum. G. Οὐ γὰρ οἷόν τ' εἶναι —] Fieri non posse, vt, cum sit apparatus rerum, s. opes dissimiles, idem et aequale in rei publicae salutem possit capi consilium. G. [Πολεμίοις] Cum Steph. scripsit: πολεμίοις.] G. [ἴσον τῶν ἄλλων] Cum Gen. posuit ἴσον, prop. τοῖς ἄλλοις. Μὴ κατ' ἐκείνους est, ὁμοίως ἐκείνοις atque atque illos — haec

5β. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἀκύναντες, ἐργὴν μὲν Φανεράν ἐκ ἐποιοῦντο τοῖς Ἀθηναίοις· (ὃ ἢ δὲ γὰρ ἐπὶ κωλύμῃ, ἀλλὰ γνώμῃ παραίνεσι δῆθεν τῷ κενῷ ἐπρεσβεύσαντο. ἅμα ἰ δὲ καὶ προσφιλεῖς ὄντες ἐν τῷ τότε διὰ τὴν^k ἐς τὸν Μῆδον προθυμίαν ἰ μάλιτα αὐτοῖς ἐτύχανον) τῆς μὲντοι βελλήσεως ἀμαρτάνοντες, ἀδύλως ἤχθοντο. οἱ τε πρέσβεις ἐκατέρων ἀπῆλθον ἐπ' οἴκῃ ἀνεπικλήτως.

5γ. Τάτω τῷ τρέσω^m οἱ Ἀθηναῖοι τὴν πόλιν ἐτείχισαν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ. καὶ δῆλη ἡ οἰκοδομία ἐτι καὶ νῦν ἐστὶν ὅτι κατὰ σπαρδὴν ἐγένετο. οἱ γὰρ θεμέλιοι παντοῖαν λίθων ὑπόκεινται, καὶ ἔξυνηγασμένων ἐστὶν ἢ, ἀλλ' ὡςⁿ ἕκαστοί ποτε προσέφερον· πολλαὶ τε σῆλαι ἀπὸ σημάτων καὶ λίθοι εἰργασμένοι^o ἐγκατελέγησαν. μείζων γὰρ ὁ περιβόλος πανταχῇ ἐξήχθη τῆς πόλεως. καὶ διὰ τῆτο πάντα ἐμοῖως^p κινῶντες, ἠπείγοντο. ἔπεισε δὲ καὶ τῷ Πειραιῶς τὰ λοιπὰ ὁ Θεμιστοκλῆς οἰκοδομεῖν· (ἠ ὑπῆρξετο δ' αὐτῷ πρότερον ἐπὶ τῆς ἐκείνης ἀρχῆς, ἧς κατ' ἐνιαυτὸν Ἀθηναῖοις ἤρξε^e) νομίζων τό, τε χωρίον καλὸν εἶναι, λιμένας ἔχον τρεῖς αὐτοφρεῖς, καὶ αὐτὰς ναυτικὰς γεγεννημέναις, μέγα προσφέρειν ἐς τὸ κλήσασθαι δύναμιν. τῆς γὰρ δὴ θαλάσσης πρῶτος ἐτόλμησεν εἰπεῖν ὡς ἀνδραγαθία ἐστὶ, καὶ τὴν ἀρχὴν εὐθύς ξυγκατεσκευάζει. καὶ ἀποδόμησαν τῇ ἐκείνῃ γνώμῃ τὸ πάχος τῶ τείχεος, ὅπερ νῦν ἐτι δῆλον ἐστὶ^f περὶ τὸν Πειραιᾶ. δύο γὰρ ἀμαξαὶ ἐναντία ἀλλήλαις^s τὴς λίθους ἐπήγον. ἐντὸς δὲ ἔτε χάλιξ, ἔτε πηλός

h δι deest Ar. i δι om. Gr. k εις Cass. Aug. l ταμίαια Marg. Ar. Flor. Bas. τὰ μάλιτα C. Gr. Cl. Ald. et Dan. Ταμίαια Reg. τὰ μάλιτα^m Cass. Aug. Paulo post ad marg. cod. Mosqu. γρ. ἀμαρτάνεις. m οἱ non agnoscunt Ar. C. Gr. Dan. Mosqu. n ἕκαστον ποτε Marg. Mosqu. super v vero scriptum est i. ὁ ἕκαστελέγησαν, et inter versus ab emendatore ἐγκατελέγησαν Gr. p ἕκαστον, ἐπίγοντο Dan. Mosqu. q Totum hoc (vide ad νομίζων) parenthesi includendum suader. Steph. ἡγήρητο δὲ αὐτῷ Gr. Paulo post in τῆς γὰρ δὴ θαλ. deest δὲ in Mosqu. r περὶ τὸν Πειραιᾶ Reg. cum scriptura vulgata^s rec. manu inter versus scripta. s ἔπηγον τὴς λίθους, et mox χάλιξ Gr. Mosqu.

verba in Cass. et Aug. desunt, vt et Schol. ad verba προσβεύσθαι et περὶ σφᾶς, it. ad Μετ' ἐκείνων et Ἀτειχίτας. Σπένδεσθαι est, compositionem facere.] GOTTL.

[Κωλύσει] In Aug. leg. σγ., i. e. σημειώσαι, κωλύει, κωλύει, ἢ κα — G.

[Δῆθεν] Hoc Scholion intuli ex Aug., quod Suidas etiam habet, addique: λαμβάνεται δὲ τὸ θεν, ὡς παραπληρωματικόν. (vt particula expletiva.) G.

Μάλιτα] Codd. omnes τὰ μάλιτα. quomodo Noster alibi, Demosthenes, Aristot. D. Halicarn. 747, 23. WASS. προσφιλεῖς e Thucydide laudat Pollux III, 63. Vid. ibi Iungerm. Vtuntur eo saepe etiam alii. — DVCK.

Ἀνεπικλήτως] Agnoscit Pollux VIII, 68. et ex Xenoph. Kur. ἀνεπικλήτων. Isoperbus, ἀνεπικλήτων σοι παρασχομένος τὴν ἑμαυτῷ πρῖν. Aelian. III. Var. Hist. 15. ἐπίκλημα προσειλήφασιν. Xenophontis Codd. ad oram habent ἀνεπικλήτων, quomodo locutus olim Eurpolis. vide et Hesychium. Caeterum οἱ τε π. — ἀνεπικλήτως habentur apud Suidam in ἀνεπικλήτως. WASS. De loco Xenophontis vid. Iungerm. ad Pollucem. Verba Iosephi apud Suidam sunt ex Archaeolog. XVIII. 4. DVCK.

Δῆλη ἡ οἰκοδομία — ἐστὶν ὅτι —] i. e. δῆλον ἐστὶ καὶ νῦν ἐστὶν, ὅτι οἰκοδομῶ — noto Graecismo. Plato Rep. V. 463. γινώσκεται τὰν ἠελόδον ὅτι τῷ ὄντι ἦν σοφός. In δῆλη vult suppleri Abreschius Diluc. p. 103. 151, quod tamen est in textu. In auctar. p. 240. exempla huius constructionis plura reperiuntur. G.

[Οἰκοδομῶ] Hoc Schol. ex Aug. adieci. Rostg. cod. habet modo priora verba. Suidas quoque habet hoc Schol. Sed sic: οἱ Ἀπτικὸι ἐξυτόνως ἀπὸ ἀναγινώσκουσι οἰκοδομῶ δὲ ἐκ ἔργου. Kuster. notat ad ἐξυτόνως, imo παροξυτόνως. Extrema verba Schol. illustrat Thom. M. h. v. 645. οἰκοδομῶ ἢ λέγουσιν Ἀπτικὸι, ἀλλ' οἰκοδόμημα, καὶ οἰκοδομῶ. v. Phryn. p. 186. et Innt.] G.

[Ἀπὸ βύσσων] Hoc Schol. Stephanus ad vocabulum λίθος potius quam ad σῆλαι — pertinere credit.] G.

[Ἐγγεγλυμμένοι] Sic scripti e Rostg. Bas. et Aug. pro γεγλυμμένοι.] G.

[Ὀμηρος] Od. σ. v. 358. Hoc abest a Cass.] G.

[Δηλονότι] Deest h. v. in Aug.] G.

Ἐπεισε δὲ καὶ etc.] Vide Pausaniam in initio Atticorum, et Meursii Piraeum c. 2. DVDS.

Ἐπεισε — τῷ Πειραιῶς τὰ λοιπὰ οἰκοδομεῖν.] Pausan. Attic. p. 1. haec Noster illustrat: ὁ Πειραιεὺς δῆμος — πρότερον, πρῖν ἢ Θεμιστοκλῆς Ἀθηναῖοις ἤρξεν, ἐπίκειον ἢ ἦν — Θεμιστοκλῆς δὲ ὡς ἤρξε — (τοῖς τε γὰρ πλείουσιν ἐπιτηδειότερος ὁ Πειραιεὺς ἐφαίνετο οἱ προκίεσθαι) — τῆτο σφῖσιν ἐπίκειον εἶκη κατεσκευάσασθαι. Pausaniam habuisse Thucydidem ante oculos, patet. cf. Nep. Them. c. 6. Quum Phalerico portu neque magno neque bono Atheniensis uterentur; huius consilio triplex Piraei portus constitutus est: v. Innt. G.

[Ἠγήρητο] Notis parenthesi libenter includerim haec verba, ὑπῆρξετο δ' αὐτῷ etc. vt vltimum sit ἤρξε. impersonaliter enim illud ὑπῆρξετο dicitur: quod tamen non animaduertit Scholiafles, vt apud eum admonui. STEPH.

[Ἠγήρητο] Scholion minus accuratum. Impersonaliter enim ὑπῆρξετο sumendum, vt iam monuit Steph. Secundum Schol. rationem non posset sequi: ἐπὶ τῆς ἐκείνης, sed ἐαυτῷ ἀρχῆς. Caeterum hoc Schol. abest ab Aug. Paulo post in Aug. adscripta ad Θεμιστοκλῆς, πρὸ τῶν Μηδικῶν ἤρξεν ὁ Θεμιστοκλῆς ἑμαυτόν. In eodem cod. deest Schol. ad τῆς ἐκείνης ἀρχῆς.] G.

Ἦς κατ' ἐνιαυτὸν Ἀθηναῖοις ἤρξε —] n. Themistocles archon hoc perfulsit Atheniensibus anno quarto Olymp. LXXI. v. Plat. in Them. p. 475. Vltimus fuit, si Cen. iunctus esset τῷ ἤρξε. Sed Homerum imitatus est Noster, qui Dat. adhibet, v. c. II. π. 65. ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσιν: — vt cum eo Pausan. facit, loco paullo ante excitato. Abresch. Dil. p. 105. addit, Latinos quoque gen. iunxisse τῷ regnare. De structura, cum quarto casu v. Abresch. ad Aesch. L. II. p. 306. G.

[Κατ' ἐνιαυτόν] In Aug. modo adscriptum est: κατὰ τὴν ἑμαυτόν. Mox Schol. ad αὐτοφρεῖς in Aug. sic legitur: αὐτο-

92. Lacedaemonii vero, *his* auditis, nullam quidem apertam indignationem contra Athenienses demonstrarunt: (non enim vt eos prohiberent, sed vt consilio monerent scilicet, * ad eorum Rempubli- cam legatos miserant. Simul etiam quia *Lacedaemonii* ipsos *Athenienses* tunc temporis amore maximo *adhuc* prosequerantur, propter singulare illorum aduersus Medos studium) suo tamen voto frustrati, rem iniquo animo clam tulerunt. Ita autem vtrorumque legati citra *querelam*, et criminationem, domum redierunt:

93. Hoc igitur modo Athenienses exiguo temporis spatio urbem muris cinxerunt, et ex ipsa mu- rorum structura, quae nunc etiam exstat, eos festinanter aedificatos fuisse patet. Nam fundamenta substrata sunt ex omni lapidum genere constructa, qui nonnullis etiam in partibus non sunt politi, sed vt quisque forte *cos* afferebat: multae etiam columnae ex monumentis detractae, et saxa polita sunt congesta. Ambitus enim *murorum* ab omni urbis parte maior, *quam esset ante*, eductus est. Et propterea omnia pariter mouentes festinabant. Themistocles etiam persuasit, vt reliquas Piraei *partes* aedifica- rent: (Eius enim pars aedificari prius est coepta, quo tempore ipse, annum Magistratum gerens, Athenis praefuit.) tum quia existimabat locum illum esse opportunum, quod tres portus natura muni- tos haberet; ** tum etiam quia ipsos, qui rebus nauticis operam dare coeperant, magnum adiumen- tum ad opes parandas habituros *sperabat*. Primus enim ausus est dicere, eos debere maris imperium sibi vindicare, et confestim eos in hoc imperio parando iuuare coepit. Illius etiam sententiam sequuti murum ea latitudine exstruxerunt, quae nunc quoque circa Piraeum exstans apparet: nam duo plaustra *per murum* occurso aduerso saxa portabant. Intus vero neque caementum, neque lutum erat: sed

* Pro communi Graecorum legationem miserant etc. Steph. HVDS. ** Tum etiam quia ciues fieri nauticos, magnopere pro- ficere ad potentiam ampliandam putabat etc. Valla. Tum etiam quia ipsos, quum nautici euassent, magnum etc. Steph. Tum etiam ipsis, cum ad rem nauticam animum adpulissent, multum ad potentiam profuturum sperabat etc. Acacius. HVDS.

ἢ α ἐπὶ πάντων ἀσίζηται τὸ ἴσον. Ἀπειρήσας] ἀπὸ ἀπειρήσας πόλεως. Ἐπὶ καλύμῃ] καλύσει. ἰδίᾳ δὲ ἡ λέξις. Θυμιόδω. Δῆθεν] δὲθεν προσποίησιν μὲν ἔχει ἄλληθις, δύναμιν δὲ ψεύδους. Τῷ κοινῷ] ἔπερ τῷ κοινῷ. Ἐπρσβεύσαντο] πρέσβεις ἐπεμπού. Μάλιστα] ὑπερβαλλόντως. Ἀνεπικλήτως] ἀκτιγηροῦτως, μηδὲν ἐγκληθέντες. Τῷ πρῶτῳ] τῷ μῆχῃ. Οἰκοδομῆ] τὸ οἰκοδομῆσθαι τινὸς ἐξόνεσιν, οἰκοδομῆ δὲ ἔκ εἰρηται. Καὶ ἔξυνηρασμένον] ἔξυνηθέντων, καὶ ἰσαθέντων. Ἐσιν ἡ] κατὰ τινὰς τόπους. Ἀπὸ σιμάτων] ἀπὸ βάσεων ἀνδριάντων. Εἰργασμένοι] οἷον, ἐγγεγλυμμένοι τύπος τινὸς καὶ πρῶτα ἔχοντες, λελαξενόμενοι. Ἐγκατελήσαν] ἐγκατεδομήσαν. Ὀμιρος, Αἰμασίης τε λέγων. Μείζων] τῷ πρῶτῳ δηλονότι μείζων. Ὀμοίως] ὁμοίως καὶ κοινὰ καὶ ἰεῖρά δηλονότι. Ἐπρῶτο δ' αὐτῷ] ἀρξάμενος ἦν τὸ ἔργον αὐτός. Τῷ ἐκείνῳ ἀρχῆς] τῷ Θερμιστοκλέως. Κατ' ἐναυτὸν] κατὰ τὴν ἐναυτὸν ἡμερῶν ἐγένετο· πρὸ δὲ τῶν Μηδικῶν ἦρξε Θερμιστοκλῆς ἐναυτὸν ἔνα. Αὐτοφύει] ἦσαν ἡ χειροποίητες. Καὶ αὐτῶ] πρὸς Ἀθηναίους. Προφέρειν] ἐπιδίδουσι. Ἐς τὸ κτήσασθαι δύναμιν] εἰς τὸ δυνατωτέρως γενέσθαι. δύναμιν, ἦσαν θαλάσσιον. Ἀνδεκτέα ἐστὶ] πρῶτος εἶπε, φησὶν, ὅτι δεῖ πάσῃ δυνάμει ἀντέχεσθαι τῆς θαλάσσης. εὐδὺς συγκατεσκευάζει] εὐδὺς, φησὶν, ἄμα τῷ συμβαλεῖσθαι, ἦρξαστο θαλασσοκρατίαν κατασκευάζειν. Ὅπερ νῦν ἐστὶ] τῷ τείχεος τῷ ἐν Πειραιεῖ, ὅπερ νῦν ἐστὶ δρόνον ἐστὶ. Ἀλλήλαις] ἡ ἐπιπῶσαι ἀλλήλαις, ἡ συνεζευγμέναι, διὰ τὰ μεγέθη τῶν λίθων. Συνοδομημένοι] συνδεμένοι. Ἐν τομῇ] διὰ

φύει καὶ ἡ χειροποίητες. In eodem cod. defunt Schol. ad Προφέρειν et Ἐς τὸ κτήσασθαι δύναμιν.] G. Πρῶτος εἶπε.] Scholiastae verba, locum hunc exponantia, suspicionem aliquam mouere possunt, eum aliquod verbum aut aliqua verba hic in suo exemplari inuenisse vitra ea, quae habemus. Nam haec, τῆς θαλάσσης ὡς ἀνδεκτέα ἐστὶ, exponit, ὅτι δεῖ πάσῃ δυνάμει ἀντέχεσθαι τῆς θαλάσσης. quum tamen in lectione illa nihil, quod verbis illis πάσῃ δυνάμει respondeat, habeamus. Nam ἀνδεκτέα ἐστὶ dictum pro ἀνδεκτέον ἐστὶ (sicut ἐπιχειρητέα pro ἐπιχειρητέον, aliaque huiusmodi multa dicit) non plus significat, quam ἀντέχεσθαι δεῖ. STERN. Mox pro συγκατεσκευάζει, quod in tribus postremis Edd. erat, reuocauit ζυγκατ. e Reg. Cass. Gr. Vasc. et Bus. Et sic in aliis melioris notae Mss. et Edd. esse mihi persuadeo. DVCK. [Πρῶτος εἶπε, φησὶν] Haec v. defunt in Aug.] G.

[Θαλασσοκρατίαν] In Aug. additur τῆν.] G. [Ἐν Πειραιεῖ] In Aug. est ἐν Πειραιεῖ.] G. Δύο γὰρ ἄμαξι — ἐπῆγον —] Sensus est: duo currus ex ad- verso sibi obuios, potuisse sese in isto muro euitare. Huc referendum Nepotis illud arbitror: isque (portus) moenibus circumdatus, vt ipsam urbem dignitate aequipararet, visitate superaret. Haec dignitas inerat in latitudine muri; vt duo plaustra, lapidibus impleta, e regione praeterirent. Inde quod neque χάληξ ἔτε πηλὸς esset — Frustra quaerit difficultates Reiskius in Dil. Abresch. p. 105. tanquam verba indi- cent: lapides tantae magnitudinis fuisse, vt vnum vnus cur- rus non potuerit portare, sed duo debuerint iungi. Itaque tentat pro ἐναυτῆσι corrigere συνημμέναι. Sine ratione. G. [Ἐπιπῶσαι] Monente Steph. scripsi ita, vt et συνεζευγμέναι, pro ἐπιπῶσαι et — μέναι, quae expl. sunt τὰ ἐναυτῆσι. Sequi-

ἦν, ἀλλὰ ξυνωποδομημένοι μεγάλοι λίθοι, καὶ ἐν τομῇ ἐγγώνιοι, σιδήρω πρὸς ἀλλήλους τὰ ἐξώθεν καὶ
 ἠ μολύβδω ἑδεδεμένοι. τὸ δὲ ὕψος ἡμισυ μάλιστα ἐτελέσθη ἔ διανοσῆτο. ἔ βέλετο γὰρ τῶ μεγέθει καὶ
 τῶ πάχει ἀφιστάσαι τὰς τῶν πολεμίων ὑ ἐπιβολὰς ἀνθρώπων τε ἐνόμιζεν ὀλίγων καὶ τῶν ἀχρεσιωτάτων
 ἀρκέσειν τὴν Φυλακὴν, ἑ τὰς δ' ἄλλας ἐς τὰς ναῦς ἐσβήσεσθαι. ταῖς γὰρ ναυσὶ μάλιστα προσέκειτο
 ἰδῶν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τῆς βασιλείας στρατιᾶς τὴν κατὰ θάλασσαν ἐφοδὸν εὐπερωτέραν τῆς κατὰ γῆν
 ἔσαν τὸν τε ἠ Πειραιᾶ ὠφελιμώτερον ἐνόμιζε τῆς ἀνω πόλεως. καὶ πολλάκις τοῖς Ἀθηναίοις παρήναι,
 ἦν ἄρα ποτὲ κατὰ γῆν βιασθῶσι, ἠ καταβάνας ἐς αὐτὸν, ταῖς ναυσὶ πρὸς ἀπάντας ἀνδίκυσθαι.
 ἠ Ἀθηναῖοι μὲν ἐν ἔτῳ ἐτευχίσθησαν, καὶ ἠ τὰλλα κατεσκευάζοντο εὐθύς μετὰ τὴν Μήδων ἀναχώρησιν.

58. Πausanias δὲ ὁ Κλεομυζῶν ἐν Λακεδαιμόνιος στρατηγὸς τῶν Ἑλλήνων ἐξεπέμφθη μετὰ
 εἴκοσι νεῶν ἀπὸ Πελοποννήσου. ξυμπλεον δὲ καὶ Ἀθηναῖοι τριάκοντα ναυσὶ, καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων
 πλῆθος· καὶ ἐστράτευσαν ἐς Κύπρον, καὶ αὐτῆς τὰ πολλὰ κατέστρέψαντο· καὶ ὕστερον ἐς Βυζάντιον,
 Μήδων ἐχόντων, καὶ ἐξεπολιόρκησαν ἠ ἐν τῇδε τῇ ἡγεμονίᾳ.

59. ἠ Ἡδὴ δὲ καὶ βιαίᾳ ὄντος αὐτῶ, οἱ τε ἄλλοι Ἕλληνες ἤχθοντο, καὶ ἔ βλ ἵκιστα οἱ Ἴωνες, καὶ
 ὄσοι ἀπὸ βασιλείας νεωστὶ ἠλευθέρωντο. Φοιτῶντές τε πρὸς τὰς Ἀθηναίους, ἠξίου αὐτὰς ἡγεμονίας σφῶν
 ἠ γενέσθαι κατὰ τὸ ξυγγενές, καὶ Πausanias μὴ ἐπιτρέψεν, ἦν πρ βιάζηται. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐδέξαντο

ἠ μολύβδω Ar. C. Gr. Reg. Cassi. ἠ ξυνωποδομημένοι Marg. x ἠ βέλετο Marg. Vase. Bas. ἠ βέλετο cod. Bas. ἠ ἐπιβουλάς Marg. Cl. non probat Steph. Cassi. et Reg. Aug., sed in Reg. postea deletum erat ἠ. Contra ἐπιβουλάς, et deinde ἠ super ὁ ποῖτο Gr. ἠ ἐπιβουλάς Vase. Bas. ἠ τὰς δὲ ἄλλας Gr. ἠ Πειραιᾶ Reg. Mosqu. Mox in Aug. ἐνόμιζεν. ἠ καταβάνας Gr. Vase. Bas. Schol. Et sic fuerat in Cassi. Correttor fecerat καταβάνας. ἠ Ἀθηναῖοι μὲν ἔτῳ Marg. Non multum refert, inquit Stephanius, an Ἀθηναῖοι, an Ἀθηναίαι scribas: nam ἠ τριεπίσταν magis cum Ἀθηναῖοι conuenit, et κατεσκευάζοντο magis cum Ἀθηναῖοι. ἠ τὰ ἄλλα Gr. ἠ Haec verba ἐν τῇδε τῇ ἐγγώνιοι, sequentis periodi principium esse existimat Steph., in qua particulam δὲ post ἠγν (quum eam quidam libri non habeant) expungendam suadet. ἠ Ἡδὴ δὲ βιαίᾳ Ar. C. Cl. Gr. et a prima manu Cassi., in quo deinde inter δὲ et βιαίᾳ adscriptum est καὶ. In Aug. et Mosqu. καὶ omittitur. ἠ Ἡδὴ βιαίᾳ Reg. ἐν τῇδε τῇ ἡγεμονίᾳ δὲ βιαίᾳ ὄντος αὐτῶ Dan. sine distinctione post ἡγεμονίᾳ. ἠ οὐκ ἔπειτα Ald. Flor. Vase. ἠ γίνεσθαι C. Gr. Ar. Mosqu. Dan. Bas.

tur in Bas. Scholiaste: διὰ τὰ μήκη τῶν λίθων καὶ τὰ μεγέθη. In Aug. Schol. ad ξυνωποδομημένοι et Ἐν τομῇ defunt, et ad Ἐγγώνιοι abest, τετραγώνιοι.] GOTTL.

Σιδήρω πρὸς ἀλλήλους] Imitatus est Noster Herod. I, 186. οἰκοδομῆς γέφυραν, ὄντα τὰς λίθους σιδήρω τε καὶ μολύβδω. Scribitur μολύβδος, ut recepit Wesseling, et μολύβδος. Incertus est Ass. ad h. l. De μολύβδος, et μολυβος v. Sallier. et Pierfon. ad Moerid. p. 257. et Wesseling. ad Diod. II, p. 125. In tanta varietate codd. et Grammaticorum, scribatur rectius μολυβδος, an μολύβδος: nihil mutare ausus sum. G.

Μολύβδω] Μολύβδω quidam scripti; et sic apud Aristot. et Dioscor. Moeris, Μολυβδος Ἀττικῶς. μολυβος Ἑλληνικῶς. Cl. Huls. μολυβος Ἀττικῶς. at potius μολυβος. nam illud Homeri et Poetarum. μολύβδος tamen passim apud LXX. et μολυβος in quibusdam Mss. ut et Alex. Iob. XIX, 24. Ezek. XXII, 37. μολύβος et μολύβδος Alex. nunquam μολύβου aut μολύβδου. Iob. 1232. μολύβδος. Vtroque modo Glossae, Suidas, Hesych. In Clem. Alex. Mss. variant. 206, 12. rursus μολύβ. a recentioribus. Corrige obiter Opprianum in Haliens. IV, 302.

ἠ τὰλλα γὰρ οὐκ ἐπίσταντες ἐλαίῳ, ὅτι μάλ. ἐσφύεας, μολύβδον μέσον ἐγκατέθηκαν.

Ibi Pal. 1. μολυβον recte. wass. De structura murorum apud veteres vid. Lips. III. Poliorcet. 5. DVCK.

[Ἀποτροπὴν ποιῆν] Accuratus scripsisset Schol. ποιῆσθαι. Cassel. pro h. v. habet: ἀποτρέψαι.] G.

ἠ ἐπιβολὰς] Cum aliunde, tum vero ex Scholiastae expositione, ἐπιβολὰς scribendum esse constat. STEPH.

Προσέκειτο] Suidas, προσέκειτο, προσέκει. Θεουκόδ. α'. DVCK. l. c. προσέκει. Sic Suidas, respiciens ad h. l., explicat. G.

[Νόησας, διὸ καὶ ναύμαχος ἐκαλεῖτο] Haec verba non sunt in Cass. In Aug. vero priora verba non reperiuntur: τὸν νῦν προσέειχε νόησας.] G.

[τὸς Πέρσας] Steph. malit: τοῖς Πέρσας ἔξον εἶναι διὰ θαλάσσης ἢ διὰ γῆς ἐρχεσθαι.] G.

[Ἐς αὐτὸν, ταῖς ναυσὶ] Itaque potius interpungo, ut post αὐτὸν, non post ναυσὶ, ponatur hypostigmē. STEPH. Et praecedentibus Edd. aliae nullam distinctionem habebant, aliae perperam post ναυσὶ eam locabant. DVCK.

[τῇ γνώμῃ —] Futile Scholion.] G.

Πausanias] Confer Diodorum XI, 265. a. qui pro XX. navibus L. habet, et Nostrium I, 128. Plutarch. Cimon. 482. b. wass.

In cod. Aug. legitur ad h. v. τὰ κατὰ Πausanias. G.

[Μετὰ εἴκοσι νεῶν] Diodorus Sic. L. XI. p. 437. de hac re ita: ὄντος πενήκοντα τριήρεις ἐν Πελοποννήσῳ λαβόν, τριάκοντα δὲ πᾶς Ἀθηναίων μεταπεμφθέντος, ὧν Ἀριστοίδης ἡγεῖτο, πρῶτον μὲν ἐς τὴν Κύπρον ἔπλευσε — Sed decepit cum. series rerum apud Nostrium, qua instauratas Athenas munitumque Piraeum et expeditionem in Cyprum condensat; ut scite notavit Wesselingus, l. c. G.

[Κατεργάσαν] Haec verbum non admittit Steph. coniicit: κατεργάσαν, quod vero nimis recedit.] G.

[Ἐς Βυζάντιον] Diod. l. c. Εὐζαντίον μὲν ὑπὸ Περσῶν κρατέμενον ἐχειρώσατο — G.

[τῇ πόλει] Art. addidi e cod. Bas. et Suida in πολιορκήσαι. idem cod. addit τὰς ante πολιορκήσαι.] G.

[Καταλαβῆν] Ita e codd. Cass. Rossig. et Aug. scripti, pro καταλαβῆν. v. Suid. cit. loco. Pro τελῶς καταλαβῆν — in cod.

magna, et ad normam incisa, et quadrata saxa, coagmentata, et extrinsecus ferro-plumboque inter se vineta. Altitudo vero ad dimidiam partem eius, quam *Themistocles* animo statuerat, est perducta: nam et altitudine et latitudine *murorum*, conatus et *incurfiones* hostium volebat auertere: et paucorum, eorumque infirmissimorum hominum praesidio locum facile custodiri posse, caeteros vero naues consensuros existimabat. Nam in rem nauticam potissimum incumberebat, quia (vt mea fert opinio) Regis *Perfarum* copias mari facilius, quam terra, *Graeciam* inuadere posse animaduvertebat: et Piraeum plus utilitatis, quam superiorem urbem, Atheniensibus allaturum putabat: atque adeo saepe hortatus est eos, si forte vnquam terra premerentur, vt in eum descenderent, et classe omnibus resisterent. Athenienses igitur statim post Medorum discessum hoc modo urbem muris cinxerunt, et caetera exstruxerunt.

94. Pausanias vero Cleombroti filius, Lacedaemonius, Graecorum dux, cum viginti nauibus ex Peloponneso est emissus: eumque Athenienses cum triginta nauibus sunt comitati, magnusque aliorum sociorum numerus eum eodem nauigauit, et cum infesto exercitu in insulam Cyprum iuerunt, eiusque multas urbes subegerunt: deinde Byzantium a Medis occupatum petierunt, et huius auspiciis ductuque expugnarunt.

95. Cum autem hic insolentius, ac tyrannice iam imperaret; cum alii Graeci rem iniquo animo ferebant, tum vero praecipue Iones, et quotquot regio dominatu recens fuerant liberati. Quamobrem ad Athenienses profecti, pro necessitudine, quae illis cum ipsis intercedebat, eos rogarunt, vt sibi praessent; nec iniuriae faciendae, si quam vim inferre vellet, licentiam Pausaniae permitterent. Athenienses vero haec verba libenter acceperunt, atque animis in istam curam incubuerunt, vt eos non neglecturi,

τῆς τοιμῆς. Ἐγγύσιοι, τετραπέλευροι, τετραβύταιοι. Οὐ, διενεῖτο, ἢ τινος ὕψος διενεῖτο εἶναι τὸ τεῖχος. Ἐβέλετο γὰρ ὁ Θεμιστοκλῆς. Ἀφισάνου] ἀποπρῆπὴν ποιεῖν. Ἐπιβελῆς] ἐπιθέσει. Ὀλίγων καὶ τῶν ἀχρειοτάτων] οἶον, γερόντων καὶ παίδων. Προσεκίετο, ἰδὼν] τὸν γὺν προσέειπε, κνήσας. διὰ καὶ κνήμης ἐκκλείετο. Τὴν κατὰ θάλασσαν ἔφοδον] ἐπιστάμενος, φησὶ, τῆς Πέρσας [ἦν διὰ θάλασσης, ἢ διὰ γῆς ἔρχεσθαι. Ἐδορωτέρων] πλέον ὀνομασίην. Τῆς αἰῶν πόλεως] εἴρη δηλονότι. Καταβάντας ἐς αὐτὸν] τῆ γυνάμην δηλονότι Θεμιστοκλῆος. Ἐτειχίσθησαν] τῷ τείχει περιεφυλάχθησαν. Καὶ τάλλα κατασκευάζοντο]. τὰ ἰδιωτικά, καὶ οἱ καὶ δηλονότι. Ἐδίδε] μετὰ τὸ τευχίσθησαν. Μετὰ τὴν Μήδων ἀναχώρησιν] μετὰ τὰ κατὰ Μαρδόνιον. ταῦτα δὲ εἶδει εἰπεῖν, μετὰ τὰ ἐν Μυκάλῃ. ἀλλὰ διὰ μέσσην τὴν τευχισοῦσαν εἶπαν, εἰκότως πάλιν ἐπανέρχεται ἐπὶ τὰ κατὰ Πανσανίαν. Ἐς Κύπρον] διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ὑπὸ βασιλείᾳ. Κατεσρέψαντο] κατεχάλασαν. Ἐς Βυζάντιον] ἀπὸ κοινῆς τὸ ἐστράτευσαν. Καὶ ἐξεπολιόκησαν] πολιορῆσαι, τὸ μόνον πόλει προσαχθεσθῆναι πολέμους ἐμπολιορῆσαι, τὸ τελῶς καταλαβεῖν τὴν πόλιν, καὶ εἰσελθεῖν. Καὶ βιαία ὄντος αὐτῆ] τυραννικῶ ὑπάρχοντος τῆ Πανσανίου. Κατὰ τὸ ξυγγενὲς] διὰ τὴν ξυγγένειαν. Ἐπιτρέπειν] ἄδεικν

Baf. legitur: τὸ εἰ καὶ εἰσελθόντας αὐτῶς καταβαλεῖν, τέως αὐτὴν τὴν πόλιν.] GOTTL.
 Ἐν τῆδε τῇ ἡγεμονίᾳ] Stephanus hinc orditur nouam periodum, et sine distinctione legit, Ἐν τῆδε τῇ ἡγεμονίᾳ ἤδη καὶ βιαία ὄντος αὐτῆ. Addit: quod autem ἡγεμονίαν hic vocat, aliquanto post *τρατηγίαν* appellat. DVCK.
 Stephanus orditur ab his verbis nouam periodum; probat etiam Duckerus, malitque induci δε καί. Si quis malit rationem Stephani sequi; saltem τὸ καὶ non potest admittere; quod in quibusdam optimae notae codd. non deprehenditur. GOTTL.
 Δε καί] Copula male abest a Cl. et Aliis. infra v. ult. leg. γήγεσθαι cum Gr. Ar. C. Vid. Indicem: WASS. Probo sententiam Stephani; et vtramque particulam abesse malim, vt in Reg. DVCK.
 αὐτῆ] In cod. Aug. τῆ Πανσανίᾳ. G.
 οὐχ ἡμῶς] Maxime Iones — G.

Νεωστὴ ἡλευθέρωντο] Tenendum, hanc vocem non esse de proximo tempore capiendam, vt ἐχθρῶς καὶ πρῶτον, et Latino-rum *nuper*, modo; vt Platon. Gorg. p. 311. Baf. 2. τὰ χθρῶς καὶ πρῶτον γεγονότα, comprehendunt sedecim l. septendecim annos. Hom. Il. β. 303. χθρῶς καὶ πρῶτῳ γεγενημένα nouem annos complectuntur. v. Eustath. p. 225. ed. Roman. et Schol. min. κατεσρέψαντε τὸν ἐνναετῆ χρόνον. Sic pro ὄλιγῃ apud Phil. leg. ad Cai. p. 1018. Hoc loco quoque viginti fere anni effluerant: Iones liberati a Perlarum iugo primum per Aristagoram. Thuc. III. 102. v. Herod. (L. V. p. 389.) c. 11. 124. Sardes capiunt cum Atheniensibus Olymp. LXVIII. Iones quidem postea et alii socii a Persis caesi et fracti, Miltiadis victoria vero eriguntur, Olymp. LXXII. 3. G.
 Νεωστὴ] Quid, quod Cic. de Nat. D. 2; 50. inir. *nuper*, ipse expl. *paucis ante seculis*? BAVER.
 Κατὰ τὸ ξυγγενὲς] Vid. Spanhem. Dissert. IX. de Vfu et Pract. Numism. pag. 582. DVCK.

τε τὰς λόγους, καὶ προσείχον ἰ τὴν γνώμην ὡς ἔ περιοφόμενοι, ἢ τᾶλλα τε ἰ κατατησόμενοι, ἢ Φαίνοιο ἀριτα αὐτοῖς. ἐν τῷ τῷ δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι μετεπέμποντο Πausanίαν, ἀνακρινόντες ὧν πέρι ἐστυνθά-
νοντο. καὶ γὰρ ἀδικία πολλὴ κατηγορεῖτο αὐτῷ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τῶν ἀφικνωμένων, καὶ τυραννίδος μᾶλλον ἐφαίετο μίμησις ἢ στρατηγία. Ξυνέβη ἢ τε αὐτῷ, καλεῖσθαι τε ἅμα, καὶ τὰς Συμμαχοὺς τῷ ἐκείνῃ ἢ ἔχθει παρ' Ἀθηναίους μεταλλάξασθαι, πλὴν τῶν ἀπὸ Πελοποννήσου στρατιωτῶν. ἐλθὼν δὲ ἐς Λακεδαίμονα, τῶν μὲν ἰδία πρὸς τινα ἀδικημάτων εὐθύνη, τὰ δὲ μέγιστα ἀπολύεται μὴ ἀδικεῖν. κατη-
γορεῖτο δὲ αὐτῷ ἢ ἔχθει ἢ κίτα Μηδισμὸς, καὶ ἰδὸκει σαφέστατον εἶναι. καὶ ἐκείνου μὲν ἢ ἐκείνῃ ἐκπέμπωντι ἀρχοῖτα, Δόρκειν δὲ, καὶ ἄλλους τινὰς μετ' αὐτῷ, στρατῶν ἔχοντας ἢ πολλήν. οἷς ἐκείνῃ ἢ ἐφίεταν οἱ Ξυμμαχοὶ ἰ τὴν ἡγεμονίαν. οἱ δὲ, εἰσθόμενοι ἀπῆλθον. καὶ ἄλλους ἐκείνῃ ὑπερον ἢ ἐξέπεμψαν οἱ Λακε-
δαιμόνιοι, Φοβόμενοι, μὴ σφίσι ἢ οἱ ἐξίοντες χείρους γίνωνται (ἢ ὅπερ καὶ ἐν τῷ Πausανία ἢ ἐνεῖδον) ἀπαλλαξέοντες δὲ καὶ τῷ Μηδικῷ πολέμῳ, καὶ τὰς Ἀθηναίους νομιζόντες ἰκανὸς ἐξηγησθαι, καὶ σφίσι ἐν τῷ τότε παρόντι ἐπιηθείς.

στ'. Παραλαβόντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τὴν ἡγεμονίαν τῷ τῷ τρόπῳ, ἢ ἐκείτων τῶν Συμμαχῶν, διὰ τὸ Πausανίαν μῖσος, ἔταξαν ἄς τε ἰδοεὶ παρέχειν τῶν πόλεων χρέματα πρὸς τὸν Βάσβαρον, καὶ ἄς, ναῦς. πρόσχημα γὰρ ἢν ἢ ἀμύνεσθαι ὧν ἔπαθον, δῆντας τὴν βασιλείως χάραν. καὶ Ἑλληνοταμίαι τότε

ἰ τῷ γνώμῃ Marg. Ar. C. et Cod. vet. Steph. Dan. et a prima manu Gr., sed deinde v super u additum erat. τῷ γνώμῃ cod. Basf. ἢ τᾶλλα τε Cuff. Aug. τᾶ ἅλλα τε Gr. ἢ Κατατησόμενοι Marg. Ald. Flor. Basf. non probat Steph. ita tamen legit Valla, omittit particula τε. Κατατησόμενοι etiam Reg. et Cuff. Aug. ἢ ἄδ ex emendat. Gr. quod fuerat τε. ἢ ἔχθει Ar. C. Mosqu., at in margine ἔχθει. ἢ Οὐκίτα Ald. Flor. Basf. Mosqu. ἢ κίτα. ἢ οὐκίτα Gr. pallim. Aug. ἢ ἄφικνω Ar. C. ἢ ἄφικνω Cuff. ex emendat. manus rec. pro ἄφικνω. ἢ τὴν δεστ Gr. ἢ ἔπεμψαν Ar. C. Gr. Mosqu. ἢ ἰ ἢ δεστ Gr. ἢ Ἄσπερ C. ἢ ἔλλον Cl. ἢ ἔκιντων τῶν Συμμαχῶν non agnoscunt Ar. Dan. Mosqu. ἢ Ἀμύνεσθαι Marg. C. Cl. Reg. et ex emend. pro ἀμύνεσθαι Cuff. Basf. cod. et Aug.

Προσεῖχον τὴν γνώμην] Quamvis προσέχειν τὴν γνώμην, non τῷ γνώμῃ, dici solet, tamen hic dativus, non ille accusativus, in meo veteri libro extat. STEPH.

Προσεῖχον τὴν γνώμην] Optimi codd. habent γνώμη, vt L. VII. 23. quoque haec lectiois varietas reperitur. Abresch. Dil. p. 106. excitat locum Aristidis (F. I. p. 264.) ἀνδρεία καὶ γνώμη προσέχοντας. Non spernenda quidem haec lectio est, si suppletur ἔν, quod frequenter omittunt Attici veteres, contra Thomae M. sententiam, in προσέχῳ (p. 748.), veluti Demosth. or. contra Midiam p. 522. Reisk. τῷ τῷ λόγῳ δὴς προσέχον δεῖ, et ita posset h. l. suppleri quoque ἔν τῷ γνώμῃ. n. Graecorum et maxime Ioum voluntari animum advertebant. Sed tamen hanc formam loquendi amat Noster, quae subinde occurrit, et L. II. 11. absque lectiois varietate. Quare praefendam arbitror γνώμην. v. Duck: ad VII. 23. GOTTL.

Κατατησόμενοι] Lectioem margini adpositam omnino reiiciendam censeo. STEPH. Valla vertit, Vbi caetera constitissent. Hinc Stephanus, ad marg. Edit. suae sec. colligit, cum legisset κατατησόμενοι, omittit particula τε. ДУСК.

[Ἐφαίν] Steph. coniicit: φαίνεῖ. In cod. Aug. defunt Schol. ad verba Κατατρέφοντο: Ἐξ ἐυζάντιον. Καὶ βίαιος ὄντος αὐτῷ. Κατὰ τὸ ξυγγενὲς Ἐπιτρέπειν. ἢ φαίνοιο ἐ τῶν ἀφικνωμένων.] G.

ἢ στρατηγία] Admonet Scholiastes, alios velle, particulam nomini στρατηγία praefixam esse σύνδεσμον, id est, coniunctionem: aliis autem placere, esse ἄρθρον, id est, articulum. Hic certe ita scriptam habemus, vt sit coniunctio: et hanc scripturam agnoscit Valla, quum vertit, potius eum videri tyrannum agere, quam ducem: Ad sensum quidem certe quod attinet, parum interest, an hanc an illam scripturam sequaris. Fortasse tamen aliquis, scribendo ἢ (id est, quam) aliquid amplius, quam cum articulo ἢ dici existimet. STEPH.

Τυραννίδος μᾶλλον — μίμησις ἢ στρατηγία] E Scholiaste appa-

ret, fuisse, qui legi mallet, ἢ. Sed τὸ μᾶλλον arguit, τὸ ἢ veram esse lectionem. G.

Μᾶλλον ἢ στρατηγία] Inimò Thucydideum magis ἢ imperium magis erat tyrannis, propius tyrannidi, neque necesse est vtiq̄, vt ἢ iequatur, cum suppleri ex ipso illo, ἢ στρατηγία, possit, ἢ στρατηγία. Ita et Latini magis simpliciter, non subiecto, quam. BAYER.

[τὸ ἢ ἄλλοι —] In Aug. sic legitur: ἢ τινὲς σύνδεσμον, τινὲς ἄρθρον.] G.

ἔχθει] Ar. C. ἔχθει. At vide 54, 7. WASS.

[Μεταλλάξασθαι] In Aug. solum verbum μεταλθεῖν adest.] G.

Πρὸς τινα] Reiskius in anim. p. 13. coniicit πρὸς τινὰς: G. [Ὁ ἐστὶ δημοσία] Defunt haec in Cassel., et in Aug. τὰ κοινά.] G.

Μὴ ἀδικεῖν] Putet quis enallagen esse pro ἀδικεῖν, sed ἀδικεῖν potest esse aoristus secundus. Sic ξυνδικατελεῖ apud Platonem in Phaedon. c. est fut. sec. Plura exempla Abresch. in Auct. p. 242. G.

Ἄδικεῖν] Nunquam vero verba rima habent aoristum 2. nec possunt. ἀδικεῖν esse potest, ἀδικεῖς εἶπαι. Et res vt praefens cogitetur. Ita ἢ, 2. φαίνεται. — πάλας οἰκισίον — μεταναστῆσαι οὐκίτα, καὶ — ἀπολείποντες. — quae omnia debebant esse in praeterito. 3, 12. ἀδικεῖν προακροάσεις: vbi praefens iungitur ipsi aoristo: 3, 45. τὸ πάλας ΚΕΙΣΘΑΙ αὐτῷ, propositas fuisse. Eodem plane modo, quo hic, 3, 65. οὐ νομίζομεν — ἀμαρτάνειν, p. ἀμαρτῆσαι, et mox: εἰ ἐμαρτόμεθα — ἀδικούμεν et deinde: εἰ — ἀπεκατέσταντο, τί ἀδικούμεν. BAYER.

[τοῖς περὶ τὸν Δόρκειν] Cum Abresch. Diluc. p. 106. correxit ita pro οἱ. In Aug. Schol. interlineare est: ad οἱ ξύμμαχοι, οἱ περὶ τὸν Δόρκειν.] G.

Φοβόμενοι μὲν — G.

Recte haud dubie Reisk. addit μὲν, quia sequitur, ἀπαλαξ. δὲ. BAYER.

et caetera constituturi, quemadmodum * e re ipsorum maxime futurum intelligerent. Interea vero Lacedaemonii Pausaniam accersunt, quaestionem habituri de rebus, quas audierant. Etenim multa eius iniusta facinora deferebantur a Graecis, qui *Lacedaemona* veniebant: et belli administrandi ratio, qua ille utebatur, tyrannidi potius, quam praeturae similis erat. Forte autem accidit, ut, dum ille a *Lacedaemoniorum Magistratibus* vocaretur, eodem temporis articulo focii quoque ad Athenienses transirent, praeter milites ex Peloponneso profectos. Lacedaemona autem profectos, priuatarum quidem iniuriarum, priuatis illatarum, damnatus est: maximarum vero *et publicarum* est absolutus, et innocens habitus. Praecipue vero accusatus est, quod cum Medis sensisset et *crimen* videbatur esse manifestissimum. Et *propterea* illum quidem non amplius praetorem miserunt: sed Dorcin, et cum eo nonnullos alios, non magnum exercitum habentes: quibus focii imperium non amplius detulerunt. Illi vero hac re cognita discesserunt, nec villos alios Lacedaemonii postea amplius miserunt; veriti, ne illi, qui ad bellicas expeditiones proficiscerentur, cum suae Reipublicae damno deteriores fierent; id quod in Pausania animaduertent. Simul etiam quia bello Medico liberari cupiebant, et Athenienses satis idoneos duces esse, et tunc temporis adhuc sibi amicos ducebant.

96. Athenienses igitur, cum imperium hoc modo accepissent, fociiis volentibus, propter odium, quo Pausaniam prosequerentur, statuerunt, a quibus viribus pecunias, et a quibus naues aduersus barbarum praeheri oporteret. Haec enim erat speciosa causa, quam praetexebant, ut *videlicet* iniurias a

* E re sua *Alii*: quasi autō τοῖς Ἀθηναίοις, non αὐτοῖς τοῖς ξυμμαχοῖς exponi debeat. HVDS.

δεδόνοι. Καὶ προσεῖχον τὴν γνώμην] πρὸς αὐτὸς εἶχον τὴν γνώμην. Τἄλλα τε] τὰ περὶ τῆς ἡγεμονίας. Ἡ φρίνοιτο] ἀντὶ τοῦ ἐξάνη. Μετεπέμπετο Πausανίαν] εἰς Λακεδαίμονα δηλονότι. Τῶν ἀφικνουμένων] εἰς Λακεδαίμονα ἐρχομένων. Ἡ στρατηγία] τὸ ἢ ἄλλο: σύνδεσμον, ἕτεροι δὲ ἄρθρον εἶπον. Καλεῖσθαι τε ἅμα] καλεῖσθαι εἰς Λακεδαίμονα δηλονότι. Παρ' Ἀθηναίους μεταπέμπεσθαι] πρὸς Ἀθηναίους μεταλλεῖν, μεταπετῆναι. Πλὴν τῶν ἀπὸ Πελοποννήσου] οἱ γὰρ Πελοποννήσιοι ὑπήκουον τῶν Λακεδαίμωνίων. Εὐθύνη] εὐθύνας δέδωκε, καὶ κατεδικάσθη, καὶ κατεγνώσθη. Τὰ δὲ μέγιστα] τὰ κοινὰ, ὅ ἐστι, δημοσία. Μηδισμός] τὰ τῶν Μηδῶν φρονήσι. Σαφέστατον] τῆτο ὡς παρὰ τὸ Φουκυδίδη εἰρηται. ἢ γὰρ λέγει τοῖς Λακεδαίμοις σαφέστατον εἶναι. ἢ γὰρ ἂν ἐπιμαρῆσαντο αὐτόν] ὁ καὶ πεποιθήσασιν ὕστερον μετὰ τὸν ἔλεγχον. Οὐκέτι ἐκπέμψασιν] Λακεδαίμοις πρὸ τῆς ἐξετάσεως ἐδόκει τὸ ἑγκλημα σαφὲς εἶναι] μετὰ δὲ τὴν ἐκ δρθῆν ἐξέτασιν, ἔδοξε μὲν ἀπολελύσθαι, ἢ μὲν παντάπασιν ἀπήλλακτο τῆς ὑπονομίας. διὸ ἔδὲ ἐξεπέμφθη παρ' αὐτῶν ἔτι. Δόρκιν] ὄνομα κύριον. Ἐπίστατον] παρεχώρησεν τοῖς περὶ τὸν Δόρκιν. Τὴν ἡγεμονίαν] ἡγεμονεύειν. Ἀπλάθον] εἰς Λακεδαίμονα δηλονότι. Φοβούμενοι μὴ σφίσιν] μὴ Μηδίωσι, καὶ χεῖρας τῶν πραγμάτων τῶν Λακωνικῶν γένωνται. Ἀπαλλαξέοντες] ἀπαλλακτικῶς ἔχοντες. τῆτέσιν, ἐπιθυμῶντες ἀπαλλαγῆναι. Ἐξηγεῖσθαι] ἡγεμόνας εἶναι. Ἐν τῷ τότε παρόντι] ἐν ἐνεστανέμῳ χρόνῳ. Πρὸς τὸν βάρβαρον] κατὰ τὸν βαρβάρην. Πρόσχημα] πρόσφασις. Ὡν ἔπαθον] λείπει ὑπὲρ, ἢ ἢ, ὑπὲρ ὧν. Καὶ Ἑλληνοταμίαι] οἱ δεχομένοι τὴς φόρας συναγομένους ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων, καὶ φυλάσσοντες αὐτῶς, ἐκαλέοντο

[Χείρας τῶν πραγμάτων] Steph. supplet inter χείρας et τῶν Λακωνικῶν, verba: περὶ τὴν διοίκησιν, ἢ διαχείρισιν, qua voce infra vitur, c. 97.] GOTTL.

Ἀπαλλαξέοντες — πολέμῳ] Thom. Mag. WASS. In ἀπήλλαξεν. Et Suidas in ἀπαλλάξεν. DVCK.

Ἀπαλλαξέοντες] i. e. ἀπαλλάξεν μέλλοντες. v. Thom. Mag. in ἀπήλλαξεν, qui laudavit hunc locum. Ducker. Suid. in ἀπαλλάξεν addit. G.

Vertendum potius, *cupientes*, *studentes liberari*, defungi. Neque in ἀπαλλάξεν resoluendum erat, verum in ἀπαλλάττεσθαι, vel ἀπαλλαγήναι, ut Suidas expl., qui audiendus erat. B. AVER.

[Ἀπαλλαξέοντες] Suid. exponit: ἐπιθυμίαν ἔχοντες ἀπαλλαγῆναι] G.

Ἐν τῷ τότε παρόντι] Supra omittebat Noster c. 90. τότε, quod non simpliciter necessarium, quoniam e contextu facile intelligitur. G.

Ἐπιπέδους] i. e. φίλος. L. VIII, 47. ἐπιπέδους commutatur paullo post cum φίλος. Lyfias Or. I. p. 26. Reisk. ἐπιπέδους καὶ φίλος. G.

Ἐόντων τῶν ξυμμ.] Omittit Ar. male. agnoscit Sallustius. Herodotus VII, 144. ἅμα Ἑλλήνων τοῖσι βυλομένοισι. WASS. Habet etiam Suidas in Ἑλληνοταμίαι. DVCK.

[Ὡν ἔπαθον] In Aug. super ὧν scriptum: λείπει ὑπὲρ.] G.

Ἑλληνοταμίαι] Vid. Suidam, Schol. et Thucyd. perperam exscribentem in Ἑλληνοταμίαι, et Harpocr. cad. voc. Confer Plutarch. Aristide 333. πεντακοσίων καὶ ἐξήκοντα male Diodor. vid. Nepotem in Aristide. WASS. De Ἑλληνοταμίαις habet etiam Andocides Orat. III. in fin. et Pollux VIII, 114. vbi vid. Inngerman. Suidas in Ἑλληνοταμίαι hunc locum Thucydidis descripsit a παραλλοβόντες vsque ad ἔρχη, omisiss tantum verbis τάτῃ τῷ τρέπω] sed perperam apud eum est, κατέστη τοῖς Ἀθηναίοις πρώτη ἀρχή. Ceterum, quia φόρος nomen graue et odiosum erat Graecis, pro eo deinde coepit dici σύνταξις. Harpocrat. in σύνταξις, et Spanhem. ad Iulian. Orat. I. p. 166. DVCK.

De his quaestoribus Graeciae v. Waff. et Duck. not. Vocantur etiam Ἑλληνοταμίαι. G.

[Ἐκαλέοντο] In Aug. est: ἔτω ἐκαλέοντο.] G.

πρῶτον Ἀθηναίους κατέστη ἀρχή, οἱ ἐδέχοντο τὸν φόρον. ἔτω γὰρ ἀνομάσθη τῶν χρημάτων ἡ Φορά. ἦν δ' ὁ πρῶτος Φόρος ταχθεὶς, τετρακάσια τάλαντα, καὶ ἐξήκοντα. ^b ταμειῖον τε Δῆλος ἦν αὐτοῖς, ^c καὶ ξυνοδοὶ ἐς τὸ ἱερόν ἐγίγνοντο.

5ζ. Ἠγόμενοι δὲ αὐτονόμων ^d τοπρῶτον τῶν ξυμμάχων, καὶ ἀπὸ κοινῶν ξυνοδῶν βαλευέντων, τοσαύτε ἐπῆλθον πολέμῳ τε καὶ ^e διαχειρίζει πραγμάτων μετὰ τῆδε τῆ πολέμου καὶ τῆ Μηδικῆ, ἀ ἐγένετο πρὸς τε τὸν βάρβαρον αὐτοῖς καὶ πρὸς τὰς σφετέρους ξυμμάχους νεωτερίζοντας, καὶ Πελοποννησίων τὰς αἰεὶ προστυγχάνοντας ἐν ἐκάσῳ. ἔγραψα δὲ αὐτὰ, καὶ τὴν ^f ἐκβολὴν τῆ λόγου ἐποισάμην διὰ τὸδε, ὅτι τοῖς πρὸ ἐμῶ ἀπασιν ^g ἐκλιπὲς ^h τῆτο ἦν τὸ χρεῖον, καὶ ἢ τὰ πρὸ τῶν Μηδικῶν Ἑλληνικὰ ⁱ ξυνετίθεισαν, ἢ αὐτὰ τὰ Μηδικὰ. τῶτων δὲ ^k ὅσπερ καὶ ἡψατο ἐν τῇ Ἀττικῇ ξυγγραφῇ Ἑλλάνικος, βραχέως τε καὶ τοῖς χρόνοις ἐκ ἀκριβῶς ἐπεμνήσθη ἅμα δὲ καὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξιν ἔχει τῆς τῶν Ἀθηναίων, ἐν οἷω τρέπω κατέστη.

^a Δι δ Gr. ^b Ταμειῖον τε Flor. Ταμειῖον Gr. In Gr. est ταμειῖον, cum i super e adscripto, δι. ^c Καὶ αὐ ξυνοδοὶ Marg. Ar. C. Cl. Reg. Cass. Aug. In Mosqu. ei ξυνοδοὶ. Male. ^d Τὸ πρῶτον C. Cass. Gr. Aug. ^e Διαχειρίζει Cl. Ar. C. Ald. Flor. Bas. (habet διαχειρίζει) Reg. Mox omittit Mosqu. τῆ ante πολέμῳ. ^f Ἐκβολὴν, et cum emendatione superscripta ἐκβολὴν, Gr. ^g Ἑλλάνικος Marg. atque ita scribendum censet Steph. ^h Τὸ χρεῖον τῆτο ἦν Dionysf. Halicarn. p. 336. locum citans. Τῆτο τὸ χρεῖον Gr. ⁱ ξυνετίθεισαν Reg. ^k Ἦσπερ Ar. Steph. I. Ἦσπερ Dionysf. Halicarn. Δ' ὅσπερ Gr. ex emendat. pro δ' Ἦσπερ.

^h ἦν δὲ ὁ πρῶτος—] Ad classes aedificandas exercitusque comparandos, quantum pecuniae quaeque civitas daret, Aristides delectus est, qui constitueret. Eius arbitrio quadringenta et sexaginta talenta quotannis Delum sunt collata. *Corn. Nepos*. Vide etiam *Plutarchum* in Aristide. HVDS.

Πρῶτος φόρος] Delectus fuit Aristides, ab uniuersa Graecia, qui constitueret, quantum pecuniae quaeque civitas daret, ad classes aedificandas. Eius arbitrio quadringenta et sexaginta talenta quotannis Delum sunt collata. v. *Nep. Arist.* 3. qui hunc locum ante oculos habuit. Nec omisit cum laudare *Bos.* Mox e verbis ἐς τὸ ἱερόν intelligitur, veteres in templis, tanquam locis tutissimis, pecunias deposuisse. cf. *Periz.* ad *Acl.* XIII. 2. p. 850. et quos laudat. G.

[Φόρος ἀνομάσθη] Schol. hoc diuisum in cod. Aug., in altero marg. sic scriptum est, in altero: ἐτάχθη ὑπὸ —] G.

Ταμειῖον τε Δῆλος ἦν.] Id enim (vt inquit *Nepos*) commune aerarium esse voluerunt. *Scil.* vel quia locus erat munitissimus et nulli suspectus, vel quia Delii templum in magna veneratione nedum Graecis, sed exteris etiam gentibus erat. Solebant enim Antiqui thesauros priuatos et publicos in Deorum templis ac fanis deponere, vt eorum religione et metu securitas pararetur: vt patet ex *Cicer.* de *Legibus* I, 2. et *Plauti* *Bacch.* Vide *Brodacii* *Miscell.* 4, 17. HVDS. Ταμειῖον] Gr. Flor. ταμειῖον. at fere poetarum, aut pro cella penuarii. Ab editis stat *D. Halic.* 541. 572. *Ioseph.* 1179. Apud *Isocratem* tamen ταμειῖον pro cella priuata, sed figurate. *WASS.* Ταμειῖον quidem non raro pro aerario publico legitur in prolae *Scriptoribus*, vt *Plutarch.* *Quaest. Rom.* 41. et 42. *Dion.* *Lib. LV.* p. 565. *Herodian.* I, 6. et VII, 4. Sed haec et alia huiusmodi loca suspecta esse possunt propter varietatem scripturae in quibusdam. Ita, quod in *Dion. Halic.* p. 541. in *Vulgatis* est ταμειῖον, *MS. Vat.* habet ταμειῖον. Et in *Excerptis* eiusd. p. 747. *Pacii Codex* ταμειῖον pro ταμειῖον. In *Plut.* quoque quod l. d. est ταμειῖον, rursum in *Publicolae* vita in *Stephani* Ed. et his, quae post eam prodierunt, est ταμειῖον. Ταμειῖον pro cella penuarii est in *Theophr.* *Char. C.* IV. et *Menandro* ap. *Harpocr.* v. Κτησίς Διδος, qui locus fortassis non eget emendatione. Nam ibi sermo est de cella promtuarum. Et sic *Gloss.* Ταμειῖον, τὸ ἰδιωτικόν, cellarium, cella, et, Ταμειῖον, τὸ δημόσιον, *Fiscus*, aerarium. *Diodor. Sic.* XI,

266. de hoc communi aerario Graecorum et conuentibus in Delo, εὐθὺς οὖν ὁ μὲν Ἀριστέλης συνεβέλευσε τοῖς συμμάχοις ἅπασιν, κοινὴν ἄγχι σῦνοδον ἀποδείξει τὴν Δῆλον κοινὴν ταμειῖον. Videndum etiam, an huc pertineant verba *Etyhol. M.* *Σύνοδος*, ἢ ἐκ πολλῶν συναγωγῶν ἐπὶ τινι ὡς *Θουκυδίδης*, ἀεὶ σῦνοδοὶ ἐπὶ τὸ ἱερόν ἠγέροντο. DVCK.

Ταμειῖον τε Δῆλος] In Aug. superfer. ἢ Δῆλος. Ταμειῖον locus, in quem haec summa pecuniae fuit collata, s. deposita. Ob sanctitatem singularem templi Apollinis tanquam propugnatoris Deli et Custodis, *θεός* δ' ἀεὶ ἀσφάλεικτος *Call.* h. *Del.* v. 26. dicitur. Vid. praeter *Spanh.* *Intr.* ad *Hef.* h. v. et *Ernestium*. Ceterum *Hudsonus* verbis *Nepotis*, explicandi causa adicit male: *scil.* quia locus erat munitissimus: ἀτείχιστος enim Delus fuit, et omni armatorum praesidio vacua. v. *Pauf.* VIII. p. 509. cf. *Spanh.* ad *Callim.* H. in *Del.* 24. p. 398. et *Stauer.* ad *Nep. Arist.* 3. et quos laudat. G.

[εἰς ἴδιον] In Aug. deest εἰς ante ἴδιον. In eodem cod. defunt Schol. ad *Δῆλος* et *καὶ ξυνοδοὶ*.] G.

Συνοδοὶ] Nescio, cur non pecuniarum collationes significare intelligas, de quibus hic vnice sermo, non de conciliis, non sane ibi habitis. Quare Schol. rectius, *ξυνελεύσεις*: nam *ξυνελεύσεις* ne Graecum quidem fatis sit. Quod si πρόσδοσις χρημάτων dicitur: quidni et σύνδοσις; *BAVER.*

[Συνελεύσεις] Cum *Abresch.* in *Diluc.* p. 106. scripsi ita pro *συνελεύσεις*. In marg. Flor. Vin. adscriptum quoque *συνελεύσεις*.] G.

[Πάντες γὰρ κοινῶς] Ita scripsi praecuntibus codd. *Rostg.* et *Aug.* pro πάντα γὰρ κοινῶς.] G.

[Ἐν τῇ πεντηκονταετηρίᾳ] Defunt haec verba in *Cass.* et *Aug.* In *Reg.* legitur: ἐν τῇ πεντηκονταετηρίδῃ.] G.

Διαχειρίζει] *Thom. Mag.* ἐν πολέμῳ τε καὶ διαχειρίζει πραγμάτων. *WASS.* Est apud *Theom.* in *διαχειρίζει*. Sed non est habenda illius ratio. Nec dubito, quin in *Poll.* v. 156. pro *διαχειρίζει* sit legendum *διαχειρίσει*. Nam a *διαχειρίζω*, vnde ibi nomen deductum refert, non potest esse *διαχειρίζει*. DVCK.

Διαχειρίσει] Und in *Handbuhung anderer öffentlichen Angelegenheiten*. Apud *Thomam M.*, vbi laudantur haec verba p. 224. in *διαχειρίζει*, male legitur *διαχειρίζει*, quod post *Duck.* et *Oudendorp.* admonitiones, corrigi in textu debebat. G.

barbaris acceptas viciscerentur, Regis agrum vastantes. Et tunc primum apud Athenienses constitutus est Magistratus Quaestorum Graeciae, qui tributum recipiebant. Sic enim appellata est pecuniarum contributio. Primum autem tributum, quod constitutum fuit, erat quadringentorum et sexaginta talentorum. Eorum vero aerarium fuit Delos, et in eius templo conuentus fiebant.

97. Cum autem initio socii imperarent liberis, et de communi consilio in publicis conciliis consultantibus, ad tantum imperium peruenerunt bello, rerumque inter hoc et Medicum bellum administratarum opera, quas ipsi gesserunt et contra barbarum, et contra suos socios, qui res nouas moliebantur, et contra Peloponnesios, qui casu singulis bellis semper intererant. Res autem istas scripsi, et degressionem ab instituta narratione feci hac de causa, quia hic locus ab omnibus, qui ante me scripserunt, est praetermissus: nam illi vel res ante bellum Medicum a Graecis gestas, vel ipsum bellum Medicum conscripserunt. In hoc autem numero est et Hellenicus, qui in Attica historia has res attigit, et breuiter, temporibusque non accurate distinctis, mentionem earum fecit. Simul etiam aperte demonstrat, quo modo Atheniensium imperium fuerit constitutum.

Ἑλληνοταμίαι. Ἡ φορὰ] ἢ δόσις. Φόρος ταχθεὶς] φόρος ἀνομάσθη καὶ ἐτάχθη ὑπὸ Ἀριστείδου τῷ δικαίῳ ὁ πρῶτος. Ταμιεῖον τε Δῆλος ἦν] ἵνα μὴ δόξωσιν οἱ Ἀθηναῖοι εἰς ἴδιον κέρδος ἔχειν. Δῆλος] γῆσις μία τῶν Κυκλάδων. Καὶ ξυνοδοὶ] συνελεύσεις. Ἡγούμενοι δὲ αὐτονόμων] ὕπερον γὰρ ὡς δόλων ἦρχον. Καὶ ἀπὸ κοινοῦ ξυνοδοῦν] πάντες γὰρ κοινοῶς συνηθροίζοντο ἐν ταῖς βουλαῖς. Τούτῳ δὲ ἐπῆλθον] τούτῳ δὲ διεπράξαντο ὅσα κατιῶν ἐρεῖ ἐν τῇ πεντηκονταετίᾳ. Καὶ διαχειρίζεται] διακίσει. Μεταξὺ τούτων τῶν πολέμων] ἐν τῇ πεντηκονταετηρίδι. Τῶν βάρβαρον αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. Νεωτερίζοντας] ἀφισταμένους. Προστυγχάνοντας] ἐμποδίζοντας. Ἐν ἐκάστῳ] πολέμῳ, ἢ χρόνῳ. Ἐγραψα] ἔρχ ὅτι ἤδη ἔγραψεν, ἀλλ' ὅτι ὁμοίως γέγραπται, εἰ καὶ μὴ πῶς εἴρηται. Ἐγραψα] μέχρι τότε ἢ παρεκβολὴ τῆς διηγήσεως τῶν προὔπαρξάντων. Καὶ τὴν ἐκβολὴν] τὴν ἐκτροπὴν (τὴν παράβασιν ἢ μετάβασιν). Τοῖς πρὸ ἐμοῦ] ἰσορῶσι. Ἦν τὸ χαλεπὸν] χαλεπὸν τῆς ἰσορίας δηλονότι, ἦτοι τῆς πεντηκονταετίας, εἰάθη παρ' ἐκείνοισ. Ἐνετίθεσθαι] συνέγραψαν. Τὰ πρὸ τῶν Μηδικῶν Ἑλληνικὰ] τὰ Τρωικὰ φησὶ, καὶ Ἀμαζονικὰ, καὶ Θρακικὰ.

[Ἐμποδίζοντας] Steph. merito improbat hanc expl. malitque intelligi προστυγχάνοντας, inuenientes.] GOTTL.

[Ἡ χρόνῳ] In Cass. est τόπω.] GOTTL.

[Ἐγραψεν] Steph. corriggit: εἴρηκεν. Codd. Cass. et Aug. ἔμω; non habent.] G.

[Ἐγραψα] Hoc Schol. e Baf. cod. addidi.] G.

[Ἐκβολὴν] Cicer. VII. ad Attic. I. Sed haec fuerit, vt ait Thucydides, ἐκβολὴ λόγου non inutilis. wass. Add. Thom. Mag. h. v. DVCK.

Καὶ τὴν ἐκβολὴν τῷ λόγῳ —] i. c. παρέμβασις, egressionem. v. Heusing. ad Offic. L. II, 22. Thomas M. h. v. p. 280. sine causa damnat παρέμβασις, vt docet Triller. l. c. Scholiastes supra ad c. 6. vitur hoc vocabulo: ταῦτα δὲ ἐν παρεμβάσει εἴρηται. item παρεκβολὴ adhibetur a Schol. Baf. ad h. I. Hunc locum excerpit a verbis ἔγραψα — vsque ad κατέστη, Dionys. de Thuc. Hist. iud. p. 836. G.

[τὴν ἐκτροπὴν] Post ἐκτροπὴν, addidi e Cass. Rostg. et Aug. τὴν παράβασιν ἢ μετάβασιν.] G.

[Ἐκλιπές] Scribendum potius ἐλλίπες, vt habes in margine: vitur autem hoc vocabulo et alibi. Caeterum apud Vallam deest vox Graecas (quae respondeat Thucydideae Ἑλληνικὰ) hoc in loco, scribentibus aut res ante Medicum bellum gestas. Scribendum est enim, aut res Graecas. STEPH. Descripsit hunc locum Dionys. Halicarn. p. 141. ab ἔγραψα vsque ad κατέστη, vbi etiam est ἐκλιπές. Vid. Indicem. wass. Dionysium de ἐλλίπες, quod praefert Stephanus, non cogitasse apparet ex his illius verbis, αὐτὸς γὰρ ὡς Ἐκλειπόμεντα τὸν τόπον τῆτον ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἔξισον ἰσορίας ὑπέλιπεν, αὐταῖς λέξεσιν ἔτω γράφων. DVCK.

[τὰ πρὸ τῶν Μηδικῶν Ἑλληνικὰ] Hoc caput Schol. feci, pro

ἢ τὰ Μηδικὰ. Res postulat, vt iam monuit Stephanus. Ceterum in Aug. deest φησὶ, et in fine additur: καὶ ἄλλα.] G.

τῶν δὲ, ὅσπερ —] Ordo est: Ἑλληνικός δὲ, ὅσπερ καὶ τῶν ἐπεμνήσθη, βραχέως τε καὶ ἐκ ἀκρ. τ. χρόνοις, ἤφατο (αὐτῶν) ἐν τῇ Ἀττ. συγγραφῇ. Interpretes non bene capiunt τῶν pro mascul. nisi hoc autem numero est — cum sit neutrum, siue illud referas ad ἤφατο, siue ad ἐπεμνήσθη. Abreschius paulo aliter constituit ordinem, in primis si ὅσπερ legatur, et Dat. χρόνοις a praepositione ἐπὶ, in ἐπεμνήσθη, pendere credit; quod durum videtur. Nimis argutatur vir eruditissimus fere vbiq; in praepositionibus computatorum. Non semper praepos. in verbis aliquid significare, monuit Ernest. Hom. II. L. α. v. 3. et alibi. Τοῖς χρόνοις ἐκ ἐκλειπῶς est: κατὰ τὸς χρόνους. Ceterum Hellenicus h. I. est ille Mitylenaeus, s. Lesbios, qui Ἀτλῖδα s. ξυγγραφήν Ἀττικὴν, a Marathoniam inde pugna ad Thucyd. vsque tempora scripsit. v. Harpocr. in Ἀλόπη, p. 25. it. Voss. de hist. gr. p. 201. De eius ratione historiae scribenda v. Dionys. de Thucyd: Hist. iud. p. 821, 826. Reisk. G.

[Ἑλληνικός etc.] Hellenici duo exstiterunt: vnus Lesbios, siue Mitylenaeus, alter Milesios; nisi Mitylenaeus per errorem, vt videtur nonnullis, dictus fuerit Milesios. Ille (quem citat Thucydides) videtur esse Mitylenaeus, duodecim annis (vt constat ex Pamphila apud Gellium, l. 15. c. 23.) ante Herodotum natus. Praeter alia conscripsit Ἀττικῶς, siue Hellenicam Atticam, ab Harpocr. memoratam in voce Ἀλόπη. cuius Historiae conclusio videtur fuisse brevis congeries gestorum ab Atheniensibus post victoriam Marathoniam vsque ad tempora Thucydidis. HVDS.

[Ἀπόδειξιν ἔχει] Reisk. in anim. p. 13. conicit: ἐκ ἔχει. G.

57. Πρῶτον μὲν Ηῖόνα τὴν ἐπὶ ¹ Στρυμόνι, Μήδων ἐχόντων, πολιουργίᾳ εἶλον, καὶ ἠνδραπόδισαν, Κίμωνος τῆς Μιλτιάδους στρατηγῶντος. ἔπειτα Σκύρον τὴν ἐν τῷ Αἰγαίῳ νῆσῳ, ἣν ἄκων ^m Δόλοπτες, ἠνδραπόδισαν, καὶ ⁿ ἄκισαν ^o αὐτοί. ^p πρὸς δὲ καὶ Καρυσίους αὐταῖς, ἀνευ τῶν ἄλλων Εὐβοέων, πόλεμος ἐγένετο. καὶ χρόνῳ ξυνέβησαν καθ' ὁμολογίαν. Ναξίσις δὲ ἀποστάσι ^q μετὰ ταῦτα ἐπολέμησαν, καὶ πολιουργία παρέστησαντο. πρῶτη τε αὕτη πόλις ξυμμαχίς παρὰ τὸ καθεστηκὸς ἐδιδάθη ^r ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων ὡς ἐκάστη ξυνέβη.

58. ^s Αἰτίαι δὲ ἄλλαι τε ἦσαν τῶν ἀποστάσεων, καὶ μέγιστα, αἱ τῶν Φόρων καὶ νεῶν ^t ἔκδειαι, καὶ λειποστράτιον, ^v εἴτω ἐγένετο. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἀκριβῶς ἔπραττον, καὶ λυπηροὶ ἦσαν, ἐκ εἰωθόσιν ἐδὲ βελομένοις ταλαιπαρεῖν ^x προσάγοντες τὰς ἀνάγκας ἦσαν δὲ πᾶς καὶ ἄλλως οἱ Ἀθηναῖοι ἕκτι ὁμοίως ἢ ἐν ἠδονῇ ἀρχόντες, καὶ ἔτε ξυνεστράτευον ἀπὸ τῆ ἴσας, ραδίον τε προσάγεσθαι ἦν αὐτοῖς τὰς ἀφισαμένους. ὧν αὐτοὶ αἰτίαι ἐγένοντο οἱ ξύμμαχοι. διὰ γὰρ τὴν ἀπέκνησιν ταύτην τῶν στρατιῶν, οἱ πλείους αὐτῶν, ἵνα μὴ ^z ἀπ' οἴκων ὦσι, κρήματα ἐτάξάντο ἀντὶ τῶν νεῶν τὸ ἰκνήμειον ἀνάλημα φέρειν. καὶ τοῖς μὲν Ἀθηναίοις ἠῴζετο τὸ ναυτικὸν ἀπὸ τῆς δαπάνης, ἣν ἐκείνοι ξυμφέροισιν, αὐτοὶ δὲ, ἐπὶ τότε ἀποσταῖεν, ἀπαράσκηνοι καὶ ^a ἄποροι ἐς τὸν πόλεμον καθίσταντο.

¹ Στρυμόνι Reg. Mosqu. ^m Δόλοπτες in Gr. emendatum e Δόλοπτες. Mox ἠνδραπόδισαντο καὶ, et mox πρὸς δὲ καὶ Καρ. cod. Basf. n Non dubitat Steph. quin ἄκων scribendum sit. ἄκων Aug. et Mosqu. Cass. e quo recens manus fecerat ἄκων. ^o Αἰτίαι, et eadem manu supra scriptum αὐτοῦ Reg. ^p πρὸς δὲ καρυσίους Marg. Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Basf. Reg. Cass. In Mosqu. καρυσίους. πρὸς δὲ καρυσίους Gr. Aug. ^q μεταταῦτα Ald. Flor. Basf. καὶ μεταταῦτα cod. Basf. ^r ἔπειτα δὲ C. Et mox ἔν pro ὡς. ^s Αἰτίαι δ' ἄλλαι Gr. ^t ἔκδειαι Marg. C. Gr. Ar. In Gr. supr. scripta est altera lectio. Contra Dan. in textu ἔκδειαι, et supra ἔκδειαι a recent. manu. ἔκδειαι Basf. cod. ^v εἴτω Ar. C. Mosqu. Dan. ^x προσάγοντες Gr. Reg. Aug. Cass. Basf. ^y ἐν δεστ Ar. C. Dan. ^z Non ἀπ', sed ἀπ' scribi malit Steph. μὴ ἄποροι δεσ' cod. Basf. ^a ἄποροι Cass. Basf. cod. et Aug. quod et in Reg. super ἄποροι scripsit rec. manus. Mox in Mosqu. est: ἢ ἐπ' ἐδρμῶντον.

¹ Ηῖόνz] Ita Mff. Stephanum, Scholiaften, et Eustathium reprehendit Hoffsten. et vnam huiusce nominis urbem tantum agnoscit. In Olymp. LXXVII, 3. Diodor. p. 272, d. Xenoph. 442. Thucyd. 217. 243. 272. 274. Voss. ad Scylacem p. 37. Pausan. 614. Plutarcb. Vit. 482. Herodot. VII, 25. et 113. Polyben. VII, 24. Pyrrhi Ligorii numus cum vrna et vrceo apud Harduin. 572. ΗΙΟΝΕΩΝ. Cantacuzeno Ἀνακτορόπολις. WASS. Ad ea, quae contra Stephanum, Scholiaften Thucyd. et Eustathium disputat Hoffstenius, add. Berkel. ad Steph. in Ηῖόν. DVCK.

¹ Ηῖόνα] Nauale et emporium Amphipolitanum, quinque et viginti stadiis ab Amphipoli situm. v. L. III. 102. eiusd. lib. c. 7. Ηῖόνα τὴν ἐπὶ Θράκης, c. 50. ἐν Ηῖόνι τῇ ἐπὶ Στρυμόνι. Sic Paus. Arcad. p. 242. Ηῖόνz τὴν ἐπὶ Στρυμόνι. E quo loco apparet, Cimonem Milr. F. Eionem cepisse astu, dum moenia e crudo laterculo extructa, Strymone ad ea detorto, ita eius aquis diluit, vt alluue resoluenterent. Plut. in Cim. p. 185. Reisk. Ηῖόνα πόλις, ἐπὶ τῷ Στρυμόνι κειμένην vt apud Herod. VII. 25. vterque. Steph. Byz. et Eustath. cum eo, p. 179. hanc Eionem male faciunt urbem in Cherfoneco, prouocantes ad auctoritatem Thucydidis; sed a Berkelio copiose est castigatus, p. 378. Ceterum rem repetit Diod. XI. c. 60. 449.

¹ Ηῖόνz — Πελοπόν κατεχόντων ἡ χειρῶσατο. GOTTL. [¹ Ὅτι δὲ] Nugatur Scholiaften. ἡνὰν Lycophronis et Thuc. non inter se differt. v. Berkel. ad Steph. de vrbb. p. 378.] G.

[Λυκόφρων] v. 417. in Aug. legitur h. l. Ηῖόν.] G. [Στρυμόνι] Hoc Schol. ex Aug. intuli. Strymon Macedoniam et Thraciam determinat. v. Cell. G. A. p. 1053.] G.

¹ Σκύρον] Vid. Addenda. WASS. Helychius: πόλις καὶ νῆσος, ἢ λατόπη. Ita interpretatur quoque Σκύρον, Schol. Pindari Pyth. γ. p. 224. Σκύρον — ἀγροσι τὴν λατόπην, τὴν ἀπὸ τῆς καταργασίας τῶν λίθων ἐποπίζουσαν. v. Intr. ad Helych. it. Wall. in addend. ad Thuc. p. 666. Insula itaque ob ἰσκόφα loca nomen est nastā. G.

[Μίαν τῶν Κυκλάδων] In Aug. sic leg. Σκύρος, μία τῶν Κυκλάδων.] G.

¹ ἄκισαν] Non dubito, quin ἄκων, non ἄκισαν scribendum sit, et male apud Scholiaften quoque hoc pro illo scriptum sit. Vel illud certe ἄκων, quod praecedit, fidem nobis de lectione illa facere videtur. Sic autem pag. 62. Ἐστίας δὲ (aut Ἐστιαίας δὲ) ἔξιστολάρχης αὐτοὶ τῆς γῆν ἔχον. Vbi tamen dici possunt γῆν ἔχειν, qui cam non incolunt. Caeterum quae in eo, de quo nunc agitur, loco est scripturae diuersitas, eadem et alibi occurrit: nam pag. 5. quum ira in textu legatur, ἔτοι γὰρ δὴ τὰς πλείους τῶν νῆσων ἄκων, in margine ex aliis libris ἄκισαν tibi datur: sed ibi quoque ἄκων ab οἰκῷ retinendum esse dico. STEPH. Nihil mutandum videtur. Diodor. Sicul. XI, 272. Σκύρον δὲ, Πελαγονίων ἐνοικούντων καὶ Δολόπων, ἔξιστολάρχης καὶ κτίστην Ἀθηναίων καταστήσας, κατεκληρόχησε τὴν χώραν. Corn. Nep. Cim. II. Scyrum — vacuefecit; sessores veteres vrbe insulaque ciecit: agros ciuibus diuisit. Hoc est, quod Thucydidēs dicit, Σκύρον ἄκισαν Athenienses, duce Cimine. DVCK.

¹ ἄκισαν] Bene tuitus est hanc lectionem Duckerus, e Diod. XI. c. 60. et Nepot. Cim. 2. contra Stephanum, ἄκων defendentem. (Σκύρον — ἔξιστολάρχης καὶ κτίστην Ἀθηναίων καταστήσας, κατεκληρόχησε τὴν χώραν). Addi potest locus luculentus Plut. Cim. p. 188. ἄκισαν δὲ καὶ Σκύρον. G.

[Ἀθηναίων] In Aug. leg. Ἀθηναίους.] G. [Καθ' ὁμολογίαν] Hoc Schol. ex Aug. adieci. Ceterum Scholia desunt in eodem cod. ad Καὶ Καρυσίους αὐτοῖς: Ἐπολέμησαν et Παρέστησαντο.] G.

Παρετὰ τὸ καθεστηκὸς] Sc. νόμιμον, vt loquitur Noster L. III. 9. Τὸ καθεστὸς νόμιμον est ἔθος. v. Schol. G.

[Ἐδιδάθη] Notat Scholiaften, hoc ἔδιδάθη repetendum esse ἀπὸ κοινῆ, tanquam scriptum sit: ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἐκάστη (ἔδιδάθη) ὡς αὐτῇ ξυνέβη. Sic Stephanus bene expedit.] G.

98. Primum igitur Eionem, quae ad Strymonem est sita, quam Medi tenebant, obsidione expugnaverunt, et incolas, vrbe direpta, in seruitutem abduxerunt, duce Cimone Miltiadis filio. Deinde vero Scyrum, insulam in Aegaeo sitam, quam Dolopes incolebant, incolis in seruitutem abstractis, diripuerunt, et, colonia eo missa, ipsi incoluerunt. Cum Carystii etiam, sine aliis Euboensibus, bellum gesserunt: tandemque certis conditionibus compositionem fecerunt. Postea vero Naxiis, qui defecerant, bellum intulerunt, et obsidione in deditionem receperunt. Atque haec prima sociarum civitatum praeter iuris consuetudinem in seruitutem est redacta: mox et aliae, prout cuique contigit.

99. Defectionis vero causae cum aliae fuerunt, tum vero praecipuae, tributorum et navium eiurationes, et militiae recusatio, si cui contigisset. Nam Athenienses pecuniam seuere exigebant, et molesti erant, quod hominibus, nec assuetis nec volentibus aerumnas perpeti necessitatem imponerent. Aliis etiam de causis Athenienses sociis erant molesti, quia eadem comitate, qua consueverant, non amplius imperabant; neque ex aequo cum sociis militabant, quod eos, qui deficerent, in suam potestatem ac ditionem facile redigere possent. Quarum acerbissimum ipsi socii fuerunt autores. Nam ob hanc militiae detrectatae pigritiam, eorum plerique, ne domo abessent, pecunias navium loco, ad sumtus faciendos, pro rata quique portione conferre statuerunt. Atque Atheniensium quidem res naualis augebatur hac pecunia, quam illi sumtum *militarium* causa conferebant: ipsi vero, quum defectionem faciebant, imparati et opibus minime instructi bellum suscipiebant.

Κατέστη] ἐγένετο. Ἰδιόνα] ὅτι δύο Ἰδιόνας εἰσὶν ἐν τῇ Θράκῃ· ἀλλ' ἡ μὲν, λιμὴν τῆς Ἀμφιπόλεως ἐστὶ, περὶ ἧς νῦν λέγεται ἢ δὲ ἄλλη πόλις. Λυκόφρων. Τὸν μὲν γὰρ Ἰὼν Στρυμόνος Βισαλτία. Στρυμόν] Στρυμών, ποταμὸς Θράκης. Σκύρον] μίαν τῶν Κυκλάδων. Καὶ ἦσαν] ἀποίκους ἀποστέλλαντες δηλονότι. Καὶ Καρυστίους αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. Πόλεμος ἐγένετο] μόνον γὰρ τῶν Εὐβοέων οὐκ ἔπλησεν Ἀθηναίων, ἀλλὰ διὰ τοῦτο πρὸς μόνους αὐτῶς ἐπολέμησαν. Καθ' ὁμολογίαν] ὁμολογεῖν ἐστὶ τὸ συμφωνεῖν. Ἐπολέμησαν] οἱ Ἀθηναῖοι δηλονότι. Περσῆσαντο] ἐδάλωσαν. Παρὰ τὸ καθεστὸς] παρὰ τὸ νόμιμον καὶ πρέπον. Ἐλεύθεροι γὰρ ἦσαν οἱ Ἕλληρες τότε. Ἐκάστη ξυνέβη] ἀπὸ κοινῆ, ἰσθλαδίη. Ἐκδεικί] ἐκδεικί, ἐκείσιν· ἔνδεικί, ἀκείσιν. Ἄλλως, ἐκδεικί, ἐκδεικίαι. ταύτην, ἀπολείψεις, ἀτέλειαι. Καὶ λειποσράτιον] λειποσράτιον, τὸ μὴ θέλειν στρατεύεσθαι. Ἀκριβῶς ἔπρασσαν] ἀπῆταν ἀναδότης. Οὐκ εἰσῶσι] τοῖς Ἕλλησιν. Οὐκέτι ἰμοῦς ἐν ἡδονῇ ἄρχοντες] ὡς ἐν ἀρχῇ μετὰ τὸν Πανσικλίαν, ἀλλ' ὡς ἄρχοντες δουλικῶς ἐχρῶντο τοῖς συμμάχοις. τὸ δὲ ἐν ἡδονῇ, ἀπὸ τῆς, ἰαροῦσθαι. Προσάγεσθαι] δαλέν. Τὴν ἀπόκησιν] τὴν ἀναβολὴν. τὴν αἰτίαν ἐπιφέρει, διὰ τὸν ἴκον τῶ στρατεύεσθαι. Ἀπ' οἴκου ὦσιν] ἀποδημήσασιν τῆς πατρίδος. Τὸ ἰκνήμενον] τὸ ἀρκῆν εἰς περιποίησιν τῶν νεῶν. Ἄλλως, τὸ ἰκνήμενον τὸ φθάνον, τὸ ἐπιβάλλον ἐκάστῳ τιμηματι τῆς νεῆς καταβάλλειν. Αὐτοὶ δὲ] ἦσαν οἱ σύμμαχοι. Ἀπαράσκευοι] ἀδύνατοι. Καθίσταντο] ἐγένετο. Ἀμφότερα] πεζομαχίαν καὶ ναυμαχίαν. Θασίς] Θάσος

Ἐκδεικίαι) Quamvis alia exemplaria ἐκδεικίαι, alia ἔνδεικίαι habeant, *Scholias* tamen magnum inter haec duo discrimen statuit: sed de quo illi non assentior, ut apud eum dixi. *STEPH.* Altera interpretatio *Scholias*, ἀπολείψεις, ἀτέλειαι huic loco convenit. Ἐνδεικί, ἰσορία, *penuria*, hic locum non habet. Ἐκδεικίαι autem est, quum quis non totum solvit, quam reliquationem vocant. Vid. *Suid.* in ἐκδεικίαι, *Vales.* ad *Hierocrat.* h. v. et *Salmas.* de *Mod.* *Vfur.* p. 713. *Cur. St. ph.* et *Port.* verterint *eiurationes tributorum et navium*, non intelligo. *Valla* sequutus est alteram scripturam: nam vertit *tributorum penuria naviumque.* De *λειποσρατία* *Poll.* VIII, 40. *Herodoto* V, 27. est *λειποσρατία.* vid. *Thom. Mag.* in *λειποσρατία.* DUCK.

Ἐκδεικίαι] Nos: der Rückstand in den abzutragenden Abgaben und Schiffen, *reliquatio.* vid. not. *Dückeri* ad h. l. G.

[Ἐκδεικίαι] *Gartem* huius *Scholii* descripsit *Suidas*, h. v. Assentior *Stephano*, qui negat, ullam *ἐκδεικίαι* esse ἐκείσιν. Post ἀκείσιν reliqua desunt in *Aug.*] GOTTL.

[Τὸ μὴ θέλειν στρατεύεσθαι] *Suid.* in *λειποσρατία* p. 437. addit; καὶ λειποσρατίας, ὃ τὴν στρατιὴν καταλιπών. In *Aug.* *Schol.* ad Ἀκριβῶς ἔπρασσαν et Οὐκ εἰσῶσι deest.] G.

Ἐπρασσαν] Pro ἐσέπρασσαν, exigebant. Simplex et compositum de pecunia exigenda adhibetur. vid. *Wessl.* ad *Diod.* I, 18. p. 22. Medio alias utuntur *Graeci.* v. c. *Diod.* XII. 28. ἐπράξατο τὰς Σαμίους τὰς γεγενημένας τὴν πολιορκίαν δαπάνας. G.

Ita *Xen. M. S. I.* οὐκ ἐπράττετο χρήματα. *BAVER.* Οὐκέτι ἐν ἡδονῇ ἄρχοντες] i. e. eorum imperium non amplius gratum et acceptum fuit. G.

[Ὡς ἐν ἀρχῇ] In *Aug.* sic leg. *δουλικῶς* ὡς ἐν ἀρχῇ μετὰ τὸν Πανσικλίαν, ἀλλ' ὡς ἄρχοντες δουλικῶς ἐχρῶντο τοῖς συμμάχοις. Et paulo post notantur ad v. *ξυνηστῆτεον.*] G.

[Τὴν ἀναβολὴν] *Desunt* in *Aug.* In eodem cod. *Schol.* ad verba Ἀκριβῶς ἔπρασσαν· Οὐκ εἰσῶσι· Προσάγεσθαι· Ἀπ' οἴκου ὦσιν· Αὐτοὶ δὲ· Ἀπαράσκευοι et Καθίσταντο non reperiuntur.] GOTTL.

Ἀπ' οἴκου] Malim ἀπ' hic scribi, ut vel haec scriptura vocem illam non pro ἀπὸ, sed pro ἀπο esse positam testetur. Ut autem hic pro militandi immunitate, ita et pro nauigandi pecuniae penduntur supra pag. 16. *STEPH.*

[Τὸ ἀρκῆν εἰς περιποίησιν τῶν νεῶν· ἄλλως] Haec verba desunt in *Aug.*] G.

ε'. Εγένετο δὲ μετὰ ταῦτα καὶ ἡ ἐπ' Εὐρυμέδοντι ποταμῶ ἐν Παμφυλία πεζομαχία καὶ ναυμαχία Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμάχων πρὸς Μήδους. καὶ ἐνίκων τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀμφοτέρω Ἀθηναῖοι, Κίμωνος τῷ Μιλτιάδου στρατηγῶντος· καὶ εἶλον τριήρεις Φοινίκων, καὶ διεφθάρων τὰς πάσας, ἢ ἐς διακοσίας. ὁ χρόνος δὲ ὑπερον ξυμβῆθαι ἠθάσις αὐτῶν ἀποσῆναι, διενεχθέντας περὶ τῶν ἐν τῇ ἀντιπέρας Θράκῃ ἐμπορείων, καὶ τῶν μετάλλων, ἃ ἐνέμοντο. καὶ ναυσὶ μὲν ἐπὶ ἠθάσον πλεύσαντες οἱ Ἀθηναῖοι, ναυμαχίᾳ ἐκράτησαν, καὶ ἐς τὴν γῆν ἀπέβησαν. ἐπὶ δὲ ἔστρυμόνα πέμψαντες μυρίας οἰκήτορας αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων ὑπὸ τῶν αὐτῶν χρόνων, ὡς ἢ οἰκιστὰς τὰς τότε καλεμένας Ἐννέα ὁδοὺς, νῦν δὲ Ἀμφίπολιν, τῶν μὲν Ἐννέα ὁδῶν αὐτοὶ ἐκράτησαν ὡς εἶχον Ἰθάκῆς ἢ προελθόντες δὲ τῆς Θράκης ἐς μεσόγειον, διεφθάρησαν ἐν Δραβήσκῃ τῇ ἠθαικῇ ὑπὸ τῶν Θρακῶν ξυμπάντων, οἷς πολέμιον ἦν τὸ χωρίον αἰ Ἐννέα ὁδοὶ κλιζόμενον.

ρβ'. Θάσιος δὲ νικηθέντας ἠμάχαις, καὶ πολιορκούμενοι, Λακεδαιμονίους ἐπεκαλῶντο, καὶ ἑπαμῶναι ἐπέλεον ἐσβαλόντας ἢ ἐς τὴν Ἀττικὴν. οἱ δὲ ὑπέσχοντο μὲν κρύφα τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἐμελλον. διεκωλύθησαν δὲ ὑπὸ τῶν γενομένων σεισμῶ. ἐν ᾧ καὶ οἱ Ἐβλαῖτες αὐτοῖς καὶ τῶν ὀρειοῦν Θυριάται τε καὶ Διφθεῖς ἢ ἐς Ἰθάκην ἀπέβησαν. πλείστοι δὲ τῶν Εἰλιότων ἐγένοντο οἱ τῶν παλαιῶν Μεσσηνίων ἢ τότε

ἢ ἔς τὰς διακοσίας Reg. ὁ χρόνος τε Cl. Cass. Bas. cod. Aug. ἠθάσιος Reg. ἢ ἐν τῇ σμ. Gr. περὶ τῇ ἀντιπέρας Θράκῃ Dan. Περὶ τῶν ἀντιπέρας Θράκῃ Gr. deinde in ante θράκῃ inter versus adscriptum erat. ἢ θάσου Reg. Dan. Mosqu. ἢ στρυμόνα, et supra στρυμόνα Ar. Reg. vid. pag. praec. vers. 81. Mox οἰκήτορας αὐτῶν Reg. Cass. Gr. Aug. ἢ οἰκιστὰς Ar. C. Reg. Cass. Gr. Aug. a cotrethore. Prima manus scripsit οἰκιστὰς. Mosqu. quoque habet οἰκιστὰς, ad marg. vero, οἰκιστὰς scriptum. ἢ προελθόντες Ar. C. Dan. Paulo post δραβήσκῃ Reg. solenni permutatione harum literarum. δραβήσκῃ cod. Bas. ἢ Ἰθάκῃ Ar. ἢ Μάχη Ar. C. Mosqu. Dan. μάχη Gr. in textu, et supra μάχαις. ἢ ἑπαμῶνας Cl. Aug. ἑπαμῶνας Reg. Cass. Gr. ἢ εἰς C. ὀρειοῦν Ar. C. Gr. Mosqu. ad marg. γε. περιούν Dan. et praeterea Αἰθίως Gr. Mox in Aug. Εἰλιταί. ἢ ἐπ' Ἰθάκην Ar. C. Gr. Mosqu. ἢ δὲ καὶ τῶν Gr. ἢ Δραβήσκῃν τότε Ar. C. κατὰ malit Steph. Δραβήσκῃν τότε Dan. Mosqu.

ἢ ἐγένετο — διακοσίας] Dion. Halic. p. 142. WASS.
 Εὐρυμέδοντι] Locum memorat et res gestas Harpocraton.
 retulit ad annum IV. Artaxerxis Euseb. Ol. LXXIX. 4. IDEM.
 Κίμωνος τῷ Μιλτιάδου] v. Artilid. T. I. p. 151. Iebb. Plut.
 in Cim. p. 176. GOTTL.
 εἶλον τριήρεις φοινίκων] v. Plut. Cim. p. 199. διακοσίας
 ἀρχιμάχους ἔλαβον οἱ Ἀθηναῖοι. G.

Χρόνος δὲ ὑπ.] Diodorus non convenit cum Thucydide de tempore huius Thasiarum defectionis, quam Thucydides ponit antequam Sparta terrae-motibus concuteretur, Diodorus autem post terrae-motum. Palmerius Exercitationib. p. 109. HVDΣ.
 ἠθάσιος] Vid. Syncellum 4064. Aristot. Hist. An. 136. Motrayii Numus Tab. XXIX. ΘΑΣΙΟΝ. Ita scribit Herodotus. Strabo, Archestratus Gasperonixia, Hegemon Thasius, qui Cratini tempore floruit, Scylax, Hippocr. Pausan. Apollodor. M. Heracleota, Diodor. Polyaeus, Aristophanes, Pl. Galenus Tom. II, 358. Plutarchus Bruto, Dionys. Perieg. Schol. Homeri Od. x. 235. Chron. Paschale, Clemens Alex. Zenobius apud Suidam, Mesyebius ἠθάσιος παῖς Ἀγλαφῶντος, sed ibi legendum γίνεσθαι Ἀγ. pars est Epig. Simonidis, vid. Pausan. Phocic. Cap. XXVII. Ex Latinis Virg. Statius, Varro, Cloatius Verus apud Macrob. Meles, Nepos, geminant Xenophon Hist. Gr. I, 432. Ptolemaeus: at uterque insulam intelligit. Urbem Xenophon alibi ἠθάσον vocat. Livii exemplaria, et Excerpta Polybii variant. Plinius IV, 12. 23. Thassus, opinor male. De Urbis excidio sub Lyfandro consule Diadorum XIII. p. 388. WASS.

[Θάσιος] Hoc Schol. adieci e cod. Aug. Cum hoc Schol. in eodem cod. cohaeret Schol. ad Ἐν τῇ ἀντιπέρας Θράκῃ, ἔλεγον γὰρ — pro τῶν ἐμπορείων, in Aug. est τὰ ἐμπορεία καὶ τὰ μέταλλα — In cod. eodem deest Schol. ad ἠθαικῆν τε καὶ ἐπὶ ἠθάσον. In Schol. ad Ἐπὶ δὲ στρυμόνα omisum est αὐτῶν. Schol. ad ἠθαικῆν abest ab eodem cod.] G.

[Παροξυτώνως] Suidas eadem habet in ἀντιπέρας. Addit: ἀντιπέρας θάσου μέταλλα εἰς χρυσόν· quae pertinent ad verba Thucyd. ἐν τῇ ἀντιπέρας Θράκῃ. v. Duck. p. 616.] G.

Θάσιος] Ita scribendum esse auctor est Waffius, non ἠθάσιος. Sic Mela II. 7. in Aegaeo mari prope Thraciam, Thasos, Imbros, Samothrace. Dionys. v. 523. Ἀγυγίη τε ἠθάσιος Δημητρεὺς ἀκτῆ. G.

Πέμψαντες οἰκήτορας] Sollemnis forma πέμπειν et ἐκπέμπειν οἰκήτορας s. ἀποίκους, colonos mittere in locum, incolis vacuum. G.

Οἰκιστὰς] Ita recepi pro οἰκιστὰς, praesentibus optimis codd. quod mutatum videtur ab imperitis librariis, qui nescierunt, hoc esse futurum atticum, ab οἰκίζω. Haec forma futuri occurrit quoque L. III. 4. ὡς σφῶν ἑδὲν νεωτεριέντων, et alibi. Paret quoque Iestionis veritas ex verbis οἰκήτορας. Accedit, Thucydidem τὸ οἰκιστὰς adhibere conciliandi vi. Vnicus esset locus Thucyd., ubi οἰκιστὰς esset ἰδιοποιήσας, sibi vindicantes, quem Steph. quoque laudavit in Thef. L. G. T. II. p. 1233. Mox adhibet: ἐκράτησαν τῶν Ἐννέα ὁδῶν, quod hac in re vsurpatur frequenter. Rem accurate Nolter L. III. 102. Athenienses Agnone coloniae duce commisso expulsis Edonis hanc urbem condidisse — ἐκτισαν τὸ χωρίον τῶτο, ὅπερ πρότερον Ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλεῖτο. Mox adhibet ἠθαικῆν. repetit Plut. Cim. p. 188. αὐτὴν τὴν ἠθαικῆν καὶ τὴν Ἀμφίπολιν οἰκιστὰς. Huc respexit Nepos Cim. 2. Primum imperator apud flumen Strymona magnas copias fugavit, oppidum Amphipolium constituit, eoque decem millia Athen. in coloniam misit. G.

Καλουμένας Ἐννέα ὁδοὺς] Appellationis originem indicat Hyginus, Fab. LIX. cum ait, novies Phyllidem eo die, quo Demophoontis reditum praefolabatur, litus versus cucurrisse: indicatque id Coluthus lib. de raptu Helenae. Vide Meursium de Regn. Athen. l. 3. c. 7. HVDΣ. Ergorem Stephani, qui in Ἀμφίπολις etiam Μυρίκην et ἠθαικῆν dictam scribit, redarguant ibi Interpretes, et Voss. ad Scylax. p. 64. Ed. Gron. DVCK.

[Ἀμφίπολις εἰρηκί] In Aug. praesigitur: (γ., i. c. σημεῖωσι. ἢ τὸ τῷ Ποταμῷ, η. στρυμόνος. v. Thuc. L. III. c. 102.

100. Post haec autem Athenienses, eorumque focii cum pedestre tum nauale proelium in Pamphylia ad flumen Eurymedontem cum Medis commiserunt. Et eodem die Athenienses ex utroque victoriam, duce Cimone, Miltiadi filio, reportarunt; et Phoenicum triremes partim ceperunt, partim etiam corruperunt, in vniuersum ad ducentas. Postea vero accidit, vt Thasii ab illis deficerent, orta inter illos controuersia de emporiis, quae erant in aduersa Thracia, et de metallis, quae possidebant. Athenienses autem cum nauibus in Thasum profecti, Thasios nauali pugna vicerunt, et in terram descenderunt: cumque sub idem tempus ad Strymonem decem millia colonorum, tum suorum, tum socialium misissent, vt sibi vendicarent, ac in suam potestatem redigerent oppidum, quod tunc quidem Nouem-viae vocabatur, nunc vero Amphipolis, illo quidem oppido, quod Edoni tenebant, ipsi potiti sunt: sed in mediterranea Thraciae loca progressi, ad Drabescum Edonicam profligati fuerunt ab vniuersis Thracibus, quibus infestus erat locus ille, qui condebatur, Nouem-viae appellatus.

101. Thasii vero variis proeliis victi, et obsessi, Lacedaemoniorum auxilium implorabant, eosque hortabantur, vt, irruptione in Atticam facta, opem sibi ferrent. Illi vero se hoc facturos clam Atheniensibus promiserunt, ac fecissent; sed terrae motu impediti fuerunt: * in quo et Helotes et ex finitimis Thuriatae, et Aetheenses Ithomen secesserunt. Fuerunt autem ex Helotibus plurimi ab antiquis illis Messeniis, tunc in seruitutem redactis, oriundi, quamobrem etiam omnes vocabantur Messenii.

* Id est, cuius terrae motus tempore. HVDS.

νήσος ἄντικρυς τῆς Θράκης· ἀντιπέρας τῆς νήσου μέταλλά ἐστὶ χρυσοῦ. Διευχεθέντας] διαφορῶν σχόντας. Ἐν τῇ ἀντιπέρας Θράκῃ] ἔλεγον γὰρ αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι παραχωρεῖσθαι τῶν ἐμπορίων, καὶ τῶν μετάλλων, καὶ ἔκ ἡβέλοντο. Ἀντιπέρας] παροξυτόνως. ὄνομα γὰρ ἐστὶ Σηλικόν, γενικῆς πτώσεως, σύνδετον. Ἄ ἐνέμοντο] σημειώσκει περὶ τῶν μετάλλων, ὅτι καὶ Θυκυδίδης ἐν Θάσῳ ταῦτα γινώσκει· πλὴν ἐστὶ ἐν τῇ ἀντιπέρας λέγει. ταῦτα οἱ Θάσιοι ἐνέμοντο. Ἐπὶ Θάσῳ] Θάσος, νήσος ἀντικρυς τῆς Θράκης. Ἀτέβησαν] ναυτικῶ διηλονότι τρατῶ. Ἐπὶ δὲ Στρυμόνα] ποταμὸς Ἀμφιπόλεως. λέγει δὲ νῦν αὐτὴν τὴν πόλιν. Ὡς οικειῶντες] οικειῶμενοι, ἰδιοποιούντες. Ἀμφίπολιν] Ἀμφιπόλις εἴρηται, διὰ τὸ περιβρέεσθαι αὐτὴν ὑπὸ τῷ ποταμῷ. Θάσιοι δὲ νικηθέντες] πάλιν τὰ κατὰ τὰς χρόνους ἀκολουθῶν, μετέβη ἐπὶ τὴν Θάσιον, μεταξὺ τῆς τῆς Ἀμφιπόλεως. Καὶ ἐπαμύνειν ἐκέλευον] τῶς γὰρ φίλοι ἦσαν. Οἱ Εἰλωτες] Ἐλος, πόλις τῆς Λακωνικῆς, ἧς οἱ πολῖται ἐκαλεῖτο Εἰλωτες. οἱ οὖν Λακεδαιμόνιοι, διὰ τὸ ἀεὶ διαφορῶς εἶναι ἀλλήλοισι, τῶς δόλους αὐτῶν ἐκαλεῖον Εἰλωτας, κατὰ ἀτιμίαν καὶ ὕβριν. Ἦ] τὸ ἢ ἀντὶ τῆ κατὰ, διὰ. Ἐν Ἰσῶμῃ]

Agnon vocavit propterea Amphipolim, ἔτι ἐπ' ἀμφότερα περιβρέοντος τῷ Στρυμόνῳ, διὰ τὸ περιέχειν αὐτὴν —] GOTTL. Δραβήσκιω] Stephanus Δραβήσκος. Geogr. MS. Vatic. Δράβησκος, teste Hoffsenio. vid. Arrianum B. Ciuil. IV, 650. Strabonis Epit. Lib. VII. in fin. male Δραβήσκος. Latini scriptores, haud memorant. Vid. Nostrum 272, 19. Campi cuiusdam nomen esse videtur. WASS. Apud Arrian. quoque l. d. Δραβήσκος. Stephano χωρίον, id est, locus, vel campus, non oppidum, vt Cellar. II. Geogr. 13. qui hoc etiam non obscure ex Thucydidis verbis conici putat. Si hoc conicere voluit ex his διεφθάρησαν ἐν Δραβήσκιω, non firma est illius coniectura. Nam ἐν nominibus vrbium additum saepe notat τὴν περίχωρον. Steph. Ἰσῶς — ἐν ἧ Ἀλέξανδρος Δαρκεῖον ἐνίκησε. Lucian. de confici. Histor. p. 621. τὰς ἐν Εὐρώπῳ γιννομένας σφαγὰς. Vid. Perizon. ad Aelian. II. V. H. 25. Straboni in Epit. l. d. est πόλις, et MS. Vatic. apud Hoffsen. ad Steph. Δραβήσκος Ἠδωνῶν πόλις ἐν Θράκῃ. Idem colligi potest ex Arriano de situ Philipporum: ἐκ δὲ τῆς δόσεως πείδον μέχρι Μυκίνων τε καὶ Δραβήσκων. Add. infr. ad Cap. 113. DVCK. Ἐν Δραβήσκιω] Fuit vrbis Edonum in Thracia. Plura congesse Intr., in primis Eruditiſſ. Duckerus. G. Ἠδωνικῇ] MS. Ar. Ἰδωνικῇ. Error ex adsc. Ἡ ΔΙΑ ΠΝΗ. WASS. Potius putem ex eo ortum, quod η & i eodem sono proferebantur, vt Δραβήσκος et Δράβησκος, et inſinaita alia hu-

ius generis. Nam nusquam hoc nomen cum diphthongo in prima syllaba inueni. DVCK. Συμπάντων] Heilmanus (p. 117.) coniciit ξυσάντων, quod τὸ Συμπάντων otiosum sit et rei non conueniat; hoc sensu: „a Thracibus, qui arma subito sumferant, laudatque L. VI. 21. εἰ ξυσῶσιν αἱ πόλεις φοβηδέισσι. Sed vereor, vt probet alicui hanc coniecturam. Οἱ ξυσῶντες vel ξυνοσῶντες sunt, qui se quauis ratione coniungunt, et inter se conspirant; opponiturque τοῖς διασῶσι (VI. 79.). Bene Scholiastes explicat συνέλθωσιν αἱ πόλεις ἐς κοινὴν βοήθειαν. Sic VI, 21. VII. 33. VIII, 66. 73. G. καὶ ἑμελλόν] Sc. ἐπαμύνειν, s. ἐσβλεῖν, vt ad marg. Flor. Vinar. scribitur: G. [Πόλις τῆς Λακωνικῆς] In Aug. deest art. et ἐκαλεῖτο post πολῖται.] G. [τῶς δόλος] Suidas in Εἰλωτες eadem habet.] G. Θουριάται] Scribitur Θουριάται et Θουρεῶται. HVDS. Paullo ante, post ἑμελλόν, restitui distinctionem maiorem, quae in Cass. Gr. Vasc. et Bas. pro minima, quam tres postremae Edd. habent. DVCK. Αἰθεεῖς] Non ita Gentile ab Αἰθαλα secundum Stephanum Byzant. formari debet, neque ita apud Thucydidem legisse videtur. Quis autem veram seruauerit lectionem tute ipse iudicabis. HVDS. Αἰθεεῖς] Situm huius populi ignorat Cellar.

διδυθέντων ἀπόγονοι ἢ καὶ ὁ Μεσσηνίαι ἐκλήθησαν οἱ πάντες. πρὸς μὲν ἔν τῶ ἐν Ἰθάμῃ πόλεμος καθεστῆκει Λακεδαιμονίαις. Θάσιαι δὲ, τρίτῳ ἔτει πολιορκούμενοι, ἀμολόγησαν Ἀθηναίοις, τείχος τε καθελόντες καὶ ναῦς παραδόντες, χεῖματ' αὖτε ὅσα ἔδει ἄποδῶναι αὐτίκα, ταξάμενοι, καὶ ἄπο τὸν Πέριον, τὴν τε ἤπειρον καὶ τὸ μέταλλον ἀφέντες.

ρβ. Λακεδαιμόνιοι δὲ, ὡς αὐτοῖς πρὸς τὰς ἐν Ἰθάμῃ ἐμνηνύετο ὁ πόλεμος, ἄλλες τε ἐπεκαλέσαντο ξυμμάχους, καὶ Ἀθηναίους. οἱ δ' ἦλθον, Κίμωνος στρατηγῶντος πλήθει ἐκ ὀλίγου. μάλιστα δ' αὐτὸς ἐπεκαλέσασθαι, ὅτι τοιχομαχεῖν ἐδόκει δυνατόν εἶναι. αἱ τῶν δὲ, πολιορκίας μακρᾶς καθεστῆκειαι, τῆς ἐδεῖ ἐφαίνετο. βρα γὰρ ἂν εἶλον τὸ χωρίον. β καὶ διαφορὰ ἐκ ταύτης τῆς ἐστῆκειαι πρῶτον Λακεδαιμονίαις καὶ Ἀθηναίοις φανερὰ ἐγένετο. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι, ἐπειδὴ τὸ χωρίον βία ἐκ ἠλίσθητο, δεισαντες τῶν Ἀθηναίων τὸ τολμηρὸν καὶ τὴν νεωτεροποιίαν, καὶ ἄλλοφύλους ἄμα ἠγησάμενοι, μήτι, ἢ παραμείνωσιν, ὑπὸ τῶν ἐν Ἰθάμῃ πεισθέντες ἢ νεωτερίσωσιν, μόνους τῶν ξυμμάχων ἀπέπειψαν τὴν μὲν ὑποψίαν ἢ δηλοῦντες, εἰπόντες δὲ, ὅτι ἄδεν προσδόνται αὐτῶν ἔτι. οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἐγνωσαν ἐκ ἐπὶ τῷ βελτίονι λόγῳ ἀποπειμπόμενοι, ἀλλὰ τινος ὑπόπτε γενομένου καὶ δεινὸν ἢ πεισάμενοι, καὶ ἐκ ἀξιώσαντες ὑπὸ Λακεδαιμονίων τῆτο παθεῖν, εὐθύς ἐπειδὴ ἀνεχώρησαν, ἀφέντες τὴν γενομένην ἐπὶ τῷ Μήδῳ ξυμμαχίαν πρὸς αὐτὰς, Ἀργείοις τοῖς ἐκείνων πολεμίοις ξυμμαχοὶ ἐγένοντο καὶ πρὸς Θεσσαλίας ἄμα ἀμφοτέρωθεν οἱ αὐτοὶ ὄμοι καὶ ξυμμαχία κατέστη.

ργ. Οἱ δ' ἐν Ἰθάμῃ δεκάτῳ ἔτει, ὡς ἔκτετι ἐδύναντο ἀντέχειν, ξυνέβησαν πρὸς τὰς Λακεδαιμονίας, ἐφ' ᾧ τε ἔξισαν ἐκ Πελοποννήσου ὑπόσπονδοι, καὶ μηδέποτε ἐπιβήσονται αὐτῆς. ἢ δὲ τις ἀλίσκηται,

ὁ Μεσσηνίαι, et supra Μεσσηνίων Ar. C. Gr. Cl. passim. Reg. Cass. Aug. Insuper α καὶ, non ἢ καὶ Gr. ε οὐν δεest Reg. Cass., sed in utroque manu rec. adscriptum Aug. ὁ παραδόνται Ar. Dan. x τὸ λοιπὸν C. Reg. Cass. Aug. γ οἱ δὲ ἔδον Reg. Cass. Aug. 2 Ἐκαλέσαντο Gr. α τῆς δὲ πολιορκίας Marg. Ar. C. Gr. Cl. R. g. Mosqu. ad marg. vero γε. τῆς Dan. et a correctore Cass. quod fuerat τῆς δ. π. β Locum sic vertit Kuhl, ac si scriptum esset ἀλλὰ διαφορὰ. γ στρατῆρος Reg. d Παραμείνωσιν Dan. Παραμείνωσι Gr. e Νεωτερίσωσιν Marg. Hoc in Reg. adscriptum erat pro f. holo. f Δ' ἔτι Gr. g Ἰθαμῶν δεest Reg., in Aug. εἰ δ' Ἀθηναῖοι ἐκ ἐπὶ τῷ βελτίονι λόγῳ ἀποπειμπόμενοι, ἀλλὰ τινος ὑπόπτε γενομένου καὶ δεινὸν ἢ πεισάμενοι, καὶ ἐκ ἀξιώσαντες ὑπὸ Λακεδαιμονίων τῆτο παθεῖν, εὐθύς ἐπειδὴ ἀνεχώρησαν, ἀφέντες τὴν γενομένην ἐπὶ τῷ Μήδῳ ξυμμαχίαν πρὸς αὐτὰς, Ἀργείοις τοῖς ἐκείνων πολεμίοις ξυμμαχοὶ ἐγένοντο καὶ πρὸς Θεσσαλίας ἄμα ἀμφοτέρωθεν οἱ αὐτοὶ ὄμοι καὶ ξυμμαχία κατέστη. l Ita Steph. 2. non sine auctoritate Cod. MSS. antea legebatur ἡμίση. ἔξισαν tamen Vase. et Port. m Μυκίτι Marg. Ar. C. Gr. Dan. Mosqu. ἄλλα etiam Gr. pro αὐτῆς.

p. 767. vrbs Αἰθάλα Stephano, qui Philoborum exscribit. Apud eum Αἰθαλα, et inde gentile Αἰθαλιεὺς. Suidas Αἰθες, Ἰθνικόν. Antiqui omnes, quam Graeci quam Latini, hac in re plane silent. De secessione vid. Pausan. Meis. IX. Gr. μοι δὲ καὶ τῶν Εἰλ. sed praecedit. WASS.

[ἦ] Hoc Schol. ex Aug. inferui.] GOTT.

[Ὅσοι τῶν πέριξ] Schol. Haf. habet: ὅσοι τῶν περὶ.] G.

[ὁμολόγησαν] i. e. ὁμολογίαν ἐποιήσαντο, compositionem secessant his conditionibus. Ita L. III. 65. G.

[Ὅσα ἔδει] Hoc Schol. addidi e codd. Reg. Rostgard. et Aug. Occurrit fere idem locus infra c. 117. vnde v. ἀναλωθέντα defuntum videtur. In Aug. ad eosdem versus adscriptum est: ἀπὸ κοινῆ, τὸ παραδόντες αὐτίκα.] G.

[Κατὰ τὸν Ἀργεῖον] Addidi h. v. e Rostg. et Aug. qui addit ᾗ. Sed locus exstat Orat. II. Leuctr. p. 148.] G.

τῆς δὲ πολιορκίας —) Reposui ex optimis codd. τῆς; pro τοῖς, sic Scholiastes quoque legit, qui recte exponit δὲ pro γὰρ. Reisk. in anim. p. 13. τοῖς δὲ sc. Atheniensibus. Dativum loco genitivi esse credit. Parum recte, ut sequentia docent. G.

Ἐνδεῖ] Miretur quis hoc adiectivum ἔνδεῖ, absque villo quocum iungatur substantivum: et fortasse scribendum ἔνδεῖα suspicetur: at ego illum adiectivum vsum tanquam Thucydideum, ex collatione cum quibusdam aliis agnosco. STEPH.

τῆτο ἔδει ἐφαίνετο] τῆτο sc. τοιχομαχεῖν. In ἔνδεῖ cum Reiskio, l. c. subaudi. τὰ παρόντα, aut τὰ πράγματα τῶν Ἀθηναίων. napparebat, Atheniensibus non esse peritiam huius rei rarem expectationi Lacedaemoniorum; nam alias fuissent

urbem vi capturi. Abresch. in Diluc. p. 109. qui idem supplet, sententiam hanc esse dicit: Lacedaemonios ope atque vi artis poliorceticae, cuius periti erant Athenienses, expugnare cupisse locum. Huc tendere quoque Schol. ad τῆτο ἔνδεῖ. Sed v. not. ad Schol. Equidem praefero Reiskianam rationem. G.

[Ἐνδεῖ ἐφαίνετο] Scil. τὰ πράγματα, ἔργα, vel πάντα' it. c. 46. init. ἐπειδὴ αὐτοῖς παρεσκεύαστο, et 48. init. Equidem sic interpreter: illis autem, vel ipsis Lacedaemoniis, hoc deesse inveniebatur; minor ipsis, quam Atheniensibus, vsum inveniebatur, erat urbium oppugnandarum; nempe longiori obsidione; ipsi enim urbem vi potius cepissent; sed enim hoc non procedebat. BAVFR.

[τῆς τέχνης] Delevi caput verbis his praefixum βρα, quae non cadunt in illud, sed potius ad τοιχομαχεῖν, quasi hoc sit opus τέχνης: v. Steph.] G.

τὸ τολμηρὸν καὶ τὴν νεωτεροποιίαν] Prop. τὴν τόλμην, κ. τ. — Sed illud congruentius Thuc. loquendi consuetudini. G.

[Ὅτι εἰ μὲν] In Aug. pro ὅτι est signum praefixum ὅ, quo saepius vitur librarius cod. Aug. pro ὅτι.] G.

Ὀὐκ ἐπὶ τῷ βελτίονι λόγῳ] Se a Lacedaemoniis non bene de se sentientibus dinisios esse; nos: nicht in der besten Meynung — G.

βελτ. λόγῳ] Veterim, non optimo animo, consilio, γνώμη, nempe, vt illos amolirentur. BAVFR.

[Ἐξίσαν] Sicut in quodam pag. 27. loco, male ἐξίσι, pro ἐξίσαι antea legebatur, ita hic male ἐξίσαν, quum hoc quo-

Lacedaemonii igitur bellum susceperunt aduersus illos, qui erant Ithomae. Thafii vero tertio obfidionis anno Atheniensibus sese dederunt his conditionibus, vt *urbis suae* muros demolirentur, naues traderent, et imperatam pecuniam persoluerent, tam eam, quam in praesentia eos numerare, quam eam, quam in posterum pendere oportebat, vtque ipsis et continente et metallis cederent.

102. Lacedaemonii vero, cum bellum aduersus eos *susceptum*, qui Ithomae erant, produceretur, cum aliorum sociorum, tum etiam Atheniensium opem *auxiliumque* implorarunt. Illi vero, Cimone duce, cum non exiguis copiis *ad eos* iuerunt. Illos autem potissimum euocarunt, quod ad murorum *et urbium* oppugnationem strenui esse viderentur. Cum igitur ipsis longa esset obfidio, hac re opus esse videbatur. Vi enim locum expugnassent. Et ob hanc expeditionem dissensio tunc primum inter Lacedaemonii et Athenienses apparuit manifesta. Lacedaemonii enim, cum oppidum per vim non caperetur, metuentes Atheniensium audaciam, et ingenium ad res nouandas promptum, simul etiam illos alienigenas esse rati, ne quid noui, si diutius *secum* mansissent, ab aliis, qui Ithomae erant, impulsimolirentur, solos *omnium* sociorum dimiserunt: *suam* quidem suspicionem non declarantes, sed se illorum auxiliis non amplius indigere dicentes. Athenienses vero se non bona de causa, sed aliqua suspitionem non declarantes, sed se illorum auxiliis non amplius indigere dicentes. Athenienses vero se non bona de causa, sed aliqua suspitione orta dimitti cognouerunt. Quare facinus hoc atrox et minime ferendum iudicantes, nec ita de Lacedaemoniis se meritos esse existimantes, vt hanc iniuriam ab illis acciperent, statim, simul ac domum redierunt, relicta societate, quam cum illis contra Medum contraxerant, nouam cum Argiuis illorum hostibus inierunt. Simul etiam vtrique, adhibito iureiurando, iisdem conditionibus societatem cum Theffalis fecerunt.

103. Illi vero, qui Ithomae erant, decimo demum anno, cum *hosti* diutius resistere non possent, compositione cum Lacedaemoniis facta, se *ipsis* dederunt, his conditionibus, vt fide publica freti ex Peloponneso excederent, nec vnquam amplius in eam reuerterentur; quod si quis *in eam reuersus* cape-

ή Ἰθάκη τῆς Μεσσηνιακῆς μοίρας ἦν. ἀλώσεως οὖν τῆς Μεσσηνίας, ὅσοι τῶν περὶξ ἀπέστησαν, ἐς Ἰθάκην ἀπέστησαν, ὃς ἐχθρὰν οὖσαν Λακεδαιμονίων. Ὅσα ἔδει ἀνλλαθέντα ἐν τῇ πολιορκίᾳ. Λακεδαιμόνιοι δὲ ἐρχομένη τῆς διαφορᾶς τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων, κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην γ'. Τῆς δὲ πολιορκίας τὸ δὲ ἀντι τῷ γὰρ. Τότε ἐίδε] τῷ τετρακτακτεῖν, τῆς πόλεως, δημοσίῳτι. Καὶ ἀλλοφύλους ἄλλ' ἠγγισμένοι] ὅτι οἱ μὲν, Δωριεῖς, οἱ δὲ, Ἴωνες. Οὐκ ἐπὶ τῷ βελτίονι λόγῳ] ἀλλ' ἐπὶ ὑποψίᾳ. μετὰ σπουδῆς γὰρ αὐτοὺς καλέσαντες, εὐτελεῶς ἀπέπεμψαν. Ἄλλα ἠμφότεροι] Ἀθηναίους καὶ Ἀργείοις. Ἀντέχειν] μάχεσθαι. Ἐφ' ὃ τε ἐξέειπον] ἀντὶ τῆς, ἐπὶ τῷ ἐξέειπον. Ἰθάκη δὲ τῶτο Ὀγκυθίδου. Ἦν δὲ τι καὶ χρηστήριον] αἰτίαν λέγει τῷ μὴ ἀποκτείναι αὐτοὺς, δέκν

que sit ab ἐξίμηι, quod ne huic quidem loco conuenit, sed ἐξείμηι a quo scribendum est ἐξέειπον. Habet autem futuri significationem: adeo vt perinde sit, ac si ἐξελύσσονται scriptum esset. Atque hic futuri usus post ἐφ' ὃ, id est, quod *Scholias*tes idioma *Thucydidis* appellat. Ita enim et pag. 62. σπουδᾶς ποιησάμενοι ἐφ' ὃ τὸς ἄνδρας κομιδύνοται. Alii enim potius hic quidem ἐπὶ τῷ κομιδύνοται, illic autem, ἐπὶ τῷ ἐξείμηναι dicerent. *STERN.* Add. quae *Idem* scribit *Append.* *Thef.* pag. 130. Nec tamen necesse est, ἐφ' ὃ τε mutare his ἐπὶ τῷ: nam non minus ἐφ' ὃ τε cum infinitiuis dicitur. vid. *Dion. Halic.* X. 13. *Ctes.* in *Excerpt.* *Persic.* C. XXXIV. et XXXVIII. *DNCK.*

Ἐφ' ὃ τε] n. λόγῳ f. πρόπω, hac lege, vt — Abundat autem τε. Plene sic loqui forte potuisset: ἐπὶ τῷ πρόπω ὡς, -l. ὡς τε. *Μοχ ἐξέειπον* idem est ac ἐξελύσσονται. Notum est, τὸ εἶμ vim

futuri habere. v. *Moeris* in *ἄπεισι* *Thom.* M. e. v. et *Phryn.* p. 12. *GOTTL.*

[Ἰθάκη] Genus hoc loquendi non proprium est *Thucydidis*, sed et *Atticorum* et *Ionum*; nec modo sequitur infinitiuis, sed etiam *Indic.*, vt h. l., et c. 113. infra, futurum. v. *Thom.* M. in ἐφ' ὃ, p. 400.] *G.*

Μηδέποτε] *Gr. Ar. Marg.* μηκέτι, vt apud *Homer.* II. β'. 261. et nostrum 235, 19. Sed minus placet ob vicinitatem ἐκέτι. *WASS.* De loue Ithomete vid. quos laudat *Hofsten.* ad *Stephan.* in Ἰθάκη. *Scholias*tes ait Ἰθακήτα Dorice dici, pro Ἰθακήτη scilicet. Si *Thucydidis* postremam syllabam Dorice extulit, credibile est, cum idem sequutum in illa, quae praecedat, et scripsisse Ἰθαμήτα. Nam hoc est *Doricum.* *STERN.* Ἰθαμήτης — καὶ Δωρικῶ πρόπω, Ἰθαμήτας. Et sic *Pauf.* *Messen.* Cap. XXVI. et XXXIII. *DNCK.*

τῷ λαβόντες εἶναι ὄθλον. ἦν δέ τι καὶ χρητέριον τοῖς Λακεδαιμονίοις Πυθιδὸν ἢ προῖθ, τὸν ἰκέτην ὃ τῷ Διὸς τῷ Ἱθαμήτα ἀφέναι. ἐξῆλθον δὲ αὐτοὶ, καὶ παῖδες, καὶ γυναῖκες. καὶ αὐτὰς Αθηναῖοι δεξάμενοι κατ' ἔχθος ἤδη τὸ Λακεδαιμονίον, ἐς Ναύπαιον ἠκατίμισαν, ἦν ἔτυχον ἠρηκότες ναυσί, Λοκῶν τῶν Ὀζολῶν ἐχόντων. προσεχώρησαν δὲ καὶ Ὁ Μεγαρῆς Αθηναίους ἐς ξυμμαχίαν, Λακεδαιμονίων ἀποσάντες, ὅτι αὐτὰς Κορινθιοὶ περὶ γῆς ὄθων πολέμῳ κατείχον. καὶ ἔσχον Αθηναῖοι Μέγαρον καὶ Πηγάς καὶ τὰ μακρὰ τεῖχη ἀποδόμησαν Μεγαρεῦσι τὰ ἀπὸ τῆς πόλεως ἐς Νίσαιαν καὶ ἐΦερέην αὐτοῖ. καὶ Κορινθίοις μὲν ἔχ ἦντα ἀπὸ τῶδε τὸ σφοδρὸν μῖσος ἤρξατο πρῶτον ἐς Αθηναίους γενέσθαι.

εδ'. Ἰνάρως δὲ ὁ Ψαμμήτιχος, Λιβύς, βασιλεὺς Λιβύων τῶν πρὸς Αἰγύπτῳ, ὁμοίωμενος ἐκ Μαρίας τῆς ὑπὲρ Φάρα πόλεως, ἀπέστησεν Ἀιγύπτῳ τὰ πλεῖα ἀπὸ βασιλείως Ἀρταξέρξου καὶ αὐτὸς ἀρχὴν γενόμενος, Αθηναίους ἐπηγάγετο. οἱ δὲ (ἔτυχον ἢ γὰρ ἐς Κύπρον στρατεύομενοι ναυσί διακοσμίαι αὐτῶν τε καὶ τῶν ξυμμαχῶν) ἤλθον, ἀπολιπόντες τὴν Κύπρον καὶ ἀναπλεύσαντες ἀπὸ θαλάσσης ἐς τὸν Νεῖλον, τῷ τε ποταμῷ κρατύντες, καὶ τῆς Μέρμηδος τῶν δύο μερῶν, πρὸς τὸ τρίτον μέρος, ὃ καλεῖται Λευκὸν τεῖχος, ἐπολέμουν. ἐνῆσαν δὲ αὐτόθι Περσῶν καὶ Μήδων οἱ κατὰ φύσιν, καὶ Αἰγυπτίων οἱ μὴ ξυναποσάντες.

εε'. Αθηναῖοι δὲ ναυσὶν ἀποβάσιν ἐς Αλιάς, πρὸς Κορινθίους καὶ Ἐπιδαυρίους μάχῃ ἐγένετο καὶ ἐνίκων Κορινθιοὶ. καὶ ὕστερον Αθηναῖοι ἐναυμάχησαν ἐπὶ Κερκυραλῆα Πελοποννησίων ναυσί καὶ

ἢ πρὸ τῆς Reg. Gr.; Aug. προῖθ, a corr. prima manus scr. πρὸ τῆς, om. comm., sed post πυθιδὸν positum. ο τῷ Διὸς omittit Gr. sed est adscriptum in imo margine. ρ Ἱθαμήτα C. η κατὰ ἔχθος Cass. Gr. et hic quoque τῶν Λακεδ. pro τὸ Λακεδ. Aug. κατὰ ἔχθος. ς κατίμισαν Basf. ζ Μεγαρῆς Ar. C. Cass. Gr. Mosqu. Aug. ε οὐκίμια Ahl. Basf. Cass. υ Ἰνάρως Ar. C. Ἰνάρως Cass. et infra Cap. 110. Mosqu. Aug. x Ψαμμήτιχου Cl. Gr. August. Reg. Cass. Mox in cod. Basf. Λιβύων βασιλείως. γ Μαρίας Marg. z Αιγύπτῳ deest Reg. adscriptum manu recentiore. a τῶν δεστ Ar. b αὐτῶν Cl. Reg. Cass. Gr. Aug. c Ἀπὸ τῆς (ε. τῆς) θαλάσσης Gr. εἰ δὲ θαλάσσης, et ex emendat. manus recentis ἀπὸ θαλάσσης Reg. d Particulam μὴ non agnoscunt Ar. C. margini tamen aliena manu adferbitur. Gr. quoque inter versus scriptam habet. e Κερκυραλῆα Ar. C. Gr. Mosqu. Dan. Mox ναυσί deest in cod. Basf.

Ἱθαμήτα Rectius scribendum Ἱθαμάτα puto cum Duck. e Scholio: si extrema syllaba dorice effertur h. l. haud dubie quoque proxima ita efferenda. ΓΟΥΤΙ.

[Αὐτοῖς] Antea erat editum αὐτῶν, vitiose, quod, monente Steph., correxi. Mox in Schol. ad προσεχώρησαν δὲ deest προσῆλθον.] G.

Μεγαρῆς] Haec est Attica terminatio, ut Ἀχχερῆς, Πλαταιῆς, et alia huiusmodi. vid. Steph. Append. Thes. p. 13. et 30. De Pegis et Nisaea Holsten. ad Steph. Quae hic et ap. Herod. I, 59. Νίσαια, Stephano et aliis est Νισαία, de quo monet Syllburg. ad Pausan. Attic. c. XXXIX. Scholiastae Theocr. XII. Id. 27. Νίσαια, quod ibi emendat Heinsius. Ab hac Megarenfes Graeciae cognomine Nisacorum a Megarensibus Siciliae distingui notat Casaub. ad Athen. XIV, 22. Ouid. tamen Epist. XV, 54. Nisiades dicit de Megarensibus Siciliae. DVCK.

Quamvis attica est haec scriptura; tamen antiquior attic. ratio esse videtur, quam optimi habent codd. per eis. v. Valk. ad Eurip. Phoen. p. 95. G.

Ἰνάρως etc.] De defectione Aegyptiorum a Persarum rege vide Diodorum Siculum, l. II. p. 279. Ed. Steph. υνδς. Ἰνάρως] Ctesias cap. 32. Lydiū vocat perperam. vid. Herodot. III, 12, 15. VII, 7. et Cl. Montefalconii Palaeograph. II, 4. wass. In Herodoto quoque est Ἰνάρως, in Diodoro Ἰναρῶς, ap. Schol. Aristoph. Plut. 178. Ἰναρῶς, in Ctesia apud Pbotium Biblioth. Cod. LXXII. Ἰναρῶς. Ibi perperam legi Ἰνάρως Ἀυδίου ἀνδρῶς, etiam observant Casaubon. ad Baron. Exercit. XVI. §. 77. et Vfferius in Annalib. ad A. P. I. 4254. Nam Herodotus III, 12. dicit ἀπὸ Ἰνάρως τῷ Λιβύος, et VII, 7. Ἰνάρως ἀπὸ Λιβύος, et hic Thucydides, et infra Cap. 110. Ἰνάρως ὁ τῶν Λιβύων βασιλεὺς. Errorem illum sequuti sunt

omnes, qui haec Excerpta Pbotii e Ctesia, vel separatim, vel vna cum Herodoto ediderunt. Sed non tam Ctesiae, aut Pbotii, quam, ut recte post Casaubonum Hudsonus in Var. Lect. ad Cap. 110., librorum vitium est, qui in Pbotio e Λιβύων fecerunt Ἀυδίων, quemadmodum e Λιβύων scriba Cod. Gr. infr. l. d. Λυβίων. Ψαμμήτιχος, ut hic quidam scripti, facit etiam Herodotus, Diodor. Sicul. I, 42. IV, 415. et Schol. Aristoph. Plut. I. d. At Idem Nubib. 397. Ψαμμήτιχος. Montfaucon. l. d. exhibet partem verustae Inscriptionis, qua continentur nomina Atheniensium, qui bellis, quae hic memorat Thucydides, interierunt. DVCK.

Sic apud Herod. III, 12. VII, 7. alii aliter. v. Waff. et Duck. ad h. l. Ceterum hoc loco Thucydides vitur Wessell. ad Herod. III, 15., ut doceat, Inarum fuisse Λιβύων regem, contra Ctes. excerpt. p. 818., vbi male vocatur Ἀυδίου ἀνδρῶς. ΓΟΥΤΙ.

Ἐκ Μαρίας] Apud Valent. Aeg. num. p. 208. est Μαρειῶν, qui vero de gente potius, quam de vrbe, explicandus videtur Cellario, Georg. ant. T. II. P. III. p. 10. qui plura de hac vrbe concessit. cf. Athen. I, 25. Vinum Marcoticum, nomen habet ἀπὸ τῆς, ait, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κρήνης Μαρίας, καὶ τῆς παρ' αὐτὴν πόλεως ὀμωνίμης, quae vrbs Athenaei tempore erat κώμη. Steph. de vrbe. vbi est Μάρεια, πόλις καὶ λίμνη, τῆς Ἀλεξανδρείας παρακειμένη ἢ καὶ Μαρειῶν λέγεται. G.

Ἀρταξέρξου] n. μακρόχειρος. v. Diod. Sic. L. II. p. 279. Plura lecturis dabunt, Waff. et Duck. cf. Ctes. Perf. p. 818. G.

[τῆς ἀποστάσεως] Non Steph. putat subaudiendum esse gen. ἀποστάσεως, quum verisimile sit, fuisse illum contentum dixisse, ἀπέστησε, i. e. ἐποίησεν ἀποστήναι. Intelligendum igitur potius, illum imperio suo subiecisse eos, qui ipso auctore ab Artaxerxe defecerunt.] G.

retur, eius, qui eum cepisset, feruus esset. Erat etiam oraculum quoddam Pythium Lacedaemoniis ante redditum, quo monebantur, vt Iouis Ithomitae supplicem dimitterent. Exierunt autem ipsi, et liberi, et vxores. Athenienses vero ipsos excipientes propter odium, quo iam Lacedaemonios persequebantur, Naupacti collocarunt; quam urbem a Locris Ozolis occupatam nuper ceperant: Megarenenses etiam, a Lacedaemoniis defectione facta, quod eos Corinthii de agri finibus contendentes bello premerent, Atheniensium partibus sese adiunxerunt, et societatem cum ipsis inierunt. Et Athenienses tenuerunt Megara, et Pegas: et longos muros Megarensibus ab vrbe ad Nisaeam vsque aedificarunt, eosque ipsi tuebantur. Atque hinc praecipue natum est illud et vehemens Corinthiorum odium in Athenienses.

104. Inarus autem Psammetichi filius, Afer, rex Afrorum Aegypto finitimorum, ex vrbe Marca, quae supra Pharum est sita, profectus, maiorem Aegypti partem ad defectionem a rege Artaxerxe faciendam impulit. Et ipse copiarum dux creatus Athenienses ad belli societatem acciuit. Illi vero (tunc enim forte cum ducentis nauibus, tum suis, tum sociorum, bellum Cypro intulerant) Cypro relicta eo iuerunt, et ex mari Nilum ingressi, et flumine ipso et duabus Memphidis partibus potiti, ad tertiam partem, quae Murus-albus appellatur, bellum gerebant. Ibi autem inerant Persae, et Medi, qui eo confugerant, et quotquot de Aegyptiis a Rege cum aliis non defecerant.

105. Athenienses vero nauibus ad Halias egressi, proelium cum Corinthiis et Epidauriis commiserunt, et Corinthii eos vicerunt. Posteaque Athenienses nauali pugna ad Cecryphaleam cum Pelopon-

ἔτη ποιήσαντας ἐν τῇ πόλει. Ἰθαμήτα] Δωριεῖς. Ἦν ἔτυχον ἡμικότες] ἀντὶ τοῦ ἐκράτησαν. Προσεχώρησαν δὲ προσήλα-
 θον. Ἐκ ἐβήλοντο γὰρ αὐτοῖς βοηθεῖν οἱ Λακεδαιμόνιοι. Περὶ γῆς ὄρων] ἐμάχοντο αὐτοῖς ἕνεκεν ὄρων τῆς γῆς. Καὶ Πηγάς]
 Πηγαί, ἐμπορίον πλησίον Μεγάρων. Ἐς Νίσαιαν] Νίσαια, λιμὴν Μεγάρων. Καὶ ἐφρέσαν αὐτοὶ] οἱ Ἀθηναῖοι. Οὐδὲ ἤμισα
 ἀπὸ τῆδε] τῆς τρέψης. Ἐπὲρ Φάρου] Φάρος, νῆσος μικρὰ πρὸ τῆς Ἀλεξανδρείας. Ἀπέστησεν Αἰγύπτῳ] ἐποίησεν ἀποσῆναι. Καὶ αὐτὸς
 ὄρων] τῆς ἀποστάσεως δηλονότι. Ἐπηγάγετο] ἐπεσπάσατο, εἰς συμμαχίαν δηλονότι. Ἠλάθον] ἀπῆλθον εἰς συμμαχίαν τῶ
 Ἰνάρου. Καὶ τῆς Μέμφιδος] φασὶ γὰρ, ὅτι τρία τεῖχη εἶχεν ἡ Μέμφις. τῶν ἐν δύο ληφθέντων, πρὸς τὸ τρίτον ἡ μάχη ἐγένετο.
 λευκὸν δὲ ἐκαλεῖτο, ὡς τῶν ἄλλων μὲν ἀπὸ πλίνθων ἐσκευασμένων, ἐκεῖνου δὲ ἀπὸ λίθων. Αὐτόθι] ἐν τῷ λευκῷ τείχῳ. Οἱ μὴ
 ζυνοποσάντες] τῷ Ἰνάρου. Ἐς Ἀλίαν] Ἀλιὰ ὄξύτωνος πόλις Πελοποννήσου, περὶ Τροιζήνης, τῆς Ἀργολικῆς μοίρας. Πρὸς Κοριν-
 θίους] διὰ τὴν ἀπόστασιν τῶν Ἐπιδαυρίων πρὸς Κορινθίους. Ἐπὶ Κεκυφαλείᾳ] νῆσος αὕτη περὶ τὰ δυτικὰ τῆς Πελοποννήσου.

Ἐς Κύπρον] Remi attingit Plato in Menex. c. 12. ἦσαν δὲ
 εὔτοιοι — οἱ εἰς Κύπρον στρατεύσαντες, καὶ οἱ εἰς Αἴγυπτον πλε-
 ονότες καὶ ἄλλοτε πολλαχόσε — G.
 [Ἰνάρου] Sic rescripti pro Ἰνάρου, vt mox ad ζυνοποσάντες,
 vbi quoque male scriptum erat Ἰνάρου. In Aug. defunt
 Scholia ad verba Ἀντέχειν Ἦν ἔτυχον ἡμικότες Περὶ γῆς ὄρων
 Ἀπέστησεν Αἰγύπτῳ Ἐπηγάγετο Ἠλάθον Αὐτόθι et οἱ μὴ
 ζυνοποσάντες.] G.
 Ἐς Ἀλίαν] Strabo VIII, 373. Ἐρμῖνι ἐστὶ τῶν ἐκ ἐσθμῶν
 πόλεων ἢς τὴν παραλίαν ἔχουσι Ἀλιεῖς λεγόμενοι, Θαλαττηνοὶ
 τινες ἄνδρες. vid. Diodor. XI, p. 282. Eustath. Ἀλίς perperam
 scribit. vid. Steph. et Hesych. in Ἀλικῇ. Scylax p. 20. Μετὰ τὴν
 Ἐπιδαυρίαν χώραν, Ἄλια, καὶ λιμὴν. Pausan. II, 36. ἡ Ἀλιή
 τὰ μὲν ἐφ' ἡμῶν ἐστὶν ἔρημος. vid. Xenoph. Hist. Graec. 515. b.
 624. d. Ἀλεὺς etiam Δήμος τῆς Κῆ Schol. Theoc. Confer
 Nostrum 115, 23. Demosth. in Olymp. p. 691. ΑΛΑΙΕΤΣ.
 Insc. vet. in Bacchi Theat. Athen. ΝΙΚΩΝ ΑΥΣΙΟΥ
 ΑΛΙΕΤΣ Wheeler 366. vid. Pausan. VI, 334. wass. In-
 scriptio haec pertinet ad Halaeenses ex δήμῳ Ἀττικο, cui
 Ἄλια nomen erat. De quo Meurf. de Populis Attic. DVCK.
 Πρὸς Κορινθίους — μάχη ἐγένετο —] v. Aristid. in hymn. in
 Panach. T. I. p. 155. Iebb. G.

[Πρὸς Κορινθίους] Addidi e Rostg. h. v. Scholion deest in
 Aug.] G.
 Καὶ ἐνίκων Κορ.] Cum Thucydide pugnat Diodorus Sic. qui
 victoriam adiudicat Atheniensibus p. 282: Ed. Steph. Cum
 Thucydide tamen consentit Trogus, et cum Atheniensis fuerit
 Thucydides, plus fidei meretur, quam Diodorus. Palmerius.
 HVDS. Est in Palmer. Exercit. p. 45. qui respicit ad ea,
 quae leguntur in Iustin. III, 6. vbi etiam Interpretes adno-
 tant, tum Athenienses a Peloponnesiis ad Halias victos esse.
 Sed si de hac pugna sensit, nonnulla aliter ac Thucydides,
 et perperam, scribit. DVCK.
 Κεκυφαλεία] Cum Ar. C. scribit Diodor. p. 282. d. κευκυ-
 φαλία male. Κεκυφάλιον est reticulum mulicre, vnde ad
 retis et stomachi cauitatem transfertur, vid. Aristor. Hist.
 An. II. vlt. Hesych. Schol. Nicandri p. 30. Aldin. Vnus
 opinor Plinius hanc insulam agnoscit. Κεκυφαλίη etiam cum
 Diodoro Aristides I, 269. wass. Praeter Plinium IV. H.
 N. 12. princ. etiam Schol. ad h. l. Thucyd. et alii apud Ste-
 phanum insulam esse dixerunt. Locum Aristides descripsit
 Photius in Biblioth. qui itidem habet Κεκυφαλίη. Adnotauit
 Harduin. ad Plin. Errorem Stephani in Historia obseruauit
 ad cum Interpretes. DVCK.

ἐνίων Ἀθηναίῳ. πολέμῳ δὲ καταστάντες πρὸς Αἰγινήτας Ἀθηναίῳ, ἔμετὰ ταῦτα ναυμαχία δὲ γίνε-
ται ἐπ' Αἰγίνῃ μεγάλη Ἀθηναίων καὶ Αἰγινήτων καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐκάτεροι παρήσαν. καὶ ἐνίων
Ἀθηναίῳ, καὶ ναῦς ἐβδόμηκοντα λαβόντες αὐτῶν, ἐς τὴν γῆν ἀπέβησαν, καὶ ἐπολιόρμησαν, Λεωκράτους
τῷ Στρεΐβῳ στρατηγῆτος. ἔπειτα Πελοποννήσιοι ἀμύνειν βεβλήμενοι Αἰγινήταις, ἐς μὲν τὴν Αἰγίαν
τριάκοντα ὀπλίτας πρότερον Κορινθίων καὶ Ἐπιδαυρίων ἐπικέρους διεβίβασαν, τὰ δὲ ἄλλα τῆς
Ἡ Γεραιίας κατέλαβον καὶ ἐς τὴν Μεγαρίδα κατέβησαν Κορινθιοὶ μετὰ τῶν ξυμμάχων, νομίζοντες
ἀδυνατοὺς ἐσσεσθαι Ἀθηναίους ἢ βοηθεῖν τοῖς Μεγαρεῦσιν, ἐν τε ἰ Αἰγίνῃ ἀπούσης στρατίας ἰ πολλῆς,
καὶ ἐν Αἰγύπτῳ ἦν δὲ καὶ ἰῖ βοηθῶσιν, ἀπ' Αἰγίνης ἀνασῆσθαι αὐτάς. οἱ δὲ Ἀθηναίῳ τὸ μὲν πρὸς
Αἰγίνῃ στρατεύματα ἐκ ἐκίνησαν, τῶν δ' ἐκ τῆς πόλεως ὑπολοίπων οἷτε πρὸς βύβατοι καὶ οἱ νεώτατοι
ἀφικνῶνται ἐς τὰ Μέγαρα, Μυρωνίδῃ στρατηγῆτος. καὶ μάχης ἰ γενεμένης ἰσορόπῃ πρὸς Κορινθίους,
δικηκίθησαν ἀπ' ἀλλήλων, καὶ ἐνόμισαν αὐτοὶ ἐκάτεροι ἔκ ἐλασσον ἔχειν ἐν τῷ ἔργῳ. καὶ οἱ μὲν Ἀθη-
ναίῳ (ἐκράτησαν γὰρ ὅμως μᾶλλον) ἀπελθόντων τῶν Κορινθίων, ὀ τροπαίων ἐσησαν. οἱ δὲ Κορινθιοὶ,
κακίζόμενοι ὑπὸ τῶν ἐν τῇ πόλει πρὸς βυτέρων, καὶ παρασκευασάμενοι ἡμέρας ὕστερον δάδεκα μάλιτα,
ἐλθόντες ἀντίτασαν τροπαίων καὶ αὐτοὶ ἰ ὡς νικήσαντες. καὶ οἱ Ἀθηναίῳ ἰ ἐκβοήσαντες ἐκ τῶν
Μεγάρων, τῆς τε ἰ τὸ τροπαίων ἰσάντας διαφθείρουσι, καὶ τοῖς ἄλλοις ξυμβάλοντες ἐκράτησαν.

ρς'. Οἱ δὲ, νικῶμενοι ὑπεχώρουν. ἰ καὶ τὴν αὐτῶν μέρος ἐκ ὀλίγου προσβιασθὲν, καὶ διαμαρτῶν τῆς
ὀδῷ, ἰ ἐσέπεσεν ἰ ἐς τὴν χωρίον ἰδιώτῃ, ὧ ἔτυχεν ὄρυγμα μέγα περιεῖργον, καὶ ἐκ ἦν ἔξοδος. οἱ δὲ

f Μεταταῦτα Ald. Flor. Gr. g γίνονται Reg. Cass. Gr. Aug. b Γεραιίας Marg. i βοηθεῖν αὐτοῖς ἐν τε Cam. 3 in cod. Bas.
βοηθεῖν αὐτοῖς ἐν a pr. man. Sed βοηθεῖν τοῖς Μεγαρεῦσιν, ἐν, ex emend. k Interpunctionem post Αἰγίνῃ delendam censet Steph. Ἐν
τῇ Αἰγίνῃ ἀπούσης στρατίας. Cl. Gr. Aug. Distinctio quoque abest a Cass. et Vasc. Sed in his, vt et in Gr. est ἐν τε, non ἐν τῇ. l Vocabuli
πολλῆς interpretationem non habes apud Vallant: siue quod in suo exemplari illud non legerit, siue quod interpretari oblitus sit.
m φοβηθῶσιν se reperisse monet in marg. scriba Cod. Reg. n ἰσορόπῃ γενεμένης C. o Τρόπαιον Gr. et sic infra. p ἔλε δὴθεν
νικῶσαντες Reg. q Ἐκβοήσαντες Marg. Ar. C. Cl. probat Steph. Aug. Cass. Dan. Bas. cod. ἐκβοήσαντες errore scribentis, pro ἐκβο-
θήσαντες ab emend. ἐκβοήσαντες. r τὸ δεεστ Ar. C. Dan. Mosqu. s καὶ αὐτῶν τὴν μέρος Cl. Gr. In Gr. est καὶ αὐτῶν τὴν μέρος, et
sic etiam Reg. t Ἐπίτασαν C., in cod. Bas. ἐπίτασαν a correctore, pro ἐπίτασαν. u Ἐς τὴν χωρίον Marg. Cl. Ἐς τὴν Cl. in marg.
Ἐς τὴν χωρίον Vasc.

[Αὐτῇ ἡ] Addidi artic. e Cass.] GOTTL.

[Ἐβδόμηκοντα] Ita Libri, quibus accedit etiam *Lyfias* in Orat. Funebri p. 510. De numero consentit etiam *Diodor.* XI, 282. d. infra v. 18. μάχης ἰσορ. γ. C. meliore ordine. WASS.

[Ἀκρωτήριον ἐστὶ] In Aug. est ἐπὶ, et καὶ ante ἐπιμηκεῖς deest. In eodem cod. desunt Schol. ad verba Κακίζόμενοι καὶ παρασκευασάμενοι. Ἀντίτασαν τροπαίων Ἐμβάλοντες. Οἱ δὲ ἐτ Αὐτῶν. Mox in eodem cod. ad κατέλαβον notatum: οἱ Πελοποννήσιοι. G.

[Ἐν τε Αἰγίνῃ] Expungenda quae post Αἰγίνῃ est interpunctio, quum haec verba ἐν τε Αἰγίνῃ ad participium ἀπέσσης ferantur. Nam breuitatis causa ἀπέσσης ἐν Αἰγίνῃ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ dixit pro eo, quod est ἀπέσσης ἐκεῖθεν, vel ἀπέσσης ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐν τε Αἰγίνῃ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ ἔσσης. Poteris autem ita hunc defectum supplere, Absente tum apud Aeginam tum apud Aegyptum multo exercitu. Quod si non πολλῆς tantum, sed praefixo articulo τῆς πολλῆς scriptum foret, yerteterem, magna parte exercitus. Eius porro, qui in Aegypto erat, exercitus mentionem facit pag. 60. STEP. Haec distinctio, accedente auctoritate *Mss.* videtur recipienda. DVCK.

Deleui interpunctionem post Αἰγίνῃ, praecautibus codd. optimis. Probat Steph. et Duck. G.

[Ἐν τῷ ἔργῳ] i. e. μάχῃ. Plato *Menex.* c. XI. τὸ ἐν Πλαταιαῖς ἔργον. Sic apud Nostrum (II, 7.) γενεμένη τῷ ἐν Πλαταιαῖς ἔργῳ. Quod mox c. 107. ἔργον παρὰ τῆς Λακεδαιμονίας dicitur; apud *Diod.* XI. p. 465. dicitur, ἐν τῇ μάχῃ. vbi vid. Wessel. G.

[Τῶν γερόντων] Parum accurate, iudice Stephano. Non enim *Thucydides* dicit, in Atheniensium exercitu tantum fuisse seniores, sed et iuniores. Vnde scire potuit, Corinthiorum exercitus ex iuuenibus tantum consistisse? G.

[Ἡμέρας δάδεκα] In marg. Vin. Flor. notatur: ἡμέραις. G.
[Ἐκβοήσαντες] Ex *Scholiasiae* expositione colligi non potest (vt ad eum docebo) illum ἐκβοήσαντες legisse: verum etiam si pro hoc illius expositio aperte faceret, alterum tamen ἐκβοηθήσαντες potius recipiendum censerem: praefertim cum hoc et alibi eodem modo vtatur: quod de illo haud scio an dici itidem possit. STEP. Ἐκβοήσαντες, quod habent quidam *Mss.* agnoscit *Schol.* *Nostr.* 59. II. eodem significato ἐβοήθησαν. De hac voce ampliandum puto, quia apud *Homervm* βῆν ἀγαθὸς et apud *Aeschylum* in *Supplic.*, εἰ βραδύνοιμεν βῆ. vbi βῆ pugna, et auxilium. Hac etiam voce נצץ et הוצץ vtunt Seniores. Apud *Nostrum* aliosque αὐτοβῆε primo incurfu valet: alibi quidem plenius, ἐμβοήσαντες, ἀθροῖο ὤρησαν. vid. *Esaiam* XLII, 13. vid. *Galacum* ad *Herodot.* II, 62. WASS. *Galvus* ibi nihil de hac voce habet. ad I, 62. vbi est βοηθεῖν, adnotat, mallem ad *Ioniam formam* βοθεῖν; quod nihil huic facit. Ἐκβοηθεῖν, ἐπιβοηθεῖν, et alia cum βοηθεῖν et praepositione composita, satis vilitata sunt. Sed vix credo vel simplex βοῶ, vel alia ex hoc et praepositione composita, ea significatione, quam hic locus postulat, apud probatos *Scriptores* inueniri. Nec magis puto huic loco conuenire ἐκβοήσαντες, quam si quis pag. seq. pro ἐβοήθησαν ἐπ' αὐτῆς velit dicere ἐβόησαν ἐπ' αὐτῆς. DVCK.

[Ἐκβοηθήσαντες]. Apud *Diod.* quidem (L. XIII. p. 730.) fere, vt hic ἐκβοήσαντες ἐπὶ τὸν τόπον. Sed *Wessel.* veram lectionem ἐκβοηθήσαντες putat, quae e compendio scribendi corrupta sit, prouocans ad h. l., vbi cum *Duckero* defendit ἐκβοηθήσαντες, et ita *Reisk.* anim. l. c. et in *Diluc.* *Abrech.* p. 109. legendum contendit. *Abreschius* in *Diluc.* l. c. nil mutati-

nessorum classe conflixerunt, et tunc Athenienses victores fuerunt. Postea autem, bello aduersus Aeginetas ab Atheniensibus moto, magnum nauale proelium ad Aeginam inter Aeginetas et Athenienses commissum est, et in eo socii utrisque adfuerunt. Athenienses vero Aeginetas vicerunt, captisque illorum septuaginta nauibus, in terram descenderunt, et duce Leocrate Stroebe filio urbem obsidere coeperunt. Deinde Peloponnesii, cum opem Aeginetis ferre vellent, trecentos grauis armaturae milites, qui Corinthiis et Epidauriis auxilium ante tulerant, in Aeginam transmiserunt, et Geranae summa iuga occuparunt. Corinthii vero cum sociis in agrum Megarensis descenderunt, quod Athenienses propter absentiam magnarum copiarum, quae partim in Aegina, partim etiam in Aegypto erant, Megarensibus opem ferre non posse existimarent: et, si opem illis ferrent, se ex Aegina motis castris discessuros. Sed Athenienses copias quidem, quae ad Aeginam erant, suo loco non mouerunt: at ex reliquis, qui in ciuitate erant, tam seniores, quam iuniores, duce Myronide, Megara se contulerunt. Et pugna aequo Marte cum Corinthiis commissa, alteri ab alteris direnti sunt, et utrique non deteriore conditione rem in proelio a se gestam existimarunt. Ac Athenienses quidem (nam licet alteri victoriam sibi vendicarent, tamen * longe superiores fuerant) post Corinthiorum discessum tropaeum statuerunt. Corinthii vero increpiti a senioribus, qui in vrbe erant, duodecim ferme diebus post instructi venerunt, et tropaeum e regione alterius ipsi quoque tanquam victores statuunt. Sed Athenienses, clamore sublato, et eruptione Megaris facta, et illos, qui tropaeum erigebant, interfecerunt, et cum caeteris congressi, eos superarunt.

106. Illi vero, superati discesserunt: quaedam autem eorum non exigua pars, quae ab hoste insequente premebatur, et a recta via aberrauerat, incidit in cuiusdam hominis priuati praedium, in quo

* Paruo momento superiores fuerant. Acacius. HVDS.

Πόλεμος δὲ ἔτος διὰ τὰ ἀγάλματα πρὸ τῶν Μηδικῶν ἤρξατο. Ναυμαχία] αὐτὴ ἢ ναυμαχία μετὰ τὰ Μηδικά. Αὐτῶν] τῶν Αἰγινητῶν δηλονότι. Ἐπολιόρκην] τὴν Αἴγινα δηλονότι. Τὰ δὲ ἄλλα] λείπει τὸ, ὕστερον δέ. Γερανίας] Γερανία ἀκρωτήριον ἐπὶ τῆς Μεγαρίδος, νεῦον εἰς τὴν μεσογείαν, καὶ ἐπίμικες καὶ ἀπὸ τῆς σχήματος ἔτος ἀνομάζεται. Ἀπίσης στρατίας πολλῆς] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. Τροπαῖον ἔστησαν] διὰ τὸ ἀναχωρῆσαι τὴς Κορινθίους. Κακίζόμενοι] ψευδόμενοι. Ἰπὸ τῶν ἐν τῇ πόλει] ἔτι νεοὶ ὄντες ὑπὸ γερότων ἡγήθησαν. Καὶ παρασκευαζόμενοι] ὀπλισθέντες. Ἀντίσασαν τροπαῖον] ἐναντίον τροπαῖον ἔστησαν. Ἐκβοήσαντες] μετὰ βίας ἐξεληθέντες. Συμβalόντες] συμπέσαντες εἰς μάχην. Οἱ δὲ] οἱ Κορινθιοί. Αὐτῶν] τῶν Κορινθίων. Προσβιασθέν] μετὰ βίας ἀπεληλαθέν. Ἐσέπεσεν ἐς τὴν] τὸ ἐξῆς, εἰς τίνος χωρίον ἰδιώτη, ἔχον δὲ δημοσίον χωρίον, ἀλλ' ἰδιωτικόν, περιελθεῖν τῆς ἐμβάντας. Καὶ οὐκ ἦν ἕξοδος] τοῖς ἐμβᾶσι, διὰ τῆ ἄλλῃ μέρει δηλονότι. Γινόντες] καὶ ὁ μέρος εἰσῆλθον.

dum confert, sed probat explicationem Scholiastae μετὰ βίας ἐξεληθέντες, aliaque exempla verborum non compositorum, quibus haec vis praegnans est, protulit. Meliorem tamen lectionem e codd. optimis recepi. Hoc verbum ἐκβοήθειν, vt et βουθεῖν pertinet quoque ad verba praegnancia, vt mox c. 107. ἐβοήθησαν ἐπ' αὐτῶς οἱ Ἀθηναῖοι. L. III, 16. ἀπὸ πάντων ἤδη βροθηκότες, i. e. qui ad opem ferendam conuenerant. cf. L. III, 42. VIII, 60. GOTTL.

Ἐκβοήσ.] Melius haud dubie, ἐκβοηθήσαντες, sed nulla admodum vi, nisi metonymiae, excurrentes ad auxilium, imo simpliciter, ad proelium. BAVER.

[μετὰ βίας ἐξεληθέντες] Negat Steph. Scholiasten legisse ἐκβοήσαντες, quod frag. insequ. exponatur ἐβοήθησαν, ἔδραμον μετὰ βίας, quauit sit βουθεῖω, βουθ θέω, i. e. μετὰ βίας θέω. Praefert tamen ἐκβοηθήσαντες. v. not.] G.

οὐκ ὄλιγον προσβιασθέν] Abresch. Dil. p. 110. interpretatur: μετὰ βίας προσωτέρω ἀπεληλαθέν, ratione praepositionis in verbo habita; Scholiasten non factis vim compositi adsecutum esse. Itaque triplicem constructionis ordinem profert: καὶ τὴν αὐτῶν μ. ἐκ ὄλιγον προσβιασθέν, vel: καὶ τὴν ἐσέπεσεν ἐς χ.

id. τιν., βιασθέν πρὸς αὐτὸ, καὶ διαμαρτὸν τῆς ὁδοῦ, i. καὶ τὴν — διαμαρτὸν τῆς ὁδοῦ, καὶ βιασθέν πρὸς χωρίον τ. id. ἐσέπεσεν ἐς αὐτό. Locus hic planus, non indigebat, opinor, hac intricata et arguta enarratione. προσβιασθέν haud dubie idem est βιασθέν. Infra c. 110. ἀπεσαυράθη, est ἐσαυράθη. Monuius hoc supra ad c. 97. G.

[Ἀπεληλαθέν] Abresch. Dil. p. 110. conicit, scripsisse ἐπεληλαθέν.] G.

Ἐς τὴν] Si ἐς τὴν legas, ita dictum erit τὴν pro τινός, vt saepe τῶν (reicte itidem in praecedentem accentu) occurrit pro τινί. Interici autem vocabulum inter hosce duos genitiuos, minime nouum est apud Thucydidem. STEPH.

[εἰς τίνος χωρίον ἰδιώτη] In Aug. εἰς τίνος ἰδιώτη χωρίον — Vbi simul explicatur τὴν esse τίνος.] G.

[περικλεῖον τῆς ἐμβάντας] Haec verba non leguntur in cod. Aug.] G.

Περιεῖργον] Sc. αὐτῶς. G.

[Διὰ τῆ ἄλλῃ] Hoc et insequens Schol. in cod. Aug. coniunctim legitur — δηλονότι ὅτι καὶ ὁ μέρος εἰσῆλθον. In eodem cod. desunt Scholia ad verba Οἱ δὲ Αὐτῶν Προσβιασθέν Εἰσῆλθον

Ἀθηναῖοι γνόντες, κατὰ πρόσωπόν τ' εἶργον τοῖς ὀπλίταις, καὶ περιστήσαντες κύκλῳ τὰς ψιλὰς, κατέλευσαν πάντας τὰς εἰσελθόντας. καὶ ὕπαθος μέγα τὸτο τοῖς Κορινθίοις ἐγένετο. τὸ δὲ πλεῖθος ἀπεχώρησεν αὐτοῖς τῆς στρατίας ἐπ' οἶκον.

86. ἤρξαντο δὲ κατὰ τὰς χρόνας τέτρες καὶ τὰ μακρὰ τεῖχη Ἀθηναῖοι ἐς θάλασσαν οἰκοδομεῖν, τό τε Φαληρόνδε καὶ τὸ ἐς Πειραιᾶ. καὶ Φωκίων στρατευσάντων ἐς Δωριᾶς, τὴν Λακεδαιμονίων μητρόπολιν, Βοιών, καὶ Κυτίνιον, καὶ Γρινεὸν, καὶ ἐλόντων ἐν τῶν πολισμάτων τέττων, οἱ Λακεδαιμόνιοι, Νικομήδους τῷ Κλεομβρότῃ, ὑπὲρ Πλειτοάναντος τῷ Πυρραῖος βασιλέως, νέον ὄντος ἔτι, ἠγχιμένον, ἐβοήθησαν τοῖς Δωριεῦσιν, ἑαυτῶν τε πεπλακοσίοις καὶ χιλίοις ὀπλίταις, καὶ τῶν ξυμμάχων μυρίοις. καὶ τὰς Φωκίας ὁμολογίᾳ ἀναγκάσαντες ἀποδῶναι τὴν πόλιν, ἀπεχώρην πάλιν καὶ κατὰ θάλασσαν μὲν αὐτὰς διὰ τῶν Κρισσαίων κόλπον εἰ βέλοιντο περιεῖσθαι, Ἀθηναῖοι ναυσὶ περιπλεύσαντες ἐμελλόντων κωλύσειν. διὰ δὲ τῆς Γερανείας ἐπιπέλαγος ἐφαίνετο αὐτοῖς, Ἀθηναίων ἐχόντων Μέγαρον καὶ Πηγάς, πορεύεσθαι. δύσσοδος τε γὰρ ἡ Γεράνεια, καὶ ἐφραγέτο αἰεὶ ὑπὸ Ἀθηναίων καὶ τότε ἡσθάνοντο αὐτὰς μέλλοντας καὶ ταύτη κωλύσειν. ἔδοξε δ' αὐτοῖς ἐν Βοιωτοῖς περιμείνασι σκέψασθαι ὅτι τῷ τρόπῳ ἀσφαλές ἄρα διαπορεύονται. τὸ δὲ τι καὶ ἄνδρες τῶν Ἀθηναίων ἐπήγον αὐτὰς κρυφά, ἐλπίσαντες δῆμόν τε καταπαύσειν, καὶ τὰ μακρὰ τεῖχη οἰκοδομήμενα. ἐβοήθησαν δὲ ἐπ' αὐτὰς οἱ Ἀθηναῖοι πανδημίαι, καὶ Δωρῶν χίλιοι, καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων ὡς ἑκαστοί. ξυμπαντες δὲ ἐγένοντο τετρακισχίλιοι καὶ μύριοι. νομίσαντες δὲ ἀπορεῖν ὅπῃ διέλθωσιν, ἐπεστράτευσαν αὐτοῖς καὶ τι καὶ τῶν δῆμον καταλύσεως ὑποψία ἦν. ἤλθον δὲ καὶ Θεσσαλῶν ἵππεῖς τοῖς Ἀθηναίοις κατὰ τὸ ξυμμάχικόν, οἳ μετέστησαν ἐν τῷ ἔργῳ παρὰ τὰς Λακεδαιμονίους.

x τὸ δεστ Reg. y Πάθος τὸτο μέγα Μακρ. z τοῖς om. Cl. Reg. Caff. cod. Bas. Aug. a Ἀπεχώρησεν Reg. b οἱ Ἀθηναῖοι Gr. c Τείχη ἐς θάλασσαν Ἀθηναῖοι Reg. Caff. Aug. Bas. d Φαληρόν τε Gr. e Πειραιᾶ Reg. Πυρραῖα Gr. f Ἐς Δωριᾶς malint Steph. et Ae. Portus, vt sit Ἀττικὴ κρῆσις. Δωριᾶς Cl. Caff. Gr. Aug. g τῶν λακ. Gr. h Βοιών Caff. Aug. in Mosqu. βιών. i Κυτίνιον Reg. j Κρισσαῖοι Reg. Aug. k Κωλύειν Cl. Caff. Aug. l Ita Gr. ex emendat. supr. scripta, pro ἀσφαλές, quod est in textu. m τὰρ ἐπὶ ἡ Γεράνεια Ar. C. Dip. cod. Bas. καὶ ταῦτα κωλύ. n Περιμείνασι Reg. ex emendat. eadem manu supra scripta: περιμείνασι in textu. o τὸ δ' ἔτι Gr. cod. Bas. ἐλπίζοντες τὸν δῆμον, a correctore. p Ἄρα ἐπ' αὐτὰς Gr. q Ὅποι Cam. Bas. cod. ab emendatore. r Ἐπεστράτευσαν Marg. Ald. Bas. In cod. Bas. ἐπεστράτευσαν αὐτοῖς. s Καὶ τοῖς Reg. Gr. Bas. t Ita Steph. 1. 2. et Ae. Port. In reliquis tam impressis quam manu exaratis deest ἔν. om. etiam Cl. Gr. et Reg. Caff. Dip. Basil. Aug. v Κατέστησαν Ar.

τοῖς ὀπλίταις· Τό, τε Φαληρόνδε καὶ τὸ ἐς Πειραιᾶ. It. Βοιών, καὶ Κυτίνιον, καὶ Ἐρινεόν — ad Σκέψασθαι.] GOSLTL. Κατέλευσαν] Vid. Herodot. I, 167. WASS. Ἐς Πειραιᾶ] Vt Πλαταιᾶ, ἢ Πλαταιεύς. G. Ἐς Δωριᾶς τὴν Λακ. μητρ.] Lacedaemonii, qui a Doriensibus traxerunt originem, initio vrbes tantum tres tenebant; Bocum, Cytinium, et Erineum: hinc progressi, auctis viribus, Graeciae imperium obtinuerunt. Vide Meursii Miscell. Lacon. l. 3. c. 9. HVDs. Δωριῶν infr. III, 92. WASS. Cl. Hudsonus, quum hic scribit Δωριᾶς, videtur probare sententiam Stephani et Porti: quam etiam confirmant quidam libri scripti. Et sane, si est a nominatiuo Δωριεύς, vt videtur e Diodor. Sic. XI, 283., accusatiuus plur. non est Δωριᾶς, sed Δωριᾶς, Attice, vt Πλαταιᾶς. Vid. Eustath. in Homer II. p. f. p. 269. et Steph. Append. ad Thesaur. p. 57. DVCK. Δωριᾶς] Ita correxi pro Δωριᾶς, praecunte Duckero. Si enim auctore Eustathio (II. p. 269.) ἀπλαταιεύς, ἀττιατικῆ πληθυντικῆ est Πλαταιεύς· et Πλαταιᾶς· eodem modo Δωριᾶς fit pro Δωριεύς, quorum illud est atticis proprium. Sic c. 14. Ἐσιαῖς. G. Τὴν Λακεδαιμονίαν μητρόπολιν] Vide Lacedaemonii originem supra traxerunt. G. Βοιών] Vid. Hesygium in Δημοκριτέῃς, Strabon. et Steph. Ἐρινεόν. Steph. aliquando Ἐρίνεος. Sic sane Plato p. 106. confer Philochorum, apud D. Halic. p. 198. Aristides Leucler. Κοιτίσιν male. WASS. In Diodor. L. XI. pag. 283. perperam Κυτίνιον, Ἐρίβιον, καὶ Ἐρικίον. DVCK.

Νικομήδης τοῦ Κλ.] Diodorus Sic. pag. 273. habet Νικομήδης, proculdubio Librarii errore. HVDs. Τῷ Πυρραῖος βασιλέως.] Minus proprie Thucydides cum semel iterumque, qui regnum pro pupillo gubernabat, regem vocat. Pausanias enim non erat rex, sed tutelam gerebat regis Plistarchi: qui cum diem obicit vixdum annos pubertatis atque regnum consequutus, ei successit Plistoanax, Pausanias tutoris filius. Vide Meursium de Regno Laced. c. 12. HVDs. Regem Lacedaemoniorum vocant etiam Plutarch. Confol. ad Apollon. p. 182. Ed. Steph. Suidas in Πυρραῖας, et Schol. Aristoph. Equit. 84. Hic βασιλέως ad Πλειτοάναντος referri potest. DVCK. Βασιλέως] n. Πλειτοάναντος. Diodorus (XI. p. 464. Wesscl.) enim habet Πλειτοάναντος τῷ βασιλέως. Mecum facit Duckerus. In Aug. distinguitur: Πυρραῖος, βασιλέως νέον ὄντος ἔτι ἠγχιμένον. G. Κρισσαῖοι] Reg. Κρισσαῖοι. Sic Steph. et alii, sed plerique Κρισσαῖοι, et Κρισσαῖος. vid. Holsten. ad Steph. Palmer. Graec. Antiqu. VI, 4. et Muncker. ad Antonin. Liber. C. VIII. DVCK. Κωλύειν] Quidam κωλύειν. Vtroque modo Homerus, sed cum futuro inf. frequentius. Herodot. II, 150. ἔμελλε διαχέειν. vid. p. 91, 23. Γνωσκου. ad Herodot. p. 918. v. 56. καὶ addunt Ar. C. sed immediate sequitur. WASS. Δύσσοδος τε γὰρ ἡ Γεράνεια] Thom. Magist. δυσπερόσδοον χωρίον, ὃ δύσκολον περὶ τὴν εἴσοδον, et addit e Thucyd. V. 65. χωρίον ἐγγυμὸν καὶ δυσπερόσδοον. Pergit, λέγει δὲ πάλιν καὶ

magna erat fossa, quae illos undique includebat, nec vllum exitum habebat. Athenienses vero, re cognita, oppositis a fronte grauis armaturae militibus, exitu prohibebant, et, leuis armaturae militibus circumcirca collocatis, eos omnes, qui locum illam ingressi fuerant, lapidibus obruerunt. Atque clades ista, quam Corinthii tunc acceperunt, fuit insignis. Reliqua vero illorum exercitus turba domum rediit.

107. Sub eadem tempora Athenienses longos etiam muros ad mare vsque coeperunt aedificare, alterum ad Phalerum vsque portum, alterum ad Piraeum. Cum autem Phocenses expeditionem suscepissent contra Dorienses, Lacedaemoniorum metropolim, Boeon, Cytinium, et Erineon; cumque vnum ex his cepissent, Lacedaemonii, duce Nicomæde Cleombroti filio, pro Plistoanacte Pausaniae Regis filio, qui adhuc erat iunior, Doriensibus opem tulerunt, cum mille et quingentis militibus de suis, et decem millibus sociorum: cumque Phocenses, deditione certis conditionibus facta, urbem reddere coëgissent, domum redierunt. Eos autem, si per sinum Crissacum mari transire voluissent, Athenienses nauibus circumuecti impedituri erant. Per Geraneam vero transire non tutum ipsis esse videbatur, quod Athenienses Megara et Pegas tenerent. Nam Geranea et transitu difficilis erat, et Atheniensium praesidio semper custodiebatur. Tunc autem praesenserunt, fore vt illi hac quoque parte se transire prohiberent. Quamobrem visum est ipsis, apud Boeotos subsistere; et despiciere, quam ratione quam tutissime transire possent. Quinetiam Atheniensium nonnulli clam ipsos sollicitabant, quia democratiam, et longos muros, qui aedificabantur, tolli sperabant. Athenienses vero, copiis ex omni totius populi genere ordine ac aetate collectis, et Argiuorum mille, et caeteris sociis, prout quique (vniuersorum autem fuerant quatuordecim hominum millia) obuiam illis prodierunt. Cum enim existimassent, hostes nescire, qua transire possent, ita demum cum infesto exercitu illis obuiam procefferunt. Erat etiam quaedam suspicio Lacedaemonios adesse, vt popularem statum euerterent. Thessalorum etiam equites ex societatis iure ad Athenienses venerunt, qui in ipso proelio ad Lacedaemonios transierunt.

ἔργον τοῖς ἐπιλήταις] ἐκάλουν ἐξελεῖν. Τὸ δὲ πλῆθος] τὸ σάθην τῶν Κορινθίων. Τίς, τε Φαληρόδε καὶ τὸ ἐς Πειραιᾶ] ἕως τῆ Φαληρῆς, καὶ ἕως τῆ Πειραιῆς. Ἐς Δωριᾶς] Δωριᾶς Ἀττικῆς, ἀπὲρ τῆ Δωριέας. Βοιῶν, καὶ Κυτίνιον, καὶ Ἐρίνειον] αὐτοὶ οἱ τρεῖς πόλεις περὶ τὸν Παργαστὸν εἰσὶν. Καὶ ἐλόντων] τῶν Φακίων. Καὶ κατὰ Θάλασσαν] τὸ ἐξῆς, καὶ αὐτὸς, εἰ βάλοντο περὶ Ἰθάκην κατὰ Θάλασσαν, τὴς Λακεδαιμονίας, ἐμελλόν οἱ Ἀθηναῖοι ναυσι κωλύσειν. Οὐκ ἀσφαλὲς] οὐκ ἠκίνδυνον. Ἐφαίετο αὐτοῖς] ἀπὸ κοινοῦ τὸ περαιθεῖσθαι. Δύσοδος τε γὰρ] δυσπρόσδοτος. Σκέψασθαι] βουλευσασθαι. Καὶ ἄνδρες τῶν Ἀθηναίων] προσδοτῶν δηλονότι. Δημόν τε καταπαύσειν] τὴν δημοκρατίαν. Ἐβροθήσαν δὲ ἐπ' αὐτῶς] ἔδραμον μετὰ βοῆς κατ' αὐτῶν. Νεμισαντες δὲ] νομισαντες οἱ Ἀθηναῖοι ἀπορεῖν τὴς Ἀκίνας. Ἐποφία ἦν] τοῖς Ἀθηναῖοις δηλονότι. ὑπάπτειον, φησὶν, ὅτι τῆ δημοκρατίαν ἐβάλλοντο καταλύσθαι. Οἱ μετέπεισαν] μετετάξαντο. τοῖσδε γὰρ οἱ Θεσσαλοῖ, εὐχερεῖς τὸν τρόπον. Ἐν τῷ ἔργῳ]

δύσοδος γάρ, ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημασίας — οἷον — δύσοδος γὰρ ἡ Γεράνεια. ἄλλιον δὲ τῆτι τὸ δυσπρόσδοτος. Nescio quid dicat. Nam neque δύσοδος hic idem significat, quod δυσπρόσδοτος in altero illo loco; nec apparet, cur δυσπρόσδοτος rectius aut elegantius dicatur, quam δύσοδος. DUCK.

Τὸ δὲ τί] Quid, quod — GOTTL.

Τὸ δὲ τί] i. e. partim etiam; quid, quod, h. l. friget. BAVER.

Ἐβροθήσαν ἐπ' αὐτῶς] Insolentior haec constructio occurrit infra c. 126. III, 8. 25. item cum ἐς, L. III. 42. VIII. 60. vt Demosth. contra Neaer. p. 1379. Reisk. Vis huius vocis est praegnans quae dicitur. Facile suppleri potest verbum, quod intelligi debet, vt h. l. ἐπελθὼν μετὰ βοῆς κατ' αὐτῶν. Sic paullo post, c. 110. Ἐς Κυρήνην διεσάθησαν. Geminum huic est: ἐς πόλιν διασάθηον, saluum et incolumem in urbem ledite. v. Valken. ad Eurip. Phoen. p. 275. Nostrum L. V, 4. ἀπολιπόντες ἐν τῶν Συρακουσίων, i. e. ἐξήλθον

τ. Σ. ἀπολιπόντας κατὰς. Sic Luc. in Ad. XXIII. 24. XXVI. 44. cf. Abresch. Diluc. p. 492. G.

Ἐβροθ. ἐπ' αὐτ.]. Simpliciter vertendum ex tam frequenti vsu

Thucydidis: obuiam iis egressi, eos impugnauerunt. BAVER.

[Ἐβροθήσαν ἐπ' αὐτῶς] Pro Scholio ad h. v. legitur in Aug. συνήθησαν. G.

Καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων] Vel aliam lectionem sequutus est, vel (quod verisimilius est) Thucydidem non intellexit Valla, quam ita hunc locum est interpretatus, exque omnibus fere aliis sociis, numero quatuordecim millia. Neque enim tantum sociorum fuisse numerum Thucydides dicit, sed Athenienses et Argiuos (quos fuisse mille scripsit) additis etiam sociis, hunc numerum effecisse. Animaduertendum autem est vocem ξύμπαυτες male ab eo cum praecedentibus iungi. STEPH.

Καὶ τι καὶ τῷ δήμῳ] In marg. Flor. Vin. docta manus ad-

ρθ'. Γενομένης δὲ μάχης ἐν Ταναγραίᾳ τῆς Βοιωτίας, ἐνίκων * Λακεδαιμόνιοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ Φόνος ἐγένετο ἀμφοτέρων πολὺς. καὶ Λακεδαιμόνιοι μὲν, ἐς τὴν Μεγαρίδα ἐλθόντες, καὶ δεινροτομήσαντες, πάλιν ἀπήλθον ἐπ' οἴκω, διὰ Γερανείας καὶ Ἰσθμῶ. Ἀθηναῖοι δὲ δευτέρα καὶ ἐξήκοστῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν μάχην ἐστράτευσαν ἐς Βοιωτῶς, Μυρωνίδης στρατηγῶντος. καὶ μάχῃ ἐν Οἰνοφύτοις ὃ τὸς Βοιωτῶς νικῆσαντες, τῆς τε χώρας ἐκράτησαν τῆς Βοιωτίας καὶ Φωκίδος, καὶ Ταναγραίων τὸ τεῖχος περιεῖλον καὶ Λοκῶν τῶν Οὐραντίων ἐνατὸν ἄνδρα ὀμήρους τὸς πλυσιωτέους ἔλαβον· τὰ τε τεῖχη ἂ τε αὐτῶν τὰ μακρὰ ἂ ἀπετέλεσαν. ἀμολόγησαν δὲ καὶ ἂ οἱ Αἰγυπτῆται ἂ μετὰ ταῦτα τοῖς Ἀθηναίοις, τεῖχη ἂ τε περιελόντες, καὶ καὺς παραδόντες, Φόρον τε ταξάμενοι ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον. καὶ Πελοπόννησον ἂ περιέπλευσαν Ἀθηναῖοι, ἂ Τολμίδης τῷ Τολμαίῳ στρατηγῶντος. καὶ τὸ νεώριον ἂ τῶν Λακεδαιμονίων ἐνέπρησαν, καὶ Χαλκίδα Κορινθίων πόλιν ἂ εἶλον, καὶ Σικυωνίους ἐν ἀποβάσει τῆς γῆς μάχῃ ἐκράτησαν.

ρθ'. ἰ Οἱ δὲ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἔτι ἐπέμενον, καὶ αὐτοῖς πολλὰ ἰδέαι πολέμων κατέστησαν. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον ἐκράτην τῆς Αἰγύπτῳ ἂ οἱ Ἀθηναῖοι. καὶ βασιλεὺς πέμπει ἐς Λακεδαιμόνα Μεγάβαζον, ἂ ἄνδρα Πέρσην, χρήματα ἔχοντα, ὅπως, ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβαλεῖν πεισθέντων τῶν Πελοποννησίων, ἂ καὶ ἀπ' Αἰγύπτῳ ἀπαγάγοι Ἀθηναίους. ὡς δὲ αὐτῷ ἂ ἂ πρὸς ἄλλους, καὶ τὰ χρήματα ἂ ἄλλως ἀναλῆτο, ὁ μὲν Μεγάβαζος καὶ τὰ λοιπὰ ἂ τῶν χρημάτων ἂ πάλιν ἐς τὴν Ἀσίαν ἂ ἀνεκομίσθη. Μεγάβαζον δὲ τὸν Ζωπύρου πέμπει, ἂ ἄνδρα Πέρσην, μετὰ στρατιᾶς πολλῆς· ὅς, ἀφικόμενος

* οἱ Λακ. Gr. Mox in Mosqu. κατὰ τὴν μάχην, ad marg. vero μετὰ. γ τὸς deest Ar. C. Dan. z Articulum τὰ ante αὐτῶν non agnoscunt Ar. C. Mosqu. Dan. qui et μικρὰ. ἂ ἐπέπλευσαν Gr. Cl. Aug. Reg. Cass. Baf. b οἱ om. Cl. Gr. Reg. Cass. Baf. Aug. c Μεταταῦτα passim fere Ald. Flor. Baf. d τε deest Gr. e Περὶ πλεῖστων, et cum emendatione supr. script. περὶ Gr. Mosqu. περιέπλευσαν Πελοπόννησον. f Τολμίδης στρατηγῶντος τῷ Τολμαίῳ Ar. C. Mosqu. Τολμίδης cum x super s scripto, ut sic Τολμαῖα Gr. g τὸ Λακ. Gr. Aug. h ἔπειτα καὶ Σικυωνίους (et inter versus Σικυωνίους) ἐν ἀποβάσει τῆς μάχης γῆς ἔκ. Gr. i οἱ δ' ἂν Ar. C. Ald. Flor. Baf. Reg. Cass. Gr. Aug. Sic v. antep. ὡς δ' αὐτῷ Gr. Mox ἔτι ante ἐπέμενον deest Cass. Gr. In cod. Aug. et Baf. ἂν quoque deest. In Mosqu. ἐπέμενοι, ad marg. vero ἐπέμενον. k οἱ om. Gr. Cl. Aug. Reg. Cass. Baf. l καὶ deest Ar. C. Cam. Cl. Gr. Ald. Flor. Mosqu. Reg. Cass. Dan. Aug. m πρὸς ἄλλους Ar. C. n τῶν om. Cl. o πάλιν abest C. p ἔκομίσθη Marg. Cl. Gr. Aug. Reg. Cass. et μεγάβαζον Cass. Gr.

scripsit: καὶ τις ἦν τῷ δήμῳ, f. καίτοι καὶ τις ἦν. Si quid est mutandum; placeret καίτοι, quod est in quibusdam codd. GO. [ἔβέλοντο] Sic e Cass. Roitg. et Aug. scripti pro βέλοντο. In Aug. verba desunt: Τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. Mox insequenti Schol. deest in Aug. μετετάξαντο, vt et Schol. ad ἔν τῷ ἔργῳ.] GOTTL.

Ταναγραίᾳ Vid. Diodor. 284, b. Ol. LXXX, 4. vbi οἰνοφύτοις vincetis vertit Rhodoman, Steph. Pausan. Strabo non agn. vid. Plutarch. Tom. II. p. 345. et Platonem p. 435. in Epitaph. Oἱ Λακεδαιμόνιοι Gr. vt 39. 19. WASS. Quod Thucydides ἐν τῷ ἔργῳ, id Diodorus ἐν τῇ μάχῃ, et Vlpian. in Demosth. Olynth. I. p. 8. ἐν αὐτῇ τῇ παρατάξει dicunt. Sunt autem Thessali ab hac re a quibusdam notati tamquam perfidi, vt Vlpianus scribit. DVCK.

Γενομένης δὲ μάχης ἐν Ταναγραίᾳ Meminit huius praelii quoque Plato in Alcib. a. c. 8. et in Menex. c. 13. vnde hic locus accipit lucem. Duplex autem pugna fuit ad Tanagram; in priori Myronides, hostibus victis, Tanagram expugnauit, quod non, vt vult Thucyd. post, sed ante praelium ad Οἰνοφύτα factum est: posterius praelium ad Oenophyta commissum est. Praeter ea, quae diximus ad Plat. l. c. cf. Wessel. ad Diod. XI, p. 477. G.

Ἐνίκων Λακ.] Pugnam ancipitem fuisse tradit Diodorus l. XI. p. 284. HVDS.

[Ἐπὶ βλαβῆ] Sic, ducit cod. Aug., et linguae legibus postulantibus, scripti pro βλαβῆς. Stephano iam vitium suboluerat.] G.

Τολμίδης Ar. C. Τολμίδης στρατηγ. τῷ T. ordine venustiore. et pro τῶν Gr. τὸ, an τὸ τῶν? immo nihil mutandum. WASS. Τολμίδης in Gr. pro varia lectione, a recto Τολμίδης. In Plu-

tarcho et Diodoro quidem est Τολμίδης: sed tamen etiam alteram terminationem in vsu fuisse, indicat hoc corruptum apud Plutarch. de Glor. Athen. princ. Καὶ Τολμίδην Πελοπόννησον περιεπλέοντα, pro Τολμίδην. DVCK.

Χαλκίδα Κορινθίων Vnde Eustath. II. b. p. 279. ἦν δὲ καὶ Κορινθῶν πόλις Χαλκίς καὶ Αἰτωλικὴ δὲ, ἔθεν δ' Ἀχελώης. G. [Χαλκίς Ἀκαρνανίας] Palmerius in Dil. Abresch. p. 110. notat, Scholiastae potius scribendum fuisse Αἰτωλικῆς pro Ἀκαρνανίας, remittens ad L. II, 83. Mox in Aug. legitur pro ἦν νῦν — ἦ νῦν λέγεται.] G.

Πολλὰ ἰδέαι πολέμων] n. vario modo et varia fortuna bella gesta sunt. Vox est Herodotae, quae a Platone frequenter adhibetur. Seruit quoque periphraisi, ἰδέαι σεσημῆ ἐπεγένετο. Pauf. Achaic. p. 587. v. Gloss. imitatur Nostrum Dion. V. p. 1220. καὶ πᾶσα ἄλλη κακῶν ἰδέαι, et alibi. G.

[Διάφοροι πόλεμοι] h. v. abstant ad Aug., vt et Schol. a verbis Πολλὰ ἰδέαι πολέμων — ad καὶ τὰ χρήματα ἄλλως ἰε. Κατέκλισε — ad τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα ἐφ' ἑαυτῆ.] G.

καὶ ἀπ'] καὶ abest a quibusdam Mss. et Edd. et v. 99. ἐκομίσθη haud recte, pro ἀνεκομίσθη. WASS.

Ἀναλῆτο] Ex Thomaes M. tententia haec forma est Attica, Ἀνάλωσα καὶ ἀνάλωσα Ἀττικοί. Sic apud Nostrum VI, 31. v. Hemsterh. ad Thom. p. 55. Moeris tamen aliter: ἀνλωμένον Ἀττικῶς, ἀναλωμένον Ἑλληνικῶς. cf. praeter Inscr. Moeridis p. 25. 26. Valken. ad Euripid. Phoen. v. 591. qui atticum formam esse ἀνάλωσα, ἀνάλωμαι, pronunciat. L. III. c. 81. tamen est ἀνλωμένο, se ipsos absumebant, et L. II. 13. ἀπαικλόθη, L. VI. 31. est ἀναλάκει vbi corrector ἀνλωκεν male. v. Duck. VII. 48. ἀνλωκέντοι, vbi reponendum est ἀναλωκέντοι. Etiam altera forma κοινή dicta reperitur apud Atticos;

108. Proelio autem ad Tanagram Boeotiae commisso, Lacedaemonii, eorumque socii vicerunt; et vtrinque magna strages est facta. Et Lacedaemonii quidem in agrum Megarensium ingressi, arboribusque caesis, per Geraeam et Isthmum domum reuenterunt. Athenienses vero altero et sexagesimo ab hac pugna die expeditionem in Boeotios, duce Myronide, susceperunt. Et apud Oenophyta Boeotos proelio superarunt, agrumque Boeotium ac Phocensem in suam potestatem redegerunt, et Tanagraeorum muros demoliti sunt, et Locrorum Opuntiorum centum viros opulentissimos obsides acceperunt, suosque longos muros absoluerunt. Post haec Aeginetae quoque se Atheniensibus dederunt, his conditionibus, ut *urbis* muros demolirentur, naues traderent, et imperatum tributum in posteram penderent. Peloponnesum etiam Athenienses nauibus circumuecti sunt, duce Tolmida Tolmaei filio, et Lacedaemoniorum naualia incenderunt, et Chalcidem Corinthiorum urbem ceperunt, et exscensu e nauibus in terram facto, Sicyonios proelio vicerunt.

109. Athenienses vero, et socii, qui in Aegypto erant, adhuc *ibi* manebant, et varia bellorum genera experti sunt. Primum enim Athenienses Aegypto potiebantur: deinde *Perfarum* Rex misit Lacedaemona Megabazum, virum Persam, cum pecuniis, ut, Peloponnesis ad irruptionem in agrum Atticum faciendam impulsis, ab Aegypto etiam Athenienses auerteret. Sed cum *res* ipsi non succederet, et pecuniae frustra consumerentur; Megabazus quidem cum pecuniis, quae reliquae erant, in Asiam rediit. Megabazum vero Zopyri filium, virum Persam, cum ingentibus copiis *eo* misit, qui

ἐν τῷ πολέμῳ. Ἐς τὴν Μεγαρίδα] γῆν δηλονότι. Δευτέρῃ καὶ ἔξῃ καὶ ἡμέρῃ] ἦγγεν, παρελθούσῳ ἡμερῶν ἐξήκοντα δύο. Μετὰ τὴν μάχην] τὴν ἐν Τανάγρα. Ἐν Οἰνοφύτοις] τὰ Οἰνοφύτα, χωρίον τῆς Βοιωτίας. Περιεῖλον] καθείλον. Ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον] δίδουσαι δηλονότι. Καὶ Πελοπόννησον] ἐπὶ βλάβῃ τῆς Πελοποννήσου. Καὶ Χαλκίδα] Χαλκίς Θερμικῆς, Χαλκίς Εὐβοίας, Χαλκίς Σικελίας, Χαλκίς Ἀναρνανίας, ἣν νῦν λέγει. Πολλὰ ἰδέαι πολέμων] διάφοροι πόλεμοι οἷον, ναυμαχίαι, καὶ πεζομαχίαι, καὶ νίκαι, καὶ ἤττοι. Καὶ βασιλεὺς] ὁ Ἀρταξέρξης. Αὐτῷ ἢ πρέχῳρει] τὰ κατὰ σκοπὸν ἐκ ἐγίνετο. Καὶ τὰ χρηματὰ ἄλλως] μάτην. Ἄνδρα Πέρσῃν] ἀλλ' ὡς τίμιον λαμβάνει τὸ ὄνομα τῆς Πέρσης. Τὴς τε Αἰγυπτίας] τῆς ἀποστάτας· καὶ τῆς

prior tamen Thucydidi restituenda videtur in omnibus locis. Quod valet de omnibus temporibus, quod littera verbi, semper producta, augmenti non est capax, ut subtiliter notat Valken. ad l. c. In Plutarch. Agefil. p. 649. T. III. Reisk. est *κατηνέλωσαν*, ubi quidam codd. *κατανήλωσαν* vtrumque Mofi Solano displicet, legenti *καταναλώσαντες*. Sed *κατηνέλωσαν*, quod et alias occurrit, augmento in praep. addito, v. c. *ἠνέλωσα*, et maxime in *καταναλώω*, *κατηνέλωσα*, verum esse puto. GOTTL.

Haud dubie retentum est *α*, ne confunderetur cum verbo *ἀνῆλῶν*, *προσηλῶν*, quod esset ab ἦλος, clavis affigere. Atticismum nil morer, in quo et veteres arguentur, non sine dissenſu, et multo magis recentiores, ac si in his omnis vertatur Graecitas. Quid enim constitueris in varietate Libb. et Atticitarum? Aut quid adeo interſit? Grauiora ſeſtanda ſunt, quae prae his tricis ſere negligunt, in quibus facile, ſed nullo uſu, doctrinam iactaris. BAVER.

Ἄνεκομίσθῃ] Semel de hoc quoque te monebo, quum ſaepenumero lectiones occurrant in eo diuerſae, quod aliae vocabula ſimplicia, aliae composita habeant (quae diuerſitas in tribus huius paginae locis cernitur) plerumque eas Thucydideas potius videri, quae composita, quam quae ſimplicia habent: quum alioqui in magna earum parte ſenſum inde aut parum, aut nihil immutari videamus. Ut autem hic *διεσώθησαν* et *ἰσώθησαν* habes, ſic etiam pag. 34. et *σώσας* et *διασώσας*. Verum ad illud *ἀνεκομίσθῃ* quod attinet, pro *ἐκομίσθῃ*, ſicut in illo redundare dici poteſt praepoſitio, quod praecedat *πάλιν*, ita et in plerisque aliis verbis tali pleonaſmo

praepoſitionis gaudere *Thucydidem* ſciendum eſt, cuius antea exempla fuerunt a me allata. STEP.H.

Vera eſt lectio, quamquam nihil aliud eſt quam *ἐκομίσθῃ*, quod *πάλιν* praecedit: amat enim Thucydidem composita. v. Steph. ad h. l. G.

Μεγάβαζον] *Aristoph.* et *Schol.* Anib. 484. *Μεγάβυζον*. *Schol.* ibi om. δὲ, et habet *πολλῆς στρατίας*. abest etiam ab *eo* *μάχη* et *εἶς*. male. Vid. *Vſſer.* in *Annalib.* Per. Jul. 4256. *WASS.* *Μεγάβυζος* etiam *Diodor.* et *Photius* in *Excerptis* *Ctesiae*, ut in *Cass.* et *Gr.* Et ſic plerumque apud alios hoc nomen ſcribitur. Interdum, ſed rarius, *Μεγάβαζος*, ut *Ἀρτάβαζος*, *Φαργάβαζος*; et apud *Aeschylum* *Μεγαβάζης*. Vid. *Reiland.* *Diſſerrat.* II, 8. ubi etiam quaerit, vtrum hoc nomen proprium, an muneris ac dignitatis fuerit apud Perſas; de quo plura *Tarneb.* XVIII. *Aduerſar.* 31. *Casſaub.* et *Menag.* ad *Laërt.* II, 51. et *Interpretes* *Aeliani* II. V. H. 2. *DUROK.*

Μεγάβαζον — Ἄνδρα Πέρσῃν] *Perſam* nobilem. Sic II. 29. *ἄνδρ' Ἀρθουίτης*, dignitatem videtur exprimere *ἄνδρ*, nec otioſum eſt, vti gentilibus adiectum. Sic *ἄνδρες Ἀθηναῖοι*. v. *Schol.* *Mox* in *Schol.* *Ariſt.* *Au.* v. 484. qui a verbis: *Μεγάβυζον* — vsque ad *Ἕλληνας*, legitur *μετὰ πολλῆς στρατίας*, et ante *ἐκράτησε*, omiſſum eſt *μάχη*, memoriae vitio. Ceterum *Μεγάβυζος* ſ. *Μεγάβαζος* an ſit dignitatis nomen, *Ducum* regum *Perſiae*, ſive proprium, diſceptarunt docti *Intt.* *Aeliani*, (L. II. 2. p. 70. f.) Non negari quidem poteſt *Perſarum* *στρατηγός*, ſive, ut notat *A. Gronovius*, *Praefectus* *Magorum* ita dictos; h. l. eſt certe proprium, quod filius *Zopyri* dicitur. Notum eſt nomina dignitatis, veluti *Pharaonum*, i. e. regum, ſucceſſu

κατὰ γῆν, τὰς ἡ τε Αἴγυπτιὰς καὶ τοὺς ξυμμαχικοὺς μάχῃ ἐκράτησε, καὶ ἐκ τῆς Μέρφιδος ἐξήλασε τὰς Ἑλλήνας, καὶ τέλος ἐς Περσωπίτιδα τὴν νῆσον κατέλειπε καὶ ἐπολιόρκει ἐν αὐτῇ ἑαυτὸν καὶ μῆνας ἕξ, μέχρις ἃ ξηράνας τὴν διώρυχα, καὶ παρατρέψας ἄλλῃ τὸ ὕδωρ, τὰς τε ναῦς ἐπὶ τῷ ξηρῷ ἐποίησε, καὶ τῆς νῆσος τὰ πολλὰ ἤπειρον καὶ διαβάς εἰλε τὴν νῆσον περὶ ἧ.

εἰ. ὅτι μὲν τὰ τῶν Ἑλλήνων πρᾶγματα ἐφθάρη, ἕξ ἔτη πολεμήσαντα καὶ ἐλίγοι ἀπὸ πολλῶν πορευόμενοι διὰ τῆς Λιβύης, ἐς Κυρήνην διεσάθησαν, οἱ δὲ πλείστοι ἀπώλοντο. Αἴγυπτος δὲ πάλιν ὑπὸ βασιλεῖ ἐγένετο, πλὴν Ἀμυρταῖς τῷ ἐν τοῖς ἔλεσι βασιλέως. τῆτον δὲ διὰ μέγεθος τε τῷ ἔλεος ἐκ ἐδύνατο εἰλεῖν, καὶ ἅμα μαχημώτατοι εἴσι τῶν Αἴγυπτίων οἱ ἔλειοι. Ὑνάρως δὲ ὁ τῶν Λιβύων βασιλεὺς, ὃς τὰ πάντα ἐπραξε περὶ τῆς Αἴγυπτος, προδοσία ληφθεὶς, ἀνεταυρώθη. ἐκ δὲ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῆς ἄλλης ξυμμαχίδος πενήκοντα τριήρεις διώδοχοι πλέσσαι ἐς Αἴγυπτον, ἔσχον κατὰ τὸ Μενδήσιον κέρασ, ἃ ἐκ εἰδότες τῶν γεγεννημένων ἐδέν. καὶ αὐτοῖς ἐκ τε γῆς ἐπιπατόντες περὶ, καὶ ἐκ θαλάσσης Φοινίκων ναυτικόν, διεφθέρων τὰς πολλὰς τῶν νεῶν, αἱ δ' ἐλάττωσεν διέφυγον πάλιν. τὰ μὲν κατὰ τὴν μεγάλην στρατείαν Ἀθηναίων τε καὶ τῶν ξυμμαχικῶν ἐς Αἴγυπτον ἄνω ἔτελεύτησεν.

ἡ τε om. Cl. Gr. Aug. Reg. Cass. et paullo post ἐκράτησεν Cass. et Aug. ἡ καὶ ἕξ μῆνας Ar. C. Reg. Cass. Dan. Bas. Aug. Mosqu. et μέχρις ἃ Cass. Aug. ὅτι μὲν ἐν τῶν Ἑλλήνων πρᾶγματα διεφθάρη Marg. Praeterea conicit Steph. ex iis, quae a Scholiaste scribuntur, eum duo haec verba ἐν Αἴγυπτῳ ultra ea, quae habemus, legisse ante ἐφθάρη. ἡ πολεμήσαντων malit Steph. ut iungi possit cum Ἑλλήνων. ὁ ἐδύνατο Marg. Cl. Reg. Cass. Bas. Aug. Mosqu. ἡ βασιλεὺς Marg. Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. βασιλεὺς Cass. Aug. Bas. ὁ ἕξ μῆνας δὲ ἢ Λιβύων Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Steph. ἡ. Sic est Inarus ille, cuius sit mentio in Ctesiae fragmentis; licet vitio scriptorum euenit, ut idem Thucydidi Λιβύων βασιλεὺς, Ctesiae ἄλλως ἀπὸ dicatur. Cum ceteris scriptis et eod. consentiunt Cass. et Dan. Aug. Sed Λυβίων Gr. Mosqu. Vid. ad Cap. 104. ἡ ἐς Αἴγυπτον Reg. ἡ Participium εἰδότες, ut et sequens pronomen αὐτοῖς, non ad tritremes, sed ad eos, qui tritremibus uehebantur, figurate referendum cenfer Ar. Porius. ἡ Φοινίκων Marg. C. Dan. Mosqu. ἡ διεφθέρων τὰς πολλὰς Gr. ἡ τὰ μὲν δὲ κατὰ Marg. probat Steph. καὶ τὰ μὲν κατὰ Gr. ἡ στρατείαν Gr. Ald. Flor. Bas. Steph. ἡ. Reg. et a recent. manu στρατείαν. Mosqu. στρατείαν. ἡ τε deest Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Steph. ἡ. Reg. Cass. Dan. Aug. ἡ ἐτελεύτησεν C.

temporis transisse in propria. Ceterum huius rei mentionem facit Scholiastes Aristophanis, ad Plur. v. 178. et cum Thucydide consentit: Μεγάλης; ὁ τῷ βασιλέως Περσῶν στρατηγὸς τὸν ποταμὸν διακόψας, καὶ ἄλλα χόσε τρέψας εἰλεν ἐκείνης ἐπὶ ξηρᾷ καὶ ἀπέκτεινε. GOTTL.

Ἀνδρα Πέρση] Non dignitatem utique notat; nam supra, in historia Pausaniae, ἀνδρ' Ἀργίλιος, tenuis vero homo, atque adeo turpis. BAVER.

[Ὡς τίμιον λαμβάνει] Hoc nomen honorificum esse videtur ob regem, qui κατ' ἐξοχὴν vocatur βασιλεὺς.] G.

ὄτω μὲν] Marg. ὄτω μὲν οὖν. bene. v. 7. Cl. Gr. al. βασιλέως. repereram. WASS. ἡ τὸ βασιλέα, quod est in Cass. puto sic dici posse, ut ὑπὸ τινος εἴσι, ὑφ' ἑαυτὸν ποιηθῶσι, apud Xenophontem, et alios in Thest. Steph. Theophy. Charact. C. XXIV. τῶν ὑφ' αὐτὸν τινι συντάξαι. Aelian. VI. V. II. 11. πᾶσαν ὑφ' ἑαυτὸν τὴν Σικελίαν ἐποίησατο. Amyrtaeum Saïten, Regem Aegypti memorat Chronic. Euseb. n. MDCIV., sed in Olympiade XCI. At Diodor. Sicul. hanc cladem Atheniensium in Aegypto confert in Olymp. LXXX. DVCII.

Πολεμήσαντα] Quum valde durum hoc sit, πρᾶγματα ἕξ ἔτη πολεμήσαντα, videndum, ne veram lectionem esse dicendum sit πολεμήσαντων, quod iungatur cum Ἑλλήνων. STERN.

ἕξ ἔτη πολεμήσαντα] Duram esse formam: πρᾶγματα — πολεμήσαντα, quisque videt. Nolim tamen sollicitare lectionem cum Stephano, qui scribi iubet: πολεμήσαντων, quod probat Reisk. anim. l. c., reiciens coniecturam olim propositam πόλεμον ἐνδήσαντα. Sermonem esse h. l. tantummodo de bello Graecorum in Aegypto. Quod omnes codd. receptant habent, nil mutandum est. Ut Abreschius monet, (Diluc. p. 110.) τὰ Ἑλλήνων πρᾶγματα, per periphrasin, sunt εἰ Ἑλλήνες, et accommodari solet structura in illiusmodi circumlocutione rei, quam circumloquuntur scriptores, at, ut h. l., quoque vocabulo, quod inseruit periphrasin. Exempla

adiecta ab Abreschio hoc docent. cf. Auct. Dil. p. 244. Pausanias Achaic. ἰδέα σεισμῷ ἐπεγένετο Ἑλλήνων ἀνακινῶσα ἐς τὸ ἔδαφος. G.

Πράγμα. — πολεμήσαντα] Hypallage ista est, nulli fere scriptori insolita; durior tamen. Pausaniae locus, ἰδέα σεισμῷ, rem non conficit, quia, cum ἰδέα sit genus, modus, hic et ipse dici possit fecisse, quod ipse mouit, cuius ἰδέα esset. At res Graecorum utique bellum non gerebant: nisi πολεμήσαντα interpretare, bello occupatae, turbatae, plenae. BAVER.

Ἐς Κυρήνην διεσάθησαν] v. dicta ad c. 107. Res ipsa valde augetur a Nicolao apud Diodorum, L. XIII, 25. p. 561. dicuntur enim Athenienses trecentas ibi naues cum ipsis hominibus amisisse, quum ducentas modo miserint. L. XI. 71. qui locus Thucydidi etiam aduertatur, quem laudare non omisit Westelingius. G.

ἡ τὸ βασιλεῖ ἐγένετο] Lectio eodd. quorundam et edit. vet., βασιλέως admodum dura, ut vix defendi posse videatur, Abreschius tamen anim. ad Aeschylum L. II. p. 410. exemplum ex Aeschilo notat, ubi τὸ ὑπὸ sub, δακρύων δ' ὑφ' εἰμώτων, minus tamen accommodandum h. l. Iudice magno Hemsterhusio ad Arist. Plur. p. 87. lectio ἐπὶ βασιλεῖ, vel βασιλέα, quam habent codd. Cass. Bas. et Aug., vnice probanda est. G.

πλὴν Ἀμυρταῖς] De eo v. Herod. II, 140. III, 15. Ex h. l. v. et Diod. XI. 71. et Ctesiae exc. patet, Amyrtaeum et Inarum, circa Olymp. LXXVIII., excussisse iugum. v. Westsch. ad Herod. III, p. 201. Euseb. Chron. p. 133. auctor est, Aegyptum a Perlis defecisse, et Amyrtaeum regnasse Olymp. XCI. Fallo: nam defecit Amyrtaei fuit prior bello Peloponnesiaco, et hoc incidit in Olymp. LXXXVII. 1. G.

Ἐν τοῖς ἔλεσι] Quae palustris etiam vocantur alias βυκόλια. v. Scalig. ad Euseb. p. 101. Commemorantur τὰ τῷ Νελέω ἔλη, et τὰ κατ' Αἴγυπτον ἔλη. Hes. in Σάρι, inter Tanicum et

terrestri itinere profectus, et Aegyptios et socios proelio vicit, et Graecos Memphide expulit, tandemque in Prosopitide insula eos conclusit; ac in ea annum integrum et sex menses obsedit, donec, efficcato fossae alueo, et aqua alio auersa, effecit, ut naues in sicco considerent, et magna insulae pars continentis instar esset: insulamque cum peditatu eo traiciens cepit.

110. Sic igitur perierunt res Graecorum, qui bellum in Aegypto sex annos gesserant, et ex multis pauci, per Africam transeuntes, Cyrenem salui peruenerunt: at plerique perierunt. Aegyptus vero in Regis ditionem rediit, praeter Regem Amyrtaeum, qui in paludibus regnabat, hunc enim propter paludis magnitudinem expugnare nequiverunt: simul etiam, quia qui paludes illas incolunt, sunt Aegyptiorum bellicosissimi. Inarus vero Afrorum Rex, qui fuerat autor omnium harum rerum, quae in Aegypto sunt gestae, per proditionem captus, in crucem est actus. Athenienses vero, alique socii, qui quinquaginta triremibus vecti, suis successuri, in Aegyptum nauigabant; rerum gestarum prorsus ignari, ad Mendesium Nili cornu appulerunt. Cum autem hostes a terra impressionem in ipsos fecissent, et a mari Phoenicum classis eos inuassisset, plerasque naues illorum profligarunt: at pauciores fuga, se retro proripientes, euaserunt. Illa igitur magna Atheniensium et sociorum expeditio, in Aegyptum facta, hunc habuit exitum.

Ξυμμάχος αὐτῶν Ἀθηναίος. Ἐς Προσωπίτιδα Προσωπίτις ἐκαλεῖτο ἡ νῦν Νικία. νῆσος δὲ ἔσα τότε, ἠπειρώθη ὑπὸ Μεγαβάδῃ. Κατέκεισε τὴν Ἀθηναίαν. Πεζῆ δὲ πεζομαχίας. Τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα ἐφθάει ἦγεν, οἱ Ἕλληες οἱ ἐν Αἰγύπτῳ. Ἐξ ἔτη πολεμήσαντες κατὰ τὴν Αἰγύπτον. Ὅς τὰ πάντα ἔπραξε περὶ τῆς Αἰγύπτου ἦγεν, τὴν ἀποσασί ἐποίησε τῆς Αἰγύπτου. Ἔσχον ἐλιμένσαν. Τὸ Μενδήσιον τὴν νῦν καλεμένην Θυμῖν. Κέρως κέρως καλεῖ τὸ Νεῖλος τὸ ὄμμα, καὶ τὴν ἐκβολὴν. Ἐπὶ γὰρ εἶχε ὄματα ὁ Νεῖλος. Αἱ δ' ἐλάσσας αἱ περιωθεῖσαι, ὀλίγη ἔσσι, ἔφυγον. Κατάγειν εἶπε γὰρ, ὅτι ἐχρισώσαντο

Pelusiacum ostia. v. Strab. XVII. p. 1151. 54. Vocatur quoque inferior Aegypti pars Ἐλος inclua Bolbitino et Sebennytico ostiis. Quae regio insularis h. l. intelligenda videtur.

60711. Καὶ ἅμα μαχίμ.] Apud alium affirmari posset, deesse ὅτι ante μαχίμωτατοι, sed apud hunc de ea re dubitationi locus relinquatur. Quinetium seruata eadem orationis forma plerique ex aliis dixissent, καὶ ἅμα διὰ τὸ μαχίμωτάτως εἶναι τῶν Αἰγυπτίων τὴν Ἐλειος. STEP. H.

τῶν Αἰγυπτίων οἱ ἔλειοι] i. e. οἱ περὶ τὰ ἔλαια οἰκόντες, ut definit Herodot. II. 94: cf. Hemsterhus. ad Aristoph. Plur. p. 54. sq. et Wessl. ad Hierocl. Synecdem. p. 726. In istis ἔλαισι receptacula fuisse latronibus, ab antiquissimis inde temporibus, erudite notat Valken. V. Cel. in epist. ad M. Röuer. p. 39. G.

Ἀνεστυρώθη] Aegypti cruces in vsu fuisse testari videtur Iustinus, l. 30. c. 2. Vide Lipsium I. de cruce, c. XI. 1178. Add. quae de h. l. disputat Casaub. ad Baron. Exercit. XVI. §. 77. DVCK.

Ἀνεστυρώθη] n. ἐπὶ τρεῖσι ξυμοῖς; super tres palos vel patibula, iussu Amistis, Xerxis filiae, quae dolebat intererit ab Inaro Achaemenidis filii vicem. v. Ctes. Perf. 36. p. 818. 19. Herod. Wessl. vbi plenior est historia de eo. Quid sit ἀνεστυρῆν ἐπὶ τρεῖσι ξυμοῖς, Plut. in Artax. p. 477. T. V. Reisk.; docet: πρόσταξε ἐκδεῖραι ζῶντα· καὶ τὸ μὲν σῶμα πλάγιον διὰ τριῶν ξυμοῶν ἀνατίξει, τὸ δὲ δέρμα χῶρις διακατταλεύσει. Erudite de tota hac re egit magnus Casaubonus Ex. Bar. p. 440. sq. G.

τρίηρις — κέρως] Suidas in ἔσχῃ exponit κατέπαυσε. Hesych. κατήχθησαν, κατεσθένθησαν, ἐπαύσαντο. absolute etiam apud Hippocratem ἔχειν, pro ἐν γαστρὶ ἔχειν IV. Epidem. et Arist. Polit. Aristoph. Ἐχ' ἀτρεμας. Ἐχ' ἠτύχος. Confer Diodor. XI.

p. 280. d. WASS. Ἔσχον, κατέσχον, προσέσχον, verba nautica. Vid. Camer. ad Act. Apost. XXVII, 40. Suid. in πῆ e Ranis Aristoph. v. 190. Πῆ σχήσειν δοκεῖς; ἀντὶ τῆ, πῆ ἀπάξει (an ἀπάξειν?) τὴν ναῦν; Add. Thom. Mag. in ἐπέσχον et προσέσχον, vbi h. l. descripsit, et ἔσχον exponit προσωρησαντο, pro quo leg. προσωρησαντο, ut et apud Phos. Biblioth. Cod. CLXXXVI. in Cononis Narrat. VIII. pro προσωρησαντων τῆ γῆ, προσωρησαντων. Nam προσωρηῶν aliud est. DVCK.

Ἔσχον] i. e. προσωρησαντο. Ita explicat Thom. M. in προσέσχον, vbi h. l. laudat. (p. 748.) G.

[τὴν νῦν καλεμένην, Θυμῖν] Hoc Schol. in Aug. refertur ad v. ἐκ θαλάσσης φοινίκων. Sed parum recte. Scholiastes quidem non satis accurate hoc ad Μενδήσιον κέρως, Nili ostium huius nominis notat: Thmuis enim metropolis Mendesium nomi fuit; sed voluit, opinor, urbem primariam Mendesium nomi, a quo ostium nomen ductum sit, vocari Thmuis. De qua re plura notauit Cellar. Geogr. ant. P. III. p. 22. 28. In ebd. Aug. desunt Schol. ad verba Αἱ δ' ἐλάσσας τῆς Θεσσαλίας Περὶ χῶρις αὐτοῖς ἐδὸν et Παραλαβόντες.] G.

ὄδη εἰδότες —] n. socii nauales, qui per Synesin, e verbis τρίηρις πλέυσαι, intelligendi sunt. G.

Διέφθειραν τὰς πολλὰς τῶν ναῶν] i. e. plurimas naues ad nauigandum inutiles et inhabiles reddiderunt. Dicitur hoc alias τραυματίζειν et τιτρώσκειν τ. ναῦς. v. Duck. ad VII, 41. Vel κατέδυσαν. Sic L. II. 92. Dicitur etiam de nauī κατέδη, et mox διεφθέρητο. G.

τὰ μὲν] Malim τὰ μὲν δὴ κατὰ τὴν. Mire enim vsu particulae δὴ gaudet hic Scriptor. STEP. Gr. καὶ τὰ, alterutrum reponendum. WASS.

Si plures codd. confirmarent δὴ, quod inferi vult Stephanus, addidissem. Nec spernendum est τὸ καὶ cod. Gr. G.

ρία. Εκ δὲ Θεσσαλίας Ορέστης ὁ Εχεκράτιδης υἱὸς τῷ Θεσσαλῶν βασιλεῖς, Φεύγων, ἔπεισεν ἡ Ἀθηναίως αὐτὸν κατάγειν. καὶ παραλαβόντες ἰ τὰς Βαιωτὰς καὶ Φυκίας, ὄντας ξυμμάχους, ἡ οἱ Ἀθηναῖοι, ἐστράτευσαν τῆς Θεσσαλίας ἐπὶ ἰ Φάρσαλον. καὶ τῆς μὲν γῆς ἐκράτην ἡ ὅσα μὴ προϊόντες πολὺ ἐκ τῶν ὅπλων, (οἱ γὰρ ἰππεῖς τῶν Θεσσαλῶν εἶργον,) τὴν δὲ πόλιν ἐχ εἶλον, ἐδ' ἄλλο πρὸς αὐτοῖς ἰδέν, ἰὼν ἕνεκα ἐστράτευσαν, ἡ ἀλλ' ἀπεχώρησαν πάλιν, Ορέστην ἔχοντες, ἡ ἀπρακτοί. ἡ μετὰ δὲ ταῦτα οὐ πολλῷ ὑπερὸν χίλιοι Ἀθηναῖων, ἐπὶ τὰς ναῦς τὰς ἐν Πηγαῖς ἐπιβάντες, (εἶχον δ' αὐτοὶ τὰς Πηγαῖς) παρεπλευσαν ἐς Σικυῶνα, Περικλῆς τῷ Ξανθίππῃ στρατηγῆντος. καὶ ἀποβαίντες Σικυωνίων τῶν προσμιξάντων μάχῃ ἐκράτησαν. καὶ εὐθὺς παραλαβόντες Ἀχαιοὺς, καὶ διαπλεύσαντες πέραν, τῆς Ἀκαρνανίας ἐς Οἰνιαδάς ἐστράτευσαν, καὶ ἐπολιόρμη. ἡ ἔ μὲντοι εἰλόν γε, ἀλλ' ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκω.

ειβ. Ὑπερὸν δὲ, διαλιπόντων ἐτῶν τριῶν, σπονδαὶ ἡ γίνονται Πελοποννησίοις καὶ Ἀθηναίοις πενταετείς. καὶ Ἑλληνικῶ μὲν πολέμῳ ἡ ἔσχον οἱ Ἀθηναῖοι, ἐς δὲ Κύπρον ἐστράτευοντο ναυσὶ διακοσίαις αὐτῶν τε καὶ τῶν ξυμμάχων, Κίμωνος στρατηγῆντος. καὶ ἐξήκωτα μὲν νῆες ἡ ἐς Αἴγυπτον ἀπ' αὐτῶν ἐπλευσαν, Ἀμυρταῖς μεταπέμποιτος, τῶ ἐν τοῖς ἑλεσι βασιλεῖς. αἱ δὲ ἄλλαι ἡ Κίτιον ἐπολιόρμη. Κίμωνος δὲ ἀποθανόντος, καὶ λιμῶ γενομένω, ἀπεχώρησαν ἀπὸ Κιτίω καὶ πλεύσαντες ὑπὲρ Σαλαμῖνος τῆς ἐν Κύπρῳ, Φοῖνιξ ἡ καὶ Κυπρίους καὶ Κίλιξιν ἐναυμάχησαν καὶ ἐπεξομάχησαν ἅμα. καὶ νικήσαντες ἀμφοτέρω, ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκω, καὶ ἡ αἱ ἐξ Αἰγύπτω νῆες πάλιν αἱ ἡ ἐλθεῖσαι μετ' αὐτῶν. Λακεδαιμόνιοι δὲ μετὰ ταῦτα τὸν ἰερῶν καλέμενον ἡ πόλεμον ἐστράτευσαν. καὶ κρατήσαντες τῶ ἐν Δελφοῖς ἰερῶ, παρέδωσαν Δελφοῖς. καὶ αὐθις ὑπερὸν Ἀθηναῖοι, ἀποχωρησάντων αὐτῶν, στρατεύσαντες καὶ κρατήσαντες παρέδωσαν Φωκεῦσι.

εγ. Καὶ χρόνῳ ἡ ἐγγενομένω, μετὰ ταῦτα Ἀθηναῖοι, Βοιωτῶν τῶν Φευγόντων ἐχόντων Ορχαιμενὸν καὶ ἡ Χαιρώνειαν, ἡ καὶ ἄλλ' ἄτῃα χωρία τῆς Βοιωτίας, ἐστράτευσαν, ἑαυτῶν μὲν χιλίοις ὀπλίταις, τῶν

ἡ Ἀθηναῖοις Cl. ἡ τὲς non agnoscunt Ar. C. Cl. Reg. Cass. Bas. Aug. k oī om. Cl. Gr. Aug. Cass. Bas. l φερταίων Marg. improbable Sterb. m ὄσον Ar. C. Dan. Sed in eo supr. script. erat ὄσα, et in marg. ἀντὶ ὄσον. n ἄλλὰ ἀπεχώρησαν Cass. Gr. et turfus v. 9. Gr. Aug. o Ἀπρακτοί Marg. Ar. quod relict Sterb. Mosqu. ἀπρακτοί, sed supra ei scriptum est v. p μετὰ δὲ ταῦτα Ar. Mosqu. q οὐ μὲντοι γὰρ εἶλον Marg. r γίνονται Reg. s ἐπίσχον Marg. Ald. Flor. Bas. Ad simplicis expositionem margini primum adscriptum fuisse exitimat Sterb. ἔσχον Reg. Cass. Sed in utroque recent. manu supr. script. in. In Reg. quoque deest αἱ. Bas. cod. ἔσχον, vt et Mosqu. s τις Cass. Aug. v ἰστῖον, et paullo post Κιτίω Reg. x καὶ Κυπρίους om. Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. y αἱ deest Ar. C. Dan. Mosqu. z διαλθεῖσαι Marg. quod ex δὲ et ἐλθεῖσαι factum suspicatur Sterb. a Πόλεμον ἰπολιόρμησαν Ar. C. Dan. Mosqu. b ἔγγενομένω Cl. c Χαιρώνειαν Ar. C. Mosqu. d καὶ ἄλλα ἄτῃα Ar. C. Mosqu. et Dan. καὶ ἄλλ' ἄτῃα Cass. Aug.

[Ἀυτῶς] Stephanus scribit αὐτὸν. Certe αὐτῶς non habet, quo referatur.] GOTTL.

[Ἐκ τῶν ὅπλων] a castis. L. III. 1. τὸ μὴ προεξίοντας τῶν ὅπλων. Xenoph. H. G. II. 4. 4. ἀνίσταντο ἀπὸ τῶν ὅπλων. G.

Pressius verterim, a praedicto, ex statione; quam scilicet armati obtinerent. BAVER.

Διαπλεύσαντες πέραν] Scholiastes post πέραν iubet interpungere. STERN. In Basf. male posita erat distinctio post Ἀκαρνανίας. De Periclis expeditionibus in Acarnaniam et Oeniadas Diodor. Sic. L. XI. p. 286. 287. vbi Interpretas non recte Oeniadas insulas vertit. Vid. Palmer. III. Graec. Ant. 8. et Interpretas Stephani in Oeniadā. DVCK.

Neglecta interpunctio in fraudem induxit Vallam: uet transmissa Acarnania, ad Oeniadas in expeditionem iuerunt. Dictum est vt paullo ante: τῆς Θεσσαλίας ἐπὶ Φάρσαλον — it. c. 114. τῆς Ἀττικῆς ἐς Ἐλευσίνα. G.

[Ἰπποκρίτων] i. e. post πέραν est interpungendum, ne scilicet τὸ πέραν iungatur τῆς Ἀκαρνανίας.] G.

Ἵστῖον δὲ] Cum Thucydidō rursus pugnat Diodorus Siculus circa tempora. Vide Palmerii Exercit. ad Gr. Aufl. p. 111. BVDS.

Σπονδαὶ — πενταετείς] Diod. Sic. XI. p. 469. has inducias ad Olymp. LXXXI. a. 3. refert, cum ad Olymp. LXXXII. a. a. pertinere. Repugnant haec Thucydidi. Si Diodorus sua

e Nostro desumpsit, vel non intellexit eius verba, vel fuit oblitus est. v. Wessf. adl. c. et Doducl. Ann. Thuc. p. 51. G.

ἔσχον] Laudat h. I. Thom. Mag. in ἐπέσχον, et eadem significatione ἐπέσχον et ἔσχον dici auctor est, pro ἀπέσχοντο; per ellipsin scilicet τῶ ἑαυτῶς. DVCK.

Sc. ἑαυτῶς, i. e. ἀπέσχοντο. Sic Thom. Mag. in ἐπέσχον, a Duckero laudatus, explicat. Hic annus itaque primus quinquennialium induciarum, et primus belli Perfici fuit. vid. Doducl. Ann. Thucyd. p. 71. G.

Κύπρω] Vid. Diodor. XII, 292. b. in Olymp. LXXXII. 3-4. Suidam in Κίμων. Plutarch. Aelian. V. Var. Hist. 10. et Isocratemi περί ειρ. p. 276. Κίτιον, Cítium, Κύπρω πρόμαχζ Laert. VII. §. 1. vid. Abulpharaium p. 116. Hieron. vita Hil. Cítium, et Vatic. apud Iosephum I. Archaeol. 6. Κίτιος mendose. A recepta scriptura sicut Diodor. Strabo, Plutarch. Concil. Constantinop. 1. In Notitia vet. Κίτιον, sed in Cod. Reg. recte pag. 51. vbi pro Ἀρσινά omnino rescribendum Ἀρσινόη. His accedit Nepos; nam codex Danielis, qui Cytbio obtrudit, dignis non est cuius ratio habeatur. Pro nobis facit etiam Gentile Κίτιος apud Laertium, non Κίτιος, quod ex Flor. depromit Meibomius. Confer Diodor. XII, 3. XX. 50. et Plutarch. Cimone p. 491. WASS. Κίτιον, quod hic habet Cod. Reg. et Κίτιος etiam alii interdum. vid. Casaub. et Menag. ad Laert. l. d. et sic quoque Suidam scripsisse puto,

111. Orestes autem Echekratidae Theffalorum Regis filius, ex Theffalia profugus, Atheniensibus persuasit, vt se in patriam reducerent. Athenienses vero, assumtis Boeotis et Phocensibus sociis, expeditionem aduersus Pharfalum Theffaliae susceperunt: et tantum agri in sua potestate habebant, quantum a castris signisque non longe progressi sibi parare poterant: (Theffalorum enim equites eos prohibebant) sed urbem non ceperunt, nec eorum aliud quicquam, quorum causa illam expeditionem susceperant, ipsis successit: sed cum Oreste, quem secum ducebant, domum re infecta redierunt. Nec multo post haec mille Athenienses, nauibus conscensis, quae Pegis erant, (ipsi enim Pegas tenebant) duce Pericle Xanthippi filio contra Sicyonem nauigarunt, et, excessu e nauibus in terram facto, Sicyonios, qui secum conflixerant, proelio vicerunt. Cumque statim Achaeos assumisissent, et in vltiores partes traiecissent, Oeniadis Acarnaniae ciuitati bellum intulerunt, eamque obsederunt: sed tamen non ceperunt, at domum reuerterunt.

112. Postea vero, intermisso triennio, foedera quinquennalia inter Peloponnesios et Athenienses inita sunt. Et Athenienses Graeco quidem bello superfederunt: at cum ducentis tum suorum tum sociorum nauibus Cypro bellum intulerunt, Cimonis ductu. Atque ex his sexaginta naues in Aegyptum nauigarunt, quas Amyrtaeus, qui in paludibus regnabat, accersuerat; reliquae vero Citium obsidebant. Sed, Cimone vita defuncto, fameque exorta, a Citio recesserunt: cursumque navigationis tenentes supra Salaminem, quae est in Cypro, cum Phoenicibus et Cypriis et Cilicibus naualem ac pedestrem pugnam simul commiserunt: et, victoria ex utroque proelio reportata, domum redierunt. Et naues, quae ex Aegypto redierant, cum ipsis discesserunt. Lacedaemonii vero post haec bellum, quod Sacrum appellatur, susceperunt; potitque templo, quod est Delphis, id Delphis tradiderunt. Athenienses vero contra, post illorum discessum, cum exercitu eo profecti, et Delphis superatis, templum Phocensibus tradiderunt.

113. Interiecto deinde tempore, postea cum Boeotorum exules Orchomenum, et Chaeroneam, necnon alia quaedam Boeotiae oppida tenerent, Athenienses cum mille grauis armaturae militibus ex

αὐτοῖς. τῆς Θεσσαλίας] μέρος. Ἐπὶ Θάρσαλον] ἄφ' ἧς ἐξέπεσεν Ὀρέστης. Ἐκράτην ὄσζ] ἀπὸ τῶ ὄσζ. Πρὸς ἄλλοις αὐτοῖς ἔδεν] ἢ κατὰ τὸν σκοπὸν αὐτῶν ἐγίνετο. Παραλαβόντες] εἰς συμμαχίαν ἠγλόνετι. Πέραν] εἰς τὸ πέραν ἰσοικιτέων. Διαλιπόντων] παραδραμόντων. Σπονδαὶ γίνονται] ἔπειτα γεγονόσιν αἱ τριακοντήτιες. Ἐσχον] ἐπέσχον. Ἐς Αἴγυπτον] Χαϊρώνειαν, καὶ Κορώνην. Κίτιον ἐπολιόρκουν] Κίτιον, πόλις Κύπρου, ἔθεν ἢν Ζήνων. ὁ Κίτιος, ὁ φιλόσοφος. Κίμωνος δὲ ἀποθνήσκοντος] αὐτομάτῃ θανάτῳ. Τὸν ἱερὸν καλούμενον] ἱερὸς ἐκλήθη, ὅτι ὑπὲρ τῶ ἐν Δελφοῖς ἱερῷ ἐγένετο. Τῶ ἐν Δελφοῖς] ὅτι εἰκοσι δύο πόλεις ἦσαν Δελφικαί, ὧν μὲν ἦν οἱ Δελφοί. Δελφοὶ δὲ ὁμωνύμως, ἢ πόλις καὶ οἱ ἄνδρες, ὡς καὶ Λεοντῖοι. Ἀποχωρησάντων] ὑποσφραντῶν τῶν Λακεδαιμονίων εἰς τὴν οἰκίαν πατρίδα. Παρέδοσαν φακεύσει] τινὲς γὰρ τῶν Βοιωτῶν, μὴ θέλοντες ὑπακίειν τοῖς Ἀθηναίοις, κατέλαβον ταῦτα τὰ χωρία ταχέως. Ὀρχομένον] Ὀρχομενὸς θηλοῦς παρὰ Θουκυδίδην, Ὀρχομενὸς ἄρσεν-

pro eo, quod editur, ἐν Κυπρίῳ δὲ τῆς Κύπρου. Plura de Citio habet Meurf. I. Cyr. 10. DUCK.

[Χαιρώνειαν καὶ Κορώνην] Haec vocabula inepte huc translata esse, iam monuit Stephanus. Assentire ei, pertinere ea ad verba c. 112: ἐπὶ τὰ χωρία ταῦτα. Decet quoque in Aug. hoc Schol. cum aliis ad verba Διαλιπόντων et Ἐσχον.] GOTTL.

[Ὁ φιλόσοφος] Art. ὁ decet in Aug. Mox in eodem ad v. τῶ μὲν notatur: ὁ μὲν ἄρσενικός. Quis dubitat? G.

Πόλεμον] Πόλεμον ἐπολιόρκουν Ar. C. vt apud Homerum, et Demosthenem et Xenoph. Ἑλλ. V. Vnde Ennius, magnam pugnauius pugnam. Sic ἐστρατευμένος, στρατῆς Demosth. in Mid. Polybius, Plutarchus. At Nolter nunquam alibi sic loquitur, et libri potiores illud alterum seruant. Denique sequitur κρατήσαντες, et auctor de bello suscepto intelligi debet. WASS.

τὸν ἱερὸν —] Reisk. in anim. p. 14. ante ἱερὸν deesse credit ἐπὶ, αὐτοῖς. Rarior certe est forma: στρατεύειν τὸν πόλεμον — An dicatur tamen στρατεύειν ἐπὶ πόλεμον, dubito. Notum vero est στρατεύειν ἐπὶ τινα. Paulo ante: c. III. ἐς Οἰτιάδας ἐστράτευσαν. G.

Ἐστράτ. τ. πόλεμον] Eodem modo dictum quo, πολεμεῖν πόλεμον, I, 1. vel, ἐκδήμιος στρατίας ἐξήλασαν. BAVER.

[Ταῦτα τὰ χωρία] E Codd. Rostg. Bas. et Aug. τὰ χωρία addidi.] G.

[Ὀρχομενὸς] In Aug. praefixus est articulus primum ἦ, et deinde altera vice ὁ. Sed occurrit quoque Ὀρχομενὸς apud Nostrum ἄρσενικός, v. c. L. III, 76. V, 61. In Aug. ceterum desunt Schol. ad verba Ἀποχωρησάντων. Ποσειδωνίου, ἐκ αὐτοῖς, et Ἐν Κορώνειᾳ. G.

δὲ ξυμμάχων ὡς ἐκάστοις, ἐπὶ τὰ χαρῖα ταῦτα, πολέμια ὄντα, ὁ Τολμίδης τῶν Τολμαίων στρατηγῶντος. καὶ ἡ Χαιρώνειαν ἐλόντες ἔ και ἀνδραποδίσαντες, ἀπεχάρην, Φυλακὴν καταστήσαντες. πορευομένοις ἡ δὲ αὐτοῖς ἐν ἡ Κορωνεῖα ἐπιτίθεντα. οἱ τε ἐκ τῆς Ορχομενῆ Φυγάδες ἡ Βοιωτῶν, καὶ Λοκροὶ μετ' αὐτῶν, καὶ Εὐβοῶν Φυγάδες, καὶ ὅσοι ἡ τῆς αὐτῆς γυνάμης ἦσαν. καὶ μάχη κερῆσαντες, τὰς μὲν διέφθειραν τῶν Αθηναίων, τὰς δὲ, ζῶντας ἔλαβον. καὶ τὴν Βοιωτὴν ἐξέλιπον Αθηναῖοι πᾶσαν, σπουδὰς ποιησάμενοι ἐφ' ᾗ τὰς ἀνδρας κομιζῆνται. καὶ οἱ Φεύγοντες Βοιωτῶν κατελθόντες, καὶ οἱ ἄλλοι πάντες, αὐτότομον πάλιν ἐγένοντο.

ριδ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἔ πολλῶ ἕτερον Εὐβοία ἀπέστη ἀπὸ Αθηναίων καὶ ἰς αὐτὴν διαβεβηκός ἦδη Περίκλειος στρατὶ Αθηναίων, ἠγγέλθη αὐτῶ, ὅτι Μέγαροι ἀφῆστης, καὶ Πελοποννήσιοι μέλλουσιν ἡ ἐσβάλλειν ἐς τὴν Αττικὴν. καὶ οἱ Φυρεοὶ Αθηναίων διεφθαμένους εἰσὶν ὑπὸ Μεγαρείων, πλην ὅσοι ἐς Νισαίαν ἀπεφυγον. ὁ ἐπαγαγόμενοι δὲ Κορινθίους καὶ Σικυωνίους καὶ Ἐπιδαυρίους, ἀπέστησαν οἱ Μεγαρεῖς. ὁ δὲ Περίκλῆς πάλιν ἡ κατὰ τάχος ἐκόμιζε τὴν στρατὶν ἐκ τῆς Εὐβοίας. καὶ μετὰ τῆτο οἱ Πελοποννήσιοι τῆς Αττικῆς ἡ ἐς Ἐλευσίνα καὶ ἡ Θερῶζε ἐσβαλόντες, ἐθήσαν, Πλαισοάναντος τῶν Παισταίων, Βασιλεως Λακεδαιμονίων ἠγχιεύς. καὶ ἡ τοπλέον ἐκίτι ἡ προσελθόντες, ἀπεχάρησαν ἐπ' οἴκω. καὶ Αθηναῖοι πάλιν ἐς Εὐβοίαν διαβάντες, Περίκλειος στρατηγῶντος, κατεστρεψάντο πᾶσαν. καὶ τὴν μὲν ἄλλην ὁμολογία ἡ κερῆσαντο, ἡ Ἐσιαίας ἡ δὲ ἐξοικίσαντες, αὐτοὶ τὴν γῆν ἔσχον.

ε Τολμίδης Reg. f Χαιρώνειαν Ar. C. Mosqu. et Dan. χειρώνειαν Cass. g καὶ ἀνδραποδίσαντες om. Cl. Gr. et Reg. A Cass. et haec, et ἀπεχάρην φυλακὴν καταστήσαντες abfunt. recens manus deinde omnia in imo marg. add. script. In Aug. omnia, ut in Cass. abfunt, sed in margine, excerptis primis verbis καὶ ἀνδρα. ab eadem manu, quae cod. scriptis, posita sunt. h Δ' αὐτοῖς Ar. C. i Κορωνεῖα Ar. . k βοιωτῶν a prima manu Reg. deinde emendatum βοιωτῶν. l τῆς αὐτῶν γυνάμης Reg. . m ἐς ταύτην Cl. Aug. Bas. cod. καὶ ἐπ' αὐτῆν. n Ἐσβαλεῖν C. Cl. Reg. Cass. Aug. o Ἐπαγόμενοι Ar. C. Mosqu. Dan. Gr. sed in hoc emendatum ἐπαγαγόμενοι. In cod. Bas. ἐπαγόμενοι. Paullo ante ἔφυγον, non ἀπέστησαν Reg. . p κατατάχως πᾶσιν fete Ald. Flor. Bas. q ἐς Reg. Cass. Gr. Aug. et Ἐλευσίαν Gr. ἐς Εὐβοίαν rursus v. pen. Reg. . r Scribitur apud Stephanum de Urb. Theriæ. s τὸ πλεόν Ar. C. Bif. Reg. Cass. Aug. Gr. et hic ἐκ ἐπι. t Προσελθόντες Cl. Sic quoque videtur fuisse in Cass: nam erasum est aliquid inter o et s. Aug. Mox in Mosqu. est: οἱ Αθηναῖοι. u Περιεθήσαντο C. Κατέστησαν Dion. Halicarn. p. 846. x Forfan Ἐσιαίας scribendum. Ἐσιαίας apud Dion. Halicarn. ib. Ἐσιαίας Reg. . y Δ' ἐξοικίσαντες Ar. C. Dion. Halic. Ἐξοικίσαντες Cl.

[Ὡς ἐκάστοις] Ita hic dictum est τῶν δὲ ξυμμάχων ὡς ἐκάστοις post αὐτῶν μὲν χιλίους ὀπλίτας, ut p. 59. καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων ὡς ἐκάστοις, post illa verba, καὶ Ἀργείων χίλιοι. STEPH.

[Τολμίδης — στρατηγῶντος] Diod. XII. 6. p. 481. ad h. l. respiciens confirmat: Τολμίδης ὁ τῶν Αθηναίων στρατηγὸς εἶλε Χαιρώνειαν — GOTTL.

[Ἐν Κορωνεῖα] Pausanias habet ἐν Ἀλιεργίῃ, quae Coroneae vicina erat vrbs: Plutarchus in Pericle habet περὶ Κορωνεῖαν, melius quidem dixisset Thucydides in Κορωνιῶτιδι. Palmir. p. vds. Male Κορωνεῖα Ar., ut ex Demesibene, Platonie, et Aristide Tom. II. pag. 97. patet. WASS. Addit Palmer. Exercit. p. 46. Thucydidem ideo minus bene dixisse ἐν Κορωνεῖα, quia non in ipsa vrbe commissum sit proelium. Sed hoc nullius momenti est. vid. supr. ad Cap. 100. DVCK.

Variant scriptores in loco, quo praelium fuit commissum. Pausanias (in Attic. p. 25.) habet: ἐν Ἀλιεργίῃ, quae vrbs est vicina Coroneae. Diodorus Siculus (L. XII. 6.) cum Thucydide Κορωνεῖαν nominat, sed mox c. 7. περὶ Χαιρώνειαν. Wesselingius vero, huius loci memor, corrigendum putat: Κορωνεῖαν, antea enim hoc dixerat, et Thucydidem auctorem habebat locupletem. Recipi ergo vera lectio in textum debebat. Quod Palmerius in Exerc. ad gr. auct. p. 46. obiicit, parum bene dixisse Nostrum ἐν Κορωνεῖα, quod non in vrbe commissum sit praelium, huic post Duckerum ad c. 100. h. libri, occurrit Wesselingius quoque l. c., τῶ ἐν intelligi saepe τὴν περιχωρον. Accuratissime autem locum, quo accidit Atheniensibus haec ἔμφορῶ, indicavit Xenophon, (L. III. Mem. c. 4.) qui ab omnibus interpretibus h. l. praetermissus est. Ἄλλ' ἔρξε, ὅτι ἐφ' ἡ ἦδε ἐν Τολμίδῃ τῶν χιλίων ἐσβαλεῖ ἔμφορῶ ἐγένετο. Lebadia autem est prope Coroneam. (V.

Strab. L. VIII. p. 634.) cf. Ernest. ad Xenoph. l. c., qui tamen falso praelium ad Chaeironcam commissum esse scripsit. Caeterum commutari loca in praeliis commemorandis, et hic locus docere potest. Caeterum manus docta in Flor. Vinar. bibl. ad marginem scripsit: Ἐκ Κορωνεῖας, vel mendum subest in v. πορευομένοις. Sed fallitur. Non refertur ἐν Κορωνεῖα ad πορευομένοις: sed, ut e superioribus patet, locus praelii indicatur. GOTTL.

[Ἐπιτίθενται — οἱ φυγάδες βοιωτῶν] n. ductu et auspiciis Spartonis. v. Plut. in Ages. T. III. 657. et in Pericle. p. 631. G. Διέφθειραν] Inter quos et ipse Tolmides Diodor. XII, 293. d. In eo proelio cecidit Alcibiadis pater. Plato 435. WASS. Thom. Mag. vsum formulae ἐφ' ᾗ ostendens, laudat haec ἐφ' ᾗ τοὺς ἀνδρας κομιζῆνται. Defectio Euboeae ab Atheniensibus etiam adnotata est in Cbron. Euseb. ad Num. MDCVI. vbi Scaliger eo refert, quae princ. Cap. seq. de ea defectioe scribit Thucydides. Sed lapsus est per incuriam Vir summus. Nam quae hic referuntur, multis annis ante bellum Peloponnesiacum, cuius initium in annum primum Olymp. LXXXVII. incidit, gesta sunt, et quidem auctore Diodoro Siculo XII, 293. Olymp. LXXXIII. At Eusebii Cbron. defectioem Euboeae confert in Olymp. XCII. Itaque haec alia est ab ea, quam hic narrat Thucydides, et posterior defectio, quam etiam in Olymp. XCII. memorat Diodor. XIII, 355. et Thucyd. VIII, 95. vbi res anni XXI. belli Peloponnesiaci exponit. Nec magnus iste Sparthianus videtur artem valde intentum rationibus Chronologicis habuisse, quum ad Aristop. Nub. v. 212. scriberet, Euboeam, quae ab initio belli Peloponnesiaci ab Atheniensibus defecerat, mox a Pericle subactam. DVCK.

fuis et ex sociorum ciuitatibus, prout singulis aut venire, aut milites pro se mittere licuerat, in illa loca, quae inimica erant, expeditionem Tolmidae Tolmaei filii ductu susceperunt. Et Chaeronea capta ac direpta, et incolis in seruitutem abstractis, praesidio in ea collocato, discesserunt. Boeotorum vero exfules, et cum ipsis Locri, et Euboensium exfules, et alii quotquot earundem partium erant, Orchomeno facta eruptione, illos reuertentes ad Coroneam inuaserunt: cumque ipsos proelio superassent, Atheniensium alios quidem interfecerunt, alios vero viuos ceperunt. Athenienses vero totam Boeotiam reliquerunt, induciis ea conditione factis, vt captiuos recipere: et Boeotorum exfules, caeterique omnes eo reuersi, rursus liberi, suisque legibus vixerunt.

114. Neque multo post haec Euboea ab Atheniensibus defecit. Cum autem Pericles cum Atheniensium exercitu in eam iam traiecisset, ipsi nuntiatum est, Megara defectionem fecisse; et Peloponnesios irruptionem in Atticam facturos; et Atheniensium praesidiarios milites a Megarensibus caesos, illis exceptis, qui Nisaeam confugissent. Megarenses enim, Corinthiis, Sicyoniis, et Epidauriis adscitis, defecerunt. Pericles vero confestim copias ex Euboea reduxit. Postea vero Lacedaemonii, irruptione facta in Atticae Eleusinem, et Thriasio campos, eos populati vastarunt, duce Plistoanacte, Pausaniae Lacedaemoniorum Regis filio. Nec ulterius progressi, domum redierunt. Et Athenienses, duce Pericle, in Euboeam rursus traiecerunt, totamque subegerunt. Et reliquas quidem eius partes, deditioe certis conditionibus facta, in fidem ac ditionem receperunt; sed, Hestiaeensibus sede sua pulsis, ipsi agrum tenuerunt.

νικῶς παρὰ Δημοσθένει. Πορευομένοις δὲ αὐτοῖς τοῖς Ἀθηναίοις. Ἐν Κορώνειᾳ Κορώνεια πόλις Βοιωτίας. Λοκροὶ] οἱ Ὀπούντιοι Λοκροί. Τῆς αὐτῆς γνώμης] τῆ αὐτῆ σκοπῆ. Καὶ μάχῃ κρατήσαντες] οἱ φυγάδες. Τῶν ἀνδρῶν κομιζόμενοι] τῶν αἰχμηχάτων. Στρατιᾷ] σὺν στρατιᾷ. Ἠγγέθη αὐτῶ] τῇ Περικλεῖ δηλονότι. παράσημον τὸ σχῆμά ἐστι, διαβεβηκότες, ἠγγέθη αὐτῶ, ἀνακόλουθον γὰρ. Ἀφέστηκε] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. Ὄριζε] εἰς τὸ Θριάσιον πεδίον, ὡς Ἀθήναζε. Ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκῳ] μετὰ τὸ ὑποτάξει τὰ Μέγαρα. Ὁμολογῆν κατεστήσαντο] ἀτάραχον, εἰρημικῶν ἐποίησαν. Ἐστιαῖες] Ἐστιαία, πόλις

τῶν μὲν διαφθεῖραν τῶν Ἀθηναίων] Inter quos fuit ipse Tolmides. Diod. L. XII. 6. καὶ ἢ (μάχην) Τολμίδης μὲν μαχόμενος ἠνγεῖθη. GOTTE.

Ἐπὶ τῆς ποιήσεως ἐφ' ἧ τῶν ἀνδρῶν κομιζόμενοι] ἡδὲ λέγε αἴτιον conditione, vt captiuos reciperent. Ita ἐπὶ frequenter. Diod. XII. p. 480. ἔγραψε τοῖον (rex Persarum Artaxerxes) τοῖς — στρατιῶσι, ἐφ' οἷς ἐν δυνάμει συλλίσσασθαι πρὸς τῆς Ἑλλάδος. Thom. M. laudauit haec verba, vt ostenderet, iungi τῶ ἐφ' ἧ futurum. G.

Ἐφ' ἧ κομ.] Locus Diod. Sic. huc non pertinet; ibi enim iungenda, ἐφ' οἷς δύναντο, quocunque modo possent; at h. l. ἐφ' ἧ est p. in. BAVER.

Περικλέους] Vid. Diod. 293.d. et Aristoph. Acharn. 525. WASS. [ἀνακόλουθον γὰρ] n. quod non scripsit Thucydides: διαβεβηκότες ἦν Περικλεῖ — Recte igitur negat Steph. anacoluthon esse. Sunt enim gen. consequentiae. Per multa exempla huiusmodi reperiuntur. In Aug. defunt verba: ἐν Περικλεῖ δηλονότι, et pro διαβεβηκότες est διαβεβηκόντων. In Basil. paullo ante est παράσημον pro παράσημον.] G.

Διεφθαμένον] Huius victoriae causa Apollinis λυχνόφωρον imaginem posuerunt Delphis, vt narrat Plutarchus in lib. de Oraclis Pythiae. Palmer. HVDs.

Τῶ Πausanίῳ] Vide quae annotauimus ad pag. 59.v. 2. IDEM. Hic quoque βασιλ. Λακ. coniungi potest cum Πλειστοάνακτος. DV. Πλειστοάνακτος] Duce Plistoanacte, rege Lacedaemoniorum, Pausaniae filio. v. c. 107. V, 16. Πλειστονάξ ὁ Πausανίης, βασιλεὺς Λακεδαιμονίων. Plut. in Pericle, (p. 635.) Πλειστοάνακτος ἡγούμενος, βασιλεὺς Λακεδαιμονίων. G.

ὀκέτι προελθόντες, ἀπεχώρησαν] Quod Pericles Plistoanactem ταχὺ διαφθεῖρας χρημασιν — ἔπεισεν ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀπαγαγεῖν τῶς Πελοποννησίους, vt auctor est Plut. Pericl. pag. 635. G.

Καὶ Ἀθηναῖοι — ἔσχον] Dion. Halic. pag. 143. Diverfitatem scripturae apud illum adnotauit Hudsonus in Var. Lect. DVCK.

Ἐξ Εὐβοικῶν διαβάντες] n. quinquaginta nauibus, et quinque millibus militum. v. Plut. Pericl. p. 637. G.

Περικλέους στρατηγόντος] Diod. XI. p. 482. qui Nostrum ante oculos habuit, de hac re ita: Περικλῆς δὲ ἀεὶθεὶς στρατηγὸς ἐστράτευσεν ἐπὶ τὴν Εὐβοικὴν μετὰ δυνάμειος ἀξιολόγου, καὶ τὴν μὲν πόλιν τῶν Ἐστιαίων ἐλὼν κατὰ κράτος, ἐξώκισε τῶς Ἐστιαῖες ἐκ τῆς πατρίδος. cf. Plut. in Pericl. c. 23. T. I. p. 637. E Pausania Eliac. p. 172. apparet, accidisse hanc rem Olymp. XXIII. a. 3. Wessl. ad Diod. l. c. Ante Iouis simulacrum Olympiae erectam columnam aeneam posuerunt, cui conditiones pacis tricennalis inscriptae sunt. G.

Κατεστρέψαντο] Vid. Aristoph. Nub. 213. WASS.

Κατεστρέψαντο πᾶσαν — κατεστράσαντο] Carpit Aristoph. Neph. v. 213. quem locum iam indicauit Waitius, Periclem et Athenienses, quod hac expeditione Euboea grauitur tribuitis exigendis sit vexata: — ὑπὸ γὰρ ὑμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους (Euboea) Ludit in παρετάθη, antea dixerat: Παρετάθηται μακρὰ πόρῳ πάνν; dilacta in longitudinem. Respondet Strepsiades: οἶδα — παρετάθη, i. e. vt Schol. explicat: εἰς φέρον ἕξετάθη qui simul rei mentionem facit e Philocho: Περικλέους στρατηγόντος, καταστρέψασθαι πᾶσαν φησι Φιλόχορος. καὶ τὴν μὲν ἄλλην ἐπὶ ὁμολογῆ κατασταθῆναι. Mox pro κατεστή-

ρις. Αναχρησαντες δε^z από Εύβοίας, ^a & πολλῶ ὕστερον σπονδὰς ἐποίησαντο πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ τὰς Συμμαχους τριακοντέτις, ἀποδόντες^b Νίσαιαν, καὶ Αἰχάϊαν, καὶ Πηγὰς, καὶ Τροίζηναν. ταῦτα γὰρ εἶχον^c Ἀθηναῖοι Πελοποννησίων. ἔκτω δὲ ἔτει Σαμίους καὶ Μιλησίους πόλεμος ἐγένετο περὶ Περὶνήης καὶ οἱ Μιλήσιοι ἐλασσόμενοι τῷ πολέμῳ, παρ' Ἀθηναίους ἐλθόντες, κατεβίων τῶν Σαμίων. ^d Ξυνοπελαμβάνοντο δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς Σάμου ἄνδρες ἰδιῶται, νεωτερίσαι βολόμενοι τὴν πολιτείαν. πλεύσαντες δὲ Ἀθηναῖοι ἐς Σάμον ναυσὶ τεσσαράκοντα, δημοκρατίαν κατέστησαν, καὶ ὁμήγερος ἔλαβον τῶν Σαμίων, πνεύθηκοντα μὲν παῖδας, ἴσας δὲ ἄνδρας, καὶ κατέθεντο ἐς Λῆμον, καὶ Φερέαν ἐγκαταλιπόντες ἀνεχώρησαν. τῶν δὲ Σαμίων (ἦσαν γὰρ τινες οἱ ἄχ^e ὑπέμειναν, ἀλλ' ἐφυγον ἐς τὴν ἠπειρον) ξυθόμενοι τῶν ἐν τῇ πόλει τῶν δωρατωτάτων καὶ Πισσάδην τῷ Υἱάσπῃ Συμμαχίαν, ὃς εἶχε Σάρδεις τότε, ἐπικύβητες τε^f ἔσυλλεξαντες ἐς ἐπ' ἑβδομήκοντα, διεβησαν ὑπὸ νύκτα ἐς τὴν Σάμον. καὶ πρῶτον μὲν τῷ δήμῳ ἐπανέστησαν, καὶ ἐκράτησαν τῶν πλείων. ἔπειτα τὰς ὁμήγερος ἐκυκλίψαντες ἐκ Λήμων τὰς^h αὐτῶν, ἀπέστησαν, καὶ τὰς Φερέαςⁱ τῶν Ἀθηναίων, καὶ τὰς ἄρχοντας, οἱ ἦσαν παρὰ σφίσι, ἐξέδοσαν Πισσάδην. ἐπὶ τε Μιλητον εὐθύς^k παρεσκευάζοντο στρατεύειν. Ξυναπέστησαν^l δὲ αὐτοῖς καὶ Βυζάντιοι.

ρις. Ἀθηναῖοι δὲ ὡς ἦσθοντο, πλεύσαντες ναυσὶν ἐξήκοντα ἐπὶ Σάμῳ, ταῖς μὲν ἐκκαίδεκα τῶν

^z Ἄν' Εὐβοίας *Ar. C. Gr. Mosqu.* ^a οὐ δεστ *Ar. C. Mosqu.* ^b Νίσαιαν, καὶ Πηγὰς, καὶ Τροίζηναν, καὶ Αἰχάϊαν *Ar. C. Hoc in loco Chalida pro Achaia Thucydidem scripsisse existimat Palmerius, videlicet Annot. Troizena Cl. In Reg. Cass. Dan. et Mosqu. idem est ordo verborum, qui in Ar. C. et Aug. Troizena etiam Cass. Gr. et Aug. c οἱ Ἀθῶν. *Gr.* ^d Ξυνοπελάβοντο *Ar. C. Mosqu.* ^e ἑπιμένον *Cass. Gr. Aug.* ^f ἔσυλλεξαντες ἑβδομήκοντα. *Gr. Reg. in Aug. et Mosqu. συλλεξαντες.* Sed in *Reg. Ar.* additum erat recentiore manu. *συλλεξ. ὡς ἑβδομήκοντα Dan. Mox ὑπὸ τὴν νύκτα Reg.* ^g ἐκυκλίψαντες *Marg. Ar. C. Cam. Dan.* ^h αὐτῶν *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Gr. Aug.* ⁱ τὰς Ἀθῶν. *Cass. Aug.* ^k παρεσκευάζοντο μετ' αὐτῶν στρατεύειν *Marg. Ar. C. Cam.* quod ex scholio in contextum irrepsisse censet *Steph.* Sic quoque *Dan.* ^l Δ' αὐτοῖς *Ar. C. Mosqu. Gr.* et paulo post Ἀθηναῖοι δ' ὡς; eodemque modo p. 192. ὕστερον δ' αὐτοῖς *Reg. Cass. Gr. Aug.**

σαντο apud Dion. l. c. est κατέστησαν, male, medium est hac vi, vt παρεστήσαντο; quod in V. L. reperitur, et adhibetur a Pausan. Eliac. p. 172. de eadem re. Lectionem κατέστησαντο probam esse, locus Schol. confirmat. Philochorus enim haud dubie Thucydidem ante oculos habuit, in Ἀτθίδι, quo commentario res Atticas tradidit, (v. Suid. h. v. p. 612. et Voss. de H. G. L. I. p. 91. T. III. opp.) quod iisdem fere verbis vsus est. G O T A L.

[Ἐιρηνικὴν ἐποίησαν] Steph. malit: εἰρηνικὴν κατέστησαντο. In Aug. inter Schol. ἐβίβησε et Ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκῳ: hoc legitur: εὖ Πλαταιῶν. Schol. ad Ὁμολογία κατέστησαντο δεστ.] G.

[Ἐσιαίως] Ab Ἐσιαία Stephanus ἐθνικὸν habet Ἐσιαίως, sed tamen ita, vt τρισυλλάβως etiam offerri dicat: quod mirum videri possit. σ τ β ρ η. Ἐσιαίως.] *Dion. Halic. Ἐσιαίως, Diodor. Ἐσιαίων, Asbenaeus Ἐσιαίως* forma Ionica. Stephanus tamen Ἐσιαίως etiam τρισυλλάβως offerri scribit, nempe Ἐσιαίως, vt *Suidas, Ptolem. Themist.* corrupte opinor, vel Ἐσιαίως. Vnum hic gentile agnoscit *Eustath.* p. 212. male. Sens haec iuxta *Hesych.* et *Phavorin.* olim Πλαταιῶν, lege ex *Scboli.* Homeri *Ταλαυντίας.* wass. Confer *Interpretes* Stephani ad Ἐσιαίως, et Ἐσιαίως. Ἐσιαίως, accusatiuus, a quo recto formari possit non intelligo. D V C K.

[Ἐσιαίως] Sic scripsi pro Ἐσιαίως, quod non defendi potest. Si enim ab Ἐσιαίως sit Ἐσιαίως illud Attici contrahunt in Ἐσιαίως, vt c. 107. *Δωριῶς.* Plut. in *Pericl.* p. 637. vt et *Diodorus* l. c. terminatione vulgari vtuntur in Ἐσιαίως sic malit *Reisk.* in anim. p. 14. legi. Mox pro ἐξοικισαντες Plut. l. c. *Pericles πάντας ἐναγῆσας ἐκ τῆς χώρας.* G.

[Ἐσιαία] Apud *Homerum* II. β. scribitur Ἐσιαία vel Ἐσιαία, Ionice ratione. v. *Steph.* de *Vrb.* h. v. p. 427. apud quem adducitur, vt h. l. νῦν δὲ καλεῖται Ὀρεός. cf. *Eustath.* p. 280. Cur doctus *Anonymus* in *Flor. Vinar.* corrigi velit Ἐσιαίως non video.] G.

[Ἐτικὸν νῦν Ὀρεός —] v. *Strab.* L. X. p. 683.] G.

[Τριακοντέτις] Agnoscunt *Suidas* et *Etymologus* in τριακοντέτις. Mox *Nίσαιαν.* vid. *Herodot.* I, 59. wass. et supr. ad *Cap.* 103. D V C K.

[Σπονδὰς — τριακοντέτις] Plut. in *Pericl.* p. 637. Ἐκ τῆς σπονδῶν γενομένην Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους εἰς ἔτη τριάκοντα. *Diod.* XII. 2. p. 495. has σπονδὰς τριακονταετείς vocat. G.

[τῶν Λακεδαιμονίων] In Aug. τὰς Λακεδαιμονίους.] G.

[Νίσαιαν] *Λιμὴνα Μεγάρων.* v. *Schol.* ad c. 103. G.

[Ἀχάϊαν etc.] Haec rursus repetuntur p. 227. Attamen quae fuerit illa Achaia, iuxta cum ignarissimis ignoro. Nam de tota prouincia, quae Achaia dicitur, locum intelligere, absurdum foret. Sed si liceret aliquid mutare, libenter reponerem *Χαλιδα*, de qua supra *Thucyd.* p. 60. et *Eustathius* ad *Iliad.* β. p. 537. Ea *Chalcis* Corinthiorum fuit proculdubio eadem, quae in Aetolia ponitur, prope *Molycriam*, opportune Corinthiis per mare Corinthium nauigantibus. Nullam aliam in Corinthiorum regione inuenire cit. *Stephanus* et *Eustathius* male ex vna dnas faciunt. *Palmerius.* HVDS.

Hanc urbem esse, non prouinciam, hic locus docet, sed quenam sit, *Palmerius* (in *Exerc.* ad gr. auct. p. 46.) se nescire fatetur. Malit itaque *Χαλιδα*, quam eandem dicit ac eam, quae in Aetolia ponatur, prope *Molycriam.* G.

[Ἐκτῶ δὲ ἔτει] n. induciarum tricennialium. v. *Schol.* G. [*Ἐκτῶ δὲ ἔτει*] Hoc *Schol.* e *Cod. Bas. et Aug.* recepi.] G. [*Περὶνήης*] Ad *Olymp.* LXXXIV, 4. retulit *Diodor.* Lib. XII. pag. 301. Ante C. N. 440. wass. Add. *Schol.* *Aristoph.* *Vesp.* v. 283. D V C K.

[Σαμίους καὶ Μιλησίους πόλεμος ἐγένετο —] Plut. *Pericl.* p. 640. tradit, *Periclem*, adductum *Alpasiae* precibus, suasisse bellum aduersus *Samios*, *Milesiorum* potissimum gratia. Ciuitates haec certabant armis de *Priene.* Male in *Diodoro*, (XII. p. 495.) editum est περὶ εἰρήνης ἀμφισβητήσαντες, pro *Priene*, quod vitium agnouere *Cantarus* N. L. III. 9. et *Wessl.* c.

115. Ex Euboea autem reuerſi, non multo poſt cum Lacedaemoniis ſociisque tricennalia foedera percufferunt, redditis Niſaea, Achaia, Pegis, et Troezenae. Athenienſes enim haec tenebant, quae ad Peloponneſios pertinebant. Sexto autem anno bellum inter Samios et Mileſios pro Friene eſt excitatum. Et Mileſii, cum armis eſſent inferiores, ad Athenienſes profeſti, in Samios inuehi coeperunt. Illos autem adiuuabant, et ex ipſa Samo nonnulli homines priuati, qui rerum nouarum ſtudio reipublicae ſtatum immutare cupiebant. Athenienſes igitur cum quadraginta nauibus Samum profeſti, ſtatum popularem *ibi* conſtituerunt; et obſides a Samiis acceperunt, quinquaginta pueros, totidemque viros, quos in Lemno depoſuerunt; et praefidio *ibi* relicto diſceſſerunt. Quidam autem ex Samiis (nonnulli enim erant, qui ferre non potuerant, ſed in continentem fugerant) cum potentiſſimis quibusque ciuibus, qui Sami degebant, et cum Piſſuthae Hyſtaſpis filio, qui tunc Sardibus praererat, inita ſocietate, collectisque ſeptingentis ferme auxiliariis militibus, ſub noctem in Samum traiecerunt. Et primum quidem factionem popularem aggreſſi ſunt, et maximam eius partem in ſuam poteſtatem redegerunt: deinde vero, ſuis obſidibus ex Lemno ſurreptis, deſecerunt; et Athenienſium praefidium, et praefectos, quos penes ſe habebant, Piſſuthae tradiderunt. Expeditionem etiam in Miletum ſtatim parare coeperunt. Cum illis autem et Byzantii defectionem fecerunt.

116. Athenienſes vero his auditis, cum ſexaginta nauibus aduerſus Samum profeſti; harum qui-

Εὐβοίας, ἣτις νῦν Ὀρεὸς καλεῖται. Καὶ τὰς ζυμμάχους] τῶν Λακεδαιμονίων. Ἐκτὼ δὲ ἔτει] μετὰ τὰς τριακοντῆεις διλονότι σπονδάς. Περὶ Πριήνης] πλησίον γὰρ ἦν τῆς Μιλήτου, καὶ ἐζήτην αὐτὴν ἔχειν οἱ Μιλήσιοι. Συνεπελαμβάνοντο] ἐροήσαν τοῖς Μιλήσιοις. Νεωτέρισαι βυλλόμενοι] θέλοντες καινοτομήσαι τὴν πολιτείαν, δημοκρατίαν ποιήσαντες. Ἐς Αἴμωνα] ἢ γὰρ Αἴμωος ὑπήκοος ἦν τῶν Ἀθηναίων. Καὶ φρυγῶν ἐγκαταλιπόντες] εἰς τὴν Σάμον. Οἱ ἔχ' ὑπέμειναν] τὴν δημοκρατίαν. Συνθήμενοι] συμφωνήσαντες τοῖς μὴ θέλουσι δημοκρατεῖν. Τοῖς δυνατωτάτοις] τῶν Σαμίων διλονότι. Ὅς εἶχε Σάρδεις] Σάρδεις μὲν ἐπὶ τῆς πόλεως, Σάρδις δὲ εἰ πολῖται. Διέβησαν ὑπὸ νύκτα] ἦγαν, λαθόντες νυκτὸς εἰσῆλθον. Τῷ δήμῳ ἐπανέστησαν] τῶν Σαμίων. Τῶν πλείων] δημοτῶν. Ἀπέστησαν] τῶν Ἀθηναίων διλονότι. Παρασκευάζοντο στρατεῖν] μετ' αὐτῶ. Ἐπὶ Σάμῳ] Ἀττικὸν

Noſtro. Maior erat religio in vitio ſcripturae propagando, quam deceret tantum virum in re tam manifefta. GOTTL.

Κατεβῶν τῶν Σαμίων] Magnis clamoribus contra Samios inuehebantur. Nos: Sic führten laute Klagen. Sic L. V. 45. Sic καταβῶσις ſupra c. 73. i. e. κατηγορία. v. Schol. Samii, victores Mileſiorum, iuſſi ab Athenienſibus arma deponere, et apud ſe de controuerſia diſceptare; ſed iuſſis eorum non diſto audientes fuere. Itaque a Pericle denuo bello ſunt laceſſiti. v. Plut. Pericl. p. 637. et 640. G.

Κατεβῶν] Non vtiq̄ue *clamandi* notione opus eſt; ſimpli- citer enim ſign. *accuſare*: vt nos vtimur Germ. verſchreyen, nulla ſane vociferandi conditione. BAVER.

Ὀμήρου ἔλαβον] Sequitur Noſtrum Plutarchus p. 641. τῶν δὲ πρώτων λαβὼν Ὀμήρου πενήκοντα καὶ παῖδας ἴους, εἰς Αἴμωνα ἀπέστειλε — Paulo poſt: καὶ καταſτας δημοκρατίαν, ἀπέπλευ- ſεν εἰς τὰς Ἀθήνας. Diodorus Sic. XII. 495. male: καὶ τὰς ἴους Ὀμήρου παῖδας λαβῶν — niſi excidit: ἀνδρας πενήκοντα. v. Weſſel. V. Cel. G.

[τῶν Ἀθηναίων] In Baſ. additur: τοῖς Ἀθηναίοις, διὰ τὰς ὁμήρους.] G.

Καὶ φρυγῶν ἐγκαταλιπόντες] Ad h. v. adnotat Schol. Aug. διὰ τὰς ὁμήρους. G.

Συνθήμενοι — τοῖς δυνατωτάτοις — καὶ Πιſſάδῳ] Plut. in Pericle p. 641. ἐπὶ δὲ Πιſſάδῳ ὁ Πέρσης, ἔχων τινὰ πρὸς Σαμῖος εὐδοκίαν, ἀπέστειλεν αὐτῷ (Περικλεῖ) μυριάς χρυσοῦς, παρα- τήμενος τὴν πόλιν. Pericles tamen nihil accepit, ſed rebus apud Samios pro arbitrio compoſitis, translataque ad populum ſumma poteſtate Athenas reuertit. Diod. XII. p. 495. vocat Piſſuthen τὸν τῶν Περσῶν σατραπῆν. G.

[Συμφωνήσαντες] In Aug. deeſt hoc verbum. In eodem non reperiuntur Scholia ad verba Καὶ φρυγῶν ἐγκαταλιπόντες' Οἱ ἔχ' ὑπέμειναν' τοῖς δυνατωτάτοις.] G.

Σάρδεις] Schol. Σάρδις οἱ πολῖται. Huc pertinet Epig. Strabo- nis ineditum:

Ῥίμφα δ' ἀπὸ Σμύρνης ἐπὶ ΣΑΡΔΙΑΣ ἔδραμεν ἂν μοι Ἰστρον ἢ Ζήτης ἔστρεκεν. ἢ Κάλαις.

Qua forma vix alibi. Σάρδις pro Σάρδιος Herodot. vid. Nonnum Dionyf. XLI, 28. WASS.

[Σάρδεις μὲν] In Aug. partic. μὲν et δὲ abſunt. In eodem exulant Schol. a verbis διέβησαν ὑπὸ νύκτα — ad Παρασκευάζοντο στρατεῖν. it. ad Οὐκ ἐχρήσαντο' Ὡν ἦσαν et αὐτοῖς.] G.

Ἐπανέστησαν] Reiskius (anim. ad h. l. p. 14.) malit: ἐπέστη- σαν, *de repente plebem obruerunt, aut factionem popularem ſubito oppreſſerunt.* G.

Ἐκκλέψαντες ἐκ Αἴμωος τὰς αὐτῶν] Reſtitui Noſtro hanc leſtionem pro κλέψαντες, non tam propterea, quod ille com- poſita amat; ſed etiam, quod Diodorus L. XII. p. 495., qui h. l. ante oculos habuit, ita ſcripſit, et Plut. in Pericle, p. 641. ἐκκλέψαντος αὐτοῖς τὰς ὁμήρους Πιſſάδῳ — quibus acced- dunt probi codd. Weſſeling. p. 496. quoque probat hanc leſtionem. G.

Ἐπὶ Σάμῳ] Similiter locutus eſt Noſter VI, 94. παρέπλευ- ſαν ἐπὶ Μεγάρων, VII. 26. ἐπέπλει ἐπὶ τῆς Κερκυρας. Abreſch. in Diluc. p. 114. exempla laudat, vbi accuſatiuus reperitur. Lucianus quidem Mort. dial. XII. 3. τῶν πολεμίων μεγάλη τὸν ἐπιπλευσάντων τῆς Λιβύης, vbi tamen malit magnus Hemſterhuſius: τῆ Λιβύς. Res eſt incerta, an ἐπιπλέειν aut ſimile huic verbum per ſe admittat genitiuum, itemque an

νεῶν ἐκ ἐχρήσαντο. (ἔτυχον γὰρ αἱ μὲν, ἐπὶ Καρίας ἐς προσκοπὴν τῶν Φοινισσῶν νεῶν οἰχόμενα, ^π αἱ δ' ἐπὶ Χίῳ καὶ Λέσβῳ, ^η περιαγγέλλασθαι βοηθεῖν) τεσσαράκοντα δὲ ναυσὶ καὶ τέσσαρσι, Περικλέες δεκάτῃ αὐτῆ στρατηγῆντος, ἐναυμάχησαν πρὸς ^ο Τραγίᾳ τῇ νήσῳ, Σαμίων ναυσὶν ἐβδομήκοντα, ὧν ἦσαν αἱ εἴκοσι στρατιώτιδες. ^ν ἔτυχον δὲ ^α αἱ πᾶσαι ἀπὸ Μιλήτης πλέσσαι. καὶ ἐνίκων Ἀθηναῖσι. ὕστερον δὲ αὐτοῖς ἐβοήθησαν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν νῆες τεσσαράκοντα, καὶ Χίῳ καὶ Λεσβίων πέντε καὶ ^ε εἴκοσι, καὶ ἀποβάντες (^ς ἐς τὴν γῆν,) καὶ κρατῶντες ^ε τῷ πεζῷ, ἐπολιόρκην τρισὶ τείχεσι τὴν πόλιν, καὶ ἐκ θαλάσσης ἄμα. Περικλῆς δὲ, λαβὼν ἐξήκοντα ναῦς ἀπὸ τῶν ἐφορησῶν, ἄχετο κατὰ τάχος ἐπὶ Καίωνα καὶ Καρίας, ἐσαγγελθέντων ὅτι Φοίνισσαι νῆες ^ν ἐπ' αὐτὰς πλέσσω. ἄχετο γὰρ ^κ καὶ ἐκ τῆς Σάμου πέντε ναυσὶ ^ν Στησαγόρας, καὶ ἄλλοι ἐπὶ τὰς Φοινίσσας.

ριζ'. Εὐ τούτῳ δὲ οἱ Σάμιοι ἐξαπναιῶς ἐκπλοῦν ποιησάμενοι, ἀφράκτῳ τῷ στρατοπέδῳ ^ε ἐπιπέσόντες, τὰς τε προφυλακίδας ναῦς διέφθειραν, καὶ ναυμαχῶντες τὰς ^α ἀναναγομείνας ἐνίκησαν, καὶ τῆς θαλάσσης τῆς καθ' ἑαυτὰς ἐκράτησαν ἡμέρας περὶ ^β τεσσαρεσκαίδεκα, καὶ ἐσεκομίσαντο καὶ ἐξεκομίσαντο ^α ἐβάλλοντο. ἐλθόντος δὲ Περικλέους, πάλιν ταῖς ναυσὶ κατεκλείσθησαν καὶ ἐκ τῶν ^ε Ἀθηνῶν ὕστερον προσεβοήθησαν τεσσαράκοντα ^δ μὲν αἱ μετὰ Θουκυδίδῃ καὶ Ἀγνωνος καὶ Φορμίωνος νῆες, εἴκοσι δὲ αἱ μετὰ Τληπολέμῳ καὶ Αντικλέους. ἐκ δὲ Χίῳ καὶ Λέσβῳ, τριάκοντα. καὶ ναυμαχίαν μὲν τινα βραχεῖαν ἐποίησαντο οἱ Σάμιοι ἀδύνατοι δὲ ὄντες ἀντισχεῖν, ἐξεπολιόρκηθησαν ^ε ἐννάτῳ μηνί, καὶ προσεχώρησαν ὁμολογίᾳ, τῶν τε καθελόντες, καὶ ὁμήρους δόντες, καὶ ναῦς παραδόντες, καὶ χρήματα τὰ ἀναλωθέντα ^ε κατὰ χρόνος ταξάμενοι ἀποδῶνα. ξυνέβησαν δὲ καὶ Βυζάντιοι, ὥσπερ καὶ ^ε πρότερον ὑπήκοοι εἶναι.

^π Αἱ δ' *Ald. Flor. Basf.* Αἱ δὲ *Ar. C. Mosqu.* ^η περιαγγέλλασθαι *Gr.* ^ο Στρατιῇ, et recentiore manu inter versus *Τραγίᾳ Reg. Stragis Gr.* ^ρ ἔτυχον γὰρ αἱ *Gr.* ^q Αἱ δεσθ *C. Mosqu.* ^ρ εἴκοσι *Cass. et infra v. 15.* ^ς ἐς τὴν γῆν *om. Gr. Cl. Reg. Cass. Aug. In Reg. deinde manu recent. adscripta erant.* ^ε τῷ πεζῷ τάγματι *incol. Cass.* ^ν ἐς αὐτὰς *Gr.* ^κ καὶ abest *Ar. C. y Σπυριόρας Gr.* ^z ἐπισπευόντες *Reg.* ^α ἀναναγομείνας *Cl. Basf. cod. Aug. manu recenti inter a et γ scriptum vs. ἀναναγομείνας Cass.* ^β τέσσαρας καὶ δεκά *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Aug.* ^ε Ἀθηναίων *Dan.* ^δ Voculam μὲν non agnoscunt *Ar. C. nec αἱ ante μετὰ paulo infra. Futo αἱ, quod est ante μετὰ Τληπολέμῳ. Nam et a Dan. qui plerumque cum Ar. et C. confentit, hic μὲν, et ibi αἱ abest. Paulo ante in Aug. incisum post ταῖς ναυσὶ positum.* ^ε ἐνάτῳ *Cass. Aug.* ^ε ταξάμενοι κατὰ χρόνος *Ar. C. Mosqu. Dan.* ^g Si post πρότερον interpungas, videri poterit repetendum ἀπὸ κοινῆς verbum ξυνέβησαν sed cum Scholiaste ἦσαν subaudire malit *Steph.*

dici possit: ἐπιπλεῖν τὴν Κέρκυραν, aut πλεῖν ἐπὶ Κέρκυραν. Forte intelligitur in ἐπὶ Σάμῳ aliquid, n. νῆσον, s. πόλεις, vt sic dictum, vt eis ἄδῃ. *GOTTL.*

Ἐπὶ Σάμῳ] Dictum eodem modo, quo saepius, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκῳ. Apud *Lucian.* tamen, τῆς Αἰβύδος, intelligi possit μέρος τί. *BAVER.*

Περικλέες etc.] *Strabo l. 14.* narrat, Athenienses, misso Pericle Praetore et vna Sophocle poeta, rebellantes Samios obsidione graui adfixisse. *HYDVS.* Περικλέες] Confer omnino *Plutarchum* p. 167. γενομένης δὲ κατεργᾶς ναυμαχίας περὶ νῆσον, ἣν Τραγίας καλεῖσι. Libri *Pliniani* habent *Legeas*, vnde *Cl. Haradinus* *Tragias*. At forte apud *Plutarch.* et *Plin.* rescribendum *Τραγίαν* *Tragiam.* *WASS.*

Περικλέες δεκάτῃ] Vt supra, c. 61. Καλλίαν πέμπτον αὐτῶν. Ratio loquendi est *Homeric.* v. c. II. L. VII. v. 245.

Ἐκ δ' ἄγον

Ἄτὰρ ὀδοῦσθην Βρισηίδα —

cf. L. XII. 91. etc. vid. sis *Raph. Adn.* in *N. T.* p. 705. Inter hos collegas in praetura fuit *Sophocles*, (v. *Strab.* XIII. p. 946. *Alm.*) cuius dictum reprehendit *Pericles* apud *Cicero* *ronem*, *Off. I.* 40. et *Plut.* c. 8. p. 604. *G.*

Ἐναυμάχησαν πρὸς Τραγίᾳ] *Plut. Pericl.* p. 641. γενομένης δὲ κατεργᾶς ναυμαχίας περὶ νῆσον, ἣν Τραγίας καλεῖσι. *Strabo* XIII. p. 942. vocat insulam *Τραγίας*, *Stephanus* (de *vi*bb. p. 714.) *Τραχάϊαν.* *G.*

[Ἄγασαι] In *cod. Basf.* est ἔχουσαι.] *G.*

Ἐς τὴν γῆν] Non agnoscunt *Gr. Cl.* At v. 379, 3. Apud *Homericum* ἐπὶ χθόνα. *Xenoph.* *Hel. I.* περιπλεύσας ἀπὸ βῆ ἐς τὴν γῆν. Atque ita *Thucyd.* *Lib. II.* *WASS.* Vtique recte dicitur ἀποβάντες ἐς τὴν γῆν. Sed non minus recte ἀποβάντες solum, vt *supr.* *Cap. III.* et *Lib. VI.* 52. in *Nota Cl. Waff.* Et sic *Homer.* *Od. ξ.* 346. et *Lucian.* saepissime in vera *Histor.* Eodemque modo etiam ἀπόβασις τῆς γῆς, vel ἐς τὴν γῆν, et ἀπόβασις solum dicitur. Sed quom verba illa ἐς τὴν γῆν hic ab aliquot bonae notae *Mss.* abint, mihi verosimilius videtur, ea primum ab alio explicationis causa in margine scripta, deinde in textum venisse, quam a *Thucydide* protecta esse. Idque eo magis mihi persuadeo, quod ea in *Cass.* inter versus pro scholio ita adscripta sunt, ἐς τὴν γῆν ὁμιλονότι. Idem sentio de voc. τάγματι post πεζῷ in eodem *Cass.* *DVCK.*

Haec verba cum *Duckero* additamentum *Scholiasiae* cuiusdam esse puto, quod abesse possunt, et aliis locis absunt, v. *Duck. not.* vt et h. l. optimi codd. ea non habent. Itaque tanquam suspecta vncinis inclusi. *G.*

Ἐπολιόρκην τρισὶ τείχεσι] *Casaub.* ad *Polyb.* pag. 178. *trinis castris oppidum obsident.* Sic enim, ait, interpretari malo, quam de triplici muro, quo fuerit vrbis cineta. *DVCK.*

Τρισὶ τείχεσι] *Trinis castris oppidum oppidum.* Sic vertit *Casaub.* ad *Polyb.* p. 178. *Strabo* XIII. p. 946. *Alm.* πολιορκία καὶ κωδὴς διέθηκαν ἀπειθῶντας τὰς Σαμίους. *G.*

[Τρισὶ τάγμασι] Non placet *Stephano* haec expositio, nec facile se alicui probabit. *Cass. cod.* habet *τειχίσμασι*, et *Aug. τάγματι. male.] G.*

dem sexdecim nauibus non sunt vsi: (aliae enim in Cariam iuerant, vt Phoenicum naues specularentur; aliae vero in Chium, et Lesbum, vt auxilia inde euocarent) quatuor vero et quadraginta nauibus, Pericle duce, cum nouem collegis, ad insulam Tragiam cum Samiorum septuaginta nauibus, (in quarum numero erant viginti, quae milites uehebant, omnes autem Mileto ueniebant) pugnarunt; et Athenienses victores fuerunt. Postea vero auxilium ipsis tulerunt quadraginta naues Athenis profectae, et Chiorum ac Lesbiorum XXV. Et exscensu e nauibus in terram facto, pugnaque pedestri victores, urbem tribus munitionibus simul etiam a mari obsederunt. Pericles vero sumtis sexaginta nauibus ex iis, quae erant in statione, Caunum versus, et in Cariam quam celerrime contendit, quia nuntium acceperat, Phoenicum naues contra se nauigare. Iam enim et Stefagoras Samo abierat cum quinque nauibus, et alii aduersus Phoenicum classem.

117. Interea vero Samii, repentina eruptione nauibus facta, castraque nullis munitionibus septa aggressi, naues, quae pro castris manebant in statione, profligarunt; et caeteras, quae contra se in aciemeductae fuerant, proelio nauali superarunt; et mare finibus suis proximum per quatuordecim ferme dies in sua potestate tenuerunt; et quaecunque uoluerunt, importarunt, et exportarunt. Sed, reuerso Pericle, nauibus iterum conclusi fuerunt. Postea vero Athenis et aliae quadraginta naues cum Thucydide, Agnone, et Phormione, suis subsidio uenerunt; et viginti cum Tlepolemo et Anticle, et ex Chio ac Lesbo triginta. Samii autem quandam naualem paruam pugnam commiserunt: sed, cum resistere non possent, nono mense expugnati sunt, et Atheniensibus sese his conditionibus dederunt, vt *urbis* muros demolirentur, obsides darent, naues traderent, et pecunias, quae *in bellum* fuerant impensae, certis stisque temporibus persoluerent, prout ipsis imperatum fuerat. Byzantii quoque compositionem cum Atheniensibus ea conditione fecerunt, vt illorum imperio, sicut ante, parerent.

τὸ ἐπὶ Σάμῳ. Οὐκ ἐχρήσαντο] κατὰ τῆς Σάμῳ. Φοινικῶν νεῶν] ἤκνον γὰρ, ὅτι φοίνικες κατ' αὐτῶν ἔρχοντο. Πρὸς Τραγίᾳ] αὕτη κείται πλησίον Σάμῳ. Ὡν ἦσαν] τῶν Σαμίων. Στρατιώτιδες] στρατιώτας ἀγνῶσαι τὰς μέλλοντας πεζομαχεῖν ἄς καὶ ἱππαγωγὴς καλεῖ. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. Τρεῖσι τεύχεσι] τρεῖσι τείχεσιν. Ἀπὸ τῶν ἐφορμησῶν] τῶν πολιορκησῶν τὴν Σάμον τῶν εἰς ἐπιθῆσιν ἑσῶν. Ἐπ' αὐτὰς πλέυσι] κατ' αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων. Στησαγόρας] ὅτι Στησαγόρας Σάμιος ἦν. Προφυλακίδης] τὸς πρὸ τῶν ἄλλων ὀρμήσας. Πάλιν ταῖς ναυσὶ κατεκλείσθησαν] οἷον τειχηρεῖς ἐγένοντο. Δι' μετὰ Θουκυδίδου] ἕτερός τις Θουκυδίδης, ἔχῃ ὁ συγγραφεύς. Καὶ προσεχώρησαν ὁμολογίᾳ] τοῖς Ἀθηναίοις. Κατὰ χρόνους] ἢ δὲ γὰρ ὑπὸ τὸν ἀθρόον ἐκτίσται τὸ πᾶν. Ταξάμενοι] ὄρισαντες. Συνέβησαν δὲ] συνειφάνησαν. Καὶ πρότερον] ἦσαν ἀγνοῦσι. Οὐ

[τῶν εἰς ἐπιθῆσιν ἑσῶν] In Aug. desunt haec uerba, item Schol. ad Ἐπ' αὐτὰς πλέυσι.] G.
 [Ὅτι Στησαγόρας] Sc. σημειῶσαι. In cod. Aug. pro ὅτι est ὁ, nisi compendium scripturae est, pro ὅτι.] G.
 Ἀφράκτω τῷ στρατοπέδῳ] i. e. nauibus firmo praesidio destitutis. De nauibus, non de castris, esse sermonem, confirmat Plut. Pericl. p. 642. Πλεύσαντας αὐτῶν, (n. Pericle) Μέλισσος, στρατηγῶν τότε τῆς Σάμῳ, καταφρονήσας τῆς ὀλιγότητος τῶν νεῶν, ἢ τῆς ἀπειρίας τῶν στρατηγῶν, ἔπεισε τὰς πολίτας ἐπιθέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις. Καὶ γενομένης μάχης, νικήσαντες οἱ Σάμιοι, καὶ πολλὰς μὲν αὐτῶν ἀνδρας ἐλόντες, πολλὰς δὲ ναῦς καταφθείραντες, ἐχρῶντο τῇ θαλάσῳ, καὶ παρετίθεντο τῶν ἀναγκαίων πρὸς τὸν πόλεμον, ὅσα μὴ πρότερον εἶχον. G.
 Προφυλακίδης] De his. Scaeffler. de Milit. Nav. II, 2. pag. 101. et III, 4. p. 208. DVCK.
 Προφυλακίδης ναῦς] Nos: Wachtschiffe, naues, quae custodiam agunt. G.
 Θουκυδίδου etc.] Hic Thucydides Milesiae fil. Alopecensis, Periclis aduersarius, de quo Plutarchus in Pericle. HVDS. Add. Flor. Christian. ad Aristoph. Vesp. v. 941. DVCK.
 Μετὰ Θουκυδίδου] τῷ Μιλήσι, princeps s. dux optimatum,

Periclis aduersarius, cuius artibus in exilium abire quoque coactus est. Meminit eius filiorumque male moratorum, Melissae et Stephani, Plato in Menon. c. 22. et Gedik. V. Cl. De re, quam narrat h. l. Noster, conferri potest Diod. XII. 496. G.
 Ἐνάτη μὲν] Firmat, lucemque huic loco infundit Plutarchus in Pericl. p. 129. WASS. Ἐνατος, quod habet Caff. scribendum uolebant multi veterum, non ἔνατος: de quo vid. Eustath. ad Homer. II. β'. p. 223. Suidas quoque, ἔνατος καὶ ἐνάτη δι' ἑνός. vid. et Etymol. M. in ἐνέα v. DVCK.
 Plut. in Pericl. p. 644. ἐνάτη δὲ μὴν παραστάντων, ὁ Περικλῆς τὰ τεύχη κατέειλε, καὶ τὰς ναῦς παρέλαβε, καὶ χρέμασι πολλοῖς ἐζημίωσε. Μοχ' ἐξεπολιορκήθησαν, nempe, machinis bellicis, arietibus et testudinibus, quas Pericles in hac oppugnatione primus adhibuerat, opera vsus Artemonis, vt Diod. Sic. XII. p. 496. notat. v. Plin. VII. 56. G.
 Καὶ χρέματα ἀναλωθέντα —] Diod. l. c. κολάσας δὲ τὰς αἰτίους, ἐπράξατο τὰς Σαμίους τὰς εἰς τὴν πολιορκίαν γεγενημένης καταπύσεως, τιμησάμενος αὐτὰς ταλάντων δικοσίων. G.
 [τὸ πᾶν] Sc. ἀργύριον, tanquam ita scripserit Noster, quo voc. explicare χρέματα videtur.] G.

ρη'. (Ἡ Μετὰ ταῦτα δὲ ἤδη γίνονται ἔ πολλοῖς ἔτεσιν ὑπερὸν τὰ προειρημένα, τὰ τε Κερκυραϊκά, καὶ τὰ Ποτιδιατικά, καὶ ὅσα πρόφασις ἰ μεταξὺ τῶδε τῶ πολέμου κατέτη. ταῦτα δὲ ζύμπαντα ὅσα ἔπραξαν οἱ Ἕλληνες πρὸς τε ἰ ἀλλήλους, ἰ καὶ τὸν βάρβαρον, ἐγένετο ἐν ἔτεσι πεντήκοντα μάλιστα, μεταξὺ τῆς ἰ τε Ξέρξης ἀναχωρήσεως, καὶ τῆς ἀρχῆς τῶδε τῶ πολέμου ἰ ἐν οἷς Ἀθηναῖοι τὴν τε ἀρχὴν ὁ ἔγκρατεςεραν κατετήσαντο, καὶ αὐτοὶ ἰ ἐπὶ μέγα ἐχώρησαν δυνάμειος. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι αἰσθόμενοι, ἰ ἔτε ἐκάλυον, εἰ μὴ ἐπὶ βραχὺ, ἰ ἠσύχαζόν τε τοπλέον τῶ χρόνῳ. (ὄντες μὲν καὶ ἰ προτῶ μὴ ταχεῖς ἰέναι ἐς τὸς πολέμους, ἰ εἰ μὴ ἀναγκάζοντο, τὸ δε τι καὶ ἰ πολεμοῖς οἰκειῖς ἐξειργόμενοι) πρὶν δὴ ἠ δύναμις τῶν Ἀθηναίων σαφῶς ἔρετο, ἰ καὶ τῆς ζυμμαχίας αὐτῶν ἠπλοτο. ἰ τότε δε ἐκείτι ἀνασχετὸν ἐποῖντο, ἀλλ' ἐπιχειρητέα ἰ ἐδόκει εἶναι πάση προθυμίᾳ, καὶ καθαιρετέα ἠ ἰσχύς, ἠν δύνωνται, ἰ ἀραμένειος τόνδε τὸν πόλεμον.) αὐτοῖς μὲν ἰ ἐν τοῖς Λακεδαιμονίοις διέγνωτο, λελύσθαι ἰ τε τὰς σπονδὰς, καὶ τὸς Ἀθηναίους ἀδικεῖν. πέμψαντες δὲ ἐς Δελφούς, ἐπηρεάτων τὸν θεόν, εἰ πολεμοῦσιν ἄμεινον ἔσαι. ὁ δὲ ἀνεῖλεν αὐτοῖς, ὡς λέγεται, ἰ κατὰ κράτος πολεμῶσι νίκην ἔσεσθαι. καὶ αὐτὸς ἔφη ἰ ἔξυλλήψεσθαι, καὶ παρακαλέμενος καὶ ἀκλήτος.

ριθ'. Αὐτοῖς δὲ τὸς συμμαχους παρακαλέσαντες, ψῆφον ἐβάλλοντο ἐπαγαγεῖν, εἰ χρὴ πολεμεῖν. καὶ ἐλθόντων ἰ τῶν πρέσβειων ἀπὸ τῆς ζυμμαχίας, καὶ ζυνόδου γενομένης, οἱ τε ἄλλοι εἶπον ἰ ἐβάλλοντο, κατηγορῶντες οἱ πλείους τῶν Ἀθηναίων, καὶ τὸν πόλεμον ἀξίῳτες ἰ γενέσθαι. καὶ οἱ Κορίνθιοι, δεηθέντες μὲν καὶ κατὰ πόλεις πρότερον ἐκάτων ἰδία ὡτε ψηφίσασθαι ἰ πόλεμον, δεδιότες περὶ τῆ Ποτιδαία ἠ μὴ προδιαφθαρεῖ παρόντες δὲ καὶ τότε, καὶ τελευταῖοι ἐπελθόντες, ἔλεγον τοιάδε.

ρκ'. „ΤΟΥΣ μὲν Λακεδαιμονίους, ὡ ἀνδρες ζύμμαχοι, ἔκ αν ἰ ἐτι αἰτιασαίμεθα ὡς ἔ καὶ αὐτοῖ

ἰ Μετὰ δὲ ταῦτα ἠ Reg. ἰ Μεταξὺ deest Ar. C. Cl. Gr. Apud Dionys. Halic. hunc locum citantem vncis includitur: illudque e vulg. Thucydidis Editionibus additum agnoscit Sylburg. Abest etiam a Reg. Cass. Aug. Dan. Bas. ἰ Ἄλλος Dan. ἰ καὶ πρὸς τὸν Dionys. Halicarn. ἰ τὰ om. Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. Bas. ἰ Ἐν οἷς οἱ Ἀθηναῖοι Ar. C. et Dionys. Halic. ὁ Ἐγκρατεςεραν C. ἰ Ἐπὶ deest Cass. ἰ οὐδὲ Gr. ἰ ἠσυχάζοντες τὸ πλέον Dionys. Halic. Pro τοπλέον, τὸν πλέον habent Ar. C. Mosqu. Aug. Sic et alibi. τὸ πλέον Reg. Cass. Gr. ἰ πρὸ τῶ Dionys. Halic. Cass. Aug. Gr. et hic eis τὸς. ἰ ἠν μὴ ἀναγκάζονται Ar. C. Mosqu. ἰ etiam Dan. ἰ Πολεμοῖς Ar. Dan. ἰ καὶ ζυμμαχίας Gr. ἰ τῶτα δ' οὐκτι Gr. ἰ εἶναι ἰδίοι Gr. ἰ Ἀραμένειος δὲ τόνδε τὸν Ar. C. Mosqu. ἰ οὐν abest Ar. C. ἰ τὰ deest Ar. Reg. Gr. sed in hoc deinde adscriptum. ἰ Κατακράτες Ald. Flor. B. f. Steph. 1. Gr. ἰ ἠ In Mosqu. συλλήψεσθαι. ἰ Non secus vertit Valla, quam si legitur τῶν πρέσβειων τῆς ζυμμαχίας. ἰ ἠ Thucydidi Marg. Ar. C. Mosqu. ἰ τὸν πόλεμον Ar. C. Gr. Cl. Reg. Cass. Dan. Bas. Aug. ἰ ἠ μὴ διαφθαρεῖ Ar. C. Reg. et a prima manu Dan. in quo emendatum erat προδιαφθαρεῖ. in cod. Bas. προφθαρεῖ. ἰ ἠ Ἐτι deest Ar. C. Cl. Dan. Bas.

Μετὰ — πόλεμον] D. Halic. 141. Vim τῶ μεταξὺ Aeschyl. in Suppl. ita exprimit: ὡς ἀπόκτεροι ἠκκοσι, μήκος δ' ἠδὲν ἐν ΜΕΣΩΙ χρόνῳ. WASS. P. 194. rep. ταξάμενοι κ. χ. α. etiam Th. Mag. in βόλομαι. DVCK.

Μετὰ ταῦτα δὲ ἠδη] Haec verba vsque ad αὐτοῖς μὲν — tanquam παρενηθητικῶς, vncinis inclusi. Debebat autem ita sermo continuari: ἠγνεταῖ μὲν ἠν τοῖς Λακεδ. διεγνωσθαι λελύσθαι τε τὰς σπονδὰς — v. Abresch. Dil. p. 116. qui plura exempla collegit. Dionysius hunc locum quoque de Thucyd. lud. p. 834. reprehendit ob ordinem narrationis, quod, propositis duabus belli causis, falsam et posteriorem prius, veram posterius narrarit. Naturae esse consentaneum, vera falsis praemitti. Hanc reprehensionem non esse satis iustam, cum bellum ipsum nondum enarrare coeperit, per se patet. Ordinem in talibus causis enarrandis arbitrium esse, quis neget? GOTTL.

[Αἰτία, ἠγν] Desunt haec verba in Aug.] G. Μεταξὺ τῶδε τῶ πολέμου] Interea temporis, hoc interiecto spatio vsque ad hoc bellum. L. III. 25. ἐν τῶτῳ ἠν τῶ μεταξὺ, ἰ. e. ἐν τῶτῳ χρόνῳ τῶ μεταξὺ γιγνομένη. G.

[Ἐγκρατεςεραν] Ar. ἠγκρατεςεραν. Suidas in ἠγκρατέσιρος, ἠγκρατεςεραν ἐποῖσαν, καὶ κατ. et δύναμιν ἐχώρησαν. WASS. Τὸ δὲ τ.] Reiskius eleganter coniecit: (anum. p. 14.) Τότε

δ' ἔτι καὶ πολέμοις — Sed coniectura non est necessaria. G. Πολέμοις] Πολεμοῖς Ar. At illud elegantius et procul dubio a Thucydide. WASS.

πρὶν δὴ] Forte: πρὶν ἠ. Sic frequenter. G. πρὶν δὴ] Nil opus emendatione; solet enim δὴ subiici τῶ πρην, vt sit, donec nimirum, vel, donec tandem. v. Ind. BAYER.

[ἠ δύναμις ἠρετο] Alias ἠρετο, v. c. 130. πολλῶ τότε μἄλλον ἠρετο. Sed nihil mutandum censet Abresch. Diluc. p. 117. Idem monet, ἐξειργεσθαι τῶ καὶ τῶ frequenter occurrere apud Herodotum, v. c. L. VII. 96. 99. 138. G.

[ἠγν ἠεσχοτο] Recte monet Stephanus non idem esse ἀνασχετὸν ποι.σθαι, ἰ. e. ἠρεῖσθαι, ἀνασχετὸν et ἀνἠρεσθαι.] G. [τῶ συγγραφέως ἠ λέξις] Immo apud alios non est infrequens hic vltus. In Aug. non leguntur Schol. a verbis τῶδε τῶ πολέμου — ad οὐκέτι ἀνασχετὸν ἐποῖντο et διέγνωτο.] G.

αὐτοῖς μὲν ἠν τοῖς Λακεδαιμονίοις] Τὸ ἠν indicat, Nostrum redire ad superiora, quae enarravit: ἠηνο modo cumque se haec habeant, quae in superioribus commemorata sunt, haec tamen certe constare, Lacedaemonii sibi persuadebant, cf. c. 130. G. ἀνεῖλεν] Corrige hinc Plutarch. Moral. 403. qui ἀνεῖλε νίκην καὶ κράτος, et pro ἀκλήτος, ἀπαράκλητος. Eodemque loco, vt ill obiter moncam, supple auctoris nobilissimi lacunam:

118. Iam vero non multis post haec annis acciderunt ea, quae supra commemoravi; ea videlicet, quae cum Corcyraeis, et Potidaeatis sunt gesta, et quaecunque interea huius belli causa esse coeperunt. Haec autem omnia, quae Graeci vel inter se, vel aduersus barbarum gesserunt, intra quinquaginta ferme annos gesta sunt, a discessu Xerxis vsque ad huius belli initium. Quorum annorum spatio Athenienses imperium confirmarunt, et ipsi in magnam potentiam prouecti sunt. Lacedaemonii vero, quamuis hoc intelligerent, tamen eos non impediabant, nisi aliquatenus, maioremque temporis partem ab armis abstinerunt, (tum quod vel ante ad bella suscipienda non admodum celeres essent, nisi cogentur, tum etiam quod bellis domesticis tunc impedirentur) priusquam Atheniensium potentia aperte crescere coepisset, ipsique suos socios iam aggredi ausi fuissent. Tunc enim rem non amplius ferendam iudicarunt: sed hoc bellum omni studio sibi suscipiendum, totisque viribus in hoc incumbendum, operamque dandam statuerunt, vt illorum, si possent, potentiam euerterent. Lacedaemonii igitur apud se quidem statuerant foedera esse fracta, et Athenienses iniuste facere. Sed tamen, legatis Delphos missis, Deum interrogarunt, an res sibi feliciter esset successura, si bellum susciperent. Ille vero (vt aiunt) ipsis respondit, illos, si totis viribus bellum gererent, fore victores. Quinetiam dixit, se et vocatum et non vocatum ipsis adfuturum, *opemque laturum*.

119. Rursus autem socios accitos in suffragia mittere volebant, vt de bello decernerent, vtrum gerendum esset necne. Cum autem legati a sociis missi venissent, et concilium haberetur, cum alii dixerunt, quae voluerunt, accusantes plerique Athenienses, et bellum suscipiendum censentes; tum etiam Corinthii, et antea singulas ciuitates separatim precati, vt suis suffragiis bellum decernerent, (quia Potidaeae metuebant, ne prius euerteretur:) tunc et iam praesentes, et postremo loco in medium prodeuntes, habuerunt hanc orationem:

120. „DE Lacedaemoniis, o socii, non amplius conquiri possemus, quasi nec ipsi bellum decre-

πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον] τῷ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ ἔτει τῶν σπονδῶν. Καὶ ὅσα πρόφασιν] αἰτία, ἦσαν τὸ Κυλώνειον ἄγος καὶ τὰ Παν-
 σανία. Τῆδε τῷ πολέμῳ] τῷ Πελοποννησιακῷ, τῷ προκειμένῳ. Τῆς τε Πέρσης ἀναχωρήσεως] ἀναμεταξὺ δηλονότι. Ἐν οἷς
 Ἀθηναῖοι] ἔτεσιν. Ἐγκρατετέρῳ] ἰσχυροτέρῳ. Ἐπὶ μέγα ἐχώρησαν δουλείῳ] ἐδυνήθησαν τὰ μεγάλα. Εἰ μὴ ἀναγκάζου-
 το] εἰ μὴ ἐξ ἀνάγκης κινήσειεν. Τὸ δὲ τί] κατὰ τι. Οὐκέτι ἀνασχετὸν ἵπαιόντο] ἦσαν, ἐκ ἡνέσχοντο οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ἄλλ'
 ἐπιχειρητέα] τῷ συγγραφῆως ἢ λέξι. ἔχρηγν γὰρ εἰπεῖν ἐπιχειρητέον. Διέγνωτο] διεψήφιστο. Κατὰ κράτος] τὸ ἐξῆς, κατὰ
 κράτος νίκην ἔσομαι. ἀνίσταται τὸν μέγαν λοιμὸν. Ψῆφον ἐπαγαγεῖν] ἦσαν, κυρῶσαι. Ἀπὸ τῆς ξυμμαχίας] ἀπὸ τῆς, ἀπὸ
 τῶν ξυμμάχων. Ψηφισασθαι τὸν πόλεμον] διὰ ψήφου ἐπικυρῶσαι. Δεδιότες] μὴ πρὸ τῆ εἰσβαλεῖν αὐτὰς εἰς τὴν Ἀττικὴν,

ἀργυρέα εὐλάκη εὐλάξεν. Priore loco rescribe, ἀνεῖλε νίκην
 κατὰ κράτος πολεμῶσι. καὶ βοηθήσειεν. Flaccus: Hic leuare
 functum pauperem laboribus, vocatus, atque non vocatus
 audit. Asclepiades in Epig. inedito, ΚΑΗΘΕΙΣ, ἐκ
 ἌΚΑΗΤΟΣ ἐλύθη. Ita fere ludit Aeschylus in Ἔπτ.
 Θεῦ τε γὰρ θέλοντος ἐπέβησιν πόλιν,
 Καὶ μὴ θέλοντος φησίν.
 et Δράτω πόλις, καὶ μὴ δράτω — Ἡμεῖς μὲν ἴμεν.
 et Agam. Μαθῶσιν αὐτῶ, κ' ἔμμεθοῦσι λήθομαι. Χοηφ. Ἦκω μὲν
 ἐκ ἌΚΑΗΤΟΣ, ἀλλ' ὑπάγγελος. Euripid. Orest. 612. WASS.
 Lacuna illa in Plutarcho recte expletur e Thucyd. V. 16.
 DVCK.
 Ἀνεῖλεν αὐτοῖς] Respondit illis Apollo. Si de oraculis est
 sermo, θεὸς semper est Apollo. v. Schol. ad L. II. 15. v.
 Gloss. Alias: τὰδε λέγει sc. θεός, v. c. Plato Alc. II.
 τὰδε λέγει Ἄμμων, vel ὁ μὲν ἀνεῖπεν, Diod. Sic. XVIII, 51.
 ad quem locum v. Wessel. V. Cel. Ceterum huius loci
 meminit Plut. de Pythiac orac. T. VII. p. 586. Deest ibi

post καὶ κράτος, infin. ἔσομαι, quem bene e Nostro supplet
 Reisk. deinde pro ἄκλιτος habet ἀπαράκλιτος, quam lectionem
 non damnat Reiskius, haud dubie, quod Plur. locum mem-
 oriter laudauit. Quamuis hoc oraculum a Thuc. prolatum
 est profane, versibus tamen conceptum fuisse videtur; quan-
 quam aliter sentit Plutarchus. G.
 [τὸ ἐξῆς κατὰ κράτος —] Non bene retulit Scholiastes κατὰ
 κράτος ad νίκην ἔσομαι, pertinet enim ad πολεμῶσι.] G.
 Πρακαλλίσαντες] In Aug. interl. Schol. est: προτρέψαντες.
 GOTTL.
 [Ψῆφον ἐπαγαγεῖν] Cum Stephano praefixi ψῆφον, non enim
 per se ἐπαγαγεῖν potest esse κυρῶσαι.] G.
 τῶν πρέσβων ἀπὸ τῆς ξυμμαχίας] Scholiastes ἀπὸ τῆς ξυμ-
 μαχίας exponit ἀπὸ τῶν ξυμμάχων, (quod ita dictum fuerit, vt
 πρεσβεῖα pro πρέσβεις) Valla autem non secus vertit, quam
 si legisset, τῶν πρέσβων τῆς ξυμμαχίας, absque praepositione
 ἀπὸ* manente tamen eodem sensu. ΣΤΕΡΗ. Add. quae Idem
 adnotat ad Cap. 35. DVCK.

ἐψηφισμένοι τὸν πόλεμόν εἰσι, ^κ καὶ ἡμᾶς ἐς τοῦτο νῦν ξυνήγαγον. ^λ χρῆ γὰρ τοὺς ἡγεμόνας, τὰ ἴδια ^μ ἐξ ἴσου νέμοντας, τὰ κοινὰ προσκοπεῖν, ^ν ὥσπερ καὶ ἐν ἄλλοις ἐκ πάντων προτιμῶνται. ἡμῶν δὲ ὅσοι μὲν Ἀθηναίοις ἤδη ἐνηλλάγησαν, ἔχῃ διδαχῆς δέοντα ὥστε φυλάξασθαι αὐτάς. ^ο τὰς δὲ τὴν μεσόγειαν μάλλον καὶ μὴ ἐν πόρῳ ^π κατακλιμένους, εἶδέναι χρῆ, ὅτι, τοῖς κάτω ἢ μὴ ἀμύνωσι, χαλεπωτέρων ἔξῃσι τὴν ^ρ κατακομιδὴν τῶν ὠραίων, καὶ πάλιν ἀντίληψιν ὧν ἡ θάλασσα τῇ ἡπείρῳ δίδωσι καὶ τῶν νῦν λεγομένων μὴ κακῆς κριτάς, ὡς μὴ προσηκόντων, εἶναι, προσδέχεσθαι δὲ ποτε, εἰ τὰ κάτω ^σ πρόοιτο, καὶν μέγχι σφῶν τὸ δεινὸν προσελθεῖν, καὶ περὶ ^τ αὐτῶν ἔχῃ ἥσσον νῦν ^ς βουλευέσθαι. διόπερ καὶ μὴ ὀνειδῖν δεῖ αὐτάς τὸν πόλεμον ἀντ' εἰρήνης μεταλαμβάνειν. ἀνδρῶν γὰρ σωφρόνων ^ζ μὲν ἔστιν, εἰ μὴ ἀδικοῦντο. ἡσυχάζειν ἀγαθῶν δὲ, ἀδικημένους, ἐκ μὲν εἰρήνης, πολεμεῖν, εὐ δὲ παρ᾽ ἄσπονδον, ἐκ πολέμου πάλιν ξυμβῆναι καὶ μῆτε τῇ κατὰ πόλεμον εὐτυχίᾳ ἐπαίρεσθαι, μῆτε τῷ ^η ἡσύχῳ τῆς εἰρήνης ἠδόμενον ἀδικεῖσθαι. ὅ, τε γὰρ διὰ τὴν ἠδονὴν ὀκνῶν, τάχιστα ἀν' ἀφαιρεθείῃ τῆς βασιλείης τὸ τερπνόν, δι' ὅπερ ὀνειδῖ, εἰ ἡσυχάζοι. ὅ, τε ἐν πολέμῳ εὐτυχίᾳ πλεονάζων, ἐκ ἐντεθύμηται θράσει ἀπίστῳ ἐπαίρομενος. πολλὰ γὰρ κακῶς γνωσθέντα, ἀβελτοτέρων τῶν ἐναντίων, ^θ τυχόντα καταρσάθη. καὶ ἐτι ^ι πλειῶν, ^κ ἀ

^κ καὶ ἡμᾶς Ar. C., in Mosqu. ἡμᾶς. ^λ Ἐξῆς Ar. C. Bar. Ald. Flor. Basf. Steph. ι. ^μ ὡς Ar. C. Mosqu. ^ν Mirum (inquit Steph.) ni scripserit Thucydides τὸς δὲ κατὰ τὴν μεσόγειαν: etiam si alioqui saepe subaudienda haec praepositio relinquatur. Ἐν τῇ μεσογείᾳ Dion. Halic. Μεσόγειαν Διόν. ο Κατακλιμένους Marg. ^ρ Ἀνακομιδὴν Ar. C. Dan. Mosqu. Mox. ἔξῃσι Ref. ^σ ἢ πρόοιτο Ar. C. Reg. Mosqu. in Aug. πρόοιτο, sed manus rec. superfer. ει. ^τ αὐτῶν Cl. Gr. Ar. Cassf. ^ς βουλευέσθαι C. ^ζ μὲν om. Gr. Et pro ἔστιν habet ἔστι. ^η ἡσυχίᾳ Cl. Gr. Reg. Cassf. Basf. Aug. ^θ τυχόντων Cassf. Gr. Basf. Aug. Paullo ante in Aug. ἐὰ δὲ ἴσῳ. ^ι πλειῶν Cl. Gr. Reg. Cassf. Basf. ^κ Ἄ deest Ar. C. Flor. Tὰ Stobaeus. Abest etiam a Dm. In Reg. deletum erat.

καὶ ἡμᾶς] Reisk. anim. l. c. putat, ante καὶ deesse οἱ, *quippe qui* — GOTTL.

τῶς ἡγεμόνας] Alludit ad Sarpedonis Orat. apud Homer. II. μ. 310. WASS.

χρῆ γὰρ τὸς ἡγεμόνας — προτιμῶνται] Sensus est: „Qui praesunt aliis, eos non decet in rebus suis prae aliis sibi quid tribuere, sed rem publicam in primis curare, prout praestant reliquis bonore et insignibus. Hanc Scholiastae explanationem probat etiam Abreschius in Diluc. p. 118., et ut omnia melius intelligantur, scriptum ponit: *χρῆ γ. τ. ἡγεμ. τ. ἰδ. ἐξ ἴσου νέμοντας* (adeoque ἢ προέχοντας ἐν αὐτοῖς, ut bene Schol.) ὅτω προσκοπεῖν τὰ κοινὰ, ὥσπερ καὶ προτιμῶνται ἐκ πάντων καὶ ὑπὲρ πάντας. Si igitur σκοπεῖσι πρὸ τῶν ἰδίων τὰ κοινὰ: fit, eos προτιμῶν αὐτὰ. Itaque Schol. ἐκ πάντων recte explicat: ὑπὲρ πάντας, et per τὸ ἐν ἄλλοις, praesertim et huiusmodi res, quas apud Hom. II. μ. v. 310. commemorat Sarpedon Glaucō:

— Τίη δὲ νῦν τετιμῆμεθα μάλα;

Ἐδρη τοῖς κρείσσιν τε, ἢ πλείοις δεπέσσειν

Ἐν Λυκίᾳ, πάντες δὲ, θεὸς ὡς, εἰσορόοσι; G.

Προσκοπεῖν] Sane hic vim habere debet ἢ πρὸς, praecipue curandi, quia opp. ἐκ πάντων προτιμῶνται. Alibi sane redundet. BAYER.

[προτιμῶν] Auctore Steph. hoc verbum non potest vim habere τῷ προσκοπεῖν quod est: ὑπὲρ τῶς ἄλλης σκοπεῖν, ἢ μάλλον ἢ οἱ ἄλλοι, praevidendi partes prae aliis suscipere. In ed. Flor. Vin. docta manus ad marg. scripsit: non probō, nam προσκοπεῖν est prospicere.] G.

[προεδρία] Cassel. habet: προεδρία. Vtrumque recte.] G.

ἡμῶν — ἐνηλλάγησαν] Dion. Halic. p. 134. pro συνήλασαν. WASS. Ostendit ibi Dionys. passiva pro actiuis a Thucydide usurpari; ut mox quoque κατακλιμένους, pro κατακλιτότας. Ἐν τῇ μεσογείᾳ fortassis in suo exemplari inuenit Dionysius: nam haec etiam alibi in libris scriptis permutantur. Vid. supr. ad Cap. 18. Scriptura Cod. Dan. μεσόγειαν non est sine exemplo aliorum. τῶς κάτω οἰκούντας etiam supr. Cap. 7. dicit pro iis, qui maritimas regiones habent. Contra οἱ ἄνα, qui mediterraneas colunt. infr. Cap. 137. et ἀνωθεν, e locis mediterraneis, supr. Cap. 59. Vid. Bernard. ad Ioseph. I. B. I. prooem. et Salmaf. ad Solin. p. 432. Et sic opponuntur ἀναβαλεῖν et καταβαλεῖν. DVCK.

neis, supr. Cap. 59. Vid. Bernard. ad Ioseph. I. B. I. prooem. et Salmaf. ad Solin. p. 432. Et sic opponuntur ἀναβαλεῖν et καταβαλεῖν. DVCK.

Ὅσοι — ἐνηλλάγησαν] Dionys. p. 797. notat: passivum esse pro actiivo συνήλασαν positum. G.

[ὀμιλεσαν] Reperi ex Aug. et Basf. pro ὀμιλοῦσαν. Confunduntur a librariis ὀμιλοῦσαι et ὀμιλεῖν. v. c. L. V. c. 55. ad quem l. v. Wall. In eodem codice verba εἰς φίλων ante ἄλλου, a manu recenti sunt addita.] G.

[διαλλαγῆναι] Haec exscripsit Suidas in διαλλαγῆναι et ἐνλλαγῆναι. Variat modo in τῷ πρώτῳ φίλῳ habetque τὸ πρότερον, quod mutandum est cum Stephano in τῷ πρότερον φίλῳ.] GOTTL.

τῶν μεσόγειαν] Stephanus praeter ea, quae ex adnotatione illius descripsit Hudson. in Var. Lect. etiam haec habet: Non μεσόγειαν autem, sed μεσόγειον alibi apud hunc ipsum Scriptorem legitur. Vnde autem Stephanus suspicari potuerit, Thucydidem hic potius scripsisse κατὰ τὴν μεσόγειον, quam τὴν μεσόγειαν, non possum scire. Nam infinita sunt exempla verbi κατοικεῖν cum accusatio sine praepositione positi, ut κατοικεῖν χώραν, νῆσον, πόλιν, ἡπείρου quorum et ipse nonnulla in Thesaurō protulit. DVCK.

τῶν μεσόγειαν μάλλον καὶ μὴ ἐν πόρῳ κατακλιμένους] Mutavit constructionem Nolter, τὴν μεσόγ. — καὶ ἐν πόρῳ κατακλιμένους: quod actiue pro κατακλιτότας positum, ut apud Herod. I, 96. κατοικεῖν τῶν Μήδων κατὰ κόμας. it. L. II. 92. 102. Stephanus sine ratione credit, Thucydidem scripsisse: κατὰ τὴν μεσόγειαν. Dionys. Hal. Ep. II. ad Amm. p. 797. legit: τῶς δ' ἐν τῇ μεσογείᾳ, quam lectionem Reiskius anim. l. c. praefert vulgatae. Si vulgatam seruemus, deesse h. l. ἐπέχουσι. Nihil probare potest Dionys. pro veritate lectionis, aduersantis codd. Non rara sunt exempla mutatae constructionis, quae protulit Abresch. Diluc. p. 118. Mox ἐν πόρῳ est: ἰουδα, apud — prope, et ad transitum. Reiskius intelligit l. c. per πόρον, isthmum Corinthiacum. Abreschius monet l. c. πόρον non generatim de quouis mari, verum de traiectu fere breviori dici, et amandat ad Misc. Obll. X. T. II. P. p. 217.

verint, neque nos nunc ad hoc *ipsum nostris suffragiis comprobandum* conuocarint. Decet enim eos, qui praesunt *aliis*, quemadmodum ab his maxime coluntur, et caeteris anteponuntur, sic etiam publicis eorum commodis aequo consulere, atque suis ipsorum priuatis commodis consulunt. Quotquot vero de nobis commercium cum Atheniensibus iam habuerunt, non sunt admonendi, vt ab illis caueant: sed illos potius, qui loca mediterranea incolunt, nec in locis maritimis habitant, scire oportet, *ipsos* nisi hominibus loca maritima incolentibus opem ferant, maiore cum difficultate fructus, quos anni tempora ferunt, *in suas urbes* comportaturos, et vicissim *commodorum*, quae maris vsus continenti suppeditat, perceptionem difficiliorem habituros. *Nec oportet* eos malos esse iudices rerum, quae nunc dicuntur, quasi ad ipsos minime pertineant; at existimare, si res hominum oram maritimam incolentium neglexerint, calamitatem istam ad se quoque tandem peruenturam; et nunc de se non minus, quam *de aliis* consultare. Quamobrem etiam non oportet eos segnes esse ad bellum pro pace sumendum. Nam virorum quidem modestorum est, quiescere; nisi laceffantur iniuria: fortium vero, si iniuria afficiantur, pacem cum bello commutare; sed si fauore diuino freti rem feliciter gesserint, bello deposito, paceque facta, in gratiam redire. *Nec oportet quemquam* felici bellorum successu extolli, neque pacis tranquillitate ac voluptate captum iniurias perferre. Qui enim propter voluptatem, *quam ex pacis otio percipit*, a bello abhorret, is, si quiescat, celerrime priuabitur hac tranquillitatis *otii*que iucunditate, propter quam otio ac desidia indulgens ab armis abhorret. Qui etiam felici rerum successu in bellis insolescit, is se audacia infida efferi non animaduertit. Multa enim male consulta, quum hostes inconscultiores nacta sunt, felicem exitum habuerunt: et longe plura, quae recte consulta

διαφθαρή. Οὐ καὶ αὐτοὶ ἐψηφισμένοι] ἐψηφίζονται. Χρὴ γὰρ τὰς ἡγεμόνας] ἢ χρὴ, φησὶν, ἐν τοῖς ἰδιωτικοῖς πράγμασι τὰς ἡγεμόνας προέχειν, ἀλλ' ἐν τοῖς κοινοῖς. Προσκοπεῖν] προτιμᾶν. Ἐκ πάντων] ἀντὶ τῆ ὑπὲρ πάντας. τὸ δὲ Ἐν ἄλλοις, ἐν προεδρείῳ, καὶ τοῖς τοιούτοις. Ἡμῶν δὲ ὄσαι] τῶν περιθαλασσίων. Ἐνιλλάγησαν] ἀντὶ τῆ, συνείμιζαν, καὶ ἀμίλησαν. ἐναντίον δὲ ἐστὶ τῆ διηλλάγησαν: διαλλαγῆναι γὰρ ἐστὶ, τὸ δι' αὐτῆ τῆ ἐχθρῆ παρακληθῆναι, καὶ φιλιωθῆναι αὐτῆ ἐναλλαγῆναι δὲ, τὸ ἀπὸ φιλίας εἰς φιλίαν ἄλλο μεταπηδήσαι τινος, ἐχθρῆ ὄντος τῆ πρώτῃ φιλίᾳ. Φυλάξασθαι] τετέτι φοβηθῆναι. Ἐν πόρῳ] ἐν παράλλῳ. πόρον καλεῖ τὰ ἐμπόρια. Ὅτι τοῖς κάτω] τοῖς παραλλοῖς. Τῶν ὠραίων] τῶν καρπῶν. Λεγομένων] παρ' ἡμῶν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ χρὴ. Προσδέχεσθαι] ἐλπίζειν. Πρόοντο] ἀμελήσκειν. Εὐ δὲ παρασχόν] ἀντὶ τῆ παρασχόντος, δηλονότι τῆ δαιμόνος, ὃ ἐστὶ, δαρησαμένου αὐτοῖς τὴν νίκην. Ὁ, τε γὰρ διὰ τὴν ἡδονὴν] τὸ εἶξῃ, ὃ, τε γὰρ διὰ τὴν ἡδονὴν οὐκ ἔτι ἡσυχάζει. Ὁ, τε ἐν πολέμῳ] ἐν ταύτῃ δεικνύει τῆ πολέμου τὸ ἀθλον. Κακῶς] ἀνόπως. Ἀβυλοτέρων] κακοβυλοτέρων. Ἐναντίων τυχόντων] ἔργον γὰρ ἐστὶ τῆς τύχης τὸ τὰς ἐναντίας ἀβυλοτέρας καταστῆσαι] ἐπεὶ ἢ μέγα, εἰ ὅπως ἐνίκησαν. Καλῶς δοκ. ββλ.] εὐβέλων

Non improbat quoque Schol. explanationem, quoad sensum πόρον esse τὰ ἐμπόρια. GOTTL.

[Ἐν τῇ παράλλῳ] Omissa sunt in Aug. G. Τοῖς κάτω] Qui oram maritimam incolunt, opp. τοῖς ἄνω, i. e. κατοικημένοις τὴν μεσόγειαν, vt paullo ante loquitur. G. Τὴν κατὰ κομὴν τῶν ὠραίων] i. e. deportationem frugum e mediterraneis regionibus ad portus, vendendi et exportandi causa. Sic bene Reisk. anim. p. 14. Ἀντιλήψις indicat, commutationem mercium intelligi. Κατακομὴν respectu maris dicitur. v. Abresch. Dil. p. 120. Monendum hoc erat propter interpretem, qui reddidit: *fructus in suas urbes comportaturos*. G.

Ἐῶν] Sc. χρὴ. Mox εἰ τὰ κάτω πρόοντο, fere sic Demosth. Olynth. γ. p. 31. ἐὰν τὰ παρόντα προώμεθα. G.

Ἀνδρῶν γὰρ — ἐλλείπομεν] Stobaeus p. 353. et ξυμβῆναι cum nostris agnoscit. In eandem sententiam Cyrus ad Laced. apud Herodot. I, 153. ἢν ἐγὼ ὑγιαίνω, ἢ τὰ ἰώνων πάθει εἶσαι ἄλεσχα, ἀλλὰ τὰ οἰκίη. WASS.

Ἀνδρῶν γὰρ σωφροῶν —] Hic locus descriptus est a Stobaeo, T. XLVIII. p. 351. vsque ad f. cap. G.

Εὐ δὲ παρασχόν] Occasionē commodum oblata. Herodoto

frequens est παρέχει pro ἔξει. L. III, 142: ἐμοὶ παρέχει νῦν ὕμῶν ἄρχειν. V. 49. παρέχον δὲ τῆς Ἀσίης πάσης ἄρχειν, et alibi. v. Eruditiss. Intt. ad Herodotum p. 395. Nofter L. V. 14. μετεμελότο, ὅτι μετὰ τὰ ἐν Πύλῳ καλῶς παρασχόν ἢ ξυνέβησαν. cf. VI. 63. G.

Ἐπαίρεσθαι] Post h. v. deest, auctore Reiskio, in anim. ad h. l. ἀδικεῖν. G.

Πλεονάζων] Liu. III. Castris se pauidus tenebat. Quod vbi senserunt hoites, CREUIT ex METV alieno, vt fit, audacia. WASS.

Πολλὰ γὰρ κακῶς γνωσθέντα —] Artabanus apud Herodotum VII. 4. p. 513. τὸ — εὐ βυλευσθαι, κέρδος μέγιστον εὐρίσχω ἐν — εἰ γὰρ καὶ ἐναντιωθῆναι τι θέλει, βεββλευται μὲν ἕδεν ἦσσαν εὐ, ἦσσωται δὲ ὑπὸ τῆς τύχης τὸ βέλευμα ὃ δὲ βυλευσάμενος αἰσχροῦς, εἰ οἱ ἢ τύχη ἐπίσκοτο, εὐρημα εὐρηκε, ἦσσαν δὲ ἕδεν οἱ κακῶς βεββλευται. G.

[Ἐργον γὰρ] Addidi ex Aug. γὰρ. In eodem desunt Schol. ad verba Ὅτι τοῖς κάτω] τῶν ὠραίων. Προσδέχεσθαι] Πρόοντο. Κακῶς et Καλῶς δοκ. ββλ.] G.

[Ἐνίκησαν] Steph. malit: ἐνίκηθησαν.]. G.

Πλεῖον, ἢ] Nil mutandum; varietate enim structure gaudet Thuc. v. Ind. BAVER.

καλῶς δοκῶντα βλευθῆναι, ^a εἰς τὸναντίον ^b αἰσχροῦς περιέστη. ἐνθυμεῖται γὰρ ἄδεις ὁμοίᾳ τῇ πίσει, καὶ ἔργῳ ἐπεξέρχεται, ἀλλὰ ^c μετ' ἀσφαλείας μὲν δοξάζομεν, μετὰ δέος ^d δὲ ἐν τῷ ἔργῳ ἐλλείπομεν. ρκα'. „Ἡμεῖς δὲ νῦν καὶ ἀδικούμενοι τὸν πόλεμον ἐγειρομεν, καὶ ἰκανὰ ἔχοντες ἐγκλήματα. καὶ ^e ὅταν ἀμυνόμεθα Ἀθηναίως, καταθησόμεθα αὐτὸν ἐν καιρῷ. ^f κατὰ πολλὰ ^g δὲ ἡμᾶς εἰκὸς ἐπιπρα- τῆσαι, πρῶτον μὲν, πλήθει προύχοντας καὶ ἐμπειρία πολυεπιπῆ, ἔπειτα ὁμοίως πάντας ἐς τὰ παραγ- γελλόμενα ἴοντας. ναυτικὸν τε, ὧ ^h ἰσχύουσι, ἀπὸ τῆς ⁱ ὑπαρχῆς τε ἐκάστοις ἄστας ^k ἔξαρτυσόμεθα, καὶ ἀπὸ τῶν ἐν Δελφοῖς καὶ ^l Ὀλυμπία χρημάτων. δάνεισμα γὰρ ποιησάμενοι, ὑπολαβεῖν ^m οἷοί τ' ἐσμὲν μισθῷ μειζοῖν τὰς ξένους αὐτῶν ναυβάτας. ἀνητὴ γὰρ ⁿ Ἀθηναίων ἡ δύναμις μᾶλλον ἢ οἰκεία ἢ δὲ ἡμετέρα ἦσσαν ἀν τῷτο πάθοι, τοῖς σώμασι ^o τοπλέον ἰσχύουσα ἢ τοῖς χρήμασι. μᾶ ^p τε νίκη ναυ- μαχίας κατὰ τὸ εἰκὸς ἀλίσκονται. εἰ δ' ἀντίσχοιεν, μελετήσομεν καὶ ἡμεῖς ἐν πλέονι χρόνῳ τὰ ναυτικά. καὶ ὅταν τὴν ἐπισημν ^q ἐς τὸ ἴσον καταστήσωμεν, ^r τῇ γε εὐψυχία δῆπρ περιεσόμεθα. ὁ γὰρ ἡμεῖς ^s φύσει ἔχομεν ἀγαθόν, ἐκείνοις ἔκ ἀν γένοιτο διδαχῆ. ὁ ^t δ' ἐκείνοι ἐπισημν πρῆχσσι, καθαιρετέον ἡμῖν ἐστὶ μελέτη. ^u χρήματα δ' ὥστ' ἔχειν ἐς αὐτὰ, οἴσμεν. ἢ δεινὸν ἀν εἴη, εἰ οἱ μὲν ἐκείνων ζύμ- μαχοι ἐπὶ δαλείᾳ τῇ αὐτῶν φέροντες ἔκ ἀπερῆσιν, ἡμεῖς δ' ἐπὶ τῷ τιμωρῆσθαι τὰς ἐχθρὰς καὶ

^a Ἐς Ar. C. Cl. Gr. Scob. Aug. Cass. Mox in Bal. cod. ἰ. τὸναντίον. In Mosqu. ἰ. ^b Καὶ αἰσχροῦς Gr. Mox in Mosqu. pro γὰρ est δ. ^c Μετὰ ἀσφαλείας Reg. Cass. Aug. ^d τε Gr. ^e Ὅτ' ἐν Cass. Vasc. Sic rursus v. II. Cass. et passim. Sic et Aug. et Mosqu. ^f Κατὰ πολλὰ Ald. Flor. Ita p. 203. Κατὰ πολλὰ Vasc. ^g Δ' ἡμᾶς Gr. Mox in cod. Bas. ἐπιπρατῆσαι ex emendatione. ^h ἰσχύουσι Ar. C. ⁱ ὑπαρχῆς ἰκέτης C. ὑπαρχῆς ἰκέτης Ar. Mosqu. ὑπαρχῆς τε ἰκέτης Dan. ^k ἔξαρτυσόμεθα Reg. Gr. ^l Ὀλυμπία Cl. in marg. ^m οἷοί τε ἐσμὲν Cass. Gr. Aug. ⁿ Ἀθηναίων δύναμις Ar. C. Dan. ^o τὸ πλέον Ar. C. Bas. Cass. Gr. ^p Ἐς τὸ ἴσον Marg. ^q ἐς τὸ ἴσον Reg. Cass. Gr. Aug. ^r τῇ γε C. ^s ἔχομεν φύσει ἀγαθὸν Ar. C. Cam. Reg. Cass. Gr. Dan. Aug. ^t δι δεινὸν Reg. Cass. Gr. Aug. Mosq. v. vlt. ^u ἐπὶ Gr. ^v χρήματα δὲ ὥστ' ἔχειν Ar. C.

*Α, καλῶς δοκῶντα βλευθῆναι] Delendum arbitror τὸ α, quod abest a plurimis codd., Ald. et Flor. Nisi post πλείω iubeant. ἐστὶ, α — περιέστη. Prius tamen magis placet. Ἐς τὸναντίον περιέση, in contrariam partem conversa sunt, f. mutata. Fere ita, L. III, 12. ἐς τῷτο περιέση ἢ τύχη. Demosth. Olynth. Γ. p. 31. εἰς τῷτο περιέσεται τὰ πράγματα. 60. [Ἐθβέλλαν] Dicendum fuit potius εὐβουλότῶν, propter ἀβουλοτέρων] GOTTL.

Αισχροῦς περιέση] Quidam legunt, καὶ αἰσchr. quod sit, ἰδμε, und zwar: vel pro, εἰς τὸ (ἐναντίον καὶ) αἰσchrόν. BAYER.

Ἐνθυμεῖται γὰρ ἄδεις ὁμοίᾳ τῇ πίσει —] i. e. nemo in consilio capiendum quam habet fiduciam boni euentus, (f. δόξαν) eandem in eo exsequendo probat, demonstrat; in exsequendo enim timidiore redduntur homines, qui securi nimium de rebus futuris consilia capiunt. τῷ ἐνθυμεῖσθαι τῇ πίσει, i. e. τῷ θάρρει, vt Schol. explicat, opponitur ἔργῳ ἐπεξέρχσθαι. Reiskius in anim. ad h. l. legi vult: ὁμοίᾳ τῇ πίσει, (aut τῇ ὁμοίᾳ πίσει) ἢ καὶ ἔργῳ, eadem fiducia, qua — Gemina his dicit Pericles infra, c. 141. καίπερ εἰδώς, τὰς ἀνδρῶν εἰ τῇ αὐτῇ ὀργῇ ἀναπειδομένης πολεμεῖν, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ πρᾶσσοντας. Appellat ὀργῆν, quam h. l. πίσιν vocat, aut θάρρος. G.

[Ἐνθυμεῖται] In Aug. sic legitur: ἄδεις, φησί, ἐνθυμεῖται τὸ ὁμοίως οἷς πίσειν νικᾶν τὸ πᾶς ἔκ ἐνοσῶν. Verba autem, quae post ἔργῳ sequuntur: ἄλλως — ἀλλοιῶνται, profus desunt in eodem. Scholion est ab alia manu, quod τὸ ἄλλως docet. Ceterum non recte Scholias est et cum eo Portus: πίσει ab ὁμοίᾳ pendet, et ὁμοίᾳ idem ac ὁμοίως absolute positum, et πίσει ablatius est, vt scite notat Grammius p. 617. Stephanus rotunde vertit verba Thucydidis (in Conc. p. 65): quia nemo tali opere rem exsequitur, quali fiducia deliberat.] G.

[Ἐξαρτυσόμεν] Steph. conuenientius habet legi: ἐκπίπτομεν.] GOTTL.

Ἐγειρομεν] Homerum sequitur, qui II. λ'. 213. ἔγειρε δὲ ζύλοπιν αἰήν. Hinc etiam Hesiodus Mineruam vocat ἰργακί- σιμον. WASS.

τὸν πόλεμον ἐγειρομεν] i. e. ποιήσαμεν, inferimus bellum. Noster imitatus videtur Homerum II. λ'. 213. ἔγειρε ζύλοπιν — quem locum iam protulit Waffius. Herodotus VII. 5. fere similiter: ἐπὶ δὲ Αἴγυπτον ἐποιέετο τὴν στρατίας ἔγερσιν, quanquam Wessel. e codd. optimis dedit ἄγερσιν. Ἐγειρεν στρατιὰν ἐπὶ — (quod est ποιῆσαι τὴν στρατίας ἔγερσιν) idem est ac ἔγειρεν πόλεμον. G.

[τὰ παρακινῶντα] Haec verba huc posui, cum τῷ παραγγε- λόμενα essent sine vilo sensu adiecta. Itaque erant mota suo loco. Abresch. Diluc. p. 122. malebat praefigi his verbis: ἰκανὰ ἐγκλήματα.] G.

[τὸ δὲ δυνάτον —] In Aug. legitur: τὸ δ' ἀδύνατον κεφάλαιον. Male. In eodem cod. defunct. Schol. ad verba ἔχοντες ἐγκλέ- ματα Ἀμυνόμεθα τὰ παραγγελλόμενα ἢ ἰσχύουσι et ἔξαρ- τυσόμεθα.] G.

Ἐπειτα ἰμ.] Vnum ex iis, de quibus semel admoneri lecto- rem oportet, istud quoque est, saepe apud Thucydidem post πρῶτον μὲν, sequi ἔπειτα, non adiecta particula δὲ, quae ab aliis ἀνταποδοτικῶς adici consuevit. STEPH.

Ἐπειτα] Sequi debebat δὲ, ob πρῶτον μὲν. Sed ita Noster subinde. G.

Ἐξαρτυσόμεθα] Reisk. in Dil. Abresch. p. 122. corrigit sine causa ἔξαρτυσόμεθα, faciemus a nobis dependere, a iung- genus nobis. G.

Ἀπὸ τῶν ἐν Δελφοῖς] Repetuntur haec a Pericle c. 143. Mox Ὀλυμπίαν in cod. Clar. non corrupte scriptum est, quod iudicat Waffius, sed solet hac syntaxi vti. v. c. supra: φαληρόνδε καὶ ἐς Πειραιᾶ. L. II. 21. ἐς Ἐλευσίαν καὶ Θρῆζης πρὸ ἐς Θρῆζαν, vel Θρῆζίαν πρὸς. vbi v. not. G.

Ὀλυμπία] Cl. in Marg. Ὀλυμπίασι, corrupte. WASS.

[Ὀλυμπία] —] Intuli hoc Schol. ex Aug. in eodem non reperitur Schol. a verbis ὑπολαβεῖν — ad ἔχομεν ἀγαθόν.] GOTTL.

Ἀνητὴ — ἢ δύναμις] Mercenariae, conductitiae copiae. G.

ἦσσαν ἀν τῷτο πάθοι] n. τὸ ὑπολαμβάνεσθαι μισθῷ τὰς ξένους.

videbantur, contra turpiter ceciderunt. Nemo enim eodem animi impetu res gerendas exsequitur, quo in ipsa consultatione de his deliberat, fiducia fretus, metuque vacans: sed cum securitate quidem *audacter de rebus futuris* decernimus; at in ipsa rerum administratione, cum metu deficiamus.

121. „Nos vero, qui et iniuriam passi sumus, et multa crimina habemus, quae *Atheniensibus* obiiciamus, nunc bellum excitamus: et postquam Athenienses vlti fuerimus, hoc opportune deponemus. Multis autem de causis verisimile est, nos fore victores: primum quidem, quia et numero, et rerum bellicarum peritia praestamus: deinde vero, quia pariter omnes ad imperata faciendum imus. Classem autem, qua *illi multum* pollent, instruemus cum ex priuatis facultatibus, quas singuli pro rata parte conferent, tum etiam ex Delphicis et Olympicis pecuniis. Nam pecuniam mutuati, peregrinos illorum nautas maiori mercede *propofita* subducere possumus. Atheniensium enim copiae sunt magis mercenariae, quam domesticae; sed nostris hoc minus contingit, siquidem plus corporibus, quam pecuniis pollent. Quod si *nostrorum hostium copiae* vel vnico nauali proelio superatae fuerint; vt verisimile est, capientur. Sed si *nobis* resistent, nos etiam interposito maiori temporis spatio res nauticas meditabimur, quum autem parem *illis* scientiam fuerimus assequuti, animi certe fortitudine superiores erimus. Nam bonum, quod nos natura insitum habemus, hoc illi disciplina nunquam adipiscuntur. Id vero, in quo illi propter scientiam praestant, meditatione nobis est superandum. Pecunias etiam conferemus, vt *fatis* habeamus ad ipsas *res nauticas parandas, et classem instruendam*. Alioqui facinus indignum fuerit, si illorum quidem focii, vt seruierunt ipsis seruiant, pecunias conferre non abnuant:

τῶν ἐναντιῶν τοῦχόντα. Ἐνθυμείται γὰρ ἕδεις, φησίν, ἐνθυμείται ὁμοίως οἷς πίστευει. πίστευει γὰρ νικᾶν, τὸ πᾶς, ἢ ἐννοῶν. καὶ ἕδεις ὁμοίως ἔργῳ ἐπεξέρχεται οἷς ἐνθυμείται. δεικνύσι γὰρ τὴν πίστιν μείζονα τῶν ἐνθυμημάτων, καὶ τὸ ἐνθύμημα μείζον τῷ ἔργῳ. Ἄλλως. ἕδεις γὰρ ἐνθυμείται παρόμοια τοῖς βεβαίοις. πίστις γὰρ ἐνταῦθα τὴν βεβαιότητα τῶν πραγμάτων καὶ τὴν ἀσφαλῆ ἀπόβασιν σηλοῖται. ἕδεις ἢν ὅτε ὅμοια τοῖς πράγμασιν ἐνθυμείται, ὅτε ἔργῳ τὰ πιστευθέντα τελειοῖ, ἀλλ' ἐν ἑκάτεροις σφάλλονται διὰ τὸ κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν ἀβεβαιοῦν εἶναι, καὶ τὰ πράγματα μὴ κατὰ τὴν θέλησιν ἡμῶν ἀπαντᾶν, ἀλλὰ μετὰ τὰ ἀσφαλῆς ἐλπίτε δεξασθέντα, ἢτοι βουλευθέντα, ἐπὶ τῶν ἔργων διὰ τὸ προσπίπτου δέος ἐλλείπομεν. ὅτι τὸ μὲν βουλευσασθαι χωρὶς ἀγῶνας καθίσταται· τὰ δὲ ἔργα ἐπὶ τῆς ταραχῆς καὶ συγχύσεως ἀλλοιοῦνται. Τῷ πίσει τῷ θάρσει. Μετὰ ἀσφαλείας μὲν ἀσφαλῶς, φησίν, ἐνθυμείμεθα, διὰ τὸ κατ' ἡσυχίαν δεξάζεσθαι καὶ βουλευσασθαι· μετὰ φόβου δὲ ὑπερέμειν ἐν τῷ ἔργῳ, διὰ τὸ λοιπὸν ὄρεσθαι αὐτὰ τὰ ἔργα, καὶ ἐν τῇ παρεσίῳ εἶναι τῶν πραγμάτων. Ἐν τῷ ἔργῳ ἐλλείπομεν] φοβηθέντες ἐξεπέσομεν τῆς πράξεως, ἢν προσδοκῶμεν λαβεῖν. Ἐχοντες ἐγκλήματα] κατὰ τῶν Ἀθηναίων δηλονότι, τὰ παρακινῶντα τὸν πόλεμον. Ἀμυνόμεθα] τὰ ἴσα ἀνταποδώμεν. Κατὰ πολλὰ δὲ] τὸ δυνατόν κεφάλαιον. Ὡς ἰσχύουσιν] οἱ Ἀθηναῖοι. Ἐξαρτυρόμεθα] παρασκευάζομεν. Ὀλυμπία] γράφεται Ὀλυμπίασι, ὡς Ἀθήνησι. Ἰπολαβεῖν] δεξασθαι. Τῆτο πάθοι] τὸ μεταπεισθῆναι. Μιὰ τε νίκη] εἰ ἅπασι, φησὶ, τῇ ναυμαχίᾳ νικηθῶσιν, ἢ κέτι ἔξοισιν ἐλπιδε νίκης, ἢ γὰρ εἰσι πεζομάχοι. ἡμεῖς δὲ δηλονότι καὶ ταῖς ναυσὶν ἐὰν νικηθῶμεν, τῷ πείθει ἰσχύομεν. Κατὰ τὸ εἰκόσ] ὡς ἔστιν εἰκόσαι. Ἀλλίσκοντα] νικῶνται. Ἐχομεν ἀγαθόν] ἡγουν, τὴν εὐψυχίαν. Ὁ δὲ] ἀντὶ τῆ εἰς ὅ. Ὁκ ἀπερῶσιν] ἢ ἀπαγορεύουσιν. Ἐπὶ τῷ τιμαρῶμενοι] ἀντὶ τῆ ἐπὶ τῷ τιμαρῶσασθαι. Αὐτοῖς τέτοις] τοῖς χρήμασι δηλονότι.

ob superiora: Ἰπολαβεῖν — ναυβλάτας, ratione addita: ὠνητὴ γὰρ — Schol. supplet μεταπεισθῆναι, quod quoad sensum idem est. Possit etiam suppleri: ὠνητὴν εἶναι. v. Abresch. Dil. p. 122. Bauero videtur in πάθοι latere incommoda et pericula mercenariae et conductitiae manus, veluti fuga, defectio, proditio. Sed nimis quae situm videtur. Mox σώμασι verti vult *millibus* Abresch. l. c., sine causa; vt agnoscat ipse V. Brückhoff. in Auctar. p. 249. Infra c. 141. σώμασιν ἐτοιμότεροι οἱ αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων, ἢ χρήμασι πολεμεῖν. GOTTL. Ἐς τὸ ἴσον] Male ἤσσαν. Tacunda autem tibi fuerit collatio huius loci cum iis, quae dicit Hermocrates in sine suae concionis, quam habet pag. 391. τὴν δὲ εὐψυχίαν, αὐτὴν εαυτῆς, μετὰ τῆ πίσει τῆς ἐπισημίας, θαρσαλευτέρων εἶσεσθαι. STEPH. Ἐς αὐτὰ] Reisk. in anim. p. 14. malit: ἐς αὐτὰ δαπανᾶν, οἴσομεν. Sine causa, G. Ἡ δεινὸν ἂν εἴη — εἰ —] Et si probat Abreschius in Diluc.

p. 122. versionem interpretis: *alioqui facinus indignum fuerit*; malit tamen legi ἢ aliter tamen videtur Steph. Thef. gr. l. Vol. I. p. 1421. Non necessariam putem hanc mutationem; addi oporteret γὰρ, vt Bauerus iudicat. Hesych. ἢ γὰρ, ὅτως. cf. Hoogeveen. part. gr. doct. p. 334. Defendere tamen τὸ ἢ sine adiuncta particula sustinet Abresch. in Auct. p. 249. e. Lyf. Orat. II. p. 20. Tayl. ἢ πολλὰ πλείστον ἐκείνοι κατὰ τὴν ἀρετὴν ἀπάντων τῶν ἀνθρώπων διήνεγκαν — et alius locis. G. Ἐπὶ δαλείᾳ] De Scacua in hanc sententiam *Lucanus*: Infelix, quanta DOMINVM virtute parasti! WASS. φέροντες ἢ ἀπερῶσιν] Sc. χρήματα, e superioribus: χρήματα οἴσομεν. Reisk. malit in anim. l. c. φόβου φέροντες. G. Ἐπὶ τῷ — τιμαρῶμενοι — σώζεσθαι] Male Schol. τιμαρῶμενοι expl. τιμαρῶσθαι immo pendet a σώζεσθαι ἐπὶ τῷ σώζεσθαι, vt salui sitis; quam re? τιμαρῶμενοι. BAUER.

αὐτοὶ ἅμα σώζεσθαι, ἐκ ἄρα δαπανήσομεν, καὶ ἐπὶ τῷ μὴ ὑπ' ἐκείνων αὐτὰ ἀΦαιρεθέντες, αὐτοῖς τέτοις κακῶς πάσχειν.

ρκβ. „Υπάρχεισι δὲ καὶ ἄλλαι ὁδοὶ τῆ πολέμου ἡμῖν, ξυμμάχων τε ἀπότασις, μάλιστα παραίρεσις ἕστα τῶν προσόδων, αἷς ἰσχύουσι, καὶ ἐπιτειχισμὸς τῆ χώρας, ἀλλὰ τε ὅσα ἐκ ἄν τις νῦν προῖδοι. ἦνιστα γὰρ πόλεμος ἐπὶ ῥητοῖς χρεῖται, αὐτὸς δὲ ἀΦ αὐτὰ τὰ πολλὰ τεχνᾶται πρὸς τὸ παρατυγχάνον. ἐν ᾧ ὁ μὲν * εὐεργήτως αὐτῷ προσομιλήσας, βεβαίωτερος. γ ὁ δὲ ἐργισθείς, περὶ αὐτὸν ἐκ ἐλάσσω πλῆθει ἐνθυμώμεθα δὲ ² καὶ ὅτι εἰ μὲν * ἡμῶν ἦσαν ἐκάστοις πρὸς ἀντιπάλους περὶ γῆς ἔραν ^b διαφοραὶ, οἰσδὸν ἂν ἦν νῦν δὲ πρὸς ξύμπαντάς τε ἡμᾶς Ἀθηναῖοι ^c ἰκανοί, καὶ κατὰ πόλιν ἐπι δυνατώτεροι. ὥστε, εἰ μὴ καὶ ἀθρόοι, καὶ ^d κατὰ ἔθνη, καὶ ἕνασον ἅψυ μιᾷ γνώμῃ ἀμυνόμεθα ^e αὐτῶν, δίχα γε ὄντας ἡμᾶς ἀπόνως χειρώσονται καὶ τὴν ἦσαν, εἰ καὶ ^f δεινὸν τῶ ἀνῆσαι, ^g ἴσω ἐκ ἄλλο τι φέρουσαν ἢ ἀντικρὺς δουλείαν. ὁ καὶ λόγῳ ἐνδοιασθῆναι αἰσχυρὸν τῇ Πελοποννήσῳ, καὶ πόλεις τοσαύδε ^h ὑπὸ μιᾶς κακοπαθεῖν. ἐν ᾧ ἢ δικαίως δοκοῖμεν ἂν πάσχειν, ἢ διὰ δειλίαν ἀνέχεσθαι, καὶ τῶν πατέρων χεῖρας φαίνεσθαι, οἱ τὴν Ελλάδα ἀλευθήρωσαν ἡμῖς δὲ ἐδ' ἡμῶν αὐτοῖς βεβαίωμεν αὐτὸ, τύραννον δὲ εἶμεν ἐγκαθεσάμεν ⁱ πόλιν, τὸς δ' ἐν μιᾷ μονάρχῃς ἀξίζομεν καταλύειν. καὶ ἐκ ἴσμεν ὅπως ^k τάδε τριῶν τῶν

v Αἰτὸν Ald. Flor. Basf. x εὐεργήτως Dan. Mox ἀπῆ in ed. Basf. In cod. Basf. ἀργήτως. y ὁ δ' ἐργισθείς Ar. G. Paullo ante in Mosqu. est βεβαίωτατος. z καὶ δεστ Ar. C. Dan. Mosqu. a ἴσαν ἡμῶν ἐκάστοις Cam. C. ff. Aug. Mosqu. ἦσαν abest a Reg. deinde inter versus script. manu recent. Sic quoque in Gr. sed inter μὲν et ἡμῶν. b ἢ διαφοραὶ Ar. C. Mosqu. c ἰκανοὶ δεστ Dan. d κατὰ τὰ ἔθνη Ar. e καὶ τῶν Ar. Dan. f δεινὸν τὸ Reg. δεινὸν τῷ Gr. g ἴσω Reg. cum w rec. manu super e polito. h τὰ μίαν Cl. Gr. Reg. Dan. Cass. Aug. Vasc. Basf. Steph. 2. Port. i πλῆθει Mosqu. Ar. C. Ald. Flor. Basf. Omnino τύραννον πλῆθει κριθένον esse censet Steph. Sic enim et paulo infra, τὴν καθεσχυρῶσαν ἐπὶ τῇ Ἑλλάδι πόλιν τύραννον. τὸν πόλιν Gr. τῇ πόλει Dan. a correctore, qui τ in fine veriusque vocis eraserat. In Mosqu. πόλιν. k Scholiastes locum hunc afferens pag. 70. legit τάδε τριῶν, nisi a Librario (quod suspicatur Stephanus) mendose apud eum scriptus est hic locus.

ὁδοὶ τῆ πολέμου] Subsidia s. vias, ratio belli feliciter gerendi; veluti ut belligerantes socios alliciant ad defectionem, proeuntibus hostibus subtrahant. nos: Mittelund Wege — Homerus habet similem formam, γεφύρας πολέμοιο, Iliad. d. 371. quae Scholiastae sunt, διέξοδοι τῆ πολέμου. Herodotus L. VII. p. 650. διέξοδος βασιλευμάτων. Dionys. Hal. L. VI. p. 1120. XI. p. 2289. ἐν τριῶν τῆ πολέμου κείσθαι. Orpheus Arg. v. 57. habet δόλιμ τριβόν. Tacitus L. II. 5. procliorum vias dicit, quas tractasse Germanicus dicitur, i. e. agitasse, consulfasse, quibus feliciter gerenda sint bella cum Germanis. v. Ernest. V. Cl. Ad hanc rationem fere Liu. XXXI. 18. seque ipsi per omnes vias lesi interficerent. GOTTL.

Disimilia loca atulit B. Gottl. ceteroquin recte interpretatus h. l. Nam γεφύρας πολέμοιο apud Hom. sunt periphrasis belli ipsius, cui tamen pontes tribuantur, sane vias et ipsae, vel itinera Straßen, propter ordines militum instructorum; et nos Gassen dicimus sensu militari et castrensi, et τριβόν πολέμου multo magis est periphrasis; quid, quod poetica ista sunt? Neque apud Nostrum ἔδοι notant modum belli, sed auxilia, praesidia, ressource. BAVER.

Παραίρεσις τῶν προσόδων] Opponunt haec dictis Archidami, c. 81. εἰ δ' αὐ τὰς ξυμμάχους ἀφεσάμενοι περασομένθα. v. Abresch. Lucr. p. 250. GOTTL.

Ἐπιτειχισμός] Inf. Cap. 142. ἐπιτειχισμοί. Alibi ἐπιτειχισμοί. Vid. Schol. ad Cap. 142. Haprocra. et ex eo Suidam in ἐπιτειχισμῷ. Vlpian. ad Demosth. 1. Philipp. pag. 31. et Obersonf. pag. 63. et Casaub. ad Polyb. p. 178. Huiusmodi munitionem ad infestandos hostes structam φρούριον vocat Thucyd. I, 142. et Diodor. Sicul. XIII. p. 335. Δικέλιαν φρούριον ἐποίησαν κατὰ τῆς Ἀττικῆς quod Plutarcho Alcib. pag. 369. est ἐπιτειχισμοί. Cornel. Nepos Alcib. Cap. IV. Latine ita effert: Deceliam in Attica munierunt, praesidioque perpetuo ibi posito, in obsidione Athenas tenuerunt. DVCK.

Ἐπιτειχισμός τῆ χώρας] h. c. τοιχισμός ἐπὶ τῆ χώρας, infra

c. 142. ἐπιτειχισμοί. Munitur autem regio praesidio firmo. L. V, 51. ἐπ' ἄλλῃ τινὶ γῆ dicitur τὸ χεῖρον τοιχισθῆναι. De vi τῆ ἐπιτειχισμοί et ἐπιτειχισθῆναι v. Abresch. Dil. p. 124. et de potestate τῆ ἐπὶ ἐν ἐπιτειχισμός, in Audar. p. 250. G.

[Ἐπιθειρεία] Abest hoc verbum ab August. G.

Ἄλλα τε — πταίει] Stobaeus p. 372. vbi ἐφ' αὐτῶ et ἐλάσσω cum nostris, non ἐλάττω. WASS. Suidas in εὐεργήτως describit Schol. DVCK.

[Προσγυνοί] Deest h. v. in Aug. Non reperitur in eodem cod. Schol. averbis ὅσοι — ad τῆ χώρας. it. Ἐπὶ ἐρητοῖς ἀδ Παρτυγγάνον. it. ad Ὅ δὲ ἐργισθείς Ὅσοι ἂν ἦν Δίχα γε ὄντας ἴσω φέρουσαν Ὅ καὶ λόγῳ Ἐνδοιασθῆναι Ἐπὸ μίαν et Κακοπαθεῖν. G.

Ἐπὶ ἐρητοῖς] i. e. ἐπὶ τοῖς ἐμολογημένοις, vt Procop. B. P. II. 26. loquuntur, notante Abreschio (Diluc. p. 124.) nos: der Krieg richtet sich nicht nach vorgeschriebenen Maßregeln. G.

I. e. certa et praeuisa non sequitur bellum, vt dux dicat, se hoc aut illud facturum tali exitu; bestimms: Ita supra negat, reges fuisse ἐπὶ ἐρητοῖς γέρας, vt constitutum esset, quid caperent. BAVER.

[Μεγαλοφύχω] Deest in Aug. G.

[Ἐυτέρεπος] Hanc Schol. partem exscripsit Suidas in εὐεργήτως — ἂντι τῆ εὐτέρεπος; ὄργη γὰρ ὁ τέρεπος, παρὰ Οὐκουδὶδ. i. e. mores, vel ingenium. Sed, notante Duckero, occurrit quocumque apud alios. G.

Ὅ δ' ἐργισθείς, περὶ αὐτὸν —] Cum Abreschio (Dil. p. 123.) incertam posui post ἐργισθείς: quoniam non daturat ἐργισθῆναι περὶ τι. Sed prius probabilius. Reiskius (anim. ad h. l.) distinguit et scribit sic: ὁ δ' ἐργισθείς, περὶ αὐτῶ ἐκ ἐλάσσω (sub. ἢ περὶ τοῖς πολεμοῖς) πταίει. Cum Dat. haec forma reperitur apud Herod. VIII, 100. μὴ περὶ Μακεδονίῳ πταίει ἢ Ἑλλάδι; ad quam videtur Reisk. hanc correctionem accommodasse. G.

Ὅργισθείς περὶ αὐτὸν] Tamen, iungi haec, malim, vt magis

nos vero, vt hostes viciscamur, et nos ipsi simul seruemur, nullas pecunias consumere velimus; et ne his pecuniis ab illis priuati, his ipsis male mulctemur.

122. „Adfunt nobis praeterea aliae quoque belli gerendi viae: et fociorum defectio, quae est praecipua ratio, quae illorum prouentus subtrahere potest, in quibus sita est ipsorum potentia; et aedificatio munitionum, quae illorum agrum oppugnent; et multa alia, quae nullus iam prospicere posset. Belli enim progressus nulla certa lege fiunt: sed ipsam per se, in singulis occasionibus oblatis, ex tempore multa comminiscitur. In quo is quidem, qui in eo moderate se gerit, constantior ac tutior existit: is vero, qui in eo irascitur, non leuiter offendit. Cogitemus autem, si singulis quidem nostrum cum paribus aduersariis de agri finibus esset controuersia, hoc ferendum esse: iam vero Athenienses et aduersus nos vniuersos fatis virium habent, et aduersus singulas ciuitates, vires longe maiores habent. Quare nisi et frequentes, et per nationes, et per singulas ciuitates vno consensu ipsos propulsemus; nos diuisi sine labore in suam potestatem redigent. Et victoriam, licet hoc alicui sit futurum auditu molestum, is tamen sciat nihil aliud, quam seruitutem manifeste nobis allaturam. Quod vel dubia oratione molestum est Peloponneso, et tot vrbes ab vna vexari. Qua in re aut merito pati, aut propter ignauiam haec perferre, et a maioribus, qui Graeciam liberauerunt, degenerare videbimur. Nos vero ne nobis quidem ipsis hoc, atque libertatem istam stabilimus: sed ciuitatem quidem inter nos ipsos tyrannum fieri sinimus: tyrannos vero, qui sunt in vna ciuitate, de medio

* Aedificatio munitionum in illorum agro etc. *Alii.* HVDS.

Ὅδοι] πορισμοί. Παραίρεσις] παραφαιρέσις, παράσπασις. Καὶ ἐπιτειχισμὸς] ἐπίθασις. ἀνίσταται τὴν Δακέλειαν, ἣν ὕστερον εἰπέρισαν. Τῇ χώρῃ] τῶν Ἀθηναίων. Προΐδει] προγνοίη. ἄλλα γὰρ τὰ τῷ πολέμῳ. Ἐπὶ ἑητοῖς] ἄρισμένοις. Χωρεῖ] κινεῖται. Τεχνῶται] μεθοδεύει. Πρακτογχεῖαν] παρεμπύπτον. Ἐν ᾧ ὁ μὲν] ἐν ᾧ, ἀντὶ τῷ διό. Εὐοργήτως] εὐσκόπως, μεγαλοψύχως, εὐπρεπῶς, εὐτρόπως, ὀργὴ γὰρ ὁ τρόπος. Ὁ δὲ ὀργισθεὶς] ὁ μικροψυχήσας. Ἐνθυμώμεθα] ἀντὶ τῷ ἐνθυμηθῶμεν. ἔτι γὰρ ὑποθετικόν. Οἷόν ἐστιν ἢ] ὑπομονητόν. Ἰκανοὶ] διαλωσόμενοι δηλονότι. Δίχα γε ὄντας] χωρισθέντας. Ἰσθμὸν ὁ ἀκείων δηλονότι. Φέρουσαν] ἡμῖν δηλονότι. Δουλείαν] τὴν δουλείαν καὶ λόγῳ ἀμφιβάλλειν. Ὁ καὶ λόγῳ] εἰώθεν ὁ συγγραφεὺς ἀπὸ τῶν Θηλυκῶν μεταβαίνειν εἰς τὸ ἄδελφον. οἷον, τρέπονται ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν, ἐφ' ὅπερ καὶ τοπρῶτον ἐξεπέμποντο. λέγει δὲ, ὅτι τὴν δουλείαν ὄλως τῷ λογισμῷ ἀμφιβάλλειν, οἷον, λογισσάσθαι τὸς Πελοποννησίους, αἰσχρὸν. ὁ γὰρ ἐνδοικισμὸς, λογισμὸς ἐστὶ μερισμὸς. Περιφραστικῶς ἐν εἰρητοῖ, τῷ λόγῳ ἐνδοικασθῆναι. οἷον, τὸ λογισσάσθαι ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τῶν λαβεῖν τὴν δουλείαν. Ἐνδοικασθῆναι] εἰς ἀμφιβολίαν ἐλθεῖν. Τὸ μίᾳς] τῆς τῶν Ἀθηναίων. Κακοπαθεῖν] δουλοῦσθαι. Ἐν ᾧ] ἐν τῷ κακοπαθεῖν. Ἡ δικίως δοκοῦμεν ἂν πάσχειν] οἱ γὰρ ἀμελοῦντες, καὶ μὴ ἐπιεξερχόμενοι, δοκοῦσιν ἢ δικίως πάσχειν, ἢ διὰ δειλίαν ἀνέχεσθαι. Βεβαίωμεν αὐτὸ] ταυτέες τὴν ἐλευθερίαν. Τὰς δ' ἐν μίᾳ] πόλει δηλονότι. Μονάρχους] τὸς τυράννους φησὶ μονάρχους. Ζυμ-

ad ingenium nostri, vt sit, qui vehementius et festinantius et cupidius (*zubituzig*) in bellum versetur; certe, ad *ptai* relatum, aliquid redundans habere, et languere, existimem, et contra ad *orgis* desiderari. *BAVER.*

[Ἐστὶ γὰρ ὑποθετικόν.] Haec verba non scripta reperiuntur in Aug. *GOTTL.*

[Χωρισθέντας] Reg. διαχωρισθέντας.] *G.*

[Δουλείαν] Hoc, vt apertum est, non huc pertinet, Grammaticus refert ad ἐνδοικασθῆναι. Fortasse ad v. sequentia ὁ καὶ λόγῳ ἐνδοικασθῆναι, pertinet, vt explicet ὁ per τὴν δουλείαν καὶ λόγῳ ἀμφιβάλλειν.] *G.*

[Τῷ λόγῳ ἀμφιβάλλειν] Deleui punctum et posui incisum, pertinet enim αἰσχρὸν ad ἔτι. οἷον — *nempe, si Peloponnesiis in mentem veniret seruitus, si cogitarent modo hanc rem, turpe sit.*] *G.*

Αἰσχρὸν — πόλις τοσάδε ὑπὸ μίᾳς κακοπαθεῖν] E bonis codd. ὑπὸ pro ἀπὸ recepi, postulantibus legibus linguae, quae poni iubent neutris, quae pro cognatae significationis passiuus adhibentur, τὸ ὑπὸ. Mox c. 126. ἀπέθνησκον ὑπὸ τῷ αμῷ. *Abreschius* vsum talium neutrorum exemplis satis

multis ostendit. cf. *sis*, anim. ad *Platon. Alcib. sec. p. 123. GOTTL.*

Ἐν ᾧ ἢ δικίως — ἢ διὰ δειλίαν ἀνέχεσθαι] *Reiskius* in *Dil. Abresch. p. 126.* et anim. ad h. l. magis ingeniose quam vere corrigit: ἐν ᾧ δὲ δικίως δοκοῦμεν ἂν πᾶσι καὶ διὰ δουλείαν ἀνέχεσθαι, quo in statu verum videamur omnibus, per locum, merito seruitutem pati. Si vulgata seruetur ἐν ᾧ δὲ (sic putat legendum *Reiskius*) δικίως δοκ. ἂν πάσχειν, credit verba: ἢ διὰ δειλίαν ἀνέχεσθαι pro Scholio habenda et expungenda. Immo seruanda est, pluribus de causis, quas periti ipsi intelligunt; *Demosthenis δεινότητι* accommodatius esset καὶ Διζ, quam *Thucydidis grauitati.* *G.*

[Ἐπιεξερχόμενοι] Praeuentibus codd. Reg. et Aug. recepi pro ἐπερχόμενοι.] *G.*

Πόλις] *H. Stephanus* ita ad h. v. adnotat: Scribendum esse πόλις, non πόλις, doceo in iis, quae ex aduerso interpretationis *Vallae* margini adscripsi. Sic autem et pag. 68. τὴν κατ. cet. quae in *Var. Lect.* contulit *Hudf.* In *Marg. Edit.* suae *sec.* haec scribit: Quum nos ne nobis quidem ipsis hanc rem (*libertatem* videlicet) stabiliamus, sed vrbes, quae tyranni-

μεγίστων ξυμφορῶν ἕκ ἀπήλλακται, ἀξυνεσίας, ἢ μαλακίας, ἢ ἀμελείας. ἢ γὰρ δὴ πεφουγότες ταῦτα, ἐπὶ τὴν πλείους δὴ βλάβησαν καταφρόνησιν κευωρήκατε ἢ, ἐκ τῶ πολλὰς σφάλλειν, τὸ ἐναντίον ὄνομα ἀφροσύνη μετωνόμασα.

ργ. „Τὰ μὲν ἔν προγεγενημένα τί δεῖ μακρότερον, ἢ ἐς ὅσον τοῖς νῦν ξυμφέρει, αἰτιᾶσθαι; περὶ δὲ τῶν ἔπειτα μελλόντων τοῖς παρῶσι βοηθῆντας χρεὶ ἐπιταλαιπώρειν. πάτριον γὰρ ἡμῖν ἐκ τῶν πόνων τὰς ἀρετὰς κτᾶσθαι, καὶ μὴ μεταβάλλειν τὸ ἔθος, εἰ ἄρα πλέτω τε νῦν καὶ ἐξῆς ὀλίγον προφέρετε. ἢ γὰρ δίκαιον, ἂ τῇ ἀπορίᾳ ἐκλήθη, τῇ περισσίᾳ ἀπολέσθαι ἀλλὰ διασῶντας ἰέναι κατὰ πολλὰ ἐς τὸν πόλεμον, τῶ τε θεῷ χρέσαντος, καὶ αὐτῷ ὑποσχομένους ξυλλήψεσθαι καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἀπάσης ξυναγωνισμένης, τὰ μὲν, φόβω, τὰ δὲ, ἀφελείᾳ. σπονδὰς τε ἢ λύσετε πρότεροι (ἢ ἄς γε καὶ ὁ θεός, κελεύων πολεμεῖν, νομίζει παραβεβᾶσθαι) ἠδικημέναις δὲ μάλλον βοηθήσετε. λύσει γὰρ ἄλλοι ἀμυνομένοι, ἀλλ' οἱ πρότεροι ἐπιόντες.

ρδ. „Ὡστε πανταχόθεν καλῶς ὑπάρχον ὑμῖν πολεμεῖν, καὶ ἡμῶν κοινῇ τὰδε παραινόντων, εἴπερ βεβαιότατον τὸ ταῦτα ξυμφέροντα καὶ πόλεσι καὶ ἰδιύταις εἶναι, μὴ μίλλετε Πετιδαϊαταῖς τε ποιεῖσθαι τιμωρίαν, ἧσι Δωριεῦσι, καὶ ὑπὸ Ἰώνων πολιορκημένοις, (ἢ πρότερον ἦν τῶναντίον) καὶ τῶν

1 οὐκ om. Cl. Cass. Gr. et Schol. ad Cap. 127. item Aug. Bas. m Videtur esse hypallage pro ἢ γὰρ δὴ πεφούγατε τ. ε. τ. π. δ. β. κ. κευωρήκατε Ae. Port. El ἀμελείας, ἢ μαλακίας cod. Bas. n Αὐτὰ Ar. C. ο ἢ Cass. ex emendatione fuerat. ἢ. ἢ Gr. p Aut verba illa πάτριον γὰρ ἡμῖν ἐκ τῶν πόνων τὰς ἀρετὰς κτᾶσθαι, parenthetici includenda; aut totum collocandum hoc modo, περὶ δὲ τῶν ἔπειτα μελλόντων τ. π. β. χ. ε. καὶ μὴ μεταβάλλειν τὸ ἔθος (πάτριον γὰρ ἢ. δ. τ. π. τ. ἀ. κ.) εἰ ἄρα etc. Steph. q τῶν Cass. Aug. Paullo post ἄλλων, sed man. rec. sup. u. positum u. r τῇ ἀπασίᾳ ἀπολ. et ex emendat. τῇ ἐπλησίᾳ ἀπολ. Gr. ἀπεισὶ Bas. cod. s Ἀπολείας Reg. s πάσης Cass. Gr. Aug. Bas. cod. v. ξυναγωνισμένοις C. x τὰ δ' ἀφελείᾳ Ar. C. y Ἄς τε Ar. C. z Ἀμυνομένοις Gr. Paullo post in Mosqu. πρότερον. a ἡμῖν Fleo. ἡμῖν Cl. ἡμῖν Reg. Gr. et sic credo voluisse scribere Ηυδσονημ e Cl. b τὰδε κοινῇ Cass. Gr. Mosqu. Aug. Bas. cod. c τε Gr.

dem occupet, in Graecia esse sinamus. Omnino enim τύραννον πόλιν, non τύραννον πόλει, scribendum est, ut etiam ex paulo post sequentibus apparet. Haec ille. Sic populum regem, equum bellatorem, post Ebraeos, Latini dicunt, et aratorem bouem vtriusque linguae Scriptores. WASS.

Τύραννον — πόλιν] Varians lectio πόλει orta videtur, quod librarii putarent, non recte dici τύραννον πόλιν. At dicitur, v. c. infra c. 124. et paulo post. Dicitur enim ὁ καὶ ἡ τύραννος. Exempla Waffii non in hunc locum cadunt: populus rex, equus bellator. Debebat in his masculinum iungi masculino. Nisi esset τύραννος voc. κοινόν, non posset ita dici, ut non dici potest familia regnator, sed regnatric, ut e linguae legibus in vulgus notum est. GOTTL.

[Τὰς δ' ἐν μιᾷ] Vtrumque Scholion ad τὰς δ' ἐν μιᾷ cum sq. coniunctim sic legitur in August. μιᾷ πόλει μονάρχους δὲ τὰς τυράννους.] G.

Τριῶν] Hanc amat formulam noster. v. 41, 1. 43, 6. 170, 11. 187, 11. Prouerb. XXV, 3. Lucret. V.

Principio, maria ac terras, coelumque tuere: Horum naturam triplicem, tria corpora, Memmi, Treis species tam dissimiles, tria talia texta, Una dies dabit exitio.

1 Cor. XIII, 13. Νυὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ ΤΡΙΪΑ ΤΑΥΤΑ. Noster VI, 73. τραπεζὸν αὐτόν τε εἶλοντο τὸν Ἐρμοκράτην καὶ Η. καὶ Σ. ΤΟΥΤΟΤΕ ΤΡΕΪΣ. Aristoph. Nub. τὸ χάος τῆτι καὶ τὰς Νεφέλας, καὶ τὴν γλῶτταν, τρεῖς ταυτί. Demosthenes de Coron. 344. Καίτοι τρεῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πᾶσιν ἀνθρώποις εἶδειξαν ἀγκώμια etc. ἐν μὲν ἀνδρείας, ἕτερον δὲ, δικαιοσύνης, τρίτον δὲ, σωφροσύνης. WASS.

[Καὶ ἕκ —] Omissum ἕκ in Aug.] G. [Ὅμοιος] II. §. 108. Ceterum obseruatio, ἢ esse pro καὶ, non accurata. Differt reuera ἀξυνεσία a μαλακίᾳ, si tria ista constare debeat.] G.

Ὁ γὰρ δὴ πεφουγότες —] Aem. Porto videtur esse hypallage, pro ἢ γὰρ δὴ πεφούγατε τ. ε. τ. π. δ. β. κ. κευωρήκατε. Non opus esse hac figura videtur. Sentus est: Cum ab his tribus non vobis cautum fuisset, eo processistis, ut rem longe grauisssimam contemneretis, vilipenderetis, quod plurimis fraudi fuit. G.

Ὁ γὰρ δὴ πεφουγ. τ.] Possit explicari, ut expl. B. Gottl. nisi, quod γὰρ minus aptum sit tenori; qui enim procedat: ea res laborat tribus vitiiis, negligentia, mollitiae, ignorantia; haec enim non fugientes, inciditis in superbum contentum rerum. Haec non cohaerent. Nec vero mollities vtiq; pariat superbiam spernendi pericula. Quanto melius sic: Nam quod simulatis, vos spernere pericula et hostes, aut quod velitis contemnere illos, nihil profuerit; tamen vel fugientibus illa vitia inhaerebunt, si securi contemseritis minime contemnenda; κευωρήκατε sit pro κευωρήκατε, venteritis; ihr würdet diese Fehler doch nicht entgegen, wenn ihr auch zur Verachtung der Gefahr euch wenden wolltet. BAV.

[Τὰ τρεῖς] Correxī ex Aug. et Suida in καταφρόνησι, ita pro vitioso πάτριαι, ut iam viderat Abresch. Diluc. p. 126. qui quoque propinquius scripturae Thuc. malebat: τὰδε τὰ τρεῖς.] G.

Ἐπὶ τὴν πλείους δὴ βλάβησαν] Bauerus pro δὴ coniicit ἡδῃ. Sine causa. Ceterum ludit hic auctor alias grauisssimam in verbis καταφροσύνη et ἀφροσύνη. Quasi dicat: καταφρόνησι, negligentia rerum magni momenti, quae plurimos in errorem, s. in auia duxit, nomine insignienda videtur, ἀφροσύνης. G.

Καταφρόνησιν] Suidas exponit φρόνησιν, et Scholia corradir. WASS.

[Καταφρόνησιν ὅτι] Subint. σημειώσωσι. Per se non dici potest, καταφρόνησιν significare ἀφροσύνην. v. not. Steph. pluribus, quam opus erat, castigat Scholiam, parum accu-

tollere volumus. Nec intelligimus haec tribus maximis vitiis non carere, imprudentia, et ignavia, et negligentia. Nec enim ab istis vitiis alieni, accessistis ad contemtionem, quae plurimos iam laesit: quae quia multos in errorem induxit, contrario nomine stultitia eius appellata.

123. „Sed quid opus est de praeteritis conqueri diutius, quam quatenus rebus praesentibus expedit? At futurorum causa, rebus praesentibus, opem ferre, et labores praeterea subire oportet. Nobis enim patrium est, virtutes, *opumque commoda*, laboribus parare: nec mores mutare vos decet, licet diuitiis ac potentia nunc aliquantum illos superetis. Nam non est aequum, res paupertate partas, diuitiis perdi. Sed oportet nos confidenter ad hoc bellum ire, cum multis aliis de causis, tum propter Dei oraculum, et auxilium, quod se nobis laturum promisit, tum etiam quia tota reliqua Graecia, partim metu, partim utilitate nos adiuuabit. Nec foedera priores rumpetis: (quae vel ipse Deus, qui bellum fieri iubet, violata censet) sed potius foederibus ruptis opem feretis. Non enim qui vim illatam propulsant: sed qui priores aliis vim inferunt, foedera rumpunt.

124. „Quamobrem cum omnibus de causis bellum vobis honeste fuscipere liceat, et nos communiter haec suadeamus, si modo certissimum est, haec et rebus publicis et priuatis conducere; cum Potidaeatis, qui sunt Dorienteses, et qui ab Ionibus obsidentur, (quod olim contra fiebat) opem ferre,

φορῶν] ἐν ταῦτα ἢ κείτου κυρίας ἢ λέξεις, ἀλλὰ συμφορὰν φησὶ τὴν κινίαν. ταῦτα δὲ λέγει τὸ τυραννεύσθαι, καὶ φέρει τὴν τυραννίδα. τὸ δὲ εἶπεν, καὶ ἐκ ἴσμεν, ὅπως ποτὲ τάδε ἐκ ἀπῆλλακτοι τῶν τριῶν μεγίστων συμφορῶν. Ἡ μαλακίας] ὁ ἢ διαζευκτικός, ἀντὶ τοῦ καὶ. Οὐ μὲν γὰρ δὴ πεφευγότες] ἢ δύνασθε, φησὶν, εἰπεῖν, ὅτι ἢ διὰ τὸ ἔχειν τὰ τρία ταῦτα, ἢ πολεμοῦμεν, ἀλλὰ διὰ καταφρόνησιν ὁ εἶσι, διὰ τὸ ἄγαν φρονεῖν, καὶ ὅσον ὑπερφρονεῖν. ἢ γὰρ κατὰ πρόθεσιν ἐπίτασιν ἐν ταῦτα ση- μαίνει. Ταῦτα] τὰ τρία. Καταφρόνησιν] ὅτι τὴν καταφρόνησιν ἀφροσύνη λέγει. Βοηθούντας] τὸ εἶπεν οὕτως, ὑπὲρ δὲ τῶν μελλόντων, δεῖ τοῖς παροῦσι πράγμασι βοηθούντας ἐπιταλαιπωρεῖν. τούτοις προσθεῖναι τοῖς νόμοις. Καὶ ἐξουσία] δυνάμει. Προ- φέρετε] ὑπερφέρετε τῶν ἄλλων. Ἄ τῆ ἀπορίας ἐκτιθή] ὑπ' ἀπορίας κινηθέντες ἐκτισηάμεθα. οἱ γὰρ Λάκωνες τῶν προγόνων ἦσαν ἄλιγον εὐποράτεροι. Ἐυλλήθεσθαι] βοηθήσειν. Τὰ μὲν φόβω] ἵνα μὴ δουλωθῆ. Παραβεβῆσθαι] ἀτετηθήναι τὰς σπονδὰς ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. Ἄλλ' οἱ πρότεροι ἐπιόντες] οἱ ἀρξάντες ἀδικῶν χειρῶν. Πανταχόθεν] ἀπὸ πολλῶν ἀφορμῶν. Εἴπερ βεβαιοτάτου] λέγει τὸ δοκεῖ ἢ ἢ, εἴπερ δοκεῖ. Τιμωρίαν] βοήθειαν. Καὶ ὑπὸ Ἴωνων] διαβεβλήται γὰρ τὸ ὄνομα τῶν Ἴωνων

late enarrantem h. v. Hudsonus tamen e Suida adiuuat eum, qui καταφρόνησιν explicat ὑπερφροσύνην, ἦσαν ἀφροσύνην — e nostro Scholiaste.] GOTTL.

Χρη ἐπιταλαιπωρεῖν] i. e. ἐπικαταμείναι ἢ ἐπιπονεῖν, idque pro ἐπικαταμείναι τῆ ταλαιπωρία καὶ τῶ ταλαιπωρεῖν, persistere in labore, continuare laborem, vt Hesychius, ad h. l. respiciens, explicat. Sic emendauit Hesychius, apud quem legitur ἐπι- καταμείναι, Abresch. in Lectt. Aristaei. p. 293. cf. Dilucid. p. 126. G.

Πάτριον γὰρ ἡμῖν] Quum haec verba, καὶ μὴ μεταβάλλειν τὸ εἶδος, ad praecedentia referantur, et quod dixit πάτριον, ibi vocet εἶδος, magis commodum habitura fuisse locum videntur post ἐπιταλαιπωρεῖν hoc modo, περὶ δὲ τῶν εἴπειτα μελλόντων τοῖς παροῦσι βοηθώντας χρη ἐπιταλαιπωρεῖν, καὶ μὴ μεταβάλλειν τὸ εἶδος. (πάτριον γὰρ ἡμῖν ἐκ τῶν νόμων τὰς ἀρετὰς κτῆσθαι) εἰ ἄρα πλῆτος etc. Vt autem nunc collocata sunt huius orationis membra, si verba ista, πάτριον γὰρ ἡμῖν ἐκ τῶν νόμων τὰς ἀρετὰς κτῆσθαι, parenthesis notis includantur, verba haec, καὶ μὴ μεταβάλλειν τὸ εἶδος, quum ad ea referantur, tamen per illam separabuntur. STERN.

[Ἐπ' ἀπορίας — ἐκτισηάμεθα] Haec verba desunt in Aug.] G.

Περικεῖα] In marg. Aug. cod. Ifr. (γράφεται) τῆ περιεῖα, vnde videtur antea scriptum fuisse ἀπλοῖα f. εὐπλοῖα. G.

Κατὰ πολλὰ] Multis rationibus ducti, (aus vielen Ursachen) quarum quasdam mox commemorat. Reiskio inter legen-

dum subnata est correctio (in Dilucid: Abresch. p. 126.) καὶ πολλὰς i. e. ἀρέους, confidentes et numerosos. G.

[Τὰ μὲν φόβω] Deleui cum Abresch. Dil. p. 126. caput ξυνοργανημένον, quod non eadit in Scholion.] G.

Παραβεβῆσθαι] Suidas, παραβεβῆσθαι τὰς σπονδὰς. τὸ παθη- τικὸν τῆ παραβεβῆσθαι. πάνυ ἀκολούτως Θεουκιδίης. Postrema haec Portus vertit: Thucydides ita loquitur, admodum arte vim verborum sequens, addito illo suo solenni N. L. Non intelligo, quae sit sententia verborum Suidae. Kufferum quoque ignorasse, quid ea sibi vellent, ex eo apparet, quod omnia versione Porti aliam non substituit. DVCK.

Καλῶς ὑπάρχειν πολεμεῖν, καὶ ἡμῶν — παραινόντων] Notandum, quod genit. consequentiae iunguntur nomin. absoluto καλῶς ὑπάρχειν ὑμῖν. Adhibetur τὸ ὑπάρχειν, vt ἐξεν et alia huius generis, veluti mox c. 125. δεδομένον δὲ αὐτοῖς, vbi in quibusdam male δεδομένα. G.

[Λέπει τὸ δοκεῖ] Stephanus subint. potius εἶσι. Sed non video, cur δοκεῖ non habeat locum.] G.

[Ἰδιώταις] Huc fortassis respexit Suidas h. v. Ἰδιώται, ἀντὶ τῆ πολιται. ὅτως Θεουκιδίης. DVCK.

Ταῦτα συμφέροντα καὶ πόλει καὶ ἰδιώταις] Suidas in ἰδιώται, ἀντὶ τῆ πολιται, non huc respexit, vt vult Duckerus, sed, vt arbitrarit Abresch. Diluc. p. 126. ad L. II. c. 60. Pro ταῦτα corrigebat Reiskius in anim. ad h. l. vt et in Dil. Abresch. p. 127. ταῦτα, quod recepit Bauerus. Sic quoque legit doctus anonymus in Flor. Vinar. margine. G.

ἄλλαν μετελθεῖν ἠ τὴν ἐλευθερίαν. ὡς ἔκτετι ἐνδέχεται περιμένοντας, τὰς μὲν, ἢ ἢ βλάπτεται, ἢ τὰς δ', εἰ γνωσθσόμεθα ξυνηλθόντες μὲν, ἀμύνεσθαι δὲ ἔ ἔ πολυῶντες, μὴ πολὺ ὕτερον τὸ αὐτὸ πάσχειν ἀλλὰ νομίσαντες ἢ ἐπ' ἀνάγκη ἀφίχθαι, ὡ ἄνδρες ξύμμαχοι, καὶ ἅμα τὰδε ἄριτα λέγεσθαι, ψηφί- σασθε ἢ δὴ τὸν πόλεμον μὴ φοβηθέντες τὸ αὐτίκα δεῖνόν, τῆς δ' ἀπ' αὐτῆ δια πλείονος εἰρήνης ἐπιθυ- μήσαντες. (ἐκ πολέμου μὲν γὰρ εἰρήνη μᾶλλον βεβαΐζεται ἀφ' ἡσυχίας δὲ μὴ πολεμῆσαι, ἔχ ὁμοίως ἀκίνδυνον) καὶ τὴν καθεστηκυῖαν ἐν τῇ Ἑλλάδι πόλιν τύραννον ἡγησάμενοι ἐπὶ πᾶσιν ὁμοίως καθεστάναι, ὡς τε τῶν μὲν ἢ ἢ ἀρχεῖν, τῶν δὲ, διανοεῖσθαι, παρασησόμεθα ἐπελθόντες. καὶ αὐτοὶ ἢ τε ἀκινδύνως ἢ τοιοῦτόν οἰκῶμεν, καὶ τὰς νῦν δεδωλωμένους Ἑλληνας ἐλευθερώσωμεν. ἢ Τοιαῦτα ἢ μὲν οἱ Κορίνθιοι εἶπον.

ρκεε'. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἐπεὶ δὴ ἀφ' ἀπάντων ἦκυσαν ὁ γνώμην, ψῆφον ἐπήγαγον τοῖς ξυμμά- χους ἅπασιν, ὅσοι παρῆσαν ἐξῆς, καὶ μείζονι καὶ ἐλάσσονι πόλει καὶ τὸ πλῆθος ἐψηφίσαντο πολεμεῖν. ἢ δεδογμένον δὲ αὐτοῖς, εὐθύς μὲν ἢ ἀδύνατα ἦν ἐπιχειρεῖν ἀπαρασκευάσις ὄντων, ἐμποριζέσθαι δὲ ἐδόκει ἐκάτοισ ἀ πρόσφορα ἦν, καὶ μὴ εἶναι μέλλησιν. ὁμως δὲ καθισταμένοις ὡν ἐδεῖ, ἐκαστὸς μὲν ἔ διετείρη, ἔλασσον δὲ, πρὶν ἐσβαλεῖν ἐς τὴν Ἀττικὴν, καὶ τὸν πόλεμον ἄρασθαι φανερώς.

ρκεε'. Ἐν τῶν δὲ ἐπρεσβεύοντο τῶ χρόνῳ πρὸς τὰς Ἀθηναίους, ἐγκλήματα ποιούμενοι, ὅπως σφίσι τ' ὄτιμεγίστη πρόσφασις εἴη τῆ πολεμεῖν, ἢ μὴ τι ἔ σακῶσι. καὶ πρῶτον μὲν πρέσβεις πέμφσαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐκέλευον τὰς Ἀθηναίους τὸ ἄγος ἐλαύνειν ἢ τῆς θεῆ. τὸ δὲ ἄγος ἦν τοιοῦνδε. Κύλων ἦν

δ τὴν δεest Gr. ε οὐκ ἔτι Gr. f τὰς δὲ Gr. g ἄπολυῶντες Marg. Ar. C. Bar. Gr. Ald. Flor. Basf. Steph. 1. In Aug. ἔ πολυῶντες. Supr. scriptum est ab alia manu ἀπολυῶντες. Sed, si ex duabus vocibus vna facienda sit, ἀπολυῶντες malit Steph, quia ob- servavit verba circumflexa ex secunda coniugatione in primam transire, quum huiusmodi compositio superuenit. ἄπολυῶντες Dan. ἔ πολυῶντες; Mosqu. et Basf. cod. h ἔς ἀνάγκη Cl. Gr. Εἰς ἀνάγκη Cass. Aug. et sic in Reg. a quo haec aberant, manus recentior adscripsit. i ἄδεest Ar. C. Bar. Gr. Cl. Ald. Flor. Basf. Steph. 1. Reg. Cass. Dan. Aug. In cod. Basf. est ἔ. Paulo post in eodem deest μέλλον. k τὸ οἰ. Cl. Reg. Cass. Aug. Paulo ante in Mosqu. est ἐπιελάθοντες. l τὸ λοιπὸν C. Basf. Cass. Gr. Aug. m ταῦτα Cass. Aug. n μὲν οἰ. Cl. Cass. Aug. o τὴν μὲν Marg. p δεδομένον Ar. C. Dan. q ἄδύνατον Gr. ab emendatore superfec. Mox fin. cap. in Mosqu. est: ἕλκυσον γὰρ. r ὅτι μεγίστη Cass. Gr. Vass. Aug. Basf. et τὸ πολεμεῖν Cass. s ἔσακῶσι Ar. C. Mosqu. Cass. Dan. Aug. v τὸ δεδ Ar. C.

Περιμένοντας] De hoc participio vide, quae apud Scholiastem annotauit. STERN.

ὄκτετι ἐνδέχεται περιμένοντας] Hic casus, auctore Abreschio, pendet ab infinitiuis μέλλειν, ἐκ μέλλετε adfumendo. (Diluc. p. 127.) In Auctario p. 251. paulo aliter accipit: ἐκτετι ἐνδέχεται (μέλλειν ἡμᾶς τε καὶ ἡμᾶς) περιμένοντας, (τὸ) τὰς μὲν, (i. e. ἡμᾶς μὲν) βλάπτεσθαι ἢ ἢ (intellige βλαπτόμεθα γὰρ ἢ ἢ) τὰς δὲ (pro ἡμᾶς δὲ) εἰ γνωσθσόμεθα — πολυῶντες, μὴ πολὺ ὕτερον τὸ αὐτὸ πάσχειν. Reiskius quoque non facit cum Scholiaste, qui putat περιμένοντας esse pro περιμένόντων, re- spici enim ad Potidaeatas. Idem Reiskius malit deinde: τὰς δ' ἢ, εἰ γνωσθσόμεθα. GOTTL.

[Ὅμηρος] II. κ. 173. In prouerbio: abiere haec verba de rebus, quae in summo discrimine versantur. Imitatus est Homerum Herodotus, VI. II. et alii. v. Valk. V. Cl. ad I. c. cf. Long. περί ὄψης, XXII, 2. Stephano merito videntur haec verba ex Homero referenda ad ἢ ἢ νομίσαντες ἐπ' ἀνάγκη ἀφίχθαι. Nisi voluit innuere Scholiastes, si res nullam ex- spectationem patientur, Homerum dicere: ἐπὶ ξυρῆ—] G. [Ἀπὸ τῆ περιμένόντων] Steph. intelligit, ceu legeretur: ὡς ἐκτετι ἐνδέχεται περιμένειν, καὶ περιμένόντων ἡμῶν i. e. ἐν ἢ ἢ ἢ περιμένοντες, τὰς μὲν ἢ ἢ βλάπτεσθαι. v. not.] G. [Τὰς μὲν] Ex Aug. addidi.] G. El γνωσθσόμεθα — ἢ πολυῶντες] In marg. Flor. Vinar. sic explicatur: si cognitum erit, conuenisse nos quidem, ut bis de rebus consuleremus, sed iniuriam propulsare non audere. GOTTL.

Ἐκ πολέμου — ἀκίνδυνον.] Stobaeus pag. 360. VASS. Ἐκ πολέμου —] Haec ἐξῆς, notante Waffio, excerpta est

a Stobaeo p. 358. vsque ad ἀκίνδυνον. In hanc sententiam Cic. VII. Phil. 6. si pace frui volumus, bellum gerendum est; si bellum omittimus, pace nunquam fruemur. ci. c. 71. et c. 120. G.

Πόλι τύραννον] Vol hic locus omnem tollere nobis potest dubitationem de lectione illa, quae pag. 67. τύραννον πόλιν nobis exhibet, quum altera datiuum πόλει exhibeat. Alibi tamen, quum dicere posset ἀνδρὶ δὲ ἢ πόλει τυράννῃ, dicere maluit, ἀνδρὶ δὲ τυράννῃ, ἢ πόλει ἀρχὴν ἐχούσῃ. vid. pag. 398. STERN.

[Πασσάξει] Saepius repetit, inculcat. In Aug. h. v. πασ- σάξει vsque ad παραξύνῃ absunt.] G.

τῶν δὲ διανοεῖσθαι] Vid. Steph. supr. ad Cap. I. δυσεκ. Παρασησόμεθα] Sc. αὐτήν. G.

ψῆφον ἐπήγαγον] i. e. ἐπέστειλαν ψῆφον τοῖς ξυμμάχοις, siue, ut cum Xenophonte (Memorabb. III, 4, 2.) loquamur: ἐπέ- στειλαν τοῖς ξυμμάχοις ψηφίσασθαι, sociis omnibus potestatem suffragii ferendi dederunt: quod vno verbo exprimitur: ἐψηφίσαι. L. I. 1. p. 8. vbi v. Ernest. Alia verba huius potestatis collegit Abresch. Diluc. p. 127. add. Hindenb. V. Cl. anim. ad Xenoph. Memorabb. p. 10. G.

[τῶν Λακεδαιμόνων] Non solum Lacedaemoniorum, sed et τῶν ξυμμάχων. Πληθες h. l. est maior pars, ut Valla vertit. In Aug. defunt Schol. ad verba τὰδε ἄριτα: ἄτ' αὐτῆ. Διὰ πλείονος καθεστηκυῖαν ἐπὶ πάντων ὁμοίως διανοεῖσθαι Παραση- σόμεθα Γ. κ. μ. ἔξῃ: Ἐκπορίζεσθαι Μίλασθαι Ἐγκλήματα ποιούμενοι. El δὲ ἐν τῇ Ἀττικῇ et καὶ Ἀθηναίοις. Scholion ad ἀδύνατα inserui e. Basf. cod.] G.

Δεδογμένον] Perperam quidam libri δεδομένον, ex ignora-

tum etiam *pristinam* aliorum libertatem recuperare ne cunctemini: quia res nostrae nullam expectationem amplius patiuntur, qua alios quidem, iam iniuriis affici, alios vero (si cognitum fuerit, nos concilium quidem habuisse, sed tamen iniurias illatas propulsare ausos non esse) non multo post idem pati sinamus. Sed existimantes, viri focii, vos ad *hanc belli suscipiendi* necessitatem devenisse, simul etiam haec, quae a nobis dicuntur, optima esse, bellum iam decernite: non metuentes praesentem asperitatem; sed pacis, quae diuturnior ex eo est sequutura, cupiditate flagrantes: (nam bello quidem pax magis confirmatur; at propter pacis cupiditatem bellum gerere nolle, non pariter periculo caret) existimantes etiam civitatem, quae in Graecia se tyrannum constituit, aequaliter in omnes esse constitutam, ita ut aliis quidem iam imperet, aliis vero imperare cogitet, *eam* armis illatis in ditionem ac potestatem nostram redigamus; et tum nos ipsi sine periculis in posterum vivamus, tum etiam Graecos, in servitutem nunc redactos, in libertatem vindicemus. Corinthii quidem haec dixerunt.

125. Lacedaemonii vero, auditis omnium sententiis, omnibus focis, qui aderant ordine; maiori pariter, et minori civitati, suffragii ferendi potestatem fecerunt. Et maior illorum pars bellum gerendum esse decrevit. Quamvis autem illi hoc apud se constituisent, statim tamen bellum suscipere non potuerunt, quod essent imparati: sed singuli res, quae forent utiles, parandas, nec ullam moram interponendam censuerunt. Veruntamen in hoc rerum necessarium apparatu non integer annus est consumtus: sed minus, antequam in Atticam irrumperet, et bellum aperte suscipere.

126. Interea vero Legatos ad Athenienses miserunt, ut de illorum iniuriis conquererentur, ut quam maximam et speciosissimam belli gerendi causam haberent, si illi nulla in re sibi morem gerere voluissent. Ac primum quidem Lacedaemonii, Legatis ad Athenienses missis, imperarunt, ut Deae piaculum *urbs* pellerent. Piaculum vero huiusmodi fuit. Cylon *quidam* Atheniensis fuit; vir; qui in:

τῆς μαλακίαν· τῶν δὲ Δωριέων, ἐπὶ ἀνδρεία δοξάζεται. Καὶ τῶν ἄλλων ἀπὸ κοινοῦ τὸ μέλλεται. Μετελθεῖν] ἀντὶ τῆ ἀνασώ-
 σασθαι. Ὡς οὐκέτι τὸ ὤρ· ἀντὶ τοῦ γὰρ. ἢ ἢ, οὐκέτι γὰρ ἐνδέχεται Ὀμηρος, — ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀμύξῃ. τὸ δὲ περιμένοντα,
 ἀντὶ τῆ περιμένονταν. Τὴς μὲν] λείπει ἡμῶν. Τὰδε ἀρίστα] ἀ· εἰπομεν δηλονότι. Τὸ αὐτίκα διενόν] τὸ πρὸς ὀλίγον γινόμενον
 ἐκ τοῦ πολέμου. Ἄρ· αὐτῆ] τῆ πολέμου. Διὰ πλεονεξίας] ἡρόνυ. Καθῆσθαι] γεγονυῖαν. Πόλιον τέρχων] τῆς Ἀθήνας
 λῆγει. τὸ δὲ ἐξῆς, πόλιον τέρχων παρασημάμεθα. πλεονάζει τὸ τῆς τυραννίδος ὄνομα, ἵνα μᾶλλον παρρησίῃ. Ἴτι πᾶσιν ἐμοίως]
 κατὰ πάντων. Διανοεσθῆναι] ἀπὸ κοινοῦ, τὸ ἀρχεῖν. Παρακησάμεθα] δαλωσώμεθα. Γράμην] ἀπόφασιν. Ψῆφον ἐτήρησον]
 ψῆφον, ἢν σκέψῃ. δηλονότι δὲ, ὅτι τίσι δοκεῖ, καὶ τίσιν οὐ. Ἐξῆς] κατὰ τάξιν. Καὶ τὸ πλῆθος] τὸ πλῆθος τῶν Λακεδαιμονίων
 δηλονότι. Ἀδύνατα] ἀντὶ τῆ ἀδύνατον. Εὐπορίζεσθαι] ἐκ τινος πόνου λαμβάνειν. Μέλλῃσιν] ἀναβολῆν. Καθῆσθαι] ἐπιμελεσθῆναι]
 παρασκευασομένοις. Ἐγκλήματα ποιούμενοι] ἐγκαλῶντες. Τὸ ἄγος ἐλαύνει τῆς θεῆ] τὴς τὸ ἄγος δρᾶσαντας. τῆς θεῆ, τῆς
 Ἀθηνᾶς. Κόλων ἦν] τὸ διήρημα τὸ κατὰ τὸν Κόλωναν θαυμάζει σφόδρα ὁ τεχνολογῶν, καὶ συμβιβάζει ἐπιμελεσθῆναι αὐτὸ ἐκμαθεῖν.

tionem Atticisimā; de quo *Budaeus* in *Commentar. H. Steph.* Append. ad *Theaur.* pag. 160. et *Camerar.* ad *Aët. Apost.* II, 29. Sic *Cap.* praeced. καλῶς ὑπάρχον ὑμῖν πολεμεῖν, *Cap.* 120: εὐ δὲ παρασχόν. *Neo.* melius corrector *Codicis Graeci.* μοχ ἀδύνατον, pro ἀδύνατα. Vid. ad *Cap.* I. DVCK.
 Inficitia Atticisimi in quibusdam libris est: δεδογμένον. Sic ut h. l. est cap. superioris: καλῶς ὑπάρχον ὑμῖν πολεμεῖν. c. 120. εὐ δὲ παρασχόν. etc. GOTTL.
 Non Atticismus utique est, sed omnino Graecismus, omnes casus, accusativum utique, simpliciter adhibendi. Non placent istae deliciae Atticae saepius confictae, et, ut magnum, iactatae. BAYER.
 [Ἐκ τινος πόνου λαμβάνειν] In *Baf. cod.* adduntur a receptori grammatico haec: ἀπὸ τῶν ἐκτὸς εἰς ἄσιν καμίζειν, ὃ ἢν λέγουσιν σκα. . . ζεῖν ἐν τῷ κάστρον εἰσάγειν. Κάστρον λέγεται τὸ ἄσιν, καὶ ἐστὶν λέξις Ἰταλική. V. de hac vi *castrorum* *Fresne* *Gloss. med. aeu. h. v.] G.*
 Τῆς θεῆ] *Quidam libri τῆ θεῆ.* At vid. p. 70, 3. WASS.

[Τὴς τὸ ἄγος δρᾶσαντας] In *Aug.* est: Τὴς τὸ ἄγος δρᾶσαν-
 τας. *Malc.] G.*
 Κόλων ἦν] Vide *Herodotum* I. 5. c. 7. *Meursii* *Solonem*, et *Marfhami* *Chronicon.* HVDS.
 Vid. *Herod.* V. 71. p. 407. qui perpaucis rem narrat: *Noter*, praeter morem, eleganter et perspicue. Vnde *Theon* *Sophista* c. II. *Progymn.* hanc narrationem exemplum elegantis narrationis, adolescentibus ediscendae, commendat. Ceterum *Studiosis* valde commendanda est observatio *Valkenarii* *Eruditiss.* ad I. c., qua de charactere scribendi *Horodoti* et *Thucydidis* scite differit. Ille est passim dulcis et susus, hic densus ac brevis; illius σύνθεσις ἡδέα καὶ καλλή, huius αὐστηρά. Hoc loco tamen dulcis et pulchra. G.
 [Κόλων ἦν] Tres sunt auctores *Scholii* huic capiti adiecti, ut scite monet *Valkenarius* ad *Herod.* V, p. 407. Postrema adnotatio est nugatoris. Altera non est inelegans: Ἄλεον h. l. est ipse *Thucydides*, non *Leo Alabandensis*, ut vult *Duckerus*. Ille vocabatur a magistris istis ita, ob torum

ἢ Ἀθηναῖος, ἀνὴρ Ὀλυμπιονίκης, τῶν πάλαι εὐγενῆς τε καὶ δυνατός. ἐνεγαμμίει δὲ * θυγατέρα Θεαγένους, Μεγαρέως ἀνδρός, ὃς κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἐτυράννει ἢ Μεγάρων. χρωμένω δὲ τῷ Κύλωνι ἐν Δελφοῖς ἀνεῖλεν ὁ θεός, ἐν ἑτῆ τῷ Διὸς τῇ μεγίστῃ ἑορτῇ καταλαβεῖν τὴν Ἀθηναίων ἀκρόπολιν. ὁ δὲ, παρὰ ἂ τε τῷ Θεαγένει δύναμιν λαβὼν, καὶ τὰς Φίλκας ἀναπέισας, ἐπειδὴ ἔπιπλθεν Ὀλύμπια τὰ ἐν Πελοποννήσῳ, κατέλαβε τὴν ἀκρόπολιν ὡς ἐπὶ τυραννίδι νομισσας ἑορτὴν τε τῷ Διὸς μεγίστην εἶναι, καὶ ἑαυτῷ τι προσήκειν, Ὀλύμπικε νενικηκότι. εἰ δὲ ἐν τῇ Ἀττικῇ ἢ ἄλλοθί περὶ ἡ μεγίστη ἑορτὴ εἴρητο, ἄστε ἐκείνος ἐτι κατενόησε, τό, τε μαντεύειν ἔτι ἐδήλα. ἔστι γὰρ ἑ καὶ Ἀθηναῖσι Διάσια, ἃ καλεῖται Διὸς ἑορτὴ ἢ Μειλιχίᾳ μεγίστη, ἔξω τῆς πόλεως ἐν ἡ πανδημεῖ θύσει πολλοὶ, ἔχ' ἱερεῖα, ἀλλὰ θύματα ἐπιχώρια. δόκων δὲ ἐρῆθῶς ἡ γιγνώσκων, ἐπιχέριζε τε τῷ ἔργῳ. ἰ οἱ δ' Ἀθηναῖοι, αἰσθόμενοι, ἐβοήθησαν ἢ τε πανδημεῖ ἐκ τῶν ἀγῶν ἐπ' αὐτῆς, καὶ προσκαθεζόμενοι ἐπολιόρκουν. χρόνος δὲ ἰ ἐπιγιγνομένης, οἱ Ἀθηναῖοι τρυχόμενοι τῇ ἢ προσεδρεῖα, ἀπῆλθον ἢ οἱ πολλοὶ, ἐπιτρέψαντες τοῖς ἐννεα Ἀρχασι τῆν

ἢ Ὀλυμπιονίκης ἀνὴρ Ἀθηναῖος Reg. Cass. Gr. Bas. Aug. in quo post πάλαι interpungitur. x Μεγαρέως ἀνδρός Θεαγένους θυγατέρα Μηνε. Cam. Διαγένους πρὸ Θεαγένους habent Ar. C. y Μεγαρέων Cl. Gr. z τε δεῖσθ' Ar. C. Gr. Mosqu. D n Bas. a τε om Cl. b ἐπιπλθεν, et paulo post κατέλαβεν Cass. ἐπῆλθεν Aug. et Mosqu. Prior quoque κατάλαβεν. c ἑαυτῷ προσήκειν Ar. C. Dan. d οὐτ' ἐκείνος ἐτι, ἀλλὰ καὶ θύματα ἐπιχώρια in vetusto quodam Codice se scriptum legitur testatur Giraldus. b τυράννει Ar. C. Reg. Mosqu. i οἱ δ' Ar. C. Gr. k τε om. Cl. sed Gr. non omittit. l ἑγγυμένω Ar. C. Dan. χρόνος ἢ ἐπιγ. Gr. Bas. cod. ἐπιγενομ. Mox in Mosqu. si deest. m προσεδρεῖα Dan. Mosqu. n οἱ πολλοὶ om. Cl. in margine πολλοί.

veluti structurae faciem. Quod igitur Thucydides facili h. l. videretur et iucundus; dicebant: ὁ λέων ἐγέλασεν. Sic Dionys. Hal. in Ep. ad Pomp. p. 777. Reisk. dicit: Διαφῆρασι μέμνηται ἀλλήλων (Herodotus et Thucydides) ὅτι τὸ μὲν Ἡροδότος κάλλος ἰσχυρὸν ἐστὶ, φοβερόν δὲ τὸ Θουκυδίδη. Ante δὲ τὶς τῶν τῶν τῶν supplēant σημειώσαι. Ceterum priora verba h. Scholii: τὸ διγῆμα μνησκονται in Aug. cod. defunt, et adscripta sunt post Schol. ad τὰ ἐν Πελοποννήσῳ. Reliqua adfunt, sed inuerso ordine: ὅτι τὰ κατὰ Κύλωνα — μάχησι primo, et, ὅτι τὰ διγῆματος — Θουκυδίδη, posteriori loco sunt posita.] G. O.

[Ὁ τεχνογράφος] Duckerus Theonem Sophistam intelligit, qui in Prog. p. 15. 22. 50. Lugd. valde laudat hanc narrationem.] GOTTL.

[Ἐπὶ τῆς ἐν Μεγαρήνῳ μάχης] Immane peccatum Scholiastae notandum, iudice Petauio, (Ration. temp. P. II. 3. 9.) Cylonium enim piaculum incidit in Olymp. XLV. et pugna Marathonis in Olymp. LXXII. 3. Monuit etiam hoc Palmerius ex Herod. V. 11. qui factum esse dicit: πρὸ τῆς Πεισεργάτης μάχης. v. Abresch. Diluc. p. 129.] G.

[Ἀνὴρ Ὀλυμπιονίκης] Retulit etiam Diavli coram Olympiade 35. si fides est Olympionicarum recensionis: Sed mirum est, quod in eadem recensione ponitur Olympiade 49 eundem Cylonem acropolin Athenarum occupauisse. Non est tamen impossibile; nam cursus victoria iuueni maxime conuenit; acropolis occupatio, licet non videatur conuenire homini sexagenario, vt nec nuptiae cum Megaclis filia, non est tamen ἐκτόστων. Palmerius Exercitat. pag. 47. HVDS. Tangit historiam hanc Laërs in Epimenide, et Hesych. in Κυλωνιον, apud quem paulo supra pro Κυλλῆς τις, leg. Κυλλῆς τις. Sic enim Cod. Lambeth. apud Herodotum II, 77. Baroc. Κυλλῆς, vt in contextu. Idem et Suidas in ἄγος, qui περιφ. οἱ Ἀ. πέρσεβεις legit. vid. Pausan. I, 28. Plutarch. Solone p. 84. Victor fuisse videtur Olymp. XXXV. A. M. 3310. Ἀρχοντος Δικασίας. Vid. etiam de eo Herodotus. V, 71. Mox Mang. et Cam. bene Μεγαρέως ἀνδρός Θεαγένους θυγατέρα. WASS. De Cylone add. Schol. Aristoph. Equit. v. 443. DVCK.

[Κύλων Ἀθηναῖος, ἀνὴρ Ὀλυμπιονίκης] Sic Herod. V. p. 407. ἢ Κύλων τῶν Ἀθηναίων ἀνὴρ Ὀλυμπιονίκης — Ordo, qui est in cod. quibusdam a librariis factus, probat, eos retulisse ἀνὴρ potius ad Ἀθηναῖος. Ita dictum esset, vt ἀνὴρ Σπαρτιάτης,

VIII. 99. ἀνὴρ Ἀβηρήτης II. 29. ἀνὴρ Πέρσης, L. III. 50. etc. GOTTL.

[Ἀνὴρ Ὀλυμπ.] Non video, cur non ad Ὀλυμπιονίκης referamus ἀνὴρ, quod praeponi soleat nomini, cui addatur, non postponi. Nam, et de conditione hominis dici, vel ἀνδρες δικαστῶν ostenderint, vt in N. T. ἀνδρες ἀδελφοί. BAYER.

[Τῆς 95ῆς] In Aug. leg. τῆς 95ῆς.] G.
[Κατέλαβον] In Cass. et Aug. est κατελάμβανον.] G.
τὰ ἐν Πελοποννήσῳ] Nam et alibi agebantur, vt hic Scholiastes, et Spanhem. ad Morell. Ep. I. pag. 14. 82. et Ep. V. pag. 303. Sed pro Thucydide, quem hoc scribere dicit, ponendum est nomen Scholiastae. DVCK.

[Καὶ ἐν Μακεδονίᾳ] Addidi καὶ e codd. Cass. et Aug.] G.
[Περὶ τῆς τῶν Διῶν] Stephanus corrigit: περὶ τῆς τῶν Διῶν ἑορτῆς. Sed subinde ἑορτῆ omittitur. v. Bos. de ellipt. p. 118.] G.

[Διάσια] Meminit huius ἑορτῆς Arist. Neph. v. 407. et v. 362. et Scholiastes videtur ad h. l. respexisse: ἑορτῆ Διὸς τὰ Διάσια Ἀθήνησιν, ἐν ἡ πανδημεῖ ἔξω τείχους συνόντες ἑορτάζουσιν. Celebrati sunt hi dies festi μῦθος Ἀνθεστηριῶνος φθίνοντες. n. sub finem n. Aprilis. Hesych. Διάσια, ἑορτῆ Ἀθήνησιν καὶ σκυθῶν πρὸς ἀπὸ τῆς ἑορτῆς εἶναι ἐπετέλεον, μετὰ τινος συγκότητος θύοντες, ad quem l. v. Intt. G.

[Μειλιχίς] Coniectura Pii, quam hic in Var. Leā. ponit Hudson. est in illius Annotation. posterior. Cap. LXXIV. Ea hoc vno, sed plane infirmo fundamento nititur, quod Pausanias, Strabo, alique saepe Munychiam Piraeos vicinam memorant. Iouis Μειλιχίς crebra est apud Veteres mentio. Ad hunc locum pertinent, quae Schol. Aristoph. Nubib. 407. et ex eo Suidas, habet: Διάσια Ἀθήνησιν ἑορτῆ Μειλιχίς Διὸς. Nec Athenis solum, sed alibi quoque cultum fuisse Iouem Μειλιχίον constat ex iis, quae in Histor. Deor. Syntagm. II. congescit Giraldus. Sed et aliis Diis idem cognomen tribuitur, de quo vid. Brad. ad Anthol. Graec. I, 1, 4. Apollonio Ἀθῶνι, Grammaticis opior. apud Schol. Aristoph. l. d. Diitia a die isto Iouis Minichii diuinita esse dicebat. Quas huius sententiae rationes habuere, non addit Scholiastes. Sed ego in his rebus Thucydidi tutius, quam Apollonio illi, credi arbitror. DVCK.

[Ἐν ἡ πανδημεῖ θύσει — ἐπιχώρια] Pollux I, 26. et Scholia-

ludis Olympiacis vicerat, inter veteres et generis nobilitate florens, et opibus potens. Vxorem autem duxerat filiam Theagenis, viri Megarensis, qui tunc Megaris tyrannus erat. Cum autem Cylon Delphis oraculum consulisset, Deus *ipsi* respondit, vt celeberrimo Iouis die festo Athenarum arcem occuparet. Ille vero, acceptis a Theagene copiis, et amicis persuasis, vbi aduenerunt Olympia, quae in Peloponneso celebrantur, vrbis arcem occupauit, vt tyrannidem sibi pararet: tum quia putabat, *hunc* esse maximum illum Iouis diem festum; tum etiam quia ad se, qui in ludis Olympiacis victor fuisset, nonnihil pertinere *ducebat*. Sed vtrum in Attica, an vsquam alibi hic maximus dies festus a Deo dictus fuisset, nec ipse tunc animaduertit, neque oraculum declarauit. Nam apud Athenienses quoque sunt Diasia, quae maximus Iouis Milichii dies festus vocantur, et extra vrbem celebrantur. In quo ex omni hominum genere, aetate, et conditione multi immolant non veras, sed ex farinae subactae massa victimas ad verarum similitudinem factas, quibus indigenae vti solebant. Sed cum *oraculi vim* se recte intelligere existimaret, opus est aggressus. Quod postquam Athenienses acceperunt, vniuersi ex agris concurrentes opem *Reipublicae* contra istos tulerunt, castisque positis obsidere coeperunt. Sed cum tempus protraheretur, Athenienses attriti diuturna obsidione, magna ex parte discesserunt, arcis custodia re-

τῆς νέας, ἢ αὐτῶν μιμήσονται. Ὅτι τῷ διηγῆματος τῷ κατὰ τὸν Κύλωνα τὴν σαφήνειαν τινὲς θαυμάσαντες, εἶπον, ὅτι Λέων ἐγένετο ἐνταῦθα, λέγοντες περὶ Θυκυδίδου. Ὅτι τὰ κατὰ Κύλωνα ἐπράχθη σχεδὸν ἐπὶ τῆς ἐν Μεγαρίδι μάχης. Δυνατὸς] πλείσιος. Χρωμένω δὲ τῷ Κύλωνι] περὶ τυραννίδος δηλοῦντι, ὡς ἐκ τῆς ἀποκρίσεως δέκνυται τῆς θεῆς. Καταλαβεῖν] ταύτην γὰρ κατέλαβον οἱ τυραννίδος ἐρωῦντες. Τὰ ἐν Πελοποννήσῳ] τῷτο προσέθηκεν, ἐπειδὴ ἐστὶν Ὀλύμπια καὶ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐν Ἀθήναις. Ἐπὶ τυραννίδι] τυραννίδου. Εἰ δὲ ἐν τῇ Ἀττικῇ] ἐκ τῆς ἀγαθῆς σαφῆς, ὅτι περὶ τῆς τῶν Διαισίων τῷ μαντεῖον ἔλεγε. Καὶ Ἀθηναίους] καὶ παρ' Ἀθηναίους. Διάσια] ἢ καὶ ἔλεγε ἴσως ὁ θεὸς ἐορτήν. Ἐν ἡ πανδημεί] πανδημεί ἐορτάζουσι, θύουσι δὲ πολλοί. Ἱερεῖα] πρόβατα. Ἀλλὰ θύματα] τινὰ πέμματα εἰς ζώων μορφῆς τετυπωμένα ἔθου. Ὁρθῶς γινώσκου] ἀπλανῶς νοεῖν, τὸν χρησιμὸν δηλοῦντι. Ἐπεχείρησε τῷ ἔργῳ] τῇ τυραννίδι. Αἰσθόμενοι] αἰσθῆσιν τῷ πράγματι λαβόντες. Ἐπ' αὐτῆς] κατ'

stes hunc locum aliter legisse videntur auctore Hemsterhusio ad Luc. Tim. 7. p. 114. ἐν ἡ πανδημεί ἐορτάζουσι, θύουσι δὲ πολλοὶ ἢ Ἱερεῖα, ἀγνὰ δὲ θύματα ἐπιχώρια. Loqui enim Lucianum de Diasis, quasi victimas eo die festo Ioui immolassent, quod negare videatur Thucydides. Sed attendenti paullo diligentius, hoc non plane negare videtur. Si ἀγνὰ restitui debeat; malit Abreschius in Diluc. p. 127. ἀλλ' ἀγνὰ θύματα ἐπιχώρια. E loco Pollucis nihil potest effici, nec e Scholiaste; Pollux pro more Grammaticorum vel memoriter citauit locum, vel pro Platone posuit Thucydidem, memoria lapsus, vt Kühnius arbitratur. Ita L. VIII. 153. laudat ἀνεχρήστα e Thucydidē, quod nuspiam reperitur. v. not. ad c. 126. GOTTL.

[Ἐν ἡ πανδημεί] Abresch. Diluc. p. 128. corrigit: γράφεται, πανδημεί ἐορτάζουσι etc. v. not.] G.

Οὐχ Ἱερεῖα, ἀλλὰ θύματα]. Vid. Kühnium ad Polluc. I, 26. WASS. Castellanus in lib. de Festis Graec. de Diasis agens non obscure significat, sibi falsum videri, quod hic scribit Thucyd., in Diasis non immolatas fuisse hostias animales. Hoc primum putat ostendi e Xenoph. extremo Lib. VII. Ἐναβ. vbi scriptum est, Athenienses Ioui Milichio more patrio victimas ὀλοκαυτεῖν, et Xenophontem ex hoc more Deo illi solidos porcos cremasse. Verum Thucydides de Diasis Iouis Milichii, quae Athenis agebantur, non de omnibus illius sacris, quae vel Athenis, vel alibi fiebant, loquitur. Nec ex eo, quod illi aliis locis ac temporibus hostiae mactabantur, sequitur, idem in Diasis factum fuisse. Deinde profert locum Aristophanis, qui Nubib. 407. Strepsiadem inducit dicentem, Διασίσιον ἄπτων γαστέρα τοῖς συγγενέσι, et ex eo conficit, Athenienses Ioui Milichio Dianius non tantum libamenti fecisse, sed victimas quoque immolasse

videri. Sed non firma est haec argumentatio: Strepsiades propinquos suos Diasis conuiuio excepit, iisque ventrem assum adposuit; Ergo Diasis Ioui Milichio Ἱερεῖα et victimae immolabantur. Nec est, quod quis dicat, veteres post rem diuinam conuiuia de partibus victimarum instruere, et cognatos amicosque ad ea vocare solitos fuisse. Neque enim ideo adfirmari potest, omnes, qui diebus festis conuiuia agitabant, vel ipsos iis diebus sacra fecisse, vel conuiuia illa de partibus victimarum adparasse. Ne dicam, nihil ob stare, quo minus iisdem illis Diasis, quamquam ea praecipue Ioui Milichio sacra erant, tamen etiam aliis Diis sacra hostiis fieri potuerint. Suidas quidem in Διὸς κώδιον memorat, pelles victimarum Ioui Μειλιχίῳ et Κτησίῳ immolatarum, quas ad sacra quaedam adhibebant Athenienses. Sed non dicit, victimas illas Diasis immolatas fuisse. Itaque, nisi hoc disertioribus idoneorum scriptorum testimoniis demonstratum fuerit, non possum adlentiri Castellano, nec vnum Codicem Thucydidicum, quem sibi inspectum esse testatur Giralduus l. d., tot aliis, qui omnes in receptam scripturam conspirant, praeferre. DVCK.

[Ἱερεῖα] E Bas. intuli. Mox in eodem est: θύματα, πέμματα διάφορα.] G.

Χρόνος ἐπιγίνεται] Frequentius alias est χρόνος γίνεσθαι. Sic Herod. I, 73. χρόνος γινεσμένον. Plato Phaed. I. ὁ πολὺς χρόνος ἐγένετο τῷ Σωκράτει. Multo rarius est χρόνος ἐπιγίνεται apud Herodot. II, 175. vid. Abresch. auct. p. 252. G.

Χρόνος ἐπιγινόμενος] Aptissimum verbum et simplicissimum: tempus accedit; Ita et Herodot. et in Nouo Test. χρόνος ἐπιγινόμενος, et διαγινόμενος. Ipsum γίνεσθαι minus huic aptum et vitiatum hoc sensu. BAKER.

Φυλακῆν ° τε καὶ τὸ πᾶν αὐτοκράτορσι διαθεῖναι, ἢ ἂν ἄριστα ° διαγιγνώσκωσι. τότε δὲ τὰ πολλὰ τῶν πολιτικῶν οἱ ἐννεεὶ Ἀρχοντες ἐπρασσον. οἱ ° δὲ μετὰ τῆς Κόλωνος πολιορκημένοι, Φλαύριος εἶχον, σίττε τε καὶ ὕδατες ἀπορία. ὁ μὲν ἐν Κόλωνι καὶ ὁ ἀδελφεὸς ° αὐτῶ ἐνδιδορέσκουσιν. οἱ δ' ἄλλοι, ὡς ἐπίβουλο, καὶ τινες ° καὶ ἀπέδησκον ° ὑπὸ τῆς λιμῆς, καθίζουσιν ἐπὶ τὸν β. μόνον ἰκέται τὸν ἐν τῇ ἀκροπόλει. ἀναστῆσαντες δὲ αὐτῶ οἱ τῶν Ἀθηναίων ἐπιτετραμμένοι τὴν Φυλακῆν, ὡς ἐώρων ἀποθνήσκοντας ἐν τῷ ἱερῷ, ° ἐφ' ᾧ μηδὲν κακὸν ποιήσουσιν, ἀπαγαγόντες, ἀπέλεσαν. καθεζομένους δὲ τινος καὶ ° ἐπὶ τῶν σεμνῶν θεῶν ἐν τοῖς θουμοῖς, ἐν τῇ παρεῖδῳ διερχόμενοι. καὶ ἀπὸ τῆς ἐναργείας καὶ ἀλιότητος τῆς θεῆς ἐκείνης τε ἐκαλῶντο, καὶ τὸ γένος τὸ ἀπ' ἐκείνων. ἤλασαν μὲν ἔν τε καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὴν ἐναργείαν τῆς θεῆς ἤλασε δὲ καὶ Κλεομένης ὁ Λακεδαιμόνιος, ὕπερον μετὰ Ἀθηναίων καταζόντων. τῆς τε ζῶντας ἐλαύνοντες, καὶ τῶν τεθνεώτων τὰ ὄσα ἀνελούντες, ° ἐξέβαλον. κατῆλλον μόντοι ὕπερον, καὶ τὸ γένος αὐτῶν ° ἐτι ἐστὶν ἐν τῇ πόλει.

ο τε deest Cass. Gr. Aug. ρ Διαγιγνώσκουσι C. διαγιγνώσκουσιν et ex emend. usm Gr. διαγιγνώσκουσι Reg. q Te Gr. r ° o deest Gr. s Ἄπ' α deest Ar. C. Dan. s καὶ deest Cass. In Aug. καὶ erasum. In Mosqu. deest. v Ἄπ' τῶ λιμῆ Ar. Ἄπ' τῶ λοιμῆ Flor. x Hæc verba idem ac β' καὶ μηδὲν κακὸν ποιήσουσι significare pronunciat Sierb. Ne quid piaculi admitteretur, vocit Acacius. y Ἐπὶ τῶν σεμνῶν τοῖς θεοῖς Ar. C. Dan. z Ἐξέβαλλον Cass. Aug. a Ἐν τῇ Reg. Cass. Gr. Bal. Aug. Mosqu.

Αὐτοκράτορσι] *Sprekemius*, quantum ex iis intelligere potsum, quæ de significatione huius vocabuli Differat. VII. de Vfu et Practant. Numismat. pag. 444. differit, videtur putasse eos ἀνοπευθῶνες fuisse. Sed *Perizon.* ad *Aelian.* V. Var. Hist. 13. populo δευθῶνες fuisse scribit, et ibidem ostendit, *Thucydidem* ideo τότε dicere, quod res deinde aliter se habuit, potestate Archontum a Solone multis partibus imminuta. DVCK.

[Αὐτεξουσίαι ἔσι] Deest ἔσι in Aug. Non leguntur Schol. a verbis Ὁρθῶς γινώσκουσιν — ad Ἐπ' αὐτῶ, it. Διαθεῖναι — ad Ἐπιβουλο defunt.] GOTTL.

[Οἰκονομηθῆσαι] Cassel. οἰκονομησαι.] G.

[Ἐκδιδορέσκουσιν] De Cylone idem prodit *Schol.* *Aristoph.* *Equit.* 443. Et *Thucydidi* potius fidem habendam puto, quam *Suidæ* in κυλώνειον ἄγος scribenti, eum, quum in templum Furiarum fugisset, inde abstractum et interfectum esse. DVCK.

[Ἐκνυτῆς] Deest in Aug. h. v. vt et τὸ δέ. vt et *Schol.* ad O τῶν Ἀθηναίων ἐπιτετραμμένοι.] G.

[Ἐπιτετραμμένοι] *Homer.* Ὀμι λαοὶ τ' ἐπιτετραμμένοι. WASS.

[Ἀνασθέντες] — αὐτῶ οἱ τῶν Ἀθηναίων ἐπιτετραμμένοι] *Herodotus* paullo aliter videtur hanc rem tradere: (V. p. 407.) τότες ἀνίστασι οἱ Πρωτῆος τῶν Ναυκράων. Noster autem paullo ante commemorat: Athenienses commississe custodiendos eos τοῖς ἐννεεῖς Ἀρχοῖσι — *Valkenarius* V. Cel. arbitratur, si hæc cum obseruatis Grammaticorum περὶ Ναυκράων debeant conciliari, *Thucydidem* sequuntur esse diuersum Auctorem ab *Herodoto.* *Pausanias* V. p. 588. οἱ ἔχοντες τὰς ἀρχὰς διέφθειραν τῆς Ἀθηνῶς ἱκέτας τῶν Κόλωνι ἐμὲ τὴν ἀκροπόλιν κατελιφθῶτα. Si *Suidæ* fides est habenda in Δήμαρχοι, hi *Ναυκράοι* fuere iidem ac *δήμαρχοι*, præfecti δήμοις. cf. *Intt.* ad *Harpocr.* Lex. p. 250. et *Suid.* Inprimis, quem laudat *Valkenarius*, *Leopard.* *Emend.* VII. 19. (T. III. *Theol. Gruter.* p. 144.) G.

[Ἐφ' ᾧ μηδὲν κακὸν] Quamuis hic eodem, quo supra, modo vtatur voculis ἐφ' ᾧ sequente infinitiuo, non tamen idem genus loquendi est: quum his verbis ἐφ' ᾧ μηδὲν κακὸν ποιήσουσιν significetur ἵνα μηδὲν κακὸν ποιήσουσι. De altero autem talium verborum vfu (quem *Scholiast.* inter idiomata huius *Scriptoris* numerat) in p. 57. dictum fuit. STERN. Non video, cur ἐφ' ᾧ hic non possit eandem significationem obti-

nere, quam in multis aliis huiusmodi loquendi generibus. Nam ἀνασθέντες αὐτῶ ἐφ' ᾧ μηδὲν κακὸν ποιήσουσιν αὐτῶς (quod pronomen suppleendum est) recte potest accipi ea significatione, quam expresse *Portus.* Vel, quum persuasissent iis: vt surgerent, quum induxissent eos ad surgendum, hæc conditione, vt nullo malo illos adficerent. Significat *Thucydides*, eos non voluisse surgere, nisi accepta fide de incolumitate: eam autem violatam fuisse. *Plutarchus* quidem in *Solone* nihil aliud scribit, quam *Megacleum* Archontem iis persuasisse ἐπὶ δίκῃ κατελθεῖν, vt se iudicio fiserent, nec pactum illud de incolumitate memorat. Sed id intercessisse etiam *Herodotus* docet V. 71. Τότες ἀνίστασι μὲν οἱ Πρωτῆος τῶν Ναυκράων, οἵπερ ἐνέροντο τότε τὰς Ἀθηνῶς ὑπεργῶς, πλὴν θανάτου, i. e. vt *Vallis* vertit, data fide puniendi eos citra mortem. Nam ὑπεργῶς ibi referendum est ad τότες, non ad τὰς Ἀθηνῶς, vt volebat *Portus*, qui hanc sententiam esse putat: qui *Athenas* suæ potestati subiectas habebant, excepta capitali poena. Turbavit eum, quod post Ἀθηνῶς in vulg. Edd. *Herodoti* non est ἱερουργία, quam tamen sententia postular. Ea posita, *Herodot.* scribens τότες ἀνίστασι — ὑπεργῶς, idem dicit, quod *Plutarchus*, *Μεγακλῆς*: ἐπὶ δίκῃ κατελθεῖν ἔπεισον (αὐτῶς.) Quamquam hic de exceptione illa, vitam iis saluam fore, nihil addit. DVCK.

[Ἐφ' ᾧ μηδὲν κακὸν ποιήσουσιν] i. e. quum induxissent eos, vt surgerent, descenderent ea conditione, nullo malo se eos adfessuros. Ita bene *Duckerus* explicat. *Herod.* V. 407. τότες ἀνίστασι — ὑπεργῶς πλὴν θανάτου, quæ verba *Wesselingius* ex hoc loco *Nostri* illustrat. Nolebant hi miseri nisi accepta fide de incolumitate surgere. τὸ ἐπὶ ita cap. notum est. Bene tuetur *Wesseling.* ad *Diod.* XIII. p. 558. τὸ ἐπὶ in illo: οἱ ἐν ταῖς μάχαις τοῖς ἐναντίοις τὰ σώματα ἰχθυοῦσιν, ἐφ' ἑλπίδι σωτηρίας τῶτο πράττουσι. G.

[Ἐμμενίδης] *Ἐμμενίδης* a *Sicyoniis*, σεμναὶ θεοὶ ab *Atheniensibus* dicebantur, teste *Pausania* in *Corinthiacis*. Antiqui (vt inquit *Helladius* in *Chrestomathia*) folliciti fuerant, ne male ominosa dicerent, ideo *Ἐμμενίδης* *Eumenides* vel *υπεθευandas deas*, μῦθος sceleratum vocabant ἄγος. Sed Grammatici illa per *Antiphrasim* nominant. Vide *Mewjū* *Attic. Lect.* l. 4. c. I. HVDS.

[Διερχόμενοι] *Suidas* in ἀνερχόμενοι. *Hesych.* WASS. *Suidas*, ἀνερχόμενοι, διέφθειραν. ἔτω *Θουκυδίδης*. Sed v. ibi *Kuster.* DVCK.

rumque summa nouem Archontibus commissa, vt *res illas*, prout optimum fore iudicarent, arbitrato suo administrarent. Tunc autem nouem Archontes magnam rerum ad Rempublicam pertinentium partem administrabant. At qui cum Cylone obsidebantur, male se habebant, quia cibi et aquae inopia premebantur. Sed Cylon quidem, eiusque frater aufugerunt. Caeteri vero, cum premerentur, quinotiam cum nonnulli fame iam necarentur, ad aram, quae est in arce, supplices federunt. Sed illi, quibus *arcis* custodia ab Atheniensibus commissa fuerat, cum ipsos in templo morientes viderent, surgere iusserunt, polliciti fore, vt nullo maleficio ipsos afficerent; et tamen *illius* abducos interfecerunt. Nonnullos etiam, qui ad *Eumenidum*, * venerandarum Dearum, aras sedebant, obiter interemerunt. Atque hac de causa scelerati et impii, quod scelus ac piaculum in Deam admisissent, tam illi quam omnes ab illis oriundi sunt appellati. Athenienses igitur hos, qui huic piaculo erant obnoxii, in exsilium pepulerunt. Cleomenes etiam Lacedaemonius postea cum Atheniensibus seditione laborantibus expulit. *Hi enim* et viuos expulerunt, et defunctorum ossa collecta abiecerunt. Postea tamen redierunt, eorumque genus est adhuc in ciuitate.

* Seuerarum *Alii*. HVDS.

αὐτῶν. Ἀποκράτορας] αὐτεξουσίαι ἔσι. Διαθύνειν] οἰκονομηθῆναι. Ἡ ἂν ἄριστα] τὸ ἦ, ἀντὶ τῆ ὡς ἂν. Φλαβιώζ] ἀσθενός. Ἐπίεζοντο] ἐταλαιπώρου. Καθίζουσι ἐπὶ τὸν βωμόν] ἑαυτὰς δηλονότι παρὰ τὸν βωμόν. τὸ δὲ καθίζουσι, ἀπὸ τῆ καθίζω. καθέζονται δὲ, ἀπὸ τῆ καθέζωμι. Οἱ τῶν Ἀθηναίων ἐπιτετραμμένοι] οἱ ἔχοντες ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων τὴν ἐπιτροπὴν τῆς φυλακῆς. Καὶ ἐπὶ τῶν σεμνῶν θεῶν] τῶν Ἐρινύων, κατὰ ἀντίφρασιν ὡς μετὰ τὸν Ὀρέστην οἱ Ἀθηναῖοι πλοῦστον τῶ Ἀρείῳ πάγῳ ἰδρῶσαντο, ἵνα πολλὰς τιμὰς τύχῳσι. Ἥλασε δὲ καὶ Κλεομένης] βασιλεὺς Λακεδαιμονίων, ὃ μὲνιντι Ἡρόδοτος. ἀμφίβολον, πότερον ἤλασε μετὰ τῶν σασιάζοντων Ἀθηναίων, τῆτέτι, καὶ τὸς σασιάζοντας ἢ ἤλασε μετὰ τῶν Ἀθηναίων, ὅτι ἐσασιάζον, ἵνα μὴ ὄσιν ἐν τῇ πόλει οἱ ἀλιτῆριοι. ἕπερ ἄμεινον. Κατήλθον μέντοι ὕστερον] εἰ φυγαδευθέντες. Ἐκέλευον ἐλαύνειν] μετὰ τὸν Κλεο-

Ἐπὶ τῶν σεμνῶν θεῶν ἐν τοῖς βωμοῖς — διεχρήσαντο] *Ad aras, in conspectu Eumenidum*, i. e. istarum Dearum simulacrorum, interfecerunt. Ita vertit Abresch. Dil. 128. σεμνὰς θεὰς esse Ἐρινύας, notum est. Ita quoque eas vocat Demosthenes, ἱεροποῖς σεραῖς ταῖς σεμναῖς θεαῖς; contra Mid. p. 552. Notanda repetita praep. ἐπὶ. Mox διεχρήσαντο, verbum est Herodoteum. v. c. I, 23. de Arione κελύειν τὸς πορθμέας, ἢ αὐτὸν διακρήσασθαι μιν — ἴν. Voc. Herod. rec. p. 12. et Gron. Obsl. ad Herod. p. 63. Wessl. An legerit Pollux VIII. 153. ἀνεχρήσαντο, incertum, quum nihil dicat, quam: Ἐκκιδίδης δὲ ἀνεχρήσαντο, vnde nil certi potest iudicari, ad quemnam locum respexit. Nec reposuit in textum Pollucis ἀνεχρήσαντο magnus Hemsterhusius, solius Suidae causa, apud quem est ἀνεχρήσαντο, quamquam arbitratu Vir S. Thucydidem eo tanquam inusitato verbo esse usum, cui substitutum ut notius. At omnes codd. tacent de villa varietate. Itaque διεχρήσαντο sanum esse arbitror. Abreschius tamen notat, h. v. Dion. Cass. et Xiphiliuum hac vi adhibuisse. v. c. XLVII. 34. ἀλλήλους οἱ πλείους ἀνεχρήσαντο. Exempla alia dabit Index in Reinariana locupletissimus. GOTTI.

[Πλοῦστον τῶ Ἀρείῳ πάγῳ] Athenienses in memoriam iudicii illius, quo ab Arcopago absolutus fuit Orestes, ab Furiis exagitatus, templum apud Arcopagum aedificasse Eumenidibus, σεμναῖς illis Deabus, praeter Scholiasten adfirmat quoque Vlpianus ἐν Ἀρείῳ πάγῳ τὰ τῶν ἱερῶν τῶν Ἐρινύων ἐπέτραπτο καὶ πλοῦστον ἰδρυτο τῆς βουλῆς, καὶ οἱ μὲν φασιν, ὅτι διὰ τὸν Ὀρέστην ἐκεῖ καθιδρύθη. — ad or. Demost. contra Midiam (p. 384.) Heruag. absolutum fuisse Orestem a duodecim Diis in Arcopago iudicibus attingit Demosth. or. adu. Aritocrat. p. 641. Plura copiose disputauit de Oreste, eius fuga, et

iudicio XII. Deorum in causa Orestis, Meziriac. ad Ouid. Ep. ad Hermon. T. II. p. 27 —]. G.

Ἐναγέεις καὶ ἀλιτῆριοι] Vid. Herodot. Plutarch. Schol. Aristoph. locis dd. et Pausan. Achaicor. XXV. Notandum esse, quod etiam posteri eorum sic fuerint dicti, monet Spanhem. Dissert. IX. de Praest. et Usu Numism. pag. 670. Et hinc Aristoph. Equitid. 443. Ἐκ τῶν ἀλιτῆριων σε φημι γερονεῖναι τῆς θεῆς. Quae mox de Cleomene dicit, ea pluribus exsequitur Herodot. V, 70. seqq. De ossibus mortuorum extra fines eiecit Plutarch. in Solone. p. v. c. k.

Ἐναγέεις — ἐκκιδύοντο] Herod. V. p. 407. οἱ δὲ ἐναγέεις Ἀθηναίων ὄδῃ ἀναγέεσθαι — G.

Ἥλασε δὲ Κλεομένης] Primum misso Athenas caduceatore ἐξέβαλε Κλεομένης, καὶ μετ' αὐτῆ ἄλλες πολλὰς Ἀθηναίων, τὸς ἐναγέεις ἐπιλέγων. Τὸ ἐξέβαλε de conatu explicandum. vid. Wessl. et Valken. VV. DD. ad Herod. l. c. G.

[Ἀμφίβολον] Verba ἢ δὲ ἔννοια, quae Cassel. et Aug. defunt, et φησὶ deieci. Steph. corrigendum esse putabat: ἢ δὲ ἔννοια ἀμφίβολος. Sed debebat φησὶ quoque desere. Thucydes enim non dicit, rem esse ambiguan, sed ambigue modo eam cloquitur. Locus est ab alio interpolatus Scholiaste. Ceterum locus Herodoti exlat L. V. 70. In Aug. deest Schol. ad Κατήλθον μέντοι ὕστερον.] G.

Τῶν τε. — ἐξέβαλον] Tb. Magister semel tantum in ἐντίλειν. WASS.

Τὰ ἐστὶ ἀνελόντες] Thom. M. in ἐντίλειν, laudato hoc loco, (p. 66.) explicat illud: λαβόντες. ὃ ἂντι δὲ τῶ ἤλασε ποιηται μόνοι, καὶ Ἐκκιδίδης ἄπαξ. Laudat deinde Sophoclem (Aias. v. 238.) G.

ρκζ'. Τῆτο δὴ τὸ ἄγος οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔλαύνειν ἐκέλευον δῆθεν τοῖς θεοῖς πρῶτον τιμωρῶντες, εἰδότες δὲ Περικλέα τὸν Ξανθίππυ προσεχόμενον αὐτῷ κατὰ τὴν μητέρα, καὶ νομίζοντες, ἐκπεσόντος αὐτῆ, ῥᾶεν σφίσι προχωρήσειν τὰ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων. ἔ μιντοι τοσῦτόν γ' ἤλπιζον παθεῖν ἂν αὐτὸν τῆτο, ὅσον διαβολὴν οἴσειν αὐτῷ πρὸς τὴν πόλιν, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκείνῃς ξυμφορὰν τὸ μέρος ἔται ὁ πόλεμος. ὦν γὰρ δυνατάτατος τῶν καθ' ἑαυτὸν, καὶ ἄγων τὴν πολιτείαν, ἠναντιῆτο πάντα τοῖς Λακεδαιμονίοις· καὶ ἐκ εἰς ὑπέκειν, ἀλλ' ἐς τὸν πόλεμον ἄρμα τῆς Ἀθηναίων.

ρκή. Ἀπεκέλευον δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τῆς Λακεδαιμονίας τὸ ἀπὸ Ταινάρη ἄγος ἐλαύνειν. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι, ἀνατήσαντες ποτὲ ἐκ τῆ ἰσθμῶ τῆ Ποσειδάωνος ἀπὸ Ταινάρη τῶν Εἰλώτων τῆς ἰκίτας, ἀπαγαγόντες, διέφθειραν. δι' ὃ δὴ καὶ σφίσι αὐτοῖς νομίζουσι τὸν μέγαν σεισμὸν γενέσθαι ἐν Σπάρτῃ. ἐκέλευον δὲ καὶ τὸ τῆς Χαλκιδίαις ἄγος ἐλαύνειν αὐτῆς· ἐγένετο δὲ τοιοῦδε. ἐπειδὴ Πausanias ὁ Λακεδαιμόνιος τοπρῶτον μεταπεμφθεῖς ὑπὸ Σπαρτιατῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐν Ἑλλησπόντῃ, καὶ κριθεῖς ὑπ' αὐτῶν, ἀπελύθη μὴ ἀδικεῖν, δημοσίᾳ μὲν ἐκέτι ἐξεπέμφθη, ἰδίᾳ δὲ αὐτὸς τριμῆξ λαβὼν Ερμιονίδα, ἀνευ Λακεδαιμονίων ἀφικνεῖται ἐς Ἑλλήσποντον τῷ μὲν λόγῳ, ἐπὶ τὸν Ἑλληνικὸν πόλεμον, τῷ δὲ ἔργῳ, τὰ πρὸς βασιλεία πράγματα βεβλόμενος πράσσειν. ὡσπερ καὶ τοπρῶτον ἐπεχειρήσεν, ἐφίεμενος τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχῆς. εὐεργεσίαν δὲ ἀπὸ τῆδε πρῶτον ἐς βασιλεία κατεθετο,

δ' Ἐκέλευον ἐλαύνειν τοῖς θεοῖς δῆθεν πρῶτον τιμωρῶντες Marg. Ar. C. atque ita scribendum censet Steph. quum adverbium δῆθεν ad participium τιμωρῶντες tendere constet. Ἐκέλευον ἐλαύνειν δῆθεν etc. Cam. Et Cass. Gr. Aug. Cum Marg. Ar. et C. consentit Dan. c Te Ar. C. Δὴ Marg. Cam. Flor. non probat Steph. Δὲ καὶ Per. Cl. Εἰδότες Περικλέα Gr. d τὰ Dan. e προσεχόμενον Cl. Baf. f προσχωρήσειν Marg. Cam. improbat Steph. προχωρεῖν Ar. C. Cl. Gr. Ald. Baf. Reg. Cass. Dan. Aug. g Ἐαυτῶν Ar. h τὴν πόλιν Gr. i Ἀπὸ ταινάρη τῶν Εἰλώτων Cass. Intermedia desiderantur, obvio errore scribentium. Sed manus recentior in imo marg. adscripsit. k τῆς om. Cl. Gr. Cass. Baf. Aug. l Post ἰκίτας potius, quam ἀπαγαγόντες, interpungendum censet Steph. In Aug. interpunctio omittitur. m Ἀπικνεῖται Marg. Alicuius illud διέφθειραν exponentis esse arbitratur Steph. n διὰ Cass. Aug. o Ἐν τῷ Σπάρτῃ Ar. C. Dan. p καὶ deest Gr. q τὸ πρῶτον C. Baf. et sic paullo infra. Cass. r οὐκ ἔτι et ἰδίᾳ δ' αὐτῆς Gr. Baf. μὲν ἂν ἐκέτι. Aug. ἐκ ἔτι. s βεβλόμενος τὰ πρὸς βασιλεία πράγματα πράσσειν Ar. C. Mosqu. βεβλόμενος om. Cl. Gr. Omittunt etiam Reg. et Cass. Aug. Cum Ar. C. consentit Dan. t τὸ πρῶτον Cass. Gr. Aug. u Ἐνχειρήσαν Cl. Ἐνχειρήσειν Cass. Aug. Ἐπεχειρήσειν Gr.

δῆθεν τοῖς θεοῖς] Stephanus ad Adnotationem, cuius partem in Var. Lect. descripsit Hudfonus, addit; δῆθεν ad participium tendere, eo sensu, quem in Marg. adscripsit. Ibi autem haec scribit: Deorum ante omnia vicem vicifcentes scilicet: sed scientes Pericl. q. d. hoc quidem praetextentes, se deorum vicem velle vicifci. DVCK.

Εἰδότες δέ] Non placet hic particula δὴ, quum tam paruo intervallo praecesserit. at vero particulam δὲ perinde hic positam dicemus, ac si μὲν praecederet, cum τιμωρῶντες hoc sensu: illud quidem certe praetextentes, se velle deorum vicem vicifci, sed reuera, quod scirent, Periclem huic piaculo esse affinem (nisi potius alio vocabulo vtendum est) et putarens etc. STEP. Plutarch. Pericl. p. 309. ἐκέλευον αὐτοῖς τὸ ἄγος ἐλαύνειν, ᾧ τὸ μητρόθεν γένος τῷ Περικλέους ἔνοχον ἦν, ὡς Ουκουεῖδης εἰρηκεν. vbi Interpr. quo erat ex materno genere contraclus Pericles. DVCK.

Reisk. (anim. p. 15.) delet auctoritate codd. τὸ δέ. Stephani ratio melius placet, tanquam praecesserit μὲν, ideo sequi δέ. GOTTL.

Προσεχόμενον] Sc. τῷ ἄγει. vt recte Schol. Reisk. in anim. p. 15. legit προσεχόμενον, aut ἐνεχόμενον. Si προσεχῆ esset, nihil offendi dicit. Sed locus hic sanus est, quod et contendit Abresch. Diluc. p. 129. G.

Ἐκπεσόντος] i. e. ἐβληθέντος. G.

Προχωρήσειν] Talem vsum alibi verbo προχωρεῖν dari videmus: ideoque hic προχωρήσειν quam προσχωρήσειν libentius legerim. STEP.

Τοσῦτόν γ' ἤλπιζον] Intuli γε, quod solet in hac forma adici, vt exemplis docet Valkenar. ad Eurip. Hippol. p. 299.

Sophocl. Aiac. 441. κίτοι τοσῦτόν γ' ἐξέπρασθαι δεκά. Electr. v. 334. κίτοι τοσῦτόν γ' αἶδα. G.

Loca e' poetis allata B. Gortl. nil profunt; quippe vbi γε, vel γ', metro sit datum. Neque hic illo opus. BAVER.

ξυμφορᾶν] Agnoscit, et scholia in librum suum transmouit Suidas in ξυμφορᾶν. WASS.

[τὴν ἀπὸ — δυτυχλῶν] Suidas pleraque ex hoc Scholio defumfit v. ξυμφορᾶ.] G.

[Διὰ τὸ ἄγος] Haec non sunt verba Thucydidis, sed explicatio verborum: διὰ τὴν ἐκείνῃς ξυμφορᾶν. Superiora plenius nunc enarrantur. In Aug. leguntur modo verba διὰ τὸ ἄγος — ἐναγῆ, et superiora defunt.] G.

[Κατὰ τὴν ζωὴν] Cass. eis τὴν ζωὴν.] G.

[Ταινάρη] Cass. scribit: Ταινάρη, contra reliquos scriptores. Plerique habent τὸ Ταινᾶρον. v. Steph. de Vrbb. v. Ταινᾶρος et Intt. cui Ταινᾶρος vrbs, et Ταινᾶρον Neptuni est templum. Idem scribit, h. v. esse Mascul. et Femin. In Reg. adscriptum erat: „qui locus dicitur Caromalis.“ vid. Duck.] G.

τῆς ἰκίτας ἀπαγαγόντες, διέφθειραν] Malim interpungere post ἰκίτας, quam post ἀπαγαγόντες: vt haec duo participia, quae nullius coniunctionis vinculo connectuntur, non aliter accipiantur, quam si ita scriptum esset, πρῶτον μὲν ἀνέτισαν, ἔπειτα δὲ ἀπαγαγόντες διέφθειραν. Caeterum quod margini adscriptum est ἀπικνεῖται, alicuius illud διέφθειραν exponentis esse arbitror, aut certe ex simili, quam pag. praecedens habet, narratione sumtum est: vbi etiam ἀνατήσαντες et ἀπαγαγόντες. STEP. Vtique rectius distinctio ponitur post ἰκίτας, quam post ἀπαγαγόντες, et sic Reg. De terrae motu,

127. Hoc igitur piaculum Lacedaemonii exterminari iusserunt, Diis, scilicet, primum *religionis specie* opem ferentes: at *reuera* tum quia sciebant, Periclem Xanthippi *filium* huic piaculo propter maternum genus affinem esse, tum etiam quia credebant illo expulso, ea, quae ab Atheniensibus fieri volebant, sibi facilius successura. Non tamen tam sperabant, hoc illi euenturum, quam hoc ipsum invidiam apud populum illi conflaturum, quasi ob illius calamitatem magna ex parte hoc bellum esset futurum. Nam cum potentissimus esset omnium suae aetatis hominum, cumque Rempublicam administraret, omnibus in rebus aduerfabatur Lacedaemoniis; nec sinebat Athenienses *illis* cedere, sed ad bellum *eos* incitabat.

128. Athenienses vero et ipsi vicissim Lacedaemoniis imperarunt, vt illos, qui piaculo ad Taenarum admissio tenebantur, ex vrbe pellerent. Lacedaemonii enim cum olim Helotas supplices ex Neptuni templo a Taenaro excitassent, eos abductos interfecerunt. Quamobrem etiam *Lacedaemonii* magnum illum terrae-motum Sparta sibi ipsis accidisse putant. Illos praeterea piaculum Palladis Chalcioecae tollere iusserunt. Id vero huiusmodi fuit. Postquam Pausanias Lacedaemonius a Spartanis primum reuocatus ab imperio, quod in Hellesponto habebat, causaque apud illos dicta, ab ipsis est absolutus, et innocens habitus, publice quidem ad nullam expeditionem postea amplius est emissus; sed ipse, priuatim sumta triremi Hermionide, sine Lacedaemoniis abiit in Hellespontum, verbis quidem, *et vt ipse iactabat*, ad Graecum bellum: re vero ipsa, quia *susceptum* negotium cum Rege transigere volebat: quemadmodum et initio *rem* aggressus fuerat, Graeciae principatum affectans. Atque

μένον. Προσεχόμενον] ἔνοχον ὄντα. Αὐτῶ] τῷ ἄγει. Κατὰ τὴν μητέρα] κατὰ τὸ γένος τὸ μητρῶον. Παθεῖν ἀν αὐτὸν τῆτο] τὸ ἐκβληθῆναι. συνέβαινε γὰρ αὐτῷ μὴ πιστεύεσθαι στρατηγίαν τοιούτῳ ὄντι. Οἴσειν αὐτῷ] τῷ Περικλεῖ. Ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκείνου ξυμφορὰν] τὴν ἀπὸ περιτάσεως δυστυχίαν, καὶ ἐκ ἐξ ὀικείας ἄβυλλιας κακοπραγίαν. καὶ ἐν τῇ διμυγορίᾳ, καὶ ἐκ ἴσμεν ὅπως πῶδε τριῶν τῶν μεγίστων ξυμφορῶν ἀπῆλλακται. ἦτοι κακίῶν. καὶ γὰρ αἱ τῆς φύσεως ἐλαττώσεις καὶ διαπτώσεις, κακίαι πάντας εἰσὶ καὶ προῖων, ἐν τῇ διμυγορίᾳ Περικλέης ξυμφορὰς τῆς ἀποτυχίας εἰργικεν ἐνδέχεται γὰρ τὰς ξυμφορὰς τῶν πραγμάτων ἐκ ἴσσον ἀμαθῶς χωρεῖσαι, ἢ καὶ τὰς διανοίας τῆ ἀνδραπῆ. Ἄλλως, διὰ τὸ ἄγος, τῆτέσι, διὰ τὸ μὴ ἐκβληθῆναι αὐτὸν ὄντα ἐναγῆ. Τῶν κατ' ἑαυτὸν] τῶν ὄντων κατὰ τὴν ζωὴν αὐτῆ. Τὸ ἀπὸ Ταίναρος ἄγος] Ταίναρον, ἀκρωτήριον Λακωνικῆς, ἱερὸν Ποσειδάωνος. Νομιζοῦσιν] εἰ Ἀθηναῖοι. Χαλκισίῳ ἄγος] Χαλκισίος ἢ Ἀθῆνᾶ ἐν Σπάρτῃ, ἢ ὅτι Χαλκιδῶν εἶχεν οἶκον, ἢ διὰ τὸ τερεῶν εἶναι, ἢ διὰ τὸ τῆς Χαλκιδεῖς τῆς ἐξ Εὐβοίας φυλάδας αὐτὸν κτίσαι. Ἰπ' αὐτῶν] τῶν Σπαρτιατῶν. Ἐξεπέμφθη] εἰς ἀρχὴν τῆ Ἑλλησπόντου. Ἰδίῳ δὲ αὐτὸς] Πausanias. Ἐρμιονίδα] ἀπὸ Ἐρμιόνης πόλεως Λακωνικῆς. Τῷ δὲ ἔργῳ, τὰ πρὸς βασιλέα] βυλιόμενος δηλονότι τὰ τῷ βασιλέως πράγματα ποιεῖν. ἐμῆδιζε γάρ. Ἀπὸ τῆδε πρώτου] ἀπὸ τῆς τῷ ἐπιφερομένῳ περι Βυζαντίου δηλονότι. Μετὰ

quem paullo post memorat *Thucydides*, vid. *Pausan.* VII, 25. DVCK.

[Ἡ Ἀθῆνᾶ ἐν Σπάρτῃ] Exscriptit haec Suid. in *Χαλκισίος*, praeter ista: ἢ διὰ τὸ τερεῶν εἶναι.] GOTTL.

Μεταπεμφθεῖς — ἀπὸ τῆς ἀρχῆς] Pseudo-Them. ep. II. p. 10. καὶ ἔφαρθεῖς τὴν ἀρχὴν, ἰδιότης ἀντὶ στρατηγῆ γίνεται. G.

Λαβῶν Ἐρμ.] Graeci solebant cognomenta indere nauibus et etiam ad proram adfigere: sic et Ἐρμιόνης e loco quodam in Laconia (vel potius in Argia.) Vide *Bayssum* de Re Nautali. HVDS.

[Ἐρμιονίδα] In Aug. hoc Schol. refertur ad ἀφικνεῖται et sic legitur: Ἐρμιόνης, ἀπὸ Ἐρμιόνης, πόλεως Λακωνικῆς. In eodem cod. desunt Schol. ad verba Νομιζοῦσιν. Ἰπ' αὐτῶν Ἐξεπέμφθη Ἰδίῳ δὲ αὐτῶς: Τῷ δὲ ἔργῳ, τὰ πρὸς βασιλέα Προσέχοντες τινες: Τῷ δὲ λόγῳ et Αὐτῷ.] G.

Ἄνευ Λακεδαιμονίων] *Iniussu Lacedaemoniorum*, i. e. non publico sed privato ciuitatis nomine, ἀνευ τῆς γνώμης τῶν Λακεδαιμονίων. vid. Schol. ad I. II. 72. Vt contra μετὰ τινος fieri dicitur, quod ductu, auctoritate alicuius peragitur. v. Abresch. Dil. p. 130. G.

βυλιόμενος] Abest *Cl. Gr.* non bene. WASS. Sedes huius vocabuli in libris, qui id habent, variat. Vnde suspicio oriri potest, ab aliquo, qui orationem ita suppleendam putabat, in *marginē* scriptum, eoque factum fuisse, vt scribare ei pro arbitrio locum assignauerint. Accedit, quo haec suspicio confirmatur, quod phrasis Graeca ἀφικνεῖται πρῶσσειν, *venit ad agenda*, hoc supplementum non desiderat. DVCK.

Τὰ πρὸς βασιλέα πράγματα πρῶσσειν] *Perficere* s. *transigere* ea, quae cum rege *Perfarum* de imperio Graeciae ipsi tradendo egerat. G.

Τὰ πρὸς βασιλ.] Nil aliud sign. nisi, *sauere regi, facere cum rege*, stare a partibus eius, πρῶσσειν πρὸς τ. βασιλέα, vel τὰ τῷ βασιλέως. Transposite dictum, pro, πρᾶττειν τὰ πρᾶγμα πρὸς τ. βασ. vt cap. super. τὸ ἀπὸ Ταίναρος ἄγος ἐλαύνειν, pro, ἐλ. τὸ ἀγ. ἀπὸ Ταίν. BAVER.

Ἐπεχέρισεν] *Cl. ἐνεχέρισεν* vtroque modo Auctor. WASS. In *Var. Lect. Hudf.* fortassis vitio operarum editum est ἐνεχέρισαν. DVCK.

Ἐυεργεσίαν δὲ ἀπὸ τῆς] *Primum officium, quo ab eo inde tempore regis sibi beneuolentiam conciliare, demereri studebat, totaque res hoc habuit initium.* G.

καὶ τῷ παντός πράγματος ἀρχὴν ἐποίησάτο. ^a Βυζάντιον γὰρ ἑλὼν τῇ προτέρᾳ παρυσία μετὰ τὴν ἐν Κύπρῳ ἀναχώρησιν (ὃ εἶχον δὲ Μῆδοι αὐτὸ, καὶ βασιλέως προσήκοντες τινες καὶ ξυγγενεῖς, οἱ ἐάλωσαν ἐν αὐτῷ) τότε τέττις ἄς ἔλαβεν, ἀποπέμπει βασιλεῖ κρέφα τῶν ἄλλων ξυμμάχων τῷ δὲ λόγῳ, ἀπέδρασαν αὐτόν. ἐπρασσε δὲ ταῦτα μετὰ Γογγύλῃ τῷ ^z Ἐρετρίῳ, ὡπερ ἐπέτρεψε τό τε Βυζάντιον καὶ τὰς αἰχμαλώτους. ἐπεμψε δὲ καὶ ἐπιστολὴν τὸν Γογγυλον φέροντα αὐτῷ. ἐνεγέγραπτο δὲ ταῦτα ^a καὶ ἐν αὐτῇ, ὡς ὑπερὸν ἀνευρέθη. «Παυσανίας ὁ ἡμερῶν τῆς Σπάρτης τέττις ^b τε σοὶ ^c χαρίζεσθαι βυλόμενος, ^d ἀποπέμπει δὲ ἐλὼν καὶ γνώμην ποιῆσαι, εἰ καὶ σοὶ δοκεῖ, ^e θυγατέρα τε τὴν σὴν γῆμαι, καὶ σοὶ Σπάρτην ^f τε καὶ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα ὑποχειρίου ποιῆσαι. δυνατὸς δὲ δοκῆ εἶναι ταῦτα πράξαι, μετὰ σὺ βυλευόμενος. εἰ δὲν τι σὲ τέτων ἀρέσκει, πέμπει ἄνδρα πιστὸν ἐπὶ θάλασσαν, οἷ δ' ^g τοιοῦτον τέττις λόγους ποιησόμεθα.

ρκθ. Ταῦτα μὲν ἡ γραφὴ ἐδήλῃ. Ξεζῆς δὲ ἦσθη ^h τε τῇ ἐπιστολῇ, καὶ ἀποπέμπει Ἀετᾶβαζον τὸν Φαρυάκῃ ἐπὶ ⁱ θάλασσαν, καὶ κελεύει αὐτὸν τὴν τε ^k Δαυκυλίτιν σατραπείαν παραλαβεῖν, Μεγαβάτην ἀπαλλάξαντα, ὃς πρότερον ἤρχε καὶ ^l παρὰ Παισαιῶν ἐς Βυζάντιον ἐπιστολὴν ἀντεπεσθεῖ αὐτῷ, ὡς τάχιστα διαπέμψαι, καὶ τὴν σφραγίδα ἀποδείξαι. καὶ ἦν τι αὐτῷ Παισαιῶν ^m παραγγέλλῃ περὶ τῶν ἑαυτῷ πραγμάτων, πρᾶσσιν ὡς ἄριστα καὶ πιστότατα. ὁ δὲ ἀφικόμενος, τά τε ἄλλα ἐποίησεν ⁿ ὡσπερ εἴρητο, καὶ τὴν ἐπιστολὴν διέπεμψεν. ^o ἀντεγέγραπτο δὲ ταῦτα. «Ὡς λέγει βασι-

x Βυζάντιον δὲ ἔλῳν Ar. y εἶχον δὲ καὶ Μῆδοι Dat. z Ἐρετρίῳ ἢ ἐπέρῃ Cl. Gr. Cass. Bas. Ἐρετρίῳ Dan. a καὶ δεest Ar. C. Cl. Reg. Cass. Bas. Aug. Mosqu. b τε abest Ar. In Mosqu. paullo ante abest δ. c χαρίζεσθαι Marg. Ar. C. d Adduci non potest Stephanus, vt credat, Thucydidem aliter quam ἀποπέμπει scripsisse: quum sequatur non solum ποιῆσαι, sed etiam δοκῆ. e θυγατέρα τε σὴν Cam. f τε non agnoscunt Ar. C. g τὸ τοιοῦτον Ar. C. Cass. Aug. Paullo ante in Mosqu. pro. οἱ τέτων est. σοὶ. b τε deest Ar. C. Gr. ἀρέσκῃ τε ἦσθη τῇ ἐπιστολῇ Gr. i θαλάσσης Ar. C. Dan. k Δαυκυλίτιν Reg. Δαυκυλίτιν Cass. Σατραπείαν Reg. Dan. l παρὰ Bar. Bas. Mosqu. habet παρὰ. m παραγγέλλῃ Gr. Mosqu. n Ἦς προεῖρητο Ar. C. o ἀντεγέγραπτο Bar. Ar. C. Ald. Flor. Bas. Mosqu. habet ἀντεγέγραπτο.

[Βυζάντιον] Suidas in παρυσία. Βυζάντιον γὰρ ἔλῳν τῇ προτ. π. lege ἔλῳν et verte, priore aduentu, non vt Kusterus, primo. Wass. Paullo post in Cass. et Gr. distinctio posita est post τότε, non post αὐτῷ. DUCK.

[Βασιλέως προσήκοντες] Si Suidam sequamur, scribē debuisset pro βασιλέως, βασιλεῖ. Ita ille: προσήκων, δοτικῆ, κατὰ γένος ἀρχιστέων. Sic Herod. III, 14. et alii. Sed hanc Nostri structuram vindicat Abresch. in Aust. Dil. p. 252. exemplis ἐ Λυσία (Grat. II. p. 25.) προσήκοντας αὐτῶν, et Plat. Apol. Socr. p. 366. οἱ τέτων προσήκοντες. In Dilucidat. p. 132. mirabat Vir Doctiss. βασιλέως pendere a συγγενεῖς, quod fieri solet saepius. Thom. M. (p. 751.) tamen: Ὁ μόνον προσήκοντες τέττις, ἀλλὰ καὶ οἱ προσήκοντες τέττις. Similiter Callim. dixit: ἄρας ἱερὸν Ἀγγῆς. H. in Del. v. 70. vbi Spanh. ἱερὸν Ἀγγῆ, non probante Ernestio, quod Gen. idem significat. Omnino poetae et profaici scriptores tales genit. usurpant pro Dat. qui a nostra lingua receperunt. GOTT.

[Βασιλέως προσήκ.] Sane a προσήκ. pendet Genit. βασιλέως, ex ipso positu verborum. Sed nil laborandum: προσήκοντες indit naturam Substantiui, vt cognatus, domesticus, vicinus, familiaris, proprius, amicus, inimicus, alia, primitus adiectiua, et Datiuo non minus frequenter iuncta, sed et Genitiuo, Graecis et Latinis. BAYER.

[Διαφορὰ προσήκοντος.] Sed qualis illa differentia sit, non dixit auctor Scholii, quod fortasse omisissum est a librariis.] G. Γογγύλῃ] Vid. Diodor. p. 265. a. WASS.

[Μετὰ Γογγύλῃ] Opera, ductu Gongyli, opp. Ἰνευ Ἀακεδαιμονίῳ. Rem Diodorus L. XI. 44. p. 438. c Nostro desumit, vt et Nepos c. 2. G.

[Ἐπιστολῇ] v. Plut. in Cim. T. III. p. 183. Παισαιῶν τοῖς μὲν βαρβαρίοις διαλεγόμενοι περὶ προδοσίας, καὶ βασιλεῖ γράφοντες ἐπιστολάς. — Cur dixerit Plut. ἐπιστολάς, v. infra. G.

[Καὶ ἐν αὐτῇ] Reisk. in anim. p. 15. aut delendum καὶ, aut ei addendum τοιάδε. Gesnerus in Chrestom. gr. omittit τὸ καὶ, et sane incommode est loco. In cod. Aug. additur, quod est in edit. vett. ἐπιστολὴ Παισαιῶν πρὸς Ξεζῆν, quod est a librariis. G.

[Ἀποπέμπει] Stephanus malit ἀποπέμπω, propter sequentia: γνώμην ποιῆσαι nec videtur Duckerus improbare, quamquam non negat, tertiam personam mutari in primam, talibus tamen in locis eam non permitti. Reisk. in Diluc. Abresch. malit quoque ἀποπέμπω, et ita dedit Gesnerus in Chrestomathia graeca. Sed cum Abreschio in Diluc. p. 131. nihil mutandum puto, vt exemplis ab eo adlatis in utramque partem constat. v. Doruill. in Char. 89. Quo iure Stephanus mutari vult hanc personam, eodem fere possit aliquis e Nep. 2. corrigere: γνώμην ποιῆται, et in reliquis, vbi tertia persona vitur. G.

[Γνώμην ποιῆσαι etc.] Hic tertia persona vitur Cerri. Nepos: qui totam hanc Epistolam et reliqua, quae spectant ad Pausaniam et Themistoclem, ex Thucydide descripsit, et ad verbum fere vertit. WVD. Stephanus praeter ea, quae ex illius Adnotatione de ἀποπέμπει in Var. Lect. describit Hudsonus, haec quoque habet. Neque tamen mutationis personae tertiae in primam exempla inueniri ignoro, sed talibus in locis eam permitti non puto. DUCK.

[Γνώμην ποιῆσαι] Decreui. In cod. Aug. explicatur h. v. διάθεσιν ποιῶν τινα. G.

[Εἰ δὲν τι σὲ τέτων ἀρέσκει] Praeter loca de hoc atticismo laudata, addi potest Bergler. ad Alciph. III, 51. p. 392. qui h. l. Thuc. non neglexit laudare. G.

[Ἄνδρα πιστὸν] Certum hominem ad eum mittas face. Nep. 2. Ob verba Nostri, ἐπὶ θάλασσαν, Cl. Staureren putat, Nepotem scripsisse: ad mare mittas face. Sed agnoscit ipse Vir Doctiss.,

hinc primum beneficium apud Regem collocavit, totiusque rei fecit initium. Cum enim post suam e Cypro reditum, priore aduentu Byzantium occupasset, (Medi autem, et quidam Regis necessarii, et cognati, qui in eo capti fuerant, id tenebant:) tunc hos, quos ceperat, clam caeteris sociis ad Regem remisit. Sed rumore, quem de illis sparserat, ex ipsius manibus aufugerant. In his autem peragendis usus est opera et auxilio Gongyli Eretrienſis, cuius fidei et Byzantium et captivos commiserat. Misit etiam Gongylum cum epistola, quam ad ipsum Regem ferebat. Haec autem in ea continebantur, vt postea compertum est. „Pausanias dux Spartaë, hos, quos armis cepit, tibi gratificari cupiens, remittit. Habeoque in animo (si tibi quoque placet) filiam tuam in matrimonium ducere; et Spartam, et caeteram Graeciam sub tuam potestatem redigere. Existimo autem me posse haec peragere, si tecum consilia communicem. Si quid igitur horum tibi placet, hominem fidum ad mare mittas face; per quem posthac colloquemur, et rem transigemus.

129. Atque haec sunt, quae in illa epistola verbis disertissimis continebantur. Xerxes vero laetatus est hac epistola, et Artabazum Pharnaci filium ad mare misit, eumque iussit accipere prouinciam Dascylitum, Megabate, qui ei ante praefuerat, dimisso; eique vicissim epistolam ad Pausaniam dedit, imperans, vt eam Byzantium quam celerrime mitteret, illique sigillum ostenderet: et, si quid Pausanias de suis negotiis mandaret, quam rectissime, et quam fidelissime conficeret. Ille vero eo profectus, cum alia fecit, quemadmodum fuerat imperatum, tum etiam epistolam misit. Hoc autem responsum in ea scriptum erat. „Rex Xerxes Pausaniae sic respondet: cum ob viros, quos mihi trans mare incolmes

τὴν ἐν Κύπρῳ] ἐν ταῦτά τὰ περὶ τῆς πρώτης αὐτῆ παρρησίας δηγείται. Προσέκοιτες τινες] διαφορὰ προσέκοιτος καὶ συγγενεῖς. τῶν δὲ λόγων] τῆ φήμῃ. Αὐτῶν] τῶ Πέρσῃ. Εἰ ἂν τι σὲ] ἀντὶ τῆ σοῦ. Ἀττικὴ δὲ καὶ ἀρχαία ἢ φράσις, ἀντὶ δοτικῆς αἰτιατικῆς συντάξεως. Ἡ γραφὴ ἐδάλλει γραφῆ, ἢ συγγραφέα, καὶ ἢ καταγορεῖα, καὶ ἢ ἐπὶ γραμμάτων ἀπλῶς, ὡς νῦν. Ἐπὶ θάλασσαν] ἐπὶ τὰ παραθαλάσσια. Ἐς Βυζάντιον] ὄντα δηλοῦσι. Αὐτῶν] τῶ Ἀρταβάζῳ. Καὶ τὴν σφραγίδα] ἢ σφραγὶς τῆ Περσῶν βασιλείας εἶχε. κατὰ μὲν τινὰς, τὴν βασιλείας εἰκόνα κατὰ δὲ τινὰς, τὴν Κύβη τῆ πρώτης βασιλείας αὐτῶν κατὰ δὲ τινὰς, τὸν Λαρεῖς ἵππον, δι' ὃν χρημετίζοντα ἐβασίλευσεν. Ἀποδείξαι] τῶ Πανσῳ. Παραγγέλλῃ] κελεύῃ. Καὶ τῶν ἀνδρῶν] λείπει ἢ ὅτι.

sine codd. nihil esse tentandum: Latini scriptores praeteres, verentes graeca non tam verba plerumque, quam sensum expresserunt. Ceterum bene notat Wesselingus ad Herod. V, 22. duas epistolas a Pausania scriptas esse; alteram per Gongylum, alteram vero per Argilium quendam, ad Artabazum. v. Nep. c. 4. et Nostrum inira c. 131. GOTTL. Θάλασσαν] Θάλατταν Schol. Aristoph. Plut. 69. at hac forma noster vix vllibi. WASS. Thucydidem neque in hoc, neque in aliis quibusdam vocabulis, gemino τ vti, adnotat e vetustis Grammaticis Eustath. ad Homer. Il. κ'. p. 813. Add. Stephan. supr. ad Cap. XX. Ἐδ ἄρξεται, pro σοι, Atticorum esse adnotat Schol. Aristoph. Plut. 353. Ran. 103. Schol. Theocr. ad l. Idyll. 6t. et Corinth. in libello de Dialectis. Vid. Spanhem. ad Aristoph. Plut. 353. DVCK. Ἐπὶ θάλασσαν] Scholiastae Aristophanis (Plut. v. 69.) θάλατταν ex h. l. non conuenire Thucydidis rationi, iam monuere Waffius et Duckerus. Addi potest Valken. ad Eurip. Phoen. v. 406. p. 149. et quos laudat. G. [Γραφῆ, ἢ] Rostg. et Aug. γραφῆ μὲν, ἢ — c. Cass. Rostg. Aug. ὡς νῦν inserui. Suidas hoc Schol. descripsit, vbi p. 496. male legitur: καὶ ἐπιγράμμασιν sed cum Duck. legendum est, ἐπὶ γραμμασιν, i. e. dicitur de litteris, scriptura.] G. Δασκυλίτιν] Δασκυλίτην, quod est in Reg. fortassis potest esse a Δασκυλίαν, quemadmodum Prolemaeus, Strabo, et Steph. in βούλλιον hanc urbem vocant. Sed frequentius est Δασκύλιον,

vnde gentilia Δασκυλίτις et Δασκυλίτις. Vid. quae adnotantur ad Stephan. v. Δασκύλιον. DVCK. [ὄντα δηλοῦσι] Non pertinet ὄντα ad Βυζάντιον, vt facile apparet, hoc enim refertur ad διαπέμψαι. Grammius coniecit, Scholiastae scripsisse: ὄντα ἐπὶ δηλοῦσι. Omissum est hoc Schol. in Aug. vt et illa ad verba Ἐπὶ θάλασσαν Ἀποδείξαι Παραγγέλλῃ Κεῖσεται σοὶ εὐεργεσία et Ἀνεῖμαι.]. G. Ἐπισολῶν ἀντεπετίθει αὐτῶν] Epistolam responsoriam dedit. nos: et ex ihm ein Antwortschreiben mit. Harpocrat. p. 43. et ex eo Suidas: ἀντεπέσειλεν, vicissim litteras mittit. Thom. M. ἀντεπιτίθεισιν, ὃ ἀντὶ τῆς κομισθείσης αὐτῶ ἐπισολῆς ἐπέσαν διδόσας: Reiskius in anim. p. 17: interpretatur: vicissim, si responsoriam ei addebat epistolam; Pausaniae perferendam, non autem solummodo mittendam. Nam id non pariturur sequentia: de ostendendo sigillo regio. Idem Vir Doctiss. non refert διαπέμψαι ad ἐπισολῶν, sed subaudit εαυτὸν, se transferre ex Asia in Thraciam. Sed manifestum est e sequentibus διέπερψεν ἐπισολῶν, explicationem Reiskii non admitti posse, vt taceam, non dici διαπέμψαι εαυτὸν, se transferre. G. [Σφραγίς] v. Buisson. de regno Pers. L. I. p. 142. qui h. l. de Persarum sigillo vnicum esse putat. v. Duck. Adn. in Schol. p. 619.] G. Ἀντετέγραπτο] Reisk. coniecit eleganter ἀντετέγραπτο, in Diluc. Abresch. p. 132. Sed agnoscit in anim. l. c. vulgaram bene habere. G.

Λύς Ξέρξης Πausanία, καὶ τῶν ἀνδρῶν ὅς μιν πέραν θαλάσσης ἐν Βυζαντίῳ ῥ δίσσωσας, ἢ κείτται σοι εὐεργεσία ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ ἴσασι ἢ ἀνάγκαστος, καὶ τοῖς λόγοις τοῖς ἀπὸ σῆ ἀρέσκουμαι. καὶ σε ἢ μήτε νύξ μὴδ' ἡμέρα ἐπισχέτω, ὥστε ἀνεῖναι πρῶττον τὸ ἐν ἐμοὶ ὑπισχῆν' μηδὲ χρυσὸν καὶ ἀργύρεα διαπάτην κεκαλύσθω, μηδὲ φρατῖας πλῆθει, εἴποι δέῃ παραγίνεσθαι. ἀλλὰ μετ' Ἀρταβάζης ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, ὃν σοι ἐπεμψα, πρῶσσε ἢ φαρσῶν καὶ τὰ ἐμὰ καὶ τὰ σὰ, ὅπη κάλλιστα καὶ ἄριστα ἔξει ἀμφοτέρους.

ρλ'. Ταῦτα λαβάν ὁ Πausanίας τὰ γράμματα, ὧν καὶ ἢ πρότερον ἐν μεγάλῳ ἀξιώματι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν ἢ Πλαταιάσῳ ἡγεμονίαν, ἢ πολλῶν τότε μᾶλλον ἤστρο, καὶ ἢ ἐκείνῳ ἠδύνατο ἐν τῷ ἢ καθεστῶτι τρόπῳ βιωτέειν ἀλλὰ σκευᾶς τε Μηδικᾶς ἐνδουόμενος ἐκ τῆς Βυζαντίῳ ἐξήει, καὶ διὰ τῆς Θράκης πορευόμενον αὐτὸν Μῆδοι καὶ Αἰγύπτιοι ἐδορυφόρον. τράπεζάν τε ἢ Πέρσικὴν παρετίθετο, καὶ κατέχειν τὴν διάνοιαν ἐκ ἠδύνατο, ἀλλ' ἔργους βραχεσί προδῆλξ ἢ τῇ γνώμῃ μειζόνως ἐσέπειτα ἐμελλε πράξειν. δυσπρόσοδόν τε ἢ αὐτὸν παρεῖχε, καὶ τῇ ὀργῇ ἔτω χαλεπῇ ἐχεῖτο ἐς πάντας ὁμοίως, ἢ ὥστε μηδένα δύνασθαι προσίναναι. διόπερ καὶ πρὸς τὰς Ἀθηναίους ἢ ἐχ' ἡμίση ἢ ξυμμαχία μετέστη.

ρλα'. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι αἰσθόμενοι, ἢ τό, τε πρῶτον δι' αὐτὰ ταῦτα ἀνεκάλεσαν αὐτὸν, καὶ ἐπειδὴ τῇ Φερμιονίδι νηὶ ἢ τοδεύτερον ἐκπλεύσας, ἢ κελευσαντῶν αὐτῶν, τοιαῦτα ἐφαίνετο ποιῶν. καὶ ἐκ τῆς Βυζαντίῳ βία ἢ ὑπ' Ἀθηναίων ἐκπολιορκηθεῖς, ἐς μὲν τὴν Σπάρτην ἐκ ἐπανεχώρει, ἐς δὲ ἢ Κολωνὰς

ρ Ἔσσεως Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. ἢ Μετὰ Ἀρταβάξῃ Ar. C. ἢ Κεῖται Cl. κείτται in marg. Keitai Reg. ῥ Ἀναγκαστος Gr. ἢ Μῆτε ἡμέρα Reg. Cass. Gr. Aug. ἢ Πλαταιάσῳ Reg. Cass. Aug. Mosqu. ἢ Πολλῶν τότε μᾶλλον Ar. C. Cam. Cass. Dan. Gr. ἢ οὐκ ἐστὶ ἰδύνατο Gr. ἢ Καθεστῶτι Marg. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Gr. Aug. ἢ Μηδικῶν Marg. Ald. Flor. Bas. non probat Steph. Μηδικῶν etiam Gr. et ita recens manus inter versus scripserat in Cass. ἢ Ἀπὸν Cass. Gr. et περιέχον Cass. Aug. Paullo ante cod. Bas. ἰδύνατο. ἢ Ὅστε μὴ δύνασθαι C. Paullo ante eis πάντας Reg. ἢ Ὀδύνη Ar. C. Ald. Flor. Bas. Ὀὐχ' ἡμίση καὶ ξυμμαχία Gr. ἢ Τότε πρῶτον Cass. Gr. Aug. et ἀνεκαλέσαντο Cass. Aug. Mosquens. ἢ τὸ δεύτερον C. Bas. et sic paullo infra p. 218. vt et τὸ πρῶτον ib. τὸ δεύτερον utroque loco etiam Cass. Gr. Aug. et τὸ πρῶτον infra Cass. Aug. ἢ Ἀπὸ Ἀθηναίων C. ἢ Κολωνὰς Cl. Κολωνὰς τὰς Τρωάδας Reg. Cass. Aug.

Κείτται σοι εὐεργ.] Hoc idem est ac si dixisset; εὐεργέτης ἀναγραφῆσιν καὶ κληθῆσιν ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ. Nam qui de Rege et regno Perfarum bene meriti erant, Ὁροσάγγαι ab iis dicebantur (εὐεργέται Graeci vertere) et eorum nomina codicibus regis inferebantur; vt nos sacri et profani scriptores docent. Vide Herodotum, l. 5. et 8. et c. 6. lib. Estherae. HVDS. Pro κείτται Tb. Mag. κείται v. κεί. bene. Miss. et Schol. a textu stant, vt ex κληθῆσιν patet. wass. Ad ea, quae hic adnotat Hudf. add. Briffon. Lib. I. de Regno Perfar. pag. 93. Herald. I. Aduerfar. 9. et Grot. ad Esther. VI, l. DVCK.

Κείτται] Lectio codd. Cl. et Reg. κείται, quam habent in cod. suo Thomas M. v. κεί, et quae est in duobus aliis, auctore Oudendorpio, praeferenda est. Τὸ κείτται glossatorem prodit. Expressit h. l. norante Abreschio, (Auct. p. 251.) Achilles Tattius, V. 18. p. 462. Boden. κείται σοι χάρις. Id. L. III. c. 22. p. 304. ἀποκείτται σοι παρ' αὐτῶ ἢ χάρις. GO.

Τῶν ἀνδρῶν — εὐεργεσία] i. e. eis τὰς ἀνδρας, vel peri τῶν ἀνδρῶν. BAVER. [Λίπει ἢ ὑπέρ] Ex Aug. addidi ἢ. Sic infra c. 129. λίπει ἢ ἐν.] GOTTL.

[Κείτται σοι] Hoc Schol. deest in Aug.] G. [Ἐσαὶ ἀνάγκαστος] Plane vt nos: wohl angeſchrieben. Fundus huius formae elegantis esse videtur apud Herodot. VIII. 35. p. 653. Wessell. — εὐεργέτης βασιλεὺς ἀναγράφῃ. Imitati sunt alii, veluti Plato in Gorg. p. 325. Bas. 2. εὐεργέτης παρ' ἡμῶ ἀναγράφῃ. Charit. VII. p. 123. ἀναγράφῃ σοι εὐεργέτην εἰς τὸν οἶκον τὸν ἐμόν. it. L. VIII. p. 137. πρῶτος εὐεργέτης: εἰς οἶκον βασιλείας ἀναγράφῃ. Philo de vita Mos. T. II. p. 151. Mang. de vero sacrificio, quod inest in animi sanctimonia: ἢς τὸ εὐχάριτον ἀθανατίζειται καὶ ἐνάγκαστον τηλετίεται παρὰ

τῷ θεῷ. Videtur Philo τῷ τηλετίεται respicere ad τήλην, ἐν ἢ εὐεργετῶν εὐεργεσίῃ ἀναγράφοντι. v. Suid. T. III. 374. v. τήλη. cf. Doruill. ad Char. p. 193. 624. G.

Ἀνάγκαστος] Cum res patiat, malim ad literam capere de more Perfarum, literis consignandi talia; cuius rei exemplum est in libro Estherae; v. Periz. ad Aeliani V. Hist. BAVER.

[Ραθυμῆσαι] Deest in Aug. et pro eo est: ἀνεῖν δύναι, (male leg. ἀνεῖν) ἀφείναι.] G.

Δαπάνη] Reisk. malit in anim. p. 15. δαπάνη in nomin. et mox πλῆθη. G.

Εἴποι] Reisk. in Abresch. Diluc. p. 132. malit: εἴ τι σοι δεῖ. G.

Πλαταιάσῳ ἡγεμονίαν] Apud Plataeas. Scribitur etiam Πλαταιᾶσι. Non esse datiuum, qui est Πλαταιαῖς vel Πλαταιαῖς, veluti apud Plat. in Menex. sed nomen aduerbiafens, cui non possit iungi ἐν, docuit etiam Reisk. ad Demosth. Orat. in Neaer. p. 1878. vbi vulgo ἐν, quod Reisk. deleuit. G.

Πολλῶν τότε μᾶλλον] Antea edebatur πολλῶ μᾶλλον τότε. wass. Πλαταιάσῳ, quod est in Reg. et Cass. non reiciendum videtur. Nam aduerbia a nominibus facta retinere tonum nominis sui docent Grammatici, vt Θύβρις, Περγασῆσι. Πλαταιᾶσι est etiam in Plutarcb. de Herodoti malignit. sub fin. In Pausan. variat scriptura. Vid. Kubn. ad illius Lacon. C. V. qui Πλαταιάσῳ praefert. DVCK.

ἤστρο] v. Plut. in Cim. T. III. p. 183. τοῖς — συμμάχοις τραχέως καὶ αὐθαδῶς προσφερομένοι, καὶ πολλὰ δι' ἐξουσίαν καὶ ὄγκον ἀνόητον ὑβρίζοντες — G.

Εκείνῳ τε Μηδικῶν] Vestis Medica utebatur. v. Nep. Pauſ. 3. Intelligitur inde scinῆ esse vestem, et omnino ea, quae ad

Byzantio remisisti, beneficii gratia in domo nostra tibi perpetuo manebit reposita, scriptisque nunquam delendis mandata; tum etiam tua verba mihi placent. Ac te neque nox neque dies remoretur, ita vt remisse agas quicquam eorum, quae mihi polliceris: neque auri, neque argenti impensis haec impediantur, neque *vlla* copiarum multitudine, si quo sit veniendum; sed cum Artabazo viro probo *ac fideli*, quem ad te misi, meas tuasque res, prout e dignitate ac vtilitate vtriusque nostrum maxime esse iudicaris, transige confidenter.

130. Pausanias his literis acceptis, cum magnam auctoritatem iam ante apud Graecos haberet, *et ab illis valde honoraretur* propter imperium ad Plataeas gestum, tunc animos longe magis efferre coepit, nec amplius consueta ac patriis institutis viuere potuit: sed cultu Medico ornatus prodiit Byzantio, eiusque per Thraciam euntis latera Medi et Aegyptii satellites armati slipabant. Mensam quoque Persicam sibi apponi curabat: neque suas cogitationes amplius continere poterat; sed paucis leuibusque rebus aperte prodebat res magnas, quas animo conceperat, et postea peragere statuerat. Praeterea se *cunctis* aditu difficilem praebebat, et iracundia adeo graui in omnes pariter utebatur, vt *ad eum* nullus posset accedere. Quamobrem etiam potissimum socii ad Atheniensium partes transiuerunt, *seque illis adiunxerunt*.

131. Lacedaemonii vero his auditis, propter haec ipsa et primum eum reuocarunt, et postquam iterum Hermionide naui vectus, ipforum iniussu, huiusmodi facinora facere videbatur. Et Byzantio ab Atheniensibus obfesso per vim pulsus, Spartam quidem non reuertebatur: at ipsis nuntiabatur, eum

Κεῖσεται σοι εὐεργεσία] διὰ παντός εὐεργέτης κληθήσῃ ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ. Ἀνεῖναι] ἐαυμιμήσαι. Ὡν καὶ πρότερον ἐν μεγάλῳ ἀξιώματι ἦγον, τιμώμενος τὰ μεγάλα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Ἐν τῷ καθεστῶτι τρίτῳ] τῷ Λακωνικῷ. Ἐδορυφόρον] μετὰ δοράτων προέπειπον. ταῦτα πάντα ἐν τῇ πρώτῃ παρουσίᾳ ἐπράχθη. Περσικῆν] τρυφίλην. Δυσπρόσοδόν τε] δυσέντευκτον. Ἐς πάντας] κατὰ πάντων. Τό, τε πρώτον] ἀντὶ τῷ τὸ πρώτον τε. Ἐντεῦθεν ἀρχεται ἡ παρασία δευτέρα. Ἐμπολιορηγῆεις] τῇ

cultum pertinent. Sic Herodot. I, 24. vid. supra I, 6. Sic σκευάριον, quod turpiter confusum est cum τεκμήριον apud Plat. Alc. I. c. 10. ad quem locum sine causa negabat Eru-ditiiff. Schneider huius significatus nullam esse auctoritatem. v. Alc. I. p. 115. edit. Berol. Ceterum Pseudo-Them. ep. II. p. 12. αὐτὸς ἤδη Μῆδος ἦν καὶ γνώμη καὶ διαίταις, καὶ εὐδὲ ἡ ἐσθῆς αὐτὸν ἐστὶ Ἑλληνικὰ ἐποίησεν. GOTTL.

[Μετὰ δοράτων προέπειπον] h. v. non leguntur in Aug. it. Schol. ad verba Κεῖσεται σοι εὐεργεσία. Ὡν καὶ πρότερον ἐν μεγάλῳ ἀξιώματι Περσικῆν Δυσπρόσοδόν τε ἐστὶ Ἐς πάντας.] G.

Τράπεζαν προτίθετο] Sibi apponi curauit. cf. Suid. v. Πάυσανίας, ἐσθῆτι καὶ τραπέζῃ ἐχρήτο Μηδικῇ. G.

Περσικῆν] Veram lectionem esse puo Περσικῆν, non Μηδικῆν. etiamli alioqui Persae a veteribus Atheniensibus Medi vocarentur: et τὰ Περσικὰ appellatione τῶν Μηδικῶν ab hoc Scriptore intelligi videamus. Notum est illud, *Persicos odi ruer apparatus*. STERN.

Ἐργοῖς βαχχεῖσι] i. c. paruis rebus, veluti vestimentis, victu, prodebat, quid in rebus grauioribus vellet efficere. n. gener regis, secundus ab eo esse cupiebat. cf. c. 132. μὴ ἴσως εἶναι βασιλεὺς τοῖς παρῶσι. Reiskius in Dil. Abresch. p. 133. tentat: μαιρακιδέσι, i. εὐπρέπῃσι. Sine vlla causa. G.

Δυσπρόσοδόν τε — πάντας] Th. Magister. WASS. Thomas χαλεπῶς legit, non χαλεπῇ. Ὀργὴν Casaub. ad Dion. Halic. IV, 244. hic accipit pro ingenio ac moribus, vt in illo Dionysii l. d. βαρὺς καὶ χαλεπὸς ὀργὴν. Ita saepe sumitur. Vid. Schol. ad Cap. 122. et 140. huius lib. Aristoph. Equit. 41.

Sophocl. Aiac. 646. et ad vtrumque Schol. nec non Casaub. ad Aristoph. l. d. Add. Cl. Waff. infr. ad Cap. 140. D V C K.

Καὶ τῇ ὀργῇ ὕτω χαλεπῇ] Moribus tam difficilibus, superbis utebatur. v. infra c. 140. vbi Scholiastes explicat ὀργὴν, διάνοιαν, τρόπον, σκοπόν. Pro χαλεπῇ Thom. M. v. δυσπρόσοδος habet χαλεπῶς: fortasse, quod ὀργὴν pro ἴνα caperet. Plut. in Cim. (Tom. III. p. 183.) de eo: τὴν χαλεπότητα τῷ Πausανίᾳ καὶ ὑπεροφίαν μὴ φέροντες. cf. eundem in Aristide c. 23. p. 532. εἴωρα τὸν τε Πausανίαν καὶ τὴν ἄλλων ἀρχοντας τῶν Σπαρτιατῶν ἐπαχθεῖς καὶ χαλεπῶς τοῖς συμμάχοις εἶναι. G. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι] Vid. Aristotel. Polit. VII, 14. Mox puo legendum ἀνεκαλέσαντο. Ita certe Thom. Magist. WASS. Et apud Thotam in ἀνακαλέσαι, qui et τότε legit, vt Cass. et Gr. non τό, τε. D V C K.

Τό, τε] Thomas M. in ἀνακαλέσαι legit τότε. Male. G. [Ἐντεῦθεν] Haec verba addidi e codd. Cass. Rosg. et Aug. Mox Schol. ad Ἐμπολιορηγῆεις abest ab Aug.] G.

Ἀνεκαλέσαν] Thom. M. in ἀνακαλέσαι legit, ἀνεκαλέσαντε: quod praefert Waffius; non video, cur. G.

Sane Medium, ἀνεκαλέσαντο, placeat iis, qui tam multum tribuant Mediis: sign. enim *ad se* domum reuocarunt, *sumt* ciuem. B A V E R.

Καὶ ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἐμπολιορηγῆεις] i. c. vi adactus ab Atheniensibus cedere Byzantio. Non est sermo de obfisione Byzantii, vt Scholiastes et Int. latinus cepere: nec in superioribus obfisionis sit mentio, vt Palmer. iam monuit in Dilucidat. Abresch. p. 133. Mox c. 134. sumitur ἐμπολιορηγῆιν ita: ἐμπολιορηγῆσαι αὐτὸν λιμῶ. G.

τὰς Τρωιάδας ἰδρυθεὶς, πρᾶσσω τε ἐσπγγέλλετο αὐτοῖς ἢ ἐς τὰς βαρβάρους, καὶ ἐν ἐπ' ἀγαθῷ τὴν μονὴν ποιούμενος. ὅτω δὲ ἐκείτι ἐπέσχον, ἀλλὰ πέμψαντες κήρυκα οἱ ΕΦοροί, καὶ σκυῖάλην, εἶπον τῷ κήρυκος μὴ λείπεσθαι. εἰ δὲ μὴ, πόλεμον αὐτῷ Σπαρτιάταις προαγορεύειν. ὁ δὲ, βεβλόμενος ἢ ὡς ἥκιστα ὑποπίλος εἶναι, καὶ πιστεύων χρέμασι διαλύσειν ὁ τὴν διαβολὴν, ἀνεχώρει τοδεύτερον ἢ ἐς Σπάρτην. καὶ ἐς μὲν τὴν εἰρηλίην ἐσπίπτει τοπρῶτον ὑπὸ τῶν ΕΦόρων (ἔξεσι δὲ τῶν ΕΦόροις τὸν βασιλέα δεῦσαι τῷτο) ἔπειτα, διαπραξάμενος, ὑστερον ἐξῆλθε, καὶ καθίτησιν ἢ ἑαυτὸν ἐς κρίσιν τοῖς βελομένοις ἢ περὶ αὐτῶν ἐλέγχειν.

ελβ. Καὶ Φαγερόν μὲν ἔχον ἔδεν οἱ Σπαρτιάταις σημείον, ἕτε οἱ ἐχθροί, ἕτε ἢ πᾶσα πόλις, ὅτω ἂν πιστεύσαντες βεβαίως ἐπιμαρξύντο ἄνδρα γένος ἢ τῷ βασιλείῳ ὄντα, καὶ ἐν τῷ παρόντι τιμὴν ἔχοντα. Πλείσταρχον γὰρ τὸν Λεωνίδα, ὄντα βασιλέα, καὶ νέον ἔτι, ἀνεψιὸς ἂν, ἢ ἐπετρόπειεν. ὑποψίας δὲ πολλὰς παρῆχε, τῇ τε παράνομία, καὶ ζηλώσει τῶν βαρβάρων, μὴ ἴσος βύλεσθαι εἶναι τοῖς παρῆσι. τὰ τε ἄλλα αὐτῷ ἀνεσκόπου, ἢ εἴτι περ ἐξεδεδήτητο τῶν καθεσῶτων νομίμων, καὶ ὅτι ἐπὶ τὸν ἢ τριπόδα

1 Ἰδρυθεὶς Marg. Ar. C. Dan. Mosqu. m περὶ Cam. Cl. Reg. Cass. Gr. Aug. Mosqu. Ἐς in Reg. rec. manu super κρὶς scriptum erat, tamquam scholion. Ἐς τὰς βαρβάρους αὐτοῖς Dan. n ἢς δεest Ar. C. Dan. Paulo ante προαγορεύειν Dan. ο τὴν παραβολὴν Marg. lectionem supposititiam esse existimat Steph. p Ἐς τὴν Σπάρτην Gr. η αὐτὸν Ar. C. Dan. Mosqu. r περὶ αὐτὸν Cl. Reg. Cass. et Reg. in marg. recentū manu γρ. καὶ περὶ αὐτῶν. Aug. cod. περὶ αὐτῶν, vt et Mosqu. s ἔχον οἱ Σπαρτιάταις ἄλλο Reg. t To deest Reg. τὸ Dan. v Ἐπετρόπειεν Marg. Cl. Gr. atque ita scribendum censet Steph. Reg. Cass. Bas. at ed. Bas. ἐπετρόπειεν. x Εἴ πο τι Gr. γ Τριπόδα τε τὴν ἐν Reg.

[Τὰς Τρωιάδας] Addidi h. Schol. e codd. Cass. et Aug. Sed notante Duckero, e Meurfio de pop. Attic. v. Κολωνός, Athenis erat Κολωνός, Ἰππιοίς et Ἀγοραῖος, non Κολωναί. G O. Ἰδρυθεὶς] Ἰδρυθεὶς reponunt Schol. IV. at illud frequentius apud Thucyd. et sic vbique scripsisse autumant Magister, alii. Vid. II, 49. Ἰδρυθησαν bis apud Homerum. Clem. Alex. VII, 5. Dion. Halic. 603, 15. Mox quidam Miss. πρὸς τὰς βαρβ. quod verum puto. WASS.

[Τὴν ἀργίαν] Pessime. Nam κρονῆ est διατριβή, mora. v. Steph. et Gramm. In Aug. defunt Schol. ad verba Ἐσπγγέλλετο τὴν μονὴν Ἐπέσχον.] G.

[Τὸ ἐπειδὴ] Hoc Schol. ex Aug. adieci.] G. [Ἡ σκντάλη] E cod. Aug. et Suid. qui hoc Schol. vsque ad γεγραμμένα, paucis verbis exceptis, habet, addidi artic. Hudlonus citabat Schol. ad Aristoph. Aves v. 1283. p. 423. Addi potest Schol. Pind. Olymp. Od. VI. v. 154. p. 49. Meurf. Lac. III. 4. Plura, quam opus est, congesseunt Int. ad Nep. Peuf. c. 3. Mox ante σκντάλην addidi artic. e Cass. Schol. ad verba μὴ λείπεσθαι et αὐτῷ defunt in Aug.] GOTTL.

[Μίαν] Cass. et Rostg. habent πρώτην.] G. [Περιέλιον] In Rostg. est περιέλιπτον.] G.

τὴν διαβολὴν] Vndecumque lectio haec, τὴν παραβολὴν, interpretat, supposititiam esse puto: praesertim quum etiam verbum διαλύσειν cum altero accusatiuo τὴν διαβολὴν iungi solere sciamus. Interim tamen, Enarratorem utramque agnoscere lectionem non ignoro: nisi potius duo duorum Enarratorum scholia in vnum confusa esse credendum est. Addo etiam verbum παραβάλλοιτο, quod pag. 74. legitur, pro lectione illa τὴν παραβολὴν minime facere: etiam si alioqui hanc vocem esse verbale nomen ab eo profectam constet. STEPH.

διαβολὴν] Male habet dubie παραβολὴν legitur; quod est vericulum sicut suscepum, non inuito oblatum. Neque e Cornelio quidquam effereris, si verum est, quod supra monerat B. Gottl. sensum, non verba, secutum. BAYER.

[Παραβολή] Assentior Steph., qui putat, τὴν κατηγορίαν esse enarrationem v. διαβολὴν. Subiunctum Schol. pertinet ad παραβολὴν. Nempe Schol. indicare videtur duplicem lectionem: διαβολὴν et παραβολὴν. v. Marg. Steph. παραβολὴν

lectionem supposititiam esse censet. Fortasse sic leg. Διαβολή] τὴν κατηγορίαν. Παραβολὴν, τὸν κίνδυνον. Caeterum Schol. ad c. 133. παραβάλλοιτο explicat: παραβόλωις κατηγορήσει. Quae Scholia vnum auctorem habere videntur. In Cass. cod. defunt: τὴν κατηγορίαν, τὸν κίνδυνον. Totum Schol. non reperitur in Aug.] G.

ἔξεσι δὲ τοῖς Ἐφ.] Plato lib. 3. de legibus, ait, Ephorum potestatem tanquam frenum iniectum esse Regum imperio. Vide Nic. Cragium de Rep. Laced. l. 2. c. 4. WVD.

[Τὸ κακὸν δημοσίον] Sustuli cum Steph. distinctionem post δημοσίον. Scholii pars prior κρήμη, δηλ. κ. λ. in Cassel. a vetusta manu minio, altera: διατρ. — κατηγορίαν, recentiori et atramento scripta. In Aug. sic leg. Schol. κρήμασι διαπραξάμενοι καὶ λόγοις.] G.

διαπραξάμενος] Sc. κρήμασι τῷτο, n. ὡτε διαλύειν τὴν διαβολὴν παρὰ τῶν Σπαρτιῶν. v. Abresch. Dil. p. 133. Nepos Paus. 3. legitur videtur παραβολὴν verit enim: sperans, se recusat periculum instans posse depellere. Sic παραβολὴν capitur, et παραβάλλεσθαι v. c. 133. cf. Abresch. Diluc. p. 214. GOTTL.

ἔξελεθε] Sc. ἐπὶ τῶν Ἐφόρων, vt paullo ante: ἐς τὴν εἰρηλίην ἐσπίπτει ὑπὸ τῶν Ἐφόρων, i. e. ἐσβάλλεται. Et ita ἐξελεθε pro cognatae significationis passivo. Sic ἀποδηύειν, τελευτᾶν, ἀπολέσθαι et alia. Πίπτειν quoque huc pertinet, quod monerat Abresch. Auct. p. 254. Hefych. explicat: φερέσθαι. Nisi quis ita malit; sumat cum Abreschio, (Diluc. p. 132.) ἐξελεθε praegnantem significatione, pro ἐξελεθεῖν ἑαυτὸν ἐποίησεν. Prior explicatio praestat. G.

περὶ αὐτῶν] n. quae crimini data ei initio huius capituli memorantur. v. Schol. sed Reisk. in anim. p. 15. facetur, se non satis intelligere περὶ αὐτῶν. Schol. κατηγορημάτων sibi non fatissacere.] G.

περὶ αὐτῶν] Crimina obiecta repeti liceat voc. κρίσιν. Nisi tamen Schol. explicet, pro glossa deleuerim. BAYER.

[Τίνας δὲ] Hoc Schol. vt et ad Ἀνεψιὸς ἂν deest in Aug.] G.

Ἐπετρόπειεν] Scribendum puto ἐπετρόπειον, potius quam ἐπετρόπεισιν quoniam praecedat, καὶ ἐν τῷ παρόντι τιμὴν ἔχοντα. STEPH. Et sic edi voluit Clar. Wasse. ДУСК.

Πλείσταρχον ἢ ἐπετρόπειεν] Vulgari loquendi ratione geni-

sedes ad agrī Troiani Colonas posuisse, et consilia cum barbaris agitare, neque publici boni causa diutius illie manere: ita demum non amplius superfederunt; sed Ephori misso caduceatore, et scytale, imperarunt, ne a caduceatore discederet; alioqui, Spartanos ei, *ut hosti*, bellum indicere significarunt. Ille vero, cum quam minimum suspectus esse vellet, et crimen obiectum se pecuniis diluturum speraret, iterum Spartam rediit. Ac primum quidem ab Ephoris in carcerem est coniectus, (Ephoris enim Regem ita tractare licet,) deinde vero re *cum Magistratibus* transacta, postea *inde* exiuit, seque reum constituit, et crimina sibi obiecta cuilibet in iudicio coarguendi potestatem fecit.

132. Spartani vero nullum quidem manifestum signum habebant, neque ipsius inimici, neque vniuersa ciuitas, quo sine dubitatione freti supplicium fumerent de viro, qui et regio genere natus, et honore *magno* tunc temporis praeditus erat. Plitarchi enim Leonidae *fili*, cum rex et puer adhuc esset ipse, qui eius erat consobrinus, tutelam gesserat. Caeterum multas suspiciones praebat, cum ob morum insolentiam, tum etiam ob barbarorum aemulationem, se nolle in praesenti rerum statu acquiescere: et cum alias eius actiones accurate considerabant, si qua in re a moribus receptis et patriis institutis recessisset, et studia ab his aliena sequutus fuisset; tum etiam quod olim in tripode, qui Del-

πολιονηξ ἐβληθείς. Τὰς Τρωιάδας] εἰσι γὰρ καὶ Ἀττικά. Ἰδρυθεὶς] καθεστῆς. Πράσσαν τῶ] τὰ συμφέροντα ἑαυτῶ. Ἐσπγγέλλετο] ἐμνύετο. Τὴν μολὴν] τὴν ἀργίαν. Ποιούμενος] τὸ ἐπειδὴ πρὸς τὸ ποιούμενος. Ἐπέσχον] ἑαυτὸς ἀγρονότι. Σκυτάλην] ἀντὶ τῆ ἐπιτολῆς Λακωνικῆν. ἢν δὲ ἡ σκυτάλη, ἕλρον τρογγύλον ἕξασμένον, ἐπίμηκε. δύο δὲ παρὰ Λακεδαίμονιοις ὑπῆρχον σκυτάλαι· καὶ τὴν μὲν ἱμῶν κατέχον οἱ Ἐφοροὶ τῶν Λακεδαίμονίων, τὴν δὲ ἑτέραν τῶ ἐμπειρομένῳ τῶν στρατηγῶν παρεῖχον. καὶ ὅποτε ἐβάλλοντο ἐπιτελεῖται τι αὐτῶ, φέροντες ἱμῶντα λευκῶν, περιέλιπον τὴν σκυτάλην, καὶ ἐπὶ τῶ ἱμῶντος ἔγραφον, καὶ ἀνεκλίπτοντες παρεῖχον τὸν ἱμῶντα τῶ ἀποφέροντι. τῆτο δὲ ἐπέσον, ἵνα μὴ μάθωσιν οἱ ἀποφέροντες τὰ ἐν τῶ ἱμῶντι γεγραμμένα. ὁ δὲ στρατηγὸς λαβὼν τὸν ἱμῶντα, τῆ ἑαυτοῦ σκυτάλη περιέλιπτε, καὶ ἐγγίνωσκε τὴν τῶν γεγραμμάτων περιεχόν. εἰ δὲ τις εἶποι, καὶ πῶς εἶχεν ὁ Παισαίνιας τὴν σκυτάλην, λάθρα τῆς πόλεως ἐξελθὼν; ζητήσοι, ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης στρατηγίας εἶχε τὴν σκυτάλην. Μὴ λείπεσθαι τὸν Παισαίνιαν ἀγρονότι. Αὐτῶ] τῶ Παισαίνια. Τὴν παραβολὴν] τὴν κατηγορίαν. τὸν κίνδυνον, τὸ γεγονός ὑπ' αὐτῶ παραβόλον. Τὸν βασιλέα δεῦσαι τῆτο] τὸ κακὸν ἀγρονότι. καὶ μὴν ἢ ἢν βασιλεὺς, ἀλλ' ἐπίτροπος. Ἐπειτα διαπραξάμενος] χρεῖμασι ἀγρονότι καὶ λόγους διαπραξάμενος, ἦτοι διακρουσάμενος τὴν κατηγορίαν. Περὶ αὐτῶν] τῶν κατηγορημάτων. Γένος τε τῶ βασιλείῳ οὐκ] Ἡρακλειδῆος γὰρ ἦν. Ἐν τῶ παρόντι] καιρῶ ἀγρονότι. Τὸν Λεωνίδην] ἄτος ὁ Λεωνίδης ὁ ἐν Θερμοπύλαις ἀρετεύσας ἐπὶ τῶν Μηδικῶν. Ἀνεψίος ἂν] τῶ Πλεισίαρχῳ. Τῆ τε παρανομία] διὰ τὸ μὴ σέβειν τοῖς Λακωνικοῖς νόμοις. Τοῖς παρῶσι] τοῖς ἦθεσι τῶν Λακωνίων. Ἐξεδεδίγητο] ἔξω τῶν Λακωνικῶν ἐπιτάκτων νόμων. Ἐπὶ τὸν τρίποδα] ἢ ἐν τῶ ἑμμαντεύετο ὁ Ἀπόλλων, ἀλλ' ἑτερόν τινα, ὃν ἔλαβον οἱ Ῥωμαίων βασιλεῖς, καὶ μετέθηκαν ἐπὶ τὸν ἱπποδρόμον τῶ Βυζαντίου. Ἐξεκόλχων] ἐξορῶντες

tius ponendus fuisset, sed exquisitius h. e. ἀττικώτερον accusat. posuit. Moeris: ἐπιτροπέουσι τὸν παῖδα, Ἀττικῶς ἐπιτροπέουσι τῶ παιδῶ, ἐλληνικῶς. v. Pierſon. ad h. l. cf. Thomam M. et Intt. p. 360. GOTTL.

Ἐπιτροπέουσι] Ita I. Cor. 9. οἰκονομίαν πεπύρευμα· et 2. Tim. 1. ὁ ἐπιστάθην ἐγῶ. Ergo actiue, πιστεύειν τινά τι, p. τινί, non Attice vtique. BAVER.

Παρανομία] Mox explicat: εἴτι ἐξεδεδίγητο τῶν καθεσάτων — νόμων. Ergo est vitae ratio legibus Laconicis contraria. Ita Reisk. anim. p. 15. insolentia in moribus a scitis et institutis patriis desciscens. G.

[Τῆ τε παρανομία] Hoc caput Schol. e Cass. praefixi pro ὑποφίας — πολλὰς παρεῖχε. Vidit iam Stephanus sic scribendum esse. Τοῖς παρῶσι] est caput Scholli, τοῖς ἦθεσι, pro quo malebat Steph. ἦθεσι. ἠθῆ sunt instituta, nec differunt ab ἦθεσι admodum. In Aug. deest τοῖς παρῶσι.] G.

Hoc V. b. Gottl. praefigit Schol. διὰ τὸ μὴ σέβειν, rel. Sed haec verba reuleris etiam ad illa, μὴ ἴσας εἶναι βύλασθαι τοῖς παρῶσι. BAVER.

Τὰ τε ἄλλα ἀνεσκόπων] Paulo alius reperierunt, ἀνωθεν ἐσκόπων, habita vitae ante actae ratione. G.

Ἐξεδεδίγητο — τῶν νομίμων] i. e. ἔξω τῶν νομίμων — praeter leges ac instituta (Laconica) vidit et cultum habuisset. Hesychius: ἐκδικατηθῆναι, διατεφῆναι. Sic leg. pro διατεφῆναι, cum Kustero ad Hes. et Abrethio. Nymphis Heraclotes

apud Athen. L. XII. p. 536. notante Abreschio, (Diluc. p. 133.) de eodem Pausania, τὰ τῆς Σπάρτης ἐξελθὼν νόμιμα. Plutarchus in Cat. Mai. p. 579. ita vitur nomine ἐκδικατησιν — οἱ δὲ μαχητῶ συνειδότες αὐτοῖς ἐπιτηδεύματα, καὶ τῶν πατρῶν ἐκδικατησιν ἔβαν — G.

Ἐπὶ τὸν τρίποδα τὸν ἐν Δελφοῖς] Hanc rem, vt et versus reperiit Demosthenes, κατὰ Νεωίρας, p. 1378. Reisk. Παισαίνιας, ὁ τῶν Λακεδαίμονίων βασιλεὺς, ἐπέγραψεν ἐπὶ τὸν τρίποδα ἐν Δελφοῖς, ὃν οἱ Ἕλληνες, οἱ συμμαχεσάμενοι τὴν Πλαταιῶσι μάχην — κοινῶ ποιησάμενοι ἀνέθηκαν ἀρετίων τῶ Ἀπόλλωνι ἀπὸ τῶν βαρβάρων. — Sequuntur versus — ὡς αὐτῶ τῶ τε ἔργου ὄντος, καὶ τῶ ἀναθήματος, ἀλλ' ἢ κοινῶ τῶν συμμαχῶν — v. Nep. Pauf. 1. Versus, quos Graeci tripodi inscripserunt, apud Diodorum L. XI. 33. p. 430. reperiuntur:

Ἑλλάδος εὐρυχοῦς σωτήρας τὸνδ' ἀνέθηκαν
Δελσούνης συχερῶς ἐστάμενοι πόλιος.
Sed dubitat Wesselingius ad h. l. fuerint hoc epigramma tripodi inscriptum. G.

[Ὁν ἐν τῶ ἑμμαντεύετο] De hoc tripode egit eiusque originem tradidit Diodor. XVI, 26. (et Wesseling. Ducker. citabat Spanh. ad Callim. H. in Del. (p. 450. Ernest.)] G.

[ἱπποδρόμον] Aug. ἱπποδρόμον. Hoc voc. vitur etiam Euseb. Vit. Const. III. c. 55. ἐν αὐτῶ ἱπποδρόμῳ τῶς ἐν Δελφοῖς τρίποδος. Ceterum Zosimus, paulo aliter L. II, c. 31. tradit Constantinum M. τὸν τρίποδα τῶ ἐν Δελφοῖς Ἀπὸλλωνος statuisset in

ποτέ τὸν ἐν Δελφοῖς, ὃν ἀνέθεσαν οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τῶν Μήδων ἀνεργάσιον, ἤξιώσαν ἐπιγεγράφασθαι αὐτὸς ἰδίᾳ τὸ ἐλεγεῖον τὸδε,

Ἑλλήνων ἀρχηγός, ἐπεὶ στρατὸν ᾗ ὤλεσε Μήδων,

Παυσανίας, Φοῖβω μῆμ' ἀνέθηκε τὸδε.

τὸ μὲν ἐν ἐλεγείῳ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐξεκόλασαν εὐθύς τότε ἀπὸ τῆς τρίποδος τῆτο· καὶ ἐπέγραψαν ὀνομαστὶ τὰς πόλεις, ὅσαι συγκατελθεῖσαι τὸν βάρβαρον, ἠέσησαν τὸ ἀνάθημα. τῆ μέντοι Παυσανίᾳ ἀδίημα καὶ ἑστ' ἰδοῦκε εἶναι, ἑ καὶ ἐπεὶ γε δὴ ἐν τῷ κωθεισῆκει, πολλῶ μᾶλλον παρόμοιον πραχθῆναι ἑ φαινέτο τῇ παρῶσῃ διανοίᾳ. ἑ ἐπυθάνοντο ἑ δὲ καὶ ἑς τὰς Εἰλωτας πρᾶσσειν τι αὐτόν. καὶ ἦν ἑ δὲ ἑτως. ἐλευθέρωσίν τε γὰρ ὑπισχυεῖτο αὐτοῖς καὶ πολιτείαν, ἦν ξυεπανασῶσι, καὶ τὸ πᾶν συγκατεργάζονται. ἀλλ' ἑδ' ὡς ἑδὲ τῶν Εἰλωτῶν μνηυταῖς ἑ τισι πιτεύσαντες, ἤξιώσαν νεώτερόν τι ποιῆν ἑ εἰς αὐτόν· χρώμενοι τῷ ἑ τρόπῳ ὡπερ εἰώθασιν ἐς σφᾶς αὐτὰς, μὴ ταχεῖς εἶναι περὶ ἀνδρὸς Σπαρτιάτη, ἀνευ ἑ ἀναμφισβητήτων τεκμηρίων, βλεψῶσαι τι ἀνήκετον· πρὶν γε δὴ αὐτοῖς, ὡς λέγεται, ὁ μέλλων τὰς τελευταίας βασιλεῖ ἐπισολὰς πρὸς Ἀρτάβαζον κομιεῖν, ἀνὴρ Ἀργίλιος, παιδικὰ ποτὲ ἂν αὐτῶ, καὶ πιστότατος ἐκείνῳ, μνηυτῆς ἑ γίνεσθαι· δεισῶς κατὰ ἐνθύμησίν τινα, ὅτι ἑδὲ πω τῶν ἑ πρὸ ἑαυτῆ ἀγγέλων πάλιν ἀφίεστο· καὶ παραποιησάμενος σφραγίδα, ἦνα, ἦν ψευστῆ τῆς δόξης, ἢ καὶ ἐκείνος ἑ μετ' ἀγράφαι τι αἰτήσῃ, μὴ ἐπιγνώ, λύσει τὰς ἐπισολὰς· ἐν αἷς ὑπονοήσας τὴ ἑ τοῖστων προσεπεσάλθαι, καὶ ἑ αὐτόν εὖρεν ἐγγεγραμμένον κτεῖνευ.

z ἠλεσα et proximo versu ἀνέθημα scriptum fuisse putat Steph. a Ἐψησαν τὸ Μαργ. Ar. C. Cl. Reg. Cass. Ἐψησαν τὸ Gr. (In reliquis ἔσησαν.) b τῆτο ἰδοῦκε Reg. Cass. Aug. c καὶ ἐπειδὴ ἐν Cl. Gr. Cass.; Aug. ἐπειδὴ et Bas. καὶ ἐπειδὴ. ἐπειδὴ ἐν Reg. d κωθεισῆκει Flor. e Ἐβόλετο Marg. f Ἐπυθάνοντο Dan. g Δὲ αὐτόν καὶ εἰς τ. Ἐ. π. τί. καὶ Reg. h ἑς Ar. C. Gr. Bas. i τὰρ eadem manu inter versus Cass. k Τισι δεστ Ar. Dan. l ἑς Ar. C. Mosqu. m Τρόπῳ ἢ εἰωθῆσιν Ar. C. Dan. in Mosqu. εἰωθῆσαν. n Ἀμφισβητήτων Gr. o γίνεσθαι Ar. Reg. Cass. Gr. Aug. p πρὸ αὐτῆ Ar. C. q Τι μετ' ἀγράφαι Ar. C. Cass. Dan. Gr. Aug. Bas. Mosqu. r τοῖστων Cass. Aug. s αὐτόν Cass. Gr. Aug.

circi quadam parte, vt obseruauit Illustr. Spanh. ad Call. H. in Del. T. II. p. 450.] GOTTL.

Ἐλεγείῳ] Vid. aliud Epig. apud Athenaeum XII, 9. confer Plutarch. de Herodoti mal. 873. qui v. ἐξεκόλασαν vñus est, et pro ἐπέγραψαν habet, ἐνεχάρηξαν ad hunc respiciens locum. WASS.

ἠλεσα] Eleganter Stephanus, ὤλεσα, et deinde, ἀνέθηκα. Sed ita, vt hic, ab aliis citatur. WASS.

Στρατὸν ὤλεσε—] Stephanus scriptum fuisse putat ὤλεσα et postea ἀνέθηκα, sed nec codd. nec Demosthenes l. c. et Plut. de malign. Herodoti, p. 464. Reisk. T. VIII. addicunt. Suidas v. Παυσανίας quoque tertia persona hoc ἐλεγείον profert. G.

Ἐξεκόλασαν] Rem attingit Demosthenes, l. c. qui habet: καὶ ἠνάγκασαν αὐτὰς ἐκκόλασθαι αὐτὰς τὰ ἐλεγεία. Taylorus malit e Thucydide legi, adiuantibusque quibusdam codd. ἐκολλάσαντας. Sed non arbitror mutandam esse vulgaram, quanquam Orator certe locum Thucydidis sui in mente habuit. Mecum sentit Valk. ad Herod. VIII. p. 657. cf. Weis. ad Diod. II. p. 100. et quem laudat Valk. Eust. in II. E. p. 990. 17. Plut. l. c. et Suidas vtuntur in hac re commemoranda, τῷ ἐξεκόλασαν. G.

[Ἐξεκόλασαν] Hoc Scholion, vt et ad verba Ἐν τῷ κωθεισῆκει· τῇ παρῶσῃ διανοίᾳ· καὶ ἦν δὲ ἑτως· καὶ πολιτείαν desunt in Aug. Mox post μνηυτῆς, omnia desunt in Cassel.] G.

Ἐψησαν τὸ ἀνάθημα] Ita mutauit ἔσησαντο, praecentibus optimis codd. et e legibus linguae: etiam Gesnerus recepit ἔσησαν in Chrestomathia, et ita scribi iubet, et Valken. ad Herod. VIII. p. 657. Sic L. II. 32. εἶσαι τρέπαιον Plat. Menex. 10. εἶσαντες τρέπαια. Kusterus de V. M. I, 53. nimis in h. v. arguari videtur. v. Glossar. G.

[ἠλεσα] Steph. malit ἔθεσι, vt supra.] G.

παρόμοιον] Reisk. in Diluc. Abresch. p. 134. corrigit παρῶνον, ὀρινον, quod supra est: παρῶνομία, sed parum cogitate. G. ἑς τὰς Εἰλωτας] Reposui ἐς pro εἰς, vt constantia et quaedam esset in his leuioribus. G.

Πολιτείαν] Ius ciuitatis commune cum aliis. G. [ἠγην τὸν Μηδισμὸν] Haec verba absunt a cod. Aug. adfuta videntur ab alio.] G.

Τελευταίας ἐπισολᾶς] Plurali vititur et postea, vbi de vna epistola sermo est. Sic VIII. 39. Abreschius commode hac obs. refellit, qui ad II. Cor. X, 10. plures epistolas ad Corinthios, quam habeamus, existisse, colligunt. vid. Diluc. p. 134. G.

Τὰς τελευτ. ἐπιστ.] Non argutandum in numero, neque vna tantum aut certa epistola intelligenda; non magis, quam 2. Cor. 10. epistolae sunt vna tantum; quid enim puerilium tali sensu: epistola illa (prior ad Corinth.) est gratis et vehemens? Quid frigidius? Talia non sentiunt boni Critici! Immo omnino sunt epistolae Pauli quaelibet; et hic plures profecto erant; aut omnino dictum, vt nos dicimus, Briefe, securi, vnae sint literae, an plures. BAVER.

[Δῆλον ὅτι] Stephanus malit: ἐκ τῶν δῆλον. Non video emendandi necessitatem.] G.

Ἀνὴρ Ἀργίλιος] Est hoc nomen gentile, non proprium, vt Nepos c. 4. cepit Argilius quidam; quod longe secus esse, potest docere Zühr. Sic ἀνὴρ Πέρσης, III, 50. ἀνὴρ Σπαρτιάτης, VIII, 99. ἀνὴρ Ἀβδερείτης, L. II. 29. etc. Ortus igitur hic homo ex vrbe Thessalicae, Argilo. G.

Ἀνὴρ Ἀργίλιος] E Nepotis verbis, Argilius quidam, nil profecto effeceris, gentis an hominis nomen fuerit; intelligi licet, ἀνὴρ τις. Ita et Ebraei vocab. מֹשֶׁה, viri, praemittunt nominibus propriis, vt פִּשְׁמוֹ מֹשֶׁה, vir Moses, Exod. BAVER.

phis erāt; quem Graeci ex primitiis manubiarum, a Medis victis ablatarum, Deo dicauerant, hoc distichum scriptum ipse priuatim inscribendum censuisset,

Postquam Graecorum dux agmina Medica fudit,
Phoebo Pausanias haec monumenta dedit.

sed Lacedaemonii hoc epigramma protinus ex tripode tunc exsculperunt, et in eo singulas ciuitates nominatim inscripserunt, quotquot armis, opibusque coniunctis barbarum profligauerant, et donum istud Deo dicauerant. Hoc igitur etiam inter caetera iniusta Pausaniae facinora numerabatur, et postquam in hoc statu res eius esse coeperunt, tunc multo magis hoc eius factum praesenti perduellionis consilio consentaneum esse videbatur. Quinetiam audiebant eum aliquid cum seruis agitare, quod verum erat: libertatem enim et ciuitatem ipsis pollicebatur, si secum insurrexissent, summamque rei secum transeissent. Sed tamen ne sic quidem, vllis feruorum iudiciis habita fide, quicquam noui in ipsum statuere voluerunt, vtentes more, quo erga se ipsos uti consueuerunt, vt non sint celeres ad aliquid grauius de viro Spartano sine manifestissimis ac minime dubiis iudiciis decernendum: donec tandem quidam, (vt fertur,) qui postremas epistolas ad Regem scriptas erat ad Artabazum perlaturus, vir Argilius, qui quondam eius amicus fuerat, idemque illi fidelissimus, ad eos iudicium detulit: territus quadam suspicione, quae ipsi in mentem venerat, quod nullus de nuntiis ante se missis adhuc rediisset. Quare cum sigillum Pausaniae sigillo simile fecisset, (vt, si opinione sua deceptus fuisset, aut etiam si quid ille mutare voluisset, non agnosceret,) epistolarum vincula laxauit. In quibus suspicatus aliquid huiusmodi praeterea mandatum esse, se quoque scriptum caedique destinatum inuenit.

ἀπῆλειψαν. Ἐν τῷ τῷ καθεισῆκει ἐν τῇ κατηγορίᾳ τῶ Μηδισμῷ. ἀπῆλεγχθη γὰρ μὴ ἐμμένειν τοῖς ἤθεσι τῶν Λακεδαιμονίων. Περὶ οὖτοιον τῷ Μηδισμῷ δηλονότι. Τῇ παρῶσα διανοίᾳ λείπει ἢ ἐν. Καὶ ἦν δὲ ἔτω] τὸ δὲ ἀντὶ τῷ γὰρ. Καὶ πολιτείας] αὐτονομίαν. Καὶ τὸ πᾶν ξυγκρατεργάζονται] κατὰ τῆς Σπάρτης. ἦγγεν τὸν Μηδισμὸν. Τὰς τελευταίας] ἔβλαυ ὅτι καὶ ἄλλας ἀπέσειλεν. Ἄνθρ Ἀργίλιος] τινὲς κύριον, τινὲς ἰθυκόν, ἀπὸ πόλεως Θρακίης ὅπερ ἄμεινον. Παιδικὰ ποτὲ] τὸ παιδικὰ, ἐξυτόνας, ἰδέτερον πλῆθυντικόν. τῶτο δὲ τινες ἐπὶ ἀγαθῷ ἔρωτος, τινὲς δὲ ἐπὶ αἰσχυρῷ λαμβάνουσι. παιδικὰ, ἀντὶ τῷ ἐρωμένως, ᾧ ἐθάρρει. τὸ γὰρ πιστότατος ὢν. Πάλιν ἀφίκετο] ἐπαγγέλει. Καὶ παραποιήσμενος] ἀντὶ τῷ ὁμοίαν ποιησάμενος ὁ Ἀργίλιος. Ἡ καὶ ἐκεῖνος] ἐκεῖνος ὁ Πausanias. Καὶ αὐτὸν εἶρεν] ἀσκανεῖ ἔλεγεν, εἶρε τῶτο ἀληθῆς, ὁ ὑπενόει γεγραφῆσαι. Ἀπὸ παρασκευῆς τῷ

[Τινὲς κύριον] Inique carpit Stephanus Scholiasten, quod dubitet, nomen proprium sit Ἀργίλιος an gentile, cum referat aliorum sententiam.] GOTTL.

Παιδικὰ ὢν αὐτῷ] i. e. ἐρωμένως, n. honeste. Nepos c. 4. quem puerum Pausanias amore venereo dilexerat. Male. Nam Σπαρτιάτης ἔρωτος, vt auctor est Aelianus (III. 12.) αἰσχυρὸν ἐκ οἴδεν. Εἶτε γὰρ μειράκιον ἐτόλμησεν ἕβρον ὑπομῖναι, εἶτε ἐρασῆς ὑβρίσαι, ἀλλ' ἰδέτεροις ἐλυσιτέλησε τῇ Σπάρτῃ καταμῖναι. Nepos itaque notionem, quae sua aetate inualuerat, subiecit v. παιδικὰ, nec videtur glossa esse, amore venereo, vt fuerunt, quae ita statuerent. v. Perizon. ad l. c. quamquam Pausanias, varius homo in omni genere vitae et vitiis obrutus, huius flagitii se, citra Laconum consuetudinem, reum fecisse existimari potest, quod Vir Praefantissimus non difficitur. De h. v. vid. Doruill. ad Charit. p. 27. et anim. ad Alcib. sec. Platon. p. 121. G.

[Ἐρωμένως ᾧ ἐθάρρει] Addidi ᾧ, quod necessarium est; probant Steph. et Grammius. In cod. Aug. v. ἐθάρρει, τὸ γὰρ πιστότατος ὢν, separatim scripta sunt in altero margine. Certe non sunt integra: itaque addendum cum Steph. τῶτο δηλοῦν, vel, τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ πιστότατος ὢν. Tale quid fere scripsit Scholiastes.] G.

[Ἐνθύμησιν] Obseruat hanc vocem e Thucydide Pollux II, 231. Idem VIII, 27. scribit, Thucydidem παρασημνόμενος δι-

cere ἐπὶ τῷ παρατυπώσασθαι τὴν σφραγίδα. Puto veram esse suspensionem Iungermanni, cum memoriae vitio labi. D VCK.

Δείσας κατὰ ἐνθύμησιν τινὰ] i. e. timor eius animum, re diligentius examinata, occupauerat. G.

[Ὁ Ἀργίλιος] Absunt haec ab Aug. vt et superius Scholion.] G.

Παραποιήσμενος σφραγίδα] i. e. ἴσθη καὶ ὁμοίαν ἄλλην ποιησάμενος, quum illius sigillum effinxisset. Hesych. παραποιήσασθαι, παρασφραγίσαι. cf. Valken. Ccl. ad Ammon. p. 74. huius loci Nostri mentionem faciens, vt illustraret δυσπαραποιήτα. Pollux respiciens ad h. l. (VIII. 27. p. 867.) memoriae lapsus habet: παρασημνόμενος. v. Iungerm. Nihil h. l. tentandum. Pseudo-Themistocles ep. II. p. 12. rem ita eloquitur: ἀπομῆσεται τὴν σφραγίδα τῷ Πausanίῳ. G.

[Ἦν ψευδοῦ] n. paullo ante: δείσας — ὅτι ἔδειξ ἄλλαν ἀφίκετο. v. Pseudo-Them. l. c. Μοχ ἢ κοί, scil. ἦν ἐκεῖνος — λῦει τὰς ἐπιστολάς — Pseudo-Them. p. 13. λύσας τὰς ἐπιστολάς, καὶ τὰ πολλὰ περὶ καταδολώσεως τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἔσχατον περὶ τῆς αὐτοῦ ἀπωλείας ἀναγγῆς, φέρων ἀποδεικνύσι τοῖς Ἐφόροις. Manifeste auctor Thucydidem ante oculos habuit. — Μὴ ἐπιγῆ, scil. laxatam fuisse epistolam. Ἄσει τὰς ἐπιστολάς, Nepos c. 4. vincula epistolae lacerauit. Clar. Stauren debbat ex hoc Nostri loco recipere laxauit. Sic legitur in cod. MS. Thott. quem contulit Schlegelius. Lacerauit est a

ελγ. Ἐπεὶ δὲ οἱ Εφόροι, δείξαντες αὐτῶν τὰ γεράματα, μᾶλλον ἢ μὲν ἐπίτευσαν, αὐτήσοι δὲ
 * βυληθέντες ὕ ἐτι γενέσθαι ἂ αὐτῶν Πausanίς τι λέγοντος, ἀπὸ παρασκευῆς τῆ ἀνδρώπης ἐπὶ Ταίναρον
 ἰκέτησ οἰχομένσ, καὶ ἂ σκηνησαμένσ διπλῆν διαφρέαγματι καλύβην, ἂ ἐσ ἢν τῶν πσ Εφόρων ἂ ἐντὸσ τινᾶσ
 ἔκρυψε, καὶ Πausanίς ἂσ αὐτὸν ἐλθόντοσ, καὶ ἐρωτῶντοσ ἂ τὴν πρόφασιν τῆσ ἰκετείασ, ἡσθοντο πάντα
 σαφῶσ, αἰτιωμένσ τῶ ἀνδρώπης τὰ τε περὶ αὐτῶ γεραφέντα, καὶ ἂ τᾶλλα ἀποφαινόντοσ καθ' ἕκατον,
 ἂσ ἂ ἔδὲν πῶποτε αὐτῶν ἐν ταῖσ πρὸσ βασιλέα διακονίαισ ἂ παραβάλοιο, προτιμηθεῖν ἂ δ' ἐν ἰσῶ τοῖσ
 πολλοῖσ τῶν διακόνων ἀποθανεῖν κἀκεῖνσ αὐτὰ ἂ τε ταῦτα ξυμολογῶντοσ, καὶ περὶ τῶ παρόντοσ ἂ ἐκ
 ἐῶντοσ ἐργίζεσθαι, ἀλλὰ πῖσιν ἐκ τῶ ἐρεῖθ δίδόντοσ τῆσ ἂ ἀνατάσσεσ, καὶ ἀζῆσόντοσ ἂ ἂσ τάχιτα
 πορεύεσθαι, καὶ μὴ τὰ πρασσόμενα διακωλύειν.

ελδ'. Ἀκῶσαντεσ δὲ ἀργεῖῶσ, τότε μὲν ἀπῆλθον οἱ Εφόροι βεβαίωσ δὲ ἡδῆ εἰδότεσ, ἐν τῇ πόλει
 τὴν ξυλληψίν ἐποιῶντο. λέγεται ἂ δ' αὐτὸν μέλλοντα ξυλληφθῆσεσθαι ἂ ἐν τῇ οὐῶ, ἐνοσ μὲν τῶν
 Εφόρων τὸ πρόσωπον προσιόντοσ ἂσ εἶδε, γινῶναι ἐφ' ὧ ἔχῶρει ἂλλσ δὲ νεύματι ἀφανεῖ χρησαμένσ, καὶ

ἂ τίτε δὲ Ar. C. Ald. Flor. Bas. τίτεσ εἰ Cl. τίτεσ δὲ οἱ Gr. Bas. Cass. Aug. ἂ ἂν Reg. et supr. eadem manu gr. μὲν. ἂ βε-
 λευθέντεσ Cass. in Aug. ἂ correptore βυληθέντεσ. ἂ ἂν deest Ar. C. Dan. ἂ Magis vitate dicitur αὐτῶ τοῦ Πausanίου Steph.
 ἂ σκηνησαμένου Dan. ἂ Eic Cass. Aug. ἂ Particulam ἐντὸσ plane superuacaneam esse exilimat Steph. et om. Cl. ἂ τὴν πρόφασιν
 non agnoscit Ar. In Dan. quoque desideratur πρόφασιν, sed in marg. annotatum est post ἰκετείασ legendum πρόφασιν. ἂ τᾶλλ' Reg.
 Cass. Aug. ἂ ἂν Reg. ἂ Παραβάλοιο Reg. et προτιμηθεῖν ab emendatore inter verba Gr. in cod. Mosqu. διαβάλλοιο. ἂ δὲ
 in Ar. C. Dan. ἂ τι om. Cl. Reg. Cass. Gr. Aug. ἂ οὐκ ἔδοντεσ λογίζεσθαι Ar. C. ἂ Suspecta Stephano vox ἀνατάσσεσ. τίτεσ ante
 ἀκῶσαντεσ deest Dan. ἂ ἂσ deest Ar. C. ut et mox articulus τὰ ante πρασσόμενα. Sic etiam Dan. ἂ δὲ αὐτῶ, et paullo post
 προσιόντοσ ἂσ γὰρ Gr. in Masqu. quoque δὲ. ἂ Verba haec ἐν τῇ οὐῶ sequentibus iungit Valla.

Bosio. Probat τὸ ἰακωῖτε quoque Abresch. Dil. p. 134. In
 cod. Aug. margine ad h. l. scriptum est: περὶ ἀγνωμοσύνησ
 Πausanίσ εἰσ τὰσ ἰκηρεῖντασ αὐτῶ. GOTTL.

[Αὐτὸν] Sic correxi pro vulgato αὐτῶν. Pro ὡσανεῖ malit
 Stephanus: ὡσ ἂν εἰ] G.

Τόδε δὲ οἱ Ἐφόροι] Ad h. verba in cod. Aug. in margine
 scriptum argumentum cap. περὶ ἀγνωμοσύνησ Πausanίσ εἰσ τὰσ
 ἰκηρεῖντασ αὐτῶ. G.

[Ἐπὶ Ταίναρον ἰκέτησ οἰχομένσ καὶ σκηνησαμένσ διπλῆν καλύβην]
 Si credimus Pausaniae in Lacon. p. 108. in ipso-promontorio,
 cui Taenaro est nomen, templum, speluncae simile, fuit, in
 cuius primo aditu Neptuni signum fuit. Hoc templum
 aylum fuisse, ex h. l. constat. v. Perizon. ad Ael. V. H. L.
 VI, 7. Videtur igitur hic homo Argilii tugurium, septo
 interposito, construxisse; quo facto Ephori quidam commode
 occultari potuerunt. Pausaniae igitur nihil infidiarum potuit
 suspicari. G.

[Σκηνῶν] Ex Aug. addidi.] G.

Ἐντὸσ] Recte abest Cl. v. p. 64. WASS.

Abundat quidem haec vox, sed non delenda est cum
 Waffio. Videri posset ἐντὸσ ortum ex interpretatione τῆ ἐσ
 ἢν ἰσ. καλύβην. Prius tamen verisimilius. Tales pleonasm
 crebro in optimis scriptoribus occurrunt. Exempla collegit
 Abresch. Dil. p. 136. Reiskius in anim. p. 15., h. l. ita con-
 stituendum putat: σκηνησαμένσ, διπλῆν διαφρέαγματι καλύβην
 ἔκρυψαν, ἐσ ἢν — ἐκρυψαν. Sed nulla causa corrigendi h. l.
 mihi subesse videtur. G.

Παραβάλοιο] Huc quidam putant respexisse Suidam in πα-
 ραβάλλοιοσ παραβάλλοιοσ, τὸ ἔκπατῶσαι. Ὀνομαστικῶσ ἂ ἐπὶ
 καὶ Ὀμηροσ παραβλήδην ἀγορεύειν. Eadem habet Thom. Magis-
 ter in παραβάλλοιοσ, et παραβλήδην, quod est apud Homer. II.
 ἂ. v. 6. ἐκρονεῖ ἀπατητικῶσ καὶ παραλογιστικῶσ. Sed hoc non
 placet H. Stephano in Ithelauro, qui παραβάλλοιοσ hic putat
 esse in discrimen conicere, vt alibi apud Thucydidem, et alios
 Scriptores. Budaeus quoque in Commentar. pag. 452. non
 agnoscere videtur eam significationem huius vocis probasse.

Tamen etiam Hesyeb. παραβαλλόμενοι exponit ἔκπατῶσαι. Et
 Eustath. in Odyss. a. pag. 1406. Suidae explicationem τοῦ
 παραβάλλοιοσ memorans addit, inde παραβαλλέταιροσ dici pro
 ὁ ἀπατῶν τὰσ φίλοσ. Credo Suidam haec, vt plerique alia,
 e vetustioribus Grammaticis descripsisse. Nec sententia loci
 respuat hanc interpretationem; se nulla re ipsum decerpisse:
 quod est, quasi dicat, se omnia ab eo iniuncta cum fide obisse.
 DVCK.

[Ὡσ ἔδὲν — αὐτὸν ἐν ταῖσ — πρὸσ βασιλέα διακονίαισ παραβά-
 λοιοσ] Quod nunquam in ministerio apud regem obsecundo ipsum
 in periculum adduxisset; n. prodicione. Reisk. malit ἐπεῶ-
 ποτε πικρῶσ. Hesyebius: παραβαλλόμενοι, ἰακωνδιστῶν,
 ὁ ἐστὶν παραβόλοιοσ; μεχόμενοι, προῖετα audacia pugnant, cum
 quo conferatur Suidas παραβάλλοιοσ expl. πρὸσ κίνδυνον
 εἰπταιν ἑαυτῶν. Duckerus probat h. vocis significationem
 decipiendi, et cum eo Abrechiuss, Diluc. p. 125. Mihi qui-
 dem verisimilius est, παραβάλλοιοσ τινεσ esse, in discrimen
 aliquem adducere, quae vis magis contentanea est h. l. quam
 decipiendi. Mecum sentit Reiskius anim. ad h. l. Malit
 enim aut προβάλλοιοσ, deseruerit, aut si vulgata bene habeat:
 discrimini obiecerit. Fundus huius potestatis, n. obicere se
 periculo, est Homer. II. I. v. 322. Αἰεὶ ἡμῶν ψυχὴν παραβαλλό-
 μενοσ πολεμίζειν. Noster L. III. 14. luculenter hanc vim
 comprobat: μὴ πρόθεσθσ ἡμᾶσ ἰδιον μὲν τὸν κίνδυνον παραβαλλο-
 μένεσ. Xenoph. Cyrip. II, 3. p. 202. παραβαλλόμενοι δὲ ἕκ
 ἕκα εἰσ τὸν κίνδυνον ἡμεῖσ. Vide, sis; Zeun. V. Cel. ad h. l.
 qui plura de hac voce docte monuit. G.

Παραβάλοιο] Aliena sunt ab h. l. quaecunque hic conge-
 runt Int. Nam alioqui παραβάλλοιοσ est; se in periculum
 conicere, non alium, vt hic res postulat; sed hic sign. de-
 cipere, delituere, frustrari: vt alias παρακρῖνειν, i. e. apud
 Lucian. Tim. μὲν σὺ παρακρῖνεσ; num te fraudauit? Ita et
 διαβάλλειν, falso accusare; sic παράγειν, falsa spe laetare; et
 omnino πικρῶσ in plerisque compositis notat falsum et frau-
 dem. BAYER.

133. Cum igitur ille has literas Ephoris tunc ostendisset, vehementius illi quidem quam ante crediderunt. Caeterum quia praeterea suis ipsorum auribus aliquid, ipsius Pausaniae loquentis ore prolatum, audire vellent; ex composito vir ille supplex ad Taenarum confugit, ibique tugurium construxit, quod septo interposito disclusum erat, in quo quosdam de Ephoris abscondidit; cumque Pausanias ad ipsum venisset, et supplicationis causam ex illo quaereret, omnia plane audiuerunt; dum ille conquireretur de rebus in suam perniciem ab ipso scriptis, dum etiam alia singulatim declararet, quomodo nunquam in obeundis apud Regem ministeriis ipsum vllis periculis obiecisset, et tamen dignus habitus fuisset, qui, aequae ac multi alii ipsius ministri, caederetur. Ille autem et haec ipsa confessus est, nec eum propter id, quod tunc acciderat, irasci permisit: sed fidem ei dedit, et ex templo impune surgere iussit, ac orauit, ut quam celerrime pergeret, nec sua negotia impediret.

134. Tunc vero Ephori, his omnibus diligenter auditis, abierunt. Cum autem rem plane comperitam iam haberent, eum in vrbe comprehendere conabantur. Fama autem est, ipsum, cum in viam comprehendendus esset, cumque vnus Ephorum ad se accedentis vultum conspexisset, cognovisse qua de causa veniret: cumque alius pro benevolentia, qua ipsum prosequeretur, nutu clandestino

ἀνδρώπῳ ἀπὸ συνθήματος τῷ Ἀργίλιῳ. Καλύβην] σκηνήν. Διακονίας παραβάλοιο] ταῖς ἀγγελίαις ταῖς ἄλλαις διαβάλλοι. Παραβάλοιο] παραβάλλοις κατηγορήσειεν, ἢ ὑπόπτως διακονήσειε. Προτιμηθεῖν δὲ] ἐν εἰρωταῖς τὸ προτιμηθεῖν λέλεκται. Τοῖς πολλοῖς] ἀντὶ τῶ τοῖς πᾶσι Ἀκριβῶς] ἀληθῶς. Ἐπιούνητο] ἐμελλον ποιῆσειν. ποιῆσαι ἐβάλλοντο. Λέγεται δ' αὐτὸν] τὸν Παιουσανίην. Ἐφ' ᾧ ἐχώρει] ἢ χῆρην. Ἄλλῃ δὲ] Ἐφ' ὅθεν δηλονότι, ἀφανῶς νεύσαντος, ὅτις ἦν φίλος τῷ Παιουσανίᾳ. Χωρῆσαι δρόμῳ] λέγεται τὸν Παιουσανίην. Καὶ ἐς

[Διακονίας παραβάλοιο] Hoc Scholion deest in August., nec facile desiderabit aliquis. Melius est insequens, quod alium auctorem habet. Similia notantur ad c. 131. 1.] G. O.

Προτιμηθεῖν] i. e. dignus hoc honore haberi debeat cum multis ipsius ministris, qui occidat. Elegans ironia h. l. inest, ut monet Scholiastes. Nos fere simili ironia: dass er nun eben so, wie viele seiner Diener, die vorzüglich Ebre haben sollte, sich wüßten zu lassen, d. i. statt des Dankes den God zum Lobne erhalten sollte. Ita video Reisk. exponere h. v. in anim. ad h. l. Abreschius Dil. p. 135. resoluit ita, ratione praepositionis in verbo habita: τιμηθεῖν δὲ πρὸ τῶν (π. τῶν πιστῶς διακονημένων αὐτῷ) ἐν ἴσῳ τ. π. τ. δ. ἀποθανεῖν, quod pro fideliter ei praestitis officiis et ministris, dignus ab eo fuerit habitus, qui, ut multi ministrorum, periret. Ubique fere vir Doctiss. vim praepositionum in compositis urget, ut ipse Diluc. p. 136. fatetur: quod locis plurimis manifeste non admitti potest, ut Grammatici veteres docti auctores sunt, v. c. Schol. Apoll. Rhod. Argon. III, 663. Schol. ad Aristoph. Plut. 499. p. 143. Hemst. et ad Equites, v. 37. παρακλιθώμεθα] περιττὴ ἢ παρά] ἐστὶ γὰρ αἰτησώμεθα, παρακλιθώμεν. Παιουσανίη γὰρ καὶ ἑλλείπειν ταῖς προθέσεσιν Ἀττικῶν. GOTT.

Nescio, quid sibi velit B. Gottl. addens: cum tam multos ipsius ministerio occidat. An hoc vidit in verbis, ἐν ἴσῳ τοῖς ἄλλοις; at nemo viderit. Immo Argilius suspicione tantum tangebatur, quod nemo redisset, ut coniceret interfectos; nempe a Persis; ipse quidem Argilius neminem interfecerat. Abreschii ratio non modo ob anxiam interpretationem particularum abiicienda, sed et falsa plane, quia tali sensu, non πρὸ, sed ἀντὶ, aut ὑπὲρ, dicendum erat. προτιμηθεῖν est pro simpliciter, τιμηθεῖν, quia addit, ἐν ἴσῳ. ut προαιρεῖσθαι, προαιρεσει, προσκοπεῖν, προσυλλάττειν, omnia pro simplicibus: v. Philol. Th. Paull. p. 219. sequi. Si tamen praesentiae aut praecipui notam hic habeat πρὸ, sensus fuerit; cum notior reliquis esset, praecipuo praemio afficiendum

fuisse; sed enim eo sese praestare, quod pariter cum reliquis morti obiiciatur. Sed friget istud ludibrium. Nec vero turbarit quempiam, quod praefrendi verbo addatur, ἐν ἴσῳ. Quippe 2. Cor. 12, 13. verbo ἡττήθητε additur ὑπὲρ, quae plane diuersa videantur. BAVER.

[Τοῖς πολλοῖς] Hoc Schol. ex Aug. adieci. In eodem deest Schol. ad Ἀκριβῶς et in sequenti verba: ἔμελλον non reperiuntur, it. Schol. ad Λέγεται δ' αὐτὸν et Ἐφ' ᾧ ἐχώρει. In Schol. Ἄλλῃ δὲ desunt verba: δηλονότι ἀφανῶς νεύσαντος. Paulo post ad Schol. καὶ ἐς οἰκημα ἕμεγα deest in cod. γὰρ.] G. Ἀναστάσεως] Hoc immerito suspectum est Spherano. Mos supplicum erat καθιζέσθαι ἐπὶ τῆς Ἐστίας, quando aram relinquere, surrexerunt; et hoc est ἀνάστασιν facere, quo fere sensu Sophocles. Noster infra Cap. 136. ὁ δὲ ἀκήσας ἀνίστασιν τε αὐτὸν μετὰ τῷ ἑαυτοῦ νύκτος. III, 23. ἐπὶ τῆς βωμῆς καθίζουσι. Πάχος δ' ἈΝΑΣΤΗΨΑΣ αὐτὸς, ὥστε μὴ ἀδικῆσαι, κατατίθεται ἐς Τένεδον. et alibi: καθίζουσιν ἐς τὸ Ἡραῖον ἰκέται — ὁ δὲ δῆμος ἈΝΙΣΤΗΕΙΝ αὐτόν. WASS.

Ἄλλῃ πῖσιν — διδόντος τῆς ἀναστάσεως] Ordo est: διδῶς πῖσιν τῆς ἀναστάσεως ἐκ τῷ ἱερῷ. Significatur autem ἀνάστασις βεβαία, tuta et ab omni periculo libera, v. Reisk. anim. p. 16. Caeterum sine causa de mendo fuit hic locus suspectus Stephano. Vnde Paull. cum Gesnerus, (in Chrestom. gr. p. 37.) legendum putaret: ἀναβάσεως, quod sollicitus fuerit de re dicit Argilius. Sed ipse vidit Vir magnus, nil esse mutandum. Dicitur autem ille ἀναστῆσαι sedentes ἰκέται, qui eos inducit, ad relinquendum asylum. G.

Πῖσιν — ἀναστάσεως] i. e. nullum periculum fore degresso: πῖσις est confirmatio securitatis; vel ἀνάστασις; habet Emphasin veram, ut sit iusta. BAVER.

Ἀνύσαντες δὲ] Sc. ταῦτα, i. τῆς τῆς λόγος, auditis igitur his sermonibus — Non est, ut audiat Reiskius, corrigens in Abresch. Diluc. p. 137. δὴ vel τῶδε. G.

Ἐν τῇ δὲ] Iungit haec Valla consequentibus: conspexisset in via vnus Ephorum vultu. G.

δηλώσαντος εὐνοία, πρὸς τὸ ἱερὸν τῆς Χαλκιοῦς χωρῆσαι δρόμῳ, καὶ ὕποκαταφυγεῖν ἢ ἢ δὲ ἐγγυθε τὸ τέμενος. καὶ ἐς οἴκημα ἕ μέγα, ὃ ἦν τῷ ἱερῷ, ἕ ἰσελθῶν, ἵνα μὴ ὑπαίθριος ταλαιπωροῖ, ἡσύχαζεν. οἱ δὲ, ἕ τοπαρευτικά μὲν ὑπέρησαν τῇ διώξει μετὰ δὲ τῷτο, τῷ τε οἰκήματος τὸν ὄροφον ἀφείλον, καὶ τὰς θύγας, ἐνδον ὄντα τρησαντες αὐτὸν, καὶ ἀπολαβόντες εἴσω, ἀπακοδόμησαν. ἕ προσκαθεζόμενοι τε, ἐξεπολιόρησαν λιμῶ. καὶ μέλλοντος αὐτῷ ἀποψύχειν, ὡσπερ εἶχεν ἐν τῷ οἰκήματι, ἕ αἰσθόμενοι, ἐξάγασιν ἐκ τῷ ἱερῷ ἐτι ἔμπνην ὄντα. καὶ ἐξαχθεῖς, ἀπέθανε παραχερῆμα. καὶ αὐτὸν ἕ ἐμέλλησαν μὲν ἐς τὸν ἕ Κεῖδαν, ἕ περ τὰς καυέργας ἕ ἐμβάλλειν εἰώθεσαν. ἕπειτα ἔδοξε πλησίον πρὸ κατορούξαι. ὁ δὲ θεὸς ὁ ἐν Δελφοῖς τὸν τε τίφον ὑπερον ἔχερσε τοῖς Λακεδαιμονίοις μετενεγκεῖν, ἕπερ ἀπέθανε, (καὶ νῦν κεῖται ἐν τῷ προτεμενίσματι, ὃ γραφῆ ἕηλαι δηλῶσι) καὶ ὡς ἄγος αὐτοῖς ὄν τὸ πεπραγμένον, δύο σώματα ἕ ἀνθ' ἑνὸς τῇ Χαλκιοῦ ἀποδῆναι. οἱ δὲ, ποιησάμενοι χαλκῆς ἀνδρείαντας δύο, ὡς ἀντὶ Πausanias ἀνέθεσαν.

ερδ'. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, ὡς καὶ τῷ θεῷ ἄγος κείναι, ἀντεπέταξαν τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐλαύνειν

ρ Προκαταφυγεῖν λέγεται δηλονότι, ἦν Gr. q Δ' ἕγγυθε Ar. C. τὸ ante τέμενος deest Dan. r Καταφυγὰν Μαργ. ἕ ἰσελθῶν Ar. C. in compositis contra morem Thucyd. Saepius eis pro se vultur. s τὸ παραυτικά Ar. C. Cass. Aug. Mosqu. Pausilo ante ἡσύχαζε Gr. et μοι ὑπέρησαν Dan. ἕ Προκαθεζόμενοι Reg. Μοῦ εἶχον Aug. v Αἰσθόμενοι τε Cl. Reg. Cass. Gr.; sed in hoc τε adscripterat cot- tebor. Aug. et Mosqu. ἀεθόμενοι τε. x ἕμῆσαν Marg. Cam. et Schol. non tamen probat Steph. Vide Anon. in Schol. ἕμῆσαν cum i paullo recentiore manu super η scripto Reg. Bal. y Κεῖδαν Cass. Aug. z Εἰώθειαν ἕμβάλλειν Cam. Εἰώθειαν Ar. C. Gr. Εἰώθειαν Cl. Cod. ver. Stephani: quam lectionem comprobat Steph. Εἰώθειαν ἕμβάλλειν Cass. Aug. Εἰώθειαν ἕμβάλλειν Gr. Bal. ἕμβάλλειν εἰώθειαν Dan. A Reg. abest εἰώθειαν, sed recent. manu inter versus scriptum erat. a Ἀνθ' ἕνός om. Cl.

Πρὸς τὸ ἱερὸν τῆς Χαλκιοῦς] Patet inde Mineruam quoque ita dictam esse, quod ei esset dicatum aeneum templum. Sed etiam ipsum templum quoque Chalciocum. Nep. c. 5. in aedem Mineruae, quae Chalciocus vocatur; quanquam etiam pertinere posset ad Mineruam. cf. Liu. XXXV. 36. v. Intt. ad Nepot. l. c. Pseudo-Themist. p. 15. addit Ἀθηναῖς εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Χαλκ. Polyaeu. VIII. 51. 802. Ἀθηναῖς τῆς Χαλκιοῦς. GOTTL.

Χαλκιοῦς] Sane Mineruae epitheton esse, vel ex h. l. apparet, et natua docet vocabuli, quod sign. aeneum templum habens. Sed tamen et aedes ita vocetur, pro Χαλκῆς οἴκος. v. Phil. Th. Paull. p. 7. BAYER.

ἕ ἰσελθῶν — ἡσύχαζεν] Ingressus in oecum, con- clausa, quod pertinet ab ut fanum, — se ibi continuit quiete. Οἴκημα h. l. est περιβολῆς fani, i. oecus, Saal, Halle, templis veterum contiguus. ἕσυχάζειν idem est ac μένει supra c. 84. permutantur h. verba. G.

ἡσύχαζεν] Nempe a cursu, fatigatione, trepidatione, angore; vere ergo ἡσίουε, respiraunt, se collegit paullulum; ἵνα μὴ — ταλαιπωροῖ, non pender ab ἡσύχαζεν, sed ab ἰσελθῶν. BAYER.

[Ἀλκιθέξ] A Polyaeo, norante Hudsono, (L. VIII. 51. p. 802.) vocatur Theano, a Schol. Aristoph. Equ. v. 84. Ἀλκιθέξ, et a Suida, in Πausanias, Ἀρχιδέξ.] G.

[τὸ παραυτικά] Hoc Schol. abest ab Aug.] G.

[τὸ ἐνετῶς] In Cassel. ἐνετῶς. Sed vulgata bene habet. Phauor. Μετοχαι αἱ δεχόμεναι πάθος, ποῖσι τὸ θηλυκὸν διὰ τῷ ἄσῳ, καὶ τὸ ὑβέτερον διὰ τῷ η. Plato in Tim. p. 46. Steph. παρὰ τὸ καθετῶς ἕδος —] G.

[ἕβράδωναν] Deest in Aug. cum reliquo comitatu, quem deleui, quod non hic pertineret. Sic sentit quoque Duck. In Cass. adnotantur haec verba ad ἐτι ἔμπνην ὄντα. In Aug. rectissime referuntur ad v. ἐξεπολιόρησαν λιμῶ, quibus Scholion adiecti. In Aug. non leguntur Schol. ad Καὶ ἀπολαβόντες εἴσω et Ἀπακοδόμησαν] G.

Μετὰ δὲ τῷτο] Lycurgus contra Leocratem (T. III. Oratt. p. 226.) mentionem facit huius rei ita: ἐπειδὴ ἕφθασε (Pau-

fanias) καταφυγὰν εἰς τὸ τῆς Χαλκιοῦς ἱερὸν, τὴν θύραν ἀνοικοδομήσαντες καὶ τὴν ὄροφον ἀποσκευάσαντες, καὶ κύκλῳ περιετραποπεδύσαντες, ἕ πρότερον ἀπῆλθοι, πρὶν ἢ τῷ λιμῷ ἐπέκταναν. GOTTL.

[ὄροφον] Quasi Glossam ex Nostro adducit Pollux, VII, 120. sed pro calami aquatilis genere apud Homerum inuenitur. Vid. Eustath. p. 1495. Apud Nostrum alibi ὄροφῶ, Herodoto ἕγη placuit. ὄροφος habes in Aristoph. Lystr. v. 2. 9. ὄροφῶ Vesp. 1210. WASS. Verba haec λέγεται δηλονότι, quae paullo ante in Graeu. post προκαταφυγεῖν leguntur, sunt ex interpretatione ab aliquo in margine scripta, qui significare voluit hic ἀπὸ κοινῆς repetendum esse λέγεται, quod est in principio capituli, λέγεται δ' αὐτόν. Liqueat e Schol. ad Χαρηστικὸν δρόμῳ. DVCK.

[Ἀπολαβόντες εἴσω] Perperam Thoni. Magister in εἴσω, Θεουκλῆς ἐν πρώτῃ: ἐντὸς αὐτὸν ἀπολαβόντες. DVCK.

l. c. cum senserunt eum intus esse, fores obstruxerunt. Ma- ter Pausaniae primum laterem appoluisse fertur. v. Schol. G.

[Ἀπακοδόμησαν] Vid. Schol. ad Καὶ ἐς οἴκημα ἕ μέγα. Tzetzes Chil. XII.

πάντων δ' ἀπορριμένῳ

τί δὲν πρῆπτειν ἐπ' αὐτῷ, ἐξάγειν.

ἢ τότε μήτηρ ἕρασα τῷ Πausanias, λίθον,

τῷ ἱερῷ ἐπέθηκε τῷτον ἐν τοῖς προθύροις.

ἢ γνόντες Ἀλκιθέξ ἀνέκτισαν τὰς πύλας etc.

Καὶ σχοινοῖς ἐξ ὀρόφου

Μικρὸν κοπίτης μέρος τι, ἀνάγεσθαι καὶ θνήσκει.

Vid. Diodor. XI. p. 265. et Plutarcb. de his, qui sero etc. 560. s. et Chrysermum apud Stobaeum p. 228. WASS.

Ex hoc loco volebat Taylorus apud Lycurgum p. 227. corrigere pro ἀνοικοδομήσαντες, ἀποικοδομήσαντες. Sed vulgata bene defendit Reiskius. ἀνοικοδομῆσι enim est fores hu- mo aggregata, faxis, tignis, obstruere. Ita quoque habet Pseudo- Them. ep. II. p. 15. ἀνοικοδομήσαντες τὴν εἴσοδον, καὶ ἀνελά- ντες (i. ἕφελόντες) τὴν ὄροφον τῷ οἴκῳ — Polyaeus VIII. 51. c Nostro ita: καὶ τὸν προδότην ἐναποικοδομήσαντες διέφθειραν. G.

rem ipsi significasset, ad templum *Palladis* Chalcioecae cursu se proripuisse, et fuga caeteros anteuertisse: sanum autem erat vicinum. Et in exiguum templi aediculam ingressus, ne sub dio agens aliquid incommodi pateretur, in ea se continebat. Illi vero, qui eum insequabantur, tunc quidem assequi non potuerunt: sed postea et ipsius aediculae tectum sustulerunt, et valuas, cum eum intus esse obseruassent et ingressum circumdedissent, muro obstruxerunt; eumque obsidentes, fame expugnarunt: et cum animam iam esset efflaturus, illi, vt se in aedivula habebat cognoscentes, eum ex templo adhuc spirantem efferunt: ille vero, quum elatus esset, confestim mortuus est. Eum autem in Caecadem deiecturi erant, quo facinorosos homines deiicere solent: sed postea visum est ipsi, * eum in aliquo loco propinquo defodere. Sed Deus, qui Delphis est, oraculum postea reddidit Lacedaemoniis, quo iussit eos sepulchrum *Pausaniae* cadauer eo transferre, vbi animam efflauerat: (et nunc in fani vestibulo situm est, quod lapides literis incisis declarant.) et quia hoc ipso facinus piaculo non carebat, duo corpora pro vno *Palladi* Chalcioecae perfoluere. Illi vero duas statuas aeneas fecerunt, quas pro *Pausania Deae* consecrarunt.

135. Athenienses igitur, quod vel ipse Deus piaculum ab illis admiffum iudicasset, viciffim et ipsi

* Eum procul ab illo loco infossum dicit *Nepos*. HVDS.

οἴκημα ἢ μέγα] φασὶ γὰρ, ὅτι, ἦν λίαν ἔφραξαν κατ' αὐτὸ τὸ οἴκημα, ἢ μήτηρ αὐτῆ Ἀλικιῆα πρώτη λίθον ἐπέθηκε. τοιαῦται γὰρ αἱ Λακωνικαὶ γυναῖκες. τεκμήριον δὲ τοῦτο τῆ μισοτυράννης εἶναι τὰς Λάκωνας. Τοπαρατυκτικὰ μὲν ἦσαν, κατὰ τὸ ἐνεστώσ. Ἰστέρισαν] ἐρεβδυναν. Ἐνδον ὄντα τηρήσαντες] ἐξήγει γὰρ εἰς τὸ ἱερὸν πολλὰς. Καὶ ἀπολαβόντες εἰσω] μονώσαντες, περιείρξαντες. Ἀπικκοδόμησαν] τειχίσαντες τὰς θύρας ἀπέφραξαν. Ἐξεπολιόρκησαν λιμῶ] ἵνα δεθῆεν μὴ ἀσβεβήσωσιν. Ἐτέρω δὲ τρόπῳ ἰστέρισαν ἐν ἱερῷ αὐτὸν πολιορκήσαντες. Ἐμέλισαν] εἰς δύο ἔπειμον. Ἐς τὸν Κεάδαν] ἐμβαλεῖν δηλονότι. τόπος ὁ Κεάδας ὄρειον ἔστι ἐν Λακωνικῇ, ὅπου τὰς κακέρους εἰώθει εἶπτεν. Πλησίον πη] τῆ Κεάδ. Ὁ ἐν Δελφοῖς] ὁ Ἀπόλλων. Τὸν τε τάφον] τὸ σῶμα. Ἐν τῇ προτεμενίσματι] ἐν τῇ προτυλαίῳ. Δύο σῶματα] τῆτέτι δύο Ἐφόρος ἀποθανεῖν ἀντ' αὐτῶ. οἱ δὲ ἐσοφίσαντο τὰς ἀνδριάντας. Ἄλλως, ἀντ' ἐνὸς σώματος τὰ Πausanίη δύο τήλας τῆ Πausanίη ἀνεθῆκαν. Τῆ δὲ Μηδισμῷ τῆ Πausanίη παρέκβασις, διὰ

Ἀποφύχειν] Agn. *Suidas* h. v. WASS.

Ἦσπερ εἶχεν] *Vi erat*, i. e. eo habitu, quo hoc in tempore erat, αὐτῷ τῷ σχήματι. v. Schol. ad c. 136. Herodot. I, 24. de Atione, qui dicitur εἶχαι μὴ ἐς τὴν θάλασσαν ἐωστὸν, ὡς εἶχε, σὺν τῇ σκευῇ πάσῃ. μοχ, ὡσπερ ἔχων ἐξεπήδησε, eo ipso habitu, quo exsiluerat. GOTTL.

[Ἐμέλισαν] Sic scripti pro ἐμέλλησαν. In codd. Cass. Rostg. et Aug. pro hoc Scholio legitur: ἐσκόπησαν, ἐβαλεύσαντο, ἐγγὺς ἐγένοντο.] G.

Ἐς τὸν Κεάδαν] Κεάδας siue Κεάδας (nam utroque modo scribitur) id ipsum fuit, quod Graecorum aliis Καίετον vel Καίετος, locus effossus, vel terrae debiscens ruptura. Huiusmodi rupturæ quum frequentes fuerint in agro Laconico, sunt qui Lacedaemona inde ab Homero (Il. β. v. 581.) κριτέσσων (non vt vulgo scribitur κριτέσσων) dici statuunt. Sc. ὅτι οἱ ἀπὸ τῶν σεισμῶν ἐωχμῆι (vt ait Strabo) καιετοὶ λέγονται. Vide Strabonem, l. 8. pag. 367. Ed. Par. et Eustath. ad Homeri Odys. δ'. v. 1. HVDS. De voce Κεάδας vid. Paul. Leopard. XIII. Emendat. 14. et Meursii Miscellanea Laconica III, 7. WASS. Non solum Καίετας, et Κεάδας, verum etiam Καίετας et Καίετας scribitur. Vid. quos laudat Leopard. et Meursii. *Suidam* in βέραθρον, Κεάδας, et Καίετας, Eustath. in Il. β. p. 294. Casaub. ad Strab. III, 233. et VIII, 367. et Bochart. Hieroz. I, 3. 13. Quod autem Leopard. apud Ammonium in βέραθρον, pro εἰς τὸν Κεάδαν emendat εἰς τὸν Κεάδαν, id propriam ad scripturam vulgatam corrigi poterat εἰς τὸν Κεάδαν. Schol. Cassell. hic quoque Κεάδας, non Καίετας, vt editus. DVCK.

Ἐς τὸν Κεάδαν] Ita pro Καίεταν praeceuntibus optimis codd. scripsi. Praefert hanc scripturam Duckerus quoque. Celeberr. Valkenarius ad Ammon. in βέραθρον p. 29. dedit Κεάδας, quantum Viris Doctissimis in diuersum abeuntibus. Fuit autem Κεάδας apud Lacedaemonios, secundum Varinum, βασιλικὴ φρενῶ. Εἰς δὲ τὸν Κεάδαν εἰώθεισαν αἱ Λάκωνες τὰς κακέρους εἶπτεν. Idem locus fuit, ac apud Athenienses βέραθρον. v. Ammon. l. c. Alia collegerunt Hudf. Waff. et Ducker. GOTTL.

[Τόπος ὁ Κεάδας] Ita correxi e MSS. Cass. et Aug., et paullo post: τῆ Κεάδ. In Aug. desunt: ἐμβαλεῖν δηλονότι, et Schol. ad Ὁ ἐν Δελφοῖς.] G.

Εἰώθεισαν] Dedi ἀπτικωτέραν lectionem ex bonis codd. Probat quoque Stephanus. Ita scribitur quoque infra. G.

[Τὸ σῶμα] Stephanus inique reprehendit Schol. monente Abresch. Dil. p. 137., quod τάφον int. σῶμα. Sepulchrum enim qui alio loco instruit, eoque transfert corpus, is vtique sepulchrum eo ipso facto translulisse intelligitur atque mutasse, quia translato corpore sepulchrum non manet, vbi prius erat. Sic Schol. Sophoc. Antig. v. 1272. μῦθε exp. per σῶμα.] G.

[Προτυλαίῳ] In Rostg. et Aug. legitur pro vulgato ἐν τῇ πρὸ τῆ ἱεροῦ προτυλαίῳ. Duckerus laudabat Suidam, qui προτύλαια expl. προτύλαια. Spanh. Diff. VIII. de pr. et vf. Num. p. 716. Kuhn. ad Poll. I, 6.] G.

Ἦς ἄγος — ὄν τὸ πεπραγμένον.] Accus. abs. pro gen. G. [Τὸς ἀνδριάντας] Steph. supplet: πιδέτες. In cod. Aug. alterum Schol. ἄλλως — ἀνεθῆκαν deest.] G.

αυτό. τῷ δὲ Μηδισμῷ τῷ Πausanίῳ ὁ Λακεδαιμόνιοι, πρόσβεις πέμψαντες παρὰ τὰς Ἀθηναίους, ξυνεπηγίαντο καὶ τὸν Θεμιστοκλέα, ὡς εὐρισκὸν ἐκ τῶν περὶ Πausανίαν ἐλέγχων. ἤξιουν τε τοῖς αὐτοῖς κολάζεσθαι αὐτόν. οἱ δὲ, πεισθέντες (ἐτυχε γὰρ ὡς τραισμῆνος, καὶ ἔχον δίαιταν μὲν ἐν Ἀργεῖ, ἐπιφοιτῶν δὲ καὶ ἐς τὴν ἄλλην Πελοπόννησον) πέμπουσι μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων, ἐτοίμων ὄντων ξυνδιδάσκειν, ἀνδράς οἷς εἴρητο ἄγειν ὅπως ἂν περιτύχουσιν.

ρλς. Ο δὲ Θεμιστοκλῆς, προαισθόμενος, Φεύγει ἐκ Πελοποννήσου εἰς Κέρκυραν, ἢ αὐτῶν εὐεργέτης. δεδιέναι δὲ Φασκόντων ὅ τῶν Κερκυραίων ἔχειν αὐτόν, ὥστε Λακεδαιμονίους καὶ Ἀθηναίους ἀπέχθεσθαι, διακομίζεται ὑπὸ αὐτῶν ἐς τὴν ἠπειρὸν τὴν ἠκαταντικρῷ. καὶ διακόμενος ὑπὸ τῶν προστεταγμένων, κατὰ πύσιν οἱ χωροῖ, ἀναγκάζεται κατὰ τι ἄπορον παρὰ Ἀδμητον τὸν Μολοσσῶν βασιλεῖα, ὄντα αὐτῷ ὁ Φίλου, καταλύσαι. καὶ ὁ μὲν ἐκ ἐτυχῆν ἐπιδημῶν ὁ δὲ, τῆς γυναῖκος ἰκέτης γενόμενος, διδύσκεται ὑπὸ αὐτῆς τὸν παῖδα σφῶν λαβὼν κηθίζεσθαι ἐπὶ τὴν ἑστίαν. καὶ ἐλθόντος ὁ πολὺ ὕπερον τῷ Ἀδμήτῃ, δηλοῖ τε ὅς ἐστι, καὶ ἐκ ἀξιοῖ, εἴτι ἄρα αὐτὸς ἀντεῖπεν ὁ αὐτῷ Ἀθηναίων δεομένῳ, Φεύγοντα τιμωρεῖσθαι. καὶ γὰρ ἂν ὑπὲρ ἐκείνῃ πολλῶν ἀσθενέτερος ἐν τῷ παρόντι κακῶς πάσχειν.

b Oī Λακεδαιμόνιοι Ar. C. Dan. c τῶν Πausanίῳ Marg. Lektionem in textu praefert Steph. quam et Valla in suo exemplari habuit, vt testatur eius interpretatio. τῶν περὶ Πausανίαν Dan. Πausanίῳ Mosqu. d ἤξιουν τε αὐτοῖς κολάζεσθαι αὐτόν Ar. C. Dan. e Περιστῆσαν Dan. f Vid. Annot. in Schol. g τῶν om. Cl. Gr. Caff. Aug. h κατ' ἀντικρῷ. διακόμενος δὲ ὑπὸ Cam. κατ' ἀντικρῷ. κατ' ἀντικρῷ. Cl. Gr. Aug. Vass. Bass. i ἠὲ χωρ. Cl. Gr. Reg. Caff. Dan. Aug. Bass. Mosqu. k τῶν Mol. Gr. l In hoc cum Thucyde non consentit Corn. Nepos, de quo vide Longelium et Magium. m Filiam eius paruulam arripuisse dicit Corn. Nep. n ἐπὶ τῆς ἐστῆς Ar. C. et Dan. sed cum emendatione in marg. Ἐπὶ τὴν ἑστίαν. o Ἀδμήτῃ Ἀθηναίων δεομένῳ Ar. C. p Ἀδμητέρος Gr. ex emendatione. Ἀδμητέρος Flor. καὶ Θεμιστοκλῆς ἕμα. Aug. sed v. Θεμ. corrector eradere tentauit.

[Ἀκόλουθον] In Aug. est ἀκόλουθον.] G.

ξυνεπηγίαντο καὶ τὸν Θεμιστοκλέα] Ephorus apud Plutarch. de Herodoti malignitate, T. VIII. p. 397, Reisk. auctor est, Themistoclem conscium fuisse proditionis a Pausania agitatae cum regis ducibus, nec tamen sibi persuaderi hoc passum esse, neque admisisse Pausaniam, a quo ad spei societatem vocaretur. Confirmat hoc Pseudo-Themistocles epist. XIII. Hanc esse causam, pergit Plutarchus, cur Thucydides hoc, vt plane falsum, attingere omiserit. Haec videntur lucem adferre h. l., cum dicitur Themistocles quoque suspectus de Μηδισμῷ, cuius ipsum incusaratur Ephorus. De hac criminatione Lacedaemoniorum v. Diod. XI. p. 445. Idem Diod. p. 446. narrat, Themistoclem in purgatione sui confessum esse, sibi hac de re quidem literas a Pausania missas esse; sed irrito conatu. An Noster omiserit ea ex causa hanc rem, quod damnauerit illam tanquam falso ab Ephoro traditam, in medio relinquam. GOTTL.

Ἐτυχε γὰρ ὡς τραισμῆνος.] De Ostracismo vide Plutarchi Aristiden, Diodorum Siculum, l. XI. et Meursii Attic. Lect. l. 5. c. 13. HVDS. Vid. Diodorum p. 269. d. Plutarch. Apophth. 185. WASS.

[Ὅς εἴρητο] Hoc Scholion deest in Aug.] G.

Ἐς Κέρκυραν, ἢ αὐτῶν εὐεργέτης] Notent tirones duplicem synchm, numeri et generis. E voce Κέρκυραν repetendum, Κερκυραίων. Sic apud Aelian. XIII. 46. V. H. — αὐτῶν Πάτριαι, καὶ παρ' αὐταῖς δεόμενα μικρὸν ἐπὶ τῷ, legendum est αὐτοῖς. v. Misc. Obsf. Vol. III. p. 246. Apud Noltrum III, 5. καὶ ἡ ἄλλη ἄσθεος — ἔτοι δὲ — G.

[Εὐεργέτης αὐτοῖς.] Steph. malit αὐτῶν vel αὐτῆς. Nihil opus est correctione. A Cass. et Aug. deest αὐτοῖς. In Aug. non apparent Schol. ad Διακομίζεται. Ἐς τὴν ἠπειρὸν τὴν ἠκαταντικρῷ et Κατὰ πύσιν.] G.

Δεδίεναι φασκόντων] Idem est ceu legeretur: δεδιέναι δὲ φ. τ. K. ἀπέχθεσθαι Λακ. καὶ Ἀθ. τῷ ἔχειν αὐτόν, ἢ μὴ ἀπέχθεσθαι. v. Abresch. Diluc. p. 137. Nepos h. l. prae oculis ha-

bens, ita: (c. 8.) ibi cum eius principes ciuitatis animaduertisset timere, ne propter se bellum his Lacedaemoniis et Aetheniensibus indicerent — G.

[Ἀπέχθεσθαι] Intuli hoc Schol. e cod. Reg.] G. Κατὰ πύσιν —] Nos: auf eingezogene Kundschaft, wo er hingienge. Suidas expl. κατὰ φημην, e Scholiaste. G.

Simplexiter pro πυθόμενοι, cum audissent: vt L. 2. in Orat. Periclis funebri, κατὰ πύσιν, i. e. πύσιν ὄν. BAYER. Οἱ χωροῖ] Mss. quidam ἔ. vt 42, 10. vid. Aristoph. A. 836. Noster alibi et Demosthenes cī. WASS.

Παρὰ Ἀδμητον —] Diod. XI. p. 446. hanc rem paullo aliter narrat. Argis Themistoclem statim ad Admetum profugisse, ἰκέτην, et a rege primum benigne acceptum, sed, cum Lacedaemonii eum ad supplicium exposcerent, tanquam προσδότην et λυμενῆα τῆς ὁδοῦ Ἑλλάδος, regis precibus commotum, accepto viatico, in fugam se dedisse, et opera duorum iuuenum Ligurum in Asiam euasisse. cf. Pluc. in Them. et Pseudo Them. ep. XVIII. admittens multa fabulis similia loquacius quam moribus Themistoclis consentaneum est. G.

[Ἀδμητέρος] In Aug. Ἀδμήτης male.] G.

Καταλύσαι] Suidas h. v. agn. scholia, more suo furtim sublegens, omiſſa voce κυρίως. Etymol. minus accurate καταλύω, τελέω τὴν ὁδόν. Glossae, καταλύω εἰς πανδοχεῖον deuerto. Vid. Pollucem l. 73. WASS.

Καταλύσαι] h. l. sign. καταφουεῖν, confuſerε. BAYER. [Καταλύσαι] Eadem habet Suidas, omiſſa voce κυρίως: vt Wall. iam notauit.] G.

Ὅτι ἔχον ἐπιδημῶν] Non praesens erat, ἢ ἐπιδημῶς, vt apud Call. h. in Dian. 226. vbi vid. Spanh. et Ern. 135. qui vertunt Dianam ἐπιδημῶν Μιλήτε, p. 329. praesentem, ἢ aduenam Mileti. G.

Ἐπιδημῶν] Notandum, quod ἐπιδημῶν hic dicitur de domo domus et terrae, domi praesente. Quae B. Gottl. hic notat, et nota sunt, et ab h. l. aliena. BAYER.

Lacedaemoniis imperarunt, vt hoc exterminarent. At Lacedaemonii, legatis ad Athenienses missis, Themistoclem etiam criminabantur, quod et ipse cum Medis sensisset, quemadmodum fecerat Pausanias, vt ex manifestis indiciiis quaestionis, de Pausaniae criminibus habitae, compertum habebant; et petebant, vt ille iisdem suppliciis afficeretur. Illi vero, fidem verbis illorum habentes (iam enim Themistocles patria per ostracismum pulsus erat, et Argis quidem habitabat; sed tamen et per caeteras Peloponnesi partes crebro commeabat) mittunt vna cum Lacedaemoniis, ad illum simul persequendum paratis, quosdam cum mandatis, vt eum adducerent, ubicunque terrarum nanciscerentur.

136. Themistocles vero cum rem praesensisset, ex Peloponneso in Coreyram profugit, quod de Corcyrae bene meritus esset. Sed cum illi dicerent, se vereri, ne, si ipsum apud se retinerent, in Lacedaemoniorum et Atheniensium odium ac inimicitias incurrerent; in oppositam continentem ab ipsis deducitur. Et insequentibus iis, quibus hoc imperatum fuerat, qui perpetuo sciscitabantur, quoniam ille iret, propter magnam consilii inopiam coactus est diuertere ad Admetum, Molossorum Regem, qui non erat ipsi amicus. Atque ille quidem tunc forte domi non erat. Hic vero ab illius vxore, ad quam suppliciter accesserat, edoctus monetur, vt summo suo ipsorum filio ad lares federet. Cumque non multo post Admetus rediisset; ei indicauit quis esset. Et facinus illo indignum fore dixit, (si quid forte ipse contra illum dixisset, eique Athenienses oranti aduersatus fuisset,) profugum vlscisci. Se enim in praesentia longe imbecilliorum, ab illo laesum iri; sed generosi esse animi, pares pari conditione vlscisci:

τὸ ἀκόλουθῶν εἶναι ταῦτα τῶ κατὰ Παισαρνίου. Ἐδὲν γὰρ ταῦτα πρὸς τὸ ἄγος συμβάλλεται. Ἔτυχος γὰρ ὠτρακισμένος] διὰ τὸ φρόνημα, ὃ εἶχεν ὁ Θεμιστοκλῆς περὶ τῆς Σαλαμῖνος, ἔξωτρακισθῆν ὑπὸ Ἀθηναίων, ἵνα τὸ φρόνημα αὐτῷ καθέλαιον. Οἷς εἶρητο] ἐνετέταλτο. Αὐτῶν εὐεργέτης] ἔπειθῃ γὰρ ὁ συνειμάχθησαν οἱ Κερκυραῖοι τῇ Ἑλλάδι κατὰ τῷ βασιλέως, ἀλλὰ ἐσοφίσαντο, ἔμελλον αὐτὸς ἀνελεῖν οἱ πολεμήσαντες ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς ἐκόλυσε, λέγων, ὅτι, εἰ τῆτο γένηται, καὶ τὰς μὴ συμμάχουσας πόλεις ἀνέλωμεν, μείζον κάδος ἔσται τῇ Ἑλλάδι ἢ περὶ ὁ Πέρσης αὐτῆς κυριεύσας ἐπεξήρασε. καὶ διὰ τῆτο ἦν εὐεργέτης αὐτοῖς. Ἀπέχθεσθαι] ἐχθρὸς γενέσθαι. Διακομιζέται] ἀγεται. Ἐς τὴν ἡπειρον τὴν κατανακτικῶν] τὴν Θεσπρωτίδα. Κατὰ πύσιν] φήμην. Οὐ φίλον] κίρμαφαντος γὰρ ποτε Ἀδμήτην Ἀθῖναζε περὶ συμμαχίας αἰτήσεως, ὁ Θεμιστοκλῆς ἀνέπεισε τὴν πόλιν μὴ δύναι αὐτῷ βοήθειαν καὶ διὰ τῆτο ἐκ ἦν αὐτῷ φίλος. Καταλύσῃ] καταλύσῃ μὲν, κυρίως ἐπὶ πᾶν ὀχυμένον ἐπὶ ἄριστος κατὰγειν δὲ ἐπὶ νεῶς. Ἐπὶ τὴν Ἑσίαν] ἐνθα τὸ πῦρ ἀνάπτεται εἰς τιμὴν θεῶ τινος. Καὶ ἐκ ἄξιοι] ἐκ ἄξιον νομίζει εἶναι τῷ Ἀδμήτη. Εἶτι ἄρ' αὐτῶς] ὁ Θεμιστοκλῆς. Αὐτῶν Ἀθηναίων διομένῳ] αὐτῶ τῷ Ἀδμήτη. Καὶ γὰρ ἂν ὑπ' ἐκείνῳ] ὑπ' ἐκείνῳ τῷ Ἀδμήτη, τὸ δὲ ἐξῆς] ὑπὸ πολλῶν ἐκείνῳ ἀσθενέστερον. πᾶς γὰρ ὁ τυχῶν τὸν δυστοχῆσθαι δύναται τιμωρεῖσθαι. Καὶ ἄμα αὐτῶς] ὁ Θεμιστοκλῆς. Ἐκείνῳ] τῷ

Τὸν παῖδα σφῶν] Nep. c. 8. *filiam eius paruulam arripuit.* Nisi alium scriptorem secutus est Nepos, falsus est vel corrigi debet. v. Int. ad Nep. Cum Thucyde facit Plutarch. p. 485. GOTTL.

Καθίζεσθαι ἐπὶ τὴν ἐσίαν] Hoc non erat tam *federe ad focum* (vt nonnulli putant) quam *haerere illi arulae vel larario*, quod ad focum excitari solitum erat, vbi ius esset *ἀσουλτος*, id est, *unde oculi nefas esset.* Nam et καθίζεσθαι *Hesychius* explicat προσάπτεσθαι, *arripere, tenere*, vt solebant, qui ad aras confugiebant. Vide *Casauboni* Animaduers. in *Dionysium Halicarnassenseum*, l. 8. p. 481. HVDVS. Scriptura librorum, qui habent ἐπὶ τῆς ἐσίας, defendi potest auctoritate *Dionysii Halic.* l. d. *ἐκείνης τῆ ἀνδρός γίνεται καθιζόμενος ἐπὶ τῆς ἐσίας.* Nam videri potest haec scribens ante oculos habuisse verba *Thucydidis.* Admetum inimicum fuisse Themistocli etiam *Aristides* scribit *Tom.* III. p. 385. DVCK.

[Ἐσίαν] Recepti hoc Schol. e Rollg. et Aug. Schol. ad Καὶ ἐκ ἄξιοι] Εἶτι ἄρ' αὐτῶς et Αὐτῶν Ἀθηναίων διομένῳ desunt in eodem.] G. Ἀσθενέστερος] Ἀσθενέστερος G. ex emend. cum editis Schol. recte. WASS. *Vallum* legisse ἀσθενέστερον, quod est in *Flor.* adnotat in marg. *Ed. 2. Stephanus.* Nec improbandum videtur. DVCK.

Καὶ γὰρ ἂν ὑπ' ἐκείνῳ — κικῶς πάσχειν] *Se enim nunc etiam ab homine multo inuoluitore, quam rex esset, laedi posse.* Ita *Acacius* optime. Ἐκείνῳ non pendet ab ὑπὸ, sed ordo est: καὶ γο. ἂν ὑπὸ πολλῶν ἀσθενέστερος ἐκείνῳ sc. Ἀδμήτην — v. Schol. Ita quoque capi vult *Abresch.* *Diluc.* p. 138. Vana itaque emendatio *Reiskii* ibidem est: vel ἀσθενέστερος vel ἀσθενέστερον. In animadu. p. 16: probat ἀσθενέστερος. G.

Ἀσθενέστερος] Dürior est structura, *Viris* doctis tentata, quam quae se probet; cquus enim ferat Latine dictum: *ab illo multo inferiore*, quod sit, ab homine, qui sit illo inferior? Ne sic quidem processerit: a multo inferiore illo p. quam ille sit. Et quae sequuntur, vtique suadent talem sensum; se nunc esse illo infirmiorum; at oportere, ita pergit, ex pari conditione vindictam potere. Et vero friget illa altera ratio, cum per se, tum ob contextum. Quare aut ἀσθενέστερον, aut ἀσθενέστερος, praetulerim. Etiam; si illa ratio praerieratur, ἐκείνῳ prorsus redundet. BAVER.

[Ἐπὶ ἐκείνῳ τῷ Ἀδμήτη τὸ δὲ ἐξῆς] Hunc ordinem feci, ducibus codd. *Cass.* et *Aug.* Probabat quoque, vt res ipsa postulat, *Abresch.* *Diluc.* p. 138. *Legebatur* antea: τὸ ἐξῆς, ὑπ' ἐκείνῳ —] G.

γενναῖον δὲ εἶναι, τὰς ὁμοίαις ἀπὸ τῆ ἰσὺ τιμωρεῖσθαι. καὶ ἄμα, αὐτὸς μὲν ἐκείνω⁹ χρεΐας τινός, ἢ καὶ ἐκ ἐς τὸ σῶμα σώζεσθαι, ἐναντιωθῆναι ἐκείνον δ' αὖν, εἰ ἐκδοίη αὐτόν, (εἰπὼν ὕφ' ὧν καὶ ἐφ' ᾧ διώκεται) σωτηρίας αὖν τῆς ψυχῆς ἀποσερῆσαι. ὁ δὲ αὐδίας, ἀνίστησί τε αὐτόν⁵ μετὰ τῆ ἑαυτῆ υἱός, ὡσπερ καὶ ἔχων αὐτὸν ἐκαθέζετο, καὶ μέγιστον ἦν ἰκέτευμα τῆτο.

ελζ'. Καὶ ὕστερον ἔ πολλῶ τοῖς ἑτε Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις ἐλθῶσι, καὶ πολλὰ εἰπῶσιν, ἐκ ἐκδίδωσιν, ἢ ἀλλ' ἀποστέλλει, βυλόμενον ὡς βασιλέα πορευθῆναι, ἐπὶ τὴν ἑτέραν θάλασσαν περὶ τὴν ἐς Πύδναν τὴν Ἀλεξάνδρου. ἐν ἡ ὀκνάδος τυχῶν ἀναγομένης ἐπ' Ἰωνίας, ἢ καὶ ἐπιβάς, καταφέρεται χερσῶν ἐς τὸ Ἀθηναίων στρατόπεδον, ὃ ἐπολιόρκει Νάξον· καὶ (ἦν γὰρ ἀγνώως τοῖς ἐν τῇ νηϊ) δεισασθε φράζει τῶ ναυκλήρω, ἢ ὅσις ἐστὶ, καὶ δι' ἃ Φεύγει· καὶ, ἢ εἰ μὴ σώσει αὐτόν, ἐφη ἐρεῖν, ὅτι χηρῆμασι πεισθεῖς αὐτόν ἄγει· τὴν δὲ ἀσφάλειαν εἶναι, μηδένα ἐκθῆναι ἐκ τῆς νεῶς, μέχρι πλῆθ γένηται. πειθεμένω δ' αὐτῶ³ χάριν ἀπομνήσεσθαι ἀξίαν. ὁ δὲ ναύκληρος⁶ ποιεῖ τε ταῦτα, καὶ ἀποσαλεύσας ἡμέραν καὶ νύκτα ὑπὲρ τῆ στρατοπέδου, ὕστερον ἀφικνεῖται ἐς Εφεσον. καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς ἐκείνον τε ἐδεράπειυσε χερμάτων δόσει, (ἦλθε γὰρ⁷ αὐτῶ ὕστερον ἐκ τε Ἀθηνῶν παρὰ τῶν Φίλων, καὶ ἐξ Ἀργεῶς, ἢ ὕπεξέκειτο,) καὶ μετὰ τῶν κάτω Περσῶν τινός πορευθεῖς ἄνω, ἢ ἐσπέμπει γεράμματα⁸ εἰς βασιλέα Ἀρταξέρξην τὸν Ξέρξου, νεωστὶ βασιλεύοντα. ἐδήλω⁹ δ' ἡ γραφὴ, ὅτι, ἢ Θεμιστοκλῆς ἦν παρὰ σὲ, ὅς

9 Praerogatio per ante chreias videri queat vel deesse, vel omissa esse, ut quae subaudiri posset. Aptiorem enim illam huic loco, quam adverbium ἴνεκα, censet Steph. r Perinde est, ac si dixisset, καὶ ἔ περὶ τῆς τῶ σώματος σωτηρίας. Steph. s Μετὰ τὸ αὐτὸ Gr. r τε om. Cl. Reg. Cass. Gr. Aug. Mox in Mosqu. ἰδιώσιν. v ἢ ἀλλὰ ἀποστέλλει Gr. Mox ἐπ' ἰωνίαν Bas. x καὶ deest Dan. y ἢ ὅς ἐστι Reg. z El deest Dan. a χάριν μνημονεύσαντα ἀποδοῦναι ἀξίαν Gr. b ποιεῖ τε Ar. C. Reg. Cass. Dan. Gr. Aug. Mosqu. quoque ποιεῖ τε. Vulgo ποιεῖται. c ἢ ἕτερον αὐτῶ Gr. d ἢ ἑπιβάς Gr. e Εἰσπέμπει Reg. Cass. Gr. Aug. f περὶ βασιλέα Marg. Ar. C. Dan. ἢ εἰς βασιλέα Reg. Bas. g Δὲ ἡ γραφὴ Cass. Gr. Aug.

Καὶ ἄμα] Sc. δηλοῖ. GOTTL.

Χρεΐαι] Non est genit., sed accusatiuus, qui pendet a sequente ἐς, quod Reisk. in anim. l. c. addi vult τῶ χρεΐαις. In τινός subint. πράγματος. Sequitur καὶ ἐκ ἐς τὸ σῶμα σώζεσθαι, i. e. ἀλλ' ἐκ ἐς τὴν τῶ σώματος σωτηρίαν. Sentius: zugleich haßte er, er wäre ihm nur in einer Sache, die gewisse äußerliche Vortheile, aber nicht die Errettung seines Leibes und Lebens betrafte, entgegen gewesen. Chreias significare res ad usum necessarias, Abresch. in Dilucid. p. 139. exemplis factis multis ostendit. G.

[Χρεΐας τινός ἔξωθεν] Steph. supplet τῶν ante ἔξωθεν, vel ἐκ τοῖς ἔξωθεν, aut περὶ τὰ ἔξωθεν.] G.

Καὶ ἦν ἐς τὸ σῶμα σώζεσθαι.] Non male. (vt opinor) post articulum τὸ ὑποστίγμα ponitur; neque enim iungi cum nomine σῶμα existimo, sed cum infinitiuo σώζεσθαι. Perinde est autem, ac si dixisset, καὶ ἔ περὶ τῆς τῶ σώματος σωτηρίας. Atque vt hic σώματος, ita illic σῶμα omitti posset. STERN.

αὐτόν] Θεμιστοκλέα. Sic Schol. interl. cod. Aug. G.

[Καὶ ἐφ' ᾧ] Hoc Schol. deest in Aug.] G.

ὡσπερ καὶ ἔχων αὐτόν ἐκαθέζετο] Heilmanus ad h. l. putat: αὐτόν esse a manu recentiori; Scholiasten non legisse αὐτόν, quod explicet: αὐτῶ τῶ σχήματι. Coniicit igitur αὐτῶ. Sed falsus est Heilmanus: αὐτόν enim refertur ad υἱόν. Lucem adfert loco sano Plutarch. Them. p. 485. ἔχων αὐτῆ (Admeti) υἱόν, ὅσα παῖδα, πρὸς τὴν ἑστὴν προσέπεισε. Paulo ante Noster: τὸν παῖδα σφῶν λαβῶν καθέζεσθαι ἐπὶ τὴν ἑστὴν. Pseudo Themistocles ep. XX. p. 116. Ἀγρίβας δὲ ὁ μικρὸς ὑποχρεῖταις ἦν ἔμοι, καὶ ἔξωθεν ἐν θάτερα. G.

Μέγιστον ἦν ἰκέτευμα] Apud Molossos scilicet, vt Plutarch. Themist. DVCK.

[Ἐτέραν θάλασσαν] Ita et Plutarch. Vit. 124. qui ἑαυτόν ait ostendisse τῶ τε ναυκλήρω καὶ τῶ κυβερνήτῃ hunc citans locum, neque discrepant Codices. vid. Diodor. p. 270. d. WASS. In Plutarch. l. d. μέγιστον ἢ ἀναδείξιν ἐς Νάξον ἑαυτόν τῶ τ. v. κ. τ. κ. verba illa εἰς Νάξον nullum bonum sensum habent.

Videntur irrepsisse e praecedentibus, τῆς ὀκνάδος εἰς Νάξον καταφερομένης. Et Interpretes in versione Latina ea non expresserunt. DVCK.

[Φιλέλληνος] v. ad c. 57. Schol. ad verba Ἐς Πύδναν et τὴν Ἀλεξάνδρου non legitur in Aug.] G.

[Καταφέρεται — στρατόπεδον] Hoc caput praefixi Scholio, pro καὶ ἦν γὰρ ἀγνώως, e cod. Cassel., vt iam viderat Steph.] G. [Νάξον] Recepti hoc Schol. e codd. Cass. et Aug. In hoc erat αὐτῶ. Male. Scholion ipsum additum erat superiori in codd., sed scite notavit Duckerus, haec verba pertinere ad Νάξον.] G.

τῶ ναυκλήρω] Domino nauis. (v. Nepos, c. 8.) G. χάριν ἀπομνήσεσθαι] Gr. χάριν μνημονεύσαντα ἀποδοῦναι ἀξίαν. ex Interprete. WASS.

[Ἀποδοῦναι] Stephanus coniicit: ἀποδοῦναι.] G. Ποιεῖ τε] Recepti e bonis codd. ita, pro ποιεῖται. Reisk. anim. p. 16. probat hanc lectionem. G.

Ἀποσαλεύσας] Habet Suidas et Schol. exscripsit. ἐπιτηρέσας exponunt Hesych. Etymol. et Phavorinus. Glossae, ἀποσαλεύω, ἀποσο, vid. Pollucem I, 103. Demosthenes, ἀποσαλεύειν ἐπ' ἀγκύρα. Diodor. XX. τὰς ἀγκύρας ἀφέντες, ὡς ἂν ἐσὶ τὰς εἰς ἀπὸ τῆς γῆς ἀποσαλεύειν. absolute, vt noster, Aristot. Hist. An. et Dio, et Dion. Halicarn. VII, 37. Simile quid, et ad hoc exemplum fecit apud Appian. Civ. IV. p. 617. Rebulus. WASS. Add. Steph. Thesaur. Corn. Nepos vertit: procul ab insula in salo nauem tenuit in ancoris. Quod in Gloss. exponitur ἀποσο, fortassis κατ' ἑλληνισμὸν dictum est, pro ἀποσο a portu. DVCK.

Hesychius, respiciens ad h. l., vt monuere doctiss. Inrr., ἀποτηρέσας, idque, vt Abresch. in Diluc. p. 142. monet, vel comprehensit vna verbis, ἡμέραν κ. νύκτα, vel breuiter, pro ἐπὶ καὶ ἐν τῶ σάλῳ τηρέσας. Ita Nepos cepit, (c. 8.) διεμύ ποσλητῆ procul ab insula in salo nauem tenuit. G.

[Ἀποφυγῶν] Habet haec Suidas v. ἀποσαλεύσας.] G.

simul etiam se quidem illi de commodo quodam, non autem de salute laboranti aduerfatum fuisse. Illum vero, si se suis inimicis traderet (cum dixisset, quinam essent, qui se persequerentur, et qua de causa) se vitae incolumitate priuaturum. Ille vero his auditis, eum cum suo filio, (vt etiam illum tenens sedebat,) furgere iussit: hoc autem maximum erat supplicandi genus.

137. Nec Lacedaemoniis et Atheniensibus, eo non multo post profectis, et longa oratione vsis, eum tradere voluit; sed dimisit, cupientem ad Regem pergere, itinere pedestri ad alterum mare, ad urbem Pydnam, quae erat Alexandri: vbi nauem onerariam nactus, quae in Ioniam proficiscebatur, eam conscendit, et tempestate delatus est in castra Atheniensium, qui Naxum obsidebant. Et (ignotus enim erat iis, qui in naui vehebantur) territus nauclero declarauit, quis esset, et qua de causa fugeret: et nisi se feruaret, dixit se dicturum, se ab eo pecuniis adducto duci: periculum autem vitari posse, si nullus ex naui exiret, donec idonea nauigandi tempestat sefe ipsis offerret. Quod si sibi morem gefisset, dixit se memori animo pro meriti magnitudine gratiam ei relaturum. Nauclerus autem haec fecit, quas ille petierat, et cum diem ac noctem in ancoris et falo stetisset supra Atheniensium castra, postea Ephesum peruenit. Themistocles vero eum liberaliter est prosequutus, pecunias ei largitus, (postea enim pecuniae ad eum venerunt, et Athenis ab amicis missae, et Argis eae, quae clam ibi depositae fuerant) et cum quodam illorum Perfarum, qui orae maritimae praecerant, in loca mediterranea profectus, literas misit ad regem Artaxerxem, Xerxis filium, qui nuper regnare coeperat. Hoc autem

Ἀδμήτω. Χρείας τινός] χρείας τινός ἔξωθεν, καὶ ἔχει περὶ ζωῆς καὶ θανάτου. Ἐκεῖνον δ' αὖν τὸν Ἀδμήτου. Ἀδτὸν, εἰπὼν τὸν Θεμιστοκλέα. Καὶ ἐφ' ἧ] ἢ ἔνεκεν. Ἀποστερήσει] ἀπὸ κοινῆ τοῦ ἐκ ἀξιοῖ. Ὅσπερ καὶ ἔχων αὐτὸν ἐκαθέζετο] αὐτῷ τῷ σχήματι. Καὶ πολλὰ εἰπέσιν] ἀντὶ τῶ ἀπειλήσασιν. Ἔς Πύδιαν] ἔως τῆς Πύδης. Τὴν Ἀλεξάνδρου] πόλιν δηλονότι, τῷ Φιλέλληνος. Καταφέρεται — ἐς τὸ Ἀθηναίων στρατόπεδον] ἄλλο δυστύχημα τῷ Θεμιστοκλέει. Νάξου] διὰ τὴν ἀποστασίαν αὐτῆς. Καὶ δι' αὐτὸν φησὶ συνεῖδόντα ἐπὶ προδοσίᾳ φεύγει τὸν Θεμιστοκλέα. Ἀπομνήσεσθαι] ἀποδόναι μνησθέντα. Καὶ ἀποστασίας] ἀποφύγειν ἐκ τῶ λιμένος, καὶ σάλω ὁμιλήσας] τῷ ἐπιμένῳ τόπῳ, ἐνθα σάλας γίνεται. Ὅτι Θεμιστοκλῆς ἦκω παρὰ σέ,] λέγει ἐν τοῖς τοῖσιν ἢ ὡν μετοχῇ. ἢ ἢ, Θεμιστοκλῆς αὖν — καὶ, ἦκω Διὸς παῖς ὢν. Πλείω ἀγαθὰ] εἰργασμα

Ἐκεῖνον ἐθεράπευσε χερμητῶν δόσει] Nepos l. c. cui ille pro meritis gratiam postea restitit. GOTTL.

Ἄνω] In regiones mediterraneas, et reifete tiefer ins Land. Sic semper in oppos. τῷ κάτω. G.

Ἀρταξέρξην τὸν Ξέρξην] Sic quoque Nepos, Plutarchus, et alii apud eum. Item Cicero X. ad Attic. 8. Diodorus tamen, et eo antiquiores quidam, quos memorat Plutarchus, ad Xerxem venisse tradiderunt. Hos sequitur Petau. Ration. Temp. I, 3. 6. II, 3. 10. et X. de Doctrin. Temp. 26. Sed vid. quae aduersus hanc sententiam adcuratissime disputat Celeberr. van Alphen Part. III. cap. 6. Commentar. in Danielis Cap. IX. Vnum hoc addo; si quidquam veri est in eo; quod de hac epistola, a Themistocle ad Regem Perfarum scripta, prodit Thucydides, non potuisse eum ad Xerxem venisse: nam hoc non patiuntur verba illa, ὅσον χρόνον τὸν σὸν πατέρα ἐπιόντα ἐμοὶ ἀνάγκη ἠμυρόμην. Thucydidem autem hoc de suo commentum esse, non facile cuiquam erit ostendere. DVCK.

Diodorus L. XI. p. 446. tradit ex Ephoro, Dinone, Clitarcho et Heraclide, Themistoclem ad Xerxem litteras misisse. Sed Plut. in Them. p. 489. sequitur Thucydidem. v. Weffel. ad Diod. l. c. cf. Doduell. Ann. Thuc. p. 41. G.

Νεωστὶ βασιλεύοντα] n. anno I. belli decennalis Laced. in Messenios, a Chr. N. 465. Olymp. LXXVIII. 4. v. Ann. Thucyd. Doduell. p. 41. sq. Complectitur autem circiter duos annos, a quo inde tempore Artaxerxes, post aduentum Themistoclis, regnum acceperat. Peritioribus linguae non erit

mírur, τῷ νεωστὶ tam longum tempus comprehendi. Sic apud Plat. in Gorg. p. 324. dicitur Pericles νεωστὶ mortuus, quod tempus est circiter sedecim annorum. Sic πρώην, ἐχθές, πρὸ ὄλιγου, apud Latinos, τὸ νυπερ, modo, capitur, de quibus praeter Duck. ad Flor. I, 11. et Ernest. in Cl. Cic. voc. nuper et modo cf. Censor. Eruditiss. in Act. Erud. Lips. ad annum huius aetatis XLV. p. 401. et Schwarz. ad Plin. Pan. p. 500. G.

Νεωστὶ βῆσ. vt Inst. I, 21. 7. post pubertatem, i. e. vbi coeperit pubertas. BAVER.

Θεμιστοκλῆς ἦκω παρὰ σέ] Ita legit Priscianus 1071. apud quem licentiae huius exempla profiant. Confer Plutarch. in Themist. 125. Ed. Francof. qui hunc locum diligenter expendit. Aem. Probum in Themist. Haec fere verba usurpat Libanius Demosth. Apolog. 463. wass. Priscianus dicit, Graecos solita licentia vtentes verbis primae et secundae personae coniungere nomina; quum tamen nomina tertiae personae sint, eamque licentiam etiam Latinos imitari. At quomodo in his loquendi generibus nomina possunt dici tertiae personae esse, quum ipse tradat in his omnibus deesse Ego? Vid. Sanct. Mineru. in Ellipsi v. Ens, et Periz. ad Sanct. I, 12. 2. Idem supplementum in Graecis locum habet, vt hic Scholiastes. DVCK.

[Ὅτι Θεμιστοκλῆς] In Aug. adscripta sunt haec verba: ἐπιστολῇ Θεμιστοκλῆς. G.

[ἢ ἢ] Post h. v. additur in Aug. ἕτως, et καὶ ante ἦκω est eratum. Male. Praefigitur enim haec particula in exem-

κακὰ μὲν πλεῖστα ἡ Ἑλλήνων εἰργασμαὶ τὸν ὑμέτερον οἶκον, ὅσον χρόνον τὸν σὸν πατέρα ἐπιόντα ἐμοὶ ἀνάγκη ἡμιούμην· ἰ πολὺ δ' ἔτι πλεῖα ἀγαθὰ, ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ μὲν ἐμοί, ἡ ἐκείνῳ δὲ ἐν ἐπικινδύονα πάλιν ἢ ἀποκομιδῇ ἰ ἐγγίνετο. καὶ μοι εὐεργεσία ὀφείλεται, (ἢ γράψας τήν τε ἐκ Σαλαμῖνος προάγγελσιν τῆς ἀναχωρήσεως, καὶ τὴν τῶν γεφυρῶν, ἣν ψευδῶς προσεποιήσατο τότε, δι' αὐτὸν, ἢ ὄ διάλυσιν) καὶ νῦν ἔχον σε μεγάλα ἀγαθὰ δεῖσαι, πάρεμι, διωκόμενος ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν σὴν Φιλίαν. βόλομαι δ' ἐναυτὸν ἐπισχῶν, ὁ αὐτὸς σοι περὶ αὐτῶν ἢ ἡκω δηλώσται.

ρ λ γ ρ. Βασιλεὺς δὲ, ὡς ἡ λέγεται, ἐθαύμασε τε αὐτῶν τὴν διάνοιαν, καὶ ἔβλευτε ποιεῖν ὅτως. ὁ δ' ἐν τῷ χρόνῳ, ὃν ἐπέσχε, τῆς τε Περγίδος ὁ γλώσσης, ὅσα ἠδύνατο, κατεπόησε, καὶ τῶν ἐπιτηδεύματων τῆς χώρας. ἀφωκόμενος ἰ δὲ μετὰ τὸν ἐναυτὸν, ἡ γίνεται παρ' αὐτῷ μέγας, καὶ ὅσος ἡ ἐδείξαι πῶ Ἑλλήνων, διὰ τε τὴν προὔπαιχτον ἀξίωσιν, καὶ τῶ Ἑλληνικῶ ἐλπίδα, ἣν ὑπετίθει ἡ αὐτῷ δαλώσειν μάλιστα δὲ ἀπὸ τῶ, πείσαν διδῶς, ξυνετὸς Φαίνοσθαί. ἦν γὰρ ὁ Θεμιστοκλῆς βεβαίωτατα δὴ φύσεως ἰσχυρὸν δηλώσας, καὶ διαφερόντως τὴ ἑς αὐτὸ μᾶλλον ἐτέρος ἀξίος θαυμάσαι. οἰκεία γὰρ ξυνεσει, καὶ

ἢ τῶν Ἑλλήνων Gr. In Mosqu. deest Ἑλλήνων. ἰ Πολὺ δὲ τε Ar. C. ἡ Ἐκείνῳ δὲ ἐπὶ κινδύονα et ab emendatore ἐν ἐπὶ κινδύονα Gr. ἰ Ἐγγίνετο Gr. et ex emendatione supra scripta Ἐγγίνετο. ἢ In Mosqu. γράψας τὴν — Corn. Nepos (qui Thucydidem passim transtulit, et hanc epistolam prope ad verbum vertit) γράψας pro ἰργαφα accepit, et mox προσποιήσται, non προσποιήσται legisse videtur. Γράψας τὴν ἐκ Σαλαμῖνος Reg. Cist. Gr. Aug. ἢ Ita hic dicit τὴν τῶν γεφυρῶν ὄ διάλυσιν, ut alibi κατὰ τὴν τῶν χειρῶν ἀλλήλων ἐκ Δαίδων. Cist. Gr. (ita cum lineola transversa per vitramque litteram, et duobus punctis sub vtraque) διάλυσιν Gr. Paullo ante in Aug. est: δι' αὐτὸν et paullo post in Mosqu. ἔχω pro ἔχων. ὁ Pronomen αὐτῆ; aut non legit Nulla, aut velut superuacaneum contentit: quum tamen contra magnam emphasin habeat, et perinde sit, ac si diceretur, ἰψῆσει, non αὐτῶν per interpretationem. Steph. p. Ἐκω Gr. ἡ In Reg. paullo recentiore manu inter versus scriptum est γρ. ἡσεν. ἢ Ἐκείνῳ ποιεῖν αὐτῶ Reg. Cist. Aug. Baf. εἴτω etiam Gr. ἢ Ἐκείνῳ Ar. C. Dan. τῆς περγίδος γλώσσης Cl. Cist. Gr. Aug. ἢ δὲ abest Dan. ἢ ἔβλευτε Reg. x. Ὁὐδὲ τῶν Ἑλλ. Gr. ἢ αὐτῶ scribendum, aut ἐκείνῳ, vel αὐτῶ cum δαλώσειν subaudiendum esse existimat Steph. Mox ad πείσαν διδῶς in marg. cod. Mosqu. γρ. διδῶσαι. ἢ Ἄπομῃ ab ἑς αὐτῶ vsque ad ἑς αὐτῶν omittunt Codd. Ar. C. proclivi admodum errore ex vocum similitudine octo: quod nocent quibus cum veteribus membranis et Typographis res est. Paullo ante in Mosqu. ἢ γὰρ δὲ —

plis-afferendis: *veluti illud*, n. Eurip. in Bacch. v. 1. Duckerus addit exemplum ex Eurip. Androm. v. 1032. ἢ ἡκω ὅστις, λιπῶσα Νηρέως δόμου. it. Priscian. XVII. p. 1671. Laudat autem Scholiastes h. l. Euripidis, ut doceat ellipsin partic. αὐτῶ, quod non est in textu, sed subintelligendum. In Aug. desunt Scholia ad verba Κοὶ τῷ Ἑλληνικῶ et Ἐπετίθει αὐτῶ.] GOTT.

ἢ κακὰ etc.] Themistocles mala faceret et damna, quae Persis inuexerat; sed ea beneficiorum commemoratione obliterare tentat: nec frustra. siquidem laudabilem hunc moerem obseruabant Periae, ut hominem lege multandum, si obsequia praestita plura compererint, quam peccata commissa, suffragiis omnibus liberarent. Vide Herodot. l. 1. c. CXXXVII. ἢ νηρός. Vid. Herodot. l. 1. c. CXXXVII. ἢ ὄκω, pro regno, vel regia, hic et apud alios Graecos dici docet Casaubon. Exercitat. XIII. ad Baron. C. III. Corn. Nepos in Themist. ἐς τὸν ὑμέτερον οἶκον vertit, in domum suam. DUCK.

τὸν ὑμέτερον οἶκον] Vestrum regnum. Nepos c. 9. vertit: qui plurima mala in suam domum intuli. Mox πάλιν est vicissim, contra. Abresch. Diluc. exemplum addidit p. 142. GOTT.

[Εἰργασμαὶ] Monente Abresch. Dil. p. 142. correxi ita pro εἰργασματα.] G.

[Ἐν ἐπικινδύονα] Male. Referuntur ἐν ἀσφαλεῖ et ἐπικινδύονα, ad ἐγγίνετο.] G.

Γράψας] Hudsonus putat, Nepotem γράψας pro ἰργαφα accepisse, et προσποιήσται legisse. Male utrumque. Nam haec verba, quae sunt in parenthesi, sunt Thucydidis, non Themistocles, quae vero Nepos accommodauit ad Themistoclem pro libertate interpretandi, quam sibi sumunt veteres. Collatio Thucydidis et Nepotis facile euincat, Nepotem non reddidisse verbum de verbo. G.

τὴν τῶν γεφυρῶν ὄ διάλυσιν] Thucydides et eius exemplo alii saepe particulam negatiuam praeponunt substantiuis. Sic ἢ ὄ περιτήχισις, quod e Thucydide adfert Eustath. ad Homer. II. ε'. p. 111. pro τὸ ἀτελήχισον, ut ille dicit. Rurf. Thucyd. V, 50. ἢ ὄ ἐξῆσαι τῆς ἀγωνίσεως, quod Schol. exponit τὸ μὴ ἐξῆσαι ἀγωνίζεσθαι. Et Euripid. Hippel. v. 196. ἢ ἀπόδειξις. Haec et plura huius generis adnotatur Scaliger ad Catull. Carm. LXV. y. 83. Casaubon. ad Dionys. Halic. X. 669. et Henr. Steph. ad Corinth. de Dialect. Art. XL. Sed quod ibi e Thucyd. III, 10. tanquam exemplum huius Atticisimae proponit Corinthus, ξύμμαχοι μάλιστα ἰγνομέμθα ἐκ ἐπὶ καταδολῶσαι τῶν Ἑλλήνων Ἀθηναίσις, ἀλλ' ἐπ' ἐλευθερώσει, id ἀπροσδιόνισον est: et si hoc etiam in hanc sententiam laudat e Corintho Ach. Statius Obseruat. Cap. XIX. Vid. de hoc genere loquendi etiam Dion. Halicarn. pag. 134. DUCK.

[τὴν τῶν γεφυρῶν —] Recepi hoc Schol. e codd. Cast. Röstg. et Aug. Pro ἠροδοτῶ Cast. et ἠροδοτον Aug. scripsi cum Duck. παρ' ἠροδοτῶ, n. L. VIII. 110. In Aug. desunt Schol. ad verba ἢ ἀποκομιδῇ. καὶ μοι εὐεργεσίαι et δι' αὐτὸν.] G.

δι' αὐτὸν] Correxi pro αὐτῶν ita, e cod. Aug. et re ita postulante. Refertur enim αὐτῶν ad Themistoclem, non ad Xerxem, ut vult Scholiastes. Sensus est: *penitenti suae auctoritate non rescissum esse. ὄ διάλυσιν*, pro διάλυσιν ἢ γνομέμην. Ceterum hoc loquendi genus, de quo pluribus egit Duckerus, hebraicam rationem redolere videtur. τὸ ἢ enim nominibus simili modo adiicitur. G.

ἢ βασιλεὺς δὲ] Haec diffusius, et paulo etiam aliter, narrat Diodor. p. 271. c. d. v. et Plutarcb. Themist. p. 125. γλώσσης, non γλώσσῃς, Noster, Aeschylus, Sophocles, Euripides. WASS. Vid. ad Cap. CXXVIII. DUCK.

Ἐθαύμασε — τὴν διάνοιαν] Animum, i. audaciam. Paullo post: φύσεως ἰσχυρὸν δηλώσας — Plut. in Themist. p. 492.

in illis literis erat scriptum: „Themistocles ad te venio, qui ex omnibus Graecis vnus vestram familiam plurimis affeci malis, quamdiu necessitate *compulsus* patrem tuum, qui mihi bellum inferebat, propulsauit. Sed longe pluribus beneficiis *cum affeci*, postquam mihi quidem tuta, illi vero periculosa reuersio fuit. Et beneficiis mihi debetur. (Nam scripserat Themistocles, quomodo et *patrem ipsius Regis* ante monuisset de *Graecorum* receptu ex Salamine, et de pontibus non solutis, quos a *Graecis victoribus* ruptum iri, propter ipsum tunc falso simulauerat) et nunc ego, qui magnis beneficiis te afficere possum, adsum, quem Graeci persequuntur propter beneuolentiam, qua te prosequor. Anno autem supersedens, ipse coram aduentus mei causam tibi declarare volo.

138. Rex vero (vt aiunt) eius consilium *et animum* est admiratus, eumque ita facere iussit. Hic vero vnus anni spatio, quo supersedit, quicquid disci potuit et linguae Persicae et morum illius regionis, didicit. Exactoque anno *ad Regem* profectus, apud eum magnam autoritatem est adeptus, et quantum nullus vnquam Graecorum *adsequutus fuerat*, cum propter pristinam dignitatem, tum etiam propter spem, quam ei praebebat, promittens fore, vt Graeciam sub eius potestatem redigeret: * praecipue vero quod prudens esse videretur, suaeque prudentiae specimen dedisset: Themistocles enim manifestam sui ingenii vim certissime demonstraerat, et hac in re multo maiore admiratione, quam vllus alius, dignus erat. ** Nam naturali prudentia praeditus erat, nec quicquam aut ante aut postea

* Maximeque quod specimen sui daret, vt solers videretur etc. *Valla*. Maximeque quod sui dans specimen, prudens videretur: *id est*, Quod suae prudentiae specimen daret etc. *Steph. Acacius*. HVDS.

** Suapte enim ingenio, neque praecedente neque accedente vlla doctrina, et rerum improuisarum etc. *Acacius*. HVDS.

δηλονότι. Ἐν τῷ ἀσφαλεῖ μὲν τὰ πρᾶγματα ἦσαν δηλονότι. Ἐν ἐπικυδιδίῳ τὰ πρᾶγματα ἦσαν. Ἡ ἀπογομιδὴ ἢ ὑπογραφή. Κ. ἰ μοι εὐεργεσίᾳ ἀντίχρησις. Τὴν τῶν γεφυρῶν — ἢ διάλυσιν ταῦτα κείτῃ παρ' Ἡροδότῃ ἀκαθάρτως, ὡς ἐπράχθη. Δι' αὐτῶν τῶν Πέρσων. Ἐθαύμασέ τε ὅτι εἶπεν ἐπειδὴ ἰσχυρῶς μηχανῆ τιμι σώσει τὸν πατέρα αὐτό. Τὴν διάνοιαν τὴν γνώσιν. Ὁ δ' εἰ τῷ χρόνῳ ἐσκόπει γὰρ, εἴπωσ αὐτὸν ἐν τῷ μεταξὺ ἀνακαλέσονται οἱ Ἀθηναῖοι. Ὁν ἐπέσχευεν ἑαυτὸν δηλονότι. Καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων τῆς χάραξ τῶν ἑσῶν. Παρ' αὐτῷ τῷ Πέρσῃ. Καὶ ὅσας εἰδείσ πῶ Ἑλλήνων Ἰστιάσις, καὶ Ἰνπίας, καὶ Δημάρετος, καὶ ἄλλοι. Καὶ τῷ Ἑλληνικῷ ἔθνος δηλονότι. Ἰππεῖται αὐτῷ ὑπεβάλλε τῷ Πέρσῃ. Διὸς δ' ἀπὸ τῆ διδόναι. Ἦν γὰρ ὁ Θεμιστοκλῆς ἐγκόμιον Θεμιστοκλῆος. Τῆς μακρῆς ἐπιθυμίας ἐν τῆτοις ἀντιπρῆξας. Θεμιστοκλῆς, ἄλλοις ἔργον αὐτῶν δεδρακένῃ δεῖξας. Εἰ γὰρ τὸ μέγαρον, ὡς ἔφη, προέβλεπεν ὁ Θεμιστοκλῆς, πῶς, ἢ μὴ ἦν δυνατὸς τελείωσιν ὑπέσχετο, μὴ προσηνῆς, ὡς ἢ τῶν Ἑλλήνων ἰσχυρῶς ἐκταραχένῃς ἦν ἐν τῶν προλαβόντων. Φύσεως ἰσχυρῶν τῆς κοινῆς τῶν ἀνθρώπων, ὅσον δύναται. Τὶ ἐξ αὐτῷ μὲλλον εἰς τὴν ἰσχυρῶν τῆς φύσεως. Θαυμάσιον ἀντὶ τῆς θαυμασθῆναι. Ἐνέσει ἄνευ μαθήσεως τὴν ξυνοσίαν. Οἰκίᾳ φυσικῇ. Καὶ ὅτε

habet: θαυμάσιον τὸ φρόνημα καὶ τὴν τόλμην. Caeterum Diodorus Sic. XI, p. 417. et Plut. l. c. rem paullo aliter narrant. GÖTTL.

[Ἐσκόπει γὰρ εἴπωσ] Steph. non dubitat scriptum esse hoc Scholion in v. ἐκταραχένῃς ἐπιτηδύμων. In Aug. defunt Scholia ad verba τὴν διάνοιαν Ὁν ἐπέσχευεν Καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων τῆς χάραξ et Παρ' αὐτῷ.] G.

[Δημάρετος] In Aug. est Δημάρετος. In eodem cod. defunt Schol. ad Καὶ τῷ Ἑλληνικῷ et Ἰππεῖται αὐτῷ.] G.

Ἀπὸ τῷ δολώσειν] Cum δολώσειν subaudiendum erit αὐτό, vel ἐκείνο, videlicet τὸ Ἑλληνικόν. Non abfimile tamen vero fuerit scriptum fuisse ἢν ὑπετίθει αὐτῷ δολώσειν. STEPH.

Καὶ τῷ Ἑλληνικῷ ἐπιθυμίας —] Constructio paullo durior, sed non est, vt cum Stephano mutemus αὐτῷ in αὐτό vel ἐκείνο. Resoluta enim potest ita: καὶ τὴν ἐπιθυμίας, ἢν ὑπετίθει, αὐτῷ δολώσειν τὸ Ἑλληνικόν. Ita quoque Abresch. Diluc. p. 143. Reisk. in anim. ad h. l. p. 16. conicit: καὶ ἐπιθυμίας ἢν ὑπετίθειτο αὐτῷ τὸ Ἑλληνικόν δολώσειν. G.

Ἀπὸ τῷ —] Iungenda haec sunt cum ξυνοσίος φαίσεσθαι, vt vidit Stephanus, et Abreschius probat Diluc. p. 144. Poterat

etiam scribere: διὰ τῷ. In πείραν διδῶς subint. τῷ εἶναι ξυνοσίος. G.

Ἦν γὰρ ὁ Θε. — δηλώσας] Schol. in Hermogenem inepte γὰρ δη Θε, hinc ergo emendandus est. Eadem ad θαυμάσιον adducit Dion. Halic. p. 133. et p. 136. ad ἐγένετο, vbi exemplaria eius μάλαξα omittunt, et ἐπὶ πλείστον diuifum exhibent. WASS. Dionys. Halic. hoc totum ab ἦν γὰρ, vsque ad τὰ δέοντα ἐγένετο, proponit tamquam exemplum tortuosae, implicatae, et explicatu difficilis enythematum constructionis. DVCK.

Ἦν γὰρ ὁ Θεμιστοκλῆς —] Dionys. Halic. περὶ ἰδιώμ. p. 794. et 807. In Dionysii edir. Reisk. legitur bis ἦν, pro ἢν. Malc. GÖTTL.

[Τῆς μακρῆς ἐπιθυμίας] Haec verba vsque ad finem inferuimus e cod. Bas. G.

[Εἰς τὴν ἰσχυρῶν τῆς φύσεως] In Cass. et Aug. est εἰς τὴν φύσιν. G.

[Ἐτέρῃ] Sc. τινός. G.

[Ἄνευ μαθήσεως] His verbis praefixi caput ξυνοσίος, praecantibus codd. Cass. et Aug. G.

ἕτε προμαθῶν ἐς αὐτὴν ἐδὲν, ἕτ' ἐπιμαθῶν, τῶν τε παραχρῆμα δι' ἐλαχίστης βελῆς κρείττος γνώμων, καὶ τῶν μελλόντων ἑπιπλείον τῷ γενησομένῳ ἀριτος εἰκασῆς. καὶ ἂ μὲν μετὰ χεῖρας ἔχοι, καὶ ἐξηγήτασθαι οἷος τε. ἂν δὲ ἄπειρος εἴη, κρῖνα ἰκανῶς ἐκ ἀπῆλλαντο. τό, τε ἄμεινον ἢ χεῖρον ἐν τῷ ἀφανῆ ἐτι προεβρα μάλιτα, καὶ τὸ ξύμπαν εἰπεῖν, φύσεως μὲν δυνάμει, μελέτης δὲ βραχύτητι, κρείττος δὴ ἔτος αὐτοσχεδιάζειν τὰ δέοντα ἐγένετο. νοσήσας δὲ, τελευτᾷ τὸν βίον. λέγασσι δὲ τινες καὶ ἐκείσιον Φαρμάκῳ ἀποθανεῖν αὐτὸν, ἀδύνατον νομίσαντα εἶναι ἐπιτελέσαι βασιλεῖ ἂ ὑπέσχετο μνημεῖον μὲν ἐν αὐτῷ ἐν Μαγνησίᾳ ἐπὶ τῇ Ἀσιανῇ, ἐν τῇ ἀγορᾷ. ταύτης γὰρ ἦρχε τῆς χάρας, δόντος βασιλέως αὐτῷ, Μαγνησίαν μὲν, ἄστον, ἢ ἑ προσέφερε πεντήκοντα τάλαντα τῷ ἐκαστῷ. Λάμψακον δὲ, οἶνον (ἐδόκει γὰρ πολυσιμώτατον τῶν τότε εἶναι) Μυῖντα δὲ, ὄψον. τὰ δὲ ὅσα Φασὶ κομισθῆναι αὐτῷ ἢ οἱ προσήκοντες οἴκαδε, κελεύσαντος ἐκείνου, καὶ τεθῆναι, κρύφα Ἀθηναίων, ἐν τῇ Ἀττικῇ. ἢ γὰρ

a τῶν μὲν τερνύτων etc. et mox τῶν δὲ μελλόντων ἐπιπλείον etc. et paulo infra τὸ ἄμεινον καὶ τὸ χεῖρον etc. legit Cicero, locum hunc Thucydidis afferens in Ep. 3. Lib. 10. ad Attic. In cod. Aug. est παρὰ χεῖμα. b Ἐπιπλείον Cass. Aug. c ἔχοι Dan. Gr. sed in hoc inter verius emendatum ἔχοι. d ἂν δ' ἄπειρος Ar. C. Reg. Cass. Aug. Mosqu. e Ἐπίκρῖνα pro οἶν, κρῖνα habet Sterbanus in sua Dionysii Halicarnassensis editione. f μάλιτα non agnoscit Dion. Halic. locum hunc citans. g προεβρα Cass. Aug. h τὰ δὲ τῶν προσηκόντων εἰκασῆς fortan scribendum. Ac. Portus. Si vulgatam lectionem sequaris, vertes: Ipsius autem propinquū ferunt ipsius offe domum, ipsius infusu, reposita. Sed altera lectio ad veritatem propius accedere, et longe melior videtur esse. Ac. Portus. κρύφα Ἀθηναίων in cod. Mosqu. defunt.

[Ἀγαθῶν] In Cassel. est εἰσαγαγῶν. GOTTL.
[Ἦτοι τῆν ἰσχὺν] Referendum αὐτῶν potius ad ξόνεσιν. In cod. Aug. defunt Schol. a verbis Οἰκεία — ad Γνώμων it. ad Οἶός τε.] G.

τῶν δὲ παραχρῆμα — καὶ τῶν μελλόντων — εἰκασῆς] Idem est ac si scripsisset: τῷ γενησομένῳ καὶ ἀποβησομένῳ ἐκ τῶν μελλόντων ἄρ. εἰκ. vt Abresch. explicat in auct. p. 257. Nepos c. 1. ita haec verba exprimit: *quod et de instantibus verissime iudicabas, et de futuris callidissime coniciebas.* Cicero, laudans h. l. L. X. Epp. ad Attic. 8., legit: τῶν μὲν παρόντων — τῶν δὲ μελλόντων. Prius est interpretamentum. Cicero, vt reliqui scriptores veteres, h. l. memoriter, vel non quoad verba citavit. Mox τὸ ἄμεινον καὶ τὸ χεῖρον — Dionysius omittit μάλιτα. Ceterum Reisk. facit hunc ordinem in anim. p. 16. τῶν μελλόντων εἰκασῆς, ἐπιπλείον τῷ γενησομένῳ, erat futurarum rerum coniector optimus, vel ad-remotissimos usque euentus. G.

ἄπειρος] Doctus anonymus in Flor. Vin. legit: ἄπερος. Sine causa. G.

[Ἄν δ' ἄπειρος — ἰκανῶς] Haec defunt in Cass. in Aug. defunt vsque ad κρίσεως.] G.

Μελέτης δὲ βραχύτητι] Paullo ante: δι' ἐλαχίστης βελῆς. Nepos c. 1. exprimit: *celeriterque, quae opus erat, reperiebat.* Intelligit eius ἄγγιναν, praesentiam animi, quam describit Cicero Offic. L. 1. Ceterum quum putat Heilmannus (p. 158. versionis teutonicae) Portum legisse ταχύτητι, quod verterit: *consilii celeritate*, errat. Nam βραχύτης μελέτης sive βραχύτης μελέτης est ταχύτης. De v. αὐτοσχεδιάζειν diximus ad Plat. Menex. c. 3. p. 20. G.

[Ἐπειμῶς λέγειν] Debebat etiam addere: καὶ πρῶττειν. Latius patet haec vox h. l. vt recte Grammius indicat. In Aug. defunt Schol. ad verba τό, τε ἄμεινον, ἢ χεῖρον μάλιτα et αὐτοσχεδιάζειν.] G.

Φαρμάκῳ] Cum Seholiaste Diodor. p. 272. a. Vid. ibi eius elogium. Euseb. ad Olymp. LXXVIII. WASS. In Diodor. nihil est, vnde intelligi possit, eum pro vero habuisse id, quod de sanguine taurino a Themistocle hausto circumferebatur. Nam quum primum dixisset, καὶ τελευτήσας ἐν τῇ Μαγνησίᾳ — mox addit, ἔνοι δὲ τῶν συγγραφέων φασί, vt hic Thucydides. Cicero in Bruto Cap. XI. a Clitarcho et Stratocele fictum putat. Hanc enim mortem, inquit; rhetorice et tragice ornate potuerunt: illa mors vulgaris nullam grae-

bat materiam ad ornatum. Symmachus, vetus-Interpres Aristophanis, fabulam e male intellectis Sophoclis versibus in Helena ortam dicit apud Schol. Aristoph. Equit. v. 84. vid. ibi Kuster. DUCK.

Φαρμάκῳ — ἀποθανεῖν αὐτὸν] Diodor. Sicul. L. XI. p. 447. Westel. communerunt, fuisse, qui putarent, Themistoclem sanguinem taurinum hausisse. Plutarch. Them. p. 499. ὅς μὲν πολλὸς λόγος, αἶμα ταύρειον πῖναι, ὡς δ' ἔνοι, φάρμακον ἐφήμερον προσενεγκάμενος, ἐν Μαγνησίᾳ κατέσχεψε. Πολὺς λόγος indicat, rem fuisse fabulosam, vulgo tamen creditam. Sic Herodotus λόγος ἐστ. v. Valken. ad L. VII. 598. Noster in talibus adhibet λεγεται. G.

Μνημεῖον] Pro μῦθος agnoscit Pollux IX, 15. vt huic peculiare. illud passim apud Demosth. Xenoph. Pausan. Plutarch. et ipsismet Herodotum VII, 167. qui et μνημεῖον pro memoriali posuit I, 26. Sic enim ibi ex Bano. Ms. legendum, vt et Sophoc. Elect. 938. Nam figurate loquitur Isocrates, non proprie, quando in Orat. in Philip. dicit, τρέπαλον μὲν τῶν βαρβάρων, μνημεῖον δὲ τῆς ἀρετῆς αὐτῶν. hoc sensu imagines apud Dion. Halic. Antiq. VIII, 59. et etiam μνήμα audiunt. Hinc fortasse decepti Suidas in voce μνημεῖον, et Eustath. ad II. ζ'. Haec de profanis vera aut veris proxima; de Ecclesiasticis alia res est. Seniores in primis Gen. XXIII, 6. pro רָצוֹן ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς μνημεῖοις ἡμῶν θάψον. Noster illa Poetae ob oculos habuit Πατρόκλοι τὰφῃ ΜΝΗΜ' ἔμμεναι. Quod ad Pollucem adtinet, habes πολυάνδριον Strabonis IX, 4. ἡσῶν Pausan. II, 17. WASS. Pollux solum inter probatos auctores Thucydidem μνημεῖον pro μνήμα dixisse adfuerat; et Anthonius discrimen statuit inter μνήμα et μνημεῖον nam μνήμα inquit, est τάφος, μνημεῖον est μνημόσυνον. Hoc discrimen etiam Eustathius ad Homerum non vno loco adnotat; et tamen, quemadmodum μνήμα etiam idem significat quod μνημόσυνον, sic etiam μνημεῖον pro μνήμα apud τὸς καθ' Ὀμηρον dicit auctor est. Vid. in II. ζ'. p. 634. et II. κ'. p. 1673. Salmasius quoque ad Solin. pag. 859. Ammonii sententiam vsu ipso refutatam scribit. Hoc certum est, scriptores recentiores, Diodorum Siculum, Plutarchum, Dionem, Artemidorum, et alios, promiscue μνήμα, μνημεῖον et τάφος de eadem re dicere. Et sic μνημεῖον Sardapanali dixit Aristobolus comes et scriptor rerum gentiarum Alexandri M. apud Athen. XII, 7. DUCK.
Μνημεῖον μὲν ἐν κτῶ ἐν Μαγνησίᾳ —] Quicquid de eo est, hoc

didicerat, quod eam augeret; et rerum improuisarum, cum breuissima deliberatione iudex erat praestantissimus, et futurarum, ac euentus ipsarum plerumque optimus coniector; quae autem in manibus habebat, ea etiam explicare atque exsequi poterat; quorum vero esset imperitus, ab his commode iudicandis non erat alienus; quid etiam melius, quidue deterius esset in rebus adhuc obscuris et incertis optime prospiciebat. Utque rem totam paucis expediā; et naturae bonitate, et consilii celeritate, vir iste maxime idoneus fuit ad explicandum ex tempore, quae ad rem facerent, et e re essent. Morbo autem correptus, vita est defunctus. Quidam autem aiunt eum sponte etiam hausto veneno decessisse, quod existimasset, se non posse praestare, quae Regi promississet. Itaque monumentum eius existat in foro vrbis Magnesiae, quae est in Asia: nam huic regioni praefuit, quam rex ipsi dederat. Magnesium enim ei dederat pro pane, quae quotannis quinquaginta talenta pendebat; Lampfacum vero, pro vino (hoc enim oppidum caeteras illius saeculi vrbes vini copia superare videbatur); Myuntem vero, pro opsonio. Eius autem ossa a propinquis domum, ipsius iussu, reportata, et clam Atheniensibus in agro Attico humata, ferunt. Nec enim cum, qui prodicionis reus erat, ibi aperte sepelire fas erat. Pausa-

πραμαθῶν] ἔτε ἀπὸ προμαθήσεως ἀγαθῶν τι ἐς αὐτήν. ἤτοι τὴν ἰσχύον τῆς φύσεως. Τῶν τε παρακρημῶν] τῶν παραπιπτόντων. Ἰγνώμων] κριτής. Ἐπιπλεῖτον] καλῶς τὸ ἐπιπλεῖτον. Θεοῦ γὰρ μόνον τὸ πάντα εἶδέναι. Οἷός τε] ἦν δηλονότι. Ἦν δ' ἀπειρος] ὦν δ' ἀπειρος εἶν, ἐκ ἀπῆλλακτο κρῖνον ἰκανῶς. οἷον, καὶ ἐν τῆσιν τοῖς ἀγνώστοις ἐ διημέριε τῆς κρίσεως. ὡς δὴ λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν νεῶν τῆς κρίσεως, καὶ ἐπὶ τῆς Σαλαμῖνος, καὶ ἄλλαχθ. Τό, τε ἀμεινον, ἢ χεῖρον] τὸ συνῖδον, ἢ τὸ βλαπτικόν. Μάλιστα] τῶν ἄλλων δηλονότι. Αὐτοσχεδιάζειν] ἑτοιμῶς λέγειν. Φαρμάκῃ ἀποθανεῖν αὐτόν] αἷμα γὰρ ταύρου πιὼν ἀπέθανεν. Ἐν Μαγνησίᾳ] δύο γὰρ εἰσι Μαγνησίαι, Θεσσαλίᾳ, καὶ Ἀσιαίῃ. Μυῦντα δὲ] πόλις Κερίας ὁ Μυῦς. Τὰ μὲν κατὰ Παιουσανίαν] ὡς περ

certe constat, sepulcrum s. conditorium esse — Nepos c. 10. huius ad postquam memoriam monumenta manserunt duo: sepulcrum prope oppidum, in quo est sepultus. Plutarch. Themist. p. 500. καὶ τάφον μὲν ἐν λαμπρῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ Μάγνητες ἔχουσι. Ex hoc, et ex aliis locis apparet, iungi has particulas μὲν ἔν, vt exempla docent. Abreschius in Auct. p. 257. notat Philostratum, amare has particulas, eandemque vim habere γὰρ. Plura de v. μνήματος differunt Waffius et Duckerus, quae ad Lexicon vel Indicem referenda erant. GOTTL. Μαγνησίαν μὲν ἄρτον] i. e. εἰς ἄρτον, vt Plutarch. Themist. p. 495. πόλις αὐτῶν τρεῖς μὲν — δοθῆναι λέγουσιν εἰς ἄρτον καὶ οἶνον καὶ ὄψον. Sed et recte sine praepositione esseri, vsus loquendi docet. Commode laudat Abreschius Platon. Alcib. I. p. 33. ad hunc ritum donandi regum Perfarum, et Brüll. de R. P. L. I. p. 151. G.

Λάμψακον] Hinc eius ad seruulos dictum, ὦ παῖδες, ἀπολώμεθα ἂν, εἰ μὴ ἀπολώμεθα. I. ἀπολώμεθα, Plutarch. p. 328. Similis Antonii munificentia in Monacem. vid. Appian. B. Parth. p. 270. Duas praeterea addunt quidam ex Troade ciuitates. v. Athenaeum I, 23. Canibus regis quatuor vicos attributos tradit Herodotus I, 192. Πολυονότατον εἰς hoc loco habet Pollux VI, 22. wass. Confer huc quae de vrbibus, Themistocli a Rege Perfarum donatis, congeffit Briffon. I. de Regn. Perfar. pag. 101. DVCK.

Nepos Themist. c. 10. Lampfacum, unde vinum sumeret. v. Strabonem V. Cl. et quos laudat, et Diod. XI. p. 448. Λάμψακον, ἀμπελόφυτον ἔχουσαν χῶραν. Mox Μυῦντα δὲ ὄψον, idem vertit: Myuntem, ex qua obsonium haberet. Intelligendi sunt maxime pisces delicatiores. Diodorus, I. c. 5, p. 447. de Myunte: ἔχουσαν θάλασσαν εὐκέρην. De voce ὄψον v. Gloss. Vocabulum πολυονότατον laudauit ex h. I. Pollux, VI, 22. πολυονότατον χῶρον, ὡς Θεουκλίδης. G. Τότε] Reisk. in animi. p. 16. coniicit τότε, aut ταύτη, ibi locorum. G. Μυῦντα δὲ ὄψον] Diodorus Sicul. dicit Myuntem illi cessisse

εἰς ὄψον, ἔχουσαν θάλατταν εὐκέρην. De significatione vocis ὄψον vide Bocharium de Animalibus facris. HVDS. Hieroz. I, 1. 6. vbi multis ostendit, ὄψον Graecis esse piscem: quod et alii dudum docuerant. Vid. Scripta contentiosa Rob. Tittii et Yuonis Villiomari IV, 14. Casaub. ad Athen. VII, 2. et VIII, 5. Voss. in Etymolog. et Menag. ad Diog. Laert. VII, 21. cui add. locum Aeliani I, V. H. 28. Scholiasten Thucydidi, qui Myunta urbem Cariae facit, reprehendit Briffon. I. d. pag. 102. at tuetur Lederlin. Quod mox hic legitur, τὰ δὲ ὄσα φασι κομισθῆναι αὐτῷ οἱ προσήκοντες οἴκαδε aliorum narrationi aduersari recte adnotat Portus. Nam hi ipsos Themistoclis propinquos ossa illius in Atticam reportasse tradiderunt. Vid. Pausan. Attic. Cap. I. et Corn. Nep. Themist. C. X. ibique Interpretes. DVCK.

[Πόλις Κερίας ὁ Μυῦς] Stephanus et alii, Myuntem Ioniae urbem faciunt. Sed antiquissimis temporibus Cares hanc urbem tenuerunt. Ioniam ipsa antea a Myrmidonibus, Caribus et Lelegibus tenebatur. v. Ael. V. H. L. VIII, 5. Herodot. I, 142. vbi Wesseling. eruditiss. non oblitus est hunc locum Scholiastae Thucyd. laudare.] G.

Τὰ δὲ ὄσα — οἱ προσήκοντες] Aemilius Portus malit: ὄσα τῶν προσήκόντων e Nepot. c. 10. ossa eius ab amicis esse sepulta. Non probo. Si quid esset corrigendum; facilius ratio esset mutandi vulgatum in τῶς προσήκοντας, propter φασί, vt κομισθῆναι sumatur actiue. Abresch. in Diluc. p. 145. malit, οἱ προσήκοντας: vt sit οἱ datiuus reciproci pronominis. Librarium credidisse V. D. putat οἱ esse artic., itaque mutasse προσήκοντας in nomin., et more Thucydidiς κομισθῆναι actiuus esse pro κομισμέναι. Durior etiam haec interpretatio videtur. Potest, opinor, ordo hic constitui: οἱ προσήκοντες φασί τὰ ὄσα αὐτῷ κομ. οἴκ. κελ. ἐκ. καὶ τεθῆναι — Sic etiam Abresch. I. c. vulgatum defendit. Sumere h. I. Schema illud, quod Lesbomax περὶ σχημ. extr. p. 188. Afianis tribuit, qui nominatiuum pro accus. adhibuerint, minime probabile videtur. Nam hi putantur vsi primum accusatiuum; v. c. λέγεται Ἄλλ-

ἔξῃν θάπτειν, ⁱ ὡς ἐπὶ προδοσίᾳ ^k Φεύγοντος. τὰ μὲν κατὰ Παισαιῖαν τὸν Λακεδαιμόνιον καὶ Θεμιστοκλέα τὸν Ἀθηναῖον, λαμπροτάτους γενομένους τῶν καθ' ἑαυτὸς Ἑλλήνων, ἕτας ἐτελεύτησε.

ερθ'. Λακεδαιμόνιοι ^l δὲ ἐπὶ μὲν τῆς πράξης πρεσβείας τοιαῦτα ἐπέταξαν τε καὶ ἀντεκελεύσθησαν περὶ τῶν ἐναγῶν τῆς ἐλάσεως· ὕπερον δὲ Φοιτῆτες ^m παρ' Ἀθηναίους, Ποτιδαίας τε ἀπανίστασθαι ἐκέλευον, καὶ Λίγναν αὐτόνομον ἀφίεναι. καὶ μάλιστα γὰρ πάντων καὶ ἐνδηλώτατα πρᾶξευον, τὸ περὶ Μεγαρέων ψήφισμα καθελῶσι μὴ ἂν ⁿ γενέσθαι πόλεμον ἐν ᾧ εἴρητο αὐτὸς μὴ χρῆσθαι τοῖς λιμέσι τοῖς ἐν τῇ Ἀθηναίων ἀρχῇ, ^o μηδὲ τῇ Ἀττικῇ ἀγορᾷ. ^p οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἔτε ^q τάλλα ὑπήκουον, ἔτε ^r τὸ ψήφισμα καθέρον, ἐπιπαλῦντες ^s ἐπεργασίαν Μεγαρεῦσι τῆς γῆς τῆς ἰσθμῆς, καὶ τῆς ^t ἀορίστῃ, καὶ ἀνδραπόδων ὑποδοχὴν τῶν ἀφισταμένων. τέλος δὲ, ἀφικόμενων τῶν τελευταίων πρεσβέων ἐν Λακεδαιμόνιος, Γαυφίς τε καὶ ^v Μελεσίππης καὶ Αἰγισάνδρου, καὶ λεγόντων ἄλλο μὲν ἔδδεν ἂν πρότερον εἰώθεσαν, αὐτὰ δὲ τάδε, ὅτι Λακεδαιμόνιοι βέλονται ^x τὴν ὑ εἰρήνην εἶναι, ^y εἴη δ' ἂν, εἰ τὰς Ἑλλήνας αὐτόνομος ἀφείτε· ποιήσαντες ἐκκλησίαν οἱ Ἀθηναῖοι, γνώμας σφίσι αὐτοῖς πρᾶτίθεσαν. καὶ ἐδόκει, ἀπαξ περὶ ἀπάντων βουλευσαμένης, ^z ἀποκρίεσθαι. καὶ ^b παρόντες ἄλλοι τε ^c πολλοὶ ἔλεγον, ἐπ' ἀμφοτέρω γιγνόμενοι ταῖς γνώμας, καὶ ὡς χρὴ πολεμεῖν, καὶ ὡς μὴ ἐμπόδιον εἶναι τὸ ψήφισμα εἰρήνης, ἀλλὰ

ⁱ ἴσ' om. Gr. ^k φεύγοντος Marg. Ar. C. Dan. φεύγοντος cum a supra o scripto Gr. ^l Δ' ἐπὶ Reg. Cass. Aug. ^m παρὰ Ἀθηναίους Ar. C. Reg. Cass. Aug. Mosqu. ⁿ ἐγένεσθαι Ar. C. Reg. Cass. Dan. Mosqu. et ex emendat. Gr. Aug. ^o μὴ δὲ Ar. C. Aug. Ald. Flor. Bas. ^p οἱ δὲ Ἀθηναῖοι Reg. Cass. Gr. Aug. Mosqu. ^q τὰ ἄλλα Ar. C. Reg. ^r τὸ δεστ Ar. C. ^s Non dubitabant Steph. et Ac. Port. quin ἐπεργασίαν coniuncte scribere oporteat: vel ea de causa, quod vox ἐπιπαλῦντες constructionem hanc non admittat. Huds. ἐπεργασίαν est in Cass. et Gr. Aug. Mosqu. Sed in Gr. non legitur τοῖς ante Μεγαρεῖσι, ut in Appendice Variarum Ictationum Hudsoni scriptum est. ^t ἀορίστῃ Ar. C. Dan. et in Marg. ἀορίστῃ. In Mosqu. quoque ἀορίστῃ. ^v Μελεσίππης καὶ Αἰγισάνδρου Gr. ^x τὴν om. Gr. Dan. ^y εἰρήνην ἄναι εἶναι Gr. ^z εἴη δ' ἂν, ἢν τὰς Ἑλλήνας αὐτόνομος ἀφείτε Ar. C. ἀφείτε etiam Cl. ἢν pro ἰ Dan. et ἀφείτε Reg. Cass. et ex emend. Gr. Aug. ^a ἀποκρίεσθαι Ar. C. Cl. Cass. Aug. Mosqu. ^b παρόντες Ar. C. Gr. sed emendatum παρίοντες. ^c Πολλὰ Cass.

Ξανδρον — τρεῖσαι τῆς Πέρσης, ἐλθῶν — pro ἐλθόντα. Sic Hom. II. β. 350. Sed huius loci constructio dissimilis est illi cum λέγεται — GOTTLE.

καὶ τεθῆναι] Confer Cl. *Whelerum* Itinerar. p. 419. WASS. Οὐ γὰρ ἔξῃν θάπτειν etc.] Vide *Pausaniam* in initio Atticorum. *Petiti* leges Atticas, p. 562. et *Meursii* Them. Attic. I. 2. c. 2. HVDOS. Add. *Kirchmann*, de Funeribus Rom. Append. C. VII. et *Interpres* Aeliani IV. V. H. 7. *Valesius* ad Notas *Mauffaci* in Harpocration. v. Ὀργὰς, scribit, sacrilogos et proditores, quos in Attica sepeliri fas non erat, in Ὀργάδα, inter Atticam et Megaridem, proiectos fuisse. Non scio, quo auctore hoc prodiderit. Nam neque ab iis, quos ibi laudat, neque ab aliis, qui de hac poena proditorum egerunt, quidquam huiusmodi traditum inuenio. Ex eo autem, quod e Telete descripsit *Stobaeus* Serm. XL. p. 233. τὸς ἄσβεστῶν τῶν Ἀθηναίων in Megaride sepeliri, non satis liquet, eos in Orgadem, quem locum Deabus sacrum fuisse dicit *Helladius*, de quo ad Cap. seq., abiectos fuisse. Nec credo de eodem loco agere *Helladium* et *Teletem*. DVCK.

Lex haec fuit apud Athenienses: ἐάν τις ἢ πόλιν προδοῖ, ἢ τὰ ἱερὰ κλέπτῃ, κριθέντα ἐν δικαστηρίῳ, ἂν καταγινώσθῃ, μὴ παρῆναι ἐν τῇ Ἀττικῇ· τὰ δὲ χρήματα αὐτῷ δημόσια εἶναι. v. *Petit*. Legg. Attic. p. 672. *Wesfel*. De loco, quo proiecti fuerunt proditores, non conuenit. Saltem non fuit Ὀργὰς inter Atticam et Megaridem, ut merito, praeter *Duckerum* ad] h. l., dubitat *Wesfelingius*, ad *Petiti* I. c. G.

[Ἀπελάσαι] In Aug. ante ἀπελάσαι additur; τὸ.] G. Τὸ περὶ Μεγαρέων] *Aduersus* Megarenses, in damnum Megarensum. Dicitur infra c. 140. ψήφισμα Μεγαρέων, et a *Plutarch*. p. 649. ψήφισμα τὸ Μεγαρικόν. G.

[ψήφισμα. Antè hoc Scholion vulgo legebatur aliud, nempe hoc: τὸ περὶ Μεγαρέων ἢ τὸ Μεγαρέων, ἀλλὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτονομίους τὰς Ἑλλήνας, quod non pertinet ad v. τὸ περὶ

Μεγαρέων, nec verba inter se cohaerent. Legitur ad ἴσ' μὴ ἐμπόδιον εἶναι τὸ ψήφισμα. Abest a codd. Cass. et Aug. Itaque h. l. deleui.] G.

[Περικλῆς] Ita correxi, pro Θεμιστοκλῆς, re ita postulante et codd. Cass. Rosig. et Aug. addicentibus.] G.

[Ὁ μόνον τῷ Πειραιῶς] In Aug. legitur ἢ τῷ Πειραιῶς μόνον, vitiolose.] G.

[Ἀντὶ τῷ ἐγκαλῶντες] In Cass. et Aug. legitur: ἰδίως εἴπε ὦν ἀντὶ etc.] G.

[Ἐπ' ἐργασίαν] Non dubito, quin ἐπεργασίαν coniuncte scribere oporteat, vel ea de causa, quod vox ἐπιπαλῦντες (vitiatur autem et alibi *Thucydides* verbo ἐπιπαλῦν pro ἐγκαλῶν) constructionem hanc non admittat. Nec vero aduersum me facit, quod a *Scholias* dicitur περιττὴν, id est, superuacaneam esse praepositionem: quum superuacaneae plerumque sint in compositione potius, quam seorsim positae: et quidem paulo post huius rei exemplum habeamus, ubi in participio ἀναπειθομένους vacare ἔδει scribit. Nec vero mouere nos hoc debet, quod lectio altera ἐπ' ἐργασίαν verbis *Scholias* praefixa sit, quum et alibi aliam verbis praefigi videamus, quam eam, quae ab ipso agnoscitur. STEPH. Add. quae *Idem* in *Thef.* v. ἐπεργασία scribit. Non dubium est, quin *Stephanus* et *Porius* recte emendent ἐπεργασίαν, quod est etiam in *Cass.* et *Gr.* *Idem* mendum e *Poll.* VII, 147. sustulerunt *Iungern.* et *Kuhnium*. *Thom. Magister* in ἐγκαλῶ habet ἐπιπαλῦντες ἐπ' ἐργασίαν τοῖς Μεγαρεῦσι. Sed non habeo auctoritatem probatorum Scriptorum, qui ἐγκαλῶ, vel ἐπιπαλῶ σοι ἐπὶ τῷ dixerint: quae etsi esset, tamen propter consentum librorum retinendus foret accusatiuus. Quam autem *Thucydides* hic γῆν ἰσθμῶν, eam *Plutarch.* *Pericli*. p. 306. Ed. *Steph.* ἰσθμῶν Ὀργάδα vocat, et *Periclem* decreto aduersus Megarenses hanc causam praetexuisse dicit, τὴν ἰσθμῶν Ὀργάδα eos ἀποτίμνωσθαι, *intervenisse agrum sacrum*, ut bene *Cruiserius*, non, quod sa-

nias igitur Lacedaemonius, et Themistocles Atheniensis, viri omnium suae aetatis Graecorum nobilissimi, hunc exitum habuerunt.

139. Lacedaemonii igitur in prima quidem legatione haec *Atheniensibus* de piaculis tollendis imperarunt, et vicissim ab illis idem facere sunt iussi. Deinde vero, ad Athenienses profecti, imperarunt, vt a Potidaeae obfatione recederent, et Aeginam suis legibus viuere sinerent. In primis vero, et ante omnia apertissime praedicebant, nullum fore bellum, si *Athenienses* decretum de Megarenfibus factum rescinderent: quo Megarenfibus interdictum erat portubus, in Atheniensium ditione fitis, et Attico foro. Sed Athenienses neque caeteris in rebus morem illis gerere, neque decretum illud rescindere voluerunt; Megarenfibus crimini dantes, quod sacrum nullisque limitibus finitum solum colerent, quodque seruos fugituios reciperent. Tandem vero, cum postremi legati, Rhamphius, Melesippus, et Agesander Lacedaemone venissent, et nihil aliud dixissent eorum, quae prius dicere confueuerant; sed haec ipsa, quae sequuntur: „Lacedaemonii pacem esse volunt, erit autem, si Graecos liberos esse, suisque legibus viuere sinatis;“ Athenienses, conuocata concione, omnibus suis ciuibus sententiae dicendae potestatem fecerunt: et placuit, semel, habita consultatione de summa rerum, respondere. Tunc autem cum alii multi in medium progressi verba fecerunt, et in vtramque partem sententiam dixerunt, et quod bellum gerere oporteat, et quod non debeat decretum illud officere paci, sed rescin-

σχετλιάζων και ἀνειμύζων ταῦτά φησιν ὁ συγγραφεύς. Περὶ τῶν ἐναγῶν τῆς ἐλάσεως] καὶ ἄλλας γὰρ ἐποίησαντο, ἀπελάσῃ τὰς ἐννέα Ἀρχοντας. Ψήφισμα] ὃ ἔγραψε Περικλῆς. Τοῖς λιμέσιν] ἢ μόνον τῆ Πειραιῶς, ἀλλὰ παντός λιμένος ὃν ἤρχον οἱ Ἀθηναῖοι. Τάλλα ὑπὸ κήνον] τοῖς Λακεδαιμονίοις. Ἐπιχαλῶντες] ἀντὶ τῆ ἐγκαλλῶντες. Ἐπ' ἐργασίαν] περιττὴ ἢ ἐπὶ πρόθεσις. τῆς γῆς τῆς ἱερᾶς] τὴν γῆν λέγει τὴν μεταξὺ Μεγάρων καὶ Ἀττικῆς, ἣν τινεσὶ ἀνέθεσαν ταῖς Ἐλευσινίοις θεαῖς. τὴν αὐτὴν δὲ λέγει καὶ ἄοριτον. ἄοριτος δὲ εἶναι ἢ μὴ ἔχουσα ὄριον, μὴδὲ σπειρομένη. ἢ γὰρ σπειρομένη ὄριον ἔχει, ἅτε ἕσα μεμερισμένη, ἕως εἶναι ἐκάστῳ τὸ δικαίον τῆς διακρατήσεως. Καὶ τῆς ἄοριτου] τῆς πολλῆς. Καὶ ἀνδραπόδων ὑποδοχὴν] ὡς ὅτι δέληος τὰς ἀποφύγοντας εἰδέχοντο. Καὶ λεγόντων ἄλλο μὲν ὄδον, περὶ τῆς Ποτιδαίης, καὶ τῶν ἄλλων. Γνώμας] βελάς. Ἄταξ] παντελῶς. Ὡς μὴ ἐμπόδιον εἶναι τὸ ψήφισμα] τὸ ψήφισμα φησὶν ἢ τὸ Μεγαρέων, ἀλλὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτόνομος τὰς Ἑλλήνας. Καθελεῖν] τὸν πόλεμον.

crum licum cecidissent, vt *Xylander*: qui non animaduertit, ἀποτέμνεσθαι apud *Plutarchum* et alios saepe esse, sibi aliquid vindicare, auferre, et interuenerit. Idem ager etiam *Holladii* lib. IV. *Chrestomath.* apud *Phot.* in *Biblioth.* est Ὀργάδα. Ὀργάδα μὲν κοινῶς πᾶσα ἢ γῆ, ὅση ἐπιτηδεῖα πρὸς καρπῶν γονάδα. Ὀργάδα δὲ ἰδίως ἐκάλεον οἱ Ἀθηναῖοι τὴν ταῖν θεαῖν ἀνεμμένην, τῆς Ἀττικῆς μεταξὺ καὶ τῆς Μεγαρίδος. Τὰ θεᾶ apud illum sunt καὶ θεαὶ Ἐλευσίνιοι, vt hic *Scholias*, id est, *Ceres* et *Proserpina*, quibus sacra erant *Eleusinia*. *Lucian.* *Reuiuifcent.* pag. 408. Ed. *Amstel.* ἢν τινεσὶ καὶ τῶν μεμνημένων ἰδῶν ἐξαγορευόντα ταῖν θεαῖν τὰ ἀπόρρητα. *Lyfis* *Pythagoreus* apud *Iamblich.* de *Vir.* *Pythag.* C. XVII. βεβάλοις τὰ ταῖν Ἐλευσινίαν θεαῖν μυστήρια διαγέσθαι. *Atticis* τῷ θεῷ. *Eustath.* in II. 3. p. 723. et *Casaub.* ad *Athen.* V, 14. ДУСК. Ἐπεργασίαν] Sic *repositi* optimis codd. *ducibus*, et legibus *linguae* *postulantibus*. *Dicitur* ἐπικαλεῖν τί τινι, quasi sit, si *audire* *velimus* *Abresch.*, καλεῖν τι ἐπὶ τινι. *Aristoph.* *Pac.* v. 662. ταῦτ' ἐπικαλεῖς. *Stephanus* *dudum* sic *coniecerat*. *Probat* *correctionem* *Abresch.* *Diluc.* 147. *Doctus* *anonymus* in *Flor. Vin.* *delendam* *praepositionem* *esse* *putabat.* *ГОТТЛ.* [H ἐπὶ —] *Addidi* *ex* *Aug.* ἐπὶ v. πρόθεσις.] G. τῆς γῆς ἱερᾶς] *Plut.* in *Pericl.* p. 650. *Reisk.* *vocat* *ἱερᾶν* Ὀργάδα, quem *agerum* *sacrum* *Megarenfibus* *sibi* *vindicasse* *Petricles* *criminabatur.* v. *Duck.* ad h. l. *Mox* *pro* ἄοριτος *Reiskius* in *Dil.* *Abresch.* p. 147. *conicit* *leg.* ἀφείστε, quem *demetere* *non* *licet*; *sine* *caussa.* G.

[Ἐλευσινίοις] Ἦν *Aug.* est Ἐλευσινίαις.] G. [ἕως εἶναι ἐκάστῳ —] *Sic* *correx* *pro* *εἶναι* *ἐκάστῳ*, *quod* *vulgo* *erat* *sine* *fenſu.* In *Caſſ.* et *Roſſg.* *reperitur*: ἅτε ἕσα μεμερισμένη εἰας ἐκάστῳ. In *Aug.* ἕως ἢ ἐκάστῳ τὸ δικαίον τῆς διακρατήσεως. In *Caſſ.* *Roſſg.* *Reg.* *quoque* *est* *διακρατήσεως.* *Suidas* in *ἄοριτος* *habet* *ἕως* *εἶναι.* *Kuſterus* *edidit*: ἕως εἶναι ἐκάστῳ, vt *emendabat* *Portus* *pro* *ἐκάστῳ*, *quod* *erat* *in* *Ald.* *et* *Mediolan.* *edit.* *Suida.* *Itaque* *ſcripſi* *cum* *Suida*: ἕως εἶναι ἐκάστῳ τὸ δικαίον τῆς διακρατήσεως.] G. [τῆς πολλῆς] *Deest* *hoc* *futile* *Schol.* in *Aug.* vt et ad *Γνώμας.* G. [Ἀνδραπόδων] *Aspasiae* *ſeruos.* v. *Athenacum* p. 570. et *Ariſtoph.* *Acharn.* 525. et *Schol.* *Vide* *et* *Ariſtoſelem* *Ethic.* p. 139. *Sylburg.* *οὐκ* *εἶ* *γινώσκουσιν* Ἀθηναῖοι *Μεγαρήας.* *WASS.* *Καὶ* *ἀνδραπόδων* *ὑποδοχὴν*] n. *Aspasiae.* *Ariſtophanes* *ſaſſe* *rem* *attingit,* *vt* *ſolet* *in* *Acharn.* v. 525. — οἱ *Μεγαρεῖς* Ἀνέμελων Ἀσπασίας πόρνη δύο. *Κάντιπ* *ἄρχη* *τῆ* *πολέμου* *κατεβόλη* — v. *Schol.* p. 254. *Alia* *loca* *laudauit* *Waſſ.* *ad* *h. l.* G. [δέληος τῆς] In *Caſſ.* *δέληος* *αὐτῶν* *ἀποφύγοντας.*] G. [Ἀφείτε] *Reisk.* *legit* *ἄφειτε* *aut* *ἀφείητε.* (anim. ad h. l. p. 16.) G. [Γνώμας] *Induxi*, *quae* *ſequuntur* *vulgo* *poſt* *βελάς* (καὶ ἄλλας γὰρ ἐποίησ. — ἐν. Ἀρχοντας) *et* *ſupra* *ad* *Περὶ* *τῶν* *ἐναγῶν* *τῆς* *ἐλάσεως* *notata* *erant,* *quod* *non* *huic* *pertinentis,* *nec* *codd.* *boni* *haberent.*] G. [φῆσιν] *Deest* *in* *Aug.*] G.

^d καθελεῖν. καὶ παρελθὼν ὁ Περικλῆς ὁ Ξανθόπυς, αὐτῆς καὶ ἐκεῖνον τὸν χρόνον πρῶτος Ἀθηναίων, λέγειν τε καὶ ῥαπτοῦσα δυνάτωτατος, παρήκει ῥα τοιάδε.

εμ. „Τῆσ μὲν γνώμης, ὡ Ἀθηναῖοι, αὐτῆς αὐτῆς ἔχομαι, μὴ εἶκειν Πελοποννησίοις· καίπερ εἰδὼς τὸς ἀνθρώπους ἢ τῆ αὐτῆ ἢ ἐργῆ ἀναπειθομένους τε πολεμεῖν, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ πρῶσσοντας, πρὸς δὲ τὰς ξυμφορὰς καὶ τὰς γνώμας τρεπομένους. ὅρῳ δὲ καὶ νῦν ὅμοια καὶ παραπλήσια ξυμβουλευτέα μοι ὄντα, καὶ τὸς ἀναπειθομένους ὑμῶν δικαῖῳ, τοῖς κοινῇ ἰδέξασθαι, ἢν ἄρα τι καὶ σφαλλόμεθα, βραδεῖν ἢ ἢ μὴδὲ, κατορθύοντας, τῆς ξυμθέσεως μεταποιῆσθαι. ἐνδέχεται γάρ τὰς ξυμφορὰς τῶν πραγμάτων εἶη ἥσσαν ἀμαθῶς χρῆσθαι, ἢ καὶ τὰς διανοίας τῶ ἀνθρώπων. δίοπερ καὶ τὴν τύχην, ὅσα ἀνὶ πειραλόγως ξυμβῆ, εἰδόμενοι αἰτιάσθαι. Λακεδαιμόνιοι ῥα δὲ πρότερον τε δήλοιο ἦσαν ἐπιβουλευόντες ἡμῶν, καὶ νῦν ῥα εἶη ἡμῶν. εἰρημίον γὰρ δίνας μὲν τῶν ὁ διαφέρειν ἀλλήλοις δίδοναι καὶ δέχεσθαι, ἔχειν δὲ ἐκπέτρως αὐτοῖς ἐχόμεν, ἔτε αὐτοῖς δίνας ῥα πῶ ἤτησαν, ἔτε ἡμῶν δίδόντων δέχονται. βέλοισι δὲ πολέμῳ μᾶλλον ἢ ῥα λόγῳ τὰ ἐγκλήματα διαλύσθαι, καὶ ἐπιτάσσοντες ἡδὴ καὶ ῥα ἐκείνῳ αἰτιώμενοι πάρεσι. Ποσιδάαιας τε γὰρ ἀπαπειλάσθαι κελεύσει, καὶ Ἀργείων αὐτόνομον ἀφίεναι, καὶ τὸ ῥα Μεγαρέων ψήφισμα

^d Καθελεῖν τὸν πλεον Gr. et paullo ante τῆς εἰρήνης Gr. ^e Ὁ Περικλῆς Ar. C. Dan. ^f Πρῶττοι Gr. ^g τάδε Ar. C. Dan. ^h Ὁμοῖ Dan. manu recent. in Marg. ⁱ Δοξάσασιν, ἢ δ. τ. κ. σφαλλόμεθα Gr. σφαλλόμεθα etiam Cass. Aug. ^k μὴ δὲ Ar. C. Aug. ^l Ald. Flor. Bas. Post particulam μὴδὲ tertius fuerit interpungere; quum feratur non ad κατορθεύσας, sed ad μεταποιεῖσθαι. ^m Sierph. μὴ δὲ Cass. Paullo post pro μεταποιεῖσθαι in Mosqu. est ἀντιποιεῖσθαι. ⁿ Παρὰ λόγον Gr. Cl. Reg. Cass. in Gr. est ex emendatione, prima panus scripserat παράλογον. Aug. Bas. Mosqu. παρὰ λόγον. ^o Δὲ καὶ πρότερον Gr. ^p οὐχ ἦματα Ald. Flor. Bas. ^q οἱ διαφέρῶν Marg. Ar. C. Cl. Reg. Cass. Aug. ^r πῶ om. Gr. ^s λόγῳ τε ἔγκλ. Dan. ^t οὐκ ἐτι Gr. passim. In Bas. καὶ ἐκ αἰτιώμενοι. ^u αἰτιώμενοι ἔχοσι Ar. C. Dan. ^v ἐπερ vel κατὰ intelligendum relinquatur. ^w Sierph.

[Καθελεῖν] Hoc Schol. ex Aug. desumpti. GOTTI.
[Ἀγείν τε καὶ πρῶττοι δυνάτωτατος] Maximus orator et reip. administrandae peritissimus. G.

Τῆσ μὲν γνώμης] Laudat hanc orationem, seque eam admirari scribit Dionys. Halicarn. Judic. de Thucyd. p. 157. Add. Aristid. Tom. III. p. 126. Vir magnus non satis arte videtur componere phrasin Aristoph. Nubid. 157. ὁπότερα τὴν γνώμην ἔχει, cum hac Thucydidica, quasi idem significantem. Nam aliud est in Aristophane ἔχω γνώμην, aliud hic ἔχομαι γνώμης; illud, sum in sententia, hoc, persio in sententia. D.V.
Τῆς γνώμης — καὶ αὐτῆς ἔχομαι] Persio in ea sententia. In Aug. cod. adscripta sunt h. v. διωμογορία Περικλέους Θ. G.

Ὁργῆ] Hunc locum inuuit Suidas in εὐοργήτως. Ὁργῆ, inquit, ὁ τρίτος, ita Schol. Thucyd. et Sch. Nicandri p. 71. Ald. in Ed. Sophocles Aiace pro studio: ἐμφερῆς ἐμοῖ, ὈΡΓῆΝ ῥα ὅμοιος. Clare Thersgnis:

Κύριε φίλος κατὰ πάντα ἐπὶ τρεφε ποικίλον ῥΗΘΟΣ,
ὈΡΓῆΝ συμμιγῶν ἦν τὴν ἕκαστος ἔχει.

Παλύσθαι ὈΡΓῆΝ ἴσχε πολυπλόκου, ὃς ποτὶ πέτρῃ
τῆ προσημῆσαι τοῖς ἰδεῖν ἐξάνη.
vid. Indicum. Aleman. apud Schol. in Hippocr. ὄργας τὸς τρίτους ἰκέλων, vt Aleman. ἐν μὲν ἀνθρώπων ὈΡΓΑΙ βεβημένῳ μυθῆν. Pindarus Psych. 9.

Καὶ γὰρ τίς —
Ἐτραπε μέλιχος ὈΡΓΑΙ
Περφῆμεν τῶτον λόγον.

Suidas iterum in ἔργῳ, pro διανεῖα, τρίτῳ, σκοπῶ. Confer Diodor. XII, 307. a. et Aristoph. Elq. 602. 603. WASS. Suidas in ὄργῃ descriptis Schol. ad h. l. in εὐοργήτως ad Cap. CXXX. vbi vid. ῥαυκ.

[Ὁργῆ] Suid. h. l. descriptis in ὄργῃ. cf. εὐοργήτως.] G.
[Ἀναπειθομένους τε πολεμεῖν] Heringa V. Cl. Obfl. c. VI. p. 49. conicit: ἀναπειθομένους τῷ πολεμεῖν. Dubito cum Abreschius in Anctar. p. 200. an ἀναπειθεῖν admittat genitium. Bawerus tamen deserdit Heringan, quod genitium ille saepe pro ὡςτε ponatur. Sed nil mutandum esse puto. Coherent τὰ et καὶ, vt manifestum est: non idem est ardor auiterum,

tum quum sibi persuaderi passi sunt bellum gerere, quam se bellum ipsum geritur. Abreschius in Dilucid. p. 149. putat, hanc Heringae coniecturam aduersari Thucydidis menti: quod dubito. Reiskius in Abresch. Dil. I. c. malit pro πρῶσσοντας legi: προσόντας. Ὁργῆ προσέειναι esse ὄργῆ χρῆσθαι. Sed correptione non est opus. In anim. p. 16. ἐργῆ cohaerere recte monet cum πρῶσσοντας, non cum ἀναπειθομένους. Opponitur ἐν τῷ ἔργῳ πρῶσσειν formae, ἐν τῷ ἔργῳ ἠλλεῖπειν, supra c. 120. Est autem ὄργῆ h. l. γνομήτων φρονημα, vt Schol. Aristoph. v. 1024. explicat, monente hoc eodem Abresch. Auctar. p. 260. cf. quae adscriptae h. l. Wallius. G.

πρὸς δὲ τὰς ξυμφορὰς — τρεπομένους] i. e. sensus suos cogitationesque accommodare fortunae casibus. Nemp cum solent res bene succedere, laudantur auctores belli et ipsum bellum; si res parum prospere geruntur, grauiter reprehenduntur. G.

[Πρὸς δὲ τὰς ξυμφορὰς] Ita scripsi e cod. Reg. pro ἐν τῷ ἔργῳ. Monuerat iam hoc Stephanus.] G.

Καὶ τὸς ἀναπειθομένους] Eosque, qui sibi persuaderi passi sunt, gerendum esse bellum, obsecro, vt consilium, omnibus probatum, adiuent, tueantur, etiam tum, cum in eo exsequendo euentus spei non respondent. Haec sententia refertur ad eam, quae exstat c. 121. ἐνδυμῆται γὰρ εὐδεις ὅμοια τῇ πίσει, καὶ ἔργῳ ἐπιέσχεταται, nemo tali opera rem exsequitur, quali fiducia delibet. Positum h. l. est ἀναπειθομένους pro κειδομένους, vt Scholiastes monet, quem Abreschius vero, qui nimis vbiq. fere virget praepositiones in verbis, vituperat, tanquam sic μεταπειθομένους. Quinam per ἀναπειθομένους intelligantur, docere Nostrium L. II, c. 61. (v. Auct. p. 260.) Amandat quoque Vir Doctiss. lectores in Diluc. p. 148. ad c. 139. h. libri, hinc liquere, illos praecipue intendi, qui consueverint, ὡς μὴδὲ ἐμπόδιον εἶναι χρῆ τὸ ψήφισμα τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ καθελεῖν, et quos in Periclis sententiam doceat traductos c. 145. G.

[Πειθομένους] Reprehendit Scholiastes Abresch. Dil. p. 148. vim praepof. virgens. Ἀναπειθεῖν esse putat, Inducere et impellere aliquem quocunq. modo, vt, sententia priore missa,

di: tum etiam Pericles Xanthippi filius, vir illis temporibus primus Atheniensium, et in dicendo et agendo praestantissimus, in medium progressus, haec *Atheniensibus* suavit.

140. „IN eadem sententia, Athenienses, semper permaneo, Peloponnesiis non esse cedendum, quamvis sciam, homines non eodem animi ardore bella administrare, quo ad ea suscipienda inducuntur: sed pro variis rerum euentis sententiam etiam mutare. Video autem nunc etiam res *superioribus* similes, et pares mihi dicendas in consilio, quod vobis sum daturus: sed a vobis, qui meam sententiam *et auctoritatem* estis sequuturi, peto, vt iis, quae publice decreta fuerint, si qua forte in re offendamus, opem feratis; aut etiam, si rem feliciter geratis, prudentiae laudem ne *vobis solis* vendicetis. Vsu enim venire solet, vt rerum euentus aequae sint fallaces, ac hominum cogitationes. Quamobrem etiam, si quid temere accidit, hoc fortunae tribuere, eamque culpae consueuimus. Lacedaemonios enim cum ante nobis insidiatos esse, tum vel maxime nunc *insidiari* constat. Cum enim in foederis conditionibus *diserte* sit expressum, de rebus controuersis iudicio vicissim inter nos esse disceptandum, interea vero vtrisque nostrum ea retinenda, quae iam tenemus; tamen nec ipsi adhuc postularunt, vt *de nostris controuersis* iudicium fieret, neque iudicium, a nobis oblatum, accipere volunt: sed armis, quam verbis, crimina diluere malunt, et adfunt, vt nobis iam imperent, nec amplius, vt exposculent. Imperant enim, vt a Potidaeae obsidione recedamus, et Aeginam liberam esse, suisque legibus viuere sinamus, et decretum de Megarensibus factum rescindamus. Quinctiam, qui postremi huc venerunt, praecipunt,

Οὐ τῆ αὐτῆ ὀργῆ] ὀργῆ. διανοίᾳ, τρόπο, σοφίᾳ. Πρὸς δὲ τὰς ξυμφορὰς] πρὸς τὰ συμβαίνοντα. Τροπομένως] μεταβαλλομένου. Καὶ τὰς ἀνυπειρομένους] περιττὰ ἢ ἀνά. ταῖσι, πειθόμενος. Τοῖς κοινῇ δόξασιν] κοινῇ δόξασιν βοηθεῖν, καὶ μὴ ἐκ τῆ ἐπιτιμῆ ἀπολιγερῆν τὸν πόλεμον, μηδὲ τὸν συμβαλλέσκατα αἰτιᾶσθαι. Ἡ μὴδὲ κατορθύνας] ἀντὶ τῆ, ἢ μὴδὲ κατορθύοντων. ἀντίπτωσι γὰρ ἐστὶ. Τὰς ξυμφορὰς] τὰς ἀποβάσεις. Ἀμαθῶς] ἐσφαλμένως. Πρῶτερον τε] ὅτε ἐκώλυον τὸ τεῖχος γενέσθαι. εἰρημένον] ὑπεσχημένον ὄντος τῆ πράγματός ἐν ταῖς σπουδαῖς ταῖς τριακοντῆτεσι. Διαφόρων] τῶν ὑποθέσεων. ἐξ ὧν διάφορα φρονέμεν. Δέχονται] λύειν τὰ διάφορα ταῖς δίκαις. Ἡ λόγοις] διαδικασίας. Καθαίρειν] ἀκυρῶν. Πρῆχονται] προβάλλουσι.

aut partibus, quas amplexus fuerat, relictiis, alio traducatur. Sed v. not.] GOTTL.

[Κοινῇ δόξασιν βοηθεῖν] Eieci μὴ ante βοηθεῖν praeeunte cod. Aug. Grammius corrigebat pro μὴ I. μὲν, I. χρη. Abresch. Diluc. p. 148. ἢ, et vt aliud ἢ sequeretur post αἰτιᾶσθαι adiucebat: ἢ μὴδὲ κατορθύνας τῆς ξυμφορᾶς μεταποιεῖσθαι. Non imitatus sum.] G.

Ἡ μὴδὲ κατορθύνας] Haec verba paullo obscuriora sic videntur intelligenda: aut (nisi velitis hoc consilium sustentare, vos rogo) nolitis tribuere vestrae prudentiae; si res bene successerit, i. rem bene gesseritis. Idem est ac si scripsisset ἢ (sc. δικαίῳ ἡμᾶς κατορθύνας, μηδὲ τ. ξυμφορᾶς μεταποιεῖσθαι. Manifestum est, τὸ μὴδὲ non pertinere ad κατορθύνας, sed ad τῆς ξυμφορᾶς μεταποιεῖσθαι. G.

Μῆτε κατορθ.] Certissime haec iungenda; nam, si μῆτε ad τ. ξυμφορᾶς retuleris cum B. Gottl., desideres alterum μῆτε, quod priori reddatur. Planus sensus est, plana dilemmatis ratio: aut manete in sententia, et rem iuuate; aut si defueritis, nempe aut pace praecoptanda, aut bello fegnius iuando, ne tum quidem prudentiam iactate, si recte cesserit, nempe pacis conseruatio: vt deinde dicatis, vos plus vididistis ceteris: aut vobis attribuat successum consiliorum, quae vos tamen minime iuueritis. Sed alterum hoc minus congruit iis, quae subiicit: quod in bello multa contra opinionem cadunt. Nisi ita collegeris: quia inopinato multa accidunt; eo consiliis non est tribuendus successus. Sed hoc euertit omnem rationem Periclis; nam, si nil profunt consilia et auxilium, quid hortatur, vt adiuuent a semet decre-

ta? Quare in illo substiterim; etenim, si fegnius adiuua- rent, poenitentia et taedio belli, vt temere suscepti, haud dubie fracti et mutati viderentur. Haec sunt maxime difficultates Nostrae, non in Atticismis, quos confectantes, argumentorum vias praetereunt. BAVER.

[ἀντίπτωσις] Grammius recte negat ἀντίπτωσιν, accusatiuus enim pendet a μεταποιεῖσθαι. In Aug. deest post γὰρ, verbum ἐστὶ. In eodem cod. defunt Schol. ad verba τὰς ξυμφορὰς Ἀμαθῶς Διαφόρων Δέχονται et Ἡ λόγοις.] G.

Τὰς ξυμφορὰς τῶν πραγμάτων ἔχ ἥσσον — τῆ ἀνθρώπων] Vt res nostrae non minus a fortuna pendeant, sine consilio cursum teneant, quam hominum cogitationes — G.

Οὐχ ἦκησα] i. e. μάλιστα. Mox εἰρημένον, i. e. κατὰ τὸ εἰρημένον, quod attinet ad id, quod expressum est, sc. in foederis formula. L. V. 39. εἰρημένον, i. e. cum lege cautum sit. Sic capitur quoque ἐξόν, προσήκον, ἰσάρεον, δοκῶν — et alia huius generis. G.

Δίκαις — δέχονται] Thom. Magister in διδάμι. Mox πω male abest a Gr. WASS.

Δίκαις — δέχονται] Similia dicit Sthenelaïdas c. 86. — ἐδὲ δίκαις καὶ λόγοις διακριτέα — ἀλλὰ τιμωρητέα ἐν τάχει καὶ παντὶ εὐθέ- νει — Mox h. I. βέλονται δὲ πολέμῳ μᾶλλον — Ceterum h. I. laudat Thomas M. in διδάμι, qui pro διαφόρων habet διαφορῶν, quod perinde est. G.

Πολέμῳ μᾶλλον] In Aug. ad h. v. adscriptum: τυραννικῶς. GOTTL.

Τὸ Μεγαρέων] Sc. κατὰ, siue, vt paullo ante, περι M. G. [Καθαίρειν] Deest h. Schol. in Aug.] G.

καθαιρείν. οἱ δὲ τελευταῖοι οἶδε ἦκοντες, καὶ τὸς Ἕλληνας προαγορεύουσιν αὐτονομίαι ἀφίεμαι. ὁ ἡμῶν δὲ μηδεὶς νομίση περὶ βραχέως ἂν πολεμεῖν, εἰ τὸ Μεγαρέων ψήφισμα μὴ καθέλοιμεν ὅπερ, μάλιστα πρῶχοντα, εἰ καθαιρεθείη, μὴ ἂν ὁ γίνεσθαι τὸν πόλεμον ὃ μὴ ἐν ἡμῖν αὐτοῖς αἰτίαν ὕπολίπησθε, ὡς διὰ μικρὸν ἐπολεμήσατε. τὸ γὰρ βραχὺ τῶτο πᾶσαν ἡμῶν ἔχει τὴν βεβαίωσιν καὶ πείραν τῆς γνώμης. οἷς εἰ συγχωρήσετε, καὶ ἄλλο τι μείζον εὐθύς ἐπιταχθήσεσθε, ὡς φόβῳ καὶ τῶτο ὕπακύνοντες. ἀπισχυρισάμενοι δὲ, σαφὲς ἂν καταστήσετε αὐτοῖς, ἀπὸ τῶ ἴσῃ ἡμῖν μᾶλλον προσφέρεσθαι.

εμαΐ. „Αὐτόθεν“ δὴ διανοήθητε, ἢ ὑπακύνειν πρὶν τι βλαθῆναι, ἢ εἰ πολεμήσομεν (ὅ ὡς περ ἔμοιγε ἀμεινον δοκεῖ εἶναι) καὶ ἐπὶ μεγάλη καὶ ἐπὶ βραχέως ἐμοῖς προφάσει μὴ εἴζοντες, ἢ μὴδὲ ζῶν φόβῳ ἔζοντες ἀκεκτήμεθα. τὴν γὰρ αὐτὴν δύναται δέλωσιν ἢ τε μεγίστη καὶ ἢ ἑλαχίστη δικαιοσύνη ἀπὸ τῶν ὁμοίων πρὸ δίκης τοῖς πέλας ἐπιτασσομένη. τὰ δὲ τῶ πολέμῳ καὶ τῶν ἐκατέρωθεν ὑπαρχόντων ὡς ἐκ ἀσθενέστερα ἔχομεν, γινώτε καθ' ἑκάτον ἀκύνοντες. αὐτρεγοὶ τε γὰρ εἰσι Πελοποννήσιοι, καὶ ἔτε ἰδίαι, ἢ ἔτε ἐν κοινῷ χρήματά ὅτιν αὐτοῖς ἐπειτα, χρόνιον πολέμων καὶ διαπουτιῶν ἀπειροί, διὰ τὸ βραχέως αὐτοὶ ἐπ' ἀλλήλους ὑπὸ πεινίας ἐπιφέρουσι. καὶ οἱ τοῖστοι, ἔτε ναῦς πληρῆντες, ἔτε πεζῶς στρατιᾶς πολλάκις ἐκπέμπου δύναται, ἀπὸ τῶν ἰδίων τε ἀμει ἀπίστες, καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν δαπανῶντες, καὶ προσέτι καὶ θαλάσσης εἰργόμενοι. αἱ δὲ περιστάσι τὸς πολέμους μᾶλλον, ἢ αἱ βίαιοι ἔσφοραὶ, ἀνέχουσι. σώμασί τε ἐτοιμότεροι οἱ αὐτρεγοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἢ χρήμασι πολεμεῖν, τὸ μὲν, πιστὸν ἔχον-

υ ἡμῶν μιν Ar. x γίνεσθαι πόλεμον Gr. y μὴ δὲ Ar. C. Mῆδ' Ald. Flor. Baf. z ὑπολίπησθε Ar. ὑπολείπεσθαι C. ὑπολείπεσθαι, et alia manu inter verius υπολείπεισθε Dan. a βραχὺ τι τῶτο Ar. C. Cl. Cuff. Duv. Aug. Mox in Baf. edit. ἐπιταχθήσεσθαι. b ὑπακύνοντες Murg. Ar. C. Sed si quis ita legat, particulam ἂν praeignat necesse est: ut ὑπακύνοντες ea adiuncta, futuro ὑπακύνοντες possit interpretari. Sterb. ὑπακύνοντες Reg. Cuff. Gr. Dan. Aug. Sed Cuff. ex emendatione, fuerat ὑπακύνοντες. c καταπίπτειτε Reg. Baf. Mox idem ἔζοντες. καταπίπτειτε Cuff. Gr. Aug. d ἂν Gr. e βλαθῆναι Ar. f πολέμῳ Murg. Reg. g ὅτι ἡμῶν Cl. Reg. Cuff. ὅτι ἡμῶν ye Aug. h μὴ δὲ Ar. C. Ald. Flor. Baf. Cuff. i ἢ δεσφ Cl. Ald. Flor. Baf. Reg. Cuff. Gr. Aug. k καὶ τῶν ἑκατέρωθεν addita erant Reg. manu recenti. l καθέλοιμεν C. Ald. Flor. Baf. Cuff. m αὐτρεγοὶ δὲ εἰσι Gr. emendatum erat in Gr. τε. n ὄν' ἐν κοινῷ Dan. o εἰδὼ Gr. p βραχέως scribendum putat Sterb. ut hoc βραχέως πολλῶς illis chronicis opponi dicamus. q αὐτῶν Cuff. Gr. Aug. r εἰσφορα Cuff. Gr. Aug. Mosqu. s Hic locus ita exponendus: τὸ μὲν (scil. τὰ ἰδίων σώματα) πιστὸν ἔχοντες (πιστεύοντες) ἐκ τῶν τῶ πολέμῳ κινδύνῳ ἂν περιγενέσθαι (συνδέσθαι) τὸ δὲ, (ταῦτα δὲ τὰ αὐτῶν χρήματα) ἢ βίαιοι, μὴ ἢ προαναλάβαιναι (βεβαίως πιστεύοντες αὐτοὺς ταῦτα πρὸ τῆς τῶ πολέμῳ τελευτῆς ἀναλαμβάνειν, vel ταῦτα ὑφ' ἑαυτῶν ἀναλαμβάνειν, etc.) nam καινοπραγῆς iam plures negationes (ut alibi saepe apud hunc autorem) non negandi, sed affirmandi maiorem vim habent. Ae. Porz.

Εἰ τὸ Μεγαρέων] Suidas in πρῶχοντα, εἰ τὸ Μ. ψ. μὴ καθέλοιμεν ὅπ. μ. πρῶχοντα. ἂντι προβάλλονται, κρατείνουσι. WASS. Add. Thom. Magist. in προίσχω. DVCK.

Μάλιστα πρῶχοντα] i. e. obtendunt, ut Schol. vel προσφασίζονται, ut Helych. πρῶχοντα, προσφασίζουσι. Sic legit Abreschius pro vitioso: προσφασίζουσι, (Diluc. p. 148.) cf. Suid. in προσφασίζουσι et πρῶχοντα. Duckerus addit Thom. M. in προίσχω. 60 TTL.

Μὴδ' ἐν ἡμῖν] Reisk. in anim. p. 16. conicit: μὴ δὲ δεῖν ἡμῶν — ὑπολείπεσθαι. id quod urgent Lacedaemonii, non fore bellum, si decretum illud tollatur, et non debere vos vobis reliquam facere hanc accusationem, leui de causā vos bellum suscipisse. υπολείπεσθαι esse in vno cod. Sed vulgata recte habet. Paulo ante: ἡμῶν δὲ μηδεὶς νομίση — μὴδ' ἐν ἡμῖν αὐτοῖς — υπολίπησθε — G.

βραχὺ τῶτο] In codd. quibusdam βραχὺ τι τῶτο, eleganter. Bauerus V. C. notat, parum abuisse, quin reciperet. Mox malit Reiskius pro ἡμῶν, αὐτῶν. G.

[τὴν πείραν τῆς γνώμης] Auctore Abresch. in Diluc. p. 149. praefixi haec verba pro τὸ βραχὺ.] G.

[τὸς ἀκνεδαμονίους] In Aug. deest τῶς. In eodem cod. desunt Scholia ad τῶτο et οἷς εἰ συγχωρήσετε.] G.

ὑπακύνοντες] Lectio bonorum codd. ὑπακύνοντες non spernenda. Aoristi ponuntur loco futuri, nec opus est τῶ ἂν. v. not. ad L. II. c. 3. G.

αὐτόθεν] i. e. ἐκ τῶτων, ex his igitur. Alias de loco, v. c. V. 83. ἐκ τῶ Ἄργους αὐτόθεν. Quanquam Duckerus haec ex interpretamento videbantur adiecta, quod probat Valkenar.

ad Herod. III, p. 339. Simpliciter enim ponit αὐτόθεν Thucydides. G.

[Κελευόμεθα] Merito miratur Abreschius in Dilucidat. p. 149. cur Stephanus malit: κελεύομεθα. Quum enim verba: διανοήθητε ὑπακύνειν idem significant ac ὑπακύνετον ἡμῶν εἶναι, necessarium esse κελευόμεθα. Idem Abresch. p. 150. caput constituit huic Scholio: αὐτόθεν δὲ διανοήθητε.] G.

[ὅπερ ἔμοιγε] Sc. τῶτο τὸ πολεμεῖν, ὑπὸ hoc — i. c. quod, ut I, I. πόλεμον ὡς ἐπολέμωσαν sc. αὐτόν. vbi v. notam. G.

καὶ ἐπὶ μεγ.] Schol. supplet διανοήθητε male haud dubie; sed, si recte correxit B. Gottl. διανοήθητε, hoc Schol. non referretur ad illa verba, sed ad εἴζοντες. Quare errasse potius dicatur Schol. quam corrigatur; qui supplere debebat, δικαιοσύνη, postulatione. BAYER.

[Κατὰ κοινῷ τὸ διανοήθητε] Sic correxi e Cuff. et Aug. pro διανοήθητε. Doctus anonymus in Flor. Vin. pro διανοήθητε corrigebat: προσφασίζουσι. Male. Pro κατὰ κοινῷ frequentius dicitur ἐπὶ κοινῷ. Saep̄ Schol. Iuuen. dicit κατὰ κοινῷ, v. c. VI, 567. VIII, 24. 142. XIII. v. 80. v. Abresch. Diluc. p. 249. In cod. Aug. deest Schol. ad καὶ ἐπὶ μεγάλῳ.] G.

εἴζοντες] Propter superiorem infinitivum, sequi debebat, εἴζοντες et ἔζοντες. Infinitivus pendente a διανοήθητε. v. Schol. G. [Δεδούκαμεν] Cassel. et Roslg. addunt: πρὸ τῶ δικάσασθαι.] G. [Δικαιοσύνη] Hoc inter poetica apud Thucydidem refert D. Halicarn. περὶ τῶν ἑθνῶν ἰδιωμάτων pag. 133. Ipsum tamen eo plus semel in Historia vsum adnotat Sylburgius. DVCK.

[πρὸς ἄλλους] Quae sequuntur post h. v., desunt in Aug.] G. [ἀπὸ τῶν ὁμοίων] Sc. ἀνθρώπων. Reisk. anim. p. 16. putat,

vt Graecos suis legibus viuere permittamus. Nemo tamen vestrum existimet, bellum de re leui susceptum iri, si decretum de Megarensibus factum rescindere nolumus: quod illi maxime praetendentes, dicunt nullum fore bellum, si decretum istud rescindatur. Neue apud vos ipfos querelam relinquatis, quasi leui de causa bellum susceperitis. Nam haec leuis res omne documentum vestrae constantiae continet. Quibus si concesseritis, protinus etiam aliquid aliud maius imperabitur, quasi metu percussi hac quoque in re morem gesturi sitis. Sed si semel ipsis acriter abnueritis, planum ipsis facietis, oportere ipsos maiore cum aequabilitate vobiscum agere.

141. Hinc igitur statuite vel imperata facere, antequam vllam cladem accipiatis, vel, si bellum geramus (quod mihi fatius esse videtur) nulla, pariter, aut magna, aut parua de causa cedere, neque cum metu retinere ea, quae possidemus. Nam siue maxima, siue minima sint ea, quae aliis ante iudicium a paribus imperantur, eandem vim habent, et valent ad seruitutis iugum imponendum. Belli vero apparatus, et facultates, quae vtrisque nostrum adsunt, singulatim audite, vt cognoscatis, nos *his in rebus* inferiore conditione non futuros. Nam Peloponnesii sunt inopes, nec priuatim, nec publice pecunias habent. Deinde diuturnorum ac maritimorum bellorum sunt imperiti, quia propter paupertatem ipsi bellum inter se ad exiguum temporis spatium gerunt. Huiusmodi autem homines, neque naues explere, neque pedestres exercitus saepe emittere possunt: tum quod simul et a re familiari absint, et sumptus de suis priuatis facultatibus faciant; tum etiam praeterea, quod maris vsu a nobis prohibeantur. Atqui opes magis quam violentae pecuniarum collationes, bella sustinent. Homines autem inopes ad bellum gerendum corporibus, quam pecuniis sunt promptiores; nam illa quidem, ex pericu-

λωνται. Αιτίαν ὑπολήψασθε] ἀντὶ τῆς αἰτίαςησθε. Τὴν — πείραν τῆς γνώμης] εἴτε φοβόμεθα τὴς Λακεδαιμονίους, εἴτε καὶ μή. Τάτο] τὸ καθελεῖν τὸ Μεγαρέων πινάκιον. Οἷς εἰ ξυγκωρήσετε] τοῖς Λακεδαιμονίοις. Ἀπισχυρισάμενοι δὲ] ἰσχυρῶς ἀπαγορεύσαντες. Προσφέρε.] ἐπιλεῖν. Ὑπακίειν] πένυτοτε, ὅσάν τις ἀν κελευόμεθα. Πρὶν τι βλαβήναι] ἐκ τῆς φύσεως τῶ πρόβληματος. Καὶ ἐπὶ μεγάλῃ] κατὰ κοινῆ τὸ διανοήθητε. Μὴδὲ ξὺν φόβῳ] ἐὰν γὰρ ὑπακίσωμεν αὐτοῖς, φησὶν, ἐν τῷ τῷ, λοιπὸν καὶ περὶ τῶν ἄλλων δεδοίκμεν. Δικαίωσις] κέλευσις, πρόσταξις. τὸ δικαίῳν διὰ μικρὰν πρόσασιν μὴ δέχεσθαι πόλεμον. Οὐκ ἀσθενέστερα ἔχομεν] οὐκ ἀσθενέστερος διακείσόμεθα. Αὐτῶργοι τε γὰρ εἰσι] δι' ἑαυτῶν τὴν γῆν ἐργαζόμενοι, σπάνει δὴλαν. Ἀπειροὶ] ἀδιδρακτοὶ. Ὑπὸ πενίας] τῶν πόλεων δηλονότι. Οὕτε ναῦς πληρῶντες] ἀνδρῶν δηλονότι. Ἀπὸ τῶν αὐτῶν δαπανῶντες] ἐξ ἧν ἔχουσιν. Εἰργόμενοι] θαλασσοκράτορες γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι. Αἱ βίαιοι ἐσφοραὶ] οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι, ἅτε πένυτες, βιαιῶς εἰσέφερον. Ἀνέχουσι] βατάζουσι, αὐξάνουσι. Τὸ τῶν σωμάτων, ὡς σώσοντες αὐτὰ ἐκ τῶν πολέμων. δεῖ δὲ ὑποτίθει εἰς τὸ

parum referre, vtrum subaudiatur ἀνθρώπων, ἀπ πραγμάτων vel λόγων. Pro hoc tamen facere dictionem ἀπὸ τῆ ἴσως, vel ἀπὸ τῆ κρείττους. Δικαίωσις ἢ τε μεγ. καὶ ἡ ἐλαχίστη, *mebr oder weniger unbillige Forderungen, Ansinnungen* — G.
 Οὐκ ἀσθενέστερα ἔχομεν] Reisk. in Diluc. Abresch. p. 151. conicit a ἔχομεν non infirmissima esse quae nos habemus; in anim. p. 16. ἀσθενέστερα (sc. ἐστὶν) ἢ ἔχομεν, infirmiora sunt ea, quae habemus. G.
 [Οὐκ ἀσθενέστερα] Hoc Schol., vt et Scholia ad verba Ἀπειροὶ Οὕτε ναῦς πληρῶντες Ἀπὸ τῶν αὐτῶν δαπανῶντες Ἀνέχουσι et τὸ μὲν defunt in Aug.] G.
 Αὐτῶργοι] Qui proprie ita dicantur ostendit Perizon. ad Aelian. I. Var. Hist. 31. VII, 5. et XII, 43. Quos hic αὐτῶργος, Cap. CXLII. γεωργὸς vocat. DVCK.
 I. e. οἱ ὄντες ἐν γεωργίῃ καὶ περὶ γῆν πονόμενοι. v. Perizon. a Duckero iam laudatum. cf. c. 152. πῶς δὲ ἀνδρες γεωργοί, καὶ ἢ θαλάσσιοι. G.
 Ἐν κοινῇ] In aerario. G.
 Διὰ τὸ βραχέως αὐτοὶ —] Stephanus corrigat: βραχέως, quod opp. χρόνιοι πολέμοις; quae ratio non satis idonea. Opponun-

tur enim hic, vt scite monet Abreschius, (Dil. p. 150.) χρόνιοι πολέμοι καὶ διαπόντιοι, (transmarini) atque βραχέως ἐπιφέρειν πόλεμος, i. e. bella inferre atque gereve nec diu, nec procul a solo patrio. Interpres lat. refert modo h. v. ad tempus. Acacius male vertit: *leuibus bellis*. Reisk. in anim. p. 16. de breui spatio terrae explicat: βραχέως ἐπὶ τινε ἐπιφέρειν sc. τῆν ὀρεμν vel τὰ ὅπλα, e breui spatio in aliquem incurvere. Ad vtrumque pertinere et ad tempus et ad locorum intervalla, cum Abreschio statuo. G.
 [Ὑπὸ πενίας] Hoc Schol. e cod. Basil. intuli.] G.
 Ἀνέχουσι] Pro βατάζουσι Suidas v. ἀνέχει. WASS.
 Αἱ περιουσίαι τῶς πολέμου — ἀνέχουσι] Sustinent; quasi *nutriunt*. Hunc locum laudat Suidas in ἀνέχει, quod explicat: σώζει. ἢ ἡ ὡς τινε ἀντὶ τῆ ἐπέχει καὶ Θεοκυδίδης. αἱ περιουσίαι τῶν χρημάτων τῶς πολέμου ἀνέχουσι, ἀντὶ τῶ, σώζουσι. G.
 [Εἰσέφερον] In Aug. est εἰσφέρειν.] G.
 [Ἀνέχουσι] Hefychius quoque explicat ἀνέχειν per αὐξάνειν.] GOTT.
 [Σώσοντες] Cum Stephano sic correxi, pro σώζοντες. Schol. ad μὴ ἢ προαναλάθειν deest in Aug.] G.

τες ἐκ τῶν κινδύνων καὶ περιγενέσθαι τὸ δὲ, ἢ βέβαιον, μὴ ἢ προαναλώσειν, ἄλλως τε καὶ παρὰ δόξαν, ὅπερ εἰκός, ὁ πόλεμος αὐτοῖς μηκύνεται. μάχη ἴ μὲν γὰρ μὴ πρὸς ἅπαντας Ἕλληνας δυνατοὶ Πελοποννήσιοι καὶ ὅι ξύμμαχοι ἀντισχεῖν, πολεμεῖν δὲ μὴ πρὸς ὅμοιον ἀντιπαρασκευῆν ἀδύνατοι, καὶ ὅταν μὴ τε βουλευθῶν ἐνὶ χρόμῃνοι, ἡ παραχρημά τι ὀξείας ἐπιτελῶσι, ὅ πάντες τε ἰσόψηφοι ὄντες, καὶ ἔχ' ὁμόφυλοι, τὸ ἢ ἐφ' ἑαυτὸν ἕκαστος β' σπεύδῃ ἐξ ὧν φιλεῖ μηδὲν ἐπιτελεῖς γίνεσθαι. καὶ γὰρ οἱ μὲν ὡς μάλιτα τιμωρήσασθαι τινα βέλονται, οἱ δὲ, ὡς ἦντα τὰ οἰκεία φθεῖρα. χρόνιοι τε ξυνιόντες, ὅ ἐν βραχέϊ μὲν μορίῳ σκοπεῖσι τι τῶν κοινῶν, τῷ δὲ ἢ πλείονι τὰ οἰκεία πρῶτοςσι. καὶ ἕκαστος ἢ παρὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀμείλιαν οἴεται βλάψειν, ἢ μέλειν δὲ τινι καὶ ἄλλῳ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τι προῖδεν. ὅτε τῷ ἢ αὐτῷ ὑπὸ ἅπαντων ἢ ἰδίᾳ δόξασματι λανθάνειν τὸ κοινὸν ἢ ἀθρόον φθειρόμενον.

εμβ. „Μέγιστον δὲ, τῆ τῶν χρεμάτων σπάνει κωλύσονται, ὅταν σχολῆ αὐτὰ ποριζόμενοι διαμιλλῶσι τῷ δὲ πολέμῳ οἱ καιροὶ ἢ μενέτοί. καὶ μὴν ὅδ' ἢ ἐπιτελείσιν, ὅδὲ τὸ ναυτικὸν αὐτῶν ἄξιον φοβηθῆναι. τὴν μὲν γὰρ, χαλεπὸν καὶ ἐν εἰρήνῃ πόλιν ἀντίπαλον ἢ παρασκευάσασθαι, ἢ ἢ δὴ ἢ ἐν πολεμῷ τε, καὶ ἔχ' ἦσσαν ἐκείνοις ἡμῶν ἀντεπιτετεχισμένων. φθέρειον δ' εἰ ποιήσονται, τῆς μὲν γῆς βλάπτουσι ἢ τι μέρος κατὰδραμαῖς καὶ αὐτομολίαις. ἢ μέντοι ἰκανόν ἢ γέ ἔται ἐπιτελεῖσιν τε, ἢ καὶ κωλύειν ἡμᾶς

ε μὲν deest Dan. ὅ οἱ deest Bar. καὶ ὅτ' ἂν Cass. passim. Aug. ἡ πρὸς χρεμά τι in Aug. ὅ πάντες ἰσόψηφοι Bar. πάντες δὲ ἰσόψηφοι C. ὅ οὐχ Gr. ἢ τῷ ἰαντῶν Ar. C. ἢ ἐφ' ἑαυτῶν Gr. ἢ σπεύδῃ et eadem manu et supr. ὅ script. Reg. σπεύδει Cass. Aug. ἢ Aliquid deesse suspicabatur Steph. quomodo autem explendum in quodam schediasmate fuisse declaravit. ἢ βραχέϊ μὲν Cass. ἢ παλιν Reg. Cass. Aug. Bas. Mosqu. ἢ περ Reg. ἢ μέλιων Gr. ἢ ἀπὸ ἢ non agnoscit Bar. ἢ ἢ Gr. ἢ ἢ Aug. sed superscript. ἀθρόον. ἢ Κατασκευάσασθαι Marg. Ar. C. Dan. In Reg. quoque corrector super παρα scripserat κατὰ. Παρασκευάσασθαι, et cum emendatione inter versus παρασκευάσασθαι Gr. ἢ δὴ καὶ ἢ Gr. ἢ Ge om. Cl. ἢ καὶ deest Cass.

Τὸ δὲ ἢ βέβαιον μὴ ἢ προαναλώσειν] *Has vero, pecunias, non defecturas. Hanc Acacii interpretationem probat Abresch. Diluc. p. 150. qui non assentitur Aem. Porti opinioni, negationes hic affirmare κιννοπερεῖς. Sensus est: wenn sie den Umständen betrachten, so sind sie nicht gesichert, daß sie nicht eher ihr Geld aufzubrauen, als den Krieg geendigt haben sollten, besonders wenn dieser in die Länge gezogen wird. GOTTL.*

[Τοῖς κινδύνοις ὑπομένειν] Sc. αὐτῶν. Dictum vt c. 13. h. 1. μετὰ κινδύνων τὰς μελέτας ποιόμενοι. Τοῖς κινδύνοις idem ac μετὰ τῶν κινδύνων. v. Abresch. Dil. p. 150.] G.

[Θαυρῶσιν] Deest in fine h. v. in Aug., et potest deesse. Schol. ad Ἀντιπαρασκευῆν abest ab Aug.] G.

Μὴ πρὸς ὅμοιον] Pro πρὸς μὴ ὅμοιον, *dissimilem*, n. apparatus belli firmiorem, maiorem. Sic Bauerus V. Cl. explicat. Μὴ ὅμοιος est ἀνόμοιος, vt ἢ πολλοὶ, i. e. ὀλίγοι, et ἔχ' ἦσσαν, i. e. μᾶλλον — cf. Abresch. Aufst. p. 261. Bauerus conicit quoque legendum esse: πολεμεῖν γὰρ μὴ πρὸς ὅμοιον — G.

ἰσόψηφοι] Huc spectat Pollux VIII, 15. wass.

ἰσόψηφοι] Loci huius meminit Pollux VIII. 15. p. 358. Jungermanus fatetur, se nescire, quo hic locus pertineat. G.

[Οἱ μὲν γὰρ δωριεῖς] In Aug. οἱ μὲν γὰρ δωριεῖς, οἱ δὲ Αἰολεῖς, οἱ δὲ Βοιωτοί. G.

ἢ ἐφ' ἑαυτὸν] Abreschio placet in Diluc. p. 151. ἐφ' ἑαυτῶν. Fortē leg. ἐφ' ἑαυτῶ. Bauerus praefert σπεύδει, tanquam lectioem. Nostro digniorem, et τελειὰν σιγμῶν post ἐπιτελῶσι malit, quam vt cum Duckero referat ad ἐπιτελῶσι. G.

[Τὰ οἰκεία φθεῖρα] Scholio ad h. v., quod male ad χρόνιοι referatur in vulgatis editis, praefixi cum Abresch. in Diluc. p. 151. verba: τὰ οἰκεία φθεῖρα. G.

[Χρόνιοι] E Reg. et Cassel. hoc Schol. addidi. Quae verba sequuntur, defunt in Cassel., et quae notantur ad v. ἐν βραχέϊ μὲν μορίῳ, in eodem cod. post Βοιωτοὶ rectius scribuntur quam hic.] G.

ἢ βραχέϊ μὲν μορίῳ] Quod de Schediasmatibus suis dicit Stephanus in Adnotatione ad haec verba, quam in Varias

lectiones contulit Hudfonus, qui de se addidit fuisse, id de inoditis accipiendum est. Nam in editis nihil, quod huc pertineat, legitur. Habuisse autem illum in animo fex illis Schediasmatum libris, quos publicavit, etiam alios addere, ex Praefatione libri primi intelligi potest. In *Troisuro* v. μορίων putat, deesse χρόνιοι. In Cass. pro supplemento scriptum est scholion ἡμέρας. Et sic *Thucyd.* supra Cap. LXXXV. ἐν βραχέϊ μορίῳ ἡμέρας quod cur huic loco non satis convenire existimaverit Stephanus l. d. non scio. DVCK.

ἢ βραχέϊ —] Sc. ἡμέρας. Mox suppleendum in τῷ δὲ πλείονι, μορίῳ ἡμέρας. G.

[ἢ βραχέϊ — μορίῳ] Hoc Scholion recepi e Reg. et Cass. G. [τῶν δημοκρατίας] Addidi ex Aug. artic. τῶν. Pro δημοκρατίας scribere debuisset Scholiastes, auctore Duckero, συμμάχιας, multorum populorum. v. Victor. V. L. L. 29. c. 9.] G.

[Δηλονότι] Abest h. v. ab August.] G.

τῷ αὐτῷ ὑπὸ ἅπαντων — δόξασματι] Non quod omnium priuatim idem sit δόξασμα, sed quod cunctis mos sit, vt alii hoc alii illud censent; veluti quod praecedit: οἱ μὲν ὡς μάλιτα τιμωρήσασθαι τινα, οἱ δὲ ὡς ἦντα τὰ οἰκεία φθεῖρα. v. Abresch. Aufst. p. 261. G.

Substant. est pro verbo, δόξαθῆναι. Sed difficultas est in τῷ αὐτῷ neque enim idem sentiebant omnes, immo plane diuersa; cur ergo τῷ αὐτῷ; Aut eo pertinet, quod ex eiusmodi sensibus priuatis, velut inter se mixtis et temperatis, conflatum prodeat δόξασμα, decretum, quod sapiat et referat omnia ista studia singulorum, quasi ad cuiusque voluntatem compositum et attemperatum media quadam via, sed nil profectura; aut τῷ αὐτῷ sign. illo ipso decreto, quod e priuatis studii publice fiat; aut sign. vtroque sensu, communiter, altero non minus, quam altero, per vtrumque pariter, et eorum, qui vicisci velint, et qui suis rebus parcere; ceterum hunc sensum vis effeceris ex τῷ αὐτῷ, vtut commodissimum; sed tamen τῷ αὐτῷ, saepe notat ἅμα, simul, vno tempore, vna opera; ita tamen post αὐτῷ repetas, τῷ. BAVER.

lis euasura sperant: has vero, vel ante belli finem absumentum iri, persuasum habent, praesertim si (quod est verisimile) bellum praeter ipsorum opinionem producat. Nam Peloponnesii, eorumque socii, in vno quidem proelio Graecis omnibus resistere possunt: sed cum dissimili aduersariorum apparatu bellum gerere non possunt; * tum quia, cum non vno eodemque concilio vtantur, omnesque par suffragii ferendi ius habeant, nihil ex tempore celeriterque peragunt; tum etiam quia, cum non sint omnes vnus eiusdemque gentis, vnusquisque rem suam vrget, vnde nihil perfici, et ad finem perduci solet. Nam hi quidem, nonnullis quam maxime cupiunt vlscisci: alii vero, res domesticas quam minime corrumpi volunt: cumque post longam cunctationem vix tandem in vnum conueniant, exiguo tamen temporis momento de Republica consultant: maiorem vero temporis partem in rebus priuatis curandis ponunt. Et vnusquisque *Rempubicam* nihil detrimenti ex hac sua negligentia capere posse putat: sed et aliquem alium esse existimat, qui *Rempubicam* curet, eique pro se ipso prospiciat. Itaque eadem omnium priuatorum opinione vniuersam *Rempubicam* perdi non animaduertit.

142. „Quod autem maximum est, pecuniarum inopia prohibebuntur, cum eas aegre parantes cunctabuntur: sed belli occasiones nullam moram patiuntur; neque vero illorum aut munitio-
 structio, aut classis digna est, quae metuatur. Difficile enim est vrbi, quae potentiam nostrae parem habeat, vel in pace huiusmodi munitiones extruere: iam vero *multo difficilius erit, hoc ipsum facere in hostico, et praecipue cum nos aduersus illos non minus muniti sumus, quam illi contra nos.* Quod si quem locum praesidio firmarint, aliquam quidem agri *nostri* partem suis excursionibus, et *nostrorum* ad illos transfugiis vastabunt: sed tamen *haec munitio* non poterit nos circumuallare, et impedire, ne in

* Quippe qui commune consilium, vt, si quid subito opus sit, celeriter administreretur, nullum habent, et pares in dicenda sententia alienigenaeque inter se cum sint, de suis quisque rebus sollicitus est etc. *Casa.* HVDS.

μέν. Πιστὸν βέβαιον. Τὸ δὲ τὸ πῶν χρημάτων ἔστι, φησὶ, βέβαιον, ἵπως μὴ δαπανηθῶσι. Μὴ ἢ προκακλώσειν] σημειώσαι, μὴ προκακλώσειν τὰ χρήματα πρὸ τῆς πολέμου, τὸ βέβαιον οὐκ ἔχουσιν. οἱ δ' αὐτῶν τῆς πολέμου, τὸ πιστὸν ἔχουσιν, ὅτι περιγενήσονται, διότι τοῖς κινδύνοις ὑπομένειν ἐμελέτησαν. Πολεμεῖν δὲ] καθ' ὁμοίους τοῖς σώμασι θαρσύνειν οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πρὸς τοῖς σώμασι, καὶ τοῖς χρήμασι θαρσύνειν. Ἀντιπαρασκευῆν] ἀνδοκλίσειν. Μῦτε βουλευτήριον ἐνι χρωμένοι] αὐτόνομοι γὰρ πάντες. Καὶ ἔχ' ὁμόφρονοι] οἱ μὲν γὰρ, Δωριεῖς οἱ δὲ, Βοιωτοί. Τὰ εἰκεία φθεῖραι] ἐκ τῆς πολέμου τῆς ἀπιστίας. Χρόνοι] διὰ χρόνον πολλόν. Ἐν βραχεί μὲν μορία] μορία ἡμέρας βουλευόμενοι. ἴσεν, ὅτι τὴν τῆς δημοκρατίας διαβολὴν πᾶσαν ἐνταῦθα ἔδρακε. Οὐκ εἶται βλάψει] τὰ κοινὰ δηλονότι. Κωλύονται] ἀπὸ τῆς κωλυθήσονται. Σχολῆ] βραδέως. Διαμέλλωσι] βραδύνωσι. Οὐ μέντοι] ἢ μέντοι, φησὶ, ἀλλ' εἰσὶν ὄξει. οὐδ' ἢ ἐπιτείχισι] ἐπιτείχισις ἐστὶ, τὸ πόλιν τινὰ ἐτέραν πλησίον ἄλλης τεύχισαι, διὰ τὸ φερεῖν καὶ λυμάνεσθαι τὴν γῆν. Τὴν μὲν γὰρ] τὴν ἐπιτείχισιν. Καὶ ἔχ' ἴσσοι ἐκείνοις ἡμῶν] δυνατῶν ὄντων ἡμῶν ἀντεπιτείχισαι ἐκείνοις. Καταδρομαίς] ἐφόδοις. Καὶ αὐτομολίαις] δεχόμενοι τὰς αὐτομολίας δόλως.

Κωλύονται] Pro κωλυθήσονται. De hoc vsu futuri medii pro passiuo, v. Hemsterhuf. ad Thom. M. in τιμῆσεται p. 352. Abresch. Auctar. p. 294. Erneß. ad Xenoph. Mem. III, 7. GOTTL.

Μέγιστον — κωλύονται] i. e. ὃ δὲ μέγιστόν ἐστι, vel, μέγιστον δ' ἐστὶν, ὅτι κωλύει. quod maximum sit, pecuniarum inopia impediuntur; vel maximum erit, quod — impediuntur. v. Ind. in Ellipsis. BAVER.

Τὸ δὲ — μέντοι] Magister voc. μέντος. WASE.

Τὸ δὲ πολέμῳ] Secundum illud tritum: *Fronte capillata est, post haec Occasio calua.* Fere vt Noster, de hac re Senec. III, 21. — bellum, cuius maxima momenta in occasionebus sunt — G.

Μέντοι οἱ κειροί] p. μέντος, pass. pro actiuo: vt ἐνεκτος, non precatus; et Latinis *iuratus, cognatus, pransus*, alia: Quin et apud Virg. Ge. 4, 229. *bauisus sparsus aquarum*

Ore fons, vix est, si ore legeris, quin sparsus sit pro spargens, vel sparsurus. Vid. tamen ibi Ill. Heyn. BAVER.

[Τὸ πόλιν τινὰ] Addidi e codd. Cass. et Aug. τὸ. In cod. Aug. defunt Scholia ad verba Σχολῆ Διαμέλλωσι. Καὶ οὐκ ἴσσοι ἐκείνοις ἡμῶν ἐκ Καταδρομαίς.] G.

Τὴν μὲν —] Sc. ἐπιτείχισιν, quod attinet ad munitio-
 nem, (sunt absoluti accusatiui) *difficile etiam est, vntem aequae opibus parem atque aliam tempore pacis instruere.* Heilmanus ἀντίπαλον refert ad ἐπιτείχισιν, propter τὸ παρασκευάσθαι. Quod non probandum, nulla certe durior posset esse structura. Πόλις ἀντίπαλος est vrbs, quae pares habet opes ac alia; quam Ithomam Reiskius esse credit in anim. p. 17. Idem Reiskius l. c. legit pro τὴν, ἢ. G.

Ἀντεπιτείχισμένων] Reiskius in anim. legit ἐντεπιτείχισμένων in paullo post futuro. Sed nil opus est correctione. Praeteritum enim posuit pro futuro, quam enallagen notat Bauer. in diss. p. 25. quanquam etiam idem monet, Nostrum rem futuram vt praesentem intueri. G.

πλεύσαντας ἕς τὴν ἐκεῖνων, καὶ ἤπερ ἰσχύομεν, ταῖς ναυσὶν ἀμύνεσθαι. πλέον γὰρ ἡμεῖς ἔχομεν τῷ κατὰ γῆν ἐκ τῆ ναυτικῆ ἐμπειρίας, ἢ ἐκεῖνοι ἐκ τῆ κατ' ἡπειρον ἐς τὰ ναυτικά. τὸ δὲ τῆς θαλάσσης ἐπισήμονας γενέσθαι, ἔραδίως αὐτοῖς προσγενήσεται. ἔδὲ γὰρ ὑμεῖς, μελετῶντες ὁ αὐτὸ εὐθύς ἀπὸ τῶν Μηδικῶν, ἐξείργασθέ^α πῶ. πῶς δὲ ἄνδρες γεωργοὶ, καὶ ἔ θαλάσσιοι, καὶ προσέτι ἔδὲ μελετῆσαι ἐασόμενοι, διὰ τὸ ὑφ' ἡμῶν πολλαῖς ἑ ναυσὶν αἰεὶ ἐφορμεῖσθαι, ἄξιον ἂν τι δεῶεν; πρὸς μὲν γὰρ ὀλίγας ἑ ναῦς ἐφορμίσσας καὶν διακινδυνεύουσαιαν, πλήθει τὴν ἀμαθίαν θρασύνοντες· πολλαῖς δὲ πειγόμενοι, ἑ ἡσυχάσσοι· καὶ ἐν τῷ μὴ μελετῶντι ἑ ἀξυνετώτεροι ἔσσονται, καὶ δι' αὐτὸ καὶ ὀκνηρότεροι. τὸ δὲ ναυτικὸν, τέχνης ἐστίν, ὡσπερ καὶ ἄλλο τι, καὶ ἐκ ἐνδέχεται, ἑ ἔταν τύχη, ἐκ παρεργῶν μελετᾶσθαι, ἀλλὰ μᾶλλον μηδὲν ἑ ἐκεῖνω παρέργον ἑ ἄλλο γίγνεσθαι.

ρηγ. „Εἴτε καὶ, ἑ κινήσαντες τῶν Ὀλυμπιάσιν ἢ Δελφοῖς χρημάτων, μισθῷ μείζονι ἑ πειρῶντο ἡμῶν ὑπολαβεῖν τῆς ξένης τῶν ναυτῶν, μὴ ὄντων μὲν ἡμῶν ἀντιπάλων, ἐσβάντων αὐτῶν τε καὶ τῶν μετοίκων, δεῖν ἂν ἦν· νῦν δὲ τόδε τε ὑπάρχει, καὶ (ὅπερ κρᾶτισον) κυβερνήτας ἔχομεν πολίτας, καὶ τὴν ἄλλην ὑπηρεσίαν, πλείους καὶ ἀμείνους ἢ ἅπαντα ἢ ἄλλη Ἑλλάς. καὶ ἐπὶ τῷ κινδύνῳ ἔδεις ἂν δέξαιτο τῶν ξένων τὴν τε ἑ αὐτῆ Φεύγειν, καὶ μετὰ τῆς ἡσσοнос ἅμα ἐλπίδος, ὀλίγων ἡμερῶν ἕνεκα μεγάλα μισθῷ δόσεως, ἐκεῖνοις ξυναγωνίζεσθαι. καὶ ἑ τὰ μὲν Πελοποννησίων ἔμοιγε τοιαῦτα καὶ παραπλήσια δοκεῖ

η εἰς Dan. Gr. Paullo post in cod. Bas. τὰ κατὰ γῆν. ο αὐτὸ δεest Bas. p Ἐπὶ Ar. C. Mosqu. q Illud πῶ non agnoscunt Ar. C. Reg. Dan. r Ναυτὶ Gr. mox ἐφορμεῖσθαι et in marg. manu rec. ἐφορμεῖσθαι Reg. s Ναῦς δεest Reg. Cass. Aug. t ἡσυχάσσοι Reg. u ἄξυνετώτεροι, καὶ δι' αὐτὸ καὶ ὀκνηρότεροι ἔσσονται Ar. C. Dan. x Ὅταν τύχη, καὶ ἐκ παρεργῶν omnino scribendum censet Stephanius. y Ἐκεῖνω, inter versus rec. manu Reg. z Ἄλλο τι γίγνεσθαι Dan. Ἄλλο γίνεσθαι Reg. Cass. Aug. α Νικήσαντες Reg. Dan. Sed in utroque inter versus emendat. κινήσαντες. In Aug. κινήσαντες a correctore, antea scriptum fuerat: νικήσαντες. In Cass. depravata scriptura in marg. notatur, γρ. νικήσαντες. b Ὀλυμπιάσιν Cass. Aug. c Ita emendat. in Gr. e πειρῶνται. d Ἡ ἅπαντα Ar. C. Dan. Mox ἄλλη δεest in cod. Bas. e αὐτὸ Cl. Cass. Gr. Aug. f Τὰ μὲν περὶ Πελοπ. Cass. Dan. et ἔμοιγε καὶ παραπλήσια τοιαῦτα Cass. Aug.

Ἐκ τῆ ναυτικῆ] Reiskius in anim. p. 17. corrigi: τῆς τῆ ναυτικῆ. Doctus anon. in Flor. Vinar. ἐκ τῆς τῆ ναυτικῆ. GOTT.

[Ἄλλὰ δηλονότι καὶ πρὸ τῶν Μηδικῶν] Secundum Scholiasten figura obtinet h. l. πρὸς τὸ ὑπονοούμενον, quod supplet: ἀλλὰ δηλονότι καὶ πρὸ τῶν Μηδικῶν.] G.

Ὅδὲ μελετῆσαι] Supra c. 121. dicunt Peloponnesii: se μελετῆσαν τὰ ναυτικά, cf. c. 80. Sed substituerunt in solo proposito μελέτης. cf. L. II, 87. vbi Lacedaemonii: καὶ πῆ τι καὶ ἡ ἀπειρία πρῶτον ναυμαχῶντας ἔσφηλεν. Ad haec respexit Pericles paullo ante τὸ δὲ τῆς θαλάσσης — etc. Contulit iam Abreschius haec loca in Auct. p. 262. G.

Ἐκσόμενοι] Passiue sumendum, vt monuit Abresch. Dil. 152. G.

Ἐν τῷ μὴ μελετῶντι] Sententiam Scholiastae, participium hic pro infinitivo poni existimantis, probat H. Steph. Append. ad Ioann. Gramm. et Corinth. de Dialectis, pag. 164. Ναῦς, quod vers. praecedenti abest a Reg. et Cass., merito suspectum esse potest. DUCK.

Sc. τῆς θαλάσσης ἐπισήμονας γενέσθαι. Bauer. edidit, ἐν τῷ μελετῶντι, quod τὸ μὴ sit contra rem ipsam, cum Corinthii et focii vellent μελετῶν τὰ ναυτικά, neque id negatur iussit Pericles. Sed μὴ omnes codd. tuerunt, et contextis conuenit. Μελετῶντι recte capit pro μελετῶν. Secus est in partic. quibus additur genitiuus, quod per se intelligitur v. c. L. III. 10. ἐν τῷ διαλλάσσοι τῆς γνώμης. Plura exempla vide in Diluc. Abresch. p. 152. G.

Si retinendum μὴ, ex auctoritate Libb. tunc ἐν notabit διὰ τὸ μὴ μελετῶν, quia non meditantur. Sed, vt dixi, res ipsa aduertatur. BAUER.

ἄξυνετώτεροι] n. in rebus nauticis quam nos. G.

ὀκνηρότεροι] Sc. ἐς αὐτὰ, n. ναυτικά. Sic L. III. 55. ἐς τὰ πολιμικά — ὀκνηρότεροι γενόμενοι. v. Abresch. Auct. p. 262. G.

[Ἐπιτήδευμα] In Aug. legitur, ἢ ἐπιτήδευμα καὶ πρᾶγμα. In eodem cod. defunt Schol. Ἐκεῖνω et Μισθῷ μείζονι.] G.

Ὅταν τύχη, ἐκ παρεργῶν] Nihil magis eleganter, nihil magis significanter ad eandem rem exprimendam dici potuisse arbitror: quum non contentus dixisset ἐκ παρεργῶν, addat et alterum illud loquendi genus minus vilitatum, in eodem tamen vocabulo insitens: sed aut fallor, aut scripsit, ὅταν τύχη, καὶ ἐκ παρεργῶν. Steph. Ὡς ἂν τύχη ταῦτα ἐκ π. μ. Aristides pro Rhet. p. 183. Ed. Canterian. WASS.

Ὅταν τύχη] Vtique, non data opera. Ἐκ παρεργῶν, per ἐπεξηγήσει additur. Non opus esse puto, cum Stephano inferi καὶ. G.

Εἴτε καὶ] Etsi vel — s. quodsi vel — Respondet Pericles ad ea, quae Corinthii supra dixerant, c. 121. ναυτικὸν — ἐξαρτησόμεθα, καὶ ἀπὸ τῶν ἐν Δελφοῖς καὶ Ὀλυμπίᾳ χρημάτων. vid. Abresch. Diluc. p. 152. Doctus anonymus in Flor. Vin. εἰ δὲ. G.

Ὀλυμπιάσιν] Dicitum est vt Πλαταιαῖσιν, s. Πλαταιαῖσιν. vid. supra. G.

[Τὸ τῶν ἡμῶν ὄντων] Steph. corrigi: τοιούτων ἡμῶν ὄντων, deinde ἔχόντων, et pro ὡς, ὡσαύτως.] G.

[Τῶν Λακεδαιμονίων μὴ ὄντων] Abresch. in Diluc. p. 153. intelligit, seu scriptum esset: τῶν Λακεδαιμονίων μὴ ὄντων ἀντιπάλων ἡμῶν. Scholiaes h. l. vt et insequenti Scholio haec transtulit ad Lacedaemonios, cum Pericles tamen Atheniensis innuat. v. Gramm. Codd. Casel. Roitg. et Aug. post ὄντων habent: καὶ αὐτῶν ναυτικῶν ὄντων, quae, vt Ducker. coniecit, pertinent fortasse ad μετοίκων.] G.

Ἀντιπάλων] Sc. ἐκεῖνοις. G.

[Αὐτῶν τε καὶ —] E Cass. et Aug. addidi τε pro: αὐτῶν καὶ τῶν μετοίκων.] G.

[ξένης τῶν ναυτῶν] Ita recepi ex Aug. pro αὐτῶν. Coniecerat iam ita Stephanus.] G.

ipforum agrum nauigemus, et (qua re pollemus) nauibus illos vlciscamur. Nam ex vsu rerum nauticarum plus peritiae ad proelia terrestria habemus, quam illi ex vsu militiae terrestris ad pugnas nauales. Rerum vero maritimarum scientiam non facile poterunt adipisci. Nam ne vos quidem, quamuis his operam statim a bello Medico *ad hoc usque tempus* studiose dederitis, perfecte adhuc estis adepti. Quonam igitur modo homines, qui agriculturae, non autem rebus maritimis dant operam, praeterea quos ne in hoc quidem studio se exercere sinemus, propter assiduas nostrae classis incurfiones facinus aliquod dignum edent? Nam aduersus quidem paucas naues, quae incurfiones *in eos* facient, periculum fortasse subeant, multitudine suam imperitiam audacius confirmantes: sed, si multis prohibeantur, quiescent. Et, quia se in his non exercebunt, erunt imperitiores, et hac ipsa de causa cunctantiores etiam erunt. At rerum nauticarum peritia, est artis, vt aliarum rerum scientia: nec subcisiuis operis et remissa exercitatione obiter disci potest: imo vere nullius alius rei studium ad eam accedere oportet, *quod ab assidua eius meditatione nos auertat.*

143. „Quod si pecunias, quae sunt Olympiae aut Delphis, suo loco moueant, et, *his vsi*, maiore mercede nautas peregrinos a nobis conductos subtrahere conentur; hoc *professio* graue esset, si nos, cum iniquilinis *nostris* naues ascendentes, ipsis resistere non possemus. Iam vero cum hoc nobis adest, tum etiam, (quod est praecipuum,) nauium gubernatores ex *nostris* ciuibus habemus, et alios ministros, et plures, et peritiores, quam reliqua omnis Graecia. Nec vero ob impendens periculum quisquam externorum militum in animum induxerit, et a patria *sua* exfulare, et cum minore simul *salutis ac victoriae* spe propter maius paucorum dierum stipendium, quod ipsis dabitur, illos in bello gerendo iuuare. Ac res quidem Peloponnesiorum tales, *et saltem his* similes esse videntur: at nostrae,

Ἀπὸ τῶν Μηδικῶν] ἀλλὰ δηλονότι καὶ πρὸ τῶν Μηδικῶν. Καὶ ἐν τῷ μὴ μελετῶντι] ἐντὶ τῷ, ἐν τῷ μὴ μελετῶν. Τέχνης ἐστὶν] ἐπιτήδευμα, ἢ πρᾶγμα. Ἐκεῖναι] τῆ ναυτικῆ. Μισθῶ μείζονι] τῆτο φησὶν, ὅτι ἔ δεινόν, εἰ Λακεδαιμόνιοι μισθῶ μείζονι ἀπὸ τῶν Ὀλυμπιάσειν ἢ Δεαφοῖς χρημάτων πειρῶντο ὑποκλέπτειν τὰς ἡμετέρας συμμάχους. τάναντιον γὰρ ἂν ἦν δεινόν, εἰ πρὸς ἄλλους μετὰ τῶν ἡμετέρων μετοίκων εἰσβάλλον, μὴ ὄντων ἡμῶν ἀντιπάλων. βύλεται δὲ διὰ τούτων δείξει, ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι μετ' ἡμῶν μὲν ἢ μετὰ τῶν ἡμετέρων συμμάχων ἰσχυροὶ εἰσι, καὶ δεινὸν ἔνθα εἰσβάλλοιεν μόνει δὲ αὐτοὶ μετὰ τῶν ἰδίων συμμάχων, ἄδύνατοι, μὴτε ναυτικὸν ἔχοντες, μὴτε πολέμων ἐμπειρίαν. νῦν δὲ τῆτο ἡμῶν ὄντων, ἦσαν ἀντιπάλων, οἷον κυβερνήτας ἔχομεν πολίτας, καὶ τὴν ναυτικὴν ἐμπειρίαν, ὡς δὲ καὶ πολεμικὴν, ἔ δεινόν, εἰ Λακεδαιμόνιοι κατ' ἡμῶν ἦκειεν. Μὴ ὄντων μὲν ἡμῶν] τῶν Λακεδαιμονίων μὴ ὄντων. Δεινὸν ἂν ἦν] εἰ ἦν αὐτοῖς, φησὶ, κατ' ἄλλων ὁ πόλεμος, μὴ κατ' ἡμῶν, οἱ καὶ πολίτας ἔχομεν κυβερνήτας, δεινὸν ἂν ἦν ἐκείνοις τὸ τῆς Λακεδαιμονίας λαβεῖν τὰς ἡμετέρας συμμάχους· νῦν δὲ, κατ' ἡμῶν ὄντος αὐτοῖς τὸ πολέμει, καὶ εἶναι ἡμῶν τῆτο δεινόν. τὸ δὲ, εἰσβάντων αὐτῶν τε καὶ τῶν μετοίκων, περὶ Λακεδαιμονίων λέγει, ὅτι ἐμελλον δεινοὶ εἶναι ἐκείνοις, εἰσβάντες κατ' αὐτῶν, μετὰ τῶν ἡμετέρων μετοίκων. ἕς ὑποκλέπτασιν ἐξ ἡμῶν. ἄλλοι δὲ οὕτω φασὶν, ὅτι δεινὸν ἡμῶν ἐμελλεν εἶναι τῆτο, ὑποκλέπτειν τὰς παρ' ἡμῶν ξένας τῶν ναυτῶν, εἰ μὴ ἰκανοὶ ἦμεν ἡμεῖς καὶ εἰ μέτοικοι ἐλθεῖν κατ' αὐτῶν, καὶ ἐκτὸς τῶν ξένων. νῦν δὲ ἕκ εἶναι ἡμῶν τῆτο δεινόν, ἐπειδὴ ἰκανοὶ ἔσμεν καὶ χωρὶς τῶν ξένων ἐλθεῖν κατ' αὐτῶν μετὰ τῶν μετοίκων ἡμῶν. τῆτεςιν. Ἰώνων. Νῦν δὲ τὸδε τε] τὸ ἀντιπάλους ἡμᾶς αὐτὰς μετὰ τῶν μετοίκων εἶναι αὐτοῖς. Οὐδεὶς ἂν δέξαιτο] ἔδεις ἂν, φησὶ, θελήσειε ξένος, τὴν πατρίδα φεύγειν, καὶ μετὰ τῶν ἀσθενέστερων, τῆτεςι Λακεδαιμονίων, ἀγωνίζεσθαι διὰ μισθὸν ὀλιγήμερον. τὸ δὲ τὴν πατρίδα φεύγειν, δηλοῖ, ὅτι σύμμαχοι καὶ ὀνήκοοι εἰσιν αὐτῶν. καὶ ἄλλον, ὅτι, ἐὰν τῆς Λακεδαιμονίας διὰ μείζονα μισθὸν προσχωρήσῃσι; διαχθῆσονται ὑπὸ τῶν ἁπλῶν ἕκαστος βικζομένων πολιορκημένων ὑπὸ Ἀθηναίων διὰ τὴν ἀπόστασιν τῶν ναυτῶν. Τὴν τε αὐτῶ φεύγειν] κατοικίαν. Τῆς

[Μετὰ τῶν μετοίκων ἡμῶν] In Aug. est μετ' αὐτῶν. Abreschlii in Diluc. p. 153. reparari vult τὸ ἡμῶν a superioribus, et nouum Scholion constituit. Ἡμῶν] τῆτεςι Ἰώνων. Ita Scholiasten intelligere emphaticè: Nos, qui Ionnes impares sumus Dorienfibus. Hos nempe folet inter se opponere in concionibus. v. supra c. 124. V, 9. VI, 77. 82. VII, 5.] G. Nῦν δὲ τὸδε τε ὑπάρχει] Sc. τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀντιπάλους, vt nos iis sine sociorum auxilio paves fimus. GOTTL.

Τὴν ἄλλην ὑπερεστίαν] Et reliquos socios nauales. Mox pro πᾶσα recepi ἄτασα. Plus valet ἄπας quam πᾶς, et proprie est, citra exceptionem omnis. Abresch. Auclt. 263. citabat Plat. Tim. p. 531. ἴσα τὸ πᾶν ὄντως ἄπικ ἦ. G.

Πᾶσα] Ἄπασα Ar. C. quomodo saepissime alibi. Hippocrates, Herodotus passim, et sic forte apud eum ex Ms. A legendum III, 14. Plato, D. Halic. 2, hic ἀθροιστικῶν, significationem intendit. wass.

[Θελήσειε ξένος] Ita ex Aug. recepi pro θελήσειε. In quo deest quoque φησὶ. Sed adscriptum est hoc Schol. ad verba: οὐ γὰρ ἦσουχάσσοι.] G.

[Κατοικίαν] Steph. subint. ποτιος πατρίδα. In Aug. defunt Schol. ad Οὐδεὶς ἂν δέξαιτο et Τὴν τε αὐτῶ φεύγειν. In cod. Bas. paulo ante, pro ναυτῶν, est αὐτῶν. Male.] G.

Τοιαῦτα καὶ παραπλήσια] Supra c. 140. ὁμοίως καὶ παραπλήσια. Mox in τοικίαν suppl. δεκαῖ. G.

εἶναι τὰ δὲ ἡμέτερα, τῶν τε ὄντων ἐκείνοις ἐμεμφάμεν, ἀπηλλάχθαι, καὶ ἄλλα ἐκ ἀπὸ τῆ ἰσθμὸς
 μέγала ἔχειν. ἢ τ' ἐπὶ τὴν χώραν ἡμῶν πεζῆ ἴωσιν, ἡμεῖς ἐπὶ τὴν ἐκείνων πλευσάμεθα. καὶ ἐπέτι
 ἐκ τῆ ὁμοίᾳ ἔσαι, Πελοποννήσου τε μέρος ἢ τὴν τριηθῆναι, καὶ τὴν Ἀττικὴν ἀπασαι. οἱ μὲν γὰρ ἔχ
 ἔξουσι ἄλλην ἀντιλαβεῖν ἀμωχεῖ ἡμῶν δὲ ἐστὶ γῆ πολλή, καὶ ἐν ἡῖσιν, καὶ κατ' ἡπειρον. μέγα γὰρ
 τὸ τῆς θαλάσσης κέρτος. σπεύσαθε δὲ εἰ γὰρ ἡμεῖς νησιῶται, τίνες ἀν ἀληπτότεροι ἦσαν; καὶ
 νῦν χρῆ ὅτι ἐγγύτατα τῆς διανοηθέντας, τὴν μὲν γῆν καὶ οἰκίαν ἀφῆναι, τῆς δὲ θαλάσσης καὶ πόλεως
 φυλακὴν ἔχειν, καὶ Πελοποννησίαις, ὑπὲρ αὐτῶν ὀργισθέντας, πολλῶ πλείοσι μὴ διαμάχεσθαι.
 (κρατήσαντες τε γὰρ, αὐθὶς ἐν ἐλάσσοσι μαχόμεθα, καὶ ἢν σφαλαῖμεν, τὰ τῶν ξυμμάχων, ἔθεν
 ἰσχύομεν, προσάπλυνται. ἔ γὰρ ἡσυχάσοσι μὴ ἰκανῶν ἡμῶν ὄντων ἐπ' αὐτὸς στρατεύειν.) τὴν τε
 ὀλόφουρον μὴ οἰκίαν καὶ γῆς ποιῆσθαι, ἀλλὰ τῶν σωμάτων ἔ γὰρ τάδε τὰς ἀνδρας, ἀλλ' οἱ ἀνδρας
 ταῦτα κτῶνται. καὶ εἰ ὦμιν πείσειν, ὑμᾶς αὐτὸς ἀν ἐξελθόντας ἐκέλευον αὐτὰ δηῶσαι, καὶ
 δεῖξαι Πελοποννησίαις, ὅτι τῶν γε ἐνεκα ἔχ ὑπακύνσεσθε.

ρμδ. „Πολλά δὲ καὶ ἄλλα ἔχω ἐς ἐλπίδα τῆ περιέσεσθαι, ἢν ἐθέλητε ἀρχὴν τε μὴ ἐπιταῦσθαι
 ἅμα πολεμῶντες, καὶ κινδύνους αὐθαιρέτως μὴ προσίθεσθαι. μᾶλλον γὰρ πεφόβημαι τὰς οἰκίας
 ἡμῶν ἀμαρτίας, ἢ τὰς τῶν ἐναντίων διανοίας. ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν καὶ ἐν ἄλλω λόγῳ ἅμα τοῖς ἔργοις
 δηλωθήσεται νῦν δὲ τῶν ἀποκρινάμενοι, ἀποπέμφωμεν, Μεγαρέας μὲν ὅτι εἴσομεν ἀγορᾶ καὶ
 λιμῶσι χρῆσθαι, ἢ καὶ Λακεδαιμόνιοι ξενηλασίας μὴ ποιῶσι, ἢ μῆτε ἡμῶν, μῆτε τῶν ἡμετέρων ξυμ-

g Ἦν παρ' ἐκείνοις Gr. Particula παρ' deest in Ar. C. et vncis includitur in Ed. Stepb. puto, quod in eius Exemplaribus non exlatet.
 παρ' abest etiam a Reg. Cass. Bas. Dan. Aug. b τὴν deest Ar. C. Ἦν τε ἐπὶ τὴν χώραν Dan. i πεζοὶ Ar. C. Cl. k το deest Reg.
 Cass. Aug. l τὴ non habet Dan. m θαλάττης Ar. C. Gr. Dan. n εἰ μὲν γὰρ Cl. Cass. Aug. o Πελοποννησίαις C. Alb. Bas. Gr.
 et a prima manu Cass., in quo corrector abrasit partem litterae u deinde fecerat Πελοποννησίαις. In Aug. Πελοποννησίαις. p ὀργισθέντες Cl.
 in marg. q πλείοσι Dan. r τε om. Cl. Gr. s Μὴ ἰκανῶν ὄντων ἡμῶν Ar. Mὴ ἔχ ἰκανῶν Cl. t τὴν τε γὰρ ὀλοφ. Reg. u τὰδε
 κληῖνται Ar. C. Dan. Mosqu. x Non male fortasse et ita interpungeretur, καὶ εἰ ὦμιν πείσειν ὑμᾶς, αὐτὸς ἀν ἐξελθόντας etc. Stepb.
 πείσειν ὑμᾶς αὐτὸς ἐξελθ. Gr. In Aug. quoque nulla interpunctio post πείσειν. y αὐτὸν Ar. Mosqu. z ἄλλὰ ἐκεῖνα Gr. a Scribi
 etiam possit τῆς, vt referatur ad ἀποπέμφωμεν alioqui cum hoc verbo subaudiendus hic accusatiuus fuerit. Stepb. b χρῆσθαι
 Ar. C. Dan. Paullo ante ἀγορᾶς Gr. c Μῆτε ἡμῶν defunt, Cass. manus recent. in marg. scripsit.

[ὄντων ἐκείνοις] Deleui παρ', quod vncinis inclusum vulgo
 ante ἐκείνοις legebatur, sed abest ab optimis codd. A
 vicino ὄντων videtur παρ' ortum. Abresch. in Auct. p. 262.
 genio linguae quidem non aduersari credit, si dicatur τῶν
 ἐμεμφάμεν ἐν αὐτ παρὰ σοι nullum tamen exemplum huius
 duritiae protulit. Ceterum ὄντων non ab ἐμεμφάμεν, sed a
 τῶν pendet; alioquin dicturus erat Thucydides ἄπερ —
 GOTTL.

[Ὦν — ἐκείνοις ἐμεμφ.] Si ἐκείνοις ad ἐμεμφάμεν pertinet:
 tamen erit pro παρ' αὐτοῖς, ἐν αὐτοῖς, scil. εἶναι. BAYER.

[πεζοὶ] Quidam πεζοί. Sed Noster numquam ita loquitur.
 WASS.

[Ὀλοφ. ἢ Ἀττικῆ] In Rostg. ἢπερ ἔλυν Ἀττικῆν. Duckerus
 bene monet, sensum verborum Thucydidi postulare, vt
 scribatur: ἢπερ ἔλυν τῆς Ἀττικῆς, sc. δημοκρατίας, sc. βλαβηροῦ
 μεθα. Ratio, quam adiungit Scholiastes, menti Thucydidi
 non congruit. Abreschius vulgatam Scholiastae tuetur sic,
 modo repetatur e superioribus βλαβήσεται (τριηθῆσαι siue
 δημοκρατία). Itaque retinetur.] G.

[Θαλάττης] Nonnulli θαλάττης. Ita vix Noster, neque
 Tragicis veteres. wass. Vid. supr. pag. 89. DVCK.

[τὸ τῆς θαλάσσης] Hoc Schol. cohaeret cum sequenti.] G.

[Οἱ Λακεδαιμόνιοι] Grammius colligit Scholiasten et Step-
 phanum, qui putarunt, τῶ ἡσυχάσοσι Lacedaemonios indi-
 cari. De συμμάχοις hoc pronuntiat Pericles. In Aug. de-
 sunt Scholia ad verba κρατήσαντες τε γὰρ αὐθὶς: ἡσυχάσοσι
 οὐ γὰρ τάδε. Οὐχ ὑπακύνσεσθε. Διανοίας et ἄλλ' ἐκεῖνα μὲν.] G.

[Μὴ ἰκανῶν] Μὴ ἔχ ἰκανῶν Cl. eleganter. vid. 6, 14. 43. 13.
 WASS.

[Ὀλόφουρον] Huc fortassis pertinet, quod adnotat Dionys.
 Halicarn. περὶ τῶν ἑσπερῶν ἰδιωμάτων p. 134. Thucydidem
 pro verbis nomina ponere, vt ὀλόφουρον pro ἀπολοφύρασθαι.
 DVCK.

[Ὀλόφουρον — ποιῆσθαι] Duckerus notat, Dionys. περὶ τῶν
 ἑσπερῶν p. 796. intendere hunc locum; sed Abreschius
 videtur spectare Dionysium ad L. II. 51. Equidem cum
 Duckero facio. Dionysius tradit l. c. Thucydidem τὸ ὀλο-
 φύρασθαι ὀνομαστικῶς ἰσχυματικῶς, i. e. verbum in nomen
 commutasse, vel nomine expressisse, n. per ὀλόφουρον ποιῆ-
 σθαι, quod idem est ac ὀλοφύρασθαι, vt pro σπεύδειν dicitur,
 σπεύδην ποιῆσθαι. G.

[Χρῆ δηλονότι] Defunt h. v. in Aug. vt et art. τὸν.] G.

[Πείσειν ὑμᾶς αὐτὸς] Quidam codd. nullam habent inter-
 punctionem post πείσειν, non male, vt Stephanus quoque
 putauit. G.

[Ἦν ἐθέλητε ἀρχὴν μὴ ἐπιταῦσθαι] Docto anonymo in Flor.
 Vinar. videbatur delenda negatio. G.

[καὶ κινδύνους — προσίθεσθαι] periculisque vos vltro obicere.
 Homerus hoc effert: κεφαλὰς παρατίθεσθαι, Odyss. B. 237.
 Virgil. Aen. II, 757. caput obiectare periculis. Interpres la-
 tinus parum accurate: et pericula voluntaria addere, moliris:
 quod est προσίθεσθαι, vt scite notat Heilmannus, qui vertit:
 und euch nicht eigenwilligerweise Kämpfe zwischen' wolleit.

cum vitis illis, quae in ipsis reprehendi, carere, tum etiam alia *commoda* longe maiora habere videntur. Quod si pedestribus copiis nostrum agrum inuaserint, nos *vicissim* in illorum agrum incursiones classe faciemus. Hic vero iactura non erit aequalis, si Peloponnesi aliqua pars *a nobis*, et tota Attica *ab illis* vastetur. Illi enim nullum alium agrum habebunt, quem alterius, *qui vastatus fuerit*, loco sine proelio occupent. Nobis vero et in insulis et in continente amplius est ager. Magna enim res est maris imperium. Considerate autem *id, quod dico*: si enim insulas incoleremus, quinam minus essent expugnabiles? Nunc autem oportet nos, quam proxime ad istam cogitationem accedentes, agrum quidem ac aedificia missa facere, at mare, urbemque praesidiis tueri, neque ipsorum causa, *si vastentur*, iratos, cum Peloponnesiis, qui sunt longe plures, proelio dimicare. (Nam si *eos* vincamus, rursus cum non inferiore numero confligemus; et, si quam cladem accipiamus, sociorum quoque auxilia, unde nostrum robur pendet, praeterea *nobis* perierint: nec enim quiescent, *nec in officio fideque permanent*, si nos bellum ipsis inferre nequeamus:) nec villas, et agros, sed hominum corpora deplorare oportet: non enim res istae viros, at viri res istas parant, *et possident*. Et si existimarem, me *vobis hoc* persuasurum, suaderem, ut vos ipsi ex urbe exeuntes has res vastaretis, et Peloponnesiis demonstraretis, vos harum rerum causa imperata non facturos.

144. „Quamquam et alia multa praeterea habeo, quae mihi magnam victoriae spem afferunt, si modo vno eodemque tempore vestrum imperium propagare, dum bellum geretis, et pericula voluntaria *periculis necessariis* addere nolitis: nam domestica nostrorum civium peccata magis metuo, quam aduersariorum consilia. Verum quatenam illa sint, planum fiet etiam alias, dum bellum ipsum geretur. Iam vero *Legatos* istos cum hoc responso dimittamus: Nos Megarensibus quidem esse permissuros usum mercatum, et portuum; si ipsi Lacedaemonii nobis, sociisque nostris, qui sumus peregrini,

ἡσσονος] ἡσσονες γὰρ τὰ θαλάττια οἱ Λάκωνες. Καὶ ἐνέτι ἐκ τῶ ἐμοῦ ἐστὶ] πλέον, φησὶ, βλαβήσονται, μέρος τῆς Πελοποννήσου δηλωθέντος, ἢ τερ ἂν ἢ Ἀττικῇ, κατὰ πολλὰ γὰρ μείζων ἢ Πελοπόννησος. Τὸ τῆς θαλάσσης κράτος] ὅπερ ἔχομεν δηλονότι. Εἰ γὰρ ἦμεν νησιῶται] δηλονότι ἡμεῖς. Ἐ γὰρ ἔχουσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι νῆες. κρη οὖν ἠγγίασθαι ἡμῶς νησιώτας, καὶ ὡς νῆσον τὴν πόλιν εἰκείν, τῶν ἀγγρῶν μὴ φροντίζοντας. Καὶ οἰκίας] τὰς ἐν τοῖς προαγείοις. Κρητισαντές τε γὰρ αὐθιγ] εἰς τὸ μέλλον. Πισυχάσσαν] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Τὴν τε ἐλόφουρτι] κρη δηλονότι, τὸν θρηῖνον, τὴν λύπην. Ἄλλα τῶν σωμάτων] τῶν ἀνδρῶν. Οὐ γὰρ τὰδε] τὰ κτήματα. Οὐχ ὑπακίσεσθαι] οὐχ ὑπειξάτε. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα] ἀνίσταται Σικελίαν, καὶ Ἰταλίαν, ἧς ἐπιθύμεν κρητῆσαι. Διανοίας] ἐπιβουλὰς. Ἄλλ' ἐκείνα μὲν] τὰ περὶ Σικελίαν. Ἦν καὶ Λακεδαιμόνιοι] ἀδύνατον αὐτοῖς ἀντιθῆκεν,

cf. L. I. 78. οἰκίον πόνον πρόσθησε. Προσθεσθαι est ad-
fiscere. cf. Abrefsch. Diluc. L. II. 36. p. 191. GOTTL.

Τάτοις ἀποκρινόμενοι] *Hudfonus* ad particulam anotationis *Stephani* in *Var. Lect.* transscriptam in *Notis* haec eiusdem addidit: Alius certe ita verba collocasset, νῦν δὲ τότες ἀποπέμφωμεν; ἀποκρινόμενοι, Μεγαρέας μὲν etc. Sed nostrum hunc Scriptorem eodem dixisse modo videmus in iis, quae concioni *Archidami* proxime subiungit pag. 91. Τοσόνδε εἰπὼν ἐπορεύετο, ὅτι ἦδε ἢ ἡμέρα etc. ab alio enim hic itidem aliter collocata verba fuissent: hoc videlicet modo, ἐπορεύετο, τοσόνδε εἰπὼν, ἔτι ἦδε ἢ ἡμ. *STEPH.*

Μεγαρέας μὲν ὅτι —] Prop. ὅτι ἐάσομεν τῶς Μεγαρέας κρησθαι etc. Traiectionem τῶ ὅτι notarunt iam *Stephanus* et *Abrefsch.* Diluc. p. 154. qui exempla collegit praefertim in dictione εἰ οὐδ' ὅτι. G.

Μεγαρέας μὲν. Recte et oratoric praemisit hunc accusativum, quia praecipua causa haec erat, de qua ageretur; quasi

fit: quod (primam controuersiam) attinet de Megarensibus. *BAVER.*

[Ἦν καὶ Λακεδαιμόνιοι] Inferui hoc Scholion e *Cass.* et *Aug.] G.*

Ξενηλασίας] De *Ξενηλασία* Lacedaemoniorum multa congesterunt *Meurf.* II. Miscellan. Laconic. 9. et *Crag.* de Republ. Lacedaem. III, 3. Sed hic parum recte ex hoc loco *Thucydidis* scribit, Periclem mittendos censuisse legatos ad Lacedaemonios, petituros inter alia, ne Atheniensibus, sociisque, ac peregrinis aliis vsu suae urbis interdicerent. Locus *Dionys. Halic.* ad p. 146, 1. a *Stephano* indicatus est d. pag. 134. De vsu actiuorum pro passiuis *Stephan.* Animaduerti ad *Ioann. Grammatic.* de Dialectis artic. XXXI. *ДУСК.*

Ξενηλασίας] Praeter ea, quae *Duckerus* monuit, huc faciunt *Xenoph.* de Rep. Lac. 14. p. 48. *Zeun.* Plut. in Lyc. 27. p. 223. it. in *Instit. Lac.* T. VI. p. 88. *Wessel.* ad *Perit. legg. Att.* p. 678. *Schol.* ad *Thuc.* I, 77. *Cic. Off.* III, 11. G.

μάχων. ἔτε γὰρ ἐκεῖνο ^d κωλύει ἐν ταῖς σπονδαῖς, ἔτε τόδε. ^e τὰς δὲ πόλεις ὅτι αὐτονόμους ἀφίσομεν, ^f εἰ καὶ αὐτονόμους ἔχοντες ἐσπεισάμεθα, καὶ ὅταν κηκεῖνοι ^g ταῖς ἑαυτῶν ἀποδοῶσι πόλεσι, μὴ σφίσι (τοῖς Λακεδαιμονίοις) ἐπιτηδεῖας αὐτονομεῖσθαι, ^h ἀλλὰ αὐτοῖς ἐκάστοις, ὡς βέλονται. δίκας δὲ ὅτι ἐθέλομεν ⁱ δῆνα κατὰ τὰς ξυνθήκας. πολέμους δὲ ἐκ ἀρξομεν, ἀρχομένους δὲ ἀμυνόμεθα. ταῦτα γὰρ δίκαια καὶ πρέποντα ἅμα τῆδε τῇ πόλει ἀποκρίνασθαι. εἰδέναι δὲ χρῆ, ὅτι ἀνάγκη πολεμεῖν ἦν δὲ ἐκείνοι μᾶλλον δεχάμεθα, ἥσσαν ^k ἐγκυλισομένους τὰς ἐναντίας ἔξομεν. ἐκ τε τῶν μεγίστων κινδύνων ὅτι καὶ πόλει καὶ ἰδιωτῇ μέγιστα τιμὰ ^l περιγίγνονται. οἱ γὰρ πατέρες ἡμῶν, ὑποσάντες Μήδους, καὶ ἐκ ἀπὸ τοσῶνδε ὀρμώμενοι, ἀλλὰ καὶ τὰ ὑπάρχοντα ^m ἐκλείποντες, γνώμη τε ⁿ πλείονη ἢ τύχη, καὶ τόλμη ^o μείζονη ἢ δυνάμει, τὸν τε βάρβαρον ἀπέσσαντο, καὶ ἐς τὰδε προήγαγον αὐτά. ὧν ἔ χρῆ λείπεσθαι, ἀλλὰ τὰς τε ἐχθρὰς ^p παντὶ τρόπῳ ἀμύνεσθαι, καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις πειραῖσθαι αὐτὰ μὴ ἐλάσσω παραδέναι.

ρμδ. Ο μὲν Περικλῆς τοιαῦτα εἶπεν. ^q οἱ δ' Ἀθηναῖοι, νομίσαντες ἄριστα σφίσι παραινεῖν αὐτὸν, ἐψηφίσαντο ἃ ἐκέλευε. καὶ τοῖς ^r τε Λακεδαιμονίοις ἀπεκρίναντο, τῇ ἐκείνους γνώμῃ, ^s καθ' ἑκάσταν ὡς ἔφρασε, καὶ τὸ ξύμπαν, ἑδὲν κελευόμενοι ποιήσιν, δίκη δὲ κατὰ ^t τὰς ξυνθήκας ἔτοιμοι εἶναι διαλύεσθαι περὶ τῶν ἐγκλημάτων, ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ. καὶ οἱ μὲν ἀπεχώρησαν ^v ἐπ' οἴκῃ, καὶ ἐκέτι ὑπερον ἐπρεσβεύοντο.

ρμς. Αἰτίαι ^x δὲ αὐταὶ καὶ διαφοραὶ ἐγένοντο ἀμφοτέροις πρὸ τῆς πολέμου, ἀρξάμεναι εὐθύς ἀπὸ τῶν ἐν Ἐπιδάμνῳ καὶ Κερκύρα· ἐπεμίνυντο ^y δὲ ὅμως ἐν αὐταῖς, καὶ παρ' ἀλλήλους ἐφοίτων, ἀκηρύκτως μὲν, ἀνυπόπτως δὲ οὐ. σπονδῶν γὰρ ξύγχυσις τὰ γιγνόμενα ἦν, καὶ πρόφασις τῆς πολεμεῖν.

^d κωλύειν Ar. C. Kωλύει legit Dion. Halic. sed non adiciens voculam ἐ. vult autem κωλύει pro κωλύει dictum esse. Steph. ^e τὰς τε πόλεις Reg. Cass. Gr. Bas. Aug. ^f εἰ δὲ καὶ Dan. Mox in Mosqu. pro ἀποδοῶσι, est ἐπιδοῶσι, sed in marg. est ἀποδοῶσι. ^g ταῖς ἀπὸ τῶν Cl. Gr. Reg. Cass. In Aug. paullo ante ἔτ' ἐν, it. αὐτῶν. ^h ἀλλ' αὐτοῖς Ar. C. Dan. ⁱ ἀποδέναι Marg. ^k ἐγκυλισομένους, et alia manu supra emendatum μένους Dan. ^l Περιγίγνονται Ar. C. Gr. ^m ἐκλείποντες Marg. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug. et in Mosqu. ⁿ πλείονη Ar. C. In ed. Bas. γνώμη δὲ, in cod. Bas. τῆ. In cod. Mosqu. quoque πλείονη. ^o μείζονη Ar. ἢ δυνάμει desiderantur in Gr. manus alia deinde inter τόλμη et μείζονη adscriptit. ^p Τρόπῳ παντὶ Ar. C. Dan. ^q οἱ δὲ Ἀθην. Reg. Cass. Gr. Aug. ^r τε deest Ar. C. om. etiam Cl. vt et in fin. vers. abest quoque hic a Dan. et Gr. ^s καθ' ἑκάσταν Ar. C. Ald. Flor. Bas. Cass. ^t τὰς deest Gr. ^v ἐπ' οἴκῃ pro ἐπ' οἴκῃ Attica constructione, quae Thucydidi familiaris: de qua vide Stephani Appendicem ad scripta de Dial. Att. p. 123. ^x δὲ malit Steph. quod haec conclusioni apta videatur, et ab ipso etiam Thucydide alicubi huic rei adhibeatur. ^y δ' ἴμοι et mox ἀνυπόπτως δ' ἔ. Gr.

Ὅτε γὰρ κωλύει —] Pro κωλύεται, vt notat Dionys. Epist. II. ad Amm. p. 97. apud quem praepositio ἐν deest. Itaque non opus est correctione Reiskii in anim. p. 17. legendis: κωλύεσθαι ἐν ταῖς σπονδαῖς, aut κωλύειν τὰς σπονδὰς. Locus Dionysii probat, hanc lectionem esse antiquissimam et probam. Abresch. in auctar. p. 263. resoluit κωλύει, per κώλυμα, l. ἰμπόδιον ἐν ταῖς aut ἐν σπονδαῖς, nihil obstat, impedit, obest foederibus. Scribere quoque Nostrum: οὔτε ἐκεῖνο κωλύει πρὸς τὰς σπονδὰς, i. e. πρὸς τὸ εἶναι τὰς σπονδὰς, quo minus sint foedera. GOTTL.

[Τόδε] τὸ ξυνήκατον. Ita e Cass. correxi. Antea τὸ ξυνήκατον addebatur verbis τὸ περὶ Μεγ. ψήφισμα.] G.

τοῖς Λακεδαιμονίοις] In cod. Aug. ad h. l. notatum ἀρχαρχικῶς. v. L. III. 126. Schol. Bas. τὸ Λακεδαιμονίοις infisitum habet e margine. Sed mora est coniectura, quae nulla codd. auctoritate iustificatur. Sed delet Valk. ad Herod. V, 424. GOTTL.

Ἀρχομένους] Reisk. in anim. p. 17. omittit, ἀρχοντας. G.

Sane ἀρχειν frequentius dicitur de eo, qui primus laedat; unde, ἀρχειν χειρῶν ἀδελφῶν. Sed tamen ἀρχεισθαι est, incipere; et iacpe poster, ἀρχεισθαι πολέμῳ, de inferente bellum. BAYER.

Ἐκ τε τῶν μεγίστων κινδύνων — τιμὰ περιγίγνονται] Restant,

i. e. sequuntur, excipiunt nos — Supra c. 141. paullo aliter: ἐκ τῶν κινδύνων περιγίγνεσθαι, euadere. G.

ὑποσάντες Μήδους] v. huius libri c. 89. G.

Ὅν ἀπὸ τοσῶνδε ὀρμώμενοι] Minoribus oribus, potensia onsi sunt. De forma ὀρμᾶσθαι ἀπὸ τῆ — v. Gloss. G.

Ἐκλείποντες] Hoc efficacius, quam ἐκλείποντες. WASS.

[Ἡ τέχνη] Haec lectio, quam Schol. pro τύχη habet, iudice Stephano, haud probanda. γνώμη enim opp. τύχη. In cod. Aug. Schol. ad verba Ὅτι ἀνάγκη πολεμεῖν ὑποσάντες Μήδους· γνώμη τε πλείονη ἢ τέχνη Ὡν ἔ χρῆ λείπεσθαι et ἐπιγιγνομένοις, desunt. Mox in ἐπιπλέον — Γεργίσιος, correxi pro Γεργίσιος, vt supra h. libro ad c. 2. Περισσεως autem inest in verbis: γνώμη τε πλείονη ἢ τύχη καὶ τόλμη μείζονη ἢ δυνάμει. Sed cum Stephano facio, hanc περισσεως non esse quaesitam. Post ἐπιπλέον, τῶν ἄλλων supplet idem Stephanus, idemque est ac: ἐπιπλέον ἢ ἐν ἄλλοις χωρίοις.] G.

[Παισὶν ἡμῶν] Immo vero, Stephanus ait, non solum παισὶν ἡμῶν, sed etiam παιδῶν παισίν.] G.

[τῆ ἰσῃ καὶ ὁμοίᾳ] Hoc Schol. deest in Aug., vt et Schol. ad καὶ οἱ μὲν.] G.

τὸ ξύμπαν] In Aug. cod. explicatur: τὸ κεφάλαιον. G.

Ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ] Supra c. 27. ἐκέρυσσον, ἐπὶ τῇ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ τὸν βυλάμενον ἴση. It. V. 79. Supra ad c. 27. πολὺ-

suae ciuitatis vsum permittant: nam neque illud, neque hoc in foederibus prohibetur. Praeterea nos etiam permiffuros, vt *Graecae* ciuitates liberae, suisque legibus viuant; si modo liberar, suisque legibus viuentes *tunc* habebamus, quum foedus est initum: et si ipsi quoque ciuitatibus, quas in sua ditione habent, *pristinam libertatem* reddant, ita vt in suis rebuspublicis administrandis ad ipsorum Lacedaemoniorum mores ac instituta sese accommodare non cogantur; sed suo quaeque arbitratu viuant. Dicamus etiam, nos ex foederum pactis ad iudicium subeundum paratos esse: nec belli initium nos facturos, at ab ipsis illatum propulsuros. Haec enim responsa sunt simul et iusta et ex dignitate huius Reipublicae. Sciendum autem est, bellum necessario gerendum esse; quod si nostra sponte potius, *quam necessitate compulsi*, bellum suscipiamus, aduersarios minus infestos habebimus; sciendum etiam, ex maximis periculis cum ad Rempublicam, tum etiam ad homines priuatos, maximos honores redundare. Itaque maiores nostri, quum Medos sustinuerunt; quamuis a tantis nequaquam initiis orsi et progressi sunt, sed etiam res, quas possidebant, reliquerunt, *tamen* consilio potius, quam fortunae opibus, et confidentia maiore, quam potentia, cum ipsum barbarum repulerunt, tum etiam imperium ad tantam amplitudinem prouexerunt. A quibus degenerare non debemus: sed hostes omni ratione vlscisci; operamque dare, vt hoc *imperium* non diminutum posteris tradamus.

145. Atque Pericles quidem haec dixit. Athenienses vero, quod sibi consilium optimum ab illo dari censuissent, in ipsius sententiam decretum fecerunt; et de illius consilio Lacedaemoniis responderunt, cum singulatim, vt ille monuerat, tum etiam generatim, se nihil ipsorum iussu facturos: sed se ex foederum pactis ad iudicium subeundum, et in eo de controuersis pari iure, parique conditione disceptandum paratos esse. Atque illi quidem domum redierunt, nec vllam legationem amplius postea miserunt.

146. Hae igitur querelae et discordiae inter vtrosque ante hoc bellum exstiterunt, statim ex rebus ad Epidamnum et Corcyram gestis ortae. Veruntamen dum hae *discordiae* inter illos adhuc essent, commercia inter se habebant, et alteri ad alteros ibant sine caduceatore quidem, sed non etiam sine suspicione. Nam ea, quae fiebant, erant foederum perturbatio, et belli materia.

ἔπερ ἐκεῖνοι ποιεῖν ἐκ ἠνέσχοντο. Οὐτε γὰρ ἐκεῖνο] τὸ περὶ Μεγαρέων ψήφισμα. Τότε] τὸ ξηνηλατεῖν. Τοῖς Λακεδαιμονίοις] οἶμαι τὸ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀμάρτημα τῆ γραφείως, ἐνθέντος τῆ κειμένω, ὅπερ ἦν ἐρμηνεῖα τῆ σφίσι, ἕξωθέν τιμι ἐπιτεθεῖσα. Ὅτι ἀνάγκη πολεμεῖν] ἡμῶς δηλονότι. Ἐκ τε τῶν μεγίστων] κατὰ κοινῆ τὸ εἰδέναι χρεῖ. Ἐπὶ πάντες Μήδης] δεξάμενοι. Καὶ ἐκ ἀπὸ τοσῶνδε] ἐκ ἀπὸ τοσαύτης παρασκευῆς, ἀλλὰ ἐλάσσονος. Γνώμη τε πλείονι, ἢ τέχνῃ] συνέσει, φρονήσει. ἐπιπλέον ἐν ταῦτα τῶν ἄλλων ἢ Γοργυλῶς ἐλήφθη παρῆσισι. καὶ ἔστιν ἐκ ἀχαρίας, διὰ τὴν ταχέαν πλοκὴν τῆ ὀνόματος. Ὡν ἢ χρεῖ λείπεσθαι] τῶν πατέρων. Ἐπιγιγνομένοις] πρῆσιν ἡμῶν δηλονότι. Τῆ ἐκεῖνος γνώμῃ] βυλλῆ. Ἐφρασε] ἠρμήνευσεν. Ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ] ἐξ ἰσοτιμίας, καὶ ἔχῃ κελευόμενοι. Καὶ οἱ μὲν] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ἐν αὐταῖς] ταῖς αἰτίαις καὶ διαφοραῖς. Ἀκηρύκτως μὲν] ἀνευ κηρυκείω, ὡς περὶ φίλης δῆθεν. οἱ γὰρ πρὸς ἐχθρῶς ἀπίοντες, ἀσφαλείας ἔνεκον, ὁσάντις ἠβύλοντο, μετὰ κηρυκείω ἀπῆσαν, ἢς ἀνείσιον ἠγγῆντο καὶ ἀσεβῆς κηρυγεῖν.

mus, Callim. H. in Iou. v. 63. hunc locum imitatum esse.

GOTTL.

Αἰτίαι δέ] Δὴ praefert Stephanus. Ita loquitur Dion. Halic.

WASS.

Ἐπιμίγνυντο] Suidas in ἀκηρυκτεῖ, ἐμίγνυντο. male. WASS.

Ἐπιμίγνυντο ἐν αὐταῖς] Sc. διαφοραῖς, in his discordiis re et ratione inter se coniuncti erant, negotiorum inter eos erat frequentia. cf. L. I, 2. τῆς ἐμπορίας ἐκ ὕψους, ἐδ' ἐπιμιγνύντες; ἀλλήλοισι — cf. II, 1. G.

[Ἀπῆσαν] In Aug. est ἀπῆσαν.] G.

Θ Ο Υ Κ Υ Δ Ι Δ Ο Υ
 Ο Λ Ο Ρ Ο Υ
 Ξ Υ Γ Γ Ρ Α Φ Η Σ Τ Ο Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ο Ν

THEVCYDIDIS OLORI F.
 HISTORIAE LIBER SECVNDVS.

EPITOME LIBRI II.

Thebani, qui noctu per prodicionem occupauerant Plataeam, ab oppidanis partim occisi, partim capti sunt. Cap. VI. Quo facto, ruptis aperte foederibus, utrimque ab Atheniensibus et Peloponnesiis summa vi bellum parari coeptum est. Cum priores Peloponnesii, duce Archidamo rege Lacedaemoniorum, Atticam inuassent: Pericles, Athenienses ad bellum sustinendum exhortatus, inter caetera reipublicae agros suos donauit, rogauitque Athenienses, si forte eos non laederet hostis, uti ob eam rem nullam de ipso conciperent suspicionem. XIII. Peloponnesii Acharnas usque populabundi peruenerunt, magna cum indignatione plebis in Periclem, exire contra hostes prohibentem. XXII. Atheniensium equites in Phrygiis fugati sunt. Ipsi cum in aciem non prodirent, Peloponnesii domum reuerterunt. XXIII. Aeginetis, ab Atheniensibus pulsus, Lacedaemonii agros dederunt. XXVII. Sol defecit. XXVIII. Athenienses societatem cum Sitalce Thraciae rege iunxerunt. XXIX. Ea hyeme exequias bello caesis fecerunt: quos Pericles princeps ciuitatis laudauit. XXXIV. Sequente anno Peloponnesii iterum Atticam ingressi, posteaquam saeuissima Athenas pestis inuasit: ipsi perpopulato omni agro domum se receperunt. XLVII. LVII. Legatos Peloponnesiorum, ad Persarum cuntes regem, Athenienses in Thracia interceptos necarunt. LXVII. Potidaeae ad haec deditio et Plataeae oppugnatio describuntur. LXX. LXXV.

α Θεουδίδης Ἰσθριῶν ἐπιγραφῆς βιβλίον δεύτερον *Ar.* Titulo caret *alter Codex.* Θεουδίδης ἐπιγραφῆς τὸ δεύτερον *Cl.* Θεουδίδης β. *Vaf.* Θεουδίδης ἐπιγραφῆς δεύτερας *A. d. B. f.* Θεουδίδης ἐπιγραφῆς δεύτερας *Pler.* Θεουδίδης τὰ ὀλίγα ἐπιγραφῆς τὸ δεύτερον *Etiri reliqui in hoc Libro et seqq. Videlicet Annot.* Θεουδίδης ἐπιγραφῆς δεύτερον *Reg.* Θεουδίδης ἐπιγραφῆς β. *Aug. Cass.* Θεουδίδης ἐπιγραφῆς βιβλίον δεύτερον *Vasf.* *A Dan.* et *Gr.* abest Inscriptio.

ΑΡΧΕΤΑΙ δὲ ὁ πόλεμος ἐνθίνδε ἤδη Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων, καὶ τῶν ἑκατέρωθεν συμμάχων (ἐν ᾧ ἔτε ἐπεμύγνοντο ἔτι ἂ ἀκρηκτεῖ παρ' ἀλλήλων, κατασάντες τε ξυνεχῶς ἐπολέμουν.) γέγραπται δὲ ἐξῆς ὡς ἕκαστα ἐγίγνετο κατὰ θέρους καὶ χειμῶνα.

β'. ἄ Τέσσαρα μὲν γὰρ καὶ δέκα ἔτη ἐνέμειναν ἑ αἱ τριακοντῆται σπονδαί, αἱ ἐγένοντο ἑ μετ' Εὐβοίας ἄλυσιν τῶ δὲ πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ ἔτει, ἐπὶ Χρυσίδος ἐν Ἀργεῖ τότε πενήκοντα δυοῖν δέοντα ἔτη ἰερωμένης, καὶ Αἰνησίῳ ΕΦόρῳ ἐν Σπάρτῃ, καὶ Πυθοδώρῳ ἔτι δύο μῆνας Ἀρχοντος Ἀθηναίων, 8 μετὰ τὴν ἐν Ποτιδαίᾳ μάχην, μὴν ἕκτῳ, καὶ ἅμα ἦν ἀρχομένην, Θηβαίων ἄνδρες ὀλίγω πλείους τριακοσίων (ἠγῆντο δὲ αὐτῶν Βοιωταρχῶντες, ἠ Πυθάγγελός τε ὁ ἰ Φυλίδης, καὶ ἠ Διέμπερος ὁ Ονηταρίδης) ἐσῆλθον περὶ πρῶτον ὕπνον ξὺν ὅπλοις ἐς Πλαταιῶν τῆς Βοιωτίας, ἔσαν Ἀθηναίων ξυμμαχίδα. ἐπηγάγοντο δὲ καὶ ἀνέβησαν τὰς πύλας ἠ Πλαταιῶν ἠ ἄνδρες, Ναυκλειδῆς τε καὶ οἱ μετ' αὐτῶ, βεβλόμενοι, ἰδίας ἐνεκα δυνάμεως, ἄνδρας τε τῶν πολιτῶν τῆς σφίσιν ὑπεναντίας διαφθεῖραι, καὶ τὴν πόλιν Θηβαίους προσ-

δ Etiam si paruo intervallo praecedat ἀκρηκτεῖς (est enim in praecedentis libri fine) suspectum tamen nobis esse non debet hoc ἀκρηκτεῖς cum et alia auctoribus sint, quae hac quoque terminatione effecerint. Sterb. c καὶ γέγραπται ἐξῆς Ar. C. Dan. γέγραπται δ' ἐξῆς Gr. d Τέσσαρα γὰρ καὶ δέκα μὴν ἦν Ar. C. Τέσσαρα καὶ δέκα μ. ἠ Dan. e Αἱ δεεὶ Ar. C. Din. f Μετὰ Εὐβοίας Reg. Cass. Gr. Aug. Mosqu. g Μετὰ δὲ τὴν Gr. Ἀθηναίους δὲ μετὰ τὴν Bas. h Πυθάγγελος Gr. i Φυλίδης Ar. C. Cass. Aug. Φυλίδης Gr. k Διέμπερος ὁ Ονηταρίδης Ar. C., ποx εἰσῆδον in Mosqu. l Πλαταιῶν Cl. Cass. Aug. Sed a man. rec. corr. πλαταιῶν. m Vocabulum ἄνδρας non agnoscit Ar. C. Dan.

* Αρχεται δὲ etc.] Quo anno coeptum hoc bellum, vide A. Gellium, l. 17. c. 21. et Meursium de Archont. Athen. p. 200. HVDs. Lucianus Pseudom. pag. 752. illa ἀρχεται ὁ πόλεμος ἐνθίνδε ἤδη, quasi proverbiū specie transfert ad narrandum principium belli, inter Cocconam et Alexandrum Pseudomantin compositi. DUCK.

Coeptum est geri hoc bellum, auctore Gellio, (L. XVII, 21. N. A.) anno V. C. CCCXXXIII., sub dictatore Aulo Posthumio Tuberto; de quo fit mentio apud Lij. III. 26. Olymp. LXXXVII. Archonte Pysbodoro, et Aenesia, Ephoro Spartae A. M. MMMDLXXXIII. tempore Artaxerxis Longimani et Darii Nochi. cf. Doduell. Ann. Thuc. p. 61. et quos laudavit Duck. ad c. 2. GOTTL.

Ἐν ᾧ] Recte expl. Schol. ἐξ ἠ. sign. enim verum initium belli, sin minus aperti, at turgentis et iam certi ac propediem erupturi, et tantum non moti. BAVER.

[Ἐν ᾧ] In Cass. legitur: ἀντὶ τῷ ἐξ ἠ. in Aug. ἀντὶ ἐξ ἠ, ἠ ἠ. In Aug. deest Schol. ad Ἐνθίνδε.] G.

[Ἐπεμύγνοντο] Hoc verbum praefixi Scholio, quod adiectum erat verbis: παρ' ἀλλήλων ἐρχόμενοι. Monuit iam hoc Duckerus. In Cass. legitur: ἐπιμύξαν εἶχον πρὸς ἀλλήλους.] G.

Ἀκρηκτεῖ] Sine praecone, qui belli index erat. Pausillo ante c. 146. sup. libri, ἀκρηκτεῖς. Scribitur autem ἀκρηκτεῖς, ad rationem ἀνατῆς, i. e. ἀνευ ἄτης, quod et scribitur ἀνατῆ apud Sophocl. in Antig., ut auctor est Scholiast. Eurip. Med. v. 1357. Illud rectius videtur, ut supra c. 143. ἀμαχί. Sic ἀκλαυτεῖ apud Callim. H. in Dian. v. 267. Scholiastes ad L. I, 29. docet: Κήρυξ ἐν πολέμῳ, πρέσβεις ἐν εἰρήνῃ. Dicuntur loco laudato Corinthi κήρυκα praecipuisse, προεξῆντα πόλεμον κεκρυφαίως. cf. L. III. 52. G.

Conformatum est, ut ἀποβαλεῖ, πανδημί, alia; quae tamen de verbis efficta solemnius in (i) desinant. De belli indice praecone quae notat B. Gottl. et nota sunt, et ex parte falsa; quippe et in pace, dissidiis ortis, sed bello nondum moto, praecones miserunt, vt l. 29. et Pautaniae praecone miserit Spartani; et aliena sunt ab h. l. certe nil explicant, cur hic non commearint ἀκρηκτεῖς, tunc praecone. Nam, si non sine praecone belli indice, bellum scilicet erat; quod negat Thuc. Sed sensus est; praecone nondum utebantur com-

meantes, quia nimirum comite opus esset in bello, vt iniuriati venirent et abirent, vt ostenderent, se non infestos venire, sed amice, et in causa a bello segregata; pacis ergo magis index praeco, quo nondum uterentur, vt bello nondum commoto velut aperto et certo; sed libere, vt inter pacatos, commeabant, nil egentes praeconis, vt etiamnum tuti ab iniuria belli nondum denunciati. cf. l. 53. init. ἀνευ κρηκτεῖς. Ceterum dissonant ἀκρηκτεῖς et ἀκρηκτεῖς illud iam explicatum dedi; hoc sign. bellum internecinum, implacabile, vbi ne pacificationi quidem locus relictus sit: hinc iungitur, πόλεμος ἀκρηκτος καὶ ἀσπονδος, vel inuerse. BAVER.

[Ἐνευ κρηκτεῖς] In Cass. legitur: κρηκτεῖς defunt quoque in eodem: ἀνευ κρηκτεῖς — καταγγέλλουσας in Aug. ἀνευ κρηκτεῖς, ὡς ἐχθροί.] G.

Κατασάντες — ἐπολέμουν] i. e. κατέσχον εἰς πόλεμον ξυνεχῶς, sine ulla intermissione. Sic Paul. Eliac. l. p. 443. Plene sic scribere poterat: κατασάντες εἰς πόλεμον, ξυνεχῶς ἐπολέμουν αὐτόν. Semel bello cum fuissent implicati, nihil remittentes illud gessere. v. Abresch. Diluc. p. 157. G.

Pollis etiam vertere: initio scilicet facto, bello indicto et certo: vt c. 2. καθεστώτος φανερός τῷ πολέμῳ. BAVER.

[Τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου] n. parenthesis incipit, ex mente Scholiastae, a verbis: ἐν ᾧ ἠδὲ ἐπεμύγνοντο, vsque ad χειμῶνα. Equidem cum Stephano clausi parenthesis v. ἐπολέμουν. Idem Stephanus malit praefixi Scholio: τὸτο πρὸς τὸ — caput: γέγραπται δὲ ἐξῆς. Sed nihil mutandum censet. In Aug. Schol. ad παρ' ἀλλήλων et κατασάντες τε defunt.] G.

Κατὰ θέρους καὶ χειμῶνα] Nomine θέρους comprehendit ver et aestatem, χειμῶνος autumnum et hiemem. Petau. X. de Doctrin. Temp. 28. Sic et alii Gracci pariter ac Latini Scriptores annum in duas partes tribuunt. Vid. Serv. et Cerd. ad Virgil. III. Georg. 296. et Gronou. III. Obseru. 14. DUCK.

Κατὰ θέρους] Norum est, veteres hoc nomine complexos esse ver et aestatem, vt hieme, autumnum. Sed locus Virg. Georg. III. 296. a Duckero adductus, nihil probat. Ver enim non intelligitur verbis: „dum — frondosa reduciunt aestas, vt voluit Servius et Cerdas; sed aestas, qua coeli

Hunc igitur initium belli, inter Athenienses et Peloponnesios ac utrorumque socios gesti, iam ducitur: in quo nullis inter se commerciis amplius sine caduceatore miscbantur; et ex quo id semel susceperunt, id etiam continenter gesserunt. Scriptum autem est ordine, prout singula quaeque aestate atque hyeme sunt acta.

2. Nam tricennalia foedera, quae post captam Euboeam inita fuerunt, quatuordecim quidem annos durauerunt: sed quintodecimo anno, cum Chrysis sacerdos duodequingagesimum sacerdotii annum Argis ageret, et Aenesias Spartae Ephorus esset, et Pythodoro, qui tunc Athenis Archon erat, duo praeterea menses ad integrum Magistratus annui tempus absoluendum adhuc superessent, sexto mense a pugna ad Potidaeam commissa, statim ineunte vere, Thebanorum quidam paulo plures trecentis (ipsis vero praecerant Pythangelus Phylidae, et Diemporus Onetoridae filius, qui tunc apud Boeotos summum Magistratum gerebant) circa primum somnum cum armis Plataeam Boeotiae urbem, Atheniensium sociam, ingressi sunt. Illos autem in urbem induxerunt, et portas illis aperuerunt quidam Plataeenses, Naucrides, et qui eiusdem factionis erant; qui, ut priuatam potentiam sibi pararent, ciues sibi inimicos de medio tollere, urbemque Thebanis adiungere volebant. Haec autem egerunt

Bell. Pelop. an. I. Olymp. 87. 1. V. C. Varr. 32. 4. Mau 7.

ΕΝΘΕΝΔΕ] ἀπὸ τῆσδε τῆς αἰτίας. Ἐν ᾧ] πολέμῳ. ἐν ᾧ, ἐξ ὅ, ἀφ' ὅ. Ἐπερίγυντο] ἐπιμείζον εἶχον. Ἀκρηκτεῖ] ἀνευ κηρυκείας, ὡς ἐχθροί, ἀνευ κηρυκείας μᾶλλον, καὶ προκαταγγέλλεως. Παρ' ἀλλήλους] παρ' ἀλλήλους ἐρχόμενοι. Καταστάντες τε] ἀρχὴν τῶ πολέμῳ ποιήσαντες. Τέσσαρα μὲν γὰρ καὶ δέκα] τῶτο πρὸς τὸ, ἀρχεται δὲ ὁ πόλεμος, τὰ γὰρ ἄλλα, διὰ μέση. Εὐβοίας ἄλλωσιν] ἢ ἐν τῇ πρώτῃ λέγει. Ἐπὶ Χρυσίδος] ἢ Χρυσίς ἱερεὶα ἢ ἐν Ἀργεῖ. Ἡρίθμην δὲ τὸς χρόνος οἱ Ἀργεῖοι ἀπὸ τῶν ἱερεῶν. Ἐτι δύο μῆνας] τῆτέτι, δέκα μῆνας. κατ' ἐνιαυτὸν γὰρ ἠλλάσσοντο. Βοιωταρχῶντες] οἱ τῶν Βοιωτῶν ἀρχοντες. ἦσαν γὰρ οἱ πάντες ἑνδεκά. Ἰδίαις ἐνεκα δυνάμεως] ἀντὶ τῶ αὐτοῖ δυνατοὶ γενέσθαι. Καὶ τὴν πάλιν Θηβαίους προσποιήσαι] ἵνα μὴ

constantia ea est, ut oves in siluis et saltibus sub dio agere possint; ut explicat Illustris Heynius ad l. c. GOTTL. Ita per omnem historiam Thuc. diuidit annos belli sui in θέρους et χειμῶνα, diligenter addens: καὶ τὸ θέρους ἐτελεύτα καὶ ὁ χειμῶν ἐτελεύτα οὕτως. L. Ita hiemi auctumnium iungit Ouid. Fast. I, 459. 460. Postera lux (a. d. v. Id. Ian.) hiemem medio discrimine signat; Aequaque praeteritae, quae superabit, erit. Quae neque intelligi possint, nec vera constare, nisi initio facto a medio Octobri, id est autumnii initio. BAVER. Ἐνέμειναν — σπονδαί] i. e. διέμειναν, διυγαῖναι. Abresch. in Diluc. l. c. videtur vrgere praepositionem ἐν in verbo, ut solet. In loco Xenoph., Cyr. I, 2. 16. ab Abreschio laudato, ἐμμένει μαρτυρία καὶ τῆς μετρίως διαίτης, vis διαμνέει quoque locum habet. G. Ἐπὶ Χρυσίδος] Memorat hanc rursus Lib. IV. in fin. Apud nonnullos Scriptores perperam est Χρυσίης, pro Χρυσίς. Vid. Leopard. VI. Emendat. 11. De more Argiuorum annos per Sacerdotes computandi, quem hic tangit Schol., multa habent, quos in Notis ad eum laudat Hudsonus. De characteribus temporis, ad quod initium huius belli adligat Thucydides, consulendi sunt Scalig. V. de Emend. Temp. p. 410. Petau. X. de Doctrin. Temp. 28. Selden. in Appar. Chronolog. ad Veter. Graecorum Epochas p. 238. Marmor. Arundell. Edit. Oxon. et Petit. IV. Eclog. Chronolog. 12. Porro Salmasium, in Exercit. Plin. p. 111. Ed. Trai. scribentem Graecos numquam dicere Ἀρχοντας τῶ δεινα sine praepositione, sed semper cum praepositione ἐπὶ, recte reprehendit Petau. Exercit. Miscellan. Cap. VII. DVCK. Ἐπὶ Χρυσίδος] Sub Chrysidis sacerdotio, s. tempore Chrysidis, anno duodequingagesimo eius sacerdotii. De viū huius praec-

pos. v. Gloss. Hunc morem Argiuorum, quem attingit Schol., pluribus explicauit Vales. in not. ad Exc. Polyb. T. III, p. 161. Ernestin. Sacerdotes Iunonis Argiuae vocabantur Ἡεσίδες, ut Palladis Argiuae, Αεσθριδεις. v. Spanh. ad Callim. Lau. Pall. v. 34. Sub Chryside, templum Iunonis, anno huius belli nono, conflagrauit. G. [Τὸς χρόνος] i. e. ἐνιαυτός.] G. [Τῆτέτι] In cod. Aug. ante τῆτέτι leguntur h. v. ὄρα τῆν ἀκριβείαν τῶ χρόνος.] G. Ἡερί] Totum tempus comprehendit ἀπὸ ἰσημερινῆς, μέχρι πλειάδων ἐπιτολής. WASS. Θηβαίων — τριακοσίων, et ἐσθλῶν — ξυμμαχίδαι] Theop. Progymn. Cap. IV. vbi male συμμαχίδαι, cum nostro Diodor. p. 308. a. WASS. Θηβαίων — ὀλίγα πλείους τριακοσίων] Diod. L. XII. p. 505. Wessell. de eadem re: τῶν Βοιωτῶν ἐποσειλάντων στρατιώτας ἐπιλέκτους τριακοσίους νυκτός. Rem breuiter narrat Demosth. κατὰ Νεαράς, p. 1378. Reisk. Aen. Polior. p. 400. G. Ἀνέμειναν — ἀνδρες] T. Magister in ἀνέμειναν. Confer omnino Demosthenem in Neaeram p. 531. WASS. Μοχ ἔσοιτο, quod est in omnibus aliis Mff. et Edit., habet etiam Theop. p. 52. DVCK. Ἀνέμειναν τὰς πύλας — Ναυκλείδης] Demosth. l. c. ἀνοϊζάντων τὰς πύλας τῆς νυκτός Ναυκλείδου, καὶ ἄλλων τινῶν μετ' αὐτῶν. GOTTL. [Ἰδίαις — δυνάμεως] Schol. ad haec verba adieci e cod. Aug. In eodem cod. defunt Scholia a verbis Ἔργα ἐχεσθαι — ad συμμαχεῖν it. Σφίσι — ad καὶ τὸς λόγους δεξιμένοι.] G. Καὶ προσποιήσαι] Ἐποτάττει exponit Theop. Mag. in προσποιήσαι. Non necessaria hic est illa significatio τῶ προσποιήσαι. DVCK.

ποιῆσαι. ἔπραξαν δὲ ταῦτα δι' Εὐρυμάχου τῆς Λεοντιάδου, ἀνδρὲς Θεβαίων δυνατωτάτους. προϊδόντες γὰρ οἱ Θεβαῖοι, ὅτι ἔσοιτο ὁ πόλεμος, ἠβέλωντο τὴν Πλάταιαν, αἰεὶ σφίσι διάφορον ἔσαν, ἔτι ἐν εἰρήνῃ τε, καὶ τῆς πόλεως ὁ μήποι Φανερός ἠκαθεψῆτος, προκαταλαβεῖν. ἢ καὶ ῥῶον ἔλαθον ἔσελθόντες, Φυλακῆς ἔπροκαθεψηκυίαις. θέμενοι δὲ ἐς τὴν ἀγορὰν τὰ ὄπλα, τοῖς μὲν ἔπαγομένους ἐκ ἐπειθόντο, ὡς εὐθύς ἔργα ἔχασθαι, καὶ ἵεναι ἐς τὰς οἰκίας τῶν ἐχθρῶν ἢ γνώμην δὲ ἐποιῶντο, κηρύγμασί τε χρῆσασθαι ἐπιτηδείους, καὶ ἐς ξύμβασιν μᾶλλον καὶ Φιλίαν τὴν πόλιν ἀγαγεῖν (καὶ ἀνείπεν ὁ κήρυξ, εἴτις βέλεται κατὰ τὰ πάτρια τῶν πάντων Βαιωτῶν ξυμμαχεῖν, τίθεσθαι παρ' αὐτῶν τὰ ὄπλα) νομίζοντες σφίσι ραδίως τῷ τῶ τρόπῳ προσχρησέσειν τὴν πόλιν.

γ. Οἱ δὲ Πλαταιῆς, ὡς ἦσθοντο ἔνδον ἔσοντας τῶν Θεβαίων, καὶ ἑξαπιναιῶν κατειλημμένην τὴν πόλιν, καταδείσαντες, καὶ νομίσαντες πολλῶν πλείους ἐσεληλυθῆναι (ἔ γὰρ εἴσων ἐν τῇ νυκτὶ) πρὸς ξύμβασιν ἐχώρησαν, καὶ τῶν λόγων δεξάμενοι ἠσύχαζον ἄλλως τε, καὶ ἐπειδὴ ἐς ἑδῶνα ἔδεν ἐνευτέριζον. πρῶσποντες δὲ πῶς ταῦτα κατενόησαν ἔ πολλὰς τὰς Θεβαίους ὄντας, καὶ εἰμίσαν, ἐπιθέμενοι, ραδίως κρατῆσαι. τῷ γὰρ πλήθει τῶν Πλαταιῶν ἔ βελομένῳ ἦν τῶν Ἀθηναίων ἀφίσασθαι. ἐδόκει ἔν ἐπιχειρητέα εἶναι. καὶ ξυνελέγοντο, διορύσσοντες τῶν κοινῶν ταίχας, παρ' ἀλλήλους, ὅπως μὴ

ἢ ἔσονται Gr. Pro γὰρ paullo ante est δὲ in Mosqu. ο μήποι φανερός Marg. μήποι φανερός Ald. Flor. Basf. Steph. I. μήποι malit Steph. imo ne admitti quidem alteras illas voculas vlllo modo posse existimat, nisi eandem significationem accipiant. Addit Steph. quod praeter morem fuerit. Nec alteras illas voculas, sed alteram illam voculam dicit, nempe μήποι. Nam ita scribit in principio huius adnotationis: non tam placet hic μήποι, quam μήποι. imo vero ne — accipiat. ἢ καθεψῆτος Marg. Basf. Cam. ἢ εἰσελθόντες, et paulo infra εἰσεληλυθῆναι Ar. C. ἢ ἑπαγομένοις Marg. Cam. Si ἑπαγομένοις scribas, (inquit Steph.) eo praeteritum tempus, non minus quam altero illo participio, significabitur. ἑπαιγομένοις Dan. Aug. ἑπαγομένοις, sed manus recentior corr. ἑπαγομένοις. Μοκ προ ἔχασθαι in Mosqu. est ἔχασθαι. s ὡς Ar. C. Dan. t ἐπὶ τὰς Ar. C. Dan. In Reg. manus rec. ἐπὶ super ἐς scripserat. ἢ γνώμην τὴ ἐπ. Reg. x τε om. Cl. y Πλαταιῆς Ar. C. Ald. Flor. Basf. Reg. Cass. Gr. Aug. z τε deest Ar. C. Dan. a Αττικὸν τὰς non agnoscunt Ar. C. Gr. Dan. b κατενόησαν τὰς Θεβαίους ἔ πολλὰς ὄντας Marg. τὰς deest Gr. c ἢ ἢ ἢ κρατῆσαι in κρατῆσαι mutandum cenfer Steph., nisi dicendum hic sit, particulam ἢν adiaci debere potius, quam subaudiri. ῥαδίως ἢν κρατῆσαι Basf. in marg. d βελομένοις Cl. in margine.

Προσποιῆσαι] i. e. ὑποτάττειν, vt Thom. M. explicat, non probante Duckero hanc interpretationem. Sed Dioid. XII. p. 505. confirmat Thomae rationem: ἑπαγγελλόμενοι τὴν πόλιν ὑπὸ τῶν Θεβαίων τάξει συντέλειαν — GOTTL.

ἔπραξε δὲ ταῦτα ἐν Θεβαίῳ δι' Εὐρυμάχου τῆς Λεοντιάδου βιωταρχήντος — G. ὅθμενοι δὲ ἐς τὴν ἀγορὰν τὰ ὄπλα] Male vertitur, armis in foro positis, cum hostilem iribem inuaserunt. Sic potius reddi debet, cum armati in foro constitissent, aut castra posuissent. Nec rectius Scholiastes, qui interpretatur περιτιθέμενοι, id est, arma induti: nam iis iam induti erant. Male quoque vertitur τίθεσθαι παρ' αὐτῶν τὰ ὄπλα, apud ipsos arma ponere, melius quidem Scholiastes, ὅν αὐτοῖς ἐπιτίθεσθαι. Sic et Thucyd. l. 8. p. 520. καὶ θέμενοι τὰ ὄπλα ἐξεκκλησίασαν, id est, armis instructi et ordine collocati concionem habuerunt; imminebat enim hostis. Phrasis haec, τίθεσθαι τὰ ὄπλα, verbatim significat ponere arma; nonnulli sumi posse putant, pro ὄπλα κατατίθεσθαι vel ἀποτίθεσθαι, quam expositionem probare videtur Scholiastes, p. 240, 481, 521. mihi nondum locus occurrit, in quo ita proprie sumi credam, nisi qui armati consulant, nec tamen re ipsa pugnant, proprie arma dicuntur abicere. Obseruandum autem, verba haec quatuor modis vsurari: 1. pro τάττειν vel τάττεισθαι, vt in loco Thucydidis iam citato: 2. pro στρατοπεδεύεσθαι, vt in priori loco: 3. pro castra munire, vt apud Thucyd. p. 240. et 521. vbi Scholiastes ἔδεντο τὰ ὄπλα reisperam explicare videtur ἀπέθεντο. nec auctoris mentem allequutus est Interpres, qui vertere debuit, castra munierunt: 4. pro πολιορκεῖν, quo sensu Thucydidis lib. 8. praepositionem cum accusatiuo adhibuit, πρὸς αὐτὴν τὴν πόλιν τῶν Μιλησίων τὰ ὄπλα τίθειται.

Vide Vigerium, c. 5. sect. 11. et Valesii notas ad Herodot. p. 186. HVDS.

I. e. στρατοπεδεύόμενοι, quum castra in foro locassent. v. Celeb. Valkenar. ad Herod. VIII, p. 717. et Wesscl., qui et ad Dioid. T. I. p. 524. et T. II. p. 428. conferri potest. Aliq̄r fumitur haec forma paullo post. G.

Sign. cum armati in foro constitissent, Posto gefasste batten. Castra enim in foro profecto non posuere, vbi nec soleant, nec possint; nec vero tam pauci vsquam castra ponant; quis ita loquatur? Sed tantum instructi per ordines consistere. Aliquanto inconsultius expl. Schol. περιθέμενοι, cum se armassent. Ergone sine armis venerant, aut arma non induta attulerant? Et quomodo in forum; quasi forum armarint? BAVER.

Ἀνείπεν] Pro ἀνεβόησε, Thom. Magist. in ἀνείπεν. vid. Aristoph. Acharn. v. XI. wass.

Ἀνείπεν ὁ κήρυξ] Proclamauit, der Herold rufte aus, machte bekannt. G.

Τίθεσθαι παρ' αὐτῶν τὰ ὄπλα] Qui velis — cum Bocotis eandem societatem belli sequi, arma cum ipsis coniungat. Similis locus est apud Diodorum L. XII. 66. p. 524. ἐκέρυξέ τις ἐφ' ἑαυτῷ, τῶν βελομένων τίθεσθαι τὰ ὄπλα μετὰ Ἀθηναίων καὶ Μεγαρέων — vbi v. Wesscl. G.

[Ἀντὶ τῷ — ἐπιτίθεσθαι] Pro his, quae Steph. non probat, in Cass. est: πλησίον αὐτῶν.] G.

Οἱ δὲ Πλαταιῆς ὡς ἦσθοντο] Demosthenes fere ita, l. c. ἀσθόμενοι δ' οἱ Πλαταιεῖς ἔνδον ὄντας τῶν Θεβαίων τῆς νυκτὸς καὶ ἑξαπιναιῶν αὐτῶν τὴν πόλιν ἐν εἰρήνῃ κατειλημμένην, προσεβόηθον καὶ αὐτοὶ, καὶ συνέτάττειτο — G.

per Eurymachum Leontidae filium, virum Thebanorum potentissimum. Thebani enim, cum bellum fore praeuiderent, Plataeam, quae similtates secum semper gerebat, in pace, belloque nondum palam moto, interciperere volebant. Quamobrem etiam *isti* facilius, clam ingressi sunt, nulla dum posita custodia, * armisque in foro positis, illis quidem, a quibus *in urbem* induci fuerant, morem non gesserunt, ita vt statim rem aggrederentur, et in inimicorum aedes ingrederentur; sed decreuerant et amicis edictis, praeconis voce promulgatis vti, et ciuitatem potius ad compositionem et amicitiam adducere. Quare praeco edixit, si quis ex patriis Boeotorum institutus eandem belli societatem sequi vellet, apud ipsos arma poneret, *armisque sumtis se cum ipsis coniungeret*: ciuitatem hoc modo sibi facile adiunctum iri sperantes.

Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 1/2. V. C. Varr. 32. 1/4.

3. Plataeenses vero, cum Thebanos et intus esse, et urbem repente, *praeter omnem expectationem, ab illis* occupatam sensissent, perterriti, et suspicati longe plures ingressos esse, (nec enim per noctis caliginem eos cernere poterant,) ad compositionem venerunt, et, conditionibus acceptis, quieverunt: praesertim cum *hostes* nihil noui in quemquam molirentur. At dum haec agerent, quodammodo animaduenerunt, non multos esse Thebanos, et, si illos inuaderent, *a se* facile superari posse existimarunt. Nam Plataensis populus ab Atheniensibus deficiebat inuitus. Rem igitur tentandam esse censuit. Quamobrem inter se coibant, suffossis communibus aedium parietibus, ne, dum per vias commearent, se

* De interpretatione verborum θέμενοι τὰ ὄπλα vide Annot. HVDS.

δημοκρατῆται. Θέμενοι δὲ] ἀντὶ τῶ, περιθέμενοι ἑαυτοῖς. Ὅμηρος, Σάκε' ἄμοισιν ἔθεντο. ἀνόητον γὰρ τὸ, μεταξὺ πολεμίων ὄντας, μὴ περικεῖσθαι τὰ ὄπλα. τὸτο δὲ εἶπεν ὅτι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ἀράταξον αὐτὰ, ὡς δ' εἰς τὰς πολεμίας ἤλθον, ἐνεδύσαντο. τοῖς μὲν ἐπαγομένοις] τοῖς προδοταῖς. Ἔργον ἔχουσαι] φόβον δηλονότι. Ἰνάμην δὲ ἐπαύτο] βυλῆν. Ἐπιτηδεύουσιν] πρὸς φιλίαν. τὴν πόλιν ἀγαγεῖν] ἐκλονοτε τῶν Ἀθηναίων. Κατὰ τὰ πάτρια] ἔδη δηλονότι. Συμμαχεῖν] τοῖς Θηβαίοις. Τίθεσθαι παρ' αὐτῶς τὰ ὄπλα] ἀντὶ τῶ, σὺν αὐτοῖς ὀπλιζέσθαι. Σφίσι] τοῖς Θηβαίοις. Προσχωρεῖσθαι] προσνεύσειν. Ἐξαιτιῶν] ἀπροσδοκῆτως. Καὶ τὰς λόγους δεξάμενοι] παρὰ τῶν Θηβαίων. Οὐδὲν ἐνωτέρηζον] οἱ Θηβαῖοι δηλονότι. Πράσσοντες δὲ πῶς ταῦτα] πῶς, κατὰ τινὰ τρόπον] συντακτέον δὲ ἴτω, πράσσοντες δὲ κατενόησαν πῶς. Ἐπιθέμενοι] μετὰ βάρους ἐπέθροντες τοῖς Θηβαίοις. Οὐ βυλομένη] Ἀττικὴ ἢ φράσις. Τὴς κοινῆς τοίχης] τὰς μεταξὺ τῶν οἰκόντων. Ἴν' ἀντὶ τείχους ἔ] ἵνα μὴ

τίς] Non agnosceunt quidam *Mss.* vid. p. 78, 8. et 226, 13. WASS.

Θηβαίους] Ita *Mss.* et ἠθήν, non ἔβην, vt in numis Cl. Wheeleri ἀρχαῖως. IDEM. Vid. sup. ad Lib. I. Cap. X. Coniectura Stephani, pro κρατῆσαι legentis κρατήσιν, confirmatur auctoritate Aeneas in Tacito Cap. II. vbi in pauca contrahit narrationem Thucydidis. DVCK.

[Θηβαῖοι] Ita correxi pro vitioso Ἀθηναῖοι, vt iam in edit. Flor. Vinar. manus docta ad marg. notarat. In cod. Aug. ad v. ἠσώχων, adnotatam: οἱ Θηβαῖοι δηλονότι ἠσώχων. Sed refertur hoc verbum ad Plataeenses, vti ἐνωτέρηζον pertinet ad Thebanos, vt patet. Monuit hoc pluribus Grammaticis, quam opus erat. In Aug. deest Schol. ad Οὐδὲν ἐνωτέρηζον.] GOTTL.

Οὐ πολλὰς ἔντας] Demosthenes l. c. καὶ ἐπειδὴ ἡμέρα ἐγγενοτο (Noster paullo post accuratius: φιλάξαντες ἐπὶ νύκτα καὶ αὐτὸ τὸ περισθῆναι) καὶ εἶδον ἑ πολλὰς ἔντας τῆς Θηβαίας — καὶ ἔγνωσαν, ὅτι ἑ πάντες πάρεσιν, ἐπιτίθενται, καὶ εἰς μάχην ἐλθόντες κρατῶσι. Taylorus in Adnot. ad h. l. (Vol. II. app. crit. p. 1034. male locum Thuc. L. II. 72. exscripsit, tanquam respiceret ad eum Demosthenes. G.

[μετὰ βάρους ἐπιθέοντες] Haec desunt in codd. Cass. et Aug.] G.

Ἐκείως κρατῆσαι] Coniecturam Stephani, legentis κρατήσιν, codd. addiderunt.] G.

confirmare videtur Aeneas, (Comm. Pol. p. 400.) Nostrium ante oculos habens: κατανοήσαντες ἑ πολλὰς αὐτὰς ἔντας — ἐνόμισαν, ἐπιθέμενοι βάρους κρατήσιν. Sed codd. non addicentibus, vulgata bene defendi potest, si subintelligatur ἑ. Sic L. V. 22. ἐκ ἔφασαν δεξασθαι. Quae particula tamen non necessaria videtur, cum auri vim futuri habeant, vt γενέσθαι pro γενήσεσθαι, βυλεύσασθαι pro βυλεύσεσθαι, etc. Ita supra L. I. c. 140. ὑπακόντες pro ὑπακούοντες defendi potest. v. Abresch. Diluc. p. 158. et Auctar. p. 264. G.

τῶ γὰρ πλῆθει — ἑ βυλομένη ἦν —] Sallustius in Jug. c. 84. imitatus est hanc atticam constructionem: quia neque plebi militia volenti putabatur, pro plebi volens — vid. Curt. ad l. c., qui h. locum Thuc. laudauit. G.

τῶ γ. πλ. ἑ βυλ.] Nescio, quid ita gestiant *Viri docti omnia* ad Atticismum referre; immo Herodoti est, neque infrequens illi. Neque in Sallustii verbis, a B. Gottl. allatis, militia plebi volenti est pro volens, quis enim ne loquitur, vt volens sit passiuè, pro grato, accepto? Immo vis latet in εἶναι, volenti esse, i. e. γινέσθαι, fieri, accidere, offerri. BAVER.

[οὐ βυλομένη] E codd. Aug. et Cassel. haec verba praenixi Scholio Ἀττικὴ λέξις. Notus est atticismus: εἰ σοι βυλομένη ἐστὶ εἰ σοι ἠδομένη ἐστ — pro τι σὺ βύλει etc.] G.

[οἰκόντων] Duckerus corrigat: οἰκίαν, quod receperim, si codd. addiderunt.] G.

διὰ τῶν ὁδῶν Φανεροὶ ὄσιν ἰόντες ἀμάξας τε ἄνευ τῶν ὑποζυγίων ἐς τὰς ὁδὰς καθίστασαν, ἵν' ἀντὶ τείχους ἤ καὶ τάλλα ἐξήρτου, ἢ ἕκαστον ἐφαίνετο πρὸς τὰ παρόντα ξύμφορον ἔσεσθαι. ἐπεὶ δὲ ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν, ἔτοιμα ἦν, φυλάξαντες ἐτι νύκτα καὶ αὐτὸ τὸ περίορθρον, ἐχώρην ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐπ' αὐτές· ὅπως μὴ κατὰ Φῶς θαρσαλευτέροις ὄσι ἢ προσφέρωνται, καὶ σφίσιν ἐκ τῆ ἴσθ' ἰ γίνωνται, ἀλλ' ἐν νυκτὶ Φοβερώτεροι ὄντες, ἤσσης ὡσι τῆς σφετέρας ἐμπειρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν. ἰ προσέβαλλον τε εὐθύς, καὶ ἐς χεῖρας ἦσαν κατὰ τάχος.

δ. ἡ Οἱ δ' ὡς ἐγνωσαν ὁ ἐξηπατημένοι, ζυγερέφοντό τε ἐν σφίσιν αὐτοῖς, καὶ τὰς προσβολὰς, ἢ προσπίπτοιεν, ἀπειρῶντο. καὶ οἷς μὲν ἢ τρεῖς ἀπεκρῶσαντο, ἐπειτα πολλῷ θορόθῳ, ἢ αὐτῶν τε προσβαλλόντων, καὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν οἰκετῶν ἅμα ἠ ἀπὸ τῶν οἰκιῶν κραυγῇ τε καὶ ὀλολυγῇ κρημνίων, λιθοῖς τε καὶ κεράμων βαλλόντων, καὶ ὑστὲρ ἅμα διὰ νυκτὸς πολλὰ ἐπιγενομένα, ἐφοβήθησαν, καὶ τραπέμενοι, ἔφυγον διὰ τῆς πόλεως, ἀπειροὶ μὲν ὄντες οἱ πλείους, ἐν σκότῳ καὶ πηλῷ, τῶν δίοδων, ἢ κρητὶ σωθῆναι, (καὶ γὰρ τελευτῶντος τῆ μνηδὸς τὰ γιγνόμενα ἦν) ἐμπειρίας δὲ ἔχοντες τὰς δίοκοντας, τὰ μὴ ἐκφύγειν ὡς διεφθείροντο ὡς πολλοί. τῶν δὲ Πλαταιῶν τὶς τὰς πύλας, ἢ ἐσήληθον, καὶ αἴπερ ἦσαν ἀνεωγμένα μόναι, ἐκλείσει, συζακίῳ ἀκούσις ἀντὶ Βαλάνος χρησάμενος ἐς τὸν μοχλόν ὡς

e καθίσταν Dan. et ex emendat. Gr. f ἵνα ἀντὶ τὸ τείχος ἢ Ar. C. De vocabulo ἢ vide Annot. Hudf. τὰ addit etiam Dan. g ἵνα deest Ar. C. b προσφέροντο Ar. C. Ald. Bas. Dan. Mox σφίσι Gr. προσφέρονται Bas. i ἰγίνονται Ar. Mosqu. et Marg. Ald. Vm. k κατὰ πλίν Ar. C. Reg. Dan. l Προσεβάλλοντο δ' εὐδὸς Cl. προσβαλλόν τε εὐδὸς Reg. Schol. m κατατάξας passim ferec Ald. Flor. Bas. Steph. l. Reg. n οἷν ὡς Ar. C. o Ἰπατημένοι Cl. Reg. Cass. Aug. Gr. Sed in hoc deinde adscriptum erat ἔ. p ἁντῶν προσβαλλόντων Reg. Mox ἁντῶν pro οἰκετῶν Gr. q Ἄπὸ τῶν οἰκιῶν defunt Ar. C. Dan. r Ἐφίονον Marg. Ar. C. s Ἐπίει Cl. et Aeneas TaQ. Cap. II. t καὶ πολλῷ πηλῷ Ar. u Legitur et πολλοὶ sine articulo, teste Steph., quod aliud quiddam sonat, quam ei πολλοί. α Τῶν τε Πλατ. Cl. Gr. Reg. Cass. Mosqu. y Ita Cam. et Cod. vet. Stephani. μόναι ἀνεωγμένα Marg. Ar. C. μόναι non agnoscunt All. Flor. Bas. Steph. l. Sed verisimile est (inquit Steph.) soni vicinitatem, quae est inter μόναι et μόναι (quae sunt extremae participii ἀνεωγμένα syllabae) fecisse, vt nomen illud intercederet. μόναι ἀνεωγμένα Dan. in Mosqu. μόναι ἔκλεισε.

Ἀμάξας — ἐς τὰς ὁδὰς καθίστασαν] Aen. l. c. sic: τὰς μὲν δίοδους καὶ τὰς ῥύμας ἐτύφλωσαν ἀμάξαις ἄνευ ὑποζυγίων. GO. ἵν' ἀντὶ τείχους ἢ] Post ἀμάξας sequi debebat pluralis ὡσι, quum tamen sequatur ἢ. Aut igitur extrinsecus assumendum τῶτο, vt non aliter intelligamus, quam si dictum esset ἵν' ἀντὶ τείχους τῶτο ἢ (vel ἵνα τῶτο ἀντὶ τείχους ἢ) aut quemadmodum alibi post ὡσος: subiungit, quod nequid νόσμη' subiungere oportebat, ita hic in foeminino ἀμάξαις simul etiam respici ad neutrum ἄρματα dicendum est. Sed illud, quam hoc, potius dixerim. Caeterum locus ille, vbi eum posito foeminino νόσος vocem neutrius generis subiunxisse dico, extat pag. 110. fitque ibi huius ἐπιτολήσεως et a Scholiaste mentio. STPH.

Propri. ὄσι. Simplicissimum est, intelligere cum Stephano τῶτο, n. τὸ καθίσταναι ἀμάξας. Abresch. in Diluc. p. 157. malit etiam figura illa explicari, qua scriptores non numeri rationem in consequentibus habeant, qui praecesserit. v. c. apud Nostrium L. VII. 29. φειδόμενος ὅτε προσβυτέρας — καὶ παιδάς καὶ γυναῖκας κτείνοντες. Sed fallitur Vir doctus. Loco enim laudato legitur φειδόμενος. It. c. 48. et 62. ei. libri. Sed etiam in his verbum subaudiiri potest. Latina exempla, v. c. e Quint. Declam. 339. „Sed multa me dicturum, propter quod adprobati possit rogatio mea; it. Senec. Controu. I, 2. multa sunt, propter quod credibile fit, non esse — aut oscitantiae scriptorum, aut librariorum incuriae sunt tribuenda. GOTTL.

[ἵνα μὴ ἐν ταῖς οἰκίαις] Hoc Schol. non ad v. ἵνα ἀντὶ τείχους ἢ, pertinere videtur. Duckerus ea cum superiori Scholio coniungenda esse coniicit. Sed neque hoc fati intelligitur. Fugile Scholion est. Pro μόναι e Cass. et Aug. correxi μόνον.] G.

Φυλάξαντες — περίορθρον] Th. Magist. in ἐσθρυνά, qui τηρή- σκντες ἔτα legit, contra Alf. In Schol. ad Οὐδὲν ἐνεωτ. pro Ἀθηναῖοις

repono Θηβαῖοι. WASS. In Cass. hoc scholion refertur ad πρῶσσοτες, sed ne sic quidem recte, pro αἱ Πλαταιεῖς. DVCK. Καὶ αὐτὸ τὸ περίορθρον] i. e. πρῶτῃ, σκοτίας ἐπι ἕσσης, siue cum esset ὄρθρος βαθὸς, vt Plato loquitur Criton. i. G.

Περίορθρον] Ὁρθρον βαθός, quod affert B. Gottl., inuenitur etiam Luc. 24, i. BAYER.

Ὅσως — ἐμπειρίας] Thom. Magister in el. vbi etiam προσ- φέρωντο. DVCK.

Προσφέρωνται] Ita legit quoque cod. vet. Ald. Vinar. Lectionem codd. quorundam, προσφέροντο, habet quoque Thomas M. in voc. ei, p. 268. Librarii correxisse videntur h. v. propter γίνωνται. Non spernenda est lectio, quod Graeci saepius binos modos in eodem contextu coniungunt. v. Oudend. ad Thom. l. c. G.

Φοβερώτεροι ὄντες] i. c. μᾶλλον φοβόμενοι. Auctor Etym. m. φοβερός, ὁ φοβόμενος, παρὰ Θουκυδίδη. Sic adscriptum quoque in marg. Ald. Vinar. manus docta, μᾶλλον φοβόμενοι. Ita saepe apud Thuc., sed non laudato loco Etym. m. G.

[Φοβερώτεροι οἱ Θηβαῖοι] Sic correxi ex Aug., in quo librarius idem, qui Scholia scripsit, Ἀθηναῖοι mutauit in Θηβαῖοι. Mox in eodem cod. pro τῆς Πλατ. est τῶν Πλαταιῶν.] G.

[Οἱ δ' ὡς ἐγνωσαν —] Hoc caput, momento Steph., praefixi pro ἐς χεῖρας ἦσαν κατὰ τάχος. Scholion enim rationem reddit. Pro προσχωρήσαι e sin. c. 2. scripsi προσχωρήσειν. In Aug. pro Πλαταιεῖς est Πλαταιῆς, vbi tamen manus recentior post ἢ inseruit i.] G.

Ζυγερέφοντο — αὐτοῖς] Ordines densans, sic schlossen sich dicht an einander. Sic paulo post ὅσον μάλιστα ἦν ζυγεραμ- μένον. Philoxen. Gloss. p. 182. συστρέφονται, glomerantur. G.

Ἀπὸ τῶν οἰκιῶν] Sic III, 74. βάλλουσι ἀπὸ τῶν οἰκιῶν τῆ κεράμων. Itaque haec non recte a quibusdam Alf. abunt. Aeneas l. d. ἢ γύναια καὶ οἱ οἰκέται ἦσαν ἐπὶ ταῖς κεράμοις, quod Casaubonus vertit, in scellis slabant. Κεράμων pro τείτο

Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 1/2. V. C. Varr. 32. 2.

proderent, et ab hoste conspicerentur; plaustraque sine iumentis in viis statuebant, vt muri loco essent; et caetera parabant, prout quidque rebus praesentibus vtile fore videbatur. Postquam autem res omnes, ad hostes inuadendum necessariae, pro facultate iam paratae fuerunt, tempore, quo nox adhuc erat, et ipso diluculi aduentu obseruato, ex aedibus egressi in ipsos inuaserunt: ne in luce cum illis confidentioribus congredierentur, atque ita hostes pari et aequa conditione secum certarent: sed nocturnis tenebris magis perterrefacti, suo vsu, et peritia, quam vrbis locorum habebant, inferiores essent. Itaque statim eos inuaserunt, et ad manus celeriter venerunt.

4. Illi vero, vbi cognouerunt se opinione deceptos, inter se ipsos conglobabantur, et hostium impressionem, qua irruebant, propulsabant; eosque bis terue repulerunt: sed postea, cum et ipsi magno strepitu irruerent, et mulieres atque domestici simul ex aedibus clamores et vlulatus ederent, eosque lapidibus et tegulis peterent, simul etiam cum illa nocte magna pluuia ingruisset, territi fuerunt, et dantes terga per vrbem fugere coeperunt, licet eorum plerique in tenebris et coeno ignari essent viarum, qua transire, seruarique possent, (nam sub ipsum mensis finem haec acciderunt, quae tunc gesta sunt) et hostes insequentes habent viarum peritos, ita vt effugere non possent. Quamobrem eorum plerique perierunt. Quidam autem Plataensium vrbis portas, qua hostes intrant, et quae solae apertae erant, iaculi spiculo pessuli loco vsus, et in vectis seram iniecto clausit, ita vt ne hac quidem

ἐν ταῖς οἰκίαις μόνον ξυλλέγουσι. Μὴ κατὰ φῶς] ἐν τῷ φωτί. Καὶ εἴσιν ἐκ τῶ ἴσθ γίνονται] Ἰσοπλῆς ἡ μάχη γίνεται. φοβερῶτεροι ὄντες] φοβερῶτεροι, οἱ Θηβαῖοι. σφετέρως δὲ, τῆς Πλαταιέων. Προσέβαλλον τε εὐθὺς] προσέπεσον. Οἱ δ' ὡς ἔγνωσαν ἐξηπατημένοι] κατὰ ἐνόμισαν προσχωρήσειν αὐτοῖς τὰς Πλαταιεῖς. Καὶ τὰς προσβολὰς] τῶν Πλαταιέων. Ἦι προσπίπτουσι] τὸ ἢ ἀπὸ τῆ ὄψε. Αὐτῶν τε προσβαλλόντων] τῶν ἀνδρῶν δηλοῦσι. Ἄπειροι μὲν] ἀδίδακτοι. Ὅντες ἐν σκότῳ] οἱ κλειεῖς. Ἦι χρεὶ σωθῆναι] ὄπτε. Τελευτάντος τῆ μηνός] γινόμενος ἢ ὁ πόλεμος φθινύσκει σελήνης. τὰ κατὰ σελήνην λέγει μηνός. ταῦτέστι ἐν συνόδῳ. Ἦι ἐσηλθον] ὄπτε. Στυρακίῳ] στυρακίον λαβὼν τις, φησὶ, τῶν Πλαταιέων, ἐν τῷ μοχλῷ τῆς θύρας ἀνέβαλεν. Ἀπὸ βλάνης] βλάνης δὲ ἐστὶ τὸ βλαλλόμενον εἰς τὸν μοχλὸν σιδήρεον ὃ καλεῖται μάγγανον. ὅθεν καὶ ἡ κλειεὶς καλεῖται βαλλομάγαλα παρὰ τὸ ἀγγεῖν τὴν βλάνην. εἰδὸς δὲ ταύτας τὰς πύλας ἕτως ἡμελήσθαι, ὡς εἰρήνην ἀργόντων αὐτῶν, καὶ ἃ δεδικότων,

dici docet Pollux VII, 162. Sed quaero, quis ἡ κέραμος dixerit. DVCK.

Κεραυῆ — βαλλόντων] Theon, Progymn. p. 55. qui κέραμοις inemendate legit. infra p. 254. pro σκότῳ Cl. σκότει, ex adscripto i error. wass. Tamen etiam ita Aeneas l. d. et Theon eadem declinatione διὰ τε πηλῆ καὶ σκότας. DVCK.

Λίθοι τε καὶ κέραμοι —] Diod. XII. p. 506. τῶν οἰκετῶν καὶ τῶν παίδων βαλλόντων κεραμίδας. Sic Thuc. III. 22. GOTTL.

Ἄπειροι] In marg. Ald. Vin. scriptum: ἄπειροι. G.

[Ἀδίδακτοι] Pro h. v. in Aug. scriptum est ἀπειρότεροι, vt in Rostg., in quo hoc ita scriptum est, quasi Reg. in textu Thuc. habeat ἀπειρότεροι.] G.

Ἦι χρεὶ σωθῆναι] Sc. μερίδι, qua parte salui s. incolumes euadere possent. G.

[Γινόμενος — σελήνης] Defunt haec verba in Cass. et Aug.] G. [Ἐν συνόδῳ] π. συνόδος de luna dicitur, cum est in coniunctione cum sole, quo tempore luna non conspicitur. Vnde dicitur συνοδική, velut cum sole commeanas, cum est silens, opp. plenae. Triduum illud, quo luna non conspicitur, interuentium dicitur, et est h. l. σύνοδος. Ceterum in Aug. defunt verba: γινόμενος — σελήνης. In sequentibus verbis τὸ σελήνην, hoc scripturae compendio indicatur C. In eodem cod. defunt Schol. a verbis Καὶ τὰς προσβολὰς — ad Ἦι χρεὶ σωθῆναι, ic. ad Ἦι ἐσηλθον.] G.

Τὰ μὴ ἐκφύγειν] Pro, ὅτε μὴ ἐκφύγειν. v. ad c. 22. h. libri. GOTTL.

Οἱ πολλοὶ] Legitur etiam διεφθέρουτο πολλοὶ, non praefixo nomini πολλοὶ articulo. Nihil autem, quod ad sensum atti-

net, referre, vtro modo legamus; existimabit lector, qui Graecae linguae parum erit peritus: sed quicumque in ea exercitatus erit, sciet, πολλοὶ quidem non aliud sonare, quam multi: at vero οἱ πολλοὶ, maior pars. Si igitur Valla lectionem hanc οἱ πολλοὶ sequutus est, non recte vertit, per multos interficiebantur. STERN.

I. e. οἱ κλειεῖς, vt paulo post. Abresch. in Diluc. p. 159. contra Stephanum ostendit, πολλὰς etiam sine articulo esse eosdem ac τὰς πολλὰς. v. Noftrum L. VI, 38. μὴ μετὰ πολλῶν ἰσονομῆσθαι. G.

Στυρακίῳ] Sic legit atque explicat Eustath. II. v. 795. item Theon Progymn. 55. Pollux X, 27. εἰς τὸν Ἡαρπερατ. p. 324. antea ἐς. vid. Athenaeum. Hesyeb. exponit λόγγην. Etymol. corrupte ἀκοντίῳ. vid. eundem in στυρακίῳ, et Suidam, qui locum adducit. Ab arbore nomen tractum ait Eustath. ad II. β'. 281. φυτὸν, ἐξ ἧ τὰ ἀκοντίσματα λαμβάνεται τῶν κεραυνῶν. Et bona bello cornus. Adi Stapelium ad Theophrast. η. η. η. δάβδον στυρακίην vertunt. Στυρακίῳς θυμιασμῶν inquit Ammonius p. 72. χρησάμενον Theon. wass. Sed Theon obliqua oratione vtitur. Vid. etiam, quae de voc. στυραξ et στυρακίον habent Casaub. ad Aeneam Tactic. Cap. XVIII, et Buchan. Hieroz. II, 4. 12. et de βλάνης Casaub. ibid. et Salmaj. ad Solin. p. 650. Athenaei locum hic significari puto eum, qui est Lib. XII. p. 514. ἐπὶ τῶν στυρακῶν μύλην χρυσῶν ἔχοντες. Ets, quod hic pro ἐς edi voluit Clar. Waff., habent etiam Suidas in στυραξ, et Theon. sed veteres in laudandis verbis Thucydidis Attica illa ἐς, ξὺν, et alia plerumque mutant in communia. Pollux ἐς retinet cum Miss. Thucydidiis. DVCK.

μὲν δὲ ταύτη ἔτι ἔξοδον εἶναι. ^b διωκόμενοι δὲ κατὰ τὴν πόλιν, οἱ μὲν τινες αὐτῶν, ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀναβάντες, ἐρίψαν ἐς τὸ ἔξω ^c σφᾶς αὐτὰς, καὶ διεφθάρησαν οἱ πλείους· οἱ δὲ, κατὰ πύλας ἐρήμους, γυναικῶς δόσης πέλεκυ, ^d λαθόντες καὶ διακόψαντες τὸν μοχλὸν, ἐξῆλθον ἔ πολλοί. αἰσθησὶς γὰρ ταχεῖα ἐπεγένετο. ἄλλοι δὲ ἄλλη τῆς πόλεως ^e σποράδην ἀπώλλυντο. τὸ δὲ πλεῖστον καὶ ὅσον μάλιστ' ἦν ^f ξυνοστραμμένον, ἐσπίπτεισιν ἐς οἰκήματα μέγα, ὃ ἦν τῷ τείχους, καὶ ^g αἱ θύραι ἀνεωργμένα ἔτυχον αὐτῶ, οἰόμενοι πύλας τὰς ^h θύρας τῶ οἰκήματος εἶναι, καὶ ἀντικρυς δίοδον ἰ ἐς τὸ ἔξω. ^k ὀρῶντες αὐτὰς δὲ οἱ Πλαταιεῖς ἀπειλημμένοι, ἐβζλεύοντο ἢ εἴτε κατακαύσασιν, ^m ὥσπερ ἔχουσιν, ἐμπρήσαντες τὸ οἰκήμα, ἢ εἴτε τι ἄλλο χεῖρονται. τέλος δὲ ἄτοί τε καὶ ὅσοι ἄλλοι τῶν Θηβαίων περιῆσαν, κατὰ τὴν πόλιν πλανώμενοι, ξυνοστρασαν τοῖς Πλαταιεῦσι ⁿ σφᾶς τε αὐτὰς παραδῶναι καὶ τὰ ὄπλα, χεῖρασθαι ὅ, τι αὐ βέλονται. ^o οἱ μὲν δὲ ἐν τῇ Πλαταιᾷ ἕτως ἐπεπράγασαν.

εἰ. ^r Οἱ δὲ ἄλλοι Θηβαῖοι, ἃς ἔδει ^s ἔτι τῆς νυκτὸς παραγενέσθαι πανστρατιᾷ, εἴτι ἄρα μὴ ^t προχωροῖ τοῖς ^v ἐσεληλυθόσι, τῆς ἀγγελίας ἅμα καὶ ὁδὸν αὐτοῖς ῥηθείσης περὶ τῶν γεγενημένων, ἐπεβόησαν. ἀπέχει ^x δ' ἡ Πλάταια τῶν Θηβῶν τεσσάρων ἐβδομήκοντα, καὶ τὸ ἴδιον τὸ γεγόμενον ^y τῆς νυκτὸς, ^z ἐποίησε βραδυτέρον αὐτὰς ἐλθεῖν. ὁ γὰρ Ἀσωπὸς [ποταμὸς] ἐρρῆ μέγας, καὶ ἔραδίως διαβατὸς ἦν. πορευόμενοι τε ἐν ὑετῶ, καὶ τὸν ποταμὸν ^a μόγις διαβάντες, ὑπερον παρεγένοντο, ἤδη τῶν ἀνδρῶν, τῶν μὲν, διεφθαμένων, τῶν δὲ, ζώντων ἐχομένων. ὡς δ' ἤσθοντο οἱ Θηβαῖοι τὸ γεγενημένον, ἐπεβέβλευον

^z M^o d^e Cass. Mosqu. ^a Ἐξοδὸν ἔτι εἶναι Ar. C. Dan. ἔτι deest in Mosqu. ^b Διωκόμενοι τε Cl. Gr. Cass. Mosqu. Κατὰ πύλιν Reg. τὴν additum est manu rec. ^c Σφᾶς αὐτὰς καὶ διεφθάρησαν Cass. ^d λαθόντες Reg. ^e Σποράδες Marg. Sundem vtraque lectio sensum efficit, eodemque alibi modo vtraque invenitur. ^f Ἐξοδὸν ἀπέλλυντο Reg. Gr. Marg. Ald. Vin. ἀπέλλυντο. ^g Ita ex emendat. supra scripta Gr. a prima manu disarramēti. In cod. Bas. ξυνοστραμμένον ex emend. ^h Αἱ πλείστον θύρας ἔτυχον ἀνεωργμένα αὐτῶ Ald. Mosqu. Illud πλείστον repetitum additum existimat Steph. ⁱ Αἱ πλείστον θύρας Cl. Gr. Reg. Bas. Aug. Mosqu. ^j Mox in Mosqu. pro ἔτυχον est ἐτόγγονον. ^k πλείστον in Cassi. linea subducta notatum erat. ^l θύρας εἶναι οἰκήματος Ar. C. Dan. ^m ὥσπερ ἔχουσιν in Elz Reg. ⁿ ὀρῶντες δὲ οἱ Πλαταιεῖς αὐτὰς Cass. Gr. Bas. Aug. ^o εἴτε καὶ κατακαύσασιν Ar. C. ^p εἴτε κατακαύσασιν Ald. Flor. Bas. Steph. I. et paullo infra χεῖρονται Steph. I. Sed scripturam (quam textu exhibuimus) tutiorem esse postea existimat Steph. sequentis auctoritatem sui Cod. vet. ^q Εἴτε καὶ κατακαύσασιν Dan. ^r Εἴτε κατακαύσασιν Reg. Gr. ^s Εἴτε κατακαύσασιν Cass. ^t ἄρα μὴ ἔχοντες Ar. ^u Εἴτε ἢ, τι ἄλλο Ar. C. ^v ἢ τί τι ἄλλο Dan. ^w εἴτε ἔτι ἄλλο Cass. Aug. sed a manu rec. antea enim scilicet, εἴτε τι. χεῖρονται Gr. ^x ὅσοι deest C. ^y Παραδῶναι σφᾶς τε αὐτὰς καὶ τὰ ὄπλα Ar. C. et Dan., nisi quod omittit τὰ ante ὄπλα. Παραδῶναι σφᾶς αὐτὰς κ. τ. δ. Reg. Cass. Gr. In Aug. παραδῶναι σφᾶς αὐτὰς, sic etiam in Bas. et Mosqu. pro ὅ, τι in Aug. est ὅτι, et Cass. σφᾶς. ^z οἱ μὲν ἔν Ar. ^a οἱ δ' ἄλλοι Ar. C. Ald. Flor. Bas. Steph. I. Reg. Cass. Gr. Aug. ^b ἔτι om. Cl. ^c Προχωροῖ Cl. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Aug. ^d Ἐσεληλυθόσι Ar. C. Dan. ^e ἀδ ἡ Ar. C. Reg. Cass. Gr. ^f τῆς deest Ar. Dan. ^g ἐποίησε αὐτὰς βραδυτέρας ἐλθεῖν Ar. C. Dan. ^h μέλις Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. Mosqu.

Στυγερῶ ἀκοντίᾳ — χησάμενος] *Vfus iaculi spiculo, illud loco pessuli in feræ vel vestis foramen immisit.* Mox pro eis reperit ἐς e. Polluce. Eis, quod habent Harpoc. Suidas et Theon, nulla auctoritate nititur. v. Ducker. ΓΟΤΤΙ.
 [τὸ βαλλόμενον — μοχλὸν] Eadem leguntur apud Schol. Aristoph. Vesp. v. 155. et Suid. in βάλανος. In codd. Cass. et Aug. deest βαλλόμενον. Ceterum accurate hanc rem explicat. Βάλανος est instrumentum claudendi, ferrum breue, quod per μοχλὸν immissum, i. e. per lignum vestis simile, quod etiam dicitur *obex* et *fera*, ipsum μοχλὸν postibus affigebat. Στυγερῶν itaque loco βαλάνος adhiberetur non est bastille s. lignum hastæ, sed ferrum hastæ. Μάγγανον alias est, instrumentum ad iacienda tela, vt ballista. In Labbaci Gloss. μάγγανον πολεμικόν, ballistra, item μάγγανον, manganium. In Glossar. med. et inf. lat. h. v. p. 427. *Manganum et mangana, machinae bellicae iaculatoriae.* cf. Casaub. ad Suet. p. 286. Mox παρὰ τὸ ἀγγεῖν τὴν βάλανον, quod clavis pellulum venatur; i. e. *attrahit* aut *retrahit.* cf. Casaub. ad Aeneae Poliorc. p. 513.] G.
 [Εἰκόσ] Ita cum Steph. scripsi pro εἰκότως.] G.
 [Ἐλεπίζοντων] Pro φορμίωνων. Ita c. II. capitur et alibi. Schol. ad Κατὰ πύλας ἐρήμους et Ταχέως ἐπεγένετο defunt.] G.
 Πύλας ἐρήμους] Agnoscit Suidas et ad Schol. respicit, qui nescio an hic satis recte distinguat. Phoenix, canes tuos πελαγῶρας vocat, et *Apolonius* aulae regiae lotes, πύλας. De-

nique θυρωρός, ὃ τῶν πυλῶν φύλαξ iuxta *Etymologum*, et θυρωρῶν dicuntur, qui extra urbem in statuis agunt. *Dionys. Halic.* IX, 15. et v. תַּרְגָּו per θύρας et πύλας indifferenter vertunt LXX. *Hesych.* πύλα, θυρωρ. Rem extra dubium ponit *Sophocles Oedip.* Tyr. 1268. videatur *Theon* p. 65. 76. 89. WASS.
 Λαθόντες καὶ διακόψαντες] Lectio λαθόντες posset defendi; sed vulgata λαθόντες vera est, quod agnoscit etiam *Abresch.* in *Diluc.* p. 159. idem autem est ac: ἔλαθον διακόψαντες, vt supra c. 2. ἔλαθον ἰσελθόντες. G.
 Σποράδην] Σποράδες maxime placet. WASS.
 [Ὁμῶ συνηγμένον] In Aug. leg. eis ἐν συνηγμένον.] G.
 Οἰκήμα] Citat *Pollux* ex III. Lib. corrupte, omittit μέγα, et δεσμοτήριον, non vt *Schol.* πρόγον, interp. et idem fere *Hesychius.* Hoc sensu *Dinarchus* et *Aesch.* apud *Harpocrat.* p. 259. eiusque compilatorem *Suidam.* Apud *Herodotum* I. et *Pindarum* Ol. II, 16. pro cubiculo, et vrbis sedibus, et certe pro cella *Aristot.* περὶ θαυμ. p. 93. Ebraei כִּי תִּבְנֶה לָךְ לֵבַיִת לְךָ לְיָוָה LXX. ἐκ λάκκου ταλαπωρίας, et magis emphatice, כִּי תִּבְנֶה לָךְ לֵבַיִת לְךָ לְיָוָה LXX. *Ierem.* et *Ezek.* minus Attice οἰκία. De altera vocis apud *Pollucem* significatione vide *Xenoph.* Mem. II, 741. *Harpocrat.* *Aelian.* VI, 1. et *Ezek.* XVI, 23. WASS. Add. *Iungerm.* ad *Polluc.* IX, 45. DUCK.

Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. V. C. Varr. 32. d.

exitus pateret. Cum autem illos hostis persequeretur per urbem, quidam ex ipsis muros conscenderunt, et se ipsos foras deiecerunt, ac plerique interiorum. Alii vero per portas desertas, cum mulier quaedam securim ipsis dedisset, clam, et effracto vecto, non multi exiuerunt. Nam cito rescitum est. Alii vero per urbem passim trucidabantur. Maxima tamen pars, et praecipue, qui conglobati erant, irruperunt in magni aedificium, quod erat muro contiguum, cuius fores erant apertae. existimantes has huius aedificii fores esse urbis portas, et plane illam viam extra ferre. Plataenses vero, postquam eos conclusos viderunt, deliberare coeperunt, vtrum eos, ita ut erant, incendio illo aedificio, concremarent, an aliud aliquid poenae genus in illos statuerent. Tandem vero et hi et caeteri Thebani, qui supererant, per urbem vagantes, sese et arma Plataensibus ea conditione dederunt, ut quicquid illis visum fuerit, statuerent. Qui igitur Plataeae erant, hunc rerum exitum habuerunt.

5. Caeteri vero Thebani, quos, antequam nox abiret, et dies clara illucesceret, cum omnibus copiis adesse oportuerat, siquid forte minus succederet illis, qui urbem intrarant, cum ipsis in ipso itinere nuntius de rebus gestis allatus fuisset, suis suppetias veniebant. Plataea autem a Thebis septuaginta stadia abest, et aqua, quae illa nocte coelitus deciderat, effecerat, ut iter tardius conficerent. Asopus enim fluuius multus fluxerat, nec facile transiri poterat. Quare per pluuiam iter facientes, fluuioque vix traiecto, sero venerunt, cum illorum milites partim quidem iam essent interfecti, partim vero viui detinerentur. Postquam vero Thebani intellexerunt id, quod acciderat, Plataensibus, qui

ὅδ' ἐπιζόντων ἐπιβλήν. ἄλλοι δὲ τὸ τυράκιον ἔλαβον τὸ ξύλον τῶ ἀκροντίου. ἀνοήτως. πᾶν μὲν γὰρ ἐκ ἐδύνατο ἐν τῇ μοχλῷ κατακυφθῆναι· εἰ δὲ ὑπερείχεν, ἀνεστάσθαι αὐτὸν ὑπὸ τινος τῶν Θηβαίων. Ἄλλως. τυράκιόν ἐστιν ὁ καλημένος σκουρατῆρ τῶν δοράτων. Κατὰ πύλας ἐρήμους ἀφυλάκτους. Ταχέως ἐπεγένετο τοῖς Πλαταιεῦσι. Συνετραμμένον] ἐμὲ συνηγμένον. Εἰς οἰκίαν] πύργου· ἢ τῶ τείχεος, ἔχων ἔνδοθεν ἀπὸ τῆς πόλεως εἴσοδον, ἔκτετι δὲ καὶ ἔξοδον. Οἰόμενοι πύλας] θύραι, αἱ τῶ οἴκου· πύλαι, αἱ τῶ τείχεος. Ἄντικρυς] τὸ ἀντικρυς, ἐνταῦθα μὲν ἐξενωτήρας, ἀεὶ δὲ ἐπὶ τῶ φανερῶ κείται. Ἀπειλημμένους] περιειρημένους. Περιήσαν] ἔζων. Οὕτως ἐπεπράσαν] ἐδυσύχησαν. Συνέβησαν τοῖς Πλαταιεῦσι] ἀπὸ συνθήκης δημοσίου. Τῆς ἀγγελίας] αἴμα] τὸ αἶμα πρὸς τὸ ἐπεροθῆναι. Ἐχομένων] κρατηθέντων. Τὸ γεγενημένον] κατὰ τὴν πόλιν δημοσίου. Καὶ κατασκευῆ]

Ἐπίπτεσιν εἰς οἰκίαν] Diod. l. c. τινὲς δὲ εἰς οἰκίαν τινὰ κατακυφόντες — GOTTL.
 Αἱ θύραι] Altera lectio πλησίον adiecit, quo aduerbio nihil opus esse puto, praefertim quum sequatur τὰς θύρας τῶ οἰκίματος εἶναι. STERN.
 Καὶ αἱ θύραι — αὐτῶ] Pro ἢ αἱ θύραι. v. Abresch. Diluc. p. 159. Reiskius in animad. p. 17. coniecit: ὃ ἢν ἐρχόμενον τῶ τείχεος. n. contiguum erat moenibus. Subintelligi potest ἐρχόμενον, non propterea inferi textui. Plenc L. II. 96. τὸ ἔρος — ἐρχόμενον Ῥοδόπη. — G.
 Ebraisimum plane sapit Pron. αὐτῶ. Sed haec verba in parenthesi posita intelligi possunt. Sed in verbis, ὃ ἢν τῶ τείχεος, non intelligam ἐγγὺς, sed μέρος: aedificium erat muri, pars muri, es gehörte zur Mauer. BAVER.
 [Θύραι, αἱ τῶ οἴκου] Caes. et Aug. mutato ordine habent: πύλαι, τῶ τείχεος, θύραι, τῶ οἴκου. G.
 [Ἐνταῦθα μὲν] Desunt h. v. in Aug. in quo et desideratur Schol. ad Ἀπειλημμένους. G.
 Ἐβραλέοντο] Deliberabant inter se. Mox ἄσπερ ἔχουσιν, ita ut evasit; vt Herodot. L. I. 24. de Arione: εἴψην μιν ἐς τὴν θάλασσαν ἐωπτόν, ὡς εἶχε, σὺν τῇ σκουρῇ πάσῃ — G.
 Εἶτε κατακύσσειν] Habebat mea prior Editio κατακύσσειν et χρέσσανται sed meum veterem librum sequutus illa Indica-tiui iutura sublitui, κατακύσσειν et χρέσσανται, quam scripturam tutiorem esse existimo: licet et aliquo exemplo alteram posse defendi existimem. STERN. De hoc genere loquendi χρέσσανται ὃ, τι ἂν βέλονται Idem Append. ad scripta de Dialect. p. 94. DVCK.

[Συνέβησαν —] Scholio caput hoc praefixi e Caes. In Aug. leg. ἀπὸ συνθήματος δημοσίου. G.
 Χρέσσανται ὃ, τι ἂν βέλονται] Schol. Aug. vult suppleri ἀπὸ κοινῶ, καὶ — n. καὶ χρέσσανται. G.
 Χρέσσανται] Scil. ὡς, vel, εἰς τὸ χρ. BAVER.
 [τὸ ἔρος πρὸς —] Immo vero ad v. καθ' ἐδὺν ἐρθείσης, vt recte nota Aem. Portus. In Aug. Schol. ad verba Ἐχομένων. Τὸ γεγενημένον. Καὶ κατασκευῆ. Ἐλεγοι αὐτοῖς et φασὶν αὐτὰς δεσφύ. G.
 Ἐπεροθῆναι] Auxilium praestitum iuvenit. De conatu intelligendum est h. verbum. Non infrequens est modus loquendi apud Graecos et Latinos. v. S. Reu. Morum ad Hecr. Pan. p. 74. cf. not. ad Menex. Plat. p. 35. Ernest. ad Suet. 29. vbi reperit, i. c. pacisci voluit. G.
 Τὸ ὕδωρ τὸ γεγενημένον] Demosth. T. II. p. 1379, similiter e nostro: ὕδωρ γὰρ τὸ γεγενημένον τῆς νικτὸς πολλὸ ἐκάλυπεν αὐτὸς πάντας εἰσελθεῖν. Ὁ γὰρ Ἄσσωπος ποταμὸς μέγας ἐξέβη, καὶ διαβῆναι ἢ βέλαιον ἦν, ἀλλως τε καὶ νικτὸς. G.
 Ὁ γὰρ Ἄσσωπος — ἐξέβη μέγας] Copiosus fluxit. Apud Caesim. H. in bou. v. 18. nullis locus esse videtur: λάδων ἔπω μέγας ἐξέβη — sed aliter capiendus: sed Ludon magnus nondum fluebat. vbi v. Ernest. qui, Thucydidei loci non immemor, monet, τὸ μέγας fluminis epitheton esse. Vocabulum ποταμὸς, vnicuius inclusum, defendi potest ex Demosthenis loco laudato. G.

Μόλις]. Μόλις alii. dixi supra. w.xss.
 K k

τοῖς ἔξω τῆς πόλεως τῶν Πλαταιέων. ἦσαν γὰρ καὶ ἄνθρωποι κατὰ τὰς ἀγρὰς, καὶ κατασκευῆ, ὅσα ἀπροσδοκίῃ κακῶς ἐν εἰρήνῃ γενομένης. ἤβούλοντο γὰρ σφίσιν, εἴ τινα λάθοιεν, ὑπάρχειν ἂντὶ τῶν ἔνδον, ἣν ἄρα τύχῃσι τινὲς ἐζωγημένοι. καὶ οἱ μὲν ταῦτα διανοῶντο. οἱ δὲ Πλαταιῆς, ἐτι διαβλευομένων αὐτῶν, ὑποτοπήσαντες τοιδίον τι ἔσσεσθαι, καὶ δεισαντες περὶ τοῖς ἔξω, κήρυκα ἐξέπεμψαν παρὰ τὰς Θηβαίους, λέγοντες, ὅτι ἢ ἔτε τὰ πεποιημένα ὁσίως δράσειαν, ἐν σπονδαῖς σφῶν πειραθέντες καταλαβεῖν τὴν πόλιν, τὰ τε ἔξω ἔλεγον αὐτοῖς μὴ ἀδικεῖν. εἰ δὲ μὴ, καὶ αὐτοὶ ἔφασαν αὐτῶν τὰς ἀνδρας ἀποκτενεῖν, ἕς ἔχῃσι ζῶντας ἀναχωρησάντων δὲ πάλιν ἐκ τῆς γῆς, ἀποδώσειν αὐτοῖς τὰς ἀνδρας. Θηβῆσι μὲν ταῦτα λέγῃσι, καὶ ἐπομόσα Φασὶν αὐτῆς. Πλαταιῆς δ' ἔχ' ὁμολογῆσι τὰς ἀνδρας εὐθύς ὑποσχέσθαι ἀποδώσειν, ἀλλὰ λόγων πρῶτον γενομένων, ἣν τι ξυμβαίῃσι καὶ ἐπομόσα ἔ Φασίν. ἐκ γὰρ τῆς γῆς ἀνεχώρησαν οἱ Θηβαῖοι, ἔδδ' ἀδικήσαντες. οἱ δὲ Πλαταιῆς, ἐπειδὴ τὰ ἐκ τῆς χώρας κατὰ τάχος ἔσεκομίσαντο, ἀπέκτειναν τὰς ἀνδρας εὐθύς. ἦσαν δὲ ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὼν οἱ ληφθέντες. καὶ Εὐρύμαχος ἑῖς αὐτῶν ἦν, πρὸς ὃν ἔπραξαν οἱ προδιδόντες.

ς. Ταῦτο δὲ ποιήσαντες, ἔς τε τὰς Ἀθήνας ἀγγελῶν ἐπέμπον, καὶ τὰς νεμερῆς ὑποσπόνδους ἀπέδοσαν τοῖς Θηβαίοις. τὰ τ' ἐν τῇ πόλει καθίσταντο πρὸς τὰ παρόντα, ἣ ἐδόκει αὐτοῖς. τοῖς δ' Ἀθηναίοις ἠγγέλθη εὐθύς τὰ παρὰ τῶν Πλαταιέων γεγενημένα. καὶ Βοιωτῶν τε παρακρήμα ξυνέλαβον ὅσοι ἦσαν ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ ἐς τὴν Πλάταιαν ἐπεμψαν κήρυκα, κελεύοντες αὐτοῖς εἰπεῖν μηδὲν νεώτερον ποιεῖν περὶ τῶν ἀνδρῶν ἕς ἔχῃσι Θηβαίων, πρὶν ἂν τι καὶ αὐτοὶ βυλεύσασσι περὶ αὐτῶν. ἔ γὰρ ἠγγέλθη αὐτοῖς, ὅτι τεθνηκότες εἶεν. ἅμα γὰρ τῇ ἐσόδῳ γιγνομένη τῶν Θηβαίων, ὁ πρῶτος ἀγγελὸς ἐξῆεν ὁ δὲ δεύτερος, ἄρτι νενικημένων τε καὶ ξυνειλημμένων. καὶ τῶν ὑπερον ἔδδ' ἦδσαν. ἔτω δὲ ἔκ

b Ὁ, ἀπροδ. Dan. c ἠβούλοντο Reg. Cass. Aug. Olim ἠβούλοντο. Sphici Gr. d Ἄντὶ τῶν ἔνδον Ar. C. e Πλαταιῆς Ar. C. Alt. Flor. Bas. vt et paullo infra. Reg. Cass. Gr. Aug. Mosqu. et bis infra hac pag. Mox ὑποκτείναντες, ex emend. in cod. Bas. f τῶν Marg. g κήρυκας Ar. C. h οὐτι δεστ Dan. In Marg. monetur post πειποιημένα inferendum esse ἔκ. i Ὅσκι Marg. Ar. C. Alt. Flor. Bas. Sierb. I. Dan. k Πειράσαντες Marg. Ar. C. Leclio plane Thucydides: libenter enim hoc in verbo astius voce pro passiva vitur: quod (ni fallitur Sierb.) et ab Eustathio obseruatum fuit. Dan. l ἔχῃσι Gr. m Non aliter intelligendum est istud, quam si hic verbum ordo esset, ὅς ἔχῃσι τὰς ἀνδρας ὑποσχέσθαι ἀποδώσειν εὐθύς. Sierb. Δὲ ἔχ Gr. εὐθύς hic deest Gr. non v. 11. vt in Alt. Flor. Bas. Sierb. I. adnotatum erat. In Bas. τὰς ἀνδρας ἀποτῆς, a prima manu, τ. ἀ. εὐθύς a correctore. n ξυμβαίῃσι Cass. o Ἐκ δ' ἐν τῆς Ar. C. Reg. Cass. Gr. Aug. p ἔσεκομίσαντο Ar. C. Alt. Flor. Bas. Reg. Cass. Gr. Vulgo εἰσεκομ. q εἰς deest Ar. C. r τὰ τε ἐν Ar. C. s Περὶ Cass. Gr. Reg. περὶ τῶν Πλαταιέων, a prima manu. Πλαταιέων ex emend. in cod. Bas. in Aug. τὰ περὶ τῶν Πλαταιέων. In Mosqu. quoque περ, it. marg. Ald. In Reg. manu recent. inter verbus γρ. παρὰ. t τῶν Πλαταιέων Cl. Gr. Cass. u αὐτοῖς om. Cl. Cass. αὐτοῖς deest quoc in Aug. Sed in marg. a manu ant. additum. x Μὴ δὲ C. y εἰσὶν Ar. C.

ἠβούλοντο] Sic loquuntur Scriptores probatissimi, non ἠβυλόμην, nec ἠβυλόμην, si quid Thom. Magist' credimus. At Ioann. Grammaticus et Corinthus dicunt Atticos in his η pro ε ponere. ВУСК.

ἠβούλοντο] Sic dedi pro ἠβούλοντο, vt supra c. 2. Duckerus edidit. Debet at constantia seruari, nec Thomae auctoritas aliquid valere. v. Intr. p. 258. 59. Confirmat ἠβούλοντο quoque, praeter codd. bonos, margo Ald. Vinar. GOTTL.

Δράσειαν] Hic optatius pro praeterito est capiendus, vt L. I. 50. τὰ ἐκάθη μὲν ἕξ ἑλλικῶν ἀναδόμενοι τῶν νεῶν, ἕς καταδύσειαν, i. e. κατέδυον. v. Greg. de dial. p. 23. ad quem locum doctiss. Koenius hunc nostrum laudare non omittit. G.

Πειραθέντες] Thom. Magist' in πειρῶ, Moeris p. 36. et Index. WASS.

I. e. ἀπέπειραν ποιούμενοι. Herodot. III. 80. Sitakes mist' caducatorum cum his mandatis: Τί δέι ἡμέρας ἀλλήλων πειρῆσαι. v. Thom. M. in πειρῶ. G.

τὰ τε ἔξω ἔλεγον αὐτοῖς μὴ ἀδικεῖν] Hunc locum adferebat Vigerus, (de idiot. gr. dict. p. 374.) vt probaret, τε solum reperiri, vt que apud Latinos. Sed parum recte iniecit locum; praecedit enim coniunctio ἔτε, et ita fortius reperitur, vt monuit Hoogeuenius. Respondet τε praecedenti τε, quod est in ἔτε. Similis locus est apud Xenoph. Cyrop. III, 1. 10. διὰ τί ἔτε τὸν διαρῶν ἀπηγάγες, ἔτε τράτευμα ἀπέκομτες,

ἐτελίζεις τε τὰ ἐρύματα. Vbi Cel. Zcunius huius loci meminuit. G.

τὰς ἀνδρας εὐθύς ὑποσχέσθαι ἀποδώσειν] Non referendum εὐθύς ad ἀποδώσειν, sed cum Scholiaste ad ὑποσχέσθαι, vt sit: ἐξ εὐθείας, siue ἀπλῶς, simpliciter, sine conditione. Sequitur enim conditio: ἀλλὰ λόγων — Hefychius: εὐθδ, ἀπλῶν. G.

[Ὅσκι ἐτι παρακρήμα] Cur non? Saepius apud Nost' ita occurrit. Recte Ine. lat. reddidit. Ceterum Suidas hoc Scholion exscripsit, sed ita: παρὰ ὅσκι, τὸ παρακρήμα — quod emendari vult e Nostro. Abreth. vero in Dilucidat. p. 160. ita corrigit: παρὰ ὅσκι. δὲ εὐθύς τὸ παρακρήμα, καὶ τὸ ἐξ εὐθείας, καὶ τὸ ἠσκόπως. In cod. Aug. male legitur: ὁ σκοπός: in quo et desiderantur Schol. ad verba ἢν τι ξυμβαίῃσι: Εἰσεκομίσαντο. Πρὸς ὃν ἔπραξαν οἱ προδιδόντες: τὰ τε ἐν τῇ πόλει: Ἐν τῇ Ἀττικῇ et Περὶ αὐτῶν. G.

ἔσεκομίσαντο] Sic ex optimis codd. correctimus pro εἰσεκομίσαντο, vt constantiam etiam in his teneremus. G.

Ἀπέκτειναν τὰς ἀνδρας] Cum Thucydide pugnat Diodorus, qui captiuos non iugulatos, sed receptos fuisse tradit, p. 308. Ed. Sierb. HVDS. Diodor. male τὸς ἀιμαλάτους ἀπολαβόντες εἰς τὰς Θήβας ἀπυλλάγησαν. WASS.

Cum Nostro facit Demosth. p. 1379. ὡς ἔν ἀπέτυχον οἱ Θηβαῖοι τῆς πείρας, καὶ οἱ Πλαταιῆς τὰς ἀνδρας, ἕς ἔλαβον αὐτῶν ἐν μάχῃ ζῶντας, ἀπέκτειναν. Diodorus contra L. XII. p. 506.

Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 1/2. V. C. Varr. 32. 1/2.

erant extra urbem, insidias struxerunt. Nam et homines in agris erant, et supellex, quippe quod hoc malum inopinatum pacis tempore contigisset. Volebant enim, si quem cepissent, eum sibi eorum loco esse, qui in vrbe detinebantur, si qui modo viui superessent, quos illi captos retinerent. Atque hi quidem haec in animo habebant. Plataenses vero, cum illi adhuc consultarent, suspicati aliquid huiusmodi euenturum, sollicitique de ciuibus, qui foris erant, caduceatorem ad Thebanos emiserunt, dicentes, eos neque pie fecisse ea, quae fecerant, qui stante foedere suam urbem occupare conati essent; ipsisque praeceperunt, vt ab iniuria et maleficio rerum, quae foris erant, abstinerent. Alioqui dicebant, fore, vt ipsi quoque illorum milites interficerent, quos viuos haberent: sed si illi ex suo agro recederent, hos illis redderent. Thebani autem haec dicunt, et illos haec iureiurando confirmasse perhibent. Plataenses vero negant, se pollicitos fuisse, fore, vt statim captiuos *ipsis* redderent: sed colloquio prius habito, si quam compositionem inter se facere potuissent. Negant autem se vlllo iureiurando vsos fuisse. Thebani igitur ex illorum finibus, nulla iniuria facta, recesserunt. Plataenses vero, simul ac ex agris omnia *in urbem* comportarunt, confestim captiuos interfecerunt: captiui autem erant numero centum et octoginta, et ex illis vnus erat Eurymachus, cum quo proditores *de vrbe pro-*
penda egerant.

6. His autem peractis, Athenas nuntium miserunt, et militum a se caesorum cadauera Thebanis per inducias reddiderunt; et res urbanas, pro praesenti rerum statu, arbitrato suo constituerunt. Rerum autem a Plataensibus gestarum nuntii statim ad Athenienses venerunt. Quare Boeotos, quotquot erant in Attica, protinus comprehenderunt; et praeconem Plataeam cum mandatis miserunt, vt ipsis denuntiaret, nequid noui statuerent in Thebanos, quos habebant, antequam et ipsi aliquid de illis statuissent: nondum enim illis nuntiatum fuerat, eos iam esse mortuos. Nam simul ac Thebani Plataeam sunt ingressi, primus nuntius exierat: at secundus, illis iam victis et captis. Et Athenienses nihil eorum intellexerant, quae postea contigerunt. Sic igitur Athenienses, rerum istarum prorsus

πραγματικῆ ὕλη. Ἐπάρχειν ἀπὸ τῶν ἔνδον] λείπει ἐνέχυρον. Ἐν σπονδαῖς] ταῖς τριακοντῆταις. Ἐλεγον αὐτοῖς] τῷς Θηβαίοις. Φασὶν αὐτὰς] οἱ Θηβαῖοι τὰς Πλαταιεῖς. Εὐθὺς ὑποσχέσθαι] τὸ εὐθὺς, ἕκ ἑστὶ παραχηρῆμα, ἀλλ' ἐξ εὐθείας, καὶ ἀσκοπῶς. Ἦν τι ξυμβαίῳσι] συμφωνῶσιν. Ἐκ γὰρ τῆς γῆς ἀνεχώρησαν] τῶν Πλαταιέων. Οὐδὲν ἀδικήσαντες] βλάψαντες τῶν Πλαταιέων. Εἰσεκομίσαντο] συνέκλεισαν. Πρὸς ὃν ἐπράξαν οἱ προδιδόντες] πρὸς ὃν ἐλάθοντες οἱ προδιδόντες ἐπράξαν τὴ κατὰ σκοπὸν. Ἀγγελοῦ ἐπεμπόν] ὅτι ἐφόνευσαν Θηβαίους. λέγει δὲ τρίτον τῶν. τὸν γὰρ πρῶτον ἀπέστειλαν δηλῶντα τὴν εἰσβολὴν Θηβαίων· τὸν δὲ δεύτερον, τὴν σύλληψιν αὐτῶν· τῶν δὲ, δηλῶντα τὴν ἀναίρεσιν. Τὰ τε ἐν τῇ πόλει] τῇ Πλαταίᾳ. Καθίσταντο] τετέσι, πρὸς πολιορκίαν ἡτρεπίζοντο, ἀκονόμην, ἥπερ καὶ ἐγένετο μετ' ὀλίγον. Ἐν τῇ Ἀττικῇ] γῇ δηλονότι. Περὶ αὐτῶν] τῶν κατασχέθεντων δηλονότι. Οὐ γὰρ ἠγγέλθη αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. Ἐπεὶ ἦν ὁ τρίτος ἄγγελος ἐλθών. Καὶ τῶν ὕστερον εἰδὲν ἤδεσαν] τῶν κατ' ἑαυτὸ ἀναγιγνωσκέσθω. ἐν γὰρ τοῖς ἀνωτέρω ἐπισυναφῶν, δεκεῖ ἀσύντακτον εἶναι. ἄφειλε

tradit, captiuos receptos esse, non iugulatos: sed auctoritas Thucydidis maior valet. GOTTL.

[Πρὸς ὃν ἐλάθοντες] Male suppletur a Scholiaste ἐλάθοντες, vt bene monet Stephanus. Ita construitur L. III. 28. οἱ δὲ πρῆξαντες πρὸς τὰς Λακεδαιμονίους. v. Glossar.] G.

Ἀγγελοῦ ἐπεμπόν] Demosth. l. c. καὶ ὡς ἡμᾶς πέμπουσιν εὐθὺς ἄγγελοῦ, τὴν τε πρῆξιν φράσσοντα, καὶ τὴν μάχην δηλούσοντα — G.

[ἡτρεπίζοντο] In Aug. est εὐτρεπίζοντο, et ἀκονόμην omisissum. Mox pro ἥπερ in eodem est ὑπερ. Τὸ ἥπερ refertur ad πολιορκίαν. v. c. 71. huius libri.] G.

Αὐτοῖς] Absit Cl. eleganter quidem, haud acque tamen permissive. p. 260, l. ἀπέστειλον recte Steph. et de. Poit. WASS.

[Τῷς Ἀθηναίοις δηλονότι] Quae sequuntur h. v. desunt in Aug., in quō etiam non reperiuntur Scholia ad verba καὶ

τῶν ὕστερον εἰδὲν ἤδεσαν] Στρατεύσαντες' Ἐγκητέλιπον et Τῶς ἀχρεισιότατες' G.

Τεθνηκότες εἶεν] Sc. ὑπὸ τῶν Πλαταιέων i. c. interfectos esse. Sic τελευτῶν fumū et cognatæ sign. vocabula, monuit Abreisch. Diluc. p. 491. et Anim. ad Alcchyl. II. 410. Diximus quoque de hoc vsu ad Plat. Alcib. sec. p. 125. Hoc loco planum est e superioribus: ἀπέμειναν τὰς ἄνδρας εὐθὺς: et paulo post: κήρυξ — εὐρε τὰς ἄνδρας διεφθαρμένους. G.

[Τῶν κατ' ἑαυτὸ —] i. c. seorsum haec verba, n. καὶ τ. ὕστερον εἰδὲν ἤδεσαν, legenda sunt. Mox pro αἰτιατικῶς, Steph. legit, ὀνομαστικῶς, h. e. μετοχῇ ὀνομαστικῇ χρώμενος, i. c. ὀνομαστικῶς πτώσεως. Verba, εἰ πρὸς τ. ἂ. λόγον ἐποιεῖται, significant: Si quod dicitur, referretur ad τὸ ἮΝ ἈΓΓΕΛΟΝ. Quae sequuntur: πρὸς δ' ἄλλοθεν, ab alio auctore esse credit Ste-

ειδότες οἱ Ἀθηναῖοι ² ἐπέτελλον ὁ δὲ κήρυξ ἀφικόμενος εὗρε τὰς ἀνδρας διεφθαρμένους· καὶ ³ μετὰ ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι, στρατεύσαντες ἐς Πλάταιαν, σίτον τε ἐσθγαγον, καὶ φρεγὰς ἐγκατέλιπον τῶν τε ἀνδρῶν τὰς ἀχρειοτάτας ξὺν γυναῖξί καὶ ⁴ παισὶν ἐξεκρίσαν.

ζ'. Γεγενημένους δὲ τῶ ἐν Πλαταιαῖς ἔργῳ, καὶ λελυμένων λαμπρῶς τῶν σποδῶν, οἱ Ἀθηναῖοι ^d παρεσκευάζοντο ὡς πολεμήσοντες. παρεσκευάζοντο δὲ καὶ ^e οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι· αὐτῶν, πρὸς βεβίαιας τε μέλλοντες πέμπειν παρὰ βασιλεα, καὶ ἄλλοσε ⁸ ἐς τὰς Βιεζιέρας, εἶποθαι τινα ἀφελειαν ἠλπίζον ἐκείτεροι προσλήψασθαι πόλεις τε ξυμμαχίδας παύμενοι, ἔσαι ἦσαν ἐκτὸς τῆς ἐαυτῶν δυνάμεως. καὶ ^h Λακεδαιμόνιοι μὲν, πρὸς ταῖς ⁱ αὐτῶ ὑπαρχύσασιν ἐξ Ἰταλίας καὶ Σικελίας, τοῖς τὰ κείνων ἐλομένοις, ναῦς ^k ἐπετάχθησαν ποιεῖσθαι κατὰ μέγεθος τῶν πόλεων, ^l ὡς, ἐς τὸν πάντα ἀειδημόν, πεντακοσίων νεῶν ἐσόμενων· καὶ ἀργύριον ῥητὸν ἐτοιμάζειν, ^m τὰ τ' ἄλλα ἠσυχάζοντες, καὶ Ἀθηναῖους δεχομένους μὴ νῆ, ἕως ἂν ταῦτα παρασκευασθῆ. Ἀθηναῖοι δὲ τὴν τε ὑπάρχουσαν ξυμμαχίαν ἐξήτειζον, καὶ ἐς τὰ ⁿ περὶ Πελοπόννησον μᾶλλον χρεῖα ἐπρεσβεύοντο, Κέρκυραν, καὶ Κεφαλληνίαν, καὶ Ἀκαρνᾶνας, καὶ Ζάκυνθον ὀρῶντες, εἰ σφίσι Φίλια ^o ταῦτ' εἴη, βεβίαιας περὶ τὴν Πελοπόννησον καταπολεμήσοντες.

η'. Ολίγον τε ἱππέων ἐδὲν ἀμφοτέρω, ἀλλ' ἔρραντο ἐς τὸν πόλεμον. ἐν ἀπεικίωτος ἀρχόμενοι γὰρ πάντες, ὀξύτερον ^p ἀντιλαμβάνονται· τότε δὲ καὶ νεότης πολλή μιν ἔσαι ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, πολλὰ δ' ἐν ταῖς Ἀθήναις, ἐκ ἀνωσίως, ^q ὑπὸ ἀπειρίας, ἤπτετο τῶ πολέμῳ· ἢ τε ἄλλη Ἑλλάς ^r πᾶσα μετέωρος

^z Ἀπέτελλον *Ar. C.* atque ita scriptum fuisse suspicabantur *Steph.* et *Ar. Porf.* Sic quoque *Dan.* a μεταταῦτα *Ar. Ald. Flor. Basf. Reg.* Mox in *Mosqu.* pro φρεγὰς leg. φρεγάν. ^b παισὶ *Gr.* ^c Γυναικῶν *Ar. C. Dan.* ^d Haec tria verba vitio scriptorum omittuntur in *Colla. Ar. C. et Dan.* ^e οἱ δεσὶ *Dan.* ^f αὐτῶν δεσὶ *Ar. C. Dan.* Mox pro ἄλλοσε margino *Ald. Vinor.* habet ἄλλοθεν. ^g πρὸς τὰς *Ar. C. Dan.* Mox in *Mosqu.* ἐπέθεν. ^h Λακεδαιμόνιοι *Marg. Ar. C. Gr.* ex emendatione. Vide *Annot. Huif. Dan. Mosqu.* Vulgo Λακεδαιμόνιοις. ⁱ αὐτῶν *Gr.* ex emendatione; fuerat αὐτῶ. ^k ἐπέταχθησαν *Ar.* ^l ἠπειρία *C. Dan.* in quo alius superscripserat ὡς ἐς. ^m τὰ τε ἄλλα *Ar. C. Mosqu.* ⁿ περὶ δεσὶ *Gr.* pro eo inter versus scriptum est κατὰ. ^o ταῦτα ἐπὶ *Reg. Cass. Gr. Aug.* ^p ἀντιλαμβάνοντο *Ar. C. Dan.* ^q τῶ ἀπειρίας ἤπτετο πλέων; sed ex emendat. πολέμῳ *Gr.* ^r ἄπικα *Ar. C.*

phanus. Ceterum hoc Scholion leuidense abest a Codd. Cass. et Aug. item quod scriptum est ad στρατεύσαντες.] G.

Οὗτω δὲ — ἐπέτελλον] Sic igitur dicere iubent praecognitionem. Τὸ δὲ indicat, sermonem per parentheses fuisse interruptum. Paullo ante scriperat: ἐπιψαν κήρυκα — Breuiter nunc repetit sermonem: ἐπέτελλον, n. τῶ κήρυκι εἰπεῖν — v. Abresch. Diluc. p. 160. Sic Plato adhibet τὸ δὲ, v. c. Alcib. I. c. 2. Ἐὰν εἰς τὸν Ἀθηναίων δῆμον παρελθῆς — sequitur parenthesis, et mox: παρελθὼν δὲ ἐνδείξασθαι. vide, sis, quae ibi notauimus.] GOTTL.

[Οἷτινες — Πλαταιεῦσι] Addidi haec verba e codd. Cass. Ross. et Aug. cf. h. lib. c. 78. Qui relicti obsidebantur, numero erant quadringenti, et Atheniensēs octoginta (φρεγοὶ) ac centum ac decem mulieres, quae panem faciebant.] G.

Λαμπρῶς] Agnoscit *Suidas* h. v. et *Schol.* sequitur. *Glossae clare. Dion. Halic. Antiq. IX, 25.* λαμπρῶς ἠγωνισάντο, καὶ κενέπνευσαν ἐκ τῶ δέου. Sic fere *Hippocrates* *Prorrh. II, p. 416.* *Synes. Ep. LXVII.* et III. in malam partem, ut hic et alibi apud Nostrum. *Horatius* audaciter, splendide mendax. Ita, probe modestus et similia, quae Comice dici solent, ut καλὴν δίκην apud *Aristophanem.* *WASS.*

[Φανερώς] *Suidas* h. l. Thuc. laudans: λαμπρῶς, φανερώς καὶ ἐκ ἐνδείξας Mox post ἀναμφισβητήτως, in Aug. reliqua quae sequuntur, desunt.] G.

[Ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς πρώτης] n. c. I.] G.
εἶποθαι] i. c. ἐπέθεν, unde — ut εἶπας pro ἔπας. v. Abresch. Diluc. p. 162. G.

Λακεδαιμόνιοις] *Valla* non solum legit Λακεδαιμόνιοι, sed alia etiam aliter: aut saltem perinde vertit hunc locum, ac si ita legeretur, et interpungeretur, καὶ Λακεδαιμόνιοι μὲν πρὸς

ταῖς αὐτῶ ὑπαρχύσασιν, τοῖς ἐξ Ἰταλίας καὶ Σικελίας τὰ κείνων ἐλομένοις ναῦς ἐπέταξαι ποιεῖσθαι, haec enim sunt interpretationis eius verba, et *Lacedaemonii* quidem; praeter eas, quas habebant, negotium dederunt iis, qui ex Italia et Sicilia in partibus erant, ut nauas conficerent. Nostrum autem lectionem retinendo, dicendum videtur, Λακεδαιμόνιοις pro ὑπὸ Λακεδαιμονίων positum esse, et τοῖς τὰ κείνων ἐλομένοις pro οἱ τὰ κείνων ἐλόμενοι. Sed nimium durus hic datus pro nominatiuo usus esset: ideoque potius aliquid mutandum dicerem, videlicet ἐπετάχθησαν in ἐπιτάχθη. *STEPH.*

Καὶ Λακεδαιμόνιοι — τοῖς τὰ κείνων ἐλομένοις ναῦς ἐπετάχθησαν ποιεῖσθαι] Hic locus exercuit interpretes ob duplicem datiuum: Λακεδαιμόνιοις, ut antea legebatur, et τοῖς ἐλομένοις. Quod durum esset, τοῖς ἐλομένοις positum pro nominatiuo; malebat *Stephanus* mutari ἐπετάχθησαν in ἐπιτάχθη. Cui occurrit *Abreschius* sic in *Diluc.* p. 161., ut dicat, ἐπιτάχθησαν locum tenere ἐπιτάχθη quod fuerit bis adhibendum: ostendere hoc quoque ναῦς, alioquin scripsisset νῆες. Solere quoque nonnunquam vocabulum plurale poni pro bis adhibendo in singulari. Durior etiam mihi videtur haec ratio. *Reiskius* (in anim. p. 17.) tentat, Λακεδαιμονί, in v. l. *Lacedaemone*, aut παρὰ Λακεδαιμόνιοις. Sed haec coniecturae a nullo codice adiuantur. Facillima ratio mihi visa est, si corrigatur Λακεδαιμόνιοι e bonis codd. et ἐπετάχθησαν capiatur aeliue; quod non infrequens est omnino, et de ἐπιτετάχθη notat *Kullterus*, de V. M. I. 56. Itaque recepi Λακεδαιμόνιοι. Mox πρὸς ταῖς αὐτῶ ὑπαρχύσασιν — i. c. ibi, n. c. *Lacedaemone*, ut *Abicentius* l. c. exhibet. G.

Λακιδ. ἐπιτάχθη. τ.] Retineri possit *Dat. Λακεδαιμόνιοις*, intelligenti pro, ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, tali sensu: a *Lacedae-*

ignari, praeconem eo miserunt. Sed praeco cum Plataeam peruenisset, viros illos comperit interfectos. Postea autem Athenienses, cum exercitu Plataeam profecti, et frumentum importarunt, et praesidium in vrbe reliquerunt, et inutilissimi nos quosque cum foeminis ac pueris exportarunt.

7. Hac autem re Plataeis gesta, et foederibus aperte ruptis, Athenienses se ad bellum gerendum parare coeperunt. Lacedaemonii quoque, eorumque socii, se ad idem et ipsi parare coeperunt: et vtrique legationes ad Regem et ad alios barbaros erant missuri, si quod auxilium alicunde se sibi adiuncturos sperabant: et societatem coibant cum ciuitatibus, quae erant extra ipsorum imperium. Et Lacedaemonii quidem, praeter illas, quas ibi in sua ditione habebant, *alias etiam* naues Italiae et Siciliae ciuitatibus, quae ipsorum partes sequebantur, imperarunt, quas pro ciuitatum magnitudine conficerent, ita vt vnuerfarum numerus et summa esset quingentarum nauium, quin etiam *illis imperarunt* * certam pecuniae summam parare; caetera quiescentes, et Athenienses vnica naui *uenturos* recipientes, donec haec *omnia* essent parata. Athenienses vero cum pristinos socios recensebant, tum etiam accuratius in loca circa Peloponnesum legatos mittebant, in Corcyram, in Cephalleniam, in Acarnaniam, et Zaeynthum: quia videbant, si haec loca sibi essent amica, se tutius circa Peloponnesi fines bellum esse gesturos.

8. Vtrique autem nihil parui animis versabant; sed totis viribus in hoc bellum incumbabant: idque non iniuria. Omnes enim mortales rerum initia ardentius capessere solent. Tunc vero magna iuuentutis copia, quae in Peloponneso, magna etiam, quae Athenis erat, propter rerum imperitiam,

* Certam pecuniae summam et res alias ad bellum necessarias parare: ita tamen, vt quiescerent, ac Athenienses vnica naui reciperent, donec haec omnia etc. *reddit Ae. Poetus*, quasi locus hoc modo interpungeretur: *τάτε άλλα, ἡσυχάζοντας, καὶ δεχομένους* etc. HVDS.

γὰρ εἰπεῖν αἰτιατικῶς, εἰ πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λόγον ἐποιεῖτο. πρὸς ὃ λέγομεν, ὅτι πρὸς τῆς Ἀθηναίης ἐστὶν ὁ λόγος. φησὶ γὰρ, ὅτι αὐτοὶ, σελαντες τὸς πρὸς τότε δύο ἀγγέλους, ἔδεν ἔτι τῶν συμβησομένων ἐπίσαντο. μέχρι ἢ παντός τῶ ἔργῳ ἀποράντος καὶ τὸν τρίτον ἀπέσειλαν. (Ὁ δὲ κήρυξ) τῶν Ἀθηναίων. Στρατεύσαντες) τὸ στρατεύσαντες ἰδίως ἰδὼν εἴρηται, ἀντὶ τῶ μετὰ στρατῶς ἐπιμένονοι. ὁ γὰρ, ὡς ἔθος, ἐπὶ πολέμῳ τῶ αὐτῶ δὲ τρίτῳ χράμενοι οἱ Ἀθηναῖοι ἡμεῖσαντο καὶ αὐτοὶ τῶς Πλαταιέας, καὶ ἔπεισαν τὰ τε πρὸς τροφῶν συντελεῖν, καὶ διὰ καὶ τὰ πρὸς ἀσφάλειαν, καὶ ὑπεδέξατο τῶς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τῶς παῖδας, μετὰ τῶν ἀχρειοτάτων ἀθροῦσιν. φησὶ δὲ τοῖς τῶς μὴ δυναμένους δηλονότι ἐξελεῖν εἰς πόλεμον. εἶν τῶς νεοῦτας, τῶς γέροντας. Ἱγκατέλιπον) ἀπὶ τῶ, ἐν τῇ Πλαταιῶν κατέλιπον, οἵτινες καὶ συνετέλιον κρηθισαν Πλαταιεῦσι. Τῶς ἀχρειοτάτης) τῶς ἀρχῆς πρὸς πόλεμον. Λαμπρῶς) φανερῶς, ἀναμφισβητήτως. τὸ ἐξῆς ἔγω, παρεσκευάζοντο πέμπειν πρεσβείας, εἰπὼθεν ἡλιθίον ἐκάτεροι ὠφέλειαν προσήψασθαι. Πρεσβείας τε μέλλοντες πέμπειν) περὶ ἀμφοτέρων λέγει, Λακεδαιμονίαν καὶ Ἀθηναίαν δηλονότι. Καὶ ἄλλοις ἐς τῶς βρεβάρους) οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι, πρὸς τῶς Πέρσας, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, πρὸς τῶς Θούρας. καὶ γὰρ ἐν τῇ ἀρχῇ τῶς πρώτης λέγει, καὶ μέρει τῶν τῶν βρεβάρων. Ὅσαι ἦσαν ἐκτὸς τῶς) ὅσαι μὴ ἦσαν ὑπήκοοι, ἀλλ' αὐτόνομοι. Ὡς ἐς τὸν πάντα ἀριθμῶν) μετὰ τῶν ἐν Λακεδαιμονίῳ ὄσων νεῶν. Καὶ ἀργύριον ἐπιτόν) ὄρισμένον. Ἐτοιμάζουσιν) ἐπετάχθη δηλονότι. Μὴ γὰρ) μετὰ κερκεῖα δηλονότι. Ἐως αἱ ταῦτα παρασκευασθῆ) τὰ ὄρισμένα κατὰ τὸν πόλεμον. Ἐξήταζον) ἐδοκίμαζον. Ἐπρεσβεῖσαι) πρεσβεῖας ἀπέστειλλον. Κέρνυον) οἱ γὰρ Κερκυραῖοι ἐπιμαχίαν μόνον εἶχον. ἰδὼν δὲ καὶ ξυμμαχίαν ποιεῖ. Ὀλίγων τε ἐπινοῦν ἔδει.) ἀντὶ τῶ, ἔδεν μικρὸν ἐφροῦν. Ὅσα ἐπικότως) ἀλλ' εὐλόγως, καὶ εὐπρεσώπως. Ὀξυτερον) ὡς διὰ τὸ μᾶλλον ὕψυτερον συνέβαιεν αὐτῶς ἀντιμαχάμεσθαι. Ἀντιμαχάμεσθαι) περιέχονται. Ὅσα ἀναίσως ὑπὸ ἀπειρίας) παροιμία, γλοῦκς ἀπειρῶ πολέμου. Ἡ τε ἄλλη Ἑλλάς) οἱ ἄλλοι Ἕλληνας οἱ μηδὲτέροις βοηθοὶ ἐνεκίνητο; καὶ ἔχ ἡσυχάζον. Μετέωρος ἢ) ταῖς ἐλπίσι ὑψηλότης. Καὶ

monis naues iussae erant fieri, imperatae sociis, vt fierent. BAVFR.

ἡσυχάζοντας, καὶ — δεχομένους] Pro ἡσυχάζοντας δέχασθαι, per ἢν διὰ δυοῖν. v. Abrech. l. c. GOTTL.

ἡσυχ. καὶ δεχομ.) Non video, cur hic Hendiadyn inducamus; cum aliud sit, — quiescere, aliud, recipere venientes; sed pro Infinitiuo positum est vtrumque, participium certe pro, καὶ ἡσυχάζειν καὶ — δέχασθαι. Quid autem est, recipere Athenienses nauis vna? Intelligi nequit, nisi suppleto, venientes; si vna tantum nauis venissent; plures, vel pluribus venientes, ne recipere; quippe suspectos ita, et hostilia agitantibus. BAVFR.

Ἄλλ' ἔρῶντο ἐς τὸν πόλεμον] Sic rüsteten sich mit aller Lebhaftigkeit zum Kriege, ad bellum cupide forebantur.

L. VII, 7. καὶ τῶλλα πολὺ ἐπέρῶντο, i. e. ἐπὶ πᾶσι ἔρῶντο. Mox ἔρῶτο τε πᾶς καὶ ἰδιώτης — Vox ἔρῶντο est ποιητικώτερον, quo vsus est Hom. ll. λ. 50. — σὺν τεύχεσι — ἔσονται. Od. ω. 68. vbi τεύχεσι ἑώσασθαι est ἐρῶμένως κινεῖσθαι. Callim. H. in Del. 175. Τιτῆρας ἑώσονται — vbi v. Ernest. et, quem laudat, Hefych. in ἐρῶσαντο. G.

[Ἄλλ' εὐλόγως —) vid. Suid. in ὄσα ἀπεικότως ἀντὶ τῶ εὐλόγως, καὶ εὐπρεσώπως. In Aug. ἀλλ' deest.] G.

[Γλοῦκς ἀπειρῶ πόλεμος] Schol. haec verba, quae fortasse a Pindaro manarunt, vt Steph. putat, L. l. c. 80. laudauit.] GOTTL.

[Ἐνεκίνητο] Cassel. ἐνεκίνητο.] G. Μετέωρος] Agnoscit Suidas h. v. et exempla ex Ἰοσηρῶ aliusque adducit. wass.

Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. ¹/₂. V. C. Varr. 32. ³/₄.

ἦν, * ξυμβασῶν τῶν πρώτων πόλεων. καὶ πολλὰ μὲν λόγια ἔλέγετο, πολλὰ δὲ χρησμολόγοι ἦδον, ἐν τε τοῖς μέλλουσι πολεμήσειν, καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν. ἔτι δὲ Δῆλος ἐκινήθη ὀλίγα πρὸ τῶν, πρότερον ἔπω σεισθεῖσα, ὡς ἂν ἔλληνες μέμνηται. ἐλέγετο δὲ καὶ ἐδόκει ἐπὶ τοῖς μέλλουσι γενήσασθαι σημήνια. εἴτε τι ἄλλο τοιαύτοτροπον ξυνέβη γενέσθαι, πάντα ἀνεζητεῖτο. ἡ δὲ εὐνοία παραπολύ ἐπῆε τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἐς τὰς Λακεδαιμονίους, ἄλλως τε καὶ προειπόντων, ὅτι τὴν Ἑλλάδα ἐλευθερῶσιν. ἔρρωτό τε πᾶς καὶ ἰδιώτης καὶ πόλις, εἴτε δύναιτο καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ξυνεπιλαμβάνειν αὐτοῖς. ἐν τῷ τε κεκωλύσθαι ἐδόκει ἐνάσω τὰ πράγματα, ὃ μὴ τις αὐτὸς παρῆται. ἄγως ὄργῃ εἶχον οἱ πλείους τὰς Ἀθηναίους, οἱ μὲν, τῆς ἀρχῆς ἀπολυθῆναι βεβλόμενοι, οἱ δὲ, μὴ ἀρχθῶσι φεβόμενοι. παρασκευῆ μὲν ἔν ε καὶ γνώμῃ τοιαύτῃ ὤρηκτο.

s Συμβασῶν *Cass.* ἔ Ἐλεγον *Reg. Cass. Gr.* in Aug. ἰλιγόντο, vt et in marg. Ald. Vin. s Dixisset *Alius*, ἐν το ταῖς μελλούσαις πολεμήσειν, quam sequatur καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν: et vero hanc sibi lectionem interpretatione *Vallae* proposuit, tam in iis ciceronianis, quam *rugnatuae* erat, quam in *caeteris*: sed non tamen absumile vero est, *Thucydidem* ita loqui sibi permittite: quod perinde est, ac si diceret, ἐν το ταῖς τῶν μελλόντων πολεμήσειν, καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι. *Steph.* καὶ ταῖς ἄλλαις *Baf.* x Ὀλίγον *Cl. Gr.* ὀλίγα deest in *Baf.* y Ἄφ' ἢ οἱ Ἕλληνες *C.* z Παρὰ πολὺ ἐπῆε *C.* παραπολύ ἐπῆε *Marg.* tam ἐπῆε quam ἰποῖσι aliquid insolens prae se ferre existimat *Steph.* magis tamen probat ἐπῆε. Παρὰ πολὺ ἰποῖσι *Cass.* Cum *Marg.* consentit *Dan.* Mosqu. ἐπῆε et marg. Ald. Vinar. olim legebatur ἰποῖσι in textu, et in Schol. a Πίλις *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Baf. Reg. Cass. Aug.* Vulgo παλίττε. b Δὲ κεκωλ. *Gr.* c In *Reg.* rec. manu superet ἢ scriptum erat in. d Οὕτως ἐν ὄργῃ εἶχον scribendum censet *Steph.* e πλείους *Ar. C. Aug. Ald. Flor. Baf. Steph. I. Reg. Dan. Cass. Gr.* f Ἀρχθῶσι *Cass.* g Τοιαύτῃ καὶ γνώμῃ *Ald. Flor. Baf. Steph. I. Reg.* In cod. *Baf.* καὶ γνώμῃ τοιαύτῃ sic et in Mosqu.

[Λόγια] Hoc discrimen non semper obseruatur. Suid. in Λόγια, descripsit hoc Scholion et pro ἐμφορημένον habet θεοφορημένον, quod rectius est. Paullo ante καταλογώδη, i. e. oratione soluta. Locus Herodoti, qui in Schol. ad πρότερον ἔπω laudatur, exstat L. VI, 98.] ΘΟΥΤΛ.

Χρησμολόγοι ἦδον] Χρησμολόγοι iunguntur μόνταις, L. VIII. 1. Dicuntur etiam hi veteratores λογοποιοὶ καὶ μόνταις apud Charit. p. 110. vbi cf. Doruill. Anim. p. 575. Dixit ἦδον, quod talia oracula versibus ederentur. G.

Ἐν τε τοῖς μέλλουσι πολεμήσειν] Proprie dicendum erat: ἐν τε ταῖς μελλούσαις, ob frequentia. Sed haec Synesis generis non est infrequens. Stephanus defendit Thucydidem ita, vt perinde esse dicat, ac si dixisset: ἐν τε ταῖς τῶν μελλόντων πολεμήσειν, καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν. Sed hoc tamen durum est, pro hac structura illam adhibere. Simile exemplum est huic nostro apud Xenoph. Mem. II, 2. 3. αἱ πόλεις — τὴν ἀδίκων παύσοιτε, pro παύσονται. v. Ernest. G.

Ὀλίγον] Ὀλίγον, *Cl. Gr.* sed ὀλίγα πρὸ τῶν alibi apud Thucyd. Caeterum fallitur *Schol.* Callimachi, vt inspicienti patebit. Denique voces ὀλίγα πρὸ τῶν non possunt extendi ad Medici belli tempora, hoc est Per. Iul. 424. cum secundus annus huiusce belli cadat in 4284. Itaque Nolter prioris istius motus oblitus est. vid. Herodot. VI, 98. Plin. IV, 12. Ad Marci Varronis aetatem Mucianus prodidit BIS confusam. Seneca N. Q. VI, 26. Thucydidēs ait, circa Peloponnesiacum bellum tremuisse. Callisthenes et alio tempore air hoc accidisse. Vel legendum, ἔχ ἔπω σεισθεῖσα. WASS.

Σεισθεῖσα] Huc spectant *Schol.* Aristoph. Acharn. v. 12. et *Schol.* Callimach. Hymn. in Del. v. II. WASS. Add. Spanheim. ad Callim. l. d. et *Cerd.* ad Virg. III. Aeneid. v. 77. DVCK.

Δῆλος ἐκινήθη — πρότερον ἢ σεισθεῖσα] Waffius putat, Thucydidem memoria lapsūn, omisisse priorem motum terrae in hac insula, cuius mentionem facit Herod. VI, 98. p. 483. Sed Nolter haud dubie motum terrae Herodoteum fictum habuit; addit enim Herodotus, ὡς ἔλεγον οἱ Δῆλιοι, quae verba declarat, vt scite iudicat Valkenarius, rem incertam esse. Wesselingius defendit Thucydidem sic, vt v. ὀλίγα πρὸ τῶν, laxius sumta, ad Herodoteum referantur motum. Verum quidem est, particulas quasdam, recens actam rem proprie adicantes, de longiori, plurimos annos comprehendente

temporis spatio sumi, veluti νεωσι, πρώην, ὀλίγα etc., vt supra monui; hic vsus tamen non est h. l. consentaneus. Quodsi Herodotus motus terrae intelligendus esset, qui ante Peloponnesiacum bellum, septuaginta circiter annos, accidisse putatur: non facile intelligitur, quomodo res, tam longe antea facta paucissimisque nota, potuerit videri prodigium. Talia portenta paullo ante facta esse debent, si vim in animos habere velint. Vulgo credita est res, Delum bis motam fuisse, vt apparet e Plinio (H. N. L. III. 12. p. 137) et Seneca (N. Qu. VI. 26.); sed minime a Thucyde. Nemini quoque probabitur emendatio Waffii, legendis: ἔχ ἔπω σεισθεῖσα. Huius loci mentionem facit Scholiastes Callimachi, H. in Del. ad v. II. — Θουκυδίδης σεισμὸν γενόμενον μέγαν βεβλόμενος ἐξηγήσατο, φησὶν, ὅτι τούτων ἦν μέγας, ὡς τὴν Δῆλον νῆσον σεισθῆναι. Sed memoratior locus laudatur, maleque ἀτροπος ibi explicatur ἀκίνητος, cum sit insula infula s. dura, vt docuit Ernest. p. 148. Vocari hanc insulam ἀκίνητον, apud Herod. VI. 98. immotam, qui κινήσειν per σεισθῆναι interpretatur, alio sensu, quam apud Virgilium, (L. III. 77. Aen.) facile apparet. Poeta enim immotam vocat, quod olim vasa mari, inter Gyarum Myconumque Cycladas, confedit, ἐσθρακται. v. Illust. Heyn. ad hunc Virgilia locum. Vnde apparet, Delum non vno eodemque modo vocari ἀκίνητον. G.

Ἐλέγετο καὶ ἐδόκει — σημεῖναι] Ingenium Thucydidis parum proclue ad religiones elucet etiam ex h. l.; non enim hanc rem prodigiosam habet, vt Herodotus, qui solet eiusmodi rebus immorari iisque delectari; sed multitudini relinquit. cf. Valken. Cel. ad Herod. VI, 98. G.

[Ὅποιον ἐν Δήλῳ ἦγον —] Haec absunt a Cassel. et ab Aug. ἦγον διουσημαίν.] G.

Πάντα ἀνεζητεῖτο] i. e. omnia paullo alius indagabantur, quoad vsque mens in praeteritum respicere poterat, et cum praesentibus comparabantur. ἀνεζητεῖσθαι est ἀνωθεν ζητεῖσθαι, vt quoque Abrefch. Diluc. p. 163. vbi alia verba huius significationis, veluti ἀνασκοπεῖν, ἀνατιμῆν, ἀναθαρῶν, ἀνακρίνειν ecc. explicantur. G.

Παραπολύ ἐπῆε] Ita correxi, praecedentibus codd. optimis, pro ἐπαῖε. Scholiastes quoque legit ἐπῆε, vt ex eius explanatione patet. Profert Abrefchius duo loca Dionis, quorum

Bell. Pelop. an. i. Olymp. 87. 1/2. V. C. Varr. 32. 1/4.

non inuita bellum suscipiebat. Et tota reliqua Graecia animis erat erecta, quod primae ciuitates concurrerent. Multa quoque oracula ferebantur, multa vates canebant, tam in iis ciuitatibus, quae bellum erant gesturae, quam in aliis. Praeterea Delus etiam paulo ante haec tremuit, quae nunquam ante, post Graecorum memoriam, mota fuerat. Haec autem et dicebantur, et videbantur esse rerum futurarum prodigia. Et, si qua alia huiusmodi signa ante contigissent, omnia conquirebantur. Hominum autem beniuolentia longe maior ad Lacedaemonios inclinabat, praecipue quod illi Graeciam a se in libertatem vindicatum iri praedicarent. Et singuli, et priuati, et ciuitates integrae omni ope nitebantur, si quo modo illos, aut verbis, aut factis, adiuuare possent. Et in eo singuli moram, rebus gerendis allatam, arbitrabantur, si ipsimet rebus administrandis non interfuissent. Ea erat indignatio, qua plerique in Athenienses ferebantur: alii quidem, quod imperio, quo ab illis premebantur, se liberari cuperent; alii vero, quod metuerent, ne illorum imperio parere cogerentur. Hoc igitur apparatus, atque his animis ad bellum utriusque concitati ferebantur.

πολλὰ μὲν λόγια λόγια ἐστὶ τὰ παρὰ τῷ θεῷ λεγόμενα καταλογάδην χρησιμοὶ δὲ, οἵτινες ἐμμέτρως λέγονται, ἐμφορημένων τῶν λεγόντων. Πρῶτερον ἔπω] καὶ μὴν Ἡρόδοτος λέγει, ὅτι ἐκινήθη ἐν τοῖς Μηδικοῖς. Ἄφ' ἧ Ἑλληνες μέμνηνται] ἄφ' ἧ διὰ μνήμης ἐστὶ τὸ τῶν Ἑλλήνων ὄνομα. Σιμῆνοι] σημειῶν εἶδη. Τοιούτοισιν] ὅποιον ἐν Δήλῳ. ἦγεν διουσιμεῖαν. Ἀνεζητεῖτο] ἀνεσηνο- κείτο. Ἡ δὲ εὐνοία παρεκτόλῳ ἐπήει τῶν ἀνδρῶν περιφραστικῶς, ἀντὶ τῷ εὐνοϊκῶς εἶχον τοῖς Λακεδαιμονίοις. Τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον] τῶν Ἀθηναίων. Ἐξρότῳ τε πᾶς] ἀντὶ τῷ προεπιμεῖται. ἢ γὰρ ἐπὶ ἰσχύος κεῖται, ἀλλ' ἐπὶ σπουδῆς. Συνεπιλαμβάνειν αὐτοῖς] ταῖς Λακεδαιμονίοις. Ἐδοκεῖ ἐκάσῳ] ἕκαστος, φησὶν, ὥστε ἐπιδοξάζεσθαι τῶν Λακεδαιμονίων τὸ ἔργον (τιτέτι τὸν πόλε- μον), ἐν μὴ παραγένηται αὐτός. δηλοῖ δὲ τὴν μεγίστην προθυμίαν αὐτῶν. Ὀργῇ εἶχον οἱ πλείους τὰς Ἀθηνας] ὠργίζοντο τοῖς

alter exstat L. XLV. p. 427. ἡ σπουδὴ τῶν ἀνθρώπων ἐς τὸν Καίσαρα ἐπήει, quem e Nostro manifeste imitatus est: alter L. LV. p. 851. ἡ εὐνοία — ἐς αὐτὸν ἐπήει, i. e. vergebat. Addi potest locus nostro simillimus e L. LXXVIII. p. 1347. ἡ γὰρ εὐνοία ἐς αὐτὸν ἐπήει, vbi quoque male legitur ἐπόσει. Eth defendit Abresch. vulgatam; receptam a nobis ei tamen praefert. Reiskius in anim. p. 17. ita quoque legit. Mox: ἄλλως τε, εἴη ὅβ ἄλῃ, καὶ ἰσχυρὴ προεπιόντων, Lacedaemoniis, ὅτι — Paulo ante: μᾶλλον ἐς τ. Λακεδαιμονίους, supplendum: ἢ ἐς τὰς Ἀθηνᾶς. GOTTL. Ἐπήει] ἐπόσει, si retineatur, notet, Lacedaemoniis adiungebat homines. BAVER.

[τοῖς Λακεδαιμονίοις] Deest in Cass. et Aug. Mox ad μᾶλλον pertinet Ἀθηναίων, vt apparet, non ad ἀνθρώπων. Ceterum in Aug. desunt Schol. ad verba προεπιόντας τε μέλλοντες πέμπειν Ἐτοιμάζειν Ἐως ἂν ταῦτα παρασκευασθῇ Ἐπρεσβεύοντα Ἀντιλαμβάνοντα Μετέωρος ἦν Ἄφ' ἧ Ἑλληνες μέμνηνται Σιμῆνοι Ἀνεζητεῖτο τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον Ὀργῇ εἶχον οἱ πλείους τὰς Ἀθηνᾶς.] GOTTL.

Ἄλλως τε καὶ] Simpliciter est, praesertim. BAVER. προεπιόντων] Debebat προεπιόντας, ad Λακεδαιμονίους. Sed sunt Genitiui simpliciter positi, scil. αὐτῶν, quia edixerant. Non minus distrahe Theoph. Char. Eth. περὶ μικροφιλ. κυναγίς τελευτήσαντος, μνημα αὐτῷ παιδῶς, pro κυναγίῳ τελευτήσαντι μν. π. BAVER.

Πολίτης] Fortassis praeferrendum est πόλις, quod est in plerisque Mff et Edit. Nam Thucydides ἰδιῶτη magis opponit πόλιν, quam πολίτην. Vid. I, 124. et 144. II, 65. καὶ λόγια — αὐτοῖς, Thot. Mag. in συλλαμβάνει. DVCK.

Πόλις] Praetuli cum Duckerō πόλις pro πολίτης, quae vox librariis debetur. Optimi codd. non modo habent πόλις, verum etiam Noster coniungit haec duo, v. c. I, 124. 144. II, 65. v. V. L. optimorum codd. G.

Συνεπιλαμβάνειν αὐτοῖς] Vitiatius fuisse συνεπιλαμβάνεσθαι, de quo verbo accurate egit Hemsterhus. ad Lucian. Prom. p.

196. Laudasse h. I. Thomam, in συλλαμβάνει, monuit iam Duckerus. In συλλαμβάνω tamen γνησιότητα v. συνεπιλαμ- βάνω damnat, sine vlla causa idonea. v. Intr. G.

Ἐν τῷ τῷ] Quomodo hunc locum, ἐν τῷ τῷ κεκαλύσθαι etc. emendandum putem, in quodam Schodiasmate doceo. STERN. Non est in editis Schodiasmatibus. Non multo aliter Thucyd. IV, 14. καὶ ἐν τῷ τῷ κεκαλύσθαι ἐδοκεῖ ἕκαστος, ὃ μὴ τινι καὶ αὐτὸς ἔργω παρήν. Alium locum Thucyd. laudat Stern. ad Dionyt. Halic. Cap. XVI. καὶ ἐδοκεῖ κωλύεσθαι πᾶν ἔργον, ὃ μὴ τις παρήν. Quid autem in hoc loco, quem emendasse se dicit Stern., difficultatis sit, ab aliis doceri cupio. DV.

Ἐν τῷ τῷ κεκαλύσθαι ἐδοκεῖ ἐκάστῳ τὰ πράγματα, ὃ —] Ita fere loquitur L. III. 14. Noster: καὶ ἐν τῷ τῷ κεκαλύσθαι ἐδοκεῖ ἕκαστος, ὃ μὴ τινι καὶ αὐτὸς ἔργω παρήν. Mox ὃ pro οἷς positum ob πράγματα. Exempla quidem reperiuntur, vbi nomini pluralis numeri pronomem in singulari iungitur: ea tamen potius παραράματα scriptorum iudico, quae notanda et excusanda sunt, sed non tanquam exempla gratiae negligentiae laudanda, multo minus imitanda. G.

Οὕτως ὀργῇ εἶχον οἱ πλείους τ. Ἀθηνᾶς] Alias additur praepositio in hac forma ἐν. Sic huius libri c. 21. τὸν Περικλέα ἐν ὀργῇ εἶχον. Reiskius in anim. p. 17. legit cum Stephano: ἔστας ἐν ὀργῇ εἶχον — aut ἔτω δι' ὀργῆς, aut ἔστας ὀργῆς. In Dilucidat. Abresch. malebat idem Reiskius, (p. 167.) δι' ὀργῆς εἶχον. Sic et Notter, L. II, 60. δι' αἰτίας ἔχειν τινά. Item διὰ σπουδῆς ἔχειν τινά — v. Valken. ad Eurip. Phoen. p. 177. qui ad Herod. V, p. 412. malit: οὕτως ὀργῆς εἶχον οἱ πλείους ἐς τὰς Ἀθηνᾶς — Sed h. I. nihil corrigere ausim, cum praepositio ἐν subintelligi possit, nec codd. correctionem adiuuent. Est autem ἔστας ὀργῇ idem ac ἔτω μεγάλη, quae vox additur alias. Comparabat Abresch. in auctar. p. 265. cum h. I. Plat. Lyf. p. 112. οἱ ἔστας ἀγνοίαν ἔχοντες, et Sucton. Tit. 7. tam artifices pro iustus. G.

Οὕτως ὀργῇ εἶχον] Οὕτως refertur ad verbum εἶχον: ita proferebantur ita. BAVER.

Θ'. Πόλεις ἡ δ' ἐκάτεροι τάσδ' ἔχοντες ξυμμαχίαις ἐς τὸν πόλεμον καθίταντο. Λακεδαιμονίων μὲν οἶδε ξύμμαχοι. Πελοποννήσιοι ἰ μὲν οἱ ἐντὸς ἰσθμοῦ πάντες, πλὴν Ἀργείων καὶ Ἀχαιῶν. ἰ τῆσιν δ' ἐς ἀμφοτέρους Φιλία ἦν. ἰ Πελληνῆς δὲ Ἀχαιῶν μόνου ξυνεπολέμουν ἰ τοπρῶτον, ἔπειτα δὲ ὑπερον καὶ ἄπαντες. ἔξω δὲ Πελοποννήσθ, Μεγαρῆς, ἰ Λοκροί, Βοιωτοί, Φωκῆς, Ἀμπρακιῶται, Λευκάδιοι, Ἀνακτόριοι. τῶτων ναυτικὸν παρείχοντο Κορίνθιοι, Μεγαρῆς, Σικυώνιοι, Πελληνῆς, Ηλείοι, Ἀμπρακιῶται, ἰ Λευκάδιοι ἰπέας δὲ, Βοιωτοί, Φωκῆς, Λοκροί. ἰ αἱ δ' ἄλλα πόλεις περὶ παρείχον. αὕτη ἰ μὲν Λακεδαιμονίων ξυμμαχία. ἰ Ἀθηναίων δὲ, Χίοι, Λέσβιοι, ἰ Πλαταιῆς, ἰ Μεσσηνιοί ἰ οἱ ἐν Ναυπάκτῳ, Ἀκαρνανῶν οἱ ἰ πλείους, Κερκυραῖοι, ἰ Ζακύνθιοι, καὶ ἄλλα πόλεις αἱ ὑποτελεῖς ἴσαι ἐν ἔθρσι τοσοῖσδε. Καρία ἠ ἐπὶ θαλάσῃ, Δωριῆς Κασοὶ πρόσμοιοι, ἰωνία, ἠλλήσποντος, ἰ τὰ ἐπὶ Θράκης, νῆσοι ἰ ἴσαι ἐντὸς Πελοποννήσθ, καὶ Κρήτης πρὸς ἠλιον ἀνίσχοντα. πᾶσαι αἱ ἰ ἄλλα Κυκλάδες, πλὴν Μήλας, καὶ Θήρας. τῶτων ναυτικὸν παρείχοντο Χίοι, Λέσβιοι, Κερκυραῖοι, οἱ δ' ἄλλοι περὶ καὶ κρήματα. ξυμμαχία μὲν αὕτη ἐκάτερον καὶ παρασκευῆ ἐς τὸν πόλεμον ἦν.

ἰ. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι μετὰ τὰ ἐν Πλαταιαῖς εὐθύς περὶ ἠγγελλον ἰ κατὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν ἔξω ἰ ξυμμαχίδα στρατιὰν παρασκευάζεσθαι ταῖς πόλεσι, τὰ τε ἐπιτήδεια, οἶα εἰκὸς ἐπὶ ἔξοδον ἐκδημον ἔχειν, ἠς ἐσβαλῦντες ἐς τὴν Ἀττικὴν. ἐπειδὴ δὲ ἐκάτοισ ἐτοίμα γίγνοιτο κατὰ τὸν χρόνον τὸν εἰρημένον, ξυνήσαν τὰ δύο μέρη ἀπὸ πόλεως ἰ ἐκάτης ἐς τὸν ἰσθμόν. καὶ ἐπειδὴ πᾶν τὸ στρατεύμα ξυνελεγεμένον ἦν, Ἀρχίδαμος ὁ βασιλεὺς τῶν Λακεδαιμονίων, ὅσπερ ἠγεῖτο τῆς ἐξόδου ταύτης, ξυγκάλεσας τὰς στρατηγὰς τῶν πόλεων πασῶν, καὶ τὰς μάλιστα ἐν ἰ τέλει, καὶ ἰ ἀξιολογωτάτας παρεῖναι, τοιάδε ἠ ἔλεξεν.

ἰ δι ἐκάτεροι Ar. Cass. Aug. ἰ δι Gr. k τῆσιν δὲ ἐπ' ἀμφοτέροις Ar. τῆσιν δὲ ἐπ' ἀμφοτέρους C. Dan. vt Ar. Mosqu. ἰ Πελληνῆς et in sequentibus Δωριῆς Marg. Sic et Ar. C. in quibus etiam occurrunt Μεγαρῆς, Φωκῆς, Πλαταιῆς. Πελληνῆς, Μεγαρῆς, Φωκῆς et Δωριῆς hic, et paulo post, ubique etiam Reg. Cass. Baf. Aug. Πελληνῆς hic et mox Gr. Aug. sed man. rec. alterum a superfer. Mosqu. Πελληνῆς Dan. Μεγαρῆς verf. 4. Gr. et v. 5. Dan. vt et v. 6. Φωκῆς et deinde Δωριῆς. m τὸ πρῶτον C. Ald. Baf. Reg. Cass. Aug. n Φωκῆς, Λοκροί, Βοιωτοί Reg. Cass. Βοιωτοί, Λοκροί, Φωκῆς Dan. o Decst Gr. p. αἱ τὰ ἄλλα Gr. q μὲν decst Cass. Aug. Reg. sed in hoc rec. manus inter versus scripte. r Ἀθηναίων δὲ, οἶδε, Χίοι, etc. Ar. C. Dan. Mosqu. s Πλαταιῆς Cass. Dan. Gr. t Μεσσηνιοί Ar. C. Reg. Cass. v οἱ om. Gr. x πλείους Ar. C. Dan. y καὶ Ζακύνθιοι Gr. Ζακύνθιοι ἄλλοι πόλεις Ar. C. z τὰ decst Cass. Reg. Aug. a ὅσοι ἦσαν ἐπὶ τῆς Cl. Cass. sed ἴσαι. Ita Aug. quoque. b ἄλλοι non agnoscunt Ar. C. Dan. c παρὰ Reg. et cum emendatione manus rec. suprafer. κατά. d ξυμμαχίαν Cass. Gr. Baf. Aug. e Ita emendatum erat in Cass. ex ἐκάτοισ. εἰς Gr. f τῆσιν Ar. g ἄξιολογώτατας Marg. Ar. C. quod probat Steph. Dan. b τοιάδε ἔλεξεν Cass. Gr. Aug.

[Πόλεις δ' ἐκάτεροι] Schol. ad h. v. ex Aug. addidi.] ἰ ἰ Λακεδαιμονίων] Confer Diodor. 308, d. qui minus distincte copias recenset. WASS.

Πελληνῆς] Iam monui antea de hac diuersa orthographia, Πελληνῆς et Πελληνῆς. Potius autem esse Atticam hanc, quam illam, constat: ac certe eam et in paulo post sequentibus habes, Μεγαρῆς, Φωκῆς, Δωριῆς. STERN.

[Πελληνῆς] Pro hoc est in Aug. Πελληνῆς.] G.

[Λακεδαιμονίους] Decst h. v. in Aug. Mox in Reg. legitur: καὶ Ἀχαιοὶ καὶ Ἀργεῖοι.] G.

Ναυτικὸν παρείχοντο] Mox παρείχον, eadem vi. Vnde liquet promiscuus actiui et medii huius verbi vsus. Differre tamen παρείχον et παρέχεσθαι, docuit ex Ammonio pluribus Abreth. Diluc. p. 168. Sine discrimine adhibetur παρείχον et παρέχεσθαι, ἐπὶ τῶν διὰ χειρὸς διδομένων, i. e. manu et quasi manu; at παρέχεσθαι medium, ἐπὶ τῶν διὰ χειρὸς διαθέσεων. cf. Glossar. G.

Τὰ ἐπὶ Θράκης] Inter quae apud Schol. Περσίδος, nunc Hecaclea Amnian. XXVII, 4. Idem tamen XXXI, 16. Perinthum vocat, et ante omnes Ptolemaeus. Ita etiam Zosimus p. 56. Numi Seueri a Woblero et aliis adducti. vid. Dionem LXXIV, 847. Numus etiam Geracae apud Harduinum, et circa An. Christi 1358. Cantacuzenus III, 28. διὰ Περσίδος. Vide Mevraium Itin. I. p. 301. Inic. apud Reinesium III, 35. Situm eius dabit Diodorus XVI, 77. WASS.

Sicil. χωρῆα. Diod. Sic. L. XII. 42. p. 506. habet: τὰ ἐπὶ Θράκην, quod corrigebat Rhodomanus, et Diodorus h. libri c. 46. ita habet: sed non sibi constat hic scriptor in vsu huius praepositionis. Genitiuus certe vsitator est. v. Wessl. De situ Perinthis, (cuius urbis mentionem facit Schol.) v. Diod. L. XVI. 77. G.

[ὄν λέγει —] Aem. Portus accipit sic: ἐντὸς Πελοποννήσου καὶ Κρήτης: intelligit enim Sporades et Cycladas. In Aug. et Cassel. ad v. νῆσοι ἴσαι, ponatur: αἱ περὶ τὰ δυτικά. In Aug. post λέγει additur ὅτι, et λαβεῖν post ἴσαι decst, et in fine pro ἴσαι ἄλλαι, leg. καὶ αἱ ἄλλαι.] G.

[Ἀνίσχοντα ἠλιον] In Cass. leg. ἠλιον ἀνίσχοντα.] G.

[Κῶσος] Cassel. Kōos et Rostg. Kōos.] G.

Θήρας] Vid. Plin. II, 37. Senecam N. Q. VI, 21. Niceph. Constant. p. 37. Sch. Callimachi Ap. 37, 74. Cer. 110. Olim Calliste Herodot. IV, 147. Pausan. p. 724. Θηράσι ταῖς νήσιν Athenaeus, hoc est, insulis Thera et Therasia. Adi Sponium Milcell. p. 342, WASS.

[Μακρον πόλεμον] Haec verba e Scholio sequenti, quo non pertinebant, ita retuli, e codd. Cass. et Aug.] G.

[Συνέξτεας] Ita correxi e Rostgard. et Augult. pro συντέξτεας.]

GOTTL.

[Ξυνήσαν τὰ δύο μέρη] Hoc caput Scholio praefixi, pro καὶ ἀξιολογωτάτας παρεῖναι, e codd. Cassel. Reg. et Aug.] G.

[Ἐς τὸν ἰσθμόν] Schol. ad haec verba e codd. Cass. Rostg.]

Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 1/2. V. C. Varr. 32. 1/2.

9. Vtrisque autem hae ciuitates sociae fuerunt, quum bellum gerere coeperunt. Atque Lacedaemoniorum quidem hi fuere socii: omnes Peloponnesii, qui sunt intra Isthmum, praeter Argiuos, et Achaeos. His enim amicitia cum vtrisque intercedebat. Soli autem ex Achaeis Pellenenfes primum *Lacedaemonios* in bello gerendo adiuerunt, postea vero et caeteri omnes *idem fecerunt*. At extra Peloponnesum, Megarenfes, Locri, Boeoti, Phocenses, Ambraciotaе, Leucadii, Anactorii. Ex his Corinthii, Megarenfes, Sicyonii, Pellenenfes, Elei, Ambraciotaе, Leucadii classem *illis* praebuerunt: equitatum Boeoti, Phocenses, et Locri: caeterae vero ciuitates peditatum suppeditarunt. Atque hi quidem fuere Lacedaemoniorum socii. Atheniensium vero, Chii, Lesbii, Plataenses, Messenii, qui Naupactum incolunt, Acarnanum plerique, Corcyraei, Zacynthii, et aliae ciuitates, quae inter tot nationes *Atheniensibus* erant vestigales: Caria, quae ad mare est sita, Dorienfes Caribus finitimi, Ionia, Hellespontus, Thraciae vrbes, et insularum quotquot intra Peloponnesum et Cretam ad solem orientem vergunt, et caeterae omnes Cyclades, exceptis Melo et Thera. Ex his naues praebuerunt Chii, Lesbii, Corcyraei; caeteri vero peditatum et pecunias. Atque hi fuerunt vtrorumque socii, et apparatus ad bellum.

10. Lacedaemonii vero, post haec ad Plataeas gesta, continuo nuntiis missis circa Peloponnesum et agrum socialem, qui extra *Peloponnesum* erat, imperarunt ciuitatibus, vt pararent exercitum, et res necessarias, quemadmodum parare decebat ad expeditionem faciendam extra *Peloponnesi* fines, vt irruptionem in Atticam facturi. Postquam autem singulis ad praestitutam diem parata fuerunt, ex singulis ciuitatibus duae partes ad Isthmum conuenerunt. Omnibusque copiis iam in vnum locum coactis, Archidamus Lacedaemoniorum Rex, huius expeditionis Dux, conuocatis omnium ciuitatum Praetoribus, et qui summa dignitate praediti forent, quosue maxime conueniebat adesse, in hunc modum est loquutus.

Ἀθηναίους. Πόλεις δ' ἑκάτεροι — ὁ κατάλογος τῶν συμμάχων ἑκατέρους. Πελληνεῖς δὲ δώδεκα πόλεις εἶχεν ἡ Ἀχαΐα, ὧν μία ἦν ἡ Πελλῆνη. Συνεπολέμην τοῖς Λακεδαιμονίοις οἱ Ἀχαιοί. ἢ γὰρ οἱ Ἀργεῖοι. Αἱ ὑποτελεῖς ἔσαι τοῖς Ἀθηναίοις. ἢ ἐπὶ Θαλάσσει ἢ παραθαλάσσια. Δωριεῖς Κερσεῖ πρόσκοιαι] Δωριεὶς νῆσοι, Ῥόδος, Κῶς, Κνίδος. Τὰ ἐπὶ Θράκης] οἶον, Βυζάντιον, Πέρινθος. Νῆσοι ὅσαι τε ἐντὸς Πελοποννήσου] ἢ λέγει ἐντὸς Κρήτης καὶ Πελοποννήσου, πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον, ἀλλὰ δεῖ εἶναι εἰς τὸ Πελοπόννησον, καὶ ἀπὸ κοινῆ τοῦ ὅσαι λαβεῖν. ἢ ἢ, καὶ ὅσαι τῆς Κρήτης πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα οἶον, Κάρπαθος, Κάσος, Χάλκη, καὶ ὅσαι ἄλλαι. Καὶ τὴν ἔξω ζυμμαχίδα] τῆς Πελοποννήσου. Ἐκδήμιον ἔχειν] ὑπερόριον, μακρὸν πόλεμον. Κατὰ τὸν χρόνον τὸν εἰρημένον] ὡς τῶν Λακεδαιμονίων δεσπότων τὴν προθεσμίαν τῆς συνάξεως. Συνήσαν τὰ δύο μέρη] ἵνα εἰς αὐτὰ πόλεις τὸ μὲν δίμοιρον στρατεύσῃ, τὸ δὲ τρίτον ἐαυτῆς κατὰσχῃ πρὸς φυλακὴν. αὐτοὶ γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰς πόλεις ἐμερίζον εἰς τρία μέρη, καὶ τὸ τρίτον εἶον ἐν ταῖς πόλεσιν, ἵνα μὴ, πάντων ἐξελεύθωντων εἰς τὸν πόλεμον, ἐρήμης εὐρόντες οἱ Ἀθηναῖοι τὰς πόλεις χρειάσωσιν. Ἐς τὸν ἰσθμὸν] ὁ γὰρ ἰσθμὸς καὶ μέσος τόπος, καὶ πλησίον τῆς Ἀττικῆς. Καὶ τὰς μάλατι ἐν τέλει] τέλη, τὰ ζυμμάχια, καὶ οἱ

et Aug. addidi. In Cass. est καὶ πολλὰ πρὸ πλησίον, pro quo in Roitg. est πλησίον.] GOTTL.
 Archidamos] Wastius e Lysia ostendit, hoc bellum a duce Archidamo dictum esse πόλεμον Ἀρχιδάμου. Sed parum accurate Lysiam laudauit. Est enim iugamentum Lysiae, quod apud Harpocrationem exstat, illatum editionis Reiskianae T. VI. p. 11. ex oratione Lysiae contra Autandrum et Pytheam — Ἀρχιδάμος ἐκλήθη πόλεμος, ὡς εἴκειν, ἀπὸ τῆ τὸν Ἀρχιδάμου ἐμβαλεῖν εἰς τὴν Ἀττικὴν — Prior pars belli constabat decem annis. Idem Harpocration (p. 118.) Δεκελεικός, Πελοποννησιακός πόλεμος, ἀπὸ μέρους τῆ τελευταίου. G.
 ἠγείτο τῆς ἐξόδου] Vnde decem priores anni huius belli apud Lysiam Ἀρχιδάμος πόλεμος, vti postremum decennium Δεκελεικός. vid. Xenoph. Isocr. Harpocrat. Etymologum, et Suidam. Noster ad hanc partitionem respicit V, 26. WASS.
 Ἀξιολογώτατος] Malim ἄξιωτάτος παρεῖναι neque enim (vt

opinor) ἀξιολογώτατος cum hac adiectione d'oret. ΣΤΕΡΗ. At vide 41, 2. Schol. et Lib. IV. Cap. 24. de rebus potius, quam de hominibus, ἐγκλήματα καὶ ἄλλα ἐκ ἀξιολογῶν δεδιότα εἶναι. Et sic sere Xenophori aliique. Noster I, 1. ἀξιολογώτατον πόλεμον. De homine tamen, licet rarius. Lib. III. καὶ ὅσοι αὐτῶν ἦσαν ἀξιολογώτατοι vnde nihil mouendum. Recte ergo Glossae vertunt, dignissimus, perfectissimus. WASS.
 Καὶ ἀξιολογώτατος παρεῖναι] Reisk. corrigit in animadu. p. 17. παρῶν. Sed quid opus est emendatione, cum infinitiuis referri possit ad ζυγκαλέσας suppiendum ὡς. Portus iunxit infin. τῶ ἀξιολογώτατος non bene. Ἀξιολογώτατοι sunt viri grauissimi, euocati vt praesentes essent. Ita quoque Vinfemius: praecipua dignitate viri, quem Acacius, Portum sequens, reprehendit. G.
 Ἀξιοα. παρεῖναι] i. e. ἀξίως παρεῖναι. Ita facpius, ἀξιολογον ὄδον et ἄξιον ὄδον promiscue ponuntur; et, παρεῖναι ad ζυγκα-

ια΄. ἌΝΔΡΕΣ Πελοποννήσιοι, καὶ ἰ οἱ ξύμμαχοι καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν πολλὰς στρατείας καὶ ἐν αὐτῇ^κ τῇ Πελοποννήσῳ καὶ ἔξω ἐποιήσαντο, καὶ ἡμῶν αὐτῶν οἱ πρεσβύτεροι ἐκ ἀπειροῦ πολέμων εἰσὶν ὅμως δὲ τῆσδε^μ ἔγω μείζονα παρασκευὴν ἔχοντες ἐξήλθομεν· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πόλιν δυνατωτάτην νῦν ἐρχόμεθα, καὶ αὐτοὶ πλείστοι καὶ ἀριστοὶ στρατεύοντες. δίκαιον οὖν ἡμᾶς μήτε τῶν πατέρων χεῖρας φαίνεσθαι, μήτε^ν ἡμῶν αὐτῶν τῆς δόξης ἐνδεδεσθῆναι. ἡ γὰρ Ἑλλὰς πᾶσα τῆδε τῇ ὀργῇ ἐπῆρται, καὶ προσέχει τὴν γνώμην, ὁ εὐνοίαν ἔχουσα, διὰ τὸ Ἀθηναίων ἔχθος, πρᾶξαι^ρ ἡμᾶς ἂ ἐπινοῶμεν. ἠ ἔκκεν χερῶν, εἴτω καὶ δοκῶμεν πλήθει ἐπιέναι, καὶ ἀσφάλεια^σ πολλὴ εἶναι, μὴ ἂν^τ ἔλθειν τὰς ἐναντίας ἡμῶν διὰ μάχης, ὕ τῶν ἕνεκα ἀμελέτερόν τι παρσκευασμένους χωρεῖν, ἀλλὰ καὶ πόλεως ἐκάτης ἡγεμόνα καὶ στρατιώτην τὸ καθ' αὐτὸν αἰεὶ προσδεχόμεθα ἐς κίνδυνόν τινα ἕξειν. ἄδηλα γὰρ τὰ τῶν πολέμων, καὶ ἔξ ὀλίγου τὰ πολλὰ, καὶ δι' ὀργῆς αἰ ἐπιχειρήσεις γίγνονται. πολλάκις τε τὸ ἔλασσον πλήθος, ἄμεινον ἡμῶνατο τὰς ὕ πλέονας, διὰ τὸ κατὰφρονῆντας ἀπαρασκευέως γενέσθαι. ἂ χερῶν δὲ αἰεὶ ἐν τῇ πολεμίᾳ, τῇ μὲν γνώμῃ θαρσαλέως στρατεύειν, τῷ δὲ ἔργῳ, δεδιότας^α παρσκευασθῆναι. ἔτω γὰρ πρὸς τε τὸ ἐπιέναι τοῖς ἐναντίοις^β εὐφυχότατοι ἂν εἶεν, πρὸς τε τὸ ἐπιχειρεῖσθαι ἀσφαλτέατοι. ἂ ἡμεῖς δὲ ἐδ' ἐπὶ ἀδύνατον ἀμύνεσθαι ἔτω πόλιν ἐρχόμεθα, ἀλλὰ τοῖς πᾶσιν ἀριστα παρσκευασμένῃν. ὥστε χερῶν καὶ πᾶν ἐλπίζειν διὰ μάχης ἵεναι αὐτὰς, εἰ μὴ καὶ νῦν ἀρμυνηται, ἐν ᾧ ἔγω πάρεσμεν, ἀλλ' ὅταν ἐν τῇ γῆ ὀργῶσιν ἡμᾶς δῆντάς τε καὶ^δ τὰ κείνων φθειρόντας. πᾶσι γὰρ, ἐν τοῖς ὄμμασι καὶ ἐν τῷ παραυτίᾳ

i oi abest Ar. C. Dan. apud Hermog. περί Ἰδίων, I. καὶ οἱ πατέρες ὁμῶν, καὶ ὁμῶν οἱ πρεσβύτεροι. In Mosqu. abest art. et in Aug. καὶ a manu recentiori additum. k τῇ om. Cl. Gr. Cass. Reg. Mosqu. I. αὐτῶν ἡμῶν Reg. Cass. Gr. Bas. Mosqu. m. ὄνει Ar. C. Dan. οὐ πῶ τῆσδε, et paullo ante eisi Gr. n τῶν Gr. ex emendatione. Paullo ante marg. Ald. Vin. ὁμᾶς. o Scholiasies ἔνοιαν se legisse, aperte ostendit: sed εὐνοίαν libenter retinet Steph. Vid. Annot. p τῶν Ar. q οὐκ ἐν Gr. r εἴτω καὶ ἀσφάλεια Dan intermedia deinde in Marg. scripta sunt. s πολλὰ δεest Ar. C. ἀσφάλεια πολλὰ Cass. ἀσφάλεια πολλὰ ἔτε μὴ ἂν Bas. ex emend. t ἐσθλεῖν Bar. All. Flor. Bas. Reg. inter versus γρ. ἐσθλεῖν. cod. Bas. διὰ μάχης ἔκκεν — u τῶν Ar. C. Cl. Gr. Dan. Cass. qui etiam adscriptam rec manu habebat alteram lectionem τῶν Bas. τῶν. Aug. et Mosqu. marg. Aldin. Vin. x ἀδὲς ἐμῶν, ἡμῶν. Gr. y πλείονας Reg. z χερῶν δ' ἔργῳ Gr. a Παρσκευασθῆναι Marg. Ar. C. Cam. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug. b εὐφυχότατοι Cass. et ex emendat. Gr. Mox in Mosqu. ἐπιχειρήσαι. c ἡμεῖς δ' ἂ πῆ, et a correctore ἂν ἔτι Gr. d τὰ κείνων Ar. C. Dan. Gr.

λέσας referre, nimis pleonasticum sit, et frigate. Vbi enim addatur? BAUFER.

* Ἄνδρες Πελοποννήσιοι] Eadem dignitas et vis inest in hoc, ac² in Demosthenico: Ἄνδρες Ἀθηναῖοι — Männer von Peloponnes — In Cod. Mosqu. hinc orationi praefixa sunt: Δημοτολογία Ἀρχιερέων βασιλέως Λακεδαιμονίων πρὸς τὰς στρατηγὰς τῶν συμμάχων πόλεων. GOTTL.

* Ἄριστοι] Longe fortissimi. Mox ἡ Ἑλλὰς — ἐπῆρται, i. e. μετώρος ἦν, vt supra c. 3. Graecia fuit crecta expectatione, vt Livius loquitur, II, 54. Idem L. XXI, 20. civitatem omnem in expectationem crectam inuenerunt. Καὶ προσέχει γνώμην, attendit, quo tandem res sit eunfura. G.

Ἐνοίαν etc.] Scholiasies ἔνοιαν se legisse aperte ostendit: sed εὐνοίαν libenter retinco, vt perinde sit, ac si diceretur, διὰ τὴν εἰς ἡμᾶς εὐνοίαν ἐπιθυμῶσα, vt si Gallice dicas, aiant affection que nous aions bonne issue. Nam istud affection respondet aliqui Graeco εὐνοία. At ἔνοιαι et σκοπὸς (nam hoc exponit illud Scholiasies) quem locum habere possunt in iis rebus, quae in potestate nostra positae non sunt, sed pro quibus vota facere tantum possumus? STEPH.

Ἐνοίαν ἔχουσα] i. e. et studioῖα nostri exoptat, vt odio, quae mente concepinus, exsequamur. Iunxi εὐνοίαν ἔχουσα potius cum τῷ πρᾶξαι, vt sit: ἄτε πρᾶξαι i. τῷ. Abreschius in Diluc. p. 170. ordinat verba sic: Πᾶσα ἡ Ἑλλὰς ἐπ. τῆδε τῇ ὀργῇ, καὶ ἔχει τὴν γνώμην, πρὸς τὸ πρᾶξαι ἡμᾶς ἂ ἐπινοῶμεν, εὐνοίαν ἔχουσα διὰ τὸ Ἄθ. ἔχουσα — Idemque esse dicit προσέχειν τὴν γνώμην πρᾶξαι ἡμᾶς, quod ἔνα πρᾶξαιμεν. Bauerus ad h. l. parum graecam loquendi formam habet, si προσέχειν γνώμην cum simplici infinitiuo ponatur, ac non addatur, τῷ, i. πρὸς

τῷ. At τὸ πρὸς e verbo προσέχειν, iunxit infinitiuo. Et sic video Virum eruditissimum capi velle, in Auct. p. 265. Praefert autem hanc structuram alteri propterea, quod infra legatur, L. V. 44. 48. τὴν γνώμην ἔχειν πρὸς τὴς — Mihi quidem simplicior videtur prior ratio, quam Abreschius non improbat. Ceterum Stephanus, Fr. Poitus et Grammius in ea opinione versantur, tanquam legerit Scholiasies ἔνοιαν, quod h. v. σκοπὸν explicet: sed σκοπὸς est interpretamentum τῆς γνώμης, vt Abreschius in Diluc. l. c. monuit. Et ita Scholiasies ad c. 65. 86. h. libri γνώμην explicat. Ceterum Vir Doctus in Flor. Vinar. leg. ἔνοιαν, et pro ἐσθλεῖν, quod est in vett. editis, ἐσθλεῖν, aut ἐσθλεῖν ἐσθλεῖν. Sine causa. In V. καὶ ἀσφάλεια — εἶναι, repet. ἀπὸ κεινῶν, δοκεῖ. G.

Ἐν. ἔχ. πρ. ἡμ.] Placet vero Gottleberiana ratio, vt ἐν. ἔχ. sit, beniuole optans, (per Metonymiam antecedentis, vel causulae,) et πρᾶξαι cum Emphasi, feliciter persequi. Abreschii ratio excutari nequit regimine graep, πρὸς, cui tamen desit artic. τῷ. Quod probare possim ratione, in qua sibi placeat B. Gesner. ad Scriptt. rei rust. et Horat. quam notavi in quadam Proluf. Horat. 1786. et instrui nouo exemplo possit, et hunc locum iuuare, bis intellecto διὰ τὸ, tali modo ac sensu: ἐν. ἔχουσα, beniuola nobis, διὰ τὸ πρᾶξαι ἡμᾶς, quia nos faciamus, ἂ ἐν. quae cogitemus, διὰ τὸ ἐχθ. τ. Ἀθην. ob inimicitiam Atheniensium. Sed vti non licet tam dura omissione. Ac forte sit, cui non improbetur a me inita ratio, vt Infinitiuus sit pro, ὅτι πρᾶσσομεν, velut in ἐν. ἔχουσα lateat, νομίζουσα, ac si sit, beniuole, fauens credit, nos Atheniensium odio dare, quae cogitemus. BAUFER.

Πάλλ] Deest Ar. C. sed male. Xenophon. Paed. VII.

II. NOSTRI quoque maiores, viri Peloponnesii et socii, multas expeditiones tum in ipsa Peloponneso, tum extra eam fecerunt; et qui de nobis ipsis aetate sunt prouectiore, rerum bellicarum non sunt imperiti: veruntamen nunquam cum apparatu, qui esset hoc maior, fumus egressi. Quinetiam aduersus potentissimam ciuitatem nunc proficiscimur, et nos ipsi cum maximo et robustissimo exercitu bellum illi inferimus. Aequum igitur est, nos neque maioribus deteriores esse, neque inferiores gloria, quae de nobis passim circumfertur. Nam vniuersa Graecia hoc motu mentes expectatione erectas habet, ac animum aduertit, speratque propter odium, quo Athenienses persequitur, nos ex animi sententia rem gesturos. Quamuis igitur alicui videamur vel maximo cum exercitu contra *hostes* proficisci, quamuis etiam illud propemodum pro comperto videatur habendum, eos nobiscum manus conferere non ausuros: non tamen ideo oportet nos negligentius instructos cum illis manus conferere: sed et vniuscuiusque ciuitatis tam ducem quam militem, in suo agmine semper expectare aliquem in discrimen esse venturum. Nam conditio bellorum est anceps, et plerumque a parua manu et magno animi ardore primi impetus fiunt: saepe etiam minor manus, quae timet, maiorem fortius propulsauit, quod propter *hostis* contemtionem esset imparata. Oportet autem in hostili *agro* milites animis quidem semper esse confidentibus: at ad rem gerendam, cum metu paratos esse. Sic enim et ad inuadendos hostes animis erunt paratissimi, et aduersus hostium conatus ac impetum munitissimi. Nos vero aduersus ciuitatem proficiscimur, quae non est adeo infirma, vt bellum illatum propulsare nequeat: sed quae rebus omnibus est optime instructa. Quare omnino credendum est, illos pugnam nobiscum esse commissuros, licet iam sese non moueant, quum nondum *in ipsorum agro* sumus, at quum res suas in agro a nobis caedi ac vastari viderint. Ira

Bell. Pelop. an. I. Olymp. 87. V. C. Varr. 32.

ἄρχοντες. Ἄνδρες Πελοποννήσιοι] ἡ γὰς αἰσῖς πραγματικῆ, ἀγραφος, συμβουλευτικῆ εἶδος, κεφάλαιον ἔχουσα τὸ συμφέρον. Καὶ αὐτοὶ πλείστοι] αὐτοὶ ἡμεῖς δηλονότι. Τῆρε τῆ ὀργῆ] τῆ ἡμετέρε. Ἐνοίαν ἔχουσα] τὸν σκοπον. Οὐκὲν χρεὶ] τὸ εἶξῃς, ἔκιν χρεὶ ἀμελέτερον χωρεῖν. τὰ δὲ ἄλλα, διὰ μέσθ. Ἐς κίνδυνόν τινα ἕξειν] ἀπὸ κοινῆ τὸ χρεὶ. Καὶ ἐξ ὀλίγου τὰ πολλὰ] Ὀμηρος, Ἦτ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται. Καὶ δι' ὀργῆς αἱ ἐπιχειρήσεις γίνονται] τατέστιν ὅτι ὀργισθέντες οἱ Ἀθηναῖοι πάντως ἐξελεύσονται. Ἐν τῇ πολεμίᾳ] τῇ γῆ δηλονότι. Καὶ πάνυ ἐλπίζειν] φοβεῖσθαι. Ἐν ᾧ ἔπω πάρεσμεν] ἐν ᾧ τῶμα δηλονότι. Καὶ

ΠΟΛΥ γὰρ ἐν ἀσφαλεσέῃ ἕσσεθε. *Isochrates de Pace.* Μετὰ ΠΟΛΛῆΣ ἀσφαλείας τὴν πόλιν οἰκήσομεν. II. Macc. III, 22. Σὺα διαφυλάσσειν μετὰ ΠΑῆΣ ἑΣ ἀσφαλείας, et XV, 1. Vbi, priore loco *Mf. Laud.* ἀφελείας, secundo ἀρετῆς legisse videtur, vel ἐφοδείας. *WASS.*
 Ἐς κίνδ. ἕξειν] Male hic Schol. supplet *χρεὶ*, nullo sensu; neque opus est, cum pendeat a *προσδέχ.* Forte huic Scholio praefigendum verbum *προσδέχεσθαι.* *BAVER.*
 [Ἀπὸ κοινῆ τὸ χρεὶ.] Non referendum est cum Schol. τὸ *χρεὶ*, ad ἕξειν, sed cum *Grammio* ad *προσδέχεσθαι.* G.
 Ἐξ ὀλίγου] Sc. *καίρῳ, celeriter, subito.* Sic malim cum *Abreschio* intelligi h. v., quam cum interprete latino: *parua manu.* Sollemne est Nostro in hac forma intelligi h. v. cf. *Ducker.* ad L. V, 65. *GOTTL.*
 [Ὀμηρος] II. E. v. 442.] G.
 [Τατέστιν →] Huic Scholio praefixa verba *καὶ δι' ὀργῆς — γίνονται,* cum antea adiuncta essent versui Homericō, sine capite. Quod verba τῶτο δὲ φησιν non legerentur in codd. *Cass.* et *Aug.* deleui tanquam superflua.] G.
 Ἐν τῇ πολεμίᾳ] *Margo Ald. Vin.* habet: ἐν πολεμίᾳ τῇ γῆ, sed glossam sapit. G.
 [Ἐν τῇ πολεμίᾳ] Hoc Scholion e *Cass.* et *Aug.* et *Rostg.* recepi. In *Aug.* erat pro τῆ, scriptum πη, peius in *Rostg.*

πηγῆς. In *Aug.* defunt *Schol.* ad verba *καὶ πάνυ ἐλπίζειν* Ἐν ᾧ ἔπω πάρεσμεν et *καὶ τὰ κείνων φθείροντας.* G.
 Πάρεσμεν] Vid. *Kusterum* de *Vsf* verb. *Mediorum* p. 44. *WASS.*
 [Ἐν ᾧ τῶμα] Scribendum potius erat: *χρόνῳ,* vt ἰὼν probat.] *GOTTL.*
 [Ὀρμηθήσονται] Adieci e *Cass.* δηλονότι.] G.
 Πᾶσι γὰρ — πάσχοντας] Omnia alia egit Scholiastes, quum πᾶσι iungeret τῆ πάσχοντας, tanquam sit pro πάσχασι. Pendet πάσχοντας ab ὀρᾶν, i. e. ἐν τῷ ὀρᾶν, s. διὰ τὸ ὀρᾶν, a quo infinitiuo pendet accusatiuus. Tralaticiuus est, etiam Latinōs ita loqui; quamuis praecessit verbum cum datiuo, v. c. *licet, contigit,* etc. sequitur tamen accusatiuus cum infinitiuo. v. c. *medios esse iam non licebit.* *Abreschius* sic expedit locum: πᾶσι γὰρ πάσχασι τι ἄνευ ὀργῆ προσπίπτει, ἐν τῷ ὀρᾶν (αὐτῶς τῶτο) ἐν τοῖς ὀρμασι, καὶ ἐν τῷ παρατυχῆ. Nempe nomen casu pronominis praetermissi prolatum esse monet *V. D.*, et hoc addendo in constructione, constare structure rationem. Ἐν τοῖς ὀρμασι dictum fere vt εἰάρω τῆ ὄψει, L. VI. 31. v. *Diluc.* p. 171. alia exempla. *Homerus* fere ita: II. v. 99. *θαῦμα τὸ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρᾶμαι.* *Reiskius* legi malebat (anim. p. 17.) πᾶσι γὰρ ἐκ τῶ ἐν τοῖς ὀρμασι. G.

ὄρῶν ° πάσχοντάς τι ἄηθες, ὄργῃ προσπίπτειν καὶ οἱ λογισμῶ ἐλάχιστα χεῖρμένοι, θυμῶ πλεῖστα ἐς ἔργον καθίστανται. Αθηναίος δὲ καὶ πλέον τὶ τῶν ἄλλων εἰκὸς τῷ δουρασαί, οἱ ἄρχειν τε τῶν ἄλλων ἀξίῃσι, καὶ ἑπιόντες τὴν τῶν πέλας δῆῦν μᾶλλον ἢ τὴν ἑαυτῶν ὄρῶν. ἵως ἔν' ἐπὶ τοσαύτην πόλιν στρατεύοντες, καὶ μεγίστην δόξαν οἰσόμενοι τοῖς τε προγόνοις καὶ ἡμῖν αὐτοῖς, ἐπ' ἀμφοτέρα ἐκ τῶν ἀποβαινόντων, κ' ἔπειθ' ὅποι ἂν ἴ τις ἡγήται, κόσμον καὶ φυλακὴν περὶ παντὸς ποιούμενοι, καὶ τὰ παραγγελόμενα ὀξέως δεχόμενοι. κάλλιστον γὰρ τότε καὶ ἀσφαλέστατον, πολλὰς ὄντας ἐνὶ κόσμῳ χρωμένους φαίνεσθαι.

ΙΒ. Τοσαῦτα εἰπὼν, καὶ διαλύσας τὸν ξύλλογον ὁ Ἀρχίδαμος, ἢ Μελησίππον πρῶτον ἀποπέλλει ἐς τὰς Ἀθήνας τὸν ἂ Διακρίτη, ἄνδρα Σπαρτιάτην, εἴτι ἄρα μᾶλλον ἐνδοῖεν οἱ Ἀθηναῖοι, ° ὄρῶντες ἤδη σφῶς ἐν ὁδῷ ὄντας. οἱ δὲ ἔ' προσεδέξαντο αὐτὸν ἐς τὴν πόλιν, ἢ ἔδ' ἐπὶ τὸ κοινόν. ἦν γὰρ Περικλέης γνώμη πρότερον νευικηκῦια, κήρυκα καὶ προσβείαν μὴ προσδέχεσθαι Ἀσκεδαιμονίων ἐξεστρατευμένων. ἀποπέμπασιν ἔν' αὐτὸν πρὶν ἀκῆσαι, ἢ καὶ ἐκέλευεν ἐκτὸς ὄρῶν εἶναι ἀθημερόν· τό, τε λοιπὸν, ἀναχωρήσαντες ἐπὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν, ἦν τι ἢ βάλωνται, προσβέυσσθαι. ξυμπέμπασί τε τῷ Μελησίππῳ ἀγωγῆς, ὅπως μηδενὶ ξυγγένηται. ° ὁ δὲ, ἐπειδὴ ἐπὶ τοῖς ὄρῶσι ἐγένετο, καὶ ἔμελλε ἢ διαλύεσθαι, τοσούδε εἰπὼν ἔπορεύετο, ὅτι ἦδε ἡ ἡμέρα τοῖς Ἑλλήσι μεγάλων κακῶν ἀρξῆσι. αἷς δὲ ἀφίκετο ἐς τὸ στρατόπεδον, καὶ ἔγνω ὁ Ἀρχίδαμος, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἔδδεν πω ἐνδῶσσαν, ἔτω δὲ ἄρας, τῷ στρατῷ πρὸ ἁλώσει ἐς τὴν γῆν αὐτῶν. Βοιωτοὶ δὲ μέρος μὲν τὸ σφέτερον καὶ τὰς ἰππέας παρεῖχοντο Πελοποννησίοις * ξυστρατεύειν· τοῖς δὲ λειπομένοις ἐς Πλάταιαν ἐλθόντες, τὴν γῆν ἐδήν.

e Πάσχοντάς τε Dan. et a prima manu Cassi. in quo emendatum erat τι. f Ἐπιόντας Gr. g αὐτῶν Ar. C. Dan. sed deinde correctum αὐτῶν. h ἵως μὲν ἔν Gr. i Ἐπὶ τοιαύτην πόλιν Ar. C. Ἐπὶ τὴν ἄλλην πόλιν Marg. Cam. quod non probat Steph. Ἐπὶ τοιαύτην π. Dan. Ἐπὶ τὴν ἄλλην π. Reg. et in marg. recenti manu τοσαύτην. Ἐπὶ τοσαύτην π. Cassi. et in Marg. γρ. ὡς ἐν ἐπὶ τοσαύτην πόλιν, ὅ καὶ βίβλιον. Vnde apparet, in libro, e quo id descriptum est, τοιαύτην, vel ἄλλην fuisse. In Aug. τοσαύτην sed, ut videtur, correctā, ab antiqua tamen manu. k Ἐπειθε ὅποι Cod. vet. Steph. quam scripturam magis Thucydideam esse existimat Stephanius, quam aut ἔπειθ' ὅποι, aut ἔπειθ' ὅπη, ut in Marg. Ἐπειθε ὅπη Cl. Gr. Sic quoque Reg. et Cassi. nisi quod Cassi. ex errore scribae ἔπειθεσθαι. ὅπη ἔν' τις. Aug. ἔπειθε ὅπη. l Τις στρατηγὸς ἡγήται Ar. C. Dan. m Μελησίππον hic, et paullo post Cassi. Paullo ante Margo Ald. Vin. habet ταῦτα pro τοσαῦτα. n Δακρίτης Gr. o Ὀρῶντες σφῶς ἦδη Ar. C. Dan. p Ὀδῶν ἐπὶ Ar. q καὶ ἐκλείων αὐτῶν ἐκτὸς Ar. C. Dan. r βέλονται Gr. et a prima manu Cassi. s ὁ δ' ἐπειθ' Ar. C. Ald. Flor. Basf. Steph. i. Cassi. Gr. Aug. t διαλύεσθαι Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cassi. Aug. Marg. Ald. Vin. u Ἐπορεύετο deest Cassi. Ἐπορεύετο in Aug. sed a manu antiqua, ut videtur, superdescriptum. In Mosqu. quoque deest ἔπορεύετο. In eodem cod. ad marg. scriptum est γρ. ἐπιόν. x ξυστρατεύειν Cassi.

Ὀρῶν] Sc. δημιμένον, quod videbatur Reiskio in animadu. l. c. deesse. Ceterum addit, si bene habeat vulgata, e superioribus repetendum esse tacite δρῶν, et subaudiendum esse, τὰς πολέμους. GÖTTL.

Ὀρῶν — πάσχ.] Si πάσχοντας pendet ab ὄρῶν, ut recte expl. B. Gottl. nec vero aliter esse potest: nescio, cur defendat vñm accusatiui pro datiuo; cui qui tandem hic locus? Ἐν τοῖς ὀμμοῖσι est, cum res est ante oculos, praefens, cum adest, cum sentitur; aut ἐν pro διὰ, per oculos, per sensum oculorum mala videntium commouetur. BAVFR.

[Μᾶλλον δὲ] Ex Aug. adieci δὲ. Paullo post ἐπιφρονιδύνας, adieci e Basil. cod. καὶ πάντ' ἀόρητος — vsque ad ἐπιέγεται.] G.

[Ἄντι τῷ πάσχειν] In Aug. adiecitur: μεταδοτικῶς.] G.

Μᾶλλον ἢ τὴν etc.] Suspicietur aliquis, Vallum legisse ἢ τὴν ἑαυτῶν ὄρῶν δημιμένον, quod vertat (ut certe vertere debuit) potius quam suam ab aliis vastari cernere: sed cum tamen hoc participium in suo exemplari non habuisset, verum subaudiendum animaduertisse et ipsum existimo. STEPH. ἵως μὲν ἔν Gr. bene. IDEM. De sensu et constructione horum, πάσι γὰρ — πάσχοντας vid. Steph. ad Schol. DVCK.

Ἐπὶ τοσαύτην] Lectionem margini adscriptam locum habere posse haud puto. STEPH.

[Ἐπὶ τὴν ἄλλην] Apparet, Scholiasten in cod. suo habuisse ita, pro τοσαύτην, quod, ut e cod. Aug. notauimus, melius est. In Bai. cod. notatur ante v. οἱ ἐκλείωνι ἐνθεν. — μεγάλην, ἴσην καὶ ἰσολογὴν. Pro ἐνθεν alias dicitur: ἐντεύθεν.] G.

Ἐπειθ' ὅποι] Malim ἔπειθε integre scriptum, quum magis Thucydideam scriptura haec sit. Eam certe et vet. liber habet, sicut et ὅποι. STEPH. Pro ὅποι quidam Mss. ὅπη sine causa. WASS. Στρατηγὸς, quod in nonnullis libris inter τις ἐπὶ ἡγήται legitur, haud dubie glossama est. In Cassi. pro scholio adscriptum erat, στρατηγὸς δηλονότι, itidem, ut in Schol. edito. DVCK.

Ἐπ' ἀμφοτέρα ἐκ τῶν ἀποβαινόντων, ἔπειθ' —] i. e. siue res prospere, siue minus feliciter eueniant, sequimini, quo vos — Reiskius in anim. l. c. explicat ita: siue hostes in dimicationem nobiscum descendant, siue pugnam detrectent. Sed hic sensus mihi non satis sequentibus conuenire videbatur. Mox στρατηγὸς, quod in quibusdam libris legitur, in Augustano cod., sicuti in Cassi., pro Scholio adscriptum erat. G.

Ἐπ' ἀμφοτέρα] Reiskii interpretatio plane absfona est; quomodo enim, aut quo miles sequatur, hoste pugnam detrectante? BAVFR.

[Δόξα ἐπ' ἀμφοτέρα] Adieci hoc Schol. e Cassi. Rostg. et Aug., in Rostg. et Aug. legitur ἀμφοτέρων.] G.

[Στρατηγὸς δηλονότι] In Aug. additur: ἡγήται. In Aug. de iunt Schol. ad verba ὀξέως: Ὅδ' ἐπὶ τὸ κοινόν· Γνώμη Ἄγωνά: Καὶ ἔμελλε διαλύεσθαι· Κακῶν ἀρξῆσι· Ἐς τὸ στρατόπεδον ἐπ' ἐνδῶσσαν.] G.

Περὶ παντός] Herodotus de Lacedaem. VII, 104. ἐλευθεροὶ ἴόντες, ἢ πάντα ἐλευθεροὶ εἰσι. ἔπειτι γὰρ σφι ΔΕΣΠΟΤΗΣ, ΝΟΜΟΣ, τὸν ὑποδμημίνας πολλῶν ἔτι μᾶλλον ἢ οἱ σοί, σέ.

enim inuadit omnes, qui suarum rerum aliquam repentinam ac in solitam cladem in suo conspectu cernunt: et qui ratione minimum vtuntur, summo animi impetu rem aggre diuntur. Verisimile autem est, Athenienses omnium maxime hoc facturos, qui censent, se dignos esse, qui aliis imperent, et armis infestis aliorum agros vastent potius, quam suum cernant. Cum igitur tantae ciuitati bellum inferamus, et maximam gloriam tam nostris maioribus, quam nobis ipsis allaturi simus, in vtramque euentus partem: sequimini quocunq; vos aliquis duxerit, ordinis conseruationem et custodiam plurimi facientes, et imperata celeriter excipientes. Hoc enim est pulcherrimum et tutissimum, si, quum magnus est militum numerus, omnes tamen eandem militarem disciplinam seruantes cernantur.

Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. $\frac{1}{2}$. V. C. Varr. 32. $\frac{3}{4}$.

12. Archidamus haec tantum loquutus, et, dimisso concilio, primo Melesippum Diacriti filium, virum Spartanum, Athenas misit, vt exploraret, si forte Athenienses de sua pertinacia remitterent, quum se in itinere iam viderent. Illi vero nec in vrbe, nec in publicum eum admiserunt. Periculis enim sententia iam ante obtinuerat, vt neque caduceatorem, neque legatum Lacedaemoniorum admitterent; si exercitum eduxissent. Illum igitur remiserunt, antequam audirent, et illo ipso die finibus excedere iusserunt: si quid in posterum vellent, in sua prius regressi, legatos mitterent. Huic etiam addiderunt, qui cum deducerent, ne cum quoquam colloqueretur. Ille vero, cum ad Atticae fines peruenisset, et iamiam discessurus esset, hoc tantum loquutus abiit: Hic dies ingentium malorum Graecis erit initium. Cum autem ad castra rediisset, et Archidamus cognouisset, Athenienses de sua pertinacia nihil amplius remissuros; ita demum, motis castris, cum exercitu in ipsorum agrum est profectus. Boeoti vero suam quidem militum partem, et equites Peloponnesiis dederunt, vt illos ad bellum sequerentur: cum reliquis vero ad Plataeam profecti, agrum eius vastare coeperunt.

τὰ κείνων φθίροντας] ὀρμηθῆσονται δηλονότι. Ὅρα ἂν πάσχοντάς τι] καὶ οἱ ὀργιζόμενοι, ἅτε δὴ ἦσαν λογιζόμενοι, μᾶλλον δὲ θυμώμενοι, εἰς τὸ πολεμεῖν ἐπιίχονται ῥιψοκινδύνας. Καὶ πάνυ ἄοργητος, ἐπειδὴν τὰ αὐτὰ θεάσθηται ὑψ' ἑτέρῃ φθειρόμενα πρὸς ὀργὴν διεγείρεται, καὶ ἀμύνειν ἐπιείγεται. Σημείωσαι τὸ σχῆμα, πᾶσι πάσχοντας, ἀντὶ τῶ πάσχεσθαι. Ὡς ἔν ἐπὶ τῇ ἄλλῃ πόλει] οἱ ἐπίλογοι ἔνθεν. Ἐπ' ἀμφότερα] δόξα ἐπ' ἀμφότερα καὶ εὐκλείας καὶ δυσκλείας. Ὅση ἂν τις ἡγήται] στρατηγὸς δηλονότι. Ὁξέως] συντόμως. Ὅδ' ἐπὶ τὸ κοινὸν] βουλευτήριον δηλονότι. Γνώμη] βραχὴ. Πρώτερον] πρὸ τῆς προσβείας. Ἐξερρατευμένων] κατὰ τῶν Ἀθηναίων. Πρὶν ἀκούσαι] μὴ ἀκούσαντες αὐτὰ ἄ ελεγεν. Ἀγωγὴς] ὁδήγησεν. Ἐπὶ τοῖς ὄρεσι] ὄρεα λέγει τὴν ἀρχὴν τῆς Βοιωτίας. Καὶ ἔμελλε διαλύεσθαι] ἀφίστασθαι τῶν ἁγωγῶν. Κακῶν ἀρξέει] ἀρχὴ γενήσεται. Ἐς τὸ στρατόπεδον] τῶν Λακεδαιμονίων. Ἐνώσασιν] ταπεινωθῆσονται. Μέρος μὲν τὸ σφέτερον] τὸ διμοῖρον, ὡς καὶ πρότερον εἴρηται. Τὴν γῆν

ποιεῦσαι γῶν τὰ ἂν ἐκεῖνος ἀνώγει. ἀνώγει δὲ ταῦτ' αἰεὶ, ἕκ ἑὼν φεύγει — ἀλλὰ μένοντας ἐν τῇ τάξει ἐπικρατεῖν, ἢ ἀπόλλυσθαι. WASS.

Ἀποσέλλει] Sc. σκεψόμενον, aut simile participium intelligit Abrech. Diluc. p. 171. Sic et infra c. 67. III. 4. Cic. L. III. ad diu. 9. quod te aduent fere omnes, si quid velis. Haec et alia exempla collegit Abrech. l. c. GOTTL.

Ἐνδοῖεν] Cederent, minus superbe se gerentes. Capite sup. Archidamus de iis: οἱ ἀρχεῖν τῶν ἄλλων ἀξίῃσι. G.

Εἴτι ἄρα ἐνδ.] Nil opus supplemento: omnis lingua ita loquitur: et nos: er schickte hin, ob sie etwa, etc. cum praesertim εἴτι etiam consilium mittendi notat, vt εἴπως. BAVER.

[Μὴ ἀκούσαντες αὐτὰ] In Cass. Rostg. et Aug. leg. αὐτῶ.] G.

Προσβείεσθαι] In Aug. notatur ad h. v. τὸ ἐπέλευον ἀπὸ κοινῆ. G.

Ἀγωγὴς] Cum Schol. explicat Pbrynichus, et huic esse proprium innuit: id quod non ita est. vid. Aristid. Panath. προπομπῆς non male Suidas. vid. Pollucem III, 95. X. 55. WASS.

Προπομπῆς. v. Suid. h. v. p. 36. G.

Ἦδε ἡ ἡμέρα etc.] Dicitum hoc Melesippi in animo habuisse Virgilium existimo, cum scribit: Ille dies primus lethi, priusque malorum causa fuit. HVDS.

Ἦδε ἡ ἡμέρα — μεγάλων κακῶν ἀρξέει] i. e. ἀρχέκακος, vt Homero II. E. 63. dicitur, π. ἀρχὴ κακῶν, vt dies, quo primum comoda alicui obueniunt, dicitur ἀρχὴ πολλῶν ἀγαθῶν. Similiter dicuntur fere naues ab Atheniensibus missae ἀρχὴ κακῶν, apud Herod. V. p. 426. ad quem v. Valkenar. Ceterum laudat hunc locum Nostri, Schol. Aristoph. Pac. ad v. 435. p. 347. memoriter, sed omisso Thucydidis nomine: ἦδε ἡ ἡμέρα πολλῶν καὶ μεγάλων κακῶν τοῖς Ἕλλησι ἀρξέει, ostenditque Aristophanem locum Thucydideum imitatum esse: σπένδοντες εὐχόμεθα τὴν ἡμετέραν ἡμέραν Ἕλλησιν ἀρξέει πᾶσι πολλῶν κάγαθῶν. Protulit h. l. iam Abrech. Dil. p. 173. Virgilius locus, ab Hudsono laudatus: Ille dies primus lethi, primusque malorum Causis fuit, exstat L. III. Aen. 169. vt iam notauerat Muretus, poctam ante oculos habuisse Nostrum (in V. L. p. 111. Thef. Grut. T. II.) G.

τοῖς λοιπομένοις] i. e. λοιπῶν. Sic L. V. 114. Aliter λοιπομένοι sunt posteri, v. c. Plat. in Menex. c. 18. qui vocantur Pindaro Ol. β. 29. λοιπὸν γένος. G.

ιγ'. Ετι δὲ τῶν Πελοποννησίων ξυλληγομένων τε ἐς τὸν ἰσθμὸν, καὶ ἐν ὁδῷ ὄντων, πρὶν ἐσβαλεῖν ἐς τὴν Ἀττικὴν, Περικλῆς ὁ Ξανθίππης, στρατηγὸς ἂν Ἀθηναίων, δέκατος αὐτὸς, ὡς ἔγνω τὴν ἐσβολὴν ἐσομένην, ὑποτοπήσας, ὅτι Ἀρχίδαμος αὐτῷ ξένος ἂν ἐτύγχανε, μὴ πολλάκις, ἢ αὐτὸς ἰδίᾳ βεβλόμενος χαρίζεσθαι, τὰς ἀγρὰς ὑ αὐτῷ παραλίπῃ, καὶ μὴ δηώσῃ, ἢ καὶ, Λακεδαιμονίων κελυσάντων, ἢ ἐπὶ διαβολῇ τῇ ἑαυτῷ γένηται τῆτο, ὡσπερ καὶ ἢ τὰ ἄγῃ ἐλαύνειν προῖπον ἕνεκα ἢ ἐκεῖνα. ἢ προηγόρευε τοῖς Ἀθηναίοις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὅτι Ἀρχίδαμος μὲν οἱ ξένος εἶη, ἢ μὲντοι ἐπὶ κακῷ γε τῆς πόλεως γένοιτο. ἢ τὰς δ' ἀγρὰς τὰς ἑαυτῷ καὶ οἰκίας ἦν ἄρα μὴ ὑπῆσασιν οἱ πολέμιοι, ὡσπερ καὶ τὰ τῶν ἄλλων, ἀφίησιν αὐτὰ δημόσια εἶναι, καὶ ἢ μηδεμίαν β οἰ υποψίαν ἢ κατὰ ταῦτα ἢ γίνεσθαι. παρῆγει δὲ καὶ περὶ τῶν παρόντων, ἢ περὶ καὶ πρότερον, παρασκευάζεσθαι τε ἐς τὸν πόλεμον, καὶ τὰ ἐν τῶν ἀγρῶν ἢ ἐσκομίζεσθαι. ἢ ἐς τε ἢ τὴν μάχην μὴ ἐπεξίεναι, ἀλλὰ τὴν πόλιν ἐσελθόντας ἢ φυλάσσειν καὶ τὸ ναυτικόν, ἢ περὶ ἰσχύσων, ἐξαργύεσθαι. τὰ τε τῶν ξυμμάχων διὰ χειρὸς ἔχειν λέγων, τὴν ἰσχὴν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν εἶναι τῶν χρημάτων τῆς προσόδου, τὰ δὲ πολλὰ τῶν πολέμων, γνώμη καὶ χρημάτων περισσῆ κρατεῖσθαι. θαρσύνει τε ἐκέλευε, προσίόντων μὲν ἑξακοσίων ταλάντων ὡς ἢ ἐπιτοπολύ φόβου κατ' ἐναυτὸν ἀπὸ τῶν ξυμμάχων τῇ πόλει, ἀνευ τῆς ἄλλης προσόδου, ὑπαρχόντων δὲ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἐτι τότε ἀργυρῆς ἐπιστήμης ἑξακισχιλίων ταλάντων. (τὰ γὰρ πλεῖστα, τριακοσίων ἀποδέοντα μύρια ἐγένετο, ἀφ' ὧν ἔς τε τὰ προπύλαια ὁ τῆς ἀκροπόλεως, καὶ ἢ τὰ ἄλλα οἰκοδομήματα, καὶ ἐς Ποτιδαίαν, ἀπανηλώθη.) χωρὶς δὲ,

γ αὐτὸ om. Cl. z καὶ ἐπὶ διαβολῇ a Thucydide fuisse persuasum habet Steph. Nam haec ἢ καὶ Λακεδαιμονίων κελυσάντων, sicut et ista ἢ αὐτὸς ἰδίᾳ βεβλόμενος χαρίζεσθαι, referuntur ad illa τὰς ἀγρὰς αὐτῷ διαλίπῃ ac vero cum τῆτο intelligendum est, τὸ τὰς ἀγρὰς αὐτῷ παραλίπῃ. a αὐτὰ Gr. Cl. Reg. Cass. Aug. b τὸ ἄγος Ar. C. Dan. c τότε Ar. C. d προηγόρευε Ar. e τὰς δὲ ἀγρὰς Ar. C. f μὴδὲμίαν C. Cass. g οἱ om. Cl. Gr. Cass. cui deinde manus recentior addiderat. Deest ἢ in Aug. et Mosqu. h δὲ καὶ Marg. Ad expeditionem alterius praepositionis κατὰ appositum fuisse censet Stephanus. i γίνεσθαι Reg. Aug. Cass. Mox παρασκευάζεσθαι Cod. Bas. Sed ed. Bas. παρασκευάζεσθαι. k ἐσκομίζεσθαι C. l τὴν deest Ar. C. Reg. Cass. Dan. Gr. Aug. m φυλάττειν Ar. C. Gr. Bas. Dan.; Mosqu. φυλάττειν. n Ἐπὶ τὸ πολὺ C. Cass. Gr. o τῆς πόλεως Ar. C. p τὰ ἄλλα Ar. C. Dan.

[Ἐτοίμων ὄντων ἰέναι] Steph. intelligit γ. ἐς τὴν Ἀττικὴν. In Aug. defunt Schol. ad verba καὶ ἐν ὁδῷ ὄντων. Τῆς πόλεως γένοιτο. ἢ υποψίαν κατὰ ταῦτα γίνεσθαι. ἢ ἵπτερ ἰσχύσων. Τῶν πολέμων. ἢ γνώμη et κρατεῖσθαι.] GOTTI.

Δέκατος αὐτὸς] Perpetua apud Nostrum formula, 216. 237. 257. atque eti libri omnes, itaque nihil mouendum. Statius X, 547. arma trahuntur, Fumantesque rotae tellurem, et certius hastae Sulcus arat. Martial. XI, 4. Theocrit. Eid. 2'. 2. Codex Cant. apud Laertium III, 90. ἐν μὲν φρόνησις, ἐν δὲ δικαιοσύνη, ἄλλο κῶδικος, pro ἐν — ἄλλο δ. τρίτον — τέταρτον, s. eleganter. Vid. Homerum II. κ'. 495. Herodot. VI, 103. Manethon. I, 350. WASS.

Dux cum nouem aliis collegis. Homerum huius formae fundum esse, notum est. v. c. II. x. 495. v. Walf. G.

[Ὅτι Ἀρχίδαμος — ξένος ἂν] De hac ἰδιαιτέρι, quae inter Periclem et Archidamum intercessit, Suidas exponit ex incerto scriptore v. ἰδιαιτέρι. v. Toup. Em. in Suid. G.

Μὴ πολλάκις] Ne forte. Plat. in Phaedon. 4. εἰ ἄρα πολλάκις σὺ forisitan. Sic saepe pro τάχα. Virg. Aen. I. 148. Ac velui magno in populo cum iacere coorta est seditio. v. Abresch. Diluc. p. 174. Haec obseruatio docet, vanam esse coniecturam Reiskii, in Diluc. Abresch. I. c. μὴ (ὡς ξυμβάνει πολλάκις), ἢ αὐτὸς — Idem Reiskius in anim. p. 18. πολλάκις notare h. l. forisitan, confirmat. G.

Πολλάκις] Vereor, vt exemplis aut vsu probetur significatio, fortasse, de vna re, et, semel facta vel futura, a B. Gottl. hic posita, vtur contexto apta; certe sign. subinde, interdum; neque aliud Virgilio notat; cum saepe coorta est seditio, i. e. nonnumquam, interdum, aliquando; quem locum iam Abresch. attulerat, eumque vnum, nil praeterea. BAYER.

Προηγόρευε τοῖς Ἀθ.] Idem refert Iustinus, I. 3. c. 7. Simili prudentia Annibalis altitiam elusit Fabius. HVDs.

Κατὰ ταῦτα γίνεσθαι] Reiskius in anim. p. 18. putat, deesse βέλεται ante γίνεσθαι, propter ἐπίησι. G.

Ἀφίησιν — γίνεσθαι] Nil opus verbo suppleto: ἀφίησιν est, sinit, permittit, vult; quo sensu vtrobique intelligatur, certe cum aliqua Dilogia, vt ad δημόσια sit, relinquit, dimittit, ad υποψίαν, patitur; immo vtrobique sign. permittit: et Hes: quod Germanicum similiter vtrobique congruat. BAYER.

Ἐσκομίζεσθαι] Ἐκκομίζεσθαι C. non male. Noster, πρότερον ἐκκομισμένοι ἦσαν ἐς τὰς Ἀθήνας. Herodot. ἐκκομισαί ἐν τῷ μέλλοντος. Sed alterum non minus probum. WASS. Διὰ χειρὸς ἔχειν v. II. Clar. Walf. ad Sallust. Iug. XIV. putat idem esse, quod Latini dicunt in manu habere, i. e. in potestate; nec probat interpretationem Scholiastrae. Vid. tamen Sierphan. Thes. DΥCΚ.

Διὰ χειρὸς ἔχειν] Bene explicat Scholiastrae; sed Walfius ad Sallust. Iug. c. 14. int. in potestate habere, quod Abreschius et Duckerus non probant. Hanc formam tamen ita accipit, quod Abreschius dubitat, patet e forma: διὰ χειρὸς ἔχειν πόλιν, i. e. in potestate habere, apud Plut. Demetr. T. V. p. 8. Reisk. cf. D'Oruill. ad Char. p. 123. vbi plura de διὰ χειρὸς. Hoc loco quidem non ita verti potest. Forte huc respexit Helychius, vt putat Abreschius, qui διὰ χειρὸς enarrat φυλάττειν. Musonius in Stobaei Tit. LIII. p. 370. ita: διὰ χειρὸς ἔχειν τὸν μαζάνοντα. Alciphr. ep. 26. p. 105. χάρτην διὰ χειρὸς ἔχειν, in manu tenere, vbi Bergl. laudat ex Athen. XI. p. 594. διὰ χειρὸς ἔχειν — Πλάτων, i. e. ἐν χειρὶ, vt dicitur a Luci. Nigrin. T. I. 40. G.

Λέγων τὴν ἰσχὴν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν] Reiskius I. c. ordinat sic: ἀπὸ τῆς προσόδου τῶν χρημάτων, τότε, i. e. ξυμμάχων. Durissi-

13. Dum autem Peloponnesiorum copiae in Isthmum adhuc cogerentur, et in ipso itinere essent, antequam in Atticam irrumperent, Pericles, Xanthippi filius, Atheniensium dux, * decimus ipse, ut cognovit, irruptionem in Atticam factum iri; suspicatus fore, ut Archidamus, qui ipsius erat hospes, aut ipse priuatim, quod amico gratificari vellet, suos agros saepius praeteriret, ac intactos relinqueret, aut etiam Lacedaemoniorum iussu, ad invidiam sibi conflandam, hoc faceret, (quemadmodum eiusdem quoque causa piacula tolli ante iusserant,) Atheniensibus in concione praedixit, quod sibi hospes aliquando esset Archidamus, non fore tamen id malo Reipublicae: se vero agros villasque suas, si non, ut caeterorum *cinium*, ab hostibus vastarentur, finire Reipublicae esse: nec propterea se in ullam suspicionem vocandum esse. Quod autem ad res praesentes attinebat, eadem, quae et ante suasit; ut et se ad bellum pararent, et omnem supellectilem ex agris in urbem comportarent; neque ad proelium egredierentur, sed in urbem ingressi tuerentur; et classem, qua pollebant, instruerent; et sociorum res manu tenerent, *ipfosque in officio ac fide continerent*: docens eorum potentiam sitam esse in vectigalibus, quae a sociis pendebantur, et plerasque belli partes consilio et pecuniarum copia obtineri, eosque confidere iubebat; tum quod propemodum sexcenta talenta quotannis a sociis pro tributo Reipublicae penderentur, praeter alios prouentus; tum etiam, quod vel tunc sex millia talentorum argenti signati in arce adhuc essent. Nam maxima pecuniae summa, quae fuerat in aerario, fuerant decem millia talentorum, trecentis minus; vnde pars detracta est, quae in arcis propylaea, et alia aedificia, et in Potidaeam, ac in stipendium eorum, qui eam obsidebant, fuit infumta. Praeterea vero auri et argenti non

Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 1/2. V. C. Varr. 32. 3/4

* *Id est*, cum nouem aliis collegis. HVDS.

δδῆμν] πάλιν ἀνωτέρω ἐπανατρέχει. Καὶ ἐν ὁμῶν ὄντων] ἐτοιμῶν ὄντων ἰέναι. Ἴδιον βεβλόμενος χαρίζεσθαι] ἀντὶ τοῦ, ἐξ ἰδίας προαιρέσεως. Τῆς πόλεως γένοιτο] ἀντὶ τοῦ ἐγένετο. Ἐπαφίαν κατὰ ταῦτα γίνεσθαι] διὰ τὸ μὴ δηῶσαι. Ἦπιερ ἰσχύουσιν] ἐν ᾧ. Διὰ χεῖρας ἔχει] δι' ἐπιμελείας, ἵνα μὴ ἀποσῶσι. Τὴν ἰσχὺν] τὸ εἶδος, τὴν ἰσχὺν ἀπὸ τῶν χρημάτων τῆς προέδου. Τῶ πολέμῳ] λέγων δηλονότι. Γνώμην] γνώσει. Κρατεῖσθαι] νικᾶσθαι. Ἄνευ τῆς ἄλλης προέδου] οἶον, τῆς εὐφορίας τῆς γῆς, καὶ τῶν κατὰδικαζομένων, καὶ τῶν λιμένων, καὶ μετ' ἄλλων, καὶ ἄλλων. Ἐπιστήμῳ] οἶον, σημείον ἔχοντος βασιλικόν. Τριχοσίων ἀποδέοντα μύρια ἐγένετο] τυτέτιν, ἐνεκεν ἰσχυρίᾳ ἐπτακόςια. Χρυσίς ἀσήμῳ] μὴ ἔχοντος σημείον οἶον μαζία τινά. Καὶ

num videtur, τὸ ἀπὸ διυλλερε α τῶντων, sc. ξυμμάχων. Reperam potius ἀπὸ e contextu, ante προσόδου. Ceterum laudat hanc Periclis fiduciam Aristides T. II. p. 138. Iebb. GOTTL.

[Λέγων δηλονότι] Steph. ante haec verba caput praefigit: κρατεῖσθαι. Non putem correctionem necessariam.] G.

[Ἐξακοσίων] Huc respicit Plutarch. Aristid. Vid. Meurs. de Fortun. Attic. Cap. VII. DUCK.

[Ἐπαρχόντων — ἀπανηλώθη] Descripsit Schol. Aristoph. Plut. v. 1196. vbi pro ἐπὶ τότε ἀργυρῶν legit ἀπὸ τοῦ ἀργυρῶν. pro μύρια ἐγένετο, περιεγένετο; pro ἀφ' ἧν ἔς τε, ἀφ' ἧν τε. denique καὶ ἐς τάλλα, et εἰς Ποτιδαίαν ἐπανηλώθη. WASS.

[Ἐπαρχόντων ἐν τῇ ἀκροπόλει —] Hunc locum descripsit Scholiafies Aristoph. Plut. v. 1196. vsque ad ἀπανηλώθη, sed vitiose quaedam scripta emendanda sunt ex h. l. Veluti pro ἀπὸ τοῦ ἀργυρῶν legendum est: ἐπὶ τότε ἀργυρῶν, quod Wailius pro V. L. vendidat, non bene. Pro περιεγένετο leg. μύρια ἐγένετο. Quam emendationem Scholiafies res ipsa flagitat. v. Hemsterhuf. Viram Summum, p. 473. G.

[Ἐπιστήμῳ] Confer Andocid. Orat. III. p. 269. WASS.

[Ἀργυρῶν ἐπιστήμῳ] Argenti signati magnam vim in aerario ἀκροπόλεως, in primis pacis tempore, fuisse reconditam, docent Aeschines in or. π. τ. παραπρεσβεσίας p. 336. Reisk. et Andocides in or. περὶ τῆς πρὸς Λακεδ. εἰρήνης p. 92. qui isdem verbis vsitur sere, ita ut alter alterum prae oculis habuisse videatur. Vnde notanda forma loquendi, ἀναφέρειν χρήματα,

apud Schol. l. d., et τάλαντα χίλια apud oratores laudatos, εἰς τὴν ἀκροπόλιν, quum pecuniae, quibus respublica non indigeret, in aerario reponbantur. cf. Hemsterhuf. ad Aristoph. l. c. G.

Τὰ γὰρ πλεῖστα — ἀπανηλώθη] Haec verba vncinis inclusi. Nexus enim orationis iis abruptitur. Monuit quoque hoc Abresch. Diluc. p. 175. Pro τὰ πλεῖστα malit Reisk. in anim. l. c. πάντα. G.

[Ἀφ' ἧν ἔς τε τὰ προπύλαια —] Schol. Aristoph. l. c. omittit ἐς, non improbante magno Hemsterhusio, quod haec orationis compositio ab ingenio Thucydidis haud abhorreat. Supplet post προπύλαια, ἐγένετο: nec quibus et propylaea sunt creata, et in alias aedificationes itaque in Potidaeam est expressum. Nec spernit Vir summus ἀπανηλώθη, quod habet Scholiafies Aristophanis. Quod et si eundem sensum praebet, retinendam tamen vulgatam lectionem cum Abreschio in Dilucid. p. 176. cenfeo, quam omnes libri tuerentur. Προπύλαια autem quinque annorum spatio absoluta fuerunt, architecto Mnestic, infumtis in hoc opus duobus millibus talentum et duodecim. v. Harpoer. in προπύλαια ταῦτα. Vituperabat Phalereus Demetrius Periclem, quod tantam pecuniam in haec vestibula, templo Palladis adiecta, coniecisset. v. Cicero. Offic. L. II. c. 17. De re cf. Plut. in Peric. T. I. p. 621. Suid. in h. v. et Meurs. in Cecrop. c. 6. G.

[Ἐς τε τ. ἀκροπόλ.] Nullo modo hic abesse potest ἐς, ne

χρυσίς ἀσήμῃ καὶ ἀργυρίῃ, ἐν τε ἀναθήμασιν ἰδίῃς καὶ δημοσίῃς, καὶ ὅσα ἰσθ' ἀ σκευή περὶ τε τὰς πομπὰς καὶ τὰς ἀγῶνας, καὶ σκῦλα Μηδικὰ, καὶ εἴτι τοιζιότροπον, ἔκ^η ἐλάσσοнос ἦν, ἢ πεντακοσίων ταλάντων. εἴτι δὲ καὶ τὰ ἐκ τῶν ἄλλων ἰσθῶν προσετίθει χρήματα ἔκ ὀλίγα, οἷς χρήσεσθαι αὐτὴς καὶ ἦν πᾶν ἐξείργωνται πάντων, καὶ αὐτῆς τῆς θεῆ τοῖς περιεμμένεισιν ἔχρυσίσις. ἀπέφαινε δ' ἔχον τὸ ἀγαλμα τεσσαράκοντα τάλαντα σαθμὸν χρυσίς ἀπέφθθ, καὶ περιαιρετὸν εἶναι ἅπαν χρησαμένους τε ἐπὶ σωτηρίᾳ, ἔφη, χρῆται μὴ ἐλάσσω ἀντικατεψησται πάλιν. χρήμασι μὲν ἔν οὕτως ἐθάρσυνεν αὐτὴς. ὀπλίτας δὲ τρισχιλίς καὶ μυρίας εἶναι, ἄσιν τῶν ἐν τοῖς Φρυγίῃς, καὶ τῶν παρ' ἑπαλξίν ἑξακισχιλίῃν καὶ μυρίων. (τοσῶτοι γὰρ ἐφύλασσον ἑτοίματον, ὅποτε οἱ πολέμοι ἔσβάλοιν, ἀπὸ τε τῶν πρεσβυτάτων^κ καὶ τῶν νεωτάτων, καὶ μετοίκων, ὅσοι ὀπλίται ἦσαν. τῆ τε γὰρ ὕ Φαληρικῶ τείχεος σάδιον ἦσαν πέντε καὶ τριάκοντα πρὸς τὸν κύκλον τῆ^β ἄσως, καὶ αὐτῆ τῆ κύκλις τὸ Φυλασσόμενον τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα. ἄ εἴτι δὲ αὐτῆ ὁ καὶ ἀφύλακτον ἦν, τὸ μετὰξὺ τῆ τε μακροῦ καὶ τῆ Φαληρικῶ. τὰ δὲ μακρὰ τεῖχη πρὸς τὸν Πειραιᾶ, τεσσαράκοντα σαθίων, ἃν τὸ ἐξώθεν ἐτηρεῖτο. καὶ τῆ^β Πειραιῶς ξὺν Μενυχίᾳ, ἐξήκοντα μὲν σαθίων ἑ ὅ ἅπας περιβολός, ἄ τὸ δ' ἐν Φυλακῇ ὄν, ἑ ἦν ἡμισυ τῶν.) ἰππίας ἑ δ' ἀπέφαινε διακοσίς καὶ χιλίς, ξὺν ἰπποτοξίταις, ἑξακοσίς δὲ καὶ χιλίς τοξότας, καὶ τριήρεις τὰς ἑ πλωίμας τριακοσίας. ταῦτα γὰρ ὑπῆρχεν Ἀθηναίοις, καὶ ἔκ ἐλάσσω ἑκάστα τῶντων, ὅτε ἢ ἐσβολῇ ἢ τοπρωτὸν ἐμελλε Πελοποννησίῃν ἐσεσθαι, καὶ ἐς τὸν πόλεμον καθίστατο. ἔλεγε δὲ καὶ ἄλλα, οἷα περ εἰώθει Περικλῆς, ἐς ἀπόδειξιν τῆ περιείσεσθαι τῶ πολέμῳ.

ιδ'. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀκῆσαντες ἀνπειθοντό τε, καὶ ἐσεκμιζόντο ἐκ τῶν ἀργῶν παῖδας καὶ γυναῖ-

Gr. ἢ Ἐσβαλίκοιν Marg. κ Καὶ τῶν νεωτάτων om. Gr. Καὶ νεωτάτων Reg. Καὶ τῶν νεῶν Dan. γ Φαληρικῶ Ar. C. vñ et paulo infra. z Ἄσως Ar. C. Cass. Reg. Gr. α Ἐτι δὲ τὸ κύκλις αὐτῆ Reg. Ἐτι, et inter versus ἦτι, δὲ αὐτῆ Gr. β Πειραιῶς Ar. C. Cass. Reg. Aug. ε Ὁ πᾶς Ar. C. Dan. δ Τὸ δὲ ἐν Cass. Gr. Mosqu. ε Voculam ἦν non agnoscunt Ar. C. Dan. Aug. ac Reg. sed in hoc manu recenti inter versus scripta erat. f Ἄν ἀπέφαινε Ar. C. Gr. g Πλωίμας διακοσίς, et in Marg. manu recent. τριακοσίας Reg. πλωίμας τριακοσίς Gr. Aug. Paullo ante in Mosqu. pro ἑξακοσίς est διακοσίς. β Τὸ πρῶτον Cass.

verbum ἀπανηλάθη referatur ad προπύλαια, quasi primo casu posita. Neque enim res consumitur aut impenditur, sed pecunia in illam erogata. BAYER.

Καὶ σκῦλα Μηδ'.] Vide *Meursii* Ceteropiam, c. xi. n. vds. Οὐκ ἐλάσσοнос.] Potius ἔλασσον, quam ἐλάσσοнос, scribendum videretur: et intelligendum, χρυσίς ἀσήμῃ καὶ ἀργυρίῃ ἔκ ἐλάσσον ἦν, ἢ πεντακοσίων ταλάντων. Sed hic superuacaneam esse particulam ἢ recte admonet *Scholias*. Alioqui certe videri posset ἢ πεντακοσίων ταλάντων dictum esse pro ἢ πεντακοσίς ταλάντα. STERN.

Οὐκ ἐλάσσοнос ἦν ἢ — ταλάντων.] In quibusdam codd. ἔλασσον legitur, quod praeplacet Stephano et Taylora Lecte. Lys. p. 581. ob additum ἦν. Abreschius in Dilucid. p. 175. ingenio Thucydidis haec lectionem accommodatam credit: ἔκ ἐλάσσοντων ἢ πεντακοσίων ταλάντων. In ἐλάσσοнос e praeuio ὑπάρχοντων, per digressionem interrupto, repetit ὑπάρχοντος, et τὸ ἢ ruerit hac resolutione: χρυσίς ἀσήμῃ καὶ ἀργυρίῃ ἔκ ἐλάσσοнос (ὑπάρχοντος, ἢ ὑπάρχει χρυσίον καὶ ἀργύριον) πεντακοσίων ταλάντων. Equidem facio cum Stephano et Taylora; ἦν in omnibus codd. reperitur, quod ἔλασσον postulat. GO.

Ἐλάσσοнос ἦπερ.] Cum Schol. dicat, ἦπερ esse περιττὸν, otiosum, redundare, videtur legisse ἔλασσον, quod est in Var. Lecte. Sed tamen et post ἐλάσσοнос abesse poterat, non debebat. In Genit. ἐλάσσονος supple, τιμήματων, summae, aestimationis. Abreschii supplementum, ut pleraque huius Viri, durum est, languidum, quasi insertum, et ab vñu linguae et re ipsa alienum. Etenim vnde sumas illud ὑπάρχοντος; deinde, etiam si ὑπάρχει, adesse, suppeditare tantum pecuniae, non ideo expensum omne intelligeretur. BAYER.

Τὸ ἀγαλμα τεσσαράκοντα.] Vide *Meursii* Ceteropiam, p. 39. n. vds.

Χρυσίς ἀπέφθθ] *Probatissimi auri* — n. per costuram. Pollux III. 87. ἀπέφθθ χρυσός, εἰλικρινής. VII, 98. explicatur: ἀκριβής, εἰλικρινής, ἀκρίγματος, ἀκριφής. Est autem ἀπέφθθ, ab ἀπό et ἐφθός, haec compositio itaque non habet τερητικὸν quid. v. Iungern. G.

[Πολλάκις ἐψηθέντος.] Haec Suidas in v. ἀπέφθθ ex Schol. nostro defumit. G.

Χρήμασι.] Ad h. v. scriptum est in Cassel. ἔνεκεν χρημάτων. Porus interpretatur: περὶ μὲν ἔν τῶν χρημάτων. Nos: in *Ansehung des Gelds* — Abresch. in Auct. p. 266. Porci int. probat, et vt reperitur in Cass., explicat. Addidit huius Dat. vñu exempla. Ita Noster, L. III, 86. οἷς τε τῶς Ἀθηναῖος; ἐγκλήμασι καταπολεμῶμεν — G.

Χρήμασιν] i. e. commemorandis, recensendis, demonstrandis: simpliciter, διὰ τῶν χρημάτων. BAYER.

Οἱ πολέμοι ἐσβάλοιν] *Hostes irrumpenti essent*. Male Interpres lat. fecerit est Scholiasten. G.

[Ἄντι τῶ ἐσβάλλον] Merito taxat hanc explicationem Grammius. Postea enim Athenienses dicuntur demum liberos et coniuges — comportasse ex agris in urbem. In Schol. ad Καὶ περιαιρετὸν εἶναι ἅπαν in Aug. legitur: τὰ κῆσμα, in quo defunt Schol. ad Ἡ πεντακοσίων et Ἐφη χρῆναι. G.

[Οἱ γὰρ ἐν τοῖς Φρυγίῃς] in Aug. deest ἄμα. G.

Μετοίκων] Inquilinos inter ceteros ἐπλίτας militasse e Xenophonste ostendit *Petis*. Leg. Attic. pag. 546. Τῶν παρ' ἑπαλξίν etiam in *Aristoph.* Acharn. v. 72. mentio est. D. V. C.

Σάδιον ἦσαν πέντε καὶ τριάκοντα.] *Pausanias* in Arcadicis a *Tibucydid* dissentit. Verum aut inquirendum, vtro in Auctore corrupti sunt numeri, vel ita emendandus est *Pausaniae* locus, vt conuicit *Meursius* in Piraeo, p. 46. Vide *Eiusdem*

signati, cum in priuatis, tum in publicis donariis, et sacra vasa, quotquot vel pompis vel certaminibus seruebant, et Medica spolia, et si quid aliud huiusmodi erat, non minoris erant, quam quingentorum talentorum. Praeterea addebat etiam ex aliis templis non exiguas pecunias, quibus eos vsuros dicebat: et, si harum omnium vsu omnino prohiberentur, aureis etiam ornamentis, quibus ipsius Deae simulacrum circumdatum erat, ipsos vti posse demonstrabat. Confirmabat autem illud simulacrum habere auri purissimi pondus quadraginta talentorum, totumque eximi posse: et postquam salutis causa vsi fuissent, dicebat oportere non minus auri pondus restituere. Quod igitur ad pecunias attinet, illos hoc modo confidere iubebat. Praeterea esse tredecim millia grauis armaturae militum, praeter illos, qui in praesidiis et in propugnaculis erant, qui numero erant sexdecim millia. (Tot enim initio excubabant, quum hostes irruptionem fecerunt, cum ex senioribus, tum ex iunioribus et inquilinis, quotquot erant armati. Nam Phalerici muri longitudo erat triginta et quinque stadiorum vsque ad vrbis ambitum, et ipsius ambitus ea pars, quae custodiebatur, erat trium et quadraginta stadiorum. Nam et quaedam eius pars nullis custodiis seruabatur, illa videlicet, quae inter longum murum et Phalericum erat media. Longi vero muri ad Piraeum vsque quadraginta stadiorum longitudinem habebant, quorum murorum externae partes custodiebantur. Et ipsius quidem Piraei vna cum Munychia vniuersus ambitus erat sexaginta stadiorum: pars vero, quae custodiebatur, huius erat dimidium.) Demonstrabat etiam esse mille et ducentos equites, cum equestribus sagittariis, praeterea mille et sexcentos pedestres sagittarios, et trecentas expeditas triremes. Haec enim omnia, et non pauciora horum singula, Atheniensibus suppuebant, cum Peloponnesii primum irruptionem erant facturi, et quum bellum susceperunt. Alia quoque Pericles recensabat, quemadmodum confueuerat, vt Athenienses bello superiores fore demonstraret.

Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. V. C. Varr. 32.

14. Athenienses vero, his auditis, eius sententiam sequuti sunt, et in urbem ex agris comporta-

κυκλα Μηδικά] τὸν ἀργυρόποδα θρόνον, καὶ τὸν ἀκινάκην τὸν χρυσῶν. Ἡ πεντακοσίων] τὸ ἢ περιτόν. Καὶ αὐτῆς τῆς θεῆς τῆς Ἀθηνᾶς. Τὸ ἀγχαλμ] ὅπερ ὁ Φειδίας κατεσκευάσεν μετὰ τὰ Μηδικά. Ἀπέφθθ] πολλάκις ἐψηθόντος, ὡς γενέσθαι ἔβρουζον. Καὶ περιαιρετὸν εἶναι ἅπαν] τὸ κόσμιον τῶ ἀγάλματι. Ἐφθ χρῶναι] χρῶν εἶναι. Ὅποτε οἱ πολέμοι ἐσβάλλου] ἀντὶ τῆς ἐσέβαλλον οἱ Ἀθηναῖοι. Ἀπό τε πρεσβυτάτων] οἱ γὰρ ἐν τοῖς φρεσίν, γέροντες καὶ νέοι ἦσαν ἅμα. Πρὸς τὸν κύκλον] εἰς τῶ κύκλῳ. Ἐσι δὲ αὐτῶ] τῶ κύκλῳ. Ὁ καὶ ἀφύλακτον] μέρος δηλονότι. τῶτέσι, τῶδαι δεκαεπτῆ. ὁ γὰρ ὅλος κύκλος τῶδαι ἦν ἐξήκοντα. Ὡν τὸ ἔξωθεν] τῶν μακρῶν τειχῶν. Τὸ δὲ ἐν φυλακῇ ὄν] τοῦ Πειραιῶς τὸ νεῦν ἐς τὴν ἡπειρον. Τῆν

Attic. Lect. I. 3. c. 4. vt et de ambitu et magnitudine Athenarum, I. I. c. I. huds. Pausan. VIII, 619. Ἀθηναίους μὲν δὲ τῶδαις μάλιξ εἰκοσιν ἀφέθηκε τῆς πόλεως ἢ πρὸς Φαληγρῆ θάλασσαν. vers. seq. quidam male ἄσας. alterum illud Atticum est. WASS.

Ἐσι δὲ αὐτῶ δ] Hic praesens pro imperfecto ἦν positum dici potest: quae enim praecedunt et sequuntur per imperfectum narrantur. Sed ἔστι δ non aliud valet, quam τῶ εἴτε perinde, ac si dictum esset, μέρος τι αὐτῶ ἀφύλακτον ἦν. Steph. Append. ad Script. de Dialect. pag. 141. DUCK.

[Μέρος δηλονότι] Haec verba delunt in Aug.] GOTTL. Τῶ τε μακρῶ καὶ τῶ Φαληγρ.] Tres Athenarum muri scriptoribus commemorantur, vnus μακρὸν τείχος, alter διὰ μέσων τείχος, tertius Φαληγρῶν τείχος. Sciendum autem, longum murum duplicem fuisse; vnum βόρειον, alterum νότιον et διὰ μέσων nominatum. vtrumque murum simul numero plurali μακρὰ τεῖχη vocabant. connectebant vrbi Piraeum. Vide Meursii Att. Lect. I. 3. c. 4. et Athen. Att. I. 3. c. 9. huds.

Πειραιῶ] Corinth. de dial. p. 71. Atticorum est ἀντὶ τῶ εὐβοῶν, Πειραιῶς, εὐβοῶ καὶ Πειραιῶ λέγειν. cf. Pieroni ad Moer. p. 6. Eustath. ad H. B. p. 279. Χοεὺς, Χοῶς, Χοῶς — Χοῶ. ὡς Πειραιῶς — Πειραιῶς, Πειραιῶ. G.

[Τῶν μακρῶν τειχῶν] Pro hoc Schol. in Aug. adnotatur: τὸ γὰρ μέσον ἐν εἰδείτο. In Cassel. Scholio vulgato eadem verba adduntur.] G.

Πειραιῶς] Dedi e bonis codd. Πειραιῶς, quod scribitur ita supra (L. I. 93.) et ἀττικώτερον est. v. Thom. M. (p. 700.) et Moer. (p. 314.) Ita constanter apud Nostrum, v. c. II, 93. 94. VIII, 90. 92. v. Vener. Morum ad Xenoph. H. G. p. 100. G.

[Τὸ νεῦν — ἡπειρον] Haec verba adieci e Cassel. et Aug. In hoc deest Πειραιῶς.] G.

Τριακοσίας] Ita recte emendatum est in Reg. pro διακοσίας. Vid. Meurs. de Fortun. Attic. G. VII. et Petit. Leg. Attic. pag. 214. Ἴπποτοξότας in militia Atheniensis ex hoc loco obseruauit Spanhem. ad Iulian. Orat. I. p. 114. Respicit etiam ad eos ludens Aristoph. Auib. v. 1179. DUCK.

Ἀνεπιθοντο] Pro ἐπιθοντο v. Schol. ad c. 140. Etsi Abreschius fere vbique vim praepositionis in verbis videt; hoc loco tamen nil monuit. Plut. in Theseo, p. 49. διαφραζόμενος ἀλλήλοις — ἐπιὼν ἀνεπιθε — Μολ, τὸς μὲν ταῦτα ἐπιθεν — Et sic in pluribus. vid. net. ad L. I. c. 133. G.

πας, καὶ τὴν ἄλλην ἰ κατ' οἶκον ἐχρῶντο, καὶ αὐτῶν τῶν οἰκῶν καθαιρῶντες τὴν ξύλῳσιν. πρὸβρατα δὲ καὶ ὑποζύγια εἰς τὴν Εὐβοίαν διεπέμφαντο, καὶ ἕς τὰς νήσους τὰς ἐπικειμένης. χαλσπῶς ἰ δὲ αὐτοῖς, διὰ τὸ αἰεὶ εἰσθῆναι τὰς πολλὰς ἐν τοῖς ἀγροῖς διακτασθῆναι, ἢ ἀνάστασις ἐγγίγνετο.

16. ^m Ξυμβεβήκει δὲ ἀπὸ τῶ πάντων ἀρχαῖς ἑτέρων μᾶλλον Ἀθηναίοις τῶτο. ἐπὶ γὰρ Κέρκροπος καὶ ⁿ τῶν πρώτων βασιλέων ἢ Ἀττικῆ εἰς Θησεῖα αἰεὶ κατὰ πόλεις ᾤκειτο, πρυτανεῖα ^o τε ἐχρῶσα ^p καὶ Ἀρχοντας. ^q καὶ ὁπότε μὴ τι δέσειαν, ^r Ξυνήσαν βαλευσόμενοι ^s ὡς τὸν βασιλέα, ἀλλ' αὐτοὶ ἑαστοὶ ἐπολιτεύοντο ^t καὶ ἐβλευόντο. καὶ τινες καὶ ἐπολέμησαν ^v ποτὲ αὐτῶν, ὥσπερ καὶ Ἐλευσίνιοι μετ' Εὐμόλῳ πρὸς Ἐρεχθεῖα. ἐπειδὴ δὲ Θησεύς ἐβατίλευσε, γενόμενος μετὰ τῶ Ξυνετῆ καὶ δυνατὸς, τὰ τε ἄλλα διεκόσμησε ^x τὴν χῆραν, καὶ καταλύσας τῶν ἄλλων ^y πόλεων τὰ τε βαλευτήρια καὶ τὰς ἀρχαίς, εἰς τὴν νῦν πόλιν ἔσαν, ἐν βαλευτήριον ἀποδείξας καὶ πρυτανεῖον, ξυνώκισε πάντας. καὶ νεμομένους τὰ ^z αὐτῶν ἑκάστος, ἄπερ καὶ ^a πρὸτῶ, ἠνάγκασε μᾶ πόλει ταύτῃ χρῆσθαι, ἢ, ἀπάντων ἢ ἢ ξυντελέτων εἰς αὐτὴν, μεγάλη γενομένη, παρεδόθη ὑπὸ Θησεῶς τοῖς ἔπειτα. καὶ ξυνοίκια ἐξ ἐκεῖνς Ἀθηναῖοι ἐτι καὶ νῦν τῆ Θεῶ ἑορτὴν δημοτελεῖ ποίῃσι. τὸ δὲ ^b πρὸ τῶτῶ, ἢ ἀκρόπολις ἢ νῦν ἔσα, πόλις ἦν, καὶ τὸ ὑπ' αὐτὴν ^c πρὸς νότον μάλιστα τετραμμένον. τεκμήριον δὲ τὰ γὰρ ἱερὰ ἐν αὐτῇ τῇ ἀκρόπολει καὶ ἄλλων Θεῶν ἐστὶ, καὶ τὰ ἕξω πρὸς τῶτο τὸ μέρος τῆς πόλεως ^d μᾶλλον ἰδρυθῆναι, τό, τε τῶ Διὸς τῶ Ολυμπίου, καὶ

ⁱ Παρασκευὴν Marg. non probat Sierb. quia alibi κατασκευὴ, non παρασκευὴ vsurpat *Trocytides*. παρασκευὴν D. n. κατασκευὴν MS. Basf. παρασκευὴν ed. Basf. ^k ἕς deest Ar. C. Dan. ^l Δ' αὐτοῖς Gr. ^m Ξυμβεβήκει Cassf. Aug. Sed videtur antea fuisse *συμβεβήκει*, quod erat sine litterae quaedam. Mox in cod. Basf. ἀπὸ γὰρ Κέρκροπος, ex em. ⁿ τῶν ἄλλων et ab emendatore inter *verius πρώτων* Gr. in Mosqu. ἄλλων. ^o τε deest Ar. C. ^p καὶ ἀρχαίς Cl. ^q καὶ ὁπότε τι δέσειαν Ar. in Mosqu. ἵπτε omisso μὴ. ^r Ξυνήσαν Cassf. ^s ἕς Ar. ^t καὶ ἐβλευόντο non agnoscit Ar. ^v ἵπτε καὶ αὐτῶν Reg. Mox καὶ ante Ἐλευσίνιοι abest a Dan. ^x τὴν πόλιν Ar. C. Dan. ^y πόλεων om. Gr. ^z αὐτῶν C. Cassf. Gr. ^a πρὸ τῶ Cassf. Gr. ^b πρὸτῶ Ar. C. et a prima manu Reg. deinde emendatum τῶτῶ. πρὸ τῶ Dan. ^c πρὸς ἄκρον legit *Palla*, et forte melius: nam quod ait infra de fonte *Ἰννακέρων* collatum cum eo, quod de eo fonte ait *Herodotus*, et de Pelagis Hymettum habitantibus Lib. 6. me inducunt, vt cum *Palla* legam πρὸς ἄκρον. *Sibotus* tamen legit *νότον*, ideo *ἐπέσα*. Palmer. Mox in cod. Basf. τῶ ἀκρόπολις τῆς τε Ἀθηνῶν καὶ ἄλλων. ^d μᾶλλον deest Ar. C. Dan.

Κατασκευὴν] Scribendum esse *κατασκευὴν* vel hic pag. 87. locus ostendit, ἦσαν γὰρ καὶ ἄνθρωποι κατὰ τὰς ἀγροῦς, καὶ κατασκευὴν, οἷα ἀπροσδ' etc. vbi lectio haec a *Scholias* etiam agnoscitur. Sic vero et τὰς κατασκευὰς pag. seq. dicit. ΣΤΕΡΗ. *ξύλων*] *Tigna* verti, *Polluce* fretus, qui non; vt *Schol. supellestitem*, sed *afferres* intelligit, τὰ ἐρέψιμα ξύλα VII, 124. *Materiatum Vitruu.* huius loco *ξύλων* adhibet *Herodian.* VII. *Glossie* reddunt materiam, ligneturum. *Suidas* ἐν *ξύλων ἐρέψιμων* interpretis interpretem agit, quod *Kustero* inobseruatum. WASS. A *Schol. Codd. Cassf.* abfunt haec verba τὴν ἀπὸ ξύλων κατασκευὴν, nec quidquam ibi adnotatur, quam σημείωσαι *ξύλων*. *Idia* et cetera, quae sunt in edito. In Euboeam missa fuisse pecora, quod ea pascuis abundabat, obseruat *Bochart.* Hieroz. II, 1, 19. DVCCK.

Nos: *Holzwerk.* *Abresch.* Diluc. p. 176. notat: hanc vocem, quam *Scholias* Thuc. propriam iudicat, occurrere apud *Liban.* Orat. VI. p. 206. GOTTL.

[*σημείωσαι ξύλων*] Haec verba perspicuitatis causa addidi ex Aug. Schol. ad Ἡ ἀνάστασις ἐγγίγνετο deest in eodem.] G.

ἕς τὴν Εὐβοίαν] Propter pascuorum abundantiam. G.

Ἐπὶ Κέρκροπος] *Imprevante Cecrope.* Κατὰ πόλεις, i. e. vt L. I. 10. ait: κατὰ κῆρας, τῶ παλιῶ τῆς Ἑλλάδος τρέψα, *ragatum* in pennis catellis vicisque habitabatur — vt *Liu.* L. XXXI. 30. ait. Fuere autem duodecim vrbes, quas *Strabo* commemorat L. VIII. p. 609. *Charax* apud *Stephan.* de Vrbb. p. 42. duodecim vrbes *συνοικισαί* ait εἰς Ἀθῆνας sed addita *Cecropia* fuit duodecim. Ita nulla est repugnantia. cf. *Berkelium* l. c. G.

Ἐπὶ ᾤκειτο] *Interrupta serie, variis oppidis culta, habitata fuit.* De hac vi τῶ καὶ diximus ad *Platon.* *Menex.* c. 8. Mox μὴ τι δέσειαν, nihil timebant, vt hic *Optatium* sumitur,

pro ἔδεισαν. v. *Gregor.* de dial. p. 23. cf. supra h. l. c. 5. GOTTL.

[Δὲ] h. part. abest in Aug. pro *σητήσεις* in eodem *αἰτήσεις*, sed correxit libr. *σιτήσεις*. Paullo post in eodem est *ταμείον.*] GOTTL.

Ἐλευσίνιοι μετ' Εὐμόλῳ] Hoc idem est bellum, quod nonnulli cum *Eumolpo*, alii cum *Eleusiniis* gestum dicunt. *Eleusiniis* enim bello isto ducem sibi *Eumolpum* adfuerant. Vide *Meursium* de Regno Athen. p. 109. et *Attic. Lect.* l. 6. c. 21. HVDS.

Eleusiniis duce *Eumolpo*. Vnde hoc bellum dicitur *Eleusinium*. *Oratores* graeci in laude *Atheniensium* diligenter hanc rem commemorarunt, quos laudauimus ad *Platon.* *Menex.* c. 9. p. 33. *Plutarch.* in *Thef.* p. 49. *Reisk.* ἐστὶ δ' ὅτε καὶ διαφερόμενος ἀλλήλοις καὶ πολεμῶντας, ἐκινῶν ἀνέπειθε κατὰ δήμους καὶ γένη. G.

[Ἀφ' ἢ Εὐμολπίδαι φυλῆ] *φυλῆ* non esse potest tribus, quod, vt e *Polluce* VIII, 109. constat, nulla hoc nomen gefauit. Videtur esse γένος, vt *Suidas*: *Εὐμολπίδαι*, (p. 897.) γένος ἀπὸ τῶ Θρακῶς, genus (quod originem ducit) ab (*Eumolpo*) *Thrace.*] G.

τὰ τε ἄλλα διεκόσμησε] *Inter alia instituta, quibus regionem melius constituit, et hoc adornauit* — G.

Καταλύσας τῶν ἄλλ.] Idem refert *Plutarchus* in *Thefeo*. Vide *Meursii* *Thefeo*, c. 16. et *Athen.* *Att.* l. 1. c. 8. HVDS. πόλεων abest Gr. at vid. princ. huius Cap. κατὰ πόλεις ᾤκειτο. WASS. De mutata a *Thefeo* forma *Reipubl.* *Atheniensis* rursus *Meurs.* de *Fortun.* *Attic.* Cap. III. DVCCK.

Καταλύσας τῶν ἄλλων πόλεων τὰ τε βαλευτήρια —] Hunc locum ante oculos habuit *Plutarchus* in *Thef.* p. 49. καταλύσας ἢν παρ' ἐκείνους πρυτανεῖα καὶ βαλευτήρια καὶ ἀρχαίς, ἐν

runt liberos, coniuges, et reliquam supellestem, qua domi utebantur; quin etiam ipsa aedificiorum destructorum tigna absportarunt: pecora quoque et iumenta in Euboeam, et circumiacentes insulas transmiserunt. Haec autem migratio ipsis permolesta accidit, propterea quod plerique in agris semper degere consueverant.

15. Haec autem consuetudo vel a peruestis vsque temporibus magis apud Athenienses, quam alios inualuerat. Nam sub Cecrope, illisque priscis ad Theseum vsque Regibus, Attica semper oppidatim incolebatur, curias et Magistratus habens: et, quum nihil timebant, ad Regem non conueniebant, de Republica consultaturi: sed per se quique suam Rempublicam administrabant, et consultabant. Quinetiam eorum nonnulli, ut Eleusini, cum Eumolpo bellum aduersus Erechtheum olim gesserunt. Theseus vero, postquam regnare coepit, cum esset vir non solum prudens, sed etiam potens, tum aliis in rebus hanc regionem excoluit, tum etiam caeterorum oppidorum curias et Magistratus fustulit; et, vna curia, vnoque consilio constituto, in eam ciuitatem, quae nunc est, omnes coëgit. Et singulos, res suas, ut ante, possidentes, uti compulsi hac vna ciuitate, quam (cum omnes in eam iam conuenirent, et pecuniam ad vsus publicos conferrent,) Theseus magnis opibus auctam suis posteris tradidit. Et ab illo tempore Athenienses nunc etiam diem festum, nomine Synoecia, in Deae honorem publice agunt. Ante enim illa, quae nunc est arx, erat vrbs, et potissimum ea pars, quae sub ipsa ad austrum spectat. Huius autem rei manifestum argumentum hoc est. Nam in ipsa arce sunt et aliorum Deorum delubra, et quae sunt extra, ab hac vrbs parte potissimum sita visuntur, Iouis Olympii, et Apollinis

Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. V. C. Varr. 32. 1.

ξυλωσιν] τὴν ἀπὸ ξύλων κατασκευὴν. σημειῶσαι ξύλωσιν, ἰδίᾳ λέξις τῷ Θουκυδίδῃ αὐτῇ. Ἡ ἀνάγκη ἐγγυνο] ἡ μετακίνησις. Ἀπὸ τῷ πάνυ ἀρχαίῳ] ἐξ ἀρχῆς. Ἐτέρων μᾶλλον] Ἑλλήνων. Τῶτο] τῶτο τὸ ἐν ἀγροῖς διαίταν ἔχειν. Ἐς Θυσίαν] ἀπὸ τῆς, ἕως Θυσίας. Αἰετὰ κατὰ πόλεις] ἀδιατάτως. Πρωτανεῖα τε ἔχουσα] πρωτανεῖον, ἕνθα οἶκος μέγας, ἕνθα αἱ σιτήσεις ἐδίδουτο τοῖς πολίτευομένοις. ἐκαλεῖτο δὲ ἕτως, ἐπειδὴ ἐκεῖ ἐκάθηντο οἱ Πρωτανεῖς, οἱ τῶν ὅλων πραγμάτων διοικηταί. ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι τὸ πρωτανεῖον πυρὸς ἦν ταμίειον, ἕνθα καὶ ἦν ἀσβεστον πῦρ, καὶ ἤρχοντο. Καὶ ὅπῃτε μὴ τι δείσειαν] ἀπὸ τῆς, ὅτε μὴ εἰς φόβον, τινὰ ἔλθοιεν καὶ κίνδυνον, ἐκ ἤρχοντο πρὸς τὸν βασιλέα. Ἄλλ' αὐτοὶ ἕκαστοι] καὶ ἑαυτῶν. Μετ' Εὐμόλῳ] ἀφ' ἡ Εὐμόλῳιδι φυλῇ ἐν τῇ Ἀττικῇ. Συνώκισε] τὸ συνώκισεν ἐκ ἑστῆ ἐπὶ τῷ εἰς ξυνοικισθῆναι ἐποίησεν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ μίαν πόλιν, τινέτι μητρόπολιν, ἔχειν αὐτῇ. Ἐξ ἐκείνου] ὁ δὲ μὴν ἐκείνος ἀνομάσθη Μεταγειτνίων. Τῇ θέρῃ] τῇ Ἀθηνῶν. ἀπροσδιορίζως γὰρ αὐτῷ φασὶν εἰ

δὲ ποιήσας ἅπασιν κοινὸν ἐνταῦθα πρωτανεῖον καὶ βαλευτήριον. Ceterum hic locus docet, inter πρωτανεῖον et βαλευτήριον fere nullam esse differentiam, nisi quod πρωτανεῖον latius pateat. Mox συνώκισε πάντας, i. e. omnes in uno loco i. vrbe esse iussit. Plut. in Thef. p. 43. ita: συνώκισε τὰς τῆν Ἀττικὴν κατασκευάσας εἰς ἐν ἄστυ. Cic. L. II. de legg. 2. Theseus Atticos demigrare ex agris, et in astu, quod appellatur, omnes se conferre iussit. GOTTL.

Ἀπάντων συντελέστων] Cum omnia (curiae, magistratus in singulis vrbibus) in eam urbem (Athenas) ad unum finem coirent; coniungerentur. G.

Συνοικία] Plutarchus in Theseo id festum non συνοικία, sed μετοικία vocat. Alterum erroris accusare piaculum foret, et vtriusque appellationis ratio est euidens, nam et mutabant sedes Atticae habitatores, et vna congregabantur. Ergo mutatum fuit eius festi nomen, et quod tempore Thucydidis συνοικία dicebatur, tempore Plutarchi μετοικία dictum est. Palmerius Exercit. pag. 47. Vide Meursii Theseum, et Graeciam feriatam. Stephanum in voce Ἀθῆναι. Petr. Castellani de Festis. p. 193. Scaligeri animaduers. in Eusebium, p. 47. et Notas Histor. in Chronicon Marmor. p. 189. HVDS.

Συνοικία] Plut. p. 50. appellat μετοικία. Meziriacus emendat h. v. in συνοικία. Palmerius hanc diuersitatem (in Exerc.

ad gr. auct. p. 47.) expedit ita, ut hos festos dies aetate Plutarchi μετοικία dictos esse statuat. Sed sententia haec fundamento destituitur. Charax apud Steph. Byz. p. 42. hos dies festos vocat συνοικία. Melius conciliat Berkelius inter se hos scriptores, ut populum ex agro in urbem commigraturum dicat celebrasse μετοικία, demigrationis festum, et iam in vna vrbe habitantem, festum consociationis. G.

[Οὕτω] Sic emendavi pro ὅ, quod vitiosum est, ex Aug. cod. Stephanus deleri volebat ὅ, quod corruptum potius est ex ἕτω. Idem Steph. addi volebat αὐτῶν, quod non est necessarium; subintelligi enim potest.] G.

Ἡ ἀκρόπολις] Vide Meursii Att. Lect. p. 367. HVDS. Lib. VI. c. 33. et Cecrop. C. III. DVCK.

πρὸς νότον] Valla legit: πρὸς ἀρκτον' vertit enim: quod sub ea spectat aquilonem, quod Palmerius l. c. melius iudicat. Sine codd. tamen nihil mutandum arbitror. Mox τεκμήριον δὲ, quod inde probatur, perspicuum est. Καὶ τὰ ἔξω, n. τὰ ἔξω ἔξω τῆς ἀκρόπολεως. Ante καὶ ἄλλων θεῶν, excidisse putat Reisk. anim. p. 18. καὶ Ἀθηνῶν. Confirmat hanc coniecturam Bas. cod., qui dat: τῇ ἀκρόπολει τῆς τε Ἀθηνῶν καὶ ἄλλων θεῶν. G.

Τὸ τε τῷ Διὶ — καὶ] (Veluti) tam templum Iouis Olympici, quam — G.

τὸ Πύθιον, καὶ τὸ τῆς Γῆς, καὶ τὸ ἐν Ἰλίμναις Διονύσιον, ὧ τὰ ἀρχαιότερα Διονύσια τῆ δωδεκάτῃ ποιῶνται ἐν μηνὶ Ἀνθεστηριῶν, ὥσπερ καὶ οἱ ἄπ' Ἀθηναίων Ἰανες ἔτι καὶ νῦν νομίζουσιν. ἴσθηται δὲ καὶ ἄλλα ἱερὰ ἄρχαία ταύτης. καὶ τῆ κρήνη, τῆ νῦν μὲν, τῶν τυχεύων ἔργῳ σκουασάντων, Ἐνεακρήνην καλεσμένην, τὸ δὲ πάλαι, Ἡρακλεῶν τῶν πηγῶν ἑσῶν, Ἡρακλεῶν ἀνομαστμένη, ἐκείνη τε ἐγγυὸς ἔσθ, ἢ τὰ πλείεσθ ἄξια ἐχεῶντο. καὶ νῦν ἔτι ἀπὸ τῆ ἀρχαίας ἢ πρὸ τε γαμικῶν καὶ ἐς ἄλλα τῶν ἱερῶν νομίζονται τῶ ὕδατι χεῖσθαι. καλεῖται ὁ δὲ διὰ τὴν παλαιὰν ἢ ταύτην κατοίκησιν καὶ ἡ ἀκρόπολις μέχρι τῆδε ἔτι ὑπ' Ἀθηναίων πόλις.

15. Ἡ τῆ τε δὴ ἐπὶ πολλὴ κατὰ τὴν χώραν αὐτονομία οἰκίσει μετῴχον ἢ οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐπειδὴ ζυνο-

ε Ἰλίμναις Ar. C. f Ἄπ' non agnoscunt Ar. C. g Μέχρι καὶ Marg. Ἐπι νῦν Reg. Νομίζουσι, et mox καὶ ἄλλα καὶ ἱερὰ Gr. δ Ταύτη ἀρχαία Ar. C. Ald. Flor. Basf. Reg. Cass. Dan. Gr. Aug. i Κελευσάντων Marg. Ar. C. Ald. Flor. Basf. non probat Steph. Dan. οὔτως Cass. Gr. σκουασάντων Ἐνεακρήνην καλεσμένην cet. defunct vsque ad ἐκείνη τε ἱγγύς, Aug. k φανεῶν ἢ ἑσῶν τῶν πηγῶν C. l Καλλιῶν καλεσμένη Ar. Καλλιῶν καλεσμένη C. Καλλιῶν ἀνομ. Reg. Καλλιῶν καλεσμένη Dan. m Ἐς τὰ πλείεσθ Reg. Ἐς eadem manu inter versus scriptum erat. n Πρὸς τε Reg. o Δὲ δεστ Gr. p Ταύτη Reg. Cass. Gr. Aug. et paullo post ὑπ' Ἀθηναίων Cass. Gr. Aug. Mosqu. q τῆ τε ἐν Gr. sed super se scriptum est γάρ. Ἐπὶ πολλὴ Cass. τὴν ante χώραν deest Reg. recent. manu additum. Mox supra μετῴχον μετῴχων scribitur in Gr. r οἱ om. Cl.

τὸ Πύθιον] Vide *Meursii* Pisisfratum, c. 9. HVDS.

Καὶ τὸ τῆς Γῆς] Cognomento Κυροτρόφου. Vide *Meursii* Athen. Att. l. 2. c. 7. IDEM.

[τῆς Δήμητρος] Non probat Grammius hoc Scholion; promiscue quidem ponuntur Terra et Ceres; h. l. tamen intelligitur Terra, μεγάλη illa θεός, ab Atheniensibus dicta et antiquissimis temporibus culta, et peculiare templum habuit. v. Pausan. Attic. p. 30. et in Achaic. p. 233. Francof.] GO.

[Ἐν Ἰλίμναις] Ἰλίμναις Ar. C. At *Stephanus*, qui, supposito auctoris nomine, huc respexit, Ἰλίμναις repraesentat. vid. *Holstenium*, cui addas licet *Eustath.* 119. *Athenaeum* XI. p. 465. De Ἰλίμναις vide *Polyb.* 494. Nostrium III, 106. WASS. *Scholiassten*, qui *Limnis* in arce fuisse scribit, erroris arguit *Meurs.* III. de Athen. Attic. 4. ex eo, quod *Thucydides* ipse inter templa, quae extra arcem erant, templum *Bacchi* in *Limnis* memorat. DVCK.

Harpoc. in ἐν Ἰλίμναις Διονύσιον (p. 149.) τόπος ἐστὶν ἐν Ἀθήναις Ἰλίμναις, ἐν ᾧ ὁ τιμώμενος Διόνυσος. v. quos laudat *Duckerus*, et *Kuster.* ad *Suid.* v. ἐν Ἰλίμναις Διονύσιον, qui *Scholiassten* errorem castigavit. G.

[Ἐν τῇ ἀκρόπολι] De hoc errore *Schol.* dixi in Not. In *Aug.* legitur pro τόπος, πόλις. Sed recentior manus in margine scripsit τόπος, cum lineola transuersa v. πόλις. In eodem cod. defunct *Schol.* ad verba Ἄπ' κατὰ πόλις. Μετ' Ἐδμόλπου ἢ τὰ ἀρχαιότερα. Καὶ οἱ ἄπ' Ἀθην. et καὶ νῦν νομίζουσι.] G.

[Οἱ τὰ ἀρχαιότερα Διον.] His verbis innuit *Thucydides* haec antiquiora Liberalia cuiusvis, et non mansisse celebra, vt olim apud Athenienses, quod contra euenerat apud *Ionas*, moris antiqui retinentissimos. Vide *Palmer.* in *Gr. Autt.* p. 618. et *Casaub.* in *Athenaeum.* HVDS. Lib. VI. cap. 15. Conf. quae in hunc locum *Thucydides* scribunt *Scalig.* l. de *Emendat. Tempor.* pag. 30. *Luisin.* l. *Parerg.* 15. *Selden.* ad *Marm.* *Arundell.* pag. 36. Ed. Oxon. *Petit.* *Leg. Att.* pag. 43. et *Spanhem.* ad argument. *Aristophanis Ranar.* DVCK.

[τῆ δωδεκάτῃ] Hoc Scholion, vt et ad ταύτη ex *August.* intuli.] G.

[Ἀνθεστηριῶν] Hic mensis fere responderet *Februario.* G.

[Νομίζουσι] Veteri instituto et lege celebrant. *Suid.* explicat: νομίζουσι χεῖνται. G.

[Ἐνεακρήνη] Ἐνία quandoque Graece pro multis, non praecise pro nouem. Sic quum dicit *Nicaner* σφόνδουοι ἑνεάδεσμοι, dicit *Scholiassten* ἑνεάδεσμοι idem esse quod πολυδεσμοι. in *Hesychio* ἑνεάδεσμον, πολλὰς κροσσὸς ἔχον. in *Arato* ἑνεάδεσμον κορώνη, id est πολυδεσμον. et *Timaeo* anni *Virgilius* tribuit ora nouem, cum non habeat nisi septem. Fortasse

etiam eodem sensu *Callirhoë* dicta ἑνεακρήνη. eius enim aquae non ex nouem praecise fistulis erumpabant, sed ex duodecim, vt ex *Cratino* probat *Suidas* in voce δωδεκάκρηνον. Vide *Hesychium*, et *Etymologicum Autlorem.* HVDS. Κελευσάντων quidam *Codd.* forte, pro κατασκευασάντων, quod seruat *Hesych.* vid. *Harpocrat.* A *Pisisfrato* exornatum tradit *Pausan.* 34. vid. *Etymol.* 343, 42. De eodem *Cratinus* apud *Tzetzem* in *Chil.*

Ἄνεξ Ἀπὸλλον τῶν ἐπὶ τῶν ζευμάτων
Κατασχῶσι πηγαί, δωδεκάκρηνον εἶμα,
Ἰλισσοῦ ἐν φάρυγγι.

Vnde duodecim fontium os fuisse subinfert *misellus.* Sed *Comicus*, huc spectans, vberius quiddam et exundantius inuenit. Pro κατασχῶσι leg. cum *Kustero* ad *Suid.* in δωδεκάκρη. κατασχῶσι. Vide *Philostratum* de *V. Soph.* pag. 525. et *Wbelerum* *Itinerar.* 383. WASS. *Kusterus* quoque l. d. miratur, vnde *Suidas* explicari potuerit, eundem hunc fontem etiam δωδεκάκρηνον vocatum fuisse. Ita praeter *Suidam* tradunt *Hesychius* in δωδεκάκρηνον, et *Tzetzem* *Chil.* VIII, 183. quorum auctoritati etiam *Harduin.* ad *Plin.* IV. H. N. 7. aliquid tribuit, nec non *Olear.* ad *Philostrat.* l. d. qui suspicatur, forte deinde, accedentibus tribus nouis scatebris, etiam δωδεκάκρηνον dictum fuisse. At *Meurs.* in *Ceramic.* *Geni.* Cap. XIV. scribit, neminem Veterum vquam dixisse, quod tradit *Suidas*, et putat, errorem natum esse e male intellectis *Cratini* verbis apud *Scholiassten* *Aristoph.* *Equit.* 523. in quibus se ipse laudans *Cratinus* dicit, eam sibi versuum esse copiam, vt os simile fonti esse videatur, qui per duodecim tubos aquas effundit. Hanc sententiam probabo, quamdiu *Suidam*, *Hesychium*, et *Tzetzem* veterum *Scriptorum* testimoniiis defentos non videbo. DVCK.

[Ἐνεακρήνη καλεσμένη] *Harpoc.* h. v. p. 149. — κρήνη τις Ἀθήναις πρότερον δ' ἐκαλεῖτο Καλλιῶν. cf. *Pollux* III, 47. De hoc fonte v. not. *Wass.* et *Duck.* Mox pro φανεῶν πηγῶν videtur legendum, λαμυρῶν πηγῶν, i. e. διὰ τὸ λαμυρὸς εἶναι τὰς πηγὰς, quod fontes grata quadam iucunditate leniter manarent. *Thomas M.* enim in *λαμυρῶν* (p. 568.) apud *Thucydidem* exstare dicit: λαμυρὰ πηγή, ἢ καθαρὰ καὶ ἡδέια. Quod quum ita in libris *Thucydidis* non reperitur; *Hemsterhusius* elegantissime diuinat, *Thomam* huc respexisse, qua scriptura, pristini nominis ratio probabilior est, quam vulgata lectio φανεῶν, i. e. scaturiginibus aëbus aperitis et conspicuis. Laudat hanc observationem *Hemsterhusii* ad *Thom.* l. c. *Abreschius* in *Auct.* Quodsi in cod. quodam haec lectio confirmaretur; eam in textum recipere non dubitarem. G.

Pythii, Telluris, et Bacchi in Limnis, in cuius honorem vetustiora Bacchanalia celebrabantur duodecimo die mensis Anthesterionis; quemadmodum nunc quoque Iones, ab Atheniensibus oriundi, ex recepto ritu celebrare solent. Sunt etiam alia vetusta templa hic aedificata. Fonte etiam, qui nunc quidem Nouemistulae appellatur, tyrannorum iussu sic exstructus, olim vero Calliroë vocabatur, quum ipsius venae et scaturigines exstarent, quod arcu vicinus esset, in maximis quibusque rebus vtebantur. Et nunc etiam ab antiquo moribus est receptum, vt ante nuptias, et in aliis rebus sacris hac aqua vtantur. Et nunc etiam propter antiquam hanc habitationem, ipsa quoque vrbs arx ab Atheniensibus vrbs appellatur.

Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. $\frac{1}{2}$. V. C. Varr. 32. $\frac{3}{4}$.

16. Athenienses igitur et ante diu in agris suo iure ac liberi vixerant; et postquam in vnam urbem

Ἀθηναῖοι, καὶ τῶν Ἀπόλλωνα ὁμοίως. Πρὸς τῆτο τὸ μέρος] τὸ νότιον. Καὶ τὸ τῆς Γῆς] τῆς Δήμητρος. Καὶ τὸ ἐν Λίμναις] Λίμναι, τόπος ἐν τῇ Ἄκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν. Ὡς τὰ ἀρχαιότερα] ἀρχαιότερα εἶπε, διότι ἐστὶ καὶ νεώτερα ἄλλα. Τῇ δωδεκάτῃ] τῇ μηνός. Καὶ οἱ ἀπ' Ἀθην.] καὶ οἱ ἄποικοι τῶν Ἀθηναίων. Καὶ νῦν νομιζέσθαι] κατὰ νόμον ποιεῖσθαι. Ταύτῃ] πρὸς νότον. Τῶν τυραννῶν] τῶν Πεισιπρατιδῶν. Φανερών τῶν πηγῶν] τῶν ἀναδόμενων τὰ ὕδατος. Ἐκείνη τε ἐγγυς ἔσθαι] ὡς ἀκριβοῦς πόλει δηλονότι. Τὰ πλείους ἄξια ἐχρῶντο] λείπει εἰς ἂν ᾤ, εἰς τὰ πλείους ἄξια. τὸ δὲ ἐξῆς, τῇ κρήνῃ τὰ πλείους ἄξια ἐχρῶντο. Καὶ ἐς ἄλλα τῶν ἱερῶν] καὶ γὰρ ὁ γάμος ἱερός. Διὰ τὴν παλαιὰν ταύτην] τὴν εἰρημένην δηλονότι. Τῆ τε ἐν ἐπιπολῶ] ἀντίπτω-

Καλλιρόῃ] Ex hoc loco Plinium, apud quem IV. H. N. 7. legebatur Enneacrunos, Callirhoë, sublata distinctione emendant, et Solinum, qui Callirhoën et Enneacrulon duos fontes facit, reprehendunt Hermod. Barbarus et Harduinus ad Plin. et Meurs. Ceramic. Gemino Cap. XIV. Defendit tamen Solinum Vir doctus, Jac. Nic. Loënsis VI. Epiphyll. 15. et multis disputat, e verbis Thucydides non posse ostendi Callirhoën eundem esse, qui deinde Enneacrulon dictus fuit. Et Barth. ad Stat. XII. Theb. 639. sententiam illius memorans, scribit, non facile decidi posse, vnus fons, an duo fuerint. Mihi magis obscura et perplexa, quam vera esse videtur illa disputatio Loënsis. Etenim si Thucydides hic omisisset verba illa, φανερών τῶν πηγῶν ἑσῶν, nemo dubitaret, quin vnus ab eo fons significatus fuerit, non duo. Iam vero in eorum adiectione, quocumque demum modo eā interpretēris, nihil est, vnde quisquam intelligere possit, non vnum, sed duos fontes fuisse Callirhoën et Enneacrulon. Et sic hunc locum acceperunt Harpocration, Hesychius, Suidas, et plerique alii Grammatici veteres apud Meursium l. d. eundemque fontem, qui olim Callirhoë, postea Enneacrulon vocatum tradiderunt: quorum testimonia quum eleuare non possēt, tacitus praeterire maluit Loënsis. Ceterum Καλλιρόῃ, quod hic quidam Mj]. habent, etiam in Poll. III, 47. est. In Suida, Etymol. M. et Tzetze scriptura variat. D.V.C.K.

Καλλιρόῃ] Sic dedi e codd. pro Καλλιρόῃ. Ita Harpocration quoque in λυτροφόρος — ὅτι — τὰ λυτὰ ἐκόμιζον ἐκ τῆς νῦν μὲν Ἐννεακρῶν καλεμένης κρήνης, πρότερον δὲ Καλλιρόῃς, Πολυτέφανος ἐν τῷ περὶ κρηῶν ζησί. v. Vales. p. 49. In Harpocratione tamen non factum est constanter, vcluti p. 149. est Καλλιρόῃ. G.

Ἐκείνη] n. Ἄκροπόλει. Mox in v. τὰ πλείους ἄξια, merito ellipsis praepositionis ἐς dura videtur. Mox ponitur, ἐς ἄλλα τῶν ἱερῶν. Quaerenti Stephano, cur id fiat, respondet Abreschius in Diluc. p. 177. omitti hic potuisse ἐς, quod Noster semel tantum statuisse h. praepos. vsurpare, deinde vero non potuisse, ob verba: πρὸς τὴν γαμικῶν, omitti. Dubito, an haec responsio Stephano satisfaciat. Meliora sunt, quae subiungit Vir doctissimus, ex sequentibus τὸ ἐς adsumi posse, vt mox c. 13. suppleat Schol. ἐβράθονον, quum praecedat ἐπιχεσις, vnde petendum potius iuerit ἐπίχοντο — Reiskius in Dilucid. Abresch. p. 179. vt etiam in anim. p. 18. emendat: ἐς τὰ πλείους ἄξια. G.

[Ὡς ἀκροπόλει] Call. τῆς ἀκροπόλεως. G. Τὰ πλείους ἄξια] Dcesse puto ἐς ante τὰ πλείους ἄξια, non autem relictum esse subaudiendum, vt Scholiastes existimat. Cur enim potius in sequenti periodo poneretur? στερη. Haec sunt δεύτεραι φροντίδες Stephani. Nam in Append. ad scripta de Dial. pag. 95. hoc tamquam notabile exemplum ellipticos praepositionis ἐς adtulerat. In Reg. super laec verba manu vetusta inter versus scriptum erat ἐς. Et in Cass. recentiore manu λείπει εἰς. Mihi valde dura videtur haec ellipsis. D.V.C.K.

[Λείπει εἰς —] In Aug. ἢ εἰς, in eodem: τὸ ἐξῆς, τῇ κρήνῃ τὰ πλείους ἄξια. Schol. ad διὰ τὴν παλαιὰν ταύτην in eodeni cod. deest. G.

Πρὸς τὴν γαμικῶν] Aquam hinc petitam ad lauacra nuptialia virginibus nubentibus, refert Pollux l. 3. c. 3. nec nubentibus tantum id factum, sed et ante nuptias morientibus. Vide Meursii Ceramicum Geminum, c. 14. Etymologici Aulforem, et Harpocrat. in voce λυτροφόρος. n.v.d.s. Add. Vales. ad Harpocrat. Quod nuptias inter ἱερὰ ponit Thucyd. id illustrat Spanhem. Dissert. XI. de Praest. et VI. Numism. p. 292. D.V.C.K.

Πρὸς τὴν γαμικῶν] Sc. ἱερῶν. G. Τῆ τε ἐν — οἰκῆσει μετεῖχον] Τὸ ἐν docet, Thucydidem sermonem, a cap. 14. interruptum, resumere. v. Schol. Aug. Ἐπὶ πολῶ, antea c. 14., διὰ τὸ ἀεὶ εἰσθῆναι ἐν ἀγροῖς διατῆσθαι. Illud diurnitatem, hoc (ἀεὶ) interruptam consuetudinem in agris viuendi indicat. Scholiastae rationem, datium pro genitio esse positum, merito relicto Abresch. in Diluc. pag. 179. Intelligi enim hic datium debet sic: quod attines ad habitationem in agris, s. consuetudinem iure quodam suo in agris commorandi, siue, vt Abreschius int., διὰ τὴν αὐτῶν οἰκήσιν, vt suppleatur post μετεῖχον, αὐτῆς. Structurae ordinem idem Abreschius facit hunc: εἰ ἐν Ἀθ. τῆ τε ἐπὶ πολῶ αὐτον. οἰκ. κατὰ τ. χώραν μετεῖχον (αὐτῆς), καὶ ἐπιπὶ ξυνοκ. ὅμ. οἱ πλ. τῶν τε ἀρχαίων καὶ — οἰκῆσαντες, διὰ τὸ ἔθος ἢ ἀδῶς τ. μετασ. ἐποιεῖντο, ἄλλως τε καὶ — G.

Τῆ οἰκ. — μετεῖχον] Malim tamen cum Schol. agnoscere μετέχον Datium iunctum, quam admittere languidam illam et huleam structuram Abreschii, quam benignius iusto probat B. Gortl. Forte et Paulius ita, 1 Cor. 10, 30. χάριτι, διὰ τῆς χάριτος, beneficio Dei, aut pro, σὺν χάριτι, gratus, cum gratiarum actione. Et quam simplex, quam proum

κίσθησαν, διὰ τὸ ἔθος ἐν τοῖς ἀγροῖς ὅμως οἱ πλείους τῶν ὅ τε ἀρχαίων καὶ τῶν ὑπερον μέχρι τῶδε τῆς πολεμῆς πανοικησία γενόμενοι τε καὶ οἰκήσαντες, ἔραδιως τὰς ἑμελιναστάσεις ἐποιῶντο, ἄλλως τε καὶ ἀρτι ἀνειληφότες τὰς κατασκευὰς μετὰ τὰ Μηδικά. ἐβαρύνοντο δὲ καὶ χαλεπῶς ἔφερον, οἰκίας τε καὶ ἀλιπύοντες, καὶ ἰερά, ἃ ὕ δια παντός ἦν αὐτοῖς ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἀρχαῖον πολιτείας πάτρια· διαίαν τε μελλοντες μετὰβάλλειν, καὶ ἔδεν ἄλλο ἢ πόλιν τὴν ἑαυτῶν ἀπολείπων ἑκάστος.

15. Ἐπειδὴ ὅ δὲ ἀφίκοντο ἐς τὸ ἄστυ, ὀλίγοις μὲν τισιν ὑπῆρχον οἰκίσεις, καὶ παρὰ Φίλων ὅ τινὰς ἢ οἰκείων καταφυγή· οἱ δὲ πολλοὶ τὰ τε ἔρημα τῆς πόλεως ὤκησαν, καὶ τὰ ἰερά, καὶ τὰ ἡρᾶ πάντα, πλὴν τῆς ἀκρόπολεως, καὶ τῆς Ἐλευσινίης, καὶ εἴτι ἄλλο βεβαίως ἄ κλειτὸν ἦν· τό, τε Πελασγικὸν καλέμενον τὸ ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν, ὃ καὶ ἐπάρατόν τε ἦν μὴ οἰκεῖν, καὶ τι καὶ Πυθικῶν μαντεῖς ἀκροφελεύτιον τοιούδε διεκάλυε, λέγον ὡς — τὸ Πελασγικὸν, ἀργὸν ἄμεινον. ὅμως ὑπὸ τῆς παρεχρήμα ἀνάγκης ἐξωκίθη. καὶ μοι δοκεῖ τὸ μαντεῖον τὸναντίον ξυμβῆναι ἢ προσεδέχοντο. ἔ γὰρ διὰ τὴν παράνομον ἐνοικήσιν αἱ ξυμφοραὶ γενέσθαι τῇ πόλει, ἀλλὰ διὰ τὸν πόλεμον ἢ ἀνάγκη τῆς οἰκήσεως· ὃν ἐκ ὀνομάζου τὸ μαντεῖον προῆδει μὴ ἐπ' ἀγαθῶ ποτὲ αὐτὸ κατοικισθῆσόμενον. κατεσκευάσαντο δὲ καὶ ἐν τοῖς πύργοις τῶν τειχῶν πολλοὶ, καὶ ὡς ἑκάστος πρὸς ἑδύνατο. ἔ γὰρ ἐχώρητε ξυνεληθόντας αὐτὰς ἢ πόλις, ἀλλ' ὑπερον δὴ τὰ τε μακρὰ τεῖχη ὤκησαν κατανεμῶμενοι, καὶ τῆ Πειραιῶς τὰ πολλά. ἅμα δὲ καὶ τῶν πρὸς ἑ τὸν πόλεμον ἤπτοντο, ξυμμάχως τε ἢ ἀγείροντες, καὶ τῇ Πελοποννήσῳ ἑκατὸν νεῶν ἐπίπλεον ἐξαρτύοντες. καὶ οἱ μὲν ἐν τῷ παρασκευῆς ἦσαν.

1. τὸ δεεστ *Ar. C. Dan.* et a prima manu *Cass.* Cui deinde adscriptum est. 1. Μεταστάσεις *Cl. Dan. Aug.* Syllaba *ya a* man. rec. superfer. 2. Διαπαντός *Ald. Flor. Bas. Reg.* x αὐτῆ *Ar. Reg.* Mox in *Mosqu.* ἀπολείπειν. 3. τε *Reg. Cass.* 4. τισὶν ex emendat. *Gr.* 5. κλειτὸν *Ar. C. Cl. Reg. Cass. Dan. Aug. Mosqu.* Olim κλειτὸν. Mox in cod. *Bas. leg.* ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν. 6. ὃ τὸ ἐπ' ἀρ. *Gr.* 7. οἰκίσειν *Marg. Gr. Bas. cod.* Paullo ante in marg. *Ald. Vin.* ἐξωκίθη, et paullo post προσεδέχοντο. 8. ὃ ὅ ὅ *Gr. Bas.* 9. Κατοικισθῆσόμενον *Gr.* f Πειραιῶς *Ar. C. Cl. passim. Reg. Cass. Aug. Mosqu.* Vulgo Πειραιῶς. Paullo ante in *Mosqu.* ψίπειν. g Articulum τὴν non agnoscunt *Ar. C. Dan.* b ἔγειροντες *Ar. C. Dan.*

fit, in Dativio illo intelligere ἐν, μετέχειν ἐν τινι, in re partem habere! **BAVER.**

[Τῆ τε ἐν ἐπιπολῶ] Schol. ad h. v. deest in *Aug.* et pro illo adscriptum: ἐπανάληψις· redorditur enim orationem superiorem. *Stephanus* monet ad h. l. ex duobus Scholiis faciendum esse vnum, hoc modo: Τῆ τε ἐν ἐπὶ πολλῶν αὐτονόμων οἰκήσει ἀντίπτωσις ἀντὶ τῆς, τῆς τε ἐν ἐπὶ πολλῶν αὐτονόμων οἰκήσεως. Posterior pars Scholii in *Cassell.* et *Aug.* deest, n. αὐτονόμων οἰκ., vt et Schol. ad *Ξυμμάχως* ἦσαν.] **OTTLE.**

[Πανοικησία — οἰκήσαντες] *Tb. Magister*, qui *πανοικησία* scribit, vti fere recentiores. **WASS.**

[Πανοικησία] *Auctor* *Steph.*, posset etiam scribi: *πανοικησία*, ad analogiam *μετοικησίας*, vt habet *Dionys.* In *Aug.* deest *καί.* **G.**

[Ὅδ' αὖ γὰρ λέγουσιν] *Suidas* in *ἐβαρύνοντο* h. v. descripsit. *Duckerus* commode laudat *Luciani Soloec. T. III. 573.* βαρύνει δὲ τινος εἰπόντος, οὐκ ἔστιν, ἔφη, τὸ βαρύνειν, ἢ νενοίκιστος· ad quem locum v. *Græu.* cf. *Suid.* in *ἐβαρύνοντο*, et *Thom. M.* in *βαρύνειν.* **G.**

[Καὶ τὰ ἄλλα — κλειόμενα] Haec non habet *Suidas.* In *Cass.* et *Aug.* deest *κλειόμενα*, et pro τὰ ἄλλα, τ' ἄλλα ἐμοίως.] **GOTTLE.**

[Ὅδ' ἄλλο] *Sc.* ἐπειδὴ, quod apud graecos et latinos saepius abest. Exempla multa collegit *Abresch. Diluc. p. 180.* cf. *Reisk. anim. ad Aristid. orat. Plat. I. p. 480.* *Hindenb.* ad *Xenoph. mem. p. 83.* **G.**

[Κλειτὸν] *Κλειτὸν* potius scribendum esse censet *Steph.* in *Animaduvers.* ad lib. de *Dialect.* p. 30. *huds.* *Noster Homerum* sequens alibi *κλεισιν*, et agn. *Schol. wass.* Sic pro *κλεισ κλεισος, κλεισ κλεισος, καὶ συνκλεισέσει κλεισος.* *Eustath.* ad

Homer. II. β'. p. 174. κλεισιν pro κλεισιν est *infr. IV. 8. DVCK.*

[Κλεισιν] Sic reposui ex optimis codd. pro κλεισιν, quam scripturam *Intr.* probant. Sed *Valkenarius* ad *Eurip. Phoeniss.* p. 95. scite obseruauit, hanc scribendam rationem Ionicam, post *Thucydidis* aetatem, demum receptam esse. Non admittit propterea *κλεισιν* in *Phoeniss.* v. 268. sed *κλεισιν*. Sic *L. VII. 70.* κλεισιν, probum est. **G.**

[Πελασγικόν] *Vid. Hesych.* v. *Πελασγικόν*, et *Schol.* in *Lucianum*, *Strabonem* p. 221. *Schol. Aristoph. Orn. 833.* *wass.* In *Aristoph.* et *Schol.* l. d. est *Πελασγικόν*, de quo etiam monet *Schol.* *Lucian. Bisaccus.* pag. 219. **DVCK.**

[Ὅ καὶ ἐπάρατόν τε etc.] *Diris* deuouerunt *Athenienses*, si quis illic habitaret; causa deuotionis istius, quia insidias ex illo loco *Atheniensibus* *Pelagii* struxissent, vt docet *Schol.* *Vide Meusii Att. Lect. I. 6. c. 1. Eiusdemque Ciceroniam*, pag. 11. *huds.* Add. quae adnotantur ad *Polluc. VIII. 101.* **DVCK.**

[Ὅ καὶ ἐπάρατόν] i. e. αὐ καί. Quod sequitur *μη*, abundat, prout se habet structura; sed si dictum acceperis, pro *ἐπάρατον ἦν*, αὐτε *μη* οἰκεῖν αὐτὸ καὶ οἰκεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν, vim suam exferit. v. *Abresch. Diluc. p. 181.* **G.**

[Ἀκροφελεύτιον] *Agn. Suidas.* *Cicero* ad *Attic. V.* et si bellum *Ἀκροφελεύτιον* habet illa tua epistola. Laudat etiam *Polluc. II. 161.* *wass.* *Stephan.* *Append. ad Script. de Dial.* pag. 201. putat, *Pollucem* hoc uocabulum habuisse inter ea, quae *Thucydidi* peculiariter, aut cum paucis communia essent. **DVCK.**

[Finis carminis.] *Suidas* h. v. (p. 95.) *Κυρίως τὸ ἔσχατον κεφαλαίον τινὲς ποιητικῶν.* v. *Schol. Aristides* frequentat h. v.

Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87 $\frac{1}{2}$ V. C. Varr. 32. $\frac{3}{4}$

contributi sunt, ob illum in agris agendi morem, plerique tam priorum, quam posteriorum, qui ad hoc vsque bellum cum tota familia in agris fuerant, et habitabant, non facile migrabant, praecipue vero quod post bellum Medicum suam supellestem nuper refecissent. Grauitur et iniquo animo ferebant, tum quod penates et sacra deserturi essent, quae perpetuo ipsis patria fuerant a priscis vsque temporibus, et a statu suae ciuitatis; tum etiam, quod vitae genus essent mutaturi, et nihil aliud *facturi*, quam si suam quisque urbem relinqueret.

17. Postquam autem in urbem migrarunt, exiguo quidem quorundam numero domus fuerunt, et locus apud aliquos amicos, vel necessarios, quo se reciperent: at *illorum* plerique deserta urbis *loca* habitabant, et templa, et omnia heroum sacella, praeter arcem, et Eleusinium, et si quis alius *locus* bene clausus erat; et *templum*, quod Pelasgicum appellatur, quod sub arcem, et in quo propter diras hominum execrationes habitare non licebat; quinetiam quoddam oraculi Pythici carmen in extrema sui parte *hoc ipsum* his verbis vetabat, —, fatiusque Pelasgicum haud habitari. Veruntamen ob reperiendam necessitatem habitatum fuit. Et oraculum illud mihi videtur cecidisse contra, quam *Athenienses* expectabant. Non enim propter impiam habitationem, calamitates Reipublicae *videntur* accidisse; sed propter bellum, ipsa inhabitandi necessitas. Oraculum autem, quamvis hoc *bellum* nominatim non indicasset, *tamen* praeuiderat ipsum *templum* haud fauste aliquando habitatum iri. Multi etiam in ipsis murorum turribus domicilia sibi pararunt, denique prout quisque poterat; nec enim urbs omnes, qui eo conuenerant, capere potuit: sed postea longos muros incoluerunt, eos inter se partiti, magnamque Piraei *partem*. Simul etiam res ad bellum necessarias parare coeperunt, tum sociorum auxilia cogentes, et instruentes centum nauium classem, quam in Peloponnesum mitterent. Ac Athenienses quidem in hoc apparatu erant occupati.

εις, ἀντὶ τῆς τε ἔν. Ἀυτονομία οἰκήσει] αὐτονομία οἰκήσεως. Ξυγκρίσθησαν] εἰς μίαν πόλιν συνήρθησαν. Πανοικησία] πανοικησία καὶ ἡ πανοικία λέγεται. Ἐβαρύνοντο δὲ] καλῶς εἶπεν ἐβαρύνοντο. ἢ δὲ γὰρ λέγειν, ὅτι ἐβαρύνοντο, ἢ βαρῦμαι, ἢ βαρῦμενος, ἢ δὲ ἄλλαν τινὰ κλίσην ποιεῖσθαι τῷ βαρῦμαι ῥήματος; ἀλλὰ βαρύνωμαι, καὶ τὰ βαρυνόμενος, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως κλιόμενα. Ὀλίγοις μὲν τισὶν] τοῖς πλεονεχτέροις ἰδίᾳ δηλονότι. Τὰ τε ἔρημα] τὰ ὀλιγάνθρωπα. Κληῖσθον ἦν] πανταχόθεν κλειεσθῶν ἡδύνατο. Τό, τε Πελασγικὸν καθήμενον] εἰ γὰρ Πελασγοὶ αὐτὸ οἰκήσαντες, ἐπεβλήσαν τοῖς Ἀθηναίοις; ἢς διώξαντες πάλιν οἱ Ἀθηναῖοι, καθιέρσαντο τὸν τόπον μὴ οἰκηθῆναι. Ἀκροτελεύτιον, τοιοῦδε] καλῶς τὸ ἀκροτελεύτιον ἀντὶ τῆς, τὸ ἄκρον, τὸ τέλος τῆς εἰχῆς. καλεῖται δὲ καὶ ἄκρον ἢ ἀρχὴ τῆς εἰχῆς. Ἡ προσεδέχοντο] ἐνόμιζον. Κατεσκευάσαντο δὲ] κατασκευὰς ἐποίησαντο. Τῶ, τε

apud quem T. III. p. 202. Schol. τὸ τέλος τῆς ἐμέτρῃς εἰχῆς. v. Abresch. Diluc. p. 181. GOTTL. [τὸ ἄκρον, τὸ τέλος τῆς εἰχῆς] Sic emendavi e Cass. et Aug. pro ἄκρον τὸ τέλος τῆς εἰχῆς. Mox pro καλεῖ γὰρ, ex his codd. et e Suida: καλεῖται δὲ καὶ ἄκρον —] G. Ἐξοικήθη] Pro οἰκήθη. G. Malim vertere, impletum fuit habitaturis; plane, omne frequentatum. BAVER. Ἐνοικήσιν] Gr. οἰκήσιν male. Vtitur Dion. Halicarn. 70, 17. WASS. Κατεσκευάσαντο] Palmerius ad Aristophanis Concion. suspicatur, esse legendum κατεσκευάσαντο, id est, tentoria vel iuguracula ibi fecerunt. HVDS. Domicilia sibi parabant. Cur Palmerius legi velit κατεσκευάσαντο, sine codd. auctoritate, nullaque alia necessitate ductus, nemo facile probabit. Noster τὸ κατασκευάσαντο ita capit subinde, vt apparet e L. III, 75: VIII, 24. G. Scil. οἰκίας, οἰκήματα vel verbe, ibant habitatum, parabant domicilia. B. Gottl. explicabat, κατασκευῶν ἐποίησαντο: quam

interpretationem delere non debebat, vt fecit, quippe vnice veram, et ex vsu Nostri, qui v. c. φυλάσσειν, sine casu verbi, simpliciter ponat pro φυλακὴν ποιεῖσθαι, stationem agere. V. Phil. Th. Paull. p. 24. extr. sequ. et Ind. v. Verbum. BAVER. [Κατασκευὰς ἐποίησαντο] In cod. Basil. additur: οἰκήματι, ἢ ἀντὶ τῆς κατέλυσαι τὰ σκεύη, ἃν ἐναντίον τὸ ἀνεσκευάσαντο. Sed οἰκήματι non huc, sed ad τὸ τείχεα insequ. cap. videtur referendum.] G. [Ἐπάνω τῶν τειχῶν] Hoc Schol. ex Aug. adieci.] G. Νεῶν ἐπίπλων ἔξαρετ.] Suidas in ἐπίπλων, et legit νεῶν Ionicō more. WASS. Etiam CL. naues dicit, pro centum. Vid. infr. Cap. 23. Videtur addidisse L. Corcyraeos, Cap. XXV. Ἄν οὐκ. Ἐκατὸν νεῶν ἐπίπλων ἔξαρετούτες] Suid. in ἐπίπλων, h. l. laudat, vt Waff. iam monuit; sed habet vitiose PN. νεῶν. τὸ N, numerum quinquagenarium notans, ortum videtur ex seq. νεῶν, quannquam Duckerus aliter sentit. τὸ νῆων non est Thucydideum, qui semper habet νεῶν, non νῆων Ionum. GOTTL.

ιη'. Ο δὲ στρατὸς τῶν Πελοποννησίων προΐαν ἀφίκετο τῆς Ἀττικῆς ἐς Οἰνόνην ἰ πρώτον, ἥπερ ἔμελλον ἐσβαλεῖν. καὶ ὡς ἐκαθεζοντο, προσβολὰς παρεσκευάζοντο τῷ τείχει ἠ ποιησόμενοι μηχαναῖς τε καὶ ἄλλω τρόπῳ. ἡ γὰρ Οἰνὴ, ἧσα ἐν μεθορίοις τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, ἐτετερίχτο, καὶ αὐτῷ Φρυγῶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐχρῶντο, ὅποτε πόλεμος καταλάβοι. τὰς τε ἐν προσβολῇς ἠύτρεπίζοντο, καὶ ἄλλως ἐνδιέτριψαν ἠ χρόνον περὶ αὐτήν. ἠ αἰτίαν τε ἐκ ἐλαχίστην Ἀρχίδαμος ἔλαβεν ἀπ' αὐτῆ, δοκῶν καὶ ἐν τῇ ξυναγωγῇ τῆ πολέμου μαλακὸς εἶναι, καὶ τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιτήδειος, ἠ παρανοῶν προθύμως πολεμεῖν. ἐπειδὴ ἠ τε ξυνελέγετο ὁ στρατὸς, ἡ τε ἐν τῷ ἰσθμῷ ἐπιμονὴ γενομένη, καὶ ὁ κατὰ τὴν ἄλλην πορείαν ἡ σχολαιότης ἠ διέβαλεν αὐτὸν, μάλιστα δὲ ἡ ἐν τῇ Οἰνῇ ἐπίσχεσις. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἐσκευομίζοντο ἐν τῷ χρόνῳ τῷτῳ, καὶ ἐδόκουν οἱ Πελοποννήσιοι ἐπελθόντες ἂν ἠ δια τάχως, ἠ πάντα ἐτι ἐξῷ καταλαβεῖν, εἰ μὴ διὰ τὴν ἐκείνη μέλλησιν. ἐν τοιαύτῃ μὲν ὁργῇ ὁ στρατὸς τὸν Ἀρχίδαμον ἐν τῇ καθέδρῃ ἠ εἶχεν. ὁ δὲ, προσδεχόμενος (ὡς λέγεται) τῆς Ἀθηναίων, τῆς γῆς ἐτι ἠ ἀνεραῖς ἧσας, ἐνδύσσειν τι, καὶ κατοικήσειν περιιδεῖν αὐτὴν τμηθεῖσαν, ἀνεῖχεν.

ιθ'. Ἐπειδὴ μὲντοι προσβαλόντες τῇ Οἰνῇ, καὶ πᾶσαν ἰδέαν πειράσαντες, ἐκ ἐδύναντο ἐλεῖν, οἱ τε Ἀθηναῖοι ἐδὲν ἠ ἐπεκηρυκύνοντο. ἦτω δὲ ὁρμήσαντες ἀπ' αὐτῆς, μετὰ τὰ ἐν Πλαταιαῖα τῶν ἐσελθόντων Θηβαίων γενομένα ἡμέρα ὄγδοηκοστῇ μάλιστα, τῆ θέρης καὶ τῆ σίτης ἀκμάζοντος, ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀττικὴν. ἡγεῖτο δὲ ἠ Ἀρχίδαμος ἠ ὁ Ζευξιδάμης, Λακεδαιμονίων βασιλεύς. καὶ καθεζόμενοι ἔτεμον, πρῶτον μὲν Ἐλευσίνα, καὶ τὸ Θυράσιον ἠ πεδίον. καὶ τροπὴν τινα τῶν Ἀθηναίων ἰππέων περὶ τῆς ἠ Ρεί-

ἰ τὸ πρῶτον Ar. Paulo ante pro stratis in Mosqu. est stratis. k Ποιησόμενοι μηχαναῖς τε Ar. C. Dan. Mox ἐν μεθορίῳ Bas. l Vix credere possum, vocem χρόνον a Thucydide adiectam fuisse, nisi ei addente aut tunc, aut πάλιν. Alioquin enim in verbo ἐνδιέτριψαν accusatiuus ille includitur. Sterb. m Αἰτίαν δὲ Ar. C. n Te deest Dan. o Κατὰ deest Ar. C. Dan. in quo deinde pro κατὰ inter versus scriptum est εἰς. p Διέβαλεν Gr. Mosqu. q Διατάχως Ald. Flor. Bas. Reg. r Πάντα τὰ ἐξῷ Cl. Mosqu. Mox λαβεῖν, et ex emendat. καταλαβεῖν Gr. s Εἶχον Ar. C. t Ἀνεραῖς Gr. v Ἀπεκηρυκύνοντο Dan. x Ὁ Ἀρχίδαμος Ciff. Aug. Bas. Ἀρχίδαμος Ζευξιδάμης. y Ὁ οἰ. Gr. z Πεδίον deest Gr. a ἠΡείης Ar.

Ὁ δὲ στρατὸς — ἐσβαλεῖν] Locum adducit Suidas in ἀφίκετο. WASS. Sed omittit haec τῶν Πελοποννησίων προΐαν, et πρῶτον; et pro ἐς, εἰς; pro ἐσβαλεῖν, ἐσβαλεῖν habet. Addit deinde aliquid de syntaxi, quod satis obscurum est. DUCK.

Ὁ δὲ στρατὸς — ἀφίκετο — ἥπερ ἔμελλον —] Suidas, qui h. l. in ἀφίκετο, quamquam parum accurate habet, (v. Duck.) notat Syntaxin; ἦτω φησὶ Θουκυδίδης τὴν σύνταξιν, n. quod a singulari ἀφίκετο transit ad pluralem ἔμελλον. Verba Suidae Duckero obscura videbantur. Gemina h. l. exempla collegit Abresch. in Diluc. p. 182. GOTTL.

ἠΠεπερ ἔμ.] Obscuritas verborum, Duckero notata, non est in Synesi illa numeri, nota illa satis et frequente, verum in verbo φησὶν quid enim est, Thucydides φησὶ τὴν σύνταξιν, quasi Thuc. illi nomen imposuerit. Si verum est φησὶ, significare debet, ponit, adhibet. BAVER.

ἠΕξ Οἰνῶν] Altera erat Οἰνὴ ad Marathonem. at illa, quae ad Eleutheras in confiniis Bœotiae, hic loci memoratur a Thucydide, vt testatur Harpocrat. in voce Οἰνῶν, HVDS. Οἰνὴ δῆμος τῆς Ἰπποδωντίδος, πρὸς Ἐλευθερίας. Harpocrat. vid. Hesych. in Οἰνῶσι τὴν χαράδραν, et Suidam. Herodot. V, 74. Pollucem VIII, 9. Pausan. Demosth. contra Timocr. Plutarch. Cim. p. 425. Eustath. II. β'. 297. Platon. Protag. p. 217. Menex. 521. Lucian. Icarom. Liban. Decl. 451. WASS.

ἠΧρόνον] Χρόνος sine pronomine, aut quantitatis nota apud Auctores haud infrequens est. Demosth. pro Cor. πρὸς τὸ βαλεῖσθαι δῶναι χρόνον τῇ πόλει. Plato laepe διὰ χρόνον. Theophrastus, ἡ διὰ χρόνον γεωργημένη γῆ. Noster 467, 13. WASS. Homer. Od. δ'. 599. Σὺ δὲ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις, et Od. ζ'. 295. Ἐνθα καθεζόμενος μέναι χρόνον. In quibus deest

ἐπὶ. II. β'. 299. Καὶ μέναιτ' ἐπὶ χρόνον. Itaque non adfentior Sterbano. DUCK.

[τῆ βράδης] Hoc Subst. defumit Scholiastes e superioribus, καὶ ἄλλως ἐνδιέτριψαν χρόνον περὶ αὐτήν, i. e. ἐβράδων περὶ αὐτήν, quo verbo paullo post vtitur Scholiastes.] G.

[τὸ πολεμῖν] Articulum ex Aug. addidi.] G.
ἠHe τε ἐν — αὐτόν] Laudat Suidas in σχολαιότερον, et ἡ δὲ, et γενομ. ἐπιμονῇ, et καὶ ἡ κατὰ τὴν legit, positura haud improbanda. WASS.

ἠHe τε ἐν τῷ ἰσθμῷ — διέβαλεν αὐτὸν] In Aug. ad h. l. scripta sunt περὶ τῆς τῆ Ἀρχιδάμου διαβολῆς. G.

Διὰ τὴν ἐκείνη μέλλησιν] Reiskius in anim. p. 18. deesse putat post μέλλησιν, ἐκωλύοντο, aut ἐχρῶνίζον. Hoc verbum supplendum est, quod per elegantem ellipsin omisissum. Vest ei μὴ διὰ haec ellipsis non infrequens est. vid. Hoogveen doct. part. S. II. c. 16. p. 245. Schüzianae ed. G.

ἠΚαθέδρα] Suidas interp. ἡ ἐπίσχεσις. Glossae sessio. Specta scriptoris auream plane vberitatem, ἐπιμονῇ, ἐπίσχεσις, ἦρα, καθέδρα, διατριβή, ἀναβολή, μὲν, σχολή, μέλλησις, ὄκως. καθέδρα tamen pro obfisione accipere videtur in Camillo Pintianus, πρὸς τῷ Καπιτολίῳ καθέδρα καὶ σχολή γενομένη χρόνου, et Isophras V, 2. 6. Antiq. at Dionys. Halic sensu Thucydidee Antiq. III, IV. ἀχθόμενος ἐπὶ τῷ ἀπράκτω ΚΑΘΕΔΡΑΙ. Contra autem Aristoteles alique pro sessione. WASS.

ἠἘν τῇ καθέδρῃ] i. e. ἐπίσχεσει, μέλλησει, ἐπιμονῇ — quibus verbis antea vltus erat. Pro ἐν malit ἐπὶ Reisk. in anim. l. c. quod praesferrem, si cold. addicerent. Notat Abresch. Diluc. p. 182. repetitionem huius praepositionis, addiciendis aliarum particularum bis terque repetitarum exemplis. G.

18. Lacedaemoniorum vero exercitus progressus, ad Oenoën, Atticae *castellum*, primum pervenit, qua in *Atticam* erant irrupturi. Cum autem *ibi* castra posuissent, ad *illius* muros machinis, et quouis alio modo oppugnandos sese parabant. Nam Oenoë, quae est in Atticae et Boeotiae finibus, muris erat cincta; et Athenienses hoc propugnaculo utebantur, quoties bellum ingrueret. Huius igitur oppugnationem parabant: sed *ibi* circum ipsam *Oenoën* tempus frustra triuerunt. Et Archidamus propterea in maximam suspicionem incidit, quod vel in ipsis auxiliis ad bellum gerendum euocandis lentus, et Atheniensium studiosus esse videretur, qui ad bellum alacriter gerendum non adhortaretur. Et postquam copiae in unum coactae fuerunt, cum ipsa commoratio, qua ad Isthmum fuerat usus; tum in reliquo itinere faciendo tarditas; tum etiam praecipue ad Oenoën cunctatio, magnam ei suspicionem conflavit. Athenienses enim hoc temporis spatio *res suas ex agris in urbem* importarunt; et Peloponnesii, si celeriter *eo* iuissent, *res omnes*, quae extra *urbem* adhuc erant, occupare potuisse videbantur; nisi propter illius cunctationem *hoc facere prohibiti fuissent*. Exercitus igitur Archidamo, propter huiusmodi moram, grauiter erat iratus. Ille vero (vt fertur) ideo se reprimebat, quod speraret Athenienses, agro adhuc intacto, aliquid *de sua pertinacia* remissuros, eiusque vastationem iniquo animo visuros, nec eam facile passuros.

Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 32. 1/2

19. Postquam tamen Oenoën adorti, omnique *oppugnationis* genere tentato, expugnare non potuerunt, et Athenienses nullum caduceatorem *ad eos* miserunt; ita demum castris inde motis, circiter octogesimum diem a rebus, quae ad Plataeam a Thebanis eam ingressis sunt gestae, vigente iam aestate, maturisque frumentis, in Atticam irruerunt. Archidamus vero Zeuxidami *filius*, Lacedaemoniorum Rex, *illos* ducebat. Castrisque *in ea* positis, primum quidem agrum Eleusinium et Thriasium campum vastare *ac populari* coeperunt; et nonnullos Atheniensium equites, ad *illos aquarum*

Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 32. 3. Jul. 26.

μακρὰ τείχη] ἐπάνω τῶν τειχῶν. Ἐς Οἰνόην πρῶτον] Οἰνόη, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ὅριον ἔσσι Ἀθηναίων καὶ Βοιωτῶν. Τῇ τείχῃ] τῇ τείχῃ τῆς Οἰνόης. Ἄπ' αὐτῆ] τῆ βράδης. Δοκῶν] νομιζόμενος. Ἐν τῇ ξυγκαταστάσει] ὅτε ἀπέστρεψε τὸ πολεμικόν. Ἐπιμονὴ] ἀργία. Διέβλεπεν αὐτὸν] ὅτε τὸν Μελησίππου ἐπεμφεν. Ἐπίσχεσις] ἀργία. Ἐν τῇ χρόνῳ τάτῳ] τῆς βραδυτῆτος δηλονότι. Διὰ τὴν ἐκείνῃ μέλλῃσιν] ἰβραάδων δηλονότι. Ἐν τῇ κατέδρα] τῇ ἀργίᾳ τῆς πολιουρκίας δηλονότι. Ἀνείχεν] αὐτὸς δηλονότι. Καὶ πᾶσαν ἰδέεν] πάσης ἰδέας πολεμικῆς πείρων ἐπαγαγοντες. Καθεζόμενοι ἔτεμνον] τὰ δένδρα δηλονότι. Περὶ τῆς ῥείτης καλ.] Ὄρος, ῥείτος Ἡρωδιανός, ῥίτος. Αἰγιάλεων ὄρος] ἀρσενικὸν ὃ Αἰγιάλεως, ὡς Μενέλαος, ἄλλοι δὲ ἕτεροι

Καὶ κατοκ. — τμηθεῖσαν] T. Mag. in βόλομαι, qui μὴ κα-
 τικύσειν. malc. WASS.
 Ἀνείχεν] Sc. αὐτὸν. Male Scholiastes. GOTT.
 τῶν ἰσελθόντων] Reiskius in anim. (l. c.) deesse putat ὑπὸ
 vel παρά. G.
 τῷ ὄρει — ἀκμάζοντος] Adulta aestate, περὶ ἀκμὴν οἴτω.
 Probat hanc versionem Abreschius Diluc. p. 182. et ante
 eum Palmerius, v. Doruill. ad Charit. p. 303. G.
 [τὰ δένδρα δηλονότι] Hanc notam merito ineptam iudicat
 Grammius. Additur accus. in textu; itaque non modo de
 δεινροκοπίᾳ capitur.] G.
 Θριάσιον πεδίον] Si scriptura libri Gr., a quo abest πεδίον,
 vnius alteriusue probati Codicis auctoritate confirmaretur,
 eam minime adpernandam putarem. Etii enim Herodotus,
 Strabo, Stephanus, et alii fere vbiq; dicunt Θριάσιον πεδίον,
 et ex his Plin. IV. H. N. 7. campus Thriasius; tamen in-
 terdum etiam Θριάσιον solum inuenias. Vid. Plutarch. Pe-
 lopid. pag. 512. et Arat. p. 1906. Ed. Steph. Ariflid. Leuētric.
 fec. p. 159. DVCK.
 τὸ Θριάσιον πεδίον] Duckerus malit abesse πεδίον, quod alias

absit, si plurium codd. auctoritas accesserit. Sed mox c. 20.
 21. τὸ Θριάσιον πεδίον. G.
 ῥείτης] Vid. Pausaniam I, 38. Suidam, Hesych. et Etymol.
 WASS.
 Περὶ τῆς ῥείτης] Pausan. in Attic. p. 36. et Etymol. m.
 scribunt ῥείτης. Sed nil mutandum, quum codd. Thucy-
 didis constanter tueantur ῥείτης. G.
 [ῥείτος Ἡρωδιανός ῥίτος] Itā correxi pro ῥίτος et Ἡρωδῆς,
 ex Etym. M. quem locum Grammius excitauit: λέγει ὄρος
 διὰ διφθόγγου, ῥείτος, καὶ ὀξύνεται ὃ δὲ Ἡρωδιανός, διὰ τῆ ἰ,
 ῥίτος, καὶ βαρύνεται, ὡς σίτος. Confirmant correctionem cod.
 Cass. qui habet Ἡρωδ. vnde error, vt putat Duckerus, natus,
 et August., qui habet Ἡρωδ. Scholiastes itaque norat, Gram-
 maticos, Orum atque Herodianum, differre in scriptura
 ῥείτης illum scribere ῥείτος, per diphthongum; hunc per ἰ,
 ῥίτος. In Aug. Schol. ad verba Ἡ προσεδέχοντο Κατεσκευά-
 σαντο δὲ Δοκῶν Ἐπιμονὴ Ἐπίσχεσις Ἐν τῇ χρόνῳ τάτῳ Διὰ
 τὴν ἐκείνῃ μέλλῃσιν Ἐν τῇ κατέδρα Ἀνείχεν Καὶ πᾶσαν ἰδέω
 desunt.] GOTT.
 N n

της καλυμένως ἐποίησαντο. ἔπειτα πρὸς ἄλλους, ἢ ἐν δεξιᾷ ἔχοντες τὸ Ἐγιάλειον ὄρος, διὰ ἡ Κερκωπίας, εἰς ἀφίκοντο εἰς Λαχαρνάς, ἢ χωρίον μέγιστον τῆς Ἀττικῆς τῶν δήμων καλυμένων. καὶ καθεζόμενοι εἰς αὐτὸ, στρατόπεδόν τε ἐποίησαντο, χεῖρον τε πολὺν ἢ ἐμμεύαντες ἔτεμον.

κ΄. Γνώμη δὲ τοιαύτη λέγεται, τὸν Ἀρχίδαμον περὶ τὰς Λαχαρνάς ὡς εἰς μάχην ταξάμενον μεῖναι, καὶ εἰς τὸ πεδίον ἐκεῖνη τῇ ἐσβολῇ ἢ ἔκαβαθῆναι. τῆς γὰρ Ἀθηναίως, ἠλπιζεν, ἀκμαζοντίας τε νεότητι πολλῇ, καὶ παρεσκευασμένως εἰς πόλεμον ἢ ὡς ἔγω πρότερον, ἴσως ἂν ἐπεξελεθῆναι, καὶ τὴν γῆν ἐν αὐτῷ περιῶδῆναι τμηθῆναι. ἐπειδὴ ἔν αὐτῷ εἰς Ἐλευσίνα κ καὶ τὸ Θριάσιον πεδίον ἐκ ἀπύνησαν, πείραν ἐποίητο, περὶ τὰς Λαχαρνάς καθήμενος, εἰ ἐπεξίσαιεν. ἅμα μὲν γὰρ αὐτῷ ὁ χῆρος ἐπιτήδειος ἐφαίνετο ἐντρατοπεδεύσαι, ἅμα δὲ καὶ οἱ Ἄχαρνῆς, μέγα μ μέρος ὅλης τῆς πόλεως (τρισχίλιοι γὰρ ὀπλίται ἐγένοντο) ἔπεριόψεσθαι ἐδόκειν τὰ σφετέρη διαφθάρητα, ἀλλ' ὀρμήσειεν ἢ καὶ τῆς πάντας εἰς μάχην. εἴτε ὁ καὶ μὴ ἐπεξελεθῆναι ἐκεῖνη τῇ ἐσβολῇ οἱ Ἀθηναῖοι, ἀδέετες ἤδη εἰς τὸ ὑπερον τό, ἢ τε πεδίον τεμεῖν, καὶ ἢ εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν χωρήσασθαι. τῆς γὰρ Ἀχαρνέως, ἐτερεμένως τῶν σφετέρων, ἐχ ὁμοίως προθύμως ἐσεσθαι ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων κινδυνεύειν, ἢ ἴσασιν ἢ δὲ ἐνεσεσθαι τῇ γνώμῃ. τοιαύτη μὲν διανοία ὁ Ἀρχίδαμος περὶ τὰς Λαχαρνάς ἦν.

κα΄. Ἀθηναῖοι δὲ, μέχρι μὲν ἢ δὲ περὶ Ἐλευσίνα καὶ τὸ Θριάσιον πεδίον ὁ στρατὸς ἦν, καὶ τινα ἐλπίδα εἶχον, ἢ εἰς τὸ ἐγγυστερὸν αὐτῆς μὴ κ προΐεναι, μεμνημένοι καὶ Πλεισοάνακτα τὸν Παιουανὸς Λακεδαιμονίων βασιλέα, ὅτε ἐσβαλὼν τῆς Ἀττικῆς εἰς Ἐλευσίνα καὶ ἢ Θριάζε στρατῷ Πελοποννησίων, πρὸ τῆς δὲ πολέμους τέσσασι καὶ δέκα ἔτσειν, ἀνεχώρησε πάλιν, εἰς τὸ ἢ πλέον ἐκέτι προελθόν. ἢ διὸ δὲ καὶ ἢ Φυγὴ αὐτῷ ἐγένετο ἐκ Σπάρτης, δόξαντι χεῖμασι πεισθῆναι τὴν ἀναχώρησιν. ἐπειδὴ δὲ περὶ Ἀχαρνάς

b Ἐν τῇ δεξιᾷ Reg. c Αἰγάλειον Ar. Αἰγαλιών Gr. d Κερκωπίας Ar. C. Κερκωπίας Cl. Gr. Κερκωπίας Dan. Κερκωπίας Cass. Reg. sed in hoc manus rec. emendauerat Κερκ. Aug. Κερκωπίας. e χῆρον Cl. Aug. Reg. Cass. in quo deinde χερσιν factum, et accentus mutatus erat. Bas. χῆρον μέγιστον. Mox ed. Bas. τῶν δὲ μὲν. f αὐτῆς Ar. αὐτῆς C. αὐτῆν Cl. αὐτὴν etiam Reg. Cass. Dan. Bas. cod. Aug. g Ἐμμεύαντες Ar. C. h Μὴ Ar. i ἢ ὡς ἔγω πρότερον non agnoscit Ar. In cod. Bas. ad τμηθῆναι, γρ. τμηθῆναι. k κατὰ τὸ Θριάσιον Ar. C. l Ἄχαρνῆς Ar. C. vt et paulo infra. Cass. Reg. Bas. Aug. Mosqu. m μέρος Mosq. Ald. Flor. Steph. I. Non probat Steph. quatuor alioqui Τρωγυδίdem et ποτίσις vti vocabulis quibusdam constat: ac Dionysii Halicarnassense huius vsum non refugere videamus. In Ald. Vin. ad marg. ser. μέρος. n αὐτῆς πάντας Ar. C. τῆς ἅπαντας Gr. αὐτῆς πάντας Dan. In Mosqu. pro καὶ, ἐν. o Ita ex emend. Gr. in textu deest καὶ. p Τε δεστ Ar. C. Cl. Reg. Cass. Dan. Gr. Aug. et ταμεῖν Gr. q Περὶ Ar. C. Cam. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug. r Ita emendatum erat in Cass. pro πάντων. s δ' ἐλευσίνας Ar. C. Τε ἐλευσίνας Gr. t οὐν Cl. Reg. Cass. sed in hoc manu recent. correctum δ. Aug. ἐν it. Mosqu. u ἔς τὸ non agnoscent Ar. C. Dan. Mosqu. ἔς τὴν Gr. x Προΐεναι Gr. y Ἐθριάζε Cass. In Bas. τῆς Ἀττικῆς Ἐλευσίνα δὲ καὶ Θριάζε δι a corr. additum erat. z πλέον Cass. Reg. Gr. Aug. Mosqu. et οὐ προελθόν Reg. a Διὸ καὶ Ar. C. Διὸ δὲ Gr. Cl. Διὸ δὲ καὶ Reg. Cass. et Gr. Aug. Διὸ καὶ Dan.

Αἰγάλειον] Herodot. VIII, 90. Schol. Sophoclis Oedip. Col. p. 558. et Nos in *Addendis*. WASS. Plinio I. d. est Aegialeus. Quae Κερκωπία sit, mihi aliunde non magis constat, quam Cellario II. Geogr. Ant. 13. Κερκωπία, quod in aliis *Cod.* est, in hoc tractu quoque nusquam memorari inuenio. Nam Cecropium montem apud Senec. Hippol. princ. vel Κερκωπία, δῆμον τῆς Λεοντίδος φυλῆς in Steph. de Urbib. huc pertinere non puto. Scriptura *Cod. Reg.* ἐν τῇ δεξιᾷ inuitatior est altera illa, quae articulum omittit. DVCK.

Τὸ Αἰγάλειον ὄρος] Haec est accuratissima scriptura huius montis. Plinius L. III, 7. male cum vocat, Aigialeum, et Suidas, Ἀγαλιών. Parum recte scribitur apud Strabon. VIII, 550. Αἰγαλιών. Ex hoc monte Xerxes pugnam Salaminiam spectauit. v. Herod. VIII, p. 661. ad quem v. Valkenar. et Wesfel. Scholiastae Sophoclis ad Oed. Col. v. 1052. est λόφος ἐπ' ἐσχάτων τῷ δήμῳ Οἰάτιδος, prope petram, λεγόμενον λείαν. Situs est hic mons prope Coryphasium et Cyparissium, septem stadiis a mari. v. Strab. I. c. GOTTL.

[Ὁδετέρας φασι] In *Rollg.* additur: Αἰγάλειον ὄρος, Κερκωπία.] G.

Διὸ Κερκωπία] Qualis sit haec Cecropia, non constat Interpretibus. Multus est Cellarius, G. A. L. II. c. 13. in sententia confutanda, Cecropiam, acropolin, si quis velit h. l.

intelligi. Equidem illam urbem Cecropiam esse puto, quae inter duodecim illas, quibus Cecrops multitudinem incolarum Atticae continuit, ne amplius a Caribus et Bocotis vexarentur, primo loco a Strabone ponitur; (L. VIII, p. 609. Alm.) quae non videtur esse ἀκρόπολις Cecropia, quae deinde nomen Athenarum accepit, sed alia. Strabo enim paullo post dicit: πάλιν δ' ὑπερον εἰς μίαν πόλιν ἀναγαγεῖν λέγεται τὴν νῦν, τὰς δώδεκα Θησεύς. G.

Ἔς Ἀχαρνάς] Dicitur et Ἀχάρνα, auctore Stephano de Urbib., p. 202. δῆμος τῆς Οἰνίδος φυλῆς, et Ἀχαρναί, veluti a Paulania in Attic. p. 31. ἐστὶ δὲ Ἀχαρναί δῆμος. G.

τῆς Ἀττικῆς τῶν δήμων] Deleui cum Reiskio (anim. I. c.) incitum; idem enim est, ac si dixisset: τῶν τῆς Ἀττικῆς δήμων τῶν ἔτω καλυμένων. Sic supra c. 18. τῆς Ἀττικῆς ἐκ Οἰνόων. Mox c. 21. τῆς Ἀττικῆς εἰς Ἐλευσίνα. c. 25. τῆς Ἠλείας ἐκ Φειάν. — G.

λέγεται, τὸν Ἀρχίδαμον] Ita Herodot. VII, 562. εἰρήσει δὲ λέγεται εἰπεῖν πρὸς ταῦτα. cf. L. VII. p. 584. Thuc. I, 134. λέγεται, αὐτὸν — γυνῆσι — Rem non indignam notatu attigit Jac. Gron. ad *Asian.* de exped. Alex. p. 2. vbi: λέγεται δὲ Φίλιππον μὲν τελευτῆσαι — qui addidit plura exempla. Nominatiuus tamen inim. quoque iungitur hac structura:

Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 323.

alueos, qui Rheiti vocantur, in fugam verterunt. Deinde vero ad dextram habentes Aegaleon montem per Cecropiam processerunt, donec ad Acharnas peruenerunt, maximum *totius* Atticae oppidum, ex iis, quae Pagi vocantur. Castrisque ad hoc oppidum positis, copias vallo munierunt, et diu illic commorati agrum vastarunt.

20. Hoc autem consilio Archidamus circum Acharnas cum exercitu ad pugnam committendam instructo mansisse, nec illo anno, quo irruptionem in Atticam fecit, in planitiem descendisse fertur: quod sperabat, Athenienses, qui multa iuuentute florebant, et ad bellum, vt nunquam ante, instructi erant, fortasse obuiam sibi ex urbe prodituros, nec in suo conspectu agrum vastari passuros. At cum nec ad Eleusinem, nec ad Thriassium campum, ipsi occurrisset, castris ad Acharnas positis, tentare statuit, an contra se prodire auderent. Simul enim hic locus statuiis habendis opportunus ipse videbatur, simul etiam Acharnenses, qui magna ciuitatis pars erant (erant enim tria militum armatorum millia) non videbantur rerum suarum vastationem neglecturi: * sed et caeteros omnes ad proelium committendum impulsuri. Quod si Athenienses, contra suas copias tunc in ipsorum agrum irruptionem facientes, non prodissent, iam minore cum metu in posterum se et planitiem vastaturum, et ad ipsam urbem accessurum sperabat. Acharnenses enim suis rebus priuatos, non ita promptos fore ad pericula pro aliis subeunda, ideoque discordias in ciuium animis futuras. Hoc igitur consilio Archidamus ad Acharnas manebat.

21. Athenienses vero, quamdiu quidem Peloponnesorum exercitus circum Eleusinem et Thriassium campum subsedit, tamdiu etiam aliquam spem habuerunt, eos non propius progressuros; memoria tenentes et ipsum Plistoanactem Pausaniae filium, Lacedaemoniorum Regem, quando cum Peloponnesiorum copiis quatuordecim ante hoc bellum annis in Atticam irrupisset, ad Eleusinem et Thriassium campum, nec ulterius progressum, rediisse. Quamobrem etiam Sparta relegatus est, quod pecuniis inductus reuertisse visus esset. Postquam vero exercitum circum Acharnas vidissent, sexaginta stadiis

* Sed omnes in proelium exituri. *Valla.* HVDS.

φασίν. Ἐκείνη τῇ ἐσβολῇ τῇ πρώτῃ ἐφόδῳ. ἐποίησαν γὰρ καὶ ἄλλας ἐσβολὰς εἰς τὴν Ἀττικὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ἴσως ἂν ἐπεξεληθεῖν] ἐπὶ τιμωρίᾳ. Εἰ ἐπεξίσασι] εἰ ἐπεξελεύσονται οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς πόλεμον. Αὐτῷ δ' ἡ χάρις] τῷ Ἀρχιδάμῳ. Ἐδόκην] ἐνομιζόντο. Ἐκείνη τῇ ἐσβολῇ τῇ πρώτῃ. Τῶν σφέτερον] κτημάτων. Πρωτόμας ἐστθαι] ἀπὸ κοινῆ τοῦ ἔδουκον. Τπὲς τῆς τῶν ἄλλων] γῆς δηλονότι. Πισσαυίς] τὸ προδόν, τὸ ἐν Πλαταιαῖς τρατηγῆ. Ἐς τὸ πλέον] ἐς τὸ περικίτερον. Οὐκέτι προελθῶν] σημειῶσαι τὴν σύσταξιν, ὅτι Θυκυδίδει ἐστὶ. Αὐτῷ] τῷ Πλειστοάνακτι. Χρημάσι πεισθῆνα.] μετὰ πειθῆς χρημάτων

v. c. Plato in princ. Phaedr. p. 1210. λέγεται δ' Βορέας τὴν Ὠρεσίθυϊαν ἀρπάσαι — GOTTL.

[Τῇ πρώτῃ ἐφόδῳ] Haec verba desunt.] G.

Οὐ καταβῆναι] *Ar.* μὴ. Nescio an ἢ μὴ. WASS.

τμηθῆναι] V. L. τμηθεῖσαν, quae in cod. Bas. notatur, vel a librario quodam desumpta e c. 18. περιδεῖν τμηθεῖσαν, vel accommodata est ad superiora. Sed nil mutandum; fubint. modo ὡσε — G.

Ἄμα μὲν — ἄμα δὲ] τὸ ἄμα bis positum non abundat, fed atticae est elegantiac. Videtur idem esse, ac si scripisset: τὰ μὲν, τὰ δὲ. G.

Μέρος] Quod legitur in quibusdam edit. μέρος non admitti potest, quamquam Thucydides non respuit poetica. Ita Stephanus bene monere videtur. G.

τρισχίλιοι γὰρ ὄπλ] Haec est causa, cur εὐάνορος apud Pindarum nominantur, Nemeoic. Od. 2. HVDS.

καὶ τῆς πάντας] τῆς ἅπαντας *Gr.* non male. v. 16. προσέειπε *Gr.* et infra p. 284, 4. Idem et *Cl.* ἐξήνχι. malc. v. 2. τῆς a multis abest. bene. WASS.

Γνώμη] Reisk. anim. p. 18. conicit πόλι. Mox c. 21. tentat: ἐτι καὶ τινα — G.

Μεμνημένοι καὶ Πλειστοάνακτα — ἀνεχώρησε] Proprie sequi debebat: μεμνημένοι — τὸν Πλειστοάνακτα ἐσβαλόντα — ἀναχωρήσχι — ἡκέτι προελθόντα. Haec videtur constructio propria Thucydidis esse, quae non vitata illa, sed paullo impeditior esse videtur. v. not. ad Schol. G.

Ἐς Ἐλευσίνα καὶ Θριώζε] Idem est ac ἐς Θρίαν. v. Steph. Byz. p. 401. Eustath. p. 111. ταυτὸν εἶπεν ἔρχεσθον ἐς κλισίην, καὶ — κλισίηνδε. Ceterum et alibi aduerbium nomini cum praepos. iungit, v. c. L. I, c. 107. Φαληγεῦνδε καὶ ἐς Πειργαῖζ. Hoc loco pro: καὶ Θρίαν, f. Θριάσιον πεδίον. Sed haec structura non modo in urbium nominibus, sed et aliis occurrit, vt Abrefsch. ostendit exemplis (Diluc. p. 183.) G.

εἶδον τὸν στρατὸν ἐξήκοντα σταδίους τῆς πόλεως ἀπέχοντα, ἐπέτι ἀναστραφέντων ἐποιοῦντο· ἀλλ' αὐτοῖς, ὡς εἰκός, ὁ τῆς γῆς τετατομένης ἐν τῷ ἐμφανεί (ὃ ἔπω ἐκατάσαν οἱ γε νεώτεροι, ἐδ' οἱ πρεσβύτεροι, πλὴν τὰ Μηδικὰ) δεῖον ἐφαίνετο· καὶ ἐδόκει τοῖς τε ἄλλοις, καὶ μάλιστα τῇ νεότητι, ἐπεξίεναί, καὶ μὴ περιορᾶν. κατὰ ζυτάσεις τε γιγνόμενοι, ἐν πολλῇ ἐρίδι ἦσαν, οἱ μὲν, κελεύοντες ὁ ἐπεξίεναί, οἱ δὲ τινες, ἐκ ἑῶντες. χηρησολόγοι τε ἦδ' ὄν χηρησμοὺς παντοίους, ἄν ἀκροῶσθαι ὡς ἕκαστος ὄρημητο. οἱ τε Ἰλαρησ, οἰόμενοι παρὰ σφίσι αὐτοῖς ἐκ ἐλαχίστην μοῖραν εἶναι Ἀθηναίων, ὡς αὐτῶν ἡ γῆ ἐτέμνετο, ἐνήγον τὴν ἐξοδὸν μάλιστα. παντὶ τε τρόπῳ ἀντιέδωτο ἡ πόλις, καὶ τὸν Περικλέα ἐν ὄργῃ εἶχον καὶ ὡν παρήγεσε πρέτερον, ἐμέμνητο ἑδὲν, ἀλλ' ἐκάκιζον, ὅτι, στρατηγὸς ὦν, ἐκ ἐπεξάγοι αἰτίον τε σφίσι ἐνόμιζον πάντων, ὡν ἔπασχον.

κβ'. Περικλῆς δὲ, ὄρῃ μὲν αὐτὰς πρὸς τὸ παρὸν χαλεπαίνοντας, καὶ ὁ τὰ ἄριστα φροῦντας, πιστεύων ὁ δὲ ὄρθως ἡ γινώσκων περὶ τῆ μὴ ἐπεξίεναί, ἐκκλησίαν τε ἐκ ἐποίησε αὐτῶν, ἐδὲ ξύλλογον ἐδόνα, τῆ μὴ ὄργῃ τὴ μάλλον ἢ γνώμῃ ξυνηλθόντας ἐξαμαρτεῖν. τὴν τε πόλιν ἐφύλασσε, καὶ δι' ἡσυχίας μάλιστα, ὅσον ἰδύνατο, εἶχεν. ἰππέας ἡ μέντοι ἐξεπεμπεν αἰεὶ, τῆ μὴ πρεσβύτους ἀπὸ τῆς στρατίας ἰσπίτωντας ἐς τὰς ἀγρὰς τὰς ἐγγύς τῆς πόλεως, κακρηγεῖν καὶ ἰππομαχία τις ἡ ἐγένετο βραχεῖα ὁ ἐν Φρυγίαις, τῶν τε Ἀθηναίων τέλει ἐνὶ τῶν ἰππέων, καὶ Θεσσαλοῖς μετ' αὐτῶν, πρὸς τὰς Βοιωτῶν ἰππέας· ἐν ἡ ἐκ ἐλασσον ἔσχον οἱ Ἀθηναῖοι καὶ Θεσσαλοὶ ὁ μέχρις ὁ, προσβοηθησάντων τοῖς Βοιωτοῖς τῶν ὀπλιτῶν, τροπῇ ἐγένετο αὐτῶν, καὶ ἀπέθανον τῶν Θεσσαλῶν καὶ Ἀθηναίων ὁ πολλοί. ἀνείλοντο μέντοι αὐτὰς αὐθημερὸν ἀσπόνδους. καὶ οἱ Πελοποννήσιοι ὁ τροπαῖον τῇ ὑπεραιαί ἐσχον. ἡ δὲ βοήθεια αὐτῇ τῶν Θεσσαλῶν κατὰ τὸ παλαιὸν ξυμμαχικὸν ἐγένετο τοῖς Ἀθηναίοις· καὶ ἀφίκοντο παρ'

b τῆς δεεστ Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Dan. Aug. Mosqu. c ἑξίεναί Cl. Gr. Cass. Reg. Bas. Aug. d ἄν ἀκροῶσθαι sine ὡς sic in Ald. Vin. Vulgo: ὡς ἡκροῶτο. e ὄρημητο Cl. ὄρημητο in marg. Ita etiam Reg. Aug. Mosqu. In Cass. ex ὄρημητο in teatu recentiore manu factum erat ὄρημητο. f Ἰλαρησ Cl. Gr. passim. atque ita in aliis id genus vocibus. Ἰλαρησ Cass. Reg. Aug. Mosqu. Mex in Mosqu. ἡ γῆ αὐτῶν. g Δ' ὄρθως Gr. b Γινώσκων Ar. C. Reg. i ἑδὲνατο Dionys. Halic. locum citans, Reg. Cass. Gr. Bas. k Μέντοι τινὰς ἐξίεμπεν Dion. Halic. l ἰσπίτωντας Ar. C. ἰσπίτωντας Dionys. Halicarn. m ἰσπίτωντας εἰς Reg. In Mosqu. ἰσπίτωντας. n Articulum τῆς non agnoscit Ar. C. o ἔνυθεντο Cass. Aug. p ἔνυθεντο Reg. q μέχρις ὁ Cass. Gr. et προσβοηθησάντων Gr. r οἱ πολλοὶ Marg. Ar. C. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Sed Valla ἐ πολλοὶ in suo Exemplari habuit, cui adfentitur Cod. vet. Stephani. In Ald. Vinar. οὐ πολλοί. οἱ πολλοὶ Dan. r Τροπαῖον Gr.

Ἰλαρηστων] Agnoscit et explicat Pollux III, 130. Noster ab Herodoto sumit. Ἰλαρησ τὰ ἔργα apud Homer. WASS.

πλὴν τὰ Μηδικὰ] Reiskius l. c. deesse putat ὑπὸ vel περὶ. Negligit, ut notum, haec particula regimen suum interdum, et praepositio subaudiri potest; non necesse est, ut sic legatur cum Reiskio. GOTTLE

τῆ νεότητι] Iuuentuti (Atticae). Vnde Liuius defumfisse videtur formam: iuuentus Romana. G.

[τῶν νέων] Pro vitioso νέων ita correxi.] G.

[οἶον] In Aug. est oi, et in fine Schol. verba defunt: γινόμενοι οἱ Ἀθηναῖοι. In eodem cod. non reperiuntur Schol. a verbis Ἰλαρησ ἄν ἐπεξελθεῖ — ad Ἰλαρησ τῆς τῶν ἄλλων.] Ἐς τὸ πλεον ἄντῃ. II. Χρημασι πεισθῆναι — ad Ἐπεξίεναί.] G.

ἄν ἀκροῶσθαι ὡς ἕκαστος] Lestione margini adscriptam sequitur esse videtur Valla (quae tamen et aliam interpretationem admittit) sed alterius interpretatio magis tibi placebit, ut opinor. STEPH. Valla vertit, ad quos audientes undique coibatur. Stephanus in Marg. Ed. Iuae 2. Quae quisque audiebat, ut ei animus erat, id est, ut animo affectus erat, ita ea interpretabatur. DVCK.

ἄν ἀκροῶσθαι] Sic recepi pro ἡκροῶτο ex optimis codd., quam lectionem etiam probat Abresch. in Diluc. p. 183. et cum interprete latino supplet: διτιθῆναι, hoc ordine: ἄν ὄρημητο ἡκροῶσθαι ἕκαστος ὡς διτιθῆναι. Sic emendabat quoque

docta manus in marg. Ald. Vin. τὸ ὡς, quod deest in Aug., non abundat, sed aptum cuique loco verbum intelligi debet. Sic L. I. 67. ὡς ἕκαστοι, sc. sc. laesos putabant. ὄρημητο, ut veram lectionem, defendit in praef. Ducker. G.

ἡκροῶτο ὡς ἐκ. ὄρημ.] Mihi multo magis viget haec lectio, quam Gottleberi ἡκροῶσθαι in qua tamen ὡς redundat, nec verbo suppleto opus sit. At illa lectio sign. quae (oracula) audiebat, scilicet ἕκαστος, nempe studiose, cupidus, attentus, ut cuique placebat; prout cuiusque studiis accommodatus esset. BAVER.

Ἐκάκιζον] i. c. ἡπιῶντο, ἐμέμνοντο. Sic Hesychius, quae glossa hic pertinet, c. certissima Reiskii emendatione, qui pro ἐκάκιζον ita correxit. Probat Abreschius eam in Diluc. p. 184. In his, qui Periclem increpabant, maxime fuit Cleon, ut auctor est Plut. in Pericl. p. 658. G.

ὄρθως γινώσκων] Recte se deceverunt, vel decevissent. G. Ἐκκλησίαν] Plutarch. p. 155. Ὅ δὲ [Περικλῆς] τὸ δῆμον τὸ συνεχὲς ζεύγων, καὶ τὸν κόρον, οἶον ἐκ διαλειμμάτων ἐκκλησίαν, ἐκ ἐπὶ παντὶ πράγματι λέγων, ἐδ' ἌΕΙ ΝΑΡΙΩΝ ἐς τὸ πλεον, ἀλλ' αὐτὸν (ὡς περὶ τὴν Σαλαμῖν τριῶν φησι Κριτόλαος) πρὸς τὰς ΜΕΓΑΛΑΣ χρεῖας ἐπιδιδῶς, τὰλλα δὲ, φίλους καὶ ῥήτορας ἑταίρους καθίει, ἐπαρτεν. WASS. De hoc genere loquendi, τῆ μὴ — ἐξαμαρτεῖν, vid. Steph. Append. de Dial. p. 102. et 181. DVCK.

ab vrbe distantem, rem non amplius ferendam censuerunt. Sed cum in ipsorum conspectu (vt est verisimile) ager vastaretur, (quod saltem iuniores, imo ne seniores quidem adhuc viderant, nisi in bello Medico,) res ipsis grauis videbatur. Et cum aliis, tum vero praecipue iuuentuti, copiae in hostem educendae, nec agri vastatio per negligentiam ferenda videbatur. Et cum in conciliabulis essent, inter se grauiter altercabantur, alii quidem copias in hostem educendas censentes, alii vero, quorum numerus erat perexiguus, hoc fieri non sinentes. Vates quoque multifaria vaticinia canebant, quae quisque audiebat, vt animo erat affectus. Et Acharnenses, quod existimarent, non minimam Atheniensium portionem apud se esse, postquam ipsorum ager vastari coepit, ad eruptionem in hostes faciendam maxime vrgebant: omnique modo ciuitas erat concitata, et Pericli *ciues* erant irati: nec memores erant vllarum rerum, quas ille prius suaserat; sed eum vocibus carpebant, quod cum imperator esset, tamen copias in hostem non educeret: omniumque malorum, quae patiebantur, eum autorem sibi esse existimabant.

Bell. Pelop. an. I. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 323.

22. Pericles vero, cum eos ob praesentem rerum statum grauiter indignari, nec optime de rebus sentire videret, cumque persuasum haberet, se de eruptione in hostem non facienda recte sentire, eos ad nullam concionem, nullumque coetum conuocabat, ne quid animi impetu potius, quam recto consilio congregati peccarent; et urbem tuebatur, et quam maxime poterat tranquillam regebat. Semper tamen equites emittebat, ne *hostium* antecursores, ab exercitu irruentes in agros vrbi vicinos, eos maleficiis afficerent: et leue quoddam equestre proelium inter vnā Atheniensium equitum turmam, quibus et Theffali erant adiuncti, et Boeotorum equites, in Phrygiis est commissum: in quo Athenienses et Theffali non fuerunt inferiores, donec armaturae grauioris agmen Boeotis subsidio venit: tunc vero illi in fugam sunt versi, et Atheniensium ac Theffalorum plerique sunt desiderati. Verum tamen illo ipso die sine induciis illos susceperunt. Et Peloponnesii postero die tropaeum statuerunt. Hoc autem auxilium Theffali Atheniensibus ex vetusto societatis foedere miserunt: ad illos etiam

ποιήσαι τὴν ἀναχώρησιν. Ὡς εἰκός] ὡς ἐστὶν εἰκόσαι. Ἐν τῇ ἐμφανεί] φανερώς. Τῇ νεότητι] τῷ πλήθει τῶν νέων. Ἐπεξέ-
 ραι] κατὰ τῶν πολεμίων ἐκλονότι. Κατὰ ξυστάσεις] οἷον, κατὰ συστήματα καὶ πλήθη γινόμενοι οἱ Ἀθηναῖοι. Ὡς ἕκαστος ἄρμητο]
 τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. Ἡ γῆ ἐτέμενο] ἠφάνιζετο. Ἐνήγον τὴν ἔξοδον] παρεκίνησεν. Ἀνηρέθιστο] διεγείρετο. Ὅτι
 στρατηγός ὦν ἔκ ἐπεξήρου] ἔκ ἐπιφέρει τὸ στρατεύμα κατὰ τῶν πολεμίων. Ὁρῶς γινώσκειν] κρθεῖν. Ἐυελθόντας] συστάντας.
 Καὶ δι' ἡσυχίας εἶχεν] ἡσύχασε. Πρόδρομος] τῶν Λακεδαιμονίων. Κακουργεῖν] λησθεῖν. Ἐν Φρυγίῳ] τοπος τῆς Ἀττικῆς.
 Τέλει ἐνί] τάγματι ἐνί. Καὶ Θεσσαλοῖς] οἱ γὰρ Θεσσαλοὶ, σύμμαχοι πάλιν ἐγένοντο τοῖς Ἀθηναίοις. Μετ' αὐτῶν] τῶν Ἀθη-
 ναίων. Πρὸς τὰς Βοιωτῶν ἰππέας] κατὰ τῶν Βοιωτῶν. Τροπῆ ἐγένετο αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. Ἀσπόνδους] ὅ ἐστι, μὴ
 δευθέντας σπονδῶν αἰτήσιν παρὰ Πελοποννησίων. Ἐδὲ γὰρ ἦσαν πᾶν ἡττηθέντες, ὡς καὶ δευθῆναι σπονδῶν, ἵνα θάψωσιν αὐτούς.

Ἐλλάδων] Σόδοδον. v. Polluc. VIII. 142. GOTTL.
 [ἡσυχίας] Male, vt monuit Stephanus; cit enim subaud.
 πόλιν, i. e. ciuitatem tenuit ciuitatem.] G.
 ἰππέας — ἔτησαν] D. Hal. 114. WASS.
 τῷ μὴ πρόδρομος —) Pro ἵνα μὴ πρόδρομοι — ne velites,
 equites leuis armaturae. Ita mox cap. 32. τῷ μὴ λησῆς κα-
 κουργεῖν τὴν εὐβοίαν — v. supra c. 4., V. 72. ad quem locum
 v. Abreth. Dil. p. 547. qui plura exempla excitauit. Πρό-
 δρομοι iidem sunt ac Ψιλοὶ. L. III. 1. Photii glossa apud Doru.
 ad Char. p. 699. illustrat πρόδρομος per ἀδόξως, quod essent hi
 milites τάξιως ἀγενεστάτης, vt recte Abreth. (Diluc. p. 184.)
 Doruillium, nescientem rationem expositionis, edocet. G.
 Ἐν Φρυγίῳ] Inter Boeotiam et Atticam ponit Stephanus.
 Sed in Attica fuisse, quod dicit Scholiafites, ex ipso Thucydide
 adparet. DVCK.

[Σύμμαχοι πάλιν ἐγένοντο] v. L. I. 102. et 107. Verbis: *ci*
 γὰρ Θεσσαλοὶ — praefixi ex Aug. καὶ Θεσσαλοῖς.] G.
 Ἐλαττον] Ἐλαττον, et οἱ Θεσσαλοὶ καὶ Ἀθηναῖοι, et ἔ πολλοὶ
 Dion. Hal. WASS.
 οὐ πολλοί] Perexigua scripturae mutatio valde sensum hic
 mutat, vt vides: quum modo non contrarium efficiat. Sed
 Valla ἔ πολλοὶ in suo exemplari habuit, cui meum assentitur.
 Adde, quod aliter potius loqui solet Thucydides, quam dice-
 re ἀπέθανον οἱ πολλοὶ αὐτῶν. STERN. ἔ πολλοὶ etiam alii *Assf.*
 et *Schol.* DVCK.
 [Δευθέντας] In Aug. est δευθέντες. In Aug. desunt Schol.
 a verbis Ὡς ἕκαστος ἄρμητο — ad Καὶ δι' ἡσυχίας εἶχεν Κα-
 κουργεῖν. it. Μετ' αὐτῶν — ad Τροπῆ ἐγένετο αὐτῶν et Παρ'
 αὐτὰς. iterum Steph. legit αἰτήσεως pro αἰτήσιν, et πᾶν
 ἡττηθέντες interpr. omnino superati.] G.

αὐτὰς Ἐλαρισσαῖοι, Φαρσάλιοι, Παράλιοι, Κρανώνιοι, Πειράσιοι, Γραϊόνιοι, Φεραῖοι. ἤγαντο δὲ αὐτῶν, ἐκ μὲν Ἐλαρίσσης, Πολυμύδης καὶ Ἀριόνης, ἀπὸ τῆς γάσεως ἑκάτερος. ἐκ δὲ Φαρσάλου, Μένων. ἦσαν δὲ καὶ τῶν ἄλλων κατὰ πόλεις ἄρχοντες.

κγ. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ ἔκ ἐπεξήσαν αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι ἐς μάχην, ἄραντες ἐκ τῶν Ἀχαρνῶν, ἐδήν τῶν δῆμων τινὰς ἄλλας, τῶν μεταξὺ Πάριθος καὶ Βριλήσσης ὄρεσ. ὄντων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ γῆ, οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέστειλαν τὰς ἐκάτον ναῦς περὶ Πελοπόννησον, ὥσπερ παρεσκευάζοντο, καὶ χιλίους ὀπλίτας ἐπ' αὐτῶν, καὶ τοξότας τετρακοσίους. ἔσραλλῆγει δὲ Καρκίνος τε ὁ Ξενοτίμης, καὶ Πρωτεύας ὁ Ἐπικλέης, καὶ Σωκράτης ὁ Ἀντιγένους. καὶ οἱ μὲν, ἄραντες, τῇ παρασκευῇ ταύτῃ περιέπλεον. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, χρένον ἐμμενῶντες ἐν τῇ Ἀττικῇ, ὅσον εἶχον τὰ ἐπιτήδεια, ἀνεχώρησαν διὰ Βοιωτῶν, ἐχ' ἥπερ ἐσέβαλον. παριόντες δὲ Ὠρωπὸν, τὴν γῆν τὴν Πειραιεὺν καλεσμένην, ἣν νέμονται Ὠρωπῖοι Ἀθηναίων ὑπήκοοι, ἐδήλωσαν. ἀφικόμενοι δὲ ἐς Πελοπόννησον, διελύθησαν κατὰ πόλεις ἕκαστοι.

κδ. Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, οἱ Ἀθηναῖοι Φυλακὰς κατετήσαντο κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, ὥσπερ δὴ ἐμελλον διὰ παντός τῷ πολέμῳ φυλάξειν καὶ χίλια τάλαντα ἀπὸ τῶν ἐν τῇ ἀκροπόλει χρημάτων ἐδοξεν αὐτοῖς, ἐξαίρετα ποιησαμένοις, χωρὶς θέρσθαι, καὶ μὴ ἀναλῆν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἄλλων πολεμεῖν ἢν δὲ τις εἶπῃ ἢ ἐπιψηφίσῃ κινεῖν τὰ χρημᾶτα ταῦτα ἐς ἄλλο τι, ἢ ἢν μὴ οἱ πολέμοιο νῆιτῃ στρατῷ ἐπιπλέωσι τῇ πόλει, καὶ δὲν ἀμύνασθαι, θάνατον ζημίαν ἐπέθεντο. τρίηρεις τε μετ'

Ἐλαρισσαῖοι Cass. Gr. et mox Ἐλαρίσσης Cass. Mosqu. Ἐπειράσιοι Reg. In Mosqu. Κρανώνιοι Παράσιοι. Ὠρωπῖοι Cass. Ἀριόνης Gr. ἑκάτερος Murg. non probat Steph. Valla autem ita veritit, quāli legeretur, ἀπὸ τῆς αὐτῆς γάσεως ἑκάτερος, vel ἀπὸ τῆς ἰδίας γάσεως. ἑκάτερος Reg. ex emendat. manus recentis. ζ καὶ ἐκ τῶν Ar. Ἐπειράσιον Cass. Aug. β οἱ δεστ Dan. c Εἰς Reg. in Mosqu. περὶ. δ Πάριθος Reg. Mosqu. e Βριλήσσης Cl. Gr. Basf. atque ita Schol. Apollonii ex Simonide. f Εἰς τὰ περὶ Πελοπόννησον Ar. C. et mox ὄσπερ παρὰ Gr. g Τε τριχοσίους Dan. h Ἐσραλλῆγει δὲ αὐτῶν Καρκ. Marg. Mox leg. in Mosqu. pro Ξενοτίμης, Ξενοτίμης. i Ὄσπερ Reg. Cass. Aug. Gr. et cum scholio sup. sc. χρένον Reg. k τὴν Γραϊὸν Hartungus. τὴν Γραϊὸν Salmasius, Altiq. Vide Annot. Hudf. l οἱ δεστ Ar. C. δ' αὐτῶν Ἀθηναῖοι Dan. m φυλακὰς Marg. Ar. C. Cl. Gr. Quam φυλάξειν sequatur, φυλακὰς malit Steph. Sic quoque Reg. Cass. Olim φύλακας. n Fortasse ἀπὸ τῶν ὄσπερ a Thucydide scriptum fuisse aliquis suspicetur. Hudf. o Ποιησαμένοις Dan. p Ἄλλὰ ἀπὸ Gr. Paulo post in Aug. ψηφίσῃ nam ἐπὶ a man. rec. superfer. q ἢ μὴ Gr. r οἱ om. Gr. s τὴν (quod vulgo ante ζημίαν legebatur) δεστ Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Basf. Steph. i. Reg. Cass. Dan. Aug.

Παράλιοι] Antea Παράσιοι, qui populus in Thessalia plane ignotus. Heringa igitur in Obil. p. 162. emendandum putat Πειράσιοι, s. Παράλιοι. Quam utriusque vero ad Melienses pertinere (v. L. III. 92.) induci potius vult Παράσιοι, tanquam ex Schol. ortum. Sed legendum est haud dubie Παράλιοι, quod recepi, v. not. ad Schol. 607 TL.

[Παράσιοι — Παράλιοι] Ita correxi ex Aug. pro vitioso Παράσιοι, et Παράλιοι scripti cum Duckero, qui hoc nomen in Thucydide corruptum esse putat. Steph. Byz. p. 626. Πάριθος ἐν Θεσσαλίᾳ, πόλις τῶν Μηλιέων, ἣς οἱ πολῖται Παράλιοι. Ἐστὶ δὲ καὶ Παράλις τῆς Ἀττικῆς. Οἱ οὐκίωτορες λέγονται καὶ Παράλιοι. Heringa, V. Cel., c. 19. p. 161. Scholion ita emendat: Παράσιοι, Ἀρκαδῆες Παράσιοι, Θεσσαλοὶ. Auctore Stephano (de vrb. p. 634.) Πειρατῖα, πόλις Μαγνησίας ἐθνικὸν Πειρασιεύς — λέγεται καὶ Πειρασιεύς. v. L. Holst. ad h. L. qui malit: Πειρατῖα, Heringa vero: Πειράσιοι.] G.

Κρανώνιοι] Sotium de Mirab. 130. ἐν Κρανώνῳ, mendose vid. Hoffmann ad Steph. et Galen. 479, 4. Hippocrat. de Morbis popul. II, 1. Apud Steph. ad h. l. nescio an Πειρατῖα. De Parnethe vid. Cl. Wbelerum Itiner. 455. Βελήσσης est apud Sextum Emp. p. 51. De Gytoniis vid. Voss. ad Melamp. 141. Schol. Apollon. I, 57. WASS.

Φεραῖοι] Gens Achaica, Bœoticae, Mellœniacae et Thessaliae. vid. Hippocrat. de Morb. vulg. V. 7, 237. qui ἐν Φαιραῖσι Thessal. Demosth. p. 2. 220. 223. ἐν Φεραῖσι Libanius 107. et Nicandri Schol. p. 80. minus emendate. Adi etiam et Cassiodor. 161, 662. Apollonii Schol. α'. 49. WASS.

[Ἡ Ἐλαρίσση] In cod. Aug. scriptum est: Ἐλαρίσση, ut etiam in textu scriptum est. Mox pro δημοκρατίαν malit Steph. δὲ δημοκρατίαν, et δι' ἀναρχίαν.] G.

ἄραντες] Agnoscat Suidas h. v. Diodor. strictim p. 309. a. WASS. Suidas ibi, ut observavit Kuster., descripsit verba Scholiastae ad Cap. 25. DVCK.

[Ὁ Πάριθος] Intuli h. Scholion ex Aug. Stephan. Byz. p. 629. Πάριθος, Πάριθος, τὸ ὄρος τῆς Ἀττικῆς. Τοῦτο καὶ ἀρσενικῶς λέγεται.] G.

[Ὁ Σωφρονίσκος] Stephanus malit: ἢ ὁ Σωφρονίσκος. Sed non est necessaria correctio. Potest enim subint. ἢν Ἄλιος, (quam hic erat filius Sophronisci.) G.

χρένον] Sc. τόσον. G.

[Ὠρωπῖοι] Huius vrbis meminerunt Demosthenes de Pace p. 22. Demades Orat. 239. Isocrates 446. Menedemus apud Laërtium 162. Liban. 451. Adeat Lector Salmasium in Plinianiis p. 104. et Wbelerum Itinerar. 456. WASS.

Παριόντες δὲ Ὠρωπῶν.] Huius loci meminuit Stephanus Byz. p. 771, sed aliter ac hoc loco. Παριόντι Ὠρωπῶν, τὴν Γραϊκὴν καλεσμένην — Salmas. reponit: τὴν Γραϊκὴν — confirmat Steph. in Τάραρχ. p. 692. Ἀριστοτέλης δὲ Γραϊκὴν, τὴν νῦν Ὠρωπῶν. Patet inde, Πειρατικὴν esse vitiosam lectionem, et Γραϊκὴν reponendam, quod vulgatae lectioni proxime accedit. Oropus vrbis Bœotiae in Atticae confinio. G.

[Παριόντες δὲ Ὠρωπῶν] Hoc Schol. intuli ex Aug.] G.

τὴν Πειρατικὴν] Locus hic exercuit Criticorum ingenia. Sed credo nihil mutandum esse. Nam cum Oropus situs fuerit ad mare et regione Eubœae, satis convenit, quandam campum prope litus situm commodum ad transiterationem in Eubœam oppositam fuisse dictum Πειρατικὸν πεδίον, vel γῆ Πειρατικὴ. Sic ὁ Πειρατεύς portus Athenarum dictus est ἀπὸ τῆς Πειρατῖα, a transiētando. Palmerius. Verum et altera lectio

Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 323.

venerunt Larissaei, Pharfalii, Paralii, Cranonii, Pirasii, Gyrtonii, Pheraei. Iphis vero praeerant, ex Larissa quidem, Polymedes, et Aristonous, diuersae vterque factionis; ex Pharfalo vero, Menon: erant et caeteris *deinceps* ex singulis ciuitatibus sui cuique praefecti.

23. Peloponnesii vero, cum Athenienses ad proelium cum ipsis committendum prodire nolissent, motis castris ab Acharnis, nonnullos alios pagos vastarunt, qui sunt inter Parnethem et Brilessum montes. Dum autem isti in Attica essent, Athenienses centum naues, quas instruxerant, et in his mille grauis armaturae milites, et quadringentos sagittarios circa Peloponnesum miserunt. His autem praeerant Carcinus Xenotimi, Proteas Epiclis, et Socrates Antigenis *filius*: atque hi quidem cum hoc apparatu soluentes e portu * vela fecerunt. Peloponnesii vero tamdiu in Attica morati, quamdiu commeatus ipsis suppeditauit, per Boeotiam, non qua irruptionem fecerant, reuerterunt; et dum Oropum praeterirent, regionem nomine Piraicen, quam Oropii Atheniensium imperio subiecti colunt, vastarunt. In Peloponnesum vero regressi, in suas quique vrbes discesserunt.

24. Athenienses autem post horum discessum praesidia terra marique disposuerunt, quemadmodum toto belli tempore agrum erant tutatura: quinetiam ipsis placuit ex pecuniis, quae in arce erant, mille talenta eximere, et seponere, nec impendere: sed ex aliis ad bellum gerendum sumere. Quod si quis dixisset, aut decretum fecisset, quod pecunias istas suo loco mouendas, et in alios vsus impendendas censuisset, nisi si hostes classe vrbem inuassent, et propulsandi essent, poenam capitalem ei proposuerunt. Centum etiam triremes vna cum illis mille talentis seposuerunt quotannis omnium

* Peloponnesum circumuecti sunt. *Alii.* HVDS.

Παρ' αὐτῶν] τῆς Ἀθηναίης δημοσύτης. Παράσιοι] Παράσιοι, Ἀρκάδες: Παράλιοι, Θεσσαλοί. Ἐκ μὲν Λαρίσσης] ἡ Λάρισσα ἐκασίσε πρὸς ἑαυτήν. διὸ ἑκάτερα μέρη ἀρχοντα εἶχε. λέγει δὲ, ὅτι ἑκάτερα γὰς δυνάμιν Ἀθηναίους ἀπέσειλεν. οἱ μὲν γὰρ δημοκρατίαν ἤγαγον, οἱ δὲ ὀλιγαρχίαν. Πάρνηθος] ὁ Πάρνης, ὄνομα ὄρεος. Ὀντων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ γῆ] τῶν Ἀθηναίων δημοσύτης. Καὶ Σωκράτης] ἄλλος Σωκράτης ὁ Σωφροσύνης. Καὶ οἱ μὲν] οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων. Ἐρατρες] τὰς ναῦς δημοσύτης. τῆ παρασκευῆ ταύτῃ] τῆ τῶν ἑκατῶν ναῶν δημοσύτης. Οὐχ ἕπερ ἐσέβηλλον] αὐτῇ ἑδῶ ἢ ἐσέβηλλον, εἰς τὴν Ἀττικὴν δημοσύτης. Παρ- ἰόντες δὲ Ἐρωπῶν] ὅπως καὶ τὰλλα δρώσαντες μᾶλλον λυπήσωσιν. Ἐξίστετα] ἀποκεκριμένα. Ἄλλ' ἀπὸ τῶν ἄλλων πολεμῆν] ταλάντων δημοσύτης. Ἐς ἄλλο τι] εἰς ἄλλην χρεῖαν πραγμάτων. Νῆστη στρατῶ] δημοσύτης: ὡς μεγάλα κινδύνα κρημαμένα. ἢ γὰρ ἂν ναυτικῆ στρατῶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐσέβηλλον εἰς τὴν Ἀττικὴν, διὰ τὸν Πειραιᾶ, εἰ μὴ κατὰ κράτος ἦδη ἐνίκων τῷ περὶ τῆς Ἀθηναίης. ἔτοι γὰρ κατὰ θάλασσαν πολὺ προεῖχον τῶν Λακωνίων ἐν τῇ ναυμαχίᾳ. Τριήρεις τε μετ' αὐτῶν] τῶν ταλάντων. Καὶ ἀνδρείων

defendi potest auctoritate Aristotelis, si fides Stephano sit habenda in voce Ἐρωπῶν: vbi haec occurrunt: Ἀριστοτέλης γὰρ τὸν Ἐρωπῶν Γραίαν φησὶ λέγεσθαι. Ἡ δὲ Γραία, τόπος τῆς Ἐρωπίας, πρὸς τῇ θάλασσῃ καὶ Ἐρετρίας καὶ Εὐβοίας κειμένη. Vide Hartungum et Leopardum in Thesaur. Critico. HVDS. Hic locus apud Stephan. in Ἐρωπῶν ita legitur: παριόντι (errore scribarum pro παριόντες) Ἐρωπῶν τὴν Γραικὴν καλεσμένην. Pro Γραικὴν ibi alii legunt Γραίην, alii Γραίαν, alii Γραικὴν, ac perinde varie Thucydidem emendant. vid. Interpretes Stephani, Salmast. ad Solin. l. d. et quos laudat Cl. Hudf. Palmer. Exercit. pag. 48. Hartung. Locor. memorab. Decur. 1. Cap. 2. et Leopard. XX. Emend. 16. Add. Casaub. ad Strabon. IX. p. 404. DVCK.

φύλακας] Haec scripturae diuersitas, nihil sensum immutans, cum apud alios, tum apud Xenophonem etiam occurrit. Sed hic quum lequatur φύλαξεν, cogi nos puto φύλακας, non φύλακας legere. STEPH.

φύλακας] Ita contentientibus codd. optimis reposui tanquam rectius pro φύλακας, quod iam dudum Stephanus malebat. GOTTL.

Ἄσπερ] Reiskius anim. p. 18. legit ἄσπερ. G.

Καὶ χίλια τάλαντα etc.] Vide Meursii Cecropiam, c. 26. p. 73. HVDS.

Ἐπὶ ἢ ἐπιψήφισα] Sententiam proferret aut decerneret — GOTTL.

Ἦν μὴ οἱ πολ.] Vide Petiti Leges Atticas, p. 382. etc. HVDS. Ἦν μὴ οἱ] Lexicon Mj. in Bibl. Coislin. ἢ ἔάν — ἐπιπλέσων. ἢ ἔάν βιασθῆ ὑπάρχει τοῖς ἀπισήσασι πολεμίοις, κοινῆς, κινήτῃ τῶν citat. opinor, ex Procopio, Suidas. WASS.

[Κινδύνα κρημαμένω] Steph. malit: ἐπικρημαμένω contra codd. auctoritatem. Mox in Cassel. et Aug. ἐσέβηλλον ἐς τὸν Πειραιᾶ. Correxī pro Πειραιᾶ, Πειραιᾶ. Vulgata bene habere videtur. Reliqua in August. ita se habent: εἰ μὴ κατὰ κράτος ἐνίκων τῷ περὶ τῆς Ἀθηναίης: οὗτοι γὰρ κατὰ θάλασσαν πολὺ προεῖχον τῶν Λακωνίων. Verba: ἐν τῇ ναυμαχίᾳ delunt quoque in Cassel. et temere adsuta videntur.] G.

τῆ] Absc. a Mj. vt Noster in III. et Demosthenes sine articulo. WASS.

Ζημίαν ἐπέθεντο] Deleui articulum τῆν, qui absct ab optimis codd. G.

[τῶν ταλάντων] Duckero nota numeri millenarii videtur excidisse.] G.

αὐτῶν ἑξαιρέτως ἑκατὸν ἐποίησαν Ἰο^v κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν ἑκατὸν τὰς βελτίστας, καὶ * τριηράρχως αὐταῖς ὦν μὴ χρῆσθαι^v μηδεμιᾶ^z ἐς ἄλλο τι, ἢ, μετὰ^a τῶν χρημάτων, περὶ τῆ αὐτῆ κινδύνα, ἢν δέη-

κέ. Οἱ δ' ἐν ταῖς ἑκατὸν ναυσὶ περὶ^b Πελοπόννησον Ἀθηναῖοι, καὶ Κερκυραῖοι μετ' αὐτῶν, πενήκοντα ναυσὶ προσβεβηθηκότες, καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν ἐκτὶ ζυμμαχῶν, ἄλλα τε ἑκάκην περιπλέοντες, καὶ ἐς Μεθώνην^c τῆς Λακωνικῆς ἀποβάντες, τῷ τεῖχει^d προσέβαλλον, ὄντι ἀσθενεῖ, καὶ ἀνθρώπων ἐκ ἐνδύτων. ἔτυχε δὲ περὶ τὰς χώρας τῆς Βρασιίδας ὁ^e Τέλλιδος, ἀνὴρ Σπαρτιάτης, Φεραῖν ἔχων· καὶ αἰσθόμενος, ἐβόηθει τοῖς ἐν τῷ χωρίῳ^f μετὰ ὀπλιτῶν ἑκατόν. διαδραμὴν δὲ τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον, ἐσκεδασμίνον κατὰ τὴν χάραν, καὶ πρὸς τὸ τεῖχος τετραμμένον, ἐσπίπτει ἐς τὴν Μεθώνην, καὶ ὀλίγως τινας ἐν τῇ ἐσθραμῇ^g ἀτολέσας τῶν μεθ' αὐτῆ, τὴν τε πόλιν περιεποίησε, καὶ ἀπὸ τῆς τῆς τολμήματος πρῶτος τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐπηνέθη^h ἐν Σπάρτῃ. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, ἄραντες παρέπλεον καὶ σχόντες τῆς Ηλείας ἐς Φειάν, ἐδήν τὴν γῆν ἐπὶ δύο ἡμέρας. καὶ προσβοηθήσαντας τῶν ἐκ τῆς κοίτης Ηλίδος τριακοσίους λογάδας, καὶ τῶν αὐτόθεν ἐκ τῆς περιοικίδος Ηλείων, μάχῃ ἐκράτησαν. ἀνεμυ δὲ κατιότος μεγάλῃ, χειμαζόμενοι ἐν ἀλιμένῳ χωρίῳ, οἱ μὲν πολλοὶ ἐπέβησαν ἐπὶ τὰς ναῦς, καὶ περιέπλεον τὸν Ἰχθῦν καλέμενον τὴν ἄκραν ἐς τὸν ἐν τῇ Φειᾷ λιμένα. οἱ δὲⁱ Μεσσήνιοι ἐν τῷ τῷ, καὶ ἄλλοι τινὲς οἱ^k δυνάμενοι ἐπιβῆναι, κατὰ γῆν χωρήσαντες, ^l τὴν Φειάν αἰεῖσι· καὶ ὕστερον αἱ τε νῆες περιπλεύσασαι ἀναλαμβάνουσιν αὐτὰς, καὶ^m ἐξανάγονταιⁿ ἐκλιπόντες Φειάν·^o καὶ τῶν Ηλείων ἢ πολλὴ ἦδη στρατιὰ προσεβεβηθήκει. παραπλεύσαντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ ἄλλα χωρία, ἐδήν.

κς. Ὑπὸ δὲ^p τὸν αὐτὸν χρόνον τῆτον οἱ Ἀθηναῖοι τριάκοντα ναῦς ἐξέπεμψαν περὶ τὴν Λοκρίδα, καὶ Εὐβοίας ἅμα Φυλακίην. ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Κλεόπομπος ὁ Κλειώης· καὶ ἀποβάσεις ποιησάμενος, τῆς τε παραθαλασσῆς ἐστὶν ἃ ἐδήρωσε, καὶ^p Ὀζόνιον εἶλεν· ὀμήρης τε ἔλαβεν αὐτῶν, καὶ ἐν^q Ἀλώπῃ τὰς βοηθήσαντας Λοκρῶν μάχῃ ἐκράτησεν.

^e Ἐκατὸν ἑξαιρέτως Reg. Gr. Bal. Ἐκατὸν deest Cass. In Aug. erasum est ἑκατὸν et ἑκατὸν mutatum in ἑκατόν. ^v Κατὰ ἐνιαυτὸν τὰς βελτίστας Ar. C. Dan. Κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν ἑκατὸν τὰς β. Cass. In Mosqu. κατ' ἐνιαυτὸν. Mox in eod. βελτίστας. ^x Τριηράρχως Ar. C. Dan. ^y μὴ δὲ μὴ C. Mosqu. ^z Ἐτ' ἄλλο τι Ar. C. Dan. ^a τῶν deest C. ^b τὸν πελοπ. Gr. et Πελοπόννησον hic, et sacpe alibi. In Mosqu. deest περὶ ^c τὸν Λακωνικὸν Ar. C. Dan. ^d προσέβαλλον Gr. ^e τελλίδος C. ^f μετὰ τῶν ὀπλιτῶν. Ar. ^g ἀτολέσας μετ' αὐτῆ Gr. ἀποκλείσας ex emend. Paulo ante ἐπιδήρωσε Bal. ^h ἐν τῇ Σπάρτῃ Reg. Mox περιέπλεον Bal. a prima manu, περιέπλεον corr. Paulo post in Mosqu. φησὶς pro φειάν. ⁱ Μεσσήνιοι Ar. C. Mosqu. Reg. et ex emendatione recentis manus Μεσσήνιοι. ^k τὸ deest Ar. C. Dan. ^l ἐπιβῆναι, et a correctore ἑκνάγονται Reg. ^m ἐκλιπόντες Ar. Dan. ⁿ Satius fuerit parenthesi includere haec verba, καὶ τῶν Ηλείων ἢ πολλὴ ἦδη στρατιὰ προσεβεβηθήκει. Steph. In Mosqu. desunt verba ab ἰ- ἄλλα — usque ad τῆτον οἱ Ἀθηναῖοι. ^o τὸν αὐτὸν τῆτον χρόνον Ar. C. Dan. ^p Ὀζόνιον Ar. C. Dan. ^q Ἀλώπῃ Ar. C. atque ita vocem scribunt Stephanus Byzant. Stylax, Aliique. Sic etiam Cass. Ἀλώπῃ Dan.

Μεθώνην] Diodor. 309. b. recte addit τῆς Λακωνικῆς, quia Μεθώνη et oppidum Thraciae. vid. Steph. et Nicetam Choniat. P. 393. 409. WASS.

Μεθώνην τῆς Λακωνικῆς] Addit hoc, ut distinguat a Methone Thraciae. v. Wall. GOTTL.

[Λίπτοι πολλῶν] i. e. subaudiendum est πολλῶν.] G.

[Ἀστῶν] In Aug. est αὐτῶν.] G.

[τὸ ἄραυτες κυρίως] Suidas inde defumit Scholion: ἄραυτες παρὰ Ὀσκούδιον ἐπὶ Θαλάσσης εἰρηται' ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἐπὶ γῆς.] G.

[σχόντες] Scholion ad h. v. ex Aug. inferui.] G.

[διήρητο] In Aug. est διήρηται.] G.

Ἐν ἀλιμένῳ χωρίῳ] Auctore Abreschio, (in Dilua. p. 185.) respexit huc Suidas in Ἀλιμενάτης, τόπος λιμένα μὴ ἔχων, pro quo malit Abreschius. ἀλιμενῶ, γῆς τόπος λιμένα μὴ ἔχοντι quod sibi nil confite de v. ἀλιμενάτης. Sed occurrit apud Xenoph. H. G. L. III. 3. 7. p. 216. φοβόμενος τὸν ἀλιμενότητα τῆς χώρας. Ita correctio Abreschii ista. Legendum potius est cum Tourpio V. Cel. (in curiis nou. in Suid. p. 164.

Lipf.) Ἀλιμενότης· τόπος λιμένα μὴ ἔχων. Cur addat, post ἀλιμενότης, Tourpius: ἀλιμενάτος, nescio. Si Genitivus esse debet, dicendum ἀλιμενότης. Ceterum e superioribus, τῆς Ἠλείας ἐς Φειάν, corrigit Palmerius apud Diod. Sic. XII. p. 507. pro Φειάν χωρίον Ἠλείων, Φειάν, et paullo post Φειάς, quod in textum Diodori adiumentum erat a Magno Editore. GOTTL.

Ἀλιμένῳ τόπῳ] Vtut frigeat additamentum Abreschii in loco Suidae, ἀλιμένῳ γῆς τόπῳ, cur enim γῆς addatur? non tamen vindicatur vocib. ἀλιμενότης eidem loco per locum Xenoph. a B. Gottl. allatum; quippe vbi ἀλιμενότης non sit locus ipse importuosus, sed locorum natura importuosa, qf. importuositas. ἀλιμενάτης, Gen. v, non minus analogon est, quam ἀλιμενῶς· vt ἀσκάρατος et ἀσκαλαβράτης, γαλέως et γαλειώτης. BAVIER.

Ἰχθῦν] Recte. vid. Strabon. VIII. p. 527. Agathem. p. 15. Ptolemaeum, Plin. IV, 5. Milan II, 3. Xenoph. Hellen. VI. Athenaeum p. 346. De Φειᾷ ad Homerum, Hesych. et Hellenium ad Steph. WASS. In Ptolemaeo, Strabone Lib. XVII. pag. 836. et Agathem. est Ἰχθῦς; in Xenoph. VI. Graec. pag.

praestantissimas, et praefectos ipsis assignarunt: quarum nulla ad aliud quicquam, nisi cum his ipsis pecuniis, ob idem periculum, si foret opus, vtendum esse decreuerunt.

Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 323.

25. Athenienses autem, qui cum centum nauibus circa Peloponnesum erant, et cum ipsis Corcyraei, qui cum quinquaginta nauibus auxilio ipsis venerant, et nonnulli alii focii, qui in illis regionibus habitabant, cum aliis maleficiis praeternaugantes affecerunt, tum etiam ad agri Laconici Methonem, exscensu ex nauibus in terram facto, adorti sunt muros eius, qui erant infirmi, et intra quos non multi homines erant: sed forte Brasidas Tellidis filius, vir Spartanus, circum illa loca cum praesidio erat, cumque rem sensisset, illis, qui in ea vrbe erant, cum centum grauis armaturae militibus auxilio venit: cumque per medias Atheniensium copias, per agrum sparsas, et ad urbis muros conuersas, cursu transisset, Methonem irrupit; et paucis quibusdam de suis militibus in ipsa irruptione amissis, et ipsam urbem seruauit, et primus omnium, qui illi bello administrando interfuerunt, propter hoc forte facinus Spartaee collaudatus est. Athenienses vero inde soluentes abierunt: et cum ad Phiam Elidis urbem appulissent, eius agrum per biduum vastarunt; et trecentos delectos, qui ex inferiori Elide suis auxilio venerant, aliosque Eleos, qui circumcirca illi regioni erant finitimi, pugna vicerunt. Caeterum, exorto ingenti vento, cum in loco importuoso tempestate iactarentur, plerique quidem eorum naues conscenderunt, et promontorium, quod Ichthys appellatur, circumuecti, in portum, qui est Phiae, peruenerunt. Interea vero Messenii, et alii nonnulli, qui naues conscendere nequuerant, terrestri itinere profecti, Phiam ceperunt. Postea vero naues, quae circumuehebantur, eos receperunt; atque illinc, relicta Phia, in altum vela fecerunt: nam magna militum Eleorum manus iam suis subsidio venerat. Athenienses autem, in alia loca nauibus delati, obiter ea vastarunt.

26. Atque sub hoc ipsum tempus Athenienses triginta naues emiserunt, vt Locridem obirent, simul etiam, vt Euboeam tuerentur: his autem praerat Cleopompus Cliniae filius: et, exscensu ex nauibus in terram facto, cum nonnulla maritima loca vastauit, tum etiam Thronium cepit; et obsides ab illis accepit, et apud Alopen Locros, qui suis auxilium tulerant, praelio superauit.

ἐκ ἐνότων] λείπει πολλῶν. Περὶ τὰς χώρας τούτας] τῆς Μεθώνης. Διαδραμῶν] ἀντὶ τῆ, διὰ μέσσω αὐτῶν δραμῶν. Περιεποιή-
σεν] ἐφύλαξε. Καὶ ἀπὸ τούτου] ἀπὸ ταύτης τῆς ὁρμῆς. Ἄραυτες παρέπλεον] τὸ ἄραυτες, κυρίως ἐπὶ θαλάσσης εἶρηται' ἐστὶ δ'
ὄτε καὶ ἐπὶ γῆς. Σχόντες] ἀντὶ τῆ, προσσχόντες. Τῆς Ἡλείας] εἰς δύο διχρητο ἡ Ἡλις, εἰς ὄρεινὴν καὶ κοίλην. Ἐκ τῆς
περιοικίδος] τῆς περιχώρου. Ἐν τούτῳ] τῷ καιρῷ. Ἄλλοι τινὲς] οἱ ἐν Ναυπάκτῳ δηλονότι. Ἐπιβῆσαι] ἐπὶ τὰς ναῦς. Τὴν

588. Ἰχθύς. *Cass.* quoque hic Ἰχθύς. Et hunc tonum etiam adpellatio dat. *Etymol. M.* ДУСК.

[Ἄλλοι τινὲς] Haec verba praenixi Scholio ex Aug. pro: οἱ δὲ Μεσσηνιοί. Deest in eodem δηλονότι, vt et Schol. ad verba. τρεῖς τε μετ' αὐτῶν. Περὶ τὰς χώρας τούτας. Περιεποιήσεν. Καὶ ἀπὸ τούτου. Ἐκ τῆς περιοικίδος. Ἐν τούτῳ. Ἐπιβῆσαι.] G.

Καὶ ἐξανάγονται ἐκλιπόντες Φειᾶν] Pro breuitate Thucydidis scriptum pro: ἀνάγονται ἐκ Φειᾶς ἐκλιπόντες αὐτήν. v. Abreisch. Dil. p. 185. G.

Ἐδῆν] Sc. αὐτά. G.

Ναῦς: ἔξεπεμψαν περὶ τὴν Λοκρίδα] i. e. διὰ τὴν αἰτίαν τῆς Λοκρίδος, propter — notabat hunc praepositionis vsum Abreischius in Diuic. ad L. III. p. 348. quem reperit in auctar. p. 267. et exemplis, e Platone delantis, confirmauit. v. c. Legg. VIII. 660. ἐὰν ἐλευθέρων γυναῖκα βιάζηται τις ἢ παῖδα περὶ τὰ ἄφροδίσια. Palaeph. Lucrod. c. 32. προσέπλευσε πάλιν ὁ Περδεδῆς περὶ τὴν ἀπαιτήσιν τῶν χρημάτων. G.

Περὶ τὴν Λοκρίδα] Friget profecto interpretatio Gottlebero probata, propter Locridem, Locridis causa; vbi enim sic loquantur scriptores de copiis vel nauibus ad locum missis? Immo simpliciter est, vt Liu. loqui amat, circa Locridem, ad regiones ibi sitas. Ita c. 23. περὶ Πελοπόννησον ἀπέστειλαν, ad Peloponnesum ad varias ibi regiones passim miserunt. Ita Liu. 1, 9. legatos circa vicinas gentes misit, i. e. passim ad vicinas g. BAVER.

Ἀποβάσεις ποιῶ.] Eadem habet Diodorus, et iisdem fere verbis iib. 12. HVDS.

Θρόνιον] Ar. C. Θράνιον. At cum editis Steph. Harpocrastion, Homer. Pausan. Diodor. p. 309. WASS.

Θρόνιον] Πόλιν Λοκρῶν. v. Stephan. Byz. p. 402. G.

Ἀλώπη] Ἀλώπη etiam Hesychius, Homer. II. β'. 682. Πανσανίος, Hesiodus, Clemens Alexandrinus, aliique. Paulo infra Dionys. Halic. pag. 143. ἀνέστησαν δὲ Αἰγινήτας, omilla copula καὶ; et καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας. item ἀσφαλέστερον ἂν ἐφαίν. et Πελοποννησίων. Illud ἂν non displicet. Idem ἐχ ἡμισα. WASS.

κζ'. Ανέστησαν δὲ καὶ Αἰγινήταις τῷ αὐτῷ θέρει τὰ τῶν ἐξ Αἰγίνης Ἀθηναῖοι, αὐτὰς τε καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας, ἵ επικαλέσαντες ἔχ' ἤματα τῶ πολέμου σφίσιν αἰτίες εἶναι. καὶ τὴν Αἰγίαν ἀσφραλέτερον ἰφαίνετο τῇ Πελοποννήσῳ ἐπικειμένην, αὐτῶν πέμψαντας ἐποίκους, ἔχουν· καὶ ἐξέπεμψαν ὑπερον ἔ πολλῶν ἐς αὐτὴν τῶς οἰκήτορας. ἐκπεσῶσι δὲ τοῖς Αἰγινήταις οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔδωσαν ἵ Θυρέαν οἰκίσιν, καὶ τὴν γῆν νέμεσθαι, κατὰ τε τὸ Ἀθηναίων διάφορον, καὶ ὅτι σφῶν εὐεργέται ἦσαν ὑπὸ τὸν σεισμόν, καὶ τῶν ὕ Εἰλώτων τὴν ἐπανάστασιν. ἡ δὲ Θυρέατις γῆ, μεθορία τῆς Αργείας καὶ ὕ Λακωνικῆς ἐστίν, ἵ ἐπὶ θάλασσαν καθήκασα. καὶ οἱ μὲν αὐτῶν ἐνταῦθα ὤκησαν, ὕ οἱ δ' ἐσπάρησαν κατὰ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα.

κη'. Τῶ δ' αὐτῷ θέρει νημηγία κατὰ σελήνην (ὡσπερ καὶ μόνον δοκεῖ εἶναι γίνεσθαι δυνατόν) ὁ ἥλιος ἐξέλιπε μετὰ μαστιμβερίαν, καὶ πάλιν ἀνεπληρώθη, γενόμενος μηνσείδης, καὶ ἀτέρων τιῶν ἐμφανέντων.

κθ'. Καὶ ὕ ἐν τῷ αὐτῷ θέρει Νυμφόδωρον τὸν Πύθειον, ἀνδρα Ἀβδηρίτην, ὕ εἶχε τὴν ἀδελφὴν Σιτάλικην, δυνάμενον παρ' αὐτῷ μέγα, οἱ Ἀθηναῖοι, πρότερον πολέμιον νομίζοντες, πρόξενον ἐποίησαντο, καὶ μετεπέμψαντο· βεβλόμενοι Σιτάλικην σφίσιν τὸν Τήρειον, Θρακῶν βασιλέα, ξύμμαχον γενέσθαι. ὁ δὲ Τήρειος ἔτος, ὁ τῶ Σιτάλικη πατῆρ, πρῶτος Οδρυσίας τὴν μεγάλην βασιλείαν ὕ ἐπιπλέον τῆς ὕ ἄλλης Θρακίης ἐποίησε. πολὺ γὰρ μέρος καὶ αὐτόνομόν ἐστὶ Θρακῶν. Τηρεῖ ὕ δὲ ὕ τῷ Πρῶκην τὴν Πανδίωνος ἀπ' Ἀθηνῶν σχόντι γυναῖκα, ὕ προσῆκεν ὁ Τήρειος ἔτος ἐδόν. ἐδὲ τῆς αὐτῆς Θρακίης ἐγένοντο· ἀλλ' ὁ μὲν ἐν Δαυλίᾳ τῆς Φωκίδος νῦν καλεσμένης γῆς ὁ ὕ Τηρεὺς ὄκει, τότε ὑπὸ Θρακῶν οἰκισμένης· (καὶ τὸ ἔργον τὸ περὶ τὸν Ἰτυν αἱ γυναῖκες ἐν τῇ γῇ ταύτῃ ἔπραξαν. πολλοῖς δὲ ὕ καὶ τῶν ποιητῶν, ἐν ἀηδόνος μνήμῃ, Δαυλιάς ἡ ὄρεσις ἐπωνόματα. εἰκὸς δὲ καὶ τὸ κῆδος Πανδίωνος ὕ ξυνάψασθαι τῆς θυγατρὸς διὰ

ἵ Post επικαλέσαντες τετερον ponetur hypostigme, quum ἄκ ἤματα ad sequentia potius feratur. Steph. ὕ οἰκήσεις Ar. C. All Flor. Bas. Paullo post πέμψαντας ἰπολικῶς Reg. Cass. Gr. Steph. 2. Port. πέμψαντας Bas. Olim πέμψαντες. Mox in Mosqu αὐτὴν ὕ πολλῶν ὑπερον. ὕ θυρέαν Reg. Gr. et mox θυρέατις Reg. ὕ Εἰλώτων Cass. Gr. ὕ Λακεδαιμονίας Marg. ὕ ἐπὶ θάλασσης Reg. 2. Illa ὕ ἵσπάρησαν non agnoskit C. Don. ὕ ἐν om. Gr. ὕ ἐπιπλέον Reg. ἐπὶ πλείων Cass. Gr. Aug. Mosqu. ὕ ἄλλης deest Ar. ὕ Δι ἀβελ Ar. ὕ τὴν πρῶτην Cl. τῶ πρῶτην τῶ Πανδίωνος Cass. ὕ προσῆκε Marg. Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. ὕ Τήρειος Marg. Scribi hic Τηρεὺς, non Τήρειος, necesse est: nam de hoc postea fit mentio. Miretur autem quispiam, cur non potius dixerit, ἀλλ' ὁ μὲν Τηρεὺς ἐν Δαυλίᾳ etc. verum perinde est, ac si diceretur, sed ille quidem, Tereus videlicet. Steph. ὕ καὶ ἐκ τῶν ποι. Reg. ὕ ξυνάψασθαι καὶ τῆς θυγ. Reg. Mox Schol. διὰ τῶν. In Mosqu. ξυνάψασθαι.

ἵ Ἐποίκους] Agnoskit Suidas, in ἀποικίαις et ἔποικος· qui ex Schol. emend. et supplend. vid. Aristot. Polit. et alibi passim; Philostratus Ep. 47. T. Magist. citat, ἐποίκους ἐπέμψαν Ἀθηναῖοι. Aristot. Op. 1307. ὕ πτερῶν σοι τοῖς ἘΠΟΪΚΟΙΣ δὲ ποθεν. Pindarus Ol. IX, 104. Τίξ δ' Ἀκταρος ἐξόχως Τίμασεν ἘΠΟΪΚΩΝ. Wass. πέμψαντες, quod Clar. Hudsonus e vetustis Editionibus reuocasse viderur, nam in Vase, et Vsf. ita scriptum est, habet etiam Dionys. Halic. l. d. Nectamen reiciam πέμψαντας, quod est in quibusdam Mss. et Edh. d v c k.

Πέμψαντας] Ita recepi ex optimis codd. pro πέμψαντες, postulante infinitivo ἔχειν. Probabat quoque Duckerus et Reiskius. (anim. ad h. l.) GOTTL.

[Ἐν ἐρήμῳ τόπῳ] Iungenda esse h. v. cum οἰκῆσαι, monebat Stephanus, quod quisque etiam sine admonitione ipse videbat. Duckerus notabat, Suidam in ἀποικίαις p. 306. et ἔποικος, haec habere; vbi pro εἰς πόλεις, utroque loco legitur ἐν πόλει, ut habet MS. Cass. (cf. Schol. p. 10.) Recepinus itaque ἐν πόλει, pro, οἱ εἰς πόλεις. G.

ἵ ἔτερον ἔ πολλῶ] n. anno insequenti, ut coniectere licet e Diog. Laert. p. 103. vid. Palmerius apud Abresch. in Diluc. p. 185. G.

ὕ ἄλλος] A. M. 3573. Per. Iul. 4283. vid. Plutarch. Pericl. w ass. De sententia verborum νεμηγία κατὰ σελήνην 2eundi sunt Stallig. II. de Emendat. Temp. pag. 63. Peisav. l. de Doctr. Temp. 8. et II, 11. et Peis. Eclog. Chronolog. IV, 7. d v c k.

Γενόμενος μηνσείδης] n. Sol factus est σαλμνείδης, instar lunae corniculatus, et vt non plus fere luminis praerberet, quam luna soleret. ὕ καὶ τινος ἀστῆρας ἐμφανέσθαι. vid. Abresch. Diluc. p. 185. G.

Πύθειον] Pythae filium, non Pythei; non est enim a Πύθειο, sed Πύθῃ. Hic genit. est Ionicus, Πύθειον. Sic Herod. VII, 137. Νυμφόδωρον τῶ Πύθειον, ἀνδρὸς Ἀβδηρίτου. Apud Pausan. ἵλιακ. p. 192. occurrit Πύθῃ et Πύθῃς, et in Φωκικ. p. 357. Χάρων ὁ Πύθειον. G.

[Φίλον] Paum accurate; latius enim patet vis φῆλυ, quam vt locum hic habeat. Stephanus deesse aliquid putat; sed sine ratione.] G.

Βεβλόμενοι Σιτάλικην — ξύμμαχον γενέσθαι] In Aug. cod. notatur ad h. l. προσάτην καὶ φροντιστήν. G.

[ὁ Τήρειος, τῶ Τήρειον] Ita e codd. Cass. et Aug. scripsi pro Τήρειος, Τήρειον.] G.

Πολὺ — μέρος καὶ αὐτόνομον] Ipsorum quoque Thracum pars non parua libera est, (non tantum Graecorum). Reisk. in anim. p. 18. τὸ καὶ ἀβελῆε posse putat; si feruetur; notare etiam; quod secutus sum. Paullo ante in Aug. cod. notatur: σημεῖσαι περὶ Τήρειον.] G.

Τηρεῖ δὲ etc.] Vide Meursii Regn. Athen. p. 92, 95. et Berckelii notas ad Steph. Byzant. voce Δαυλίς. HVDS.

Τηρεῖ δὲ τῷ Πρῶκην — σχόντι γυναῖκα —] Mentionem facit huius loci Hermod. L. II. de form. or. p. 511. 12. vt ostendit.

Bell.
Pelop.
ap. I.
Olymp.
87. 2.
V. C.
Varr.
323.

27. Hac eadem aestate Athenienses Aeginetas ex Aegina, cum ipsos, tum etiam liberos, et coniuges eiecerunt; ipsis crimini dantes, quod huius belli contra se moti praecipui autores essent. Simul etiam tutius fore videbatur, si Aeginam Peloponneso adiacentem, colonia de suis eo missa, ipsi tenerent: nec multo post colonos in eam miserunt. Aeginetis autem eiectis Lacedaemonii Thyream incolendam, et eius agrum possidendum dederunt, tum ob odium, quo Athenienses proferebantur, tum etiam, quod de se bene meriti essent terrae-motus tempore, et Helotum rebellione. Thyreaticus vero ager est medius inter Argium et Laconicum, et ad mare pertinet. Atque alii quidem eorum hic habitauerunt, alii vero per reliquam Graeciam dissipati sunt.

28. Eadem etiam aestate, Calendis Lunaribus, quae naturali lunae cursu contingunt, (quo solo etiam tempore hoc fieri posse videtur,) sol defecit post meridiem, et ex lunata figura, qua tunc apparuit, cum nonnullae etiam stellae conspicuae apparuissent, rursus ad pristinam sui orbis plenitudinem ac splendorem rediit.

29. Eadem etiam aestate Nymphodorum Pythae filium, Abderiten, cuius sororem Sitalces *matri-
monio coniunctam* habebat, virum, qui magna autoritate apud ipsum valebat, Athenienses, licet eum prius hostem esse iudicassent, tamen hospitem publice fecerunt, eumque arcessuerunt, quod eius opera Sitalcen Teris filium, Thracum Regem, sibi societate adiungere cuperent. Hic autem Teres, Sitalcis pater, primus Odrysarum imperium maius reliquis Thraciae regnis effecit. Magna enim Thracum pars est sui iuris, suisque legibus vivit. Cum illo autem Tereo, qui Procnen Pandionis filiam ex Athenarum vrbe uxorem duxerat, Teres iste nullo propinquitatis vinculo coniunctus erat: nec ex eadem Thracia fuerunt. Sed ille quidem, Tereus inquam, habitabat in vrbe Daulia, quae est in agro, qui nunc Phocensis appellatur, quem Thraeces tunc incolebant: (et in hoc agro mulieres illae facinus illud in Ityn perpetrarunt; quin etiam a multis poetis, qui Iuscinae mentionem fecerunt, haec avis Daulias cognomento est appellata. Verisimile autem est, Pandionem cum hoc Tereo, qui ab ipso tam paruo

Φειὼν αἰρεῖσσι] τὴν πόλιν αὐτὴν πορθεῖσι. Ἀνέστησαν δὲ μετῴκισαν, διὰ τὸ εὖνεσ εἶναι τοῖς Λακεδαιμονίοις. Ἐπιαλέσαντες] ἔγκλησαν αὐτοῖς τὴν πόλιν μάστιξ αἰτίως εἶναι. Πέμφαντες ἐποίκους] ἀποικοὶ μὲν, οἱ ἐν ἐρήμῳ τόπῳ πεμπόμενοι οἰκῆσαι ἐποίκοι δὲ, οἱ ἐν πόλει, ὡς περὶ νῦν. Ἐκπεσῶσι δὲ] ἐξορισθεῖσιν. Ἐδωρῆται ἦσαν] συμμαχησαντες ἴσως αὐτοῖς οἱ Αἰγινῆται. Ἐπὸ τὸν σεισμόν] κατὰ τὸν σεισμόν. Μεσορία] μέση. Καθήκοντα] παρατηρημένα. Ἐνταῦθα] ἐν τῇ Θυρεάτιδι γῆ. Τὸν Πύθειον] ὁ Πύθειος, τῆ Πύθειο, Ἰωνικῶς. Σιτάλικης] βασιλεὺς Θρακίης. Περ' αὐτῶ] τῷ Σιτάλικῳ. Πρόξενον] φίλον. Σφίσι] τοῖς Ἀθηναίοις. Τὸν Τήρειον] ὁ Τήρειος, τῆ Τήρειο. Ὀδρύσαις] Ὀδρύσαι, ἔθνος Θρακῶν. Ἀυτόνομον] ἰδίῳ νόμῳ προαίμενον. Τηρεῖ δὲ τῷ Πρόκνῳ τὴν Πανδιόνας] ἴσως, ὅτι ἐνταῦθα μόνον μῦθον εἰσάγει ἐν τῇ συγγραφῇ, καὶ τῶτον διακρίων. Οὐδὲ τῆς αὐτῆς Θρακίης] εἰς τὸν αὐτὸν καὶ ἓνα τοπον τῆς Θρακίης. Ἄλλ' ὁ μὲν] ὁ Τηρεῖς ὁ ἀρχαῖος. Τὸ περὶ τὸν Ἴτυν] τῶτον τίνες Ἴτυλον

dat, Thucydidem, scriptorem minus suavem, habere tamen subinde suavitatem quandam, vt h. l. GOTTL.

[Ἰσέον] Pro h. v. in Aug. est σημείωσαι. Pro ἐν τῇ συγγραφῇ rectius, auctore Stephano, scriptum esset: εἰς τὴν συγγραφὴν. Sed permutantur non raro praep. εἰς pro ἐν et vice versa. Mox pro τῶτον in Cass. est τῆτο, quod rectius videtur. In Aug. defunt Scholia a verbis Περ' αὐτῶ — ad Σφίσι. it. Ἀυτόνομον — ad Οὐδὲ τῆς αὐτῆς Θρακίης.] G.

Ἐν Δαυλίῃ] Strabo IX. p. 648. locum hunc aut non intellexit, aut deprauavit exemplaribus vsus est. wass. Sed vid. quae ibi adnotant Xylander et Casaub. Hermogenes II. de Form. Orat. in fine, de hoc loco ita scribit: εἰ δὲ πρὸς καὶ γλυκύτητα ἔχει (ὁ Θουκυδίδης), μάστιξ μὲν ὡς περὶ ἀλλοτρίον τι τῆς ιδέας αὐτῆ ἐκφαίνεται τὸ μέρος ἐκείνο· οἷόν ἐστι καὶ τὸ, Τηρεῖ δὲ τῷ Πρόκνῳ τὴν Πανδιόνας ἀπὸ Ἀθηνῶν σχόντι γυναῖκα, καὶ τὸ ἔξῃς. Daulia hic vrbs, an regio sit, dubitat Lem. Portus.

Sed potius vrbs est. Vid. Interpretes Stephani in Δαυλίῃ, et Brod. I. Miscellan. 32. DUCK.

[τίνες Ἴτυλον καλεῖσσι] Duckerus laudabat Hom. Od. τ. 522. παῖδ' ὀλοφρομένη Ἴτυλον φίλον. Etym. M. Ἴτυλος, ὄνομα κύριον, ὃ ἐκ τούτων γάμων Τηρεῖ γενόμενος.] G.

Αἰ γυναικίης] Procne atque Philomela. G.

Δαυλίης ἢ ὄρεις] Catull. c. LXIII. v. 14.

Daulias absumpti fata gemens Ityli.

it. Ouid. Her. XV. 154. et ep. ad Liuiam v. 105. G.

Κῆδος] Κῆδος, pro ἐπιγαμία, et κηδία, et κηδεύματα apud Platon. et Demosth. Pollux III, 30. Vid. Hesych. κηδεσθ. Dionys. Halic. 718. wass.

Τὸ κῆδος — διὰ τούτου —] i. c. generum sibi potius elegisse, qui esset paullo vicinior, propinquior — vt sequentia docent. Τὸ μᾶλλον iungendum est v. διὰ τούτου, vt etiam monuit Abresch. Diluc. p. 185. G.

τοσάτη, ἐπ' ὠφελείᾳ τῆ πρὸς ἀλλήλους, μαῖλλον, ἢ διὰ πολλῶν ἡμερῶν ἐς Οδρύσας ὁδῶ.) Τῆρης δὲ, ἔτι τὸ αὐτὸ ὄνομα ἔχων, βασιλεὺς τε πρῶτος ἐν κράτει Οδρυσῶν ἐγένετο. ἔ δὲ ὄντα τὸν Σιτάλην οἱ Ἀθηναῖοι ξύμμαχον^κ ἐποίησαντο, βεβλόμενοι σφίσι τὰ ἐπὶ Θρακίης χωρία καὶ Περδικίαν^λ ξυνελεῖν αὐτόν. ἐλθὼν τε ἐς τὰς Ἀθήνας ὁ Νυμφόδορος τὴν τε τῆ Σιτάληξ ξυμμαχίαν ἐποίησε, καὶ Σάδοκον τὸν υἱὸν αὐτῆ, Ἀθηναῖον. τὸν τε ἐπὶ Θρακίης πόλεμον ὑπεδέχετο καταλύσειν. πείσειν γὰρ Σιτάλην^μ πέμπειν στρατιάν^ν Θρακίαν Ἀθηναίους ἰππέων^ο τε καὶ Πελταστῶν. ξυνεβίβασε δὲ καὶ τὸν Περδικίαν^ρ τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ Θέρμην^σ αὐτῶ^τ ἐπέσειεν ἀποδῶναι. ξυνεστράτευσέ^ς τ' εὐθύς Περδικίαν ἐπὶ Χαλκιδικῆς^ι μετ' Ἀθηναίων, καὶ Φορμίωνος. ἔτω μὲν Σιτάληξ τε ὁ Τῆρεξ, Θρακῶν βασιλεὺς, ξύμμαχος ἐγένετο Ἀθηναίοις, καὶ Περδικίαν ὁ Ἀλεξάνδρεξ, ὁ Μακεδόνων βασιλεὺς.

λ'. Οἱ δ' ἐν ταῖς ἐκατὸν ναυσὶν Ἀθηναῖοι, ἔτι ὄντες περὶ Πελοπόννητον, ἔ Σόλιόν τε Κορινθίαν πόλιν αἰεῖσι, καὶ παραδιδόσι^υ Παλιεῦσιν Ἀκαρνανῶν μόνοις τὴν γῆν καὶ πόλιν νέμεσθαι. καὶ Ἄσακον, ἧς Εὐαρχος ἐτυράννει, λαβόντες^α κατὰ κράτος, καὶ ἐξελάσαντες αὐτόν, τὸ χωρίον ἐς τὴν ξυμμαχίαν προσεποιήσαντο. ἐπὶ τε^β Κεφαλληνίαν τὴν νῆσον προσπλεύσαντες, προσηγάγοντο αὐτοῦ μάχης. κῆται δὲ ἡ Κεφαλληνία κατὰ Ἀκαρνανίαν καὶ Λευκάδα^γ τετράπολις ἔσα, ὁ Παλλῆξ, ὁ Κράνιοξ, Σαμαῖοξ, ὁ Πρόναιοξ. ὑπερον δ' ἔ πολλῶ ἀνεχώρησαν αἱ νῆες ἐς τὰς Ἀθήνας.

^κ Ἐποῖοντο *Ar. C. Dan.* ^λ ξυνελεῖν αὐτὸν *Cent. Ar. C. Reg.* sed ex emendatione rec. manus. ^μ πέμπειν *Cl. Gr.* πέμπειν *Ald. Flor. Basf.* πέμπειν etiam *Reg. Cass. Aug. et Gr.* non πέμπειν. ^ν Θρακίαν *Ar. C.* Θρακίαν *Dan.* ^ο το δεετ *Ar. C. Dan.* ^ρ τοῖς abest *Ar. C. Dan.* ^σ αὐτῶ *Ar. C. Dan. Mosqu.* ^τ ἐπέσειεν ὄνει *Reg.* et rec. manu emendatum ἀποδῶναι. ^ς το *Ar. C. δ' Basf.* ^ι μετὰ *Ar. C.* ^υ Μακεδόνος *Dan.* ^φ Σόλιόν τε *C.* atque ita olim a *Thucyde* scriptum fuisse testatur *Steph.* περὶ πύλων. ^υ Παλιεῦσιν *Cl.* atque ita ex *Strabone* legendum. Sic quoque *Reg. et Cass. Basf.* ^α Κατακράτος *Ald. Flor. Basf. Steph. I.* ^β Κεφαλληνίαν *Ar.* vt et paulo infra. Sed duplicandam esse in hac voce litteram λ, docet *Eulabius* ad *Homericum* et *Dionysium*. ^γ Παλλῆξ *Ar. C. Cl.* itidemque *Strabo* lib. 10. *Etymol. M. Auſtor,* et *Tzetzes* in scholiis ad *Lycorh onem.* Παλλῆξ mallem *Alit.* Hanc urbem *Thucydes* πάλιν vocat libro primo, cum simplici λ efferens, vt et eius *Scholias*tes. Vide *Sylburgii* notas in *Etymol. M.* in Κεφαλληνία, et *Palaerit Graec.* antiq. p. 528. Παλλῆξ *Gr.* Παλλῆξ *Reg. Cass. Dan.* — *Basf. Aug. Mosqu. Παλλῆξ.* ^δ Ita a *Strabone* et *Hesychio.* Κρανεῖος *Ar. C. Etymol. M. Auſtor,* et *Tzetzes.* ^ε Πρόναιοξ *Ar. C.* Πρόναιοξ *Cl. Gr. Basf.* Πρόναιοξ *Ald. Flor.* Πρόναιοξ *Lycorh on* et *Tzetzes.* Πρόναιοξ malit *Hoffsten.* Πρόναιοξ ex *Strabone* legendum cenſet *Thomas de Pinedo.* Πρόναιοξ apud *Polybium* et *Etymol. M. Auſtor.* Πρόναιοξ *Dan. Mosqu.* Πρόναιοξ *Cass.* Πρόναιοξ *Reg.*

[Διὰ τοσάτη] Ita reposui, quod sunt verba textus. Edict. vett. vulgo διὰ τόσαι.] GOTTL.

[Διασηματός] Deest h. v. in Aug.] G.

Βασιλεὺς — πρῶτος ἐν κράτει] *Primus rex fuit Odrysarum, qui oribus valeret.* Male interpres: *per vim* adeptus est regnum. Ἐν κράτει idem est ac ἐγκρατῶς — ἰσχυροῦς, i. c. ἰσχυροῦς. vid. Schol. ad L. I. 76. Hunc Teren fuisse primum Odrysarum regem, non Sitalcen, vt scribit Illustris Gatterer, in comm. de Herodoti et Thuc. Thracia p. 90. (T. III. Comm. Gotting.) ex hoc loco patet. Cf. Valken. ad Herod. L. III. p. 318. Odrysicum imperium longe maximum et opulentissimum fuisse eorum omnium, quae tunc temporis in Europa fuerunt, inter Ionium mare et pontum Euxinum; docet Noster infra h. lib. c. 97. Herodotus quidem Odrysarum meminit; (L. III. c. 92.). Sed de hac potentia regni Odrysiaci nihil dicit, haud dubie, quod iis temporibus, quibus res Thracicas accommodat, non tantae fuere opes Odrysarum. Mox ad verba: ἔ δὲ ὄντα, adscriptum est in Aug. ἰπανάληξ. n. superiora repetit. G.

[Ἐν κράτει] Hoc Schol. ex Aug. intuli. In eodem desunt Schol. ad verba οὗ δὲ ὄντα ξυνελεῖν et Ἀθηναίων.] G.

[Χαλκιδικῆς] v. L. II, c. 99.] G.

ξυνελεῖν] Legitur etiam ξυνεξελῖν αὐτόν. *STEPH.* Non male. *WASS.*

ξυνελεῖν] Reiskius in anim. l. c. malit ξυνεξελῖν, quod non displicebat Wallio. In Diluc. Abreſch. p. 186. ξυνελεῖν, una *Perdiccam* et *Thraciae* plures eorum iuvē addicere, *communem causam* facere, vel ξυμμαχίαν vel etiam ξυνήχην mīta

quadam inconstantia legi volebat. Sensus est: *una sibi conciliare*, vt recte Schol. explicat. G.

Ὁ Νυμφόδορος — ξυμμαχίαν ἐποίησε —] Hic Nymphodorus et Sitalces prodidisse dicuntur Lacedaemoniorum legatos, in Asiam missos, secundum Herodotum; (VII. p. 565.) et auctore Thucyde, h. l. hic Abderites Sitalcen conciliavit Atheniensibus et vt infra tradit c. 67. filius Sitalcis, opera Nymphodori, legatos prodidit Atheniensibus. cf. Valken. ad Herod. l. c. Ceterum Sitalcen vocat Aristoph. Acharn. v. 142. φιλαθήναιοξ, qui ad parietes scripserit: Ἀθηναῖοξ καλοῖ v. Schol. G.

Σάδοκον] Historiam hanc tangit *Aristoph.* Acharn. 145. vbi *Schol.* Σάδοκον. *WASS.*

Καὶ Σάδοκον — Ἀθηναίων] *Aristoph.* l. c. v. 145. ὁ δ' υἱὸξ, ὁ Ἀθηναῖον ἐποποιήμεθα. — Locum hunc Thucyd. paulo post laudat Scholiasſtes; sed scripsit: Σάδοκον sed scrib. Σάδοκον ex h. l. Ceterum Scholion apud Aristophanem vitiosissimum corrigat Praestantiss. Valken. ad Herod. L. III. p. 319. Verba, quae huc pertinent, ita sunt emendata: σύμμαχος Ἀθηναίοις μέμνηται Θουκυδίδης· προτίθησι δὲ καὶ τὸ ὄνομα, λέγων ἕτως καὶ Σάδοκον, τὸν υἱὸν αὐτῶ, Ἀθηναῖον. G.

[Ἀθηναίων πολίτην ἐποίησεν] Ita quoque Schol. ad *Aristoph.* Acharn. v. 145.] G.

τὸν τε — καταλύσει] Adfert *Thom. Magist.* in ὕψισμαι, et adnotat etiam alibi *Thucydidem*, et *Herodotum* ὑποδέχομαι dicere pro ὑπισχυῖμαι. De Therme ab Atheniensibus capta est supr. Lib. I. Cap. 61. *DVCK.*

Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 323.

locorum intervallo distabat, filiae affinitatem contraxisse, mutui auxilii causa potius, quam cum altero Tere, qui multorum dierum itinere ad Odryfas vsque ab ipso remotus erat.) Sed Teres nec idem nomen habuit, * et Odryfarum regnum primus per vim est adeptus. Huius igitur filium Sitalcen Athenienses in societatem adsciuerunt, Thraciae oppida, et Perdiccam huius opera sibi adiungere cupientes. Nymphodorus autem, Athenas profectus, Sitalcis societatem ipsis conciliauit, et Sadocum ipsius Sitalcis filium Atheniensem ciuem fecit; et promisit fore, vt bellum, quod in Thracia gerebatur, sedaret; se enim Sitalci persuasurum, vt exercitum equitum Thracum, et ** Peltastarum Atheniensibus mitteret. Perdiccam etiam Atheniensibus conciliauit, et ipsis persuasit, vt ei Thermen redderent. Et confestim Perdiccas cum Atheniensibus et Phormione arma Chalcidensibus intulit. Sic igitur et Sitalces Teris filius, Thracum Rex, et Perdiccas Alexandri filius, Macedonum Rex, societatis foedus cum Atheniensibus fecerunt.

30. Athenienses vero, qui cum centum nauibus circa Peloponnesum adhuc versabantur, Solium Corinthiorum oppidum ceperunt, idque cum agro solis Acarnanum Palirensibus incolendum tradiderunt. Astacum quoque, in qua Euarchus tyrannus erat, per vim ceperunt, eoque illinc eiecto, urbem in societatem adsciuerunt; et in insulam Cephalleniam nauibus profecti, sine pugna in suam potestatem redegerunt. Cephallenia autem sita est e regione Acarnaniae et Leucadis; et in ea sunt quatuor ciuitates, Pallenenses, Cranii, Samaei, Pronaei. Nec multo post hae naues reuersae sunt Athenas.

* Et primus rex potens Odryfarum fuit etc. *Alli.* HVDS.

** Cetratorum reddit Acacius, *Liuium sequens, qui lib. 31.* Peltastras a Graecis vocari ait, quos ipse Cetratos appellat. HVDS.

καλῶσιν. Ἐν ἀηδόνοσ μνήμη] ἀντὶ τῆσ, μεμνημένοι τῆσ ἀηδόνοσ τῆσ ὀρνέσ. Διὰ τοσῆτυ δι' ὀλίγησ διαστήματοσ. Τὸ αὐτὸ ὄνομα ἔχων] τῶσ Τηρέωσ. Ἐν κράτει] ἐν δυνάμει. Οὐ δὲ ὄντα] ὄπῃ. Τὰ ἐπὶ Θερσῆσ χωρία] Χαλκιδέασ, Βοττιάησ. Συνελεῖν] προσποιήσασθαι. Καὶ Σάδοκον τὸν υἱὸν αὐτῆσ] τὸν υἱὸν τῆσ Σιτάλκεσ ἴνα λοιπὸν ὡσ ὑπὲρ πατρίδοσ ἀγωνίζητο. Ἀθηναίων] Ἀθηναίων πολλὰν ἐποίησεν. Ἐπεδέχετο] ὑπέσχετο. Καὶ Πελάσῶν] πέλατι, ἄσπισ τετράγωνοσ. Συνεβίβασε δὲ] φέρον ἐποίησεν αὐτοῖσ τὸν Περδικκάν. Καὶ Θέρμησ αὐτῶσ] εἶχον γὰρ αὐτῶν Ἀθηναῖοι, ἐκ πολιορκίασ κρατῶντεσ. Σόλιόν τε Κορινθίων] τὸ Σόλιον, πόλισ τῆσ Ἠπειροσ ἐστὶν ἐν τῆσ Ἀκαρνανίασ. Καὶ Ἀσάκων] πόλισ Ἀκαρνανίασ. Ἐξελάσαντεσ αὐτὸν] τὸν τύραννον. Προσηγάγοντο] ἔχειρώσαντο. Σαμαῖοι] Σάμιοσ, ὁ ἀπὸ Σάμωσ. Σαμαῖοσ, ὁ ἀπὸ Σάμωσ. Καὶ οἱ περὶ Πελοπόννητον] οἱ περιπλέοντεσ κατὰ

[πέλατι ἄσπισ τετράγωνοσ] Suid. ad h. I. respiciens: πέλατι, ἄσπιδια τετράγωνα. De figura peltae Thraciae Duckerus laudabat Lips. in analect. ad L. III. de Mil. R. dial. I. Salmaf. ad Vopisc. Carin. c. 20. Petir. de Amaz. c. 25. Cup. Obsl. III, 2. In Aug. defunt Schol. ad verba Ἐπεδέχετο Συνεβίβασε δὲ Καὶ Ἀσάκων Ἐξελάσαντεσ αὐτὸν et Προσηγάγοντο.] GOTTL.
 Τὸν Περδικκάν] Qui fuerat hostis Atheniensium, quum antea socius et amicus exstitisset. v. L. I. 57. Fuit rex inferioris Macedoniae. De eo et reliquis Macedoniae regibus egit accurate Spanhem. de vsu et praest. num. Diss. VII. 372. Commodè etiam laudat Wasseus Platonis Gorg. p. 321. Francos. cum quo Diod. L. XIII. p. 671. conferendus, et Wessel. V. C. Vid. anim. ad Alc. sec. Plat. p. 122. G.

Τοῖσ Ἀθηναίοισ] Reisk. in anim. p. 18. legit αὐτοῖσ. G.
 Θέρμησ] Urbem Macedoniae, Thessalonicensem postea dictam. v. Schol. ad L. I, 61. G.

Περδικκῆσ] De illo et Archelao multa Plato in Gorg. quae Historiarum conditores latent. p. 321. Confer Diodor. p. 416. WASS. Et supr. ad I, 57. DVCK.
 Παλιεῦσιν] Παλιερεῦσιν Strabo. WASS. Locus Strabonis est Lib. X. pag. 459. Palmer. III. Graec. Antiq. II. et Cellar. II. Geograph. Antiq. 13. putabant, urbem, quae Straboni est

Πάλαιοσ, Thucydidì esse Πάλιον. Sed non viderant libros icscriptos Thucydidis. DVCK.
 Ἀσάκων] Ad Acheloi ostium in Acarnania ponit Scylax. vid. Liuium XXXVIII, 11. Ibi colonia Cephalleniae. De Melanippo Astaci cuiusdam filio confule Herodotum V, 67. De altero Bithyniae Cedrenus 177. Ammian. XXII, 8. Cantacuzenus 273. Nicetas 233. WASS.
 Καὶ ἐξελάσαντεσ αὐτὸν] In Aug. cod. adscriptum ad h. v. σημειῶσαι τὴν σύνταξιν. Innuir, opinor, quod reperit τὸ καὶ, quod locum modo haberet, si scripsisset: ἔλαβον κατὰ κράτοσ. GOTTL.
 Παλλῆσ etc.] Scripturam huius loci expendit Sylburgius in Notis ad Etymolog. M. pag. 30. Vid. Tzetzem ad Lycophr. v. 791. Παλέων cum simplicì I est apud Reinesium in Inferiort. III, 85. ΠΟΛΙΣ ΠΑΛΕΩΝ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΑΝΙΑΣ. WASS. Add. de hoc loco Hoffen. ad Stephan. in Κράνιον. De Κρανίοσ Spanhem. Dissert. IX. de Praestant. et Vtu Numism. pag. 666. et de Σαμαῖοισ rursus Hoffen. ad Steph. in Σάμοσ. Παλλῆσ Thucyd. I, 27. DVCK.
 [Σάμοσ —] In Cass. et Aug. Σάμοσ ἀπὸ Σάμωσ, Σαμαῖοσ ἀπὸ Σάμωσ. Ex hoc Scholio emendandus est Stephanus de Vrbb. p. 656. Σάμοσ — τὸ ἐθνικὸν Σαμαῖοσ καὶ Σάμοσ.] G.
 Αἱ νῆεσ] Ita Noster semper in nominatiuo, at nunquam in accus. νῆεσ, sed ναῦσ. v. Wessel. Obsl. p. 134. G.

λα'. Περὶ δὲ τὸ Φθινόπωρον τῷ Θέρει τῆς Ἀθηναίων πανδημεί, αὐτοὶ καὶ οἱ μέτοικοι, ἐσέβαλον ἐς τὴν Μεγαρίδα, Περιιλέες τῷ Ξανθίππῃ στρατηγῶντος. καὶ οἱ περὶ Πελοπόννησον Ἀθηναῖοι, ἐν ταῖς ἑκατὸν ναυσὶν (ἐτυχον γὰρ ἢ ἤδη ἐν Αἰγίῳ ὄντες) ἐπ' οἴκῃ ἀνακομιζόμενοι, ὡς ἦσθοντο τὰς ἐκ τῆς πόλεως πανστρατιᾶ ἐν Μεγάροις ὄντας, ἐπλευσαν παρ' αὐτὰς, καὶ ξυνεμίχθησαν. στρατόπεδόν τε μέγιστον δὴ τῆτο ἢ ἀφ' ἑαυτῶν Ἀθηναίων ἐγένετο, ἀκμαζέσεως ἔτι τῆς πόλεως, καὶ ἔπω νενοσηκίας. μυριῶν γὰρ ὀπλιτῶν ἐκ ἐλάσσους ἦσαν ἢ αὐτοὶ Ἀθηναῖοι χωρὶς δὲ, αὐτοῖς οἱ ἐν Ποτιδαίᾳ τρισχίλιοι ἦσαν. μέτοικοι δὲ ἢ ξυνεσέβαλον ἐκ ἐλάσσους τρισχιλίων ὀπλιτῶν. χωρὶς δὲ, ὁ ἄλλος ὄμιλος ψιλῶν ἐκ ἢ ὀλίγος. δηρῶσαντες δὲ τὰ πολλὰ τῆς γῆς, ἀνεχώρησαν. ἐγένοντο δὲ καὶ ἄλλαι [ἢ πολλαὶ] ὕστερον ἐν τῷ πολέμῳ κατὰ ἔτος ἑκατὸν ἐσβολαὶ Ἀθηναίων ἐς τὴν Μεγαρίδα, καὶ ἰππέων, καὶ πανστρατιᾶ, ἢ μέχρις ἢ Νίσαια ἐάλω ὑπ' Ἀθηναίων.

λβ'. ἢ Επειχίσθη δὲ καὶ Ἀταλάντη ὑπ' Ἀθηναίων Φρέριον, τῷ Θέρει τῆς τελευτῶντος, ἢ ἐπὶ Λοκροῖς τοῖς Οπυντίοις νῆσος ἐρήμη πρότερον ἔσα, τῷ μὴ λησῆς ἐκπλέοντας ἐξ Οπυντος καὶ τῆς ἄλλης Λοκρίδος, καυχεγεῖν τὴν Εὐβοίαν. ταῦτα μὲν ἐν τῷ Θέρει τῆς, μετὰ τὴν τῶν Πελοποννησίων ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀναχώρησιν, ἐγένετο.

λγ'. Τῷ δ' ἐπιγιγνομένῃ χειμῶνος, Εὐαρχος ὁ Ἀκαρναν, βεβλόμενος ἐς τὴν ὁ Ἀσακὸν κατελθεῖν, πείθει Κορινθίους τεσσαράκοντα ναυσὶ καὶ πεντακοσίοις καὶ χιλίοις ὀπλίταις ἑαυτὸν κατὰγειν, πλεύσαντας καὶ αὐτὸς ἐπιπέρας τινὰς ἢ προσεμισθώσατο. ἤρχον δὲ τῆς στρατιᾶς Εὐφραμίδας τε ὁ Ἀριτωνύμης, καὶ Τιμόξενος ὁ Τιμοκράτης, καὶ Εὐμαχος ὁ Χρυσίδος. καὶ πλεύσαντες, κατήγαγον καὶ τῆς ἄλλης Ἀκαρνανίας τῆς περὶ Θάλασσαν ἔστιν ἢ χωρία βεβλόμενοι προσποιήσασθαι, καὶ πειραθέντες, ὡς ἐκ ἢ ἠδύναντο, ἀπέπλεον ἐπ' οἴκῃ. σχόντες δ' ἐν τῷ παραπλῶ ἐς Κεφαλληνίαν, καὶ ἀπόβασιν ποιησάμενοι ἐς τὴν ἢ Κρανίαν γῆν, ἀπατηθέντες ὑπ' αὐτῶν ἐξ ὁμολογίας τινὸς, ἄνδρας τε ἀποβάλλουσι σφῶν

f ἢ ἢ ὀμ. Cl. Reg. Cass. Aug. Mosqu. g Ἀθῶν Gr. b αὐτοὶ οἱ Ἀσ. Ar. C. Bas. Aug. sed oī a man. rec. i Κονίβαλον Ar. C. Gr. h Ὀλίγων Cl. Ὀλίγω et ex emendat. Ὀλίγος Gr. l πολλὰ ὀμ. Cl. Gr. Reg. Cass. Bas. Mosqu. m Μίχρη ὀμ. Cass. n Ἐπειχίσθη φρέριον, pro Ἐπειχίσθη ὡς εἶναι φρέριον, vel sic τὸ εἶναι φρ. Steph. Mox fin. cap. legitur in Bas. cod. et ed. μετὰ τὴν ὀμίσθη τῶν, quod emendat. man. rec. sic August. Vulgo τὴν ante τῶν deest. o Ἀσακόν Dan. p Ἐμισθώσατο Marg. q Ἐδύναντο, ἀπέπλεον Ar. C. ἀπέπλεον etiam Dan. r Κρανίαν Ar. C. Dan. In Mosqu. Κρανίαν.

Περὶ τὸ Φθινόπωρον] i. e. ἐν φθινοπωρινῇ τῷ ἔτει ὡρα, quae tempestas, vt interpretatur Schol. Arati ad διοσμεία, p. 117. πρὸ τῆς ἔσπερις τῶν Πλειάδων ἀνατολῆς, sub finem mensis Octobris incidit, qua hiems instat. Ἐσπερίος πλειάδων ἀνατολῆ, χειμῶνα ἐπιφέρει — pergit Scholiafles. Colum. hoc ita essert, (L. XI. 2. 78.) quinto Kalendas Nouembris Vergiliae occidunt; hiemat cum frigore et gelicidiis. Nempe Graeci τῷ ἑαυ ἐπιτολῇ Pleiadum, astatem ac messem; Πλειάδων δυσσομενάων, vt ait Hesiodus, (E. 383. 84.) n. τῷ ἑαυ δόσει, ἀτακτικὴν esse iusserunt; quam tempestatem Thucydides τὸ φθινόπωρον dicit, finem Octobris, non Septembrem, vt in margine latinae versionis positum erat. Itaque mutavi. De re ipsa cf. Illustr. Heyn, ad Virg. Georg. I, 221. GOTTL.

Μέτοικοι] Apparet ex h. l. μεταίικες quoque stipendia facere potuisse, terra marique. Hoc loco poterat vti Praestantiū. Wesseling, ad Diod. XIII. p. 620. Hi peregrini numero ciuium sunt adscripti, Olymp. XCIII. 3. cf. Aminon. v. ἰστορίης et Valken. Erudicif. Anim. L. II. 7. p. 112. De μεταίικων ἀκολασίῃ v. Xenoph. de rep. Athen. p. 55. Zeun. GOTTL.

Περιιλέες] Diodor. XII, 309. d. v. 3. ἢ male abest Cl. WASS.

Ἀθηναῖοι ἐν ταῖς etc.] Interpunge post Ἀθηναῖοι: quoniam haec ἐν ταῖς ἑκατὸν ναυσὶν iunguntur cum his, ἐπ' οἴκῃ ἀνακο-

μιζόμενοι. Quod non animaduertens Scholiafles, extrinsecus assumit ὄντες cum illis verbis, ἐν ταῖς ἑκατὸν ναυσὶν. STEP.H.

[ἢ ὄντες δηλονότι] Male; nam οἱ ἐν ταῖς ἑκ. ναυσὶ referuntur ad ἀνακομιζόμενοι, vt facile patet. v. Steph.] G.

[αὐτοὶ Ἀθηναῖοι] Haec verba praefixi pro οἱ ἐν Ποτιδαίῃ, praecunte cod. Cassel. οἱ ἀκριφεῖς sunt Athenienses καθαροί, non μέτοικοι et ὁ ἄλλος ὄμιλος τῶν ψιλῶν. In Aug. de iunt Schol. a verbis Καὶ οἱ περὶ Πελοπόννησον — ad Ἀκμαζέσεως: τὰ πολλὰ τῆς γῆς ἢ ἤρχον δὲ τῆς στρατιᾶς et Κατήγαγον. It. Πειραθέντες — ad Ἀποβάλλουσι.] G.

τὰ πολλὰ] Vid. Diodor. pag. 309. a. WASS.

Ἀταλάντη — φρέριον] Diod. XII. p. 508. ἔπειτα τὴν προκειμένην τῆς Λοκρίδος νῆσον, ὀνομαζομένην Ἀταλάντην, ἐπιπέρισμα τῆς Λοκρίδος κατεσκευάσας. Hoc ἐπιπέρισμα ἢ φρέριον Athenienses excitantur, vt Locrensiūm agros inde depopulati possent. v. Wessl. G.

[Ἀταλάντη] Hoc Schol. est e cod. Bas. Sed auctor illius confudisse videtur Potidaeam cum Atalante. Potidaea enim sic dicta. v. Steph. de vrbb. p. 645. Ποτιδαία πόλις Θερρακῆς ἢ δ' αὐτῇ ἐκλήθη καὶ Κασσάνδρου. G.

Ἐπὶ Λοκροῖς] Ἐπὶ pro παρῶ, vt l. 3. p. 205. ἐπὶ τῷ Ἀλκίμῳ pro παρῶ τῷ Ἀλ. vt monet Schol. sic in compositis ἐπιβάλλουσις pro παρῶβάλλουσις. HVDS. Schol. parius Homeri ad II.

Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 2. V. G. Varr. 323. Octobri.

31. Sub huius aestatis autumnum, Athenienses, cum ipsi, tum etiam inquilini cum vniuersi populi copiis, duce Pericle Xanthippi filio, in agrum Megarensē irruptionem fecerunt. Et Athenienses, qui circa Peloponnesum cum centum nauibus erant (iam enim in Aegina erant) domum repetentes, cum audissent, suos ciues cum vniuersi populi copiis ex vrbe profectos, et ad Megara esse, ad eos nauigarunt, seque cum ipsis iunxerunt. Atque hic Atheniensium exercitus in vnum collectus omnium maximus fuit, quod respublica adhuc floreret, nec dum morbo laborasset; nam ipsi Athenienses non pauciores erant, quam decem millia grauis armaturae militum. Praeterea vero ipsis etiam apud Potidaeam erant tria militum millia. Inquilini etiam non pauciores tribus millibus grauis armaturae militum, cum ipsis ad illam expeditionem iuerant. Praeterea erat alia non parua militum leuiter armatorum turba. Magna autem illius agri parte vastata se receperunt. Quotannis vero Athenienses alias quoque multas irruptiones in agrum Megarensē fecerunt, modo cum equitatu, modo etiam cum vniuersi populi copiis, donec Nisaeam ceperunt.

32. Athenienses etiam sub finem huius aestatis Atalantam, insulam apud Locros Opuntios, quae prius erat deserta, muris cinxerunt, vt esset belli propugnaculum; ne praedones, ex vrbe Opunte et aliis Locrorum oppidis nauigantes, Euboeam maleficiis afficerent. Atque haec quidem hac aestate post Peloponnesiorum ex Attica discessum gesta sunt.

33. Insequente autem hyeme, Euarchus Acarnan, Astacum redire cupiens, Corinthiis persuasit, vt cum quadraginta nauibus, et mille et quingentis grauis armaturae militibus eo profecti se reducerent. Ipse quoque nonnullos alios milites mercenarios conduxerat. Praeerant autem his copiis Euphamidas Aristonymi, et Timoxenus Timocratis, et Eumachus Chrysidis filius: et illuc profecti, hominem reduxerunt. Cum autem nonnulla etiam reliquae Acarnaniae oppida maritima sibi adiungere vellent, eumque rem tentassent, postquam voti compotes fieri non potuerunt, domum reuerti coeperunt. Et cum praeternauiantes ad Cephalleniam appuissent, atque exscensum ex nauibus in Craniorum agrum fecissent, ab illis per quandam deditiois faciendae speciem decepti, nonnullos de suis militibus amise-

της Πελοποννήσου. Ἐκατὸν ναυσὶν] ὄντες δηλονότι. Ἐτυχον γὰρ ἐν Αἰγίνῃ μεταξυλογίαι. Τὸς ἐκ τῆς πόλεως, πανστρατιῶ] τὸς συμπολίτας αὐτῶν μετὰ παντὸς τῆ στρατεύματος. Ἐπλευσαν παρ' αὐτῆς] πλῆ χρησάμενοι ἤλθον εἰς αὐτῆς. Ἀκμαζήσεως] ἀκμήν καὶ αὐξήσιν ἐχέσεως τῆς πόλεως, καὶ ἔπα ὑπὸ νόσου ἐλαττωθείσης. Αὐτοὶ Ἀθηναῖοι] οἱ ἀκριφιφεῖς, καὶ ἔ ξένοι. Τὰ πολλὰ τῆς γῆς] τὰ πολλὰ μέρη δηλονότι τῆς γῆς τῆς Μεγαρίδος. Μέχρις ἢ Νίσαια] ἐπίπειον Μεγάρων. Ἀταλάντῃ] ἢ τῶν λεγομένων Κασανδρείαι. Εὐαρχος] ὁ τύραννος Ἀτάκην. Ἦρχον δὲ τῆς στρατίας] τῶν Κορινθίων δηλονότι. Κατήγαγον] τὸν Εὐαρχον δηλονότι. Προσποίησασθαι] οικειοποιήσασθαι. Πειραθέντες] πείρανσχόντες. Ὡς ἐκ ἠδύναντο] λαβεῖν δηλονότι. Ἦσαν αὐτῶν]

β. 788. Οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο Δύρασι: ἐπὶ, inquit, τῶν ἀντὶ τῆ παρά. Et Poeta Il. ἡ. 346. pro eo, quod supra ἐπὶ dixerat, παρὰ ponit, ἀγορὰ γίνεται — παρὰ Πριάμοιο Δύρασι. Obuium est apud omnes. Vid. Vigen. de Idiostim. Ling. Gr. IX, 4, 17. De Atalanta infra Lib. III. Cap. 89. DUCK. Ἦ ἐπὶ Λοκροῖς — Ὀπυντιοῖς] Interpretes notarunt, ἐπὶ esse pro παρὰ. Sic Stephanus Byzant. p. 190. qui huius loci meminit: Ἀταλάντῃ ἢ ἀπὸ Ἀθηναίων κτισθεῖσα παρὰ Λοκροῖς. Θεουκιδίδης δευτέρῳ. Tres fuisse Locros notauit Scholiastes ad L. III. 89. G. Τὸ μὴ λησῆς — κακουργεῖν] i. c. ἵνα μὴ — κακουργῶσι. v. c. 22, h. l. G. Μετὰ τὴν τῶν] Inserui τὴν e cod. et edit. Basil., in quibus deest τῶν, in cod. tamen additum a manu recentioris librarii.

Probat τὸ τὴν Abresch. in Auflar. p. 268. Reisk. (anim. p. 18.) legit quoque τὴν. G. Χρυσίδος] Ita et in vet. χρυσίδος scriptum est: quum alioqui sit apud hunc Scriptorem et quaedam sacerdos eodem nomine, sed alio accentu; nam χρυσίδος scribi videmus. STEPH. [λαβεῖν δηλονότι] Subaud. potius προσποίησασθαι, quod paullo ante praecessit, vt castigauit Steph. Schol. in proparat. p. 579.] G. Σχόντες] Thoti. Μαρίστ. in ἐπέσχον, Σχόντες δὲ ἐν τῶ παρά-πλῶ ἐς Κεφαλληνίαν. Male pro Κεφαλληνίαν. Vid. I, 27. Cranonii pro Cranii, de quo Hulsion. in Var. Lect. legebatur quondam apud Liu. XXXVIII, 28. Emendauit ibi Sigonius. DUCK.

αὐτῶν, ἐπιθεμένων ἄπροσδοκῆτως τῶν Ἑκρανίων καὶ βιαιότερον ἄναγαγόμενοι, ἐκομίσθησαν ἐπ' οἴκῃ.

λδ'. Εν δὲ τῷ αὐτῷ χειμῶνι, οἱ Ἀθηναῖοι, τῷ πατριῷ νόμῳ χεῖρμένοι, ὑ δημοσία ταφὰς ἐποίησαντο τῶν ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ πρῶτον ἀποθανόντων, τρέπων τοιαῦδε. τὰ μὲν ὅσα προτίθενται τῶν ἀπογενομένων, πρότερον σκηνὴν ποιήσαντες, καὶ ἐπιφέρει τῷ αὐτῷ ἕκαστος, ἢ τι βέληται. ἐπειδὴν δὲ [ἢ καὶ] ἢ ἐκφορὰ ἢ, λάρνακας κυπαρισσίνας ἄγασιν ἄμαξαι, Φυλῆς ἐκάτης μίαν. ἔνεσι δὲ καὶ τὰ ὅσα, ἢς ἕκαστος ἢν Φυλῆς. μία δὲ κλίνη κενὴ φέρεται, ἐξευμένη, τῶν ἀφανῶν, οἱ ἂν μὴ εὐρεθῶσιν ἐς ἀναίρεσιν. Ξυνεκφέρει δὲ ὁ βελλόμενος καὶ ἀσῶν καὶ ξένων. καὶ γυναῖκες παρῆτιν αἱ προσήκουσαι ἐπὶ τὸν τάφον, ὀλοφυρόμεναι. τιθέασιν ἔν ἐς τὸ δημοσίον σῆμα, ὅ ἐστιν ἐπὶ τῷ καλλίστῃ προαεῖς τῆς πόλεως. (καὶ αἰεὶ ἐν αὐτῷ θάπτῃσι τὴς ἐκ τῶν πολέμων, πλὴν γε τὴς ἐν Μιραθῶνι. ἐκείνων δὲ διαπρεπῆ τὴν ἀρετὴν κρίναντες, αὐτῷ καὶ τὸν τάφον ἐποίησαν.) ἐπειδὴν δὲ κρύψῃσι γῆ, ἀνὴρ ἡγεμόνος ὑπὸ τῆς πόλεως, ὅς ἂν γνώμη τε δοκῇ μὴ ἀξύνετος εἶναι, καὶ ἀξιώματι προήκη, λῆγει ἐπ' αὐτοῖς ἔπαινον τὸν πρέποντα. μετὰ δὲ τῷτο ἀπέρχονται. ὧδε μὲν θάπτῃσι καὶ διὰ παντός τῷ πολέμῳ, ὁπότε ξυμβαῖη αὐτοῖς, ἐχεῶντο τῷ νόμῳ. ἐπὶ δ' ἔν τοῖς πρώτοις τοῖσδε Περικλῆς ὁ Ξανθίππῳ ἤρεθῃ λέγειν. καὶ ἐπειδὴ καιρὸς ἐλάμβανε, προελθὼν ἀπὸ τῷ σήματος ἐπὶ βῆμα ὑψηλοῦ πεποιημένου, ὅπως ἀκούοιτο ὡς ἐπιπλεῖστον τῷ ὀμίλῳ, ἔλεγε τοιαῦδε.

ἰ Ἄπροσδοκῆτως Cl. Gr. Ἄπροσδοκῆτως Reg. Cass. nec aliter Gr. In marg. Reg. adnotatum est manu recentiore γρ. ἀπροσδοκῆτως. In Basf. cod. ἀπροδοκῆτως. In Mosqu. ἀπροδοκῆτως, vt in Aug. ἰ Ἑκρανίων Ar. C. Sic et Cranonii pro Cranii in quibusdam Lini Editionibus; minus recte, quum κράνων et κρανόνιος in Thesalia. ὑ Ἄναγαγόμενοι Ar. C. Dan. Mosqu. x οἱ δεστ Ar. C. Dan. y Δημοσίως Ar. C. Dan. z τὰς ταφὰς Cl. Mox in Ald. Vin. Marg. προτιθέντες. a αὐτῷ Cl. Gr. Reg. Cass. b καὶ δεστ Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Basf. Steph. i. Reg. Cass. Dan. 'Επειδ' ἂν etiam hic et paullo inferius Cass. Aug. καὶ δεστ. c Ἄμαξαι δεσὶ φυλῆς ἐκάτης μία Reg. d καὶ δεστ Cl. Gr. Reg. Cass. In Aug. καὶ δεστ, it. in Mosqu. e εὐρεθῶσι Gr. εὐρεθῶσιν eis Reg. Mosqu. f Ἀσιῶν Ar. C. Dan. Paullo ante in Mosqu. leg. Ξυνεκφέρει. g Παρῆτιν Ar. C. Ald. Flor. Basf. Steph. i. Dan. In Mosqu. παρῆτιν, vt et in Basf. h Παρὰ C. κατὰ Ar. παρὰ Dan. i Ὁ δεσὶ Gr. k Ἐκείνων γὰρ τὴν ἀρετὴν διαπρεπῆ Ar. C. Dan. l κρύψῃσι τῇ γῆ Reg. Pro ἰ ante κρύψῃσι in Mosqu. est γὰρ. Mox in Ald. Vin. marg. ποῖτ πόλεως ἐστὶ ἀξιώματι. m δουρ, Reg. Mosqu. n Ἀξιώματι Marg. Cl. Gr. Habet quidem alium vltm. ἀξίωσις apud hunc Scriptorum, quam ἀξίωμα sed fieri potest, vt hunc quoque illi hic dederit, vt pag. 118. Steph. Ἀξίωσις προήκη Reg. Cass. Gr. Aug. Pro προήκη recens manus in Dan. Inter versus scriptit προήκη. Mosqu. ἀξίωσις προήκη. Sic in Ald. Vin. marg. In Basf. cod. ἀξίωσις προήκη, a pr. manu, ἀξίωμα a correctore. o τὸν προσήκοντα Ar. C. Dan. Mosqu. p Ἐπὶ γὰρ Gr. q Καιρὸν Cl. in Marg. καιρὸς. r Ἐπὶ πλεῖστον C. Ἐπιπλεῖστον Ar. Ἐπὶ πλεῖστον Cass. Gr.

Καὶ βιαιότερον ἀναγαγόμενοι] i. e. βιασθέντες καὶ ἀναγκασθέντες ἀνάγεσθαι — Ita explicat Abresch. Diluc. p. 186. et exemplis probat. GOTTL.

Ἀθηναῖοι τῷ πατρι.] Vide Petiti. Leg. Att. p. 500. 501. HVDS.

Τῷ πατριῷ νόμῳ — ταφὰς ἐποίησαντο —] Hanc legem ex h. l. intulit Petiti leg. Attic. p. 54. et hunc totum locum p. 602. ed. Wessf. Demosthenes orat. in Lept. p. 499. Reisk. hunc morem publicae laudationis vindicat folis Atheniensibus, ignarus scilicet rerum Romanarum. Sed Dionysius L. V. A. R. p. 885. Reisk. demonstrat, hunc ritum antiquiora apud Romanos fuisse, quam apud Graecos. Valla vertit ταφὰς ἐποίησαντο δημοσία, bustum publice fecerunt; quam veritionem reprehendit Stephanus sine causa. Ταφὰς ποιεῖσθαι, i. θάπτειν, significare, vt τὸ sepelire, κατεῖν τὰ σώματα, tralatitium est. v. Ernest. et Oudend. ad Suet. Dom. 15. ad Tac. Hist. Ann. 73. Anim. ad Phaedon. p. 106. Ceterum originem harum laudationum docent Cic. legg. II, 25. Plut. in Popl. T. I. p. 401. cf. Taylor. Lectr. Lyl. VI. oratt. gr. p. 231. Philostratus (Heroic. c. 12. p. 721.) parum probabiliter hunc ritum a Troiani belli aetate repetit. G.

[Τὸν πάτριον — ταφὰς] Haec verba desunt in Aug., vt et Schol. ad verba τρέπων τοιαῦδε: Κυπαρισσίνας et ἔνεσι δὲ τὰ ὅσα.] G.

[Καύσαντες τὰ σώματα] Non satis accurate hunc morem tantummodo ad corporum cremationem pertinere putat,

quum Thucydides ipse se explicet, se morem patrium de illa consuetudine publice sepeliendi, et quaecunq; ad illam rem spectent, intelligere.] G.

Πρότερον] Helyeb. πρὸ πολλῷ. Vid. Theophrast. III, 7. Synesius Epist. IV. Suidas corrupte, προτιθέντι. τρίτη ἐπάνω ἡμέρα. WASS. Kusterus bene correxit, πρότερον. τῇ τρίτῃ ἡ. ἡ. De προθέσει mortuorum apud Athenienses in tertium diem ante τὴν ἐκφορὰν add. Interpretes Pollucis VIII, 146. DVCK.

Πρότερον] i. e. τῇ τρίτῃ ἐπάνω ἡμέρα, vt explicat Suidas, vt recte ante Kusterum correxit Portus pro προτιθέντι. v. Kuhn. et Iungerm. ad Poll. VIII, 146. G.

Sui tertio die ante vel retro fecerunt, sane et in triduum fecerunt; nec reprehendenda erat a B. Gottl. haec explicatio Schol., cum praefertim addat, ἢ, nempe et aliam allaturus, non vnam aut solam veram. BAYER.

[ἢ ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς] Falsa est haec expositio.] G. Ἐπειδὴν δὲ καὶ —] Reisk. in Dil. Abresch. p. 189. τὸ καὶ vncinis inelutium vult retineri, alterum versio in fin. versus deleri. G.

Λάρνακας κυπ.] Hunc locum respicit et illustrat Theodor. Therapeut. 8. καὶ ὁ Θουκυδίδης τῶν ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ τετελευτηκότων διηγῆται τὸ γέρας καὶ ὅπως μὲν τὰ εὐρηθέντα σώματα τῶν προσήκοντων ἕκαστος ἤξει τάφῳ. ἤλικην δὲ τοῖς ἡνίκα εὐρηθῆσιν ἡμεχωνῶτο τιμῆν, κυπαρισσίνας μὲν κατασκευάζουσις λάρνακας etc. Vide Gallaci Comment. in Orac. Sybill. pag. 100. HVDS.

runt, quod Cranii eos ex inopinato inuasissent: * et duriore conditione inde recedere coacti, domum se receperunt.

34. Eadem hyeme, Athenienses patrio instituto publice humarunt eos, qui in hoc bello primi mortem obierunt; in hunc fere modum. Triduo antequam funus efferatur, tabernaculum faciunt, et sub eo defunctorum ossa proponunt; et vnusquisque suo *cadaueri* inferias affert, si quas velit. Quum autem funeris efferendi dies venit, plaustra adducuntur, quae arcas ex cupresso factas ex singulis Tribubus singulas portant. In his autem insunt ossa singularum Tribuum, ex quibus singuli sunt. Vnus autem lectus stratus fertur inanis, illorum causa, qui non exstant, et quorum cadauera inter alia caeterorum corpora reperiri fuscipique non potuerunt. Quilibet autem tam de ciuibus, quam de peregrinis funus prosequitur: et mulieres, quae cum illis propinquitatis vinculo sunt coniunctae, ad sepulcrum adsunt eiulantes. Haec autem in publico monumento condunt, quod est in pulcerrimis vrbis suburbiis. (atque hic semper sepeliunt eos, qui in bello ceciderunt; illis exceptis, qui in campis Marathoniis obierunt: nam cum illorum virtutem insignem esse iudicassent, in illo ipso loco, in quo ceciderunt, sepulcrum etiam fecerunt.) Postquam autem eos humarunt, vir aliquis ab ipsa ciuitate delectus, qui et prudentia et dignitate caeteris praestare videatur, orationem illorum laudibus conuenientem super ipsis habet. Postea vero discedunt. Hoc igitur modo Athenienses suorum in bello caesorum corpora sepeliunt. Et toto belli tempore, quoties hoc ipsis accidebat, hoc ritu utebantur. Pericles autem Xanthippi filius ad hos, qui primi tunc obierunt, oratione funebri cohonestandos delectus est: et postquam tempus permisit, a sepulcro in suggestum, quod excelsum erat, vt quam longissime per circumstantem hominum multitudinem exaudiretur, progressus, haec verba fecit.

* Et quum actius vgerentur etc. Valla. HVDS.

τῶν Κρανίων δηλονότι. Ἀποβάλλουσι] ζημιούνται. Τῶ πατρῷ νόμῳ χρώμενοι] τὸν πάτριον νόμον πληρῶντες περὶ τῆς τῶν Ἀθηναίων ταφῆς. δηλονότι καύσαντες τὰ σώματα. ἕτος γὰρ ἦν νόμος Ἀθηναίοις, καὶ πᾶσιν Ἑλλήσι. Τροπῶ τοιῶδε] τῇ ἐνηθομένῃ. Πρώτιστα] πρὸ τρίτης ἡμέρας τῆς ἐκκομιδῆς ἢ ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς. ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον. Ἐπιφέρει] ἐναγίζει. Κυπαρισσίνης] διὰ τὸ ἀσκητὸν εἶναι. Ἐνεσι δὲ τὰ ὄσα] τῇ λάρνακι δηλονότι. Ἐς τὸ δημόσιον σῆμα] τὸ καλούμενον Κεραμεικόν. Οἱ μὲν

[Διὰ τὸ ἀσκητὸν εἶναι] Stephan. addi vult: τῦτο τὸ ξόλον. De re ipsa v. Bochart. in Phal. I, 4.] GOTTL.

Φυλῆς ἐκάστης μίαν] Reiskius in Diluc. Abresch. I. c. et in anim. p. 18. legit μία, ἰ.ε. ἄμαξα, quia non ad λάρνακα, sed ad ἄμαξαν. Equidem nihil mutandum cenfeo. G.

τῶν ἀφανῶν] Haec verba illustrat locus Chariton. ab Abreschio in Diluc. p. 139. laudatus. (III, p. 63. Doruill.) νόμος ἕτος ἀρχαῖος Ἑλλήνων, ὅσπερ καὶ τὰς ἀφανεῖς τάφοις κοσμεῖν. Plato itaque recte in Menex. c. 14. de ἀφανεῖσι dicere poterat ἐνθάδε κείνται. vbi non cum Wessel. in Obsf. I, 1. legendum est: ἢ κείνται. v. not. p. 48. G.

[Κεραμεικόν] Nomen loci, notante Palmerio, est Κεραμεικός. G.

Ἐπὶ τῷ καλλίστῳ προαφείη] In Ceramico extra Urbem. Vid. Meurf. de Popul. Att. in Κεραμεικός. Petis. Leg. Attic. p. 495. et Palmer. Exercitat. p. 48. DVCK.

In Ceramico. Dicit autem hunc locum δημόσιον σῆμα, quod milites pro patria occisi ibi publice sepelirentur. G.

Καὶ ἀλλοῖς] At vid. Herodot. I, 30. WASS.

τὰς ἐκ τῶν πολέμων] Sc. ἀποθνήσκοντας, in praeliis occisos. Abrechiuss excitat in Aucf. p. 268. ἀποθανεῖν ἐκ ψύξεως ex Aristid. P. I. p. 561. Plat. Apol. c. 20. τὰς ἐκ ἀνελομένων, τὰς ἐκ τῆς ναυμαχίας — G.

Ἐπειὼν δὲ διαπρηθὴ τὴν ἀρετὴν κρῖναντες] v. L. I. c. 73. vbi

Athenienses, φημὲν Μαραθῶνι μόναι προκινδυνεῦσαι τῷ βραβάρῳ — Similia iactant iidem Athenienses apud Herod. VIII. 27. p. 705. οἵτινες μὲνοι Ἑλλήνων δὴ μνηστομαχῆσαντες τῷ Πέρσῃ, καὶ ἐργὰ τοσούτω ἐπιχειρήσαντες, περιγενομένα — Nullum nomen Μαραθωνομάχων, fuisse magnificentius, satis constat. v. Valken. V. Cel. ad Herod. I. c. Eadem fere habet Plat. Menex. c. 10. 11. p. 39. f. Hanc egregiam horum militum virtutem exprimit Nolter v. διαπρηθὴ, vt verbum διαπρέπει apud Pindar. Olymp. I, 3. ὁ δὲ χρυσοῦς αἰθόμενον πῦρ Ἄτε διαπρέπει νυκτὶ μεγάλουρος ἔξοχα πλάτω. Aeschylum Persf. v. 1011. dixisse διαπρέπον κακόν, notabat Abresch. in Aucf. p. 268. G.

Ἀξιώματι] Certa res est, de qua dubie loquitur Stephanus. Pro τὸ μέγεθος Nolter laudante Tb. Magistro in ἀξιώ. καὶ τὴν ἀξίωσιν τῆς ἀρετῆς, ὡς ἐλευθερῶν τὴν Ἑλλάδα φέρεται. Et, pro προσὸν τῷ ἀξιώματι. et iterum, ἔχων ἐπ' ἀξιώσει καὶ πρὸς ὄργην ἀντεπεῖν. Aristides ἢ τὰς ἐν ἀξιώσει πρῶχοντας. prerogatiua, dignatio, Glessae. Vid. plura in Indice Schol. Cum Marg. faciunt et alii Mj. WASS.

Ὅποτε ξυμβλή αὐτοῖς] n. vt milites fortes pro patria occidissent, orationibus huiusmodi eos condecorarunt. G.

Ἐπειδὴ κειρὸς ἐλάβρανε] Quum tempus appropriaret, quass dixisset: κατέλαβε, v. Abreich. Diluc. p. 187. vt Dionys. L. X. ἐπεὶ δὲ κατέλαβεν ὁ πᾶν ἀρχαιροῦσῶν καιρὸς. Abreschius I. c. docet exemplis, dici posse: λαμβάνει με καιρὸς, et, ἰγὼ λαμβάνω

Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 323.

λβ. «ΟΙ μὲν πολλοὶ τῶν ἐνθάδε ἤδη εἰρηκότων ἐπανῆσι τὸν προσθέντα τῷ νόμῳ τὸν λόγον ἑτόνος, ὡς καλὸν, ὕπὲρ τοῖς ἐκ τῶν πολέμων θαπτομένοις ἀγορεύεσθαι αὐτόν. ἔμοι δ' ἂν ἀρκῆν ἐδόκει εἶναι, ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργῳ γενομένων, ἔργῳ ἧ καὶ δηλαῖσθαι τὰς τιμὰς. (οἷα καὶ νῦν περὶ τὸν τάφον ἑτόνος δημοσίᾳ παρασκευασθέντα ὁρᾶτε) καὶ μὴ ἂν ἐν ἑνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύεσθαι, εὖ τε καὶ χεῖρον εἰπόντι πισευθῆναι. χαλεπὸν γὰρ τὸ μετρίως εἰπεῖν, ἐν ᾧ μόλις καὶ ἡ δόκιμος τῆς ἀληθείας βεβαιῶται. ὅ, τε γὰρ ξυνεῖδᾶς καὶ εὐνῆς ἀνδρατῆς τάχ' ἂν ἢ ἐνδοσετέρως πρὸς ἂ βέλεται τε καὶ ἐπίσταται νομίσιαι δηλαῖσθαι. ὅ, τε ἀπειρος, ἔστιν ἂ καὶ πλεονάζεσθαι, διὰ φθόνον, εἴτι ὑπὲρ τὴν ἑαυτῶ φύσιν ἀλκοί. μέγχι γὰρ τῶδε ἀνεκτοὶ οἱ ἔπαινοι εἰσι περὶ ἑτέρων λεγόμενοι, ἐς ὅσον ἂν καὶ αὐτὸς ἕκατος οἴηται ἰκανὸς εἶναι δεῦρ' αὐτὸν ἡκαστος. τῷ δὲ ὑπερβάλλουσι αὐτῶν φθονῶντες, ἤδη καὶ ἠ ἀπιεῖσιν. ἐπειδὴ δὲ τοῖς

ἢ Εἰρηκότων ἤδη Reg. Cuff. Aug. ἢ Τόνδ' ὡς, et paulo post πάλιν, et ex emendatione rec. manus πολέμων Reg. et Aug. ὦ Ἐπ. ἢ. x ἔμοι δ' ἀρκῆν ἂν ἴσκει εἶναι Ar. C. Schol. atque ita scribendum ceniet Stepb.; Dan. Mosqu. et eodem ordine Reg. Cuff. Gr. sed omnes δ' ἀρκῆν. ita quoque Aug. ἢ δ' ἀρκῆν ἂν ἴσ. γ καὶ abest a Gr. z Τόνδ' non agnoscit C. Dan. a Ἐν δεστ Ar. C. Dan. b Τι abest C. c Νομίσιαι Ar. C. Dan. sed in marg. recent. inanu scriptum est νομίσιαι. d ὅ δι C. e αὐτῶ Ar. C. Dan. f εἴτι δεστ Reg. g τῷ δὲ ὑπερβάλλον αὐτῶν Dionys. Halic. T. VI. p. 198. τῷ δὲ ὑπερβάλλουσι αὐτῶν Ar. C. τῷ δ' ὑπερβ. Reg. Cuff. Gr. αὐτῶν etiam Cuff. et Gr. Sed in Cuff. deinde emendatum erat αὐτῶν. In Aug. τῷ δ' ὑπερβάλλουσι αὐτῶν, sine corr. consentiunt Bas. et Ald. Vin. Marg. it. Mosqu. ἢ Ἀπισεῖσι Gr.

καιρόν» quam Strutzani cod. Clar. e correctione ortam habet. In cod. Aug. adscripta sunt ad h. l. verba: περὶ τῷ ἐπιτάφιῳ, et paulo post: τῷ ὑπὸ Περικλέους. GOTTL.

Οἱ μὲν — αὐτόν] Dion. Halic. p. 17. Τι εἰσιν ὁ πεποίηκε τὰ τὴν μεγαλοπρεπῆ τὴν σύνθεσιν; τὸ ἐν τοιάτοις συγκείσθαι ἐνθῶν τὰ κῆλα. Τρεῖς μὲν γὰρ οἱ τῷ πρώτῳ προηγήμενοι κῆλα σποιδεῖσι πόδες εἰσιν. ὁ δὲ τέταρτος ἀνέπαιτος. ὁ δὲ μετὰ τῶτον, αὐτῆς σποιδεῖσι, ἔπειτα, κρητικῶς. ἀπαντες ἀξιωματικῶι. Dein, caetera persequitur. Caeterum Pericles, in Orat. quam ἐπιτάφιον λόγον vocat, ita inquit: τὴν νεότητα ἐκ τῆς πόλεως ἀνερῆσθαι, ὡσπερ τὸ ἔαρ ἐκ τῆ ἑαυτῶ εἰ ἐξαρῆσει. Aristot. Rhet. I, 7. 720. unde patet nostrum et hic et alibi Oratorum mentem et sensus, non autem verba, repraesentare. Ipsum audiamus: καὶ ὅσα μὲν λόγῳ εἶπον ἕκατος, ἢ μέλλοντες πολεμήσειν, ἢ ἐν αὐτῷ ἤδη ὄντες, χαλεπὸν τὴν ἀκρίβειαν αὐτῶν τῶν λεχθέντων διαμνησθῆναι ἦν, ἔμοι τε ἂν αὐτὸς ἡκαστος, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιτάφιον λόγον ἀπαγγέλλουσιν ὡς δ' ἂν ἐδόκει μοι ἕκατος περὶ τῶν αὐτῶ παρόντων τὰ δεόντα μάξις εἰπεῖν, ἐχομένη ὅτι ἐγγύτατα τῆς συμπίσεως γνώμης τῶν ἀλλοῶν λεχθέντων, ὅτως εἴηται. Caeterum haec Pericles ex Herodoto sublegit VII, 162. Ἀμείβετο Σέλων — ἀγγέλλοντες τῇ Ἑλλάδι, ὅτι ἐκ τῆ ἑαυτῶ τὸ ἔαρ αὐτῆ ἐξαγαγῆται. Pericles nihil praeter plebiscita scriptum reliquisset affirmat Plutarchus; et Schol. in Hermogenem p. 21. ita laudat ἀπὸ τῆ Ἐπιτάφιας Θουκυδίδου, nec aliter Theon. WASS. Iudicat et alibi de hac oratione Dionys. Halic. v. p. 84. 104. et 131. et de principio Proemii Theophr. Corydal. ap. Fabric. Bibl. Graec. Vol. XIII. p. 685. DVCK.

Οἱ μὲν πολλοὶ] Principium orationis tanquam graue et numerosum laudat Dionys. Hal. περὶ συνθ. ὀνομ. c. 18. (T. V. p. 113. Reisk.) vsque ad verba ἀγορεύεσθαι. Hanc orationem aliis verbis conceptam fuisse, e characterē scribendi, qui Thucydidis est, apparet. Secundum Aristot. Rhet. I, 7. ita coepit dicere Pericles: τὴν νεότητα ἐκ τῆς πόλεως ἀνερῆσθαι, ὡσπερ τὸ ἔαρ ἐκ τῆ ἑαυτῶ εἰ ἐξαρῆσει. Color ductus est ex Herod. VII, 162. Pericles autem elegantius ad suam rem transiit. v. Valken. et Wessel. VV. DD. ad L. c. cf. not. Waff. et Duck. ad h. l. G.

[Οἱ μὲν πολλοὶ —] Hoc Schol. non exstat in Aug. cod.] G. Τὸν προσθέντα τῷ νόμῳ] Sic Dionys. Halic. p. 291. Ed. Sylburg. εἴπε γὰρ πατε. Ἀθηναῖος προσέδραμον τὸν ἐπιτάφιον ἔπαινον τῷ νόμῳ etc. Huius legis auctor multis (vt et Scholasticæ nostræ) videtur esse Solon: quem Laertius tellarus modis omnibus βουλιῶν νόμων σοφιστῶν, et qui pro patria occubuissent, me-

moriae. At Diodorus Sic. I. 11. testatur, Iudos funebres Athenis primum fuisse actos in memoriam eorum, qui bello Persico fortiter pugnantibus obierant: quo etiam tempore lege cautum ait, vt de laudibus eorum, quos resp. censuisset publice sepeliendos, coniectionem oratores, quibus id munus a ciuitate mandaretur, haberent. Quod et orationes suaebros, quae exstant apud Demosthenem et Lyfiam, docent. Vid. Stephanii notas in Dionys. p. 23. HVDS.

Τὸν προσθέντα τῷ νόμῳ τὸν λόγον] Quae ad hunc locum notauit Hudsonus, sunt Casauboni, vt e Dionysio Reiskiano, T. II. p. 885. intellexi. De re ipsa v. Diodor. Sic. XI. p. 430. Wessel. G.

[Τὸν Σόλων] Accuratus scripsisset Scholiastes, si Solonem instauratorem huius rei fecisset. Sub Cecrope enim res iam fuit instituta, etsi, vt videtur, priuatum defuncti pro patria laudari fuit. v. Petit. Legg. Attic. L. VI. Tit. 8. p. 603. Wessel. Secundum Diodorum (L. c. in notis) orator demum constitutus est bello Persico, ergo post Solonis aetatem. Apparet, rei originem incertam esse. Ceterum in Aug. omnium diluente. Quae sequuntur post Σόλων, addidi e cod. Basl., vbi pro τὸ δεῖ, correxi εἶν, et pro προσέδραμον, προσέδραμον.] G.

ὡς καλὸν —] Reiskius (in anim. ad h. l. p. 19.) eleganter coniecit: καλὸν ὄν. Absorberi fortasse potuit ὄν in hac vicinia, quod non infrequenter alias adiectiuus neutrius generis, in accusatiuo aut nominatiuo, absolute posito, additur. Sic Nolter I. 2. ἄλλοι ὄν — ὅποτε τις ἐπελθῶν — ἄλλοι εὐφρανεσθαι — Paulo post βεβαιῶν ὄν. Plato in Menex. 10. ὡς ἵστοιμον σφλοῖν ὄν — et alibi. Nostro loco similis est Aristoteles, (L. II. Pol. c. 2.) λέγων δὲ τὸ μέγα εἶναι πόλιν πῆσαν, ὡς ἄριστον, ὅτι μέγιστα. In Cataub. post ἄριστον vnies inclusum est ὄν. v. Ernest. ad Xenoph. Mem. I, 3, 28. et Fisch. ad Plat. Apolog. p. 92. Sine auctoritate tamen eodd. τὸ ὄν adiacere nolui, quod etiam Dionysius non habet; quamquam vir doctiss. quidam hoc participium addi volebat. G.

Ἀνδρῶν — ἔργῳ γενομένων —] Acumen est in duplici v. ἔργῳ in priori vis argumentandi inest, cui respondet alterum, tanquam consequens. ὡς, qui viros se egregie factis in bello praestitissent, his etiam factis ipsis illustris aliquis honos tribuatur. Reiskius (in anim. p. 19.) hoc loco coniecit: ἔργῳ καὶ μόνῳ δηλαῖσθαι, sicut tantummodo re, non item verbis eos honorari. Sed τὸ μόνον later in contextu: καὶ μὴ ἐν ἐστ. Omitti illud saepius solet, vbi facile intelligitur:

Bail. I
Pelop.
ca. 1.
Olymp.
87. 2.
V. C.
Varr
323.

35. „ΜΥΛΤΙ quidem eorum, qui ex hoc loco verba iam fecerunt, eum laudant, qui hanc orationem funebrem legi, veterique instituto addidit; propterea quod eam de iis, qui in proeliis interfecisti sepelirentur, haberi praeclarum esset. Mihi vero satis esse videtur, virorum, qui re ipsa, factisque fortes exstiterunt, honores etiam re ipsa factisque declarari, qualia sunt, quae publice nunc circa hoc sepulcrum apparata videtis, nec in vno viro multorum virtutes periclitari, vt perinde ac ipse dixerit, siue bene, siue male, ita etiam ei fides habeatur. Difficile enim est modum in dicendo tenere, ita vt auditori satisfacias: in quo vel ipsa veritatis opinio vix stabiliri potest. Nam auditor, qui rei est gnarus, et qui defuncto est beniuolus, fortasse existimabit aliquid parcius declaratum, quam ipse velit, ac norit; et rei ignarus, nonnulla etiam redundare putabit, propter inuidiam, si quid supra vires ac ingenium suum audiat. Eatenus enim laudes, quae aliis tribuuntur, sunt tolerabiles, quatenus vnusquisque se quoque aliquid eorum, quae audiuit, facere posse putat. Sed quum auditores exsuperantiae virtutis ipforum defunctorum inuident, tunc vero non credunt, quae de illis dicuntur. Quoniam autem maiores

πολλοὶ οἱ μὲν πολλοὶ, φησὶ, τῶν ἐνθάδε ἤδη εἰρηκότων, ἐπαίνουσι τὸν νομοθέτην τὸν προσθέντα ἐν τῇ αὐτῆ νόμῳ τὸν λόγον τὸν κει-
 λέσθοντα λέγεσθαι τὸν ἐπιτάφιον ἐπὶ τοῖς θαντομένοις δημοσίᾳ. τῶν ἐνθάδε εἰρηκότων] τῶν εἰρηκῶν δημοσίᾳ. τὸν προσθέντα]
 τὸν νομοθέτην, δηλοῦσι τὸν Σόλωνα. τῷ νόμῳ τὸν λόγον] νόμος, ὅτι δὲ τῆς ἐκ τῆς πόλεως ἀνηρημένης δημοσίᾳ ταφῆς ἀξίῳ·
 προστιθέσθαι δὲ τῷ τοῖσδε νόμῳ τὸ δεῖν καὶ ἐπιταφίῳ ἐπαίνου· εἰς αὐτῶς λέγειν, ὃ δὴ καὶ λόγον ὁ ῥήτωρ ἐπαύδα καλεῖ, καὶ προσθήκην
 νόμῳ προσπαγορεύει. Εἰπόντι πεισευθῆναι] ἀπὸ κοινῆ τῶ, ἔμοι δὲ ἀρκῆν ἂν ἰδοίμει. ἀντὶ τῆ, καὶ μὴ ἐν κινδύνῳ γίνεσθαι τὸ πεισευθῆ-
 ναι. τὸ μετρίως εἰπεῖν] συμμέτρως, ἀξίως. Καὶ ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας]. περιφρακτικῶς ἡ ἀλήθεια. Ὅ, τε γὰρ ξυνοιδῶς]
 κατασκευῆ τῶ προομιῆς. Ὅ, τε ἄπειρος] προσπατικῶσέν, καὶ μὴ εὐνός. Ἔσιν ἂ καὶ πλεονάζεσθαι] κατὰ κοινῆ τὸ νομίσαιεν.
 Ἐς ὅσον ἂν] ἕως οὗ. τῷ δ' ὑπερβάλλουσι αὐτῶν] τῶν ἐπαίνων δηλοῦσι. Ἦδη καὶ ἀπισθῶν] λείπει ἕκαστος· ἐστὶ δὲ σπῆμα.

v. c. in τῶσδε ἴσμεν, apud Eurip. Hippol. v. 804. ἵθος vnum tantum nouimus quod plene reperitur in Xenoph. Oecon. p. 500. 6. v. Valken. V. Cel. ad Eurip. Hippol. p. 250. Ernest. ad Xenoph. Mem. III, 13. 6. et Hindenb. anim. ad Xenoph. p. 156. GOTTL.

Καὶ μὴ ἐν ἐν — πεισευθῆναι] Neque fides virtutis multorum (in bello declaratae) mihi videtur in periculo versari, siue pendere debere ab vnus oratoris vel dicendi arte, vel infantia. Scilicet oratori, parum apte dicenti, et nimis exaggeranti militum virtutem, nemo fidem habet; qua re eorum gloria diminuitur; sicuti boni oratores, qui eorum res gestas amplificanti nimis atque augent, eorum laudi reuera minime fauent. Sequutus sum Scholiasten in huius loci interpretatione; mecum faciunt Grammius, qui Grammaticum contra Stephanum defendit, et Camerarius, qui ita vertit: neque periculum adiri, vt in vnus alicuius oratione, meliore aut deteriore, virtutis multorum versaretur fides. Reliqui interpretes, veluti Valla, Acacius, Vinfemus, Aem. Portus et Stephanus, τὸ ἀρετῆς referunt ad κινδυνεύεσθαι. Ceterum Reiskius credit, post πεισευθῆναι deesse ἢ ἔ. (anim. ad h. l.) GOTTL.

[Ἀπὸ κοινῆ — ἰδοίμει] Haec verba separata sunt a sequentibus: ἀντὶ τῆ — in cod. Aug. et referuntur ad ἔμοι δ' ἀρκῆν — reliqua ad verba textus: κινδυνεύεσθαι πεισευθῆναι referuntur. Priora verba, secundum Scholiasten, repeti debent, vt opinor, ad καὶ — n. καὶ ἀρκῆν ἔμοι δοκεῖ. Posteriora ἀντὶ τῆ, recte pertinent ad κινδυνεύεσθαι πεισευθῆναι.] G.

[Καὶ μὴ ἐν κινδύνῳ — τὸ πεισευθῆναι] Stephanus vult intelligi ante πεισευθῆναι, part. ὥστε, et sine ratione proluxa oratione reprehendit Scholiasten, quem bene defendit Grammius. v. not. G.

Μετρίως εἰπεῖν] Modum tenere in dicendo, media via incedere, inter nimium et parum. G.

Non ita inapte expl. Schol. ξυνοιδῶσ' idem enim vult, quod nos dixerimus, der Sache angemessen. BAYER.

[Συμμέτρως, ἀξίως] Parum subtiliter explicat Schol. μετρίως, vti mox inepte δόκησιν ἀληθείας, pro veritate.] G.

Ἐν τῷ]. Sc. τῷ μετρίως εἰπεῖν, qua dicendi ratione acgre quoque probabit audientibus orator, quae vero consentanea esse duxerit. Nempē, quod animi auditorum occupati sunt vel nimio fauore vel inuidia; vt sequentia docent. Reiskius (in anim. ad h. l.) vertit: ibi loci, ubi vel ipsi veritatis opinionum certa fides adiungi nequit. G.

Ἦ δόκησις τῆς ἀλ.] Laudat, et scholia describit Suidas in δόκησις ἀληθ. DVCK.

Ὅ, τε ἄπειρος] Cum Schol. supplendum: καὶ μὴ εὐνός. Mox εἰ τι ὑπὲρ τὴν ἑαυτῷ φύσιν ἄκατοι, i. e. si quid audiat, quod facultatis suae tenuitatem superet, s. quod pro virium suarum tenuitate se perfecturum desperet, hoc nimis amplificatum, exaggeratum putat. G.

Μέχρι γὰρ τῶδε] Hunc locum vertit Sallustius initio Belli Catilin. HVDS. Vide nos ad Sallustii Catilin. Cap. III. Huc respexit Augustus Orat. apud Dionem LIII, p. 497. Paullo post Ets ὅσον Dion. Halic. WASS. In Epist. ad Amm. II. pag. 134. vbi inter exempla commutationis singularium et pluralium Thucydidi vitatae ponit, quod singularibus, ἕκαστος et ἕκαστε, coniungit pluralia, φθονῶντες ἐτ ἀπισθῶν. DVCK.

τῷ δὲ ὑπερβάλλουσι αὐτῶν φθονῶντες, ἤδη καὶ ἀπισθῶν] Haec verba vique ad ἀπισθῶν laudauit Dionys. Ep. II. ad Amm. T. VI. p. 798. vbi legitur in quibusdam codd. ὑπερβάλλον. Pro αὐτῶν codd. quidam et margo Ald. Vin. habent αὐτῶν, quod praefert Abresch. Diluc. Thuc. Aucf. p. 269. et comma separans ἤδη a φθονῶντες transponit, hoc ordine: τῷ δὲ ὑπερβάλλουσι (πράγματι) αὐτῶν φθονῶντες ἤδη, (i. e. διὰ φθόνον ἤδη, vt paullo ante, ἤδη refertur ad μέχρι γὰρ τῶδε,) ἀπισθῶν, n. τοῖς λεγομένοις aut τῷ λέγοντι. Si legatur ὑπερβάλλον, idem Abreschius verba ita ordinat: φθονῶντες ἤδη τὸ ὑπερβάλλον αὐτῶν, καὶ ἀπισθῶν (τοῖς λεγομένοις.) Vtraque interpretatio contorta videtur; nec indicat Abreschius, quoniam referat αὐτῶν. In ὑπερβάλλουσι contentiunt codd. Thucydidis. In

πάλαι ἔως ἐδοκιμάσθη ταῦτα καλῶς ἔχειν, χρῆ¹ καὶ ἐμὲ ἐτόμενον τῷ νόμῳ, πειραῖσθαι ὑμῶν τῆς ἐκάστη βελήσεώς τε καὶ δόξης τυχεῖν ὡς² ἐπιπλεῖσιν.

Λε. «Λεξομαι¹ δὲ ἀπὸ τῶν προγόνων πρώτων. δίκαιον γὰρ αὐτοῖς καὶ πρέπον² δὲ ἅμα ἐν τῷ τοιῷδε τὴν τιμὴν³ ταύτην τῆς μνήμης δίδοσθαι. τὴν γὰρ χάριαν⁴ ὥσπερ οἱ αὐτοὶ οἰκῶντες, διαδοχῇ τῶν ἐπιγιγνομένων μέχρι τῶδε ἐλευθέρων, δι' ἀρετῆν, παρέδωκαν. καὶ ἐκείνοι τε ἄξιοι ἐπαίνου, καὶ ἐτι μάλ- λον οἱ πατέρες ἡμῶν. κτησάμενοι γὰρ, πρὸς οἷς ἐδεξάντο, ὅσπην ἔχομεν⁵ ἀρχὴν, ἐκ ἀπόνως, ἡμῖν τοῖς νῦν προσκατέλιπον. ἢ τὰ δὲ πλεοναυτῆς⁶ αὐτῆς αὐτοὶ ἡμεῖς οἶδε, οἱ νῦν ἐτι ὄντες⁷ μάλιστα ἐν τῇ καθε- σηκυία ἡλικίᾳ, ἐπηυξήσαμεν, καὶ τὴν πόλιν τοῖς πᾶσι παρεσκευάσαμεν καὶ ἐς πόλεμον καὶ⁸ ἐς εἰρήνην αὐταρκεστάτην. ὦν ἐγὼ τὰ μὲν κατὰ πολέμους ἔργα, οἷς ἕκαστα ἐκτίθη, ἢ⁹ εἴτι αὐτοὶ ἢ οἱ πατέρες ἡμῶν βάρβαρον ἢ Ἑλληνα πόλεμον ἐπιόντα προθύμως¹⁰ ἠμυνάμεθα, μακρογορεῖν ἐν εἰδότην ἢ βυλόμενος, εἰσώ. ἀπὸ δὲ οἷας τε ἐπιτηδεύσεως¹¹ ἠλθομεν ἐπὶ αὐτὰ, καὶ μεθ' οἷας πολιτείας, καὶ τρέψαν¹² ἐξ οἷων μεγάλα ἐγένετο, ταῦτα δηλώσας πρώτον, εἶμι καὶ ἐπὶ τὸν τῶνδε ἔπαινον, νομίζων, ἐπὶ τε τῷ παρόντι ἐκ ἂν ἀπρεπῆ λεχθῆναι αὐτὰ, καὶ, τὸν πάντα ὁμίλων καὶ ἀτῶν καὶ ξένων, ξύμφορον εἶναι, αὐτῶν ἐπακῆσαι.

1 καὶ ἐμὲ οἱ. Gr. 2 ἐπὶ πλεῖστον. C. 3 ἐπιτολῆστον. Av. 4 ἐπὶ πλεῖστον. Cass. Gr. Aug. 5 δ' ἀπὸ Reg. Cass. In Aug. λέξομαι ἢ ἀπὸ. πὶ δὲ abest Gr. 6 τὰς. Ar. C. 7 οἱ αὐτοὶ ἀπὸ. Ar. C. Dan. 8 Nonnulli, ut monuit Scholiastes, sic distinguunt: ἀρχὴν ἐκ ἀπόνως, ἡμῖν etc. ita ut verti debeat, nam cum imperium etc. non sine labore acquisivissent, nobis etc. 9 τὰ δὲ πλεῖστα edidit. Ac. Porius. πλεῖστα habent caeteris, tam editi quam enarrati, in Scholiis tamen πλεῖστα exhibent. Tὰ δὲ πλεῖστα Reg. Cass. Gr. et Aug. Mosquit. ἀπὸ. ἡμεῖς εἰδόμεν. Gr. Huds. Omittit αὐτοὶ ἡμεῖς, non εἶδε. Duck. 10 μάλιστα deest Dan. in marg. adscriptum. 11 ἐς deest Bar. 12 εἴτινα Marg. x ἂν τὸ, ἀμυνόμενοι ἰσοῦσαμεν. Ac. Porius. y ἡμῶν. Cl. Cass. Aug. z ἔξ οἷων abfunt a Reg. a ἔπακῆσαι αὐτῶν. Ar. C. Dan. Paullo ante in Ald. Vin. marg. pro ἀπρεπῆ leg. ἀπρεπῶς.

αὐτῶν, quod sequor, subintelligendum est cum Scholiaste ἐπαίνων. Sensus est: Quod autem iusto maiorem laudem accipit, huic etiam ob invidiam nunc fidem non habent. In marg. Flor. Vinar. manus docta αὐτῶν φρονῶντες, quoque retinet et int. invidentes laudes — GOTTL.

[Ἐστὶ δὲ σχῆμα] n. quod post αὐτῶν ἕκαστος — ἦκουσε, sequitur φρονῶντες ἀπιτῶσιν. In cod. Cassel. defunt v. ἔστι δὲ σχῆμα. In Aug. defunt Schol. ad verba Ἐς ὅσον ἂν τῷ δ' ὑπερβάλλουσι αὐτῶν et Ἐδοκιμάσθη. Scholia ad Βυλῆσεώς τε et Τυχεῖν coherent. Post τυχεῖν additur δὲ in eodem cod., item κατὰ ante τὸ εἰσοπῶ. omiffum, et pro τὸ ἐπιπλεῖστον est, καὶ ἐπιπλεῖστον. Defunt quoque ibi Schol. ad verba Ἐν τῷ τοιῷδε καὶ ἐκείνοι τε πρὸς οἷς et Τὰ δὲ πλεῖστα αὐτῆς.] G.

Ἀπὸ τῶν προγόνων] Confer Demosth. in Orat. Funeb. pag. 152. WASS. Paullo post in his καὶ πρέπον δὲ ἅμα coniunctionem δὲ ἄριστε pro δὲ poni, et significare etiam Budaei Commentar. pag. 928. adnotat Stephan. Append. ad script. de Dialect. p. 189. DUCK.

Ἐν τῷ τοιῷδε] Tali tempore atque loco. Acacius vertit: in tali negotio. G.

Τὴν χάριαν ἀπὸ οἱ αὐτοὶ οἰκῶντες. Nihil interrupta temporis serie in hac regione habitaverunt. Ita L. I, 2. τὴν γὰρ Ἀττικὴν — ἀνθρώποι ἄκων οἱ αὐτοὶ ἀπὸ — vbi v. not. Vnde dicuntur Athenienses αὐτόχθονες, veluti in Plat. Menex. c. 6. et alibi; item Ἰθακησίς, quos Suidas int. αὐτόχθονας. v. Wolf. ad Demosth. orat. fun. T. II. app. crit. p. 1043. De elegantia vñ. τῷ ἀπὸ dixi ad Plat. Menex. c. 8. Mox δ' ἀρετῆν. — h. e. vii tute eorum factum est, ut posteris relinquerent regionem, qua libere possent uti, ita, ut a nemine penserent, si nemini subiecti essent. G.

Κτησάμενοι — πρὸς οἷς ἐδεξάντο ἀρχὴν. i. e. qui (patres) ad ea, quae (a maioribus) acciperant, iam amplius imperium, quod nunc habemus, non sine multo sanguine et periculis parant, allacerunt — Cum Reiskio (anim. p. 19.) scripti post ἡμῖν incisum. Constat hoc locus infra c. 6a. huic simili: c. i. μετὰ τῶν (patres); — κατέσχον — καὶ — παρέδωκαν ἡμῖν

αὐτᾶ Eadem fere habet Demosth. Olynth. Γ. p. 38. Reisk. καὶ μὴ παραχωρεῖν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῆς τάξεως, ἣν ὑμεῖς οἱ πρόγονοι τῆς ἀρετῆς μετὰ πολλῶν καὶ καλῶν καὶ μεγάλων κινδύνων κτησάμενοι κατέλιπον. cf. Nostrium L. I, 122. G.

Τὰ δὲ πλεῖστα] Inconstantes sunt codd. in h. v. Schol. cum aliis codd. legit: πλεῖστα infra c. 37. pro τὸ πλεῖστον scribitur τὰ πλεῖστα, c. 39. ταπλεῖστα, it. L. III. 10. et alibi. G.

Ἐν τῇ καθεσηκυία ἡλικίᾳ] i. e. ἐν μέσῃ ἡλικίᾳ, ut in cod. Aug. explicatur, i. e. in media et constanti aetate, n. virili. Haec aetas vocatur Hippocr. Aphor. I, 13. ἀκμή. Apud eundem καθεσηκυίαιες sunt, qui in tali aetate veriantur. v. Foef. Oec. Hipp. p. 297. Doruill. ad Charit. et, quem laudat, Wessl. ad Diod. XVIII, p. 341. Confirmat hanc interpretationem Abresch. Diluc. p. 191. Male intellexit h. v. Heilmanus: praesentis aetatis, im gegenwärtigen Menschenalter. Ceterum republicas secundum varias aetates hominum considerari, e Flori proemio notum est, vbi haec ἡλικία καθεσηκυία iuuenta imperii et quaedam quasi robusta maturitas dicitur; vbi v. Ducker. p. 11. G.

[Ταῦτα λέγει ὁ Περικλῆς] Hoc Schol. non habet cod. Cassel. Ceterum quae Scholiastes de Pericli expeditione in Euboeam suscepta monet, nuntur loco Nostri, L. I. 114. quem habet etiam Dionys. de Thuc. iud. p. 846. cf. Plur. in Pericli. T. I. p. 644. it. Aristid. T. II. orat. Platon. II. p. 135. 136. lebb.] G.

[Ἦν παραγμάτων] In Aug. ἂν παραγμ. in eodem non reperitur Schol. ad Ἐπιτηδεύσεως et οὐκ ἂν ἀπρεπῆ. G.

Βάρβαρον ἢ Ἑ. τ.] Agnoscit Tb. Mag. in βαρβαρικῆς. WASS. Βάρβαρον ἢ Ἑλληνα πόλεμον ἐπιόντα — ἠμυνάμεθα] Pro βαρβαρικῶν et Ἑλληνικῶν πόλεμον, bellum a barbaris et Graecis illatum. βαρβαρικῶν autem secundum Ammonium est. (p. 28.) τὸ τῶν βαρβάρων. Dura est forma et nusquam obuia, πόλεμον ἐπιόντα ἠμυνάμεθα, frequens autem, τὸν ἐπιόντα πολέμου ἠμυνάμεθα, veluti apud Nostrium, L. III, 56. Similia exempla reperuntur L. III, 64. III, 16. Itaque legendum quis putet, παλῆμιον, quod verbum non raro mutatum est in

Bell.
Pelop.
an. 1.
Olymp.
87. 2.
V. C.
Varr.
323.

nostri haec praecclare se habere censuerunt, oportet me quoque legi huic obsequentem operam dare, ut quam maxime potero vniuscuiusque vestrum voluntati ac opinioni satisfaciam.

36. „Initium autem a maioribus ducam. Aequum enim est, simul etiam decorum, in hac laudatione hunc honorem commemorationis ipsis tribui. Nam regionem istam iidem semper incolentes, succedentibus posteris ad hoc vsque tempus liberam sua virtute tradiderunt. Itaque cum illi laude sunt digni, tum etiam magis patres nostri: nam cum ad ea, quae a maioribus acceperant, tantum imperium, quantum hoc est, quod obtinemus, acquisiuisent, id non sine labore nobis, qui heic sumus, praeterea reliquerunt. Maiorem vero huius imperii partem nos ipsi, praesertim qui nunc sumus integra et matura aetate, propagauimus; vrbemque rebus omnibus, et ad bellum, et ad pacem pertinentibus instructissimam, ac ornatissimam reddidimus. Quorum maiorum praecclara facinora in bellis edita, quibus haec omnia sunt parta, aut si quid nos ipsi, aut patres nostri, bellum a barbaris, aut a Graecis illatum alacriter propulsantes fecimus, quia apud vos rerum gnaros prolixiore oratione vti nolo, haec omittam. Sed quibus studiis ad hoc imperium peruenerimus, et quo reipublicae administrandae genere, quae disciplina sit auctum, vbi prius haec declarauero, tunc et ad istorum laudationem accedam: tum quod existimem hanc orationem non indecoram fore institutae huic laudationi, tum etiam quod vniuerso tam ciuium, quam peregrinorum coetui conducere iudicem, harum rerum commemorationem audire.

Ἐδοκίμασθῃ ἐκρίθῃ. Βελήσεως τε] βελήσεως μὲν, πρὸς τὸ εὐνοία' δόξης δὲ, πρὸς τὸ ἀπειρος. Τοχεῖν] τοχεῖν εἶπεν ὡς ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τοξευόντων κατὰ τὸ σκοπῶ. Ὡς ἐπιπλεῖστον] τὸ ἐπιπλεῖστον καλῶς. ἢ γὰρ δυνατόν, πᾶσιν ἄρα ὡς ἀρέσκοντα λέγειν, ἀλλὰ καὶ μέσως πως, ἵνα μήτε φθόνου, μήτε ψεύδος δόξῃ λέγειν. Ἐν τῷ τοιούτῳ] τῷ ἐπαύῳ. Καὶ ἐπεινοῖ τε] αἱ πρόγονοι. Πρὸς οἷς] μετ' ἑν. Οὐκ ἀπόνως] τινὲς εἰς τὸ ἢ ἀπόνως ὑποσίζουσι. Τὰ δὲ πλεῖστα αὐτῆς] τῆς ἀρχῆς δηλοῦνται. Ἐν τῇ μαθητηκίῳ] ταῦτα λέγει ἃ Περικλῆς διὰ τὴν Σάμον καὶ Εὐβοίαν, ἢ αὐτὸς τοῖς Ἀθηναίοις προσεκτίχαστο. Ἐν ἐνῷ τῷ [σὺ] ἂν πατέρων, ἢ πραγμάτων τῶν κατὰ πόλεμον ἢ αἰνεσασμένων καὶ εἰρήνην. Ἐβῶν] Ἰσθμῶν, ὅτι διὰ τὸ τοῦτο αὐτὰ παρακρίται λέγειν, ἵνα μὴ ἀναγκασθῇ καὶ τὰ τῶν προκειμένων νεκρῶν εἰπεῖν ἢ ἀξιόλογα ὄντα. Ἐπιτηδεύσεως] πράξεως. Εἴμι] πορεύσομαι. Οὐκ ἂν ἀπρεπῆ] ἢ ἂν ἐξω τῷ προσήκοντος λεχθῆναι. Καὶ τὸν πάντα ὅμιλον] εὐχρημά ἐστι, ἀντὶ τῷ παντὶ τῷ ὁμίλῳ κερμαῖα

πόλεμος, et vice versa, v. Hinderburg. ad Xenoph. L. III, 5. p. 130. cf. Nostri L. II, 64. vbi pro πολέμιον cod. Dan. habet πολέμων. Equidem cum Abreschio vulgatam retinendam puto, quam tumentur omnes eodd. et quae a Thucydide ingenio non est aliena. Thomas M. v. βαρβαρικὸς, legit πόλεμον. Tam vero ἐπιόντα πόλεμον protulit Abresch. Diluc. p. 190. ex Arrian. L. V. Ἐμφλ. 392. vti ἐπιόντα ὄλεθρον, ἐπιόν κακὸν e Pausan. Boeot. p. 724. et Eliac. p. 463. Ceterum vt h. L. Thucydides dicit βαρβαρὸς et Ἕλλην πόλεμος, sic Pausan. Boeot. p. 794. dixit μάχας — βαρβαρὸς ἢ Ἕλληνας ἐνίκησεν. v. Abresch. l. c. p. 191. et Fisch. ad Anacr. Od. VI. p. 19. vbi κισσὸς πλόκαμος dictum est pro κισσῶος πλόκαμος, vt γυνὴ μαζὸς pro γυναικείος μαζὸς, apud Hom. Il. ω. 58. GOTTL.

Βάρβ. ἢ Ἕλλην. πόλ.] Vocatur haec figura simplex pro profestimo, ἀπλῶν ἀντὶ κτητικῶ. Ita Liu. dicit magnitudinem Romanam, p. Romanorum. V. Bentl. ad Horat. Carm. 2, 13, 8. Maior tamen durities est in verbo ἐπιέναι — Sed nihil mutandum. BAKER.

Ἄπο — αὐτῶν.] D. Hal. p. 47. vbi ἦλθεν ἐπ' αὐτῶν, et ἀπὸ οἷος τε, et ἐπακμαῖ αὐτῶν. WASS. Desiderantur etiam in Dionys. haec, καὶ μετ' οἷος πολιτείας, pro τῶτων ἐξ οἷων, in eo est τῶτων ἐξ οἷων, et λεχθῆναι δεῖν αὐτῶν. DVCK.

[Πορεύσομαι] Hoc Schol. intuli e cod. Basil. G. Καὶ τὸν πάντα ὅμιλον — ξύμφορον εἶναι] Casaubonus p. 26. Animaduert. ad Dionys. Halic. probat sententiam Scholiae τὸν πάντα ὅμιλον hic poni pro τῷ παντὶ ὁμίλῳ: vt apud Dionys.

VI. Antiq. 26. et 28. μηδὲνα εἶναι pro μηδεν' et in Hom. Od. π. 465. Οὐκ ἔμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι. Ἄσπυ κατὰ βαλῶν σκόντα: item Apollon. Rhod. I. Argon. 440. ἼΜΩΝ μὲν δὴ μοῖρα θεῶν χρεῖα τε περῆσαι. Ἐνθάδε κῆρας ἔχοντα. Verum primum, si Dionysio licuit dicere εἶναι μηδὲνα, ex eo non consequitur, itidem recte dici σύμφορον εἶναι τὸν πάντα ὅμιλον. Deinde, duo illa loca Poëtarum non recte cum loco Thucydidei componuntur. Nam in iis accusatius participii datiuum praecedentem sequitur, cuius commutationis casuum, quam etiam Cap. XI. huius libri in Thucydide obferuat Scholias, innumera sunt in omnibus tam profae Scriptoribus, quam Poëtis, exempla. In hac oratione autem neque datiuus est, neque participium. Nec maxima causa est, cur hic insolite enallage statui debeat, quum neque vllum exemplum huiusmodi συντάξεως adiectiuum σύμφορον proferatur, et verba simpliciter ita exponi possint, καὶ ξύμφορον εἶναι, τὸν πάντα ὅμιλον — ἐπακμαῖ αὐτῶν, et vile esse, vniuersam multitudinem ea audire: ita vt ξύμφορον εἶναι absolute ponatur, et accusatiui τὸν πάντα ὅμιλον ad ἐπακμαῖ ferantur. Et sic Vallam ea ordinasse ex illius versione adparer: nec inutile (esse) ab omni coetui ciuium pariter bosiumque audiri. Nec Casaubonus differtur, ea aliter, atque ipse cum Scholiae statuit, posse accipi. DVCK.

Ἄσπυ καὶ ξένων] Opponuntur ἄσπυ τοῖς ξένους s. μετοίκους, quæ iidem sunt ac peregrini, qui Athenis sedem fortunarum fixerant. v. Valken. ad Amm. II, 7. p. 110. cf. v. Isocratus p. 75. Ceterum nulla enallage est cum Scholiae fingenda,

ΛΖ'. «Χρώμεθα γὰρ πολιτεία ἔζηλάσῃ τὰς τῶν πέλας νόμους, παράδειγμα ἢ δὲ αὐτοὶ μᾶλλον ὄντες τισὶν, ἢ μιμνήμενοι ἑτέροις. καὶ ὄνομα μὲν, διὰ τὸ μὴ ἐς ὀλίγους ἢ ἀλλ' ἐς πλείονας ἢ ἦκειν, δημοκρατία κέκληται μέτεσι δὲ, κατὰ μὲν τὰς νόμους, πρὸς τὰ ἴδια διάφορα ἢ πᾶσι τὸ ἴσον, κατὰ δὲ τὴν ἀξίωσιν, ὡς ἕκατος ἢ ἐν τῷ εὐδοκιμῇ, ἔκ ἀπὸ μέρους ἢ τὸ πλεῖον ἐς τὰ κοινὰ ἢ ἢ ἀπ' ἀρετῆς προσημαίεται ἔδ' αὖ κατὰ πέναν, ἔχων δὲ τι ἀγαθὸν δεῖσθαι τὴν πόλιν, ἀξιώματος ἢ ἀφανεία κενώλυται. ἐλευθέρως δὲ τὰ τε πρὸς τὸ κοινὸν ἢ πολιτεύομεν, καὶ ἐς τὴν πρὸς ἀλλήλους τῶν ἢ καθ' ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων ὑποψίαν, ἔδ' ὀργῆς ἢ τὸν πέλας, ἢ εἰ καθ' ἡδονὴν τι δεῖν, ἔχοντες, ἔδ' ἀξιώσεις μὲν, λυπηρὰς δὲ τῆ

b ἢ μᾶλλον ὄντες αὐτοί, ἢ μιμ. Marg. Δὲ μᾶλλον αὐτοὶ ὄντες τισὶν, ἢ μιμ. Ar. C. Est alia etiam lectio, παράδειγμα δὲ μᾶλλον αὐτοὶ ὄντες τισὶν, ἢ μιμ. Libentius tamen quam τισὶν in huiusmodi locis dicit Thucyd. Nec mouere nos debet, qui sequitur pluralis numeri accusatiuus. Steph. ὄντες τισὶν Cl. Gr. Παράδειγμα δὲ μᾶλλον αὐτοὶ ὄντες τισὶν Reg. Cass. Gr. Cum Ar. et C. consentit Dan. sed alia manu inter versus scriptum habet τισὶν. Τισὶν quoque August. Bas. habet: μᾶλλον ὄντες τισὶν. Aug. μᾶλλον αὐτοὶ ὄντες, sic Mosqu. c ἢ ἀλλ' ἐπὶ Cam. et Bas. d Olimerat οἰκεῖν. ἢ κεν Ar. C. Cl. sed hic in marg. dicit. ἢ κεν Dan. Ad οἰκεῖν in marg. cod. Bas. γρ. καὶ ἦκειν. Mosqu. ἦκειν, pro ἦκειν. e πλεῖον Gr. Μοχ ἀξίωσιν, in cod. Aug. superfer. ἀξίωμα. f Ἐν τῷ Marg. Gr. ἐν τῷ Reg. Aug. ἐν τῷ sine iota febscripto. Super ἢ τῷ scripte, in textu: ἐν τῷ, quae glossa est. In cod. Bas. ἐν τῷ. εὐδοκιμῇ ex emendat. recent. manus Dan. g τὸ πλεῖον Ar. C. Din. h Ἀπὸ ἀρετῆς Reg. Cass. Gr. Mosqu. Aug. i Ἀφανεία Bar. Alt. Flor. Bas. Steph. i. atque ita in Dionys. Halic. exemplari, destructo e minus uitate, teste Sylburg. Gr. k Πολιτεύομενοι Ar. C. Πολιτεύομενοι, sed indudit a manu recentiore literis in Dan. Flor. Vin. marg. πολιτεύομεθα. l Καθημέρον Bar. C. Alt. Flor. Bas. m τῶν πέλας, ex emend. τῶν π. Cl. n οἱ καὶ ἢδονὴν τι δεῖν ἔχοντες ἐπαχθεῖς. Ald. Flor. Bas. alteram lectionem praefert Steph. δεῖν etiam Cl. et ex emend. δεῖν. Ald. Vin. Marg. et καὶ ἢδονὴν τι δεῖν ἔχοντες ἐπαχθεῖς.

vt bene monuit Duckerus. Ordo est: καὶ ἐξέμφαρον εἶναι, τὸν πάντα ὄμιλον — ἐπαχθεῖσαι — Baucrus malit: ἐς τὸν ὄμιλον, sine causa. GOTTL.

[Παντὶ τῷ ὄμιλῳ] Art. addidi ex Aug. Non opus esse hac enallage, in notis monui.] G.

Χρώμε. γὰρ πολ.] Γὰρ hic sign. *nempre*, scilicet, et incipit explicationem rei. Ceterum non est, quod hic notetur cum B. Gottl. nam παράδειγμα pendet ab ὄντες, quod sign. ita, vt simus, non a χρώμεθα. BAVFR.

[Τὸ δευτέρου] Hoc Scholion inferui e Cassel. et August. Quae mox Schol. ad Ζηλάσῃ notat, confirmantur a Plut. c. 4. p. 164. et 166.] G.

Παράδειγμα δὲ αὐτοὶ μᾶλλον ὄντες τισὶν] Exemplum, nos: Original, Vorbild, quod opponitur ὁμοιωμένοι, εἰδῶλω, vt Plato in Parmenide dicit p. 141., (in imagini, effigie, ad exemplum expressae, vt Cic. Off. III, 17. loquitur.) Petit autem his verbis Lacedaemonios, quorum respublica imago erat aliarum, vt scite Schol. notat. cf. Plat. Menex. c. 8. Ceterum notanda constructio: χρώμεθα — παράδειγμα δὲ ὄντες καὶ μιμνήμενοι. Talia loca, vbi frequentia non respondent superioribus, crebro occurrunt. G.

[Αἰνίττεται] In cod. Rossig. haec ita scripta sunt: αἰνίττεται Λακεδαιμονίως. Λυκίως τὰς Κρητῶν καὶ Αἰγυπτίων Ζηλώσαντος, καὶ τῶν ἄλλων τὰ πλείω πρὸς Λακεδαιμονίως.] G.

Καὶ ὄνομα μὲν] Sc. ἀπ' ἧς, n. πολιτείας. v. Reisk. anim. p. 19. G.

ὄνομα] p. ὄνοματι, κατὰ τὸ ὄνομα] vt clare positum est, neque aliter explicari potest, vt hic tamen possit, 1, 120. exti. ἢ τις τῶνακτιον ὄνομα ἀφορσύνη κέκληται. BAVFR.

[ὄργῃ] In codd. Cass. et Aug. pro ὄργῃ, est ἑώρα.] G.

Ἄλλ' ἐς πλείους ἦκειν] Sic ex optimis codd. correxi, pro οἰκεῖν, sensu quoque ita postulante. Definit enim democratiam, quae spectat ad multitudinem, ad πλείονας, non autem ad ὀλίγους, i. e. *optimates*. Reiskius in anim. p. 19. quoque ita legendum statuit, aut διήκειν. Stephanus tamen in Thesaur. Gr. L. vulgatam defendit: quod rempublicam gerimus non ad paucorum commodum, sed ad plurimorum utilitatem. Sed contra contextum, admodum contorte. G.

οἰκεῖν] Si ita legatur, est pro οἰκισθῆναι, i. e. διοικισθῆναι, habetur, administratur. v. Philol. Th. Paull. BAVFR.

Δημοκρατία] Vid. VI, 89. Aeschylum Suppl. 706. Demosth.

pag. 155. Euripid. Phocniis. 540. Suppl. 405. Platonem Menex: p. 519. A. WASS.

Δημοκρατία κέκληται] Hunc locum illustrat Noster infra c. 65. ἐγγίγνέτο τε λόγῳ μὲν δημοκρατία, ἔργῳ δὲ, ὑπὸ τῷ πρώτῳ ἀνδρὸς ἀρχῆ. Cuius loci meminit Plutarch. in Pericle p. 605. et in resp. ger. praec. p. 200. (T. VIII. Reisk.) item Aristid. orat. Plat. II. T. II. p. 121. Adfert et h. l. Lucemalius, apud Nostrum L. III, 126. vbi Brasidas ad Lacedaemonios: οἴγε μὴδ' ἀπὸ πολιτεῖόν τσάστον ἦκετε, ἐν αἷς οἱ πολλοὶ (sic legendum est pro ἢ πολλοὶ) ὀλίγων ἀρχήσιν, ἀλλὰ πλείονων μᾶλλον ἐλάσσης. Atheniensium autem ciuitatem nomine quidem δημοκρατίαν fuisse, reuera tamen ἀριστοκρατίαν, latet quoque in contextu h. l. Indicat hoc τὸ μὲν, et alia loca, quae de resp. Athen. forma agunt: veluti Plato in Menex. c. 8. disertis verbis: ἢ γὰρ αὐτὴ πολιτεία καὶ τότε ἦν, καὶ νῦν ἀριστοκρατία — καλεῖ δὲ ὁ μὲν αὐτὴν δημοκρατίαν, ὁ δὲ ἄλλο, ὃ ἂν χαίρη. G.

Μέτεσι — ἴσον] Thom. Mag. in μέλει. DVCK.

πᾶσι τὸ ἴσον] Plato vocat in Menexeno c. 8. ἴσοναίτην, Cicero, *iuris aequabilitatem*. πρὸς τὰ ἴδια διάφορα, in causis priuatis. G.

Ἐν τῷ εὐδοκιμῇ] Codd. Bas. et Aug. habent: ἐν τῷ εὐδοκιμῇ. Sciolus haud dubie in margine explicabat τὸ τῷ, per τῷ, quod deinde librarius intulit textui. Mox ἐκ ἀπὸ μέρους — προσημαίεται, i. e. non tam e certa quadam ciuium parte ad resp. gubernaculum prae aliis admoventur, quam virtutis causa. Τὸ πλεῖον, sive τοπλεῖον, vt i. Lucydides scribere solet, est μᾶλλον, cui responderet ἢ, vt μᾶλλον — ἢ. In sine insequentis cap. variat Noster τὸ μᾶλλον ἢ, cum τοπλεῖον ἢ. Sequitur quoque τοπλεῖον part. ἀλλὰ, v. c. 1, 83. ἢ ἔπλεον τοπλεῖον, ἀλλὰ δαπάνης — Reiskius in Diluc. Abrech. p. 193. h. l. explicat, tanquam scriptum esset: ἐκ ἀπὸ τῶν τῷ μέρους, ἐν ᾧ τις εὐδοκιμῇ, μᾶλλον ἢ ἀπ' ἀρετῆς. In anim. vero (p. 19.) accipit μέρους pro ordine et vicibus rempublicam gerendi, prout ad quemque, ex aetate aut temporum successione, peruenerint; vt sensus sit: non ideo, quod ordo et vices resp. capessendi ad eum peruenerunt. Sed vulgata interpretatio praestare videtur ob simplicitatem. In marg. Flor. Vinar. ἐς τὰ κοινὰ enarratur: ad honores, ad magistratus, vel ad rempublicam. G.

[Τὸ δὲ πλεῖον] Sic correxi pro falso τὸ ἐὰ ἢ. Monuit hoc Abrech. in Diluc. p. 193. quod et per se intelligitur. v. not.

Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 323.

37. „Nos enim ea reipublicae administratione utimur, quae aliarum civitatum leges non aemulatur, imo vero nos ipsi nonnullis potius exemplo sumus, quam alios imitamur. Et nomine quidem Democratia vocatur; propterea * quod non ad paucorum, sed ad communem utilitatem administramus. Omnes vero ex legum praescripto in priuatis controuersis fruuntur iuris aequabilitate; et pro dignitate, ut quisque aliqua in re excellit, ita etiam non quod sit ex aliqua ciuium parte potius, quam virtutis gratia, in republica aliis anteponitur, neque etiam propter paupertatem ac dignitatis obscuritatem, dummodo aliqua in re ciuitati prodesse possit, arcetur. Liberaliter porro rempublicam administramus, nec per mutuam quotidianarum actionum suspicionem aliis, si quid animi causa agunt, succensentes; ** neque molestum, licet innoxium, vultu dolorem praeferentes. Sed priuata negotia inter nos sine molestia agentes, ea, quae ad rempublicam pertinent, propter metum non violamus; illis, qui sunt

* Quod a pluribus non a paucis administratur. Canterus. HVDS.

** Neque tristitiam, minime noxiam illam quidem, sed tamen odiosam, vultu praetextentes. Cassi. HVDS.

γὰρ] τὸ δεύτερον κεφάλαιον τῆ ἐγκωμίας, ἢ ἀγωγῆς. Ὁ δὲ Σηλόσ] ἢ μιμημένη. Παράδειγμα δὲ] αἰνίσσεται τὸς τῶν Λακεδαιμονίων, ὅς Λυκάρτος ἔγραψε, μιμησάμενος τῶς Κρητῶν καὶ Αἰγυπτίων νόμους. διὰ τὸ μὴ εἰς ὀλίγους] ἐπειδὴ φαῦλον δοκεῖ ἡ δημοκρατία, καὶ ὄρεται τῶς Λακωνίας σεμνυνόμενος ἐπὶ τῆ ἀριστοκρατίας, ἐπάγει, λέγων, ὅτι τῶ μὲν ὀνόματι δημοκρατίας, τῶ δὲ ἔργῳ ἀριστοκρατίας ἐστὶν ἡμῶν ἢ πολιτεία. Πρὸς τὰ ἴδια διάφορα] τὰ διαφέροντα τοῖς ἰδιώταις. Ὅτι ἀπὸ μέρους] τῶτο λέγει διὰ τῶς Ἡρακλείδας βασιλείας τῶν Λακωνίων, εἰτίας ἀπὸ μέρους ἤρχοντος διὰ μόνον τὴν εὐγένειαν, ἢ μὴ εἶχον ἀρετήν. Ἡ ἀρετῆς] ἀπὸ τῶς ἀρετῆς τὸ δὲ πλείον, ἀπὸ τῶ μᾶλλον. Ἐχων δὲ τι ἀγαθόν] ὁ δὲ, ἀπὸ τῶ μὲν κείται. ἡζήματος] ἀπὸ τῶς ἡζήματος ἀφανεῖς] ὅτι ἔκ ἐστὶ πλείσιος. Ἐλευθέρως δὲ] ὡσανεὶ ἔλεγεν, ἢ κ' ἐμὲν ἀλλήλοις ὑποπτεῖ. Ἐπιτηδεύματων] κατὰ κοινὸ το, πολιτευόμεθα. (Ἐπαῦθα τὴν διαγωγὴν ὄλοιο). Λυπηρὰς δὲ] τῆ ὕψει ἀχθῆσθονας] τῶτο λέγει, ἐπειδήποτε οἱ Λακεδαιμόνιοι Ἄλλοκλήμιν ἐμ προαίτια

A cod. Cassi. haec omnia absunt. In Aug. hoc Scholion est interlineare: ἢ ἀπὸ τῶ μᾶλλον. GOTTL. Ὅδ' αὖ — κεκάλυται] Dionys. Halic. pag. 133. Vid. Platonem Alcib. pag. 431. d. WASS.

Ὅδ' αὖ κατὰ πένιν — κεκάλυται] i. c. δὲ πένιν, f. ἂν ἐν πένιν, vt Stephanus explicat, rauer. Mox ἔχων δὲ, non est pro μὲν, vt vult Scholiaites, sed reuera sensus est, ceu esset scriptum: ἂν αὖ πένιν μὲν ἂν, ἔχων δὲ τι. — v. Steph. adn. ad Schol. p. 628. Abresch. in Diluc. p. 191. τὸ δὲ vacare dicit, habito verborum respectu, vel valere μόνον δὲ — vt addit in auct. p. 270. Sic cepit interpres latinus. Reiskius in anim. l. c. malit γδ. Simplicissimum videtur, subintelligere μὲν ante πένιν. Mox post κεκάλυται suppleendum τῶν κοινῶν, vt Abresch. in auct. p. 270. vult, qui simul monet, interpretes non eodem modo intellaxisse. De re ipsa Plato in Menex. c. 8. Τὰς ἀρχὰς καὶ κράτος δίδωσι (populus) τοῖς αἰε δόξαν ἀρετοῖς εἶναι καὶ ὅτε ἀσθενεία, ὅτε πένιν πατέρων ἀπελήλαται ὄδεις — cf. Aristot. Polit. III, 8. Δοκεῖ ἀριστοκρατία μὲν εἶναι μέγιστα, τὸ τὰς τιμὰς νεμεῖσθαι κατ' ἀρετήν ἀριστοκρατίας γὰρ ὄρεται, ἀρετή. G.

[Ὁ δὲ, ἀπὸ τῶ μὲν] Quam falsus sit Schol., δὲ pro μὲν esse positum, monitum est in not.] G.

[Ἀπὸ τῶς] E. cod. Aug. addidi, et alterum Schol. ad h. v. c. Basil. Post διαφορὰς viciose legitur τε καὶ διεξέρει. Forte δημοσίας corrigendum est. G.

καὶ ἐς τὴν — ὑποψία —] i. c. in quotidianis vitae insitantis liberi sumus a suspitione mysta. Haec suspicio vel inuidia in consuetudine hominum quotidiana omni solet ex diuersis hominum moribus, insitituris et conditione, quae non apud omnes eadem est; vnde ininicitiae, rixae vel vexationes oriri solent. In hac varietate vitae morumque, Pericles ciues suos laudat, quod liberaliter atque ingenue versentur, non autem tam suspiciose, vt Lacedaemonii, quos tacite carpit, a quavis re rationem exigant, quid alter acturus sit, quo tendant eius res — vt sibi cauere et prospicere possit. G.

[Ἐπαῦθα τὴν — δηλοῖ] Haec verba e cod. Basil. adieci.] G. Eὐ κατ' ἡδον.] Tutior est haec lectio, i. e. κατ' ἡδονὴν τε δὲ στήθεσιν.

Ὁ δὲ ἔργῳ τὸν πένιν, εἰ κατ' ἡδονὴν τι δὲ εἰχοντες —] non est, qui genio suo indulget, siue, prae libidine animi exultet, irascitur. Infra c. 65. similis forma occurrit bis: πρὸς ἡδονὴν λέγειν τι, i. c. ita loqui, vt alteri placeas, vt libenter audiri falsa se κηθόμενοι τὴν ἀκοήν, siue, vt Noster dicit L. III, 38. ἡσώμενοι ἀκοῆς ἡδονῆ. Reiskius in Diluc. Abresch. p. 193. legit: εἰ εἰ κατ' ἡδονὴν — si quid facit ingratum nobis, sine codd. et contra contextus, rationem. In quibusdam codd. est: οἱ κατ' ἡδονῶν, i. c. εαυτῶν, et δὲ αὐτῶν. Male. Mox in v. δὲ ἀχθῆσθονας μὲν — ἀχθῆσθονας προστιθέμενοι, sensus esse videtur: nec vultu tetrico dolorem praeferentes (vt Lacedaemonii,) qui quidem nullam poenam vel noxam inferunt, atque non molestus est. Valde laborant Intt. in hoc loca difficult. Portus vterque legebat: προστιθέμενοι temere, iudicibus Grammio (in adnot. ad Schol. p. 628.) et Abreschio, (in Dilucidat. p. 191.) qui, προστιθέσθαι de quibusuis adiectiuis adhiberi, docet, v. c. κίμη πρὸς τῶς etc. et vulgatae interpretationem probat: vultu dolorem praeferentes: tanquam scripserit Noster: μεταβάλλοντες τὴν ὕψιν ἐς τὸ ἀχθῆσθονας, i. ἀφανίζοντες τὴν ὕψιν, ἵνα φανεῖσιν ἀχθῆσθονας, quod Seneca de tranquill. anim. c. 15. frontem fingere, vocat. Grammius refert τῆ ὕψει ad λυπηρὰς, dolores ad aspectu ipso acerbos et visu horridos. Sed nimis argute. Heilmannus reprehendit Intt., quod iunxerint: τῆ ὕψει προστιθέμενοι — προστιθέσθαι enim esse sensu forensi inuendum, adicere, imponere ex lege quadam; vt etiam Grammius explicat. Sed hoc est προστιθέναι, non προστιθέσθαι. Vertit itaque Heilmannus: nisi quis petulantia aliqua correptus peccet: multa est irrogatur, sine poenis illis, f. suppliciiis foedis vixis. Sed Thucydides inuere videtur, eiusmodi vultum morosum, quem Lacedaemonii ex sua disciplina inducant, grauem et molestum esse Atheniensibus, quantum sit ἀζήματος, vt ἐκαστοῖς πεποιηται.

ὄψει ἀχθηδόνας ὁ προστιθέμενοι. ἀνεπαχθῶς δὲ ἢ τὰ ἴδια προσομιλῶντες, τὰ δημόσια διὰ δέος μάλιστα ἔπαραινοῦμεν, τῶν τε αἰεὶ ἐν ἀρχῇ ὄντων ἀκροάσει, καὶ τῶν νόμων, καὶ μάλιστα αὐτῶν ὅσοι τε ἐπ' ἀφελείᾳ τῶν ἀδικημένων κείνται, καὶ ὅσοι ἀγραφοὶ ὄντες αἰσχύνῃ ὁμολογημένην φέρονται.

λη'. «Καὶ μὴν καὶ τῶν πόνων πλείστας ἀναπαύλας τῇ γνώμῃ ἐπορισάμεθα, ἀγῶσι ἢ μὲν γε καὶ θυσίαις διετησίαις ἠομιζόντες, ἰδίαις δὲ κατασκευαῖς εὐπρεπέσιν, ἃν καθ' ἡμέραν ἢ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει. ἐπεισερχεται δὲ, διὰ μέγεθος τῆς πόλεως, ἐκ πάσης γῆς τὰ πάντα· καὶ ξυμβαίνει ἡμῖν μηδὲν οἰκειότερα τῇ ἀπολαύσει τὰ αὐτὰ ἀγαθὰ γιγνόμενα καρῶσθαι, ἢ καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.

λθ'. «Διαφέρομεν δὲ καὶ ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις τῶν ἐναντίων τοῖσδε. τὴν τε γὰρ πόλιν κοινῇ παρέχομεν, καὶ ἔκ ἐστιν ὅτε ξενηλασίαις ἀπείργομέν τινα ἢ μαθήματος, ἢ θεάματος, ὃ μὴ κερῶσθαι ἀν τις τῶν πολεμικῶν ἰδῶν ὠφελήθει· πιστεύοντες ἔταῖς παρασκευαῖς ἢ τοπλέον καὶ ἀπάταις,

ὁ προστιθέμενοι malint Fr. et Lem. Port. vt sit ἢδὲ ἀζημίως etc. προστιθέμενοι, neque dolores, poena quidem carentes, sed tamen acerbos, aliorum oculis proponentes. ἢ τῇ ἰδίᾳ Dan. in textu. τὰ ἴδια in margine. ἢ Μύθοις Ar. Μύθοι καὶ C. ἢ Ἄντι τῷ, κατὰ τὰ πάτρια νόμους ἡμῶν ἀκρόντες etc. Ar. Port. Νομιζόντες viuentis vertit Canterus. ἢ Παρασκευαῖς Dan. ἢ Καθημέραν Bar. C. Ald. Flor. Bas. ἢ Οἰκειότερον Ar. C. Dan. ἢ Τὰ αὐτὰ Marg. improbat Steph. ἢ Τὸ πλεόν Ar. C. Bar. Steph. I. et paulo infra τὰ πλεόν. Τὸ πλεόν hic, et p. 306. τὰ πλεόν etiam Reg. Cass. Gr. et Aug.

Ceterum v. ἀχθηδῶν, ad verba, Thucydidi propria, quae γλωσσηματικῶς, ἀπηρχαιωμένα ἐκ θυσιακάστων τοῖς πολλοῖς vocantur, pertinere, notavit Dionysius, Epist. II. ad Amm. T. VI. p. 794. Ipse tamen Dionysius vsus est L. VIII. Antiquitat. c. 14. p. 1778. GOTTL.

[Ἀλακμήν θεασάμενοι] Quod Scholiastes de Alcamene tradit, obscurum est. Verisimile est, quod coniicit Abresch. in Dilucidat. p. 192., Alcamenam contra illud institutum peccasse, quo iuuenes iubebantur, σιγῇ πορεύεσθαι, περιβλέπειν δὲ μηδὲ μῆδ' ἄλλ' αὐτὰ πρὸ τῶν ποδῶν ὄραν. Ἐπιείκεια est grauitas, feneritas. Helychius: ἐπιείκεις, σπουδαῖος. Quare non est, vt cum Duckero statuamus, Scholiastae potius dicendum fuisse: ἀνεπιείκειαν, quam ἐπιείκειαν.] G.

Ἀχθηδόνας] Inter poetica apud Thucydidem etiam hoc vocabulum numerat Dionys. Halicarn. Epist. ad Amm. II. p. 133. Sed nec ipse eo abstinuit, nec plerique alii profae Scriptores. DUCK.

Ἀνεπαχθῶς — τὰ ἴδια προσομιλῶντες —] i. e. πρὸς τὸν πλάκα, i. πρὸς ἀλλήλους ὁμιλῶντες κατὰ τὰ ἴδια, in rebus priuatis inuicem ita alius erga alium se gerit, vt ei non sit oneri. Stephanus in Thef. G. L. v. προσομιλέω, dictum esse putat pro ὁμιλῶντες πρὸς τὰ ἴδια, quod improbat Abresch. Dilucid. Thuc. p. 192. merito. G.

[Ταῦτα πρὸς Λακεδαιμονίους —] Addidi hoc Scholion e cod. Aug.] G.

[Τῶν ἀρχόντων] ex Aug. intuli.] G.

Ὅσοι ἀγραφοὶ — αἰσχύνῃ — φέρονται] i. e. leges non scriptae (scripturae et mos maiorum) iis tamen (qui eas negligunt) maximam ignominiam apud omnes adferunt. Heilmannus αἰσχύνῃ interpretatur: reuerentiam, obseruantiam. Etli in bonam partem sumitur interdum de pudore; (v. c. Thuc. I, 84.) attamen αἰσχύνῃ φέρονται, quod fere ita dictum est, vt c. 40. λογισμὸς ὄκνον φέροι est adferre, gignere dedecus, ignominiam, vt nos; Schande bringen. Ita plane apud Platon. in Menex. c. 19. ἢ νῆα αἰσχύνῃ φέροι — (ἡμῖν, ἃν μὲν νικῶμεν ὑμᾶς ἔρετῃ) ἢ δὲ ἦττα, ἐν ἦττάμεθα, εὐδαιμονίαν. Contextus flagitat hanc interpretationem et frequens vsus verbi. Dionys. A. R. VIII. p. 1178. ἀχθηδόνες σὺν αἰσχύνῃ coniungit. Cē Ammon. in αἰδῶς et αἰσχύνῃ. (p. 5.) G.

[ἢ τῇ συνείσει] Ex Aug. addidi ἢ. Mox in sequenti Scholio in eodem cod. pro ἔτις est ἔθνος. Male.] G.

μὲν γε] Reiskius: delet γε in Diluc. Abresch. p. 193. Mox in θυσίαις — νομιζόντες, est subint. χρῆσθαι, more recepto solemus vii. Loquitur et ita Herod. III, 63. ὅσι δὲ ἔτοι ἔδδεν νομιζοῦσι, item III. 117. φωνῇ οἱ Σαυρομάται νομιζοῦσι σκουικῆ. Plura loca collegit Abresch. Diluc. p. 193. Regiminis rationem petendam ex intellectu χρῆσθαι, per se patet, quod νομιζοῦσι non idem est ac χρῆσθαι, sed, recepto more solet. Noster L. I. 77. ἔτι τότε χρῆται, ἔθ' οἷς ἢ ἄλλῃ ἔλλαξ νομιζοῦσι, sc. χρῆσθαι. cf. L. II. 15. vbi additur: καὶ ἐκ ἄλλῃ τῶν ἱερῶν νομιζοῦσι τῷ ὕδατι χρῆσθαι. v. praeter Abresch. l. c. Schwebel. ad Lamb. Bos. de ell. gr. p. 463. De re ipsa v. Xenophon. de rep. Athen. c. 2. 9. p. 64. Zeun. Addit Noster: ἰδίαις κατασκευαῖς, veluti acidificiis, splendide exstructis, et varia supellectile exornatis. G.

Θυσίαις — νομιζόντες] Θυσίαι h. l. non sunt sacrificia, sed festa, feriae, in quibus scilicet fierent sacrificia, quibus et coenae festae hilariores adiuicerentur; vocat enim ἀναπαύλας, recreationes. In νομιζόντες cum Dat. vix est, quin effugias ellipsin χρῆσθαι, aut casus enallagen. In loco, tamen Nostri I, 77. χρῆται — οἷς — νομιζοῦσι, Datius pendet a χρῆται, more Pron. relatiui, sequentis casum verbi praemissi. BAUER.

[ἢ τέρψις] Pindar. Nem. IV.

Ἄριστος εὐφροσύνα
Πόνων κεκριμένων
Ἰατρὸς. αἰ δὲ σοφαὶ
Μοισῶν θυγατέρες ἄοιδαί,
Θέλλαν νῆ ἀπτόμεναι etc.

WASS. Ἐκλήσσει Thom. Mag. hic et infr. C. 87. exponit ἐκβάλλει. add. ibi Sibol. et Aeschyli. Prometh. 134. DUCK.

[ἢ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει] Commode laudauit Wastius Pindarum Nem. Od. 4. v. 5. Ἄριστος εὐφροσύνα Πόνων κεκριμένων Ἰατρὸς — ad quem Noster respexisse videtur. Ἐκλήσσει, cod. Aug. explicat ἐκβάλλει, vt Thomas M., qui alium locum Nostri h. lib. c. 87. laudat: Θουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρῃ ἃν καθ' ἡμέραν ἢ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει. hic αὐθις ἐν τῇ αὐτῇ φόβος γὰρ μνήμην ἐκπλήσσει. Imitatus est hunc posteriorum locum manifeste Achilles Tatius L. VII. 10. p. 600. Bodeni. ἀλλήθης δὲ ἐστιν — ὁ λόγος, ὅτι μνήμην ἐκπλήσσειν πέφυκε φόβος. Quem locum Thucydidis laudare debebat ad Achillem Tatum Editor, V. C. Mox διὰ μέγεθος τῆς πόλεως, v. Noct. Paneg. c. XI. p. 30. Xenoph. de rep. Athen. c. 2. p. 65. GOTTL.

in Magistratu, semper obtemperantes, et legibus, iis potissimum, quae latae sunt, ut auxilio sint hominibus iniuria affectis, atque adeo illis, quae licet non sint scriptae, certam tamen ignominiam afferunt.

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 323.

38. „Quinetiam laborum crebras remissiones animis nostris inuenimus, certaminibus et sacrificiis anniuersariis, quae moribus ac institutis patriis sunt recepta, nos recreantes, et decore priuatorum apparatu, cuius quotidiana voluptas dolores excutit. Huc autem, ex omnibus orbis terrarum partibus, omnia propter vrbs magnitudinem importantur; acciditque nobis, ut non magis familiariter nostris, quam aliorum etiam mortalium bonis perfruamur.

39. „Quinetiam rerum bellicarum studiis praestantiores sumus nostris aduersariis, his vrbes omnibus communem exhibemus, nec vllis peregrinorum expulsionibus quemquam vnquam a disciplinis aut spectaculis arcemus; quod minime absconditum, si quis ex hostibus viderit, vtilitatem perci-

θεαζόμενοι μετερίζοντά, καθῶς ἐχρήσαντο. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι σκυθρωποὶ εἰσι, διαπαντὸς ἐπιεικίαν ὑπεκρινόμενοι, καὶ τὰς ἀβρατέρας κολάζουσι. τὸ γὰρ τερπνὸν τῷ βίῳ, κώλυμα νομίζουσι τῶν ἀναγκαιῶν. τὰ ἴδια προσομιλῶντες] ταῦτα πρὸς Λακεδαιμόνους αἰνιττεται. τῶν — ἐν ἀρχῇ ὄντων] τῶν ἀρχόντων. Καὶ μάλιστα αὐτῶν] τῶν νόμων δηλονότι. Καὶ ὅσοι ἀρχαῖοι ὄντες] ἀρχαῖοι νόμοι τὰ ἔθνη εἰσὶ. τῇ γνώμῃ] τῇ ψυχῇ, ἢ τῇ συνέσει. Διετησίαις] δι' ὅλα τὰ ἔτη θύουσιν οἱ Ἀθηναῖοι καθ' ἑκάστην, πλὴν μιᾶς ἡμέρας. Ἡ τέρψις] ἢ ζωγραφία. τὸ λυπηρὸν] αἰνιττεται πρὸς τὰς ταπεινὰς καὶ εὐτελεῖς Λακεδαιμονίας. Ἐπεισέρεχεται] τῷ Θεσέως ἐν Ἀττικῇ τε καὶ ταῖς Ἀθήναις βασιλεύσαντος, συνεισέφερον παντοχόθεν αὐτῶ τὰ πρὸς χρείαν οἱ Ἕλληνες, ἐπειδύσσερ ταύτην ὁ βασιλεὺς πρυτανεῖον καθέστηκε καὶ μητρόπολιν τῆς Ἑλλάδος, τὰς ἄλλας καθηρηκῶς διὰ τὸτο πόλει. Καὶ ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις] πληρώσας τὰ ἐν εἰρήνῃ γινόμενα ἀγαθὰ, οὐν μετέρεχεται ἐπὶ τὰ ἐν πολέμῳ. τῶν ἐναντίων] τῶν Λακεδαιμονίων φησί. τοῖσι εὐχρησμένοις. Κοινῇ παρέχομεν] κοινωτικῇ, καὶ ἀνεμμένην πᾶσιν ἀνθρώποις. Ἐνηλασίαις] ὡσπερ οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ὁ μὴ κρυφθὲν ἂν τις] τὸ ἔξῃς, ἀφελήθει ἂν τις, ἰδὼν μὴ κρυφθὲν. Καὶ ἀπάταις] πάλιν πρὸς Λακεδαιμονίας

[H ζωγραφία] Cur Scholiastes τέρψιν ita interpretetur, nemo facile intelligat. Duckerus igitur in adnot. ad Schol. p. 629, legi malit: ψυχχαγωγία, comotus Ammonii auctoritate, qui in v. χαρὰ, definit τέρψιν καὶ ψυχχαγωγίαν ἀπὸ τῆ ἀηδῆς ἐπὶ τὸ κρεῖσσον.] GOTTL.

[Ἐκπλήσσει] Comparare licet duo loca: alterum Tac. Annal. corpora equorum, quos fluctus in litus eliserat, i. e. expulerat, alterum Liuii, 5, 39. priuatos luctus stupefecit publicus pavor, i. e. obruit, vicit, sentiri prohibuit. BAYER.

[τῷ Θεσέως —] Hoc Schol. adieci e Basil.] G.

[Πάσης γὰρ] Haec fusc persequitur Isocrates Paneg. p. 70. WASS.

[τὰ αὐτῶ] Non videtur admitti posse marginis lectio: alteram autem recte Valla interpretatur. STERN. Valla vertit, ut non magis hinc nativis bonis fruamur. DVCK.

[τὰ αὐτῶ ἀγαθὰ γινόμενα] i. e. bona quae hic, n. in regione Attica, proueniunt, ut etiam intelligitur ex opp. τοῖς ἀγαθοῖς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Sic explicat αὐτῶ Schol. ad L. VI. 34. in it. τὰ τε αὐτῶ, ἦγεν τὰ ἐν τῷδε τῷ τόπῳ. v. praeter Abrech. ad L. III. 30. in Diluc. p. 403. Celeberr. Valkenar. ad Herod. III. p. 339. Similis locus est apud Plin. Paneg. 29. diuersas gentes ita commercio miscuit, ut, quod genitum esset vnaquam, id apud omnes natum esse videretur. Nonne ceruere datur, ut, sine vllius iniuria, omnis vsbus nostris annus exuberet? G.

[ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις] Rationem, cur scripserit Thucydides ita, et non πολεμίων, qui cum Herodoto alias dicit πόλεμα, non πολεμικὰ, inuenit Abrech. in Diluc. p. 196. in eo, quod in casibus obliquis difficile sit discrimen, intelliganturne πολέμιοι, an πολέμια, res bellicae. In his itaque casibus scribi πολεμικῶν. Πολέμια pro πολεμικὰ dici, v. voc. Herod. recensionem p. 16. Welsch. Inter alia loca laudat Abrech. L. II. 89. Sed ibi legitur πολεμίων, non, ut citat, πολεμικῶν quod frustra tentabat Walsius, scribens, ἐνα-

τίων. Pro καὶ, quod proxime praecedit, malit Reiskius, (anim. p. 19.) καὶν. G.

[τὰ ἐν εἰρήνῃ γινόμενα] In cod. Aug. γινόμενα deest, et potest abesse. Πληρώσας i. e. quum plene, et quantum satis est, dixisset. non lapit, auctore Stephano, nouam loquendi rationem: Aristides enim (T. I, p. 422.) h. v. similiter fere adhibuit: λόγος μικρὸς τε διεξίεναι, καὶ ἑδαμῶς πληρῶσαι ἔσθιος. Ita apud Stob. T. 106. p. 570. πληρῶσαι τὰ νενομισμένα. cf. Abrech. Diluc. p. 196. et Auctar. p. 271.] G.

[φησί] Omisita h. v. in Aug.] G.

[Ἐνηλασίαις] Huc respicit Plutarchus Lycurgo p. 36. vbi legendum γυναικὸς ἱερῶς, non ἱερῶς. vid. Aristot. Polit. II, 9. WASS. De ξηνηλασίᾳ Lacedaemoniorum vid. I, 144. et Spanh. ad Aristoph. Ran. v. 461. DVCK.

[Ἐνηλασίαις —] De hoc more peregrinos vsu vrbs prohibendi apud Lacedaemonios, praeter nostrum (L. I, 144. Schol. ad I, 77.) v. Xenoph. de rep. Lac. c. 14. p. 48. Zeun. Plut. in Lycurgo c. 27. p. 223. it. in Instit. Laced. T. VI. p. 881. Welsching. ad Petit. Legg. Art. p. 678. Cicero (Offic. III, 11.) huius rei quoque mentionem facit, et reprehendit Lacedaemonios: Ceterum refellit Plutarch. in Lycurg. c. 27. p. 223. Nostrum, hanc ξηνηλασίαν non esse factam, ne peregrini instituta Lycurgo in suos vrbs conuerterent; ἀλλὰ μάλλον, ἔτιωσ μὴ διδάσκουσι κακὰ τινος ὑπέσχεσθαι. G.

[Ἡ μικθία] Plutarchus in Lycurgo: Ἄλλὰ καὶ τὰς ἡθροισμένους etc. Sed et aduenas nulla causa vtili irrepentes in vrbes effingerent, et aliquem haurirent ad virtutem profectum, quin potius, ne doctores alicuius noxae forent. HVDS.

[Ἄν τις] Deest in Aug. ἂν.] G.

[Ὁ τῶς παρασκευαῖς — καὶ ἀπάταις] i. e. non artibus fraudulentis, clandestinis, quibus inest dolus, astutia, non vera prudentia, ut obseantur vel obseantur consilia. Abrech. in auctar. Diluc. p. 271. explicat fere ita παρασκευαῖς, furta, quibus Lacedaemonia iuuentus praeparabatur ad furta bellica.

ἢ τῶν ἄφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐς τὰ ἔργα εὐψύχῳ. καὶ ἐν ταῖς παιδείαις, οἱ μὲν ἐπιπόνῳ ἀσκήσει, εὐθύς νέαι ὄντες, τὸ ἀνδρείον μετέρχονται ἡμεῖς δὲ, ἀνεμίνας διαιτόμενοι, ἔδεν ἥσπον ἐπὶ τῆς ἰσοπαλείας κινδύνας χωρῆμεν. τεκμήριον δὲ ἔτε γὰρ Λακεδαιμόνιοι καθ' ἑκάστης, ἢ μετὰ πάντων δ' ἐς τὴν γῆν ἡμῶν ἔστρεψον. τὴν τε τῶν πέλας αὐτοὶ ἐπελθόντες, ἢ χαλεπῶς ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ τὴν περὶ τῶν οὐκ αἰσίου ἀμυνομένους μαχόμενοι καταπλεῖον κρατῶμεν. ἀθρόα τε τῇ δυνάμει ἡμῶν ἔδειξεν πῶ πολέμιος ἐνέτυχεν, διὰ τὴν τῆ ναυτικῆς τε αἰμα ἐπιμέλειαν, καὶ τὴν ἐν τῇ γῆ ἐπὶ πολλὰ ἡμῶν αὐτῶν ἐπίπεμψιν. ἢν δὲ πρὸς μόριον τὴν προσμύξῃσι, κρατήσαντες ὅτε τινὰς ἡμῶν, πάντας αὐχρῶσιν ἀπεῖσθαι, καὶ νικηθέντες, ὅφ' ἀπάντων ἥσσησθαι. καίτοι, εἰ ραθυμία μᾶλλον ἢ πόνην μελέτην, καὶ μὴ μετὰ νόμων ἢ τοπλεῖον ἢ ἢ τρέπων ἀνδρείας ἐθέλομεν κινδυνεύειν, περιγιγνεται ἢ ἡμῶν τοῖς τε μέλλασιν ἀλγενοῖς μὴ προκάρμειν, καὶ ἐς αὐτὰ ἐλθῶσι, μὴ ἢ ἀτολμοτέρως τῶν αἰεὶ μοχθέντων φαίνεσθαι.

μ. ἢ καὶ ἐν τε τύποις τὴν πόλιν ἀξίον εἶναι θαυμάζεσθαι, καὶ ἔτι ἐν ἄλλοις. Φιλοκαλῶμεν ἢ τε γὰρ μετ' εὐτελείας, καὶ Φιλοσοφῶμεν ἀνευ μαλακίας. ἢ πλῆτω τε ἔργῳ μᾶλλον ἢ ἐν κερῶν ἢ λόγῳ

z ἄφ' ἡμῶν Gr. a αὐτῶν deest Dan. Paulo post ἐπὶ πόνῳ καὶ ἀσκήσει Cass. sed deinde correctum manu recent. vt in Ed. d. ἔπ' ἄφ' ἡμῶν Gr. et ab emendatore ἐπιπόνῳ. b μετ' ἑκάστης δι' ἑ Gr. C. μετὰ π. δ' αἰς Gr. Paulo ante in Flor. Vin. marg. pro ἑκάστης leg. ἑαυτῶν. c ἔστρεψον Ar. C. Hudf. ἔστρεψόντων Dan. Sic quoque Hussonum ex Ar. C. voluisse scribere suspicor. Duck. d Ἐπιπολλὰ Bar. Ar. Ald. Flor. Basf. e τε deest Ar. C. Cl. Dan. f ἠττήσθαι Dan. g τοπλεῖον Ar. C. τὸ πλεον Dionys. Halic. τὸ πλεον Reg. Cass. Gr. Aug. h τρέπων ἀνδρείας Cass. Aug. Mosqu. ἀνδρείας. τρέπων ἀνδρείας, et ex emendatione inter versus τρέπων ἀνδρείας Gr. i ἡμῶν τε τοῖς Cass. Gr. Aug. k ἀτολμοτέρως et rec. manu supr. emendatum ἴσως Cass. ἀτολμοτέρως Dan. Aug. ἀτολ. ματῆρις, sed corr. ἀτολμοτέρως, vt Mosqu. habet. l τε deest Cass. Aug. Mosqu. m πλῆτω τε ἔργῳ Ar. C. Mosqu. Mira fuerit hypallage, ἢ πλῆτω τε ἔργῳ scriptis, et non potius hoc modo, πλῆτω τε ἔργῳ Steph. πλῆτω τε ἔργῳ Cl. πλῆτω τε ἔργῳ Dan. n ἢ deest in cod. Aug. Basf. Sed corrector adscripsit: ἐν κερῶν. Deest etiam in Bar. Ald. Flor. Basf. Steph. I. Cl. Gr. Reg.

Distum est ταῖς παρακῆ. κ. ἀπάταις pro ἀπατηλαῖς. Reisk. coniecit in Diluc. Abrefsch. p. 197. παρατροπαῖς, auertendo alios, a nostra consuetudine et contemplatione studiorum. Sine ratione. GOTTL.

[Καὶ ταῦτα πρὸς —] In Aug. hoc Scholion sic legitur: πᾶσι τῶν Λακεδαιμονίων, οἵτινες ἀπάτη τὸ πλεον καὶ γοητεία γυμνάζονται (male, pro ἐκράτῳ) ἐν τοῖς πολεμικοῖς.] G.

[ἢ τῶν ἢ ἐπὶ τῶν] Stephanus exponit: ἢ ταύτην τὴν ἀσπίδα. ἢ ἐπὶ ταύτην, quibus quisque moneatur, ne ἐψασπις sit: factetur tamen, se non videre, quomodo secundum Scholiasten ἐπὶ τῶν significare possit: μετ' αὐτῶν itaque, quod Schol. praeter clypeum, et dōru adiacit, legendum esse: ἢ τὰ ἢ ἐπὶ τῶ. Sed sic non tollitur difficultas: verba enim, ἐπὶ τὰ (sc. dōru et ἀσπίς) non significare possunt: μετ' αὐτῶν. In cod. Cassel., omīssis his, legitur: ἐπὶ τῶν, ταῖς, ἢ ταῦτα ἔδου, ἢ μετ' αὐτῶν ἀναγέσθαι, melius quam in editis. Sic in Aug., praeterquam quod legitur: τῶν ἢ πῆτων, et pro ἐπερῶν est ἐρῶν, et pro ὡς, ὡς. Pro ἐπὶ τῶν apud Suid. v. ἢ τῶν et Λυκῆργος, Kusterus legebat: ἐπὶ τῶν vel ἐπὶ τῶ, quod probabat olim Duckerus ad Flor. I, 18. postea vero nihil mutandum censebat. Habet enim quoque Aristot. apud Stob. S. VII, p. 83., vbi Gorgone, filio in militiam proficiscenti, scutum dat his verbis: ἢ ταῦτα, ἢ ἐπὶ ταῦτα et Sext. Emp. III. Hypot. p. 131. Fabric. ἢ ταῦτα ἢ ἐπὶ ταῦτα. Apud Aristot. II, 17. est: ἢ ταῦτα ἢ ἐπὶ ταῦτα. Sensus igitur verborum est: aut hanc referas saluus, aut, super hanc suscipis mortuusus reperiteris. Sumenda autem sunt eadem vi: ἐπὶ τῶν, τῶς et τῶ. Ἀναγέσθαι duplici vi capitur, ἀεὶ et media: tollito, suscipitione, et, suscipitor, imperitioque, vt bene Abrefsch. monet. (Diluc. p. 197.) Ταῦτα αὐτῶν, n. dōru et ἀσπίδα, aut, cum his, μετ' αὐτῶν, sc. ἡλθα et clypeo, tollitor mortuus. Ἐπὶ τῶν autem sic exponit, μετ' αὐτῶν, quia occisi in bello, impositi, cum his armis e proelio deportabantur. Sequitur: εἰ πλεονας ἐνεγκόντες sc. παρακῆ. Paulo ante: τῶ εὐρώτῃ v. Flor. Lac. inslit. T. VI. p. 331.] G.

ἢ ἰσοπαλεῖς κινδύνας] i. c. Subimus pericula eiusmodi, vbi pares hosti reperimur. G.

Καθ' ἑκάστης] Lectio notata in marg. Flor. Vinar. καθ' ἑαυτῆς non dupliciter: per se, vt int. expressit. Opponuntur Lacedaemoni puri puti, reliquis auxiliis, μετὰ πάντων. Vulgata tamen recte habet; opponuntur enim c. 64. ἰσῆται πρὸς τε ξυμπαντας et πρὸς ἑκάστης. G.

Αὐτοὶ ἐπελθόντες] Suli (linefociis) inuadimus aliorum agrum. Praecedit: ἔτε — καθ' ἑκάστης μετὰ πάντων, nunquam soli, sed cum omnibus sociis. Mox pro τε, Reisk. anim. l. c. legit δδ. Opinor, vere. G.

Ἀθρόα τε τῇ δυνάμει] Non est, quod cum Reisk. legatur δδ, pro quo saepius Nofter γε ponit, v. Ind. Si quid tamen mutandum sit, malim γε, quidem. 4, 9. extr. ἔτε γὰρ αὐτοὶ — ἐκείνοις TE ριαζομένοις, rel. i. c. δδ. BAVER.

[Ἀθρόα τε τῇ δυνάμει] Hoc caput Scholio praefixi, monente Duckero, pro ἐπιμέλειαν, quod h. l. vt liquet, parum accommodatum est. In Aug. omīssa sunt verba: εἰς Θράκην καὶ Ἰωνίαν, nec huc pertinere videntur. In eodem codice adscripta sunt verba: κρατήσαντες τε τινὰς ἡμῶν. Sed mihi videntur referri ad v. ἐπὶ πολλὰ ἡμῶν αὐτῶν ἐπίπεμψιν. Ceterum desunt Schol. in Aug. ad verba τὸ ἀνδρείον μετέρχονται Ἐπίπεμψιν. Μορίῳ τινὶ Ἀπεῖσθαι et Καὶ ἐν τε τύποις.] G.

[Εἰς στρατεῖαν] In Cass. est ἐκράτῳ pro ἐκστρατεῖαν.] G. Καὶ τοι — φαίνεσθαι] Dion. Halic. p. 135. ἢ παρὰ τὰς χρέωνος τῶν ἐνμάτων ἐκβεβηκυῖα τὸ καταλλήλον φράσις, τοιαύτη τις ἐστὶν inquit. WASS. In Dionys. quoque est ἀτολμοτέρως. Parum interest, vtro modo legatur. DVCK.

Καὶ μὴ μετὰ νόμων — ἢ τρέπων ἀνδρείας] Heilmannus reprehendit Porti versionem, et verba sic iungit: μετ' ἀνδρείας νόμων ἢ τ. α. quasi dicat: nārd nos non inest fortitudo in legibus, i. c. a legitus efficitur, vt apud Lacedaemonios, quorum virtus speciosa senectute legum nititur: sed ab animi magnitudine proficiscitur. Dura est haec structura: ἀνδρεία νόμων quanquam vniu vsus genit. talis mihi non est ignotus. Idem sensus sine hac constructione efficitur. Eneideus eleganter: nonimvero si otiosi potius, quam laboribus ad-

pere possit: quippe non tam apparatibus, et dolis, quam nostrae in rebus gerendis fortitudini, confidimus. Atque in disciplinis, hi quidem *Lacedaemonii* statim ab ineunte aetate virtutem exercitatione laboriosa confectantur. Nos vero, quamvis remisso vitae genere vtamur, nihilo tamen secus, ac illi, aequalia pericula subimus. *Huius autem rei* hoc est argumentum. Neque enim Lacedaemonii per se, sed cum omnibus auxiliis nostrum agrum inuadunt. Nos vero, *sine externis auxiliis* aliorum agrum inuadentes, in alieno cum iis, qui pro laribus suis decertant, bellum gerentes, victoriam plerumque obtinemus. Nec ullus hostis in nostras copias frequentes adhuc incidit, simul, cum propter nostrum rerum nauticarum studium, tum etiam propter copias, quas, ex nostrorum civium et subiectorum numero collectas, in diuersa terrarum loca dimittimus. Quod si vspiam cum aliqua *nostrarum copia* numero particala manus conferuerint; et quum aliquos de nostris superarunt, omnes a se pulsos gloriantur, et quum victi fuerunt, se ab vniuersis victos fuisse dicunt. Quamquam si otio potius, quam laborum meditatione, nec legibus magis, quam generosis moribus pericula subire velimus: nobis contingit, vt et aerumnis futuris non defatigemur; et quum in ipsas iam veniremus, non minus audaces simus in *his tolerandis*, quam qui perpetuo se exercent.

40. „Hinc etiam accidit, vt cum in hisce rebus tum etiam in aliis nostra ciuitas admiratione sit digna. Nam elegantiae quidem studemus; sed cum frugalitate, et sine luxu: et philosophamur; sed

αἰνίττεται, οἱ πολλοὶν ἀπάτη καὶ γοητεία γνώμης ἐκράτην ἐν τοῖς πολεμικοῖς. Εὐθὺς νέοι ὄντες] καὶ ταῦτα πρὸς Λακεδαιμονίους. ἐκείνοι γὰρ ἀπὸ μικρῆς ἡλικίας εἰς τὰ πολεμικὰ ὑπηρεπιζόντο· καὶ εὐθὺς ὡς ἐβίβητο τὸ παιδίον ἐν ἀσπίδι ἐτίθεισαν αὐτὸ καὶ δόρυ πλησίον, καὶ ἐπερῶσαν ἢ τῶν, ἢ ἐπὶ τῶν. τῆτένιν, ἢ ταῦτα σῶσαν, ἢ ἐπὶ τῶν (τῆτένιν μετ' αὐτῶν) ἀνακρέθητι. οἱ δὲ αὐτοὶ ὄτως ἐπιτόμως ἦσαν, ὡς μὴδὲ αὐτῶν ἀνέχεσθαι, ἀλλ' ἄρκεισθαι τῷ εὐθὺς ποταμῷ πρὸς τὸ λύσασθαι. ἀμέλει καὶ διαμαρτυρίαις ἐγένοντο κατὰ τινα καιρὸν, ἐν αἷς οἱ πλείους ἐνεγκόντες, ἀνδρείοτεροι ἐνομίζοντο. Τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται] τὸ τοῖς ἀνδράσι πρέπειν. Τῶν πέλας αὐτοῖ] ἡμεῖς δηλονότι. Ἄθροβα τε τῆ δυνάμει] μεμερίζεται γὰρ αὐτῶν τὸ στρατεύμα εἰς δύο, εἰς Θρακίαν καὶ Ἰωνίαν. Ἐπίπεμψιν] εἰς στρατεῖαν. Μορίων τιν] μέρει τιν ἐξ ἡμῶν. Κρατήσαντες τε] αἰνίττεται τὸς ἰππέας αὐτῶν τὸς κειμένους. Ἀπεσῶσθαι] ἀποδεδιωχέμενοι. Καίτοι εἰ ἐσθνημί] πάντα συνάγει τὰ εἰρημῆνα, καὶ ὡσπερ ἀνάμνησιν αὐτῶν ποιεῖται, ἀνακεφαλαίωμενος. αἰνίττεται δὲ πρὸς Λακεδαιμονίους. Καὶ ἐς αὐτὰ ἐλθῶσι] τὰ ἀλαρεῖα δηλονότι. Τῶν αἰεὶ μοχθῶντων] τῶν Λακεδαιμονίων δηλονότι. Καὶ ἐν τε τάτοις] τοῖς εἰρημῆνοις δηλονότι. Θαυμάζεσθαι] κατὰ κοινὸν τὸ, περιγίγνεται. Φιλοκαλῶμεν τε γὰρ] ἐπειδὴ διεβάλλοντο οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ μαλακίᾳ, καὶ τρυφῇ βίᾳ, καὶ σχολῇ πολλῇ, τῆτο λέγει, ὅτι φιλοκαλῶμεν μετὰ εὐτελείας καὶ ταπεινότητος. τῆ γὰρ φιλοκαλῶν τὸ ἄστων ἐπιταί. τῆ δὲ φιλοσοφίᾳ τὸ μαλακῶν καὶ ἀνεκίμενον. Μετ' εὐτελείας] σμικροπρεπείας. Καὶ φιλοσοφῶμεν ἀνευ μαλακίας] τὰ δυσχερῆ τῆς πείνης ὑπομένονεν. Πλάτῳ τε ἔργῳ] τὸ ἐξῆς, τῷ πλάτῳ χρωόμεθα ἐν τῷ καιρῷ

libelli, nec tam legum verescundia, quam morum generositate pericula suscipiamus — Reiskius in Diluc. Abresch. p. 197. aut ex cod. legi vult ἀνδρείως, aut ἀνδρείη, aut ὑπὲρ ἀνδρείας. Qualis inconstantia! Mox idem Reiskius (in anim. l. c.) vult ἐθέλομεν. GOTTL.

Φιλοκαλῶμεν μετ' εὐτελείας —] i. e. modum tenemus in vitae elegantia atque ornatu, non utimur iusto maiori, vt nec molles et prodigi videamur, nec nimis rudes in decentiae studio (quales sunt homines in oppidis minoribus). Sequitur: καὶ φιλοσοφῶμεν, i. e. humanioribus litteris studemus, veluti eloquentiae, poesi, elegantiae vitae, et omnino rebus, quibus tractandis magna felicitatis humanae pars inest. Τὸ φιλοσοφῶν ita capi, eleganter docuit Ernesti de philof. vitae, (in orosc. orat. p. 159.) cf. Celeb. Morus ad Hierat. Paneg. p. 6. 9. it. Praefantiss. Ruhnen. ad Hesych. h. v. Quid sit μαλακία in tractandis doctrinis amoenioribus, nostra aetas optime docere potest, quae delectatur fabulis romanensibus et amatoribus, poematis de Phyllide et vino et eiusmodi bellulis rebus. Lepidi et faceti hi homines vocant haec studia: les belles lettres, seque, les beaux esprits. G.

[Ταπεινότητος] In codd. Cassel. et Aug. deest h. v. In Aug. refertur hoc Scholion ad φιλοσοφῶμεν et Scholia ad

Μετ' εὐτελείας et Καὶ φιλοσοφῶμεν ἀνευ μαλακίας defunt. V. τῆ δὲ φιλοσοφίᾳ — ἀνεκίμενον addidi e cod. Basil. G.

φιλοσοφῶμεν] De Periclis cum Anaxagora, aliisque Philos. consuetudine adi *Plutarch.* 154. 162. et *Moral.* 353. B. infra pro πένηςδωμ perperam exhibet *Idem Moral.* 533. πείνην, et ἔργ. μ. διαφ. vid. *Demosth.* *Amaz.* 163. wass.

[Τὰ δυσχερῆ τῆς πείνης] Ineptam hanc interpretationem cum Steph. reprehendimus. Thucydides a philosophia amouet reprehensionem, tanquam molles reddat homines, negatque, Athenienses reddi eius studio delicatulos et effeminatos.] G.

Ἀνευ μαλακίας] i. e. vt tamen non abstrahamur a studio et feruoritate rerum gerendarum, a vita ciuili, laboriosa, militari. Quo nomine et Cicero tuctur studia sua in literis collocata, p. Arch. BAVER.

Πλάτῳ τε ἔργῳ] Cl. *Wasse* descripserat locum e Cap. 43. huius Lib. ἐν ᾧ ἡ δόξα αὐτῶν παρὰ τῷ ἐντυχόντι αἰεὶ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ καιρῷ ἀειμνητος καταλείπεται. Eo vulgata scriptura et interpretatio *Scholias* fati confirmatur. DUCK.

Πλάτῳ τε ἔργῳ — ἢ λόγῳ κόμπῳ χρωόμεθα] Sententia est: diuites sumus rebus ipsis, s. praecclare factis, ἐν καιρῷ, in tempore, ubi opus est; verbis autem inanibus et vanis baud vitimur. Iunxi cum Abreschio (*Diluc. Thuc.* p. 202. ad c. 41.) ἔργῳ πλάτῳ. Plato in *Euthyphr.* c. 13. habet σοφίας πλάτων,

Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 323.

κόμπω χρώμεθα· καὶ τὸ πένεσθαι ἐχ ὁμολογεῖν τινὶ αἰσχρόν, ἀλλὰ μὴ διαφεύγειν ἕγω, αἰσχίον.
 ο ἐνὶ τε τοῖς αὐτοῖς οἰκείον ἅμα καὶ πολιτικῶν ἐπιμέλεια, καὶ ἐταίρις, πρὸς ἕργα τετραμμένοις, τὰ
 ρ πολιτικὰ μὴ ἐνδεῶς γινῶμαι μόνον γὰρ τὸν τε μηδὲν τῶνδε μετεχόντα, ἐκ ἀπράγμονα, ἀλλ' ἀχρεῖον
 νομίζομεν ἧ καὶ αὐτοὶ ἦτοι κρίνομεν γε ἧ ἐνθυμώμεθα ὀρθῶς τὰ πράγματα, ἢ τὰς λόγους τοῖς ἕργοις
 βλάθην ἢ ἡγούμενοι, ἀλλὰ μὴ προσδοκῆσαι μᾶλλον λόγῳ πρότερον ἢ ἐπὶ ἂν δεῖ ἕργῳ ἰλθεῖν. δικ-
 φερόντας γὰρ οὐ καὶ τούτῳ ἔχομεν, ὥστε τοιμῶν τε οἱ αὐτοὶ μάστιγα, καὶ περὶ ἂν ἐπιχειρήσομεν, ἐκλο-
 γίζεσθαι. ὁ τοῖς ἄλλοις ἀμαθία μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνου φέρει. ἡ κρᾶτις δ' ἂν τὴν
 ψυχὴν δικαίως κριθεῖεν οἱ τὰ τε δεῖνὰ καὶ ἡδέα [σαφέςτατα] ἢ γιγνώσκοντες, καὶ ὁ δὲ τὰυτὰ μὴ ἀπο-

ο. Ἐν τε τοῖς Cass. Aug. sed a man. rec. superfl. ἔτι. ρ πολιτικῶν Ar. Reg. et inter versus rec. manu γρ. πολιτικῶν. η καὶ ἐν
 ἀπὸ Ar. C. Dan. r Est etiam alia lectio, ἢ δὲ ἐνθυμώμεθα ἕργῳ: sed quem hic locum istud aduerbium habere dicemus? Sierb.
 ἢ ἡρώμεθα et deinde emendatum ἡρώμενοι Reg. s Ἐπὶ τὰ ἂν διτ' Ar. C. Paulo ante λόγῳ, in Mosqu. est ἢ λόγῳ. ὁ Mirum istud
 ὁ ante τὸν ἄλλοις ac videndum, ne vera lectio sit ἔπε, vel ἔργῳ, quod tamen non aliunde, quam ex coniectura affero. Sierb. Fr.
 Porcius existimat ἀλλοίην esse: atque φέρει βλάθην, aut quid simile subaudiendum relinqui. In margine Cod. C. ἢ pro ὁ apponitur.
 x κρᾶτις: δ' ἂν εὐκταίης τὴν ψυχὴν κριθεῖεν Ar. C. et Dan. Sed hic οἰκείως. y γινώσκοντες Ar. C. Reg. Dan. Gr. z Διατάχτα All.
 Flor. Basf.

cui Euseb. Praep. eu. L. X. p. 471. πένειν et ἀπορίαν σοφίας
 opponit. Addi potest πλῆτος χρυσῶ apud Anacreontem Od.
 XXII. 1. vbi v. Fisch. V. C. it. πλῆτος εὐπρεπείας apud Ari-
 staenet. I, 1. p. 4. Paullus ep. ad Rom. c. II, 4. πλῆτον τῆς
 χρηστότητος praedicat. Ita et ἕργων πλῆτος commodè dici pot-
 est. Dounaeus contra, in praef. in Demosth. Phil. de pace
 p. 120. quem sequitur Bauerus, malit τὸ ἐν deleri, vt sibi
 opponantur καιρὸς ἕργων et κόμπος λόγων. Esse itaque καιρὸν
 ἕργων, pro ἕργων εὐκαιροῖς, et λόγον κόμπων, pro λόγοις κομπῶ-
 δεσι. GOTTL.

Πλῆτος δὲ, rel.] Non placet h. l. πλῆτος ἕργων, vt qui κα-
 κοζήσαν et Ebraismum sapiat; et plane hic frigeat illa meta-
 phora. De pecuniis, quae simpliciter dicantur, per omnem
 orationem loquitur Pericles; (vt mox de πένειν,) quibus utan-
 tur magis ἐν καιρῷ ἕργων, vbi opus sit, res per illas effici,
 quam λόγων κόμπῳ, vt iactent diuitias suas. Ita explicanti
 etiam ἐν retineri possit, quod sit etiam pro εἰς: vtimur diui-
 tiis εἰς καιρὸν ἕργων, ad rem opportune gerendam, ad impensas,
 quibus opus sit, faciendas, quam εἰς κομπὸν λόγων, ad meram
 ostentationem. Alteri certe parti, λόγων κόμπῳ, hoc aptius
 fuerit. Neque enim, qui iactet opes, iis utatur in ipsa
 iactantia; ad iactantiam quidem iis vti rectius dicatur.
 BAVER.

[Ἐν τῷ καιρῷ τῷ ἕργῳ —] In Cass. et Aug. leguntur haec
 verba sic: ἐν τῷ καιρῷ ἕργῳ καὶ ἐν κόμπῳ λόγων, et in Aug. ab
 initio: πλῆτος τε χρώμεθα — Mox in cod. cod. pro ἀρίστῳ
 est ἀρίστως.] G.

Καὶ τὸ πένεσθαι ἐχ ὁμολογεῖν — αἰσχρόν —] Abresch. in
 aust. Diluc. Thuc. p. 272. accipiendum iubet, ceu inuerso
 ordine scriptum esset: αἰσχίον καὶ μᾶλλον αἰσχρόν τινι (ἐστὶ) μὴ
 διαφεύγειν ἕργῳ τὸ πένεσθαι, et, τὴν πένειν, ἀλλ' ἐκ αἰσχρόν, ὁ-
 μολογεῖν (αὐτὸ) ἢ ἀλλὰ τὸ ὁμολογεῖν αὐτὸ ἐκ αἰσχρόν ἐστὶ. Sen-
 tentia clara etiam est, sine hoc inuerso ordine, *consistere*
paupertatis, penitenti turpe ducitur; sed nolle eam deuitare
nolle factis, turpissimum est, si nihil est turpius — Mox, πρὸς
ἕργα τετραμμένοις, i. e. qui sellularias artes tractant, veluti
δημιουργοὶ, σκευοτόμοι, τέκτονες, ἀνδρακτοποιοὶ quales Plato
 Alcib. sec. c. 3. recenset. Heilmanus interpretatur: *agri-*
colae, quod ἕργα Hesiodi ita capiuntur. Etenim ciuibus
 Atheniensibus non fuisse licitum, officia tractare. Hi si
 comprehenduntur vilioris conditionis hominibus; illi certe
 non excluduntur. v. Schol. vulgatum et Call. cum Augusti-
 no. G.

τὸ πένεσθαι — αἰσχίον] Comparatiuus αἰσχίον hic pro posi-
 tivo intelligendus est; quia simpliciter negat, turpem esse
 paupertatis confessionem: ergo *solum* illud turpe relinquitur,
 non fugere illam, cum possis, opere et industria. BAVER.

[Τοῖς δημιουργοῖς] In Cass. ita leg. δημιουργοῖς καὶ κτηνοῖς καὶ
 ἰδιώταις. In Aug. deest quoque vox γεωργοῖς, item καὶ ante
 τοῖς ἄλλοις et χειροτέχναις.] G.

τὸ πολιτικῶν μὴ ἐνδεῶς γινῶμαι —] Abresch. Diluc. p. 198.
 probat πολιτικῶν quorundam eodd. Distinguere enim Thu-
 cydidem eos, quibus res publicae atque priuatae curae sine,
 ab iis, qui τετραμμένοι sicut ad ἕργα. Ita Scholiastes legisse
 videtur, ad v. μετέχοντα, quem Grammius recte reprehendit,
 si ita legerit; quod fiat nulla h. l. mentio rerum milita-
 rium; aut mendum Scholio inesse putat. Mihi quidem vul-
 gata non mutanda videtur. Dicuntur Athenienses Lacedae-
 moniis praefatae prudentia adeo, vt ne opificibus quidem
 res, ad rempublicam administrandam pertinentes, sint igno-
 tae, quod etiam curiosi talium rerum cognoscendarum repe-
 riantur. τὸ γινῶμαι melius cadit in tales res, quam in belli-
 cas. Mecum sentit Heilmanus. G.

τὸ πολιτικῶν] Verior haud dubie lectio, quam πολιτικῶν, et
 contexto aptior, etiam verbo γινῶμαι, vt recte monuit B.
 Gottl. Scilicet Athenienses etiam in circulis loquebantur de
 rebus ciuilibus et intererant omni concioni, etiam infimi;
 quod apparet ex Aelian. V. H. vbi Socrates ait, ex eius-
 modi hominibus constat esse concionem, in quam prodire
 ideo non sit timendum. Eadem illis ratio nimirum, quae
 Britannis, Londinii vtique. BAVER.

[τῶν πολιτικῶν] Grammius vel mendum librarii inesse h. l.
 putat, pro πολιτικῶν, vel Scholiasten male interpretari, quum
 nulla militarium rerum mentio h. l. facta sit. Equidem
 priorem rationem probo. Confirmat hanc coniecturam Margo
 Flor. Vin., vbi scriptum est: leg. πολιτικῶν. Quod vero
 πολιτικῶν in omnibus edit. vet. Scholiorum reperitur, cor-
 rigere illud dubitauit.] G.

Ἀπράγμονα] Vid. Isocrāt. pag. 143. WASS.
 οὐκ ἀπράγμονα] Non otiosum, qui non capessit rempublicam,
 qui forum vitat — ἀλλ' ἀχρεῖον sed inutilem ciuem; nos di-
 cimus: einen Taugnichts, einen unbrauchbaren Menschen.
 Abreschius in Diluc. Thuc. p. 198. explicat ἀχρεῖον in vni-
 uersum, *inhabilem militiae et imbellem*. Laudat hanc in rem
 L. 1, 74. et 93. II, 44. Non ignotum est, ita capi *inutilem*
turbam, pro imbelli. v. c. apud Iustin. II, 11. 3. cf. Auctar.

Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. a. V. C. Varr. 323.

sine mollitie. Et diuitiis in rerum gerendarum opportunitate potius vtimur, quam ad inanem verborum iactationem. neque turpe cuiquam est suam paupertatem fateri: sed turpe est, non conari eam re ipsa vitare. Et in iisdem hominibus simul et priuatarum, et publicarum rerum cura inest. quinetiam aliis, qui opificiis dant operam, hoc adest, vt reipublicae administrandae non minus, quam caeteri, sint periti. Nos enim soli eum, qui rerum istarum nullam habet notitiam, non otiosum, sed inutilem esse ducimus. Idem etiam res recte iudicamus, et animo concipimus: non existimantes orationem rebus nocere; sed potius oratione non prius doceri, quam ad res, quae sunt gerendae, exsequendas accedas, detrimento esse ducentes. Nam hoc quoque prae caeteris eximium habemus, quod et iidem maxime audeamus, et quae audeamus ac aggredimur, ea maxime consideremus. quod aliis obesse solet: nam imperitia quidem, audaciam; consideratio vero difficultatum ac periculorum, cunctationem et metum affert. Illi autem iure fortissimi sunt habendi, qui aspera et iucunda manifestissime cognoscunt, nec tamen propterea a periculis adeundis deterrentur. In iis etiam, quae ad beneficentiam pertinent, a multis

τῶ ἔργῳ, καὶ ἢ κῶμῳ λόγῳ. Καὶ τὸ πένεσθαι ἢ ὁμολογεῖν τινὲ ἀισχρῶν] γνώμης ἀρίστης τὸ μήτε πένιν οὐδεὶς αἰσῆσαι τοῖς ἔργοις, καὶ παρῶσαν ζητεῖν ἐκ παντὸς τρόπῳ φυγεῖν. Ἐνὶ τε τοῖς αὐτοῖς] οἷον τοῖς δημογενοῖς, καὶ γεωργοῖς, καὶ κληνῶσι, καὶ τοῖς ἄλλοις ἰδιαιταῖς καὶ χειροτέχναις. τῶτο δὲ πρὸς Λακεδαιμονίους, ἐπειδὴ ὀλίγοι ἦσαν αὐτῶν, οἱ τὰ πολιτικὰ σπουδῶντες, οἱ δὲ τὰ πολέμια, πάντες. Τῶν δὲ μετέχοντα] τῶν πολεμικῶν. Οὐ τὰς λόγους τοῖς ἔργοις] διεβάλλοντο γὰρ ὡς λόγων μόνον ἀντιποιούμενοι ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων. Μὴ προδιδασχθῆναι] ἀπὸ κοινῆ, τὸ βλάβην ἠθέμενοι. Δεινὰ καὶ ἡδέα] δεινὰ, τὰ πολέμια; ἡδέα, τὰ τῆς εὐχῆς.

Diluc. p. 272. Sed latius pater h. l. ἀχεῖος. Abreschius ad bellum refert hoc verbum, opinor, vt lectionem πολεμικῶν, quam paullo ante praefert vulgatae, confirmet, et hac interpretatione adstruat. De voce ἀχεῖος erudite expoſiuit Clarkius ad Homer. Iliad. β. v. 268. Μοχ καὶ αὐτοὶ ἦτοι κρινομεν — Atque nos aut diiudicamus res, siue causas agimus, aut veram earum rationem animo concipimus. In cod. Castell. notatum erat ad h. v. Ἡσίοδος, ἔτος μὲν πανάριστος, et, ἐσθλὸς δ' αὐ κῆκεῖνος. et in Aug. inuicrlo ordine: Ἡσίοδος ἐσθλὸς δ' αὐ κῆκεῖνος, ἔτος μὲν πανάριστος. Sunt hemistichia ex Ἔργ. v. 293. 295. et plene sic se habent: ἔτος μὲν πανάριστος, ὅς αὐτὲς πάντα νήσει, ἐσθλὸς δ' αὐ κῆκεῖνος, ὅς εὐ εἰπόντι πίθηται. Seruiunt huic loco illustrando: prior versus spectat ad: ἐνθυμήμεθα ὀρθῶς, et posterior ad: αὐτοὶ ἦτοι κρινομεν — Reisk. in anim. p. 19. conicit: καὶ οἱ αὐτοὶ ἦτοι κρινομεν, ἢ ἐνθυμήμεθα γὰρ ὀρθῶς — Rectius videtur τὸ γὰρ, quod confirmat, transponi. Sed nullus cod. adiuuat coniecturam. Talia in Thucyde non sunt mutanda. GOTTL.

[Μὴ προδιδασχθῆναι] Schol. ad h. verba addidi ex Aug.] G. Διαφερόντως — κινδύων] Stobaeus 88. pro ὃ legit ὡς, supra: λόγους. Adi Platonem Gorg. 315. c. WASS.

Διαφερόντως — καὶ τὸδε ἔχομεν —] Sc. τῶν ἄλλων. Haec vox velut comparatiuus genitiuus iungitur. Inest nempe in ea notio praestantiae. Exempla qui velit, reperit in Diluc. Abresch. p. 199. Sequitur h. part. quoque ἢ. v. c. Plat. in Phaedon. 35. de cygnis: τέρονται ἐκείων τὴν ἡμέραν διαφερόντως, ἢ ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ. Sensus est: praestantius est hoc reliquis, vt res maxime arduas et difficillimas ad perficiendum suscipere audeamus, atque earum rationes, antequam eas aggrediamur, diligenter perspendamus. cf. L. I, 70. pr. Hunc locum excerptit Stob. S. VII, p. 88. a διαφερόντως, vsque ad τῶν κινδύων. G.

οἱ τοῖς ἄλλ. etc.] Istud ὃ aut vacat, aut idem est, quod καθ' ὃ. HVDS.

οἱ τοῖς ἄλλοις, — λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει] i. c. quod apud alios (n. Lacedaemonios) sc. aliter vel longe secus est; qui-

bus stupor, temeritas, (ἀμαθία) audaciae mater est: consilium vero cunctationem vel timorem gignit. Hic sensus esse videtur, quanquam v. ὃ τοῖς ἄλλοις, valde obicura sunt et iusto breuiora, Thucydidis ingenio tamen congruentia. Scribere voluisse videtur: ὃ τοῖς ἄλλοις ἄλλο ἐστὶ, καθ' ὃς — Sic fere Abreschius, qui ὃ quoque nominatiuum habet, supplet autem: ἐστὶν, s. λέγεται, quod aliis, s. apud alios audit, et pro-verbii loco dici solet, ignorantia audaciam, ratiocinatio metum parit. Sed haec interpretatio non satis cohaeret cum superioribus. Sequi enim fere debet: cuius contrarium ab aliis dici solet. Idem monuit Heilmanus ad h. l. Hudsonus capiebat ὃ pro καθ' ὃ, e Vigero (Idiot. II, §. 14.) quod est in aliis locis ita sumitur, vt notum; hic tamen non ita capiendum, vt Abresch. Diluc. p. 199. bene monet. ὃ enim est nominatiuus. Reiskius valde fluctuat. In Diluc. Abresch. p. 201. malit deleri ὃ, aut ἢ, vel ἔπει scribi, quod volebat Portus: quam correctionem Bauer. ad h. l. vocat felicissimam; Abreschius autem eam reicit in auct. p. 272. nullis enim sustentatur codd. Idem Reiskius conicit: haec verba absque illo ὃ rectius sic concipi: τοῖς δ' ἄλλοις, aut καὶ γὰρ τοῖς ἄλλοις, rursus in anim. ad h. l. p. 19. defendi posse ὃ putat, pro καθ' ὃ, vel δι' ὃ. Homerum et Herodotum ἢ. et ὃ sic adhibere. Quis dubitat de hoc? Sed quaeritur, an hic sumi possit. G.

Θράσος] Ita Codices, recte; minus eleganter Lucianus, haud infacetus scurra, Θρασεῖς Epist. ad Nigrinum. Vide nos ad Sallustium. Noster Herodotum accumulatus est. VII, 49. Ἀνθὲ δὲ ἔτω ἂν εἴη ἄριστος, εἰ βολεύομενος μὲν ὀρθῶς εἶναι, πᾶν ἐπιλεγόμενος πείσσομαι χρεῖμα, ἐν δὲ τῷ ἔργῳ θρασεὺς εἶναι. WASS. Lucianus l. d. ἢ ἀμαθία μὲν θρασεῖς, ὀκνηρὸς δὲ τὸ λογιζομένοιο ἀπεργάζεσθαι. Sententiam Thucydidis, non verba, exprimeret voluit. Et sic Plutarchus in iis, quae adnotantur ad p. 306. vlt. Ὀκνον per ἀκυρολογίαν hic dici, pro μέλλῳ, scribit H. Steph. IV. Schediasm. 27. DVCK.

Γινώσκοντες] Γινώσκοντες etiam Stobaeus. male. WASS.

τρῆσπέμενοι ἐκ τῶν κινδύνων. καὶ τὰ ἐς ἀρετὴν ἠναντιώμεθα τοῖς πολλοῖς· ἔ γὰρ πάσχοντες εὖ, ἀλλὰ δρῶντες, κτώμεθα τὰς φίλας. βεβαιότερος δὲ ὁ δράσας τὴν χάριν, ὥστε ὀφειλομένην δι' εὐνοίας ὦ δέδωκε σώζειν· ὁ δ' ἀνοφείλων, ἀμβλύτερος, εἰδώς, ἐκ ἐς χάριν, ἀλλ' ἐς ὀφείλημα τὴν ἀρετὴν ἀποδάσκει. καὶ μόνος ἔ τῷ ξυμφέροντος μᾶλλον λογισμῷ, ἢ τῆς ἐλευθερίας τῷ πεισῷ ἀδεῶς τινα ὠφελᾷμεν.

μα'. „Ξυνηλών τε λέγω, τὴν τε πᾶσαν πόλιν, τῆς Ἑλλάδος παιδευσιν εἶναι, καὶ καθ' ἕνασιν ὁμοῦν ἂν μοι τὸν αὐτὸν ἄνδρα παρ' ἡμῶν ἐπὶ πλείε' εἶδη, καὶ μετὰ χειρῶν μάλισ' ἂν εὐτραπέλους τὸ σῆμα αὐταρκες παρέχουσθαι. καὶ ὡς ἔ λόγων ἐν τῷ παρόντι κέρως τὰδε μᾶλλον ἢ ἔργων ἐστὶν ἀλλ' ἄρα, ἡ αὐτὴ ἢ δύναμις τῆς πόλεως, ἢ ἀπὸ τῶνδε τῶν τρεῖσιν ἐπισημαίμεθα, σημαίνει. μόνη γὰρ τῶν νῦν ἀνοχῆς κρείσσων ἐς πείρου ἔρχεται, καὶ μόνη οὔτε τῷ πολεμῷ ἐπελθόντι ἀγανάκτησιν

α ἠναντιώμεθα Gr. In Flor. Vin. marg. ἠναντιώμεθα. b Interpungite post ὀφειλομένην Steph. c Ὁ δὲ αὐτὸς ὀφείλων Ar. C. In Bas. δ δ' ἀνοφείλων βραδύτερος. d Ὀφλιμα Ar. Cl. ex emend. ὀφείλημα. e Ἀποδάσκειν Ar. Dan. f καθένας Bar. Ald. Flor. Bas. Paulo ante in Flor. Vinar. marg. notatur: ἠλευθεριώτερος. g Δοσεύ Gr. b Sic quoque Gr. et cum emendatione supersc. ὁμοῦν. i Ἐπιπλεῖς ἂν εἶδη Bar. Ald. Flor. Bas. Ἐπιπλεῖς ἂν εἶδη Ar. C. in marg. Cod. Ar. hui apponitur. Ἐπὶ πλείε' ἂν εἶδη Gr. Ἐπὶ κλειε' ἂν εἶδη Cl. et Ἐπὶ πλείεων ἂν εἶδη ex emend. Ἐπιπλεῖς ἂν εἶδη Reg. Ἐπὶ πλείε' ἂν εἶδη (sup. Gr. (Aug.) non εἶδη, vt Hulsf. Ἐπιπλεῖς ἂν εἶδη Dan. Mosqu. k Ἄνοχ. Cl. l Ἀνοχῆ δ. Cl. Gr. Cass. Mosqu. m Κρείσσων Ar. C. Dan.

ἠναντιώμεθα] Hefychius in ἠντησεν, scribit apud Thucydidem esse ἠντιώμεθα, pro ἠναντιώμεθα. Si huc respexit, vel aliis Codd. vltus est, vel erravit: DUCK.

Καὶ τὰ ἐς ἀρετὴν ἠναντιώμεθα —] Liberalitatis ratio apud nos est alia, quam apud plurimos. Ἀρετὴν recte explicat Scholiastes, εὐεργεσίαν· c contextu hoc patet, quicquid contra dicat Stephanus. Sic saepe, vt genus pro forma aliqua dicatur. Cicero quidem, (Offic. III, 25.) honestum pro iustitia capit. Mox ἔ γὰρ πάσχοντες εὖ — non enim beneficium accipiendis, sed dandis, amicos nobis puramus. GOTTL.

[Ἀρετὴν λέγει] Pluribus, quam opus erat; vituperat Scholiasten Stephanus, et Viti expositionem, in communicatione officiorum, simpliciterque propriam virtutis notionem vult hic exprimi; sed v. not.] G.

βεβαιότερος δὲ ὁ δράσας —] Aristoteles hanc sententiam pulchre illustrat: (Ethic. VIII, 7.) οἱ εὖ πεποιηκότες φίλοι καὶ ἀγαπῶσι τὰς εὖ πεποιθότας, κἂν μηδὲν ὡς χρήσιμοι, μηδ' εὖ ὕστερον γένοιεν· ἂν ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν τεχνικῶν συμβέβηκε. Πᾶς γὰρ τὸ οἰκεῖον ἔργον ἀγαπᾷ μᾶλλον, ἢ ἀγαπηθεῖν ἂν ἐπὶ τῷ ἔργῳ, ἐμψύχῳ γενομένῳ. Μάλιστα δ' ἴσως τῆτο περὶ τῆς ποιητικῆς συμβαίνει· ὑπεραγαπῶσι γὰρ ὅτι τὰ οἰκεῖα ποιήματα, τέρροντες ὡσπερ — Τὸ γὰρ ἐν εὖ πεποιθὸς ἔργον ἐστὶν αὐτῶν· τῆτο δὲ ἀγαπῶσι μᾶλλον, ἢ τὸ ἔργον τὸν ποιήσαντα — Τῷ μὲν ἂν πεποιηκότε, μένει τὸ ἔργον. Τὸ καλὸν γὰρ πολυχρόνιον· τῷ δὲ παρόντι, τὸ χρήσιμον παραίχεται — G.

[Ἐκείνου δηλονότι] Inferri haec verba e codd. Cass. et Aug. Ceterum in eodem cod. defunt Schol. Ὁ δ' ἀνοφείλων et Ἀκμλύτερος.] G.

Ὁ δ' ἀνοφείλων, ἀμβλύτερος —] Qui vero gratiam referre debet, paulo remissior, tardior est, non sine aliquo sensu molestiae, quod conscientia sibi est, se non gratum alicui facere, sed grati pariter referre. Pulchre sibi respondent antitheta χάριν et ὀφείλημα. V. L. cod. Bas. βραδύτερος glossam sapit. G.

[Ἐὖ πάσχων] Addidi e Cassel. εὖ, quod coniecerat adiciendum Stephanus.] G.

Ὁφείλημα] Cl. a manu prima ὄφλιμα· male omnino; illud ἐκ δακτύλου, hoc vero ἐκ κατάκτυλου; mendose etiam Dion. Halic. 407, 28. ὀφείλιματα. De hac sententia ad Aristotelis Eth. p. 201, 1. lectorem remitto. WASS.

Καὶ μόνος ἔ τῷ ξυμφέροντος μᾶλλον λογισμῷ —] Nos soli in beneficium libere aliis tribuendis, non tam utilitatis rationem habere solemus, quam fiduciam ponere in liberalitate, (quae

nampe non desiderat referendae gratiae officium, quod certi fumus, neminem nos his opibus et libertate priuatum.) G. [τῷ δὲ] Addidi e codd. Aug. et Cass. hui. In Cass. pro τῷ male legitur: τῶν. Mox legi malit Stephanus: καὶ μὴ φόβῳ τῷ δεῖσθαι —] G.

Παιδευσιν] Sed audi salem Laconicum. Ἐπισημῶς τις τὰς Ἀθήνας, Εὐδαμίδας ἔφη, Καὶ τίς ἂν ταύτην τὴν πόλιν διόντως ἐπαινοῖ, ἢν εἶδεν ἔσσεθε γενομένου βελτίων; Homerum accumulatur, qui ἄικωνδὸν θεῶν γένεσιν dixit. Stephanus male, opinor, explicat magistrum, nec bene T. Magister. WASS. Valla, Stephanus, et alii, qui παιδευσιν hic vertunt magistrum, pro magistrum, eadem figura videntur, qua Thucydides. Thomas Magist. in παιδεία ad hunc locum non respexit. Definit παιδευσιν παιδείας καὶ ἀρετῆς παράδοσιν. Hoc descriptit ex Ammonio, Ammonius e Platoni's ὄροις in fin. Sed additis de suo verbis καὶ ἀρετῆς, et aliis quibusdam. Eudamidae dictum est in Plus. apophth. Lacon. p. 391. DUCK.

τῶν — πόλιν τῆς Ἑλλάδος παιδευσιν εἶναι] Iocrates Paneg. p. 33. ed. Mori. Τὰ γὰρ ὑφ' ἡμῶν κριθέντα τοσαύτην λαμβάνει δόξαν, ὥς παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγαπᾶσθαι. Eustath. ad Iliad. β. p. 284. ὅτι — πολλὰ τὸ σεμνὸν αἰ Ἀθήνη· πάλαι ποτὲ εἶχον, δηλοῖ καὶ ὁ εἰπὸν τὰς Ἀθήνας, Ἑλλάδος μυσεῖον. Ἐπι δὲ καὶ Πίνδαρος Ἑλλάδος αὐτὰς ἔσειερα καλλίστας· καὶ Θεοκυδίδας, Ἑλλάδος Ἑλλάδα — Cic. in Placc. 26. Athenienses, unde humanitas, doctissima, — iura, leges ortae, atque in omnes terras distributae putantur — cf. Muret. ad Offic. Cic. I, 1. p. 2. Graeu. G.

Παιδευσιν] i. e. παιδευτήριον, magistrum. Metonymia est. Sed vbi Thuc. Athenas vocat Ἑλλάδος Ἑλλάδα? Nec vero dignae tales argutiae Nostro. BAVER.

Ἐπὶ πλείε' εἶδη] Scholiastes legit, ἐπὶ πλείε' ἂν εἶδη, quem non itidem hanc particulam in sequentibus agnouisse, sed μάλιστα εὐεργεσίας legisse, credibile est: quamvis aliqui nonnullam repeti voculam illam videamus. STIERH. Sic Thucyd. I, 136. ἐκείνου δ' ἂν, εἰ ἐκείνη αὐτὸν — σωτηρίας ἂν τῆς χυμῆς ἀποσερήσει. Aristoph. Nubib. 1052. Εἰ γὰρ ποιηρὸν ἦν. Ὁμηρος ἔδιδεσθ' ἂν ἐπέειν τὸν Νέστορ' ἀγχερῆν ἂν. Plura e Demosthene et Luciano sunt in Lexicis. DUCK.

Καὶ καθ' ἕνασιν — ἐπιπλεῖς ἂν εἶδη] i. e. cuique versatile est ingenium sic pariter ad plurima, ut non modo ad multas diversi generis res perficiendas aptus sit, sed et eas cum decore quodam et gratia facias. Nos dicimus: mit Anstaude, ohne

Bell. Pelopon. 1. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 325.

discrepamus. nam non accipientes, sed dantes beneficium, amicos nobis comparamus. Is autem, qui dat beneficium, amicus est constantior, ut debitam sibi gratiam, in eo tueatur, cui beneficium beniuolentiae causa dedit. Sed qui pro beneficio accepto gratiam referre debet, est in amore hebetior; quia scit se beneficium non daturum, sed rem debitam persoluturum. Nos etiam soli non magis habita quaestus ratione, quam certa liberalitate freti, quoslibet magnifice iuamus.

41. „Atque ut rem paucis expediam, dico et totam istam ciuitatem esse Graeciae magistrum, et singulos eius ciues, atque eosdem homines apud nos mihi videri ad plurima rerum genera, et cum maxima gratia, maximaque venustate sese idoneos exhibere. Quod autem haec, quae in praesentia dicuntur, non magis verborum inani inflatione, quam rerum veritate nitantur, haec reipublicae potentia, quam his studiis parauimus, facile indicat. Sola enim omnium earum, quae nunc exstant, famam superans, dato documento cognoscitur; solaque ne hostibus quidem sibi bellum inferentibus indignationem affert, quasi clades accipiant a ciuitate, quae minorem et potentiam et dignitatem

Καὶ τὰ ἐς ἀρετὴν] ἀρετὴν λέγει τὴν τὴν φιλίαν, καὶ εὐσεβείαν. Βεβαίωτερος δὲ ὁ δρασὲς τὴν χάριν] ὁ ἀρξάμενος χερζέσθαι. ὡς ἐφιλομένῃ] ἢ σύνταξις ὅπως, ὡς ἐφιλομένῃν σώζειν, ἐπειὶν διανοοῦσι, ἢ δὲ εὐνοίας δέδωκεν. Ὁ δ' ἀντοφείλων] ὁ δὲ εὐπέσων. Ἀμβρότερος] ἁσθενέτερος. τὴν ἀρετὴν] τὴν εὐσεβείαν. [Καὶ] μόναι ἐ τῷ συμφροντος] ἐ τῇ ἐλπίδι τῷ κέρδι, ἀλλὰ τῷ αἰε εὐσεβεῖν, καὶ μὴ δέσθαι ἄλλου. Ἀδείως] ἐντὶ τῷ μεγάλως. Παιδεύειν εἶναι] εἰς πολλὰ πράγματα. Ἐπὶ πλείω ἂν εἶδη] εἰς διάφορα πράγματα. Εὐτραπέλω] εὐκινήτας, ἐνδεέως. εἰς πολλὰ πράγματα, τὸ γὰρ εὐτραπέλω, εὐκινήτας, ἐνδεέως. Ἀπὸ τῶνδε τῶν τρέπων] ἂν προσέπων. Ἄκοις κρείσσων] ὅτις ἀκοὴν ἀνδραπύ. Ἐφ' οἷω] ὑπὸ Ἀθηνάϊων.

eiu steifes hölzernes Wesen zu zeigen. Αὐταρκές dicitur εἶμα, quod habile est ad motus varios efficiendos: Supra vocat urbem αὐταρκεσάτην καὶ ἐς πόλεμον καὶ ἐς εἰρήνην, surrepandantem, quae ad bellum pacemque pertinet. Mox λόγων κόμπος est verborum vanitas, opponiturque τῇ ἔργων ἀληθείᾳ. GOTTL. Ἐπὶ πλείω ἂν εἶδη] Ita Horat. Aristippum describit, Epist. I, 17, 23.

Omnis Aristippum decuit color et status et res.

BAUVER. [Εἰς πολλὰ — ἐνδεέως] Haec verba ex Aug. adieci. Diuinarat iam Stephanus, repetendum etiam h. l. εἰς πολλὰ πράγματα. In eodem cod. Scholia ad verba Ἐπὶ πλείω ἂν εἶδη et Ἄκοις κρείσσων desunt.] G.

Μόνη γὰρ — κρείσσων ἐς πείραν ἔρχεται] Sola omnium ciuitatum, quae exstant, sui praebet experimentum ac documentum, adeoque sentitur experientia. Sic vertit Abresch. Diſc. p. 201. quo auctore, Nolter quoque scribere potuisset: μόνη γὰρ τῶν νῦν ἀκοῆς κρείσσων ἐαυτῆς πείραν παρέχει. Nos: Unser Staat befindet sich — wirklich in dem Zustande, eine Probe davon abzulegen. Vſitate loquendo scriptum oportebat, ut Abreschius notat: μόνη γὰρ τῶν νῦν ἀκοῆς κρείσσων ἐς πείραν αὐτῆς ἔρχεται. In auctar. p. 272. comparat hoc genus loquendi cum formis, εἶναι ἐς πείραν, apud Nostrum L. VII, 21. εἰς ἐπιθυμίαν ἔρχεσθαι, Plat. in Gorg. p. 310. εἰς ἔχθος Eurip. Phoeniss. v. 886. G.

Ὅτι τῷ πολέμῳ ἐπαλότι ἀγανάκτησιν ἔχει — ἔτε τῷ ὀηκῷ κατὰμειψιν] H. Stephanus in Thesaurο scribit, esse, qui non recte apud Thucydidem ἔχω σοι ἀγανάκτησιν interpretentur, tu mihi indignaris, quum sonet indignor tibi, et ἔχω σοι κατὰμειψιν, reprehendor, quod sit contra reprehendo: et hoc significatione μοιὰν ἔχειν esse in Aristophane et Euripidis Phoeniss. Locus Aristoph. est Pac. 663. ἂν ἐνεκα μοιὰν ἔχει, et Eurip. I. d. 769. Ἐγὼ δὲ τέχην μαντικῆν ἐμενύμεν Ἦδη πρὸς αὐτόν, ὡς μοι μοιὰς ἔχειν, adeo ut succenset mihi. Add. A. Schyl. Prometh. 444. Ἀδῶ-δδ, μέμψιν ἔτιν ἀνδραπύς ἔχων, i. e. vt Sobol. ἐχὼ μεμφόμενος τοῖς ἀνδραπύς, πομ γε-

prehendens homines. Et tamen apertum est, significationem illam harum phrasium hic locum habere non posse. Nam Thucydidēs non dicit, vrbs haec non indignatur hostibus; nec, vrbs non reprehendit subiectos: sed, hostes non indignatur vrbi; et, subiecti non reprehendunt urbem. Itaque sententia postulat, vt ἔχειν ἀγανάκτησιν, et κατὰμειψιν hic sit, praebere, adferre indignationem, et querelam; vt in eo, quod e Thucydid. adfert Steph. τὸ λυτῶν ἔχει τὴν αἰσθησιν ἐκείνῳ, id est, vt ipse exponit, παρέχει. Nec inusitata est haec significatio τῷ ἔχειν. Menander ap. Stob. Serm. LXXXI. Πατὴρ ἀπειλῶν ἐκ ἔχει μέγαν φόβον. Lucian. Hermot. p. 506. ἰδρῶτι ἐκ ὀλιγον ἔχων (ὁ ἐπ' ἀρετὴν οἶμος) τοῖς ὀδοιπόροις. Et Stephanum deinde sententiam mutasse intelligi potest ex illius Edit. 2. Thucydidis, vbi reprehendens versionem Vallae, Sola quae nec hosti occurrens irascitur ob acceptam ab illo cladem, neque a subiectis male audit, tanquam indigna quae dominetur, ita scribit: Inuertit sensum. — Nam ἀγανάκτησιν ἔχει non de ipsa ciuitate, sed de hoste dicitur. Soli, inquit, hoc contingit, vt neque hostis inuadens de clade succensat: neque ii, qui sub eius sunt ditione, querantur, quod dominatu indignis paveant. DVCK.

Καὶ μόνη ἔτε — ἀγανάκτησιν ἔχει —] i. e. Sola haec vrbs neque hostibus in suos fines irruentibus indignatur, si quid mali ab iis ipsi accidas (h. e. ob ciuium magnum animum de suo statu non deicitur) neque (vrbs) subiectos suos reprehendit, i. neque opus habet reprehensione, tanquam regi se putent ab indignis, qui rei publicae praesint (h. e. libenter parent magistratibus, et ita probant, sibi prudenter imperari) — nec indiget praesone virtutum suarum Homero, (ἐπαίνετις sc. τῶν ἀρετῶν ἔργων) nec alio (εἰς ἔτις — i. e. ἄλλῃ τε ποιητῷ) qui versibus heroicis se celebret. Ita sumi h. v. docet Pindar. Isthm. Δ. v. 67. Nem. od. β. v. 2. Apparet ex hac versione, nos non cepisse ἀγανάκτησιν et κατὰμειψιν ἔχειν, pro παρέχειν, vt Duckerus ad h. l. et Abresch. in auctar. p. 272. volunt sumi, quorum hic hunc vſum ex Herod. V, 101. τῷ πυρὸς, ἐκ ἔχοντος ἐξήλυσιν ἐκ τῷ αἵματος et e Plat. VI. de Rep. 452. ἄλλου μηδὲνα λόγον ἔχειν περὶ τῷ — confirmat. Etſi Weſſelin-

ἔχει ὕφ' οἷων κακοπαθεῖ, οὔτε τῷ ὑπὲρ κατὰ μέρη, ὡς ἐχ' ὑπ' ἀξίων ἀρεχεται. μετὰ μεγάλων δὲ σημείων καὶ ἔδῃ τοι ἀμάρτυρόν γε τὴν δύναμιν παρασχόμενοι, τοῖς τε νῦν καὶ τοῖς ἔπειτα θαυμασθησόμεθα καὶ ἔδὲν προσδεδόμενοι ἔτε Ομηρῶς ἐπαινέτα, ἔτε ὅτις ἔπεισι μὲν ἴ τοιαυτὰ τέρεψει, ὁ τῶν δ' ἔργων τὴν ὑπόνοιαν ἢ ἀλήθεια βλάψει, ἀλλὰ πᾶσαν μὲν θάλασσαν καὶ γῆν ἐσβατὸν τῇ ἡμετέρᾳ τόλμῃ καταναγκάσαντες γενέσθαι, πανταχῶ δὲ μνημεῖα ἰ κακῶν τε ἰ κἀγαθῶν ἰ αἰδία ἰ ζυγκατοικίσαιτες. ἰ περὶ τοιαύτης οὖν πόλεως οἶδε τε γενναίως, δικαιοῦντες μὴ ἀφαιρεθῆναι αὐτὴν, μαχόμενοι ἐτελεύτησαν, καὶ τῶν λειπομένων πάντα τιὰ εἰκὸς ἐθέλειν ὑπὲρ αὐτῆς κάμειν.

μβ. „Διὸ ἔδῃ καὶ ἐμήκυνα τὰ περὶ τῆς πόλεως, διδασκαλίαν τε ποιούμενος, μὴ περὶ ἴσθ ἡμῖν εἶναι τὸν ἀγῶνα, καὶ οἷς τῶδε μηδὲν ὑπάρχει ὁμοίως, καὶ τὴν εὐλογίαν ἄμα, ἐφ' οἷς νῦν λίγω, Φανερῶν

ἰ τὸ αὐτὰ Ar. Bar. C. Reg. Cass. Gr. Mosqu. ἰ Potius expectandum fuisse videtur, τῶν δ' ἔργων τὴν ἀλήθειαν ἢ ὑπόνοιαν βλάψει vt intelligeremus, opinionem, quam carmina illa animo nostro indidissent, iniuriam veritati esse facturam. Sed dicere maluit, τὸ δ' ἔργων τὴν ὑπόνοιαν ἢ ἀλήθειαν βλάψει, hoc sensu, veritatem patefactam, illi ex carminibus conceptae opinioni esse nocituram, multum (videlicet) de illa detrahendo. *Serp.* Haec verba per Enallagen, pro βλάψει δὲ τῇ τῶν ἔργων ὑπονοίᾳ τὴν ἀλήθειαν, posita censet F. Port. τῶν δ' ἔργων ἢ ὑπόνοιαν τὴν ἀλήθειαν βλάψει Ar. Mosqu. Articulum ἢ ante ἀλήθειαν non agnoscit C. τῶν δὲ ἔργων Cass. Gr. Aug. Articulus ἢ etiam abest a Dan. ρ Te Gr. η Καλῶν ex emendat. rec. manus inter vers. Reg. In Bas. μνημεῖα κακῶν τε κἀγαθῶν, prima manus. Sed corrector καλῶν. In Mosqu. καὶ ἀγαθῶν. r καὶ ἀγαθῶν Ar. C. Dan. s ἴδιε Reg. Cass. sed in vtroque rec. manu emendatum, in marg. Reg. inter versus Cass. Contra in Dan. recentior corrector ex αἰδία in textu fecerat ἴδιε. Aug. quoque habet ἴδιε, non a recentiori manu em. ε ζυγκατοικίσαντες Bar. Ar. C. Gr. Ald. Bas. Dan. In Cass. erasa scriptura vetusta factum erat ζυγκατοικίσαντες. σ Περὶ τῆς τοιαύτης πόλεως Reg. x δὲ deest Ar. Mox cod. Bas. habet: ὁμοίως τε καὶ τὴν εὐλογίαν — Paulo ante Mosqu. περὶ.

gius non improbat versionem Vallae: praebente, et ad Scholasten Thucydidis prouocat, qui ἔχειν sic explicet; malit tamen Vir celeberrimus ἔχοντες, si erui posset e codd., quod sane melius vulgato est. Videtur Thucydides expressisse totum locum e Pindaro, (Isthm. Δ. v. 61.) vbi docet, viros fortissimos opprimi, Aiakis exemplo, qui, quod Graecos reprehenderit, (μομφῶν ἔχει παιδεύειν Ἑλλάνων) ob κακοκρίσιζι, praemio virtutis sit defraudatus; eum tamen Homerum virtutis praeconeum inuenisse (ἀλλ' Ὀμηρὸς τοι τετιμακὲ δὲ ἀνθρώπων). Apparet, μομφὴν ἔχειν esse reprehendere, vt Chrysippus, Schmidius et illustris Heynius explicarunt, quod h. l. est κατὰ μέρη ἔχειν, vt apud Eurip. Phoen. v. 730. Similes formas explicauit Doruillius ad Charit. p. 468. Noster itaque laudem Verbis ad Pindari locum accommodat contraria ratione: ea non indiget, propter suam ipsius praestantiam, Homero, tanquam laudum suarum praecone: itaque eius laus est maior: Αἶαξ vero hac laude virtutis a suis priuatus; Homerum habuit laudatorem. Ceterum in cod. Aug. ad v. ἐπελθόντι.— scripta sunt: ἰδιωτρόπως εἶπεν, ἐντὶ τῷ ἐπέλευς θέντι (vitiiose, fortasse dedit auctor Schol. ἐπέλευσιν θέντι) καὶ ἐπέλευσιν παρόντι. Nempe illud vult, opinor, modo quodam proprio esse dictum h. l. τὸ ἐπελθόντι et κακοπαθεῖ pro ἐπ. θ. et ἐπ. παρόντι. GO. ἰ Ἀγκυράκτ. ἔχει — κατὰ μέρη] Aliena est ab h. l. explicatio B. Gortl. Quid enim sit: sola ciuitas nostra non indignatur hosti? Quod et saluum sit, et vero fieri vix possit; nec vero laudis quidquam habeat, huic certe loco aptae, vbi de potentia et magnitudine disputet Athenarum, propter quam aequo animo patienter exteri eorum imperium. Quid deinde respexisse dicatur Thuc. in qua tamen μομφῶν ἔχειν est, crimen habet, i. e. assert, mouet, in Graecos: est in eo, in Αἶαξ, μομφῶν, aliquid, cur reprehendantur Graeci. Quando enim aut vbi Αἶαξ reprehendit eorum prauitatem in iudicando? Sensit illum quidem in armis Achillis, verbis castigasse non legitur; ac tamen, si hic sensus sit, non ἔχει, sed εἶχε, locum habeat. Mihi simplicissimum videtur, comparati Latino, admirationem habere, i. e. mirabilem esse, habe-

re, quod mirentur homines: cui similia plura Liu. habet. Ita et hic, Ἀγκυράκτ. ἔχει, habet (in se, in sua natura et conditione,) de quo indignenter vixit et subiecti; quasi indignabilitatem, causam et materiam indignandi. Ita ἔχειν proprie accipiat: ὕφ' οἷων κακοπαθεῖ sic bene cohaerere; queri aut indignari non potest, a quibus, i. e. quod a talibus viris, afficiatur malo: nos sumus ii hoites, a quibus vinci, quibus cedere, non sit indecorum; vt Ouid. Met. 9, 7. 12, 81. 5, 191. et hic Ciofian. et alibi in Met. a tanto indignabere vinci; quod et Annibal de Scipione praedicat, apud Liu. 30, 30. init. BAVER.

[Μετὰ μεγάλων —] Hoc caput Scholio praefixi, pro οἷς ἐχ' ὑπ' ἀξίων, quod huc non pertinere potest. Thucydidem dicit prae reliquis amare particulas copulandi vim habentes. Videtur iam Stephanus, verba textus non accommodata esse Scholio. Post ἔστιν scripsi colon. et subaud. Θεουκιδίδη; μᾶλλον ἢ π. ἰ. scil. κρηται τῷ πολυσυνέσημο. Pro ἢ in Aug. legitur: δέ.] GORTL.

[Ὁ γὰρ Ὀμηρὸς — τῆς πόλεως] Haec verba adieci e codd. Cassel. et August. Prior locus Homeri existit Il. p. 554. et posterior, Od. η. v. 80. In Cass. omissum erat Μενελάε, quod addidi ex Aug. Versus prior ita conceptus est: Κοσμήσει ἴππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτατ. Innuit autem Scholastes: laudari tamen Menestheum, regem Atheniensium, apud Homerum. Dicitur etiam Menestheus laudasse Αἶακα pro concione. v. Philostrat. Heroic. p. 721. item in altero versu: Marathonem et Athenas.] G.

ἰ Ἐπικνήτε] Ob eminentiam nominatim laudat. Pindar. Isthm. IV.

ἰ Ἄλλ' Ὀμηρὸς τοι τετιμακ —
 Ke δι' ἀνθρώπων, ὅς αὐτῷ
 Πᾶσαν ὀρθώσας ἀρετῶν,
 Κατὰ φάβδον ἔφρασσεν
 ΘΕΣΠΕΣΙ ὄντων ἰπέων, λοιποῖς ἀθροῖν.

Notum hac in re Alexandri Magni cōstatum. et Pindar. iterum N. VII. 5. α. vid. Ibenisium Orat. XIX, p. 233. et Philostratum Heroic. p. 691. Agathias Anthol. Γνώσεται ἴδεν ἔσον πάρος ἔσθονον. εἰ δὲ με γῆρας. ἰ Ἰβρίων, κρημαί μαρτυρεῖ ΜΑΙΟΝΙ ΔΜΙ.

Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 323.

habeat; neque populis subiectis conquerendi materiam praebet, quasi viris imperio indignis pareant. Magnis autem exemplis potentiam relinquentes contestatam, et nostrae aetatis hominibus, et posteris admirationi erimus; ita vt nec Homerum praeconem sinus desideraturi, nec alium quempiam, qui suis quidem carminibus animos in praesentia demulceat, rerum vero gestarum opinione veritatem laedat: quippe qui terram vbiq; atque mare nostra audacia nobis peruia esse coëgimus; et malorum, quibus hostes, et bonorum, quibus amicos affectimus, sempiterna monumenta plurimis in locis ereximus. Pro tali igitur ciuitate et isti, quod se hac priuari iniquum ducerent, fortiter pugnantes occubuerunt; et quemlibet eorum, qui sunt reliqui, pro ipsa labores alacri animo subire decet.

42. „Quamobrem etiam orationem de republica longius produxi, vt docerem non de re pari nobis certamen esse et aliis, qui nihil horum aequae habent: simul etiam, vt signis manifestis demonstrarem

Οὔτε τῶ ὑπὸ κῶφ] τῶ Νεφέω, καὶ Σαμίω καὶ Βουζαντίω, καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσοι ὑπήκουον αὐτῶν. Μετὰ μεγάλων δὲ — καὶ εἰ — ἀμά-
 τυρόν γε] πολυσύνδεσμός ἐστιν ὁ Θουκυδίδης μᾶλλον, ἢ πάντες οἱ Ἀττικοί. Οὔτε Ὀμήρου] ἀπὸ μέρους, τῶν πάντων ποιητῶν. Ὁ γὰρ
 Ὀμήρος πεποιήκε τὸν Μενεστέα πάντων ἀριστα ἀνθρώπων κοσμεῖν ἵππους τε καὶ ἀνδρας ὀπλίτας. Καὶ δῆλον, ὅτι τῆτο σοφίας περιουσία
 καὶ ἀρετῆς γίνεται. Ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσεΐα πεποιήκε περὶ τῆς Ἀθηνᾶς, τῆς θεῆς, ἥτως ἵκετο δὲ εἰς Μυραθῶνα καὶ εὐρυάγειαν Ἀθήνην.
 καὶ τὰ ἐξῆς. Ἀπερ καὶ ταῦτα ἐγκωμιῶν τῆς πόλεως. Γενέσθαι] ἀπὸ κοινῆ τοῦ Θουκυδοθισμοῦ. Κακῶν τε κήρυξ] κακῶν,
 πρὸς τὰς πάσχοντας. λέγει δὲ τὰ τροπαια. Οἶδε τε] οἱ κείμενοι. Καὶ οἷς] τοῖς Πελοποννησίοις. Καὶ τὴν εὐλογίαν] τὴν

Artemidor. III. 67. Τὴν Ἐφεσον συμβέβηκε καὶ αὐτὴν δι' ἑαυτὴν περιόνομον εἶναι, καὶ πολλῶν ἄξιολογῶν κηρύκων τετυχηκέαι.

WASS.
 τῶν δ' ἔργων] Stephanus ad interpretationem horum verborum, quam in Var. Lect. contulit Hudf., addit: Viderint tamen alii, an alium ex his verbis elicere sensum poterunt.

DVCK.
 τῶν δ' ἔργων τὴν ὑπόνοιαν ἢ ἀλήθειαν βλάβει] Ordo est cum Abreſchio (Diluc. p. 202.) hic faciendus: ἢ ἀλήθεια τῶν ἔργων, verum gestarum veritas, vt Vinſemius ante eum fecit: verit enim: „nec indigemus — alio, qui postea tamen veritate rerum refutetur. Haec verba iungenda esse, patet e proximo membro huic simili, vbi ἔργων ἀλήθειαν opponitur λόγων κόμπος, qui κόμπος h. l. variatur v. ὑπόνοιας, quae est oratio ornata tropis atque figuris, vt docet locus Dionys. in Arte c. 9. p. 321. vbi τῶ κατ' ὑπόνοιαν λέγειν opponitur ἀπλῶς λέγειν, et mox talis oratio dicitur, ἐσχηματισμένος λόγος. v. Celeb. Ruhnqu. ad Tim. p. 141. Bauerus autem coniungit ὑπόνοιαν ἔργων, vt Portus, pater, et explicat: orationem magnificam, a vero alienam, quo et cognito, βλάβηται, i. e. arguatur et confutetur, vt ὑπόνοια ἔργων sit: περὶ τῶν ἔργων. Haud dubie simplicissima est Abreſchii ratio; in v. ὑπόνοιαν supplet τῶν ἐπέων αὐτῶ, hoc sensu: utpote cuius de carminibus conceptae opinioni obſutura sit verum gestarum veritas. Intelligit n. opinionem legentium non res vere gestas, sed tropis exornatas et amplificatas legere se credentium. cf. Auctar. Diluc. p. 273. Ceterum in cod. Aug. Schol. interl. non bene explicatur ὑπόνοιαν, ἀλήθειαν, et ἀλήθεια, ὑπόνοια. GÖTTL.

τὴν ὑπόνοιαν] Quidquid hic sit ὑπόνοιαν, certe non potest notare, quod vult B. Gottl. orationem ornata tropis et figuris; quis enim hoc ex vocab. ὑπόνοιας effecerit? Et apud Dion. Halic. quo vitur B. Gottl. κατ' ὑπόνοιαν est, per ambages, suspiciose, vt plus intelligatur, quam dicatur. Quare etiam nunc manserim in mea interpretatione. Neque vero ὑπόνοια significare, quod vult Abreſch., potest, opinionem lectorum, legere se credentium res oratione amplificatas: Nam quis haec in ὑπόνοιαν, simpliciter ita posita, inuenerit? Quam languida vero et contorta interpretatio! Ac, si talis

opinio infideat animis legentium, non illi nocuerit veritas rerum, sed adiuuerit confirmatam re ipsa, vt ex rebus videant, vere se iudicasse de poeta vltra verum augente. Quare, dum meliora promantur, in mea interpretatione permanferim. BAVER.

Ὀλίκασαν καὶ γῆν ἰσβατόν — γενέσθαι] Omnia maria et terras audacia nostra coëgimus, vt nobis paterent. Τὸ καταναγκάσαντες pulchre indefessum laborem et sollertiam, attemque significat, qua maria quasi coacta sunt, vt concederent Atheniensibus aditum. Forma loquendi fere poetica est, vt quaedam in sequentibus poeticum quid spirant. G.

[Θουκυδοθισμοῦ] In cod. Aug. hoc Scholion refertur ad verba: αὐτίκα τέρψει. G.

Μνημεῖα κακῶν] Sunt monumenta irae erga hostes superbos, veluti tropaeae, vrbes directae et euerſae, et μνημεῖα ἀγαθῶν, monumenta benignitatis erga colonias, in quas sacra, leges et instituta egregie transtulerunt. Mox οἶδε τε scilicet κείμενοι. Dicit hoc δεκτικῶς. Τὸ γενναῖος pertinet ad μαχόμενοι. Reiskius (in anim. p. 20.) malit a verbis περὶ σοικιότης nouum caput incipi. G.

[Πρὸς τὰς πάσχοντας] Videtur deesse κακῶς. G.

[Οἶδε τε] Ita caput Scholii textui accommodaui, et γενναῖος, quod pertinet ad μαχόμενοι, expunxi. Monuerat iam Steph. de hac mutatione necessaria. Hoc Scholion abest ab Aug.] G.

Πάντα τινὰ] i. e. πάντας, ἕκασον. Non monuissim, vt notum, et hic vtique manifestum, ob verba ἐθέλειν κἀναεῖν, nisi B. Gottl. accepisset, vt Neutr. Plur. quod miratus, de-leui. BAVER.

Διὸ δὲ — κατίσως] D. Hal. p. 47. Καὶ εἰ ἐμύκηνα, et omitte vocem ὁμοίως. WASS.

Διδασκαλίαν ποιέμενος] Dionys. in Τέχνῃ notat: haec suaviorae orationis probationem continere. Mox, περὶ Ἰσα, π. Lacedaemonii minores erant potentia et opibus, quam Atheniensis, quorum iactura et longe maior erat, quam Lacedaemoniorum, si res eorum fractae fuissent. Mox εὐλογίαν, i. e. laudationem. Σημεῖοις, i. e. τεκμηρίοις, μαρτυρίοις. v. Dionys. in Arte, T. V. p. 299. qui habet: Καὶ εἰ ἐμύκηνα. Mox post ὑπάρχει deest ὁμοίως. G.

σημείοις καθίστας. καὶ εἶρηται ὁ αὐτῆς τὰ μέγιστα. ἃ γὰρ τὴν πόλιν ὑμνήσα, αἱ τῶνδε καὶ τῶν τοιούτων ἀρεταὶ ἐκόσμησαν· καὶ οὐκ ἂν πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων ἰσόρροποι, ὥσπερ τῶνδε, ὁ λόγος τῶν ἔργων Φανεῖη. δοκεῖ δέ μοι δηλῶν ἀνδρὸς ἀρετῆν, πρῶτῃ τε μνηύσσα, καὶ τελευταία βεβαυῖσα, ἢ νῦν τῶνδε κατατροφή. καὶ γὰρ τοῖς τᾶλλα χεῖροσι δίκαιον ἔστι τὴν ἐς τὰς πολέμους ὑπὲρ ἧς πατρίδος ἀνδραγαθίαν προτίθεσθαι. ἀγαθῶ γὰρ κακὸν ἀφανίσαντες, κοινῶς μᾶλλον ἀφείλησαν, ἢ ἐκ τῶν ἰδίων ἐβλάψαν. τῶνδε δὲ ἔτε πλάττω τις τὴν ἔτι ἀπόλαυσιν προτιμήσας ἐμαλακίσθη, ἔτε πενίας ἐλπιδί, ὡς κἂν ἔτι διαφυγῶν αὐτὴν πλάτῃσειεν, ἀναβολὴν τῷ θειῷ ἐπειθήσατο· τὴν δὲ τῶν ἐναντίων τιμωρίαν παθειστέραν αὐτῶν λαθόντες, καὶ κινδύνων ἅμα τόνδε κάλλιστον νομίσαντες, ἠβελήθησαν ἔμετ' αὐτῶ τὰς μὲν τιμωρεῖσθαι, τῶν δὲ ἐφίεσθαι ἐλπιδί μὲν τὸ ἀφανὲς τῷ κατορθώσειν ἐπιτρέψαντες, ἔργω δὲ περὶ τῷ ἤδη ἐρωμένῃ σφίσι αὐτοῖς ἀξίοντες ἢ πεποιθέναι· καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἰσχυρῶν ἀμύνεσθαι καὶ παθεῖν μᾶλλον ἠγησάμενοι, ἢ τῷ ἐνδόντες, σώζεσθαι, τὸ μὲν αἰσχρὸν τῷ λόγῳ ἐφυγον, τὸ δ' ἔργον τῷ σώματι ὑπέμειναν, καὶ δι' ἐλαχίστην καιρῶ τύχης ἅμα ἀμῆ τῆς δόξης μᾶλλον ἢ τῷ δέξαι ἀπῆλλάγησαν.

γ αὐτοῖς Marg. Ar. non probat Stephanus. Etiam Schol. et Cass. sed a manu recent. abrafā priore scriptura. αὐτοῖς quoque in marg. Flor. Vin. Ibidem paullo post κοινῶς pro κοινῶς. z τὴν δεστ Gr. a ἧς πατρίδος C. b πλάττω Marg. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. improbat Steph. Reg. Cass. Aug. c ἔτι δεστ Cass. abrafā scr. in Aug. deletum. d ὅς ἂν ἔτι Dan. In marg. Ald. Vin. ὅς ἔκ ἂν ἔτι. In Mosqu. ἔκ ὡς ἂν, sed ὡς a manu recentiori. e αὐτῶν Dan. Paullo ante in marg. Flor. Vin. σωτηρίαν pro τιμωρίαν. f Ἐβελήθησαν Reg. Cass. Gr. Bas. Aug. g μετ' αὐτῶ non agnoscit Dion. Halic. p. 136. locum citans. h πεποιθέναι ἐν τῷ ἀμύνεσθαι παθεῖν μᾶλλον ἠγησάμενοι Dion. Halic. Ἄμύνεσθαι etiam habent Ar. C. Bar. Ald. Flor. Bas. Steph. I. τὸ ἀμύνεσθαι Aug. i τὸ Gr. a prima manu; deinde emendatum τῶ. k Ἄμύνεσθαι Reg. Cass. Gr. Dan. Aug. l ἢ τὸ Cass. Reg. et a prima manu Gr. et Aug. σώζεσθαι idem cod. aliquoties cum iota.

[Απὸ κοινῶ —] Haec verba vsque ad ἐμήκονα desunt in cod. Cass.] GOTTL.

Αὐτῆς.] Ne muta genitium αὐτῆς in dativum αὐτοῖς: STEP.H.

Καὶ εἶρηται αὐτῆς —] Reiskius in Diluc. Abresch. p. 206. corrigi: κἂν εἶρηται αὐτοῖς τὰ μέγιστα, καὶ τὴν εὐλογίαν — καθίστας; ἃ γὰρ τὴν πόλιν — In anim. p. 20. mutat V. D. sententiam, et explicari quidem posse putat αὐτοῖς ἰδιότητάς αὐτῶν a me laudes eorum virorum maximae, in eo scilicet quod dixi eos pro tali patria dimicasse; sed malit tamen vulgatam αὐτῆς; quod iam dudum Stephanus monuerat, et res ipsa fuadet. G.

[Λέπει ἢ εἰς] Quam Scholiastes dicit, in ἃ subintellegi eis, ita dicitur, veluti ἐπανῶ αὐτῶν εἰς ταῦτα. v. Duck.] G.

[Τοῖς τᾶλλα] Ita correxi pro πολλῶ, quod mendum fluxit e Steph. secunda in Porti et Hudsoni edit., et inde in Duck. Mox in Cass. est εἰς κλοπῆν, tanquam τᾶλλα sit, pro εἰς τὰ ἄλλα. Duckerus scite animaduvertit, Scholion, εἰς κλοπῆν — melius convenire τῷ κακόν, quod mox in textu sequitur. In cod. Augusti. desunt Schol. ad verba οἶδε τε· Καὶ εἶρηται αὐτοῖς τὰ μέγιστα· ἃ γὰρ τὴν πόλιν· ἢ νῦν τῶνδε· Προτίθεσθαι et Ἐκ τῶν ἰδίων.] G.

Δίκαιον τὴν — ἀνδραγαθίαν προτίθεσθαι] Hanc virtutem conuenit, quam probarunt patriae, in illustri loco tamen proponere. Ita Reiskius etiam explicat τὸ προτίθεσθαι, per ἐπαρτεῖσθαι, δεκνέσθαι, ἐν φανερῶ ἐκτίθεσθαι (in Dilucit. Abresch. p. 206.). Mox ad κοινῶς — ἀφείλησαν, notat Schol. Aug. τὸ κοινῶν δηλονότι. In marg. Flor. Vin. legitur κοινῶ. G.

Ἀνδραγαθ. προτίθ.] Hoc si retuleris ad χεῖροσι, vel ad voc. χεῖροσι, sign. praetendere fortitudinem reliquis virtutis, illius specie decora tegendis, excusandis, ac velut obtundendis, et illi fortitudini condonandis; tunc δίκαιον erit, licitum est, non inuidendum illis, sed concedendum. Sin ad dicentem referatur προτίθεσθαι, χεῖροσι erit pro, ἐν τοῖς χεῖρ. vel περὶ τῶν χεῖροσι. BAVAR.

Πλάττω] Ne hic quidem genitivus in dativum mutandus fuerit. STEP.H.

Τῶνδε — ἔτε πλάττω τις] Horum vero nullus, aut diuisionum

illecebris emollitus, segnior remissiorque est factus; aut spe paupertatis in meliorem fortunam commutandae, pericula detestantur. Ita Acacius bene vertit. Subint. est in ἐμαλακίσθη, αὐτῶ. Si quis malit e vett. codd. et edit. πλάττω, suppleat αὐτῶ, quae lectio Thucydidis ingenio conuenientior videtur, vt etiam iudicat Abreschius in Diluc. p. 204. est enim magis recondita. Hac admittā, post ἀπόλαυσιν suppleendum est αὐτῶ. Sensus in vtraque est idem, quare mutare nil volui. Bauerus tamen tacite edidit πλάττω. Nescio an data opera. Πενίας ἐλπιδί, i. e. ἔτε ἐλπιδί ὡς διαφυγῶν τὴν πενίαν. Sic Abresch. l. c. vt interpres iam expressit. Ceterum, quid pauperes, tenuibus suis facultatibus priuati, fenserint, commemorat Noster infra, c. 65. Eos valde doluisse, per se, quisque videt. G.

[Τῷ τιμωρεῖσθαι] In Augusti. est τὸ, male.] G.

Τὴν δὲ τῶν — ἀπῆλλάγησαν] D. Halic. p. 136. vbi βεβλήθησαν perperam; voces μετ' αὐτῶ abfunt, vti et copula in καὶ ἐν αὐτῶ, postremo ἀμύνεσθαι, quod non placet. vid. Euripid. Phoen. 1023. WASS. Stephanus in Edit. 2. καὶ ἐν αὐτῶ τὸ ἀμύνεσθαι — ἢ τὸ ἐνδόντες σώζεσθαι. Videtur haec ita ordinasse, καὶ ἐν αὐτῶ (scilicet τῷ ἔργῳ, vt Scholiastes exponit) τὸ ἀμύνεσθαι καὶ παθεῖν μᾶλλον (de quo itidem Schol.) ἠγησάμενοι ἢ τὸ ἐνδόντες σώζεσθαι. Ita τὸ ἀμύνεσθαι καὶ παθεῖν, idem foret, quod ἀμύνοντας παθεῖν. Hoc confirmatur auctoritate aliquot Mss. et mihi melius videtur, quam quod vulgo editur: nam non video, quomodo τῶ ante σώζεσθαι locum habere possit. Si quis coniungenda putet illa, καὶ ἐν αὐτῶ τῷ ἀμύνεσθαι, legendum esset, καὶ ἐν αὐτῶ τῷ ἀμύνεσθαι, καὶ τὸ παθεῖν μᾶλλον ἠγησάμενοι, ἢ τὸ ἐνδόντες σώζεσθαι; quam sententiam Interpres Latinus expressit. Ἀμύνεσθαι, quod non solum Dionysii Halicarn. sed etiam plerique Mss. et Edd. habent, fortassis non reiciendum est. De hac periodo idem est iudicium Dionysii Halicarn. quod de ea, qua I, 138. Themistocles vim ingenii describit Thucydidis. DVCK.

Τιμωρίαν — λαθόντες] i. e. ὑπολαθόντες, vt Reiskius emendabat in Diluc. Abresch. p. 206. Sine causa. Noster enim h. v. sic subinde capit; v. c. L. III. 106. δίκαιον εἶναι ἐλαττον, i. e. ἐπιλάττον. τιμωρίαν λαθεῖν h. l. non significare;

Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 37. 2. V. C. Varr. 323.

laudem eorum, quos oratione cohonestandos mihi iam proposui. quanquam maxima pars ipsius laudationis a me iam est explicata. Nam in quibus urbem laudavi, iis horum similibusque virtutes illam ornarunt. Neque apud multos Graecorum facile, ut apud hos, dicta factis exaequata appareant. Nam praesens istorum mors virtutem uniuscuiusque viri declarare, et prima indicare, et postrema confirmare mihi videtur. Etenim aequum est illorum, qui caeteris in rebus fuerunt deteriores, quam alii, bellicam pro patria fortitudinem, qua pollent ipsi, primo loco poni. Nam benefacto malefacti memoriam delentes, publice plus utilitatis uniuersae civitati attulerunt, quam priuatim suis vitis eam laecerunt. Horum vero nullus diuitiarum fructum, quem se in posterum ex ipsis percepturum speraret, virtuti anteponebat, mollis ac ignauus fuit; neque spe paupertatis vitandae, quasi hac vitata diues vel posthac esset futurus, pericula detrectauit: cum hostium ultionem longe magis quam illorum fructum expetendam ducentes, tum hoc omnium pulcherrimum periculum existimantes; hoc subeundo, illos quidem vlscisci, haec vero assequi voluerunt. incertum quidem rei feliciter gerendae euentum spei committentes; id vero, quod iam cernebatur, in sua ipsorum virtute, eiusque fiducia ponendum censentes. atque in eo ipso pulchrius existimantes in hoste propulsando vel ipsam mortem obire, quam cedendo salutem sibi parere: verborum quidem dedecus vitarunt, rem vero ipsam corpore pertulerunt; et breuissimo temporis spatio, breuissimaque fortunae inclinatione, summa potius cum gloria, quam cum timore de vita decesserunt.

ἐπαινον. Σημείοις καθίστας] ἀπὸ κοινῆ τοῦ ἐμήκυνκ. Καὶ εἶρηται αὐτοῖς τὰ μέγιστα] ἐπηνέθησαν δηλονότι. Ἄ γὰρ τὴν πόλιν λείπει ἢ εἰς. Ἰσοδρόπος] ἰσοστάσις. μὴ ὑπερβάλλων τὰ πρᾶγματα. Πρώτη τε μνήσασα] τῆ τιμῆ. Ἡ νῦν τῶνδε] τῶν ἀνθρώπων. Κατατροφή] ὁ θάνατος. Καὶ γὰρ τοῖς ἄλλα χρίσασιν] οἶον, κλοπῆν, μοιχείαν, καὶ τὰ τοιαῦτα. Προτίθεσθαι] προσημασθαι. Ἐκ τῶν ἰδίων] ἀμαρτημάτων δηλονότι. Ἀναβολὴν τῆ δεινῆ] ἐποίησατο] τῆ τιμωρείσθαι τὸς ἐναντίους. Μετ' αὐτῆ] τῆ κινδύνου. Τῶν δὲ] τῶν ἀρετῶν. Ἐλπίδι μὲν τὸ ἀφανῆς] τῆς ἐπιπέρας, εὐέλπιδες γενόμενοι, ὅτι νικήσασιν. Ἐπιτρέψαντες] δόντες. Καὶ ἐν αὐτῶ] τῆ ἔργου. Μᾶλλον] ἀντὶ τῆ κρείσσον. Ἠγησάμενοι] ἀπὸ κοινῆ τοῦ κάλλιστον. Τὸ μὲν αἰσχρὸν τῆ λόγῳ] τὸ ἐνεδίεσθαι ὡς δειλοῖ] ὡς ἀκῆσαι δειλοῖ] τὸ δὲ ἔργον, τὸ ἀποθανεῖν. Καὶ δι' ἐλαχίστη καιρῶ] τύχῃ] τὸν καὶ ὁ Θεοκυδίδης καλεῖ τὸν πόλεμον. ἀκμάζοντες, φησὶν, ἐν εὐδοξίᾳ καὶ ἔχῃ δειλίᾳ ἀπέθανον. τῶτο γὰρ ἐστὶ τὸ ἀπηλλάγησαν. Ἡ τῆ δέου

poenas sumere, contextus docet. Pro autem corrigat idem Reiskius, i. c. πάντων, omnibus rebus desiderabiliorem: quae mera est coniectura. Hanc periodum vsque ad ἀπηλλάγησαν tortuosam et intricatam habet Dionys. Ep. II. ad Amm. p. 806. Reisk., eamque comparat cum Thuc. I, 138. quo loco Themistoclis ingenium describitur. G.

τιμωρείσθαι] Vid. Euripidem Orest. 1164. confer eundem Suppl. 857. WASS.

τὸς μὲν τιμωρείσθαι — ἐφέσθαι] i. c. fortissimos milites, vna cum hostium ultione, utrumque bonum, n. fructum diuitiarum et paupertatis remedium, consecutos. Ἠρμηλῆσαν μετ' αὐτῶ] (i. c. κινδύνου) τῶς μὲν τιμωρείσθαι (πολεμίας), τῶν δὲ ἐφέσθαι, n. τῆς ἀπολαύσεως τῆ πλάτῃ καὶ διαφυγῆς τῆς πείρας. Ita cum Grammio locum interpretandum duco. Stephanus (p. 639.) Scholiastae rationem probat. Sed e proxima periodo arcescenda sunt, quae huc pertinent. G.

[Τῶν ἀρετῶν] Stephanus probat Schol. rationem, ἀρετῶν e longinqua defluentis. Grammius vero rectissime e periodo proxima repetit.] G.

[Νικήσασιν] In Cass. et Aug. est νικήσασιν. In Aug. Schol. ad verba Ἐπιτρέψαντες] Καὶ ἐν αὐτῶ] Μᾶλλον et Ἠγησάμενοι defunt.] G.

Καὶ ἐν αὐτῶ] τῶ ἀμύνασθαι — ἢ τῶ ἐνδόντες] Pro τῶ] recepi τῶ, simplicissima emendatione, quam Bauer. in sua edit. orat. in textum admisit, et Heilmanus vnice probat (p. 226.). Sentus est: ,,ei praeferantius esse existimantes, hostibus propulsandis s. in ipsa vltione, vel perperci (quaeque incommoda

quam alicui cedendo seruari. Μᾶλλον, i. c. κρείττον, vt explicat Schol. Bas. et τῶ] est τῶν, vt notum. Ἐν αὐτῶ] τῶ referendum puto cum Grammio ad ἀμύνασθαι, nec suppleo cum Scholiaste: ἔργου. Abreschius (in Diluc. p. 204.) ἀμύνασθαι malit, quam ἀμύνεσθαι quorundam codd. et lib. vet., item τὸ ἐνδόντες, quod vicem obeat Gerundii, cedendo seruari. In παθεῖν subaudit art. τῶ, qui, quod eius repetitio ingratiior fuerit, a Thucydide sit omisus. In αὐτῶ] supplet ἔργου, et pro ἐνδόντες proprie scribendum fuisse ἐνδύναι putat. Ordinem esse: μᾶλλον ἡγούμενοι καὶ τὸ παθεῖν τῶ ἀμύνασθαι ἐν αὐτῶ] sc. τῶ ἔργου. Grammius in adnot. ad Schol. p. 631. tucetur vulgatam; sed non explicat. Reiskius in Dilucid. Abresch. p. 206. pro τῶ ἐνδόντες] corrigat ἐνδόντι, i. c. ἐν τῶ ἐνδύναι, ἐν τῶ εἰκεῖν, ἐν τῶ φονγῆ, vt Noster L. I, 142. τῶ μελετῶντι, pro μελετῶν. Sed mi anim. ad h. l. p. 20. idem Vir Doctiss. τῶ] vult deleri. G.

τῶ ἐνδόντες] Multum sane aridet haec lectio; ita tamen, vt τῶ] non ferri modo possit, construendo, τῶ, i. c. ἐν τῶ] ὡς. ἐνδόντες, i. c. διὰ τῶ] ἐνδύναι, cedendo seruari. Nam τῶ] apud ἐνδόντες] redundat ac languet, cum fere simpliciter ponatur, vbi mollitiem et inertiam notet. BAVER.

[Μᾶλλον] Schol. ad h. v. adieci e cod. Basil. Grammius ad Scholion superius v. ἐν αὐτῶ] refert ad ἀμύνασθαι. recte. Mox post ἡγούμενοι] Schol. temere subint. κάλλιστον.] G.

[ὡς ἀκῆσαι δειλοῖ] Addidi h. v. e cod. Bas. in Aug. cod. defunt: τὸ δὲ ἔργον, τὸ ἀποθανεῖν.] G.

Τύχῃ] Agnoscit, et cum Schol. explicat Suidas consarci-

μγ'. „Καὶ οἶδε μὲν προσηκόντως τῇ πόλει τοιοῦτε ἐγένοντο· τὰς δὲ λοιπὰς χρῆ ἀσφαλεστέραν μὲν εὐχεσθαι, ἀτολμοτέραν ἢ δὲ μηδὲν ἀξίον τὴν ἐς τὰς ἠ πολεμίας διάνοιαν ἔχειν, σκοπῶντας μὴ λόγῳ μόνῳ τὴν ἀφέλειαν ἢ ἂν τις πρὸς ἑδὲν χεῖρον αὐτὰς ὑμᾶς εἰδότες μηκύνει, λέγων ὅσα ἐν τῷ τὰς πολεμίας ἀμύνεσθαι ἀγαθὰ ἔνστιν· ἀλλὰ μᾶλλον τὴν τῆς πόλεως δύναμιν ὁ καθ' ἡμέραν ἔργῳ θεωμένους, καὶ ἐρασὰς ἢ γιγνομένους αὐτῆς. καὶ ὅταν ὑμῖν μεγάλη δόξα εἶναι, ἔνθυμαμένους, ὅτι τολμῶντες, καὶ γιγνώσκοντες τὰ δέοντα, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις αἰσχυρόμενοι ἄνδρες αὐτὰ ἐκτίησαντο· καὶ ὁπότε καὶ ἴσχυρα τὰ σφαλεῖσαν, ἔκταν καὶ τὴν πόλιν γε τῆς σφετέρας ἀρετῆς ἀξιοῦντες φέρεισθαι, κάλλιστον ἢ δὲ ἔρανον ἢ αὐτῇ προῖέμενοι. κοινῇ γὰρ τὰ σώματα διδόντες, ἰδία τὸν ἄγχεον ἐπαινοῦ ἐλάμβανον, καὶ τὸν τάφου ἐπισημότατον, ἔκταν ἢ κείνται ἢ μᾶλλον, ἀλλ' ἐν ᾧ ἡ δόξα αὐτῶν παρὰ τῷ ἐντυχόντι αἰεὶ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ καιρῷ ἀείμνηστος καταλείπεται. ἀνδρῶν γὰρ ἐπιφανῶν ἢ πᾶσα γῆ τάφος, καὶ ἔσθλων ἢ μόνον ἐν τῇ οἰκείᾳ σημαίνει ἐπιγραφή, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ μὴ προσηκῶσιν ἀγχαφος μνήμη παρ' ἑκάστῳ

π Δι δεστ Gr. et mox eis τὰς Reg. Cass. Gr. Aug. π πολέμιας Ar. C. Dan. Mox μόνον in cod. Basl. pro μίνον. Mox αὐτὸς ἑδὲν χείρον in eod. cod. a corr. ο καθ' ἡμέραν C. Ald. ρ γινόμενος Ar. C. et paullo infra γινόμενος. Γενόμενος Gr. Cum Ar. et C. consentit Dan. q ὅταν μὲν ὑμῖν Gr. r ἔνθυμαμένους Marg. Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Basl. ἔνθυμαμένους malit Steph. ἔνθυμαμένους Reg. Cass. Dan. In Aug. ἔνθυμαμένους a prima manu, sed manus recentior accentum in antepenultima delcuit, et o in e mutauit. s Πίσρα το Cass. Πίσρα το Gr. ο οὐκὲν Gr. π δ' ἔρανον Gr. x αὐτῶν Ar. C. αὐτῶν προῖεμοι Dan. et a recentiore manu αὐτῶν προῖεμοι. y ἀγχεον Reg. Gr. z μᾶλλον ἢ ἐν Marg. Ar. C. Quamvis post μᾶλλον arte ponatur ἢ, tamen et alibi particulam ἀλλὰ ei adiunctam apud hunc Scriptorem inuenies. Steph. sic et Dan. a πᾶσα ἢ γῆ Dan. b μίνον Marg. ed. Basl. c οἰκείᾳ σημαίνει Reg.

nator in τύχη. Vide *Etymol.* et *Hesych.* quī bonam fortunam intelligunt. *Glossac. succellus.* *Herodotus*, ἐς τοσούτων τύχης ἀπίκνεο, ad tale gloriae falligium. et alibi, ἐπὶ τῆσι παρούσαις τύχῃσι, rerum statu. *WASS.*

Δ' ἑλαχίστη καιρῶ τύχῃς —] *Abreschius* in *Dilucid.* p. 205. καιρῶ iungit v. τύχης, quod ex *Aristide* confirmat, veluti *T. III*, p. 431. τύχαι καὶ καιροὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἀγαθὰ πράγματα· vbi *Scholias*tes: ὅτι τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν τύχη τῷ καιρῷ. Ceterum eadem fere dicit c. 43. ὁ μετὰ ζώμης καὶ κοινῆς ἐπιπέδος γιγνόμενος ἀνασθητος θάνατος. *GOTTL.*

[καὶ ἐν βραχέϊ] In *Aug.* hoc Scholion est a manu rec. scriptum, et pro ἡγχεον est ἢ γῆ.] G.

προσηκόντως τῇ πόλει —] i. e. tam egregie quam ciuibus praestantissimae urbis dignum est, quae a ciuibus talem virtutem inue quodam suo possulare potest. Mox τὰς λοιπὰς Plato vocat in *Menex.* c. 18. τὰς λειπομένους, vt infra c. 46. Sensus est: *superstites* quidem supplicare debent Diis, vt pro patria pugnantēs, vitam tutius conferuent quam illi; (pro patria defuncti) non minorem tamen putent sensum virtutis declarandum esse aduersus hostes. *Reiskius* in *anim.* l. c. ita: *animum erga patriam eum, qui bonas domini sui spes minus fallat, quam caesorum animus ipsorum spes sefellit.* Idem *Reiskius* supplet (in *Diluc. Abresch.* p. 207.) post εὐχεσθαι, τύχην quae elegans quidem est coniectura; sed minus necessaria, nec *Thucydideae* breuitati accommodata: haec notio enim erui potest e voc. *τιανολας.* Illud enim: *optandum quidem est, vt superstites talem sensum, animam, habeant, quo sint tutiores,* idem est, ac si dixisset: *reliquois eportet quidem optare meliorem fortunam — G.*

σκοπῶντας μὴ λόγῳ μόνῳ —] *Ne quis* verbis commoda virtutis, pro patria demonstrandae, insitet, (sequitur ἔργῳ) quae ἀπὸ σοφ, *haudquaquam* eorum experies, commemorare possit. *Papillo* ante malit *Reiskius* in *anim.* ad h. l. *πολέμιας.* Mox in ἑδὲν χείρον — ὑμᾶς εἰδότες, bene supplet *Aug.* Schol. ἐμδ. *GOTTL.*

[τῶν παρ' ἡμῶν λόγῳ] Hoc Schol. ex *Aug.* inserui. *Videtur* legitte *Scholias*tes μόνον, quod est in cod. *Basl.*] G.

[Ἐμδ — χείρον] Ex *Aug.* hoc Scholion additum.] G.

[ἔνθυμαμένους] *Pronomen* οὐκ ἔστιν vult sequi datiuum ἔνθυμαμένους, non accusatiuum ἔνθυμαμένους. *STEPH.* Non necesse est haec coniungi, et ἔνθυμαμένους recte referri potest ad praecedentes accusatiuos σκοπῶντας, θεωμένους, et γιγνομένους. ἔνθυμαμένους suspicor a *Stephano* ortum esse contra *Mss.* et praecedentes *Edd.* *DUCK.*

[ἔνθυμαμένους —] Ita recepi pro vulgato ἔνθυμαμένους, quod *Duckerus* contra *Stephanum* recte reiecit. In superioribus est: χρῆ — σκοπῶντας· ita sequi debet: ἔνθυμαμένους. *Cod. Aug.* quoque confirmare videtur, vbi quidem a prima manu est ἔνθυμαμένους, sed recentior manus, accentu posito in penultima, mutauit in ἔνθυμαμένους. Probat hanc lectionem *Reiskius* in *Diluc. Abresch.* p. 207. et in *anim.* l. c. et sic recepit *Bauer.* G.

[ἐν τοῖς ἔργοις αἰσχυρόμενοι] i. e. viri, qui pudore quodam honesto rebus ipsis gerendis afficiebantur, ne sibi deessent. Veluti turpem esse segnitiam et ignauiam. Respexit *Thucydides* ad *Hom.* *II. E.* v. 531. v. *Schol.* Mox ἐπότε — σφαλεῖσαν, non ad ἔνθυμαμένους referendum, (est enim ἔνθυμαμένους in superioribus) sed ad totum membrum. v. *Duck.* p. 631. G.

[Ὅμηρος —] Hoc Schol. ad v. ἐν τοῖς ἔργοις αἰσχυρόμενοι, ex *Aug.* adiectum. Locus est ex *Iliad.* *L. V.* 531. aut *XV.* 563. vbi etiam hic versus occurrit. Scire hic versus laudatus est. Comparari etiam merentur praecedentes, quos *Atrides*, et altero loco *Aiax* pronunciat: ἄ φίλοι, ἀνέρες ἑσὶ, καὶ ἀλκιμον ἦτορ ἔλασθε, Ἀλλήλους αἰδέσθε μετὰ κρατεράς ὑμῶν Αἰδομένων etc.] G.

[ἀπὸ κοινῶ τῶ ἔνθυμαμένους] *Schol.* non bene σφαλεῖσαν ad ἔνθυμ. refert, et *cod. Call.* ad φέρεισθαι. Non pertinet ad vnum verbum, sed ad totum membrum. v. *Duck.* p. 631. In *Aug.* defunt *Schol.* a verbis Μεγάλη δόξα εἶναι — ad καὶ Πίσρα τῶ] G.

κάλλιστον ἔρανον — προῖέμενοι] *Nobilissimam* symbolam ad conseruandam patriam, vise ei inferuendo, contulere. Eleganter vocat *Thucydides* vniuersiusque studium de patria bene merendi, ἔρανον, quod quisque suum ad eius salutem confert. *Imitatus* est *Notstrum* *Dion.* in *Tέχνη*, p. 236.

τῆς γνώμης μᾶλλον ἢ τῆ ἔργῳ ἐνδιδαιτᾶται. ἔς τὸ νῦν ἡμεῖς ζηλώσαντες, καὶ τὸ εὐδαιμον, τὸ ἐλεύθερον, τὸ δὲ ἐλεύθερον, τὸ εὐψυχον κρίναντες, μὴ περιορᾶσθε τὰς πολεμικὰς κινδύνους. ἔ γὰρ οἱ καιροπραγῶντες δικαιότερον ἀφειδοῖεν ἂν τῆ βίῃ, οἷς ἐλπίς ἔκ ἐς ἀγαθῶ, ἀλλ' οἷς ἡ ἐναντία μεταβολὴ ἐν τῷ ζῆν ἔτι κινδυνεύεται, καὶ ἐν οἷς μάλιστα μεγάλα τὰ διαφέροντα, ἦν τι πᾶσι σωσιν. ἀλγεινότερα γὰρ ἀνδρὶ γε φρόνημα ἔχοντι ἢ ἐν τῷ μετὰ τῆ μαλακισθῆναι κάκωσις, ἢ ὁ μετὰ ῥώμης καὶ κοινῆς ἐλπίδος ἅμα γιγνόμενος ἀναίσθητος θάνατος.

μδ. „Διόπερ καὶ τὰς τῶνδε νῦν τοκέας, ὅσοι πάρεσε, ἔκ ὀλοφύρομαι μᾶλλον ἢ παραμυθῆσομαι. ἐν πολυτρόποις γὰρ ξυμφοραῖς ἐπίστανται τραφέντες. τὸ δ' εὐτυχῆς, οἱ ἂν τῆς εὐπρεπεστάτης

Α Νῦν δεστ C. Νῦν ἡμεῖς Gr. e τὸ δ' ἐλεύθερον Ar. C. f Οὐκ ἔστιν Ar. C. οἷς ἔκ ἐστιν ἐλπίς Dan. g Πταίωσιν Gr. h Μετὰ τὸ ἐν τῷ Ar. C. ἐν τῷ om. Stobaeus p. 88. Μετὰ τὸ ἐν τῷ Dan. i Ἄμα τε γιγνόμενος καὶ ἀναίσθητος Ar. C. Ἄμα γιγνόμενος καὶ ἀναίσθητος Bar. ed. Bas. ἢ δ μ. ρ. κ. κ. ἐλπίδας κάκωσις ἔκ τε γιγνόμενος ἀ. θ. Dan. k Πάρεσι Gr. l Non dubitat Sscrp. quin oluφύρομαι et παραμυθῆσομαι, aut εὐφύρομαι et παραμυθῆσομαι scripserit Thucydides. Husf. ὀλοφύρομαι Cass. Margo ed. Flor. Vin. forte ὀλοφύρομαι. Mox ibid. f. ἐπίσταντε. m τὸ δὲ Ar. C.

Ἐνδιδαιτᾶται] Huc refertur potest illud Plutarchi 258. Τῶν Ἀθηναίων δὲ τινος ἔπαινον ἐπιτάφιον ἀναγιγνώσκοντος τῶν παρόντων ὑπὸ Λακεδαιμονίων, ποταπὸς ἔν ἐνὶναι νομίσεις τὰς ἡμετέρας νικῆσαστας τύχης. WASS.

I. c. συνδιατρέβει, σύνεσι, vt Hesych. explicat. Paulo ante pro ἢ τῷ ἔργῳ, legit Reisk. in Diluc. Abresch. p. 207. ἢ τῷ ἔργῳ μᾶλλον ἢ τῆς γνώμης μνήμη ἐνδιδαιτᾶται, memoria magis verum gestarum quati animi, s. voluntatis inhabitat. Sed sic sententia pulcherrima perit. Ἐργον h. l. est monumentum siue lapideum siue aeneum, inscriptione ornatum. Mox post ἀφειδοῖεν ἂν τῆ βίῃ, supplendum est: ἐκείνων, οἷς — GOTTL.

[Ἐπίστανται γὰρ εὐψυχία —] Hoc Scholion refertur ad τὸ εὐψυχον, in cod. Aug. Mox in eodem ante σπυδαῖος articulus abest, recte. Reliqua Ὀμηρος ἤμισιν ἀδicii ex Aug. Locus exstat Od. ρ. v. 322. Illustrare voluit, opinor, huius Scholii auctor, hoc versu Nostri dictum: libertatem cerni in εὐψυχία, quod feruitus, siue ψυχῆ δόλη, omnem virtutem ex animo exterminet.] G.

Μὴ περιορᾶσθε τὰς πολ. κινδ.] Thom. Mag. in περίορῳ ex h. l. ostendit, περιορᾶσθαι etiam actiua significatione dici, pro καταφρονῶ. sed perperam apud eum editur περιορᾶσθαι. DV.

Καιροπραγῶντες] Confer Demosth. Coron. 349, 7. et Aeschylum Pers. 600. Euripid. Hec. 956. Alcest. 732. WASS.

[Κόρνει, —] h. v. deest in Aug., et paullo post pro τῷτο ἔν ὁ legitur in Casfel. et Aug. τῷτο ἔν ἐναντίας ὁ Περικλῆς ἀποφαινεται, quod receperunt, quod reuera Pericles contrarium Theognideae sententiae profert. Casfel. tantummodo habet pro τῷτω, τῷτο illud verisimilius videtur. Locus Theogn. exstat v. 175. et incipit ibi: ἦν δὲ χρῆ φεύγοντα — Scholiastes vero, perspicuitatis causa, e superioribus desumfit πένην.] G.

Ἀλγεινότερα — θάνατος] Stobaeus pag. 88. vbi voculae ἢ ἐν τῷ desunt. WASS. Nec mihi liquet, quae sit illarum sententia. Sed totus locus est δυσνόητος. Portus παραφράζει, quomodo potest. An vbique rem acu tetigerit, non possum dicere. DVCK.

Ἀλγεινότερα — ἢ ἐν τῷ — κάκωσις] Pro τῷ dedi τῷ, vt Abreschius corrigi (Diluc. p. 206.); nisi velimus propagari lectionem nullius sensus, vt etiam iudicat Duckerus ad h. l. Reiskius (in anim. p. 20.) sine auctoritate codd. emendat: ἢ ἐν τῷ ζῆν μετὰ — Suppleri potest in τῷ vel ἔργῳ, πράγματι, vel e πταίωσιν, πταίσματι. Opponuntur autem τῷ μαλακισθῆναι, i. e. μαλακίᾳ, ῥώμῃ, item ἀλγεινότερος et ἀναίσθητος. Alius, auctore Abreschio, e mente Thucydidis, scripturus fuisset: ἀλγεινότερος γὰρ κινδὲ γῆ, φρόνημα ἔχοντι, μετὰ

μαλακίας ἐν τῷ κακῶσθαι, ἢ etc. Mox ἢ μετὰ ῥώμης congruunt cum iis, quae dixit c. 42. supra, in fine orationis: δι' ἐλαχίστου καιρῶ τύχῃς ἔμκ ἀκμῆ δόξης ἀπαλλαγῆναι — Κάκωσιν interpretatur Heijchius, ταπεινωσιν, δεινωσιν. G.

Διόπερ — παραμυθῆσομαι] Dion. Halic. p. 47. Οὐ συνέφερε τῷ συμβουλευτικῷ ἔδε τῆ προτροπῆ τὸ θρηνηῖν. rectissime. Confer Platonem Orat. funebris extremo. De Periclis in filii morte lacrimis agit Plutarch. p. 172. WASS.

Ὀλοφύρομαι] Ad ea, quae hic in Var. Lect. adnotat Hudson. adde, quam lectionem Valla sibi proponens (siue ex coniectura, siue in veteri libro inuentam) reddit, non magis desseo, quam consolor. STEPH. Ego vero alia omnia. Euripides Hecuba 163. Ποῖον, ἢ ταύταν, ἢ κείναν τέλω; Aelianus V. H. Ἐλεγε γὰρ αὐτῷ, καλὸν ἐπιτάφιον μὴ ἈΜΟΙΡῆΣΕΙΝ, εἰ ἐν αὐτοῖς ἀποθάνοι. Καὶ γὰρ ἔν καὶ ΠΡΟΚΕῖΣΘΑΙ σὺν τῷ κόσμῳ τὸν νεκρὸν ἢ πᾶν τι ἀδόξως. Vid. Homerum II. IV, 16. Praefens vim futuri habet apud Virgilium, aliosque. Sed in Historicis Graecis Syntaxis haecce rara auis. Cum Mff. facit D. Halic. WASS. Spanhem. quoque ad Callim. Hymn. in Del. v. 204. hoc Poëtarum proprium esse existimat. Sane Poëtae frequentissime enallage illa vtuntur, atque etiam in eadem periodo praefens et futurum coniungunt. Homer. II. α'. 426. Καὶ τὸτ' ἐπειτὰ τοι ΕἶΜΙ Διὸς ποτὶ χλοκαβατῆς δῶ, καὶ μιν ΓΟΤΝΑΪΣΘΜΑΙ. Anacr. Carm. XXX. κῆρ λύση δὲ τις αὐτὸν, οὐκ ἔΞΕΙΣΙ, ΜΕΝΕΙ] δὲ. Aristoph. Equitib. 1085. Αἰετὸς ὡς ΓΙ'ΝΕΙ, καὶ πάσης γῆς ΒΑΣΙΛΕΥΣΕΙΣ. Nec tamen abstant ea profae Scriptores. Xenoph. III. Cyrip. p. 81. Ed. Wech. Καθαρῶντες ἡμῶν τὸ πλῆθος — ΚΑΤΑΦΡΟΝΗΣΟΤΕΙ, καὶ ἀδριον ἔΞΙΛΕΙΣΙ πολὺ ἐξῶμενεστέρας ταῖς γνώμας. Lucian. Dial. Irid. et Nept. Τὸν δρᾶκοντα αὐτίκα ΜΕΤΕΙΣΙ, καὶ ΤΙΜΩΡῆΣΕΙ τῷ μητρί. Idem Dial. Charont. Mortuor. Mercur. et cet. Ὅτι μὲκτέ ΔΕΙΠΝῆΣΕΙ πολυταλῆ δεῖπνα, μηδὲ νόκτιε ἔξιν — ΠΕΡΙ'ΕΙΣΙΝ ἐν κύκλῳ τὰ χαμαιτυπεία. Aristhaenet. II. Ep. I. ἮΚῶ τείνων, καὶ ΠΡΟΣΑΪῶ τὸν νέον. H. Stephan. in Append. ad Script. de Dialect. p. 138. obseruat, vñm praefentis pro futuro potissimum conspicit in verbo εἶμι, et eius compositis, eamque obseruationem aliquot Poëtarum, Thucydidis, et Demosthenis locis confirmat, ac deinde ex Hom. II. δ'. 161. adfert ἐκτελεῖ pro ἐκτελέσει, et II. κ'. 62. μένω pro μνήω, et ἴσω pro ἴδωσα, ex Eustathii sententia: quibus, si opus esset, etiam alia addi possent. Ad hunc locum Thucydidis autem quod attinet, in eo quidem propter consensum Mff. et Dion. Halic. nihil mutò; nec tamen puto, Graecos promiscue in omnibus verbis hac enallage ita vti, vt praefens et futurum

structum, perpetuo manet. Quos ipsi nunc imitandos vobis proponentes, et felicitatem existimantes esse libertatem, et libertatem esse animi generositatem, bellica pericula subire ne recusetis. Nec enim homines calamitosi, quibus nulla boni spes adest, vitam potius profundere debent, quam illi, quibus, si diutius vivant, fortunae ex secunda in aduersam periculosa et incerta commutatio est extimescenda; et quorum potissimum maxime interest, si quid offenderint. Nam vexatio cum mollitie coniuncta, viro saltem magnanimo est acerbior, quam mors sensu carens, quae cum fortitudine, simul et cum publica spe, ipsi contingit.

44. „Quamobrem etiam nunc istorum parentes, quotquot adestis, non magis deslebo, quam consolabor. * Hominum enim vitam variis fortunae casibus obnoxiam esse sciunt. Illi autem felicitate

* Quippe qui sciunt, quam variis casibus vitam transegerint: felicem vero eorum esse sortem, quibus praeclarissimus vitae finis, vt nunc illis, honestissimus vero moeror, vt vobis, obigit etc. ΗΨDS.

ἐλευθερία, ταύτη δὲ ἡ εὐδαιμονία, καὶ ὁ μακάριος βίος, καὶ ὁ σπουδαῖος. Ὅμηρος ἡμῖν γὰρ τ' ἀρετῆς ἀποκινύται — Οὐ γὰρ οἱ κακοπραγῶντες τὸ νόημα παράδοξον, καὶ ἐναντίον τῇ κοινῇ συνήθειᾳ. Θεοφύλις γὰρ, ὁ ποιήσας τὰς ὑποθήκας, φησὶ, κατὰ πεινὴν φέρουσι τα, καὶ ἐξ μεγάλης πόντον ῥιπτεῖν, καὶ πετρῶν, κέρνε, κατ' ἠλιβίων. Τάτῃ δὲ ἐναντίας ὁ Περικλῆς ἀποφαίνεται. καὶ σὺ ποιεῖ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἐρημείας, ὅτι καὶ τῆς ἐρημίας τὸ θεογένεος ὑποθήκης λαιθανόντως ἐμνήσθη, καὶ ἠλίχτο, εἰπὼν τὸ δικαιότερον. τὸ γὰρ δικαιότερον, συγκρίσεις ἔμφαντι ἔχει. Ἀναίσθητος προσθεῖς τὸ ἀναίσθητος, ἐποίησεν ἐγκώμιον καὶ ἔπαινον τῶ θανάτῳ. Τὸ δ' εὐτυχῆς] ἔχ οἱ τελευτήσαντες, ἀλλ' οἱ περιόντες αὐτῶν γονεῖς. Οἷς] λείπει τὸ ἐν ἐκείνοις. Ἐνευδαιμονήσαι τε] τατέτην

in eadem periodo ponant. Verba *Aeliani* in adnotat. Cl. *Wass.* sunt ex I. V. H. 13. vbi etiam vid. *Perizon.* ΔΥΣΚ. Ὀλοφύρομαι] Ob τὸ παραμυθήσομαι, oratione erigam, *leniam*, *Stephanus* corrigebat: ὀλοφύρομαι, vt etiam in margine *Flor. Vin.* scriptum est. Sed nihil mutandum; satis exemplorum protulerunt *Duckerus* et *Abresch.* in *Diluc.* p. 207. et in auctar. *Dilucidatt.* p. 275. De hac enallage temporum cf. *Ernest.* ad *Xenoph. Mem.* III, 4, 4. *Hindenburg.* V. *Cel.* in anim. ad *Xenoph.* p. 126. Illa tamen huc non pertinent, quae *Duckerus* ex *Hom.* II. a. v. 426. exci-tauit: καὶ τότε ἐπειτὰ τοι εἴμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ, καὶ μιν γυνάσσομαι. et *Anacr.* Od. λ. 8. ἔχ ἔξεισι, μενί δέ — Εἴμι enim vim futuri habet, idemque est ac ἐλεύσομαι aut πορεύσομαι, vt scite explicat *Schol. Basil.* ad c. 36. h. libri. cf. *Moeris* in ἀπεισι, Ἀπτικῶς ἀπελεύσεται, Ἑλληνικῶς. it. *Th. Mag.* ead. v. et *Phrynichus*, (p. 12. edit. *Pauli.*) ἀπελεύσομαι, παντάπασιν φυλάττω. ἔτε γὰρ οἱ δόκιμοι ῥήτορες — ἔτε Πλάτων χέχρηται τῇ φωνῇ. Ἄντι δὲ αὐτῶ τῶ ἀπειμι χρῶ. v. *Hemsterh.* ad *Thom. M.* in ἐπελεύσόμενος, it. *Valken.* V. *Cel.* ad *Eurip.* *Hippol.* p. 297. *Mecum* sentit *Abresch.* in *Obsl. Misc.* T. III. p. 150., qui etiam lectionem ὀλοφύρομαι alius exemplis stabilit. Ceterum notat *Abresch.* in auct. p. 274., disci posse ex h. l., quomodo negatio abundet, et non abundet: eam vacare, si ordo inuertatur: παραμυθήσομαι μᾶλλον ἢ ὀλοφύρομαι. Haec inuersione certe oratio est expeditior. Quod ad rem attinet, *Dionysius* in *Art.* p. 297. T. V. monet, *Periclem* scite omisisse lamentationem, quod suadenti et hortanti minus consentaneum sit, lamentari. *Plato* in *Menexeni* fin. ἄτε πρέπει αὐτὰ μᾶλλον κοσμεῖν ἢ θρηνεῖν. Mox in marg. *Flor. Vin.* pro ἐπιστάντες coniicit *Vir* quidam doctus: ἐπιστάθε. GOTTL.

Τὸ δὲ εὐτυχῆς, ὅς] Articulus οἱ cum εὐτυχῆς nullo modo constitui potest. ita ergo sententiam exple, τὸ δὲ εὐτυχῆς τῷτοις ἂν παραγίνονται, οἱ ἂν etc. aut τὸ δὲ εὐτυχῆς τότε ἂν γένοιτο, εἴ τινες ἂν τῆς εὐφρ. etc. aut alio simili modo. ΗΨDS.

Τὸ δ' εὐτυχῆς, οἱ ἂν τῆς εὐπρεπεστάτης — λύπης] Impeditior est structura, vt monuere interpretes. Facillima ratio videtur haec, vt, propter v. οἱ — λύπῳν, post εὐτυχῆς suppleatur: ἐκείνοις ξυμβάλει L. παραγίνονται] *felix* eorum est sortis,

i. conditio, qui vel morte decora, vt illi, (δεικτικῶς hoc capiendum) vel ductu, quemadmodum vos, quasi ruberrimo et honestissimo afficiuntur. Repetendum est ante ὑμεῖς δὲ, ὥσπερ, et εὐπρεπεστάτης refertur et ad τελευτῆς et ad λύπης, vbi suppl. ἐλάχετε. Ita rotundior et concinnior est sententia, quam in vulgata. Praeuerunt hanc rationem L. B. *Hohenneccius* et *Heilmannus*, in vernacula versione. *Abreschius* contra in *Diluc.* p. 208. hanc ῥῆσιν iungit superioribus verbis, hoc ordine: ἐντραφέντες (sc. οἱ τῶνδε γονεῖς) ἐν πολυτρόποις ξυμφοραῖς, ἐπίστανται τὸδε εὐτυχῆς (sc. εἶναι ἀπασιν) οἱ ἂν λάχῳσι τῆς εὐπρεπεστάτης τελευτῆς, ὥσπερ οἶδε μὲν νῦν (ἐλαχον), ὑμεῖς δὲ λύπης (sc. ἐλάχετε τ. εὐπρεπ.). Vt ordinem hunc conseruare possent *Abreschius*, pro τὸ δ', legit τότε, contra codd. et, ni fallor, linguae rationem. Nam post ὅδε, l. τότε sequitur, vt notum, articulus, vt post ὅδε et τῷτο. Quodsi ita ordinasset *Thucyd.* verba, scripturus erat: τότε τὸ εὐτυχῆς. Lectio τὸ δ' sana est, et δὲ refertur ad omnium μὲν, post ἐπίστανται τραφέντες, i. e. εἰσὶν τραφῆναι, vt recte *Heilmannus* explicat. Ceterum praecunte *Abreschio*, (Auct. p. 276.) cum h. l. comparari meretur *Euripides* (*Phoen.* v. 1212.) Παιδῆς τερωθείς, τῇ πόλει μὲν εὐτυχῶς, ἰδίᾳ δὲ λυπρῶς. it. v. 1062. vbi *Valken.* docet, praeciuisse iam *Homerum* II. δ. 197. τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος. G.

Τὸ δ' εὐτυχῆς, οἱ ἂν] i. e. haec vero felicitas est, hic felix exitus, si qui, rel. Ita saepe relatiuo et *Noster*, et *Liu.* vtuntur. BAYER.

[Τὸ δ' εὐτυχῆς] Hoc caput praefixum scholio; ἔχ οἱ τελευτήσαντες, deleri vult *Abreschius*, in *Diluc.* p. 209. et pro eo scribi verba textus: ἐπίστανται τραφέντες. Scholii auctorem ideo monendum hoc duxisse, n. intelligi τὰς παρόντας γονεῖς, quia *Thuc.* a secunda persona πάρετε, transeat subito ad tertiam ἐπίστανται. Cur *Abreschius* sic corrigi velit, apparebit e nota textus, n. alium ordinem facit, ac est in vulgato. *Stephanus* subodorabatur quoque *fl.* l. mendum librarii in v. ἔχ οἱ — et, si dicamus, ea v. adnotata esse in ὑμεῖς δὲ, λύπης, manifestum esse hoc ita, vt non indiguerit admonitione. Sed quam plurima loca huiusmodi in *Scholias* hac admonitione essent digna. Equidem tamen puto, referenda esse verba *Scholii* ad ὑμεῖς — GOTTL.

Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 323.

λάχωσιν, ἢ ὥσπερ οἶδε μὲν νῦν, τελευτῆς, ὑμεῖς δὲ, λύπης· καὶ ὅς ἐνευδαιμονῆσαι τε ὁ βίος ὁμοίως καὶ ἔντελευτῆσαι ξυνεμετρήθη. χαλεπὸν μὲν ἔν οἶδα πείθειν ὄν, ὧν καὶ πολλάκις ἐξῆλθε ὑπομνήματα ἐν ἄλλων εὐτυχίαις, αἷς ποτὲ καὶ αὐτοὶ ἠγάλλεσθε· καὶ λύπη ἔχ' ὧν ἂν τις μὴ ἢ πειρασάμενος ἀγαθῶν περισκεῖται, ἀλλ' ἔ' ἂν ἐδάς γενόμενος ἀφαιρεθείη. καρτερεῖν δὲ χρὴ καὶ ἄλλων παιδῶν ἐλπίδι, οἷς ἔτι ἡλικία τέκνωσιν ποιεῖσθαι (ἰδίᾳ ἴτε γὰρ τῶν ἐκ ὄντων λήθη εἰ ἐπιγυγνόμενοί τισιν ἔσονται) καὶ τῇ πόλει διχόθεν, ἐκ' ἴτε τῆ μὴ ἐρημῶσθαι, καὶ ἀσφαλείᾳ, ἢ ξυνοίσειν. ἔ γὰρ οἶόν τε ἴσόν τι ἢ δίκαιον βελεύεσθαι, εἰ ἂν μὴ καὶ παῖδας ἐκ τῆ ὁμοίᾳ παραβλλόμενοι κινδυνεύωσιν. ὅσα δ' αὖ παρηβήκατε, τόν τε ἢ πλείονα, κέρδος ἢ ὄν, εὐτυχεῖτε βίον, ἠγεῖσθε καὶ τόνδε βραχὺν ἔσσεσθαι, καὶ τῇ ἢ τῶνδε

ἢ ὥσπερ νῦν οἶδε μὲν Marg. adprobat Steph. Particulam νῦν non agnoscit Ar. Cl. ἢ ὥσπερ οἶδε νῦν μὲν Gr. ὁ ἔν (quod ante οἶδε legebatur) deest Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caff. Dan. Bas. Aug. ἢ τελευτῆσαι Reg. ἢ πειρασάμενος Ar. C. Bar. Ald. Flor. Bas. Caff. Gr. Aug. In marg. cod. Bas. scriptum erat ab emendatore πειρασάμενος. Mox pro ἀλλ' ἔ, in marg. cod. Bas. est: ἀλλ' ἔν. ἢ ἀφαιρεθῆ Ar. C. ἢ τὰρ τε Ar. C. Caff. Reg. Gr. Aug. ἢ τε deest Reg. ἢ ξυνοίσειν malit Canterus. ξυνοίσει Cl. Gr. Caff. Dan. Ied hic ab emendatore ξυνοίσειν. ξυνοίσει Aug. pr. manu. Sic et cod. Bas. et Mosqu. ἢ ἴσόν τε Caff. Aug. ἢ μὴ ἔν καὶ παῖδας Reg. Caff. εἰ ἂν καὶ μὴ παῖδας Aug. ἢ κινδυνεύωσιν Ar. Bar. Ald. Flor. Bas. Steph. I. Sed cod. Bas. κινδυνεύωσιν. ἢ πλείονα Ar. C. Dan. ἢ ὄν εὐτυχ. Marg. C. ὄν εὐτυχεῖτε Caff. In marg. Flor. Vin. scriptum est vt in Aug. τόν τε πλείονα κέρδος, ἐν εὐτυχεῖτε βίον ἠγεῖσθε. Mox in Mosqu. ἔσσεσθε, et in eodem verba: καὶ τῇ — εὐλείᾳ, desunt. ἢ τῶνδε C. Margine τῶνδε.

[Περὶ ὄντες] Ita correxi ex Caff. et Aug. pro παρ' ὄντες et addidi post v. γονεῖς, Scholion cum cap. οἷς) λείπει τὸ ἐν ἐκείνοις, e Caff. et Aug. in quo ad οἷς scriptum est h. Scholion. Περὶ ὄντες γονεῖς, *superstites parentes* dicuntur respectu defunctorum.] GOTTL.

[ὥσπερ] Magis placet, particulam νῦν post ὥσπερ poni, vt habes in margine. STEPH.

Καὶ οἷς ἐνευδαιμονῆσαι — ξυνεμετρήθη] Praecuntibus optimis codd. deleui ἐν ante οἷς, quibus et iustificat Abreschius (Diluc. p. 208.) Post καὶ e superioribus suppleo: τὸ εὐτυχὲς ἐκείνοις — *nisi que felicissimis esse contigit, quibus salus et incolumitas in vita tributa est et felix exitus, s. mors gloriosa. Mecum sentit Schol. Aug. λείπει τὸ ἐν ἐκείνοις. Abreschius οἷς s. ἐν οἷς interpretatur de rebus, subaudito ἔργοις, atque ἀπὸ κοινῆ repetit ἐλπίσονται, ἠγνοῦν, quibus rebus et felicem vitam agere, et felicem sortiri vitae exitum contingat. De qua duritie ordinis supra monui. Reiskius eleganter pro ἐντελευτῆσαι coniicit: ἐνευδαιμονῆσαι, et Abreschius in Dilucid. l. c. τελευτῆσαι praefert e cod. Reg. Reiskius hanc constructionem verborum facit: τὸ εὐτυχὲς, i. ἢ εὐτυχία ἐν τῷ τῶν — felicitas sortis in eo continetur, vt aliquis adipiscatur — deinde continetur ea in eiusmodi rebus, in quibus fortunatam vitam degere et praeclavam mortem obire a fati tributum est. Mox recte opinor, Abreschius explicat v. χαλεπὸν — ἐν οἶδα πείθειν ὄν — ita: χαλεπὸν μὲν ἔν οἶδα ὄν, πείθειν ὑμᾶς ταῦτα, ὄν — (Diluc. p. 209.) Reiskius legi vult, (anim. p. 20.) οἶδα ἢ πείθειν ὄν, noui difficile esse, non lugere eos, quoniam — sine caussa idonea. G.*

ἔν οἷς: — ξυνεμετρήθη] ἔν si deleatur, nempe primum, vt per se positum, (nam in verbis vtique retinendum viderur, vel propter antithesin;) sane οἷς magis referatur ad homines, quam ad res vitae; sed hominibus ipsis minus conueniant verba, ἐνευδαιμ. et ἐντελευτ. quippe vbi scriptum non sit, in quibus rebus felices agant et moriantur. Quare ad res referamus οἷς; tali sensu: in quibus vt et viuerent felices, et ita morerentur, vita illis sit descripta et assignata; (zugemessen.) Hoc ita pendeat ab εὐτυχίᾳ: felicitas est, si qui et vitam et mortem decoram nacti sunt, et in iis rebus (posita est); in quibus vt feliciter viuerent et morerentur, vita illis fuerit designata diuinitus ac dispensata. Sed tamen ob prius οἷς ἐν malim et alterum οἷς referre ad homines; praesertim etiam ob καὶ praemissum. Sed tunc primum ἐν haud dubie rectius abste. At reliqua duo ἐν, vt dixi, in verbis tunc non

habeant, quo referantur: nisi suppleueris ex prioribus, vt felices essent et obirent in illis, nempe in vita et morte gloriosa. BAVER.

[ἔν εὐδαιμονίᾳ] In Aug. deest praepositio ἐν. In eodem cod. desunt Scholia ad verba ἔλθῃς γενόμενος: ὄντων ἡγήθη et Παρηβήκατε.] G.

[Πείθειν] Confer *Lyfiam* p. 520. WASS.

Καὶ αὐτοὶ ἠγάλλεσθε] In marg. Flor. Vin. scriptum est: μὴ λυπεῖσθε. G.

Καὶ λύπη — περισκεῖται] Ordo est: καὶ γὰρ λύπη ἐστίν, ἢ ἂν τις ἐδάς γενόμενος ἀφαιρεθείη, ἢ τῶν ἀγαθῶν, ὧν μὴ πειρασάμενος περισκεῖται. Abreschius (in Dilucidat. p. 210.) excitat geminas huic sententias, v. c. Xenoph. VII. K. p. p. 550. ἢ γὰρ τὸ μὴ λαβεῖν τ' ἀγαθὰ ἔστω χαλεπὸν, ὥσπερ τὸ λαβόντα περιθῆναι λυπηρόν -- Reiskius pro λύπη legi vult: λυπεῖ, non ea nos tristitia et moerore afficiunt. Pro πειρασάμενος recepit Bauerus πειρασόμενος. G.

τέκνωσιν ποιεῖσθαι] i. c. τεκνῶσαι, τεκνοποιεῖν, παιδοποιεῖν, v. Abresch. in Dilucid. p. 212. Mox οἱ ἐκ ὄντες sunt mortuῖ, ἀπογενόμενοι, τεθνηκότες, (v. Schol. ad c. 45.) qui esse desiderunt, quibus opponuntur, οἱ λοιποὶ, quos supra (c. 43.) vocat. Λήθη est h. l. obliuiscendi materia, vel caussa obliuiscenem adferens. Sic ζωῆ, ὄνειδος, πᾶμα, item latinorum casus, pro cadendi modo et occasione sumitur. Alia exempla huius vsus collegit Abresch. in Dilucidat. p. 212. et in auctar. p. 275. In v. καὶ τῇ πόλει, repetendum, λήθη ἔσται, et, καὶ (ἐκ τῆ) ξυνοίσειν (n. αὐτῆς) οἷς ἔτι ἡλικία τέκνωσιν ποιεῖσθαι (τῆ) ἀσφάλεια (αὐτῆς) ἢ quod qui idonei liberis procreandis sunt securitati vrbis consulturi sunt. Hi non sunt οἱ ἐπιγυγνόμενοι, sed, vt intelligenter monet Abresch. in Diluc. l. c., ἐργοντες parentes, οἷς ἔτι ἡλικία τέκνωσιν ποιεῖσθαι, vt sequentia quoque docent: ἢ γὰρ οἶόν τε -- κινδυνεύωσι. Reiskius (in anim. p. 20.) quoque τὸ ξυνοίσειν pendere ait ab ἐκ, et locum ita enarrat: cum priuatum cuique, tum publice toti ciuitati existisset obliuio iacturae in his perentis factae: priuatum quidem, per liberos succedaneos, quos iam deinceps quique suscipiet; publice autem duplici modo: altero, quod vrbis noua prole aucta non habebis, cur desolationem mesuas: altero, quod ea nouae subolis susceptio securitati eius conducet. E Reiskii verbis extremis patet, cum non cum Abreschio facere, sed ἐκφ. ξυνοίσειν ad ἐπιγυγνόμενους referre. Ἀσφάλεια, pro sic ἀσφάλεια positum, et ξυνοίσειν est συνηστυχεῖν, vt Hesych. interpretatur, qui, vt Abreschio videtur, ad hunc locum respexit. Canteri correctio legentis ξυνοίσειν, pro quo ma-

tem sunt adepti, quibus honestissimus vitae finis, ut nunc istis mortuis, vobis vero moeror obtigit: et quibus datum est, * ut eorum vita feliciter acta pariter et finita censeatur. Scio autem difficile esse persuadere vobis, quorum monumenta vel saepius in aliorum rebus secundis habebitis, quibus vos quoque quondam exultabatis. nec dolor contingit, quum quis bonis, quae nunquam est expertus, priuatur: sed quum quis eo bono spoliatur, quo frui consueuerat. Hoc tamen spe aliorum quoque liberorum tolerandum est illis, qui per aetatem liberos adhuc suscipere possunt. Nam futura soboles et priuatim defunctorum obliuionem nonnullis afferet; ** et reipublicae bifariam proderit, tum quia ad urbis frequentiam, ne deserta relinquatur, tum etiam quia ad eius praesidium conferet. Fieri enim non potest, ut, qui liberos non habent, quos pro patria periculis obiciant, perinde atque isti fecerunt, quicquam iustum aut aequabile in commune consulant. *** Quotquot vero aetate iam prouecta estis, vitam actam, quae fuit longior, et in qua floruistis, loco lucri ducite; et reliquam breuem fore existimate, et istorum gloria dolorem leuate. Solum enim honoris, et verae gloriae studium non senescit.

Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 2. V. G. Varr. 323.

* Eundem supremum agere et beatum vitae diem. Canterus. HVDS.

** Et reip. bifariam (sc. defunctorum obliuionem afferet); nempe urbis frequentia et praesidii firmitudine. IDEM.

*** Qui vero maiores natu estis, quibus maxima vitae pars, quod lucro est apponendum, beate acta est, quae reliqua sit, breuiorem fore cogitate, atque eam ipsam ista horum gloria eleuate. Casu. IDEM.

ἐν εὐδαιμονίᾳ καὶ ζῆσαι καὶ τελευτῆσαι. Εὐτυχίαις] τῆτέσι τοῖς τέκνοις. Ἐθὰς γενόμενος] ἐξ ἔθους ἀπολαύων. Ἰδίᾳ] Γρ. ἡδεῖα, τῆτέσι, γλυκεῖα ἢ λήθη τῶν ἀπελθόντων τέκνων, εἰ ἐπιγεννηθέντες γίνονται παῖδες. Οὐκ ὄντων λήθη] τῶν τεθνηκότων. Παραβαλλόμενοι] εἰσφέροντες. Παραβήκατε] γενηράκατε. Ἐν τῷ ἀκρείῳ] τῷ γῆρα δηλονότι. Τὸ κερδαίνειν] φιλάργυροι

lit Heilmanus, ξυνοικεῖν, dura est, nec huius loci. Var. Lect. ἡδεῖα, pro ἰδίᾳ notata a Scholiaste MS. Basil, memorabilis est, huic loco accommodata et elegans. Iucunda est obliuio iacturae, si, quae amissimus, nobis compensantur. Nec ob stare videntur τῇ πόλει, quae respondent ἰδίᾳ; possent enim respicere ad τισίν — Sed quod vulgata bonum sensum fundit, nihil mutandum censeo. Bauerus ceterum verba ab ἰδίᾳ, vsque ad ἔσονται parenthesi vult includi et ξυνοικεῖν ab ἐλπιδὶ pendere. GOTTL.

Ἰδίᾳ] Alteram lectionem, ἡδεῖα, B. Gottl. ardentem, fateor, mihi videri nimis scitulam et bellulam, ut plane frigeat. Et vero ἰδίᾳ aperte respicit τῇ πόλει, vtut sit in Parenthesi; quid enim? adest tamen; et solet Notter, alioque etiam in Parenthesi coniecta respicere in contexto directo. BAUFR.

[Ἰδίᾳ] Γρ. hoc Scholion intuli e cod. Bas. quo innuit, in quibusdam codd. legi ἡδεῖα. v. not. In Aug. defunct Schol. a verbis Κοινῇ γὰρ — ad καὶ ἐν τῇ μὴ προσκνήσει.] G.

Ξυνοικεῖν] Canter. in Syntagm. de rat. emend. Graec. Script. p. 42. legit ξυνοικήσειν, nescio quo sensu. Pro ξυνοικεῖν etiam legendum puto ξυνοικεῖν, quod in nonnullis Miss. est, vt conueniat cum precedenti ἔσονται. Nam coniungenda videntur illa καὶ τῇ πόλει διχόθεν συνοικεῖν. Infinitiuus ξυνοικεῖν vnde pendere possit, non intelligo. Τὰς ἐκ ὄντως dici mortuos sexcentis testimoniis ad Muirb. II, 18. ostenderunt prope omnes, qui Nou. Testam. ex aliis Scriptoribus inlustrare adgressi sunt. DVCK.

Οἱ μὴ παῖδας — παραβαλλόμενοι κίνδυνεύουσι] h. e. παραβάλλονται ἐς κίνδυνον, vt loquitur Xenoph. K. Π. L. II. 3. p. 202. quem locum bene enarrauit Zeunius, V. G.; vel vt Notter habet (III. 14.) μὴ πρόμαθε ἡμῶς ἴδιον τὸν κίνδυνον τῶν σωμάτων παραβαλλόμενοι, vbi subaud. ἐς vel πρὸς. Abresch. in Dilucidat. p. 213. probat Schol. enarrationem, et ἐκ τῷ ὁμοίῳ π.

επαβάλλεσθαι idem esse ac συνοικεῖν, i. e. συνεισεγενεῖν. Periculi significatu, non esse cum interprete sumendum. Mihi quidem prior explicatio placet, quae cum Interprete congruit. Es ist nicht möglich, das Leute, die nicht eben so, wie andere, Kinder haben, die sie den Gefahren, dem Staat zum Besten, aussetzen können — G.

Παῖδ. παραβαλλ. κινδ.] Nescio, cur intelligam, ἐς κίνδυνον παραβάλλωνται ac non simpliciter, qui non ipsi periclitentur pro virili parte liberis suis in pericula pro republ. datis. Hos enim, negat, pari sensu fore cum reliquis, non eodem ardore, quia in nullo ipsi casu periculi iactentur per liberos eo datos. 3, 14. κίνδυνον σωμάτων παραβάλλεσθαι, per hypallagen dictum est, pro, παραβάλλεσθαι τὰ σώματα ἐς κίνδυνον. BAUER.

Ὅσοι — παρηγήκατε — κέρδος ἔν, εὐτυχεῖτε —] Παρηγήκατε, aetate iam estis prouecta, et ita procreandae proli parum idonei, et plurimum vitae tempus, id quod in lucro ponendum, bene feliciterque egistis; existimate, etiam hanc s. reliquam breuem fore. Vulgata lectio probabilis et Thucydidi accommodata; quam etiam probat Abreschius in Diluc. p. 214. Bauerus e quibusdam MSS. dedit: τὸν τε πλείονα, κέρδος, ἔν εὐτυχεῖτε, βίον ἡγείσθε, qui vitam, si quam ultra vixeris, pro lucro habebis, retulitque ἡγείσθε ad παρηγήκατε, ita vt infinit. ἔσθεσθαι aut ab ἡγείσθε, eis intellecto, aut ab ἐλπιδὶ pendeat. Sed apparet, verba πλείονα βίον ad exactam, non ad futuram f. reliquam vitam referenda esse. In marg. Flor. Vinar. scripta sunt h. v. ita: τὸν τε πλείονα κέρδος, ἔν εὐτυχεῖτε, βίον ἡγείσθε, et ita Volla: n. quo diuturniorem vitam feliciter trauxistis, eo plus lucri vos fecistis existimatis. G.

Τ. πλείονα — βίον] Non vrgeo lectionem mihi probatam; nec tamen video, cur πλείονα βίον ad praeteritum vtique referamus; nam profecto, qui diutius vixerit in posterum, habeat vitam πλείονα, quam adhuc, et plus viuat: vt Tac. in

εὐκλεία^d κερξίζεσθε. τὸ γὰρ Φιλότιμον^e ἀγῶνων μόνον καὶ ἐν ἐν τῷ ἀχρείῳ τῆς ἡλικίας τὸ κερδαίνειν, ὥσπερ τινὲς^f Φασί, μᾶλλον τέρπει, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι.

μέ. „Παιτὶ δ' αὖ ὅσαι τῶνδε πάρεστε, ἢ ἀδελφοῖς, ἐρῶ μέγαν τὸν ἀγῶνα. τὸν γὰρ ἐν ὄντα^g ἅπας εἴωθεν ἐπαινεῖν καὶ μόλις ἂν καθ' ὑπερβολὴν ἀρετῆς εἰ ὅμοιοι, ἀλλ' ὀλίγω χείρως^h κριθεῖητε. Φθόνος γὰρ τοῖς ζῶσι πρὸςⁱ τὸ ἀντίπαλον τὸ δὲ μὴ ἐμπόδων ἀνανταγωνίστω εὐνοία τελέμηται. εἰ δὲ με δεῖ καὶ γυναικείας τι ἀρετῆς, ὅσαι νῦν ἐν χηρείᾳ ἔσονται, μνησθῆναι, βραχέια παρανέσει ἅπαν σημανῶ. τῆς τε γὰρ ὑπαρχύσης φύσεως μὴ χείρως γενέσθαι, ὑμῖν μεγάλη ἡ δόξα, ^k καὶ ἦς ἂν^l ἐπ' ἐλάχιστον ἀρετῆς πᾶσι ἢ ψόγος ἐν τοῖς ἀρεταῖσι κλέος ἦ.

μς. „Εἰρηται καὶ ἐμοὶ^m λόγῳ κατὰ τὸν νόμον ὅσα εἶχον πρόσφορα καὶ ἐργῶ, εἰ θαυπτόμενοι, τὰ μὲν; ἤδη κεκοσμηταιⁿ τὰ δὲ, αὐτῶν τὰς παῖδας^o τὸ ἀπὸ τῆδε δημοσία ἢ πόλις^p μέχρις ἤβης^q θρέψει, ὠφέλιμον σέφανον τοῖσδέ τε καὶ τοῖς λειπομένους τῶν τοιῶνδε ἀγῶνων προτιθεῖσα. ἄθλα γὰρ

^d κερξίζεσθε Gr. ex emendat. inter versus. Ed. Bas. ἡγίζεσθε et κερξίζεσθε. ^e ἀγῶνων Marg. Bas. ed. Dan. ἀγῶνων in Mosqu. et marg. Flor. Vin. ^f φασί Gr. ^g πᾶς Ar. C. Dan. Mox εἴωθε Gr. ^h Ita ex emendat. recent. manus Gr. quod in textu erat κηλυδίητι. ⁱ τὸ ἀντίπαλον Thucydidem scripsisse suspicatur Steph. Sic Cl. Etiam Reg. Bas. Cass. et Aug. (Vulgo τόν.) Mox in eodem ἐμπόδων. ^k καὶ ἦς ἂν Marg. Ar. C. Cl. Gr. quam lectionem genuinam esse existimat Steph. Locum sic vertit Nulla: Cuius rei docus dedecus minimum cadit in viros. καὶ ἦς ἂν etiam Cass. Dan Bas. Aug. et Mosqu. Olimoίς. ^l ἐπιλάχιστον Dan. ^m λόγῳ οἱ θαυπτόμενοι Cass. omīssis intermedīs, quae in marg. adscripta sunt. Mox v. καὶ ἐργῶ non sunt in textu cod. Aug. Sed in margine, ab eadem tamen manu; a qua Scholia scripta sunt. ⁿ τὰ δ' αὐτῶν Gr. ^o τὰ ἀπὸ Cl. Cass. Τραποτάδε Reg. τὰ ἀπὸ τῆδε Aug. ^p μέχρις Cass. Aug. ^q θρέψει Gr.

Ann. de futura vita ait: si plures ad curas vitam perduxero.

BAVER.

Τῶν τῶνδε εὐκλεία] Haec verba δεικτικῶς sunt accipienda, de illis, quorum ossa erant proposita. v. Abresch. Diluc. p. 214. Mox pro ἀγῶνα in Flor. Vin. margine scriptum: ἀγῶνων. G.

Ἀγῶνων] Marg. ἀγῶνων, et firmat Plutarch. Moral. 783. Sic apud eundem ἐκπλεω, ἡνέπλεω. vtroque modo Homerus. Noster hiatus amat. Ad senes ἀγῶνων eleganter, quomodo Aeschylus Agam. ἡβᾶ, vitur. Ἀεὶ γὰρ ἡβᾶ τοῖς γέροντι ἐν μαθεῖν. v. 593. vid. Valerium Flaccum I, 77. Confer Demosth. p. 156. c. WASS.

[τὸ κερδαίνειν] Hoc caput praeposui verbis: φιλάργυροι — γέροντες, quae illud flagrant. In Aug. defunt Schol. ad verba Ἐθὰς γενόμενος: Ἰδὲ: ὄνκ ὄντων λήθη Περσικήκατε: Τὸν γὰρ ἐκ ὄντα: Ἀλλ' ὀλίγω ἐν Ἀνανταγωνίστω.] GOTTL.

Παιτὶ αὖ ὅσαι τῶνδε πάρεστε —] Plene ita scriptum erat: ὅσαι αὖ τῶνδε πάρεστε παῖδες ἢ ἀδελφοί, ὑμῖν ἐρῶ μέγαν τὸν ἀγῶνα, vt mox: ὅσαι νῦν ἐν χηρείᾳ — ὑμῖν. Exempla huius breui loquentiae v. apud Abresch. in Dilucidat. p. 215. G.

καθ' ὑπερβολὴν —] Etiam si egregie facta patrueritis, quae exempla sint virtutis; aegre tamen, non dicam aequalem, sed minorem laudem; horum defunctorum gloria consequamini necessē est. Χείρως, i. e. ἥττω. G.

Πρὸς τὸν ἀντίπαλον] Suspico scriptum potius fuisse τὸ ἀντίπαλον. magis enim Thucydideus hoc loco est neutrius generis vsus. STERN. Stobaeus Aurel. Allob. 1609. p. 224. πρὸς τὸ ἀντίπαλον, quomodo alibi noster. atque ita Cl. eleganter; hos firmat Theon. p. 9. et 102. ἀντίπαλα de hostium acie vitur Antiq. VI, 11. D. Hali. ἀντιπάλας; vero non pro caetera sua elegantia Plutarchus. Iosephus VII. B. 1321. κἀκείνοι μὲν ἴσως ἐπ' ἄλλοτερας γὰς εἶδεν ἈΝΤΙΠΑΛΟΝ εὐρέμενοι τοῖς πολεμίοις. Aeschylus Prometheus. 525.

Μηδὰμ' ὁ πάντα νέμων

Θεῖτ' ἐμᾶ γυνίμα κράτος ἈΝΤΙΠΑΛΟΝ Ζεύς.

Scio Demostheni alia placuisse. Rem vero sic esset Aeschylus Agamemnon.

Παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστὶ συγγενὲς τόδς φίλον τὸν εὐχρηστ' ἈΝΕΙ ΦΘΟΝΟΥ σέβειν.

Δύσφρων γὰρ ἴος κερδῆν προσήμιμος,

Ἀχθὸς διπλοῖζει τῷ πεπαμμένῳ νόσον.

Τοῖς τ' αὐτὸς αὐτῆ πῆμασιν βεβρύνεται,

Καὶ τὸν ΘΤΡΑΪΟΝ ὈΔΑΒΟΝ εἰσερῶν, ΣΤΕΝΕΙ.

Archilochus;

Τοῖς μὲν τεθνεῶσιν ἔλεος ἐπιεικῆς θεός,

Τοῖς ζῶσι δ' ἕτερον ἀνοσιώτατον, φθόνος.

vid. Polybium I. p. 51. — Mimnermus:

Δεινὸν γὰρ ἀνδρὶ πάντες ἐσμὲν εὐκλεῖ

Ζῶντι ΦΘΟΝΗΣΑΙ, κατθανόντα δ' ἀνέσαι.

Liuius alicubi: Non inuiderunt laudes suas mulieribus viri Romani; adeo sine OBTRACTATIONE alienae gloriae vivebatur. WASS. τὸ ἀντίπαλον rursus Thucyd. IV, 92. πρὸς τὴν γὰρ τὰς ἀσυγγεῖτους πᾶσι τὸ ἀντίπαλον καὶ ἐλεύθερον καθίσταται. Nec dubium est, quin hic quoque melius ita legatur. Infinita sunt exempla huius vsus adiectiuorum in Lingua Graeca. Vid. Barnes. ad Euripid. Androm. v. 603. et ad Anacr. Carm. II. DUCK.

τὸ ἀντίπαλον] Pro τόν, more Nostri; v. Ind. v. Neutr. Ita 4, 19. τὰ ὑπεραυχύντα pro τὰς ὑπεραυχύντας. et 20. extr. τὰ μέγιστα τιμήσει, p. τὰς μεγίστας. v. et 2, 50. n. 2. BAVER.

[τὸ δὲ μηδὲν] In Aug. deest δέ. G.

Γυναικείας τὸ ἀρετῆς ὅσαι —] Pro τῶν γυναικῶν sed nota Synesis, Noster non inusitata. Abreschius simile exemplum ex Aelian. Anim. XIII, 4. profert: σποδὶά πίττη προσανακραθεῖσα καταχρεῖται τῶν λειψοτεχνῶν μερῶν, καὶ αἱ τῶς φυγάδες ὑπαναφύονται. Muliebris illa virtus est haud dubie modestia, Scholiafles cod. Roftg. ad h. v. ἤτις γυναικῶν ἀνήκει ἴσως σωφροσύνην αἰνίσσεται. Menander apud Stob. Tit. 75. p. 450. de virgine nubili: θυγάτηρ ἐπίγαμος κᾶν ὄλωσ μηδὲν λαλᾷ, Διὰ τὸτο σιωπᾶν πλεῖστα περὶ αὐτῆς λέγει. G.

Γυν. ἀρετῆς] Et si deinde de modestia loquitur; hic tamen, quoniam hic apparet, eum et feminas velle sua quadam laude condecorare, intelligam animi magnitudinem, liberalitatemque, qua condonauerint patriae liberos suos, vicio amore materno. BAVER.

[Κρύπτεται] In codd. Cass. et Aug. legitur κερδύεται, ad mentem Thucydideis, rectius, vt eam Plutarchus exponit. v. not. Duckerus arbitratur, h. v. habere speciem alicuius verus, et testimonii vetusti cuiusdam scriptoris.] G.

Neque in ea aetatis infirmitate, quae hominem reddit inutilem, quaestus, ut nonnulli dicunt, magis delectat, quam ipse honor, quo quis ornatur.

45. „Liberis autem, et fratribus istorum, quotquot hic adestis, magnum certamen *propositum esse* video. Eum enim, qui fato functus est, quilibet laudare solet. Et vix vestrae virtutis exsuperantia *hoc assequi poteritis, ut non dico pares illis; sed ut paulo inferiores iudicemini.* Nam lior est inter aemulos, quamdiu viuunt. Sed id, quod nullis est impedimentum, *et is, qui iam obiit*, benevolentia, non aemulo colitur. Si quam autem et de virtute mulierum, quae in viduitate nunc erunt, mentionem me facere oportet, breui adhortatione rem totam complectar. Nam gloriam magnam adipiscemini, si a pristina vestra natura *sexuque* non desciveritis; et si operam dederitis, ut quam minimum rumoris, siue in bonam, siue in malam partem, de vobis inter mares disseminetur.

46. „Expofui ego quoque oratione, ex legis praescripto, quaecunque ad rem praesentem facere iudicavi. et re ipsa qui sepeliuntur, partim quidem iam sunt ornati, partim vero illorum liberos ciuitas publice alet ad pubertatem vsque, vtilem profecto et istis et posteris coronam huiusmodi *bellicorum* certaminum proponens. Nam apud quos maxima virtutis praemia proponuntur, in horum etiam

γὰρ οἱ γέροντες. Τὸν γὰρ ἕκ ὄντα] τὸν τεθνηκότα. Ἄλλ' ὀλίγα] μέτρω δηλονότι. Τὸ δὲ μὴ ἐμποδῶν] τὸ δὲ μηδὲν ἔχον ἑναντίον. Ἀνανταγωνιστῶ] ἀναμφιβόλῳ. Καὶ γυναικείας τι ἀρετῆς] ἀρετὴ γυναικῶς σιωπῶμένη κρύπτεται. Τῆς τε γὰρ] τῆς σωφροσύνης. μόνῃ γὰρ αὕτη ἀρετὴ ταῖς γυναιξὶν ἔνεστιν. ἢ γὰρ ἀνδρεία, ἢ δικαιοσύνη, ἢ φρόνησις. Εἴρηται] οἱ ἐπιλόγοι. Μέχρις ἤβης θρέψει] μέχρι δὲ παιδικῆς ἐτάων. Ἄθλα γὰρ οἷς κείται] λείπει τὸ παρὰ, ἢ ἢ παρ' οἷς. Τοῖσδε καὶ ἄνδρες] παρὰ τοῖσδε.

Tῆς τε γὰρ ὑπαρχίας φύσεως — i. e. nulla maior gloria vobis continget, quam si pudicitiam, castitatem in vobis, f. sexui vestro accommodatam desiderari non patiamini. φύσιν explicat Abresch. in Diluc. p. 216. sexum. Χέρισι γενέσθαι, idem est, ac ἡττάσθαι. GOTTL.

[Ἡ δικαιοσύνη] In Aug. leg. καὶ δικαιοσύνη καὶ φρόνησις.] G. Καὶ οἷς ἂν etc.] Verba primo aspectu obscura sunt: sed si relatiui οἷς resolutio fiat, satis clara erunt: καὶ ἐν τούτοις, ἂν ἂν ἐπ' ἐλάχισα etc. Acacius. in vds. Haec suis verbis effert Plutarch. Moral. p. 242. Apparet tamen, eum legisse ἤ; cum plerisque Mss. De ἀρετῇ Thom. Mag. pag. 21. wass. Verba Plutarchi in princip. libelli de Mulier. virt. sunt: Ὁ μὲν γὰρ (Thucydides) ἤ; ἂν ἐλάχισον ἢ παρὰ τοῖς ἐκτός φύσιν πέρι ἢ ἐπαύσι λόγος, ἀρίστη ἀποφαίνεται. Quod Thucydides dicit, ἤ; ἂν ἐπ' ἐλάχιστον κλέος ἢ, id Plutarcho est, ἤ; ἂν ἐλάχιστος λόγος ἢ, de qua quam minimus sermo sit. Hoc melius intelligi potest, quam Acacii interpretatio τὸ οἷς. DVCK.

Καὶ ἤ; ἂν ἐπ' ἐλάχιστον — κλέος ἢ] Pro οἷς e codd. correxi ἤ;, ut Plutarchus quoque legit, (de mulier. virt. T. VII. p. 1.) nisi memoriter locum laudavit: ἤ; ἂν ἐλάχιστος ἢ παρὰ τοῖς ἐκτός φύσιν πέρι ἢ ἐπαύσι λόγος. Haec verba explicant Thucydidea: ἐν τοῖς ἀρεταῖς a Plut. exprimitur παρὰ τοῖς ἐκτός, quippe viri externa curant, ut mulieres τὰ ἑἶδον, et κλέος est λόγος. Abresch. in Dil. p. 216. praefert cum Steph. et Duckero lectionem Plutarchi, hoc ordine: μεγάλη γὰρ ἡμῶν ἢ δόξα μήτε χεῖρ. γεν. τῆς ὑπαρχίας (ἡμῶν) φύσεως, καὶ (τοιαύτης) γυναικῶς ἢ; ἂν κλέος περὶ ἀρετῆς ἢ φύσιν ἐπ' ἐλαχ. ἢ ἐν ταῖς ἀρεταῖς. In marg. Flor. Vin. legitur ἤ;, n. τῆς σωφροσύνης. Valla vertit h. l. „cuius rei decus dedecusue minimum cadit in viros. Vulgatam lectionem Acacius ita resoluit: καὶ ἐν τούτοις, ἂν ἂν ἐπ' ἐλάχισα. Duram esse ἀνάλυσιν loci, Intt. fatentur. Et quis non fateatur? Reiskius in Diluc. Abresch. 217. legi volebat: καὶ αἷς, aut ἤ;. Priorem lectionem probabat in anim. ad h. l. p. 21. tanquam dixisset: ταῖς, αἷς καὶ ἐπὶ — redire enim Periclem ad mulieres. Ceterum Thucydideae sententiae similis est, quam habet Synes. de

prouid. p. 103. Μίαν ἀρετὴν Ὀσiris ἄετο γυναικῶς εἶμι, τὸ μότ το σῶμα αὐτῆς, μήτε τοῖνονα διαβῆναι τῆν ἀλδιον, quae, ut docet Toup. Em. in Suid. P. I. p. 25. est Menandri. Reperiuntur aliae huic non adeo absumisae, prolatae a Toupio l. c. Thucydideam sententiam non probat, sed Gorgiae potius, qui non vult mulieris formam, sed famam, multis esse notam. Hunc locum illustrat Plutarchus, (in apophthegm. Lac. T. VI. p. 315. quum quidam non suas, sed alienas laudassent mulieres, Arigeus inquit: μὰ τῆς θεῆς, εἶπε περὶ τῶν κελῶν κήραθῶν γυναικῶν, ἠθένα δὲ λόγον εἰκὴ λέγεσθαι, ἀγνοῦσθαι δ' αὐτὰς τὸ παρὰπαν, ὅποια, πλὴν μόνοις τοῖς συμβῆσι. G. Φύσιν] Musaeus: οὐδέποτε ἀγρομένησι μεθωμίλησε γυναιξίν, Μῆμον ἄλευσμένη ζηλήμονα θηλυτεράων. Paulo supra pro πολισσῶν lege πτολισσῶν, et πτολίων cum Ms. Baroc. infra μερδαίνει: βίαντις dictum respicit. vid. Laërt. I. §. 87. Nam, ut ibi Periander §. 98. κέρδος αἰσχρὸν βαρὺ κημίλιον ita supple ex Sicilaeo. Lacunam certe agnoscit Codex Cansab. wass. κλέος] Reiskius in Diluc. Abresch. l. c. conicit, κήδος, cura, studium. In anim. ad h. l. aptius quidem verbum esse dicit τὸ φροντίς, sed nimis recedere a litterarum vestigiis. Cur mutari voluerit lectionem probam Reiskius, equidem non video. Mox in εἴρηται καὶ ἐμοὶ — variat orationem Noster, pro εἴρηται μὲν — ἔργῳ δὲ — Abresch. in auct. p. 277. credit, factum hoc esse, ut minus grata earundem vocularum, tam pauca intra verba, repetitio videretur. τὸ καὶ post εἴρηται transpositum videtur Bauero, et ad λόγῳ referendum, ut καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ opponantur. Equidem sic capiendum h. l. arbitror: equidem verbis, legi congruenter, quae facienda erant, feci: et reuera (ciuitas curauit) ut occisi pro patria, honorifice sepelirentur. G.

[Εἴρηται] Hoc Schol. ex Aug. est additum; in eodem desunt Schol. ad verba Ἄθλα γὰρ οἷς κείται Τοῖσδε καὶ ἄνδρες et Πολιτεύσει.] G. Τὸς παῖδας — μέχρις ἤβης θρέψει] Plato in Menexeno c. 22. Τῆς δὲ παῖδας συνεκτρέψει αὐτῆ, προδουμένη — Mox v. Ἄθλα οἷς κείται ἀρετῆς μέγιστη — quoque ita esse iungunt: τιμὴ

Boll. Pelop. an. 1. Olymp. 87. 2. V. C. Varr. 323.

εἰς κείται ἀρετῆς μέγισται, τοῖσδε καὶ ἄνδρες ἀριτοὶ πολιτεύσασιν. νῦν δὲ, ἀπολοφωράμενοι ὄν προσήκει
ἑκάστῳ, ἀπιτε.

μς'. Τοῖσδε μὲν ὁ τάφος ἐγένετο ἐν τῷ χειμῶνι τέτῳ καὶ διελθόντος αὐτῶ, πρῶτον ἔτος τῆ
πολέμῳ τῶδε ἐτελεύτα. Τῶ δὲ θέρῳ εὐθύς ἀρχομένης, Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξυμμαχοὶ τὰ δύο μέρη,
ὡσπερ καὶ τοπρῶτον, ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀττικὴν (ἤγετο δὲ Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξιδάμῳ, Λακεδαιμονίων
βασιλεύς) καὶ καθεζόμενοι ἐδήσαν τὴν γῆν. καὶ ὄντων αὐτῶν ἔ πολλὰς πῶ ἡμέρας ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἡ
νόσος πρῶτον ἤρξατο γενέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις, λεγόμενον μὲν καὶ πρότερον πολλαχόσε ἐγκα-
τασκῆψαι, καὶ περὶ Ἀθηνῶν καὶ ἐν ἄλλοις χωρίοις ἔ μέντοι τοσῶτος γε λοιμῶς, ἔδὲ Φθορὰ ἔτας ἀν-
θρώπων ἔδαμῶ ἐμνημονεύετο γενέσθαι. ἔτε γὰρ ἰατροὶ ἤρχοντοπρῶτον θεραπεύοντες ἀγνοία, ἀλλ'
αὐτοὶ μάλιστα ἐδησκον ὅσῳ καὶ μάλιστα προσήταν, ἔτε ἄλλη ἀνθρώπειά τέχνη ἔδομεία. ὅσα τε
πρὸς ἰεροῖς ἰκέτευσαν, ἢ μαντείοις καὶ τοῖς τοιάτοις ἐχρησάσαντο, πάντα ἀνωφελῆ ἦν. τελευτῶντές τε
αὐτῶν ἀπέστησαν, ὑπὸ τῆ κακῆ νικώμενοι.

ῥ Ἑκάστος ἀποχωρεῖτε. Marg. Ἑκάστος ἄπιτε Ar. C. Προσῆκει ἕκαστος, ἀποχωρεῖτε Cl. Gr. Sic quoque Cass. In Gr. nulla distinctio est. Dan. ita ut Ar. et C. In Aug. ἕκαστος. In eodem est ἀποχωρεῖτε. τῷ πολέμῳ τῶδε Dan. ε γὰρ Reg. ἢ κατὰ δύο μέρη malit Sterb. Sed lesionem in textu retinendam arbitramur; ut sit Atticisimus subintellecτα particula κατὰ. x τὸ πρῶτον Cass. Aug. In Mosqu. τὸ πρότερον. ἢ γίνεσθαι Ar. C. Cass. Aug. γίνεσθαι Dan. z λεγόμεν Marg. vid. Annot. Hudf. a λιμὲς et cum emendat. supr. script. λοιμῶς Gr. Mosqu. quoque sup. i, oi. Mox ἔτα, et paulo ante ἐγκατασκῆψαι Gr. In Mosqu. defunt ἔδι φθορὰ — γενέσθαι. b τὸ πρῶτον Ar. C. Ald. Flor. Bas. ut et paulo infra; Cass. utroque loco, Gr. infra. c μάλιστ Ar. C. d ὅσα τε C. Mox πρὸς τοῖς ἰεροῖς Gr. e μαντείοις Marg. Cl. Gr.

τὰ πράγματα κρείσσονα ποιῶν Honos alit artes. Mox ἀπολοφωράμενοι, i. e. παυσάμενοι ὀλοφύρεσθαι, ut explicat Scholiastes ad c. 62. GOTTL.

Ἄλλα — πολιτεύσασιν. Stobaeus pag. 248. vbi πολιτεύσασιν. WASS.

Ἄπιτε Romana formula, si vobis videtur, discedite Quirites. Liu. II, 56. vid. Philostratum Vit. Apollon. V, 43. et Platonem Menex. p. 526. Pro ἄπιτε quidam Mss. ἀποχωρεῖτε ex Interprete. WASS. Quaero apud Interpretem. Paullo post Dan. non male τῷ πολέμῳ. Sic v. 56. 81. 83. DUCK.

Ὅν προσήκει ἑκάστῳ, ἀπιτε In quibusdam codd. est ἕκαστος, quod possit etiam habere locum. Mox ἄπιτε, ut in Menex. f., pro quo in quibusdam codd. reperitur ἀποχωρεῖτε, quae glossa est τῷ ἄπιτε. Imitatus est Cicero, Catil. III, 12. Vos, Quirites, quoniam prox est — atque in vestra castra discedite [ἄπιτε.] G.

Ἄπιτε Nil aliud habet, nisi finem orationis; et formulam vel clausulam solemnem ritibus sacris, qualis hic esset: ilicet. Ciceronis locus haud similis, quippe vbi securitatis et quietis caussa moneat ciues non simpliciter discedere, sed privato contineri. BAEVER.

Τάφος i. e. ταφῆ. Sic sumitur τάφος quoque ab Homero, II. φ. v. 619. vbi Eustathius (p. 1319.) ad τάφος μνήμα, ἤγον ταφῆς. cf. Anim. ad Menex. Plat. p. 17. G.

τὰ δύο μέρη] Alii haec verba intelligunt non de diuersis exercitus partibus, ut Portus et Acaicius, sed regionis, in quam impressionem fecerunt. NYOS. Potius de duabus exercitus partibus intelligendum esse, liquet e Cap. X. et iis, quae ibi adnotat Scholiastes. Sententiam Hudfoni in Var. Lesion. de supplemento τῷ κατὰ, non adspernor. Sed tamen fortassis hic quoque locum habere potest nota illa figura, qua pro genitiuo nominatiuus, vel alius casus, ponitur; ita ut Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξυμμαχοὶ τὰ δύο μέρη, idem sit, quod Πελοποννήσιον καὶ τῶν ξυμμαχῶν τ. δ. μ. Multa huius generis ex veteribus Linguae Scriptoribus habet Pevizon. ad Aelian. X. V. H. 16. et Sanct. Mineru. IV, 8. Add. Stephan. ad

Corinth. Artic. XXXIV. et Gronou. ad Arrian. de Exped. Alex. V, 20. DUCK.

ἤρξατο γενέσθαι] Melius videtur γίνεσθαι, quod optimi codd. habent. Imitati sunt h. l. Lucret. VI. 1136. f. Virgilius (L. III. Georg. 478. sq.), Ouidius (VII, 523.), item Procopius (B. P. II, 22.), quos cum Nostro contulimus. G.

[τὸ δὲ λεγόμενον] In Cass. et Aug., praeter Scholion editum, reperitur aliud eiusdem argumenti: σχῆμα ἡ νόσος λεγόμενον τὸ πρῶτον δηλονότι. In Bas. cod. ad λεγόμενον adduntur haec: πάθος ἐστὶ, καὶ ὁ ταύτην εἰπόν, τὸ πάθος ἐδήλωσε. Διὸ καὶ ὁ Θεοκυδίδης ἐνταῦθα ἢ πρὸς τὴν νόσον ἐπήγαγε τὴν μετοχήν, ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαίνόμενον, ἤγον τὸ πάθος.] G.

[τῆν ἡμῶν] In Cassel. et Aug. est ἀπῆμῶν, quod in hoc genere vitatius est. Homeri locus exstat Odyss. π. v. 74.] G.

Λεγόμενον] Quae non solum a Scholiaste, sed ab aliis etiam annotantur de ea, quae subest huic loco, structurae anacoluthia, aliter quam λεγόμενον legere hic nos verant: nam λεγόμενον cum nomine νόσος optime conueniret. STERN. Ἡ νόσος — χωρίοις Corinthus, qui λεγόμενον μὲν πρότερον omīsa copula. Suidas in νόσον ἔχειν πρὸς τὸ σημαίνόμενον ἢ σύνταξις πρῶτον δηλονότι. WASS. H. Sterb. ad Corinth. princ. et Artic. XLI. nec non ad Cap. III. huius Libri probat sententiam Scholiastae, Thucydidem, quum scripsisset νόσος, subiunxisse λεγόμενον, perinde quasi praecessisset νόσος. Non rarum est apud Scriptores veteres, ut substantiuo adponant adiectiuum, vel pronomem alterius generis. Vid. Stolberg. ad Sophocl. Aiac. p. 139. 157. et Tac. Gronou. ad Lucian. Gall. p. 163. vbi et e Latinis exempla adfert. Quibus add. hoc ex Edicto Aedilium l. i. §. 1. D. de Aedil. Ed. Ite si quod mancipium capitale fraudem admisserit, mortis consciscenda sibi causa quid fecerit, inue barenam depugnandi causa ad bestias intromissus fuerit. et ex Vlpian. in l. 31. §. 17. cod. In factum actio competat ad pretium recipiendum, si mancipium redhibitum fuerit. — Nec de tempore quaeretur, an intra tempora redhibitus esse videatur. In quibus credibile est animo scribentium obuersatam fuisse vocem

ciuitate viri praestantissimi versantur. Iam vero, postquam vestros quique necessarios deploraueritis, abite.

47. Huiusmodi igitur funus hac hyeme factum est: hac autem exacta primus huius belli annus est absolutus. Aestate autem statim ineunte, Peloponnesii, eorumque focii cum duabus copiarum partibus, vt et ante, in Atticam irruerunt, (Archidamus vero Zeuxidami filius, Lacedaemoniorum Rex, illis praecerat.) castrisque in ea positis agrum vastabant. Cumque nondum multos dies in agro Attico mansissent, morbus Athenienses primum aggredi coepit: quanquam et ante cum in multas regiones inuasisse ferebatur, tum etiam in Lemnum, et alia loca. veruntamen neque tanta pestilentia, neque tot hominum interitus vsquam accidisse memorabatur: nec enim medici, propter morbi ignorantiam initio aegrotis mederi poterant: sed ipsi potissimum eo magis interibant, quo magis ad aegrotos accedebant; nec vlla alia hominum ars illis opem ac salutem ferre poterat. Omnes etiam supplicationes ad Deorum templa factae, et omnis opera, qua aut in oraculis sciscitandis, aut in aliis huiusmodi rebus vsi fuerant, haec omnia nullius erant vsus; tandemque victi magnitudine mali, haec missa fecerunt.

Bell. Pelop. an. I. Olymp. 87. $\frac{2}{3}$. V. C. Varr. 32 $\frac{2}{3}$. Post. Mart. 28.

Πολιτεύσαι] κατά πολιτείαν ἐνεργῆσαι. Ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο] Ἐπιδημία ἡ νόσος τὸ δὲ λεγόμενον, ὡς πρὸς τὸ νόσημα ὑπῆντη σεν. Ὀμηρος, Νεφέλη δὲ μιν ἀμφιβέβηκε Κουκνή, τὸ μὲν οὐποτε. ὡς πρὸς τὸ νέφος ὑπῆντησεν. Θεραπεύοντες ἀγνοῶν] εἰ γὰρ ἤδεισαν, ἔτι λοιμὸς ἦν, ἢ κ' αὖ ἐπεχείρουν, διὰ τὸ μεταδοτικόν. Ὅσων καὶ μάλιστα] μάλιστα τῶν μὴ προσόντων. Ἀνθρωπεῖα τέχνη]

feruus. Locus Homeri apud Scholiasten est ex Od. π'. v. 74. vbi Schol. rariius τὸ interpretatur νέφος, et ait, Ποῖηται πρὸς τὸ συνώνυμον ἀπαντήσαι. Vnde quomodo Barnes. intelligere potuerit, cum hoc, itidem vt Suidam, ad πρῶγμα referre, ipse viderit. Kustevus ad l. d. Suidae recte adnotat, aliter hoc expedire Scholiasten Thucydidis, aliter Suidam. Eustasius ad Homer. consentit cum paruo. Schol. et Scholiaste Thucydidis: ἐχρῆν μὲν γὰρ, inquit, εἰπεῖν ἢ μὲν, ὃ δὲ ἄλλως ἐφῆ τὸ μὲν, ταῦτέ τι νέφος, ὃ ταυτὸν τῆ νεφέλῃ κατά πολυωνυμίαν. Hudsonus hic ediderat λεγόμενον καὶ μὲν πρότερον. Scripti et Editi, quos vidi, λ. μὲν καὶ π. quod reuocandum putavi. DVCK.

Λεγόμενον] Melius est Scholiasten sequi, quam cum Porto et Reiskio (Misc. Lips. nou. V. VI. p. 511.) statuere: λεγόμενον esse absolute dictum, pro λεγομένῳ. Ante Reiskium et Portum, voluerat iam λεγόμενον, cum dicitur, explicari Camerarius ad Act. Apost. II, 29. p. 216. vt δέον, προσήκον, δοκῶν, δόξαν, μέλον. Scholiastae rationem probat, praeter Duckerum (ad h. l.), quoque Hemsterhusius ad Lucian. T. I. p. 400., et ante eum Dauis. ad Cic. de N. D. L. II, c. 44. Genus loquendi dicitur σχῆμα πρὸς τὸ σημαίνόμενον. Mox ἰγνατασκήψαι, pestis, hoc malum ingruens, iam ante ferebatur — irruisse. Cepit h. v. vi neutra Nofter. Alias dicitur Iupiter ἰγνατασκήψαι βέλος, vt demonstrauit Hemsterh. ad Luc. T. I. in Tim. p. 102. Sic Herod. I, 53. ἐπέσηψεν ἢ θεὸς θάλειαν νόσον. Procop. II, B. P. p. 78. imitatus Nostrum dixit: ἐπέσηψε δὲ τοῖς μὲν ἀπὸ θέρους — vi neutra, vt h. l. Adhiberi h. v. propt. de fulmine emisso, et transferri ad mala quaeuis grauiora, cum impetu in quemuis irruentia, eleganter docuit Valkenar. Praestantiss. ad Euripid. Hippol. p. 212. GOTTL.

οὐδὲ φθορὰ ἔως] Pro ἔτω μεγάλη, quod e τοσούτος intelligi potest. Abresch. in Diluc. p. 221. commodè adfert simile exemplum e Xenoph. K. A. p. 560. ἦν δὲ χιὼν πολλή, καὶ ψόχος ἔως — vbi ex πολλῇ adiudicandum est: μέγα. G.

[Θεραπεύοντες ἀγνοῶν] Haec verba praefixi Scholio, pro ἤρξαν τῶν πρῶτων, quae Scholio non congruunt. In Aug. cod. desunt verba: διὰ τὸ μεταδοτικόν.] G.

Ἄλλ' αὐτοὶ (ιατροὶ) ἔζησκον] Ouid. Metam. VII, 561.

— Inque ipsos sacua medentes
Erumpit clades — G.

[Ὅσων καὶ μάλιστα] Fl. Paullinus vult, hoc caput Scholio praefigi: μάλιστα ἔζησκον. Sed non video, quomodo Scholion capiti consentaneum sit. Caeterum deest hoc futile Schol. in Aug., vt et Scholia ad verba Αὐτῶν ἀπέστησαν et Καὶ ἐς τὴν ἄνω πόλιν ἀφίκετο.] G.

οὐτε ἄλλῃ ἀνθρωπεῖα τέχνη —] Similis locus est apud Liu. VII, 2. Innum vis morbi nec humanis consiliis, nec ore diuina leuaretur — G.

[Ἐπιδημία] Incantatio. Plato in Charm. p. 243. ἐπιδημία δὲ τις ἐπὶ τῷ φαρμάκῳ εἶναι. ἦν εἰ μὲν τις ἐπάδοι ἅμα καὶ χρῆτο, παντάκταιον ὑγιαίνει τὸ φάρμακον· ἀνευ δὲ τῆς ἐπιδημίας, ἴδεν ἄφελος εἶναι τὸ φύλακον. v. Animadu. ad Phaed. p. 43. G.

πρὸς ἱεροῖς] Vid. Laërt. in Epimenide pag. 71. WASS. Th. Magister ita laudat, πρὸς ἱεροῖς ἰκετεύσαν, ἢ μαντεῖοις: atque inde egregiam obseruationem effingit, Atticos dicere πρὸς ἱεροῖς ἰκετεύω, non πρὸς ἱερεῖα. Strenue nugatur. Vid. Henr. Stephan. Append. de Dial. pag. 158. Illa, ἀνθρωπεῖα τέχνη ex hoc loco adfert Pollux II, 5. Locus Demet. Phal. in Var. Lect. Hudf. est pag. 30. Edit. Oxon. DVCK.

In templis, vt πρὸς τῶν θεῶν, in Dei templo — Atticorum est sic loqui. v. Thom. Mag. in πρὸς ἱεροῖς ἰκετεύω — p. 751. apud Thomam: πρὸς ἱεροῖς: qui error scribendi fuit librario- rum, quem fastulere e codd. Hemsterhusius et Oudendorpius et reliqui Int. Thomae. Subodoratus erat hunc errorem, librario- rum, non ipsius Thomae, Abreschius (in Diluc. p. 223.). Hastenus tamen Abreschius reprehendit Thomam, quod hic neget atticum esse, ἰκετεύειν πρὸς τινα, prolato exemplo ex Aristide (T. I. p. 80.), οὐδ' ἰκετεύσαν (Aclepiadae) εἰς πόλιν ἑδεμῖαν, i. e. supplicatum iuerunt, praegnanti significatione. Apparet inde, Duckeri castigationem, Thomae M. non librariis iniunctam, vanam esse. G.

Μαντεῖοις] Non minus placet μαντεῖαις. STEPH.

Τελευτῶντες τε etc.] Id est, finientes, pro aduerbio τελευ- τῶν. quod Thucydidē, Aliisque familiarē. HVDS.

Ἀπέστησαν] In marg. cod. Aug. explicatur: κατεφρόνησαν. GOTTL.

μή. Ἡρξάτο δὲ τὸ μὲν πρῶτον, ὡς λέγεται, ἐξ Αἰθιοπίας τῆς ὑπὲρ τῆς Αἰγύπτου, ἔπειτα δὲ ἠ καὶ ἐς Αἴγυπτον ἠ καὶ Λιβύην κατέβη, καὶ ἐς τὴν βασιλεως γῆν τὴν πολλήν. ἐς δὲ τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἐξαπιναικῶς ἐπέπεσε· καὶ ἠ τοπρῶτον ἐν τῷ Πειραιεῖ ἠψατο τῶν ἀνθρώπων, ὡς καὶ ἐλέχθη ὑπ' αὐτῶν, ὡς οἱ Πελοποννήσιοι Φάρμακα ἐσβεβλήκειεν ἠ ἐς τὰ Φρέατα. κρῆναι γὰρ ἠπα ἠσαν αὐτόθι. ὕστερον δὲ καὶ ἐς τὴν ἀνω πόλιν ἀφίκετο, καὶ ἔθνησκον πολλῶ μᾶλλον ἠδη. λεγέτω μὲν ἠ ἐν περὶ αὐτῶ, ὡς ἕκαστος γινώσκει, καὶ ἠατρος, καὶ ἠιδιώτης, ἠ ἀφ' ὅτῃ εἰκὸς ἠν γενέσθαι αὐτὸ, καὶ τὰς αἰτίας ὀ ἠστίνας ἠ νομίζει τοσαύτης μεταβολῆς ἠκανὰς εἶναι δύναμιν ἐς τὸ μεταστῆσαι σχεῖν. ἠ ἐγὼ δὲ, οἶόν τε ἐγγίγνετο, λέξω, καὶ ἀφ' ἠν ἠν τις σκοπῶν, ἠ εἴποτε καὶ αὐθις ἐπιπέσοι, μάλιστ' ἠν ἔχοι τι προσιδῶς μὴ ἀγνοεῖν, ταῦτα δηλώσω, αὐτὸς τε νοσήσας, καὶ αὐτὸς ἠδῶν ἠλλῃς πάσχοντα.

μθ'. ἠ Τὸ μὲν γὰρ ἠτος, ὡς ἠμολογεῖτο, ἐκ πάντων μάλιστα δὴ ἐκείνο ἀνοσον ἐς τὰς ἠλλας ἀσθε-
νείας ἐτύγχανεν ἠν· εἰ δὲ τις καὶ προέκαμνέ τι, ἐς τῶτο πάντα ἀπεκρίθη. ἠ τῆς δ' ἠλλῃς ἀπ' ἠν ἠδεμῶς
προφάσεως, ἀλλ' ἐξαίφνης, ἠγίεις ὄντας, πρῶτον μὲν ἠ τῆς κεφαλῆς θέρμαι ἠσχυραὶ, καὶ τῶν ὀφθαλ-

f Ἡρξάτο δὲ τὸ κενὸν ἐξ Αἰθιοπίας Demetrius Phalerus locum citans, p. 30. Oxon. Sed utrum haec fuerit apud ipsum lectio Thucydides, an meminerit ἀμάρτημα, dubium est. g Αἴγυπτον C. h καὶ δεστ Gr. i καὶ ἐς Λιβύην Gr. k τὸ πρῶτον Cass. Gr. Aug. in Mosqu. deest. l ἐς Cass. Aug. m οὐδὲ δεστ Ar. n De hoc loco fufe in Annot. Hudf. o ἠστίνας deest Dss. p Ita Gr. ex emendat. a prima manu νομίζει. q ἔγω τε οἶόν τε ἐγγίγνετο Cass. Aug. ἔγω δ' οἶόν τ' ἐγγίγνετο, et ab emendatore ἐγγίγνετο Gr. r Εἴπατε et μοχ ἠν ἔχει τι Gr. In Aug. ἠν ἔχη, manus recentior superscripsit ἔχει. In ed. Bas. ἔχει τε καὶ αὐθις. Mox in Mosqu. δηλώσω· καὶ et αὐθις deest. s τὸ μὲν δὴ ἠτος ὡς ἠμολογεῖτο Demetr. Phaler. p. 37. Oxon. t τῆς δὲ ἠλλῃς Ar. C. Mosqu. u οὐδὲ μίξ C. Aug. x Ἐκ τῆς κεφαλῆς Reg. In Mosqu. antea πρῶται. Mox ὕφει.

Ἐξ Αἰθιοπίας] Lucretius (L. VI, v. 1139.)

Nam penitus veniens Aegypti e finibus ortus —

Amm. Marcell. XVIII, 4. Vt Thucydides exponit, clades illa, quae in Peloponnesiaci belli principii, Atheniensis acerbo genere morbi vexavit, abusque feruenti Aetbiopiae plaga paulatim prosperens, Atticam occupavit. Ceterum laudat h. v. ab ἠρξάτο — vsque Αἰθιοπία, Pseudo-Demet. de eloc. p. 28. Fisch. tanquam exemplum membri, cuius initium habeat paeonem procatarticum, et extremum catalecticum. Intulit haec verba quoque: ἐξ Αἰθιοπίας — vsque ad πολλήν, Creperius, misellus Thuc. imitator, suae hitoriae apud Lucian. T. II. quom. hist. conscribenda sit. p. 22. GOTTL.

[τὴν βασιλέως γῆν] Praeunte Stephano haec verba praefixi.] G.

Ἐς — τὴν Ἀθηναίων πόλιν — ἐπέπεσε] Lucret. l. c. v. 1141. Incubuit tandem populo Pandionis — Ouid. VII, 524. imitatus h. l. Dira lues — populis — Incidit — ἐπέπεσε· quae vox est propria de malis, quae incidunt. v. Burm. ad l. c. Ouidii. Plut. in Pericl. p. 66. ἠ λοιμῶδης ἐπέπεσε φθορὰ — G.

Ἐσβεβλήκειεν] Ἐμβεβλήσθαι legisse videtur Aretaeus pag. 6. sed male. Nolter praepositionem geminat. wass. Verba Aretaei pag. 7. Edit. Turn. sunt: ὅθεν ἠδ' ἀπεικὸς ἐν τῷ λοιμῷ τῷ ἐν Ἀθήναις, μεταξέτερος δοκεῖν εἰς τὰ φρέατα ἐν τῷ Πειραιεῖ, ὑπὸ Πελοποννησίων ἐμβεβλήσθαι φάρμακα. DVCK.

Φάρμακα ἐσβεβλήκειεν] Ouid. Met. VII, 533. „Constat ET IN FONTES VITIVM VENISSE — Hunc locum excerptisse Aretaeum, p. 7. Turn. monuere interpretes. (v. Ducker.) Vastum vero nimis calide Aretaeum vituperare, qui legerit ἐμβεβλήσθαι, monet Abreschius (Diluc. p. 225). Variavit orationem Aretaeus, qui, vt solent veteres, non ipsa verba repetiit. G.

Κρῆναι γὰρ etc.] Sc. in Piraeo; nam supra meminit fontis Callirhoēs, quae erat in Arce. Vide Fabium Paulinum, pag. 172. et Meursii Ceramicum Geminum, C. XIV. HVDS.

[καὶ ἔθνησκον] Ex Aug. adieci Scholion ad h. v. In Cass. sequerantur verba: ἠ κατὰ τὸν Πειραιεῖ. Verba Scholii ὅσω ἠν — πόλις, in eodem cod. Cass. vetusta manu; priora vero

recenti et atramento scripta sunt. In Aug. desunt Scholia a verbis Ἀφ' ὅτῃ εἰκὸς ἠν — ad Ἀπ' ἠδεμῶς προφάσεως.] G. [περὶ αὐτῶ] Sc. νοσημάτων. Respicit ad superiora, fuisse, qui putarent, venenum in puteis coniectum. Hunc locum imitatus est quoque Procopius, (L. II. de B. P. c. 22.), notante Abreschio (Diluc. p. 223.). Mox ἀφ' ὅτῃ sc. αἰτίῃ. Valla vertit h. l. referatur igitur, hoc vt cognoscat quisque — tanquam legerit: λεγέσθω et γινώσκω. Sed parum probat Vir doctus in Flor. Vin. marg. Hoc enim significat Thucydides: dicat quisque seu medicus, seu quis alius, quae morbi causa fuerit, i. e. morbi causam exponat; at ego rem ipsam proponam et effeclum ipsum: de causa tacebo. G.

Τοσαύτης μεταβολῆς —] ἠ. hic annus immunis fuerat ab aliis morbis, et si quis morbo quodam laborabat, ille in istum conuertebatur (ἐς τῶτο πάντα ἀπεκρίθη) — G.

Ἐς τὸ μεταστῆσαι σχεῖν.] Vix mihi persuadere possum (inquit Sterb.) locum hunc ita scripsisse Thucydidem: his enim verbis contentus esse poterat, ἠς τινὰς νομίζει τοσαύτης μεταβολῆς δύναμιν εἶναι, aut certe his, ἠς τινὰς νομίζει τοσαύτης μεταβολῆς δύναμιν εἶναι, quid enim his verbis ἐς τὸ μεταστῆσαι post genitium τῆς μεταβολῆς opus est? nam certe ipse Scholiastēs μεταστῆσαι alio verbo, quam μεταβαλεῖν, nobis non exposuit. Verum si lectionem in textu retinere velimus, dicendum est, illud εἶναι redundare Atticorum more, vel cum Ae. Porro, hanc esse verborum feriem, καὶ τὰς αἰτίας τοσαύτης μεταβολῆς, ἠς τινὰς νομίζει ἠκανὰς εἶναι δύναμιν σχεῖν ἐς τὸ μεταστῆσαι, vel a superioribus inchoanda syntaxis et structura, hoc modo: ἀφ' ὅτῃ (a quo scilicet loco) εἰκὸς ἠν γενέσθαι αὐτὸ, καὶ τὰς αἰτίας (supple εἰκὸς ἠν) δύναμιν ἐς τὸ μεταστῆσαι σχεῖν. ita vt illa ἠς τινὰς νομίζει τοσαύτης μεταβολῆς ἠκανὰς εἶναι parentefi includantur. Fab. Paulinus. HVDS.

Δύναμιν ἐς τὸ μεταστῆσαι σχεῖν.] Gesnerus, et post eum Heilmannus (p. 235.) haec verba glossam habent verborum proxime superiorum. Ego non. Hac ratione plura loca, in quibus huiusmodi μακρολογίαι occurrunt, inducenda essent. Requirit ἠκανὰς εἶναι, consequentia verba: δύναμιν σχεῖν ἐς τ. μ., quae, si εἶναι non esset addita, potuissent abesse. Sed

48. Primum autem *hic morbus*, (vt fertur) initium duxit ex Aethiopia, quae est supra Aegyptum; deinde vero et in Aegyptum et Africam descendit, et in magnam partem regionis Regis *Perfarum*: in Atheniensem porro ciuitatem derepente incidit, ac primum *quidem* in Pyraeo homines tentauit; ita vt ab his etiam rumor diseminatus fuerit, venena a Peloponnesiis in puteos deiecta fuisse: nondum enim fontes illic erant. Deinde vero et in superiorem urbem processit, et longe plures tunc moriebantur. Pronunciet autem de eo *morbo*, vt quisque sentit, tam artis medicae peritus, quam imperitus, vnde verisimile videatur eum exstitisse, et quas causas fuisse putet, quae tantae mutationis faciendae vim habuerint. Ego vero, et cuiusmodi fuerit, dicam; et quae sibi quisque proponens, si quando rursus etiam *hic morbus* ingruat, iam praedoctus aliquid habeat, ex quo praecipue eum cognoscat, haec declarabo; tum quia ego ipse hoc morbo laboraui, tum etiam quia alios hoc laborantes ipse vidi.

49. Nam annus ille (vt vel omnium confessione constabat) ex omnibus maxime fuit immunis ab aliis morbis. quod si quis et ante aliquo alio morbo laborabat, omnes *hi morbi* in istum conuertebantur. Alios vero ex nulla certa manifestaue causa apparente, sed ex improuiso, cum sani forent, primum

Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 87. $\frac{2}{3}$. V. C. Varr. 32 $\frac{2}{3}$.

εἶον μυχτική, ἐπιδή. Αὐτῶν ἀπέστησαν] τῶν θεῶν καὶ ἀνθρώπων. Τὴν βασιλέως γῆν] τὴν Περίδα. Ἐπ' αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. Καὶ ἐς τὴν ἄνω πόλιν ἀφίκετο] τὸ δεῖνον δηλονότι. Καὶ ἔβησκον πολλῶν μᾶλλον] ὅσω ἦν πολυάνθρωπος ἡ ἄνω πόλις. Ἀφ' οὗτοι εἰκός ἦν] ἀφ' ἧς αἰτίας. Ἐς τὸ μεταστῆσαι] μεταβαλεῖν. Σχεῖν] λαβεῖν. Προσιδῶς] προμαθῶν. Καὶ προέκκμητι] προσηθῆναι. Ἀπεκρίθη] ἐχωρίσθη. Ἀπ' ἕδεμιάς προφάσεως] ἀπροφασίως. Καὶ τὰ ἐντός] τῆ σόματος

omnes codd. tuentur hanc lectionem. Cum Abreschio (in Diluc. p. 223.) probo ordinem, quem instituit Aem. Portus: καὶ τὰς αἰτίας τὰς μετ., ὡς τινὰς νομ. ἱκανὰς εἶναι δύναμιν σχεῖν ἐς τὸ μεταστῆσαι. In τὰς αἰτίας repetendum: λεγέτω. Verbum μεταβολῆς refertur ad sequentia (c. 49. init.) τὸ μὲν ἔτος -- n. annum a morbis immunem, mutatum esse in ἔτος νοσῶδες et μεταστῆσαι ad τὰς δ' ἄλλας -- ἐλάμβανε, n. reliquos incolumes, subito ab hoc morbo correptos fuisse. Ceterum putat Stephanus, v. ἐς τὸ μεταστῆσαι superflua esse, vel εἶναι abundare; sed in eiusmodi verborum structura exemplo carere arbitratur l. c. Abreschius. Reiskius (in anim. p. 21.) h. l. sic vertebat: — causas, quas putet idoneas et pares eiusmodi mutationi efficiendae esse, atque vim ad extinguendos homines habere. Explicatio τῆ μεταστῆσαι, moriendi notione, quae, vt in μετίσθαι, frequens est; postponenda tamen Abreschianae, quae non omnes mortuos esse innuit, vt Reiskiana, videtur. Idem Reiskius (in Dil. Abresch. p. 225.) legi volebat: ἱκανὰς εἶναι, καὶ δύναμιν — GOTTL.

σχεδὸν φεύγει τὸ λέϊον καὶ ὀκλαὲς τῆς συνθέσεως, καὶ ἕλ μᾶλλον τι προσκρήντι ἔοικεν, ὥσπερ οἱ τὰς τραχείας ὁδοὺς πορευόμενοι etc. vbi τὸ μὲν δὴ, et ὁμολόγητο. §. 48. Confer *Cantacuzenum* p. 730. WASS. Addit *Demetrius*, alium potius et suauius fuisse dicturum, ἄνοσον ἐς τὰς ἄλλας ἀσθενείας ἢ ἐτύγχανεν: sed ita τὴν μεγαλοπρέπειαν sublaturum fuisse. Praeterit etiam illa, ἐκ πάντων μάλιστα δὴ ἐκεῖνο. Ἔτος ἄνοσον ex hoc loco habet *Pollux* III, 107. quod *Stephanus* in Append. ad script. de Dialect. inter vocabula et loquendi genera Thucydidi peculiariter, vel cum paucis communia, habendum putat. D V. Τὸ — ἔτος — ἄνοσον] *Annus morbis non obnoxius* — Meminit huius loci *Pollux* III, 107., additque, pro ἄνοσον dixisse *Sophoclem* ἄνοσητον. G.

Δὴν. ἐς τὸ μεταστ. σχ.] Quidquid afferant Intt. non vindicant haec verba a suspitione glossematicis: si καὶ tamen sit ante δύναμιν, magis feram; aut si σχεῖν pendeat ab ἱκανὰς εἶναι, frigide tamen fatis et verbosae. Sed maxime incommodum est verbum μεταστῆσαι, quod, cum significare nil possit h. l. aut ex Graeco vsu loquendi, nisi mutare, mutationem inducere, manifesto idem est cum voc. μεταβολῆς, quod hic notat morbum repente coortum. Si glossema non est, est insignis perissologia, ordine quodammodo molliendis vel temperanda: αἰτίας τοιαύτης μεταστ. ὡς οἰεταί εἶναι ἱκανὰς σχεῖν δὴν. ἐς τὸ μεταστ. Sane et c. 49. est talis perissologia, tolerabilior illa tamen, ἄνοσον ἐς τὰς ἄλλας ἀσθενείας. B AVER.

Ἐς τὸτο ἀπεκρίθη] — i. e. si quis ante morbo aliquo laboraret, omnia in hunc morbum concesserunt. Innuit Noster, omnes morbos in pestilentiam depositos, in eamque secessisse, excretos et expurgatos fuisse. v. *Foef. Oec. Hippocr.* p. 74. f. Paullo post: ὃ καὶ γένοιτο, ἐς τὸτο ἐτελεῦτα. c. 51. es endig- tent sich mit dieser Seuche alle Krankheiten. *Suidas*: ἀπεκρίθη, ἀφωρίσθη, quae glossa huc pertinet. cf. L. I, 3. G.

Μάλιστα ἂν ἔχοι τι προσιδῶς] — Reiskius (in anim. p. 1.) malit τι delendum, vt natum e proximo προσιδῶς. Sine causa. Suppleatur modo αὐτό, cum interprete: μὴ ἄνοσειν (αὐτό) προσιδῶς τι — Pro ἐπιπέσει ante μάλιστα, in marg. Ald. *Vinar.* scriptum: ἐπιπέσει. G.

Ἀπεκρίθη] Idem est cum altero, quod sequitur, ἐτελεῦτα, exitum eo habuit, mutatum est, abiit in illum morbum. *Schol.* ἀπεκρίθη expl. ἐχωρίσθη; minus bene; nisi mēdicē dictum de secretionē et quasi abscessione, vt omnis humor malignus eo abiret ac discederet. B AVER.

Τὸ μὲν γὰρ — ἐν.] *Demetr. Phaler.* Ὁ Θυκυδίδης πανταχῶ

προφάσεως] Ita loquitur *Hippocrates* *Progn.* p. 150. et *Pseudo-Diodes* *Epist.* ἕδὲ μιάς *Ar. C.* Dissolutione Attica, vt alibi. WASS. Ἀπ' ἕδεμ. προφάσ.] i. e. cum nulla alia causa aperta esset antegressa. ἀπὸ hic est partim post, partim per: et προφάσις est causa vera, intima, quae tamē ostendat, aliquid subelle et secuturum esse, et hic duci possit a verbo προφάσιν. B A. [Ἀπ' ἕδεμιάς προφάσεως] Ita *Coraximus* cum *Abresch.* *Diluc.* p. 228. pro ἄλλ' ἐξελφῆς.] G. Ἐξερμυ ἰσχυραῖ] i. e. πυρετός, vt *Tim. Lex. voc. Plat.* p. 101. explicat. τὸ θέρμα pro febrī ex *Aristoph.* citat *Pollux*

μῶν ἐρυθήματα καὶ Φλόγῳσις ἐλάμβανε. καὶ τὰ ἐντὸς, ἢ τε Φάρυγξ καὶ ἡ γλῶσσα, εὐθύς ἢ αἱματώδη ἦν, καὶ πνεῦμα ἀτοπον καὶ δυσῶδες ἤφειε· ἐπειτα, ἐξ αὐτῶν Πλαγμὸς καὶ βράγχος ἔπεγίγνετο. καὶ ἐν ἃ πολλῶ χρόνῳ κατέβαινεν ἄ εἰς τὰ στήθη ὁ πόνος, μετὰ βηχὸς ἰσχυρῆ· ἢ καὶ ὁπότῃ εἰς τὴν καρδίαν τηρεῖται, ἀνέσπεφθε τε αὐτὴν, καὶ ἀποκαθάρσεις χολῆς ἑ πάσαι, ὅσαι ὑπὸ ἰατρῶν ὠνομασμένα εἰσὶν, ἐπέσσαν, καὶ αὐταὶ μετὰ τάλαιπωρίας μεγάλης. λύγξ τε τοῖς πλείοσιν ἐνέπιπτε κενή, σπασμὸν ἐνδιδῶσα ἰσχυρὸν, τοῖς μὲν μετὰ ταῦτα λωφίσαντα, τοῖς δὲ καὶ πολλῶ ὕστερον. καὶ τὸ μὲν ἐξῶθεν ἄπλομένῳ σώματι, ἢ ἄγαν θερμὸν ἦν, ἔτε χλωρὸν, ἀλλ' ὑπέρυθρον, πελιδνόν, Φλυταίναις μικραῖς καὶ ἄλλεσιν ἐξηθηκόσι· τὰ δὲ ἐντὸς ἄτας ἔκαίετο, ὥστε μήτε τῶν πάνυ λεπτῶν ἱματίων καὶ τῶν σινδόνων τὰς ἐπιβολὰς, μήτ' ἄλλο τι ἢ γυμνὸν ἀνέχεσθαι, ἢδιστὰ τε ἀν' ἐς ὕδωρ ψυχρὸν σφᾶς αὐτὰς ῥίπτειν.

γ Αἱματώδης Reg. Mosqu. z Ἐπεγίγνετο Ar. C. a Ets Reg. b Locum hunc citat Galenus in 3. Progn. et legit ἐρύξει, non ἐρύξει, et ἐπίεταν, non ἐπίεταν. Sed alibi locum asserens, legit ἐρύξαιεν et ἐπίεταν. c Πῆσαι deest Dan. d ἄται Marg. Ar. C. e Ἐπέσσε in Aug. Πανὴν pro κενῇ reponendum censet Lambinus, adductus auctoritate Lucretii, qui dixit, *singultusque frequens*. Verum nihil mutandum arbitror: cum multis in locis doceat Hippocrates, duplicem singultum esse, ὑπὸ πληρώσεως ἢ κενώσεως. Ἐπέσσε καινὴ Gr. (auctore Hudsono). Immo καὶ e in libro illo saepe scribitur ut ai. Ἐπέσσε etiam Reg. et Cassi, sed recentior manus vulgatam lectionem adposuerat in marg. Reg. Mox ἐμπόσα ἰσχυρὸν, in cod. Bas. f Μετατάττα Ar. Ali. Flor. Bas. Steph. i. g καὶ deest Ar. Dan. h Vergitur etiam (teste Stephano) in quibusdam Exemplaribus ἀπλομένον: quae lectio (vt censet Fabius Paulinus) non negligenda. Quod vero velit Stephanus τὸ μὲν mutari in τῶ μὲν, non probat Paulinus. i Οὐτε ἄγαν Ar. C. Dan. k Ἐκαίετο C. Ἐκαίετο Cass. Mosqu. Aug. l καὶ deest Ar. C. Dan. m Ἐνδοτῶν Galenus locum citans. n Ἐμνοὶ Marg. Gr. et ex emend. Cl. videbis Annot. Huls. o τ' ἔν εἰς ὕδωρ Gr. εἰς etiam Reg. et Cass. Aug. Mosqu.

III, 186. cf. Eruditiſſ. Ruhnquen. Huc etiam pertinet Phrynichi obseruatio, p. 146. Ἔσμεα, οὕτως ὁ Μένανδρος διὰ τῶ α, ἀλλ' ἔτε Θουκυδίδης, οὕθ' ἢ ἄρχαία κωμῶδια, οὕτε Πλάτων. Θέριμ δέ. v. Intt. ed. Pau. Lucretius, l. l. v. 1143.

Principio caput incensum feruore gerebant

Es duplices oculos suffusa luce rubentis.

Sudabant etiam fauces intrinsecus atro

Sanguine, et ulceribus vocis via septa coibat,

Atque animi interpres manabat lingua cruore —

GOTTL.

τῶν ἰσχυρῶν ἐρυθήματα] Virg. Georg. III. 505. Tum vero ardentis oculi — G.

[τῶ σώματος ἀγνοτία] Ita exponit Schol., quod Thucydides mentionem facit φάρυγγος et τῆς γλῶσσης. Grammius coniciebat σώματος. Sed nihil opus est correctione.] G.

Πνεῦμα ἀτοπον] Lucret. VI. 1152. Spiritus ore foras iterum voluebat odorem — G.

[Βράγχος] Hoc Scholion ad h. v. inferui ex Aug. et Cassel. in quo vitiose scriptum: περιπτόν, quod Aug. recte habet. Vnde Duckerus erudite corrigit Helychium, pro ὅταν ὕς μάλιτα, e Nostro Schol. ὁ τῆς ὕς — In Suida quoque pro βράγχον, in v. διάρροια ei corrigendum videretur βράγχος, quod desumpsit ex Aristot. H. A. VIII, 21.] G.

Ἐς τὰ στήθη] Eis leg. cum Thom. Magist. antea ἐς. wass. Ita quidem Thomas in βῆξ, et hic Reg. Et Cl. Wasse in textu Thucydidiſſi pro ἐς scripserat eis. Ego antiquandum cenſeo. Vid. supr. ad Cap. 4. huius Lib. DVCK.

[Οἱ παλαιοὶ ἰατροὶ] In Cass. et Aug. legitur: ὅτι καρδίαν οἱ ἀρχαίοι τὸν τόμαχόν φασι, καὶ καρδιαγμὸν τὸν πόνον τῶ τομάχου. In Cass. praeterea leguntur: ση. ἡρωικῆς ἔτι vel τῆ, quae vitiosa sunt, et ad φλυταίναις pertinent. v. not. Suidas in καρδία et τόμαχος eadem habet; sed quaedam omiſſa sunt.] GOTTL.

καὶ ὁπότῃ — ἐπέσσαν.] Descripsit Nemesius Cap. XX. de Natur. Hom. vbi in Edit. Plant. est eis τὴν καρδ. et πάσαι ἐπὶσαι ὑπὸ ἰατρῶν. Καρδία, vt Idem Nemes. hic est os ventriculi: συνήθως οἱ παλαιοὶ, inquit, καρδίαν καὶ τὸ σῆμα τῆς γαστρὸς καλεῖσιν, ὡς Ἱπποκράτης καὶ Θεοκυδίδης: de quo plura vid. apud Foef. ad Hippocrat. II. Epidem. 2. et Gataker. II. Adversat. Miscellan. 16. Interpres Latinus hic cor vertit, sorte sequutus Lucretium, qui VI, 1149. haec ita effert: Inde vbi

per fauces peſtus complevat, et ipsum Morbida vis in cor moestum confluxerat aegris. Victorius XXVII. Var. Lect. 17. eo nomine reprehendit Lucretium, quai qui hanc significationem vocis καρδία, qua Thucydides ea vitur, ignorauerit. Sed Lambinus ad Lucret. et Hieron. Mercurial. I. Var. Lect. 1. putant Lucretium potius imitatione Graecorum, et eadem significatione, cor dixisse, qua illi καρδίαν. Hoc benignius est, et mihi verius videretur. Στηρεῖται Gataker. passivae, vel reciproce sumi scribit: Stephanus in Theſ. neutraliter, pro steterat, constiterat, vt in verbis Homeri Odysſ. μ. 434. et Dioscoridis VI, 1. (Alexipharmacor. Cap. I.) Sed non dubito, quin haec omnia explenda sint accusatiuo suppresso, hic εαυτοῦ, vel εαυτοῦ, nempe ὁ πόνος, vt τὸ κακόν; in Homero εαυτοῦν, et in Dioscoride εαυτοῦ. DVCK.

καὶ ὁπότῃ εἰς τὴν καρδίαν τηρεῖται] Sc. εαυτοῦν n. πόνον — wenn sich dieses Uebel an den Magen setzte, so kehnte es den Magen um. Lucret. l. c. v. 1149.

Inde vbi per fauces peſtus complevat, et ipsum Morbida vis in cor moestum confluxerat aegris — Sumitur hic cor, vt καρδία, pro ore ventriculi, vt monuit Eruditiſſ. Duckerus ad h. l. Mox τάλαιπωρίας, i. e. κακοπραΐας. G.

[καὶ ἀποκαθάρσεις] Hoc Schol. vt et illud ad Λύγξ τε τοῖς πλείοσιν ἐνέπιπτε non comparent in Aug. cod.] G.

Λύγξ] Λύγξ κενὴ legit Arctaeus pag. 125. et Thom. Mag. wass. In Edit. Franquer. Thomae v. λύζω est κενή, in Colin. καινή, consueto errore scribarum: et in eadem ἐπέσσε, quod in Fran. ἐνέπιπτε. Κενός, κενή, quibus etiam Homerus vitur, videntur esse e. dialecto Ionica, qua Arctaeus scripsit vt ἀδελφεός, ἀδελφεή apud Herodotum. DVCK.

Λύγξ κενή —] Lambinus ad Lucret. l. c. v. 1158. legit: πικνή, ob verba Lucretii: *singultusque frequens*. Sed λύγξ per se est *singultus frequens*. Ad h. l. Creechius: *illium singultum, qui κενός dicitur*, (alius autem πλήρης) *convulsiones maxime sequuntur*. Nos dicimus: ein hohler Schlucken. G.

[Ἱπποκράτης — διδάσκει] Duckerus respici putat ad Aphor. L. VI. 39. p. 1257. Foef. σπασμοὶ γίνονται ἢ ὑπὸ πληρώσεως ἢ κενώσεως. Οὕτω δὲ καὶ λυγμός.] G.

Μετὰ ταῦτα] Illico, vt recte Scholiastes; sequitur: τῶ πολλῶ ὕστερον. Reiskius (in anim. p. 21.) conicit: βραχὸ μετὰ

Bell. Pelop. an. 2. Olymp. 87. V. C. Varr. 325.

quidem acres capitis feruores, et oculorum rubores, et inflammatio corripiebat. Et interiora, guttur inquam, et lingua continuo cruenta erant; et halitum tetrum et graeolentem emittebant. Deinde vero ex his sternutatio, et raucitas sequebatur: nec multo post hic dolor cum vehementi tussi in pectus descendebat. Vbi vero in corde haeserat, cum ipsum subuertebat, tum etiam omnes bilis eiectiones, quotquot a medicis nominatae sunt, sequebantur, et ipsae cum ingenti cruciati. Singultusque plerisque incidebat inanis, vehementem afferens conuulsionem, in aliquibus quidem statim cessantem, in nonnullis multo ferius. Et corpus quidem exterius, tangenti non erat admodum calidum, neque palidum, sed subrubrum, liuidum, paruis pustulis et vlcibus efflorescens. Interiora vero ita flagrabant, vt neque tenuissimorum vestimentorum, aut linteorum iniectiones sustinerent, neque aliud quippiam praeter nuditatem: et libentissime in aquas gelidas se conicerent. Et multi eorum, qui neglecti erant,

δηλονότι. Ἐξ αὐτῶν τῶν συμπτωμάτων, ἃν εἶπεν. Βράγχος] βράγχος νόσημά τι περι τὸν βρόγχον, ὃ τὰς σῆς μέλιτα διαφθείρει. Ὁ πόνος] πόνον λέγει τὴν ἐκ τῆ νόσηματος τλαιπωρίαν. οἱ παλαιοὶ ἱατροὶ τὸν σόμαχον κερδαίν ἐκάλεον, καὶ κερδαίνομενον τὸν πόνον τῆ σωμαχίης. Καὶ ἀποκαθάρσεις] ἀπακρίσεις, κενώσεις. Μετὰ τλαιπωρίας μεγάλης] τῆς δυσεντερίας δηλονότι. Λόγξ τε τοῖς πλείοσιν ἐνέπιπτε κενῇ] ἔτι γὰρ καὶ ἀδύξ πλήρης, ὡς καὶ Ἱπποκράτης διδάσκει. Μετὰ ταῦτα] αὐτικά. Ἀμφήσαντα] τὸν σπασμὸν παυσάμενον. Πελιδόν] πελιδόν ἐστὶ τὸ μετέχον ὠχρότητος καὶ μελανίας, οἶονε μολυβδοειδές. Φλυκταίναις] σημειώσαι, εἰχος ἡρωϊκός. Τὰ δὲ ἐντός] τῆ σόμαχος δηλονότι. Ἡ γυμνὸν ἀνέχεσθαι] τὸ ἀνέχεσθαι καὶ πρὸς αἰτιατικὴν λέγεται. Ἠδιστέ τε ἂν] ἢ σύνταξις οὕτως, ἡδιστά τε ἂν ἐς ὕδωρ ψυχρὸν σφᾶς αὐτὰς εἴπτειν, τῆ δίψῃ ἀπαύσιμ συνεχόμενοι, ἡνείχοντο. ἀπὸ κοινῆ δὲ τὸ

ταῦτα. Mox idem Reiskius malit: Φερμόν ἦν, ἔτε ὑπέρευθρον, ἀλλὰ χλωρόν, πελιδόν. GOTTL.

[Αὐτικά] In Aug. est: παραυτικά.] G.

Ἀπτομένω] Legitur etiam ἀπτόμενον: ego ἀπτόμενον (puto errorem operarum typographicarum esse, et Stephanum scripsisse ἀπτομένω) retinens, libenter τὸ μὲν in τῷ μὲν mutarem. STEPH. Ἀπτομένω] seruat Lucret. tepidum manibus proponere tactum. Confer Aretaeum p. 28, 30. Auicem. II. vol. 78. a. Hippocr. §. II. 117. WASS.

Ἀπτομένω] Sc. ἱατρῶν, contrectanti medico corpus — Ἀπτόμενον est facilius lectio, quae placet Paullino, orta ex difficiliore, quae vnice probanda est. Pro τὸ malim τῶ — ἀπτομένω] articulus in participiis non solet omitti. Suppleri potest: Φερμόν ἦν (αὐτό). Ἀπτομένω] quoque habet Procopius (L. II. B. I. c. 22. p. 319.), — τὸ μὲν σῶμα — ἔτε Φερμόν ἦν — ὡς μὴδὲ τοῖς νοσῶσιν αὐτοῖς, μὴδὲ ἱατρῶν ἀπτομένω δοκῆσιν κινδύνον παρεχεσθαι. Abreschius icite notat, in Diluc. p. 226. ἀπτομένω] non modo ad tactum referri, verum etiam ad visum. Attigit hanc vim in Lectt. Aristae. L. I. p. 63. Lactantius, apud Latinos, contrectare oculis, habet (Intit. diu. VI. 6. etc.). Hanc explicationem docent sequentia, ἔτε χλωρόν — Ceterum hoc participium casus tertii, ornatus magis causa, quam necessitatis, additum est, vt Abresch. l. c. monet. Lucretius, v. 1163. „Sed potius tepidum manibus proponere tactum. Cur Reiskius legi malit h. l. Φερμόν ἦν, ἔτε ὑπέρευθρον, ἀλλὰ χλωρόν, πελιδόν, non satis intelligo. G.

Ἀπτομένω] i. e. si quis tangeret. v. Philol. Th. Paull. Nec medici vtique tactus hic cogitandus; quippe quod et alius faceret atque exploraret. Ceterum pertinet tangendi voc. tantum ad Φερμόν, non ad reliqua, quippe visu exploranda. Neque enim ἀπτεσθαι] Graeci de visu ponunt; et, oculis contrectare] poeticum est. BAYER.

Πελιδόν] Suidas h. v. τὰ πελιδὸν et πελιώματα] liuores apud Hippocratem in Coac. Praen. vertente ita Dioscoridem Plinio. πελιδὸν τὰς παρειὰς ex Sophocle adducit Pollux IV, 141. vid. Gloss. LXX. hac voce reddunt פלללללל, Prou. XXIII, 29. Sed recte Alex. πέλοι: alibi enim πελιόω. WASS. Πελιδόν] ex Thucyd. adnotasse Aelium Dionysium scribit Eustath. in II. I, 735. DVCK.

[Μελανίας — μολυβδοειδές] In Cass. et Aug. leg. μολυβοειδές, et in Cass. μελανίας. Suidas et ex eo Phaurinus in πελιδόν, habent μεταξῦ, et μολυβδόχρυν.] G.

Φλυκταίναις — ἐξηγητικός] Imitatus est Procopius, L. c. p. 320. φλυκταίναις quibusdam τὸ σῶμα ἐξηγηθέναι. Virg. III Ge. 508. „set obsessas fauces premit aspera lingua, i. e. interclusas tumore seu vlcibus. v. Illustr. Heynium. Lucret. v. 1146. Vlcibus vocis via septa coibat. Ouid. Mer. VII, 556. aspera lingua tumet. Mox — ὡς μὴτε τῶν — λεπτῶν — Ouid. l. c. v. 558. Non stratum non vlla pati velamina possunt. Lucret. v. 1168. Nil adeo posses cuiquam leue tenuaque membris Vertere in vtilitatem. Mox γυμνὸν verum est, i. e. εἶναι. Sic Ae. Portus, Fab. Paulinus, et Abreschius, qui non percipit, structuram subsistere posse: μὴτ' ἄλλο ἢ γυμνὸν ὄντες. (Diluc. p. 227.) G.

[Σημειώσαι] In Cass. scriptum erat hoc Scholion supra ad v. τῆ σωμαχίης, vitiose sic: ση. ἡρωϊκῶς ἔτι. Sed in Aug. σημειώσαι, ἡρωϊκῶς ἔτι. quod, vti edidi, correxi.] G.

[Τῆ σόμαχος] Inepte hoc repetitum est Scholion, quod paullo ante occurrit, nec est, vt cum F. Porto corrigamus δώραχος δηλονότι.] G.

Ἐκαίετο] H. Steph. ad Ioann. Grammatic. Artic. VII. ex Eustathio adnotat, Atticos dicere καίειν, pro καίειν. Idem tradit Auctor Etymolog. M. in Καίω et Ποίω. Itaque liber Cass. Attice ἐκαίετο. DVCK.

Ἰνδόνων] Herodotus, Alciphron. WASS. Ἡ γυμνὸν ἀνέχεσθαι] Libenter scriberem ἢ τὸ γυμνὸν ἀνέχεσθαι. Siue tamen γυμνὸν ἀνέχεσθαι, siue τὸ γυμνὸν ἀνέχεσθαι scribatur, nouam loquendi formam esse fateor. Quod si γυμνὸν (vt est in margine) scribere maluerimus, etiam si ὄντες subadiamus, non minorem, vt opinor, illa fermonis forma nouitatem habebit. Caeterum male Scholiastes nos iubet hunc locum perinde intelligere, ac si verba ita collocta essent, ἡδιστά τε ἂν ἐς ὕδωρ ψυχρὸν σφᾶς αὐτὰς εἴπτειν, τῆ δίψῃ ἀπαύσιμ συνεχόμενοι, ἡνείχοντο] tanquam reliqua μεταξῦ posita sint, quod alibi dicere potius solet δια μέσω, id est, per parenthesin. Nam post εἴπτειν] finitur periodus, et haec verba καὶ πολλοὶ etc. sunt alius initium, quae tamen aliqui ex ea pendunt. In hac autem voces istae, ἀπαύσιμ τῆ δίψῃ συνεχόμενοι, ad verbum ἔδρασαν] ferantur necesse est, non minus

καὶ πολλοὶ τῆτο τῶν ἡμελημένων (ῥ ἀνθρώπων) ἠ καὶ ἔδρασαν ἐς φρέατα, ἠ ἀπαύσω τῆ δίψῃ ξυνεχόμενοι. καὶ ἐν τῷ ὁμοίῳ καθειρήκει τό, τε πλέον καὶ ἔλασσον ποτόν. καὶ ἡ ἀπορία τῆ ἠ μὴ ἡσυχάζειν καὶ ἡ ἀγρυπνία ἐπέκειτο ἠ διαπαντός· καὶ τὸ σῶμα, ὅσον περ χρόνον καὶ ἡ νόσος ἠ ἀκμάζει, ἐκ ἐμαραίνεται, ἀλλ' ἀντείχε παρα δόξαν τῆ ταλαιπωρία. ὡσε ἡ διεφθείροντο ἠ οἱ πλείους ἠ ἐνναταῖοι καὶ ἐβδομαῖοι ὑπὸ τῆ ἐντὸς καύματος, ἐτι ἔχοντες τι δυνάμεως, ἡ, εἰ διαφύγοιεν, ἐπικατιόντες τῆ νοσήματος ἐς τὴν κοιλίαν, καὶ ἠ ἐλκώσεως τε αὐτῆ ἰσχυρᾶς ἠ ἐγγιγνομένης, καὶ διαρροίας ἄμα ἠ ἀκράτης ἠ ἐπιπιπύσης, ο πολλοὶ ὑπερον δι' αὐτὴν ἠ ἀσθενεία διεφθείροντο. ἠ διεξήει γὰρ διὰ παντός τῆ σάματος ἀνάθην ἀρξάμενοι τὸ ἐν τῆ κεφαλῇ πρῶτον ἰδρυθὲν κακόν· καὶ εἴτις ἐκ τῶν μεγίστων περιγένοιτο, ἠ τῶν γε ἀκρωτηρίων ἀντίληψις αὐτῆ ἐπεσήμανε. κατέσκηπε γὰρ καὶ ἐς ἠ τὰ αἰδοῖα, καὶ ἐς ἀκρας χεῖρας, καὶ πόδας· ἠ καὶ πολλοὶ σερισκόμενοι τῆτων ἠ διέφευγον εἰσὶ δ' οἱ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν. τὰς δὲ καὶ λήθη ἠ ἐλάμβανε παραυτίκα ἀναστάντας ἠ τῶν πάντων ὁμοίως, καὶ ἠγνόησαν σφᾶς τε ἠ αὐτὰς καὶ τὰς ἐπιτηδεῖς.

ν. Γενόμενοι γὰρ κρεῖσσον λόγῳ τὸ εἶδος τῆς νόσῃ, τὰ τε ἄλλα χαλεπωτέρας ἠ κατὰ τὴν ἀνθρωπιαν φύσιν προσέπιπτεν ἐκάσῳ, ἠ καὶ ἐν τῷδε ἐδήλωσε μάλιστα ἄλλο τι ὄν ἠ τῶν ξυντρόφων τι. τὰ γὰρ ὄνεα ἠ καὶ τετράποδα, ἠ ὅσα ἀνθρώπων ἀπτεται, πολλῶν ἀτάφων ἠ γιγνομένων, ἠ ἠ προσήει, ἠ

ρ Ἀνθρώπων om. Cl. q Verbum ἔδρασαν cum his voculis ἐς φρέατα nequaquam iungendum cenfet Steph., sed cum his subaudiri ἀπὸ κοινῆ putat ἠπιπύτες: non secus intelligens hunc locum, quam si dictum esset, καὶ πολλοὶ ἐς ὕδωρ ψυχρὸν σφᾶς αὐτὰς ἠρίσαν, ἐς φρέατα, διὰ τὸ ἄλλο ὕδωρ ἠκ εἰρῆσκον, ἠπιπύτες. Εἰς φρέατα Cass. Εἰς τὰ φρέατα. Reg. Marg. Flor. Vin. habet, ἔδρασαν καὶ ἐς φρέατα. ἠ τῆ δίψῃ ἀπαύσω Ar. C. Ald. Flor. Basf. Steph. I. Reg. Cass. Dan. Gr. Aug. s Ἀττικῆς abundat μὲ. Hudf. t Διὰ παντός Ar. C. Cass. Gr. Aug. v Ἀκμάζει Ar. C. Mosqu. x οἱ πλείους Cl. Cass. Reg. Aug. y Ἐνναταῖοι Ar. C. Cass. Gr. Aug. Mox in Mosqu. deest τὸ νοσήματος. z Ἐκμάσεως τε Ar. C. Dan. Mosqu. a Ἐγγιγνομένης Reg. Cass. Aug. Mosqu. b Ἀκράτης Marg. Marg. Ald. Vin. Ἀκράτης omnino legendum cenfet Fab. Paulinus; et sincerum vertit, quasi hic opponeretur atro humorum profusio. c Ἐπιπιπύτης Gr. Ἐπιπύτης Dan. d Ἀσθενεία ἀπεφείροντο Cl. Gr. ἠ ἄσθενον δι' αὐτὴν ἀσθενεία ἀπεφείροντο Reg. Cass. Gr. Aug. In marg. Ald. Vin. ἀπεφείροντο. Vulgo erat: διὰ τὴν ἀσθενείαν διεφθ. e καὶ quod vulg. ante διεξήει legebatur, om. Cl. Gr. Reg. Basf. Mosqu. Cass. Aug. f τῶν τε etc. Ar. C. Ita vertit Valla, ac si scriptum esset, τὰ γε ἀκρωτηρία τὴν ἀντίληψιν αὐτῆ ἐπεσήμανε. τῶν τε etiam Dan. g τὰ deest Ar. C. Ald. Flor. Basf. Steph. I. γὰρ ἐς αἰδοῖα Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. Basf. Cum Ar. C. et al. Edd. Dan. h Lucretius interpretatur, ferro scriptuam parte virili. Sed hac de re videtis Annos. Hudf. i Διέφυγον Reg. k Ἐλάβετο Marg. l τῶν deest Ar. C. Dan., sed in marg. rec. manu scriptum. m αὐτὰς; Ald. Flor. Basf. τὰ αὐτὰς; desunt Reg. n καὶ τῷδε Reg. In deinde rec. manu inter versus adscriptum erat. καὶ ἐν τῷ ἰδίῳ. Gr. o καὶ τὰ τετράποδα Ar. Reg. p Illa δ. δ. ἀ. omittit Valla. q Γενόμενων Ar. C. Γενόμενων Reg. Cass. Aug. Mox περὶ τοῦτων prim. man. τοῦτων em.

quam πολλοί, quod praecedit: et simul omnes eius sint nominatiuus, vt mos est Grammaticis loqui. Sed verbo ἔδρασαν quid faciemus? an cum his vocibus ἐς φρέατα iungemus? Imo cum his subaudiri ἀπὸ κοινῆ puto ἠπιπύτες. Non secus enim intelligendum hunc locum existimo, quam si dictum esset, καὶ πολλοὶ etc. (vt in Var. Lect.) ΣΤΕΡΗ. ἠ ἡ γυμνὸν ἀνέχεσθαι] Apud Galenum, locum citantem, legitur γυμνὸν. Quam scripturam si sequi maluerimus, ἔντες subaudiendum, vt monet Steph., qui etiam legendum putat τὸ γυμνόν. Veterem lectionem omnino retinendam esse suadet Fab. Paulinus, vt γυμνόν referatur ad σῶμα. quam coniecturam firmat Ae. Portus, qui interpretatur ἡ γυμνὸν τὸ σῶμα, δηλονότι εἶναι. Vide Fab. Paulinum, p. 309. HVDS.

Ἀνέχεσθαι] Hanc περιγραφὴν omittit Lucret. at in morbo regio tale quid memorat alicubi Hippocrates. WASS.

[ἠ ἐνταῖς —] Series verborum non probari potest, quam Scholiastes fecit, vt copiosius iusto Stephanus ostendit.] G.

[Ἀπὸ κοινῆ δὲ τὸ —] In Cassel. et Aug. ἀπὸ κοινῆ γὰρ ἐστὶ τὸ ἠνέχοντο — τὰ δὲ ἄλλα μεταξὺ. i. e. per parenthesis.] G.

καὶ ἔδρασαν] Scil. τὸ ἠίπτεον σφᾶς αὐτὰς. Reiskius (anim. p. 21.) conicit, ante ἐς φρέατα deesse πηδῶντες. ἠμελημένοι sūt raueres, defluti fumulitio, vt Procopius explicatius scribit (p. 320): Τινὲς δὲ καὶ ἀημελημένοι, ἀπορία τροφῆς εὐδὸς ἰθνησκον praecedit: εἰ μὲν τις αὐτῶν ἐπεμελεῖτο, μεταξὺ ἠσθιν. Plura de h. v. dat Abrechius Diluc. p. 228. Lucret. v. 1170. h. l. expresse: „In fluuios partim gelidos ardentia porbo Membra dabant, nudum iacentes corpus in undas — G.

Ἐπὶ τὰ φρέατα ἔδρ.] Schol. supplet, τρέχοντες. Sed vbi est hoc verbum? Aut vnde reperas? Neque opus est eo suppleto. Quid enim est, τῆτο ἔδρασαν, nisi ἔρριψαν σφ. αὐτὰς; BAVER.

[Καὶ ὁ πολὺ] Addidi artic. ex Aug. Sic Stephanus iam scribi voluerat.] G.

τῆ μὴ ἠσυχάζειν] Abundat μὴ attice, additum verbis negatiuis, vt Gesnerus notat. Mox οἱ πλείοι ἐνναταῖοι — Lucretius v. 1194. Nec nimio rigida post strati morte iacebant, Oflauoque fere candenti lumino solis, Aut etiam nona reddebant lampade vitam. Mox ad ἐνναταῖοι scriptum est a manu rec. in Aug. ἐνατος καὶ τέτατος οἱ ποιηταί, ἐνατος καὶ τέτατος ἐν τοῖς — reliqua non legi potuerunt. F. συγγραφεῖσι. G.

Ἐνναταῖοι] Ἐνναταῖοι quidam Mff. Ita scribunt passim Mff. in Iosepho, et LXX. in Homero, Hesiodo, aliisque. et sane firmat ἐνατος; Iliad. β. 295. WASS. Vid. ad I, 117. DVCK.

[Μερικῶν δυνάμιν] i. e. δυνάμιν κατὰ τινὰ μέρη τῆ σάματος. Ita μερικῶς κολλήσεις dixit Basilus T. II. p. 74. quae quibusdam mundi partibus infliguntur. Μερικῶς δυστυχίας habet Schol. ad c. 60. v. Abrech. Diluc. p. 228.] G.

Εἰ διαφύγοιεν] Reiskius (in anim. l. c.) conicit: εἰ τότε διαφύγοιεν. Paulo ante Gesnerus edidit, transpositione ἡ, ita: ἡ ἐτι ἔχοντες τι δυνάμεως εἰ διαφύγοιεν — quod non fuisset perituri οὐ ἔχοντες τι δυνάμεως, sed paucillum illud virium fecisse, vt ad tempus euaderent. Equidem non imitatus sum. Manifestum est, ἔχοντες pertinere ad οἱ πλείοι — ob omifium articulum, et res ipsa docet; n. aethus internus erat in causa, vt, qui aliquid virium haberent, tamen morerentur.

Bell. Pelop. an. 2. Olymp. 87. $\frac{2}{3}$. V. C. Varr. 327.

hoc ipsum etiam fecerunt, et in puteos se deiecerunt siti infedabili. Et largior potus perinde erat ac par-
cior. Et corporis vexatio, quae quiescendi facultatem adimebat, et perpetuae vigiliae eos vrgebant. Cor-
pus etiam ipsum, quamdiu morbus vigeat, non languebat: sed praeter opinionem cruciatui resistebat.
Itaque plerique intra nonum, aut etiam septimum diem, propter internum ardorem interibant, aliquid
virium adhuc retinentes, aut, si, hoc temporis spatio praeterito, mortem vitassent; tamen, quia morbus
in ventrem inferiorem descendebat, et exulceratio vehemens in ipso nascebatur, simul etiam, quia im-
moderatum alui profluuium inuadebat, plerique postea propter debilitatem interibant. Morbus enim,
qui primas in capite sedes collocarat, per totum corpus, initio a summis partibus ducto, peruadebat.
Et si quis ex maximis illis periculis euassisset, * extremae tamen corporis partes, quae captae laesaeque
remanebant, eum hoc morbo laborasse testabantur. Nam in ipsa quoque pudenda, et in summas
manus, summosque pedes prorumpibat, multique his membris capti mortem vitarunt; nonnulli etiam
oculis amissis. Nonnullos etiam, simul ac ex morbo conualuerunt, statim omnium rerum obliuio
pariter cepit, ita ut neque se ipsos, neque necessarios agnoscerent.

50. Cum enim hoc morbi genus multo fuerit atrocius, quam quod oratione possit exprimi, et
aliis in rebus grauius, quam ut humana natura ferre possit, singulos inuasit, ac etiam hoc indicio maxime
declarauit, se aliquid aliud esse, quam aliquod familiarium. Nam alites, et quadrupedes, quotquot

* Extremorum prehensio id significabat. Fab. Paulinus. HVDS.

ἤνειχοντο. τὸ δὲ ἄλλο, μεταξύ. Τό, τε πλέον καὶ ἔλασσον] καὶ γὰρ ὁ πίνων ὀλίγον, καὶ ὁ πολλὸν, ἀπέβησκον. Καὶ ἡ ἀπορία] ἢ ἀδυναμία. Οὐκ ἐμαραίνετο] ἢ ὑπέπιπτε. Περὰ δόξαν] παρ' ἐλπίδα. Ἐχοντές τι δυνάμειος] μερικὴν δύναμιν. Τῷ
ἰοσώματος] τῆς δυσεντερίας. Ἐκ τῶν μεγίστων] κινδύνων δηλονότι. Ἀντίληψις] ἐπίσκηψις. Διέφυγον] τὸν θάνατον δηλονότι.
Ἀναστάντας] ὑγιάναντας. Καὶ ἐν τῷ δὲ ἐδήλωσε] τῷ ἐγηθησομένῳ δηλονότι. Ἡ ἢ προσήει] ὡσπερ ἀπὸ τῆς ὀσφρῆσεως γιγνώσκοντα,

Si ἢ ante ἔχοντες posuisset Noster; addidisset, opinor, articu-
lum: οἱ ἔχοντες τι δυνάμειος. Ipse Gesnerus scribebat, obli-
tus quasi sui, in nota subiecta: οἱ ἔχοντές τι δυνάμειος. G.

[Δυσεντερίας] Paullinus iungit τῷ ἐλάσσει, proprium enim
est dysenteriae, exulcerare intestina.] ΓΟΤΤΛ.

Δι' αὐτὴν ἀσθενεία] Ita recepi ex optimis codd. pro διὰ τὴν
ἀσθενείαν quam lectionem probat quoque Abreschius (Diluc.
p. 229.). Δι' αὐτὴν n. διάρροϊαν, quod praefecit, et mox c.
50. Morbus προσέπιπτεν ἐκείνη, quod Ouidius VII Met. 524.
expressit τῷ incidere. Dira lues — populis — incidit. Paulo
ante ἐπιπίπτειν. Sic Propert. I, 15. 28. si quid forte tibi
durius incidere. Conferebat Burman ad Ouid. l. c. hunc
locum Thucydidis. Mox praecuntibus optimis codd. καὶ δε-
λεῖν. G.

Ἰδρῶν] Thom. Mag. ἰδρῶν, ἢ ἰδρῶν, et laudat hunc
locum, et alium e III, 72. ubi tamen quidam ἰδρῶν. Et sic
quoque alibi. DVCK.

[Κινδύνων δηλονότι] In Cass. et Aug. legitur sic: ἐκ παραδόξου
(citra opinionem) λείπει δὲ κινδύνων.] G.

Περιγένοιτο] Idem Thom. Mag. περιγένοιτο, καὶ ἀντὶ τῷ ἐσῶθαι
καὶ ἐζῆσε. Θεουκὸν καὶ εἰ τις ε. τ. μ. περιγένοιτο. DVCK.

Αὐτῶ] Reiskius (in anim. l. c.) legit: αὐτὸν, signabant
eum; ut agnosceretur, ipsum peste laborasse. Non opus est
correctione. Ἀντίληψις, i. e. ἐπίσκηψις, inuasit, ut Scholia-
stes explicat, vel κατάσκηψις τῶν ἀκρωτηρίων αὐτῷ ἐπεσημαίει,
i. e. indicium erat, (eum hoc morbo laborasse) si eius extre-
mae membrorum partes essent laesae. G.

[Ἐπίσκηψις] In Aug. leg. ἀντὶ τῷ ἐπίσκηψις, addi potest:
κατάσκηψις. v. Steph. Thel. h. v. Sic verbum ἐπιλαμβάνειν.

v. Abresch. Diluc. p. 229. et quos laudat. In cod. Aug. de-
funt Scholia ad verba Διέφυγον et Ἀναστάντας.] G.

Καὶ πολλοὶ etc.] Lucretius haec ita interpretatur:
Et grauius partim metuentes limine lethi
Viebant ferro priuati parte virili.

Quem mentem Thucydidis non assequutum esse existimat
P. Victorius, in Var. Lect. 35, 8. Lucretium tamen defen-
dunt Lambinus et Fab. Paulinus, verisimillimum esse existi-
mantes, multos, dum paterentur virilia sibi amputari, mor-
tis periculum effugisse. Vide Fab. Paulinum, p. 352, 353.
etc. HVDS. Defendit Lucretium etiam Hieron. Mercurial.
III. Var. Lect. 12. et non obscure Lambinum plagii infum-
lat. DVCK.

Ἐπιγείεις] Non agnoscit Lucretius. WASS.

Κρεῖσσον λόγῳ] i. e. μείζον' sic τὸ κρεῖσσον saepius. Eurip.
Phoen. 896. Κρεῖσσον τὸ κικόν ἐσι τὰ γὰρ. Idem in Bacch.
v. 666. δεῖνὰ δρῶσι, θαυμάτων τε κρεῖσσονα, quae, notante
Scalig. in Varron. p. 87., Accius expressit: quod neque satis
fingi neque satis dici potest Pro magnitate. v. Valken. V.
Cel. ad Phoeniss. p. 333. qui huius loci Thucydidici mentio-
nem fecit. G.

Ἐντροφῶν] i. e. ἐλωθῶν, ut paullo post c. 51. Mox τὰ
γὰρ ἔρνεα — Lucretius, v. 1213. sic reddidit: „Multaque
humi cum inbumata iacerent corpora supra Corporibus, tamen
alituum genus atque ferarum Aus procul absiliebat, ut acrem
exiret odorem — G.

Τετραπόδα] Huc respexit Plutarch. Sympof. IX. pag. 733.
WASS.

Ὅσα ἀνθρώπων ἀπτεται] Quae hominum cadauera attin-
gunt, h. e. deuorant, comedunt. Sic τὸ ἀττειν, ut ἀπτε-

γευσάμενα διεφθέρητο. τεκμήριον δὲ τῶν μὲν τοιούτων ὀρθῶν ἐπιλείψις σαφῆς ἐγένετο, καὶ ἔχ
 ἐωρῶντο ὅτε ἄλλως, ὅτε περὶ τοῖστον ἔδεν. οἱ δὲ κύνες μᾶλλον αἰσθησιν παρεῖχον τῷ ἀποβαίνοντος,
 διὰ τὸ ξυνδιαίτασθαι.

νά. Τὸ μὲν ἔν νόσημα, (πολλὰ καὶ ἄλλα παραλιπόντι ἀτοπίας, ὡς ἐκάτω ἐτύχχανέ τι διαφθέρων-
 τως ἐτέρω πρὸς ἕτερον γιγνόμενον,) τοῖστον ἦν ἐπίπαν τὴν ἰδέαν. καὶ ἄλλο παρελύπει κατ' ἐκείνον τὸν
 χρόνον ἔδεν τῶν εὐθότων ὃ δὲ καὶ γένοιτο, ἔς τῆτο ἐτελεύτα. ἔθνησκον δὲ, οἱ μὲν, ἀμελεία, οἱ δὲ,
 καὶ πάνυ θεραπευόμενοι. ἔν τε ἔδεν κατέστη ἴαμα, ὡς εἰπεῖν, ὃ, τι ἔχρη ἢ προσφέροντας ὠφελεῖν.
 τὸ γὰρ τῷ ξυνευγκόν, ἄλλον τῆτο ἔβλαπτε. σῶμά τε ἄυταρκες ὃν ἔδεν διεφάνη πρὸς αὐτὸ, ἰσχύος
 πέρι ἢ ἀσθενείας, ἀλλὰ ὕ πάντα ξυνήρει, καὶ τὰ πάση διαίτη θεραπευόμενα. δεινότερον δὲ παντός
 ἦν τῷ κακῷ, ἢ τε ἀθυμία, ὅποτε τις αἰσθητο κἀμνων, (πρὸς γὰρ τὸ ἀνέλπιστον εὐθὺς τραπόμενοι τῇ
 γνώμῃ, πολλῷ μᾶλλον προέιντο σφᾶς αὐτὰς, καὶ ἔκ ἀντείχον) ἢ καὶ ὅτι ἕτερος ἀφ' ἑτέρῃ θεραπείας
 ἀναπιμπλάμενοι, ἄσπερ τὰ πρόβατα, ἔθνησκον καὶ τὸν πλεῖστον φθόρον τῆτο ἐνεποίει. εἴτε γὰρ μὴ

r Sic Reg. s "En te ἔδεν ἢν Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. et Cod. vet. Stephani. Dan. ἔν τε ἔδεν ἢν κατέστη, et recent. manu inter versus
 in Reg. ἔν τε ἔδεν ἢν κατέστη, et ex emendat. recentiore ἢν τε Cass. ἢν τε ἔδεν ἢν κατέστη Gr. ἢν τε ἔδεν in Aug. In Mosqu. ἔδεν ἢν. ἔχρη
 Ar. C. v Nonnulli προσφέρονται ὠφελεῖν pro προσφέροντων ὠφελεῖν. Alii pro προσφέροντων ὠφελεῖν posita existimant: Alii rursus pro τῶν
 προσφέροντων ἀμελεία. Προφέροντας Gr. x ἄυταρκες ἢν διεφάνη, et ex emendat. διεφάνη Gr. y ξυνήρει πάντα Ar. C. Dan. ἔχρη et
 inter versus ξυν Reg. z Duobus modis potest intelligi locus iste: vel, quod alter ab altero contagione repletur causa curationis, et
 sic post ἔτερον interponendum, vt sic Atticismus in verbo θεραπεύειν, desiderat scilicet aduerbium χῆρον, aut ἄνεμα vel, quod alter ab
 alterius curatione repletur (scilicet) morbi contagio; et sic ὑποτιμῆ post ἔτερον tollenda. Fab. Paulinus. a Haec verba non ad
 ἔθνησκον, sed ad praecedentia referenda censet Stephanus.

εθαι, apud Ciceronem, pro Rosc. Amer. 26. bestiae, quae
 tantum scelus (i. e. scelestum hominem) attingissent, i. e.
 comedissent. v. Clau. Cic. Ernesti, h. v. qui h. l. Thucydidi-
 dis laudauit. Sic Tangere v. c. apud Ouid. VII Met. 549.
 non illa canes auidaeque volucres. Non cani tetigere lupi.
 cf. Abresch. in Diluc. p. 230. et in Auctar. p. 278. qui
 exempla, et alios, qui de h. v. egerunt, excitat. Mox Reisk.
 pro γιγνόμενον, quod languet ei, in Diluc. Abresch. p. 230.,
 malit ἔπιτομέων vel χειμέων, quod Lucretius habuisse in suo
 cod. videtur, vertens, v. 1213. Multaque humi cum inbu-
 mata iacerent corpora. Sed intelligenter monet Abreschius,
 ἔπιτομέων ἀταρον, eum, qui contumelia quadam proiciatur,
 quae h. l. nulla est. Reiskius hanc coniecturam in animad-
 versionibus ad h. l. non repetiit, haud dubie, quod ei nihil
 tribueret. G.

Ἄπτεται. Ita Horat. Serm. 2, 6, 87. tangentis male singu-
 la dente superbo. Ciceronis quidem locus, p. Rosc. Am-
 minus huc pertinet, quippe vbi contingere habeat notionem
 sui contaminandi et furoris imbuendi. BAVER.

ἢ γευσάμενα] Lucret. v. 1216. Aut vbi gustaras, langue-
 bit morte propinqua — G.

οἱ δὲ κύνες —] Lucret. v. 1220. — Cum primis fida canum
 vis Stenata vis animam rorebat in omnibus aegram — G.

Πολλὰ καὶ ἄλλα] Haec verba vncinis inclusi vsque γιγνόμε-
 ρον. Reiskius malit legi: πολλὰς καὶ ἄλλας. Dativus partici-
 piū resoluendus videtur, tanquam scripserit: τὸ νόσημα, ὡς
 ἴμαθ' ὀρεῖ, πολλὰ — παραλιπόντι ἂ. — Sic pro παραλιπόντος
 ἴμαθ', vt Cassari, τοῖστον ἦν — Sequitur τοῖστον ἦν — τὴν ἰδέαν,
 Eine solche Bewandtnis hatte es überhaupt mit der Krank-
 heit. Vocem ἰδέας frequentat Noster et Plato. G.

[καθόλου] In Aug. est ἀπὸ τῷ καθόλου.] G.

[ἀίπει νόσημα] Addidi λέπει ex Aug.] G.

[ἀλλὰ τι ξυνήρει] Sic correxi cum Stephano vitiosum illud
 ἄλλο τι Abresch. Diluc. p. 232. volebat caput praefigi
 Scholium: τὴ διαφθέρωντος sed ipse non improbat Steph.
 correctionem.] G.

ἔς τῆτο ἐτελεύτα] Supra ἀπεκρίθη. Mox ἔν τε ἔδεν — fere
 vt nos: kein einziges Arzneymittel — Hoc pleonasticum

loquendi genus non esse και.σπερπε; vt Scholiastae videtur,
 e testimonio antiquissimorum scriptorum patet. Sic Plato
 VI. Reip. 470. F. ἢ ἔστιν ἔν ἔδεν ἄλλο πεπονθὸς τοῖστο. Multa
 exempla collegit Abresch. in Diluc. p. 230. et in Auctar. p.
 279. Ceterum Gregor. de dial. p. 22. h. l. laudat, ad quem
 Koenius eruditiss. eleganter commentatus est. Lucret. v.
 1224.

Nec ratio remedi communis certa dabatur,
 Nam quod alis dederat vitales aëris auras
 Hoc aliis erat exitus, letumque parabat. G.

ἔν τε ἔδεν] In vet. scriptum est ἔδεν ἢν. Caeterum in haec
 verba, ἔν τε ἔδεν κατέστη ἴαμα, annotatum habemus a Scholiaste,
 esse schema καινοπραγέες: sed vcreor, ne in alia quacpiam
 verba istud ab eo fuerit annotatum. Nam sub illis verbis,
 ἔν τε ἔδεν, agnosco quidem pleonasmum: sed quem (vt opi-
 nor) σχῆμα καινοπραγέες vocandum non censuisset. STEPH.
 Atticorum esse ἔδεν ἢν scribere, dicit Corinthus de Dialoct.
 locum hunc afferens. HVDS. Corinthus ipso ἢν habet ἢν, et
 pro χῆρον, χῆρ; vt Codd. Ar. et C. ὀδὴ εἰς et ἔδεν ἢν obuia
 sunt: sed εἰς ἔδει; pro ἔδει; et ἢν ἔδεν pro ἔδεν noua. Expli-
 cationes verborum ὃ, τι χῆρον προσφέροντας ὠφελεῖν, quas in
 Var. Lect. adfert Hudson. non adsequor, nec scio, cur in illis
 interpretandis se adeo torserint. Nam simplicissima est sen-
 tentia, quod adhibentes iuuare possēt, vel iuuaret; sive, vt
 recte Interpres Latinus, quod adhibebitum prodesset. Non vi-
 dentur animum aduertisse ad hunc vsum τῷ χῆρῷ. Sed sic
 rursus Thucydides IV, 34. καὶ ἢν ἔχοντες ἐπιπλοῦ καθότι χῆρῷ
 ἀμνησμένους σωθῆναι, quomodo seruari possent, vel seruauerunt.
 Et Theocriti. XV. Idyll. 44. πῶς καὶ πόκα τῷτο πράξαι χῆρῷ
 τὸ κακῶν; quomodo transire poterimus, vel transibimus? v. v.
 ὅτι χῆρον προσφέροντας ὠφελεῖν] Quod animoventes iuuare,
 s. animoium prodesset possēt. v. Duck. ad h. l. G.

Διεφάνη] Hoc verbum occurrit L. I, 18. vbi illud mutari
 nonnemo volebat in δι. ἐφάνη. Verbum est probum, quod et-
 iam reperitur L. VI, 17. v. quae diximus ad L. I, 18. Vtus est
 eo Procopius quoque περὶ κτισμ. Ἰερικ. p. 17. διεφάνη γὰρ —
 ὁ σαρφατὸς ὄλος — Μοι πάντα ξυνήρει, vis morbi ennia as-
 siliit, i. sustulit, rieb alles auf. Supra c. 29. alio sensu ad-

humanis cadaveribus vesci solent, cum multa iacerent insepulta, aut non accedebant, aut, si gustassent, interibant. Argumento autem hoc est, quod huiusmodi avium manifestus fuit defectus; nec vspiam alibi, nec circum vlla huiusmodi *cadavera* visabantur. Canes vero, propter consuetudinem, quam cum hominibus habebant, maiorem euentus significationem dabant.

51. Hic igitur morbus (vt omittam multa alia inusitatae atrocitatis, prout vniciue aliquid accidebat diuersum ab eo, quod alteri contingebat,) omnino specie talis fuit. Et tunc temporis nullus alius *morbus* ex consuetis *Athenienses* infestabat. quod si quis exoriretur, in hunc desinebat. Moriebantur autem, alii incuria, alii vero, vel diligentissime curati. Nec vllum prorsus remedium, vt ita loquar, repertum est, quod adhibitum prodesset. Quod enim alteri profuerat, hoc ipsum alteri nocebat: nullumque corpus, siue firmæ, siue infirmæ valetudinis esset, tanti mali violentiæ resistere potuit: sed omnia pariter, vel ea, quæ omni victus ratione curabantur, corripiebat. Illud vero in toto hoc malo grauissimum erat, tum quod, simul ac quis se morbo correptum sensisset, animo consterneretur, (statim enim animo ad salutis desperationem conuersi, multo magis se ipsos proiciebant, neque resistebant,) tum etiam, quod propter mali contagionem, quam alter ex alterius curatione hauriebat, adeo vt ex ea oppleretur, tanquam pecudes morerentur. Atque hæc fuit præcipua maximæ stragis causa.

ὅτι λοιμῶδι ἐστὶ τὰ σώματα. Τεκμήριον δὲ τῆ λόγῳ μα. Οὔτε περὶ τοιούτων ἔδεν] περὶ τὸ σαρκοβορεῖν. Τοιούτων ἦν ἐπίπαν] καθόλας. Τὴν ἰδέαν] τὴν φύσιν. Καὶ ἄλλο] λέγει νόσημα. Οὐδὲν τῶν εἰωθότων] ἀλλὰ τι ἄηθες, καὶ ἄτοκον. Ἐν τῷ ἔδεν κατέτη ἵμα] τὸ σχῆμα καινοσρεπέος. Συννεγκόν] λυσίτελλῶσαν. Πρὸς αὐτῷ] τὸ νόσημα. Συνήρει] συνάγαγῶν ἡψάνισθ. Πρὸς γὰρ τὸ ἀνέλπισον] τὴν ἀνεπιτίθειαν τῆς ὑγείας. Προέοντο] ἀπέλυον. Καὶ ὅτι ἕτερος ἀφ' ἑτέρου] ἢ σύνταξις δὲ ἔτω, ἀεινότατον ἦν ἢ τε ἀθυμία, καὶ ὅτι ἕτερος ἀφ' ἑτέρου. Θεραπείας] τῆς ἀπὸ τῷ νόσηματος ἰατρείας. Ὡς περὶ τὰ πρόβατα] ἔθνησκον] ἔτι τὰ πρόβατα μεταληπτικὰ καὶ μεταδοτικὰ τῆς νόσου. Τῆτο ἐνεποιεῖσι] ἢ ἀπόγνωσις θυλονότι. Ἀπάλλυντο] ἐρημοί] τῷ Θεραπείσσαντος.

hibuit, *βυλόμενοι* — *Περδίκκων* *ξυνελεῖν* αὐτόν, i. e. *simul*, i. *una* *Perdiccam sibi conciliare*. v. Abresch. Diluc. p. 232. 60. *Συνήρει*] Respondet Latino, *corripiebat*, et *velocitatem*, et *vim* morbi, et *ambitum* ad multos patentem, notanti. BAV. Τὰ — *Θεραπευόμενα*] Rursus Neutr. p. masc. τὰς *Θεραπευόμενους*. BAVER.

Δεινότατον — *κάνων*] Lucret. l. c. v. 1228. *Illud in his rebus miserandum et magnopere vnum Aerumnabile erat, quod ubi se quisque videbat Implicitum morbo, morti damnatus ut esset, Deficiens animo moesto cum corde iacebat, Funera respiciens animam et mittebat ibidem* — G.

[Τὴν ἀνεπιτίθειαν] Correxī ita pro ἢ ἀνεπιτίθειαν cum Steph. Pro ὑγείας in Aug. est ὑγείας. In quo desunt Schol. ad verba Οὐδὲν τῶν εἰωθότων] Συννεγκόν] Συνήρει] Προέοντο] Οἱ διαφευγότες] Καὶ τὸν πονούμενον] Τῷ παρακρήμα περιχερῶσι et ἔπιεσε δὲ αὐτῶς.] G.

Προέοντο σφᾶς αὐτῶς] *Se ipsos destituebant, omnem curam sui abiciebant*. G.

[Προέοντο] Hesych. quoque vt Scholiastes explicat: *προϊέμενοι, ἀπολύοντες*.] G.

[ἢ σύνταξις δὲ] In Cassel. et Aug. omittitur δὲ. Possset sane abesse.] G.

Θεραπείας] Vid. Liu. III, 6. WASS.

Θεραπείας ἀναπιμπλάμενοι] Ordo est: *ἕτερος ἀπὸ Θεραπείας ἕτερος ἀναπιμπλάμενοι, (νόσος) ὡς περὶ τὰ πρόβατα, ἔθνησκον* Incipitum delecti cum Reiskio (anim. p. 21.) Plutarchus in Pericle p. 66a. hanc explicationem veram esse confirmat, ἀλλ' ἰῶν (Pericles) ὡς περὶ βοσκήματα κατεργασμένοι ἀναπιμπλάσθαι φθορᾶς ἀπ' ἀλλήλων. v. Ducker. qui iam vidit verum. Cum loco Liuī III, 6. qui respexit ad h. l., cf. XXV, 26. v. Ducker. p. 555. Drakenb. Abreschius (in Dilucid. p. 233.)

aliam viam ingressus, τὸ ἀναπιμπλάμενοι actiue vult sumi, pro ἀποπιμπλάντες, et Θεραπείας accusatiuum plur. esse statuit, et in ἀφ' ἑτέρου supplet νόσηματος, hoc sensu: *obvientes atque implentes curationis munera, alter ab altero, per contagionem, vt oves, moriebantur*. Durior videtur hæc explicatio, nec vlla necessitas adest, cur ἀναπιμπλάμενοι sit actiue accipiendum. Heilmannus hanc enarrationem Abreschianam quoque notavit ad h. l. Lucretius l. c. v. 1240. ita vertit ὡς περὶ τὰ πρόβατα, *Lanigeras tanquam pecudes et buccra secla*. Mox *ἔτε μὴ θέλοντες*. Lucret. y. 1236. sic: *nam quicumque suos fugitabant visere ad aegros* — G.

[Θεραπείας] Hoc Scholion e cod. Bas. inferui. Sed Θεραπείας non tam est curatio, quam ministerium, die Wartung. In cod. Aug. margine ad Θεραπείας, l. ἀντὶ τῷ νόσῳ. Vult, opinor, scribendum fuisse: *νόσῳ* pro Θεραπείας. Re vera int. debet in ἀναπιμπλάμενοι, νόσῳ. v. not.] G.

Ὡς περὶ τὰ πρόβατα] Hæc verba, ὡς περὶ τὰ πρόβατα, potius ad præcedentia (vt opinor) quam ad sequens verbum ἔθνησκον feruntur: etiamsi apud Scholiastes ita, ὡς περὶ τὰ πρόβατα μεταληπτικὰ καὶ μεταδοτικὰ τῆς νόσου, nam vel hinc intelligimus, cum ad illa referre, ἕτερος ἀφ' ἑτέρου Θεραπείας ἀναπιμπλάμενοι non quod tanquam de ouibus dici possit icidem, ἔτιαν ἀφ' ἑτέρας ἀναπιμπλάσθαι νόσῳ. Nam in ptoerbium prope modum abiit scabiei ouium contagio: quam tamen alioqui et porcis tribuit Iuuenalis Satyra II.

— *dedit hanc contagio labem, Et dabit in plures: sicut grex totus in agris Vnius scabie cadit et porriginē porci.* Sed mirum certe, si ita loquutus est hic Scriptor, vt dixerit Θεραπείας ἀναπιμπλάμενοι, pro τῆς νόσου ἀναπιμπλάμενοι διὰ τῆς Θεραπείας, vel ἐκ τῆς Θεραπείας. STERN. Sed non loquutus

Bell. Pelop. an. 2. Olymp. 87. V. C. Varr. 32.

θέλοιεν, δεδιότες, ἀλλήλοις προσίεναι, ἀπόλλυντο ἔρημοι καὶ οἰκίαι πολλαὶ ἐκινώθησαν ἀπορία τῆ
 θεραπεύσοντος· εἴ τε προσίεν, διεφθείροντο καὶ μάλιστα οἱ ἀρετῆς τι μεταποιούμενοι. αἰσχύνη γάρ
 ἢ φεῖδαν σφῶν αὐτῶν, ἐσιόντες παρὰ τῆς Φίλης, ἐπεὶ καὶ τὰς ὀλοφύσεις τῶν ἀπογιγνομένων τελευ-
 τῶντες καὶ οἱ οἰκίαι ἐξέκαμνον, ὑπὸ τῆ πολλῆ κακῆ νικώμενοι. ἐπιπλέον δὲ ἕμεις οἱ διαπεφευ-
 γότες τὸν τε θνήσκοντα καὶ τὸν πονύμενον ὠκτιζόντο, διὰ τὸ προειδέναι τε, καὶ αὐτοὶ ἦδη ἐν τῷ θαρ-
 σαλέω εἶναι. δις γὰρ τὸν αὐτὸν, ὥστε καὶ κτείνειν, ἐκ ἐπελάμβανε. καὶ ἑμακαρίζοντό τε ὑπὸ τῶν
 ἄλλων, καὶ αὐτοὶ, ἢ τῷ παραχρῆμα περιχαρεῖ, καὶ ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον ἐλπίδος τί εἶχον κέφης, μηδ'
 ἂν ὑπ' ἄλλῃ νοσήματος ποτὲ ἔτι διαφθαρήναι.

νβ'. Επέσει δ' αὐτὸς μᾶλλον πρὸς τῷ ὑπάρχοντι πόνῳ καὶ ἡ ζυγμοιδῆ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὸ ἄστυ,
 καὶ ἐκ ἧσσαν τῆς ἐπελθόντας. οἰκῶν γὰρ ἐκ ὑπαρχουσῶν, ἀλλ' ἐν καλύβαις πνιγγραῖς ὡρεῖ ἔτας

b 'Φεῖδαν Gr. c Praepositionem πρὸς a Librario omiffam fuisse credit Steph., quamvis Scholiastes dicat, eam a Thucydide subaudiendam relinqui. d of deest Reg. In Bas. deest καλ. e 'Ἐξέκαμον Cass. Aug. f τὰ om. Cl. g Δ' ἕμεις Ar. C. h πρὸς τὸ παραχρῆμα ἐπιχαρεῖ veram lectionem esse contendit Steph. ita ut hic esset verborum sensus: Tum vero ipsi praeter gaudium, quod in praesens percipiebant etc. In Cass. e τῷ factum erat τῷ. In Aug. τῷ παρὰ χρῆμα. i Δι' αὐτὸς Gr. k 'Ὁρεῖ θέρει διακτείνων, ἢ θέρει κατὰ τὰ τόματα ἐγγύοντο. Galenus locum citans I, 5. περὶ ἰσχυρῶς πυρετῶν. Mosqu. θέρει.

est ita Thucydides, neque opus est his supplementis διὰ, vel ἐκ τῆς θεραπεύσεως, aut ἐνεκα, vel χεῖρον τῆς θεραπεύσεως quum Thucydides ipse dicat ἀπὸ· cuius verba ita recte accipi possunt, καὶ ὅτι ἕτερος ἀφ' ἑτέρου θεραπεύσεως ἀναπιμπλάμενοι, scilicet τῆς νόσου, i. e. ut Stephanus in marg. Edit. suae secundae vertit, et quod alter ab alterius curatione morbo oppletis, i. e. alter ex alterius curatione contagionem mali haurientes. Nam νόσῳ, vel φθορῆς supplendum esse, adparet e Plutarcho in Pericl. p. 311. ita de hac re scribitur: ἔῳ ὥσπερ βοσκήματα καθεργαμένους ἀναπιμπλάσθαι φθορῆς ἀπ' ἀλλήλων. Livius III, 6. in re simili dicit, ministeria inuicem ac contagio ipsa vulgabant morbos. Illa ὥσπερ τὰ πρόβατα Stephanus recte separat ab ἔρρησκον. Non enim dicit Thucydides, eos mortuos ut oves; sed per ministeria contagionem mali ab aliis ad alios manasse, quemadmodum oves malo contagio vicini pecoris lacerantur, ut ait Poëta. Gloss. ἀφ' ἑτέρου νοσήντος προβάτου, contagium. DVCK.

[Ἀπόγνωσις] non tam ad ἀπόγνωσιν, quam ad θεραπεύειν referendum est τῆτο· n. τὸ ἐκινώμενον, ut sequentia docent. GOTTL.

[Ἐκινώθησαν] Hefychius int. ἐρημώθησαν, quae glossa, momente Abreschio (Diluc. p. 233.), huc pertinet, ut et altera ad ἡφείδαν, ἐκ ἐπιόντο φροντίδα, ἐκ ἐφείδοντο. Lucretius v. 1242, pudor quem tum cogebat obire. Idem verba εἴτε προσίεν — v. 1241. Qui fuerant autem praesto, contagibus ibant Atque labore — καὶ μάλιστα οἱ ἀρετῆς — v. 1244. Optimus hoc lesi genus ergo quisque subibat — Reiskius post εἴτε, in Diluc. Abresch. p. 234. iuspicabatur, excidisse καὶ vel τοι. vel αὐ. Sic scribere potuisset fortasse Nofter. Pro θεραπεύοντος idem Reiskius malit: θεραπεύοντος, aut θεραπεύοντος. (Anim. p. 21.) G.

Μεταποιούμενοι] Similes in μεταποιεῖσθαι. μάλιστα' οἱ ἀρ. μετ. pro ἀντιποιούμενοι. Plato Polit. ἦμισα βασιλικῆς ΜΕΤΑΠΟΙΟΥΜΕΝΟΙΣ τέχνης. Hefych. μετασκευάζεται, φροντίζει. Dion. Halicarn. Antiq. VI, 91. πόλιν αὐτῶν ἐξ ἐφόδῳ ἀντικαμβένεται, ἐπιπαλλομένων μὲν τῶν ἐν αὐτῇ ΜΕΤΑΠΟΙΕΙΨΘΑΙ τινος 'ΑΡΕΤΗΣ. WASS. Tangit hunc locum Plutarcb. περὶ πολιορκίας in fin. DVCK.

Οἱ ἀρετῆς τι μεταποιούμενοι] Qui humanitatem quandam, Studium de miseris bene merendi prae se ferebant. Max explicat hanc ἀρετῆν, per formam, αἰσχύνην, nos Ehrliche, Lucretius vertit d. l. pudorem. Ceterum Procopius hanc formam lo-

quendi conuertit in vsum suum, L. I, B. G. c. 8. ext. καὶ μάλιστα οἱς δὴ ἀρετῆς τι μεταποιεῖσθαι ζυγβάνει. Quem locum indicauit Abresch. Diluc. p. 234. G.

[Ἀρετῆς τι μεταπ.] Constantiam hic intelligere malim non horrentium morbum; ite recti tasper thun wollsen. BAVER. [Καὶ ἀγάπη] In Aug. καὶ deest.] G.

Τὰς ὀλοφύσεις] Sententiam Stephani de hoc loco ex Adnotationibus illius descripsit in Var. Lect. Hudsonus. Antea aliter sentiebat Stephanus. Nam in Append. ad scripta de Dial. p. 93. probat sententiam Scholiastae. DVCK.

[Ἐπεὶ καὶ τὰς ὀλοφύσεις] Supplendum πρὸς cum Scholiaste, quod probant Stephanus et Abresch. (Diluc. p. 234.) qui docet, verbis ἐκκλῆμιν, ἀποκλῆμιν et ἀπαγορεύειν iungi πρὸς, ἐκ et ὑπὸ. Nisi velimus cum Dionysio (T. VI. p. 796.), voc. ὀλοφύσεις pro ὀλοφύσεσθαι positum, tanquam sit scriptum: ἐπεὶ καὶ ὀλοφύσεσθαι τῆς ἀπογιγνομένης τελε. κ. οἱ οἰκ. ἐξέκ. Reiskius corrigat πρὸς τὰς ὀλοφ. (anim. 21.) Lucretius h. l. v. 1246. sic expressit: lacrimis lassu luctuque vedibant. Liu. XXV. 26. „postremo ita afflictudine mali esseauerant animos, ut non modo lacrimis iustoque comploratu prosequerentur mortuos — G.

[Ἰν' ἧ] Desunt haec in Aug. et ante θρήνης additur in eodem cod. τῆς.] G.

[Διαπεφυγότες] Sic e Cassel. caput Scholii constitui, pro τὸν τε θνήσκοντα.] G.

Θνήσκοντα] Pollux. III, 104. τὸν δὲ τεθνήκοντα. male. πονύμενον pro κλῆνοντα haud infrequens. v. Hippocratem II, 48: Aphor. et Aristophanem Eup. 820. WASS.

[Τῶν ἀσθενέων] Debuisset potius exponere: τὸν ἀσθενέντα. Cassel. non habet τῶν ἀσθενέων.] G.

Διὰ τὸν προειδέναι] Sc. τῆτο τὸ δεινόν, ἢ νόσημα. Abreschius (in Diluc. p. 235.) aliter ac interpres caput; vel per ἐν διὰ θούιν, pro διὰ τὸ προειδέναι αὐτὰς ἦδη ἐν τῷ θαρσαλέῳ εἶναι, quod sciunt, se iam in tuto esse, vel praepostero ordine collocata esse credit, ita, ut διὰ τὸ προειδέναι spectet ad proximum: τὸν πονύμενον, at ἐν θαρσαλέῳ εἶναι respiciat remotius τὸν θνήσκοντα, et intelligatur κατὰ τῆτο. Subtilior iusto est utraque h. l. interpretatio; probabilior tamen posterior videtur. Manifestum est, qui hoc malum euassissent, hos duplici de causa miseratos esse aegrotos. G.

Ὁκ ἐπελάμβανε] n. νόσος ἢ νόσημα, bis eundem non oppressit. Sic L. III. 27. τῶν φυλακῆν ὁ χιμῶν ἐπέλαβε, oppressit.

Bell. Pelop. an. 2. Olymp. 87. V. C. Varr. 324.

sive enim nolissent metu deterriti mutuo se inuifere, deserti interibant, multaeque familiae propter inopiam hominum, qui aegrotos curarent, exhaustae sunt: sive alteri ad alteros adissent, interibant. praecipue vero qui aliquam virtutis partem sibi vendicabant. Nam prae pudore sibi ipsis non parcebant, dum in amicorum aedes ingrediebantur, ut eos inuiserent; siquidem vel ipsi domestici tandem lamentationibus eorum, qui moriebantur, defatigati, non amplius commouebantur, mali violentia superati. Illi tamen, qui euaserant, et eum, qui moriebatur, et eum, qui laborabat, magis miserabantur; tum quod hoc malum prius experti cognoscerent, tum etiam quod ipsi in tuto iam essent. Hic enim morbus eundem bis non corripiebat, ita ut eum etiam interimeret. Et ab aliis beati censebantur, ipsique propter praesentem salutis insperatae laetitiam exultantes, quandam etiam leuem spem habebant, se ne alio quidem ullo morbo in posterum amplius vnquam absumentum iri.

52. Ipsos autem, praeter laborem, quo iam vexabantur, ipsa quoque rerum ex agris in urbem comportatio, praecipue vero rusticos, qui in eam confluerant, grauius pressit. Cum enim non essent

Οἱ ἀρετῆς τῆ φιλικῆς ἀρετῆς καὶ ἀγάθης. Καὶ τὰς ἀλοφύρσεις] λείπει ἡ πρός. ἢ ἢ, πρός τὰς ἀλοφύρσεις καὶ θρήνους. Οἱ διακτεφουγότες] τὸν θάνατον. Καὶ τὸν ποῦμενον] τὴν ἀσθένειαν. Τῷ παραχρησῆμα περιχαρεῖ] τῇ ἐνεσώσῃ περιχαρεῖς. Ἐλπίδος τι εἶχον κούφης] τῆς κούφισσας αὐτὸς ἀπὸ τῆς λύπης. Ἐπίσης δὲ αὐτῶν] τῆς Ἀθηναίων. Ἄρα ἔτις] τῷ θέρει δηλονότι. Καὶ ἰσῶν καὶ ὀσίων ὁμοίως]

Apud Herod. VIII. 115. est ἐπιλαβῶν — λοιμὸς — τὸν στρατὸν — ἐφθάρει, ingruens pestis exercitum non perdidit. cf. Bergl. ad Alciph. p. 9. G.

Τῷ παραχρησῆμα περιχαρεῖ] Stephanus in Adnotat. suis lectionem remittit ad ea, quae in marg. Edit. suae fec. scripta sunt: vbi haec leguntur. Videtur deesse praepositio πρός, aut relicta esse subaudienda (quod tamen praeter consuetudinem esset) ante τῷ παραχρησῆμα, hoc sensu: Tum vero ipsi praeter gaudium, quod in praesens percipiebant, etiam leuem quandam spem in posterum habebant, se nec ab ullo alio morbo etc. Vel potius, vanam quandam spem in post. Aliter tamen Schol. Graecus vocab. κούφην exponit, quasi ita vocetur ab effectu: sed poetico epitheto magis conueniens esset eius constructio. Haec STEPH.

Αὐτοὶ τῷ παραχρησῆμα —] Reiskius (anim. p. 21.) legit: αὐτοὶ πρός τῷ παραχρ. — praeter. Ita Stephanus iam contendit legendum, hoc sensu: tum vero praeter gaudium. Abreschius vel supplet ex ἐμακάριζοντο, ἐμακάριζον εἰαυτῶς, vel ad sequens: ἐλπίδος τι εἶχον, quod magis placet. G.

Τῷ παραχρ. περιχαρεῖ] Simpliciter verte, ob praesentem laetitiam, vel, ex praesenti gaudio. Ita nil impediti. BAV.

[Τῷ παραχρησῆμα περιχαρεῖ] Sic correxì praeeunte Stephano pro περιχαρεῖ. Hoc Scholion abest a Cassel.] G.

Ἐλπ. κούφης] Notare potest, spem leuem, i. e. minus firmam, fallacem: sed et, spem releuantem, recreantem, κούφισσας ut apud Sophocl. Aiac. κούφους πνεύμασιν βόσκω, i. e. mitibus auris, recreantibus. BAVBR.

Ἐτι διαφθάρῃ] Non amplius vexatum iri, s. vires debilitatum iri. Hoc loco certe pro absumere, interimeri non capi potest. Supra L. I, 24. ἀπὸ πολέμου τινὸς τῶν προσολίων βαρβάρων ἐφθάρῃσαν, eorum opes, vires imminutae sunt, vbi ex optimis codd. pro ὀπὸ' recepi ἀπὸ. Eundem tamen sensum fundit ὑπὸ. v. not. G.

Ἄρα ἔτις] Nisi compertum esset ὄραν apud Graecos significare feruorem aestatis (ut docet Casaub. in Athenaeum, p. 159, 980.) mallem cum Meursio legere ὄρα θέρους, aut ὄρα θέρους, quia plura videntur Aristoph. Vide Bab. Paulinam, pag. 510. n. v. Meursius, V. L. L. Atticar. 26. legit ὄρα

θέρους, ex auctoritate Galeni, cuius haec verba refert ex I, 5. περὶ ἐπιφορῆς πυρετῶν: κατὰ φύσιν ὁ Θεοκλίδης ἀλλ' ἐν καλύβαις πνιγερῶς ὄρα θέρους διατωμένον ὁ φθόρος κατὰ τὸ σῶμα ἐγγίγνεται. Sed si Galenus ad verba Thucydidis potuit addere illa, κατὰ τὸ σῶμα, etiam pro ὄρα ἔτις, quod in Thucyde legerat, potuit scribere ὄρα θέρους, quod eadem significatione dicta non ignorabat. Et fortassis etiam consulto ita scripsit, ut indicaret hoc de aestate accipiendum: quemadmodum et Plutarch. l. d. θέρους ὄρα πολλῶν ὀμῶ χύδην ἐν οἰκῆμασι μικροῖς καὶ σκηνώμασι πνιγερῶς ἠναγκασμένον διατῆσθαι. Nam alioqui ὄρα ἔτις etiam de vere dicitur. Herodian. VIII, 4. τῶν γὰρ ὑπερκειμένων ὄραν τὰς δι' ὅλην τὴν χειμῶνος παγείσας χιονας λύεσθαι ἢ τῶ ἔτις ὄρα, i. e. ver, quo nives solouitur; vt in Virgil. I. Georg. 43. Vere nouo, gelidus canis quum montibus humos Liquitur. vid. Heins. C. XIII. L. Theocrit. Graec. C. II. L. Hesiod. et Spanhem. ad Callim. hymn. in Cerer. v. 124. Sed et ὄρα solum pro vere apud Homer. II. β'. 468. vbi vid. Eustath. p. 256. BVCK.

Ἄρα ἔτις] Galenus (I, 5.) hunc locum laudans, haud dubie memoriter, legit ὄρα θέρους, vt interpretaretur lectionem elegantem ἔτις, quae suo loco non mouenda est; v. plura apud Duckerum. Procopius, cuius loca duo protulit Abreschius (Diluc. p. 235.) veluti B. P. II. 19., vbi fere singula verba descripta sunt, et L. II. B. V. c. 6. vbi bis θέρους ὄρα est. Repexit etiam huc Plut. in Pericle: p. 660. θέρους ὄρα πολλῶν ὀμῶ χύδην ἐν οἰκῆμασι μικροῖς καὶ σκηνώμασι πνιγερῶς ἠναγκασμένων διατῆσθαι. Procopius (B. P. L. II. p. 78. Hoefch.) vbi inquit in causis pestilentiae, tempore Iustianiani exortae, ὄραν τῶ ἔτις in causa fuisse negat; vbi de quouis anni tempore sumtum videtur. Sequitur enim ἐπέστη δὲ τοῖς μὲν ὄρα θέρους, τοῖς δὲ χειμῶνι, τοῖς δὲ κατὰ τὸς ἄλλης καιρῶς. Moeris p. 424. ὄρα ἔτις, Ἀττικῶς, καιρῶς ἔτις, Ἑλληνικῶς. De aestatis feruore certe h. l. capiendum esse, e glossis Scriptorum, quos laudauimus, constat. Notauit quoque Herodianus, p. 465. ἔτις ὄραν ἰδίως τὸ θέρους Ἀττικοί. v. Pierfon. Eruditiss. ad Herod. I. c. Pro ὑπαρχουσῶν in marg. Flor. Vin. scr. ὑπαρχουσῶν. Non male. G.

[Τῷ θέρει δηλονότι] In Cass. et Aug. leg. τῷ θέρει λήγει.] G.

δαιτωμένων, ὁ Φθόρος ἰ ἐγίγνετο, ἔδεν ἰ κόσμῳ· ἀλλὰ καὶ νεκροὶ ἐπ' ἀλλήλοις ἠ ἀποθνήσκοντες ἔκειντο· καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκαλυπνύοντο, καὶ περὶ τὰς κρήνας ἀπάσας, ἡμιθνήτες, ἠ τῆ τῆ ὕδατος ἐπιθυμία. τὰ τε ἱερὰ, ἐν οἷς ὁ ἐσκήνητο, νεκρῶν πλάσῃ, αὐτῶ ἑναποθνησκόντων. ὑπερβιάζομεν γὰρ τῶ κακῶ, οἱ ἀνθρώποι, ἐκ ἔχοντες ὁ, τι ἠ γένωνται, ἐς ὀλιγορίαν ἐτρέποντο καὶ ἱερῶν καὶ ὁ ὁσίων ὁμοίως· νόμοι τε πάντες ἑ συνεταράχθησαν, οἷς ἐχρῶντο πρότερον περὶ τὰς ταφάς. ἔθαπτον δὲ ὡς ἑκάτος ἠ ἠδύνατο. καὶ πολλοὶ ἐς ἀναίτηχόντας θήκας ἑ ἐτρέποντο, σπᾶνει τῶν ἐπιτηδείων, διὰ τὸ ἠ συχνῶς ἠδὴ προτεθνάσαι σφίσι. ἐπὶ πυρᾶς γὰρ ἀλλοτριᾶς, Φθάσαντες τῶς ἠ νήσαντας, οἱ μὲν, ἐπιθέντες τὸν ἑαυτῶν νεκρὸν, ὕψηπον, οἱ δὲ, καιομένῳ ἄλλῃ, ἠ ἀνθεν ἐπιβαλόντες, ὄν Φεροίεν, ἀτήσαν.

νγ. Πρῶτόν τε ἠξξε καὶ ἐς τὰλλα τῆ πόλει ἠ ἐπιπλέον ἀνομίας τὸ νόσημα. ἠ ῥᾶον γὰρ ἐτόλμα τις, ἠ πρότερον ἀπεκρύπτετο, μὴ καθ' ἠδονὴν ποιεῖν, ἀγχίεροφον τῆν μεταβολὴν ὀρῶντες ἠ τῶν τ' εὐδαιμόνων καὶ αἰφιδίως θνησκόντων, καὶ τῶν ἔδεν πρότερον κευτημένων, εὐθύς δὲ ἠ τάκειων ἐχόντων. ὡσε ταχεῖας τὰς ἠ ἐπαυρέσεις καὶ πρὸς τὸ τερπνὸν ἠξίον ποιεῖσθαι, ἐφήμερα τὰ τε σώματα ἠ καὶ τὰ χρέματα ὁμοίως ἠγόμενοι. καὶ τὸ μὲν ἠ προσταλαιπαρεῖν τῶ δόξαντι καλῶ, ἔδεις πρῶθυμος ἦν, ἀδηλον νομιζων, εἰ, πρὶν ἐπ' αὐτὸ ἠ ἐλθεῖν, διαφθαρήσεται ὁ, τι δὲ ἠδεις ἠ τε ἠδύ, καὶ πανταχόθεν τὸ ἐς αὐτὸν κερδαλέον, τῶτο ἠ καὶ καλὸν καὶ χρήσιμον κατέστη. Θεῶν δὲ Φόβος, ἠ ἀνθρώπων νόμος ἔδεις

1 Ἐγίνετο Reg. Paulo ante ὑπακρῶν in marg. Flor. Vinar. ἠ ἀποθνήσκοντες Ar. C. Dan. ἠ τῆ δεest Reg. Gr. In Aug. τῆ manu rec. superscript. ὁ Ἐσκήνητο Ar. C. Ἐσκήνητο, et cum emendat. ἐσκήνητο Cass. In Aug. τῆ ἠ superscript. ὁ. ῥ γίνετο Reg. ἠ ὁσίων Marg. et Cl. ex emendat. improbat Steph. vt et paulo infra νοήσαντας. ἠ συνεταράχθησαν Gr. ἠ ἠδύνατο Ar. C. Bas. Reg. Cass. Gr. Aug. ἠ Ἐτρέποντο Ar. C. ἠ Συχνῶς C. Dan. ἠ νοήσαντας C. Ald. Flor. Bas. Νόσαντας; in Cod. in. ex alicuius emendatione. Bas. cod. Νοήσαντας Dan. ἠ Ἐπιβαλόντες ἠνθεν Ar. C. Dan. ἐπιβάλλοντες cod. Bas. ἠ Ἐπὶ πλέον Cass. Aug. In Mosqu. ἐπὶ πλέον τῆ πλεί. ἠ Hunc verborum ordinem esse exillimat Fr. Port. ῥᾶον γὰρ ἐτόλμα τις ποιεῖν ἠ πρότερον ἀπεκρύπτετο, ὡτε μὴ ποιεῖν καθ' ἠδονὴν. Particulam μὴ Attice redundare putat Fab. Paulinus, atque hanc esse verborum syntaxin: ἐτόλμα καθ' ἠδονὴν ποιεῖν ἠ πρότερον ἀπεκρύπτετο. ἠ Πλείροπτε τὸ μὴ Cl. Ἐκρύπτετο Gr. ἠ Τέροντες τῶ Cass. Aug. et Mosqu. ἠ τῶν τε Ar. C. ἠ τὰ ἑαυτῶν Reg. Cass. Gr. Aug. ἠ Ἐπαυρέσεις Ar. C. Mosqu. ἠ καὶ χρέματα Gr. ἠ προσταλαιπαρεῖν Gr. ἠ Ἐξῆ Cl. Cass. Aug. sine iota subsc. item Mosqu. ἠ ἠδύ πανταχόθεν τε ἐς αὐτὸ κερδαλέον Ar. C. Πανταχόθεν τε ἐς αὐτὸ Cl. Gr. Ἐς αὐτὸ Ald. Flor. Bas. Cum Ar. C. consentit Dan. ἠ ἠδύ καὶ πανταχόθεν τε ἐς αὐτὸ κ. Reg. ἠ ἠδύ et ex emendat. recent. ἠδύ τε ἠδύ κ. π. τὸ ἐς αὐτὸ κ. Cass. Aug. sine em. rec. man. Mosqu. ἠδύ. ἠ καὶ δεest Ar. C. Dan. Bas.

ἠ ἀποθνήσκοντες ἔκειντο] Eleganter ἔκειντο addit, mortui enim κείσθαι dicuntur. v. de h. v. Gloss. Lucret. v. 1262. *Multa sibi prostrata viam per proque voluta, Corpora Silanos ad aquarum strata iacebant.* Κρήνας vertit Silanos aquarum. Nos Springbrunnen. Mox ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκαλυπνύοντο, Lucr. v. 1265. *Multaque per populi passim loca premta, viasque Languida semianimo ium corpore membra videres.* GOTT.

Ἐσκήνητο] Cod. Graec. dat: ἐσκήνητο, sed vulgata recte habet, vititur enim Noster σκηνεῖν, non σκηνῆν. v. Abresch. Diluc. p. 236. Lucretius v. 1270 — 75. *Omnia denique sancta Deum delubra repleat Corporibus mors exanimis* — Mox notandum: νεκρῶν — αὐτῶ ἀποθνήσκόντων. Repetitio eiusdem nominis, aut alius, non infrequens. Exempla dedit Abresch. auct. p. 279. G.

καὶ ὁσίων] Malo ὁσίων, quam ὁσίων ab ὁσίων, cuius genitivi mentionem facit Scholiastes: dubium alioqui relinquens vtram lectionem praeferat. Steph. Vide *Capitolin.* in Antonino pag. 341. Edit. Var. WASS. Locus *Homeri* ap. Schol. est *Odys. π'. 423.* Huc pertinent, quae ad *Capitolin.* l. d. adnotavit Casaubon. DVCK.

[ἱερῶν καὶ ὁσίων] Stephanus non probat Scholiastae lectionem ὁσίων accommodatius est, duo similia nomina iungi ἱερὰ καὶ ὁσίων, non καὶ ὁσίων. Versus exstat *Odys. π. v. 423.] G.*

Νόμοι — περὶ τὰς ταφάς] v. Petit. Legg. Attic. p. 53. 598. Weis. *ne quis sepulcrum deleat, neque alium inferat.* cf. Cic. Legg. II, 26. Lucretius v. 1276 — 79. *Nec mos ille sepulcrum remanebat in urbe, Vt prius hic populus semper consuevit humari.* G.

Ἐς ἀναίτηχόντας] Hoc verbum mere poeticum, et *Homeri-* cam redolens licentiam, de quo vide *Fab. Paulinur.* p. 522. HVDS.

Ἐς ἀναίτηχόντας θήκας —] i. e. ταφάς, s. τάφους, vt Scholiastes Aeschyli v. 405. exponit, quem excitauit Abresch. ad h. l. Vocat autem haec conditoria, τάφους s. θήκας ἀναίτηχόντες, quod inhonestum, quin impudens esset, citra leges Atheniensium, inferri alicui in sepulcrum alienum. Reiskius in Diluc. Abresch. p. 238. ταφάς cōniicit; in anim. l. c. retinet, et explicat, *positiones*, h. e. *depositiones*, *sepulcrum mortuorum*, ταφάς. Ceterum Procopius, L. II, B. P. c. 23. respiciens ad h. l. habet: *ἐς ἀλλοτρίας θήκας ἐρέπτεν.* Sic illustrat h. v. quoque Scholiastes. In sine cap. pro καιομένῳ in marg. Ald. Vin. est ὁμοίως. G.

[ἀναίτηχόντας] Addidi ex Aug. ante ἀλλοτρίας, σημειώσαι.] GOTT.

τῶς νήσαντας] Illud νοήσαντας admitti posse haud reor. Steph. Est sine dubio error librarium. *Aristoph.* *Lystr.* 269. *πυρὰν νήσαντες.* Lucian. de Mort. Peregr. p. 560. *πυρὰν ὀτμεγίστην νήσαν.* Et sic alii: quod Atticorum esse docet *Thom. Magist.* *νήσανι πυρὰν λέγουσι, ἢ συναγαγεῖν, ἢ δὲ συνθεῖναι.* Νήσανι autem est *σφραῖσαι.* *Schol. par.* *Homeri* ad *Od. σ'. 321.* *Πῦρ τ' εὖ νήσαι,* exponit *ἔλλα σφραῖσαι, ἕνεκεν τῶ πῦρ καῖσαι.* DVCK.

[τῶς νήσαντας] Hoc Schol. addidi e cod. Cassel.] G. [Ἐπιπλέον] Scholion hoc ex Cassel. et Aug. adieci.] G. ῥᾶον γὰρ ἐτόλμα τις, — μὴ καθ' ἠδονὴν ποιεῖν] Τὸ μὴ h. l. abundanter ἔπικα, post verba, in quibus vis negandi latet,

Bell.
Pelop.
an. 2.
Olymp.
87. 3.
V. C.
Varr.
324.

aedes, sed in tuguriolis aestuosis ob anni tempus habitarent, strages edebatur, nullo ordine: quinetiam alii super alios morientes, mortui iacebant; et in viis, et circa fontes omnes, aquae desiderio, semi-mortui volutabantur. Et templa, in quibus tabernacula habitandi causa fecerant, cadaueribus hominum, qui ibi in ipsis moriebantur, erant referta. Malo enim supra modum urgente, homines non habentes, quid agerent, aut quo se verterent, sacra ac profana aequae negligere coeperunt. omnesque leges, quibus ante in sepultura utebantur, pariter sunt conturbatae. nam sepeliebant, ut quisque poterat. Multique, propter crebram domesticorum iam defunctorum stragem, rerum necessariorum penuria, * ad impudentia sepulcra se conuerterunt. Nam alii quidem in alienos rogos, anteuertentes illos, qui eos exstruxerant, mortuum suum imponebant, igneque subiecto accendebant: alii vero, dum alterius cadauer arderet, suo cadauere, quod ipsi ferebant, superiecto, discedebant.

53. Hic autem morbus aliis etiam in rebus ciuitati maioris improbitatis fuit initium. facilius enim quilibet audebat *palam* facere, quae prius *prudore impeditus* occultabat, ita ut ex animi libidine non patiraret, quod repentinam rerum mutationem fieri viderent: et homines quidem fortunatos repente mori; illos vero, qui nihil ante possidebant, statim illum bona possidere *animaduertent*. Itaque bonis illis celeriter perfruidum, operamque voluptatibus dandam censebant, quod pariter et corpora et bona momentanea et in diem tantum duratura esse existimarent. Nemoque promptus erat ad labores tolerandos rei causa, quae honesta videretur, incertum existimans, an esset interiturus, priusquam ad illam perueniret. Quod autem *vnusquisque* iucundum, et vndique sibi quaestuofum fore nouerat, hoc etiam honestum, et vtile constituebatur. nec vllus deorum metus, aut hominum lex eos arcebat; partim quidem, quia *Deos* colere, perinde esse iudicabant, ac non colere, quod omnes pariter mori viderent:

* Id est, suorum cadauera in alienis sepulcris impudenter sepelire non dubitarunt. *Ae. Portus. HVDS.*

δεδίων ἑδέρεως, δεδίων θηλυκῶς. Οὐχ ὅσιν κκαὶ εἴαπειν ἀλλήλοισι. Νόμοι τε πάντες] θεῶν καὶ ἀνθρώπων. Ἀντισχόντως] συμμείωσαι ἀλλοτρίως, ξένως. Τὰς ἡσαντας] τὰς ἐπιξυνάξαντας καὶ ἐτοιμάσαντας τὰ τῆς πυρῆς ξύλα. Πρῶτόν τε ἤρξεν] ἀρχὴ γέγονεν. Ἐπιπλέον] διαβολὴν ἐμφανει τῶν Ἀθηναίων τὸ ἐπιπλέον κείμενον. Ἀγχιτροφον] ταχέϊαν, ὄξειαν, ἐγγυτέρην. Οὐδὲν πρότερον κεκτημένον] τῶν πενήτων. Τὰς ἐπαυροσεις] τὰς ἀπολαύσεις καὶ ἡδουκαθείας. Τῷ δόξαντι καλῶ] τῷ τῆς ἀρετῆς. αὐτὴ γὰρ μετὰ ταλαιπωρίας γίνεται. Κερδαλέον] ἐπωφελεές. Ἡ ἀνθρώπων νόμος] ἀνθρωπίνῃ εὐνομίᾳ. Σέβειν] τὸ θεῶν

ut ἀποκρούεσθαι, cuius contraria vis τῷ φανερῶν. Addit Abreschius in Diluc. 239. alia verba, quibus adhaeret ita μὴ, veluti ἐκπίπτειν, ἐκφυγεῖν, διαφυγεῖν, ἀπονομίσαι. Locus hic, opinor, sic potest resolui: ἂ πρότερόν τις ἀπεκρούετο, μὴ ποιεῖν, (n. cogam,) ταῦτα ἔξω ἐτόλμα ἵς. ποιεῖν καθ' ἡδονήν. Sic fere Abreschius l. c. Reiskius in anim. p. 21. ante μὴ supplet ὡςτε, quae alias se faceret, occulte faceret, ut ex eo constaret, ipsum animo inuito facere. GOTTL.

[Ταχέϊαν] In Aug. ita legitur: ταχέϊαν καὶ ἐγγυτέρην καὶ ὄξειαν. In Call. non est ἐγγυτέρην. In Aug. defunt Schol. ad verba Οὐδὲν πρότερον κεκτημένον Κερδαλέον Ἡ ἀνθρώπων νόμος Σέβειν et Ἐν ὁμοίῳ.] G.

Ὁρῶντες] Reiskius in Dilucid. Abresch. p. 240. corrigit ὄρων, ut retulerit ad ἑκαστος. Nihil opus correctione, quod τις ad collectiua pertinet. Multus est Abreschius (in Diluc. p. 240.) in hoc vsu collectiuorum demonstrando. G.

Ἐφήμερα] Dicuntur proprie σώματα, ut homo, quoad corpus, ἐφήμερον θρέμμα, v. Maxim. Tyr. XXVIII, p. 292. v. Gesner. ad Orph. v. 36. qui ostendit, homines a Diis, secundum poetas, ita vocari. Helychius ἐφήμερα int. εὐμετά-

βολα, εὐφραστῃ. Scholiastes fec. Aeschyl. Prometh. v. 83. ἐφημέρος explicat, θνητός. G.

Προταλαιπωρεῖν] Προταλαιπωρεῖν solus opinor Gr. προταλαιπωρήθεις agnoscit Pollux VI. §. 139. Noster alibi ἐπιταλαιπωρεῖν Lib. I. Cap. 123. vbi v. Schol. WASS.

[Γίνεσθαι] In Aug. est γίνεσθαι.] G.

Ο, τι δὲ ἦδει —] Sc. τις, quod ex superiori ἕδει; intelligitur. Exempla huiusmodi protulit Abresch. in auct. p. 280. Apud Xenoph. VI. K. A. p. 291. Leunclau. σημερινὸς ὁ θεός, Xenophontί, μήτε προσδεῖσθαι τῆς ἀρχῆς, μήτ' εἰ αἰροῦντο ἀποδέχεσθαι vbi ex ἀρχῆς defumi debet ἀρχοντα. Reiskius in anim. p. 21. coniecit: ἦδει ἡδύ τε καὶ παντ. — Sine causa. Mox θεῶν φόβος, erga Deos, de quo Genit. vsu praeter Abreschium (Diluc. p. 242.) et quos citat, et alii, veluti Ernest. ad Hom. II. γ. v. 206. dixit, item Valken. ad Herod. VIII. p. 632. vbi κατὰ τὸ ἔχθος τῶν Θεσσαλῶν, quia oderant Thestiales — cf. not. ad L. I. 140. Mox ἀπειργε, n. arcebat eos a peccatis; supplendum est αὐτῆς. G.

Ἐς αὐτὸ] E codd. optimis edidimus αὐτὸ, ut probauerat iam Abresch. Diluc. p. 242. G.

ἀπειργεῖ τὸ μὲν, κρινόντες ἐν ὁμοίῳ καὶ σέβειν καὶ μὴ, ἐκ τῶ πάντας ὄραν ἐν ἴσῳ ἀπολλυμένους. ^k τῶν δὲ ἀμαρτημάτων ἕδεις ἐλπίζων μέχρι τῆ δίκην γενέσθαι. ^l βίως ἂν τὴν τιμωρίαν ἀντιδῶναι πολὺ δὲ μείζω τὴν ἡδὴ κατεψήφισμένην σφῶν ἐπιπαραμασθῆναι, ἣν πρὶν ἐμπροσθεῖν, εἰκὸς εἶναι τῆ βίῃ τι ἀπολαύσαι.

νδ'. Τοῖσιν μὲν πάθει οἱ Ἀθηναῖοι περιπεσόντες ἐπέζηστο, ἀνθρώπων τε ἔνδον θνησούντων, καὶ γῆς ἔξω δηκμένης. ἐν δὲ τῷ καιῷ, ὅσα εἰκὸς, ἀνεμνήσθησαν καὶ τῶδε τῆ ἔπης, φάσκοντες οἱ πρεσβύτεροι πάλαι ἄδεσθαι,

Ἡξεῖ ^m Δωρικὸς πόλεμος, καὶ λοιμὸς αὐτῷ.

Ἐγένετο μὲν ἔν ἕξιν τοῖς ἀνθρώποις, μὴ λοιμὸν ἀνομάσθαι ⁿ ἐν τῷ ἔπει ὑπὸ τῶν παλαιῶν, ἀλλὰ λιμὸν. ἐνίκησε δὲ ^o ἐπὶ τῆ παρόντος, εἰκότως, λοιμὸν εἰρησθαι. ^p οἱ γὰρ ἀνθρώποι, πρὸς ἃ ἔπασχον, τὴν μνήμην ἐποιῶντο. ἣν δὲ γε, οἶμαι, ^q ποτὲ ἄλλος πόλεμος κατὰ τὴν Δωρικὸν τῶδε ^r ὑπερος, καὶ ξυμβῆ γενέσθαι λιμὸν, κατὰ τὸ εἰκὸς ἔτως ἄσονται. μνήμη δὲ ἐγένετο καὶ τῆ Λακεδαιμονίων χρηστηρίῃ τοῖς εἰδόσιν, ὅτε ἐπερωτῶσιν αὐτοῖς τὸν θεόν, εἰ χρὴ πολεμεῖν, ἀεὶτε ^s κατὰ κράτος πολεμῶσι νίκην ἐσσεσθαι, καὶ αὐτὸς ἔφη ξυλλήψεσθαι. περὶ μὲν ^t ἔν τῆ χρηστηρίῃ, τὰ γιγνόμενα εἰκάζον ὁμοίαι εἶναι. ἐστὶ βλακώτων δὲ τῶν Πελοποννησίων, ἡ νόσος ἤρξατο εὐθύς. καὶ ἐς μὲν Πελοπόννησον ἐκ ἐσῆλθεν, ^v ὅ, τι καὶ ἄξιον εἰπεῖν, ἐπενειμάτο δὲ Ἀθήνας μὲν μάλιστα, ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων χωρίων τὰ πολυανθρωπότατα. ταῦτα μὲν ^x τὰ κατὰ τὴν νόσον γινόμενα.

νε'. Οἱ δὲ Πελοποννησίοι, ἐπειδὴ ἕτερον ^y τὸ πεδίον, παρῆλθον ἐς τὴν Πάραλον γῆν καλυμένην, μέχρι Λαυρίας, ^z ἧ τὰ ἀργύρεα μέταλλα ἐστὶν Ἀθηναίσι. καὶ πρῶτον μὲν ἕτερον ταύτην, ^a ἢ πρὸς

^k τῶν δ' ἀμαρτ. Gr. ^l τὴν τιμωρίαν βίῃς ἂν ἀντιδῶναι Ar. C. Mosqu. Legitur et ἀποδῶναι, teste Stephano, cui non placet. τενέσθαι τιμωρίαν εἰδὸς ἂν Dan. Mox in Mosqu. μίντο inicit. c. seq. ^m Δωρικὸς Dan. Gr. Mosqu. ⁿ Ἐν τῷ ἔπει defunt Ar. C. ^o τῶν Reg. ^p Οἱ μὲν γὰρ Ar. ^q Πόλεμος ποτὲ ἄλλος Gr. Mox in Ald. Vin. marg. Δωρικὸς. ^r Ἐτερον Dan. ^s Κατὰ κράτος etc. Ald. Flor. Basf. Steph. i. Huius oraculi mentio sit in primo libro p. 64. sed pluribus verbis. ^t ὅν deest Reg. ^v ὅ, τι ἄξιον καὶ εἰπεῖν Cl. Gr. et Schol. Mosqu. nec minus elegantiae habere existimat Siepb. Sic Reg. Cassf. Aug. et εἰσῆλθιν Reg. ^x τὰ κατὰ Πελοπόννησον γενομ. Gr. ^y τὸ γῆρῖν Ar. C. Dan. ^z ὄρος quod vulg. ante ἔ legitur, deest Ar. C. Suid. Reg. Cassf. Dan. Mox in Mosqu. ἀργύρεα. ^a ἦν Dan.

τὸ μὲν, κρινόντες] Ego hic arbitror esse Atticismum, non solum in illo τὸ μὲν, quod respicit ad φόβος θεῶν, sed et in voce κρινόντες, quae in casu nominatio pro genitio ponitur. Vide Fab. Paulinum, p. 561. nvdS.

Abrechius negat, hunc nomin. esse absolutum, vt videbatur Fab. Paulino p. 561. et Hudsono ad h. l. Simili modo τὸ μὲν non refert ad φόβον θεῶν, quod sane eo pertinere videtur, vt τῶν δὲ ἀμαρτ. ad v. νόμον ἀνθρώπων. Respondent sibi haec membra: nemo partim colebat Deos nec humanas leges: partim illud negligebant, quod iuxta esset, colere Deos nec ne: hoc spernebant, quod putarent, se non amplius victuros, vt apud iudices suorum criminum secundum leges civiles poenas darent. Veri igitur debet: τὸ μὲν, quod ad illud attinet, illud quidem — κρινόντες pro κρινόντων αὐτῶν — aliter sequi debebat accusatius, qui suppletus est in ἀπειργε. In altero membro, εἰδὸς ἐλπίζων, dictum est: εἰδὸς δὲ ἐλπίζοντας (nemo vero crederet, putaret) βίωσαι μέχρι τῆ δ. γ. ὡς ἀντιδῶναι (αὐτὸν) τιμ. τ. ἀμαρτ. Ita fere cepit quoque Grammius. Sic non est opus, μὲν sumere pro μὲν γὰρ, nec supplere in κρινόντες, ἦσαν, et in ἐλπίζων, ἦν. Quae omnia videntur periodum intricatorem et orationem languidiorem reddere, cum per participia sit rotundior. GOTTL.

Ἀπειργε — κρινόντες] Debat, κρινόντας: sed simpliciter posuit primum casum, vt 4, 24. ὑπ' ἀμφοτέρων ἐπολεμείτο: εἰ μὲν Ἀθηναῖοι — παραπλόντες, rel. τὸ μὲν, τὸ δὲ, hic sign. partim, partim. BAVLR.

[Σέβειν] Hoc Scholio caput praefiximus pro ἀπειργε, sub quo intellig. ἀνθρώπους, vt agnoscit quoque Grammius. Probat quoque Abrech. Diluc. p. 243.] G.

κατεψήφισμένη] Reisk. in anim. p. 21. legit: κατεψήφισμένοι,

quod redeat ad superius κρινόντες, iudicantes et ipsi sibi sententiam veluti capitalem pronunciantes hanc, vt crederent poenam sibi nunc imminere multo maiorem, quam quae posset eos unquam ulla alia manere. Mox τῆ βίῃ τι ἀπολαύσαι plane vt nos: ihres Lebens noch etwas zu geniefsen, oder froh zu werden. Hefych. ἀπολαύει, τρυφᾷ. G.

[Ὁμηρος] Il. a. 61.] G.

Ἐν δὲ τῷ καιῷ] Durante malo. Sic ἐν σπονδαῖς, h. e. ἐσῶν σπονδῶν. vid. Schol. ad L. VII, 18. Mox in ἀνεμνήσθησαν φάσκοντες, hypallagen statuit Abrech. Diluc. p. 243. pro ἀνεμνήσθητες — φάσκον. v. not. ad Schol. G.

[Τῆ ἔπης] Schol. ad h. v. inserui e codd. Cassf. et Aug. In Call. vitiose scriptum erat: εἰχοι, quod emendauit ex Aug. Alterum Scholion ad φάσκοντες, est c. Basil. cod. Innuit, opinor, ordinem turbatum esse, et sic esse constituendum: ἀνεμν. οἱ πρεσβ. τῶδε τ. φ. φασκ. —] G.

Ἡξεῖ Δωρικὸς —] Thucydides significat hoc oraculo proferendo, vt e consequentibus intelligitur, se nihil tribuere eiusmodi rebus, quae superstitionis sunt plenae. Herodotus contra nullam temere occasionem praetermittit, oracula, somnia et portenta proferendi, vt scite obseruat Valkenarius ad Herodot. L. VI, p. 483. Thucydides contra maiorem animi grauitatem ostendit, vt patet e L. II, 17. VI, 10. VII, 79. De hoc oraculo cf. L. I. c. 118. G.

Ἀλλὰ λιμὸν] Achill. Statius Obseruation. C. XXIV. et alii, ex hoc loco luce clarius patere putant, diphthongum oi olim eodem sono pronunciatam fuisse, quo vocalem i. Qui aliter sentiunt, et ii quidem non pauci, cum suae sententiae nihil obitare credunt. Videndi sunt de hac controuersia, qui ex professo de Pronunciatione Linguae Graecae scripterunt. DVCK.

Bell. Pelop. an. 2. Olymp. 87. V. C. Varr. 32 $\frac{1}{2}$.

partim vero, quia nullus se tamdiu superstitem futurum sperabat, dum instituto iudicio poenas suorum delictorum daret. Multoque maiorem poenam, factorum iudicio iam decretam, sibi impendere existimabant; ante cuius aduentum, aliquibus vitae voluptatibus sibi perfruendum esse consuebant.

54. Athenienses igitur in huiusmodi morbum inciderunt, eoque grauius premebantur, tum quod homines intra muros morerentur, tum etiam quod foris ager ab hostibus vastaretur. Dum autem hoc malo vexarentur, ut verisimile est, hoc etiam carmen in memoriam reuocarunt, quod seniores olim decantatum dicebant,

Doriacum veniet loimo comitante duellum

Inter homines autem altercatio erat, non λοιμόν in isto carmine ab antiquis nominatum, sed λιμόν. Sed in praefatio illud merito euicit, pestilentiam significatam fuisse. Homines enim ad mala, quae patiebantur, carminis mentionem accommodabant. Quod si vnquam aliud Doriacum bellum post hoc eos inuasit, et λιμόν esse contigerit, verisimiliter hoc modo canent. Oraculum etiam Lacedaemoniis redditum, ab illis, qui hoc nouerant, memorabatur, quum ipsis oraculum consulentibus, an bellum esset mouendum, Deus respondit, ipsos fore victores, si bellum totis viribus gererent, seque ipsis opem laturum dixit. Quod igitur attinet ad oraculum, ea, quae tunc fiebant, cum ipso conuenire coniciebant. Cum autem Peloponnesii in Atticam irrupissent, hic morbus statim grassari coepit. Nec ipsam Peloponnesum inuasit, nec ullo malo eam affecit, quod sit relatu dignum: depastus vero est Athenas praecipue, deinde ex aliis locis ea, quae maxima populi frequentia erant referta. Atque haec quidem sunt ea, quae in morbo euenerunt.

55. Peloponnesii vero, postquam Atticae plautium vastarunt, in agrum, qui maritimus appellatur, processerunt vsque ad montem Laurium, vbi sunt argenti fodinae, quas Athenienses possident.

δηλονότι. Ἐν ὁμοίῳ] εἰναὶ δηλονότι. Τὴν ἤδη κατεψήφισμένην] ἀπὸ κοινῆ τοῦ δικῆν. λέγει δὲ τὴν νόσον. ἀπὸ κοινῆ δὲ καὶ τὸ ἐπίστων. Περιπεσόντες ἐπιέζοντο] Ὀμηρος, Εἰ δὴ ὁμῶς πόλεμος τε θυμῶ καὶ λοιμῶς Ἀρχαίος. Τὸ ἔστω] ἐκ πυθοχαρίων σίχρος. Φάσκοντες] σημειῶσαι τὴν συνταξίν. Ὅ, τι ἔξιν καὶ εἰπεῖν] ἤγηεν ἔξιν δικηγέως. Ἐπενείματο] κατέψαγε. Τὴν παράλον] τὴν παραθλάσσιον. Λαυρία] Λαυρίον ἕως ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἢ μέταλλα ἀργύρεα. Στρατηγὸς ἂν καὶ τότε] τινὲς εἰς τὸ ἂν, τινὲς

Κατὰ κράτος etc.] Oraculum hoc versibus Iambicis senariis pronunciatum fuisse existimat Fab. Paulinus, atque verum integrum esse, si recte pronuncietur, hoc modo:

Κατὰ κράτος πολεμῶσι νίκη ἔσεται.
Αὐτὸς τε παρακαλόμενος ξυλλήψομαι
Καὶ ἀκλήτος — — —

Hic vero nonnulla deesse suspicaretur aliquis, quae tertium versum abtoluerent. Vide Fab. Paulinum, p. 585. υνδς.

Καὶ αὐτὸς ἔφη ξυλλήψομαι] Thom. Magist. in βόλομαι τὸ φησὶ ἀεὶ πρὸς μέλλοντα καὶ ἐσέσται. Θεολ. ἐν τῇ β. καὶ α. ε. ζ. DVCK.

Ἐπιεζόντες] Recte quidam Mjff. et Schol. ε, τι ἔξιν καὶ εἰπεῖν. WASS.

Ἐπενείματο] Hesych. ἐπῆλθε, quam interpretationem Schol. explicationi praefert Abreisch. Diluc. p. 244., ὅδ πρᾶξιον ἐσῆλθεν. G.

Ἐτεμεν] Confer omnino Diodor. p. 309. d. Infra p. 340. 2. μὴ ἀβελτ Gr. minus clare. WASS. Τὸ πεδίον potius credo scriptum Thucydidem, quam τὸ χωρίον, quod est in nonnullis Mjff. Erant iam olim diuersa genera ciuium, οἱ ἐκ τῶ πεδίου, et οἱ παράλοι. Herodot. I, 59. De Paralo vid. Interpretes Ste-

phanī ad Ἀντὴ et Πάραλος. Pertinet huc locus Thomae Mag. Ὁ μόν ἢ παράλοιος χώρα, ἀλλὰ καὶ παράλος. Θεολ. DVCK.

Λαυρία ἕως] Ὅρος omittit etiam Suidas in ἀργύρεν, vbi pro ἢ τὰ legit ὅπως ἀργ. prae. Pausan. p. 2. παύοντι ἐς τὸ πρόσω Λαυρίον τε ἐστὶ καὶ νῆσος ἔρημος ἢ μεγάλη, Πατρόβιλα καλεμένη. WASS. Λαυρίον sine adiectione illa fere dicunt veteres. Schol. Aristoph. Equit. 361. Λαυρίον, at 1091. Λαυρείον. Suidas quoque variat. Et in Thucyd. VI, 91. Λαυρία. Sed ibi itidem alii Λαυρία. DVCK.

Λαυρία] Praeuentibus codd. optimis deleui ἕως, quod glossam sapit. v. Duck. Ceterum Herodot. L. VII, p. 569. scripsit Λαυρία. Wesseling. ad h. l. monet, scribi Λαυρία et Λαυρίον. Vtraque scriptura recta est. Apud Plutarch. in Themist. p. 445. est Λαυριατικὴν πρόσοδον ἀπὸ τῶν ἀργυρείων μετάλλων. Ut constantes essemus, correximus L. VI, 91. pro Λαυρία, Λαυρία. De his metallis e Laurio monte egit Casaub. ad Strabon. L. VIII, p. 613. Suid. in γαλῶς ἵπταται, p. 483. Kusterus h. l. dedit Λαυρίον, et in h. v. Λαυρία, quae inconstantia non probanda. cf. Xyland. ad Plat. l. c. GOTTL.

[Λαυρίον ἕως] Hoc Schol. ex Rossig. intuli. In Aug. interl. est: Λαυρία = ἕως, a manu antiqua.] G.

Πελοπόννησον ὄρα, ἔπειτα δὲ τὴν πρὸς Εὐβοίαν τε καὶ Ἀδρον τετραμμένην. Περικλῆς δὲ, στρατηγὸς ὢν καὶ τότε, περὶ μὲν τῆς μὴ ἐπεξίεναι τὰς Ἀθηναίους, τὴν αὐτὴν γνώμην εἶχεν, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ ἐσβολῇ.

νς. Ἐτι δ' αὐτῶν ἐν τῷ πεδίῳ ὄντων, πρὶν εἰς τὴν παραλίαν γῆν ἐλθεῖν, ἑκατὸν νεῶν ἐπίπλεον τῇ Πελοποννήσῳ παρεσκευάζετο, καὶ ἐπειδὴ ἔτοιμα ἦν, ἀνήγετο. ἤγε δ' ἐπὶ τῶν νεῶν ὀπλίτας Ἀθηναίων τετρακισχιλίους, καὶ ἰππέας τριακοσίους, ἐν ναυσὶν ἰππαγωγῶς πρῶτον τότε ἐκ τῶν παλαιῶν [νεῶν] ποιθεῖσθαι. Ξυνεστρατεύοντο δὲ καὶ Χίοι καὶ Λέσβιοι πεντήκοντα ναυσί. ὅτε δὲ ἀνήγετο ἡ στρατιὰ αὐτῆ Ἀθηναίων, Πελοποννησίους κατέλιπον, τῆς Ἀττικῆς ὄντας ἐν τῇ παραλίᾳ. ἀφικόμενοι δὲ εἰς Ἐπίδαυρον τῆς Πελοποννήσου, ἔτεμον τῆς γῆς τὴν πολλὴν καὶ πρὸς τὴν πόλιν προσβαλόντες, εἰς ἐλπίδα μὲν ἄλλοθεν τῶ ἐλεῖν, ἔ μέντοι προεχώρησέ γε. ἀναγαγόμενοι δὲ ἐκ τῆς Ἐπιδάουρας, ἔτεμον τὴν τε Τροισζηνίδα γῆν καὶ τὴν Ἀλιάδα, καὶ τὴν Ἐρμιονίδα. ἔτι δὲ πάντα ταῦτα ἐπιθαλάσσια τῆς Πελοποννήσου. ἄραυτες δὲ ἀπ' αὐτῶν, ἀφικόντο εἰς Πρασιάς, τῆς Λακωνικῆς πόλισμα ἐπιθαλάσσιον, καὶ τῆς τε γῆς ἔτεμον, καὶ αὐτὸ τὸ πόλισμα εἶλον, καὶ ἐπέβησαν. ταῦτα δὲ ποιήσαντες, ἐπ' οἴκῳ ἀνεχώρησαν. τὰς δὲ Πελοποννησίους ἔκτετι κατέλαβον ἐν τῇ Ἀττικῇ ὄντας, ἀλλ' ἀνακεχωρηκότας.

νζ. Ὅσον δὲ χρόνον ὅτε Πελοποννήσιοι ἦσαν ἐν τῇ γῇ τῶν Ἀθηναίων, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐστράτευον ἐπὶ τῶν νεῶν, ἡ νόσος ἐν τε τῇ στρατιᾷ τὰς Ἀθηναίους ἐφθίρει καὶ ἐν τῇ πόλει. ὥσε καὶ ἐλέχθη, τὰς Πελοποννησίους δέισαντας τὸ νόσημα, ὡς ἐπυθάνοντο τῶν αὐτομόλων, ὅτι ἐν τῇ πόλει εἴη, καὶ θάπτοντας ἅμα ἠσθάνοντο, θάψον ἐκ τῆς γῆς ἐξελεῖν. τῇ δὲ ἐσβολῇ ταύτῃ πλείστον τε χρόνον ἐνέμεναν, καὶ τὴν γῆν πᾶσαν ἔτεμον. ἡμέρας γὰρ τεσσαράκοντα μάλιστα ἐν τῇ γῇ τῇ Ἀττικῇ ἐγενήθη.

νη. Τῶ δ' αὐτῷ θέρει, Ἀγων ὁ Νικίης καὶ Κλεόπομπος ὁ Κλειῆς, Ξυσράτηγοι ὄντες Περικλῆς, λαβόντες τὴν στρατιάν, ἥπερ ἐκείνος ἐχρήσατο, ἐστράτευσαν [εὐθύς] ἐπὶ Χαλκιδεῶς τὰς ἐπὶ Θράκης, καὶ Ποτιδαίαν, ἔτι πολιορκημένην. ἀφικόμενοι δὲ, μηχανὰς τε τῇ Ποτιδαίᾳ προσέφερον, καὶ παντὶ τρόπῳ ἐπειρῶντο ἐλεῖν. προχώρησε δὲ αὐτοῖς ὅτε ἡ αἴρεσις τῆς πόλεως, ὅτε τᾶλλα τῆς παρασκευῆς ἀξίως. ἐπιγενομένη γὰρ ἡ νόσος, ἐνταῦθα δὴ πάνυ ἐπίεσε τὰς Ἀθηναίους, φθείρῃσα τὴν στρατιάν,

b Ὦν καὶ τότε Ἀθην. τότε Cl. c Μὴ om. Gr. et Reg. d Καὶ τότε Ἀθηναίους Ar. C. Dan. e Legitur etiam περὶ τὴν γῆν, teste Steph. Ita in Rossb., in marg. est παράλειον. f ἤγε δὲ ἐπὶ Reg. Cass. Gr. g Τετρακισχιλίους Dan. h Τότε πρῶτον Reg. i Ναυσὶ Gr. k Ἐσβαλόντες Cl. l Μὴν δεῖσθ Ar. C. Dan. m Ἀναγαγόμενοι Ar. C. Reg. Dan. Mox in Mosqu. Ἐρμιονίδα. n πάντα non agnoscunt Ar. C. Dan. o Καὶ τῆς τε γῆς ἔτεμον μέρος τι Cam. quod ex Scholiaste sumtum esse existimat Steph. p Ἐπεβήσαν Marg. q Ὅσον δὲ τε Reg. Cass. Ὅσον τε Gr. r Οἱ Πελοπ. Cass. Gr. Bas. s τῇ Ἀθην. Gr. Cass. Reg. t Διέφθιρει Cam. u Ἐπίπλεον Dan. x ὄρα τῆς γῆς ἐξελεῖν Ar. C. Dan. y τῇ δ' ἐσβολῇ Gr. z Ἐμεναν Reg. Mox τὴν γῆν ἔπλεον in Mosqu. a Ξυνεστράτηγοι Gr. b Στρατιάν Gr. c Τὸς ἐν τῇ Θράκῃ Ar. C. d Ἀξίως Dan. e Δὲ Ar.

Ἦν καὶ τότε] Alios post ὢν, alios post τότε interpungere, admonet Scholiastes. STEPH.

[τῆς εἰς τὸ —] In Aug. legitur sic: τῆς εἰς τὸ ὢν εἰς τῆς, τῆς εἰς τὸ τότε. In eodem cod. defunt Scholia ad verba ὄ, τι ἄξιον καὶ εἰπεῖν Ἐπεμείματο ἐτ' τὴν αὐτὴν γνώμην.] G.

Καὶ πρὸς τὴν πόλιν προσβαλόντες] Plutarch. in Pericl. p. 661. πολιορκήσας τε τὴν ἱερὰν Ἐπίδαυρον, ἐλπίδα παρασχῆσαν ὡς ἀλωσομένην, ἀπέτυχε διὰ τὴν νόσον. Paulo ante: ἔτεμον τῆς γῆς τὴν πολλήν, Nolter more suo dixit, πρὸς τὸ πολὺ, vt iam monuimus. Mox omissum est τὴν πολλήν, in, τῆς τε γῆς ἔτεμον — De forma loquendi v. ad h. l. c. 100. GOTTL.

[Ἐρμιονίδα] Sic correxi pro vitioso ἤλαεν.] G. Ἐρμιονίδα] Hermione Herodoto VIII, 73. Polybio, Xenophontē p. 515. Scylaci Ἐρμιῶν; fauent etiam numi. Agrum τὴν Ἐρμιονίδα vocat et Pausanias, cuius temporibus vrbs antiqua cuncta erat, noua autem IV. stadiis a promontorio sita est. Scriptores post Strabonem Thucyd. scripturam seruant. Ptoleus Lex. ined. Ἐρμιόνη χωρίον ἄστυον in Peloponneso, aut

ciuitas, vbi templum Cereris. Qua Deam pompa colebant Aristocles apud Aelianum de Animal. Lasus Hermionensis apud Athenaeum docuere. Templum ibi χθονίας a piratis exsilatum auctor Plutarchus in Pompeio. Idem πορφύρας Ἐρμιονικῆς in Alexand. meminit. De vrbs origine adeas Herodot. et Athenaeum. Vide item Suidam v. ἔνδ' Ἐρμιῶνος et Ἐπερίδος. WASS.

Ἐκ τῆς Ἐπιδάουρας — καὶ τὴν Ἐρμιονίδα] Vrbes Peloponnesi maritimas commemorat Xenoph. L. VI. H. G. 2. p. 299. Ἀπ' αὐτῆς τι τῆς Λακεδαίμονος — καὶ Ἐπιδάουρας καὶ Τροισζηνός καὶ Ἐρμιόνης καὶ Ἀλιέων. Loca vicina vocantur Τροισζηνός, Ἀλιεῖς, Ἐρμιονίς, et vrbes Ἐρμιόνη (Strab. L. VIII, 373.) et Ἀλιεῖς (Steph. de Vrbb. h. v.). v. Morus V. S. V. ad Xenoph. l. c. cf. Wall. ad L. I. 105. G.

Πρασιάς] Nolter rursus huius vrbs meminit 422, 1. 521, 22. Apud Pausaniam Βρασιαί, atque ita citat Stephanus. Polybius, Scylax, Ptolemaeus Πρασιαί scribunt. Sic etiam Eustath. Odyss. Ω. p. 1967. Pluraliter effert Polyaeus, in

Bell. Pelop. an. 2. Olymp. 87. $\frac{2}{3}$. V. C. Varr. 327.

ac primum quidem eam *agri* partem vastarunt, quae Peloponnesum spectat, deinde vero eam, quae ad Euboeam, et Andrum vergit. Pericles autem, qui tunc quoque dux erat, in eadem sententia perseuerabat, quemadmodum et in superiore expeditione *ficerat*, non oportere Athenienses *ex urbe* contra *hostem* exire.

56. Cum autem *Lacedaemonii* in *Atticae* planitie adhuc essent, antequam ad oram maritimam venirent, *ipse* centum nauium classem Peloponneso bellum illaturus instruebat; et postquam *omnia* parata fuerunt, soluit. Ducebat autem in nauibus quatuor millia grauis armaturae militum Atheniensium, et trecentos equites in *aliis* nauibus, quae equis vehendis erant aptae, quae ex vetustis nauigiis tunc primum factae fuerant. ad eandem autem expeditionem et Chii et Lesbii cum quinquaginta nauibus proficiscebantur. Cum autem hic Atheniensium exercitus soluit, Peloponnesios in Atticae ora maritima versantes reliquerunt. cumque ad Epidaurum Peloponnesi *urbem* peruenissent, magnam *agri partem* vastarunt, et adorti urbem, in spem quidem eius expugnandae venerunt; res tamen ipsis non successit. cum autem ab Epidauro soluisent, Troezenium, Haliensem, et Hermionensem agrum vastarunt: haec autem omnia loca sunt in maritima Peloponnesi ora. Hinc vero soluentes, ad Prasias, agri Laconici oppidum maritimum, peruenerunt, eiusque agrum vastarunt, et ipsum oppidum ceperunt ac diripuerunt. His autem actis, domum redierunt. Peloponnesios vero non amplius in Attica versantes, sed domum reuersos inuenerunt.

57. Quamdiu autem Peloponnesii in Attica, et Athenienses in nauali expeditione erant, hic morbus et militiae et domi Athenienses absumsit. Quamobrem etiam aiunt, Peloponnesios morbi metu, cum ex transfugis eum in vrbe grassari intellexissent, simul etiam cum sepelientes viderent, citius, *quam statuerant*, inde discessisse. Hac autem expeditione in agro hostili diutissime sunt commorati, totumque vastarunt. nam quadraginta ferme dies in Attica manserunt.

58. Eadem aestate Agnon Niciae, et Cleopompus Cliniae *filius*, Periclis in praetura collegae, sumtis copiis, quibus ille fuerat vsus, Chalcidensibus, qui sunt in Thracia, et Potidaeae adhuc obsessae bellum statim intulerunt. Cum autem venissent, machinas ei admouerunt, omnique ope expugnare conabantur. Sed neque vrbis expugnatio, neque caetera pro apparatus magnitudine ipsis succedebant. Nam morbus iste superueniens, hic Athenienses tum grauior afflixit, absumens exercitum, adeo vt et

Ante Iun. 25.

εις τὸ καὶ τότε ζῆσαι. Τὴν αὐτὴν γνώμην] προαίρεσιν. Ἐτι δ' αὐτῶν] τῶν Λακεδαιμονίων. Παρασκευάζετο] ἠτοίμαζε. Προεχώρησέ γε] ἦλθον εἰς τὸ ἐλεῖν τὴν πόλιν. Ἀναγαγόμενοι] ἀναχθέντες. Τῆς τε γῆς ἔτεμον —] μέρος τι λείπει. Ἐν τε τῇ στρατιᾷ] τῇ περὶ τὴν Πελοπόννησον. Θᾶσσον ἐκ τῆς γῆς ἐξελεῖν] εἰ δέ τις εἴποι, καὶ πῶς αὐτὸς ἐκ ἐφόνουον; λέγομεν ὅτι ἄσεβες τῆτο ἐνόμιζον. Τῇ δὲ ἐσβολῇ ταύτῃ] τῇ δευτέρᾳ δηλονότι. Τῷ δ' αὐτῷ θέρει] μετὰ βασις. Ἐτι πολιορκημένῃ] ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. Προεχώρει] προέκπεπεν. Αὐτοῖς] τοῖς πολιορκῆσιν. Ἡ αἵρεσις] ἡ πόρθησις. Ἐνταῦθα δὴ πάνυ]

πρασιας. Pausaniae scriptura mendosa est. wass. *Aristoph.* Pac. 241. Ἰὼ Πρασιὰ τρισάθλιαι. DVCK.

[Τῆς τε γῆς ἔτεμον] Parui Steph. qui haec verba Scholio praefigi volebat. *λείπει* addidi ex Aug. Poterat etiam supplere τὴν πολλὴν Scholiasτες, quod magis Thucydideum est.] GOTTL.

Ἐν τε τῇ στρατιᾷ] Reiskius in anim. p. 22. malit: στρατιᾶ, in expeditione. Codd. vero constanter vulgatam tuentur. In hac oppositione nil mutandum arbitror. G.

[Εἰ δέ τις εἴποι] In Cass. leg. εἴποι.] G.

Ἀγνων] Ἀθηναίος διδασκαλικῶς εἰς τὴν πολιορκίαν ait *Dido-*

rus p. 310. d. πλείω τῶν χιλίων ταλάντων. v. *Nestrum* II, 70. wass.

[Ἡ πόρθησις] Grammius notat Scholiasτες, quod haec nomina Synonyma faciat. Fortasse innuit Schol., Nostro scribendum fuisse potius πόρθησις, siue antecedens positum esse pro confect. In cod. Aug. enim in margine legitur: ση- μείωσαι αἵρεσις. In eodem cod. defunt Schol. a verbis Ἐτι δ' αὐτῶν — ad Ἀναγαγόμενοι] Τῇ δὲ ἐσβολῇ ταύτῃ. it. Ἐτι πολιορκημένῃ — ad Ἐνταῦθα δὴ πάνυ. it. Ἠλλοίωντο — ad Καὶ προσδεχομένη μοι.] G.

[Εἰς τὴν Ποτιδαίαν] Pro ἐν τῇ Ποτιδαίᾳ.] G.

ὥστε καὶ τὰς προτέρας στρατιώτας νοῆσαι τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τῆς ἕξου Ἀγωνίᾳ στρατιᾶς, ἐν τῷ ἑ προῖδ χρόνῳ ὑγιαίνουσας. Φορμίων δὲ, καὶ οἱ ἑξακόσιοι ^h καὶ χίλιοι ἄκρι ἦσαν περὶ Καλκιδέας. ὁ μὲν ἐν Ἀγῶνι ⁱ ταῖς ναυσὶν ἀνεχώρησεν εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀπὸ τετρακισχιλίων ὀπλιτῶν χίλις καὶ πεντήκοντα τῇ νόσῳ ἀπολέσας, ἐν τεσσαράκοντα μάλιστα ἡμέραις. οἱ δὲ πρότεροι στρατιῶται ^k κατὰ χώραν μένουσες ἐπολιόρην τὴν Ποτιδαίαν.

29. Μετὰ δὲ τὴν δευτέραν ἐσβολὴν τῶν Πελοποννησίων, οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς ἦ τε γῆ αὐτῶν ἐτέμνητο ^l τοδεύτερον, καὶ ἡ νόσος ἐπεκειτο ἅμα καὶ ὁ πόλεμος, ἠλλοίωτο τὰς γνώμας. καὶ τὸν μὲν Περικλέα ἐν αἰτία εἶχον, ὡς πείσαντα σφᾶς πολεμεῖν, καὶ δι' ἐκείνων ταῖς ξυμφοραῖς περιπεπληκότες. ^m πρὸς δὲ τὰς Λακεδαιμονίους ἄρηκτο ξυγχαρεῖν, καὶ πρέσβεις τινὰς πέμψαντες ὡς αὐτὰς, ἄπρακτοι ἐγένοντο. πανταχόθεν τε τῇ γνώμῃ ἄποροι καθεσῶτες, ἐνεκέντο τῷ Περικλεῖ. ὁ δὲ, ὄρων αὐτὰς πρὸς τὰ παρόντα χαλεπαίνοντας καὶ πάντα ποῖοντες, ἄπερ αὐτὸς ἠλπίζε, ξύλλογον ποιήσας (ἐτι δ' ἐστρατήγει) ἐβόλετο θαρσύναι τε, καὶ ἀπαγαγὼν τὸ ὀργιζόμενον τῆς γνώμης, πρὸς τὸ ἡπιώτερον καὶ ἀδεέτερον καταστῆσαι. ⁿ καὶ ὁ παρελθὼν ἔλεξε τοιαύδε.

ξ. «ΚΑΙ προσδεχομένων μοι τὰ τῆς ὀργῆς ὑμῶν ^p ἔς με γεγέννηται (ἠ αἰσθάνομαι γὰρ τὰς αἰτίας) καὶ ἐκκλησίαν τέτῃ ἐνεκα ξυνήγαγον, ὅπως ὑπομνήσω, καὶ ^r μέμψωμαι, εἴτι μὴ ὀρθῶς ἢ ἐμοὶ χαλεπαίνετε, ἢ ταῖς ξυμφοραῖς εἴκετε. ἐγὼ γὰρ ἠγῶμαι πόλιν ^s πλεῶν ξύμπασαν ὀρθομένην ὠφελεῖν τὰς ιδιώτας, ἢ καθ' ἑκάστον τῶν πολιτῶν εὐπραγῶσαν, ἀθρόαν δὲ σφਾਲομένην. καλῶς μὲν γὰρ φερόμενος ἀνὴρ ^t τὸ καθ' ἑαυτὸν, διαφθειρομένης τῆς πατρίδος, ὅθεν ἦσαν ξυναπίλλυται κακοτυχῶν δὲ ἐν εὐτυχίᾳ, πολλῶν μᾶλλον διασώζεται. ὅποτε ἐν πόλιν μὲν τὰς ιδίας ξυμφορὰς οἶα τε φέρειν, ^v εἰς δὲ ἑκάστος τὰς ἐκείνης ἀδύνατος, πῶς ἔχρη πάντας ἀμύνειν αὐτῇ; καὶ μὴ (ὁ νῦν ὑμεῖς δρᾶτε, ταῖς κατ'

f ἐν Cass. Gr. g πρὸ τῆ Cass. Gr. h καὶ deest Dan. i Ἀνεχίροντα ταῖς ναυσὶν Ar. C. Dan. k Κατακάρων Alm. Flor. Bas. l τὸ δευτέρον Ar. C. Dionys. Hal. p. 843. Cass. Gr. m Notandus et fortasse suspectus etiam habendus est ille verbi ξυγχαρεῖν vsus. Neque enim vero abfinitate videtur, ita potius scriptum a Thucydide fuisse, πρὸς δὲ τὸ Λακεδαιμονίους ἄρηκτο ξυγχαρεῖν. Si. rb. ξυγχαρεῖν Gr. Mox ἔγινοντο in Mosqu. n Καὶ deest Ar. C. Cl. Gr. Alm. Flor. Reg. Cass. Dan. Mosqu. o παρελθὼν δὲ ἔλεξε Ar. C. Cl. Reg. Cass. Dan. Mosqu. p Ἐς ἑαυτὸν C. Cl. et Dionys. Halic. locum citans, in comm. de Thuc. Hist. iud. p. 923. Cass. Reg. ὡ pro ἑ με Gr. q ἀπεθνήκει Ar. C. r Μέμψωμαι Gr. s πλεῶν Cl. Gr. Dion. Halic. Reg. Cass. In marg. Alm. Vin. quoque πλεῶν. t τὸ deest Reg. v εἰς δ' ἑκάστος Gr. Statim post τὰς ιδίας ἀδύνατος cod. Bas.

μετὰ — ἐγένοντο] D. Halic. p. 143, 6. WASS.

μετὰ δὲ τὴν δευτέραν ἐσβολὴν —] Laudat haec verba vsque ad ἄπρακτοι ἐγένοντο, Dionys. de Thucyd. iudic. p. 843. Reprehendit Nostrum, quod leuiter hanc rem narrarit, nec crimina legatorum, nec orationem, rationemque Lacedaemoniorum commemorarit. GOTTL.

Τοδεύτερον] τὸ δευτέρον etiam Dionys. Halic. Infra μὲν abest Dion. Halicarn. proflus male. et πρὸς αὐτὰς loco ὡς αὐτὰς. WASS.

καὶ τὸν μὲν] Abest a Dionys. l. c. μὲν, male. G.

πρὸς δὲ τὰς Λακεδαιμονίους — ξυγχαρεῖν] i. c. ξυμβαίνειν, παρῆσι. Stephano sine causa corrigendum videbatur: πρὸς δὲ τὸ τοῖς Λακεδ. ἄρηκτο ξυγχαρεῖν. Noster vti h. l. loquitur L. III, 27. ξυγχαρήσαντες πρὸς Ἀθηναίους. cf. Abresch. Dilucid. p. 244. Mox pro ὡς αὐτὰς, Dionysius habet: πρὸς αὐτὰς. Illud est Atticorum, omisso τῷ πρὸς. G.

ξυγχαρεῖν] i. c. ἐπέκειναι, nachzugeben. v. Schol. et not. GOTTL.

[Ἐνδιδόναι] Infra L. III, 27. ξυγχαρεῖν explicatur ὑπεῖξαι. Abresch. in auct. p. 282. laudat Plat. Charmid. p. 236. ἑκάστος ἡμῶν τῶν καθ' ἑαυτὸν συγχαρῶν —] G.

Ἀπαγαγὼν τὸ ὀργιζόμενον τῆς γνώμης] i. c. καθελών. Sic Helych. ἀπαγαγὼν, (vulgo ἀπάγων) explicat. Abresch. Diluc.

p. 245. putat, Hesyechium hanc glossam ex h. l. hausisse. GOTTL.

Ἀπαγαγὼν] Possis tamen simpliciter vertere, abducens, i. e. abducere volens, abducturus, auocaturus, nempe a sensu et cura mali virgentis, et ad belli curam reuocaturus: vel, vt ipse subiicit, ad leniorem (in se) animum et firmiorem. VAN.

καὶ πρὸς. — εἴκετε.] Dionys. Halic. p. 158. Deinde, ibidem, Ἐγὼ — διασώζεται, WASS. τὰ τῆς ὀργῆς ὑμῶν, pro ἡ ὀργῇ ὑμῶν. Sterb. Append. ad script. de Dialect. vbi plura huiusmodi vide. Aristides Rhetor, quum in oratione quadam aliquanto gloriosus de eloquentia sua praedicasse visus fuisset, inter alia etiam Periclis exemplo se defendit. Oration. Tom. III. p. 950. DVCK.

καὶ προσδεχομένων μοι τὰ τῆς ὀργῆς —] i. c. τὴν ὀργὴν, nos: die Ausbrüche eures Zorns —. Hanc orationem tanquam Periclis persona indignam vituperat Dionysius Halic. l. c. Hoc in tempore putat habendam fuisse a Pericle deprecationem, non autem orationem vehementem et irae plenam. Sed haec oratio, opinor, non iusto maiorem iracundiam spirat, sed Periclis personae conuenit; deinde in tali tempore vir magnus et fortis non deprecatur, sed conscius reſti, consilia sua fortiter defendit, non sine indignatione et plebis reprehensione. In cod. Aug. legitur: δημηγορία Περικλέους πρὸς Ἀθηναίους. G.

priores Atheniensium milites, morbum contraxerint ex contagio copiarum, quae cum Agnone venerant, quamvis antea recte valerent. Phormion vero, et mille ac sexcenti milites, apud Chalcidenses non amplius erant. Agnon igitur cum nauibus Athenas rediit, ex quatuor millibus militum, mille et quinquaginta morbo amissis, intra dies circiter quadraginta. Priores vero milites in suo loco remanentes Potidaeam obsidebant.

Bell. Pelop. an. 2. Olymp. 87. 3. V. C. Varr. 324.

59. Post secundam vero Peloponnesiorum irruptionem Athenienses, cum ager ipsorum iterum esset vastatus, et morbus simul et bellum ipsos premeret, sententiam mutarunt; et Periclem culpae coeperunt, tum quod sibi suafisset, ut bellum hoc susciperent, tum etiam quod propter ipsum in has calamitates incidissent. ad compositionem vero cum Laedaemoniis faciendam animis inclinabant: cumque nonnullos legatos ad ipsos misissent, nihil impetrare potuerunt. Tunc autem in maxima dubitatione constituti, omnisque consilii inopes, in Periclem inuehebantur. Ille vero, cum ipsos ob praesentem rerum statum indignari videret, omniaque facere, quae ipse sperauerat, coacta concione, (adhuc enim erat exercitus praetor) illos ad fiduciam adhortari, et ira sedata animos illorum mitigare, omnemque metum illis adimere volebat. Quamobrem in medium progressus hanc orationem habuit.

Aut. Jun. 25.

60. VESTRA in me indignatio mihi expectanti contigit (eius enim causas intelligo). atque propterea concionem coëgi, ut vos commonefacerem; et vobiscum exposcularem, si quid vos haud recte vel mihi succensetis, vel rebus aduersis ceditis. Ego enim existimo, ciuitatem, cuius vniuersus status manet erectus, maiorem vtilitatem priuatis hominibus afferre, quam si singulorum ciuium felicitate priuatim floreat, ipsa vero vniuersa iaceat afflicta. Qui enim priuatim rem feliciter gerit, si patria euertatur, ipse quoque nihilominus vna cum ea perit. Qui vero in republica florente rem infeliciter gerit, is longe facilius conferuatur. Quum igitur respublica quidem priuatas calamitates sustinere potest, singuli vero publicas ipsius calamitates ferre nequeunt, * quomodo non conuenit vniuersos opem ipsi ferre? nec oportet facere id, quod vos nunc facitis, qui domesticis iacturis attoniti, reipublicae

* Quo pacto non conuenit vniuersos periculum ab illa propulsare? Atqui contra, in eo, quod nunc agitis, domesticis iact. etc. interpretatur Stepb. sequens coniecturam suam, quae ex μη facit μὴν, et ante ὃ subaudit κατὰ: perinde ac si dictum esset, κατὰ τὸτο ὃ νῦν ὑμῖς ὄρ. etc. MVDS.

εἰς τὴν Ποτιδαίαν. Οἱ δὲ πρότεροι] οἱ μετὰ Καλλίη δηλονότι. Ἕλληόωντο] μετεβλήθησαν. Ευχαρεῖν] ἐνδιδόναι. Καὶ ἀπαρχῶν] ἀποσῆσας. Καὶ προσδεχομένῳ] ταύτης τῆς διμηγορίας μέμνηται Πλάταρχος ἐν τοῖς πολιτικοῖς παραγγέλμασι. Καὶ προσδεχομένῳ μοι] καὶ προσδεχόμεναι μοι γεγένηται εἰς ἐμὲ τὰ τῆς ὀργῆς ὑμῶν. οἶον, ἐν ἀνέλεπτοις εἰς ἐμὲ τὰ παρόντα γεγένηται αἰτιάματα, ἀλλὰ καὶ ἤδη ταῦτα προσδεχομένῳ, ἀφ' ὧ πολεμῖν συνεβόλευσα Λακεδαιμονίοις, γεγένηται καὶ διὰ τὸτο συνήγαγον ἐκκλησίαν, ὅπως, ὡς ἐκ ὀρθῶς ἐμοὶ χαλεπαίνετε, ἢ ταῖς τύχαις εἴκετι, ὑπομνήσω. Αἰσθάνομαι] γενικῆ καὶ αἰτιατικῆ, κοινῶς καὶ Ἀττικῶς. Ἐγὼ γὰρ ἤγουν] κατασκευὴ τῆ προοιμίας. Πόλις μὲν τὰς ἰδίας] ἰδίας νῦν, ἐκὶ ἑαυτῆς, ἀλλὰ τὰς τῶν καθ' ἑκάστον ἀνθρώπων καὶ μερικῶς δυστυχίας. Ταῖς κατ' οἶκον] ταῖς ἑαυτῶν, καὶ μερικαῖς. Πεπληγμένοι] παραφερέμενοι. Ἀφίσσθε]

Τὰ τῆς ὀργῆς] Non est quartus casus, ut vult B. Gottl., sed primus, referturque ad γίνεσθαι expectanti accidit ira vestra. Ceterum cohortatoria oratio est; et consolatoria eadem; digna vero et Periclis persona, et causae vsu. BAVER.

[Καὶ προσδεχομένῳ μοι] E codd. Cass. et Aug. Scholion inferui. Locus exdat in praec. reip. ger. T. VIII. p. 204.] GOTTL.

[Αἰσθάνομαι] Hoc Scholion addidi e cod. Bat.] G.

Τὰς αἰτίας] Reisk. (in anim. l. c.) coniciebat: τῆς αἰτίας. G. ἤγουν] Huc spectat *Hierocles* apud *Stobaeum* pag. 229, 20. WASS.

Καλῶς — φερόμενος ἀνὴρ] i. e. vir, cui res prospere succedunt, item qui laude dignus est. v. Ducker. VIII, 54. alias iungit Noster τὸ εὖ, v. c. εὖ φερόμενος ἐν στρατηγίαις, cui felicitas in bello contingit s. cuius opera in bello magni aestimatur, laudatur. cf. L. V. 15. 16. et Xenoph. L. II, 1. H. G. p. 54. *Lysandrum* εὖ φερόμενον παρὰ τοῖς ξυμμάχοις κατὰ τὴν πρῶτην ναυμαχίαν. Opponitur εὖ φέρεσθαι, τῷ κακῶς φέρεσθαι. v. Wessell. ad Diod. XIII, p. 600. G.

Κακοτυχῶν] Agnoscit *Pollux* III, 99. *Κακοτυχῆς Euripides*. WASS.

οἶκον ^x κακοπραγίαις ^y ἐκπεπληγμένοι, τῷ κοινῷ τῆς σωτηρίας ^z ἀφίσθε, ^a καὶ ἐμὲ, τὸν παρανέσαντα πολεμεῖν, καὶ ὑμᾶς αὐτὰς, οἱ ξυρέγωντε, δι' αἰτίας ἔχετε. καίτοι ἐμοὶ τοῦτω ἀνδρὶ ὀργίζεσθε, ὡς ἄδενός ^b ἤσων οἴομαι εἶναι γινῶναι τε τὰ δέοντα, καὶ ἐρμηνεύσαι ταῦτα. Φιλόπολις τε, καὶ χρημάτων κρείσσων. ὃ, τε γὰρ γυῖος, καὶ μὴ σαφῶς διδάξας, ἐν ἴσῳ, ^c εἰ καὶ μὴ ἐνεθυμήθη ^d ὃ, τ' ἔχων ἀμφοτέρω, τῇ δὲ πόλει δύστυχος, ἔκ ἂν ὁμοίως τὶ οἰκείως φεράζοι προσόντος δὲ ^e καὶ τῆδε, χρέμασι δὲ νικωμένω, τὰ ξύμπαντα τέτῳ ἐνός ἂν ^f πωλοῖτο. ὥσ', εἴ μοι καὶ μέσως ἡγέμενοι μᾶλλον ἐτέρων προσεῖναι αὐτὰ, πολεμεῖν ἐπέσθητε, ἔκ ἂν εἰκότως ^g νῦν γε τῷ ἀδικεῖν αἰτίαν φεροίμην.

Ξα'. «Καὶ γὰρ, οἷς μὲν αἴρεσις γεγένηται ^h τᾶλλα εὐτυχῶσι, πολλῇ ἀνοια πολεμῆσαι· εἰ δ' ἀναγκαῖον ἦν, ἢ εἴξαντας, εὐθύς τοῖς πέλας ὑπακῶσαι, ἢ κινδυνεύσαντας περιγενέσθαι, ὁ Φυγῶν τὸν κίνδυνον, τῷ ὑποστάντος μεμπτότερος. καὶ ἐγὼ μὲν ⁱ ὁ αὐτός εἰμι, καὶ ἔκ ἐξίσταμαι. ὑμεῖς δὲ μεταβάλλετε, ἐπειδὴ ξυνέβη ὑμῖν πεισθῆναι μὲν ἀνεραίοις, ^k μεταμέλει δὲ κακισμένοις, καὶ τὸν ἐμὸν λόγον ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἀσθενεῖ τῆς γνώμης μὴ ὀρθῶν φαίνεσθαι· διότι τὸ μὲν λυτῶν ἔχει ἤδη τὴν αἰσθησὶν ἐκάστῳ, τῆς δὲ ἀφελείας ἀπεσιν ^l ἐτι ἡ δῆλωσις ἀπασιν καὶ μεταβολῆς μεγάλῃς, καὶ ταύτης ἐξ ὀλίγου ἐμπροσθέντος, ταπεινὴ ὑμῶν ἢ διάνοια ^m ἐγκατερεῖν, ἃ ἔγνωτε. ⁿ ὁλοῖ γὰρ φρονημα, τὸ αἰφνίδιον

^x Πραγίαις Dan. ^y Πεπληγμένοι Marg. Sed ἐκπεπληγμένοι magis probat Stephanus. ^z Ἐφίσθε Ar. C. Ἀφίσθεσι Bar. Vallis etiam aut legit, aut legendum censuit ἀφίσθεσι, et paullo post ἔχοντες pro ἔχοντες, ut ἀπὸ κοινῆ repetatur χρέη. Non minus tamen commode ἔχειν, quam ἔχοντας legendum putat Steph. Ἐφίσθε Dan. Ἀφίσθεσι Reg. et ex emendatione inter verius Gr. In Cass. abrafra vetere script. factum erat ἀφίσθε. ^a καὶ ἐμὲ τε τὸν Cl. Gr. Cass. ^b οἴομαι ἤσων Reg. Cass. Gr. Bas. Mosqu. Schol. Dion. Hal. l. c. ^c εἰ omitt. Gr. καὶ εἰ Reg. Cass. Bas. Aug. ^d ὃ, τε ἔχων Ar. C. et Dion. Hal. Paullo post ἰμοῖος τὶ ἢ οἰκείως, ex emendat. in cod. Bas. ^e καὶ τῷ Gr. ^f Ita emendatum erat in Reg. manu rec. fuerat ἀπολοῖτο. In Mosqu. κολοῖτο. ^g Νῦν τῷ γε Ar. C. Reg. Cass. Gr. Aug. Dan. Bas. ^h τὰ ἄλλα Dionys. Halic. ⁱ ὁ δεστ Dan. Mox in marg. Ald. Vinar. μεταβάλλεσθε. ^k Μεταβαλεῖν Ar. C. Dan. Μεταβαλεῖν Cass. Μεταβαλεῖν Gr. ^l ἠδῆ, et eadem manu inter versus ἐτι Reg. ^m Ἐγκατερεῖν C. ⁿ Quod a Thucydide dicitur ὁλοῖ φρονημα, Euripides dicit simpliciter ὁλοῖ. Steph.

Ἐκπεπληγμένοι] Magis rationi consentaneum est, ut dicat Pericles ἐκπεπληγμένοι, quam πεπληγμένοι: nisi forte hoc simplex compositi illius accipere significationem dicatur. At ego meminī quidem et aliud compositum καταπεπληγμένοι in illa τῷ ἐκπεπληγμένοι significatione legere, verum simplex πεπληγμένοι non item. Dum autem hoc scribo, venit in mentem paginæ sequentis locus, in quo καταπεπληγμένους ab eodem ad eodem eadem de re dici videmus. STEPH.

Ἀφίσθε] Manus docta in Marg. Flor. notat, legendum esse ἀφίσθε. Et sic quoque vult corrigi in Schol. Certe ita sequi debebat, uti etiam δι' αἰτίας ἔχειν, et ὀργίζεσθαι. Sed more suo Noster excidit constructione. Reisk. in anim. p. 32. legit: καὶ μὴ δρῶν ὁ ὑμεῖς v. δρᾶτε, ἐκπ. — τῷ κοινῷ. GO.

καὶ ἐμὲ] Cl. Gr. καὶ ἐμὲ τε. bene. WASS.

καίτοι — κρείσσων] Dionys. Halic. l. d. vbi οἴομαι ἤσων εἶναι. bene. Enarrator Hermogenis eadem haec laudans perperam legit ἤττων εἰμὶ. quem corrige. Confer eundem pag. 75. et nostri imitatorum Demosthenis de Coron. p. 355. Ed. Genev. wass. Lucian. de Saltat. pag. 300. καὶ ὅπερ ὁ Θεουκιδῆς περὶ τῷ Περικλέως ἔφη, ἐπαινῶν τὸν ἄνδρα, τῷτο καὶ τῷ ὀρχηστῷ ἀκρότατον ἂν ἐγκάμιον εἶη, γινῶναι τε τὰ δέοντα, καὶ ἐρμηνεύσαι αὐτά. DVCK.

[ἠγῶν μεγάλη] Parum attendit Schol., sequentia: ἐς ἄδενός ἤσων — pertinere ad τοῦτω, alias non expositurus fuisset τὸ τοῦτω ita. Idem est, ac si dixisset: τοῦτω, ὡς ἄδενός ἤσων οἴεσθαι εἶναι. v. Steph.] GOTTL.

Ἐρμηνεύσαι ταῦτα] Explicare, paullo post: σαφῶς διδάσκειν, οἰκείως φεράζει. Hefych. explicat quoque ἐρμηνεύοντες per φεράζοντες. Hoc Periclis dictum laudat Lucian. T. II. de Salt. p. 290. (c. 36.) vbi pro ταῦτα est αὐτά quod probat Moses Solanus, et ταῦτα improbat. Reiskius malebat quoque legi αὐτά, sine aliqua causa idonea. Ταῦτα est in omnibus codd. et apud Dionys. p. 925. Etsi αὐτά vsitatus est; Thucydidi tamen relinquenda, quae raro occurrunt. Abre-

schius in Diluc. p. 245. laudabat Philon. p. 312. qui sententiam aliis verbis concepit: καὶ ἐνθυμείσθαι τὰ βέλτερα καὶ ἐξαγγέλλειν τὰ νοηθέντα et p. 747. πυκνός ἦν — καὶ ὄξυς νοῆσαι καὶ βαλεθέντα πράξαι. Ceterum Dionys. Hal. p. 925. reprehendit Thucydidem, quod se laudaverit, quod audientibus sit permolestum. Sed obrectatores interdum nos cogunt, ut nosmet ipsos laudemus, et ita nos purgemus. G.

φιλόπολις] τὸ ἦθος addit Pollux IX, 26. tanquam e Thuc. vbi Ifoocrates, Plato, Aristoph. et Noster infra nona semel. wass. Vlian. in Oration. Demosthenis de Pace pag. 41. Ποιεῖται σύστασιν τῷ οἰκείῳ προσώπῳ, ὅποσον ὁ ἔχων ὁ Περικλῆς παρὰ Θεουκιδῆς ποιεῖται, ὅτι κειχρὸς παντὸς ἡμίματος καὶ ἀδαροδοκίως δημηγορεῖ. DVCK.

Χρημάτων κρείσσων] Eandem abstinentiam laudat Plutarch. in Pericl. p. 737. Pericles — ἀδαροτάτον ἐαυτὸν καὶ καθαρὰτατον ἐπόλαξε. cf. Noster c. 65. infra. G.

εἰ καὶ μὴ] Abreschio placet ordo εἰ μὴ, quem habent boni codd. (v. Diluc. p. 245.), et vsitatus est, ita dicere. Sed quod variant codd. in εἰ καὶ, et καὶ εἰ apud alios quoque, v. c. Xenoph. Mem. III, 1. vbi καὶ εἰ pro εἰ καὶ (ad quem v. Valken. p. 248. et anim. ad Plat. Menex. p. 28.), nolui aliquid mutare, quod apud Nostrum talia non sunt rara. Mox δόντως int. Hefychius per ἐχθρόν, qui infesto est animo in civitatem. G.

οἱ, τε — πωλοῖτο] Dionys. Halic. l. d. vbi φεράζει. wass. Οὐκ ἂν ὁμοίως] n. aequae ac ille, qui consilia sua non potest perspicue eloqui, sine proferre. G.

τὰ ξύμπαντα — πωλοῖτο] Abreschius Diluc. p. 246. malebat e cod. reg. ἀπολοῖτο et e Scholiaste, qui secundum Scholion ad καίτοι ἐμοὶ ita legisse, Viro doctissimo viderur; qui et ellipsin statuit praep. ὑπὸ, ante verba: τέτῳ ἐνός. Nota est quidem haec constructio cum ἀπολέσθαι, τελευτᾶν, ἀποθνήσκειν hoc loco tamen et dura est ellipsis, et ἀπολοῖτο minus probabilis lectio, ob χρέμασι, cui nullum aptius verbum iungi

Bell. Pelop. an. 2. Olymp. 87. 3. V. C. Varr. 324.

salutem deseritis, et me, qui vobis suasi, vt bellum hoc susciperetis, atque adeo vos ipsos, qui mihi affensi estis, accusatis. Atque mihi tali viro irascimini, qui me nulli secundum esse puto, aut in cognoscendis rebus, quae sunt faciendae, aut etiam in his explicandis: quique cū vitatis insuper amore insignis sum, et pecunia inuictus. Nam qui nouit, neque aperte docet, perinde est, ac si nunquam cogitasset. Et qui vtrumque habet, sed reipublicae est maliuolus, * is pariter nullum amicum consilium ipsi dabit: sed si hoc etiam illi adfuerit, sed pecunia vincatur, hanc vnam ob rem caetera omnia venalia habebit. Quare si mihi vel mediocriter haec praeter caeteros adesse existimantes, me autorem in hoc bello suscipiendo sequuti estis, nullo meo merito nunc saltem iniuriae culpam sustineam.

61. „Quibus enim, dum caeteris in rebus fortuna secunda vtuntur, optio datur, magna est stultitia, si bellum gerant. Sed si necesse erat, aut cedentes finitimis statim parere, aut periculum subeuntes hoste superato seruari; is, qui periculum subterfugit, maiorem reprehensionem meretur, quam ille, qui hoc fortiter sustinuit. Atque ego quidem nunc etiam idem sum, qui et ante; nec a sententia discedo. Vos vero sententiam mutatis, postquam vobis accidit, vt rebus quidem integris bellum susciperetis autoritatem meam sequuti, calamitatibus vero afflictī, poenitentia ducamini; inique consilii ratio, propter vestri iudicii imbecillitatem, non recta videatur: quia id quidem, quod molestiam affert, ab vnoquoque vestrum iam sentitur; communis vero vtilitas, quae adhuc est remota, nondum patet. Itaque quia paulo maior rerum conuersio, eaque repente incidit, imbecillo abiectione

* Is peraeque nihil e re ipsius loquetur etc. Valla. Acaicus. HVDS.

ἀμελείτε. Οἱ ξυγγνωτε] μετέσχετε τῆς παρανόσεως, διαγνώστες. Καίτοι ἐμοί] παραγραφικὸν ἐν δεινότητι. τέσσαρα δὲ, κατὰ Θυκυδίδην, τὸν ἀγαθὸν ἔχειν ἄνδρα, νοεῖν μὲν τὰ δέοντα, φράζειν δὲ δύνασθαι τὰ νοηθέντα καλλῶς, φιλοπολίην τε εἶναι καὶ τέταρτον, κρείσσω χρημάτων. τὸ γὰρ νικᾶσθαι χρήμασι, πῶσαν καὶ ἥτορος, καὶ πολίτην, καὶ ἰδιώτην, καὶ ἀρχόντου ἀρετὴν ἀφανίζει. Τοῖσιν ἄνδρι] ἦγεν μεγάλη. Ὅς ἔδενός οἴομαι ἥσων] ἤτορειαν ἐαυτῷ μαρτυρεῖ. Καὶ τῶδε] τῆς εὐνοίας. Καὶ μέσως] μετρίως. Μᾶλλον ἐτέρων] λείπει ὁ δὲ σύνδεσμος, ἢ ἡ, μᾶλλον δὲ ἐτέρων. μέσως δὲ εἶπε, καὶ ἡ σφόδρα, διὰ τὸ φορτικόν. Καὶ γὰρ οἷς μὲν αἰρέσει] κατὰ κοινὰ τὸ πολεμῆσαι. ὁ δὲ νόσ, φησὶν, ὅτι ἀφρονέες εἰσιν οἱ ἐν εὐτυχίᾳ ὄντες, καὶ πολεμεῖν αἰρέμενοι. Τοῖς πέλας] τοῖς ἀκραιφνεσσι. Περιγενέσθαι] νικῆσαι, τῶν ἐχθρῶν δολιχόντι. Καὶ εἰ ἐξίσταμαι] ὧν παρρησεα. Ἀκραιφνεσσι]

poterat, quam παλωίτο. Mecum sentiebat etiam Bauer. In auctor. Diluc. p. 282. rationem, cur ἀπολωίτο praeferat, quaerit in eo, quod dubitet, an παλωίτο actiue fumatur. G.

παλωίτο] Vera haud dubie lectio, et aptior rei, atque elegantior, quam quae vlli alii cedat. Neque actiue παλωίτο intelligas, sed, vt sonat, vendantur, nempe ab illo, a tali viro. BAVER.

[λείπει ὁ δὲ σύνδεσμος] i. e. deest coniunctio δέ. Qua elipsi fere non opus esse dicit Stephanus, aut certe non tantum δέ, sed ὅμως δέ, hoc sensu: haec mihi quamuis mediocriter tantum, magis tamen quam ceteris inesse. Mox διὰ τὸ φορτικόν, i. e. quia odiose hoc dictum fuisset.] G.

καὶ γὰρ — κικημένους] Dion. Halic. 159. ἐκεῖνα, inquit, τεθαύμαζα, ὡς νενημένα τε ἀκριβῶς, καὶ ἡμισημεμένα περιττῶς, καὶ συγκεῖμενα ἠδέως. WASS.

οἷς μὲν αἰρέσει] —] Dionysius haec verba vsque ad κικημένους laudat; vt acute excogitata, copiose exposita et suauiter coagmentata p. 930. G.

[αἰρέμενοι] In Aug. est αἰρῶνται. In eodem cod. desunt Scholia a verbis Περιγενέσθαι — ad ἔχει ἤδη.] G.

ἢ εἰζαντας εὐθὺς] Reiskius (anim. l. c.) comma post εὐθὺς vult poni. Melius, opinor, refertur ad ὑπακῦσαι, statim illico parere finitimis, (n. simulac hoc fieri iubeant.) G.

[τῶν ἐχθρῶν δολιχόντι] Sic correxi pro τὸν ἐχθρῶν. GOTTL.

Περιγενέσθαι] Mutare nolui correctionem B. Gottl. in Schol.

τῶν ἐχθρῶν, pro, τὸν ἐχθρῶν, quod Schol. retulisse possit ad νικῆσαι. BAVER.

Μεταβάλλετε] Sc. ἐαυτῶς, aut cum Reisk. (anim. l. c.) subint. γνώμην. Non est, vt legatur μεταβάλλεσθε, vt reperitur in marg. Ald. Vinar. G.

τὸ μὲν λυπῶν ἔχει τὴν αἴσθησιν] Pro παρέχει, vt Schol. explicat; quo verbo supra vsus est c. 50. οἱ δὲ κύνες μᾶλλον αἴσθησιν παρέχου. Reiskius hoc bregius dictum idem esse dicit ac: ἔχει τ. λυπῶν μετ' ἐαυτῆ αἴσθησιν συμβαίνουσαν ἐκάστω. v. Anim. l. c. G.

ἔχει τ. αἴσθ. ἐκ.] i. e. sensum habet apud vnumquemque, in animo cuiusque, i. e. sentitur: habet, quod sentiat, qf. sensibilitatem: vt Latinis, admirationem habere, i. e. inuidiosum esse, habere in se admirabilitatem, materiam admirationis: ita, inuidiam, veniam, excusationem habere, i. e. inuidiosum esse, posse ignosci, excusari, rel. Possit ergo sane notare παρέχειν, sed cum conditione et respectu naturae rei, quae sit talis, quae habeat in se, vnde illud efficiat. BAVER.

Ἐγκαρτερεῖν ἢ ἔγγνωτε] Neglectam structuram articam in ἢ, propter superius ἐγκαρτερεῖν, notat Abresch. in Diluc. p. 248. Debat sequi proprie οἷς — G.

Ταπεινὴ — ἐγκαρτ.] i. e. ταπεινότερα, ἢ ὡς ἐγκ. vel supple, πρὸς τὸ ἐγκ. BAVER.

Δηλοῖ — ὀρεγόμενον] Dionys. Halicarn. l. d. WASS. Δηλοῖ γὰρ] Dionys. p. 931. laudat h. l., vt et Hermog. in Method. c. 31. p. 559. vbi docet, non resistendum esse

ο καὶ ἀπροσδόκητον, καὶ τὸ πλείω παραλόγῳ ξυμβαῖνον. ὁ ῥῦμιν ἄπρὸς τοῖς ἄλλοις ἄχ ἦν καὶ κατὰ τὴν νόσον γεγένηται. ὅμως δὲ, πόλιν μεγάλην οἰκῶντας, καὶ ἐν ἡθεσιν ἀντιπάλους αὐτῇ τετραμμένους, ἡ χρεῶν καὶ ξυμφοραῖς ταῖς μεγίσταις ἐθέλειν ὑφίστασθαι, καὶ τὴν ἀξίωσιν μὴ ἀφανίζειν. (ἐν ἴσῳ γὰρ οἱ ἀνθρώποι δικαίῃσι τῆς τε ὑπαρχέσης δόξης αἰτιασθαι ὅτις μαλακία ἐλλείπει, καὶ τῆς μὴ προσήκουσας μισεῖν τὸν θρασύτητι ὀρεγόμενον.) ἀπαλήσαντας δὲ τὰ ἴδια, τῶ κοινῶ τῆς σωτηρίας ἀντιλαμβάνεσθαι.

Ξβ. „ Ἐπὶ τὸν δὲ πόνον τὸν κατὰ τὸν πόλεμον, μὴ γένηται τε πολὺς, καὶ ἔδεν μᾶλλον περιγενώμεθα, ἀρκείτω μὲν ῥυμιν καὶ ἐκεῖνα, ἐν οἷς ἄλλοτε πολλάκις γε δὴ ἀπέδειξα, ἂν ἐρθῶς αὐτὸν ὑποπτεύμενον. δηλώσω δὲ καὶ τόδε, ὃ μοι δοκεῖτε ἔτ' αὐτοὶ πάποτε ἐνθυμηθῆναι, ὑπάρχον ῥυμιν, μεγέθους πέρι ἐς τὴν ἀρχὴν, ἢ ἔτ' ἐγὼ ἐν τοῖς πρὶν λόγοις. ἔδ' ἂν νῦν ἐχρησάμην, κομπωδεύεραν ἔχοντι * τὴν προσποίησιν, εἰ μὴ κατὰ πεπληγμένους ὑμᾶς παρὰ τὸ εἰκὸς εἰώρων. οἴεσθε μὲν γὰρ τῶν ξυμμάχων ἢ μόνον ἀρχεῖν ἐγὼ δὲ ἀποφαίω, δύο μερῶν τῶν ἐς χρῆσιν ἢ φανερωῶν, γῆς καὶ θαλάσσης, τῶ ἐτέρῳ ὑμᾶς παντὶς κυριώτατος ὄντας, ἐφ' ὅσον τε νῦν νέμεσθε, καὶ ἦν ἂ ἐπὶ πλέον βληθῆτε καὶ ἔτι ἐστὶν ὅστις τῇ ὑπαρχέσει παρασκευῇ τῶ ναυτικῶ πλεόντας ὑμᾶς ἔτε βασιλεὺς κωλύσει, ἔτε ἄλλο ἔδεν ἢ ἔθνος τῶν ἐν τῷ παρόντι. ὡς δὲ κατὰ τὴν τῶν οἰκιῶν καὶ τῆς γῆς χρεῖαν (ὧν μεγάλων νομίζετε ἐσερῆσθαι) ἢ αὐτῇ ἢ δυνάμει φαίνεται ἔδ' εἰκὸς, χαλεπῶς φέρεῖν ἢ αὐτῶν μᾶλλον, ἢ ἢ κῆπιον, καὶ ἐγκαλλώπισμα πλάττει πρὸς

ο καὶ τὸ ἀπροσδόκητον Dionys. Halic. p. 931. ρ ἦν ῥυμιν Ar. C. Reg. Gr. q πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ κατὰ τὴν νόσον ἄχ ἦτον γεγένηται Marg. Pro ἄχ ἦν καὶ ἐχέμενα habent Ar. Bar. Ald. Flor. Bas. Haec verba paulo aptiorem sedem post κατὰ τὴν νόσον habitura esse, quam in altera habent ista, ἄχ ἦτον, existimat Stephanus. r χρεῶν καὶ τὰς ξυμφορὰς ἐθέλειν ὑφίστασθαι Dionys. Halic. p. 931. χρεῶν καὶ ξυμφορὰς τὰς μεγίστας Gr. s εἰς Ar. "Ὅστις ἂν μαλακίᾳ ἐλλείπῃ Dionys. Halic. ibid. t Id est, περὶ δὲ τῶ πόνῳ Aem. Port. u Ἐπέδειξα cod. Bas. a corr. v Οὐτε ἴδῳ Gr. x τὴν δεστ Ar. C. y Μόνον Gr. Bas. z φανερῶς Dan. a Ἐπιπλέον Ar. C. Bar. Ald. Flor. Bas. Steph. l. Ἐπὶ πλέον Cass. Gr. b ἔθνος ἀνθρώπων τῶν Ar. C. Dan. c αὐτῇ Ar. C. d Scilicet τὴν εἰρήνην Ac. Port. Non dubitat Stephanus, quin ἔνεκα cum αὐτῶν subaudiri debeat. αὐτῶν Bas. e ἢ ἢ κῆπιον Ar. C. Ald. Flor. Bas. Haec lectionem sequuntur est Valla. * ἢ ἢ κῆπιον Bar. καὶ ἢ ἢ κῆπιον καὶ ἐν ἰσχυρῶν Gr. ἢ ἢ κῆπιον Reg. Rostg. Aug. Ald. Vin. marg.

aperte studiis et affectibus, qui inualuerint, sed cedendo leniendos esse. Fecisse id Hom. II. β. 291. et Thucydidem cum imitatum esse. Mox αἰφιδίου et ἀπροσδόκητον iungit Aeschyl. Prom. v. 681. vbi ἀπροσδόκητος αἰφιδίος μόρος. v. Abresch. Dil. p. 248. GOTTL.

Ἀντιπάλους] Thom. Mag. h. v. vbi omittit μεγάλην. WASS. Ἐν ἡθεσιν ἀντιπάλους αὐτῇ] Die ihr in Grundlätzen, die ihrer Größe gemäß sind, erzogen worden. n. patriae amore eiusque amplificandae studio nihil esse maius, nihil prius antiquius — dulce et decorum esse pro patria mori — G.

[Ἀντὶ τῶ παραπλησίῳ] In Cass. sic legitur: ἄντὶ τῶ ἴσοις καὶ παραπλησίῳ τῷ μεγέθει, et τὰ φρονήματα εἶναι. Aug. quodque ita, additque post μεγέθει, τῆς πόλεως. Postea separatim sequuntur haec verba: ἴσοις δὲ γ. π. τ. πόλεις καὶ τὰ φρονήματα εἶναι. In Bas. cod. est: παραπλησίῳ, ἰσοπάλῳ. Sensus est: Oportet enim, quales sunt urbes, tales etiam sensus habere. v. Steph.] G.

Ξυμφοραῖς ταῖς μεγίσταις] Ἐχέμενα hac significatione et dativo et accusativo iungitur: sed Thucydides etiam alibi ei accusativum addit, IV, 39. Ὅτι δὲ τὰς κινδύνους ἐθέλειν ὑφίστασθαι. Et sic etiam alii probati Scriptores. Itaque recepta scriptura huius loci non nisi numero librorum Missiorum vincit eam, quae in Gr. et Dionys. Halic. est. DUCK.

[Ἀμτακινῆτες εἶναι] Sibi consilare, aequabilitatem, constantiam servare.] G.

Ἀπαλήσαντας] Agnosceat Saldas h. v. Caeterum ἀπολοφύρομαι Xenophon. Ἐλλην. I. WASS. Vallam hic aliam interunctionem sequutum esse, ante Hudsonum adnotavit Henr. Stephanus in margine secundae Edit. suae, deque ea iubet videri Adnotationes. Sed in his nihil de ea inuenio. Videtur Vallam turbasse accusativum in principio sequentis periodi, τὸν δὲ πόνον, quem Porcius recte interpretatur περὶ τῷ

πόνῳ. Plura huius generis fuppeditabunt Stolberg. Cap. IX. de Soloecism. et Barbarismis etc. Perizon. ad Aelian. II, 13. et Interpretes Actor. Apostol. ad X, 36. DUCK.

Nos: seine eignen Widerwartigkeiten verschmerzen. G. Ἀπαλ. τὰ ἴδ.] Graecum magis notet, deponere dolorem rerum suarum, exstinguere, obruere; ganz unempfindlich gegen eure eignen Umstände: dedolere, callere. BAYER.

[Ἀπαλήσαντας] Suid. exscripsit h. v.] G.

Τὸν δὲ πόνον] Accusat. absoluti reddendi: quod attinet ad. Ante part. μὴ, supplendum, δεικνύσας s. φεβύμενοι. Verba timendi frequenter omittuntur, vt notum. Plat. Phaedr. c. 13. Menex. c. 4. Abresch. in auct. p. 284. alium ordinem facit, ne hos accusativus absolutus admittat. In structura praetermittit αὐτὸν et δὲ, n. ἀρκείτω ῥυμιν, ἐν οἷς ἀπέδειξα τὸν πόνον τ. v. τ. π. ἢ ἐρθῶς ὑποπ. μὴ γεν. π. — περιγενώμεθα. Sed αὐτὸν, opinor, satis indicat, priores accusat. esse absolutos. Quoniam Abreschius in Lect. Aristot. p. 265. hoc ita explicat, in locis obscuris, ordine instituto, vnam et alteram vocem, quae sermonem interruptum redordiat, dissimulandam, quam ordo inuersus respuat. Quod huic loco non convenire videtur, quia in talibus locis graeci adiiciunt δὲ s. δὴ, vti latini, igitur, itaque autem, vt notum est. In margine edit. Florent. Vinar. noratur: σκοπεῖν, haud dubie quod coniungitur cum superioribus in vet. edit. Addit vero vir doctiss., qui ad marginem laudatae editionis haud poenitenda scripsit: nisi haec: τὸν τε πόνον — disiungamus a superioribus, et coniungamus cum iis, quae sequuntur; quod est verius: quanquam aliter Valla. Nempe: huic belli labori ne magnus sit, neve aliud contingat, resistentes. Nihil minus quam hoc Nolter dicit. Mox Abreschius l. c. ἀρκείτω idem esse dicit quod ἀρκεῖν δεῖ, et δὴ valere ἴδῳ, et ἀπέδειξα ὑποπτεύμενοι, esse pro ὑποπτεύεσθαι, item μὴ esse μήποτε. G.

Bell. Pelop. an. 2. Olymp. 87. 3. V. C. Varr. 324.

animo effis ad sententiam vestram tuendam. Repentinus enim et inexpectatus casus, et qui maxime praeter opinionem accidit, animum deiicit. Quod cum aliis in rebus, tum vero praecipue in hoc morbo vobis accidit. Tamen cum civitatem magnam incolatis, et in institutis ipsi paribus sitis educati, vos etiam decet animis excelsis grauissimas quasque calamitates sustinere, nec dignitatem delere: (Perinde enim homines damnare solent eum, qui per ignauiam deserit suam gloriam, ac eum odisse, qui per confidentiam, alienam affectat.) * Sed deponentes rerum priuatarum dolorem, reipublicae succurrere, eiusque salutem tueri.

62. „Quod autem attinet ad belli laborem, et ad vestram opinionem, qua adducti veremini, ne sit diuturnus, nec tamen ideo magis victoriam obtineamus, vobis et illa sufficiant, in quibus iam saepe alias demonstraui, ipsum non recte suspectum esse. Declarabo autem hoc quoque, quod neque vos ipsi vnquam antehac cogitasse mihi videmini, licet vobis adsit, de magnitudine (inquam) imperii; neque ego in superioribus meis orationibus declarauim. Et ne nunc quidem hac oratione vterer, quae quandam iactationis speciem habet, nisi vos praeter rationem animis consternatos viderem. Existimatis enim vos sociis tantum imperare. Ego vero pronuntio, duarum orbis terrarum partium, terrae et maris, quarum vsus est manifestus, alteram totam in vestra potissimum potestate esse, non modo quoad nunc tenetis, verum etiam quoad progredi voletis. Nec enim vllus est Rex, nec vlla alia gens earum, quae nunc viuunt, quae vos cum praesenti classis apparatu nauigantes prohibere possit. Itaque constat, istam potentiam non esse conferendam cum vsu, vel aedificiorum, vel agri, quibus quasi magnis quibusdam rebus vos priuatos putatis; neque vos decet iniquo potius, quam sedato animo rerum istarum iacturam ferre: sed leue quoddam diuitiarum decus, et ornamentum haec existimare, et

* Sepoñtoque priuatarum rerum dolore, debemus salutem publicam vindicare, huic belli labori, ne magnus sit, resistentes. Et satis quidem illa sunt, in quibus alias saepe demonstraui, me non iure vobis in suspitionem venire etc. *Valla, diuersam, vs videtur, a vestra interpretationem sequens.* H 4 D 5.

ἀξιμίαις. Μὴ ὀρθῶν] ἀληθῆ. Ἔχει ἤδη] παρέχει. Καὶ ἐν ἤθεσιν ἀντιπάλαις] ἀντὶ τῶ παραπλησίαις, τῶ μεγέθει τῆς πόλεως ἴσαις. δεῖ γὰρ πρὸς τὰς πόλεις καὶ τὰ φρονήματα ἔχειν. Ἐπίστασθαι] ἀμετακινήτως εἶναι. Καὶ τὴν ἐξίωσιν] τὸ ἀξίωμα, τὴν ἡγεμονίαν. Ἐν ἴσῳ γὰρ οἱ ἄνθρωποι] ὁμοίως οἱ ἄνθρωποι ἀξιοῦσιν αἰτίαςθαι ὅτις ἐν μιλλοκίᾳ ἐλλείπει τῆς ἐνυπαρχύσης δόξης, καὶ μισοῖν τὸν ἐν θρασύτητι ὀρεγόμενον τῆς μὴ προσκίσης. Ἀπαληύσαντας] ἀπὸ κινῶ τὸ χρεῶν. τὸ δὲ ἀπαληύσαντας, ἀντὶ τῶ παυσαιμένους ἀληεῖν ὡσπερ τὸ ἀπολοφύραμενοι. Οὐκ ὀρθῶς] ἀληθῶς. Καὶ τότε] τὸ ἐπιθισόμενον. Τὴν προσποίησιν] τὴν ἀπαγγελίαν. Καταπεπληγμένους] καταπεπτωκότας τῆ φόβῳ. Τῶν ἐς χρεῶσιν] τὸ γὰρ πῦρ καὶ ὁ ἀῆρ ἢ τοσούτον εἰσιν εἰς χρεῶσιν φανερά. κοινὰ γὰρ πᾶσι. Φανερῶν] ὄντων δηλονότι. Καὶ ἂν ἔσιν ὅτις] ὁδοίς. Ἐν τῶ παρόντι] ἦγον ἐν τῆ παρούσῃ ζωῇ. Αὐτῆ ἡ δύναμις] τῆς πόλεως ἢ θαλασσοκρατία· ἀλλὰ μετῶν δηλονότι. Αὐτῶν μᾶλλον] ἢ τὸν πόλεμον, ἢ τὴν τῆς χρεῶας ἀφαίρεσιν. Ἡ ἢ κήριον]

Ἐπάρχον ὑμῖν] *Cum tamen vobis adsit, contigerit imperii dignitas et magnitudo* — Capitur ὑπάρχον absolute, vt ἐξόν, δόξαν, προσήκον, δοκῶν etc. Noster quoque ita adhibet εἰρημένον — v. Camerar. ad Act. Apost. c. 2. p. 216. et Ducker. in addend. ad Thuc. p. 668. GOTTL.

Οὐτ' ἐγὼ ἐν τοῖς πρὶν λόγοις] Sc. ἐδήλωσα. Μοχ ἂδ' ἂν — ἐχρησάμεν, sc. τῶ τῶ λόγῳ, ex λόγοις; paullo post, παρὰ τὸ εἰκὸς (ἂν) εἰδῶν, supra modum, wenn ich euch nicht übermäßig niedergeschlagen gesehen hätte. G.

Τὴν προσποίησιν] In Thom. Magistro v. προσποιῆμαι, Colin. et Francey. perperam ποίησιν. DVCK.

[Τὴν ἀπαγγελίαν] Secundum Grammium προσποιήσις non est ἀπαγγελία, sed simulacrum, species, ὑπόκρισις. Sed Abresch. Diluc. p. 251. non facit cum Grammio, sed Scholiaste; licet προσποιήσις notet vindicationem, arrogantiam. Pertinere enim hoc Scholion ad eas interpretationes, quae e contextu orationis nascantur. Thom. M. in προσποιῆμαι — προσποιήσις ἢ ἀπαγγελία, laudato hoc loco.] G.

[Καταπεπτωκότας] Steph. coniciebat: κτεπτηχότας τῶ φόβῳ. Certe haec vox artificiosa timori. Lycurgus (p. 166. Reisk.) habet γυναῖκας — περιφόβους, κτεπτηχυίας. v. Taylor.] GOTTL.

Τῶ ἐτέρῳ ὑμῶς παντὸς κυριωτάτης ὄντας] In margine Aldinae Vinar. notatur: κυριωτέρους εἶναι. Vult, opinor, auctor eruditiss. indicare, superlatiuum pro comparatiuo positum et ὄντας pro εἶναι, vt paullo ante notauimus: ἀπέδειξα — ὑποπτευόμενον nempε κυριωτέρους ἄλλων, et τῶ ἐτέρῳ παντὸς, sc. μέρους, ἢ ναυτικῆ. G.

[Ἐν τῆ παρούσῃ ζωῇ] Inepte. Debcat Schol. in ἐν τῶ παρόντι supplere χρονοῦ.] G.

[Ἀλλὰ μετῶν] Respicit Scholiastes ad illa: ἢ κατὰ τὴν τῶν οἰκίῶν καὶ τῆς γῆς χρεῶαν.] G.

Οὐδ' εἰκὸς χαλεπῶς φέρειν ἢ ἔ —] Simplicissimum est, cum Reiskio (in animadu. p. 22.) et Bauero statuere, ἢ redundare ex more Thucydidis, veluti L. III, 36. vbi πόλιν ὄλην διαφθεῖραι μᾶλλον ἢ ἔ τὸς αἰτίαις — Abreschius tamen, vt

ταύτην νομίσαντας, ὀλιγοῦσαι καὶ γυνῶναι, ἐλευθερίαν μὲν, ἣν ἀντιλαμβάνομενοι αὐτῆς διασώσωμεν, ῥαδίως ταῦτα ἀναληψόμεναι, ἄλλων δ' ὑπακούσασιν, ἔτι καὶ τὰ προσκεκλημένα Φιλεῖν ἐλασσοῦσθαι. τῶν τε πατέρων μὴ χείρας καὶ ἀμφοτέρωθεν Φαινῆναι, αἰ μετὰ πόνον, καὶ ἔτι παρ' ἄλλων δεξιόμενοι κατασχόντες καὶ προσέτι διασώσαντες παρέδωσαν ἢ ἡμῖν αὐτά. (αἰσχρὸν ἰδὲ, ἐχοντας ἀφαιρῆσθαι, ἢ κλημένους αὐτοῦσθαι.) ἵεναι δὲ τοῖς ἐχθροῖς ἢ ἑμοῖσε, μὴ φρονήματι μόνον, ἀλλὰ καὶ καταφρονήματι. αὐχμημα μὲν γὰρ καὶ ἀπὸ ἀμαθίας εὐτυχῆς καὶ δειλῶ τι ἐγγίγνεται· καταφρονήσις δὲ, ὅς ἂν καὶ γυνῆ μ^m πιτεύη τῶν ἐναντίων προέχει· ὁ ἢ ἡμῖν ὑπάρχει. καὶ τὴν τόλμαν ἀπὸ τῆς ὁμοίας τύχης ἢ ξύνεσις ἐκ τῆ ὑπερφρονος ὁ ἐχυρῶτερον παρέχεται· ἐλπίδι τε ἥσσον ἢ πιτεύει, ἥς ἐν τῷ ἀπέσθαι ἢ ἰσχύος γυνῆ μ^m δὲ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων, ἥς βεβαιοτέρα ἢ πρόνοια.

ΞΥ'. ἢ τῆς τε πόλεως ὑμᾶς εἰκὸς τῷ τιμωμένῳ ἀπὸ τῆ ἀρχῆς, ὡς περ' ἅπαντες ἀγάλλεσθε, βοηθεῖν, καὶ μὴ φεύγειν τὰς πόνας, ἢ ἢ μὴδὲ τὰς τιμὰς δύναιεν· μὴδὲ νομίσαι, περὶ ἐνὸς μόνου, ὀλείας

f. ἄλλων δι' ὑπακούσασιν Ar. C. g. καὶ προσκεκλημένα Ar. C. καὶ τὰ προσκεκλημένα Bar. Ald. Flor. Basf. Stepb. I. τὰ προσκεκλημένα, p. 100. eodem argumento notato Reg. τὰ προσκεκλημένα Cass. manus recens inter verbus adscripterat x super σ. τὰ προσκεκλημένα Gr. καὶ προσκεκλημένα Dar. Aug. b. τῶν Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Basf. Stepb. I. Reg. Cass. i. δ' ἔχοντες Gr. k. ὁμοῖσε, καὶ ἀμφοτέρωθεν μὴ φρονήματι μόνον Dion. Halic. locum citans, qui mox pro αὐχμημα habet φρόνημα, et ὑπὲρ pro ἔτι. p. 928. In Mos μ^m καὶ μ^m l. ἄν δεσπ^l Gr. m. Πιστεύειν Cam. n. τῶν Ar. C. Marg. Ald. Vin. o. Ὀχυρῶτερον Cl. et Dionys. Halicarn. locum citans p. c. Reg. Marg. Ald. Vin. p. Πιστεύη Gr. q. ἢ ὁπότε ὑπαντας ἀγάλλεσθε Dion. Halic. p. 932. ita margo Rosg. in textu est: ὡς περ' ἀγάλλεσθαι Dar. r. μὴ δὲ Ar. C. Bar. et mox μὴ δὲ νομίσαι Cass.

ostendat, μὴ non abundare, verba sic explicat: ἢ μᾶλλον εἰκὸς ἔστι, χαλεπῶς φέρειν αὐτῶν (sc. ἐπερῆσθαι, ἢ μᾶλλον φημί) ἢ κήπιον καὶ ἔγκ. πλάτυ (πρὸς ταύτην τὴν δύναμιν) νομίσαντας ὀλιγοῦσαι, i. c. οὕτως ὀλιγοῦσαι αὐτῶν, ὡς ἂν ὀλιγοῦσαι τις τοιούτων ἐπερῆσι. Transponit itaque ἢ ante κήπιον, et hunc ὑπερβιβασμὸν Nostrum esse videretur, v. c. L. III. 22. infra c. 76. etc. monet. Sed haec ratio est dura et contorta. Qui hanc interpretationem noluit admittit; huic commendat Abreschius Scholiastae rationem. Cur Reiskius coniciat legendum: ὑπερ αὐτῶν ἐπερῆσθαι αὐτῶν, non video. GOTTL.

[Αὐτῶν μᾶλλον] Hoc Schol. e cod. Basf. intuli. In cod. Aug. desunt Scholia ad verba οὐκ ὀρθῶς· καὶ τότε καταπεπληγμένους· τῶν ἐς χεῖρας· φανερών· καὶ ἢ ἐσιν ἔστι καὶ ἔν τῷ παρόντι.] G.

ἢ ἢ κήπιον] Alia est lectio, ἢ ἢ κήπιον, quam sequutus est Valla: nihil potius ex ἢπιον fecit ἢπιως. Sed altera lectio multo magis mihi placet, in qua tamen non minus vacare negantem particulam existimo. Male autem πρὸς ταύτην idem Interpres vertit apud potentiam: quum vendendum (meo quidem iudicio) esset, prae hac potentia. STEPH. ἢ ἢ κήπιον] ἢ ἢ pro ἄλλῃ. atque ἢ ἢ κήπιον veram esse scripturam existimo, ut colligi potest ex Eustathio in Homerum, II. 6. κήπιος (inquit) καλλωπισμένος κόμης, καὶ κηρῶς διάστεις τῶν ἐν κεφαλῇ τριχῶν. Θεουκιδῆς δὲ κήπιον φησὶ. Fr. Port. HVDS. Valla vertit, Et non potius aequo atque sedato (animo). Eνεκα ante αὐτῶν desisse putat Stephanus in Append. ad Script. de Dialect. pag. 43. et 102. DVCK.

Κήπιον] Haud dubie haec est vera lectio, quam optimi codd. habent, Eustathius ad II. μ. comprobatur et contextus flagitat. Corruptio facile intelligitur, cur facta sit, vti i. Theil. II, 7. ex ἢπιον factum est κήπιον, ob praecedens ἐγγύθιεν. Κήπιον autem est, Lustgarten, s. praedictolium, oblectandi animi causa comparatum, ut Reisk. explicat, in anim. p. 22. qui coniciat legendum: ὑπερ αὐτῶν ἐπερῆσθαι αὐτῶν. Sed hoc nimis a textu recedit. Doctus vir in margine Flor. Vinar. legendum quoque statuit κήπιον, et subint. εἰσὶν ante αὐτῶν· item μᾶλλον ἢ ἢ esse, pro μᾶλλον ἢ, quod apud Thucydidem et Atticos saepe abundet negatio; ordinem autem

hunc facit: ἢδ' εἰκὸς, χαλεπῶς φέρειν αὐτῶν μᾶλλον, ἢ ὀλιγοῦσαι (ὑμᾶς) νομίσαντας — Senlum esse: neque vos decet aegre ferre ea vobis eripi potius, quam contemnere et negligere, existimantes, ea esse hortulum et ornamentum diuitiarum, prae potentia. Haec ratio expediendi huius loci multo simplicior est Abreschiana, qua locus impeditus multo impeditior transponendo et addendo redditur. G.

[Ἄλλοι δὲ τὸ κήπιον] Ante h. v. in Rosg. est: τινος κήπιον ἦτοι γήδιον (agellum). De hac tonsura Suidas: δύο εἰσι κηραὶ σκάφιον καὶ κήπος. τὸ μὲν ἂν σκάφιον τὸ ἐν χερσὶ ὁ δὲ κήπος τὸ προμετώπῳ κεκοσμησθαι, cum capillis adficiatis ornatur. Duckerus laudabat de hac tonsura Iun. de coma p. 536. et Salmast. de coma p. 24.] G.

καὶ γυνῶναι ἐλευθερίαν — ἐλασσοῦσθαι] Cf. c. 60. 61. init. Mox pro διασώσωμεν Reiskius in anim. l. c. coniciit διασωθῶμεν. G.

ἢ μῖν] Cl. Gr. ἢ μῖν et Stepb. I. aliique: modestius, vt supra. Sed praecellit διασώσωμεν, quare nihil mutandum. WASS.

Οἱ μετὰ πόνον — παρέδωσαν ἡμῖν αὐτά] Eadem fere supra dixit Pericles c. 36. κτησάμενοι (οἱ πατέρες ἡμῖν) — ἔσθον ἔχοντες ἀρχὴν ἐκ ἀπόνας, ἡμῖν τοῖς νῦν προκατέλιπον. GOTTL.

ἵεναι — πρόνοια] Dionys. Halic. p. 159. WASS. Pleraque in hac periodo reprehendit Dionysius: illa autem, ἢ τε τόλμα, ἢ ἀπὸ τῆς ὁμοίας τύχης ἢ ξύνεσις ἐκ τῆ ὑπερφρονος ὀχυρῶτερον παρέχεται Heracliti tenebris obscuriora esse dicit. Aristides Tom. III. pag. 652. ex memoria laudat: ἵεναι δ' ἐπὶ τῆς πολέμιας, μὴ μοι φρονήματι μ. κ. κ. κ. Vbi datius μοι, et si saepe alibi πλεονάζει, inconcinne poni videtur. DVCK.

ἵεναι τοῖς ἐχθροῖς ἑμοῖσε] Hunc locum vsque ad ἢ πρόνοια exagitat Dionysius p. 928. tanquam perplexum et Heracliti tenebris obscuriorem. In primis ἢ τε τόλμα — παρέχεται esse obscurissima; illa vero: ἢ τε τῆς ἑλπίδος — ἰσχύος et ἢ τῆς γυνῆς — πρόνοια, poetica esse. Ad expediendum hunc locum omnino eum Abreschius (in auctar. p. 227.) monendum est h. l., eandem rem pluribus nominibus proponi, v. c. φρόνημα, αὐχμημα, vocatur, item γυνῆ μ^m, ξύνεσις et πρό-

Bell. Pelop. an. 2. Olymp. 37. 3. V. C. Varr. 324.

negligere; et vobis persuadere, libertatem quidem, si eam fortiter retineamus et conferuimus, haec facile recuperaturam: sed si aliorum imperio pareamus, reliquas etiam fortunas, quas iam possidemus, imminutum iri; quod illis, qui suam libertatem produnt, accidere solet. Et neutra in re nos a nostris maioribus degenerare decet; quae res istas non ab aliis acceptas, sed suis laboribus partas retinuerunt, et praeterea conseruatas nobis tradiderunt. Turpius autem est rebus, quas possidemus, priuari, quam rem infeliciter gerere, dum quaerimus. Decet etiam nos aduersus hostes ire non solum cum fidentia, sed etiam cum contemtionem. Gloriatio enim etiam ex felici imperitia vel cuilibet ignaui nascitur. At contentio *ei nascitur*, qui vel consilio se aduersariis superiorem esse confidit. id, quod nobis adest. Et prudentia, si fortunae conditio sit aequalis, propter animi celsitudinem, audaciam reddit tutiorem, et spei minus fidit, cuius vires sunt in dubio: * sed consilio *fidit*, cuius prouidentia ex praesentibus copiis est exploratio.

63. „Decet etiam vos dignitati, quam respublica propter imperium habet, (qua vos omnes laetamini) opem ferro: nec labores subterfugerè, aut ne honores quidem confectari: neque existimare, de vna tantum re, de libertate videlicet in seruitutem commutanda, certamen esse; sed et de imperio

* Sed consilio, quod certius est et prouidentius, ex praesentibus rebus deducto. *Acacius. HVDS.*

τὸ ἢ δ', ἀντὶ τῆ ἀλλὰ εἶον, ἀλλὰ κήπιον, καὶ ἐγκυκλώπισμα πλάττω, ὡς πρὸς τὴν κτῆσιν τῆς θαλάσσης. ἄλλοι δὲ τὸ κήπιον εἶδος κηρῶν φασίν, ὅτις ὄνομαζομένης. κατὰ κοινὸν δὲ τὸ εἶδος εἶναι. Ἄλλων δ' ὑπακίσεσιν ἀντὶ τῶ ἄλλοις. Φανήναι] μετέρχεται ἐπὶ τὸ δίκαιον. Αὐχμημα μὲν γὰρ τὸ φρόνημα, αὐχμημα φησὶν. Ἀπὸ ἀμαθίας εὐτυχῶς ἀπὸ ἀλόγου εὐτυχίας. Καταφρονήσις δὲ] λείπει ἐκείνη. Καὶ τὴν πόλιν] ἢ σύνταξις, καὶ τὴν πόλιν ἢ ξύνεσις παρέχεται ἐκ τῆς ὁμοίας τύχης. Ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων] ἀπὸ κοινῶ τὸ πιστεύει. Ἡ πρόνοια] ἢ πρόγνωσις. Τῶ τιμωμένῳ] τῆ τιμῆ τῆς πόλεως. Ὅπως ἅπαντες] ἢ τινι τῶ τιμωμένῳ τῆς πόλεως, τυτέτι, τῆ ἡγεμονίᾳ. Ἄλλως τῆ δόξῃ τῆς πόλεως, ἢ ἀγάλλεσθε, καὶ βοηθεῖν ὑμᾶς εἰκόσ. Ἐν τῆ ἀρχῇ]

vois, Synonyma sunt. Per τὴν ἐρεῖσαν τύχην, intelligitur communis Mars, et sententia τῆς ἐλπίδος ἐν τῷ ἀπόρῳ ἢ ἰσχυρῶ, proponitur L. 1. 78. μηχανόμενος ὁ πόλεμος — ἐν ἀδήλω κινδυνεύεται, et v. καὶ τὴν πόλιν — ἢ ξύνεσις παρέχεται, exprinuntur c. 144. e. l. ei patres ἀπεώσαντο. Ceterum Dionysius censurae suae addit: *Vult autem significare* (Thucydides), *nos ei opinioni magis adseruiri oportere, quam ex rebus praesentibus colligimus, quam spei, cuius vis omnis in futuris est.* Haecenus Dionysius. Non negari potest, arguta esse: καὶ φρονήματι, ἀλλὰ καὶ καταφρονήματι, cuius paronomasiae exempla collegit Abresch. auct. p. 286. et obscura τὴν πόλιν — παρέχεται, sed non Heracliteis tenebris obscuriora. Sensus enim est: Klugheit, die sich auf einen erhabenen Muth gründet, macht uns fester, entschlossener, den grössten Gefahren entgegen zu gehen: sie verlässt sich nicht auf leere und ungegründete Hoffnung, deren Stärke, oder die sich am stärksten, bey Unentschlossenheit aufsert, sondern auf kluge Maassregeln, die sich auf vorliegende Umstände gründen, und durch ihre vorsichtige Wahl desto fester sind. Ἀμαθίας εὐτυχῶς est successus prosper, quem fortuna offert, nec consilium est. Positum est abstractum pro concreto, vt aiunt: ἀμαθίης illud elegantius. Ceterum notat Abreschius (Diluc. p. 251.), Charitonem huc repperisse (VII, 117.), καταφρονήσει μετ' ἀλαζονείας, ἢ φρονήματι μετ' εὐβουλίας χρώμενοι, item Procopium (I. 19. B. V.) καταφρονήματι ἐπὶ τῶ πολέμῳ χρεῖν. In marg. Ald. Vinar, legitur ἄντι, non male, vt etiam in quibusdam codd. σῶντι. [Αὐχμημα φησὶν] In Cassel. est αὐχμημα ἐκάλων, et in Aug. ἐκάλων.] G.

Παρέχεται] Ex constanti vsu ita dicitur, non παρέχει, vbi est efficere, reddere; vt Plut. aud. poet. c. 5. ἢ ἀρετῇ ἔμφο

νας παρέχεται καὶ δικαίως. Kusterus vocat eiusmodi verbum, Medio-actiuum (V. M. I, 49.) Constante τεκμήριον παρέχεται, Menex. 7. et aliis locis Plato, item μάστρατος, n. in sua causā, pro se — At παρέχειν χρήματα, c. 67. etc. v. supra not. ad p. 103. G.

Πρόνοια] i. e. πρόγνωσις. Auctore Cyrillo in Lex. Msc. apud Abreschium (in auctario p. 288.) notat h. v., τὴν φροντίδα, τὴν κηδεμονικὴν τῶ πάντος δύναμιν, τὴν προαίρεσιν καὶ τὴν πρόγνωσιν. G.

Τῆς τε — ἐπικινδυνον] D. Halic. 159. WASS.

Τῆς πόλεως — τιμωμένῳ] i. e. τιμῆ, ἀπὸ τῶ ἀρχῆν, i. e. διὰ τ. ἀ. die Ehre, die unserm Staate durch seine Oberherrschaft zuwachst — G.

Τῶ τιμωμένῳ] Male expl. Schol. τῶ ἡγεμόνι. forte leg. ἡγεμονικῶ, i. e. — τῆ ἡγεμονίᾳ. Sic quoque perperam, quia sequitur, ἀπὸ τῶ ἀρχῆν, certe hoc debet adiungere τῶ τιμωμένῳ, quae periphraasis esset τῶ ἡγεμένῳ. Sed contexto minime apta est explicatio. BAVER.

[Τῆ ἡγεμονίᾳ] Ita correxi e codd. Cass. et Aug. in quorum priori est: ὅτις τ. τιμ. τ. π. ὅ ἐστι, τῆ ἡγεμονίᾳ, quae verba manu vetusta minio scripta sunt: in posteriori: — οἷον τῆ ἡγεμονίᾳ, vbi manu rec. scripta sunt. Vulgo τῶ ἡγεμόνι. G.

[Ἡ ἀγάλλεσθε] Ita cum Abresch. Diluc. p. 252. scripsi, pro τῆς πόλεως ἀγάλλεσθε. In Cass. et Aug. h. l. sic legitur: τῆ δόξῃ τῆς πόλεως βοηθεῖν εἰκόσ. Stephanus sic locum constituebat: ὡς περ τῆ δόξῃ τῆς πόλεως ἀγάλλεσθε, ἔτω καὶ βοηθεῖν ὑμᾶς εἰκόσ.] G.

Μηδὲ νομίσαι περὶ ἐνός — ἐλευθερίᾳ —] *Non modo de te vna, n. de seruitute loco libertatis, dimittendum vobis esse, i. e. ne serui pro liberis ciuibus fiat; verum etiam, ne imperio praeuini.* Sensus non est obscurus; potest etiam

ἀντ' ἐλευθερίας, ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀρχῆς τερήσεως, καὶ κινδύνου ὧν ἐν τῇ ἀρχῇ ἀπῆχθεσθε. ἥς ἔδ' ἐκπῆναι ἔτι ἢ ὑμῖν ἔστιν· εἰ τις καὶ τότε ἐν τῷ παρόντι δεδιώς ἀπραγμοσύνην ἀνδραγαθίζεσθαι. ὡς τυραννίδα γὰρ ἤδη ἔχετε αὐτήν. ἢν λαβεῖν μὲν, ἀδικον δοκεῖ εἶναι, ἀφείναι δὲ, ἐπικίνδυνον. * τάχις ἂν τε πόλιν οἱ τοῖστοι ἐτέρους τε πείσαντες ἀπολέσειαν, καὶ εἶπα ἐπὶ σφῶν αὐτῶν αὐτόνομοι οἰκήσειαν. τὸ γὰρ ἀπραγμον εἰ σώζεσθαι, μὴ μετὰ τῷ δραστηρίᾳ τελαγμένον· ἔδ' ἐν ἀρχῆσῃ πόλει ἢ ξυμφέροι, ἀλλ' ἐν ὑψηλώ, ἢ ἀσφαλῶς δελευεῖν.

Ξ δ'. «Ὑμεῖς δὲ μήτε ὑπὸ τῶν τοιῶνδε πολιτῶν παράγασθε, μήτε ἐμὲ δι' ὀργῆς ἔχετε, (ὡ καὶ αὐτοὶ ξυνδιέγνωτε πολεμεῖν,) εἰ καὶ ἐπελθόντες οἱ ἐναντίοι ἔδρασαν, ἄπερ εἰκὸς ἦν, μὴ ἐθελήσαντων ὑμῶν ὑπακούειν· ἢ ἐπιγεγνήσθαι τε, πέρα ἂν προσεδεχόμεθα, ἢ νόσος ἦδε, πρῶγμα μόνον δὴ τῶν πάντων ἢ ἐλπίδος κρείσσον γεγεννημένον· καὶ δι' αὐτήν, οἶδ', ὅτι μέρος τι μάλλον ἔτι μισθῶμα· ἢ δικαίως, εἰ μὴ καὶ, ὅταν ἰ παρα λόγον τι εὖ πράξῃτε, ἐμοὶ ἀναθήσετε. ὅφρην τε χρεὶ τὰ τε δαιμόνια ἀναγκαίως, τὰ τε ἀπὸ τῶν ἢ πολέμιων ἀνδρείως. ταῦτα γὰρ ἐν ἔδει τῆδε τῇ πόλει πρότερον ἢ τε ἦν, νῦν τε μὴ ἐν ὑμῖν κωλυθῆ. γνάτε δὲ ὄνομα μέγιστον αὐτὴν ἔχουσαν ἢ ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις, διὰ τὸ ταῖς ξυμφοραῖς μὴ εἶκειν· πλείστα δὲ σώματα καὶ πόνας ἀναλωκέναι πολέμῳ, καὶ δύναμιν μεγίστην δὴ μέχρι τῶδε κελημένην, ἥς ἐς αἰδίων τοῖς ἐπιγιγνομένοις, ἦν καὶ ἰ νῦν ὑπενδῶμέν ποτε (πάντα γὰρ πέφικε καὶ ἐλασσοῦσθα) μνήμη ἢ καταλελείψεται· Ἑλλήνων τε ὅτι Ἑλληνες ἢ πλείστων δὴ ἤρξαμεν, καὶ πολέμοις

s 'Ἡμῖν Ar. ἔδ' ἐκπῆναι ὑμῖν ἐστὶν Bas. cod. t 'Ἀνδραγαθίζεσθαι Dan. u δ' ἐπικίνδυνον Reg. Cass. Gr. Aug. x 'τάχις' ἂν ποτε Reg. y ξυμφέρει Gr. z 'Ἀσφαλῶς Gr. — fuerat perperam scriptum ἀσφαλῶν, corrector fecerat ἀσφαλῆ. a 'ἐπιγιγνομένη τε πέρα Marg. Cam. Reg. Cass. Gr. Marg. Ald. Vin. Olim ἐπὶ γιγνόμεναι, et post ἦδε interpungebatur, cum verba πρῶγμα — γεγεννημένον vicinis includebantur. h 'ἐλπίδος Ar. C. Dan. Mosqu. c 'Ὅτ' ἐν Bar. Alt. Flor. Bas. Cass. Gr. d Παράλογόν τι Bar. Marg. Cl. Gr. Alt. Flor. Bas. Sed παρὰ λόγον malit Steph. etiam si alioqui et παράλογον et παράλογος alibi apud Thucydidem legitimus. Παράλογόν τι Reg. Cass. e φέρην δὲ χρὴ Ar. C. quod sibi placere olim monuit Steph. vtrum coniectura, an Codicis veteris auctoritate adductus, incertum. f πολέμιον Dan g τε om. Cl. h 'Ἐν ἕκαστῃ Ar. C. Dan. i νῦν μὴ ἐκείν. Cl. Paullo ante τοῖς abest Dan. k Καταλείψεται Dan. l πλείστων Ar. Mosqu. C. πλείστων ἢ δὴ ἤρξαμεν, a manu prima in Bas. πλείστων ex emend.

omittere δουλείας, quod monet etiam Abresch. in auct. p. 299., qui vertit: certare de servitute subeunda, loco libertatis retinendae. GOTTL.

Καὶ κινδύνου, ὧν ἐν τῇ ἀρχῇ ἀπῆχθεσθε] π. ἐκείνων, ὧν — nec periculum subeatis, quod vobis imminet ab iis, quorum odium et invidiam in imperio vestro vobis conflavit. Ἀπέχθεσθαι ἐν τῇ ἀρχῇ, comparabat Abreschius (in auct. p. 290.) cum eo, quod dicit Noster l, 76. ἀπέχθεσθαι ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ, quod permutat, c. 75. c. l. cum ἐπιφθόνως διακείσθαι, aut, vt Heisychius explicat, μισοῦσθαι. Bauerus int. ὧν ἀπῆχθεσθε — quae auerfabamini, quae vobis intoleranda ab initio videbantur; sed citra contextum. Jam ἐν τῇ ἀρχῇ non est ab initio, sed ἐν ἀρχῇ. Et quid sit h. l. ab initio? Eadem fere aliis verbis repetit: τὸ δὲ μισοῦσθαι καὶ λυπηρὸς εἶναι ἐν τῷ παρόντι, πᾶσι μὲν ὑψηλὸς δὲ, ὅσοι ἕτεροι ἐτέρων ἤξισσαν ἀρχῆν. G.

Εἰ τις καὶ τότε etc.] Sc. τὸ ἐκπῆναι τῆς ἀρχῆς. si quis etiam hoc iactat, et vitae tranquillitate nititur etc. Vel εἰ τις καὶ τότε ἀνδραγαθίζεσθαι ἀπερ. pro εἰ τις καὶ τότε ἀνδραγαθίζόμενος τῇ ἀπραγμοσύνῃ λέγεις. et sic rectius forsitan legendum ἢ δεδιώς. Aem. Port. HUDS.

Εἰ τις καὶ τότε —] Sc. τὸ ἐκπῆναι ἀρχῆς, hoc cum Frid. Porto (non Aemilio, vt Hudsonus putabat), verisimilium videtur. Abresch. in Diluc. p. 252. refert ad ἀπέχθεσθαι, quod adsumit ex ἀπῆχθεσθε. In auctar. p. 288. structuram ita facit, tanquam non adesset καὶ τότε, hoc modo: ὁμοῦ εἰκὸς βοηθεῖν — μηδὲ νικήσαι, εἰ τις ἐν τῷ παρόντι δεδιώς ἀπραγμοσύνην ἀνδραγαθίζεσθαι — Vel ita construit, vt feruet καὶ τότε, verum simul negatiuam μὴ vel ἢ ante δεδιώς requirat: ἀλλὰ καὶ (εἰ τις) καὶ τότε (ἐν τῷ παρόντι) μὴ δεδιώς ἀπραγμ. ἀπερ. περι ἀρχῆς τερήσεως (ἐκείνων) ἂν. Sed haec multo intricatiora sunt verbis Thucydideis. Ἀνδραγαθίζεσθαι Scholiares ad L. III. 40. explicat per ἀκείνῃ ἀνδραγαθίαν. Ἀπραγμο-

σύνη L. I, c. 70. vocatur ἡσυχία ἀπράγμων. Reiskius emendatione sibi consulit (Animadu. p. 22.), leg. τὸ δεῖνόν vel τὸ ὄνειδος, ignominiam, n. iniustitiae. Bayero videtur pertinere τὸδε ad ἀνδραγαθίζεσθαι, subint. κατὰ, quo ne opus quidem sit, et δεδιώς simpliciter accipiendum — Damnat Noster ἀπραγμοσύνην in iis, qui metuant, ne priuentur imperio, et tamen credant, se bonos viros sine illo tranquille viuere posse. Quod negat Pericles: tranquillitatem non sine agendi studio feruari posse in ἀρχῆσῃ πόλει, sed conuenire in ciues subiectos et seruos. G.

Τὸ γὰρ — τεταρμένον] Stobaeus pag. 87. In hanc sententiam plura apud Dionem XXXVIII. p. 84. d. Iul. Caesar. WASS.

Τὸ γὰρ ἀπραγμον εἰ σώζεται] Eadem fere dicit, sed aliis verbis Noster, L. I, 71. quae paullulum immutata et contracta sic efferrī possunt: ἡ ἡσυχία τέτοις τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ πλείστον ἀρκεῖ, εἰ ἂν τῇ τε παρασκευῇ καὶ τῇ γνώμῃ θῆλοι ὡσι μὴ ἐπιτρέψοντες ἀδικεῖσθαι. C. 64. ὁ ἀπράγμων opp. τῷ δεῖν τι βλαπένῃ, vt h. l. τὸ ἀπραγμον opp. τῷ δραστηρίῳ. G.

Ἀσφαλῶς] Gr. vt apud Homerum. Noster ἀσφαλῶς: quinque, nec dissident MSS. v. et Aeschylum Steph. 311. Demosth. Coron. WASS.

Ἀσφαλῶς δελευεῖν] Reiskius in Diluc. Abresch. p. 253. legebat ἀσφαλῆς, et int. ἐς aut δουλείᾳ, n. τὸ ἀπραγμον, opinor, quod dubitaret, a vox satis idonea esset. Sed Vir doctiss. monuit ad Aristidem Orat. Plat. II, p. 467. qui vultur τῷ ἀσφαλῶς, h. v. tantummodo in Thucydide legi. Occurrit tamen L. III. 61. vbi Schol. int. οἰρηναίως, ἐπιτηδείως et ἀκινδύνως. Occurrit etiam apud Lycurgum contra Leocr. p. 170. Reisk. ἀσφαλῶς κινδυνεύσαι. It. Demosth. pro cor. p. 327. Reisk. ξυμφέρει int. Bauerus, contingit, datur. Recte. Interpres vertit: conducit, tanquam sit: ἀρχῆσῃ πόλει. G.

amittendo, et de periculo ob offensas in imperio contractas impendente. a quo ne discedere quidem vobis amplius licet: * etiam si quis vestrum hoc in praesentia veritus, vitam quietam agendo se viri boni fortisque officio defungi existimet. nam ut tyrannidem, hoc imperium iam tenetis: quod occupare quidem videtur iniustum; deponere vero, periculofum. Nam huiusmodi homines, qui pacis et otii sunt cupidi, si caeteris quoque idem persuaderent, et si forte liberi, et arbitrato suo viuentes, per se, et seorsum ab aliis ciuitatem incoherent, eam protinus perderent. Etenim tranquillitas, nisi cum agendi studio sit coniuncta, seruari non potest; neque ciuitati principatum obtinenti, sed subditae quietam securamque agere seruitutem conducit.

Bell. Pelop. an. 2. Olymp. 87. 3. V. C. Varr. 324

64. „Vos vero neque ab huiusmodi ciuibus decipiimini, neque mihi succenseatis, (cui vos etiam de bello gerendo assensu estis) licet hostes, qui nobis bellum intulerunt, fecerint ea, quae illos facturos esse verisimile erat, quia vos *ipsis* parere nolulistis. quandoquidem morbus iste praeter omnem nostram expectationem accidit (res profecto, quae vna omnium spem superarit) eiusque causa magna ex parte me in longe maiora vestrum odia incurrisse scio; sed immerito, nisi etiam quum aliquid praeter vestram expectationem feliciter gesseritis, mihi tribuatis. Mala enim, quae diuinitus accidunt, necessario; quae ab hostibus proficiscuntur, fortiter sunt ferenda. haec enim et antea in huius ciuitatis more posita erant; nunc vero caute, ne in vobis prohibeantur, neue a vobis dissoluantur. Sciatis autem hanc urbem maximum nomen apud omnes mortales consecutam, quod rebus aduersis minime cedat; eamque et plurimos milites ac labores bello impendisse, maximamque potentiam ad hoc vsque tempus habuisse, cuius apud posteros in aeternum, etiam si tandem aliquando succumbamus (natura enim comparatum est, vt omnia decrescant) memoria relinquetur: quod videlicet nos Graeci plurimorum Graecorum

* Si quis hoc etiam veritus in praesenti, in remouendis a se negotiis (*id est*, remouenda negotiorum cura) se fortem praestat. Steph. Si quis metu et inertia adductus hoc tempore ad iustitiam remigrare velit. Casu. Si quis haec etiam in praesentia non metuens, vitae tranquillitate, quam se adepturum sperat, si hostibus imperio cedatur, confidens, se fortem praestat. Ac. Porius, particulam δ adiciens participio διδώς. Vide Annot. HVDS.

δυντες δηλονότι. Ἀπήχθεσθε] τοῖς ἄλλοις δηλονότι. Οἱ τοῖστοι] οἱ ἀπράγμονες. Ἐπιπέσει] τῶν συμπελευθόντων τὸ ἀπράγμον. Παράγασθε] ἀπατάσθε. Ἐλπίδος κρείσσον] ὑπὲρ ἐλπίδα. Ἀναλωκένοι] ἀπὸ κοινῆ τοῦ γυνῆ. Ἦς ἐς αἰδίων] τὸ ἤς πρὸς τὸ, μὴ μὴ καταλείψεται. τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μένυ. Ἦν καὶ νῦν ὑπενωμένον ποτε] ἐάν ποτε καὶ ὑπαχαλάσωμεν,

Ἦν καὶ αὐτοὶ ξυνδιέγνωτε] i. e. ξὺν αἷ διέγνωτε. Μοχ ἄπερ εἰκὸς ἦν, ἵ. αὐτὸς δρᾶσειν. In principio cap. adscriptum: οἱ ἐπιλογοί, in Aug. cod., in quo in orationibus alibi occurrit. GOTT. L.

Ἐπει — γεννημένον] Hermogenes p. 267. qui ἐπιγεν. cum Marg. Cat. et περὶ, mendose. WASS.

Ἐπιγενήνηται] Ita recepinus ex optimis codd. e marg. Ald. Vin. et Hermog. p. 267. quod vulgata ἐπει γενῆν. non habet, quo referatur ἐπει. Probat quoque Abreschius Aust. p. 294. Μοχ πρῶμα, n. νόσος, vt Linus saepissime τὸ res. Κρείσσον, i. e. μείζον. v. supra c. 50. pg. κρείσσον λέγου. G.

Καὶ δὲ αὐτὴν — ἀναδήσετε.] Cf. L. I, 140. non longe a princ. καὶ τὰς ἀναπειθόμενος ὑμῶν — Μοχ φέρειν τε χρεὶ τὰ τε δαιμόνια ἀναγκάως — Fere consimiliter criminationes Aeschinis a se amouet Demosth. pro cor. p. 326. Reisk. εἰ δὲ ἡ δαιμόνιος τιος (ἡ τύχης τιος) ἰσχυρὸς, ἡ τῶν στρατηγῶν φασλότης, ἡ τῶν προδιδόντων τὰς πέλεις ὑμῶν κακία, ἡ πάντα ταῦτα ἅμα ἐλυμῆναι τοῖς ὄλοις, ἕως ἀντρέψε, τί Δημοσθένης ἀδικεῖ; GOTT. L.

φέρειν] Confer Demosth. Coton. 355. WASS.
Nῦν τῆ] Sc. ὄρατε. Omittit saepius h. v. Plato. v. c. Phae-

don. c. 13. ὦ μακάριε Σιμίβα, μὴ ἐχ αὐτῆ ἢ ἡ ὄρατὴ πρὸς ἀρετὴν — Pro κωλυθῆ videtur legisse Valla λυθῆ. vertit enim: ne nunc dissoluantur in vobis. Mox pro ἀναλωκένοι legi vult Reisk. in anim. p. 22. ἀναλωκίαν, haud dubie, quod sequitur κεντημένην. G.

Ἐν ὑμῶν μὴ κωλ.] Nil opus suppleto, ὄρατε, sed, μὴ κωλυθῆ est, nolite impedire, i. e. relinquere, omittere, abdicere. Ἐν ὑμῶν est, a vobis, certe, apud vos. Quid tamen, si scripsisset Thuc. κωλυθῆ vel κωλυθῆ, mutilentur, debilitentur, manca et fracta sint? Non asseuero; sed tamen cominonde scriberet. BAYER.

[Ἀπὸ κοινῆ] In Cassel. et Aug. κατὰ κοινῆ, quod perinde est. In Aug. desunt Schol. ad verba Ἐπιπέσει τῶν τοιῶνδε πολιτῶν Παράγασθε Ἐλπίδος κρείσσον τὸ ἐπιπέσειον et Ἦς οὔτινες.] G.

Nῦν ὑπενωμένον] Cl. nῦν μὴ ὑπενωμένον, profus contra Auctoris mentem. Idem p. 352, 5. male μῖσος γὰρ. WASS.

[Πταίσωμεν] Steph. corrigi volebat: πτήσωμεν, sine necessitate.] G.

Καταλείψεται] Perinde est, legatur sic, an καταλείψεται, quod recepit Baucrus. Exemplum iut. medii, positi passiuè,

μεγίστοις ἀνίστασθαι, πρὸς τε ξύμπαντας, καὶ καθ' ἑκάστης πόλιν ἢ τε τοῖς πᾶσιν εὐπροσφάτην καὶ
 μεγίστην ἢ ἀκήσαμεν καίτοι ταῦτα ὁ μὲν ἀπράγμων ὁ μίμψαιτ' ἂν ἢ ὁ δὲ δεῖν τι βεβλήμενος, καὶ
 αὐτὸς ζηλώσει· εἰ δέ τις μὴ κέλῃται, φθονήσει. τὸ δὲ μισεῖσθαι καὶ λυπηρὸς εἶναι ἐν τῷ παρόντι,
 πᾶσι μὲν ὑπῆρξε δὴ, ὅσοι ἕτεροι ἐτέρων ἡξίωσαν ἀρχῆν· ὅτις ἢ δ' ἐπὶ μεγίστοις τὸ ἐπιφθονοῦν λαμβάνει,
 ἐρηθῶς βυλεύεται. μῖσος ἢ μὲν γὰρ ἐν ἐπιπολῷ ἀνίσταται ἢ δὲ ἢ παραυτίκα ἢ τε λαμπρότης, καὶ ἐς τὸ
 ἐπειτα δόξα ἀείμνητος καταλείπεται. ὑμεῖς δὲ ἐς τε τὸ μέλλον ἢ καλὸν προγόντες, ἐς τε ἢ τὸ αὐτίκα
 μὴ αἰσχρὸν, τῷ ἤδη προθύμῳ ἀμφοτέρω κήσασθε· καὶ Λακεδαιμονίους μὴτε ἐπισηκνεύετε, ἢ μῆτε
 ἐνδηλοῖ ἐτε τοῖς παρῶσι πόνοις βαρυνόμενοι. ὡς οἵτινες πρὸς τὰς ξυμφορὰς γνώμη μὲν ἦεντα λυπῶνται,
 ἐργῶ δὲ μάλιστ' ἀντέχουσιν, ἔτι καὶ πόλεων καὶ ἰδιωτῶν κράτιστοὶ εἶσι.

ξ ε . Τοιαῦτα ὁ Περικλῆς λέγων, ἐπειρᾷτο τὰς Αθηναίους τῆς τε ἢ ἐς αὐτὸν ἐργῆς παρακλῆσει, καὶ
 ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν ἀπάγειν τὴν γνώμην. οἱ δὲ δημοσία μὲν τοῖς λόγοις ἀντιπεύθοντο, καὶ ἔτε
 πρὸς ἢ τῆς Λακεδαιμονίους ἔτι ἐπειμπον, ἐς τε τὸν πόλεμον ἢ μᾶλλον ἀρηνητοῖ· ἰδίᾳ δὲ τοῖς παθήμασιν
 ἐλυπῶντο· ὁ μὲν ἢ δῆμος, ὅτι ἀπ' ἐλασσόνων ὀρμώμενος, ἐβέβητο καὶ τῶν· οἱ δὲ ἢ δυνατοὶ, καλὰ
 κτήματα κατὰ τὴν χώραν οἰκοδομίαις τε καὶ πολυτελεσι κατασκευαῖς ἀπολαυκότες· τὸ δὲ μέγιστον,
 πόλεμον ἀντ' εἰρήνης ἔχοντες. ἢ μὲντοι πρότερον γε οἱ ξύμπαντες ἐπαύσαντο ἐν ὀργῇ ἔχοντες ἢ αὐτὸν,
 πρὶν ἐξημίωσαν ἢ χρήμασιν. ὕστερον δ' αὖτις ἢ πολλῶν (ὅπερ Φιλίῃ ἢ ὅμιλος περὶ) στρατηγὸν εἴλοντο,
 καὶ πάντα τὰ πράγματα ἐπέτευσαν· ὧν μὲν περὶ τὰ οἰκεία ἑκάστος ἦλγει, ἀμβλύτεροι ἤδη ὄντες, ὧν δὲ
 ἢ ἢ ξύμπασα πόλις προσεδέιτο, πλείους ἢ ἄξιον νομίζοντες εἶναι. ὅσον τε γὰρ χρόνον πρῶτη τῆς πόλεως
 ἐν τῇ εἰρήνῃ, μετρίως ἐξηγεῖτο, καὶ ἀσφαλῶς διεφύλαξεν αὐτήν, καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐκείνῃ μεγίστη ἢ ἐπειδή

ἢ τε δεστ Reg. ἢ ἠαίσαμεν Dan. ἠαίσαμεν cod. Bas., sed edit. Bas. φαίσαμεν, et Marg. Ald. Vin. Mosqu. ὁ μίμψαιτ' ἂν
 Caff. Mosqu. μίμψαιτο ἂν Gr. ἢ ὁ δὲ δεῖν τι καὶ αὐτὸς βεβλήμενος ζηλώσει Ar. C. Dan. ἢ δὲ ἐπὶ Ar. C. Gr. ἢ μὲν om. Cl. Gr.
 Reg. Aug. Mosqu. ἢ παρ' αὐτίκα Gr. ἢ τε δεστ ἂν. ἢ κελῶν Dan. ἢ ταυτίκα Bur. Ald. Flor. Bas. ἢ μὲν ἠδῶν Gr.
 ἢ ἠαίσατε Ar. C. Dan. In Reg. recens manus interversus scripserat ἢ. Olim ἔτ'. ἢ τῆς δεστ Reg. ἢ μᾶλλον δεστ Dan. ἢ Vulgo
 πένυς. ἠμῶς Marg. Ar. C. Cam. Cod. Ar. Steph. Cl. Gr. ἠμῶν περὶ ἀποσπασίον τὸ ὄνομα margini primo appositum, postea in Textum
 insertum suspicatur Steph. ἠμῶς Reg. Caff. Dan. Aug. Marg. Ald. Vin. et Mosqu. ἢ Non dabitur Steph. quia δωρεὰ hic loci id
 valet, quod alibi cum adiectione χρῆμασι dicitur. ἢ Hunc locum ita interpretatus est Valis, quasi scriptum esset, τὴν δὲ μέγιστον πόλε-
 μον ἔχοντες. ἢ αὐτὸν δεστ Ar. ἢ χρήμασι Gr. ἢ ὁ ὅμιλος Gr. ἢ ξύμπασα ἢ πόλις; Reg. Caff. Gr. Bas. Mosqu. Aug. ἢ ἠεῖα
 Ar. C. ἢ ἠεῖα τὸ Cl. Gr. Reg. Caff. Aug. Mosqu.

fatis obuia sunt, et collegit satis multa Abridg. p. 294. in
 auct. et ab aliis factum, veluti Ernest. ad Xenoph. III, 7. lin.
 p. 139. Duck. ad Thuc. VII, 25. etc. GOTTL.

καὶ μεγίστην ἀκήσαμεν] In marg. Ald. Vin. φαίσαμεν. Sed
 vulgata recte se habet. G.

ὁ τε δεῖν τι βεβλήμενος, καὶ αὐτὸς] Reiskius in anim. l. c.
 comma post καὶ αὐτὸς, promouendum esse censet. G.

Ὅτις — βεβλήεται] Plutaroh. Moral. p. 73. Et ibi cum
 Mj. legendum μίξω, pro μίξωσα, et γιγνώσκων. Hinc etiam
 spectat p. 535. Pinclaus, quem sequi videtur P. I, 162.

Ἀπὼν δ' ἀκοὰ κρούφιον θυμὸν βαρῶ-
 Νει, μάλιστ' ἐσθλοῖσιν ἐπ' ἀλλοτρίοις.

Ἄλλ' ὅμως, κρέσσων γὰρ οἰκτιρῶν φθόνος. WASS.
 [τ] ἐπιζηλοῦς] Non accurate int. Scholiastes τὸ ἐπιζῆλον.
 Differunt enim apud Nostrum haec verba inter se; vt scite
 mouet Grammius. Apparet vel hoc ex hac oratione Periclis:
 καίτοι ταῦτα ὁ ἀπράγμων μίμψαιτ' ἂν, ὃ δὲ δεῖν τι βεβλήμενος,
 καὶ αὐτὸς ζηλώσει· εἰ δέ τις μὴ κέλῃται, φθονήσει.] G.

Ἰμεῖς δὲ ἐς τε τὸ μέλλον —] Ordo est: ὑμεῖς δὲ προγόντες
 (παῦτα) κήσασθε τὸ ἤδη προθύμῳ ἀμφοτέρω (ἢ τὴν τε παραυ-
 τίκα λαμπρότητα καὶ τὴν ἐς τὸ ἐπειτα δόξαν ἀείμνητον) ἐς τε τὸ
 μέλλον καλὸν, ἢ τε τὸ αὐτίκα μὴ αἰσχρὸν. vid. Abridg. Dilat.
 p. 253. G.

Ἐνδηλοῖ ἐτε] Virium scribendi subtili, Ἐνδηλοῖ ἐτε: est enim
 ἔτε imperat, vt in superioribus verbis. Monuit id iam
 Abridg. Dil. p. 253. G.

[ἔπειτα] In Cassel. ἐπὶ τῆς, nec habet τὸ ἔπ.] G.

Ἐπ' αὐτὸν ὀργῆς] Tuncyrides itere ἔπ' cum accusatio pro
 κατὰ ponit: ob quam causam, et quia etiam alii Scriptores
 Ἄπειτα ita loquuntur, Hinc Steph. in Append. ad Script. de
 Dial. p. 123. hoc Atticum genus loquendi esse putat. DVCK.

Τῆς τε ἢ αὐτὸν —] Sic correxi e codd. pro ἐπ' αὐτὸν, quod
 comprobatur Valkenar. ad Eurip. Phoeniss. p. 28. Sic Noster
 l. I, 33. τῆ δὲ ἔστ' ὁ στω χαλεπῇ ἐχρήσατο ἐς πάντας — Mox παρα-
 κλῆσει, ἠδῶνται ἢ α, ex animo expellere iram. Helych. παρ-
 ἔλυσε, κατέλειν, ἐξέβαλε. Plut. in Pericl. p. 662. simpliciter
 vtitur: ἢ μὲν ἔλυσε τὴν ὀργὴν, nisi ibidem legendum est, vt
 vult Reiskius, παρέλυσε. G.

ἠαίσατε] Non accurate int. Schol. ad VI. 139. Plut. l. c. ἠδῶ
 μετέπεισε πρότερον. G.

Ὅ μὲν πένυς] In meo ves. exempl. scriptum est ἢ μὲν ἠμῶς.
 Ac mihi nescio quid suspitionis obnotuit, aliquem illo πένυς
 hoc ἠμῶς exponere voluisse: nisi forte aduerlus hanc lectio-
 nem obici illud potest, ἠμῶν appellationem vltra πένυτας
 extendi. STEPH. Πένυς. Gr. Cl. Steph. i. Marg. Cam. ἠμῶς,
 recte. πένυς et δωρεὰ non opponuntur, δωρεὰς et δωρεὰτοι por-
 bene. Nec ἠμῶς tantum eius, sed et vultus: ita Glaph. et
 velt. Sic et quid Hecatomiti ἠμῶν et ἠμῶν ἠμῶν: apud nonnulli
 ἠμῶν καὶ ὁ δῆμος. et, πῶς ἀρχῆς καὶ τὸν ἠμῶν p. 307. Muzi-
 θρι etiam ἠμῶν ἠμῶν exponunt ἢ καὶ τὸν ἠμῶν. Noster.
 Cyrop. τῆσι δ' εἰ καὶ ἠμῶν αὐτοῖς, nonne ducibus, κλέα ἢ

imperium iam obtinuerimus, et grauissima bella, tum aduersus vniuersos, tum aduersus singulos, sustinuerimus, praeterea quod urbem rerum omnium copia instructissimam, et frequentissimam inco-luerimus. Quanquam is quidem, qui segnis est, haec vituperabit: sed qui est agendi studiosus, ipse quoque aemulabitur. si quis vero non possideat, inuidebit. Caeterum *aliis* iniustos et graues in prae-sentia esse omnibus contingit, quotquot alteri alteris imperare voluerunt. Qui vero maximarum rerum gratia suscipit inuidiam, is quidem recte sibi consulit. Odium enim non diu durat: sed et praefens splendor, et gloria in posterum perpetuo celebranda relinquunt. * Vos igitur quod in reliquum tempus honestum futurum est, nec est in praesenti inhonestum, cogitatione prospicientes, praesenti animorum alacritate vtrumque quaeratis: neque vllum caduceatorem ad Lacedaemonios mittatis, neque significationem detis, vos praesentibus incommodis premi. Nam qui in calamitatibus animo minimum affliguntur, et re ipsa plurimum *ipsis* resistunt, isti et publice et priuatim omnium sunt praestantissimi.

Bell.
Pelop.
an. 2.
Olymp.
87. 3.
V. C.
Varr.
324.

65. His ve. bis Pericles Atheniensium iram in se conceptam mitigare, animosque *illorum* a prae-sentibus malis abducere conabatur. Illi vero publice quidem eius oratione flecebantur, nec *illos* legatos ad Lacedaemonios amplius mittebant, et in bellum animis impensius incumbabant: sed priua-tim calamitates, quibus premebantur, aegre ferebant. Pauper quidem, quod, tenuiores facultates habens, bellum ingressus esset, et tamen his ipsis priuatus esset. Illi vero, qui opibus pollebant, quod egregia in agris praedia, villasque magnifice aedificatas, et sumtuosa supellectile instructas amisissent: sed, quod omnium erat grauissimum, quod pro pace bellum haberent. Nec prius vniuersi iram, quam in eum conceperant, deposuerunt, quam eum pecunia mulctarunt. Rursus tamen non multo post (id quod vulgus facere solet) *ipsum* belli ducem elegerunt, eique rerum omnium administrationem commiserunt: quod domestici quidem luctus, et iacturae, quam singuli priuatim fecerant, dolorem iam minus sentirent; ipsum vero in rebus, quibus vniuersa ciuitas indigebat, administrandis, plurimi faciendum esse iudicarent. Quamdiu enim reipublicae praefuit in pace, eam moderate rexit, eamque

* Quae duo vos prospicientes, decus futurum, et dedecus praefens, alacri iam animo decus capeffite, et dedecus deuitate ecc. *Valla, Acacius, Ac. Port.* quasi τὸ αὐτίκα αἰσχροὺν legissent. HVDS.

καὶ καταλωμεν. Καίτοι ταῦτα] τρεῖς κριτὰς ὑποτίθεται τῶν πραγμάτων. Τὸ ἐπιφθονοῦν] τὸ ἐπιζήλον. Μῖσος μὲν γὰρ] διαλύεται γὰρ ἢ θανάτῳ, ἢ ἄλλῳ τινί. Ὡς οἴτινες] τὸ ὡς ἀντί τῆ ἐπέε. Ἐπ' αὐτῶν κατ' αὐτῆ. Τὴν γνώμην] τὸν σκοπὸν ἐκείνων. Οἱ δὲ δυνατοὶ] οἱ τῶν πλᾶτα δυνάμειοι. Προσδεῖτο] χρεῖαν εἶχε. Τὴν δύναμιν] τὴν ἰσχὺν τῆ πολέμου. Ἐπιπλέων

τῶ δήμα τῶν στρατιωτῶν, non item gregariis. *Vulgus* apud *Sallustium* et *nobiles* includit, sed sine *gratia*, sine auctoritate, addo etiam sine *re familiari*. *WASS.* Locus *Homeri* est *Iliad.* β'. 188. Ὅν τινα μὲν βασιλεῖα καὶ ἔσχατον ἀνδρα κίχαιη. et 198. Ὅν δ' αὖ δήμα τ' ἀνδρα ἴδοι. Vbi *Schol. raru.* δημοτικόν, τῆ πλᾶτα. *Sophocl.* *Aiac.* 1090. ἀνδρα δημοτικὸν ὀρενίτ τοῖς ἐφεσῶσι, imperantibus. Add. *Camerar.* ad *Xenoph. Paed.* p. 374. DVCK.

Ὁ μὲν δήμος] Ita correxi e bonis codd. pro πένυς, quae vox glossam lapit, vt praeter *Stephanum Waffius* et *Duckertus* monuere, qui sunt aduendi. GOTTL.

Ἐζημιώσαν] Ὀγδοήκοντα τάλαντοῖς, inquit *Diodor.* pag. 310. b. vid. *Aristoph.* *Acharn.* 32. αὐτὸν non proflus male omitit *Ar.* Paulo post *Gr.* ὁ ἔμιλος, quemodo *Philo* et *Herodotus.* *WASS.* Respicit ad hunc locum *Aristides* Tom. III. pag. 401. DVCK.

Plut. l. c. ὦν ἀριθμῶν οἱ τὸν ἐλάχιστον πεντεκαίδεκα τάλαντα, πενήκοντα, οἱ τὸν πλείονα γράψασι. *Diod. Sic.* L. XII, p. 509.

octoginta talenta scripsit. Non mutandum censet *Wesselingius*, laudato loco *Plutarchi*, hunc numerum, quod hic *Diodorum* non habuerit ante oculos. G.

Ἀμβλυτέροι] Confer *Plutarch.* *Pericl.* p. 171. Periclem *μεγαλοπρεπέως σοφὸν* vocat *Plato* p. 425. filios non laudat. *WASS.*

Ὅσον τε γὰρ — ὁ ἐς Σικελίαν πλᾶς] Haec e *Thucydide* descripsit *Aristides* Tom. III. p. 200. Confer *Aristot.* tamen *Polit.* β'. 12. Laudat *Max. Tyrius* p. 429. *Isocrates* 270. *Adi Platonem* p. 351. *WASS.*

Ὅσον τε γὰρ —] Hunc locum excerptit *Aristides* *Orat.* *Plat.* II. p. 120. lebb. G.

Ἀσφαλῶς] *Aristid.* ὡς ἀσφαλῶς. et pro ἐπ' ἐκεῖνος, ἐπ' αὐτῆ. *WASS.* Mox etiam *ἐπειδὴ δὲ ὁ π.* DVCK.

Aristid. l. c. ὡς ἀσφαλῶς. Redundat, vt notum, ὡς, vt in ὡς ἀληθῶς, ὡς ἐτέρας. v. *Reisk.* animadu. ad *Aristid.* p. 232. et 467. G.

τε ο πόλεμος κατέστη, ^m ο δὲ φαίνεται καὶ ἐν τῷ προγράμῳ τὴν δύναμιν. ἐπεβίω δὲ δύο ἔτη, καὶ ἐξ
 μῆνας καὶ ἐπειδὴ ἀπέθανεν, ⁿ ἐπιπλέον ἔτι ἐγνωσθη ἡ πρόνοια. ^o αὐτῆ ἢ ἐς τὸν πόλεμον. ὁ μὲν γὰρ,
 ψυχάζοντάς τε καὶ τὸ ναυτικὸν θεραπεύοντας, καὶ ἀρχὴν μὴ ἐπιπυμένους ἐν τῷ πολέμῳ, ^p μηδὲ τῆ
 πόλει κινδυνεύοντας, ἔφη, περιέσεσθαι. οἱ δὲ ταῦτά τε πάντα ἐς τὴν ναυτικὴν ἐπραξάν, καὶ ἄλλα ἐξῶ
 τῷ πολέμῳ, δοκῶντα εἶναι κατὰ τὰς ἰδίας φιλοτιμίας, καὶ ἰδία κέρδη, κακῶς ἐς τε σφᾶς αὐτὰς καὶ τὰς
 ξυμμαχίας ἐπολίτευσαν. ἃ καλοῦσθαι μὲν, τοῖς ἰδιώταις τιμὴ καὶ ἀφέλεια μᾶλλον ἢν σφαλέντα δὲ,
 τῆ πόλει ἐς τὸν πόλεμον βλάβη καθίεστο. αἴτιον δ' ἦν, ὅτι ἐκείνος μὲν, δυνατὸς ὦν τῷ τε ἀξιώματι
 καὶ τῇ γνώμῃ, χρημάτων τε διαφανῶς ἀδαρότατος γενόμενος, κατεῖχε τὸ πλῆθος ἐλευθέρως, καὶ ἐκ
 ἡγετο μᾶλλον ὑπ' αὐτῆ, ἢ αὐτὸς ἦγε, ^q διὰ τὸ μὴ, κτώμενος ἐξ ἑ προσηκόντων τὴν δύναμιν, πρὸς ἡδονὴν
 τι λέγειν, ἀλλ' ἔχων ἐπ' ἀξιώσει καὶ πρὸς ὀργὴν τι ἀντιπεῖν. ὅποτε ^r γῶν αἰσθητό τι αὐτὰς παρὰ
 καιρὸν ὕβρει διαρρῦντας, λέγων κατέπλησσει ἐπὶ τὸ φοβεῖσθαι καὶ δεδιότας αὐτῶν ἀλόγως, ἀντικαθίστη
 πάλιν ἐπὶ τὸ ^s θαρσεῖν. ἐγγίγνεται τὸ λόγω μὲν, δημοκρατία, ἔργῳ δὲ, ὑπὸ τῶ πρώτῳ ἀνδρὸς ἀρχῆ.
^t οἱ δὲ ὕστερον, ^v ἴσοι αὐτοὶ μᾶλλον πρὸς ἀλλήλους ὄντες, καὶ ὀρεγόμενοι τῷ πρώτῳ ἐκάστου γίνεσθαι
 ἐτραπόνο κατ' ἡδονὰς τῷ δήμῳ ^x καὶ τὰ πράγματα ἐνδιδόναι. ἐξ ὧν ἄλλα τε πολλὰ, ὡς ἐν μεγάλῃ
 πόλει καὶ ἀρχὴν ἐχέσει, ἡμαρτήθη, καὶ ὁ ἐς Σικελίαν πλῆσ' ὅς ἑ τοσαύτου γνώμης ἀμάσθημα ἦν πρὸς
 ἃς ^y ἐπήστησαν, ὅσον οἱ ἐκπέμψαντες, ἢ τὰ πρόσφορα τοῖς οἰχομένοις ^z ἐπιγυγνίσκοντες, ἀλλὰ κατὰ τὰς
 ἰδίας ^a διαφορὰς περὶ τῆς τῷ δήμῳ προσατίας, τὰ τε ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἀμωλύτερα ἐποίουν, καὶ τὰ περὶ
 τὴν πόλιν ^b πρώτον ἐν ἀλλήλοις ἐταράχθησαν. σφαλέντες ^c δ' ἐν Σικελίᾳ ἄλλη τε παρασκευὴ καὶ τῆ
 ναυτικῆ τῷ ^d πλεονί μορίῳ, καὶ κατὰ τὴν πόλιν ἤδη ἐν ἑαυτοῖς ὄντες, ὅμως τρία μὲν ἔτη ἀντεῖχον τοῖς τε

m Ὁ δὲ φαίνεται Ar. C. Totum hoc modo legendum censet Steph. επειδή το ὁ πόλεμος κατέστη ὅδε, φαίνεται καὶ ἐν τῷ προγράμῳ etc. Faceret
 tamen ἡ δι προ ὅδε posse etiam dici, referendo ad Periclem. κατέστη ὅδε, φαίν. Reg. Ὁ δὲ, et in marg. γ. ὅδε Cass. ὅδε φαίνεται Dan.
 n Ἐπὶ τῶν Ar. Cass. Gr. ο αὐτὰ ἐς τὸν Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. p. 10. Mὴ δὲ pro μὴd passim fere exhibent Codd. vett. et saepiuscule
 Lat. impetisti. καὶ δὲ Reg. Cass. q sic Ar. C. All. Flor. Bas. Verum ἐπιπυμίν post δύναμιν ponit Steph. i. post μὴ et δύναμιν Steph. 2.
 ei Ar. Porc. In Gr. quoque haec sine distinctione scripta sunt. In Cass. distinctio est p. ἡ δύναμιν. τι abest apud Thom. M. in ἀξίῳ
 p. 79. r ὄν Reg. s ἐπιπυμίν Reg. Cass. Aug. Marg. Ald. Vin. t οἱ δ' ὕστερον Gr. v ἴσοι μᾶλλον ἀπὸ Ar. C. Dan. Paulo post ἐγγυγνίσει
 Roßg. x καὶ δεξι Ar. C. Dan. Paullo ante in Mosqu. ἡδονῶν. y Ἐπίστησαν Ar. Ἐπίστησαν C. atque ita in ora Cod. Ar. Ἀπύστησαν
 Reg. Ἐπιπυμίν Dan. z Ἐπιγυγνίσκοντες Ar. C. a Hic a Cod. vet. dissentio, nobis διαβολῆς pro διαφορῆς exhibente: praefertim
 quum addatur περὶ τῆς τῷ δήμῳ προσατίας, quae adiectio cum accusativo διαβολῆς minime conveniret. Steph. κατὰ ἰδίᾳς διαβολῆς Cl. Gr.
 Mosqu. Aug. Sed man. rec. correxit: διαφορῆς. κατὰ τὰς ἰδίᾳς διαβολῆς Reg. b Πρῶτος Dan. c Δὲ in Ar. C. d πλεονί Reg.
 Cass. Gr. Mosqu.

Ὁ πόλεμος κατέστη Aristid. p. 126: legit συνέστη. Μοχ ἢ
 πρόνοια ἐς τὸν πόλεμον est γνώμη, ξένεσις. v. c. 62. ΓΟΤΤΛ.
 [Τὸν ἰσχυρὸν] Defunt h. v. in Callcl.] G.
 Ἐπιπλέον Huc spectat Libanius Orat. parentali in Iulianum
 Imp. pag. 363. Ἐπὶ πλείον Aristides: sed male omittit ἢ post
 αὐτῆς. WASS.
 Κακῶς — ἐπολίτευσαν] Thom. Mag. in πολιτεύματι. Sed
 vitiole in Editis ἔται pro ἐξ τε. DVCK.
 [Εἰς τέλος ἐρχόμενα] Porius dicendum erat: ἐς τέλος καλὸν —
 i. e. εὖ πεπραγμένα. v. Gramn.] G.
 Ἰδιώταις] Sidias h. v. ἰδιώται, ἀντὶ τῶ πολιτῶν, ciues. Sic
 et Hesychius, qui etiam addit ὀπλίτας, ἀπείρους. v. Aristophan.
 WASS.
 [Ἰδιώταις ἰσι] In codd. Cass. et Aug. v. ἰσὶ et ἰσικῶ non
 reperiuntur.] G.
 ἀδαρότατος] Plutarcb. Pericl. 161. vbi legerim προσφέρου-
 τα σατήρια. Sillust. Inuictus aduerlum diuitias. Pro τῆ δια-
 φανῆς Thom. Mag. h. v. δι διαφ. WASS.
 Οὐκ ἔγχετο μᾶλλον] Aristid. Tom. III. pag. 442. IDEM.
 Οὐκ ἔγχετο μᾶλλον — ἢ αὐτὸς ἦγε] i. e. non ab iis se regi
 passus est, sed eos rexerat. οὐ μᾶλλον est, vt ὅδεν μᾶλλον, apud
 Atticos, ἢ. v. Greg. de dial. p. 24. Koehn. G.

Ἐχων — ἀντιπεῖν] Thom. Mag. in ἀξίῳ. Vid. Demosth.
 contra Aristogiton. p. 458. WASS. Thomas quoque omittit
 τι. DVCK.
 Ἐπ' ἀξιώσει] i. e. μετ' ἀξίας, cum auctoritate. Sic Reisk.
 l. c. ἔχων sc. δύναμιν. Thom. M. in ἀξίῳ, p. 79. explicat,
 laudato hoc loco: τιμὴν καὶ προσόν τιμῆς ἀξίωμα, quod perinde
 est. ὄγρη h. l. est vehementia, contentio dicendi. Τὸ π
 quod sequitur, abest ab Aristide et Thoma, et posset abesse,
 quod illud praecessit. Sed contentio abest codd. non mo-
 vendum est suo loco. G.
 Ἐπ' ἀξιώσει] Possis etiam vertere, propter auctoritatem et
 dignationem, in qua ageret. Sed B. Gottl. explicatio magis
 probetur. Illam probanti, comina ponendum erit post ἔχων
 et ἀξιώσει. BLAVER.

Πρὸς ὀργὴν τι] Omittunt τι Aristidis exemplaria mendose.
 WASS. Variant apud cum etiam alia nonnulla. εἰ; aliquoties
 pro ἰς. v. 7. αἴτιον δὲ ἦν, et v. 8. χρημάτων δὲ, quod et Tho-
 mas habet. v. 9. πρὸς ἡδονὴν λέγειν. v. 12. ἐγίνετο, et ἔργῳ δ'
 ὑπὸ. v. 13. οἱ δ' ὕστεροι ἴσοι μᾶλλον αὐτοῖς. DVCK.
 Λόγῳ — ἀρχῆ] Plutarcb. Moral. 802. In Aristide Ed.
 Canterb. p. 202. est ὕστεροι, quod, ob hiatum, non improbo.
 verum paulo supra, κατέπληγτον. Notter vero aliter. Μοχ

Bell. Pelop. an. 2. Olymp. 87. 3. V. G. Varr. 324.

bona fide tutatus est; eiusque sub imperio ad maximam potentiam euectus erat. Postquam autem hoc bellum susceptum est, in hoc etiam ille reipublicae vires videtur praeuidisse. Duos autem annos et sex menses a bello moto praeterea vixit: et post eius mortem, eius providentia in bello magis cognita est. Ille enim dicebat victores euasuros, si quiescerent, rebusque nauticis operam darent; neque nouum imperium quaerent, dum hoc bellum gererent; neque rempublicam in discrimen vocarent. Illi vero et haec omnia contra egerunt, et alia, quae ad hoc bellum pertinere non videbantur, ob priuatam ambitionem, et priuatos quaestus, in suam, sociorumque perniciem administrarunt. Nam quum ea, quae gerenda suscipiebant, feliciter succedebant, honor et fructus ad priuatos potius, quam ad rempublicam redibat: quum vero infeliciter succedebant, reipublicae detrimentum in hoc bello afferebant. Huius autem rei haec fuit causa, quod cum ille et dignitate et consilio polleret, et manifeste omnium ciuium integerrimus esset, vt nullis pecuniae muneribus se corrumpi pateretur, plebem in officio liberaliter contineret, nec ab ea magis regeretur, quam ipse eam regeret. Nam cum non malis artibus potentiam adeptus esset, ad multitudinis voluntatem nihil dicebat: sed eam pro sua autoritate castigare, quinetiam nonnullis in rebus ei praesum aduersari poterat. Quoties igitur eos aliquid intempestiue ac petulantiae confidentia pulsos audere animaduertebat, eos, incusso metu, dicendo reprimebat. Contra vero, eos temere et absque causa trepidantes ad fiduciam reducebat. Quare verbo quidem erat dominatus popularis; sed re ipsa penes primarium populi virum principatus erat. Qui vero eum sunt sequuti, cum potius inter se dignitate pares essent, et eorum singuli principem in republica locum affectarent, omnia ad populi voluntatem dicere, eiusque libidini rempublicam permittere coeperunt. Vnde cum multis aliis in rebus peccatum est, (vt in ampla ciuitate, et quae principatum obtinet, accidere plerumque solet,) tum etiam in expeditione in Siciliam facta, quae suscepta est non tam peccato iudicii, et culpa eorum, ad quos ipsi Athenienses proficiscebantur, quam illorum, qui classem illam emiserunt, qui non cognoscebant ea, quae suis illuc profectis conducebant: sed propter priuatas similitates, de populi principatu contendentes, et res, quae militiae gerebantur, debilitarunt, et domi totum reipublicae statum mutuis discordiis tunc primum conturbarunt. Quamuis autem in Sicilia rem infeliciter gessissent, et cum alium apparatus, tum etiam maiorem classis partem amississent, et in ipsa vrbe seditione iam laborarent, tamen tres annos resisterunt, et prioribus hostibus, et Siculis,

ἔτι] μετὰ τὸ καταστῆναι τὸν πόλεμον. Ἡ πρόνοια αὐτῆ] ἢ πρόγνωσις. Ἄ κατορθώμενα] εἰς τέλος ἐρχόμενα. Τοῖς ἰδιώταις] ἰδιώτας καλεῖ τὸς ῥήτορας, καὶ τὸς δημαγωγούς, ἐχ' ὅτι ἰδιῶται εἶσι κατὰ τὸ ἀληθές, ἀλλ' ὡς πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶ κοινῆ καὶ τῆς πόλεως εἴρηκε. Σφαλῆντα δὲ] ἀνίπτεται τὰ κατὰ τὸν Ἀλκιβιάδην. Ἀδωροτάτος] ἀδαρολήπτος. Ἰβρεὶ θωροῦντας] ἀλόγως τι πράττοντας. Ἀμάρτυμα ἦν] λείπει τῶν Λεοντίνων. τὸς Λεοντίνους λέγει. ἔτοι γὰρ μετεκαλέσαντο πρὸς συμμαχίαν Ἀθηναίους, Σαρακενσίους διαφερόμενοι. Ὅσοι οἱ ἐκπέψαντες] Ἀθηναίων οἱ πρῶχοντες. Τοῖς οἰχομένοις] πορευθεῖσιν εἰς Σικελίαν. Ἐν

v. 14. καὶ omittit etiam Aristides. WASS. Λόγω et ἔργω, item λόγῳ et ἀληθείᾳ opponuntur apud Graecos, vt ap. Latinos verbo et re. vid. Malasp. ad Ciceron. III. ad Attic. 12. Walf. ad Sallust. Iug. XIV. DVCK.
Λόγῳ μὲν] v. supra c. 37. in orat. funebri Periclis: ὄνομα μὲν, διὰ τὸ μὴ εἶς ὀλίγους, ἀλλ' εἰς πλείονας ἦκειν, δημοκρατίᾳ κέκληται — GOTTL.
Καὶ τὰ πράγματα] Abest καὶ a codd. quibusdam et ab Aristide. Quod si profectum est a Thucydide, Reiskius in anim. p. 22. putat, Nostrum scripsisse: ἐαυτὸς καὶ τὰ πράγματα: ad locum Aristidis autem coniecit (p. 467.) τῷ δήμῳ ὀμιλεῖν καὶ τὰ πράγματα ἐνδιδόναι. G.

Καὶ τὰ πράγμα.] i. e. ipsam adeo remp. ipsas causas et comoda reip. Possit et sic: vertebantur ad voluptates populo, i. e. ad ea, quae iucunda essent multitudini, (more Nostris, substantiuo iungentis casum verbi in Nomine latentis, vt ἐπιτεχνισμὸς τῷ χρέμα,) et (vertebantur, πρὸς τὸ) ad condonandas populo causas reipubl. Illud simplicius. BAVES.
[Λείπει τῶν Λεοντίνων] Desunt haec in Cass. Ceterum aramento scripta erant, et minio insuper: ἀνίπτεται τὰ κατὰ τὸν Ἀλκιβιάδην. In Aug. de iunt Schol. a verbis Ἀδωροτάτος; — ad τοῖς οἰχομένοις.] G.
[Τῷ Σικελικῷ] i. e. ἐς Σικελίαν πορευθεῖσιν. In Aug. est: τῷ ἐν Σικελίᾳ.] G.

πρότερον ὑπάρχασι πολεμίσι, καὶ τοῖς ἀπὸ Σικελίας μετ' αὐτῶν, καὶ τῶν ξυμμάχων ἐτι τοῖς ἑπείροισιν ἀφελήσιν, Κύρω τε ὑπερον βασιλείωσ παιδὶ ἑπιπρογεννημένω, ὃς παρεῖχε χρέματα Πελοποννησίαις ἐς τὸ ναυικόν. καὶ ἔπρότερον ἐνεδοσαν, ἢ αὐτοὶ ἑν σφίσι κατὰ τὰς ἰδίαις διαφοραῖς περιπεσόντες ἐσφάλησαν. τούτων τῷ Περικλεῖ ἐπερίσσευσε τότε, ἀφ' ὧν αὐτὸς προέγνω, καὶ πάνυ ἀν' ῥαδίαις περιγεγέσθαι ἢ τὴν πόλιν ἢ τῶν Πελοποννησίων ἢ αὐτῶν τῷ πολέμῳ.

ΞΕ'. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι τῶν αὐτῶν θέρως ἐσράτευσαν ναυσὶν ἐκατὸν ἐς Ζάκυνθον τὴν νῆσον, ἢ καίτα ἰ ἀντιπέρας Ἠλίδος· εἰσὶ δὲ Ἀχαιοὺν τῶν ἐκ Πελοποννήσου ἀποικιοῖ, καὶ Ἀθηναίους ξυμμάχων. ἐπέπλεον ἰ δὲ Λακεδαιμονίων χίλιοι ὀπλίται, καὶ Κνήμιος Σπαρτιάτης ναύαρχος. ἀποβάντες δὲ ἰ ἐς τὴν γῆν, ἐδήλωσαν τὰ πολλά. καὶ ἐπειδὴ ἔξυνεχώρησεν, ἀπέπλευσαν ἐπ' οἴκω.

ΞΖ'. Καὶ τῶν αὐτῶν θέρως τελευτῶντος, Ἀριστεύς Κορίνθιος, καὶ Λακεδαιμονίων πρέσβεις, ἠνείτιος, καὶ Νικόλαος, καὶ ἠ Στρατόδημος, καὶ Τεγεατῆς Τιμαγόρας, καὶ Ἀργείος ἠ ἰδία Πόλις, πορευόμενοι ἐς τὴν Ἀσίαν ὡς βασιλεῖα, εἴπως πείσειαν αὐτὸν χρέματά τε ἠ παρέχειν καὶ ξυμπολεμεῖν, ἀφικνούμενοι ὡς Σιτάλην πρῶτον τὸν Τήρω ἐς Θράκην, βυλόμενοι πείσαι τε αὐτὸν, εἰ δύναιτο, μεταπάντα τῆς Ἀθηναίων ξυμμαχίας, στρατεύσασιν ἐπὶ τὴν Πολιδαίαν, ἢ ἢν κράτευμα τῶν Ἀθηναίων πολιούχων ἠ καὶ παῦσαι βοηθεῖν τε αὐτοῖς, καὶ ἢπερ ἄρμητο, δι' ἐκείνη πορευθῆναι πέραν τῶν Ἐλλησπόντων ὡς Φερζώνην τὸν Φαρναζίδην, ὃς αὐτὸς ἐμελλεν ὡς βασιλεῖα ἠ ἀναπέμψειν. παρατυχόντες ἠ δὲ Ἀθηναίων πρέσβεις, Λεαρχος ἠ ὁ Καλλιμάχης, καὶ Ἀμεινιάδης ὁ Φιλήμονος παρὰ τῷ Σιτίλῃ, πέθοντι τὸν Σάδοικον ἠ τὸν γεγεννημένον Ἀθηναῖον, Σιτάλην υἱὸν, τῶν ἀνδρῶν ἐγχειρίσασιν σφίσι, ὅπως μὴ, διαβάντες ἠ ὡς βελιλέα, τὴν ἐκείνη πόλιν τὸ μέρος ἠ βλάβωσιν. ὁ δὲ, πεισθεὶς, πορευόμενος αὐτὸς διὰ τῆς Θράκης ἐπὶ τὸ

e plures Ar. Reg. Cass. Gr. et Aristarchum Cass. f προσγενημένω Ar. C. Dan. g Ἐν σφίσι αὐτοῖς Ar. C. Dan. σφίσι etiam Cass. h τὴν πόλιν desunt Reg. Cass. Aug. i τῶν δεest Ar. C. Dan. k αὐτῶ Gr. l ἀντιπέρας Mar. ἀντιπέραν Reg. m διὰ βεest Cass. Aug. n ἐς Dan. o ἠνείτιος Reg. p Στρατόδημος Reg. Vulgo Πρατόδημος. q ἰδιαπολις Murg. l. ἰδίαις πολλῶσι Murg. 2. Aliam, quam quae in contextu est, lectioem admittendam non censeo: nec desolatioem aliam agnouisse puto, a quo et aduerbium ἰδίαις exponi videmus. Quod autem aliarum duorum lectioem vna Scholio praefigitur, crediderim hoc ab aliquo factum esse, qui e regione illius Scholii verba ista scripsisset, γράφεται ἰδίαις πολλῶσι ἀντὶ τῶ ἰδίαις Πόλις. Sterb. ἰδιαπολις Gr. ἰδιαπολις Reg. ἰδίαις πάλαι Cass. cum Var. Lect. in marg. ad πόλις, γρ. πολλῶσι. In cod. Bas. πόλις. Vulgo πόλις. r παρασχεῖν Ar. C. Dan. Mosqu. Mox pro ὡς idem ἐξ, quae glossa est, et Τήρω. male. s καὶ παῦσαι β. τ. αὐτοῖς om. Cl. Reg. Bas. Aug. a manu tamen rec. in marg. adscripta. t πέραιεν, et ex emendat. ἀναπέμψειν Gr. v Δ' Ἀθηναίων, et Λαίραρχος Gr. x Articulus δ desunt Ar. C. Cl. Gr. vt et mox ante φιλήμονος, Aug., sed ante φιλήμονος a man. rec. additus. deest etiam utroque loco Reg. Cass. Mosqu. et posteriore Dan. Bas. y τὸν abest Ar. C. Dan. qui etiam Σιτάλην pro Σιτάλην. z ἠς βασιλ. Cl. a βλάβωσιν Gr.

μετ' αὐτῶν] Abresch. Auct. p. 295. αὐτῶν non male accipi posse pro μέων. v. quae praecedunt. GOTTL.

[Τίνας] Steph. corrigit: οὗ τίνος καὶ Κύρω ὁ ξυνοφῶν — quod recepi. In Rostg. ἢ Κύρω κ. ζ. τὴν ἀνάβασιν ἔγραψεν.] G.

Τούτων — πολέμῳ] *Aristides* III. p. 202. WASS.

Τούτων τῷ Περικλεῖ ἐπερίσσευσε —] *Tantum praestabat reliquis tunc temporis ingenio, quo adiutus res futuras ante cariebat.* G.

ἠνείτιος. τῶ Περ.] Cur non ad verbum: tantum (virtutis) superabat, suppetebat, supererat, abundabat, suppeditabat Pericli ad, rel. vt Liu. L. 2. de Appio: tantum superabat animi ad sustinendam inuidiam. BAYER.

αὐτῶν] Gr. αὐτῶ τῷ π. Cum Edicit *Aristides*. vtraque vox sine sententiae dispendio abesse potest. τῶν etiam apud *Aristides*. deest. WASS.

Reiskius in anim. l. c. conicit πάντων, aut τότε. Certe offendit αὐτῶν, quod cum τῷ possit abesse, vt iam monuit Wallens. Mox ad v. ἐς Ζάκυνθον, in Aug. scriptum: πόθεν εἰ Ζακύνθιοι. G.

Πελοπ. αὐτῶν] Incommodum est illud αὐτῶν verti tamen posse, vt ἡσος etiam Peloponnesios vincerent. BAYER.

ἠνείτιος] Sperthiae filius, secundum Herodotum VII, 138. qui hanc historiam attingit. Nicolaus fuit Bulis F. G.

Στρατόδημος] Ita correxi pro Πρατόδημος. Probat lectioem, quam receperimus, Valkenar. ad Herodot. l. c. p. 565. GOTTL.

καὶ Ἀργείος ἰδία, πόλις] Distinctionis notam post ἰδίαις delendam censeo. Verum utrum πόλις an Πόλις verior sit scriptura, statuere non asum. Πόλις τὸν Ἀργείον, qui Syracusis regnavit, memorat *Athenaeus*, l. 1. pag. 31. atque etiam πόλις ὁ Ἀθηναῖος apud *Eudem* occurrit, l. 2. p. 477. HVDS. Πόλις et Πόλις, proprium, etiam apud alios permutantur. Vid. *Interpres* Polluc. VI, 15. et *Aelian* XII. V. H. 31. Sic, qui *Dionisio Siculo* XV, 475. est *Polis*, apud *Plutarch.* Dion. princip. dicitur *Pollis* Spartiates. Nam eundem esse, de quo *Plutarchus* et *Diodorus* agunt, intellegitur e *Diog. Laert.* III, 19. 20. *Polis* Ducem coloniae Amyclaeorum et Spartiatum, qui in Creta confederunt, memorat apud *Photium* Conon Narrat. 36. et 47. ἰδιαπολις, quod quidam *Mss.* habent, potuit oriri ex i. adscripto diphthongi impropriae. DVCK.

πόλις] Sic scripti e bonis codd. pro πόλις, et comma delenti post ἰδίαις non enim duellendum est πόλις, et Ἀργείος. Sic πόλις apud *Diod.* XV, p. 28. ναύαρχος Lacadaemoniorum scribitur pro πόλις. v. *Wessl.* ad l. c. Reiskius in anim. p. 22. quoque correxit πόλις. G.

qui se illis adiunxerant, quinetiam plerisque sociorum, qui *ab ipsi*s defecerant: mox etiam Cyro, Regis Persarum filio, qui se *Lacedaemoniis* adiunxerat, et pecunias Peloponnesiis ad classem dederat. Nec prius *hostibus imperio* cesserunt, quam ipsi mutuis discordiis collisi conciderunt. Tanta prudentia tunc in Pericle fuit, qua caeteros ciues longe superans, ciuitatem Peloponnesiis eo bello vel facillime superiorem fore praeuiderat.

Bel.
Pelop.
an. 2.
Olymp.
87. 3.
V. G.
Varr.
324.

Maio
exeunte.

66. Lacedaemonii vero, eorumque socii, eadem aestate cum centum nauibus profecti sunt in insulam Zacynthum, quae iacet e regione Elidis. Zacynthii autem sunt Achaeorum ex Peloponneso coloni, et Atheniensium erant socii. Illa autem classe aduersus illos uehebantur mille grauis armaturae milites Spartani, et Cnemus Spartanus, classis praefectus; exscensuque ex nauibus in terram facto, magnam illius agri partem vastarunt. cumque illi deditionem facere nollent, domum redierunt.

67. Eadem aestate iam extrema, Aristeus Corinthius, et Lacedaemoniorum legati, Aneristus, Nicolaus, Stratodemus, et Timagoras Tegeates, et suo nomine Polis Arguius, dum iter facerent in Asiam ad Regem, si qua ratione ei persuadere possent, vt sibi pecuniam daret, bellicae societatem secum iniret, primum in Thraciam ad Sitalcem Terae filium iuerunt, cupientes, si possent, ei persuadere, vt relicta Atheniensium societate ad suam transiret, et coniunctis armis secum Potidaeam iret, vbi erat Atheniensium exercitus, qui *urbem* obsidebat; vtque eos suis auxiliis iuuandi finem faceret, sibi que adesset, vt illo adiuuante, quo proficiscebantur, ire possent trans Hellespontum ad Pharnacem Pharnabazi filium, qui eos ad Regem erat deducturus. Sed cum forte Atheniensium legati, Learchus Callimachi, et Ameniades Philemonis *filius*, apud Sitalcem tunc adessent, Sadoco Sitalcae filio, qui ciuis Atheniensis factus fuerat, persuaferunt, vt eos sibi traderet, ne, si ad Regem transiissent, quantum in ipso situm esset, illi suae ciuitati nocerent. Ille vero eorum verbis adductus, illos, dum per Thraciam

Ante
Sept. 21.

τῷ στρατοπέδῳ] τῷ Σικελικῷ. Πολεμίοις] τοῖς Λακεδαιμονίοις. Μετ' αὐτῶν] τῶν Λακεδαιμονίων. Ἐπι τοῖς πλείοσιν] ἀπείχον
δηλονότι. Βασιλέως παιδὶ] βασιλέως λέγει τὸ Δαρείῳ, υἱῷ Ἀρταξέρξε. Ἔ τιναὶ καὶ Κύρου ὁ Ξενοφῶν τὰς ἀναβάσεις ἔγραψε.
Προσγενομένη] τοῖς Λακεδαιμονίοις δηλονότι. Ἐνέδοσαν] ἐμχλακίσθησαν. Τούτων] φρονήσεως δηλονότι. Ἄφ' ἧν αὐτὸς
προέβη] ἀφ' ἧν πραγμάτων, ὥστε μὴτε κατὰ γῆν πολεμῆσαι, μὴτε εἰς Σικελίαν πέμψαι. Καὶ ἐπειδὴ ἔξυνεχώρουν] ἐνεδίδον οἱ
Ζακύνθιοι. Καὶ Ἀργείοις ἰδίᾳ πολλάνικ] γράφεται, ἰδίᾳ, πόλις. ὄνομα κύριον. ἄνευ τῶ κοινῷ. οἱ γὰρ Ἀργεῖοι φίλοι ἦσαν Ἀθη-
ναίοις. Τὸν γεγεννημένον] τὸν ἐγγραφέντα. Τὴν ἐκείνη πόλιν τὸ μέρος] ὅσον ἀπὸ τῶ μέρος αὐτῷ. Ὁ δὲ] ἦγυν ὁ Σάδοκος.

[Γράφεται ἰδίᾳ, πόλις — κύριον] Defunt haec verba in codd. Cassel. et Augult. Stephanus putat, Scholio praefixam esse V. L. ἰδίᾳ πολλάνικ ab aliquo, qui e regione illius Scholii verba ista scripsisset: γράφεται ἰδίᾳ πολλάνικ, ἀντὶ τῷ ἰδίᾳ πόλις. Verisimile hoc; Scholion certe mutilum est. Ἄνευ τῶ κοινῷ probat, Scholialten ἰδίᾳ πόλις, quod recte explicat, legisse.] G.

Ὡς βασιλέα] n. τὸν μέγαν, *Persarum*, Darium Nothum. Plene ὡς πρὸς βασιλέα. Mox in Mosqu. pro ὡς Σιτάλην est *is*, ab imperio librario ortum. Satis multa de vfu h. part. eruditi viri dixerunt. v. sis, Ernest. ad Xenoph. Memor. II, 7, 2. Mox ἀναπέμψειν verum est, ἀναπέμπειν est a sciolis ob τὸ ἑμμελεν relictum. G.

Βοηθεῖν τε αὐτοῖς] In Flor. Vinar. ad marg. emendauit docta manus: leg. βοηθέντα. Sed minus est necessaria correctio. Construitur παύω cum infin. v. c. παύσω σε ποιεῖν τῶτο. Παύσαι pendet a βυλιμένοι, nec iungitur τῷ πείσαι ἠυvolentes efficere, vt desisteret opem iis ferre. Sic et Stephanus h. l. explicat: in Thci gr. lingu. f. h. voce p. 104. (T. III.) qui et alia exempla laudauit. Acacius in Adnort. ad h. l. putat, h. v. distingui posse sic: καὶ παύσαι βοηθεῖν

τε αὐτοῖς, *huius exercitus eorum Potidaeam obsidentem depelleret, Lacedaemoniisque opem ferret.* Dure. Subint. esset: τὸ εράτευμα, i. αὐτῶς τῆς πολιορκίας. Infin. autem pendet a βυλιμένοι, (πέσαι τε αὐτὸν) καὶ παύσαι, G.

Παρὰ τῷ Σιτάλη, πείθουσι] Herodotus l. c. parum accurate proditos dicit legatos a Sitalce, Tereii filio, et a Nymphodoro, Abderitano. Mox τὸν γεγεννημένον Ἀθηναῖον, opera Nymphodori, quem sibi conciliauerant Athenienses. v. L. II, 29. Ad quem locum spectant v. in Aug. ad h. versum: ταῦτα προεἰρηται. G.

[τὸν ἐγγραφέντα] Steph. putat, scriptum fuisse: τὸν ἐγγραφέντα εἰς τὰς Ἀθηναίους. Sed nihil in codd. additur. Ceterum in Aug. non reperiuntur Scholia ad verba Πολεμίοις Μετ' αὐτῶν Ἐπι τοῖς πλείοσιν Προσγενομένης Ἐνέδοσαν Τούτων: Καὶ ἐπειδὴ ἔξυνεχώρουν et Τὸν γεγεννημένον.] G.

Προγενομένης — διὰ τῆς Θράκης] Herodotus l. c. ἤλωσαν κατὰ Βισάνθη, τὴν ἐν Ἑλλησπόντῳ. Steph. de vrbb. p. 225. Βισάνθη, πόλις Μακεδονίας κατὰ Θράκην ἀποικος Σαμίων. Sed reuera fuit vrbs Thraciae, in ore Ponti sita. v. Berkel. Mox ἀπέκτειναν πάντας, Herodotus: ἀπέθωνον ὑπὸ Ἀθηναίων, quod idem est. G.

πλοῖον, ᾧ ἐμελλον τὸν Ἑλλάσποντον περαιώσειν, πρὶν ἐσβαίνειν, ξυλλαμβάνει, ἢ ἄλλης ξυμπέριψας μετὰ τῷ Λεάρχῃ καὶ Ἀμεινάδῃ. ὁ καὶ ἐκέλευσεν ἐκείνοις παραδῆναι. οἱ δὲ, λαβόντες, ἐκόμισαν ἐς τὰς Ἀθήνας. ἀφικομένων δὲ αὐτῶν, δέισαντες οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Ἀργεῖα, μὴ αὐτῆς σφᾶς ἔτι πλεῖν κακουργῆ διαφυγῶν, ὅτι καὶ πρὸ τῶν τῆς Πολιδαίας καὶ τῶν ἐπὶ Θράκης ὅπαντ' ἐφαίνετο πράξας, ἀερίτως καὶ βηλομένους ἔστιν ἂν εἰπεῖν, αὐθημερὸν ἀπέκλειαν πάντας, καὶ ἐς Φάραγγας ἐπέβαλον. δικάζοντες τοῖς αὐτοῖς ἀμύνεσθαι, οἷσπερ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ὑπῆρξαν, τὰς ἐμπόρους ἕς ἔλαβον Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμαχῶν, ἐν ὀλιγαλί περὶ Πελοπόννησον πλέοντας ἀποκλείαντες, καὶ ἕς Φάραγγας ἐσβαλόντες. πάντας γὰρ δὴ κατ' ἀρχάς τῷ πολέμῳ οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὅσους λάβονεν ἐν τῇ θαλάσῃ, ὡς πολεμίους διέφθειρον, καὶ τὰς μετὰ Ἀθηναίων ξυμπολεμῶνας, καὶ τὰς μὴδὲ μεθ' ἐτέρων.

ΞΓ. Κατὰ δὲ τὰς αὐτὰς χρόνας, τῷ θέρους τελευτῶντος, καὶ Ἀμπρακιῶται, αὐτοῖ τε, καὶ τῶν Βαρβαίων πολλὰς ἀναστήσαντες, ἐστράτευσαν ἐπ' Ἀργος τὸ Ἀμφιλοχικόν, καὶ τὴν ἄλλην Ἀμφιλοχίαν. ἔχθρα δὲ πρὸς τὰς Ἀργεῖας ἀπὸ τῶδε αὐτοῖς ἠρξάτο πρῶτον γενέσθαι. Ἀργος τὸ Ἀμφιλοχικόν καὶ Ἀμφιλοχίαν τὴν ἄλλην ἔκτισε, μετὰ τὰ Τρωϊκὰ οἴκαδε ἀναχωρήσας, καὶ ἐκ ἀρεσκόμενος τῇ ἐν Ἀργείῃ καταστάσει, Ἀμφιλοχος ὁ Ἀμφιάρεω, ἐν τῷ Ἀμπρακιῷ κόλπῳ, ἐμύνημον τῇ αὐτῷ πατρὶδι Ἀργῷ ὀνομάσας. καὶ ἦν ἡ πόλις αὐτῆ μεγίστη τῆς Ἀμφιλοχίας, καὶ τὰς δυνατωτάτης εἶχεν οἰκῆτορας. ὑπὸ ξυμφορῶν δὲ πολλαῖς γενεαῖς ὑπερον πιεζόμενοι, Ἀμπρακιῶτας ὁμόρους ὄντας τῇ Ἀμφιλοχιῇ ξυνοίκους ἐπηγάγοντο καὶ Ἑλληνίσθησαν τὴν νῦν γλαῦσαν τότε πρῶτον ἀπὸ τῶν Ἀμπρακιῶν ξυνοικισάντα. οἱ δὲ ἄλλοι Ἀμφίλοχοι, βάρβαροί εἰσιν. ἐκβάλλουσιν ἐν τὰς Ἀργεῖας οἱ Ἀμπρακιῶται χρόνῳ, καὶ αὐτοὶ ἰσχυροὶ τὴν πόλιν. οἱ δ' Ἀμφίλοχοι, γενομένους τῆς διδοῦσιν ἑαυτὰς Ἀκαρνανσί, καὶ προσκαλέσαντο ἀμφοτέροις Ἀθηναίσι. οἱ αὐτοῖς Φορμίωνά τε στρατηγὸν ἐπέμψαν, καὶ καὶς τριάκοντα. ἀφικόμενος δὲ τῷ Φορμίωνος, αἰεῖσιν κατὰ κράτος Ἀργος, καὶ τὰς Ἀμπρακιῶτας ἠνδραπόδισαν. κοινῇ τε ἠκησαν αὐτὸ Ἀμφίλοχοι καὶ Ἀκαρνανεῖς. μετὰ δὲ τῷτο ἡ ξυμμαχία ἐγένετο πρῶτον Ἀθηναίοις καὶ Ἀκαρ-

b "ἄλλης δὲ Ar. C. Gr. c "ἐκέλευεν Ar. C. sine vocula καὶ. Dat. et Infuper ἐκέλευεν. d "ἔτι πλεῖν Reg. Cass. "ἔτι πλεῖν Gr. Mosqu. e πάντα Ar. C. f φάραγγα Ar. C. φάραγγας Cass. g ἐπέβαλλον Gr. h ἐς φάραγγα βεβλόντες Marg. i ἐς φάραγγας ἱμβελόντες Ar. Dan. j ἐς φάραγγα ἐσβαλόντες Reg. k καταρχῆς Ar. Mosqu. l οἱ δεεστ Ar. Dat. m ἢ καὶ δὲ Cass. n "ἔπ' Ἀργεῖ Ar. C. o "ἔπ' Ἀργεῖ Cl. Gr. Reg. Cass. p "ἔπ' Ἀργεῖ Dan. Aug. Mosqu. qui paullo ante habet τὰ αὐτὰ ὄρους. Vulgo ἔπ' Ἀργεῖ. π καὶ ἐς τὴν Ar. C. q "ἔκτισε μὲν μετὰ Ar. C. Dan. et μετὰ Τρωϊκῶ. r Ἀμπρακιῶται Ar. Ἀμπρακιῶται Reg. Gr. et sic ubique hoc capite cum β in secunda syllaba, praeterquam v. 17. vbi Gr. Ἀμπρακ. in Mosqu. Ἀμπρακιῶται. s αὐτῷ Ar. C. t "ἐν πόλιν Gr. u ἐλάτταν Cl. ἔτετο δεεστ Ar. C. Dan. v τῶν ξυνοικισάντων Ar. ξυνοικισάντων C. Dan. w οἱ δὲ ἄλλοι Cl. x Γερωνομένη Ar. C. y Ἀκαρνανίαν Cass. z Προσκαλέσαντες Marg. 1. Προσκαλεσάντες Marg. 2. Ar. C. Ald. Flor. Buj. Προσκαλε. Cl. Gr. Προσκαλεσάντες Reg. Mosqu. Προσκαλεσάντες Cass. Dan. Aug. a Καταρχῆς Ald. Flor. Buj. Steph. I. Rey. b ἑμύνημον C. Dan. Mosqu. c καὶ δεεστ Dan. d Non dubitat Stephanus, quin κατὰ δὲ τῷτο legitur Scholiastes. Neque enim (inquit) mediocriter est, illum, si legiset μετὰ δὲ τῷτο, ita fuisse exponiturum. e Πρῶτον ἠρξάτο Ar. C. Dan.

"Ἐμελλον — περ.] Tb. Magist. wass. Thomas adnotat, περαιώσει dicendum, quamvis Thucydides περαιῶ dicat. Apud eum pro ὡς ex hoc loco legendum est ᾧ. DUCK. [Ἀπέκλειαν πάντας] Confer omnino Herodot. VII, 137. wass. [Ὁἷσπερ οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὑπῆρξαν] Qua proena Lacedaemonii prius affecerant, ubi erant Athenienses. v. Valken. ad Herod. I. c. Bene Scholiastes. Hesyeh. ὑπᾶρξας, κατάρξας, et ὑπᾶρξαι, προκτάρξαι. v. Valken. Cel. de hac v. differenter in Eurip. Phoen. p. 532. nec praetermisit hunc locum laudare. — GO. [αὐτοῖ τε καὶ τῶν Βαρβαίων πολλὰς —] Pro αὐτοῖ τε καὶ πολλοῖ τῶν Βαρβαίων, ἀνατήκωντες αὐτῶς, ἐστράτευσαν — nomen est utrum calu pronomini omisit. Recte cepit Interpres, quem probat Abreschius Diluc. p. 254. GOTTL. [Ἀναστήσαντες] Schol. ad h. v. e Cassel. recepi.] G. [ἔπ' Ἀργεῖ] Recepi e MSS. ἔπ' Ἀργεῖ, pro ἐπὶ τῷ Ἀργῷ, probante hanc scripturam Eraditiff. Valkenar. ad Eurip. Phoen. p. 28. G. [τῷ οἰκήσει] Sc. τῶν περαχμῶν. v. Steph. Schol. hac non est in Cass. et Aug. in quo a τῷ οἰκίσει πῶν τὸ μέρος ὑσque ad Ἐπηγάγοντες omnia Schol. defunt, praeter illud, quod est ad τῷ τῷ Ἀργεῖ καταστάσει. A Cassel. absunt Scholia ad Ἐπηγάγοντο et καὶ Ἑλληνίσθησαν.] G. [Ἀμφίλ. ὁ Ἀμφ.] Magnus quidem Autorum diffensus super conditore Argi Amphil. Vide Nonnium ad Goltzii Graeciam, et Strab. p. 326. Amphilocho ex Apollinis oraculo Argos condidisse scribit Apollodorus, I. 3. sed Amphilocho non Amphiarai filium (vt Thucydides, Scymnus Cbius, Aliique) sed eius ex Alcmaeone nepotem facit. Vide Palmerii Gr. Antiq. p. 382. etc. nuds. Vide Strabonem VII, 326. Apollodorum III, 7. Pausan. II, 18. et Herodotum III, 91. Dommus reuerfus est A. M. 2823. ante Christum natum 1182. Apollodorus Ephorum fecutus est, vt ex Strabonis X. p. 462. abunde patet. wass. Euripides (in Alcmaeone διὰ ψωφίδος) apud Apollod. III, 7. 7. fin. tradit, Amphilocho, filium Amphiarai, Argos Amphilochoicum condidisse. Ita quoque Strabo VII, p. 501. Sed idem Strabo p. 502. hunc I. Thucydidis excitat: Θουκυδίδης δὲ φησιν, αὐτὸν Ἀμφίλοχον μετὰ τὸν ἐκ Τρωϊκῶς ἐπάνεσθον

iter facerent ad nauigium, quo Hellespontum erant traiecturi, antequam id conscenderent, comprehendit, missis aliis quibusdam cum Learcho et Ameniade: illosque his tradi iussit. Hi vero eos acceptos Athenas detulerunt. Qui cum eo peruenissent, Athenienses veriti, ne Aristeus, si euassisset, longe pluribus maleficiis se afficeret, quia eum et ante rerum omnium, quae ad Potidaeam, et in Thracia gestae fuerant, autorem fuisse constabat, omnes eodem die, indemnatos, et quaedam dicere volentes, interfecerunt, et in profundas fossas deiecerunt: aequum esse censentes, parem gratiam Lacedaemoniis referre, eosque eodem modo tractare, quo ipsi suos ante tractarant, qui negotiatores Atheniensium et sociorum, quos ceperant in onerariis nauibus circa Peloponnesum nauigantes, interfecerant, et in profundas fossas deiecerant. Lacedaemonii enim huius belli initio omaes, quos in mari cepissent, ut hostes trucidabant, tam Atheniensium socios, quam eos, qui neutrorum partes sequebantur.

Bell. Pelop. an. 2. Olymp. 87. 3. V. C. Varr. 324.

68. Sub idem tempus, extrema iam aestate, et Ambraciotae, cum ipsi, tum etiam multi barbari, quos ex suis sedibus excitant, expeditionem fecerunt aduersus Argos Amphiloichicum, caeteramque Amphiloichiam. Inimicitiae autem, quae ipsis cum Argiuis intercesserant, hinc initium duxerunt. Argos Amphiloichicum, et reliquam Amphiloichiam, Amphiloichus Amphiarai filius, post bellum Troianum, domum reuersus, cum rerum status, qui Argis erat, ei non placeret, condidit in sinu Ambracico, de eodem patriae suae nomine Argos, cognomine vero Amphiloichicum appellans. Haec autem vrbs omnium in Amphiloichia sitarum maxima erat, et potentissimos quosque habebat incolas. Sed eius incolae multis post saeculis, calamitatibus afflicti, Ambraciotas agro Amphiloichico finitimos, in ciuitatis societatem arcessiuerunt. Linguamque Graecam, quae nunc est in vsu, tunc primum didicerunt ex Ambraciotis, qui in eadem vrbe cum ipsis habitabant. At reliqui Amphiloichi barbari sunt. Ambraciotae igitur progressu temporis Argiuos vrbe pellunt, ipsique retinent vrbein. Amphiloichi vero vrbe pulsi sese Acarnanibus dediderunt: et vtrique Athenienses in auxilium aduocarunt, qui Phormionem ducem, et triginta naues ipsis miserunt. Cum autem Phormio eo peruenisset, Argos per vim ceperunt, et Ambraciotas in seruitutem abstraxerunt; vrbeinque Amphiloichi et Acarnanes communiter incolue-

Ante Sept. 21.

Ἐκείναις τοῖς πρέσβεισι τῶν Ἀθηναίων. Οἱ δὲ οἱ πρέσβεις τῶν Ἀθηναίων. Τὸν Ἀριστεύην, τὸν Κορνήσιον. Αὐτοῖς εἰς τὸ μέλλον. Κακῶν γὰρ κακωτέρως. Δικαιοῦντες δικαίον κρίνοντας. Τοῖς αὐτοῖς ἀμύνεσθαι τὴν ἴσῃν τιμωρίαν δύναι. Οἷοιτο] ἀντὶ τῆ ὄν. Ἰπύρξαι] ἀντὶ τῆ προκατήρξαντο. Κατὰ δὲ τῆς αὐτῆς χρονης] μετέθρασι. Ἀναγίσαντες] διγυρίζοντες εἰς συμμάχουσαν. Ἐπὶ τὸ Ἄργος] κατὰ τῆ Ἄργος. Αὐτοῖς] τοῖς Ἀμπρακιοῦταις. Καὶ ἐκ ἀρεσκόμενος] εὖρε γὰρ τὴν μητέρα Ἐριφύλην ἀναγυρίζουσαν ὑπὸ Ἀλκμαίωνος τῆ ἀδελφῆ αὐτῆ. Τῇ ἐν Ἄργει κατατέσει] τῆ οἰκίσει. Τῆς ἀμφιλοχίας] γῆς δηλονότι. Ἐπυράγοντο] ἐφιλοκίσησαν. Καὶ Ἑλληνισθῆσαν] Ἕλληνες κατὰ τὴν νῦν διάλεκτον ἐγένοντο. Οἱ δὲ ἄλλοι Ἀμφιλοχοὶ] οἱ δὲ ἄλλοι Ἀμφιλοχοὶ, βάρβαροι· οἱ δὲ Ἀμπρακιοῦται, Ἕλληνες, Κορνήσιον ἄπαικοι. Τῆς Ἀργείας] τῆς ἀμφιλοχικῆς, τῆς δεξιόμηνος. Χρόνῳ] ἀντὶ τῆ μάχης. Ἀκαρῶσι] φίλοις ἔσι δηλονότι Ἀθηναίων. Ἀθηναίους] Ἀναπόδοτον, μέλλον δὲ καταπόδοτον τῶτο, εἴ ὅτι χρεὶ φάναι. Ἰκίησαν αὐτὸ] αὐτὸ τὸ Ἄργος. Μετὰ δὲ τῶτο] ἀντὶ τῆ ἀπὸ ταύτης τῆς αἰτίας. Ἐς τῆς Ἀργείας]

δυσαρעבντα τοῖς ἐν Ἄργει, παρελθεῖν εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν — κτίσαι τὴν πόλιν ἐπὶ νῦν ἔσται. Sed is, ad quem hoc refertur, Alcmaeonis frater est. Paulo ante: Ἄργος — ἔκτισε μετὰ τὰ Τρωϊκὰ οἰκάδε ἀναχωρήσας — Interfuit n. nauigationi ad Troiam. Fuit inter Helenae procos (Apollod. III, 10. 8.), et claros vates. v. Illustr. Heyn. ad Apollod. p. 654. (P. II.) GOTTL.

Γλώσσαν] Cf. perperam γλώτταν. WASS. [Οἱ δὲ ἄλλοι Ἀμφιλοχοὶ —] In Cass. et Aug. οἱ γὰρ Ἀμφιλοχοὶ βάρβαροι. In Aug. hoc Schol. cohaeret cum Scholio ad v. τῆς Ἀργείας.] G. [φίλοις ἔσι —] In Cass. et Aug. legitur sic: οἱ πάντες διὰ τὴν μητερίαν φίλοις ἔσιν Ἀθηναίων. Vitiōse, vt cuique apparet.] GOTTL.

Καὶ προσεκαλέσαντο] Si participium vel hoc; vel illud ponatur, nullum copula καὶ locum habebit. Nec vero ea, quam post γῆ habes (vbi scriptum est γῆ καὶ) ad participium pertinet, sed ad illud γῆ, id est, haec quoque scriptura extat. STERN. Loquitur de varia lectione, quae adscripta est margini Ed. 2. Steph. et Wech. DVCK. [Ἀναπόδοτον —] Scholiastes hoc videtur notasse, quod in cod. suo habuit προσκαλέσαντες. Sic est oratio ἀναπόδοτος ἢ κἀναπόδοτος, quod nouo modo part. ponatur pro tempore finito, vt ita videatur consequens deesse.] G. Ἀμφιλοχοὶ] In Flor. Vin. marg. Ἀμφιλόχοι. G. [Μετὰ δὲ τῶτο] Stephanus putat, Scholiasten legisse κτι-

ναῖσιν. οἱ δὲ Ἀμπρακιῶται τὴν μὲν ἔχθραν ἐς τὰς Ἀργεῖας ἑ ἀπὸ τῆ ἀνδραποδισμῆ σφῶν αὐτῶν πρῶτον ἐποίησαντο, ὕστερον ἔ δὲ ἐν τῷ ἠ πολέμῳ τήνδε τὴν ἑ στρατείαν ποιῶντα αὐτῶν τε καὶ Χαόνων καὶ ἄλλων τινῶν τῶν πλησιοχώρων βαρβάρων ἐλθόντες τε ἑ πρὸς τὸ Ἄργος, τῆς μὲν χώρας ἐκράτην, τὴν δὲ πόλιν ὡς ἂν ἐδύνατο ἐλεῖν ἑ προσβαλόντες, ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκῃ, καὶ διελύθησαν κατὰ ἔθνη. τοσαῦτα μὲν ἐν τῷ θέρει ἐγένετο.

ΞΨ. Τῷ δ' ἐπιγιγνομένῃ χειμῶνος Ἀθηναῖοι ναῦς ἔσειλαν εἴκοσι μὲν περὶ Πελοπόννησον, καὶ Φορμίωνα στρατηγόν· ὃς, ὀρμώμενος ἐκ Ναυπάκτου, Φυλακὴν εἶχε, μήτ' ἐκπλεῖν ἐκ Κορινθῆ καὶ τῷ ἠ Κρισαῖα κίλπη μῆδενα, ἠ μήτ' ἐκπλεῖν· ἐτέρας δὲ ἐξ ἐπὶ Καρίας καὶ Λυκίας, καὶ ὁ Μελέσανδρον στρατηγόν, ὅπως ταῦτά τε ἀργυρολογῶσι, καὶ τὸ ληστικὸν τῶν Πελοποννησίων μὴ ἑῶσιν, αὐτόθεν ὀρμώμενος, βλάπτειν τὸν πλῆν τῶν ὀλκάδων τῶν ἀπὸ Φασήλιδος καὶ Φοινίκης, καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἠπείρου. ἀναβὰς δὲ στρατιᾷ Ἀθηναίων τε τῶν ἀπὸ τῶν νεῶν καὶ τῶν ξυμμαχῶν ἐς τὴν Λυκίαν ὁ Μελέσανδρος, ἀποθνήσκει, καὶ τῆς στρατιᾶς μέρος τι ἑ διέφθειρε, νικηθεὶς μάχη.

6. Τῷ δ' αὐτῷ χειμῶνος οἱ Ποιδαιᾶται, ἐπειδὴ ἔκεῖ ἑ ἐδύνατο πολιορκεῖσθαι ἀντέχειν, ἑ ἀλλ' αἶτε ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβολαὶ Πελοποννησίων ἔδεν μᾶλλον ἀπανίστασαν τὰς Ἀθηναίους, ὃ, τε σῆτος ἐπελελοίπει, καὶ ἄλλα τε πολλὰ ἑ ἐπεγεγένητο αὐτόθι ἠδὲ βρώσεως περὶ ἀναγκαίας, καὶ τινες καὶ ἀλλήλων ἑ ἐγεύοντο, ἔτω δὲ λόγους προσφέρουσι περὶ ξυμβάσεως τοῖς στρατηγοῖς τῶν Ἀθηναίων τοῖς ἐπὶ σφίσι τεταγμένοις, Ξενοφῶντί τε τῷ Εὐριπίδῃ, καὶ Εἰσιδώρῳ τῷ Ἀριστοκλείδῃ, καὶ Φανομάχῳ τῷ Καλλιμάχῃ. οἱ δὲ προσεδέξαντο, ὀρῶντες μὲν τῆς στρατιᾶς τὴν ταλαιπωρίαν ἐν χωρίῳ χειμεριῶ, ἀναλωκυίας τε ἠδὲ τῆς πόλεως ἑ δισχίλια τάλαντα ἐς ἑ τὴν πολιορκίαν. ἐπὶ τοῖσδε ἔν ξυνέβησαν, ἐξελεθεῖν αὐτὰς, ἑ καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας, ἑ καὶ τὰς ἐπιπέρας, ξὺν ἐνὶ ἠμαθίῳ, γυναῖκας δὲ ξὺν δυοῖν· καὶ ἀργυρίων ἑ τὴν ἑρπὸν ἔχοντας ἐφόδιον. καὶ οἱ μὲν, ὑπόσπονδοὶ ἐξῆλθον ἑ ἐς τε τὴν Χαλκιδικὴν, ἑ καὶ ἑκάστος ἠ ἐδύνατο.

f Ἀπὸ δεστ Reg. g Δ' ἐν Gr. b Suspicio Thucydideum πολλὰ τὰδε scripsisse. Ac fortasse Scholastes hanc lectionem habebat, et τὰδε exponere illis verbis, τῷ Πελοποννησιακῷ. Steph. i Στρατεῖαν Marg. Cl. Gr. quod probat Stephanus, quia illud verbo ποιῶντα iungi solet. Ita quoque Cass. In Reg. corrector inter versus scripsit. k Πρὸς Ἄργος Reg. Mox in cod. Bas. τὴν μὲν χώραν ἐκράτην. Paulo ante Mosqu. τῶν Χαόνων. l προσβάλλοντες Gr. m Κρισαῖα Ar. C. quomodo etiam scribitur p. 59. in omnibus Libb. tam Impressis, quam manu exaratis. Videlicet Stephanum περὶ πόλεων, et Palmerii Graeciam antiquam. Paulo ante in cod. Bas. ἐν τῷ θέρει τότε a corr. Mox Mosqu. μὲτε πλῆν. n Μῆτε Cass. o Μελέσανδρον Cl. Μελέσανδρον Gr. ut et mox infra. Cum Cl. consentit Cass. p Διέφθειραν ἠττηθεῖς μάχη Cam. cod. Bas. q ἠδύνατο Bif. ex emend. in cod. Bas. ἠδύνατο, prim. man. ἠδύνατο, et ita etiam Reg. Cass. r Ἄλλ' αἶτε ἐσβολαὶ ἐς τὴν Ἀττικὴν Ar. C. Dan. Cass. Aug. s ἑπιγεγένητο Ar. C. t ἑγείοντο Marg. Ar. C. Reg. Cass. Dan. ἑγείοντο Cl. ἑγείοντο cod. Bas. ἑγείοντο ed. Bas. et Vascos. In Aug. ἑγείοντο. v Χίλια Ar. C. x τὴν om. Cl. ἐς πολιορκίαν Reg. Gr. Aug. Mox ἐπὶ τοῖσδε γὰν συνέβη. Reg. ἐπὶ τοῖσδε ἔν ξυνέβη. Gr. y Καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας Ar. C. z καὶ τὰς δεστ Dan. a τὴν δεστ Ar. C. b ἑπὶ τὴν χαλκιδικὴν Cam. Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. c καὶ ἠ ἠδύνατο Ar. C. Dan. Mosqu. καὶ ἠ ἠδύνατο. Mox ante ἠδύνατο, deest ἠ.

τῷτο· si enim μετὰ τῷτο, non fuisset expositurus. Abresch. in Diluc. p. 255. malebat praefigi aliud caput Scholio: ἀπὸ τῆ ἀνδραποδισμῆ. Nec hoc satis convenit Scholio, quod potius imperitii librarii esse videtur, μετὰ per διὰ vel κατὰ interpretantis.] GOTTL.

ἑχθραν ἐς τὰς Ἀργεῖας] Structura est Herodotea, v. c. V. 81. p. 412. ἠ ἑχθρη ἐς Ἀθηναίους, paulo ante ἑχθρη — ἐς Ἀθηναίους. cf. VI. 65. v. Valken. qui non oblitus est h. l. G.

ἑν τῷ πολέμῳ] Steph. suspicatur, Thuc. scripsisse: πολέμῳ τῷδε, et videri Scholiasten sic legisse, ob interpretationem. Si ita esset; vilitatis certe scripsisset: ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ. Sed nulla correctione opus est, quum apud Nostrum etiam hic art. pro ἑπος ponatur. Infra c. 70. Ταῦτα μὲν ἐν τῷ χειμῶνι ἐγένετο, i. e. ἐν τῷ τῷ χειμῶνι — Mox in fine h. cap. ἐν τῷ θέρει, vbi in cod. Bas. ἐν τῷ θέρει τῷτω, quae esse glossa videtur. v. Gloss. G.

Στρατεῖαν] Ita Cl. Gr. recte. wass. qui sic edi voluit. DVCK.

βαρβάρων] Chaonas barbaros fuisse ex h. l. et Cap. LXXX.

infra hoc Lib. item e Scymno Chio ostendit Palmer. II. Graec. Ant. 2. pag. 231. DVCK.

Κρισαῖα] Geminant quidem e Isocrates Plataic. 443, 30. Strabonis exemplaria, et Homerus Hymn. Apoll. quinquies, semel cum Var. Lect. Callimachus Hymn. in Del. Pausanias, Suidas, Plinius, Antoninus Liberalis. Contra Herodotus VIII, 32. Sophocles Elect. Epit. Strabonis, Pindar. Pyth. V, 49. et Schol. Lycophron. in Cod. Seld. Nonnus Dionys. XIII, 353. et Hesych. Etymol. Κρισα. vid. Schol. Sophocl. Elect. p. 89. In Pindaro Codex Cant. Βαπτιδῶν, et δωδεκαδρόμων, recte. Κρισα Ptolemaeus, at Ms. Coislin. Κρισα. wass.

Κρισαῖα] Scriptura variat in libr. vet.; quae habet duplex e, est recentior. v. Eustath. ad Hom. p. 273. Rom. Steph. de vrb. p. 480. Κρισα, πόλις Φωκίδος — ἀπὸ Κριση, Φάκω νῆσ. Τὸ ἑθρικὸν Κρισαῖος, καὶ Κρισαῖον πεδίον, veluti apud Callim. H. in Del. v. 178. Καὶ πεδία Κρισαῖα — vbi vid. Ernest. p. 180. G.

βλάπτειν τὸν πλῆν] Plautus Mil. Iura te non nociturum esse neminem. Pro νικηθεῖς fortasse reponendum ἠσκηθεῖς.

runt. Postea vero societas inter Athenienses et Acarnanes tunc primum est inita. Ambraciotae igitur tunc primum inimicitias cum Argiuis, propter suos in seruitutem ab illis abstractos, susceperunt; posteaquam in hoc bello hanc expeditionem fecerunt, exercitu ex suis militibus, et Chaonibus, et aliis quibusdam finitimis barbaris collecto. Et ad Argos profecti, agrum quidem in suam potestatem redegerunt: sed cum urbem aggressi expugnare non potuissent, domum redierunt, et alii ab aliis diremti ad suam quique gentem reuerterunt. Atque haec quidem aestate ista sunt gesta.

Bell. Pelop. an. 2. Ol. sup. 87. 3. V. C. Varr. 324.

69. Ineunte autem hyeme, Athenienses viginti naues, et Phormionem ducem circa Peloponnesum miserunt: qui ex belli sede, quam Naupacti habebat, proficiscens, diligenter obseruabat, ne quis Corintho, et ex sinu Crisaeo enauigaret, neue eo intraret. alias etiam sex in Cariam, et Lyciam, et Melesandrum ducem miserunt, vt pecunias ab istarum regionum incolis exigenter; neque oneraria nauigia ex Phaselide, et Phoenice, et ex illa continente proficiscentia, a Peloponnesiis latronibus, qui ex ipsa Peloponneso veniebant, infestari sinerent. Melesander autem cum exercitu Atheniensium, et sociorum, qui nauibus simul uehebantur, in Lyciam ingressus, proelio superatus occidit, et quandam copiarum partem amisit.

70. Eadem hyeme Potidaeatae, cum diutius obsidionem tolerare non possent, et Peloponnesiorum irruptiones in Atticam factae nihilo magis Athenienses remouerent, et res frumentaria defecisset, et alia multa praeterea pro necessario victu illic iam accidissent, quinetiam nonnulli mutuo se gustassent, ita demum in colloquium de deditioe venerunt cum Atheniensium ducibus, quibus ea urbis obsidendae cura mandata fuerat, Xenophonte Euripidis, Hestiodoro Aristoclidae, et Phanomacho Callimachi filio. Illi vero conditiones oblatas acceperunt, tum quod exercitum in loco frigido magna incommoda ferre animaduertent, tum etiam quod respublica duo talentorum millia in illam obsidionem iam impendisset. His igitur conditionibus deditioem fecerunt, vt ipsi exirent, et liberi, et vxores, et milites auxiliarii, cum priuis tunicis, foeminae vero cum binis, cumque certa singuli ad viaticum pecunia. Atque hi quidem interposita fide publica egressi abierunt, et in agrum Chalcidicum, et quo quisque

Bell. Pelop. an. 2. Olymp. 87. 3. V. C. Varr. 325. Ante Mart. 16.

κατὰ τῶν Ἀργείων. Ἐν τῇ πολέμῳ τῶ Πελοποννησιακῷ δημοσίῳ. Ἄργυρολογοῦσιν] ἄργυριον ἀπαίτωσιν. Ἀπὸ Φασήλιδας] Φάσηλις, πόλις Παμφυλίας. μένεται ταύτης καὶ Διονύσιος ὁ περιηγητής. Καὶ ἕκαστος ἢ ἑδύνατο] τὰς τριάκοντα δύο πόλεις.

Ἄργυρολογοῦσιν] ἄργυριον ἀπαίτωσιν. Ἀπὸ Φασήλιδας] Φάσηλις, πόλις Παμφυλίας. μένεται ταύτης καὶ Διονύσιος ὁ περιηγητής. Οὐδὲν μᾶλλον] ἢ δὲν παρὰ Ἀττικοῖς ἀντὶ τῆ ὕ. Οἱ δὲ] οἱ στρατιῶται. Ἐνόμιζον γὰρ αὐτῶν ἀνδραποδίσαι γὰρ τὰς ἀνδρας ἐβόλωντο. Αὐτοῖς

WASS. Nomen Ducis, quem memorat Thucyldes, Μελέσανδρος an Μελεσανδρος fuerit, non facile dictu est. Μελεσανδρον Milesum, Scriptorem Homero vetustiore, memorat Aelian. XI. V. H. 2. DVCK.

Ἄλλα τε πολλὰ — ἤδη] Reisk. coniecit in anim. I. c. ἀήδη, inuicanda, acerba. G.

[Μένεται — ταύτης] In Cass. et Aug. est αὐτῆς, quod melius est. Reperitur tamen etiam in talibus locis hoc pronomen.] GOTTL.

Καὶ τινες ἄλλ.] Καὶ πρ τινὲς ἀλλήλων ἐγεύσαντο legit Suidas, locum hunc citans: qui etiam ἀλλήλων pro εαυτῶν positum dicit. DVCK.

[Διονύσιος] v. 855. ἀλλὰ δ' ἐξείης Παμφυλίδης εἰσὶ πόλεις Κώρυκος, Πέργη τε καὶ ἠνεμίεσσα Φάσηλις.] G. Ἄλλ' αἶ τε] Haec eodem ordine verborum leguntur in Corintho, quo in Ar. C. et Dan. et mox τὰς Ἀθηναίους ἀπαίτωσαν. Idem ex hoc loco scribit, Atticos ἢ δὲν μᾶλλον pro ὕ dicere: de quo vid. Stephan. Append. ad Script. de Dial. p. 25. DVCK.

Λόγους προσφέρουσι] Verba faciunt, sermonem inferunt — Similis locus exstat L. III, 109. προσφέρει λόγον περὶ σπονδῶν καὶ ἀναχωρήσεως Δημοσθένει καὶ τοῖς Ἀκρηνάων στρατηγοῖς — G.

Ἄλλ' αἶ τε — τὰς Ἀθηναίους] Hunc locum laudauit Gregor. de dial. p. 24. a v. ἄλλ' — ἀπαίτωσαν, vt probaret, ἢ δὲν μᾶλλον esse ἀντὶ τῆ ὕ. Ordo ibi est: αἶ τε ἑσθ. ἐς τ. Ἄ. — v. Schol. Aug. G.

Vertere malim conditionem tulere, sic thesen ihnen einen Antrag, Vorschlag. ἔτω δὲ, est, tum demum, victi necessitate. BAVER.

[Οὐδὲν μᾶλλον] Scholion ad h. v. ex Aug. inferui.] G.

Δισχιλία τάλαντα] Χίλια Codd. Ar. et C. Sed Diodor. Sic. XII, 310. scribit, ante discessum Agnonis a Potidaea, de quo est supr. Cap. LVIII. plus mille talenta in eam obsidionem expensa fuisse: Deditio autem demum aliquot post mensibus facta est, quibus sumtum augeri necesse fuit. DVCK.

Ἐς τὴν Χαλκιδ.] Bene quidam Miff] ἐπὶ τὴν Χαλκ. WASS. [τὰς τριάκοντα] Locus non est satis integer; supplendum est cum Stephano, ἐς.] G.

Ἀθηναῖοι δὲ τὸς τε στρατηγὸς ἐπηλιάσαντο, ὅτι ἄνευ αὐτῶν ξυνέβησαν (ἐνέμιζον γὰρ ἂν κρατῆσαι τῆς πόλεως ἢ ἐβάλλοντο) καὶ ὕστερον ἐποίκως ἑαυτῶν ἐπέμψαν ἐς τὴν Πελοπόννησον, καὶ κατώρισαν. ταῦτα μὲν ἐν τῷ χειμῶνι ἐγένετο· καὶ τὸ δευτέρου ἔτος ἐτελεύτα τῷ πολέμῳ τῷδε, ἐν Ὀκυδίδης ἑξυτέρωφι.

οα'. Τῷ δ' ἐπιγυγνομένοις Θέρξας, οἱ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξυμμαχοὶ ἐς μὲν ἢ τὴν Ἀττικὴν ἐκ ἐσέβαλον, ἐστράτευσαν ἰ δ' ἐπὶ Πλαταιῶν. ἤγετο ἢ δὲ Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξιδάμης, ἰ Λακεδαιμονίων βασιλεὺς, καὶ καθίσας τὸν στρατὸν ἐμελλε δῆρῶσει τὴν γῆν· οἱ δὲ ἢ Πλαταιεῖς, εὐθύς πρέσβεις πέμψαντες πρὸς αὐτὸν, ἔλεγον τοιαῦτα. ἢ Ἀρχίδαμος, καὶ Λακεδαιμόνιοι, ἐ δίκαια ποιεῖτε, ὃ ἔδ' ἀξία ἔτε ὑμῶν, ἔτε πατέρων ὧν ἔτε, ἐς γῆν τὴν Πλαταιέων στρατεύοντες. Πausanias ἢ γὰρ ὁ Κλεομβρότης, Λακεδαιμόνιος, ἐλευθερώσας τὴν Ελλάδα ἀπὸ τῶν Μήδων, μετὰ Ἑλλήνων, τῶν ἐθελησάντων ξυνάρασθαι τὸν κίνδυνον τῆς μάχης, ἢ παρ' ἡμῖν ἐγένετο, θύσας ἢ ἐν τῇ Πλαταιέων ἀγορᾷ Διὶ ἐλευθερίῳ ἱερά, καὶ ξυγκαλέσας πάντως τὸς ξυμμάχους, ἀπέδιδε Πλαταιεῦσι, γῆν καὶ πόλιν τὴν σφετέρην ἔχοντας αὐτονομῶς οἰκεῖν· στρατεῦσαι τε μηδένα ἑ ποτὲ ἀδίκως ἐπ' αὐτὰς, ἢ μηδ' ἐπὶ δολείᾳ· εἰ δὲ μὴ, ἀμύνει τὸς παρόντας ξυμμάχους κατὰ δύναμιν. τάδε μὲν ἑ ἡμῖν ἢ πατέρες οἱ ὑμέτεροι ἔδωσαν, ἀρετῆς ἕνεκα, καὶ προθυμίας τῆς ἐν ἐκείνοις τοῖς ἢ κινδύνοις γενομένης· ὑμεῖς δὲ ἢ τάναντία δεῖτε. μετὰ γὰρ Ὀθηβαίων, τῶν ἡμῖν ἔχθίστων, ἐπὶ δολείᾳ τῇ ἡμετέρῃ ἤμετε. μάρτυρας δὲ θεὸς τὸς τε ὀρκίους τότε γενομένους ποιῶμενοι, καὶ τὸς ἢ ὑμέτερος πατέρους, καὶ ἡμετέρος ἐγχωρίους, λέγομεν ἢ ὑμῖν τὴν γῆν τὴν Πλαταιίδα μὴ ἀδικεῖν, μηδὲ παραβαίνειν τὸς ὀρκους, εἴαν δὲ οἰκεῖν αὐτονομῶς, καθάπερ Πausanias ἐδικαίωτε.

οβ'. Τοσαῦτα ἢ ἐπόντων Πλαταιέων, Ἀρχίδαμος ὑπολαβὼν εἶπεν. ἢ Δίκαια λέγετε, ὦ ἢ ἄνδρες Πλαταιεῖς, ἢ ἢ ποιῆτε ὅμοια τοῖς λόγοις. καθάπερ ἢ γὰρ Πausanias ὑμῖν παρέδωκεν, αὐτοὶ τε αὐτονομήσθε, καὶ τὸς ἄλλους ξυνελευθερεῖτε, ὅσοι ἢ μετ' ἄσχόντες τῶν τότε κινδύνων, ὑμῖν τε ξυνώμοσαν, καὶ εἰσὶ νῦν ὑπ' Ἀθηναίους· παρασκευῆ τε τοσῆδε καὶ πόλεμος γεγένηται αὐτῶν ἕνεκα ἢ καὶ τῶν ἄλλων ἐλευθερώσεως ἢς μάλιστα μὲν μετ' ἄσχόντες ἢ καὶ αὐτοὶ ἐμμεῖνατε τοῖς ὀρκίοις· εἰ δὲ μὴ (ἢ περ' ἢ καὶ τοπρῶτερον ἢ δὴ πρὸς καλέσαμεθα) ἢ συχίαν ἄγετε, νεμόμενοι τὰ ὑμέτερα ἢ αὐτῶν· καὶ ἔτε μηδὲ μετ' ἢ τέρων δεῖσθε ἢ δὲ ἀμφοτέρους φίλους, ἐπὶ πολέμῳ ἢ δὲ, μηδ' ἢ ἑτέρους. καὶ τάδε ἢ ἢ ἡμῖν ἀρέσκει. Ὁ

δ El Dan. in marg. e Ἐπέμψαν ἑαυτῶν Ar. C. Dan. f Ἐαυτῶν ἐπέμψαν cod. Bas. In Mosqu. mox est κατὰ μὲν. f Ἐξυτέρωφι Reg. g Ἐπιγυγνομένοις ἕτεσ Marg. Cl. Gr. improbat Steph. Bas. cod. τῷ δ' ἐπιγυγνομένοις ἕτεσ. b τὴν omitt. Dan. i Διὶ Reg. Cass. k Vocalis eliditur a Dion. Halic. p. 900. locum citante. l βασιλεὺς Λακεδαιμονίων Reg. m Πλαταιεῖς Dion. Hal. et Ar. C. vter paulo infra. Reg. Cass. Dan. nec non v. 19. ubi sic quoque Gr. Bas. et Mosqu. Vulgo Πλαταιεῖς. n ἢ Ἀρχίδαμος Cod. vet. Stephani. o Dion. Halic. p. 901. ἔτε ἄνευ αὐτῶν ἡμῶν. p Δι Ar. q Ἐν τῇ Πλαταιέων ἀγορᾷ ἱερά Διὶ ἐλευθερίῳ C. Ἐν Πλαταιέων ἀγορᾷ ἱερά etc. Ar. ἢ ἱερ' in Cod. vet. Dion. Halic. teste Sylburgio, Dan. ita vt C. r ποτὲ deest Gr. Bas. cod. s μὴ δ' Cass. t τῶν Reg. u οἱ πατέρες εἰ ἡμέτεροι Cass. x ἄρκιους Marg. y τάναντία ἐκείνοις δεῖτε Dion. Halic. p. 902. z ἢ ἡμέτερος Dionys. Halic. l. c. Gr. a τῶν γῆν τὴν Dion. Halic. et Ar. C. b ἐπόντων τῶν Πλαταιέων Ar. C. et Dion. Halic. Dan. ἐπόντων Πλαταιέων Cass. Mox ἔπει Cass. Dan. c ἄνδρες deest in Cod. vet. Stephani et Gr. in cod. Bas. Πλαταιεῖς, ex emendat. d ποιεῖτε Gr., in Mosqu. pro ἢ est ἢ. e γὰρ deest in Cass. Mox καὶ τοῖς ἄλλοις ἐνελευθερεῖτε cod. Bas. f Μετατόντες Dan. g καὶ τῶν Ar. C. Dan. h καὶ εἰ αὐτοὶ Reg. i καὶ πρῶτερον Ar. C. καὶ τὸ πρῶτερον Dion. Halic. p. 903. Cass. Gr. καὶ πρῶτερον Dan. k αὐτῶν Reg. l δ' ἀμφοτέρους Dion. Halic. m Δι deest in Cass. Aug. n τῶν ἀρκίους Marg. ἢ τῶν ἀρκίους C. et Dion. Halic. p. 903. τῶν ἀρκίους Dan. τὰ δ' ἡμῖν ἀρέσκει Gr.

[Ἀνδραποδίσαι] Stephanus haec verba pertinere putat ad v. Ἀθηναῖοι δὲ τὸς τε στρατηγὸς ἐπηλιάσαντο —, vt ratio accusationis reddatur. Certe Scholion magis congruit huc capiti. In Aug. γὰρ non legitur. In eodem defunt Scholia ad verba Ἐς τὸς Ἀργεῖους· Ἀργυρολατῶσιν· οἱ δὲ ἐτ' αὐτονομῶς.] G.

[ἢ ἐβύλοντο] Sc. ὁμοιογλ. GOTT.

Τῷ δ' ἐπιγυγνομένοις [λέξι] Lectioni margini adscriptae alii innumeri, qui eandem μεταβασιν habent, loci opponi possunt. ΣΤΡΗΝ. Ἐτεσ; Cl. et Gr. minus eleganter, et contra huius morem. Ceterum haec ad finem vsque Cap. LXXIV. ob perspicuitatem laudat Dionys. Halic. p. 153. qui et Θέρξας legit. WASS.

Τῷ δ' ἐπιγυγνομένοις —] In Aug. adscriptum: ἔτος ἢ. n. res gestas anni III. B. P. nunc sequi. G.

Πλαταιεῖς] Sic rescriptimus pro Πλαταιεῖς, praecurrentibus

optimis codd. In Aug. notatur ad h. v. Πλαταιέων δημογορία πρὸς Ἀρχίδαμον. G.

Ὀὔτε ἡμῶν] Dion. Halic. εἰδ' ἡμῶν, vti apud Demosthenem. Noster Herodotum sequi videtur, apud quem ἔτε Ἑλλήνων, ἔτε ἡμεῖς inuenimus. Lucianus de Dea Syr. p. 677. ἔτε Ἰερῶν. Vide plura ad calcem de Apostrophis. WASS.

Δι' Ἐλευθερίῳ] Quanta sanctitate sit cultus hic Jupiter Ἐλευθερίου, pluribus docuit Bachius ad Xenoph. Oecon. p. 34. cf. Grammius de Diis e Xenoph. p. 10. G.

[Δηλονότι] In Cassel. ad principium orationis Archidami manu vetusta haec scripta sunt: μέμνηται καὶ ταύτης τῆς δημογορίας Πλάταρχος, ἐν τοῖς πολιτικοῖς παραγγέλμασι. (scripturandae praecceptis. T. VIII. Reisk. p. 204.) In Aug. haec manu recenti sunt exarata.] G.

Ἀρετῆς — προθυμίας] Herodoti verba de Plataeensibus re-

potuit. Athenienses vero ducibus crimini dederunt, quod populi iniussu compositionem fecissent (existimabant enim *illos* urbem expugnare potuisse, quemadmodum volebant) postea vero colonos ex suo corpore Potidaeam miserunt, eamque incoluerunt. Atque haec quidem hac hyeme sunt gesta; et secundus huius belli annus finitus est, quod Thucydides conscripsit.

71. Ineunte aestate, Peloponnesii, eorumque socii in Atticam quidem nullam irruptionem fecerunt: sed cum copiis aduersus Plataeam iuerunt. Archidamus vero Zeuxidami *filius*, Lacedaemoniorum Rex, illis praeerat, et castris positis agrum vastaturus erat. Sed Plataeenses, legatis statim ad ipsum missis, haec dixerunt. „Archidame, et Lacedaemonii, neque iuste, neque ex dignitate vestra, patrumque vestrorum facitis, qui agrum Plataensem hostiliter inuaditis. Pausanias enim Cleombroti *filius*, Lacedaemonius, qui Graeciam Medorum dominatu liberauit, cum Graecis, qui pugnae apud nos commissae idem periculum subire voluerunt, cum victimas Ioui Liberatori in Plataeensi foro immolasset, omnesque socios conuocasset, Plataeensibus et agrum et urbem reddidit, ut sua possidentes, *hic* suis legibus uiuerent, et dixit, nullum unquam iniuste, ne seruitutis quidem imponendae gratia, bellum ipsis illaturum; alioqui socios, qui aderant, pro viribus vim ab ipsis propulsaturos. Haec igitur patres vestri propter virtutem, et animi alacritatem, quam in illis periculis demonstrauius, nobis tradiderunt. Vos vero contra facitis. Nam cum Thebanis, qui nobis sunt inimicissimi, huc venitis, ut nos in seruitutem redigatis. Deos autem contestati, et eos, qui iurisiurandi testes tunc fuerunt, et vestros patrios, et nostros indigenas, vos rogamus, ne agrum Plataensem laedatis, neue iusiurandum violetis: sed iure nostro nos viuere sinatis, quemadmodum Pausanias statuit.

72. Cum autem Plataeenses haec dixissent, Archidamus illorum orationem excipiens, haec respondit. „Aequa est vestra oratio, Viri Plataeenses, si verbis facta respondeant. Quemadmodum igitur Pausanias vobis praestitit, cum vos ipsi vestro iure viuatis, tum etiam alios pro vestra virili parte in libertatem vindicetis, quotquot eadem pericula tunc vobiscum subierunt, et eiusdem foederis, ac iurisiurandi participes fuerunt, et qui nunc Atheniensibus seruiunt. Nam vestri ipsorum causa, et aliorum in libertatem afferendorum gratia tantus apparatus *tunc* factus fuit, tantumque bellum fuit susceptum, cuius *libertatis*, cum vos quoque maxime participes fueritis, iusiurandum etiam seruetis: sin minus (ad quae vel ante vos iam inuitauimus,) quiescatis, res vestras possidentes, ac neutrorum partes sequamini, et utrosque quidem amicitiae causa, neutros vero belli gratia recipiatis.“ Atque

νόμους] τὰς Πλαταιεῖς ἀγρονοί. Ἱπολαβῶν] ἀποκριθεὶς, ἢ ὑπονοήσας, ἢ ἐνθυμηθεὶς. Αὐτοὶ τε αὐτονομήσθε] τοῖς οἰκίαις

spexit. vid. VIII, 1. Οἱ πατέρες εἰ *Cam.* quomodo et alibi Auctor. neglexit *Dionys. Halic.* WASS.

Ἀρετῆς ἕνεκα] Haec sunt verba Herod. VIII, 1. de Plataeensibus: ὑπὸ δὲ ἀρετῆς τε καὶ προθυμίας Πλαταιεῖς — Locum praenotauit Wasseus. GOTTL.

Τὰς δίκαις] Formula iuramenti, quo se mutuo obstrinxerunt Foederati, extat apud *Lycurgum* Orat. adu. Leocratem. pag. 149. Hanou. Confer *Plutarchum* in Miltiade. WASS.

Ἱπολαβῶν εἶπε] *Suscipit.* Ita latini, v. c. Varro, R. R. I, 23. *Suscipit* Agrasius, v. Schol. ad V, 49. et Abresch. Diluc. p. 531. Plato Phaed. c. 4. ὑπολαβῶν ἔφη. v. animadu. ad Phaed. p. 11. Notatu digna habet Hindenburg. anim. in Xenoph. Mem. p. 68. Μοχ δίκαια λέγετε. Solemnia verba in taibus. Demosth. κατὰ Διονυσίου p. 1289. ἢ λέγοντες

δίκαια — In Aug. ad h. v. scriptum est: Ἀρχιδάμου δημηγορία. G. [Ἱπολαβῶν] Hoc Scholion e codd. Cassel. et Aug. inferui.] G.

Ἱπολαβῶν] Nomini Πλαταιεῖς non praefigitur ἄνδρες in *veteri libro*: quae tamen lectio magis Graecae linguae consuetudinem seruare videtur: sicut ante ἢ Ἀρχιδάμου, magis quam Ἀρχιδάμου. STEPH.

Ἦν ποιήτε ὁμοία τοῖς λόγοις] In Aug. notatur: σημειώσαι λόγια. Innuit, opinor, quae Pausanias Plataeensibus praestiterat. Λόγια dicit A. huius notulae, quod hi λόγοι, tantum oracula, pro oratione essent concepta, cum χρησμοὶ versibus continerentur. (v. Schol. ad L. II, 8.) G.

Ἀρέσκει] Veram lectionem esse puto hanc, καὶ τὰδε ἡμεῖν ἀρέσκει (id est, καὶ τὰδε ἐστὶν ἢ ἡμῖν ἀρέσκει) etiamli alteram *Valla* sequatur. STEPH.

Bell. Pelop. an. 2. Olymp. 87. 3. V. C. Varr. 325. Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 3. V. C. Varr. 325. Post Mart. 16.

μὲν ὁ Αρχίδαμος τοσαῦτα εἶπεν· οἱ δὲ ῥ Πλαταιέων πρέσβεις ἀκύσαντες ταῦτα, ἐσῆλθον ἑς τὴν πόλιν, καὶ τῷ πλήθει τὰ ῥηθέντα κοινῶσαντες, ἀπεκρίναντο αὐτῶν „Ὅτι ἀδύνατα σφίσι εἴη ποιεῖν ἂ ῥ προκαλεῖται, ἄνευ Ἀθηναίων· παῖδες γὰρ σφῶν καὶ γυναῖκες παρ' ἐκείνοις εἴησαν. δεδιέναι δὲ καὶ περὶ τῆ πάσης πόλει, μὴ, ἐκείνων ἀποχωρησάντων, Ἀθηναῖοι ἐλθόντες σφίσι ἐκ ἐπιτρέπωσιν, ἢ Θηβαῖοι, ὡς ἔνορκοι ὄντες κατὰ τὸ ἀμφοτέρως δέχασθαι, αὐτοῖς σφῶν τὴν πόλιν ῥ πειράσασιν καταλαβεῖν.“ ὁ δὲ, Φαρσύναν αἰτῆς, πρὸς ταῦτα εἶπε. „ ῥ Ὑμεῖς δὲ ῥ πόλιν μὲν καὶ οἰκίας ῥ παραδοτέ ἡμῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ γῆς ὅρας ἀποδείξατε, καὶ δένδρα ἀριθμῶν τὰ ὑμέτερα, καὶ ἄλλο εἴτι ῥ δυνατόν ῥ ἐς ἀριθμὸν ἐλθεῖν. αὐτοὶ δὲ μεταχειρήσατε ῥ ὅποι βύλεσθε, ἕως ἂν ὁ πόλεμος ῥ ἐπειδὴν δὲ παρέλθῃ, ῥ ἀποδώσομεν. μέχρι δὲ ῥ τῷ δὲ ἐξομεν παρακαταθήμην, ἐργαζόμενοι, καὶ Φορὰν φέροντες, ἢ ἂν ὑμῖν μέλλη ἰκανῆ ἔσσοθαι.

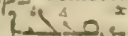
ογ. Οἱ δ' ἀκύσαντες, ἐσῆλθον αὐτοῖς ἐς τὴν πόλιν. καὶ βουλευσάμενοι μετὰ τῷ πλήθει, ἔλεξαν· „Ὅτι βύλονται, ἂ ῥ προκαλεῖται, Ἀθηναίοις ῥ κοινῶσαι πρῶτον. καὶ, ἢν πείθωσιν αὐτῆς, ποιεῖν ταῦτα.“ μέχρι δὲ ῥ τότε, σπείσασθαι σφίσι ἐκέλευον, καὶ τὴν γῆν μὴ δῆν. ὁ δὲ, ἡμέρας τε ἐσπείσατο, ἐν αἷς εἰκὸς ἦν κομισθῆναι, καὶ τὴν γῆν ἐκ ἔτερμεν. ἐλθόντες δὲ οἱ ῥ Πλαταιεῖς πρέσβεις ὡς τὸς Ἀθηναίους, καὶ βουλευσάμενοι ῥ μετ' αὐτῶν, πάλιν ἤλθον ῥ ἀπαγγέλλοντες τοῖς ἐν τῇ πόλει ῥ τοιαύδε· „ ῥ Οὐτ' ἐν τῷ πρῶτῳ χροῖῳ, ὡ ἄνδρες Πλαταιεῖς, ἀφ' ῥ ξύμμαχοι ἐγενόμεθα, Ἀθηναῖοι φασὶν ἐν ἔδει ῥ ἡμᾶς πρῶσθαι ἀδικημένους, ἕτε νῦν περισφῆσθαι, βοηθήσειν δὲ κατὰ δύναμιν. ἐπισκήπτει τε ὑμῖν, πρὸς τῶν ὄρκων, ἕς οἱ πατέρες ὤμοσαν, μηδὲν νεωτερίζειν περὶ τὴν ξυμμαχίαν.

οδ. Τοιαῦτα τῶν πρέσβειων ἀπαγγελιάντων, οἱ ῥ Πλαταιεῖς ἐββλεύσαντο Ἀθηναίους μὴ προδιδόναι, ἀλλ' ῥ ἀνέχεσθαι καὶ γῆν τεμνομένην, εἰ δεῖ, ὄραντας, καὶ ἄλλο πάσχοντας, ὅ, τι ἂν ῥ ξυμβεῖν ῥ ἐξελεῖν τε μηδὲνα ἔτι, ἀλλ' ῥ ἀπὸ τῷ τείχεος ἀποκρίνασθαι, „Ὅτι ῥ ἀδύνατα σφίσι ποιεῖν ἔστι ἂ ῥ Λακεδαιμόνιοι προκαλεῖται.“ ὡς δὲ ἀπεκρίναντο, ἐντεύθειν δὲ πρῶτον μὲν ἐς ἐπιμαστρυίαν καὶ θεῶν καὶ ῥ ἡρώων τῶν ἐγχωρίων ῥ Αρχίδαμος ὁ βασιλεὺς κατέστη, λέγων ἅδε. „Θεοί, ὅσοι γῆν ῥ τὴν Πλαταιίδα ἔχετε, καὶ ἡρώες, ῥ ξυμφορῆς ἔσε, ὅτι ἕτε τὴν ἀρχὴν, ἀδικῶς ῥ ἐκλιπόντων τῶνδε πρότερον τὸ ξυνώμοτον,

ο Τεσσάρη Αρχίδαμος Gr. In Mosqu. ἰ μὲν ἔν — ῥ Πλαταιῶν Dion. Halic. ib. ῥ Εἰς Reg. Dan. ῥ Προκαλεῖται Gr. vt et infra. Paulo post περί πάσης τῆ πόλεος Dion. p. 903. ῥ Πειράσει Cass. Mosqu. Πειράσειν Gr. ῥ τῶν Reg. ῥ Πόλιν ὄραν καὶ Ar. C. Dan. ῥ ἡμῖν παραδοτέ C. Reg. Cass. Gr. ῥ δυνατόν εἶν ἐς Cass. ῥ Ἐς ἀριθμὸν ἰλεῖν Ar. C. Dan. ex ἰς ἀριθμὸν in Aug. man. rec. ἰεῖν ἰε — fec. ῥ Ὀση Ar. C. Cl. ῥ Ἀποδώσομεν ἡμῖν ἂ ἔν παραλάβομεν μέχρι Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Basf. Dion. Halic. p. 904. Reg. Cass. Dan. Aug. ῥ τῶν Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Basf. Stepb. 1. Mosqu. Reg. Cass. Dion. Halic. ib. ῥ προκαλεῖται Dan. Προκαλεῖται Gr. Paulo ante in Mosqu. pro ἔδει, πάλιν. ῥ Κοινωνεῖς Dan. ῥ τῶν Ar. C. μέχρι δὲ τότε, cod. Basf. ῥ Πλαταιεῖς Ar. C. vt et passim fere infra. Dion. Halic. ib. Reg. Cass. Gr. et v. 16. rursim Reg. Cass. deinceps fere ubique solus Cass. Sic fere in sequ. Basil. Olim Πλαταιεῖς. ῥ Μετὰ αὐτῶν Gr. ῥ Ἀγγέλλοντες Ar. C. Reg. Ἀναγγέλλοντες Dan. ῥ τῶν Ar. C. Dan. ῥ ὄντι ἐν τῷ πρῶτῳ χρο. Cass. Gr. ὄντι etiam Reg. ῥ τῶν Cl. ῥ Πλαταιεῖς Reg. Cass. et infr. p. 368, 4. Mosqu. ῥ Ἀντίχριστος Cl. Reg. Cass. ῥ ἔμβαιον Reg. ἔμβαιον Gr. ῥ Ἀπὸ τείχεος Cass. ῥ τῶν τῷ τείχε. et in marg. manu recent. γρ. ἐπὶ Reg. ῥ Ἀδύνατον C. ῥ ἡρώων καὶ τῶν ἰσχ. Dan. ῥ Αρχίδαμος βασιλεὺς Cl. Reg. Cass. In Mosqu. post ἔδει sequitur Αρχίδαμος ῥ τὴν δεστ Flor. Reg. In Mosqu. τὴν γῆν. ῥ Vt haec accipiantur tamquam in interpretandi modo dicto, rectius (vt opinatur Stephanus) ξυμφορῆς ἔσε scribetur: itidemque paulo post ἐγγυμένους δὲ ἔσε. ῥ Ἐκλιπόντων δὲ τῶνδε Ar. C. Reg. Cass. Mosqu.

ῥ Ὅτι ἀδύνατα —] In Aug. ἀποκρίσεις Πλαταιέων. Mox ad ἡμῖς δὲ πόλιν, notatur: ἀπολογία ἀρχιδάμου. GOTTL.

Περὶ τῆ] Περὶ πάσης τῆ πόλεος Dion. Halic. et melius WASS. ῥ Ὅσοι] Sic et Dionys. Halic. puto non bene. WASS.

Παρακαταθήμην] Agnoscit D. Halic. et Pbrynicibus, qui, Hipprias παραθήμην, inquit. Nostrium sequuntur Demosth. Aesch. Isocr. Aristot. Polyb. Iosephus 1144. Pausan. Pollux. Moeris. Atschista. et ita locum hunc citat T. Magister. παραθήμην ab Herodoto est: vñ Phocylides, Plutarchus, et recentiores. priore voce ΠΑΝΗΛΟ rem, posteriore ΠΡΩΝ Seniores, a quibus accepisse videtur D. Paulus, Syriace

Variant tamen Codices et Patres. Apud Clementem lege cum Octob. παρακαταθήμην, vti et 2. Macc. III, 10. 15. ex Alexand. Sed Tobit. X, 13. nescio an contra Miss. reponen-

dum sit παραθήμην: phrasis est Herodotea, nec semel tantum inuenitur. WASS.

Παρακαταθήμην] Reliqui Graeci παραθήμην vocant, quam Attici παρακαταθήμην. G.

[Πρεσβεύεσθαι —] Stephanus huic Schol. praefigenda iubebat v. Ἀθηναίοις κοινῶσαι πρῶτον quae melius congruunt Scholio. Deest hoc Schol. in Cass. et Aug.] G.

Μέχρι δὲ τῶν] Τῶν quoque Dionys. recte. τῶν praecesserat. WASS.

[ῥ Διαφόρας] E Cassel. sic reposuit pro διαφόρας, quod Stephanus iam coniecerat. Scholiae, ex Abreschii sententia, (Diluc. p. 256.) haec notavit, quia paulo ante, intra paucissima verba, haec ceu Synonyma permutata vidisset.] G.

Τοιαύδε] Quidam Miss. ταῦδε. Ita vix alibi Noster, et Dion. Halic. τοιαῦδε. WASS.

Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 3. V. C. Varr. 325.

haec quidem nobis placent. Archidamus igitur haec dixit. Plataeensium vero legati his auditis in urbem redierunt, cumque rem ad populum retulissent, Archidamo responderunt: „Nihil a se eorum, quae ab ipso petebantur, sine Atheniensibus fieri posse. suos quippe liberos, et coniuges apud illos esse. seque toti civitati timere, ne post ipsorum discessum, * Athenienses venirent, et impedirent, aut etiam Thebani, propterea quod cautum esset de vtrisque recipiendis, suam urbem rursus occupare conarentur.“ Ille vero illos bene sperare iubens, ad haec respondit: „Vos igitur urbem et aedificia nobis Lacedaemoniis tradite, et fines agri demonstrate, et numerum vestrarum arborum, et quicquid aliud in numerum cadere potest. vos vero abite quocumque vultis, quamdiu bellum durarit. ubi autem hoc fuerit confectum, reddemus. Interea vero, vt depositum servabimus, agrum colentes, et tributum pendentes, quod vobis suppeteret possit.

73. Illi vero, his auditis, in urbem redierunt. cumque his de rebus cum multitudine consultaessent, responderunt: „Se velle conditiones sibi ab eo oblatas cum Atheniensibus prius communicare; et si illis persuadere possent, se ad haec facienda paratos esse.“ Interea vero petierunt, vt inducias secum faceret, et ab agro vastando sibi temperaret. Ille vero inducias fecit tot dierum, iura quot verisimile videbatur, responsum Athenis afferri posse; et ab agro vastando sibi temperavit. Plataeenses vero legati ad Athenienses profecti, et agitato cum illis consilio, redierunt, haecque civitati retulerunt: „Neque in superiore tempore, viri Plataeenses, ex quo societatem iniuimus, Athenienses dicunt se passos esse nobis iniuriam fieri, neque nunc passuros; at pro viribus opem laturos: vobisque mandant, per iusiurandum, quod vestri patres iurarunt, nequid noui in societate moliamini.

74. Cum legati haec renuntiaessent, Plataeenses decreuerunt non deserere Athenienses; sed pati et agrum ante suos oculos vastari, si necesse esset, et perferre quicquid aliud contingere posset: nec quemquam amplius emittere, sed ex muris respondere, „Se non posse facere ea, quae a Lacedaemoniis petebantur.“ Cum autem hoc responsum illis dedissent; tunc vero Rex Archidamus primum Deos et heroës indigenas contestari coepit, his verbis. „Dii, quotquot agri Plataeensis praesides estis, et heroës, testes esote, neque primum, cum isti societatis iusiurandum prius violarint, nos in hunc agrum

* Athenienses venirent ista non permittunt. Palli. Athenienses venientes id factum non approbarent. Atacius. Athenienses venirent, eiusque custodiam illis eriperent. Hobbesius. HVDS.

νόμοις ἀκολούτως χρῆσθε. Ἄνευ Ἀθηναίων] τῆς γνώμης δηλονότι. Παρ' ἐκείνοις] τοῖς Ἀθηναίοις. Οὐκ ἐπιτρέψασιν] οὐ δώσωσι ἄδειαν τοῖς Πλαταιέσιν ἐμμένειν τοῖς δόξασιν. Ἐστὶ δυνάτῶν] λείπει τὸ ἐστὶ. Μέχρι δὲ τούδε] τῆ κατὰ τὸ πολέμου. Ἐργαζόμενοι] τὴν γῆν δηλονότι. Ἰκανὴ ἔσσεσθαι] εἰς τροφὴν δηλονότι. Καὶ βαλευσάμενοι] πρεσβεύσασθαι πρὸς τὴν Ἀθηναίαν δηλονότι. Κερσάσθαι; ἀνατρέψαι. Οὐκ ἔτεμεν] σημειώσασθαι, ὅτι τὸ τεμεῖν ἀδιαφόρος καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς περὶ τὸ θυῶσαι, τέθεικεν. Ἀπαγγέλλοντες] εἰ Πλαταιεῖς δηλονότι. Ἐπισκήπτει τε] παρακαλεῖσθαι. Προκαλύπτει] ἐπισπῶνται. Καὶ

πρὸς τῶν ὄρκων] Per iusiurandum, quo patres se obstrinxerunt. Sic beschwören euch bey den feyerlichen Eidschwüren. — Sic πρὸς Δίῳ — GOTTL.

Ἐβαλεύσαντο] i. e. ἔγνωσαν, decreuerunt. Videtur dixisse pro ἔβαλεύσαν medium enim significat: inter se deliberauerunt. G.

τῶν τεμενομένην, εἰ δεῖ, ὄρωντας] legendum videtur: ἤδη ὄρωντας, quod rectius videtur. Confundi εἰ δεῖ cum ἤδη, et ἤδη cum εἰ δεῖ, patet ex h. l. et L. III. 112. ubi est ἤδη, cum debeat esse εἰ δεῖ, vt scite obseruauit Heringa Obli. p. 151. G.

Ἀδύνατα] Sic etiam Dionys. Halic. et supra εἰ Δίῳ, quomodo legendum. WASS.

Ἐς ἐπιμαρτυρίαν — κατέβη] h. e. μάρτυρας τῶνδε τῶν θεῶν καὶ ἡρώων ἐγχωρεῖς ἐκάλεσ. G.

Θεοὶ ἔσοι] Confer Euripid. Phoeniss. v. 494. WASS. Plura loca scriptorum veterum, in quibus vrbes, vel regiones ἔχειν dicantur Dii, in quorum tutela eae sunt, leg. apud Spanhem. ad Callim. hymn. in Pallad. v. 53. DUCK.

Urbibus et regionibus fuisse Deos tutelares, notum est. Ita Iupiter πολιεύχος et Minerua eodem nomine, praefes arcis Atheniensis, celebrantur. v. Spanh. ad H. in Pall. p. 663. GOTTL.

ζυνιστορες ἔσε] In Cass. ζυνιστορες ἔσε, vt legendum putabar Stephanus. I paullo post Thoni. Magistr. in συναροτεν, ἐκλεπόντων δὲ τῶνδε π. τ. ζυνίσι, vt quidam MSS, quod non improban-

^z ἐπὶ γῆν τήνδε ἤλθομεν, ἐν ἣ οἱ πατέρες ἡμῶν εὐζήμενοι ὑμῖν Μήδων ἐκράτησαν, καὶ ^a παρέσχετε αὐτὴν εὐμενῆ ἐναγωνίσασθαι τοῖς Ἑλλησιν. ὅτε νῦν, ἦν τι ποιῶμεν, ^b ἀδικήσομεν. προκαλεσάμενοι γὰρ πολλὰ καὶ εἰκότα, ^c τυγχάνομεν. Συγγνώμονες δὲ ἔστε, τῆς μὲν ἀδικίας κολάζεσθαι τοῖς ὑπάρχουσι προτέραις, ^d τῆς δὲ τιμωρίας τυγχάνειν τοῖς ἐπιφέροσι νομίμως.

αέ'. Τσαῦτα ἐπιθείσας, καθίστη ἐς πόλεμον τὸν στρατὸν καὶ πρῶτον μὲν περιεσφύρωσεν αὐτὰς τοῖς δένδροισιν, ἃ ἐποίησαν, τῷ μηδένα ἐτι ^e ἐξίεναι ἔπειτα ^f χῶμα ἔχον πρὸς τὴν πόλιν, ἐλπίζοντες ταχίστην αἵρεσιν ἔτεσθαι ^g αὐτῶν, στρατεύματος τούτου ἐργαζομένην. Ξύλα μὲν ἔν τε μνονίης ἐκ τῷ Κιθαιρῶνος, παροικοδόμην ἐκατέρωθεν, Φορηθῶν ἀντὶ τοῖσιν τιθέντες, ὅπως μὴ διαχέοιτο ^h ἐπιπολὺ τὸ χῶμα. Ἐφόρην δὲ ὕλην ἐς αὐτὸ, καὶ λίθους, καὶ γῆν, καὶ εἴτι ἄλλο ⁱ ἀνύτειν μέλλοι ἐπιβαλλόμενον. ἡμέρας δὲ ἔχον ἐξδομήκοντα καὶ νύκτας ξυνεχῶς, διηρημένοι κατ' ἀναπαύλας, ὥστε τὰς μὲν, φέρειν, ^j τὰς δὲ, ὕπνου τε καὶ σίτου αἰρεῖσθαι. Λακεδαιμονίων τε ^k οἱ ξεναγοὶ ἐκάτης πόλεως ξυνεφεςῶτες ἠνάγκαζον ἐς τὸ ἔργον. οἱ δὲ Πλαταιεῖς, ὀργῶντες τὸ χῶμα ^l αἰρόμενον, ξύλινον τείχος ^m ξυμφέντες, καὶ ἐπιστήσαντες τῷ ⁿ ἑαυτῶν τείχει ἢ ^o προσεχῆτο, ἐσφυκοδόμην ἐς αὐτὸ πλίνθους, ἐκ τῶν ἐγγύς οἰκίῶν

^z ἐπὶ τὴν γῆν Cl. Mosqui. ^a Παρέχετε Ar. C. ^b ἀδικήσομεν ex emendat. Gr. ^c τοῖσδε Dan. Mox ἔς τὴν πόλιν Reg. ^d ἐπέειπεν Ar. C. ^e χῶματα Marg. χῶμα τι Ar. C. et Dan. ^f τῶν Πλαταιῶν scilicet, pro αὐτῆς τῆς πόλεως. Ac. Peri. ^g ἔτι πολλὸ C. itidemque paulo infra: Gr. et a prima manu Cass. ^h ἀνύτειν All. Flor. Bas. Reg. Suid. in ἰσθρῶν, habet ἀνύσειν, et paulo ante: τὴν ὕλην. ⁱ τὰς δ' ὕπνου Gr. ^k οἱ ξεναγοὶ τῆς ἐκ. π. ξ. Gr. οἱ ξεναγοὶ καὶ ἐκάτης πόλεως ἐφεςῶτες C. οἱ ξεναγοὶ καὶ ἐκάτης πόλεως ἐφεςῶτες Ar. sic quoque Dan. ^l αἰρόμενον Dan. ^m ξυμφέντες Cass. ⁿ αὐτῶν Dan. ^o Προσεχῆτο ἐσφυκοδόμην Gr.

dum, ac simul post ἀδικίας distinctionem cum Cod. Cass. ponendam eprem. D V C K.

Mutata est constructio et variata, vt monet Abresch. in Diluc. p. 255. ξυνεφεςῶτες ἔστε, ὅτι ἤλθομεν, et συγγνώμονες — κολάζεσθαι. Non admodum differunt inter se ξυνεφεςῶτες et συγγνώμονες. Ordo est secundum Abreschium l. c. συγγνώμονες δὲ ἔστε τ. μ. ὑπ. προτέραις τῆς ἀδικίας κολάζεσθαι (i. e. τυγχάνειν τῆς κολάσεως) τοῖς δὲ ἐπιφέροσι νομ. τῆς τιμωρίας τυγχάνειν αὐτῆς. Quod vero Abreschius in v. ξυνεφεςῶτες subintelligit μὲν, quod sequitur δὲ, in v. συγγνώμονες, non probō. Significat enim δὲ, post paulo longiorem sermone, cui quaedam inseruit, eumque redorditur, igitur, itaque. Vid. Obsf. ad Plat. Alcib. I. princ. Stephanus ceterum malebat: ξυνεφεςῶτες ἔστε, et paulo post: συγγνώμονες ἔστε. Et sic vertit Interpres: testes estote, pro testis estis. Stephani ratio non inepta; et difficile videtur, hoc loco aliquid pronuntiare. C O T T L.

Εὐζήμενοι] Post εὐζήμενοι additum ex veteri fuit ὑμῖν. STERN. Non intelligo quid velit. Nam iam dudum ante secundam illius Edis. in Vasc. et Bas. legebatur ὑμῖν. Nec dubito, quin etiam in aliis sit, quum ex iis nullam varietatem adnotauerit Hudspinus. D V C K.

[Οἱ θεοὶ δηλονότι] Futilis haec obseruatio abesse poterat et debebat: exorsus enim est Archidamus: Θεοὶ ὄσοι —] G.

Ἐναγωνίσασθαι] i. e. ἀγωνίσασθαι ἐν αὐτῇ. Abresch. in Diluc. p. 256. monet, ita fumi h. v. apud Liban. T. II. p. 376. vt ἐναγιδάσκει apud eundem p. 385. et 387. Sic Luc. 22. 5. συνέθεντο αὐτῷ ἀρρῶριον δῆναι, καὶ ἐξαμολόγησε, i. e. ἀμολόγησεν ἐκ τῷ ἀρρῶριον, ὃ συνέθεντο αὐτῷ δῆναι. v. Abresch. Adn. ad quaedam loca N. T. p. 592. G.

Ἐναγωνίσασθαι] Sane est, in ea ipsa terra dimicare. Sed exemplum Luc. 22. 5. alienissimum est, quippe vbi nec sit praep. ἐν, neque ἐξαμολογεῖν plus noter simpliciter, quod ex toto Nouo Testam. appareat, v. c. Matth. 3, 5. Phil. 2, 11. Rom. 15, 9. et apud LXX. in plerisque Psalmorum; nec vero notare possit ἐκ, quod ei hic affingatur. Aptius afferret e Nostro, p. 104. μηδένα ἐντίκτειν, μηδὲ ἐναποθιμάσκειν, ne quis in illa insula (Delo) partum ederet aut moretetur, et 4, 25. ἐγκαταλείψθησαν φρεσὶ. Minor, hic

Abreschizare B. Gottl. qui alibi recte reprehenderit putidam illam asseruentionem in particulis: Quid tandem ἐξανδραποδίξεσθαι plus afferit, quam simplex ἀνδραποδίζειν; B A V E R.

Ἐπιθείσας] Suidas h. v. τινὰ ἐπιθείσας pro τσαῦτα, hinc emendandus. Explicat τὸ θεῖον εἰσοδεσμένος, θεοφορούμενος. Caue credas. Supra, ἐξ-ἐπιμαρτυρίαν θεῶν κατέτις, obestatus: et sic vertendum, hic et infra. Obiter emenda Hefsch. ἐπιθείσει. leg. ἐπιθείσει. wass. Suidas quidem non male ita explicat ἐπιθείσας: nam Pollux l. 16. inter verba, quae de vatibus dicuntur, vt κατασχιδῆναι, καταληθθῆναι, πληρωθῆναι θεῶ, et alia, etiam ponit ἐπιθείσας. Sed perperam iam interpretatur hunc locum, quod etiam Kusterus obseruauit. In Cod. Cass. hic est scholion κατευξήμενος. D V C K.

Deos testes quum inuocasset his verbis. Orus Milesius apud Etymologum contendit, a Thucyde esse ἐπιθείσας, et interpretatur: θεῶς ἐπικαλεσόμενός καὶ κατευξήμενος. v. Hemsterhuf. τὸν πᾶν in praef. ad Hefsch., qui exponit, ἐπιθείσας, κατευξήμενος: et paulo ante, ἐπιθείσει, θεῶς ἐπικαλεῖται. Sed nihil mirandum censco. Scholiastes cod. Cassel. explicat ἐπιθείσας, κατευξήμενος. Celeb. Alberti ad Hefsch. proferret locum Achill. Tat. VII, p. 451, vbi ἐπιθειάζοντων est eodem sensu. Reiskius in Dil. Abresch. p. 256. corrigebat: τσαῦτα δ' ἐπιθείσας, propter superius μὲν — ἐντεῦθεν δὲ — μὲν — G.

Περιεσφύρωσεν — ἐξίεναι] Corinthus. Voc. δένδροισιν agnoscit etiam Thom. Magistler. wass. Corinthus etiam καὶ πρῶτα habet. Περιεσφύρωσεν siue in exemplari suo inuenit, siue de se posuit, sine detrimento sententiae scribi potest. De ταναρῶσι in obsidionibus urbium vid. Casaubon. ad Polyb. Lib. I. p. 179. Et de constructione aggerum et ligno, lapide, et terra Lipsf. II. Poliorcet. 3. Quod Corinthus et Scholiastes iubent adnotari τὸ δένδρον casu recto, de eo agit Stephanus Animadu. in Libr. de Dial. p. 25. qui nominatiuum τὸ δένδρον inusitatum, obliquos autem in vsu esse dicit. D V C K.

[Ὁ Ἀρχιδάμος δηλονότι] Absunt h. v. a Cassel. qui pro iis habet περιεσφύρωσεν hoc atramento scriptum est; deinde, vtj in August., legitur, ὅτι οἱ πικραῖοι — Schol. ad ἐπιθείσας ex Aug. addidi.] G.

Δένδροισιν] Poëticum verbum τὸ δένδρον, veluti apud Cal-

Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 3. V. C. VIII. 328

iniuste venisse, in quo patres nostri post vota vobis nuncupata, Medos superarunt, et quem Graecis benignum praeuulsi, vt in eo dimicarent: neque nunc, si quid faciamus, nos iniuste facturos. nam cum multas, aequasque conditiones obtulerimus, nihil ab illis impetrare potuimus. * Testes igitur estote, illos quidem, qui nos iniuriis prouocarunt, pro iniuriis illatis poenas nobis daturus: nos vero, qui bellum ipsis iure inferimus, merito poenas de illis sumturos."

75. His verbis Deos obtestatus, aciem ad proelium instruxit. ac primum quidem ipsos, ne quis amplius exiret, circumuallauit arboribus, quas ceciderant. Deinde vero aggerem ad urbem aggesserunt, illam propediem expugnatum iri sperantes, tanta militum manu in opere occupata. Itaque caesam e Cithaerone materiam aggeri vtrinque adhibebant, storearum instar, murorum loco admouentes, ne humus aggesta latius diffunderetur. In hunc autem aggerem ingerebant ligna, lapides, humum, et si quid aliud iniectum ad opus absoluendum facere videbatur. In hoc autem aggeris opere septuaginta dies cum totidem noctibus coniunctos continenter consumserunt, ita inter se opus quietis gratia partiti, vt alii quidem materiam congererent, alii vero somnum et cibum caperent. Et Lacedaemonii, qui peregrinis singularum ciuitatum militibus praerant, operi praepositi, ad opus vrgebant. Plataeenses vero hunc aggerem extolli cernentes, murum ligneum composuerunt, suisque muris imposuerunt ab illa parte, qua agger excitabatur; alterumque murum lateritium intra ligneum aedificauerunt, materiam

* Itaque concedite, vt et ii, qui coeperunt iniuriam facere, poenas dent; et qui merito punire parant, poenas sumant. *Valla.* HVDS.

παρέσχετε αὐτὴν] οἱ θεοὶ δηλονότι. Ἐναγωνίασθαι] ἐν αὐτῇ τὸν ἀγῶνα τέλει. Τῆς δὲ τιμωρίας] τῆς ἐκδικήσεως. Ἐπιθείσας] κατευξάμενος. Περιεσφύρωσεν αὐτὰς] ὁ Ἀρχίδαμος δηλονότι τὰ ὄρηθ' ἕξά ἐκάλυψε σκυρῶς. Τοῖς δένδροις] σημειώσας τὸ δένδρον εὐθείαν. Χῶμα ἔχων] συνεκρίμωζον. Πρὸς τὴν πόλιν] ἢ διὰ παντὸς τὰ τεῖχος, ἀλλ' ἐν μέρει τινί. Αἰρεῖσιν] πρόσθεν. Φορημῶδόν] ψιλαθῶδόν. φορημὸς γὰρ, ψιλαθός, ὅστις ἐναλλάξ ἔχων τὸ πλέγμα ἐστὶ. Καὶ εἴτι ἄλλο ἐνύτειν μέλλοι] τελεσιουργεῖν πρὸς ὕψος. οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἀνύειν ἀνύτειν φασί. Συνεχῶς] ἀδιασπάτως. Καὶ σῖτον] τὸ σῖτον, ἕδετέρας. Αἰρεῖσθαι] λαμβάνειν. Οἱ ξενιστοὶ] οἱ τῶν μισθοφόρων ἄρχοντες. ξένος γὰρ ἐκάλυψε τὸς μισθοφόρους. Οὐ σχολαίτερον] ἢ βραδύτερον.

lin. H: in Cerer. v. 27. καλὸν ἄσπος ἐποίησαντο Πελαγοὶ δένδροισιν ἀμφιλαφές — lucum sacrarunt — v. Ernest. p. 239. δένδροισιν excitauerunt Thom. M. et Moeris p. 132. v. Eustath. ad Hom. Il. γ. v. 152. p. 396. Koen. ad Gregor. p. 23. qui h. l. laudat, vt praemonuere Wasseus et Duckerus. Vtitur quoque hoc verbo Herod. L. VI. p. 474. vbi v. Doctissimos Int. et Pierfonum ad Moer. p. 132. qui δένδροις ex h. l. laudat, et ex aliis Scriptoribus. Mox pro εἴτι ἐξίεναι coniciebat Reiskius ἐπεξίεναι. Male. GOTTL.

[τὸ δένδρον] Addidit Schol. τὸ σημειώσας, quod nominatiuus est inusitatus. Datius saepius occurrit: v. not.] G.

[πρὸς τὴν πόλιν] Hoc Scholion addidi e codd. Cassel. et Aug.] G.

αὐτῶν] Τῶν Πλατκιῶν, vt Portus in Var. Lect. quum praecedat πόλιν. Thucyd. I, 136. φεύγει ἐς κέρκυραν ὡν αὐτῶν εὐεργέτης. Et sic alibi. Vid. ad I, 3. DVCK.

χῶμα — χῶμα] Habet Suidas in φορημῶδόν. WASS. φορημῶδόν] Vid. Scholiast. Hesych. et Herodot. VIII, 71. IDEM. Add. Casaubon. ad Aeneae Taclic. Cap. XXXII. et Scholiast. Thucyd. IV, 48. DVCK.

φορημῶδόν] i. e. ἐναλλάξ, nos: kreuzweise, in formam storearum (der Flechten). cf. Schol. ad L. III, 48. In Flor. Vin. expl. canistrorum instar contextentes. G.

[ψιλαθός] Gloss. reges, massa, p. floreae. ψιλαθός esse vile straguli genus, docet Spanhem. ad Aristoph. Ran. v. 575. p. 306. In Aug. ante ψιλαθός est artic. G.

ἐφόρων — ἐπιβαλλόμενον] Suidas in ἐφόρων, vbi est τῶν ἄλλων,

et ἀνύειν. De phrasi ὕπνον καὶ σῖτον αἰρεῖσθαι Leopard. VII. Emendation. 14. DVCK.

εἴ τι ἄλλο ἀνύτειν] Hunc locum laudat vsque ad ἐπιβαλλόμενον Greg. de dial. p. 29. vt probaret, ἀνύτειν esse Atticorum. GOTTL.

[τὸ ἀνύειν] Sic correxi e cod. Aug. pro ἀνύτειν. Sunt quoque vestigia verae lectionis in Cassel. vbi est τὸ ἀνύειν, pro ἀνύειν. Sequitur ἀνύτειν φασί, in Cassel. et Aug. Etū Suidas ἀνύτειν, vt et hi codd. habent, Atticorum esse dicit; rectior tamen scriptura ἀνύτειν videtur, quam etiam Duckerus probat. Toupius tamen Emend. in Suid. p. 27. Lipsi repetiit, vt est in Suida: ἀνύτειν. (p. 237.) G.

[τὸ σῖτον, ἕδετέρας] Sequitur Scholiastes Grammaticos, qui τὸν σῖτον frumentum, et τὸ σῖτον panem ac cibum esse dicunt. Sed discrimen non est accuratum: nam ὁ σῖτος quoque est cibus. Suid. in εἴτῳ, ἐξ ὁ πυρὸς μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ σῖτα. cf. Ducker. p. 634.] G.

ξενιστοὶ] Ms. Biblioth. Coislin. cuius Catalogum summo Viro B. Montefalconio debemus, pag. 237. explicat ξενιστῶν, ξενιστορῶν. Verum, inquit, apud Thucyd. οἱ τῶν μισθοφόρων ἄρχοντες etc. Schol. inscribens. Vid. Hesych. Pollucis Miss. ξενιστῶν ex interprete habent non vno loco. Xenoph. pag. 503. τὸς ξενιστῶν, et pag. 518. ξενιστῶν τῶ ξενικῶ. Suidas in ξενιστῶν, οἱ τε ξενιστοὶ ἐκ πάσης πόλεως ξυμφερούς ἢ, i. τ. i. WASS. Add. Herald. I. Adnerfar. 5. DVCK.

[οἱ τῶν μισθοφόρων] Suidas haec habet in ξενιστῶν. p. 634.] GOTTL.

καθαιρῶντες. Ξύνδεσμος δ' ἦν αὐτοῖς τὰ ξύλα, ἢ τῷ μὲν, ὑψηλὸν ἢ γιγνόμενον, ἀσφινὲς εἶναι τὸ οἰκοδόμημα. καὶ προκαλύμματα εἶχε δέρφεις, καὶ διφθέραις, ὥστε τὰς ἐργαζομένους καὶ τὰ ξύλα μῆτε πυρφόροις αἰσῶσι βάλλεσθαι, ἐν ἀσφαλείᾳ τε εἶναι. ἤζετο δὲ τὸ ὕψος τῶν τεύχευς μέγα, καὶ τὸ χῶμα ἔσχατον σχολαίτερον ἀνίστασθαι αὐτῶν. καὶ οἱ Πλαταιεῖς τοῖονδε τι ἐπινοῶσι. διελόντες τῶν τεύχευς ἢ ἢ προσέπιπτε τὸ χῶμα, ἢ ἐσεφόρην τὴν γῆν.

ος. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, αἰσθόμενοι, ἐν ταρταῖς καλῶν πηλὸν ἐνελλόντες ἢ ἐπέβαλον ἐς τὸ διηρημένον, ὅπως μὴ διαχέομενον, ὥσπερ ἡ γῆ, φοροῖτο. οἱ δὲ, ταύτῃ ἀποκλειόμενοι, τῆτο μὲν ἐπέσχον ὑπόνομον δ' ἐν τῆς πόλεως ἐρύξαντες, καὶ ξυντεκμηράμενοι ὑπὸ τὸ χῶμα, ὑφέλιον αὐθις παρὰ σφῶν τὸν χῶν καὶ ἐλάνθανον ἐπιπολὺ τὰς ἐξω, ὡς ἐπιβάλλοντες ἦσαν ἀνύτειν, ὑπαγομένους αὐτοῖς κάταθεν τῶν χῶματις, καὶ ἰζάνουσι αἰεὶ ἐπὶ τὸ κενύμενον. δεδιότες δὲ, μὴ εὐδὲ ἔτω δύνωνται ὀλίγοι πρὸς πολλὰς ἀντέχειν, προσπεξεύοντο τὸ μὲν μέγα οἰκοδόμημα ἐπαύσαντο ἐργαζόμενοι τὸ κατὰ τὸ χῶμα, ἐνθεν δὲ καὶ ἐνθεν αὐτῶν ἀρξάμενοι, ἀπὸ τῶν βραχέως τεύχευς ἐκ τῶν ἐντὸς ἐς τὴν πόλιν μνησιδῆς προσωκοδόμην, ὅπως, εἰ τὸ μέγα τεῖχος ἀλίπκωτο, τῆτι ἀντέχει, καὶ δέοι τὰς ἐναντίας αὐθις πρὸς αὐτὸ χῶν. καὶ προχερῆνας εἶτω, διπλάσιόν τε πόνον ἔχειν, καὶ ἐν αἰμιβόλῳ μᾶλλον γίνεσθαι. ἀμὰ δὲ τῆς χῶσεως καὶ μηχανὰς προσήγον τῆς πόλεως οἱ Πελοποννήσιοι μίαν μὲν, ἢ τῶν μεγάλων οἰκοδομημάτων κατὰ τὸ χῶμα προσαναθῆσα, ἐπὶ μέγα τε κατέσεισε, καὶ τὰς Πλαταιεῖς ἐφόβησεν ἄλλας δὲ ἄλλῃ τῶν τεύχευς, ἄς, βρόχους τε περιβάλλοντες, ἀέλιον οἱ Πλαταιεῖς, καὶ δοκὸς μεγάλας ἀρτήσαντες ἀλύσεισι μακρὰς σιδηραῖς ἀπὸ τῆς τομῆς ἐκτελεσθεῖς, ἀπὸ κεραιῶν δύο ἐπικεκλιμέναν, καὶ ὑπερτελισῶν ὑπὲρ τῶν τεύχευς, ἀελευσάντες ἐγκαρσίως, ὁπότε προ-

p τὸ om. Dan. q γενόμενον, et supra manu recent. γιγνόμενον Reg. r Δίρεις Gr. s καὶ deest Ar. Dan. t ἐν ἀσφαλείᾳ τε Ar. u σχολαίτερον Ar. Dan. x πλαταιεῖς Reg. Gr. Caff. Dan. qui ita vbiq. Olim hic et infra πλαταιεῖς y Particularia pro ἢ reponunt Cod. Ar. C. Dan. z ἐσεφόρην legebat Val. Marg. Flor. Vin. Ἐσεφόρην Reg. a ἐπέβαλον Ar. C. Eισβάλλον Suidas. ἐεβάλλον Gr. b διηρημένον τὸ τεῖχος Suidas. c Illud διαχέομενον non ad χῶμα, sed ad πηλὸν referendum censet Ac. Port. ita ut sensus sit, ὥστε μὴ δ πηλὸς διαχέομενος, ὥσπερ ἡ γῆ ἐκ τῶν πόλιν ὑπὸ τῶν ἔδων φοροῖτο. d τότε αὖ ἐπέσχον malit Sierphus. ἐπέσχον Marg. Flor. Vin. e τὸ deest Ar. C. Dan. f Ἐφέλιον Ar. g περὶ Reg. h ἐπὶ πολὺ Ar. C. Gr. i Ἦσε Ar. C. Dan. k ἐπιβάλλοντες Gr. l ἀνύτειν Cl. Reg. Caff. Bas. m ἐξω pro αὐτοῖς habet Cod. ver. Sierphus. n ἐπαύσαντο τὸ κατὰ τὸ χῶμα ἐργαζόμενοι C. o ἀπὸ om. Gr. et Reg. p μνησιδῆς ἐκ τῶν πόλιν Ar. C. Ald. Flor. Bas. Steph. l. Caff. Reg. Dan. Gr. Aug. q ἐκτελεσθεῖς Ar. C. r ἀνίχου Reg. Ἀνίχου S. Pélus près Cl. s καὶ deest Ald. Flor. u οἱ Πελοποννήσιοι τῆς πόλεως Ar. C. Dan. x ἐπιμύησ Reg. y πλαταιεῖς Ar. C. vt et paullo infra. Reg. Caff. πλαταιεῖς ἰσόβητος Gr. z περιβάλλοντες Dan. a μεγάλας Gr. b ἐγκαρσίως Marg. Ar. C. Cl. Aug. Mosqu. Reg. Caff. Dan. Bas.

Οἰκοδόμημα] In Ald. Vinar. in marg. est: εἰκημα, explicatio illius vocabuli. GOTTL.
 Προκαλύμματα] Confer Iosephum B. Iud. III, 7, 10. vbi pro γυμνασίους Codex Busb. γεγυμναμένους, et pro ὑψῶν, ἐνυψῶν. Paulo supra etiam legendum πλῆθος ἀθρόον οἰσῶν cum Busb. Rhed. Ruf. wass. Huc pertinent, quae congesserunt Lips. V. Polinoret. 9. et Freinshem. ad Curt. IV, 2. Thucydidem prope ad verbum descripsit Arrian. II. de Exped. Alex. 13. προκαλύμματα δὲ δέρφεις καὶ διφθέραι αὐτοῖς ἦσαν, et cet. vbi Vir Clariss. e Mff. plerisque videtur praeferre αὐταῖς, nempe μηχαναῖς, et αὐτοῖς ad longinquius retrocedere dicit. Hoc non bene capio: nam ita dicit Arrianus, πύργους ἐπάνω τῶν χῶματος — ἐπέσχαν δύο, καὶ μηχανὰς ἐπὶ τοῖς πύργοις. Προκαλύμματα δὲ cet. in quibus αὐτοῖς recte reterri potest ad πύργους, quod propius est, quam μηχανὰς. DUCK.
 [Ὁ ἐφερόντων] Intuli ex Aug. h. Schol. Ante πλέγματος in Aug. est ἐν.] G.
 Διελόντες τῶν τεύχευς —] Indem sic in der Mauer eine Lücke machten, da, wo der Wall daran stiefs. Ἐσεφόρην τὴν γῆν. h. c. ἐφέρον τὴν γῆν ἐς τὴν πόλιν. Mox ἐν ταρταῖς καλῶν, i. e. πλεγμοῖς, ἀπὸ καλῶν πεποιημένοις, vt Schol. expositio-nem probat Wesseling. ad Herod. I, 179. a quo Nolter defumississe videtur. Marg. Flor. Vin. explicat: calathis e calamo contextis. Interpres Herodoti male vertit, *alnas arundi-*

num. v. Wesscl. d. l. Reprehenderat iam versionem Reisk. Misc. Lips. V. VII. p. 623. et Abresch. Diluc. p. 257. Mox pro ἐσεφόρην Valla legit, ἐξεφόρην, *humum egerebant.* Male, vt seq. docent. G.
 Ἐσεφόρην] Confer Iosephum B. Iud. V, 6. wass.
 Ἐν ταρταῖς — ἐς τὸ διηρημένον τῶν τεύχευς] Suidas in ἐνελλόντων. vltimas voces de suo addidit: Mff. enim non agnoscunt. Phavorinus Suidam exscribit: Rursum Suidas in εἰλεον pro εἰσεβάλλον, quod priore loco est, habet ἐπέβαλον. Sed ibi forte reponendum est ἐσεβάλλον, quod Idem in ταρταῖς agnoscit: vbi male ἐνελλόντες et τεύχευς, vt supra. Vid. Etymologum in ταρταῖς. wass.
 Ὅπως μὴ διαχέομενον] Aemilius Portus non ad χῶμα, sed ad πηλὸν refert, ita vt sensus sit: ὅπως μὴ δ πηλὸς διαχ. — ἐς τ. πόλιν ὑπὸ τῶν ἔδων φοροῖτο. Ita tamen διαχέομενος videtur scribendum fuisse. Sensus est: So bald es die Peloponnesier merkten, fasten sie in Körbe von Schilf Schlamm, und warfen sie vor die Lücken, damit er nicht, so wie die Erde, in die Stadt getragen werden möchte. Ex v. χῶματος igitur, ad quod reculit Nolter διαχέομενον, defumendum est πηλός, per Synesin. G.
 Τῆτο μὲν ἐπέσχον] Fortasse tῆτο μὲν ἐπέσχον scribendum rectius esset. STEPH.
 Stephanus coniecit: τότε sed non est necessaria cor-

ex vicinis aedibus, quas demoliebantur, detrahentes. Lignis autem internexis materiam colligabant, ne succrescens aedificium infirmum esset. Habebat autem munimenta obiecta, quibus protegeretur, coria, et centones; vt et qui in opere erant occupati, et ligna ipsa nullis igniferis missilibus peterentur; vtque in tuto essent. Murus autem in magnam altitudinem extollebatur, et agger non segnus ex aduerso contra ipsum surgebat. Plataeenses vero tale quiddam excogitant. Interciso muro, qua agger urbi imminebat, illius humum in eam importabant.

Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 3. V. C. Varr. 322.

76. At Peloponnesii hac re cognita, coenum in cratibus arundineis inuoluentes, in aggeris partem humo subtracta diuisam coniecerunt, ne, sicut humus d. fluens, in urbem portaretur. Illi vero isto conatu exclusi, ab hoc quidem abstinerunt: sed cuniculos egerunt, eosque coniectura ab vrbe sub ipsum aggerem dirigentes, humum ad se rursus subducere coeperunt; diuque illos, qui foris erant, latuerunt, adeo vt illis humum etiam atque etiam aggerentibus, minus tamen opus absoluerent, quod ipsorum agger deorsum subduceretur, et in partem, quae euacuabatur, semper subsidens caderet. Sed veriti, se ne sic quidem paucos multis resistere posse, hoc quoque excogitarunt: magnum quidem aedificium, quod aggeri oppositum exstruebatur, aedificare desierunt: at ab utroque eius latere ducto initio, qua muro humiliori, cum altero urbis muro coniungebatur, murum lunata forma urbem versus ducere coeperunt, vt, si magnus caperetur, hic hostibus resisteret, eosque nouum aggerem ad eum rursus aggerere cogeret; et ulterius procedentes, duplicem laborem sustinere, et in maiore periculo constitui. Peloponnesii vero dum aggerem iacerent, simul etiam urbi machinas admouerunt: vnam quidem, quae per aggerem adnota, magnam ingentis illius aedificii partem conquassauit, et Plataeenses perterrefecit: alias vero ab alia muri parte, quas ipsi Plataeenses laqueis circumiectis reflectebant, et trabes ingentes, quas ab utroque capite longis ferreis catenis suspenderant, ex binis antennis supra murum inclinatis ac prominentibus transuersas sursum trahebant, et quoties machina aliquam muri partem petitura erat,

Ἀνταγίη αὐτῶν ἀνήρχετο. Ἐνταρσοῖς πλέγμασιν ἀπὸ καλάμῃ πεποιημένοις. Ἐνελλόντες ἐμπλέκοντες. Ἐπόνομον δὲ κεκρυμμένον ὄρυγμα. Ἐπιτεκμηρώμενοι δὲ τεκμηρίῳ τινὸς ἐρχόμενοι ὑπὸ τὸ χωματίον. Ἐπαγομένη ἐνδιδόντος. Οἰκοδομητικὸν τὸ ξύλινον. Πρὸς αὐτὸ χεῖν] ἀπὸ χυτῆς γῆς τεῖχος ποιεῖν. Ἐν ἀμφιβόλῃ μᾶλλον γίνεσθαι] ἀντὶ τῆς ἐκατέρωθεν βάλαισθαι. Μᾶλλον γίνεσθαι] τῆς ἐπιτυχίας δηλονότι. Μίαν μὲν μηχανήν. Ἡ τῆς μεγάλης οἰκοδομητικῆς τῶν Πλαταίων δηλονότι. Κατέσεισε] τὸ τεῖχος δηλονότι. Ἄλλας δὲ] μηχανὰς δηλονότι. Τῆ τεῖχος] προσέφερον. Ἄς βρόχος τε] σημειῖσθαι τὴν σύνταξιν, ἃς βρόχοι περιβάλλοντες. Καὶ ὑπερ-

rectio, si cum Abreschio (Diluc. p. 256.) intelligatur κατά. cf. infra L. V. c. 63. Valla legit: ἐπασχον, i. ἐπέσχοντο, i. c. ἐκατέρωθεν vt notatum in marg. Flor. Vin. Valla vertit h. l. ita: a quo exclusi Plataeenses id quidem tulerunt. Quam bene, quisque videt. Mox ἐνθεν — καὶ ἐνθεν, an den beyden Enden desfelden — GOTTL.

[Διὰ τεκμηρίῳ] Hoc Schol. e Cassel. adieci.] G. Ἐνθεν δὲ καὶ ἐνθεν αὐτῶν] A Gr. abest αὐτῶν, sed perperam. Herodot. IV, 71. ἐνθεν καὶ ἐνθεν τῶ νεκρῶ. WASS. [Ἐν ἀμφιβόλῃ μᾶλλον γίνεσθαι] Hoc caput Scholio praefixi, deleto illo: διπλάσιον τε πόνον ἔχειν, momentibus Steph. et Grammio. Et si sequitur μᾶλλον γίνεσθαι, aliam ob causam hoc fit, vt lectores de acculatio subaudiendo admonerent. Quod Schol. facit, vt ad eadem verba diuersa adnotet. Ceterum in Aug. desunt Schol. ad verba ἐπιτεκμηρῶν. Καὶ σίτον] Διείσθαι] Ἀνταγίη αὐτῶν. Ἐνελλόντες] Ἐπόνομον δὲ et Ἐπαγομένη. Ad Οἰκοδομητικὸν addidi Schol. ex Aug. τὸ ξύλινον.] G. Ἐφόβησεν] Magno terrore percussit. Mox ἃς, sc. μηχανὰς. In cod. Cass. et Aug. βρόχος Scholio interlineari expl. σχοῖνα. G.

βρόχος τε περιβάλλοντες] Confer Iosephum B. Iud. et Philonem de telorum constructione pag. 83. WASS. Haec erat vsitata apud veteres ratio eludendi ictus arietis. vid. Lipsf. V. Poliorcet. 8. Vbi etiam de trabibus et faxis in eum deiciendis plura legi possunt: nec non apud Casaubon. ad Aeneae Poliorcet. Cap. XXXII. De structuris lunatis Lipsf. ibid. n v c k. [Σημείωσι — περιβάλλοντες] Deest hoc ineptum Schol. in codd. Cass. et Aug.] G.

Ἀπὸ τῆς τομῆς ἐκατέρωθεν —] i. e. an deren beyden Enden sic lange eiserne Ketten befestigten, und solche über zween auswärts über die Mauer herausgehlehten Baume quere über die Mauer hiengen. Iconem, praemissa explicatione, quomodo tormentorum, veluti arietum, ictus laqueis declinarint, vel machinas sursum traxerint oppugnati, exhibuit Lipsf. in Poliorc. V. dial. 8. p. 208. G.

Ἐγκαρσις] Marg. Cl. Al. ἐγκαρσις. utroque modo Austores; sed hoc melius. Noster VII, 99. ἐγκάρσιον τεῖχος ἄγοντες. Qua forma Latini transuersas etiam trabes dicunt. vid. Sallust. Iug. IX. neque aliter πλάγιον et πλαγίωμενον Hippocrates V. p. 167. WASS.

πετεῖσθαι ἢ πη μέλλοι ἢ μηχανῇ, ἀφίεσαν τὴν δοκὸν ἠ χαλαραῖς ταῖς ἀλύσει, καὶ ἔ διὰ χειρὸς ἔχοντες. ἡ δὲ, ῥύμη ἐμπύπρωσα, ἀπεκαύλιζε τὸ πρόσχον τῆς ἐμβολῆς.

ὁξ'. Μετὰ δὲ τῆτο οἱ Πελοποννήσιοι, ἀς αἰ τε μηχαναὶ ἔδδεν ἀφίεσαν, καὶ τῷ χώματι τὸ ἀνητείχισμα ἐγίνετο, νομίταντες ἀπρον εἶναι ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν ἐλεῖν τὴν πόλιν, πρὸς τὴν περιτείχισιν παρεσκευάζοντο. πρότερον δὲ πυρὶ ἔδοξεν αὐτοῖς πειράσασθαι, εἰ δύναντο, πνεύματος ἢ γενομένης, ἐπιφλεξαι τὴν πόλιν, ἔσαν ἢ ἔ μεγάλην. πᾶσαν γὰρ δι' ἰσοῦ ἐπεύον, ἰ εἴπως σφίσιν ἄνευ δαπάνης καὶ πολιορκίας προσαχθεῖν. Φορῆτες δὲ ὑλῆς ἢ Φακέλας, ἰ παρὶβαλον ἀπὸ τῶ χώματος ἐς τὸ μεταξὺ πρῶτου τῆ τειχῆς καὶ τῆς προσχύσεως. ταχὺ δὲ πλήρης γενομένης, ἢ διὰ πολυχειρίαν, ἐπιπαρῆστησαν καὶ τῆς ἄλλης πόλεως ὅσον ἐδόσαντο ἀπὸ τῶ μετέωρον πλείτον ἐπισχεῖν. ἢ ἐμβαλόντες δὲ πῦρ ζῦν θεῖο καὶ πίσση, ἢψαν τὴν ὑλὴν, καὶ ἐγένετο Φλόξ τοσαύτη, ὅ ὅσην ἔδειξ πω ῥ ἔς γε ἐκεῖνον τὸν χρόνον χειροποίητον εἶδεν. ἢδη γὰρ ἐν ὄρεσιν ὑλὴ τριφθεῖσα ὑπ' ἀνέμων πρὸς ἰ αὐτὴν, ἀπὸ ταυτομάτης πῦρ καὶ Φλόγα ἀπ' αὐτῆ ἀίηκε. τῆτο δὲ μέγα τε ἦν, καὶ τὸς Πλατταίας, τᾶλλα διάφυγόντας, ἐλαχίστη ἐδέησε διαφθερεῖν. ἐντὸς γὰρ πολλῆ χωρὶς τῆς πόλεως ἔκ ἦν πελάσαι πνεῦμά τε ῥ εἰ ἐπεγένετο αὐτῇ ἐπιφρονον, (ὅπερ καὶ ἢλπιζον οἱ ἐναντίοι) ἐκ ἂν δέφυγον. νῦν δὲ καὶ τὸδε λέγετα ξυμβῆναι, ὑδὼρ ἐξ ἔραυθ πολὺ καὶ θροντάς γενομένης σβέσαι τὴν Φλόγα, καὶ ἔτω ῥ παυσθῆναι τὸν κίνδυνον.

οή'. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ ῥ καὶ τῆτὸ δὴμαρτον, μέγρος ῥ μὲν τι καὶ λιπόντες τῆ ῥ στρατῶ, τὸ δὲ ῥ λοιπὸν ἀφέντες, περιτείχιζον τὴν πόλιν κύκλῳ, διελόμενοι κατὰ πόλεις τὸ χωρεῖον. τᾶφρος δὲ

c Πω Ar. C. Dan. Gr. d Χαλαραῖς Gr. e ἔχοντες deest Ar. f ῥύμη Ar. g Τριφθεῖσα Ar. C. Dan. h οὐ non agnoscit Ar. nec in sequentibus particulam δέ. In Aug. quoque deest ἢ. i Εἰ σφίσι Ar. C. Dan. k φακέλας Cl. Gr. Vulgo φακέλας. l Παρὶβαλον Ar. C. Dan. Παρὶβαλον Res. Cass. Aug. Gr. Mosqu. προσέβαλον. m διὰ τὸν πολυχειρίαν C. n Ἐμβαλόντες Gr. o Ita Ar. C. et Steph. 2. Item Marg. Ald. Vin. ὅσον Ald. Flor. Bas. Steph. 1. et Ae. Por. ὅσον Cass. Gr. Mosqu. p ἔς γε ἢ ἐκεῖνον Ar. C. q ἄδην, ἀπὸ etc. Ar. C. Ald. Flor. Bas. ἄδην ἐπὶ ταυτομάτη πῦρ Cl. Gr. Sic legit et distinguit F. Por. αὐτὴν ἐπὶ ταυτομάτη, πῦρ etc. In Gr. est πρὸς αὐτὴν ἀπὸ ταυτομάτης πῦρ. ἄδην Reg. Cass. Aug. r Et deest Dan. s Παυσθῆναι Ar. C. Cass. Dan. Mosqu. t Καὶ om. Cl. u Μένται Reg. Cass. v Στρατῆται Ar. C. Cam. Cl. Gr. Cass. Dan. Aug. Mosqu. y Lege potius πλεον, ut in Marg. quum alioqui nihil esset necesse, quidquam ad illa verba addere, μέγρος μὲν τι καταλιπόντες τὸ στρατῶ. Steph. Illa τὰ ἢ λοιπὸν ἀφέντες non agnoscent Ar. C. Cl. Dan. Aug. a manu tamen rec. in marg. adscripta, praefixa hac sigla: ῥδ. In Mosqu. quoque haec verba omiffa.

ῥύμη] Extat et alia lectio ῥύμη, eademque scripturae diversitas alibi etiam occurrit, et quidem non procul pag. videlicet 170. sed ῥύμη vtroque libenter retinuerim. STIRN. Vid. Cap. LXXXI. DVCK.

ῥύμη — ἀπεκαύλιζε τὸ πρόσχον τῆς ἐμβολῆς] τὸ πρόσχον τῆς ἐμβολῆς significat *trabis, vel aralis, der Kopf des Sturmbalkens*. Suidas: ἐμβολῆ, τὸ ἄκρον τῆ κρη τῶ μηχανῆς ἔργῶν. τῶ ἐπιφρομένη ἄχρει ἀποκαύλιζεν τὸ πρόσχον τῆς ἐμβολῆς. Qui locus est delatatus e Nostris, ut Kuferus scite notat. Probabat hanc interpr. Doruilius ad Cl. mit. p. 626. Abrethius laudabat Procopium, (B. P. I, 18.) hunc Nostris locum respicientem: τὰ βέλη ῥαυραὶ ἐπιφρομένη ἀποκαύλιζετο. cf. L. II. 3. In Flor. Vinar. margine ἀπεκαύλιζε manus docta vertit: *decurtauit*. GOTTL.

[ἀπέτρεπε τὸ ῥάδην] Hic Schol. addit e Cass. In Aug. deest Schol. ad verba πρὸς αὐτὸν χρόν. Ἐν ἀρχαῖσιν μέλλον γινεσθαι μάχης, γινεσθαι Μία, μὲν ἢ τῶ μετὰ ἐκδοκίματας ἢ κατὰ σφίσι. Ἄλλας δὲ τῶ τειχῆς ἄς βραχίονας τε: Καὶ ὄρεσιν ἐπὶ τῶ μηχανῆς. τὸ πρόσχον τῆς ἐμβολῆς: Πᾶσαν γὰρ δὴ ἰσοῦ ταχὺ ἔς τειχῆς γινεσθαι Ἐπιπαρῆστησαν ἢδη γὰρ τῶ πῦρ ἐπὶ τῶ ἔραυθ. Αἰετὶ ἐπὶ τῶν Δειφρονον Περὶ ἀρχῆς ῥ ἐπιφρομένη. Ἐπιφρομένη ὅσον et τῶν ἢ. τ. κ. η.] Cl.

ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν ἐλεῖν τὴν πόλιν] i. e. διὰ τῶν π. δ. — L. per ablat. vesti potest. Abreth. in Diluc. p. 257. comparat et. l. c. cum I. n. c. Ἐπιφρομένη ἀπὸ τῶν ἐκ ἀρχῆς ὄρεων. l. c. ἔξ ἀρχῆς, apud Duckertum. l. p. 299.) cf. L. V. 113. VI. 19. VIII. 87. et Duckertum. G.

ἄνευ δαπάνης καὶ πολ.] Hic πολιορκία ponitur eideῖς pro ea specie πολιορκίας, quae mora et temporis tractu peragitur: nam et alia species est, qua per vim (adhibitis scilicet machinis et tormentis) vrbs breui expugnatur. Obseruanda est etiam figura ἢ δὲ ἐπιφρομένη in huius verbis: nam ἄνευ δαπάνης καὶ πολιορκίας dicit, pro ἄνευ τῆς δαπάνης τῆς πολ. sc. sine iis sumibus, qui necessario faciendi essent ad diuturnam obidionem. Vid. If. Casauboni Comment. in Polyb. p. 176. DVDS.

φακέλας] Vocem hanc cum simplici a differendam docet Casaubonus ad Empiridis Cyclop. quo modo etiam scribunt Hesychius, aliiq. Lexicographi. Vide Ammonium in voce φακέλος, et L. ofandi Emend. l. XI. c. 15. DVDS. Hippocrates de morbis mulier. p. 182. φρογῆαν φακέλλου μαζακῶν. Aelianus apud Suidam φακέλλου βόβου. Cl. Gr. φακέλας scribunt. Atque ita bis Aristoteles in Metaph. sine Var. Lect. Isidorus, et D. Halicarn. in Myf. Vatic. Hesychius, Pönnoviv. et Th. Magister ex Synesio. Ammonius, et Luciani Schol. Tom. 2. p. 13. Denique φ. ἔως ἀρχῆς legit Ammonius. Herod. l. IV. 62. φρογῆαν φακέλλου ita et 67. et D. n. c. WASS. Suidas hanc laudans nihil φακέλλου legit. Quid in Ammonio sit ἀρχῆς, vel, quod pro ea habet Th. Magist. ἀρχῆς, non inteligitur. Sed utriusque i. e. locum ante oculos habuisse apertum est. Itaque ea recte a *Leopardo* deleri puto. DVCK.

Φορῆτες δὲ ὑλῆς φακέλας] Edidi ῥ, pro φακέλας, quod viciis scriptum est. v. Int. Thol. M. in φακέλας, citans h. l. habet: φακέλας ὑλῆς ἀρχῆς. Oudendorp. inclinare vi-

trahem laxatis catenis, atque e manu remissis, cum impetu demittebant. illa vero cum impetu delata, prominens rostrum refringebat.

77. Postea vero Peloponnesii, cum machinae nihil proficerent, et aduersus aggerem munitio erigeretur, existimantes praesentibus terroribus urbem capi non posse, se ad eam muro cingendam parabant. Iphis tamen urbem prius igne tentare placuit, si possent coorto vento eam incendere, quod spatiosa non esset. Nullum enim oppugnationis genus intentatum praetermittebant, si forte sine sumtu, et obsidione in suam potestatem redigere possent. comportatos igitur materiae fasciculos primum quidem in eam partem, quae erat inter murum et aggerem, ex ipso aggere coniecerunt. Cum autem propter tantam hominum manum celeriter fuisset repleta, in reliquum etiam urbis, quantum de loco superiore plurimum occupare potuerunt, materiam coniecerunt: eamque iniecto igne, cum sulphure et pice, incenderunt; tantaque flamma excitata est, quantam nullus unquam ad illud usque tempus saltem manu excitatam viderat. Iam enim *et alias* arbores, quae sunt in montium syluis, casu, vi ventorum, mutuo concursu collisae, ignem, flammamque ex hoc conceptam emiserunt. Hoc vero incendium et magnum exstitit, et Plataenses, qui caetera vitarant, propemodum absumsit. * Nam intra ad complures urbis regiones accedere tutum non erat. Quod si ventus secundus (vt aduersarii sperauerant) ad ipsam accessisset, effugere non potuissent. Nunc vero hoc etiam accidisse fertur, magnam vim aquae de coelo cum tonitruis effusae flammam restinxisse, et ita periculo liberasse.

78. Peloponnesii vero, cum hoc quoque conatu frustrati fuissent, quadam copiarum parte ibi relicta, et caeteris dimissis muro urbem undique cingere coeperunt, ambitus loco inter singulas ciuitates distributo. Fossa autem erat, et interna, et externa, ex qua lateres fecerunt. Postquam autem

* Nam intra magnum urbis spatium ad muros accedere non dabatur, quod exiguus urbis tractus relictus esset, quo flamma non pertingeret. *Ac. Porc.* Ita vero locum interpretatus sum, ac si πολλὰ χωρὶς τῆς πόλεως πελάσαι pro ἐπὶ πολλὰ etc. accipiendum esset, vti apud Sophoclem πελάσαι νεῦν pro ἐπὶ νεῦν. HVDS.

τεινεσῶν] ὑψημέναν. Ἡ μηχανὴ] τῶν Πελοποννησίων δηλονότι. Ἄπικαυλίζε] ἀπέτεμε τὸ ἄκρον. Τὸ πρόχρον τῆς ἐμβολῆς] τὸ προβεβλημένον. Πᾶσαν γὰρ δὴ ἰδέω] ἐπιτοίχας δηλονότι. Φακέλους] φορτία. Φάκελος, δεσμός, φορτίον, καὶ τὸ ταῖς κεφαλαῖς φορῶμενον ἦτοι τὸ φασκόλιον. Ταχὺ δὲ πλήρης γενομένης] τῆ διασήμετος. Ἐπιπαρένησαν] συνῆξαν. Χειροποίητον] ἔτι γὰρ καὶ αὐτόματος. Ἦδη γὰρ] πάλαι ποτέ. Τάλλα διαφυγ.] δευτὴ δηλονότι. Ἐπείχετο] ὀλίγαι καιεῖθ δηλονότι. Αὐτῇ ἐπίφορον] τῇ φλογί. Διέφυγον] τὸν κίνδυνον. Περὶ ἀρκτέρας ἐπιτολάς] κατὰ τὸν Ὀπώβριον μῆνα. Ἐκκεκομισμένοι ἦσαν] ἐξήγαγον.

detur eo, ἀργίας inferendum esse Thucydidis orationi. Ammonius p. 141. habet, vt Thomas M., sed male scriptum est ἀργίας, quod mutari volbat Valkenarius in παντοίας. Sed rectum est, ἀργίας, quod ad Herod. III, p. 309. probauit Valkenarius, qui et cum simplici a h. v. scribendam censet. Apud Herod. l. c. est φρυγῶνον φάκελος, Eurip. Cycl. v. 241. dixit μέγαν φάκελον ξύλων. et Herod. III, 67. φακέλους ἑσθδων. fasces virgatum. v. Valken. Etiam ἀργίη ὕλη est apud Herodot. I, 203. GOTTL. [φορτία — φασκόλιον] Hoc Schol. inserui e Cassel. et Aug. qui φορτία modo habet. In Cassel. ad φακέλους minio scriptum erat φορτία, et reliqua atramento. Ducker merito negat φασκόλιον (peram) idem esse ac φάκελον.] G. Ταχὺ — ἐδύναντο] Suidas in ἐπιπαρένησαν, quod exponit ἐσώρευσαν vid. Hesych. in παρένησαν, et Herodotum. Homer. Od. α. 148. et π. 51. Suidas in παρένησαν eadem iterat, sed pro πόλεως habet ὕλης, male. hinc ergo corrige, quod non fecit Kusterus. Πολυχειρίζων agnoscit Pollux II, 149. vt πολυχειρίζων apud Homerum. Vius haud semel Dionys. Halic. Hesychius ex Poeta quodam promit πολυχειρίζων. WASS.

Ἐπιπαρένησαν] Heilmanus h. l. legit: ἐπιπαρένησαν ab ἐπιπαρένημι, vertitque: so warfen sie dergleichen weiter in die Stadt hinein; quam vim quaerit in praepositione παρά, quae motum ad locum indicet, vt in παρελθών. Sed nil mutandum, cum nulla vrget necessitas, verbumque ipsum, quod infert, auctoritate destituatur. Esset quoque dicendum ἐπιπαρένησαν. Ἐπιπαρένω dicitur de materia, quae accumulatur, superstruitur, vt strues ligni existat. G. Ἐπιπαρένησαν] Est a simplici, cuius partic. aor. i. supra occurrit, 2, 52. extr. τῆς νήσαντας. Mox Genit. τῆς πόλεως pendet ab ἐπιπλεῖτον. BAVEN. Τριφθεῖσα ὑπ' ἀνέμων] De siluis ita inflammatis est apud Scaliger ad Seueri Actn. v. 362. DUCK. Ἦδη γὰρ ἐν ἔρεσιν ὕλη τριφθεῖσα ὑπ' ἀνέμων —] Hunc locum ante oculos habuisse videtur Lucret. I, 896. At saepe in magnis sit montibus, inquis, vt altis Arboribus vicina cacumina summa terantur Inter se, validis facere id cogentibus austris, Donec fulserint flammae fulgore coorto — GOTTL.

Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 3. V. C. Varr. 326

Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 3. V. C. Varr. 325. Iul. 6.

ἐντός τε ἦν καὶ ἔξωθεν, ἐξ ἧς ἐπλυνθεύσαντο. καὶ ἐπειδὴ πᾶν ἐξείργατο ὡς περὶ ἀρχίβου ἐπιτολάς, καταλιπόντες ἂ φύλακας τῶν ἡμίσεος τείχους (τὸ δὲ ἡμισυ Βοιωτοὶ ἐφύλασσον) ἀνεχώρησαν τῷ στρατῷ, καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις. ὁ Πλαταιεὺς δὲ παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας, καὶ τὰς πρεσβυτάτας ἄ τε, καὶ πλῆθος τὸ ἄχρειον τῶν ἀνδρῶν πρότερον ἐκκεκομισμένοι ἦσαν ἐς τὰς Ἀθήνας. ἑ αὐτοὶ δ' ἐπολιορῶντο ἐγκαταλειμμένοι ἂ τετρακόσιοι, Ἀθηναίων δὲ ὀγδοήκοντα, γυναῖκες δὲ δέκα καὶ ἑκατὸν σιτοποιοί. τοσῶτοι ἦσαν οἱ ξύμπαντες, ὅτε ἢ ἐς τὴν πολιορκίαν καθίσταντο· καὶ ἄλλος ἕδεις ἦν ἐν τῷ τείχει, ἕτε δῶλος, ἑ ἕτε ἐλεύθερος. τοιαύτη μὲν ἦ ἡ Πλαταιέων πολιορκία κατεσκευάσθη.

σθ. Ἡ δ' αὐτὴ θύρα, καὶ ἄμα ἢ τῇ τῶν Πλαταιέων ἐπιτρατεία, Ἀθηναῖοι δισχιλίους ὀπλίταις ἑαυτῶν καὶ ἵππεῦσι διακοσίους ἢ ἐσράτευσαν ἐπὶ Χαλκιδέας τὰς ἐπὶ Θράκης, καὶ Βοιωτίας, ἀμμάζοντος τῶ σίτου. ἐστράτηγει δὲ Ξενοφῶν ὁ Εὐριπίδης, τρίτος αὐτός. ἐλθόντες δὲ ὑπὸ Σπάρταλον τὴν Βοιωτικὴν, τὸν σῆτον διέφθειραν. ἐδόκει δὲ καὶ προσχωρήσειν ἡ πόλις ὑπὸ τῶν ἐνδοθεν πρᾶσσόντων. ὁ προπεμφάντων δὲ ἐς Ολυμπον ἢ τῶν μὴ ταῦτα βελομένων, ὀπλίται ἄ τε ἦλθον καὶ στρατιὰ ἐς Φυλακίην. ἧς ἑ ἐπεξελεύσεως ἐκ τῆς Σπαρτώλης, ἐς μάχην καθίστανται ἂ Ἀθηναῖοι ὑπ' αὐτῇ τῇ πόλει. καὶ οἱ μὲν ὀπλίται τῶν Χαλκιδέων, καὶ ἐπίκροοι τινες μετ' αὐτῶν, νικῶνται ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἀναχωρῶσιν ἐς τὴν Σπάρταλον· οἱ δὲ ἑ ἵππεῖς τῶν ἑ Χαλκιδέων καὶ ἑ φίλοι νικῶσι τὰς τῶν Ἀθηναίων ἵππεας καὶ φίλους. εἶχον δὲ τινες ἑ πολλὰς πελῆσας ἐκ τῆς ἑ Κρῆσιδος γῆς καλυμμένης. ἄσπι δὲ τῆς μάχης ἑ γεγενημένης, ἐπιβοηθῶσιν ἄλλοι πελῆσται ἐκ τῆς Ολύμπου. καὶ οἱ ἐκ τῆς Σπαρτώλης φίλοι, ὡς εἶδον, θαρσήσαντες τοῖς τε ἑ προσγιγνομένοις, καὶ ὅτι πρότερον ἔχ ἑ ἦσσητο, ἐπιτιθεῖσθαι αὐτοῖς, μετὰ ἑ τῶν Χαλκιδέων ἑ ἵππεων, καὶ τῶν προσβοηθησάντων, τοῖς Ἀθηναίοις. καὶ ἀναχωρῶσι πρὸς τὰς δύο τάξεις, ἑ κατέλιπον παρὰ τοῖς σκευοφόροις. καὶ ὁπότε μὲν ἐπίοιεν ἑ οἱ Ἀθηναῖοι, ἐνεδίδοσαν, ἑ ἀποχωρῶσι δὲ ἐνεκείνητο,

z παρὰ Reg. a φύλακας Ar. C. In Mosqu. τε φδλακας. h ἡμίσεος Ar. C. Reg. e πλαταιεὺς Ar. C. Reg. Cass. Aug. Olim Πλαταιεὺς. d τε δεστ Ar. C. Dan. e ἄχρειον Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. Mosqu. Sed Cass. inter versus recenti manu ἀχρειον. f αὐτοὶ δὲ Ar. C. Steph. I. Dan. g τετρακόσιοι Gr. h ἑς πολιορκίαν Gr. i οὐτ' ἐλεύθερος Ar. C. k πλαταιῶν Marg. Cam. Cl. et mox Idem infra. et Reg. Cass. utroque loco, Aug. ἡ πλαταιῶν ἐπιτρατεία, omittis quae in medio sunt Dan. l τὰ δὲ αὐτὸ Ar. C. Gr. Reg. Cass. Aug. Mosqu. οὐ ταυτὰ Dan. q τε δεστ Cl. Reg. Cass. Bas. παρ' αὐτῇ τῇ πόλει, Aug. παρὸς αὐτῇ, sic etiam Mosqu. r ἑξελθόντες ἐκ τῆς Σπαρ. Reg. s οἱ Ἀθηναῖοι παρὸς αὐτῇ Cl. Gr. Reg. Cass. Bas. et alibi plerumque. Olim ἵππεῖς. v ὀλυμπίαν pro χαλκιδέων habet Cod. vet. Steph. x φίλων Cass. Reg., sed hic in marg. γρ φίλων. Aug. φίλων. y κρῆσιδος Ar. Cl. et Stephanus παρὸς πόλεω, it. Reg. Cass. Aug. z τενομένης Ar. C. a ἐπιγιγνομένοις Marg. Ar. C. Dan. Mosqu. προσγιγνομένοις b ἡσοῦντο Ar. Cl. Aug. Reg. παρὸς ἔχ ἦσαντο Dan. Mosqu. c τῶν δεστ Ar. et τῶν ante προσβοηθησάντων Gr. d οἱ αὐτοὶ Ar. C. Dan. e ἑ τοιοῦτος legisse videtur Scholiastes.

Ἀρχίβου] De Arcturo vide Scaligerum ad Manilium. n v d s.

Περὶ ἀρχίβου ἐπιτολάς] Mense Septembri; vixta maior n. circa aequinoctium autumnale conspiciendam se praebet.

GOTTL.

Γυναῖκες — σιτοποιοί] Tangit morem Graecorum, apud quos hoc mulierum munus erat, ut fruges pinferent, panem coquerent, et alia ad victum pertinentia pararent: de quo Feist. in Antiquitatib. Homer. IV, 3. Add. Plaut. Mercat. II, 3, 62. et Terent. Adelph. V, 3, 60. De Romanis notus est locus Plinii XVIII. II. N. 11. *Pistorum Romae non fuisse ad Persicum usque bellum, annis ab V. C. super DLXXX; ipsi panem faciebant Quirites, mulierumque id opus erat; sicut etiam nunc in plurimis gentium.* Cui magis credo, quam Plutarcho Quaesit. Rom. LXXXIV. Et rure mos vetus mansit. *Vlrian. l. 12. §. 5. D. de Instruit. vel Instrum. leg. et mulieres, quae panem coquant.* DVCK.

Praeter ea, quae ad illustrandum morem veterum collegit Duckerus, mulieres fruges pinfuisse et panem coxisse, Taylorus ad Lyl. T. V. Oratt. p. 13. docet, ancillis partes obsonandi datas esse. G.

Τῇ τῶν Πλαταιέων ἐπιτρατεία] Suscepta adversus Plataeenses expeditione. Τῇ τῶν Πελοποννησίων ἐπιτρατεία πρὸς τὰς Πλαταιεὺς, vt Fr. Portus περιφράζει. Genitium adhibitum est, vt in illo: ψήφισμα Μεγαρέων, i. e. adversus Megareses. GOTTL.

Δισχιλίους] Diodor. Sicul. L. XII. p. 311. b. scribit Duces Atheniensium missos μετὰ στρατιωτῶν χιλίων. leg. δισχιλίων. WASS.

Ἐστράτηγει etc.] Alter ex his duobus ducibus, qui cum hoc Xenophonte copias ducabant, vocabatur Calliades, de quo Plutarchus in Nicia. Palmer. Verum F. Portus (nescio qua autoritate) Xenophonti iungit Heliiodorum et Phanomachum. n v d s. Phanomachum nominat Diodorus Lib. XII. pag. 311. WASS.

Ξενοφῶν — τρίτος αὐτοῖς] Reliqui duo erant Calliades et Phanomachus. Diod. XII. p. 510. omittit Calliadem, quem nominat Plut. Nic. p. 348. Reisk. G.

Σπάρταλον τὴν Βοιωτικὴν] Male scribitur apud Diod. XII. p. 510. εἰς Παικταλὸν τῆς Βοιωτικῆς, vt agnoscit Weiscl. Cel. quod

totum opus absolutum fuit sub Arcturi ortum, praesidio ad dimidii muri custodiam relicto (nam alterum dimidium Boeoti custodiebant) cum exercitu redierunt, et alii ab aliis digressi, in suas quique vrbes se receperunt. Plataeenses vero liberos, et vxores et maximos quosque natu, et hominum nullius vsus multitudinem iam ante Athenas exportarant. Ipsi vero, qui relicti obsidebantur, erant numero quadringenti, et Athenienses octoginta, et centum ac decem mulieres, quae panem faciebant. Tot erant vniuersi, quum obsidionem tolerare coeperunt: nec vllus alius aut seruus, aut liber in vrbe erat. Huiusmodi igitur fuit obsidio contra Plataeenses instituta.

Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325. Sept. 19.

79. Eadem autem aestate, simul atque expeditio contra Plataeenses est a Lacedaemoniis suscepta, Athenienses cum duobus millibus sui corporis militum grauiter armatorum, et ducentis equitibus, bellum intulerunt Chalcidensibus, qui sunt in Thracia, et Bottiaeis, frumento iam maturo. His vero praeerat Xenophon Euripidis filius, cum duobus aliis ducibus. Cum autem ad Spartolum Botticam copias duxissent, frumentum corruerunt. Haec autem ciuitas quorundam ciuium opera, qui hoc moliebantur, deditioem factura videbatur. Sed cum aduersae factionis homines, qui haec pati nolebant, Olynthum nuntios auxilium petituros ante misissent, grauis armaturae milites venerunt, et reliquus exercitus ad vrbes custodiam. Qui cum Spartolo aduersus hostem prodisset, Athenienses proelium ad ipsam vrbe[m] cum eo commiserunt. Et Chalcidensium grauis armatura, et cum illis nonnulli auxiliarii milites ab Atheniensibus vincuntur, et in vrbe[m] sese recipiunt. Chalcidensium vero equitatus, ac leuis armatura vincit Atheniensium equitatum, et leuem armaturam. Chalcidenses autem habebant aliquot, non multos tamen, cetratos ex agro, qui Crufis appellatur, cumque non multo ante proelium commissum fuisset, alia cetratorum manus, Olyntho missa, suis subsidio venit. Tunc vero leuis armaturae milites, qui Spartoli erant, cum nouum subsidium vidissent, tum recentium copiarum accessione magis confirmati, tum etiam quod antea victi non fuissent, cum Chalcidensium equitatu et subsidiariis Athenienses iterum inuadunt. Illi vero se recipiunt ad duas cohortes, quas ad impedimenta reliquerant. Quoties autem Athenienses armis infestis eos petebant, illi recedebant; quoties vero recede-

Iulio exeunte.

Τοιαύτη μὲν] οἱ διελόντες ταύτην τὴν συγγραφήν εἰς τρισκαίδεκα, ἐνταῦθα τὸ τέλος τῆς τρίτης ἱστορίας ἄριστον, καὶ ἀρχὴν τῆς τετάρτης. [Ἐπὶ Σπάρτων] ἢ Σπάρταλος προπαροξύτονον. Τὴν βίτικην] ὅτι Βοττιαῖοι ἀποικοὶ Μακεδόνων. εἰσὶ δὲ ἐν τῇ Θράκῃ, πλησίον Χαλκιδέων. Καὶ προσχωρήσειν] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. Μετ' αὐτῶν] τῶν μὴ θελόντων παραδόναι δηλονότι. ἢ δὲ Ὀλυνθος, μητρόπολις Χαλκιδέων. Καὶ ἀναχωρήσει] οἱ Ἀθηναῖοι. Ἐνεδίδοσαν δὲ] ὑπεχώρων, οἱ Χαλκιδεῖς δηλονότι, καὶ οἱ Σπαρ-

debebat a Viro doctiss. in textu corrigi. Alii scribunt Σπαρτωλός, vt Xenoph. H. G. L. V. c. 3. p. 260. vbi male in editt. vett. Σπαρτώλη. Steph. de Urb. 679. Σπάρταλος, πόλις Μακεδονίας, ὡς Θουκυδίδης δευτέρῃ, ad hunc locum respiciens. Plura dabit Duckerus. GOTTL.

[Ἡ Σπάρταλος] In Aug. legitur: ὅτι ἢ Σπάρταλος προπαροξύτονον. Schol. non habet Cassel.] G.

[Ἐπὶ τῶν ἐνδοθεν προσόντων] Mollitionibus clandestinis incolarum quorundam factionis — v. Gloss. in πρᾶσσω. G.

[τῶν μὴ ταῦτα] Miss. τῶν ἢ ταῦτα. An ἢ μὴ, vt alibi? WASS. Dan. non male ταυτά. Etiam praefendum puto προσπεμψάντων: nam προσπέμπειν fere aliud est. Eadem varietas est Lib. I. cap. 53. DVCK.

[ταῦτα] Placet lectio cod. Dan. ταυτᾶ, quam etiam habet margo Flor. Vinar. G.

Σπάρτων] Ita hic Codd. et mox Σπαρτώλη, et Lib. V. cap. 19. Σπάρταλος. nec aliter Steph. Vid. Suid. Harpocrat. Hesych. et Schol. Σπαρταλίων numus Titi apud Goltzium. WASS. In Stephano, et aliis omnibus, praeter Scholiasten Thucyd. est Σπαρτωλός, ἐξυτόνας, item in Xenoph. V. Graec. pag. 561. cuius locum adnotauit Vales. ad Harpocrat. DVCK. Κρῆσιδος γῆς] Ex hoc loco potest corrigi apud Herod. VII. p. 558. Κρησαίη pro Κρησσίαιη. v. Wessl. ad l. c. G.

[Ἐνεδίδοσαν] Sic correxi, praecunte Stephano, pro ἀποχωρήσει, quod non locum habet. De v. ἐνδίδωμι v. Gloss.] G.

[δηλονότι] Deest haec vox in Aug. et Schol. ipsūm adnotatum erat ad p. 374, 8.] G.

[ἀποχωρήσει] Scholiastes videri posset legisse ὑποχωρήσει (quod magis proprie, quam ἀποχωρήσει, dicitur de iis, qui paulatim se subducunt, antequam fugam arripiant) nisi habetis remus ἐνεδίδοσαν, quod satis apte illo loco videretur. STERN.

καὶ ἑσηκόντιζον. οἳ τε ἰππεῖς τῶν Χαλκιδέων, προσιππεύοντες ἢ δοκοῖ, ἢ ἐσέβαλλον, καὶ ἡ ἔχ' ἦμισα
 Φοβήσαντες ἰ ἐτρέψαν τὰς Αθηναίους, καὶ ἔπεδίαξαν ἑπὶ πολὺ. καὶ οἳ μὲν Αθηναῖοι ἔς τὴν
 Ποιδαιαν κατὰ Φεύγισσι, καὶ ὑπερον τὰς νεκρὰς ὑποσπόνδους κομισάμενοι, ἐς τὰς Αθήνας ἀναχωρῶσι τῶ
 περιόντι τῷ στρατῷ. ἀπέθανον ἢ δὲ αὐτῶν τριάκοντα καὶ τετρακίσιοι, καὶ οἳ τετρατηγοὶ ὅ ἅπαντες. οἳ
 δὲ ἢ Χαλκιδεῖς καὶ οἳ Βοργιαῖοι τροπαῖόν ἢ τε ἔστησαν, καὶ τὰς ἢ νεκρὰς τὰς αὐτῶν ἀνελόμενοι, διελύθησαν
 κατὰ πόλεις.

π'. Τῷ δ' αὐτῷ θέρει, ἢ πολλῶ ὑπερον τῶτων, Λιπραινῶται καὶ Χάονες, βεβλόμενοι Ακαρνανίαν
 ἢ πᾶσαν κατὰτρέψασθαι καὶ Αθηναίων ἀποσῆσαι, πείθασσι Λακεδαιμονίους ἢ ναυτικὸν παρασκευάσασθαι
 ἐν τῆς ξυμμαχίδος, καὶ ὀπλίτας χίλιος πέμψαι ἢ ἐς Ακαρνανίαν λέγοντες, ὅτι, ἦν ναυσὶ καὶ πεζῶ
 ἄμα μετὰ σφῶν ἔλθωσι, ἀδυνατῶν ὄντων ἢ ξυμβουθεῖν ἢ τῶν ἀπὸ θαλάσσης Ακαρνανῶν, ῥαδίως ἢ ἐν
 Ακαρνανίαν σχόντες, καὶ τῆς Ζακύνθου ἢ καὶ Κεφαλληνίας ἢ κρατήσασσι, καὶ ὁ περιπλὺς ἐκέτι ἔσται
 Αθηναίους ὁμοίος περὶ Πελοπόννησον. ἢ ἐλπίδα δ' εἶναι καὶ Ναύπακτον λαβεῖν. οἳ δὲ Λακεδαιμόνιοι,
 πεισθέντες, Κηῆμον μὲν, ἢ ναύαρχον ἔτι ὄντα, καὶ τὰς ὀπλίτας ἐπὶ ἢ ναυσὶν ὀλίγαις εὐθὺς πέμπασσι τῶ
 δὲ ναυτικῶ περιήγγειλαν ἢ παρασκευασαμένῳ ὡς τάχιιστα πλεῖν ἐς Λευκάδα. ἦσαν δὲ Κορῖνθοὶ ξυμ-
 προθυμέμενοι μάλιστα τοῖς Λιπραινῶταις, ἀποίκιοι ἔστι. καὶ τὸ μὲν ναυτικὸν ἐκ τε Κορῖνθου καὶ Σικυῶ-
 νος καὶ τῶν ταύτη χωρίων, ἐν παρασκευῇ ἦν. ἢ τὸ δ' ἐκ Λευκάδος καὶ Ανακτορίου καὶ Λιπραινίας
 πρότερον ἀφικόμενον, ἐν Λευκάδι περιέμενε. Κηῆμος δὲ καὶ οἳ μετ' αὐτῷ χίλιοι ὀπλίται, ἐπειδὴ ἐπε-
 ραιώθησαν λαθόντες Φορμίωνα, ὃς ἤρχε τῶν εἰκοσι νεῶν τῶν Ἀττικῶν, αἱ περὶ Ναύπακτον ἐφάρζον, εὐθὺς
 παρασκευάζοντο τὴν κατὰ γῆν στρατείαν. καὶ αὐτῶ παρήσαν Ἑλλήνων μὲν Λιπραινῶται ἢ καὶ Λευκάδιοι
 καὶ Ανακτοριοὶ, καὶ, ἢς ἢ αὐτὸς ἔχων ἦλθε, χίλιοι Πελοποννησίων. Βάμβαρι δὲ, Χάονες χίλιοι, ἀβασι-
 λευτοὶ, ὧν ἠγῶντο ἢ ἐπ' ἔτησι ἢ προστατεία [ἐκ] τῷ ἀρχικῷ γένει ἢ Φώτιος καὶ Νικάνου. ἢ ἐστρατεύοντο

f' Ἐσηκόντιζον Gr. g Προσβαλλον Cl. Gr. Hulst. Immo Gr. προσβαλλον, vt et Reg. it. Aug. Mosqu. et Cass. Praeterea δοκοῖ Gr. Bas. ἢ
 δοκοῖν προσβαλλον a prima manu. ἢ δοκοῖ ex emend. h Οὐχ ἦμισα Ar. C. Ald. Flor. Bas. Cass. Aug. οὐχίμισα. i τὰς Ἀθηναίους ἐτρέψαν
 Ar. C. Dan. k Ἐδίαξαν Ar. C. l' Ἐπιπολὶ Ar. Ald. Flor. Bas. Reg. Aug. m ἐς Reg. n δ' αὐτῶν Gr. o Πόντες Ar. C. Cl.
 Gr. Reg. Cass. Aug. Bas. Mosqu. "Οντες Gr. p χαλκιδεῖς Ar. C. Cass. Reg. Bas. Aug. Mosqu. Vulgo χαλκιδεῖς. q τε δεοῖ Ar. C. Gr. Dan.
 et τρίταιον Iulien. Mosqu. τροπαῖον. r Νεκρὰς αὐτῶν Ar. C. Dan. Adr. etiam Cl. Gr. et Reg. Cass. Aug. s τὴν πᾶσαν Ar. C. Dan.
 Paulo ante Ἀμφοκίται Reg. t Κρατικὸν τε παρασκευάσαι Ar. C. Dan. u Te recent. manu inter vetust scriptum erat in Cass. v ἔπ'
 Ἀκαρνανίαν Ar. C. Ets Ἀκαρν. Reg. w Legitur etiam βορδαῖν, sed huiusmodi in alit Steph. y Id est, τῶν περὶ τὴν θάλασσαν εἰσέντων
 Ae. Port. z "An deest Ar. C. Dan. a Καὶ τῆς Κεφαλληνίας Gr. Mosqu. b Κρατήσασσι Reg. Cass. Bas. prima man. Sed corr.
 κρατήσασιν. Aug. et Mosqu. κρατήσασιν. c ἔλπίδας Ar. C. d Ἐπι ναύπακτον Gr. e Νευσίον Cass. Aug. f Παρασκευάζοντο
 Παρασκευάζοντες, deinde s in sine delerunt, et in marg. adscriptum est ἢς τάχιιστα Reg. Mex Idem Cod. συμφορῶμενοι et cum emendat.
 supra scripta συμφορῶμενοι. Aug. παρασκευαζόμενοι, sed man. rec. corr. vt in vulg. In Marg. Flor. Vinar. quoque παρασκευαζόμενοι.
 g τὸ δὲ ἐκ Gr. h Καὶ Ἀνακτοριοὶ καὶ Λευκάδιοι Ar. C. Dan. Gr. i Αὐτὸς ἔχων ἦλθεν Ar. C. Αὐτὸς ἔχων ἦλθεν Dan. k Ἐστρατεύοντο
 malint Steph. et Fr. Port. l Προστατεία Marg. Στρατεία Ar. C. et Dan. Vulgo προστατεία. m φώτιος Reg. n Συνεστρατεύοντο
 Ar. C. Dan.

[Συμφέρον] In Cassel. et Aug. συμφέρον. In cod. Aug. est hoc Scholion diuisum in duas partes. Prior in marg. exte-
 riori sic legitur: καθ' ὃ μέρος ἐνομιζέτο αὐτοῖς συμφέρον. In
 marg. autem interiori legitur: συμβουθεῖν, ὅτι τὸ δοκοῖ τρίτης
 συζουρίας. Sed verbum δοκοῖ funditus sere eratum est in
 Aug. Stephanus, qui h. v. vitiosa habebat, tentauit. τὸ δὲ
 δοκοῖ ἐστὶ καὶ τρίτης συζουρίας. Haec verba abstant a Cass. et
 videntur a male tedulo scilicet aditua.] GOTTL.
 Ἐτρέψαν τὰς Ἀθηναίους; Memorie huius cladis Atheniensium
 Plut. in Nic. p. 348. περὶ Θράκην ἠττήθησαν (Athen.) ὑπὸ
 Χαλκιδεῶν, Κκαλιῶν τε καὶ Σποφόντες στρατηγῶν. Lectio-
 nem δοκοῖ, vel δοκοῖν probat Marg. Flor. Vin. G.
 [Ἀνακτοριοὶ;] l cod. Cass. adieci.] G.
 Συμβουθεῖν. Legitur etiam βορδαῖν: sed illud compositum
 συμβορδαῖν in aliis quae loci extat, et quidem pagina et-
 iam proxime sequente, et pag. 133. et συμβορδαῖν leges pag.
 132. STEPH.

τῶν ἀπὸ θαλάσσης Ἀκαρνανῶν] i. e. interprete Aem. Porto:
 τῶν περὶ τὴν θάλασσαν οἰκούντων. G.
 Κεφαλληνίας] Κεφαλληνίας Gr. Homerus, Strabo, Polybius,
 Xenophon, Nolter, Pausanias, alique a geminatio. At Scylax,
 Ptolemaeus et recentiores scripturam Gr. Cod. vbiq; ser-
 uant. Inscriptions apud Reinesium III, 85, et Fabricium
 439. c. Cedren. Anna. D. Chrysof. Libanias Orat. 216.
 Anonymus apud Porphyrium de eiu Animal. cum simplici
 λ. Aristotelis exemplaria variant. WASS. Vid. quae ad-
 notata sunt ad I, 27. et ad Flor. II, 9. ВУСК.
 Ἐλπίδα] Quidam Mss. ἐλπίδας. Vid. lib. VIII. cap. 48. et
 Indic. WASS.
 Ναύαρχον ἔτι ὄντα] Particula ἐστὶ indicat, munus nauarchii
 apud Lacadaemonios certo tempore spatii circumscriptum
 fuisse. Ex Innocti Republ. Lacon. in fin. intelligi potest
 esse, qui ei annum praesentant, de quo parum constare Idem
 dicit. Si Dodwelli rationes sequimur, Cnemus plus quam

bant, eos vrgebant, et tela in eos iaculabantur. Et Chalcidensium equites adequitantes, qua locus ad hostes inuadendum opportunus videbatur, impressionem in eos faciebant; et Athenienses maxime percussos in fugam verterunt, et longe sunt persequuti. Atque Athenienses quidem fuga Potidaeam se receperunt, posteaque, suorum cadaueribus fide publica interposita receptis, cum copiarum reliquiis Athenas reuerterunt. Ex eorum autem numero quadringenti et triginta, omnesque duces obierunt. Chalcidenses vero et Bottiaei tropaeum statuerunt, susceprisque suorum cadaueribus, in suas quique vrbes discesserunt.

Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325.

80. Eadem aestate, non multo post haec, Ambraciotae, et Chaones, cupientes totam Acarnaniam subigere, et ab Atheniensibus alienare, Lacedaemoniis persuaferunt, vt classem ex sociis ciuitatibus pararent, et mille grauis armaturae milites in Acarnaniam mitterent. Dicebant enim, illos, si cum nauibus, simul et peditatu secum venirent, (quod Acarnanes, qui maritimam oram incolebant, copiis coactis opem suis laborantibus ferre non possent) Acarnania facile potitos, Zacynthum etiam, et Cephalleniam in suam potestatem redacturos, vt non amplius ita libera Atheniensibus circum Peloponnesum nauigatio esset: quinetiam Naupacti capiendae spem esse. Lacedaemonii vero illorum verbis adducti Cnemum, qui classis Praetor adhuc erat, et grauis armaturae milites eo cum aliquot nauibus e vestigio mittunt. Nuntiis autem circummissis imperarunt sociis, vt classem expedirent, et primo quoque tempore Leucadem venirent. Corinthii autem potissimum, Ambraciotis, suis colonis, studiose fauebant; et classis quidem Corinthiorum, Sicyoniorum, et oppidorum in illa regione sitorum instruebatur. Nam Leucadiorum, Anaetiorum, et Ambraciotarum classis, iam ante eo profecta, ad Leucada praestolabatur. Cnemus vero et mille grauis armaturae milites, quos secum ducebat, postquam mare traiecerunt clam Phormione, qui viginti nauibus Atticis praeerat, quae circa Naupactum in praesidio erant, se confestim ad expeditionem itinere terrestri faciendam parare coeperunt. eique praesto fuerunt ex Graecis quidem, Ambraciotae, Leucadii, et Anaetorii, et mille Peloponnesii, quos ipse secum ducebat. Ex barbaris vero, mille Chaones, qui regio dominatu non regebantur, quibus praeerant annum Magistratum gerentes Phetius et Nicanor, * ex familia, cui ad Magistratus patebat aditus.

Septembri.

* Ex familia principe Stephanus, Aliique. HVDS.

τάλοι. Καὶ ἐσηκόντιζον] καθ' ὃ μέρος ἐνομιζέτο αὐτοῖς συμφέρον. τὸ δὲ δοκοῖ, τρίτης συζυγίας. Ἐπὶ πολὺ διάστημα δηλονότι. Ἀελομένοι] ἀναλαβόντες. Διελύθησαν κατὰ πόλεις] ἕκαστος ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν πόλιν. Κατατρέψασθαι] ἀφαινεῖν. Ἐκ τῆς ξυμμαχίδος] γῆς δηλονότι. Περίηγγειλαν] πανταχῶς ἐμήνυσαν. Ἀποίκους ἔσι] τῆς Κορίνθου δηλονότι. Καὶ

annum in hoc imperio fuit. Nam quae supra Cap. LXVI. Cnemo nauarcho gesta scribit Thucydides, confert in Maium Iulianum exeuntem anni secundi huius belli; quae autem deinde Cap. XC. — XCIII. in Octobrem Iulianum anni tertii. Et Diodor. Sicul. XII, 311. etiam post hoc tempus, quum gesta sunt ea, quae Thucydides Cap. XCIII. et seq. exponit, Cnemum nauarchum Lacedaemoniorum vocat. DUCK.

[Τῆς Κορίνθου —] Cassel. et Aug. dant: ὅτι Ἀμπερακίται ἤπαικοι Κορίνθων. In Aug. desunt Schol. ad verba Ἐπὶ πολὺ κατατρέψασθαι Ἐκ τῆς ξυμμαχίδος Περίηγγειλαν Καὶ αὐτῶ παρήσαν et Κελεύοντες] G.

Κνήμος] De Cnemo vid. Diodor. pag. 311. c. DUCK. Καὶ ἄς αὐτῶ ἔχων ἦλθε] Placet collocatio codd. bonorum ἦλθεν ἔχων. Sic VIII, 31. καὶ ἄς ἦλθεν ἔχων, quarum nauium dux erat. v. Gloflar. G.

Ἐπ' ἐτησίω] Ita et in pro veteri. quid si tamen ἐπετησίω coniuncte Thucydidem scripserit dicamus? STERN.

προσασία] Sic emendavi pro προσασία, a bonis codd. Ortum enim a προσάσειν, quod apud Xenophontem adhibetur, vt προσάσαι τῶ Διὶ τῶ Ὀλυμπίου ἱερῶ, (H. G. III. 3. p. 132.) vt erudite monet Valkenar. ad Herod. VII, p. 555. qui, hanc emendationem faciendam esse, auctor est. cf. Ven. Morus ad locum cit. Xenophont., qui explicat προσάσαι ἱερῶ, moderari sacra Olympica et ludos sollempnes, siue his sacris administrandis praefectum esse. Mox τῶ ἀρχικῶ γένει, e regnatrice familia, aus dem regierenden Hause. G.

Nescio, cur minus verum sit προσασία, sicut ἀποασία, ἀκατασία. Ita ἀπροσάσει δίκην, quae profecto magis ducatur ab nomine προσάτης, si quis non haberet προσάτην, et tamen ab ipso verbo per προσάσειν estingatur. BAUER.

δὲ μετὰ Χαόνων καὶ Θεσπρωτῶν ἀβασιλευσίων. Μολοσσὸς δὲ ἦγε καὶ ὁ Ἀτινᾶνας Σαθύλινθος, ἐπίτροπος ἂν ὁ Θάρυπς τῆ βασιλείας, ἔτι παῖδὸς ὄντος· καὶ ὁ Παραναίος Οροῖδας, ὁ βασιλεὺς ἂν. Ορέται δὲ χίλιοι, ἂν ἐβασιλεύουν Ἀντίοχος, μετὰ Παραναίων Ξυνετρατεύοντο Οροῖδῳ, Ἀντίοχῳ ἐπιβραβεύοντι. ἔπεμψε δὲ καὶ Περδικκας, κρῦφα τῶν Ἀθηναίων, χίλιος Μακεδόνων, οἳ ὑπερον ἦλθον. τῆ τῶν στρατῶ ἐπορεύετο Κνήμος, ὁ περιμείνας τὸ ἀπὸ Κορίνθου ναυτικόν· καὶ διὰ τῆς Ἀγχαίας ἰόντες, Λιμναίαν, ὁ κώμη ἀτείχιτον, ἐπόρθησαν. ἀφικνῶνται τῆ ἐπὶ Στρατόν, πόλιν μεγίστην τῆς Ἀκαρνανίας, νομίζοντες, ὁ εἰ πρῶτην ταύτην λάβοιεν, ῥαδίως ἂν σφίσι τᾶλλα ὁ προσχωρήσειν.

πα'. Ἀκαρνανεὺς δὲ, αἰσθόμενοι κατὰ τῆ γῆν πολλὴν ὁ στρατὸν ἐσβεβληκυῖαν, ἔκ τε θαλάσσης ναυσὶν ἅμα τῆς πολεμίας παρεσομένους, ὅτε Ξυνεβοῦσαν, ὁ ἐφύλαττον τῆ τᾶ αὐτῶν ἕκαστοι παρὰ τῆ Φορμίωνα ὁ ἔπεμπον, κελύοντες ἀμύνειν. ὁ δὲ ἀδύνατος ἔφη εἶναι, ναυτικῶν ἐκ Κορίνθου μέλλοντος ἐκπλεῖν, Ναύπακτον ἐρήμην ἀπολιπεῖν. οἳ δὲ Πελοποννήσιοι καὶ οἳ ξύμμαχοι, τρία τελεῖ ποιήσαντες σφῶν αὐτῶν, ἐχώρησαν πρὸς τὴν τῶν Στρατῶν πόλιν, ὅπως, ἐγγὺς στρατοπεδεύσασθαι, εἰ μὴ ὁ λόγῳ πείθοιεν, ἔργῳ περὶ ὧν τῆ τείχεα. καὶ ὁ τὸ μέσον μὲν ἔχοντες προσήσαν Χαόνες, καὶ οἳ ἄλλοι βάρβαροι ἐκ δεξιᾶς ὁ αὐτῶν, Λευκάδιαι καὶ Ἀνακτόριοι, καὶ οἳ μετὰ τῶν ἐν ἀριστερᾷ δὲ Κνήμος, καὶ οἳ Πελοποννήσιοι, καὶ ὁ Ἀμπρακιῶται. διεῖχον δὲ πολὺ ἀπ' ἀλλήλων, καὶ ἔτιν ὅτε ἐδὲ ἐωρῶντο. καὶ οἳ μὲν Ἕλληνας ὁ τελαγμένοι τῆ προσήσαν, καὶ διὰ Φυλακῆς ἔχοντες, ἕως ἐστρατοπεδεύσασθαι ἐν ἐπιτηδέει. οἳ δὲ Χαόνες, σφίσι τῆ αὐτοῖς πιστεύοντες, καὶ ἀξιόμενοι ὑπὸ τῶν ἐκείνη ἠπειρωτῶν μαχίμωταλοι εἶναι,

ὁ Ἀντινάνας Marg. 1. Ἀντινάνας Marg. 2. et Strabo lib. 7. p. 502. Ἀντινάνας Cl. Gr. Ἀτινάνας Ar. C. Ἀντινάνας Cass. Bas. Aug. Δ' ἦγε καὶ Ἀντινάνας Gr. non Ἀντινάνας. Ἀντινάνας Dan. et Mosqu. Ἀντινάνας. Vulgo Ἀντινάνας. ὁ Πρὸ Θάρυπς mallem legere Θάρυπς nam omnibus illis Rex ille Θάρυπς nominatur in reſto, non Θάρυπς. Palmerius. Vulgo Θάρυπς. ὁ Παραναίος et paulo infra Παραναίων Gr. Ar. Bas. Gr. hic a prima manu habet παραναίος, dein mutatum est a primae syllaba in e. Paullo post παραναίων, cum a super a in prima et secunda syllaba scripto. παραναίος et mox παραναίων Reg. Bas. παραναίος, et mox παραναίων. ὁ βασιλευσίων Marg. ὁ Valde suspicor (inquit Palmerius) pro τῆς Ἀγχαίας legendum τῆς Ἀγχαίας, ex loco Thucydides lib. 3. vbi de Eurylochii expeditione loquitur. Vulgo Ἀγχαίας. ὁ Πόλιν Gr. ὁ εἰ τῆ τῶν πρῶτην Ar. C. Reg. Cass. Gr. Dan. ὁ Προχωρήσειν C. Cl. ὁ τῆ, quod vulg. ante γῆν legitur, deest Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Bas. Mosqu. ὁ Στρατῶν Ar. C. Dan. ὁ ἐφύλαττον τῆ Ar. Dan. ὁ αὐτῶν C. Cl. Gr. Cass. ὁ Alteram leſionem ἰσχυρῶς ἀμύνοντες magis Thucydidicam esse existimat Steph. ὁ ἀγχαίας Marg. Ar. C. Cam. Cl. Gr. Reg. Dan. Cass. Aug. Mosqu. ὁ τὸ om. Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. ὁ οἳ, quod vulg. ante Ἀμπρακιῶται legitur, deest Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Steph. 1. Cass. Reg. Aug. ὁ Προσῆσαν τεταγμένοι τῆ Cass. Aug. In Bas. et in Mosqu. paulo post πιστεύοντες.

Θεσπρωτῶν ἀβασιλευσίων] Thesproti secundum Homerum (qui Odys. ε'. v. 115. Phidonis eorum regis meminit) regio parebant dominatui. sed vel postea (ni fallitur Thucyd.) reges suos abdicauerunt, vel eorum pars fuit quondam sine rege. Verum, utrum verba Thucydidis de vniuersa gente, an de quadam eius parte intelligenda sint, non liquet. Palmer. in Graec. antiq. pag. 261. HVDS.

[Μὴ νομίζοντες —] Apud quos non erat in more positum.] GOTT.

Ἀντινάνας] Ἀντινάνας Cl. Gr. vid. Aristot. περὶ Θυμ. 94, 4. Polyae. IV, 11, 4. et Stephanum, Lycoph. et Appianum, Liuuium XXXIX, 12. wass. Accentus variat. Strabo VII. pag. 326. Ἀντινάνας, Stephan. Ἀντινάνας. DVCK.

Θάρυπς] Θάρυπς malit Palmerius. Θάρυπς quidam memoratur a Diodoro Siculo l. 3. p. 139. HVDS. Palmer. II. Graec. Ant. 3. rationem emendationis suae hanc adfert, quod omnibus aliis Rex ille Θάρυπς vocetur in reſto, non Θάρυπς. Nihil peccasset, si omnes illos alios, vel certe quosdam ex iis nominasset, et quaerenti labore nos leuasset. Nam ego quidem nondum alium, quam Pausaniam, inuenire potui, qui l. 11. Alctetan, Acacidae, patris Pyrrhi, et Olympiadis, matris Alexandri M. auum, filium Θάρυπς fuisse scribit. Nec Xylandrum alios, quam Pausaniam, sciuisse, ex eo colligo, quod ad Plutarch. Pyrrh. princ. vbi hic Θάρυπς vocatur, adnotat eum Pausaniae esse Θάρυπς, nec vllum praeterea memorat, qui idem tradiderit. Sed vel sic vnius Pau-

saniae auctoritas sufficere potest, ad emendationem Palmerii stabilendam. Et est facilis et non infrequens in his permutatio. Sic quod in Harpocrate v. Οἰθῶν legitur, Κεφάλου μὲν θυρατῆρα, Χάρυπς δὲ γυναικῆ, pro eo in Editis Suidae est Χαρίπς, in Miss. Χαρόπς, ut ad Suidam adnotat Kujterus. et in Photio apud Valesium ad Harpocrat. Χαρόπς. Et contra, quem vulgati libri Liuuii XXXII, 6. vocant Charopem, is in scriptis, et Polybio, ac Plutarcho est Cherops. Nec dubito, quin in Luciano Dial. mort. p. 313. de Nireo perperam edatur τὸν Ἀγχαίος καὶ Χάρυπς, pro Χαρόπς. Nam pater ei erat Χάρυπς, non Χάρυπς. Res certa est ex Homer. Iliad. β'. 672. Eustathio ad illum locum, et Hygin. Fab. XCVII. Itaque recte in Diador. Sic. V, 235. Viri deſti ediderunt Νίρεος Χαρόπς καὶ Ἀγχαίας. pro Χάρυπς, quod in scriptis erat. Quinam sint, quos paullo post Παραναίος vocat Thucydidus, mihi non liquet. Sed cogitabam fortassis eum loquentium de Παραναίος, quos cum Mololli, Atintanibus, Oeſis, et aliis quae videntur, aliis loca in eodem tractu coſtibus, iungit Strabo VII, 326. DVCK.

Θάρυπς τῆ βασιλείας] Secutus sum Palmerium, emendantem pro Θάρυπς, Θάρυπς, quod probat Duckerus. Vocatur enim Θάρυπς apud Pausaniam, l. 11. Apud Plut. in Pyrrho, T. II, p. 717. est Θάρυπς υἱὸς ἂν Ἀλκίτας, vbi cum Vulcan. legendum Θάρυπς, quam emendationem hic locus Noſtri adituat. Mololli et Atinanes Epirotae fuerunt. vid. Strab. VII, p. 502. vbi hi populi Epirotae dicuntur. cf. Steph. Byz.

Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325.

Cum Chaonibus vero militabant et Thesproti, qui et ipsi dominatu regio non gubernabantur. Molossos vero ducebat et Antitanas Sabylinthus, Tharypis Regis adhuc pupilli tutelam gerens: et Parauaeos, Oroedus Rex. Mille etiam Orestae, permissu Antiochi, qui Rex ipsorum erat, cum Parauaeis et Oroedo ad eandem militiam proficiscebantur. Perdicas etiam clam Atheniensibus mille Macedonas misit, qui postea superuenerunt. Cum hoc exercitu Cnemus, non expectata Corinthiorum classe, discessit; et per agrum Argium iter facientes, Limnaeam pagum nullis cinctum muris diripuerunt. Et ad Stratum peruenerunt, maximam Acarnaniae urbem; existimantes, si hanc primam cepissent, caeteras etiam haud aegre in suam potestatem venturas.

81. Acarnanes vero, cum intellexissent, et terra magnas copias in agrum suum irruptionem fecisse, et mari simul hostes cum classe contra se venturos, copias non coegerunt, ut suis laborantibus opem ferrent; sed sua quique custodiebant. Et ad Phormionem nuntios miserunt, per quos eum rogarunt, ut auxilium sibi ferret. Ille vero respondit, se non posse, quod classis Corintho esset ventura, Nautactum praesidio nudatam relinquere. Peloponnesii vero, eorumque socii, suas copias in tres acies partiti. ad urbem Stratorum iuerunt; ut, castris prope illam positis, nisi verbis eos ad deditionem faciendam inducere possent, re ipsa muros tentarent. Atque dum ad urbem accederent, medium quidem agmen tenebant Chaones, et caeteri barbari: ad dextram vero ipsorum erant Leucadii, Anaclorii, et qui cum ipsis veniebant: ad laeuam, Cnemus, Peloponnesii, et Ambraciotae. Magno autem intervallo alii ab aliis distabant, quinetiam interdum a mutuo conspectu remoti erant. Et Graeci quidem seruatis ordinibus, et caute, procedebant, donec in opportuno loco castra posuerunt. Chaones vero, qui suis ipsorum viribus confiderent, et ab illius continentis incolis bellicosissimi esse iudicarentur, castris

αὐτῶ παρεῖσαν] τῷ Κνήμῳ. Ἀβασίλευτοι] μὴ νομιζόντες ἔχειν βασιλεῖς, ἀλλὰ μόνον ἡγεμόνας καὶ ἄρχοντας. Ἀντιόχῳ ἐπιτρέψαντος] τὸ ἄρχειν δηλονότι, καὶ εἶναι αὐτοκράτορα τὸν Ὀροῖδον ἀμφὸν τοῦ ἔθνοιο. Καὶ διὰ τῆς Ἀργείας] τῆς Ἀμφιλοχιῆος. Ἐπὶ Στρατῶν] Φηλοκῆς ἢ Στρατός. Κελεύοντες] παρακινῶντες. Ναύτακτον ἐρήμην] ἐρημον φυλάκων. Διεῖχον δὲ πολὺ] διέσαντο. Τεταγμένοι τε] ἐτάκτως. Καὶ διὰ φυλακῆς ἔχοντες] ἑαυτὰς δηλονότι. Ἐν ἐπιτηδείῳ] χάραξ δηλονότι. Πιπέδοντες] θάρσυντες. Καὶ ἄξιον ἐκεῖνοι] ἄξιον κρινόμενοι. Οὐτ' ἐπέσχεον] ἐνεκατέσχον. Τὸ στρατοπέδον] τὸ τὸ περιετῶν

in Ἀτιντανία. p. 191. E quibus ut et optimis codd. reposui Ἀτιτάνας. GOTTL.

Ὀροῖδαι] Vid. *Lampridium* Elagab. VII. et *Zonaram* in *Constantino* Mon. *Niceph. Bryen.* 71. iuxta Athyrum ponit *Anna Comnena* 57, 109. Inter Epirum et Aetoliam posuit *Liv.* XLII, 38. Adde quae *Cellarius* profert p. 701. wass.

Διὰ τῆς Ἀργείας] Locus *Thucydidis*, e quo *Palmerius* verosimili, ut videtur, coniectura III. Graec. Ant. 6. emendat Ἀργείας est Lib. III. cap. 106. De Agraeis vid. plura apud eundem IV. Graec. Ant. 3. et de Strato III, 5. DVCK.

Ἀργείας] Pro Ἀργείας contexti cum *Palmer.* G. A. III, 6. e L. III, 6. *Thucyd.* G.

Κατὰ τὴν γῆν] Τῆν abest *Cl. Gr.* et al. non bene. wass. Κατὰ τὴν γῆν] Articulum, praecuntibus optimis codd., delendum censui. In hac oppositione omittitur, v. c. I, 18. ἴσχυον γὰρ οἱ μὲν κατὰ γῆν, οἱ δὲ ναυσι. VIII, 40. ἔκ τε θηλάσσης εἰρηγομένη (πόλιν) καὶ κατὰ γῆν περθεμένην. *Wassius* notat ad h. l. non bene art. omitti in codd., sed cur, non dicit. G.

Ἐπεμπον κελεύοντες] Altera lectio ἐκέλευον πέμποντες, licet inuertam orationis structuram habere videatur, minime tamen aliud, quam illarum vocum duarum ordo in ea inuertitur: et magis certe est *Thucydidea*. *STEPH.* Hanc scriptu-

ram fortassis habuit *Cod. Stephani*. Vulgata est in caeteris omnibus scriptis et editis. Et debuerat alteram illam *Sicropus* prolatis e *Thucydide* exemplis confirmare. DVCK.

Stephanus malit alteram lectionem: ἐκέλευον πέμποντες, tanquam magis consentaneam *Thucydidi*. Sed *Abrech.* *Diluc.* p. 238. exemplis e L. I, 91. II, 85. III, 104. vulgatae recte defendit. G.

[Ἐρημον —] In Aug. pro his leguntur: ἐκ ἐπὶ μῆκος, ἀλλ' ἐπὶ πλάτος. In Aug. non leguntur *Scholia* ad verba Διεῖχον δὲ πολὺ Τεταγμένοι τε et Καὶ διὰ φυλακῆς ἔχοντες et in *Call.* Ἐν ἐπιτηδείῳ] G.

τέλη] Vid. *Hesych.* in h. v. *Dionys. Hal.* VIII. Ant. 65. *Noster* I, 43. τέλη τῶν νεῶν sine exemplo aut imitatore, opinor, dixit. *Herodot.* II, 64. δευῖθων γένεα, at fortasse rectius τέλεα cum *Baroc.* et *Lambeth.* alibi κατὰ τέλεα, *matim.* Idem. Contra tamen, ut videtur, *Medicus.* *Conter Vlpianum* in *Demosth.* pag. 263. wass.

καὶ οἱ Ἀμπρακιῶται] οἱ recte abest. IDEM.

Ἀμπρακιῶται] Artic. οἱ deleui, praecuntibus optimis codd. et vet. edit. G.

[Ἀξιον κρινόμενοι] Potius νομιζόμενοι debebat scribere, ut bene monet *Stephanus.* G.

h ἔτ' ἐπέσχον τὸ στρατόπεδον καταλαβεῖν, χρησάντες τὴν ῥύμην μετὰ τῶν ἄλλων βαρβάρων, ἐνόμισαν
 k αὐτοβοῖν ἂν τὴν πόλιν ἐλεῖν, καὶ αὐτῶν τὸ ἔργον γενέσθαι. γνόντες δ' αὐτὰς οἱ Στρατίται ἐτι προσίον-
 τας, καὶ ἠγησάμενοι, μεμονωμένων εἰ κρατήσκειαν, ἐκ ἂν ἐτι σφίσι τὰς Ἑλληνας ὁμοίως προσελθεῖν,
 l προλοχίζουσι τὰ περὶ τὴν πόλιν ἐνεδραῖς· καὶ ἐπειδὴ ἐγγυὸς ἦσαν, ἐκ m τε τῆς πόλεως ὁμοίως χρησάντες
 καὶ ἐκ τῶν ἐνεδρῶν, προσπίπτουσι. καὶ ἐς φόβον καταστάντων, n διαφθείρουσιν αὐτοὺς πολλοὶ τῶν Χαόνων
 καὶ οἱ ἄλλοι βάρβαροι, ὡς εἶδον αὐτὰς ἐνδόντας, ἐκτετιμωμένους, o ἀλλ' ἐς φυγὴν κατέστησαν. τῶν δὲ
 Ἑλληνικῶν στρατοπέδων p ἑδότερον ἦσθετο τῆς μάχης, διὰ τὸ πολὺ προσελθεῖν αὐτὰς, καὶ στρατόπεδον
 οἰκθῆναι καταληψομένους ἐπιείγεσθαι. q ἐπεὶ δὲ ἐνέκειτο φεύγοντες οἱ βάρβαροι, ἀνελάμβανόν τε
 αὐτὰς, καὶ ξυναγαγόντες τὰ στρατόπεδα, ἠσύχαζον αὐτὰς τὴν ἡμέραν r ἐς χεῖρας μὲν ἐκ ἰόντων σφίσι
 τῶν Στρατιῶν, διὰ τὸ μήπω τὰς ἄλλας Αἰακῶνας ξυμβεβοηθηκέναι, ἀποδὲν δὲ σφενδονάντων, καὶ ἐς
 ἀπορίαν καθιστάντων. s γὰρ ἦν ἄνευ ὄπλων οἰκθῆναι. δοκῶσι δ' οἱ Αἰακῶνες κράτιτοι εἶναι
 τῆτο ποιεῖν.

πβ'. Ἐπειδὴ δὲ νύξ ἐγένετο, ἀναχωρήσας ὁ Κνήμιος τῆ στρατιᾷ κατὰ τάχος ἐπὶ τὸν Ἀναπὸν ποταμὸν,
 ὅς ἀπέχει σαδίας ὀγδοήκοντα στρατῶν, τὰς τε νεκρὰς κομίζεται τῆ ὑπεραία ὑποσπόνδους· καὶ v Οἰνιαδῶν
 ξυμπαραγενομένων κατὰ Φιλίαν, ἀναχωρεῖ παρ' αὐτὰς, πρὶν τὴν ξυμβοήθειαν ἐλθεῖν. κἀκεῖθεν ἐπ'
 οἴκῳ x ἀπῆλθον ἑκατοί. οἱ δὲ Στρατίται y τρωπαῖον ἐσησαν z τῆς μάχης τῆς πρὸς τὰς βαρβάρους.

πγ'. a Ἐπὶ δ' ἐκ τῆς Κορίνθου καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων τῶν ἐν τῷ b Κρισσαῖς c κόλπῳ ναυτικόν, ὃ
 ἔδει παραγενοῦσθαι τῷ Κνήμῳ, ἅπασ μὴ d ξυμβοηθῶσιν e οἱ ἀπὸ θαλάσσης ἄνω Αἰακῶνες, s παρα-
 γίγνεται, ἀλλ' ἠναγκάσθησαν περὶ τὰς αὐτὰς ἡμέρας τῆς f ἐν Στρατῶν μάχης ναυμαχῆσαι πρὸς
 Φορμίωνα, καὶ τὰς εἰκοσι ναῦς τῶν Ἀθηναίων, αἱ ἐφρέθεν ἐν Ναυπάκτῳ. ὁ γὰρ Φορμίων παραπλέον-
 τας αὐτὰς ἐξῶ τῷ κόλπῳ s ἐτήρει, βεβλόμενος ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ ἐπιθέσθαι. οἱ δὲ Κορίνθιοι καὶ οἱ ξύμ-

h οὗτοι *Ar. C. Dan. Marg. Flor. Vin. ἐπέσχοντο.* i ῥύμη *Marg. Ar. C. Cl. Ald. Flor. Basf.* Sic etiam aliquot paginis ante mo-
 nicipius, ἡμῶν scriptum inveniri: sed tam hic, quam illic, scripturam illam ex ignorantia significationis vocis ἡμῶν ortam esse suspica-
 tur *Steph.* τῶν ἐτι *Reg. Cass. Dan. Aug. Gronov.* sed in hoc corrector super u scripserat u. k καὶ, quod vulg. ante αὐτοβοῖν legi-
 tur, deest *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Basf. Steph. 1. Reg. Cass. Dan. Aug.* l προλοχίζουσι δὲ τὰ *Ar. C. Cam. Dan.* Paulo ante μεμονω-
 μένους, et ex emendat. μεμονωμένων *Reg.* m τε ἀβελ *Ar. C. Dan.* n διαφθείρουσιν πολλοὶ τῶν Χαόνων *Ar. Διαφθείρουσιν τε πολλοὶ
 χάνων C. Mox καὶ ἄλλοι βαρβ. Dan.* o ἄλλ' ἐς *Gr.* p ὅδ' ἔτερον *Cass.* q Ἐπειδὴ δ' ἐνέκειτο *Ar.* Ἐπειδὴ etiam *Reg.* r ἐς
Dan. Mox pro Στρατίται Marg. Ald. Vin. habet στρατιῶν. s δὲ οἱ *Ar. C. Gr.* t καταπέχουσι *Ald. Flor. Basf. Steph. 1. Reg.* x Sic
Ar. C. Steph. 2. et Ae. Port. Οἰνιαδῶν *Ald. Flor. Basf. Steph. 1.* Mox διὰ φίλιαν et πρὸς αὐτὰς in cod. *Baf.* x Ἀπῆλθον deest *Ar. C.
 Dan.* y τρωπαῖον passim *Ar. C. Dan.* semper. z τῆς deest *Reg.* a τὸ δὲ ἐκ *Gr.* b Κρισσαῖς *Ar. C. Flor.* c κόλπῳ deest
Ar. C. A meo Cod. ver. ἀβελ vox ἀβελ: quod si ab aliis nonnullis itidem abesse, ex aliqua inargini adiecta expositione interpretasse
 suspicari quis posset. *Steph.* ἀβελ etiam a *Dan.* d ξυμβοηθῶσιν *Gr.* e Id est, si παραπλέουσι τοῖς ἄνω, καὶ μετρητοῖς etc. *Ar. Port.
 Ἀπὸ τῆς θαλάσσης Gr.* f Ἐν τῇ στρατῶν *Gr.* g Διτήρει *Reg.*

ὄτ' ἐπέσχον] Vera lectio videtur, quam habet Margo
 Flor. Vinat. ἐπέσχοντο, non se retineri passi sunt, i. se reti-
 nuerunt — Nihil lectio ἐπέσχον antiqua esset, ut e Scholiis
 apparet; (τὸ enim redundare dicitur;) recepissem eam in
 textum. L. VII, 33. fere ut hic: οἱ Συρακῆσι — ἐπέσχον-
 το — τοῖ; Ἀθηναίοι ἐπιχειρεῖν. GOTTL.

[Τὸ τὸ] Addidi e Cass. et Aug. h. Scholion. Sine arti-
 culo est L. VI, 64. στρατόπεδον καταλαμβάνειν, et III, 33. στρα-
 τόπεδον ποιεῖσθαι. In Aug. desunt Schol. ad verba πιστεύοντες
 et καὶ ἀξιοῦμεν. it. αὐτοβοῖν ἂν — ad ἀνελάμβανόν τε αὐτὰς] G.
 ῥύμη] Confusa est haec vox etiam hic, ut supra c. 76. cum
 ῥύμη, sed ῥύμη vera est lectio. G.

καὶ αὐτοβοῖν] Emphasin hic habet copula καὶ ante αὐτοβοῖν
 ex vetri libro adiecta, ut eum vltim habeat, qui particulae
 vel a Latinis daretur, ita haec interpretantibus: Urbem se
 vel ipso clamore expruznatus sperabant. Quae tamen par-
 ticula minus locum habebit, si αὐτοβοῖν reddatur primo statim
 clamore, ut reddere quidam malunt. STERN. αὐτοβοῖν At-
 tici pro παραχρημα Moeris. Ita fere Hesychius. Suidas pro
 κτακρημάτος apud Theophrastum esse dicit. WASS. Auctor

Etymol. M. et alii Grammatici tradunt, Thucydidem hoc vo-
 cabulum vsurpare de rebus, quae in bello primo statim cla-
 more, id est, primo impetu, pericuntur. Et sic praeter
 Thucydidem etiam alii. Itaque si qui sine respectu ad bellum
 αὐτοβοῖν pro παραχρημα dicunt, hi non prima, siue propria
 significatione eo vtuntur. DVCK.

αὐτοβοῖν] In Cassel. et Aug. addit est versus Homeri II.
 γ. v. 2. et 8. τρώες μὲν κλαγγῆ, οἱ δ' ἄρ' ἔσαν σιγῆ. Achiui
 vero dicuntur profecti σιγῆ μὲνα πνίοντες. Barbarorum in-
 nuit esse, minus vera virtute praedictorum, clamare, et hoc
 clamore, tanquam impetu primo, statim vincere. Itaque est
 αὐτοβοῖν, ipso clamore, s. primo impetu. Plura dabunt Int.
 ad h. l. Ceterum καὶ ante αὐτοβοῖν delcui, quo carent opti-
 mi codd. et vet. edit. G.

Alienissimus profecto ab hoc voc. versus Homeri in Codi-
 cib. a B. Gottl. allatis adscriptus; neque is, vnde notio βοῆ;
 deduceretur. Quippe hic Graeci pugnabant, non barbari;
 et illi quoque, ut Romani, clamorem tollebant in congressi-
 one pugnae; vnde et Menelaus apud Homerum dicitur
 βεβλῆγαθός, i. e. pugnae aptus, fortis bellator. BAYER.

Bell.
Pelop.
an. 3.
Olymp.
87. 4.
V. C.
Varr.
325.

ponendis locum deligere non sustinuerunt; impetuque cum caeteris barbaris lati, urbem vel ipso clamore tantum se capturos, atque hoc facinus sibi tributum iri existimarunt. Stratii vero, cum eos propius accedere vidissent, et existimassent, si eos a caeteris seiunctos, superassent, Graecos non amplius pariter ad se accessuros, in locis vrbi circumcirca vicinis insidias ante collocant. Postquam autem illi propius accesserunt, ex vrbe pariter, et ex insidiis proficientes impressionem faciunt. Illisque timore percussis, multi Chaones caeduntur; caeterique barbari, postquam eos cedentes animaduenterunt, ne ipsi quidem *hostium impetum* amplius sustinuerunt, sed in fugam se coniecerunt. Neutrum autem Graecorum agmen hanc pugnam sensit, quod illi longius processissent, eosque *Graeci* properare crederent, vt locum castris faciendis opportunum occuparent. Sed cum effusa fuga barbari ferrentur, eos ad se recipiebant, castrisque iunctis, ibi per diem quieuerunt; quod Stratii cum ipsis ad manus venire nollent, quia caeterorum Acarnanum auxilia ad ipsos nondum conuenerant: sed hostem fundis eminus lacefferent, et ad inopiam consilii compellerent. Nec enim sine grauis armaturae militibus loco sese mouere audebant. Acarnanes autem hoc pugnae genere excellere existimantur.

82. Vbi vero nox aduenit, Cnemus cum exercitu celeriter sese recipiens ad fluuium Anapum, octoginta stadiis a Strato distantem, postero die, impetrata fide publica, *suorum* cadauera recepit. cumque Oeniadae per amicitiam se illi adiunxissent, ad eos concessit, antequam caeterorum *Acarnanum* auxilia in vnum conuenirent: atque illinc omnes domum redierunt. Stratii vero tropaeum statuerunt proelii cum barbaris commissi.

83. Classis autem, quam Corintho, et ab aliis focis ex sinu Crisaeo ad Cnemum venire oportuerat, ne Acarnanes, qui maritimam oram incolebant, illis, qui in superioribus, ac *mediterraneis* locis habitabant, copiis vndique collectis auxilium ferrent, non venit: sed per illos ipsos dies proelii ad Stratum facti, coacti sunt naualem pugnam committere cum Phormione, et viginti nauibus Atheniensium, quae Naupacti in statione praesidii causa manebant. Phormio enim ipsos terram legentes extra sinum obseruabat, eo consilio, vt in apertum et patens mare progressos aggrederentur. Corinthii vero, eorumque

κείτωι. ἄτοβοι ἄν] βοῆ μόνη χρησάμενοι. Μεμονωμένων] διεζευγμένων τῆς τῶν Ἑλλήνων συμμάχιας. Καὶ ἐς φόβον κατα-
σάντων] ἦγαν, φυγόντων. Προελθεῖν αὐτὰς] τῆς Χάονας. Ἐπει δὲ ἐνέκειντο φεύγοντες] ἦγαν, κατὰ κράτος ἔφευγον. Ἀνε-
λάμβανον τε αὐτὰς] οἱ Ἕλληνες τῶς βαρβάρους. Ἀντιπαρπλέοντας] αὐτὴ τὰ εἰς ἀντιπαράταξιν. Ἐώρων αὐτὰς] οἱ Κορινθιοὶ

[βοῆ μόνη] Suid. in αὐτοβοι melius: παραρηχημα συντελεσθη-
ναι ἐν πολεμικαῖς ἔργοις, οἷον ταχέως καὶ ἅμα τῷ πολεμικῷ ἁλα-
λάγματι ἔτω Θεουκλίδης.] GOTTL.

Προλοχίζουσι] Diod. XII, 47. p. 511. οἱ δὲ Ἀκαρνανες συστραφέν-
τες καὶ τῶς πολεμίας ἐνεδρεύσαντες — πολλὰς ἀπέκτειναν — G.
Προλοχίζ. ἐνέδρους] Redundat ἐνέδρους, quam iam sit in ver-
bo, προλοχίζουσι, λόχος enim sign. insidias. BAYER.

[ἦγαν φυγόντων] Expositio parum accurata.] G.
δοκῆσι δ' οἱ Ἀκαρνανες] Pollux I, 150. εὐδοκίμα δὲ — σφενδόνη
Ἀκαρνανῶν, ἀκούτιον Αἰτωλικόν. Lipsius IV. Poliorcet. 2. scri-
bit, Pollacem Acarnanibus tribuere inuentionem fundae.
Hoc non magis ex his verbis confici potest, quam quia ibi-
dem inter εὐδοκίμα etiam recententur θάραξ Ἀττικηρογῆς,
κράνας Βωιωτικηρογῆς, ἄσιπς Ἀργολικῆς, et alia, omnes illos po-
pulos earum rerum inuentores fuisse, vel iis a Polluce inuen-
tionem earum adsignari. DVCK.

Στρατῶ] Acarnaniae dicit esse cum Noſtro, et Plinio IV, 1.
Stephanus; Aetoliae Liuius XLIII, 21. Steph. supra Στρατίου
πόλις Ἀκαρνανίας, vbi fortasse legendum, Στρατίη πόλις Ἀρ-

καδίας. Hanc coniecturam firmanē Homerus II. β'. 301. He-
lyobius, Nonnus Dionys. XIII. p. 368. et Pausanias. Diodo-
rus XIX. Πεισθέντων δὲ τῶν Ἀκαρνανῶν, οἱ πλείοσι μὲν εἰς
ΣΤΡΑΤΟΨΟΔΙΝ συνήκησαν, ὀχυρατάτην ἔσαν, καὶ μεγίστην.
Repono Στρατόν πόλιν. Eandem urbem validissimam vocat
Liuius. Mox Οἰνιάδων rectius, quam Οἰνιάδῶν, nam I, 111. est
ἐς Οἰνιάδας. WASS. De Strato Palmer. III. Graec. Ant. 3.
DVCK.

Στρατῶ] Πόλιος Ἀκαρνανίας. G.
Κρισαῖος] Κρισαῖος Sophocles Steph. pag. 114. Κρισαῖος Hero-
dotus. κόλπος Stephanus mallet abesse, sed agnoscunt plerique
Codices. Vid. mox Cap. 86. WASS. De Κρισσαῖος et Κρι-
σαῖος est ad I, 107. DVCK.

Κρισαῖος] v. ad L. I. 107. et II, 69. G.
Οἱ ἀπὸ θαλάσσης ἄνω Ἀκαρνανες] Reiskius in anim. p. 22.
coniicit: οἱ ἀπὸ θαλάσσης καὶ οἱ ἄνω Ἀκαρνανες, maritimi
Acarnanes et in media continente habitantes. G.

Ἐτήρει] i. e. παρετήρει, ἰ. ἐφόλασσε, nos: et passete,
lauerte ihnen auf. G.

μαχει^h ἔπλεον μὲν, ⁱ ὡς ἐκ ἐπὶ ναυμαχία, ἀλλὰ στρατιωτικώτερον παρεσκευασμένοι, ^k ἐς τὴν Αναρνα-
νίαν, καὶ ἐκ ἀν οἴομενοι πρὸς ἐπὶ τὰ καὶ τεσσαράκοντα ναῦς τὰς σφετέρας τολμῆσαι τὰς Ἀθηναίους εἰκοσι
ταῖς ἑαυτῶν ναυμαχίαν ποιήσασθαι ἐπειδὴ μέντοι ^l ἀντιπαραπλέοντας τε εἰρῶν αὐτῶν, ^m παρὰ γῆν
σφῶν κομιζομένων, καὶ ἐκ Πατρῶν τῆς Αἰαίας πρὸς τὴν ⁿ ἀντιπέρας ἡπειρὸν διαβαλλόντων ^o ἐπὶ Αναρ-
νανίας, κατείδον τὰς Ἀθηναίους ἀπὸ τῆς Χαλκίδος καὶ τῶν ^p Εὐνήων ποταμῶν προσπλέοντας σφίσι, καὶ ἐκ
ἔλαθον νυκτὸς ^q ὑφορησάμενοι, ἔτω δὲ ἀναγκάζονται ναυμαχεῖν κατὰ μέσον τὸν πορθμῶν. στρατηγὸς
^r δὲ ἦσαν μὲν ^s καὶ κατὰ ^t πόλεις ἐκάστην, οἱ παρεσκευάζοντο Κορινθίαν δὲ, ^v Μαχίων, καὶ Ἰσοκράτης,
καὶ Ἀγαθαρχίδας. καὶ οἱ μὲν Πελοποννήσιοι ἐτάξαντο, κύκλον τῶν ναῶν ^x ποιήσαντες, ὡς μάλιστα
^y οἱοῖ τ' ἦσαν, μὴ δίδόντες διέκπλεον, τὰς πύργους μὲν ἔξω, εἴσω δὲ τὰς πύργους, καὶ τὰ τε λεπτὰ
πλοῖα, ἀ ξυπέπλει, ἐντὸς ποιεῖν, καὶ πέντε ναῦς ^z τὰς ἀριστα πλεῖστας, ὅπως ἐκπλέσειεν ^a διαβραχέως
παραγιγνώμενοι, εἶπε ^b προσπύλοισιν οἱ ἐναντίοι.

πδ'. ^c Οἱ δ' Ἀθηναῖοι, κατὰ μίαν ναῦν τεταγμένοι, περιέπλεον αὐτῶν κύκλῳ, καὶ ξυῆγον ἐς
ὀλίγον, ἐν χρόνῳ αἰεὶ παραπλέοντες, καὶ δόκουν παρεχόντες αὐτίκα ἐμβαλεῖν. προεῖρητο δ' αὐτοῖς ὑπὸ
Φορμίωνος, μὴ ἐπιχειρεῖν, πρὶν ἂν αὐτὸς σημήνη. ἤλπιζε γὰρ, αὐτῶν δ' μενεῖν τὴν τάξιν, ὥσπερ ἐν γῆ
πεζῆν, ἀλλὰ ξυμπεσεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους τὰς ναῦς, καὶ ^d τὰ πλοῖα ταραχῆν ^e παρέξεν· εἴ τ' ^f ἐκ-
πνεύσαι ἐκ τῶν κόλπε τὸ πνεῦμα, ὅπερ ἀναμένων τε περιέπλει, καὶ εἰάθει ^g γίγνεσθαι ^h ἐπὶ τὴν ἔω,

^b Ἐπέπλεον Marg. Ar. C. Dan. ⁱ οὐκ ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν Reg. Cass. Aug. Gr. ἐκ ὡς — Baf. Et mox ἄλλα στρατιῶται Reg. ^k Ἐε
deest Gr. ^l Sic ex emendat. pro ἀντιπαραπλέοντας Reg. ^m Παρὰ τὴν γῆν Ar. ⁿ ἀντιπέρας C. ^o Ἐπ' Ἀναρνανίας Ar. C. Dan. ^p Εὐνήων
Reg. Cass. Gr. ^q ὑφορησάμενοι Marg. Cam. ^r Δ' ἦσαν Gr. ^s καὶ deest Ar. C. Dan. ^t Πόλεις ἐκάστην Cl. ^v Μαχίων
Marg. Cam. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Dan. Vulgo Μάχων. ^x ποιήσαντες deest Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. ^y οἱοῖ τ' ἦσαν Reg. Cass. Gr.
^z τὰ Gr. ^a διὰ βραχέως C. Gr. ^b Legitur etiam προσπύλοισιν, vt testatur Steph. sed προσπύλοισιν retinere malit. προσπύλοισιν Cl.
Gr. Reg. et cum altera lectione recent. manu inter versus scripta Cass. Aug. quoque προσπύλοισιν et Marg. Ald. Vin. Paulo ante παρα-
γιγνώμεται Dan. Gr. In Mosqu. pro εἶπη est εἶποι. ^c οἱ δὲ Reg. Cass. Gr. et hic καταμίν. ^d τὰ deest Reg. Paulo ante Marg. Flor.
Vin. habet: ἐν τῇ περῆ. ^e περιέπλεον Marg. Ald. Flor. Baf. Reg. Cass. Aug. ^f Ἐκπνεύσειεν Ar. C. Marg. Flor. Vin. habet ἂν post
ἔω. Ἐκπνεύσειεν legendum censet Canterus, vt ἐκπνεύσειεν τὸ πνεῦμα pro, ἐκπνεύσειεν τὸ πνεύματος Attice ponatur. Vid. Annot. Hudf.
Ἐκπνεύσειεν Dan. Mosqu. Vulgo εἶπ' ἐκπνεύσει. ^g εἶπεται Cass. Gr. Aug. ^h περὶ τὴν ἔω Ar. C. Cl. Reg. Dan. Mosqu.

^h Ἐπλεον] Ἐπέπλεον bene quidam *Mss.* wass. Eadem di-
versitas scripturae, quae hic est in his ἐπὶ ναυμαχία, etiam
supra occurrit l, 48. vbi vid. *Steph.* DVCK.

[ὡς ἐκ ἐπὶ ναυμ.] i. c. ὡς ὡς ἐπὶ ναυμ. BAYER.

[Ἀλλὰ στρατιωτικώτερον] Lectio cod. reg. ἀλλὰ στρατιῶται orta
videtur Abreschio (*Diluc.* p. 260.) ab interprete, qui ita ex-
ponebat: ὡς στρατιωτικώτερον. Idem autem est vt orpofito-
rum: ἐπὶ περὶ ναυμ. GOTTL.

[Ἐπειδὴ — εἰρῶν αὐτῶν] In Aug. notatur: σημειῶσαι τὴν
ἐντάξιν n. propter seq. — κατείδον τὰς Ἀθηναίους — G.

[Ἀντὶ τῶν —] Stephanus scripsisse Scholiasten putat: εἰς
ἀντιπαρατάξιν πλεόντας.] G.

[Ἐκ Πατρῶν] Vid. Nos in *Addend.* wass.

[Διαβαλλόντων —] *tradicent.* Alias adhibetur *παραβάλλειν*
ἐς, additur quoque *ναῦς*, v. c. L. III. 32. fin. *ναῦς Πελοποννη-
σιων ἐς Ἰωνίων παραβάλλειν.* G.

[Εὐνήων] Vid. *Strabonem* X. p. 310. *Sophoclem* *Trachin.* 586.
Vibium *Seq.* p. 31. 34. wass. *Palmer.* IV. Graec. Ant. 16.
DVCK.

[ὑφορησάμενοι] *Reisk.* (in anim. p. 23.) coniecit: ὑφορ-
μισμένοι, hoc *Suidas* in *noque latebat Atheniensis, futurum esse,*
*si Peloponnesios non interpellaret, ut illi de nocte in Icar-
niam appellerent.* C.

[Ἐπι δὲ πορθμῶς — βάλουσα] h. v. adieci e *Cassel.* et Aug.
Ita quoque *Suidas* in *πορθμῶς.* G.

[Μαχίων] Ita ex optimis codd. reposui, pro Μάχων. v. ad
Schol. c. 87. G.

[ποιήσαντες] *Abest* *Cl. Gr.* sed noster alibi adhibet *τάττειν*
et *περιεῖσαι.* vid. *Indicem.* infra: *εἶπη.* ita passim *Herodotus*
wass. *Supra* potest esse vox *ποιήσαντες*, vt *addita* ab

aliquo, qui putauerit non recte dici *ἐτάξαντο κύκλον.* At vero
ita rursus loquitur *Tibucyd.* III, 78. quem locum etiam in
Thec. adnotauit *Stephanus*: καὶ μετὰ ταῦτα κύκλων ταξομένων
αὐτῶν. In *Cass.* super *πύργους* scholion scriptum est *ἐτάξαντο.*
Λεπτὰ πλοῖα, pro *μικρὰ* e *Lib.* VIII. citat *Suidas.* Mox *προσ-
πύλοισιν* ideo praefert *Stephan.* quoniam, inquit, pag. seq.
hoc ipsum verbum habes de nauis, καὶ ναῦς τῆ νηὶ προσετίπτε.
DVCK.

[Κύκλον ποιήσαντες] p. ποιησάμενοι, *suarum* scil. nauium.
BAYER.

[Παραγιγνώμενοι] Non puto recipiendum, quod est in *Gr.*
et *Dan.* *παραγιγνώμενοι.* Nam non respicit ad praecedens
ναῦς, sed ad eos, qui in illis erant. Sic mox *Cap.* seq. *ἐδὲνα
χρόνον ἡσυχάσειεν αὐτῶν*: quum praecedat *ναῦς*, et *πλοῖα.* Et
Cap. 31. praecedente *νῆες*, sequitur *αὐτῶν*, pro quo nonnulli
libri ibi quoque perperam habent *αὐτῶν.* Plura huius generis
adnotauit *Steph.* in *Append.* ad *Script.* de *Dialect.* pag.
131. et seqq. DVCK.

[Κατὰ μίαν ναῦν τεταγμένοι] Die nur eine Linie formirten —
Mox ἐν χρόνῳ παραπλέοντες, indicatur, hostes in fummo discrimi-
mine fuisse. Gemina huic forma est: ἐπὶ χρόνῳ ἀμείβεσθαι
τὰ πλοῖα, *Herod.* VI. 11. quem locum laudat *Longin.*
XXII, 1. p. 134. v. *Valkenar.* ad *Herod.* p. 443. Sic *ξυρεῖν*
ἐν χρόνῳ *ἐπὶ* in *cute vadit* — v. *Sophocles.* *Aiac.* *Flag.* v. 797.
Abresch. in *Dilucidat.* p. 260. hanc *Nottri* formam pluribus
frequentatam, v. c. *Procop.* II. B. G. 7. ἐν χρόνῳ αἰεὶ παρα-
πλέοντας τὰς πόλεις θάμενοι — illustrat pluribus exemplis.
v. *Intt.* ad *Hesych.* v. ἐν χρόνῳ κρεῖα. G.

[Ἐν χρόνῳ] *Eustath.* citat ἐν χρόνῳ παραπλέοντας τὰς ναῦς, et ex-
ponit πλὴς ἐν χρόνῳ ὁ γῆς ἐγγύς. p. 1450. *εἴρηται* δὲ, inquit

Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325.

focii non vt ad nauale praelium; * sed potius more peditum instructi in Acarnaniam nauigabant: simul etiam quia putabant Athenienses, qui viginti tantum naues habebant, cum suis septem et quadraginta nauibus pugnam committere non ausuros. Veruntamen postquam ipsos infesta classe contra se nauigantes viderunt, dum ipsi maritimam oram legerent, et dum e Patris Achaiae oppido ad oppositam continentem in Acarnaniam traicerent, animaduenterunt Athenienses ex Chalcide et Eueno fluuio contra se tendentes, (quamuis enim Athenienses prope illos portum noctu cepissent, Peloponnesios tamen non latuerunt.) Ita demum in medio freto nauale proelium committere coguntur. Duces autem et oppidatim omnium erant, qui se ad pugnam parabant. Corinthiorum vero, Machon, Isocrates, et Agatharchidas. Ac Peloponnesii quidem aciem instruxerunt, facto suarum nauium orbe quam maximo potuerunt, non permittentes, vt hostium naues per mediam suam classem transcurrerent: et proras quidem extra, puppes vero intro verterunt; paruaque nauigia, quae simul nauigabant, intra nauium orbem receperunt, et quinque naues celeritate praestantes, ** vt, si qua hostes irruerent, per interuallum, quod exiguum erat, ipsae praesto essent ad eruptionem in eos faciendam.

§ 4. Athenienses vero, cum suas naues in longiorem seriem disposuissent, ita vt singulae singulas deinceps sequerentur, eos vndique circumuehi, et in angustum contrahere coeperunt, *hostilium nauium* proras semper cursu propemodum radentes, et impressionis iamiam faciendae opinionem praebentes. Sed Phormio ipsis ante praeceperat, ne hostem prius aggredierentur, quam ipse signum dedisset. Sperabat enim hunc ipsoform ordinem in eodem statu, vt in pedestri pugna, quae in terra committitur, non permanfurum: sed naues inter se concursuras, et parua nauigia perturbationem illis allatura: praeterea ventum ex sinu Crisaeo spiraturum, qui sub auroram quotidie flare consueuerat, quem ille expectans

* Sed ad terrestre militariter instructi, in Acarnaniam nauigabant. *Valla.* Ac si legisset ἀλλ' ἐπὶ πειζομαχίᾳ στυγιωτικώτερον εἰς. HVDS. Ex Annotat. *Stephani*, qui dicit ἀλλὰ πειζομαχίᾳ, vel, ἀλλ' ἐπὶ πειζομαχίᾳ.

** Vt exiguo ex interuallo, si qua hostes incurrerent, profluentes adessent. *Valla.* Vt ad subitos casus incurfusque hostium in- eundantur vbique adessent. *Acacius.* HVDS.

δηλονότι. Ἐφ' ἧν κομιζομένων] τῶν Κορινθίων. Καὶ ἐκ ἑλαθόν] οἱ Ἀθηναῖοι. Κατὰ μέσον τὸν πορθμὸν] τὸν Κρησαῖον φησὶ. Ἐστὶ δὲ πορθμὸς ἀμφίγειος θάλασσα. Καὶ τὰ τε λεπτὰ πλοῖα] τῶν λέμβους. Κατὰ μίαν ναῦν τεταγμένοι] μίαν ἔχοντες ὅπισω πρὸς μίαν. Ἐν χερσὶ ἀντι παραπλέοντες] ἐν χερσὶ ἀντι τῷ πλοῖον. ἔστι δὲ ἀποκοπή. ἢ γὰρ ἐν χερσὶ. εἴρηται δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κυρῆς τῆς ἄχει τῷ χρωτὸς γιγνομένης. Καὶ δόκησιν] δόξαν. Ἐμβαλεῖν] προσπεσεῖν. Μὴ ἐπιχειρεῖν] τῷ πολέμῳ. Αὐτὸς

Suidas. v. ἐν χερσὶ, ἀπὸ τῆς κυρῆς τῆς ἄχει τῷ χρωτὸς γιγνομένης. Idem sonat ἐγκυτὶ apud *Callimach.* et *Agathiam* post *Herodotum*. Hoc tonfurae genus *κυρῆιον* alicubi vocat *Schol. Aristoph.* Figurata vsus *Sophocles* *Aiace* σοῖ, et *Antbol.* ἐν χροῖ ΚΕΙΡΑΜΕ'ΝΑ Ἑλλάδος. *Synes.* Epist. IV. οὐ πρὶν, ἢ ἔΝ ΧΡΩῖ γενέσθαι τῷ κινδύνῳ. *Plaut.* ad cutim tonderi. *Virg.* Altius ad vinum perferit, et Radit iter, huc spectantes dixerunt. *WASS.*

Ἐν χερσὶ παραπλ.] Alienissima vero sunt et frigida plane, quae hic cupide effunduntur de notissima alias formula, ἐν χερσὶ, pro qua tamen, illo sensu, quem hic intrudit *B. Gottl.*, ἐν χερσὶ. Sed hic sign. in extremo, ad marginem et oram nauium, quas stringerent et carperent: nil ultra; periculi notio contra omnem sensum ingeritur, obloquente ipso voc. παραπλέοντες. Etiam κατὰ μίαν ναῦν, interpretari malim, vt altera post alteram posita alteram sequeretur, vna tantum a fronte esset: vt c. 90. ἐπὶ τεσσάρων. Etenim, si vno tenore in fronte stabant, quomodo κατὰ μίαν, singulae? *BAVER.*

[ἢν γὰρ ἐν χερσὶ] Deleui e codd. *Cassell.* et *Aug.* καὶ ante ἐν. *Suid.* in v. ἐν χερσὶ, pro ἢν γὰρ ἐν, habet: οἷον ἐν — vitrum-

que recte. v. *Ducker.* Ante ἄχει addidi e *Cass.* et *Aug.* τῆς.] *GOTTL.*

[Ἐπιγνομένης] In *Aug.* est γιγνομένης. In eodem cod. desunt *Schol.* a verbis Ἀντιπαραπλέοντας — ad Καὶ ἐκ ἑλαθόν. Καὶ τὰ τε λεπτὰ πλοῖα. it. Καὶ δόκησιν — ad Ἐφ' ἑαυτῶν. G.

Ἐν γῆ περὶν] Memorabilis est lectio in *Marg. Flor. Vin.* ἐν τῇ περὶν ἰ. μάχη. Sed *Articul.* vix locum hoc sensu habere videtur. Lectio περὶν vera est, et refertur ad τῆξιν. Ita dixit *Arrian.* de exped. *Alex.* L. I. p. 59. τῆξιν τῆν περὶν. G.

Ἐκπνεῦσαι] Manere non potest haec scriptura: ἐκπνεῦσαι: sed vel particula ἐν huic aoristo est adicienda, vel mutanda est in futurum ἐκπνεύσειν: (sicut et *Vallam* vertisse vides, slaturum e sinu ventum) sed simul etiam particula καὶ ante ἐδέξα ponenda fuerit. Sed ecce, aliud quiddam mihi ad emendationem huius loci in mentem venit: vt nimirum scribamus ἐκπνεύσαν, et dicatur ἐκπνεύσαν τὸ πνεῦμα pro eo quod dici consuevit, ἐκπνεύσαντες τὸ ἀνέμῳ. vtrancunque autem scripturam eligas, apte parenthesis notis verba illa

ἰ ἔδενά χρόνον ^κ ἠσυχάσειν αὐτός. καὶ τὴν ἐπιχείρησιν ^λ ἐφ' ἑαυτῷ τε ἐνόμιζεν εἶναι, ὅποταν ^μ βέληται, τῶν νεῶν ἀμεινον πλεσθῶν, καὶ τότε καλλίστην γίγνεσθαι. ὡς δὲ τό, ^ν τε πνεῦμα κατῆι, καὶ αἱ νῆες, ἐν ὀλίγῳ ἤδη ^ο ἔσαι, ὑπ' ἀμφοτέρων, ^ρ τῆ τε ἀνέμου, τῶν τε πλοίων ἅμα προσκειμένων, ἐταράσσουσι, καὶ ναῦς τε νῆι προσέπιπτε, καὶ τοῖς κοντοῖς διαθάντο, βοῆ τε χεῖρῶν, καὶ πρὸς ἀλλήλους ἀντιφουλακῆ τε καὶ λοιδορία, ἔδεν κατήκοντο ἕτε τῶν παραγγελλομένων, ἕτε τῶν κλειυτῶν· καὶ τὰς κώπας αὐδύνατοι ἴοντες ἐν κλυδωνίῳ ἀναφέρουσιν ἀθροῦσι ἀπειροί, τοῖς κυβερνήταις ἀπειθεύρας τὰς ναῦς παρεῖχον· τότε δὴ κατὰ τὸν καιρὸν τῆτον σημαίνει, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι προσπεσόντες, πρῶτον μὲν κατὰ δύστη τῶν στρατηγίδων νεῶν μίαν, ἔπειτα δὲ ^ς καὶ τὰς ἄλλας, ἣ χωρήσειαν, διέφθειρον· καὶ κατέστησαν, ^ε ἐς ἀλκὴν μὲν ^ς μηδένα ^ν τρέπεσθαι αὐτῶν ὑπὸ τῆς ταραχῆς, Φεύγειν ^κ δ' ἐς ὕ Πάτρας, καὶ Δύμην τῆς Ἀχαιῆας. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, κατὰδιώξαντες, καὶ ναῦς ^z δώδεκα λαβόντες, τῆς τε ἀνδρας ἐξ αὐτῶν τὰς πλείους ἀνελόμενοι, ἐς ^α Μολύκειον ^β ἀπέπλεον· καὶ ^ς τροπαῖον εἶσαντες ἐπὶ τῷ Ρίῳ, καὶ ναῦν ἀναθέντες τῷ Ποσειδῶνι, ἀνεχώρησαν ἐς Ναύπακτον. παρέπλευσαν δὲ καὶ οἱ Πελοποννήσιοι εὐθύς ταῖς περιλοίποις τῶν νεῶν ἐκ τῆς Δύμης καὶ Πατρῶν ἐς Κυλλήνην, τὸ ^δ Ηλείων ἐπίγειον· καὶ ἀπὸ Λευκάδος, Κνήμης, καὶ αἱ ^ς ἐκείθεν νῆες, ὡς ἔδει ταύταις ξυμμίξαι, ἀφικνῶνται μετὰ τὴν ἐν Στρατῷ μάχην ἐς τὴν Κυλλήνην.

πέ. Πέμπτοι δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι τῷ Κνήμῳ ^ς ξυμβέλες ἐπὶ τὰς ναῦς, Τιμοκράτην καὶ ^ς Βρασιδαν καὶ Λυκόφρονα, κλειύοντες ἄλλην ναυμαχίαν βελτίῳ ^h κατασκευάζεσθαι, καὶ μὴ ὑπ'

^ι ὀδύνα τε χρόνον Ar. C. Marg. Flor. Vinar. ^κ ἠσυχάσειν C. Gr. ^λ ἐφ' ἑαυτῷ Gr. ^μ βέληται Gr. ^ν τε δεετ Ar. C. In Mosqu. τ'. ^ο Interpunge post ἔσαι. Steph. ^ρ τῆ τ' ἀνέμου Ar. C. ^ς ὄντας om. Gr. Suid. in voc. κλυδωνίου legit κλυδωνί. ^τ καὶ πάσας ἡ χ. Cl. Gr. Reg. Cassi. Basil. Aug. ^υ διέφθειραν etiam Gr. ^z εἰς Dan. ^ε μηδέμιν Murg. ^ς τραπεζῶν Ar. C. Gr. Dan. Bas. ^κ δι' ἐς Ar. C. ^ν Πάτραν Reg. Mosqu. Bas. ^ς Δύμα Murg. ^ε Haec vrbs a Strabone et Stepho ο Μολύκειον dicitur. ^ν ἐπίπλεον Ar. C. Dan. Mosqu. ^ς Τρόπαιον Gr. ^δ Ηλείων Ar. C. ^ε κείθεν Dan. Mox κλυδών in Aug. alterum λ a man. rec. superfer. et articulus in Mosqu. deest. ^ς ξυμμάχους Ar. C. Dan. ^h Βασιλίῳ Cl. ^h παρασκευάζεσθαι Ar. C. Gr. Dan. Mosqu.

includentur, ἔπερ ἀνακείμεν τε περιέπει, καὶ εἰδῆι γίγνεσθαι ἐπὶ τῶν ἐῶ Steph. HVDs. Coniecturam, quam sibi in mentem venisse dicit Stephanus, multis annis ante scriptas ab eo Adnotationes in Thucydidem proposuerat Guil. Canterus Nouar. Lectio. VII, 15. Habeo exemplar Nouarum Lectio-num Canteri ex Edit. Oporini A. 1566. ab ipso Cantero, vt chirographum eius testatur, Scaligero dono datum, in cuius oris Scaliger, cum alia multa adnotauit, tum ad hunc locum adscripsit, mibi videtur melius εἶτ' εἰ ἐκπνεύσαι. DVCK.

Εἴτ' εἰ ἐκπνεύσαι Sic correxi pro vulg. εἶτ' ἐκπνεύσαι. Scaliger emendarat: εἶτ' εἰ ἐκπνεύσαι, quod ei non necessarium est, modo ex εἶτ' fiat, εἴ τ'. Sic Reiskius (anim. p. 23.) quod probat Abresch. Diluc. p. 261. Cod. Dan. habet ἐκπνεύσειν, quod possit mutari in ἐκπνεύσει. Illud tamen praestat. Canterus, et post eum Stephanus malebant: ἐκπνεύσαν πνεύμα, pro ἐκπνεύσαντες ἀνέμου. GOTTL.

τῶν νεῶν] Reiskius (in Diluc. Abresch. p. 261. et anim. p. 23.) leg. τῶν ἑαυτῶ νεῶν. Mox καλλίστην, sc. ἐπιχείρησιν, c superioribus. G.

τῶν τε πλοίων] Reiskius (in Diluc. Abresch. p. 261. et animadu. l. c.) corrigebat: πολεμίων αὐτ πολεμίων πλοίων, et mox ἀντιφουλακῆ ἢ ἀντιφουλακῆ oblatratione mutua; sed et si valde sibi placuisse hanc emendationem vir doctus et ingeniosus praestetur; eam tamen non vrget, sed tutius esse dicit vulgatae acquiescere. Prior correctio quoque minus necessaria est. G.

[τῶν κειμένων] Addidi h. Schol. ex August.] G. Προσέπιπτε] Rem pulchre depinxit Aeschylus Agam. 659. εὐνόησαν γὰρ, ὄντες ἐχθροῖς τὸ πρῶτον, Πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πρὸς ἑαυτῶν Ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλους ἑθρῆκασι πλοαὶ Ἠρεῖκον· αἱ δὲ ΚΕΡΟΤΥΠΟΥ ΜΕΝΑΙ βίαι

Χειμῶνι, τυφῶ σὺν ζέλῃ τ' ὄμβροκτόπῳ Ὀλιχόντ' ἀφαντοί, ποιμένος κακῶ ΣΤΡΟΒΩΙ. Ὁρῶμεν ἀνδρῶν πάλαιος Διγαλὸν νεκρῶς Ἄνδρῶν Ἀχαιοῦν, ναυτικῶν τ' ἐρείπιῶν.

De nautarum comitiis vid. Horat. Sat. V. Euripides Hec. Ἐν γὰρ μυρίῳ στρατεύματι Ἀκόλατος ὄχλος, ναυτικῆ τ' ἈΝΑΡΧΙΑ Κρείσσων πυρός. WASS.

[Συμβουλευόντων] Stephanus putat, si Scholiastes scripserit συμβουλευόντων, cum legisset: παραγγελλούντων, quod alias de-buisset exponere: συμβουλευόμενων. Illud non sequitur. Vult opinor Schol., παραγγελλούμενους esse συμβουλευόντας, nec de rebus exponit, vt latino int. vitum est, sed de perioris.] G.

Κλειυτῶν] Κλειυτῶν sint portificū, hortatores, qui secundum gubernatorum praescripta iubebant remiges vel pergere vel paulare — vid. Scheff. de Milit. nau. p. 305. f. et quos laudant Int. Scholiastes aliter. Mox τὰς κώπας ἀναφέρειν — die Ruder bey vngestümer See aufheben. Paulo post vocat Diodorus XII, 48. p. 511. τῶν στρατηγίδων νεῶν μίαν, parum accurate τῶν στρατηγίδων ναῦν quem errorem Diodori e Noistro notavit Weidcl. l. c. G.

Ouid. illos describit Met. 3, 618. Qui requiemque modumque Voce dabat remis, animorum hortator. BAYER.

τὰς κώπας — ἀναφέρειν] Suidas in κλυδωνίον legit κλυδωνί contra Mj. confer Diodor. p. 311. c. Verbum ὄντες adest Gr. non male. WASS. De κλειυταῖς eorumque manere in nauibus Scheffer. de Milit. Nau. IV, 7. et Interpretes Polluc. I, 96. DVCK.

καὶ κατέρησαν ἐς ἀλκὴν — μηδένα τρέπεσθαι —] i. e. eosque eo redegerunt, vt eorum nemo, eb animum conturbatum, ad fortiter pugnantiam se conuertere possit. Τρέπεσθαι ἐς ἀλκὴν

Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325.

nauibus circumuehebatur, ratus ne momento quidem temporis Corinthiorum naues staturas. Existimabat etiam ipsum hostes inuadendi tempus in sua potestate fore, ita vt eos arbitratu suo aggredetur, ob maiorem suarum nauum celeritatem, qua longe praestabat: et tunc, quum ventus spirare coepisset, pulcerrimam hostis adoriendi occasionem fore. Vbi autem et ventus flare coepit, et naues iam in arctum redactae duabus de causis, cum ob ventum, tum etiam quod parua nauigia simul ipsis incumberent, turbati coeperunt, et nauis cum naui concurrebat, et viri naues alienas contis a suis repellebant; et, quia clamores edebant, et vicissim alii aliorum naues, earumque mutuum concursum vitare conabantur, et conuiciis utebantur, nec ea, quae praecipiebantur, nec hortatorum voces exaudire poterant. Quoniam autem homines imperiti remos in maris agitati fluctibus attollere non poterant, naues gubernatoribus minus obtemperantes praebant. Tunc vero Phormio, hoc ipso temporis articulo, suis dat signum; et Athenienses, facta impressione, primum quidem vniam ex praetoriis nauibus deprimunt: deinde vero et alias, quacunque transibant, corrumpebant. Et effecerunt, vt nullus ipforum, propter perturbationem, ad resistendum se conuerteret: sed Patras versus, et Dymen Achaiae fugerent. Athenienses vero illos persecuti, captisque duodecim nauibus, et * occisa maxima parte hominum, qui in illis erant, ad Molycrium nauigarunt, et tropaeum in promontorio Rhio statuerunt, nauique Neptuno consecrata, Naupactum redierunt. Peloponnesii quoque cum reliquis nauibus ex Dyme et Patris ad Cyllenen, Eleorum nauale, confestim praeteruecti peruenerunt. Huc etiam Cnemus ex Leucade, et naues Leucadiae, quas cum his antea coniungi oportuerat, post pugnam ad Stratum commissam, venerunt.

85. Lacedaemonii vero Cnemo miserunt Timocratem, Brasidam, et Lycophonem, quorum consilio in rebus nauticis vteretur, imperantes, vt alterum nauale proelium superiore melius pararet, nec

* Alii sic: suscepta maxima parte hominum, qui in illis erant, et translata in suas naues, ad Mol. etc. Potest etiam elici alius sensus: cum suscepissent plerosque de suis, qui inter praeliandum ceciderant in mare etc. Ae. Portus. HVDS.

σημεῖον] σημεῖον δῆ. Ἐπιπέσειν αὐτὰς] τὰς Κορινθίους. Ἐφ' ἑαυτῶ] ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτῶ. Τῶν τε πλοίων] τῶν λεπτῶν. οὐτε τῶν παραγγελλομένων] συμβουλευόντων. οὐτε τῶν κελευσῶν] τῶν στρατηγῶν, καὶ τῶν κυβερνητῶν. Σημεῖον] σημεῖον ποιεῖ. Ἡ χωρήσειον] ἐρημώσειον. Ἐς ἄλλαν μὲν] εἰς μάχην πολέμου. Ἀνεχώρησαν] ὑπέστρεψαν. Τὸ ἠλείων ἐπιείκων] ἐπιείκων καλεῖται πᾶν τὸ ἐμπόριον, ἢ παρὰ τὸ ἐπινηχέσθαι αὐτὸ τῇ θαλάσσῃ. ἢ παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὰς ὀλίκιδας νήχεσθαι, ἢ ἐκἄλλαιον. Καὶ

dicitur, vt trépεσθαι ἐς ἀπόγωνσιον. In φεύγειν subaud. αὐτὰς, vt ἰπ κατέσταν. GOTTL.

Ἐς Πάτρας] Urbem Achaiae, nobilissimam ob situm et salubritatem. v. Plin. III, 4. In cod. Aug. notatur: σημεῖον αἰ Ἀχαΐα. Puto hoc adscriptum esse, quod esset Dyme quoque Thraciae. G.

Ἄδδεια κερώντες] Diod. I. c. δάδεια ἀτάλαντος, i. e. ἀδοῖς ἀνδράσι. v. Doruill. ad Charit. p. 627. Mox τρωπαῖον ἐποιήσαντες, cf. Diod. I. c. Apud Plut. de Athen. gloria (T. VII, p. 360.) vocantur τὰ κερώνια πρὸς Ἴλιον Φορμίωνος τρωπαῖα. Mox ἰπτο Μολύκρειον Strabo habet Μολυκρίαν. (L. X. p. 706.) G.

Μολύκρειον] Euphorion Μολυκρίαν scribit: Steph. ab editis stat. vid. Noftrum p. 206. Μολυκρία Scylax p. 14. Polybius V, 604. ἐξοδεύσας εἰς Μολυκρίαν. Molyeria Plin. IV, 11. confer Ptolemaeum III, 15. hos sequitur Steph. Sed Berketius contra libros scripturam immutauit. wass. Add. Palmer. IV. Graec. Ant. 19. de Rhio ibid. et cap. seq. de quo etiam Hoffen. ad Steph. DVCK.

Καὶ ναῦν ἀναθέντες] Solebant veteres post victoriam nauibus partam, naues Deo, qui sauisse videbatur, dicare, et Neptuno plerumque. Sic paulo infra de Peloponnesiis dici-

tur, quod ἦν περ ἔλαβον ναῦν ἀνέθεσαν ἐπὶ τὸ Ἴλιον. Plura hac de re vide apud Schefferum de Militia nauali, l. 4. c. 2. p. 273. HVDS.

Καὶ ναῦν ἀναθέντες τῷ Ποσειδῶνι] Diodor. I. c. τῷ Ποσειδῶνι περὶ τὸν ἱσθμὸν ναῦν καθιεράσαντες. Veteres Diis naues integras consecrassent, ex Herodoto iam constat; (VIII, 121. p. 676.) vbi post victoriam Salaminiam πρῶτα μὲν τοῖσι θεοῖσι ἐξέλιον ἀποθήκην ἄλλα τε καὶ τριήρας τρεῖς Φοινίσσας: τὴν μὲν ἐς ἱσθμὸν ἀναθεῖναι, quae Herodoti exhibitit aetat. Westfeling. V. Cel. hunc Nostrum locum commode laudauit, et Procop., B. G. L. III, 22. vbi Ioui Catio nauis fuit consecrata. Plura qui velint, adeat Scheffer. de mil. nau. L. III, c. 2. p. 273. Allucinatum esse Diodorum circa v. περὶ τὸν ἱσθμὸν, post Palmerium inquit Westf. l. c. G.

[Πᾶν τὸ ἐμπόριον] Aug. et Castell. adiiciunt πᾶν. Sic ad L. I, c. 30.] G.

[Παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὰς ὀλίκιδας] Suidas in ἐπιείκων hac habet. Πρὸ ἧ legitur ibi καὶ. Reliqua Suidae verba sunt e L. I, c. 30.] G.

Κατασκευάζεσθαι] Codd. quidam dant παρασκευάζεσθαι, vt c. 86. l. 31. etc. hoc certe consuetius, illud tamen non corrigendum. G.

ὀλίγων νεῶν εἶργασθαι τῆς θαλάσσης. ἰδοῦναι γὰρ αὐτοῖς, ἄλλως τε καὶ πρῶτον ναυμαχίας πειρα-
σαμένοις, πολὺς ὁ παράλογος εἶναι· καὶ ἔτι τοσούτω ὄντο σφῶν τὸ ναυτικὸν λείπεσθαι, γεγενησθαι
δὲ τινα μαλακίαν· ἔκ ἀντιτιθέντες τὴν Ἀθηναίων ἐκ πολλῆς ἐμπειρίας ἢ τῆς σφετέρως δι' ὀλίγη μελέτης.
ὄργῃ ἔν ἀπέτελλον. ἵ οἱ δὲ, ἀφικόμενοι, μετὰ Κνήμης ναῦς τε ἢ περὶ ἠγγελλον κατὰ πόλεις, καὶ τὰς
προὔπαρχόσας ἐξηγούσας ἢ ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν. πέμπει δὲ καὶ ὁ Φορμίων ἐς τὰς Ἀθήνας τὴν τε παρα-
σκευὴν αὐτῶν ἀγγελλύσας, καὶ περὶ τῆς ναυμαχίας, ἣν ἐνίκησαν, Φορμίουσας· καὶ κελεύει ὁ αὐτῶ ναῦς
ὀπιπλέεσθαι διὰ τάχους ἀποστείλαι, ὡς ρ καθ' ἡμέραν ἐκάστην ἐλπίδος ὄσης αἰεὶ ναυμαχίησιν. οἱ δὲ
ἀποπέμπουσιν εἴκοσι ναῦς αὐτῶ· τῶ δὲ κομίζονται αὐτὰς ἢ προσπέτεται· ἐς Κρήτην πρῶτον ἀφικέσθαι.
Νικίας γὰρ Κρητὸς Γερβίουσ, πρόξενος ἂν, πείθει αὐτὸς ἐπὶ Κυδωνίαν πλεύσασθαι, Φάσκων προσποιήσασθαι
αὐτὴν, ὄσαν πολεμίαν. ἐπῆγε δὲ, Πολιχνίταις χαριζόμενος, ὁμόροις τῶν Κυδωνιατῶν. καὶ ὁ μὲν,
λαβὼν τὰς ναῦς, ὄχετο ἐς Κρήτην, καὶ μετὰ τῶν Πολιχνιτῶν ἐδήξ τὴν γῆν τῶν Κυδωνιατῶν καὶ ὑπὸ
ἀνέμων καὶ ὑπὸ ἀπλοίας ἐνδιέτριψεν ἔκ ὀλίγων χρόνων.

πς. Ὁἱ δ' ἐν τῇ Κυλλήνῃ Πελοποννήσισι, ἐν τῷ ἐν αἰ οἱ Ἀθηναῖοι περὶ Κρήτην κατεῖχοντο,
ἢ παρεσκευασμένοι ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν, παρέπλευσαν ἐς Πάνορμον τὸν Ἀχαικόν· ὅπερ αὐτοῖς ὁ κατὰ γῆν
στρατὸς τῶν Πελοποννησίων προσεβεβηθήκει. παρέπλευσε δὲ καὶ ὁ Φορμίων ἐπὶ τὸ Ρίον τὸ Μολυρι-
κόν, καὶ ὀρμίσαστο ἐξ αὐτῆς ναυσὶν ἢ εἰκόσιν, αἵσπερ καὶ ἐναυμάχησεν. ἦν δὲ τῷ μὲν τὸ Ρίον Φίλιον
τοῖς Ἀθηναίοις, τὸ δ' ἕτερον Ρίον ἐστὶν ἀντιπέρας, τὸ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ διαίχτην δὲ ἀπ' ἀλλήλων
σταδίς μάλιστα ἐπὶ τῆς θαλάσσης. τῆ δὲ Κρηταῖς κόλπος στάδι τῷ ἐστίν. ἐπὶ ἔν τῷ Ρίῳ τῶ
Ἀχαικῷ οἱ Πελοποννήσιοι, ἀπέχοντι ἔτι πολὺ τῷ Πάνορμῳ, ἐν ᾧ αὐτοῖς ὁ πεζὸς ἦν, ὀρμίσασαντο καὶ αὐτοὶ
ναυτὶν ἐπὶ τὰ καὶ ἐβδόμηκοι, ἐπειδὴ καὶ τῆς Ἀθηναίων εἶδον. καὶ ἐπὶ μὲν ἐξ ἢ ἐπὶ τὰς ἡμέρας ἀντιπέρας
ἀλλήλοισι, μελετώσαστες· τε καὶ παρεσκευαζόμενοι τὴν ναυμαχίαν· γνώμην ἔχοντες, ὅτι μὲν, μὴ ἐκπλεῖν
ἐξ αὐτῶν Ρίον ἐς τὴν εὐρυχωρίαν, Φοβούμενοι τὸ πρότερον πάθος· οἱ δὲ, μὴ ἐσπλεῖν ἐς τὰ στενά, νομίζον-

ἰ Τοσούτων Reg. k Nemo non credat et affirmare aude, Thucydidem hic: τὴ σφετέρως δι' ὀλίγη μελέτη scriptisse: sed tamen alteram
lesionem quomodo posset defendere Thucydidem invenisse mihi videor. Steph. l Sic distinguit Fr. Porcius, et δι, ἀφικόμενοι, μετὰ
Κνήμης ναῦς τε etc. Μετὰ τῆ Κνήμης Ar. C. m Περίηγγελλον Marg. προσπύργελλον Ar. C. n ἢς deest Reg. o Αὐτῶν Reg. Gr.
Ἔστι πλείους Caff. Gr. et Διατάχης Reg. In Bas. διὰ τάχους deest. p καθ' ἡμέραν ἡμέραν C. q προσπέτεται Reg. r ἐκ Dan. et
infra v. vlt. Gr. s ἢ ἂν Ar. C. Gr. Dan. t καθ' ἡμέραν Ar. C. Dan. u οἱ δὲ Gr. x Articulum τὴν (qui vulg. ante
κρήτην additur) non agnoscunt Ar. C. Cl. Gr. Caff. Reg. Aug. y παρεσκευαζόμενοι Ar. C. Cl. Dan. Mosqu. z τὸ Ρίον om. Gr.
a Straboni L. VIII, p. 17. et Stephano p. 563. Μολυρικόν. b Εἰκόσιν deest Dan. c τὰ Gr. Bas. Mox vulgo erat διαίχτην. d Κρη-
ταῖς C. e τε deest Gr. f οἱ μὲν non est in Dan. g Ἐκπλεῖν et inter versus rec. manu is Reg.

Ὁ παράλογος] Vide Stephani Append. ad Script. al. de
Dial. Att. p. 157. nvdvs. Suidas h. v. et exempla adducit
ex Procopio. Vid. l, 78. Ita Philo, Plutarchus, Diodorus,
Dionys. Halic. Add. Poll. II, 119. WASS.

[Ὁ κατὰ ἐμπειρίαν] In Cassel. et Aug. est κατ' ἐμπειρίαν.
Poit h. Scholion statim legitur in Aug. σημειώσαι τὴν σύνταξιν.
In eodem cod. desunt Schol. ad verba ὄντο τῶν παραγγελλο-
μένων· Σημαίνει· ἢ χαριζόμενοι· ἢ ἐκλήν μὲν· Ἀνεχώρησαν·
καὶ μὴ ὑπ' ὀλίγων νεῶν· Πολὺς ὁ παράλογος· ὄντο ἀντιτιθέντες·
ὄργῃ ἔν ἀπέτελλον· Προσποιήσασθαι αὐτὴν et Ἐν τούτῳ.] GOTTL.

ὄντο ἀντιτιθέντες — τῆς σφετέρως — μελέτης] i. e. ἢ τιθέντες
τὴν τ. Ἀδ. ἐκ πολλῆς ἐμπ. ἐπὶ τῆς σφετέρως — Sic praepositio
verbi iungenda genitиво. Stephanus in thes. gr. lingu. p.
991. v. ἀντιπέρας monet, ἀντιπέρας τις, cum genit. perso-
nae, pro δίδωμι ἀντὶ τιος, i. e. do pro aliquo, esse expediend-
um. Locus similis nostro existat L. III, 56. δικαίον ἡμῶν τῆς
ἔν ἡμετέρας ἀντιπέρας τὴν τότε ἀμεινίζον vbi Schol. ἐναντίαν
ἔπειτα. v. Abresch. Diluc. p. 262. G.

προσπέτεται] Manus docta adscripsit Marg. Flor. Vin. ei
qui deducebat etiam mandatum. putoque legendum προσ-
πέτεται. Sed correctio minus necessaria. Ἐπιστέλλω enim
non modo de epistolis, sed etiam mandatis. v. Thom. M. in

ἐπιτελεῖται p. 341. Ἐπιστέλλω ἢ μόνον τὸ διὰ γραμμάτων, ἀλλὰ
καὶ τὸ αὐτοπροσώπως κελεύσαι, καὶ ἐπιστολῇ ὡσαύτως, π. p. 10.
τολῆ. v. c. Aeschyl. Prom. v. 3. G.

Πρόξενος ἂν] Nos fere, vt Heilmanus vertit: der sich in
der Eigenschaft eines Residenten da aufhielt. G.

Κυδωνιατῶν] Ptolemaeus Κυδωνίαις mendose. In Orpheo Κυ-
δωνίαις, vid. Herodot. III, 59. Cydonia olim, inquit Steph.
Apollonia. Confer Apollonii Schol. IV, 1492. Sch. Theocr.
Eid. ζ', 12. nunc Canea. Tournefort vol. I, p. 23. WASS.
De Polichna Steph. de vrb. ibique Hoffm. DUCK.

περὶ τὴν Κρήτην] Articulum non agnoscunt Mff et abesse
debet. WASS. De Panormo vid. Pausan. Achaic. C. XXII.
De Rhio Molyerico, quod et Antirrhion, Hoffm. et Steph.
Ἰών, et Palmer. Graec. Ant. IV, 30. DUCK.

περὶ Κρήτην] Deleui artic. τὴν, qui abest ab optimis codd.
et abesse debet. G.

Διαίχτην] Sic e legibus linguae scripti, pro διαίχτην, cum
Abreschio Diluc. p. 263. dist. int. v. Suid. p. 928. in ἔχτην —
ἔχτην δούκας, ἀντὶ τῆς εἰχῶν vbi vulgo legitur ἐχῆτην pro
εἰχῆτην. v. Abresch. animadu. ad Aeschyl. c. 32. p. 472.
nampe auctor glossae incidit in locum, vbi duale verbum

Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325.

a paucis nauibus maris vsu prohiberetur. Ipfis enim videbatur (praecipue vero quia tunc primum naualis proelii periculum fecerat) haec res admodum praeter *expectationem* accidisse. neque adeo classem suam inferiorem esse; sed *potius* quandam ignauiam *in suis militibus* fuisse existimabant: non reputantes, quantum ab ipsorum breui in re nautica exercitatione distaret Atheniensium peritia longo vsu confirmata. Quare cum indignatione *hos ad Cnemum* miserunt. Hi autem, cum ad Cnemum peruenissent, de communi consilio nuntiis circummissis, certum nauium numerum singulis ciuitatibus imperarunt, et quas iam habebant, ad nauale proelium committendum reficiebant. Phormio et ipse Athenas misit, qui Lacedaemoniorum apparatus indicarent, et proelii naualis victoriam a se partam significarent. petiitque, vt quam plurimas naues primo quoque tempore ad se mitterent, quod quotidie proelii naualis committendi spes esset. Illi vero viginti naues ad eum mittunt. Ei autem, qui eas adducebat, praeterea mandarunt, vt primum in Cretam nauigaret. Nicias enim Cretensis Gortynius, qui erat *Atheniensium* hospes, ipsis persuasit, vt in Cydoniam nauigarent, dicens fore, vt eam, quae ipsis erat inimica, in ipsorum potestatem redigeret. Illos autem *ad hoc faciendum* induxit, Polichnitis, qui Cydoniatis erant finitimi, gratificari cupiens. Atque ille quidem cum nauibus, quas acceperat, in Cretam abiit, et cum Polichnitis Cydoniatarum agrum vastauit. Ibiq; cum propter ventos, tum etiam propter nauigandi difficultatem, tempus non exiguum consumpsit.

86. Peloponnesii vero, qui ad Cyllenen erant, interea dum Athenienses circa Cretam detinebantur, ad nauale proelium instructi, ad Panormum Achaicum nauigarunt; vbi erant terrestres Peloponnesiorum copiae in vnum coactae, vt ipsis auxilium ferrent. Ipse quoque Phormio ad Rhium Molycricum iuit, ac extra ipsum cum viginti nauibus stationem habuit, quibus etiam in proelio nauali est vsus. Hoc autem Rhium Atheniensibus erat amicum. Alterum vero Rhium, quod est in Peloponneso, est e regione: maris autem interuallo stadiorum fere septem alterum ab altero distat. hoc vero est Crisaei sinus os. Peloponnesii igitur ad Rhium Achaicum, quod a Panormo non multum aberat, in quo erant pedestres ipsorum copiae, et ipsi, postquam et Athenienses conspexerunt, cum septem et septuaginta nauibus appulsi castra posuerunt. Et per sex septemue dies aduersas stationes habuerunt, proelium nauale meditantes ac praeparantes. Eo consilio, hi quidem, quod extra haec Rhia in latum mare progredi non auderent, superiore clade territi: illi vero, quod in angustias ingredi nollent, quia ex-

μὲ ὑπ' ὀλίγων νεῦν] τῶν Ἀθηναίων. Ναυμαχίας πειρασμένοι; ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ δηλοῦσθαι. Πολλὸς ὁ παράλογος] τὸ παρὰ τὸ ἐνδεχόμενον γενέσθαι. Τὸ ναυτικὸν λείπεσθαι] ἢ κατὰ ἔμπειρίαν τῆ ναυτικῆ λείπεσθαι. Οὐκ ἀντιτιθέμενος] ἢ ἀντιπαράλλουτος. Ὁρῶν ἢ ἀπέπελλον] ὀργιζόμενοι ἀπέπελλον τὴ συμβῆλτι. Γορτύμιος, πρόξενος; ἢ] ἰτέον, ὅτι ἡ Γόρτυς πόλις ἐστὶ Κρητικῆ, ἀπέχεσθαι Κυδωνίας σχεδὸν τριάκισ χιλίους κχ' ἔστιν ἀπίθανον, εἶναι πολέμιας ἀλλήλαις ταύτας τὰς πόλεις. ῥητέον ἢ, ὅτι πολέμιαν λέγει τὴν Κυδωνίαν τῆ Πολίχνης, οἷς εἰκόσ χαρίζεσθαι κατὰ φιλίαν τὸν Νικίαν. Προσποιήσειν αὐτῆν] οἰκίαν ποιήσειν. Ἐν ταύτῃ τῇ κρήνῃ. Διείχεται] καχώρισθον. Γνώμην ἔχοντες] σκοπόν. Οἱ μὲν, μὴ ἐκπλεῖν] οἱ Πελοποννήσιοι. Οἱ δὲ,

construebatur cum nomine plurali. v. Arnald. L. Gr. II, 8. p. 185. GOTTL. [Διείχεται] Nolui mutare caput Scholii, quod auctor illius legit quoque *διείχεται*, sine haesitatione erroris alicuius. G. [Οἱ μὲν — φοβέμενοι] Agnoscit *Suidas* in 'ρία. qui 'ρία, ἀκρωτήρια contra Historici mentem interpretatur. vid. *Etymologum* et *Hesych.* in 'ρίον. Expositio vera est, exemplum non quadrat. *Homerus* 'Ἠρῆ δ' ἀΐχλασ λίπεν 'ΡΙ'ΟΝ δρόμοισι. wass. Fortassis defendi potest *Suidas*. 'ρία in vniuersum sunt, vt recte dicit, omnia ἀκρωτήρια; ὄρε; ὄρητια, καὶ τὰ ἐπὶ θάλασσαν ἐγκείμενα. Iam vero satis certum est, vtrumque

'ρίον, de quo hic agit *Thucydides*, a veteribus Scriptoribus appellari, et fuisse ἀκρον, et ἀκρωτήριον, et locum in mare procurrentem. Vid. *Palmer*. l. d. *Schol.* Theocr. in l. 126. Τὸ 'ρίον ἀκρωτηρίον ἐστὶ τῆς Πελοποννήσου ἐναντίας τῆ καλεμένη Ἀντιέβρω τετραγώνου. In iis, quae ibi paullo ante leguntur de Helice, ἢ ὄνομα πόλεως πρὸς τῷ ὄρει τῷ Ἀχχικῷ, videtur idem vitium esse, quod e *Pausan.* Phocic. Cap. XI. fustulerunt *Palmerius* et *Kuhnus*, et pro ὄρει legendum 'ρία; vt et infr. in *Schol.* C. XC. τῶν 'ρίων cum *Cass.* pro τῶν ὄρειων. Vid. *Casaub.* Lect. Theocr. C. II. DUCK. Οἱ μὲν μὴ ἐκπλεῖν ἔξω τῶν 'ρίων] *Suidas*, quem laudauit iam

τες πρὸς ἐκείνων εἶναι τὴν ἐν ὀλίγῳ ναυμαχίαν. ἔπειτα ὁ Κυῆμος καὶ ὁ Βρασιῖδας, καὶ οἱ ἄλλοι τῶν Πελοποννησίων στρατηγοὶ, βυλόμενοι ἐν τάχει τὴν ναυμαχίαν ποιῆσαι, πρὶν τι καὶ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐπιβοηθῆσαι, ξυνεκάλεσαν τὰς στρατιώτας πρῶτον, καὶ ὀρῶντες αὐτῶν τὰς πολλὰς διὰ τὴν προτίεραν ἦσαν φοβημένους, καὶ ἔπροθύμως ὄντας, παρεκλεύσαντο, καὶ ἔλαξαν τοιαύδε.

π ζ ' . « Η ΜΕΝ γενομένη ναυμαχία, ὧ ἄνδρες Πελοποννήσιαι, εἴ τις ἄρα δι' αὐτὴν ὑμῶν φοβεῖται τὴν μέλλουσαν, ἢ ἔχει δικαίαν ἔχει τέκμαρσιν ἰ τὸ ἐκφοβῆσαι. τῆ τε γὰρ παρασκευῇ ἐνδεὴς ἐγένετο, ὥσπερ ἴτε, καὶ ἔχει ἐς ναυμαχίαν μᾶλλον ἢ ἐπὶ στρατείαν ἐπλεόμοι. ξυνεβη δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τῆς τύχης ἐκ ὀλίγα εἰαντιωθῆναι. καὶ πρ τὶ καὶ ἢ ἀπειρία πρῶτον ναυμαχουσίας ἐσφηλεν. ὥτε ἔ κατὰ τὴν ἡμετέραν κακίαν τὸ ἠστῆσθαι προσεγγέτε. εὐδὲ δίκαιον, τῆς γνώμης τὸ μὴ κατὰ κράτος νικηθῆναι, ἔχον δὲ τινα ἐν αὐτῷ ἀντιλογίαν, ὅ τῆς συμφορᾶς τῷ ἀποβάτῳ, ἀμβλύεσθαι νομίσει, οὐδὲ, ταῖς μὲν τύχαις ἐνδεχέσθαι σφάλλεσθαι τὰς ἀντιτάξεις, ταῖς δὲ γνώμαις τὰς αὐτὰς ἀεὶ ἀνδρείους ὀρθᾶς εἶναι, καὶ μὴ ἀπειρίας, τῷ ἀνδρείῳ παρόντος, περιβαλλομένους, εὐκότως ἂν ἐν τι κακῶς γενέσθαι. ἰ ὑμῶν δὲ εὐδὲ ἢ ἀπειρία τοσούτου λείπεται, ὅπου τόλμη προσέχετε τῶνδ' ἢ ἐπιτήρη, ἢ μάλιστα φοβεῖσθε, ἀνδρείων μὲν ἔχουσι, καὶ μνήμην ἔχει ἐν τῷ δευτέρῳ ἐπιτελεῖν ἂ ἔμαθον, ἄνευ δὲ εὐψυχίας ἔδεμίζε τέχνη πρὸς τὰς κινδύνας ἰσχύει. φόβος γὰρ μνήμην ἐκπλήσσει, τέχνη δὲ ἄνευ ἀληθῆς εὐδὲν ἀφελεί. πρὸς μὲν ἂν τὸ ἐμπειρότερον αὐτῶν τὸ τόλμηρότερον ἀντιτάξασθε πρὸς δὲ τὸ διὰ τὴν ἦσαν δεδιέναι,

ὡ ὅ δικαίαν Gr. i Est etiam alia lectio τὸ ἐκφοβῆσαι, quam alteri non possionendam dixerim. Imo vereor, ne illa postpositi huic debeat. Erat autem ναυμαχία nominatiuus verbi ἔχει. Steph. Illud τὸ ἐκφοβῆσαι pro πρὸς τὸ ἐκφοβῆσαι, vel πρὸς τὸ ἐκφοβεῖσθαι, positum existimat Ae. Porz. k ἢ δεστ Gr. l ἠσθηθῆναι Ar. C. Div. ἠσθηθῆναι Bas. m κατακράτος Ald. Flor. Bas. Steph. l. Reg. Gr. n αὐτῷ Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. o τῆς τε Reg. Cass. Mosqu. γ. Vulgo τῆς γε]. p ἂν ἰσθῆς ἀνδρείους εἶναι Ar. C. Dan. q Post particulam μὴ interponendum censet Steph. cum non ad participium προβαλλόμενος feratur, sed ad verbum γενέσθαι. In cod. Aug. παρόντος a manu recenti est additum. In Mosqu. παρόντος ἀνδρείς. Mox pro ἂν in Mosqu. est ἔμαθον ἢ τῶν δ' ἢ δ' Reg. Cass. Gr. τῶν δ' ἢ δ' Dan. s ἄνευ δ' εὐψυχίας Bar. Ald. Flor. Bas. Gr. et paullo post τέχνη δ' ἄνευ. Sic. etiam utroque loco Stobaeus. v οὐδὲ μὲν Cass. x τὸ δεστ Ar. C. Cass. Dan. Mox in Bas. τὸ ἀπυκνέουσι γε τίτε.

Wasseus, in ῥίξ, h. l. descripsit vsque ad φοβόμενοι. Suidas explicat ῥίξ promontoria, quod omne promontorium dicitur ῥίον, sed κατ' ἐξοχὴν illud, quod in Achaia situm sit, in ea Peloponnesi ora, vbi Helice fuerit. vid. Ducker. ad h. l. qui bene contra Wasseum defendit Suidam; it. Valken. ad Theocr. Idyll. l. p. 33. GOTTL. Πρὸς ἐκείνων εἶναι Them. Magist. τῷ πρὸς Ἀπτικοὶ εἰς τὴν σημασίαν τῷ ὑπὲρ χρῆσται ἐπίστε. Οὐκὼδ' οἱ δὲ — εἶναι. Add. Steph. ad Script. de Dialect. p. 32. DVCK. Pro illis facere, iis maxime expedire. De hac eleganti dicendi forma exronebat, ὡς ἐν παρόδῳ, L. Bosius in proleg. ad versionem graecam τῶν ὅ. Duckerus laudabat Thomam M. in πρὸς, qui pro ὑπὲρ poni hanc praepositionem docet, laudato h. l. p. 745. G.

ἢ μὲν Ante haec verba in Mosqu. cod. legitur: Παρακλίσεις; τῶν στρατηγῶν Κνήμο, καὶ Βρασιῖδος καὶ τῶν ἄλλων πρὸς Πελοποννησίους. G.

Ω ἄνδρες Πελοποννήσιοι! O fortes Peloponnesii! ἄνδρες additum, ad declarandam eorum virtutem. Nos: Männer aus Peloponnes. Sic ἄνδρες Ἀθηναῖσι. Mox c. 89. ὧ ἄνδρες στρατιώται. Est allocutio dignitatis plena. G.

Ἄνδρες Πελ.] Nil est, nisi simplex appellatio Peloponnesiorum: vt ἄνδρες δικασταί, alia. BAYER.

τὸ ἐκφοβῆσαι] Clar. Wasse post verba Henr. Stephani, quae in Ver. Lect. leguntur, scripsit, ita habere Stobaeum. Puto τῷ; quod alibi pro τὸ legi adnotat Stephanus. DVCK.

Subaud. πρὸς, vt monuit F. Portus cum Abreth. Diluc. p. 263. Interdum infinitiuis sine articulo occurrit, v. c. L. III. 37. εἴπης ἐπιπλασθεῖν τῇ γνώμῃ τὰ ἔπλα παραδῶναι, i. e. ἐς τὸ π. l. ὡς. — Plura exempla dedit Abreschius, l. c.

Reiskius tamen putat, h. l. bene habere, et constructionem sic procedere: ἢ ναυμαχία — ἔχει τὸ ἐκφοβῆσαι (ποτὶ αὐτὴν ὑμᾶς) ἢ δικαίαν τέκμαρσιν, i. c. superius praelium nauale habet τὸ ἐκφοβῆσαι non iustam argumentationem futuri; n. quod superior pugna naualis vos terruerit, in eo non est satis firmum argumentum de futuro euentu male sperandi, o viri, si quis vestrum sit, qui male metuat, ex illa praeterita de hac instante. (v. anim. ad h. l. p. 23.). Haec intricatior et subtilior est interpretatio; prior simplicior. G. [Ὁ ἄνεμος] Steph. legit ἄνεμος. Duckerus melius: εἶξ, i. ταῦτα δὲ ἢν ὁ ἄνεμος. In Aug. est modo: ὁ ἄνεμος. In eodem cod. defunt Schol. ad verba Διείχιστον Ἰνῶμην ἔχοντες Οἱ μὲν, μὴ ἐκπλεῖν Ἐξοφῆσαι] ἔχει τέκμαρσιν ἐτ' Ἐσφηλε.] GOTTL.

[Διὰ τῷ ἀνέμῳ] Steph. h. v. aliunde irrepsisse putat. Ego non. Ἡ διὰ τῷ ἀνέμῳ στρατηγία est, cum Phormio ventum ex Crisaeo fini spirantem expectauit, et huius ope, se classem hostium conturbaturum esse, credidit. Quod ita euenit. v. c. 84.] G.

Κακίαν] Ignouiam, Feigherzigkeit. Plato adhibet in simili loco κάκην. Menex. c. 19. εἰκόντας κάκην. Timaeus (p. 111.) κάκην ἢ κακία, ὡς πλάνη καὶ ζῆλον. vbi vid. Erudition. Ruhnk. Mox τὸ μὴ κατὰ κράτος νικηθῆναι, more Thucydidis, pro τὰς μὴ κ. κρ. νικηθέντας γνώμην, ἔχοντας δὲ ἐν αὐ. ἀντιλογίαν, cinige Gegengründe in uns selbst, uns zu rechtfertigen, n. forttem et iniuctum animum ipsis inesse. Mox pro τῆς γνώμης in marg. Flor. Vin. scriptum: τὸ τῆς γνώμης. G.

[Ὁ δίκαιον] In cod. Aug. deest ἰ.] G. [Νικηθῆναι] Ita scripsi pro νικηθέντας, praecunte Thucyd. et cod. Cassel. Scholia ad verba τῆς συμφορᾶς τῷ ἀποβάτῳ.

Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325.

istimabant pro illis facere, proelium in angustiis committi. Deinde Cnemus, Brasidas, caeterique Peloponnesiorum duces, cum proelium nauale primo quoque tempore committere vellent, prius quam noua classis Athenis missa istis subsidio veniret, primum milites conuocarunt; cumque multos ipsorum propter superiorem cladem territos, nec alacres animaduertent, vt animos illis adderent, haec verba fecerunt.

87. „si quis vestrum, Viri Peloponnesii, propter superiorem naualem pugnam, futuram etiam reformidat, is non iustam formidinis coniecturam habet. nam et apparatu fuit inferior, quemadmodum scitis, nec ad nauale proelium potius, quam ad terrestrem expeditionem nauigabamus. Quinetiam non paucae res aduersae, fortuna ita volente, nobis acciderunt. Nonnihil etiam ipsa rerum nauticarum imperitia nos, qui tunc primum proelii naualis periculum fecimus, labefactauit. Ita que non propter nostram ignauiam accidit, vt superaremur. neque conuenit animos, qui per vim superati non fuerunt, et qui rationes aliquas habent, quas aduersariis obiciant, calamitatis euentu debilitari: sed existimare, vsu venire, vt rebus quidem fortuitis homines fallantur; sed iidem, si animos fortes habeant, semper stent erecti. neque decet ipsos imperitiam praetendentes, cum animi virtus adsit, aliqua in re merito ignauos esse. Vos autem non tam propter imperitiam estis inferiores, quam propter audaciam superiores. Horum vero scientia, quam maxime formidatis, si cum fortitudine sit coniuncta, memor etiam erit in periculis peragere ea, quae didicit: sed sine animi generositate nulla ars aduersus pericula valet. Metus enim memoriam excutit, ars vero sine fortitudine nihil prodest. Ergo maiori illorum experientiae maiorem audaciam opponite: timori vero, quo propter cladem acceptam percussi estis,

μη ἰσχυρῶς οἱ Ἀθηναῖοι. Ἡ μὲν γενομένη ναυμαχία ἡ εἰς αὐτὴν πραγματικὴ, ἀγροφός, εἶδος συμβουλευτικῆς. Τὴν μέλλουσαν ναυμαχίαν. Ἔχει τέμνησιν] τροχασμόν. Οὐκ ὀλίγα ἐναντιωθῆναι] ὁ ἄνεμος, καὶ ἡ ἐν κύκλῳ τάξις τῶν νεῶν, καὶ τὸ μὴ ταχέως αὐτῶν ἐπιχειρῆσαι τῇ ναυμαχίᾳ, ἀλλὰ τὴν τῷ φορητῶν ἀναμένειν διὰ τῷ ἀνέμῳ τραχηλῶν. Ἐσφίλει] σφαλῆσαι ἐποίησεν. Οὐδὲ δίκαιον, τῆς γνώμης] τὸ εἶδος, ἢ δίκαιον τῆς γνώμης τὸ μὴ νικητὴν κατὰ κράτος, ἀμβλύνεσθαι. Τῆς ξυμφορᾶς τῷ ἀποβάντῃ] τῇ ἀποβῶσσι συμφορᾶ. Ἀμβλύνεσθαι] ἀναπίπτειν. Ὁρθῶς εἶναι] ἔχειν τὰς ἀνθρώπων ἐσηκῆσαν τὴν γνώμην, καὶ μὴ ὑποπεπτωκυῖαν τοῖς δεινοῖς. Κακῶς γενέσθαι] ἀπὸ κοινῶ δὲ τὸ δίκαιον. Ὅσον τόλμῃ προέχετε] τῶν Ἀθηναίων διλονότητι. Ἡ ἐπιστήμη] ἡ γυμνασία, ἢ μελέτη. Ἐν τῷ δεινῷ] τῷ πολέμῳ. Ἐκπλήσσει] ἐξουδυνῆται, ἐλαττωε. Τὰ δὲ πολλὰ] αὐτὴ τῷ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.

Ἀμβλύνεσθαι Ὁρθῶς εἶναι Ὅσον τόλμῃ προέχετε Ἡ ἐπιστήμη et Ἐν τῷ δεινῷ defunt in Aug.] GOTTL.

Τῆς ξυμφορᾶς] Deleui γε ante ξυμφορᾶς. In marg. Flor. Vin. nor. γε dele. Mox νομῆσαι δὲ, i. c. ἀλλὰ δίκαιον νομῆσαι, in ead. edit. G.

[Ἀναπίπτειν] Sic cum Abresch. Diluc. p. 264. correxi pro ἀναπίπτειν. Poterat laudari L. 1, 70. καὶ νικώμενοι ἐπ' ἐλάττωσιν ἀναπίπτειν, i. c. debilitantur, hebetantur. Ita legit quoque Stephan. in thes. gr. linguae T. III, p. 313. v. ἀναπίπτειν, docens, τὸ ἀμβλύνεσθαι per ἀναπίπτειν explicari a Schol. Thucydidi; vbi haud dubie ad h. l. respexit. Abreschius parum accurate scribebat, Stephanum legisse h. l. ὑποπίπτειν.] G.

Καὶ μὴ] Hic, vt aliis plerisque locis, falleret, qui negatiuam particulam μὴ cum participio προβαλλομένους iungere, non cum verbo γενέσθαι, volet. Post illam igitur interpungendum fuerit. Ad Vallae autem interpretationem quod attinet, ea illum neque hoc animaduertisse, neque alioqui sensum huius loci assequutum esse ostendit. STERN.

Καὶ — εἰκότως —] Ordo est: καὶ (νομῆσαι δίκαιον) μὴ εἰκότως αὐτὸ ἐν τινὶ κακῶς γενέσθαι προβαλλομένους ἀπειρίαν, τῷ ἀνδρείῳ πρόνότος. v. Abresch. Diluc. p. 264. In marg. Flor. Vin. sensus lat. ita expressus: non esse aequum, infirmiam prae-

sententes, fortitudine praesente, vlla in re ignauos esse. Idem ordo, quem cum Abreschio constituimus, est quoque in marg. Flor. Vinar. GOTTL.

Εἰκότως — γενέσθαι] Schol. supplet, δίκαιον male, vbi adfit εἰκότως: γενέσθαι pendet a νομῆσαι, quod sane a δίκαιον pendet. BAYER.

[Ἀπὸ κοινῶ δὲ —] In Cassel. leg. ἀπὸ κ. δ. τὸ δίκαιον εἶναι. Stephanus suspicabatur, supplendum esse νομῆσαι. Certe in contextu suppleri debet. v. not.] G.

Φόβος γὰρ μὴ μνήμην ἐκπλήσσει] i. e. ἐβάλλει. Insignem hanc ἔξιν laudat Plutarch. de virt. Alexand. Or. I. T. VII, p. 316. φόβος γὰρ ἢ μόνον μνήμην ἐκπλήττει κατὰ τὸν Θουκυδίδην item Thomas M. in ἐκπλήσσει vbi v. egregiam obi. Hemsterhus. ad illum p. 287. Ceterum imitatus est hanc sententiam Achill. Tat. VII, 10. p. 600. ἀληθῶς δὲ ἐστὶν ὁ λόγος, ὅτι μνήμην ἐκπλήσσειν πέφυκε φόβος. Alia loca indicauit Hemsterhus. G.

Ἄνευ — ὠφελῆ] Stobaeus p. 88. ex Cnici orat. corrige Cnemi. pro ἀληθῆς habet αὐτῆς. hinc emenda. Locum aemulatus est Sallustius Catil. c. 60. timor animi auribus officit. ἐκπλήττει habent Plutarchi Codd. Moral. 333. WASS. Ἐκπλήσσει Thom. Magist. h. v. DVCK.

αἱ κατασκευαὶ τότε τυχεῖν. περιγίγνεται δὲ ὑμῖν πλῆθος τε νεῶν, καὶ πρὸς τῇ γῆ οἰκεία ἔσθ', ἡλιτῶν παρόντων, ναυμαχεῖν τὰ δὲ πολλὰ, τῶν² πλείονων καὶ ἄμεινον παρεσκευασμένων τὸ κέραιος ἐστίν. ὅτε ἔδὲ καθ' ἐν εὐρίσκειν εἰκότως ἂν ἡμᾶς σφαλλομένους καὶ ὅσα ἡμάρτομεν³ πρότερον, ἴδω αὐτὰ ταῦτα προσγεγόμενα διδασκαλίαν παρέξει. θαρσύντες ἔν καὶ κυβερῆται, καὶ ναῦται, τὸ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος ἐπέσθε, χάραν μὴ^c λείποιτες, ἢ ἂν τις προπταχθῆ. τῶν δὲ πρότερον ἡγεμόνων ἔχειρον τὴν ἐπιχείρησιν ἡμεῖς παρασκευάσομεν, καὶ ἐν ἐνδύσομεν πρόσθασιν ἔδειν κακῶ γενέσθαι ἢν δέ τις ἄρα καὶ βλαθῆ, κολασθήσεται τῇ πρεπέσῃ ζημίᾳ· οἱ δὲ ἀγαθοὶ^d τιμήσουσιν τοῖς προσήμισιν ἄθλοις τῆς ἀρετῆς.

πη'. Τοιαῦτα μὲν τοῖς Πελοποννησίοις οἱ ἄρχοντες παρεκελεύσαντο. ὁ δὲ Φορμίων, δεδιὼς καὶ αὐτὸς τὴν τῶν στρατιωτῶν ὀρρωδίαν, καὶ αἰσθόμενος, ὅτι^e τὸ πλῆθος τῶν νεῶν, κατὰ σφᾶς αὐτὸς ξυνητάμενοι, ἐφοβῶντο, ἐβάλετο ξυγκαλέσας θαρσύναι τε, καὶ παραίεσθαι ἐν τῷ παύντι ποιήσασθαι. πρότερον^f μὲν γὰρ αἰεὶ αὐτοῖς ἔλεγε, καὶ προπαρεσκεύαζε τὰς γνώμας, ὡς ἔδὲν αὐτοῖς πλῆθος νεῶν ἔτρεπτον, ἢν ἐπιπλήρ, ὅ, τι ἔχ ὑπομενεῖσιν αὐτοῖς ἐστίν. καὶ οἱ στρατιῶται ἐκ πολλῶν ἐν σφίσιν αὐτοῖς τὴν ἀξίωσιν ταύτην εἰλήφισαν, μηδένα ὄχλον Ἀθηναίων ὅστις Πελοποννησίων νεῶν ὑποχωρεῖν. τότε δὲ πρὸς τὴν παρεῖσθαι ὄφιν ὄρῶν αὐτὸς ἀθυμῶντας, ἐβάλετο ὑπόμνητα ποιήσασθαι τῷ θαρσεῖν καὶ ξυγκαλέσας τὰς Ἀθηναίους, ἡ ἔλεξε τοιαύδε.

πθ'. «ΟΡΩΝ ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες στρατιῶται, πεφοβημένους τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων, ξυγκαλέσας, ἐκ ἀξίων τὰ μὴ δεῖν ἐν ὀρρωδίᾳ ἔχειν. ἔτοι γὰρ πρώτον μὲν, διὰ τὸ προνενηκῆσθαι, καὶ ἡ μὴδὲ αὐτοὶ οἴεσθαι ὅμοιοι ἡμῖν εἶναι, τὸ πλῆθος τῶν νεῶν,^m καὶ ἐκ ἀπὸ τῷ ἴσθ, παρεσκευάσαντο. ἐπειτα, ὡ μάλιστα πισεύοντες προσέρχονται, ὡς προσῆκου σφίσιν ἀνδρείους εἶναι, ἔδὲ ἄλλο τι θαρσεῖν, ἢ διὰ τὴν ἐν τῷ πεζῷ ἐμπειρίαν,ⁿ ταπλεῖω κάτορθύντες, καὶ^o οἴοντα^p σφίσι καὶ ἐν τῷ ναυτικῷ ποιήσασθαι τὸ αὐτὸ. τὸ δ' ἐκ τῷ δικαίῳ ἡμῖν μᾶλλον νῦν περιέσται, εἶπερ καὶ τέτοις ἐν ἐκείνῳ. ἐπεὶ εὐψυχία γε ἔδὲν προφύρασιν τῷ δὲ ἐκάτεροί^q τι^r ἐμπειρότεροι εἶναι, ἡ θαρσύτεροί ἐσμεν. Λακεδαιμόνιοί τε ἡγᾶμενοι^s τῶν

γ Ἡμῶν Dan. z πλείονων Ar. C. a πρῶτον Ar. C. Dan. b Ἐκτύος Ar. C. c Πρὸς τὸν Cl. Reg. Cass. Aug. Mosqu. d Τιμῆσονται Ar. C. e τὸ δεστ Reg. f μὲν δεστ Reg. et πρό αὐτοῖς Idem habet αὐτὸς, nec non Gr., sed hic cum emendatione supersc. αὐτοῖς. Mox ἔλεγε a man. rec. in Aug. est additum. g Τούτων Marg. Gr. All. Flor. Bas. Reg. h Ἐπιπλήρ Ar. C. i Ante στρατιῶται non legitur ἄνδρες in vet. Codice: licet ejus adiectio sermonem magis Graecum efficere quodammodo videatur. Eamque etiam eundem Codicem in alio quodam loco non habere memini. Steph. ἢ ἄνδρες abest Reg. k Μὴ αὐτοὶ Ar. C. l Ἡμῶν δεστ Gr. Mosqu. m καὶ δεστ Ar. C. Dan. n τὰ πλείων Ar. C. Bar. All. Flor. Bas. Reg. Cass. Gr. o καὶ ὅτιν τε Reg. p Mirum est non potius scriptum esse σφᾶς: vt intelligeremus εἶναι: σφᾶς: ἐν τῷ ναυτικῷ ὡσαύτως κατορθύειν. Steph. q τὸ om. Cl. et Cass. cui deinde recenti manu adscriptum est; deest etiam in Aug. r εἶναι ἐμπειρότεροι Ar. C. s θαρσύτεροι Ar. e αὐτῶν ἐμμάχων Marg. Bar. Ald. Flor. Bas. Steph. I.

[Ἐπὶ τὸ πολλὸν] Ita e cod. Aug. scripsi pro ἐπιπολύ. Suidas confirmat h. corr. in τὰ πολλὰ. In priori Scholio deest in Aug. ἐκρούει.] GOTTL.

[Τῶν πλείονων] Ex Homero Iliad. μ'. 412. πλείονων δὲ τοὶ ἔργων ἄμεινον. Videtur. XXVIII. Var. Lect. 21. DVCK.

[θαρσύντες ἔν] In cod. Aug. not. οἱ ἐπίλογοι. G.

[Χάραν] h. Schol. addidi ex Aug.] G.

[Μαχάων] E codd. Cass. et Aug. pro Μάχων, ita correxi. cf. c. 83. vbi plerique MSS. ita habent, vt edidi.] G.

[τῷ πολέμῳ] h. v. adicci e cod. Cassel. In cod. Aug. deest Schol. ad verba τὴν ἐπιχείρησιν. Οἱ δὲ ἀγαθοὶ et Τιμήσονται.] G.

[Τιμήσονται] Pro τιμῆσονται dictum adnotat Scholiastes. Sic I, 142. Τῇ τῶν χρημάτων σπάνει καλύσσονται, pro καλυθῆσονται. Euripid. Hecub. 905. Σὺ μὲν ὦ πατὴρ ἴλιος τῶν ἀπορῆτων πόλις οὐκέτι λέξῃ. Schol. ἔθαμῶς κληθῆσεν πόλις τῶν ἀπορῆτων. Vid. supr. ad I, 81. Steph. Append. ad Script. de Dialect. pag. 147. et Barnes. ad Euripid. Helen. v. 359. DVCK.

[Ἐν τῇ παρόντι παύντι. π.] Ne plane otiosum redundet ἐν τῷ παύ. i. e. vt res postulabat; quantum fieri res iam sinceret. BAUER.

[Ἐν σφίσιν — ὑποχωρεῖν] Citat Thom. Mag. in v. ἀξίων. WASS. [τὴν πείραν] Vitiosam habet h. vocem Steph. In Aug. hoc et prius Schol. defunt.] G.

[Μηδένα ὄχλον —] Reisk. in anim. p. 23. coniicit: πρὸς μηδένα. In Marg. Flor. Vinar. est paullo ante: ἐν σφίσιν αὐτοῖς. G.

[Μηδένα — ὑποχωρεῖν] Hoc Schol. ex Aug. adicci. Vult autem Scholiastes, paullo insolentius esse, ὑποχωρεῖν cum accu. construi. Locus Homeri (Il. v. v. 477.) non potest huc trahi ad h. structuram confirmandam. v. Eustath.] G.

[Ὀκ ἀξίων] Vid. quae de hoc loquendi genere adnotat Steph. in Append. ad Script. de Dialect. pag. 127. DVCK.

[Ὀκ ἀξίων τὰ μὴ δεῖν — ἔχειν] Bauerus ad h. l. notabat transpositionem negationis, pro ἀξίων — ἐκ ἔχειν. Sed sententia sine hac transpositione eundem edit sentum. Paullo ante v. τῶν ἐναντίων, supersc. τῶν νεῶν, in Flor. Vin. Ante orationem in Mosqu. scriptum: παραίεσις τῷ στρατηγῷ Φορμίωνος πρὸς τὰς Ἀθηναίους. G.

Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325.

quod imparatos tunc vos offenderint, *opponite*. Vobis etiam insuper adest nauium multitudo, et *loci opportunitas*, quod praesentibus grauis armaturae militibus nauale proelium prope regionem vestram fitis commissuri. Plerumque vero victoria penes illos est, qui sunt et numero superiores, et melius instructi. Quamobrem nihil profus reperimus, cur merito simus offensuri. Quinetiam quaecunque ante peccauimus, nunc haec ipsa adiuncta disciplinam praebebunt. Fidenti igitur animo et gubernatores et nautae * suum quique ducem sequamini, non deserentes locum, qui vnique assignatus fuerit. Nos vero non deterius, quam superiores duces, *hostis* inuadendi commoditatem parabimus; neque cuiquam occasionem praebemus, vt sit ignauus. Quod si quis voluerit, is debitis poenis afficietur: fortes autem praemiis virtute dignis ornabuntur.

88. His igitur verbis duces Peloponnesiorum suis militibus animos addiderunt. Phormio vero, timens et ipse fuorum militum formidinem, et animaduertens eos, concilia seorsum habentes, classis hostilis multitudinem formidare; voluit illis conuocatis animos addere, et in praesentia adhortari. Nam ante quidem illis semper dicebat, (vt illorum animos praepararet) nullum esse tantum nauium numerum, cuius, si contra ipsos veniret, impetus ipsis non esset sustinendus. Et ipsi milites iampridem hanc opinionem animis conceperant, vt, quia Athenienses essent, cum nulla quantumuis ingenti Peloponnesiorum classe pugnam detrectarent. Tunc vero cernens ipsos, propter praesentiam hostis, qui erat in ipsorum conspectu, animo debilitatos, eos commonefacere voluit, vt fidentem animum haberent. illisque conuocatis, hanc orationem habuit.

89. „CVM vos animaduertam, viri milites, hostium multitudinem pertimescere, conuocauit, quia non censeo vobis extimescenda esse, quae minime sunt horrenda. Hi enim primum quidem, quod a nobis ante victi fuerint, sibi que sint conscii se nobis non esse pares, hunc nauium numerum, nec aequalem compararunt. Deinde, quo potissimum freti contra nos tendunt, quasi fortitudo ad ipsos solos pertineat; nullam aliam ob causam audaces sunt, nisi ob pugnae pedestris peritiam, quam sibi compararunt, qua fit, vt pleraque bella feliciter gerant, et in rebus etiam nauticis se idem suo cum commodo facturos putent. Sed hoc merito nobis nunc magis aderit, si et illis in illo altero genere maior peritia adest. Siquidem animi praestantia nequaquam excellunt. Quod autem vtrique maiorem alicuius rei peritiam habeamus, *ideo* sumus audaciores. Praeterea Lacedaemonii, qui sociis praefunt,

* Suum quique munus exsequamini etc. *Alii.* HVDS.

ὅκ εἶπε δὲ αὖτις, διὰ τὸ ἀδύλον τῆς τύχης. Προσγενόμενα] Προσκηθέντα. Χάραν] ἄντι τῆ τάξιν. Τῶν δὲ πρότερον ἡγεμόνων] τῶν καταναυμαχηθέντων ὑπὸ Φορμίωνος λέγει δὲ τὸς περὶ Μαρχάδου καὶ Ἰσοκράτη. Τὴν ἐπιχείρησιν] τῆς παρασκευῆς τῆ πολέμου δηλονότι. Οἱ δὲ ἀγαθοὶ] οἱ γενναῖοι. Τηρήσονται] ἄντι τῆ τηρηθήσονται. Συνιστάμενοι] συναθροισζόμενοι. Τὴν ἀξίωσιν] τὴν πείραν. Μηδένα — ὑποχωρεῖν] σημειώσαι τὴν σύνταξιν. Τὸ πλῆθος τῶν νεῶν] γράφεται τῶν ἐναντίων. Συνεκάλισα] εἰς ταυτὸν συνηγαγεν. Οὗτοι γὰρ] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Καὶ τίτοις ἐν ἐκείνῳ] ἐν τῆ πεζομαχίᾳ. Οὐδὲν προφέρειν] κατὰ

Ὁὐκ ἀξιῶν — ἔχει] Non idem profecto est ad Logicam ἀκριβεῖαν, non postulo, vt timeatis, et, postulo, vt non timeatis; quod alterum huic conueniat; aut ἀξιῶν sign. dignum, aequum, congruum censens; vel ἔκ ἀξιῶν, sit, nolens. Similis metaphis est 1; 87. ἔκ ἔφθ διαγινώσκων et 4, 28. ἔκ ἔφθ αὐτὸς — στρατηγεῖν. BAVER.

[Τὸ πλῆθος τῶν νεῶν] Videtur Scholiastes in suo cod. habuisse, pro ἐναντίων, νεῶν, quod etiam manus docta in Florent. Vinar. v. ἐναντίων superscripsit. Duckerus recte coniicit, in

Cassel. quoque νεῶν h. v. superscriptum fuisse, quod ira euanidum fuerit, vt non legi posset. Quod νεῶν in nullo cod. reperitur; cum Duckerio illud nolim haberi pro varia lectione. Forte pertinet Scholii caput ad verba τὸ πλῆθος τῶν νεῶν. Sed etiam h. l. nulla varietas codd. est: nisi Scholion ita constituendum est: τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων] γράφεται τῶν νεῶν.] GOTTL.

Σφίσι — ποιήσεν] Reisk. (in anim. p. 23.) explicat: idem sibi tum quoque praesto et vsui fore. G.

ξυμμάχων, διὰ τὴν σφετέρην δόξαν, ἀκούσας ὅτι προσάγασι τὰς πολλὰς ἐς τὸν κίνδυνον. ἐπεὶ ἔκ ἂν ποτε ἐνεχείρησαν, ἡσσηθέντες παραπολύ, αὐθις ναυμαχεῖν. μὴ δὴ αὐτῶν τὴν τόλμαν δεισσητε πολὺ δὲ ὑμεῖς ἐκείνοις ὑπέρω φόβον παρέχευτε καὶ πιστότερον, κατὰ τε τὸ προνευικηκέναι, καὶ ὅτι ἔκ ἂν ἡγῶνται, μὴ μέλλοντάς τι ἄξιον τῆ παραπολύ πράξαι, ἀντίσασθαι ὑμᾶς. ἀντίπαλοι μὲν γὰρ οἱ πλείους, ὡσπερ ἔσται, τῇ δυνάμει τοπλέον πισύνοι, ἢ τῇ γνώμῃ ἐπέρχονται. οἱ δ' ἐκ πολλῶ ὑποδεδετέρων, καὶ ἅμα ἔκ ἀναγκαζόμενοι, μέγα τι τῆς διανοίας τὸ βέβαιον ἔχοντες ἀντιτολμῶσιν. ἂ λογίζόμενοι ἔσται, τῷ ἔκ εἰκότι πλέον πεφόβηται ἡμᾶς, ἢ τῇ κατὰ λόγον παρασκευῇ. πολλὰ δὲ καὶ στρατόπεδα ἤδη ἔπεσεν ὑπὲρ ἑλασσόνων τῇ ἀπειρία, ἔστι δὲ ἂ καὶ τῇ ἀτολμῇ. ὧν ἑδελέρω ἡμεῖς νῦν μετέχομεν. τὸν δὲ ἀγῶνα ἔκ ἐν τῷ κόλπῳ ἑκῶν εἶναι ποιήσομαι, ἢ ἑδὲ ἐσπλεύσομαι ἐς αὐτόν. ὁρῶ γὰρ, ὅτι πρὸς πολὺ ναῦς ἀνεπιτήμονας ὀλίγαις ναυσὶν ἰμπειρώς καὶ ἀμεινον πλεῦσαις ἢ φενοχωρία ἔξυμφέρει. ἔτε γὰρ ἂν ἐπιπλεύσειε τις ὡς χρῆ ἐς ἐμβολὴν, μὴ ἔχων τὴν πρόσοψιν τῶν πολέμιων ἐκ πολλῶ, ἔτε ἂν ἀποχωρήσειεν ἐν δέουσι, πισζόμενος. δίκηνλοι τε ἔκ εἰσίν, ἢ ἑδὲ ἀνατροφαί, ἅπερ νεῶν ἀμεινον πλεῦσῶν ἔργα ἐστίν. ἀλλ' ἀνάγκη ἂν εἴη, τὴν ναυμαχίαν, πεζομαχίαν καθίσασθαι. καὶ ἐν τῷ αὐτῷ πλείους ἦες κρείσσους γίγνονται. τῶν μὲν ἔκ ἐγὼ ἔξω τὴν πρόνοιαν κατὰ τὸ δυνατόν. ὑμεῖς δὲ, εὔτακτοι ἢ παρὰ ταῖς ναυσὶ μένοντες, τά τε παραγγελόμενα ὀξέως δέχεσθε, ἄλλως τε, καὶ δι' ὀλίγῃ τῆς ἐφορηθείσεως ἕσης, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ κόσμον καὶ σιγὴν περὶ πλείους ἡγήσθε. (ὡς τε τὰ πολλὰ

ἢ προσάγει Gr. Bas. Mox eis τὸν Reg. x Legitur etiam Ἐπεχίρησαν. Steph. Ita Cl. Gr. et Stobaeus. Reg. Aug. Marg. Ald. Vin. Cass. et hic mox, vt et v. 4. παρὰ πολὺ. y φῆσιν πλεῖν Ar. C. Dan. z ἡγῶνται Reg. a Id est, ἐπιολογύτατον. Ac. Porf. b ἡμᾶς Cl. Gr. Reg. Cass. Bas. Aug. Mosqu. c τὸ πλέον Ar. C. Cass. Gr. d οἱ δὲ ἐκ Ar. C. e πάλαι Marg. Ar. C. Bar. Cl. Gr. Reg. et a prima manu Cass. sed deinde erasum erat v. f καὶ δεστ Ar. g ἑαυτήνων Ar. C. Dan. ἢ ἑλασσόνων Reg. Cass. Mosqu. h οὐδὲ ἐκπλεύσομαι Marg. Cam. οὐδὲ ἐσπλεύσομαι Cl. Gr. Reg. Cass. οὐδὲ σπλεύσομαι vitiose in Bas. cod. i ἰμπειρώς Marg. Cam. Cl. Gr. Reg. et cum altera lectione inter versus Cassi. Aug. Marg. Id. Vin. k ἂς ἐκ Reg. l πλεῖον ἐκ τῶν ἐκείνων Ar. C. m οὐδὲ ἀνατροφαί Ar. C. n ἀλλὰ Ar. C. Dan. οὐδὲ ἐκ τῶν ἐκείνων Gr. o ἔτε γὰρ ἂν ἐπιπλεύσειε τις ὡς χρῆ ἐς ἐμβολὴν, μὴ ἔχων τὴν πρόσοψιν τῶν πολέμιων ἐκ πολλῶ, ἔτε ἂν ἀποχωρήσειεν ἐν δέουσι, πισζόμενος. p τῆς ἐκείνων ἰμπειρώς Reg. q Vocat κόσμον, quom omnia rite atque ordine, seruatibus legis militatibus, sunt: alibi de eadem re τὸ εὐκότως dicit Steph. r περιπλεῖν Ald. Flor. Bas. πλείων Gr. Immo πλείους. s περὶ ταῖς Marg. Ar. C. Dan. x Si pro ἔτε scribatur ἔτε τε, belle procedet structura, sensusque manifestus erit. Quom tamen magis videretur, quom nis forma haec futura esset, ἔτε τε τὰ πολλὰ τῶν πολεμικῶν ἔξυμφέρει, καὶ ἐς ναυμαχίαν ἔκ ἡμῶν, maluit, mutata (more suo) constructione, dicere καὶ ναυμαχίαν ἔκ ἡμῶν. Steph. ἢ ἑδὲ ἐκ τῶν ἐκείνων. In marg. cod. Bas. ἢ ἑδὲ περὶ τὰ πολλὰ.

Προσάγει] Reiskius in Diluc. Abresch. p. 265. legit: προσάγει. GOTTL.

[ἡμᾶς ἄλλως ἢ] Stephanus malebat: ἡμᾶς, propter παρεκτετα. Cass. habet ἡμᾶς, Aug. cum Cass. ἄλλως ἢ, quod recepi. Vulgo erat: ἡμᾶς μὴ μέλλοντας — Pro πράξαι, opinor, scribendum est: πράξαι, vt est in textu: saltem auctor Scholii ita scribere debebat.] G.

[Μὴ μέλλ.] Non video, cur ex vno Cod. statim mutandum fuerit Schol. μὴ μέλλοντας in ἄλλως ἢ μέλλ. quod ne Graecum quidem satis sit, cum altera lectio probum sensum, quin ipsa verba Thucydidis, reddat.] BAVIER.

Ἀντίπαλοι — τῇ δυνάμει τὸ πλέον πισύνοι ἢ τῇ γνώμῃ] Huius loci meminit Gesnerus ad Lucian. T. II, p. 631. vt probaret, μᾶλλον subaudiari ante ἢ. Quod etsi verum omnino; hoc loco tamen non. Τὸ πλέον enim est μᾶλλον, cui respondet ἢ. vid. supr. c. 37. ἢ ἐκ τῶν μέγιστων τὸ πλείον ἐκ τῶν κοινῶν, ἢ ἐκ τῶν ἀριστῶν προτιμῶνται. G.

Ἐκ πολλῶ] Multi libri ἐκ πολλῶν, sed recte Scholiastes. wass. H. Steph. Append. ad Script. de Dialect. p. 115. de hac adnotatione Scholiastae ita scribit: Haec subaudiatio merito censeri perisergos possit, meo quidem iudicio. Quod autem de hoc loco dicitur: idem est de isto dicendum videtur pag. 110. ἢ ὅμοιοι, ἀλλ' ὀλίγῳ χείρως κρείδεται. Cur hoc supplementum perisergos esse putauerit, non scio. Deesse aliquid apertum est, quod, quomodo expleri velit, e verbis illius intelligi non potest: nec alibi de eo, quod quidem sciam, agit. Pisonius Suidas in περιπλεῖν inter γλωττώδη Thucydidis esse dicit. DVCK.

[Δηλονότι οἱ Ἀθηναῖοι] Defunt in Cassel. et Aug. et hoc et ad καὶ ἅμα ἔκ ἀναγκαζόμενοι. Item in hoc a verbis τὸ πλείους τῶν νεῶν — ad Παραπολύ.] G.

Ἐκῶν εἶναι] De hoc Attico genere loquendi Steph. ad Script. de Dialect. pag. 26. et Thom. Magist. in ἐκῶν, vbi ex memoria haec ita refert: ἐκ ἐν τῷ κόλπῳ ἐκῶν εἶναι τὴν ναυμαχίαν ποιήσομαι. DVCK.

[Παρέλκει Ἀττικῶ] In Cassel. παρέλκεται κατὰ συνήθειαν Ἀττικῶν. In Aug. παρέλκεται τὸ εἶναι κ. σ. Ἄ. — additamentum εἶναι necessarium est. Praestat quoque παρέλκει. Schol. ad verba Ἐπιπλεύσειε τις et Μὴ ἔχων τὴν πρόσοψιν τῶν πολεμικῶν defunt in Aug. De ἐκῶν εἶναι, vid. praeter Thom. M. in ἐκῶν, Bach. ad Xenoph. Hier. c. VII, 11. p. 198.] G.

Πλεύσομαι] Ex Miff. reponendum videretur ἢ ἐσπλεύσομαι ἐκ. ita Auctor passim. fauent etiam caeteri. wass. Et sic in margine scripserat, inducto τῷ πλεύσομαι, quod in contextu erat. DVCK.

Πολεμικῶ] Suspicor legendum ἐκ τῶν νεῶν loco πολεμικῶν. Noster IV. Μὴ τὸς ἐκείνους ἔτω κακῶς ὄρω, ὡς αὐτὸς τὰ πλείω βλάπτει. wass. Thom. Magist. in πρόσοψιν sequitur lectionem vulgatam. Πρόσοψιν e Thucydide adnotat Pollux II, 58. DVCK.

[Τὸ ἐμβάλλειν καὶ διασχίζειν] Verba priora: τὸ ἐμβ. — τάξιν in Aug. separatim in marg. exteriori scripta sunt. Quae sequuntur, omisso δὲ, leguntur in marg. interiori, atque ad ἀνατροφαί referuntur. Apud Suid. in δίκηνλοι, p. 576. hoc Schol. repetitur. Kusterus h. l. non erat memor, sed L. l.

Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325.

* suae gloriae causa plerosque in hoc periculum inuitos adducunt. Cum enim Marte minime dubio superati fuerint, *professio, nisi cogerentur*, nouum nauale proelium nunquam tentarent. Illorum igitur audaciam ne formidatis. Vos enim longe maiorem atque certiore terrorem illis incutitis, tum quia eos iam ante vicistis, tum etiam quia putant vos contra se non flatuuros, nisi facinus aliquod maxime memorabile facere decreueritis. Nam aduersarii, qui numero sunt superiores, vt isti, viribus magis quam consilio freti *hostem* inuadunt. Qui vero sunt longe inferiores, simul etiam qui non coguntur, magnam quandam animi fiduciam habentes, aduersus *hostem* ire audent. Quae cum isti considerent, magis nos formidant ob non iustum, quam ob iustum *rerum bellicarum* apparatus. Multi autem exercitus maiores a minoribus, propter imperitiam; nonnulli etiam propter ignauiam iam profligati fuerunt. a quo utroque *vitio* nos nunc alieni fumus. Proelium vero in sinu mea sponte non committam, nec in eum nauigabo. Video enim angustias non conducere paucis nauibus, quae sub peritis gubernatoribus aguntur, et quae sunt agiliores, aduersus multas naues, in quibus homines rerum nauticarum imperiti vehuntur. Nec enim quisquam hostem inuaserit, ita vt rostro nauis impressionem in eum faciat, quemadmodum oportet, nisi e longinquo eum in conspectu habeat; neque, si prematur, commode se subducere queat. neque per mediam classem percurrendi, aut recurrendi, facultas vlla datur, quae nauium agiliorum sunt opera: sed pro nauali proelio pedesire fieri necesse fuerit. et hoc modo maior nauium numerus meliore conditione pugnat. Sed harum rerum curam ego pro virili prouide geram. Vos vero apud naues vestrum quique ordinem seruantes, imperata celeriter accipite, praesertim cum hostium stationes non longe absint; et in ipso proelio militarem disciplinam, et silentium plurimi facite; (haec enim cum multis aliis in rebus bellicis, tum vero praecipue in naualibus

* Ita ex interpretatione *Vallae et Acaei*. Propter famam vestram reliquos etc. *Alii*. Propter opinionem, quam de vobis conceperunt, eorum plerosque etc. *Ac. Port.* HVDs.

τὴν ναυμαχίαν. Παραπολὺ ὑπερβαλλόντως. Καὶ ὅτι ἐκ αὐτῶν] ὁ νῆς ἕως, ἠγνόντο οἱ ἐχθροὶ μὴ ἀνδραγαθῶν ἡμῶς ἄλλως ἢ μέλλοντάς τι γενναῖον πράξαι. Ἀντίπαλοι μὲν γὰρ] θαρσύνοντες ἀντιπαλαίειν. Οἱ δ' ἐκ πολλῶν] τῷ μέτρῳ. Καὶ ἅμα ἐκ ἀναγκαζόμενοι] ἡμεῖς δηλονότι οἱ Ἀθηναῖοι. Ἐκὼν εἶναι ποιήσομαι] τὸ εἶναι παράκει ἐκ τῆς Ἀττικῆς. Ἐδὲν γὰρ ἐν ταῖς τοιαύταις συντάξεσι δηλοῖ. Ἐπιπλευσεῖ τις] κατὰ τῶν ἐναντίων ἐπέλθοι. Μὴ ἔχων τὴν πρόσσφιν τῶν πολεμίων] μὴ ὄρων τὰς πολεμίας. Ἐκ πολλῶν] λείπει διατήματος. Διεκπλοῖ τε ἐκ εἰς.] τὸ ἐμβάλλειν, καὶ διασχίζειν τὴν τῶν ἐναντίων τάξιν. ἀνατρεφῶν δὲ, αἱ εἰς τὰ πῶν ὑποχωρήσεις. Ἐν τότῳ] ἐν τῷ περὶ ἡμῶν. Τῶν μὲν ἐν ἐγῶ] τὸ ἐπιχειρήματα ἐκ τῶ συμφέροντος. Τὰ τε παραγγελλόμενα] τὰ τῆς παραινέσεως ἔργα. Ὁξέως] σπουδαίως. Τῆς ἐφορμῆσεως οὐσίας] τῶν πολεμίων. Καὶ ἐν τῷ ἔργῳ] καὶ ἐν τῷ ἔργῳ κόσμον ἔχετε, ἦτοι ἐν τῷ πολέμῳ κόσμον ἔχετε. καὶ σιγῆν καὶ συμφέρον ὄν τοῖς μετιῶσιν ἐπιτοπολὺ τὰ πολεμικὰ, καὶ μάλα τε

c. 49. vbi verba καὶ διασχίζ, τ. τῶν ἐναντίων τάξιν non leguntur; attamen hic; quem locum non recordabatur. Vir Doctissimus.] GOTTL.

[Ἐπιπλευρήσεις] In Cassel. etiam exponitur ἀναγκάσειεις. In Aug. defunt Schol. ad verba Τὰ τε παραγγελλόμενα Ὁξέως καὶ ἐν τῷ ἔργῳ Ἐπὶ τὴν αὐτῶν γῆν Ἐσὼ ἐπὶ τῷ κόλπῳ Ἐπὶ δ' αὐτῶν ἐτ ταύτη παραπλευσῶν.] G.

[Καὶ συμφέρον] Steph. malebat: τὸ καὶ συμφέρον ὄν τοῖς μετιῶσιν.] G.

Περὶ πλείων ποιήσε —] Reiskius conicit (anim. p. 23.): ἠγεῖσθαι ἐς τε τὰ πολλὰ, maximi facere silentium et bonum ordinem, confert cum aliis bello vniuerso, tum noui minimum nauali. Sed est admonitio Phormionis, quae imperatium postulat. Pro ὡς τε τὰ πολλὰ, Stephanus emendabat: ὃ ἔς τε τὰ πολλὰ. Abreschius in Diluc. p. 264. τὸ ὡς separat in ὡς τε, et τὴν valere auctor est, τὰ γὰρ, siue καὶ γὰρ. Sensum esse: καὶ γὰρ συμφέρει ὡς τὰ πολλὰ τῶν πολεμικῶν, καὶ ἐξ ἡκιστα ναυμαχίας. Duplex regimen esse τῷ συμφέρειν cum ὡς, ἰ. c. εἰς,

pro, et cum datiuo; et hanc structurae permutationem esse valde vfitatam. Sed merito dubitat Bauerus, an ὡς ab initio orationis, τε iunctum, pro εἰς positum reperiat, et τε pro γὰρ. Explicat igitur ὡς τε pro ἕως, et intelligit ante τὰ πολλὰ, εἰς ἰ. κατὰ. Idem malit legi ναυμαχίας. In Ald. et Bas. est ναυμαχίας. Ita τὰ πολλὰ esset nomen. Sed vitiosa est haec lectio, vt contexta docent. Ceterum in marg. Flor. Vin. leg. ἢ τὰ τε πολλὰ τῶν πολεμικῶν συμφέρει, quae cum in multis rebus bellicis conferunt, tum maxime pugnae nauali. Sic Valla. G.

Ἦσε τὰ πολλὰ] In priori etiam Editione huic voci ὡς τε notam asterisci apposueram: sed mihi tandem huius loci emendationem coniectura videor assequutus. Nam si pro ὡς scribatur ὃ ἔς τε, belle procedet structura, sensusque manifestus erit. Quum tamen magis vfitata sermonis forma haec futura esset, ὃ ἔς τε τὰ πολλὰ τῶν πολεμικῶν συμφέρει, καὶ ἐς ναυμαχίαν ἐξ ἡκιστα, maluit, mutata (more suo) constructione, dicere καὶ ναυμαχίᾳ ἐξ ἡκιστα. STEPH.

τῶν ὕ πολεμικῶν ξυμφέροι, καὶ ² ναυμαχία ³ ἔχ' ἦνιστα) ⁴ ἀμύνεσθε τε τῶσδε ἀξίως τῶν προεργασμέ-
νων. ὁ δὲ ἀγὼν μέγας ὑμῖν, ἢ κίταλῦσα ⁵ Πελοποννησίων τὴν ἐλπίδα τῆ ναυτικῆ, ἢ ἐγγυτέρω κατὰ
εἴσαμ Ἀθηναίους τὸν φόβον περὶ ⁶ τῆς θαλάσσης. ἀναμνηστικῶ δ' αὖ ὑμᾶς, ὅτι νενικήκατε αὐτῶν τὰς
πολλὰς ἡσημένων δὲ ἀνδρῶν ἕκ ἐθέλουσιν αἰ γνῶμαι πρὸς ⁷ τὰς αὐτὰς κινδύνους ὅμοιοι εἶναι.

ε΄. Τοιαῦτα ¹ μὲν καὶ ὁ Φορμίων ε παρεκλεύσατο. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι
ἐκ ² ἐπέπλεον ἐς τὸν κόλπον καὶ τὰ στενά, βεβλόμενοι ἀκούσας ἔσω προαγαγεῖν αὐτὰς, ἀναγόμενοι ἅμα
³ ἔω, ἔπλεον, ἐπὶ τεσσάρων ταξάμενοι τὰς ναῦς, ⁴ ἐπὶ τὴν ἑαυτῶν γῆν ἔσω ἐπὶ τῆ κόλπῃ, δεξιῶ κέρα
⁵ ἠγάμενοι, ὥσπερ καὶ ἄρμεν. ἐπὶ δ' αὐτῶ εἴκοσι ⁶ ναῦς ἔταξαν τὰς ἄριστα πλεῦσας, ὅπως, εἰ ἄρα,
νομίσας ἐπὶ τὴν Ναύπακτον αὐτὰς πλεῖν, ὁ Φορμίων, καὶ αὐτὸς ἐπιβοηθῶν ταύτῃ παραπλέοι, μὴ δια-
φύγοιεν πλείοντα τὸν ἐπίπλεον σφῶν οἱ Ἀθηναῖοι ἔξω τῆ ἑαυτῶν κέρως, ἀλλ' ⁷ αὐτὰ αἰ ἦες περικλείσειαν.
ὁ δὲ (ὅπερ ἐκείνοι προσεδέχοντο) φοβηθεὶς περὶ τῶ χωρίῳ ἐρήμῳ ὄντι, ὡς ἔωρα ἀναγομένης αὐτὰς, ἀκων
καὶ κατὰ σπυδῶν ἐμβιβάσας, ἔπλει παρὰ τὴν γῆν· καὶ ὁ περὶ ἅμα τῶν ⁸ Μεσσηνίων παρεβοήθει.
ιδόντες δὲ οἱ Πελοποννήσιοι κατὰ μίαν ἐπὶ κέρως ⁹ παραπλέοντας, καὶ ἤδη ὄντας ἐντὸς τῆ κόλπῃ τε καὶ
πρὸς τῆ γῆ, (ὅπερ ἐβύλοντο μάλιστα,) ἀπὸ σημείων ἐνὸς ἄφνω ἐπιτρέψαντες τὰς ναῦς, μετωπηδῶν
ἔπλεον, ὡς εἶχε τάχως ἑκάστος, ἐπὶ τὰς Ἀθηναίους· καὶ ἠλπιζον πάσας τὰς ναῦς ἀπολήψεσθαι. τῶν
δὲ, ἐνὸςκα μὲν ¹⁰ τινες, αἵπερ ἠγῶντο, ὑπεκφεύγουσι τὸ κέρασ τῶν Πελοποννησίων, καὶ τὴν ἐπιτροφὴν ἐς
τὴν εὐρυχωρίαν· ¹¹ τὰς δὲ ἄλλας ἐπικαταλαβόντες, ἐξέωσαν τε πρὸς τὴν γῆν ὑποφευγύσας, καὶ
διέφθειραν. ¹² ἀνδρας τε τῶν Ἀθηναίων ἀπέκτειναν, ὅσοι μὴ ἐξένευσαν αὐτῶν· καὶ τῶν νεῶν τινὰς
¹³ ἀναδάμενοι εἴλκον κενὰς, μίαν δὲ αὐτοῖς ἀνδράσιν εἶλον ¹⁴ ἤδη. τὰς δὲ τινὰς οἱ Μεσσηνιοί, ¹⁵ παρεβοη-

γ πολεμικῶν Bar. Ald. Flor. Basf. πολεμικῶν καὶ ξυμφ. Reg. Cass. Basf. Aug. z Ναυμαχίας Marg. In Ald. Basf. ναυμαχία. a οὐκ-
ἦνιστα Bar. C. Ar. Ald. Flor. Basf. b ἀμύνεσθε Cl Gr. ἀμύνεσθε δὲ Reg. Cass. In Gr. ἀμύνεσθε est ex emendatione, et te abest. In
cod. Basf. ἀμύνεσθε τῶσδε ἀξίως et ex em. ἀμ. δὲ τ. δ. c τῶν Πελοπ. Reg. d τῆς δεστ Ar. Dan. e τὰς abest Ar. Stob. p. 97.
habet τῆς. f Δι Reg. g παρεκλεύσατο C. παρεκλύσατο Cl. et Cass. h ἔπλεον Ar. C. Cl. i ἔως Dan. k παρὰ Marg.
Ald. Flor. Basf. l ἠγαμένω Marg. Cl. Reg. Cass. sed in hoc deinde super γ scriptum erat α. m ναῦς om. Cl. Reg. Cass. Aug.
et Reg. εἴκοσι. n αὐτῶ Ar. C. Gr. o Μεσσηνίων Ar. C. iidemque paulo infra: et ita etiam Cass. Gr. Sed Cass. infra Μεσσηνίων. Paulo ante
Dan. non habet δ ante περὶς. Cod. Basf. mox ἠπικαίρας, male. p παραπλέοντας deest Reg. q τῶς om. Cl. Reg. Cass. Basf. Aug.
r τὰς δ' ἄλλας Ar. C. s ἀνδρας τῶν Gr. t ἀναδάμενοι legisse videtur Valla; vertit enim: quos depresserant. u ἠδη deest Ar.
Dan. x Malim παρεβοηθῆναι, ut in Crd. ves. scriptum est. Sterb. παρεβοηθῶντες Reg.

'Ο δὲ ἀγὼν] In cod. Aug. notatum τινὲς ἀπὸ δὲ τὰς ἐπιλό-
γως: n. sunt, qui ab his v. epilogos incipient. Legendum
arbitror, ἀφ' ὃ δὲ, n. a v. ὃ δὲ — Paulo post ad v. ἀνα-
μνηστικῶ in eodem cod. reperitur: οἱ ἐπιλόγοι. GOTTL.
Nota Cod. Cassell. si emendanda fuit, non debuit corrigi,
ἀφ' ὃ δὲ: quis ita loquitur? sed, ἀπὸ τῆ ὃ δὲ. BAYER.
ἡσημένων — εἶναι] Stobaeus pag. 97. qui agnoscit τὰς
Aristophanes ἴππ. Ὡς ἂν νοῦ μιλίους αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ
Δουλὸν εὐρήσει. Avellius Fufus apud Senecam Suavor. v. Sic
fugatum creditis Xerxen, ut reverti possit? At nescio quo-
modo languet circa memoriam iacturae animus. Prior enim
metus futuri pignus est. Amissa ne audeat, amissurum mon-
nent. Omnis exest animum elades, vbi ignominia spem
premit, vbi nullam meminit aciem, nisi quae iugerat, errat
circa incerta sua, et, quae male expertus est, nota deponit.
Strabo apud Livium: cum iis vobis pugnandam, quos terra
marique vicistis. Erit igitur in hoc certamine is vobis illis-
que animus, qui Victoribus et Victis esse solet. Confer
Thucyd. VII, 61. WASS.

Τοιαῦτα μὲν] In cod. Aug. adscripta sunt h. v. οἱ πολλοὶ
ἀρροῦντες γράφουσι τὸν δὲ CTN. (i. e. συνδέσμον) μετὰ τὴν ἡμι-
γορίαν. G.

[Ἐσωτέρω τῶν Ἴων] Sic scripsi pro ἑρίων. Duckerus sic
coniecerat, ut reperitur in cod. Aug. ad c. 90. dissentis ver-
bis: ἑσώτερον τῶν Ἴων, ἐν τῷ Κρισίῳ κόλπῳ.] G.

Αὐταί αἰ] Recepti αὐταί pro αὐταί. Reiskius (in anim. p. 23.)
quoque illud praetulit. G.

[Ὅ δὲ] Hoc et sequens Schol., ut etiam ad verba περὶ τῆ
χωρίῳ Ἐρήμῳ ὄντι ἐπὶ πλεὶ παρὰ τὴν γῆν defunt in Aug.] G.
[Ὡς ἂν εἰ] Sic correxi pro ὡσανεὶ. In Cass. et Aug. est
ἀσεί pro ὡσανεὶ. In eodem τὸ ante ἐπὶ κέρως deest, et in fine
pro δηλοῖ est καλεῖ, in Cassel. et Aug. Mox ad Schol. ἀπὸ
σημείων — correxi ἄς ἂν εἰ.] G.

[Μὴ πολλῶν] In Cass. et Aug. legitur: εἰ δευδέντες πολλῶν
σημείων, ἀλλ' ἐθῶς ποῦντες, ὅπερ ἰδοῦμαι. Reliqua omnia de-
funt. Itaque v. τὸ δὲ σημείων ἂ. τ. μιλία, non huc pertinent.
Adscriptis quidam, qui sciebat, σημεία quoque esse μιλία,
lapides, miliaria, quae Graeci recentiores vocabant, ut scite
iudicat Duckerus. Reliqua δόνται δ. λ. — sunt huius loci.
Σύνθημα (testera militaris, quae verbis exprimitur) dissentit a
παραπλέοντας, quod sit l. νεύματα: νεύρος ἢ ἔπλων συγκρούσαι
ἢ ἐγκλίσει δόρατος, ut docet Onof. in στρατηγ. p. 90. f. Schweb.
ed.] G.

Μετωπηδῶν ἔπλεον] Adversis frontibus — opponitur τῶ ἐπὶ
κέρως, ut apparet e Lucian. T. II. p. 40. (quom. ser. hist.)
vbi scriptor, quem reprehendit Lucianus, transversum agmen
dicit in cornu, pro eo, quod debet dicere, in frontem:
ἐπὶ κέρως δὲ λέγειν τὸ ἐπὶ μετωπῶν ἄγειν. Sic h. l. conuersae
naues aduersis frontibus ferebantur in obliquam seu trans-
versam nauium aciem. v. Gesn. ad Lucian. l. c. et Doruill.
ad Charit. p. 627. G.

Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325.

conducunt;) hosque pro eo, ac res a vobis ante gestas decet, propulsate. Magnum autem certamen vobis aut omnem classis spem Peloponnesiis eripere, aut propiorem maris *amittendi* metum Atheniensibus afferre. Illud etiam iterum vobis in memoriam reuoco, permultos eorum a vobis superatos fuisse. Virorum vero, qui *semel* victi fuerunt, animi eadem pericula *iterum* pari audacia subire non solent.

90. Huiusmodi verbis et ipse Phormio suos est adhortatus. Peloponnesii vero, quoniam Athenienses in sinu et *maris* angustiis contra ipsos non tendebant, cum eos inuitos in sinum producere vellent, statim primo diluculo instructa classe in ordines, quorum singuli quaternas naues habebant, portu soluentes, in suum agrum, intra *Crisaeum* sinum nauigare coeperunt, dextro cornu procedente, sicut etiam in statione steterant. In hoc autem *cornu*, viginti naues maxima celeritate praeditas constituerunt, vt, si forte Phormio, ratus ipsos Naupactum versus tendere, ipse quoque hac iter faceret, opem laturus, Athenienses suarum nauium impressionem extra suum cornu vitare non possent; sed hae ipsae naues *eos* intercluderent. Ille vero, (id, quod illi expectabant) metuens oppido praesidiis nudato, postquam vidit eos nauigantes, inuitus, et festinanter militibus in naues impositis oram maritimam legere coepit. Simul etiam Messeniorum peditatus oram maritimam sequutus aderat, vt suis opem ferret. Peloponnesii vero, cum eos vnico cornu longa nauium serie, ita vt singulae singulas sequerentur, et iam intra sinum, et prope terram nauigantes vidissent, (id, quod maxime cupiebant) vno signo repente dato naues conuertentes, prorsus aduersis in Athenienses ferri coeperunt, quanta maxima celeritate quisque poterat, omnesque naues a se interceptum iri sperabant. At illorum vnde-
cim quidem naues, quae praecedebant, Peloponnesiorum cornu et conuersionem vitantes, in apertum mare fugerunt: sed alias assequuti sunt, et fugientes ad terram compulerunt, et corruperunt. Et Atheniensium quotquot ex illis non enatauerunt, interfecerunt. Nonnullas etiam naues, quas ex suis religauerant, inanes trahebant, et vnam ipsarum cum ipsis viris iam ceperant. Nonnullas vero Messe-

ποις ναυμαχῶσιν. Ἐπὶ τεσσάρων ταξάμενοι ἀντὶ τῶ, κατὰ τέσσαρας αὐτὰς ποιήσαντες. Ἐπὶ τὴν ἐαυτῶν γῆν ἀντὶ τῆ παρα τὴν. Ἔσω ἐπὶ τῆ κόλπῃ ἐσωτέρῳ τῶν Ῥίαν, ἐν τῷ Κριταίῳ κόλπῳ. Ἐπὶ δ' αὐτῶ τῷ κέρατι. Ἐπὶ τὴν Ναύπακτον ἔσω γὰρ ἐν τῷ κόλπῳ ἔκειτο ἡ Ναύπακτος. Ταύτη παραπλέοι τῇ ὁδῷ. Ὁ δὲ ὁ δὲ φοβούμενος ὡς ἴσως τὰς Πελοποννησίδας, ἄκων κατὰ σπουδὴν τῆς στρατιᾶτος ἐμβιβάζει εἰς τὴν νῆον ἔπλει. Προσδέρχοντο ἡλιτίζον. Περὶ τῷ χωρίῳ τῆς Ναυπάκτου δημοσιότης. Ἐρήμω ὄντι βροχθεῖας δημοσιότης. ἔπλει παρὰ τὴν γῆν τὴν οἰκεῖν δημοσιότης. Κατὰ μίαν ἐπὶ κέρατος ὡς ἂν εἴλεγε, μίαν κατακολληθεῖσαν τῆ ἑτέρῃ. τὸτο γὰρ τὸ ἐπὶ κέρατος δημοσιότης. Ἀπὸ σημείων ὁδῶν ὡς ἂν εἴλεγε, μὴ πολλὰν περικυκλεύσαν δευτέρως, ἀλλ' εὐδὺς ποιῶντες, ὅπερ εἰδὲται. (τὸ δὲ σημεῖον, ἀντὶ τῆ μιλίας) δύναται δὲ λέγειν καὶ τὸ σύνθημα. Ἐπιστρέψαντες τὰς νῆας μεταπηδῶν ἔπλειον τὸ μὲν ἐπιστρέψαντες εἶπεν, ὅτι ἦν ἄνω εἰπῶν, ἐπειδὴ κατ' εὐθείαν ἔπλειον νῆον δὲ, ἕκαστος τὸ δὲ μεταπηδῶν, πάλιν τὸ κατ' εὐθείαν πλέειν εἶπεν. τὸ γὰρ μέτωπον τῆς νεῶς, ἡ πρῶτα ἐστὶ. λέγειν ἔτι, ὅτι τὰ μέτωπα, ὅ ἐστι τὰ πρόσωπα τῶν νεῶν, παρεῖχον τοῖς ἐναντίοις. Τῶν δὲ τῶν νεῶν τῶν Ἀθηναίων. Ἐξέωσαν τε] πρὸς τὴν γῆν οἰκεῖται ἐποίησαν, ἐξέκλιον τῆς προκειμένης ὁδῶ. Ἐξέωσαν] ἐξεκολύμθησαν. Ταύτη μὲν ἔν ταύτῃ, ἴσως. ἢ ἀντὶ τῶ, κατὰ τῶτο τὸ μέρος. Καὶ ἴσχυσαι] ἐλλομενίζουσαι.

[Μέτωπον] v. Suid. h. v.] GOTTL.

Ἐξέωσαν τε πρὸς τὴν γῆν ὑποφωγύσας.] In terram s. litus naufragari cogit; nos: sic jagten sic in vollem Laufe auf den Strand. Apud Charit. p. 123. νεῶς πρὸς τὴν γῆν ἐξέωσαν] explicat Doruill. p. 627. ὡσθελίως, eodem modo, vt fecimus, (op Strand jagten.) G.

Διέφθειραν] Scil. νεῶς, richteten die Schiffe zu Grunde. Μοχ ἐξέωσαν vulgo Schol. explicat duplici modo, et Abreschius dubitat (in Dilucid. p. 265.) vtro sensu posuerit Noster. Sed altera pars Scholii, quam deleui, pertinet ad superius Scholion. Scholion ἐξεκολύμθησαν refertur tantummodo ad ἐξέωσαν. G.

[Τὸ διέφθειραν ἀντὶ τῆ] Hoc ineptum Schol., quod abest a Cassel., et e superiori, quod recte interpretatur ἐξέωσαν, huc tractum est, induxi.] G.

Ἐξέωσαν] Suidas h. v. τὰς δὲ ἄλλας νεῶς. addit de suo νεῶς, et sequentia ita legit, ἐπικατ. ἐ. τ. π. τ. γῆν, καὶ πολλὰς ἀπέκτειναν, ὅσοι μὴ ἐ. ἀ. caeteris omisissis perperam. Phavorin. haec tantum habet, καὶ πολλὰς ἀπέκτειναν, ὅσοι μὴ ἐξέω. αὐτ. WASS.

[Ἐξεκολύμθησαν] In Aug. est ἐκολύμθησαν. Reliqua desunt in Aug. ἐξέκλιον τῆς προκειμένης ὁδῶ. Induxi igitur. Videtur Duckero potius pertinere ad ἐξέωσαν. Bene. Inferui itaque suo loco.] G.

Καὶ τῶν νεῶν] Thomas M. in ἀναδησόμενος laudat ita: καὶ τινὰς ἀναδησόμενοι κενὰς εἴλικον, haud dubie membriter. G.

Ἀναδησόμενοι] Thom. Mag. in ἀναδησόμενος ita laudat: καὶ τινὰς ἀναδησόμενοι κενὰς εἴλικον. WASS. Errorem Vallae, haec ita vertentes, quasdam quas depresserant naues, inanes habere coeperunt, notat ad marg. secundae suae Edic. Stephanus, et Kuhn. ad Polluc. I, 124. Vid. ad Thucyd. I, 50. D V C K.

θήσαντες, καὶ ἐπεσβαίνοντες ξὺν τοῖς ὅπλοις ἐς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπιβάντες, ἀπὸ τῶν κατὰ τρωμά-
των μαχόμενοι ἀφείλοντο ἐλκομένας ἤδη.

5α. Ταύτη μὲν ἔν οι Πελοποννήσιοι ἐκράτην τε, καὶ ἔφθειραν τὰς Ἀττικὰς ναῦς. αἱ δὲ εἴκοσι
νῆες αὐτῶν, αἱ ἀπὸ τῆ δεξιᾷ κέρως, ἐδίωκον τὰς ἑνδεκα ναῦς τῶν Ἀθηναίων, αἵπερ ὑπεξέφυγον τὴν
ἐπιτροφὴν ἐς τὴν εὐρυχωρίαν καὶ Φθάσσειν αὐτὰς, πλὴν μίᾳς νεᾶς, προκαταφυγῆσαι ἐς τὴν Ναύ-
πακτον. καὶ ἴσχεσαι ἀντίπρωροι κατὰ τὸ Ἀπελλώνιον, παρεσκευάζοντο ἀμυνόμενοι, ἦν ἐς τὴν
γῆν ἐπὶ σφᾶς ἐπιπλέωσιν. οἱ δὲ, παραγιγνόμενοι ὑπερον, ἔπαιώνιζον τε ἅμα πλείοντες, ὡς νενικη-
κότες· καὶ τὴν μίαν ναῦν τῶν Ἀθηναίων, τὴν ὑπόλοιπον, ἐδίωκε Λευκαδία ναῦς μία πολὺ πρὸς τῶν ἄλλων.
ἔτυχε δὲ ὀλκὰς ὀρεῖσα μετῴρωτος, περὶ ἣν ἡ Ἀττικὴ ναῦς Φθάσατα καὶ περιπλεύσατα, τῇ διωκῆσθαι
Λευκαδία ἐμβάλλει μέση, καὶ κατὰδύει. τοῖς μὲν ἔν Πελοποννησίοις, γενομένης τῆς ἀπροσδο-
κῆς τε καὶ παραλόγως, φόβος ἐμπίπτει καὶ ἅμα ἀτάκτως διώκοντες, διὰ τὸ κρατεῖν, αἱ μὲν τινες
τῶν νεῶν καθείσαι τὰς κώπας, ἐπέτησαν τῆ πλῆ, ἀξύμφορον δρῶντες πρὸς τὴν ἐξ ὀλίγης ἀντεξόρ-
μῃσιν, βεβλόμενοι τὰς πλείους περιμεῖναι αἱ δὲ καὶ ἐς βραχέα, χωρίων ἀπειρία, ἤκειλαν.

5β. Τὰς δ' Ἀθηναίους ἰδόντας ταῦτα γιγνόμενα θάρσος τε ἔλαβε, καὶ ἀπὸ ἐνὸς κελύσματος
ἐμβοήσαντες, ἐπ' αὐτὰς ἄρμησαν. οἱ δὲ, διὰ τὰ ὑπάρχοντα ἀμαρτήματα, καὶ τὴν παρῶσαν ἀταξίαν,
ὀλίγον μὲν χρόνον ὑπέμειναν, ἔπειτα δὲ ἐτρέποντο ἐς τὸν Πάνορμον, ὅθεν περ ἀνηγύγοντο. ἐπιδιῶ-
κοντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τὰς τε ἐγγυὲς ἄσας μάλιστα ναῦς ἔλαβον ἐξ, καὶ τὰς ἐαυτῶν ἀφείλοντο, ὡς ἐκεῖνοι

γ Διφθερον Marg. Ar. C. Cl. in marg. Dan. ἔφθειραν Cass. Gr. Bas. z ἔποτροφὴν Marg. et Cod. ves. Stephani. Cl. Gr. Ἐπι-
τροφὴν (cum paruo praecedat interuallo) retinendum suadet Steph. ἔποτροφὴν Cass. Aug. a αὐτὰς Reg. Gr. sed hic αὐτὰς inter ver-
sus. b ἴσχεσαι Cass. Aug. Mosqu. c κατὰ ἀπελλώνιον παρεσκευάζοντο Cass. Aug. κατὰ τ. ἀ. κατεσκευάζοντο Reg. d ἀμυνόμενοι Ar.
e πλείων Ar. C. Cl. Gr. Cass. Dan. Aug. f παραγιγνόμενοι C. Παραγιγνόμενοι Dan. g Ita Cod. ves. Stephani et Editi omnes. ἔπαι-
ώνιζον Marg. Ar. C. h τὴν Λευκαδίαν διωκῆσθαι Ar. C. Reg. Cass. Dan. Gr. Bas. i μέσον Cl. k οὐν δεεστ Reg. l τῆς τῆ δεσφunt
Ar. τῆς non agnoscit C. τῆς ἀπροσδοκῆς Reg. m Παρὰ λόγων Ar. C. Cl. et παραλόγως in marg. παρὰ λόγων Reg. Cass. Dan.
n καθείσαι Dan. o ἔτησαν Ar. C. Cl. ἀπέτησαν Priscian. L. XVII. p. 1100. item Mosqu. ἀπέτησαν. ἔτησαν Dan. ἔπέτησαν Aug.
Sed manu rec. super e script. a. p ἄντεξόρμησιν Marg. ἄντεξόρμησιν Ar. C. Dan. Mosqu. q βραχέα Cod. ves. Steph. βράχια
Ar. C. All. Flor. Bas. Cass. βράχια Gr. βράχια Reg. καὶ etiam abelr Gr. r ἀπορία χωρίων Ar. C. ἀπειρία χωρίων Reg. Cass.
Dan. Gr. Bas. Aug. In Mosqu. χωρίων βραχία. s ἀδ' Ἀθηναίους Reg. Cass. Gr. t ἔς αὐτὰς Ar. C. Dan. u τὸ Marg. Ar. C. All.
Flor. Bas. Eic τὴν Reg. Cass. Bas. et p. 396, 8. εἰς κώπων Cass. ib. v. 10. ἐς τὴν Reg. x ὅθεν περ ἀνηγύγοντο C. ὅθεν ἀνηγύγοντο Ar. ὅθεν
περ ἀνηγύγοντο Dan. Mosqu.

[Ταύτη] Hoc Schol. deest in Cassel. et Aug.] 507πλ.

Αἱ δὲ εἴκοσι νῆες] In cod. Aug. ad h. v. scriptum: τὸ
τέταρτον τάγμα τῶν νεῶν. G.

τὴν ἐπιτροφὴν] In eodem (vet. lib.) ὑποτροφὴν legimus: sed
cur hic potius ἐπιτροφὴν in ὑποτροφὴν, quam in loco, qui
paruo praecedat interuallo, mutaremus? praesertim vero,
quum ibi quoque ἐς τὴν εὐρυχωρίαν sequi videamus. STERN.

ἴσχεσαι] Codd. Cassel. Aug. et Mosqu. σῆσαι non male,
vt alias, et cum et plerumque sine praepositione. ἴσχειν
tamen frequenter appellendi notione apud Nostrium occur-
rit, cum praepositione πρὸς et ἐς, item sine casu. v. Gloslar.
in ἐχω et ἴσχω. G.

[Ἄλλη ἀρχὴ] V. τὸ, καὶ ἴσχεσαι, absunt a Cass. In
Aug. legitur vitiose: εἴσχει. Verba ipsa obscura sunt,
Duckerus putat, indicari iis alterius pugnae narrationem.
Quae sequuntur, reuli, praeceduntibus codd. Cass. et Aug. ad
ἀντίπρωροι, quod praefixi. Verba γενομένη δηλοῦντι, adscri-
pta ἀντίπρωροι, non comparant in codd. Cass. et Aug. et pos-
sent abesse. Pro ἴσχεσαι in Aug. est ἔχοντες.] G.

Ἀπολλώνιον] Ita legendum censet Suidas h. v. in penult.
atque ita Aristoteles in Opusc. p. 108. WASS. Suidas praer-
terece tribus aliis locis inculcat semper scribendum esse Ἀπολ-
λώνιον, pro templo Apollinis, item Ποσειδώνιον, Διονύσιον,
Δημήτριον, et alia huius generis. Vid. cum in Ἀθηναίων, Δη-
μήτριον, et Ποσειδώνιον, vbi tamen contra, quam in superior-
ibus tradiderat, Ποσειδώνιον per diphthongum scribi dicit.

Pluribus de his agit Eustathius in Homer. Od. ζ'. p. 1562.
vbi haec quoque leguntur: σημείωσαι δὲ, ὅτι πολλὰ περιεπτικὰ
διφθερῆται παρὰ τοῖς παλαιοῖς· ὧν καὶ τὸ ἑρῶν Ἀπολλώνιον, διὰ
τῆ i. κατὰ τινὰς δὲ διὰ διφθογγῆς, κατὰ τὸ Ἡράκλειον - καδ'
ἑτέρως δὲ, Ἀπολλωνεῖον, ὡς Ἰσείον. Add. Kubn. ad Paulian.
Corinth. Cap. XXVI. DVCK.

ἔπαιώνιζον] Non ἐπαιώνιζον, sed ἐπαιώνιζον, meum vetus
exemplar habet, ac memini me et alibi legere: quamuis
alioqui sciam, videri nouum posse lacuna praecona canentes,
pro illa recepta lectione, Inetum praecona canentes. STERN.
Παιώνιζον D. Hal. passim. Noster Herodotum sequitur. WASS.
Vid. supr. ad I, 50. Paullo ante Cl. Wassé, inducto παραγι-
γνόμενοι, quod in plerisque Mss. Schol. et omnibus Edd. est, in
margine sublituerat παραγιγνόμενοι. DVCK.

Sic Noster cum Herodoto, vt iam notauit Wasseus. Pro-
bum quoque est ἐπαιώνιζον. Vtrumque librarii frequenter
permutarunt. vid. Wesseling. ad Diod. L. XIII, p. 554. G.

Ὀλκὰς] Agnoscit Suidas h. v. WASS.

Ὀλκὰς - μετώρος] i. e. ἐν πελάγει ἄσα. v. Schol. ad L.
VII, 71. dals eben ein Frachtchiff auf der Höhe vor Anker
lag. G.

[Ὀλκὰς] In Aug. additur ἐστ. In eodem deest Schol. ad
verba τὴν ὑπόλοιπον.] G.

Αἱ μὲν - περιμεῖναι] Priscian. lib. XVII. pag. 1100. vbi
pro ἐπέτησαν legit ἀπέτησαν. male. Pro ἀντεξόρμησιν aliter
quidam Mss. Priscian. ab editis itac. ἀντεξόρμησις seruat et-

Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 328.

nii, subsidium ferentes, et cum ipsis armis in mare ingressi, conscenderunt; et ex earum tabulatis pugnantes, hostibus, qui eas iam trahebant, eripuerunt.

91. Hac igitur parte Peloponnesii victores erant, et Atticas naues corruperunt. Sed viginti ipforum naues, quae in dextro cornu collocatae fuerant, vndecim Atheniensium naues persequiebantur, quae nauium conuersionem vitantes in apertum mare fugerant. Et illae Naupactum fuga se recipientes, praeter vnam, omnes hostem praeuertunt: cumque ad Apollinis fanum appulissent, prorsis contra hostes versis sese ad vim propulsandam accingebant, si illi ad terram contra se venirent. Illi vero cum paulo post aduenissent, inter nauigandum paeana canebant, tanquam victores; et vnam Atheniensium nauem, quae reliqua erat, vna Leucadia nauis, quae caeteras longe antecedebat, insequiebatur. Forte autem nauis oneraria aliquantum procul a portu stabat ad ancoras, ad quam Attica nauis, cum prior peruenisset, et circum eam se egisset, in mediam Leucadium persequentem incurrit, eamque demergit. Cum autem haec res ex improviso et praeter omnem expectationem accidisset, metus Peloponnesios inuasit. Simul etiam, quia non seruatis ordinibus hostem persequerentur, quod iam victores essent, nonnullae naues, dum illi plurium aduentum expectare volunt, demissis remis nauigationis cursum inhibuerant, rem sibi inutilem facientes, propter incurSIONem, quam hostis ex breui spatio in ipsas erat facturus. Nonnullae etiam propter loci imperitiam in breuia impeerant.

92. Athenienses autem, cum haec fieri vidissent, audacia subiit, signoque simul omnibus dato et clamore sublato, in eos impressionem fecerunt. Illi vero, cum propter superiora peccata, tum etiam propter praesentem rerum omnium confusionem, paulisper quidem hostium impetum sustinuerunt, deinde vero terga dantes Panormum redierunt, vnde soluerant. Athenienses vero eos insequuti, cepe-

ἄλλη ἀρχή, τὸ καὶ ἴσχυσαι. Ἀντιπερωροί] ἔχουσαι τὰς πρώτας πρὸς τὸ πέλαγος δρώσας. τῆ γὰρ φεύγειν ἐπαύσαντο. Ἀντιπερωροί] γεγονοῦσι δηλονότι. Κατὰ τὸ Ἀπολλωνίου] ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἐν τῇ λιμένι. Οἱ δὲ παραγενομένοι] οἱ Πελοποννήσιοι. Τὴν ὑπολοιπὴν] τὴν ὑπερέσασαν. Ἐτυχε δὲ ὀλιγάς] ὀλιγάς, ἢ ἐμπορικὴ ναῦς. Ἐπέτησαν τῆ πλῆ] διὰ τὸ ἐγγύθεν ἀντεπιέναι τῆς Ἀθηναίας. Ὀλίγον μὲν χρόνον ὑπέμειναν] ἰδέξαντα τὰ ἐμβάσιμον τῶν Ἀθηναίων. Τὸν Πάνορμον] σημεῖωσαι ὁ Πάνορμος.

iam Plutarchus. WASS. Ostendit ibi Priscianus Homeri, Thucydidiis, et aliorum testimoniis, saepe diuersa genera et diuersos numeros iungi. ДУСК.

Ἐπέτησαν] Reiskius malit (in anim. p. 24.) τὸν πλῆν, inhibebant cursum: quaquam rectius putat, ita accipi posse, quasi sit: ἐπέτησαν ἐπὶ τῆ πλῆ, infestabant nauigationis veluti vestigio. Coniectura itaque nihil opus erat. Praecedit κενεῖται τὰς κώπας, quae forma alias variatur, ἐρετμὰ, ἢ κώπας σχάζειν, inhibere remos, quae differt ab illa: inhibere remis. v. I. F. Gron. Obsl. III. 26. p. 320. GÖTTL.

[Ἀθηναίως] In Aug. est Ἀθηναίως. Equidem putem, hoc Scholion melius referendum esse ad ἀξύμορον δρωῦντες. Noxiūm erat Lacedaemoniis inhibuisse cursum, quod Athenienses contra Lacedaemonios eo facilius incurSIONem facere poterant.] G.

Ἀξύμορον δρωῦντες] i. e. rem sibi perniciosam facientes. Sic Latinorum inutilis capitur, item ἀλυσίτελης, Polyb. III, 116. extr., nec non ἀρχεῖος. v. Clark. ad Hom. II. β. v. 169. Cuper. Obsl. I, 14. Dauil. ad Hirt. B. A. 65., Burmannus ad Ouid. Epp. ex Pont. II, 8. 59. qui laudauit hos duos. G.

Ἀξύμορον] Ita I, 32. ἐς τὰ ἡμέτερα ἀξύμορον, nostrae causae iniquum. Ebr. 13, 17. ἀλυσίτελεις noxiūm sign. BAYER. Βραχέα] Βράχης, quod est in Cod. Stephani, habet etiam Pollux I, 115. et alii. Agit de hoc Brod. VI. Miscellan. 24. ДУСК.

Ἐς βραχέα — ἀκείλων] i. e. πρὸς τὰ βράχης προσσηνέθησαν, vt Diodorus loquitur (L. XIII, p. 555.) vel ἐξωθύντο. v. Schol. ad c. 90. vbi ἐξέωσαν explicatur ἀκείλων ἐποίησαν. Βράχης cod. Steph. habet, cuius scripturae causa Duckerus laudabat Polluc. I, 118. Ita legitur in aliis, vt locus Diodori paullo ante citatus docet. G.

[σημεῖωσαι —] Hoc Schol. addidi ex Aug. Innuit Scholiastes, notandum esse genus masculinum, cum scribi debuerit τὴν Πάνορμον, vt habet cod. Reg. et Silius, XIII, 262. Tergemino venit numero secunda Panormus. Occurrit etiam Panormum.] G.

Ἐς ἐκεῖνοι] Kubnius ad Polluc. I, 125. hunc locum ita legit: Ἐς ἐκεῖνοι τὸ πρῶτον ἀνεδήσαντο. ἄνδρας δὲ τὰς μὲν πρὸς τῆ γῆ διαφθεραντες ἀπέκτειναν, τινὰς δὲ καὶ ἐξώγησαν. Nam, si ita locus legatur, inquit, omnia bene inter se conueniunt, quod fecus est in vulgato. Non adsequor, quoniam illa sint in vulgata scriptura, quae inter se non conueniant. Nec vlla est ratio, cur verba, πρὸς τῆ γῆ διαφθεραντες, loco moueri, et cum ἄνδρας coniungi debeant. Ipse Thucydides satis tuetur receptam lectionem iis, quae scribit Cap. XC. τὰς δὲ ἄλλας (naues Atheniensium) ἐπικταλαβόντες (Peloponnesii) ἐξέωσαν τε πρὸς τὴν γῆν ὑποφύσοντας, καὶ διεφθέρων — καὶ τῶν νεῶν τινὰς ἀναδόμενοι εἶλον κενάς. Nec pluribus verbis opus esse puto in re aperta. ДУСК.

Ἐς ἐκεῖνοι — τὸ πρῶτον ἀνεδήσαντο] Merito Duckerus re-

πρὸς τῇ γῇ διαφθείραντες, γ τοπρῶτον ἀνεδήσαντο· ἄνδρας τε τὰς μὲν, ἀπέκλειναν; τινὰς δὲ ^z καὶ ἐζώγησαν. ἐπὶ δὲ τῆς Λευκαδίας ναῦς, ἡ ^a περὶ τὴν ὀλκάδα κατέδου, Τιμοκράτης ὁ Λακεδαιμόνιος πλέων, ἃς ἡ ναῦς διεφθείρετο, ^b ἔσφαξεν ἑαυτὸν, καὶ ἐξέπεσεν ἐς τὸν ^c Ναυπακλίον λιμένα. ἀναχωρήσαντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι, ^d τροπαῖον ἔησαν, ὅθεν ^e ἀναγόμενοι ἐκράτησαν· καὶ τὰς νεκρὰς, καὶ τὰ ναυάγια, ὅσα πρὸς τῇ ἑαυτῶν ἦν, ἀνείλοντο, καὶ τοῖς ἐναντίοις τὰ ἐκείνων ὑπόσπονδα ἀπέδωσαν. ἔησαν δὲ καὶ οἱ Πελοποννήσιοι τροπαῖον, ἃς νενικηκότες, ^f τῆς τροπῆς, ἃς πρὸς τῇ γῇ ^g ναῦς διεφείραν· καὶ ἦν περὶ ἔλαβον ναῦν, ἀνέθεσαν ἐπὶ τὸ Ρίον τὸ Ἀχαϊκὸν παρὰ τὸ τροπαῖον. μετὰ δὲ ταῦτα, Φεζάμειοι τὴν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων βοήθειαν, ὑπὸ νύκτα ἐσέπλευσαν ἐς ^h τὸν κόλπον τὸν ⁱ Κρισαῖον ^k καὶ Κόρινθον, πάντες πλὴν Λευκαδίων. καὶ οἱ ἐκ τῆς Κρήτης Ἀθηναῖοι ταῖς εἰκοσι ναυσὶν, ^l αἷς ἔδει πρὸ τῆς ναυμαχίας τῷ Φορμίῳ παραγενέσθαι, ^m πολλῶ ὑπερον τῆς ἀναχωρήσεως τῶν νεῶν ἀφικνῶνται ἐς τὴν Ναυπακλον καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

5γ. Πῶν δὲ διαλύσαι τὸ ἐς Κόρινθον τε καὶ τὸν Κρισαῖον κόλπον ἀναχωρήσαν ναυτικόν, ὁ Κνήμιος καὶ ὁ Βρασίδας, καὶ ⁿ οἱ ἄλλοι ἀρχοῦντες τῶν Πελοποννησίων, ἀρχομένης τῆ χειμῶνος, ἐβύλοντο, διδάξαντων ^o τῶν Μεγαρέων, ἀπαιτῶσαι τῷ Πειραιῶς τῷ λιμένος τῶν Ἀθηναίων. ἦν δὲ ἀφύλακτος καὶ ^p ἀκλειτος, εὐκρίτως, διὰ τὸ ἐπικρατεῖν πολὺ τῷ ναυτικῷ. ἔδοκει δὲ, λαβούσα τῶν ναυτῶν ἑκάστον τὴν κώπην, καὶ τὸ ὑπὲρ σίου; καὶ τὸν ^q τροπωτῆρα, περὶ ἴνα ἐκ Κορίνθου ἐπὶ τὴν πρὸς ^r Ἀθήνας θάλασσαν· καὶ ἀφικόμενος ^s κατὰ τάχος ἐς Μέγαρα, καθελκύναντας ἐκ ^t Νισαίας, τῶ νεαρίσ αὐτῶν, τεσσαράκοντα ναῦς, αἱ ἔτυχον αὐτόθι ἔσσαι, ^u πλεῦσαι εὐθύς ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ. ἔτε γὰρ ναυτικόν ἦν προφυλάσσον ἐν αὐτῷ ἔδεν, ἔτε προσδοκία ^v ἔδεμία, μὴ ἂν ποτε οἱ πολέμιοι ἐξαπικαίως ἔτως ἐπιπλεύσειαν. ἐπεὶ ^w ἔδ' ἀπὸ τῆ προφανῆς τολμῆσαι ἂν καθ' ἡσυχίαν, ^x ἔδδ, εἰ διανοῦντο, μὴ ἔκ' ἂν προαισθῆσθαι. ὡς δὲ ἔδοξεν αὐτοῖς, καὶ ἐχάρην εὐθύς· καὶ ἀφικόμενοι νυκτὸς, καὶ καθελκύναντες ^y ἐκ τῆς Νισαίας

γ τὸ πρῶτον C. Basf. Cassf. Gr. z καὶ deest Gr. a πρὶν Alt. Flor. Basf. Reg. et supra rec. man. περι. In cod. Basf. ἡ περὶ τὴν ὀλκάδα ἢ πρὶν περι Gr. b Ἐσφαξεν Marg. Ἐσφαξεν αὐτὸν Cl. Gr. Reg. Cassf. c Ναυπακτιον Marg. Ar. C. Basf. Gr. a correptio, qui ἢ super o posuit. d Τροπαῖον et ex emendate. recenti τροπαῖον. Mox v. 6. τροπαῖον eadem manu Cassf. τροπαῖον utroque loco et v. 7. τροπαῖον, deinde ab emendatore τροπαῖον Gr. e Ἀναγόμενοι C. f Haec verba non aliter accipienda sunt, quam si dictum esset, τῆς τροπῆς τῶν νεῶν, ἃς πρὸς τῇ γῇ διεφείραν, Steph. g διεφείραν ναῦς Ar. C. Dan. h Ἐς κόλπον Cl. Gr. Reg. iis n. Cassf. Aug. i Κρισαῖον Ar. C. Dan. et alibi semper. Sic et v. 12. Reg. k καὶ Κορίνθιον, πάντες Alt. Flor. Basf. καὶ Κορίνθιοι πάντες Ar. C. Dan. Mosqu. l Πρὸ ἂς ναῦς. Ac. Port. Πρὸς τῆς ναυα. Dan. m Oī deest C. n τῶν om. Cl. Gr. Reg. Cassf. Aug. o Ἀκλειτος Gr. p Τροπωτῆρα Ar. C. q Ἀθηναῖος Ar. C. Dan. r Κατατάχος Alt. Flor. Basf. Steph. i. itidemque pag. 398, 13. Reg. vt et 398, 13. Idemque hic ἔς Μέγαρά τε καθ. s Νισαίας passim Ar. C.; Dan. semper. t Ἐδοξεν πλεῦσαι Reg. u οὐδὲ μία, et mox ἔδδ μίας C. x οὐδὲ ἀπὸ Gr. y οὐδ' οἱ Ar. C. z Ἐκτὸς Ar. C. Dan.

prehendit Kuhnium, legentem ad Polluc. I, 125. ἃς ἐκείνοι τοπρῶτον ἀνεδήσαντο. ἄνδρας δὲ τὰς μὲν πρὸς τῇ γῇ διαφθείραντες ἀπέκλειναν. Διαφθείρειν ἄνδρας significat iam interficere, trucidare homines; cur ἀπέκλειναν addiderit Noster, non sane intelligi potest. Parum attendebat Vir eruditiss. ad superiora c. 90. et sequ., quae docebant, τὸ διαφθείρειν referri ad nautes, quod idem est ac καταδύειν. Plura qui velit de hac voce, adeat Abresch. Diluc. p. 266. sq. Reiskius in Diluc. p. 268. malebat: ἃς ἐκείνοι πρὸς τῇ γῇ τὰς ναύτας διαφθείραντες, τὸ πρῶτον ἀνεδήσαντο. quas Lacedaemonii caetera (τοπρῶτον) a suis nauibus religarant, postquam nautes eam trucidassent. Sed Vir Eruditiss. nimis festinanter haec, vt et alia, scribebat, quae non ita multo post mutabat; vt h. l. in animadu. p. 24. fateatur, nihil vitii h. l. inelle, vt e superioribus pateat. πρὸς τῇ γῇ, n. Naufragiorum. GOTTL.

[Ἐσφαξεν] Pollux VI, 192. adnotat, Thucydidem dixisse ἔσφαξεν. Dubitat Ingermann. an in Polluce legendum sit ex hoc loco ἔσφαξεν. Si nusquam alibi Thucydides dixit ἔσφαξεν, non est dubitandum. DVCK.

[Λακωνικὸς τὸ φρόνημα] Veluti mater illa Lacaena, ἡ τὴν ἑσπίδα τῷ παιδί ἐπὶ πολίμῳ ἐξίοντι δόσσα, Σδ, ἔφη, τέκνον, ἡ παύτη ἢ ἐπὶ ταύτην. v. not. ad Schol. h. libri c. 39. Mox

pro ἔξῃον in Cassf. et Aug. est ἔξῃασαι. In Aug. desunt Schol. ad verba τὴν ὑπόλοιπον Ὀλίγον μὲν χρόνον ὑπέμειναν ἢ περὶ τὴν ὀλκάδα Ἄς πρὸς τῇ γῇ ναῦς Ἰπὸ νύκτα et Ὁ πολλῶ ὑπερον.] G.

τῆς τροπῆς, ἃς; Scholiastes ante τῆς τροπῆς subaudit ὑπὲρ. Potest vero subaudiri et ἑνεκα. Nisi forte dicendum est, hunc genitium iungi posse cum τροπαῖον. Caeterum de hoc quoque monere idem Scholiastes debuit, haec verba, τῆς τροπῆς, ἃς πρὸς τῇ γῇ ναῦς διεφείραν, non aliter esse accipienda, quam si dictum esset, τῆς τροπῆς τῶν νεῶν, ἃς πρὸς τῇ γῇ διεφείραν. STEPH. Eadem scribit Steph. in Append. ad Script. de Dialect. pag. 93. et addit, hoc structurae orationis genus valde kainotrepēs esse; sed, quo est kainotrepēs, eo magis Thucydideum videri fortasse debere. DVCK.

τῆς τροπῆς] Vel cum Scholiaste ὑπὲρ, vel cum Stephano subaudiendum est ἑνεκα· quasi scripserit Thucydides: τῆς τροπῆς τῶν νεῶν ἑνεκα, ἃς πρὸς τῇ γῇ διεφείραν. Refertur itaque ἃς ad omīssum νεῶν. Τροπή h. l. est μάχη cum victoria coniuncta; v. Abresch. Diluc. p. 268. Reiskius in anim. p. 24. malebat induci τῆς τροπῆς, aut praefigi μῦμα vel ἡμεῖον. Cur hoc fieri necessarium videatur, nemo facile videt. Mox ἐπέθεισαν, scil. Neptuno, cui erat exstruendum ibi

runt sex naues, quae maxime propinquae erant, et suas ab tulerunt, quas illi ad terram corruptas tunc primum religauerant. Hostium autem alios quidem interfecerunt, alios vero, quorum exiguus erat numerus, viuos ceperunt. Timocrates vero Lacedaemonius, qui in Leucadia naui uehebatur, quae iuxta onerariam est depressa, quum naus erat fracta, gladio se transegit, et in Naupactiorum portum est delatus. Athenienses autem reuerfi tropaeum *ibi* statuerunt, vnde profecti vicerunt. Et cadauera, nauiumque fractarum tabulas, quae ad ipsorum oram delatae fuerant, susceperunt; suaque hostibus, interposita fide publica, reddiderunt. Peloponnesii autem et ipsi tropaeum statuerunt, tanquam victores, ob naues fugatas, quas ad terram corruperant; et nauem, quam ceperant, in Achaico Rhio iuxta tropaeum * *Neptuno* consecrarunt. Postea vero veriti, ne auxilia ab Atheniensibus missa superuenirent, noctu in Crisaeum, Corinthiumque sinum omnes praeter Leucadios vela fecerunt. Nec multo post nauium discessum, Athenienses ex Creta venientes cum viginti nauibus, quas ante pugnam Phormioni adesse oportuerat, Naupactum appulerunt. At iue haec aetas sic exacta est.

Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325.

93. Prius tamen quam classis dimitteretur, et Corinthum Crisaeumque sinum repeteret, Cnemus, Brasidas, et caeteri Peloponnesiorum duces, ineunte hyeme, a Megarensibus edocti, Piraeum Atheniensium portum (nullo enim praesidio custodiebatur, nullisque catenis claudebatur, idque non sine causa, quod *Athenienses* classe longe superiores essent) tentare voluerunt. Illis autem placitum est, vt singuli nautae cum singulis remis, et singulis puluinis, quos sibi remigantibus substernerent, et cum singulis scalmis, Corintho pedibus irent ad mare, quod Athenas spectat; atque illinc Megara quam celerrime profecti, deductis ex Nisaea, illorum nauali, quadraginta nauibus, quae illic erant, confestim in Piraeum nauigarent. Nec enim in eo vlla classis erat, quae pro portu in statione manens excubias ageret, nec vlla prorsus erat suspicio de hostium aduentu, quasi aliquando repente sic infesta classe eo venturi essent. Siquidem *Athenienses existimabant illos*, ne aperte quidem, per otium hoc ausuros, neque, si in animum induxissent, se non praesensuros. Postquam autem hoc ipsis placitum est, statim etiam discesserunt. cum iue noctu *Megara* peruenissent, et naues ex Nisaea deduxissent, in Piraeum

Post Octob. 8

* Nam ibi erat Neptuni templum, vt docet *Strabo*, l. 8. HVDS.

Ἡ περὶ τὴν ὀκτάδα ἢ περὶ τὴν ὀκτάδα καταδύσασθαι. Ἐσφαξεν αὐτὸν Λακωνικὴν τὸ φρόνημα τυττο, μὴ ὑπ' ἐχθρῶν ἐξίῃν ἀνακεῖσθαι. Τῆς τροπῆς ἀντὶ τῆς, ὑπὲρ τῆς τροπῆς. Ἄς πρὸς τῆ γῆ ναῦς ἀντὶ τῆς, διὰ τὰς ναῦς. Ἐπὶ νύκτα ἀντὶ τῆς, κατὰ τὴν νύκτα. Οὐ πολλὰ ἕσπερον μετ' ὀλίγον τῆς ἀναχωρήσεως τῶν νεῶν τῶν ἐναντίων. Ἐπικρατεῖν ἰσχύειν τὰς Ἀθηναίους. Καὶ τὸ ὑπηρεσίον ὑπηρεσίον ἐστὶ τὸ κῶας, ὃ ἐπικαθίσταται οἱ ἐρέσσοντες, διὰ τὸ μὴ συντρέφασθαι αὐτῶν τὰς πυγὰς. Πλεῖσαι εὐθὺς ἀπὸ κοινῆς τὸ εἶδομαι. Ἀφικόμενοι νυκτός εἰς τὰ Μέγαρα δηλονότι. Τὸ ἀκρωτήριον τὸ Βύδρον καλούμενον. Ἀφείλκυσαι κενάς.

templum. v. Strab. L. VIII. p. 517. Vocatur quoque Δρέπανον, quod hoc promontorium introrsum falcis in morem reflexum est. GOTTL.

Ἀπέθεσσαν] Huc spectare videtur *Aristophan.* Equit. 559. WASS.

[Κατὰ τὴν νύκτα] Stephanus explicat rectius ὑπὸ νύκτα, sub nocte. G.

Ἐς τὸν κόλπον] *Cl. Gr.* omittunt τὸν. nec immerito. WASS.

Ἀποπειράσαι τῶ Πειραιῶς] Ita L. VII, 43. ἀποπειράσαι τῶ ἀποτειχίσματος. Attamen scribebat Moeris: *πειράσαντες τὸ χωρίον, ὡς Θουκυδίδης*, (I, 61.) ἀποπειράσαντες, Ἑλληνικῶς. v. Pierlon. p. 319. Hic locus docet, Atticos dixisse ἀποπειράσαι. Ceterum Diodorus circa tempus, quo hoc gelum est, non satis est accuratus. (L. XII, p. 511.) Κνήμοι; ἐκίριε τὸν Πειραιῶ καταλαβέσθαι — G.

[ἰσχύειν] Potius ὑπερισχύειν. v. Steph. Hoc Schol. abest a Call. et Aug.] G.

[Ἐπικρατεῖν] Suidas in ὑπηρεσίον et ὑπηρεσίον, (p. 549. 550.) hoc Scholion exscripsit, mutatis et omisis quibusdam: Ἐπικρατεῖν, ὑπαγκώσιον τῶν ἐρετῶν ἤσαν καπηλατῶν, ἐφ' ἃ καθίζουσι οἱ ἐρέσσοντες, διὰ τὸ μὴ συντρέφασθαι αὐτῶν τὰς πυγὰς.] G.

Τροπατήρια] Lorum, quo remus ad scalmum alligatur. Etymologus: Τροπατήρες, οἱ ἰμάτες ἐν τοῖς πλοίοις, ἐν οἷς αἱ κῆραι περὶ τὰς ἀναλήμας περιδέονται. Heilmanus vertit: Rudderling. G.

Πεζῆ] Vid. *Diodor.* p. 312. a. WASS.

Ὀδδὲ μίξ] Ὀδδὲ μίξ, et p. 398, 6. Ὀδδὲ μίξ. *Mf. C. bene.* IDEM. Ὀδδὲ ἀπὸ τῆ προφανῆς τοιμῆσαι] *Diodor.* l. c. διὰ τὸ μηδὲν ἐπιζῆν (putaverit) τοιμῆσαι τινῶς, καταλαβέσθαι τὸν τόπον — G. [Ei; τὰ Μέγαρα] Abest hoc Schol. a Cassel. et Aug.] G.

τάς ναῦς, ἔπλεον ἐπὶ μὲν τὸν Πειραιᾶ ἐκέτι, ὥσπερ διανοῶντο, καταδείσαντες τὸν κίνδυνον (καὶ τις καὶ ἄνεμος ^a αὐτὰς λέγεται κωλύσαι) ἐπὶ δὲ τῆς Σαλαμῖνος τὸ ἀκρωτήριον τὸ πρὸς Μέγαρον ἐρῶν (καὶ Φρῆριον ^b ἐπ' αὐτῆ ἦν, καὶ νεῶν τριῶν Φυλακῆ, τῆ μὴ ἐσπλεῖν Μεγαρεῦσι ^c μηδ' ἐκπλεῖν μηδὲν) τῷ τε Φρῆριῳ ^d προσέβαλον, καὶ τὰς τριήρεις ἀφείλυσαν κενὰς· τὴν τε ἄλλην Σαλαμῖνα, ἀπροσδοκίως ἐπιπρόντες, ἐπόρθεν.

58. Ες δὲ τὰς Ἀθήνας Φρυκτοὶ τε ἤροντο πολέμοιο, καὶ ἐκπληξίς ἐγένετο ἔδεμιάς τῶν κατὰ ^e τὸν πόλεμον ἐλάσων. οἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ ἄτει, ἐς τὸν Πειραιᾶ ὄντο τὰς πολέμους ἐσπελευκέναι ἤδη· οἱ δ' ἐν τῷ Πειραιεῖ, ^f τὴν τε τῶν Σαλαμινίων πόλιν ἠήθησθαι, καὶ παρὰ σφῶς ^g ὄσοντι ^h ἐσπλεῖν αὐτὰς. ⁱ ὅπερ ἂν, εἰ ἐβλήθησαν μὴ κατοικήσαι, ῥαδίως ^k ἂν ἐγένετο, καὶ ἐκ ἂν ἄνεμος ἐκώλυσε· βοηθήσαντες ^l δὲ αὐτῷ ἡμέρα πανδημῆι οἱ Ἀθηναῖοι ἐς τὸν Πειραιᾶ, ναῦς τε καθεύκον, καὶ ἐσβάντες κατὰ σπαρθὴν καὶ πολλῶν θορύβῳ, ταῖς μὲν ναυσὶν ἐπὶ τὴν Σαλαμῖνα ἔπλεον, τῷ περὶ δὲ Φυλακᾶς τῆ Πειραιῶς ^m καθίσταντο. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, ὡς ἤσθοντο τὴν βοήθειαν, καταδραμόντες τῆς Σαλαμῖνος τὰ πολλὰ, καὶ ἀνθρώπους καὶ λείαν λαβόντες, καὶ τὰς τρεῖς ναῦς ἐκ τῆ Βυδόρος τῆ Φρῆρις, κατὰ τάχος ⁿ ἐπὶ τῆς Νισαίας ἔπλεον. ἔτι γὰρ ὅτε καὶ αἱ νῆες αὐτὰς διὰ χρόνος καθελυτθῆσαι, καὶ ἔδδεν σέγασθαι, ἐφύβεν. ἀφικόμενοι δὲ ἐς ^o τὰ Μέγαρα, πάλιν ἐπὶ τῆς Κορίνθας ἀπεχώρησαν ^p περὶ οἱ. ^q οἱ δ' Ἀθηναῖοι, ἐκέτι καταλαβόντες πρὸς τῆ Σαλαμῖνι, ἀπέπλευσαν καὶ αὐτοί. καὶ μετὰ τῆτο Φυλακῆν ^r ἤδη τῆ Πειραιῶς μᾶλλον ^s τολοιπὸν ἐποίουντο, λιμένων τε ^t κλείσει, καὶ τῆ ^v ἄλλῃ ἐπιμελεία.

59. ὑπὸ δὲ τὰς αὐτὰς χρόνας, τῶ χειμῶνος τὰτα ἀρχομένω, Σιτάλικης ὁ * Τήρων Οδρύτης, Θρακῶν βασιλεὺς, ἐσράτευσεν ἐπὶ Περγάικαν, τὸν Ἀλεξάνδρα, Μακεδονίας βασιλεῖα, καὶ ἐπὶ Καλλιδείας τὰς

^a λέγεται αὐτὰς Reg. Cass. Aug. Mosqu. Paullo ante cod. Bas. καὶ τις ἄνεμος. ^b ἐπ' αὐτῶ Ar. C. Mosqu. ^c μηδ' ἐκπλεῖν Ar. C. Dan. Paullo ante in cod. Bas. ἐκπλεῖν Μεγαρεῖσι. ^d προσέβαλλον Gr. Mox ἀφείλυσαν Reg. ^e τὸν δεστ Ar. C. Dan. ^f τὴν τε Σαλαμῖνα ἠήθησθαι ἐνίμωζον καὶ παρὰ Marg. 1. Cam. Cl. Gr. Ἐαλωκίνας ἐνίμωζον Marg. 2. τὴν τε τῶν Σαλαμινίων πόλιν ἐαλωκίνας Ar. C. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. et Dan. Cum Marg. 1. Cam. et cet. Reg. Cass. Aug. τὴν τε Σαλαμῖνα ἠήθησθαι ἐνίμωζον Mosqu. ^g ὄσοντι Ar. C. Ald. Flor. Bas. Cass. Aug. ^h μίλλιν ἐσπλεῖν Thucydidem scripsisse existimat Steph. Vide Annot. Haulf. ⁱ ὅπερ εἰ ἂν μὴ ἴβουα Gr. ^k ἂν δεστ Ar. C. Dan. ^l ἂν ἡμ. Gr. ^m καθίσταντο Ar. ⁿ ἐπὶ τῆς Νισαίας ἀπέπλεον Ar. C. ἀπέπλεον etiam Gr. et Dan. item Nissaias. In Mosqu. est ἐπέπλεον. Paullo post ai ante νῆες deest Gr. ^o τὰ ἀβελτ Ar. C. Dan. ^p περὶ Marg. Ar. C. Dan. ^q οἱ δὲ Ἀθηναῖοι αὐτὰς ἐκέτι Marg. Cam. Bas. cod. ex emend. ^r ἂν τῆ Π. Cl. Gr. Reg. Cass. Bas. Aug. ^s τὸ λοιπὸν Ar. C. Cass. ^t κλείσει Cl. Gr. Cass. Aug. κλείσει, sed, vt videtur, a corr. Super ei prior scriptum est ὑ. ^v ἄλλῃ ἀποφαιλά Cl. in margine. ^x Τήρων Gr.

Καὶ ἄνεμος] καὶ post τις saepe abundare ex hoc et pluribus Thucydides, aliorumque locis docet Stephanus ad Script. de Dialect. pag. 34. De φρυκτοῖς, de quibus in princ. Cap. seq. Lips. V. de Milit. Rom. 9. German. et Cerd. ad Virgil. II. Aeneid. 256. DVCK.

Φρυκτοὶ ἤροντο] Auf dem Wege nach Athen hatte man Lernfeuer gemacht. ἄρειν φρυκτὸν idem est ac πυρσεύειν. Ita Diod. XII, p. 512. τῶν δὲ Σαλαμινίων πυρσεύσαντων τοῖς κατὰ τὴν Ἀττικὴν item φρυκταρεῖν. v. Schwebel. ad Onof. 25. p. 90. in primis rem p. 36. explicat. φρυκτοὶ dicuntur quoque πυρκαϊόμενα. cf. Lips. de Re mil. R. L. V, 9. GOTTL.

[Φρυκτοὶ εἰσι] Ante haec verba leguntur in Cass. et Aug. λαμπάδες πολεμίας δηλώσαι. Pro vulgato τόλων scripsi e Suida ζύλων. Stephanus capiebat τόλων, de tomento, quo culcitra inferatur. Sed Duckerus monet, sic scribendum fuisse τόλων a τόλη. Sed et haec vis non est satis munita, nec vsum tomenti esse, quo culcitra inferatur. Τόλων esse clauum ligneum, e Schol. Aristoph. Acharn. v. 552., sive paxillum, clauum per remonem tractum, ipse Steph. in Thef. Gr. L. notauit; quae potestas verbi vero et huc non cadit. Si Hesychni glossa, τόλων esse ζύλων, vera esset, lectio posset retineri. Sed nullum exemplum huius significationis, quod equidem sciam, prolatum est.] G.

[ἂς τινὰς] Sic scripsi pro ἂς τινὰς; — e codd. Cass. et Aug. item e Suida. Mox pro ὅταν in Aug. est scriptum: ὅτ' ἂν,

quod melius videtur. Sic etiam postea scriptum h. v. in eodem cod.] G.

[Αὐτοῖς] Deest in Cass. Aug. et Suid. Mox scripsi: πάλιν διὰ pro πάλιν τὰ, e Cass. Aug. et Suida.] G.

[ἠερεμύντες] Suid. ἠερεμύνας. Sed Duckerus praefert ἠερεμύντες. Sed vitium operarum videtur pro ἠερεμύντες, quod verum est. Pro ὅταν δὲ πολεμίας, in Aug. est: ὅτ' ἂν — τὰς φρυκτῶς ἐκίνων. Verba δηλώντες τὸν φόβον desunt in Cass. Aug. et Suida. In Aug. quoque Schol. non reperitur ad verba "Ἐκπληξίς ἐγένετο" Oἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ ἄτει ἠήθησθαι et βοηθήσαντες δὲ hoc etiam abest a Cass.] G.

[ὄσοντι ἐσπλεῖν] Non abimile vero est, Thucydidem μέλλιν ἐσπλεῖν scripsisse: pro quo μέλλιν tamen apud Scholiaslem scribi existimo μέλλασιν. Sed hic tamen non tanquam hoc μέλλιν legitur, sed tanquam subaudiri debeat, eius mentionem facit. STERN.

[Ὅτι μέλλασιν ἐσπλεῖν] Addidi ὅτι cum Abresch. Diluc. p. 269. Docet Schol., ἐσπλεῖν futurum secundum esse. Stephanus scribi malebat: μέλλιν ἐσπλεῖν.] G.

Βυδόρος] Steph. Ἐθνικ. βύδαρον scribit, vti et Strabo, et Epitome. Βύδαρον φρέγιον apud Erytharum inuenit Steph. Βυδόρος fluminis meminit Ptolemaeus. Diodorus XII, 312. Βυδόριον. Βυδόρος etiam scribi obseruat Eustath. p. 280. Denique Alf. et Schol. bis, et Noster etiam infra cum ο exhibitent. Vid. etiam Hesychn. in βυδόρη, et Suidam v. βυδόρη νόμος. WASS.

Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325.

quidem non amplius nauigarunt, quemadmodum in animo habebant, periculum formidantes; (quam quidam etiam ventus eos impediuisse fertur; sed ad Salaminis promontorium, quod Megara spectat. (ibi autem erat propugnaculum, triumque nauium praesidium, ne quid Megarensibus importaretur, neue quid illinc exportaretur). Hoc autem propugnaculum illi adorti sunt, et triremes vacuas deduxerunt, et caeteram Salaminem, ex improviso aggressi, diripuerunt.

94. Sed ignes, quibus hostium aduentus significabatur, a Salaminis Athenas versus in aërem sunt sublati, vnde tantus pavor Atheniensium animos inuasit, vt in eo bello nullus maior exstiterit. Nam qui in vrbe erant, hostes in Piraeum iam ingressos putabant. Qui vero in Piraeo erant, et Salaminem iam captam, et hostes tantum non contra se venturos existimabant: quod profecto facile accidisset, si illi cunctari nolissent, neque ventus eos prohibuisset. Athenienses vero simul ac dies illuxit, cum frequentibus copiis ex omni ordine atque aetate collectis subsidio Salaminis iuerunt, nauesque deduxerunt, easque festinanter et magno cum tumultu conscenderunt; et cum nauibus quidem Salaminem petierunt, peditatum vero in Piraeo reliquerunt, vt ei esset praesidio. Peloponnesii vero, postquam eos subsidio venire senserunt, magnam Salaminis partem excursionibus populati, captis hominibus, praedaeque, et tribus illis nauibus, ex propugnaculo Budoro celeriter in Nisaeam se receperunt. nonnihil enim et ipsae naues, quae longo temporis interuallo in mare deductae fuerant, nec aquarum vim ferre poterant, eos tunc terrebant. cumque Megara peruenissent, Corinthum itinere pedestri redierunt. Athenienses vero, cum eos ad Salaminem non amplius nacti fuissent, et ipsi domum discesserunt. atque ab eo tempore Piraeum iam accuratius in posterum custodire coeperunt, cum portuum claustris, tum etiam aliis accuratae custodiae generibus.

95. Per idem tempus sub huius hyemis initium, Sitalces Odryses, Terae filius, Thracum Rex, expeditionem fecit aduersus Perdiccam, Alexandri filium, Macedonum Regem, et Chalcidenses, qui sunt

Post Octob. 3.

τῶν ἀνδρῶν δηλονότι. Φρουροὶ τε ἦσαν] φρουροὶ εἰσι λαμπάδες τινὲς ἀπὸ ξύλων γινόμεναι, ἃς τινὰς βρασίζοντες ἀνοίθην τῶν τευχῶν, ἐσημῖνον τοῖς πληροχάρσις ἢ τοῖς συμμάχοις, ὅταν τινὰς ἐώρων πολεμίας ἐπιόντας, ὡς ὅτι δεῖ προφυλάσσειν. ἢ μόνον δὲ ἐπὶ πολεμίων τῶτο ἐποίησεν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ φίλων, ὅταν ἐώρων βοήθειαν αὐτοῖς ἐρχομένην, ἐσημῖνον πάλιν διὰ τὰ τῶν φρουρῶν, ὡς ἢ δεῖ θρορυεῖσθαι. καὶ ὅταν μὲν φίλος ἐδήλων, ἐβάσταζον τὰς φρουρὰς ἡρεμῶντες· ὅταν δὲ πολεμίας, ἐκίβηον τὰς φρουρὰς, δηλοῦντες τὸν φόβον. Ἐκπληξίς ἐγένετο] τοῖς Ἀθηναίοις. Οἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ ἄρει] ὄντες δηλονότι. Ἠρησθῆαι] ἐαλακέναι. Ὅσονδ'] ἀπὸ τῆς σχεδόν· ὡς τὸ μονοκλή. Ἐσπλεῖν αὐτῶς] ἀπὸ τῆς, ὅτι μέλλουσιν ἐσπλεῖν. Βοηθήσαντες δὲ] μετὰ βοῆς συνδραμόντες. Καὶ ἄδεν τέρεσσαι] ἴδωρ δηλονότι. Σιτάλκῃς ὁ Τήρων Ὀδρύσης] ἐντεῦθεν τὰ Θερρακικὰ καὶ Σιτάλκῃς ἐπιτρατεία. Βυλομενος

Ἐκ τῆς βυδύρης] Diod. l. c. vocat βυδύριον. Plura dabit Waffseus. Mox pro ἔτι γὰρ ὅτε conicit Abresch. in Diluc. pag. 269. ἔτι γὰρ ὅ, τε, l. ὁ, τι. Mox διὰ χρόνου, longo temporis interuallo. GOTTL.

Μετὰ τῶτο φυλακῆν — τῆ Πειραιῶς] Diodorus l. c. p. 512. Τῶν δὲ Πειραιῶν κλειθροῖς καὶ φυλακῆς ἱκανῶς διαλαβόντες (custodiis opportunis locis collocatis) ἀχόρωσαν. Hesyck. in ζέα· ἔχει δὲ ὁ Πειραιεὺς κλειθρὸς τρεῖς κλειθροῖς. v. Wessel. ad h. l. G. τῶδ δὲ τῶς] In Aug. notatur: ἐντεῦθεν τὰ Θερρακικὰ et paullo post: Σιτάλκῃς ἐπιτρατεία. De Thracia Herodoti et Thucyd. accurate expoſuit ad h. l. illustris Gatterer, in commentatt. reg. scient. soc. Goetting. T. V. p. 87. G.

Σιτάλκῃς] Diodor. 312. b. Supra, pro κλειθροῖς Gr. Cl. κλειθροῖς. At aliter passim Noster. WASS.

Σιτάλκῃς ὁ Τήρων] v. h. libri c. 29. De eius virtute et prudentia in administranda republica v. Diod. XII, p. 512. Herod. L. III, 80. non obscure inuuit, Sitalcis imperium vsque ad Istrum pertinuisse; nam belli inter hunc et Oetzmalden, Scytharum, tunc diuiforum Iſtro a Thracia, regem,

exorti mentionem faciens, de his regibus ita loquitur, vt eorum regna sibi contermina fuisse, appareat. cf. Gattererum p. 90. G.

[Ἐντεῦθεν τὰ Θερρακικὰ —] Hoc Scholion adieci ex Aug.] G. Ἐπὶ Περδικκῶν τὸν Ἀλεξάνδρῳ] Hic Perdiccas est secundus, et a Perdicca primo, regni Macedonici conditore, rex octauus. Dicitur enim infra c. 100. Archelaus, filius Perdiccae, habuisse octo priores reges, quod et confirmat vnus e veteribus auctor haud spernendus, Herodorus, L. VIII, c. 137. vbi Perdiccas, conditor regni, Alexandro, Perdiccae II. de quo h. l. est sermo, ἐβδωμος γενέτωρ fuit; quem consensum vtriusque scriptoris scite notabat Praefantiss. Valkenarius ad L. VIII. 139. Herod. p. 686. Huius Perdiccae II. frater fuit Philippus, quem paullo post vocat Noster, vt et L. I, 57. 59. qui genuit Amyntam, quod confirmat Diodor. XII. 50. ad quem loc. v. Wessel. Fuit igitur Amyntas, nepos Alexandri, ex filio Philippo. Si fides est Platoni, (in Gorg. p. 471. Steph.) hic Perdiccas, praeter Philippum, habuit alium fratrem, Allectam, cuius ancilla fuit mater Archela-

ἐπὶ Θράκης γ διὰ δύο ὑποσχέσεις, τὴν μὲν βυλόμενος ἀναπρῆξιμα, τὴν δὲ αὐτὸς ἀποδῆναι. ὁ, τε γὰρ Περδικκας, αὐτῷ ὑποσχόμενος, εἰ Ἀθηναίοις τε διαλλάξειεν αὐτὸν ^z κατ' ἀρχὰς τῷ πολέμῳ πιεζόμενον, καὶ Φίλιππον τὸν ἀδελφὸν αὐτῷ πολέμιον ὄντα μὴ καταγάγοι ἐπὶ βασιλεία, ἀ ὑπεδέξατο ἐκ ἐπιτέλει τοῖς τε Ἀθηναίοις αὐτὸς ἀμολογήσει, ὅτε τὴν ^a Συμμαχίαν ἐποιεῖτο, τὸν ἐπὶ Θράκης Χαλκιδικὸν πόλεμον καταλύσει. ἀμφοτέρων ἔνεκα τὴν ἔφοδον ἐποιεῖτο, καὶ τὸν τε Φίλιππον υἱὸν Ἀμύνταν ὡς ἐπὶ βασιλεία τῶν Μακεδόνων ἤγε, καὶ τῶν Ἀθηναίων ^b πρέσβεις, οἱ ^c ἔτυχον παρόντες τῶν ἔνεκα, καὶ ἡγεμόνα ^d Ἀγνώνα. ἔδει γὰρ καὶ τὰς Ἀθηναίους ναυτὶ τε καὶ στρατιᾷ ὡς πλείη ἐπὶ τὰς Χαλκιδικίας παραγενέσθαι.

57. Ἀνίστησιν ἔν, ἐκ τῶν Ὀδρυσῶν ὀρμώμενος, πρῶτον μὲν τὰς ἐντὸς τῷ ^e Αἴμας τε ὄρεος καὶ τῆς Ροδόπης Θράκας, ὅσων ἤρχε μέχρι θαλάσσης ^f τῆς ἐς τὸν Εὐξείνιον τε πόντον καὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἔπειτα ^g τὰς ὑπερβάντι Αἴμον Γέτας, καὶ ὅσα ἄλλα μέρη ἐντὸς ^h τῷ Ἰσρα ποταμῷ πρὸς θάλασσαν μᾶλλον τὴν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ κατώκητο. εἰσὶ δ' οἱ Γέται, καὶ οἱ ταύτη, ὁμοροὶ τε τοῖς Σκύθαις καὶ ὀμόσκειοι, πάντες ἵπποτοξόται. παρεκάλει δὲ καὶ τῶν ὀρειῶν Θρακῶν πολλὰς ⁱ τῶν αὐτονόμων, καὶ μαχαιοφόρων, οἱ ^k Δῖοι καλῶνται, τὴν Ροδόπην οἱ πλείστοι οἰκῶντες. καὶ τὰς μὲν μισθῶ ἔπειθεν, οἱ δ' ἐθέλονται ξυνηκολύθην. ἀνίστη δὲ καὶ ^l Ἀγριᾶνας, καὶ ^m Λαιαίης, ⁿ καὶ ἄλλα ὅσα ἔθνη Παιονικά, ὧν ὁ ἤρχε. καὶ ἔσχατοι τῆς ἀρχῆς ἔτοι ἦσαν, ^p μέχρι Γρααίων καὶ Λαιαίων Παιόνων, καὶ τῷ ^q Στρυμόνος ποταμῷ, ὃς ἐκ τῷ ^r Σκομίης ὄρεος διὰ Γρααίων καὶ Λαιαίων ῥεῖ· ἔ ἀρίζετο ἡ ἀρχὴ τὰ πρὸς Παιόνας

γ διὰ om. Cl. Gr. Cass. In August. notatur: λέπει ἡ διὰ δύο ὑποσχέσεις, deest enim in textu cod. Aug. διὰ. z καταρχὰς Ar. C. Reg. κατ' ἀρχὰς Gr. Mox ἐπὶ βασιλείᾳ Marg. Flor. Vin. a Συμμαχίαν ἐποιεῖτο, καὶ τὸν τε φίλιππον Dan. b πρέσβεις om. Cl. Aug. Cass. deinde manu recenti adscriptum. c Ἐτύχων Marg. Schol. d Ἀγνὼν cum accentu in vltima ap. Stephani περὶ πόντων in voce Ἀγνώναι. e Αἴμας Cl. Gr. Ar. passim. Reg. hic et paullo post Αἴμας. In Bas. Αἴμας ὄρεος. f τῆς ante τε om. Cl. Gr. Reg. Cass. Bas. Aug. g Legitur et τὰς ὑπερβάντας, teste Stephano, qui in altera lectione cum articulo τὰς aliquod participium subaudiendum esse censet. Itaeft in Mosqu. Bas. Marg. Aldinae Vin. h τῷ deest Gr. Mox Idem eisdem ὁ γ. i τῶν om. Gr. k Eosdem esse cum Diobessis apud Plinium existimat Harduinus ad Lib. 4. p. 437. Διοι Cass. Gr. l Ἀγριᾶνας Gr. m Λαιαίης passim Ar. C. Cl. Gr. Etesbos hos Plinium appellasse, arbitratur Harduinus, loco supra citato. Λαιαίης et mox Λαιαίων Reg. Cass. Gr. Dan. Bas. Vulgo Λαιαίης. n καὶ ἄλλα Ar. C. o Ἰσραων Cass. p Μέχρι γὰρ Γρααίων Gr. Μέχρι Γρααίων Dan. Bas. μέχρι γὰρ Λαιαίων Π. In Mosqu. καὶ Παιόνων. Hic rursus vulgo erat Λαιαίων. q Στρυμόνος Ar. et mox infra. Reg. Dan. r Σκόμιος C. Σκόμιος Ar. et Dan. Hic mons Σκόμιος: dicitur ab Aristotele, teste Ortelio, Scopus Plinio. Σκόμιος hic, et paullo post Cass. et Aug. Sed a corr. β enim et γ a rec. man. inserta sunt. Sic et paullo post. Mox vulgo erat Λαιαίων.

et ita spurius filius Perdiccae, cuius legitimum filium, puerum septennem, in puteum praecipitem egit et suffocavit; quem locum praetermisit Spanhemius, disferens de regibus Macedonia. Diff. VII. de Vfu et Pr. num. p. 372. nec cum laudavit Valken: ad Herod. l. c. obscura quaedam in hac historiae parte erudite expediens. Ceterum in cod. Casfel. series regum, qui post Cyrum et Amyntam l. regnarunt in Macedonia, scripta est: Γένος Τιμηλίδου (v. cap. 99.)

Ἀλέξανδρος

Περδικκας	Φίλιππον
Ἀρχέλαον	Ἀμύνταν
	Φίλιππον
	Ἀλέξανδρον τὸν μέγαν, ὃς

τὴν Περσῶν δυνατείαν κατέλυσε. Sed omitti sunt quidam reges. Priores reges, a Perdicca inde, recensuit Herod. VIII, p. 686. GOTTL.

τὴν μὲν βυλόμενος —] Deren eines er erzwingen — ἀποδῆναι sc. Ἀθηναίοις, vt Margo Aldin. Vinar. supplet. Mox αὐτῷ ὑποσχόμενος — in margine Flor. ad h. v. notatur: videtur aliquis deesse. N. quid Perdiccas promiserit, Thucydides non dixit, vel, quod ipse nesciret, non potuit; itaque verendum: certas quasdam promissiones fecerat. Sequitur, & ἐπιδέξατο. G.

τὸν ἐπὶ Θράκης Χαλκιδικὸν πόλεμον καταλύσει] Diod. l. c. Σπάλκας — ἀμολογήσει αὐτοῖς, (Atheniensibus) τὸν ἐπὶ Θράκης

πόλεμον· διόπερ βυλόμενος τὰς Χαλκιδικίας εὐν τοῖς Ἀθηναίοις καταπολεμήσαι — G.

τὸν Φίλιππον υἱὸν Ἀμύνταν] Diodorus l. c. ἔκρινε (Sitalces) κατὰ γενεὴν ἐπὶ τὴν Μακεδονικὴν βασιλείαν Ἀμύνταν τὸν Φίλιππον — Philippum, Perdiccae fratrem, in parte quadam Macedoniae regnasse, suspicatur Spanhem. Dissert. VI. de vsu et praest. num. p. 374. Hoc deiecit a Perdicca, Sitalces filium Amyntam restituere adnixus est. cf. Wesel. ad Diod. l. c. G.

[Ἀπὸ κοινῆς ἤγε] Hoc v. repetendum cum iis, quae praecedunt: καὶ τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις καὶ ἡγεμόνας Ἀγνώνα. v. Steph.] G.

Αἴμας] Αἴμας Steph. et Callimachus. at Cl. Gr. Αἴμας, quomodo Geographi antiqui, Herodotus IV, 49. Theocritus Id. VII, 76. Diodorus, Eustatius et Apollodorus. wass.

Alii codd. habent Αἴμα, vt Geographi antiqui. Est autem Aemus ὄρεος Θράκης. v. Schol. Theoc. VII, 76. Effertur quoque in neutro. v. Stephan. B. p. 64. et Berkelius. Celarius G. A. p. 1296. praefert Αἴμας, quod ante se praefositionis litteram tenuem adspirat. Theoc. Id. VII, 76. μακρὸν ὑπ' Αἴμον. Vtraque scriptura occurrit, altera tamen visitatio. Ceterum delunt in Mosqu. verba ἀνίστησι — vsque ad ὄρεος. G.

τὰς ὑπερβάντι Αἴμον Γέτας] Stephani praeter ea, quae ex illius adnotatione excerpit Hudsonus, scribit, vix mentione dignam videri alteram lectionem τὰς ὑπερβάντας Αἴμον Γέτας.

in Thracia, ob duo promissa, quorum alterum quidem reposcere, alterum vero ipse perfoluere volebat. Nam Perdiccas, cum ei *nescio quae* promississet, si se Atheniensibus reconciliasset, a quibus initio bello premebatur, nec Philippum fratrem suum, eundemque hostem, in regnum reitituisset, tamen quae promiserat non praestabat. Et ipse *Sitalces* Atheniensibus promiserat, cum societatem *cum ipsis* iniit, se bello Chalcidensi finem impositurum. Vtraque igitur de causa *Sitalces Perdiccae* bellum inferebat, et Amyntam Philippi filium in regnum Macedonum ducebat, et *cum eo* Legatos Atheniensium, qui huius rei causa tunc aderant, et Agnonem ducem. Oportebat enim Athenienses quoque cum nauibus, et quam maximo exercitu aduersus Chalcidenses praesto esse.

Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325.

96. Ab Odrysis igitur initio ducto, primum quidem ex suis sedibus euocat Thraces, qui intra montem Aemum, et Rhodopen habitabant, quibus vsque ad Pontum Euxinum, et Hellespontum imperabat: deinde vero Getas, qui superato Aemo monte in vltioribus partibus habitabant, et quotquot alii populi cis Istrum fluium ad Pontum Euxinum magis vergentes incolebant. Getae autem, et qui regionem illam accolunt, Scythis sunt finitimi, et cultu similes, omnesque sagittarii equestres. Praeterea Thracum montanorum, qui suis legibus viuunt, et ensiferi sunt, qui Dii vocantur, permultos euocauit, quorum maxima pars Rhodopen incolit. atque alios quidem mercede induxit, alii vero voluntarii erant, qui *Sitalcen* vltro sequebantur. Euocauit etiam Agrianas, et Leaeos, et caeteras gentes Paeonicas, quibus imperabat. atque hi *Agrianes totius* imperii erant vltimi, vsque ad Graaeos, et Leaeos Paeonas, et Strymonem fluium, qui ex Scomio monte per Graaeos, et Leaeos fluit. vbi erat terminus imperii ab ea parte, quae spectat Paeonas; qui iam sunt sui iuris. at ab ea parte, quae Tribal-

ἀναπράξει] εἰσαπράξει, ἀπαιτῆσαι. Αὐτὸς ἀποδῶναι] τοῖς Ἀθηναίοις δηλοῦντι. Αὐτῷ ὑποσχόμενος] τῷ Σιτάλκῃ. Διαλλάξειεν] φίλον ποιήσειεν. Ἄ ὑπεδέξατο] ὑπέσχετο. Οἱ ἐτύγχανον παρόντες] ἀπὸ καινῶ τῶ ἤγε. Καὶ ἠγεμόνα Ἀγωνα] ἕως ἔκτισε τῶν Ἀμφίπολιν. Ἀνίστην ἔν] γράτευσιν δηλοῦντι. Μέχρι θαλάσσης] ἕως τῆ Εὐξείνῃ τόντῃ, καὶ τῆ Ἑλλησπόντῃ. Καὶ ὅσα ἄλλα μέρη] ἐθῶν δηλοῦντι. Καὶ τῷ Στρυμόνος ποταμῷ] Στρυμῶν, ποταμὸς Θράκης, περὶ τῶν Ἀμφίπολιν. ὅσα πόθεν ἀρχεται ὁ Στρυμῶν ποταμὸς. καὶ τῷ ἁλίῃ] καὶ ἐπὶ ὁ Ὀσκίος ποταμὸς, καὶ ὁ Νέσος, ἔν Νέσῳ ἕως καλεῖ] ἐπὶ γε μὴν καὶ ὁ Ἑβρεῖς. Οὐ

Participium, quod deesse putat, potest esse ὄντας, aut aliud huiusmodi. - ДУСК.

Hoc participium potuisset abesse, quod magis ornatus quam necessitatis causa positum videtur. Sic supra c. 49. τὸ μὲν ἔξωθεν ἀπτόμενῃ σῶμα ἔκ ἄγαν θερμὸν ἦν, ὥτε χλωρόν, ἀλλ' ὑπέρθρον — vbi quidam libri ἀπτόμενον — vbi vid. Abresch. p. 225. Altera lectio ὑπερβάντας est ab imperito librario. Ceterum ex h. l. patet, Thraciam Istru a Scythia, boream versus, disiunctam fuisse. v. Illustr. Gatterer. p. 95. qui docet Nostrum consentire cum Herod. III. c. 48. 49. 51 — 58. qui fluminem Scythica commemoret. GOTTL.

Ὅμοροι — ὁμόσκειν] Laudat Pollux X, 14. vbi similem locum adnotat e Lib. III. cap. 95. Ἰπποταξότας esse constat et ex Ouidio. v. III. Trist. 10, 54. V, 7. 14. et alibi. ДУСК.

Ἰπποταξόται] v. praeter scriptores a Duckero laudatos, Synes. in Dion. p. 25. vbi Petau. in not. p. 13. huius loci non est oblitus. Μοχ τῶν ὄρειων Θρακῶν — hos montanos Thraces libertate vios esse, confirmat Herod. VII. p. 535. vbi Satrae, gens Thraciae, dicuntur ἑόντες ἐλευθέροι μῆνοι. Διοί, quos Plinius vocat Diobessos, (i. e. gentem ex Diis et Bessis mixtam) L. III. iam Ortelius fuerat suspicatus, vt notat Valken. ad Herod. l. c. G.

Μαχαιοφόρων] Idem de Sarmatis et Getis, vicinis Tomitarum regioni, scribit Ouid. V. Tr. 7; 19. Dextera non segnīs

fixo dare vulnera cultro, Quem vinctum lateri barbarus omnis habes. ДУСК.

Λαίνας] Stephano Λαίνοι. hinc emenda. WASS. Si Stephani Ethnica secundum seriem elementorum, quod Došli putant, composita sunt, non potest locus ille emendari e vulgata lectione Thucydidis: nam non debet vox, cuius primae litterae sunt Λε, inter eas poni, quarum principium est Λα. Ordini literarum, qui est in Stephano, melius conueniret scriptura plerorumque Mss. Thucydidis Λαίται. ДУСК.

Λαίταις] Praceuntibus codd. bonis correxi pro Λαίταις, quod melius conuenit Steph. Λαίται, ἔθνος Παιονικόν. Θουκυδίδη; δευτέρῃ. G.

[Περὶ τῶν Ἀμφίπολιν] Sic recepi ex Aug. pro παρὰ.] G. [ἁλίῃ] Casfel. habet καταλήγει. In Aug. et Casf. desunt Schol. ad verba Αὐτῷ ὑποσχόμενος Διαλλάξειεν Ἄ ὑπεδέξατο in Aug. ad Ἀνίστην ἔν Μέχρι θαλάσσης et καὶ ὅσα ἄλλα μέρη.] G.

[Ὁ Νέσος] Ita Strabo L. VII, p. 498., qui eum quoque Nesium vocat; quamquam malit magnus Animaduocior ex h. l. Scholiastae et Herod. VII, 109. 126. Νέσον. Noster paullo post Νέσον et Ὀσκίον commemorat. Ptolemaeo quoque vocatur Νέσος. L. III, 13. p. 81. ὅς ἐστιν ὄρειον τῆς Θράκης.] GOTTL.

Σκομίη] Al. Σκόμβρον. hinc Σκόμβροι Θράκιον ἔθνος Hesyeh. Scopius Plinio. Cedrenus p. 705. Σκοπίων πόλις. WASS.

αυτονόμους ἦδη. τὰ δὲ πρὸς Τριβαλλὰς, καὶ τῆς αὐτονόμους, Τρῆρες ἄριζον, καὶ Ἰλαταῖοι. οἰκοῖσι δ' ἔτι πρὸς βορέαν τῆ Σκομῆς ὄρεα, καὶ παρῆκται πρὸς ἡλῖος δύσιν μέχρι τῆ Οσοκίς ποταμῶ. εἰ δ' ἔτος ἐκ τῶ ὄρεα ὄθενεν καὶ ὁ Νέσος καὶ ὁ Εβζος. ἔτι δὲ ἐρημον τὸ ὄρος καὶ μέγα, ἔχόμενον τῆς Ροδόπης.

5ζ. Εγένετο δὲ ἡ ἀρχὴ ἢ Ὀδρυσῶν, μέγιστος, ἐπὶ μὲν θάλασσαν καθήκισσα, ἀπὸ Λεβήρων πόλεως ἐς τὸν Εὐξείνου πόντον, τὸν μέχρι Ἰσρεν ποταμῶ. αὕτη περίπλους ἐστὶν ἢ γῆ ἢ ταξυνομώματα, ἢ αἰεὶ κατὰ πρῶμναν ἰσῆται τὸ πνεῦμα, νηὶ τρογγύλῃ, τεσσαέρων ἡμερῶν, καὶ ἰσων νυκτῶν. ὁδῶ δὲ ταξυνομώματα ἐξ Ἀβδήρων ἐς Ἰσρεν ἀνῆρ εὐζωνος ἐνδεκαταίος τελεῖ. τὰ μὲν πρὸς θάλασσαν ἠ τσαυτῆ ἦν. ἐς ἡπειρον δὲ, ἀπὸ Βυζαντίς ἐς Λαιαίς, καὶ ἐπὶ τὸν Στρυμῶνα (ταύτη γὰρ διὰ πλείετα ἀπὸ θαλάσσης ἀνω) ἐγίγνετο ἡμερῶν ἀνδρῶν εὐζάνῳ τριῶν καὶ δέκα ἀνύσαι. Φίξος τε ἐκ πάσης τῆς βαρβάρου καὶ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων, ὅσων προσῆξαν ἐπὶ Σεύδα, (ὅς, ὑπερον Σιτάλιος βασιλεύσας, πλείετον δὴ ἐποίησε,) τετρακοσίων ταλάντων ἀργυρῆς μάλιστα δύναμις, ἀ χρυσός καὶ ἀργυρὸς ἢ εἴη καὶ δῶρα ἢ ἐκ ἐλάσσῳ τῶν χρυσῶ τε καὶ ἀργύρου προσεφέρετο χωρὶς δὲ, ὅσα ὑφ' αὐτῶ τε καὶ λεῖα, καὶ ἡ ἄλλη κάλασκει καὶ ἔμεινον αὐτῶ, ἀλλὰ καὶ τοῖς παραδυναστεύσιν τε καὶ γενναίοις Ὀδρυσῶν. κατέστησαντο γὰρ τέραντιόν τῆς [τῶν] Περσῶν βασιλείας τὸν νόμον, ἔνθα μὲν καὶ τοῖς ἄλλοις Θραζῆ, λυμβάνειν μᾶλλον ἢ δίδοναι. καὶ αἰσχίον ἦν, αἰτηθέντα μὴ δύναι, ἢ αἰτήσαντα μὴ τυχεῖν. ὅμως δὲ, κατὰ τὸ δύνασθαι, ἐπιπλέον αὐτῶ ἐχορήσαντο. ἔ γὰρ ἦν πρᾶξιαι ἔδεν μὴ

τ Τριβαλλῶν Ar. C. Cl. Paullo ante in cod. Basf. καὶ τῶς αὐτονόμους. In Mosqu. Τριβαταῖοι. ε. εἰ δὲ ἔτος Gr. υ Ab aliis καὶ εἰς Μετῶς appellatur. Vide Salmasii Exercitationes Plinianas, et Harduinum in Plinium IV, 11. in Not. et Emendat. x Καὶ deest Ar. γ Ἀρχόμενον Reg. z ἡ ἀρχὴ Ὀδρυσῶν Ar. ἡ ἀρχὴ τῶν Ὀδρυσῶν G. a τῶ Ἀβδήρων Gr. b τὰ ταξυνομώματα Ar. C. iridem- que praelo infra Cl. Gr. Reg. Cassf. Mosqu. et sic Idem et Gr. infra. c Ad Cl. Gr. Reg. Cassf. et mox ἴσται Gr. Vasef. Basf. et sic factum erat in Cassf. relicto tamen circumflexo in media. d Τσαυτῆ Marg. Ar. C. Gr. et eis ἡπειρον. e Λαιαίς Cassf. Reg. Gr. et Mosqu. et Στρυμῶνα Reg. Vulgo Λαιαίς. f πλείετα Dan. g τῶ Gr. Mox ἔσαν προσῆξαν Mosqu. Cod. Basf. a prima manu, ἔσαι προσῆξαν ab em. h ἴσται in Cod. al. Ita erat in Cassf. sed recens manus superscripserat εἴη. In Aug. Vse. Paullo ante μάλιστα deest in Mosqu. i Καὶ δῶρα καὶ ἐκ Gr. k τε deest Ar. C. l τῶν non agnoscunt Cl. Gr. All. Flor. Basf. Schol. Reg. Cassf. Mosqu. habet τῶν. m μὲν abest Ar. C. Dan. n μὴ δύναι defunt Reg. sed adscripta recenti manu. o Ἦος est, διὰ τὴν δύναμιν καὶ τὴν τῆς δυνάμεις ἰσχύον. Ac. Port. p Ἐπὶ πλέον Gr.

Τρῆρες] Sic Codices, et Callimachus; Theopompus Τρῆρες vocat. Cum Nostro faciunt Strabo et Etnicogr. Supra p. 400. circa fin. Ἀργεῖνας; ex Theopompo eodem esse cum Sintis Aristotelis probare conatur Hoffenius: Noster autem, et Linius XLII, 51. distinguit. Agrianius fluvius recepto Contadeido inter Haemum et Adrianopolim, antea Orestam, Hebrum infuit. vid. Herodotum IV, 90. V, 16. Sintice cis Strymonem. v. Dionem Cassium pag. 462. et Apollonii Schol. α. 608. DUCK.

τῆ Σκομῆς ὄρεα] Palmerius notat apud Abresch. Diluc. p. 269., hunc montem Aristot. Meteor. I; 13. esse Scombrum, et Plin. L. III, 10. Scopium. GDTTL.

Νέσος] Sic scribunt Herodotus, Scylax, Pausan. Mela, ubi v. Vossium p. 132. Aristot. VI. Hist. An. p. 985. et Meteorol. 291, 1. fontes eius ἐκ τῆ Σκομῆς deducit. Steph. contra Nestum fluu. Illyrici facit. Linius Nesson vocat, et Theophrastus, ὁ Νέσος ἐν τῆ Ἀβδηρίδι. Ita et Strabonis Epit. Schol. Hesiod. p. 261. et adstipulante Pthaurito etiam Hesychius. Ptolem. Νέσος. Mf. Coislin. Ναῖσσον. De qua lectione vid. Amianum. In Mss. Plin. Solini, Martiani fere Nestum, Mestum, Mese. Nos scripturam ab antiquissimis firmatam amplectimur. wass. Hebrum e Rhodope nasci scribunt Dioctes apud Schollast. Theoc. VII, 112. Serv. et Pöllangyr. ad Virgil. IV. Georg. 523. Adnotavit Meziriac. ad Ouid. Heroid. Tom. I. pag. 130. Quia contigui sunt Oescus et Rhodope, nec Oescus valde celebris est, facile fontes Hebrum in Rhodope locari poterunt. DUCK.

Strabo L. VII, p. 498. Νέσον vocat. Sed ut Noster, ita Herodot. VII, 109. Cum libris vet. quatuor et Thucydide

corrigendum est apud Strabonem. Νέτος, ut vidit Casaub. v. ad Schol. Dicitur hic fluvius Pangaei montis quoque Mestus. v. Harduin. ad Plin. III. c. 19. p. 86. Lips. G.

ἡ ἀρχὴ ἢ Ὀδρυσῶν] Aliter quidam Mss. minus bene. De Abderis vid. Adlenda. wass.

Ἀπὸ Ἀβδήρων — Ἰσρεν ποταμῶ] Diod. XII. p. 512. ἢ μὲν παρὰ θαλάσσιον αὐτὸς ἀπὸ τῆς Ἀβδηρίων χώρας τὴν ἀρχὴν ἔχουσα, διέττειν μέχρι τῆ Ἰσρεν ποταμῶ. G.

αὕτη περίπλους ἐστὶν ἢ γῆ] Nisi Scholiastem hanc agnoscere lectionem videremus, dum περίπλους exponit δυνατῆ περιπλευθῆναι, sulpectum locum haberemus, quasi potius scriptum a Thucydide esset, ταύτη περίπλους ἐστὶ τῆ γῆ. STEPH. Cur paullo post Interpres Latinus, Vallam sequutus, καὶν τρογγύλῳν voluerit vertere naudem rotundam, non scio. Graeci quidem multis nauibus nomen imposuerunt a forma, de quo Salmas. Obseruat. ad Ius Attic. et Rom. pag. 658. Sed non credo, Scriptores Latinos eas, quas Graeci τρογγύλας vocant, rotundas dicere. Est autem in ea re sequendus vltus Veterum, qui has onerarias appellare maluerunt. Ἐμπορικὴν hic recte exponit Schol. et Schol. Aristoph. Equit. v. 1363. φερτηγόν. Vid. Schaeffer. IV. de Re Nau. l. DUCK.

Adiectiue positum περίπλους notat Abreich. Diluc. p. 269. ut ἴφορος, L. III. 76. νῆς ἴφοροι ἔσαι. Ita veteres, vnde veteris ὑετώματος apud Herod. II. 52. G.

Νῆδ τρογγύλῳ] Navi oneraria. Male interp. rotunda. G. Ἐβζανος] Sic locutus Herodotus l. et alibi. Sic πλῆς ἡμέρας, et τεσσαέρων ἡμ. καὶ νυκτῶν, et τάλια ἐκ. πεζῶ, et πλῆς προκρισίου apud Scylaxem, quae formulae Scriptoris istius

Beil.
Pelop.
an. 3.
Olymp.
87. 4.
V. C.
Varr.
325.

los spectat, qui et ipsi sunt sui iuris, sunt Treres, et Tilataei, qui terminant imperium. Hi autem ad septentrionales Scomii montis partes habitant, et a Solis occidentis partibus pertingunt vsque ad Oscium flumen. hoc autem fluit ex eodem monte, ex quo Nestus et Ebrus. hic autem mons est et desertus et magnus, et Rhodopae iunctus.

97. Fuit autem Odryfarum imperium magnitudine, ad mare quidem pertingens, ab vrbe Abderis ad Pontum Euxinum, ad eam vsque partem, qua Ister fluuius in ipsum influit. Haec ora, qua cursus compendiosissimus datur, naui rotunda potest ambiri, si ventus a puppi semper spiret, quatuor dierum et totidem noctium spatio. Itinere vero terrestri, qua compendiosissimum est iter, ab Abderis ad Istrum vir expeditus intra vndecim dies peruenire potest. atque eius quidem longitudo mare versus haec erat. Per loca vero mediterranea, a Byzantio ad Laeos, et ad Strymonem (hinc enim longissimus est a mari tractus in loca mediterranea) viator expeditus intra tredecim dies iter conficere potest. Tributum quoque, quod colligebatur ex toto barbarorum agro, et ex Graecis ciuitatibus Seuthe regnante, (qui post Sitalcem regno potitus id maxime auxit) omni auri et argenti pretio ad aestimationem pecuniarum reuocato, quadringenta ferme talenta valebat. nec his pauciora auri et argenti munera ipsi offerebantur. Praeterea vero et opera textilia et laeuia, aliaque supellex ei offerebatur. neque vero ipsi foli: sed et aliis Odryfarum viris, qui apud ipsum autoritate pollebant, ac nobiles erant, huiusmodi munera dabantur. Legem enim longe aliam condiderunt, quam quae est apud Persas, et quae apud alios quoque Thraces moribus est recepta; vt videlicet potius accipiant, quam dent. Et turpius erat, si quis rogatus non delisset, quam si quis non impetrasset id, quod petisset. * Veruntamen hac lege

* Tametsi hoc inlinito plerumque imperiose vtebantur etc. *Valla.* HVDS.

ὄριζοτο ἢ ἀρχή] τὸ τέλος εἶχε. Καὶ παρέχουσι] παρεκτείνονται. Ἔστι δὲ ἔρημον τὸ ὄρος] τὸ Σκόμιον δηλονότι. Αὕτη περι-
πλῆξ ἐστὶ] δυνατὴ περιπλευσθῆναι. Νηὶ τρογγυλῇ] ἐμπορικῇ, διὰ τὰ πολεμικὰ, μικρότερον οὗτα. Ὅδῳ δὲ ταξυντομάτατα] διὰ
ἕρημο. Ἄνηρ εὐζωνος] εὐζωνος, εὐσταλῆς, καὶ κῆφος, καὶ μηδὲν ἔχων τὸ ἐμποδίζον. Διὰ πλείους] διατήματος δηλονότι. Ὅσον
προσῆξαν] φόρον δηλονότι. Χωρὶς δὲ] τῶν ἄλλων δηλονότι. Ὅσα] προσεφέρετο. Καὶ λίαν] λίαν, τὰ λιτὰ, πρὸς ἀντιδικτολῶν
τῶν ὄρειων καὶ πεποικιλιμένων. Ὅδρουσῶν] προσεφέροτο δηλονότι. Τῆς Περσῶν βασιλείας] οἱ γὰρ Πέρσαι παρέχουσι μᾶλλον
ἢ περὶ τῶν ἄλλων λαμβάνουσιν] οἱ δὲ Θρακίαι, τῶν ἄλλων. καὶ ἔα ἢν τι πρᾶξι παρ' αὐτοῖς τὸν μὴ παρεχόμενον χρήματα, ὅπερ καὶ
ἔην ἐν Ῥωμαίοις. Κατὰ τὸ δύνασθαι] δια τὴν δύναμιν. Ἐπιπλέον αὐτῷ ἐχρήσαντο] αὐτῷ τῶν ἄλλων πλεον τῶν ἄλλων Θρακῶν οἱ

nouitatem facile demonstrant; semper fere *stadia*, *Thucyde-*
deo more numquam locutus est. Post Olymp. 114. Per. Iul.
4396. stadia adhibet *Dicaearchus*, et locorum interualla per
dierum et noctium iter designat. Hinc ad *Oropum* ὄδον
ἐλευθέριον βαδίζοντες σχεδὸν ἡμέρας. Haud ita *Scymnus Chius*
circa A. M. 3938. Verum, qui antiquos, maxime *Homerum*,
imitatur, *Dionysium* excipiamus, *Perieg.* V. 985. Τόσσον
ἔνευθεν ἰών, ὅσον ἔβδομον ἡμέρα δούσεας ἰφθίμους καὶ κραπινοὺς
ἄνηρ ἀνύσειεν ὀδίτας. Exiguum temporis interuallum ita effert
Hippocrates §. IV. p. 5. ἐπισχέτω ὅσον δέκα ἑκάκι διελεθεῖν.
WASS. De *Scylacis* ratione dimetiendi interualla nauigationio-
num, quam hic tangit *Cl. Walf.* add. *Dodwell.* in *Dissertat.*
de *Peripli Scylacis* actate §. 13. Quod *ibid.* §. 17. obseruat
Dodwellus, πλὴν *Scylaci* esse spatium nauigationis inter vrbes
in ora maritimā sitas, ὄδον αὐτὴν spatium inter easdem terra
euntibus, in eo potuit *Scylax* sequutus esse auctorem *Thu-*
cydidem h. l. DVCK.

Ἔς ἡπειρον —] *Diodor.* I. c. ἀπὸ δὲ *Θαλάττης* εἰς τὸ μεσό-
γειον παρευομένη τασῶτον εἶχε διάστημα, ὅτε περὶν εὐζωνον ὄδοι-
πορῆσαι ἡμέρας τρεισκαίδεκα — G.
Ὅσον προσῆξαν] Hoc loco vtebatur *Valkenar.* in adnot. ad
Xenoph. *Memor.* p. 249. ad defendendam v. *συνῆξας*, quan-
quam praeferebat *συνήχας*. G.
Τετρακοσίω] *Diodor.* πλείω χιλίων p. 312. c. qui corrigend-
us. WASS.
Τετρακοσίων τάλαντων] *Diod.* I. c. haud dubie ex alio
scriptore: ἐλάμβανε προσόδας, καθ' ἕκαστον ἐν αὐτὸν πλείω χιλίων
τάλαντων Itaque h. l. non corrigendus est e *Thucyde*,
vt putat *Wassleus*, cum non constet, eum e *Thucyde* tan-
tummodo hausisse. v. *Wessel.* I. c. G.
Λίαν] *Suidas* h. v. hinc sua mutuatus est. vid. *Pollucem*
VII, 51. WASS.
[Λίαν τὰ λιτὰ] *Suidas* in *λίαν* p. 435. h. l. exscripsit. Ab
Aug. τὰ abest. G.
[Ὅπερ καὶ νῦν —] Haec verba in *Cast.* manu recenti atr-
amento scripta sunt; cetera vetusta et minio. In *Aug.* plane
non comparent. Adfuta sunt ab alio auctore.] G.
[Λαβεῖν μᾶλλον ἢ περὶ δύναι] Defunt haec in *Castel.* In *Aug.*
αὐτῷ paullo ante, et μᾶλλον post *λαβεῖν.*] G.

διδόντα δῶρα. ἢ ὥστε ἐπὶ μέγα ἢ βασιλεία ἤλθεν ἰσχύος. τῶν γὰρ ἐν τῇ Εὐρώπῃ ὅσα μεταξὺ τῆς Ἰονίης κόλπης καὶ τῆς Εὐξείνης πόντου, μεγίστη ἐγένετο χρημάτων προσόδῳ καὶ τῇ ἄλλῃ εὐδαιμονίᾳ ἰσχυροῦ δὲ μάχης, καὶ στρατῶν πλήθει, πολὺ δὲ δευτέρω μετὰ τὴν Σκυθῶν. ταύτῃ δὲ ἀδύνατα ἐξισῶσθαι ἔχον ὅτι τὰ ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ἀλλ' ἔδ' ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἔθνος ἐν πρὸς ἐν ἑκ ἑσίν ὃ, τι δυνατὸν Σκυθῶν ὁμογενωμονῶσι πᾶσιν ἀντισηῖναι. ἔμην ἔδ' ἐς τὴν ἄλλην εὐβαλίαν καὶ ζήνουν περὶ τῶν παρόντων ἐς τὸν βίον ἄλλοις ὁμοιῶνται.

57. Σιτέλης μὲν ἔν, ἢ χώρας τοσαύτης βασιλεύων, παρεσκευάζετο τὸν στρατόν. καὶ ἐπειδὴ αὐτῷ ἔτοιμα ἦν, ἄρας ἐπικρέυετο ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν, πρῶτον μὲν διὰ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς, ἔπειτα διὰ Κερκίνης, ἐρήμης ἕως, ὃ ἐστὶ μεθόριον Σιντῶν καὶ Παιόνων. ἐπορεύετο δὲ δι' αὐτῆς τῆς ὁδοῦ, ἢν πρότερον αὐτὸς ἐποίησατο, τεμῶν τὴν ὕλην, ὅτε ἐπὶ Παιόνας ἐσράτευσε. τὸ δὲ ἕως ἐξ Οὐδρυσῶν διήιοντες, ἐν δεξιᾷ μὲν εἶχον Παιόνας, ἐν ἀριστερᾷ δὲ Σιντῆς καὶ Μαίδας. διεληθόντες δὲ αὐτὸ, ἀφίκοντο ἐς Δόβηρον τὴν Παιονικήν. πορευομένου δὲ αὐτῷ ἀπεγίγγετο μὲν ἔδ' ἐν τῷ στρατῷ, εἰ μὴ τι νόσῳ ἀπεργίγγετο δὲ. πολλοὶ γὰρ τῶν αὐτόνομων Θρακῶν ἀπαράκλητοι ἐφ' ἀσπαγὴν ἠκολούθουν. ὥστε τὸ πᾶν πλήθος λέγεται ἐκ ἑλασσον πεντεκαίδεκα μυριάδων γενέσθαι. καὶ τότε τὸ μὲν πλέον πεζῶν ἦν τριημέριον δὲ μάλισα, ἰππικόν. τῶν δ' ἰππικῶν τὸ πλεῖστον αὐτοὶ Οὐδρῦσαι παρείχοντο, καὶ μετ' αὐτῶν Γέται. τῶν δὲ πεζῶν, οἱ μαχηροφόροι μαχημάτατοι μὲν ἦσαν, οἱ ἐκ τῆς Ροδόπης αὐτόνομοι καταβάντες. ὁ δὲ ἄλλος ὁμίλος, ζύμμικτος, πλήθει ἠοβερώτατος ἠκολούθει.

59. Ζυνηθοροζοῦτο ἔν ἐν τῇ Δοβήρῳ καὶ παρεσκευάζοντο, ὅπως κατὰ κορυφὴν ἐσβαλῶσιν ἐς τὴν κάτω Μακεδονίαν, ἧς ὁ Περδίκκας ἤρχε. τῶν γὰρ Μακεδόνων εἰσὶ καὶ Λυγκησαί, καὶ Ἐλειμιῶται,

q "ὄς" ἐπὶ Gr. r ἤλθεν ἢ βασιλεία Reg. s τῶν μὲν γὰρ Cl. t ἰσχύος Reg. Gr. Paullo ante in Mosqu. περιέδω χρημάτων. Idem habet quoque ἰσχύος. u Δεύτερον Dan. x τὴν omitt. Cl. Gr. In Gr. est μετὰ τῶν Σκυθῶν. Μετὰ τὴν τῶν Σκυθῶν Reg. Cass. Aug. τῶν Σκυθῶν. sed rec. manu superfer. τῶν. Mosqu. τῶν Σκυθῶν. y Βασιλείων χώρας τοσαύτης Reg. Cass. z Miretur aliquis non sequi ἔτοιμας. Sed alii plerique loci suspectum habere hunc nos vident: in iis enim itidem dicit ἐπειδὴ ἔτοιμα ἦν, subaudiendum relinquens πάντα. Alicubi vero et ἐπειδὴ παρεσκευάζετο cum eadem ellipti dicentem audimus. Steph. a αὐτῷ Ar. C. Cl. Gr. Reg. αὐτῶν, et ex emendat. recent. manus αὐτῶν Cass. b Σιντῶν et paulo infra Σιντῆς Ar. C. Vocem ἐξυτῶν scribendam esse docet Sterbinsius περὶ πλέων Sic Cass. et Gr. utroque loco. Dan. hic Σιντῶν. c Ἐξ δεστ Reg. Mox δ' αὐτῷ Gr. d Παρείχοντο Reg. e τῶν δὲ ἰππικῶν Reg. Cass. Paullo post οἱ μαχηροφόροι καὶ μαχημάτατοι, Bas. f τῆς δεστ C. g ὁ δ' ἄλλος Gr. h φοβερώτερος Gr. i Περδίκκας Cass. k Ἐλυγκησαί Ar. C. Λυγκησαί apud Strabo. em. Λυγκησαί Diodoro Sic. Horum regio Λυγκησίε Ptolemaeo. Λυγκησαί Cass. Ἐλυγκησαί Dan. Mosqu. Λυγκησαί. l Ἐλειμιῶται Ar. C. Ἐλυμιῶται Ptolemaeo. Ἐλειμιῶται Cass. In scriptura, quam ex Ar. C. profert Huesf. fortassis vitium est, nam ea est in textu.

Μεγίστη ἐγένετο —] Herod. V, 3. p. 373. Thracēs vocat ἔθνος μέγιστον, μετὰ γὰρ Ἰνδοῦ πάντων ἀνθρώπων, si vnus imperio regerentur. Cui sententiae suam opponit Thucydides, Scythas esse, quibus ὁμογενωμονῶσι nulla gens resistat, ut sagacissimus Valkenarius ad l. c. Herodoti obseruat. cf. Paulan. I, 9. Attingit hanc multitudinem Scytharum Xenoph. Cyrop. I, 1. III. Gatterer (p. 91.) Herodotum de Thracibus tam praecclare sentire, quod de vniversis loquatur, Thucydidem vero de Odrysiis tantum iudicare. GOTTL.

[τῆ τῶν Σκυθῶν] In Cassel. et Aug. vulgatum deest, et pro illo legitur: περὶ Σκυθῶν τότε καὶ Ἡρόδοτος λέγει. Wessl. ad Herod. V, 3. p. 373. corrigat pro Σκυθῶν, Θρακῶν, vt vero conueniant, quae scripserit Scholiastes, cum iis, quae dicat Herodotus de Thracibus. Sed videtur Scholiastes confudisse ea, quae de Thracibus scripsit Herod., tanquam dixit de Scythis.] G.

Ὅ μὲν ἔδ' ἐς τὴν —] Veruntamen Scythae non item sunt similes aliis nationibus sapientia, sed multo inferiores hac quidem in parte. vid. Reisk. anim. p. 24. G.

[Ἄλλ' ὑπεβάλλεσι] Grammius conicit, haec adleuisse Grammaticum Thracem natione, qui, vt ciuibus suis gloriam vindicaret, verba auctoris in contrarium sensum vertere conatus sit. Addit idem Grammius, forte legendum esse: ἄλλοι ὑπεβάλλεσι δηλονότι ἴσ. τῆς Θρακίας. Neutrū placet.

Mihi quidem videtur Scholiastes respexisse ad Herodoti locum de Thracibus, (V, 3.) et supplet, quod ex sententia Scholiastae dicendum fuit Thucydidis.] G.

Ἄρας] Sc. τὸ σράτευμα, vt suppletur in cod. Cass. In ἔτοιμα ἦν, subaud. πάντα, quod subinde omittitur. G.

Δόβηρον] Vid. *Berkellium* ad Steph. Veram loci scripturam firmat Epigr. ined. apud *Holsten.* et *Zosimus* p. 39, 109. Apud *Suidam* male scribitur Δόβηρα. WASS.

τῶν αὐτόνομων — ἠκολούθουν] Citat *Suidas* et ἀπαράκλητοι expl. αὐτόματοι. Confer de numero copiarum *Diodor.* p. 312. c. WASS.

Ἀπαράκλητοι] i. e. αὐτόματοι, sic *Suidas*, qui h. l. laudat. *Abreschius* in *Diluc.* p. 269. putabat, *Hefychium* sub h. v. huc respexisse: ἀπαράκλητος, ἀσύκλητος et αὐτόματος, vt pro vulg. ἀπαράβλητος — et ἀνόμοιος legit. G.

τὸ πᾶν πλήθος — πεντεκαίδεκα μυριάδων] *Diodorus* l. c. ἤδρουν — πεζῶν μὲν πλείους τῶν δυοκαίδεκα μυριάδων, ἰππικῶν δὲ πεντάκις μύριες] quom dissensum etiam notauit *Wessl.* ad l. c. *Diodori.* G.

Τριημέριον] *Pollux* IX, 66. τριημέριον ὅταν μόντοι Θυκυδίδης εἴποι, τριημέριον δὲ μάλισα ἰππικόν, τὴν τρίτην μίσην εἴρηκε. DVCK.

τὴν κάτω Μακεδ.] *Thucydidis* ἢ κάτω Μακεδονία dicitur, quae ad littus maris Aegaei extendebatur, opposicione facta ad

diutius sunt vsi, propter potentiam, qua valebant. Nihil enim a quoquam apud Regem, eiusque nobilitatem, sine muneribus transigi poterat. Itaque regnum illud ad magnam potentiam peruenit. nam omnium, quae sunt in Europa intra sinum Ionium et Pontum Euxinum, maximum fuit proventu pecuniarum, et caeterarum rerum copia, quae homines beatiore facit: sed certandi viribus, et copiarum numero, Scytharum potentia longe fuit inferius. Nam huic Scytharum potentiae non modo gentes, quae sunt in Europa, aequari nequeunt; verum etiam earum, quae in Asia sunt, nulla, gente genti opposita, Scythis vniversis, si concordēs inter se fuerint, resistere valet. Quinetiam ne in alia quidem solertia, et prudentia, quae in rebus ad praesentem vitam necessariis requiritur, caeteris nationibus sunt similes.

Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325.

98. Sitalces igitur, cum tantae regionis regnum obtineret, exercitum parabat. Postquam autem res omnes ad expeditionem necessariae iam ipsi paratae fuerunt, copiis inde motis, in Macedoniam iuit; primum quidem per suum regnum, deinde vero per Cercinen, montem desertum, qui inter Sintos et Paeonas est medius. Iter autem per eum faciebat via, quam ipse succisa materia prius fecerat, quum bellum Paeonibus intulit. Hunc autem montem ex Odrysis pertranseuntes, ad dextram quidem habebant Paeonas; ad sinistram vero, Sintos, et Maedos. Quem cum pertransissent, ad Doberum Paeonicam urbem peruenerunt. Ei autem iter facienti nulla quidem exercitus pars decessit, nisi si qua morbo correpta periiit: sed accedebat. Multi enim ex illis Thracibus, qui suis legibus vivebant, ad praedam vltro sequebantur. Quare tota multitudo non minor centum quinquaginta millibus exstitisse fertur. Atque huius quidem maior pars erat pedestris, tertia vero ferme pars erat equestris, maximam vero huius equitatus partem ipsi Odrysaе, et post eos Getae praebuerunt. Machaerophori vero, qui suis legibus vivebant, et ex Rhodope descenderant, erant totius peditatus bellicosissimi. Caetera vero turba, ex variis et diuersis gentibus permixta, multitudine maxime formidabilis, sequebatur.

99. Doberum igitur omnes conuenerunt, et se pararunt ad irruptionem faciendam * ex superiore in inferiorem Macedoniam, quae Perdiccae imperio parebat. Nam inter Macedonas sunt et Lyncestae,

* E montis iugo in inferiorem Macedoniam etc. *Valla, Alique.* HVDS.

Ὀδρυσαὶ ἐχρῶντο, λαβεῖν μᾶλλον ἢ περ δῶναι. Ταύτη δὲ] τῇ τῶν Σκυθῶν. Οὐχ ὅτι τὰ ἐν τῇ Εὐρώπῃ] εἷς ὅτι, ἀντὶ τῆς μήτοιγε. Οὐ μὴν ἄλλοις ὁμοιοῦνται] ἀλλ' ὑπερβάλλουσι δηλονότι. Σίντων, καὶ Παιόνων] Σίντιοι ἐλέγοντο ἐν ὅσῳ τὴν Λήμιον ἴκων. εἰς δὲ τὴν Θρακίην ἐλθόντες, μετανομάσθησαν Σίντιοι. Τὸ δὲ ὄρος] τὴν Κερκίνην δηλονότι. Ἀπεγίγνετο μὲν] ἀπώλλυτο. Προσεγίγνετο δὲ] ἠϋζάνετο κατὰ πρόσθεσιν. Θρακῶν ἀπαράκλητοι] ἐκέστοι. Τὴν κάτω Μακεδονίαν] τῆς Μακεδονίας τὸ μὲν, ἐπὶ μεσογείον· τὸ

montanas Macedoniae regiones, vt liquido patet ex libro 2. vbi de expeditione Sitalcis in Macedonas agit. Vide *Palmerii* Graec. antiq. p. 79. et 80. HVDS.

* Ἐς τὴν κάτω Μακεδονίαν] Quae ad littus maris Aegaei extendebatur. v. *Palmer.* ant. gr. p. 79. De diuisione Macedoniae in maritimam et mediterraneam exposuit *Spanhem.* de vsu et Pr. num. Diff. VII. p. 371. GOTTL.

[Τὴν κάτω] In Aug. deest τὴν. In eodem non leguntur Schol. ad verba Οὐχ ὅτι τὰ ἐν τῇ Εὐρώπῃ· Τὸ δὲ ὄρος· Ἀπεγίγνετο μὲν· Προσεγίγνετο δὲ et Θρακῶν ἀπαράκλητοι.] G.

Λυγκησαί] Ita scribendum. Latini quoque habent Lyncestes. v. *Ducker.* ad h. l. G.

Ἐλειμιῶται] *Arrianius* Ἐλυμιῶτιν scribit. *WASS.* Ita vocat regionem I. de Exped. Alex. c. 7. vid. *Hoffsten.* ad *Steph.* in Ἐλμεια, et *Cellar.* II. Geogr. Ant. 13. Qui hic et alibi in *Thucydide* et aliis *Λυγκησαί, Σιγαβόνι* et *Stephano Λυγκησαί* sunt, *Diodoro Sic.* XVII. p. 592. *Λυγκησαί*, vt scribit *Harduin.*

ad *Plin.* IV, 10. quamquam ibi in *Ed. Rhodom.* est *λυγκησῶν* per *s.* *Hoffsten.* probat *Λυγκησαί.* Recte, opinor: nam *e* pronunciatōe τῆς *η* ortum esse, ex eo probabile est, quod Latini fere vbique in secunda syllaba *e* habent; vt *Amyntas Lyncestes*, *Alexander Lyncestes* apud *Curtium* semper; *Lyncestius* amnis *Ouid.* XV. *Metam.* 329. *Lyncestis* aqua *Plin.* II. H. N. 103. et alii. In *Iustin.* XI, 2: scriptura variat. Ceterum, *Stephanum* *Lyncum* et *Lyncestas* perperam in *Epiro* ponere, adnotant ad eum *Interpretes v. Λύκος.* DVCK.

Scriptura huius populi, vt et vrbis Ἐλμειας, infra *Apolloniam* sitae, varia est. Haec certe vitiosa est, quae *Eleniam* scribit, vt reperitur apud *Xenophontem* L. V. *Hist.* gr. c. 2: p. 257. vt icite indicat *Vener. Morus*, qui pro ea malit *Ἐλυμία*, s. *Ἐλυμία.* *Steph.* de *Vrbib.* p. 340. habet Ἐλμεια et Ἐλμειώτης, quod videtur probandum. *Liuius* enim L. XXXI. 40. vocat *Elimeam.* Ita L. XLII. 53. XLIII, 21. v. *Drakenb.* ad L. XLII, 53. G.

καὶ ἄλλα ἔθνη ἐπάνωθεν, ἀ ξύμμαχα μὲν ἐσι τέτοις καὶ ὑπήκοα, βασιλείας δ' ἔχει καθ' αὐτά. τὴν δὲ ^m περὶ θάλασσαν νῦν Μακεδονίαν Ἀλέξανδρος ὁ Περδίκκας πατὴρ, καὶ οἱ πρόγονοι αὐτῶ ⁿ Τημενίδαι, ὁ τοαρχαῖον ὄντες ἐξ Ἀργεῖς, ^p πρῶτοι ἐκτίησαντο, καὶ ἐβασίλευσαν, ἀναστήσαντες μάχη ἐκ μὲν Πιερίας Πίερας (οἱ ὕπερον ^q ὑπὸ τὸ Πάγγαιον πέραν ^r Στρυμόνος ὤκησαν ^s Φάργηται, καὶ ἄλλα χωρία καὶ ἐτι ^t καὶ νῦν Πιερικὸς κόλπος καλεῖται ἢ ὑπὸ τῶ Παγγαίῳ πρὸς θάλασσαν γῆ) ἐκ δὲ τῆς βοττίας καλαχμένης, βοττιαίης, οἱ νῦν ἕμφοι Χαλικιδέων οἰκῶσι τῆς δὲ Παιονίας παρὰ τὸν ^v Ἀξιὸν ποταμὸν, γενὴν τινα καθήκισαν ἀναθεῖν μεχερὶ Πέλλης καὶ θαλάσσης ἐκτίησαντο. καὶ πέραν ^x Ἀξίς, μέχερὶ ^y Στρυμόνος, τὴν μυγδονίαν καλαχμένην, Ἠδῶνας ἐξελάσαντες, νέμονται. ἀνέστησαν δὲ καὶ ἐκ τῆς νῦν Εὐρδίας ^z καλαχίνης ^a Εὐρδης. (ὧν οἱ μὲν πολλοὶ ^b διεφθάρησαν, βραχὺ δὲ τι αὐτῶν περὶ ^c Φύσικαν καλῶνται) καὶ ἐξ Ἀλμωπίας, ^d Ἀλμώπας. ἐκράτησαν δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν οἱ Μακεδόνες ἔστοι, ἀ καὶ νῦν [ἐτι] ἔχουσι, τὸν τε Ἀνθεμῦντα καὶ ^e Κρητωνίαν καὶ Βιταλτίαν, καὶ Μακεδόνων αὐτῶν ^f πολλήν. τὸ δὲ ξύμπαν, Μακεδονία καλεῖται, καὶ Περδίκκας Ἀλεξάνδρος, βασιλεὺς αὐτῶν ἦν, ὅτε Σιτάλης ἐπέη.

ρ. Καὶ οἱ μὲν Μακεδόνες ἔστοι, ἐπιόντος πολλῶ στρατῶ ἀδύνατοι ὄντες ^g ἀμύνεσθαι, ἐς τε τὰ κρη-
 τερὰ καὶ τὰ τεῖχη, ὅσα ἦν ἐν τῇ χώρᾳ, ἐσεκομίσθησαν. ἦν δὲ ^h πολλὰ ⁱ ἀλλὰ ὕπερον Ἀρχέλαος ὁ
 Περδίκκας υἱός, βασιλεὺς γενόμενος, τὰ νῦν ὄντα ἐν τῇ χώρᾳ ὠκοδόμηκε, καὶ ὁδὸς εὐθείας ^j ἔτεμε, καὶ
 τὰ ἄλλα διεκόσμησε τὰ τε κατὰ ^k τὸν πόλεμον ἵπποις καὶ ὄπλοις, καὶ τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ ^l κρείσσοι, ἢ
 ξύμπαντες ^m οἱ ἄλλοι βασιλεῖς ὀκτώ οἱ πρὸ αὐτῶ γενόμενοι. ὁ δὲ στρατὸς τῶν Θρακῶν ἐκ τῆς Δοβήρης

^m παρὰ Marg. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Mosqu. Bas. ⁿ Vide Herodoti lib. 8. Τιμενίδαι Basf. et Mosqu. Τιμενίδαι. ^o τὸ ἀρχαῖον ἐξ Ἀργεῖς Ar. C. Dan. Mosqu. τὸ ἀρχαῖον etiam Cass. et Gr. ^p πρῶτον Reg. Cass. Aug. Marg. Aldin. Vinar. ^q τὸ πρὸ τῶ Πάγγαιον et in marg. Παγγαίης Dan. ^r Στρυμόνος Reg. ^s Inuenitur etiam scriptura φάργηται. Sierb. et ita Cl. Gr. Basf. ^t καὶ deest Ar. C. Dan. ^u Προπαρξυτίνους apud Ptolem. Pausan. et Harpocrat. Ὀξύτωνος Ar. C. et Strab. Ἄξιον Cassf. a prima manu, deinde correctum erat Ἄξιον, et ita Dan. et Gr. ^x Ἄξιον Ar. C. Dan. In Cassf. desiderantur, quae sunt inter μέχερὶ et Στρυμόνος sed leguntur in marg. manu vet. scripta, ubi est Ἄξιον. ^y Στρυμόνος Ar. itidemque paulo infra. Utrobique etiam Reg. et Dan. Paulo post in Basf. ἠδῶνας ex em. ^z καλαχίνης deest Ar. C. Dan. ^a Εὐρδης Ar. C. Sic apud Strab. lib. 8. Hanc vocem accentum in vltima gerere docet Herodotianus lib. 6. teste Stephano περὶ πόλεων. Εὐρδης Gr. ^b Εὐδάρησαν Ar. C. Cl. Gr. Mosqu. Cassf. Reg. Dan. Aug. Basf. deinde βραχὺ δὲ καὶ αὐτῶν. ^c Φύσικαν Ar. C. Dan. φυσικῶν Cassf. ^d Ἀλμώπας Cassf. Ἀλμωπίας Gr. ^e Κρητωνίαν Gr. passim. Κρητωνίαν per u bis hoc Cap. Gr. non per o. Vulgo κρητωνίαν. ^f Vallā tanquam non πάλαν, sed πάλαν legirit, interpretatus est Pollax. Sierb. Μακεδόνων πολλῶν Basf. Marg. Flor. Vin. πόλεων. ^g ἀμύνεσθαι Cl. Mosqu. ^h ἀλλ' ὕπερον Reg. Cassf. Paulo post φησὶν ἔμεν Cassf. Gr. ⁱ ἔτεμε Cassf. ἔτεμε et cum emendat. ἔτεμε Gr. Idemque τὰ ἄλλα. ^j τὸν deest Ar. C. Dan. ^k κρείσσοι Cl. Mosqu. ^l οἱ deest Reg. Cassf. Aug. Mosqu.

'Αλέξανδρος] Amyntae filius, septimus Macedoniae rex, qui Xerxis bello a Medorum partibus stetit, semper tamen cum Gracis (vnde φιλάργος cognomen tulit) occulte amicitiam fouens. HVDS. De serie et successione Regum Macedoniae, deque diuisione Macedoniae in maritimam et mediterraneam, legi debent, quae scripsit Magnus Spanhemius, Dissert. VII. p. 371. et seqq. Ed. vlt. de Praest. et vsu Numism. quibus egregie inlustrantur, quae de regno Macedonum variis locis scribit Thucydides. DVCK.

Πρόγονοι αὐτῶ Τιμενίδαι] Macedoniae reges Herodoto (l. 7. c. 173.) dicuntur ἀπὸγονοι Τιμενῶ, qui sub reditu Heraclidarum Argos obtinuit. Vide etiam Herod. l. 9. c. 44. et l. 5. c. 22. HVDS.

Οἱ πρόγονοι αὐτῶ Τιμενίδαι] Temenidas, Alexandri maiores, potitos esse Macedonia maritima, pluribus narrat Herod. VIII, 137. GOTTL.

[κατὰ διέξοδον] i. e. pluribus, copiose, opponiturque διὰ βραχέων. Duckerus notat, apud Herodotum (L. VIII, 44.) non multum relatum esse, nisi quod dicat Alexander, se vetusta origine Graecum esse. Paulo ante post τῶτο inferui ex Aug. καί.] G.

Φάργηται] Vide Herodot. p. 418. Strabonis Epitom. et Leopard. l. 8. c. 2. HVDS. Vid. Herodot. VII, 112. φάργη corrupte Scylax p. 27. cum nostro Strabonis Epit. 108. φάργες piscis genus Strabo p. 1179. vid. Athenaeum p. 295,

312. apud Hesych. lege φαργέριος. Confer Clem. Alexand. p. 34. et Pollucem, Plusarch. Mor. 353. Est et φάργος Apollinis filius apud Nicand. in Ἐτεροισμ. wass. Est in Antonin. Liberal. Cap. XIII. Vrbs, de qua hic Thucydides, etiam apud Stephanum φάργος est, h. v. et in Κύρις. DVCK.

Huius vrbs Thraciae meminit Stephanus h. v. p. 731. hoc loco Thucydideo laudato. G.

'Αξιον] Vid. Homerum Il. β'. 849. et Strabonis Epit. 509. Βραχάριον vocat Cedrenus p. 705. In Codice Constantianensi Ms. inuenitur etiam Βισβίτζα, apud Annam Comnenam Βραδάρης audit. Confule Fulcher. Carnotens. I, 3. Wilhelm. Tyrium II, 13. Tzetzes videtur distinguere Chil. X, 188. wass. Ἄξιον in Homer. Il. β'. 849, 850. edidit Barnesf. quod in aliis Edd. est Ἄξις, et Eustath. ac paruis Scholiast. ibi habent Ἄξιον, Ἄξις, Ἄξιον. Herodot. quoque VII. 123. Ἄξιος. DVCK.

[Μεταπλασμα] In Aug. est μεταπλασμός.] G.

[Οὗτος Ἡρωδιανός] Sic scripsi e codd. Cassf. et Aug. pro Ἡρόδοτος. In hoc non scripta sunt Scholia a verbis ὧν εἰ μὲν πολλοὶ — ad τὰ νῦν ὄντα.] G.

Ἐορδης] Ita hodie in barbarie Scythica Hords. Hesych. duplicem adfert lectionem Ἐορδος, ἢ Ἐερδός. Herodotus VII, 185. Ἐορδοί. wass.

Steph. de vrbb. p. 346. Ὀξύτητι τὸ Ἐορδός, ὡς Ἡρωδιανός ἔκρη. Sic Herodotus quoque VII, 185. G.

Ἀλμωπίας] Ita Mssf. et Steph. Constantinus Porph. II. de

et Helimiotae, et aliae gentes in locis mediterraneis, quae illis quidem sunt sociae et subiectae: sed tamen regna singulae separatim habent. Illam vero Macedoniam, quae nunc est maritima, Alexander Perdiccae pater, et Temenidae eius maiores, olim ex vrbe Argis oriundi, primi possederunt, et in ea regnarunt, vbi prius proelio superatos expulissent ex Pieria quidem, Pieres, (qui postea sub Pangaeo trans Strymonem incoluerunt Phagretem, et alia oppida. Vnde vel ad hoc vsque tempus regio, quae sub Pangaeo iacens ad mare vergit, sinus Piericus appellatur) ex ea vero, quae Bottia vocatur, Bottiaeos, qui nunc agrum Chalcidensibus finitimum incolunt. Quinetiam angustam quandam Paconiae regionem iuxta Axium fluuium, a locis montanis ad Pellam vsque et mare pertingentem possederunt. et trans Axium, ad Strymonem vsque, eam, quae Mygdonia nominatur, eiecit Edonis, possident. Ex illa etiam, quae nunc Eordia vocatur, eiecerunt Eordos, (quorum plerique perierunt: sed exigua quaedam ipsorum pars circa Physcam habitat) et ex Almopia, Almopas. Hi Macedones, qui maritimam oram incolunt, alias etiam gentes in suam potestatem redegerunt, quas nunc etiam in sua potestate habent, Anthemuntem, Grestoniam, Bifaltiam, magnamque superioris Macedoniae partem, quae ad ipsos Macedonas pertinebat, qui loca mediterranea incolebant. Haec autem vniuersa, Macedonia vocantur, et Perdiccas Alexandri filius horum erat Rex, quo tempore Sitalces ipse bellum intulit.

Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 27. 4. V. C. Varr. 325.

100. Atque hi quidem Macedones, cum ingens exercitus illos inuasisset, quod ei resistere non possent, se receperunt in loca natura situque munita, et in munitiones manu factas, quae in eo agro erant. Harum autem non magnus erat numerus. Sed postea Archelaus Perdiccae filius, regno potitus, eas, quae nunc in ea regione exstant, aedificauit, et vias rectas secuit, et cum alia digessit, tum etiam rem militarem equis, armis, et reliquo belli apparatu, longe melius quam caeteri omnes octo Reges, qui eum antecesserant. Exercitus vero Thracum Dobero profectus, primum quidem irrupit in regnum,

ὁ δὲ, παράλιον, ἣν καλεῖ τὴν κάτω Μακεδονίαν. Πρῶτος ἐκτῆσαντο] τῆτο καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἐνάτῃ ἰσορεῖ κατὰ διεξοδον. Ἡδω-
νας ἐξελάσαντες] Ἡδῶνοι καὶ μεταπλασμῶ Ἡδῶνες, καὶ Ἡδῶναι. ἕτας Ἡραδιανός. Ὡν σὶ μὲν πολλοὶ τῶν Ἑβέρδων. Οἱ Μακε-
δόνας ἔσται] οἱ κάτω Μακεδόνας. Καὶ Μακεδόνων αὐτῶν] τῶν ἄνω. Ἦν δὲ ἔ πολλὰ] τὰ κατὰ τὴν ἀνατολήν. Τὰ ἄνω ὄντα]

Them. Ἀλμοπία. et sic Ptolemaeus, at Mss. Pall. rectius, Ἀλμοπες. ἀπὸ Ἀλμωπος Neptuni, et Helles Athamantis filiae. Sscrph. Vix alibi inuenies. vid. tamen Plinium I, 433. Ptolem. pag. 92, 26. Ἀλμωπῶν, lege Ἀλμοπῶν. WASS.

Ἀνθεμῦντα] Oppidum, et inter regiones nomen gentis. Vid. Herodot. V, 94. Harpocrat. v. Ἀνθεμῦς, Aristid. II, 224. Libanius Declam. XIII. Ἀνθεμῦντα ὄλον dixit. Est et fluuii nomen Geographicis ignotum, vt et Hesychie et Apollodoro constat. Vid. et Plin. IV, 10. Aescbin. de Fall. legat. p. 250. WASS.

Γρησιώνων] Ita Mss. hic et alibi. Gr. cum o male. Stephanus, Theopompus apud Athenaeum, Herodotus, Avissoteles de Mirabil. Auc. p. 112. Lycophron bis, receptam lectionem tuentur. Stephanus mendose vno in loco Γασηωνίων. Theopompus apud Athen. III. p. 77. Γρησιώνων. Herodotus. VII, 124. Κρησιωνική ex Ionismo, κ pro γ. Ibi Mss. Flor. Κρησιωνής, pro Κρησιωνικής. Tzetzes, Κρησιώνη, ἀπὸ τῆς Ἀρεως καὶ Κρησίνης θυγατρῶς. Sic Κρησιωνής ἔχεται apud Lycophron. v. 499. vbi Mss. Seld. Κρησιώνης, et τὸν Κρησιώνη θεοῦ, v. 937. Pro Κρησιωνική apud Aristotel. legendum Κρησιωνική, auctore Sylburgio. WASS. Confer quae ad Stephanum in Γασηωνία, Γρησιωνία, et Κρησιών adnotant Interpretes. ДУСК.

Κρησιώνων καὶ Βισαλλίων] Accuratio Scriptura esse videtur Κρησιώνων, quam textui inserui pro Γρησιωνίων quamquam

Wassus Ionicam dialectum putat, quae κ pro γ amat. Sed oblitus est Wassus loci L. III. c. 109. vbi τὸ Βισαλλικόν καὶ Κρησιωνικόν occurrit. Herodotus habet Κρησιωνικής L. V. 3. p. 373. et Κρησιώνη πόλιν, (L. I. c. 57.) Natio Crestonica fuit in Thraciae finibus, et vrbs Creston Thucydidis aetate fuit paene barbara et διγλωσσοσ, cuius meminit Herod. VII. 124. VIII, 116. vbi γῆ Κρησιωνική. v. Wessl. ad Herod. p. 26. et 373. Stephanus Byzant. commemorat Κρησιώνων (p. 479.) Κρησιών, πόλις Θράκης. Ἔστι δὲ εἶναι ἡ Κρησιώνη, παρ' Ἡροδότῳ. Sed nusquam reperitur vrbs huius nominis in Herodoto. G.

Ὀδὸς ἔτεμε] Ita loquitur Herodotus. Lib. IV. WASS. Ὀδὸς ἐθελίας ἔτεμε] Dicitio est Herodotea, quae huc et in alios scriptores fluxit. Herod. III. c. 136. p. 340. ἔ τετμημένων τῶν ὁδῶν. De viarum munitione adhibet Philo τέμνειν et ἀνατέμνειν. v. c. de mund. opif. p. 14. B. et creat. princ. p. 723. vt notauit Wesseling. ad l. c. Herod. h. l. er lies die Landstrassen gerade durchbrechen. Forma loquendi occurrit h. l. c. 56. ter. G.

Ἰπποῖς καὶ ὄπλ.] Ex hoc loco rationem reddi posse existimat Begeus, cur Archelai numismata Equum in auersa exhibent. HVDS.

Βασιλεῖς ὄντων etc.] Ab Herodoto (l. 8. c. 139.) septem priores Macedoniae reges recensentur. I. Perdiccas, conditor

ἠ ἐσέβαλε πρῶτον μὲν ἐς τὴν Φιλίππιν πρότερον ὄσαν ἀρχὴν, καὶ ὁ εἶλεν ἢ Εἰδομένην μὲν ἢ κατὰ κράτος, Γορτυνίαν δὲ, καὶ Αἰαλάντην, καὶ ἄλλα ἄλλα χωρία, ὁμολογία, διὰ τὴν Ἀμύντην Φιλίαν προσχωρῆσα, τῷ Φιλίππῃ υἱὸς παρόντος. Εὐρώπῳ δὲ ἐπολιόρησαν μὲν, ἐλεῖν δὲ ἐκ ἠδύνας. ἔπειτα δὲ καὶ ἐς τὴν ἄλλην Μακεδονίαν ἔπρῳχῶρει τὴν ἐν ἀριστερᾷ ἢ Πέλλης καὶ Κύρρη. ἔσω δὲ τῶν ἔς τὴν Βοττῆϊαν καὶ Πισυρίαν ἐκ ἀφίκοντο, ἀλλὰ τὴν ὕ τε Μυγδονίαν καὶ Κρητωνίαν καὶ Ἀνθεμῦντα ἐδήξν. οἱ δὲ Μακεδόνες περὶ μὲν ἔδδὲ διενόητο ἀμύνεσθαι, ἢ ἵππους δὲ προσμετ' ἀπεμψάμενοι ἀπὸ τῶν ἠδύνας συμμάχων, ὅπη ἢ δοκοῖ, ὀλίγοι πρὸς πολλὰς ἔσέβαλλον ἐς τὸ στρατεύμα τῶν Θρακῶν. καὶ ἦ μὲν προσπέσειεν, ἔδδεις ἢ ὑπέμενεν ἄνδρας ἵππεας τε ἀγαθὰς καὶ τεθωρακισμένους ὑπὸ δὲ πλήθους περικλειόμενοι, ἔ αὐτὰς πολλαπλασίῳ τῷ ὀμίλῳ ἐς κίνδυνον καθίστασαν. ὥτε τέλος ἠσυχίαν ἦγον, ἔ νομίζοντες ἰκανοὶ εἶναι πρὸς τὸ πλεόν κινδυνεύειν.

ρά. Ο δὲ Σιτάλης πρὸς τε τὸν Περδίκκην λόγους ἐποιεῖτο, ἦν ἔνεκα ἐστράτευσε, καὶ ἐπειδὴ οἱ Ἀθηναῖοι ἔ παρῆσαν ταῖς ναυσίν, ἀπιστῶντες, αὐτὸν μὴ ἦξιν, δῶρά τε καὶ πρῆσβεις ἢ ἔπεμψαν αὐτῷ, ἔς τε τὰς Χαλκιδικίας καὶ Βοττῆϊαῖς μέρος τὶ τῷ στρατῷ πέμπει. καὶ τειχῆρεις ποιήσας, ἐδήξ τὴν γῆν. καθημένους δ' αὐτῷ περὶ τὰς χώρας τῆς, οἱ πρὸς νότον οἰκῶντες Θεσσαλοὶ καὶ Μάγνητες, καὶ οἱ ἄλλοι ὑπὸ τοῖς Θεσσαλῶν, καὶ οἱ μέχρι Θερμοπυλῶν Ἕλληνας ἐφοβήθησαν, μὴ ἢ καὶ ἐπὶ σφᾶς ἢ ὁ στρατὸς χωρήσει, καὶ ἐν παρασκευῇ ἦσαν. ἐφοβήθησαν δὲ καὶ οἱ πέραν Στρυμόνος πρὸς ἢ βορέαν Θρακίους, ὅσοι πεδιά εἶχον, ἢ Παναῖοι, καὶ ἢ Οδομαντοὶ, καὶ Δρῶνι, καὶ ὁ Δερσαῖοι· αὐτόνομοι δ' εἰσὶ πάντες, παρέσχε δὲ λόγον καὶ ἐπὶ τὰς ἢ τῶν Ἀθηναίων πολεμίας Ἕλληνας, ἢ μὴ οἱ ὑπ' αὐτῶν ἀγόμενοι κατὰ τὸ ξυμμαχικόν, καὶ ἐπὶ σφᾶς ἢ χωρήσωσιν. ὁ δὲ, ἢ τὴν τε Χαλκιδικὴν καὶ Βοττῆϊκὴν καὶ Μακεδονίαν ἅμα ἐπέχαν, ἢ Ὀφθεις. καὶ ἐπειδὴ αὐτῷ ἔδδὲν ἐπράσσειτο ἦν ἔνεκα ἐσεβῆλε, καὶ ἢ στρατιὰ σῆτον τε ἐκ εἶχεν

ἢ βάλε Dan. In Mosqu. mox πρότερον. ὁ εἶλεν Ar. C. Ald. Flor. Basf. Dan. Mosqu. εἶλεν Εἰδομένην. ἢ ὀδεμένη Cl. in marg. ἢ Κατακράτος Ald. Flor. Basf. Steph. 1. ἢ τ' ἄλλα Gr. ἢ ἄλλα ἔττα Cass. ex emendat. fuerat ἔττα. ἢ ἔδδοντο Reg. Cass. Basil. cod. et Mosqu. ἢ Προεχῶρει Ar. ἢ Πέλλης καὶ Κύρης Reg. ἢ Εἰς Cass. Gr. Paulo ante δδ in cod. Aug. est insertum ab alia manu, vt videtur. ἢ τὸ δεστ Ar. C. Dan. Τὴν τε Μακεδονίαν καὶ — cod. Basf. ἢ οὐ διενόητο Ar. C. Dan. ἢ ἵππους Cass. ἢ ἄνω omitt. Gr. cod. Basf. ἀπὸ τῶν ἄλλων συμμάχων. ἢ ὅποι Cass. Mosqu. ἢ δεκτῆ Ar. C. Dan. ἢ Ἐσβαλον Reg. Cass. ἢ ἔτιμειν Dan. Mosqu. ἢ αὐτὰς Cass. Gr. ἢ Quamuis ἔπεμψαν ἢ Scholiaste agnosci videam, subaudiente (vt certe necesse est) ὁ Ἀθηναῖοι, tamen si quis ἔπεμψεν legendum esse dixerit, non repugnare. Steph. ἢ καὶ δεστ Reg. ἢ ὁ στρατὸς defunt Ar. ἢ βορέαν Dan. ἢ Hi ab Hefyeblo et Phavorino Παναῖοι appelluntur, et Thraciae adscribuntur. Sed literam ἢ voci male adhaerere existimat Berkelius. Παναῖοι Gr. Paulo ante in Mosqu. καὶ ἔσοι. ἢ Ὀδομαντοὶ Reg. ἢ Ita illos nominat Herodotus. Δερσαῖοι Stephano περὶ πόλεων. Σερσαῖοι et αὐτόν. δδ εἰσὶ Gr. ἢ τῶν δεστ Ar. C. ἢ Magis placeret scribi μὴ οἱ ἐπ' αὐτῶν ἀγόμενοι. Steph. Vulgo μὴ ὑπ' αὐτῶν. ἢ Ita ex emend. pro χωρήσειν, quod est in textu Gr. ἢ τὴν μὲν Χαλκιδικὴν C.

rogus. II. Aracus (alias Argeus). III. Philippus. IV. Aegropus. V. Alcetas. VI. Amyntas. VII. Alexander. Huic successit Perdicas pater Archelai. HVDS.

Εἰδομένην] Vide Vossium ad Catullum, p. 210. HVDS. Εἰδομένην Mss. et Steph. cum Edd. Cl. in Marg. ὀδομένην. Vid. omnino Holstenium. In Schol. Lexicis Vett. et Auctoribus nulla huius oppidi mentio. Tumuli eiusdem nominis inter Ambraciam et Acarnaniam siti: forte ad Idomenen Phereitis filiam respiciunt. Apollod. p. 42. WASS.

ἢ ἄλλα] Pro ἄλλα etc. Gr. τ' ἄλλα ἔττα χ, sed Xenophon et Lucianus articulum non adhibent: valet enim ἔττα et ὄσα. Sed nec in Phaedone Plato. et καὶ τε non dicitur. Xenophon semel ἄσσα, verum ἔττα hic legisse videtur T. Magister. Cum ταῦτα coniungit Aristoph. Neph. et per ττ effert. Herodot. I, 197. πικραίνουσι ἄσσα αὐτὸς ποιήσας ἐξέφυγε. Sic et Barocc. Eum sequitur Aretaeus 32. WASS. De hac particula post Grammaticos veteres egerunt Budaeus in Commentar. Ling. Gr. p. 967. Steph. Append. ad Script. de Dial. p. 82. Maussac. ad Harpocrat. et Vales. ad Notas Maussaci. DVCK.

ἢ ἄλλα ἔττα] i. e. ἄλλα ταῦτα, non, vt Wasseus ad h. I., ὄσα I. ἔττα, quod est ἔττα. Praeter eos, quos laudat Wasseus

et Duckerus, vid. Fisch. V. Cel. ad Platon. Phaedon. c. 3. et nostras animadu. in Phaed. p. 9. GOPTL.

Κύρη] Κύρη, quod hic habet Cod. Reg. etiam in Mss. Stephani est, v. Μαυδαρη, vbi id emendant c Thucydide. DVCK.

ἢ τὸ δὲ πλήθος περικλειόμενοι —] E Schol. interpretatione patet, eum non legisse αὐτὰς, sed αὐτὰς. Abresch. in Diluc. p. 270. inclinat eo, vt magis probet hanc Scholiastae rationem, constituendo hoc ordine: περικλ. (οἱ Θρακίαι) ὑπὸ τῷ πλήθει (i. e. διὰ τὸ πλῆθος) καθίστασαν αὐτὰς (Macedonas) ἐς κίνδυνον τῷ πολλαπλασίῳ (αὐτῶν) ὀμίλῳ· vt πολλαπλα. ἔμ. sint casus sexti. Sed difficilior est et contortior explicatio, quod sensit Abreschius, quod frequentia verba ad Macedonas subito referantur. Sed, ne grauemus bonum scriptorem iusto pluribus loquendi modis paullo insolentioribus; simplicior est illa, quae cuique locum legenti iam mentem venit: Macedones a multitudine Thracum circumuenti, semet in discrimen coniciebant examini Thracum, ipsis longe numerosiori. G.

[Ἀπὸ τῷ περικλειόμενοι] Ineptum hoc Scholion esse, monuerat iam Stephanus et Grammus, quorum ille vel legit περικλειόμενοι, vel dicit, hic falli Scholiasten, si legatur περικλειόμενοι, quod addiderit: οἱ Θρακίαι. Macedones enim a

Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325.

quod Philippi prius erat, et Idomenen quidem per vim cepit, Gortyniam vero, et Atalantam, et alia quaedam oppida in deditionem ac fidem recepit, quae se ipsi adiunxerunt ob amicitiam Amyntae, qui erat Philippi filius, et qui *tunc ibi* aderat. Europum autem oppugnarunt: sed expugnare non potuerunt. Deinde vero et in reliquam Macedoniam processit, quae ad Pellae, Cyrrhique dextram iacet. Sed intra haec, in Bottiaeam et Pieriam non intrarunt: at Mygdoniam, Grestoniam, et Anthemuntem diriperunt. Macedones vero ne cogitarunt quidem peditatu resistere; sed accito equitatu a sociis, qui loca mediterranea incolebant, ubi videbatur *commodum*, pauci multos adorti, in ipsum Thracum exercitum impetu ferebantur: et qua impressionem faciebant, nullus illorum, utpote equitum egregiorum et loricatorum, impetum sustinebat: sed hostium multitudine circumuenti, in discrimen se coniciebant propter eorum multitudinem longe numerosiorem. Quare tandem hostes laceffere desierunt, quod existimarent, se longe maiori militum numero sine periculo resistere non posse.

101. Sitalces vero et ad Perdiccam verba facere coepit de rebus, quarum causa bellum ipsi intulerat: et quoniam Athenienses cum classe non aderant (eum enim *illuc* iturum non credebant) quoniam etiam dona et legatos ad ipsum miserant, quandam suarum copiarum partem in Chalcidenses et Bottiaeos misit; cumque illos intra muros compulisset, agrum eorum vastavit. Dum autem castra stativa haberet in his locis, Thessali, qui Austrum versus habitant, et Magnetes, et caeteri, qui Thesalorum imperio parent, et Graeci ad Thermopylas vsque timuerunt, ne exercitus iste contra se quoque veniret, et in armis erant. Thraces etiam, qui trans Strymonem, Boream versus, loca campestria incolebant, Panaei praeterea, et Odomanti, et Droii, et Derfaei, territi sunt. omnes autem suis legibus vtentes liberi viuebant. Praebuit etiam *idem Sitalces* occasionem rumoris inter Graecos Atheniensium hostes, *periculum esse*, * ne, qui ab ipsis per societatis speciem adducebantur, ipsos etiam inuaderent. Ille vero et Chalcidicum, et Botticum, et Macedonicum agrum simul *ibi* subsistens vastabat. Et cum nihil eorum, quorum causa infestis armis *eo* profectus fuerat, ipsi feliciter succederet;

* Ne ex foedere ab iis ad se quoque inuadendum inducerentur. *Acacius.* HVDS.

τήχη δηλοῦσι. Ἐς τὴν Φιλίππῳ τῷ ἀδικηθέντος ὑπὸ Περδίκκῃ. Ἴπὸ δὲ πλήθους περικλειόμενοι] ἐντὶ τῷ περικλειόντες. εἰ
 Θράκες δηλοῦσι. Ἐπεμψαν αὐτῷ] τῷ Σιτάλλῃ οἱ Ἀθηναῖοι. Πάρεσχε δὲ λόγον] ὁ Σιτάλλης. Μὴ ὑπ' αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων.
 Ἐπέχων] ἐπικείμενος. Αὐτῶ] ὑπ' αὐτῶ. Ἦν ἕνεκα ἐσέβαλε] τὴν ἕφοδον ἐποίησεν. Ἐς Κόροντα] τὰ Κόροντα ἢ εὐθεία.

Thracibus, non Thraces a Macedonibus circumuentos esse.] GOTTL.

Ἀπισῦντες αὐτὸν μὴ ἤξεν] Sic I, 10. vbi Schol. notat, μὴ post ἀπισεῖν Ἀπτικῶς abundare. *Lucian.* Rhetor. praeept. p. 321. ei duas negationes adponit: ἢχ ἔξῃσιν ὅπως ἀπισήσῃσι μὴ ἢχ) πάνδεινόν τινα ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιστῶν εἶναι σε. Eundem pleonasmum post ἀπαγορεύω, κωλύω, ἀρνούμαι, et εἰργα obferuat *Stephanus* ad Corinth. artic. VIII. et XLIII. Simile est supr. II, 49. ἢ ἀπορία τῷ μὴ ἡσυχάζειν. Add. infr. ad III, 1. DVCK.

Μάγνητες] Magnesia post Strabonis tempora *Thessaliae* adiecta est. vid. *Plin.* IV, 9. *Ptolemaeus* aliis adscribit. *Μαγνητικῆ* *Aeschylus* Pers. 492. *Μαγνητικῶν* *Dioscorides* memorat p. 193. At ciuitatem intelligit ad Maeandrum sitam, de qua *Tounefort.* II, 370. WASS.

Ἄδόμενοι] Vide *Aristophanis* Acharnenses, eiusque *Scholiam*, p. 378. apud quem Ἄδόμενοι appellatur. HVDS. Ἄδόμενοι *Mff.* hic et p. 294. vti et *Steph.* v. *Herodot.* V, 16.

Liu. XLV, 4. Confer Dissertat. *Morini* de Odomantis, et *Suidam* v. ἀποτεθείακεν, et quem ibi citat *Aristoph.* WASS.

Λόγον παρέσχε] *Loquendi materiam praebuit, rumorem excitauit.* Exempla huius vsus v. apud *Abresch.* in *Diluc.* p. 271. et in gloss. G.

[τῷ Σιτάλλῃ] Abest ab August., in quo legitur: εἰ Μακεδόνες. Ceterum non leguntur in eodem cod. Scholia a verbis Πάρεσχε δὲ λόγον — ad Ἦν ἕνεκα ἐσέβαλε.] G.

Μὴ ὑπ' αὐτῶν ἀγόμενοι] Magis placeret scribi, μὴ οἱ ὑπ' αὐτῶν ἀγόμε. sequendo non *Vallae* interpretationem (quae procul ab ea, quam habemus hic, lectione recedit) sed eam, quae margini adscripta est. *STEPH.* In marg. adscripsit hanc interpretationem: periculum esse, ne, qui ab illis ducebantur, praetextu societatis, vel iuris socialis, ipsos quoque adorirentur. DVCK.

Μὴ οἱ ὑπ' αὐτῶν ἀγόμενοι] Addidi articulum, qui necessarius videtur, et ob sequens ο in ὑπὸ extrusus fuit, vt *Stephanus* iam vidit. Probat rem *Abreschius* *Diluc.* p. 271. G.

αὐτῶ, καὶ ὑπὸ χειμῶνος ἐταλαιπάρει, ἀναπέθετα ὑπὸ Σεύθῃ τῷ Σπαρδάκῃ, ἀδελφίδῃ ὄντος, καὶ μέγιστον ὕμειν αὐτὸν δυναμῆς, ὥς ἐν τάχει ἀπελθεῖν. τὸν δὲ Σεύθῃν κρύφα Περγίνας, ὑποσχόμενος ἀδελφὴν ἑαυτῷ δώσειν, καὶ χρέματ' ἐπ' αὐτῇ, προσποιεῖται. καὶ ὁ μὲν, πεισθεὶς, καὶ μείνας ἑτριάκοντα τὰς πάσας ἡμέρας, τέτων δὲ ὀκτῶ ἐν Χαλκιδεῦσιν, ἀνεχώρησε τῷ στρατῷ κατὰ τάχος ἐπ' οἴκῃ. Περγίνας δὲ ὕπερον Στρατονίην τὴν ἑαυτῷ ἀδελφὴν δίδωσι Σεύθῃ, ὥσπερ ὑπέσχετο. τὰ μὲν ἂν κατὰ τὴν Σιτάλην ἢ στρατιάν ἔτως ἐγένετο.

εβ. Ὁ δὲ ἐν Ναυπάκῃ Ἀθηναῖοι, τῷ αὐτῷ χειμῶνος, ἐπειδὴ τὸ τῶν Πελοποννησίων ναυτικὸν διελύθη, Φορμίωνος ἡγεμῆς, ἐστράτευσαν παραπλεύσαντες ἐπ' Ἀσακῆ. καὶ ἀποβάντες εἰς τὴν μεσόγειον τῆς Ἀκαρνανίας, τετρακοσίοις μὲν ὀπλίταις Ἀθηναίων τῶν ἀπὸ τῶν νεῶν, τετρακοσίοις δὲ Μεσσηνίων, καὶ ἕκ τε Στρατῆ, καὶ Κορόντων, καὶ ἄλλων χωρίων, ἄνδρας ἔδοκῶντας βεβαίως εἶναι ἐξήλασαν, καὶ Κύνητα τὸν Θεολύτη ἐς Κόροντα καταγαγόντες, ἀνεχώρησαν πάλιν ἐπὶ τὰς ναῦς. ἐς γὰρ Οἰνιάδας, αἰεὶ ποτε πολεμῆς ὄντας μόνως Ἀκαρνανίων, ἔκ ἐδοκεῖ δυνατόν εἶναι, χειμῶνος ὄντος, στρατεύειν. ὁ γὰρ Ἀχελῷος ποταμὸς ῥέων ἐκ Πίνδου ἕως διὰ Δολοπίας, καὶ Ἀγρῶν καὶ Ἀμφιλόχων, καὶ διὰ τῶν Ἀκαρνανικῶν πεδίων, ἀναθεῖν μὲν ὁ παρὰ Στράτον πόλιν, εἰς θάλασσαν διεξιείς παρ' Οἰνιάδας, καὶ τὴν πόλιν αὐτοῖς περιλιμνάζαν, ἄπορον παθεῖ ὑπὸ τῷ ὕδατος ἐν χειμῶνι στρατεύειν. κείνται δὲ καὶ τῶν νήσων τῶν Ἐχινάδων αἱ πολλαὶ καταλιμνῆ Οἰνιάδων, τῷ Ἀχελῷ τῶν ἐκβολῶν ἔδδεν ἀπέχουσαι. ὥστε μέγας ἂν ὁ ποταμὸς προσχῶι αἰεὶ, καὶ εἰς τῶν νήσων αἰεὶ ἠπειρίζονται ἑλπίς δὲ, καὶ πάσας ἔκ ἐν πολλῷ τινι ἂν χρόνῳ τῆτο παθεῖν. τό, τε γὰρ ῥεῦμά ἐστι μέγα καὶ πολὺ καὶ θολερὸν, αἰεὶ τε νῆσοι, πυκναὶ, καὶ ἀλλήλαις τῆς προσχώσεως, τῷ μὴ σκεδάνυσθαι, σύνδεσμοι γίνονται, παραλλάξ καὶ ἐκατὰ σοῖχον κείμεναι, ἔδ' ἔχουσαι εὐθείας διόδους τῷ ὕδατος εἰς τὸ

1 Ita Steph. 2. Spardacus Cl. Gr. Cod. Mss. et Eliti reliqui. Sic quoque Reg et Dan. Spardacus Cass. Aug. Spardacus Gr. Mox in Bas. adelfida ὄντος αὐτῶ. ὡς Μεθ' ἑαυτὸν Ar. C. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Meθ' αὐτὸν Cl. Gr. Meθ' ἑαυτὸν Reg. Cass. Dan. x τὰς πάσας ἡμέρας τριάκοντα Reg. Paullo ante pro ἐπ' αὐτῇ leg in Marg. Ald. Vin. Icutē. y Κατατάχος Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Reg. z Ἐπ' οἴκῃ defunt Ar. C. Dan. a οὐδ' omitt. Gr. Reg. Bas. Aug. a m. rec. est additum. Dan. et hic τὸ μὲν. b Στρατιάν Reg. Cass. ε' οἴκῃ ἂν Gr. d Tēde τὸ Cl. Reg. Cass. Aug. τὸ δὲ τῶ. e Eīs Dan. f τῶν Ἀθηναίων Gr. g Μεσσηνίων Ar. C. Dan. fere ubique. h Μοῖδῃ. b καὶ defit Ar. C. Cass. Dan. i Κορόντων et mox κόροντα Reg. Mox in Moscu. Iva deest. k ὄντος om. Gr. l Ἀγρῶν νῆσων mentia fit apud Strabonem p. 331. Ed. Paris. Agriani Curtio. m Ἀκαρνανικῆ Demetrius Pbalereus et Gr. n μὲν om. Demet. Pbal. o περὶ Ar. C. Dan. p αὐτοῖς τι περιλ. Reg. τὸν πόλιν αὐτὸν Basil. q Οἰνιάδων Ar. C. Cl. Gr. Dan. et καὶ ἀντικεῖν Gr. r Προχῶι Reg. Gr. et εἰδὸν τῶν Gr. s ἠπειρίζονται. ἑλπίς καὶ Dan. t τινὶ ἂν om. Gr. u Μέγα deest Reg. x Καὶ πάλιν delectum Ar. y τὸ Gr. In marg. Flor. Vin. τὸ τῆς προσχώσεως. z κείμεναι Dan. a εὐθείας διόδους ὑπὸ τῷ ὕδατος Cod. vet. Stephani.

Οἱ δὲ — Ἀθηναῖοι] In Aug. est ad marginem a rec. manu: μεταβασίς. Transiit enim ad alia Noster. GOTTL.

καὶ ἕκ τε Στρατῆ —] Reisk. (anim. p. 24.) abesse vult τὸ καὶ, contententibus codd. quibusdam. G.

Κύνητα τὸν Θεολύτη —] Hic Theolytus fuit Acarnan, ut Amphilytus ariolus apud Herod. I, 62. vbi v. Valken. qui plures Χρησμολόγους profert. G.

Κόροντα] Mss. et Steph. sic legunt: De oppido altum apud veteres silentium. WASS.

[Οἰνιάς] Debebat scribere Scholiastes Οἰνιάδας. Dicitur enim Οἰνιάς haec regio. v. Stephan. de Urb. p. 606. Duckertus laudabat Palmer. antt. gr. (III, 8.) Gron. ad Liu. XXVI, 25. In Aug. deest hoc Schol., ut etiam ad verba διὰ Δολοπίας αὐτοῖς περιλιμνάζων et προσχῶι αἰεὶ] G.

Ὁ γὰρ Ἀχελ. Vide Demetrium Pbaler. de Eloc. p. 120. et 123. Ed. Oxon. HVDS. Ὁ γὰρ Ἀχελῷος — στρατεύειν] Demet. Pbaler. Μεγαλοπρεπῆς, καὶ τὸ ἐν περιαγωγῇ τῆ συνθεσὶ λέγειν etc. §. 45. et 46. Statius Theb. II, 730. flauo tollens, vbi vertice pontum Turbidus obiectas Achelous Echinadas exit. Ibi Mf. Arondei. melius adtellem. WASS.

Ὁ γὰρ Ἀχελῷος — στρατεύειν] Hic locus laudatur a Demetrio de Eloc. XLV., tanquam μεγαλοπρεπῆς ex circumductu, vbi est Ἀγριανῶν. Item CCII. vbi est ἐπὶ θάλασσαν, et διεξιέσιν (p. 81. Schneid.) Hoc altero loco docet rhetor, περιαγωγῆς non in longitudinem esse porrigendas: requiescendum esse auditori: planius esse: ὁ γὰρ Ἀχελῷος εἶμι μὲν ἐκ Πίνδου ὄρεος, ἔξεσι δὲ εἰς θάλασσαν. G.

τῶν Ἐχινάδων] Callimach. H. in Del. v. 155. de his insulis: λιπαρὸν νήσων Ἐχινάδες ὄρον ἔχουσαι. Cur his desertis et limo fere obrutis insulis tam egregium poeta epitheton addiderit, quaerit Arnald. anim. crit. p. 37. cf. Ernest. Refragatur antiquitas, Echinadum portum nauibus recipendis opportunum fuisse. G.

τῶν νήσων αἰεὶ ἠπειρίζονται] Cum Thucydides consentit Strabo, I. 10. at libro I. dicit: μία τῶν Ἐχινάδων ἠπειρος γέγονε. Plinius autem (l. 2. c. 85.) inuēctu Acheloi non continenti annexas Echinadas, sed natas scribit. HVDS. Sed exitu caruit vaticinatio Thucydides et Strabonis, Vid. Pausan. Arcadic. XXIV. DVCK.

cumque ipsius exercitus commeatu careret, et hyemis incommodis vexaretur; a Seuthe Sparadoci filio, qui ipsi patruelis, quique apud ipsum potentia secundus erat, ad celeriter abeundum inducitur. Seuthen autem Perdiccas sibi clam conciliauerat, pollicitus se in matrimonium ipsi sororem daturum, et praeter ipsam, pecunias etiam. Itaque Sitalces *Seuthae verbis* inductus, et XXX vniuersos dies *militiae* commoratus, et horum oculo apud Chalcidenses *confutis*, cum exercitu domum celeriter se recepit. Perdiccas vero postea Stratonicen sororem suam Seuthae vxorem dedit, vt ei promiserat. Haec igitur Sitalcis expeditio hunc habuit exitum.

Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 325. Nouembri.

102. Athenienses vero, qui Naupaeti erant, eadem hyeme, post *dimissam* Peloponnesiorum classem, duce Phormione, maritimam oram legentes, Astaco bellum intulerunt, exscensuque ex nauibus in terram facto, mediterranea Acarnaniae loca petierunt, cum quadringentis suorum grauis armaturae militum classiariorum, et cum totidem Messeniis; et ex Strato, et Corontis, aliisque oppidis eos, qui videbantur dubiae fidei homines, eiecerunt: et cum Cynetem, Theolyti *filium*, in oppidum Coronta rediissent, ad suas naues redierunt. Nam Oeniadis, (qui soli omnium Acarnanum Atheniensibus perpetuo erant hostes,) propter hybernum anni tempus, bellum nullo modo inferri posse videbatur. Nam Achelous fluuius ex monte Pindo per Dolopiam, Agraos, Amphilochos, et per Acarnanicam planitiem fluens, superne quidem iuxta urbem Stratum, et Oeniadas, per spatium, quod inter has duas vrbes est medium, in mare defertur; et ipsorum *Oeniadarum* urbem restagnans paludibus circumdat; et facit, vt propter aquarum copiam ei bellum hyeme non possit inferri. Iacent autem et pleraeque Echinadam insularum e regione Oeniadarum, ab Acheloi ostio non procul distantes. Quamobrem hic fluuius, quoniam est magnus, limum semper aggerit, nonnullae etiam illarum insularum factae sunt continentis pars. Et credibile est caeteris quoque non admodum longo temporis progressu idem euenturum. Nam et fluuii cursus est rapidus, et multus, et turbidus, et ipsae insulae sunt crebrae, et limo congesto (quod diffundi nequit) aliae cum aliis coniunguntur, * gradatim, non autem serie directa sitae, nec rectum aquis exitum in pelagus praebentes. Sunt autem desertae, nec magnae.

Bell. Pelop. an. 3. Olymp. 87. 4. V. C. Varr. 326. Post Ianuar. Ante April. 5.

* Situ alternante positae et non recta serie etc. *Alii.* HVDS.

[Ες γὰρ Οινιάδας] Οινιάς, πόλις ἐστὶν ἐν τῷ τομίῳ τῆς Ἀχελώως, ἢ καὶ νῦν Δραγαμέστη λεγομένη. Διὰ Δολοπίας] Δολοπία, ἡ νῦν καλλυμένη Ἀνόβλαχα. Ἐξ ἀνατολῶν γὰρ αὐτῆς ὁ Πηνειὸς ποταμὸς, ἐκ δὲ νότου ὁ Ἀχελώως ἕως ποταμὸς ῥεῖ. Αὐτοῖς] τοῖς Οἰνιάδαις. Περιλιμνάζων] περὶ τὴν πόλιν πλεμύρας ὑδάτων ποιῶν. Προσχοῖ ἀεὶ] ὕλην συμφερεῖ. Αἱ ἠπειρώνται] τοιαῦτα πολλὰ οἱ τὰς γεωγραφίας ἡμῖν παραδίδούτες ἀναγράφουσιν ὅπερ καὶ ἐν τῇ πρὸς Αἴγυπτον Φάρον τῇ νῦν ἠπείρῃ. ὁ γὰρ Ὀμηρος πελαγίαν αὐτὴν ἀναγράφει νῦν δὲ σχεδὸν ἠπειρώται. Τό, τε γὰρ ῥεῖμα] τῆς Ἀχελώως. Τῷ μὴ σκεδάνυσται] τὴν πρόσχωσιν

[* Ὅπερ καὶ —] Addidi ex Aug. et Cassel. καὶ.] GOTTL. [Ὁ γὰρ Ὀμηρος —] Duckero videtur Scholiastes descripsisse h. v. e Strabone (L. XII, 536.) ὁ ποιητὴς τὴν Φάρον πελαγίαν ὑπέρξει πρότερον εἶπε. Homerus non πελαγίαν vocat; sed Scholiastes probat ex Odyss. d. 354., Pharus insulam in alto sitam fuisse. Strabo (L. I, 58.) ita: ἢ δὲ Φάρος ἢ κατ' Αἴγυπτον ἢν ποτε πελαγία: νῦν δὲ τρέπον τινὰ Χερσένηςος γέγονε. Homerus l. c. Νῆσος ἐπειτὰ τις ἐστὶ πολυκλήτω ἐνὶ πεντα, Αἴγυπτος προκάρσιε, (Φάρον δὲ ὁ κικλήσκουσιν) In Aug. non leguntur Scholia a verbis Τό, τε γὰρ ῥεῖμα — ad καὶ ἐδοκεῖ αὐτῷ ἰκανῶ ἂν.] GOTTL.

Τῷ μὴ] Reiskius l. c. non improbat τὸ μὴ, i. e. ὥστε μὴ.

In marg. Flor. Vin. notatur: τὸ τῆς etc., vt sit: τῷ τὸ τῆς πρόσχωσεως μὴ — Certe vulgata est durior; articulus τὸ emollit structuram. G.

Τῷ μὴ σκεδάν.] Aut τῷ retinendum, aut τὸ scribendum, solum vtrumlibet; iuncta quidem impediunt structuram, et ipso sono offendunt. Τῆς πρόσχωσεως pendet a σύνδεσμοι, et τῷ, vel τὸ, est πρὸς τό. BAVAR.

Παραλλὰξ — κείμεναι] Situ alternante positae, die schräge gegen einander, und nicht in gerader Linie liegen. G.

Εὐθείας δίδους] Stephanus ad ea, quae in Var. Lect. habet Hudf. addit, se hic vix assentiri posse illi veteri libro. DVCK.

πέλαγος. ἔρημοι ^b δ' εἰσὶ, καὶ ἑ μεγάλα. λέγεται δὲ καὶ Αλκμαίῳ τῷ Ἀμφιάρῳ, ^c ὅτε δὴ ἀλάσθαι αὐτὸν μετὰ τὸν Φόνον τῆς μητρὸς, τὸν Ἀπόλλυ ταύτην τὴν γῆν χρῆσαι οἰκῆν. ^d ὑπειπόντα, ἔκ εἶναι λύσιν τῶν δειμάτων, πρὶν ἂν εὐρῶν ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ ^e κατοικήσῃ, ἦτις, ὅτε ἐκτελεσε τὴν μητέρα, μήπω ^f ὑπὸ ἡλίου ἐωρᾶτο, μηδὲ γῆ ἦν. ^g ὡς τῆς γε ἄλλης αὐτῷ μεμιασμένης. ὁ δ' ἀπορῶν, ὡς Φασί, μόλις κατενόησε τὴν πρόσχωσιν ταύτην τῆ Ἀχελῶα. καὶ ἐδόκει αὐτῷ ἰκανῆ ^h ἂν κεχῶσθαι ⁱ διαίτᾳ τῷ σώματι, ἀφ' ἕπερ κτείνασ τὴν μητέρα, ἔκ ὀλίγον χρόνον ἐπλανᾶτο. καὶ κατοικισθεὶς ἐς τὰς περὶ Οἰνιάδας τόπους, ἐδυνάστευτέ τε, καὶ ^k ἀπὸ Ἀκαρναῖος παιδὸς ἑαυτῆ, ^l τῆς χώρας τὴν ἐπανυμίαν ^m ἐγκατέλιπε. τὰ μὲν ⁿ ἐν περὶ Αλκμαίωνα, τοιαῦτα ^o λεγόμενα παρελάβομεν.

εγ'. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι καὶ ὁ Φορμίων, ἀραντες ἐκ τῆς Ἀκαρνανίας, καὶ ἀφικόμενοι ἐς τὴν Νάυπαλον, αἶμα ἦνι κατεπελευσαν ἐς τὰς Ἀθήνας. ^p τὰς τε ἐλευθέρους τῶν αἰχμαλιτῶν ἐκ τῶν ναυμαχιῶν ^q ἄγοντες, εἰ ἀντ' αὐτ' ἀνδρῶς ἐλύθησαν, καὶ τὰς ναῦς, ἅς εἶλον. καὶ ὁ χειμῶν ἐτελεύτα ἕτος, καὶ τρίτον ἔτος τῷ πολέμῳ ^r ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψε.

^b Δὲ εἰσι Reg. Cass. ^c ὡς τὴ Marg. ἕτ' ἴδει Marg. Flor. Vin. Verbum συνέβη vel a Librariis omissum, vel ab ipso Auctore relictum, est subaudiendum. Steph. Ἀγεται supple, vel ἕτε δὴ ἤλθο. lege. Fr. Portus. ^d Εἰπόντα C. ^e Κατοικήσεται Cl. Reg. Dan. Mosqu. ^f ἕτ' ἡλίου Gr. ^g ὡς τῆς γῆς ἕλης αὐτῷ μεμιασμένης Ar. C. Dan. Mosqu. ^h Ἀνακεχῶσθαι legendum esse suspicatur Steph. ⁱ Διαίτα, praeter alia, significat etiam sedes, domicilium, in quo quis degit, consuetudinem etiam et διατριβήν Vide Aristot. Eth. l. i. c. 4. ^k Ἀπ' Ἀκαρν. Gr. ^l Τῆ χώρα Ar. Reg. Mosqu. ^m Κατέλιπε Cass. Aug. Ἐγκατέλιπε Gr. ⁿ ὅν δεεί Ar. C. Reg. Gr. Bas. ^o Λιγόνον à Cl. Reg. Cass. ^p Τὸς τ' ἰλιυθ. Gr. ^q ἄγοντες ἀντ' ἀνδρῶς Dan. ^r Ἐτελεύτα abest Ar. C. Dan. Mox in Mosqu. ξυνέγραψεν.

λέγεται δὲ καὶ Ἄλλ.] Vide Schol. ad Lucianum, tom. 2. Philostratum L. 7. et Basilium in epist. ad Gregorium Theol. et Hyginum, Fab. 73. nuds. Confer Pausaniam VIII, 24. p. 646. Schol. Luciani p. 52. Strabonem X, p. 710. WASS. Lucian. de Saltat. p. 804. inter argumenta iactationis, quae Aetolia suppeditare possit, memorat Ἐχινάδων ἐνάδουσι, καὶ μετὰ τὴν μελίαν Ἀλκμαίῳ; σῆκησι. Add. Apollodor. III, 7, 5. Sed is l. 9. 21. non recte eandem facit Echinadas et Strophadas. Quod autem Thucydides Echinadas ἐρήμους esse dicit, id de plerisque et minoribus intelligendum esse, quia Dulichium quoque inter eas ponit Strabo, putat Cellar. II. Geogr. Ant. 14. Et εὐλιμένας fuisse ex hoc Callimachi Hymn. in Del. v. 155. λιπαρὸν νήσισιν Ἐχινάδες ὄρηον ἔχουσιν, obiter ibi Spanhemius. DVCK.

[Ὅτε δὴ ἀλάσθαι αὐτὸν] Vnde pendere hunc Infinitivum dicemus? Alter quidem certe Infinitivus χρῆσαι pendet ab illo verbo λέγεται; sed hic quoque ab eo pendere, non video quomodo dici possit; praesertim quum haec velut per parenthesis intericiantur, ὅτε δὴ ἀλάσθαι αὐτὸν μετὰ τὸν Φόνον τῆς μητρὸς. Quid si igitur verbum συνέβη vel a librario omissum, vel ab ipso Auctore relictum esse subaudiendum dicamus? STEPH. Add. quae de hoc loco scribit in Append. ad Script. de Dial. pag. 138. et Bud. Commentar. p. 1044. DVCK.

[Ὅτι δὴ] Legebat Abresch. in Spicilegio ἕτ' ἴδει. et ita quoque docta manus in Flor. Vin. margine adscripsit. Sed retractat Abresch. in Diluc. p. 272. et in auctar. p. 300. sententiam, et c Philostrato, (Her. XVIII, §. 11.) profert: ὅτε δὴ καὶ δεισθαι τῷ Ἀχιλλῶος ἱερῆν τε μείνα. In talibus casu aut λέγεται supplendum. Mox, post μητρὸς, Reiskius (in anim. l. c.) deesse putat, ξυνέβη, quod Stephanus putabat; saltem subaudiendum esse h. v. Fr. Portus corrigebat: ὅτε δὴ ἤλθο. Vix credibile est, librarium faciliorem lectionem mutasse in difficiliorem. Equidem puto, Thucydidem scri-

psisse: ὅτ' ἴδει, vel ὅτε ἴδει, quod non minus Thucydideum est, quum Noster minime fugiat conbursionem vocalium. Reiskio ceterum non displicet ratio Abreschii. GOTTL.

[Ὅτε δὴ ἀλάσθαι αὐτὸν] Hic certe subintelligi nequit, φασί, sed plane est pro, ὅτε δὴ ἤλθο. datum illud coepitae structurae obliquae; ut apud Liu. 4, 15. etsi nullos honores — ad regnum pandere viam: verum tamen — sustulisse animos: pro, etsi pandant; et 5, 35. id parum certum est, solamine — adiutam; pro, solame an — adiuta venerit. v. et ad 3, 46. BAYER.

[ἂν κεχῶσθαι] Quum hic particula ἂν habere locum non videatur, suspicor, sicut supra ex ἂν ἐπελεθήμεν faciendum esse ἀναπελεθήμεν ostendi, et quidem vetere libro assentiente; ita etiam hic ex ἂν κεχῶσθαι fieri a nobis debere ἀνακεχῶσθαι. Fateor tamen non, ut illic, ita et hic libri veteris assensum nos habere. Cur vltimus in his Annotatiombus non sim progressus, ratio in fine Epistolae ad Leberem reddita tibi fuit. STEPH.

[ἂν κεχῶσθαι] Stephanus coniicit: ἀνακεχῶσθαι, bene. GOTTL.

[Τὸ ἐξῆς, διαίτα —] Hoc Schol. abest a Cass. et August.] IDEM.

[Διαίτα] Non solum τρέπον τῆ βίᾳ, sed etiam τόπον significat. Hinc Plutarchus samulorum cubicula διαίτας appellat; et Aeschylus τραπέπεδα dicuntur ἰδιαιτήματα τῷ τρατῷ. Vide Plinii Epist. l. i. ep. 17. nuds.

[Πρότερον — Κουρήτες] Versus Homeri exstat Iliad. I, 525.] GOTTL.

[Μενεχάρμαι] Deest in Cassel. et Aug. In hoc cod. desunt Scholia ad verba Ἐδυνάστευτέ τε παρελάβομεν et Ἐλύθησαν.] IDEM.

[Λεγόμενα] Ἄλλι λέγονται ἀ παρελάβομεν. Sed receptam lectionem tuetur Herodotus. Vid. Schol. WASS.

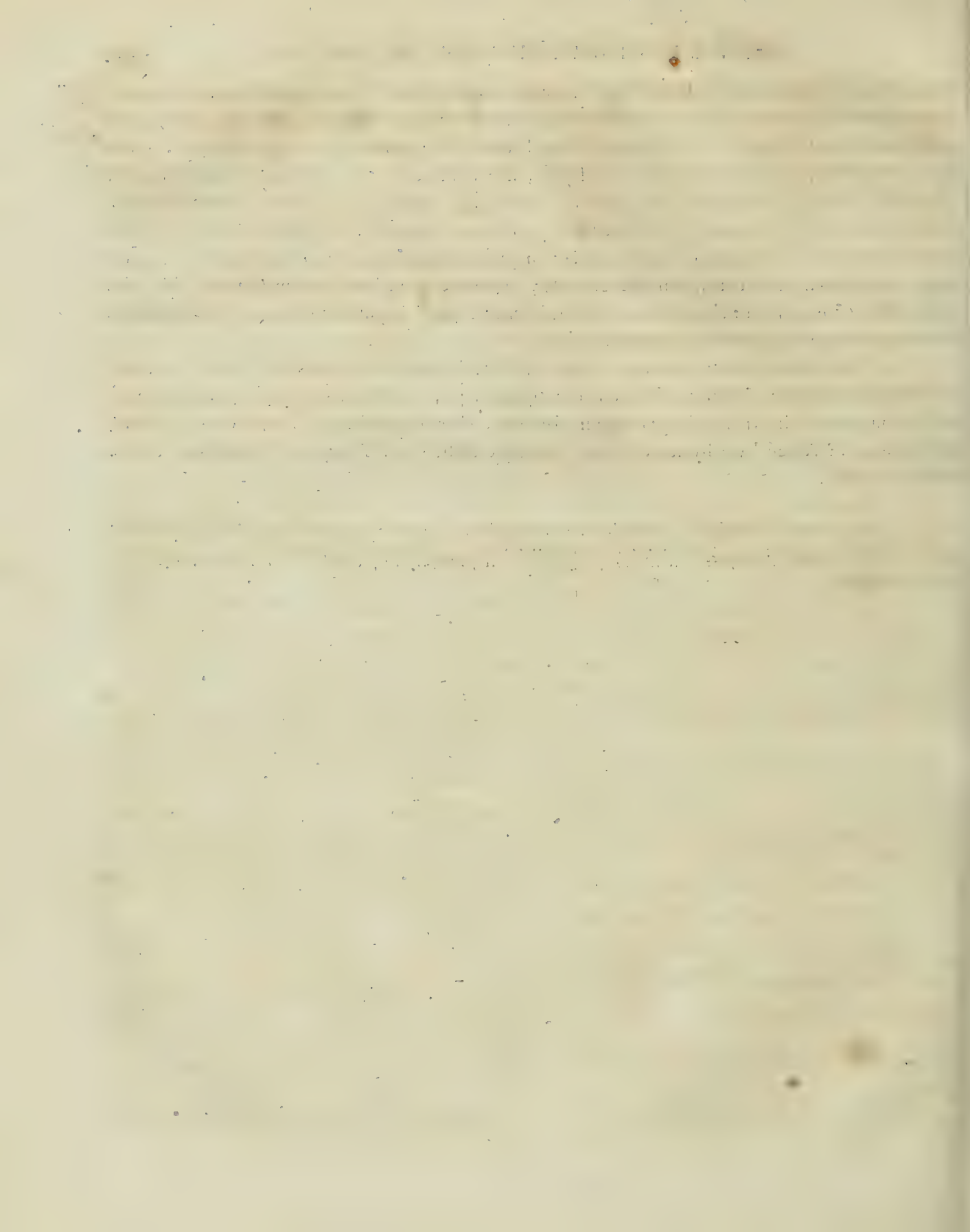
[Ἐπελεθήμεν] Deest h. Schol. in Cass. et Aug.] G.

Bell.
Pelop.
an. 3.
Olymp.
87. 4.
V. C.
Varr.
326.

Fertur etiam Alcmaeoni Amphiarai filio, quo tempore propter matris caedem vagabatur, Apollo oraculum reddidisse, quo hanc terram ei habitandam significavit, obscure significans eum terroribus, quibus agitabatur, liberatum non iri, prius quam locum habitandum reperisset in ea regione, quae, quum matrem interfecit, a Sole nondum conspecta fuisset, nec tellus esset: quod omnem aliam terram ipse polluisset. Ille vero consilii inops (vt aiunt) vix tandem animaduertit hanc Acheloi fluminis alluionem ab oraculo fuisse designatam. Istudque solum, quod limo congesto consolidatum fuerat, ipsi videbatur exstitisse ab eo tempore, quo matre caesa non paucos annos errauerat, et ad sedes in eo sui corporis causa ponendas satis amplum esse videbatur. Quare cum in locis circum Oeniadas sitis sedes collocasset, ibi regnavit, et ab Acarnane filio suo nomen regioni impositum reliquit. Quae igitur de Alcmaeone traduntur, haec sunt, quae accepimus.

103. Athenienses vero et Phormio, castris ex Acarnania motis, et Naupactum profecti, ineunte vere Athenas redierunt; secumque duxerunt eos, quos in proeliis naualibus ceperant, qui facta capitulum permutatione, ita vt singula pro singulis darentur, liberi dimittebantur. naues etiam duxerunt, quas ceperant. Atque haec hyems est finita, huiusque belli, quod Thucydides conscripsit, tertius annus est exactus.

δηλονότι. Τῆς μητρὸς] τῆς Ἐριφύλης. Καὶ ἐδόκει αὐτῷ ἰκανὴ ἀν] τὸ εἶη, δίκαια ἰκανὴ τῷ σώματι ἐδόκει ἢ πρόσχωσις.
 δηλονότι εἰς χρεῖαν τῆ σώματος. Ἐδυνάστευσέ τε] τὴν βασιλείαν ἔσχε. Τὴν ἐπανομίαν ἐγκατέλιπε] πρότερον γὰρ Κερήτις
 ἐκαλεῖτο. Ὀμηρος, Κερήτιές τ' ἐμάχοντο, καὶ Λίτωλοι μιν ἐμάχοντο. Περὶ ἀπομνημονεύσεων] ἀκοῆ δηλονότι. Ἐλύθησαν] ἐλυτρώθησαν,
 εἰς ἄλλο μέρος ἐλύθησαν.

Θ Ο Υ Κ Υ Δ Ι Δ Ο Υ

Ο Λ Ο Ρ Ο Υ

ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ

THVCYDIDIS OLORI F.
HISTORIAE LIBER TERTIVS.

EPITOME LIBRI III.

Quarto anno belli Peloponnesiaci, cum iterum Atticam Peloponnesii cum exercitu invassent, Lesbos omnis ab Atheniensibus, praeter Methynniam, defecit. Cap. II. Qua de causa Athenienses, classe eo copiisque missis, Mitylenen caput insulae obsidione cinxerunt. VI. Interea cum obsessi hactenus Plataeenses fame premerentur, ducenti ex eis et duodecim insignis audaciae viri, noctu Peloponnesiorum munitiones scalis transgressi, incolumes omnes Athenas profugerunt. XXII. Peloponnesii Atticam ingressi, magna eam clade evastarunt. XXVI. Naves eorundem subsidio Lesbii missae, tum primum Ioniam attigerunt. XXVI. Mitylenaei fame coacti deditionem fecerunt. XXVIII. De eorum supplicio magna contentione actum est, vicit tamen Diodoti lenior sententia. XLIX. Dispar Plataeensium eventus fuit: qui cum eodem tempore fame subacti Lacedaemoniorum se arbitrio dedidissent, ab eis sunt interempti. LXIX. Saevissima item apud Corcyraeos seditio describitur: qua optimates a plebe sua superati partim occisi sunt, partim profugerunt. LXX. LXXXV. Peloponnesios Atticam ingressuros terrae motus averterunt. LXXXIX. Messanam in Sicilia Athenienses occuparunt. XC. Heracleam in Trachine coloniam Lacedaemonii deduxerunt. XCII. Demosthenes Atheniensis dux, cum Aetolis bellum intulisset, victus ab eis multos eximios cives amisit. XCVIII. Delum Athenienses lustrarunt. CIV. Acarnanes Ambraciotis, memorabili clade, Demosthene duce, victis, pacem dederunt. CXIII.

α Θουκιδίδης ξυγγραφή το τρίτον Cl. Θουκιδίδης ιστορίων συγγραφή βιβλίον τρίτον Ar. Titulo caret alter Codex. Θουκιδίδης ξυγγραφή τρίτης Ald. Flor. Bas. Θουκιδίδης τῶ Ὀλορον ξυγγραφή το τρίτον Edisi reliqui. Vide Annot. Hudf. Θουκιδίδης ξυγγραφή γ' Reg. Θουκ. ξυγγ. Γ' Cass. In Gr. Lib. Tertius. E Dan. nihil adnotatum erat.

ΤΟΥ δ' ^b ἐπιγιγνομένης θέρης Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, ἅμα τῷ σίτῳ ἀκμάζοντι, ἐσράτευσαν ἐς τὴν Ἀττικὴν· ἤγειτο δὲ αὐτῶν Λακεδαιμονίων βασιλεύς· καὶ ἐγκαθ-
εζόμενοι ἐδῆσαν τὸν γῆν· καὶ προσβολαί, ὥσπερ εἰώθεσαν, ἐγίνοντο τῶν Ἀθηναίων ἰππέων, ^c ὅπη παρειακοὶ καὶ τὸν πλείστον ὄμιλον τῶν ψιλῶν εἶργον, ^d τὸ μὴ προσξίοντας τῶν ὄπλων, τὰ ἐγγύς τῆς πό-
λεως κενεργεῖν. ἐμμενῶντες δὲ χρόνον ἔειχον τὰ σιτία, ἀνεχώρησαν, καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις
β'. Μετὰ δὲ τὴν ἐσβολὴν τῶν Πελοποννησίων, εὐθύς Λέσβος, πλὴν Μηθύμνης, ἀπέτη ^e ἀπ' Ἀθη-
ναίων· Βυληθέντες μὲν καὶ πρὸ τῆς πολέμου, (ἀλλ' οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔπροσεδέξαντο,) ἀναγκασθέντες δὲ
^f καὶ ταύτην τὴν ἀπότασιν πρότερον, ^g ἢ διενεοῦντο, ποιήσασθαι. τῶν τε γὰρ λιμένων τὴν χῶσιν, καὶ
τειχῶν οἰκοδόμησιν, καὶ νεῶν ποίησιν, ἐπέμενον, τελεσθῆναι, καὶ ὅσα ἐκ τῆς Πόντος εἶδει ἀφικέσθαι, το-
ξότας τε, καὶ σῖτον, καὶ ^h ἅ μεταπεμπόμενοι ἦσαν. ⁱ Τενέδιοι γὰρ, ὄντες αὐτοῖς διάφοροι, καὶ
^k Μηθυμναῖοι, καὶ αὐτῶν Μιτυληναίων ἰδία ἄνδρες, κατὰ τῆσιν πρόξενον Ἀθηναίων, μηνυταὶ γίνονται
τοῖς Ἀθηναίοις, ὅτι ξυνοικίζουσι τὴν Λέσβον ἐς τὴν Μιτυλήνην βίαν, καὶ τὴν παρασκευὴν ἅπασαν, μετὰ
Λακεδαιμονίων καὶ Βοιωτῶν ξυγγενῶν ὄντων, ἐπὶ ἀποτάσει ἐπείγνεται· καὶ εἰ μὴ ^l τις προκαταλήψεται
ἤδη, ^m σερήσεται αὐτὰς Λέσβου.

γ'. Οἱ δ' Ἀθηναῖοι (ἦσαν γὰρ ⁿ τετραλαμπωρημένοι ὑπὸ ^o τε τῆς νόσου, καὶ τῆς πολέμου ἄρτι καθι-
σταμένους, καὶ ἀκμάζοντες,) μέγα μὲν ἔργον ἤγυον εἶναι Λέσβον προσπολεμίσασθαι, ναυτικὸν ἔχουσαν,
καὶ δύναμιν ἀνεραίων· καὶ ἐκ ἀπεδέχοντο ^p τοπρεῖτον τὰς κατηγορίας, μείζον μέρους νέμοντες τῷ μὴ
βύλεσθαι ἀληθῆ εἶδαι· ἐπειδὴ μέντοι καὶ πέμψαντες πρέσβεις ἐκ ἔπειθον τὰς Μιτυληναίους τὴν τε
^q ξυνοικήσιν καὶ τὴν παρασκευὴν διαλύειν, δεύσαντες, προκαταλαβεῖν ἐβέλοντο. καὶ πέμπασιν ^r ἐξ-

^b ἐπιγιγνομένης Gr. ^c ὅποι C. Gr. ^d τὸ μὴ προσξίοντας male All. Flor. Basf. Articulum τὸ vacare existimat Steph. et omnino a S. bellasse dissentit, qui praepositionem διὰ deesse putat. Vide Stephani Appendicem ad al. Scripta de Dial. Att. p. 178. τὸ μὴ πρ. Gr. in marg. In Cass. e τὸ manu recenti factum erat τῷ. ^e ἀπὸ Ἀθηναίων Ar. C. Cam. Quam scripturam (inquit Camerarius) hoc loco, quamvis saepius occurreret, adnotare placuit, quod Cicero in Oratore concurrationem vocalium minime fugisse Thucydidem scripserit. ἀπὸ etiam Gr. ^f καὶ deest Gr. ^g ἢ Cass. ^h ἅμ μεταπ. Dan. ⁱ Τενέδιοι δὲ ὄντες Ar. C. Τενέδιον δὲ ὄντες Dan. ^k Μηθυμναίων οἱ, et in marg. Μηθυμναῖοι manu rec. Reg. Μηθυμναίων οἱ etiam in Cass. fuisse viderur: nam crassa sunt quaedam inter versus. ^l Τίς om. Gr. ^m Σέρησεται Ar. Dan. ⁿ Ποσειδαλαμπωρημένοι Marg. Ar. C. Dan. ^o Particulam τε non agnoscit C. ^p τὸ πρῶτον C. Basf. τὸ deest Reg. Cass. Aug. ^q Forsan scribendum ξυνοικίζουσι, nam supra dictum est, ξυνοικίζουσι τὴν Λέσβον ἐς τὴν Μιτυλήνην βίαν. Ac. Port. (vbi C. Mosqu. Μιτυλήνην.) ^r Ἐκατηνναίους Reg.

Ἐσράτευσαν ἐς τὴν Ἀττικὴν] male expl. Schol. κατὰ τῆς Ἀτ-
τικῆς· immo simpliciter est, in Atticam fecerunt expeditionem,
inuasertunt Atticam. BAVER.

καὶ τὸν πλείστον — κενεργεῖν] Corinthibus de Dial. Att. in his
statuit ellipsin praepositionis διὰ, quasi sententia esset, διὰ τὸ
μὴ κενεργεῖν. Scholiastes quoque ellipsin τῷ διὰ esse dicit, sed
aliter ac Corinthibus: nam non coniungit διὰ τὸ μὴ ἀδικεῖν, sed
διὰ τὸ μὴ προσξίοντας. Refellit eos Stephanus ad Corinth. ar-
tic. VIII. et Append. ad Script. de Dial. p. 178. et ostendit,
tam articulum, quam negationem, ante verba ἀπαγορευτικά,
et quae ἀπαγορεύσεως significationem inclusam habent, abun-
dare. Nam sic Thucyd. I, 62. ὅπως εἰργασί τὸς ἐκεῖθεν ἐπι-
βοηθεῖν. Et apud alios quoque saepe huiusmodi verba cum
solo Infinitivo ponuntur. Add. quae adnotantur ad II, 101.
et Schol. infr. ad Cap. VI. Sententiam horum verborum aliter
expressam habes supr. II, 22. DVCK.

Εἶργον τὸ μὴ] Stephanus videtur Schol. et Corinthi men-
tem non cepisse, vt notat Abresch. p. 273. hoc volunt, τῷ
εἶργον subiici debuisse gen. τῷ, non τὸ, et hunc accusat. pen-
dere a praep. διὰ. Abresch. tamen malit subint. eis aut ὄντες. ita
L. II. 87. ἔχει τέκμαρσιν τὸ ἐκφοβῆσθαι. GOTTL.

Προξίοντας τῶν ὄπλων] i. e. a ceteris copiis, e castris, e
praesidio, longius progressos. BAVER.

Μηθύμνης] Ita numus apud Holfsten. Herodotus, Philostratus
Vit. Apoll. IV, 13. at IV, 16. corrupte Μηθύμνην. Cantacuzac-

nus Μεθύμνης p. 290. et Alciphron Μεθυμναῖοι μερικῶς 275. Cal-
limachus Epig. XVI. Στήλη, καὶ Μηθύμνη τῆς πόλεως. Ita Geogr.
vet. et Isocrates Epist. Iulianus Imp. p. 111. Schol. Homer. II.
l. 130. Vnus opinor Scylax cum e scribit. Aelianus Anim.
IV, 20. Μηθύμνης τῆς Κρητικῆς meminit. Verum ibi legerim
Ῥιθύμνης nunc Retimo, vid. Tournefort. I, 28. WASS.

ἀπ' Ἀθ.] Vide Var. Lect. et Stephani Animaduvers. in lib.
de Dialectis. p. 61. HVDS. Adnotat ibi Stephanus, easdem
vocales modo elidi, modo integras manere in locis plane
similibus. DVCK.

Ἄλλ' οἱ Λακεδ. ἔπροσεδ] In parenthesi haec verba sunt ac-
cipienda. BAVER.

καὶ ταύτην τὴν ἀπότασιν] Non, vt alia haec defectio fuerit; immo
eamdem erat prius tentatae et oblatae, sed non acceptae, nunc
repetitae. Ita fere Schol. recte. IDEM.

καὶ αὐτῶν Μιτ.] De belli huius origine vide Aristot. Politic.
I, 5. c. 4. HVDS. Causam eius narrat Aristoteles Polit. E.
IV. Confer Diodorum XII, 314. et Aristotelem Polit. V, 135.
WASS.

μηνυτοῖ. —] Scholiastes vult referri μην. γιν. ad τὸ κατὰ τῶσιν,
quod fieri non potest citra traiectionem insignem. Dicuntur
indices isti fuisse hospites Athen. redditi κατὰ τῶσιν. Adeo-
que τῶσιν sit mentio, quatenus ea fuerat causa exilii at-
que hospitii, quod hi homines obtinuerant. Ita Grammius
p. 636. Iudice Abreschio, Schrammius recte iuxta κατὰ τῶ-

SEQVENTE autem aestate Peloponnesii, eorumque socii, frumento iam adulto, cum infesto exercitu in Atticam ierunt; Archidamusque Zeuxidami filius, Lacedaemoniorum rex, ipsis praeerat; castrisque positis, agrum vastabant. Atheniensium vero equites, (ut consueuerant) impressionem faciebant in hostium agmen, qua cedebat; et plurimam militum leuiter armatorum turbam prohibebant, ne a caeterarum copiarum corpore longius progressi loca suburbana vastarent. Et tamdiu commorati, quamdiu commeatus ipsis suppeditauit, domum redierunt, et in suam quique ciuitatem se receperunt.

2. Post hanc autem Peloponnesiorum irruptionem statim Lesbos, praeter Methymnam, ab Atheniensibus defecit: voluerant autem *Lesbii* quidem vel ante hoc bellum motum *facere defectionem*; sed Lacedaemonii recipere noluerant. Sed tunc vi necessitatis coacti, maturius, quam secum ipsi constituerant, hanc defectionem fecerunt. Expectabant enim donec portus aggeribus essent obstructi, et murorum aedificium, nauiumque fabricatio ad suum finem esset perducta; item donec ex Ponto venissent, quaecunq̄e venire oportebat, sagittarii, et frumentum, et quaecunq̄e accersuerant. Tenedii enim, qui ipsis erant inimici, et Methymnaei, quin etiam * quidam ex ipsis Mitylenaeis homines privati, quibus propter factionem publicam erat cum Atheniensibus hospitium, Atheniensibus indicarunt omnes Lesbios a Mitylenaeis per vim commigrare cogi; omnemque apparatus cum Lacedaemoniis, et Boeotis, qui gentis eiusdem erant, defectionis faciendae causa ab illis urgeri; et nihil quis illos iam anteuertat, ipsos Lesbo privatam iri dixerunt.

3. Athenienses vero (nam morbo, belloque recens suscepto, et vigente debilitati erant) † rem quidem arduam esse duxerunt, Lesbum, quae classem, et vires integras haberet, a se alienare, et novas nouorum hostium inimicitias sibi conciliare; et criminationes istas initio non admittebant, quod non vera esse mallent. Postquam tamen, ne per Legatos quidem Mitylenen missos, Mitylenaeis persuadere potuerunt, ut et copias dimitterent, quas in urbem commigrare cogebant, et reliquum belli apparatus dissoluerent, tunc rebus suis metuentes, eos anteuertere voluerunt. et confestim miserunt quadra-

* Ex ipsis Mitylenaeis priuatim quidam etc. *Alli.* HVDS. † Rem magnae molis esse rati, Lesbo arma inferre instructae, et integris viribus, criminationes etc. *Alli.* HVDS.

Ἐς τὴν Ἀττικὴν] ἀντὶ τῆ κατὰ τῆς Ἀττικῆς. Καὶ ἐγκαθεζόμενοι] ἐνδιχθῆσθαι. ἢ ἀπλῶς πορεύειν ποίμενοι, ἀλλ' ἐμβραδύοντες, διὰ τὸν σίτον. Ἐδῆσαν τὴν γῆν] τῶν Ἀθηναίων. Ὅτι παραίκα] ὅπου ἐνεδέχεται, καὶ ἐνεχάζει. Τῶν ψιλῶν] τῶν Λακεδαιμονίων. Τὸ μὴ προσζιόντας κακουργεῖν] λείπει ἢ διὰ. διὰ τὸ μὴ προσζιόντας τῶν ὅπλων λησθεῖν. Κακουργεῖν] λησθεῖν. Οὐ εἶχον τὰ σιτήρα] ἀντὶ τῆ, ἕως ἢ εἶχον τροφὴν. Καὶ πρὸ τοῦ πολέμου] τοῦ Πελοποννησιακοῦ. Οὐ προσεδέξαντο] ἵνα μὴ λύσωσι τὰς τριακοντάδας σπουδᾶς. Ἀναγκασθέντες δὲ] διὰ τοῦτο ἠναγκασθήσαν ἀποστῆναι, διὰ τὸ διαβληθῆναι. Καὶ ταύτην τὴν ἀπόστασιν] ἢ ὡς ἄλλην αὐτῶν πεποιημένω ἀπόστασιν ἄλλὰ τὸ ταύτην ἀντὶ τοῦ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ τέθεικε. Πρώτερον ἢ διανοῦντο] πρὶν εὐτρεπισθῆναι. ἐπιφέρει, διὰ τὴ ἀναγκασθέντες. ἦσαν γὰρ ἐκ πολλοῦ βεβλημένοι ἀποστῆναι, ἀλλὰ νῦν μῆτρο εὐτρεπισθέντες ἀπέστησαν. Τῶν τε γὰρ λιμένων] οἱ προσδεχόμενοι πολεμίας κατὰ θάλατταν ἰσχυροτέρως αὐτῶν, ἡδῶμα ἔχουσι ἐπὶ τοῖς τόμοσι τῶν λιμένων, ὅπως δυσέκτατοι τοῖς πολεμίοις εἶεν. Καὶ ἂ μεταπειρόμενοι ἦσαν] καὶ ἂ μεταπέμποντο. Αὐτοῖς διάφοροι] τοῖς Μιτυληναίοις. Μιτυλαί γίνονται] τῶ, μιτυλαί γίνονται, τῶ, κατὰ εἶδος, συντακτέον. ἵνα] τοιοῦτου, τριακοντῶν (δηλονότι πρὸς ἀλλήλους) τῶν πολιτῶν, μὴ εἰσὶ ἐμήνυσεν αὐτῶν τὴν ἀπόστασιν τοῖς Ἀθηναίοις. Ἐς τὴν Μιτυληνὴν εἶναι] ἀποστὰς τῆς Λεσβίας ἀναγκασθεῖσιν εἰς τὴν Μιτυληνὴν οἰκῆσαι. Καὶ τὴν παρασκευὴν] καὶ παρασκευάζονται μετὰ ἐπιδησίας, ὥστε ἀποστῆναι, συλλαβανόντων αὐτοῖς Λακεδαιμονίων καὶ Βοιωτῶν. τὸ δὲ, συγγενῶν ὄντων, ἐπὶ μόνους τοὺς Βοιωτοὺς ἐνεκτέον. Ὅτι γὰρ κατὰ τὸ Ἀθηναίων συγγενεῖς τῶν Λεσβίων. Αὐτοῦς Λεσβῶν] τοὺς Ἀθηναίους. Μέγα μὲν ἔργον] δυσχεραῖον. Πρὸς πολεμίας ἀποστῆναι] ἀντὶ τοῦ, πρὸς τοῖς ἑσσι πολεμίοις, τοῖς Πελοποννησίοις δηλονότι, καὶ αὐτὴν πολεμίαν ποιήσει. Ἀκέραιον] ἀζήμιον. Τὴν τε ξυνοίκισιν] τῆς Λεσβίας

en verbis: ἵδια αἰδ. πρὸς Ἀθην. Sed se non fatis intelligere, quae notet Grammius. Diluc. p. 274. GOTTL.

Μιτυλαί γίνουσι] i. e. μινηθεῖσι. Sed varietas notanda: primo ὄντων verbo finito, deinde oblique τερήσεσθαι, quod Attice dictum pro τερήθῃσι. BAVER.

Καὶ εἰ μὴ τις] Absit Gr. τις. ineleганter. WASS.

τὰς κατηγ. — τῶ μὴ βέλ. ἀληθῆ εἶναι] In ἀληθῆ subint. τὰ κατηγορημένα, vel κατηγορημάτα, e voc. κατηγορίας, idem notante. BAVER.

BeM.
Pelop.
an. 4.
Olymp.
88. 1.
V. C.
Varr.
326.
Post
Iul. 2.
ante
Iul. 16.

απιναιώς τεσσαράκοντα ναῦς, αἱ ἔτυχον περὶ Πελοπόννησον παρεσκευασμένα πλεῖν. Κλειππίδης δὲ ὁ Δεινίς, τρίτος αὐτὸς, ἐστράτηγε. ἔσηγγέλθη γὰρ αὐτοῖς, ὡς εἴη Ἀπόλλωνος ἑξ ἑξ τῆς πόλεως ἐορτή, ἢ ἐν ἡ πανδημίαι Μιτυληναῖοι ἐορτάζουσι, καὶ ἔλπίδα εἶναι, ἐπειχθέντας ἐπιπεσεῖν Ἀφνω ἢ καὶ ἦν μὲν ξυμβῆ ἢ πείρα· εἰ δὲ μὴ, Μιτυληναῖοι εἰπεῖν, ναῦς τε παραδῆναι, καὶ τείχη καθελεῖν μὴ πειδομένων δὲ, πολεμεῖν. καὶ αἱ μὲν ἦες ᾤχοντο. τὰς δὲ τῶν Μιτυληναίων δέκα τριήρεις, αἱ ἔτυχον βοηθοὶ ἢ παρὰ σφᾶς κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν παρῶσα, κατέσχον ἢ οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τὰς ἀνδρας ἐξ αὐτῶν ἐς Φυλακὴν ἐποίησαντο. τοῖς δὲ Μιτυληναῖοις ἀκή ἐκ τῶν Ἀθηνῶν, διαβάς ἐς Εὐβοίαν, καὶ περὶ ἐπὶ Γεραῖον ἐλθὼν, ὀλκιάδος ἀναγομένης ἔπιτυχῶν, πλῶ χρησάμενος, καὶ τριταῖος ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἐς Μιτυλήνην ἀφικόμενος, ἀγγέλλει τὸν ἐπίπλευν. οἱ δὲ ἔτε ἐς τὸν Μαλόεντα ἐξήλθον, τὰ τε ἄλλα τῶν τειχῶν καὶ λιμένων περὶ τὰ ἑμιτέλεστα φραξάμενοι ἢ ἐφύλασσον.

δ. Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἔκ πολλῶ ὑπερον κατὰπλεύσαντες, ὡς ἐώραν, ἀπήγγειλαν μὲν οἱ στρατηγοὶ τὰ ἐπεταλμένα, ἔπ ἐσακρόντων δὲ τῶν Μιτυληναίων, ἔς πόλεμον καθίσταντο. ἀπαράσκευοι δὲ οἱ Μιτυληναῖοι, καὶ ἐξαίφτης ἀναγκασθέντες πολεμεῖν, ἐκπλεον μὲν τινα ἐποίησαντο τῶν νεῶν ὡς ἐπὶ ναυμαχία, ὀλίγον πρὸ τῶ λιμένος· ἔπειτα, καταδιωχθέντες ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν νεῶν, λόγως ἤδη προσέφερον τοῖς στρατηγῶσι, βεβλόμενοι τὰς ναῦς ῥ τοπαραυτικά, εἰ δύναντο, ὁμολογία τιμὴ ἐπιεικῆ ἀποπέμψασθαι. καὶ οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων ἀπεδεξάντο, ἢ καὶ αὐτοὶ φοβούμενοι, μὴ ἔχ ἱκανοὶ ὡσι Λέσβω πάση πολεμεῖν. καὶ ἀνακωχὴν ποιησάμενοι, πέμπωσιν ἐς τὰς Ἀθήνας οἱ Μιτυληναῖοι, τῶν τε διαβαλλόντων ἕνα, ᾧ μετέμελεν ἤδη, καὶ ἄλλως, εἰπὼς πείσειαν τὰς ναῦς ἀπελθεῖν, ὡς σφῶν ἔδὲν νεωτεριόντων. ἐν τῷ δὲ ἀποτέλλωσι καὶ ἐς τὴν Λακεδαιμόνα πρέσβεις τριήρει, λαθόντες τὸ τῶν

ἔσηγγέλθη Gr. Paulo ante Mosqu. κλειππίδης. ἔ Vocem cum duplici λ scribendam existimat Berkelius. Nam Μαλλίαις apud Hesychium Ἀπόλλωνος ἐπίδεται ἢ ἐπὶ κούμην; et Μαλλίαις Ἀπόλλων in optimis Stephani Byzantini Editionibus. ἢ ἔν τῇ Gr. x Ἐλπίδας Gr. γ καὶ εἰ μὲν ξυμβῆ ἢ πείρα. Aristophanis Scholiastes p. 49. Ed. Ac. Porci. ubi in his verbis ἔλασαν Ἀττικῶν esse observat. et etiam Mosqu. et pro τείχων, τείχος. z per Reg. a οἱ δεστ Ar. C. Dan. b Ἀθηναίων Gr. c Aliquando etiam Γεραῖος sine diphthongo scribitur. d Ita Dan. in marg. in textu ἐπὶ τειχῶν. e Μέλλοντα et in marg. Μελο Gr. f καὶ τῶν λιμένων Reg. g Ἡμιτέλεστα Marg. h ἐφύλαττον Cl. Cass. i οἱ Ἀθηναίων οἱ Gr. k πολὺ Reg. Cass. Gr. Aug. l ἐς τὸν πόλεμον Reg. m Illud καὶ non agnoscunt Ar. C. Dan. n καὶ ἀνακωχῆν Cass. Paulo ante προναυμαχίᾳ Mosqu. ναυμαχίαν. o τὰ τῶν ἀπὸ τῶν Ἀττικῶν Dan. p τὸ παραυτικά Ar. C. Baf. Gr. Et a prima manu Cass. in quo deinde induitū erat accentus super τδ. Pro ἑμιτέλεστα Mosqu. ἐμιλία. q καὶ ἀπὸ τῶν φοβούμενοι πειπέσειν omisiss, quae in medio sunt, Dan. r Διαβαλλόντων σφᾶς ἕνα Ar. C. Dan. σφᾶς in Cass. manu recenti in marg. scriptum erat. s Ita Cass. ex emendat. rec. pro ἄλλως.

Κλειππίδης] Κλειππίδης; Diodor. 314. c. vix alibi memoratur. WASS.

Καὶ ἦν μὲν ξυμβῆ.] Vt plena sit oratio, post ἢ πείρα suppleri debet καλῶς ἢν εἴη, vt monet Corinthus de Dialcētis. Vide Schol. in Aristophanis Πλάτων, V, 468. et Strab. Animadv. in Lib. de Dial. p. 23. HVDS. Καὶ ἦν — πολεμεῖν] Corinthus in Hort. Adonidis Ald. 1496. Καὶ εἰ μὲν συμβῆ male, et μὴ πειδομένων legit. Gr. ἐλπίδας, vt 155, 16. Sed aliter passim Thucyd. WASS. Συμβῆ, non ξυμβῆ, vt Hudf. in Var. Lectio. nib. habet Schol. Aristoph. Ἐλπίδα et ἐλπίδας in Mss commutari supra plus semel adnotatum est in Var. Lect. DVCK.

ἢν μὲν ξυμβῆ ἢ πείρα.] Duo notanda sunt h. l. Primo, ξυμβάιναι, succedere, feliciter euenire; deinde anacoluthon; deest enim consequens τῷ, ἢν μὲν ξυμβῆ; supple καλῶς ἔχαι: vt Luc. 13, 9. καὶ μὲν ποιήσῃ καρπὸν, iubiicitur: εἰ δὲ μὴ, ergo in illo supple, καλῶς ἔχει, vel, ἔασον αὐτῇ. H. Gottl. adscripterat; h. l. citat Gregor. de Dial. p. 20. BAVER.

τὰς δὲ Μιτυλην. — Ἀθην.] Cod. reg. περὶ σφᾶς male, frequenti permutatione τὰ παρὰ in περὶ. v. Abr. 276. Dil. De vsu h. graep. v. Gloss. GOTTL.

ἔτυχον — παρῶσα.] i. c. ἔτυχον παραγινόμενοι σφῶν, et παρὰ σφᾶς; aut παρῶσαντὸ σφῶν; vel: παρὰ σφῶν. GOTTL.

παρὰ σφᾶς — παρῶσα.] Pro σφῶν, quia παρὰ hic est, apud. Et alterum παρὰ redundat. B. Gottl. adscripterat: vid. Valkenar. ad Herodot. VIII. p. 687. BAVER.

Γεραῖον] Γεραῖος; quidem Etymologus, et Libanius Orat. p. 243. Neuter satis emendate. Schol. et Geographi, Suidas, Aristides I, 39. Homer. Herodot. Ptolemaeus. Camill. 138. alii, Γεραῖος scribunt. Procopius B. G. IV, 629. ἐν Γεραῖῳ corrupte. Martianus VI, 213. Gerasto et Caphareo. At Solinus, quem ibi exscribit, Gerasto, post Melam et Plinium, exhibet. In Martiano non variant tres Mss. neque in Solino Petrensis. Confer Schol. Aristoph. ἴπ. 558. WASS. Γεραῖος etiam Lucian. In Trag. p. 141. Liv. XXXI, 45. Gerastum nobilem Euboeae portum. DVCK.

πλῶ χρησάμενος] Suidas in πλῶ χρησ. absque auctore. WASS.

πλῶ χρησάμ.] Scil. secundo, felici cursu. Emphasis haec est vera in voc. πλῶ; vt cum Latine dicimus, in tempore adesse, scil. legitimo, apto, opportuno; vel, beneficium loco collocare, nempe iusto, digno, salubri. BAVER.

περὶ τὰ ἑμιτέλ. φραξ.] Abiesch. p. 278. putat vel per tmesin esse scriptum, pro φραξίμενοι, i. hoc ordine φραξ. τ. z. τ. τ. κ. λ. τὰ ἑμ. ἐφ. περὶ sc. αὐτά. quod durissimum. GOTTL.

Bell. Pelop. an. 4. Olymp. 88. I. V. C. Varr. 326.

ginta naues, quae forte circa Peloponnesum erant, ad nauigandum paratae. Cleïppides vero Diniæ filius, cum duobus aliis collegis, his nauibus praeerat. Ipsis enim renuntiatum fuerat diem festum in Apollinis Maloëntis honorem extra urbem celebrari, ad quem celebrandum Mitylenæi frequentes erant conuenturi, et spem esse, si properarent, ex improuiso ipsos impressionem in illos esse facturos. Et si conatus iste feliciter ipsis successisset, bene. sin minus: *ducibus imperauerant*, ut Mitylenæos naues tradere, murosque demoliri iuberent; et, nisi imperata facerent, bellum ipsis inferrent. Atque illae quidem naves abierunt. Athenienses vero retinuerunt decem Mitylenæorum triremes, quae ex foederis pacto tunc apud ipsos auxilii ferendi causa forte aderant, virosque, qui in illis erant, in custodiam tradiderunt. Quidam vero, cum Athenis in Euboeam traiecisset, et pedibus Geraestum iuisset, *ibi* nauim onerariam nactus, secunda nauigatione usus, et triduo postquam Athenis discessit, Mitylenam delatus, Mitylenæis infestum Atticae classis aduentum nuntiauit. Illi vero nec ad Maloëntem exiuerunt, et caeteras murorum, portuumque partes, quae semiperfectae erant, praesidiis firmantes, custodias egerunt.

4. Nec multo post Athenienses cum classe eo appulsi, postquam viderunt, ipsi quidem duces *Mitylenæis* denuntiarunt, quae *ab Atheniensibus* imperata fuerant: sed cum Mitylenæi dicto audientes esse nollent, bellum illis facere coeperunt. At Mitylenæi imparati, et ex improuiso coacti bellum gerere, prodierunt illi quidem cum quodam nauium numero aliquantum ante portum, vt proelium nauale committerent: sed postea ab Atticis nauibus insequentibus fugati, cum Atticae classis praetoribus in colloquium tunc venerunt, eo consilio, vt, si possent, naues illorum aliqua aequa conditione e vestigio dimitterent. Atheniensium vero duces *conditiones ab illis oblatas* acceperunt, ipsi quoque veriti, ne non satis virium haberent ad bellum vniuersae Lesbo faciendum. Inducisique factis, Mitylenæi mittunt Athenas cum alios, tum etiam vnum ex illis, qui detulerant indicium, quem facti iam poenitebat, si forte *Atheniensibus* persuadere possent, vt naues *a se*, vt nihil rerum nouarum molituris, recederent. Interea vero et Lacedaemonem legatos triremi vestos mittunt, clam Atheniensium classe, qui ad septen-

εις τὴν Μιτυλήνην. Καὶ ἦν μὲν τὸ σχῆμα καλεῖται ἀνανταπόδοτον. Ὅμηρος, ἀλλ' εἰ μὲν δῖος οὐτος γέρας. Ὁ νοῦς οὕτω, καὶ εἰ μὲν κατορθώθῃ τὸ ἐπιζόμενον, καὶ τῆ πείρᾳ αὐτῇ καταλάβωσιν αὐτοὺς ἔξω, καλῶς ἂν ἔσῃ τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πρῶμα. Ναὺς τε παραδόντι τοῖς Ἀθηναίοις. Καὶ αἱ μὲν νῆες τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. Παρὰ σφῶς τοὺς Ἀθηναίους. Κατὰ τὸ συμμοχρῆμόν] διὰ τὴν συμμοχρίαν. Ἐπὶ Γεραϊτῶν Γεραϊτῶς, ἀκρωτήριον Εὐβοίας, ἔχον λιμένα. Πλὴν χρησάμενος] ἀντὶ τῶ εὐπλοῖα. Καὶ τριταῖος] δι' ἡμερῶν τριῶν. Τὸν ἐπίπλαν] τῶν Ἀθηναίων. Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι] ἀντίπτωσις, ἀντὶ τοῦ τῶν Ἀθηναίων. Ὅμηρος. Οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὃ μὲν οὐρανὸν ἀμφὲς ἰκάνει. Ὡς ἔωρων] ὡς ἔγνωσαν, ὅτι ἔμαθον τὸν ἐπίπλαν καὶ προσφυλάξαντο οἱ Μιτυληναῖοι. Ἀπήγγειλαν μὲν] τοῖς Μιτυληναίοις. Τὰ ἐπεσχημένα] τὰ προσαχθέντα. Ὁμολογία τιν] συνθήκη τινὶ φιλανδρεία. ἔνοι δὲ, ἐπεικεῖ, εὐπρεπεῖ. Τὰς ναῦς ἀπελθεῖν] τῆς Μιτυλήνης δηλονότι. Ἐν τῇ Μελέᾳ] Μελέα, ἀκρωτήριον Λέσβου.

* ΑΛΛΑ Τ. ΤΕΙΧ. ΚΑΙ Τ. ΛΙΜΕΝ. ΠΕΡΙ ΤΑ ἦΜΙΝ. — ΕΦΥΛΑΣΣΟΝ.] Legi possit *πέρι*, retracto accentu, vt sit, *περί τ. τειχ. καὶ λιμ.* qua muros et portus. Sed vix est, quin ita redundet; nec sane Accusatiuo ita subiicitur, sed Genitiuo magis. Quare simplicius est, cum *φυλάσσειν* (v. Ind.) saepius simpliciter ponatur pro *ποιεῖσθαι φυλακὴν*, sic ordinare et vertere: *φραξάμ. ἄλλα τ. τειχ. κ. τ. λιμ. ἐφύλασσον περὶ τὰ ἡμιτέλ. i. e.* cum obsepissent et firmassent alias partes murorum et portuum, custodiam agebant, praesidia disposita habebant circa opera, munimenta inchoata, nondum perfecta. Ita nil impediti aut obfcuri relinquatur. BAVBE.

Οἱ Ἀθηναῖοι — οἱ στρατ.] Abr. Dil. 278. non sequitur Corinthi et Schol. rationem, enallagen hic statuentium, sed art. in

στρατ. vim declarandi dicit habere: Athenienses, — nempe duces. — GOTTL.

Οἱ Ἀθην. — ὡς ἔωρων, ἀπήγγ. οἱ στρατ.] Ne duo Nominatiui turbent, sic processerit: *ὡς αἱ Ἀθ. ἔωρων, οἱ στρατ. ἀπήγγ.* Hoc simplicius fuerit Abreschiana ratione, minime tamen spernenda. BAVBE.

Διαβαλλ.] Reisk. — βαλόντων. GOTTL. Μετέμελεν.] Huc fortassis respicit *LuJor Lexici in Montfauc. Biblioth. Coisl. p. 483. Μεταμελεῖν, ἀντὶ τῶ μετανοεῖν. Θεουδ. γ'. DVCK.*

Πείσειαν τὰς ναῦς ἀπελθεῖν] Metonymice dictum, pro: *πέσε. τοὺς Ἀθηναίους ἀπαγαγεῖν τ. ναῦς.* v. Philol. Th. P. et Ind. v. Metonymia Conseq. BAVBE.

Αθηναίων ναυτικόν, οἱ ἄρμυν ἐν τῇ Μαλέα, πρὸς βορέαν τῆς πόλεως. ἔ γὰρ ἐπίστειον τοῖς ἀπὸ τῶν Αθηναίων ὕ προχωρήσειν. καὶ οἱ μὲν, ἐς τὴν Λακεδαιμονα ταλαιπάρως διὰ τῆ πελάγους κομισθέντες, αὐτοῖς ἔπρασσον ὅπως τὴ βοήθεια ἔξει.

ε'. * Οἱ δ' ἐκ τῶν Αθηναίων πρέσβεις, ἃς ἐδὲν ἤλθον πρᾶξαντες, ἐς πόλεμον καθίσταντο οἱ Μιτυληναῖοι, καὶ ἡ ἄλλη Λέσβος, πλὴν Μηθύμνης. ἔτοι δὲ τοῖς Αθηναίοις ἐβοηθήησαν, καὶ Ἰμβριοι, καὶ Ὑλήμιοι, καὶ τῶν ἄλλων ὀλίγοι τινὲς συμμαχῶν. καὶ ἔξοδον μὲν τινα πανδημεὶ ἐποίησαντο οἱ Μιτυληναῖοι ἐπὶ τὸ τῶν Αθηναίων στρατόπεδον καὶ μάχῃ ἐγένετο, ἐν ἣ ἐκ ἔλασσαν ἔχοντες οἱ Μιτυληναῖοι, ἔτε ἐπικύλισαντο, ἔτε ἐπίστεισαν σφίσι αὐτοῖς, ἀλλ' ἀνεχώρησαν. ἔπειτα οἱ μὲν ἠσύχαζον, ἐκ Πελοποννήσου, καὶ μετ' ἄλλης πάρασκυῆς, βεβλόμενοι, εἰ ἢ προσγέναιτό τι, κινδυνεύειν. καὶ γὰρ αὐτοῖς Μελέας Λάκων ἀφικνεῖται, καὶ Ερμαιώνας Θηβαῖος, οἱ προαπεσάλησαν μὲν τῆς ἀποστάσεως, φθάσαι δὲ ἔδυνάμενοι τὸν τῶν Αθηναίων ἐπίπλυν, κρύφα μετὰ τὴν μάχην ὑπερον ἐσπλάσει τριήρει. καὶ παρήενυ ἔπεμπευ τριήρη ἄλλην, καὶ πρέσβεις μεθ' αὐτῶν καὶ ἐκπέμπευσι.

ς'. Οἱ δὲ Αθηναῖοι, πολὺ ἐπιρρωσθέντες διὰ τὴν τῶν Μιτυληναίων ἠσυχίαν, συμμαχῶς τε προσεκάλευν, οἱ πολὺ θᾶσσον παρήσαν, ὄρῶντες ἐδὲν ἰσχυρὸν ἀπὸ τῶν Λεσβίων καὶ ἄ περιεριστάμενοι τὸ πρὸς ὑτόν τῆς πόλεως, εἰτίχισαν στρατοπέδα δύο ἑκατέρωθεν τῆς πόλεως, καὶ τοὺς ἐφόρους ἐπ' ἀμφοτέρωσι τοῖς λιμέσι ἐποιῶντο. καὶ τῆς μὲν θαλάσσης εἰς γον μὴ χεῖσθαι τὰς Μιτυληναῖας, τῆς δὲ γῆς τῆς μὲν ἄλλης ἐκράτην οἱ Μιτυληναῖοι, καὶ οἱ ἄλλοι Λέσβιοι, προσβοηθήκότες ἤδη. ἔ τὸ δὲ περὶ τὰ στρατοπέδα ἔ πολὺ κατεῖχον οἱ Αθηναῖοι, ναῖσαθμον δὲ μᾶλλον ἢ αὐτοῖς πλοίων καὶ ἀγορᾶς ἡ Μαλέα. καὶ τὰ μὲν περὶ Μιτυλήνην ἔ τως ἐπολεμεῖτο.

ζ'. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον, τῆ θέρους τῆς Αθηναῖοι ἢ καὶ ἐς Πελοπόννησον ναῦς ἀπέστειλαν τριάκοντα, καὶ Ἀσώπιον ἰ τὸν Φορμίωνος στρατηγόν κελυσάντων Ακαρνανῶν τῶν Φορμίωνός τινα σφίσι πέμψαι ἢ υἱὸν ἢ ξυγγενῆ, ἄρχοντα. καὶ ἢ παρὰ πλέεσαι αἱ νῆες τῆς Λακωνικῆς τὰ ἐπιθαλάσσια χωρία ἐπόρθησαν. ἔπειτα τὰς μὲν πλείους ἀποπέμπτει τῶν νεῶν πάλιν ἐπ' οἴκῃ ὁ Ἀσώπιος, αὐτὸς δ'

* Apud Ptolemaeum *Μανία* scriptum est, perperam. Apud Strabonem p. 616. *Μαλία* appellatur. ὕ Προχωρήσειν Gr. x οἱ δι ἐκ Gr. y *Golizius* adducit nummum, cuius inscriptio est ΛΗΜΝΙΑΝ. z Ἐπιβλάσαντο et in marg. Ἐπιβλάσαντο cum u super β. Gr. a Προσγίνοιο Gr. v. f. Mosqu. Ἐρμαιώνας. b Ἐκπέμπει Cl. c Δεαβὲτ Dan. In fin. v. f. Mosqu. συμμαχῶς. d Περιεριστάμενοι Gr. Περιεριστάμενοι Cass. e Οἱ Μιτυληναῖοι ναῖσαθμον omittis intermediis Dan. f Μῆρες τῆς γῆς supple. Husf. g Οὐτω Dan. h Καί περὶ Πελοπόννησον Marg. Gr. Cl. Reg. i Τὸν φορμίωνός τινα σφίσι πέμψαι, omittis ceteris Gr. τὸν φορμ. τινὰ etiam Mosqu. k Περιπλέεσαι Reg.

Ἐν τῇ Μαλέα] Sic etiam Xenophon I. Graec. pag. 446. τῆς Λέσβου ἐπὶ τῇ Μαλέα ἄκρα, ἀντίον τῆς Μιτυλήνης. Strabo XIII. p. 616. *Μαλίαν* vocat: ἀπὸ Μηθύμνης εἰς *Μαλίαν* τὸ νεσιώτατον ἄκρον ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὴν νῆσον — ubi *Casaub.* quoque adnotat in Ptolemaeo non recte legi *Μανία*. Idem error est in Schol. Aristoph. Ran. v. 33. ἡ δὲ Ἀργίνοισα πόλις τῆς Αἰολίδος, ἀντικρυς δὲ Λέσβου κειμένη καὶ *Μαλίας* καλουμένης ἄκρας. Vbi pro Ἀργίνοισα, quamquam ita etiam habet *Suidas*, fortassis rectius legatur Ἀργίνοισα, vt apud alios. DUCK.

Τοῖς ἀπὸ τ. Ἀθ.] Duritiam hanc Thucyd. ita mollit Abr. Dil. 279. τοῖς sc. πρέσβεσι e proximo πρέσβεσι cap. sq. succedere: cī δ' ἐκ τῶν Αθηναίων πρέσβεσι. Reisk. an. p. 25. subint. προσδοκώμενοι, i. ἐπιζομένοι, ipem, a se in Ath. positam, bonum successum non habituram. GOTTI.

Ὅ γὰρ ἐπίσ. τοῖς ἀπὸ τ. Ἀθ. προχωρ.] Duplīciter expediri potest: vel simpliciori modo: non credebant, non sperabant, iis, quae ab Atheniensibus pararentur, successurum, euentum prosperum fore; vel argutiori modo, sed Thucydidei ingenii, suppleto ἄτε: non ita satis fidebant iis, quae ab Atheniensibus ostenderentur, vt considerent, iis successurum.

BAVER.

Λέσβος; πλὴν Μηθύμνης. ἔτοι δὲ] Scil. οἱ Μηθυμναῖοι, quod

per synesin later et repetendum est ex voc. Μηθύμνης. B. Gottl. adscripserat: vid. Obsl. Misc. T. III. p. 246. Ita C. 2. ἡ Λέσβος ἀπέτη' βουληθέντες, nempe cī Λέσβιοι. BAVER.

Ἐκ Πελοπ. καὶ μετ' ἄλλης παρ. βουλέμ. εἰ προσγέν. τι, κινδυν.] Vix expeditur, nisi ita ordinatum: βουλέμ. κινδυν. εἴ τι προσγέν. ἐκ Πελοπ. καὶ μετ' ἄλλης παρασκ. Durius sane, ob infertum, καὶ μετ' ἄλλ. παρ. Sed enim nisi sic struxeris, relinquatur multo ineptius, ἐκ Πελοποννήσου κινδυνεύειν' quod nihili sit. BAVER.

Πέμπειν] Ἐκπέμπειν. Cl. ac statim sequitur ἐκπέμπευσιν. WASS.

Πολὺ θᾶσσον παρήσ.] Πολὺ pro πολλῶ, vt saepe, suppleto κατὰ, vel εἰς. Sed comparatiuus quo pertinet? Aut intell. τῆς προσδοκίης, quam exspectabant; aut πολὺ est, tanto magis, quod videbant, ὄρῶντες, i. e. ὅτι ἐώραν. BAVER.

Ἐτίχισαν στρατοπέδα δύο] Lib. I. cap. 116. ἐπολιέκων τριῶν τελεσῶν τὴν πόλιν. Vid. *Casaubon.* ad Polyb. I, 24. DUCK.

Τὸς ἐφόρους — ἐποιῶντο] *Suidas* h. v. et τὰς ἐφορμῆσις interpretatur. Ἐφόρμω, νεύλω *Herod.* Strabo III. ἡσθία Ἐφορμῶτε ἔχοντα μετρίως. Nestor ἐφορμῶν νῆες in statione; ad formam vocis Homericae πάντορος, quam proxime accedit *nostr.* Vid. T. *Magistretti.* WASS.

trionalem vrbis partem, in Malea stationem habebant; * nec enim, quod ab Atheniensibus impetrare cupiebant, id ex voto sibi cessurum confidebant. Atque hi quidem aspera vsi nauigatione per pelagus Lacedaemonem delati, cum ipsis agere coeperunt, vt aliquod auxilium veniret.

Bell. Pelop. an. 4. Olymp. 88. 1. V. C. Varr. 326.

5. Sed postquam legati re infecta Athenis redierunt, Mitylenaei ad bellum se accingere coeperunt, et caetera Lesbos, praeter Methymnam. Hi enim Atheniensibus opem tulerant, et Imbrii, et Lemnii, et quaedam exigua reliquorum sociorum manus. Mitylenaei vero, copiis ex omni totius populi aetate ac ordine collectis, quandam eruptionem in Atheniensium castra fecerunt. proelium etiam commissum fuit, in quo Mitylenaei, licet hostibus inferiores non exstitissent, tamen nec prope pernoctare, nec suis viribus confidere sunt ausi: sed in urbem se receperunt. Deinde vero quieuerunt, quia, si quid auxilii ex Peloponneso praeterea venisset, et cum reliquo apparatu periclitari volebant. Etenim Melas Lacon, et Hermaeondas Thebanus ad ipsos venerant, qui missi quidem fuerant ante defectionem, sed cum Atticae classis infestum aduentum anteuertere non potuissent, post proelium commissum in urbem triremi clam ingressi sunt: hortatique sunt, vt alteram triremem, et legatos secum Spartam mitterent; illique miserunt.

6. Athenienses vero propter Mitylensiorum quietem, multo magis confirmati, socios accersunt, qui longe citius, quam quis existimare potuisset, affuerunt, quod nihil virium apud Lesbios esse animadverterent. et cum australem vrbis partem classe circumdedissent, bina castra ad urbem hinc et illinc fecerunt, quae muris cinxerunt, et ad vtrumque portum stationes vrbi proximas, ac infestas habebant, et maris quidem vsu Mitylensios prohibebant: Mitylenaei vero, alique Lesbii, qui suis subsidio iam venerant, caetera quidem terra potiebantur: at illam terrae partem non magnam, quae circum castra erat, Athenienses in sua potestate habebant. Sed Malea promontorium, ipsis erat potius nauium statio, et locus mercatus. Atque bellum ad Mitylenen ita gerebatur.

7. Per idem huius aetatis tempus, Athenienses in Peloponnesum etiam triginta naues, et Afopium Phormionis filium, earum ducem miserunt. Acarnanes enim eos orauerant, vt aliquem Phormionis vel filium, vel cognatum, ducem ad se mitterent. Hae autem naues, oram maritimam legentes, agri Laconici oppida diripuerunt. Deinde vero Afopius maiorem harum nauium partem domum

Post Jul. 2. ante Jul. 16.

* Non enim fidem habebant iis, quae ab Atheniensibus offerebantur etc. *Valla.* ac si aliam lectionem agnouisset, quam προχωρήσειν. HVDS. ex iis, quae ad marg. Edit. suae secundae adnotauit *Steph.*

Καὶ ἡ ἄλλη λέξις] καθίστατο εἰς μάχην δηλονότι. Ἐπὶ τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον] τὸ ὄρεον ἐν τῇ Μαλέᾳ. Οὔτε ἐπιυλιόσαντο] ἐπαυλιόσαντο, ἐπὶ τὸ πλησίον τῶν πολεμίων νικητὸς ἀυλιόσαντο, καθυπερτερουμένων αὐτῶν. Ἄλλ' ἀνεχώρησαν] εἰς τὴν πόλιν δηλονότι. Βυλομένοι, εἰ προσγένοντο τι, κινδυνεύειν] τὸ εἶξῆς, βυλομένοι, εἰ προσγένοντο τι καὶ ἐκ Πελοποννήσου, μετ' ἄλλης παρασκευῆς, κινδυνεύειν. Καὶ γὰρ αὐτοῖς] τοῖς Μιτυληναίοις. Πολλὴ ἐπιβρασθέντες] πολλὴ ἢ πρότερον. Οὐδὲν ἰσχυρὸν] οὐδεμίαν ἰσχυρὴν βυλομένοι. Καὶ τοὺς ἐφόρους] τὰς ναυτικὰς ἐφόδους. Καὶ τῆς μὲν θαλάσσης εἶργον μὴ χρῆσθαι] ἀντὶ τῆ ἀσθενείας μὴ χρῆσθαι. εἰσοὶ δὲ τῆν μὴ ἀπόφασιν περιττὴν φασί. τὸ γὰρ λεγόμενον, τοιοῦτόν ἐστι, καὶ τῆς μὲν θαλάσσης εἶργον χρῆσθαι τοὺς Μιτυληναίους, ὡς μὲν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπ' ἀμφοτέροισι τοῖς λιμέσι τῶν Μιτυληναίων, ὡς μὴ δύνασθαι αὐτοὺς ἐκπλεῖν. τῆτο γὰρ ἐπὶ τὴ μὴ χρῆσθαι τῇ θαλάττῃ. Προσβεβηθῆκότες] πρὸς βοήθειαν δραμόντες. Οὐ πολὺ] μέρος γῆς δηλονότι. Ἦν αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. Τῆ θέρου] ἐπὶ τῇ θέρου. Καὶ ἐς Πελοπόννησον] ἢ ἐς ἀντὶ τῆ περι. Τῆ ἐπιθαλάσσεια] ἢ ἐπὶ ἀντὶ τῆς παρα. Ἐπ' οὐκ] ἐπ' Ἀθήνας.

Ναύσταμον — Μαλέα] *T. Magister*, vbi legendum πλείων, non πλείων. *Idem.* *Thomas* et δ ναύσταμος et τὸ ναύσταμον Attica esse dicit: sed *Stephanus* Append. ad *Script.* de *Dial.* pag. 157. putat, Atticos potius dixisse τὸ ναύσταμον. Et adfert e *Plutarcho* ναύσταμα πειρατικά: quod est in vita *Pompeii*. *Eustath.* quoque in *Homer.* II. ε. p. 582. ἀπὸ τῆ (σταμός scil.) ἀπλῶς δηλοῖτος τόπος εἰσσεως, τὸ ναύσταμον εἰρηται. Et *Strabo* XIII, 598. aliquoties τὸ ναύσταμον Iliensium dicit. Sed

ex his non pro certo adfirmari potest, Atticos quoque non dixisse ναύσταμος. Nam haec etiam apud alios permutantur. Ita *Strabo* in descriptione *Cyrenaicae* XVII. p. 838. memorat, τὸ Ναύσταμον, qui *Scylaci* p. 109. Ed. Gron. et *Ptolemaeo* p. 101. est Ναύσταμος λιμὴν, *Melae* I, 8. *Naufstabus*, non *Naufstabus*. Sic apud *Plin.* III, 8. portus *Naufstabus* in Sicilia: et in *Strabone* d. I. XIII. libri scripti vno loco habent αὐτὸν τὸν ναύσταμον. *ДУСК.*

ἔχων δώδεκα, ἀφικνεῖται ἐς Ναύπακτον· καὶ ὑπερον, Ακαρνᾶνας ἀναστήτας πανδημει, στρατεύει ἐπὶ Οἰνιάδας. καὶ ταῖς ἰ τε ναυσὶ κατὰ τὸν Αχελῶν ἐπλευσε, καὶ ὁ κατὰ γῆν στρατός ἐδήμ την χώραν. ὡς δ' ἔ προσεχώρη, ἢ τὴν μὲν πεζὸν ἀφίκσιν, αὐτὸς δὲ, πλεύσας ἐς Λευκάδα, καὶ ἀπόβασιν ἐς ἠ Νήριμον ποιησάμενος, ἀναχωρᾶν διαφθείρεται, αὐτὸς τε καὶ τῆς στρατιάς ὁ τι μέρος, ὑπὸ τῶν ἠ αὐτόθεν τε ξυμβοηθησάντων, καὶ Φορηῶν τινων ὀλίγων. καὶ ὑπερον ὑποσπόνδους τὸς νεκρούς ἠ ἀποπλεύσαντες οἱ Ἀθηναῖοι παρὰ τῶν Λευκαδίων ἐκομίσαντο.

ή. Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πρώτης νεῶς ἐκπεμφθέντες Μιτυληναῖον πρέσβεις, ὡς αὐτοῖς οἱ Λακεδαιμόνιοι εἶπον Ολυμπιάζε παρῆναι, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι ξύμμαχοι ἀκῶσαντες βελεύσανται, ἀφικνεῖνται ἐς ἠ τὴν Ολυμπίαν. ἦν δὲ Ολυμπιάς, ἠ ἠ Δωριεύς Ῥόδιος ἠ τοδεύτερον ἐνίκα. καὶ ἐπειδὴ μετὰ τὴν ἐορτὴν κατέστησαν ἠ ἐς λόγους, εἶπον τοιαῦδε.

„θ'. ΤΟ μὲν ἠ καθεστὸς τοῖς Ἑλλησι νόμιμον, ὦ ἠ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, καὶ ξύμμαχοι, ἴσμεν. τὸς γὰρ ἀφισαμένους ἐν τοῖς ἠ πολέμοις, καὶ ξυμμαχίαν τὴν πρὶν ἀπολειπούσας, οἱ δεξάμενοι, καθ' ὅσον μὲν ὠφελῆνται, ἐν ἠδονῇ ἔχασιν νομιζόντες δὲ εἶναι προδότης τῶν ἠ προτοῦ Φιλων, χεῖρους ἠγῆνται. καὶ ἐκ ἀδικος αὐτῆ ἠ ἀξίωσις ἐστίν, εἰ τύχοιεν πρὸς ἀλλήλους οἱ τε ἀφιστάμενοι, καὶ ἀφ' ὧν διακρίνειντο, ἴσοι μὲν τῇ γνώμῃ ὄντες καὶ εὐνοίᾳ, ἀντίπαλοι δὲ τῇ παρασκευῇ καὶ δυνάμει, πρέφασίς τε ἐπιεικῆς ἠ μηδεμίᾳ ἠ ὑπάρχει τῆς ἀποστάσεως. ἠ ὁ ἡμῖν τε καὶ Ἀθηναίοις ἐκ ἠν. ἠ μηδὲ τῶ χεῖρους ἠ δόξωμεν εἶναι, εἰ, ἐν τῇ εἰρήνῃ τιμῶμενοι ὑπ' αὐτῶν, ἐν τοῖς δεινοῖς ἀφιστάμεθα.

„ι. Περὶ ἠ γὰρ τῶ δικαίᾳ καὶ ἀρετῆς πρώτον, ἄλλως τε καὶ ξυμμαχίας δεόμενοι, τοὺς λόγους ποιησόμεθα· εἰδότες οὔτε Φιλίαν ἰδιώταις βέβαιον ἠ γιγνομένην, οὔτε κοινωσίαν πόλεω ἐς οὐδὲν, εἰ μὴ ἠ μετ' ἀρετῆς δοκῶσης ἐς ἀλλήλους γίγνοιτο, καὶ ἠ τᾶλλα ἐμοιότροποι εἶεν. ἐν γὰρ τῶ διαλλάσσομεν

1 Te om. Cl. m τὸ μὲν πεζὸν ἀφίκσιν Cam. ἠ φίσιν Gr. Paulo ante ἠ ὁ abest Mosqu. n Strabon. 10. p. 432. situm huius oppidi perspicue docet: quod deinde, mutato nomine, Leucaidem appellarunt. Hudf. Νήρικον Reg. Νήρικον Dan. Νήρικον marg. Gr. o τι δεστ Gr. p αὐτῶι Marg. Ar. C. Cl. Gr. Dan. q Per enallagen dici videatur pro κεισάμενοι ἀπίκνουν. Is. Post. r τὸν δεστ Reg. s Do- tiens, Diagorae filius, Rhodius erat. huius meminit Xenophon l. 1. τῶν Ἑλληνικῶν. Hudf. Δωριεύς ὁ Ῥόδιος Gr. e τὸ δὲ δεστ Ar. C. Dan. f ἠ πολεμίοις Cass. Corinth. Aug. v Elis Gr. et v. 3. eis Leuc. Cass. ἐς λ. Mosqu. x Καθεστὸς Gr. y ἠ ἄνδρες deest Ar. C. Gr. Dan. z πολεμίοις Cass. Corinth. Aug. a πρὸ τῶ Gr. Corinth. antea καθ' ἕνον μὲν λ. Mosqu. b Μὴ δὲ μίᾳ C. mὲν μίᾳ a prima istius Cass. deinde abest ut accentes h. e. c Ita emendatum erat in Gr. pro ὑπάρχει. d ὁ ἡμῖν καὶ Ἀθηναίοις Bar. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. ὁ καὶ ἡμῖν καὶ Ἀθηναίοις Ar. C. Dan. cum Bar. et Ed. Reg. Cass. Gr. Aug. e μὴ δὲ C. mὴ δὲ τῶ Reg. Cass. f ἀφιστάμενοι et cum emendatione super scripta δόξωμεν Gr. Pro τιμῶμενοι Mosqu. τιμωρούμενοι. g Τὰρ deest Ar. b Γινόμενῃ Gr. i Μετ' ἀρετῆς Gr. μετ. ἠρ. Aug. sed s suprafer. k τᾶ ἄλλα Gr.

Νήρικον] Qui Cod. Graev. tractavit, potuerat continere manus ab emendatione. Strabo X, 454. ἐ μὲντοι ἀπὸ τῆς ἰσθμῆ (quod est in Ithaca) γράφων Νήρικον, ἠ ἀνάπαυον, παραπαταίει τελευτῶς. Vnde tamen intelligi potest, non nouum esse hunc errorem. DVCK.

Δωριεύς Ῥόδιος.] Diagorae filius, cuius meminit Xenoph. Ἑλλην. 1. Vide Aristot. Rhet. l. 1. et Petr. Victorium in eadem, p. 60. n. v. s. In ἀναχωρᾶν ἠ Ολυμπιάδου Doricius Rhodius primum paneratio vicissè dicitur Olymp. LXXXVII. secundum Olymp. LXXXVIII. tertium Olymp. LXXXIX. DVCK.

ἠ ἄνδρες.] ἠ ἄνδρες omittunt quidam Codices. Eadem varietas est II, 72. et 89. vbi Stephanus putat, adiectione illius magis Graecum effici sermonem. Et tamen sapissime abest. Vid. I, 32, 68, 80, et 140. DVCK.

Τοὺς γὰρ — ἠγῆνται.] Corinthios, qui habet ἐν πολεμίοις, et ἀποκρίνομαι, et τε εἶναι. χεῖρους ille κακῶς interpretatur. WASS. Non probante Stephano, qui Animaduert. in Lib. de Dialect. p. 37. ita scribit: Thucydides Scholiastes sequitur in expositione huius loci Corinthios. Et, quibusdam interiectis: nihil obstat, quin comparatiuus ille vim suam hic quoque obtineat: ut videlicet intelligamus, scilicet eos existimant, quam existimabant, vel, quam existimantur fuisse. Sed, scilicet de his opinionem conseruimus, quam conseruauit fuisse. Vtceum alioqui legisse me alicubi, et χεῖρον δε, vel εἶναι δε χεῖρον, sequente infinitiuo, pro εὐ κακῶν εἶναι. Adiectionis Stephanus, et

alioqui non nouum est, comparatiuus pro positiuo poni, quod Idem l. d. multis exemplis ostendit. Add. Gataker. de Stilo Nov. Instrum. Cap. XV. Phrasis εὐ χεῖρον, pro κακῶν, vel εὐ κακῶν vbiuis obuia est. Vid. de Aristophan. X. Emendar. 21. Et sic recte accipi potest apud Aristophan. Equit. v. 37. quanquam Suidas exponit βέλτερον. Τε εἶναι in qua Editione Corinthi legatur, ignoro. In tribus, quas inspexi, est δὲ εἶναι. Cetera in Corinthio e Thucydide emendanda censet Stephanus. DVCK.

Χεῖρους ἠγῆνται] i. e. κακούς· comparatiuus pro Positiuo: vt, οὐ γὰρ ἀμείνων, i. e. οὐκ ἀγαθόν. Ita L. I, 102. extr. οὐκ ἐστὶ τῶ βέλτεροι λόγῳ ἀποπεμπόμενοι, p. ἀγαθῶ. Ita hic recte Schol. negat, χεῖρους poni συγκριτικῶς. Possis tamen intelligere, minus bonos, nempe iis, de quibus antea dictum esset. Ceterum in eodem Scholio, ad χεῖρους ἠγῆνται ante verba, θεραπέυσει δὲ τούτων, inferere ausus sum δὲ ante θεραπ. quia iam alia Scholiastae verba praemissa essent. BAVER.

Ἀπὴν ἠ ἀξίωσις.] Nescio, cur Thomas Magist. ἀξίωσιν hoc loco interpretetur παράκρησιν. Debuerat potius ad aliam significationem referre, qua ἀξίωσιν etiam pro eo, ὡς ἀξίωσις τις, poni dicit. Recte hic Scholiastes, cuius expositionem veriorum esse indicat praecedens ἠγῆνται. DVCK.

ἠ ἡμῖν — δουλείᾳ] Thoma. Mag. in ἀντίπαλοι, vbi est καὶ τῆ δουλείᾳ. WASS. Ἀντίπαλοι hic Thoma. sunt δαυτί. Praefero

remisit, et ipse cum duodecim Naupactum iuit. Postea vero, cum frequentes Acarnanum copias euocasset, Oeniadis bellum intulit. Et cum nauibus per Acheloum nauigauit, et pedestres copiae agrum vastabant. Sed cum Oeniadae se ipsi non dederent, peditatum quidem dimisit, ipse vero in Leucadem nauigauit, suisque copiis in terram ex nauibus ad Nericum expositis, dum se recipit, cum ipse, tum etiam pars quaedam eius copiarum ab illius regionis incolis, qui ad opem suis ferendam undique conuenerant, et a paucis quibusdam militibus praesidiariis caeditur. Postea vero Athenienses, cum suorum cadauera a Leucadiis fide publica interposita receperunt, discesserunt.

Bell. Pelop. an. 4. Olymp. 88. r. V. C. Varr. 326.

8. Legati vero Mitylenaeorum, qui in prima naui Spartam missi fuerant, quemadmodum ipsis Lacedaemonii dixerant, ut Olympiam venirent, ut caeteri quoque focii illis auditis consultarent, Olympiam iuerunt. Erat autem Olympias, qua Dorieus, Rhodius, iterum vicerat. cumque post solennem illius festi celebrationem in colloquium venissent, in hunc modum verba fecerunt.

Iul. 16.

„9. INSTITVTVM, quod apud Graecos moribus est receptum, Viri Lacedaemonii, focique, nos probe quidem nouimus. Qui enim recipiunt illos, qui in bellis deficiunt, et priorem societatem relinquunt, quatenus quidem aliquam vtilitatem ex illis percipiunt, eatenus illos caros habent. Sed cum superiorum amicorum proditores esse existiment, eosdem improbos esse ducunt. Atque haec opinio non est iniqua, si et illi, qui deficiunt, et illi, a quibus defectionem faciunt, inter se sint voluntate, beneuolentiaque pares, et bellico apparatu ac viribus aequales, nec vlla iusta defectionis causa subsit. quod in nobis, et Atheniensibus non fuit. Quamobrem ne cuiquam improbi esse videamur, si, cum pacis tempore ab ipsis honorifice tractaremur, in periculis deficiamus.

Pest Iul. 21.

„10. Primum enim de iure, et virtute, praesertim cum petamus, ut in vestram societatem nos recipiatis, verba faciemus. quia scimus, nullam amicitiam constantem inter priuatos conciliari, nullamque societatem firmam inter ciuitates vlla in re fieri, nisi sint inter se cum manifesta virtute; et in

* Cines mallet. Nam, διότης pro πολιτής Thucydides usurpare, docent Suidas, Photius in Lexico inq̄rito, et Glossarium Ms. in Bibliotheca Bodleiana Cyrillo adscriptum. HVDS.

Ἀναθήσας] μετοικήσας, ἐγείρας, καὶ κινήσας ὅτι ἐκβαλλόν. Ἦς δ' οὐ προσεχώρων] προσήρχοντο οἱ Οἰτιάδαι. Ἄνακτι] ὑποσφύων. Ἦς αὐτοῖς] τοῖς πρέσβεσι. Μετὰ τὴν ἐσπέρην] μετὰ τὸ παρελθεῖν τὰ Ὀλύμπια. Τὸ μὲν καθέως] διαγίγεται ἢ δημογραφία αὐτῆ κεφαλαιώσε' τῷ δικαίῳ, εἶον, ὅτι δικαίως ἀπέστημεν τῷ δυνατῷ, ὅτι δυνατὰ παρακαλοῦμεν. ἐφθαρμένοι γὰρ εἰσι τῆ νόσω, καὶ ἡ δύναμις αὐτῶν εἰς πολλὰ διεστράτη' τοῖ συμφέροντι, ὅτι λυσιτελεῖ δύναμιν καταδίζασθαι πόρρωθεν ἰσχυροσάν, καὶ τὰς ἀπὸ τῶν συμμάχων Ἀθηναίους παρατεινομένους προσδίδεσθαι δυναμένην κωλύσαι. ἐπὶ δὲ τελευτῆς, ἀπὸ τοῦ ἐναντίου παροξυσμός, καὶ παράκλησις, ποιήσας δυσωπούσα. Καθέως δὲ νόμιμον, τὸ ἔθος λέγει. Τούς γὰρ ἀφίσι.] πρὸς τὸ, τοὺς γὰρ ἀφισπόμενος, λείπει τὸ ἔτερον. Ἐν ἡδονῇ ἔχουσιν] ἡγὼν ἡδονούτων. Χείρας ἡγούοντες] τὸ χείρας, οὐκ ἔστι συγκριτέον, ἀλλ' ἀντὶ τῆ κινήσε. Θεραπεύουσι δὲ διὰ τούτων οἱ Μιτυληναῖοι τὴν ὑπόνοιαν τῶν Λακεδαιμονίων, ὅπως εὐμενεῖς αὐτοὺς παρασκευάσωσιν ἀνιστάσας. Αὐτῆ ἡ ἀξίωσις] ἢ δόξῃ, ἢ κρίσει, ὁ ληρισμός. Διακρίνοντες] ἀφίσταντο. Ἴσοι μὲν τῆ γνώμῃ ὄντες] ὁμοίωτροποι μὲν ὄντες ταῖς γνώμαις, ἰσοσθενεῖς δὲ ταῖς δυνάμεισι. εἶον, ἰσοπαλοὶ καὶ ἰσοδύναμοι τῆ γνώμῃ καὶ φιλίᾳ, ἴσους εἶναι καὶ ἀντιτάλους τῆ δυνάμει. Ἐπιεικῆς] εὐλόγος, εὐπρεπής. Μυδὲ τῶ χείρας] μὴδὲς ἡμῶν προκαταγῶ, πῶν ἀκούσῃ ὑπὲρ τῆς ζητήσεως ταύτης ἀπολογουμένων ἡμῶν. Τριώμινοι ἐπ' αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων δηλοῦσι. Περὶ γὰρ τοῦ δικαίου] ἢ διάνοια' περὶ γὰρ τοῦ δικαίως αὐτῶν ἀφίσπασθαι, καὶ μὴ διὰ κακίαν πε καὶ πανουργίαν, ἀλλὰ δι' ἀπλότητα (ἀρετὴν γὰρ τὴν ἀπλότητα λέγει) πρώτου ποιησόμεθα τούδ λόγους; καὶ μέγιστα ἐπειδὴ δεόμεθα τυχεῖν τῆς παρ' ἡμῶν συμμάχιας. Μετ' ἀρετῆς δεοῦσθαι] ἀντὶ τοῦ, τῆς δεουμένης καὶ νομιζομένης ὅπως ἀρετῆς. οὐ γὰρ δι' τὴν προσαποτήν λέγει. κῆρυθαὺ δὲ ἡ ἀρετὴ ἀντὶ τῆς ἀπλότητος κείτου. Ἐν γὰρ τῷ διαλλάσσοντι] ἐν γὰρ τῷ μὴ ταυτὰ ἀμφοτέρωσι

cum Interpretate expositionem Scholiastae, quam etiam confirmant ea, quae leguntur in fine Cap. XII. DVCS.

Μηδὲ τῶ χείρας] Alii μὴ δὲ μέγα. Sic fere solent Attici. WASS.

Δικαίῃ] i. e. iuste nos defecere, non citra iniuriam et morem maiorum. v. c. 9. inie. ἀρετὴν nimis arcte sumit Schol. pro ἀπλότητι, vt et notat Abr. Dil. p. 390. videtur honestum significare, die Ehre, oder Grundsätze der Ehre. docent hoc sequ. proxime. GOTTL.

Δεοῦσθαι] Reisk. ἀκούσθαι, i. e. quae ad vtramque partem per-

tineat. Sed non opus. idem est ac: εἰ μὴ μετὰ δεοῦσθαι (τινὸς) τῆς ἀρετῆς. Nisi cum opinione virtutis quaedam i. δεῖσθαι, vt vult Bauer. Diss. 29. quam inter se habeant (quisque de se et reliquis), fiat; GOTTL.

Ἐς ἀλλήλους] Referri licet ad φιλίῃν γίγνοντες vbi ἔς ἀλλήλους fit pro, μετ' ἀλλήλων: aut etiam ad δεοῦσθαι vbi fit pro κατὰ vel περὶ ἀλλήλων. BAUER.

διαλλάσσοντι] i. c. διαλλαγῆ, part. pr. nom. GOTTL.

τῆς γνώμης ¹ καὶ αἱ διαφοραὶ τῶν ἔργων καθίστανται. ἡμῖν δὲ καὶ Ἀθηναίους ζυμμαχία ἐγένετο πρῶτον, ἀπολιπόντων μὲν ὑμῶν ἐκ τῆς Μηδικῆς πολέμου, παραμεινάντων δὲ ἐκείνων πρὸς τὰ ὑπόλοιπα τῶν ἔργων. ζυμμαχοιμέντοι ἐγενόμεθα ἔν ἐπὶ καταδουλώσει τῶν Ἑλλήνων ^m Ἀθηναίους, ἀλλ' ἐπ' ἐλευθερώσει ἀπὸ τῆς Μήδου τοῖς Ἑλλήσι. καὶ μέχρι μὲν ἀπὸ τῆς ἰσθμῆς ἠγῶντο, προθύμως εἰπάμεθα· ἐπειδὴ δὲ ἐωρῶμεν αὐτὰς τὴν μὲν τῆς Μήδου ἔχθραν ἀνιέντας, τὴν δὲ τῶν ζυμμαχῶν δάλωσιν ἐπαγομένους, ἐκ ἀδελείας ἔτι ἤμεν. ἀδύνατοι δὲ ὄντες καθ' ἑν γενόμενοι, διὰ πολυψηφίαν, ⁿ ἀμύνασθαι οἱ ζυμμαχοί, ἐδολώθησαν, πλὴν ἡμῶν καὶ Χίων. ἡμεῖς δὲ, αὐτόνομοι δὲ ὄντες καὶ ἐλεύθεροι τῷ ὀνόματι, ζυνετραπέυσαμεν. καὶ πιστοὺς ἐκέτι εἴχομεν ἠγεμόνας Ἀθηναίους, παραδείγμασι τοῖς ^o προγινομένοις χρώμενοι. ἢ γὰρ εἰκὸς ἦν, αὐτὰς, οὓς μὲν μεθ' ^p ἡμῶν ἐνσπόνδως ἐποίησαντο, κατατρέψασθαι, τὰς δὲ ὑπολοίπας, εἴποτε ἄρα ^r ἐδυνήθησαν, μὴ δρᾶσαι τῆτο.

ἰά. Καὶ εἰ μὲν αὐτόνομοι ἔτι ἤμεν ἅπαντες, βεβαιότεροι ἂν ἡμῖν ἦσαν μηδὲν νεωτεριεῖν· ὑποχειρίζεις δὲ ἔχοντες τοὺς πλείους, ἡμῖν δὲ ἀπὸ τῆς ἰσθμῆς ὀμίλῃντες, χαλεπώτερον εἰκότως ἐμελλον ^s οἴσειν, καὶ πρὸς τὸ πλεῖον ἤδη εἶκον, τοῦ ἡμετέρου ἔτι μόνου ἀντισταμένους· ἄλλως τε, καὶ ὅσω δυνατώτεροι αὐτοὶ ^t αὐτῶν ἐγίγνωτο, καὶ ἡμεῖς ἐρημότεροι. τὸ δὲ ἀντίπαλον θεὸς μόνου πιστὸν ἐς ζυμμαχίαν. ^v ὁ γὰρ παραβαίνειν τι βεβλόμενος, τὸ μὴ προέχων ἂν ἐπελθεῖν ἀποτρέπεται. ^x αὐτόνομοι τε ἐλείφθημεν οὐ δι' ἄλλο τι ἢ ὅσον αὐτοῖς ἐς τὴν ἀρχὴν εὐπρεπέα τε λόγος, καὶ γνώμης μᾶλλον ἐφόδῳ ἢ ἰσχύος, τὰ πράγματα ἐφαίνετο καταληπτά. ἅμα μὲν γὰρ μαρτυρίῳ ^y ἐχρῶντο, μὴ ἂν τοὺς γε ἰσοψήφους ^z ἄκουτας, εἰ μὴ

¹ Καὶ διαφοραὶ Ar. C. Dan. ^m Τοῖς Ἀθηναίοις ἀλλὰ ἐπὶ Gr. ⁿ Ἀμύνασθαι Reg. Cass. ^o Προγενομένοις Ar. Προγενομένοις C. et Dan. in quo desiderantur haec παραδείγμασι τοῖς. ^p ἡμῶν Gr. ^q ἠδυνήθησαν Ar. mox δρᾶσαι Mosqu. et id ab eis post ὀποχείρι. ^r Ἐξείσειν Cass. ἔμελλον ἔχειν Mosqu. et εἰκότως, sed corr. in ω. Aug. οἴσειν, sed man. 2. fecit ἰεῖσι. ^s αὐτῶν Cl. Gr. Cass. et mox τὸ δὲ cum emendat. recenti manu superscripta τὸ γὰρ. ^t Verba hoc modo explicanda esse existimat Ac. Port. Ὅ γὰρ τὴν ζυμμαχίαν παραβαίνειν, καὶ παρὰ τὸ δίκαιον ποιεῖν τι βεβλόμενος, διὰ τὸ μὴ προέχων τὸ ἐπελθεῖν ἀποτρέπεται. Vel sic: ὁ γὰρ τὰς ζυμμαχίας τινὰς ἐυθύνων παραβαίνειν βεβλόμενος, διὰ τὸ μὴ αὐτὸν προέχων τῶν ζυμμαχῶν, τοῖς ἑτέροις ἐπελθεῖν, καὶ αὐτοὺς βλάπτειν ἀποτρέπεται. ^v τῷ μὴ Reg. Cass. Gr. ^x αὐτόνομοι δὲ ἐλείφθημεν Ar. Dan. ^y Scholiasten secutus Ac. Portus, verbum ἐχρῶντο locis attribuit: quod non minus, quam praecedens ἐφαίνετο et sequens ζυνεπήγον de Atheniensibus intelligendum esse contendit Acacius. ^z Ἐκόντας malint Stepb. et Ac. Portus, et in Scholiis ἑκατόν pro ἄκουτας, et ἐκόντας pro ἄκουτας reponendum censent.

Οὐκ ἐπὶ καταδολῷ] Vide Corinthum de Dialect. et Stephani Animaduers. p. 29. HVDS. ζυμμαχοί — Ἑλλήνων] Corinthus p. 151. WASS. Vid. ad I, 137. DVCK.

Βεβαιότεροι] i. e. βεβαιότερον ἦν, αὐτοῖς, (Athen.) μηδὲν νεωτερίζειν. Bauer. p. 95. haec hypallage non infrequens Thuc. aut: (ut ipse Bauer.) si referatur ad socios: si firmiores et tranquilliores fuissent, quoniam vidissent, Ath. nil nouaturus. Sed praestat prior ratio. GOTTL.

Αὐτοὶ αὐτῶν] i. e. quo maior, quam antea, eorum potestas incrementa capit. G.

Τὸ μὴ προέχων] Codd. habent quidam, τῶν, quos sequendo legendum foret βεβλόμενος τῶν, ut referatur ad ἐπελθεῖν μὴ προέχων, nisi viribus praestet. vid. Abr. 280. Sed nihil opus, τὸ hic pro τοῦ, propter, ἀποτρέπεισθαι ut vult Heilm. p. 321. sed suppleendum διὰ. Reisk. legit: τῶν ἐπελθεῖν absterretur a proposito eo, quod alterum inualurus sit. GOTTL.

ἢ ὅσον αὐτοῖς] i. e. Nobis libertas nulla alia de causa concessa, quam imperii quod amplificatione causa quadam specieosa vtendum putarent, illudque (imperium) magis consilio quam robore tuendum esse. (ἐφόδον γνώμης. expl. Schol. μέθοδον, rationem consilii. Sed sensus tamen obscurus.) Itaque videri ipsos dolo quoque libertate priuatum iri. GOTTL.

ἢ ὅσον αὐτοῖς — καταληπτά] Καταληπτά non sign. euendum imperium, ut vult Gottl. sed, occupandum, nempe deinceps et sensim. Nec γνώμης ἐφόδῳ quidquam obscuri habet; sign. aggressionem, petitionem, quasi occulta impugnatione prudent.

tiae et calliditatis. Sensus est: Athenienses commodius iudicabant, consilio et arte, quam vi, rerum potiri: eo liberos relinquebant tantisper Mitylensae, donec suo tempore priuarent. In Schol. ad Ἐς τὴν ἀρχὴν verba ἡμῶν ὡς παραδείγμα, profecto sunt iustitia; nam et sensum impediunt, et structuram; referri possint ad init. Scholii: κατέλιπον ἡμᾶς; Idem Schol. legisse videri possit ἐφόδῳ pro ἐφόδῳ, quia ponit, ἐφόδῳ τῆς γνώμης, i. e. qf. viaticum, praemium, praedam sui consilii et roboris. BAYER.

Μαρτυρίῳ ἐχρῶντο] Schol. prior τὸ ἐχρῶντο refert ad Athenienses recte, ut nexus sermonis clamet: atque explicanda verba μὴ ἂν — ἄκουτας ἐκήρυσαν per: ἔκ ἂν ἐκήρυσαν ἐκόντας. alter ad socios refert, et hanc seriem constituit: ἄμ. μ. γὰρ (οἱ λοιποὶ ζυμμαχοί) μαρτ. ἐχ. τὸς γε ἰσοψήφους (i. e. ἡμ. ὑποψ.) μὴ ἂν ἄκουτας ζυνετραπέυειν [τοῖς Ἀθ. καθ' αὐτῶν] εἰ μὴ τι (οἱ Ἀθ.) ἠδίκουν (αὐτὰς, n. Socios) οἷς ἐκήρυσαν. Clarum est, μὴ ἂν s. ἔκ ἂν ἄκουτας, poni, pro ἔκ ἐκόντας, aut pro ἄκουτας. vid. Abr. Dil. 281. Sensus ita est: cum habeant (socii) idem ius suffragii ferendi, non lubentes eos bellum susceperunt fuisse, nisi ii, quibus bellum intulissent, iniuriam fecissent aliis. G.

Οὐκ ἂν ἄκουτας] Hoc qui esse possit pro diuerso ἔκ ἂν ἐκόντας, non assequor. Aut legendum est ἐκόντας, aut ita interpretandum: locos non fuisse moturos quicquam nolentes, i. e. quia nolent, quia bellum horrerent, nisi iniuria exactos illata ab iis, quos (deinde, ad illam arcendam) oppugnatum essent. BAYER.

Bell. Pelop. an. 4. Olymp. 88. I. V. G. Varr. 326.

caeteris rebus morum similitudine consentiant. Nam in animorum discordia factorum etiam diue sitas existit. Etenim societas inter nos et Athenienses primum est inita, quum vos quidem a belli Medici administratione discessistis, illi vero ad illius belli reliquias persequendas permanserunt. Societatem tamen fecimus, non ut Graecos in Atheniensium potestatem redigeremus, at ut Graecos a Medorum dominatu liberaremus. Et quamdiu quidem ex aequo rebus praesuerunt, alacriter sequuti sumus: sed postquam animaduertimus, ipsos illam quidem cum Medo similitatem remissius exercere, sociis vero iugum seruitutis imponere, tunc non amplius sine timore fuimus. Sed cum propter multitudinem eorum, qui hac de re consultaturi, et sententiam laturi erant, in vnum coeuntes ipsis resistere non possemus; omnes socii, praeter nos et Chios, in seruitutem sunt redacti. Nos vero, qui nostri iuris eramus, et liberi, nomine duntaxat, ad bellum vna cum ipsis profecti sumus. Nec amplius pro ducibus fidelibus Athenienses habebamus, quia rerum ab ipsis ante gestarum exemplis utebamur. Nec enim verisimile videbatur, ipsos illis quidem seruitutis iugum imposuisse, quos in eandem foederis societatem nobiscum receperant; caeteris vero, si forte rei peragenda facultas ipsis aliquando offerretur, idem non esse facturos.

„II. Quod si omnes adhuc liberi, nostrique iuris essemus, de ipsorum fide nobis minus esset dubitandum, ipsosque nihil noui molituros facilius crederemus. quum vero plerosque sociorum subegerint, se nobiscum aequo adhuc iure viuere, eos verisimile est indignius esse laturos; et cum maior pars iam illis cedat, nos solos iis etiam nunc exaequari: praesertim quia, quo magis ipsorum potentia quotidie crescit, nos etiam eo magis ab aliis deferimur. Sed mutui metus aequalitas societatem sola facit fidelem. Qui enim aliquid praeter ius facere vult, is tamen, quia viribus non praestat, ab altero inuadendo deterretur. Nos vero nulla alia de causa ab Atheniensibus liberi relictii sumus, nisi quatenus ad imperium querendum, et specioso verborum praetextu, et consilii aggressionem, doloque potius, quam virium conatu, res obtineri posse ipsis videbantur. Simul enim hoc etiam testimonii argumento uteban-

δοκεῖν, κί διαφοραί γίνονται. Ἡμῶν δὲ καὶ Ἀθηναίους] ἄρχῃ τῶν ἀγόνων. κεφάλαιον τὸ δίκαιον. Ἐκ τῆ Μηδικῆ πολέμου] μετὰ τὸν Μηδικὸν πόλεμον. Παραμεινάντων δὲ ἐκείνων] τῷ πολέμῳ δηλονότι. Πρὸς τὰ ὑπόλοιπα] πρὸς τὰ ἔξῃ. Ἀπὸ τοῦ ἴσου ἢ ἴσου] κατ' ἰσονομίαν, ἰσοτιμίαν. Ἐχθρῶν ἀνέντας] ἐνδιδόντας, παρρωδόντας. Τὴν δὲ τῶν συμμάχων δόλῳ ἐπαγομένους] τοῖς συμμάχοις δολίῳ ἐπάγοντας. τὸ ἐπαγομένους ἀντίκειται μὲν τῇ ἀνέντας] μετήνεται δὲ ἀμφότερα ἀπὸ τῶν τῆς δεξιᾶς ἀνέντων τε καὶ ἐπαγόντων, ὅπερ ἐστὶ σφισγγόντων. ἀρχονται δὲ διὰ τὸτον τῆς δικαιολογίας, παριστάτες, ὅτι ἐκ ἀδικίας ἀρτίσανται. Ἀδύνατοι δὲ ἴπτες] ἀδυναμωμένοι εἰσι δηλονότι. Διὰ πολυψηφίαν ἀμύνεσθαι] ἐγενόμεθα (φῆσι) διὰ πολυπραγμοσύνην, καὶ τὸ μὴ τὰ αὐτὰ πᾶσι δοκεῖν, χωρὶς ἕκαστος, ἴδιον δὲ ἕκαστος γινόμενοι, ἀδύνατοι ἡμεῖς Ἀθηναίους ἀντέχειν. Ἀδύνατοι δὲ ἔπτες] ἐμπαρτυτικῶς τὸ εἶπεν, ἀντὶ τῷ εἶπεν, καὶ μόνον ἀνόμενος μέχρι ἐλευθερίας, καὶ οὐκ αὐτῇ ἀληθείᾳ. Οὐ γὰρ εἰκὸς ἦν αὐτῶν] αὐτῶν Ἀθηναίους δηλονότι. Καὶ εἰ μὲν ἀδύνατοι ἔτι ἡμεῖς] τοῖς εἰκείνοις νόμοις χρῶμενοι ἕως τῆ νῦν. Βεβαϊότεροι] ἤτοι ἐπιτεταμένοι ἢ αὐτοῖς βεβαίως μηδὲν κινωτοποιήσαν εἰς ἡμῶν. Ἐποχειρήσας δ' ἔχοντες] ἡ διάνοια, τῶν πλείους τῶν συμμάχων ἔχοντες ὑπὸ κῆρος, ἡμῶν δὲ ἰσοτιμίαν προσφερόμενοι, εἰκότως ἤχθοντο, τῶν μὲν πλείονων συμμάχων εἰδόντων, καὶ ὑποταγμένων, ἡμῶν δὲ μόνων ἰσοτιμίαν ὄντων πρὸς αὐτοὺς. Τοῖς πλείους] τῶν Ἑλλήνων δηλονότι. ἤγουν Βυζαντίας, Ναξίους, Σαμίους, καὶ τοὺς λοιποὺς. Ἡμῶν δὲ ἀπὸ τῶ ἴσου ἐμλοκόντες] τῶν ἴσων ἡμῶν δίκαιον διδόντες. Καὶ πρὸς τὸ πλείον] τὸ πλείον τῆ συμμαχικῆ πλήθους κυριεύθην, ἡμῶν δὲ μόνων ἔτι ἀδύνατων ὄντων, χαλεπῶς ἔφερον Ἀθηναῖοι. Καὶ ὅσην δυατάτεροι] καὶ μάλιτα κατὰ τὸτο ἤμελλον ἡμῶν προσφερόσθαι χαλεπῶς, καθὼ αὐτοὶ μὲν, μείζους ἐγίνοντο, διὰ τὸ πολλὰς κατατρέφασθαι, ἡμῶν δὲ ὄραντες, αἰετὸ ἀσθενετέρας καταλειπομένης, οἷα δὴ μουσμένους τῶν συμμαχίων. Αὐτοὶ αὐτῶν] οἱ Ἀθηναῖοι. διὰ τὸ κυριεύειν. Τὸ δὲ ἀντίπαλον δέος, μόνον] τῷ μόνον τὴν συμμαχίαν, μία πίστις ἐρεται, δι' ἀλλήλους ἐπίσης ἐδίδεμαν. Ὁ γὰρ παραβαίνειν] τῆς συμμαχίας (φῆσιν) ὁποῖον τι παραβῆναι, ἀποτρέπεται, λογιζόμενος, ὅτι ἰσοτιμίαν ἢ ἴσην ἀνικησίαν. τὸ ἔξῃ, ὃ γὰρ βυλιόμενος λείπει τὴν συμμαχίαν, ἂν ἴσῃ, ὅτι ἐ πλέον ἔξει διὰ τὸ ἀντίπαλον εἶναι τὴν δὲ ἐναντίας παρασκευῆν, ἀποτρέπεται τῆ παραβαίνειν τῆς συνθήκας. Ἀποτρέπεται] ἀπέριγεται. Ἐς τὴν ἀρχὴν] ἀρχῆν, τὴν δόλῳ τῶν Ἑλλήνων αὐτονομίαν (φῆσι) κατέλιπον ἡμῶς οἱ Ἀθηναῖοι ἢ κατ' εὐνοίαν, εἰδὲ δὲ ἄλλο τι, ἢ ἴνα τὰ πράγματα αὐτῶν ἴσωνται, δι' ἡμῶν καταληπτὰ, καὶ τῶς ὅλας χειρῶσονται Ἕλληνας, χρῶμενοι λόγῳ εὐπρεπέι, ἡμῶν ὡς παράδειγμα, καὶ ἴνα ἔχῃσιν ἡμῶς ἐφοδὸν τῆς τε γυναικὸς καὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν, τῆσιν, συνεργούς, ἀλλὰ μάλλον τῆς γυναικὸς, ὡς δόλεον καὶ ἀπάτην. Ἐφεδρῶ μεθ' αὐτῶν] ἄλλα μὴ τῶς μετρωρίας] τεκμηρίῳ ἔχρωτο οἱ Ἀθηναῖοι κατατρέφόμενοι τῶς πόλεις εὐπρωσώπη, τῆ ἡμετέρας αὐτονομίαν λέγοντες, οὐκ ἂν Μιτωηκίδι μετ' ἡμῶν ἰσόψιφοί γε ὄντες, καὶ ἐλευθεροί, ἔπρεσαν ἐκόντες, εἰ μὴ δικαίως ἐπετραπέομεν καὶ ἡδικησῶσι τὶ τῶς μάχης. Ἐχρῶντο] οἱ λοιποὶ σύμμαχοι (φῆσι) τεκμηρίῳ σαφῆ ἤμελλον χρῆσασθαι τῆ ἀκέρειᾳ ἡμῶν μετ' Ἀθηναίων ζυγυρατέουσι, ὅτι δικαίαι εἰσιν

τι ἦδ' ἔκων ὡς ἐπήεσαν, ἢ Ξυρατεύειν. ἐν τῷ αὐτῷ δὲ καὶ τὰ κράτις ἐπί τε τῆς ὑποδεετέρας πρώτους Ξυρατεύουσι, καὶ τὰ τελευταία λιπόντες, τῷ ἄλλῃ περιηρημένῃ, ἀσθενέτερα ἐμελλον ἔξειν. εἰ δὲ ἀφ' ἡμῶν ἤρξαντο, ἐχόντων ἐτι τῶν πάντων, αὐτῶν τε ἰσχύν, καὶ πρὸς ὃ, τι χρὴ εἶναι, ἢ ἂν ὁμοίως ἐχειρῶσαντο. τό, τε ναυτικὸν ἡμῶν παρεῖχε τινα φόβον, μὴ ποτε, καθ' ἓν γενόμενον, ἢ ἡμῶν, ἢ ἄλλῳ τῷ προσθέμενον, κίνδυνον σφίσι παράσχη· τὰ δὲ καὶ ἂν ἀπὸ θεραπείας τῆς τε κοινοῦ αὐτῶν καὶ τῶν αἰεὶ προσεσῶτων περιεγιγόμεθα. ἢ ἢ μντοι ἐπιπολύ γ' ἂν ἐδοκίμην δυνήθηται, εἰ μὴ ὁ πόλεμος ἢ ὅδε καθέση, παραδείγμασι χρώμενοι τοῖς ἢ ἐς τῆς ἄλλας.

„ιβ. Τίς ἔν αὐτῇ ἢ Φιλία ἐγένετο, ἢ ἐλευθερία πιστῆ, ἐν ἢ παρὰ γνώμην ἀλλήλους ἢ ὑπεδεχόμεθα; καὶ οἱ μὲν ἡμᾶς ἐν τῷ πολέμῳ δεδιότες ἐθεράπευον, ἡμεῖς δὲ ἐκείνους ἐν τῇ ἡσυχίᾳ ἢ τὸ αὐτὸ ἐπιεῖμεν ἢ ὃ, τε τοῖς ἄλλοις μάλιστα εὐνοία πῖσιν βεβαίῳ, ἡμῶν τῷτο ὁ φόβος ἐχυρὸν παρεῖχε· ὅστις τῆς ἢ τοπλεόν ἢ Φιλία κατεχόμενοι, ξύμμαχοι ἢ ἡμεῖς· καὶ ὁποτέρους θάσσον παράσχοι ἀσφάλεια ἢ θράσος, οὗτοι πρότεροί ἢ τι καὶ παραβήσεσθαι ἐμελλον; ὡς τε, εἴτω δοκοῦμεν ἀδικεῖν, προαποσάντες διὰ τὴν ἐκείνων μέλλειν τῶν ἐς ἡμᾶς ἢ δεινῶν, αὐτοὶ οὐκ ἢ ἀνταναμεινάντες σαφῶς εἰδέναι, εἴτι αὐτῶν ἔσοι, οὐκ ἐρῶς σκοπεῖ. εἰ γὰρ δυνατοὶ ἡμεῖς ἐκ τοῦ ἴσου καὶ ἀντεπιβουλεύσασθαι καὶ ἢ ἀντεπιμελήσασθαι, τί ἔδει ἡμᾶς ἐκ τοῦ ὁμοίου ἐπ' ἐκείνοις εἶναι; ἐπ' ἐκείνοις δὲ ὄντος αἰεὶ τοῦ ἐπιχειρεῖν, καὶ ἐφ' ἡμῶν εἶναι δέῃ τὸ ἢ προαμύνασθαι.

a Ξυρατεύειν Cass. Ξυρατεύειν Gr. b Ἀπὸ τῆς θεραπ. Reg. Paulo ante προσθίμενον Mosqu. et παράσχοι. c Μντοι Gr. d Ὁδο Ar. in margine. e Els Reg. et v. 13. f ὑπεδεχόμεθα Gr. g τοιαυτὸ Ἰδ. Flor. Basf. h Ὁδο Ar. C. Gr. i τὸ πλεόν Ar. C. Cass. ἢ πλεόν Gr. k εἶναι Ar. Dan. l θάσος Reg. Cass. Mosqu. Aug. m τι om. Cl. n κίνδυνον Marg. Ar. Dan. o Ἀναμεινάντες Ar. C. Dan. et Scholiast. in interpretatione. * Ἀν ἀναμεινάντες Cass. Aug. ἢ κατὰναμεινάντες Gr. p Ἀντεπιμελήσασθαι Reg. Cass. Schol. ad v. 12. ἀντεπιμελ. Mosqu. et antea μέλλειν. q Παραμύνασθαι C. Παραμύνασθαι Ar. in marg. Προαμύνασθαι. Παραμύνασθαι Dan. Προαμύνασθαι Gr.

Ξυρατεύειν] Reisk. — σεν. GOTTL.

Ἐν τῷ αὐτῷ] i. e. διὰ τὸ αὐτὸ, vt c. 13. p. 438, 9. (Abr. p. 282.)

GOTTL.

Ἐν τῷ αὐτῷ] Vertere malim, simul. BAUER.

Τὰ κράτ. — ἀσθενέτερα] Neutra pro masc. G.

Λιπόντες] Reisk. ἐπιόντες, et tandem inuadentes. G.

Πάντων] i. e. ξυμμάχων. αὐτῶν sc. ἡμῶν, Abr. l. c. Bauer. ἰσχυρὸν vires, i. e. easdem; pares atque ipsi Athenienses. p. 32. Diss. πρὸς ὃ, τι (i. e. εὐνοίας) χρὴ, i. e. ἐδυνάμεθα. G.

Πρὸς ὃ, τι χρὴ εἶναι] Differunt interpretes, quid sit πρὸς ὃ, τι χρὴ εἶναι. Priorem sequitur Abresch. p. 283. qui τὸ ἴσασθαι πρὸς τινα πρὸ ἀντιτάξασθαι, ἀνδίσασθαι, αὐτὸ ἀντιπολεμεῖν lumit. G.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος] Durius quidem, sed plane e contextu oppositi, καὶ πρὸς ὃ, τι χρὴ εἶναι, interpreteris αὐτῶν, κατ' αὐτῶν, πρὸς αὐτούς: valebant Athenienses viribus et aduersus illos, (socios) quibus illos vincerent, et contra quoslibet hostes alios. Cur χρὴ explicet Gottle. ἐδυνάμεθα, non video; nam neque ad Mitylenaeos refertur, venim ad Athenienses: nec χρὴ significare possit, valere, posse, sed, opus esse; et quid tandem sit: habebant vires contra omnes, contra quos pugnare possemus? Quis hoc intelligit? Aut quis non habet vires contra eos, quicum pugnare possit? BAUER.

Καθ' ἓν γενόμενον, ἢ ἡμῶν, ἢ ἄλλῳ] Dubitabam nonnihil, an dissimilio post γενόμενον tollenda esset. Si retinetur, videbatur deesse καὶ, quod suppleuit Interpretes. Sed neque mutatio dissimilionis, neque supplementum Interpretis omnino necessarium est. DVCK.

Τίς ἔν αὐτῇ] Huiusmodi formulis vtuntur Gr. in contentu, indignatione, vt h. l. int. in admiratione. Lat. Quis illud?

Ter. Andr. i. 3. 11. quae ista prauitas? v. Abr. Dil. 285. GOTTL.

Ὁ, τε τοῖς ἄλλοις μάλιστα ἢ εὐνοία πῖσιν βεβαίῳ] Reste dicitur πῖσιν βεβαίῳ. Sed est admodum implicita structura, quam Interpretes ita explicare conatus est, quasi scriptum esset, ὃ, τε τοῖς ἄλλοις μάλιστα πῖσιν βεβαίῳ, εὐνοία δηλονότι. Veniebat in mentem; εὐνοία πῖσιν βεβαίῳ, id est, βεβαίως πῖσιν παρέχει, vt ὃ, τε πῖσιν, et τῷτο ἐχυρὸν inter se respondeant. Sed quia Thucydides oratio vbique aspera et confragosa est, et omnes scripti editam lectionem tuentur, fortassis praestat nihil tentare. DVCK.

Ὁ, τε — εὐνοία] Bauer. in Diss. p. 62. εὐνοία conicit. Sed propter duritiem Thuc. nil tentandum. Ita loquitur II, 40. ὃ τοῖς ἄλλοις ἀμαθία μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει. v. Abr. 284. Duck. volebat: εὐνοία πῖσιν βεβαίῳ. i. e. βεβαίως πῖσιν παρέχει, vt ὃ, τε πῖσιν et τῷτο ἐχυρὸν sibi respondeant. Sed nil tribuit coniecturae. Reisk. olim putabat τὸ ὃ Thuc. ponere subinde pro ἢ, vbi; vel reponi posse: ὅτε τε; quando enim aliis beneuolentia maxime fidem certam procurat, praestat id nobis fidem et certum metus. Sed postea mutauit sententiam in an. p. 25. si mente concipiamus locum sic: καὶ ὃ τοῖς ἄλλοις μάλιστα ἢ εὐνοία βεβαίῳ, δηλονότι τὴν πῖσιν, τῷτο ὃ φόβος ἡμῶν παρέειχεν ἐχυρὸν. Sed facio cum Abresch. G.

τε] Reisk. γε. G.

Ἀντεπιμελήσασθαι] Henr. Stephanus verbum ἀντεπιμελλῶν in Ind. ein. 1. beuati sui contulit: vnde adhaeret, cum probasse ἀντεπιμελήσασθαι, quod et melius cum iis, quae praecedunt et se-

Bell. Pelop. an. 4. Olymp. 88. 1. V. C. Varr. 326.

tur, socios, * qui idem iuris ac auctoritatis habebant, ad eandem militiam cum ipsis nunquam vltro profecturos fuisse, nisi illi, quibus bellum inferebant, aliquid grauius peccatum commisissent. Simul etiam potentissimos quosque contra infirmiores primùm secum adducebant, vt eos ipsos cum ad extremum reseruasent, amputatis circumcisisque reliquis, imbecilliores ad expugnandum haberent. Quod si a nobis initium duxissent, quoniam omnes focii suas domesticas vires adhuc habebant, quoniam etiam apud quos consistere poterant, haud pariter eos subegissent. Quinetiam nostra classis metum aliquem ipsis incutiebat, ne forte in vnum coacta, et aut vobis, aut alicui alii adiuncta, periculum ipsis crearet. Partim etiam ex imminente seruitutis periculo euasimus, quia ipsorum populum, et reipublicae principes, qui perpetuis vicibus in honoribus conlitiuantur, semper colimus et obseruamus: nec tamen diu videbatur posse in eodem libertatis statu permanere, nisi hoc bellum constatum esset; quod conuiciebamus, vtentes exemplis rerum, quas aliis fecerunt.

12. Quenam igitur erat hæc fidelis amicitia, aut firma libertas, in qua alteri alteros alienis animis recipiebamus? Et illi quidem in bello prae metu nobis blandiebantur, nos vero rebus pacatis idem vicissim ipsis faciebamus? Et quod aliis fidem confirmat, beneuolentia, inquam, hoc ipsum timor firmum nobis praeſtabat: metuque magis, quam amicitia retenti, in societate perſtitimus. Et vtrius immunitas periculi audaciam citius erat praeſbitura, hi etiam priores aliquid praeter ius facturi erant. Quare si cui iniuste facere videmur, ** quod ante defecerimus, propter dilationem malorum, quibus illi nos erant affecturi, nec vicissim tantisper exspectare voluerimus, dum nos ipsi plane cognoscere-mus, an aliquid eorum fieret, quae formidabamus, is non recte sentit. Nam si pari potentia praediti, et insidias ipsis mutuo struere, et vicissim in aliud tempus eas differre possemus, quid opus esset, nos, qui potentia pares essemus, in ipsorum potestate esse? Cum vero inuadendi facultas penes illos semper sit, decet etiam penes nos esse periculi mature vitandi facultatem.

* Qui pares in suffragio ferendo etc. Alii. HVDS. ** Quod illis cunctantibus in iuferenda clade, priores societatem soluimus, nec exspectauimus etc. Acacius. HVDS.

οἱ ἐπέσχονται Ἀθηναῖοι. εἰ μὴ γὰρ ἦσαν τοῖσδε, ἔκ ἂν ἄνοκτος ἦγον συσχετεύειν αὐτοῖς τῆς ἰσοψύφου Μιτυληναίης. Ἐν τῇ αὐτῇ δὲ τῇ λιπεῖν ἐλευθέρους ἡμᾶς. Καὶ τὴν κράτιστά] καὶ τὴν κρατίστης ἡμᾶς ἐπὶ τῆς ἀσθενέστερης τῶν Ἑλλήνων πρώτης παρελάμβανον ἢ α. τῶν ἄλλων Ἑλλήνων περιηρημένων (ὃ ἐστὶ δεδωλωμένων) μόνος ἡμᾶς τελευταίως καταλιπόντες, ἀσθενέστερη ἕξωσι πρὸς τὸ ἀντιπολεμεῖν αὐτοῖς δύνασθαι. Περιηρημένον] κεκρατιμένον. ἢ δὲ σύνταξις, καὶ ἀσθενέστερη ἔμελλον ἕξειν τὰ τελευταῖα τοῦ ἄλλου περιηρημένον. Καὶ πρὸς ὃ, τι χρεὶ σῆναι] καὶ ἡμᾶς τῆς δυναμένης ἡγήσασθαι αὐτῶν. Προσθήμενον] εἰς ταῦτο συλαδόν. Καὶ ἀπὸ θρασείας] τέτταρα τεκμήρια τίθεικε, δι' ἃν συνίστησιν, ὅτι ἔχθρὸν διὰ δικαιοσύνην μέχρι δούρου ἀπέσχετο ἡμῶν εἰ Ἀθηναῖοι, ἀλλὰ ὁμᾶς πανουργίαν ἐν μὲν, τὸ κατὰ τὴν εὐπρέπειαν τοῦ λόγου δέυτερον δὲ, τὸ γνάμης μᾶλλον ἐφᾶδον ἢ ἰσχύϊ τὰ πράγματα φαίνεσθαι κατακρητῆ. τρίτον, τὸ φοβεῖσθαι τὸ ναυτικὸν τῶν Μιτυληναίων τέταρτον, τὸ θρασυεῖσθαι πρὸς τῶν Μιτυληναίων, κολασεῖν μὲν κοινῆ τῆς Ἀθηναίων, δούροις δὲ τῶν πρῶτων ἑκαστον. Ἐπιτολί γ' ἂν ἔδοκίμεν δυνασθῆναι] ἠδυνάδιμεν διασχεύειν τὴν δουλείαν, εἰ μὴ ἐφθασεν ὁ πόλεμος τῶν Πελοποννησίων. τεκμήρια γὰρ ἦν ἡμῶν τὰ πρὸς τῆς ἄλλης ὑπ' Ἀθηναίων γινόμενα. Ὁ, τε τοῖς ἄλλοις] ὅτις δὲ τοῖς ἄλλοις ἐξ εὐνοίας (φιλο) τὸ πιστεύειν ἀλλήλοις βεβαίως, τῆτο ἡμῶν ὁ φόβος παρεῖχε βέβαιον, φυλάττειν ἡμᾶς τὰς πρὸς ἀλλήλους πίσεις διὰ τὸν φόβον. Καὶ ὁποτέρως ἔασσον] ὁποτέρως δ' ἂν ἡμῶν ἐφθασον ἀπαλλαγῆναι τῷ φόβῳ, καὶ θρασυεῖσθαι, ὡς ἐν ἀκινδύνῳ ὄντες, ἔτοι καὶ λῦσειν ἔμελλον τῆς σπονδᾶς. Ὅπως εἶτω δοκίμεν ἀδικεῖν] εἰ τιμὴν δοκίμεν ἀποποιῆσαι τινος εἶναι, ἀποσάντες ὑπ' αὐτῶν, καὶ μὴ ἀναιμύναντες μαθεῖν, εἰ ἄρα τι γενήσεται παρ' αὐτῶν πρῶτον, διὰ τὸ ἐμβραδύνειν τοῦτο ποιῆσαι. ἔκ ἐφθῆς ὁ τοῖσδε λογιζέται. εἴτε καὶ τὴν αἰτίαν ἐπάγει. εἰ γὰρ ἴσοι (φιλο) αὐτοῖς ὑπῆρχομεν κατὰ δύναμιν, ὥστε καὶ ἐπιθελεύουσι αὐτοῖς ἀντιπεποιθεῖσθαι, καὶ βραδύνοντων αὐτῶν καὶ μελλόντων, ἀντιμελλῆσαι καὶ ἀντιβραδύνειν, τί ἕδει ἡμᾶς ὑπ' ἐκείνοις ταχθῆναι, ἢ ὀπκινοῦσθαι αὐτοῖς; ὁπότε δὲ ἐκ ἡμῶν ἴσοι, ἀλλ' ἐπ' ἐκείνοις ἦν τὸ ἐπιχειρεῖν κατ' ἡμῶν ὅτε θέλουσιν, ἔδει καὶ ἐφ' ἡμῶν εἶναι τὸ ἀποσῆναι αὐτῶν πρὶν τι παρ' αὐτῶν μαθεῖν. Διὰ τὴν ἐκείνων μέλλησιν] τῶν Ἀθηναίων. Αὐτοῖσδε ἀντικειμέναντες] ἡμεῖς εἰ Μιτυληναῖοι. Ἀντιπεμμελῆσαι] τὴν αὐτὴν ἐπιμέλειαν δεῖξασθαι. Ἐκ τοῦ ὁμοῦ ἐπ' ἐκείνοις εἶναι] ἦγον, κινουμένων ἐκείνων, κινήθησι καὶ ἡμᾶς

quantur, conuenit, quam ἀντιπεμμελῆσαι. Scholiastes hic quidem agnoscit ἀντιπεμμελῆσαι, sed in expositione v. antep. habet ἀντιπεμμελῆσαι, et conuenienter sententiae interpretatur.

Nec in Cass. legitur scholion, quod hic in Scholiaste edito est. DVCK. ἀντιπεμμελῆσαι] Reisk. ἀντιπεμμελῆσαι. G.

γγ. «Τοιαύτας ἔχοντες προφάσεις καὶ αἰτίας, ὧ Δακεδαίμονιοι, καὶ ξύμμαχοι, ἀπέστημεν, σαφεῖς μὲν τοῖς ἀκούσσι γινῶναι ἄς εἰκότως ἐδρῖσαμεν, ἰκανοὺς δὲ ἡμᾶς ἐκφοβῆσθαι, καὶ πρὸς ἀσφαλείαν ἄτινα τρέψαι βεβλημένους μὲν καὶ πάλαι, ὅτε ἐτι ἐν τῇ εἰρήνῃ ἐπιμύψαμεν ἄς ὑμᾶς περὶ ἀποτάσεως, ὑμῶν δὲ ἐπροσδεξαμένων, κωλυθέντας· νῦν δὲ, ἐπειδὴ Βοιωτοὶ πρὸνικαλέσαντο, εὐθὺς ὑπηκούσαμεν καὶ ἐνομιζόμεν ἀποτήσσεσθαι διπλῆν ἀπότασιν, ἀπὸ τε τῶν Ἑλλήνων, μὴ ἔξιν κακῶς ποιεῖν αὐτὰς μετ' Ἀθηναίων, ἀλλὰ ξυνελευθερῆν ἀπὸ τε Ἀθηναίων, μὴ αὐτοὶ διαφθαρεῖν ὑπ' ἐκείνων ἐν ὑπέρω, ἀλλὰ προποῖσσι. ἢ μὲντοι ἀπότασις ἡμῶν θάσσον γεγνηται, καὶ ἀπαράσκευος ἢ καὶ μᾶλλον κρή ξυμμάχους δεξαμένους ἡμᾶς, γ διὰ ταχέων βοήθειαν ἀποστέλλειν, ἵνα Φαίνησθε ἀμύνοντες τε οἷς δεῖ, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τὸς πολεμίας βλάπτοντες. ² καιρὸς δὲ, ὡς ἔγω πρότερον. ^a νόσω τε γὰρ ἐφθάρηται Ἀθηναῖσι, καὶ χρημάτων δαπάνη νῆες τε αὐτοῖς, ^b αἱ μὲν περὶ τὴν ὑμετέραν εἰσὶν, ^c αἱ δ' ἐφ' ἡμῖν τετάχθη. ὥστε ἐκ εἰκὸς αὐτὰς περισσίαν νεῶν ἔχειν, ἢν ὑμεῖς ἐν τῷ θέρει τῷδε ναυσί τε καὶ περὶ ἅμα ^d ἐπεσβάλητε τοδεύτερον. ἀλλ' ἢ ^e ἡμᾶς ἐκ ἀμυνῆνται ἐπιπλέοντας, ἢ ἀπ' ἀμφοτέρων ἀποχωρήσονται. νομίση τε μηδεὶς ἀλλοτριᾶς γῆς περὶ οἰκίον κίνδυνον ἔξειν. ὧ γὰρ δοκίμαζάν ἀπειῖναι ἢ Λέσβος, τὴν ὠφέλειαν αὐτῷ ἐγγύθεν παρῆξει. ^f γὰρ ἐν τῇ Ἀττικῇ ἔσσι ὁ πόλεμος, ὡς τις οἴσται, ἀλλὰ δὲ ἢν ἢ Ἀττικῇ ὠφελεῖται. ^g ἐσι δὲ τῶν χρημάτων ἀπὸ τῶν ξυμμάχων ἢ πρόσδος, καὶ ἐτι ^h μείζων ἔσται, εἰ ἡμᾶς κατὰτρέψονται. ἔτε γὰρ ἀποτήσεται ἄλλος, ⁱ τὰ τε ἡμέτερα ἢ προσγενήσεται πάθοιμὲν τ' ἂν δεινότερα, ἢ οἱ πρὶν ἐλευθεύης. βοηθησάντων δὲ ὑμῶν προθύμος, πόλιν τε προσλήψετε ναυτικὸν ἔχουσαν μέγα, (ἔπερ ὑμῖν μάλιστα προσδεῖ) καὶ Ἀθηναίους βῶν καθαιρήσετε, ὑφαιρῶντες αὐτῶν τὸς ξυμμάχους. θρασύτερον ^k γὰρ πᾶς τις προσχωρήσεται. τὴν τε αἰτίαν ἀποφεύξεσθε, ἢν ^l εἴχετε μὴ βοηθεῖν τοῖς ἀφισταμένοις. ^m ἢν δ' ἐλευθερῶντες Φαίνησθε, τὸ κράτος τῷ πολέμῳ βεβαϊότερον ἔξετε.

ιδ'. «Λίσχυνθέντες ἐν τὰς τε τῶν Ἑλλήνων ⁿ ἐς ὑμᾶς ἐλπίδας, καὶ Δία τὸν Ολύμπιον, ἐν ἔ τῷ ἱερῷ ἴσα καὶ ἰκέται ἐσμέν, ἐπαμύνατε, Μιτυληναῖοις ξύμμαχοι γενόμενοι καὶ μὴ πρόησθε ἡμᾶς, ^o ἰδιον

γ γέγοντα Dan. γ γ τινὲς om. Gr. ε κωλυθέντες Ar. C. Ald. Flor. Bij. Reg. Gr. Dan. η συνκαλεῖς Ar. C. x μετὰ θυβαίων Ar. ex alicujus emendatione. γ διαταχίαν Ar. C. Steph. I. Cass. z καιρὸς δὲ οἷος ἔγω πρότερον Ar. C. Dan. Mosqu. a νῆες γὰρ ἐφθάρηται Ar. Νῆες τε ἐφθάρηται C. Te deest Dan Ἐφθάρηται Gr. b αἱ deest Ar. c αἱ δὲ ἐφ' Gr. Schol. d ἐσβάλητε τὸ δευτέρον Ar. C. Ἐσβάλητε etiam Dan. et τὸ δευτέρον Reg. Cass. e ἡμᾶς Bar. Ar. C. Cl. Gr. Cass. Reg. Dan. Voss. Basf. f ἔτι Gr. g μείζων Ar. C. h καὶ τὰ ἡμέτερα Ar. i προσγενήσονται Dan. Mosq. τε ἂν Gr. k αἱ Ar. l ἔχετε Marg. Ar. C. et a prima manu Gr. deinde factum erat ἔχετε. m ἢν δὲ ἱερῷ. Reg. Cass. Gr. n εἰς Gr. o Haec verba per enallagen posita, pro παραβαλλόμενος τὰ εἴματα ἰδίῳ κίνδυνῳ. Fr. Port.

Ἀσφάλειν τινα] Τίνα abest Gr. minus eleganter. WASS.
 Βυλομένους] Olim Reisk. βυλόμενοι, et κωλυθέντες, sed omisit hanc coniecturam in anim. ad h. l. hi accus. pendent ab ἐκφοβῆσαι. GOTTL.
 Διπλῆν ἀπότασιν] Praeter pleonasmum puerilem et frigidum Iulum hic admisisse videtur Bauero in diss. p. 36. Duplex defectio est, quam aliquis a duabus partibus facit, a Graecis et Ath. nempe Mityl. ab Ath. deficiebant, vt nollent cum iis vexare reliquos Gr., deinde vt nollent ab iisdem quoque cuerti. Haec sententia utcumque ex verbis eruenda. IDEM.
 Ἀπὸ τε τῶν Ἑλλ.] Ἀπὸ i. c. περι, κατὰ — Bauero. ib. IDEM.
 — Χρη — δεξαμένους — βοήθ. ἀποστέλλει] Nescio, cur Schol. dicat, δεξαμένους esse pro δέχεσθαι, cum aperte pendeat ab ἀποστέλλειν. BAVERO.
 ἡμᾶς] Scripsi ὑμᾶς, et Interpres. Sed nihil muto. WASS.
 ἡμᾶς legunt etiam Valla, et Stephanus, quamquam in sec. huius Edit. est ἡμᾶς. Nam vertit: sed aut vos classē inua-

dentis ab illis non propulsabimini. Nec intelligo, cur lectio Mij. retineri non possit. DVCK.
 Ἐν τῇ Ἀττικῇ] i. e. vt Reisk. vult: ἐπὶ τῇ Ἀττικῇ, l. ὑπὲρ τῆς Ἀττικῆς. Sed nil in animadu. GOTTL.
 Δὲ ἢν] Breuiter dictum pro ἐν ταύτῃ, δὲ ἢν. In ea regione geretur bellum, vnde Attica suppetias habet. Reisk. in anim. p. 25. IDEM.
 Καθαιρήσετε] Suidas καθαιρήσεται interpretatur καθελίται. apud Hesych. καθαιρεθήσονται, κατασφαθήσονται. WASS.
 Μὴ πρόησθε etc.] Nolite repudiare — Abrech. Dil. p. 287. non capit, cur Wasseus velit h. l. intell. εἰς l. κατὰ, παραβλά. est idem ac εἰσφέροντας, v. L. II. 44. et Abrech., et idem quod μοχ διδύτας. Sed tamen, vt locus docet Xen. Cyr. p. 53. iubaudiri potest εἰς. Videtur Thue. Hom. imitatus: Od. β. v. 237. vbi σφᾶς περιθῆμαι κεφαλὰς, et Virg. Aen. 2, 751. caput obediens periculis. Schol. expl. ἐλέχρον θῆμιναι et Barn. παραβάλλοιτες. v. Ern. ad locum Hom. GOTTL.

Bell. Pelop. an. 4. Olymp. 88. 1. V. C. Varr. 326.

13. „Cum igitur, Lacedaemonii, ac socii, has rationes et causas haberemus, defecimus; quae manifestae quidem sunt auditoribus, ita vt cognoscere possint, nos merito fecisse; validae vero ad terrorem nobis incutiendum, et ad efficiendum, vt ad aliquod salutis nostrae praesidium nos conuertamus: qui vel iam pridem *hoc ipsum facere* volebamus, quo tempore rebus adhuc pacatis legatos ad vos misimus, qui de defectione vobiscum agerent; sed *eam facere* prohibiti fuimus, quia vos recipere nolulistis. Iam vero, quia Boeoti nos ad hoc faciendum prouocarunt, confestim *ipsis* obtemperauimus. Duplicemque defectionem nos facturos existimabamus, vnam quidem a Graecis, ne vna cum Atheniensibus ipsos maleficiis afficeremus; sed vna in libertatem vindicarem: alteram vero ab Atheniensibus, ne nos ipsi postea ab illis profligaremur; * sed *defectionem* prius faceremus, quam ab illis *perderemur*. Nostra tamen defectio citius, quam voluissimus, facta est, eaque imparata. Quo etiam magis oportet vos nobis in societatem receptis auxilium quam celerrime mittere, vt constat, vos et illis succurrere, quibus est succurrendum, et simul hostibus nocere. Opportunitas autem qualis nunquam ante. Athenienses enim et morbo, et pecuniarum impensis sunt attriti. Ipsorum vero naues partim quidem sunt circa vestram *regionem*, partim vero contra nos sunt constitutae. quare verisimile est, eos nauium copiam non habituros, si vos hac aestate cum naualibus, pedestribusque copiis simul iterum irruptionem faciatis. Sed aut vos contra se cum infesta classe venientes propulsare non poterunt, aut ab vtrisque discedent. Neque vero quispiam existimet, se domesticum periculum pro alieni agri defensione subiturum. Cui enim Lesbos procul abesse videtur, haec tamen vtilitatem ei ex propinquo praebebit. Nec enim (quemadmodum quis existimat) bellum in Attica geretur; sed in *Lesbo*, vnde Attica vtilitatem percipit. Est autem *illi* pecuniarum prouentus a sociis, et longe maior erit, si in suam potestatem nos redegerint. nec enim alius deficiet; sed etiam praeterea res nostrae illorum fient: et acerbiora mala patiemur, quam illi, qui ante, quam vllam defectionem facerent, ipsis seruibant. Sed si vos alacriter succurratis, cum ciuitatem vobis adiungetis, quae magnam classem habet, (cuius in primis vos indigetis,) tum etiam Atheniensium imperium facilius euertetis, subtrahentes eorum socios. Quilibet enim se *vobis* confidentius adiunget. Et sinistram opinionem de vobis conceptam vitabitis, quam sustinetis, quod illis, qui ad vos deficiunt, opem non feratis. Sed si constat, illos a vobis in libertatem vindicari, robur belli firmiter habebitis.

14. „Gaeorum igitur spes, quas in vobis ponunt, ipsumque Iouem Olympium reuerentes, in cuius templo supplicibus similes sumus, Mitylenaeis in vestra societatem receptis opem feratis,

* Sed ante faceremus, vel, facere occuparem, id est, non expectarem, donec ab illis patiemur aliquid, sed eos hoc faciendo praecuiremus. *Sreph. HVDS.*

Σαφεῖς μὲν σαφῶς τὰς ἀκούσας διδάξαι δυναμένως. Ὡς εἰκότως] ἐδεχομένως. Ἰκανὸς δὲ ἡμῶν] τὰς αἰτίας δηλοῦντι Ἀπο-
 τήσεσθαι] κατὰ δύο τρόπους (φύσιν) ἀφιστάμεθα τῶν Ἀθηναίων· τὸτο μὲν, ὑπὲρ τῆ μη κικῶς μετ' Ἀθηναίων ποιῆσαι τὰς ἑλληνας,
 ἀλλὰ μετ' ἡμῶν ἐλευθερώσαι αὐτάς. τὸ δὲ προπαύσαι, ἢ ἐπὶ τῷ διαφθεῖραι τῆς Ἀθηναίας, ἀλλ' ἐπὶ τῷ πρότερον τι ποιῆσαι, τετέστιν
 ἀποστῆναι. Ἐν ὑτέρῳ] χρόνῳ δηλοῦντι. Ἡ μέντοι ἀπόσις.] σφέτερα τεχνικῶς ἐπὶ τὴν συμμαχίαν προτρέψαι τὰς Λακωνικοῦς
 οἱ ἀπαράσκειναι ἑαμέν, ὡς ταχέως ἀποστάντες. Ἀπόστασις] ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων δηλοῦντι. Ἡ καὶ μᾶλλον χρεῖ] τὸ εἶδος, ὅσα
 μάχης κικῶς δεδαμένως [μᾶς τῆς Λακωνικοῦς. τὸ γὰρ δεδαμένως, ἀπὶ τῆ δεξασθαι. Ἐφθάρτα] ἐφθάρτα. Αἱ δὲ εὖ
 ἡμῶν] καθ' ἡμῶν. Τετάρτα] τεταγμένα εἶναι. Ἡ ἀπ' ἀμφοτέρων] ἀπὸ τε ἡμῶν τῶν Λακωνικοῦς καὶ τῶν Μιτυληναίων.
 Οὐ γὰρ ἐν τῇ Ἀττικῇ εἶσαι] ἢ γὰρ ἐν τῇ Ἀττικῇ εἶσαι ὁ πόλεμος, ἐν δὲ τῇ ἡμετέρῃ χάσῃ, οἱ ἢ ἀφελόντι οἱ Ἀθηναίοι, χρεῖται
 λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν συμμαχῶν. καὶ πλείονά γε εἶσαι αὐτοῖς, ἢ ἡμῶς καταστρέφονται. τὰ τε γὰρ ἡμέτερα προσηλόνται, χρεῖται
 ἢ φ. φ. ἄντες ἡμῶς, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ἄλλων βεβηλῶς εἶναι. καὶ γὰρ εἰς ἀποστήσεται γινῶς Μιτυληναίους δεδαμένως. Ἡ πρὸς
 εὐδος] ἢ πρὸς εὐδος τῶν χρεῖται τοῖς Ἀθηναίοις. ἕνα τὴν σύστασιν. Καταστρέφονται] διλάσκειν. Ἡ εὖ πρὶν δελεῶντες] τὸ
 ἢ οἱ πρὶν δελεῶντες, ἢ ἐπὶ τῷ πρότερον ἡμῶν δελεῶντες, γούτῃ, ἀλλ' ἐπὶ τῷ πρὶν ἀποστῆναι δηλοῦντι, δελεῶντες, καὶ ἢ μετὰ τῷ

μὲν τὸν κίνδυνον τῶν σωμάτων ῥ παραβαλλομένους, κοινὴν δὲ τὴν ἐν τῷ καλορθῶσαι ἀφίλειαν ἄπασιν ἰδιδόντας· ἔτι δὲ κοινοτέραν τὴν βλάβην, εἰ, μὴ πεισθέντων ὑμῶν, ῥ σφαλισόμεθα. ῥ γίγνεσθε δὲ ἄνδρες, οἷσπερ ὑμᾶς οἷ τε Ἕλληνες ἀξίῃσι, καὶ τὸ ἡμέτερον δέος βάλεται.

ις'. Τοιαῦτα μὲν οἱ Μιθυληναῖοι εἶπον. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι, ἐπειδὴ ἤκουσαν, προσδεξάμενοι τὰς λόγους, ξυμμάχους τε τὰς Λεσβίους ἐποίησαντο, καὶ [τὴν] ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβολὴν τοῖς τε ξυμμάχοις ῥ παρῶσι ῥ κατὰ τάχος ἔφραζον ἰέναι ῥ ἐς τὸν ἰσθμὸν τοῖς δύο μέρεσιν, ὡς ποιησόμενοι. καὶ αὐτοὶ πρῶτοι ἀφίκοντο, καὶ ὀλίγους ῥ παρεσκευάζον τῶν νεῶν ἐν τῷ ἰσθμῷ, ὡς ὑπεροίσοντες ἐκ τῆς Κερύφης ἐς τὴν πρὸς Ἀθήνας γυθάλασσαν, καὶ ναυσὶ καὶ πεζῶ ἅμα ἐπιόντες. καὶ οἱ μὲν προθύμως ῥ ταῦτα ἐπρασσον οἱ δὲ ἄλλοι ξύμμαχοι βραδέως τε ξυνελέγοντο, καὶ ῥ ἐν καρπῷ ξυγκομιδῇ ἦσαν, καὶ ῥ ἀρρωστία τῷ στρατεύειν.

ις'. Αἰσθόμενοι δὲ αὐτὰς οἱ Ἀθηναῖοι, διὰ κατ' ἀγνοσίαν ἀσθενείας σφῶν, παρασκευαζομένους, δηλῶσαι βεβλήμενοι, ὅτι ἐκ ἐρθῶς ἐγνώκασιν, ἀλλ' οἷοί τε εἰσὶ, μὴ κινῶντες τὸ ῥ ἐπὶ Λεσβῷ ναυτικόν, καὶ τὸ ἀπὸ Πελοποννήσου ἐπὶ ῥαδίως ῥ ἀμύνεσθαι, ἐπλήρωσαν ναῦς ἑκατὸν, ἐσβάντες αὐτοὶ ῥ τε, πλὴν ἰππέων, καὶ πεντακοσιομεδίμων, καὶ οἱ μέτοικοι. καὶ ῥ περὶ τὸν ἰσθμὸν ἀναγαγόντες, ἐπίδειξιν τε ἐποίησαντο, καὶ ἀποβάσεις τῆς Πελοποννήσου ῥ ἡ δοκοῖ αὐτοῖς· οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἐρῶντες πολὺν τὸν παράλογον, τὰ τε ὑπὸ ῥ τῶν Λεσβίων ῥηθέντα ἠγῶντο ἐκ ἀληθείᾳ, καὶ ἄπορα ῥ νομίζοντες, ὡς αὐτοῖς καὶ οἱ ξύμμαχοι ἅμα ῥ παρῶσαν, καὶ ἠγγέλλοντο καὶ αἱ περὶ ῥ τὴν Πελοπόννησον τριάντονα νῆες τῶν Ἀθηναίων τὴν περιουκίδα αὐτῶν παρῶσαι, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκῳ. ὑπερὸν δὲ ναυτικὸν παρεσκευάζον, ῥ, τι πέμψασιν ἐς τὴν Λέσβον· καὶ κατὰ πόλεις ἐπήγγελλον ῥ τεσσαράκοντα νεῶν πλῆθους· καὶ ναύαρχον προσέταξαν Ἀλιδαν, ὃς ἐμελλεν ἐπιπλεύσεσθαι. ἀνεχώρησαν δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ταῖς ἑκατὸν ναυσὶν, ἐπειδὴ καὶ ἐκεῖνους εἶδον.

ρ Περιβαλλόμενος, et in marg. rec. manu gr. παραβ. Reg. η Δέοντας Marg. Bar. Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Lug. Διδόντας in marg. Ar. Δέοντας Caff. Reg. Dan. in quo etiam desideratur ἀφίλειαν. ρ Ἀσφαλισόμεθα Gr. ς γίγνεσθε ἐν ἄνδρες Cl. ε Παρῶσι deest Ar. C. Dan. υ Κατατάχος Ar. Ald. Flor. Bas. Steph. I. x Ἐς deest Reg. y παρεσκευάζοντο Ar. C. Dan. ζυ Ἀθηναῖους Νεῶν ταῦτα Cl. η Ἐν κερύφῃ Gr. Ευκομιδῇ Reg. b Ἀρρωστία πρὸ ἀπερομῆς Suidas. c Ἐπὶ τῇ Λέσβῳ C. ῥ-ἰ Λέσβῳ Reg. Μιθυληναῖοι d Ἀμύνεσθαι Gr. ε Τε deest Gr. f Παρῶ Ar. C. Gr. Cl. Reg. Caff. Dan. Mesqu. Aug. g εἰ δεκτῶ Ar. mairine ε. εἰ δεκτῶ Dan. ῥ-ἰ δεκτῶ Caff. Gr. sed in hoc emendatum erat δεκτῶ. b τῷ Λεσβῷ Gr. τῶν deest Reg. i Νομίζοντες καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ Gr. k Articulum τὴν non agnoscunt Ar. C. Dan. l Ὅπως Ar. C. Dan. m Infra pag. 161. ὁσο καὶ τεσσαράκοντα ναῦς dicit, at p. 162. idem est numerus, qui et hoc loco. (e marg. Edit. Pörti).

Παραβαλλόμενος] Homer. Αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν. Aristides π. μέσην τοῖς τῷ πολέμῳ κινδύνοις τὴν πόλιν. Ioserb. III, 7, 7. B. lud. πιστεύων τῷ Θεῷ τὴν σωτηρίαν παραβάλλεται: Salutis discrimen adit. D. Halic. Ant. XI, 31. παραβάλλεσθαι πράγμασι καλοῖς, χαλεπόν. Sed hoc loco subaudiendum εἰς, vel κατὰ. Frustra enallagen, Grammaticorum Θεὸν ἀπὸ μηχανῆς, inducit Porcius. vid. Diodor. 118. c. WASS. Xenophon II. Cypri. pag. 53. Wech. παραβαλλόμενοι δὲ ἐκ ἴσῃ εἰς τὸν κίνδυνον ἴσμεν. vbi tamen vet. lib. ἴμεν habebat, probante Camerario. DVCK.

Ἀφίλειαν διδόντας, ἔτι δὲ κοινοτ. τ. βλάβην] Dilogia est in voc. διδόντας· ad ἀφίλειαν sign. offerentes, ad βλάβην, effectuos, illatos. Quo tolerabilior sit haec figura c. 15. ἐποίησαντο ξυμμάχους, καὶ τὴν ἐσβολὴν· vbi vid. Gottl. Vbi tamen, ἵτε ἀβίτ post ξυμμάχους, ἐσβολὴν pendere possit a προσεδέξαντο. BAVER.

Καὶ [τὴν] Reisk. feruari vult τὴν, sed punctum delendum esse, vt et v. 6. hunc ordinem facit: καὶ τοῖς τε παρ. ξυμμάχους φραζον ἰέναι τ. ταχ. εἰς τ. ἰσθμὸν, (ὃ ἐποίησαν) ὡς ποιησόμενοι τὴν ἐσβολὴν, καὶ αὐτοὶ παρῶσαν πρῶτοι. Interpunctionem vitiosam esse, vidit et Heilm. p. 327. et tolli vult puncta post ἐσβολὴν et ποιησ. itaque vult verba coniungi: καὶ ποιησόμε. τ. ἐσβολ. εἰς τ. Ἀττ. τοῖς τε ξ. π. — μέρεσιν καὶ αὐτοὶ πρῶτ. ἄφ. Vel posse τὸ ποιησόμενοι (pro ποιησόμενος) referri ad ξυμμ. et ἰέναι

placet prior ratio. Vulgata interp. hoc incommodi habet, vt ἐποίησαντο v. 5. duplici ratione adhibeatur, συμμαχ. ποιῆσαι et ποιῆσαι ἐσβολὴν. Sed durities Thuc. hoc ferret. Sed melius videtur τὸ ποιησόμενοι coniungi cum ἐσβολ. v. ad 14. I. GOTTL.

Ευκομιδῇ] Etymologus ἐν συγμ. κ. η. Glossae. collectus. D. Halicarn. Ant. IV. 56. ΣΤΥΚΟΜΙΔΗΉ ὄραν ἔχουσαι· vbi pro πάλλων ex Vat. gerone, μήκανος τῷ σήκῳ ΠΑΙΩΝ τὴν κεφαλὴν, ἀπήραττε. Isocra. Areop. Εὐκαλείης πρὸς τὴν ΣΤΥΚΟΜΙΔΗΝ τῶν καρπῶν. Diodor. p. 10. συγμ. οἶνον. Vfus est etiam de caduere componendo Sesto. Ai. 1070. eleganter, quomodo facri Scriptores 2 Sam. XXI, 13. Reg. II, 22, 20. Job. V, 26. ἐλεύσῃ ἐν τάφῳ ὡσπερ ΣΙΤΟΣ ὄριμος κατὰ καρπὸν θερίζόμενος. LXX. Συγκομισθεῖσα. שָׂרִיט כָּרִיתָוּ. Conter Schel. Aeschyli in Sept. ad v. 1032. WASS. Ἀρρωστία] Isocrates Panathen. τὴν δὲ φύσιν εἰδὼς πρὸς μὴν τὰς πράξεις ἈΡΡΩΣΤΟΤΕΡΑΝ, καὶ μαλακοτέραν ὕσαν τῷ δέοντος. Glossae vertunt aegrimonium, languitatem. Tb. Magister: εἰ μόνον ἡ νόσος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀπλῆς ἀδυναμία ἐπειδὴ καὶ ὁ νοσῶν ἀδυνατῶς ἔχει χρῆσθαι ἑαυτῷ. Ita LXX. ἡ ἰσχυρία vertunt: ἀπολιπν τῆς ψυχῆς vocat Chysippus. Thomas legit, ἐν ΚΑΡΠῶΝ Συγκομιδῇ. Sed Suidas ἐν συγκομιδῇ· συγκομ. καρπῶ. WASS. Suidas h. v. ἀρρωστία τῷ στρατεύειν, ἀπὶ τῷ ἀπερομῆ. Θουκυδ. DVCK.

Beh.
Pelop.
an. 4.
Olymp.
33. 1.
V. C.
Varr.
326.

August.

neque nos deseratis, qui priuato quidem periculo corpora *nunc* obiiicimus: sed communem vtilitatem, si rem feliciter geramus, omnibus allaturi sumus; et damnum longe communius, si, vobis non exoratis, labamur. Estote igitur viri, quales et ipsi Graeci vos esse iudicant, et noster metus desiderat."

15. Atque Mitylenaei quidem haec dixerunt. Lacedaemonii vero, eorumque focii, cum haec audissent, eorumque postulata comprobassent, Lesbios in societatem receperunt, et irruptionem in agrum Atticum faciendam censuerunt. Et focii, qui aderant, edixerunt, vt primo quoque tempore cum duabus suarum copiarum partibus in Isthmum irent, vt *irruptionem in agrum Atticum* facturi. Ipsique primi eo iuerunt, et instrumenta, quibus naues trahuntur ac subducuntur, in Isthmo pararunt, vt eas Corintho subductas in mare, quod Athenas spectat, transportarent, et cum naualibus, pedestribusque copiis simul *Atticam* inuaderent. Et hi quidem alacriter haec faciebant. Caeteri vero focii lente conueniebant, et in frugibus colligendis erant occupati, militiaeque taedio erant affecti.

16. Athenienses vero, cum eos propter *falsam* suae imbecillitatis opinionem se instruere intellexissent; cumque declarare vellent, eos non recte sentire, sed se, licet classem, quae ad Lesbum erat, suo loco non mouerent, tamen et classem, quae ex Peloponneso contra se veniebat, facile propulsare posse, centum naues instruxerunt: et cum ipsi, tum etiam inquilini, exceptis illis, qui erant equestribus ordinis, illis etiam exceptis, qui erant ex ordine Pentacosiomedimnorum, eas conscenderunt. Et in altum prouecti circum Isthmum nauigabant, suaeque potentiae vires ostentabant, et in quamcunque Peloponnesi partem ipsis placebat, ex nauibus descendebant. Lacedaemonii vero, cum viderent rei euentum longe alium, quam ipsi exspectabant, et falsa esse, quae a Lesbiis referebantur, arbitrati sunt, et rem esse factu difficilem existimantes, quum neque focii adessent, et triginta Atheniensium naues, quae circa Peloponnesum erant, agrum ipsorum vrbi finitimum circumcirca vastare nuntiarentur, domum redierunt. Postea vero classem parare coeperunt, quam in Lesbum mitterent. Et ciuitatibus quadraginta naues imperarunt, vt singulae pro rata parte naues ad hunc numerum explendam suppeditarent: et classis praefectum destinarent Alcidaem, qui *eo* profecturus erat. Athenienses vero et ipsi cum suis centum nauibus domum se receperunt, postquam illos quoque *domum rediisse* cognouerunt.

ἀποστῆναι. Βαθυσάτων δὲ ὕμῶν] τῶν Λακεδαιμονίων. Προσλήψεθε] κτήσεσθε. Καθαρίσετε] καταβαλεῖτε. Ὑφαιρῶντες αὐτῶν] κατ' ὀλίγον ἀποσπῶντες. Θρησύτερον] θαρραλέωτερον. Προσχωρήσεται] προσχωρήσει, ἕρῃ δηλονότι. Τὸ κράτος τῆς πόλεως] τὸ δύνασθαι δηλονότι περιγεῖσθαι ἐν τῇ πόλει. Ἰσα καὶ ἰκέται ἔσμεν] ἴσοι καὶ ἴσοι ἰκέταις ἔσμεν. τὸ ἴσα καὶ ἰκέται ἔσμεν, εἶπεν, ἐπειδὴ καὶ συμμαχίαν αὐτοῖς προσάγαγον. ἄγε, καὶ ὃ μὲν κινδυνεύσῃ, ἰκέται εἰσὶ καὶ ὃ δὲ συμμαχίαν διδόντων, ἢ παντάπασιν ἰκέται, ἀλλ' ὅσπερ ἰκέται. Καὶ μὴ πρόσθε ἡμῶς] ἀπολύσθε. Τὸν κίνδυνον] τῆτο ἐπὶ τῆς διαπάνης ἀκρίσει, καὶ τῶν ἀναλωμάτων. Ἄτασι δίδοντας] δώσοντες. Ἄνδρες] ἀνδρείοι, πρόσθυμοι. Προσεξήμενοι τὴν λόγῳ] τῶν Μιτυληναίων. Ἐς τὸν ἰσθμὸν τοῖς δύο μέρεσιν] ἴσα τὸ μὲν τρίτημέριον μείνη, φυλάττων τὸν ἰσθμὸν, τὸ δὲ δίμηρον ἐπὶ τὸν πόλεμον ἔλθῃ. Ὡς ποιησόμενοι] τὴν ἐβρολήν ἀγνοῦντι. Καὶ ὅπως παρεσκευάσθω] οἱ ὅμοιοι, ὅργανά εἰσιν, οἷς αἱ νῆες ἐκκοντοῦ. Ἄμα ἐπιούτες] κατὰ τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. Πρόθυμος γὰρ ἐπρασσοῦ] ἀντιφορικῶς εἶπεν, αὐτὶ τῶν, ἢ πρόθυμος ἐστρατεύου. Ευχομιῶ] συλλογῇ. Ἐγνώκασι] οἱ Πελοποννήσιοι. Εἶσι, μὴ κινῆτες] οἱ Ἀθηναῖοι. Πλὴν ἰπέων, καὶ πεντακοσιμεδίμων] ἔξιν Ἀθηναῖοι πολιτικῶν συντάγματα, ὧν τὸ ὑπορωπῆτων, πεντακοσιμεδίμων τὸ δὲ δευτέρων, ἰπέων τὸ δὲ τρίτων, ζυγίων τὸ δὲ τέταρτων, θῆτες. οἱ μὲν ἑ, πεντακοσιμεδίμων ἢ ἀναγκάσθησαν εἰσελθεῖν εἰς τὰς νῆας, ὡς μεγάλων τιμῶν ἔχοντες ἐν τῇ πόλει, διὰ τὸ πολλὰ τελεῖν οἱ δὲ ἰπέων, ὅτι ἐκ ἧν τῶν χρεῖα. Ἐπίδειξι τε] δείξιν φανεράν. Ἦν δοκοῖ] ἔδοξε. Καὶ ἀπορῶ

Διὰ κατάγν.] Abresch. 288. per contentum suae imbecillitatis l. vt Aeac. vertit: despectu infirmitatis suae, aus Geringle] atzang ihrer vermeinten Schwache. GOTTL.
ἰπέων καὶ Πεντακ.] Solon Athenienses in quatuor classes diuit. et ar. elavit Pentacosiomedimnos, Equites, Zeugiras, Thetes. Ac primos quidem ita dixerunt, quod quingentas menturas aridorum et liquidorum reddere possint: Equites, quod equum alere illi valerent, et treccentas menturas possi-

derent: Zeugiras, quod vtiusque generis duccentas: Thetes vero erant capite centi et proletarii. Vide Plutarchi Solonem. Sigonium de Rep. Athen. Mousii Artie. Lect. l. 5. c. 20. Eiusdem Solonem, cap. 14. Ruizenii Var. Lect. p. 316. et Marshani Chronie. p. 603. HVDS. Vid. Pollucem, Aeschylum Agam. 1626. WASS.
Ἄναγαγ.] Reisk. ἀναγαγόντες. GOTTL.
τῶν Λεσβίων] Gr. τῶν Λεσβίων. WASS.

ιζ'. Καὶ κατὰ τὸν χρόνον τῆτον, ὃν αἱ νῆες ἔπλεον, ἢ ἐν τοῖς πλείται δὴ νῆες ὁ αὐτοῖς ἐνεργοὶ κάλλει ἐγένοντο, παραπλήσια δὲ καὶ ἐτι πλείεις ἀρχόμενος τῷ πολέμῳ. τὴν τε γὰρ Ἀττικὴν ἢ καὶ Εὐβοίαν καὶ Σαλαμῖνα ἐκάτον ἐφύλασσαν, καὶ περὶ Πελοπόννητον ἕτεραί ἐκάτον ἦσαν χωρὶς δὲ, αἱ περὶ Ποτιδαίαν, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις χωρίοις. ὥστε αἱ πᾶσαι ἅμα ἐγίγοντο ἢ ἐν ἐνὶ θεοῖς διακόσια καὶ πενήκοντα. καὶ τὰ χεῖματα τῆτο μάλιστα ὑπανάλωσεν μετὰ Ποτιδαίας. τὴν τε γὰρ Ποτιδαίαν διδραχμῶν ὀπλίται ἐφάρξαν (* αὐτῷ γὰρ * καὶ ὑπερέτη δραχμὴν ἐλάμβανε τῆς ἡμέρας) τρισχίλιοι μὲν οἱ πρῶτοι, ὧν ἕκ ἐλάσσους διεπολιόρησαν ἑξακόσιοι δὲ καὶ χίλιοι μετὰ Φορβιάνος, οἱ προσηλθόν. νῆες τε αἱ πᾶσαι τὸν αὐτὸν μισθὸν ἔφερον. τὰ μὲν οὖν χεῖματα οὕτως ὑπαναλώθη ἢ τοπρῶτον, καὶ νῆες τοσαῦται δὴ πλείται ἐπληρώθησαν.

ιη'. Μιτυληναῖοι δὲ, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὃν * οἱ Λακεδαιμόνιοι περὶ τὸν ἰσθμὸν ἦσαν, ἐπὶ Μήθυμναι ὡς ὕ προδομένην ἐστράτευται κατὰ γῆν, αὐτοὶ τε καὶ οἱ ἐπίκροιοι. καὶ ἢ προσβαλόντες τῇ πόλει, ἐπειδὴ ἔ προύχρησι ἢ προσδέχοντο, ἀπῆλθον ἐπ' Ἀντίσσης, καὶ ἢ Πύρας, καὶ ἢ Φεστῆ· καὶ κατὰ τῆσάμειν τὰ ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις βεβαίωτερα, ἢ καὶ τείχη κρατύναντες, ἢ διὰ τάχους ἀπῆλθον ἐπ' οἴκῳ. ἐστράτευσαν δὲ καὶ οἱ Μήθυμναῖοι, ἀναχωρησάντων αὐτῶν, ἐπ' Ἀντισσαν καὶ ἐκβοηθείας τιμὸς γενόμενης, πληγέντες ὑπὸ τε τῶν Ἀντισσαίων καὶ τῶν ἐπικέρων, ἀπέθανόν τε ἢ πολλοὶ, καὶ ἀνεχώρησαν ἢ οἱ λοιποὶ κατὰ τάχος. ἢ οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, πυθανόμενοι ταῦτα, τὸς τε Μιτυληναῖος τῆς γῆς κρατῆντας, καὶ τὸς σφετέρους στρατιώτας ἔκ ἰκανὸς ὄντας εἰργεῖν, πέμπουσι, περὶ ἢ τὸ Φθινόπωρον ἤδη ἀρχόμενον, Πάχηλα τὸν Ἐπικέρου στρατηγόν, καὶ χιλίους ὀπλίτας ἰεαυτῶν. οἱ δὲ, αὐτερέται πλεύσαντες τῶν νεῶν, ἀφικνῶνται, καὶ περιτειχίζουσι Μιτυλήνην ἐν κύκλῳ ἀπλῶ τείχει. ἢ Φερίαια δὲ ἐστὶν οἱ ἐπὶ τῶν κερτερεῶν ἢ ἐγκατωκοδόμηται. καὶ ἢ μὲν Μιτυλήνη κατὰ κράτος ἤδη ἀμφοτέρωθεν καὶ ἐκ γῆς τὰ ἐν θαλάσσης εἰργετο, καὶ ὁ χειμὼν ἤρχετο γίνεσθαι.

ιθ'. Προσδέομενοι δὲ οἱ Ἀθηναῖοι χεημάτων ἐς τὴν πολιορκίαν, ἢ καὶ αὐτοὶ ἐσενεγκόντες, τότε πρῶτον εἰσφορὰν διακόσια τάλαντα ἑξέπειψαν, καὶ ἐπὶ τὸς ξυμμαχίας ἀργυρολόγους ναῦς δώδεκα, καὶ

η αὐτοῖς pro ἢ ταῖς C. ἢ ἐν αὐτοῖς Gr. ο Hic verborum ordo ἕνα κάλλει γίνονται αὐτοῖς etc. Fr. Post. ρ καὶ ἢ ἐκβ. Gr. q ἢ ἐπικρῶντι καὶ Reg. r ἢ ἐν δεσφ. Dan. Gr. s ἢ ἐπὶ Ar. t Hic verbum vnam suspiciam restituendum censet Meursius, et legendum: καὶ ὑπερέτη μισθὸν δραχμὴν etc. quo modo etiam legit Hirsinius, qui huius loci meminit in Orat. contra Leptinem pag. 175. Ed. Francof. Vide Meursii Atticas Lect. p. 70. u Τὸ πρῶτον Ar. C. Baf. x οἱ δεσφ. C. Dan. y προδομένην Gr. Poullo ante ἀτάτα Aug. sed corr. ἀπ. a man. rec. z προσβαλόντες C. ex alioquin emendatione προσβαλόντες in Cod. Ar. προσβαλόντες Dan. a πόρισε paulo infra. Sic et Straboni, Straboni, Αἰθιοπ. b Promittite scribitur haec vox, nunc cum duplici, nunc cum simplici e. Arud Strabonem et Syllacem ἔρεσσε acutitone. Ἐρεσσε Reg. c καὶ τάχῳ etc. usque ad καὶ ἐκβοηθ. om. Cl. d Διατάχους Ald. Flor. Baf. Steph. I. et mox κατὰ τάχῳ et κατωκράτος. Hnsf. κατὰ τάχῳ et κατωκράτος infra etiam Reg. e οἱ πολλοὶ Ar. C. f οἱ πολλοὶ κατὰ τάχῳ Reg. g οἱ δὲ Ἀθηναῖοι Ar. C. Ald. Flor. Baf. Dan. u Τὸ δεσφ. Ar. C. Dan. φθινόπωρον Mosqu. i αὐτῶν Gr. k φερίαια ἢ ἢ Ar. C. Gr. ἢ etiam Dan. l Pro hoc in Gr. est ἑκάστῳ cum spatii vacuo ante καὶ. m sic distinguit Fr. Post. καὶ αὐτοὶ ἐσενεγκόντες τότε πρῶτον εἰσφορὰν, διακόσια etc. Eis qm Ar. C. Vide Strabonem de Repub. Athen. lib. 4. Ἐνεργῶντες τότε πρῶτον εἰσφορὰν Reg. et Cass. nisi quod hic habet ἐσενεγκόντες. In eodem distindio est post τάλαντα, non post ἐξέπειψαν.

ἢ ἐν ταῖς] Inter plura exempla articuli pro pronomine positi hoc quoque adfert Stephanus, Append. ad Script. de Dial. p. 184. DVCK.
 Durus est hic articulus, et quo referatur? Abresch. 288. eum putat idem ac ἐκείνοις, ἢ ἐταῖς, probatque Gramm. expl. Sed putem, Thuc. sui oblitum, scripsisse ἐν ταῖς pro ἐν τῶν, pro ἐν τῆται, quod crederet scripsisse; κατὰ τὸς χρόνους, ut solet. v. c. II. 68. 95. et Heilm. ad eundem est super h. I. qui praefert lect. αὐτοῖς, quae opinio non spernenda. Sed lectio haec orta videtur ex altera. Reisk. f. ἔπλεον. αὐτοῖς πλείω δ. v. αὐ. κάλλει, ἐνεργοί, olim ἔπλεον ἐκείνοις, et pro κάλλει, κάλλει. GOTTL.
 Probabilis sane B. Gottl. ratio, per enallagen numeri confirmanda. Quid tamen, si legeris, ταῖς, ἐν ταῖς, sc. ναυαί; BAVFR.
 ἢ ὑπανάλωσεν] Τὸ ὑπὸ in h. verbo notat: sensum. GOTTL.
 ἢ ὑπανάλωσεν, ὑπαναλώθη] Non video, cur notio sensum in-

ferciatur; quam ne asserat quidem ὑπὸ, sed magis, furtivum, occulte. Immo simpliciter est pro ἀναλωσκείν. BAVFR.
 Διδραχμῶν ὀπλίται] Ita ex h. I. Viri docti recte restituerunt apud Pollucem IV, 165. accidentibus etiam Libris scriptis Pollucis. De stipendiis eorum, qui terra militabant, et classiariorum apud Athenienses, vid. Meurs. II. Atticar. Lectio. 8. quem locum designat in Var. Lect. Hudsonus, Lips. V. de Milit. Rom. 16. et Petit. ad Leg. Attic. p. 554. qui hoc extraordinarium fuisse existimant. Nam alioqui illos quaternos, hos ternos in diem obolos accepisse. Car. Petrus, τὴν τε γὰρ Ποτιδαίαν ἐφάρξαν, verterit, qui Potidaeam obsidebant, ipse viderit. De his, qui in praesidio Potidaeae erant post dedicationem urbis, de qua est II, 70. accipiunt Valla, Budaeus V. de Ale p. 175. Ed. Vatic. Lipsius, et Petrus. Hoc tamen ex verbis Thucydidis, quamquam satis obturis, videtur colligi, eos, qui urbein obtederant, idem stipendium accepisse. DVCK.

17. Atque eo tempore, quo naues istae nauigabant, in his rebus, quas tunc gerebant, maxima, simul et ornatissima, rebusque omnibus ad nauigationem necessariis instructissima classis ipsis fuit; sed et altera huic similis, atque etiam maior, huius belli initio. Nam centum naues Atticani, Euboeam, et Salaminem custodiebant, et aliae centum circa Peloponnesum erant, praeter illas, quae ad Potidaeam et aliis in locis erant: vt numerus omnium nauium vna aestate instructarum fuerit ducentarum et quinquaginta. atque hoc potissimum vna cum Potidaea pecunias absumsit. Nam et Potidaeam obsidebant milites binas drachmas diurnas merentes; (etenim sibi quisque vnam, alteram famuli nomine in diem accipiebant;) ter mille quidem, qui primi ad eam obsidendam missi fuerant, nec pauciores, qui in eius obsidione permanserunt, donec eam expugnarunt; sexcenti vero et mille cum Phormione, qui ante vrbis expugnationem discesserunt. et vniuersae naues idem stipendium accipiebant. Pecuniae igitur ita primum consumtae sunt, et tantus nauium, maximus, inquam, numerus, est instructus.

Bell. Pelop an. 4. Olymp. 88. I. V. C. Varr. 326.

18. Mitylenaei vero eodem tempore, quo Lacedaemonii circum Isthmum erant, cum ipsi, tum etiam auxiliarii milites ad Methymnam, cuius per proditionem capiendae spem conceperant, terra cum exercitu sunt profecti: et vrbem adorti, cum res ipsis non succederet, quemadmodum expectabant, Antissam, Pyram, et Eresum petierunt. Et stabilitis harum ciuitatum rebus, murisque firmatis, domum celeriter se receperunt. Methymnaei vero et ipsi post illorum discessum cum copiis aduersus Antissam iuerunt. Sed accepta clade ab Antissacis, et auxiliariis quibusdam militibus, qui subsidio ipsis venerant, multos amiserunt, caeterique celeriter domum reuerterunt. Athenienses vero, cum haec audissent, et Mitylenaeos terra potiri, et suos milites non satis virium ad illos prohibendum habere, iam circiter autumnii initium mittunt Pachetem Epicuri filium, ducem, cum mille gentis suae militibus. Hi vero *insuper* et remigum officium in nauibus facientes ad Mitylenen perueniunt, eamque simplici muro cingunt. Nonnullis etiam in locis natura munitis castella aedificarunt. Et Mitylene quidem vtrinque, et terra et mari, acriter obsidebatur, et hyemq̄ appetebat.

Post Sept. 29.

19. Caeterum Athenienses pecuniis ad obsidionem indigentes, cum ipsi pecunias tunc primum *in vsum publicos* contulerunt, et CC. talenta emiserunt, tum etiam duodecim naues pecuniae colligendae gratia,

νομιζοντες] ἀντὶ τῆς, τὴ δὲ ποιεῖν ἀπέγνωσαν. Ἐπήγγελλον] ἐζήτην. καὶ ἐκείνως εἶδον] ἀναχωρήσαντας δηλονότι. Ἐν τοῖς] ἐν ταῖς τοῖς χρεῖσις, ἢ ταῖς Ἀθηναίσις. Νῆες αὐτῶν ἀποτοῖς ἐνεργοί] αἱ τὸ ἔργον ποιῆσαι τῶν νέων, ταῖς τε, πλωίμοι καὶ χρησταί. Τρισχίλιοι μὲν οἱ πρῶτοι] ἐπέμψθησαν γὰρ ἐκεῖ πρῶτοι, καὶ δεύτεροι. οἱ μὲν ἂν πρῶτοι ἔμειναν ἕως ἀλώσεως τῆς πόλεως, πολιορκούντες· οἱ δὲ δεύτεροι, οἱ μετὰ Φορμίωνος, πρὸ τῆς ἀλώσεως ἀνεχώρησαν. Ἐξακόσιοι δὲ καὶ χίλιοι] διόλη (φῆσι) μέχρι τῆς πολιορκίας ὑπέμεινεν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀπλιτῶν. Ἐφειρον] ἐλάμβανον. Ἐπληρώθησαν] ἀνθρώπων δηλονότι. Κρατύνοντες] ἰσχυρὰ ποίησαντες. Πληγέντες] μεγάλως νικηθέντες οἱ Μυθιμναῖοι. πληγὴ γὰρ κατὰ πόλεμον, καὶ τραῦμα, ἢ ἰσχυρὰ ἦτα. Ἐργεῖν] τῆς Μιτυληναίας. καὶ ἐκ θαλάσσης ἔργετο] ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. Ἐς τὴν πολιορκίαν] τῶν Μιτυληναίων. Οἱ Πλαταιεῖς] τὸ

Meursius *μισθόν* hic inferit; sed non opus, cum sequatur illico sub fin. cap. Abresch. 289. GOTTL. Ἀντίσσης] Vid. *Harprocrat. Aristot.* Pol. 134, 2. olim insula. *Ouid.* M. XV. Fluētibus ambitae fuerant *Antissa* Pharosque. Fatum eius enarrant *Liu.* XLV, 31. *Plin.* V, 31. Mox voces καὶ ταῖχη vsque ad καὶ ἐκβ. omittit *Cl.* Scribae feltinantis errore. *WASS.* Ἐρέσου] Vid. VIII, 100, et 103. Ἐρεσσὴ καὶ Μυθίμνης *Cantacuzenus* 290, 292. *WASS.* Varie scribitur Ἐρεσσός, Ἐρεσός, Ἐρεσός, et Latinis *Eressus*, *Evesus*. Vid. *Cellar.* III. *Geograph.* Ant. 2. qui hic quoque, vt infr. C. XXXV. et apud alios, πύργος scribendum recte censet. add. *Harprocrat.* l. v. Hinc *Pyrrhiades* puellae *Ouid.* *Epist.* *Sapph.* v. 15. *DNCK.*

Ἐργετο] Nota copiam Thuc. antea περιτεχίζεω, περιέχειν et περιφέρειν. Abr. 289. GOTTL. Καὶ αὐτοὶ ἐσενεγκόντες, τότε] Puto haec melius ita distingui in *Cass.* et *Vasf.* καὶ αὐτοὶ ἐσενεγκόντες τότε πρῶτον εἰσφορὰν διακόσια τάλαντα, ἐξέπεμψαν κ. ε. τ. θυμάρχης & v. *Aristoph.* *Lystr.* 655. Εἰτ' ἀναλώσαντες ἢ ἀντεσφέρετε τὰς εἰσφορὰς. Rectius etiam alii *Mss.* et *Edd.* ἐσενεγκόντες, quam ἐνεγκόντες *Reg.* Est enim vstratissimum, et quasi proprium de talibus εἰσφέρειν. Sunt autem εἰσφοραὶ ciuium, φόρος sociorum et prouincialium. *Ammon.* et *Perizon.* ad *Aelian.* II. V. H. 10. Ἀργυρολόγος ναῦς memorat etiam *Aristoph.* *Equit.* 1068. vbi *Schol.* adnotat: ἐλέγοντο δὲ Πάραλοι καὶ Σκαμίνιοι, de quo amplius quaerendum arbitror. *DNCK.*

Λυσικλέα, πέμπτον αὐτὸν στρατηγόν. ὁ δὲ ἄλλα τε ἠργυρολόγει, καὶ περιέπλει, καὶ τῆς Καρίας ἐκ Μυῦντος ἀναθῆς διὰ τῆ Μαϊάνδρου πεδίοις μέχρι τῆ Ἰ Σανδίου λόφου, ἐπιθεμελίω τῶν Καρῶν καὶ Ὁ Αναϊτῶν, αὐτὸς τε διαφθείρεται, καὶ τῆς Ρ ἄλλης στρατίας πολλοί.

κ'. Τῆ δ' αὐτῆ χειμῶνος, οἱ Ἰ Πλαταιῆς (ἔτι γὰρ ἐπολιορνεῖτο ὑπὸ τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἰ τῶν Βοιωτῶν) ἐπειδὴ τῶ τε σίτῳ ἐπιλιπόντι ἐπιέζοντο, καὶ ἀπὸ τῶν Ἰ Ἀθηνῶν Ἰ ἑδεμία ἦν ἐλπίς τιμωρίας, δὲ ἄλλη σωτηρία ἐφαίετο, ἐπιβλεύουσιν αὐτοὶ τε καὶ Ἀθηναίων Ἰ οἱ ξυμπολιορνεύμενοι, πρῶτον μὲν πάντες Ἰ ἐξελεύειν, καὶ ὑπερβῆναι τὰ τεῖχη τῶν πολεμίων, ἦν ὄνικατα βιάσασθαι, ἐσηγησαμένων τὴν πείρην αὐτοῖς Θεμιστε τε τῆ Ἰ Τιμίδου, ἀνδρὸς μάντιος, καὶ Ἰ Εὐπολπίδα τῆ Ἰ Δαιμάχου, ὅς καὶ ἐστρατήγει. ἐπειτὰ οἱ μὲν ἡμίσεις ἀπάκησαν πῦρ, τὸν κίνδυνον μέγαν ἠγησάμενοι ἐς δὲ ἀνδρας διακοσίους καὶ εἰκοσι μάλιστα Ἰ ἐνέμειναν τῆ ἐξόδῳ ἐφελονταί, τρώπῳ τοιαύτῃ. κλιμάκας ἐποίησαντο Ἰ ἴσας τῶ τεῖχει τῶν πολεμίων. ξυμεμετρήσαντο δὲ ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πλῆθον, ἦ ἔτυχε πρὸς σφῶς ἐκ Ἰ ἐξᾶλημιμένου τὸ τεῖχος αὐτῶν. ἠρθμῶντο δὲ πολλοὶ ἄμα τὰς Ἰ ἐπιβολὰς καὶ ἐμελλον οἱ μὲν τινες ἀμαρτήσασθαι, οἱ δὲ πλείους τούξασθαι τῆ ἀληθῆς λογισμῶν, ἄλλως τε καὶ πολλάκις ἀριθμῶντες, καὶ ἄμα Ἰ πολὺ ἀπέχοντες, ἀλλὰ ῥαδίως καθορμηθῆς ἐς ὃ ἐβέβητο τῆ τεῖχος. τὴν μὲν ἔν ξυμμετρήσει τῶν κλιμάκων ἔτις ἔλαβον, ἐκ τῆ πάχους τῆς πλῆθου εἰκάσαντες τὸ μέτρον.

κα'. Τὸ δὲ τεῖχος ἦν τῶν Πελοποννησίων τοιοῦδε τῆ οἰκοδομήτει ἔειχε μὲν δύο τὰς περιβόλους, πρὸς τε Ἰ Πλαταιῶν, καὶ εἴ τις Ἰ ἐξώθεν ἀπ' Ἰ Ἀθηνῶν Ἰ ἐπίῳ. διείχον δὲ οἱ περιβόλοι ἐκκαίδεκα πόδας μάλιστα ἀπ' ἀλλήλων. τὸ ἔν μεταξὺ τῆτο, οἱ ἐκκαίδεκα πόδες, τοῖς Φύλαξιν Ἰ οἰκήματα διαινετημένα ὠκοδομήτο καὶ ἦν ξυνεχῆ, Ἰ ὡς τε ἐν Φαίεσθαι τεῖχος παχὺ, ἐπάλλξεις ἔχον ἀμφοτέρωθεν. διὰ δὲκα δὲ ἐπάλλξων πύργοι ἦσαν μεγάλοι, καὶ ἰσοπλατεῖς τῶ τεῖχει, Ἰ δῆλοντες ἐς τε τὸ ἐσω μέτωπον αὐτῆ, καὶ οἱ αὐτοὶ καὶ ἐς τὸ ἔξω ὡσε πάροδον μὴ εἶναι Ἰ παρὰ πύργων, ἀλλὰ δι' αὐτῶν μέσων διήσαν. τὰς ἔν νύκτας, ὅποτε χειμῶν εἶη νοτερός, τὰς μὲν ἐπάλλξεις Ἰ ἀπέλειπον, ἐκ δὲ τῶν πύργων, ὄντων δι' ὀλίγης καὶ ἀνωθεν στεγανῶν, τὴν Φυλακὴν ἐποιῶντο. τὸ μὲν ἔν τεῖχος, ὡ περιεφραξῆντο οἱ Ὁ Πλαταιῆς, τοῖστων ἦν.

η Σαρδῖς Ar. C. Dan. παιδῖς et supra Σανδῖς Gr. ο Ἀναϊτῶν Ar. C. Ἀναϊτῆς Steph. Byzant. vbi alterum iota transcriptorium incuria neglectum existimat Berkelius. ρ ἄλλως om. Cl. et Cass. Aug. η Πλαταιῆς Ar. C. Reg. Cass. Dan. Gr. ρ τῶν deest Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bif. Steph. 1. Cass. Reg. Dion. Aug. s Ἀθηναίων Gr. t οὐδὲ μία ἰσπίς ἢ Ar. C. Cass. Ἐλπίς ἢ etiam Reg. et Dan. υ οἱ deest Reg. x Ἰ ἐξελεύειν Ar. C. Dan. Mosqu. y τομίδου Ar. C. Cl. Τιμίδου Gr. τομίδου Reg. Cass. Dan. Mosqu. Aug. a Reg. etiam abest te. et Cass. cum Aug. paullo ante ἐκκαίδεκα. z ἐπολπίδα Marg. 1. ἐπολπίδα Marg. 2. Ar. C. Cl. Dan. Εὐπολπίδα Reg. a καίμιν Ar. C. ex alieuius tamen emendatione in margine Col. Ar. Δαιμάχου reperitur. καίμιν Dan. b Ἀναϊτῶν Ar. C. Dan. c ἴσα cum o recenti manu super a scripto Reg. d ἐξᾶλημιῶν in textu et supra rec. manu lim Reg. e Ἰ ἐπιβολὰς Gr. f πλαταιῶν C. πλαταιῶν Marg. Ar. Ald. Flor. Bif. Dan. ff Διόδοτος Mosqu. g Ἀθηναίων Gr. h ἔπειτα Reg. i Quae Thucydidi οἰκήματα sunt, Diodoro στεγανῶν, siue στεγῶν. Vide C. J. Valart Notae ad Polyb. pag. 182. φύλαξ Gr. k ὡσε ἐν φαίεσθαι τὸ τεῖχος παχὺ Ar. C. Cass. ξυνεχῆ ὡσε ἐν φ. τὸ τ. π. Dan. Paulo post ἀμφοτέρ. Mosqu. l Δῆλοντες εἰς τε τὸ ἐσω μέτωπον καὶ εἰ ἀπὸ καὶ τὸ ἔξω Ar. C. et καὶ τὸ ἔξω etiam Cl. Gr. Dan. ita vt Ar. et C. sed ἔς, non εἰς. Δῆλοντες δὲ ἐς τε Gr. καὶ τὰ ἔξω Reg. καὶ τὰ ἔξω a prima manu, et a correctore recent. ἔξω Cass. m Παρὰ Reg. n ἀπέλειπον Reg. Mosqu. ο Πλαταιῆς Ar. C. Reg. Cass. Gr.

Ἄλλα] Reisk. malit, ἄμα. GOTTL.

Ἀναϊτῶν] Mff. Gr. et Clar. nihil mouent. De ciuitate Ἀναϊτῶν vid. Eustath. ad Dionys. 828. ab hac diuersa est Ἀναϊτῆς Armeniacae, a nomine Deae Ἀναϊτιδος, de qua Strabo XI. XII. et XV. Scylax p. 37. Ἄναξ (Ἀναϊτῶν) Πανιώνιον, Ἐραστῆρατος. De Sandio non memini me legisse: Sandionis cuiusdam meminit Pausan. 103. WASS. Infra c. 32. h. lib. Σαμίω τῶν ἐξ Ἀναϊτῶν. IV, 75. τὰ Ἀναϊτῶν ἐπὶ τῆ Σάμῳ, et VIII, 19. ἔπλευσαν ἐς Ἀναϊτῶν, vbi vid. Var. lect. DVCK.

Ὁδῆμα ἦν ἐλπίς] In quibusdam ἔξω μία ἐλπίς ἦν, positura gratiore. WASS. Thom. Magist. in τιμωρία hic τιμωρίαν rectius interpretatur βοήθειαν, quam Scholiastes ἐκδικασίαν Diodor. Sicul. XIII. p. 315. de hac re: τῶν Ἀθηναίων μηδμίαν ἔξαποσιλλόντων βοήθειαν. Idem Thomas ἀπὸ Ἀθηναίων omisso articulo. DVCK.

Ἐπιβλεύουσιν — ἐξελεύειν] T. Magister in βουλεύσαι om. τε, male, et diferte legit ἐξελεύειν. Confer Diodor. p. 315. b. WASS. Te est in Thomae Edit. Colin. et Francq. DVCK.

Ἐσηγησαμένων] Virg. dux foemina facti, Aelian. V. H. III, 8. πιστεύσαντες, ὅτι τῶν πολεμικῶν ἔργων ἠγγίσται καλῶς, καὶ εἰς δέον. Noster alibi ἠγείτο τῆς ἐσβολῆς. WASS.

Εἰσηγησάμ] i. e. αἰτίοι τῆς πείρας, auctores, vt sequitur C. 22. v. 2. GOTTL.

Ἐξᾶλημιῶν] Moeris hoc e Thucydide laudans itidem, vt Scholiastes, κεχρησμένον interpretatur. Est inter propria huius rei verba. Poulux VII, 124. τὰ ἔξω δὲ χλίον, εἴτα ἔλασαν, ἰταλίσαν, καταλίψαν, ἐξᾶλίσαν DVCK.

Τὰς ἐπιβολὰς] Locum ad verbum paene descripsit Proc. B. G. I, 22. GOTTL.

Bell. Pelop. an. 4. Olymp. 38. 1. V. C. Varr. 327.

et Lycilem cum quatuor collegis ad socios miserunt. Ille vero, cum ex aliis locis pecunias classe circumuectus exigebat, tum etiam ex urbe Myunte per Maeandrum Cariae campum vsque ad Sandium collem ascendit, et a Caribus, ac Anaetis, qui ipsum inuaserant, et ipse, et magnus aliarum ipsius copiarum numerus caesus est.

20. Eadem hyeme Plataeenses (adhuc enim a Peloponnesis et Boeotis obsidebantur) cum et penuria rei frumentariae grauiter laborarent, nec ullam subsidii Athenis ad se venturi spem amplius haberent, nec ulla alia salutis parandae ratio appareret, cum ipsi, tum Athenienses, qui cum ipsis obsidebantur, primum quidem in ite consilio statuunt omnes exire, hostiumque muros superare, si modo per vim hoc facere possent, huius conatus autoribus Theaeneto Timidae filio, qui vates erat, et Eupolpida Daimachi filio, qui et ipse dux erat. Deinde vero dimidia ipsorum pars, quod periculum ingens esse duceret, metu quodam territa destitit incepto. Sed ducenti et viginti circiter in eadem eruptionis faciendae sententia vltro permanferunt, in hunc modum. Scalas hostilium murorum altitudine pares fecerunt. Hanc autem emensi sunt, contemplantes laterum coagmentatorum ordines, qua parte murus ipsorum ad eos spectans tectorio carebat. Multique simul laterum coagmentatorum strata numerabant. Et horum quidem nonnulli a vera ratiocinatione aberraturi erant, plerique vero eam assequuturi erant. praesertim quia saepius eas numerabant, simul etiam, quia non procul aberant: sed ea muri pars, ad quam scalas admouere volebant, facile conspiciebatur. Sclarum igitur mensuram, et proceritatem hoc modo sunt assequuti, ex laterum crassitudine eam coniectantes.

21. Peloponnesiorum autem murus hac erat structura. Duplicem ambitum habebat, alterum quidem, Plataeas versus, contra Plataensium eruptiones, alterum vero exteriorem, contra Athenienses, si quis forte Athenis ad opem Plataensibus ferendam contra ipsos venisset. Hi autem ambitus, alter ab altero, sexdecim ferme pedum interuallo distabant. In hoc vero sexdecim pedum spatio tabernacula distincta, custodibus erant aedificata, eaque perpetua, et contigua, ita vt vnicus, solidusque murus esse videretur, vtrinque pinnas habens. et ad decimam quamque pinnam turres ingentes, et eiusdem, qua murus, crassitudinis, exstabant, et eadem ad interiorem et exteriorem eius frontem pertingebant; ita vt transitus prope turrim non esset, sed per eas medias transirent. Noctu vero, quoties tempestas humida tempusque pluuium erat, pinnas quidem relinquebant; e turribus vero, quae parum remotae, ac superne tectae erant, excubias agebant. Murus igitur, quo Plataeenses ab hostium praesidiis cingebantur, huiusmodi erat.

ἔξῃς ἕτας, οἱ Πλαταιεῖς ἐπειδὴ τῷ τε σίτῳ. τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσῃ. Τιμαρίης] ἐκδικήσεως. Τὴν πύργον αὐτοῖς] τὴν πύργον. Ἀπὸ κινήσαντος] ἀνεβάλοτο. Τῶν τοιαυτῶν] τῶν Πελοποννησίων. Συνεμετρήσαντο] ἔλαβον τὸ ὄψος τῆς τείχεως, καὶ πρὸς τὸτο ἠρίσκοντο τὰς κλίμακας. ἔλαβον δὲ ἐκ τῶν πλῆθων τῶν ἐπιποδομημένων ἡλλήλοισι, τό, τε πλῆθος αὐτῶν ἀριθμησαντες, καὶ τὸ πάχος συντημηγῆμενοι. Ταῖς ἐπιβολαῖς] ταῖς συνθέσεσι. Πρὸς σφᾶς] τὰς Πλαταιεῖς. Οὐκ ἐξαληλυθῆμενοι] ἢ κεραισμένοι. Τὸ τείχος] δηλονότι θεῖναι κλίμακας. Οὕτως ἔλαβον] ἐτίθεισαν. Καὶ ἦν συνεχὴ] τὰ οἰκίσματα δηλονότι. Διὰ δέκα δὲ ἰσότητων] μετὰ δέκα. Ἀλλὰ δὲ αὐτῶν μέσων] θύρας τινὰς ἐποίησαν ἐν αὐτοῖς τοῖς πύργοις, ὥστε δι' αὐτῶν εἶναι, εἴ τις ἀπὸ πύργου εἰς πύργον ἕτερον ἤθελεν ἀπελθεῖν. Νοτερός] διύγρος, καὶ ὑετὸν ἔχων. ἔτι γὰρ καὶ ἕτερος μὴ τοῖστος, ἀλλὰ κρυφῶς καὶ κατωδῶς. Δι' ὀλίγῃ] ἀντὶ τῶ ἐγγύθεν. ἐπεὶ διὰ δέκα ἐπάλλεων μόνον ἦσαν οἱ πύργοι. Στεγανῶν] τέγγην ἐχόντων. Οἱ δ' ἐπειδὴ] οἱ Πλαταιεῖς

Τῇ οικοδομῇ] Pro οικοδομῇ agnoscat Pollux VII, 117. Vid. Grom. Mag. et Phrynicum in οικοδομῇ. WASS. Δύο τὰς περιβολὰς] Vt solebant, quam ab hoste exteriore metus erat. Aliter de circumuallatione Mitylenarum Cap. XVIII. περιτειχίζουσι Μιτυλήνην ἐν κύκλῳ ἀπλῶ τείχει. Vid.

Lips. II. Poliorcetic. 1. et Casaubon. ad Polyb. pag. 181. apud quos multa sunt, quibus Thucydidem Plataeorum circumuallationis descriptio pulchre illustratur. ВУСК. Πλαταιεῖς] Ἄλλῃ Πλαταιεῖς. corrupte. WASS.

κβ. Οἱ δ', ἐπειδὴ παρεσκευάστο αὐτοῖς, τηρήσαντες νύκλα χειμῆριον ὕδατι καὶ ἀνέμῳ, ἢ καὶ ἄμα ἀσέληνον, ἐξήσαν. ἠγάγτο δὲ, οἷπερ καὶ τῆς πείρας αἴτιοι ἦσαν. καὶ πρῶτον μὲν τὴν τάφρον διεβησαν, ἢ ἢ περιείχεν αὐτὰς, ἔπειτα προσέμιξαν τῷ τείχει τῶν πολεμίων, λαθόντες τὰς Φύλακας, ἀνατὸ σκοτεινὸν μὲν, ἔπροιδόντων αὐτῶν, ἢ ψόφῳ δὲ, τῷ ἐκ τῆ προσίεμα αὐτὰς, ἀντιπαταγῆτος τῆ ἀνέμου, ἔ κατακυσάντων. ἄμα δὲ καὶ ἔ διέχοντες ἔ πολὺ ἤσαν, ὅπως τὰ ὄπλα μὴ κερζόμενα πρὸς ἄλληλα αἰσθησιν παρέχοι. ἦσαν δὲ εὐσταλεῖς τε τῇ ὀπλίσει, καὶ τὸν ἔ ἀριστερὸν πόδα μόνον ὑποδεδεμένοι, ἀσφαλείας ἔνεκα τῆς ἔ πρὸς τὸν πηλόν. κατὰ ἔν μεταπύργιον προσέμισγον πρὸς τὰς ἐπάλξεις, εἰδότες, ὅτι ἐρημοὶ ἔ εἰσι, πρῶτον μὲν οἱ τὰς κλίμακας φέροντες, καὶ προσέθεσαν. ἔπειτα ψιλοὶ δάδεκα ξὺν ξιφιδίῳ καὶ θάρακι ἀνέβαινον ἔ ὦν ἠγείτο Λιμίας ὁ Κοροῖβη, καὶ πρῶτος ἀνέβη. μετὰ δὲ αὐτὸν οἱ ἔ ἐπόμενοι ἔξ ἔ ἐφ' ἐκάτερον τῶν πύργων ἀνέβαινον. ἔπειτα ψιλοὶ ἄλλοι μετὰ ἔ τῆτος ξὺν δορατοῖσι ἐχώρην. οἷς ἔτεροι κατόπιν τὰς ἀσπίδας ἔφερον, ὅπως ἐκεῖνοι ῥᾶον ἔ προσβαῖνοιεν, καὶ ἔμελλον δάσειν, ὅποτε πρὸς τοῖς πολεμίοις εἴησαν. ἔως δὲ ἔνω πλείους ἐγένοντο, ἔσθοντο ἔ οἱ ἐκ τῶν πύργων Φύλακες. κατέβαλε ἔ γάρ τις τῶν Πλατῆϊων, ἀντιλαμβαίνόμενος, ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων κεραιδίῳ ἢ πεσῶσα ψόφον ἐποίησε, καὶ αὐτίκα βοή ἔ ἦν. τὸ δὲ στρατόπεδον ἐπὶ τὸ τείχος ἔωρησεν. ἔ γὰρ ἔδει, ὅ, τι ἔν τὸ δεινόν, σκοτεινῆς νυκτὸς, καὶ χειμῶνος ὄντος. καὶ ἄμα οἱ ἐν τῇ πόλει τῶν Πλατῆϊων ὑπολελειμμένοι, ἐξεληθόντες ἢ προσέβαλλον τῷ τείχει τῶν Πελοποννησίων, ἐκ τῆμπαλιν ἢ ἢ οἱ ἄνδρες αὐτῶν ὑπερέβαινον, ὅπως ἔηκα πρὸς αὐτὰς τὸν ἔν ἔχοιεν. ἔθουρβῆντο μὲν ἔν κατὰ χώραν μένοντες, βοηθεῖν δὲ ἔδεις ἐτόλμα ἐκ τῆς ἔ ἔαυτῶν Φυλακῆς. ἄλλ' ἐν ἀπόρῳ ἔσαν εἰκάστω τὸ γινόμενον. καὶ οἱ τριακόσιοι αὐτῶν, οἷς ἐτέτακτο ἔ παραβοηθεῖν, εἴτι δέοι, ἐχώρην ἔ ἔξω τῆ τείχους πρὸς τὴν βοήν. Φρυκτοὶ τε ἔηροντο ἔ ἐς τὰς Θήβας πολέμοιοι. παρανίσχον δὲ καὶ ἔ οἱ ἐκ τῆς πόλεως ἔ Πλατῆϊς ἀπὸ τῆ τείχους Φρυκτῆς πολὺς, πρότερον παρεσκευασμένους ἐς αὐτὸ τῆτο, ἔπως ἀσαφῆ τὰ σημεῖα τῆς Φρυκτωρίας τοῖς πολεμίοις ἔ, καὶ μὴ βοηθεῖεν. ἄλλο τι νομίσαντες τὸ γινόμενον εἶναι, ἢ τὸ ὄν, πρὶν σφῶν οἱ ἄνδρες οἱ ἐξίοντες διαφύγοιεν, καὶ τῆ ἀσφαλῆς ἀντιλάβουτο.

ρ Καὶ ἔμ' ἀσέληνον Ar. C. Cass. Dan. Gr. q ἠερ εἶχεν Ar. C. Dan. r ψόφῳ Marg. s Διαδέχοντες Dan. t πολλοὶ Reg. Aug. et a prima manu Cass. in quo deinde factum erat πολλῶ. v ἄλλῶν Ar. C. Dan. κέραια Mosqu. et mox, ἔπαλει. x ἄριστερον μόνον πῶδα Ar. Ald. Flor. Basf. Steph. 1. Μόνον non agnoscit C. ἄριτ. μόνον πῶδα Dan. Gr. y Πρὸς τὸν πόλεμον scribendum esse coniecit Dausquius. Hudf. z ἐλόν Gr. a ἠερε Marg. A voc. Κοροῖβη in C. Aug. incipit manus rec. definens c. 34. in vocc. ἐν ὄν τῆ τείχους. Verba κ. πρ. ἀν. ab al. m. add. b Post ἔπιμῶν distinguendum esse censet Fr. Portus. Paullo ante καὶ πρῶτος ἀνέβη defunt Cass. in marg. rec. manu scripta. c ἐφ' ἔκατέρω Ar. C. Cl. Cass. Mosqu. d τῶν Marg. e Πρὸς τῶν Mosqu. et mox, πρὸς τῶς πολεμίων. f οἱ δεστ Dan. ff γάρ τις ἐκ τῶν Ar. C. Dan. κατέβαλε Aug. sed supr. corr. g ἠν δεστ Ar. C. καὶ αὐτίκα βοήν Cl. Gr. Cass. et Aug. ἠν δεστ Dan. h Προέβαλλον Reg. Mosqu. i Sic Codd. Mss. sed Editi omnes ἔ habent. ἔ Gr. Aug. Dan. a quo etiam abest ei Cass. nunc ἔ, sed videtur fuisse ἔ: nam accentus et spiritus a recenti manu erant, abactis prioribus. k αὐτῶν Reg. l Περιβοηθεῖν Reg. m ἔξωθεν Cl. Gr. Cass. Mosqu. Aug. n πρὸς τὰς Θήβας Ar. C. Dan. τὰς abest Mosqu. o οἱ ἀπὸ τῆς Cl. Cass. p Πλατῆϊς Ar. C. Reg. Cass. Gr. Mosqu.

Ἄσέληνον] Omnes noctis commoditates ad furta belli enarrat. ὕδατι, hoc est, nivibus. vid. Polyacnum VI, 19. WASS.

ψόφῳ] Ordo est: ἔ κατ. δὲ αὐτὰς, τῆ ἀνέμου ἀντιπ. (τῶ) ψόφῳ, τῷ ἐκ τῆ προσίεμα (ἀποτελεσθέντι). v. Abr. 291. GOTTL.

τῷ ψόφῳ, (rel.) ReCe ordinem ex Abresch. instituit B. Gottl. sed pro quaesito illo verbo ἀποτελεσθέντι, simplicius supple, γυρομένη, OTO. BAYER.

τὸν ἀριστερὸν πόδα μόνον] In quibusdam μόνον πῶδα. non male. Virg. Vestigia nuda sinistra Instituerē pedis, crudus tegalata peto. Mox pro τὸν πηλόν Dausquius πόλεμον. Sed nihil mutandum. non enim de peronibus, sed sandaliis loquitur. lapsus nempe cauebant in loco humido. Petro rusticitis in usu. Pers. V, 102. Naum si poscat sibi peronatus arator. Dausquium hic, vt alias passim, falli, planissime docet ὑποδεδεμένοι. WASS. Dausqueii coniectura est in Commentario ad Silium Lib. VIII. v. 421. pag. 353. In proclis multae gentes alectum pe-

dem testum habebat, de qua re vid. quae adnotant Lips. 111. de Mil. Rom. 7. Cerd. ad Virgil. VII. Aeneid. 689. et Dausq. l. d. sed de iis hic non agitur. Quae tamen potest, cur ἀσφαλείας πρὸς τὸν πηλόν ἔνεκα potius sinistro, quam dextro, pede calceati fuerint: quum dextri pedis tegmen non minus ἀσφαλείαν illam praestare posset, quam sinistri? Scholiastes dicit, eos dextrum pedem nudum habuisse διὰ κωφότητα. Eadem causam, cur Aetoli sinistrum pedem ὑποδεδεμένοι fuerint, dextrum autem ἀνυπόδετον habuerint, reddit Aristoteles apud Macrobi. V. Saturn. 18. Nam, inquit, oportet pedem, qui praecedit, et incessum inchoat, τὸν ἠγόμενον πόδα, leuem ac celerem habere, non eum, qui subsequitur ac tardior est. Add. Brodaicum III. Miscellan. 8. Dausqueio tamen haec ratio non visa fuit idonea. Itaque ad emendationem maluit confugere: sed sine causa, vt opinor. DUCK.

οἱ ἐκ τῶν πύργων φύλακες] Exquisitius est quam ei ἐν τοῖς πύργοις φύλα. GOTTL.

22. Plataenses autem, rebus ad eruptionem faciendam paratis, observata nocte, quae et pluvia et vento turbida, et praeterea illunis esset, exierunt. Illis autem praerant, qui et conatus huius autores *ipsis* fuerant. Ac primum quidem transiuerunt fossam, quae ipsos ambibat: deinde vero hostium muro successerunt, clam illorum custodibus, quia propter tenebras quidem custodes prospicere non potuerunt eos, qui veniebant; strepitum vero, quem ipsi Plataenses edebant, dum ad hostium murum accederent, propter ventum obstrepentem, exaudire non potuerant. simul etiam Plataenses ad hostes accedebant, interuallo satis magno alii ab aliis distantes, ne arma collisa sonum ederent, reique significationem darent. Erant autem leuiter armati, et expediti, et sinistro tantum pede calceati, ut in luto firmius consisterent. Per illud igitur interuallum, quod erat inter turrets, ad murorum pinnas accesserunt, quod eas desertas esse scirent: primum quidem illi, qui scalas ferebant, qui etiam eas admouerunt: deinde vero duodecim leuis armaturae milites cum pugione ac thorace ascendebant; quibus praerant Ammeas Coroebi filius, qui etiam primus ascendit. Post ipsum vero sex, qui sequebantur, vtramque turrim superant: deinde post hos alii leuiter armati, cum iaculis succedunt; quibus alii a tergo scuta ferebant, ut illi facilius ascenderent, quae ipsis erant tradituri, quum prope hostes ventum esset. Postquam autem eorum plerique muros superarunt, custodes, qui excubias in turribus agebant, hoc senserunt. Quidam enim Plataensis dum ascenderet, tegulam manu apprehensam de pinnis deiecit, quae lapsa strepitum edidit, statimque clamor a custodibus est sublatus. Exercitus vero ad muros concurrit: nec enim sciebat, quidnam esset periculi, quia nox erat obscura et procellosa. simul etiam Plataenses, qui in vrbe relictii fuerant, egressi, Peloponnesiorum murum inuaserunt, a parte, quae opposita erat illi, quae sui murum superabant, ut hostes animum ad illos minime aduerterent. In suo autem quique loco manentes tumultuabantur, nec vllus custodum ex sua custodia discedens opem aliis ferre audebat: sed animo dubio erant, neque conuicere poterant, quidnam accidisset. Et illi trecenti milites, quibus mandatum erat, ut, si quid opus esset, ad opem ferendam praesto essent, e muro ad clamorem processerunt; facesque, hostilis aduentus indices, Thebas versus sublatae sunt. Plataenses vero, qui in vrbe erant, et ipsi ex suo muro multas faces sustulerunt, quae ad hoc ipsum praeparatae fuerant, ut ignium signa hostibus essent incerta; utque suspicati aliquid aliud esse, quam quod res erat, opem non ferrent, prius quam sui, qui exierant, euassissent, et in loca tuta se recepissent.

Bell. Pelop. an. 4. Olymp. 88. I. V. C. Varr. 327. Post Ian. 25. vel Febr. 23.

τὰ κατὰ σκοπὸν ἐπέσταν. Καὶ τῆς πείρας] οἷπερ καὶ τῆ πειραθῆναι τῆς ἐξόδου, αἰτίαι ἦσαν. ἐμφαίνει δὲ τὸν μάντιν, καὶ τὸν στρατηγόν. Εὐταλεῖς τε] εὐζῶνοι. Καὶ τὸν ἀριστερόν μόνον] ὑπέδιδετο τὸν μὲν ἓνα τῶν ποδῶν, δι' ἀσφάλειαν τὸν δὲ ἕτερον γυμνὸν εἶχον, διὰ κουφότητα. Ἀντιλαμβάνόμενος] ἀντιδρασσόμενος. Καὶ αὐτίκα βοή ἦν] λείπει ἐν ἄλλῃ τὸ ἦν. Τὸ δὲ στρατόπεδον] τῶν Πελοποννησίων. Κατὰ χώραν μένοντες] ἡσυχάζοντες. Ἐκ τῆς ἑαυτῶν φυλακῆς] ἀντὶ τοῦ, καταλιπὼν τὴν ἑαυτοῦ φυλακὴν. Ἄλλ' ἐν ἀπόρῳ ἦσαν] ἀπορίαν εἶχον μέχρι καὶ εἰκασμῶ. Καὶ οἱ τριακῶσιαι αὐτῶν] ἕδαμῶ μὲν εἶπε περὶ τῶν τῶν τριακῶσιαι δηλον δὲ, ὅτι κατὰ τὸ σιωπᾶμενον ἐτάχθησαν. Ἐ γὰρ ἂν νῦν ἐμμένητο αὐτῶν. Παρανίσχον δὲ] παρανέτελλον. Φρυκτῆς πολλῆς] δηλονότι φιλίης. οἱ γὰρ φίλοι ἀντεβίοντο, καίόμενοι μὲν, ἱσάμενοι δὲ] οἱ δὲ πολέμιοι καίόμενοι μὲν καὶ αὐτοὶ, σείόμενοι δὲ ὑπὸ τῶν ἀνατεινόντων. κίνησις γὰρ ὁ πόλεμος. Καὶ μὴ βοήθειῶν] οἱ Θηβαῖοι. Ἐν τῷ] τῷ γιγνομένῳ δηλονότι. Ἐνθάυτος]

*H9. οἱ ἐκ τ. πύργ. φύλ.] Nil exquisiti inest huic permutationi: breuitas tamen arguta, Nostro solemnis, pro longiori: εἰ ἐν τοῖς πύργοις (ἔντες) φύλακες ἦσαντο ἐξ αὐτῶν. V. Ind. in ik. BAVER.

Κεραμίδα] Κεραμίδα et κέρειον de tegulis vsurpasse nostrum Pollux VII, 162. testatur. vid. infra III, 74. vid. Aristoph. Athesneum, Erymol. WASS. Add. Poll. X, 182. DVCK.

Παρανίσχον] Agnoscit Suidas in πρόσισχε. Supra, Φρυκτοὶ II, 94. Morem scite depinxit Aeschylus Agam. v. 289.

*H9aisos] Ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας. Φρυκτῆς δὲ Φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγέλου πυρός. Ἐπεμπεν. Ἴδη μὲν πρὸς Ἑρμαῖον λέπας Λήμνα' μέγαν δὲ φανὸν ἐκ νήσῳ τρίτων Ἄθων αἰπὸς Ζηνὸς ἐξεδέξατο, Ἵπερ Ἑλλῆς τε πάντων, ὡς ναῖσαι Ἴσχυς πορευτῆ λιμπάδος πρὸς ἠδονὴν Πεικῆ, τὸ χρυσοφεγγές, ὡς τις ἥλιος. et quae sequuntur. Confer Themistium Or. XXIII. pag. 283. WASS.

κγ'. Οί δ' ὑπερβαίνοντες τῶν Πλαταιέων ἐν τάτῳ, ἡ ὡς οἱ πρῶτοι αὐτῶν ἀναβεβήκεισαν, καὶ τῷ πύργῳ ἐναίερον, τὰς Φύλακας διαφθείραντες, ἐνεκραίηκεσαν, τὰς τε διόδους τῶν πύργων αὐτοὶ ἐν-
 σάντες ἐΦύλασσαν, μηδενα δὲ αὐτῶν ἐπιβοηθεῖν καὶ κλίμακας προσθεντες ἀπὸ τῷ τείχεος τοῖς πύργοις,
 καὶ ἐπαναβιάσαντες ἄνδρας πλείους, οἱ μὲν ἀπὸ τῶν πύργων τὸς ἐπιβοηθεύοντας καὶ κάτωθεν καὶ
 ἄνωθεν εἶργον βάλλοντες· οἱ δ' ἐν τάτῳ, οἱ πλείους, πολλὰς ὕ προσθεντες κλίμακας ἅμα, καὶ τὰς
 ἐπάλξεις ἀπώσαντες, διὰ τῷ * μελαπυργίῳ ὑπερέβαινον. ὁ δὲ διακομιζόμενος αἰὶ, ἴσατο ὕ ἐπὶ τῷ
 χεῖλος τῆς τάφρου, ἡ καὶ ἐντεῦθεν ἐτόξευόν τε καὶ κύνιζον, εἴτις παραβοηθῶν παρὰ τὸ τείχος κωλυτῆς
 γίγνοιτο τῆς διαβάσεως. ἐπεὶ δὲ πάντες διεπεπεραίωντο οἱ ἀπὸ τῶν πύργων, χαλεπῶς οἱ τελευταῖοι
 καταβαίνοντες ἐχώρην ἐπὶ τὴν τάφρον καὶ ἐν τάτῳ οἱ τριπλάσιοι αὐτοῖς ἐπεφύεοντο, λαμπάδας ἔχον-
 τες. οἱ μὲν δὲ ἂ Πλαταιῆς ἐκείνης ἑώραν μᾶλλον ἐκ τῷ σκοτῆς, ἑστῶτες ἐπὶ τῷ χεῖλος τῆς τάφρου, ἂ καὶ
 ἐτόξευόν τε καὶ ἂ ἐσηκόντιζον ἐς τὰ γυμνά· αὐτοὶ δὲ, ἐν τῷ ἀφανεῖ ὄντες, ἡσσαν διὰ τὰς λαμπάδας
 καθεσθῆντο. ὡστε φθάνουσι τῶν Πλαταιέων καὶ οἱ ἂ ὕτατοι διαβάντες τὴν τάφρον, χαλεπῶς δὲ καὶ
 βιαίως. κρύταλλός τε γὰρ ἐπεπήγει ἔ βεβαιος ἐν αὐτῇ, ὡς ἐπελθεῖν, ἀλλ' οἷος ἀπηλιάτῃ, ἡ βορῆς,
 ὕδατῶδες μᾶλλον καὶ ἡ νύξ τοιαῦτα ἀνέμῳ ὕπουφομένη πολὺ τὸ ὕδωρ ἐν αὐτῇ ἐπεποιήκει, ὁ μολίς
 ὑπερέχοντες ἐπεραιώθησαν. ἑγένετο δὲ καὶ ἡ διάφουξίς αὐτοῖς μᾶλλον διὰ τῷ χειμῶνος τὸ μεγαθῆς.

κδ'. Ομοψάντες δὲ ἀπὸ τῆς τάφρου οἱ ἂ Πλαταιῆς, ἐχώρην ἀφῆσαι τὴν ἐς Θήβας φέρουσαν ὁδόν, ἐν
 ἂ δεξιᾷ ἔχοντες τὸ τῷ Ἀνδροκράτης ἡρώον· νομίζοντες ἡμιστὰ σφᾶς ταύτην αὐτῆς ὑποτοπῆσαι τραπέσθαι,
 τὴν ἐς τὰς πολεμίους καὶ ἅμα ἑώραν τὰς Πελοποννησίους τὴν πρὸς Κιθαιρῶνας καὶ Δρυὸς κεφαλᾶς, τὴν
 ἐπ' Ἀθηναίων φέρουσαν μετὰ λαμπάδων διώκοντας. καὶ ἐπὶ μὲν ἑξ ἡ ἑπτὰ ταῖσιν οἱ ἂ Πλαταιῆς τὴν ἐπὶ
 τῶν Θηβῶν ἐχώρησαν, ἑπειθ' ὑποτρέψαντες ἡσαν τὴν πρὸς τὸ ὄρος φέρουσαν ὁδόν, ἐς ἂ Εξούθρας, καὶ
 Ὑσίας· καὶ λαβόμενοι τῶν ὄρων, διαφύευσαν ἐς τὰς Ἀθήνας, ἄνδρες δάδεναι καὶ διακόσιοι ἀπὸ πλείονων.
 εἰσὶ γὰρ τινες αὐτῶν οἱ ἀπετραπόμενοι ἐς τὴν πόλιν, πρὶν ὑπερβαίνειν· εἰς δ' ἐπὶ τῇ ἑξῷ τάφρῳ τοξότης
 ἐλήφθη. οἱ μὲν δὲν Πελοποννησῖοι κατὰ χώραν ἐγένοντο, τῆς βοηθείας παυσάμενοι· οἱ δ' ἐκ τῆς πό-
 λεως ἂ Πλαταιῆς, τῶν μὲν γεγενημένων εἰδότες ἐδῆν, τῶν δὲ ἂ ἀποτραπομένων σφίσι ἀπαγγειλάντων,

η Ὅσοι περ. Reg. Paullo ante ἄλλοι τε Cass. r Ἐστάντες αὐτοὶ Ar. C. Reg. Cass. Dan. Gr. Mosqu. s τῆς βοηθείας Ar. C. Dan. e καὶ deest Cass. Aug. v προδόντες Reg. x Μεταπύργων, ἐν μέσῳ οἰκοδόμημα τῶν ἐπὶ τῷ τείχεος πύργων. ἦν ὁμοκλήτης. Suidas et Rhavertinus. y Ἐπὶ τῷ τείχεος Gr. Sic et v. 10. vbi cmenentum est χεῖλος. z καὶ ἐντεῦθεν κύνιζον τε καὶ ἰσάσαν Ar. C. a Πλαταιῆς Ar. C. itidemque paulo infra. Reg. Cass. Mosqu. b καὶ ἐντεῦθεν ἐπέφουξον τε Ar. C. Dan. et eis τα. c Ἐσηκόντιζον Cass. Aug. d ἑτερον Cass. Aug. e Ἐπουφομένη Reg. Cass. Gr. f καὶ ἐπὶ τῷ etc. Ar. C. Dan. g Πλαταιῆς Reg. Cass. Gr. h δεξιᾷ Gr. V. l. q. δεξιᾷ Mosqu. id. ἀπ' Ἀθῆναι, et δεικνύσας. i Πλαταιῆς Ar. C. Ald. Flor. Bas. vt etiam paulo infra. Reg. Cass. Gr. k φέρουσαν Ar. C. Leuitonum etiam est apud Strabonem, Scylacem, Aliosque. ἑστῶτες Cl. in marg. φέρουσαν καὶ ἑστῶτες Reg. Cass. l Πλαταιῆς Reg. Cass. Gr. m Ἀποτραπομένων Gr.

Μεταπύργῳ] Vid. Hudf. in Var. Lect. Ita fere Harpocras. vbi nostrum et *Lyfiam* citat. idem valet v. μεσοτείχια Pollux I, 170. Vide *Diodorum* p. 574. 575. WASS.
 Καλυτῆς γίγνοιτο τῆς διαβάσεως] Pro καλοῖσι τὴν διάβασιν. Hoc est, quod *Dionys. Halic.* Tom. II. pag. 133. et 134. dicit, *Tibucydides* τὸ ἐμμητικὸν ὀνομαστικῶς ἐκφέρειν, et σχηματίζειν. Et sic ex imitatione *Tibucydides* etiam *Dionys.* II. Antiquit. 41. κωλυτῆς τῷ εἰς τέλος ἀνάδωρ ἐγένοντο: et VIII, 59. ἔχικανὸν ἐβῆ-
 γοντο κωλυτῆς τῆς συμφορῆς. Rurfus *Tibucyd.* III, 2. μνηστῆς γί-
 γνονται τοῖς Ἀθηναίοις. *Dionys.* XI, 26. μνηστῆς γίνονται τῷ δεσπότῃ.
 Vid. *Casaub.* ad *Dionys.* pag. 16. ВУСК.
 καὶ ἐτόξευον] In quibusdam καὶ ἐντεῦθεν ἐτόξευον. male, ex superiore loco. WASS.
 Πλαταιῶν] Leg. Πλατικῶν, tacentibus non tam libris, quam qui illos tractarunt. WASS.
 Ἀφῆσαι] i. e. εἰς πάντας, ἀπέχεσθαι. ita *Hesych.* v. Abr. 292. GOTTL.
 Ἀνδροκράτης] Ita *Mss.* *Herodotus* IX, 25. Ἐτάσσοντα κατὰ Ἰθναί, πλησίον τῆς τε κρήνης τῆς Γαργαφίης, καὶ τῷ Τερμένος τῷ

Ἀνδροκράτης τοῦ Ἠρώος. vbi *Lamb.* et *G.* ἀλλὰ ἅμα πάντας: *Medicatus* nihil mouet. Fuit ille dux Plataeensium. *Plutarch.* *Agricid.* 325. Respondit Apollo, laturus ex Medis victoriam Atheniensis, si vota Νύμφαις Σφραγίσαι etc. nuncupassent, καὶ θύοντας Ἠρώσι ἈΝΔΡΟΚΡΑΤΕΙ, Λεύκωνι, Πεισάνδρῳ, Δαμοκράτῃ, Τύλωνι, Ἀκταίωνι, Πολυίδῳ — Ἀρχηγέτῃ Πλαταιέων ἡσαν. — αὐτῶ δ' ἦν καὶ τὸ τῷ Ἀνδροκράτης ἡρώον, ἡγυῖς ἄλλες πυκνῶν καὶ συκίων δένδρων περιεχόμενον. ibi pro *Nymphis* lege *Τούτων* cum *Mss.* et διαμαρτεῖν. Paulo aliter enumerat *Clemens Alex.* *Cohort.* p. 35. Ἀνδροκράτῃ, καὶ Δημοκράτῃ, καὶ Κικκλίῳ καὶ Λεύκωνι. Forte latet in voce Κικκλίῳ vitium. Hos oripnor contestatus est *Archidamus* II, 74. De *Alcæone Ariltæi* filio, a *Chirone* educato, et in *Cithærone* a suis canibus devorato, vid. *Apollodorus* III, 4. *Diodorum* p. 195. de *Polyido Apollodorus* III, 3. WASS.
 ἡρώον] Forte ἡρώων. templum Iun. occurrit *L. I.* 24. G.
 ἑστῶτες] Ita *Mss.* et *Steph.* Vid. *Nostrum* Lib. V, 83. *Pausan.* *Boeot.* IX, 2. ἐν τῷ Κιθαιρῶν ὄλιγον τῆς εὐθείας — ἑστῶν καὶ φέρουσαν ἰερεῖα ἐστ. Confer II, 24. VIII, 6. *Herodot.* VI, 108.

Bell. Pelop. an. 4. Olymp. 88. I. V. C. Varr. 327.

23. Plataenses vero, qui muros interea conscendebant, postquam illi, qui suorum primi erant, murum conscenderunt, et utramque turrim, custodibus occisis, in suam potestatem redegerunt, ipsi et turrium transitus hostibus resistentes custodiebant, ne quis per eas penetrans ad opem suis ferendam contra se veniret; et scalas e muro turribus admoventes, suorum plerosque per scalas in loca superiora recipiebant, et eorum alii quidem ex turribus, et ex inferioribus, et ex superioribus earum partibus *hostes*, qui suis subsidio veniebant, missilibus arcebant. Alii vero interea, quorum maior erat numerus, cum multas scalas simul admouissent, pinnasque deiecissent, per spatium, quod erat inter turres, ascendebant; et subinde qui recipiebantur, in fossae crepidine stabant, et sagittis, atque iaculis petebant *hostes*, si quis subsidio veniens, transitum ad murum impedire vellet. Vbi autem omnes, qui in turribus erant, transferunt, illi, qui postremi descenderunt, ad fossam aegre venerunt. Interea vero illi trecenti cum facibus, quas gestabant, in eos ferri coeperunt. Plataenses igitur eos ex tenebris facilius conspiciebant, * stantes in fossae crepidine, et sagittis, iaculisque nudas corporis partes petebant. Ipsi vero, quod in tenebris essent, propter faces minus conspiciebantur. Itaque et Plataenses, qui postremi erant, fossam quidem transiuerunt prius, quam opprimerentur: sed aegre, et per vim. Nam et glacies in ea concreuerat, quae non erat solida, ita ut eos transeuntes sustinere posset, sed potius erat aquosa, qualis esse solet, subsolano potius quam Borea spirante. Et nox illa, propter huiusmodi ventum niuib. conspersa, aquam in ea vehementer auxerat, quam vix capitibus supra eam exstantes transiuerunt. Et propter huius tempestatis magnitudinem potissimum euadendi facultas ipsis oblata.

24. Plataenses vero a fossa digressi, viam, quae Thebas ferebat, iuerunt conferti, ad dextram habentes † Androcraetis fanum. existimabant enim illos minime suspicatuos esse, se conuersum in ad illam viam, quae ad hostes duceret. simul etiam videbant Peloponnesios cum facibus insequentes, ea via, quae per Cithaeronem, et * Capitaquercus, Athenas ducebat. Sex autem, septemue stadia Thebas versus ire perrexerunt; deinde diuertentes, viam, quae ad montem fert, iuerunt, et Erythras ac Hyfias petierunt: occupatisque montibus, Athenas perfugerunt, ducenti et duodecim ex maiore numero. fuerunt enim eorum nonnulli, qui in vrbe reuerterunt, antequam murum reliqui superarent: vnus vero sagittarius in exteriori fossa captus est. ** Peloponnesii igitur, postquam hostem insequi destiterunt, in suam quique stationem redierunt. At Plataenses, qui erant in vrbe, rerum omnium, quae tunc acciderant, ignari, caeteris, qui rediissent, neminem superesse renuntiantibus, simul ac dies

* Stantes ad labrum fossae. *Acacius*. Ad hunc fere modum *Liuius* lib. 37. *HYDS.* † Iunonis delubrum ab Androcraete conditum. *Atin.* IDEM. * Graecam vocem *Dryosephalus* retinendam censet *Acacius*: sicuti *T. Liuius* locum, ad quem *Quint. Flam. Philippum* deiecit, *Cyrosephalus* appellat; cum potuisset et ipse dicere *Capita-canis*. IDEM. ** Peloponnesii, postquam a subsidio ferendo destiterunt, in sua quisque statione manserunt. *Valla.* IDEM.

ἐναντιωθέντες. Οἱ μὲν, ἀπὸ τῶν πύργων οἱ Πλαταιεῖς καὶ ἀνωθεν καὶ κάτωθεν τὰς βουθῆντας τῶν Πελοποννησίων ἔβαλλον. Οἱ δ' ἐν τάτῳ τῷ καιρῷ δηλονότι. Ἀπόσκιπτες] εἶψαντες. ἵνα εὐχερῆς καὶ ἀκωλύτως ἢ ἀβάσσις γένοιτο. Ἰστατο, ἐπὶ τῷ χεῖλεσι] τὰ ἔξωθεν δηλονότι. ἢ γὰρ εἶπε περὶ τῷ ἔνδον. Χαλεπῶς οἱ τελευταῖοι] οἱ τελευταῖοι τῶν καταβαινόντων ἀπὸ τῶν τῆς ὄρεφης πύργων χαλεπῶς ἀπεχώρουν. ἐπεὶ οὐκ εἶχον τὰς ὀπίσθεν αὐτοῖς ἐπιμύονοντας. Ἐς τὰ γυμνά] μέρη δηλονότι. Ὡστ' ἐπελθεῖν] διαδραμεῖν. ἢ βορέης] ὃ ἢ σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ ἢ περὶ κείται. βορέης γὰρ βέβριον ποιεῖ κρύσταλλον, ἀπληρώτης δὲ ὑδατῶδῃ. Ἐν αὐτῇ] τῇ τάφρῃ. Ἐς Ἐρυθραὶς καὶ Ἷσθιας] δήμοι Βοιωτίας. Κατὰ χεῖραν ἐγένοντο] ἡσύχασαν. Ὡς ἔδειξεν περιεῖν] ἀντὶ τῷ,

IX, 15. V, 74. Κτίσμα erat Νυκτέως τῷ Ἀντιόχῳ πατρὸς. Vid. Cl. *Wobeleum* Itinerar. p. 474. et *Strabonem* IX. p. 630. et *Suidam* in h. v. wass. Saepius Ἷσθια inuenias, quam Ἷσθια. De ea *Stephanus*: Ἷσθια, πόλις Βοιωτίας, καὶ ἐνικῶς καὶ πληθυντικῶς περὶ ἧς Θουκυδίδης, τριτῆ. Ἀσπίδος ἕρπαιον, κτίσμα

Νυκτέως — Adnotat ibi *Berkelius*, non esse apud *Thucyd.* III. sed apud *Strabonem* IX, 404. ad verbum. Non adaequatus est mentem *Stephani*, qui non dicit, illa, ἀσπίδος ἕρπαιον — esse in *Thucydidis* III, sed tantum, cum *Hyfiam* lib. III. memorare. Ἐρυθραί, an Ἐρυθραὶ scribendum esset, iam olim non

ὡς ἔδει περιέει, κήρυκα ἐκπέμψαντες, ἐπεὶ ἡμέρα ἐγένετο, ἢ ἐσπένδοντο ἀναίρεσιν τοῖς νεκροῖς. μαθόντες δὲ τὸ ἀληθές, ἐπαύσαντο. οἱ μὲν δὲ ὁ τῶν Πλαταιέων ἄνδρες, ἴσως ὑπερβάλουτες ἐσώθησαν.

κε'. Ἐκ δὲ τῆς Λακεδαιμόνος, τῆ αὐτῆ χειμῶνος τελευτῶντος, ἐκπέμπεται Σάλαιθος ὁ Λακεδαιμόνιος ἐς Μιτυλήνην τριήρει. καὶ πλεύσας ἐς Ἡ Πύρραν, καὶ ἐξ αὐτῆς περὶ κατὰ χαράδραν τινὰ, ἢ ὑπερβάλου ἦν τὸ περιτείχισμα, διαλαθὼν ἑ ἐσέρχεται ἑ ἐς τὴν Μιτυλήνην. καὶ ἔλεγε τοῖς πρόδροις, ὅτι ἐσβολὴ τε ἕ ἄμα ἐς τὴν Ἀττικὴν ἔσται, καὶ αἱ τεσσαράκοντα νῆες παρέσονται, ἄς ἔδει βοηθῆσαι αὐτοῖς. προαποπεμφθῆναι τε αὐτὸς τέτων ἕνεκα, καὶ ἄμα τῶν ἄλλων ἐπιμελησόμενος. καὶ οἱ μὲν Μιτυληναῖοι ἐθάρσεν τε, καὶ πρὸς τὰς Ἀθηναίους ἦσσαν εἶχον τὴν γνάμην, ὥστε ἕ ξυμβαίνειν. ὁ, τε χειμῶν ἐτελεύτα ἕτος, καὶ τέταρτον ἕτος τῷ πολέμῳ ἕ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θηκυδίδης ξυνέγραψε.

κς'. Τῆ δ' ἐπιγιγνομένης θέρους, οἱ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ τὰς ἑ ἐς Μιτυλήνην ἑ δύο καὶ τεσσαράκοντα ναῦς ἀπέστειλαν ἑ ἔχοντα Ἀλικίδαν, ὃς ἦν αὐτοῖς ναύαρχος, ἑ προστάξαντες, αὐτοῖς ἐς τὴν Ἀττικὴν καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐσέβαλον. ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι, ἀμφοτέρωθεν θέρουβιμοι, ἦσσαν ταῖς ναυσὶν ἐς τὴν Μιτυλήνην καταπλεύσασαι ἐπιβοηθήσασιν. ἠγέτο δὲ τῆς ἐσβολῆς ταύτης Κλεομένης, ὑπὲρ Πausanias τῆ Πλειστοάνατος ἑ υἱός, βασιλέως ὄντος καὶ νεωτέρως ἔτι, ἑ πατρὸς ἀδελφὸς ἄν. ἐδήρυσαν δὲ τῆς Ἀττικῆς τὰ τε πρότερον τελημημένα, καὶ εἴτι ἑ ἐβεβλασῆκει, καὶ ὅσα ἐν ταῖς πρὶν ἑ ἐσβολαῖς ἑ παρελείπειτο. καὶ ἡ ἐσβολὴ αὕτη ἑ χαλεπωτάτη ἐγένετο τοῖς Ἀθηναίοις μετὰ τὴν δευτέραν. ἐπιμένοντες γὰρ αἰεὶ ἀπὸ τῆς Λέσβου τὴ πεύσεισθαι τῶν νεῶν ἕργον, ὡς ἦδη ἑ πεπεραιωμένων, ἑ ἐπεξῆλθον ἑ τὰ πολλὰ τέμνοντες. ἑ ὡς δ' ἔδδεν ἀπέβαινον αὐτοῖς ἄν προσεδέχοντο, καὶ ἐπελελοίπει ὁ σῆτος, ἀνεχώρησαν, καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις.

κζ'. Οἱ δὲ ὁ Μιτυληναῖοι ἐν τῷδε, ὡς αἱ τε νῆες αὐτοῖς ἕχ ἦκον ἀπὸ ἑ τῆς Πελοποννήσου, ἀλλὰ ἐνεχρόνιζον, καὶ ὁ σῆτος ἐπελελοίπει, ἀναγκάζονται ξυμβαίνειν πρὸς τὰς Ἀθηναίους, διὰ τὰδε ἑ ὁ Σάλαιθος, καὶ αὐτὸς ἑ προσδεχόμενος ἔτι τὰς ναῦς, ὀπλίζει τὸν δῆμον, πρότερον ψιλὸν ἑ ὄντα, αἰς ἐπεξῆν τοῖς Ἀθηναίοις. οἱ δὲ, ἐπειδὴ ἔλαβον ὄπλα, ἕτε ἠεροῶντο ἔτι τῶν ἀρχόντων, κατὰ ξυλλόγως τε γιγνόμενοι, ἢ τὸν σῆτον ἐκέλευον τὰς δυνατὰς φέρειν ἐς τὸ φανερόν, καὶ διανεμῆσαι ἅπασιν, ἢ αὐτοῖς ξυχωρήσαντες πρὸς Ἀθηναίους ἕφασαν παραδώσειν τὴν πόλιν.

ἢ Ἐσπένδοντο ἀναίρεσιν τῶν νεκρῶν *Matg.* Hinc νεκροὺ ὑπόσπονδοι, locutio *Toucyllidi* familiaris: quia scilicet σπονδαί ἐγένοντο διὰ τὴν ἀναίρεσιν τῶν νεκρῶν. *Hudf.* ὁ τῶν *deest Ar. C. Cl. Cass. Dan.* ἢ οὕτω *Cass. Gr.* ἢ πῆραν *Ar. C.* ut et supra p. 157. *Dan. Gr.* ἢ *Cl. Cass. Aug.* ἢ ἐσέρχεται *Ar. C. Ald. Flor. Busf. Cass. Gr.* ἢ ἐς Μιτυλήνην *Ar. C.* Alibi μυτιλήνην habent *Codd. Mf.* Vetusque dixere veteres: sed μυτιλήνη malit *Jf. Vossius*, inductus auctoritate *Stephani Grammatici Byzantini* in Commentariis ad *Dionysium Thracem*, qui μυτιλήνην dici iubet, hanc addens rationem, ἀπὸ γὰρ τῶ Μύτινος τῆ κτις Μυτιλήνη καλεῖται. Confirmant etiam hanc scripturam nummi veteres. *Hudf.* ἐς Μιτυλήνην *Dan.* ἐς etiam *Cass.* ἢ ἄμα omittit *Cl.* mox παρατίθεται *Aug.* ἢ ξυμβαίνειν omiserat scriba *Cass. (Aug.)* Corrector in marg. scripsit. ἢ Ἐτελεύτα *deest Reg.* Idemque mox συνέγραψεν. Ἐτελεύτα τῷ πολέμῳ τῷδε *Cass.* ἢ ἐς τὴν Μιτυλήνην *Ar. C.* ἢ ἐς τὴν *Μιτ. Cl. Gr. Aug.* Sic *Cass.* ἐς τὴν Μιτυλ. *Gr. Dan.* ἢ Supra τεσσαράκοντα tantum fuisse dixit. ἢ Ἐχόντας *Ar. Dan.* ἢ Supra p. 156. καὶ ναύαρχον προστάξαν Ἀλικίδαν etc., προστάξαντες igitur erit ἀντὶ τῆ, ὃν προστάξαν. Si προστάξαντες ad naues referas, locum ita accipies, ἄς ναῦς κατὰ πόλεις προστάξαν. Vtraque interpretatio valet. *Ac. Pors.* In *Cass.* erasum erat aliquid post ultimam litteram vocis αὐτοῖ. ἢ τίως *Cass.* ἢ Πατρὸς δὲ ἀδελφὸς ἄν *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Mosqu.* et mox, ἢ δίδωσαν. ἢ Ἐπιβεβλασῆκει *Ar. C.* ἢ Προσβολαῖς *Reg.* ἢ παραλείπειτο *Dan.* ἢ χαλεπωτάτη τῶν ἄλλων ἐγένετο *Reg.* ἢ Πεπεραιωμένων *Reg. Πεπεραιωμένων Cass.* ἢ Τριήρων *Ar. Dan.* ἢ Ταπολλὰ *C.* τίμωντες *Gr.* ex emendat. pro τίμωτες. ἢ ὣς δὲ ἔδδεν *Ar. C.* ὁ Μυτιληναῖος *Gr.* ἢ τῆς omittit *Cl.* ἢ ὄντω *deest Aug. Cass.*

conuenisse inter Grammaticos, ostendit *Eustath.* in *Homer.* II. β'. 267. *ДΥСК.*

Ἐσπένδοντο] De conatu: pacisci in animo habebant; seq. enim: μαθόντες δὲ τὸ ἀληθές, ἐπαύσαντο, scil. τῆς προαιρέσεως. *GOTTL.*

Ἐς τὴν Μιτυλήνην] Locus *Vossii*, quem designat in *Var. Lectio.* *Hudfonsus*, est in illius Commentar. ad *Pompon. Melam* II, 7. Μυτιλήνην habent *Stephanus* et *Epit. Strabon.* XIII. In aliis fere tam Graecis, quam Latinis *Scriptoribus* editum est *Mitylene* et *Mitylenae.* *Haradinus* in *Plinio* utranque scripturam exhibet; fortassis, quia ita in libris scriptis, vel vetustis

Editionibus inuenit: nam recentiores constanter in prima syllaba habent *i.* Sed in nummis antiquis esse *Μυτι*, adnotat *Idem* ad *Plinium*, et in Nummis ant. *Populor.* et *Vrb. illustr.* nec non *Hoffsten.* ad *Stephan.* et *Spanhem.* de *Pract.* et *Vsu Numism.* *Dissert.* IX. pag. 645. *Dissert.* XI. p. 279. et XII. p. 489. Et sic apud *Gruter.* *Inscript.* MCVIII, 7. ΕΤΔΑΙΜΟΝ ΜΥΤΙΑΗΝΑ. Tamen *ibid.* CCCCLXXIV, 8. QVI MITYLENENSIS NEGOTIANTVR. Sed huius auctoritatem eleuat *Cellarius* *Geogr. Ant.* III, 2. *DΥСК.*

Ἐχόντω] *Steph.* malit (in *Thef. f. v.* προστάξασθαι) ἔρχοντα, sed nil opus. *v. Abr.* 293. ordo hic est: προστάξ. (αὐτὸν) ἐς

illuxit, emisso caduceatore de induciis egerunt, vt suorum cadauera recipere. Sed, cognita rei veritate, incepto destiterunt. Plataenses igitur, qui *munitiones* superarunt, hoc modo salutem sibi peperere.

Bell. Pelop. an. 4. Olymp. 88. 1. V. C. Varr. 327.

25. Eadem hyeme iam abeunte, Salaethus Lacedaemonius Lacedaemone cum triremi Mitylenen est missus. Hic Pyrrham vectus, et illinc itinere pedestri per quendam torrentis alueum profectus, qua munitiones transiri poterant, occulte Mitylenen est ingressus. Et Mitylenaeorum Magistratibus dixit, irruptionem in Atticam factum iri, et illas quadraginta naues, quas ipsis subsidio venire oportebat, simul affuturas, seque, vt haec significaret, et caetera curaret, praemissum fuisse. Tunc vero Mitylenaei confirmati sunt, et animis ad Athenienses minus propendebant, et de compositione cum illis agere destiterunt. Atque haec hyems exiit, et huius belli, quod Thucydides conscripsit, quartus annus excessit.

26. Insequentis aestatis initio, Peloponnesii, postquam Alcidas, qui classis ipsorum praefectus erat, cum quadraginta et duabus nauibus, quas *fociis ciuitatibus* imperauerant, Mitylenen miserunt, ipsi, eorumque focii irruptionem in Atticam fecerunt: quo minus Athenienses, vtrimque turbati aduersus naues Mitylenen proficiscentes, subsidio venient. Huic autem expeditioni praeerat pro Rege Pausania, Plistoanactis filio, adhuc pupillo, Cleomenes patruus. Vastarunt autem in Attica et alia, quae prius caesa fuerant, et si quid repullulasset, et quaecumque in superioribus expeditionibus praetermissa fuerant. Atque haec irruptio *in agrum Atticum facta* Atheniensibus post secundam fuit omnium acerbissima. Nam *Peloponnesii* cum semper expectarent, donec in Lesbo aliquid noui de sua classe audirent, quasi eo iam appulisset, passim discurrentes pleraque vastarunt. Sed cum nihil eorum, quae sperauerant, ipsis succederet, cumque res frumentaria eos defecisset, domum redierunt, et in suam quique ciuitatem se receperunt.

Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 328. Post Mart. 25.

27. Mitylenaei vero interea, cum neque naues ex Peloponneso ad ipsos venirent, sed moras neccerent, simul etiam cum res frumentaria eos defecisset, compositionem cum Atheniensibus hac de causa facere sunt coacti. Salaethus, ne ipse quidem naues amplius expectans, * populum armat, qui ante inermis erat, tanquam eruptionem in Athenienses facturus. At oppidani, postquam arma sumserunt, neque Magistratus amplius audire voluerunt; et, habitis inter se conciliis, imperabant, vt potentes frumenta suppressa in lucem proferrent, eaque viritim populo diuiderent, alioqui se compositionem cum Atheniensibus facturos, urbemque ipsis dedituros affirmarunt.

* Populo prius leuiter armato, grauiora arma, tanquam exiturus in Athenienses, tradit etc. *Acacius*. Et quidem rectius. Leuis enim armaturae milites *Thucydidi* φίλοι, non femel; vt et qui grauiora arma gestant, ἐκλήται. φίλος opponit hoc loco illis, qui ἐκλήζονται vt et Lib. 8. τὸς πεντακκοίους τῶν Ἀργείων φίλος ὄντας ὤπισσαν οἱ Ἀθηναῖοι. *Acacius*. NVDS.

πάντες ἀπόλωτο. Ἐκπέμψοντες] ἐκ τῆς πόλεως ἀπὸ τῶν. Ἐσπένδοντο] σπονδὰς ἐξήτην ποιῆσαι ἐπὶ τὴν ἀνάληψιν τῶν νεκρῶν. Οἱ μὲν δὲ τῶν Πλαταιέων μεταβασίαι. Ἰπερβάντες ἐσάθησαν] θῶντες ἐφυλάγησαν. Τοῖς προέδροις] τοῖς ἀρχαῖοις τῶν Μιτυληναίων. Ὅτι ἐσβολή] ἐφοδὸς τῶν Λακεδαιμονίων κατὰ τῆς Ἀττικῆς. Ἐθάρασε τε] θάρρος ἐλάμβανον. Τὴν γνώμην] κατὰ τὴν προαίρεσιν. Συμβάλλειν] συμβρανεῖν. Κλεομένης] ἦτος ὁ Κλεομένης, καὶ ὁ Πλειστοάνης, παῖδες εἰσι Πausanias τῶ ἐν Πλαταιαῖσιν ἀριεψύσαντος ἐπὶ τῶν Μήδων. Ἐπιμένοντες] οἱ Λακεδαιμόνιοι (Φησὶν) ἐπιμένοντες ἀνίστασθαι τὸ ἀποβησόμενον ἀπὸ τῆς Λέσβου ἐπὶ τῆ Ἀλλίδᾳ, ἔτεμον τὰ πολλὰ τῆς Ἀττικῆς. Ἐπεξήλθον] ἐπέδραμον. Ἄλλὰ ἐνεχρόνιζον] ἐν τῷ τόπῳ πολὺν χρόνον μένουσαι, διεβίβραζον. Ὡς ἐπεξιών τοῖς Ἀθηναίοις] ὡς κινηθισόμενοι κατὰ τῶν Ἀθηναίων. Ἠεροῶντο] ὑπήκουον τοῖς ἀρχουσι. Καὶ διανεμῆν]

Μιτ. ἔχ. τὰς δύο etc. Reisk. refert προστάξ. non ad ἀπέσειλ. sed ad ἐσέβαλον, vt idem sit: μετὰ τὸ προστάξαι καιρὸν, ἐν ᾧ ἔδει τῆτο ποιεῖν vel ἐσέβαλον ἐν τῇ καιρῷ τῷ προστεταγαμένῳ. GOTTL.

Ἐχοντα Ἀλλίδ.] Si sit προστάξαντες, facile sit, ordinare:

ἀπέσειλ. Ἀλλίδ. ἔχοντα καὶ. Et tamen προστάξαντες referri possit ad ὅτι ἦν, tali sensu: quem his praeficerent, quia iam erat dux naualis. BAYER.

Νεώτερον] Hunc locum videtur ante oculos habuisse *Auctor Lexici Biblioth. Coislinae. ap. Montfaucon. pag. 483. Νεώτερος, ἄν- K k k*

κη. Γινόντες δὲ οἱ ἐν τοῖς πράγμασι, ἔτ' ἀποκαλύσειν δυνατοὶ ὄντες, ἢ εἴτ' ἀπομονωθήσονται τῆς ξυμβάσεως, ἢ κινδυνεύοντες, ποιῶνται κοινὴ ὁμολογίαν πρὸς τε Πάχηλα καὶ τὸ στρατόπεδον, ὥστε Ἀθηναίους μὲν ἐξείναι βεβαῦσαι περὶ Μιτυληναίων, ὁποῖον ἂν τι βέλωνται, καὶ τὴν στρατιάν ἐς τὴν πόλιν δέχεσθαι αὐτὰς, προσβείαν δὲ ἢ ἀποπέλλειν ἐς τὰς Ἀθήνας Μιτυληναίους περὶ ἑαυτῶν. ἐν ὅσῳ δ' ἂν πάλιν ἐλθῶσι, Πάχηλα * μῆτε δῆσαι Μιτυληναίων μηδένα, γ μῆτε ἀνδραποδίσαι, μῆτε ἀποκτεῖναι. ἢ μὲν ξύμβασις αὕτη ἐγένετο. οἱ δὲ πράξαντες πρὸς ζ. τὰς Λακεδαιμονίους μάλιστα τῶν Μιτυληναίων, περιδεεῖς ὄντες, ὡς ἡ στρατιὰ ἐσθλῆθεν, οὐκ ἠνέσχοντο, ἀλλ' ἐπὶ τὰς βωμὰς ἄμωσ καθίζουσι. Πάχης ἢ δ' ἀναστήσας αὐτὰς, ὥστε μὴ ἀδικῆσαι, κατὰβιβαται ἢ ἐς Τένεδον, μέχρις ἢ τοῖς Ἀθηναίοις τὴν δόξην. πέμψας δὲ καὶ ἐς τὴν Ἀντισσαν τριήρεις, προσεκλήσατο, καὶ ἢ τάλλα τὰ περὶ τὸ στρατόπεδον καθίστατο ἢ αὐτῶ ἐδόκει.

κθ. Οἱ δ' ἐν ἢ ταῖς τεσσαράκοντα ναυσὶ Πελοποννήσιοι, ἕς ἔδει ἐν τάχει ἢ παραγενέσθαι, πλείοντες, περὶ τε αὐτὴν τὴν Πελοπόννησον ἐνδιετριψαν, καὶ κατὰ τὸν ἄλλον πλῆν σχολαῖοι κομισθέντες, τὰς μὲν ἐκ τῆς πόλεως Ἀθηναίους λανθάνουσι, πρὶν δὴ τῆ ἢ Δήλῳ προσέσχον· προσμιξαύτες ἢ δ' ἀπ' αὐτῆς τῆ ἢ Ἰκάρῳ καὶ ἢ Μυκόνῳ, πυρθάνονται πρῶτον, ὅτι ἡ Μιτυλήνη ἢ ἐάλωκε. βεβλόμενοι δὲ τὸ σαφές εἶδέναι, κατέπλευσαν ἐς Εμβαλον τῆς Εγεθραίας. ἡμέρας δὲ μάλιστα ἦσαν τῆ Μιτυλήνη ἐαλωκυία ἐπ' ἢ, ἢ ὅτ' ἐς τὸ Εμβαλον κατέπλευσαν. πυθόμενοι δὲ τὸ σαφές, ἐββαλεύοντο ἐκ τῶν παρόντων· καὶ ἔλεξεν αὐτοῖς Τευτιάπλος ἀνὴρ Ἠλεῖος ταῦτα.

λ. „ΑΛΚΙΔΑ, καὶ Πελοποννησίων ὄσοι ἢ πάρεσμεν ἄρχοντες τῆς στρατιᾶς, ἐμοὶ δοκεῖ πλείν ἡμᾶς ἐπὶ Μιτυλήνῃ, πρὶν ἐκπύσεως γενέσθαι ὥσπερ ἔχομεν. κατὰ γὰρ τὸ εἶκος, ἢ ἀνδρῶν νεωπὶ πόλιν ἐχόντων, πολὺ τὸ ἀφύλακτον εὐρήσόμεν· κατὰ μὲν θάλασσαν καὶ πᾶν, ἢ ἐκεῖνοί ἢ τε ἀνέλπιστοι ἐπιγενέσθαι ἂν τίνα σφίσι πολέμιον, καὶ ἡμῶν ἢ ἀλήθῃ τυγχάνει μάλιστα ἕσα. εἶκος δὲ, καὶ τὸ περὶ τὸν Ρ αὐτῶν κατ' οἰκίαις ἀμελέστερον, ὡς κερκατηκῶτων, διεσπάρθαι. εἰ ἔν προσπέσοιμεν ἄφνω τε καὶ νυκτὸς, ἐλ-

τ Εἰτε ἀπὸ Cass. ἢ κινδυνεύοντες Reg. ἢ ἀποπέλλειν Μιτυληναίους ἐς τὰς Ἀθήνας Ar. C. Dan. ἢ αὐτῶν C. αὐτῶν Ar. * μὴ ἀδικῆσαι Gr. et paulo ante δὲ ἂν. γ Μῆτ' ἀνδραποδίσαι Ar. C. All. Flor. Basf. μηδὲ ἀνδραπ. Reg. ζ τὰς deest Reg. α ὄμωσ deest Ar. C. Forlano Ribendum ἔμωσ. Si vero ἔμωσ retineamus, hic erit sensus: ἐκ ἠνέσχοντο μετὰ ταύτων τὴν ὁμολογίαν καὶ ἐμβαλεῖν, ἐπὶ αὐτῇ ἰπίπειον, ἀλλ' ἔμωσ μείζονος ἀσφαλείας χάριν ἐπὶ βωμὰς καθίζουσι. Ae. Post. ἢ δ' ἀπ' ἀναστήσας Cass. Gr. Mosqu. ἢ ἐἰς Cass. deest Gr. Mox μέχρι ἢ et τὴ δέξαι Cass. δέξαι Mosqu. δ τὰ ἄλλα Ar. C. Cass. Dan. Gr. ε ταῦν deest Reg. ἢ γενέσθαι et manu rec. inter versus peri Reg. γ Δήλῳ ἔρχον Cl. Gr. Reg. ἢ δὲ ἐπ' αὐτῆς Ar. C. All. Flor. Basf. δὲ ἀπ' αὐτῆς Reg. Cass. Gr. ἢ κλάρω Marg. C. ἢ κλάρω Ar. in margine κλάρω. Hudf. κλάρω Dan. ἢ Μυκόνῳ Ar. C. Μυκόνῳ Cl. Sic et Reg. Μυκόνῳ Dan. ἢ ἑαλωκυία ἐπὶ Ar. C. Dan. π Ὅσοι ἐς Ar. C. Ὅσοι ἐς Reg. Cass. Gr. ἢ πάρεσμεν pro πάρεσμεν legit Vall. ο τῶν ἀνδρ. Mosqu. οο τὸ deest Cass. Aug. ρ αὐτοῖς Ar. C. in margine Codd. αὐτῶν pingitur. αὐτοῖς Dan.

τὴ τῷ νέος. Θεουδ. γ'. Add. Suid. et Steph. Animadv. ad Lib. de Dial. p. 38. DVCK.

ὄμωσ] Videtur incommodum; vnde versum est ab Acacio, pariter. Abresch. ποῖτ ἠνέσχοντο subint. μείναι, et καίπερ omissum credit, cui τὸ ὄμωσ respondeat. GOTTL.

ὄμωσ] Bene est, quod Abresch. suppleri vult καίπερ sed, vbi suppleatur, non docet; nec vero est in toto tenore, vbi suppleatur. Nam, περιδεεῖς ὄντες, non sign. etsi timebant, sed, quia timebant. ὄμωσ autem vix sensum hic fundat. ὄμωσ est nihilo socius, nempe, etsi fides data erat ab Atheniensibus incolumitatis, certe, donec legati redissent. BAVER.

Μυκόνῳ] Μυκόνῳ Cl. Receptam lesionem tuentur, Stephanus huc respiciens, Herodotus VI, 118. Strabo X, 487. Eustath. ad Dionys. p. 99. Dicacarebus p. 26. Μύκωσ. μετὰ ταύτων τῆ νόσ ἔστι καὶ λιμῶν. Agathemerus p. 3. alii Μύκωσ, male. Petron. Constanti Myconae dedit ferendam. De qua scriptura amplandum. vid. Aeschylum Pers. 887. et Tournesfort, I, 217.

wass. Clar. Burmannus in Petronio pag. 698. nihil haestans edidit Constanti Myconae, vt voluerat Heins. ad Ouid. Epist. Cydipp. v. 81. Recte, sine dubio. Μύκωσος scribendum, non Μύκωσος, constat e Poëtis Graecis ac Latinis. DVCK.

Ἐμβαλον] Stephano τόπος τῆς Ἐγεθραίας. Ms. Vatic. Geogr. ἄκρον τῆς νήσου vocat. Pluratiue extulit Polyaeus III, 9, 29. περὶ Ἐμβάτα. WASS.

Τευτιάπλος] Ita omnes. Hinc emendes licet Schol. Hermegenis, qui Τευτιάπλος δ' Ἠλεῖος exhibet. Auctores, et Schol. vet. huius mentionem nullibi faciunt. IDEM.

ὄσπερ ἔχομεν] Graev. Basf. et Vascof. recte distinctionem habent ante ὄσπερ, quam etiam in Cassf. manus recens fecerat. Nam haec coniungenda sunt, πλείν ἡμᾶς, ὥσπερ ἔχομεν. Est vtilissima formula apud Graecos. Xenophon Anab. IV. non longe a principio. εὐθὺς, ὥσπερ εἶπεν, ὁ πλοῦσι, ἐλθὼν πρὸς τὸν Χειρσοφόν, ἔπιπτο αὐτὸν Lucian. Fugitiv. princ. εἰ γὰρ μὴ εἰς τὴν Ἀραβίαν, ὡς εἶχον, εὐθὺς ἀπὸν ὄχοιμον, ἀπολώλειν ἂν. Item Encom. Demosth. p. 697. ὡς ἐν ἡκούσιν ἀπὸ τῆς

Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. V. C. Varr. 327.

28. Cum autem illi, qui reipublicae praeerant, hoc intellexissent, nec impedire possent, et si compositione excluderentur, se in periculum venturos animaduertent, communiter paciscuntur cum Pachete, eiusque copiis, ut Atheniensibus arbitrato suo de Mitylenaeis statuere liceret, utque ipsi Mitylenaei exercitum in urbem reciperent, et legationem pro seipsis Athenas mitterent. Interea vero, dum redirent, Paches neminem Mitylenaeorum in vincula coniceret, aut in seruitutem redigeret, aut occideret. Atque compositio quidem haec fuit. At illi Mitylenaei, qui potissimum cum Lacedaemoniis egissent, * sibi vehementer metuentes, postquam exercitus est ingressus, *has condiciones non tulerunt: sed omnes pariter ad aras confederunt.* Paches vero eos illinc excitatos, nequid iniuriae ipsis fieret, in Tenedum custodiendos transmittit, donec Athenienses aliquid statuisserent. Triremibus etiam Antissam missis, eam sibi adiunxit, et caetera, quae ad exercitum pertinebant, arbitrato suo constituit.

29. Peloponnesii vero, qui quadraginta nauibus vehebantur, quos celeriter venisse oportuerat, cum circa Peloponnesum ipsam nauigantes tempus triuerunt, tum etiam in reliquo nauigationis cursu lente vecti, Athenienses quidem, qui in urbe erant, latuerunt, usque dum ad Delum appulissent: illinc vero ad Icarum, et Myconum profecti, tunc primum Mitylenen captam intellexerunt. Sed cum rem exploratam habere vellent, ad Embatum Erythraeae nauigarunt. Die autem a Mitylene capta circiter septimo, ad Embatum sunt delati. Itaque re explorata cognita, pro praesenti rerum illarum statu, quid esset agendum, consultare coeperunt. Et Teutiaplus Eleus eos sic est alloquutus.

30. „ALCIDA, caeterique Peloponnesii, mei collegae, qui copiarum duces adsumus, mihi videtur, Mitylenen nobis esse nauigandum, ita ut iam sumus, ** antequam aduentus noster diuulgetur. Nam (ut verisimile est) cum homines urbe recens sint potiti, magnam ipsorum in custodiis negligentiam offendemus, praecipue vero a mari, qua ex parte, cum ipsi nullum hostem contra se venturum sperant, tum etiam nostrae vires sunt firmissimae. Verisimile etiam est, ipsorum peditatum, quippe quod sint victores, per hospitia dispersum negligentius agere. Si igitur ex improviso et noctu impe-

* Post ingressum exercitus metu percussi, nec manere ausi, omnes pariter etc. *Asacius.* HVDS. ** Priusquam palam sit, quem admodum apud nos agatur. *Valla.* IDEM.

μεμερισμένως δίδοναι. Εοχχωρήσαντες] υπέξαντες. Γινόντες δὲ οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν] οἱ τὰ τῆς πόλεως πράττοντες. Ἐξεῖναι βυλεύσαι.] βουλευσέσθαι. Πάλιν ἔλθωσιν] ἐπανέλθωσιν. Οἱ δὲ πράξαντες.] οἱ πράταίτιοι τῆς ἀποστάσεως τῶν Λακεδαιμονίων. Περιδεῖς ὄντες] περίφοβοι γεγονότες. Οὐκ ἠέσχοντο] μείνω δηλονότι. Ἀναστήσας αὐτὰς] ἐγειρας ἀπὸ τῶν βωμῶν. Προσεκλήσατο] προσεποιήσατο. Καθίστατο] εὐτάκτει. Καὶ κατὰ τὸν ἄλλον πλῆθ] τὸν ἀπὸ Πελοποννήσου εἰς Μιτυλήνην. Πρὶν δὲ] ὡς ἔ. Πρὸς ἔσχον] προσωρμίσαντο. Ἐς Ἐμβάτων] τὸ τένον τὸ μεταξὺ Χίου καὶ Ἐρυθρῆς. Πρὶν ἐκπύσεως] φανερός. ὡς περ ἔχειμεν] ἄντι τῷ, ὡς νῦν ἔσμέν. Καὶ πάν] εὐρήσομεν τὸ ἀφύλακτον δηλονότι. Καὶ τὸ περὶ αὐτῶν] τὸ διὰ ξυρῆς εἰσέρουμα.

Καλαυρίας ἦκουτα τὸν Ἀρχίαν, εὐθύς, ὡς εἶχεν, ἐκέλευσεν εἶσω καλεῖν. Sic quoque mihi accipiendus videtur locus *Aelianii* XII. Var. *Histor.* 1. ubi Cyrus Aspasiae monile donans dicit, καὶ μοι, ὡς ἔχεις, περιθεμένη δέξω τὸν τράχηλον. Doctissimi *Interpretes* verba ὡς ἔχεις vel praetereunt in versione Latina, vel in iis interpretandis auctuant, ut adparet ex his, quae in *Ind.* v. ἔχω scribunt. Putem ea recte verti posse, *ut es*, vel, *sicut es*. Nempe Cyrus Aspasiae meridiani, et ob id inornatae ac negligentius vestitae, superuenerat. Itaque iubet eam, *sicut erat*, monile collo circumdare, existimans, ei etiam incultae id non minori ornamento futurum, quam splendidissimos cultus indutae. Sic rursus *Idem* XIII, 2. de Maca-

teo: καὶ ἀπολιπὼν τὴν τελετὴν, ὡς εἶχε, ἐν ὄργῃ καὶ θυμῷ εἰσεπήδησεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ τῷ θυρῶ, ὃ κατεῖχε, τὴν ἐκποῦ γυναικῆ ἔκτεινεν. ὡς εἶχεν, *sicut erat*, nempe in habitu bacchantium, atque etiam thyrsum manu gestans. Plane formularum harum apud Graecos eadem vis est, quae Latina-rum, *ut, sicut, qualis erat*. Add. *Casaub.* ad *Aristoph.* *Equit.* V. 486. In versione *Vallae*, quam post *Var. Lect.* retulit *Hudf.* quae sit sententia, non intelligo. Melius, meo iudicio, *Portus*. Nam hortatur eos, ut sine vlla mora ac deliberatione, atque vltiore adparatu, Mitylenen nauigent, et Athenienses, antequam fama aduentus Peloponnesiae classis ad eos perferatur, incautos opprimant. DVCK.

πίζω μετὰ τῶν ἔνδον (εἴτις ἄρα ἡμῖν ἐστὶν ὑπόλοιπος ἡ εὐνὸς) καταληφθῆναι ἀν τὰ πράγματα. καὶ μὴ ἀποκνήσωμεν τὸν κίνδυνον, νομίσαντες ἢ ἄλλο τι εἶναι τὸ καινὸν τῷ πολέμῳ, ἢ τὸ ταῖστον, ὃ εἴτις στρατηγὸς ἔν τε αὐτῷ φυλάσσοιτο, καὶ τοῖς πολεμίοις ἐνορῶν ἐπιχειροῖ, πλεῖς ἂν ὀφθῶτο.

λά. Ο μὲν, τσαῦτα εἰπὼν, ἢ ἐπειθε τὸν Ἀλκίδα. ἄλλοι δὲ τινες τῶν ἀπ' Ἰωνίας ἢ Φυγάδων, καὶ οἱ Λέσβιοι συμπλέοντες παρήκυν, ἐπειδὴ τῆτον τὸν κίνδυνον φοβεῖται, τῶν ἐν Ἰωνία πόλεων καταλαβεῖν τινα, ἢ Κύμην τὴν Αἰολίδα. ὅπως ἐκ πόλεως ὀρμώμενοι τὴν Ἰωνίαν ἀποστήσωσιν. ἢ ἐλπίδα δ' εἶναι ἢ ἔδδεν γὰρ ἀκυσίως ἀφίχθαι καὶ τὴν πρόσδορον ταύτην ἢ μεγίστην ἔσαν Ἀθηναίων ἢ ἐφέλωσι, καὶ ἄμα, ἢ ἢ ἐφορμῶσιν αὐτὰς σφίσι δαπάνη γίνηται, πείσειν τε οἴεσθαι καὶ Πισσέθην, ὥστε συμπολεμεῖν. ὃ δὲ ἔδδεν ταῦτα ἐνεδέχτο, ἀλλὰ τὸ πλεῖστον τῆς γνώμης εἶχεν, ἐπειδὴ τῆς Μιτυλήνης ὑστερήκει, ἢ ὅτι τάχις τῇ Πελοποννήσῳ πάλιν προσμίξαι.

λβ. Ἄρας δὲ ἢ ἐκ τῆς Ἐμβάτης παρέπλει καὶ προσχῶν ἢ Μυονήσῳ τῇ Τηίων, τὰς αἰχμαλώτους, ἢς κατὰ πλῆν εἰλήφει, ἀπέσφαξε τὰς πολλὰς. καὶ ἐς τὴν Ἐφεσον καθορμισαμένους αὐτῶ, ἢ Σαμίων τῶν ἐξ Ἀναίων ἀφικόμενοι πρόσβρις, ἔλεγον, ἢ καλῶς τὴν Ἑλλάδα ἐλευθερῶν αὐτὸν, εἰ ἄνδρας διέφθειρεν ἔτε χεῖρας ἢ ἀναιρεμένους, ἔτε πολεμίας, Ἀθηναίων δὲ ἢ ὑπ' ἀνάγκης συμμαχίας. ἢ εἰ δὲ μὴ παύσεται, ὀλίγους μὲν ἢ αὐτὸν τῶν ἐχθρῶν ἐς Φιλίαν προσάξουσθαι, πολὺ δὲ ἢ πλείους τῶν φίλων πολεμίας ἔξειν. καὶ ὃ μὲν ἐπέστη τε, καὶ Χίων ἄνδρας, ὅσους εἶχεν ἔτι, ἀφῆκε, καὶ τῶν ἄλλων τινὰς. ὀρῶντες ἢ γὰρ τὰς ναῦς οἱ ἄνθρωποι ἢ ἐφευγον, ἀλλὰ προσεχώρουν μᾶλλον ὡς Ἀττικάϊς. καὶ ἐλπίδα ἔδδεν

ἢ καὶ εὐνὸς Cl. ἢ Κινὸν Marg. Gr. ἢ Ἐν τῷ αὐτῷ Marg. Ar. C. Ald. Flor. Bas. Ἐν τε αὐτῷ Cl. Gr. et Cass. mox ἐν ταῖς πολεμ. ἐνορῶν Mosqu. et ἐπιχειροῖ d. ἢ Φυγάδες Cl. ἢ Hoc et sequens membrum in unum commisceat Valla. Huds. ex adnotat. Stephani ad marg. Ed. 2. Ἀποστήσωσιν ἐλπίδα εἶναι. Gr. ἢ ὄδδεν Marg. Cam. Cl. Gr. Mosqu. ἢ ὄδδεν μεγίστην Ἀθηναίων ἢ ἐφέλωσι Reg. Mey. ἔτ. Ἀθηναίων ἢ ἐφέλωσι Cass. ἐφέλωσι etiam Gr. ἢ Ita Ald. Flor. Steph. 1. 2. et Ae. Porrt. Ἐφορμῶσι σφίσι αὐτοῖς δαπάνη γίνηται Marg. Ἐφορμῶσιν αὐτοῖς δαπάνη σφίσι γίνηται C. Bas. Ἐφορμῶσιν αὐτοῖς δαπάνη καὶ σφίσι γίνηται. Ar. αὐτοῖς Cl. Gr. Vide Annot. Huds. Ἐφορμῶσιν αὐτοῖς σφίσι δαπάνη γ. Reg. Ἐφορμῶσιν αὐτοῖς δαπάνη σφίσι γ. Cass. Cum C. et Bas. consentiunt Gr. et Dan. ἢ ὅτι τάχις C. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Gr. ἢ Ἐκ τῆς Ἐμβάτης Ar. C. Dan. ἢ Μυονήσῳ C. Μυονήσῳ Straboni dicitur. Huds. Μυονήσῳ Reg. τῶν Τηίων Mosqu. d. Vel Σαμίων τε καὶ Ἀναίων, vel Σαμίων ἢ Ἀναίας. F. Porrt. ἢ Ἀνατολίαν Reg. Cass. et ab emendatore, qui super e scripsit a, Gr. Vals. Bis. Steph. 2. ἢ τῷ Reg. Cass. Gr. ἢ Πίτε Ar. C. Cl. Ἐίτε Gr. Ἐίτε Gr. non εἴτε, et Cass. Ἐίτε Dan. εἴτε Mosqu. ἢ αὐτῶν Gr. ἢ Πλείους ἔξειν ἐχθρῶν Cl. Πλείους ἔξειν. καὶ ὃ Cass. ἢ Δὲ προ γὰρ Ar. C. Mosqu. Dan. et hic mox ἔφουγον.

Καινὸν] Pro καινὸν legit Abr. κενὸν p. 295. [ita Reisk. p. 26. GOTTL.

Ἀκυσίως] Reisk. ἔδδεν γὰρ ἀκυσίω, aut ἔδδ. γὰρ ἀκυσίως. GOTTL.

Ἀφίχθαι] Pro ἀφίξουσθαι. Abr. 298. G.

Ἐφέλωσι] Schol. legit ἀφέλωσι, et praefert Abr. 295. GOTTL.

Ἐφορμῶσιν αὐτοῖς] C. Bas. ἐφορμῶσιν αὐτοῖς d. c. γ. bene. WASS. Non video, qua structura orationis, aut quo sensu, hic locum habere possit αὐτοῖς. Huds. de hoc loco iubet videri Adnotationes suas, quae nullae sunt. Paulo ante Val-la legit ἔδδεν: nam vertit, nullis se inuitis venturos. Et hoc praetulisse Porrtum ostendunt illius Notae, et versio Latina. Nec displicet. DVCK.

Ἀττικάϊς] Quidam αὐτοῖς malunt legi, vt monet Schol. et referunt ad Laced. alii ad Ath. retulerunt, quibus ἐφορμῶσιν belli sumtus augerentur. Alii ἐφορμῶσι ad Peloponnesios retulerunt, sed verba δαπάνη σφ. etc. ad Athen. Abreschius tuerit αὐτοῖς et ad Laced. refert. Malit autem ἐφορμῶσι ab ἐφορμῶν, non — ἢν deducere, et τὸ αὐτοῖς regi vult ab ἀφέλωσι. Heilm. vult αὐτῶ. p. 344. Reisk. locum corruptum habet. V. Diluc. 299. sed legit quoque αὐτῶ p. 26. GOTTL.

Καὶ ἢν ἐφορμ. αὐτοῖς σφίσι δαπ. γίνη.] Difficilis locus, quocunque te verteris; nec satis cohaereat, etiam si verba, καὶ ἢν — ad γίνηται, pro parentheῶ accipias. Abreschii ratio,

vt pleraque huius Viri, contorta est et violenta. Quae enim vis iunxerit Pron. αὐτοῖς verbo ἀφέλωσι, in tali positu verborum, cum praefertim intercedat verbum ἐφορμῶσιν; Simplicissimum putem, αὐτοῖς referri ad ἐφορμῶσιν, vt sit pro Datio, cum ἐπὶ tamen et quartum casum regat; quidni enim dicatur, ἐφορμῶσιν τινα, perinde vt ἐνεδερῶσιν τινὰ; Ita commode sint in parenthesi, hoc sensu: nam, si eos obfederint navibus, nempe Athenienses Lacedaemonios: ipsis, Atheniensibus, sumtus augetur. Sed nec parenthesi opus sit; ἢν tantum repetitum est, et consequens vtriusque sit πείσειν τε οἴεσθαι, quod pendeat a παρήκυν: ita ἐφορμῶσιν possit esse etiam Dat. participii. BAYER.

Μυονήσῳ] Vid. Liviū XXXVII, 27. WASS. Apud Stephani est Μυόνησος. Straboni semper Μυόνησος, qui IX, 618. scribit in huiusmodi compositis v confuerunt quadam abundare, vt in Ἐκατόνησος, Πελοπόννησος, Προκόνησος, et Ἀλόννησος. Berkelius ad Steph. v. Μυόνησος dicit, demonstrari posse, hanc rationem saepenumero fallam esse. Ex hoc non efficitur, Μυόνησος potius scribendum esse, quam Μυόνησος. Nam licet Steph. huic, item vocibus Ἀλόννησος et Προκόνησος alterum v detrahat, tamen non potuit Strabo ignorare, quomodo ea et sua aetate scriberentur, et ante scripta fuerint: qua in re, si quis eum erroris conuincere velit, ei vel testimonium idoneorum Scriptorum, qui id negent, vel aliorum monumentorum aequalium, aut vetustiorum, Nummi puta, et Inscriptio-nes, producenda sunt. Ea si non adfuerint, auctoritas librorum

Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 1/2. V. C. Varr. 328.

tum in ipsos faciamus, spero fore, vt cum illis, qui sunt in vrbe (siquis modo nobis beneuolus adhuc superest) * res illas in potestatem nostram redigamus. proinde ne vos pigeat periculum istud subire, reputantes, nouas belli rationes nullas alias esse, quam ** istas; a quibus si quis dux sibi ipsi caueat, et hostes huiusmodi arrepta occasione adoriatur, ex animi sententia res plurimas gerere poterit.

31. Hic quidem ita loquutus, rem Alcidae non persuasit. Alii vero nonnulli ex Ionia exsules, et Lesbii, qui cum ipso nauigabant, ei suadebant, vt, quandoquidem hoc periculum formidabat, aliquam urbem in Ionia, aut Cumam Aeolicam occuparet; vt ex vrbe, quam cepisset, prodeuntes, Ioniam ad defectionem impellerent. Spem autem rei peragendae esse. Se enim praeter nullius voluntatem eo venturos affirmabant. Et si prouentum istum, qui maximus erat, Atheniensibus eriperent, simul etiam si stationes ipsis oppositas haberent, sumtus ab hostibus factum iri. etiam se sperare, Pissuthnen a se ad ductum iri, vt ad huius belli societatem se adiungeret. Sed Alcidas ne ista quidem admisit: † sed ad eam sententiam animo potissimum inclinauit, vt, quoniam non satis mature Mitylenen peruenire potuisset, in Peloponnesum quam celerrime se reciperet.

32. Quamobrem cum Embato soluisset, discessit. cumque ad Teiorum Myonesum appulisset, plerosque captiuos, quos in suae nauigationis cursu interceperat, trucidauit. Et cum Ephesum appulisset, Samiorum, qui ex Anaeis erant, legati, ad eum venientes, non rite eum Graeciam in libertatem asserere dixerunt, si illos necaret, qui nec arma contra Peloponnesios tulissent, nec ipsis hostes essent; sed necessitate coacti societatem cum Atheniensibus fecissent. Et, nisi finem faceret, ipsum paucorum quidem hostium amicitiam sibi conciliaturum, longe vero plures ex amicis hostes habiturum. His ille persuasus, quotquot de Chiis adhuc penes se habebat, et ex aliis nonnullos dimisit. Nam homines, licet Peloponnesiorum naues conspicerent, haud tamen fugiebant, sed potius, vt ad Atticas ac-

* Optata consequamur. Valla. HVDS. ** Scilicet, pericula fortiter subire, hostesque incautos noctu aggredi etc. IDEM.

† Suaeque sententiae plurimos e consilio socios habuit. Valla. Neque his motus Alcidas, persistit in sententia. Acacius. IDEM.

ὄχι ἄλλο τι εἶναι τὸ καινὸν τῆς πολέμου] τὸ καινὸν, οἱ μὲν διὰ διαφορῶν γραψάντες. ἕως ἐνόησαν, τὸ παρ' ἐλπίδα καὶ παρὰ δόξαν ποιῆν ἐν τοῖς πολεμίοις νικᾶν, τῆτέτι, τὸ ἐπιτεσεῖν ἀφυλάκτως τοῖς ἐχθροῖς. οἱ δὲ διὰ τῆς φιλῆς γραψάντες ἕως ἐξηγήσανται, τὸ διάκειναι καὶ ἀεργῶν τῆς πολέμου. Ὁ εἰς τὴν στρατηγίαν] τὸ ἀφυλάκτον δηλοῦντι, καὶ ῥάθυμον ἢ εἰς τὴν στρατηγίαν αὐτὸς τε ἐκκλίον, καὶ τοῖς πολεμίοις τῆς κατὰ ἐπιχειρήσειν, ἢ καὶ ἀν' ἀφυλάκτως αὐτὸς ἐρεῖν, μάλιστα ἀν' ὁρδοῖτο. Ἐνοσῶν] περισέχων. Πλείς ἀν' ὁρδοῖτο] ἐπὶ πλείστον νικήσει, ἂν. Τῶν ἐν Ἰωνίᾳ] λείπει ἢ ἀπὸ. Ὀρμαῖνοι] ἐρημητήριον ἔχοντες. Ἐλπίδα δ' εἶναι] ἔφασκε δηλονῆσι. Καὶ τὴν πρόσδον ταύτην] ταύτην τὴν πρόσδον τὴν ἀπὸ τῶν Ἰωνῶν ὑπάρχουσαν τοῖς Ἀθηναίοις, ἐὰν ἀφέλονται, καὶ χειράσωνται αὐτοὶ τὴν Ἰωνίαν, μέλλουσαν ἔχειν καὶ τὰ ἀπὸ τῶν Ἰωνῶν αἰεὶ χρήματα, καὶ τὴν ἐκείθεν Ἀθηναίων παρασκευῆν. Καὶ ἄμα ἢν ἐφορμαῖον] οἱ μὲν εἰς τὸ ἐφορμαῖον τὸν λόγον ἀναπαύσει, καὶ τὴν πῶσιν ἐναλλάττειν, ἐπὶ τῶν Λακεδαιμονίων τὸ ἐφορμαῖον λαμβάνοντες· οἱ δὲ τὸ ὅλον ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων ἐκδέχονται, καὶ ἰούσιν ἕτω, καὶ ἐὰν ἐφορμαῖον οἱ Ἀθηναῖοι, δαπάνη αὐτοῖς γίνεται, ὅταν τὴν χωρίον ἡμεῖς ἐν τῇ Ἰωνίᾳ κατὰσχομεν. Ἄλλως. καὶ ἐὰν ἐφορμαῖον τῶν Πελοποννησίων] δαπάνη αὐτοῖς γενήσεται, δηλοῦντι τοῖς Ἀθηναίοις διότι τὸ σφῆσιν αὐτοῖς εὐχ' ἄμα ἀναρρωσέον, ἀλλὰ διαίρετόν, καὶ κατὰ τὸ σφῆσιν ὑποσικτόν. Ὁ δὲ] ὁ στρατηγὸς τῆς βασιλείας περὶ τὴν Ἰωνίαν διατρέψων. Ἐνεδέχετο] ἐν αὐτῷ ἔδεχετο. Ἀλλὰ τὸ πλείστον τῆς γυνήκης] ὁ περισσώτερος σκοπὸς ἦν αὐτῆς.

manu exaratorum, qui Μυόνης, Προκόνης, et Ἀλόνης habent, contra diserta verba Strabonis valere non debet; vt pote qui omnes longe post illius aetatem scripti sint. Adde, quod nemo pro certo addimare potest, haec ab ipsis auctoribus ita profecta esse. Myonesius quidem etiam in Lino est l. d. et in Plinio V, 31. et Προκόνης gemino n feribi, vt Πελοπόννησος, dicitur Auctor Etymologici M. in Πελοπόννησος, eamque scripturam plerique tam Graeci, quam Latini feruant. DVCK.

Ἐξ Ἀναξίου] Non audio Portum in Var. Lect. Hudsoni, Stephanus et Eustatius ἢ Ἀναξί dicunt, Thucydides τὰ Ἀναξί. vid. ad Cap. 19. huius libri. DVCK.

Ἀνταρμύμενος] Hoc vitio operarum primum in Porti, et inde in Hudsoni Editionem venisse suspicor, pro ἀνταρμύμενος, quod habent scripti et editi in Var. Lect. memorati. Nam Graeci de hac re semper dicunt ἀνταρμύ, ἀνταρμύσειν, et ἀνταρμύμενος. Herodotus compluribus locis, quae in Lexico Ionico congestit Portus, Lucian. Hermetim. p. 519. et Sympos. 642. et alii apud Budaeum in Commentar. Ling. Gr. p. 729. Schol. Sophocli. Aiac. v. 1085. τὸ ἀνταρμύειν κυρίως ἐπὶ τῶν ἀντιταρμύμενων λέγεται χερστὴν ἀρμύμενος, ἢ ῥάθυρος, ἢ τοῖστος τισί. Nec tamen quidquam mutare volui, quia in Gr. a prima manu erat ἀνταρμύμενος, et e Dan. nulla varietas adnotabatur. DVCK.

τὴν ἐλαχίστην εἶχον, μή ποτε, Ἀθηναίων τῆς θαλάσσης κρατάντων, ναῦς Πελοποννησίων ἰεῖς Ἰωνίαν παραβαλεῖν.

λ γ. Ἀπὸ δὲ τῆς Ἐφέου ἡ ὁ Ἀλκίδης ἔπλει ἢ κατὰ τάχος, καὶ Φυγὴν ἐποιεῖτο. ὠφθη γὰρ ὑπὸ τῆς ὁ Σαλαμινίας καὶ Παράλῳ, ἐπὶ περὶ ῥ Κλάρον ὀρεμῶν. αἱ δ' ἀπ' Ἀθηνῶν ἔτυχον πλέεσσαι καὶ δεδιὸς τὴν δίωξιν, ἔπλει διὰ τῆς πελάγους, ὡς γῆ ῥ ἐκείσις ἔσχίσαν ἄλλη ἢ Πελοποννήσω τῷ δὲ Πάχητι καὶ τοῖς Ἀθηναίοις ἤλθε μὲν καὶ ἀπὸ τῆς Ἐρυθραίας ἀγγελία, ἀφικνεῖτο δὲ καὶ πανταχόθεν. ἀτειχίστη γὰρ ἔσσης τῆς Ἰωνίας, μετὰ τὸ δεὸς ἐγένετο, μὴ παραπλέοντες οἱ Πελοποννήσιοι, εἰ καὶ ὡς μὴ διανοῦτο μὲνεν, πορρωθῶσιν ἅμα προσπίπτοντες ῥ τὰς πόλεις. αὐτάγγελος ἔδ' αὐτὸν ἰδεῖσαι ἐν τῇ Κλάρω ἢ τε Παράλῳ καὶ ἢ Σαλαμινία ἔφραταν. ὁ δὲ ὑπὸ σπυδῆς ἐποιεῖτο τὴν δίωξιν· καὶ μέχρι μὲν ἔ Λάτμω τῆς νήσου ἔπεδιόξεν· ὡς δ' ἐκείτι ἐν κατὰλήφει ἔφαινετο, ἐπανεχώρει. κέρδος δὲ ἐνόμισεν, ἐπειδὴ ἔ μετρώεις περιέτυχεν, ὅτι ἔδαμῶ ἐγκαταληφθεῖσαι ἠγαγκάσθησαν στρατοπέδον τε ῥ ποιεῖσθαι, καὶ Φυλακὴν σφίσι καὶ ἐφόρησιν παρασχεῖν.

λ δ. ῥ Παραπλέων δὲ πάλιν ἔσχε καὶ ἐς Νότιον τὸ Κολοφώνιον, ἔ κατόρηκτο Κολοφώνιοι, τῆς ἀνω πόλεως ἐαλωκυίας ὑπὸ Ἰταμάνος, καὶ τῶν βαρβάρων κατὰ γαστρὶν ἰδιῶν ἐπαχθέντων. ἐάλυ δὲ ῥ μάλιτα αὐτῆ, ὅτε ἢ δευτέρα Πελοποννησίων ἐσβολὴ ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐγένετο. ἐν δὲ τῷ Νοτίῳ, οἱ καταφυγόντες καὶ ῥ κατῆσαντες αὐτόθι, αὐτῆς γαστιάσαντες, οἱ μὲν, παρὰ Πισσάδου ἐπικέρως Ἀρχάδων τε ῥ καὶ βαρβάρων ἐπαγόμενοι, ἐν διατειχίσματι εἶχον, καὶ τῶν ἐκ τῆς ἀνω πόλεως Κολοφώνιον οἱ Μηδίσαντες, ῥ ξυμσελθόντες ἐπολίτευον. οἱ δὲ, ὑπεξελθόντες τῆς, καὶ ὄντες Φυγάδες, τὸν Πάχητα ἐπάγονται. ὁ δὲ, ῥ προσκαλεσάμενος ἐς λόγους Ἰππίαν τὸν ἐν τῷ διατειχίσματι Ἀρχάδων ἀρχοῦντα, ὡσε, ἢν μὴδὲν ῥ ἀρέσκον λέγει, πάλιν αὐτὸν κατῆσεν ἐς τὸ τεῖχος σῶν καὶ ὑγῶν· ὁ μὲν ἐξῆλθε παρ' αὐτόν· ὁ δ' ἐκείνον μὲν ἐν Φυλακῇ ἀδέσμως εἶχεν, αὐτὸς δὲ προσβαλὼν τῷ τευχίσματι ἐξαπινάως, καὶ ἔ προσδοχο-

1 Ἐς Ἰωνίαν C. Ἐς Ἰωνίαν Ar. et Codd. impressi: paulo tamen infra habent Ἐς Ἰωνίαν. Hudf. Ἐς Ἰων. Reg. Mosqu. m ἡ οὐ δεῖξ C. n Κατὰ τάχος Ald. Flor. Basf. Steph. I. Reg. Gr. Cass. o Sacrae fuere triremes: de quibus vide Annoti. Hudf. τῆς δεῖξ Gr. p Κλάρω Dan. q Ἐκείσις Cass. r δ' αὐτῶ Ar. C. Dan. s Cum nullus alius Auctor de hac Latmo insula fecerit mentionem, credo legendum Λάτμω. Latmus enim est mons et vrbs Cariae in Mediterraneo, non insula. Ptolemaeus. Vide etiam Fossii obseruationes in Cistallu p. 257. Πάτμω Ar. Λάτμω Gr. t Ἀπεδίωξεν Dan. u Ἐν Ἰγκαταλήφει Gr. x Πιπίται Cam. τε ante ποιεῖσθαι abest a Reg. y Περιπλέων Reg. z Ἄνω μάλιτα Gr. a Κατοικίσαντες Cl. In verba ἐν τ. Νοτίῳ definit fer. recent. Aug. b Καὶ τῶν βαρβάρων Ar. C. Cl. Gr. Cass. Dan. Aug. antea Πισσάδω Mosqu. c Συμσελθόντες C. Basf. Cl. Aug. sed ἔ superfer. a m. 2. Συμσελθόντες Reg. Συμσελθόντες primum, mox eadem manu ξυμσελθόντες Cass. d Προκαλεσάμενος ἐς λόγους Cam. Προκαλεσάμενος etiam Cass. e Ἀπτεκων Gr. f Ἠ γαστρὶ Reg. Gr.

Ἐς Ἰωνίαν] Aeschylus p. 30. Herodotus; Hippocrates eis, et is. etiam eis ἐπὶ Sophocles Trach. 737. 1219. Aiacē 343. et Aeschylus. WASS.

Σαλαμινίας καὶ Παρ.] Scholiastes Aristoph. in Anibus, ad illa, κληῖς ἄγος ἔσωθεν ἢ Σαλαμινία, notat, δύο εἶσι νῆες ὑπερετίδες παρ' Ἀθηναίους, ἢ Παράλῳ καὶ ἢ Σαλαμινία. ὧν ἢ μὲν Σαλαμινία τῆς ἐκκαλυμμένης εἰς κρῖον ἦγεν. ἢ δὲ Παράλῳ τῆς θεωρίας ἀπῆγεν, ταῦτέ τι ἐς θυσίας πεμπόμενα. Sed et τῇ Παράλῳ ad abducendos reos utebantur, eamque misere, vt Alcibiadem arcefferent ad causam Athenis dicendam, vt constat ex Thucyd. et Suida in voce παράλῳ. Vide Sigonium, l. 4. de Rep. Athen. et Meursii Attic. Lect. l. 2. c. 8. HVDS.

Κολοφώνιον] Id oppidum Colophonium mari imminens, abest a veterē Colophone duo ferme millia passuum, inquit Livius XXXVII, 26. Vel portum habuit, vel certe litus nauibus opportunum. alterum innuere videtur Lucanus: Et placidi Colophona maris. Cl. Wbelerus in Itin. numum exhibet Diadumeneiani cum hac inscriptione: ΚΛΑΟΦΩΝΙΩΝ, operarum opinor incuria. Nam de modulo certiores faciunt Theognis, Nicander, Ovidius, et Virgilius in Ciri. Tabulae Peutinger. Colofon: Notis. Episcop. Κολοφών, et Ptolemacus Κολοφών, scribunt pinguntque pro Κολοφών, quomodo Coislin. et Herodotus. Vrbs autem haec, quam cum Notio passim

confundunt antiqui, veterrima erat. Conditor eius Mopsus iuxta Melam, Pausan. et Apollonii Schol. 1, 308. post Rachusium Cretensem. Atque ita fere Conon. Vnde nomen traxerit, incertum est. Est enim apud Herodot. Colophon, qui et Smyrnam fundasse dicitur: est et piscis eiusdem nominis apud Hesychium. Capta est a Gyge, et diu bellum cum Halyatte gessit ante Christum 619. Is autem stratagemate vsus equitatum omnem, quo plurimum valuerē Colophonii, ad internecionem vsque delcuit. Vide Polyacn. VII, 2. Theognidem 1099. Aristot. Polit. IV, 4. Olym. CXIX. ante Christum 302. a Lyfimacho euerfa est ciuitas, et postea commodiore loco rursus instaurata. Consule Diodorum, et Livium loco supra laudato. Nec perfunctorie tunc munita esse videtur, quia Antiochum repulit anno ante Christum CXC. Paulo antea, Attalo, et Romanis in clientelam concesserat, a quibus tributi immunitatem obtinuit pace cum Rege conuēta. De qua re adeatur Polybius. Post paulo in libertatem, Tyranno amoto, vindicabat Lucullus, anno ante Christum LXXIV. A Scythis vel Tartaris ruinam huic aliisque Asiae vrribus canunt Auctores Sibyllinorum, ignemque et faces alibi minantur. Colophoniorum denique Episcopus in Concilio Ephesino memoratur. Oraculi Apollinis meminere Nicander, Alex. Strabo, Tacitus, Eusebius, Tertullianus, et

Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. $\frac{1}{2}$. V. C. Varr. 32 $\frac{1}{2}$.

cedebant; et ne vel minimam quidem suspicionem habebant, cum Athenienses maris imperium obtinerent, Peloponnesiorum naues in Ioniam vnquam traiecturas esse.

33. Alcidas vero Epheso raptim discessit, et in fugam se dedit. Nam a Salaminia et Paralonia, dum adhuc * in portu ad Claron esset, conspectus fuerat. Hae autem ab Athenis cursum casu tenebant. ac hostis insequentis aduentum metuens, per altum ferebatur, ad nullam aliam regionem vltro, nisi ad Peloponnesum appulsurus. Pacheti vero et Atheniensibus cum vndique, tum etiam ex Erythraea huius rei nuntius afferebatur. Cum enim Ionia nullis munitiōibus esset munita, metus ingens erat, ne Peloponnesii maritimam oram nauibus legentes, quamuis et sic in animo non haberent diutius ibi manere, tamen obiter, prout in singulas vrbes incidissent, eas diriperent. Paralonia vero et Salaminia naues, cum ipsaemet ipsum Alcidas ad Claron vidissent, rem Pacheti nuntiarunt. Ille vero eum magna festinationis contentione persequebatur. Et vsque ad insulam Latmon eum est persequutus, sed cum Alcidas nusquam amplius appareret, ita vt eum assequi posset, Pachetis retro rediit. Cum autem hostium naues in alto assequutus non fuisset, hoc in lucro posuit, quod nusquam subsistere, neque castra munire, neque sibi eas praesidiis obsidendi, et stationes ipsis oppositas habendi materiam praebere coactae fuissent.

34. Dum autem ab hoste persequendo reuenteretur, maritimam Asiae oram legens, ad Notium Colophoniorum urbem appulit, vbi Colophonii habitabant, quod Colophon ipsorum antiqua patria, ** vrbs a mari remotior, ab Itamane, et barbaris per domesticam seditionem ab altera factione accitis, capta fuisset. Haec autem capta fuit eo ferme tempore, quo Peloponnesii secundam irruptionem in Atticam fecerunt. In vrbe igitur Notio, cum seditio rursus orta fuisset inter illos, qui eo confugerant, et veteres vrbs colonos, *** alii quidem auxiliares copias, quas a Pissuthne, et ab Arcadibus, ac barbaris accersuerant, in munitiōibus urbem intersepientibus habebant, et illi de Colophonii, qui profugerant ex antiqua patria vrbe, quae a mari erat remotior, quique Medis fauerant, cum eiusdem factionis hominibus eo ingressi, Rempublicam administrabant. alii vero, qui clam istis aufugerant, et qui exules erant, Pachetem accersuerunt. Is autem, cum Hippiam, Arcadam ducem, qui in munitiōibus illis urbem intersepientibus erat, ad colloquium euocasset, ea conditione, vt, si nihil dixisset, quod sibi placeret, eum in suas munitiōes rursus saluum et sanum restitueret: ille quidem ad ipsum processit. Ipse vero eum in custodia sine vinculis seruari iussit; hostium munitiōes repente adortus, illisque nihil

* Ad Claron in anchoris esset etc. Valla. HVDS. ** Arx ab Itamane etc. Valla. Vrbs superior etc. Steph. Sed neuter Thucydides mentem videtur assequutus. Nam τὴν ἐν πύλιν vocat τὴν ἀπὸ θαλάσσης, scilicet, veterem Colophonem. Ae. Port. IDEM. *** Alii quidem, a Pissuthne Arcadam et barbarorum auxiliis accitis, muro se intersepserunt; ac cum iis, qui Colophoniorum superiorem urbem tenentes Medorum partis erant, congressi, vnam rempublicam fecerunt. alii vero, etc. Acacius. IDEM.

Ὁδὸν σχίσαν] ἢ προσορμίσμενος. Αὐτὰγγελοι δὲ αὐτὸν ἰδῆσαι] εἰ ἐπ' ἀγγελίαν πεμφθεῖσαι, ἀλλ' ἐπ' ἄλλην χρεῖαν. Ἐφρασαν] τοῖς Ἀθηναίοις. Ὁ δὲ] ἦν, ὁ Πάχης. Ἐφαίνετο] ὁ Ἀλκίδας. Ἐπανεχάρει] ὁ Πάχης. Κέρδος δὲ ἐνόμισε] κέρδος (φισί) ἐνόμισεν ὁ Πάχης, ὅτι ἔκτελεσε τὰς Ἀλκίδα καὶ, ἵνα μὴ ἀναγκάσων αὐτὸν στρατεύεσθαι κατ' αὐτῶν ποιήσασθαι, ἢ φυλακῆς, καὶ ἐφόρμικον, μὴ ἄρα τι τυχερὸν γένηται ἐν τῇ ναυμαχίᾳ, καὶ ἡττιῶν. Καὶ τῶν βαρβάρων] καὶ τῶν βαρβάρων ἐπαχθέντων ἐπὶ μῆς τῶν εἰσεων. Ἐπαχθέντων] ἐπελθόντων. Ἀρκάδων τε καὶ βαρβάρων] λείπει ἢ ἀπὸ, ἢ ἀπὸ τῶν Ἀρκάδων. Ἐπολιτεύον] τὴν πολιτείαν εἶχον. Ἰπεξελθόντες τότε] λιθηραῖως φυγόντες. Σὼν καὶ ὕγι] ἀναγκαστηρίας. Καὶ ἔ προσ-

Themistius Orac. XXVII. De reliqua eius Historia, nonnihil addunt Pausan. 535. Numismata et Parioeographi. wass. Ἐν φυλακῇ ἀδέσμι] Ἀδέσμι φρεσὶ περιεραν Pollux VIII, 72. ac Hesych. recte vt in contextu. De σῶν confer Suidam et Etymol. vbi iortasse pro σῶ, μοροσύλλαβον, legendum σῶν.

Vide Sallust. Fr. IV. Epist. Mithridatis, quia pacto vitam dederant insomniis occidere. Plutarch. Aemil. Polycaenus III, 2. συνθέμενος ἀβλαβῆ καὶ ζῶντα ἀποπέμψαι — καὶ μετὰ τὸτο κατηκόνησεν. Ita Adelbertum Comitem Harro Iulit apud Luitprand. II, 3. wass. De σῶς add. Eustath. ad Homer.

μένων, αἰρεῖ, τὸς τε Λακιάδας καὶ τῶν βαρβάρων ὅσοι ἐνήσαν διαφθεῖρει καὶ τὸν Ἰππῖαν ὕπερον ἔισαγαγὼν, ὥσπερ ἐσπέισατο, ἐπειδὴ ἔνδον ἦν, ξυλλαμβάνει, καὶ κατατοξεύει. Κολοφώνιος δὲ Νότιον παραδίδωσι, πλὴν τῶν Μηδισάντων. καὶ ὕπερον Ἀθηναῖοι, οἰκιστὰς πέμψαντες, κατὰ τὸς ἑαυτῶν νόμους κατώκισαν τὸ Νότιον, ξυναγαγόντες πάντας ἐκ τῶν πόλεων, ἢ εἴπα τις ἦν Κολοφώνιον.

λε'. Ο δὲ Πάχης, ἀφικόμενος ἐς τὴν Μιτυλήνην, τὴν τε Πύρραν καὶ Ἐρῆσον παρεστήσατο καὶ Σάλαιθον λαβὼν ἐν τῇ πόλει ἢ τὸν Λακεδαιμόνιον κεκρυμμένον, ἀποπέμπει ἐς τὰς Ἀθήνας, καὶ τὸς ἐκ τῆς Τενέδου ἢ Μιτυληναῖς ἄνδρας ἅμα, ἔς κατέθετο, καὶ εἴτις ἄλλος αὐτῷ αἴτιος ἐδόκει εἶναι τῆς ἀποστάσεως. ἀποπέμπει δὲ καὶ τῆς τρατιάς τὸ πλεόν. τοῖς δὲ λοιποῖς ὑπομένων καθίστατο τὰ περὶ τὴν Μιτυλήνην καὶ τὴν ἄλλην Λέσβον, ἢ αὐτῷ ἐδόκει.

λς'. Αφικομένων δὲ τῶν ἀνδρῶν, καὶ τῶ Σαλαίθῃ, οἱ Ἀθηναῖοι τὸν μὲν Σάλαιθον εὐθύς ἀπέκλειναν, ἢ ἔσιν ἢ παρεχόμενοι, ὁ τὰ τ' ἄλλα, καὶ ἢ ἀπὸ Πλαταιῶν (ἐτι γὰρ ἐπολιορκῆντο) ἀπάξειν Πελοποννησίους. περὶ δὲ τῶν ἀνδρῶν γνώμας ἐποιῶντο ἢ καὶ ὑπὸ ὀργῆς ἐδοξεν αὐτοῖς ἔ τὸς παρόντας μόνον ἀπεισιταῖνα, ἀλλὰ καὶ τὸς ἅπαντας Μιτυληναῖς, ὅσοι ἠβῶσι, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἀνδραποδίσαι ἐπικαλῶντες τὴν τε ἄλλην ἀπόσασιν, ὅτι ἐκ ἀρχόμενοι, ὥσπερ οἱ ἄλλοι, ἐποιήσαντο, καὶ ἢ προσξυνελάβοντο ἐκ ἐλάχιστου τῆς ὀρηκῆς αἱ Πελοποννησίων νῆες, ἐς Ἰωνίαν ἢ ἐκείνοις βοηθοὶ ἢ τολμήσασαι παρακινδυνῆσαι. ἢ γὰρ ἀπὸ βραχεῖας διαγωγῆς ἐδόκει τὴν ἀπόσασιν ποιήσασθαι. ἢ πέμπειν ἢν τριήρη ὡς Πάχητα ἀγγελιοὶ τῶν δεδωγμένων, ἢ κατὰ τάχος μελεύοντες ἢ διαχρήσασθαι Μιτυληναῖς. καὶ τῇ ὕπερβαία μετάνοιά τις εὐθύς ἦν ἢ αὐτοῖς, καὶ ἀναλογισμὸς, ὡς τὸ βέλεμα καὶ μίγα ἐγνωσθαι, πόλιν ὅλην διαφθεῖραι ἢ μᾶλλον, ἢ ἔ τὸς αἰτίαις. ἢ δ' ἦσθοντο τῶτο τῶν Μιτυληναίων οἱ παρόντες πρὸς βίαις, καὶ οἱ αὐτοῖς τῶν Ἀθηναίων ἢ ξυμπράσσοντες, παρεσκευάσαν τὸς ἐν τέλει ὥστε αὐθις γνώμας ἢ προθεῖ-

g *Βλακῶν Ar. C. Dan.* h *Ἐπὶ τίς πη Gr. antea κτήνησαν Aug. sed s supra scr.* i *Ἐρῆσον Ar. C. supra tamen Ἐρῆσον. Vide Annot. ad pag. 157. Hudf. Ἐρῆσον Reg. Mosqu. id. Μιτυλήνην.* k *τῶν Λακεδαιμόνιον Gr. et κεκρυμμένον. l Μιτυληναῖον Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caff. Dan. Aug.* m *τὴν δεστ Dan. Μιτυλήνην Gr.* n *ἢ ἔσιν ἢ om. Gr. ἢ ἔσιν ἢ περ ἔρχομεν Dan.* o *τὰ τ' ἄλλα Ar. p Ἀπὸ τῶν Πλαταιῶν Ar. Caff. Dan. Mosqu.* q *De hoc Mitylenensium decreto vide Aelian Var. Hist. l. 2. c. 9. et Kubnii notas.* r *Προξυνεβάλετο Caff. Gr. Προξυνεβάλετο Reg. Προξυνεβάλετο Mosqu. προξυνεβάλετο Aug. sed man. ant. adscr. Gr. προξυνεβάλετο. s ἢ ἐκείνοις δεστ C. ἢ ante Ἰωνίαν d. Mosqu.* t *Τολμήσασθαι Reg. sed emendatum ror. manu inter versus.* u *Πέμπειν τριήρη Gr. x Κατατάχος Ar. C. Ald. Flor. Basf. Steph. l. Reg.* y *Διαχρήσασθαι Caff.* z *ἢ αὐτοῖς ἀβεί C. ἢ ἢν αὐτοῖς εἴδῃ Reg.* a *Varie hunc locum refingit volunt Critici: sed nihil mutandum. Constat enim, Atticos saepe negotias particulas inculcare orationi κατὰ πλεονασμόν; vel propter emphasin maioremque negandi vim. Vide Kubnii Notas in Aelian Var. Hist. p. 245. et Stephani Appendicem ad Scripta al. de Dial. Att. pag. 31. Hudf.* b *ξυμπράσσοντες C. Συμπράσσοντες Caff. Mosqu. cui et abest ei ante αὐτοῖς. ξυμπράσσοντες παρεσκευάσαντο Reg.* c *προσθεῖναι Ar. C. Cl. Ald. Flor. Basf. Steph. l. Reg. Caff. Gr. Dan.*

Iliad. v. p. 959. et Thom. Magist. Ἐδῆσμον φυλακῆν saepe dicunt Graeci, quae Latinis est custodia libera. Vid. Briffon. V. Formul. p. 474. et Lips. ad Tacit. VI. Annal. 2. δυεκ.

Κατὰ τὸς ἑαυτῶν νόμους] Ex more, quo Metropolis Colonis iura ac leges dabant. Spanhem. Dissert. IX. de Vsu et Praestant. Numism. pag. 580. δυεκ.

Ἐπικαλῶντες] Hoc non ad proximè praecedentia ἔδοξεν αὐτοῖς, sed ad superiora, οἱ Ἀθηναῖοι — ἀπέκτισαν, et γνώμας ἐποιῶντο referendum est. Sed valde implicita est haec periculus. In priorè membro paullo apertior erit sententia, si post ἄλλοι ponatur distinctio, quam et Interpretes, vt ex illorum versuibus intelligitur, agnouerunt, et Caff. manu recenti adscriptam habet; qua posita haec coniungentur, ἐπικαλῶντες ἐτι τὴν τε ἄλλην ἀπόσασιν ἐποιήσαντο, et ceteram defectionem criminis dantes. Illa, ἢ ἐκ ἀρχόμενοι, ὥσπερ οἱ ἄλλοι, rectius mihi videntur Valla et Portus accepisse, quam Hudsonus in Var. Lect. Non dubium enim est, quin Thucyd. ad ea respiciat, quae Mitylenaei supra Cap. X. et seqq. dicunt, sibi ab Atheniensibus libertatem relictam, sed plerisque ceteris sociis seruitutem impositam esse. In his deinde, καὶ προσξυνελάβοντο ἐκ ἐλάχιστου τῆς ὀρηκῆς, qua Interpretibus haelit. Valla ea in versione Latina praeterit. Porti versio intelligi non

potest. Nam classis Peloponnesiorum, quae non modo diu post defectionem Mitylenaeorum, verum etiam post Mitylenas iam captas in Ioniam venerat, non potest dici defectionem illorum adiuisse. Si vulgata scriptura retinetur, Thucydides hoc videtur dicere, Atheniensis Mitylenaeis cum ceteram defectionem crimini dedisse, tum quod classis Peloponnesiorum, vel praecipue ab ipsis impulsâ, in Ioniam venire ausa fuerat. Sed si quis προσξυνεβάλετο, quod in quibusdam Mss. est, praeferat, quo fere inclino, totum hoc ad Atheniensis pertinebit, et hic sensus erit, καὶ ἐκ ἐλάχιστου τῆς ὀρηκῆς προσξυνεβάλετο (τῶτο δηλονότι) αἱ Πελοποννησίων νῆες ἐς Ἰωνίαν τολμήσασαι παρακινδυνῆσαι, id est, ὅτι αἱ Πελοποννησίων νῆες ἐτόλμησαν, et (hoc) non minimum contulit ad impetum (tam praecipitis decreti faciendi) Peloponnesiorum naues ausae, id est, quod Peloponnesiorum naues ausae fuerant — Sed oratio neque hoc, neque illo modo bene procedit. Videbunt acutiores. ego me hinc non satis expedio. δυεκ.

Ἀναλογισμὸς] Pollux II, 120. WASS. Μετάνοια, μετάνοιας. Θουκ. Lexicon Biblioth. Coisl. Montfaucon. p. 483. δυεκ.

Μᾶλλον ἢ ἔ τὸς αἰτίαις] Kubnius, quem in Var. Lect. laudat Hudsonus, putat Attice abundare ἢ. Aduerius cum opere disputat Perizonius ad Aelian. l. d. et pro ἔ τὸς mauult legere

Bell.
Pelop.
an. 5.
Olymp.
88. 1.
V. C.
Varr.
327.

tale expectantibus, capit, et Arcadas ac barbaros, quotquot intus erant, occidit. Et Hippium postea introductum, sicuti factis induciis promiserat, postquam intus fuit, comprehendit, fugaeque confodit. Et Colophonis Notium restituit, illis exceptis, qui Medorum partibus fauerant. Postea vero Athenienses, coloniis eo missis, eam ciuitatem ex legibus, insititutisque suis constituerunt, omnibus Colophonis, si quis visquam erat, ex ciuitatibus in vnum coactis.

35. Paches autem Mitylenen reuersus, Pyrrham et Ereffum in deditionem redegit; captumque Salaethum Lacedaemonium, in vrbe latitantem, Athenas mittit, simul etiam illos Mitylenaeos, quos in Tenedum afferuandos miserat, et si quis alius ipsi defectionis autor fuisse videbatur. Maiorem etiam exercitus partem dimittit, cum reliquis ipse permanens, cum Mitylenes, tum etiam caeterae Lesbi res arbitrato suo constituit.

36. Cum autem Salaethus, et qui a Pachete missi fuerant, Athenas peruenissent; Athenienses Salaethum quidem confestim interfecerunt, licet spondentem, cum alia quaedam, tum etiam Peloponnesios a Plataeis (adhuc enim obsidebantur) se abducturum. De reliquis vero consultare coeperunt. Et prae ira censuerunt, interficiendos non solum eos, qui aderant; sed etiam omnes Mitylenaeos, quotquot puberes essent; impuberes vero, ac foeminas in seruitutem redigendas: dantes crimini cum alteram defectionem, *quam ab Atheniensibus fecerant, licet eorum imperio non premerentur, vt alii; tum etiam alteram, ad quam Ionis sollicitauerant, quod Peloponnesiorum classis, quae auxilium ipsis Mitylenaeis ferens, in Ioniam non sine periculo penetrare ausa fuerat, motum illum non minimum adiuuisset. nec enim paruo, leuique consilio defectionem fecisse videbantur. Triremem igitur ad Pachetem mittunt, quae populi decretum nuntiet, imperantes, vt primo quoque tempore Mitylenaeos necet. Postero autem die confestim eos vehementer poenituit, et saeuum ac immane decretum, quod fecerant, secum ipsi reputabant, quo totam ciuitatem potius, quam ipsos defectionis autores necari iubebant. Cum autem Mitylenaeorum legati, qui aderant, et quotquot Athenienses ipsis studebant, hoc animaduertissent, suaserunt illis, qui reipublicae praeerant, vt hac de re ad populum iterum refer-

* Quod non initio statim, sicut caeteri, hanc essent ausi. *Acasius*. οὐκ ἀρχόμενοι, id est, ἐκ εὐαδῶ ἐν ἀρχῇ: sicut *Arist.* Rhet. I. 2. c. 21. HVDS.

δεχομένων] τῶν ἐντός. Αἰρεῖ] προθεῖ, χειρῶτα ὄθεν καὶ περισπᾶται. ἐπὶ γὰρ τῆ ὑψώσει, βαρύνεται. Ὅσοι ἐνήσαν] τῆ Πισσάθου. Οὐς κατέθετο] ἀποκτείνει. Καθίστατο] εὐθύνεται. Καὶ τῆ Σαλαέθου] εἰς τῆς Ἀθηναίων. Ἐστὶν ἂν παρεχόμενον] εἶναι ἂν πρῶτον ὑπισχνόμενον. Περὶ δὲ τῶν ἀνδρῶν] τῶν πρωταίτιων. Ἐδοξεν εὐτάτῃ] τοῖς Ἀθηναίοις. Παρόντας μόνον] ἐν Ἀθήναις. Καὶ τῶς ἀπαντας Μιτυληναίους] ὅτι ἄλλως ἀπέστησαν. Ἐπικαλέοντες] ἀντὶ τῆ ἐγκλήσεως. Οἱ ἄλλοι ἐποιήσαντο] σύμμαχοι. Ἐκείνοις] τοῖς Μιτυληναίοις. Βαχθῶν] ἔσση δηλονότι. Περικανδονέσση] μετὰ κινδύνου ἐλθεῖν εἰς Ἰωνίαν. Ἐδοκῶν] ἐνομιζοντο. Ἡ ἢ τῶς αἰτίας] ἢ ἢ ἀπόφασιν περιττή. ὁ γὰρ ἢ σύνδεσμος ἀντὶ τῆ ἢ περὶ κείτου. καὶ τῆ συνήθει; δὲ πολλῶς παρελκόμενος ἀποφάσει χρώμεθα. ἢ μὴ τὸν Δία, ἢ μὴ γὰρ Ἀπόλλωνα. ὡς καὶ τὸ, ἀπαγορεύω σοὶ μὴ ποιεῖν. Τέτο τῶν Μιτυληναίων] ὅτι μετενόησαν. Τῶς ἐν τέλει] τῶς τρατηγῶς λέγει τῶς ἐν τέλει. Ἐτοὶ γὰρ συνήθου τῆ ἐκκλησίαν. Ὅπως αὐθις γυμνάς] διασκεψείας. Προθεῖναι] δηλονότι τῶς ἐν τέλει. Καὶ ἐκείνοις] καὶ γὰρ τοῖς ἐν τέλει γυμνάσιον, ὅτι βελοντῆ οἱ πλείους

αὐτῶς. Deinde in *Addend.* aliam huius loci interpretationem profert, qua admittā manere possit, vt putat, vulgata scriptura, ἢ ἢ τῶς. Ego *Sierphano* et *Kubnio* adfentior: primum, quia *Thucydides*, vt adnotat *Sierphanus* ad Corinthum, qui itidem, vt *Sobolias*tes, negationem hoc abundare dicit, etiam supra II, 62. eodem modo loquitur, ἢ ἢ εἰκὸς χαλεπῶς φέρειν αὐτῶν μᾶλλον, ἢ ἢ, κήπιον καὶ ἐγκαλλωπισμα πλάστῃ πρὸς ταύτην νομίσαντας, ὀλιγωρήσαι: deinde, quia, quod Idem *Sierphanus* Cap. XVI. Operar. in Dionysium Halicarn. obseruat, *Dionysius*, qui vbiq̄e studiose *Thucydidem* imitatur, plus semel hoc loquendi genere vtitur. Lib. VI. Cap. 81. καὶ ὡς τὴν

βαλὴν ἐν ὀρθῶς δὲ ὀργῆς ἐχόντων — μᾶλλον, ἢ ἔχῃ τῶς αἰτίας: quae sunt ipsa propemodum verba *Thucydidis*, nisi quod pro ἢ *Dionysius* ἔχῃ dicit. X, 28. ἀλλὰ τί ταῦτα τῶ δῆμῳ ἐπικαλῶ μᾶλλον, ἢ ἔχ ὑμῖν; Et XI, 34. ἔτε — ἔτε ἄλλοις ἀλλοτρίαις ἀνελέμ- βανε παιδίον μᾶλλον, ἢ ἢ γυναικὸς ἐλευθέρου. vbi *Xylander* nihilo rectius quam *Peritius* in VI, 81. expunctam volebat particulam negantem. Αὐτῶς, quod *Perizonius* primo sub- iituebat pro ἢ τῶς, frigit. De interpretatione scripturae receptae autem, quam in *Addend.* adfert, nihil aliud, quod dicam, habeo, quam quod apud *Comicum* Bacchus ad Euripi- dem: ἢ μανθάνω. Ἀμαθέστερον πως εἶπε, καὶ σαφέστερον. DVCK.

να. καὶ ἔπεισαν ἡ ῥάον, διότι καὶ ἐκείνοις ἔνδηλον ἦν βεβλόμενον τὸ πλεόν τῶν πολιτῶν αὐθις τινὰς σφίσιν ἀποδοῦναι βελεύεσθαι. ἑ κατὰ τῆς δ' εὐθύς ἐκκλησίας, ἄλλα τε γυνῶμαι ἑ ἀφ' ἐκάτων ἐλέγοντο, καὶ Κλέων ὁ Κλεωνέτης, ἑ ὅσπερ καὶ τὴν προτέραν ἐνεικήκει, ὥστε ἀποκτεῖναι, ὧν καὶ ἐς τὰ ἄλλα βιαιότατος τῶν πολιτῶν, τῶν τε δὴ μῶ παραπολὺ ἐν τῶν τότε πιθανώτατος, παρελθὼν ἡ αὐθις, ἔλεγε τοιαῦτα.

λζ'. »ΠΟΛΛΑΚΙΣ μὲν ἤδη ἔγωγε καὶ ἰ ἄλλο τε ἔγνω δημοκρατίαν, ὅτι ἡ ἀδύνατός ἐστιν ἐτέρων ἀρχῆν, μάλιστα δ' ἐν τῇ νῦν ἰ ἡμετέρα περὶ Μιτυληναίων μεταμελεία. διὰ γὰρ τὸ ἢ καθ' ἡμέραν ἀδεῖς καὶ ἀνεπιβέβλητον πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἐς τὰς ζυμμάχους τὸ αὐτὸ ἔχετε. καὶ ὁ, τι ἂν ἡ λόγῳ πεισθέντες ὑπ' αὐτῶν ἀμάρτητε, ἡ οὐκ ἔνδῳτε, ἢ ἐπιεικῶς ἡγεῖσθε ἐς ὑμᾶς καὶ ἢ ἐς τὴν τῶν ζυμμάχων χάριν μαλακίζεσθαι ἡ ὁ σκοπῶντες, ὅτι τυραννίδα ἔχετε τὴν ἀρχὴν, ἢ καὶ προσεπιβεβλῆσθαι αὐτὰς, καὶ ἀνοήτως ἀρχομένους, ἡ οἱ ἢ ἢ, ἐξ ὧν ἂν χαρίζεσθε βλαπτόμενοι αὐτοὶ, ἀεροῦνται ὑμῶν, ἀλλ' ἐξ ὧν ἂν ἰσχύϊ μᾶλλον, ἢ τῇ ἐκείνων εὐνοίᾳ περιγένησθε. πάντων δὲ δεινότατον, εἰ βέβαιον ἡμῖν μηδὲν καθεστήξει ἂν ἂν δόξῃ περὶ ἡ μηδὲ γνωσόμεθα, ὅτι χεῖροσι νόμοις ἀκινήτοις ἡ χρωμένη πόλις κρείσσει ἐστίν, ἢ καλῶς ἔχουσιν ἀκέραια ἀμαθία τε μετὰ σαφροσύνης ἀφελιμώτερον, ἢ δεξιότης μετὰ ἀκολασίας. οἱ τε φαυλότεροι τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τὰς ζυμωτέρους, ὡς ἡ ἐπιτοπλεῖσιν ἀμεινον οὐκ ἔστι τὰς πόλεις. οἱ μὲν γὰρ τῶν ἡ τε νόμων σφωτέρω βέλονται φαίνεσθαι, τῶν τε αἰεὶ λεγομένων ἐς τὸ κοινὸν περιγίγνεσθαι, ὡς ἐν ἄλλοις μείζουσιν ἢ ἂν ἡ δηλώσαντες τὴν ἡ γνώμην καὶ ἐκ τῶν τοιούτων τὰ πολλὰ σφάλλῃσι τὰς πόλεις. οἱ δ' ἀπιτῶντες ἡ τῇ ἐξ αὐτῶν ξυπέσει, ἀμαθέτεροι μὲν τῶν νόμων ἀξίῳσι εἶναι, ἀδυνατώτεροι δὲ ἡ τῶν καλῶς εἰπόντος μέρψασθαι λόγον. κριταὶ δὲ ὄντες ἡ ἀπὸ τῶν ἴσθ μᾶλλον, ἢ

d ῥάον Ald. Flor. Bas. e καὶ κατὰ τῆς Ar. C. Dan. f ἑφ' ἐκάτων Ar. C. Dan. g ὅς τε καὶ Ar. C. Dan. Paullo ante
 Iκλίων Gr. et paullo post ἄλλῃ Mosqu. h αὐτοῦ Gr. καὶ παρελθ. Mosqu. i ἄλλοτε Reg. Cass. Gr. Vasf. Steph. I. Port. ἄλλοι τε Mosqu.
 k Ita Steph. I. 2. et Ae. Port. ἄδύνατός ἐστιν Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Dan. l ἡμετέρα Ar. C. Cass. Paullo ante
 μέλιτι δὲ Gr. m Καθῆμετον Ar. C. Bar. Ald. Flor. Bas. Gr. Aug. n ἔνδῳτε pro ἐνδόντες per Enallagen. Fr. Port. o καὶ σκοπῶν-
 τες C. καὶ ὁ σκοπῶντες ex alicius emendatione. Huif. καὶ σκοπῶντες Dan. p περὶ ἐπιβέβλησθαι legendum cenfer Steph. atque ita
 vertendum: Non consider. etc. tyrannidem esse, et quidem in eos, qui vobis insulantur etc. Vide Stephani Appendicem ad al. Scripta de
 Dial. Att. p. 129. Huif. περὶ ἐπιβέβλησθαι Cass. q οἱ δεστ Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Dan. Aug. In Cass. desiderantur omnia inter
 ἀεροῦντες et ἄλλ' ἐξ, sed manu rec. in marg. scripta sunt. In eodem quoque ἄλλ' ab emendatore erat, abrafa priore scriptura.
 r Sensus hic est: ὁ δ' ἐκεῖνα, ἢ ἂν χαρίζεσθε αὐτοῖς ὑμεῖς αὐτοὶ βλαπτόμενοι, (hoc est, ἢ μετὰ τῆς ἐπιεικῆς βλάβης αὐτοῖς ἢ χαρίζεσθε) ὑμῶν
 ἀεροῦνται, ἀλλὰ δ' ἐκεῖνα, δ' ἂν ἰσχύϊ μᾶλλον ἢ τῇ ἐκείνων εὐνοίᾳ περιγένησθε αὐτῶν, καὶ κρείσσει εἴητε. Vel sic: ἔστι γὰρ ὁ διὰ τὰς ὑμῶν
 εὐερέτους, καὶ χρίται, ἢ ὅσοι αὐτοὶ ἰσχυροῦσθε, καὶ χαρίζεσθε μετὰ τῆς ἐπιεικῆς βλάβης, ὑμῶν περὶ ἀρχῆν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπιεικῆν ἄνακτον, ἢ
 ποτὶ κρείσσει αὐτῶν ἰσχυροῦσθε, καὶ διὰ τὴν φέρον, μᾶλλον, ἢ διὰ τὴν ἐκείνων πρὸς ὑμᾶς εὐνοίαν. Ic. Port. Paullo post χαρίζεσθε Mosqu. s καὶ
 δὲ Ar. C. Bar. Ald. Flor. Reg. Cass. Paullo post χεῖροσιν Gr. t χρωμένη ἢ πόλις Ar. C. Dan. u ἔπὶ τὸ πλεόν Ar. C. Cl. Gr. Dan.
 Cass. Aug. x τίς Gr. y Δηλώσαντες Ar. C. margine tamen δηλώσαντες habet Ar. z Id est, ἐνέστιν. Ae. Port. a τῆσαντων ξυν.
 Stobaeus, Mosqu. αὐτῶν Cl. Ar. Gr. C. Etiam Reg. Cass. Dan. b τὸν τῶ καλῶς Stobaeus. c ἐπὶ τῶ ἴσθ Ar. C. Dan.

Τινὰς] Reisk. pro τινὰς conii. τινά. GOTTL.

Κλέων ὁ ΚΑ] De hoc Cleone (quem Cicero in Bruto, tur-
 bulentum quidem civem, sed tamen eloquentem fuisse, ait) lege
 Aristophanis Equites. HVDS.

Πιθανώτατος] Aristophan. Ίκ. 136. βυρσοπώλης Παφλαγῶν,
 Ἀρπαξ, κερκάντης, ΚΥΚΛΟΒΟΡΟΤ Φωνὴν ἔχων. WASS.

Ἄλλο τε] Sic quidem Baf. et C. Dan. nulla varietas adno-
 tata erat. Sed puto esse errorem typographorum. Vid. Var.
 Lectt. DVCK.

Ἐνδῳτε] Pro ἐνδόντες ἀμάρτητε. Bauer. 101. GOTTL.

Προσεπιβέβλησθαι] Non improbo coniecturam Stephani in
 Var. Lectt. Huif. quam confirmat Cass. Πρὸς line casu pro
 προσεπι vbiuis obuium est; προσεπιβελῆσθαι autem adeo tarum,
 vt ne quidem optima Lexica id habeant. DVCK.

Ἐξ ὧν χαρίζ. ἀνε.] Schol. expl. Nominat. βλαπτόμενοι pro ac-
 cusatiuo, per antiptoton; male vero; vnde enim pendeat
 accusatiuus? Multo minus ἀεροῦνται est pro ἀεροῦμένους, sed
 pender ab οἱ. Ceterum addit, tales inuersiones occurrere et

apud Theologum, i. e. Iohannem; quarum ignari calumnien-
 tur diuinum hominem et arguant σολοικίσειν. Innuit haud
 dubie Apoc. 1, 4. — 6. Vnde appareat, Christianum fuisse
 auctorem huius quidem Scholii, et post scriptam agnitamque
 Apocalypsin vixisse. Ἐξ ὧν χαρίζ. βλαπτόμ. — ἀνε. est,
 audiunt vos secundum illa, propter illa, iis impulsī, quae vos
 illis indulgetis cum vestra fraude, vestro damno. In Schol.
 ad vf. 14. in ὁ βέλτιόν ἐστι, aut ὁ delendum, aut per interro-
 gationem accipiendum. BAVER.

Πάντων — ἀκολασίας] Stobaeus p. 244. vbi male καθ' ἡμῶν
 hodie legitur. Caeterum κρείσσει cum Mff. non κρείτταν
 agnoscit. WASS.

Οἱ τε — πλεόν] Stobaeus, qui δηλώσαντες, et οἱ δὲ. Dein
 τὸν τῶ καλῶς. hoc recte. etiam μέρψασθαι, et ἐπιτοπλεῖσθαι
 recte cum Edd. IDEM.

Νόμων] Euripides Orest. 487. καὶ τῶν νόμων γε μὴ ΠΡΟ-
 ΤΕΡΟΝ εἶναι θέλει. Zeleni Prooem. apud Stobaeum 280.
 ὑπ' ἀνθρώπων ἸΠΤΑΨΘΑΙ τὰς κειμένους νόμους, ἢ καλῶν, ἢ
 συμμέτρων. IDEM.

Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 83. V. C. Varr. 325.

rent, et sententias rogarent. Quod facile persuaserunt, quia et illis hoc erat perspectum, maiorem civium partem cupere hac de re iterum consultandi potestatem sibi per aliquos dari. Quamobrem concione statim coacta, cum aliae sententiae a singulis sunt dictae, tum etiam Cleon Cleaeneti filius, cuius etiam de *Mitylenaeis* occidendis sententia pridie euicerat, qui et caeteris in rebus civis erat omnium violentissimus, et tunc temporis apud plebem longe gratiosissimus, ita ut ei, quicquid vellet, dicendo facile persuaderet, in medium progressus, hanc orationem habuit.

37. „CVM saepe alias ego statum popularem minime aptum iudicavi ad imperium in alios obtinendum, tum vero praecipue nunc in hac vestra de Mitylenaeis poenitentia. Nam quia vos in quotidiana, et mutua consuetudine hic securi estis, nec vllas insidias timetis, * idem etiam de sociis sentitis. Et quicquid vel eloquentia eorum adducti deliqueritis, vel misericordia moti remiseritis, non reputatis, vos, magno vestro cum periculo, nec vlla cum gratia faciorum molles facilesque *erga eos* esse. Non considerantes, imperium, quod obtinetis, tyrannidem esse, ipsosque ad insidias vobis faciendas attentos esse, vestroque imperio inuitos parere: ** qui vobis dicto sunt audientes, non propter beneficia, quae vos ipsi vestro cum detrimento in eos contuleritis; sed propter potentiam, qua superiores estis, potius quam propter illorum erga vos benevolentiam. Omnium vero perniciosissimum erit, si nihil eorum, quae a nobis decreta fuerint, certum, firmumque maneat: nec intelligamus illam rempublicam, quae malis quidem, sed tamen immotis *ac perpetuo firmis* legibus vitur, praestantiorum esse illa, quae bonis quidem legibus vitur, sed tamen mobilibus: et imperitiam cum modestia coniunctam vtiliorem esse peritia cum immodestia coniuncta; ac imperitiosos homines, si cum peritioribus conferrantur, respublicas plerumque melius administrare. Nam isti quidem, et legibus sapientiores videri, et in publicis consultationibus sententiam semper obtinere volunt, quasi in aliis maioribus rebus ingenii sui vim ostentare non possint; atque propterea plerumque respublicas euertunt. Illi vero, quia suae peritiae diffidunt, se legibus imperitiosos esse, et illius sententiam, qui recte dixit, a se vituperari non posse, vitro fatentur. Itaque respublicas plerumque recte administrant, quia sunt rerum aequi

* Pari modo in socios affecti estis. *Acacius*. HVDS. ** Qui non sese, ob vestram in ipsos indulgentiam cum damno vestro coniunctam, morigeros se praebent, sed quod per potentiam potius, quam illorum benevolentiam, superiores euaseritis. *Vel*, Sed quod potentia potius, quam illorum benevolentia, consequuti sitis, ut superiores effectis. *Stephanus*. HVDS.

τῶν πολιτῶν αὐτῶν ἀποδοθῆναι αὐτοῖς ἐκκλησίαν. Σφίσι] τοῖς πολιταῖς. Καὶ τὴν προτέραν] βελλὸν διανοίη. Βιωτότατος] ἰσχυρός. Πολλάκις μὲν ἦδη] ἢ γὰρ πρᾶγματικῆ ἐπὶ τῆς δημοκρατίας. διακρίεται δὲ τὸ δικαίον καὶ τὸ συμφέρον. τὸ γὰρ εὐσχεπέως ἀδετέρας ἐξήτασεν. ἢ γὰρ τὸ μὲν, παρὰ τὸ ἦθος τῆς πόλεως· τὸ δὲ, παρὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀδικησάντων. ὃ δὲ λέγει, τοῦτ' ἔστιν, ὅτι πολλάκις ἔγγων δημοκρατίαν, ὅτι ἀδύνατον ἐστὶν ἑτέρων ἄρχειν. ἐπεὶ γὰρ ἄλληλος οἱ πολῖται ἔτε φοβῆνται ἔτε ἐπιβουλεύσασιν, οὐκ ἔστι μὴδὲ ὑπὸ τῶν ὑπῆκων ἐπιβουλεύσασθαι. Τὸ αὐτὸ ἔχετε] ἀδελφοὶ δηλοῦσι. Καὶ ὅ, τι ἂν ἢ λόγῳ] τυτέσι, καὶ εἴη ἠγείσθε τῆτο, ὅτι ἂν τε λόγῳ παραχρῆντες ὑπ' αὐτῶν, ἂν τε σικεῖραντες αὐτῶς, μαλακώτερον καὶ πρόχότερον ἐνεχθῆτε, ἢ ἐκείνοις τί χηρίζεσθε, ἀλλ' αὐτοὶ κινδυνεύετε καταφρονούμενοι· ἐκεῖνοι δὲ ἐκ ἴσας χάριν ὑμῖν. Οὐκ ἐπιτιμῶνας ἠγείσθε] ἢ σκεπτεῖτε ὅτι ἐκ εἰς χάριν ἐκείνων τῆτο ποιεῖτε, ἀλλ' εἰς ἴδιον κίνδυνον. Μαλακώτερον] χυνοῦσθαι. Ἐπιβουλεύοντας αὐτοῖς] τὸς συμμάχους δηλοῦσι. Οὐκ ἐξ ἂν ἂν χηρίζεσθε] τὸ ἔξας, ἢ ἐξ ἂν σφαλόμενοι ταῖς ἐλπίσιν οἱ ἀφιστάμενοι ὑμῶν, πάλιν θαλάσσει. τὸ δὲ, ἐὰν χηρίζεσθε, μεταξὺ. ὃ δὲ νῆς, εἴ ὅτι ἂν ὑμῶν ὑμῶν, ἐὰν σφαλόμενοι ἐν τῇ ἀποστάσει συγχωρηθῶνται. ἢ κατὰ τῆτο, ἀλλὰ κινδὸν βίαιος καὶ ἀκριβῆς πρᾶττονται δίκαις. Βλαπτόμενοι αὐτοῖς] ἀπαρῆς τὸ χηρίον, ὅτι ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς εὐθείαν μετέβη ἢ ἀπὸ τῆς τῆς ἀνοίας· ὅπερ ἐστὶ παρὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν. ἄφειλε γὰρ, βλαπτομένης καὶ ἀκρωμένης, εἰπεῖν ὁ γράφων, ἀλλ' ὡς κατὰ συντάξεων εὐρετῆς καὶ τῆς καλλιᾶς Ἀτθίδος ἐπιστήμων, τῆτο ἢ πεποίηκε. τοιαύτας δὲ εὐθείας καὶ παρὰ τῇ θεολογῇ συντάξεις πολλὰς ὡς οἱ μὴ εἰδότες διαβάλλουσι τε, καὶ σοφικίζουσι τὸν μέγαν οἱ ἀμαθεῖς οἰοῦνται. τὸ δὲ βλαπτόμενοι, εἰ ἀπὸ τῶ ἀφιστάμενοι, καὶ μὴ καταφρονῶντες ἢ προέβητο ποιῆσαι, ὃ χῆρις, ἔχοι ἂν τὴν προκειμένην διάνοιαν· εἰ δὲ κατὰ τὸ ὄρθον δεχθῆναι, ἔχοι ἂν ὅπως, ὅτι βλαπτόμενοι αὐτοῖς ἐν τῇ ὑπῆκοι εἶναι, ἢ ἐξ ἂν ἔστι χηρίζεσθε αὐτοῖς ἀκρωσύνονται ὑμῶν, ἀλλ' ἐξ ἂν τῇ ἰσχύι περιφρονῆσθε αὐτῶν· ἢ δὲ γὰρ εἰδότες βλάσφημοι ὑποτάσσασθαι. Πάντων δὲ δυνάτων] τὸ νόμιμα τοῖστων, πάντων (ψυχῶν) δυνάτων ἔστι, εἰ μὴ γινώσκουσιν, ὅτι φάλοισι νόμοις, ἀκινήτοις δε. χηρίων ἐστὶν, ἢ καλοῖς μὲν, ἄβεβαιοῖς δὲ καὶ ἐκύροις. ἀμαθῆσαν δὲ καλεῖ ἢ ἀπλῆς τὴν ἀνοίαν, ἀλλὰ τὸ μὴ θέλει καὶ τῶν νόμων, καὶ τῶν ἠθῶρων, καὶ πάντων εἶναι δοκεῖν φρονιμώτερον, ἀλλ' εἶναι τῶς καλῶς δεδουγμένοις, καὶ μὴ ζητεῖν ἀνατρέπειν αὐτά. ὕπερ ἀνίττεται ποιεῖν τὸν Διόδοτον. σωφροσύνην δὲ λέγει, τὸ καὶ ἀμείναι τοῖς κειμένοις νόμοις,

ἀγωνισαί, ὁρῶνται τὰ πλείω. ὡς ἔν χερὶ καὶ ἡμᾶς ποιῶντας, μὴ, δεινότητι καὶ ξυνέσειας ἀγῶνι ἐπαιρομένους, παρὰ δόξαν τῶ ὑμετέρῳ πλήθει παραινεῖν.

λ η' . «Εγὼ μὲν ἔν ὁ αὐτός εἰμι τῇ γνώμῃ, καὶ θαυμάζω μὲν τῶν προθέντων αὔθις περὶ Μιτυληναίων λέγειν, καὶ χρόνῳ διατριβὴν ἐμποιοσάντων ὁ ἐστὶ πρὸς τῶν ἠδικηκότων μᾶλλον. ὁ γὰρ παθὼν τῶ δράσαντι ἀμβλυτέρῃ τῇ ὀργῇ ἐπεξέρεχεται. ἡ ἀμύνησθαι δὲ, τῶ παθεῖν ὅτιεγγυτάτω κείμενον, ἀντίπαλον ἔν, μάλιστα τὴν τιμωρίαν ἀναλαμβάνει. θαυμάζω δὲ καὶ ὅστις ἔσα ὁ ἀντερῶν, καὶ ἀξιώσαν ἀποφαίνειν, τὰς μὲν Μιτυληναίων ἀδικίας ἡμῖν ὠφελίμως ἔσας, τὰς δ' ἡμετέρας ἔσυφορας τοῖς συμμάχοις βλάβας καθισταμένας. καὶ δῆλον, ὅτι ἡ, τῶ λέγειν πισύσας, τὸ πᾶν δοκεῖν, ἀνταποφῆναι, ὡς ἔν ἐγνωσαι, ἀγωνισαί ἄν, ἡ κέρδει ἐπαιζόμενος, τὸ εὐπρεπὲς τῆ λόγῳ ἐκπονήσας, παραγῆναι πειράσεται. ἡ δὲ πόλις ἐκ τῶν τοιῶνδε ἀγῶνων τὰ μὲν ἄθλα ἐτέροις δίδωσι, αὐτῇ δὲ τὰς κινδύνους ἀναφέρει. αἰτίσι δ' ὑμεῖς, κακῶς ἀγωνοθετῶντες, οἵτινες εἰώθατε θεαταὶ μὲν τῶν λόγων γίνεσθαι, ἀκροαταὶ δὲ τῶν ἔργων τὰ μὲν μέλλοντα ἔργα ἀπὸ τῶν εὐ εἰπόντων σκοπεῖντες, ὡς δυνατὰ γίνεσθαι τὰ δὲ πεπραγμένα ἤδη, ἔ τὸ θεαθὲν πισύτερον ὄψει λαβόντες, ἡ τὸ ἀκροσθὲν, ἀπὸ τῶν λόγων καλῶς ἐπιλημισάντων καὶ μετὰ καινότητος μὲν λόγῳ ἀπαλασθῆσαι ἀριστοί, μετὰ δεδοκιμασμένους δὲ μὴ ξυνέπεσθαι ἐθέλειν. δῆλοι ὄντες τῶν αἰεὶ ἀτόπων, ὑπερόπλι δὲ τῶν εἰωθότων καὶ μάλιστα μὲν αὐτὸς εἰπεῖν ἐκαστος βεβλόμενος δύνασθαι, εἰ δὲ μὴ, ἀνταγωνιζόμενοι τοῖς τὰ τοιαῦτα λέγουσι, μὴ ὑπεροὶ ἀκολυθῆσαι δοκεῖν τῇ γνώμῃ, ὅξείως δὲ τι λέγοντος προεπαίνεσαι καὶ προαισθέσθαι τε πρόθυμοι εἶναι τὰ λεγόμενα,

δ Διορθῶνται Stobaeus. ε' Ὀδ' ἔν C. γρ. ἔν τισιν ὁ χερὶ Cass. in marg. ita et Aug. καὶ abest Mosqu. ante ἐντλ. f Ita Ar. C. Bar. Ald. Flor. Byj. Steph. 1. θαυμάζων δ' ἔρβ 2. et Ae. Porti. θαυμάζω etiam Reg. Cass. Gr. et Dim. Nec dubito, quin ita quoque Cl. g προσέβησαν Ar. ex alicuius emendatione. h Ἀμύνησθαι Cl. Gr. Cass. Aug. i Ὅτι ἰγγυτάτω Ar. C. Bar. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Gr. Aug. k Ἀποφαίνει Reg. l Συμφορὰς ἔ τοῖς Marg. quam lesionem sequitur Pall. Rg. m τὸ Cass. n οὐκ δεεστ Ar. C. sed reponitur in marg. Col. Ar. Deest etiam Dan. qui et ἀνταφῆναι. ο Ἀθῆν Cass. Aug. p τίνεσθαι Ar. Cass. Gr. qui et ita paulo post. q Σκοπεῖντες ἀπὸ τῶν εὐ εἰπόντων Cass. Aug. r Δρασθὲν Marg. Cam. Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. Antea τῶν δὲ πεπραγμένων Mosqu. s Λόγῳ Cl. Gr. Ar. Reg. Cass. Mosqu. Aug. t τῶ αἰεὶ ἀτόπων Ar. in marg. Husf. u Haec ita accipienda: καὶ μάλιστα ἕκαστος βεβλόμενος ἐστὶ (id est ἰπιδυμῆ) εἰπεῖν δύνασθαι, καὶ δεινότητι προῖχεν, καὶ τῶν ἄλλων περιγίνεσθαι. εἰ δὲ μὴ τότε τοῦτον δύνασθαι, ἀνταγωνιζόμενοι ἔσῃ (id est ἀνταγωνιζέσθαι) τοῖς τὰ τοιαῦτα etc. Dem. Porti. Particulam μὲν post μάλιστα non agnoscut Ar. C. Nec Reg. x τὰ omitt. Cl. Gr. Reg. Cass. Mosqu. Aug.

Δεινότητι] Reisk. δεινότητος. GOTTL.

τῶ δράσαντι] Reisk. olim excidisse putabat ἐνδρέερος aut ὑποεῖς, quod respondeat sequenti ἀντίπαλον. vid Dil. 311. postea mutavit sententiam, et excidisse putat χρόνῳ aut τριβῆς ἐγγινομένης. v. Bauer. p. 102. qui nil opus esse dicit mutatione. GOTTL.

Ἀντίπαλον] Eleganter. Hippocrates de Vict. rat. II. p. 26. αὔξοντες τὸ ἈΝΤΙΠΑΛΟΝ τῶ σώματος αἷμα. WASS.

Μάλιστα] Reisk. olim τάχιστα. GOTTL.

Βλάβας] Reisk. malit, ἢ βλάβας. IDEM.

Βλάβας] Non male Reisk. ἢ βλ. ex opposito, vel simili et congruo: sicut illorum peccata nobis, ita nostra mala illis nocere debent. Et ita legit Interpres Lat. BAVER.

τῶ λέγειν] Sensus: vt aut nimium tribuat, confidat orationis facultati, et certet, sustineat declarare, communem sententiam omnium non esse adsumtam. Heilm. 355. GO.

τὰς κινδύνους ἀναφέρει] Suffinet. v. Dil. 311. GOTTL.

Ἀναφέρει] Malim vertere, aufert, accipit: ex opp. διδωσι. Sane Medium frequentius tali sensu; sed, quoties illa permutantur! Neque vero I. Pct. 2, 24. ἀνήνεγκεν est, sustinuit, vt expl. Abresch., sed, obtulit Deo, vt piaculum, vel extulit, in altum, velut in altare crucis, extulit; quia sequ. ἐπὶ τὸ ξύλον. BAVER.

Θεαταὶ μὲν τῶν λόγων] At Dii Coelites, inquit Aeschylus Agam. 822. δίκας ἐκ ἌΠΟ' ΓΛΩ' ΣΣΗΝΣ κλύοντες, ἀνδροθήτας ἰδὲ φθορὰς Ἐ; αἰματηρὸν τεύχος ἢ διχορρόπως Ψήφους ἔθεντο. WASS.

Πεπραγμένα] Reisk. πεπραγμένα. GOTTL.

τὰ — πεπραγμένα] Nisi cum Reisk. legeris, πεπραγμένα, nempe et, τὰ pro τὰ, quod deinde scilicet pendeat a θεαθὲν τὰ πεπραγμένα intell. κατὰ, εἰς. BAVER.

Θεαθὲν] Abresch. praefert τῶ θεαθὲν, δρασθὲν. p. 310. Dil. GOTTL.

Λόγῳ] Reisk. praefert λόγῳ, recte, opinor. et ἐπιτιμῶν ornare verbis expl. potius: ingeniose reprehendere. IDEM.

Λόγῳ legi, ex optimis Codd. iam Abresch. iubebat, p. 312. med. BAVER.

Μετὰ καινότητος] Schol. verba sunt D. Lucae Actor. XVII. 21. WASS.

Ἄριστοι] Recte Scholia. ἐπιτιμῆσαι, parati. Abresch. 313. GOTTL.

Δῆλοι — ἀτόπων] T. Marg. WASS.

Βεβλόμενος] Sc. ἐστὶ. Abresch. 313. GOTTL.

Non video, cur suppleendum sit, ἐστὶ: non magis, quam supra ad λαβόντες, ὄντες, tel. Omnia pendet a verbis, αἰτίσι δὲ ὑμεῖς. Nec bene ergo Schol. expl. βέλεται. BAVER.

Ὅξείως δὲ τι λεγ.] Haec cum superioribus iungunt Codd. Steph. cum sequentibus vero Cod. Aldinus; quam Scripturam ipsē quoque probō, vt sit sensus: propensū et paratū ad laudandum eum, qui aliquid acute dixerit, et ad percipienda ea, quae dicuntur. F. Portius. HVDS. Sic quoque Cass. Gr. Vasc. et Bas. Sequor sententiam Porti. DVCK.

προεπαίνεσαι] Reisk. προεπαῖσαι, prius sentire quam dicat. (Sed ἐπαίνεσαι, est etiam confentire, probare. Heilm. p. 357.) vt sit ἐπαίνεσαι πρὸ τῶ λέγοντος. GOTTL.

προεπαίνεση] Reiskii poëticum est, etū Genitiuum trahat.

aestimatores potius, quam concertatores. Sic igitur nos quoque facere, nec dicendi facultate et solertiae contentione elatos, vestrae multitudini aliter, quam sentimus, suadere decet.

38. Ego igitur in eadem sententia permaneo, atque illos miror, qui de Mitylenaeis ad vos iterum retulerunt, et moram interponunt, quod illis, qui iniuriam fecerunt, commodius est: qui enim iniuriam accepit, si morae interponantur, ira languidiore persequitur. * Vltio vero, quae est iniuriae illatae aduerfaria, si statim eam sequatur, maximas poenas repetit. Illum etiam miror, (quisquis ille erit,) qui contra me dicet, et aperte pronuntiare non dubitabit: Mitylenaeorum quidem iniurias esse nobis vtilis, nostros vero casus fociis detrimenta non afferre. Sed profecto constat hunc aut dicendi facultate fretum, concertationis studio daturum operam, vt demonstrat, id non esse decretum, quod tamen maxime decretum est; aut quaestu inductum, speciosa oratione elaborata, vobis imponere conaturum. At respublica propter huiusmodi concertationes aliis quidem praemia dat, ipsa vero pericula sustinet. Huius vero rei culpa penes vos est, qui huiusmodi certamina perperam insituitis, et verborum quidem spectatores, rerum vero auditores esse consuevistis: res quidem futuras, si quis optime dixerit, fieri posse coniectantes: res vero iam gestas, ex illorum oratione spectantes, qui egregie vos obiurgarint; id, quod vos ipsi vidistis, non certius existimantes esse, quam quod audistis. et orationis quidem nouitate facillime vobis imponi finitis; spectatam vero, ac probatam orationem nullo modo sequi vultis: rerum quidem inuistatarum semper serui, vstatarum vero contentores. Et vnusquisque vestrum potissimum quidem dicendi facultate praestare cupit, sin minus, illis, qui hac eloquentiae laude excellunt, resistitis, ** ne, si illorum sententiam sequamini, illis inferiores esse videamini; et si quis aliquid acute dixerit, ad illum laudandum prompti estis, vel ante quam hoc ipsum dixerit, prompti etiam estis ad significandum, ea, quae dicuntur, a vobis iam esse percepta, vel ante quam sint dicta; sed ad

* In vltiscendo enim, quum recentissima offensa est, tum maxime par supplicium sumimus. *Vallis et Acacius.* Cum vindicatio quam maxime propinqua iniuriae acceptae est, tum, paribus nixa viribus, iustissimas poenas repetit. *Cisa.* HVDS. ** Videri non vultis posteriores eorum sententiam sequi, sed si quis etc. *Steph.* IDEM.

καὶ μὴ ζητεῖν μεταβάλλειν αὐτάς. Εἰ βέλτερον ἡμῶν μηδὲν ἦν, ἐν ᾧ μὲν παλιμυθολοί. Καθεστῆσει] ἔσται. Ἀκινήτοις] ἀμετα-
 θέτοις. Ἀμαθία τε μετὰ σωφροσύνης] τὴν μὲν ἀμαθίαν ἐπὶ τῆς ἀσυνεσίας τέθεικε τὴν δὲ δεξιότητα ἐπὶ τῆς συνέσεως τε καὶ
 ἐντροχέας τὴν δὲ ἀκολασίαν ἀντέθεικε τῇ σωφροσύνῃ. δεῖ δὲ τὴν μὲν σωφροσύνην ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς εὐθελείας δεξιότησι τὴν δὲ ἀκολα-
 σίαν, ἐπὶ τῆς εὐμεταβληθείας. ὁ δὲ νῦν τοῦτοπος ἢ βέλτερον εἶσι (φησὶν) ἀμαθιέστερος μετὰ σωφροσύνης εἶναι, ἢ συνετώτερος τυγχάνοντας,
 εὐμεταβλητῶς ἔχειν. Οἱ τε φαυλότεροι] ἀμαθιέστεροι. Πρὸς τὰς συνετωτέρους] συγκρινόμενοι δηλονότι. Οἱ μὲν γὰρ] οἱ φρόνοι-
 μοι. Ὡς ἐν ἄλλοις] ὡς ἐν ἄλλοις μείζονσι ἢ δυνάμενοι δηλώσει καὶ γνώριμον ποιήσει πᾶσι τὴν ἴδιαν σύνεσιν, εἰ μὴ ἐν οἷς βέλονται
 δεῖξαι, ὅτι σοφώτεροι εἰσι τῶν νόμων. Δηλώσαντες τὴν γνώμην] τὴν πολυμαθίαν λέγει γνώμην. Οἱ δ' ἀπιστοῦντες] οἱ ἀμαθιῆς
 δηλονότι. Ἀμαθιέστεροι μὲν] ἦσαν ἐλάττωτες τῆς γνώσεως τῶν νόμων. Κριταὶ δὲ ὄντες] τῆς κρίσεως καὶ δικαιοτέρου ὄντες
 κριταὶ, ἤπερ ἀγαπᾶται, ὁρῶνται τὰ πλεῖω. Παρὰ δόξαν] παρὰ τὸ δοκῆν, καὶ φαινόμενον. ἐξ ἧ, παρὰ τὴν ἀλήθειαν. Ὁ αὐτός
 εἶμι τῆ γνώμῃ] ἦσαν τοῖς δεδομένοις ἐμμένον. Καὶ χρόνος διατριβῆν] ἀργίαν τῆς τιμωρίας τῶν Μιτυληναίων. Πημείωσαι ἄλλως,
 εἰπὼν ὅτι ἢ τῆ χρόνος διατριβῆ συμφέρει τοῖς προδικηκόσιν, αἰτίαν ἀποδοῦσαι, δι' ἣν συμφείροι. ἐν γὰρ τῇ χρόνῳ (φησὶν) ἀμβλύνεται
 ἢ τὰ πάθος ἐργῆ] εἰ δὲ τὸ ἀμύνεσθαι τῇ παθεῖν ἐγγυὲς τεθείη, (τῆς τῆς, εἰ μὴ γένοιτο ἐν μέσῳ χρόνος πολλός) ἰσοπαλὸν τε καὶ ἴσον
 τυγχάνει τὸ ἀμύνεσθαι, διὰ τὸ τὴν μνήμην ἀκριβῆ παρεῖναι τῷ πεπονημένῳ. Ὁ εἶσι πρὸς τῶν ἡδικηκότων] ὅπερ συμφέρει τοῖς
 ἡδικηκόσιν. ὁ κέρδος εἶσι. τὸ χρονοτριβῆσαι δηλονότι, καὶ σιέψασθαι. εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν λέγει, ὅτι ἀμειλίχτερος γίγνεται ὁ ἐκόμισαι,
 διὰ τὸ ὑπὸ τῷ χρόνῳ πρᾶνεσθαι. καὶ ὁ Εὐροπίδης, Χρόνος μαλάξει σε. Ὁ γὰρ παθῶν] κακῶς δηλονότι. Ἀμύνεσθαι δὲ] ὁ γὰρ
 ἀμύνόμενος δηλονότι, παθῶν τι ἀμύνεται. ἢ ἔπειτα δηλονότι ἢ τιμωρίᾳ. Ἀντίπαλον ὄν] ἀντίπαλον, ἦσαν ἴσον. ὁ δὲ νῦν ἔσται, τὸ
 ἀμύνεσθαι, ἴσον ἐστὶ τῷ τιμωρεῖν. Θαυμάζω δὲ] ὁ εἰς τὴν κόλασιν (φησὶ) τῶν Μιτυληναίων ἀντιλέγων, δυνάμει τῷτο κατασκευάζει
 (καὶ ἐξ εὐθελείας τῷτο μὴ λέγει) ὅτι τὰ ὑπὸ Μιτυληναίων εἰς Ἀθηναίους ἀδικήματα ἀφέλιμά εἰσι τοῖς Ἀθηναίοις. ἐπεὶ τί καὶ λέγων,
 καὶ ἀξιώσει κολλασθῆναι αὐτός. Ἀδικίας ἡμῶν] ὡς ἡδικῆσαν ἡμᾶς. Τῷ λέγειν πισεύσας] τῷ πιθανολογεῖν θαρσύνσας. Θαρσύνσας
 τῇ δυνάμει τῆ ἑαυτῆ λόγῳ. Τὸ πάνυ δοκῆν ἀναποφῆσαι] ἀποφῆσαι, εἶσι τὸ ἀριθλοῦν, καὶ φανερώτατον τὸ δὲ ἐκ ἔγνωσαι, εἶσι τὸ
 ἀφανές. Ἡ κέρδει] ἢ τὴν τῷ λόγῳ δυνάμει ἐνδείξασθαι βυλομένος, ἢ κέρδος χάριν (φησὶ) λαλήσει. ταῦτα γὰρ πάντα παρὰ τὸ

In προεπιπέσει intell. αὐτόν et totum distractus pro, λέγων-
 τα προεπιπαι. BAVER.
 εἶναι] Reisk. ἐστὶ. GOTTL.

Pendet ab ἀναγωνιζόμενοι. neque opus, legere ἔτε, quod
 frigate et langueat, Nostro utique. Et in ἀνταγων. lateat
 βυλομένοι, στυδάζοντες, φιλοτιμύμενοι. BAVER.

Bell.
 Pelop.
 an. 5.
 Olymp.
 88. 1/2.
 V. C.
 Varr.
 327.

καὶ προνοῆσαι βραδείς τὰ ἐξ αὐτῶν ἀποβησόμενα· ὕμνητες τε ἄλλο τι, ὡς εἶπεν, ἢ ἐν οἷς ζῶμεν, Φρονῆτες δὲ ἄδὲ περὶ τῶν παρόντων ἰκανῶς. ἀπλῶς τε, ἀκοῆς ἠδονῆ ἡσώμενοι, καὶ σοφιστῶν θεαταῖς εἰοκότες καθημένοι μαῖλλον, ἢ περὶ πόλεως βουλευόμενοις.

λθ. «Ὡν ἐγὼ πειρώμενος ἀποτρέπειν ὑμᾶς, ἀποφαίνω Μιτυληναῖες μάλιστα δὴ μίαν πόλιν ἠδικηκότας ἔμῃς. ἐγὼ γὰρ, ὅτινες μὲν μὴ δυνατοὶ φέρειν τὴν ὑμετέρην ἀρχὴν, ἢ οἷτινες ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναγκασθέντες ἀπέστησαν, ξυγνώμην ἔχω· ἢ οἷτινες ἔχοντες μετὰ τειχῶν, καὶ κατὰ θάλασσαν μόνον φοβούμενοι τὰς ἡμετέρας πολεμίας, ἐν ᾧ καὶ αὐτοὶ τριηρῶν παρασκευῇ ἐκ ἄφρακτοῦ ἦσαν πρὸς αὐτάς, αὐτόνομοί τε οἰκῶντες, καὶ τιμώμενοι ἐς τὰ πρῶτα ὑπὸ ἡμῶν, τιαυτὰ εἰργάσαντο· τί ἄλλο ἔπει ἢ ἐπεβέλευσάν τε, καὶ ἐπαπέστησαν μαῖλλον ἢ ἀπέστησαν, (ἀπόστασις μὲν ἔγε, τῶν βιαιῶν τι πασχόντων ἐστίν,) ἐζήτησάν τε μετὰ τῶν πολεμιολάτων ἡμᾶς πάντες διαφθεῖραι; καίτοι δεινότερόν ἐστιν ἢ εἰ καθ' αὐτάς, δύναμιν κτῶμενοι, ἀντεπολέμησαν παράδειγμα δὲ αὐτοῖς ἔτε αἰ τῶν πέλας ξυμφοραὶ ἐγένοντο, ὅσοι ἀποσάντες ἤδη ἡμῶν ἐχειρώθησαν, ἔτε ἡ παρῆστα εὐδαιμονία παρεσχεν ὄκνον μὴ ἐλθεῖν ἐς τὰ δεινά· γενόμενοι δὲ πρὸς τὸ μέλλον θρασεῖς, καὶ ἐλπίσαντες μακρότερα μὲν τῆς δυνάμεως, ἐλάττω δὲ τῆς βυλιήσεως, πόλεμον ἤραντο, ἰσχὺν ἀξιώσαντες τῆ δικαίᾳ προσθεῖναι· ἐν ᾧ γὰρ ἀήθησαν περιέσεσθαι, ἐπέθειτο ἡμῖν ἐκ ἀδικήμενοι. εἴωθε δὲ τῶν πόλεων αἷς ἀν μάλιστα καὶ δι' ἐλαχίστη ἀπροσδόκητος εὐπραξία ἐλθῆ, ἐς ὕβριν τρίπειν. τὰ δὲ πολλὰ κατὰ λόγον τοῖς ἀνθρώποις εὐτυχεύοντα, ἀσφαλτέτερα, ἢ παρὰ δόξαν καὶ κακοπραγίαν, ὡς εἶπεν, ῥᾶν ἀπαθῆνται, ἢ εὐδαιμονίαν διασώζοντα. ἢ χρεῖν δὲ Μιτυληναῖες καὶ πάλα μὴδὲν διαφείροντας τῶν ἄλλων ὑφ' ἡμῶν τετιμῆσθαι· καὶ ἐκ ἀν ἐς τὸδε ἐξύβριταν. πέφυκε γὰρ καὶ ἄλλως ἀνθρώπος τὸ μὲν θεραπεῦσον ὑπερφορεῖν, τὸ δὲ μὴ ὑπεῖκον θαυμάζων. κολασθήτωσαν δὲ καὶ νῦν ἀξίως τῆς ἀδικίας, καὶ μὴ τοῖς μὲν ὀλίγοις ἢ αἰτία προσεθῆ, τὸν δὲ δῆμον ἀπολύσῃτε. πάντες γὰρ ἡμῖν γε ὁμοίως ἐπεθευτο, οἷς γ' ἐξῆν ὡς

γ Ζητῶντες δι Marg. Mox ἄς om. Gr. Et ζητῶντες τι. Hudf. Ζητῶντες δι Schol. z Ἡμᾶς Ar. C. a Εἴ τις Gr. b Οἷτινες ἔμῃς ὑπὸ Gr. c Μετὰ τῶν τειχῶν Reg. d Ἀπὸ ὑμῶν Ar. C. Dan. ὑπὲρ ὅμ. Mosqu. e Εἰργάσαντο ἀπέστησι Dan. omiffis intermediis. f Μίντοι Cl. in marg. g Γε δεετ Gr. gz Στάντες d. Mosqu. b El deest Dan. Mox καθ' ἑαυτῆς Reg. i ὀδδ Gr. k Προσθεῖναι Gr. Προθῆναι Reg. Antea Mosqu. μακρότερον μ. τ. δ. ἰλ. δὲ τ. βυλ. τὸν πάλ. ἤρ. l Supple χρεῖν, ἐν ᾧ νῦν τε ἰσθῆραται Ἀθηναῖσι καὶ χρημάτων ὑπαρῆναι, vt dicitur in Oratione Mitylenensium. Ar. Porc. m Καὶ δεετ Ar. C. Dan. et a prima manu Gr. sed deinde adscriptum erat. n χρῆν δὲ Μιτυληναῖες καὶ πάλα μὴδὲν διαφείροντας τῶν ἄλλων ὑφ' ἡμῶν τετιμῆσθαι. Antea ἀποθῆναι Mosqu. o ἀδικήσαντες Marg. Ar. C. Bar. διαφείροντας Ar. ex alicuius correctio. ne. Hudf. ἀδικήσαντες Dan. p Τῶ ἡμῶν Marg. Bar. q Τετιμῆσθαι Ar. in marg. r τῶν Bar. Ar. C. Ald. Flor. Bif. Steph. l. Cass. Dan. Gr.

Ζητῶντες] i. e. alias res spectantes, quam quae ad nos pertinent, nec de praesentibus quidem recte cogitantes. Notanda Synesis pro ἢ ἐκεῖνο, ἐν ᾧ ζῶμεν. GOTTL. Σοφιστῶν] Sic Athenis proprie dictos, qui rhetoricen docebant, adnotat Scaliger IV. Animadu. in loc. controu. Titii. 5. Vid. hic Scholiast. et Cresoll. I. Theatr. Rhetor. 1. DVCK. Ἐπαπέστησαν μαῖλλον] Huc respicit Alex. Arphodisensis in Arriotelis Top. II. p. 85. Βυλιήσεως παρῆστα τὰς Ἀθηναῖες πρὸς τὰς Μιτυληναῖες, τὴν ἀπόστασιν αὐτῶν εἰς τὴν ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΣΙΝ μετέλαβε. Ἐζήτησαν — διαφθεῖραι T. Mag. in βόλομαι. WASS. Suidas in ἐγκράτεια haec descripsit ex Arphodis. vt ibi adnotauit Kusterus: sed pro μετανάστασιν recte habet ἐπαπέστασιν. DVCK. Εἴωθε δὲ τῶν πόλ.] Locum hunc imitati sunt Demosthenes in Olynth. 2 Sallustius in Histor. Fragm. Clemens Alexandr. Strom. I. 4. Philistus Historiam, Alcius. Vide Putschii notas ad Sallustii Itagm. nvd8. In Clem. Alex. VI. Strom. 2. pag. 620. haec ita leguntur: Εἴωθασι δὲ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων οἷς ἂν μ. κ. δ. ἔ. ἀ. εὐπραγίᾳ ἔ. εἰς ὕ. τρίπεσθαι. Sylburgius ibi pro οἱ πολλοὶ coniecit οἱ πολλοὶ. Nihil tentasset, si ei in mentem venisset huius loci Thucydidis, cuius verba de inductitia videtur mutasse Clemens, vt ea aliquanto aptius ad argumentum suum adcommodaret. Addit ibidem: Καὶ φι-

λιτος ὁμοίως τὰ αὐτὰ μιμεῖται, ὡς λέγων· Τὰ δὲ π. κ. λ. τ. κ. ἔ. ἀσφαλτέτερα παρὰ δόξαν καὶ κακοπραγίαν. Haec sunt ipsa, sed non nihil corrupta verba Thucydidis, quae si ita inscripta sua Philistus transtulit, inprudensissimus, non imitator, sed fur fuerit oportet. Sed suspicor, vel verba Clementis, καὶ φιλιτος ὁμοίως τὰ αὐτὰ μιμεῖται, ὡς λέγων, post κακοπραγίαν ponenda esse, ante haec εἴωθασι γὰρ μάλιστα οἱ παρὰ δόξαν ἀπροσδοκῆτως εὐπράσσοντες εἰς ὕβριν τρίπεσθαι; vel totum hoc τὰ δὲ πολλά — κακοπραγίαν infititium esse. Nam sententiae Solonis, τίκει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅτ' ἂν πολλὸς ὄλβος ἐπιγῆται, imitatio Thucydeia, quam ibi Clemens ostendit, his verbis εἴωθασιν τρίπεσθαι absoluitur. Philistus autem Thucydeum imitatus est illis, εἴωθασι γὰρ μάλιστα τρίπεσθαι· cum qua sententia nihil commune habent haec, τὰ δὲ πολλά — κακοπραγίαν. Quod si quis ea omnino retinenda putabit, tamen e verbis παρὰ δόξαν καὶ κακοπραγίαν nullum sensum elicere poterit, nisi e Thucyde emendatis et suppletis. Sed inspiciendus est locus apud Clementem, WASS. Ἡ παρὰ] i. e. ἢ τὰ παρὰ δόξαν γενόμενα. GOTTL. Καὶ κακοπραγίαν — διασώζονται.] T. Magist. in διασώζομαι, et εὐ λέγει. DVCK. Τὸ θεραπεῦσον] i. e. more Thuc. τὸς θεραπεύοντας. GO.

horum euenta prospicienda tardi estis. Et aliquem alium rerum statum (vt ita loquar) quaeritis, quam sit is, in quo viuimus, quamquam ne praesentem quidem rerum statum satis bene cognoscitis. Denique, vt rem paucis expediam, aurium voluptati seruitis, et potius similes estis spectatoribus, qui sedent, et audiunt sophistas, quam viris, qui de republica consultant.

Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 1/2. V. C. Varr. 328.

39. „A quibus vitiis ego vos auocare conans, pronuntio vnam omnium Mitylenaeorum ciuitatem vobis maximam iniuriam iam fecisse. Ego enim illis, qui vestrum imperium ferre nequeunt, aut qui ab hostibus coacti, defecerunt, veniam do. Sed cum illi, * qui insulam tenebant, et urbem muris cinctam incolebant, et qui a mari tantum nostros hostes metuebant, vbi et ipsi firmo classis apparatu aduersus eos erant muniti, suisque legibus vtentes, liberi viuebant, et ante omnes a nobis honorabantur, talia facinora patrarint; quid aliud, quam insidias fecerunt, bellum potius inferentes, quam defectionem facientes, (defectio enim est illorum, qui vim aliquam patiuntur) operamque dederunt, vt iunctis opibus, cum illis, qui nobis sunt hostes infensissimi, nos perderent? Atqui hoc est atrocius, quam si per se, *soli*que partis opibus bellum nobis intulissent. neque calamitates aliorum, qui, post defectionem a nobis factam, in seruitutem iam sunt redacti, documentum ipsis fuerunt; neque praefens *iporum* felicitas ipsos a periculis adeundis deterruit, facti autem audaces ad futura, et speratis rebus maioribus, quam quas praestare poterant, et minoribus, quam quas cupiebant, bellum susceperunt, armis potius quam iure disceptandum censentes. quo enim tempore se victores fore putarunt, nullis iniuriis a nobis affecti non inuasferunt. Viu autem venire solet, vt ciuitates, illae praecipue, quibus nuper ac praeter expectationem felicitas contigit, ad insolentiam se conuertant. Illa vero felicitas, quae secundum rationem hominibus contingit, est plerumque stabilior, quam quae praeter expectationem accidit: et (vt ita loquar) aduersam fortunam facilius propulsant, quam secundam tuentur. Decuerat autem iam pridem Mitylenaeos nullo peculiari honore praeter caeteros a nobis affici; et eo petulantiae progressi non essent. (Hoc enim alioqui natura comparatum est, vt homo eum quidem contemnat, a quo colitur; eum vero admiretur, qui ipsi non cedit.) Plebsantur igitur vel nunc pro magnitudine iniuriae, neque paucis quidem culpa tribuatur, plebs vero a vobis absoluitur. Nam vniversi pariter

* Hi vero cum insulam incolant, eamque munitam etc. *Acacius*. Qui vero et insulam incolant, et moenia habeant etc. *Cassa*. HVDS.

ἐναργῆς καὶ τὴν τῶν πραγμάτων φύσιν ἐστὶν, τὸ λέγειν ὡς εἶπε. τὸ εὐπρεπὲς τῆς λόγου] τὸν πιθανὸν λόγον. Παράγειν πειράσεται] ἀπατᾶν. τὰ μὲν ἄλλα] τὰ κέρδη. Ἐτέρους δίδωσι] τοῖς ῥήτορσιν. Ἄναφέρει] ἀναλαμβάνει, ἀναδέχεται. Κανῶς ἀγωνοθετοῦντες] ἀνοήτως τὸν ἀγῶνα διατιθέμενοι. Ἀπὸ τῶν εὐεπιπόντων] πιθανῶς. τὰ δὲ πεπραγμένα ἦδη] ἢ σκοποῦντες. Κῆ μετὰ καινότητος μὲν λόγῳ] ποιικιλίας καὶ εὐπρεπείας. ταῦτα πρὸς τὴν Ἀθηναίαν ἀνίσταται, ἕδεν τι μελετῶντας πλὴν λέγειν τι καὶ ἀκρίβειαν κρινόν. τῆς αὐτῆς δὲ δικαιοσύνης ἐστὶ καὶ ἡ τῆς Ἀρχιδάμου δημογραφείας, ἐν οἷς φησὶ, καὶ μὴ τὰ ἄχρηστα ζυνοτο ἀγῶν ὄντες, καὶ τὰ εἴδη. Ἀπατᾶσθαι ἄριστοι] ἀντὶ τῆς ἐπιτήδειας, καὶ ἔτοιμοι μὴ δοκεῖν ὑστεροῖ ἀκολοθησῶν τῇ γνώμῃ. Μετὰ δεδοκιμασμένοι δὲ] ἀληθῆς. ὁ γὰρ ψευδὴς, ἀδόκιμος. Ἄλλοι ὄντες] ἄλλοι ὄντες καὶ τῶν ἀτόπων καὶ παραδόξων, ὑπεροπτιῶν δὲ τῶν πρεπόντων καὶ εὐαδῶτων. ταῖσι καταφροῦδιτες τῶν συνήθων. Ἄλλως. τοῖς πράγμασι (φησὶ) καὶ τοῖς λόγοις τοῖς παραδόξοις καὶ μὴ εἰδισμένοις καὶ χαίροντες καὶ πιστεύοντες. καταφροῦδιτες δὲ τῶν δεδοκιμασμένων, καὶ εὐαδῶτων. τῶν εὐαδῶτων] τῶν πρεπόντων. καὶ μάλιστα μὲν] βέλτεται τὰ εἰπεῖν, εἰ δὲ μὴ, πάντως ἀντεπιεῖν τῷ λόγῳ, ἕως μὴ βραδύτερον ἐκεῖνος δόξῃ νουσηκέναι τὸ συμφέρον. τὸ εἶξῆς, μὴ δοκεῖν ὑστεροῖ ἀκολοθησῶν τῇ γνώμῃ. Δοκεῖν τῇ γνώμῃ] κατὰ τὴν γνώμην. Ζητῶντες δὲ ἄλλο τι, ὡς εἰπεῖν] καινότερα (φησὶ) ζητῶντες παρὰ τὰ εὐαδῶτα, καὶ ἐν οἷς πολιτεύομεθα. Ἀπλῶς τε, ἀκοῆς ἡδονῇ] ἀκοῆς ῥητορικῶν λόγων καινότερα καὶ παράδοξα ὑμῖν εἰσηγμένων. σοφιστὰς δὲ λέγει ἢ τὴν σοφιστικῶν τὴν ἀληθειαν, ἀλλὰ τὴν ἐν τῇ συνήθειᾳ λεγομένην, τὴν διδασκαλίαν τῶν ῥητορικῶν προβλημάτων. ζευτάς δὲ αὐτὸς τῆς μαθητῶν, καὶ ἀκροατῶν. ὥσπερ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ (φησὶ) τῶν σοφιστικῶν λόγων, ἡδονῆς γίγνονται κριταὶ, ἢ πραγμάτων, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὑμεῖς τὴν λόγου σκοπεῖτε, ἢ τὰ πράγματα. ἡδονῇ δὲ, ἀντὶ τῆς κολακείας. Ὡν ἐγὼ πειράμενος] ἐν ἐπιτηδεύματων, ὡν εἶπεν ἄρτι ὅτι ἕδεν ἄλλο ἢ ἀδολέσχαι εἶσιν. Ἀποτρέπειν ὑμᾶς] ἀπείργειν. Ἀποφαίω] λέγω (φησὶν) ἔτι ἢ μία πόλις οἱ Μιτυληναῖοι σφίδρα ἡδίκησαν ὑμᾶς τὴν Ἀθηναίαν, καὶ τὴν αἰτίαν ἐπάγει εὐθύς. τῆς ἡμετέρας πολεμίας] ἦσαν τὴν Λακεδαιμονίας. Ἀπόστασις μὲν γε] ἀπόστασις ἐστίν, ὅταν τινὲς κακὰ πάσχοντες ἀποῦσιν ἐπανάστασις δὲ, ὅταν τινὲς τιμαρκενοί, καὶ μὴδὲν ἀδικήμενοι, στασιάσωσι καὶ ἐξδρεύωσι τοῖς μηδὲν ἀδικήσαντι. Ἐζητήσαν τε μετὰ τῶν πολιμιωτῶν ἡμῶν πάντες διαφθεῖραι:] ἦτοι, συνεμάχησαν τοῖς πολεμίοις ἡμῶν; καίτοι δυνατόν ἐστιν] εἰ ἕνεκα (φησὶν) ἰδίας ἐν ἡμέραις καὶ κέρους ἀντεπολέμησαν ἡμῖν, κα

ἡμᾶς ἑ τρεπομένοις, νῦν πάλιν ἐν τῇ πόλει εἶναι. ἀλλὰ, ὃν μετὰ τῶν ὀλίγων κίνδυνον ἠγησάμενοι βεβαίωτερον, ξυναπέστησαν. τῶν τε ξυμμάχων, σκέψασθε, εἰ τοῖς τε ἀναγκασθεῖσιν ἕ ὑπὸ τε τῶν πολεμίων καὶ τοῖς ἐκῆσιν ἀποσᾶσι ἕ τὰς αὐτὰς ζημίας προσθήσετε, τίνα οἴσθε ὄντινα ἔ βραχεία προφάσει ἀποστήσεσθαι, ὅταν ἢ κατορθώσαντι ἐλευθέρωσις ἢ, ἢ σφαλέντι μηδὲν παθεῖν ἀνήκεστον; ἡμῖν δὲ πρὸς ἐκάστην πόλιν ἀποκεκινδυνεύεται τὰ τε χρήματα καὶ αἱ ψυχαί. καὶ τυχόντες μὲν, πόλιν ἔν ἐφθαρμένην παραλαβόντες, τῆς ἐπειτα προσόδου, δι' ἣν ἰσχύομεν, ἕ τολοιπὸν φερήσεσθε, σφαλέντες δὲ, ἕ πολεμίας πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν ἕζομεν. καὶ ἐν χρόνῳ τοῖς νῦν καθετηκόσι δεῖ ἐχθροῖς ἀνδίσασθαι, τοῖς οἰκείοις ξυμμάχοις πολεμήσομεν.

μ'. „Οὐκὲν δεῖ ἕ προσθεῖναι ἐλπίδα ἕτε λόγῳ πιστῆν, ἕτε χρήμασιν ἀνητῆν, ὡς ξυγγνώμην ἀμαρτεῖν ἕ ἀνθρωπιῶς λήψονται. ἀκούτες μὲν γὰρ ἕκ ἐβλαψαν, εἰδότες δὲ ἐπεβέλευσαν. ἕ ξύγνομον δ' ἐστὶ τὸ ἀκσίσιον. ἐγὼ μὲν ἕν καὶ τότε πρῶτον, καὶ νῦν διαμάχουμαι, μὴ μεταγνώμην ἕ ὑμᾶς τὰ προέδογμένα, ἕ μηδὲ τρισὶ τοῖς ἀξυμφορωτάτοις τῇ ἀρχῇ, οἴκῳ, ἕ καὶ ἡδοῇ λόγων, καὶ ἐπιεικείᾳ, ἀμαρτάνειν. ἐλέος τε γὰρ πρὸς τὰς ὁμοίας δίκαιος ἀντιδίδασθαι, καὶ μὴ πρὸς ἕ τὰς ἕτ' ἀποικιλιζύτας, ἐξ ἀνάγκης τε καθεστῶτας αἰεὶ πολεμίας. οἳ τε τρέποντες λόγῳ ῥήτορες ἕζουσι καὶ ἐν ἄλλοις ἐλάσσοσιν ἀγῶνα, καὶ μὴ ἐν ὧ ἢ μὲν πόλις βραχεία ἕσθεῖσα, μεγάλα ἕ ζημιώσεσθαι, αὐτοὶ δὲ ἐκ τῆ ἕ εὐ εἰπεῖν ἕ τὸ παθεῖν εὐ ἀντιλήψονται. καὶ ἢ ἐπιεικείᾳ πρὸς τὰς μέλλοντας ἐπιτηδεύεις καὶ τολοιπὸν ἕσσεσθαι, μᾶλλον δίδουσαι, ἢ πρὸς τὰς ὁμοίας τε καὶ ἐδὲν ἕσσαν πολεμίας ὑπολειπομένης. ἕ ἐν δὲ ξυνελὸν λεῖγω, πειθόμενοι μὲν ἐμοί, τὰ τε δίκαια ἕ ἐς Μιτυληναῖας καὶ τὰ ξύμφορα ἕμα ποιήσετε· ἄλλως δὲ γνώτες, τοῖς μὲν ἕ χαριεῖσθε, ὑμᾶς δὲ αὐτὰς μᾶλλον δικαιώσεσθε. εἰ γὰρ ἕτοι ὀρθῶς ἀπέστησαν, ὑμεῖς ἂν ἕ χρεὼν ἀρχοῖτε. εἰ δὲ δὴ καὶ ἕ ὀ προσῆκον ὁμοῦς ἀξιώτε τῆτο δεῖν, παρὰ τὸ εἰκὸς ἕ τοῖσιν καὶ τέρδε ξυμφορῆς δεῖ κολάζεσθαι, ἢ παύεσθαι τῆς ἀρχῆς, καὶ ἐκ τῆ ἀκινδύνου ἀνδραγαθίζεσθαι. τῇ τε αὐτῇ ζημία ἀξιώσατε ἀμύνασθαι, καὶ μὴ ἀναληγότεροι οἱ διαφεύγοντες τῶν ἐπιβελευσάμενων Φανῆναι ἐνδυμη-

ἕ τῆς Steph. I. Paullo ante eis γε ἕξεν Gr. ἕ τραπομένους Marg. Ar. C. Ciff. Aug. sed fuit τρεπ. τραπομένους Dan. ἕ τὸν deest Ar. ἕ τὰ τῶν Ar. C. Cl. Gr. Ciff. Dan. Mosqu. In Aug. hic erasum est aliquid. ἕ τοιαύτας Var. τοιαύτας Ald. forsan tyrothetarum errore pro τοιαύτας. Hulf. ἕ ὑ ἀποφθαεμένον Mosqu. ἕ τὸ τοῖσιν Ar. C. Ciff. itidemque paulo infra. Hulf. Et Ciff. utroque loco. ἕ πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν πολεμίας Gr. ἕ πρὸς τῆσιν Ciff. πρὸς τῆσιν Mosqu. ἕ ἀνθρωπιῶς Ar. Cl. C. Reg. Ciff. Dan. Aug. ἕ Pro μὲν τὸ ἀκσίσιον, alioqui post ξύγνομον δ' ἐστὶ τὸ ἀκσίσιον subaudiendum esset, ἕξεν δὲ καὶ τὸ ἀκσίσιον. Vid. Stephani Append. ad al. Scripta de Dial. Attic. p. 104. Hulf. ἕ ἡμᾶς Gr. πρὸς τὰ δεδομένα Mosqu. ἕ μὴ δὲ Ar. C. Bar. Ald. Flor. Bas. Reg. Ciff. τοῖς τρισὶ ἀξυμφορωτάτοις Gr. ἕ ἀξυμφορωτάτοις Mosqu. ἕ καὶ ante ἕξεν deest Reg. ἕ τὰς μὴ ἕτ. Gr. ἕ ζημιώσεσθαι Ar. C. Reg. Dan. Mosqu. et antea, ἐλάσσοσιν. ἕ εὐ ποῖν C. in marg. ἕ εἰπεῖν. Hulf. ἕ τὸ παθεῖν ἕ Ar. C. Cl. Gr. Reg. Ciff. Dan. ἕ ἐν τῇ Gr. ἢ ἕτ τῆς Mtt. Reg. ἕ προσῆκον pro περιήκοντες. Sic alibi apud Thucyditem, ἕξεν pro ἕξοντες, δεῖν pro δεκόντες. Vide Stephani Append. ad al. Scripta de Dial. Att. Hulf. ἕ τοῖ καὶ τέρδε Ciff. Dan. Gr. Aug. Mox παύεσθε Mosqu.

Τρεπομένοις] Quidam Mss. τραπομένοις. Sic passim Aristoph. Demosth. Plato, Xenophon, Synesius. WASS.

Ἀνήκεστον] Post hanc vocem nota interrogationis est in Vasc. et Basf. quam et oratio postulat, et Interpretes expresserunt. DVCK.

Ἀνθρωπιῶς] Alii ἀνθρωπίνως. Sed illud, teste Thom. Magistro, Atticum. Exempla alibi damus. WASS. Thomas praecipit, ἀνθρωπιῶς φέρεσθαι dicendum esse, non ἀνθρωπίνως. Et sic Suidas II, 50. ad quem locum fortassis respexit tam Thomas, quam Suidas, qui sine auctore laudat. Nam alioqui ἀνθρωπίνως et ἀνθρωπίνως sunt in Scriptoribus Ἀττικωτάτοις. Sed saepe permutantur in Mss. vid. ad Lib. I. Cap. 22. Et sic Suidas ex Aristoph. Ranis adfert ἀνθρωπίνως, quod ibi v. 1090. est ἀνθρωπίνως. DVCK.

Ξύγνομον] Thom. Magist. in εἰγνώμων. Plura in eadem sententiam ex aliis Scriptoribus habet Muretus ad Aristotel. III. Ethicor. I. DVCK.

Μηδὲ τρισὶ τοῖς ἀξυμφορωτάτοις] Existimat P. Victorius, lib. 31. Var. Lect. c. 10. ad hunc locum Thucydides respexisse

Sallustium de Bello Catilin. in principio orationis Caesaris. HVDS.

Ξυνελὸν] Sc. τὸ χρῆμα, ἢ τὸν λόγον, alias ἕξ ξυνελόντι εἰπεῖν. GOTTL.

ἕ τῆς δὲ αὐτῆς μᾶλλον δικαιώσεσθε] Recte interpretatur hunc locum doctissimus Gatakerus de Stilo Nou. Instrum. Cap. VIII. Paullo superius παθεῖν εὐ ex auctoritate Mss. et sententia Cl. Wasse in contextum receptum est, pro vulgato εὐ παθεῖν. DVCK.

Ὁδὲ προσῆκον] Stephanus loco, quem in Var. Lect. indicat Hudfonus, p. 160. vertit, quamuis non deceat, vel, quamuis non aequum sit, aut, contra quam ius sint: et Corinthum ac Philoponum reprehendit, qui deon, περίον, et προσῆκον, pro aduerbiis δεόντως, περιόντως, et προσήκόντως poni tradunt. DVCK.

ἕ τῇ τε αὐτῇ] i. e. eadem ratione eos puniendos putate, iudicate, ac si facturi fuissent, verisimiliter, si vos superassent. Seqq. ἐνδυμηθέντες — κρατ. ἡμῶν iungenda sunt sup. GOTTL.

Bell.
Pelop.
an. 5.
Olymp.
88. 1.
V. C.
Varr.
327.

nos inuasert, quibus, si ad nos confugissent, nunc iterum in v. be *sun* degere liceret. Sed tutius esse arbitrati eandem belli fortunam periclitari cum paucis, simul omnes a nobis defecerunt. Considerate autem, si easdem poenas infligatis et sociis illis, qui ab hostibus coacti, et illis, qui vitro defecerunt, quem tandem fore putatis, quin leuissima de causa deficiat, si aut re feliciter gesta libertatem sit adepturus, aut re infeliciter gesta * nihil grauius sit perpessurus? Nos vero in singulis ciuitatibus et fortunarum et salutis periculum subibimus. ** Et si, re prospere gesta, urbem iam proffigatam receperimus, prouentibus, in quibus sita est nostra potentia, in posterum priuabimini: si vero labamur, praeter eos, quos iam habemus, nouos etiam hostes habebimus. Et quo tempore illis, qui nunc sunt hostes minime dubii, resistendum erit, eo bellum nostris sociis erit faciendum.

40. „Non oportet igitur vllam spem ipsis relinquere, qua sperent fore, vt vel oratione probabili nobis persuadeant, quod cupiunt, vel pecuniis peccata redimant, et, quasi humanis peccarint, veniam a nobis impetrent. Nec enim inuiti deliquerunt: sed *ultro et* scientes insidias nobis fecerunt. Quod autem praeter voluntatem fit, id venia dignum est. Ego igitur et tunc primum, et nunc quoque contendo, ne pristinam sententiam mutantem decretum iam ante factum rescindatis, neue misericordia, et verborum illecebris, et lenitate, tribus imperio perniciosissimis, adducti peccetis. Nam misericordiam illis, qui sunt similes, vicissim tribui est aequum: non autem illis, qui mutua miseratione non commouentur, et qui propter necessitatem, *qua inuiti parere coguntur*, se nobis hostes perpetuo praebent. Et oratores, qui sua oratione oblectant, in aliis minoribus rebus certamen habebunt: non autem in qua, ipsa quidem ciuitas pro minima voluntate, quam perceperit, maximam iacturam faciet; ipsi vero pro causa bene acta beneficium accipient. Et lenitas illis potius tribuitur, qui in posterum amici futuri, quam illis, qui semper sui similes, et nihilo minus hostes sunt futuri, si *superstites* relinquuntur. Atque (vt semel rem totam paucis expediam) si meam sententiam sequamini, ea facietis, quae cum erga Mitylenaeos aequa, tum etiam *vobis ipsis* vtilia sunt futura. Sed si aliter statuatis, illis quidem nihil gratificabimini, vos vero ipsos vestro prauiudicio damnabitis. si enim isti merito defecerunt, vos certe contra fas et ius ipsis imperare dicemini. Quod si vel contra fas et ius, hoc tamen vobis faciendum censetis, oportet igitur hos etiam praeter fas et ius a vobis puniri, quia hoc vobis conducit, aut imperium a vobis deponi, operamque dari, vt sine periculo viros bonos agatis. eadem etiam poena in illos animaduertite; neque vos, qui euasistis, clementiores vosmet ostendite, quam illi, qui insidias

* Nullam insanabilem plagam sit accepturus etc. *Cassi.* HVDS. ** Et pro nam accipitur, vt et paulo supra. *Steph.* IDEM.

ἢν δεῖν τοσούτων ὦν· δὲ ἀνευ ἐλπίδων τῶν, ἐξ οἰκείας κικονείας ὀργαζόμενοι ὅπερ δεινότερον. Ἀποσάντες ἦδη ἡμῶν] λιγυρήτας λέγει, καὶ Ποτιδιᾶτας, καὶ Ναξίους, καὶ τῶς ἄλλας δεδωλωμένους. Ἡ περὶ ὅσα] αὐτοῖς δηλονότι. Μὴ ἐλθεῖν ἐς τὰ δευτὰ] εἰς τὴν ἀπόσασιν· καὶ ἐλπίσαντες] ἤλπισαν (φισί) ἀποσῆσαι ἡμῶν, ὅπερ μείζον μὲν ἐστὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν, ἑλαττον δὲ τῆς βυλήσεως αὐτῶν. ἐδάκοντο γὰρ ἢ μόνον ἀποσῆσαι ἡμῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ κηδεῖν τὴν δύναμιν τῆς πόλεως, διὰ τὸ τολεῖσθαι ἀδελῶς βροτέειν. Ἰσχυρὸν ἀξιώσαντες] προτιμῆσαι (φισί) ἀξιώσαντες τὴν δύναμιν τῆς δικαίης. δικαίον δὲ λέγει τὸ ἐμμεῖναι τῇ ἀρχῇ, καὶ μὴ ἀποσῆσαι. Ἐν ᾧ γὰρ ἠέθισαν] ἀντι τῆς, πρὸς καιρὸν τινα δυναθέντες, κατεργασῆσαν καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἡμετέρας, καὶ τῆς παρ' ἡμῶν τιμῆς. εἰσθε δὲ] εἰσθε δὲ πρὸς ὕβριν τρέπειν ἢ εὐπραξίαν τῶν πόλεων ἐνεῖναι, αἷς δὲ αὐτῇ ἐξελίφης ἐγγένηται, καὶ ἀπροσδόκητος. Ἐς ὕβριν τρέπειν] τρέπεσθαι. Τὰ δὲ πολλὰ] ὡς ἐπιτοποῦ. Ἰφ' ἡμῶν τετιμῆσθαι] μὴδὲν τετιμῆσθαι ὑφ' ἡμῶν, ἀπὸ κοινῆ γὰρ τὸ μὴδὲν ἢ μᾶλλον τὸ λεγόμενον, οὕτως, εἶδει τῆς Μιτυληναίης οὕτω τιμᾶσθαι ὑφ' ἡμῶν, ὡς εἶδεν διαφέρουσας τῶν ἄλλων. τετέστιν, εἶδει αὐτῆς δόλους εἶναι. Τὸ μὲν θραυπέειν] τὸ κολακεῖν. Οἷς γ' ἐξῆν] τοῖς δημοταῖς, καὶ πολλοῖς. Τῶν τε ξυμμάχων σκέψασθε] σκέψασθε δὲ, εἰ τοῖς ἀποσῆσαι τῶν ξυμμάχων ἐκείως καὶ τοῖς ἀναγκασθεῖσι τὰς οἰκείας τιμᾶς προσθήσετε, καὶ μὴ μείζονας τοῖς ἐκείως ἀποσῆσαι, τίνα λοιπὸν ἢ νομίζετε εὐχρῶς τῶν συμμάχων ἀξίωσθαι, ὅταν μέλλωσιν, ἢ, κατορθώσαντες τελείως τὴν ἀπόσασιν, ἐλευθεροὶ εἶναι, ἢ, ἀποτυγχόντες τῆς βυλήσεως, συγγνωμῆς ἀξιώθησθεσθαι. Εἰ τοῖς τε ἀναγκασθεῖσι] τοῖς ἀκείως ἀποσῆσαι. Ἡ κατορθώσαντες] τὴν ἀπόσασιν δηλονότι. Πόλις ἐθραυμένη] συμμαχίδα. Τῆς ἐπειτα προσέδου] τῆ μετὰ ταῦτα κέρδεσ. Πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι] ἡμῶν πολεμίοις δηλονότι. Τοῖς ὦν κηδεσῆσθαι] τοῖς Πελοποννησίοις. Οὐκὲν δὲ προσθεῖναι] δοῦναι ἐπιπῆν τοῖς συμμαχίοις. δ

θύντες, ἀ εἰκὸς ἦν αὐτὸς ποιῆσαι κρατήσασθαι ἡμῶν, ἄλλως τε καὶ προϋπάρξαντας ἀδικίας. μάλιστα δὲ οἱ μὴ ξὺν προφάσει τινὰ κακῶς ποιούντες ἐπεξέερχονται, καὶ διόλλυνται, τὸν κίνδυνον ὑφαιρούμενοι τῷ ὑπολειπομένῳ ἐχθρῷ. ὁ γὰρ μὴ ξὺν ἀνάγκῃ τι παθὼν, χαλεπώτερος, διαφυγὼν, τῷ ἀπὸ τῆς ἴσης ἐχθρῷ. μὴ δὲ προδοῖαι γένησθε ἡμῶν αὐτῶν. γενόμενοι δ' ὅτι ἐγγύτατα τῇ γνώμῃ τῷ πάσχειν, καὶ ὡς πρὸ παντὸς ἀν' ἐπιμήσασθε αὐτὸς χειρώσασθαι, νῦν ἀνταπόδοτε, μὴ μαλακισθέντες πρὸς τὸ παρὸν αὐτίκα, ἢ μὴδὲ τῷ ἐπισημασθέντος ποτὲ δεῖν ἀμνημονούντες. κλέισατε δὲ ἀξίως τίτις τε, καὶ τοῖς ἄλλοις θυμμάχοις παραδείγματα σαφῆς κατατήσατε, ὅς ἂν ἀφίπτηται, θανάτῳ ζημιωσόμενον. τόδε γὰρ ἦν γνώσιν, ἦσσαν, τῶν πολεμίων ἀμελήσαντες, τοῖς ὑμετέροις ἢ αὐτῶν μαχεῖσθε θυμμάχοις.

μά. Τριᾶντα μὲν ὁ Κλέων εἶπε. ἂ μετὰ δ' αὐτὸν Δίδοςτος ὁ Εὐκράτης (ὅσπερ καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ ἀντελεγε μάλιστα μὴ ἀποκτεῖναι Μιτυληναίους) παρελθὼν καὶ τότε, ἔλεγε τοιαῦτα.

ἡ τῶν Reg. Cass. Gr. Vasc. Basf. Steph. 2. Port. Mox τε post ἄλλως additum est Reg. mánu rec. ἡ Ἐν δὲ Mosqu. ἡ Ἐν δὲ Mosqu. Marg. Ar. C. Cl. Cass. Dan. Aug. sed alia syll. crasa: δίκη m. 2. ἡ τῶν αὐτῶν Ar. C. Reg. Gr. Cass. ἡ Ὅτι ἐγγύτατα Ar. C. Bar. Ald. Flor. Basf. Ἐγγύτατα τε γν. Cl. ἐγγύτατα γνῶμη in marg. Hulsf. Ὅτι ἐγγύτατα γνῶμη Reg. Cass. Sed in Cass. manus rec. super τα scripserat τα, et τη circumflexo notauerat. Ὅτι ἐγγύτατα τῇ γν. Gr. Ἐγγύτατα Mosqu. Ἐγγύτατα γν. Aug. ἢ μὴ δὲ Ar. C. Reg. Cass. x. Ἀφίπτηται Ar. C. Bar. Ald. Flor. Basf. Ἀφίπτηται Gr. Ἀφίπτηται Dan. Ἀφίπτη Mosqu. ἢ αὐτῶν om. Gr. et θυμμάχοις μαχεῖσθε. z Met' αὐτὸν δὲ Ar. C. Μετὰ δ' αὐτῷ Steph. 2. Εἶπεν προ εἶπε Cass. Gr. et αὐτοῖς Reg. ἢ Ὅσπερ Ar. C.

Διόλλυνται] Sc. αὐτῶν. GÖTTL.

Τοῦ ὑπολείπ. ἐχθρῷ.] Κίνδυνον pendet ab ἐχθρῷ κίνδ. τῷ ἐχθρῷ, periculum (imminens, metuendum,) ab hoste relicto: metuentes, ne hostis relictus, incolumis, non plane deletus, grauior vindex resurgat. BAVER.

Ὁ γὰρ μὴ ξὺν ἀνάγκῃ τι παθὼν] Si hanc lectionem, et Val-
lae ac Porti interpretationem sequimur, sententia erit, qui ab alio, nulla necessitate ad vim vel iniuriam faciendam coactus, laesus est. Fortassis ita scripserit Thucydides Sed tamen altera scriptura ξὺν δίκῃ non male respondet praecedenti sententiae. Nam qui aliquem μὴ σὺν προφάσει malo adiciat, is eum vtiqve μὴ σὺν δίκῃ laedit. Paulo post probō ὅτι ἐγγύτατα τῇ γνώμῃ. Ἐγγύτατα, quod est in Reg. et Cass. librariis tribuendum videtur, qui neglexerunt geminare syllabam τα. Τῇ γνώμῃ cum Stephano quoque malim vertere cogitatione, quam animo. Lib. I. Cap. 143. καὶ νῦν χρῆ ὅτι ἐγγύτατα τέτοις δικαιοδότης. DVCK.

Τῷ ἀπὸ τῆς ἴσης] i. e. quam hostis, qui eiusdem culpae poenaeque reus est. Schol. supplet μάλιστα. GÖTTL.

Τῷ ἀπὸ τῆς ἴσης ἐχθρῷ.] Hoc quid sit, constituendum est ex opposito, μὴ ξὺν ἀνάγκῃ παθὼν. Quod cum simplicissime sit, qui coactus iniuriam patiatur, nempe, vt aut subiectus alteri et parere coactus, aut infirmior viribus: ὁ ἀπὸ τῆς ἴσης, i. e. ἴσος, esse debet ille, qui par sit alteri, i. e. ei non subiectus, neque inferior viribus. Sed enim hoc sensu, hac disiuñtione vel antithesi, profecto μὴ redundet ad ξὺν ἀνάγκῃ: nam, qui non coactus patiatur, sit ille ipse et idem ὁ ἀπὸ τῆς ἴσης: necque hoc significet, quod vult B. Gottl. qui sit in pari culpa; quid enim hoc sit? Aut quis ita loquitur, de bello aperto et vtriusque coepto, vtriusque esse in pari culpa? Nam hic de poena sermo est; quam qui dignus et communitus patiatur, quomodo dici possit ξὺν ἀνάγκῃ παθεῖν, coactus pati? Hoc enim et immerito accidit, et tamen, si ἀπὸ τῆς ἴσης, contra omnem vsum loquendi, sit ille, qui aequae alterum laeserit, atque hunc ipsum, ἀνάγκῃ, ex opposito, vel diuerso, significet meritam poenam; quo sensu quis ἀνάγκῃ dixerit? Si tamen μὴ non eiciatur: fatear, aliter explicari non posse, ac fecerit B. Gottl. aut plane sensu carere. Et

vero ἀνάγκῃ causam notet: vt apud Xen. M. S. I, I. τίσιν ἀνάγκαις ἕκαστα γίνονται, quibus e caulis conficiantur. Ergo et hic, ξὺν ἀνάγκῃ παθεῖν, cum causa aliquid pati, vt ita opus sit, eum affici incommodo, neque aliter possit; et μὴ ξὺν ἀνάγκῃ; sit, sine causa, sine criminis occasione. Ita ὁ ἀπὸ τῆς ἴσης sit hostis, qui, vtriusque coepto bello, non subiectus alteri, et laedat, et laedatur. Sed enim omnis ista ratio friget, laborat, nugatoria denique est, neque verbis apta; absurda vtiqve, si Mitylenaci intelligantur illi μὴ παθόντες ξὺν ἀνάγκῃ, quippe nil dum passi ab Atheniensibus: immo hi ab illis erant passi, defectione et prodicione. Quare ei μὴ ξὺν ἀν. παθόντες h. l. esse debent Athenienses, qui et superiores essent Mitylenaeis, et vere imperarent, neque, suo quidem iudicio, quidquam admisissent in Mitylenacos, quod hos cogeret ita eos laedere, ipsi denique Athenienses non erant illis subiecti, vt eos porteret sustinere aut dissimulare iniurias haud euitandas. Ergo rursus ὁ ἀπὸ τῆς ἴσης hostes sunt, neuter alteri subiecti, liber vterque ac sui iuris, bellum ex aequo orsus: vt Peloponnesii et Athenienses liberi vtriusque inter se libere bellum pro iure orsi. Hinc et supra ait: εἰ μὴ ξὺν προφάσει τινὰ κακῶς ποιούντες: hi nimirum erant Mitylenenses; qui dicere non possent; quam in re ab Atheniensibus essent laesi, sed consulto ac praefraete et petulant, lubricum sola ducti, ab iis defecerunt cum prodicione. Tales esse solent acerbiores et crudeliores, vt iam odio efferati, et perdere gestientes illos, quos, sciant, si integri manserint, grauius vtriusque iniuriam tam proteruam; quod secus esset in Peloponnesiis et Atheniensibus, quorum vtriusque προφάσει belli esset, qui ἕξ ἴσων, vtriusque liberi, vtriusque, laelos se, rati, bellarent. Quare et μὴ ξὺν ἀνάγκῃ τι παθὼν esse possit, qui libere, proterue, sua sponte et culpa, sibi inducere vindictam et poenam a se proterue laeli et proditi. BAVER.

Ὅτι ἐγγύτατα τῇ γν. τοῦ πάσχειν] i. e. cum hostes fere consilium vobis mala inferendi assecuti essent. GÖTTL.

Γεν. — ἰγγ. — πάσχειν.] i. e. animo proponite tanquam praesentem iniuriam et acerbiteratem Mitylenensium, putate, (Stells euch vor, setzt euch in die Lage,) vos ea ab iis (iam vere)

Bell. Pelop. an. 5. Olynth. 89. V. C. Varr. 327.

fecerunt, erga vos fuissent, si rem ex animi sententia gessissent: cogitantes, quae verisimile est ipsos facturos fuisse, si vos vicissent, praesertim cum vos iniuria laecesserint. Illi vero praecipue, qui nulla de causa aliquem maleficio afficiunt, hunc etiam ad internecionem usque persequuntur, et funditus perdunt, quia periculum sibi impendens ab hoste, qui *superstes* relinquitur, suspectum habent. Qui enim iniuriam aliquam accepit, a quo non oportuit, hic periculo vitato in eum acerbior esse solet, * quam in iustum hostem. Nolite igitur vestri ipsorum proditores esse. Sed animo quam proxime accedentes ad mala, quae passuri eratis, et vos caeteris omnibus rebus anteposuituros fuisse, eos in vestram potestatem redigere: nunc parem gratiam ipsis referatis; non emolliti ob praesentem ipsorum fortunam, ac statum, in quo iam sunt; nec periculi, quod vobis non ita pridem impendebat, oblitii. Hos igitur pro meritis plecite, et insigne exemplum sociis praebete; ut intelligant eum, qui defectionem a vobis fecerit, morte multatum iri. Hoc enim si cognoverint, vos, neglectis hostibus, cum vestris sociis posthac minus pugnabitis.

41. Atque Cleon quidem haec dixit. Post eum vero Diodotus Eucratis filius, (qui et in superiore concione ipsi maxime fuerat aduersatus, ne Mitylenaei necarentur) tunc etiam in medium progressus, haec verba fecit.

* Quam qui pari conditione inimicitias gerit. *Casa.* Longe grauius id, cum euadit, accipit, quam si ab iusto hoste profectum esset. *Acacius.* HVDS.

νοῦς οὕτως. ἢ ἐστὶν ἐλπίς, ὡς συγγνώμην λήψονται, πλάισυντες ἀνθρώπων. ἢ γὰρ ἀκρίσιον τὸ ἀμέτρητα αὐτῶν. ἢ δὲ συγγνώμη, τῶν ἀκρίσιον. Ὀλιγὴν] ἔστι γὰρ τις καὶ χρημασίαν ἀνητὴ τοῖς ἀμετρήτοις συγγνώμη. Ὀμηρος, — καὶ μὲν τις τε κασιγνήτοις Φόνοιο Πουήν, ἢ οὐ πικρὸς ἐδέξαστο τῷ θανάτῳ. Καὶ ὁ δὲ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ, πολλὰ ἀποτίσας. Ἐύγνωμον δ' ἐστὶ] συγγνώμης, ἄξιον. Καὶ τότε πρῶτον] διπραχθεσάμην δηλονότι. Μὴ μετ' ἀνῶμαι] μὴ μετὰ μελέειν θείαι. Τὰ προδεδογμένα] τὰ προεικηνομαμένα. Καὶ ἐπιεικέει ἀμετρήτοις] συγγνώμη. Βραχέα ἡσθεῖσα] ἢ ὅλως. Τὸ εὐ πλεῖν] τὸ χρηματίσασθαι ὑπὸ τῶν Μιτυληναίων, τὸ εὐεργετηθῆναι. Ἡ πρὸς τὰς ὁμοίας τε] τὰς ἐν τῇ αὐτῇ διαδέσει ὄντας. Καὶ τὰ ξυμφορα] ἡμῶν δηλονότι. Τοῖς μὲν] τοῖς Μιτυληναίοις ἀρχαίοις οὕτω χερσιζόμενοι. καὶ ἡ παροιμία, Ὀμηρος, — ἢ δὲ τις ἐστὶ χερὶς μετόπισθ' εὐεργέων. Δικαιώσεσθε] δικίως καθ' ἑμῶν ἀποδείξετε, ὅτι τυραννικῶς ἀρχεῖτε. Εἰ γὰρ οὗτοι ὀρθῶς] ὁ νοῦς οὕτως, εἰ μὲν ἀδίκως ἀπέσχον οἱ Μιτυληναῖοι, καλλισθέσων εἰ δὲ δικίως, δῆλον ὅτι ὑμεῖς ἀδίκως ἀρχεῖτε. ἢ ἔπειτα, ὅτι τυραννεῖτε. καὶ κατὰ τῆτο ἐν πάλιν καλλισθέσονται, ὅτι τυράννος ὑμᾶς ἐλογίσατο. ὁ δὲ τυράννος ἀποτόμως αὐτὰ ἄπερ ποιεῖ εἴωθε ποιεῖν. κατ' ἄμφω ἐν ὀφείλεισι καλλισθῆναι, εἴτε ἐννίκως ἀρχομεν, εἴτε τυραννεύμεν. Εἰ δὲ δὴ καὶ ἢ προσήκον] εἰ δὲ δὴ καὶ ἢ προσήκον ὑμῖν ἀρχεῖν, ὡς ἀρχεῖτε, οὐκ ἔστι καὶ παρὰ τὸ προσήκον ἔτοι καλλισθέσονται, καὶ γενέσθω παράνομος ἐκ παρανομῶν τυραννίδος παρανομία, τὸ συμφέροντος ἕνεκα τῆ ἀρχῆς. ἔστι δὲ μὴ θέλητε καλλισθῆναι, καὶ παύσεσθαι ὑμᾶς τῆς ἀρχῆς, καὶ ἀσκεῖν ἀνδραγαθίαν ἀκίνδυνον. Ὅμως ἀξιοῦτε τοῦτο ὄρεσθαι] τὸ ἀρχεῖν βιαίως. Ἡ παύσεσθαι τῆς ἀρχῆς] ἀπὸ κοινῶν τὸ δεῖ. Τῆ τε αὐτῇ ζημίῳ] τῇ αὐτῇ ζημίῳ (φῆσι) σπυδάσατε ἀμύνασθαι τοῦς Μιτυληναῖος, ἢ ἂν ἐπιμαρτυροῦντο καὶ αὐτοὶ ὑμᾶς, περιγενομένοι ὑμῶν. Καὶ μὴ ἀνακλιγότεροι] τῆτο φῆσιν, ἔτοι, ἔπει ἤλθον οἱ Μιτυληναῖοι ὑφ' ἡμῶν τῶν Ἀθηναίων κρατούμενοι, δεῖ καὶ ὑμᾶς ἀλλήλοισι ἐπὶ τῇ αὐτῶν ἀποσέσει. καὶ μὴ ἀνακλιγότεροι] ἐκείνων ἀξιοῦτε εἶναι. ἢ καὶ καὶ ἀνακλιγῆσθαι δοξεῖτε, οὐκ ἀλλήλοισι ἐφ' οἷς ἀδικεῖσθε. τὸ δὲ ἔξῃς ἔτιω, ἐκείνοι ἐπέσχεον καὶ διαφθεροσὶ τινὰ ἀδίκως, οἱ μὴ σὺν αἰτίῳ ποικύτες κακῶς, ὑφοράμενοι τὴν ἐχθραν τοῦ καλλισθέσθαι ἐχθρῶ. ὑμεῖς δὲ, ἢ Ἀθηναῖοι, μὴ φοβεῖσθε τῆτο. ἢ γὰρ ἄνευ αἰτίας αὐτῶς καλλισάτε. οἱ διαφθεροσες] Ἀθηναῖοι τῶν ἐπιβουλεύσαντων Μιτυληναίων. Ἐπιβουλεύσαντων] τῶν Μιτυληναίων. Ἄ εἰδος ἦν αὐτοῦς ποιῆσαι] ἢ ἀποδείξαι, ὅτι, εἰ ἐκράτησαν Λέσβοι τῶν Ἀθηναίων, κακῶς ἂν αὐτοῦς εἰργάσονται. Μάλιστ' ἀδὲ] οἱ ἀδικῶντες (φῆσι) τινὰ χωρὶς αἰτίας, τινέτιν, ἄνευ τῆς προδικησῆσαι, σπυδάσασθαι ἀπολέσθαι τοῦς δεῖ ἐκνίκως] εἰδότες, ὅτι ὁ διαφθορῶν καλλιστῶτερος ἐχθρῶ θέλει εἶναι τῆ προκλιγῆσθαι, καὶ διὰ τῆτο βιασμένον ἀμύνασθαι. Μὴ ἐξυπροσάσει τινὲ] οἱ μὴ πρότερον ἀδικησάντες, ἐπιχειρήσαντες δὲ ἀδικησῆσαι πρότερον τινὰς, ἐπιμένονσιν ἕως ἀπολέσασθαι ἂν αὐτοῖς] εἰδότες, ὅτι, ἐάν σωθῶσιν οἱ ἀδικησάντες, πικρὸς τοῖς ἡδικηκόσιν ἐσοτὶ πόλεμος, καὶ πάθεισιν ἂν κακῶς παρ' αὐτῶν, ἀμύνομενοι αὐτοῦς. Καὶ δόξαντο] ἀντὶ τῆ διαφθεροσιν. Ὁ γὰρ μὴ ἐξυ ἀνάγκη] ὁ γὰρ ἀδίκως τὴ καὶ πρῶτος παθῶν, ἐάν διαφθῆ, πικρότερος καὶ δεινότερος ἐστὶ τοῦ ἀπὸ τῆς ἴσης ἐχθρῶ. τὸν δὲ ἀπὸ τῆς ἴσης ἐχθρῶν ὀρεῖσται, τὸν μὴ προκλιγῆσθαι, ἀλλὰ προκλιγόμενον ἡδίκως. ὡς ἂν εἰ ἐλεγειν, ὁ προκλιγῶν, καὶ ὁ ἀμύνομενος, καλλιστῶτερος ἐστὶ τοῦ προκλιγόμενου ἀδίκως, μήπω τὸ παθῶν. Τοῦ ἀπὸ τῆς ἴσης ἐχθρῶ] μείρας δηλονότι. Γενομένοι δ' ὀτιεγγύτατα τῇ γνώμῃ] εἰς ἔνοιαν ἐλθόντες ἂν ἐμέλλετ' πάθειν ὑπὸ Λεσβίων. Μὴ μακαλλισθέσεται] μὴ ἐνδόντες εἰς τὴν ἔνοιαν τὴν ἀπὸ τῶν λόγων, καὶ πρὸς τὸν οἶκον, καὶ τὴν ἐπιεικίαν] μὴδὲ ἀμνημονήσαντες τοῦ κινδύνου, ἢ ἂν ἐκινδυνεύσατε, εἰ ἐκράτησαν ὑμῶν. Ἦσσαν τῶν πολεμίων] τὸ ἔξῃς, ἦσσαν πολεμήσατε, ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ ἦσσαν. Ὀμηρος, ἢ ὀλιγὸν οἱ παῖδα ἐοικῶτα γενέσθω Τυδεΐος. Τὸ δὲ, ἦν γνώσιν, οἱ σύμμαχοι δηλονότι. Οὕτως τοῦς προδόντας] εἰς μέσον ἔτιω τὴν

passos, quae vobis incogitant, tantum non perpetrata. med. pro pass. ponunt. v. Ernest. ad Xenoph. Memorabb. GOTTL. Ζημιωσόμενον] Pro ζημιωθόμενον. Graeci non suo loco Ἰμετέροις αὐτῶν] Αὐτῶν perperam abest a Gr. WASS.

μβ. „ΟΥΤΕ τούς προθέντας τὴν ὁ διαγωνίῃ αὐθις περὶ Μιθυληναίων αἰτιῶμα, ἔτε τὰς μεμφομένους ἢ μὴ πολλάκις περὶ τῶν μεγίστων βουλευέσθαι, ἐπαυῶ. ἢ νουμίζω δὲ δύο τὰ ἐναντιώτατα εὐβουλία εἶναι, τάχος τε καὶ ὀργήν. ὦν τὸ μὲν, ἢ μετὰ ἀνοίας φιλεῖ γίνεσθαι, τὸ δὲ, μετὰ ἀπαιδευσίας, καὶ βραχυτήτος γνώμης. τὰς τε λόγους ὅστις διαμάχεται μὴ διδασκάλως τῶν πραγμάτων γίνεσθαι, ἢ ἀξύνετός ἐστιν, ἢ ἰδία τι ἢ αὐτῷ διαφέρει. ἀξύνετος μὲν, εἰ ἄλλω τινὶ ἡγήται περὶ τῶ μέλλοντος δυνατὸν εἶναι καὶ μὴ ἐμφανῶς ἢ φράσαι ἢ διαφέρει δ' αὐτῷ, εἰ, βεβλημένος τι αἰσχροῦ πείσασ, εὐ μὲν εἰπεῖν ἔκ ἂν ἢ ἡγήται περὶ τῶ μὴ καλῶ δύνασθαι, εὐ δὲ ἢ διαβαλὼν, ἐκπλήξω ἂν τὰς τε ἀντιφρονῶντας καὶ τὰς ἀκροατομένους. χαλεπώτατοι δὲ καὶ οἱ ἐπὶ ἢ χροίμασι προσκατηγοροῦντες ἢ ἐπίδειξιν τινα. εἰ μὲν γὰρ ἀμαθίαν καλητιῶντο, ὁ μὴ πείσας, ἀξυνετώτερος ἢ ὀξῶς εἶναι ἢ ἀδικώτερος, ἀπεχώρει. ἀδικίας δ' ἐπιφερομένης, πείσας τε, ὑποπτος ἢ γίνεσθαι, καὶ μὴ τυχῶν, μετὰ ἀξυνεσίας καὶ ἀδικος. ἢ τε πόλις ἔκ ὠφελείται ἐν τῷ ταιῶδε. φέβω γὰρ ἀποσεξεῖται τῶν θυμβάτων καὶ πλεῖς ἂν ὀρθοῖτο ἀδυσίως ἢ λέγειν ἔχουσα τὰς τοιαύτας τῶν πολιτῶν. ἐλάχιστα γὰρ ἂν πεισθεῖνται ἀμαθίαν. χρὴ δὲ τὸν μὲν ἀγαθὸν πολίτην, μὴ ἐκφοβῶντα τὰς ἀντιφρονῶντας, ἀλλ' ἀπὸ τῶ ἴσθ φαίνεσθαι ἄμενον λέγοντα. τὴν δὲ σῶφρονα πόλιν, τῷ τε πλεῖστα εὐβουλίῃ μὴ ὁ προτιθεῖναι τιμὴν, ἀλλὰ ἢ μὴδ' ἐλασσὼν τῆς ὑπαρχύτης· καὶ τὸν μὴ τυχόντα γνώμης, ἢ ἔκ ὅπως ζημιῶν, ἀλλὰ μὴδ' ἀτιμάζειν. ἔτω γὰρ ὁ, τε καλορθῶν, ἢ ἥμισυ ἂν ἢ ἐπὶ τῶ τῶν Gr.

ὁ Διαγωνίῃ pro γνώμῃ. Ac. Port. c μὴ deest Mosqu. cc Νουμίζω τε Marg. Cl. Gr. Reg. Cass. Mosqu. Mox ἐναντιώτατα ex emendat. pro ἐναντιώτατα Gr. d Μετ' ἀνοίας φιλεῖ γίνεσθαι Ar. C. e αὐτῷ Ar. itidemque paulo infra. f φράσαι pro φράσσει Atticorum more. Hudf. g διαφέρει Cass. et inter versus Gr. pro διαφέρει, quod est in textu. h ἡγήται Reg. i διαβάλλον Gr. k χροίμασι μὴ προσκατ. Gr. l Ἀντιδείξιν τινα Marg. Ar. C. Cass. Dan. Aug. a m. 2. erafa veteri ser. m τίνατι Ar. C. Cass. Dan. Gr. et paulo ante ἀδικίας δὲ Gr. n ἄδικον omitt. Cl. et Gr. o προτιθέναι, et ex recent. emendatione προτιθέναι Reg. p μὴ δὲ ἐλασσὼν Ar. C. et m. c. μὴ δὲ ἀτιμάζειν. Hudf. μὴ δ' utroque loco Reg et Cass. Mox Dan. q Supple μὴ ex sequenti membro; vt sit ἔκ ὅπως μὴ ζημιῶν. F. Port. r ἥμισυ ἂν defunt C. procul dubio Librarii errore. s Ἐπὶ τῶ ἴτι Reg. Cass. Ἐπὶ τῶν ἴτι et ex emendat. τῶν Gr.

Διαγωνίῃ] Bauer. pro verbo positum credit, et hoc indicare sequens αὐθις. GOTTL.

Οὔτε τ. μεμφ.] Nec laudo eos, qui cum reprehensione quadam dicunt. IDEM.

Τοὺς μεμφ. μὴ — βουλ.] Potest explicari, vt expl. B. Gottl. sed et simpliciter μεμφέσθαι explices, nolle, vetare; vt μὴ redundet, more Graecorum. BAVER.

Μετὰ ἀνοίας φιλεῖ γίνεσθαι] Vide Sallustium Catil. L. WASS.

Εἰ ἄλλω τινὶ] sc. ἢ τῷ βεβληέσθαι, ἢ ἢ λόγους. GOTTL.

Ἀισχροῦ πείσασ] scil. more oratorio; fieri non posse putat, vt de re turpi bene, i. e. καλῶς, vt Schol. expl. copiose et eleganter, dicat: Heilmannus: Er muss sich dabei betroffen finden, wenn er die Absicht hat, andere zu unanständigen Dingen zu überreden, und sich nicht vermögend findet, von unanständigen Dingen, anständig und geschickte zu reden. Qf. Thuc. scripterit: ἡγήται, ὅτι οὐ δυνατὸς, ἢ ἡκανέως ἐστὶ. p. 303. G.

Εὐ μὲν εἰπεῖν] i. e. honeste, decore, quasi qui vera promat et honeste luadet; cum vi et successu ac spe persuadendi. BAVER.

Εὐ δὲ διαβαλὼν] i. e. calumniando autem strenue, perite percontare et confundere tam sibi repugnantem, tum audientes, sperat. G.

Ἐκπλήξω ἂν] Futuri vim habet. G.

Προκατηγοροῦντες] i. e. si eiusmodi homines accusant praeterite oratore dixisse, vt ostentent ingenium, et lucrum inde capiat. G.

Προκατηγ. ἐπίδ.] Gottliberi explicatio aliena est a conditione causae. Nam qui arguat alterum ἐπιφροίμασι, pecunia

inductum dicere, non profecto ei obiecerit ἐπίδειξιν τινα, ingenii ostentationem; Ecquis enim pecunia corrumpatur, vt ostentet et iactet suam facundiam? Immo hoc gloriae cupiditate stimulari faciant. Quare sic interpretet: qui ostentant ingenii causa accusent alterum pecuniae captas. Thucydeia plane ratio προκατηγοροῦν ἐπίδειξιν, iactatione ingenii vti in criminando, adhibere ostentationem facundiae ad suspicionem mouendam, suspectum reddere alterum, tantum vt ostendas ingenium tuum: criminando quaerere et captare ἐπίδειξιν. Dicitur eodem modo, vt apud Virgil. Aen. 6, 716. obliuisci potant, i. e. potus iis praebet obliuionem; vel apud Homer. II. 4, 153. Ἰδαίονα τοι ὄρνι ἔταμενον, i. e. foedus idem mortis causa tibi exstitit: ita I. Cor. 11. poenam edere et bibere, i. e. bibendo edendoque contrahere. Ita et hic, criminari ostentationem ingenii, i. e. criminando assequi, effacere, quaerere. BAVER.

Ἐπιπτος] sc. suspectus est de malis consiliis, de fraude. G.

Ἄλλ' ἀπὸ τοῦ ἴσθ φαίνεσθαι ἄμενον λέγοντα] Haec negotium facessimerant Interprecibus. Mihi Schellinger τὸ φαίνεσθαι non male videtur ad vtrumque participium ἐκφοβῶντα et λέγοντα reuocare; quae more Atticorum, vt plurimis locis apud Thucydem, cum verbo φαίνω, pro infinitiuis posita accipio. Sic I, 2. φαίνεται γὰρ ἢ τὸν Ἑλλὰς καλομένην, ὅδ' ἴσθ βεβληέως οἰκισμένη. II, 11. πολλὰς ἔντας ἐν κόσμῳ χροίμασι φαίνεσθαι. Add. I. 13. et 14. III, 83. et Budaeum Commentar. Ling. Gr. p. 311. in quibus sere ita videntur vti τὸ φαίνω cum participio, vt verbo τυχῶν. Ἄλλ' ἀπὸ τοῦ ἴσθ potest esse αἰσχροῦ ἴσθ, aequa conditione: nam qui alium contra se dicentem corruptelae infimulat et suspectum facit, non patitur eum aequo iure secum esse, sed conditionem illius deteriozem facit. Sed

42. „NEQUE illos, qui de Mitylenaeis iterum ad consilium retulerunt, reprehendendos puto; neque illos, qui maximis de rebus saepius consultandum esse vetant, laudandos cenfeo. Nam haec duo, celeritatem et iram, bonae consultationi maxime contraria esse iudico. Quorum alterum quidem cum amentia coniunctum esse solet; alterum vero, cum imperitia et consili tenuitate. Et qui orationem rerum agendarum magistrum esse contentiose negat, aut amens est, aut priuatim aliquid ipsius interest. amens quidem, si vlla alia ratione, quam *verbis*, res futuras, easque obscuras declarari posse putat. ipsius vero interest, si cupiens aliquid turpe persuadere, de hoc quidem, quod est turpe, se non belle differere posse putet: sed, si probe vituperauerit *alios*, cum illos, qui sententiam contra ipsum sunt dicturi, tum etiam auditores a se territum iri speret. Illi etiam sunt molestissimi, * qui, vt suae prudentiae ac eloquentiae specimen edant, magnifica oratione *aduersariis* obiectant, eosque hoc nomine accusant. Si enim imperitiam *illis* obicerent; is, qui rem persuadere non posset, imperitus potius quam iniustus habitus, victus discederet. Sed si iniustitia *alicui* obiiciatur, et idem causam obtineat, est suspectus; et nisi obtineat, non solum imperitus, sed etiam iniustus existimatur. Et respublica ex huiusmodi re detrimentum capit. Consultoribus enim propter metum destituitur: quam praeclare cum ea ageretur, si tales ciues nulla dicendi facultate praeditos haberet. minime enim ad peccandum impellerentur. Atqui oportet bonum ciuem non terrentem aduersarios, qui sententiam contra ipsum sunt dicturi; ** sed, pari dicendi potestate facta, disputantem demonstrare, se meliora dicere. Ciuitatem vero sapientem oportet optimo consultori non addere nouum honorem; sed nec eum, quem iam habet, imminuere: illum etiam, qui non est bonus consultor, non solum nulla poena, sed ne vlla quidem ignominia afficere. Ita enim et is, qui in dicendis sententiis praestat, nihil aliter ac sentit, neque quidquam ad gratiam dicit, adductus spe longe maiorum honorum, quos adi-

Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 1/2. V. C. Varr. 328.

* Qui contradicentibus praedictum aliquid corruptelae opponunt etc. *Valla*. Qui alterius sententiam pretio additam criminantur etc. *Casa*. Qui concionem eorum, qui contradicunt, corruptelae insulant. *Vel*, Specimen, quod editur, corruptelae etiam insulantur etc. *Steph*. Qui dicentem, quasi pecuniis corruptus specimen aliquid edat, insulantur etc. *Acacius*. HVDS. ** Sed aequo certamine contententem etc. *Cisa*. Sed ex aequo. *Id est*, aequalitate quadam iuris videntem etc. *Vel*, Sententiam pronunciare, nihil sibi praeter alios ea in re arrogando, sed parem illis potestatem relinquendo etc. *Steph*. IDEM.

δευτέρῳ διάσκεψιν. πρὸς τὸ, καὶ θαυμάζομεν τῶν προθέντων αὐτῆς, καὶ τὰ ἐξῆς. Διοδοτὸς δημογορία αὐτῆ ὑπὲρ Μιτυληναίων. Ἰστέον δὲ, ὅτι ὁ μὲν Κλέων τὸ δίκαιον προβάλλεται, οὗτος δὲ ὁ Διόδοτος τὸ συμφέρον. καὶ σκοπεῖ τὸ τῆ συγγραφῆς ἔθος, χαίροντος αἰετῆ ταῖς ἀντιπάλαις δημογορίαις. Νομίζω δὲ δύο] πρὸς τὸ, εἰ βέλβιον ἦμῖν ἔδδεν καθεστῆσαι, ὧν ἂν δόξη πέρι. Μετὰ ἀπαίδευσις] ἀπειρία. Καὶ βραχυλότοι] ἀσθενεῖς. Τὸς τε λόγους] πρὸς τὸ, εἰώθητε θεατῆ μὲν τῶν λογῶν γίνεσθαι, καὶ τὰ ἐξῆς. Διαμάχεται] ἐναντιῶται. Ἡ ἰδίᾳ] τῶν τε, διὰ τὸ ἴδιόν τι κέρδος σκοπεῖν, καὶ συμφέρον. Διαφέρει] ὠφελεῖ. Εἰ ἄλλῳ] καὶ ἕξ] λόγῳ ἀηλοῦσι. Περὶ τῆ μέλλουτος] τὸ ἐξῆς, περὶ τῆ μέλλουτος καὶ ἄφαντος δυνατόν ἐς φράσαι. Διαφέρει δ' αὐτῶ] λυσιστελεῖ. Εὐ μὲν εἰπεῖν] τὸ ἐξῆς, εὐ μὲν ἂν ἠγείται περὶ τῆ κακῆ εἰπεῖν δύνασθαι. οὕτω συντακτέον, τὸ μὲν περὶ τῆ κακοῦ δύνασθαι λέγειν καλῶς, ἕξ ἠγείται (ἦγαν, ἢ φροῦτιδα περὶ τῆς ποιείται) ἠγείται δὲ μᾶλλον ἐκεῖνο εἶναι καλόν, τὸ διαβαλλόντα, καὶ ἀπατήσαντα, ἐκπλάξαι τὸς ἀνισομένους. ὁ δὲ καὶ διαφέρει τῶ ὅτω λέγοι. κέρδος γὰρ ἕνεκα τὸ τοῖστων εἶδος τοῦ λόγῳ μεταχειρίζεται. Καλεπάτατοι] πρὸς τὸ, αὐτοὶ δὲ ἐκ τοῦ εὐ εἰπεῖν, τὸ παθεῖν εὐ ἀντιλήφοντα. Ἐπίσειν] τῶ] συμβεβῆαι, φιλοτιμίᾳ. Ἀμαθῆ] καὶ ἡ χρημάτων ἀηλοῦσι. Ἀπεχάσει] τοῦ δικαιοῦς ἀηλοῦσι. Ἀδικίας δ' ἐπιφερομένης] ἀδικίας κατηγοροῦν. Ὑποπτος] διὰ τὸ ἐπὶ χρημασι λέγειν. Καὶ μὴ τυχόντα] τοῦ σκοποῦ ἀηλοῦσι. Ἐν τῶ ταῦδε] πράγματι ἀηλοῦσι. φόβῳ γὰρ] ἐν τῶ τὸς δυναμένους τι συμβεβῆαι, μὴ τοιμᾶν λέγειν, ὧς δόξαν ἐπὶ χρημασι ληψιμένους. Καὶ πλεῖτ' ἂν ὀρθοῦτο] διοικοῦτο καὶ εὐδρομοῖα ἢ πόλις. Ἐλάχιςα γὰρ] ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἐλάχιςα. τὸ ἐξῆς, καὶ φαίνεσθαι μὴ ἐκφοβόντα, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἴσθ ἄμεινον λέγοντα. Καὶ τὸν μὴ τυχόντα] τὸν μὴ ἄριστα συμβεβῆαι. Κατορθῶ] φύσει γὰρ εἰ ἀνδραπει οὐ παύεται αἰε

non omnino necessarium est, φαίνεσθαι cum ἐκφοβόντα iungi. DVCK. Οὐχ ὅπως ζημιῶν] οὐχ ὅπως saepissime dicitur pro non modo non, sequente negatione in posteriori membro orationis. Lucian. ὑπὲρ τῆ ἐν τῆ προσογ. πταλισμ. p. 497. καὶ ἕξ ὅπως θεοῖς, ἀλλ' οὐδ' ἀνθρώποις δεῖσις πέρον. Sed non minus sine ea, Thucydides I, 35. τῶνδε οὐχ ὅπως καλυτῆ ἐχθρῶν οὕτων — γενή-

σεσθε, ἀλλὰ καὶ — δύναμιν προσλαβεῖν περιόλεσθε. Lucian. I b. dicat. p. 721. ἀλλ' αὐτος — οὐχ ὅπως — μείζονα τὰ δίκαιά μοι τῆς εὐνοίας εἰσφέρει — ἀλλὰ — προσέτι καὶ μεσὶ φιλότα. Itaque in his particula negans non potest suppleri ex sequente membro, quod de hoc loco Thucydides dicit Postius in Var. Luc. Eadem in lingua Latina est ratio particularum non modo. DVCK.

ἔτι μειζόνων ἀξιῶσθαι, παρὰ γνώμην τὴν καὶ πρὸς χάριν ἴ λέγοι ὁ, τε μὴ ἐπιτυχῶν, ὀρέγοιτο τῶ αὐτῷ χαριζόμενός τι, καὶ αὐτὸς προσάγεσθαι τὸ πλήθος.

μγ'. „Ὡν ἡμεῖς τῶναντία δεῶμεν, καὶ προσέτι, ἢν τις καὶ ὑποπτεύῃ κέρδους μὲν ἕνεκα, τὰ βέλτιστα ὁ ὅμως λέγειν, Φθουήσαντες τῆς ἕ βεβαίου δοκίσεως τῶν κερδῶν, τὴν Φανεράν ἠθέλειαν τῆς πόλεως ἀφαιρέμεθα. καθέστηκε δὲ ἂ τάχα δ', ἀπὸ τῆ α εὐθείας λεγόμενα, μηδὲν ἀνυποπτότερα εἶναι τῶν κακῶν. ὥστε δεῖν ὁμοίως τὸν τε τὰ δεινότητά β βεβλόμενον πείσαι, ἀπάτη προσάγεσθαι τὸ πλήθος, καὶ τὸν τὰ ἀμείνω λέγοντα, ψεύσασθαι, πιστὸν γενέσθαι. μόνην τε ἂ πόλιν, διὰ τὰς περινοίας, εὐ ποιῆσαι ἐκ τῆ προφανῆς, μὴ ἐξαπατήσαντα, ἀδύνατον. ὁ γὰρ διδῶν Φανερῶς τι ἀγαθόν, ἀνυποπτεύει ἀφανῶς ἂ πη πλέον ἔξειν. χρεὶ δὲ πρὸς τὰ μέγιστα καὶ ἐν τῷ τοιῷδε ἀξιῶντι, ἡμεῖς περαιτέρω προνοῦντας λέγειν ἡμῶν τῶν δι' ὀλίγα σκοπόντων, ἄλλως τε καὶ ὑπεύθυνον τὴν παραίνεσιν ἔχοντας πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμετέραν ἀκρόατιν. εἰ γὰρ ὁ, τε πείσας καὶ ὁ ἂ ἐπισπῶμενος ὁμοίως ἐβλάπτοντο, σωφρονέστερον ἂν ἂ ἐκρίνετε· νῦν δὲ, πρὸς ὀργὴν ἢ ἔ τινα τύχῃ εἶναι ὅτε σφαλέντες, τὴν τῆ πείσαντος μίαν γνώμην ζημιῶτε; καὶ ἂ τὰς ὑμετέρας αὐτῶν, εἰ πολλαὶ ἴσασιν ξυνεξήμαρτον.

μδ'. „Ἐγὼ δὲ παρῆλθον ἔτε ἀντερῶν περὶ Μιτυληναίων, ἔτε κατηγορήσαν. οὐ γὰρ περὶ τῆς ἐκείνων ἀδικίας ἡμῖν ὁ ἀγὼν, εἰ σωφρονοῦμεν, ἀλλὰ ἂ περὶ τῆς ἡμετέρας εὐβουλίας. ἢν τε γὰρ ἀποφῆνω πάνυ ἀδικοῦντας αὐτούς, ἂ διὰ τοῦτο καὶ ἀποκτεῖναι κελεύσω, ἂ εἰ μὴ ξυμφέρον ἢν τε καὶ ἔχοντες τι ξυγγνώμης εἶεν, εἰ τῇ πόλει μὴ ἀγαθὸν φαίνεται. νομίζω δὲ περὶ τῶ μελλοῦτος ἡμῶν μᾶλλον βεβλῆσθαι, ἢ τῶ παρόντος. ἂ καὶ τῶτο ἂ ὁ μάλιστα Κλέων ἰσχυρίζεται ἐς ἂ τὸ λοιπὸν

ἂ λέγοι deest Dan. ἢ δι' ἡμῶν Ar. C. Reg. Cass. Dan. ἢ βεβαίως Ar. C. nec scribarum esse σφάλμα pronunciare auct: cum ἔρημν pro ἔρημος, et χρεῖσιμν pro χρεῖσιμος utatur Thucydides. Vide Steph. Append. ad al. Scripta de Dial. Att. p. 25. Hudf. βεβαίως etiam Dan. ἢ ἠφελίμν C. ἢ τὸ ἀγαθὸν Reg. ἢ εὐθείας Ar. C. Mox μὲν ἂν ὑποπτότερον εἶναι Dan. ἢ βεβλόμενον Marg. Cass. Aug. ἢ τὴν πόλιν. Mosqu. ἢ πῶς Ar. Gr. et ab emendatore inter versus πη. πῆ Cass. καὶ (sic) Mosqu. ἢ Ἐπισπῶμενος Reg. Cass. Gr. ἢ Ἐκρίνατε Reg. Cass. A Dan. absunt omnia inter νῦν δι' πρὸς et τὰς ὑμετέρας. ἢ τινα om. Cl. et Gr. ἢ περὶ deest Ar. C. Dan. mox, εἴτε γὰρ ἂπ. Mosqu. ἢ ἢν μὴ Reg. ἢ ἔτε Ar. C. Mosqu. et mox ἐν τῇ πόλει. Hudf. Verumque Dan. et ἐν τῇ πόλει Cass. ἢ Id est, καὶ περὶ τῶτο, vel κατὰ τῶτο. Ar. Pors. ἢ ἂ μάλιστα Gr. Ar. C. Dan. Reg. in marg. manu rec. γρ. ἢ. ἢ τολοῦν Bar. Ald. Flor. Steph. I.

Ἐρέγοιτο] Supple ἦμισα. Reisk. qui tamen malit: ἐν ἂν ὄρ. GOTTL.

Ἐρέγ. τῷ αὐτῷ χαρίζ. τι] Primo ὀρέγοιτο pendet ab οὕτω ἦμισα ita fiat, ut quam minime cupiat, vel, ut ita impediatur cupere, rel. deinde τῷ αὐτῷ retuleris ad ὀρέγοιτο: per idem, eodem modo, impediatur cupere. Alioqui iunxeris, τῷ αὐτῷ χαριζόμενος, i. e. ἅμα χαριζόμενος, vel ἅμα τῷ χαρίζεσθαι, eū ipso, quod gratificetur et indulgeat populo, eum allicere, in sententiam suam perducere. BAVER.

βεβαίως δοκίσεως] Etiam si demus Clar. Hudfeno βεβαίως, quod in quibusdam Codd. est, non esse ex errore librariorum, qui Codd. illos scripserunt, tamen ex eo non consequitur, id a Thucydide profectum esse: nam ante eos vitio librariorum in Codd. ἢ quibus illi suos descripserunt, ita scribi potuit. Nec, si Thucydides ἔρημν et χρεῖσιμν utitur, ideo adfirmari potest, eum etiam hic βεβαίως dixisse. Quin probabilius dici potest, quia multis aliis locis βεβαίως foem. gen. dixit, hic quoque praefendam esse scripturam, quae plurium, eorumque melioris notae Mssorum, auctoritatem habet. Ita certe I, 32, et hoc Lib. cap. 56. est χάριν βεβαίον, IV, 67. βεβαίως πύλας, III, 9. φιλικὴν βεβαίον, et V, 73. μάχης βεβαίως. Et Budaeus Commentar. p. 1066. ex hoc loco adnotat βεβαίως δόκησις. Neque tamen probō sententiam Ἰδὸν. Magjñri, βεβαίως foem. gen. melius esse, quam βεβαίον; quum Demosthenes scriptor quam

maxime Ἄττικὸς I. Olynthiac. p. 4. βεβαίον ἔχθραν, et ἐν τῷ ὑπὲρ Μεγαλοπολιτῶν p. 120. εἰρήνην βεβαίον, dicere non dubitauerit. Et Dionys. Halicarn. VI, 51. βεβαίον ἔλασις, pro quo tamen Cod. Vat. βεβαίως. DVCK.

Μόν. τε πόλιν] h. e. soli huic civitati, quae omnia habet suspecta, nemo sine dolo et fraude prodesse potest. GOTTL.

Ἄνυποπτεύεται] i. e. ἂν τῷ δοθέντος ἀγαθῷ ὑποπτεύεται, pro ἀντιδόρῳ quasi suspicionem reportat. Abr. 319. GOTTL.

Ἄνυποπτ.] Simpliciter est, vicissim, dafür, hinwiederum. BAVER.

Καὶ ἐν τῷ τοιῷδε ἀξιῶντι] Scholiastes et Stephanus melius videntur percipisse sententiam horum verborum, quam Valla et Porius. Est enim ita dictum, ut I, 142. καὶ ἐν τῷ μὴ μελετῶνσι ἀξιοτάτοις ἔσσονται. Et III, 10. ἐν τῷ διαλλάσσοντι τῆς γνώμης. DVCK.

Ἐν τῷ τοιῷδε ἀξ.] i. e. ἀξιῶντι, decretis animi, i. e. indole animi, qua omnia vobis sunt suspecta. Ita Heilm. Doch diese cure sonderbare Grundsätze. Ita Steph. et Schol. quod probat Duck. GOTTL.

Ἐν τῷ τοιῷδε ἀξ.] Non placet explicatio Schol. et Intt. Immo simplicius interpretet, in tali dignitate, amplitudine, vel nostra, dicentium (quid enim vetet, iungi, ἀξ. ἡμῶν, cum talis nos dignitas ornet?) vel reipublicae ipsius, quam nec deceat, nec iuuet, in tantis rebus labi. BAVER.

pisci cupit. Et qui rectum consilium dare non nouit, et ipse multitudinem sibi conciliare non studebit, eadem ratione ei in re aliqua gratificans.

43. „Quorum nos contraria facimus: et praeterea, si quis in sordium et corruptelae suspicionem venerit, et tamen eum optime dicere constet, inuidentes ei propter incertam sordium suspicionem, manifestam vtilitatem reipublicae eripimus. Solet autem vsu venire, vt bonae ac salutare sententiae, * quae ex improviso dicuntur, non minus sint suspectae, quam malae et perniciosae: adeo vt oporteat pariter, tam illum, qui reipublicae pessimum consilium est daturus, quam illum, qui optimam sententiam dicturus, multitudinem dolo sibi conciliare, et mendacio suam causam probare. Et solam hanc rempublicam, propter huiusmodi suspensiones, nemo aperte, nisi fraude decipiat, beneficiis afficere potest. Qui enim aperte beneficium ipsi dat, in quaestus obscuri suspensionem incidit, quasi pro beneficio reipublicae dato, ipse beneficium aliquod longe maius ab ea clam sit accepturus. Oportet autem in ** rebus maximis, et in tanta imperii dignitate, nos, qui verba facimus, longius prospicere, quam vos, qui non longe prospicitis; praesertim cum nos, qui consilium damus, rationem reddere cogamur vobis, qui nos auditis, et qui nullis rationibus reddendis, nullique iudicio obnoxii estis. Si enim et ille, qui aliquid persuasit, et ille, cui hoc persuasum fuit, aequae mulctaretur, profecto prudentius iudicaretis. Nunc vero ad quemlibet animi motum, quo repente fueritis abrepti, si quando forte in rebus iudicandis labamini, illius, qui persuaserit, vnam sententiam, nec vestras ipsorum plectitis, quamuis multae sint, quae simul peccarint.

44. „Ego vero in medium processi; neque pro Mitylenaeis cuiquam sententiam contrariam dicturus, neque quempiam accusaturus. Non enim de illorum facinore nobis est certamen, si sapimus; sed de vtilitate nostra, vt nobis recte consulamus. Quamuis enim ipsos iniustissimum facinus fecisse pronuntiem, non tamen propterea eos etiam occidendos censuerim, nisi hoc reipublicae conducatur. neque etiam, si qua venia sunt digni, hanc ipsis dandam censeo, nisi hoc ipsum e reipublica fore constiterit. Nam de rebus futuris, potius quam de praesentibus nos consultare puto. Atque in eo, quod Cleon praecipue contendit, ad socios in officio continendos, ne defectionem in posterum faciant, vobis vtile fore, si capitale supplicium ipsis proponatis, in eo, inquam, a Cleone vehementer dissentio, et ego quo-

* Quum recta dicuntur. *Ita est*, sine vilo verborum circuitu. Steph. HVDS. ** In rebus maximis, et in huiusmodi opinione, vel aestimatione vestra, *ita est*, quum ita suspicaces sitis, vt omnia in malam partem interpretemini) longius etc. Steph. IDEM.

τῆ ἀρέξει ἐπειτεινόμενοι. Παρὰ γνώμην] τὴν ἑαυτοῦ. Μὴ ἐπιτυχῶν] ἀρεθῆς βουλῆς. Τὰ δευτέρω] τὰ ψευδῆ, καὶ ἀδίκαια. Προσάγεισθαι] πιθανολογεῖν καὶ ἀπατᾶν. Τὰς περιουσίας] περιεργίας. Ἄφανθις πῆ] κατὰ τινα τρόπον. Χρηδὲ πρὸς τὰ μέγιστα] τὸ ἔξυς, χρηδὲ ἡμῶς πρὸς τὰ μέγιστα προνοῦντας, περαιτέρω λέγειν ὑμῶν τῶν δι' ὀλίγου σκοπόντων. τὸ δὲ, καὶ ἐν τῷ τοιούτῳ ἀρῶντι, ἀντὶ τῶ: καὶ ἐν τοῖς τοιούτοις ὑμῶν ἀξίωμασι καὶ ἐπιτηδεύμασι. τῆσιν τοῖς ὑποπτεύμασι. Καὶ ἐν τῷ τοιούτῳ ἐπιπέμει. Προνοῦντας, σκοπετόμενος. Τῶν δι' ὀλίγου σκοπόντων] τῶν ἀσκέπτως λεγόντων. Σωφρονέστερον ἂν ἐκρίνετε] μετὰ ὑμῶν ὁφειλέτως ἢ ἂν ἡ κρίσις ἢ ἡμετέρας. Οὕτως ἀντιρῶν] τῷ Κλέωνι δηλονότι. Ἀλλὰ περὶ τῆς ἡμετέρας ἐββαλίης] ἐσβολῆ τῆ συμφέροντος, καὶ προκατασκευῆ τῆ προανακρίειν τὰ λυπῶντα τὴν ὑπόθεσιν. Πρὸς τὸ ἥσσον ἀφίστασθαι] τὰς πόλεις. Θάνατον ζημίαν προσδοῖσθαι]

ἢν τινα τύχητε] Eauer. probat Abresch. conl. p. 319. ἢν τινα. Rei k. quoque ἢν. nisi sit more Thucyd. pro ei positus art. postpositiuus: ἢν τινα πρὸς ἐργῶν, i. e. ei πρὸς ἐργῶν τινα. GOTTL. ἢν τε] Thom. Mag. in ei, ἢν ἀεὶ μετὰ ὑποκατακτικῶ παρὰ τοῖς ἀκριβεστάτοις. εἰ γὰρ εὐθῆται ἀπαξ παρὰ Θουκυδ. ἢν τε — εἴεν: Et scinde, post prolata duo loca Luciani, in quibus ἢντίdem cum optativo ponitur, ἀλλ' ἢ δεῖ ζηλῶν τὸ ἀπαξ εὐθῆν. Vi-

detur notare Lucianum, qui illud ἀπαξ εὐθῆν, vt dicit, Thucydidis imitatus fuerit. Sed credo Lucianum peritiorum sermonis Graeci fuisse, quam Thomam. DVCK.

Εἴεν] Supple; tamen non iis parcerem, nisi expediret civitati. GOTTL.

Περὶ τῆ μέλλοντος] A vero causae statu argumentatur, vt I, 36. et infra VI, 78. WASS.

Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. V. C. Varr. 327.

Ξυμφέρον ἔσσεσθαι πρὸς τὸ ἦσσαν ἀφίστασθαι, θάνατον ζημίαν ἢ προθεῖσι, καὶ αὐτὸς, περὶ τῆς ἐς τὸ μέλλον καλῶς ἔχοντος ἀντισυμφερόμενος, τάναντία * γινώσκω καὶ ἐκ ἀξιώ ὑμᾶς τῷ εὐπρεπεῖ τῆς ἐκείνου λόγῳ τὸ χρήσιμον τῆς ἐμῆς ἀπάσασθαι. δικαιότερος γὰρ ἂν αὐτοῦ ὁ λόγος πρὸς τὴν νῦν ῥυμέτεραν ὀργὴν ἐς Μιτυληναίους, ἢ τάχα ἂν ἐπισπάσαιτο. ἡμεῖς δὲ ἐδικαζόμεθα πρὸς αὐτὰς, ὡς τε τῶν δικαίων δεῖν, ἀλλὰ ἔβλαυόμεθα περὶ αὐτῶν, ὅπως χρησίμως ἔξωσιν.

μβ. „Εν ἔν ταῖς πόλεσι πολλῶν ἑ θανάτων ἑ ζημίαι πρόκειται, καὶ ἐκ ἴσων τῶδε, ἀλλ' ἔλασσόνων ἀμαρτημάτων ὅμως δὲ, τῆς ἐλπίδι ἑ ἐπαιζόμενοι κινδυνεύουσι, καὶ ἄδεις πῶ καταγνῆς ἑαυτῆς μὴ περιέσσεσθαι τῶ ἐπιβλαύματι, ἢ λθεν ἐς τὸ δεινόν. πόλις τε ἀφισταμένη τις πῶ, ἦσσω τῆς δοκῆσει ἔχουσα τὴν παρασκευὴν, ἢ οἰκίαν, ἢ ἄλλων ξυμμαχίαν, τῶ ἐπεχειρήσει. πεφύκασί τε ἅπαντες καὶ ἰδία καὶ δημοσία ἀμαρτάνειν καὶ ἐκ ἐπι νόμος, ὅστις ἀπειρῆξει τῶ. ἐπεὶ ἑ διεξελθύθασί γε διὰ πατῶν τῶν ζημιῶν οἱ ἀνθρώποι, προσθιθέντες, ἑ εἶπως ἦσσαν ἀδικοῦτο ὑπὸ τῶν κακούργων. καὶ ἑ εἰκός, τοπάλαμ τῶν μεγίστων ἀδικημάτων μαλακώτερας κείσθαι αὐτάς· παραβαιομένων δὲ τῶ χρόνῳ, ἐς τὸν θάνατον αἱ πολλὰ ἀνήκασιν καὶ τῶτο ὅμως παραβαίνεσθαι. ἢ τοίνυν δεινότερόν τι τῶ δέος ἑ εὐζετέον ἐστίν, ἢ ἑ τὸδε γε ἄδεν ἐπίσχει. ἀλλ' ἢ μὲν πενία, ἀνάγκη τὴν τόλμαν παρέχουσα, ἢ δ' ἐξουσία, ἕβρει τὴν πλεονεξίαν καὶ φρονήματι. αἱ δ' ἄλλα ξυτυχία, ὀργῆ τῶν ἀνθρώπων, ὡς ἐκάστη τις ἑ κατέχειται ὑπ' ἀνήκεις τινὲς κρείττους, ἐξάγουσιν ἐς τοὺς κινδύνους. ἢ τε ἐλπίς καὶ ὁ ἔρως ἐπὶ παντί. ὁ μὲν, ἡγῆμενος, ἢ δ', ἐφεπομένη καὶ ὁ μὲν, τὴν ἐπιβολὴν ἐκφρονίζων, ἢ δὲ, τὴν εὐπορίαν τῆς τύχης ὑποθιθεῖσα, πλείστα βλάπτουσι καὶ ὄντα

ἢ προθεῖσι Marg. Ar. Schol. Gr. Mosqu. In Reg. recens manus e super. o scripterat. προθεῖσιν Cass. o τινὲς Ar. C. Cass. p Ἡμετέραν Reg. q Τάχα ἂν Ar. C. Reg. Cass. Gr. Aug. r βλαύουσα Ar. C. Gr. Cass. Dan. s θανάτων Ar. C. Paullo ante πόλεσιν Dan. t Ζημίαι πρόκειται Marg. Ar. C. Cl. Gr. Dan. u οὐ περὶ, in marg. ἐπαιζόμενοι Reg. x ἢ οἰκίαν, ἢ ἄλλων ξυμμαχίαν Marg. Flor. Cass. Mosqu. Aug. ἢ οἰκίαν, ἢ ἄ. ξυμμαχίαν Gr. ἢ οἰκίαν Dan. Mox τῶτο, et ab emendat. recens manus inter versus τῶτο Reg. y διεξελθῆσαι γε Ar. C. Dan. ἑπεὶ γὰρ ἐπὶ Reg. z ὅστις C. a εἰκός τῶτα Bar. Ald. Flor. Basf. εἰκός τῶτα παλαι Ar. C. Cass. Mosqu. εἰκός τῶτα Reg. b εὐζήτητον Reg. c τῶτα Cass. et cum dā rec. adscripto Reg. d κατέχειται Dan. et mox ἑπιβουλήν Cass. sed v factum erat manu rec. pro alia litera delera.

Ζημίαν προθεῖσι] Sic infra Cap. 82. τιμωρίας προθιθέντες. at supra Cap. 39. εἰ τὰς αὐτὰς ζημίας προσθήσειθε. quomodo hic quoque quidam Miss. et Schol. Apud alios etiam προσθιθῆμι et προσθιθῆμι interdum permutantur. Sed προσθιθῆμι Ζημίαν potius videtur esse augere et graviorē facere poenam, vt Cap. seq. quam statuere et proponere. DVCK.

προθεῖσι] pro προθῆναι. Bauer. Diff. p. 23. l. 6. forte legi possit: προθῆσι. GOTTL.

δικαίων] i. e. non opus disceptatione, iure an iniuria defecerint: nobis esse satisfaciendum liquet. GOTTL.

Χρησίμως] vel eos occidimus omnes, aut iis parcimus. GOTTL.

Πεφύκασιν] Simonides, Πάμπαν δ' ἄμωμος οὔτις, οὔτ' ἀκήριος. Sopater apud Stobaeum p. 313. Καὶ βάλαι μὲν ἀμαρτημάτων τὴν ψυχὴν, ὡς δυνατόν, καθαρῶς ἐννοεῖ δὲ, ὡς ΣΥΜΦΟΤΤΟΝ τὸ ἀμαρτάνειν ἀνθρώπου. ὡς δ' ἕως ἂν τις ὡς ἀμαρτητέρας κολάζῃ, τὸ μέτρον ὑπερβαίνει τῆς κατὰ φύσιν ἐπανορθώσεως. WASS.

Πεφύκασιν] In Sopatri loco, quem Waffius affert in not. σύμφυτον ἀμαρτάνειν ἀνθρώπους, legendum, ἀνθρώποις, nempe σύμφυτον. Et ita habet Edit. Stob. Plant. p. 313. BAYER.

προσθιθέντες] Ζημίας μετῆρας, alias maiores poenas, vt (εἶπως) minus a sceleratis hominibus laederentur. v. Gloss. sub εἶπως. GOTTL.

Παραβαιομένων] sc. νόμων, q. v. in mente habuit in μελλῶν. αὐτῶν: est notio legis, quae poenam irrogat. Si ad genus specietes, Ζημιῶν repetas. Ita sere Xenoph. Cyrop. l. p. 3. ἢν δὲ τις τούτων τι παραβαίῃ, antea dixerat: ne quis clepat; — magistratibus parere, tcl. ergo in τούτων intell. τ. νόμων. GOTTL.

Ἀνήκασιν] Huc fortassis respexit Suidas in ἀνήκει, e Thucydide laudans ἀνήκασιν, ἀντὶ τῶ τελευταῖσι, λέγουσι. DVCK.

Καὶ τῶτο] i. e. ἀνήκει ἐς τὸν θάνατον. n. lex, quae capitis poenam irrogat. Abriefsch. λέος ex sq. etiam in hoc est notio legis. παραβαίνεσθαι, hunc metum transgrediuntur, i. e. vilipendunt, contemnunt. GOTTL.

τόλμαν] vid. verf. Reisk. p. 157. qui h. l. bene παρεφράζεται. GOTTL.

Αἱ δ' ἄλλα ξυτυχίαι] Ante haec verba ponenda est distinctio minor, vt in Vase. Nam praecedentia ἢ πενία, et ἢ ἐξουσία pendunt a verbo ἐξάγουσιν. Paullo post dubito, an potius legendum sit in tertio casu ὡς ἐκάστη, scil. ὀργῆ, τις κατέχειται: quemadmodum πένθει κατέχειτο dicit Herodian. l. 4. Et ita Vallan accepisse indicio est illius versio, impetu homines vs suo quisque occupantur. Stephanus quidem in Append. ad Script. de Dial. p. 80. vbi hoc inter alia exempla pleonasmī τῶ τις adnotat, et hic ἐκάστη pro nominatiuo habet, versio nem Vallae ita emendans, pro diuerso affectu hominum, qui ab intolleranda quadam vi occupantur, vel, constrictus tenentur. Sed non tam affectus occupari et constrictus teneri dicitur, quam homo affectu. Nec Missorum consensus in vulgata lectio nem hic maximi ponderis est. Nam credo in omnibus plerisque locis desiderari illud subscriptum, notam datiui, vt saepissime in Cass. et Gr. De voc. ὀργῆ vid. l. 130. et 140. DVCK.

ἑκάστη] Leg. ἐκάστη sc. ὀργῆ. ita recte Duck. probat. v. Abr. 322. Dil. GOTTL.

ὡς ἐκ. τ. κατέχ. v. Ind. in κατέχω. BAYER.

Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. V. C. Varr. 323.

que de eo, quod in posterum vobis vtile est futurum, contra contendens, longe aliter sentio. Et a vobis peto, ne speciosa ipsius oratione, meae orationis vtilitatem repellatis. Nam eius oratio, quae maiorem aequitatis speciem habet, propter vestram iram, quae nunc in Mitylenaeos est accensa, fortasse vos ad ipsius sententiam attrahet. Nos vero * cum ipsis Mitylenaeis iam non disceptamus, ita vt de iure nobis sit quaerendum: at de ipsis consultamus, quoniam modo nobis in posterum vtilis esse poterunt.

45. „In singulis enim ciuitatibus capitis poena proposita est in multa peccata, non solum huic, quod ab istis est commissum, paria; sed etiam minora. Homines tamen spe sollicitati periculum subeunt, nec vllus adhuc in periculum venit, qui se ex eo non euasurum, neque suum conatum sibi successurum existimans, de se ipso desperarit. ** Nec vlla ciuitas, quae defectionem fecerit, ad hanc vsque diem existit, quae iusto minorem se existimans habere apparatus, vel suum vel socialem, hoc aggredi ausa est. Omnibus enim natura insitum est, vt et priuatim et publice peccent. nec vlla lex est, quae ab hoc prohibere valeat. Siquidem homines per omnia poenarum genera iuerunt, eas paulatim augentes, si quo modo a facinorosis minus laederentur. Etenim verisimile est, mitiores poenas olim in maxima scelera constitutas fuisse. Sed cum temporis progressu violarentur, ad mortem pleraeque processerunt. Et tamen hoc quoque violatur. aut igitur aliquis terror hoc vehementior est excogitandus, aut ne iste quidem coërcebit. Sed paupertas quidem, † audaciam necessitati praebet; opum vero potentia, petulantiae et superbiae violentiam, ac pluris habendi cupiditatem. Alii quoque vitae status, pro diuerso hominum affectu, prout singuli constricti tenentur aliqua cupiditate vehementiori, quam quae refrari possit, homines ad pericula impellunt. Et spes, et amor qualibet in re hoc ipsum faciunt. hic quidem, illa vero, comes. atque hic quidem, rei aggrediendae rationem excogitans, illa vero fortunae prosperitatem suggerens, plurimum nocet. Atque haec naturae vitia, quamuis sub aspectum minime cadant, tamen maiorem vim habent, quam mala, quae cernuntur. Et praeter ista, ipsa quoque

* Nunc non quid in ipsos iure fieri possit disceptamus, sed etc. *Acacius.* HVDS. ** Quae vero vnquam ciuitas defectionem molita est, quae, se maiorem apparatus, vel domesticum, vel socialem, habere, non sit opinata? *Acacius.* Et quae ciuitas vnquam non ideo deficit, quod crederet, se maiorem habere, quam habebat, apparatus, vel suum, vel socialem? *Vallis.* † Ex necessitate audaciam adferens; opes autem ex petulantia et superbia, iuris violationem: aliae etiam, quae contingunt, causae pro diuerso etc. *Serp.* HVDS.

πρὸς τὸ, καὶ τοῖς ἄλλοις ξυμμάχοις παράδειγμα σαφὲς καταστήσεται, ὃς ἂν ἀφίστηται, θανάτῳ ζημιωσόμενον. τῆ εὐπρεπέϊ τῆ πιθανολογίᾳ τοῦ Κλέωνος. Ἡμεῖς δὲ οὐ δικαζόμεθα πρὸς αὐτὰς] οὐ δικασήσονται συμπεσόμενα μετὰ τῶν Μιτυληναίων. ὡς τε τῶν δικαίων] οὐ περὶ τοῦ δικαίου (φισί) συμβουλευόμεθα, ἀλλὰ τοῦ συμφέροντος. Χρησίμως ἔξωσιν] ἡμῖν δηλονότι. Ἐν οὖν ταῖς πόλεσι] τοῦ Κλέωνος συμβουλευσάντος ἀποκτείνω πάντας Μιτυληναίους, καὶ παράδειγμα τοῖς ἄλλοις ποιῆσαι Ἕλλησιν, ἵνα μὴ ἀφίστανται ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, ὃ Διόδοτος τάχα τὴν συμβουλίαν, φισί πρὸς τοῦτο ἐκ τοῦ μάλλον. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι πολλῶν καὶ οὐ μειζόρων ἐγκλημάτων θανάτος ἢ ζημίας πρόκειται, καὶ ἴσως οἱ ἄνθρωποι, τῆ ἐλπίδι ἐκπιρόμενοι, ἐπιχειροῦσιν ἐρχεσθαι αὐτοῖς, καὶ οὐδέ τις δύναται καλυπτεῖ γενέσθαι τῶν τληκούτων ἔργων, ἀλλ' ὁσμήρει πρᾶττονται δηλονότι, καὶ τοὺς Μιτυληναίους ἀποκτείνωμεν, ζημιούμεθα μὲν, καὶ περὶ αὐτοῦ συμβουλευόμεθα, οὐ μόνον γὰρ φόβῳ τινὰ τοῖς ἄλλοις παρέξομεν ἀλλ' οὐδὲν ἦτορ ἔστιν ἐπιπονησόντων, τῆ ἐλπίδι κουφίζομενοι. Πόλλοι θανάτῳ ζημίας] οἶον, τυραννίδος, προδοσίας, καὶ φόνου, καὶ μοιχείας, καὶ ἄλλων. Καὶ οὐκ ἴσων τῶνδε] τῶνδε τῶν Μιτυληναίων ἀδικημάτων, τῆ ἀποπέσει. Κινδυνεύουσι] ἐπιχειροῦσιν πρᾶττεσθαι. Τίς καὶ οὐδέ τις. Ἀπίσθη τοῦτος] τούτου, τοῦ ἀμαρτάνου δηλονότι. Δι' ἐλπίδ' οὐκ ἔστι] ἐπικρατεῦσθαι (φισί) περὶ πάσης ἀδικίας καὶ ἀμαρτίας οἱ νομισθῆναι, καὶ ἔξιδεστο ποινάς. Κεῖσθαι οὐτάς] τὰς ζημίας. Ἀνήκουσιν] ἀνερχονται. Δέος τοῦτ' ἐπὶ θανάτῳ. Οὐδὲν ἐπίσθη] οὐδὲν καλύει (φισί) ὃ τοῦ θανάτου φόβος τοὺς βαλεμένους ἐξαιμάρτείν. Ἀλλ' ἢ μὲν πενία] τὰς αἰτίας βουλεται δηλωσῆαι τῶν ἀμαρτημάτων, ἀφ' ἧν κινούμενοι ἄνθρωποι ἀμαρτάνουσι καὶ φισί. ὅτι οἱ μὲν, ὑπὸ πείνας ἀναγκάζονται ληστέειναι οἱ δὲ, ὑπὸ ἐξουσίας καὶ μεγαλοφροσύνης πλεονεκτοῦσιν οἱ δὲ, ὁμοίως διὰ τινος κρείττονος ἀναγκάζονται κινδυνεύειν οἶον, οἱ μέγιστοι καὶ παῖροι, οἱ ἡσθηνοί. καὶ ὅτι φισί ἀριστοτέλης ἐν τοῖς ἠθικοῖς, ὅτι πάντα πράξεις καὶ προαίσεις ἀγαθοῦ τινος ἐπίσθησι δοκεῖ. Αἱ δ' ἄλλαι ξυτί] οἱ ξυτιχάν-

Ἐκφροντίζων] *Scholias* interpretatio non potest locum habere *Rectas Thom. Mag. h. v.* accipit pro ἐνοσῶν. *Heijeb.* ἐκφροντίζων, βαλεόμενος. *Ariforb.* Nub. 695. ἐκφροντίσονται τῶν σεαυτῆ πραγμάτων. *Schol.* σέψθη καὶ διασφίθη. Et mox v. 697. χαμῆ μ' ἔκασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσων. Sed in *Thoma* vitiose editur, ὡς μὲν τὴν ἐπιπρόσθη ἐκφροντίζων. *D.V.C.K.*

ἀφανῆ, κρείσσω ἐς τῶν ὀραμένων δεινῶν. καὶ ἡ τύχη ἐπ' αὐτοῖς ἔδεν ἔλασσον ξυμβάλλεσθαι ἐς τὸ ἵπαιρειν. ἀδοκίμως γὰρ, ἔσιν ὅτε, παρισταμένη, καὶ ἐκ τῶν ὑποδεστέρων κινδυνεύειν τινα πράξει, καὶ ἄχ ἦσσαν τὰς πόλεις, ὅσω περὶ τῶν μεγίστων, ἐλευθερίας, ἢ ἄλλων ἀρχῆς· καὶ μετὰ πάντων ἕκαστος ἀλογίτως ἐπιπλέον τι αὐτὸν ἐδόξασεν. ἀπλῶς τε, ἀδύνατον, καὶ πολλῆς εὐχθείας, ὅτις οἶεσθαι, τῆς ἠ ἀνθυπερίας φύσεως ὀραμένης προθύμως τι πράξαι, ἀποτροπὴν τινα ἔχειν, ἢ νόμων ἰσχύϊ, ἢ ἄλλω τῷ δεινῷ.

μς'. „Οὐκὼν χρῆ ἔτε τῷ θανάτῳ τῇ ζημίᾳ ὡς ἐχεγγύρ πιτεύσαντας, χεῖρον βαλεύσασθαι, ἔτε ἀνέλπιτον κατὰ τῆσιν τοῖς ἀποσᾶσιν, ὡς ἔκ' ἔσαι μεταγνώσθαι, καὶ ὅτι ἐν βραχυλάτῳ τὴν ἀμαρτίαν κατὰ λῦσαι. σκέψασθε γὰρ, ὅτι νῦν μὲν, ἢ τις ^κ καὶ ἀποσᾶσα πόλις ^ι γνῶ μὴ περιεσομένη, ^μ ἔλθοι ἀν ἐς ξύμβασιν, δυνατὴ ἴσα ἐτι τὴν δαπάνην ἀποδᾶναι, καὶ ^π τοιοῦτον ὑποβλεῖν· ἐκείνως δὲ, τίνα οἶσθε, ^ο ἢν τινα ἐκ ἀμεινον μὲν ἢ νῦν ^ρ παρασκευάσασθαι, πολιορκία τε παρατενεῖσθαι ^ι ἐς τῶσχατον, εἰ τὸ αὐτὸ δύναται, σχολῆ καὶ ^κ ταχύ ξυμβῆναι; ἡμῖν τε πῶς ἔβλάβη, δαπανᾶν καθημένους διὰ τὸ ἀξύμβατον, καὶ ἢν ἔλαμεν πόλιν, ἐφθαρμένην παραλαβεῖν, καὶ τῆς προσόδου ^σ τοιοῦτον ἀπ' αὐτῆς φέρεσθαι; ἰσχύομεν δὲ πρὸς τὰς πολεμίας τῶδε. ἄστε ἔδικαστὰς ὄντας δεῖ ἡμᾶς μᾶλλον τῶν ἐξαμαρτανόντων ἀκρεβεῖς βλάβησθαι, ἢ ὀρεῖν, ὅπως ἐς τὸν ἐπειλα χερόν μετρίως κολάζουσις, ταῖς πόλεσιν ἔχομεν ἐς χερματῶν λόγον ἰσχυρῶσαις χεῖσθαι· καὶ τὴν φυλακὴν μὴ ἀπὸ τῶν νόμων τῆς δεινότητος ἀξίῳ ποιεῖσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἔργων τῆς ἐπιμελείας. ἔ νῦν ^τ τούναντιον δρωῖτες, ἢν τινα ἐλεύθερον καὶ βία ἀρχόμενον, εἰκότως πρὸς αὐτονομίαν ἀποσᾶσθαι, χειρωσάμεθα, χαλεπῶς οἰόμεθα χρῆναι τιμαρτίσθαι. χρῆ δὲ τοὺς ἐλευθέρους ἔκ' ἀφισταμένους σφόδρα κολάζειν, ἀλλὰ, πρὶν ἀποσῆναι, σφόδρα φυλάσσειν, καὶ προκαταλαμβάνειν, ὅπως ^υ μηδ' εἰς ἐπίνοιαν τῆς ἰωσι, ^ξ κρατήσαντάς τε, ὅτι ἐπ' ἐλάχιστον τὴν αἰτίαν ἐπιφείρειν.

^ε Ἐπὶ πλὴν Bar. Ald. Flor. Bas. Cass. ^φ Αὐτῶν Marg. Ar. C. Cl. Gr. Αὐτῶν Bar. Ald. Flor. Bas. Αὐτῶν Reg. Cass. ^ε Ἀνδραπένη Reg. ^β Ἀλλὰ τῷ Reg. et Cass. sed hic ab emendatore, et cum vestigiis erasi accentus in τῷ. Vulgo τῷ. ^ι Ἐπὶ Cass. Aug. Mosqu. ^κ Καὶ deest Ar. C. Dan. ^ι Forfan rectius scribendum: γνῶ μὴ περιεσομένη, scilicet αὐτὴν περιεσθαι καὶ σὴνδεῖσθαι. Ar. Port. Γνώμ περιεσομένη Cl. Gr. ^π Ἐλθοῖεν ἂν ἐς Reg. ^η τὸ λοιπὸν Ar. C. Bar. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. ^ο ἢν τινα Cass. Gr. ^ρ Παρκασιεύσασθαι Reg. Gr. Cass. Aug. ^σ Ἐς τῶσχατον, ἢ τὸ αὐτὸ Ar. Bar. Ald. Flor. Bas. Cl. Gr. Ἐς τούσχατον; ἢ τὸ αὐτὸ Fr. Port. ^τ ἢ τὸ αὐτὸ etiam Reg. et Cass. Ante ἢ Cass. habet distinctionem minimam, Gr. maximam. ^υ Ταχύ, et mox ἡμῶν δὲ Reg. ^ξ τὸ λοιπὸν C. Bas. τὸ non agnoscit Ar. τὸ λοιπὸν Reg. Cass. ^ε τῶναντιον Cl. Reg. Cass. Aug. ^υ Μὴδ' εἰς ἐπίνοιαν Ar. C. Bar. Ald. Flor. Bas. ^μ δ' εἰς ἐπ. Cass. Εἰς ἀπίνοιαν in textu, et supr. rec. manu ἐπὶ Reg. ^κ Κρατήσαντάς τε Ar. C.

^η Ἄλλω τῷ δεινῷ] Puto recte esse in Reg. τῷ, pro τινι, vt alibi millies. DVCK.

^η Ἄλλω τῷ δεινῷ] Leg. τῷ, vt vidit Duk. et Bauer. recepit. GOTTL.

^ε Ἐχεγγύρ] Huc respicit Suidas in ἐχεγγύρ, et exponit δὲ διὰ πίσεως ἀξίως. Hesych. βεβαίω, ἐξ αὐτῶ ἔχοντι τὴν ἐγγύρην. Nostrium sequitur Clemens Strom. VII. p. 891. Τῇ τῷ Κυριε φωνῇ πισύμεθα τὸ ζητούμενον, ἢ πασῶν ἀποδείξωμ ἘΧΕΓΓΥΡΤΕΡΑ. Iosephus Antiq. XIX, 1, 17. τὸ δὲ πισὸν τοῦ περιεσθαι μηδέπω τότε ἘΧΕΓΓΥΡΤΟΝ σμελεθῆναι. Illi praeiuerat Macchab. Scripser. X, 28. Οἱ μὲν ἘΓΓΥΡΤΟΝ ἔχοντες εὐήμερας καὶ εὐχῆς μετ' ἀρετῆς τὴν ἐπὶ τὸν Κύριον καταφυγῆν. Codex ibi Alex. elegantius οἱ μὲν ἔν. Noster alibi, διὰ τὸ τὸν γνώμην ἌΝΕΧΕΓΓΥΡΤΟΝ γεννηθῆσθαι. Quod sua illos opinio vt fideiussor in idoneus esse frustra. In Anibol. πέτρος ἘΓΓΥΡΤΟΣ πύρος. Haec omnia a parente Historiae Herodoto, apud quem haud semel inuenies: Οὐ ΦΕΡΕΓΓΥΡΤΟΣ εἰμι δύναιον τὸσάυτην παρασχέιν. Hos Mlano aemulatus est: Non, si Iupiter ipse spondeat Italiam. Aeschyli Scrp. Αἰθων τίτακτοι λῆμα Πολυφόντι βίη, ΦΕΡΕΓΓΥΡΤΟΝ φερέημα. Anacreon, Ὡση γὰρ σ' ἐπέδησεν ἌΝΕΓΓΥΡΤΟΣ. WASS.

^η Ἐν βραχυτ.] sc. καιρῷ. Int. minus recte: leuissima poena. ἐμπερ. καταλῦσαι, finire. v. Abr. 323. GOTTL.

^η τὴν ἀμαρτίαν καταλῦσαι] Dionys. Halic. VI, 47. ἀναλύσασθαι

τὰς ἀμαρτίας. Hoc a Thucyde sumtum ibi adnotat Casaubonus, et suspicatur hic quoque fortassis legendum esse ἀναλύσασθαι. DVCK.

Nῦν μὲν] i. e. vt mea fert sententia. GOTTL.

Nῦν μὲν] Nescio, cur verat B. Cottl. aut qui possit verti: vt mea fert sententia. Immo simpliciter est, nunc quidem, vt res nunc sunt, vt ratio nostra est cum sociis: vel, nunc quidem, nempe, si haec ratio placuerit, quam ego probem, vt parcatur deficientibus; νῦν μὲν γὰρ, si me secuti fueritis, si iam feceritis quod ego nunc suadeo; cui manifesto opponatur ἐκείνως δὲ, ex illa altera parte, si feceritis, quod Cleon suadet; in ienem Falle aber. Notandum etiam h. l. 1) ἢν τις καὶ ἀποσᾶσα, si qua forte defecerit; καὶ est pro ἀρετῇ, wenn ia etiva, rel. 2) μὴ περιεσομένη, non sign. fe non euasuram, nempe a poena, vindicta, sed, sibi non succellurum, vt vincat eos, a quibus deficiuerit. Nam, illud si notet, μὴ alienum fuerit. BAVER.

Γνῶ μὴ περιεσο.] Vbi cognouerit fe inparem, atque fore sibi succumbendum. Abr. 324. GOTTL.

τίνα — ἢν τινα εὐκ — παρασκευάσασθαι — παρατενεῖσθαι] Eodem modo dictum, vt 2, 102. ἔτε — ἀλάσθαι αὐτὸν, pro verbo finito: Ita et hic pro, ἢτις εὐκ παρασκευάσεται — παρατενεῖται. BAVER.

Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. V. C. Varr. 327.

fortuna nihilo minus adiuuat ad homines ad periculum impellendos. Nam ex inopinato nonnunquam adfians, ac sese offerens, aliquem vel infirmioribus opibus instructum adducit ad periclitandum; et ciuitates integras eo magis, quo de maioribus rebus agitur, de libertate, aut de imperio in alios obtinendo. et quia cum vniuersa ciuitate singuli ciues temere de se plus aequo sentiunt. Denique (vt rem paucis complectar) hoc fieri non potest, et magnae est stultitiae, si quis existimet, se aliquam rationem habere, qua homines a peccatis deterreat, aut legum vi, aut aliquo alio mali grauioris metu, cum humana natura ad aliquid agendum, magno impetu feratur.

46. „Quare non oportet nos aut mortis poena, tanquam locuplete fideiussore fretos, aliquid grauius de Mitylenaeis statuere, aut omnem spem tollere illis, qui defecerint, fore, vt nullus ipforum poenitentiae locus detur, neque saum peccatum quam leuissima poena ipsis eluere liceat. Considerate enim, quod nunc quidem, si qua ciuitas praeterea, quae defectionem fecerit, et quae adhuc habuerit, vnde impensas restituere, et tributum in posterum persoluere possit, se superstitem fore cognouerit, ad compositionem veniet: at illo modo, quem Cleon praescribit, quem tandem fore putatis, quae non melius, quam nunc ista fecit, ad bellum se instruet, et diuturnam obsidionem ad extremum vsque perferet: si idem valet, sero et cito compositionem facere. Nobis vero quomodo detrimento non erit, si propter sublatam compositionis faciendae spem, in longam obsidionem sumtu facere cogamur, et si urbem capiamus, profligatam recipiamus, et vectigalibus, quae ex ea percipimus, in posterum priuemur? Atqui hac re aduersus hostes valemus. Quapropter nobis non est committendum, vt, dum illorum, qui deliquerunt, iudices sumus feueri, exinde detrimento potius capiamus, quam videamus, quonam modo eos moderate mulctantes, ciuitatibus, quae pecuniarum vi pollent, in posterum vti possimus. Et oportet nos existimare, non legum atrocitate, sed officii nostri sedulitate eas custodiendas, et in officio, fideque continendas. Nos tamen longe aliter nunc facimus. Nam si quem liberum hominem subegerimus, sed alterius imperio coactum parere, ac merito deficientem, vt se in pristinam libertatem vindicaret, eum atrocibus suppliciis afficiendum censemus. Atqui liberos homines acriter punire non oportet, si defectionem fecerint, sed eos diligenter custodire, et anteuertere, vt ne in cogitationem quidem huius rei veniant; et, si eos in nostram potestatem redegerimus, delicti culpam quam minime ipsis tribuere.

της τοῦ μέσου ἦτοι, μήτε πένυτες, μήτε πλοῦσιοι ὄντες. Ἡ τε ἐλπίς καὶ ὁ ἔρωσ] πρῶτον τις ἐρᾷ, εἴτα ἐλπίζει, εἴτα ἐγχείρει. Ἡσίοδος, Μούνη δ' αὐτοῖσι ἐλπίς ἐν ἀβέηκτοισι δόμοισι ἔνδον ἔμμενε, πίσυς ὑπὸ χεῖρασιν. καὶ τὰ λοιπά. [Ἐπὶ παντὶ] ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ἐξάρχων ἐς τοὺς κινδύνους. Τὴν ἐπιβολὴν] τὴν ἐγχείρησιν, τὴν εὐπορίαν, τὴν ἀνοσίαν. Ἐκφροντίζων] ἔξω φροντίδας τιθέμενος. Καὶ ἡ τύχη ἐπ' αὐτοῖς] μετὰ τὸν ἔρωτα καὶ τὴν ἐλπίδα. Ἀδοκίμως γὰρ ἐσιν] πολλάνισ (φυσίῳ) ἐγχειρήσας τις πράγματι, ἔτυχεν αὐτοῦ ἄλλος δὲ θεασάμενος, σφικτικόνως κατατολμᾷ τοῦ αὐτοῦ πράγματος, καὶ ἀπὸ μικροτέρων ἀφοσιῶν ἐστὶ ὅτε, διὰ τὸ καὶ τὸν ἄλλον ἐρᾷ ἐπιτυχῶνόντα. Τινὰ προάγει] παρακινεῖ. Ἡ ἄλλων ἀρχῆς] Ποτιδαικ, περὶ ἐλευθερίας. Ἀθήναι, περὶ ἄλλων ἀρχῆς, ἐν τε Σικελίᾳ, καὶ πολυχῶν. Ἐκτος ἀλογίστως] καὶ ἕκτος (φυσί) τῶν πολιτῶν μετὰ τοῦ κοινοῦ ἀλογίστως κειζόνως δοξάζει, καὶ ἐλπίζει νικῆσαι. Ἀπλῶς τε] ταῦτα πρὸς τὸν Κλέωνα. Ὡς ἐχει γύφ] βεβαίως, ἰσχυρᾶ, ἐγγυῆσαι δυναμένη. Καὶ ὅτι ἐν βρ.] κειρῶ βραχυτάτω δηλονότι, τῷ ψικτικῶσθαί θάνατον Μιτυληναίων, ὡς ὁ Κλέων ἔξεν. τὸ δὲ οὐκιν χρῆ, ἀπὸ κοινοῦ ληπτέον. Γινᾷ μὴ περιεσομένη] ἀντὶ τοῦ, μὴ ἀπελπίσασα τοῦ περιεῖναι καὶ σωθῆναι. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος, ὅτι, ἐάν τις ἀποσῆ ἀφ' ἡμῶν πόλις, πάλιν αὐτῇ ἀναληφσομεθα, καὶ τὰς διαπάνκας οὐκ ἀπολέσομεν, διὰ τὸ ἐλπίδα αὐτοῖς ζωῆς κειζομένησαι. ταῦτα δὲ πρὸς τὸν Κλέωνα, εἰπόντα. ἡμῖν δὲ πρὸς ἕκαστην πόλιν ἀποκεκινδυνεύεται τὰ τε χρήματα καὶ αἱ ψυχαί. Ἐς ξύμβωσιν] φίλων. Ἐπισῶως δὲ] ἀλλοστρίπας. Διὰ τὸ ἀξυμβατόν] διὰ τὸ ἀσυγχώρητον. Παραλαβεῖν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ, πῶς οὐ βλάβη ἡμῖν; Καὶ τῆς προσόδου] τοῦ κέρδους. Τῷ δὲ] τῷ προσόδῳ, καὶ φορολογίᾳ. Λόγον ἰσχυροῦσας] ἀπαρτίθωσιν πρὸς τὸν Κλέωνα καὶ ταῦτα. Ἀρῶντες]

Τοῦ αὐτίου] Quidam Mff. τὸνατία. non male. WASS.

Ἀφισαμένους] Male supplet Schol. τῷ ἀρχισθαι, nullo hic

sensu. Quod additur: τὸ ἐξῆς, ἀφισαμε, κολλάζειν, probum est, sed ab alio. BAYLER.

μζ'. „Υμεῖς δὲ σκέψασθε, ὅσον ἂν καὶ τῆτο ἀμαρτάνοιτε, Κλέωνι πειθόμενοι. νῦν μὲν γὰρ ὑμῖν ὁ δῆμος ἔν πάσαις ταῖς πόλεσιν εὖνευ² ἐστὶ, καὶ ἡ ἔ ξυναφίσταται τοῖς ὀλίγοις, ἢ, εἰάν βιασθῆ, ὑπάσχει τοῖς ἀποθήσασι πολέμιος εὐθύς· καὶ τῆς ἀντικαθισταμένης πόλεως τὸ πλῆθος ξύμμαχον ἔχοντες, ἐς πόλεμον ἐπέρχεσθε. εἰ δὲ διαφθερεῖτε³ τὸν δῆμον τὸν Μιτυληναίων, ὃς ἔτε μετέσχε τῆς ἀποτάσεως, ἐπειδὴ τε ὄπλων ἐκράτησεν, ἐκὼν παρέδωκε τὴν πόλιν· πρῶτον μὲν ἀδικήσετε, τὰς εὐεργέτας κλείνοιντες, ἐπειτὰ καταστήσετε τοῖς δυνατοῖς τῶν ἀνθρώπων ὃ βέλονται μάλιστα. ἀφιστάντες γὰρ τὰς πόλεις, τὸν δῆμον εὐθύς ξύμμαχον ἔξοσι, προδειξάντων⁴ ὑμῶν τὴν αὐτὴν ζημίαν τοῖς τε ἀδικῶσιν ὁμοίως κείσθαι καὶ τοῖς μὴ. δεῖ δὲ, ⁵ καὶ εἰ ἠδύνησαν, μὴ⁶ προσποιῆσθαι, ὅπως, ὃ μόνον ἡμῖν ἔτι ξύμμαχόν ἐστι, μὴ πολέμιον γένηται. καὶ τῆτο πολλῶ ξυμφερότερον ἡγῶμαι ἐς τὴν⁷ κάθεξιν τῆς ἀρχῆς, ἐκόντας ἡμᾶς ἀδικηθῆναι, ἢ δικαίως, ἔς μὴ δεῖ, διαφθεῖραι. καὶ⁸ τὸ Κλέωνος τὸ αὐτὸ δίκαιον καὶ ξύμφορον τῆς τιμωρίας ἔχ εὐρίσκειται ἐν αὐτῶ⁹ δυνατὸν ὄν ἅμα⁸ γίνεσθαι.

μθ'. „Υμεῖς δὲ, γνόντες ἀμείνω τάδε εἶναι, καὶ¹ μηδὲ οἴκῳ πλέον νεύμαυτες, μήτ' ἐπισικεῖα, (οἷς ἐδὲ ἐγὼ εἶω προσάγεσθαι) ἀπ' αὐτῶν δὲ τῶν παραινουμένων, πείθεσθέ μοι, Μιτυληναίων, ἔς μὲν Πάχης ἀπέπεμψεν ὡς ἀδικῶντας, κρῖναι καθ' ἡσυχίαν, τὰς δ' ἄλλας εἶν οἰκεῖν. ² τάδε γὰρ ἐς τε τὸ μέλλον ἀγαθὰ, καὶ τοῖς πολεμίοις ἤδη φοβερά. ὅστις γὰρ εὐ¹ βελεύεται, πρὸς τὰς ἐναντίας κρείσσων ἐστίν, ³ ἢ μετ' ἔργων ἰσχύος ἀνοία ἐπιών.

μθ'. Ταυῦτα⁴ μὲν ὁ Διόδωτος εἶπε. ῥηθειςῶν δὲ τῶν γνωμῶν τῶτων μάλιστα ἀντιπάλων πρὸς ἄλληλας, οἱ Ἀθηναῖοι ἦλθον μὲν ἐς ἀγῶνα ὅμως τῆς δόξης, καὶ ἐγένοντο ἐν τῇ χειροτονίᾳ⁵ ἀγχώμαλοι· ἐκράτησε δὲ ἡ τῆ Διοδότου. καὶ τριήρη εὐθύς ἄλλην ἀπέπελλον κατὰ σπαρθὴν, ὅπως⁶ μθ', φθασάσης τῆς δευτέρας, εὖρωσι διαφθαρημένην τὴν πόλιν. προεῖχε δὲ ἡμέρα⁷ τε καὶ νυκτὶ μάλιστα.

γ Ἐν τε πάσαις Gr. Antea Mosqu. ἡμῖν, et paullo superius, ἀμαρτάνοιτε. z Ἐστὶν Cass. Mox ἢ ante ἢ deest Gr. deinde ἂν βιασθῆ Dan. Mosqu. et hic λέγοιτο προὐλίγοις. a τὸν δῆμον Μιτυληναίων Ar. C. τὸν δ. τῶν Μιτυλ. Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. Cum Ar. C. τὸν omittit Dan. b Ἡμῶν Cass. c καὶ deest Ar. C. Dan. d Πειθόμενοι, et paullo post μόνον ὑμῖν Dan. Deinde συμφερότερον ἡγῶμαι Cass. e κάθεξιν Mosqu. f Respicit ad illud Cleonis, πειθόμενοι μὲν ἡμῶν, τὰ τε δίκαια ἐς Μιτυληναίους καὶ τὰ ξυμφερότα ἅμα ποιῆσετε etc. Hudf. ξυμφερόν Mosqu. pro ξυμφορῶν. ff δυνατὸν om. Cl. g τίνας Ar. C. Dan. h Ἡμῶν γνόντες C. i μήτε Ar. C. Bar. Alii. Flor. Bas. Steph. i. Hoc spectat ad illud Cleonis, μηδὲ τριῶν τοῖς ἀμαρτάνοις τῆ ἀρχῆς, οἴκῳ, καὶ ἡδονῆ etc. Hudf. μή τε Cass. μήτε Reg. Gr. et mox μὴ τ' ἐπισικεῖα. Cass. Mήτε ἐπισικεῖα. Gr. k Τάδε γὰρ ἐστὶ πρὸς τὸ μέλλον ἀγαθὰ Ar. C. Dan. paullo ante τὰς δὲ ἄλλας Gr. l βόλαις Dan. Aug. sed in hoc syll. ut superferat. a n. 2. m Μετ' ἔργων ἀνοίας ἰσχύος ἐπιών C. Forfan pro μετ' ἔργων ἀνοίας ἰσχύος ἐπιών. Hudf. *ἢ μετ' ἔργων ἰσχύος ἰσχύος ἐπιών, et supra rec. manu ἰσχύος ἀνοίας Reg. n Δε Gr. Reg. o Ἀλλήλας Ar. C. Alii. Flor. Bas. Reg. Dan. Aug. sed a corr. antea fuit ἀλλήλας. Mox εἰς ἀγῶνα Reg. p Ἀγχώμαλοι Reg. Ἀγχώμαλλον Dan. q Μὴ φθασάσης τῆς ἑτέρας Ar. C. Quod sic reddi potest, ne si forte praevenerit altera etc. Πρωτέρως Vullam legisse ex eius interpretatione coniciebant Steph. et Ae. Pors. qui et dueteras ferri posse existimant, si repetatur μθ'. πρωτέρως Cl. in marg. Hudf. ἑτέρας Dan. r Te deest Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug.

Ἐς πόλεμον ἐπέρχεσθε] Fortassis praefens pro futuro posuit, quod in aliis eiusdem significationis frequens est. Vid. ad II, 44. Ita sententia erit, eos, si quid tale eveniat, civitatibus, quae defecerint, bellum inlaturos plebem sibi amicam habentes. Et sic accipiendum suadent sequentia, ἀδικήσετε, καταστήσετε, et ἔξοσι. Ἐπέρχεσθαι, pro ἔρχεσθαι, ut apud Sophocli. Aiac. 437. τὸν αὐτὸν εἰς τόπον Τροίας ἐπιστάν. DVCK.

Μὴ προσποιῆσθαι] Dissimulare. De hoc genere loquendi multa habent Budaeus in Commentar. Ling. Graec. p. 296. et Stephan. Append. ad Script. de Dialect. p. 126. DVCK.

καὶ τῆτο — τῆς ἀρχῆς] Tlctm. Mag. in κατάσχεσις. DVCK.

Ὅσις γὰρ — ἐπιών] Stobaeus p. 366. pro ἐναντίως, ἀντικαλύς contra Mff. Codd. repaercentat, quomodo legendum putō: ita enim Noster passim. Demosth. περὶ Μεγαλοπ. ὡς ἀνταλλάξασθαι βελούμεθα ἌΝΤΙΠΑ ΔΟΤΕ. ita Xenophon, alii ὅσα νόσις. WASS. Ἐναντίως pro hostibus dicit Thucyd. II, 42. τὴν δὲ τῶν ἐναντίων τιμωρίαν. Et I, 29. Κερκυραῖος ἐναντία πολεμῶ-

σοντες. In marg. Edit. Stobaei Lugd. male scriptum est in conicione Cleonis, pro Diodoti. DVCK.

Ὅμως τῆς δόξης] Τὸ ὅμως iniquo loco. Malit Heilm. poni post ἐκράτησε δὲ — GOTTL.

Ὅμως] Alienum est tamen ab h. l. Nam, quod certasse dicuntur sententiis, non contrarium est ei, quod praecesserit, sed plane consentaneum. Forte leg. ὁμοίως, aut etiam ὁμοῖς: Ut auctores sententiarum pari pondere erant; ita, similiter, itidem civium sententiae variabant. BAYER.

Ἐγένοντο] Confer Schol. Luciani T. I. p. 4. Turbas, et studia contententium Noster non satis pro rei magnitudine explicat. Adeas ergo Euripidem Oreste 870. Aeschylum Eumen. 485. WASS.

Μὴ φθασάσης τῆς δευτέρας] Aemil. Porcius, cuius sententiam de hoc loco in Var. Lect. refert Hudfonius, in scholiis Graecis, quae in Edit. Thucyd. Weibel. vetustis inserta sunt, scribit, hoc vel ita accipiendum esse, ὅπως μὴ εὖρωσι διαφθαρη-

Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. V. C. Varr. 327g.

47. „Vos igitur considerate, quantopere hac etiam re peccaturi sitis, si Cleoni assentiamini. Nunc enim plebs in omnibus ciuitatibus est vobis beneuola; et aut non deficit cum nobilibus, aut, si deficere cogatur, statim se illorum hostem declarat, a quibus ad defectionem impulsus fuit. * Et cum aduersariae ciuitatis multitudinem vestri studiosam habeatis, ad bellum pergitis. Quod si Mitylenaeorum plebem occidatis, quae neque defectionis particeps fuit, et quae, postquam arma penes se habuit, urbem vltro vobis tradidit: primum quidem iniuste facietis, quia bene de vobis meritos occiditis; deinde vero constituetis, quod homines potentes maxime cupiunt. Nam cum ciuitates ad defectionem impulerint, plebem statim sociam habebunt: quia vos ipsi eandem poenam omnibus pariter, tam illis, qui deliquerint, quam illis, qui non deliquerint, propositam esse prius demonstraueritis. Quamuis autem Mitylenaei deliquerint, hoc tamen erat dissimulandum, vt ea ciuitatis pars, quae sola adhuc rebus nostris fauet, a nobis non alienetur. Hoc enim ad imperium retinendum longe vtilius existimo, iniuriam nobis volentibus fieri, quam a nobis, summo iure agentibus, eos occidi, quos non oportet. Atque id, quod est in Cleonis sententia, vltionem iustam, eandemque vtilem esse, in eadem re simul fieri posse non reperitur.

48. „Vos igitur, cum intellexeritis, hanc meam sententiam Cleonis meliorem esse, neque misericordia, neque lenitate adducti (quibus ne ego quidem vos adduci sino,) sed ex ipsis rebus, quae vobis suadentur, mihi assentiamini; et de Mitylenaeis, quos Paches vt fontes huc misit, quaestionem per otium habeatis, caeteros vero habitare permittatis. Haec enim et in posterum bona sunt futura, et hostibus timorem iam sunt iniectura. Quisquis enim recte deliberat, is contra hostes magis pollet, quam qui temeraria virium ferocitate fretus in eos fertur, et factis aggreditur.“

49. Atque Diodotus quidem haec dixit. Prolatis vero horum sententiis inter se maxime contrariis, Athenienses quidem pariter inter se contenderunt pro aduersa sententia; et quum ad suffragia ventum est, par fere vtrinque numerus fuit, Diodoti tamen sententia superior fuit. Quare confestim alteram triremem magna festinatione miserunt, ne, si forte posterior priorem anteuertisset, ciuitatem iam exstinctam offenderent. vno autem ferme die et nocte antecesserat. Cum autem Mitylenaeorum

* Et ciuitati aduersariae, cuius vobis plebs amica est, arma infertis? Acacius. HVDS.

ἡμεῖς οἱ Ἀθηναῖοι. τὸ εἶξῃ τοῦ λόγου, ἢν τινα ἀποσάντα χειρωσώμεθα, χαλεπῶς οἴομεθα χρῆναι τιμωρεῖσθαι. Καὶ βία] ἀνωμίας. Οὐκ ἀφισαμέτους] τῷ ἄρχεσθαι. τὸ εἶξῃ, ἀφισαμένους οὐ σφοδρὰ κολάζειν. Καὶ προκαταλαμβάνειν] πρὸς τὸ, καὶ μὴ τοῖς μὲν ὀλίγοις ἢ αἰτία προστεθῆ, τὸν δὲ δῆμον ἀπολύσῃτε. καὶ τὰ εἶξῃ. Τότε] τῷ ἀποσῆναι. Καὶ τότε ἀμαρτάνοιτε] λείπει ἢ κατά. Τοῖς ὀλίγοις] τοῖς δυνατοῖς. Ἐὰν βιάσθῃ] συναποσῆναι δηλονότι. Τοῖς ἀποσῆσασιν] ἦγον, τοῖς ἄρχουσιν. Ἀντικαθίσταμένους] ἀνατιομένους. Ἐς πόλειμον ἐπέρχεσθε] τῇ πόλει ἐπέρχεσθε. Ὅπλαν ἐκράτησεν] ἦγον, ὠπλίσθη. Τὰς πόλεις] ἡμῶν ἐηλοῦσι. Ὀμοίως κείσθαι] ὠρίσθαι. Μὴ προσποιεῖσθαι] μήτοι γε δεικνύειν τὸ γινῶναι, ἀλλὰ μὴδὲ μέχρι σχήματος δεικνύειν τὴν ἀδικίαν ἐκείνων. Ἐς τὴν κἀθεξῆ] τὴν ἀσφάλειαν, καὶ κατοχὴν, καὶ κράτην. Ἡ δικαίως οὐς μὴ δεῖ] πρὸς τὸ, πειθόμενοι μὲν ἔμοι, τὰ τε δίκαια ἐς Μιτυληναίους, καὶ τὰ ξυμφορα ἄμικ ποιήσετε. Ἀμείνω τάδε εἶναι] τῶν βουλευμάτων τοῦ Κλέωνος δηλονότι. Οἷς οὐδὲ ἐγώ] οἷς οἴκτω καὶ ἐπιεικείᾳ. Παραίνουμένων] τῆς ἐμῆς παραίνεσεως. Ἡ μετ' ἔργων ἰσχύος ἀνοία ἐπιών.] ἢ ἀβέλως, δηλονότι ἰσχύϊ καὶ δυνάμει ἐργαζόμενος. Τοιαῦτα μὲν ὁ Διοδότος εἶπε] τινὲς λέγουσιν, ὅτι τοιαῦτα δὲ, ὠφείλει εἶπεν, ἐπειδὴ ὀπίσω εἶπε, τοιαῦτα μὲν ὁ Κλέων. ἀλλ' ἡμεῖς φημὲν, ὅτι ἐκεῖ καὶ τὸν δὲ ἀπέδωκεν, εἰπών, μετὰ ταῦτα δέ. Μάλιστα ἀντιπάλων] ἀμφιβόλως ἔσχον καὶ ἐνδοξιατικῶς περὶ τὴν δόξαν. οὕτω γὰρ δεινῶς καὶ καλῶς εἰρήκασιν ἀμφοτέρω, ὥτε ἀμφιβάλλειν αὐτοὺς, τίς προστεθῶσιν ἄν. Ἀρχάμαχοι] ἐγγυός, ἴσαι, παραπλήσιοι, ἰσοσθενεῖς. Προεῖχε δὲ ἡμέτερον τε καὶ νυκτὶ] τῷ

την την πόλιν, της δευτέρας μη φθασσας την προτέραν; vel dicendum, μη φθασσας της προτέρας την δευτέραν δηλονότι. Prius, quod Vallae quoque placuisse videtur, et non nihil a sinuatur iis, quae mox scribit Thucydides, της μὲν προτέρας νεῶς ἢ ἐπεὶ πλεῖστος, nullius Mf. auctoritate nititur: nec

prius facile sine similibus loquutionum exemplis probari potest. Stephanus in marg. Edit. suae secundae quidem scribit, se in Adnotationib. ostensurum, videri ferri posse δευτέρας. Verum nullae extant illius Adnotationes nisi in Lib. I. et II. DVCK.

παρασκευασάντων δὲ ὁ τῶν Μιτυληναίων πρόσθετον τῇ νηὶ οἶνον καὶ ἄλφιτα, καὶ μεγάλα ὑποσχόμενων, εἰ Φθάσαιεν, ἐγένετο σπουδὴ τῆς πλοῦ τοιαύτη, ὥστε ἡσθίων τε ἅμα ἐλαύνοντες οἶνον καὶ ἐλαίω ἄλφιτα ὕπεφυζμένα· καὶ οἱ μὲν ὕπνον ἤρξαντο ἕκαστος κατὰ μέρος, οἱ δὲ ἤλαυνον. κατὰ τύχην δὲ πνεύματος ἄνεως ἐναντιωθέντος, καὶ τῆς μὲν προτέρας νεῆς ἕσπουδῃ πλεῖστος ἐπὶ πρᾶγμα ἀλόκοτον, ταύτης δὲ τοιαύτω τρίπῳ ἐπειγομένης, ἡ μὲν ἐφθασε τοσοῦτον, ὅσον Πάχητα ἀνεγνωκέναι ὃ τὸ ψήφισμα, καὶ μελλεῖν δρᾶσαι τὰ δεδογμένα· ἡ δ' ἕτερα αὐτῆς ἐπικατάγεται, καὶ διεκώλυσε μὴ διαφθεῖραι. παρὰ τοσοῦτον μὲν ἡ Μιτυλήνη ἤλθε κινδύνου.

ν'. Τῆς δ' ἄλλης ἀνδρας, ὅς ὁ Πάχης ἀπέπεμψεν ὡς αἰτιωτάτης ὄντας τῆς ἀποστάσεως, Κλέωνος γνάμη διεφθειραν οἱ Ἀθηναῖοι· ἦσαν δὲ ὀλίγω πλείους χιλίων. καὶ Μιτυληναίων τεῖχη καθεῖλον, καὶ ναῦς παρέλαβον. ὕπερον δὲ φόρον μὲν ἐκ ἑταξάν Λεσβίοις, κλήρης δὲ παίσαντες τῆς γῆς, ἅπλῃ τῆς Μηθυμναίων, ἑκαστοὺς μὲν τοῖς θεοῖς ἰσὺς ἐξείλον, ἐπὶ δὲ πρὸς ἄλλας σφῶν αὐτῶν κληρῶν τὴν λαχόντας ἀπέπεμψαν· οἷς ἀργύριον Λέσβιοι ταξάμενοι τῆς κλήρης ἐκάστη τῆς ἐνιαυτοῦ δύο μνᾶς φέρον, αὐτοὶ εἰργάζοντο τὴν γῆν. παρέλαβον δὲ καὶ τὰ ἐν τῇ ἡπείρῳ πολιόμενα οἱ Ἀθηναῖοι, ὅσων Μιτυληναῖοι ἐκράτην. καὶ ὑπήκουον ὕπερον Ἀθηναίων. τὰ μὲν κατὰ Λέσβον ὅτως ἐγένετο.

να'. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει, μετὰ τὴν Λέσβου ἄλωσιν, Ἀθηναῖοι, Νικίας τῷ Νικηράτῃ στρατηγῶντος, ἐστράτευσαν ἐπὶ Μίνωαν τὴν νῆσον, ἡ κούτω πρὸ Μεγαρέων· ἐχρῶντο δὲ αὐτῇ, πύργον ἐνοικοδομήσαντες, οἱ Μεγαρεῖς Φρερίω. ἔβέβητο δὲ Νικίας τὴν Φυλακῆν ἡ αὐτόθεν δι' ἐλάσσονος τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ μὴ ἀπὸ τῆς Βυδόρος καὶ τῆς Σαλαμῖνος εἶναι· τὴν τε Πελοποννησίαν, ὅπως μὴ ποιῶνται ἐπιπλοῦς αὐτόθεν λανθάνουσαι, τριήρων τε (οἷον καὶ τοπρῶν γενόμενον) καὶ λιπῶν ἐκπομπαῖς, τοῖς τε Μεγαρεῦσιν ἅμα μὴδὲν ἐσπλῆν. ἐλὼν ἔν ἀπὸ τῆς Νισαίας πρώτου δύο πύργῳ προσέχουτε μηχαναῖς ἐκ θαλάσσης, καὶ τὸν ἐσπλῆν ἐς τὸ μετὰ τῆς νήσου ἐλευθερώσας, ἠπετείχιζε καὶ τὸ ἐκ τῆς ἡπείρου, ἡ κατὰ γέφυραν διὰ τεναγῆς ἐπιβοήθεια ἦν τῇ νήσῳ, ἕ πολὺ διεχρήσθη τῆς ἡπείρου. ὡς δὲ τῆτο ἕξεργάσαντο ἐν ἡμέραις ὀλίγαις, ὕπερον δὲ καὶ ἐν τῇ νήσῳ τεῖχος ἐγκαταλιπῶν καὶ Φρερῶν, ἀνεχώρησε τῷ στρατῷ.

ὁ τῶν non est in Gr. ὁ ἡσθίων τε Ald. Flor. Bas. Steph. v. Gr. ὁ ὑπεφυζμένα Ar. Cl. Reg. Cass. Aug. ἡ Καταμίρας Gr. y τὸ δεῖξαι Mosqu. z ἑταξάν Ar. C. Gr. Dan. ἡ φθῆσαι Ar. C. Dan. διεκώλυσε Reg. ἡ ἅπλῃ τῆς τῶν Μηθυμναίων Ar. ἡ χιλίους C. ἡ ἐεργάζοντο Ar. C. Dan. ἡ Ἀθηναίων ὕπερον Ar. C. Dan. Ἀθηναῖοις Mosqu. et pro τὰ μὲν, ταῦτα sed in marg. ταῦτα. ἡ τὸν δεῖξαι Ar. C. Dan. f Μινῶν Cass. g ὀρθοῦτο Gr. ἡ αὐτόθεν C. i ἡ δεῖξαι Dan. ἡ Βυδόρος Stephani et Stephano. Huds. ἡ Ἀδύτων λανθ. Cl. in margine. Sic Reg. ἡ αὐτόθεν λανθ. Dan. m Δὲ Ar. C. τριήρων οἶον Reg. n τὸ πρῶν Ar. C. Reg. Cass. Gr. Aug. o Νισαίας C. Paulo post ὄντος Reg. Aug. u superfer. a m. z. p Τριήρων Gr. q Distinctionem post ἠπετείχιζε sustuli fretus auctoritate Cod. Mss. Huds. r ἐπὶ βοήθεια Gr. Reg. Ἀπὸ τῆς Mosqu. s ἑξεργάσαντο Ar. C. Mosqu. atque ita legendum esse coniciebat Fr. Porius. Huds.

Οἶνον καὶ ἐλαίω ἄλφιτα πεφυζμένα] Μάζαν, cibum remigum, apud Aristophan. Ran. 1105. Spanhemius ibi ex hoc loco interpretatur panem vino et oleo maceratum. Sed non credibile est, μάζαν remigum semper vino subactam fuisse, quos victu admodum tenui vsos certum est. Haud dubie verum est, quod scribit Scheffer. IV. de Milit. Nau. 1. hoc extraordinarium fuisse, quo alacriores essent remiges. Πεφυζμένος plus semel est apud Homerum, et apud Dionys. Halic. qui Τβυκυδίαις libenter vitur, VI, 31. et XI, 40. πεφυζμένος in illo, apud Sueton. Tiber. LVII. πηλὸν αἶματι πεφυζμένον: vbi, quanquam et Mss. variant, et Suidas in Ἀλέξανδρος Αἰγαῖος habet πεφυζμένον, Casaubonus tamen omnino melius esse dicit πεφυζμένον. ὕπνον αἰεῖσθαι est etiam II, 75. vbi vid. DVCK.

ἑφθασε] Vid. Diodor. Sicul. pag. 315. a. WASS.

κλήρης] Μεγάρων recte interpretatur Scholiafles. Est enim κλήρης portio, siue modus agri colonis, in agros hostibus ademptos missis, vel noua vrbe condita ciuibus vicinim forte adsignatus. Vid. Spanhem. ad Aristoph. Nub. v. 203. et ad Callimach. Hymn. in Del. v. 281. et Perizon. ad Aelian. XII. Var. Hist. 61. Po-

sterioris generis κλήρης heredia vocabant Romani, quod heredem sequerentur, vt ait Varro I. de Re Rult. 10. DVCK.

τοῖς θεοῖς ἰσὺς ἐξείλον] De hoc more Veterum, in diuidendis agris ab hoste captis, agit Spanhem. Dissert. IX. de Praestant. et Viu Numism. pag. 669. et ad Iuliani Orat. I. p. 218. κληρῶν Schol. Aristoph. l. d. Hesyeb. Suidas et Schol. Sophocli. Aiac. 508. exponunt γεωργίας. Alibi sunt duces coloniarum. Vtramque significationem adlatis multorum Scriptorum locis ostenderunt Vales. ad Harpocrat. voc. κληρῶν, et Spanhem. ad Aristoph. l. d. et ad Iuliani Orat. I. pag. 187. DVCK.

Πολιόμενα] Troiam ex hac voce captam a Pachete argumentatur Strabo XIII. pag. 896. WASS. Add. quae ibi adnotat Casaubonus. DVCK.

Μίνωαν τὴν νῆσον] Strabo IX, pag. 391. ἄκραν vocat. Obseruat Casaub. ad Strab. III, 137. haec apud Geographos saepe confundi, et ab alio insulam, vel peninsulam adpellari, quam alius ἄκραν vocat. Sed festinatione lapsus scribit, Minoa ante Megara Straboni insula, Τβυκυλιδίᾳ; quod contra scriptum voluerat, vt intelligitur ex iis, quae ad Strabon. IX, 391. adnotat. IDEM.

τὴν τε Πελοποννησίαν] Cass. hic adscriptum habet scholion,

legati vinum, et panem hordeaceum in ipsa nauī praeparassent, et magna praemia se daturōs promississent, si anteuertissent: tanto studio cursum nauigationis confecerunt, vt vno eodemque tempore et remigarent, et panem vino ac oleo maceratum comederent; et per vices, alii quidem somnum caperent, alii vero remigarent. cum autem, quodam fortunae beneficio, tunc nullus ventus contrarius spirasset, et prior quidem nauis haud magna festinatione nauigaret, quod ad triste ministerium proficisceretur, haec vero hunc in modum adeo properaret, illa quidem tantisper praecessit, dum Paches decretum legeret, et ad imperata faciendum se praepararet. Haec vero posterior, eam proxime subsequens, ad portum appulit; et impediuit *Pachetem*, ne ciuitatem perderet. In tantum igitur discrimen Mitylene venit.

Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 1. V. C. Varr. 327.

50. Caeteros vero, quos Paches vt praecipuos defectionis autores miserat, Athenienses ex Cleonis sententia morte multarunt. Erant autem numero paulo plures mille. Et Mitylenes muros demoliti sunt, et * nauēs ab illis traditas acceperunt. Postea vero nullum quidem tributum Lesbiis imposuerunt: sed agro, (excepto Methymnaeorum) in tria millia partium diuiso, trecentas quidem eximias Diis consecrarunt; in reliquas vero colonos de suis facta fortitione miserunt. Quibus Lesbii certam pecuniae summam, nempe duas minas in singulas portiones ex pacto et conuento quotannis persoluentes, agrum ipsi colebant. Oppida etiam, quotquot Mitylenaei in sua potestate habebant, Athenienses per dedicationem ceperunt; quae postea Atheniensium imperio paruerunt. Et apud Lesbium quidem ita res gestae sunt.

51. Eadem aestate, post receptam Lesbium, Athenienses, duce Nicia, Nicerati filio, cum classe aduersus Minoam insulam Megaris adiacentem iuerunt. Megarenses enim in ea turrim extruxerant, eaque pro propugnaculo utebantur. Nicias autem volebat Athenienses illic, breuiore loci spatio, non autem in Budoro, aut Salamine, suae praesidiariae classis stationem habere; et *obseruare* Peloponnesios, ne clam eruptiones illinc facerent, triremibus (quemadmodum et ante fecerant,) praedonibus emissis, simul etiam ne quidquam Megarensibus importaretur. Cum igitur primum duas turres a Nisaea promittentes, machinis e mari expugnasset, liberamque ibi inter insulam continentemque nauigationem reddidisset, ** eam Minoae partem, quae a continente erat, qua ponte, per loca palustria, auxilium insulae a continente non ita multum distanti ferri poterat, munitionibus interfepit. cum autem hoc opus intra paucos dies confecisset, et munitionem in ipsa quoque insula extruxisset, ac praesidium in ea reliquisset, cum exercitu domum rediit.

Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 327.

Initium Ol. an. 1. mense Aprili. Finis Ol. an. 2.

* Naues ademerunt. *Valla*. Sic et paulo post περιλαβον vertit. HVDS. ** Atque id continentis, qua, pontem versus per loca palustria etc. *Valla*. IDEM.

πλήθῳ δηλονότι. Ἐπιπυον ἡρῶντο] ἐλάμβανον. Κατὰ μέρος δὲ] κατὰ διαδοχὴν μερικῶν. Τὰ δεδομένα] τῇ βαλῇ δηλονότι. Παρὰ τοσούτον μὲν] ἀντὶ τοῦ, εἰς τοσούτον ἤλθε κινδύνῳ, ὥστε καὶ ἀναγνωσθῆναι τὸ περὶ τοῦ θαλάσσης ψήφισμα. ἢ, ἀντὶ τοῦ παρὰ μικρῶν. ἔμελλε γὰρ εὐθὺς πράξειν τὰ ἐπιταλέντα ὁ Πάχης. Κλήρης δὲ] μερίδας. Πλὴν τῆς Μηθυμναίων] οὗτοι γὰρ οὐκ ἠπέστησαν. Ἐξείλου] ἐξαιρέτας ἀνέθεσαν. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει] μετὰ βροχίαις. Αὐτόθεν] ἀπὸ τῆς Μινώας. Ἀπὸ τῶν Βυδῶρα] ἀκρωτήριον τῆς Σαλαμίνος. Ἐκπλῆξ αὐτόθεν] ἀπὸ τῆς Μινώας. Τριῶν τε] ὁ, τε Κνήμιος καὶ ὁ Βρασιδάς οἱ Σπαρτιῶται μετὰ τῶν τεσσαράκοντα ναῶν ἀπὸ Νισαίας ἐξαπίνης προσέπυσον τῶν Βυδῶρα, ὡς φησὶν ὁ Συγγραφεὺς ἐν τῇ δευτέρᾳ. Μεταξὺ τῆς νήσου] τῆς Μινώας. Ἡ κατὰ

ἰβήλετο δηλονότι. Ita accusatiuus τῆς Πελοποννησίδος, hic erit pro nominatiuo, quasi esset, καὶ ὅπως οἱ Πελοποννήσιοι μὴ ποιῶνται ἐκπλῆξ. Haec constructio vñtatissima est cum verbis οἶδα, ὄρω, φεβῶμαι, eorumque synonymis, cuius multa exempla congescit *Stephanus* ad *Script. de Dial.* p. 51. Nec tamen infrequens cum

aliis. De λέγω et ἀγγέλλω vid. quae adnotat *Clar. Gronou.* ad *Arrian.* III, 1. *Aristoph.* Plur. 56. εὐ πρότερον σαυτὸν ὅστις εἰ, φεῶσαν. *Nubib.* 144. ἀνήζετο Χαίρεφῶντα ψύλλαν ὀπίσσω ἄλλοιτο τῆς αὐτῆς πόδας. Et *Auib.* 1269. Δεινόν γε τὸν κήρυκα, τὸν παρὰ τῆς βροτῆς Οἰχόμενον, εἰ μὴδέποτε γεγῆσει πάλιν. IDEM.

ββ. Ἐπὶ δὲ τὰς αὐτὰς χρόνους τῆ Θέρης τέτῃ καὶ οἱ Πλαταιῆς, ἐκέτι ἔχοντες σῖτον, ἔδδ' ἐδυνάμενοι πολιορκεῖσθαι, ξυνέβησαν τοῖς Πελοποννησίοις τοῖσδε τρόπῳ προσέβαλον ἑαυτῶν τῷ τείχει, οἱ δὲ ἐκ ἡδύναντο ἀμύνεσθαι γινῆς δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ἄρχων τὴν ἀσθενείαν ἑαυτῶν, βία μὲν ἐκ ἐβάλετο ἐλεῖν εἰρημένον γὰρ ἦν αὐτῷ ἐκ Λακεδαιμόνος, ὅπως, εἰ σπονδαὶ γίνονται ποτὲ πρὸς Ἀθηναίους, καὶ ξυγχαροῖεν, ὅσα πολέμῳ χωρὶα ἔχουσιν ἐκάτεροι, ἀποδίδοσθαι, ἂ μὴ ἀνάδοτος εἴη ἡ Πλάταια, ὡς αὐτῶν ἐπόντων προσχωρητῶν. ἂ προσπέμπει δὲ αὐτοῖς κήρυκα, λέγουσα, εἰ βέλονται παραδῆναι τὴν πόλιν ἐπόντες τοῖς Λακεδαιμόνιοις, καὶ δικασαῖς ἐκεῖνοις χρῆσασθαι, τὰς ἑ τὸ ἀδικῆς κολάζειν, παρὰ δίκην δὲ, ἔδδ' ἐνα. ἔ τσαῦτα μὲν ὁ κήρυξ εἶπεν. οἱ δὲ (ἦσαν γὰρ ἤδη ἐν τῷ ἀσθενεστάτῳ,) παρέδωσαν τὴν πόλιν. καὶ τὰς Πλαταιῆας ἔτρεφον οἱ Πελοποννήσιοι ἡμέρας τιὰς, ἐν ὅσῳ οἱ ἐκ τῆς Λακεδαιμόνος δικασαὶ πέντε ἄνδρες ἀφίκοντο. ἐλθόντων δὲ αὐτῶν, κατηγορία μὲν ἑ ἔδεμνα προσέτεθη ἡρώτων δὲ αὐτὰς, ἐπικαλεσάμενοι, τοσῶτον μόνον, ἑ εἴτι Λακεδαιμόνιος καὶ τὰς ξυμμαχῆς ἐν τῷ ἑ πολέμῳ τῷ καθεστῶτι ἀγαθόν τι ἑ εἰργασμένοι εἰσίν. ἑ οἱ δ' ἔλεγον, αἰτησάμενοι μακρότερα εἰπεῖν, καὶ προτάξαντες σφῶν αὐτῶν Ἀσύμαχόν τε τὸν Ἀσωπολάα, καὶ Λάκωνα τὸν Αἰμυνήτα, πρόξενον ὄντα Λακεδαιμόνιον, ἑ καὶ ἐπελθόντες, ἔλεγον τοιάδε.

γγ. „ΤΗΝ μὲν παραδόσω τῆς πόλεως, ὦ Λακεδαιμόνιοι, πιστεύουτες ὑμῖν, ἐποιησάμεθα, ἑ τοιάδε δίκην οἰόμενοι ὑφ' ἔξειν, νομιμωτέρην δὲ τινα ἔσεσθαι καὶ ἐν δικασαῖς ἐκ ἐν ἄλλοις δεξιόμενοι (ἑ ὡσπερ καὶ ἐσμὲν) γεῖεσθαι, ἡ ὑμῖν ἡγάμενοι τὸ ἴσον μάλισ' ἂν φέρεσθαι. νῦν δὲ φοβύμεθα, μὴ ἀμφοτέρων ἅμα ἡμαρτήκαμεν τὸν τε γὰρ ἀγῶνα περὶ τῶν δεινοτάτων εἶναι, εἰκότως ὑποπτεύομεν, καὶ ὑμᾶς, μὴ ἑ κοινὸν ἀποβῆτε τεκμαιρόμενοι, προκατηγορίας τε ἡμῶν οὐ ἑ προγεγενημένης, ἡ χρῆ ἀντειπεῖν, ἑ (ἀλλ' αὐτοὶ λόγον ἡτησάμεθα) τό, τε ἐπερώτημα βραχὺ ὄν, ἑ ἑ τὰ μὲν ἀληθῆ ἀποκρίνασθαι,

ε Πλαταιῆς Ar. C. Reg. Cass. Gr. Dan. et ἐκ ἐτι hic et passim Gr. v αὐτῶν deest Ar. C. Dan. Aug. x ἑδύναντο Cass. Gr. y αὐτῶν om. Cl. Cass. Mox γὰρ ποῖ εἶρη. a m. 2. in Mosqu. a Γ. γ'. z ἑχουσι Gr. a τὸ μετὰ τὴν πρῶτην ἀποδοθῆν, ἀνάδοτος ἦν τις εἰπὼν δύναιτο, ἐπόντες Θεκιδίδε, μὴ ἀνάδοτος εἴη Πλαταιᾶ. Pollux L. 7. c. 2. vbi Πλάταια, non Πλαταιᾶ scribendum, ut docet Eustathius ad Homerii II. β'. 201. et 203. Ed. Basil. Hudf. b Προπέμπει Ar. C. Dan. c ΔΙ Gr. d Ταῦτα Flor. e οὐδὲ μίξ C. Cass. f Εἰ τὴς Λακεδαιμ. Gr. et paullo ante ἡρώτων δ' αὐτῶς. g Πόλεμῳ καθεστῶτι Gr. Τῷ καθεστῶτι absunt a Reg. Αὐτῶ π. Mosqu. h Εἰργασάμενοι C. i Οἱ δὲ ἔλεγον Gr. k Καὶ ἐπελθόντες non agnoscunt Ar. C. ἑπελθόντες pro παρελθόντες accipiendum, vel τὸ ἐπελθόντα λέγειν idem valet ac τὸ παρελθόντα τῶν ἄλλων κατηγορήσαντα, scilicet, ὡς κατηγοροῦν τῶν ἄλλων. Je. Porc. Omittit etiam Dan. et mox habet εἰ μὴ παράδ. l ὡς καὶ Dan. m κοινῆ Gr. Mosqu. n προγεγενημένης C. o ἄλλὰ αὐτοὶ Gr. p τὸ Reg.

Πλαταιῆς] Hanc Plataearum deditionem cum eruptione III, 20. memorata coniungere videtur, 315. c. Diodorus. Demosthenes in Neaeram p. 531. Τῶν δὲ Πλαταιῶν ἀποκρινόμενοι, ὅτι ἄνευ Ἀθηναίων οὐδὲν ἂν πράξειαν, ἐπολιόρουν αὐτοὺς διπλῶ τείχει περιτειχίσαντες ΔΕΚΑ ἔτη. Interp. decennium, sed reclamant computus. Urbem περιεσφύρωσαν Bell. Pelop. III. deditio autem facta est belli eiusdem anno quinto. responde ergo fidenter, ἔδο. Caeterum Plataea utroque numero Nestor et Herodotus. Apud Nepotem, Ms. Trin. Plataeas, Pausan. I. vbi vocem millibus recte omittit. Vid. Wheelerm. Itin. p. 474. et Sextum Empir. 31, d. WASS. Sextus aduers. Grammat. Cap. VII. Ἀθήναι γὰρ λέγονται πληθυντικῶς, αὶ μία πόλις, καὶ Πλαταιᾶ. Eustath. in II. Iliad. p. 296. Ἐνικῶς μὲν γὰρ ἡ Πλάταια, πληθυντικῶς δὲ αὶ Πλαταιᾶ. Et sic Stephanus, vbi vid. Interpretes. DVCK.

Δυνάμενοι πολιορκ.] Commearu ac frumento, facultatibusque et viribus ferendae diutius obsidionis destituti. Abresch. p. 330. GOTTL.

Vis non ineest in voc. δυνάμενοι, quo ita explicato, ut facit Gottl. tamen non conficit ratio infinit. πολιορκ. sed in πολιορκεῖσθαι, quod hic sit, sustinere, diutius pati obsidionem, iustit. ἔτι, diutius, porro. cf. Philol. Th. Paull. p. 245. BAYER.

Αὐτῶν] Abest Cl. non male. WASS.

Μὴ ἀνάδοτος εἴη ἡ Πλάταια] Pollux VII, 13. μὴ ἀνάδοτος εἴη

Πλάταια, omisso articulo. et explicat, τὸ μετὰ τὴν πρῶτην ἀποδοθῆν. Videtur ad proverbum alludere, τῶν ἑρώτων δεθέντων ἀφαίρεσις ἕκ ἐτι. Vid. ad locum Adnotata. WASS. Stephanus Append. ad Script. de Dial. p. 201. putar, Pollucem indicare, ἀνάδοτος esse inter vocabula Thucydidi peculiaris, vel cum paucis communia. Hoc non facile quis colligat e verbis Pollucis, qui saepe eodem modo loquitur de vocabulis quibusdam, quae multis communia sunt. quamquam fortassis verum est, ἀνάδοτος raro apud alios inveniri. DVCK.

Δικασαὶ πέντε ἄνδρες] Horum vnus erat Aristomenidas, Agefilai regis avus maternus, ut ait Pausanias in Laconicis. Palmerius Exercitat. p. 48. HVDS.

Τοσῶτον μόνον] Stephanus l. d. p. 105. quia τοσῶτον per se significat hoc solum, siue non aliud quam hoc, τὸ μόνον abundanter exillinat. Sed hoc satis obuium est: παρέλακεν illud particulae τι, in iis, quae sequuntur, εἰ ΤΙ Λακεδαιμόνιος — ἀγαθόν ΤΙ εἰργασμένοι εἰσίν, longe, ut opinor, inuitatus. Et certe tantum vno loco positum ad sententiam sufficere poterat. Mox Cap. 54. vbi haec reperuntur, omittitur loco posteriore: In Gr. hic abest loco priore. Eadem varietas est Cap. 68. DVCK.

Εἴτι Λακεδαιμόνιος — ἀγαθόν τι] Duck. inclinat alterum τι deleri. et infra c. 54, 4. omittitur. Sed hic pleonasmus non inuitatus est, in primis apud Thuc. v. Abresch. pag. 332. GOTTL.

Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 327. Eodem tempore.

52. Per eadem autem huius aestatis tempora, Plataeenses quoque, quod nullum commeatum amplius haberent, nec obsidionem diutius ferre possent, hunc in modum compositione facta Peloponnesiis se dediderunt. Peloponnesii muros urbis oppugnare cocperunt, illi vero ipsos propulsare non poterant. Quare dux Lacedaemonius, cum eorum imbecillitatem cognouisset, per vim quidem eos capere noluit, (hoc enim a Lacedaemoniorum Magistratibus ei fuerat interdictum, vt, si forte foedus aliquando cum Atheniensibus fieret, et vtrique oppida bello capta, quae in sua potestate haberent, reddenda consentirent, Plataea non redderetur, quod ipsi sua sponte se dedidissent) sed caduceatorem ad eos misit, qui diceret, nunquid se, et urbem vltro Lacedaemoniis dedere, eorumque iudicio stare velent, ea conditione, vt de fontibus supplicium fumerent, nullum vero indicta causa damnarent ac punirent. Atque caduceator quidem haec tantum dixit. Illi vero (iam enim in extrema imbecillitate constituti erant) urbem ipsis dediderunt. Peloponnesii vero Plataeenses per aliquot dies aluerunt, donec Lacedaemone quinque Iudices aduenerunt. Cum autem illi adfuisent, nullam quidem accusationem ipsis proposuerunt: sed illos accersitos hoc tantum interrogabant, nunquid in hoc bello, ex quo susceptum esset, de Lacedaemoniis, eorumque sociis aliquo modo bene meriti essent. Illi vero, cum petiissent, vt suam causam oratione prolixiore sibi agere liceret, responderunt, suaeque causae patronos constituentes Astymachum Afopolai, et Laconem Asimnesti filium, cui publicum erat cum Lacedaemoniis hospitium, atque in medium progressi, in hunc modum verba fecerunt.

53. „VRBIS deditionem, o Lacedaemonii, vestra aequitate freti fecimus; non existimantes, nos tale iudicium subituros, at aequius aliquod fore sperantes; et conditionem nobis oblatam accepimus, vt non apud alios, sed apud vos iudices causam diceremus, quemadmodum etiam dicimus; sic enim potissimum nos nostrum ius obtenturos arbitrabamur. Iam vero veremur, ne ab vtroque simul aberraverimus. Nam et de capite nostro vltimoque supplicio certamen esse, et vos non aequos iudices fore, merito suspicamus; coniecturam inde facientes, tum quia nullus accusator ante constitutus est, cuius criminationem refellamus, sed et ipsi, vt dicendi potestas nobis fieret, poposcimus: tum etiam quia vestra interrogatio perbreuis, ad quam si vera respondeamus, hoc nostram causam euertit, sin falsa,

γέφυραν] ὄτα. Αὐτῶν τῶ τείχει] τῶν Πλαταιέων. Εἰρημένον γὰρ ἦν αὐτῶ] ἀντίπασις, ἣτοι αἰτιατικὴ ἀντὶ γενικής. ἀντὶ τῶ, εἰρημένον γὰρ αὐτῶ, εἶπεν. Ἐκ Λακεδαιμόνος] ἐκ τῆς βαλῆς τῶν Λακεδαιμονίων. Μὴ ἀνάδοτος εἶη] μὴ ἀποδοθῆ διανοῦσι ὀπίσω. μὴ ἀποδόσιμος γένοιτο. Προσπέμπει δὲ] ὄτος· ὁ δὲ πρὸς τὸν μὲν. προσέτε γὰρ, ὅτι βίβη μὲν ἐκ ἐβόλοντο ἐλεῖν. Τὴν μὲν παράδοσιν] ἢ διημιγορίαν τῶν Πλαταιέων δικαιοδικατέρως ἐπί· τὸ δὲ προσήμιον, ἐξ αὐτῶ τῶ πράγματος, καὶ ἐκ προσοχής. Οὐκ ἐν ἄλλοις δεξάμενοι] ἢ ἐν ἄλλοις ἢ ὑμῖν. τὸ δὲ ἐξῆς, καὶ ἐν δικασταῖς ἢ ἐν ἄλλοις δεξάμενοι γενέσθαι, ὡς περὶ καὶ ἐσμὲν ἄρτι κρινόμενοι ὑφ' ὑμῶν. Ἡ ὑμῖν] κατὰ δύο (φῆσι) τρόποις προθυμῶθημεν ἐγχειρῆσαι ὑμῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις τὴν πόλιν, κατὰ τε τὸ μὴ περὶ θανάτου κριθῆναι, ἀλλὰ περὶ τινος μαλακωτέρας ζημίας, καὶ κατὰ δικαιοῦς ὑμῶν κριτὰς ἠγησάμεθα γενέσθαι. ἴν δὲ (φῆσι) φοβήμεθα, μὴ ἡμφοτέρων ἡμῶν ἡμαρτήκαμεν. καὶ τὴν αἰτίαν εὐθὺς ἐπιφέρει. τὸν τε γὰρ ἠγῶνα, φῆσι, καὶ τὰ ἐξῆς. Τὸ ἴσον] τὸ δικαίον. φέρεσθαι] ἀποφέρεσθαι. Περὶ τῶν δεινοτάτων] περὶ τῶ θανάτου. Μὴ οὐ κοινοί] μὴ οὐκ ἴσοι, μὴ οὐ δικαιοί, ἀλλ' ἐτεροαδικία τὴν νίκην ποιήσητε. Τεκμαριζόμενοι] ἡμεῖς διανοῦσι. Ὡς τὰ μὲν] τῶ ἐρωτήματι. Καὶ γὰρ ὁ μὴ ἴσθαι· λόγος] ὁ ἄνθρωπος ὁ

Ἐπιθ.] v. Abresch. Dil. p. 100. GOTT. L.
 Ἐν δικασταῖς — ἐν ἄλλοις] Heilm. malit pro ἐν ἄλλοις, ἀν legi. IDEM.
 Δεξάμενοι] i. e. εἰ δεξάμεθα. participia conditionaliter adhibentur. Abresch. 331. GOTT. L.
 Ἡ ὑμῖν] Delet Reisk. τὸ ἦ. GOTT. L.
 Ἡγῶμενοι] Sc. ἦμεν. v. Abresch. l. c. IDEM.
 Pendet ab ἐποησάμεθα, vt reliqua participia; nec video, cur suppletur, ἦμεν. Deinde in verbis ἐν δικ. ἢ ἐν ἄλλοις — γενέσθαι, alterum ἐν redundet, nisi ita intellexeris: ἐν δικασταῖς, (simpliciter) si (vtrique) si apud iudices agenda res sit,

non ἐν ἄλλοις tamen, non apud alios, praeter vos, volentes iudicari. BAVER.
 Τεκμαριζόμενοι] Duplex regimen accommodatum τῶ τεκμαριζόμενοι, gen. et accuf. Ille pendet ab omnia praep. ἀπό, l. 28. v. Abresch. Dil. 331. Baueus post verba ἀλλ' αὐτοὶ omisium credit ὅτι. GOTT. L.
 Ἐπερωτήμα] Abresch. 332. dictum putat cum respectu ad verba: λόγον ἠγησάμεθα — nec προκατηγορίαν περιέγειτο. Sed argutari videtur Abresch. nam c. 54. in eadem re ponitur, ἐρωτήμα. IDEM.
 O o o

Bell.
Pelop.
an. 5.
Olymp.
88. 2.
V. G.
Varr.
327.

mendacii facile argui possumus. Itaque cum maximis difficultatibus vndique premamur, et in ancipiti fortuna constituti simus, cogimur, et tutius esse ducimus, * aliquid dicendo periclitari. Quod enim dici potuit ab illis, qui in tali discrimine versantur, nisi dictum fuerit, hominibus praebet occasionem existimandi, hoc ipsum, si dictum fuisset, salutem illis dare potuisse. Sed praeter alia ipsa persuadendi ratio in difficili nobis est. nam si ignoti inter nos essemus, allatis testimoniis rerum illarum, quas ignoraretis, causam nostram fortasse iuuremus. iam vero apud eos, qui rerum sunt gnari, omnia dicentur. Nec illud pertimescimus, ne crimini nobis detis, et propterea nos damnetis, quod virtute vobis inferiores simus; sed *id veremur*, ne, in aliorum gratiam, iudicium iam peractum, vestroque praeiudicio confirmatum subeamus.

54. „** Veruntamen ius nostrum aduersus Thebanorum simultates tuebimur, et quicquid ad iustam nostrae causae defensionem facit, proferemus; nostraque beneficia cum in vos, tum etiam in caeteros Graecos collata commemorabimus, et flectere vos conabimur. Respondemus enim ad vestram illam perbreuem interrogationem, nunquid in hoc bello de Lacedaemoniis, eorumque sociis, aliquo modo bene meriti simus: si nos, vt hostes interrogatis, vos nullam iniuriam a nobis accepisse, qui nullis beneficiis a nobis affecti fueritis: sin vt eos, quos amicos esse ducitis, vos potius peccare, qui bellum nobis intuleritis. Quod autem ad pacem attinet, et ad bellum contra Medos gestum, bonorum virorum officium fecimus: quippe qui illam quidem, nunc non violauimus priores: illos vero, tunc soli ex omnibus Boeotis vna vobiscum pro libertate Graecorum aggressi sumus. Nam, quamuis in locis mediterraneis habitaremus, tamen nauale proelium ad Artemisium commisimus; et quum in agro nostro pugna commissa est, in ea vobis, et Pausaniae adiuimus. Et si quae aliae res cum periculo coniunctae per id tempus a Graecis gestae fuerunt, omnium participes supra vires existimus. Vobis etiam, Lacedaemonii, priuatim, quum maximus terror Spartam circumfletit, post terrae-motum, quo tempore Helotes defectione a vobis facta in Ithomen se receperunt, tertiam nostrae ciuitatis partem auxilio misimus. quarum rerum memoriam vos deponere non decet.

55. „Ac olim quidem in maximis, grauissimisque rebus tales esse non dubitauimus. postea vero fuimus hostes: sed vos in culpa fuistis. Cum enim a vobis petiissemus, vt in vestram societatem nos reciperetis, quum Thebani vim nobis intulerunt, nos reiecistis, et imperastis, vt ad Athenienses confugeremus, quod illi quidem essent vicini, vos vero in loco valde remoto habitaretis. In bello tamen nullam insignem iniuriam a nobis accepistis, nec accepturi eratis. Quod si ab Atheniensibus vestro iussu deficere nolimus, nullam iniuriam propterea vobis fecimus. Illi enim contra Thebanos auxilium nobis tulerunt, quum vos *hoc ipsum facere* pigebat. Nec amplius honestum erat eos prodere, praefertim homines de nobis bene meritos, quos in societatem precibus adduximus, et a quibus ciuitate donati fuimus. Imo vero nos decebat ad illorum imperata alacriter facienda ire. *** Sed quae vtrique peccastis, dum sociis imperaretis, si quid non honeste fecistis, horum culpa non penes illos est, qui sequuti sunt, sed penes illos, qui vos ad res prauas agendum duxerunt.

* Non prius periclitari, quam aliquid dixerimus. *Steph.* Vt prius, quam periculum subeamus, aliquid dicamus. *Acacius.* ΗΥΔΣ.
** Nihilominus tamen minus, quid iuris habeamus, et aduersus Thebanorum postulata, et aduersum vos caeterosque Graecos, exhibebimus, et nostra beneficia recensentes flectere etc. *Steph.* et *Acacius.* IDEM. *** At quae vos duces cum suis vtrique sociis egistis etc. *Valla.* Dum vero vtrique sociis vestris praeceditis, si quid etc. *Acacius.* IDEM.

σιωπήσας, καὶ μὴ εἰπών. Σωτήριος ἂν ἦν] πρόξενος σωτηρίας. Πρὸς τοῖς ἄλλοις] τοῖς σιωπήσιν ἐξ ἀπορίας. Ἐπεισευεγκά-
μενοι] ἡμεῖς δηλοῦσι. Ἄλλα μὴ ἄλλοις] τοῖς Θηβαίοις φησίν. Εὐ δεδρασμένον] ὑφ' ὑμῶν μὲν ὡς πολέμιος. τὸτο τὸ ἐπιχειρήμα
λόσις ἐστὶ τῷ Λακεδαιμονικῷ διλημμάτων ἐρωτημάτων, τῷ λέγοντος, ὅτι ἠδικήσατε ἡμᾶς, ὡ Πλαταιεῖς, ἐν τῷ παρόντι πολέμῳ, ἢ ὅτι

νς. „Θηβαῖοι δὲ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἡμᾶς ἠδίκησαν, τὸ δὲ τελευτήϊον, αὐτοὶ ζύνισε, ἢ δι' ἄπερ καὶ τάδε πάσχομεν. πόλιν γὰρ αὐτὰς τὴν ἡμετέραν καταλαμβάνοντας ἐν σπονδαῖς, καὶ προσέτι ἰερομηνία, ἢ ὀρθῶς [τε] ἐτιμωρησάμεθα, κατὰ τὸν πᾶσι νόμον καθεστῶτα, τὸν ἐπίουρα πολέμιον ἔσθιν εἶναι ἀμύνεσθαι καὶ νῦν ἔτι ἂν εἰκότως δι' αὐτὰς βλαπτοίμεθα. εἰ γὰρ τῶν αὐτίκα χρησίμων ἡμῶν τε καὶ ἐκείνων πολεμῶν τὸ δίκαιον λήψασθε, τῶ μὲν ὀρθῶς φανείσθε ἔτι ἀληθεῖς κριταὶ ὄντες, τὸ δὲ ζυμφοῦρον μᾶλλον θεραπεύουτες. καίτοι, εἰ νῦν ἡμῶν ὠφέλιμοι δοκῶσιν εἶναι, πολὺ καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες μᾶλλον τότε, ὅτε ἐν μείζονι κινδύνῳ ἦτε. νῦν μὲν γὰρ ἐτέροις ὑμεῖς ἢ ἐπέρχεσθε δεινοὶ ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ καιρῷ, ὅτε πᾶσι δαλείαν ἐπέφερον ὁ βάρβαρος, οἷδε μετ' αὐτῆ ἦσαν. καὶ δίκαιον, ἡμῶν τῆς νῦν ἀμαρτίας (εἰ ἄρα ἡμάρτηται ἢ τι) ἀντιθεῖναι ἢ τὴν τότε προθυμίαν καὶ μείζονα τε πρὸς ἐλάσσω εὐχέσασθε, καὶ ἐν καιροῖς, οἷς σπάνιον ἦν, τῶν Ἑλλήνων τινὰ ἀρετὴν τῇ Ξέρξῃ δυνάμει ἀντιτάξασθαι. ἐπηβύνητό τε ἢ μᾶλλον οἱ μὴ τὰ ζυμφορα πρὸς τὴν ἐφοδὸν αὐτοῖς ἀσφαλεία πρᾶσσοντες, ἐθέλοντες δὲ τολμᾶν μετὰ κινδύνῳ τὰ βέλτεστα. ἂν ἡμεῖς γενόμενοι, καὶ τιμηθέντες ἐς ἃ τὰ πρῶτα, νῦν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς δέδιμεν μὴ διαφθαρέμεν, Ἀθηναῖς ἐλόμενοι δικαίως μᾶλλον ἢ ὑμᾶς κερδαλέως. ἢ καίτοι χρεῖ ταυτὰ περὶ τῶν αὐτῶν ἐμοῖς φαίνεσθαι ἢ γινώσκοντας, καὶ τὸ ζυμφοῦρον μὴ ἄλλο τινομίσαι, ἢ τῶν ζυμμάχων τοῖς ἀγαθοῖς ὅταν ἀεὶ βεβαίον τὴν χάριν τῆς ἀρετῆς ἔχωσι, καὶ τὸ παραυτίκα περὶ ἡμῶν ὠφέλιμον καθίσταται.

νζ. „Προσπέφασθε ἢ τε, ὅτι νῦν μὲν παράδειγμα τοῖς πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων ἀνδραγαθίας νομίζεσθε· εἰ δὲ περὶ ἡμῶν γινώσεσθε μὴ τὰ εἰκότα (ἢ ἔ γὰρ ἀφανῆ κρινεῖτε τὴν δίκην τήνδε, ἐπαινέμενοι δὲ ἢ περὶ ἑδ' ἡμῶν μεμπτῶν) ὀράτε, ὅπως μὴ ἔτι ἀποδέξονται, ἀνδρῶν ἀγαθῶν πέρι, αὐτὰς ἀμύνεσθαι.

ρ Διόπερ Gr. q ὀρθῶς ἐτιμωρησάμεθα Bar. Cl. Ald. Flor. Basf. Steph. I. Reg. Cass. Aug. In Reg. super Ierom. scriptum erat manu rec. in, quali legendum esset ἐν ἰερομηνίᾳ. r τῶν καὶ ἐκείνων Ar. C. Bar. Dan. Gr. s Ita ex hīde Codd. MSS. et vett. Editionum. τῶν Steph. I. 2. et Ae. Port. ἡμεῖς etiam Cliss. et Gr. Mosqu. ἡμ. ex corređ. sed fuit ἡμ. s οἱ deest Bar. Reg. Dan. Mosqu. v ἑπίουρα Dan. x τὴν non agnoscunt Bar. Cl. Ald. Flor. Basf. Reg. Cass. Gr. Aug. y τὴν τε προθ. Gr. z Μάλιστα Ar. C. Dan. a Τάπρωτα Reg. b Hic verborum sensus et ordo: καίτοι χρεῖ ὑμῶς ταυτὰ περὶ τῶν αὐτῶν ἐμοῖς, ἀεὶ φαίνεσθαι γινώσκοντας, καὶ μὴ νομίζεσθαι τὸ ζυμφοῦρον ἄλλο τι εἶναι, ἢ ὅταν τοῖς ἀγαθοῖς τῶν ζυμμάχων αὐτῶν τῆς ἀρετῆς χάριν βεβαίως περιέχοντες, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τῷ καιρῷ αὐτῶν ἀφίλιμον καθίσταμεν. Vel: καίτοι χρεῖ τῶν ἀνδρῶν ταῦτα π. τ. δ. ἡ. δ. φ. γ. καὶ τὸ ἔ. μ. ἢ ἔταν τ. τ. ε. τ. δ. χ. β. ἀεὶ περιέχουσι, καὶ ἡμῶν τὸ π. π. αὐτοῖς ἢ καθίστασιν. Ae. Port. c τινώσκοντας Reg. In Mosqu. alterum γ. del. sed a m. 2. suprafer. d Τοπαυτίκα Gr. e Τῶν Marg. Ar. C. Reg. Cass. Gr. Dan. Mosqu. et antea, αἰεὶ. f καθίσταται Ar. C. Bar. Ald. Flor. Basf. Gr. καθίσταται Dan. Mosqu. g τὴ deest C. h οὐκ ἀφανῆ, et deinde τήνδ' ἐπαινέμενοι Gr. i Περὶ Reg.

ἰερομηνία] Portus, cuius versionem hic interpolavit Hudf. putavit esse, νεμηνίαν. Et sic Cap. 65. Steph. quoque in marg. Edit. sec. versionem Vallae, die solemnī, emendat, in facris, vel feriis primae diei mensis, q. d. feriarum mensuarum die. Portassis omnis νεμηνία recte dici potest ἰερομηνία: sed an omnis ἰερομηνία quoque sit νεμηνία, mihi non liquet. Nam Harpocratione et Demosth. adu. Timocrat. ἰερομηνίας nihil aliud, quam ἐορταίους ἡμέρας interpretatur. Et sic ex eo Suidas et Hesychius. Nec quidquam de νεμηνία addunt. Ac neque quisquam e quamplurimis Scriptoribus, quorum verba de sacro νεμηνίας adfert Meursius in Graec. Feriata, v. νεμηνία, hunc diem vocat ἰερομηνίαν. Adde, quod Thucyd. II, 4. Plataeas a Thebanis τελευτάντος τῆς μηνός occupatas dicit. Budaeus in Demosthene, qui saepe ἰερομηνίαν memorat, interpretabatur sacra statā aliquam mense, vel generaliter diem festum, et Camenar. in Demosth. adu. Timocrat. dies festos. Vid. Steph. Thes. Suidas ἰερομηνία, ἰεὴ ἐορτῆ κατὰ μῆνα. Sic etiam Etymol. M. et insuper, ἢ ἐν τῷ μηνί ἰεὴ ἡμέρα, quae confirmant interpretationem priorem Budaei. In Gloss. ἰερομηνία, festiui ludi: quo pertinet, quod e Budaeo adnotat Steph., ἰερομηνίαν apud Demosthenem etiam esse diem ludorum. Infra V, 54. est τὸ ἰερομηνία, vbi Schol. ἐορταίους ἡμέρας. Quae Kubnius ad Pautan. III, 5. de ἰερομηνίας adnotat, nihil inagnopere ad illustrationem huius loci faciunt, et non satis explorata videntur. D V O K.

Ἐορδ. αὐτ. ἀσφαλ.] Nil agit Schol. in ἀσφαλίᾳ supplendo,

ἐαυτῶν. Neque enim inde appareat, quo referatur Dativus; quem ego pendere, putem, a iustis. ἔφοδον, ἔφοδον ἀσφαλείᾳ, i. e. ἀσφαλῆ, μετ' ἀσφαλείας. Aut notet ἀσφαλείᾳ, quā τὴν ἀσφάλειαν, vt ipsi essent tuti, nil a barbaro timentent; Quippe ἀσφάλεια est eadem cautio, cura, circumspēctio, diligentia cauendi; vt ἀσφαλῆς non tantum modo, verum et cautum, notat: vt in illo Augusti, apud Sueton. c. 25. ἀσφαλῆς τετρατάτης opponitur θρασεῖ, audaci, temerario. BAVI R.

καὶ τὸ ζυμφοῦρον] Locum h. impeditum optime videtur explicasse Abreſch. et pro ἡμῶν legit ἡμῶν. Bauer. ante καὶ excidisse putat, verbo ἔχουσι, ei. Heilm. locum non bene correxit: τὸ ὅταν eicit et pro ἔχουσι, ἔχουσι corrigit, Dat. plur. GOTTL.

τὸ ζυμφοῦρον, rel.] Forte sic explicandus locus: oportet (vos, o Laedaeomoni), non aliam utilitatem (vestram quoque) habere, quam si (forte enim ei exciderit post ἢ, similitudine absorptum, locus, si quidem semper gratiam firmam habuerint (benignis in se), etiam praesens sitis rerum et conditio utilis detur et constituat. ὠφέλιμον pro ὠφελίμως, vt I, 32. init. σαφῆς κατατήρησι' aut καθίστασθαι simpliciter sit, fieri, constitui. ἡμῶν maxime incommodat: sed interitum est, quod ad se iterum converterent Plataeenses, quasi supra sit, τοῖς ἀγαθοῖς τ. ζυμμάχων, ἄσπερ ἡμῶν, vel hic καὶ αὐτῶν καὶ ἡμῶν. Vt I, 82. δεσπ. ἄσπερ καὶ ἡμεῖς, ἐπιβαλεόμεθα pro ἐπιβαλέομεθα et 3, 67. ἢ οἱ ἡγεμόνες, ἄσπερ νῦν ἡμεῖς, ποιήθησθε, pro ποιήσεται. V. Phil. Thuc. Pault. p. 108. BAVI R.

Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 327-

56. „Thebani vero cum alias multas iniurias nobis intulerunt, * tum etiam hanc postremam, quae (vt vos ipsi nostis) horum, quae patimur, est causa. Cum enim foederum, *patisque* tempore, et ipsis feriis mensuris urbem nostram occupassent, eos merito sumus vlti, secundum legem ab omnibus receptam, quae fas esse docet, hostem, qui nos inuadit, propulsare: et ipsorum gratia nunc immerito plectemur. Nam si ex praesenti vtilitate, quam ex illorum societate percipitis, et ex hostili illorum odio, quo nos prosequuntur, iudicium faciatis, *nosque plebitis*; vos non religiosos iuris iudices esse, sed potius vtilitati seruire constabit. Quod si nunc isti vobis vtilis videntur esse, profecto nos, caeterique Graeci tunc, quum in maiori periculo essetis constituti, vobis multo magis vtilis existimus. Vos enim nunc quidem alios inuaditis, *ipsis* formidolosi. Sed illo tempore, quo barbarus iugum feruitutis omnibus Graecis imponebat, isti cum ipso fuerunt, *et ipsum adiuuverunt*. Quare aequum est, vt huic nostro peccato (si modo peccatum aliquod a nobis est commissum) iam opponatis illud nostrum animi studium, quo tuac erga vos fuimus, et, si vtriusque collationem faciatis, studium quidem maius, peccatum vero minus reperietis: idque eo tempore, quo inter Graecos rarissimi reperiebantur, qui suam fortitudinem illi *formidandae* Xerxis potentiae opponerent: et *eo tempore, quo ii magis laudabantur*, ** qui aduersus impetum et incursum barbarorum nullam vtilitatis aut salutis suae rationem habuerunt; sed vel maximo cum periculo res optimas *et pulcerrimas* alacriter et fortiter agere voluerunt. ex quorum numero licet nos fuerimus, licet etiam *propterea* honores praecipui nobis habiti fuerint; nunc tamen veremur, ne hac ipsa de causa *potissimum* perdamur, quod Athenienses iuste potius sequi voluerimus, quam vos *iniuste, et* nostrae vtilitati consulentes. Atqui de rebus iisdem idem pariter, *et semper* vos sentire decet, et existimare, vtilitatem nihil aliud esse, quam, quum sociis, qui strenue se gesserunt, semper certam fortitudinis gratiam rependimus, et simul praesentia negotia ex vsu nostro constituimus.

57. „Illud etiam mature considerate, vos nunc quidem probitatis et aequitatis exemplar a plerisque Graecis existimari. Sed si de nobis iniquam sententiam tuleritis (nec enim hoc iudicium, quod de nostra causa faciatis, erit obscurum; sed vos, qui bene auditis, de nobis, qui non male audimus, sententiam feretis) caute, ne *omnes* factum vestrum improbent, quod de bonis viris, quamuis vos ipsi

* Tum hoc postremum, quod est causa eorum, quae patimur, vos ipsi, quale sit, nostis. *Acacius.* HVDS. ** Qui, dum inuaduntur, nullam etc. *Valla.* IDEM.

ἴα, εἰ μὲν εἰποιεν ἀδικήσαντες, ὡς ἀδίκως αὐτῶς μετελεύσαντο; εἰ δὲ μὴ, ὡς ψευδομένως, εἴπερ ἀγαθόν τι ποιῆσαι Λακεδαιμονίους καὶ τὰς συμμάχους φήσαιεν. φασὶν ἂν οἱ Πλαταιεῖς, ἀπολογούμενοι ἐπὶ ταῖσι, εἰ μὲν ὡς πολεμίας ἡμῶς περὶ τῶν πυνθάσανθε, φασὶν μὴ ἀδικεῖσθαι τοὺς Λακεδαιμονίους ἡμῶς ὑφ' ἡμῶν, εἴ τι μὴ καλὸν ἐν πολέμῳ πεπόνθατε, ὥστε ἡμεν ἐχθροί· εἰ δὲ ὡς φίλους καταπιῆσθαι βέλεσθε, εὐατοῦς αἰτιάσθε. ἡμεῖς γὰρ πρῶτεροι ἠδικήσατε, καὶ ἡμῶν μετὰ τῶν συμμάχων Θηβαίων ἐπιτρατεύσατε. Μὴ εὐπαρόντως αὐτοὺς ἡμῶς τοὺς Λάκωνας. φίλους δὲ νομίζοντες ἡμῶς δηλονότι. Τῷ δὲ τῷ Μιδῶ. Ἐν τῇ ἡμετέρῃ γῆ ἐν τῇ Πλαταίᾳ. Περιέσχον τὴν Σπάρτην ἐκύβησεν. Ἐν οὐκ εἰκός] οὐ δίκαιον. Τῷ πολέμῳ] τῷ ἰὺν δηλονότι. Ἐκπρεπέτερον] ἔξω τῶ πρῶτοντος. Ἰμῶν κελευσάντων] τῶν Λακεδαιμονίων. Ἐναντία Θηβαίοις] μαχόμενοι τοῖς Θηβαίοις. Οὐδέ τι ἢ καλόν] καλόν, δίκαιον. Ἐ καλὸν προσδοκῶν δηλονότι εἰς τὰ προστασσόμενα ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. Καὶ πολιτείας μετέλαβεν] ἐπολιτογραφῆθη. Ἄ δὲ ἐκάπεροι] οἱ τῶν Ἀθηναίων καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ἐπὶ τὰ μὴ ὀρθῶς ἔχοντα] ἐπὶ τὰ ἄδικα. Καταλαμβάνοντας] ἡγεμονίως ἔπερχομένους. Ἐν σπονδαῖς] σπονδῶν τῶν εἰρηκτικῶν. Κατὰ τὸν πᾶσι νόμον] τοῖς Ἕλλησιν. Ὅσιον εἶναι] δίκαιον. Πλαστομέθρα] ἀδικοίμεθα. Αὐτίκα] ἐν τῇ ἐνεσῶτι. Πολεμῶν] ἐν τῇ πολέμῳ. Ὀφέλημα] δοκῆσαι εἶναι] οἱ Θηβαῖοι δηλονότι. Προσὸ καὶ ἡμεῖς] καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνας. ἐφείσαστο εἰπεῖν, οἱ Ἀθηναῖοι, διὰ τὸ φοβηθῆναι. Ὅτε ἐν μείζονι κινδύνῳ ἦτε] ἐπὶ τῶν Μακεδόνων, ἦτοι τῶν Μιδῶν. Δεινοί] μετὰ δεινότητος. Ὅτε πᾶσι] τοῖς Ἕλλησιν. Οἶδε μετ' αὐτῶ ἦσαν] ἦσαν, οἱ Θηβαῖοι συνεμείχθησαν αὐτῶ. Ἀντιθεῖναι] ἐναντίον θῆναι. Καὶ μείζω τε πρὸς ἐλάσσω] μείζω προθυμίαν πρὸς ἐλάσσω ἀμαρτίων. Ἀσπίθ] ἀνδρείων. Ἐπὶ τὸν τὴ μᾶλλον] ὑπερβαλλόντως εἶχον τὸν ἔπαινον. Ἀσφαλῆ] τῇ εὐατίῳ δηλονότι. Ἐδέξαντες δὲ] ὅπως καὶ Ἀθηναῖοι ἔπραξαν, τὴν πόλιν αὐτῶν ἐρημίσαντες, καὶ καιρὸν κινδυνεύσαντες. Τολμῶν] σὺν πόλμῳ πράττειν. Γενναῖον] ἡμῶς τῶς Λακεδαιμονίους. Τὴν χάριν τῆς ἀρετῆς ἔχουσι] παρέχουσι. Μὴ τὰ εἰκότα] οὐκ δίκαια. Ἐπαυμένους δὲ] ἡμῶς δηλονότι. Ἀνδρῶν ἀγαθῶν πέρι] ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἡμῶν δηλονότι τῶν Πλαταιῶν. Αὐτὸς ἀμείνους ἔτακ] εἴ τι σὲ, ἡμῶς τῶς

όντας, ἀπρεπές τι ἐπιγυῶναι, ἔδδ^k πρὸς ἱερεῖς τοῖς κοινοῖς στυλα ἀπὸ ἡμῶν τῶν εὐεργετῶν τῆς Ἑλλάδος ἀνατεθῆναι. δεινὸν δὲ δόξει εἶναι, Πλάταιαν Λακεδαιμονίως πορθεῖσθαι καὶ τὰς μὲν πατέρας ἀναγράψαι ἐς τὸν τρίποδα τὸν ἐν Δελφοῖς¹ δι' ἀρετὴν τὴν πόλιν, ὑμῶς δὲ^m καὶ ἐκ παντὸς τῆ Ἑλληνικῆⁿ πανοικητία διὰ Θεβαίων ἐξαλεῖψαι. ἐς τῆτο γὰρ δὴ ξυμφορᾶς προεκαχρήσαμεν, οἵτινες Μήδων τε καὶ ἠπείραντιν ἀπολλόμεθα, καὶ ἰὺν ἐν ὑμῖν, τοῖς περὶ Φιλιάτοις, Θεβαίων ἠσώμεθα, καὶ δύο ἀγῶνας τὰς μεγίστας ὑπέστημεν, τότε μὲν, τὴν πόλιν εἰ μὴ παρόδομεν, λιμῶ διαφθεσθῆναι, νῦν δὲ, θανάτῃ^o δίκῃ κρῖεσθαι. καὶ^p περιώσμεθα ἐκ πάντων^q Πλαταιῆς, οἱ παρὰ δύναμιν πρόθυμοι ἐς τὰς Ἑλλήνας, ἔρημοι καὶ ἀτιμάρητοι καὶ ἔτε τῶν^r τότε ξυμμάχων^s ἀφελεῖ ἔδει, ὑμεῖς τε, ὦ Λακεδαιμόνιοι, ἡ μόνη ἐλπίς, δέδιμεν, μὴ ἔβέβαιοι ἦτε.

νη'. „Καίτοι ἀξιοῦμεν γε καὶ θεῶν ἕνεκα τῶν ξυμμαχικῶν ποτὲ γενομένων, καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς ἐς τὰς Ἑλλήνας, ἔγραμψθῆναι ὑμᾶς, καὶ μεταγυῶναι, εἴτι ὑπὸ Θεβαίων ἐπέισθητε τὴν τε δωρεάν ἀνταπαιτῆσαι, αὐτὰς μὴ κτείνειν, ἔς μὴ ὑμῖν πρέπει σῶφρονά τε ἀντὶ αἰσχυρᾶς κομισασθαι χάριν, καὶ μὴ ἠδονὴν δόντας ἄλλοις, κακίαν^v αὐτὰς ἀντιλαβεῖν. ἔκ βραχὺ γὰρ τὸ τὰ ἡμέτερα σώματα διαφθεῖσθαι, ἐπίπνου δὲ, τὴν δύσκλησιαν αὐτῶ ἀφανίσαι. ἔκ ἐχθρῶς γὰρ ἡμᾶς εἰσότης τιμωρήσεσθε, ἀλλ' εὖνας, κατ' ἀνάγκην πολεμῆσαντας. Ὡς ὅτε καὶ τῶν σωμάτων ἀδειαν ποιῶντες, ὅσα ἂν δικάζοιτε, καὶ προνοῶντες, ὅτι ἐκόντας τε ἐλάβετε, καὶ χεῖρας προϊσχομένους (ὁ δὲ νόμος τοῖς Ἑλλήσι, μὴ κτείνειν τέτας) ἔτι δὲ καὶ εὐεργέτας γεγενημένους^z διαπαντός. ἀποβλέψατε γὰρ ἐς πατέρων τῶν ὑμετέρων θῆκας, ἔς ἀποθανόντας ὑπὸ Μήδων, καὶ ταφέντας ἐν τῇ ἡμέτερα, ἐτιμῶμεν^a κατὰ ἔτος ἕκαστον^b δημοσίᾳ ἐσθῆμασί τε καὶ τοῖς ἄλλοις νομίμοις. ὅσα τε ἡ γῆ ἡμῶν ἀνεδίδε ἀραῖαι, πάντων ἀπαρχὰς ἐπιφέροντες, εὖνοι μὲν ἐκ Φιλίας χώρας, ἔξυμμαχοὶ δὲ ὁμαίχμοις ποτὲ γενομένοις. ὦν ὑμεῖς^d τετραπλῶν ἂν δρέχεταιε,

k πρὸς τοῖς ἱερεῖς τοῖς Reg. l δι' ἀρετῆς Ar. Dan. m καὶ deest Gr. n πανοικησία Mosqu. Ar. C. Cl. et ex emendatione πανοικησία. Husf. Paulo inferius κρηνησάντων ἀπολλόμεθα Cass. o δίκῃ non habet in textu Reg. sed inter versus rec. manu. p Περιεσώμεθα Gr. q Πλαταιῆς Ar. C. Bar. Ald. Flor. Basf. Reg. Cass. Dan. Gr. r τότε deest Ar. Dan. s ὠφέλιται Gr. t Γραμψθῆναι Marg. Καμθ. Aug. Paulo ante eis τὸς Reg. et v. l. cap. καὶ τὸ, et ξυμμάχων Mosqu. v αὐτῶς Cl. x βραχὺ γὰρ τι τὸ Marg. y ὡς καὶ Bar. δι inf. a m. 2. Aug. καὶ in marg. Mosqu. z διὰ παντός C. Gr. Mosqu. a κατ' ἔτος Dan. Κατὰ τὸ ἔτ. Mosqu. b Δημοσίᾳ τε ἐστ. τε Gr. Mox ἕκ γε ἡ γῆ Reg. c ἔξυμμαχοὶ Gr. deinde γεγενημένοις Reg. d Τὸ τετραπλῶν Reg. Cass. Gr. Mosqu. Aug.

Πανοικησία] Πανοικησία, quod quidam Mss. habent, etiam est in Polluce VI, 163. ex Antiphonte, et in Thoma Mag. πανοικησία c Libanio. Sic quoque Dionys. Halic. VII, 18. et XI, 2. et Moeris. Sed in Thucyd. II, 16. non est πανοικησία, sed Thoma laudat, sed πανοικησία, sine vlla varietate scripturae. Poëtus hic male discedit a versione Vallae, et non recte ad nomen vrbis refert, quod de tota vrbe dicit Thucydides. Paulo post, si in his, ὅτινες Μήδων — ea sententia est, quam Interpretes expresserunt, pro ἀπολλόμεθα, verbo presentis temporis, aliud tempus videtur requiri, ut in illo Themistoclis apud Plutarch. Themist. ὦ παῖδες, ἀπολλόμεθα, εἰ μὴ ἀπολλόμεθα. DVCK.

Ἀπολλόμεθα] Bauer. ἀπολλόμεθα, subint. ἂν. GOTTL.

Θανάτῃ δίκῃ κρῖεσθαι] Κρῖεσθαι δίκῃ etiam Plutarch. dicit Public. p. 193. ἔκ ἐφουγεν ἐπ' αὐτῶ δίκῃ κρῖεσθαι πρὸς Ταρχόνιον. Habent etiam vocabulum δίκῃ hic omnes Mss. excepto Regio. Et ob id suspectum esse potest, eo quod in hoc genere loquendi fere omittitur. Plutarch. Apophthegm. p. 327. κρῖόμενος θανάτῃ. Aelian. XIII. Var. Hist. 42. ἐκρινάν με θανάτῃ. Polyb. VI, 12. θανάτῃ δὲ κρῖει μόνος, sc. ὁ δῆμος. Similiter in eo, quod ex Athenaei XIII, 6. adfert Budaerus, κρηνομένη δὲ ὑπὸ Εὐθρα τὴν ἐπὶ θανάτῃ, ἀπέφυγε. In quibus Stephanus Append. ad Script. de Dialect. p. 110. decisse putat δίκῃ. Quamquam etiam κρῖειν suppleri potest e loco Demosthenis, quem et ipse laudat, κρῖεσθαι κρῖειν θανάτῃ.

Mox ἀτιμάρητοι Thomas Mag. in τιμωρῶ exponit ἀφροῦθητοι, vbi et Πλαταιῆς. DVCK.

ἔτι δὲ καὶ εὐεργέτας γεγενημένους] Dionys. Halicarn. p. 7. δέδιμεν περπεραμί et Mss. λέξις inquit, πάνυ χαριέτωτος συγκεκμημένη, καὶ μετὰ πάθος. WASS.

Γραμψθῆναι] Pro γραμψθῆναι non dubitavi reponere ex marg. γραμψθῆναι. Ea vox in defuetudinem abiit post Platonis tempora, et varie scribitur a Grammaticis. Poëtæ, et Homeris sequaces retinent scripturam veterem διὰ συμφασμὸν εὐφρανον, ut alicubi Eustathius. Homerica enim sunt, Ἐν δὲ γόνυ Γνάμψεν. γραμψτὸν νόημα, et γραμψτοῖς ἀγνίστροισιν, μέλεσσιν. Hesiod. Op. 205. γραμψτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὄνυχεσσιν, hoc est κεκαμμένοις. Paulo infra apud Hesiod. v. 273. cum Alex. Clemente pro ἔσθαι — ἐπ' αὐτοῖς legerim, Ἐσθῆμεν ἀλλήλους, ἐπεὶ ἔστι μετ' αὐτῶν. Aschylus Per. 577. Γραμψτόμενοι δ' ἄλλ' δεινῶ vbi male Interpres, et Stobolista. Lycobron 1247. Ἔ ποτ' Οἰκιστὸς δόρυ Γνάμψει θείονος. Cullimachus Del. 311. γραμψτὸν ἔδος σκολιῷ λαβυρῖθου. Plutarch. Rep. X. p. 762. Francof. κνάπτουτες ἐπ' ἀσπαλάθων antiquam scripturam seruauit Iustinus Martyr, cuius vnus auctoritate rescribendum, γνάμπτουτες. Apollonius ad nauigantes transtulit II, 350. Ῥῆθῃν ἄκυρὸν ποταμὸν, ἀκτὴν τε μέλαιναν γνάμψουτες, vti et 946. 967. 1012. Idem III, 1248. Περὶσσαν τευχῶν βεβημένοι. Ἐδ' ἐδύνατο Κεῖνο δόρυ γνάμψαι. et 1349. Γνάμψαι δὲ γνάπτ' ἑλαφρᾶ. Apud Nicolaum Theriac. p. 8. Aldin. Γναμψτόμενοι etiam pro ξοῖμοι. Orrianius Hal. III,

meliores sitis, aliquid praeter decorum et dignitatem vestram statueritis; neue rem ab humanitatis officio alienam iudicent, si spolia de nobis, qui de Graecis vniuersis bene meriti sumus, in publicis templis suspendantur. Facinus autem atrox esse videbitur, si Lacedaemonii Plataeas diripiant. Et omnes iniq̄o ferent animo, quod patres quidem, maioresque vestri, nomen huius ciuitatis in tripode Delphico virtutis ergo insculperint, vos vero ex vniuersa Graecia propter Thebanos hoc ipsum deleatis. Nam eo calamitatis iam progressi sumus, quippe qui et ante periissemus, si Medi vicissent, et nunc apud vos, qui nobis olim eratis amicissimi, a Thebanis superamur, et duo grauissima certamina subiimus: vnum quidem, tunc, ne fame necaremur, nisi urbem dedidissemus; alterum vero, nunc, quod capitis causam dicamus, et in salutis discrimen vocemur. Et nos illi Plataeenses, qui supra vires optime meriti sumus de Graecis vniuersis, deserti, omnique auxilio destituti, ab omnibus reiicimur. nec eorum quisquam, qui tunc eiusdem periculi socii fuerunt, nunc nobis opem fert: quinetiam, Lacedaemonii, veremur, ne vos, vnica spes nostra, parum constantes sitis.

Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 327.

58. „Sed vos oramus, et per Deos, qui nostrae societatis, foederisque praesides ac testes quondam fuerunt; et per virtutem, quam erga Graecos demonstrauiamus, vt flectamini, et sententiam mutetis, si quid forte vobis a Thebanis persuasum fuerit: vtque hanc gratiam vicissim ab illis reportetis, ne ipsi illos occidant, quos a vobis occidi non decet; et honestum beneficium pro turpi ab illis reportetis, neue, vt aliis gratificemini, infamiam ipsi pro beneficio in eos collato subeatis. Nam corpora nostra morte mulctare vobis est in promptu: sed huius facinoris infamiam delere est difficillimum. non enim hostes iusto afficietis supplicio, sed amicos, qui necessitate compulsi bellum vobis fecimus. Itaque si mortis metu nos liberetis, sententiam religiose, sancteque tuleritis, illud in primis cogitantes, nos volentes in vestram venisse potestatem, et more supplicum manus tendentes, (huiusmodi autem homines ipse Graecorum ritus occidi vetat, praeterea nos perpetuo de vobis bene meritos esse. Aspicite enim sepulchra patrum vestrorum, quos a Medis caesos, et in agro nostro sepultos quotannis publice cohonestabamus et indumentis et aliis inferiis; primitias etiam fructuum, quos noster suo tempore tulit ager, amici amicis ex amico agro, et socii illis, qui quondam commilitones fuerant, offerentes. Quibus

Λακεδαιμόνιοι. Ἔρα δὲ, πᾶς κολακείαι λαθύνοντας τοὺς Λάκωνας. Ἀνατεθῆναι] ἀπὸ κοινῆ τοῦ ἀποδέξανται. Ἐς τὸν τρίποδα] τὸν ἐν τῶν Μυθῶν σκύλων, ὃν ὁ Πλευσταῖος ἐποίησε. Θηβαίων ἡσσώμεθα] διὰ τοὺς Θηβαίους καταβαλλόμεθα. Νῦν δὲ] κινδυνεύομεν δηλοῦσι. Καὶ ἀτιμώρητοι] ἀδελφῶν βοήθειαν ἔχοντες ὑπὸ τινας. Τῶν ξυμμαχικῶν] τῶν ἐφόρων τῆς ξυμμαχίας ἡμετέρας. Καὶ τῆς ἀρετῆς] τῆς ἡμετέρας. Τῆ; ἐς τοὺς Ἕλληνας] ἀπὸ κοινῆ τοῦ ἔνεκα. τὸ ἔξῃς, ἀξιώμεν καμψῆθαι. καὶ τὸτο ἀπὸ τῆ πρόσωτος. Οὐδὲ μὴ ὑμῖν πρόπει] ἀξιώμεν, ἀπὸ κοινῆ. Δόντες ἄλλοις] τοῖς Θηβαίοις. Κατὰν αὐτοῦ] ὑμᾶς τοὺς Λάκωνας. Ἄλλ' εὐνοῆς] εὐνοῆς δηλοῦσι. Ἄπε καὶ τῶν σωμάτων] ἀνωτέρω μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως ἡγωνίζετο. νῦν δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ἑαυτῶν σωμάτων. Καὶ χεῖρας προῖσχομένους] ἰκετεύσαντας. Ταῦτες] τοὺς αὐτοκόλους. Παρὰ τοῖς αὐθένταις] τοῖς

133. γένου γναμπτοῦ σιδήρου. Vbi *Miff.* quomodo apud *Homero* *γναμπτοῦ* obtrudunt: id quod fecit et alibi *Schellastz.* Hal. V, 574. νόου γνάμπτοι σιδήρου. Quo in loco, vt id obiter moneam, lege ex *Cod. Mf.* Μῆτηρ δὲ πρῶτον μὲν ἄτυζομένη δεδούνηται, non πεποτήγαι de hirundine sermo. Confer denique Hal. V, 164. et *Hesych.* in εὐγναμπτον. WASS. Γνάμπτω, γναμπτός, et ἐπιγνάμπτω de animo dici ostendit *Stephan.* in *Thest.* Add. *Stanlei.* ad *Aeschyl.* *Prom.* 103. *Hesych.* ἐπιγνάψωσα (*Sopig.* recte ἐπιγνάψωσα) ἐπιτακτικῶσα, συμπίσσωσα. *Aeschyl.* *Prometh.* 994. Γνάψει γὰρ ἄδεν τῶνδ' ἐμ', ὅτε καὶ φράσσει. *Schol.* ἐπικλάσει, vt mox *Thucyd.* C. 59. ἐπικλασθῆναι τῆ γνώμῃ. Κάμπτω et ἐπικάμπτω quidem haud dubie eandem significationem habent. Sed *γναμψῆναι* vix videtur a scriba potuisse proficisci. DUCK.

Ἐφόρου] Vid. *Euripidem* *Androm.* 778. WASS. Νόμος τοῖς Ἕλλησι] Vid. *Fest.* III. *Antiquit. Homericar.* 14. et *infr.* *Cap.* 66. 67. DUCK. Ἀποβλέψαι] Vid. II, 71. et *Themistium* *Orat.* VI. p. 82. WASS. Κατὰ ἔτος ἕκαστον] Huius anni sacri totam rationem multis describit *Plutarch.* *Amibid.* p. 608. Alia hac pertinetia habent *Luifin.* II. *Parerg.* 14. et *Cord.* ad *Virgil.* III. *Aeneid.* 301. et V, 46. Quid sint ἀρεταί, et ἀρεταὶ καστοί, ostendunt *Graeci.* ad *Hesiod.* *ἔργ.* v. 31. et *Meiltem.* ad *Lio-* *gen.* *Laërt.* II, 32. DUCK. Ἐσοθήματα] De ritu vestimenta et alia pretiosa cremandi in defunctorum honorem, v. *Dorvill.* ad *Charic.* 72. 60 7 11.

μη ὀρθῶς γνόντες. ^e σκέψασθε δὲ Πausanias μὲν γὰρ ἔθαπτεν αὐτὰς, νομίζων ἐν ᾗ τε Φιλία τιθέναι καὶ παρ' ἀνδράσι τοιούτοις ὑμῖς δὲ, εἰ κλειεῖτε ἡμᾶς, καὶ χάραν τὴν Πλαταιίδα Θεβαϊδὰ ποιήσετε, τί ἄλλο ἢ ἐν ^f πολεμίας τε καὶ παρὰ τοῖς ^g αὐθένταις παλίστρας τὰς ὑμετέρας καὶ ξυγγενεῖς, ἀτίμους γεῶν, ὧν νῦν ἰσχυροὶ, καταλείψετε; πρὸς δὲ, ^h καὶ γῆν, ἐν ἣ ἡλευθερώθησαν οἱ Ἕλληνες, δαλώσατε; ἰσθὰ τε θεῶν, οἷς εὐξάμενοι Μῆδων ἐκράτησαν, ἐρημύετε; καὶ θυσίας τὰς παλίστρας τῶν ⁱ ἐσσαμένων καὶ κλισάντων ^k ἀφαιρήσεσθε;

νθ. „ ^l Οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης, ὦ Λακεδαιμόνιοι, τάδε, ἔτε εἰς τὰ κοινὰ τῶν Ἑλλήνων νόμιμα καὶ ἐς τὰς προγόνους ἀμαρτάνειν, ἔτε ἡμᾶς τὰς εὐεργέτας, ἀλλοτρίας ἕνεκα ἔχθρας, μὴ αὐτὰς ἀδικηθέντας, διαφθεῖραι φείσασθαι δὲ καὶ ἐπιπλασθῆναι τῇ γνώμῃ, ^m οἶκτον σώφρονα λαβόντας· μὴ, ὧν πεποιήμεθα, μόνον ⁿ δεινότητα ^o κατὰνοῦντας, ἀλλ' οἷοί τε ἀν' ὄντες πάθομεν, καὶ ὡς ἀπάθμητον τὸ τῆς ξυμφορᾶς, ^p ὦ τινί ποτ' ἀν καὶ ^q ἀναξίως ^r ξυμπέσοι. ἡμεῖς τε, ὡς πρέπον ἡμῖν, καὶ ὡς ἡ χρεία προάγει, ^s αἰτέμεθα ὑμᾶς, θεὸς τὰς ὀμοθυμίαις καὶ κοινὰς τῶν Ἑλλήνων ἐπιβουόμενοι, πείσαι τάδε, ^t προσφερόμενοι ὄρεας, ἃς οἱ πατέρες ὑμῶν ^v ἄμωσαν, μὴ ἀμνημονεῖν, ἰκέται γιγνώμεθα ὑμῶν ^x τῶν πατρῶν τάφῳ· καὶ ἐπικαλέμεθα τὰς ^y κεκημῶτας, μὴ γενέσθαι ὑπὸ Θεβαϊοῖς, ^z μηδὲ τοῖς ἐχθροῖς φίλτατοι ὄντες παραδοθῆναι. ἡμέρας τε ^a ἀναμιμνήσκωμεν ἐκεῖνης, ἣ τὰ λαμπρότατα ^b μετ' αὐτῶν πρέξαντες, νῦν ἐν τῇδε τὰ δεινότατα κινδυνεύομεν παθεῖν. ὅπερ δὲ ἀναγκαῖόν τε καὶ χαλεπώτατον τοῖς ὧδε ἔχουσι, λόγῳ τελευτᾶν, διότι καὶ τῷ βίῳ ὁ κίνδυνος ἐγγύς μετ' αὐτῶν, παυόμενοι, λέγομεν ἡδὴ, ὅτι ὁ Θεβαῖος παρέδομεν τὴν πόλιν, (εἰλόμεθα γὰρ ἀν' ἐπὶ γε τῆς, τῷ αἰσχύτῳ ὀλεθρῷ, λιμῷ, τελευτῆσαι) ὑμῖν δὲ πισεύσαντες προσήλθομεν. καὶ δίκαιον, εἰ μὴ πείθομεν, ἐς τὰ αὐτὰ ^c καταστή-

^e Σκέψασθε Dan. Et paullo post νομίζω et ἐκτενέτε. ^f Πολεμίας παρὰ Gr. ^g De hac voce vide Suidam, Phanorium, et Harpocr. ^h καὶ δεστ Reg. ⁱ Ἰδρυσαμένων Ar. C. Dan. Hoc inter veris scriptum habet Gr. Ἰσαμένων abradit secunda litera Cass. Mosqu. in marg. οἰκτομησαμένων, c. signo referendi ad ἰσαμ. (qf. expl.) ^k Ἀφαιρηθήσεσθε Gr. Hudf. Eἶ in eo ἀφαιρηθήσεσθε. Duck. ^l Id est: τάδε ἂν ἴτε πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης, οὗτε τὸ ἀμαρτάνειν τε τὰ etc. οὗτε τὸ ἡμᾶς τὰς εὐεργέτας διαφθεῖραι, πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης. Ae. Port. ^m οἶκτον σώφρονα Marg. Bar. Ald. Flor. Basf. Steph. 1. Cass. Reg. sed in vtroque rec. manu inter veris scriptum erat in et a. et in (Cass. quoque in marg. γρ. οἶκτον σώφρονα. οἶκτον σώφρονα Aug. ⁿ δεινότητα Ar. C. ^o κατανοῦντας. Bar. Ald. Flor. Basf. Reg. Cass. Gr. Eadem scripturam in Appendice Variar. Lect. annotauerat Hudfonus, sed sine nota Codicis. Paulo ante Gr. in contextu quoque λαβόντες, cum a super e. ^p Ὅ τινί ποτ' ἀν καὶ ἀναξίως Marg. Cam. Cass. Gr. Aug. ^q Συμπέσοι Reg. Cass. Gr. et paullo post πρέπον ἡν manu rec. Cass. Συμπέσοι Mosqu. ^r Syntaxis est haec: αἰτέμεθα τὰς θεῖς ὀμοθυμίαις καὶ κοινὰς τῶν Ἑλλήνων, ἐπιβουόμενοι, πείσαι ὑμᾶς Λακεδαιμόνεις τάδε ἃ λέγομεν, προσφερόμενοι etc. Vel, τὰς θεῖς ἐπιβουόμενοι αἰτέμεθα αὐτὰς, πείσαι ὑμᾶς τάδε, αἰτέμεθα (λέγω) προφ. etc. Ae. Port. ^s Προσφερόμενοι Marg. Ar. C. Cl. Dan. Aug. Sic quoque videtur fuisse in Cass. nam eorum erat aliquid inter e et q. ^t Ὅμοσαν καὶ μὴ ἀμνημονεῖν Ar. Ὅμοσαν — μὴ ἀμνημονεῖν C. μὴ ἀμνημονεῖν pro ὡς τότε καὶ μὴ ἀμνημονεῖν, vel ἂν ὑμᾶς ἀμνημονεῖν e et q. ^v Ὅμοσαν καὶ μὴ ἀμν. Dan. ^x Haec ita accipienda: τὰς τάφους τῶν ὑμετέρων πατέρων ἱκετεύομεν, καὶ ἱπυβουόμεθα. Infra enim dicitur p. 187. πατέρων τάφους τῶν ὑμετέρων ἱπυβουόμενοι. Ae. Port. ^y κεκημῶτας Marg. Schol. ^z μὴ δὲ C. Reg. ^a ἀναμιμνήσκωμενοι Gr. ^b μετ' αὐτῶν Marg. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Basf. Atque ita Priscianus Lib. XVII. dicens, Graecos ἑαυτὸς pro ἀλάλας vsurpare. μετ' αὐτῶν Reg. Cass. Paulo post verba καὶ δίκαιον, eī μὴ πείθω. in Mosqu. def. in textu, sed adscr. in marg. ^c καταστήσαντες Marg. Ald. Flor. Basf. Cass. Gr. Aug. sed super e ser. a.

Ἀθήναις] Praeter eos, quos in Var. Lect. nominat Hudf. consule Nunnesium ad Phrynich. et Valesium ad Harpocratio-nem. DVCK.

Ἐσσαμένων] Int. intell. ἰσθὰ, quod non improbat Abresch. 334., sed et ad θυσίας, quod praecedit, proxime referri possit. Κρίσαι θυσίας, est, instituerε. GOTTL.

οἶκτον σώφρονα] Qui οἶκτον σώφρ. praeferat, supplebit in λαβόντας, αὐτόν. Abresch. tamen praeplicat vulgata lectio. p. 335. ob praemissum τῇ γνώμῃ. Sed quo referatur αὐτόν non assequor, nisi οἶκτον voluit intelligi. Sed et hoc nihil: οἶκτον σώφρ. λαβ. τὸν οἶκτον. — Bauerus recepit οἶκτον λαβόν-τες, vt sit λαβόντας pro εὐλημμένους dictum, aut int. τὸ πρᾶγμα. p. 127. GOTTL.

ἡμῖν] Si ὑμῖν legatur, aut, vt citat Th. in V. πρέπει, ὑμῶν pro ἡμῶν, iungenda in structura sunt: ὡς πρέπον ὑμῶν πείσαι. Abresch. 335. GOTTL.

πρέπον ἡμῶν] Vera haud dubie lectio ἡμῶν quia sequi ὡς ἡ χρεία προάγει, nempe NOS. ἡμῶν durius sit pro datiuo;

est et Latini, proprium alicuius, p. alicui; Quod si ὑμῶν recipiatur, non retuleris ad ἐπιβουόμενοι, sed ad πείσαι ὡς, apud προάγει, est, pro ἵς ὁ vel προάγει sign. ἀναγκάζει. BAYER.

ὦς — προάγει] T. Mag. in πρέπει, qui ὑμῶν, recte. aliter Miss. WASS.

Ὀμοθυμίαις] Quibus communiter in eadem ara sacra sunt: nam etiam pluribus diis vna ara sacrabatur. Vid. Kubn. ad Polluc. VI, 155. vbi quod adnotat de sex aris duodecim diis Olympiae consecratis, est e Scholiaste Pindari Olymp. V, 10. qui binos deos, qui in eadem ara colebantur, συμβουόμενος vocat; quemadmodum et Strabo XI, 512. Persicos quosdam δαλιμονας, quibus eadem aedes et ara sacra erat. Add. Spanhem. Epist. III. ad Morell. p. 183. Quod eodem ὀμοθυμίας vocatos dicit Kubn. id est e Thucyd. IV, 97. vbi vid. Schol. Hesych. et Suidam. DVCK.

ἰκέται — πατρῶν] Genit. πατρῶν pendet ab ἰκέται, vt

Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 327.

vos contraria feceritis, nos iniquo iudicio damnantes. Rem enim considerate. Pausanias quidem eos humavit, existimans, illos a se in agro amico, et apud amicos humari. Vos vero, si nos occideritis, et agrum Plataensem Thebanum feceritis; quid aliud, quam patres, cognatosque vestros, honoribus, quibus nunc afficiuntur, spoliatos, in hostili solo, et apud ipsos eorum interfectores relinquetis? praeterea vero, et agrum, in quo Graeci in libertatem vindicati fuerunt, in seruitutem redigetis? delubra etiam deorum, ad quae votis conceptis illi Medos superarunt, deserta patieminus? et patria sacrificia illorum, qui *templa* fundarunt, et considerant, tolletis?

59. „Nequaquam haec vobis, Lacedaemonii, in gloriam cedent, neque vt in publica Graecorum instituta et in maiores vestros peccetis; neque vt nos de vobis bene meritos propter alienas inimicitias, cum vos ipsi nullam iniuriam a nobis acceperitis, occidatis. Sed *rem vestra gloria dignam facietis*, si nobis parcatis, animoque frangamini, modesta misericordia tacti: considerantes non solum atrocitatem supplicii, quo plectemur; sed etiam quales simus nos, qui hoc ipsum patiemur: *considerantes* etiam, quam sit incertum, cuinam calamitas vel immerenti sit euentura. Nos igitur (vt nos decet, vtque necessitas ipsa nos cogit,) Deos imploramus, qui iisdem aris a nobis aequae coluntur, quique Graecis omnibus sunt communes, et ab illis petimus, vt vobis persuadeant haec, *quae dicimus*, proferentes ius-iurandum, quod patres vestri iurarunt, cuius vos obliuisci non oportet. Et patrum vestrorum sepulcra suppliciter oramus, et vita defunctoꝝ imploramus, * ne in Thebanorum potestatem redigamur, neue nos, qui vobis amicissimi sumus, inimicissimis tradamur; illumque diem in memoriam vobis redigimus, quo praeclarissima facinora cum patribus vestris edidimus, nos, qui nunc, hoc ipso die, in grauissimo capitis periculo versamur. Quod autem et necessarium, et acerbissimum est hominibus in huiusmodi fortuna constitutis, dicendi finem facere, quod cum ipso dicendi fine vitae quoque finiendae periculum sit proximum, finem dicendi facientes, illud iam dicimus, nos non dedidisse urbem Thebanis, (nam fame, turpissimo necis genere, necari, quam hoc facere, maluissimus) sed vobis, ad quos vestra aequitate freti accessimus. Et aequum est, nisi vos exorare possimus, nos a vobis hoc saltem impetrare, vt in eundem locum, vnde processimus, nos restituatis; et periculum, quodcunque fors tulerit, nos ipsos

* Ne se Thebanis subiici sinant etc. et paulo infra, Istumque diem illis in memoriam redigimus, quo cum ipsis res praeclarissimas gerentes etc. *Hobbesius.* HVDS.

φονεύσιν. αὐθένται κυρίως οἱ ἀποχρῆστες, καὶ οἱ πολέμιοι. οἱ δὲ νῦν, αὐθέντας τῆς κυρίας καὶ δεσπότικας. αὐθέντας δὲ τοὺς Θεοβίους ἄδε φησὶ. Πρὸς δὲ, καὶ γῆν] πρὸς τοῖς εἰρημένιοις. Τῶν ἐσσημένων] ἰδρυσσμένων. Ἀφαιρήσεσθε] ζημιώσετε. Οὐ πρὸς τῆς ἡμετέρας δόξης] ἔχ' ἀπτεται τῆς ἡμετέρας δόξης. Ἔρα πάλιν, πᾶς κολακεύει. Οὔτε ἐς τὰ κοινὰ] ἀπὸ τῆ ἀδόξου καὶ ἀδύλου τῆς τύχης τὸ ἐπιχειρήμα, ἐν ᾧ καὶ εἰσβολὴ αἰδῶς καὶ ἐλέου. Ἄλλ' οἷοί τε ἄν] τῆτέστιν, εὐεργέται τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὑμῶν αὐτῶν, διὰ τὰ ἐν Ἰθάκῃ. Ἡ χρεία] ἢ ἀνάγκη. Θεὸς τῶν ὀμοβαμῶν] τῶν τιμωμένων ἐν τοῖς αὐτοῖς καὶ ὀμοίοις βωμοῖς. Τῶν πατρῶων τάφων] ἐνεκα, δηλονότι. Τοὺς κεκηκῶτας] τοὺς νεκροὺς. Ἀναγκαῖόν τε] χρήσιμον. Λόγῳ τελευτῆν] ἦγεν, κατὰ τὸ τέλος τῆ λόγῳ εἰπεῖν. Τῷ ἀίσχισμῳ] τῷ ἀίσχισμῳ, καὶ ἀλέθρῳ, τῷ λιμῷ. Ὀμηρος, Λιμῷ δ' οἴκτιρον θανέειν καὶ ποτμον ἐπιστεῖν.

Portus vult, probante Abresch. 335. non, vt Schol. ἀπὸ τῆ ἐνεκα. GOTTL.

Κεκηκῶτας] Κεκηκῶτας *Marg.* bene opinor, illud fere Poëtarum; vel, vt *Eustathius*, Ionum est. mecum facit ad *Pellucet*, qui sic adduxerat, *Cl. Iungermannus* III, 106. Sed et Poëtae saepe hac forma. *Theocrit.* ἢ γὰρ ἀπ' ἄγρας Τανίκα κεκηκῶς ἀπαύεται. Ἀττικώτερον *Eustathio* iudice scribamus κεκηκῶτας. Sic, inquit, ἀγρῆτες; pro ἀκρῆτες, et ἑσθμεν, apud *Sorhoc.* Ai. 1260. pro ἐσθμεν; sed de hac scriptura ampliandum. *WASS.*

Μῆ γεν. ὑπὸ Θεβ.] Male haec refert *Hobbes.* ad ἤρωας,

cum sequatur: μήτε φίλτατοι ὄντες παραδοθῆναι quod ad ipsos Plataenses manifeste referatur: omnes illi Infinit. pendent ab αἰτήμαθα. *BAVER.*

Ἡμέρας — παθεῖν] *Priscianus* XVIII, 1172. *Graeci.* ἀναμνησκόμενον, sed *Mss.* et *Priscianus* cum editis faciunt. *Prisc.* tamen μεθ' ἐκῶτων. atque ita *Codex Ms.* B. Pub. Cantab. et *Cl. Gr.* *WASS.*

Ἀναγκαῖόν τε] Male Schol. expl. χρήσιμον. Quae utilitas enim finiendi? *BAVER.*

Τῷ ἀίσχισμῳ ἀλέθρῳ] Vid. quae anotarunt *Casaub.* ad *Dion.* *Halic.* VI, 86. et *Cerd.* ad *Virg.* IX. *Aen.* 340. *DVCK.*

σαντας, τὸν ξυτυχόντα κίνδυνον εἶσαι ἡμᾶς αὐτὰς ἐλίσθαι ἐπισιγήτομέν τε ἅμα, μὴ, ^d Πλαταιῆς ὄντες, ^e οἱ προθυμότεροι περὶ τὰς Ἑλληνας γινόμενοι, Θεβαίους, τοῖς ἡμῶν ἐχθίοις, ἐκ τῶν ὑμετέρων χειρῶν, καὶ τῆς ὑμετέρας πίστεως, ^f ἰκέται ὄντες, ἃ Λακεδαιμόνιοι, παραδεδῆναι ^g γενέσθαι τε σωτῆρας ἡμῶν, καὶ μὴ, τὰς ἄλλας Ἑλληνας ἐλευθερῶντας, ἡμᾶς διολέσαι.

ξ'. Τοιαῦτα μὲν οἱ ^h Πλαταιῆς εἶπον. οἱ δὲ Θεβαῖοι, δεισαντες, πρὸς τὸν λόγον αὐτῶν μὴ οἱ Λακεδαιμόνιοι τι ἐνδῶσι, ⁱ παρελθόντες ἔφασαν καὶ αὐτοὶ βέλεσθαι εἰπεῖν, ἐπειδὴ καὶ ἐκείνοις, παρὰ γνάμην τὴν αὐτῶν, μακρότερος λόγος ἐδόθη ^k τῆς πρὸς τὸ ἐρώτημα ἀποκρίσεως. ὡς δ' ἐκέλευσαν, ἐλεγγον τοιαύδε.

ξά. „ΤΟΥΣ μὲν λόγους ἔκ ἀν ἠτησάμεθα εἰπεῖν, εἰ καὶ αὐτοὶ βραχέως τὸ ἐρωτηθὲν ἀπεκρίναντο, καὶ μὴ ἐπὶ ἡμᾶς τραπέμενοι, κατηγόριαν ἐποίησαντο, καὶ περὶ ^l αὐτῶν, ἔξω τῶν προκειμένων, καὶ ἅμα δὲ ^m ἠτιεσμένων, ⁿ πολλὴν τὴν ἀπολογίαν, καὶ ἔπαινον, ἂν ἔδει ἐμὲψατο. οὐν δὲ ^o πρὸς μὲν τὰ ἀντιπεῖν δεῖ, ^p τῶν δὲ ἐλεγχον ποιήσασθαι ^q ἵνα μήτε ἡ ἡμετέρα ^r αὐτῶν κακία ὡς Φελλῆ, μήτε ἡ τῶν δόξα, τὸ δ' ἀληθὲς περὶ ἀμφοτέρων ἀκούσαντες, κρινῆτε. ἡμεῖς δὲ ^s αὐτοῖς διέφοροι ἐγενόμεθα ^t τοπρῶτον, ὅτι, ἡμῶν κλισάντων Πλαταιῶν ὕπερον τῆς ἄλλης Βοιωτίας, καὶ ἄλλα χωρία ^v μετ' αὐτῆς, ἃ ξυμμίχως ἀνθρώπων ἐξελάσαντες ^x ἔσχεμεν, ἐκ ἡξίον ἔτσι, ὥσπερ ἐτάχθη ^y τοπρῶτον, ἡγεμονεύεσθαι ὑφ' ἡμῶν, ἔξω δὲ τῶν ἄλλων Βοιωτῶν παραβαίνοντες τὰ πάτρια, ἐπειδὴ προσηναγκάζοντο, προσεχάρησαν πρὸς ^z Ἀθηναίους, καὶ μετ' αὐτῶν πολλὰ ἡμᾶς ἐβλαπῶν, ἀνθ' ὧν καὶ ἀνέπεσχον.

ξβ'. „Ἐπειδὴ δὲ ^a καὶ ὁ βάρβαρος ἦλθεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, φασί, μόνοι Βοιωτῶν ἔ Μηδίαι, καὶ τῷ μάλιτα αὐτοὶ τε ἀγάλλονται, καὶ ἡμᾶς λοιδορῶσιν. ἡμεῖς δὲ Μηδίαι μὲν αὐτὰς ἔ φαιμεν, διότι ἔδ' Ἀθηναίους τῇ μέντοι αὐτῇ ἰδέᾳ, ὕπερον, ^{aa} Ἀθηναίων ἰόντων ἐπὶ τὰς Ἑλληνας, μόνος αὐ Βοιωτῶν Ἀττικίσαι. καίτοι σπέψασθε, ^b ἐν αἷω εἶδει ἐκάτεροι ἡμῶν τῷτο ἔπραξαν. ἡμῶν ^c μὲν γὰρ ἡ πόλις τότε ἐτόγχανεν ἔτε κατ' ὀλιγαρχίαν ἰσόνομον πολιτεύουσα; ἔτε κατὰ δημοκρατίαν. ὅπερ δε ἐστὶ ^d νόμοις μὲν καὶ τῷ σωφροεισάτῳ ἐναντιώτατον, ἐγγυλάτῳ δὲ τυράννῳ, δυνατεία ἰλίγων ἀνδρῶν εἶχε τὰ πράγματα. καὶ ἔτσι, ἰδίας δυνάμεις ἐλπίσαντες ἔτι ^e μᾶλλον σήσσει, εἰ τὰ ^f τῷ Μήδῳ κρατήσσει, κατέχοντες ἰσχυροὶ τὸ πλῆθος, ἐπηγάγοντο αὐτόν. καὶ ἡ ξύμπασα πόλις οὐκ

^d Πλαταιῆς Ar. Reg. Cass. Gr. vt et paullo post. ^e οἱ om. Cl. et Cass. (in quo recens manus adscript.) Aug. ^f ἰκέται ὄντες Dan. ^g γενέσθαι δι Cl. Gr. Reg. Cass. Mosqu. ^h Πλαταιῆς Ar. C. Bar. Ald. Flor. Bas. ⁱ παρελθόντες Reg. ^k τῆς non habet Reg. Mox δε δι ἰκέτ. Reg. Cass. Gr. in Aug. inf. a m. 2. ^l αὐτῶν Ar. Bar. Cl. Gr. Reg. Cass. Mosqu. ^m ἠτιεσμένων Dan. Gr. ἠτιεσμένων Mosqu. ⁿ Hoc est, εἰ μὴ πολλὴν ἀπολογίαν ἐποίησαντο αὐτῶν, ἔδει ἔδει ἠτιεσάτο, καὶ εἰ μὴ πολλὴν ἔπαινον ἐποίησαντο ἐκείνων τῶν πραγμάτων, ἔδει ἐμὲψατο. Ac. Port. ^o Scilicet κατηγόριαν. Vide Stephani Append. ad al. Scripta de Dial. Att. p. 184. ^p τὴν δε Ar. τῶνδε scilicet τῶν πραγμάτων, ἂν εἰ Πλαταιῆς πολλὴν ἔπαινον ἐποίησαντο. Ac. Port. τὴν δ' ἐλεγχον Gr. ^q Id est, ἵνα μήτε ἡ κακία, ἢ ἔτσι ἢ ἡμῶν εἶναι εἶπον, αὐτῶν ἐφελῶ, μήτε ἡ τῶν Πλαταιῶν δόξα, ἔτσι ἔτσι διὰ τὴν ἰστίαν ἀρίτην αὐτῶν ἔτσι εἶναι ἔτσι. Ac. Port. ^r αὐτοῖς Ar. C. Ald. Ar. ex alicuius emendatione. Hnsf. αὐτοῖς Dan. ^s αὐτοὶ Marg. ^t τὸ πρῶτον Ar. C. Mosqu. τὸ non agnoscunt Bar. Cl. Ald. Flor. Baj. Reg. Cass. Aug. τὸ πρῶτον Dan. Gr. ^v μετ' αὐτῶν C. ^x ἔσχεμεν Cl. ^y τὸ πρῶτον Ar. C. τὸ πρῶτον Reg. Dan. Mosqu. Cass. ^z τῶν Ἀθ. Mosqu. ^{aa} καὶ δεστ Ar. Dan. ^{bb} ἰόντων Ἀθηναίων Ar. C. Reg. Cass. Dan. Gr. ^{cc} ἐν αἷω εἶδει, scilicet, περὶ τῶν. Quo pacto reddidit Vallā. Hnsf. ^{dd} μὲν non est in Reg. ^{ee} Pro τῶν κακίᾳ (sic est, ἀραδίᾳ ἐφελῶ) καὶ σωφροεισάτῳ. Ac. Port. ^{ff} ante de abest Ar. Reg. ^{gg} μᾶλλον ἰσχυροὶ Cum. ^{hh} τὸ δὲ καὶ C. Dan. Mox κρατήσσει Reg. Gr. et sic fuerat in Cass. deinde ultima litera erasa erat.

Μακρότερος] i. e. copia, libertas longiorem in slo, quam credidissent (Thebani) habendi orationem data esset. GOTTL.

Μακρ. λόγ. — τ. ἀποκρίσι.] Genit. τῆς ἀποκρίσι. pendet aut a λόγος, cum vi explicandi, quid contineret illa oratio, nempe responsum; vel pro, εἰς ἀποκρίσιν aut a μακρότερος, longior oratio et prolixior, quam quae (simpliciter et paucis) breuiter responderet ad interrogatum. BAVER.

Βραχέως] i. e. κατὰ βραχύ, vt Plato Gorg. 291. videri possit τὸ βραχέως, tanquam ad ἐρωτηθὲν pertineat. v. Abr. 336. GOTTL.

αὐτῶν] Schol. videtur legisse, αὐτῶν; aliequi non explicaret, αὐτῶν τ. Πλατ. BAVER.

Πρὸς μὲν τὰ ἀντιπεῖν δεῖ] Stephanus eo loco, quem refert in Var. Lect. Hudsonus, reprehendit Scholiasten, τὰ interpretantem πινῶ, et monet obseruandum esse hic, contra receptam sermonis Graeci consuetudinem, κινεσσοῦσθε dicitur περὶ μὲν τὰ, pro πρὸς τὰ μὲν. Idem iam ante adnotauerat Budaeus in Commentar. Ling. Gr. pag. 956. et ob eam causam hoc inter exempla implicitae structurae posuerat: quod et repetit ex eo Stephanius ibid. p. 127. DVCK.

eligere finatis. Simul etiam vobis mandamus, *et vos oramus*, Lacedaemonii, ne nos, qui Plataeenses sumus, et qui maximam animi alacritatem pro communi Graecorum salute olim demonstravimus, ex vestris manibus, et ex vestra fide, *quam sequuti deditioem fecimus*, cum simus vestri supplices, Thebanis, qui nobis sunt hostes infensissimi, tradamur: *et vos oramus*, ut nostri servatores sitis, neque, qui caeteros Graecos in libertatem vindicatis, iidem nos funditus perdatis.

Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 327.

60. Atque Plataeenses quidem haec dixerunt. Thebani vero, veriti, ne Lacedaemonii, illorum verbis adducti, aliquid *de supplicii severitate* remitterent, ipsi quoque in medium progressi, se verba facere velle dixerunt, quod illis quoque, praeter suam opinionem, facta fuisset potestas oratione prolixiore respondendi ad propositam quaestionem. Cum autem *Lacedaemonii eos verba facere* iussissent, hanc orationem habuerunt.

61. „NVNQVAM a vobis postulassemus, ut nobis dicendi potestatem faceretur, si et ipsi *Plataeenses* breviter ad interrogata respondissent; nec in nos conuersi, crimina nobis obiecissent; nec extra propositum, praecipue vero cum ne ab vilo quidem fuerint accusati, oratione prolixa se ipsos excusassent; nec pluribus laudassent res a se gestas, quas nullus vituperavit. Nunc igitur oportet nos, partim quidem, ad crimina nobis obiecta respondere; partim vero, laudationem refutare; ut neque nostra improbitas, neque ipsorum gloria ipsis proficit: sed, audita de vtrisque veritate, iudicium faciatis. Nos enim primum ipsis inimici facti sumus, quia, cum Plataeam omnium urbium, quae sunt in Boeotia, postremam condidissemus, et alias vrbes cum ea, quas expulsam hominum colluie tenuimus, isti (ut primum fuerat constitutum) imperio nostro parere nolebant, et cum soli praeter caeteros Boeotos patria instituta violarent, postquam *haec obseruare* cogi coeperunt, a nobis ad Athenienses defecerunt, et illis adiuncti multa damna nobis dederunt, pro quibus et ipsi vicissim multa a nobis acceperunt.

62. Postquam vero barbarus in Graeciam venit, aiunt, se solos ex omnibus Boeotis cum Medis non sensisse; atque hoc potissimum nomine cum ipsi gloriantur, tum etiam nobis conuiciantur. Nos vero fatemur quidem, illos cum Medis non sensisse, quia nec Athenienses: verum cum postea Athenienses eadem ratione aduersus Graecos irent, contra, eos solos ex omnibus Boeotis ab Atheniensibus stetitisse *dicimus*. Atque considerate, in quo reipublicae genere vtrique versantes hoc fecerint. Nam nostra quidem ciuitas tunc temporis neque legitimo paucorum dominatu, neque populari statu gubernabatur: sed (quod legibus et modestiae maxime contrarium est, et quod ad tyrannidem proxime accedit) paucorum virorum potentia reipublicae gubernacula tenebat. Hi autem, quia sperauerant fore, ut suas opes longe firmitus fundatas retinerent, si Medi vicissent, vi plebem coercentes, ipsos accitos

'Επειδὴ καὶ ἐκεῖνοι] τοῖς Πλαταιεῦσι. τὴν αὐτῶν] τῶν Θεβαίων. ὧς δ' ἐκέλευσαν] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Τῆς μὲν λόγου ἐκ αὐτῆς] αὐτῶν μέλλομεν εἰεῖν ἀναστῆναι. Εἰ καὶ αὐτοὶ] οἱ Πλαταιεῖς. Καὶ μὴ ἐπὶ ἡμῶν] καθ' ἡμῶν. Καὶ περὶ αὐτῶν] ἐαυτῶν τῶν Πλαταιέων. Ἐν ὑδαί] τῶν Μηδικῶν. Πρὸς μὲν τὰ] πρὸς τινα. Ἰνα μήτε ἡ ἡμετέρα] ταῦτα εἰρηνικῶς λέγει ὁ Θεβαίος. ἢ γὰρ ἔχει τοῖσιν φρονήσια, ὡς ἐκ τῶν ἐπομένων ἐστὶ δῆλον. ὡς καὶ Ὀμηρὸς ποιεῖ τὸν Ἑκτορα λέγειν τὰ πρὸς τὸν Ἀχιλλεῦα, οἷόν ἐστι αὐτῶν μὲν ἐσθλός, ἐγὼ δὲ σέθεν πολλὸ χεῖρον. Ὁφελῆ] πρὸς τὰ ἡμῶν κατηγορηθέντα. Μήτε ἡ] ἡμετέρα] ἢ δοκοῦσα πρὸς αὐτοὺς κακία. Αὐτοῖς διάφοροι] τοῖς Πλαταιεῦσιν. Ὑστερον τῆς ἄλλης Βοιωτίας] μετὰ τὴν συνόρισιν τῆς ἄλλης Βοιωτίας. Οὐκ ἤξιον ὑμῶν] οἱ Πλαταιεῖς. Ἐξω δὲ] ἀπὸ τῆς ἀνευ. Ἐπειδὴ προσαναγκάζοντο] ἐμμένειν τοῖς πατρίσις ἔθεσι. Καὶ ἡμῶν λοιδορεῖ] Μηδίσαντας δηλονότι. Τῆ αὐτῆ ἰδέῃ] τῆ αὐτῆ ὑποθέσει. Ἀττικίσαι] τὰ τῶν Ἀττικῶν φρονήσια. ὡς περὶ ἡμεῖς μόνοι ἐμῆδισαμεν, αὐτῶ καὶ οὗτοι μόνοι ἠπτίσασαν. Κατ' ὀλιγαρχίαν] τῆς ἐστὶ, κατὰ ἄριστοκρατίαν. Καὶ τῶ σωφρονεσάτρῳ] τῆς ἐστὶ, τοῖς σωφροσιν ἀνδράσι. Ὁλίγων ἀνδρῶν] Ἀτταρίων, καὶ τῶν ἄλλων τῶν Μηδισάντων. Κατέχοντες ἐσχάτῃ] βίᾳ. Ἐπὶ γὰρ ἄγοντο αὐτὸν]

Πρὸς μὲν τὰ —] Traiectio not. pro πρὸς τὰ μὲν. GOTTL. Οὐκ ἤξιον — ἠπτιμονεσάτρῳ ἔφ' ἡμῶν] Vid. ad Lib. I. Cap. 56. ἢ τῶν] Male praefixa sunt verba Scholio ἢ τῶν δόξα. DVCK. potius: ἡ ἡμετέρα αὐτοῖς κακία. ABR. 336. GOTTL.

αὐτοκράτωρ ἔσα ἑαυτῆς τῆς ἔπραξεν, ἐδ' ἄξιον, αὐτῆ ἰνεϊδίται, ἂν μὴ μετὰ νόμων ἤμαρτεν. ἐπει-
δὴ γὰρ ὁ τε Μήδος ἀπῆλθε, καὶ τὰς νόμους ἔλαβε, σκεψασθαι χρῆ, Ἀθηναίων ὑπερον ἐπιόντων, τὴν
τε ἄλλην Ἑλλάδα καὶ τὴν ἑ ἡμετέραν χάριεν πειρωμένων ὑφ' αὐτοῖς ποιῆσθαι, καὶ κατὰ γάσιν ἤδη
ἐχόντων αὐτῆς ἢ τὰ πολλὰ, εἰ, μαχόμενοι ἐν Κορωνεία, καὶ νικήσαντες αὐτὰς, ἠλευθερώσαμεν τὴν
Βοιωτίαν, καὶ τὰς ἄλλας νῦν προθύμως ξυλευθεροῦμεν, ἵππας τε παρέχοντες, καὶ παρασκευὴν, ὅσων
ἔκ ἄλλοι τῶν ξυμμαχῶν. καὶ τὰ μὲν ἐς τὸν Μηδισμόν τοσαῦτα ἀπολογώμεθα.

Ξ γ . „Ὡς δὲ ἡμεῖς μᾶλλον τὴ ἡδμήκατε τὰς Ἑλλήνας, καὶ ἀξιώτεροί ἐστε πάσης ζημίας, πει-
ρασώμεθα ἀποφάνειν. * ἐγένεσθε, ἐπὶ τῇ ἡμετέρα τιμωρίᾳ, ὡς Φαῖε, Ἀθηναίων ξύμμαχοι καὶ
πολιταὶ ἐκὼν ἢ χρῆν τὰ πρὸς ἡμᾶς μόνον ὑμᾶς ἢ ὑπάγεσθαι αὐτὰς, καὶ μὴ ξυνεπιόναί μετ' αὐτῶν
ἄλλοις, ἢ ὑπάζχον τε ὑμῖν, εἴτι ἢ καὶ ἀκόντες προσήγεσθε ὑπ' Ἀθηναίων, τῆς τῶν Λακεδαιμονίων
τῶνδε ἡδὴ ἐπὶ τῷ Μήδῳ ὁ ξυμμαχίας γεγενημένης, ἣν αὐτοὶ μάλιστα προβάλλεσθε· ἰκανὴ ῥ γε
ἦν ἡμᾶς τε ὑμῶν ἀποτρέπειν, καὶ, τὸ μέγιστον, ἀδῶς παρέχειν βλεῦσθαι. ἀλλ' ἐκόντες καὶ ἔβια-
ζόμενοι εἴτι, εἴλεσθε μᾶλλον τὰ ἢ τῶν Ἀθηναίων. καὶ λέγετε, ὡς αἰσχρὸν ἦν προδῆναι τὰς εὐεργέτας·
πολὺ δὲ γε αἰσχρὸν καὶ ἀδικώτερον, τὰς πάντας Ἑλλήνας ἢ καταπροδῆναι, ὅς ξυνωμόσατε, ἢ Ἀ-
θηναίους μόνους· τὰς μὲν, καταδραχμένους τὴν Ἑλλάδα, τὰς δὲ, ἔλευθεροῦντας. καὶ ἔκ ἴσῃν αὐ-
τοῖς τὴν χάριεν ἀναπέδοτε, ἐδὲ αἰσχρῆς ἀπῆλλαγμένην. ἡμεῖς ἢ μὲν γὰρ ἀδικήμενοι αὐτὰς, ὡς Φα-
τὲ, ἐπηγάγεσθε, τοῖς δὲ ἀδικῆσιν ἄλλας ξυνεργοὶ ἢ κατέστητε. καίτοι τὰς ὁμοίας χάριτας
μὴ ἀντιδιδόναι ἢ αἰσχρὸν μᾶλλον, ἢ τὰς μετὰ δικαιοσύνης μὲν ὀφειληθείσας, ἢ ἐς ἀδικίαν δὲ ἀπο-
διδόμενας.

Ξ δ . „Δηλὸν τε ἐποίησατε, ἐδὲ τότε τῶν Ἑλλήνων ἕνεκα μόνον ἔβιασάντες, ἀλλ' ὅτι ἐδ' Ἀθηναῖοι.
ἡμεῖς ἢ δὲ, τοῖς μὲν ταυτὰ βλομένοι ποιεῖν, τοῖς δὲ τάναντία, καὶ νῦν ἀξιώτε, ἀφ' ἂν
δὲ ἐτέρας ἐγένεσθε ἀγαθοὶ, ἀπὸ τῶν ἀφελείσθαι. ἀλλ' ἔκ εἰκός· ἢ ὡσπερ δὲ Ἀθηναίους
εἴλεσθε, τῶντοις ξυναγωνίζεσθε. καὶ μὴ προφέρτε τὴν τότε γενομένην ξυνωμοσίαν, ὡς χρῆ ἀπ' αὐ-
τῆς νῦν σάζεσθαι. ἢ ἀπελείπετε γὰρ αὐτὴν, καὶ παραβάντες, ξυγκατεδραχῆσθε ἢ μᾶλλον Αἰγινή-
τας, καὶ ἢ ἄλλας τινὰς τῶν ξυνωμοσάντων, ἢ διεκωλύετε· καὶ ταῦτα, ἔτε ἀκόντες, ἢ ἔχοντες τε
τὰς νόμους, ἔσπερ μέχρι τῆ δεῦρο, καὶ ἐδενὸς ὑμᾶς βιασαμένους, ὡσπερ ἡμᾶς. τὴν τελευταίαν τε,

α ἡμετέραν Cass. b ταπεινὰ Ald. Flor. αὐτοῖς τὰ πολλὰ Dan. αὐτῆ; abest Mosqu. et καὶ ante κατὰ ἀδερ. marg. i ἡδμήκατε
Ar. C. Dan. k Potest et haec sententia per interrogationem legi. Sierb. l χρῆ Mosqu. m ὑπάγεσθαι C. n Pro ὑπαρχόντες
ὁμῶν. Ae. Port. ἢ τὴν ὑμῖν Reg. o καὶ deest Ar. p ἔγγυς Ar. C. Dan. q γὰρ Marg. Gr. In Cass. rec. manu γὰρ super
γὰ scriptum erat. r τῶν non agnoscunt Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Mosqu. Aug. s κατὰ προδῆναι Cass. t Pro πρὸς οὐς ξυμ-
μαχίαν ποιεῖσθε. Nam ξυνωμοσία infra accipitur pro ξυμμαχία: quoniam εἰ ξυμμαχοί, iuramento adhibito, fidem mutuam dant. Ae. Port.
Paullo post καταδραχμένους Gr. u μὲν abest Mosqu. qui idem inuerset, αὐτὸς ἀδικῶν. v κατέστητε Gr. w οὐκ αἰσχρὸν legit Valla.
μᾶλλον in marg. Mosqu. x ἐς ἀδικίαν Ar. C. Dan. y ἀπὸ τῶν Ae. Port. Mox ταυτὰ Gr. ἡμῶν δὲ Mosqu. male. ita et Aug. sed
u superfer. z m. 2. z ὡσπερ ἐδὲ ἄρ. Cl. Gr. post ξυναγών. subiicitur in Mosqu. τοσοῦτος ξυναγωνίζεσθαι sed deletum. id. ξυνωμοσίαν.
a Ἀπείλειπε Ar. C. Mosqu. b μᾶλλον deest Ar. C. Dan. ξυγκατεδραχῆσθε μᾶλλον Gr. c ἄλλας Ἀθηναίους τινὰς Gr. Sed Ἀθηναίους
linea subducta notatum est, e quo intelligitur, delendum esse. d ἐκόντες Reg.

σκεψ. χρῆ — εἰ, rel.] Male Schol. εἰ accipit signum anteceden-
tentis, cui subiiciatur, vt consequens, νῦν ἠλευθεροῦμεν. Im-
pro pendet a σκεψ. χρῆ, et sign. an, ecquid. B A V E R.

[Ἐν Κορωνείᾳ] Lib. I. Cap. 113. DVCK.

Ἀντὲς] Reisk. αὐτοῖς. Luc. 337. GOTTL.

τὰς ὁμ. χάρι. rel.] Abrechii structura, immerito probata B.
Gottl. non explicat locum, sed plane evertit et turbat. Qui-
bus enim machinis, illo posito verborum, μὴ traxeris ad ἢ;
et totum, μὴ ἀντιδιδόναι, reicit in alteram partem, cum sit
prior. Ita e quouis licet quiduis extundere. Nec vero la-
borat sensus, ne ordo quidem; nisi quod ante αἰσχρὸν exci-
disse possit μὴ, vt sit: non turpius est, plane non reddere
partem gratiam, quam reddere debitam quidem beneficio,

sed iniuriæ (faciundæ, vel adiuvandæ), causâ accommoda-
tam. Mecum facit Heilm. B A V E R.

— αἰσχρὸν] Porti versio est falsa. Bene constituit locum
Abrech. p. 337. Heilm. vidit difficultatem loci et cam tentat
corriger. GOTTL.

ὡσπερ] Hoc in Edit. Oxon. inter Errata relatam erat, et
pro eo iubebatur legi ὡσπερ: quod etiam Clar. Wasse hic in
margine posuerat. Sed credo, eum, qui Indicem illum Erra-
torum confecit, festinatione, aliaque qua causâ lapsus fuisse,
quom voluisset scribere, pro ὡσπερ, quod in Edit. Oxon. est,
legendum esse ἔσπερ. Nam et scripti, et editi omnes, quos
vidi, vulgatam scripturam habent, quæ cur mutari debeat,
nulla probabilis ratio est. DVCK.

in urbem introduxerunt. Et vniuersa ciuitas, quae sui iuris non erat, hoc fecit; nec decet ei exprobrare ea, quae non saluis legibus peccauit. At postquam et Medus discessit, et leges recepit, considerare oportet, cum postea Athenienses aduersus Graecos venissent, et cum reliquam Graeciam, tum etiam nostram regionem in suam potestatem redigere conarentur, et propter intestinas discordias bonam eius partem iam occupassent, nunquid pugna ad Coroneam commissa, ipsisque superatis, Boeotiam in libertatem vindicauerimus, et nunc alacriter Graeciam cum caeteris liberemus, tantum equitatum, tantumque rerum bellicarum apparatus praebentes, quantum nulli alii de sociis. Atque haec quidem respondemus ad crimen obiectum; quod cum Medis senserimus.

Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 327.

63. „Quod autem vos maiorem iniuriam Graeciae feceritis, et quolibet supplicio digniores sitis, demonstrare conabimur. Societatem (vt aitis) cum Atheniensibus iniistis, et ciuitate ab illis donati fuistis, vt nos vlcisceremini. Oportebat igitur vos aduersus nos tantum ducere ipsos *Athenienses*, neque vna cum ipsis alios *Graecos* inuadere; praesertim, cum (si quo inuiti ad alios subigendos ab Atheniensibus ducebamini) horum Lacedaemoniorum societas contra Medum contracta, vobis esset praesto, quam vos ipsi tantopere iactatis: nam et vim nostram a vobis arcere, et (quod maximum est) sine metu deliberandi facultatem vobis praebere potuisset. Sed profecto volentes, non autem coacti Atheniensium partes sequi maluistis. Et tamen dictatis, turpe fuisse, bene de vobis meritos prodere. Imo vero longe turpius et iniquius erat, vniuersos Graecos, cum quibus iureiurando adhibito societatem feceratis, quam solos Athenienses prodere: hos quidem, quia Graeciam in seruitutem redigebant; illos vero, quia eam in libertatem vindicabant. nec parem, nec dedecoris expertem gratiam ipsis retulistis. Vos enim (vt dicitis) eos asciuistis, quod iniuriam pateremini; sed iisdem in iniuria aliis facienda vos socios praestitistis. At qui turpius est, non referre similem gratiam, quam referre eam, quae iuste quidem debetur, sed tamen iniuste refertur.

64. „Et hoc modo declarastis, vos ne tunc quidem solos *ex Boeotis*, Graecorum causa a Medis non stetitisse; sed, quia ne Athenienses quidem *ab illis steterant*: vos vero, quia eadem, quae illi, facere volebatis, istis vero contraria, *vt in Atheniensium gratiam eos oppugnaretis*, nunc tamen postulatis, vt ea vobis profint, quae aliorum causa fortiter egistis. Sed hoc nequaquam est aequum. Sed quemadmodum Athenienses elegistis, sic etiam * vna cum illis certate. neque societatis tunc factae ius proferte, vt capitis periculo vos hoc nomine nunc liberandos esse demonstratis. eam enim deseruistis, eiusque iure violato, cum Aeginetas, tum etiam nonnullos alios ex illis, quibuscum foedus ac societatem interposito iureiurando feceratis, vna cum Atheniensibus, quibus vestram operam nauastis, in seruitutem potius redelegistis, quam impediuistis, *ne in seruitutem ab illis redigerentur*: idque non inuiti, quippe qui

* *Id est*, Illos certaminis socios et adiutores habete, eorumque opem implorate, vt praefens infortunium a vobis auertant. HVD S.

τὸν βάρβαρον. Καὶ τὰς νόμους ἔλαβεν] ἡ πόλις ἡμῶν. Σκέψασθαι χρὴ] τὸ εἶδος, σκέψασθαι χρὴ, εἰ μαχόμενοι ἠλευθερώσαμεν, ἢ προθύμως συνελευθερώμεν. Καὶ νικήσαντες αὐτὸς] τὰς Ἀθηναίους. Καὶ τὰς ἄλλους] Ἕλληνας δηλονότι. Μᾶλλον τε] ἡμῶν δηλονότι. Καὶ ἀξιώτεροι] ἀξιοὶ πᾶσαν ζημίαν παθεῖν. Ἐπάγεσθαι αὐτὸς] τὰς Ἀθηναίους. Μετ' αὐτῶν ἄλλοις] Ἕλλησι δηλονότι. Εἴτι καὶ ἀκούετε] ὁ νοῦς τοῦτο, εἰ ἀκουσίως τοῖς Ἀθηναίοις συνεμαχέετε, καὶ κατεβλήτε τὰς Ἕλληνας, εἴδει ἡμᾶς προσδραμεῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις· καὶ ἐκεῖνοι, διὰ τὴν ἐπὶ τῷ Μήδῳ συμμαχίαν ἡμῶν καὶ προθυμίαν (ἢν οὐκ ἐπρόβλεψθε καὶ καυχᾶσθε) ἕκ ἂν ἡμᾶς παρεχόμενοι ὑπὸ ἡμῶν παθεῖν. Προσήγεσθε] ἰδουλάσθε. Πολλὸ δὲ γε ἀσχίον] δεύτερα λόγῳ τοῦ ἀπρεπὸς ἀντίστροφον

ὄδεν. ἡμᾶς βίασθε.] Schol. ad h. v. demto capite, an-
necūi debet ad superius post δηλονότι. vid. Abrelich. 338.

ὄδεν. ἡμ. βίασ.] Non video, qui minus his verbis con-
gruat Schol. quam superioribus, quibuscum vnaem ζῆσιν,
vnam sententiam conficiat. BAYER.

πρὶν περιτελιχέσθαι, πρόκλησιν ἐς ἡσυχίαν ἑμῶν, ὥστε μηδετέροις ἀμύνειν, ἔκ ἐδέχεσθε. τίνες ἂν ἔν ἡμῶν δικαιοτέρον πᾶσι τοῖς Ἑλλησι μισοῖτο, οἷτινες ἐπὶ τῷ ἐκείνων κακῷ ἀνδραγαθίαν πρῆθεσθε; καὶ ἂ μὲν ποτὲ χρητοὶ ἐγένεσθε, ὡς Φαῖε, ἔ προσήκοντα νῦν ἐπεδείξατε. ἂ δὲ ἡ φύσις αἰεὶ ἐβέλετο, ἐξηλέγχθη ἐς τὸ ἀληθές. μετὰ γὰρ Ἀθηναίων ἀδικον ὁδὸν ἰόντων ἐχωρήσατε. τὰ μὲν ἔν ἐς τὸν ἡμέτερόν τε ἀκρίσιον Μηδισμόν, καὶ τὸν ἡμέτερον ἐκρίσιον Ἀττικισμόν τοιαῦτα ἀποφαινόμεν.

Ξέ. „Α δὲ τελευταῖα Φαῖε ἀδικηθῆναι (παραινόμενος γὰρ ἐλθεῖν ἡμᾶς ἐν σπονδαῖς καὶ ὁ ἰερομηνίας ἐπὶ τὴν ἡμέτερον πόλιν) ἔιομιζόμενος ἔθ' ἐν τέτοις ἡμῶν μᾶλλον ἀμαρτάνειν. εἰ μὲν γὰρ ἡμεῖς αὐτοὶ πρὸς τὴν πόλιν ἐλθόντες ἐμαχόμεθα, καὶ τὴν γῆν ἐδοῦμεν ὡς πολέμοιοι, ἀδικῶμεν εἰ δὲ ἄνδρες ἡμῶν οἱ πρῶτοι καὶ χρήμασι καὶ γένει, βεβλόμενοι τῆς μὲν ἐξω ζυμμάχιας ὑμᾶς παῦσαι, ἐς δὲ τὰ κοινὰ τῶν πάντων Βοιωτῶν πάτρια καταστῆσαι, ἐπεκαλέσαντο ἐκόντες, τί ἀδικῶμεν; εἰ γὰρ ἄγοντες παραινόμεσι μᾶλλον τῶν ἐπομιόνων. ἀλλ' ἔτ' ἐκεῖνοι, ὡς ἡμεῖς κρινομεν, ἔθ' ἡμεῖς. πολῖται δὲ ὄντες, ὥσπερ ἡμεῖς, καὶ πλεῖω παραβαλλόμενοι, τὸ ἑαυτῶν τείχος ἀνοίξαντες, καὶ ἐς τὴν αὐτῶν πόλιν Φιλίως, ἔπολεμῖως, κομίσαντες, ἐβέβλοντο τὴν ἡμῶν χεῖρας, μηκέτι μᾶλλον γενέσθαι, τὴν τε ἀμείνως τὰ ἄξια ἔχειν σωφρονιστῶν ὄντων τῆς γυνάμης, καὶ τῶν σωμάτων τὴν πόλιν ἔκ ἀλλοτριούντες, ἀλλ' ἐς τὴν ζυγγένειαν οἰκιστῶντες. ἐχθρὸς ἔδειν κατιστάντες, ἅπασιν δ' ὁμοίως ἐνσπόνδους.

Ξς'. „Τεκμήριον δὲ, ὡς ἔπολεμῖως ἐπράσσομεν. ἔτε γὰρ ἠδικήσαμεν ἔδεινα, προσέτι μὲν τε, τὸν βεβλόμενον κατὰ τὰ τῶν πάντων Βοιωτῶν πάτρια πολιτεύειν, ἰσχυρὰ πρὸς ἡμᾶς. καὶ ἡμεῖς ἀσμενοι χωρήσαντες, καὶ ζυμμάχια ποιησάμενοι, τὸ μὲν πρῶτον ἡσυχάζετε, ἕτερον δὲ, κατανοήσαντες ἡμᾶς ὀλίγως ὄντας, (εἰ ἄρα καὶ ἐδοκίμῶν τι ἀνεπιεικέτερον πρῶξαι, οὐ μετὰ τῶ

e Περιτελιχέσθαι Gr. f ἡμῶν Reg. Cass. Dan. g μὴ δ' ἑτέροις Bar. All. Flor. Basf. μηδ' ἑτέροις Cass. Gr. ἀμύνειν Mosqu. (vt Saerpius id.) h οὐν δεεστ Ar. Cl. Reg. Dan. Cass. (in cuius margine recens manus adscripsit.) Aug. i Δικαιοτέροι Cl. k ἂν Ar. C. in reliquis cū. Vide Annot. in Marcellinum, de Vita Thucydidi. Hudf. ἂν Reg. Cass. Gr. Dan. Vasc. et paullo ante ἂ δ' ἡ φύσις Gr. Antea pro ἐπεδείξα. Mosqu. ἐδείξατε. l ἐβέβλητο Gr. et ἐξηλέγχθη. m οὐν δεεστ Ar. C. Dan. et mox τε Gr. n καὶ τὸν ἡμέτερον ἐκρίσιον Ἀττικισμόν non sunt in Reg. et Cass. Sed habet ea in marg. Cass. postea adscripta. Mosqu. ἡμέτερον ἐκρίσιον Ἀττικισμόν media, a μηδ. ad ἐκείν. def. o ἰερομηνία Marg. p Ἀμαρτάν Marg. Ar. C. Reg. Cass. Dan. Aug. Etiam μᾶλλον ἔμην Cass. Mosqu. q τὴν ἡμέτερον πόλιν Marg. Ar. C. Dan. Schol. ἡμέτερον Mosqu. r ἐπετε τὰ Gr. s οὐτε φαῖε Ar. C. Dan. Gr. πολῖται Mosqu. Mox ὥσπερ ἡμεῖς Reg. i αὐτῶν Ar. C. Bar. Cl. Gr. All. Flor. Basf. Reg. Cass. Dan. et hic sic τῶν. Ἀδικῶντες — κατιστάντες Basf. v τὴν μὲν — τὴν δὲ Mosqu. x Ἀλλοτριούντες pro segregantes. Hudf. xx Κατὰ τῶν πάντων Bar. All. Flor. Κατὰ τὰ πάντων Ar. C. Sic et Reg. Cass. Dan. Κατὰ τῶν π. Gr. Τὰ τῶν def. Mosqu. y τοι Reg.

Δικαιοτέρον] Cl. mendose δικαιοτέροι. WASS.
 Αἰεὶ] Alii ἔε. Vtroque modo Herodotus. IDEM. ἂν hic non modo plerique Mss; verum etiam Ed. Vascos, habent: vnde suspicor etiam ita in vetustioribus Ed. esse. Pro ἰσχυρὰ ἔδειν eadem metaphora βαδίζων ὁδὸν dicit Dionys. Halic. XI, 39. Ὁ δὲ Ἄππιος — ὀλεθριωτάτην ἔγνω βαδίζων ὁδὸν. DVCK.
 Ἄ δὲ ἡ φύσις] v. Abr. Lectt. Arist. p. 215. GOTTL.
 ἰερομηνίας] ἰερομηνία Marg. quod tam sententia, quam constructionis varietas recipiendum suadet. WASS. Vid. Cap. 56. DVCK.
 Εἰ μὲν γὰρ ἡμεῖς αὐτοὶ] Portus παρεφάραζον verterat, Si enim nos ipsi nostra fronte. Αὐτοὶ, pro αὐτόμαχος, et μένος, scire est apud Homerum, et alios Poetas. Vid. Eustath. in Il. ε. p. 1105. Schol. Theocr. in XI. Idyll. 12. et Stephanum, aliosque ad Callim. Hymn. in Apoll. v. 6. et in Del. 212. Scholiast. raruus Hom. hoc Il. ε. 254. Ἄλλὰ τις αὐτὸς ἴτω, exponit, ὅδ' ἰβίας γυνάμης παρεχόμενος. Et Latinos eadem significatione dicere ipse adnotant Interpretes Callimachi, et Heinsf. Lectio. Theocrit. Cap. XVII. DVCK.
 τί ἀδικῶμεν] Quid dicendū sumus ea in re delinquere. Reisk. p. 306. G.
 τί ἀδικῶμεν] Simplicius fuerit, pro imperfecto accipi, ac sic sit, ἠδικῶμεν. BAYER.
 Μᾶλλον] Saepē in hisce formulis eleganter omittit Sallustius: nisi intercederent libri, malleo quandoque abesse. WASS.;
 Σωφρονιστῶν] Forsan hac voce vitur Thucydides cum allusione ad magistratum, cuius Athenis munus erat, iuuenum mores corrigere, eosque, quoties deliquerint, officii monere. Vide Phavorinum et Etymol. magn. Auflorem. HVDS. Pulchra sunt, quae de significatione vocabulorum σωφρονίζων et σωφρονιστῶν; ad Polluc. IX, 138. adnotavit peritissimus literarum Graecarum Hemsterbuisius. DVCK.
 Male Schol. coniungit σωμ. cum σωφρον. illud pertinet ad ἄλλοτριούντες. Abr. 338. G.
 Ποῖ ἐντας] deesse videtur δέον ἐπιεικῆ χρῆσθαι. Reisk. G.
 Ὀλ. ὄντας] Reiskiano supplemento nil opus esse videtur, et plane illud languere, cum in sequ. ἀνεπιεικέτερον sit, iniussū, iniqui aliquid. Alterum ante μῆτε νεωτέρων, paullo artius videtur, ὕπερχομένους, sed abhorret a sequ. λόφος πείσων, quod Thebani profecto facere non possent. Fucra hic sunt pro praesentibus. Neque Ironia, emergens e lectio- ne ἡμῶν, satis apta videtur grauitati et indignitati rei, de qua conquerantur Thebani. BAYER.

leges saluas haberetis, quas adhuc *habetis*, neque (sicuti nos) ab vlllo coacti. nouissimam etiam adhortationem, qua (antequam circumvallaremini) ad pacem inuitabamini, et, vt neutris opem ferretis, admonebamini, admittere noluisistis. Quos igitur omnes Graeci odiis prosequantur iustius, quam vos, * qui honesto quodam probitatis ac fortitudinis praetextu illos funditus euertere studuistis? Et praeclara illa facinora, quae quondam a vobis fortiter edita gloriamini, ad vos non pertinere, nunc demonstrastis. ea vero, quae vestrum ingenium semper expetebat, iam apertissime patefacta redarguuntur. Athenienses enim iniquum iter ingressos sequuti estis. Quod igitur attinet ad ** nostrum inuitum Medismum, et vestrum voluntarium Atticismum, hoc modo vobis respondemus.

Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 327.

65. „Quod vero spectat ad iniuriam, quam vobis nouissime factam dicitis (nos enim stantibus adhuc foederibus, et primo mensis die, quo solennia sacra celebrabatis, in vestram urbem nefarie venisse dicitis) ne hac quidem in re nos grauius peccasse ducimus, quam vos. Si enim nos ipsi, ad vestram urbem profecti, vos oppugnassetus, et agrum hostili more vastassetus, iniuriam profecto vobis fecissetus: sed si vestrae ciuitatis cum opibus tum genere viri primarii, qui vos et ab externa societate auertere, et ad patria omnium Boeotorum iura reducere volebant, sua sponte nos accersuerunt, quid tandem iniuriae vobis facimus? Qui enim ducunt, potius peccant, quam qui *ipsos* sequuntur. Sed nec illi (vt nostra fert opinio) *vlllo modo peccarunt*, nec nos. Cum enim ciues essent, vt vos, et longe maiores opes periculis obicerent, suae urbis portas aperuerunt, et in suam urbem nos amice, non hostiliter introduxerunt: quod eos, qui de vobis improbiores erant, non amplius improbos esse, nec peiores fieri; et illos, qui meliores erant, *** suam dignitatem obtinere vellent: vt animi *vestri* moderatores essent, ciuitatem ciuibus non orbantes, sed in pristinam cum necessariis gratiam reducetes; nullius inimicitias, omnium vero pariter amicitias ac societatem vobis conciliantes.

66. „Quod autem non hostiliter hoc fecerimus, hinc aperte patet: nam nec vlli vim attulimus, et mature ediximus, vt, quisquis ex patriis Boeotorum institutis vivere vellet, ad nos transfret. vos vero, cum libenter ad nos transissetis, et compositionem fecissetis, primum quidem quieuisistis, postea vero, cum nostrorum militum paucitatem animaduertissetis (si forte iniquius aliquid egisse videbamur, quod praeter vestrae plebis voluntatem *in urbem* ingressi fuissetus,) parem gratiam nobis non retulissetis, vt

* Qui in illorum perniciem strenui instituisistis esse? Steph. HVDS. Simus; et ad vos, qui sponte cum Atheniensibus stetitistis, etc. IDEM.

** Scilicet, ad nos, qui praeter voluntatem cum Medis sensimus; *** Quae merebantur obtinere etc. Alii. IDEM.

κῶλον. Τὴς μὲν] τὰς Ἀθηναίους. Τὴς δὲ] τὰς ἄλλας Ἕλληνας. Καὶ οὐκ ἴσθη αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. Ἴμεῖς μὲν γὰρ] οἱ Πλαταιεῖς. Ἐπιγράψαθε] ἐφειλικύσατε, εἰς τὸ προσηῆσαι δηλονότι. Αἰσχροὺν μᾶλλον] αἰσχροὺν μᾶλλον τὰς φειλιχθείσας χάρι- τας μετὰ δικαιοσύνης, εἰς ἀδικίαν δὲ ἐποδοιόμενας, ἢ τὰς ἰσοείας χάριτας ἀντιδοῦναι. λείπει ἡ οὐ. Ἦν ἢ οὐτα, καίτοι τὰς ἰσοείας χάρητας μὴ ἀντιδοῦναι οὐκ αἰσχροὺν μᾶλλον ἢ τὰς μετὰ, καὶ ἔξῃς. Τρεῖς δὲ] οἱ Πλαταιεῖς. Τοῖς δὲ] τοῖς Ἕλλησιν. Ἀφ' ἧν] πραγμάτων. εἶναι, προθυμίας, καὶ ἀδελφείας. Δ' ἑτέρας] τὰς Ἀθηναίους. Ἀθηναίους εἰλεσθε] προτιμωτέρως ἐποιήσατε εἰς τὸ ζυγαμχεῖν αὐτοῖς. Μέχρι τῶ δεύρου] ἔχετε δηλονότι. Καὶ ἀδενός ἡμᾶς βιασασμένους] προεῖπε γὰρ, ὅτι ἐπὶ ὀλίγων ἀποκρητῶρων ἐπιρρανοῦμεθα. Ὀππερ ἡμᾶς] ἐβιάσατο δηλονότι. Ὄπε μὴδετέροις] τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις. Τίνες ἂν οὐν ἡμᾶς] ἀντι τῶ, οὐδὲις δηλονότι. Πᾶσι τοῖς Ἕλλησι] λείπει ἡ ὑπό. Οὐ προσήκουτα ἰδὼ] τῇ αὐτῶν φύσει δηλονότι. Ἄ δὲ ἡ φύσις] ἡ ἡμετέρα. Καὶ ἂ μὲν ποτὲ] ποτὲ, ἐπὶ τῶν Μηδικῶν δικῶ. Οὐ προσήκουτα ἰδὼ] τῇ αὐτῶν φύσει δηλονότι. Ἄ δὲ ἡ φύσις] ἡ ἡμετέρα. Τὰ μὲν οὐν ἐς τὸν ἡμετέρον] τὸ δεύτερον ἀπικλητῶν τῶν Πλαταιῶν ἐπιβῆθεν λέει. Οὐ νομιζομεν] οὐ βεβαίως δεσάζομεν. Πρὸς τε τὸν ἡμετέρον πόλιν] κατὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως. Καὶ τὴν γῆν ἐδηξομεν] μεταξυτικῶν. οἱ περὶ Ναυκλιδίου. Ἐπικαλέσαντο] προήγαγον, ἐφειλικύσαντο. Οἱ γὰρ ἄγοντες] οἱ ἄξαντες. Ἄλλ' οὐτ' ἐκεῖνοι] τὸ ἔξῃς, ἀλλ' οὔτε ἐκεῖνοι, ὅτε ἡμεῖς ἀδικῶμεν δηλονότι. τὸ δὲ, ὡς ἡμεῖς κρίνομεν, διὰ μέσῃ. Οὐδ' ἡμεῖς] ἀδικῶμεν δηλονότι. Καὶ πλείω] περισσοτέρως. Παρηβαλλόμενοι] ἐφειλικύσαντες. Τὴς τε ἡμῶν χείρας] ἀδικίας μᾶλλον γινέσθαι. χείρας δηλονότι. Σωφροῦσαι ἕντες τῆς γνώμης] ὠφελδότες καὶ τῆς γνώμης, καὶ τὰ σώματα. τὰς μὲν γνώμης, ἵκαμεν κακῶς βελεῶμενοι] τὰ δὲ σώματα, ἵκα μὴ διακρηάσωμεν ἀλλήλους, μὴδ' ἐβελουῶσαι, μὴδὲ κακῶς ποιῶσι πολίτας πολίτας. Ἢε ἄραβμεν τὸ σωφροῦν αὐτὶ τῆς ὠφελείας. Τὴν πόλιν] τὴν τῶν Πλαταιῶν. Ἐχθρὰς ἕδεν] τῶν Ἕλληων. Τετρακτῶν ἐδ' τὸ ζῆλον ἄραβμεν. Κατακρηάσαντες, κατακρηάσαντες. Ἀνεπιμειδέτερον] ἀπαιδοῦναι τῶν.

πλήθους ἡμῶν εἰσελθόντες,) τὰ μὲν ὁμοῖα ἔκ ἀνταπέδοτε ἡμῖν, μήτε ἄ νεωτερίσειν ἔργῳ, λόγοις τε πείσειν ὡς ἐξελεθῆν· ἐπιθέμενοι δὲ παρά τὴν ξύμβασιν, ἧς μὲν ἐν χερσὶν ἀπεκλείνατε, ἔκ ὁμοίως ἀλγῆμεν (κατὰ νόμον γὰρ δὴ τινα ἔπασχον) ἧς δὲ χεῖρας προῖσχομένους, καὶ ζωγρήσαντες, ὑποσχομένοι τε ἡμῖν ἕτερον μὴ κτενεῖν, παρανόμως διεφθείρατε, πῶς ἔθ δεινὰ εἰργασθε; καὶ ταῦτα, τρεῖς ἀδικίας ἐν ὀλίγῳ πράξαντες, τὴν τε λυθεῖσαν ὁμολογίαν, καὶ τῶν ἀνδρῶν τὸν ἕτερον θάνατον, καὶ τὴν περὶ αὐτῶν ἡμῖν μὴ κτείνειν ψευθεῖσαν ὑπόσχεσιν, ἣν τὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς ὑμῖν μὴ ἀδικῶμεν, ὅμως φατέ ἡμᾶς παρανομῆσαι, καὶ αὐτοὶ ἀξιοῦτε μὴ ἀντιδῆναι δίκην. ἔκ, ἦν γε ἔτοι τὰ ἑρῶα ἄ γιγνώσκωσι. πάντων δὲ αὐτῶν ἕνεκα κολασθήσεσθε.

Ξ΄. Καὶ ταῦτα, ὦ Λακεδαιμόνιοι, τῶν ἕνεκα ἐπεξήλωμεν, καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἡμῶν, ἵνα ὑμεῖς μὲν εἰδῆτε ἑ δικαίως ἑ αὐτῶν καταγνωσόμενοι, ἡμεῖς δὲ ἔτι ὀσιώτερον τετιμωρημένοι, καὶ μὴ παλαιὰς ἀρετὰς, ἔ εἴτινες ἄρα καὶ ἐγένοντο, ἀκρόντες ἐπιπλασθῆτε, ἄς χρεὶ τοῖς μὲν ἀδικημένοις ἐπικέρως εἶναι, τοῖς ἠ δὲ αἰσχρὸν τι δρῶσι, διπλάσιος ζημίας, ὅτι ἔκ ἐκ προσηκόντων ἀμαρτάνωσι. ἠ μὴδὲ ὀλοφουρμῶ καὶ οἴκτῳ ὀφελείσθωσαν, πατέρων τε τάφους τῶν ὑμετέρων ἐπιβώμενοι, καὶ τὴν σφετέρην ἐρημίαν. καὶ γὰρ ἡμεῖς ἑ ἀνταποφαιόμεν πολλῶ δεινότερα παθῶσαν τὴν ὑπὸ τῶν ἡλικίαν ἡμῶν διεφθαρμένην, ἠ ὦν πατέρες, οἱ μὲν, πρὸς ὑμᾶς τὴν Βοιωτίαν ἠ ἄγοντες, ἀπέθανον ἐν Κορωνείᾳ, οἱ δὲ ἠ προσβύτα λελειμμένοι, καὶ οἰκίᾳ ἐρημοί, πολλῶ δικαιοτέραν ἠ ὑμῶν ἠστεῖαν ποῖνται, τῶσδε τιμωρήσασθα. ἠ οἴκτε τε ἀξιώτεροι τυγχάνειν οἱ ἀπρεπὲς τι πᾶσχοντες τῶν ἀνθρώπων. οἱ δὲ δικαίως, ὡσπερ οἶδε, τὰ ἐναντία ἐπὶ χρεῖται εἶναι. καὶ τὴν νῦν ἐρημίαν ἠ δι' ἑαυτὰς ἔχουσι. τῶσ γὰρ ἀμείνως ξυμμάχως ἐκόντες ἀπέεισαντο. ἠ παρανομῆσαν τε, οὐ προπαθόντες ὑφ' ἡμῶν, μίσει δὲ πλέον ἠ δίκη κῶναντες, καὶ ἠ οὐκ ἀνταποδόντες νῦν τὴν ἴσῃν τιμωρίαν. ἔνομα γὰρ πείσονται, ἠ καὶ οὐχὶ ἐκ μάχης χεῖρας προῖσχομένοι, ἠ ὡσπερ φασίν, ἀλλ' ἀπὸ ξυμβάσεως ἐς δίκην ἠ σφᾶς αὐτὰς παραδόντες. ἀμύνατε ἔκ, ὦ Λακεδαιμόνιοι, καὶ τῶ τῶν ἑλλήνων νόμῳ ὑπὸ τῶνδε παραβαθέντι, καὶ ἡμῖν ἄνομα παθῶσι ἀνταπόδοτε χάριν δικαίαν ἠ ὦν πρόσθυμοι γεγενήμεθα. καὶ μὴ τοῖς τῶνδε λόγοις περιωσθῶμεν ἐν ὑμῖν. ποιήσατε δὲ τοῖς ἑλλησι παράδειγμα, οὐ ἠ λόγων τῶτοις ἀγῶνας προθήσοντες, ἀλλ' ἔργων. ὦν ἀγαθῶν μὲν ὄτων, βρα-

ἠ ἡμῶν Cl. Gr. Reg. et, cum emendatione recent. inter vetus ὡμῶν, Cass. ἠ Νεωτερίσειν Bar. Gr. Ald. Flor. Basf. Reg. Cass. ἠ ἕτερον γίνεσθαι παρῶν. Μὴ inter vetus scriptum est Reg. ἠ ἑπιθεῖν et supra rec. manu ὑπόσχεσιν Cass. Aug. ἠ ἐπιβώμενοι Ar. C. Bar. Paullo ante Cass. οἴκτε. ἠ Καὶ δικαίως Gr. Paullo ante, καὶ ἡμῶν, def. Mosqu. ἠ τῶτων Marg. Ar. C. Dan. ἠ εἴτινες ἄρα καὶ ἑγένοντο Marg. Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Reg. Dan. οἴκτε Aug. Et sic fuerat in Cass. Corredor deinde fecerat τῶσδε et ἑγένοντο. ἠ ἀδικημένοις Reg. ἠ εἴτινες ἄρα καὶ ἑγένοντο Ar. C. Dan. ἠ ἑξ ἑ προσβύτων Ar. C. Dan. ἠ καὶ δι' Ar. C. Bar. Ald. Flor. Basf. Reg. Cass. ἠ ἀποφαιόμεν Gr. et paullo ante πατέρων τάφους. ἠ πρὸς τὸ σημανόμενον refertur. Hudf. ἠ ἔχοντες Reg. Cass. Aug. ἠ ἀγῶνας Gr. ἠ Id est, προσβύται in ταῖς οἰκίαις ταῖς ἐρημοῖς λελειμμένοι. Vel, προσβύται λελειμμένοι μετὰ τῶν οἰκίῶν ἐρημῶν. Ac. Port. Πρὸς τῶσδε legit C. ἠ τῶν Marg. Cam. ἠ οἴκτε δι' ἀξιώτεροι Ar. C. Oia. διαξιώτεροι Dan. δι' etiam Mosqu. ἠ ἀμύνατε Mosqu. ἠ παρανομῆσαν Gr. Deinde πρὸ παθόντες Reg. ἠ Per enallagen pro αὐτῶν ἀνταποδόντες. Ac. Port. ἠ καὶ οὐκ Ar. C. Dan. ἠ ὡς Dan. ἠ σφᾶς αὐτὰς Gr. mox ἀμύνατε Mosqu. ἠ εἰς ἠ πρόσθυμοι γεγενήμεθα Marg. ἠ λόγων τῶτοις ἀγῶνας Ar. C. Cl. Reg. Cass. Dan. Aug. In Cass. deinde τῶτοις scriptum erat inter ἀγῶνας et προθήοντες.

ἠ τῶν] Codd. IIII. dant ἡμῶν, quod vult capi Abr. εἰρων. Bauerius negat, εἰρων. in Thuc. grauissimo scriptore. Sed v. cap. 62. h. libri ἠ ἡμετέρῳ καὶ etc. Si retineatur vulgata, expl. citra multitudinis vestrae consensum. GOTTI.

Ante μήτε deesse ὑποσχομένοις videtur. Reisk. G.

ἠ ἐν ὀλίγῳ] Abr. 339. citat Philol. ad Act. 26, 28. G.

ἠ ἐν ὀλίγῳ] Locum Act. 26, 28. huc nil facit; ibi enim sign. fere, ex Ebr. וְעַד הִנְיָוֹת hic autem sign. uno tempore, vno eodemque breui facto. Aptius notetur participiorum vsus, λυθεῖσαν ὁμολ. et ψευθεῖσαν ὑπόσχεσιν, pro Subst. c. Genit. vel pro, τὸ λυθῆναι τ. ὁμολ. et τὸ ψευθεῖναι τ. ὑπόσχ. BAVFR.

Punctum [sc. quod vulgo post ἀδικῶμεν scribitur] commate mutandum. ὅμως φατέ regi a superiori πράξαντες γ. 5. G.

ἠ ἀδικῶμεν. ὅμως rel.] Comma ponendum videtur post ἀδικῶμεν, vt ὅμως pendeat a superiori, καὶ ταῦτα — πράξαντες. καὶ ταῦτα est, ἰδμε, et quidem, et vero. Certe, si ὅμως incipiat nouam sententiam, καὶ, vel δὲ, addatur. Idem vidit B. Gottl. BAVFR.

ὄκ, ἦν γε] Si Grammaticorum praecepta sequimur, potius scribendum est οὐκ cum Cass. Vid. Bud. Commentar. pag. 938. Nec male distinctio maior poneretur post οὐκ. Stephanus supplet, Minime vero impunitatem consequemini. Puto sufficere, Non ita; vt in Virgil. II. Aen. 533. vbi Germanus obseruat, Euripidem et Sophoclem hoc dicere, οὐ δῆτα. DVCK.

ἠ εἴτινες ἄρα καὶ ἑγένοντο] Alf. οἱ τις ἄρα καὶ ἑγένοντο. non male. WASS.

neque factis quicquam innouaretis, et verbis nos ad exeundum induceretis: sed contra compositionem nos inuasistis, ac illorum quidem, quos congressi trucidastis, vicem non ita dolemus; (hoc enim illi quodam belli iure sunt passi;) sed *in illos*, qui manus vobis tendebant, et quos viuos cepistis, et quos a vobis interfectum non iri postea nobis promissistis, et tamen nefarie interfecistis, quomodo atrocita facinora non patraistis? praesertim cum tres insignes iniurias exiguo temporis interuallo nobis seceritis: nam et foederis pacta fregistis, et ciues nostros postea trucidastis, et de illis non occidendis (si ab omni rerum vestrarum, quae in agris erant, iniuria et maleficio temperaremu) fidem nobis datam fefellistis. Et tamen dicitis, nos iura violasse, vos vero dignos esse censetis, qui pro vestris sceleribus nullas poenas vicissim luatis. Sed profecto non ita erit, si modo isti sententiam sancte ac religiose tulerint: sed horum omnium scelerum causa supplicio afficiemini.

B. H.
Pelop.
an. 5.
Olymp.
38. 2.
V. C.
Varr.
327.

67. Haec autem, o Lacedaemonii, longa oratione persequuti sumus, cum vestri, tum nostri causa: et vestri quidem causa, vt hos a vobis iuste damnatum iri cognoscatis; nostri vero causa, vt longe aequiores poenas a nobis expetitas *sciatis*. neque pifcas illorum virtutes, (si modo aliquae fuerunt) audientes frangamini: quas illis quidem praesidio esse oportet, qui patiuntur iniuriam: illis vero, qui facinus aliquod turpe faciunt, duplam irrogare poenam; quia peccata pristinae suae virtuti non conuenientia committunt. neque lamentis, ac miseratione quicquam proficiant, implorantes patrum vestrorum Sepulcra, suamque solitudinem deplorantes. Nos enim contra affirmamus, nostram iuuentutem, quae ab istis trucidata fuit, mala longe grauiora passam: cuius patres, partim, dum Boeotiam ad vos adducerent, ad Coroneam obierunt; partim vero, in senio filiis orbat, et in aedibus desolatis relict, vos precibus multo iustioribus obsecrant, vt de istis supplicium sumatis. Homines enim, qui malum aliquod immerito patiuntur, misericordia sunt digniores; at qui merito (sicut isti) contra *digniores sunt*, quorum malis omnes gaudeant. Et praesentem solitudinem sua ipsorum culpa habent. nam sua sponte meliores socios reiecerunt. Et nos contra ius violarunt, quamuis nullis iniuriis a nobis fuerint laceffiti, odio potius, quam iure iudicium facientes, neque parem *suis sceleribus* poenam iam rependentes. nam iustum supplicium patientur, nec ex proelio manus vobis tendentes, vt aiunt; sed ex compositione se ipsos ad causam dicendam dedentes. Succurrite igitur, Lacedaemonii, et legi Graecorum ab istis violatae, et nobis, qui praeter ius iniuriam passi sumus, debitam gratiam referte pro studio, et animi alacritate, quam erga vos demonstrauius: neque propter istorum orationem apud vos repuliam feramus. Graecis autem exemplum praebete, quo declaretis, vos non verborum, sed factorum certamina ipsis proposituros: quae si bona sunt, brevis *eorum* commemoratio satis est: sed si propter peccati vitium

Χείρας προσχωμένους] ἦσαν ἰκέτας γενομένοις. Οὗτοι τὰ ὀρθὰ] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ἴνα ὑμεῖς μὲν] κεφάλαιον τὸ δίκαιον. ἢ ἐπήγαγε τὴν ἐκβολὴν τῆς αἰδέας, ἢ ἡ ἀρχή, καὶ μὴ παλαιὰς ἀρετὰς. Τετρασημένους] κτελέσαντες αὐτῆς. Ἐπιλασθεῖτε] προσκολληθεῖτε. Ἄς χρη] τὰς ἀρετὰς. Οὐκ ἐκ προσκόκτων ἀμαρτάνουσι] ὅτι ἀντ' ἀγαθῶν μικροὶ γινέσονται, εὐ προσκόκτοντες αὐτοῖς τοῦ ἀμαρτάνειν, διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ἀνδραγαθίαν. Οἱ δὲ δικαίως] ἐπανόληψις τῶ ἀποσχηματισμοῦ. Ἐπίχραστοι ἐσμεν] ἂν τῶ ἰσχυρῶ ὀφείλει πάντας ἀνθρώπους ἐπιχραεῖναι. Ἄλλ' ἀπὸ ξυμβάσεως] φιλίας. Καὶ τῶ τῶν Ἑλλήνων νόμῳ] τῶ κελεύοντι, παρὰ τὰς σπονδὰς μηδὲν ἀναίρειν. Πραεβαθέντι] ἀσπληθέντι. Περιωσθῆμεν] ἀπασθῆμεν. Ἀμαρτανόριον δὲ] ἰσφαλίμιον δὲ τῶν ἔργων.

Πραεβύται λελειμμε] sc. υἱόν. GOTTL.
Τε] Leg. δὲ. G.
Οἱ δὲ δικαίως] Subaud. e prox. πάσχοντες τῶ. G.
Οἱτε] Hic δὲ legi vult idem B. Gotti. qui supra ad I, contra me, idem tentantem, monetet, τε pro δὲ facpius poni; quod et hic contra illius emendationem teneatur. Τὰ ἐναντία] non potest non aduerbii loco accipi, et debet. BAVER.

Τὰ ἐναντία] Aduerbialiter accipi Reisk. putat. G.
Ἐπίχραστοι] Inter Thucyd. Glossas recepit Pollux III, 101. At Sophocles in Trachin Plato opit. 8. vid. Hejebium WASS. Paulo aliter Deschyl Prometh. 157. Ἐχθρὸς ἐπίχραστον πόνου. Schol. εὐφρόσων. Ἐπίχραστον, quod Pollux ibid. e Pefidippo adtert, et improbat, est etiam apud Theophr. II, 20. καὶ τιν ἐπίχραστον τέτυγμα. DVCK.

χεῖρα ἢ ἄπαγγελία ἀρκεῖ ἀμαρτανομένων δὲ, λόγοι ἔπεισι κοσμηθέντες προκαλύμματα ὅ γίνονται. ἀλλ' ἦν οἱ ἡγεμόνες, ὡσπερ νῦν ὑμεῖς, κεφαλαιώσαντες πρὸς τὰς ξυμπαντας διαγωνίμας ποιήσθηθε, ἥσπόν τις ἐπ' ἀδίκους ἔργοις λόγους καλὰς ζητήσει.

Ξή. Τοιαῦτα μὲν οἱ Θηβαῖοι εἶπον. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι δικαταί, νομίζοντες τὸ ἐπερώτημα σφίσιν ὀρθῶς ἔξειν, εἴτι ἐν τῷ πολέμῳ ὑπ' αὐτῶν ἔγαθόν τι πεπόνθασιν, διότι τὸν τε ἄλλου χερόν ἤξιον δῆθεν αὐτὰς κατὰ τὰς παλαιὰς Πausanias ἢ μετὰ τὸν Μῆδον σπονδὰς ἡσυχάζειν, ἰ καὶ ὅτε ὕστερον, ἂ πρὸ τῆ περιτειχίζεσθαι ἢ προϊσχυροῦ αὐτοῖς, κινῶς εἶναι κατ' ἐκεῖνα ὡς ἐκ ἐδέξαντο, ἡγμένοι τῇ ἐαυτῶν δικαία βελήσει ἔκσπουδοι ἤδη ὑπ' αὐτῶν κακῶς πεποθέναι, αὐτῖς τὸ αὐτὸ ἓνα ἓκαστον παραγωγόντες καὶ ἐρωτῶντες, εἴτι Λακεδαιμόνιος καὶ τὰς ξυμμαχίας ἀγαθὸν ἐν τῷ πολέμῳ δεδρακότες εἰσίν, ὁπότε μὴ φαῖεν, ἀπάγοντες ἀπέκτεινον καὶ ἐξαιρέτων ἐποιήσαντο ὕδεναι. διέφθειραν δὲ Πλαταιῶν μὲν αὐτῶν, ἐκ ἐλάσσης διακοσίων, Αθηναίων δὲ, πέντε καὶ εἰκόσων, οἱ ξυνοπολοικῆντο γυναικας δὲ ἠνδραπόδισαν. τὴν δὲ πόλιν ἑκαυτὸν μὲν τινα Θηβαῖοι Μεγαρίται ἀνδράσι κατὰ εἰσίν ἐκπεπληκόσι, καὶ ὅσοι τὰ σφέτερα φρονεῖτες Πλαταιῶν περιῆσαν, ἔδοσαν ἐκπεπλη ὕστερον δὲ, κηδελέτες αὐτῶν ἐς ἔδαφος πᾶσαν ἐκ τῶν θεμελιῶν, ἀνοδοῖμσαν πρὸς τῷ Ἡραίων κατὰ γῶγιον διακοσίων ποδῶν, πανταχῇ κύκλῳ οἰκήματα ἔχον κάτωθεν καὶ ἄνωθεν καὶ ὄροφαις καὶ θυράμασι τοῖς τῶν Πλαταιῶν ἐχρήσαντο καὶ ὑ τοῖς ἄλλοις, ἂ ἦν ἐν τῷ τείχει ἐπιπλα, χαλκὸς καὶ σιδήρος, κλίνας κηλασμευάταντες, ἀνέθεσαν τῇ Ἡρα, καὶ νεῶν ἑκατόμπεδον λιθινον ἀνοδοῖμσαν αὐτῇ. τὴν δὲ γῆν δημοσιώσαντες, ἀπεμισθῶσαν ἐπὶ δέκα ἔτη, καὶ ἐνέμοντο Θηβαῖοι. σχεδὸν δὲ τι καὶ τὸ ξύμπαν περὶ Πλαταιῶν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἕτως ἀποτετραμμένοι ἐγένοντο Θηβαίων ἕνεκα, νομίζοντες ἐς τὸν πόλεμον αὐτὰς ἄσπι τότε καθιτάμενον ὠφελίμως εἶναι. καὶ τὰ μὲν κατὰ Πλάταιαν, ἔστι τρίτῳ καὶ ἐνενημοστῷ ἐπειδὴ Αθηναίων ξύμμαχοι ἐγένοντο, ἕτως ἐτελεύτησαν.

a Ἐπαγγελία Ar. C. Bar. Alit. Flor. Basf. Dan. qui et pro ὄντων habet ὄντε. b γίνονται Reg. c οἱ δεεστ Ar. C. Dan. d Ita vērit Vallis, quasi legeretur ποιήσθηθε. H. d. f. Διὰ γυνήμας ποιήσθηθε Dan. e Ἰσως deest Gr. f δι Cl. Gr. Alit. Flor. Basf. Reg. Cassf. Mosqu. Aug. g Ἀγαθὸν πεπόνθασιν Ar. C. Cl. Gr. Alit. Flor. Basf. Steph. I. Reg. Cassf. Dan. Aug. h Μετὰ τὰ τῶν Μῆδων Marg. I. Μετὰ τῶν Μῆδων Marg. 2. καὶ μετὰ τὸν Μῆδον Ar. C. et Dan. i Hic verborum ordo: καὶ διότι ἐκ ἐδέξαντο ἂ προϊσχυροῦ αὐτοῖς, ὡς ὕστερον προϊσχυροῦ, πρὸ τῆ περιτειχίζεσθαι, κινῶς εἶναι κατ' ἐκεῖνα. Ac. Post. k Προϊσχυροῦ Mirg. Cl. Gr. Reg. Aug. et a prima manu Cassf. in quo deinde factum erat προϊσχυροῦ. Ἄσπι Mosqu. l Ita distinguunt Steph. 2. et Ac. Post. Alii tam editi quam manu exarati ad hunc modum: κατ' ἐκεῖνα, ὡς ἐκ ἐδέξαντο, ἡγμένοι etc. Interpretationem, quam textu exhibuimus, sequenti esse videntur Vallis et Ascius. Huif. Cum Steph. 2. et Post. tacit Cassf. in quo tamen deinde corrector e distinctione media minimam fecerat. κατ' ἐκεῖνα, ὡς ἐκ ἐδέξαντο ἡγμένοι Basf. m κακῶν Dan. n Id est, παράγοντες ἕνα νεκρον, καὶ τὸ αὐτὸ αὐτῖς ἐρωτῶντες. Ac. Post. τὸ αὐτὸ καὶ ἓνα ἓκαστον Reg. τὸ αὐτὸ ἐν Ἡ. Dan. o Παράγοντες Marg. Ar. C. Reg. Cassf. Dan. Aug. a corr. p πλαταιῶν Cassf. Gr. q ἔκαστοι Gr. Mosqu. r Κατάσταν Mosqu. r Ek Dan. s τῶν δεεστ C. Mosqu. t Ἡραῖον Gr. u κύκλῳ non est in Reg. x τῶν ἀβεστ Ar. Dan. y τῶν non agnosunt Ar. C. Dan. z Ἐκατόμπεδον Mirg. Alit. Flor. Basf. Atque ita Hesyebis, Suidas, et Harpocr. Παρθῶν etiam dicebatur. Vide Mevsi Att. Lect. I. 3. c. 16. et eiusdem Georopiam c. 14. Huif. Ἐκατόμπεδον etiam Gr. a οἱ Θηβαῖοι Gr. et mox σχεδὸν δ' ἔτι. b Ἐνενημοστῷ Reg. Cassf. c Ἐτελεύτησαν Reg. Gr. Aug. et a manu recent. Cassf. pro Ἐτελεύτησε. οὕτω Mosqu.

Ἄλλ' ἦν etc.] Ordinem constituit Abresch. p. 341. GOTTL. Ἡ. οἱ ἡγεμ. rel.] Ordo ab Abreschio institutus, (vt plerique huius Viri,) durus est, et violentus. Immo Personae sunt permutatae, ποιήσθηθε pro ποιήσονται illud datum est inferto, ὡσπερ v. ὑμεῖς. BAYER. Ἀγαθόν τι] Particulam τι neque Mf. neque Edd. vet. habent. Sic mox ἐρωτῶντες, εἴτι Λακεδαιμόνιος κ. τ. ξ. ἀγαθὸν ἐν τ. π. δεδρακότες εἰσίν. Vid. ad Cap. 52. In Gr. post πεπόνθασιν, ac deinde post πεποθέναι sunt distinctiones maximae, in Cassf. mediae, notae scilicet παρεμβολῆς in qua et structura et sententia intricatissima atque obscurissima est. Nec multum iuvant ad utramque expediendam versiones Interpretum, e quibus satis adparet, eos hic haesisse. Sed in prior parte huius παρεμβολῆς respicit haud dubie, quod etiam Scholiastes monet, ad illa Archidami II, 72. ἡσυχίαν ἄγειτε, νομίζομεν τὰ ὑμῖν αὐτῶν καὶ ἔτι μηδ' ἑτέρων ἐδέξασθαι δὲ κηδελέτης φῖλος, ἐπὶ πολέμῳ δὲ, μηδ' ἑτέρως. DVCK. Ἄλλῃν χεῖρον] v. L. II. 72. GOTTL.

Πανσάνῳ] v. L. II. 71. 72. GOTTL. Κατ' ἐκεῖνα] h. v. Abresch. non cum Schol. refert ad τὰ τῷ Πανσάνῳ, sed quae Archidamus nomine Laced. obtulerat. L. II. 72. at Plataeenses repudiarant. IDEM. Οὐκ ἐδέξαντο] v. L. II. c. 72. IDEM. Ἐξαιρέτων] Recte Schol. ἐπιβλημ. i. e. exemptum. v. Gloss. IDEM. Ἐπιστόν τινα] Numeralibus frequenter iungit N. τις. v. c. III. διακοσίους τινὰς ἀπέκτειναν. Abr. 343. v. Gloss. IDEM. πρὸς τῷ Ἡραῖῳ] De conditu huius templi vide Plutarchi Aristidem. n. v. s. πρὸς τῷ Ἡραῖῳ] Vrbis, inquit Posidippus, qui ad Menandri tempora refertur, Νεχὸ δ' εἶσε, καὶ σοῦ, καὶ τῶνεμα, καὶ τὸ βαλκενῖον, καὶ τὸ Σηράμβη κλέος. Τὸ πολὺ μὲν ἐπιτη. Urbem totam anno tertio ante Leuctricam pugnam a Thebanis, praeter templa, excisam, narrat Pausanias IX, 1. Urbem condidit Polybus post Deucalionis tempora, inquit Etymologus voc. βάλκεας. wass. Verlus Posidippi de Plataeas sunt in Diccionario pag. 14. Edit. Oxon. Excidium

Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 327.

sunt mala, longa oratio verborum ornata exulta, ipsis velamenta praetendit. Verum si vos, penes quos arbitrium, et potestas nunc est, breui interrogatione vsi, rebus cognitis sententiam aduersus omnes tuleritis, homines orationem speciosam, qua sua iniusta facinora velent, minus quaerent.

68. Atque Thebani quidem haec dixerunt. Lacedaemonii vero iudices, existimantes suam interrogationem sibi recte processuram, an beneficium aliquod ab ipsis in hoc bello accepissent (quoniam et superiori tempore ipsos rogauerant, vt ex veteri Pausaniae, post bellum Medicum, foedere quiescerent; atque etiam conditiones, quas postea, antequam circumuallarentur, ipsis obtulerant, vt videlicet ex illius foederis formula communes essent, accipere noluerant) rati, se propter sua iusta postulata ab illis neglecta, iam vt hostes foederis expertes ab illis violatos: singulos eorum productos, et eodem modo rursus interrogatos, an aliquo beneficio Lacedaemonios, eorumque socios in hoc bello affecissent, cum illi responderent, nullum beneficium a se in ipsos collatum, illinc abductos interficiebant; et nullum supplicii immunem fecerunt. Plataensium quidem non pauciores ducentis necarunt; Atheniensium vero, viginti et quinque, qui vna obsessi fuerant, foeminas autem in seruitutem abduxerunt: et urbem Megarensibus, qui propter seditionem domo profugerant, et Plataensibus, qui supererant, quique secum fenserant, per * integrum annum Thebani dederunt incolendam. Postea vero cum eam totam funditus euertissent, et solo aequassent, prope Iunonis templum exstruxerunt diuersorium quoque versus ducenum pedum, domiciliis infra supraque circumdatum. Et vsi sunt ipsis Plataensium tectis et ianuis. Ex reliqua vero supellestili, quae in moenibus erat, ex aere, inquam, et ferro lectos construxerunt, quos Iunoni consecrarunt; templumque lapideum centum pedum eidem aedificarunt. Agrum vero publicatum, et ad decem annos locatum Thebani coluerunt. ** Propemodum autem, imo vero omnino Lacedaemonii a Plataensibus adeo fuerunt auersi, Thebanorum gratia, quod ipsos in bello, quod iam tum susceptum erat, sibi peritiles fore putarent. Res igitur, quae ad Plataeam gestae sunt, nonagesimo tertio anno a societate, quam Plataenses cum Atheniensibus inierant, hunc exitum habuerunt.

* Annum circiter etc. *Alit.* HVDS.

** Nonnihil autem, et propemodum omnino etc. *Valla.* IDEM.

Μετὰ τὸν Μῆδον μετὰ τὸν πόλεμον τῷ Μῆδῳ. Προΐσχυοντο] προσβέλλοντο. Κοινὸς εἶναι] τατέστιν, Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων, κατὰ τὸν Ἀρχιδάμῳ πρὸς αὐτὸς ἐν τῇ δευτέρῃ λόγον. Κατ' ἐκεῖνα] τὰ τῷ Πausanias δηλονότι. Αὐθις τὸ αὐτὸ] ἐρώτημα δηλονότι. Καὶ ἐξαίρετον ἐτοίχασαντο ἕδραν] ἐκβεβλημένον τῷ φόβῳ. Καὶ ὅσοι τὰ σφέτερα] τὰ τῶν Θεβαίων. Πρὸς τῷ Ἰπράτῳ] πλησίον τῷ νεῦ τῆς Ἥρας. Ἀπεμίσθωσαν] ἐπὶ μετῴ δὲ δώκασαν. Ἀποτετραμμένοι ἐγένοντο] ἀπὸ τῆς φίλιας ἐκείνων ἀπόκησαν.

Plataearum, de quo Pausan. l. d. posterius fuit eo, quod hic memorat Thucydides, atque ipse Pausanias. Nam quum urbs per annos circiter XL. in ruinis iacuisset, deinde per pacem Antalcidae restituta Olymp. XCVIII. rursus anno tertio ante pugnam Leuetricam, quae in annum 2. Olymp. CII. incidit, a Thebanis euersa, sed a Philippo post proelium ad Chaeroneam, id est, post annum tertium Olymp. CX. instaurata est. Ita Pausanias. Plutarchus Aristid. p. 597. ab Alexandro, postquam Asia potitus erat, restitutam, tradit. Etiam ante bello Persico a Perxe incendio deleta fuerat. Diodorus Sic. XI. p. 250. DVCK.

Ὁροφαίης] Pollux VII, 121. ὀροφαίης καὶ θυράματα, Θεουκλίδης. Sed *Mss.* et *Edd.* omnes hic ὀροφαίης exhibent. Vtrumque est apud Aristophanem. Vid. *Schol.* ad Nub. 173. Θυράματα *Scholias.* Demosth. in Midian. p. 365. exponit σανίδας ἐπιτηδείας πρὸς θύρας. *Gloss.* θυράματα, postes. DVCK.

*A — εἰδῆρος] Thom. Magister in ἐπιπλα. WASS. Docet

ibi Thomas, quae sint ἐπιπλα, de quo plura legi possunt in *Lexicographis* veteribus, *Eustath.* ad Homer. Od. γ. ῥ. 1469. et *Interpretib.* Pollucis X, 10. Ἐκατόμπεδος νεὸς in arce Athenarum, de quo agunt Scriptorum ab *Hudsono* in *Var. Lect.* laudati, nihil commune habet cum eo, quem hic memorat Thucydides, nec quisquam dicit, hunc Παρθενῶνα vocatum fuisse. DVCK.

Περὶ Πλατ.] Prop. Accus. debet esse. Itaque malit legi Abr. 345. πέρη, vt sit ordo περὶ τὸ ξόμπαν Πλατ. GOTTL.

Quidni Genitiuus ponatur, qui cum περὶ sit, de qua Plataeenses? Abrelichi ratio durior est; nec vero, περὶ accusatiuo postponi, memini, sed tantum Genitiuo. Denique non inolentius dicatur, quam, quod saepius dicitur, ἀνεκχώρησαν ἐπ' οἶκον, pro οἶκον. BAVER.

Ἀποτετρ. ἐγένοντο] Pro ἦσαν. v. Abr. 345. et Eundem ad Marc. l. 4. p. 551. GOTTL.

ξθ'. Αἱ δὲ τεσσαράκοντα νῆες τῶν Πελοποννησίων, αἱ Λεσβίαι βοηθοὶ ἐλθῆσαι, ὡς τότε Φεύγεται διὰ τῆ πελάγους, ἐκ τε τῶν Ἰ Αθηναίων ἐπίδωχθεῖσαι, καὶ πρὸς τῆ Κρήτη χειμασθεῖσαι, [καὶ] ἀπ' αὐτῆς σποράδες, πρὸς τὴν Πελοπόννησον ἑ κατηνέχθησαν, καταλαμβάνοντι ἐν τῆ Κυλλήνῃ τρισηκίδεκα τμήσεις Λευκαδίων καὶ ἂ Αμπρακίων, καὶ Βρασιδαν τὸν Τέλλιός ξύμβλον ἰ Αλικίδα ἐπεληλυθότα. ἐβύλιτο γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὡς τῆς Δέσβης ἡμαρτήσεσαν, πλέον τὸ ναυτικὸν ποιήσαντες, ἐς τὴν Κέρκυραν πλεῦσαι, φασιάζουσαν, δάδεκα μὲν ναυσὶ μόναις, παρόντων Αθηναίων περὶ Νεώπατον πρὶν δὲ πλέον τι ἐπιβοηθῆσαι ἐκ τῶν ἰ Αθηναίων ναυτικόν, ὅπως προφθάσιν καὶ παρεσκευάζοντο ὁ, τε Βρασιδάς καὶ ὁ Αλικίδας πρὸς ταῦτα.

δ. Οἱ γὰρ Κερκυραῖοι ἐπασίαζον, ἐπειδὴ οἱ αἰχμάλωτοι ἦλθον αὐτοῖς εἰ ἐκ τῶν περὶ Ἐπίδαμον ναυμαχῶν ὑπὸ Κορινθίων ἑ ἀφεθέντες, τῷ μὲν λόγῳ, ἰ ὀκτακοσίων ταλάντων τοῖς προξένους διηγγυημένοι, ἔργῳ δὲ, πεπεισμένοι Κορινθίοις Κέρκυραν προσποιήσαι. καὶ ἔπρασαν ἔτοι, ἑκατον τῶν πολιτῶν ἢ μειτιότες, ὅπως ἀποστήσωσιν Αθηναίων τὴν πόλιν. καὶ ἀφικομένης Ἀττικῆς ἢ τε νεῶς καὶ Κορινθίας, πρόσβεις ἀγνοῶν, καὶ ἐς λόγους κατασάνταν, ἐψηφίσαντο Κερκυραῖοι Αθηναίοις μὲν ξύμμαχοι εἶναι, κατὰ τὰ ξυμμαχίαια, Πελοποννησίοις δὲ φίλοι, ὡσπερ καὶ πρότερον. καὶ, ὁ ἦν γὰρ Πειθίας ἐθελοπρόξενός τε τῶν Αθηναίων, καὶ τῆ δήμῳ προσηγόμεν, ὑπάγεσθαι αὐτὸν ἔτοι εἰ ἀνδρες ἢ εἰς δίκην, λέγοντες Αθηναίοις τὴν Κέρκυραν καταδελῆν. ὁ δὲ, ἀποφυγὼν, ἀνθυπάγει αὐτῶν τὸς πλεσιωτάτους πέντε ἀνδρας, φάσκων τέμνειν χάρακας ἑ ἐκ τῆ τε Διὸς τεμένεος καὶ τῆ Αλικίης. ζημία δὲ καθ' ἑκάστην ἑ χάρακα ἐπέκειτο σατήρ. ἑ ὀφλόντων δὲ αὐτῶν, καὶ πρὸς τὰ ἰσρὰ ἰκστῶν καθεζομένων, διὰ ἑ τὸ πλῆθος τῆς ζημίας, ὅπως ταξάμενοι ἀπεδῶσιν, ὁ Πειθίας (ἐτύχων γὰρ καὶ βελῆς ἀν) πείθει ἑτέ

ἑ Ἀθηναίων *Ar. C. Cim. Cl. Gr.* Atque ita legendum esse coniciebat *Fr. Port.* ita etiam *Reg. Cass. Dan. Aug.* praeterea διακρίσει *Gr.* ἑ Κατηνέχθησαν καὶ καταλ. fuerat in *Cass.* deinde rec. manus fecerat κατηνέχθησαι, et καὶ punctis subductis notauerat. In marg. quoque scriptum erat γρ. κατηνέχθησαι. *f* Τρισηκίδεκα deest *Reg. Cass.* Τρισηκίδεκα *Mosqu.* et antea καταλαμβάνοντι. *g* Ἀμπρακίων *Gr.* *b* Ἀλικίδα *Gr.* ἑ Ἀθηναίων *Gr.* *k* Ita recens correctum erat in *Cass.* ex ἀφίτες. Ante Ἐπίδ. *Mosqu.* abest περι. *l* Forlan *l* ἔδοξεν ἑκτα σφιδουτα scribendum. Nam octoginta vertit *Valla.* *m* Ἐπίτατες *Reg.* *n* τε deest *C.* ὁ ἦν non habet *Dan.* Antea τὸ περι. *Mosqu.* et post *pediac.* *p* Ἐς δίκην *Reg. Cass. Mosqu.* *q* Ἐκ τῆ τε Διὸς τε τεμένεος καὶ Ἀλικίης *Ar. C.* Ἐκ τῆ τε Δ. τῆ τιμ. καὶ τῆ Ἀλικίης *Cl. Gr.* Ἀλικίης pro Ἀλικίης terponendum censet *Tan. Faber,* et *Ablauvartius.* Cum *Cl. et Gr.* consentiunt *Reg. et Cass.* cum ceteris *Dan.* τὸ τιμ. *Aug.* *r* Χάραξ θηλυκῆς, ἐπὶ τῶν ἀμπελων ἀρσενικῆς: δι' ἐπὶ τῶν πρὸς πολιορκίαν. *Phavorinus.* Vide etiam *Suidam* et *Hesychium.* *Hudf.* *s* ὀφειλόντων *Cl.* in marg. Δι' καὶ αὐτῶν *Gr.* *t* τὸ deest *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Mosqu.* διακρίσει. *Aug.*

ἑ τότε, rel.] Nūc attinet, ordinem mutaris, praesertim contra naturam fluendi; commate posito post τότε, omnia expedito passu processerint. Σποράδες statim magis et conditionem ostendit, ut φυγάς. διασπαρῆσαι est prius factum, cui consequens esset, ut iam essent σποράδες, vagee, palantes. *BAVER.*

Καὶ ἀπ' αὐτῆς σποράδες] *Scholias* putat, καὶ hic abundare. *Heur. Stephanus* ad Corinth. de Dialect. pag. 33. sententiam illius rescrens non addit, quid sibi de ea videatur. Apertum est, orationem non cohaerere. Si retinetur κατηνέχθησαν, copula hinc tollenda, et antea καταλαμβάνοντι ponenda est. Si κατηνέχθησαι scribas, utroque loco abesse potest καὶ; quamquam non omnino necessarium est, eam priore loco deleri. Et sic voluit, qui *Cod. Cass.* tractauit. *DVCK.*

Σποράδες] Pro σπαρῆσαι, aut διασπαρῆσαι. Ordinem loci et constituit *Abresch.* 346. *GOTTL.*

Κυλλήνη] Ita *Mff.* et *Nosler p.* 18, 189, 191. *Theophrast.* *H. Plant.* IV, 1. *Artemidor.* I. c. 47. *WASS.*

Ἐπασίαζον] *Vid. Diodorum* pag. 315. d. *WASS.*

Περὶ Ἐπίδαμον] i. e. propter; recte *Schol.* v. *Abresch.* 348. *GOTTL.*

Περὶ Ἐπίδ. ναυμ.] Nescio, cur non intelligatur, circa Epidamnium, in illa regione. Quid enim sit proelium nauale propter Epidamnium? Aut ubi solent historici *ruinis* memorandis, obiter praesertim addere causam, tam remotam utique? *Bello* addunt causam, non proelium. Bellum ortum

erat et conflatum occasione Epidamni, immo Corcyraeorum, non pugna naualis. *BAVER.*

Ὀκτακοσίων] *Budaeus* in *Commentar.* pag. 79. et *Stephanus* in *Theaur.* hunc loc. citantes retinent ὀκτακοσίων, et tamen vertunt *ὀκτὸς ἑκτά.* In his, quae sequuntur, apud *Thomam Mag.* v. βέλομαι perperam legitur Κερκυραίοις Κέρκυραν προσποιήσαι. *DVCK.*

Ἐθελοπρόξενος] *Explicat Pollux* III, 59. 60. breuiter *Hesych.* ἐκὼν πρόξενος. Sic *Ἐθελόκακος Dionys. Halic.* *Ἐθελόπρονος Xenoph.* *WASS.*

Ἀθηναίοις τὴν Κέρκυραν καταδελῆν] Hinc refellas licet *Soloecisten Luciani* in fin. inter καταδελῆσαι et καταδελῆν hoc discrimen statuentem: τὸ καταδελῆσαι μὲν ἑτέρῳ, τὸ καταδελῆν δ' ἑαυτῷ γίνεσθαι. Et vanam esse obseruationem, ostenderunt *Schol. Luciani* e loco *Isocratis*, qui est in *Euagor.* p. 192. *Ed. Stepb.* et *Grac.* e *Thucyd.* VIII, 46. *DVCK.*

Καταδελῆν] v. *Gloss.* *GOTTL.*

Ἐκ τῆ τε Διὸς] Non male *Mff.* ἐκ τῆ τε Διὸς τῆ τεμένεος. *WASS.* Sic *Cap. 81.* ἐν τῷ Διονύσι τῷ ἰσρῷ. Nota est haec apud veteres religio lucorum, quam violatam dicebat *Pithias.* *Vid. Ovid.* VIII. *Metam.* 741. seqq. et IV. *Fast.* 753. ibique *Neapol.* Hinc saepe in *Quintio, incaedus lucus*, et *incaedus silua.* At *etiam* vetera scripta hanc sententiam in eos, qui vel minimam illicem e lucu Heroum excidissent. *Aelian.* V. *Var. Hist.* 17. *DVCK.*

Ἀλικίης] Et hoc nomen frequentius sine contractione

Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 327.

69. Quadraginta vero Peloponnesiorum naues, quae Lesbii subsidio profectae fuerant, cum tunc per pelagus aufugissent, vt persequentem Atheniensium classem vitarent, et tempestate prope Cretam iactatae fuissent, et illinc ad Peloponnesum palantes appulissent, tredecim triremes Leucadiorum et Ambraciotarum, et Brasidam Tellidis filium, qui aduenerat, vt Alcidae consiliarius esset, ad Cyllenen offendunt. Lacedaemonii enim in animo habebant, quoniam Lesbi conferuandae spes eos sefellerat, parata maiori classe, in Corcyram seditione laborantem nauigare, quod Athenienses cum duodecim duntaxat nauibus ad Naupactum essent. antequam autem Athenis maior aliquis nauium numerus aliis subsidio veniret, vt praeuenterent *nouae classis aduentum, hoc facere statuerant.* atque Brasidas et Alcidas in his parandis erant occupati.

70. Nam Corcyraei discordiis intestinis laborare coeperunt, ex quo illi, vbi in proeliis naualibus circa Epidamnum capti fuerant, ad ipsos redierant, a Corinthiis dimissi, * verbo quidem, talentis octingentis redempti, datis idoneis fideiussoribus, hospitibus suis: re vero ipsa, quod Corinthiorum verbis adducti promississent fore, vt Corcyram in ipsorum potestatem redigerent. Hi autem singulos ciues sollicitabant, ac id agebant, vt ciuitatem ad defectionem ab Atheniensibus faciendam impellerent. Cum autem Attica nauis, item et Corinthia venisset, vtraque cum legatis, quos vehebat: cumque ventum esset in colloquium, Corcyraei decreuerunt, vt Atheniensibus quidem, ex pacto socii, Peloponnesi vero, quemadmodum et prius, amici essent. Et Pithiam (hic enim erat voluntarius Atheniensium hospes, et tunc ciuitatis princeps) isti viri in iudicium vocant, crimini dantes, quod Corcyram in Atheniensium potestatem redigere moliretur. Hic vero absolutus, vicissim reos facit quinque ex illis omnium ditissimos, crimini dans, quod ex Iouis et Alcini fano vallos praeciderent. Pro singulis autem vallis singuli stateres erat multa constituta. Cum autem illi damnati fuissent, et multam persolvere deberent, ac propter eius magnitudinem ad templa confedissent supplices, ** vt, compositione facta, certis pensionibus multam irrogatam persoluerent, Pithias (erat enim et senator) *Corcyrae*

* Praetextu quidem sponsonis de octoginta talentis a Corinthiis quibusdam eorum hospitibus pro ipsis factae: re vera autem Corcyram Corinthiis a. cedere perituali. Steph. HVD. S. ** Vt pensionibus soluerent in singulos annos vel menses taxatis. Ita Balaicus. IDEM.

Ἐπειδὴ Ἀθηναίων ἀπ' ἑ. Χειμασθεῖσαι τὸν χειμῶνα διαβρέσασκεν. Καὶ ἀπ' αὐτῆς περιττὸς ὁ καὶ. Καὶ περισπυροῦντο] πρὸς τὸ ἐπιπλεῖσαι κατὰ τῶν Κερκυραίων στασιζόντων. Νικηταχίδης] ἔφη ὅτι γέγονεν ἐν Ἐπιδάμῳ ναυμαχία, ἀλλὰ διὰ τὴν αἰτίαν τῆς Ἐπιδάμῳ ἐν τοῖς Σφοδαίοις, ὅτε ἐξώρθησαν Κορίνθιοι ἐκ ἐλάσσης χιλίων Κερκυραίων. Τοῖς πρὸξένοις διαηρημένοι] διεργάζοντο τῶν πρὸξένων. Μετιόντες] ὑποποιούμενοι. Κατὰ τὰ ξυγκείμενα] τὰ συμπροσηκμένα. Καὶ ἢ γὰρ Πειθίας ἐδικαστοῦντος] ἔφ' ἑαυτῆ γενόμενος, καὶ μὴ κελευσθεὶς ἐκ τῆς πόλεως. οἱ γὰρ πρὸξένοι κελευόμενοι ἐκ τῆς ἑαυτῶν πόλεως ἐρίοντο. Οὗτοι εἰ ἀνδρες] ἔτοι οἱ ἀπὸ Κορίνθου ἐπιανεληθόντες, οἱ προδότες. Καὶ βελῆς ἀν' βελῆς, ὁ βραλευτής ἢ γενική, βελώντος. Πειθίας] τῆς

feribitur, tamen non desunt exempla in contrarium. Ἀλκίνας, Ἀλκίνας, de hoc Alcinoi Conon Narrat. 3. apud Photium. Ἀλκίνας Ἀλκίνας. XII. Var. Hist. 25. Ἀλκίνας Ἀλκίνας. I, 8. et Ἀλκίνας I, 11. Sic alius Ἀλκίνας apud Apollonior. III, 10. et Pausan. VI, 1. Itaque non adparet causa, cur Viri Docti id hoc loco, contra omnes libros scriptos et edd. mutare voluerint. Sch. liest. Theocriti in IV. Idyll. 32. Ἀλκίνας, καὶ Κρότων, Αἰκὼν ἰσθ. καὶ ὁ μὲν ἐβραβίλευσε τῶν Κερκυραίων, ὁ δὲ ἐν Σπείρῳ ἔκτισε Κρότωνα. Lego, Ἀλκίνας, vel Ἀλκίνας, καὶ Κρότων, Αἰκὼν ἰσθ. Nam non Aeceus, sed, vt antea est Conon l. d. I. Iacax pater Alcinoi fuit, a quo Corcyra, regnum Alcinoi, Phaeacia, et incolae Phaeaces. Quod Schol. Theoc. Crononem in Sicilia locat, id Boetadius ad Steph. in Κρότων. Clauernius sequutus, de Magna Graecia Italiae accipit. Sed ita non succurritur Stephano, qui ne ex vna

vibe duas faciet. Ceterum qui Scholiae Theocriti Κρότων ed. cum Conon Locrum vocat, et Locros, urbem Ithacae, ab eo nomen accepisse dicit. Sed cum Scholiae factae Quintilian. XV. Metam. 1. princ. et Iambl. de Vit. Pythag. Cap. IX. In Conone quoque pro Αἰκίνας, a quo Locrum hospitium exceptum tradit, e Schol. Theocriti legendum patet Κρότων et e Steph. ad Viag. III. Aen. 552. Add. Steph. ad Steph. in Λακίνας. DVCK. Καὶ ἑτέρον χιζῆνα] Ad notam Hadsp. in Var. I. Hist. add. quos laudat Langemann. ad Polluc. I, 162. et Schol. Magisterum. οὐκ ἐστ. Οὗτος ταξάμενος ἀποδίδον] Pensionibus. hoc sic. περιπλεῖσαι τῶν καταρ. Βαλαίος in Commentariis. pag. 632. καὶ Κορυφαίου eadem ratio ne hoc verbo vel attendit III. τῶν ἀπ' ἑρῶντος Αἰκίνας ταξάμενος τὸ κέρμα ἕκαστε πᾶ ἑκάστῃ τῶν πόλε

τῷ νόμῳ χρήσασθαι. οἱ δ' , ἐπειδὴ τῷ τε νόμῳ ἐξείργοντο, καὶ ἅμα ἐπονθάνοντο, τὸν Ὑ Πειθίαν, ἕως ἔτι βελῆς ἐπι, μέλλειν τὸ πλῆθος ἀναπείσειν τὰς αὐτὰς Ἀθηναίους Φίλῃς τε καὶ ἐχθρὰς νομίζειν, ξυνίταν γ' οὖν τε, καὶ λαβόντες ἐγκρηϊδία, ἕξαπικαίως ἐς τὴν βελὴν ἐσελθόντες, τὸν τε Πειθίαν κλεινοσι, * καὶ ἄλλως τῶν τε βουλευτῶν καὶ ἰδιωτῶν, ὃς ἐξήκοντα. οἱ δὲ τινες τῆς αὐτῆς γνώμης τῷ Πειθίᾳ, ὀλίγοι ἐς τὴν Ἀττικὴν τριήρη κατέφυγον, ἔτι παρῶσαν.

ο α . Δράτταντες δὲ τῶτο, καὶ ξυγμαλέσταντες Κερκυραῖος, εἶπον, ὅτι ταῦτα καὶ βέλτιτα εἶη, καὶ ἦκισ' ἀνδραγαθίην ὑπ' Ἀθηναίων τό, τε λοιπὸν ἡμῶν δέχσασθαι, ἀλλ' ἢ μᾶν νῆ, ἡτυχάζοντας. τὸ δὲ πλεον, πολέμιον ἡγοῖσθαι. ἃ ὡς δὲ εἶπον, καὶ ἐπικυρῶσαι ἠνάγκασαν τὴν γνώμην. πέμπτοι δὲ καὶ ἃ ἐς τὰς Ἀθήνας εὐθὺς πρέσβεις, περὶ τε τῶν πεπραγμένων ἃ διδάξοντας, ὡς ξυνέφερε, καὶ τὰς ἐκεῖ καταπεφυγότας πείθοντας μηδὲν ἀνεπιτήδειον ἃ πράσσειν, ὅπως μὴ τις ἐπιτροπῆ γένηται.

ο β . Ἐλθόντων δὲ, οἱ Ἀθηναῖοι ἃ τὰς τε πρέσβεις, ὡς νεωτερίζοντας, ξυλλαβόντες, ἃ καὶ ὅσως ἐπεισαν, κατέθεντο ἃ ἐς Αἴγινα. ἐν δὲ τῷ τῶν ἢ τε Κερκυραίων οἱ ἔχοντες τὰ πρᾶγματῃ, ἃ ἐλθόντες τριήρης Κορινθίας, καὶ Λακεδαιμονίων πρέσβων, ἐπιτίθενται τῷ δήμῳ καὶ μαχομένοι ἐνίκησαν. ἀφικρομένης ἃ δὲ νυκτὸς, ὁ μὲν δῆμος ἐς τὴν ἀκρόπολιν καὶ ἃ τὰ μετέωρα τῆς πόλεως ἃ καταφεύγει, καὶ αὐτὰ ξυλλεγείς ἃ ἰδρύνθη. καὶ τὸν ὀ Ὑλλαϊκὸν λιμένα εἶχον. οἱ δὲ τὴν τε ἀγορὰν κατέλαβον, ἔπειρ οἱ πολλοὶ ὄκυν αὐτῶν, καὶ τὸν λιμένα τὸν ἃ πρὸς αὐτὴν καὶ πρὸς τὴν ἠπειρον.

ο γ . Τῇ δ' ὑπεραία ἃ ἠεροβολίσαντό τε ὀλίγα, καὶ ἐς τὰς ἀγρὰς περιέπεμπον ἀμφοτέρω, ἃ τὰς δόλους παρακαλῶντες τε, καὶ ἐλευθερίην ὑπιπυχνόμενοι. καὶ τῷ μὲν δήμῳ τῶν οἰκτῶν τὸ πλῆθος παρεγένετο ξύμμαχον τοῖς δ' ἑτέροις, ἐκ τῆς ἠπειρῆς ἐπίκροσι ὀκλακίοσι.

ο δ . ἃ Διαλιπέσσης δ' ἡμέρας, μάχη αὐτῆς ἃ γίγνεται καὶ νικᾷ ὁ δῆμος, χερσὶν τε ἰσχυρῶ καὶ πλῆθει προέχων ἃ τε γυναικῶς αὐτοῖς τολμηρῶς ξυνοπελάζοντο, βάλλεται ἀπὸ τῶν οἰκτῶν τῷ κερᾶμῳ, καὶ παρὰ φύσιν ὑπομένοντα τὸν θόρυβον. γενομένης δὲ τῆς τροπῆς περὶ δαίλην ἃ ὄψιαν, δεισαντες οἱ ὀλίγοι, μὴ ἃ αὐτοβοεὶ ὁ δῆμος τῆ τε νεωρῆς ἃ κρατῆται ἐπελθὼν, καὶ σφᾶς διαφθερίσειν, ἐμπιπρᾶσι τὰς οἰκίας τὰς ἐν κύκλῳ τῆς ἀγορᾶς, καὶ τὰς ξυνοικίας, ὅπως μὴ ἢ ἔφοδος, φειδόμενοι ἔτε ἃ οἰκίας, ἔτε ἀλλοτριίας. ἃτε καὶ χεῖματα πολλὰ ἐμπόρῳν κατακούθη, καὶ ἢ πόλις ἐκινδύνευσε πᾶσα

υ Πυθίαν Gr. x καὶ τὰς ἄλλας Gr. y ἃς ἐξήκοντα Ar. ἃ διατῶν ἐξήκοντα Gr. ἔξήκοντα Mosqu. z μὴδ' ἑτέρος Ald. Flor. Basf. μὴ δ' ἑτέρος Reg. Gr. ὀδενίτος Dan. Antea, ἡοκτῶν Mosqu. a Ἐπειδὴ Marg. b ἐκ Reg. c ἀιδάξαντας Dan. Mox idem non habet πείθοντας. Quod et abest Mosqu. qui et ἀνεπιτήδειον. d πρᾶττων Ar. C. πρᾶττων πρᾶττι Dan. e τῶτας τὰς πρέσβεις Ar. C. Dan. f καὶ δὲ ἕτασαν Ar. C. g ἐκ Ἀθηνῶν Ar. C. Dan. h τε δεσθ Ar. C. Reg. Cass. D. n. Mosqu. Aug. i ἡδένος νῆος κερῆτας Ar. C. ἔαδ. νῆος Ker. Dan. Mosqu. k ἃ τῆς νεωρῆς Gr. l τὰ δεσθ Reg. m καταφεύγει καὶ αὐτὸ οἰκ. Gr. n ἰδρύνθη Ar. C. Cl. Gr. Alid. Reg. Cass. Dan. Aug. o ἄλλικὸν λιμένα vocat Apollonius, Argonaut. l. 4. v. 1125. Hudf. ἄλλικὸν Mosqu. p πρὸς αὐτῆ Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Mosqu. Aug. q ἠεροβολίσαντο ὀλίγα C. ἠεροβολίσαντο ὀλίγον Ar. τε abest Dan. r Παρακαλῶντες τε τὰς δόλους Ar. C. Παρακαλῶντες τὰς δόλους Dan. Mox μὲν abest Mosqu. ante δῆμῳ. s Διαλιπέσσης Reg. t εἶπεται Ar. C. ἔβηκοντο Mosqu. u ὄψιαν Dan. x αὐτοβοεὶ (παρὰ Θουκλ.) τὸ παρακρούειν τι κατακρούεται ἐν τολμηρῶν ἡμερῶν ἢ κ. ἢ. Hudf. y κρατῆται et μοκ διέφθειρεν Gr. yy οἰκίας Mosqu.

φέρειν. Sic I, 99. οἱ πλείους αὐτῶν χεῖματα ἐτάξαντο ἀντὶ τῶν ἰσῶν τὸ ἰκινόμενον ἀνάλογον φέρειν. Ibid. Cap. 101. χεῖματᾶ τε ὅσα ἔδει ἀποδῶναι αὐτίκα ταξάμενοι, καὶ τοιοῦτῶν φέρειν. Et Cap. 117. Καὶ χεῖματα τὰ ἀνεκλήθοντα κατὰ χρόνους ταξάμενοι ἀποδῶναι. Pollux I, 169. χεῖματα ταξάμενοι. DVCK.
βυακίς] *Suilas* habet βυακίς, sed male; est enim pro βυακίας. WASS. Add. *Pert.* in Notis *Hudsoni* ad Scholiaf. Paulo post pro Ἀθηναίος, quod sine dubio vitio operatum in *Edit.* *Hudsoni* venerat, c *scriptis* et *edd.* *repositi* Ἀθηναίος. In *Dan.* fortassis est Ἀθηναίος: nam ex eo nullavarietas scripturae adnotata erat. sed non habenda est illius ratio. Gr. Ἀθηναίος, et inter versus Ἀθηναίος. DVCK.
ἰδρύνθη] ἰδρύνθη hic legit *Thom. Magister* cum *libris scriptis*. Eadem varietas supra aliquoties adnotata est. DVCK.
ἄλλικὸν] Etiam *Scholiasf.* Apollon. IV. Argon. 1149. ἄλλικὸς λιμὲν παρὲ φαιάξι. ἄλλικὸν ex *Nostro* citat *Dion.*

Halic. pag. 150. WASS. Vid. *infr.* Cap. 81. et *Palmer.* *Gracc.* Ant. II, 10. DVCK.
πρὸς αὐτὴν] πρὸς αὐτῆ *elegantier libri scripti.* WASS.
ἑνοικίας] *Oikiaz* et *συνοικίαν* coniungit etiam *Harporation* in *Νεούκληρος*: *Νεούκληρος* ἢ *μόιον* — ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῷ μισμοθιμένῳ ἐπὶ τῷ τὰ ἐνοικία ἐκλέγει ἢ *οἰκίας*, ἢ *συνοικίας*. *Antonius* ita distinguit: *οἰκία*, ἢ ὑπὸ ἑνὸς, ἢ ὑπὸ ἑτέρου κατοικουμένη· *συνοικία* δὲ ἢ πολλοῖς, καὶ μισθωμένη. Itaque *συνοικία* pluribus per partes locabantur, vt *Romae* *insulae*. Vnde *Gloss.* *συνοικία*, *insula*, et *ενοικολόγος*, *insularius*; qui *Harporationi* *ναύκληρος*. Add. *Iungermann.* ad *Polluc.* IX, 39. et *Casaub.* ad *Athen.* VII, 1. DVCK.
οἰκίας — *ξυνοικίας*] v. *Gloss.* GOTTL.
ἔφοδος;] Non tam est ἐπέλευσις, impressio, cum *Schol.* quam aditus, accessus. *Abrefsch.* 348. GOTTL.
κοί ἢ κ. — διαφθερίει] *Thom. Magist.* in βύλομκι. Mox

Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 327.

peruasit, vt lege in eos agerent. Illi vero, cum propter hanc legem ab honoribus et Curia prohiberentur, simul etiam audirent, Pithiam, quamdiu senator esset, multitudini persuasurum, vt eosdem amicos, hostesque duceret, quos Athenienses; facta coniuratorum manu, cum pugionibus in Senatum ex improviso irrumpunt, et cum ipsum Pithiam, tum etiam alios, tam senatorum, quam priuatorum hominum ad sexaginta interficiunt. Pauci vero quidam, qui cum Pithia fenserant, ad Atticam triremem, quae adhuc aderat, confugiunt.

71. Hoc facinore perpetrato, et conuocatis Corcyraeis, dixerunt haec optima esse, atque hoc modo *Corcyraeos* in seruitutem ab Atheniensibus minime redactum iri. ac in posterum neutros, * nisi cum singulis nauibus venirent, a Corcyraeis pacatis recipiendos: si vero cum pluribus, eos in hostium numero, locoque ducendos. Cum autem haec dixissent, populum in suam sententiam decretum facere coegerunt: statimque legatos Athenas miserunt, qui et res gestas nuntiarent, et ita factu opus fuisse demonstrarent: et illis, qui eo confugerant, persuaderent, vt nihil, quod a rationibus, commodisque ciuitatis esset alienum, molirentur, nequa rerum turbatio, mutatioque fieret.

72. Cum autem legati Athenas peruenissent, Athenienses cum eos, vt res nouas molientes, tum etiam alios, quibus persuaserant *id, cuius causa eo missi fuerant*, corripuerunt, et in Aegina custodiendos deposuerunt. Interea vero Corcyraei, qui reipublicae principes erant, Corinthiacae triremis et Spartanæ legationis aduentu, plebem adoriuntur; pugnaque commissa vicerunt. sed noctis interuentu, plebs quidem in arcem, et editiora vrbis loca confugit, ibique castra frequens posuit, et Hyllaicum portum tenebat. Victores vero forum occuparunt, vbi permulti ipsorum habitabant, et portum, qui in forum et in continentem spectat.

73. Postridie vero leue certamen inter se missilibus commiserunt, et in agros vtrique nuntios dimiserunt, seruitia sollicitantes, spe libertatis proposita. Et plebi quidem seruitiorum multitudo se sociam adiunxit. alteris vero ostingenti milites ex continente subsidio venerunt.

74. Vno autem die interiecto, pugna rursus est commissa, et plebs vicit, quod et locorum munitio et hominum numero superior esset. mulieres etiam eos viriliter adiuuerunt, hostem tegulis et summis aedium culminibus ferientes, et supra sexum suum tumultum sustinentes. Facta autem sub crepusculum vespertinum fuga, optimates, veriti, ** ne plebs eodem impetu, sublato clamore, in se irruens, et naualibus potiretur, et se interficeret, aedes, quae in foro circumcirca erant, et illis contiguas domos, nequa illinc in se fieret impressio, incendunt, neque suis, neque alienis parentes. quamobrem et multae mercatorum pecuniae crematae sunt, et parum absuit, quin vrbis tota penitus

* Nisi pacifici cum singulis veniant nauibus, recipiendos. *Vallis et Acacius.* HVDS. ** Ne primo statim clamore plebs naualibus potiretur, impetu facto, et se etc. *Scroph. IDEM.*

Κερκυράς. Οί δὲ ἐπειδὴ] οἱ πάντε ἄνδρες. Ἐξίτηγοντο] ἐξέπιπτον τῆς βελήσεως αὐτῶν. Οἱ δὲ τινες] οἱ πάντε ἄνδρες. τὸ δὲ πλέον] πλῆθος δηλονότι. Ὡς ξυνέφερε] αὐτοῖς δηλονότι. Πείσοντας] πείσοντας ἔχῃ τὸς Ἀθηναίους, ἀλλὰ τὸς τῷ Πειθίῳ τῆς αὐτῆς γνώμης, οὓς προείπε. Μηδὲν ἀνεπιτήδειον] ἀνεπιτήδειον τῇ Κερκυρᾷ. Ἐν δὲ τῆτι] τῷ κερκυρῶ δηλονότι. Οἱ ἔχοντες τὰ πράγματα] οἱ δυνατοί, οἱ πλούσιοι. Ἰδρύνθη] ἐκλήθηθη ἐν ἀσφαλείᾳ. Λιμένα εἶχον] εἰς ἀσφάλειαν ἑαυτῶν δηλονότι. Οἱ δὲ, τὴν τε ἀγορὰν] οἱ δυνατοί, καὶ ἔχοντες τὰ πράγματα. Τοῖς δ' ἑτέροις] τοῖς πτωχοῖς. Διαλίπησθε δ' ἡμέρας] παρελθούσης ἡμέρας μιᾶς. Καὶ πλῆθει] καὶ δηλονότι. Ἐυπεπλάθοντο] ἐβουθήσαν, συνειψήσαντο. Τῷ κερκυρῶ] ἦγον ταῖς κερκυραῖς. Καὶ παρὰ φύσιν ὑπομένουσαι] ἦγον τολμῶσα παρὰ φύσιν. Γενωμένος δὲ τῆς τροπῆς] ἦγον τὸ ἅλῃς περὶ δυσμῶν ἔντας. Ἀδύρῃ] ἦγον ἀπὸ μιᾶς βοῆς. Ἐπελθῶν] ἐπιθετικῶς κινήσει. Καὶ σφᾶς] τοὺς ὄλκους. Ἐφοδος] ἐπέλευσις τῶν δημοτῶν κατὰ τῶν

sed. An. pro ἐπεγένετο male ἠέρετο. Supra II, 77. πνεῦμά ἢ ἐν διέφυγον. Ὡς ἑκάτεροι sic dicit, vt ἴσπερ ἢ ἰσπερ | τ αἱ ἐπεγένετο αὐτῇ (nempe φλογί, vt bene Schol.) ἰσφόρον, DVCK.

διασφαρῆναι, εἰ ἄνεμος ἔπεγένετο τῇ Φλογί ἐπίφορος ἔς αὐτήν. καὶ οἱ μὲν, παυσάμενοι τῆς μάχης, ὡς ἐπιάτοιοι ησυχίασάντες, τὴν νύκτα ἐν Φυλακῇ ἦσαν· καὶ ἡ Κορινθία ναῦς, τῷ δήμῳ περηρατήκοτος, ὑπεξᾶνήγετο, καὶ τῶν ἐπικύρων οἱ πολλοὶ ἐς τὴν ἡπειροῦν λειθόντες διακομίσθησαν.

σε'. Τῇ δ' ἐπιγιγνομένη ἡμέρᾳ Νικόστρατος ὁ ΔῦτρεΦῆς, Ἀθηναίων στρατηγός, παραγίγνεται βοηθῶν ἐκ Ναυπακτῆς δάδεκα ναυσί, καὶ Μετσοβίων πεντακοσίοις ὀπλίταις. ξύμβασί τε ἔπρασσε, καὶ πείθει ὡς ξυγκωρῆσαι ἀλλήλους, δέκα μὲν ἄνδρας τῶν αἰτιωτάτων κῆναι, εἰ ἐκέτι ἐμειναν· τῶς δ' ἄλλους οἰκτεῖν, σπονδὰς πρὸς ἀλλήλους ποιηταμένους καὶ πρὸς Ἀθηναίους, ὡς τῶς αὐτὰς ἐχθρὰς καὶ φίλους νομίζειν. καὶ ὁ μὲν, ταῦτα πράξας, ἐμελλεν ἀποπλεύσασθαι. οἱ δὲ τῷ δήμῳ προσάτα πείθεισιν αὐτὸν, πέντε μὲν ναῦς τῶν αὐτῶ σφίσι καταλιπεῖν, ὅπως ἡσσόν τι ἐν κινήσει ὦσιν οἱ ἐναντίοι, ἴσας δὲ αὐτοὶ πληρώσαντες ἐκ σφῶν αὐτῶν, ξυμπλέμψειν. καὶ ὁ μὲν ξυνεκώρησεν, εἰ δὲ, τῶς ἐχθρὰς κατέλεγον ἐς τὰς ναῦς. δέισαντες δὲ ἐκείνοι, μὴ ἐς τὰς Ἀθήνας ἀποπεμφθῶσι, καθίζουσιν ἐς τὸ τῶν Διοσκύρων ἱερόν. Νικόστρατος δὲ αὐτὰς ἀνίστη τε καὶ παρεμυθεῖτο. ὡς δ' ἐν ἐπειθεῖν, ὁ δῆμος, ὀπλισθεὶς ἐπὶ τῇ προφάσει ταύτῃ, ὡς ἔδεν αὐτῶν ὑγίης διακομμένων τῇ τῷ μὴ ξυμπλέειν ἀπίστια, τὰ τε ὅπλα αὐτῶν ἐν τῶν οἰκιῶν ἔλαβε, καὶ αὐτῶν τιμὰς, οἷς ἐπέτυχον, εἰ μὴ Νικόστρατος ἐκάλυτε, διέφθειραν ἄν. ὀρῶντες οἱ ἄλλοι τὰ γιγνόμενα, καθίζουσιν ἐς τὸ Ἡραῖον ἱκέται, καὶ γίγονται ἐν ἐλάσσας ὀ τετρακοσίων. ὁ δὲ δῆμος, δέισας, μὴ τι νεωτερίσωσιν, ἀνίστησί τε αὐτὰς πείσας, καὶ διακομίζει ἐς τὴν πρὸ τῶ Ἡραῖς νῆσον, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐκέισε αὐτοῖς διαπέμπετο.

σς'. Τῆς δὲ σάσεως ἐν τέτῳ ἔσθης, τετάρτῃ ἢ πέμπτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν τῶν ἀνδρῶν ἐς τὴν νῆσον διακομιδὴν, αἱ ἐκ τῆς Κυλλήνης Πελοποννησίων νῆες, μετὰ τὸν ἐκ τῆς Ἰωνίας πλῆν, ἐφορμοὶ ἔσαι, παραγίγονται τρεῖς καὶ πενήκοντα. ἤρχε δὲ αὐτῶν Ἀλικύδας, ἄσπερ καὶ πρότερον, καὶ Βρασιδᾶς αὐτῷ ξύμβουλος ἐπέπλει. ὀρμισάμενοι δὲ ἐς Σύβοτα, λιμένα τῆς ἡπειροῦ, ἄμα ἔω ἐπέπλεον τῇ Κερκυρα.

οζ'. Οἱ δὲ, πολλῶ θορύβῳ, καὶ πεφοβημένοι τὰ τ' ἐν τῇ πόλει καὶ τὸν ἐπίπλεον, παρεσκευάζοντο τε ἄμα ἐξήκοντα ναῦς, καὶ τὰς αἰεὶ πληρωμένας ἐξέπεμπον πρὸς τὰς ἐναντίας, παραινόντων Ἀθηναίων σφῶς τε εἶσαι πρῶτον ἐκπλεῦσαι, καὶ ὑστερον πάσαις ἄμα ἐκεῖνας ἐπιγενέσθαι· ὡς δὲ αὐτοῖς πρὸς τοῖς πολεμίοις ἦσαν σποράδες αἱ νῆες, οὐ μὲν εὐθὺς ὑπομόλησαν, ἐν ἐτέροις δὲ ἀλλήλοις αἱ ἐμπλέοντες ἐμάχοντο. ἦν δὲ ἐδὲις κόσμος τῶν ποιημένων. ἰδόντες δὲ οἱ Πελοποννήσιοι τὴν ταραχὴν, εἴκοσι μὲν ναυσί πρὸς τὰς Κερκυραίας ἐτάξαντο, ταῖς δὲ λοιπαῖς πρὸς τὰς δάδεκα ναῦς τῶν Ἀθηναίων· ἄν ἦσαν αἱ δύο, Σαλαμινία καὶ Πάργαλος.

π ἔγινετο Ar. a ἔπ' αὐτὴν Ar. C. Dan. b Δι ἰσιν. Reg. Cass. c παραγίγνεται Ar. C. Dan. Mosqu. et antea, Διοτρεφῆς. d Μετσοβίων Ar. C. e Ἐπράσσει καὶ πείθει Cass. ex emendat. recenti. In ἔπρασσε erat spatium vacuum ante postquam syllabam, etasa vetere scriptura, et duae ultimae literae in τῶσι aliae fuerant. f ἄσπερ Ar. C. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Dan. Gr. g ἐπιπέμπει Ar. C. Dan. h οἱ δὲ κατ' ἰσθρῆς C. Dan. et mox eis τὰς ναῦς. i Διοσκύρων C. k Νικόστρατος τε αὐτὸς Cass. Mox παρεμυθεῖτο Mosqu. l μέδεσθ Reg. sed manu rec. inter verius scriptum. m Sic fuerat in f. q. deinde abrasa cauda τὰς factum erat διέφθειρον. Διέφθειρον Gr. Dan. n Δι οἱ Ar. C. Ald. Flor. Bas. Dan. Gr. o Τετρακοσίων C. l. Mox τε ἀβελ Mosqu. ante vultus. et c. 76. v. l. πύμπη pro πύμπη. p Διακομίσθη Ar. C. Dan. q ὄσπερ Reg. Cass. Dan. Gr. et Ἀλικύδας Gr. r ἔως Dan. s De hoc loco vide Stephani Append. ad Scripta al. de Dial. Att. Hudf. t τὰ τε ἐν Ar.

ἤρχε — ἐπέπλει] Quom c. 69. ξύμβουλον scripserat Alcidas ἐπεληλυθότα, hic dicit ἐπιπέλοντα, vtrumque breuiter pro πλέοντα et ἐληλυθότα ἐπ' αὐτῶν, nauibus praefectum. v. Abreisch. 350. cf. Gloss. GOTTL.

καὶ πεφοβημένοι — καὶ τὸν ἐπίπλεον] Hic non abundare copulam καὶ, quod putat Corinthus, ostendit Stephanus in Animaduert. ad Lib. de Dialoet. pag. 32. Pro τὰ τ' ἐν Idem Corinthus habet τὰ τε ἐν, et mendosis ἀπόπλεον, et νῆες. Illa

παραινόντων — ἐκπλεῦσαι citat Thomas in βύλομαι, omiſſa particula τε. ДУСК.

Δε] Reisk. conii. δὴ pro δε. Sed in anim. p. 31. nil mouit de h. corr. GOTTL.

ἔω ἔσπερ] Traiectio notanda articuli in plur. pro his rorando in singul. — ἄν ἔσπερ δύο, ἢ τε Σ. καὶ Π. v. Abreisch. 353. GOTTL.

Πάργαλος] Adcas Vlpianum in Demosth. Mid. p. 216. c. WASS.

Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 85. 2. V. C. Varr. 327.

periret, si ventus ingruisset, qui flammam in ipsam sparsisset. Atque illi quidem, facto pugnatidi fine, quieti vtrunque noctem illam dispositis custodiis transegerunt. Et Corinthiaca naus, quia plebs vicerat, clam discessit; et militum auxiliarium plerique hostem latentes in continentem se receperunt.

75. Sequenti vero die Nicostratus, Diotrephis filius, Atheniensium dux, cum duodecim nauibus, et quingentis grauis armaturae militibus Messeniis, Naupacto ad opem *Corcyrae* ferendam venit. et de compositione inter illos facienda agere coepit, illisque persuasit (vt in mutuae concordiae gratiam redirent) vt decem quidem homines, qui praecipui malorum autores fuerant, in iudicium vocarent, * qui diutius *ibi* non manserunt; sed statim se subduxerunt: reliqui vero *Corcyram* incolerent, isto inter se et cum Atheniensibus foedere, vt eodem hostes et eosdem amicos ducerent. Atque ille quidem his rebus gestis discessurus erat. sed plebis principes ei persuaserunt, vt sibi quinque de suis nauibus relinqueret, vt aduersarii minus se commouerent; se vero ** totidem de suis rebus omnibus ad nauigationem necessariis instructas, cum eo missuros dixerunt. atque ille quidem hoc ipsis concessit; illi vero suos quique aduersarios delegerunt, quos naues conscendere iusserunt. Sed illi, veriti, ne Athenas mitterentur, ad Castoris et Pollacis fanum supplices confederunt. At Nicostratus illos illinc excitare, et consolari coepit. Sed cum illis persuadere non posset, vt illinc discederent, populus, armis hac de causa sumtis, quod existimaret, eo nihil sani in animo habere, qui propter suam diffidentiam cum Nicostrato nauigare nollent, et eorum arma ex aedibus absportauit, et nonnullos ipsorum, in quos inciderat, interfecisset, nisi Nicostratus eum impediuisset. Alii vero, cum haec fieri viderent, ad Iunonis templum supplices confederunt, erantque non pauciores quadringentis. Populus vero, veritus, ne quid noui molirentur, verbis adductos illinc excitauit, et in insulam Iunonis templo oppositam transportauit; et quae ad vitam sustentandam erant necessaria, illuc ad ipsos transmittibat.

76. Cum autem seditio in hoc statu esset, quarto, quintoque ab istis in insulam transportatis die, tres et quinquaginta Peloponnesiorum naues ex Cyllene, vbi, post reditum ex Ionia, stationem habebant, aduenerunt. His autem praecerat Alcidas, vt et prius; et Brasidas consiliorum socius cum eo nauigabat. cum autem appulissent ad Sybota portum, qui est in continente, primo diluculo aduersus *Corcyram* nauigarunt.

77. *Corcyrae* vero magno cum tumultu, cum res vrbanas, tum etiam classis hostilis aduentum formidantes, sexaginta naues simul instruere coeperunt; et prout vnamquamque rebus omnibus ad proelium committendum necessariis explebant, eam aduersus hostem emittebant: Athenienses enim ipsis suaferant, vt se primos exire sinerent, ipsi vero postea cum tota classe simul subsequerentur. Sed cum ipsorum naues disperfae ad hostes accederent, duae quidem protinus ad eos transfugerunt: qui vero in alii vehabantur, inter se proeliabantur. nihil autem rite fiebat. Peloponnesii vero, tumultu animaduerso, cum viginti quidem nauibus se *Corcyrae* opposuerunt, cum reliquis vero, duodecim Atticis nauibus, quarum duae erant Salaminia et Paralus, *obuiam processerunt*.

* Qui tamen iudicium non exspectarunt: etc. *Valla.* HVDS. ** Totidem alias suis militibus completas cum eo etc. *Alii.* IDEM.

ὄλιγων. Φειδόμενοι οὔτε] ἢ ἀπεχόμενοι. Καὶ χρέματα πολλὰ] πράγματα. Ἐκινδύνισσε πᾶσα] ἐν χρεὶ τῷ κινδύνῳ ἐγένετο.
 Ἐμελλεῖ ἀποπλευσεσθαι] ἀποχωρησεῖν τὰς Κερκυράς. Τῶν αὐτῶ] ἀπὸ τῶν νηῶν. Ὅπως ἦσαν τι ἐν κινδύνῳ αἰσι] ἀπὸ τῶν ἐπ'
 ἑλας ἢ ἑλαττων. Κατέλεγον] καταλέγοντες ἐνέβαλον. Καθίζουσιν ἐς τὸ τῶν Δισκοίων ἱερὸν] ἰστέται θυροῦσι. Ἦσ' ὃ' ἔκ
 ἔπειθεν] ἀίτησθαι. Ἰγίης διαν.] ἐρῶν, ἀληθές. Καὶ διακομίζει] διαπερᾶ. Ἐκεῖσε αὐτοῖς] εἰς τὴν νῆσον. Τῆς δὲ
 ἐκείσε ἐν τῶν οὔσης] οὐκ καταλλήλως γενομένης. Ἐν τῶν] τῷ πράγματι, τῷ δεινῷ. Διακεκλιθῆν] διαπερᾶσιν. Πέλο-

οή. Καὶ οἱ μὲν Κερκυραῖοι, καθὼς τε καὶ κατ' ὀλίγας προσπίπτοντες, ἐταλιζοῦντο καθ' αὐτὰς οἱ δ' Ἀθηναῖοι, φοβόμενοι τὸ πλῆθος καὶ τὴν περικύκλωσιν, ἀθρόοις μὲν ἐπὶ προσέπιπτον, εὐδὲ κατὰ μέσον ταῖς * ἐφ' ἑαυτὰς τεταγμένοις ὕ προσβαλόντες δὲ κατὰ κέρας, καταδύουσι μίαν ναῦν. καὶ * μετὰ ταῦτα, κύκλον ταξιαμένων ἃ αὐτῶν, περιέτλειον, καὶ ἐπαρῶντο θορυβεῖν. γινώσκοντες δὲ οἱ πρὸς τοῖς Κερκυραῖοις, καὶ δέισαντες, μὴ, ὅπερ ἐν Ναυπάκτῳ, γένοιτο, ἐπιβηθῆσιν καὶ γενόμενοι ἀθρόοι αἰ νῆες ἄμμι τὸν ἐπίπλου τοῖς Ἀθηναίοις ἐποῦντο. οἱ δ' ὑπεχέρον, ἤδη ὁ πρῶτον προέμενοι καὶ ἄμα τὰς τῶν Κερκυραίων ἐβάλλοντο προκαταφυγεῖν, ἃ ὀτιμάλιστα ἑαυτῶν σχολῆ τε ὑποχωροῦντων, καὶ πρὸς σφῶς τεταγμένον τῶν ἐναντίων. ἢ μὲν ἐν ναυμαχίᾳ, τοιαύτη γινόμενη, ἐτελεύτα ἐς ἡλίω δύνῃ.

οθ. Καὶ οἱ Κερκυραῖοι, δέισαντες, μὴ σφίσιν ἐπιπλεύσωσιν ἐπὶ τὴν πόλιν, ὡς κραυγῆτες οἱ πολέμοι, ἢ τὴς ἐν τῆς νῆος ε ἀναλάβωσιν, ἢ καὶ ἄλλο τι νεώτερόσσι, τὰς τε ἐκ τῆς νῆος ἢ πάλαι ἐς τὸ Πηγαῖον διακόμισαι, καὶ τὴν πόλιν ἐφύλασσαν. ἢ οἱ δ' ἐπὶ μὲν τὴν πόλιν ἐπιτόλιμωσαν πλεῦσαι, κρατῶντες τῆς ναυμαχίας, ἢ τρεῖς δὲ καὶ δέκα ναῦς ἔχοντες τῶν Κερκυραίων, ἀπέπλευσαν ἐς τὴν ἠπειρὸν, ὅθεντες ἀναγέγοντο. τῆ δ' ὑπερῆκε ἐπὶ μὲν τὴν πόλιν ἔδεν μᾶλλον ἐπέπλευον, καίπερ ἐν πολλῇ ταχυτῇ καὶ φόβῳ ὄντας, καὶ Βρασιδὸς παρωκῶντος, ὡς λέγεται, Αλκιδᾶ, ἰσοψήφου δὲ ἐκ ὄντος ἐπὶ δὲ τὴν Ἰ Λευκίμων τὸ ἀκρωτήριον ἀποβάαντες, ἐπόρθηον τὰς ἀγρὰς.

πί. Ο δὲ δῆμος τῶν Κερκυραίων ἐν τῷ, περιουδῆς γινόμενος, μὴ ἐπιπλεύσωσιν αἰ νῆες, τοῖς τῶν ἰκέταις ἤσαν ἐς λόγους, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅπως σωθῆσεται ἡ πόλις. καὶ τινὰς αὐτῶν ἐπεισαν ἐς τὰς ναῦς ἢ ἐμβῆναι ἐπλήρωσαν γὰρ ὅμως τριάκοντα, ὁ προσδεχόμενοι τὸν ἐπίπλου. οἱ δὲ Πηλοποννήσιοι, μέχρι μετὰ ἡμέρας δρώσαντες τὴν γῆν, ἀπέπλευσαν. ἢ καὶ ὑπὸ κύκλω αὐτοῖς ἐφρακτοῦρθησαν ἔξήκοντα νῆες Ἀθηναίων, προσπλέωσαν ἀπὸ Λευκάδος ὡς οἱ Ἀθηναῖοι, πυρρανομένοι τῆς σείσιν, καὶ τὰς μετ' Αλκιδᾶ ναῦς ἐπὶ Κέρκυραν μελλέσας πλεῖν, ἀπέπειλαν, καὶ Εὐρυμέδοντα τὸν Θουκλῆος στρατηγόν.

πά. Οἱ μὲν ἐν Πηλοποννήσιοι τῆς νηὸς εὐθὺς ἢ κατὰ τάχος ἐκομίζοντο ἐπ' αἰὲς παρὰ τὴν γῆν καὶ ὑπερνεγμῶντες τὸν Λευκαδίων ἰσθμὸν τὰς ναῦς, ὅπως μὴ περιπλέωσιν ἰφθῶσιν, ἀποκομίζονται. Κερκυραῖοι δὲ, ὁ αἰσθόμενοι τὰς τε Ἀττικὰς ναῦς προσπλέωσας, τὰς τε τῶν πολεμίων οἰχημένας,

υ τὸν δεστ Reg. κ Ἐφ' ἐαυτοῖς Marg. Ald. Flor. Basf. γ προσβάλλοντες Ar. C. Sic et Dan. nisi quod errore Scribae habet προσβάλλοντες κ Μιτατάδα Ar. C. Ald. Flor. δ Ἀττικῶν δεστ Reg. ε Quod Graecis πρόμωσαν κρείσθαι, Latinis inbibere remiss, inbibere ποσιν, et simpliciter inbibere. Vide Cramerii Epist. ad Attic. Lib. 13 Ep. 31. Edit. Graec. et Gronovii Observat. L. 4. c. 26. Husf. Antea Mosqu. abest αἰ ante νῆος. ε Ἄμα τὰς C. δ Ὅτι μάλιστα C. Ald. Flor. Basf. Reg. Cass. Gr. ε Ἐαυτῶν omitt. Gr. f Σφίσιν πλεύσαντες Reg. Mosqu. γ Ἀναλάβωσι εἰ καὶ ἄλλοι Gr. ἢ Πόλιν ἐς τὸ Ἡραῖον διακόμισαν Ar. C. Πάλαι, aut ὁ πάλαι legendum censet Ae. Porf. πάλιν Dan. Mosqu. quod et in Reg. manus recens super πάλαι scripserat. ἢ οἱ δὲ ἐπὶ Gr. κ Τριάκοντα δὲ ναῦς Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Mosqu. cui et abest τῆ ante ναυμ. et mox legit, ἀνάγοντο. ἢ Λευκίμων Cass. Ἄκρωτῆριον Mosqu. π Οἰκίταις Ar. C. Dan. Οἰκίταις ad marg. Mosqu. η Ἐσθῆτις Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug. et νῆος Reg. ο προσδεχόμενοι τὸν ἐπίπλου non laborat Ca. nec Reg. ut opinor. Nam scripti sunt in Excursus Variar. Lectionum, nec additum, utrum desiderantentur, an aliter legerentur. Aug. in marg. a manu, quae schol. scr. ρ καὶ δεστ Ar. Dan. ρ κατὰ τάχος Ald. Flor. Basf. Steph. 1. τ Ἐπὶ τῇ Μοσῶν ἡμεῖς, Πηλοποννήσιοι: olim Chertonaeus, postea a Corinthiis in insulam Ithmo effuso redada. Ae. Porf. τῶν Λευκαδ. Cass. σ Λευκαδίταις Dion. Halic. locum citans.

Πάλαι] Quidam Codd. πάλιν. Potest πάλαι accipi pro prius, ac de quouis tempore praeterito. Abr. 353. GOTTL. Τρεῖς δὲ καὶ δέκα] Mss. τρισκλήδεκα. Vide Nos ad I, 29. WASS. De phrasi πρόμωσαν κρείσθαι est Lib. I. Cap. 50. DUCK.

Ἐπὶ μὲν τὴν πόλιν — ὄντας] De hoc genere loquendi non minus Latinis, quam Graecis, in nominibus collectivis vitato, agit Stephanus Animadu. in Lib. de Dialect. p. 30. De ἔδεν μᾶλλον pro ε, vid. ad II, 70. DUCK.

Λευκίμων] Ita Lib. I. Cap. 30, 31. corrupte apud Strabonem κατὰ τὴν Λευκίμων aliter Plin. Proleptaeus λευκίμω. et in Mf. Coislin. etiam corruptius λευκίμω. λευκίμω πινεξ

γυφώδης. WASS. Ita quidem est in Etymol. M. sed corrupte, pro λευκίμω, ut recte Sylburgius. Gloss. λευκίμω, album. add. Suid. in λευκίμω. DUCK.

Ἐμβῆναι] Mss. ἐσθῆται, ut infra p. 500, 3. WASS. Vid. Thom. Mag. DUCK.

Κερκυραῖοι δὲ — Λευκαδίμων] Dion. Halic. p. 150. WASS. Dionysius Thucydideam rei apud Corcyraeos gestae narrationem laudat, ut perspicuam, breuem, et plenam; quae de communibus Graecarum civitatum malis addit, ea, tamquam tragica, et obscura atque implicito verborum ac sententiarum nexu habentia, et a communi visu sermone abhorrentia, reprehendit. DUCK.

Bell.
Pelop-
an. 5.
Olymp-
83. 2.
V. C.
Varr-
327.

78. Atque Corcyraei quidem, quia male, nauibusque raris impetum faciebant, * soli grauiter laborabant. Athenienses vero, quia multitudinem metuebant, et ne circumuenirentur, in confertas illorum naues non irruerant, nec in eas, quae in medio agmine contra se instructae erant: sed in extremum cornu irruentes, vnam nauem demergunt. Postea vero Peloponnesii, sua classe in orbem digesta, hostem circumeuntes turbare conabantur. at qui aduersus Corcyraeos in acie stabant, hac re cognita, et veriti, ne suis idem accideret, quod ad Naupactum, auxilium ferunt: tunc vero naues confertae simul in Athenienses impressionem fecerunt. Illi vero se subducere coeperunt, iam in puppim remigantes. simul etiam volebant, Corcyraeorum naues mature fugere, dum ipsi ** quam lentissime retrocederent, et hostium sibi oppositorum impetum sustinerent. Hoc igitur nauale proelium, quod huiusmodi fuit, sub solis occasum finitum est.

79. Et Corcyraei, veriti, *** ne hostes, utpote victores, infesta classe contra se venirent, et urbem inuaderent, aut ex insula eos exportarent, aut aliud quidpiam noui molirentur; eos, quos eo trans miserant, illinc in Iunonis templum rursus reportarunt, et urbem custodiebant. Hostes vero, quamuis eos nauali proelio superassent, ad urbem tamen accedere non sunt ausi: sed cum tredecim Corcyraeorum nauibus, quas ceperant, in continentem nauigarunt, vnde venerant. Postridie vero nihilo magis urbem infesta classe petierunt, licet omnes eius incolae in magna perturbatione et trepidatione essent, licet etiam Brasidas (vt fertur) Alcida ad hoc adhortaretur; quamuis numero suffragiorum esset inferior: sed in promontorium Leucinnam ex nauibus egressi, agros vastarunt.

80. Interea vero Corcyraeorum populus, vehementer metuens, ne Peloponnesiorum classis urbem inuaderet, cum supplicibus, aliisque in colloquium de ciuitate conferuanda venit: et eorum nonnullis persuasit, vt naues conscenderent. Nam Corcyraei, quamuis in hoc rerum statu essent constituti, tamen triginta naues rebus ad proelium necessariis expleuerunt, hostis aduentum opperientes. At Peloponnesii ad meridiem vsque agrum eorum populati, discesserunt. sub noctem autem ignibus accensis significatum fuit ipsis, sexaginta naues Atticas a Leucade venire: quas Athenienses (certiores facti de Corcyraeorum seditione, deque classe cum Alcida aduersus Corcyram itura) miserant cum Eurymedonte Theudis filio, qui ipsis praeerat.

81. Peloponnesii igitur eadem nocte statim, magna celeritate domum redierunt oram legentes. cum autem naues per Leucadium Isthmum transportassent, ne circumeuntes ab hoste conspicerentur, se receperunt. Corcyraei vero, cum et Atticas naues aduentare, et hostiles discessisse intellexissent, Mes-

* A se ipsis profligabantur. *Valla.* Sua acie laborabant. *Steph.* HVDS. ** Lente retrocedunt, et hostes ex aduerso instructi sunt etc. *Valla.* IDEM. *** Ne hostes in se ad urbem vsque, vt victores, venirent etc. *Steph.* IDEM.

ποννησίων νῆες] αἱ τεσσαράκοντα, αὐτὰρ Ἀλκίδα ἐστρατήγει, καὶ αἱ λοιπαὶ Λευκαδίαι, ἃς εἴηκεν. Ἐς Σύβοτα λιμένα τῆς ἡπείρου τὸ εὐρυκτον, οὗ μέντοι ἐν τῇ πρώτῃ. Ἐπέτασαν τῇ Κερκύρῃ κατὰ τῆς Κερκύρας ἔπλεον. Οἱ δὲ, πολλὰ] οἱ Κερκυραῖοι. Σφῆς τε ἑσσαι] τῆς Ἀθηνῶν. Πρὸς τοὺς πολεμίοις] πλησίον τῶν πολεμίων. Ἠδερμολήσαν] πρὸς τὴν ἐκίτιος. Ἐν ἐτίμας δὲ ἀλλήλοισ] ἔχει τοὺς ἐναντίους. Τῶν ποιμένων] τῶν γινομένων πραγμάτων. Τὴν τιμαρῆν] τῶν Κερκυραίων τὴν ἀποκαθίαν. Πρὸς τὴν Κερκυραίαν ἐτάξοντο] κατὰ τῶν Κερκυραίων παρετάξοντο. Πρὸς τῆς δάδικα ναὺς τῶν Ἀθηναίων] παρετάξοντο ἐναντί. Κακῶς τε καὶ κατ' ὀλίγας] ἀτάκτως, καὶ μετὰ ὀλίγων νηῶν. Φοβούμενοι τὸ πλῆθος] τῶν νηῶν τῶν Κερκυραίων. Καὶ τὴν περιπέλαστον] τὸ περιπελάστον ἐπὶ τῶν Πελοποννησίων. Ἀδρόκας μὲν] ταῖς ἐκίτιος ναυσὶ καὶ δαίτασι] οἱ Πελοποννησίοι οἱ δ' ὀκτακιστοὶ] οἱ Ἀθηναῖοι. Κρατῶντες] τῇ ναυμαχίᾳ οἱ Πελοποννησίοι. Ἐπὶ μὲν τὴν πόλιν] κατὰ τῆς πόλεως. ἦσαν τῶν πολεμίων] οὐδὲν μᾶλλον] ἦσαν ἐπ' ὅλας. Καὶ ὑπὸ ὕκτα αἰταῖς ἐφρυκτωρήθησαν] διὰ φρυκτῶν ἐμυθήθησαν. ἀντι τῶν ἀρχαίων ἡμῶν δὲ παρεῖν] ἐμυθήθησαν. Ἐκομίζοντο ἐπ' οἴκῳ] ἐπεκρίνοντο. Καὶ ὑπερευκύνοντες] ὑπερβύβασσαντες. Ὅπως μὴ περιπέλαστοις ἀφθῶσιν] ὅπως μὴ περὶ τῶν ἐξωθεν τῶν ἀκκεδαμονίων καὶ τῶν Ἰσθμῶν, φεραθῶσιν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. Ἀποκομίζοντες] ἀποπλευσάν. Ὀλιγμένως] ἀποπλευσάντες. Τούς τε Μεσσηνίους] ἐς ὃ Νικόστρατος ἐν Νυκτάτῃ πεντακισίους ἤγαγεν. Ἀεὶ ἀπλήρησαν] ἠνδρῶν

λαβόντες τές τε ¹ Μεσσηνίς ἐς τὴν πόλιν ἤγαγον, πρότερον ἔξω ὄντας· καὶ τὰς ναῦς περιπλευσάμενοι κελύσαντες, ὡς ἐπλήρωσαν, ἐς τὸν Ὑλλαϊκὸν λιμένα, ἐν ᾧσιν περικομίζοντο, τῶν ἐχθρῶν εἴ τινα λάβειν, ἀπέκτεινον· καὶ ἐκ τῶν νεῶν, ὅσας ἔπεισαν ἐσβῆσαι, * ἐκβιβάζοντες, ² ἀπεχώρησαν ἐς τὸν Ἡραϊκὸν τε ἰλθόντες, ³ τῶν ἰκετῶν ὡς πεντήκοντα ἄνδρας δίκην ὑποσχέειν ἔπεισαν, καὶ κατέγνωσαν ἀπάντων θάνατον. οἱ δὲ πολλοὶ τῶν ἰκετῶν, ὅσοι ἐκ ἐπίσθησαν, ὡς ἔργον τὰ γινόμενα, διεφθίοντο· αὐτῶν ἐν τῷ ἱερῷ ἀλλήλας, καὶ ἐκ τῶν δένδρων τινὲς ἀπήγγυοντο· οἱ δ', ὡς ἕκαστος ἐδύνατο, ἀνήλυτο. ἡμέρας τε ἑπτὰ, ⁴ ὡς ⁵ ἀφικόμενος Εὐρυμέδων ταῖς ἐξήκοντα ναυσὶ περιέμενεν, ⁶ οἱ Κερκυραῖοι σφῶν αὐτῶν τές ἐχθρὸς ⁷ δοκῆντας εἶναι ἐφώνεον, τὴν μὲν αἰτίαν ἐπιφύροντες ⁸ τοῖς τὸν δῆμον καταλύσειν ἀπέθανον· ⁹ δὲ τινες καὶ ἰδίας ἐχθρὰς ἔνεκα, καὶ ἄλλοι χημάτων σφῶσι ὀφειλομένῳ ὑπὸ τῶν λαβόντων· πᾶσά τε ἰδέα κατέστη θανάτου· καὶ οἷον φιλοῖ ἐν τῷ κοίτῳ γίνεσθαι, ἔδεν ἔθ', τι ἔξιεν, καὶ ἔτι περαιτέρω. καὶ γὰρ πατρὸς παῖδα ἀπέκτεινε, καὶ ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἀπεσπᾶντο, καὶ πρὸς αὐτοῖς ἐκτείνοντο· οἱ δὲ τινὲς ¹⁰ καὶ περιουσιωδῶς ἐν τῷ Διούστῳ τῷ ἱερῷ ἀπέθανον. ὅπως ἀμὴν εἰσὶς πρὸς χάρησιν· καὶ ἔδοξε μᾶλλον, ¹¹ διότι ἐν ταῖς πρώτῃ ἐγένετο.

πβ. ¹² Ἐπεὶ ὑπερόν γε καὶ πᾶν, ὡς εἰπεῖν, τὸ Ἑλληνικὸν ἐκινήθη, διαφορῶν ἔσῶν ἐκατασχῆ, ¹³ τοῖς τε τῶν δῆμον προστάταις, τὰς Ἀθηναίους ἐπάγεσθαι, καὶ τοῖς ὀλίγοις, τὰς Λακεδαιμονίους· καὶ ἐν μὲν

¹ Μεσσηνίς Ar. C. Dionys. Halic. et Gr. Μισσηνίς Dan. ² Ὑλλαϊκὸν Ar. Ὑλλαϊκὸν Dion. Halic. p. 150. Mosqu. ³ Pro ἐκβιβάσαντες. Sensus vero: ἐκβιβάσαντες καὶ ἀποκτείνοντες ἀπεχώρησαν. Vel, ἀποληνθέντες ἐκβιβάσαντες ἀπεχώρησαν. Vel, ἐκ τῶν βάλαντων ἐκβιβάσαντες, ἵνα καταπονηθέντες ἀπολάσωνται, ἀπεχώρησαν. Ar. Porti. ⁴ ἀπεχώρησαν ἐς τὸ Ἡραϊκὸν τε Dion. Halic. pag. 150. ἀπεχώρησαν ἐς τὸ Ἡρ. Cl. in marg. ἀπεχώρη. Aug. sed schol. in marg. ἱρ. ἀπεχώρησαν. ⁵ ἀφικόμενος Ar. ἰδιδεμοque paullo infra. ⁶ ἀφ' ἧς δεξιῆς Gr. Paullo ante Mosqu. ἀνήλυτο pro ἀνῆλ. ⁷ ἀφικόμενος: ἢ Εὐρυμέδων Dion. Halic. Reg. Cass. ἀφικόμενος τε Εὐρυμέδων Gr. ⁸ οἱ δὲ δεξιῆς Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug. Mosqu. et αὐτῶν in marg. et περιέμενεν Cass. Dan. Gr. ⁹ ἀπέθανον: ἢ ἀπέθανον. ¹⁰ ἀπέθανον: ἢ ἀπέθανον. ¹¹ ἐγένετο: ἢ ἐγένετο. ¹² Ἐπεὶ ὑπερόν γε καὶ πᾶν, ὡς εἰπεῖν, τὸ Ἑλληνικὸν ἐκινήθη, διαφορῶν ἔσῶν ἐκατασχῆ, ¹³ τοῖς τε τῶν δῆμον προστάταις, τὰς Ἀθηναίους ἐπάγεσθαι, καὶ τοῖς ὀλίγοις, τὰς Λακεδαιμονίους· καὶ ἐν μὲν

Εἴ τινα] i. e. ὃν τινα. v. Gloss. GOTTL.

ἀπεχώρησαν] Cl. in marg. ἀπεχώρησαν ἐς τὸ Ἡρ. non male, adhibita tantum distinctione. wass. E vulgata scriptura, quidquid eam Portus torqueat, nihil boni sensus elici potest. Eam, quae in marg. Cod Cl. notata est, confirmat Suidas; Ἐκβιβάσαντες ἀπεχώρησαν, ἐν τῷ ἱερῷ ἀνήλυτον. Idem ex Aristoph Lemniis, quem locum etiam ante oculos habuit Pollux IX, 154. adiecit, τὸς ἄνδρας ἀπεχώρησαν, pro διεχώρησαν καὶ ἀπέκτειναν. Pollux VIII, 74. ἐπὶ τῷ ἀνελευθέρῳ ἔργῳ, ἀνείλεν — ἀπεχώρησαν. Et Hesych ἀπεχώρησαν, ἀπέκτειναν. Thucydidem eadem significatione dixisse ἀπεχώρησαν, scribit Suidas. Hoc Kusterio suspectum est: sed sic quoque Pollux l. d. vbi vid. quae adnotant Doëssl. Interpretes. De varietate scripturae voc. Ἡραϊκὸν agit Sylburg. ad Dionysium. DVCK.

ἀπεχώρησαν] Melior lectio: ἀπεχώρησαν, ἢ ἀπεχώρησαν, ἢ ἀνήλυτον, et idem valet ac διαχώρησαν. vid. Abresch. 354. GOTTL.

κατέγνωσαν] Forfan pertinet huc Glossa Hesych. κατέγνωσαν, κατέλεξαν, vt scripserit f. κατέλεξαν. GOTTL. Πάντων] Ἀπάντων cum D. Halic. pro πάντων lego, quod et auribus facit, et huius vehementiae congruit, et ab eodem passim adhibetur; quemadmodum et Oratoribus Atticis. Hoc loco valet omnes omnino, vniuersos. wass. Ex auctoritate Cl. Wass. qui deleto in contextu πάντων, pro eo in marg. ἀπάντων posuerat, hoc receptum est. DVCK.

ἀνήλυτον] Suidas ἀνελευθέρως, ἐν τῷ ἀνελευθέρῳ, Ἐκβιβάσαντες. Et, ἀνήλυται, πεφόνουται. Hesych. Sept. cont. Theb. 319. Αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δόσποτρον γένος. Schol. ἀπέλλεσι. DVCK.

Εὐρυμέδων] Dionys. Halic. bene ὁ Εὐρυμέδων. wass.

τοῖς τῶν δῆμον καταλύσειν] Etli non magnopere probo sen-

tentiam Porti τοῖς pro αὐτοῖς poni putantis, quod frequentius pro τῆτοις dicitur, et ἐν τοῖς, pro ἐν τῆτοις: vid. ad Cap. 17 huius Libri: tamen consentientibus ἴσιν in hanc scripturam nihil tentandum est. Sed credo alios potius dicturos fuisse, αἰτίαν ἐπιφύροντες, ὡς, vel αἰτίαν ἐπιφύροντες αὐτοῖς, ὡς τὸν δῆμον καταλύσειν. Nam αἰτία saepe post se habet particulam ὡς cum participio. Thucyd. II, 59. τὸν μὲν Περικλέα ἐν αἰτίᾳ ἔχον ὡς πείσαντα σφῶς πολικῶν. Dionys. Halic. VIII, 81. καὶ ἐν αἰτίᾳ τῆς προτέρας εἶχον θυμῶν ὡς προδοτικῶτας τὸ κοινόν. Herodotus IV, 6: τὴν τε Κομμοδὸν ἀδελφὴν — ἀπέκτεινε, αἰτίαν ἐπαγαγὼν ὡς ἀκροασθῆναι παρὰ τῆ μητρὸς. Καταλύειν τὸν δῆμον ἐστὶ significatione, quam hic expresse Interpretis, non raro legitur apud Thucydidem, et alios. Aristotel. V. Politic. 5. aliquoties sine discrimine dicit καταλύειν τὸν δῆμον, et καταλύειν τὴν δημοκρατίαν. Contenderit inter se de versione Latina Iulius phraeus Hevaldus II. Obseruat. et Emend. 49. et Salmasius Obseruat. ad Ius Attic. et Roman. Cap. X. p. 296. Et, quod in fine Cap. dicit, ἐν τοῖς πρώτῳ ἐγένετο, simile est I, 6. ἐν τοῖς πρώτῳ δὲ Ἀθηναῖοι — vbi tamen Stephanus praeferebat πρώτοις. DVCK.

τοῖς τ. δ. καταλύσειν] τοῖς pro αὐτοῖς. v. Abresch. p. 354. GOTTL.

τοῖς τ. δῆμον καταλύσειν] Nil expedit, obseruasse τοῖς pro αὐτοῖς positum; nam h. l. alienum est; vbi enim ὁ cum Participio ponitur pro αὐτοῖς; nec tamen structuram expedit, cui tunc deficit ὡς eos criminabantur, quasi qui soluerent (solutum irent, soluere vellent) populi imperium. Immo vis est in voc. τὴν αἰτίαν his, qui solum irent populi potestatem, directo et palam intendebant crimen; quod et μὲν additum monstret; cui opponatur δὲ ἀπέθανον δὲ τινες ἰδίας ἐχθρὰς ἔνεκα, quidam et priuato odio, nullo crimine, suo nomine,

Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 327.

senios receperunt, et in urbem introduxerunt, qui prius erant extra: iussisque nauibus, quas rebus ad proelium necessariis expleuerant, in portum Hyllaicum circumire; dum illae circumueherentur, si quem de suis inimicis cepissent, eum interficiebant. quin etiam eos omnes, quibus persuaferant, ut naues conscenderent, ex nauibus eicientes, discesserunt. Et ad Iunonis templum profecti, ex supplicibus circiter quinquaginta ad iudicium subeundum verbis adduxerunt, omnesque capite damnatos morte mulctarunt. Sed plerique supplicum, qui verbis illorum adduci non potuerant, ut iudicium subirent, cum viderent ea, quae gerebantur, ibidem, in templo se mutuo interfecerunt; et nonnulli eorum ex arboribus se ipsos laqueis suspenderunt. reliqui vero, prout quisque potuit, se ipsos absumferunt. Et per septem dies, per quos Eurymedon cum sexaginta nauibus eo profectus, ibi manserat, Corcyraei eos interfecerunt, quos inimicos esse ducebant: crimini quidem illis dantes, quod popularem statum cuerterent. sed nonnulli etiam ob inimicitias priuatas, alii etiam propter pecunias, quae ipsis debebantur, a debitoribus, qui eas acceperant, interfecti fuerunt. omneque mortis genus visebatur: et (quemadmodum in huiusmodi rerum statu solet accidere) nihil est, quod non contigerit, atque eo amplius. Etenim pater filium occidebat; et homines a templis abstrahabantur, et prope ipsa caedebantur. quin etiam nonnulli muro circumsepti in Bacchi templo, fame necati perierunt. Eo saeuitiae progressa est feditio, atque ideo maior est visa, quod haec apud eos prima exstitisset.

82. Nam postea propemodum et vniuersa Graecia commota est; quod vbique discordiae essent inter plebis patronos, qui Athenienses, et optimates, qui Lacedaemonios accersere volebant. ac in pace

δηλονότι. Ἐν ὄσῳ χρόνῳ δηλονότι. Περιεκομίζοντο] περιέπλεον. Εἴ τινα λάβοιεν] ἀντὶ τῷ λαβόν. Ἐν τῷ ἱερῷ ἀλλήλους] ἢ ἀντὶ τῷ αὐτοῦ. Καὶ ἐκ τῶν δένδρων τινος] μεταωριζόμενοι δηλονότι. Ἡμέρας τε ἑπτὰ] ἦγυν καθ' ἡμέρας τε ἑπτὰ. Σφῶν αὐτῶν] ἦγυν αὐτῶν. Τὴν μὲν αἰτίαν ἐπιφέροντες] τὸ ἔγκλημα. ἦγυν ἐγκαλόντες ἔγκλημα κοινὸν τῆν κατέλευσιν τῶ δέμῳ. Καὶ ἄλλοι χρημάτων] ἀπέθνον δηλονότι. Τὸ τῶν λαβόντων] τὰ χρηματικά. Πᾶσα τε ἰδέα] πάντα δηλαδὴ τὰ εἰσδῶτα ἐν ταῖς σάσεσι γίνεσθαι, τότε συνέβη. καὶ ἄλλα δὲ περισσώτερον ἐν ταύτῃ τῇ σάσει. ὥστε ὑπὲρ πάσης τῆς ἄλλης ἐγένετο. Καὶ οἷον φιλεῖ ἐν τῇ τοιαύτῃ] καὶ οἷον ἔθος ἐστὶν ἐν τοιαύτῃ σάσει. Οὐδὲν ὁ, τι ἢ συνέβη] ἀντὶ τῷ πᾶν. Καὶ περιεκομίζοντες] κτίσμασι περιληφθέντες. Οὕτως αἰὲν σάσι] ἀντὶ τῷ, εἰς ἀριότητα πολλὴν ἢ σάσι προεχώρησε, καὶ μᾶλλον (φῆσιν) αἰὲν ὄσῳ ἦπερ ἰσχυρότερον. Ἐπειδὴ πρότως ἐν τῷ πολέμῳ γενομένη ἐξέτισεν αὐτοῦς, παρὰ τὸ εἰσδῶς γενομένη. Ἐν τοῖς] ἦγυν τοῖς Κερκυραίοις. Ἐπει ὕστερον γὰρ] ἦγυν μετ' ἐκείνην. Καὶ πᾶν, ὡς εἰπεῖν, τὸ Ἑλληνικόν] ἀντὶ τῷ, πάντες οἱ Ἕλληνες. Τοῦς Ἀθηναίους ἐπάγεισθαι] λέπειν τὰ ἔργα τῶν. Λακεδαιμονίους] εἰκότως οἱ ἐπιχειροῦντες τοῦς Λακεδαιμονίους ἐπειμαλῶς, ἐσπιθακότες ἀληχερῶσθαι τὰς πόλεις. ὁσὶν ἂν ἔχοντων πρόφασιν] ἀντὶ τῷ, αἰτίαν ἐκ ἔργων πρὸ πολέμου καλεῖν αὐτοῦς τῶν Ἑλλήνων, ἢ τῶν λαβόντων ἀφορμὴν, διὰ τὸ ἐχθρῶς

(vt Cic. loquitur p. Mur.) interfecti. δῆμος hic sign. democrati-
 am et καταλεῖν, velle, conari dissoluere. BAVER.
 Πᾶσα τε ἰδέα] Haec imitatione sua atque exemplo com-
 probant Sallustius, et Virgilius. Sallust. Jug. XLVIII. postre-
 mo, quae cumque dici, aut fingi queunt ignauiae, luxuriarum
 que probra, in illo exercitu cuncta fuisse, et alia amplius.
 Virgil. Aen. II, 369. crudelis vbique Luctus, vbique pavor,
 et plurima mortis imago. WASS.
 ἰδέα θανάτου] Saepe ita, et peculiare loquendi genus est
 N. auctore Steph. in Thes. T. I. p. 1107. v. Abrech. 355.
 v. Gloss. GOTTL.
 ἰδέα θαν.] Ita Virgil. plurima mortis imago; et Tacit. in
 Histor. omnis imago mortium. Neque Herodoto infrequens
 ἰδέα pro modo, ratione rei gerundae. BAVER.
 Καὶ ἔτι περαιτέρω] Adnotat Casaub. ad Dionys. Halic. p.
 36. ad hunc esse hoc Dionysii XI, 39. δεινὰ καὶ πέρα δεινῶν.
 DVCK.
 Περιεκομίζοντες] Conf. huc, quae de hac voc. deque
 κατοικοδομεῖν et ἑγκατοικοδομεῖν adnotat Valef. ad Harpocrat.
 in κατοικοδομεῖν. Περιεκομίζοντες etiam recte veritas muro in-
 cludere. Hygin. Fab. LXIII. de Danao: ἀριστὸς ἐαμ ἰνὸν

lapideo praecclusit. Sed in eo, quod ibi adfert Valef. ex
 Apollodori II, 5. princ. de pugna Herculis cum leone Ne-
 meaeo, αὐτῷ (τῷ σπηλαίῳ) τὴν ἐτέρην ἀνοικοδομήσεν εἰσοδον,
 mihi suspectum est ἀνοικοδομήσεν. Lycurgus Rhetor quidem
 Orat. aduers. Leocratem de Pausania, Duce Graecorum ad
 Plataeas, agens pag. 183. Edit. Hanou. itidem scribit, τὴν
 θύραν ἀνοικοδομήσαντες, quod Interpretes vertit ianucam ἰνὸν
 ναυτας: sed hoc quoque in mendo cubare mihi persuadeo.
 Nam Thucyd. I, 134. de ea re dicit; καὶ τὰς θύρας ἀνοικοδο-
 μήσαν. Diodor. Sicul. XI, 265. λέγεται τὰς Λακεδαιμονίους
 ἀνοικοδομήσαι τὴν εἰσοδον. Et Polyasen. VIII, 51. τὸν προδότην
 ἰναποικοδομήσαντες διέφθειραν. DVCK.
 Περιεκομ.] Abrech. refutat Duck. negantem, ἀνοικοδομεῖν
 esse obstruere, p. 355. Dil. v. Gloss. GOTTL.
 Διαφθεῖν] v. Heilm. 417. GOTTL.
 Τοῖς πᾶν δήμῳ προσάταις] Aristotel. V. Politic. 7. Οἱ μὲν
 γὰρ Ἀθηναῖοι πανταχῶ τὰς ἀληχερῆσιν οἱ δὲ Λάκωνες τὰς δήμους
 κατέλευον. DVCK.
 Ἐπάγεισθαι] Abrech. infinit. positum putat pro: ὥς
 ἐπάγεισθαι. 357. aut facit cum Duck. διὰ τὸ ἰπ. Structuram
 dato L. Abrech. expl. GOTTL.

εἰρήνη ἢκ ἂν ἔχόντων πρόφασιν, ἔδ' ἐτοίμων παρακαλεῖν αὐτάς· πολεμυμένων δὲ, καὶ ξυμμαχίας ἅμα ἑκατέρους τῆ τῶν ἐναντίων ^m κακᾶσει, καὶ σφίσι ⁿ αὐτοῖς ἐκ τῆ αὐτῆ ^o προσποιήσει, ῥαδίως αἱ ἐπαγωγαὶ τοῖς νεωτερίζειν τὴ βυλομένοις ἐπορίζοντο. καὶ ἐπέπεσε ^p πολλὰ καὶ χαλεπὰ κατὰ τᾶς αἰεταῖς πόλεσι, γιγνόμενα μὲν, καὶ αἰετῶμενα, ἕως ἂν ἡ αὐτὴ φύσις ἀνθρώπων ἦ, ^q μᾶλλον δὲ, καὶ ^r ἡσυχαιτέρω, καὶ τῶς εἰδέσι διηλλαγμένα, ὡς ἂν ἑκατὴ αἱ μεταβολαὶ τῶν ξυτυχιῶν ἐφίπνυται. ἐν μὲν γὰρ εἰρήνῃ καὶ ἀγαθοῖς πράγμασι αἱ τε πόλεις καὶ οἱ ἰδιῶται ἀμείνως τὰς γνώμας ^s ἔχασσι, διὰ τὸ μὴ ἐς ἀκυσίως ἀνάγκας πίπτειν· ὁ δὲ πόλεμος, ὕφελον τὴν εὐπορίαν τῆ καθ' ἡμέραν, βίαιος διδάσκαλος, καὶ ^t πρὸς τὰ παρόντα τὰς ^v ὀργὰς τῶν πολλῶν ὁμοιοῖ. ^x ἐπασίαζε τε ἔν τὰ τῶν πόλεων, καὶ τὰ ^y ἐφυτερίζοντά περ, πύτει τῶν ^z προγενομένων, πολὺ ἐπέφερε τὴν ὑπερβολὴν ^a τῆ κωνῆσθαι τὰς διανοίας, ^b τῶν ^c ἐπιχειρήσεων περιτεχνήσει, καὶ τῶν τιμωριῶν ἀτοπία. καὶ τὴν εἰαδυτὴν ἀξίωσιν τῶν ἰνομιάτων ἐς τὰ ἔργα ἀντήλλαξαν τῆ δικαιοσύνη. τόλμα μὲν γὰρ ἀλόγιτος, ἀνδρεία ^e φιλέταιρος ἐνομοίσθη· μέλλησις δὲ προμηθῆς, δειλία εὐπρεπῆς. τὸ δὲ σῶφρον, τῆ ἀνάδου πρόσχημα. καὶ τὸ ^d πρὸς ἅπαν ξυνοτόν, ἐπίπαν εἰργόν. ^e τὸ δ' ἐμπλήκτως ὄξυ, ἀνδρὸς ^f μοῖρα προστετέθη. ^g ἀσφάλεια δὲ τὸ ἐπιβυλεύσασθαι, ἀποτροπῆς πρόφασις εὐλογος. καὶ ὁ μὲν χαλεπαίων, πιστὸς αἰετῶ, ὁ δ' ἀντιλέγων αὐτῶ, ὑποπτος. ἐπιβυλεύσας δὲ ^h τις, ⁱ τυχῶν, ξυνοτός, καὶ ὑπονοήσας, ἐτι δεινότερος.

^m Hic in *Cass.* crasa scriptura inter κακῶσαι et καὶ reliquum erat spatium vacuum, quod sex septem literas capere posset. ⁿ Ἀδοῖς *Alf. Flor. Bas.* ^o Προσποιήσειν *Reg.* ^p Hic vocula καὶ inter πολλά et χαλεπὰ dicenda est πλεονάζειν. *Sierb.* Vide *Append.* ad *al. Scripta* de *Dial.* *Att.* p. 35. *Huif.* ^q Pro μᾶλλον καὶ ἥσσον ἴσ. *Fr. Por.* ^r ἡσυχαιτέρω *Gr.* ^s ἔχασιν *Cass.* *Mox* ἕσασιν *Mosqu.* ^t πρὸς τὰ παρόντα *Ar. C.* ^v Ὀργῆς *Marg. Ar. C. Dan.* ^x De his et sequentibus vide *Dionys. Halic.* *περὶ τῶ ἐσουλῶν ἰδιωμάτων* p. 151. *Ed. Francosf.* Ἐπασίαζε τ' ἔν *Gr.* ^y Ἐφυτερίζοντα *Reg.* ^z προγενομένων *Dionys. Halic.* p. 164. *Paullo* ante *πίει* *Mosqu.* ^a Ἐς τὸ κωνῆσθαι *Dion. Halic.* ^b τῶν ἐπιχειρήσεων *Gr.* ^c φιλαίτερος *Cass. Dan.* et a prima manu *Gr.* ἀνδρεία etiam *Dan.* ^d παρόντων *Ar. C. Dan.* ^e τὸ δὲ ἐμπλήκτως *Ar.* ^f μοῖρα *Reg.* ^g Cum *Scholias* sic exponat, τὸ ἐπὶ πολὺ βυλεύσασθαι δὲ ἀσφάλεια, videtur et ille dandi casu legisse ἀσφάλεια. Ἀσφάλεια δὲ τὸ ἐπιβυλεύσασθαι *Ar. C.* Ἐπιβυλεύσασθαι *Gr.* τῶ ἐπιβυλ. etiam *Dan.* ^h τις *Dionys. Halic.* locum citans. rectius male. gen. τις. *Huif.* ⁱ Τυχῶν τε ξυνοτός *Idem* p. 164.

Ἐως ἂν] Locum imitatione expressit *Agath. I.* p. 6. **ΓΟΤΤΛ.** ἡσυχαιτέρω] *Thomas Mag.* auctoritate huius loci reicit comparativum ἡσυχαιτέρως, qui est in *Gr.* Sed emendandum est apud eum vitium scripturae διειλαγμένα, quod etiam *Ed. Colin.* obfudet. **DVCK.**

μᾶλλον etc.] In μᾶλλον δὲ intelligi posse, ut credit *Portus*, καὶ ἥσσον, non probat *Abresch.*, qui scriptum fuisse credit μᾶλλον δὲ καὶ ἥσσον ἡσυχ. Litterarum adnitatem obfuisse τῶ ἥσσον. Ita manifeste *Schol.* legisse. *Reisk.* μᾶλλον δὲ τι καὶ ἡσυχαιτέρω. **ΓΟΤΤΛ.**

μᾶλλον δὲ καὶ ἡσυχ.] Simplicissime dixeris, et ex more *Notri*, adverbium μᾶλλον esse pro adiectivo, μετίζω ut *L. 2.* φθέρῃ ἕτως ἀνθρώπων, pro τοιούτῃ καὶ deinde sit pro ἡ. **BAUFR.**

τῆ καθ' ἡμέραν] *Sc. riv.* *Abresch.* probat *Schol.* Vocem addi *Aesch.* contra *Timarch.* p. 25. τὸν καθ' ἡμέραν βίον ζῆ ^ε κριόμενος. **ΓΟΤΤΛ.**

τὰς ὀργὰς] i. e. affectiones hominum vulgarium efformat ad tempora. **ΓΟΤΤΛ.**

Ὀμοιοῖ] *Reisk.* ἀλλοιοῖ, alias facit, quam olim erant. *Dil.* 361. *G.* Ἐπασίαζε] Corrupte, qui haec damnat, *D. Halic.* p. 150. ἐπασίαζεν citat. Infra tamen recte, τὴν εἰαδυτὴν τῶν ἰνομιάτων ἀξίωσιν ordine paulo venustiore haud semel exhibet. Caeterum haec grauiissimo *Scriptori Sallustio* minime displicuerunt. Vide nos ad *Catilin.* *LVI.* Adde *Aristotelem Rhet. I.* 9. p. 724. *Philonem* de *Fortitud.* p. 571. *Plutarchum* in *Solone* p. 86. *Lucret. IV.* 1154. *Tacitum Agric. XXI.* *wass.* *Dionysius Halic.* l. d. partem huius digressionis, de seditionibus urbium Graecarum, usque ad verba ἐτι δὲ τῶ ἀγῶλλονται, accurate examinat, et, quid in singulis prope petioidis reprehendi mereatur, ostendit. **DVCK.**

τὴν εἰαδυτὴν ἀξίωσιν] *Henr. Stephanus* in *Append.* ad *Script.*

de *Dial.* pag. 200. dicit, hunc locum pertinere ad ὑποκορισμὸν Atticorum, qui rebus turpibus honesta, odiosis minus inuidiosa nomina imponere solebant. Sed *Thucydides* hic non tantum de Atheniensibus, verum de omnibus, qui in ciuitatibus Graecis Remp. tractabant, agit. **DVCK.**

τὴν εἰαδυτὴν — ἀργόν] Laudat *Plutarch.* de *Adul.* p. 56. vid. nos ad *Sallust.* *Orat. Catonis.* Eadem ad *δικαιοσύνη D. Hal.* pag. 151. qui τὴν εἰαδ. τῶν ἐν. ἔξ. non male. **WASS.**

τόλμα — ἀργόν] *Dionys. Halicarn.* pag. 136. vbi ἀνδρεία scribit, et πρόσχημα τῶ ἀνάνδρου; proque προσάπαν εἰσάπαξ. non recte. *Idem* p. 151. cum *elitis.* Et pag. 164. τόλμα μὲν, omisso γὰρ. Τόλμα — πρόσχημα. *Hermogenes I.* *περὶ ἰδεῶν* 6. qui ἀπρεπῆς. hinc corrigendus. *wass.* Ἀνδρεία etiam *Plutarch.* l. d. et *Aristid.* de *Diect. Ciu.* pag. 192. **DVCK.**

Ἀσφάλεια — ὑποπτός] *Dion. Halic.* l. d. dein, ἐπιβυλεύσας — ἐκτεπληγμένος; vbi τυχῶν τε ξυνο. eo quo *Virgilius* sensu, *Aspi* omnes inmane nefas, *auspicio* potiti. Hanc *Dion.* lectiōnem nimis calide damnat *Cl. Hudsonus*; nam neque auctori, neque loco huic disconuenit, et c. *Dionysii* interpretatione patet, ita eum legisse. *wass.* Quae de ἀσφάλεια adnotat *Hudsonus* in *Var. Lect.* descripta sunt e *Notis Sylburgii* ad *Dionysium.* E *Scholias* verbis non satis aperte colligi potest, eum legisse ἀσφάλεια; et quum alia in casu recto ponantur, non videtur esse idonea ratio, cur is hic mutari debeat in obliquum. τὸ ἐπιβυλεύσασθαι quidem vice nominatiui fungi potest; sed id non conuenit huius generis orationi, quae, *Hermogene* iudice, nomina postulat, non verba. Pro τὸ autem fortassis non peius legatur τῶ, quod quidam *Codd.* habent. **DVCK.**

Ἐπιβυλεύσασθαι] *Reisk.* malit ἐπιβυλεύσαι; eique *Thucyd.* videtur scripsisse: ἀσφ. τὸ τὸ ἐπιβυλεύσαι καὶ τὸ ἐσφάλλεσθαι ἀπρεπῆς etc. vid. *Dil.* 361. **ΓΟΤΤΛ.**

quidem nullam huius rei peregrinae speciosam causam habuissent: nec ad ipsos accerfendos adeo prompti fuissent: bello vero coorto, vtrisque (qui rerum nouarum erant cupidi) facile dabatur occasio et facultas accerfendi socios auxiliares, vt simul et aduersam factionem opprimerent, et exinde potentiam sibi met compararent. Et multae eaeque graues calamitates propter seditionem ciuitatibus acciderunt, quae accidere solent, et semper accident, quoad eadem hominum natura fuerit: sed tamen vel grauiores, vel leuiores, et genere diuersae, prout singulae rerum fortunaeq; mutationes contigerint. nam in pace quidem et rerum secundarum affluentia, cum ipsae ciuitates, tum etiam homines priuati mentes habent meliores, quod in odiosas necessitates non incidant. Bellum vero, subducens paulatim rerum copiam ad quotidianum vitae usum necessariam, violentus est magister, et ad praesentem rerum statum multorum mores effingit. Ciuitates igitur seditionibus agitabantur, et illae, in quibus seditiones ferius excitabantur, * res, quas alibi iam accidisse fama acceperant, longe superare studebant, vt propter rerum a se inuentarum nouitatem ingenii laudem quaererent, quod nouas inimicorum adoriendorum rationes magna cum solertia inuenissent, et noua suppliciorum genera excogitarent. Quinetiam vsitam vocabulorum significationem in rebus arbitrato suo immutarunt. Nam inconsiderata quidem audacia fortitudo amicorum studiosa existimata est: considerata vero cunctatio, honesta timiditas: modestia ignauiae praetextus. Et adhibere prudentiam ad rem omnem, quae gerenda suscipitur, in re qualibet cessatio et segnitudo existimabatur. At vesana celeritas, viri fortis officio tribuebatur. Cautio vero in iteranda deliberatione, speciosa negotii detrectandi materia. Et qui iracundus erat, is fide dignus semper habebatur: at qui verbis ei resistebat, huius fides erat suspecta. Qui vero insidias aliis parauerat, si res ipsi ex animi sententia successisset, prudens habebatur; et si aliorum insidias sibi paratas

Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 327.

* Quum iam ea, quae alibi facta fuerunt, audiuissent, mirum in modum alias circa voluntatum nouitatem exsuperabant, facinororum solertia et suppliciorum insolentia etc. Steph. HVDS.

εἶναι ἀλλήλοις Λακεδαιμονίους καὶ Ἀθηναίους. Καὶ συμμαχίας αἶμα ἡ διάνοια τοιαύτη, οἱ προσώτους τῶν δήμων καὶ οἱ ἀναρχικοί, ἐξόχως ἐκάτεροι παρὰ Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους ἐτήρουντο. διὰ προστοίησιν συμμαχίας, δύναμιν ἑαυτοῖς ποιήσαντες τῶν μὲν Ἀθηναίων, ἐτοιμῶς ὑπακούοντων τοῖς δημοτικοῖς, ἵνα προστοίησιν αὐτοῖς συμμαχίας, καὶ δι' αὐτῶν βλάβῃσι Λακεδαιμονίους τῶν δὲ Λακεδαιμονίων, ὁμοίως τοῖς ἀναρχικοῖς, διὰ τὸ αὐτό. Καὶ σφίσι αὐτοῖς ἦγον ἑαυτῶν. Προσποίησει κτήτει βουθείας. Καὶ ἐπέπεσε] συνέβη. Πολλὰ] καὶ δὴ λησύνει. Καὶ χαλεπὰ] ἦγον ἐ' ἐφάκι ἐνηκεῖν τοὺς πάσχοντας. Κατὰ τῶν] ἀπὸ τῆ δὴ τῶν τῶν. Γνωμόμενα μὲν] ὡς τῆ φύσει ἐπομένον. Ἡ αὐτὴ φύσις] ἦγον καθ' ἑαυτῆ. Μᾶλλον δὲ] μᾶλλον δὲ καὶ ἦτον. αἶον εἶπεν, ἐν ἄλλῃ πόλει μᾶλλον ἐν ἄλλῃ δὲ, ἦτον, ἦτον, πῆ μὲν, πλέον, πῆ δὲ, ἔλαττον. ὡς συνέβαινον ἐκαστῶ. Καὶ ἐσχυρέτερα] ἦγον ἡμέρα καὶ κατ' ὄλιγον ἐπερνούμενα. Καὶ τοῖς εἶδεσι] τρέπονται. Ὡς ἂν ἕκαστοι αἱ μεταβολαὶ] ὡς ἂν αἱ τύχαι καὶ αἱ μεταβολαὶ πίπτωσι. Καὶ οἱ ἰδιῶται ἀμύνης τῆς γνώμας ἔχουσιν] οἱ ἰδιῶτες ἀνεμύνας ἔχουσι τὰς γνώμας. Διὰ τὸ μὴ ἀκρίτως] ἀκρίτως ἀνάγκη τὴν δὲ ἀπορίαν γινωσκόμενοι λέγουσι. ἦγον, διὰ τὸ μὴ ἀναγκάζεσθαι περιπίπτει ἀκρίτως τρέψασιν. Τὸ καθ' ἡμέραν] βίβη δὴ λησύνει. Καὶ πρὸς τὰ παρόντα] πρὸς τὴν παρῶσαν κατάστασιν, τοῖς παρῶσι ἑξομοίω τὰς γνώμας. νῦν γὰρ ὄργας τὰς γνώμας καὶ τοὺς τρέπας ἐκάλεσαν. Ἐξασιάζει τε οὖν τὰ τῶν πόλεων] ἐξασιάζον αἱ πόλεις. καὶ αἱ ὑπερον τῶν ἄλλων ἐξασιάζουσιν, οἷα προπεπισυμένοι τὰς ἑτέρωθεν τῶν πόλεων. ἐπὶ τούτῳ ἐρέοντο καὶ ἔρεπον ταῖς διανοίαις] ὥστε κατὰ πολλὴν ὑπερβαλέσθαι τὰς ἀλλὰ τῶν τῶν γινωσκόμενα. Καὶ τὰ ἐφυστήριζοντα τῶν] τὰ ὑπερον γινώσκοντα. Τὸ κινῶσθαι τὰς διανοίας] κινῶσθαι εἶπον. Τῶν τε ἐπιχειρήσεων] τοῖς προσοῖς τῶν ἐπιχειρήσεων κινῶσι ἐπιχειρήσεις, καὶ τῆ δεινότητι τῶν τιμωρίων. Περιτεχνίσει] περιτεχνίσει. Ἀποτίει] τὸ ἀφείπει. Καὶ τὴν ἐπιδοῦσαν ἀξίωσιν] ἀξίωσιν μὲν, τὴν σημεῖον εἶπε: δικαιοσύνη δὲ, ἀπὸ τῆ, τῆ ἑαυτῶν δικαιοσύνης κρίσει. βλάπτει δὲ εἶπεν, ὅτι μετέθεσαν τὰ ὀνόματα. ἢ γὰρ ὡς γενόμενα πρόσθεν, ἔχοντο κατὰ τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ μετέθεσαν κατὰ τὴν ἑαυτῶν κρίσιν. τὴν μὲν γὰρ ἀλόγιστον πόλεμον (ἢ καὶ ἄραστον καλεῖται] ἀνδρείων προσηγορεύσαν. τὸ δὲ φιλότατος, παρεκκλίνοντες κῆρυ. κῆρυται δὲ αὐτῶ, διὰ τὸ προσθεῖναι τὸν ἀλόγιστον, ἵνα παρῶσι γένηται. Τόλμα μὲν γὰρ ἀλογοῦ] τὸ τολμᾶν ἀλογοῦ. Μέλλησις δὲ] τὴν δ' εὐλόγησιν καὶ τὴν μέλλησιν τὴν διὰ πρόνοιαν γινωσκόμεν, δειλίαν ἀνομασίαν εὐπρεπῆ. τὴν δὲ σαφροσύνην (φίσιον) ἀκρίτως παρεκκλίνοντες] οὐτο καὶ τὸ πρὸς πάντα συνιστῶν, πρὸς πάντα ἀργὸν ἔλεγον. τὸ δὲ κινῶσθαι] ἔξω, ἀνδρεία παρ' αὐτοῖς ἐνομιζέτο τῆς κερμῆν γὰρ (φίσι) τῶν ὀνομάτων χρῆσιν ἀντήλλαξαν. καὶ ἐπιφέρει εὐθὺς κατ' ἕκαστον. Καὶ τὸ πρὸς ἕκαστον] καὶ τὸ μετὰ συνέσεως ἔρχεσθαι εἰς τῶν ἔργων. Τὸ δ' ἐπιληπτικῶς] κινῶσθαι. Ἀνδρὸς μοῖρα] τῆς ἀνδρείας. Ἀσφάλεια δὲ τὸ ἐπιβαλεῖσθαι] τὸ ἐπιπολὴν βαλεῖσθαι δι' ἀσφάλειαν πρόφασις ἀποτροπῆς ἐνομιζέτο. Ὁ δ' ἀντιλήγων αὐτῶ] τῆ χαλεπαίνουσι.

Χαλεπαίνων] Reisk. πάν ἱπανίων. Fidas erat, qui alterius omnia laudaret — GOTTL.
 Ἀδρῶ] Reisk. tentat ἢ τῶ αὐτ' αὐ τῶ, alicui. GOTTL.

Τυχῶν ξυνοτός, καὶ ὑπονοήσεως] Dionys. Halic. p. 151. et 164. τυχῶν τε ξυνοτός, quod melius esse et sensum magis explere exhibuit Syllburgius. Ἰκονομάσις a quibusdam exponi πο-

προβλεύσας δὲ, ὅπως μηδὲν αὐτῶν ^k δεήσει, τῆς τε ἐταιρείας διαλυτῆς, καὶ τὰς ἐναντίας ἐκπεπληγμέ-
 νος. ἀπλῶς δὲ, ὁ Φθάσας τὸν μέλλοντα κακόν τι δεῖν, ἐπηρεῖτο, καὶ ὁ ἐπικελεύσας τὸν μὴ διανοόμε-
 νον. καὶ μὴν καὶ τὸ ξυγγενὲς τῷ ἐταιρικῷ ^l ἀλλοτριώτερον ἐγένετο, διὰ τὸ ἑτοιμώτερον εἶναι ἀπροφασί-
 σως τολμᾶν. ἔ γάρ μετὰ τῶν κειμένων νόμων ὠφελείας αἱ τοιαῦται ξύνοδοι, ἀλλὰ παρὰ τὰς καθε-
 σῶτας πλεονεξία. καὶ τὰς ^m ἐς σφᾶς αὐτὰς πίσεις ἔ ⁿ τῷ θεῷ νόμῳ μᾶλλον ἐκρατύνοντο, ἢ τῷ κοινῇ
 τι παρανομῆσαι. τὰ τε ἀπὸ τῶν ἐναντίων ^o καλῶς λεγόμενα ἐνδέχοντο ἔργων Φυλακῆ, εἰ πρᾶχοισιν,
 καὶ ἔ γενναϊότητι. ἀντιτιμωρήσασθαι τε τινα, περὶ πλείονος ἢ, ἢ αὐτὸν μὴ προπαθεῖν. καὶ ὅμοιοι
 εἶπε ἄρα ^p γένοιτο ξυναλλαγῆς ^q ἐν τῷ αὐτίκα πρὸς τὸ ἄπορον ἐκατέρῳ διδόμενοι, ἴσχυον, ἐκ ἐχόντων
 ἄλλοθεν δύναμιν. ἐν δὲ τῷ παρατυχόντι ὁ Φθάσας φρασεῖται, ^r εἰ ἴδοι ἄφρακτον, ἥδιον διὰ τῆς
 πίτιν ἐτιμωρεῖτο, ἢ ^s ἀπὸ τῆς προφανῆς. καὶ τό τε ἀσφαλὲς ἐλογίζετο, καὶ ^t ὅτι, ἀπάτη περιγεγόμενος,
 ξυνέσεως ἀγώνισμα προσελάμβανε. ^v ῥᾶον δ' οἱ πολλοὶ, κακῆργοὶ ὄντες, δεξιῶι κέλκηνται, ἢ ἀμαθείς
 ἀγαθοί, καὶ τῷ μὲν αἰσχύνονται, ἐπὶ δὲ τῷ ἀγάλλονται. πάντων δ' αὐτῶν ^x αἰτίων ἢ ἀρχῆ, ἢ διὰ
 πλεονεξίαν καὶ φιλοτιμίαν ἐκ δ' αὐτῶν, καὶ ἐς τὸ φιλονεικεῖν καθισταμένων τὸ πρόθυμον. οἱ γὰρ ἐν
 ταῖς πόλεσι προεάντες, ^y μετ' ὀνόματος ἐκατέροι εὐπρεπῆς, πλήθους τε ἰσονομίας ^z πολιτικῆς, καὶ
 ἀξιοκρατίας σφίφρονος προτιμήσει, τὰ μὲν κοινὰ, λόγῳ φρασεύοντες, ἄθλα ἐποιῶντο, παντὶ δὲ τρέπον
 ἀγωνιζόμενοι ἀλλήλων περιγίγνεσθαι, ἐτόλμησάν τε τὰ δεινότερα, ἐπεξήσασάν τε, τὰς τιμωρίας
 ἔτι μείζους, ἔ μέχρι τῆς δικαίας καὶ τῆ πόλει συμφόρου, ^a προτιθέυτες, ἐς δὲ τὸ ἐκλήσει πρ
^b αἰεὶ ἠδονὴν ἔχον ὀρίζοντες, καὶ ἢ μετὰ ψήφου ἀδίκως καταγνώσεως, ἢ χειρὶ κλίμενοι τὸ
 κρατεῖν, ἑτοιμοὶ ἦσαν τὴν αὐτίκα φιλονεικίαν ^c ἐμπιμπλάναν ὥστε εὐστειβία μὲν ὑδέτεροι ἐνόμιζον,

^k Δείξει Dionys. Halic. et Reg. Cass. Dan. I τὸ ἀλλοτριώτερον Gr. ^m Ἐε δεεστ Dan. ⁿ τῷ θεῷ καὶ κοινῇ Dionys. Halic. p. 164. Mox τὴ κοινῇ Mosqu. ^o Post primam syllabam huius vocis in Cass. erat spatium vacuum duarum uel trium uaque ad γίνοντο. ^p Ἐγίνοντο Dion. Halic. ^q Hic uerborum ordo: ἴσχυον ἐν τῷ αὐτίκα ἐκατέρῳ διδόμενοι πρὸς τὸ ἄπορον. Fr. Port. Πρὸς τὸν ἄπορον Ar. C. Πρὸς τὸν ἄπ. Dan. Πρὸ τῆς ἄπ. Aug. ^r εἰ ἴδοι Cl. Reg. ἢ ἴδοι Cass. sed a correctore uidebatur esse el. Mox in Aug. ἢ a m. 2. inf. post ἴδον. ^s Διὰ τῆς προφανῆς Mang. Ald. Flor. Basf. ^t Ὅτι ἀπάτη περιγ. Gr. ^v ῥᾶσον Reg. Cass. Aug. ῥᾶον δὲ el Gr. ^x αἰτίων ἀρχῆ Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug. Mox φιλονεικεῖν Mosqu. ^y μετὰ ὀνόματος Ar. C. Ald. Flor. Basf. Reg. Cass. Gr. ^z πολιτικῆ Ar. C. Dan. ^a προτιθέυτες Dion. Halic. Gr. ^b αἰεὶ Reg. Cass. Mosqu. Aug. ^c ἐμπιμπλάνα Ar. C. ἐμπιμπλάνα Ald. Flor. Basf. Stepb. I. ἐμπιμπλάνα Dan. et, cum emendatione ἐμπιμπλάνα eadem manu superscripta, Reg. ἐμπιμπλάνα Cass. Gr. Aug.

νοίας; sed se hanc expositionem non libenter admissurum scribit Stephanus Append. ad Scripta de Dial. pag. 186. Dionysius tamen p. 151. ita interpretatur: καὶ οἱ τὰς ἐπιβουλὰς προτιμωνοῦντες, εἰ φυλάσσονται, ἔτι δεινότεροι. Et sequentia προβλεύσας cet. ὁ δὲ προϊδόμενος, ὅπως μηδὲν αὐτῷ δεήσει μετ' ἐπιβουλῆς, μήτε φυλακῆς. DVCK.

Ἄτιος — τολμᾶν] Et postea, ἔ γάρ — πλεονεξίᾳ Dionys. Halic. p. 151. WASS.

Πλεονεξία] Reisk. — ξίας, et excidisse ἐπὶ ὀρίζον I. ἐξήταν. Abresch. 363. GOTTL.

ὡς ἐπὶ νόμῳ] Reisk. uult: θεῷ ἢ νόμῳ. IDEM.

τὰ τε — ἐναντίων] Sensum tradidit Abr. 362. Heilm. annehmliche Erklärungen vom Gegenheil wurden angenommen, in sofern man sich ohnehin in gemeinsamer Verfassung bestand, und nicht aus edelmüthigem Vertrauen. Φυλακῆ ἔργων non uideretur expressum. Φυλακῆ pro cautione sumitur ab Abr. I. c. IDEM.

Ἐργων φυλ. — γενναϊότη] Γενναϊότης est acqutitas, libera-
 litas, argumentis aquis uinci et cedere parata; ἐπιεικείαι. Commate posito post φυλακῆ, sensus fuerit: ab aduersariis dicta, si potiora, ueriora, firmiora, aequiora essent, quam ipsi asserere possent, accipiebant, probabant, ualere patiebantur, metu periculi et mali exitus, non ueni aut aequi cura. BAYER.

Καὶ ὅμοιοι — δύναμιν] Dionys. Hal. pag. 151. ubi γίνοντο, et γένοιτο, et uulsius p. 164. γίνοντο. forte γίνοντο. WASS.

Ἐν δὲ τῷ — προσελάμβανε] [Dionys. Halic. p. 152. dein ἔξον — ἐγγάλλονται, et πάντων — διεφθείροντο, ibid. WASS.

[Μετὰ ταύτης] leg. μετὰ ταύτην, ic. ξυναλλαγῆν. Abresch. 363.] GOTTL.

Ἐν τῷ καμα. tel.] Schol. ad h. l. haud dubie corruptum est: primo in uerbis, ἐν τῷ μετὰ ταύτης χρόνῳ. Quo enim referat ταύτης, ubi procedat, ἐν τῷ συμφέροντι; quid deinde hic sit μετὰ cum Genitiuo? Iam uerba: ὁ ἀπὸ τύχης ἐσθλῶς, nec Graeca sunt, Latine quidem dixeris, a fortuna slave, i. e. eam sequi, felicitatis partes fouere;) nec sensum habent. Nam Infinitiu, qui sequuntur, pendere possint ab ἐπιτίθετο. Sed totum confusum est et obicura. BAYER.

Ἀπὸ τῷ προφανῆς] Quidam δὲ, sed ἀπὸ etiam Dionys. recte: qui et supra φρασεῖται. Paulo post pro ἀπάτη Gr. ἀπάτη; sed ab editis itac Dion. Halic. Forte Codex, unde lectio Gr. profluxit, habuerat ἀρχαίως. WASS. Ἀπὸ τῷ προφανῆς est phrasίς Thucydidi familiaris. Vid. I, 35, 66. et II, 93. DVCK.

Καὶ ἐπι ἀπάτη] Reisk. καὶ ἐπι ἀπάτη. GOTTL. Εἰσεβ. ὑδερ. ἐνομ. tel.) Probati possit ordo Abreschianus, uerque; nisi, quod uariis in ἰδέμε ζῶν ex ἴμενον ἕκασον, supplet, ἀμ. ἀκῆσαι. Simplicius uerὶ ζῶν acciperis ablatiuo iunctum, ut 2, 48. extr. θεοτικῆς κηρύσσοντες, i. e. uñ, κηρύσσοντες. Ita et hic: neutri seruabant pietatem, neutri ea utebantur. BAYER.

V. Abr. 364. GOTTL.

Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. G. Varr. 327.

prouidisset, longe prudentior. * Qui vero prospexisset, ne vllis huiusmodi rebus ipse indigeret, is amicitiae dissolutor, et aduersariorum timens vocabatur. In summa, is laudabatur, qui alterum in iniuria facienda praeuertisset, et qui alium nihil tale cogitantem ad hoc ipsum impulisset. Quinetiam sodales cognatis anteponebantur; quod ad audendum sine vlla tergiuersione promptiores essent. Nam huiusmodi sodalitorum coetus non vtilitatis causa, ex legum latarum praescripto: sed auaritiae gratia, contra leges vsu longo stabilitas, fiebant. nec tam iurisiurandi interpositi religione, quam scelerum, quae simul patrabant, communicatione, fidem inter se confirmabant. Et quae ab aduersariis probe dicebantur, ** ea admittebant, vt actiones eorum obseruarent et cauerent, si superiores essent, non autem ex generositate. Et vnusquisque hoc pluris faciebat, si alium pro iniuria illata vlciscei posset, quam si ipse nulla iniuria ab alio laceretur. Et si forte reconciliandae gratiae causa iusiurandum inter vtramque partem aliquando interponebatur, id in praesentia valebat propter difficultatem praesentem, quia vires aliunde non habebant: sed ad quamlibet rei peragenda occasionem oblatam, qui prior fidere coepisset, is, si aduersarium minus munitum animaduertisset, propter fidem, lubentius vlciscebatur, quam si aperte rem gessisset. Nam et tutum hoc esse reputabat, et, quod fraude superasset, prudentiae praemium praeterea consequebatur. facilius enim multi, qui sunt fraudulentum, sollertes appellantur; quam tardi, boni: atque hoc quidem erubescunt; illo vero gloriantur. Horum autem omnium causa fuit principatus, qui propter auaritiam et ambitionem appetebatur. His autem quasi fundamentis iactis, alacritas etiam animorum ad contentionem studium accedebat. Nam singularum ciuitatum principes, honesto et specioso vtrique nomine, ciuilem populi aequabilitatem, et moderatam optimatum dominationem anteponebant, rempublicam verbo quidem curabant; sed re ipsa tanquam suorum certaminum praemium eam sibi proponebant. Et cum alii alios omni modo superare contenderent, atrocissima quaeque facinora sunt ausi, et sunt persequuti, poenas, non quantum aequitas, et vtilitas publica postulabat, sed longe grauiore irrogantes, et pro sua vtrique libidine semper eas in qualibet re statuentes; et vel iniquis suffragiis damnantes, vel manibus potentiam sibi parantes, ad praesentis contentio- nis libidinem explendam erant parati. Itaque neutri quicquam transigere consueuerant, habita ratione religionis: sed quibus speciosa oratione *** aliquid commode transigere licuisset, illi melius audiebant.

* *Id est*: Si quis ita se comparabat, vt nec facere nec cauere insidias cogeretur. *HYDS.* ** *Facis* exequabantur, si in rem suam erant, non autem etc. *Acicinis.* Et admittebant, si opibus praestarent ita, vt illorum insidias cauere possent, non autem etc. *Portus.* *HYDS.* *** *Ita Valla et Ac. Port.* Dignum quid aemulatione etc. *Alii.* *IDEM.*

Καὶ ὑπονοήσας, ἔτι θεινότερος] ἐπιβουλεύσασθαι δηλονότι, ξυνοπότερος ἐνεμίζετο. Προβουλεύσας δὲ] ὁ δὲ προσκοπῶν δηλονότι, ὅπως μὴτε ἐπιβουλεύσει, μὴτ' ἐπιβουλεύσασθαι ἀνάγκη τις αὐτῷ γένηται, διαλύειν τὴν ἐταιρίαν ὑπαπτέετο. Ἄλλως δὲ] καθολικῶς φάναι. Ὁ φθάσας τὸν μάλοισκε] ἀντὶ τῆς, ὁ πρῶν παθεῖν ὑπὸ τῶν πολεμίων, αὐτὸς προλαβὼν, καὶ ποιήσας τοὺς πολέμους, ἐθουμάζετο. ἢ οὕτως, ὁ τὴν ἐκτὸς ἐταιρίαν, καὶ πρῶτος τὸν πολεμίων θράσας κακῶς, ἐκρυεῖτο. Καὶ ὁ ἐπικελεύσας τὸν μὴ δικαιούμενον] ὁ παρὰ κλειυσάμενος τοῖς μὴ δικαιούμενοις κακὸν τι θρῆσαι, ἐκρυεῖτο. ὁ παρακινήσας φθάσαι δηλονότι τὸν μὴ διανοόμενον. Καὶ μὴν καὶ τὸ ξυγγενὲς τῷ ἐταρῆϊ καὶ μὴ καὶ οἱ συγγενεῖς (φισί) τῶν φίλων ἀλλοτριώτεροι ἐνομίζοντο, διὰ τὸ ἐτοιμότερον τοῖμα ὑπὲρ τῶν φίλων τοὺς φίλους, ἢ τοὺς συγγενεῖς. Μετὰ τῶν κειμένων νόμοι] ἢ γὰρ κατὰ τοὺς κειμένους (φισί) νόμους ἀφελείσθαι θέλοιτες, τοιαύτους ἐποιεῖτο συστάσεις καὶ ἐταρῆας, ἀλλὰ παρὰ τοὺς ἀπαρξήσας νόμους, διὰ πλεουσίαν, τοῖς ὀρθῶς (φισί) ὑπὸ τῶν ἐξ ἐναντίας λογομάνοις ἐπίθεντο, ἢ οἱ εὐνομιστοὶ, ἢ δὲ οἱ ἀπλότηται, ἀλλὰ εἰ ἔργω κρείσσας ἦσαν αὐτοὶ τῶν ἐναντίων, καὶ ἐν τῇ ἀσφαλεὶ καθεστῆκεσαν. Ἀλλὰ παρὰ τοὺς καθεστῆτας] νόμους δηλονότι. Καὶ τὰς ἐς εὐνομίας αὐτοὺς πίσεις] πεισοὶ (φισί) ἦσαν ἀλλήλοισι, οὐχ ἕως διδόντες, ἀλλὰ καινῶς τι παρανομίου πράξαντες. Ἢ τῷ κοινῷ τι παρανομίῳ] τῇ κοινῇ παρανομίῳ. Περί πλείονος] περί πλείονος ἐποιεῖτο θρῆσαι τι κακὸν τοὺς ἐναντίους, ἢ αὐτοὶ μὴ παθεῖν. ἀντὶ τῶν ἀπλῶν γὰρ, τὸ ἀντιτιμωρήσασθαι, καὶ τὸ μὴ προλαβεῖν. Καὶ ὄρκοι εἴπα ἄρα γένοιτο] καὶ ὅποτε (φισί) ἕως παραύσχοιεν ἀλλήλοισι περὶ διαλλαγῆς, παραυτίκα μόνον ἴσχυον οἱ ὄρκοι, καὶ μέγα τοὺς ἐπίσταν αὐτοῖς, ἕως ἐν ἀπορίῃ τὸ ἄλλως πισύσχοι καθεστῆκεσαν. ἄς ἂν εἰ ἔλεγον, εἰ ἦσαν ἐν ἀπορίῃ τῇ πισύσασθαι τῇ ἐναντίῳ δουλείῃ, καὶ ἐπιθέσθαι τῇ ἐτέρῳ δουλείῃ, ἴσχυον ἐν αὐτοῖς οἱ ὄρκοι: εἰ δὲ συνέβη τινα αὐτῶν δουλοφῆκα, παρ' οὐδὲν θέμενος τοὺς ὄρκους ἐτίθετο. Ἐν δὲ τῇ παραυχοίῃ] ἐν δὲ τῇ συμβάσει, καὶ τῇ μετὰ ταύτης χρόνῳ, ὁ ἀπὸ τύχης ἐσηκῶς πρῶτος θρασύσχοι ἐπιθέσθαι, ἢ ὑπὲρ τῶν ἄλλων διὰ τὴν πτὴν ἐπιτίθετο, ἢ τερ ἐν τῷ προφανεῖ μακρήμενος. καὶ τότε μάλα ἀσφαλῆς ἐνομίζετο τὸ ἐπιτίθεσθαι, διὰ τὸ ἀφρακτεν

εὐπρεπεία δὲ ἄ λόγῳ οἷς ξυμβαίη ἐπιφθόνως τὶ διαπρέξασθαι, ἀμεινον ἦενον. τὰ δὲ μέσα τῶν πολιτῶν ὑπ' ἀμφοτέρων, ἢ, ὅτι ἔ ξυνηγωνίζοντο, ἢ φθόνῳ τῷ περιεῖναι, διεφθείροντο.

πγ. Οὕτω πᾶσα ἰδέα κατέστη κακοηγορίας διὰ τὰς εἴσεις τῷ Ἑλληνικῷ. καὶ τὸ εὐήθες (ἔ τὸ γενναῖον πλείον μετέχει) κατὰ γελασθὲν ἠφάνισθη· τὸ δὲ ἄνῆτετάχθαι ἀλλήλοις τῇ γνώμῃ ἀπίστας, ἢ ἐπιπολὺ δῆνευκεν. ἔ γὰρ ἦν ὁ διαλύσαν, ἔτε λόγος ἰχυρὸς, ἔτε ὄρκος Φαβερῶς. ἢ κρείσσης δὲ ὄντες ἄπαντες ἰ λογισμῶ ἐς τὸ ἀνελπίζον τῷ βεβαίῳ, μὴ παθεῖν μᾶλλον πρεσβύτου, ἢ πιεῦσαι ἐδύνατο. καὶ οἱ φαυλότεροι γνώμῃ, ἄς ἢ τὰ πλείω περιεγύγνοντο. τῷ γὰρ δεδιέναι τὸ, τε ἰ αὐτῶν ἐνδεές, καὶ τὸ τῶν ἐναντίων ξυνετόν, μὴ λόγοις τε ἥσσης ὡσι, καὶ ἐκ τῷ πολυτέρον αὐτῶν τῆς γνώμης φθίστασι προσιβλαστούμενοι, τολμηρῶς πρὸς τὰ ἔργα ἐχάρην. οἱ δὲ καταφρονῶντες κἂν προσιθίσθαι, καὶ ἔργῳ ὄδὸν σφᾶς ἄ δεῖν λαμβάνειν, ἄ γνώμῃ ἔξεστιν, ἄφρακτοι, μᾶλλον διεφθείροντο.

πδ. Ἐν δ' ἔν τῇ Κερκύρα τὰ πολλὰ αὐτῶν προστολήθη, καὶ ὅποσα, ὕβρει μὲν ἀσχόμενοι ἢ τὰ πλέον ἢ σωφροσύνη ὑπὸ τῶν τὴν τιμωρίαν παρασχόντων οἱ ἀνταμυνόμενοι δρασσίαν πεινίας δὲ τῆς εἰωθυίας ἀπαλλαξέοντες ῥ τινες, μάλιστα δ' ἂν διὰ πάθους ἐπιθυμῶντες τὰ τῶν πέλας ἔχειν, ἢ παρὰ δίκην γινώσκουσιν ὅς τε μὴ ἐπὶ πλεονεξία, ἢ ἀπὸ ἴσῃ δὲ μάλιστα ἐπίοντες, ἢ ἀπαιδευσία ὀργῆς πλείου ἐπιφθέρουνοι, ἄμῳς καὶ ἀπαραιτήτως ἐπέλθοιεν. ξυνηραχθέντες ἢ τῷ βίᾳ ἐς τὸν καιρὸν τῆτον τῇ πόλει, καὶ τῶν νόμων κρατήσασσι ἢ ἀνδραπεία φύσις, εἰωθυῖα καὶ παρὰ τὰς νόμους ἀδικεῖν, ἀπίστῃ ἐδήλωσεν ἀκρατῆς μὲν ὀργῆς ἔσα, ἢ κρείστων δὲ τῷ δικαίῳ, πελεμία δὲ τῷ πρῆχοντος. ἔ γὰρ ἂν τῷ τε ἴσῃ ἢ τὸ τιμωρεῖσθαι πρῆτίθισαν, τῷ τε μὴ ἀδικεῖν τὸ κερδαίνειν, ἐν ᾧ μὴ βλάβησσαν ἰσχὺν εἶχε τὸ

δ Ἀδών Cl. e Ἐπ' et a correptore inter versus ὑπ' ἀμφοτ. Reg. f Ἀντετάχθαι Cass. Aug. g Ἐπὶ πολλὰ Ar. C. et Dionys. Halic. b κρείσσης Dionys. Halic. et paullo infra ἔτετες. i λογισμῶ Gr. k ταπεινὸν C. τὰ πολλὰ Mosqu. l αὐτῶν malit Ar. Port. m ἀπὸ λαμβάνειν, et mox ἐν δὲ οὐδ' τῇ Gr. δειν d. Mosqu. n τὸ πλέον Ar. C. Reg. Cass Gr. o Id est: ὄδὸν τῶν αὐτῶν τιμωρεῖσθαι, καὶ ἐν τῇ τιμωρίᾳ, καὶ τῇ τῆς ἀδικίας καὶ βλάβης ἰδιότησι χαλεπῶς καὶ ὀβρισιᾶς αὐτοῖς χηραμένον. Ar. Port. τὸν om. Gr. p τινες Ar. C. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Gr. Dan. In Cass. tamen (et Aug.) rec. manus super vas scripserat us. Idem habebat ἀπαλλαξέοντες. Mox μάλιστα ἐν Mosqu. q Scilicet, ἀδικίας ἔχειν ἐπιζήσαν, διαβόλῃ. Ar. Port. Παρὰ νόμους γινώσκουσιν Dan. r Ἀπὸ τῶν ἴσῃ Ar. C. Cass. Dan. s Pro ἔργῳ ἀπαιδεύσω. Fr. Portus. t ἢ deest Ar. C. Dan. u Hic comparativum κρείστων, laudem sonans, probro vertitur. Husf. x τὸ non habet Dan. sed relictum erat pro eo spatium vacuum.

ἔπερ δ. λ. — — ἔμ. ἦκ] Dativus, ἀπρεπεία λ. pendere potest ab ἔμ. ἦενον sed aptius suspendatur a διαπρέξασθαι. Ac fortasse ita medium intèruerit Thuc. qui ad utrumque referretur. BAVER. Ad Schol. τὰ δὲ μέσα etc. legit Abresch. ὡς ἀπαθείς etc. 364. GOTTL. Τὸ εὐήθες] Τὸ κρείσσον Moeris Attice, ἑλληνικῶς, ἀνήτων. Suidas in εὐήθες, ἐπὶ τῷ βελτιώσῃ, et ἠδὲ, εὐήθης. ἐκάλον δὲ ἔτω τοὺς ὑπομῶντες. Etymol. idem fere tradit, sed ex Schol. Thucyd. Suidas verba exscribit Photius in Lex. Mf. Τὸ εὐήθες — μετέχει. Magister: Κατ' εὐφημισμῶν. WASS. Eadem, quae Suidas in εὐήθες, habet etiam ead. voc. Auctor Etymologiae Mff. siue is Photius, siue alius est, Biblioth. Urbis Traiect. ad Rhod. Pollux III. 119. inter ea, quae ad laudem pertinent, recenset etiam εὐήθης et εὐήθεια. Mox addit: τὰττοιο δ' ἂν ὁ εὐήθης καὶ ἐπὶ τῷ ἀνοήτῃ, ὅς ἂν λεχθεῖν καὶ κωρῶς — Et hoc tenet Aristophyl. Prometh. 383. κηζόντων εὐήθῃαν, dicit, i. e. κωρῶς, ut Schol. Add. Gataker. Cap. III. de Stilo Nou. Instrum. et Clariss. Menyslerbus. ad Lucian. Timon. pag. 101. DUCK.

vf. 42. et ἔτι ibi est, καθότι, sicut dixerat Iesaias; quasi ὁ, τὸ quod et dixerat Ies. BAVER. Καταφρονῶντες] i. e. ἔργῳ φρονῶντες. Abr. p. 365. GOTTL. Καταφρον. κἂν προσιθ.] i. e. qui spernerent insidias et fraudes aduersariorum, rati, se praefensuros in tempore. Est enim hic vsus Infinitiuī familiaris nostrorum, ac si sit, ὡς προσιθισόμενοι. Possit tamen et pro simplici accipi: credebant, se praefensuros. Quod nisi ἂν adsit in κἂν, verterim simplicissime: negligentem praefensire, non curantes. Nec tamen multum obstitit τὸ ἂν huic interpretationi, quasi pro κατ' γε positum. BAVER. Ἄφρακτοι] i. e. parum muniti, armati aduersus insidias. Incium posui, ne inducerentur tirones in errores. v. Valken. ad Eur. Hippol. p. 236. GOTTL. Ἀπαλλαξέοντες] Vid. Schol. I, 96. WASS. Παρὰ τοὺς νόμους] i. e. μετὰ τῶν νόμων, inter leges. Abr. 365. GOTTL. Παρὰ τ. νόμους] Sane est, legibus vigentibus: addita tamen notione, vel conditione, neglectis legibus, ut transgrediarur eas, negligatque vigentes. φέσις ἐνδραπέλα ἰγνῶσιν, per perspirationem: ut apud Cic. de N. D. 2. pecuniam natura, i. e. pecudes, et alii natura alius ipsa; etiam lac. 3. 7. πάρα φύσις θηρίων, i. e. πάντα (τὰ) θηρία. BAVER.

Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Var. 327A

Ciues vero, quotquot inter vtrosque erant medii, et qui neutris fauebant, nec in partibus erant, hi, vel quod illos non adiuuarent, vel propter inuidiam, quod ipsi calamitatum essent immunes, ab vtraque factione penitus perdebantur.

83. Adeo omne facinorum genus in Graecia passim propter seditiones exstitit: et simplicitas (cuius ipsa generositas est maxime particeps) cum irrisione funditus est deleta. Animis vero infestis inter se esse, et nullam alteri fidem habere, longe praestitit: nam nec vlla sermonis autoritas, nec vllus iurisiurandi terror illas inimicitias dirimere poterat. Sed cum omnes animis essent propensiores ad desperandum de alterius fide et constantia, illud potius prospiciebant, quomodo malum impendens vitarent, quam, vt cuiquam fiderent, adduci poterant. Et qui prudentia minus valebant, plerunque superiores erant. Quod enim et suam imprudentiam, et aduersariorum prudentiam metuerent, veriti, ne vel illorum eloquentia superarentur, vel propter illorum ingenii calliditatem praeuenirentur insidiis priores appetiti, audacter ad quaelibet facinora suscipienda ferebantur. * Qui vero haec negligebant, et insidias se praefensuros existimabant, nec sibi factis vllis opus esse ducebant in anteuertendis illorum insidiis, quas consilio vitare possent, non muniti, facilius opprimebantur.

84. Pleraque igitur huiusmodi audaciae facinora Corcyrae prius, quam in aliis ciuitatibus, patrata fuerunt, et alia, quaecunq; facere possent, qui suas iniurias vlciscuntur, in eos, qui damnum datum, iniuriamque sibi factam sunt vlti, a quibus, dum illorum imperio parent, insolenter potius quam modestè tractati fuerunt: et quaecunq; facere possent pauperes aliqui, qui consuetà ac diuturna rerum inopia se liberari cuperent, praecipue vero, qui per auaritiam fortunas alienas occupare studerent, et se has praeter ius consequi posse confiderent: et quaecunq; patrare possent, qui non auaritiae causa; sed primum quidem aequo iure suos inimicos inuaderent, deinde vero immani indignatione longissime prouecti, crudeliter eos, et animo inexorabili persequerentur. Cum autem vitae disciplina tunc temporis Corcyrae fuisset perturbata, ipsa quoque humana natura, quae vel praeter leges, iniuste facere consuevit, legibus superatis, se irae quidem impotentem, at iure potentiorē, omnisque superioris dignitatis hostem esse lubenter declarauit. *Aliter enim profecto homines pietati vindictam non anteposuisent, neque inno-*

* Alteri vero licet praesentirent, contempserunt; itaque dum nihil in eo laborandum putabant, quod consilio etc. Acaius. HVD8.

εὐρεῖν τὸν ἐναντίον, τῷ ὄρκῳ τῷ θάρσει. καὶ διὰ τὸτο δὲ ἦδion μετὰ τῶν ὄρκων ἐτιμωρεῖτο, ὅτι δόξαν φρονήσεως ἐλάμβανεν, τῆ ἀπάτη τῷ ὄρκῳ καὶ τῆ τέχνῃ περιγενομένος. Καὶ τῷ μὲν αἰσχύνοντο] ἐπὶ τῷ ἀμαθείῳ καλεῖσθαι. [Ἐπὶ δὲ τῷ ἀγύλλοντι] ἐπὶ τῷ πικρῶν καλεῖσθαι. Πάντων δ' αὐτῶν αἰτίων] πάντων δὲ τῶν εἰρημίων κακῶν αἰτίων ἦν ἡ ἐπιθυμία τῷ βύλεσθαι ἄρχειν τῆς γῆς διὰ πλεονεξίαν καὶ φιλοτιμίαν. ἐκ τῶν δὲ ἡ γάσις ἀρχὴν λαμβάνουσα (φησὶ δὲ τῷ ἄρχειν, καὶ τῆς πλεονεξίας, καὶ φιλοτιμίας) ὕστερον λαμβάνει ἑτέραν τῶν κακῶν αἰτίων, τὴν τῶν φασιαζόντων προθυμίαν, ὡς περ εἰς ἕξιν ἐρχομένων αὐτῶν τῷ περιγενομένῳ καὶ μὴ ἠπτηθῆναι τῶν ἐναντίων. Ἐκ δ' αὐτῶν] ἦγεν, δι' αὐτά. Οἱ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσι προσάντες] οἱ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσι προΐταμένοι, τὴν δημοκρατίαν τῆς ἀλιγοκρατίας μετὰ νόμοις ἐκότεροι εὐπροσάπτῃ καὶ πιθανῶν, οἱ μὲν, λέγοντες προΐτασθαι τῆς δημοκρατίας τῆς εὐθερίας, οἱ δὲ, τῆς ἀριστοκρατίας λέγοντες ἀντιποιοῦσθαι τῆς σάφρονος, τὰ μὲν δημόσια νικήσαντες εἶχον, καὶ οὐ μᾶλλον τῷ δικαίῳ καὶ τῷ συμφέροντος τῆς πολιτείας τῆς τιμαρίας ἐποιούτο. ὑπερβιάσασθαι δὲ δεῖ τὸ προτιθέσθαι, καὶ συντάξαι πρὸς τῷ ἀνωτέρῳ τῆς τιμαρίας προτιθέσθαι. Εὐπροσάπτῃ] πιθανῶν, εὐσχημῶτος. Πλήθους τὰ ἴσονομίας] ἦγεν δημοκρατίας. Ἄλλω ἐποιούτο] ἐπαλά, ἀπὶ τῷ κέρδι. Τὰς τιμαρίας ἐπὶ μείζους] ἦγεν τιμωρομένοι, ἐπιτεταμένους ἐπίων. Ὅτε εὐσεβεῖν μὲν] ὡς μετ' εὐσεβείας μὲν πράξαι τι οὐδετέρῳ φροντῆς ἢ, οὐδὲ σπυρῆ] οἱς τισὶ δὲ συνέβαιεν ἐξπατήσασθαι διὰ λόγῳ τινὸς εὐπροσάπτῃ πράξαι τι γενναῖον, οὗτοι ἐπικύοντο. τὸ δὲ εὐθὲς τὸ ἀπλὸν καὶ τὸ ἀπύνηρον διλοῖ. Ἐπιφθόνως τι διαπραχέσθαι] ἀπὶ τῷ ἐπίφθονον καὶ μέγα. τὰ γὰρ μετὰ καὶ τὸ φθονεῖται. Ἀκείνον ἦκον] ἦγεν ἐπικύοντο. Τὰ δὲ μέγα τῶν πολιτῶν] ἦγεν οἱ μέγα πολιτῶν ἦγεν οἱ μετὰ τοῦ προσάπτῃ. οἱ δὲ μέγα (φησὶ) τῶν πολιτῶν (τυτέται, οἱ μὲν δὲ μέγα προστιθέμενοι, καὶ τῷ τῶν δημοτικῶν, μῆτε τῷ τῶν ἀλιγοκρατικῶν, ἀλλ' ἰσχυράζοντες, καὶ μὴ θέλοντες φασιαζεῖν) ὑπ' ἀμφοτέρων ἐφθονεῖτο: ἡ ὅτι οὐ συνήμιλλοντο τοῖς φρεσὶταις παρεκκλίσειν, ἢ φθονεῖται ὑπὸ τῶν φασιαζόντων, ὡς ἀπειθείς αὐτοῖς εἶναι θέλοντες. Καὶ τὸ εὐθὲς] τὸ ἀπλὸν, τὸ ἀπύνηρον σημαίνεται τὸ εὐθὲς ἐπὶ καλῶ. καὶ οἱ ἀπλοῦ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπόνηροι (οὗτοι δὲ εἶναι οἱ μεγαλοψυχίας μάλα καὶ εὐγενείας μετέχοντες) καταγελάμενοι ὑπὸ τῶν φασιαζόντων, ἀπώλλοντο: οἱ δὲ ἀπύνητοι ἀλλήλοις, καὶ παρεταταμένοι δεινῶς κατ' ἀλλήλων, ὡς ἐπιτοπάζουσι οὗτοι διεσώζοντο, διὰ τῆς ἀπίστῃς καὶ τῆς παρεσκευῆς. Τὸ δὲ ἀντιτετάχθαι ἀλλήλοις] τὸ ἀπίστῃς ἀλλήλοις, τὸ ἐντεῦθεν ἀντιτετάχθαι. Ἐπι-

Φθονεῖν. ἀξιῶσί τε τὰς κοινὰς περὶ τῶν τοιαύτων οἱ ἄνθρωποι νόμους, ἀφ' ὧν ἅπανσι ἐλπίς ὑπόκειται σφραλεῖται καὶ αὐτὰς διασώζεσθαι, ἐν ἄλλων τιμαρίαις προκαταλύειν, καὶ μὴ ὑπολείπεσθαι, εἴ ποτε ἄρα τις κινδυνεύσας τινὸς δεήσεται αὐτῶν.

πέ. Οἱ μὲν ἔν κατὰ τὴν πόλιν Κερκυραῖσι τοιαύταις ὀργαῖς ταῖς πρώταις ἐς ἀλλήλους ἐχρήσαντα, καὶ ὁ Εὐρυμέδων καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέπλευσαν ταῖς ναυσί. ὕπερον δὲ οἱ Φεύγοντες τῶν Κερκυραίων, (διστάθησαν γὰρ αὐτῶν ἐς πεντακοσίους,) τείχη τε λαβόντες, ἃ ἦν ἐν τῇ ἡπείρῃ, ἐκράτην τῆς πέραν οἰκίας γῆς, καὶ ἐξ αὐτῆς ὀσμώμενοι, ἐλήθοντο τὰς ἐν τῇ νήσῳ, καὶ πολλὰ ἐβλαπτον καὶ λιμὸς ἰσχυρὸς ἐγένετο ἐν τῇ πόλει. ἐπεσβεύοντο δὲ καὶ ἐς τὴν Λακεδαιμόνα καὶ Κόρινθον περὶ καθύδην καὶ ὡς ἔδδεν αὐτοῖς ἐπείσσετε, ὕπερον χρόνῳ, πλοῖα καὶ ἐπιπέγους παρασκευατάμενοι, διεβήσαν ἐς τὴν νῆσον ἐξ ἀπόσιι μάλιστα οἱ πάντες. καὶ τὰ πλοῖα ἐμπήσαντες, ὅπως ἀπόγονια ἢ τῶ ἄλλο τι ἢ κρηλεῖν τῆς γῆς, ἀναβάντες ἐς τὸ ὄρος τὴν Ἰσώνην, τείχος ἐνοικοδομησάμενα, ἐφθειρον τὰς ἐν τῇ πόλει, καὶ τῆς γῆς ἐκράτην.

πς. Τῶ δ' αὐτῶ θέρος τελευταῖος, ἡ Ἀθηναῖοι εἰσοσι ναῦς ἔπειλαν ἐς Σικελίαν, καὶ Λάχητα τὸν Ἰ Μελακώπῃ στρατηγὸν αὐτῶν, καὶ Χαροιάδην τὸν Εὐφιλῆτα. οἱ γὰρ Συρακῆσιοι καὶ Λεοντῖνοι ἐς πόλεμον ἀλλήλοις καθέσασαν. ζύμμαχι δὲ τοῖς μὲν Συρακῆσίοις ἦσαν, πλὴν Καμαραϊκῶν, αἱ ἄλλαι Δωριεῖς πόλεις, αἵπερ καὶ πρὸς τὴν τῶν Λακεδαιμονίων τοπρῶτον ἀρχιμένε τῶ πολέμῳ ζυμμαχίαν ἐτάχθησαν, ἔ μὲντοι ζυνοπολέμησάν γε τοῖς δὲ Λεοντῖνοις αἱ Χαλκιδικαὶ πόλεις, καὶ Κυμμενα. τῆς δὲ Ἰταλίας, Λοκροὶ μὲν Συρακῆσιων ἦσαν, Ρηγῖνοι δὲ, κατὰ τὸ ζυγγνέες, Λεοντῖνων. ἐς ἔν τὰς Ἀθήνας πέμφαντες οἱ τῶν Λεοντῖνων ζύμμαχι, κατὰ τὸ παλαιῶν ζυμμαχίαν, καὶ ὅτι Ἴωνες ἦσαν, πεθροσι τὰς Ἀθηναῖους πέμψαι σφίσι ναῦς. ὑπὸ γὰρ τῶν Συρακῆσιων τῆς τε γῆς εἰργοντο καὶ τῆς θαλάσσης. καὶ ἐπεμψαν οἱ Ἀθηναῖοι, τῆς μὲν οἰκισίτητος προφάσει, βυλόμενοι δὲ μήτε σῖτον ἐς τὴν Πελοπόννησον ἀγεσθαι αὐτόθεν, ἢ πρόπειράν τε παίξιμενοι, εἰ σφίσι δυνατὰ εἴη τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ πράγματα ὑποχίεμα γινεσθαι. κατὰσάντες ἔν ἐς Ρηγίον τῆς Ἰταλίας, τὸν πόλεμον ἐποῖετο μετὰ τῶν ζυμμάχων καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

γ ἄλλῃ Δισ. Mosqu. qui et προματλασιν. z τὴν δεσθ Reg. In Cass. manu vet. inter versus scriptum erat. Mox πρὸς ἄλλῃ Mosqu. a φουγόντις Ar. b τῶν δεσθ C. c Ἐλήθοντο Mosqu. et verba a καὶ πολλά ad ἐν τῇ πόλει, adscripta videntur a manu alia. d ἐπεσβεύοντο et supra rec. manu eisd Reg. Mox ἐς τὴν κῆρ. Mosqu. e Supple πρῆξαι post ἄλλο τι, ut esset ὁ βολῆσθες, et facile conlabit sensus. Sic Aristot. ἄς ἔδδεν ἄλλο δὲ καὶν ἀποβήσαν, et Lin. l. 2. Ventrem in medio quietum nihil aliud, quam datus voluptatibus frui. Ar. Port. f ἄλλῃτι Gr. παρῖον, ἄλλῃ τι Cass. g Ἐκ Reg. Gr. Mosqu. h οἱ Ἀθηναῖοι Gr. et paulo ante τὰ δ' αὐτῶ. i Μελακῶπῃ Ar. C. Ald. Flor. Baj. Mox καμαραῖων Mosqu. k Cum duplici β παρῖον in Cod. Ar. C. In Cass. haec vox toto Cap. habet duplex σ. Gr. pro diphthongo β vocalem ο. praeterquam v. 15. l τῶν δεσθ C. m τὸ πρῶτον Ar. C. An. Gr. n μετὰ Δισ. o τῆς γῆς Ar. C. Dis. p τε Gr. Mox προματλασιν, vno v. Mosqu. q Id est: πείραν λαμβάνοντας πρὸ τῶ τῆς ἡπείρας καὶ τῇ Σικελίᾳ πολέμῳ ἐπιχειρεῖν. Ar. Port. Mox εἰ ante σφίσι est in marg. Mosqu. r Κατασάντες δὲ ἐς C.

[Ἐλήθοντο ποδ:] Ἐλήθον, quod habent optimi MS etiam e Thucyd. IV, 41. adnotavit Stephanus, ἐλήθον τε τῶν Λακωνικῶν, καὶ ποῖα ἐβλαπτον: idque ibi in omnibus scriptis est, excepto vno. Ἀλήθω quoque dicunt Eustath. et Etymol. M. Et de κηζέται Suidas, κηζέται, ἀχηματίζει — ἴσως δὲ καὶ ἐν ποδὶ καὶ σηκικαίῳ λεγεται. Sine dubio sic dicitur. Lucian. Gall. p. 170. τί ἐκ ἐμῶν, καὶ ἴσως τότε, ὃ ἀκρετοῦν, κηζέταις ἡμῶς ὄρεν; sed Thucydides non minus altius ἢ ἀκροῖσιν vitar τῇ κηζέσθῳ. Vide Steph. in Thes. DVCK.

[Ὅπως — γῆς] Thom. Magist. et Suidas. ἀπόσιις fere apud Dionys. Halic. et recentiores. WASS.

[τὸ ἄλλο τι ἢ κρηλεῖν τῆς γῆς:] Ellipsis, quam in hoc genere loquendi obicitur in. Forster in Var. Lect. crebra est in interpretatione. Thucyd. III, 39. τί ἄλλο ὅτι ἢ ἐπαρῶσαν: ἐπ' ἄλλο τι ἄλλο — ἢ ἄλλοις γῆσιν, ἢ ἄλλοις ἄλλοις, καὶ τῶν τε:

Sic in τὸ δ' εἰ μή, et in illo extra interrogationem apud Aristot. Equit. 1103. Μὴδὲ ἄλλ' εἰ μὴ ὄσθις. Eodem modo I - tum, quid aliud, quam? et nihil aliud, quam. Adi Dicit Comment. p. 1047. DVCK.

[Ἰσώνην] MS hic, et IV, 46. ita efferunt. Ita etiam Stephanus et Forster. VI, 20. qui ad hunc locum referunt. Habes gentile Ἰσωνίαν in lapide apud Pyrrhium Ligurinum, circa S. anti tempora inscripto. neque alibi de hoc monte memini esse legisse. WASS. Inscripção est in Notis Holfstenii ad Steph. Agric de hoc monte etiam Palmer. II Graec. Ant. 10. DVCK.

[Ἀθηναῖοι εἰσοσι ναῦς etc.] Mirum est, Thucydides, qui tantae curiae omnia recitaret, tacuisse de expeditione, quae hanc praecellit, quando Athenienses in ore classium Iam esse esse in Siciliam, in auxiliam Catanacorum, quod hanc

Bell. Pelop. an. 5. Olymp. 88. 2. V. C. Varr. 327.

Ante Oct. 17.

centiae quaestum, in quo invidia potentiam non nocentem habebat. quippe homines cum alios vlciscuntur, communes leges de rebus illis latas, in quibus spes omnibus est reposita, vt si ipsi in calamitates aliquas inciderint, saltem ipsae leges conferuentur, euertere mature volunt, nec relinquere, si quis forte in periculum adductus, aliqua illarum indigeat.

85. Corcyraei igitur, qui in vrbe erant, primi omnium tales iras inter se tunc exercuerunt. Et Eurymedon, et Athenienses cum classe illinc discesserunt. Postea vero Corcyraeorum exsules (nam ad quingentos illorum euaserant) occupatis quibusdam munitionibus, quae in continente erant, suo vltiore agro potiti sunt, atque illinc erumpentes, populabantur agros illorum, qui erant in insula, magnisque detrimentis illos affliciebant. Et propterea in vrbe fames ingens est exorta. Iidem etiam legatos de suo reditu Lacedaemonem et Corinthum miserunt. Sed cum nihil proficerent, postea paratis nauibus et militibus auxiliariis, in insulam traiecerunt, numero vniuersi circiter sexcenti, atque nauibus incensis, vt nulla spes alia relinqueretur quam agri occupandi, montem Istonem conscenderunt, et munitione illic exstructa, eos, qui in vrbe erant, grauissime vexabant, agroque potiebantur.

86. Hac eadem aestate extrema, Athenienses viginti naues in Siciliam miserunt, et Lachetem Melanopi, et Charoeadam Euphileti filium, harum praefectos. Nam Syracusani et Leontini bellum inter se gerebant. Syracusanorum autem sociae erant, exceptis Camarinaeis, caeterae Dorienfes ciuitates, quae in Lacedaemoniorum societatem huius belli initio concesserunt, eos tamen in bello non adiuuerant: Leontinorum vero, Chalcidicae ciuitates, et Camarina. Sed ex Italia, Locri quidem, Syracusanis; Rhegini vero, propter cognationem Leontinis fauebant. Leontinorum igitur socii, cum propter antiquam societatem, tum etiam quod Iones essent, legatis Athenas missis, Atheniensibus persuaserunt, vt naues ad se mitterent. nam et terrae et maris vsu a Syracusanis prohibebantur. Athenienses vero naues miserunt, per speciem quidem necessitudinis; sed re ipsa, eo consilio, vt neque frumentum illinc in Peloponnesum exportaretur, vtque tentarent, an res Siculas in suam potestatem redigere possent. Cum igitur Rhegium Italiae appulissent, cum sociis bellum gerere coeperunt. atque haec aestas excessit.

πολλὴ δὴν ἤμετις κρείττον ἐγένετο. Ὁ δὲ διὰ τὴν φιλίαν. Οὐτε ἔρκος φοβερός] θεός. Κρείσσος δὲ ὄντες] ἔποντες δὲ αὐτῶν τοῖς λογισμοῖς πρὸς τὸ μὴ ἐλπίζειν τινα πίνην καὶ βεβαιότητα, προσεοῦντο μάλλον, ἵνα μὴ πάθωσιν αὐτοὶ κακίης. πιστεύει δὲ ἔκ εὐδαιμονίας καὶ οἱ ἀσυνετώτεροι ὡς ἐπιτοπλεῖσον ἤτοι ἐσώζοντο, ἢ ἐνίκων. Καὶ οἱ φαιλότεροι γνώμων] οἱ ἀσθενεῖς. Ὡς τὰ πλείω] ὡς ἐπιτοπλεῖσον. Τῇ γὰρ ἀδελφικῇ] φοβόμενοι γὰρ (φίσει) οἱ ἀνοητότεροι, μὴ διὰ συνέσεως πλείους οἱ ἀντίπαλοι περιήκωνται αὐτῶν, καὶ ἐκ τῆς πολυτρόπης τῆς γνώμης αὐτῶν νικηθέντες διαφθαρέσει, τολμιώτερον πρὸς τὰ ἔργα ἔχασον, τόλμη μᾶλλον ποιούσας ἢ φροσύνη, καὶ μεθ' αὐτῶν διανοίας. Τό, τε αὐτῶν ἐνδεῆ] τὴν ἄλλοις τῆς γνώσεως. Καὶ ἐκ τῆς πολυτρόπης αὐτῶν] τὴν φροσύνην. Οἱ δὲ καταφρονῶντες] οἱ δὲ ἐσκύβητες εἶναι συνετοί, καὶ νομίζοντες. ἐπιβελεύμενοι, πάντως ἂν διὰ τὴν συνέσιν προσιδέσθω, καὶ οὐδὲν νομίζοντες ἔργων δεῖν, ἀφρακτοὶ διαφθείροντο. Ἀφρακτοὶ] λείπει τὸ ἔπεος. Ἀσθενεῖς] μεθ' ἡσυχίας. Πρῶτιστον] τριμώτερον ἔκριναν. Τῆ τε μὴ ἀδικεῖν] ἦγαν τὴ δίκην. Ἐς ἀλλήλους ἐχρήσαντο] ἦγαν κατ' ἀλλήλων. Διόθησαν ἐς τὴν νῆσον] τὴν Κέρκυραν. Ὅπως ἀπόγνωσις ἢ] ὥπως ἀπόγνωσις ἢ τῆ ὑποτρέψαι, καὶ ἀποπλεῦσαι, καὶ ἄλλο τι πρῶτον τῶν τῶ κρατῶσι τῆς Κερκύρας. Τῆς τε γῆς εἰργοντο] εἰργοντο οἱ Λεοντῖνοι, ὥστε μῆτε κατὰ γῆν μῆτε κατὰ θάλατταν ἐμπεριεσθῆναι. Καὶ ἐπεμψαν οἱ Ἀθηναῖοι] συμμαχίαν διηκούσι. Αὐτόθεν] ἦγαν ἀπὸ τῆς Σικελίας. Προπέδον τε] δίκμασαν. Εἰ οὐκ εὐδαιμονία εἴη] εἰ δυνατόν εἰς γενέσθω ὑποχειρίως αὐτοῖς τοὺς Σικελιάτας. Μετὰ τῶν συμμάχων] τῶν Λεοντῖνων, καὶ τῶν ἄλλων.

Trogus apud Iustinum, l. 4. Palmerius in Exercitation. p. 49. HVDS. Σικελίαν] Cauffman belli, et Gorgiae Leontini legationem fule natus Diodes XII, p. 313. b. vid. Xenoph. Hell. VI, p. 585. Πιο Χερσώδην Diodes. Χερσῶν, et numerum numerum ad 250. auger. Iustinus IV, 3. Trogus dicitur. Cba-

brias paulo iunior erat, vide Diades. XV. et Nepotem, dumque Nostrum III, 90. wass. Expeditionem hanc Lachetis memorat etiam Schol. Aristoph. Vesp. 240. Memorata quae habent plerique Mss. confirmatur ex Epid. III. Demosthenes, vt ἄλλα quaedam quidem τῶν Μεγαρέων memora, quem ex aliis pteritis auxili probabile videri potest. DVCS.

πζ'. Τῷ δ' ἐπιγιγνομένοις χειμῶνος ἡ νόσος ὁ τοδεύτερον ἐπέπεσε τοῖς Ἀθηναίοις, ἐκλιπύσα μὲν ἔθνεα χρόνον τοπαντάπασι, ἐγένετο δέ τις ὁμοῦ διακωχή. παρήμωτο δὲ τὸ μὲν ὑστερον, ἐκ ἐλαττων ἐναυτῶν ὁ δὲ πρότερον, καὶ δύο ἔτη. ὥστε Ἐπιγονοὶς τε μὴ εἶναι ὅ, τι μᾶλλον τάττε ἐπίεσε, καὶ ἐκάκωσε τὴν δύναμιν. τετρακοσίων γὰρ ὀπλιτῶν καὶ τετρακισχιλίων ἐκ ἐλάττων ἀπέθανον ἐκ τῶν τάξεων, καὶ τριακοσίων ἵππέων τῷ δὲ ἄλλω ὄχλῳ ἄνεξεύρετος ἀριθμὸς. ἐγένοντο δὲ τότε καὶ οἱ πολλοὶ σεισμοὶ τῆς γῆς, ἐν τε Ἀθήναις, καὶ ἐν Εὐβοίᾳ, καὶ ἐν Βοιωτοῖς, καὶ μάλιστα ἐν Ορχομενῷ τῷ Βοιωτικῷ.

πη'. Καὶ οἱ μὲν ἐν Σικελίᾳ Ἀθηναῖοι καὶ Ῥηγῖνοι, τῷ αὐτῷ χειμῶνος, τριάκοντα ναυσὶ στρατεύουσι ἐπὶ τὰς Διόλκας νήσους καλεμμένας. θέρους γὰρ δι' ἀνυδρίαν ἀδύνατα ἦν ἐπιστρατεύειν. νέμονται δὲ Διπαραῖοι αὐτάς, Κνιδίων ἄποικοι ὄντες. οἰκῆσι δ' ἐν μιᾷ τῶν νήσων ἅ ἡ μεγάλη, καλεῖται δὲ Λιπάρα. τὰς δὲ ἄλλας ἐκ ταύτης ὀρεμώμενοι γαργῆσι, Διδύμῃ, καὶ Στρογγύλῃ, καὶ Ἰεράν. νομίζουσι δὲ οἱ ἐκεῖνη ἀνθρώποι, ἐν τῇ Ἰεράῳ ὡς ἡ Φαιαίος χαλκεύει, ὅτι τὴν νύκτα Φαιαίην πῦρ ἀνακιδάσσα πολὺ, καὶ τὴν ἡμέραν καπνόν. κείνται δὲ αἱ νῆσοι αὐταὶ κατὰ τὴν Σικελίαν καὶ Μεσσσηνίαν γῆν ξύμμαχοι δ' ἦσαν Συρακοσίων. τεμόντες δ' οἱ Ἀθηναῖοι τὴν γῆν, ὡς ἔπροσεχώρου, ἀπέπλευσαν ἐς τὸ Ῥήγιον καὶ ὁ χειμῶν ἐτελεύτα, καὶ πέμπτον ἔτος ἐτελεύτα τῷ πολέμῳ τῷδε, ἐν Θουκυδίδης ξυλόγραφῃ.

πθ'. Τῷ δ' ἐπιγιγνομένῃ θέρει, Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι μέχρι μὲν τῷ ἰσθμῷ ἦλθον, ὡς ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβαλόντες, Ἀγίδας τῷ Ἀρχιδάμῳ ἠγαμένω, Λακεδαιμονίων βασιλέως· σεισμῶν δὲ γειομένων πολλῶν, ἀπετράποντο πάλιν, καὶ ἐκ ἐγένετο ἐσβολή. καὶ περὶ τήνδε τὴν χρόνον, τῶν σεισμῶν κατεχόντων τῆς Εὐβοίας ἐν Ορχομαίᾳ, ἡ θάλασσα ἐπέλθουσα ἀπὸ τῆς τότε ἕως γῆς, καὶ κυμαζομένη, ἐπέληθε τῆς πόλεως μέρος τι καὶ τὸ μὲν κατέκλυσε, τὸ δ' ὑπενοήθη καὶ θάλασσα νῦν ἐστὶ πρότερον ἔσα γῆ καὶ ἀνθρώπων διάφθοροι, ὅσοι μὴ ἐδύνατο φθῆναι πρὸς τὰ μετέωρα ἀναδραμόντες. καὶ περὶ Ἀταλάντην τὴν ἐπὶ Λοκροῖς τοῖς Οἰωνοῖς νῆσου παραπλησίᾳ γήγρεται ἐπίκλυσις, καὶ τῷ τε Φερειῷ τῶν Ἀθηναίων παρεῖλε, καὶ οὐοὶ νεῶν ἀνεκλυσμένων τὴν ἐτίραν κατέαξεν. ἐγένετο δὲ καὶ ἐν Πελαγονίᾳ

ὁ τὸ δεύτερον Ar. C. et paullo infra τὸ παντάπασι. τὸ δεύτερον Gr. infra τὸ παντάπασι Cass. ἡ τις deest Reg. ὁ τὸ δὲ πρῶτον γε Ar. C. τὸ δὲ πρῶτον Dan. α' Ἀθηναίων γε μὴ εἶναι ὅ, τι μᾶλλον ἴπιοσε etc. Marg. Ar. C. Ἀθηναίων γε μὴ εἶναι ὅ, τι μᾶλλον τὸν ἐκάκωσε τὴν δύναμιν. Cam. Ἀθηναίων γε μὴ εἶναι ὅ, τι μᾶλλον ἴπιοσε Cl. Gr. Aug. sed in marg. additur Gr. ὅ. Ἀθηναίων γε μὴ εἶναι ὅ, τι μᾶλλον ἴπιοσε κ. μᾶλλον ἴπιοσε. τ. δὲν. Τέταρτος pro τέταρτος habent Ald. Flor. Basf. Scriptura Marg. Ar. et C. est in Dan. Sed Cl. et Gr. in Reg. et Cass. Te etiam Mosqu. γ' Ἀνεξεύρετος ὁ ἀριθμὸς Ar. C. Dan. z ἐγένοντο δὲ καὶ οἱ πολλοὶ σειμοὶ τότε τῆς γῆς Ar. C. Ald. Flor. Basf. Steph. I. Dan. Gr. ἐγέν. δὲ καὶ οἱ πολλοὶ τότε σειμοὶ τῆς γῆς, Reg. Cass. Σεισμοὶ πολλοὶ Mosqu. ἰδὲν. δ. κ. οἱ π. τότε c. Aug. α' ἐν deest Reg. Cass. Aug. b καὶ ἐν Βοιωτοῖς — τῷ Βοιωτικῷ. Totum hoc deest in Cas. C. et Dan. c Ῥήγιον Gr. d δι' ἀνυδρίαν ἢ ἐν Ἰπερκαίῳ Ar. Δι' ἀνυδρίας ἢ. ἢ ἢ. Dan. e Λιπαρῶν Dan. f ὄντες deest Ar. C. Dan. g Et tamēn a Stephano appellatur νῆσος μεγίστη τῶν ἐπὶ τῶν Ἀλλε. Husf. h Ἰεράν Steph. 2. et Ae. Port. contra reliquorum Codicum, et optimorum Geographorum auctoritatem. De hac insula vide Aristot. Meteor. I. 2. Husf. i οἱ ἐν Ἰεράῳ Gr. k τῷ deest Ar. C. Dan. l Articulum δ non agnoscunt Ar. C. Dan. m πολλὸν abest Ar. C. Dan. n Μεσσσηνίαν Ar. C. Dan. qui sic ubique. ο ἂν ἦσαν Ar. C. Gr. p Συρακοσίων Cass. Συρακοσίων Gr. et ita passim, ille gemino c, hic per c. Mox τεμόντες δὲ οἱ, et τὴν γῆν δ, omisso ὡς Gr. q τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷ Ar. C. Reg. Cass. Aug. Dan. qui et συλόγραφῃ. r Πελαπ. μὲν καὶ Gr. s Ἐσβαλόντες C. t Λακεδαιμονίᾳ Ar. C. Dan. ο τῶν deest Ar. C. Dan. x τὸ δὲ Ar. C. Gr.

Διακωχή] Citat Thomas Mag. WASS.
 Ἀπέθανον] Diodor. XII. p. 316. IDEM.
 Κνιδίων ἄποικοι] Sic et Strabo, Pausanias, atque alii. Ad-
 eundus est de his Claverius Sicil. Antiq. II, 14. pag. 395.
 Misor, cur hic Hussonus in Var. Lect. adferre voluerit locum
 Stephani de Lipara: nam quae inter paruas maxima est, ea
 non definit parua esse. DVCK.
 Διδύμῃ] Vid. Steph. qui Strabonem exseribit, a quo rece-
 ptae lectioni accedit auxilium. WASS: Quod de officina
 Vulcani in Hiera scribit Thucydides, id ab aliis de Lipara, ab
 aliis de alia ex his insulis prodictum adnotat Olear. ad Philo-
 strat. V. de vita Apollon. 16. DVCK.
 Ἐτελεύτα τῷ πολέμῳ] Recte Alf. τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε.
 Mox ἐσβαλόντες male Cas. C. Vid. Supr. C. 30. WASS.

Καὶ περὶ Ἀταλάντην etc.] Quum antea Cherfonesus esset,
 isthmo vi maris rupto, ex peninsula factam insulam scribit
 Diodorus Sic. I. 12. p. 316. Verum Thucydidem, vnde haec
 collegerit, male assecutus esse videtur: quum ante inundationem
 Atalantam fuisse insulam satis nobis exploratum sit
 ex lib. 2. p. 102. HVDS. Ἀταλάντη] Vid. Eusebium MDXCI.
 Steph. Cedrenum, Strabonem IX, 425. et Catal. Urbium Vat.
 Pausan. X, 20. Livium XXXV, 37, 38. Plin. II, 90. vbi Dio-
 dor. errorem castigat Haridunus. WASS: Quod dudum et-
 iam fecerat Scaliger ad Eusebium. Catalogum Urbium Vat.
 laudat Hoffenius ad Stephan. De Atalanta et castello Athe-
 nienfium in ea, est etiam supr. II, 32. De ellipfi τῷ μέγισ-
 quam in his τῷ τε φερειῷ statuit Schol. plura habet Stephanus
 Animadu. in lib. de Dialect. p. 45. DVCK.

Bell. Pelop. an. 5. Olyn. 88. 2. V. C. Varr. 327. Orob. deInen- te.

87. At hyeme ineunte morbus Athenienses iterum inuasit; qui nunquam quidem omnino sedatus fuerat, sed tamen quaedam eius quiescentis intermissio facta fuerat: quum autem eos rursus est aggressus, non minus anno integro apud eos immoratus; prius vero, vel per biennium est grassatus. adeo ut nihil fuerit, quod Athenienses magis, quam morbus iste presserit, eorumque vires affligerit. Nam ex legionariis militibus obierunt non pauciores quam quatuor millia et quadringenti, et trecenti equites: nam caeterae turbae numerus iniri non potest. Tunc vero praeterea frequentes terrae motus exstiterunt, et Athenis, et in Euboea, et cum inter Boeotos, tum vero praecipue in Boeotiae oppido Orchomeno.

88. Et Athenienses, ac Rhegini, qui in Sicilia erant, insulis, quae Aeoli vocantur, eadem hyeme bellum cum triginta nauibus intulerunt. nam aestate propter aquarum inopiam bellum ipsis inferri nequit. Liparæi autem, qui sunt Cnidiorum coloni, eas possident: habitantque in vna ex istis insulis non magna, quae Lipara vocatur. hinc autem proficiscentes, alias, Didymen scilicet, Strongylen, et Hieram, colunt. Homines autem, qui sunt in illa regione, Vulcanum in Hiera fabrilem artem exercere putant, quia noctu quidem, magnum ignem, interdiu vero, fumum emittere cernitur. Haec autem insulae sitae sunt e regione Siculi, et Messani agri: erantque Syracusanorum fociae. Athenienses vero, vastato illorum agro, cum illae se dedere nollent, Rhegium redierunt. atque haec hyems exiit, et belli, quod Thucydides conscripsit, quintus annus excessit.

89. Sequentes vero aestate Peloponnesii, eorumque socii, duce Agide, Archidami filio, Lacedaemoniorum Rege, ad Isthmum vsque processerunt, ut irruptionem in Atticam facerent. Sed cum crebri terrae-motus fierent, retro se receperunt, nec irruptionem in Atticam fecerunt. Per haec tempora terrae-motibus Euboeam apud Orobias agitantes, mare ab ea, quae tunc erat tellus, magno cum fluctuum impetu veniens, quandam urbis partem inuasit. Atque vna quidem maris pars illam urbem partem demersit; altera vero, se in suum pristinum aluicum recepit. et quod antea tellus fuerat, id nunc est mare. omnesque mortales perdidit, quotquot in editiora loca ocuis cursu se conferre non potuerunt. Huic autem similis alluio exstitit circa Atalantam insulam apud Locros Opuntios, quae ab Athenien- sium castello partem abstraxit, et duarum nauium, quae subductae erant, alteram diffregit. In Popa-

Bell. Pelop. an. 6. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 327. Post Agr. 13. ante Ion. 21.

Ἐκλιθεῖσα μὲν οὐδένα χρόνον οὐδ' ἀκλιθεῖσα τοπαράτιον. Τοπαράτιον] τὸ σύζυλον. Ὅμως διακλιθεῖ] διέλειψις, ἀνοβολή. Περὶ μέρους δὲ τὸ μὲν ὕψιστον ἦν γῆν, κατὰ τὸ δεύτερον παρέμενον εἰς ἐνιαυτόν. Ὁ, τι μᾶλλον ἐκάνωσε τὴν δύναμιν] ἀντὶ τῆς, μὴδὲν εἶναι, ὅπως τότε μᾶλλον ἐκάνωσε τὴν δύναμιν. Ἐν ἄλλῃ δὲ κεῖται, ὥστε Ἀθηναίους τε μὴ εἶναι ὃ, τι μᾶλλον τότε ἐπίσει, καὶ ἐκάνωσε τὴν δύναμιν. Ἐκ τῶν τάξεων] ἐκ τῶν συντάξεων τῶν πολεμικῶν δηλονότι. Καὶ μέλιτα ἐν Ὀρχομενῷ τῆ Βοιωτίας] ὄσο γὰρ Ὀρχομενοὶ. ὃ μὲν, τῆς Ἀρκადίας, ὃ Ὀμηρος καλεῖ πολὺμυλον ὃ δὲ τῆς Βοιωτίας, ὃ Ὀμηρος καλεῖ Μίνυον. Δὲ ἀνοβολή] πῶν νῆσ. δηλονότι. Ἐπιστρατεύει] ταῖς νήσοις. Καλεῖται δὲ Λιπαρά] αὐτὴ τοπαρικὴν ἢ Λιπαρὰ μελιγῆν ἐκάλειτο, ὡς φησὶν ὁ Κοκκίλιαχος. Τερμότης δ' οἱ Ἀθηναῖοι] ἢ αἰτὴ τῆς ἐπιστρατείας τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν Λιπαρικῶν. Τὴν γῆν] ἐκείνην τὴν ἐπι- στήν δηλονότι. Ἀπέκλιυσαν] ἀποπλέουσιν, ἐπανήλθον. Καὶ ἐν ἐγένετο ἐσβολή] ἔφθορα. Ἡ Σάλασσα ἐκείνη] ἐπανήλθε ἢ Σάλασσα μέρος ἀπὸ τῆς ποτὲ ὕψους γῆς ἐπέλαθε, καὶ κατέλαθε. καλῶς δὲ εἶπε, τῆς ποτὲ ὕψους γῆς, ὡς ὕψ. δηλονότι εἶπε δηλονότι, διὰ τοῦ σεισμοῦ. Ἄλλοι δὲ εἶπες, ἢ Σάλασσα εἰς ἐκείνην ἐπανακαταστάσε, καὶ ὑποστρέψασα ἀπὸ τῆς λιμνῆς καὶ τῆς γῆς, ἐπὶ τὰ κοματῶν, (τότε γὰρ μέγιστα κινεῖσθαι, ὅταν εἰς ἐαυτὴν ἀνακαταστήσῃ) αὐτὴ δ' ἐκλίθεα ἐπὶ τὴν γῆν, κατέλαθε μέρος τι ἔτερον τῆς γῆς, ὅπως πρῶτον ἢ κατέλαθε. Καὶ τὸ μὲν, κατέκλυσε] καὶ τὸ μὲν κῆμα (φησὶ) κατέκλυσε τὴν γῆν, τὸ δὲ μέρος τῆς γῆς ἐκείνη ὑπένοησε καὶ ὑποκατέσθη, καὶ τιμηνιότερον ἐγένετο. Ὅσοι μὴ ἐδύνατο εἶναι] προλαβόν. Τὴν ἐπὶ Λοκροῖς τοῖς Ὀπουντίοις] πρὸς Λοκρίδας εἶσι. αὐτὴ τε ἢ τῶν Ὀπουντίων, καὶ ἢ τῶν Ἐπιεφουρίων, καὶ ἢ τῶν Ὀζολῶν. Παρσίλις] μέρος τοῦ ἰσθμοῦ. Ἀνεκλυσμένον] ἐπὶ τῆς ἑσθῆς ἐσθῆ. Καὶ ἐν Πεπαρήθῳ] ἢ Πεπαρήθος, νήσος ἐστὶ μία τῶν Κοκκιάδων. Κῆματος] ἐπανακαταστάσε

Ἐγένετο — τις] Them. Magister pro δὲ καὶ habet μέντοι, et Πεπαρήθου mendose. ἢ Πεπαρήθος urbs et insula Cycladum ante Magnetas. Πεπαρήθου scribit Ptolem. mendose. Mf. Coislín. Πεπαρήθου. Inter Sporadas posuit Steph. contra Schol. et Geogr. vid. S. pheilis narratorem. Eucumum dictum ait Plinius. recte. Sophocles Philoct. 549. ἐς τὴν Εὔβοιαν

De pugna navali, ibi inter Alexandrum et nescio quos commissa, subobscure Polyasius VI, 2. Intelligit Ibe- racorum Tyrannum, circa Olymp. CIV, 4. Rem plenius enarrat Diodorus XV. Gentile ex numo Gozzini, Steph. Atheniensio Πεπαρήθιος. Historiam tangunt Polybius X, 39. Livius XXVIII, 5. wass.

κύματος επαναχώρησής τις, & μέντοι επέκλυσε γ' γε καὶ σεισμός τῷ τεύχεος τὴ κατέβαλε, καὶ τὸ Πρωτανεῖον, καὶ ἄλλας οἰκίας ἠ' ὀλίγας. α' αἴτιον δ' ἔγωγε ἔ τῷ τοῖσδε νομίζω, ἢ ἰσχυρότατος ὁ σεισμός ἐγένετο, κατὰ τῷτο ἀπέσπελλεν τε τὴν θάλασσαν, καὶ ἐξαπίνης πάλιν ἐπισπώμενην, βιαίωτερον τὴν ἐπίκλυσιν ποιεῖν. ἄνευ δὲ σεισμῷ ἐκ ἄν μοι ε' δοκεῖ δ' τὸ τοῖσδε ξυμβῆναι γενέσθαι.

ς. Τῷ δ' ε' αὐτῷ θέρους ἐπολέμουν μὲν καὶ ἄλλοι, ὡς ἐκάτοισ ξυνέβαιεν, ἐν τῇ Σικελίᾳ, καὶ αὐτοὶ οἱ Σικελιώται, ἐπ' ἀλλήλους στρατεύοντες, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ξὺν τοῖς σφετέρους ξυμμαχάοις· ἃ δὲ λόγος μάλιστ' ἄξια ἢ μετὰ τῶν Ἀθηναίων οἱ ξύμμαχοι ἐπραξάν, ἢ πρὸς τὰς Ἀθηναίους οἱ ἀντιπολέμοι, τῶτων μνησθήσομαι. ε' Χαρισιάδης γὰρ ἦδη τῷ Ἀθηναίων στρατηγῷ τεθνηκότος ὑπὸ Συρακουσίων πολέμου, Λάχης, ἄπασαν ἔχων τῶν νεῶν τὴν ἀρχὴν, ἐστράτευσε μετὰ τῶν ξυμμαχῶν ἐπὶ τῷ Μυλάς τὰς τῶν Μεσσηνίων. ἔτυχον δὲ ἡ δύο φυλαὶ ἐν ταῖς Μυλαῖς τῶν Μεσσηνίων φραγῆσαι, καὶ τινὰ καὶ ἐνέδραν ἰ πεποιμέναι τοῖς ἀπὸ τῶν νεῶν. κ' οἱ δὲ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι τὰς τε ἐκ τῆς ἐνέδρας τρέψασι, καὶ διαφείρσασι πολλὰς· καὶ τῷ ἐρύματι προσβαλόντες, ἠνάγκασαν ὁμολογίᾳ τῇ τε ἀνρόπολιν παραδῆναι, καὶ ἐπὶ ἰ Μεσσήνῃ ξυστραφεῦσαι. καὶ μετὰ τῷτο, ἐπελθόντων οἱ Μεσσήνιοι τῶν τε Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμαχῶν, προσεχώρησαν καὶ αὐτοὶ, ὁμήρους τε δόντες, καὶ τὰ ἄλλα πικρὰ ἢ παρασχύομενοι.

5α. Τῷ δ' αὐτῷ θέρους οἱ Ἀθηναῖοι τριάκοντα ἢ μὲν ναῦς ἔστειλαν περὶ Πελοπόννησος, ὧν ἐστρατήγει Δημοσθένης τε ὁ Ἀλκισθίνος, καὶ ὁ Προκλῆς ὁ Θεοδόξος, ἐξήκοντα δὲ ἐς Μήλον, καὶ διπυχλίους ὀπλίτας· ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Νικίας ὁ Νικηρέτης. τὰς γὰρ Μηλίους, ὄντας ἠσιώτας, καὶ ἐκ ἐθέλουσας ὑπακύνειν, εἰς ἐς τὸ ν' αὐτῶν ξυμμαχικὸν ἵναί, ἐβάλοντο προσαγαγῆσθαι. ὡς δὲ αὐτοῖς, θημένης τῆς γῆς, ε' ἠ' προσεχώρησεν, ἀρσῆτες ἐκ τῆς Μήλης, αὐτοὶ μὲν ἔπλευσαν ἐς Ὠρωπὸν τῆς πέριον γῆς· ὑπὸ νύκτι δὲ σχόντες, εὐθύς ἐπεστέοντο οἱ ὀπλίται ἀπὸ τῶν νεῶν περὶ ἐς Τάναγραν τῆς Βοιωτίας. ς' οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως πανόημεῖ Ἀθηναῖοι, Ἰπποκλῆς τε τῷ Καλλιῆς ἠ' στρατηγῶτος, καὶ Ευρυμέδουτος τῷ Θεκίλλης, ἀπὸ σημείων ἐς τὸ αὐτὸ κατὰ γῆν ἀπήττων. ζ' καὶ στρατοπεδεύσασμενοι, ταύτην τὴν ἡμέραν ἐν τῇ Ταναγρῇ ἐδῆσαν, καὶ ἐνυλίσαντο. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ, μάχῃ κερτήσαντες τὰς ἠ' ἐπεξελθόντας τῶν Ταναγραίων, καὶ Ὀχθαίων τινὰς ἠ' προσβεβηθηκότας, καὶ ὄπλα ἠ' λαβόντες, καὶ τροπικὸν γήσαντες, ἀνεχώρησαν, ἠ' οἱ μὲν ἐς τὴν πόλιν, οἱ δὲ ἠ' ἐπὶ τὰς ναῦς. καὶ παραπλεύσας ὁ Νικίας ταῖς ἐξήκοντα ναυσὶ, τῆς Λοκρίδος τὰ ἠ' ἐπιθαλάσσια ἔτερε, καὶ ἀνεχώρησεν ἐπ' οἴκῃ.

γ τε δεσθ Ar. C. Dan. qui et ἀπέκλυσε. Antea Mosqu. κατάβαν. ε οὐκ ἰλίγας Gr. α Hac de re vide Aristot. Meteor. l. 2. c. 8. β Νημίζω τῷ τοῖσδε Ar. C. Reg. Cass. Aug. Mosqu. Αἴτιον δὲ ἰσθ νομίζω τῷ τοῖσδε Gr. ε Δοκεῖ Cl. Reg. Cass. δ Δοκεῖ τῷτο ξυμβ. Ar. Δοκεῖ τῷ τοῖσδε Cl. Δοκεῖ τῷτο τοῖσδε ξυμβ. Dan. ε Αὐτῷ τῷ θέρους ἐπολ. καὶ Gr. f Χαρισιάδης Ar. Χαρισιάδης δὲ ἦδη Rego ε Μυλάς τὰς Μεσσηνίων C. Mosqu. τὰς Μυλάς τῶν Μεσσηνίων Ar. τῶν omitt. Gr. Cum C. contentit Dan. Μυλάς quoque et mox Μυλάς Gr. b Ἐν ταῖς Μυλαῖς δύο φυλαὶ Ar. C. Dan. Μεσσηνίων quoque Idem Gr. et Mosqu. i Πεποιμέναι Ar. C. Dan. k οἱ δ' Ἀθη. Cass. l Μεσσηνίον vt et supra Μεσσηνίων Ar. C. Gr. et passim. Idem etiam συρακώται. Mosqu. Μεσσηνίον et antea προσβαλόντες. et deinde rursus Μεσσηνίον, et vñ. 13. τῶν Ἀθηναίων τε. m Παραχόμενοι Rego. n μὲν δεσθ Gr. o Πατροκλῆς Ar. C. Ex quo conciso scripto (vt neri solet) vocem προκλήης originem duxisse iudicaretur aliquis. Hudf. Πατροκλῆς etiam Dan. p Αὐτῷ Rego. q Προσεχώρησαν Ar. C. Dan. Mox μύλας Mosqu. r Scilicet, οἱ ἐν τῇ πόλει ὄντες, καὶ ἐκεῖθεν ἐλθόντες. Ac. Port. Oἱ δὲ ἐν Rego. Cass. Gr. s Στρατηγῶ Dan. t Ita Steph. 2. et Ac. Port. Ad hunc modum distinguunt Ar. C. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. καὶ στρατοπεδεύσασμενοι ταύτην τὴν ἡμέραν ἐν τῇ Ταναγρῇ ἔδῆσαν, καὶ ἐνυλίσαντο. Lo un sic interpretatur Steph. Poëtisque catholis, illo die apud Tanagram posuabantur, et noctem illic egerunt. Ροῖτος νεο ἠε: καὶ στρατοπεδεύσασμενοι ἐν τῇ Ταναγρῇ, (id est, παρὰ τῇ Ταναγρῇ) ταύτην τὴν ἡμέραν τὸ αὐτὸς ἄφρη ἔδῆσαν, καὶ ἐνυλίσαντο. (id est, ἔτερον ἡμερῶν) ἐκλήσαντο. Hudf. οἱ δ' quoque non post στρατοπεδεύσασμενοι, sed post ταναγρα δὲ ἰσθ ἀποδοκίμασαν habent. In Gr. nulla distinctio est, nisi post ἐνυλίσαντο. v Ἐπαλόντας Ar. C. Dan. x Βεβοηθείας Rego. y Λαβόντες τρέψασιν Gr. τρέψασιν etiam Mosqu. z Id est: οἱ ἐκ τῆς πόλεως, οἱ ἐξ Ἀθηνῶν, scilicet Ἀθηνῶν ἐλθόντες, ἐς τὴν πόλιν, ἐς τὰς Ἀθῆνας, εἰς τὸν ἄδον. οἱ δὲ, ἢ ἐς Ἄρωπὸν πλεύσαντες, καὶ ἐκεῖ τῶν ἐκ τῶν νεῶν καταλαμβάντες. Ac. Port. Εἰς τὴν π. Rego. a Ἐπὶ τὰς ναῦς Ar. C. b Pro παραθαλάσσια Nam sicut ἐκ, apud Thucyd. maxime, sumitur pro παρὰ, ita et in compositione hoc idem seruat. Hudf.

Ἀντιπολέμοι] Idem ac ἀντιπόλεμοι. Abr. 367. GOTTL. Μυλαῖς] Ita Hecataeus, Theophrastus Hist. Plant. VIII, 3. et Latini Scriptores. Myle dant Silii exemplaria. Eius tempore merum litus. Mendose item apud Plutarchum Francof. l. d. in Timol. 254. ἐν Μυλαῖς. Gentilia Μυλαῖτης apud Steph. et Polybium, apud Diodor. Μυλαῖος. Historiam vrbis tradunt Polybium I. p. 12. et Dio Cassius XLVIII. p. 367. XLIX, 395. WASS. Add. huc Notas Virorum Clariss. Heinsii

et Drakenborch. ad Silium XIV, 202. vbi Myle fortassis est e more recentiorum temporum, quibus pro diphthongo ae vocalis e scribebatur. D.V.C.K. Μήλας] Est et vrbis eiusdem nominis, a conditoribus Phoeniciis Byblus appellata, postea, Zephyria, Μεμβλαῖς, Μίμας. vid. Bochartum et Tournefort. I. p. 114. WASS. Ταναγραίων] Vid. Steph. Liban. Orat. p. 253. Demosth. contra Aristog. p. 496. Civitas antea Graeca, et Poemaudia.

retho quoque fuit * quaedam maris restagnatio, quae tamen urbem non inundavit. Et terrae motus muri partem, et Prytaneum, et aliquot alias domos diruit. Huius autem rei ego causam fuisse puto, quod terrae-motus, qua parte vehementissimus exstitit, ab hac mare longe amandarit, hoc vero repente rursus retroactum inundationem violentiorem fecerit. nam sine terrae-motu non videtur mihi contingere, vt hoc fiat.

Bel.
Pelop.
an. 6.
Olymp.
88. 3.
V. C.
Varr.
328.
Post Iun.
21.

90. Eadem aestate, cum alii, vt quibusque contigit, in Sicilia, bellum inter se gesserunt; tum etiam ipsi Sicilienses, alii aliis arma inferentes, et Athenienses cum suis sociis. Quae autem maxime digna memoratu, vel socii cum Atheniensibus, vel hostes aduersus Athenienses gesserunt, horum mentionem faciam. Cum enim Charoeades Atheniensium dux a Syracusanis in proelio caesus fuisset, Laches totum classis imperium penes se habens, cum sociis Mylis Messaniorum oppido bellum intulit. Mylis autem praesidio erant duae Messaniorum cohortes, quae nonnullas etiam insidias struxerant Atheniensium militibus, qui in nauibus erant: sed Athenienses, eorumque socii, illos, qui in insidiis collocati fuerant, in fugam vertunt, multosque caedunt; et munitionem adorti, eos compositione facta et arcem dedere, et secum aduersus Messanam militare coegerunt. Postea vero Messanii, cum Athenienses, eorumque socii eos inuasissent, ipsi quoque deditionem fecerunt, datis obsidibus, aliisque fidei pignoribus praebitis.

91. Eadem aestate, Athenienses triginta quidem naues circa Peloponnesum miserunt, quibus praeerant Demosthenes Alcisthenis, et Procles Theodori filius: sexaginta vero in Melum, cum duobus millibus grauis armaturae militum: Nicias autem Nicerati filius ipsis praeerat. Melios enim, quod insulam incolerent, nec imperio parere, neque societatem secum inire vellent, subigere volebant. Sed cum illi, agro vastato, se ipsis minime dederent; castris ex Melo motis, ipsi quidem ad Oropum, quod est e regione, nauigarunt: cumque sub noctem eo appulissent, grauis armaturae milites ex nauibus egressi, ad Tanagram Boeotiae itinere pedestri protinus ire coeperunt. Athenienses vero, qui Athenis erant, ex omni vniuersi populi ordine coactis frequentibus copiis, Hipponico Calliae, et Eury-medonte Theuclis filio, ducibus, dato signo in eundem locum terra suis obuiam iuerunt. castrisque illo die apud Tanagram positis, agrum populabantur, et noctem illic egerunt. Ac postridie, cum Tanagraeos, qui eruptionem in ipsos fecerant, et Thebanos aliquot, qui auxilio venerant, proelio superassent, et arma illis abstulissent, et tropaeum statuissent: hi quidem in urbem, illi vero ad naues redierunt. Nicias autem cum sexaginta nauibus terram legens, maritimam Locridis oram vastauit, domumque rediit.

* Quidam maris ex aluco suo recessus etc. *Alii.* HYDS.

τις] ἀντὶ τῶ, ἐγένετο κόματος ἐξόρμησις τις ἐπὶ τὴν γῆν. Αἴτιον δ' ἔγωγε τὰ τοιαῦτα νομίζω] τὸ νόημα τοιαῦτόν ἐστι, νομίζω, τὴν γῆν σεισμένην, τῇ κινήσει τὴν θάλασσαν ἀντρέπειν· τὴν δὲ θάλασσαν ἀντρέπεισαν, καὶ μεταταῦτα κωμαθεΐσαν, καὶ μετὰ μείζονος ἀπελθῆσαν ὁμίης, πλέον τι μέρος ἐπικλύσει τῆς γῆς, καὶ ἕκ ἐκεῖνο μόνον, ὅπερ εἶχε παρῶτερον. Καὶ ἐξαιτίας πάλιν] καὶ τῶν σεισμῶν νομίζω (φησὶ) τὴν θάλασσαν αἰφύδιον ἐπισπῶμενον, τῇ ἐπὶ θάλατταν κινήσει βιασιότερον τὴν ἐπίκλυσιν ποιῆν. ὡς ἐκάσῳς ξυνέβαιεν] ὡς ἐκάσῳς τισὶν αἰτίαις τῆ σφοδρῆσει καὶ πολεμείν ἐβύρνετο. Τοῖς ἀπὸ τῶν ναῶν] τῶν Ἀθηναίων. Καὶ τῶ ἐρύματι] τῶ φρεσίν. Προσβαλόντες] σφοδρῶς ἀπελθόντες. Καὶ οὐκ ἐθέλοντας ὑπακούειν] τοῖς Ἀθηναίοις ἀγενότι. Οὐδὲ ἐς τὸ αὐτῶν ξυμμαχικῶν ἰέναι] ἦσαν ξυμμαχεῖν. Ὡς δὲ αὐτοῖς] αὐτοῖς τοῖς Ἀθηναίοις. Σχόντες] ἐλλομεύσαντες. Οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως] τῶν Ἀθηναίων ἀγενότι. Ἀπὸ σημεία] ἀπὸ συνθήματος, σημεία ἀνατείναντες ἀλλήλοις. Οἱ δὲ, ἐπὶ τῆς ναῶς] ἦσαν οἱ ἐπίλοιποι.

vid. Etymol. in Ἐξέρου, et Salmasium ad Solinum. Wheelerum in Itin. p. 456. WASS. sonus, conf. Scholiast. ad III, 7. τὰ ἐπιθαλάσσια χωρὶς ἐτόρθησαν. Pollux I, 99. χωρὶς ἐπιθαλακτικῆς δicit, et IX, 17. πῶς ἐπιθαλακτικῆς. DVCK.

5β. Ὑπὸ δὲ τὸν χρόνον τῆτον Λακεδαιμόνιοι Ἡράκλειαν τὴν ἐν Τραχινίαις, ἀποικίαν καθίσταντο, ἀπὸ τοιαύτης γνώμης. Ἡρακλῆες οἱ Ξύμπαντες, εἰσὶ μὲν τρία μέρη, Παράλιοι, Ἰερῆς, Τραχίνιοι τῶν δὲ ἢ οἱ Τραχίνιοι ἰ πολέμῳ ἐΦθαρμένοι ὑπὸ Οἰταίων ὁμόρων ἔστησαν, ἢ τοπρῶτον μελλήσαντες Ἀθηναίους προσθεῖναι σφᾶς ἑαυτῆς, δεισαντες δὲ, μὴ ἔσφίσι πισοὶ ὄσι, πέμπουσιν ἐς Λακεδαίμονα, ἐλόμενοι πρὸςβευτήν Τισαμενόν. Ξυνεπρὸςβεύοντο δὲ αὐτοῖς καὶ ἢ Δωριεῖς, ἡ μητρόπολις τῶν Λακεδαιμονίων, τῶν αὐτῶν δέουνοι. ὑπὸ γὰρ τῶν Οἰταίων καὶ αὐτοὶ ἢ πολέμῳ ἐΦθειροῦτο. ἀγῶστατες δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι, γνώμην εἶχον τὴν ἀποικίαν ἐκπέμπειν, τοῖς τε Τραχινίοις βουλόμενοι καὶ τοῖς Δωριεῦσι τιμωρεῖν. καὶ ἅμα τῆ πρὸς Ἀθηναίους πολέμῳ καλῶς αὐτοῖς ἐδόκει ἡ πόλις καθίστασθαι. ἐπὶ τε γὰρ τῆ Εὐβοίᾳ ναυτικὸν παρασκευασθῆναι ἂν, ὡς ἐν βραχέος ἢ τὴν διάβασιν γίνεσθαι, τῆς τε ἐπὶ Θράκης παρὲς χησιμίας ἔξειν. τό, τε Ξύμπαν, ἀρμηνο τὸ χωρίον κτίζειν. πρῶτον μὲν ἐν ἐν Δελφοῖς τὸν θεὸν ἐπήροτο. κελεύουτος δὲ, ἐξέπεμψαν τὸς οἰκῆτορας ἢ αὐτῶν τε καὶ ἢ τῶν περιούκων καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τὸν βυλόμενον ἐκέλευον ἐπεσθαι, πλὴν ἢ Ἰώνων, καὶ Ἀχαιῶν, καὶ ἔστιν ἂν ἄλλων ἔθνων. οἰκισαὶ δὲ τρεῖς Λακεδαιμονίων ἠγήσαντο, Λέων, καὶ ἢ Ἀλκίδας, καὶ Δαμάγων. καταπάτες δὲ, ἐτείχισαν τὴν πόλιν ἐκ καιῆς, ἢ νῦν Ἡράκλεια καλεῖται, ἢ ἀπέχουσα Θερμοπολὺν σταδίων μάλιστα τεσσαράκοντα, τῆς ἢ δὲ θαλάσσης, εἴκοσι. νεώριά τε παρεσκευάζοντο, καὶ ἠξάντο κατὰ Θερμοπόδας, κατ' αὐτὸ τὸ στεῖνον, ὅπως εὐφύλακτα αὐτοῖς εἴη.

5γ. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, τῆς πόλεως ταύτης Ξυνοικιζομένης, ἢ τοπρῶτον ἔδεισαν τε, καὶ ἐνόμισαν ἐπὶ τῆ Εὐβοίᾳ μάλιστα καθίστασθαι, ὅτι βραχὺς ἐστὶν ὁ διάπλος πρὸς τὸ Ὑ Κήναιον τῆς Εὐβοίας. ἐπειτα μὲνοι ἢ παρὰ δόξαν αὐτοῖς ἀπέβη. ἢ γὰρ ἐγένετο ἀπ' αὐτῆς δεινὸν ἔδει. ἢ αἴτιον δὲ ἦν οἱ τε Θεσσαλοὶ ἐν δυνάμει ὄντες τῶν ταύτη χωρίων, καὶ ἂν ἐπὶ τῆ γῆ ἐκτίζετο, Φεβόμενοι, μὴ σφῆσι μεγάλη ἰσχυρία παρσιμῶσιν, ἐΦθειρον, καὶ ἢ διαπαντὸς ἐπολέμουν ἀνδράποισ νεοκαταστάτοις, ἕως ἐξεστρέχουσαν, γυνομένης τοπρῶτον καὶ πάνυ πολλῆς. πᾶς γὰρ τις, Λακεδαιμονίων οἰκιστῶν, ἢ στασιαστὴς ἦν, ἢ βέβαιον νομίζων τὴν πόλιν. ἢ μόντοι ἦκουσιν οἱ ἀρχοντες αὐτῶν τῶν Λακεδαιμονίων οἱ ἢ ἀφικνέμενοι τὰ πρᾶγματα τε ἐΦθειρον, καὶ ἐς ὀλιγανδρωπίαν κατέστησαν, ἐφοβήσαντες τὸς πολλῆς, χαλεπῶς τε καὶ ἔστιν ἢ ἢ καλῶς ἐξηγόμενοι. ὡς ῥᾶον ἢ ἢ αὐτῶν οἱ πρόσομοι ἐπεκράτην.

τὸν αὐτὸν χρόνον τῆτον Reg. d Haec Ἡράκλεια ἢ Τραχινία dicitur Xenophon lib. 1. Hist. Graec. pag. 672. Hudf. e Τραχινία Marg. Quae lectio F. Porro non displicet: quasi Τραχινία dictum esset pro γῆ Τραχινία. Τραχινία Gr. Τραχίνι Mosqu. f De hisce vide Palmieri ad Scylacis Periplus p. 275. ut et de Hierentibus. μάλιστα Cass. Aug. μάλιστα Mosqu. g Ἰερῆς Ar. C. Reg. Gr. Dan. Ἰερῆ καὶ Tr. Mosqu. h οἱ μὲν Τραχίνιοι Cass. Mosqu. Aug. hic a m. 2. μὲν. i Πόλις διαφθαμένη Cam. k τὸ πρῶτον Cass. Gr. Aug. μάλιστα Mosqu. l αὐτὸς Ald. Flor. Bas. m Δωριεὶν Frisiano locum citanti p. 1099. Ed. Pusch. In Cod. Ms. Δωριε. Δωριε Cass. Aug. n Πολλῶν omitt. Cl. Reg. Cass. Aug. o τὴν διάβασιν ἂν γίνεσθαι Ar. C. Dan. Ἰπιδρακίς Mosqu. p αὐτῶν τε Ar. C. Cl. Gr. Reg. Aug. Cass. Dan. antea Mosqu. Ἰπιδρακίον pro Ἰπιδρακί. q τῶν ἄλλων περιούκων Ar. C. Dan. r Ἰπιδρακίαν Forlan libentii errore pro Ἰπιδρακίαν. Nam Ἰπιδρακίαν Thucydidae, et gentile Ἰπιδρακίαν. Hudf. mox Mosqu. Ἰπιδρακίαν καὶ ἄλλ. l. s Ἀλκιδάδης Gr. Mox Δαμάγων Cass. t Vide Annot. Hudf. u Δι' ἀβελ' a Reg. et Cass. in quo manus recentior adscriptit, at in Aug. et Mosqu. d. x τὸ πρῶτον Ar. C. itidemque supra, et paulo infra. Vt quoque loco etiam Cass. et Dan. Aug. et infra Gr. y βέβαιον Gr. z περὶ Reg. a Ἄλιον δ' ἦν Gr. Mox ἄντις rec. manu adscriptum est Reg. b Διὰ πάντας C. Gr. ante Mosqu. ἔδει: ἢ c Θερμοπολὺς Ar. C. Aid. Flor. Bas. Dan. Θερμοπολὺς ἢ Reg. d Καὶ βίβαιον Ar. e ἀφικνέμενοι Ar. C. Dan. nisi quod ab errore scribae est ἀφικίαι.

Λακεδ. Ἡρακλ.] Vide *Diodorum Sic.* l. 12. et *Meyssii Miscell. Lacon.* l. 1. c. 7. p. 31. HVDS.

Τραχινία] *Diodor.* 216. d. Λακεδαιμονίων τετρακισχιλίους οἰκιστῶν ἐκπέμπουσι] ex sua gente nimirum, ex reliqua Graecia duo milia. WASS. Add. *Scaliger.* ad Euteb. num. MDXCVI. DVCK.

Ἰερῆς] Difficile dictu est, quinam fuerint Ἰερῆς, nemo enim praeferet *Thucydidem* de iis, (quod legerim) loquutas est. Scintillam tamen lucis facit *Callimachus* in *Delum*, ubi ait:

Δεύτερον ἱερὸν ἄνυ καὶ ἕρα Μηλίδος αἴης
Ἐρχοται, etc.

Hic enim cum *Thucydide* videtur quandam urbem vel regionem Melicentium sacram vocare, cu quod primitias *Apollini*

quotannis missas a Dodonaicis, qui etiam sacri erant, recipiebant. Vide *Palmier.* ad Gr. *Auct.* p. 277. HVDS.

Δωριεῖς] Vid. *Strabon.* et *Steph.* voc. Δωριεῖν. *Plin.* IV, 5. et V, 29. WASS. De Dorio metropoli Iacedaemoniorum supr. l. 107. Quae paulo post hic leguntur, γῆ μὲν ἔχον τιμωρεῖν, sunt in *Stephano* de *Urbib.* voc. Δωριεῖν, sine nomine auctoris. DVCK.

Ἐν Δελφοῖς τὸν θεὸν ἐπήροτο] Ex more Graecorum colonia deducitur, de quo *Spanhem.* ad *Callim. Hymn.* in *Apoll.* v. 57. Mox οἰκιστῶν τρεῖς, Duces coloniae, ut apud Romanos *Triumviri* deducendae coloniae. *Idem* *ibid.* DVCK.

Τῆς δὲ θαλάσσης εἴκοσι] Perhibet tamen *Strabon.* (l. 9.) hanc

Bell. Pelop. an. 6. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 323.

92. Sub hoc ipsum tempus Lacedaemonii Heracleam, quae est in agro Trachinio, missa colonia condiderunt, hac de causa. Melienses in tres partes vniuersi distinguuntur, in Paralios, Hierenses, et Trachinios. Ex his autem Trachinii ab OEtacis finitimis bello attriti, initio quidem se ipsos Atheniensibus adiungere statuerant: sed veriti, ne illi parum fideles sibi essent, Tifamenum legatum elegerunt, quem Lacedaemonem miserunt, cum ipsis autem et Dorienses, quae est Lacedaemoniorum metropolis, legatos miserunt, vt idem peterent. Nam ipsi quoque ab OEtacis grauissime vexabantur. Lacedaemonii autem his auditis, in animo habebant coloniam emittere, quod et Trachiniis et Doriensibus opem ferre vellent. Simul etiam quod haec vrbs ad bellum aduersus Athenienses gerendum in loco opportuno sita esse ipsis videretur. nam et aduersus Euboeam ibi classem paratum iri, vbi traiectus breuis esset, et ad transitum in Thraciam vsui futuram. Et omnino oppidum illud colonia eo missa condere studebant. Primum igitur Deum, qui Delphis est, consuluerunt. Cum autem ille iussisset, colonos cum de suis, tum de populis circumcirca finitimis eo emiserunt: quinetiam aliorum Graecorum quisquis vellet, sequi iusserunt, exceptis Ionibus et Achaeis, et nonnullis aliis gentibus. Tres autem ex Lacedaemoniis, Leon, Alcidas, et Damagon, coloniae duces, et conditores fuerunt. cum autem eo peruenissent, urbem a fundamentis denuo excitatam muro cinxerunt, quae nunc Heraclea vocatur, quadraginta ferme stadiorum spatio a Thermopylis, et viginti a mari distans. naualiaque praeparauerunt, eaque iuxta Thermopylas, ad ipsas earum angustias facere coeperunt, vt ea facile tueri possent.

93. Athenienses autem, cum haec vrbs a colonis vndique coactis conderetur, primum quidem timuerunt, hancque potissimum aduersus Euboeam condi putarunt, quod illinc ad Cenaeum Euboeae promontorium breuis esset traiectus. postea vero praeter opinionem res ipsis cessit. nihil enim mali inde Atheniensibus euenit. Cuius rei haec fuit causa: quia Thessali, qui rerum illarum potiebantur, et quorum in agro condebatur, veriti, ne praepotentes accolae haberent, assiduo bello nouos colonos premebant, donec eos attritos in paucissimos redegerunt, quamuis initio permulti fuissent. Quilibet enim hanc urbem, quam Lacedaemonii condebant, stabilem fore sperans, eo confidenter ibat. Veruntamen vel ipsi Lacedaemonii magistratus, qui illuc proficiscebantur, illius ciuitatis res maxime labefecerunt, et urbem infrequentem reddiderunt, quod plurimos deterruissent; asperius, quinetiam nonnullis in rebus perperam ipsis imperantes. quamobrem populi finitimi facilius eos iam superabant.

[Αθηναίους προσθύνει] κατὰ προσθήκην δὲ λέγει. παραδύναμι. ὅτε συμμάχους εἶνοι. Μὴ ἔσφίσι πιστοὶ ὦσαν] οἱ Ἀθηναῖοι ἀπιστοῦσι. Καὶ ἄμα τὸ πρὸς Ἀθηναίους πολέμῳ καὶ ἄμα διὰ τὸν πρὸς Ἀθηναίους πόλεμον. Ἐπί τε γὰρ τῇ Εὐβοίᾳ κατὰ τῆς Εὐβοίας. Ὡς ἐκ βραχέος] τῆς ἐξ ἀρχῆς τὴν διάβασιν εἶποι, γενεῆς δὲ τῆς ἐν μέσῳ θαλάσσης. Ἐτείχισαν τὴν πόλιν ἐκ καινῆς] δηλοῦσι κτηπίδος. Μάλιστα] ἀντὶ τῆς κατὰ ἀκέρειαν. Καὶ ἤρξαντο κατὰ Θερμοπύλας] ἤρξαντο (φῆσι) κατ' αὐτὸ τὸ πεδῖον, ὡς εὐφράτα αὐτοῖς γένοιτο. τὸ γὰρ ἐν γενῇ ὅν τὸ πρὸς ἀσφαλές ἐστι. Καὶ ἐνόμισαν ἐπὶ τῇ Εὐβοίᾳ κατὰ τῆς Εὐβοίας. Καὶ ἂν ἐπὶ τῇ γῆ ἐπίρριπτο] κώλυμα ἐκείνοι ἦσαν τὸ ἀξυμῆτον τὴν πόλιν. Παρακίβαν] ἐν γειτόνων ὤσει. Νεοκατάστασις] νεοστὸν ἀνάστασιν. Ἐξεστρώχσαν] ἐδάμασαν. Γενομένης τοπρώχσαν] ἤγαν, κατὰ τὴν πρώτην οἰκισιν. Οὐ μέντοι ἦκησαν] ἤχ ἦσαν, δὲ οἱ ἀρχαῖοι οἱ πεμπομένοι ἐκεῖ ὑπὸ Λακεδαιμονίαν ἐξεστρώχσαν τὴν πόλιν, καὶ κώλυμα ἐγένοντο τῷ ἀξυμῆτον αὐτὴν εἰς ἕνα πρόβλημα, ἢ καλῶς δὲ κίβαντες. Οἱ πρόσκαιροι] οἱ Θεσσαλοὶ, καὶ Οἰταῖοι. Ὅν ἐν τῇ Μήλῳ] ὅν κατεῖχοντο καὶ διατρέβον χρόνον ἐν τῇ Μήλῳ. Σφίσι

urbem a portu XL, non vero XX. stadiis abesse. Vide *Berkelium* ad *Stephanum* περὶ πόλεων. HVDS. καθίστασθαι] i. e. Euboeam peti. dats es auf Euboea angefehen sey. Ita Heilmann. GOTTL. καθίστασθαι] Non video, cur non simplicius vertatur, *constitui*, statui, poni, nempe urbem, coloniam; vbi enim occurrit καθίστασθαι eo sensu, quo vult B. Gottl. Certe h. l. nil opus est illo. BAYER.

Κήνιαον] Vid. *Strabon.* IX. p. 651. *Plin.* IV, 512. Ibi Κηναῖς Iouis fanum, inquit *Scylax.* *Sophocles* Trachin. 765. Ἀκτὴ τις ἀμφιβύσσος Εὐβοίας ἀπὸν Κήνιαον ἐστίν, ἔδρα Παρθένου Διὸς Βωμῆς δέξεται. et IOIO. WASS. In *Scylace* cit *Κηνιαον*, quod ibi emendat *Vossius* pag. 51. *Edes.* *Granaea.* WASS.

Νεοκατάστασις] Pro νεοστὸν κλημισημέντις *Suidas* haec voc. *Ροβ-Ιουκ* IX, 18. νεοκατάστατος πόλις. WASS.

58. Τῷ δ' αὐτῷ θέρους, καὶ περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὃν ἐν τῇ Μήλῳ οἱ Ἀθηναῖοι κατεῖχοντο, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν τριάκοντα νεῶν Ἀθηναῖοι, περὶ Πελοπόννησον ὄντες, πρῶτον ἐν Ἐλλημένῳ τῆς Ἰουδαίας Φεργῆς τινὰς λοχίσαντες διέφθειραν, ἔπειτα ὑπερῶν ἐπὶ Λευκάδα μείζονοι σὺν ἡλθον, Ἀκαρναῖσι τε πᾶσιν, οἱ πανδημεῖ, πλὴν ὁ Οἰνιαδῶν, ἢ ξυνέσποντο, καὶ Ζακυνθίοις, καὶ Ἰεραλλῆσι, καὶ Κερκυραίων ἄ πεντεκαίδεκα ναυσί. καὶ οἱ μὲν Λευκάδιοι, τῆς τε ἔξω γῆς δηκόμενης, καὶ τῆς ἐντὸς τῆ Ἰσθμοῦ, (ἐν ἣ καὶ ἡ Λευκάς ἐστὶ, καὶ τὸ ἰσθμὸν τῆ Ἀπόλλωνος,) πλήθει βιαζόμενοι ἠσυχάζον. οἱ δὲ Ἀκαρναῖες ἤξισεν Δημοσθένην τὸν στρατηγὸν τῶν Ἀθηναίων ἄποτειχίζεν αὐτῆς νομίζοντες ἄραδῖως γ' ἂν ἐκπολιορκῆσαι, ἢ πόλεως τε αἰεὶ σφίσι πολεμίας ἀπαλλαγῆναι. Δημοσθένης δ' ἀναπέθετα κατὰ τὸν χρόνον τῶν ἐν ὑπὸ Ὀμοσσηνίων, ὡς καλὸν αὐτῷ, στρατιᾶς τσαυτῆς ξυνειλεγμένης, Αἰτωλοῖς ἐπιθέσθαι, Ναυπάκτῳ τε πολεμίοις ὄσιν καὶ, ἢν ἢ κρητῆσι αὐτῶν, ἄραδῖως καὶ τὸ ἄλλο ἢ Ἡπειρωτικὸν τὸ ταύτῃ Ἀθηναίοις προσποιήσιν. τὸ γὰρ ἔθνος μέγα μὲν εἶναι τὸ τῶν Αἰτωλῶν, ἢ καὶ μάχιμον, οἰκῶν δὲ κατὰ κῆμας ἀτειχίστους, καὶ ταύτας διὰ πολλῶν, καὶ σκευῆ ἢ ψιλῇ χρώμενοι, ἢ χαλεπὸν ἀπέφαινον, πρὶν ξυμβουθεύσασιν, ἢ κατὰστραφῆναι. ἐπιχειρεῖν δ' ἐκέλευον πρῶτον μὲν ἢ Ἀποδάτοις, ἢ ἔπειτα δὲ Ὀφιοεῦσι, καὶ μετὰ τῆς, ἢ Εὐρυτάσιν (ὅπερ μέγιστον μέρος ἐστὶ τῶν Αἰτωλῶν ἢ ἀγνωστότατοι δὲ γλῶσσαν καὶ Ὀμοφάγοι εἰσὶν, ὡς ἢ λεγόνται) τῶν γὰρ λιφθέντων, ἄραδῖως καὶ τᾶλλα ἢ προσχαρῆσιν.

59. Ὁ δὲ, τῶν Ὀμοσσηνίων χάριτι πεισθεῖς, καὶ μάλιστα νομίσας ἄνευ τῆς τῶν Ἀθηναίων δυνάμειως τοῖς Ἡπειρώταις ξυμμάχοις μετὰ τῶν ἢ Αἰτωλῶν δύνασθαι ἂν κατὰ γῆν ἔλθῃν ἢ ἐπὶ Βοιωτῆς διὰ Λοκρῶν τῶν Ὀζολῶν ἐς ἢ Κυτίνιον τὸ Δαρικὸν, ἐν δεξιᾷ ἔχον τὸν Παρνασσόν, ἔως κατὰβαίῃ ἐς Φωκέας, οἱ προθύμως ἐδόκην, κατὰ τὴν Ἀθηναίων ἢ αἰεὶ ποτε Φιλίαν, ξυστρατεύειν, ἢ κἂν βία προσαχθῆναι. καὶ Φωκεῦσιν ἢ ἤδη ὄμορος ἢ Βοιωτία ἐστὶν. ἄρας ἔν ξύμπαντι τῷ στρατεύματι ἀπὸ τῆς Λευκάδος, αἰκόν-

f Ἰουδαίας Marg. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug. g Οἰνιαδῶν Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bsf. Stephan. 1. Cass. Dan. Aug. h Ζυκύντονο Reg. Mosqu. et deinde Ζακυνθίους. i Κερφαλλῆσι Ar. C. Dan. Gr. k Πέντε καὶ δέκα, et Cap. 95. Πέντε καὶ δέκα Gr. l Περιτειχίζεν, vt conitate videtur ex eo, quod dicit paulo infra, διὰ τῆς Λευκάδος τὸν ἢ περιτειχίζεν. Ac. Port. m ἄραδῖως τ' ἢν Reg. Cass. Aug. n καὶ πόλεως ἀπὸ Ar. C. Gr. Dan. Πόλεως τε ἀπὸ Reg. Cass. Aug. o Μουσιῶν Ar. C. Gr. Dan. Paullo ante Δημοσθένης δὲ ἀναπ. Gr. p Κρητῆσι Gr. q Ἡπειρωτικὸν τσαυτῇ Ἀθην. Dan. r Euripides eos κατεσφίρει, Homerus μιν χάρμας ἀρpellat. Huds. mox ἦσαν Mosqu. sed correctum in o, subiecto l. s πολλῶν, et inter versus manu rec. γρ. ψιλῇ Reg. t καὶ κατὰστραφῆναι Gr. v Ἀποδάτοις Marg. Ar. C. Ald. Flor. Bsf. Apodotorum meminit Polyb. l. 17. et Linius lib. 32. c. 34. Hunc locum citat Sierbanus Byzanti. Sed vulgatae Editiones pro Ἀποδάτοις habent Ἀποβαιοτοῖς. Vide Bv kelium ad Strab. p. 147. Ἀποδάτοις Dan. x ἔπειτα δὲ καὶ Ὀφιοεῦσι C. y Do hac gente vide Tzetzen in Scholiis ad Lycorbronem, et Strab. l. 10. Εὐρυτάσιν Cass. Dan. Gr. z Ἀγνωστοῖς Gr. a Ἀγύται Ar. Mosqu. b Προχαρῆσιν Cl. Προχαρῆσιν Gr. Et τὰ ἄλλα. Mosqu. τ' ἄλλα. c Μουσιῶν Ar. C. vt et paulo infra. d Αἰτωλῶν τῶν Ὀζολῶν, omnibus intermediis Gr. quae defunt, in marg. leguntur, praeter διὰ Λοκρῶν. e Ἐπὶ τῆς Βοιωτῆς Cl. f Κυντίνιον Ar. C. Tzetzi ad Lycorbronis v. 1389. Κυντίνιον dicitur πῶλις Δαρικῶν. Huds. Κυντίνιον Gr. Κυντίνιον Dan. g Ἀπὸ Ar. C. Dan. Mox ξυστρατεύειν Gr. h ἢ δὲ Gr. mox ἐπὶ Mosqu.

τῆς Λευκάδος] Ita solus Ms. Camerarij videtur habuisse. Nam Camerarius ex eo nihil varietatis ad Edit. Basil. in qua ita est, adnotavit. Ellomeni neminem, praeter Thucydidem, mentionem fecisse, scribit Palmer. III. Graec. Antiq. 10. DVCK.

Ἐντὸς τῆ Ἰσθμοῦ] Postea insula, ac deinde rursus peninsula facta est: qua in re aliquantum inter se dissentire videntur Viri Eruditissimi, Vossius ad Scylacem pag. 29. Palmer. Graec. Antiq. III, 10. et Dodwell. §. VIII. Dissertat. de Peripli Scylacis aetate. DVCK.

Ἀποτειχίζεν] Explicat Harpocrat. τὸ ἀπολαβεῖν τείχει, καὶ ἀποκλείειν τῆς ἐξόδου. ἀποτειχισμένους δὲ ὁ ἀπεικμημένους τῶ τείχει. et περιφράττων Hesyeb. De historia, quam hic exponit Thucydides, vid. etiam Diodor. p. 317. b. WASS.

Ἀποδάτοις] Linius XXXII. Agracos, Apodotosque et Amphilochos coniungit. v. Polybium pag. 1039. IDEM. Polybio XVII, 5. sunt Ἀποδοτοί, et sic in Sierbano emendat Palmer. V. Graec. Ant. 7. Ἀποδοτοί, ὡς Βοιωτοί. at Berkelius Ἀποδωτοί cum ω. Ms. hic utrumque habent. Sed ex eo, quod Sierbanus dicit, ὡς Βοιωτοί, non potest confici, eum etiam voluisse scribi Ἀποδοτοί. Nam ἴσπερ, quum ita loquitur, re-

spicit ad flexionem et terminationem, ac tonum. Ita v. Ἀκαρναῖα, Ἀκαρναῖον, ὡς Αἰλιῶν, Ἀττιῶν, Ἀθαμῶν: in Ἀκλή, Ἀκλήσιος, ὡς Μένδησιος, ὡςτε Ἀκλήσιος εἶναι, ὡς Μένδησιος: et compluribus aliis locis. Qui a Thucydide Ὀζιοῦσι, eos a Strabone Ὀφιοῖσι dici adnotant Casaub. ad Strabon. X. p. 451. et Palmer. V. Graec. Ant. 5. de Eurytanibus Palmer. ibid. c. 6. et Interpretes Stephani. DVCK.

Τοῖς Ἡπειρώταις —] Ablat. absol. GOTTL.

Τοῖς Ἡπειρ. ξυμμ.] scil. σὺν, quod sacpe omittitur: vel, per socios Epirotas, ore eorum. Ablatiui vel Dativi non foleant sane ita poni; neque hic utique requirantur. BAVER.

Κυντίνιον] Κυντίνιον Ar. C. perperam. Κύντιον Tzetzes ad Lycorb. Plinius Cutinum. At Philochorus, Strabo aliique receptam lectionem tuerunt. Insignis est locus Epannotoris Pindari a Geographis non adductus. Dores, οἰκῶντες πρότερον τὴν Πύλον μίαν ἦσαν τῆς τετραπόλεως τῆς ἐν Περιβοίᾳ [ἐπ' Εὐβοίᾳ male Sch. Aristoph.] ἀφικνῶνται ἐς τὴν μεταξὺ Οἴτης καὶ Παρνασσῶ Δάριδα ἐξάκον ἦσαν ἔτι δὲ Ἐργεῶν, Κύντιον, Βοῖον, Ἰλιαιον, Κάδραια, Δρυόπη. WASS. Locus Scholiastae Pindari est in I. Pyth. 121. et fere ad verbum legitur in Scholiis Aristoph.

Bell. Pelop. an. 6. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 328.

94. Eadem aetate, et sub idem tempus, quo Athenienses in Melo detinebantur, illi quoque Athenienses, qui cum triginta nauibus circa Peloponnesum erant, primum quidem ad Ellomenum Leucadiæ quosdam ex praesidiariis per insidias interfecerunt, deinde vero cum maiore classis apparatu, et cum omnibus Acarnanibus, qui cum frequentibus copiis, quas ex omnibus suae gentis ciuitatibus coegerant, exceptis OEniadis, eos comitabantur, praeterea cum Zacynthis, et Cephallenis, et quindecim Coreyraeorum nauibus, aduersus Leucadem iuerunt. Atque Leucadii quidem, cum ipsorum ager tam extra quam intra Isthmum (vbi et ipsa Leucas est sita, et Apollinis templum) vastaretur, quod militum numero longe inferiores essent, quiescebant. Acarnanes vero Demosthenem Atheniensium ducem rogabant, vt eos circumuallaret. hanc enim urbem facile expugnari posse, seque ciuitate sibi semper inimica liberatum iri putabant. Sed Demosthenes hoc ipso tempore verbis Messeniorum adductus est, vt crederet, e dignitate sua esse, cum tantus exercitus esset coactus, Aetolis bellum inferre, quod et Naupecto hostes essent. Et si hos superasset, reliquas quoque ciuitates, quae in illis Epiri partibus erant, in Atheniensium potestatem facile redacturum. Aetolorum enim gentem magnam illam quidem, et bellicosam esse: quia tamen in vicis nullo muro cinctis, idque longo interuallo inter se distantibus habitabat, et leui armatura utebatur, eam non difficulter ab eo subigi posse demonstrabant, si celeriter eam inuasisset, antequam ipsa copiis omnium suarum ciuitatum in vnum coactis obuiam ipsi prodiret, vt saluti fortunisque communibus opem ferret. Suadebant autem, vt primum quidem inuaderet Apodotos, deinde vero Ophionenses, post hos Eurytanes, (quae est maxima Aetolorum pars. Sermone autem vtuntur perquam captu difficili, et carnibus crudis vescuntur, proinde et Omophagi vocantur.) His enim captis, caeteros etiam populos deditionem facile facturos.

95. Ille vero Messeniorum, qui in gratia apud eum erant, verbis adductus, praecipue vero, quia credidit, se sine Atheniensium copiis, cum solis Epiroticis focis, et cum Aetolis posse itinere terrestri proficisci contra Boeotos, per Locros Ozolas, ad Cytinium Doricum, quod Parnassum ad dextram habet, donec descenderet ad Phocenses, qui propter amicitiam, quae ipsis cum Atheniensibus perpetuo quondam intercesserat, ad eandem militiam alacriter venturi, vel etiam per vim, qua cogentur, profecturi videbantur. iam vero Boeotia Phocensibus est finitima. Cum omnibus igitur copiis, inuitis

πολεμίας] τοῖς Ἀκαρναῶσι δηλονότι. Καὶ ταύτας διὰ πολλῶν διασημάτους δηλονότι. Καὶ σχετῆ ψιλῆ χρωμένον] κῆφῃ, ἀπηλλαγμένη εὐδῆρα. Οὐ χαλεπὸν ἀπέφαινον] ἀπέφαινον (φισί) ἔχθρας δυνάμενον καταστραφῆναι, πρὶν ἀλλήλοις ἐπιβοηθήσαι, καὶ συνελθεῖν πάσας τὰς πόλεις. Ὅπερ μέγιστον μέρος] οἱ Εὐρυτᾶνες. Ἀγνωστότατοι δὲ γλώσσῳ] ἐκ ἔχοντες τὴν διάλεκτον εὐκολοῦ γνωσθῆναι. Ἐχθρῶς καὶ τᾶλλα προσχωρήσειν] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. Ὁ δὲ τῶν Μεσσηνίων] τὸ ἐξῆς ὕψος, ὁ δὲ, πεισθεὶς, ἄρας ἀπὸ τῆς Λευκάδος, παρέκπευσε. τὰ γὰρ ἄλλα, διὰ μέσου. Τοῖς Ἠπειρώταις] σὺν μόνοις δηλονότι τοῖς Ἠπειρώταις συμμάχοις, καὶ Αἰτωλοῖς. Καὶ φωνεῖσθαι ἢ ἢ μορος ἢ βοιωτῆς ἐστίν] ἀντὶ τῆ, ἀπὸ δὲ τῶν φωνεῖσθαι μορος ἢ βοιωτῆς ἐστίν. Ἄρας ἔν] ὁ ἔν συνδεσμός περιττός ἐστὶ, πρὸς γὰρ τὸ ἄνω ἐστίν, ὁ δὲ, τῶν Μεσσηνίων χάριτι πεισθεὶς, ἄρας. ἀλλ' ἐτεὶ διὰ μικροῦ ἀνταπέδωκε, διὰ τῆτο τὸν σύνδεσμον παρέλαβεν. Ἄλλως, ὁ ἔν σύνδεσμος, εἰ καὶ περιττός τῆ Ἀντύλλῳ δοκεῖ, ἐγὼ πάνυ ἀνεγκλίως λέγω προσκεισθαι αὐτόν. τὴν βῆλῳ γὰρ εἰπῶν, ἐπήγαγε τὴν πρᾶξιν ὡς ἂν εἰ ἐλεγεν, ἐκὼν ἐνδυμῆθις, ἔπραττεν ὅπερ ἐνδυμῆθι. Κοινώσας δὲ τὴν ἐπιτοίαν] εἰς

Plut. 385. De eo Palmerius in Exercitat. p. 789. pronunciat, ἔξεν ἡγῆς, cuius sententiam probant ad Aristophanem Doctissimi Interpretes. Canon in Biblioth. Photii Narrat. XXVII. Δᾶρος δ' ὁ δεύτερος (nempe filiorum Hellenis) μοῖραν τῆ λαβῶν παρὰ τῆ πατρὸς, ἀποκίττεται, καὶ ὑπὸ τὸν Παρνασσὸν τὸ ὄρος κτίθει πόλεις, Βοῖον, Κτῆσιον (recte in marg. Κυτῆσιον) Ἐρινέον, (rectius alii Ἐρινέον) ἐξ ἧ Ὀρωῖς. Add. Thucyd. I, 107. DVCK.

ζυστρατεύειν] Reisk. malit: ζυστρατεύσειν. GOTTL.

ζυστρατεύειν] Nil opus, cum Reiskio legere, ζυστρατεύσειν,

cum adsit αἰετ, et tamen pro futuro accipi possit praesens, vel ἂν subintellecto. BAYER.

καὶ φωνεῖσθαι] τὸ ἦδη, vt Schol. notat, de loco adhibitum. Termino a quo tam loci, quam temporis, designando interuit. Abresch. 368. GOTTL.

Ἠδη ὄμορος] i. e. statim a Phocide incipiunt Boeotorum fines: satis inter se propinqui sunt, vt facilis ex alteris in alteros sit transcensus. BAYER.

Ἄρας ἔν] Recte hic Scholiastes de particula ἔν: nam inseruit epianalepῆ post interiectam parenthesin. Exempla e X-

των ἰ τῶν Ακαρνανῶν, παρέπλευσεν ἐς ἰ Σόλλιον. κωνύσας δὲ τὴν ἐπίνοιαν τοῖς Ακαρνανῶσιν, ὡς ἔπροσ-
 ἐδίξαντο, διὰ τῆς Λευκάδος ἰ τὴν ἔ περιτείχισιν, αὐτοὺς τῆ λοιπῆ στρατιᾷ, ἰῖ Κεφαλλῆσι, καὶ Μεσση-
 νίοις, καὶ Ζακυνθίοις, καὶ Αθηναίων τριακοσίοις τοῖς ἐπιβάταις τῶν σφετέρων νεῶν (αἱ γὰρ πεντηκαί-
 δεκα τῶν Κερκυραίων ἀπῆλθον νῆες) ἐστράτευσεν ἐπ' Αἰτωλίας. ἰῖῖ ὠρηματο δὲ ἐξ ὀ Οἰνεῶνος τῆς Λοκρίδος.
 οἱ δὲ Οἰζελαὶ ἔτοι ἰ Λοκροὶ ξύμμαχοι ἦσαν, καὶ ἔδει αὐτὰς πανστρατιᾷ ἀπαντῆσαι τοῖς Αθηναίοις ἐς τὴν
 ἰ μεσόγειον. ὄντες γὰρ ὄμοροι τοῖς Αἰτωλοῖς καὶ ὄμόσκεισι, μεγάλη ἰ ὠφέλεια ἐδόθηεν εἶναι ξυστρατεύον-
 τες, μάχης τε ἐμπειρία τῆς ἐκεῖνων, καὶ χωρίων.

57. Αὐλιστάμενος δὲ τῶ στρατῶ ἰ ἐν τῷ Δίῳ τῷ ἰ Νεμεῖσι τῶ ἰσρῶ, (ἐν ᾧ Ησίοδος ὁ ποιητὴς λέγεται ὑπὸ
 τῶν ταύτη ἀποθανεῖν, χρῆσθαι αὐτῷ ἐν Νεμεῖα τῷτο παθεῖν,) ἰ αἶμα τῆ ἔω ἄρας ἐπορεύετο ἐς τὴν Αἰτω-
 λίαν. καὶ αἰρεῖ τῆ πρώτη ἡμέρα Ποτιδανίαν, καὶ τῆ δευτέρα ἰ Κροκύλιον, καὶ τῆ τρίτη ἰ Τίχιον ἐμνε-
 τε αὐτῷ, καὶ τὴν Λεῖαν ἐς ἰ Εὐπόλιον τῆς Λοκρίδος ἀπέπεμψε. τὴν γὰρ ἰ γνάμην εἶχε, τὰ ἄλλα κα-
 ταστρεψάμενος, ἰστας ἐπὶ Οφιοῖνας, εἰ μὴ βέλαιντο ξυγχαρεῖν, ἐς Ναύπακτον ἰ ἐπαναχωρήσας, στρα-
 τεύσαι ὑπερον. τὰς δὲ Αἰτωλίας ἐκ ἐλάνθανεν αὐτῆ ἰ παρασκευῆ, ἰστε ὅτε ἰ τοπρῶτον ἐπεβλεύετο,
 ἐπειδὴ τε ὁ στρατὸς ἰ ἐσεβεβλήκει, πολλῆ χειρὶ ἐπεβοήθηεν πάντες ἰσπε καὶ οἱ ἰσχατοὶ Οφιοῖνων, οἱ πρὸς
 τὸν Μηλιακὸν κόλπον καθήμοντες, ἰ Βωμιῆς καὶ Καλλιῆς, ἰ ἐβοήθησαν.

58. Τῶ δὲ Δημοσθένει τοιόνδε τι οἱ ἰ Μεσσηνίαι παρήναν, ὄπερ καὶ τοπρῶτον ἀναδιδάσκοντες
 αὐτὸν, τῶν Αἰτωλῶν ὡς εἶη ἰσραδία ἰ αἰρέσεις, ἰεναὶ ἐκέλευον ἰσ ὀπιτάχιτα ἐπὶ τὰς κάμας, καὶ μὴ μείνειν,
 ἰεως ἰ ἰν ξύμπαντες ἀθροισθέντες ἀντιτάξωνται, τὴν δ' ἐν ποσὶν ἰ αἰεὶ πειραῖσθαι αἰρεῖν. ὁ δὲ, τότεως
 τε πεισθεῖς, καὶ τῆ τύχῃ ἐλπίσας, ὄτι ἰσδὲν αὐτῷ ἰναντιῶτο, τὰς Λοκρῆς ἐκ ἀναμεινίας, ἰς αὐτῷ ἰσδει
 πρὸςβοηθῆσαι (ψιλῶν γὰρ ἀκοησιῶν ἐνδεῆς ἦν μάλιτα,) ἰ ἐχέρει ἐπὶ Αἰγίτις, καὶ ἰσ κατὰ κράτος αἰρεῖ
 ἐπίαν. ἰσπεφευγον γὰρ οἱ ἀνδραποὶ, καὶ ἐκάθητο ἰ ἐπὶ τῶν λόφων τῶν ὑπὲρ τῆς πόλεως. ἦν γὰρ
 ἰσφ' ὑψηλῶν χωρίων, ἀπέχουσα τῆς θαλάσσης ὄγδοῦντοια σάδις μάλιτα. οἱ δὲ Αἰτωλοὶ (βεβοηθηκό-
 τες γὰρ ἰ ἰσδη ἰσαν ἐπὶ τὸ Αἰγίτιον,) ἰσ προσέβαλλον τοῖς Αθηναίοις, καὶ τοῖς ξυμμάχοις, κατὰδεοντες

ἰ τῶν δεσφ. Cass. Gr. Aug. ἰ Σόλιον Reg. Cass. Aug. ἰσλλεν Gr. Mosqu. et antea sic. ἰ Scilicet, τὸ ἀπείκτισιν, interpretante
 Eustathio ad Homeri II. p. 84. Ed. Basf. ἰσπετείχισιν Mosqu. ἰσ Κεφαλλῆσι Ar. C. Gr. πρὸς Ζακυνθίους Mosqu. et deinde σφαιτέρων. ἰ
 ἰσρηματο ad defunt Ar. C. Dan. ἰσ ὀ Stephanus Byzant. in hac voce citat Thucyd. Sed in Veneta Florentinaque Editione legitur οἰνὸν
 in recto, in Aliis οἰνεῶν. Hudf. ἰσ ὀ οἰνεῶν, cum superscripta emendat. rec. manus οἰνεῶν. Reg. οἰνεῶν Mosqu. et antea Κερκυραίων. ἰ
 Λοκρῆς Ald. Flor. Basf. ἰσ μεσόγειον Reg. Cass. Mosqu. Aug. ἰσ ὀφέλεια ἰ. ἰ. ξυστρατεύοντες Gr. ὀφέλεια et Aug. ἰσ ἰσπετὸς Διὸς
 Gr. ἰσ σφίσι Dan. ἰσ ἰσ ἰσ. Gr. ἰσ Κροκύλιον ἰστος ἰσάμην ἰσπεκίδος τρίτη. Steph. περὶ πόλεων. Non dubito, quin haec verba
 Thucydidis innuat Steph. verum hic non insula, sed in opposita continente Aetolice oppidum est. Vide Hoffmann in Steph. p. 175.
 et Palmerii Graeciam antiquam p. 466. Hudf. Κροκύλιον Reg. Cass. Gr. Aug. ἰσ Τίχιον Ar. Gr. atque ita legendum esse coniecit Palme-
 rius. Nam hoc Graecum magis redolet, quasi esset diminutivum vocis τῆχης. Vide Palmer. Gr. Ant. p. 467. Hudf. Τίχιον Reg. Cass. Dan.
 Τίχιον non Τίχιον Gr. Τίχιον Aug. Mosqu. et hic mox ἰσπε. ἰσ ἰσπέλιον Gr. ἰσπέλιον Cl. atque ita p. 200. ἰσπέλιον Reg. Aug.
 Et sic videtur fuisse in Cass. nam abrasa erat pars literae ante λ, et infra Cap. 102. ἰσπε, haud scelus ac Reg. habet ἰσπέλιον. ἰσ τῶ-
 μιν ἰσχεῖν ἐνγχαρεῖν Gr. caetera defunt. Hudf. Συγχαρεῖν Gr. Συγχαρεῖν Reg. Cass. Aug. mox τ' ἰσλλα Mosqu. ἰσ ἰσλαχρήτας Gr.
 ἰσ τὸ πρῶτον Ar. C. vt et paulo infra Ar. C. Ald. Flor. Basf. Steph. ἰ. Sic utrobique etiam Cass. Gr. et infra Dan. Aug. vbiq. ἰσ
 ἰσπεβεβλήκει Gr. ἰσ Βωμιῆς καὶ Καλλιῆς Ar. C. Reg. Dan. et ex emendat. recentis manus Cass. quod fuerat Βωμιῆς καὶ Καλλιῆς. an-
 tea Mosqu. τὸ μιλ. κ. ἰσ ἰσπεβοήθησαν Stephanus Byzant. locum citans. Hudf. ἰσ μεσσηνίαι Ar. C. ἰσ ὀπιτάχιτα Ar. C. Ald.
 Flor. Basf. Reg. Cass. Aug. ἰσ ἰσ ἰσ ξύμπαντες Gr. mox ἀντιτάσσονται Mosqu. ἰσ ἰσ Ar. C. Reg. Cass. Gr. Aug. ἰσ κατὰ κράτος
 Ald. Flor. Basf. Steph. ἰ. Aug. et sic fere vbiq. ἰσ ἰσπε τῶν λόφων τῶν δευτῶν Dan. ἰσ ἰσ ἰσ. Cl. ἰσ πρὸςβαλλον Ar. Cass. Gr.
 ἰσ τὰς ἀβελ a Reg. Mosq. et paulo ante in hoc μάλιτα σάδις.

porfante conlegit doctiff. Raphaelus ad Marc. III, 31. Lucianus saepe ita adhibet. vid. Zeux. p. 577. de Confcrib. His-
 stor. 639. Pseudom. 759. Et sic alii. Latinis eundem vltum
 praestant ergo, igitur, et itaque. Quod paulo post Σόλλιον,
 id II, 30. Σόλιον edidit Hudfornus. Add. Notam illius ad V,
 30. in Var. Lect. DVCK.
 Τῶν ἔ περιτείχισιν] De hoc, et aliis huius generis adum
 est ad I, 137. DVCK.
 Οἰνεῶνος] Vid. Hoffm. et Beukel. ad Stephanum, et Pal-
 mer. V. Graec. Ant. 2. Infra Cap. 93. et 102. τὸν Οἰνεῶνα.
 Μεσόγειος et μεσόγειον, vti hic paulo post, ita etiam I, 120.
 permittantur. II, 102. ἐς τὴν μεσόγειον. DVCK.

ἰσ ὄμοσκεισι.] Pollux VI, 156. et X, 14. Dionys. Halic. in
 Arte Cap. XI. ὄμοσκειὺς ποιῶσαι τοῖς ὄμοσι. Explicat He-
 sych. in ὄμοσιποι. wass. Vid. ad II, 96. et Graec. ad Lu-
 cian. Toxar. pag. 67. DVCK.
 ἰσ ἰσ ἰσ Ησίοδος etc.] De morte Hesiodi vido Plutarchum in
 libello de Coniuiio septem Sapientum, et Hoffmii notas ad
 Stephanum Byzant. in voce Νεμεῖα. HVDS. Vid. Pausan.
 Boeot. p. 772. Plutarch. in Dioclis coniui. p. 162. Epitaphia
 collegit Cyrillus in Vita eius. His adice ex schedis Bar-
 berinis:
 ΧΑΙΡΕ ΔΙΣ ΗΒΗΕΑΣ ΚΑΙ ΔΙΣ ΤΑΤΟΝ ΑΝΤΙΒΟΗΕΑΣ
 ΗΣΙΟΔ' ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ ΜΕΤΡΟΝ ΕΧΩΝ ΣΟΦΗΙΣ.

Bell. Pelop. an. 6. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 328.

Acarnanibus, a Leucadesoluens, oram maritimam legens ad Sollium nauigauit. Consilio autem cum Acarnanibus communicato, cum illi hoc non admisissent; quod Leueadem circumuallare nolisset, ipse cum reliquis copiis Cephalleniorum, Messeniorum, Zacynthiorum, et trecentorum ex suis classariis Atheniensium (nam quindecim Corcyraeorum naues abierant) Aetolis bellum intulit. Ex OEnone autem Locridis profectus est. Isti autem Locri Ozolae erant socii, eosque cum omnibus suis copiis in loca mediterranea proficisci oportebat, vt illic Atheniensibus praesto essent. quod enim Aetolis essent finitimi, et armorum genere similes, cum propter peritiam pugnae, qua illi vtebantur, tum etiam propter locorum notitiam, eorum auxilium in hac expeditione magno vsui fore videbatur.

96. Cum autem in Iouis Nemeaei templo (in quo ab illius regionis incolis Hesiodus obiisse dicitur, cum oraculum accepisset, hoc sibi in Nemea euenturum) cum toto exercitu pernoctasset, sub auroram castris inde motis in Aetoliam est profectus. primoque die Potidaniam cepit; secundo, Cioctylum; tertio, Tichion. ibique substitit: et praedam in Eupolion Locridis misit. nam in animo habebat, vbi caetera loca prius in suam potestatem redegisset, ita demum postea aduersus Ophionenses, Naupaetum reuersus, nisi se dedere voluissent, cum suis copiis proficisci. Sed hic apparatus Aetolos non latuit, imo ne tunc quidem quam primum consilium inibatur: et postquam eius exercitus in Aetoliam irrupit, omnes Aetoli ingenti manu ei obuiam iuerunt. ita vt illi, qui Ophionensium sunt extremi, qui ad Meliacum sinum pertingunt, Bomienfes et Callienses, openi suis tulerint.

97. Messenii vero tunc etiam idem, quod et initio, Demostheni suadebant. Nam eum docentes, Aetolorum debellationem facilem esse, hortabantur, vt quam celerrime vicis illorum inuaderet, nec expectaret, donec vniuersi, copiis in vnum contractis, ei occurrerent: sed vicum quemcumque proxime adiacentem expugnare semper conaretur. Ille vero his verbis adductus, et fortuna fretus, quod nulla in re ei aduersaretur, Locros, quos ipsi auxilium ferre oportebat, non praestolatus (velitum enim et leuis armaturae opera potissimum indigebat) aduersus Aegitium contendit, et aggressus expugnat. Nam oppidani fuga dilapsi fuerant, et tumulos oppido imminentes occupauerant. nam in locis excelsis erat situm, a mari distans octoginta ferme stadiis. Aetoli vero (iam enim ad Aegitium venerant, vt ei ferrent opem) Atheniensis eorumque socios inuaserunt, et alii ex his, alii ex aliis tumulis decurrentes,

ποιὸν γνώμην προσδεῖς τὴν ἐνθύμησιν. Ὡς ἂν προσεδέξαντο] διέτι (φασί) βελομένων Ἀκαρνανῶν, ἢ περιετείχισθη. Τοῖς ἐπιβάταις τοῖς ἐρέταις. Καὶ ἐμόσκειοι] τῇ αὐτῇ σκευῇ χραμένοι. ἤγουν ψιλῇ. Ἐπὶ τῶν ταύτῃ] ἤγουν. ὑπὸ τῶν ἐνοικητῶν ἐν ταύτῃ τῇ γῆ. Τὴν γὰρ γνώμην εἶχε] γνώμην (φασίν) εἶχεν. ἐπιναχωρήσας εἰς Ναυπακτον, ἕτα λοιπὸν ἐπὶ τῆς Ὀφιονέας στρατεύειν, εἰ μὴ βελοντο σπένδουσαι τοῖς Ἀθηναίοις. Τετραῶτον ἐπεβουλεύετο] ἀντὶ τῆ, κατ' αὐτῶν ἐβουλεύετο αὐτῇ ἢ γνώμῃ, καὶ συνετάττετο. Ὡς καὶ οἱ ἴσχυτοι Ὀφιονέων] οἱ ἐν ἴσχυτι] ἄντες τῶν τόπων τῶν Ὀφιονέων. Τῷ δὲ Δημοσθένει] τῷ δὲ Δημοσθένει τοῖσδε τι παρήγγειλον οἱ Μεσσηνιοὶ, ἵνα αὐτὸν ἐπὶ κίρην ἐκάστην, διδάσκοντες αὐτὸν, ὅτι βραδία ἐστὶν ἡ αἴρεσις αὐτῶν, πρὶν συσπαφῆναι πάντας, καὶ αὐμὴ γενέσθαι. Ὡς εἴη βραδία ἢ αἴρεσις] ἢ κατάσχεσις. Ἀπιτάξωνται] οἱ Λιτωλοὶ δημοῖοι. Τάτοις τε προσδεῖς, καὶ τῇ τύχῃ] τῇ ἐκαστῇ δημοῖοι, ἐπεὶ εἰδέτοτε ἠνατιῶσθαι αὐτῶν, ἐπραττε τὸ ληθύνειν. Ἐλπίσας ὅτι ἔδεν] θαρσύνσας ταῖς ἐλπίσι τῆς τύχης. Οὐδὲ αὐτῶν ἔδει προσβουλεύσασθαι] εἴς ἄν ἔδει βουλεύειν λαβεῖν κατὰ προσοικίαν. Καὶ κατὰ κράτος αἰρεῖ ἐπιάν] ἤγουν, μετὰ ἴσχυος καὶ δυνάμειας. Ἐπέρευον γὰρ οἱ ἄνθρωποι] νηπτόν τὸ, λαμβάνοντες. Τῶν ὑπὲρ τῆς πόλεως] τῶν ὑπεράνω τῆς πόλεως. Ἐπεχρήσθη]

WASS. Huius Pinderum auctorem facit Suidas in τὸ Ἡσιόδειον γράμα. DVCK. Κροκύλιον] Vid. Nos in Addendis. wass. De Potidania Palmer. IV. Graec. Ant. 22. DVCK. Τίχιον] Livius (l. 36. c. 16, 19.) ait, Tichionta esse montis cacumen; vt Callidromus et Rhodontia, cui assentitur Appianus, qui τευχῶτα scribit. HVDS. Εὐπόλιον] Stephanus Εὐπαλίον vocat. Strabo Εὐπάλιον. IDEM. Palmer. V. Graec. Ant. 2. DVCK.

Διμήρις] Steph. Βασιλ. λόφοι Λιτωλίας. Strabo X. p. 451. Εὐθιος ποταμὸς ἀρχεται ἐκ Βαλιῶν τῶν ἐν Ὀφιδίον Λιτωλικῷ ἔθνεσ, καθάπερ καὶ οἱ Εὐρυτῶνες, καὶ Ἀγροῖοι. Gemist. Pletho Βαρμῆιον. WASS. Add. Hoffm. ad Steph. et de Calliensibus Palmer. V. Gr. Ant. 22. DVCK. Αἰγίτις] Huius oppidi nulla apud Veteres memoria. WASS. De eius situ Palmer. III. Graec. Ant. 14. DVCK. Ἦδη] Perperam abest a CL. WASS.

ἀπὸ τῶν λόφων ἄλλοι ἄλλοθεν, καὶ ἐσηκόντιζον καὶ ὅτε μὲν ἐπίοι τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδος, ὑπεχώρησεν, ἀναχωρήσει δὲ ἐπέκειντο καὶ ἦν ὁ ἐπιπολὺ τοιαυτὴ ἡ μάχη, διώξεις τε καὶ ὑπαγωγὰ, ἐν οἷς ἀμφοτέροις ἥσσαν ἦσαν οἱ Ἀθηναῖοι.

57. Μέχρι μὲν ἔν ὃ οἱ τοξόται εἶχόν τε τὰ βέλη αὐτοῖς, καὶ οἳοί τε ἦσαν χρῆσθαι, ἠ οἶδε ἀντεῖχον τοξεύουμένοι γὰρ οἱ Αἰτωλοὶ, ἀνθρωποὶ ψιλοὶ, ἀνετέλλοντο· ἐπειδὴ δὲ, τῆ τε τοξάρχῃ ἀποθανόντος, ἔτοι δισκεδάσθησαν, καὶ αὐτοὶ ἐκεκμήκεσαν, καὶ ἐπιπολὺ τῶ αὐτῶ πόνω ξυνεχόμενοι, οἱ τε Αἰτωλοὶ ἐπέκειντο καὶ ἐσηκόντιζον, ἔτω δὲ τραπόμενοι ἔφευγον· καὶ ἐσπίπτοντες ἐς τε χαράδρας ἀνεκβάτους, καὶ χωρία ὧν ἐκ ἦσαν ἔμπειροι, διεφθείροντο. καὶ γὰρ ὁ ἡγεμὼν αὐτοῖς τῶν ὁδῶν, Χρόμιον ὁ Μεσσηνίος, ἐτύγχανε τεθνηκώς. οἱ δὲ Αἰτωλοὶ ἐσακοντίζοντες, ὦ πολλὰς μὲν αὐτῶ ἐν τῇ τρωπῇ κατὰ πόδας αἰρῶντες, ἀνθρωποὶ ποδάκεις καὶ ψιλοὶ, διεφθείρον· τὰς δὲ πλείους, τῶν ὁδῶν ἀμαρτάνοντας, καὶ ἐς τὴν ὕλην ἐσφερομένους, ὅθεν διέξοδοι ἐκ ἦσαν, πῦρ κομισάμενοι περιεπίμπρασαν. ὦ πᾶτά τε ἰδέα καλῆς τῆς φυγῆς καὶ τῆ ὀλέθρου τῶν στρατοπέδων τῶν Ἀθηναίων. μόλις τε ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὸν Οἰνεῶνα τῆς Λοκρίδος, ὅθεν περὶ καὶ ἀρμήθησαν, οἱ περιγεγόμενοι κατέφυγον. ἀπέθανον δὲ τῶν ὕ τε ξυμμάχων πολλοὶ, καὶ αὐτῶν Ἀθηναίων ὀπλίται περὶ εἴκοσι μάλιστα καὶ ἑκατὸν τοσῶτοι ὦ μὲν τὸ πλῆθος, καὶ ἡλικία ἡ αὐτῆ· ὦ ἔτοι βέλτιτοι δὲ ἄνδρες ἐν τῶ πολέμῳ τῶδε ἐκ τῆς Ἀθηναίων πόλεως διεφθάρησαν. ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ ἕτερος στρατηγὸς ὦ Προκλῆς. τὰς δὲ νεκρὰς ὑποσπόνδους ὦ ἀνελόμενοι ὦ παρὰ τῶν Αἰτωλῶν, καὶ ἀναχωρήσαντες ἐς Ναύπακτον, ὕτερον ἐς τὰς Ἀθήνας ταῖς ναυσὶν ἐκομίσθησαν. Δημοσθένης δὲ περὶ Ναύπακτον καὶ τὰ χωρία ταῦτα ὦ ὑπελείφθη, τοῖς πεπραγμένοις Φοβόμενος τὰς Ἀθηναίους.

58. Κατὰ δὲ τὰς αὐτὰς χρόνας, καὶ οἱ περὶ Σικελίαν Ἀθηναῖοι, πλεύσαντες ἐς τὴν Λοκρίδα, ἐν ἀποβάσει τέ τινα τὰς προσβοηθήσαντας Λοκρῶν ἐκράτησαν, καὶ Περίπολιον αἰρῶσιν, ὃ ἦν ὦ ἐπὶ τῶ ὦ Ἀλφειοῦ ποταμῶ.

59. Τῶ δ' αὐτῶ θέρους Αἰτωλοὶ, προτέμψαντες πρότερον ἐς τε Κόρινθον ὦ καὶ ἐς Λακεδαιμόνα πρέσβεις, ὦ Τόλοφόν τε τὸν Οφιονέα, καὶ Βοριάδην τὸν Εὐρυτάνα, καὶ Τίσανδρον τὸν ὦ Ἀπόδατον, κείθωσιν ὦστε τῶσι πέμψαι στρατιάν ὦ ἐπὶ Ναύπακτον, διὰ τὴν τῶν Ἀθηναίων ὑπαγωγὴν. καὶ ἐξέπεμψαν ὦ Λακεδαιμόνιοι περὶ τὸ Φθινόπωρον τρισχιλίους ὀπλίτας τῶν ξυμμάχων. τῶτων ἦσαν πενητακόσιοι ἐξ Ἡρακλείας

ὦ ἐπὶ πολὺ Gr. et paullo post. ὦ ante μάχη d. Mosqu. ὦ Perinde est, ac si dixisset, οἱ τῶν αὐτῶν etc. Steph. in Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 229. H. s. ὦ οἱ δὲ Reg. Cass. Aug. antea καὶ ante οἱ d. Mosqu. et mox ἀντίστοιχοι. ὦ Ἐσπερίωνος Cl. ὦ ἔκιντο Gr. ὦ Μεσσηνίος ὦ Ar. C. Dan. ὦ καὶ πολλὰς μὲν αὐτῶ ἐν τρωπῇ Ar. C. καταπίδας ὦ Aug. ὦ πᾶσα δὲ Ar. C. πᾶσα τε Mosqu. (ut antea οἱ τε) et antea περιεπίμπρασαν. ὦ τὸ δεστ Ar. Reg. ὦ paullo post εἰκοσι Cass. ὦ μὲν δὲ Mosqu. ὦ οἱ τοὶ δὲ βέλτιτοι ὦ Ar. C. Dan. ὦ Παροκλῆς Ar. C. Dan. Vide supra ὦ ἕτερος Reg. ὦ ἀναχωρήσαντες Cass. ὦ τῶ Ar. d ὦ ἐπὶ τῶ Ar. C. e ὦ ἐπὶ τῶ Ar. C. f ὦ Ar. C. Ald. Flor. Basf. Steph. 1. τῶ om. Gr. ὦ Ἀλφειοῦ ποταμῶ Gr. ὦ Ἀλφειοῦ ποταμῶ. g καὶ Λακεδ. Gr. ὦ τῶ Ar. C. Dan. Mosqu. Mox Εὐρυτάνα Gr. Mosqu. ὦ Ἀπόδατον Ar. C. Mosqu. ὦ ἐπὶ τῶ ὦ ὀπλίτας Cl. ὦ οἱ Λακεδ. Gr.

Διώξεις — ὑπαγ.] Suidas in ὑπαγωγῆς. IDEM. Et Ἀπὸθεν Etymol. M. in ὑπάγει. DVCK.

Αὐτοῖς] Idem, quod hic de dativo αὐτοῖς, etiam ad IV, 25. et VIII, 24. c Stephano annotat Hudsonus. Tale quoque est Cap. 26. huius Lib. ὅς ἦν αὐτοῖς ναύαρχος, et paullo post hic, ὁ ἡγεμὼν αὐτοῖς τῶν ὁδῶν ἐτύγχανε τεθνηκώς. Sed tamen huiusmodi enallage casuum non semper procedit, et multa sunt huius generis, in quibus dativus eodem modo ponitur, quo in lingua Latina is, quem dativum acquisitionis vocant Grammatici, quo commodum vel incommodum significatur; vel potest dici abundare, ut dativi aliorum quorundam pronominum. Vid. Stephan. d. Lib. p. 83. et 172. et Perizon. ad Aelian. II. Var. Hist. 20. et VII, 7. DVCK.

Βέλη αὐτοῖς] Reisk. legit βέλη, καὶ αὐτοῖς οἱ d. GOTTL.

Τὰ βέλη αὐτοῖς] Ordo est: οἱ τοξ. εἶχον αὐτοῖς, i. e. apud eos, vel: οἱ τοξ. αὐτ. εἶχ. i. e. οἱ τοξ. αὐτῶν. V. Ind. v. Dativus. Quare opus nil fuit Reiskio mutatoris. BAVER.

Ἀνετέλλοντο] Hef. expl. ὑπεχώρησεν. f. huc respexit. Abresch. 369. GOTTL.

Ξυνεχόμενοι] Iudicat Reisk. aut ξυνεχόμενοι legendum, aut ὁ γὰρ, quod sit pro οἱ γὰρ. v. Abresch. p. 369. GOTTL.

Ξυνεχόμε. rel.] Reiskii ξυνεχόμενοι pendet ab ἐπέκειντο nec male ita legit, quia alioqui καὶ redundet. Et paullo ante. BAVER.

Εἰσφερομένους] E Schol. int. videtur is legisse: ἐσφερομένους. Εἰσφέρει est, ingredior, int. ἑμαυτόν. v. Suidam. εἰσφέρειν. εἰσδύειν ἑαυτόν. potius ἑμαυτόν. GOTTL.

Εἰσφερομένους] Hoc quoque verbum aliter interpretari non poterat Schol. ac fecit; neque ideo aliter legisse censendus. Latine sit; illatos, inferentes se, eo concedentes. Non placent infueta vocabula sic obtrusa. BAVER.

Ἐπὶ τῶ ὦ Ἀλφειῷ] De ἐπὶ τῶ παρὰ vid. Not. ad Cap. 91. in fin. WASS. De hoc fluvio agit Cluver. IV. Ital. Antiq. 15. In Strabonis Edd. scribitur ὦ Ἀλφειοῦ Lib. VI. p. 260. τῶ δὲ ὦ Ἀλφειοῦ ποταμῶ, τῶ διορίζοντος τῶν ὦ Ἡγγίην ἀπὸ τῆς Λοκρίδος.

Bell.
Pelop.
an. 6.
Olymp.
88. 3.
V. G.
Varr.
328.

missilia in eos ingerebant. Et quoties Atheniensium exercitus *ipfos* inuadebat, ipsi pedem referebant: illis vero pedem referentibus instabant. Et huiusmodi pugna diu est commissa, dum alii alios mutuo insequerentur, et vicissim se recipere, et in utroque Athenienses erant inferiores.

98. Quoad igitur illorum sagittariis tela suppeditarunt, hisque uti potuerunt, hi *Aetolis* restiterunt. (nam Aetoli, quod leuiter armati essent, dum sagittis peterentur, reprimebantur) at cum amisso sagittariorum duce et isti dispersi, et ipsi defessi essent, quippe qui iamdudum eodem labore premerentur, et Aetoli ipsis instarent, et missilibus ipfos peterent, ita demum terga verterunt, fugaeque se dederunt. et incidentes in torrentium alueos exitu carentes, et in loca, quorum erant ignari, perdebantur. Nam Chromon Messenius, qui viae dux ipsis erat, iam obierat. Aetoli vero missilibus eos petentes, multos quidem eorum illic in ipsa fuga pedibus assequuti, quod essent homines pedum velocitate praestantes et leuiter armati, perdidit. Sed longe plures, qui a viis aberrauerant, et in syluam non peruiam se contulerant, allato *iniedtoque* igne concremarunt. Denique fugae et interitus omne genus in Atheniensium exercitu cernebatur. Et qui superfuerunt, ad mare, et Oeneonem Locridis (vnde profecti fuerant) aegre fuga se recipere potuerunt. Perierunt autem cum ex sociis multi, tum etiam ex ipsorum Atheniensium militibus grauiter armatis ad summum circiter centum et viginti. Atque tot quidem numero *fuerunt*, et eadem aetas *militaris omnibus erat*. Isti igitur, qui reipublicae Atheniensis ciues, virique fortissimi erant, in hoc bello perierunt. periit etiam alter ex ducibus Procles. Cum autem suorum militum cadauera, fide publica interposita, ab Aetolis accepissent, et Naupactum redissent, postea cum nauibus Athenas delati sunt. Demosthenes vero apud Naupactum, et in illius regionis locis remansit, quod ob res a se *male* gestas Athenienses formidaret.

99. Per eadem tempora, Athenienses etiam, qui circa Siciliam erant, cum in Locridem nauigassent, in quodam exscensu e nauibus in terram facto, Locros, qui *loco* auxilium ferebant, superarunt, et Peripolium ceperunt, quod situm erat ad flumen Halecem.

100. Eadem aestate, Aetoli, qui iam antea Corinthum et Lacedaemonem legatos miserant, Tolophum Ophionensem, et Boriadem Eurytanem, ac Tisandrum Apodotum, *illarum ciuitatum Mogistratibus* persuaserunt, ut sibi copias contra Naupactum mitterent, propter Athenienses a *Naupactiis* accersitos et in oppidum introductos. Lacedaemonii vero sub autumnum tria millia grauis armaturae sociorum emiserunt. Horum in numero fuerunt quingenti ex Heraclea vrbe * in agro Trachinio tunc

* Tunc recens apud Trachiniam conditam etc. *Valla.* HVDS.

ἐπὶ τὰς ἀρχαίας ἤρχοντο. Καὶ ἦν ἐπιπολὴ] διάστημα κειρῶ δηλονότι. Καὶ ὑπαγωγὰ] ἀναχωρήσεις. Ἐν οἷς ἀμφοτέροις] ἦσαν, τῆ τε διαίξει καὶ ἀναχωρήσει. Μέχρι μὲν ἔν οἱ τοξόται] μέχρι μὲν ἔν αὐτοῖς εἶχον οἱ τοξόται βέλη. ἀντὶ τῶ οἱ τοξόται αὐτῶν. Ἰδίωμα δὲ Ἀττικῶν ἢ τοιαύτη συνταξίς. Οἷδε ἀντιέχον] ἔτοι οἱ Ἀθηναῖοι. Ἀνεσέλλοντο] ἀνεκρηκτο, ἀνεχώσαν. Οὗτοι διεσκέδασθησαν] καὶ αὐτοὶ ἐνεκμήσαν, ἢ οἱ τοξόται, ἢ οἱ ὀπλίται. Τῶ αὐτῶ πόνῳ ξυνεχόμενοι] ἀντὶ τῶ, διοίκοντες, ἢ ὑποχωροῦντες. Κατὰ πόδας αἰρῶντες] ἀντὶ τῶ συντίμως. Καὶ ἐς τὴν ὕλην ἐσφραζόμενες] εἰσδυομένης, κρυπτομένης. Τούτοι μὲν] ὁ μὲν, ἀντὶ τῶ δὲ. Ἰπελειφθῶ τοῖς πεπραγμένοις] λείπει ἢ ἐπὶ. Ἐν ἀποβάσει τέ τι] ἦσαν, ἐν τῷ πῶτι ἀποβάτες. Ὁ ἦν ἐπὶ τῶ Ἀλφειοποταμῷ] ὁ ἐπὶ, ἀντὶ τῶ περὶ. Διὰ τὴν τῶν Ἀθηναίων ὑπαγωγὴν] διὰ τὸ ἐπικείσθαι αὐτοῖς πρῶτον τῶ Ἀθηναῖοις. Ἐπεκρηκίετο] δι' ἐπικρηκείας ἐμήνους. Τῶν

Et in *Dionys. Perieg.* pag. 59. Ed. Rob. Steph. v. 367. ἐπὶ προχωρεῖν Ἀλφειός. Item in *Conon. Narrat.* V. apud *Photium* in Biblioth. *Priscian.* quoque in metaphrasi v. 361. qua currit flumen *Alecis*. Sed in *Edd. Antigoni Caryst.* Mirabil. Cap. I. Ἀλφειός. Vir insignis *I. Fr. Gronouius* e vestigiis scripturae *libri Put.* nomen illius restituit *Liuii XXIX, 7.* ubi vulgo legitur a *Butrote* anni. *Ortelius* putat, eum a *Cice-*

rone VII. Epist. Famil. 20. et XVI. ad Attic. 7. Haletem, et a *Theocrito* V. Idyll. 123. et VII. 1. Ἀλεντα vocari. Sed in *Cicerone* legendum esse *Heletem*, qui *Lucaniae* fluiuius est, ostenderunt *Doctissimi Interpretes*. Nec Ἀλεντα *Theocriti* esse Ἀλφειός, de quo hic *Thucydides*, probabile videbitur iis, qui legunt, quae disputat *Heinsius* Cap. XII. *Lectio. Theoc.* DVCK. Λακεδαιμόνιοι] Οἱ Λακεδαιμόνιοι Gr. bene. WASS.

τῆς ἐν Τραχίνοι πόλεως, τότε νεοκλίτε ἕως. Σπαρτιάτης δ' ἦρχεν Εὐρύλοχος τῆς σπαρτίας, καὶ Ξυνηκολάβην αὐτῶ ^m Μακάριος καὶ Μενεδαῖος οἱ Σπαρτιάται.

εα'. Ξυλληγένης δὲ τῆ στρατεύματος ἐς Δελφὸς, ἐπενηκρυεύθη Εὐρύλοχος Λοκροῖς τοῖς Οἰζόλαις. ⁿ διὰ τῶν γὰρ ἡ ὁδὸς ἦν ἐς Ναύπακτον, καὶ ἅμα τῶν Ἀθηναίων ἐβόλετο ^o ἀποτίσαι αὐτὸς. Ξυνηπρασσον δὲ μάλιστα αὐτῶ τῶν Λοκρῶν ^p Ἀμφισσῆς, διὰ τὸ τῶν Φοικῶν ἔχθος δεδιότες. καὶ αὐτοὶ ^q πρῶτον δόντες ὀμήρους, καὶ τὰς ἄλλας ἐπεισαν δῆναι, φοβημένους τὸν ἐπίπλοα στρατὸν πρῶτον μὲν ^r εὐτὰς ὀμήρους αὐτοῖς Μυονέας (ταύτη γὰρ ^s δυσσεβολάτατος ἢ Λοκρῆς) ἔπειτα ^t Ἰπυκίαν, καὶ ^v Μεσσαπίαν, καὶ ^x Τριταίας, καὶ ^y Χαλκίαις, καὶ ^z Τολοφώναις, καὶ ^{aa} Ἡσσίαις, καὶ ^{ab} Οἰανθείαις. ^b ἴσθιοι καὶ Ξυνηστράτευον πάντες. ^c Οὐλαῖοι δὲ ὀμήρους μὲν ἔδωσαν, ἠκολούθησαν δὲ ἔ. καὶ ^d Ταῖοι ἐκ ἔδωσαν ὀμήρους, πρὶν αὐτῶν εἶλον κάμην, Πόλιον ὄνομα ἔχουσαν.

εβ'. Ἐπειδὴ δὲ παρεσκευάσθη πάντα, καὶ τὰς ὀμήρους κατέθετο ἐς ^e Κυτίον τὸ Δαρικὸν, ἐχώρει τῶν στρατῶ ἐπὶ τὴν Ναύπακτον, διὰ τῶν Λοκρῶν. καὶ πορευόμενος, Οἰνεῖνα αἰεῖ ^f αὐτῶν, καὶ Εὐπόλιον. ^g γὰρ προσεχώρησαν. γενόμενοι ^h δ' ἐν τῇ Ναυπακτίᾳ, καὶ οἱ Λιτωλοὶ ἅμα ἤδη ⁱ προσβεβηθηκότες, ἔδωσαν τὴν γῆν, καὶ τὸ ^j προάσειον, ἀτείχιστον ὄν, εἶλον. ἐπὶ τε ^k Μολύκειον ἐλθόντες, τὴν Κορινθίαν μὲν ἀποικίαν, Ἀθηναίων δὲ ὑπήκουον, αἰεῖσι. Δημοσθένης δὲ ὁ Ἀθηναῖος, (ἔτι γὰρ ἐτύγχανεν αὐτὸς μετὰ τὰ ἐκ τῆς Λιτωλίας περὶ Ναύπακτον,) προαισθόμενος τῆ στρατῶ, καὶ δεισας περὶ αὐτῆς, ἐλθὼν, πείθει Ἀκαρναντας, χαλεπῶς, διὰ τὴν ἐκ τῆς Λευκάδος ἀναχώρησιν, βοηθῆσαι Ναυπακτῶ. καὶ πέμπουσι μετ' αὐτῶ ἐπὶ τῶν νεῶν χιλίαις ὀπλίταις ^l οἱ ἐσελθόντες, περιεποίησαν τὸ χωρίον. δεινὸν γὰρ ἦν, ^m μὴ, ⁿ μεγάλῃ ὄντος ἰσχύος, ὀλίγων δὲ τῶν ἀμυνομένων, ἐκ ^o ἀντίσχεσιν. Εὐρύλοχος δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτῶ, ὡς ἤσθηθη τὴν στρατίαν ^p ἐσεληλυθυῖαν, καὶ ἀδύνατον ὄν τὴν πόλιν βία ἐλθεῖν, ἀνεχώρησαν, ἐκ ἐπὶ Πελοποννήσου, ἀλλ' ἐς τὴν Αἰολίδα, τὴν νῦν καλεμένην Καλυδῶνα, καὶ Πλευράνα, καὶ ἐς τὰ ταύτη χωρία,

^m Μακάριος etc. Ar. C. Gr. Cl. Forſan Μακάριος καὶ Μενεδαῖος, vt infra p. 210. Hudſ. Μακάριος Reg. Caſſ. Mosqu. qui et Μενεδαῖος, (vt Aug. Bal.) et Σπαρτιάται. Id. antea, ἕως p. ἕρχεν, vt ſupra καὶ, ante ἑκοστή. ⁿ διὰ τῆς Dan. ^o Ἀποτίσαι Reg. ^p Ἀμφισσῆς C. Ἀμφισσῆς Ar. Ἀμφισσῆς Reg. Ἀμφισσῆς Caſſ. Aug. Ἀμφισσῆς etc. Dan. Ἀμφισσῆς Mosqu. ^q πρῶτον om. Cl. ^r οὐν deſt Ar. C. Dan. Mosqu. ^s Δυσσεβολάτατος C. Δυσσεβολάτατος Dan. ^t Ἰπυκίαν Ald. Flor. Baſ. Stepb. 1. ^u Μεσαπίαις Ar. Gr. Μεσαπίαις omnino legendum cenſent Stepb. et Palmer. Vide Annot. ^x Ita Herodotus et Strabo. Τριταίας Ar. C. Τριταίας Stepb. in v. Χάλαιον. Verum ſecundum Stepb. Τριταίας potius, ex voce Τριταία. Hudſ. Τριταίας Dan. ^y Χαλκίαις Ar. C. Cl. Gr. atque ita Stephanus περὶ πόλεως, totum hunc locum citans in v. Χάλαιον. Videſis p. 749. Ed. Bekk. Hudſ. Χαλκίαις Reg. Caſſ. Dan Aug. qui et ante Ἀμφισσῆς. ^z Τολοφώναις Ar. C. et Stepb. Byzant. in voc. Χάλαιον. Vide Palmerii Gr. Antiq. p. 552. ^{aa} Ἡσσίαις Marg. Ar. C. Ἡσσίαις Stepb. ibid. Ἡσσίαις Dan. Mosqu. qui et οἱ ἴσθιοι. ^{ab} Οἰανθείαις Ar. C. Dan. ^c Ὀλαῖοι Gr. et Cl. in marg. Mosqu. οἰανθείαις Aug. ^d Ταῖοι Gr. ^e Κυτίον Ar. C. Gr. ^f Αὐτῶν et ex emendat. rec. αὐτῶν Reg. αὐτῶν Mosqu. Οἰνεῖνα Aug. et Eὐπόλ. Mosqu. Εὐπόλιον Reg. hic, et alii Codd. qui pag. 203. ^g δὲ ἐν τῇ Gr. ^h προσβεβηθηκότες C. προσβηθηκότες Ar. ⁱ Προάσειον Gr. Aug. ſed in u. corr. a m. 2. ^k Μολύκειον Reg. Caſſ. Gr. Aug. vid. Lib. II. Cap. 84. ^l Ἐσελθόντες Ar. C. Gr. Dan. Mosqu. Ἐσελθόντες τὸ χωρίον περιποίησαν τὸ χωρίον Gr. Περιποίησαν Reg. Caſſ. Aug. ^m μὴ om. Gr. ⁿ Μεγάλης μὲν ὄντος Cl. ^o Ἀντισχεῖσι, Εὐρύλοχος καὶ οἱ Gr. ^p Ἐσεληλυθυῖαν Ar. paullo poſt Πελοποννήσου Mosqu. et ante νεῶν, Aug. ibi a m. 2.

Μακάριος καὶ Μενεδαῖος] Ita edī voluit Cl. Waſſe pro eo, quod ante legebatur, Μακάριος καὶ Μενεδαῖος: recte, ſine dubio, Quod autem dicit *Thucydides* Ξυνηκολάβην αὐτῶ, indicare videtur, hos συμβέλλει εἰαδδῖτος fuiſſe a Lacedaemoniis, vt II, 85. et III, 69. DVCK.

Ἀμφισσῆς] Ar. Ἀμφισσῆς, ſed cum *σσ* plerique omnes vtriuſque linguae auctores. WASS.

Μυονέας] Ita Codices: quibuscum conſentient *Pausanias*, et *Stephanus*: alii Μύονες, vel Μύονες. vid. *Pausan.* VI, 19. locum hunc citantem. IDEM. Add. *Sylburg.* ad *Pausan. Interpretes* Stephani in *Μυονία* et *Μύων*, et, qui de omnibus his locis agit, *Palmer.* V. Graec. Ant. 2. DVCK.

Δυσσεβολάτατος] *Iſoſtrubus* XIV. Antiq. 5. *δυσσεβολάτατος*, atque ita *Thucydides*. Ms. C. *δυσσεβολάτατος*: legit *Thom. Maſt.* *Iſoſtrubus* in *δυσσεβολάτατος*. WASS. *Thomam* emendandum eſſe *Thucydides* inſpicienti liquet. *Δυσσεβολος*: eadem ſignificatione dicunt *Plutarch.* et *Ariſtoteles* apud *Budaem* in *Commentar.* pag. 436. et contra *ὀτιμβολος*: *Ariſtoſtel.* ibid. *Δυσσεβολος* quoque rurfum *Iſoſtrub.* XVII. Ant. 2. Et *librorum* *Cod. Dan.* hic

δυσσεβολάτατος voluiſſe ſcribere e duſtu literarum ſuſpicabatur *Vir doctiſſ.* qui *Cod.* hunc cum *Edit. Hudſoni* comparaucrat. Ceterum *Budaem* l. d. pag. 1068. hunc locum mendī ſuſpectum habet. Nam de adiectiuis in *σ*: communis generis agens, quum multa memorafſet, addit, hoc *Thucydides* magis mirum, quam alia, videri poſſe: nec ſe meminifſe alterum huiusmodi exemplum, ſi emendate legatur. Omnino credi per eſt, Virum πολυμαθέτατον iuſtas habuiſſe huius ſententiae cauſas: eſt, quae hae eſſe poſſint, me non adſequi fateor. DVCK.

Δυσσεβολάτατος] vid. *Gloſſ. Maſc.* hic eſſe, cum ſequatur ἢ Λοκρῆς, et alius exemplis, quae *Abr.* collegit, *Dil.* p. 369. defendi poteit, v. c. apud *N. V.* 110. τῶν κρατύντων ἀπορώτερος ἢ ἄλλῃς. — GOTTL.

Ἰπυκίαν] Recte, vid. *Stephanum* Ἰπυκίαν. WASS.

Μεσαπίαις] *Μεταπίαις* omnino legendum eſſe colligit *Viri Eruditi* ex *Stephano* in voce Χάλαιον, et ex *Polſebii* lib. 5. vbi de expeditione Aetolica *Philippi* loquitur. Vide *Palmerii* Gr. antiq. p. 542. *HYD.* *Μεταπίαις* hic emendant *Henr.*

recens condita. His autem copiis praeerat Eurylochus Spartanus, eumque Massarius et Menedatus Spartani comitabantur.

Bell. Pelop. an. 6. Olymp. 88. 3. V. G. Varr. 328.

101. Exercitu autem Delphis coacto Eurylochus caduceatorem ad Locros Ozolas praemisit. nam per illorum regionem ad Naupaetum iter erat, simul etiam eos ab Atheniensium societate abducere volebat. Amphissenses autem omnium Locrorum maxime eum adiuuabant, quia propter Phocensium odium sibi timebant. et cum ipsi primi dederunt obsides, tum etiam alios ad idem faciendum induxerunt, qui hostilis exercitus aduentum metuebant. Primum igitur Myonenses sibi finitimos (hac enim ager Locrensis aditum habet difficillimum) deinde Ipnenses, Messapios, Tritaenses, Challaeos, Tolophonios, Hestios, et Oeanthenes. Isti omnes etiam ad eandem expeditionem profecti sunt. at Olpaei obsides quidem dederunt: sed tamen alios sequi noluerunt. Hyaei vero ne obsides quidem dederunt, priusquam vicus eorum nomine Polis ab hostibus est captus.

102. Postquam autem res omnes ad expeditionem necessariae comparatae fuerunt, Eurylochus obsidibus in Cytinio Dorico depositis, cum exercitu per Locrorum agrum Naupaetum versus contendit. Et dum iter faceret, Oseonem ipsorum et Eupolium cepit; nam Eurylocho se adiungere noluerant. Cum in agrum Naupaetium peruenissent, et Aetoli simul auxilium ei iam tulissent, agrum vastarunt, et suburbia nullis cincta muris ceperunt. Et Molyericum profecti, quae Corinthiorum quidem colonia erat, sed Atheniensium imperio parebat, ceperunt. Demosthenes vero Atheniensis (* adhuc enim post reditum ex Aetolia, ubi cladem acceperat, circa Naupaetum agebat) cum hostilis exercitus aduentum praesensisset, et de ipsa Naupaeto timeret, ad Acarnanes profectus, ipsis aegre (propter discessum ex Leucade) persuasit, ut Naupaeto subsidio venirent. Et cum eo mille grauis armaturae milites nauibus vectos miserunt: qui urbem ingressi, eam sunt tutati. Metus enim vehemens erat, ne, cum magnus esset murorum ambitus, et pauci propugnatores, urbis incolae hostibus resistere non possent. Eurylochus vero, et qui cum eo erant, cum intellexissent, Atheniensium copias in urbem ingressas, eamque expugnari non posse, se receperunt non in Peloponnesum, sed in Aeolidem, quae nunc Calydon voca-

* Nam adhuc post reditum ab Aetolica clade circa etc. *Valla*. Nam adhuc, ab Aetolica expeditione, circa etc. *Acacius*. H V D S.

ἐπιόντα στρατὸν τῶν Λακεδαιμονίων. Ἐδήσαν τὴν γῆν τὴν Ναυπακτίαν δηλονότι. Προσιεθόμενος] αἰσθησὶν λαβὼν τὴ στρατὸν ἐρχομένον. Ἐλθὼν, πείθει Ἀκαρναντας χαλεπῶς] ἐπεισεν αὐτὸς δυσχερῶς. δυσχερῶς δὲ, διότι ἐκ ἐπιείσθῃ αὐτοῖς περιτειχίσαι τὴν Λευκάδα. Καὶ πέμπουσι μετ' αὐτῶ τῶ Δημοσθένος. Δεινὸν γὰρ ἦν] δέος γὰρ ἦν, μήποτε, τῶ τεύχεος μεγάλου ὕψους, καὶ ἕξῃς.

Stephanus ad Dionys. Perieg. p. 153. Holsten. ad Stephan. v. Μέταξα, et Palmer. in Exercitation. p. 49. Hic tamen sententiam videtur mutasse. V. Graec. Ant. 2. Et in Animadversionibus *Mss.* ad Dionys. Perieg. et Adnotationes H. Stephani: nam ibi ad verba Stephani, hic Μεταπίεξ legendum esse, si Polybium nobis sequendum putemus, adscripsit: at non est sequendus: is enim locus est ἔλκεσι βρώων. DVCK.

Τετραίεξ] Vid. Herodot. VIII, 33. Pausan. Polyb. p. 179. 383. 450. Hefsybium in V. et Strabonem VIII, 525. apud Plinium Eritaea, WASS. Holsten. ad Stephan. in Τετραίεξ, et Palmer. VI. Graec. Ant. 15. qui de aliis quoque, quos hic nominat Thucydides, consulendi sunt. Τολοφάντες in Stephano scribendum esse ex ipso Steph. in voc. Τολοφῶν ostenderunt Palmer. loco, quem in Var. Lect. indicat Hudsonus, et pag. 543. et Holsten. ad Stephan. DVCK.

Καὶ Οἰανθείας] Ex hoc loco Thucydides constat, apud Polybium, l. 5. pro Ἐάνθειων reponi debere Οἰανθίων, et Οἰανθείς apud Scylacem pro Εὔανθία. Vide Pausaniam in Phocicis,

Plinium, lib. 4. cap. 5. Melam, lib. 2. c. 3. Polyaeum, l. 8. Palmerius. H V D S. Οἰανθείας] Locri Ozol. gens. oppidum Οἰάνθεια Pausan. Steph. Οἰάνθη. Ptolem. Εὔανθία corrupte. Corrige etiam Polybium, cuius exemplaria Οἰανθίων feruant. Martianus VI, 8. Oeanthe, in quo portus Apollinis; ita ille ex Plinio. duo *Mss.* mendose Teanthe. Melae Ocanthia. Hodie Pentagii. WASS. Locus Polybii, quem Palmerius emendat Exercitat. pag. 50. est Lib. V. Cap. 17. Οἰανθία, quod Idem habet IV, 57. corrigat etiam Berkelius ad Stephan. Οἰάνθη. De locis Scylacis et Ptolemaei, quorum in illo est Εὔανθίς, in hoc Εὔανθία, Palmer. l. d. et ad Scylac. pag. 32. et Harduin. ad Plin. IV. H. N. 3. DVCK.

Ὀλλυαίοι] Gr. et marg. Cl. Ὀλλυαίοι minus sincere. Steph. cum editis. vid. p. 208. 209. 210. WASS.

Ἰαῖται] Ita Codd. et Steph. IDEM.

Οὐκ ἀντίσχωσιν] Οὐκ abest Gr. male. IDEM.

Αἰολίδαι] Regionem, non oppidum, recte intelligit Palmerius IV. Graec. Antiq. 8. De altera huiusce nominis regio-

καὶ ἐς ^α Πρόσχιον τῆς Λιτωλίας. οἱ γὰρ Ἀμπρακιῶται, ἐλθόντες πρὸς αὐτὰς, πείθουσιν ὡς μετὰ σφῶν Ἀργεῖ τε τῷ Ἀμφιλοχιῶ καὶ Ἀμφιλοχίᾳ τῇ ἄλλῃ ἐπιχειρῆσαι, καὶ Ἀκαρναῖα· ἀμα λέγοντες, ὅτι, ἦν τῶν κρατήσεσι, πᾶν τὸ Ἡπειρωτικὸν Λακεδαιμονίους ξύμμαχον καθεστήξει. καὶ ὁ μὲν Εὐρύλοχος, πεισθεὶς, καὶ τὰς Λιτωλῆς ἀφείς, ἠτύχαζε τῷ στρατῷ περὶ τὰς χώρας τῆς, ^ι ἕως τοῖς Ἀμπρακιώταις ἐκτρατευσάμενοις περὶ τὸ Ἀργεὺς δεοὶ βοηθεῖν. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

εγ'. Οἱ δ' ἐν τῇ Σικελίᾳ Ἀθηναῖοι, τῷ ἐπιγυγνομένῳ χεῖμῶνος, ἐπελθόντες μετὰ ^β τῶν Ἑλλήνων ξυμμάχων, καὶ ὅσοι Σικελῶν ^γ κατὰ κράτος ἀρχόμενοι ὑπὸ Συρακυσίων, καὶ ξύμμαχοι ὄντες, ἀποσάντες αὐτοῖς ἀπὸ Συρακυσίων, ^δ ξυνεπολέμουν, ^ε ἐπὶ Νῆτσαι, τὸ Σικελικὸν πόλιτμα, ^ς τὴν ἀνερόπολιν Συρακυσίαι εἶχον, ^ζ προσέβαλλον καὶ ὡς ἐν ἐδύναντο εἰσεῖν, ἀπήεσαν. ἐν δὲ τῇ ἀναχωρήσει, ὑτέρους ^η Ἀθηναίων τοῖς ξυμμάχοις ἀναχωρῆσιν ἐπιτιθέμεται οἱ ἐκ τῷ τειχίσματος Συρακυσίαι ^θ καὶ προσπεσόντες, τρέψασί τε μέρος ^ι τὴν στρατῶ, καὶ ἀπέκτειναν ἐν ὀλίγῃς. καὶ μετὰ τῶτο, ἀπὸ τῶν νεῶν ὁ Πύλαχος καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐς τὴν Λοκρίδα ἀποβάτεις τινὰς ποιησάμενοι κατὰ τὸν ^κ Καϊκινὸν ποταμὸν, τὰς προσβοηθῆντας Λοκρῶν μετὰ ^λ Προξένῳ τῷ Καπάτωνος, ὡς τριακασίους, μάχῃ ἐκράτησαν, καὶ ὄπλα λαβόντες, ἀπεχώρησαν.

εδ'. Τῷ δ' αὐτῷ χεῖμῶνος καὶ Δῆλον ἐκάθησαν ^α Ἀθηναῖοι, κατὰ χρῆσιν δὴ τινα. ἐκάθησε μὲν γὰρ καὶ Πεισίστρατος ὁ τύραννος πρότερον αὐτὴν, εἶχ' ἀπασαν, ἀλλ' ὅσον ἀπὸ τῷ ἰεῶν ^β ἐφευγῆτο τῆς νήσου τότε δὲ πᾶσα ἐκαθάρθη, τοιαῦδε τρόπον θῆκα ὅσα ἦσαν τῶν τεθνεώτων ἐν Δήλῳ, πᾶσας ἀνεῖλον, καὶ ^γ τολαιπὸν προεῖπον μῆτε ἐναπόθνησκεν ἐν τῇ νήσῳ, μῆτε ἐντίθειν, ἀλλ' ἐς τὴν Ῥήνειαν διακομίζεσθαι. ἀπέχει δὲ ἡ Ῥήνεια τῆς Δήλης ἔστας ὀλίγον, ὡς Πολυκράτης ὁ Σαμίων τύραννος, ἰσχύσας τιὰ χρόνον ναυτικῶν, καὶ τῶν τε ἄλλων νήσων ἀρξας, καὶ τὴν Ῥήνειαν ἐλὼν, ἀνέθηκε τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Δήλῳ, ἀλύσει δῆσας πρὸς τὴν Δῆλον. καὶ τὴν ^δ πεντετηρίδα τότε πρῶτον μετὰ τὴν κάθαρσιν ἐποίησαν οἱ Ἀθηναῖοι ^ε τὰ Δήλια. ἦν δὲ ποτε καὶ ^ς τοπάλα μεγάλη ξύνοδος ἐς τὴν Δῆλον, τῶν Ἰώνων τε καὶ περιηλιῶν νησιωτῶν. ξύν τε γὰρ γυναίξῃ καὶ παισὶν ἐθεώρουν, ὡσπερ νῦν ἐς τὰ ΕΦέσια Ἴωνες· καὶ

^α Πρόσχιον Gr. ^β Κρατήσεσιν Gr. ^γ Verba ab ἰω; ad βοηθεῖν def. Mosqu. ^δ τῶν ἄλλων ξυμμάχων Ar. ^ε Κατακράτης Ald. Flor. Bif. Steph. I. ^ς Ἐπολέμουν Gr. Omnia inter Συρακυσίων et ξυνεπολέμουν in Cass. omīssa, sed deinde in marg. scripta erant. Idem hic Συρακυσίων, et eadem manu alterum ^ζ super u scriptum habebat. ^η Ἐπὶ Νῆτσαι Ar. C. Mosqu. ^θ Ἐπὶ Ἰννεσαν malit Cluverius pag. 123. Sicil. Antiq. Hulf. ^ι Ἐπὶ Νῆτσαι Dan. ^κ Ἐπὶ Ἰννεσαν Reg. Cass. Aug. ^λ Προσέβαλλον Gr. Mosqu. ^μ Ἀθηναῖοις Gr. ^ν Καὶ προσπεσόντες μέρος τι τῷ στρατῷ ἀπέκτειναν ἐκ ἑλ. Reg. ^ξ τὴν δεξιὴν Ar. C. Dan. ^ο Καϊκινὸν Reg. Cass. Aug. Καϊκινὸν Dan. ^π τὸ Προξένῳ Cl. ^ρ Οἱ Ἀθηναῖοι Gr. Mosqu. ^ς Ἀφευγῆτο Ar. C. Dan. ^τ τὸ λιπὸν Ar. C. Cass. Mosqu. ^θ Πεντατηρίδα Ar. C. Dan. ^ι Vide Annot. Hulf. ^κ τὸ πάλα Ar. C. itidemque paulo infra. Vbi etiam ita Cass. et hic Aug.

ne vid. Scylacem p. 36. Scymnum V. 696. Liu. XXXIII. 38. Polyb. 586. Thessali etiam Aeoles: auctor Diodorus. Confer Hesyeb. in αἰολικῶν. et pro αἰολικῶν lege αἰπολικῶν, vel Αἰτωλικῶν. Pindar. P. 195. 197. Xenoph. Hist. Gr. III. p. 530. hodie Myron. Aeolis illa altera antea Myfia. Αἰολικὸν θέαμα pro Καλυδωνικῶν Phavorinus. wass. Confer Casaubon. Cap. I. Lectio. Theocrit. et de Prochio Palmer. IV. Graec. Antiq. 10. DVCK.

^α Ἐπὶ Νῆτσαι] Forfan et hic locus est, quem Strabo (l. 6. p. 268.) vocat Ἰννεσαν et Diodorus Ἐνηστῶν. Vide Bocharti Geogr. sacr. I. 1. c. 23. p. 529. HVDS. Cluverii et Bocharti coniecturam hic legentium ἐπὶ Ἰννεσαν confirmant Reg. et Cass. DVCK.

^β Δῆλον ἐκάθησαν] In insula Delo Apollini sacra nec parere fas fuit, nec mortuum sepelire. Hinc (quod mortui in ipsa sepultura essent mandati) illa Deli κάθαρσις, quam non semel Athenienses procurarunt. Vide Diodor. Sic. l. 12. et Strab. l. 10. De ritu vero Atheniensium in vrbe lustranda vide Meursii Attic. Lect. l. 4. c. 23. HVDS. Add. Sp. Herm. ad Callimach. Hymn. in Del. v. 1. et 277. DVCK.

ὄχι ἀπασαν] Bis est ab Atheniensibus purgata Delus ex Apollinis responso. Primo enim eam purgavit Pisistratus, vt narrat Herodotus, l. 2. Sed cum Pisistratus haud totam insulam purgasset, sed quantum duntaxat a templo quaquaversus prospici poterat, rursus eam Athenienses integram iussu oraculi lustrauerunt. Vide Diodorum Sicul. l. 12. et Meursii Pisistratum. HVDS.

^β Ἐναπόθνησκεν] Male lat. moreretur; potius ad mortem aegrotaret, mortuusue in ea sepeliretur, nec grauida in partu ibi pareret. v. Abr. Dil. 370. GOTTL.

^γ Ῥήνειαν] Ita scribunt D. Halic. Steph. Scylax, Pausanias, Strabo, Antigonus Hist. Mir. II. Aelian. de Anim. Ῥηναιή Herodotus et Hyperides. Ῥηναια Schol. Theocriti ἰζ'. 71. Plutarch. et Numi Seueri et Maximi Ῥηνια. Athenaeus XI, 488. Τράπεζα Ῥηνιοεργῆς. Plinius Rhene. Olim Artemitis, et Celadussa, vt apud eundem Anticlidēs et Hellanicus. Apud Suidam Ῥήνεια et Ῥηνα. In Hesyebio Ῥήνη. Vid. Tournefort. I, 243. et Homeri Schol. II. β'. 728. Nunc Fermene Sopbian. wass. Add. I, 13. et quae de confusis Deliorum et Rhe-

Bell. Pelop. an. 6. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 328.

Post Octob. 7.

tur, et Pleuronem, et in alia illius regionis loca, nec non in Profchion Aetoliae. Nam Ambraciotae ad eos profecti ipsis persuaserunt, vt secum Argos Amphilochicum, et caeteram Amphilochiam, et Acarnaniam aggredierentur. Simul etiam ipsis dixerunt, fore, vt, si haec in suam potestatem redegerent, tota Epirotica gens societatem cum Lacedaemoniis contraheret. Eurylochus igitur horum verbis adductus, et dimissis Aetolis, circum illa loca cum exercitu conuenit, donec Ambraciotis ad militiam profectis ad Argos subsidio venire oporteret. atque haec aestas excessit.

103. Sequentem autem hyeme, Athenienses, qui in Sicilia erant, cum sociis Graecis, et aliis Siculis, quotquot violento Syracusanorum imperio premebantur; et qui, cum eorum essent focii, defectione a Syracusanis facta, ipsos in hoc bello iuuabant, Nestam Siciliae oppidum, cuius arcem Syracusani tenebant, aggressi sunt. quum autem hoc expugnare non potuissent, abierunt. In ipso autem receptu, Syracusani, qui in arce erant, Atheniensium socios, qui extremum agmen claudebant, dum se recipere, inuaserunt. et impressione in illos facta, magnam exercitus partem in fugam vertunt, et non paucos occidunt. Postea vero Laches et Athenienses, exscensu e nauibus in nonnulla Locridis loca facto, ad Caicinum fluuium, Locros, qui cum Proxeno Capatonis filio ad vim arcendam occurrerant, circiter trecentos, praelio superarunt; armisque detractis, abierunt.

104. Eadem hyeme, Athenienses Delum etiam ex oraculo quodam lustrarunt. Nam et ante Pisistratus tyrannus eam quidem lustrauerat: sed non totam; at tantum insulae spatium, quantum a templo prospici poterat. tunc vero tota hoc modo fuit expiata. Quaecunque in Delo defunctorum monumenta erant, omnia sustulerunt, et edixerunt, nequis in posterum in insula moreretur, neque mulier in ea pareret: sed in insulam Rheneam transportarentur. Rhenea autem tam paruo interuallo a Delo distat, vt Polycrates Samiorum tyrannus, qui quondam ad aliquod tempus et classe polluit, et aliis insulis imperauit, Rheneam etiam captam, Apollini Delio consecrauerit, ad Delum catena religatam. Tunc quoque primum * Athenienses post lustrationem, festa lustralia, ludosque Deliacos, qui quinto quoque anno celebrabantur, instituerunt. Fuit autem et prisca temporibus in Delo frequens Ionum, et accolarum in insulis circumiacentibus habitantium conuentus. nam cum vxoribus et liberis ad spectacula conueniebant, vt nunc Iones ad ludos in Dianae Ephesiae honorem institutos *confluere*

* Athenienses Penteteridem, id est lustrum, vel quinquennales ferias, Delia condiderunt. Steph. HVDS.

πρὸς αὐτοὺς] πρὸς τοὺς μετ' Εὐρυλόχου. Ὅτι μετὰ σφῶν] τῶν Ἀμπρακιωτῶν. Ἐνεπολέμουν] αὐτοῖς δηλοῦσι τοῖς Ἀθηναίοις. Ἐτέροις Ἀθηναίων] ἦσαν, μετὰ τοὺς Ἀθηναίους. Καὶ μετὰ τούτου] μετὰ τὸ τραπήνην. Κατὰ χρησμόν δὴ τινα] κατὰ ὀρισμὸν χρησμοῦ. Ἐθῆκαι ὅσαι ἦσαν] τάφοι. Ἄλλοι δὲ ἴσασιν] ἔξῃς τῆ ἀλύσει τῆς Δήλου. Καὶ περικτιόνων νησιωτῶν] περικτιόνες εἰσι καὶ ἀμφικτιόνες, οἱ περιτοικῶντες. Ὀμηρος, Ἄλλος τ' αἰδέσθῃτε περικτιόνας ἀνδρώπας, οἱ περιναϊεῖάσιν. εὐκτιμένοι δὲ, τὸ καλῶς εὐκτιμένον. Ἐθεώρων] τῆς Θεωρίας καὶ πανηγύρεως μετείχον. Ἐς τὰ Ἐφεσια] εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος.

naeorum adpellationibus scribit Casaub. ad Athen. IV, 22. DVCK.

τὰ Δήλια] Vide Meursii Graeciam Feriatam p. 83. HVDS. Et Spanhem: ad Inscript. Hymn. Callimach. in Delum. Περικτιόνες νησιῶται, quorum conuentum in Delum mox memorat Thucydides, sunt incolae Cycladum, Idem ibid. ad v. 3. Θεωρεῖν hac significatione cum praepositione εἰς dicit etiam Lucian. Timon. pag. 152. ἀλλ' εἰς θεώρησα εἰς ἐγὼ πάποτε εἰς Ὀλυμπίαν; quod est ex Aristoph. Vesp. 1183. Ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πάποτε ἑδάμῃ, Πλὴν εἰς Πάρον. Ludos spectat-

tum venire interpretatur H. Stephanus: ad sacra proficisci, interesse sacris, Reines. VI. Var. Lect. 6. p. 463. Sed quod est in Thucyd. VIII, 10. καὶ εἰ Ἀθηναῖοι θεώρων εἰς αὐτὰ, nempe τὰ Ἴσθμια, de iis dicitur, qui publice θεωροὶ mittebantur, de quibus Spanhem. l. d. v. 314. quemadmodum apud Thucyd. V, 18. θεωρεῖν κατὰ τὰ πάτρια, est, vt ibi Schol. Θεωροὺς πέμπειν. Quae de Ephesio hic tradit Thucydides, ea pluribus exequitur Dionys. Halic. IV, 25. Add. Spanhem. II. dd. et ad v. 279. vbi Ροῦτα, πᾶσαι δὲ χοροὺς αἰγάκων πόλεις. DVCK.

ἀγῶν ἐποιεῖτο αὐτόθι καὶ γυμνικός καὶ μουσικός. ἰ χορὸς τε ἀνῆγον αἱ πόλεις. δηλοῖ δὲ μάλιστα Ὀμηρος, ὅτι τοιαῦτα ἦν, ἐν τοῖς ἐπέσι τοῖσδε, ἃ ἐστὶν ἐκ προομιῶν ἢ Ἀπόλλωνος,

ἢ Ἀλλὰ σὺ Δῆλῳ Φοῖβε μάλισ' ἐπιτέρπεαι ἦτος,
Ἐνθά τοι ἔλκεχιτῶνες ἰάονες ἠγερέθονται,
Λυτοῖς σὺν παίδεσσι, καὶ αἰδοῖς ἀλόχευσιν.
Οἱ δέ σε πυγμαχίῃ τε καὶ ὄρχηθῶν καὶ αἰοδῇ
Μησάμενοι τέρπεσιν, ὅταν σῆσωνται ἀγῶνα.

Ὅτι δὲ καὶ Μουσικῆς ἀγῶν ἦν, καὶ ἀγωνιόμενοι ἐφίτων, ὃ ἐν τοῖσδε αὖ δηλοῖ, ἃ ἐστὶν ἐκ τῶ αὐτῶ προομ. β. τὸν γὰρ Δηλιακὸν χορὸν τῶν γυναικῶν ὑμνήσας, ἐτελεύτα τῶ ἐπαίνῳ ἐς τὰδε τὰ ἔπη, ἐν οἷς καὶ ἑαυτῶ ἐπεμνήσθη,

ῤ Ἀλλ' ἄγεθ' ἰλήμοι μὲν Ἀπόλλων, Ἀρτέμιδι ξύν,
Χαίρετε δ' ὑμεῖς πᾶσαι. ῥ ἐμεῖο δὲ καὶ μετόπισθε
Μηήσασθ', ἵ ὅπποτε κέν τις ἐπιχθονίων ἀνδρώπων
Ἐνθάδ' ἄνελεται ἕξινοις ταλαπειρίοις ἐλθῶν,
Ὡ κῆρα, τίς δ' ὕμῳ ἀνῆρ ἥδιτος αἰοιδῶν
Ἐνθάδε πωλεῖται, καὶ τέω τέρπεσθε μάλιστα;
ῤμεῖς δ' εὖ μάλᾳ πᾶσαι ὑποκρίνασθε ἄφῆμως,
ῤυφλὸς ἀνῆρ, οἰκῆ δὲ Χίῳ ἔνι παππαλοῦσση.

Τοιαῦτα μὲν Ὀμηρος ἐτεκμηρίωσεν, ὅτι ἦν καὶ τοπάλαμ μεγάλη ξύνοδος καὶ ἑορτῆ ἐν τῇ Δῆλῳ ὕστερον δὲ τῶς μὲν χορὸς οἱ νησιῶται ῥ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι μεθ' ἰερῶν ἐπεμπον. τὰ δὲ περὶ τῶς ἀγῶνας καὶ τὰ πλεῖστα ἃ κατελύθη, ὑπὸ ξυμφορῶν, ὡς εἰκὸς, πρὶν δὴ οἱ Ἀθηναῖοι ῃ τότε τὸν ἀγῶνα ἐποίησαν, καὶ ἱπποδρομίας, ὃ πρότερον ἔκ ἦν.

1 Hoc ipsum testatur Xenophon in τοῖς ἀπομνημονεύμασι. Hudf. in τῶ Ἀπόλλωνος Gr. π Variantes Lectiones vide in Annot. Hudf. Mosqu. v. 1. ἀλλ' ὅτι α. φ. μάλισ' γε θυμὸν ἐτέρπεαι v. 2. ἠγερέθονται v. 3. σὺν σφίσι τεκέσσι γυναιξὶ τε σὺν ἐς αἰγυῖαν v. 4. ἐνθά τε πυγ. καὶ ὄρχηθῶν κ. α. v. 5. καθέσων π. σῆσωνται. Aug. v. 1. vt in Mosqu. v. 2. vt in textu; 3. vt in Mosqu. 4. itid. nisi, quod ἐνθα σε π. ε. τα' v. 5. καθέσων ἀγ. ο Ἐν τοῖδ' αὖ Gr. ῤ Ἀλλ' ἄγεθ' ἰλήμοι μὲν Gr. Mosqu. Ἀλλ' ἄγεθ' ἰλήμοιεν Camer. ῥ Ἐμοῖο Dan. Mosqu. ῥ Ὅποτε Cass. Ὅποτε Gr. ῥ Ἀν εἰρηται Gr. ῥ Ταλαπειρίοις ἄλλοις ἐπελθῶν Cl. Gr. Ar. C. Aug. Marg. et omnes alii Mff. excepto Camerav. Mosqu. sed ἰαθῶν (s. ἰαθ.) ῥ τῶν Cass. Dan. Gr. ῥ τῶν Mosqu. ῥ τῶν Aug. x Ἀφ' ἑαυτῶν Mosqu. et ita manus recens in Cass. sedone ex ἀφῆμως, sed in marg. γρ. ἀφῆμως. y Ἐν Gr. z καὶ οἱ Ἀθηναῖοι non agnoscit Ar. οἱ δ. Mosqu. a κατελύθη Gr. b τὸν ἀγῶνα τότε Ar. τότε abest Mosqu. qui et συμφορῶν.

Δηλοῖ δὲ κ. τ. λ.] Contra Thucyd. disputat Ruhnqu. Ep. cit. p. 9. ΓΟΥΤΛ.

Ἐκ προομιῶν Ἀπόλλωνος] Προομιῶν pro Hymno, etiam alii dicunt. Vid. Menag. ad Laert. VIII, 57. Sed de etymo alicut, ac plerique alii, qui ab οἶμα, id est ὡδή, deriunt, sentit Schol. β'. Aeschyl. ad v. 7. Sept. cont. Theb. Τὸ τῶ προομιῶν ὄνομα, inquit, ἐκ ἄλλο, ἢ τὸν ἐπαίνον δηλοῖ. πρὸ γὰρ τῶν οἶμων καὶ τῶν ὄδων οἱ παλαιοὶ τοῦς ἐπαίνους ᾄδον. ὥσπερ ἐστὶ καὶ τὸ ἐγκάμιον, τὸ ἐν κόμῃσι καὶ τένεποῖς λεγόμενον. κόμας γὰρ ἱκάμεν τοῦς τένεποῦς. Etli autem ex hoc loco constat, Thucydidem Hymnum Apollinis, qui nunc quoque existat, pro genuino foetu Homeri habuisse; tamen ex eo non confici potest, eum idem de omnibus aliis, qui sub Homeri nomine circumferuntur, sensisse. Itaque paullo liberaliorem, quam par erat, puto fuisse Menagium l. d. ita scribentem, quasi existimet, hinc ostendi, Thucydidem omnes, vt Homericos, agnouisse. Sed legi debent, quae de hoc argumento scripserunt Viri Clariss. Fabricius II. Biblioth. Gr. 2, 4. et Barnesius ad Homer. Hymn. in Apoll. v. 1. et 169. ΔΥΣΚ.

Ἀλλὰ σὺ Δῆλ.] De hymnis (inquit Camerarius) quibus Homeri nomen praescriptum est, etiam a Veteribus dubitatur, utrum ille hos composuisset, atque huius in Apollineum nescio quis Autor nominatur. Sed nobis Thucydidis testimonium fati esse potest, vt Homericum esse credamus. Ulicii autem sunt illi sane minus emendati, quod et Aelius, optimus et integer vir, testatus est. Atque adducti versus a Thucydidē ita expositi in scripto quodam exemplari reperti sunt:

Ἄλλοτε Δῆλῳ Φοῖβε μάλισ' γε θυμὸν ἐτέρπεαι
Ἐνθά τοι ἔλκεχιτῶνες ἰάονες ἠγερέθονται,
σὺν σφίσι καὶ τεκέσσι τε σὺν ἐς αἰγυῖαν,
Ἐνθά σε πυγμαχίῃ τε καὶ ὄρχηθῶν καὶ αἰοδῇ
Μησάμενοι τέρπεσιν, ὅταν καθέσων ἀγῶνα.

Haec tenus Camerarius, cuius quidem Exemplari consentiunt et nostra, nisi quod versu 1. ἀλλ' ὅτι pro ἄλλοτε habent. v. 3. σὺν σφίσι τεκέσσι γυναιξὶ τε σὺν etc. Ar. C. Gr. αὐτοῖς σὺν τεκέσσι γυναιξὶ τε αἰδοῖσιν Cl. v. 4. ἐνθά σε πυγμαχίῃ καὶ

solent. Illic autem gymnicum, musicumque certamen fiebat. Et ciuitates eo saltatorum choros mittebant. Quod autem haec ita se habuerint, Homerus in primis declarat, his versibus, qui sunt ex hymno Apollinis:

Bell.
Pelop.
an. 6.
Olymp.
88. 3.
V. C.
Varr.
328.

* Tunc tibi magnopere in Delo mens gestit Apollo,
Cum natis quoties cum coniugibusque frequentes
Iones in fluxa celebrant tua compita veste:
Cestibus et variis certamina sacra choreis
Oblestant, referuntque tuas modulamine laudes.

Quod autem Musices etiam certamen *ibi* fieret, et certaturi se conferrent, his quoque versibus indicat, qui sunt ex eodem Apollinis hymno. nam postquam Deliacum mulierum chorum celebravit, suam laudationem his versibus finiuit, in quibus et sui ipsius mentionem fecit:

Verum agedum, nobis adsis cum Phoebe Diana,
Vos etiam cunctae me discedente valet:
Et memores estote mei posthac, homo siquis
Venerit huc alius peregre, dicatque Puellae,
Quis vir in his versans vnquam lepidissimus oris
Pectora praecipue demulsit vestra canendo?
Vos vno assensu sic respondete fauentes,
Vir qui luminibus captus Chion incolit altam.

His igitur argumentis Homerus manifeste probauit, vel priscis temporibus ingentem conuentum, et celebritatem in Delo fieri consueuisse. postea vero Athenienses, et insularum incolae, coetus quidem saltatorum cum sacris eo mittebant. Sed certamina, et caetera pleraque, vt credible est, aduersis casibus exoluerunt, donec Athenienses certamen tunc instaurarunt, et equorum cursum addiderunt, quod ante non fuerat.

* Latinam horum verborum interpretationem oratione soluta scriptam, vbi res melius exprimentur, vide in *Apollinis hymno.*
MVDs.

Χορός τε ἀγγων αἱ πόλεις] τῶ Ἀπόλλωνι. Ἐκ προοίμιου Ἀπόλλωνος] ἐξ ὕμνου. Ὕμνος γὰρ τὰ προοίμια ἐκάλουν. Ἡγερέδουσαι] συναθροίζονται. Ἐν τοῖςδε αὖ] τοῖς ἐπισημομένοις. Ἐκ τῆ αὐτῆ προοίμιου] τῆ εἰρημένου. Ἀφήμως] σιγῇ, ἡσυχία, ἀδρόως. Ἐπὶ πικραλέσσῃ] καταξέρου. Ἐτεκμηρίωσεν] διὰ τεκμηρίων ἐδήλωσεν. Ὑπὸ ξυμφορῶν] δεινῶν συμβεβηκότων. Πρὶν δὲ κτ] Ἀθηναῖοι] πρὶν ποιῆσαι τοῦς Ἀθηναίους τὸν ἀγγῶνα. Ὡσπερ ὑποσχόμενοι] ἀντὶ τῆς, ὥσπερ ὑπέσχεοντο. περιφρασις ὁ τρίτος.

ἀρχιμαχῶ καὶ etc. Cl. Variantes Lectiones, quae in reliquis versibus occurrunt, vide in *Appendice.* MVDs. Contulit in *Appendicem* quasdam variantes lectiones e versibus sequentibus, quae inter eas sub *Hudsoni* nomine lit. p et r adnotatae sunt. In his ceteri scripti cum *Camerariano* et *Hudsonianis* fere consentiunt. v. 1. Ἄλλ' ὅτε et reliqua, plane vt *Camer.* et *Hudson.* etiam *Reg. Cass. Gr. Dan.* v. 2. Ἐνθα το, et ἰώνων *Gr.* v. 3. Σὺν σφίσι τεκέσσι γυναιξὶ τε σὴν ἐς ἀγγιάν *Reg.* et *Cass.* sed pro ἀγγιάν ἀγγιαν, et in marg. γρ. ἀγγιάν. Σὺν σφίσι, non σφοῖσιν, vt *Hudson.* — ἀγγιαν *Gr.* Σὺν σφοῖσιν — ἀγγιάν *Dan.* v. 4. Τε δεῖτ *Reg. Cass. Gr. Dan.* sed in hoc inferciuntur etiam alia hunc in modum: καθήσωσιν. Ἐνθα σε πυγμαχίη καὶ ἀρχιη καὶ ἀρχιστῆ καὶ ἀο.δρ. v. 5. καθήσωσιν tanquam e *Camerar.* edidit *Hudsonus*, et ita etiam *Reg. Cass. Dan.* sed in *Edit. Camerar.* est καθίξωσιν, et v. 3. ἀγγιάν,

non ἀγγιάν. H. *Stephanus* et *Portus* varietatem scripturae huius loci in fine libri quaei iubent; sed deinde oblitii sunt eam adnotare. In *Homeri E. list.* v. 146. et seqq. *Hymn.* Apoll. omnia ita leguntur, vt in vulgari *Cyclopaedia*: nisi quod in primo eorum, qui paullo post laudantur, habent: Ἄλλ' ἄγε δὴ, ἀητῶ μὲν, Ἀπολλῶν τ', Ἄστ. in 2. καίγετέ γ' ἡμεῖς, et in 7. ὑποκρίνασθε ἀφ' ἡμεῶν. DVCK. Ἀφήμως] Et *Ruhnqucn.* Ep. Crit. I. p. 13. emendat ἀφήμως, quod iam viderat *Kuster.* ad *Hef. f. h. v. GOTTL.* Ἀφήμως] Ferri potest ἀφήμως, si verteris, tacita voce, silenti, vix audienda; quia sequi. τεφλός ἀητῆ. Si tamen legeris εὐφήμως, legendum etiam erit ὑποκρίνασθε' εδο. ΒΑΥΤΑ. Οἷνε δὲ Χίω.] Quomodo et qua de causa in Chium transiitaverit *Homerus*, refert *Herodotus* in libello de vita *Numeri.* MVDs.

εε. Τῷ δ' αὐτῷ χειμῶνος Ἀμπρακιῶται, ὥσπερ ὑποσχόμενοι Εὐρυλόχῳ τὴν στρατίαν κατέσχεον, ἐκπρατεύοντα^c ἐπὶ Ἀργος τὸ Ἀμφιλοχιῶν τρισχιλίαις ὀπλίταις καὶ^d ἑσβαλόντες ἐς τὴν Ἀργείαν, κατὰ λαμβάνουσιν^e Ὀλπας, τείχος ἐπὶ λόφῳ ἰσχυρὸν πρὸς τὴν θάλασσαν ὃ ποτὲ Ἀκαρναῖνες τειχισάμενοι, κωνῶ δικατηρίῳ ἐχρῶντο. ^f ἀπέχει δὲ ἀπὸ τῆς Ἀργείων πόλεως, ἐπιθαλασσίας ὄσης, πέντε καὶ εἴκοσι σταδίαις μάλιστα. οἱ δὲ Ἀκαρναῖνες, οἱ μὲν ἐς Ἀργος ξυνεβόηθην, οἱ δὲ, τῆς Ἀμφιλοχίας ἐν τῷ τῷ χωρίῳ, ὃ Κρήνα καλεῖται, Φυλάσσοντες τὰς μετὰ Εὐρυλόχῳ Πελοποννησίαις, μὴ λάθωσι πρὸς τὰς Ἀμπρακιώτας διελθόντες, ἐστρατοπεδεύσαντο. πέμπται δὲ καὶ ἐπὶ Δημοσθένει, τὸν ἐς τὴν Αἰτωλίαν^g Ἀθηναίων στρατηγήσαντα, ὅπως σφίσι^h ἡγεμῶν γίγνηται καὶ ἐπὶ τὰς εἴκοσιⁱ ναῦς Ἀθηναίων, αἱ ἔτυχον περὶ Πελοπόννησον ὄσας ὧν ἤρχεν Ἀριστοτέλης τε ὁ Τιμοκράτης, καὶ Ἰεροφᾶν ὁ Αντιμνήστης. ἀπέπειλαν δὲ καὶ ἄγγελον οἱ περὶ τὰς Ὀλπας Ἀμπρακιῶται^j ἐς τὴν πόλιν, κελύοντες σφίσι βοήθειν πανδημεί^k δεδιότες, μὴ οἱ μετ' Εὐρυλόχῳ^l ἔδύνοντα διελθεῖν τὰς Ἀκαρναῖνας, καὶ σφίσι^m ἢ μονωθεῖσινⁿ ἢ μάχῃ γένηται, ἢ ἀναχωρεῖν βελομένοις ἐκ τῆς ἀσφαλῆς.

ες. Οἱ μὲν ἔν μετ' Εὐρυλόχῳ Πελοποννήσιοι, ὡς ἤσθοντο τὰς ἐν Ὀλπαις Ἀμπρακιώτας ἦκοντας, ἀραιῶτες ἐκ τῆς Περσικής, ἐβοήθησαν^o κατὰ τάχος. καὶ διαβάντες τὸν Ἀχελῶνα, ἐχώρουν δι' Ἀκαρνανίας, ὄσης ἐρήμῳ, διὰ τὴν ἐς^p Ἀργος βοήθειαν, ἐν δεξιᾷ μὲν ἔχοντες τὴν Στρατίων πόλιν, καὶ τὴν Φρεζάν αὐτῶν, ἐν ἀριστερᾷ δὲ τὴν ἄλλην Ἀκαρνανίαν. καὶ διελθόντες τὴν Στρατίων γῆν, ἐχώρουν διὰ τῆς^q Ὀφυτίας, καὶ αὐτῆς Μεδεῶνος παρ' ἔσχατα^r ἔπειτα διὰ Λιμναίας. καὶ ἐπέβησαν τῆς Ἀργείων, ἐκτεῖ Ἀκαρνανίας, Φιλίας δὲ σφίσι. λαβόμενοι δὲ τῶν Θυάμῳ ὄσας, ὃ ἔστι^s ἄγρῳικον, ἐχώρουν δι' αὐτῶν, καὶ κατέβησαν ἐς τὴν Ἀργείαν νυκτὸς ἤδη. καὶ διεξελθόντες μεταξὺ τῆς τε Ἀργείων πόλεως καὶ τῆς ἐπὶ Κρήναις Ἀκαρνανῶν Φυλακῆς, ἔλαθον, καὶ προσεμίζαν τοῖς ἐν Ὀλπαις Ἀμπρακιώταις.

εζ. Γεγόμενοι δὲ ἀθρόοι, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ καθίζουσιν^t ἐπὶ τὴν Μητρόπολιν καλεσμένην, καὶ στρατοπεδον ἐποίησαντο. Ἀθηναῖοι δὲ ταῖς^u εἴκοσι ναυσὶν ἔ^v πολλῶ ὑπερον^w παραγίγνοντα^x ἐς τὸν Ἀμπρακιῶν^y κόλπον, βοηθῶντες τοῖς Ἀργείοις^z καὶ Δημοσθένει, ἢ Μεσσηνίων μὲν ἔχον διακοσίαις ὀπλίταις, ἐξήκοντα

^c ἐπὶ τῷ Ἀργος Ἀν. ^d ἑσβαλόντες εἰς Δαν. ^e Paulo infra Ὀλπα in singulari. ^f Hist. Gr. vbiq̄ue Ὀλπα, Ὀλπα, et Ὀλπαί, Ὀλπαί, Ὀλπαί. ^g Ἀθηναῖοι Δαν. ^h Ναὺς τῶν Ἀθηναίων Ἀν. C. Dan. Mosqu. ⁱ Scilicet, τὴν Ἀμπρακίαν, vt ex sequentibus liquet. ^j Antea Ὀλπας Mosqu. ^k Μὴ δύνοντα Ἀν. C. Δεδιότες μετ' Εὐρυλόχῳ μὴ δύνοντα Δαν. ^l Cod. Mss. ἔν pro ἢ habent. ^m Hist. M. squ. et mox Πελοπόννησιν. ⁿ Κατατάχαι Ἀν. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Mosqu. Aug. ^o Ἀργείας C. ^p ὁ Eadem vrbs est, quae Pelopon. φοιτῆται pluraliter vocatur, tractu temporis aliquantulum mutato nomine. Vide Palmerii Gr. Antiq. p. 391. 392. ^q Ἀργείων Reg. Cass. Aug. Mosqu. et hic antea, ἐκ τῆς Mox ὄσας Aug. ^r Haec non sunt intelligenda de Metropoli vrbe Aetoliae, seu Acarnaniae, vt vult Stephanus, sed de quadam Olparum vrbs parte, quae ita vocabatur, vt ex sequentibus patet. Palmerius in Exercitatione pag. 50. Hist. ^s Εἴκοσι Gr. ναὺς Mosqu. et καὶ d. ante ερτάει. ^t Παραγίγνοντα Cass. Mosqu. Aug. ^u Κόλπον omittunt Cl. Reg. Cass. Ἀμπρακίαν Mosqu. ἢν supra. ^v κίλπον a m. 2. Aug. ^w Μεσσηνίων μὲν ἔχον δαλίαις διακοσίαις Ἀν. C. Dan. ^x Μεσσηνίων et Mosqu.

Ἀμπρακιῶται] Ita Mss. v. Nostrum II, 80. Ambracia olim Ἐπίαια et Παράλια Thesprotiae vrbs ad Arachthi ostium sita est, Lat. secundum Ptolemaeum XXXVIII, 20. vid. Liliuin XXXVIII, 4. Ἀμπρακία Herodotus, et Nostrer vbiq̄ue, Diodorus, Aelianus Hist. Animal. XII, 40. Dio Cassius. Altera scriptura per b (saep̄e enim alternant haec literae. vid. Plutarch. Quaest. Hellen.) et quam reliqui sequuntur, Latini imprimis, et nuni veteres, quos inspeximus. Olymp. CIV. aliquanto est veterior, vt ex Philisfo patet. Hoc modo etiam scribit Archastratus, quem vertit Empeius, ἐν Γατερονομίᾳ, eiusque interpres: Charadrumque apud Ambraciā. Neque aliter Callimachus, Polybius, Damagetus Anthol. III. Szymnus, Steph. Harpocration, Africanus Res. 325. et Dionysii Codices vulgati: verum ibi ex Bodleianis Mss. omnino reponendum Ἀμπρακίαν. Plinius sequitur Martianus pag. 209. vbi pro Lycania, Codex C. C. vetustissimus Laconia recte, et pro Butrorum Butrotum, lege Butrotum. wass.

Κοινῶ δικαστηρίῳ] Describit ex hoc loco Stephan. v. Ὀλπα. DVCK.

Τοὺς ἐν Ὀλπαις Ἀμπρακιώτας ἦκοντα] Interpres, Ambraciotas, qui apud Olpas erant, venire. Sed non adparet, eos ab Olpis discessisse: nam et mox dicit, καὶ προσέμειξαν (οἱ Πελοποννήσιοι) τοῖς ἐν Ὀλπαις Ἀμπρακιώταις. Fr. Porcius παραφράζει, Ambraciotas in armis esse, et Olpas occupasse. Ita ἐν Ὀλπαις pro εἰς Ὀλπας dictum erit, quod non insolens est. Theocrit. III, 53. κατ' ἀγγίον ἐν πυρὶ βάλαν. Lucian. Ocyr. 830. ἤλθεν μὲν ἄν τοπικῶτον ἐπιχρῆς ἐν δόμοις. Vid. quae adiutantur ad Aelian. IV. V. H. 18. Et sic fortassis defendi potest hoc Luciani de Sacrific. princ. τῶν ἄλλων θεῶν ἐν Οὐλίω πεπορευμένον, vt suppleatur dativus substantiui οἴκῳ, vel alius. Sed potius purò legendum ἐς Οὐλίω, vt εἰς παιδοτρέφειν, εἰς διδασκάλῳ, et alia cum verbis significantibus motum ad locum. Apud Thucyd. tamen positura vocum non videtur permittere hanc interpretationem, et vix dubito, quin τοὺς ἐν Ὀλπαις

Bell. Pelop. an. 6. Olymp. 88. 7. V. C. Varr. 323.

105. Eadem hyeme, Ambraciotae, * quemadmodum Eurylocho promiserant, quum eius exercitum retinuerunt, expeditionem aduersus Argos Amphilocheum suscipiant cum tribus millibus grauis armorum militum. et irruptione in agrum Argium facta, Olpas occupant, castellum in colle munitum, ad mare situm. quod Acarnanes quondam cum muniuissent, communi iuridici conuentus loco utebantur. ab Argiuorum autem vrbe, quae est maritima, fere quinque et viginti stadiis distat. Acarnanes vero, partim quidem, copiis coactis Argos suppeditas ferebant, partim vero, castra posuerunt in eo Amphilocheiae loco, qui Fontes vocatur, obseruantes Peloponnesios, qui cum Eurylocho erant, ne clari ad-Ambraciotas transirent. Mittunt praeterea cum ad Demosthenem, qui Atheniensium copias in Aetoliam ante duxerat, vt sibi dux esset; tum etiam ad viginti Atheniensium naues, quae circa Peloponnesum erant, quibus praeerat Aristoteles Timocratis, et Hierophon Antimnesti filius. Ambraciotae vero, qui apud Olpas erant, mittunt et ipsi nuntium in urbem *Ambraciam*, rogantes, vt populus frequentibus copiis auxilium sibi ferret: quia verebantur, ne Eurylochus, et qui cum eo erant, Acarnaniam pertransire non possent; atque *ita* sibi vel aliorum praesidio nudatis proelium esset committendum, vel si domum redire voluissent, minime tutum esset.

106. Eurylochus igitur, ac Peloponnesii, qui cum eo erant, simul atque Ambraciotas, qui apud Olpas erant, venire intellexerunt, castris e Profchio motis, ad opem ipsis ferendam confestim profisciscuntur. Et Acheloo transmissio, iter per Acarnaniam faciebant, quae propter subsidium Argos missum praesidiis erat nudata, ad dextram quidem habentes Stratiorum urbem et ipsorum praesidium, ad sinistram vero reliquam Acarnaniam. Cum autem Stratiorum agrum pertransissent, iuerunt per Phytiam, et rursus per extremos Medeonis fines; deinde per Limnaeam. *illinc* ingressi sunt in Agraeorum terram, quae non Acarnaniae iam, sed ipsis amica. Et Thyamum montem nacti, qui est incultus, per eum transiuerunt, et in agrum Argium descenderunt, cum iam nox esset. Cumque inter Argiuorum urbem et Acarnanum praesidium, quod erat ad Fontes, clam transissent, cum Ambraciotis, qui apud Olpas erant, se coniunxerunt.

107. Iunctis autem castris, simul atque illuxit, consistunt ante urbem, quae Metropolis appellatur, ibique castra fecerunt. Athenienses vero non multo post cum viginti nauibus ad finem Ambracicum aduenerunt opem Argiuis laturi. Et Demosthenes cum ducentis grauis armorum militibus Messeniis,

* Quemadmodum polliciti Eurylocho exercitum eius detinuerant etc. *Steph. et Acacius. Id est, Eam expeditionem suscipiant, quam se suscepturos pollicendo, ab Eurylocho impetrauerant, vt cum suo exercitu a bello superfederet.* HVDS.

ΟΙ περὶ τὰς Ὀλπας] οἱ περὶ τὰς Ὀλπας Ἀμπρακιάται, μήποτε ἄρα οἱ ἐν τῇ πόλει τῆ Ἀμπρακίᾳ Ἀμπρακιάται ἐδυνήθῃσι διελθεῖν τὰς ἐν ταῖς Κρήναις Ἀκαρνανίας φυλακίοντας, καὶ τοὺς μετ' Εὐρυλόχῃ Πελοποννησίους, ἰδρῶνται ἐν τῇ Μητροπόλει. Ἐς τὴν πόλιν] τὴν αὐτῶν δηλονότι. Κἢ διεξελθόντες μεταξὺ] οἱ μετὰ Εὐρυλόχῃ, φοβόμενοι παρὰ τε θάλατταν ὄδοι ποιεῖν, διὰ τοὺς Ἀργεῖους, εἰκνύτας ἐπὶ θάλαττη' καὶ διὰ μεσογεία, διὰ τὴν ἐν Κρήναις καλύσσαν φυλακὴν μέσον τῆς τε τῶν Ἀργείων πόλεως καὶ τῆς φυλακῆς

fit, τοὺς ἐν Ὀλπαις ὄντας, vt paullo post προσέμιξεν τοῖς ἐν Ὀλπαις Ἀμπρακιάταις. Ἦκοντας] quid sit, mihi non satis liquet; nisi forte de legatis, aut nunciis quibusdam ab Ambraciotis, qui Olpis erant, missis accipiendum est, vt Cap. 110. ἢ ἐκ τῶν Ὀλπῶν ἀγγελία Ambraciam missa. DVCK.

Ἦκοντας] Palm. legit, τοὺς Ἀμπρακ. Ὀλπας ἔχοντας et sub fin. cap. interpr. corrigit, qui ὄρει, ὃ — verterit, montem incultum; ipse reddit: qua incultus est. GOTTL.

Ἦκοντας] Palmerii emendatione carere liceat; qui si recte

verit, ὃ ἐστὶν ἄγρ. legere idem debuit, ἢ ἐς. ἄγρ. Sed neque hoc opus; describere montem voluit Thuc. BAVER.

Φυτίας] Polybio φοιτεῖται, inquit Palmerius. Cornige obiter Suidam, qui φύττειον scribit. Vid. Steph. WASS.

Μεδεῶνος] Medionem scribit Linius. Vid. Polybium. WASS. De Medeone agit Palmer. III. Graec. Ant. 5. De Agraeis IV, 3. Lini locus est XXXVI, 11. Polybii e L. XVIII. ap. Steph. DVCK.

Κρήναις] Locus incertae positionis. vid. Cap. 105. Est et Boeotiae locus ἢ Κρήνη Schol. Aeschyl. Pers. 483. WASS.

δὲ τοξότας Ἀθηναίων. καὶ αἱ μὲν νῆες ^x περὶ τὰς Ὀλπας τὸν λόφον ἐκ θαλάσσης ὑεφόρμενοι οἱ δὲ Ἀναρῆνες, καὶ Ἀμφιλόχων ὀλίγοι, (οἱ γὰρ πλείους ὑπὸ Ἀμπερακίων ἴβια κατείχοντο,) ἐς τὸ Ἄργος ἦδη ξυμειληθότες, παρεσκευάζοντο ὡς ^z μαχόμενοι τοῖς ἐναντίοις. καὶ ἠγεμίνα τὸ πάντες ξυμμαχικῶς αἰρῶνται ^a Δημοσθένη, μετὰ τῶν σφετέρων στρατηγῶν. ὁ δὲ, προσπαγῶν ἐγγὺς τῆς Ὀλπης, ἐστρατοπεδεύετο. χαράδρα δ' αὐτὸς μεγάλη διεύργε. καὶ ἡμέρας μὲν πέντε ἡσύχαζον, ^b τῇ δ' ἔκτη ἰτάσσοντο ἀμφοτέρωι ὡς ἐς μάχην. καὶ, (μῆζον γὰρ ἐγένετο, καὶ περιέσχε τὸ τῶν Πελοποννησίων στρατόπεδον,) ^c ὁ Δημοσθένης, δαίσας, μὴ ^d κυκλωθῆ, λοχίζει ἐς ὄδον τινα κοίτην καὶ λοχμάδην ὀπλίτας καὶ ψιλῆς, ξυμειφοτέρως ἐς τετρακοσίας, ἔπως κατὰ τὸ ὑπερέχον τῶν ἐναντίων ἐν τῇ ξυνόδῳ αὐτῇ ἐξαναπάντες ἔσται ^e κατὰ νότον γίγνωνται. ἐπεὶ δὲ παρεσκευάστο ἀμφοτέρωι, ἦσαν ἐς χεῖρας, Δημοσθένης μὲν τὸ δεξιὸν κέρας ἔχων μετὰ ^f Μεσσηνίων καὶ Ἀθηναίων ὀλίγων, τὸ δὲ ἄλλο Ἀναρῆνες ὡς ἑκαστοὶ τετραγμῖνοι ἐπιέχον, καὶ Ἀμφιλόχων οἱ παρόντες ἀκοντισαί. Πελοποννησίοι δὲ καὶ Ἀμπερακίων ἀναμειβόμενοι, πλὴν Μαντινέων. ἔσται δὲ ἐν τῷ εὐώνυμῳ μᾶλλον, καὶ ^g τὸ κέρας ἀκροῦ ἔχοντες, ἀθρόοι ἦσαν. ἀλλ' Εὐρύλοχος ἔσχατον εἶχε τὸ εὐώνυμον, καὶ οἱ μετ' αὐτῶ, κατὰ Μεσσηνίας καὶ Δημοσθένων.

εη'. Ὡς δ' ^h ἐν χειρὶν ἦδη ὄντες περιέσχον τῷ κέρα οἱ Πελοποννησίοι, καὶ ἐκυκλῶντο τὸ δεξιὸν τῶν ἐναντίων, οἱ ἐκ τῆς ἐπέδρας Ἀναρῆνες, ^h ἐπιγενόμενοι αὐτοῖς κατὰ νότον, προσπίπτουσι τε, καὶ τρέπασιν, ⁱ ὥστε μῆτε ἐς ἀλλήν ὑπομείναι, ^h φοβηθέντας τε, ἐς φυγὴν καὶ ⁱ τὸ πλεῖον τῶ στρατεύματος καλῶσῃσιν. ἐπειδὴ γὰρ ἦδον τὸ κατ' Εὐρύλοχον, καὶ ὁ κρείττετον ἦν, διαφθερούμενον, πολλῷ μᾶλλον ἐφοβῶντο. καὶ οἱ Μεσσηνιοὶ ὄντες ταύτῃ μετὰ ^m τῶ Δημοσθένος, τὸ πλεῖον τῶ ἔργῳ ⁿ ἐπεξῆλθον. οἱ δὲ Ἀμπερακίων, καὶ οἱ κατὰ τὸ δεξιὸν κέρας, ἐνίκων τὸ ^o κατ' ἑαυτῶς, καὶ πρὸς τὸ Ἄργος ἀπέδιδξαν. καὶ γὰρ μαχίμωτατοι τῶν περὶ ἐκεῖνα τὰ χωρία τυγχάνουσιν ὄντες. ἐπαπαρηγόνητες δὲ, ὡς εἴρων τὸ πλεῖον νενηκμένον, καὶ οἱ ἄλλοι Ἀναρῆνες σφίσι προσέκωντο, χαλεπῶς διεσώζοντο ἐς τὰς Ὀλπας. καὶ πολλοὶ ἀπέθανον αὐτῶν, ^p ἀτάκτως καὶ ἄδενὶ κόσμῳ προσπίπτοντες, πλὴν Μαντινέων. ἔσται δὲ μάλιστα ξυληταγμένοι πάντῳ τῶ στρατῶ ἀνεχώρησαν. καὶ ἡ μὲν μάχη ἐτελεύτη ^q ἕως ὀψέ.

x Id est: περὶ τὰς Ὀλπας ἐπὶ λόφῳ κειμέναις, vel περὶ τὸν λόφον τὸν Ὀλπας καλεῖσθαι. *Ac. Port.* περὶ τὰς Ὀλπας τὸν λόφον C. περὶ τὰς Ὀλπας τὸν λόφον *Ar. Schol.* y Ἐφόρμενοι *Cl. Gr. Ar. C. Ald. Flor. Bnf. Aug.* Si ἰεφόρμενοι retineamus, dicendum est, temporale augmentum negligi. *Huif.* Ἐφόρμενοι *Reg. Cassi.* Mox ἀπὸ Mosqu. p. 104. z μαχόμενοι *Dan.* a Δημοσθένη *Cass. Aug.* b τῇ δ' ἔκτη *Aug. Reg. Cassi.* et mox καὶ, μῆζον γὰρ ἐγένετο, *Reg.* c Ὁ Δημοσθένης [omisso δὲ, quod vulgo post ἰ additur] *Ar. C. Gr. Reg. Cassi. Dan. Aug. d* κυκλωθῆ *Ar. C. Mosqu.* e Κατὰ νότον *Reg.* Κατὰ νότον *Dan.* et, cum emendatione recentis manus inter verus scripta νότον, *Cass.* Mox ἐπιπέδον Mosqu. νότον *Aug.* sed corr. in νότον a m. 2. f Μεσσηνίων *Ar. C.* itidemque paulo infra *Gr.* τῶν Μεσ. Mosqu. et mox, Πελοποννησίων et semper vno v. g Scilicet, ἐν αὐτῇ τῇ ξυνόδῳ *Ac. Port.* h Ἐπιγενόμενοι *Ar. C. Dan.* i ἕως μὴ ἐς ἀλλήν *Ar. C.* iis omittit *Gr.* Ἦτοι μὴ ἐ. δ. *Dan.* iis. ἀνα. *Reg.* k φοβηθέντας *Marg. Ald. Flor. Bnf. Reg. Cassi. Aug.* l τεταγμένοι et infra τοπολό *Ar.* Τοπολό mox etiam *Gr.* m τα omittit *Gr.* n Ἐξῆλθον *Cl. Reg. Cassi. Aug.* o κατ' αὐτῶ *Ar. C. Dan.* p Pro ἀτάκτως *Cl.* in marg. ἀφυλάκτως. *Huif.* q Ἐσῆλθον *Marg. Ar. Gr. C. Schol. Reg. Cassi. Dan.* ἕως ἐς ἡψὶ Mosqu. *Aug.*

Ἐφόρμενοι] Hoc neque ullus liber scriptus habet, nisi fortassis *Dan.* e quo hic nihil adnotatum erat, neque edictus esse *Sierhanus*, in cuius *libell.* et c. 10 in *Ed. Porti* id erroris operatum interpretis fuisse. Nec est, ear augmentum hic a *Thucydide* neglectum credamus. *δνσκ.*
 κατὰ νότον — ἐπὶ δ. Δ.] *Ar.* credit, τὸ ἐν intrusum esse a librariis, quod parenthesis verba non suo loco posita fuissent; debuisse autem hinc *μῆζον* — *στρατῶν* sequi demum post *κυκλωθῆ*. ita καὶ μῆζον — *στρατῶν* ἔ. *Dan.* — v. *Dil.* 272. *Reisk.* quoque haec verba incl. d. d. d. p. 174. *Dilac.* 60.
 κατὰ νότον — *στρατῶν*] ἔ. δ. Δ.] Verba a *μῆζον* ad *στρατῶν* in *Pentatechi* sunt, more *Herod.* ti quoque, non *Modri* tantum, praemittendi ita causam iis, quae consequantur. Sed de ante *Δημοσθ.* haud dubie sciendum. Et ita a nobis editum. *DAVER.*
 κατὰ νότον] Sic pro quo *Cap. seq.* et *IV.* 33. *δνσκ.*

τὸ κέρας] *Them. Mag.* in κερὰ, περιέσχον τὸ κέρας. Et in κερὰ, ubi male dicitur ἐν τῇ τετάρτῃ: περιέσχον τὸ κέρας — ἐκαστων. Si non viciosa est scriptura, videtur περιέσχε, et ἐκαστῶ quasi ἐκ παραλλήλων posita accepisse. *Perizonius* pro circumdare, circum, et supra *Cap. 22.* τὸν τάφρον διέδρασαν, ἢ περιέσχον αὐτοῦ. sed recte *Scholias*; vt *Cap. 107.* et alibi. *Vid. Indicem.* *δνσκ.*
 Ἐς ἀλλήν] *Pentatechi* necessariam omittit *Gr.* *wass.* Ἀτάκτως] Ita *Pentatechi.* sed in marg. *Cl.* legitur ἀφυλάκτως, quomodo apud *Nepot.* *Hellen.* *IV.* et *Herodotum.* *V. l.* vid. *Indicem.* Infra forte legendum, ἕς ὀψέ. *wass.* Non est labenda ratio scripturae, quae est in marg. *Cl.* Ἀτάκτως et αὐτῶν κόσμῳ recte contingunt r, vt contra κόσμῳ καὶ τάξει *IV.* 126. κόσμῳ καὶ τάξει αὐτῶν ὑπαγαγόντες, et τὸ κόσμῳ καὶ ἔτακτον apud *Herodotum.* *II.* 4. Mox etiam *Thom. Mag.* in ὀψὶ legit ἕως ὀψέ, et ὀψὶ pro ἑσπέρας positam dicit: quod potius supplendum putat *Scholias*, nec improbare videtur

et sexaginta sagittariis Atheniensibus. Atque naues quidem ad Olpas in colle sitas, a mari stationem habebant. Acarnanes vero, et Amphilochorum aliquot (nam eorum plerique ab Ambraciotis per vim distinebantur) cum Argos iam conuenissent, ad proelium cum aduersariis committendum se praeparabant. Et Demosthenem totius socialis exercitus ducem cum suis praetoribus elegerunt. Ille vero copiis ad Olpas adductis, castra prope eas posuit. Ingens autem terrae vorago vtraque castra dirimebat. Et per quinque dies quieuerunt: at sexto vtrique ad proelium se instruxerunt. Sed enim Peloponnesiorum acies maior, et longe superior erat. Demosthenes igitur, veritus, ne circumueniretur, in insidiis in via quadam caua et dumosa collocat, tam ex graui quam ex leui armatura promiscue ad quadringentos milites; vt ab ea parte, qua hostis numero superior erat, isti in ipso congressu surgentes ex insidiis eum a tergo aggredierentur. Vbi vero acies vtrinque fuit instructa, ad manus venerunt. Demosthenes autem cum Messeniis et paucis Atheniensibus dextrum cornu tenebat: alterum vero, Acarnanes, vt cuique locus in acie obtigerat, et Amphilochorum iaculatores, qui aderant, obtinebant. Peloponnesii vero et Ambraciotae promiscue instructi erant, exceptis Mantinensibus. hi enim in laeuo potius, non tamen extremo penitus in cornu, conferti stabant. Sed Eurylochus, et qui cum eo erant, e regione Messeniorum et Demosthenis, extremum laeuum cornu tenebant.

Bell. Pelop. an. 6. Olymp. 28. 3. V. C. Varr. 328.

108. Cum autem manus inter se iam confererent, et Peloponnesii cornu superiores essent, et dextrum aduersariorum circumuenirent, Acarnanes, qui in insidiis collocati fuerant, illos a tergo adorientur, factaque impressione in fugam vertunt, ita vt ne primum quidem ipsorum impetum sustinuerint: sed terribili maiorem exercitus partem in fugam coniecerint. Postquam enim cornu, cui praeerat Eurylochus, quod erat firmissimum, ab hoste caedi viderunt, multo magis metuere coeperunt. Et Messenii, qui cum Demosthene ab ea parte in acie stabant, rem magna ex parte confecerunt. At Ambraciotae, et qui in dextro cornu collocati erant, hostilem aciem sibi oppositam vicerunt, et ad Argos vsque sunt persequuti. Etenim omnium, qui circum illa loca habitant, sunt pugnacissimi. Sed cum se reciperent, postquam maiorem suarum copiarum partem victam viderunt, impetumque in eos caeteri Acarnanes fecerunt, ad Olpas aegre confugerunt. Et multi eorum obierunt, dum in Olpas perturbatis ordinibus, et nulla rei militaris disciplina seruata irruerent, praeter Mantineos isti enim totius exercitus maxime compositi se receperunt. pugnaeque finis sub vesperum est factus.

Ἐχώρησαν. Καὶ αἱ μὲν νῆες] ὑπερβατόν. ἡ γὰρ σύνταξις ἔτα, καὶ αἱ μὲν νῆες ἐκ θαλάσσης ἐφόρμυον παρὰ τὸν λόφον τὰς Ὀλπας, ὁ γὰρ λόφος Ὀλπας ἐκαλεῖται. Βίη κατείχοντο] ἀντὶ τῆ ἐκωλύοντο. Χαράδρα δ' αὐτὰς] τοῦ ἀντιπαράρμυου. Ἠσόχαζον] ἀπρακτοὶ ἦσαν. Καὶ μείζον γὰρ ἐγένετο] καὶ φοβηθεὶς ὁ Δημοσθένης, μήποτε κυκλωθῆ τὸ δεξιὸν μέρος τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τῆ εὐωνυμίας τῶν Πελοποννησίων (καὶ γὰρ μείζον ἐγένετο τῶν Πελοποννησίων τὸ εὐωνυμιον, καὶ ὑπερέβαινε) λοχίζετο ἐνέδραυν. Καὶ περιέσχε] περισσοῦ ἦν. Λοχίζετο] ἐνέδραυν καθίζετο. Καὶ λοχιάδι] ὄραυν. Καὶ φιλοδός] τοσοφόρος. Ἐπεὶ δὲ παρασκευάσθη ἀμφοτέρω] ἰσοιμα ἦν τὰ τῆ πολέμου. Ἦσαν ἐς χεῖρας] συνεπλάκησαν. Τεταγμένοι ἐπέσχεον] ἐκράτην. Οὗτοι δὲ ἐν τῆ εὐωνυμίᾳ μάλλον] οἱ Μαντινεὶς, κατὰ Μεσσηνίους, ἦσαν κατὰ τὸ πρῶτον τῶν Μεσσηνίων. Ὡς δ' ἐν χερσὶν ἦδη ὄντες] συνεπλάκησαν πολλοὶ κότες. Περιέτρεχον τῷ κέρει] ὑπερέσχεον τῆ εὐωνυμίας κέρει. περιεγέροντο. Προσπίπτουσι τε] τοῖς Πελοποννησίοις. Τὸ κατ' ἑσπέρου] ἢ ἦρχεν ὁ Εὐρύλοχος. Ἐφοβήοντο] εἰς φυγὴν ἐγράμψαν. Καὶ οἱ Μεσσηνιοὶ ὄντες] καὶ οἱ Μεσσηνιοὶ ὄντες κατὰ τὸ πρῶτον τὸ μέρος, τὸ πολὺ τῆ ἔργου διαπράτταντο, ἢ ἐπιπολὺ τοῖς ἐναντίοις ἠκολούθησαν. Τὸ πολὺ τῆ ἔργου ἐπέσχεθησαν] ἐπέσχεθησαν ἄπρακτοι. Ἐνέδραυν τὸ κατ' ἑσπέρου] ἦσαν, τὸ πρῶτον αὐτὰς ὄραν γράττειμα. Ἐπαναχωρῶντες δὲ] οἱ Ἀμτρακιάτοις. Τὸ πλεῖον περιεσχε] τῆ στρατεύματος αὐτῶν. Προσέκειντο] ἀντὶ τῆ ἐπέκειντο. Ἀπέθανον αὐτῶν] τῶν Ἀμτρακιάτων. Προσπίπτοντες] τοῖς ἐναντίοις ἀκρονότι. Ἐτελεύτα ἐς ὄψε] ἦσαν ἐσπέρας. σημειώσασθαι ἵνα ἐπὶ ἐσπέρας μόνον τὸ ὄψε. Παρελήθη] διεξήμας.

in Thesaur. Stephanic. Ἐς ὄψε rursus dicit Thucydides VIII, 23. Ἀναχωρήσαντες δὲ καὶ ὁ Ἀσπύχος τῆ αὐτῆ ἡμέρας ἐς ὄψε: idque hic non reiciendum puto, propter verbum ἐτελεύτα,

quod saepissime cum praepositione εἰς iungitur. Thucyd. I, 51. Καὶ ἡ ναυμαχία ἐτελεύτα ἐς νόκτα. et III, 78. ἢ μὲν ἂν ναυμαχία, τοιαύτη γενομένη, ἐτελεύτα ἐς ἡλίου δύσιν. DUCK.

ρθ'. Μενεδαῖος δὲ τῇ ὑπερβαίᾳ, Εὐρυλόχῳ τεθνεῶτος, καὶ Μικαρέϊ, αὐτὸς παρσιληφίς τὴν ἀρχὴν, καὶ ἀπερῆν, μεγάλης ἠΐσσης γεγενημένος, ὅτω τρόπῳ ἢ μένων πολιορκήσεται, ἔκ τε γῆς^α καὶ ἐκ θαλάσσης^β ταῖς Ἀττικαῖς ναυσὶν^γ ἀποκεικλισμένος, ἢ καὶ ἀναχερῶν διασπαθήσεται, προσφέρει^δ λόγον περὶ σπονδῶν καὶ ἀναχερήσεως Δημοσθένει καὶ τοῖς Ἀκαρναῶν στρατηγοῖς, καὶ περὶ νεκρῶν ἅμα ἀναφέσεως. οἱ δὲ νεκρὸς μὲν ἀπέδωσαν, καὶ^ε τροπαῖον αὐτοὶ ἔτησαν, καὶ τὸς ἐπιτοῦν τριακοσίας μάλιστα ἀποθανόντας ἀπέλιπον· ἀναχερῶν δὲ ἐκ μὲν τῶ προφανῶς ἐκ ἐσπέισαντο^ς ἀπασι, κρύφα δὲ Δημοσθένει μετὰ τῶν ξυστρατηγῶν Ἀκαρναῶν^α σπένδοντα Μαντινεῦσι καὶ^β Μενεδαίῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀρχασι τῶν Πελοποννησίων, καὶ ὅσοι αὐτῶν ἦσαν ἀξιολογώτατοι, ἀποχωρεῖν^γ κατὰ τάχος, βεβλόμενος φιλοῦσα τὸς Ἀμπερακίους τε καὶ τὸν^δ μισθοφόρον ὄχλον τὸν ξενικὸν, μάλιστα δὲ Λακεδαιμονίους καὶ Πελοποννησίους διαβαλεῖν ἐς τὸς ἐκείνην χεῖρῶν Ἕλληνας, ὡς, καταπερόντες, τὸ^ε ἑαυτῶν πέρφεραίτερον ἐποίησαντο. καὶ οἱ μὲν τὸς νεκρὸς ἀπέλιπον, καὶ διὰ τάχος ἐθαπτον, ὡς περὶ ὑπῆρχε^ς καὶ τὴν ἀποχερῶν κρύφα, οἷς ἐδέδοτο, ἐπεβέλευον.

ρι'. Τῷ δὲ Δημοσθένει καὶ τοῖς Ἀκαρναῶσι ἀγγέλλεται, τὸς Ἀμπερακίους τὸς ἐκ τῆς πόλεως πανδημῆ κατὰ τὴν πρῆτην ἐκ τῶν^α Ὀλπῶν ἀγγελίαν ἐπιβοηθεῖν^β ἢ διὰ τῶν Ἀμφιλόχων, βεβλόμενος τοῖς ἐν Ὀλπαις ξυμμίξαι, εἰδότες ἄδεν τῶν γεγενημένων. καὶ πέμπει εὐθύς τῶ στρατῷ μέγιστον τὸς εὐδὸς^γ ἰερολοχίοντας, καὶ τὰ κατὰ πρόκαταληφόμενος^δ καὶ τῇ ἄλλῃ στρατιᾷ ἅμα^ε παρσιευάζετο βοηθεῖν ἐπ' αὐτάς.

ρια'. Ἐν τῷ δ' οἱ^α Μαντινεῖς, καὶ οἷς ἐσπέιστο, πρόφασιν ἐπὶ λαχανισμὸν καὶ Φρυγίαν ξυλλογὴν ἐξελεθόντες, ὑπαπέστησαν κατ' ὀλίγους, ἅμα ξυλλέγοντες ἐφ' ἃ ἐξῆλθον διῆθεν προκεχωρηκότες δὲ ἤδη ἀπώθεν τῆς Ὀλπῆς, θάσσει ἀπεχώρην.^β οἱ δ' Ἀμπερακίῳ καὶ οἱ ἄλλοι, ὅσοι μὲν ἐτύγχανον ἔτιως ἀθροῖσι ξυμλεθόντες, ὡς ἐγνωσαν ἀπίστη^γ, ἄρμησαν καὶ αὐτοὶ, καὶ ἔδωκεν δρόμον, ἢ ἐπικαταλαθεῖν βεβλόμενοι. οἱ δὲ Ἀκαρναῖες τὸ μὲν πρῶτον καὶ πάντας ἐνόμισαν ἀπίστην ἀσπόνδους ὁμοίας, καὶ τὸς Πελοποννησίους^δ ἐπεδίωκον· καὶ τινὰς αὐτῶν τῶν στρατηγῶν, κλυδούνας, καὶ Φάσκούλας ἐσπέισθησαν αὐτοῖς, ἠκόντισέ τις, νομίσας καταπερόνισθαι σφῶς^ε· ἔπειτα μετὰ τὸς^ς μὲν Μαντινεῖας καὶ τὸς Πελοποννησίους ἀφίσταν, τὸς δ' Ἀμπερακίους ἐκτεινον. καὶ ἦν πολλὴ ἔξις, καὶ ἀγνοία, εἴτε Ἀμπερακίῳ

α Μενεδαῖος Cl. β Ὀλπῶν Mosqu. et γεγενημένους d. ut tamen erasum videatur. γ Καὶ θαλάσσης Dan. δ Καὶ ταῖς Ar. C. Dan. ε Ἀποκεικλισμένος Ar. C. Gr. Ald. Flor. Bas. Cass. Aug. et, cum emendat. rec. manus superscripta, ἀποκεικλισμένος, Reg. x λίγαι Cl. γ Τροπαῖον μὲν ἔτησαν Gr. Antea Mosqu. ἀναχερήσεως. α ἄπασιν Cass. et mox ξυστρατηγῶν Cass. et Gr. ξυστρατηγῶν Aug. et mox διαταχ. α Ἐπιτοῦν legendum σπένδεται. et mox βεβλόμενος, vel σπένδονται et βεβλόμενοι. Aut dicendum, τὸ σπένδονται referri ad Δημοσθένει καὶ τοῖς ξυστρατηγῶν, et τὸ βεβλόμενος ad solum Demosthenem. Ar. Porc. β Μενεδαίῳ Cl. γ Ἀναχερῶν Ar. Mosqu. δ Κατὰ τάχος Ald. Flor. Bas. Steph. i. et paulo infra διατάχος. Διατάχος paulo post etiam Reg. et Cass. ε Μισθοφόρον Ar. C. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Gr. Aug. f ἑαυτῶν Gr. γ Ὀλπῶν Reg. Cass. Gr. Aug. et. i. cap. ἀγγέλλεται Mosqu. β καὶ διὰ U. Reg. Mox τὸς Aug. sed et i. per. i Refertur ad τὸ σημαίνμενον. Hudf. κ Παρσιευάζετο Dan. λ Μαντινεῖς Cass. Aug. μ Οἱ δὲ ἄμπερ. et infra τὸς δὲ ἄμπερα item Cap. 112. εἰ δὲ ἐκ τῶν πάλ. Gr. Paullo post Mosqu. ξυμλεθόντες. η Καταλαθεῖν Marg. Schol. θ Ἀπίστην Dan. Καὶ ἐπεδίωκον καὶ τινὰς τῶν αὐτῶν Gr. Antea Mosqu. Πελοποννησίους, et mox, ἠκόντισες. ρ Μὲν δεσφ Ar. C. Dan.

Μενεδαῖος] Cl. Μενεδαῖος. vid. p. 205. etiam versf. 7. Μενεδαῖα Cl. Historici voc. nihil hic iuvant. wass.

Πολιορκήσεται] Pro' δυνάσεται πολιορκήσεται, ut scripserat c. 52. perferendae obsidioni impar. Abresch. pag. 374. GOTTL.

Λόγον] Cl. λόγους, mendose. Schol. cum ed. wass. Hoc numero librorum dari potest, ut hic praefertur λόγον' alioqui non minus recte dicitur λόγους προσφέρειν τὰς, q. an λόγους. Thucydidi. II, 70. ὅτῳ δὲ λόγους προσφέρειν περὶ ξυμβάσεως

τοῖς στρατηγοῖς τῶν Ἀθηναίων. Sic etis λόγον ἰδεῖν, Aristoph. Equit. 803. et etis λόγους, Vesp. 470. vid. Kuster. ad Equit. Διδόναι λόγον, Lucian. Abdicat. 714. et λόγους Idem Reuivisc. 394. DVCK.

Ἄπασιν] v. Stephanum. wass.

ἠκόντισέ τις] Idem, quod hic Scholiafles, de vsu τῶν τῆς, aliquot locis ad Homerum adnotat Fajstebius. Vid. ad Iliad. μ. pag. 912. ad Il. ε'. p. 1100. et Od. ε'. p. 1624. DVCK.

109. Postridie vero Menedaeus, defuncto Eurylocho, et Macario, ipse imperium adeptus, et ob ingentem cladem acceptam dubitans, quonam modo aut obsidionem perferret, si maneret, quod terra, marique nauium Atticarum praesidiis esset circumseptus, aut etiam euaderet, si eruptionem tentasset, Demostheni et Acarnanum ducibus sermonem infert de foedere, et de discessu suo, et de recipiendis suis militibus in acie caesis. Illi vero milites quidem caesos reddiderunt, ipsique tropaeum statuerunt, et suos ferme ad trecentos, qui in proelio ceciderant, fuisse perunt. Abeundi vero facultatem non palam omnibus facto foedere dederunt: sed Demosthenes cum Acarnanibus praetoribus, suis collegis, clam foedere facto cum Mantinensibus, et Menedaeo, et aliis Peloponnesiorum ducibus, et quicumque inter illos dignitate maxime praestabant, quamprimum abeundi potestatem ipsis fecit; eo consilio, ut Ambraciotas, turbamque militum mercede conductorum, nudaret; praecipue vero, quod Lacedaemonios et Peloponnesios apud illius regionis Graecos in inuidiam rapere cuperet, quod illos foede prodidissent, suaeque priuatae potius, quam communi sociorum saluti consuluissent. Atque hi quidem suorum cadauera receperunt, et pro praesenti rerum copia festinabundi ea sepelierunt. Et illi, quibus abeundi facultas clam data fuerat, clam abire deliberabant.

Bell. Pelop. an. 6. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 328.

110. Demostheni autem et Acarnanibus nuntiatur, Ambraciotas, qui in vrbe *Ambracia* erant, primo illo nuntio, quem ex Olpis acceperant, excitos frequentibus copiis per Amphilochiam ad opem suis ferendam venire, quia cum illis, qui in Olpis erant, se coniungere volebant, rerum ante gestarum prorsus ignari. Quamobrem quandam copiarum partem ad vias insidiis obsidendas, et ad munitissima quaeque loca praeoccupanda confestim mittit. Simul autem cum reliquis copiis ad opem suis contra illos ferendam se praeparabat.

111. Interea vero Mantinenses, et caeteri, quibus abeundi potestas pactis induciis data fuerat, per speciosam olerum et cremiorum colligendorum causam egressi, rari clam abibant, et inter abeundum colligebant ea, quorum causa se exisse simulabant. Cum autem ab Olpa iam longe progressi essent, tunc se ocuis proripiebant. Ambraciotae vero et alii, qui sic frequentes conuenerant, cum suis abire animaduertissent, ipsi quoque magna contentione, cursuque concitato currere coeperunt, quod eos assequi vellent. Acarnanes * vero, primum quidem vel omnes pariter nullis induciis impetratis abire existimauerunt, et ideo Peloponnesios persequiebantur; quin etiam quidam, qui existimabant se prodi, in quosdam e suis ducibus, insequi vetantes, ac dicentes, illos data fide abire, tela iaculati sunt. Deinde tamen Mantinenses quidem et Peloponnesios dimittebant, Ambraciotas vero caedebant. Eratque

* Scilicet, clam quibus Demosthenes ac ipsorum duces Mantinensibus aliisque Peloponnesiis abeundi potestatem fide data fecerant. - HVDS.

* Η καὶ ἀναχωρῶν διασωθήσεται] ἀπὸ κοινῆ τὸ ἀπορῶν. Προσφέρει λόγῳ] ἤγυν ἰκετικόν. Οὐκ ἐπέεισαντο ἄπασιν] ἐκ ἔδωσαν ἄδειαν μετὰ σπονδῶν. Ψιλῶσι τοὺς Ἀμπρακιώτας τε] μονῶσι. Φιλοῦς τῶν συμμάχων ποιῆσαι. Καὶ Πελοποννησίους] ἐβόλετο διαβλέπειν τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ Πελοποννησίους τοὺς Ἀμπρακιώτας ὡς προδότας, καὶ τὸ ἐκείτων συμφέρον προτιμήσαντας. Ἐξ τούτου ἰκετῆς χρέζων Ἑλλήνας] ἤγυν τοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ γῇ. Ὡς καταπροδόντες] τοὺς Ἑλλήνας διλοῦσι. Πρῶτον αἰτίων] προτιμότερον. Ὡς περὶ ὑπῆρχεν] ὡς ἦν αὐτοῖς δυνατὸν. ὡς ἐκ τῶν παρόντων δυνατὸν ἦν. Καὶ τὴν ἀποχώρησιν κρύφα, οἷς ἐδέετο, ἐπιφανεῖ] καὶ οἷς στενάζοντες Δημοσθένης Μαντινεῦσι καὶ Μενέλεω, συνεχώρησεν ἀναχωρεῖν, ἔτοι κρύφα ἐβουλεύοντο ἀναχωρεῖν, ἵνα μήτε οἱ Ἀκρηνῆες κωλύσωσιν αὐτοὺς (ὃ γὰρ ἐπέεισαντο) μήτε μὴν Ἀμπρακιώται μόνον ἀναγκάσωσι. Προλογιῶντας] πρὸ τῆ καταλαβεῖν ἰκέτους. Ἐπὶ λαχανισμῶν] λαχάνων συνάθροισιν. Ἐξήλθον δὲ] ἐβέν, ὅτι τὸ δῖον ἐνταῦθα ὡς ἐν προσπολήσει κεῖται. ἀντι τῆ, ἐφ' ἧ προσεκοιῶντο ἐξελθεῖν, καὶ ἅμα ἀπειῶν. Προκωρηκότες] πόρρω γερονότες. Ὡς ἄσπον ἀπεχωρῶν] ταχυτέρῳ δρόμῳ ἐχώρητο. Ὡς ἄσπον καὶ αὐτοὶ] ἀναχωρεῖν διλοῦσι. Καταλαβεῖν βουλένοισι] φθάσαι. Καὶ τινος αὐτῶν] ζητεῖται, πῶς εἰς πικρῶς στρατηγῶς ἠκόντισε. τινος μὲν οὐν μετῴρεσαν οὗτοι, καὶ τινος αὐτῶν τῶν στρατηγῶν κωλύοντος, καὶ φάσκοντος ἐπιπέσειν αὐτοῖς, ἠκόντισέ τις, τῇ γενικῇ πτώσει τῆ ἠκόντισε συνταττομένο σίκειας, ὡς καὶ πρὸς Ὀμήρῳ, τὸ μὲν ἔπειτ' ἀπέντες ἠκόντισαν.

της τίς ἐστιν, ἢ εἴτε Πελοποννήσιος. καὶ ἐς διακοσίως μὲν τινὰς αὐτῶν ἀπέκτειναν οἱ δ' ἄλλοι ἰδιόφυγον ἐς τὴν Ἀργαίδα, ὅμορον ἔσαν καὶ Σαλύνθιος αὐτὰς, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀργαίων, Φίλος ὢν, ὑπέδειξατο.

ριβ. Οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως Ἀμπρακιάται ἀφικνεῖνται ἐπ' Ἰδομένην. ἐτὸν δὲ δύο λόφῳ ἡ Ἰδομένη ὑψηλῶν τρίτον τὸν μὲν μείζω, νυκτὸς ἐπιγενομένης, οἱ προαποσαλέντες ὑπὸ τῆ Δημοσθένους ἀπὸ τῆ στρατοπέδου, ἔλαθόν τε καὶ ἐφθασαν προκαταλαβόντες τὸν δ' ἐλάσσω ἔτυχον οἱ Ἀμπρακιάται προαναβάντες, καὶ κύλισαντο. ὁ δὲ Δημοσθένης, δεκτικῆς, ἐχέσει, καὶ τὸ ἄλλο στρατεύμα ἀπὸ ἐσπέρας εὐθύς, αὐτὸς μὲν τὸ ἡμῖν ἔχων ἐπὶ τῆς ἐσβολῆς, ἢ τὸ δ' ἄλλο διὰ τῶν Ἀμφιλοχιῶν ὄρων. καὶ ἅμα ἔσθρων ἐπιπίπτει τοῖς Ἀμπρακιάταις ἐτι ἐν ταῖς εὐναῖς, καὶ ἔ προσηθημέναις τὰ γεγενημένα, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον νομίσασι τὰς ἑαυτῶν εἶναι. καὶ γὰρ τὰς ὕ Μεσσηνίας πρώτας ἐπιτήδες ὁ Δημοσθένης πρῆταξε, καὶ ἔ προσαγορεύειν ἐκέλευε, Δωρίδα τε γλῶσσαν ἰέντας, καὶ τοῖς προφύλαξι πίστιν παρεχομένους, ἅμα δὲ καὶ ἔ καθοραμένους τῆ ὄψει, νυκτὸς ἐτι ἔσης. ὡς ἔν ἐπέπεσε τῷ στρατεύματι αὐτῶν, τρέψασιν καὶ τὰς μὲν πολλὰς αὐτῶν διέφθειραν. οἱ δὲ λοιποὶ κατὰ τὰ ὄρη ἐς Φυγὴν ἄρησαν. ἂ προκατειλημμένων δὲ τῶν ὁδῶν, καὶ ἅμα τῶν μὲν Ἀμφιλόχων ἐμπειρῶν ὄντων τῆς ἑαυτῶν γῆς, καὶ ψιλῶν πρὸς ὀπλίτας, τῶν δὲ, ἀπειρῶν, καὶ ἀνεπιτημόνων ὅποι τράπαντα, ἐπίπτοντες ἔς τε χαράδρας καὶ τὰς προλελοχισμένας ἐνεδρας, διεφθείροντο. καὶ ἐς πᾶσαν ἰδέαν χωρήσαντες τῆς Φυγῆς, ἐτράποντό τινες καὶ ἐς τὴν θάλασσαν, ἔ πολὺ ἀπέχουσαι. καὶ ὡς εἶδον τὰς Ἀττικὰς ναῦς ὁ παραπλεύσας ἅμα τῷ ἔργῳ τῆ ζυτυχία, προσένευται, ἠγησάμενοι ἐν τῷ αὐτίκα Φόβῳ κρεῖττον εἶναι σφίσιν ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς ναυσὶν ἢ ἢ ἢ διὰ φθαρήναι, ἢ ὑπὸ τῶν βαρβάρων, καὶ ἐχθρίων Ἀμφιλόχων. οἱ μὲν ἔν Ἀμπρακιάται, ταύτῳ τρόπῳ καταθέντες, ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν ἐσώθησαν ἐς τὴν πόλιν. Ἀκαρναῖους δὲ, σκυλεύσαντες τὰς ἔ νεκρὰς, καὶ τρεπαῖα γήσαντες, ἀπεχέρισαν ἐς Ἀργος.

ργ. Καὶ αὐτοῖς τῆ ὑπεραία ἤλθε κήρυξ ἀπὸ τῶν ἐς Ἀργαίους ἡ καταφυγόντων ἀπὸ τῆς Ολύμπης Ἀμπρακιάτων, ἀναίρεσιν αἰτήσαν τῶν νεκρῶν, ἔς ἀπέκτειναν ὑπερον τῆς πρώτης μάχης, ὅτι μετὰ τῶν Μαντινέων καὶ τῶν ὑποσπόνδων ζυνεξήσαντο ἀσπονδοί. ἰδὼν δ' ὁ κήρυξ τὰ ὅπλα τῶν ἀπὸ τῆς πόλεως Ἀμπρακιάτων, ἐθαύμαζε τὸ πλήθος. ἔ γὰρ ἤδει τὸ πάθος, ἀλλ' ἔστο τῶν μείλ' ὀφῶν εἶναι. καὶ τίς

ἢ εἴγε Gr. ἢ ἢ Mosqu. et mox, ἀτίκτ. αὐτῶν, et ei δὲ ἔ. r Ἐφύγον Gr. s Γραῖδα Ar. C. Dan. t Ἐκ δεσφ Gr. u τὸ δὲ ἄλλο Ar. C. Sic paullo ante τὴν δὲ ἰδέαν Reg. Cass. Infra Cap. 113. ἰδὼν δὲ ὁ κήρυξ; ἰσοκλήδων δὲ ἰδὼν τῶν; ἰδὲ ἀπεκρίνατο; ἐπιπύπτοντες Gr. x Ἐπιπίπτει Ar. C. Dan. Ἐπίπτει Mosqu. y Μεσσηνίας Ar. C. z Προσαγορεύειν Ar. Προσαγορεύειν ἰαλίον Cass. a Ἄμα δὲ ἔσθρων καθοραμένους Ar. C. Ἄμα δὲ ὁ καθῶρ. Gr. b Καὶ προκατειλημμένων Ar. Dan. c Ὅποι Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. Mosqu. et hic antea, ἀπειρῶν τῶ. d Ἐς τὰς χαράδρας Cl. Εἰς χαράδρας Gr. Sic infr. ἀπεχέρισαν ἐς Ἀργος Gr. Et Cap. 114. ἐς κατὰ πᾶσαν Reg. e In Reg. hoc. manu adnotata est varia lectio προσπύπτοντας. f Ei δὲ διὰ φθαρήναι Ar. C. Cass. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug. Mosqu. et hic mox, Ἀμφιλοχιῶν. g Ἐσθρων; Ar. C. Dan. Mox τὰ τρεπ. Mosqu. et ἀπεχέρισαν. h Καταφυγόντων Ar. Dan. i Ἐκ τῶ; Ὀλύμπης Ar. C. Reg. Cass. Dan. Ἐκ τ. Ὀλύμπης Aug.

Ἀργαίων] Supra pro Ἀργαίδα Ar. C. pessime Γραῖδα. Vide 146, 20. 209, 2. Achelous, inquit Strabo, medius distinguit Aetolos et Acarnanes, διὰ τῆ Ἀργαίων Ἀττικῆ ἔθους, καὶ Ἀμφιλόχων. alibi recenset Ὀφείεις, καὶ Ἀργαίους, καὶ Ἐδρυτᾶνας. Ἀργεῖος scribit Dionysius Perieg. v. 956. sed gentem in Arabia intelligit, quae etiam apud Steph. et Ptolemaeum Ἀργαῖος, Plinio VI, 28. Agrici. Apud Dionysium autem v. 937. Ige ex tribus Mff. εὐάδεος ἢ καλάμοιο. v. Polybium XVII. p. 1039. Liu. XXXII, 34. et Stephanum. WASS.

Νυκτὸς ἔτι ὄσης] Paullo ante, ἅμα ἔσθρων ἐπιπίπτει τοῖς Ἀμπρακιάταις. Et ergo ἔσθρων, quum nondum cerni potest, et adhuc nox est, id est, tempus, quod praecedit auroram, quo quis adhuc lucerna uti potest. Ita veteres; recentiores, ut auctor est Phrynichus, ἔσθρων dixerunt, quae antiquis

erat ἔως, aurora. Et hanc significationem τῷ ἔσθρων Thoma Magist. in ἔσθρων etiam e Thucyd. II, 3. ostendit; φυλάξαντες ἐτι νύκτα, καὶ αὐτὸ τὸ περιεσθρῶν. Add. Salmf. de Hellenist. pag. 101. DUCK.

Ὅποι] Cl. Gr. ὅποι, ut passim Plato in Euthyd. et Apol. Socr. Noster ὅποι 502, 8. et alibi ἔπο. vid. Indicem. WASS. Προσπύπτοντες] Hadr. Iunius et alii Lexicographi, Scholiasten sequentes, vertunt adquieverunt, et adnotant, Vallam vertere adnatarunt. Recte Valla, a προσπύπτον, quod habet etiam Aelian. I. Var. Hist. 1. sed in vulgatis Lexicis frustra quaeris. Ἀνέω autem est νεώσω, ut Etymolog. M. in νεῶς, unde ἔνευσα. Hesychius νεωόμεθα, νεωόμεθα. Quae sit sententia in interpretatione Scholiastae προσπύπτοντες, non scio, et corruptum putō. In Cass. hoc scholion non legitur. DUCK.

magna contentio, et ignoratio, quis Ambraciota, quisue Peloponnesius esset; et ex illis ad ducentos interfecerant. Caeteri vero in Agraidem, quae finitima erat, diffugerunt. Et Salynthius Agraeorum Rex, quippe quod eorum amicus esset, eos excepit.

Bell. Pelop. an. 6. Olymp. 83. 3. V. C. Vair. 328.

112. Ambraciotæ vero, qui ex vrbe veniebant, ad Idomenen perueniunt. Idomene vero sunt duo excelsi tumuli. horum alterum, qui maior est, noctis aduentu, milites ex castris a Demosthene praemissi, clam hostibus iter facientes celeriter praeoccuparunt: alterum vero, qui minor est, Ambraciotæ priores ascenderant, et *in eo* pernoctarant. Demosthenes vero a coena, primoque crepusculo, statim cum reliquo exercitu viam ingreditur, et dimidium quidem eius secum habens ad illam tumuli partem substitit, qua illis aditus patebat: alterum vero dimidium per Amphilochicos montes iuit. Et sub aurorae ortum inuadit Ambraciotas in cubilibus adhuc iacentes, rerumque gestarum penitus ignaros; imo vero potius opinantes, ex suis esse. Demosthenes enim Messenios de industria primos, et ante caeteros omnes in acie collocarat, et imperauerat, vt *Ambraciotas* Dorice alloquerentur, et illis, qui pro castris erant in statione, fidem facerent, praecipue vero quod eorum facies cerni non posset, adhuc enim nox erat. cum igitur illorum copias inuassisset, eas fugarunt, et magnam illorum partem illic interfecerunt. Reliqui vero in fugam versi, cursu montes petere coeperunt. Sed cum itinera iam praeoccupata essent, simul etiam cum Amphilochi quidem suae regionis notitiam haberent, et leuiter armati essent aduersus homines armis graues: hi vero locorum essent imperiti, nec scirent, quo se verterent, incidentes aut in loca confragosa, aut in vias insidiis iam infestas, profligabantur. Et cum omne fugae genus tentaßent, nonnulli ad mare etiam non longe distans se conuerterunt. Et cum vidissent naues Atticas, quae terram legebant, * interea dum ipsi forte fugerent, *ad eas* annatarunt; existimantes, in praesenti metu sibi fatius esse iam ab illis, qui in nauibus erant, quam a barbaris et Amphilochiis infensissimis hostibus trucidari. Ambraciotæ igitur hoc modo profligati, e multis pauci in urbem euaserunt. Aearnanes vero, spoliatis cadaueribus, et tropaeis erectis, Argos redierunt.

113. Et ad eos postero die venit caduceator missus ab Ambraciotis, qui ex Olpa ad Agraeos confugerant, petiturus, vt sibi liceret fuscipere cadauera suorum, quos post primum proelium *Aearnanes* interfecerant, quum vna cum Mantinenßibus, et caeteris, quibus abeundi potestas pactis induciis facta fuerat, ipsi nulla fide data egressi fuerant. Caduceator autem intuitus arma Ambraciotarum, qui ex vrbe prodierant, multitudinem admirabatur. cladis enim acceptae ignarus erat: sed eo sociorum suo-

* In ipso cladis suae articulo. *Acacius*. HVDS.

ἴσως δὲ ἓκ δύο κἀτὸν ἔσιν, ἓνα, πλείω ἀκόντια ἔχοντα, πλείω ἀκόντισαι τῶν στρατηγῶν. δυνατόν δὲ τὸ ἰκόντισθαι τις καὶ ἐπὶ πλείω λαμβάνεσθαι εἶναι, καὶ ἄλλος, καὶ ἄλλος ἰκόντισεν. Ἐπαίεσθαι αὐτοῖς τὰς Πελοποννησίδας. Καὶ ἢ πολλὰ ἔστι ἀμφισβήτησις, καὶ ἄγνοια. καὶ τινὰς τῶν ἰδίων στρατηγῶν κατηκόντισαν οἱ Ἀκαρῶνες, κωλύοντας καὶ φάσκοντας γενεῆσθαι αὐτοῖς σπ. ἰδῶς, καὶ ἄδειαν δοθῆναι τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῖς ὑπὸ Δημοσθένους. ἢ εἶπε δὲ τινὲς, ἄλλὰ τις, μιμνήσκων τὸν Ὀμηρον. κρείνους γὰρ πολλὰς ἀπειπείλαυτας συμμάχων, εἰς ἐνικὴν πρῶτον συνέταξεν. Ἐπὶ τῆς ἐσθλαῆς, ἐπὶ τῆς ἐφόδου τῆς κατὰ τῶν ἐναντίων. Ἐπίτηδες ἴσχυρμένως. Πρῶταξεν] προπερεύσθαι δηλοῦσι. Ἐτραπέποντό τινες] φεύγειν δηλοῦσι. Ἐπὶ τῆς δυσχερείας κατὰ τύχην, τιμωκῶτα ἦναι ἠγῶντο. Προσέπεισαν] προσέπεισαν. Ἐς Ἀργεῶς] τὸ Ἀμφιλοχικόν. Καὶ αὐτοῖς τῆ ὑπερβαλῆ ἤλαθε κήρυξ] ἐσχημάτισε τὸ, αἰτήσονται, εἰς τὸ, ἤλαθε κήρυξ. δυνατόν δὲ τοιαῦτόν ἐσθαι, εἰ εἰς Ἀργεῖας καταλυγόντες, κήρυκα ἔπεισαν, αἰτήσονται ἀνάγειν νεκρῶν, οὓς ἀπέκτειναν Ἀκαρῶνες ὑπερον τῆς πρώτης μάχης. πρώτη μὲν γὰρ μάχη ἐγένετο εἰς τὸν Εὐρύλοχον, καὶ τὰς Πελοποννησίδας· δευτέρη δὲ, ἢ ἐν τῇ γῆ, κατὰ τοὺς Ἀμρακιάδας· τρίτη δὲ, ἢ κατὰ τοὺς ἐν Ἰορμένῳ. ὁ δὲ κήρυξ τὴν ἀνάγειν ἠγῶτο τῶν δευτέρῃ μάχῃ τεθνηκότων ἢ εἰδῶς, ὅτι τρίτη γέγονε μάχη, ἐν ἣ πολλοὶ ἀπάλαντο. Ἄλλ'

Προσέπεισαν] Schol. προσέπεισαν corrigi. Hemsterh. ad Lucian. T. I. 306. et Heusing. Obfl. p. 151. προσέπεισαν. V. Abr. 375. GOTTL.

Ἦδη] Leg. cum Abrefsch. εἰ δεῖ. 375. GOTTL.

Ἦδη διαφθ.] Sane placet Abrefschii, εἰ δεῖ sed nil opus: ἦδη εἰ ἰππ, nunc, in praesenti, ἰππ. BAVER.

ἠ αὐτὸν ἤεστο ὁ, τι ἰ θαυμάζοι, καὶ ὅποσοι αὐτῶν τεθνήσκουσιν οἰόμενος ἢ αὐτὸν ὁ ἐρωτῶν ἠ εἶναι τὸν κήρυκα ἀπὸ τῶν ἐν Ὀδομέναις. ὁ δ' ἔφη διακοσίους μάλιστα. ὑπελαβὼν δ' ὁ ἐρωτῶν εἶπεν, ἠ ἔγωγε τὰ ὅπλα ταυτὴ φαίνεσθαι, ἀλλὰ πλέον ἢ χιλίων. αὐτὸς δὲ εἶπεν ἐκεῖνος, ἔγωγε αἶρα τῶν μεθ' ἡμῶν μαχομένων εἶναι. ὁ δ' ἀπεκρίνατο, εἶπερ γε ὑμεῖς ἐν Ἰδομένη χθρὸς ἐμάχεσθε. ἀλλ' ἡμεῖς γε εἰδέναι ἐμαχόμεθα χθρὸς, ἀλλὰ πρῶτον ἐν τῇ ἀποχωρήσει. καὶ μὲν δὴ τέτοις γε ἡμεῖς χθρὸς ἀπὸ τῆς πόλεως βοηθήσασιν ἠ τῆς Ἀμφρακικῶν ἐμαχόμεθα. ὁ δὲ κήρυξ, ὡς ἤκουσε, καὶ ἔγνω, ὅτι ἠ ἀπὸ τῆς πόλεως βοήθεια διεφθάρτα, ἀνομιώζας, καὶ ἐκπλαγεῖς τῷ μεγέθει τῶν παρόντων ἠ κακῶν, ἀπῆλθεν εὐθύς ἀπρακτος, καὶ ἐκίετο ἀπῆρτε τὰς νεκρῶν. πάθος γὰρ τῆτο μῆ ἠ πόλει Ἐλληνίδι ἐν ἴσαις ἡμέραις μέγιστον δὴ τῶν κατὰ τὸν πόλεμον τόνδε ἐγένετο. καὶ ἀριθμῶν ἐν ἐγγραφῇ τῶν ἀποθανόντων, διότι ἀπίστον τὸ πλῆθος λέγεται ἀπολέσθαι, ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τῆς πόλεως. ἠ Ἀμφρακίαν μέντοι, εἶδα, ὅτι εἰ ἐβλήθησαν ἠ Ἀκαρνᾶνες καὶ Ἀμφίλοχοι, Ἀθηναίους καὶ Δημοσθένει πειθόμενοι, ἐξελεῖν, αὐτοβοῦσιν ἠν εἶλον. νῦν δ' ἔδεισαν, μὴ οἱ Ἀθηναῖοι, ἔχοντες αὐτὴν, χαλεπότεροι σφίσι πάροικοι ὦσι.

εἰδ'. Μετὰ δὲ ταῦτα, ἠ τρίτον μέρος νείμαντες τῶν σκύλων τῆς Ἀθηναίως, τὰ ἄλλα ἠ κατὰ τὰς πόλεις διεῖλοντο. καὶ τὰ μὲν τῶν Ἀθηναίων, ἠ πλέοντα ἔαλω τὰ δὲ νῦν ἀνακεῖμενα ἐν τοῖς Ἀττικαῖς ἱερῶσι, Δημοσθένει ἐξήχρησαν, τριακόσια πανοπλία, καὶ ἄγων ἠ αὐτὰς κατέπλευσε. καὶ ἐγένετο ἠ ἄμα αὐτῶ ἠ μετὰ τὴν ἐν Αἰτωλίᾳ ξυμφορὰν ἀπὸ ταύτης τῆς πράξεως ἀδεεστέρα ἠ κάθοδος. ἀπῆλθον δὲ καὶ οἱ ἐν ταῖς εἴκοσι ναυσὶν Ἀθηναῖοι εἰς Ναύπακτον. Ἀκαρνᾶνες δὲ καὶ Ἀμφίλοχοι, ἀπελθόντων Ἀθηναίων, καὶ Δημοσθένους, τῶς ἠς ἠ Σαλύνδιον ἠ καὶ Ἀργαίως κατὰφυγῶσιν Ἀμφρακίωταις καὶ Πελοποννησίωσι ἀναχώρησιν ἐσπέισαντο ἐξ ἠ Οἰτιάδων. οἷπερ καὶ μεταπέτησαν παρὰ Σαλύνδιον ἠ καὶ Ἀργαίως. καὶ ἠ ἐς τὸν ἐπειθε χρόνον σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν ἐποίησαντο ἑκατὸν ἔτη Ἀκαρνᾶνες καὶ Ἀμφίλοχοι πρὸς Ἀμφρακίωτας, ἐπὶ τοῖσδε, ἠτε μῆτε Ἀμφρακίωτας μετὰ Ἀκαρνᾶνων στρατεύειν ἐπὶ Πελοποννησίως, μῆτε Ἀκαρνᾶνας μετὰ Ἀμφρακικῶν ἐπ' Ἀθηναίως. ἠ βοηθεῖν δὲ τῇ ἀλλήλων καὶ ἀποδιδῆναι Ἀμφρακίωτας, ὅποσοι ἠ χάρις, ἠ ἠ ὁμῶς Ἀμφιλόχων ἔχουσι καὶ ἠ ἐπὶ Ἀνακτόριον μὴ βοηθεῖν, πολέμιον ἠν Ἀκαρνᾶσι. ἠ ταῦτα ξυμφέμενοι, διέλυσαν τὸν πόλεμον. μετὰ δὲ ταῦτα, Κορινθιοὶ Φυλακὴν ἑαυτῶν εἰς τὴν Ἀμφρακίαν ἀπέστειλαν, ἐς τριακοσίους ὀπλίτας, καὶ ἠ Ξενοκλείδαν τὸν

ἠ αὐτῶν Ald. Flor. Basf. Steph. 1. ἔλεστο Mosqu. ἠ θαυμάζει Reg. ἠ ἠν Ar. C. Dan. οὖν Gr. ἠ εἶναι τὸν κήρυκα Dan. ἠ Ἰδομένη Ar. Forlan et ita referibendum: nam alibi *Thucydidi* singulariter dicitur. Hudf. ἠ οὖν ἐν Gr. ἠ τοῖς Gr. ἠ κακῶν deest Ar. Dan. ἠ πλῆσι non agnoscunt Ar. C. Dan. ἠ Haec vox etiam scripta reperitur per β pro π. Sic in nummo *Goltzi* ἈΜΒΡΑΚΙΩΤΑΝ. Hudf. ἠ οἱ Ἀκαρ. Gr. ἠ Τρίτον μέρος νείμαντες omittit Gr. ἠ καὶ τὰς Dan. ἠ πλείονα legisse videtur Valla. ἠ αὐτῶ Gr. ἠ ἠμα omitt. Cl. ἠ ἠμα αὐτῶν Dan. ἠ μετὰ τὴν τῆς Αἰτωλίας Cl. Gr. Aug. Sic etiam *Cass.* et *Reg.* Sed in utroque recens manus inter versus scripserat *et*, ut videtur ἐκ τῆς Αἰτωλίας. Et ita Gr. non ut *Hudf.* agnoscit. ἠ ἀπῆλθον *Reg.* *Cass.* Aug. ἠ καὶ Ἀργαίως desunt C. ἠ Ita Steph. 2. et *Ac. Port.* Οἰτιάδων Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Basf. Steph. 1. *Cass.* Dan. Aug. ἠ καὶ Ἀκαρνᾶνες omitt. Gr. Cl. *Cass.* Dan. Aug. ἠ ἠδ ἐπ', ἠταυτα. Vel, σπονδὰς, καὶ ξυμμαχίαν ἠποίησαντο ἠς τὸν ἑκατὸν χρόνον ἠταυτων, ἠς ἠκατὸν ἔτη φιλίωσι. *Ac. Port.* Hudf. ἠ νείμαντες δὲ Gr. ἠ Sulliet ἠργῶς. Hudf. ἠ ἠπ' Ἀνακτόριον Ar. C. Dan. ἠ ἠον deest C. Dan. ἠ ταῦτα δὲ ξυμφέ. Cl. ἠ Ξενοκλείδαν *Reg.* τὰ εἶδ. Mosqu.

ἠ ἐκρίνε] Vid. ad p. 145. et *Vossium* ad Catullum p. 210. WASS.

Ἀμφρακίαν] *Thucydides* semper cum π Ἀμφρακία, et Ἀμφρακίωται. WASS. Diverstatem scripturae etiam *Stephanus* adnotavit in Ἀμφρακία. *Eustathius* ad *Dionys. Perieg.* v. 493. ἀρχαϊκώτερον per π, vltatius per β feribi dicit. *Palmer.* II. *Graec. Ant.* 7. scribens, *Thucydidem* nomen Urbis non exprimit, sed tantum gentile nomen Ἀμφρακίωτης habere, non meminerat huius loci. Sed et rursus Ἀμφρακίαν *Cap.* seq. in fine exprimit *Thucydidem*. ДУСК.

Πλείονα ἔαλω] i. e. quae navibus vehabantur. Abresch. 375. СΟΥΓΛ.

Πλ. ἔαλω] Sane et haec iunxeris, in navigatione certa sunt. BAVER.

ἠ ἐξήχρησαν] *Thomas Mag.* in ἔπιπλο: ἔπιπλο τῶ δεινὸν γάρκα, καὶ ἔπιπλο. *Θουκυδίδης* Δημοσθένει — πανοπλία. Obuius est hic vltus verbi ἔπιπλο, pro δύναι τι ἠς ἔπιπλο. *Scholias* parvus *Homeri* in *Iliad.* α'. 369. Ἐκ δ' ἔλουν Ἀτρεΐδην *Χρυσόπλο* ἠς ἔπιπλο, inquit, ἔλαβον, καὶ ἔδωκαν. Add. ibi *Eustath.* pag. 119. et in *Iliad.* μ'. p. 907. τὰ δὲ νῦν — ἠερωῖς citat *Thomas* in ἀνακείμενος. ДУСК.

Οἰτιάδων] Hi *Οἰτιάδαι* sunt *Stephanus*, et alibi *Οἰτιάδαι*. Sic etiam *Pausanias*, *Sophocles*, et *Dionys.* *Halic.* WASS.

rum esse arbitrabatur. Tunc vero quidam eum interrogat, quidnam admiraretur, et quot ex ipsis putaret periisse. Nam, qui eum interrogabat, existimabat, istum caduceatorem ab illis missum, qui apud Idomenen erant. Ille vero respondit ad: ducentos. Ille vero, qui eum interrogabat, eius orationem excipiens subiecit, atqui non *ducentorum* haec arma videntur esse: sed plusquam mille militum interfectorum. Et ille rursus; non ergo sunt eorum, qui nobiscum in acie steterunt. Cui idem respondit, siquidem vos apud Idomenen heri pugnavistis. Atqui nos (inquit ille) heri cum nemine pugnavimus; at nudius tertius, dum nos reciperemus. Et hic subiecit; nos tamen cum istis, qui ex Ambraciotarum urbe ad opem suis ferendam venerunt, heri pugnavimus. Cum autem caduceator hoc audisset, et auxilium urbanum profligatum cognovisset, edito gemitu, et ob praesentium malorum magnitudinem attonitus, confestim re infecta discessit, nec ulterius suorum cadauera flagitavit. Haec enim clades, quam una Graeca civitas accepit intra tot dies, quot dixi, existit maxima omnium, quae in hoc bello contigerunt. neque caesorum numerum scripsi, quia multitudo, quae dicitur interuisse, fidem superat, pro magnitudine civitatis. Ambraciam autem (sat scio) Acarnanes et Amphiloichi, si Atheniensibus ac Demostheni morem gerentes expugnare voluissent, * primo statim clamore expugnassent. Iam vero timuerunt, ne Athenienses, si eam tenuissent, accolae sibi molestiores essent.

Bell. Pelop. an. 6. Olymp. 88. 3. V. G. Varr. 328.

114. Postea vero tertia spoliolorum parte Atheniensibus attributa, reliqua inter civitates diuiserunt. Atque Atheniensium quidem spolia in ipso navigationis cursu fuerunt intercepta: nam illae trecentae solidae armaturae, quae nunc in templis Atticis affixae visuntur, Demostheni priuatim honoris causa datae fuerunt, quas ille secum in nauibus absportavit. Simul etiam post cladem in Aetolia acceptam, ob has res gestas reditus in patriam ei tutior fuit. Athenienses quoque, qui in viginti nauibus erant, Naupactum redierunt. Acarnanes vero et Amphiloichi post Atheniensium et Demosthenis discessum, Ambraciotis et Peloponnesiis, qui ad Salynthium et Agraeos confugerant, fide publica interposita, ex Oeniadis abundi potestatem dederunt: qui etiam ad Salynthium, et Agraeos transiuerunt. Postea vero Acarnanes et Amphiloichi foedus et societatem ad centum annos cum Ambraciotis coiuerunt, his conditionibus: ut neque Ambraciotae cum Acarnanibus bellum Peloponnesiis inferrent, neque cum Ambraciotis Acarnanes Atheniensibus; sed mutuo sibi forent auxilio, utque Ambraciotae redderent quicquid aut oppidorum aut agrorum Amphiloichis finitimorum tenerent; neque subsidium mitterent Anaetorium, quod Acarnanibus erat infestum. Cum autem hoc modo inter eos conuenisset, bellum deposuerunt. Post haec Corinthii praesidium ex suis ad trecentos grauis armaturae milites, cum Xeno-

* Vel, primo statim impetu. HVDs.

ἀέτο τῶν μετὰ σφῶν εἶναι] ἀλλ' αἴετο τῶν μετὰ σφῶν ἐν τῇ δευτέρῃ μάχῃ πεπτακότων εἶναι τὰ ὄπλα. Καὶ τις αὐτὸν ἔρετο] τίς ἐρωτᾷ, ἐν μὲν, τοῦ χάριτι Γαυμάζει· ἕτερον δὲ, πόσους εἶται τῶν ἰδίων τεθνηκότων. ἄσπερ δὲ ὁ κήρυξ ἔκ' ἡμῶν περὶ τῆς τρίτης μάχης ἦτο· ὁ ἐρωτῶν ἐν ἡπίεστο περὶ τῶν ἐν ταῖς μάχῃ πεπτακότων ὁ κήρυξ ἦκεν, ἀλλ' ἐνόμιζε περὶ τῶν ἐν τῇ τρίτῃ μάχῃ τεθνηκότων ἀλλοθύνειν. Οὐκὲν τὰ ὄπλα ταυτὰ φαίνεται] λείπει τὸ, τριακισίων μόνων. Ὁ δ' ἀπεκρίνατο] τὰ ὄπλα εἰσὶν ὑμέτερον δολοκοίτη. Ἄλλ' ἡμεῖς γε ἴδεναι ἐμαχομεθα χθές] ὁ κήρυξ εἶπεν, ἀπὸ κοινῆ. Καὶ μὲν δὴ τῆτοις γε ἡμεῖς, ἀπὸ κοινῆ, ὁ ἐρωτῶν εἶπε. Τῆς

'Ανακτορίου] Ar. C. 17. 'Av. Civitas ab Apollinis Aetio 40. stad. Strabo: ἑδερῆρας Steph. Gentile 'Ανακτορίου, et 'Ανακτορίη γῆ. Noster Lib. IV. Κορινθίων πόλιν vocat: ab Acharnenibus et Corinthiis conditam Scymnus et Scylax tradunt; eam transtulit Augustus Nicopolin, Pausan. V, 23. Nunc

epinor Vonizza dicitur. v. Herodot. IX, 28. Hammeropolis 81. Civitas Anaetorica Plin. Ora Anaetoria Silius: Unde Anaetorie nom. prop. apud M. Tyrium et Oul. Denique Anaetoria olim dicta Miletus in Caria. Confer Apolloni Schol. α'. 185. WASS.

Εὐθυκλῆες ἀρχονται οἱ κομιζόμενοι, χαλεπῶς διὰ τῆς Ηπειρῶς ἀφίκοιτο. τὰ μὲν κατ' Αἰπυραίων ἔτος ἐγένετο.

ρῖς'. Οἱ δ' ἐν^p τῇ Σικελίᾳ Ἀθηναῖσι, τῷ αὐτῷ χειμῶνος, ἔς τε τὴν Ἰμεραίων ἀπόβασιν ἐποιήσαντο ἐκ τῶν ἰσθμῶν, μετὰ τῶν Σικελιωτῶν ἀνωθεν ἐσθιβαλικῶν ἐς τὰ ἔσχατα τῆς Ἰμερίας, καὶ ἐπὶ τὰς Αἰόλας νήσους ἐπλευσαν. ἀνεχώρησαντες δὲ ἐς Ῥήγιον, Πυθόδωρον τὸν Ἰσολίχου Ἀθηναίων στρατηγὸν κατὰλαμβάνουσι ἐπὶ τὰς ναῦς διάδοχον ἂν ὁ Λάχης ἤρχεν. οἱ γὰρ^q ἐν Σικελίᾳ ξυμμάχουσι πλείους ἐπεισαν τὰς Ἀθηναίους βοηθεῖν σφίσι πλείους^r ναυσί. τῆς μὲν γὰρ γῆς αὐτῶν οἱ Συρακούσαιοι ἐκράτησαν, τῆς δὲ θαλάσσης ἑλίχουσι ναυσὶν εἰργόμενοι, ^s παρεσκευάζοντο, τὸ ναυτικὸν^r ξυμπεριεργάζοντες, ὡς ἔπιπερόμενοι. καὶ ἐπλήθυνε ναῦς τεσσαράκοντα οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς ἀποπεμφθέντες αὐτοῖς· ἀμα μὲν ἠρόμενοι διασσοῦ τον ἐκείνῳ πόλεμον κατὰλυθήσεσθαι, ἀμα δὲ βεβλόμενοι^v μελέτην τῷ ναυτικῷ ποιῆσθαι. τον μὲν^x ἔν ἑνα τῶν στρατηγῶν ἀπέστειλαν Πυθόδωρον ἑλίχουσι ναυσὶ Σοφοκλείᾳ δὲ τον Σωφρατίδῃ καὶ Εὐρυμέδοντι τὸν Θουκλῆες, ἐπὶ τῶν πλείων ναῶν ἀποπεμφθέντες ἐμελλον. ὁ δὲ Πυθόδωρος, ἔπειτα ἔχων τὴν τῷ Λάχῃτος τῶν ναῶν ἀρχήν, ^y ἐπλευσε τελευταῖος τῷ χειμῶνος ἐπὶ τὸ Λοκρῶν Ὠρεῖον, ὃ πρότερον Λάχης εἶλε. καὶ νικηθεὶς μάχῃ ὑπὸ^z τῶν Λοκρῶν, ^a ἀνεχώρησεν.

ρῖς'. ^b Ἰσθμῶν δὲ περὶ αὐτὸ τὸ ἔαρ τῆτο ὁ ῥεύμαξ τῷ πρὸς ἐκ τῆς Αἴτης, ὡς πρὸς καὶ^c τοπρότερον. καὶ γὰρ τινα ἐξέθειρε τῶν Καταναίων, οἱ^d ὑπὸ τῇ Αἴτῃ τῶ ὄρει αἰκῶσιν, ὅπου μέγιστον^e ἐστὶν ἄρσι^f ἐν τῇ Σικελίᾳ. λεγεται δὲ πεντημοσῶν ἔπειτα ῥήνημα τῆτο μέγα τὸ πρότερον ῥεύμα· τὸ δὲ ξυμπαῖν, τῆς γεγενησθῆαι τὸ ῥεύμα ἀφ' ἧς Σικελίᾳ ὑπὸ Ἑλλήνων οἰκισθῆαι. ^g ταῦτα μὲν κατὰ τον χειμῶνα τῆτον ἐγένετο. καὶ^h ἔηνον ἔτος τῶ πολέμῳ ἐτελεύτα τῶδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψε.

^p τῇ δεστ Reg. ^{pp} Ἰμερίας Mosqu. ^q Ἐν τῇ Σικελίᾳ Ar. C. - Mox γὰρ d. Mosqu. post τῆς μὲν. ^r ναυσὶν Gr. ^s Παρεσκευάζοντες τὸ ναυτ. Reg. C. P. In Cass. deinde coniectos accentu in penult. Et pro ἡγῆσθαι legendum παρεσκευάζοντες. Παρεσκευάζοντες ναυτικῶν Dan. ^t Συμπεριεργάζοντες Dan. τὸ ante ναυτ. d. Aug. ^v τὸ ναυτικὸν ποιῆσθαι μελέτην Gr. ^x οὐδὲν non habet Gr. ^y ἐπλευσαν Gr. Ἐπεμφθῆν Mosqu. ^z τῶν δεστ Ar. Dan. ^a ἀνεχώρησαν Ar. C. et in marg. Cl. Reg. Dan. Aug. ^b Si forte velis, quae incendia Aetnae quibus temporibus facti fuerint, consule Cluveri Sicilia Antiqua. p. 104, 105. Hulsf. ^c πρὸς τὸν Ar. C. Gr. Dan. τὸ πρότερον Reg. Cass. Aug. ^d ἐπὶ Reg. Cass. Aug. Mosqu. et hic antea, Καταναίων. ^e ὄρσι ἰσθμῶν Gr. ^f ἐν Σικελίᾳ Ar. C. Mosqu. ^g Ταῦτα μὲν ἐν κατὰ Gr. ^h ἔτος ἴσθμῶν Ar.

ⁱ τῆτος De incendiis Aetnae vid. Aetha Phil. foet. Londin. Sicilia a Graecis habitari coepit, Scalig. ad Euseb. Chron. class. De eo, quod mox dicit Aetnam ter arsisse, e quo Num. MDXC. δυοκ.

clide Erthyclis *filio*, eorum duce, Ambraciam miserunt: qui itinere per Epirum facto *eo* aegre pervenerunt. Res igitur ad Ambraciam gestae hunc exitum habuerunt.

Bell.
Pelop.
an. 6.
Olymp.
88. 3.
V. C.
Varr.
328.

115. Eadem hyeme Athenienses, qui in Sicilia erant, cum Siciliensibus, qui ex locis mediterraneis in extremos agri Himereii fines irruptionem fecerant, exsorsum ex nauibus in agrum Himeraeum fecerunt, et in Aeoli insulas nauigarunt. cum autem Rhegium se recepissent, Pythodorum Itolochi *filium*, Atheniensium ducem, Lachetis in classis praefectura successorem offendunt. Nam Sicilienses socii ad Athenienses nauibus profecti, ipsis persuaserunt, vt maiore nauium numero opem sibi ferrent. Syracusani enim eorum agro potiebantur: cum autem paucis *illorum* nauibus maris vsu prohiberentur, classẽm cogebant, et se ad vim arcendam parabant, quod hanc iniuriam ferre nollent. Athenienses igitur quadraginta naues instruxerunt, quas ad ipsos mittere statuerunt, tum quod bellum illic celerius confectum iri sperarent, tum etiam quod suos in rebus naualibus exercere cuperent. Vnum igitur e ducibus Pythodorum cum paucis nauibus *eo* miserunt. Sophoclem vero Sostratidae, et Eurymedontem Theuclis *filium* cum maiore nauium numero *postea* mittere decreuerant. Pythodorus vero, accepta iam praefectura classis, cui Laches ante praecerat, sub extremam hyemem profectus est ad Locrorum castellum, quod Laches ante ceperat; proelioque victus a Locris discessit.

Bell.
Pelop.
an. 6.
Olymp.
88. 3.
V. C.
Varr.
329.

116. Per idem ver ignis riuus ex Aetna effluxit, vt prius quoque; et vastauit partem agri Cata-naeorum, qui sub Aetna monte incolunt, qui omnium Siciliae montium est maximus. haec autem flammaram eructatio quinquagesimo post primam ignis eructationem anno contigisse fertur. Ex quo autem Sicilia a Graecis habitatur, ad summum ter exstitisse traditur. Atque haec quidem hac hyeme gesta sunt. huiusque belli, quod Thucydides conscripsit, sextus annus excessit.

Ante
Apr. 1.
Post
Apr. 1.

δὲ θαλάσσης ὀλίγαις ναυσὶν εἰρηγόμενοι] οἱ Συρακῆσιν τῆς θαλάσσης ὑπὸ ὀλίγων ναῶν εἰρηγόμενοι, ἀλλὰ τῶν Ἀττικῶν. Ἄλλα δὲ βυλόμενοι μελέτην] ἐν τῇ μελετῇ καὶ ἀσκεῖσθαι τὸ ναυτικὸν διατρέβειν.

SEQVENTE vero, cum segetes iam spicas emittere inciperent, decem Syracusanorum naues, et totidem Locrorum profectae, Messanam, quae est in Sicilia, occuparunt, ab ipsis oppidanis accitae. Et Messana ab Atheniensibus deficit. Hoc autem potissimum fecerunt Syracusani quidem, quod videntur, id oppidum ad inuadendam Siciliam opportunum esse, et Athenienses metuerent, ne illinc *ut ex belli sede* excurrentes, maiori apparatu se inuaderent: Locri vero, propter odium, quo Rheginos prosequabantur, quia eos vtrinque, *terra marique*, bello premere volebant. simul autem Locri cum frequentibus copiis in Rheginorum agrum irruptionem fecerunt, ne *Rhegini* Messeniis auxilium ferrent: simul etiam inducti ab exulibus Rheginis, qui apud ipsos erant. Rhegium enim iampridem seditionibus agitabatur, nec in praesentia Locros arcere poterat: quo etiam magis *ipsum Locri* premebant. Locri autem, vastato *Rheginorum* agro, cum peditatu quidem domum redierunt: naues vero Messanae praesidio remanserunt. et aliae, quae instruebantur, eo venturae, ibique castra statiuia habiturae, et bellum illinc gesturae erant.

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 323. Post Afr. 1.

2. Sub eadem veris tempora, antequam frumenta essent matura, Peloponnesii, eorumque socii irruptionem in Atticam fecerunt. illis autem praerat Agis Archidami *filius*, Lacedaemoniorum Rex: et statiuia *ibi* habentes agrum populabantur. Athenienses vero illas quadraginta naues, quas instruxerant, in Siciliam miserunt, et reliquos duces, Eurymedontem, et Sophoclem. Nam Pythodorus, qui cum illis tertius erat dux, in Siciliam iam ante profectus fuerat. His autem imperarunt, vt in transitu curarent res Corcyraeorum, qui in vrbe erant, qui latrocinis ab exulibus in monte degentibus infestabantur. et Peloponnesiorum sexaginta naues illuc nauigauerant, vt opem illis ferrent, qui in monte erant; simul etiam quod propter ingentem famem, qua *Corcyraeorum* ciuitas laborabat, res illas in suam potestatem facile redactum iri sperarent. Mandarunt etiam Demostheni, qui post suum ex Acarnania reditum vitam priuatam degobat, hoc ipsum flagitanti, vt his nauibus, si vellet, circa Peloponnesum vteretur.

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 329.

3. Cum autem inter nauigandum e regione agri Laconici fuissent, et accepissent Peloponnesiorum naues ad Corcyram iam appulisse, Eurymedon quidem et Sophocles ad Corcyram tendere properabant. Demosthenes vero eos hortabatur, vt primum Pylum appellerent, deinde, peractis rebus, quae peragenda essent, nauigationis cursum conficerent. Illis vero contradicentibus, forte fortuna tempestas exorta classem Pylum detulit. Demosthenes autem postulauit, vt locus ille confestim munitur. Hac enim de causa se cum illis nauigare dicebat. Demonstrabat autem, magnam esse lignorum lapidumque copiam, et locum natura munitum esse, et cum ipsum, tum etiam magnum illius agri tractum esse mu-

ΠΕΡΙ ΟΙΣ ΕΙΡΗΛ. ΟΙΣ ΕΙΡΗΛΗΝ, ΤΗΝ ΤΩΝ ΑΣΑΧΩΝ ΕΙ ΤΩΝ ΚΑΛΙΚΩΝ ΓΕΙΣΙΝ ΦΙΟΝ. ΕΠΙΦΕΡΕΙ ΓΑΡ, ΕΠΙ ΔΕ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΧΡΕΙΑΣ ΤΗ
 ΗΡΟΣ. ΗΡΟΣ ΔΕ ΣΑΧΩΣ ΕΙΡΗΛΟΝΤΑΙ. ΗΡΗΝ, ΟΤΕ Ο ΣΑΧΩΣ ΔΙΚΗΡΗΓΕΤΑΙ, ΚΑΙ ΗΔΗ ΠΡΟΒΑΛΛΕΤΑΙ, ΕΝ ΔΕΒΑΛΛΕΤΑΙ, ΕΧΩΝ ΤΟΝ ΚΑΛΙΚΟΝ ΤΗ ΟΙΣ
 ΤΑΙΣ ΕΠΙΧΑΙΡΟΤΑΤΟΙΣ, ΕΠΙ ΔΕ ΕΙΣ ΑΚΡΗΝ ΠΡΟΑΧΘΕΙΝΤΑ. [Επισημασμένων] ΗΡΗΝ ΤΩΝ ΜΕΣΣΗΝΩΝ. ΟΥΔΕΙΣ ΠΡΟΒΑΛΛΩΝ ΕΧΕΙΝ ΤΟ ΧΡΕΙΟΝ, ΕΝ
 ΤΑΙΣ ΕΠΙΧΑΙΡΟΤΑΤΟΙΣ, ΑΦ' Η ΕΙΡΗΝ ΕΞΕΛΕΓΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΣΙΚΕΛΙΑΣ. Η ΠΡΟΒΑΛΩΝ, ΑΝΤΙ ΤΩ ΠΡΟΣΩΡΙΣΜΩ, ΚΑΙ ΕΡΩΔΩ ΤΗΣ ΣΙΚΕΛΙΑΣ, ΕΠΙ ΤΗΣ
 ΣΙΚΕΛΙΑΝ. ΤΑ ΧΡΕΙΟΝ ΗΡΗΝ ΤΩΝ ΜΕΣΣΗΝΩΝ. ΜΗ ΕΞ ΑΥΤΩ ΕΡΩΔΕΙΟΙ, ΗΡΗΝ ΟΡΜΗΤΗΡΩΝ ΧΡΕΙΟΝ. ΠΡΟΣΤΑ ΕΙΡΗΝ ΠΡΟΣΤΑ ΕΙΡΗΝ
 ΕΡΩΔΕΙΟΙΣ. ΒΕΛΟΝΤΑΙ ΑΜΦΟΤΕΡΩΝ] ΘΕΛΟΝΤΕΣ ΟΙ ΑΚΡΗΙ ΕΡΩΔΕΙΟΙΣ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΕΙΝ, ΕΡΩΔΕΙΟΙΣ ΔΕ ΑΓΕΙΝ, ΗΤΟΙ ΕΙΡΗΝ ΤΗΣ
 ΑΥΤΩΝ ΤΗΣ ΑΚΡΗΙΣ, ΚΑΙ ΕΙ ΣΙΚΕΛΙΑΣ. [Εκ μη επιβουλήσιν] οί Λακωνί εκλεξέσθαι. [Καί επιβουλήσιν] οί Λακωνί ποδύ Βαρυλάου, οί
 οί Αίτιαν ταύτην, ότι ερασιάζον. Δραμάτιες δέ] τήν γῆν τῶν Βαρυλάου. Τὸν πόλεμον ἐπιβουλήσιν ποδύσασθαι] ἀπὸ τῶν Μοσσηνῶν
 τῶν δὲ τῶν αὐτῶν χρόνῳ] ἦσαν, κατὰ τὴν ἀσπίδα ἐρασιάζοντες. Εἶτα δὲ τῶν] ποδύσασθαι. Καί Κορινθίους ἀπὸ
 τῶν δὲ καί. Περσικῶν] τῶν δὲ ἐξ ἡμῶν, ποδύσασθαι ἀπὸ μεταβασιῶν ἐχρήσατο ἀπὸ ἑσπέρων ἐπὶ αὐτῶν τῶν. Ἐστὶ τῶν
 οί Πελοποννήσιοι ἐρασιάζον. Δραμάτιες δὲ] ἐπὶ Βαρυλάου] καί] οἱ δὲ ἐπὶ ἄσπιδος. Καί] ὡς ἐρασιάζοντες ποδύσασθαι. Τὸ δὲ τῶν
 Αἰθιῶν. ἀπὸ τῶν αὐτῶν δὲ] τῶν αὐτῶν ἐρασιάζοντες. [Κατὰ τῶν] κατὰ τὴν ἀσπίδα ἐρασιάζοντες. Τὸ δὲ τῶν] κατὰ τὴν

μάλιτα ἢ Πύλος τῆς Σπάρτης τετρακοσίας, καὶ ἔστι ἐν τῇ Ἰ Μεσσηνία ποτὲ ἕση γῆ. καλῶσι δὲ αὐτὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι Κορυφάσιον. αἱ δὲ πολλὰς ἐφάταν εἶναι ἀκρας ἐξήμισ τῆς Πελοποννήσου, ἣν βλάπτει κατὰ λαμβάνων τὴν πόλιν δαπανῶν. ^κ τῷ δὲ ἰδιόφρονι τι ἐδόκει εἶναι τῶτο τὸ χωρίον ἕτερον μᾶλλον, λιμνὴς τε περισύτης, ^μ καὶ τὴς Μεσσηνίας οἰκίαις ὄντας αὐτῷ ^ν τοαρχαῶν, καὶ ὁμοφώνως τοῖς Λακεδαιμονίοις, πλεῖστ' ἀνὸς ἐλάττω ἐξ αὐτῶ ἐξωμένους, καὶ βαθαίως ἀμα τῶ χωρίῳ Φύλακας ἔσσεσθαι.

δ'. ^ο Ὡς δὲ ἐκ ἐπειθεὶν εἰς τὴς στρατηγίας, ἔτε τὴς στρατιώτας, ὕπερον καὶ τοῖς Ἰ ταξιάρχους κοινώσας, ἠσύχαζεν ὑπὸ ἀπλοίας, ^ρ μέχρις αὐτοῖς τῆς στρατιώτας σχολάζουσιν ὁρμῇ ἐπέπεσε περὶ γάσιν ἐπιτερίζου τὸ χωρίον. καὶ ^σ ἐγχειρήσαντες εἰργάζοντο, σὺδῆρια μὲν λιθασγὰ ἐκ ἔχοντες, λογάδην δὲ Σέριτες λίθας, καὶ ξυνοτιθεσαν, ὡς ἑκατόν ^τ τι ξυμθαίαι. καὶ τὸν πηλόν, εἶπε δει: γηῆσθαι, ἀγγεῖων ἀπορία, ἐπὶ τῶ κῶτα ἔφερον, ἐγκεκυφότες τε, ὡς μάλιτα ^υ μέλλοι ἐπιμένειν, καὶ τῶ χεῖρε ἐς τὴπίσω ξυμπλέκοντες, ὅπως μὴ ^φ ἀποπίπτοι. παντὶ τε τρόπῳ ἠπειγόντο φθῆναι τὰς Λακεδαιμονίας, τὰ ἐπιμαχάταλα ^χ ἐξεργασάμενοι, πρὶν ἐπιβοηθῆσαι. τὸ γὰρ πλεόν τῶ χωρίῳ αὐτὸ καστερὸν ὑπῆρχε, καὶ ^ζ ἔδδεν ἔδει τεύχεας.

ε'. Οἱ δὲ ἐορτήν τινα ἔτυχον ἄγοντες, καὶ ἅμα, πυνθανόμενοι, ἐν ὀλιγωρίᾳ ἐποιῶντο, ὡς, ὅταν ἐξέλθωσι, ἢ ἐκ ὑπομενῶντας σφῆς, ἢ ῥαδίως ληψόμενοι βία. ^α καὶ τι αὐτὰς ὁ στρατὸς ἔτι ^β ἐν ταῖς Αθήναις ἀν ἐπέσχε. τευχίσαντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι [τῶ χωρίῳ] τὰ πρὸς ἠπειρον, καὶ ^γ μάλιτα ἔδει, ἐν ἡμέραις ἕξ, τὸν μὲν Δημοσθένην μετὰ νεῶν πέντε αὐτῶ Φύλακα κατὰλαίπασι, ταῖς δὲ πλείοσι ναυσὶ τὸν ἐς τὴν Κέρκυραν πλεῦν καὶ Σικελίαν ἠπειγόντο.

ς'. ^δ Οἱ δ' ἐν τῇ Ἀττικῇ ὄντες Πελοποννήσιοι, ὡς ἐπόθεντο τῆς Πύλος καταλημμένους, ἀνεχώρουν ^ε κατὰ τάχος ἐπ' οἴκασ' νομίζοντες μὲν οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἁγίς ὁ βασιλεὺς οἰκίειν σφίσι τὸ περὶ τὴν

ἰ Μεσσηνία Ac. C. Gr. hic et fere vbiq. k Scilicet Δημοσθένει. Hulf. l Id est: πολλὴ ἐπιτηδείτερον πρὸς τὸ τὴς περικύβης βλάψαι. Ac. Port. m Hoc est: καὶ τῶν Μεσσηνίων οἰκίαις ὄντων αὐτῶ (scil. τῶ χωρίῳ, τῇ Πύλῳ καὶ τοῖς Πυλίοις) τοαρχαῶν, καὶ ὁμοφώνως τοῖς Λακεδαιμονίοις. Ἰδιόφρονι γὰρ ὁ Δημοσθένης πλεῖστ' ἀνὸς βλάψειν τὰς Λακεδαιμονίας ἐξ αὐτῶ ἐξωμένους etc. Vel, καὶ ὅτι Δημοσθένης Ἰδιόφρονι τὴς Μεσσηνίας οἰκίαις etc. Ac. Port. n τὸ ἀρχαῖον Ald. Bas. Cass. Dan. Gr. Aug. o ἵς δ' ἐκ Gr. ἢ δὲ Mosqu. et c. 3. ext. d. ἴσσεσθαι. p Ταξιάρχους Dan. q μέχρι Cass. Gr. Mosqu. Aug. r Ἐπίπεσε Cam. Cl. Reg. Cass. Aug. Ἐπίπεσαν Gr. Mox περισύτων Cass. et Steph. 2. s Ἐγχειρήσαντες Cl. Gr. t Te Dan. Τι ξυμθαίειν Reg. u Μίλλαι Dan. x Ἰπασίπτη Ar. C. y Ἐξεργασάμενοι Ar. C. Dan. z ὁδὲ Reg. a Κατὰ Ar. Καὶ τε καὶ κῶτας Cl. Aug. sed in hoc alterum καὶ 3. pundis not. m. rec. Καὶ τι δ στρατὸς αὐτῆς Gr. b Id est: ἐν τῇ Ἀττικῇ, vt manifestum ex sequentibus, οἱ δ' ἐν Ἀττικῇ ὄντες Πελοποννήσιοι. Ac. Port. c Οἱ δὲ ἐν τῇ Gr. Πελοποννήσ. Mosqu. d Κατατάχος Ar. Ald. Flor. Bas. Steph. l. et mox infra. Hulf.

Καλῶσι δὲ αὐτὴν] Non Pylum, sed illam partem agri Messeniaci, in quo Pylus sita est. Ita *Holstenius* ad *Stephan.* v. Πύλος. Etiam *Pausanias* Messen. XXXVI. promontorium vocat Coryphasium, et in eo Pylum sitam esse dicit. Et *Ptolemaeus*, p. 89. Pylum a promontorio Coryphasio distinguit. Item *Strabo* VIII, 348. Et *Stephanus* in *Κορυφάσιον*. Item tamen v. Πύλος: Πύλος πόλις ἐν Μεσσηνίᾳ. Ἐκαλεῖτο δὲ Κορυφάσιον. Et *Scholias* Thucyd. ad V, 18. Coryphasium exponit Pylum. Non necessaria quidem videri possit illa interpretatio. Nam ibi nomine Coryphasii, quod restituit Lacedaemoniis inter eos et Athenienses conuenerat, contineri potest Pylus, quae erat in promontorio Coryphasio. Sed confirmat quodammodo *Scholias* interpretationem ipse *Thucydides*, qui deinde Cap. 35. scribit, Athenienses Lacedaemoniis ex legibus pacis non voluisse reddere Pylum. *Casaubonus* quoque ad *Strabon.* VIII, 359. verba haec *Thucydides* καλῶσι δὲ αὐτὴν, non ad proxime praecedentia ἐν τῇ Μεσσηνίῳ γῆ, sed ad ipsam Pylum refert; quam quia *Strabo* sub Coryphasio fuisse dicit, ideo ipsam etiam Coryphasium dictam putat. *D. C.*

Ἀττικῶν] Hoc est, inquit *Suidas*, nostrum laudans, h. v. εἰς ἀναλώματα μεγάλα ἐμβάλλειν. infra μέχρι lego contra *Codices*, quomodo et *Herodotus*. vid. *Eustath.* et *T. Magist.* *Wass.* *Tymas* scribit, *Thucydidem* semper dicere μέχρι et-

iam sequente vocali, ceteros tantum sequente consonante. *Phrynicibus* vbiq. μέχρι et ἔχει dici iubet, ac μέχρις et ἔχεις ἑδῶκε pronunciat. Vid. ibi *Nunnes*. Liber *Cass.* quamplurimis locis habet μέχρι sequente vocali. *D. C. C.*
 Τῶς Μεσσηνίας οἰκίαις ὄντας] Non liquet, *Demosthenem* seculo adduxisse Messenios a Naupactō, quod hic dicit *Scholias*. Eos postea demum ad illum venisse intelligitur e *Cap.* 9. et 32. *Messenios* autem, qui Naupactum tenebant, cur οἰκίαις Πύλῳ et Lacedaemoniis ὁμοφώνως esse dicat *Thucydides*, cognosci potest e *Pausan.* Messen. XXIV. et XXVII. Pro βλάπτειν *Portus* videtur maluisse βλάψειν, vt conueniat cum τῶ ἔσσεσθαι. *D. C. C.*
 Τοῖς ταξιάρχους] Ordinum praefectos Taxiarchos appellabant Athenienses: qui deni ex singulis tribubus legi solebant. Horum munus erat, ordines militares instruere etc. Vide *Sigonium* de Rep. Athen. l. 4. *IVVD.*
 Περὶ γάσιν] Iungi debet τῶ σχολάζουσιν. vid. *Ab.* 376. qui et coniecturam, quam habuit, profert. *Heilm.* leg. περισύτων, vt est in *Steph.* 2. vt sit *Dat.* ad στρατιώταις, qui animum mutarant. p. 465. *GOTTL.*
 Περὶ γάσιν] i. e. κατὰ γάσιν, per tumultum, repentino impetu. *Παράσσις*, *Abreschii* coniectura, sapit recentiorum Graecitatem. *Ἐπί παρασῆμαι* saepius notat, in mentem venire: vt e. *61. med.* Quod cum *Gottl.* retuleris ad σχολάζ-

circa desertum esse. Pylus enim a Sparta distat stadia circiter quadringenta, et sita est in eo agro, qui olim erat Messenius, quem Lacedaemonii Coryphasion vocant. Illi vero dicebant, multa esse Peloponnesi promontoria deserta, si in iis occupandis civitatem exhaurire velit. Caeterum huic locus iste longe commodior, quam vllus alius, esse videbatur, tum quod ei portus adiaceret, tum etiam quod Messenii, qui olim cognatione cum illius loci incolis coniuncti fuerant, et eadem, qua Lacedaemonii, lingua utebantur, illinc prodeuntes plurima damna Lacedaemoniis daturi essent, simul etiam illius loci fideles custodes futuri essent.

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 329.

4. Sed cum neque ducibus, neque militibus rem persuadere posset, quam etiam postea cum ipsis praefectis communicarat, propter nauigandi difficultatem quieuit, donec ipsos milites otium agentes, ex contentione inter eos oita, loci muniendi cupiditas inuasit. Itaque manus ad opus faciendum ad-mouerunt, nulla ferramenta ad lapides caedendos habentes, sed eos cum delectu comportantes; et vbi quisque apte quadrare poterat, coagmentabant. et lutum, sicubi opus illo esset, ob vasorum penuriam, humeris portabant; ita procumbentes, vt commodissime in dorso permanere posset; quinetiam manus a tergo conferentes, ne decideret. Omnique ratione properabant Lacedaemonios anteuertere, et illas munitionum partes, quae oppugnationi maxime opportunae erant, prius absoluere, quam illi ad opem loco ferendam venirent. nam maior illius loci pars suoapte situ munita erat, muroque non indigebat.

5. Lacedaemonii vero tunc forte diem festum agebant, et licet interea hoc audissent, tamen contemnebant; quod simul ac exercitum eduxissent, aut hostes suum aduentum non expectaturos, aut oppidum a se per vim facile receptum iri putarent. nonnihil etiam ipsorum exercitus, qui in agro Attico adhuc erat, ipsos retardauit. Athenienses vero communito intra sex dies loco, qui continentem versus erat, et vbi maxime oportebat, Demosthenem quidem cum quinque nauibus ibi reliquerunt, vt ei praesidio esset: at cum caeteris, quorum numerus erat maior, cursum in Coreyram et Siciliam vrgebant.

6. At Peloponnesii, qui in Atticaerant, accepto nuntio de Pylo capta, domum celeriter se receperunt. Lacedaemonii enim, et Agis ipsorum Rex, id quod Pylo contigerat, ad se potissimum pertinere

μετρον τῆς Πύλου. Ἐπὶ τῷ τῷ γὰρ] ἦσαν, ἕνεκα τῆ χειρ.σθῆναι. Διάφορον τι ἐδοῦκε] ἐπιτήδειον, κρείττον. Καὶ τὰς Μεσσηνίας οἰκείας ὄντας] ἔνοι ἦσαν καὶ Μεσσηνίας οἰκείας ὄντας αὐτῶ τῷ Δημοσθένει] ἄμεινον δὲ, αὐτῶ τῷ χωρίῳ. οἱ γὰρ μετὰ τῷ Δημοσθένει ἐληλυθότες ἐκ Ναυπάκτου Μεσσηνίαι, συγγενεῖς ὄντες τοῖς περὶ τὴν Πύλον οἰκίαι Μεσσηνίαι, καὶ ὁμοφῶνοι τοῖς Λακεδαιμονίαις τυγχάνοντες, ἐμελλον, ὁρμώμενοι ἐκ τῆς Πύλου, πλείστα βράπτειν τὴν Λακωνικὴν, ἢ διαγινωσκόμενοι διὰ τὴν ὁμοφῶνίαν, εἴτε πολέμιοι εἴσιν, εἴτε οἰκείοι. Καὶ ἐγχειρήσαντες εἰργάζοντο] χεῖρας ἐνθέντες τῆ πράξει. Λιθουργία] λαξευτήρια. Λογῶν δὲ φέροντες λιθῶς] ἐπιλέκτως ἦσαν, ἐκλελεγεμένως λιθῶς. Καὶ ξυνετίθεσαν ὡς ἑκάστον τι ξυμβαίνει] ἔνοι ἀντὶ τῆ παραπίπτει καὶ παρατυγχάνει. ἄμεινον δὲ, ὡς ἑκάστῳ ἐμελλε συναρμόσειν καὶ συμφωνῆσειν πρὸς ἀλλήλους. Καὶ τὸν πηλὸν, εἶπε δέου] τῶν καθ' ὑπερβολὴν ἐπαργῶς εἰρημένων ἐστὶ τῶτο. Τὰ ἐπιμαχῶτα ἐξεργασάμενοι] τὰ εὐπεχίρητα τοῖς πολεμίοις. Οἱ δὲ ἐορτὴν τινα] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ἡ ἕχ ὑπομεινύτας σφῶς] ἐνήλλακται, ἀντὶ τῆ, ἕχ ὑπομεινύτων. Ὡς ἐπύθοντο τῆς Πύλου] λείπει ἡ περὶ. Τὸ περὶ τὴν Πύλον] πᾶθος δηλονότι. Ἄμα δὲ πρῶτ] ἄμα δὲ πρῶτ ἐβαρύνοντες πρὸ τῆ δέουτος κειρῆ. Ἐσπᾶνίζον τρεφῆς τοῖς πολλοῖς] τυτέτιν, οἱ

ζουσι, στάσις erit statio, standi et sedendi otium in statione illa. BAVER.

Λιθουργία] Sic *Mss.* et *Schol.* *Suidas* λιθουργικῆ corrupte. *Pol. lux* etiam VII, 125. hinc emendandus ex *C. A.* λιθουργικῆ est ars ipsa. vid. *Diodor.* 317. c. *WASS.* *Locus Suidae* est v. λογῶν, vbi et male ξυμβαίνει habet. DVCK.

[Ἐπιλέκτως] legit *Abbr.* ἐπιλέκτως. GOTTL. Αὐτὸ κρεττόν] *Abbr.* conicit αὐτοκάρτερον. Antea φέσει κάρτερ. 377. vbi plura collecta cum αὐτῶ comp. GOTTL. Αὐτὸ κερτ.] Nil opus *Abreschiano*, αὐτοκάρτερον, vt conficito vocabulo vtut ex analogia. αὐτὸ est καθ' αὐτό, per se, sua natura, iam. BAVER.

Οἱ δὲ ἐορτὴν τ. Ἐ. ἄ. κ. ἄ. π. ἐν ὀλιγορῆξ ἐποιῶντο] Forsan hostes non contemnebant, sed ideo in proelium non exibant, quod diem festum agebant; nam diebus festis, vti Carneio mense toto, quia ille festis plenus, a militia abstinabant Lacedaemonii. HVDS.

Ἐπιμαχῶτα] Pro ὑπομεινύτων, dicit *Scholias*. *H. Stephanus* Animadu. in *Libr. de Dialect.* p. 22. hunc vsum accusatiui pro genitiuo absoluto non nisi in accusatiuis participiorum locum habere putat. DVCK.

Ordinem constituit *Abbr.* p. 378. ὑπομεινύτας pendet ab ἐν ὀλιγορῆξ ἐπ. GOTTL. Καὶ τι αὐτός] *Cl.* καὶ τι καὶ αὐτός. recte. *WASS.* Πρῶτ — πολλοῖς] *Thomas Magister.* IDEM.

Πύλον ἄμα δὲ, πρῶτ' ἐσβαλόντες, καὶ τῷ σίτῃ ἔτι χλωρῷ ἄνθος, ἐσπάζον τροφῆς τοῖς πολλοῖς. χειμῶν τε ἐπιγεγόμενος μείζων ἢ παρὰ τὴν καθεστηκυῖαν ἄραν, ἐπίστε τὸ στρατεύματα. ὥστε πολλὰ χόθεν ξυμβῆ ἀναχωρησαί τε θάσσον αὐτὰς, καὶ βραχυλάτῃ γενέσθαι τὴν ἐσβολὴν ταύτην. ἡμέρας γὰρ ἑπεντακάδεκα ἔμειναν ἐν τῇ Ἀττικῇ.

ζ'. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον Σιμωνίδης, Ἀθηναίων στρατηγός, ἦ Ἰόνια τὴν ἐπὶ Θράκης, Μενδαίων ἀποικίαν, πολεμίαν δὲ ἔσαν, ξυλλέξας Ἀθηναίους τε ὀλίγους ἐκ τῶν Φρυγίων, καὶ τῶν ἐκεῖνη ξυμμαχικῶς πλήθος, ἠ προδιδομένην κατέλαβε. καὶ παρακλήματα ἐπιβοηθησάντων Ἰ Καλιχιδέων καὶ Βοττιαίων, ἐξεκρέσθη τε, καὶ ἀπέβαλε πολλὰς τῶν στρατιωτῶν.

η'. Αναχωρησάντων δὲ τῶν ἐκ τῆς Ἀττικῆς Πελοποννησίων, οἱ Σπαρτιάται, αὐτοὶ μὲν καὶ οἱ ἐγγύτατα τῶν περιούκων, εὐθύς ἐβόησαν ἐπὶ τὴν Πύλον τῶν δὲ ἄλλων Λακεδαιμονίων βραδύτερον ἐγγίγντο ἢ ἐφοδοί, ἄσπι ἀφικόμενοι ἀφ' ἑτέρας ἢ στρατιάς. περιήγγελλον δὲ ἑκατὰ τὴν Πελοπόννησον, βοήθειαν ὅτι τάχιστα ἐπὶ Πύλον. καὶ ἐπὶ τὰς ἐν τῇ Κερκύρα ναῦς σφῶν τὰς ἐξήκοντα ἐπεμψάν. αἱ ὑπερνεχθεῖσαι τὸν Λευκαδίον ἰσθμὸν, καὶ λαθῶσαι τὰς ἐν Ζακύνθῳ Ἀττικὰς ναῦς, ἀφικνῶνται ἐπὶ Πύλον. παρῆν δὲ ἤδη καὶ ὁ περὶ στρατός. Δημοσθένης δὲ, προσπλέοντων ἐπὶ τῶν Πελοποννησίων, ὑπεκπέμπει φθάσας δύο ναῦς, ἀγγεῖλαι Εὐρυμέδοντι καὶ τοῖς ἐν ταῖς ναυσὶν ἐν Ζακύνθῳ Ἀθηναίοις, παρεῖναι, ὡς τῷ χρόνῳ κινδυνεύοντες. καὶ αἱ μὲν νῆες κατὰ τάχος ἔπλεον, κατὰ τὰ ἐπεσταλμένα ὑπὸ Δημοσθένους. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι παρεσκευάζοντο ἄς τῷ τοιχίσματι προσβαλεῖντες κατὰ τε γῆν, ἢ καὶ κατὰ θάλασσαν, ἐλπίζοντες ραδίως αἰρήσειν οἰκοδόμημα ἢ διὰ ταχίων εἰργασμένον, καὶ ἀνθρώπων ὀλίγων ἐόντων. προσδεχόμενοι δὲ καὶ τὴν ἀπὸ τῆς Ζακύνθου τῶν Ἀττικῶν ναῶν βοήθειαν, ἐν νῷ εἶχον, ἦν ἄρα μὴ πρότερον ἔλθουσι, καὶ τὰς ἐσπλῆς τῷ λιμένος ἐμφράξω, ὅπως μὴ ἢ τοῖς Ἀθηναίοις ἐφορμίσασθαι ἐς αὐτόν. ἢ γὰρ νῆσος ἡ Σφακηρὴ καλακίμηνη, τὸν τε λιμένα ἑκπαρτείνουσα, καὶ ἐγγύς ἐπιειμένη, ἐχυρὸν ποιεῖ, καὶ τὰς ἐσπλῆς φερές, τῇ μὲν δευτέρῃ ναοῖν διάπλυν, κατὰ τὸ τοιχίσμα τῶν Ἀθηναίων, ἢ καὶ τὴν Πύλον τῇ δὲ,

ε Περὶ Marg. et Schol. Paullo ante Mosqu. Ἰσπανίζοντο. f Πέντε καὶ δέκα Ar. C. itemque paulo infra. Huls. g Ἰόνια Cass. Ἰόνια Aug. et τῆς ἐπὶ Θρ. b Κατέλαβε προδιδόμενον Reg. i Καλιχιδέων Reg. k Στρατείας scribendum censet Ae. Port. l Καὶ κατὰ τὴν Cl. Cass. Aug. Mosqu. m ὅτι τάχιστα C. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Dan. Gr. Aug. n τῇ omittunt Ar. C. o Ἐπίπλεον Cl. f Καὶ θάλασσαν Gr. Κατὰ γῆν Mosqu. line τε. q Διαταχίων Reg. Cass. Gr. Aug. vbi mox τῆ ante zam. add. a m. 2. r Id est: παρὰ τὸν λιμένα τίνουσα αὐτήν. Ae. Port. s Νῶν Ar. C. Δευτῆν Aug. Δευτῆν νῶν Cl. Gr. Reg. Cass. Mosqu. t Κατὰ τὴν π. Gr.

Περὶ τὴν] Περὶ Marg. De h. permut. περὶ et παρὰ Abr. p. 379. GOTTL.

Περὶ τ. καθεστ. ὤρ.] Περὶ hic est, praeter, supra. Si pro περὶ esset, adderetur, ἢ π. BAYER.

Μενδαίων] Hunc locum citat Harporocraton h. v. Vid. Schol. Lycorob. p. 50. et Stephanum, Plin. Lib. VI. Cap. 6. Xenoph. 442. a. Pausan. 614. Plutarch. Cimone 483. WASS. Vid. ad lib. I. Cap. 93. DVCK.

Ἐξήκοντα] Diodor. ut videtur, τεσσαράκοντα πέντε, p. 317. c. De Zacynto v. Livium XXVI, 24. olim Hyrie, hodie Zanthe. Wheeler. Itinrar. p. 39. Schol. Theocriti δ', 33. WASS.

Αἱ ὑπερνεχθεῖσαι etc.] Quod hic Thucydides vocat ὑπερνεχθεῖσαι, Strabo (l. 3.) vocat ὑπερνεκκῆσαι. naues enim non remigio, sed machinis hunc Ἰσθμὸν superabant, qui quidem pluries mutavit faciem, modo relicissus et apertus, ut compendium fieret circuitationis totius Leucadiorum peninsulæ, ut a Cypselo Corinthio; postea vero per alluiones reddidit pristinae formæ. Vide Plinium, l. 4. c. 1. Palmerius Exercit. p. 50. NUBIS. Thucydides eodem, quo hic, verbo, et de eadem re etiam supra videtur III, 15. Καὶ ὀλίγους παρεσκευάζον τῶν ἐν τῷ ἰσθμῷ, ὡς ὑπερπλέοντες ἐκ τῆς Κερκύρας ἐς τὴν πρὸς τῆς θάλασσαν. Et III, 81. Καὶ ὑπερπλέοντες τὸν Λευκα-

δίον ἰσθμὸν τὰς ναῦς, ὅπως μὴ περιπλέοντες ὀφθαῖσι, ἀπεκκρίζοντο. DVCK.

Κατὰ τὰ ἐπεσταλμένα ὑπὸ Δημοσθένους] Ammianus επιστείλει coarctat ad litteras: 'Επιστείλαι μὲν, inquit, διὰ γραμμάτων. Ἐπισκήψαι δὲ διὰ λόγων. Sed Thomas Magist. in Ἐπιστείλαι μὲν: 'Επιστείλαι ἢ μόνον τὸ διὰ γραμμάτων, ἀλλὰ καὶ τὸ αὐτοπροσώπως κελύθει καὶ ἐπιστῆν ὡσαύτως. Et hunc vsum τῆ επιστείλαι recte ex hoc et alio loco Thucydides ostendit. Sic Aristoph. Nubib. 608. 'Ἡ Σελήνη συντυχῶς ἡμῖν ἐπέστειλε φερεσι πρῶτα μὲν χαλεπὴν Ἀθηναίσι. Aeschyl. Sept. adu. Theb. 1020. Οὕτω μὲν ἄμφω τῶδ' ἐπέσταται λέγειν. Plura de hoc, et de επιστῆν Stanlei. ad Aesch. Prometh. v. 3. DVCK.

Νῶν βοήθειαν] Hoc loco mirum est, βοήθειαν poni pro ἐφορδον. nam βοήθεια est amicum auxilium, et fortasse non invenitur alibi ea vox in hoc significato, nisi apud Diodorum Sic. l. 14. p. 422. Ed. Steph. Palmerius in Exercitation. pag. 50. NUBIS. Addit Palmerius verba Diodori de Carthaginien-sibus, qui Motyen habitabant, imminente iis cum magnis copiis Dionysio tyranno: προσδεχόμενοι τὴν ἐκ Καρχηδονίων δύναμιν, ἢ κατεπλήττοντο τὴν Διονυσίου βοήθειαν, ac dicit ibi βοήθειαν non aliter posse accipi, quam pro aggressionis. Vel arguatur, vel non intelligo illius sententiam: nam non videre possum,

ducebant. simul etiam quia praemature irruptionem fecerant, et frumento adhuc viridi multis commeatu deerat. Praeterea frigus acrius, quam illud anni tempus ferret, exercitum pressit. Quare multis de causis contigit, ut illi celerius se receperint, et in hac expeditione minimum commorati fuerint. nam quindecim dies in Attica manserunt.

7. Per idem tempus Simonides Atheniensium dux, coacta paucorum Atheniensium, qui in praefidiis erant, et magna sociorum illic habitantium manu, Eionem, quae est in Thracia, Mendaeorum coloniam, sed Atheniensium hostem per prodicionem occupavit. cum autem Chalcidenses et Bottiaci confestim opem tulissent, inde expulsus est, multosque milites amisit.

8. Cum autem Peloponnesii ex Attica domum rediissent, Spartani quidem, cum ipsi, tum finitimum populorum proximi quique ad opem Pylo celeriter ferendam iuerunt. caeterorum vero Lacedaemoniorum aduersus hostem profectio tardior exstitit, quod ex altera expeditione modo reuersi essent. sed nuntiis per totam Peloponnesum circummissis imperarunt, ut omnes ad opem Pylo ferendam primo quoque tempore concurrerent. ad suas etiam sexaginta naues, quae apud Corcyram erant, nuntium miserunt; quae per Leucadium Isthmum transportatae, cum Atticam classem, quae ad Zacynthum erat, latuissent, ad Pylum peruenerunt. copiae vero pedestres et ipsae iam praesto erant. Demosthenes vero, cum Peloponnesii nauigationis cursum eo adhuc tenerent, duas naues clam ocuis emisit, quae nuntiauerent Eurymedonti, et caeteris Atheniensibus, qui cum classe ad Zacynthum erant, ut celeriter venirent, quod locus in discrimine versaretur. Et illae quidem duae naues, prout Demosthenes mandarant, magna in nauigando celeritatem adhibuerunt. Lacedaemonii vero se ad illius loci munitionem terrae marique oppugnandam parabant, quod opus properanter factum, et in quo pauci propugnatores essent, a se facile expugnatum iri sperarent. Caeterum, cum Atticarum nauium e Zacyntho auxilia ad Demosthenem breui ventura exspectarent, in animo habebant, nisi forte prius munitionem expugnassent, ipsas etiam portus obstruere, ne Atheniensibus ad eum appellere liceret. Insula enim nomine Sphaeria ante portum porrecta, et prope adiacens, efficit et portum tutum et introitus angustos; ut hac quidem, qua ad Atheniensium munitionem et Pylum vergit, bina nauigia; illac vero, qua vergit ad

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 5. V. C. Varr. 329. Mense forte Maio.

πολλοὶ αὐτῶν ἐκ ἰκανῶν εἶχον τροφὴν. Περὶ τὴν καθησθηκυῖαν ἄρην] περὶ τὴν ἐνεσθῶσαν. Καὶ βραχυτάτην γενέσθαι] ἐν ὀλίγαις ἡμέραις. Καὶ τῶν ἐκεῖνη ζυμμάχων] καὶ πολλὰς τῶν ἐκεῖ ζυμμάχων. Τῶν περιείκων] αὐτῶν τῶν περὶ τὴν πόλιν οἰκούντων. Ὡς τὸ χωρὶς κινδυνεύοντος] τῆς Πύλου. Καὶ αἱ μὲν νῆες κατὰ τάχος] αἱ δύο. Ὅπως μὴ ἢ τοῖς Ἀθηναίοις] ὅπως μὴ δυνατὸν γένηται. Ἡ γὰρ νῆσος ἢ Σφακτηρία] πρὸ τῆς λιμένος τῆς Πύλου πρόκειται νῆσος Σφακτηρία ἐγγυς, καὶ διὰ τῆτο αὐτὴν ἐπικειμένη λέγει. δύο δὲ διὰ τὴν νῆσον γίνονται τόματα τῶ λιμένος, ἃ διέσπλους ἀνέμασαν. ἂν φορῶσαν, τὸ μὲν ἐγγυς αὐτῆς τῆς Πύλου τινόν ἐστιν, ἅτε μόλις δύο τριῆρεις ἅμα πλεῖν. τὸ δ' ἕτερον, πλατύτερον, ὥστε οὐκ ἔστι δύνασθαι τριῆρεις ἅμα διαπλεῖν. Καὶ ἐγγυς ἐπικειμένη] τῆς Πύλου παρακειμένη. Βύζην κλέσειν ἐμελλοῦ] ἄθροως. οἶον, βύζαντες τῆς ναυοῦ τὸν ἔσπλου. Ἀπόβασιν ἐκ ἔχουσιν] λέγει, ὅτε

βοήθειαν hic aliter vsurpari, quam alibi apud Thucydidem et alios. Sententia huius loci est, Peloponnesios exspectasse et praetendisse Atticam classem, veritate amica, a milio venturam Atheniensibus, qui Pylis erant. Et ita recte Interpret. Nec opus est aliud acumen hic quaeri. In Diodori l. d. βοήθειαι non male vertitur *exercitus*. Nam sic quoque dicuntur copiae, quae mittuntur, quae conueniunt et concurrunt ad auxilium ferendum, et auxilia multorum coniuncta. Thucyd. III. 4. Ἐπρασσον, ὅπως τις βοήθεια ἔξει. Ibid. 113. Καὶ ἔγνω, ὅτι ἢ ἀπὸ τῆς πόλεως βοήθεια διέφρατται. Et in eo, quod etiam Lexica habent e Platonis Epist. VII. Ὡς αὐτῶν τε αἰσίας, καὶ ἀλλήλας εἶναι (τὰς τῆς Σικελίας πόλεις) πρὸς τὰς τῶν βαρβάρων

βοήθειαι, aduersus vim, opes, copias barbarorum. DUCK. Δουὶν ποῶν] Quidam Miss. δουῖν. De his varie tradit *Roßbachius*. Nam in *Iliad.* κ. p. 802. e *Lexico rhetorico* legitur, Atticos δουῖν in genitio et datiuo dicere: δουῖν rariu esse apud veteres, sed tamen eo vti Thucydidem, recentiores autem δουῖν scribere contra analogiam: nam uulturn dualeni in eiu exire. At in *Odys.* φ. p. 1907. ex *Heraclide*, veterem linguam Atticam diphthongum oi in ei mutare, ut δουῖν pro δουῖν, οἶκει pro οἶκοι, et ποῖος pro ποῖος. Haec ille. Δουῖν est apud *Aeschyl.* *Prom.* 777. Δουῖν λόγον θάτιστα. Sed *Antiph.* *Equ.* 318. Μείζον ἦν δουῖν δορυμῶν, et *Alcmonid.* apud *Suidam* in ἄρση: Μῆτις ταῦν ἀδελφῶν ταῦν δουῖν. DUCK.

πρὸς τὴν ἄλλην ἠπειρον, οὐκ ἔνεα. ὑλώδης τε καὶ ἀτρεβῆς πᾶσα ὑπ' ἐρημίας ἦν, καὶ μέγεθος περὶ πεντεκαίδεκα σταδίους μάλιτα. τὸς μὲν ἔν ἔσπλῃ ταῖς ναυσὶ ἂν ἀντιπράξεις βύζην^α κλίσσειν ἐμελλον τὴν δὲ νῆσον ταύτην φοβόμενοι, μὴ ἐξ αὐτῆς τὸν πόλεμον σφίσι προΐωνται, ὀπίπτας διεβίβασαν ἕως αὐτῆν, καὶ^β περὶ τὴν ἠπειρον ἄλλως ἔταξαν. ἔτω γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις ἔτιν τε νῆσον πολεμίαν ἔσσεισθαι, τὴν τε ἠπειρον, ἀπόβασιν ἔκ ἔχσαν. τὰ γὰρ αὐτῆς τῆς Πύλης, ἔξω τῆ ἔσπλῃ, πρὸς τὸ πέλαγος ἀλλήμενα ὄντα, ἔκ ἔξεν ὄθεν ἐρημύμενοι ἀφελήσασσι τὸς^γ αὐτῶν. σφίσι δὲ, ἀνευ τε ναυμαχίας καὶ κινδύνου, ἐκπολιορκήσσειν τὸ χωρίον, κατὰ τὸ εἶδος, σίτην τε ἔκ ἐνότος, καὶ^δ δι' ὀλίγης παρασκευῆς κατελιημένον. ὡς δ' ἐδόκει αὐτοῖς ταῦτα, καὶ διεβίβασον ἐς τὴν νῆσον τὸς ὀπίπτας, ἀποκληρώσαντες ἀπὸ πάντων τῶν λόχων, καὶ διεβησαν μὲν^ε καὶ ἄλλοι πρότερον κατὰ διαδοχὴν οἱ δὲ τελευταῖοι καὶ ἐγκαταλειφθέντες, εἴκοσι καὶ τετρακόσιοι ἦσαν, καὶ Εἰλωτες οἱ περὶ αὐτῆς. ἠγερε δ' αὐτῶν Ἐπιτάδας ὁ^ς Μολόβρις.

Θ. Δημοσθένης δὲ, ὄρων τὸς Λακεδαιμονίους μέλλοντας προσβάλλειν ναυσὶ τε ἅμα καὶ πεζῶν, παρεσκευάζετο καὶ αὐτὸς, καὶ τὰς τριήρεις, αἵπερ ἦσαν αὐτῶ ἀπὸ τῶν καταλειφθεισῶν, ἀνασπᾶσας, ὑπὸ τὸ τείχος προτεταύρασε, καὶ τὸς ναύτας ἐξ αὐτῶν ὀπίπτεν ἀσπίτι τε Φαίλαις, καὶ οἰσύναις ταῖς πολλαῖς. ἔτι γὰρ ἦν ὄπλα ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ πορίσασθαι. ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἐκ^α λητρεῖας Μεσσηνίων τριακοντόρων καὶ κέλητος ἔλαβον, οἱ ἔτυχον παραγενόμενοι. ὀπίπται τε τῶν^β Μεσσηνίων τῶν ὡς τεσσαράκοντα ἐγένοντο, οἳς ἐχεῖτο μετὰ τῶν ἄλλων. τὸς μὲν ἔν πολλῶς τῶν τε ἀόπλων^γ καὶ ὀπίπτεμένων ἐπὶ τὰ τετειχημένα μάλιτα καὶ^δ ἔχυρα τῶ χωρίῳ πρὸς τὴν ἠπειρον ἔταξε. προσιπῶν ἀμύλιασθαι τὸν πεζὸν, ἦν^ε προσβάλλη. αὐτὸς δὲ ἀπολεξάμενος ἐκ πάντων ἐξήμον^ς ὀπίπτας, καὶ τοξότας ὀλίγους, ἐχώρει ἔξω τῶ τείχους ἐπὶ τὴν θάλασσαν, ἢ μάλιτα ἐκείνους προσεδέχετο πειράσειν ἀποβαίνειν. ἐς χωρία μὲν χαλεπὰ καὶ πετρῶδη πρὸς τὸ πέλαγος τετραμμένα, σφίσι δὲ τῶ τείχους ταύτη ἀσθενεστάτη ὄντος,

^α Ἀντιπράξεις *Ar. C. Cass. Dan. Aug. Mosqu. et sβίζην Dan. Cass. Dan. Aug. Mosqu. qui et antea sφίσιν, et διεβίβασον.* ^β Περὶ *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Mosqu. Aug. Dan. sed in Reg. recessus manus perit super parā scripterat.* ^γ ἠπειρον ἀποβασιν ἐκ ἔχσαν *omissis intermediis Dan.* ^δ τὴν τε νῆσον ταύτην φοβόμενοι πολεμίαν ἔσσεισθαι *Gr. C. Oik. ἔξεν Ald. Flor. Basf. d. αὐτῶν Ald. Flor. Basf. Reg. Cass. Gr. Aug.* ^ε ὡς τὸ εἶδος *Ar. C. Dan.* ^ς Hoc est: δι' ὀλίγων ἀνδράπων: *supra enim dicitur: ἀπὸ κείνων βεβίωσι αἰσύναις οἰκόμενα διὰ ταχίων ἐρημύμενοι, καὶ ἀνδράπων ὀλίγων ἐνότων. Ar. Port. ἔνδοτος δι' ὀλίγης Dan. mox Mosqu. ἔκ τ' ἔχου. g. καὶ deest Dan.* ^α Μοχ ἐγκαταλειφθέντες *Cass. Aug.* ^β ἠγερε δ' αὐτῶν *Ar. C. Ald. Bis. Reg. Cass. Gr. Aug. i. Molobri Ar. C. Cass. Dan. Aug. k. Λητρεῖαν Ar. Dan. Mox Mosqu. κέλητος. l. Μεσσηνίων Ar. C. νε et supra H. Ald. Gr. m. καὶ τῶν ὡν. Gr. mox Mosqu. ἐπὶ τὰ τε τετ. n. ὄπλα R. g. o. Ἐταῖον Gr. mox Mosqu. ἀμύλιασθαι. p. προ-*

x. κλίσσειν Reg. et inter versus Gr. y. Ἐς αὐτὴν Ar. C. Reg. Cass. Dan. Aug. Mosqu. sed in Reg. recessus manus perit super parā scripterat. ^α ἠπειρον ἀποβασιν ἐκ ἔχσαν *omissis intermediis Dan.* ^β τὴν τε νῆσον ταύτην φοβόμενοι πολεμίαν ἔσσεισθαι *Gr. C. Oik. ἔξεν Ald. Flor. Basf. Reg. Cass. Gr. Aug.* ^γ ὡς τὸ εἶδος *Ar. C. Dan.* ^δ Hoc est: δι' ὀλίγων ἀνδράπων: *supra enim dicitur: ἀπὸ κείνων βεβίωσι αἰσύναις οἰκόμενα διὰ ταχίων ἐρημύμενοι, καὶ ἀνδράπων ὀλίγων ἐνότων. Ar. Port. ἔνδοτος δι' ὀλίγης Dan. mox Mosqu. ἔκ τ' ἔχου. g. καὶ deest Dan.* ^ε Μοχ ἐγκαταλειφθέντες *Cass. Aug.* ^ς ἠγερε δ' αὐτῶν *Ar. C. Ald. Bis. Reg. Cass. Gr. Aug. i. Molobri Ar. C. Cass. Dan. Aug. k. Λητρεῖαν Ar. Dan. Mox Mosqu. κέλητος. l. Μεσσηνίων Ar. C. νε et supra H. Ald. Gr. m. καὶ τῶν ὡν. Gr. mox Mosqu. ἐπὶ τὰ τε τετ. n. ὄπλα R. g. o. Ἐταῖον Gr. mox Mosqu. ἀμύλιασθαι. p. προ-*

Ἀντιπράξεις] Non adspernandum videtur ἀντιπράξεις, quod nonnulli *Coel.* habent. Nam ἀντιπράξεις epitheton extra metathorā ubique nauibus adponitur. *Thucyd.* II, 91. Καὶ ἰσχυροὶ ἀντιπράξεις. III, 13. Τὸς μὲν πλείους καὶ μετεώρους ἦεν καὶ ἀντιπράξεις τῶν νεῶν. *Arrianus.* a *Suida* in βύζην laudatus, I, de Exped. Alex. 20. Καὶ κατὰ τὸ σῶμα τῶ λιμένος, ἦτερ τὸ τενοστάτον ἦν, ἀντιπράξεις βύζην τὰς τριήρεις ἐρημύζοντες, ἀπέκλεισαν, τῶ μὲν Περσικῷ ναυτικῷ τῶν λιμένων. τοῖς Μιλησίοις δὲ τὴν ἔκ τῶν Περσῶν ἀφέλειαν. Et II, 20. Καὶ ἅμα ἀντιπράξεις τριήρεσι πολλαῖς ἔρην πεφραγμένον τὸν ἔσπλῃ. Quae *Thucydideis* his simillima sunt. Certe multo facilius intelligitur, quid sint naues ἀντιπράξεις, quam ἔσπλοι ἀντιπράξεις. Ἀντιπράξεις etiam probavit *Interpres.* Quid sit βύζην, exponunt *Suidas* et *Hesychius.* ДУСК.

Νῆσον] Νῆσον ταύτην φοβόμενοι πολεμίαν ἔσσεισθαι *Gr.* ex interprete quodam. *WASS.* Etiam suspicari quis possit, a scriba esse, eumque, quem hic poluisset νῆσον, deinde oculos coniecisse in eandem vocem, quae est in tertio ante hunc versu, et quam coepisset scribere, quae ibi leguntur, ταύτην φοβόμενοι, mox animaduertit errore ea non voluisse delere. ДУСК.

Κατελιημέν.] Intell. de apparatu, quo occupatum commu-

nuerant. v. Cap. 5. Sic παρασκευὴ τῶ χωρίῳ. c. 75. Abr. 380. ГОТТЛ.

Δι' ὀλίγης παρασκευῆς κατελιημένον.] Si ad χωρίον referatur cum *Abrechio*, sane debeat esse κατελιημένον. Quidni referatur ad σίτην, ut frumentum dicatur per exiguum apparatus esse captum, raptum, occupatum? Nec tamen illud improbauerim. *BAVER.*

Καὶ ἐγκαταλειφθέντες] *Aduersus Scholiasten* καὶ hic vacare scribentem disputat *Stephanus Animaduers.* in Lib. de Dial. pag. 33. et particulam hanc potius paullo superius ante διεβίβασον abundare putat. ДУСК.

Ἀνασπᾶσας] Vide *Suidam* in ἀνασπᾶ. *WASS.*

Προσεσάμωρε] Mihi verior videtur interpretatio secunda apud *Scholiasten*, ξύλοις ὄρθοις προσεσάμωρεσιν αὐτῆς. Nam et VII, 25. dicit, Syracusanos vallos, σαυρῆς, in mari defixisse, ut intra illos naues suae stationem haberent, eamque munitionem σαυρῶσιν vocat. Et ibid. Cap. 38. Niciam ante naues suas σαυρῶσιν in mari defixum habuisse, quod iis pro portu clauso esset. Add. ad II, 75. Distinctionem quoque non post ἀνασπᾶσας, sed post τείχος ponendam puto cum *Valla.* ДУСК.

Ὀσύναις] Locum citat *Pollux* X, 176. Vid. et *Suidam* in

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 329.

reliquam continentem, ostia nouenaque frontibus aequatis simul transire possint. totaque syluestris, et propter solitudinem inuia, et quindecim ferme stadiorum magnitudine erat. Portus igitur ostia nauibus confertim collocatis, ita vt proras *altum versus et hostibus* aduersas haberent, obstruere statuerant. quin etiam in hanc ipsam insulam, timentes, ne ex ea bellum sibi facerent, grauis armaturae milites transportarunt, et alios in continente collocarunt. Ita enim *existimabant*, et ipsam insulam Atheniensibus hostem fore, atque etiam continentem, vtpote quae nullum haberet locum, in quem Athenienses e nauibus exscensum facerent. Nam illam ipsius Pyli oram, quae extra portus ostium erat, et quae altum spectabat, quod esset importuosa, *sciebant* non habituram, vnde proficiscerentur ad suos adiuuandos: se vero, et sine proelio nauali, et sine periculo locum expugnatos *sperabant*, vt erat verisimile; tum quod nullus in eo commeatus esset, tum etiam quod ab exiguo apparatu occupatus fuisset. Cum autem hanc sententiam comprobassent, milites in insulam transportarunt, ex omnibus cohortibus fortiti: aliique prius, subinde per vices *eo* traiecerunt. Postremi vero, qui etiam illic relicti fuerunt, erant quadringenti et viginti, praeter Helotas, qui circum ipsos erant. Illis autem praeerat Epitadas Molobri *filius*.

9. Demosthenes vero, cernens Lacedaemonios cum naualibus simul et pedestribus copiis aggressuros, ipse quoque se praeparabat, et *quinque* naues, quae ipsi relictae fuerant, * subduxit, easque transuersas pro vallo ante oppidum collocauit, et earum nautas scutis infirmis, et plerisque vimineis armavit. nec enim in loco deserto arma sibi comparare poterant. Quinetiam haec ipsa ceperant ex piratica triremi, et aetuario nauigio Messeniorum, qui forte *eo* appulerant. Et inter istos Messenios fuerunt ad quadraginta grauis armaturae milites, quibus Demosthenes vna cum aliis vsus est. Is igitur multos et inermium et armatorum, qua maxime continentem versus muro munitumque oppidum erat, disposuit; praecipiens, vt *hostium* peditatum propulsarent, si aggredieretur. Ipse vero, cum ex omnibus sexaginta grauis armaturae milites, et aliquot sagittarios delegisset, cum istis extra murum ad mare profectus est, qua potissimum illos ex nauibus in terram exscensum facere ** conatuos existimabat. nam ipsos ad loca quidem aspera, et saxosa, et ad mare conuersa: sed tamen, quia ab hac parte suae munitionis murus infirmissimus erat, ipsos *ideo* putabat allectum iri, magnoque studio daturus operam, vt in hanc partem exscenderent. Neque ipsi Athenienses sperabant fore vnquam, vt classe Lacedaemonios

* Subducit ad munitiones, clathrisque praefigit, et eorum nautas etc. *Vallis*. Sub ipso castello, ancoris iactis, reatas constituit, nautasque etc. *Acacius*. HVDS. ** Conatuos existimabat: in loca quidem aspera petrosaque ad mare versa: sed quia murus hac parte minime firmus erat, putabat fore, vt hoc eos ad audendum aliquid alliceret. Neque etc. *Steph.* IDEM.

εις την νῆσον, ὅτε εἰς τὴν ἤπειρον. Τὰ γὰρ αὐτῆς τῆς Πύλου] τὰ γὰρ αὐτῆς τῆς Πύλου ἔξω, τὰ ἀλίμενα, τῆς τε, τὰ ἔξω τῆ ἰσπλά, ἢ παρεῖν προσόρμισιν τοῖς Ἀθηναίοις. Οἱ δὲ τελευταῖοι καὶ ἐγκαταλειφθέντες] περιττὸς ὁ καὶ. Μέλλοντας προσβάλλει] τῇ Πύλῳ ὁλοστί. Ναυοὶ τε ἅμα καὶ πεζῶ] ἦγον, ἀπὸ τε τῆς νῆσῳ καὶ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς. Παρεσκευάζετο] πολυμικρᾶς ἠτοιμάζετο. Ἀπὲρ ἦσαν αὐτῶ] ἄς εἶχε λοιπὰς πάσας, ὑπὸ τὸ τείχος μὴ προσεκύρωσε. τῆς τε, νεολκῆσας, ὁρθὰς πρὸ τῆ τείχῳ ἔφραξεν. ἴνιοι δὲ, ὅτι ξύλοις ὁρθοῖς προσκύρωσεν αὐτὰς. Ἀνασπάσας] ἀπὸ τῶν ἀγκυρῶν ὁλοστί. Προσεκύρωσεν] ὁρθὰς ἔφραξεν. Ἀσπίσι φάλαξι] ταῖς τυχεύσας, ταῖς ἐπιτυχεύσας, καὶ εὐτελείσιν. Οὐ γὰρ ἦν ὄπλα ἢ γὰρ δυνατὸν ἦν ὄπλα, καὶ τὰ ἔξω. Ἐκ χειρὸς κῆς] ἄλλοις, τριακοντῆρας ληστῆς καὶ κλέπτας ὑπὸ Ἀθηναίων, τὰ ὄπλα τῶν ληστῶν ἔλαβον οἱ παρόντες τῷ Δημοσθένει Μεσσηνίαι. ἦγον ἐκ ληστῆς τῆς τριακοντῆρας ἔλαβον οἱ ἔτιχον παραμένοντες τῶν Μεσσηνίων. ἔτι δὲ τριακοντῆρας μὲν ἢ ὑπὸ τριάκοντα βρετασμίαι κέλις δὲ, ἔτι μικρόν καὶ γενὸν πλοῖον. Ἀμύνασθαι] τὸν πεζῶν, ἢν προσβάλλη] ἦγον, ἀποδιώκειν τὸν ἀπὸ τῆς ξηρᾶς στρατὸν, ἢν προσβάλλη τῇ τείχει. Αὐτὸς δὲ ἀπολεξάμενος ἐκ πάντων] ἀποκόψας ἐκ τῶν προσηκότων τῷ τείχει. Ἐπισπάσασθαι αὐτὰς] τὴν πλοῖα

οἰουδαίς. WASS. Γεῖρα οἰουδαίαι Lucian. Dial. mort. p. 293. Adi Lios. III. de Milit. Rom. 2. et Cens. ad Virgil. VII. Aeneid. 632. Suidas omisso αὐτῶν habet ἔξωπλοισιν. DVCK. I, 4. et 13. De τριακοντῆροις Salinas. Obseruat. ad Ius Attic. et Rom. pag. 705. et seqq. De κέλις Illam ibid. pag. 698. et Scheffer. II. de Milit. Nau. 2. DVCK. Ἀμύνασθαι] Vide Suidam et Hesych. WASS.

Ληστῆς] Noster fere semper alias ληστῆς, WASS. Vid. ad

ἐπισπάσασθαι αὐτὰς ἠγεῖτο προθυμήσασθαι. ἕτε γὰρ αὐτοὶ ἐλπίζοντες ποτὲ ναυσὶ ἢ κρατήσασθαι, ἢ ἰσχυρὸν ἐτείχιζον, ἐκείνοις τε βιαζομένοις τὴν ἀπόβασιν, ἀλάσμιον τὸ χωρίον γίγνεσθαι. κατὰ τῆτο ἔν πρὸς αὐτὴν ἡ θάλασσαν ἡ χωρίσας ἔταξε τὰς ὀπλίτας, ὡς εἶρξαν, ἢ δύνηται καὶ παρεκλεύσατο τοιαῦδε.

ι. ἢ ἌΝΔΡΕΣ οἱ ξυναράμενοι τῶδε τῷ κινδύνῳ, μηδεὶς ὑμῶν ἐν τῇ τοιαύτῃ ἀνάγκῃ ξυνητός βελέσθω δοκεῖν εἶναι, ἐκλογιζόμενος ἅπαν τὸ περιστῶς ἡμῶς δεινὸν, ἢ μᾶλλον, ἢ ἀπερισκέπτως εὐελπίς ὁμῶσε ἡ χωρήσασθαι τοῖς ἐναντίοις, καὶ ἐκ τῶτων εἶναι περιγενομένοις. ἕσα γὰρ ἢ ἐς ἀνάγκην ἀφίπτεται, ἡ ὡς περὶ τῶδε, λογισμὸν ἤμισα ἐνδεχόμενα, κινδύνῳ τῷ ταχίστῳ προσδέεται. ἐγὼ δὲ καὶ τὰ πλείω ὀρῶ ἢ πρὸς ἡμῶν ὄντα, ἢ ἐθέλωμέν τε μείναι, καὶ μὴ, τῷ πλήθει αὐτῶν καταπλαγέντες, τὰ ὑπάρχοντα ἡμῖν κρείσσω καταπροδῶναι. τῷ τε γὰρ χωρίῳ τὸ δυσέμβρατον ἡμέτερον νομίζω, ἢ ὁ μενόντων ἡμῶν ξυμμαχῶν ἢ γίγνεται, ὑποχωρήσασθαι δὲ, καίπερ χαλεπὸν ὄν, ἢ εὐπορον ἔσται, μηδενὸς κωλύοντος. καὶ τὸν πολέμιον δεινότερον ἔξομεν, μὴ ἢ ῥαδίως αὐτῷ πάλιν ἕσης τῆς ἀναχωρήσεως, ἢ καὶ ὑφ' ἡμῶν βιάζηται. ἐπὶ γὰρ ταῖς ναυσὶ ῥατοὶ εἰσιν, ἀμύνεσθαι ἢ ἀποβάντες δὲ, ἐν τῷ ἴσῳ ἤδη. τὸ τε πλήθος αὐτῶν ἢ ἄγαν δεῖ φοβεῖσθαι. καὶ ὀλίγον γὰρ μαχεῖται, καίπερ πολὺ ἔν, ἀπορία τῆς προσομιήσεως. καὶ ἢ ἐν γῆ στρατός ἐστὶν ἐν τῷ ὁμοίῳ μείζων, ἢ ἀλλ' ἀπὸ νεῶν, αἷς πολλὰ τὰ καίρια δεῖ ἐν τῇ θαλάσῃ ξυμ-

ἢ Κρατηθήσεσθαι Reg. Cass. Aug. ἢ τὴν δεστ C. θάλατταν Gr. ἢ χωρίσας malit Fr. Port. quoniam supra dixerit, ἢ ἔχει ἐπὶ τὴν θάλασσαν. χωρίσας Cl. Aug. Mosqu. Cass. et hic supra manu recentiore χωρίσας. ἢ Ἄπαντα περ. Dan. Περιετὸς Gr. ἢ μᾶλλον ἢ ἀπερισκέπτως Ar. C. μᾶλλον ἀπερισκέπτως Cl. Gr. et Cass. a prima manu; deinde corrector ἢ adscript. ἢ d. Aug. μᾶλλον δὲ ἀπερ. Reg. Cum Ar. et C. consentit Dan. Mosqu. ἢ χωρήσας Marg. Ar. C. Cl. Dan. qui ἢ Ἐπ' ἀνάγκην Ar. ἢ ὡς περὶ τοιαῦδε Gr. Τῶδε Στεβ. et λογισμῶν. Hudf. ἢ πρὸς ἡμῶν Gr. καὶ ante τὰ πλείω d. Mosqu. qui et mox ἢ ἔλεμεν. ἢ ὁ δεστ Ar. C. Cl. Gr. Bar. Ald. Flor. Basf. Reg. Cass. Dan. Aug. In Cass. manu recentiore adscriptum erat. ἢ Ἐμμένοντων Gr. ἢ ἔμεναι in marg. Hudf. In Gr. est γίγνεσθαι cum τ super a. ἢ εὐπορον ἢτε μὴ. Cl. in marg. ἢ ῥαδίως Gr. Cl. Ald. Flor. Basf. Steph. I. Aug. sed a supra scr. a m. ant. ῥαδίως Cl. in marg. ῥαδίως quoque Cass. sed deinde ῥαδίως factum erat. πάλιν αὐτῷ Mosqu. ἢ ἀποβάντες ἢ ἐν τῷ ἴσῳ ἤδη. τὸ τε πλήθος etc. C. atque hoc modo locum, ab interpunctione laborantem, restituendum esse interpretatur Steph. et Fr. Port. Sic etiam Reg. et in Cass. post ἢ distinctionem pefecerat corrector; sed in eo erat δὲ ἐν, non δ' ἐν, vt in C. et Reg. ἢ ἀλλὰ ἀπὸ Gr. Paullo ante Mosqu. προσομιήσεως.

προθυμήσασθαι] Hoc verbo non opus est: v. et Schol. Supplenda sunt quaedam. v. Abr. 381. GOTTL.

Ἐπισπ. — — προθυμ.] Si sit προθυμῆσθαι, non redundet hoc verbum. Sed futurum plane alienum est, etiam suppleto eis τὸ, cum Abr. vel ὡς, cui praefens utique subiiceretur. Sed ipsum ἐπισπάσασθαι est pro futuro, vt saepe. BAVER.

Ἐκείνοις τε] Pro ἕτε capit Heilm. p. 470. GOTTL.

Ἐκείνοις τε] Haud male Heilm. accipit τε pro ἕτε, te ipsa postulante. Et vero respicit prius ἕτε, cui, vt Latinis est, vel que, negandi conditione solet subiici. BAVER.

τῶδε τῷ κινδύνῳ] Enallagen casus hic statuit Sobolias; elipsin τῷ μέγος Stephanus Animadu. ad Script. de Dial. p. 45. DVCK.

Περιγενομένοις] Vel ex his malis emerurus. vid. Heilm. p. 471. GOTTL.

ἕσα — προσδέεται] Stebaeus pag. 360. qui τῶδε. Graec. τοιαῦδε. WASS.

τῷ τε γὰρ — ἔσται] Dionys. Halic. II, 135. qui etiam legit, ὁ, μενόντων μὲν ἡμῶν. WASS. Duo hic notat Dionysius tamquam a communi vsu sermonis recessentia: primum, quod tempora verborum γίγνεται et ἔσται non conueniunt; secundum, quod, quum posuisset genitiuos μενόντων ἡμῶν, deinde in tertio casu dicit ὑποχωρήσασθαι. Nam conuenientius fuisse, hoc quoque eodem casu elerri. DVCK.

Μενόντων — ὑποχωρήσασθαι] Exempla diuersitatis casuum. v. Abr. Lucr. p. 333. GOTTL.

εὐπορον] Cl. in marg. εὐπορον ἢτε μηδενός. minus sincere. WASS.

καὶ τὸν πολέμιον — ἀναχωρήσεως] Dionys. Halicarn. l. d. p. 134. vbi inter ea, quae Thucydidi peculiariter sunt, hoc quoque recenset, quod singularibus pro pluralibus vtitur, vt ὁ πολέμιος pro ei πολέμιοι, ὁ Συρακούσιος, ὁ Ἀθηναῖος, pro οἱ Συρακούσιοι, οἱ Ἀθηναῖοι. Sed H. Stephanus in Animadu. ad Lib. de Dialect. pag. 46. et Append. ad al. Script. de Dial. p. 130. hoc Thucydidi peculiare esse negat, et alios quoque Scriptores Graecos, eorumque imitatione Latinos, ita loqui ostendit. DVCK.

Ἐν γῆ στρατός] Vid. Heilm. p. 472. GOTTL.

ὄν ἐν γῆ ἢ ἢ. rel.] Dubium hic est, 1) Voc. στρατός, vtrum notet omnino et infinite onnem, quemlibet exercitum, an proprie Lacedaemoniorum? Si hoc sit; vix abesse possit artic. ὁ στρατός: quare et illud prius amplectere, velut gnomice et sententiae modo positum; sed hic quoque, vt in altero, dubium sit, 2) vtrum iungas, στρατός ἐκ τῷ ὁμοίῳ, i. e. ὁμοίος, ἴσος, an, ἐκ τῷ ὁμοίῳ μείζων, maior, i. e. κρείστων, superior, ἐκ τῷ ὁμοίῳ, ex (in) loco aequo et conditione pari: vt sensus sit: neque enim exercitus pari loco et conditione statim et certo superet alterum; sed enim hoc non congruerit ei, quod sequitur: sed ex (in) nauibus; cur enim hic utique superior sit alter exercitus? Quare in illo manserim, quia potest tamen et solet omitti articulus: Non res nobis est cum (tali) exercitu, qui ex aequo (loco) sit firmiter nobis in terra, sed ex nauibus pugnaturus; quod multis casibus pateat. Ita et Germanice, sine articulo: Wir haben ja nicht eine (solche)

daemoniis inferiores essent, et propterea eam muri partem nulla firma munitione munierant; et, si illi per vim in terram exscendere conarentur, oppidum facile capi posse credebant. In hac igitur parte, quae ipsum mare spectabat, milites collocavit, atque disposuit, ut hostes arceret, si posset; eosque his verbis est adhortatus.

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 329.

10. „VIRI, qui mihi eiusdem periculi nunc estis socii, nemo vestrum, reputans omnes difficultates, quae nos circumstant, prudens videri velit, potius * quam has nullo modo considerans, bonaeque spei plenus aduersarios inuadere, propter haec incolumis euasurus. nam quaecumque res (vt istae) ad necessitatem sunt redactae, ** minimum prudentiae desiderant, at indigent animi praesentia ad periculum celerrime subeundum. Quanquam ego pleraque nobiscum facere video, si et impetum hostium sustinere, neque potiora commoda, quae nobis ad rem feliciter gerendam adsunt, illorum multitudine deterriti, foede prodere velimus. quod enim locus accessu sit difficilis, hoc pro nobis facere duco; quippe qui nobis quidem illorum impetum sustinentibus auxilio futurus est: sed si recedamus, accessu facilis erit, quantumuis alioqui difficilis, utpote nemine hostem prohibente. *** Et, si recedamus, hostem acrius nos urgentem habebimus, quia non facile se recipere poterit, si nos etiam ipsum urgeamus. Dum enim hostes sunt in nauibus, facillime propulsari possunt: sed si in terram exsciderint, tunc vero nobiscum aequa conditione pugnabunt. Et ipsorum multitudo non admodum est extimescenda: quamvis enim sit ingens, tamen propter difficultatem loci, quo appellere conabitur, exigua manu pugnabit. Quamuis enim hostium exercitus nostro sit maior, tamen non est in terra, perinde atque nos; sed ex nauibus pugnabit, **** quibus multae opportunitates in mari contingant est neceffe. Quare difficulta-

* Quam citra consultationem hostes inuadere, spem bonam concipiens fore, vt etiam incolumis ex iis euadet. Steph. HVDS. ** Eorum minime iniri ratio potest, sed periculatione celerrima opus habent. Steph. HVDS. *** Ipsumque hostem grauiorem inde sumus habituri, in ea loca redactum, vnde receptus ipsi, est a nobis urgeatur, facilis non sit. Ascius. HVDS. **** Quibus neceffe est periculosa multa contingere. Valli. Vide Schol. HVDS.

τὸ τοῦ μέρους ἀσθένειαν τῆ τείχεως, ἀφορμὴν παρέξειν τοῖς Λακεδαιμονίοις, ὥστε ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐρμῆσαι. περιττὸν δὲ τὸ προθυμῆσαι. ἔκει γὰρ τὸ ἐπιστάσασθαι ἱνοὶ δὲ, ἐπελυσσάσθαι αὐτὸς ἡγεῖται εἰς προθυμίαν ἐκεῖνο τὸ μέρος. Οὐτε γὰρ αὐτοῖς οἱ περὶ τῶν Δημοσθένων. Ἐλπίζοντες ποτὲ καὶ αὐτοὶ κρατήσεσθαι οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ ἰσχυρῆς τὸ πρὸς θάλασσαν εἰπέχισαν τὴν Πυλον, ἐκ ἡγμένους ἐντεῦθεν ἐπιθήσεσθαι τῶς ἐναντίας, ἄτε δὲ θαλαττικρατίων Ἀθηναίων. Ἐκεῖνοι τε βιαζόμενοι βίαιας ποιεῖσιν. Ἀλλήλων τὸ χωρῖον γίγνεσθαι ἐλπὶς ἦν δημοστί. Χωρῖος τῶς ἐπιλίτας δημοστί. Ἄνδρες οἱ ξυναράμενοι ἐμνηστερία Δημοσθένος, τὸ προσμῖνον ἐκ περισσῶν. εἴρηται δὲ τὸ δυνατὸ μέρος. Οἱ ξυναράμενοι οἱ συνεψάφμενοι. Τῶς τὸ κινδύνῳ τὸ μὲν, τῶς τῆ κινδύνῳ, ἀπὸ τῆ τῶνδὲ τὸν κίνδυνον ἢ δὲ διάνοια, ἀπὸ τῆ, μῆδεις ἐν τοιούτῳ κινδύνῳ γενόμενος ὀξεῖ τε καὶ ἀναγκαίῳ, συνετὸς βηλέσθαι δοκεῖν εἶναι, καὶ ἐξαρθρίσθαι τὰ περιεσκήτοτα δυνά, ἀλλὰ τοῖς ἐναντίοις θαρσαλέως ἀντιπατέσθαι, καταφρονήσας τῆ περιεσκήτος κινδύνῳ. μᾶλλον γὰρ ὁ τοιούτος κρατήσε τῶν πολεμίων. Ἐν τῇ τοιαύτῃ ἀνάγκῃ ἐν τῇ παρεσίῳ. Ὅσα γὰρ ἐς ἀνάγκην ἀφίεται τῶτο ἐξηγητικῶν ἐστὶ τῆ προτέρῃ. οἱ γὰρ ἀναγκαίως περιεστώτες κίνδυνον ἢ διαλογισμῶ χρηζοσιν ἀκριβῶς, ἀλλὰ τῆ διακινδυνεύει ἀσκήτως καὶ ἀμελετήτως. τὸ δὲ ἦναι, ἐκ ἐπὶ τῆ ἦπτον, ἀλλ' ἐπὶ τῆ ὅδ' ἕλως καίτοι. Ἐς ἀνάγκην ἀφίεται ἦναι, ἀναγκαίῃ εἰσι καὶ βίαιος. Ὅσπερ τῶς τὰ περιεστώτα. Πρὸς ἡμῶν ὄντα πρὸς ἡμῶν, καὶ ἡμῶν σύμμαχος καὶ ἀφίεται ὄντα. Καὶ μὴ τῆ πλῆθει αὐτῶν τῶν ἐναντίων ἀλλοστί. Τῆ ὄντα ἡμῶν τὰ παρόντα ἡμῶν πλυνεστήματα. Ἡμέτερον νομίζου εἰς ἡμέτερον βούλοισι. Τροχαιοσσαι δὲ ὄποχαρησάτων δὲ, καίπερ δυσέμβατον ὄν, εὐπέμβατον γενέσθαι τοῖς Λακεδαιμονίοις. Καίπερ χαλεπὸν ὄν εἰς ἐπίβασιν ἀλλοστί. Εὐπορον εἶσαι εὐπέμβατον. Καὶ τῶν παλίων δυνάτορον ἔχομεν ἢ διάνοια τοιαύτη, οἱ πολέμοι (φυσί) ὄποχαρησάτων ἡμῶν, ἀποβάτες τῶν νεῶν, καὶ ἐπελθόντες τῆ τείχεως, χαλεπότεροι ἡμῶν ἔσονται. εἰδότες γὰρ, ὅτι, ἂν μὴ κρατήσωσιν, ἢ ἔρδιος ὄποχαρησάτων διησάτοι ὄσι, διὰ τὴν χαλεπότητα τῶ χωρῖον, μετὰ ἀπορίας ἡμῶν μαχέντων. ἢ ἀπολέσθαι ζητούντες, ἢ κρατήσασθαι τῆ χωρῖον εἴσω γὰρ (φυσί) εἶναι ἐπιπλάττει ὄντας ἐπὶ τῶν νεῶν ἀποσάσθαι. Ἀποβάτες δὲ ἀποβάτες δὲ (φυσί) τῶν νεῶν, ὄσι γίνονται ἡμῶν. κατασκεινῶς δὲ διὰ τῶς, ὅτι ὄδ' ἕλως δὲ αὐτοῖς συσχωρήσασθαι καταλεῖν εἰς τὴν γῆν. Ἐν τῇ ἴσῃ ἡδὲ τῶς ἀπὸ κοινοῦ, ἡμῶν ἔσονται ἴσοις τῶν πάλαιον, διὰ τὸ ἀπορῖον, πῶ χωρῖον ἐξορμησάτων μετὰ ἀσφαλείας, διὰ τὸ δυσέμβατον. Καὶ ἐκ ἐν γῆ κρατὸς εἶσαι καὶ μείζων μὲν εἶναι ὁ κρατὸς αὐτῶν, ἀλλ' ἐκ ἀπὸ τῶς ἐρμῆσας, ὅδ' ἐν γῆ παρατατόμενος, καὶ ἀπὸ τῆ κινδύνῳ, καὶ ἀπὸ τῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ ἄλλων πολλῶν. Ἄς πολλὰ τὰ κινδύνῳ ἀς τισὶ πολλῶν, χρεῖα τῶν ἐπιπλάττειν, εἶναι εἶπεῖν, ἀνέμῳ, καὶ χωρῖον φησὶσθῶσται, καὶ εἰρησῖαι, εὐδαίειν, ἕκ δυνάσασθαι ἀντιπατέσθαι τοῖς ἐν γῆ. Διὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ τὸ δὲ ἀπὸ τῆ εἰσῶν. Ὅσπερ τῶς τῶν ἀπορίας ἀς ἀν εἰ εἴσωσται, ἀπὸ πλείων ἡμῶν εἶναι, ἡμῶς δὲ, ἐλάττωσται, ὡσπερ εἴσαι τὸ πλῆθος πρὸς τὸ ἡμέτερον, τὸ ποτὸ τῶς ἀπαρίας, ἦν ἔχουσι.

Amec vor uns, welche uns (freylich) in gleichem Felde, pro καὶ ἀπὸ κινδύνῳ, legendum videtur, ἀλλ' ἀπὸ κινδ. quia zu Lande, überlegen wäre, rel. In Schol. hac p. ad Καὶ ἡμῶν rel. pracc. ἐκ ἐν γῆ. BAYER.

βῆμι. ὅτε τὰς τέτων ἀπορίας ἀντιπάλως ἠγάμα τῷ ἡμετέρῳ πλήθει καὶ ἅμα ἀξίῳ ἡ ὑμᾶς, Ἀθηναίους ὄντας, καὶ ἐπιταμένους ἐμπειρία τὴν ναυτικὴν ἐπ' ἄλλης ἀπόβασιν (ἐτι, εἴτις ὑπομένοι, καὶ μὴ φόβῳ ῥοθίῳ καὶ νεῶν δεινότητος κατάπληξ ὑποχωρήσῃ, ἐκ ἂν ποτε βιάζοιτο,) καὶ αὐτὰς νῦν μείναι τε, καὶ ἀμυνομένους ἰ παρ' αὐτὴν τὴν ραχίαν, ἡ σώζειν ἡμᾶς τε αὐτὰς καὶ τὸ χωρίον.^α

ια'. Τοσαῦτα τῷ Δημοσθένους παρακλειευσάμενος, οἱ Ἀθηναῖοι ἐθάρσησαν τε μάλλον, καὶ ἐπικαταβάντες ἐτάξαντο παρ' αὐτὴν τὴν θάλασσαν. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἄραντες, τῷ τε κατὰ γῆν στρατῷ ἰ προσέβαλλον τῷ τειχίσματι, καὶ ταῖς ναυσὶν ἅμα, ἔσας τεσσαράκοντα καὶ τρισί. ναύαρχος δὲ αὐτῶν ἐπέπλει Θρασυμηλίδας ὁ Κρατησικλέης, Σπαρτιάτης. προσέβαλλε δὲ, ἢ πρὸς ὁ Δημοσθένης προσεδέχετο. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἀμφοτέρωθεν, ἢ ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης, ἠμύοντο. οἱ δὲ, κατ' ὀλίγας ναῦς διελόμενοι, διότι ἐκ ἦν πλείοσι ἢ προσχεῖν, καὶ ἀναπαύοντες, ἐν τῷ μέρει τὸς ἐπίπληξ ἐποιῶντο, προθυμία ὁ τε πάσῃ χρώμενοι καὶ ἢ παρακλειευσμῷ, εἶπως ἢ ὠτάμενοι ἔλοιεν τὸ τείχισμα. πάντων δὲ φανερώτατος ἰ ὁ Βρασιίδας ἐγένετο. τριηραρχῶν γὰρ, καὶ ὄρῶν, τῷ χωρίῳ χαλεπῶ ὄντος, τὸς τριηράρχους καὶ κυβερνήτας, ἢ εἶπα καὶ δοκοῖη ἰ δυνατὸν εἶναι σχεῖν, ἀποκινῆσας, καὶ Φυλασσομένης τῶν νεῶν, μὴ ἢ ξυτρήψωσι, ἐβόα, λέγων, ἢ ὡς ἐκ εἰκὸς εἴη, ξύλων φεδόμενος, τὸς πολεμῖς ἐν τῇ χώρᾳ περιῦδειν τείχος ἢ πεποιμένους· ἀλλὰ τὰς τε σφετέρας ναῦς, βιαζομένους τὴν ἀπόβασιν, ἢ καταγύνουσι ἐκείλευε, καὶ τὸς ξυμμαχούς μὴ ἀποκινῆσαι, ἀντὶ μεγάλων εὐεργεσιῶν, τὰς ναῦς τῷ Λακεδαιμονίοις ἐν τῷ παρόντι ἢ ἐπιδῆναι ὀνειδιλάντας δὲ, καὶ παντὶ τρόπῳ ἀποβάοντας, τῶν τε ἀνδρῶν καὶ τῷ χωρίῳ κρατῆσαι.

ιβ'. Καὶ ὁ μὲν τὸς τε ἄλλης τοιαῦτα ἐπέσπερχε, καὶ τὸν ἑαυτῷ κυβερνήτην ἀναγκάσας ὀκείλαι τὴν ναῦν, ἐχώρει ἐπὶ τὴν ἢ ἀποβάθραν. καὶ πειρώμενος ἀποβαίνειν, ἀνεκόπη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων· καὶ τραυμαστῆς πολλὰ, ἢ ἐλεποψύχησέ τε, ἢ καὶ πεσόντος αὐτῷ ἐς τὴν παρεξίρησιάν, ἢ ἀσπίς ὁ περιέρρηχ

β ἡμᾶς Gr. i Παρ' αὐτὴν Gr. k καὶ σώζειν Ar. C. Dan. l προσέβαλλεν, et paulo infra προσέβαλε Ar. C. προσέβαλον hic quoque Mosqu. Reg. Dan. Gr. infra προσέβαλε tantum Gr. m ἕκ τε τῆς γῆς Gr. ἕκ τῆς γῆς Dan. καὶ θαλάσσῃ. Mosqu. et κινῶνται. n προσεχεῖν hic et alibi scribendum esse censet Ac. Port. vt distinguitur a προσχέειν, effundere. Indif. o ἄδ Gr. p παρακλειευσμῷ Din. q παρακλειευσμῷ Ar. C. Dan. r ὁ δεστ Ar. C. Cl. Gr. Reg. Ciff. Aug. Mox τριηραρχῶν δὲ, et cum superscripta rec. manus emendationis ut γὰρ Reg. s ἔλεπ Cl. ἔλεπ Ciff. t χαλεπὸν Reg. u ξυτρήψωσι Reg. Mosqu. x ὡς ἐκ εἰκὸς εἴη Gr. y ποιούμενος C. z καταγύνουσι Reg. Dan. Gr. et ἐκείλευεν Gr. Aug. ἐκείλευε Mosqu. a ἀποκινῆσαι Din. b ἀπεβάρη est pons, quo neutri confitentur, et ex ea in terram descenditur. Hulf. c ἐλεποψύχισέ τε Ar. ἐλεποψύχισε Dan. ἐλεποψύχισε Gr. d Vide Demetrium Phalereum περὶ Ἑλληνισμοῦ p. 47. Ed. Oxon. et Dionys. Halicarn. περὶ τῶν ἑσπερίων ἰδιωμάτων p. 134. Ed. Francof. Hulf. e περιέρρηχ Ar. ἀπέρρηχ C.

πλήθει] Ἐπ' ὀλίγων Suidas h. v. Euripides πλήθος ὀλίγων. Hesych. τῷ πλήθει ἠνιοχῶν, διδυμοὶ γὰρ ἦσαν οἱ ἠνιοχῶδες. Vox est relatiua, vt bene ad Aphor. II, 17. obseruat Galenus: πλῆθος τὸ κατὰ τὸ ἔγχυμα, aut πρὸς ἀγγεῖα. WASS.

ῥοθίῳ] Ναυροσάτ. παρὰ τὸν ἐκ τῶν κωπῶν ἀκούμενον ῥέθρον, ὅταν σφοδρῶς ἐλάυνων. vñ Hyperides, Aristarchus, Arrianus VI. ῥοθίῳ τῇ ναυὶ irruenti Anthol. apud Homerum fere ἐπι-ῤετικῶς. Confer Suidam. Audi Apollonium:

— — — — πέλταγον ἑρετμοῖς
Πόντῃ λάβρον ὕδωρ, ἐπὶ δὲ ῥέθρια κλύζοντο.
Ἄφρῳ δ' ἐνθα καὶ ἐνθα κελαινῇ κήκιον ἄλμη,
Δεινὸν μορμύρησα ἐρισθενέων μένει ἀνδρῶν.
— — μακρὰ δ' αἰὲν ἐλευκάλιντο κέλευδοι,
Ἄτραπος ὡς χλοερῶδι διειδμένη πεδίοιο.

vid. II, 1111. et I, 370. et Schol. Aeschyli Ed. Steph. pag. 37. WASS. Scholiastae Aeschyli ad hoc in Prometh. v. 1047. κῦμα δὲ πόντῃ τραχεῖ ῥοθίῳ συγχάσειε, exponunt ἐν τραχεῖ, et ἐν σφοδρῷ ῥέθματι. Eustath. in Homer. Odyss. l. p. 1540. OI μὲδ' Ὀμηρον τὸ ῥέθμα ἦτις κλύζον. Schol. Apollon. II, p. 1111. ῥέθιον, τὸ κῦμα. Hesychius: ῥέθιον, ῥέθμα, κῦμα, τὸ μετὰ ἄσφῃ γινόμενον. Schol. Arati Phaenom. pag. 53. Ed. Oxon. ῥέθια, τὰ ῥέθματα. κυρίως δὲ αὶ τῷ κλύζονος ὀρεμῆ. Et ita hic

accipiant Interpretes. Locus Apollonii in nota Cl. Waffé est I, 540. DVCK.

ῥαχίαν] Ita Mff. et Suidas. Herodotus τὴν πλεμμύραν pag. 319. ῥαχίαν vocat. vid. Galenum in Lex. et Fossum. de terra vtitur D. Halicarn. WASS. Cap. 9. haec dixerat κερατὰ χαλεπὰ, καὶ περὶ αὐτῆς πρὸς τὸ πλάγιος τιτραμμένα. Schol. Aeschyli Prometh. v. 712. ῥαχίαις, θαλασσοῖς πέτραις. Scholiastae Morelli in Dion. Chrysolomi Orat. VII. ῥαχίαι, ὁ τραχὺς καὶ λιθῶδης ἀγριαλός· καὶ ἴσως ἀπὸ τῆς ἐκείσε τὸ προσυλλέγον κῦμα οἰοῦν ἐγγυσοῦσθαι. Add. Eustath. ad Homer. Odyss. l. p. 1540. Reipicit huc Plutarch. de Glor. Atheniens. pag. 618. Ὁ παρὰ τὴν ῥαχίαν αὐτῆς τῆς Πόλεως περατάττων τῆς Ἀθηναίας Δημοσθένους. DVCK.

παρ' αὐτῆν] Thomas Mag. in παρὰ e memoria, vel vitio scribarum, ἐτάξαντο παρὰ τὴν θάλασσαν. DVCK.

ἕκ τε γῆς] ἕκ τε τῆς γῆς recte Gr. Articulum infra p. 554. post init. negligit Thucydides. WASS.

προθυμίᾳ — παρακλειευσμῷ] T. Mag. in παρακλειευσμῷ. DVCK. ὁ Βρασιίδας] Plenique Mff. omitunt articulum ὁ; nec adhibet Diadorus pag. 318. Contra Plutarchum de Gloria Atheniensium pag. 347. vbi in verba Homer. ex Ath. et Bas. pro λέγειν scribendum est λέγων, et Tzetzet. Chyl. XII, 389. WASS.

tes istorum nostri paucitati pares esse duco. Insuper et vos obsecro, qui Athenienses estis, et qui experientia nauticum in alios excensum nouistis (quod si quis hostium impetum fortiter sustineat, nec graui fluctuum illistorum strepitu et minaci nauium incurrentium impetu territus recedat, is nunquam per vim summoueri possit,) vt et nunc persistatis, et arcentes hostem ad ipsum littoris salebrofi dorsum, et nos ipsos et locum conferuetis.“

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 329.

11. Cum autem Demosthenes his tantum Athenienses adhortatus fuisset, illi maiorem fiduciam animo conceperunt, et cum ad ipsum mare descendissent, ibi se ad hostes propulsandam acie instructa pararunt. Lacedaemonii vero, motis castris, terrestri exercitu nauibusque XLIII. munitiones aggressi sunt. Illorum autem classis praefectus erat Thrasymelidas Cratesiclis filius, Spartanus. Easque ab ea parte inuasit, qua Demosthenes illos venturos sperabat. Athenienses vero et ipsi vtrinque a terra et a mari hostem propulsabant. Illi vero classem partiti, cum exiguo nauium numero, quod cum maiore ad littus appellere non possent, et caeteras naues interea quiescere iubentes, per vices impetum faciebant, omni que animi contentione et adhortatione vtentes, si quo modo reiectis hostibus munitionem capere possent. Brasidas autem omnium maxime conspicuus exstitit. cum enim esset vnus e trierarchis, et videret propter loci et accessus difficultatem trierarchos et gubernatores, si quam etiam ad partem accedi posse videbatur, formidantes, et cauentes, ne naues confringerent, vociferabatur, dicens non decere ipsos, dum lignis parcunt, munitionem in suo agro ab hostibus exstructam pati. quinimo iubebat ipsos ex nauibus in littus per vim excendere, nauesque confringere; et socios hortabatur, ne pro magnis beneficiis, quae acceperant, suas naues in praesentia Lacedaemoniis largiri dubitarent: sed nauibus in littus impactis, et quauis ratione excensu ex illis in terram facto, et viros et locum in suam potestatem redigerent.

12. Atque ipse quidem his verbis alios instigabat, et cum suum gubernatorem nauem in littus impingere coegisset, ad nauis pontem perrexit. et descendere conatus, ab Atheniensibus est reiectus; multisque vulneribus sauciatus, animi deliquium passus est, eo que collapsus in illud spatium, quod est

Τῶ ἡμετέρῃ πλῆθει] ἔξει λέγειν πλῆθος καὶ ἐπὶ ὀλίγων. Ὁμιχρῶς] Πλήθει τε σφετέρῃ, καὶ ὑπερθεῶ ἀῆμον ἔχοντες. Ἀθηναίους ἔντας] ἄσπερ δὲ τῆς προσηγερίας ἐπέβηκεν αὐτῶν τὸ ἄξιωμα τῆς κατὰ θάλασσαν ἐπιτήμης. Ἐπ' ἄλλας ἀπόβασιν] τὴν κατ' ἄλλαν ἀπόβασιν εὐδοτίας, τὸ, εἴν τις καρτερίας, προσδέχεται θάρσυν, καὶ μὴ φύγη καταπλαγεὶς τῆ φόβῃ τῆς δεινότητος τῆ κατάπλευ, πάντα κινεῖται. ἑσθίον δὲ εἶναι ὁ ἦχος τῆς εὐρείας. Πρὸς αὐτὴν τὴν θαλάσσαν] θαλάσσι ἐπὶ πετρωδῶς τόπος, περὶ οὗ περιεφύγεται ἡ θάλασσα, καὶ ὁ κλύδων, καὶ ἡ τῆς θαλάσσης ὀρμή. ὅθεν τὸ νότιον ὄσθες, ἑσθίον καλεῖται, ὡς ἀπὸ τῆς ἑσθίας τῆς πέτρας. Ἐτάξαιτο] ἐπὶ τῶ παρατάξαιτο, ἢ ἐτάχθησαν, καὶ ὑπερβιάσθησαν. Καὶ ταῖς ναυσὶν ἄμα] ἢ ταῖς τῶν πολεμίων, ἀλλὰ ταῖς ἰαυτῶν. Ἥπειρο δὲ Δημοσθένος προσδέχεται] κατὰ τὸ μέρος τὸ νεῦον ἐπὶ τὸ πετρωδῶς, ὅπερ καὶ προσέδοκα ὁ Δημοσθένης. Διότι ἐκ τῶν πλείοσι προσεχέει] ἐπειδὴ ἡ δύνατον ἦν πλείοσι προσερχίσασθαι, διὰ τὸ πετρωδῶς, διὰ τὸ ὀλίγη ἀρμίσση ναυσὶν, ἢ τὰς ναῦς ἀναπαύσας, ἢ αὐτὸ ἀναπαύμενοι. Καὶ παρακινεῖται] παρακινήσει. Ἐπὶ τῶν ἀσάμενοι] τοὺς ἐναντίας δηλονότι. Πάντων δὲ φανερωτάτος] σπαρταίνοντας καὶ ἐπίθλας ὑπὲρ πάντας ὁ Βρασίδης ἐγένετο ἐν ἑκείνῃ τῇ ἐργῇ εἰς προθυμίαν, καὶ ὅρα ὅτι τοὺς τριηράρχους οὐκ ἔπεισε διὰ τὸ κλεπτόν τῶ χωρὶς, περὶ τῶν νεῶν φυλακισμένων, ὅπως μὴ συντρέψωσιν αὐτάς. Δυνατὸν εἶναι σχεῖν] προσχεῖν. Τῶν νεῶν] ἦσαν, τῶς τῶν νεῶν. Βασιλεύει] αὐτὸν φησὶ ποιῆταις. Ἀντιμεγάλων εὐεργεσίαν] ἐπαύθαι τιμῶν λέγει, ὅν μέλλουσιν ὑπερὸν εὐεργετηθῆναι αὐτοὶ οἱ σύμμαχοι, καὶ τριηράρχη. Ἡ εὐεργεσίαν, ἢν αὐτοὺς εὐεργέτησαν ἢ ἢ οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ὀκειλάντας δὲ] προσπειλάσαντας, καὶ προσερχίσαντας. Ἐπίσταντες] ἐπιστάσαντες. Ὀκειλαί τὴν ναῦν] προσοκλήθη, ἐλθμενίσκου. Ἐπὶ τὴν ἀποβάσσαν] ἢ ἀπὸ τῶν νεῶν ἐπὶ τὴν γῆν ἕξοδος, ἀποβάσσει καλεῖται. Ἐς τὴν παραξείρεσιν] παραξείρεσιν ἐστὶν ὁ ἕξο τῆς

φυλακ. τ. νεῶν] Sc. περὶ, quia naues, de nauibus; καὶ ξυντρίψωσιν, scil. αὐτάς. Vel pro, φυλακῶν ποιούμενοι. BAVER. Reisk. putat, post ξυντρίψωσιν excidisse voces ἔσιν ἄς. GOTTL. λέγων] Alia dixisse narrat Diodor. 318. b. et ἐπιβάσσαν maluit. WASS. Ἀποβάσσαν] Vid. Poll. I, 93. et ibi Interpretes. Ἀποβκ-

θσαν dicit Lucian. Dial. mort. pag. 278. et ἀναβάσσαν ibid. pag. 281. Ἐπιβάσσαν Diodorus Sicul. cum in hac historia, tum alibi. Βάσσαν Plutarch. l. d. Vid. Leopard. XIV. Emendat. IO. DVCK. Ἀποβάσσαν] v. Glossar. GOTTL. Ἐλειποφύχησε] Confer Schol. Aristoph. in Equit. 55. Locum sic adducit Demetrius §. 55. Καὶ πρῶτος ἀναβαίνων ἐπὶ τὴν

εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ ἔξενσχεθεῖσθαι αὐτῆς ἐς τὴν γῆν, οἱ Ἀθηναῖοι ἀνελόμενοι, ὕπερον πρὸς τὸ τροπαῖον ἐχρήσαντο, ὃ ἔησαν τῆς προσβολῆς ταύτης. ^β οἱ δ' ἄλλοι πρὸς θυμῶντο μὲν, ἀδύνατοι δ' ἦσαν ἀποβῆναι, τῶν τε χαρῶν χαλεπότητι, καὶ τῶν Ἀθηναίων μεόντων, καὶ ἔδδεν ὑποχωρέντων. ^η ἐς τῆτό τε περιέστη ἡ τύχη, ὡς Ἀθηναῖος ἰ μὲν ἐκ γῆς τε, καὶ ταύτης Λακωνικῆς, ἀμύεσθαι ἐκείνης ἐπιπλέου-
 τας, Λακεδαιμονίους δὲ, ἐκ νεῶν τε καὶ εἰς τὴν ἑαυτῶν, πολέμιαν ἔσαν, ἐπ' Ἀθηναῖος ἀποβαίνειν. ^κ ἐπὶ πολὺ γὰρ ἐποίησε τῆς δέξης ἐν τῷ τότε, τοῖς μὲν, ἠπειρεῖταις μάλιστα εἶναι, καὶ τὰ περὶ ἀ κρατίστεις, τοῖς δὲ, θάλασσίους τε, καὶ ταῖς ναυσὶ πλείστον προέχεν.

γ. Ταύτην μὲν ἐν τὴν ἡμέραν καὶ τῆς ὑπεραίας μέρος τὴ προσβολῆς ποιησάμενοι, ἐπέπαυτο. καὶ τῇ τρίτῃ ἐπὶ ξύλα ἐς μηχαναῖς παρεπεμφαν τῶν νεῶν τινὰς ἐς Ἀσίνην, ἐλπίζοντες τὸ κατὰ τὸν λιμένα τείχος ὕψος μὲν ἔχειν, ἀποβάσεως δὲ μάλιστα ἔσσης, ἐλεῖν μηχαναῖς. ἐν τῷ τῷ δὲ αἱ ἐκ τῆς Ζακύνθου ἦναι τῶν Ἀθηναίων παραγίγονται ^μ τεσσαράκοντα. προσεβοήθησαν γὰρ τῶν τε Φορκείδων τινες αὐτοῖς τῶν ἐκ Ναυπάκτου, καὶ Χίαι τέσσαρες. ὡς δὲ εἶδον τὴν τε ἠπειρον ὀπλιτῶν περιπέλειον, τὴν τε ἰῆτον, ἐν τε ^π τῷ λιμένι ἔσας τὰς ναῦς, καὶ ἐκ ἐκπλέσας, ἀπορήσαντες, ^ο ὅπῃ καθορμίσωνται, τότε μὲν ἐς ^ρ Πρώτην τὴν νῆσον, ἢ ἔ πολλὸν ἀπέχει, ἔρημος ἔστα, ἐπλευσαν, καὶ ἠύλισαντο. ^ι τῇ δ' ὑπεραία παρα-

f Ἐς τὴν θάλα. Reg. Cass. Aug. ἐπὶ Mosqu. g οἱ δ' ἄλλοι Gr. Antea Mosqu. def. ἰχρῆς. δ, sed spatium relicto, tribus notis positis ~ ~ ~. h Ἐς τῆτό τότε περ. Reg. i μὲν omittit Gr. k Ἐπιπολὸν γὰρ ἐπὶ τῆς Μαιγ. Ar. Sed hic verborum sensus: ἐν τῷ τότε χρόνῳ μάχης τῆς δέξης ἐπίδοσις ἀμφοτέρω ἰπίαι, τοῖς μὲν Ἀθηναῖοις, ὅτι ἠπειρεῖταις, καὶ τὰ περὶ ἀ κρατίστοι γενέσθαι ἴδιον ἐν τῷ κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων μάχης τοῖς δὲ Λακεδαιμονίοις, ὅτι θάλασσοι, καὶ ταῖς ναυσὶ πλείστον προέχον ἐν τῷ κατὰ τῶν Ἀθηναίων μάχης ἴδιον. Vel sic: ἐν τῷ τότε χρόνῳ μάχης ἀμφοτέρω τῆς δέξης ἐπίδοσις ἐποίησαν. καὶ γὰρ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐν τῷ τότε μάχης κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων συναφθῆναι, ὅτις θαλάσσοι, καὶ τὰ ναυτικὰ κρατίστοι, ἑκείναι ἠπειρεῖταις μάλιστα, καὶ τὰ περὶ ἀ κρατίστοι γενέσθαι ἴδιον ἔσαν. πάλιν δὲ, οἱ Λακεδαιμονιοὶ, εἰς τῶν ἠπειρεῖταις μάλιστα, καὶ τὰ περὶ ἀ κρατίστοι ἰσορροποῦντο, θαλάσσοι, καὶ ταῖς ναυσὶ πλείστον προέχον ἴδιον ἔσαν. Ar. Por. Vide etiam Anon. Huf. Ἐπιπολὸν etiam Cass. Gr. Aug. l ἔχειν legisse videtur Valla. m Πεντάκοντα Cl. Παραγίγονται τεσε. Reg. n τῷ δεστ Ar. C. Dan. o ὅπῃ Cass. Aug. ὅπῃ Mosqu. qui ex, ἀπορήσ. et καθορμίσωνται. p Πρώτη Aug. Πρωτῆ, ἔξεντίας, νῆτος etc. Steph. περὶ πύλων. Vide Anon. πρῶτην Cl. in marg. q τῇ δὲ ὅς. Gr.

ἀποβάσθαι, εἰλεποψ. Sed aliter Mss. recte. Dion. Halic. II, 134. εἰς τὴν παρεῖ. Herodotus VII, 229. Ἀριστόδημον λοιποφυχίοντα λειψήναι. vbi pro μέγιστον vel inuito Mediceo legendum ὀφθαλμιώντες ἐς τὸ ἴσχετον. wass. Vulgarum lectio-
 nem ἰλαποψύχησι confirmant Pollux III, 106. Demetrius Phaler. Plutarchus et Diodorus. De περιεχειριστῆ rursus Scholiastes ad VII, 34. quo reflexit Pollux I, 124. Suidas et Hesychius, apud quem est περιεχειρισίον. DVCK.

οἱ δ' ἄλλοι πρὸς θυμ.] Locum hunc respicit Plutarchus in Ἰσθλο de Gloria Athen. vbi Thucydidem illustri cohortestavit elogio. Vide Iudicia Autorum de Thucydide huic Editioni praefixa. HVDS.

Περιέσθη] Huc spectat Diodorus XII. p. 318. Θαυμάσαι δ' ἄν τις τῆς τύχης τὸ παραδέξον, καὶ τὴν ἰδιότητα τῆς περὶ τὴν Πύλον διαδέσσης. Ἀθηναῖοι μὲν γὰρ ἐκ τῆς Λακωνικῆς ἀνυμνοῦντο τῆς Σπαρτιάτας, ἐξάτων. Λακεδαιμονιοὶ δὲ τὴν ἴδιαν χάραν ἔχοντες, ἐκ τῆς θαλάττης προσέβαλον τοῖς πολέμοις· καὶ τοῖς μὲν περὶ ἀ κρατίστοι θαλαττοκρατεῖν συνέβαινε, τοῖς δὲ κατὰ θάλατταν πρῶταῖοι, τῆς γῆς ἠπειρεῖταις τῆς πολέμου. wass.

Ἐκ νεῶν] Haec leuiter insteclit Diodorus pag. 318. Mox ἰπῆσι opinor scribendum, vt alias. wass.

Ἐπὶ ποδὶ γὰρ etc.] Lacedaemonii ante pugnam Leuetricam se nunquam pedestri proelio victos gloriabantur: et quae Athenientes Demolthene duce ad Sphaeteriam insulam gefissent, belli potius solum quoddam, quam victoriam fuisse. Pausan in Atticorum primo, p. 12. HVDS. Valla vertit: Nam fore eo tempore de vrisque salis opinio erat, vt hi mediterranei pedestribus copiis longe praestantissimi essent, illi inter maritimos plurimum re nauali praecellere. Stephanus ibi ad verba τοῖς μὲν haec adnotat: De Lacedaemoniis intellegendum existimatur, quod priore loco dicit: de Athenien- sibus, quod posteriore. Sed Scholias Gr. quamuis et ipse

de hoc assentiatur, aliam expositionem affert, istam videlicet: Lacedaemonios pedestri pugna semper antea fortissimos, nunquam in nauali fortissime rem gerere: et Athenienses, quorum magna in nauali praestantia esse soleret, tunc in pedestri praestantissimos esse. Sed, nisi aliter scriptum locum istum habuit, ita potuisse exponere non videtur. Haec Stephanus. Mihi locus, etiam retenta recepta lectio, hanc paraphrasin Scholiastae recipere videtur. Certe Diodorus illum eadem sententia paraphrasit; quamquam paullo insolentius pro eo, quod apud S. bollasien est ἔνν εἰ; τὴν ναυμαχίαν κρατίστοις εἶναι, dicit θαλαττοκρατεῖν. DVCK.

Ἐπίοι τῆς δέξης] Locum expl. Abresch. 383. GOTTL.

Ἐπιπολὸν ἐκ. τ. δέξ.] Etiam Schol. vt Abresch. legisse videtur, τὰ τῆς δέξης. Sensus simplex esse videtur: multum gloriae asserere tunc temporis, (non omnino, non semper, sed in illa causa Pylia, illis, et Atheniensibus, quod (nunc) essent continentis propugnatores, et terrestri certamine potiores; his (Lacedaemoniis,) quod essent (nunc, iam, in hac causa,) nauales, et mari pollerent. In Schol. ad vi. i. pro ἀποροπαίω haud dubie legendum, ἐπὶ τρ. BAVAR.

Ἀσίην] Fallo insulam vocat Loydus. Lucianus VIII, 195. Quas Asiae cautes, et quas Chios alperat vndas. Vbi repouendum Ἀσιε ex 2. Mss. Mela, in Ἀσινεο flumen Pamulium. In Cyparisio, Alpheus. Nomen dedere vides in litore itae, neque aliter Plin. Emendationem egregie firmat Auctor Itinerar. Anon. Hinc Ἀσινες scopulos cauti, Ἀσινεαρχη minacis Linguimus. Strabonis Ep. τῆ Μεθάρω συναχθῆς ἐστὶν ὁ Ἀκείρας ἀρχα, ἕσα ἀρχὰ τῷ Μεσσηνιακῷ κόλπῳ· καλεῖται δ' Ἀσιαιος, ἀπὸ Ἀσίνης πόλεως. Aliud etiam agit Berkeleyus ad Stephanum. Solus, inquit, Scylax Laconicam agnoscit. Idem enim dicere tradit Xenophon Hist. Gr. VII. p. 618. ne Thucyd. Scholiasen et alios memorem. vid. Polybium p. 511.

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 329.

inter ipsos remiges et proram, clypeus eius in mare decidit. cum autem in terram delatus fuisset, Athenienses eum susceperunt, et postea in tropaeo sunt visi, quod propter victoriam ex hac *hostium* oppugnatione partam erexerunt. Caeteri vero magna quidem animi alacritate exscendere conabantur: sed non poterant, cum propter locorum difficultatem, tum etiam propter Atheniensium praesentiam, qui hostium impressionem sustinebant, neque loco cedebant. Tunc autem tanta fortunae commutatio facta est, vt Athenienses quidem, ex terra, eaque Laconica, Lacedaemonios, nauibus infestis contra se venientes, propulsarent; Lacedaemonii vero, ex nauibus, et in suum agrum, tunc hostilem, contra Athenienses descendere conarentur. * Ingens enim gloriae accessio eo tempore facta est, his quidem, quod maxime mediterranei, pedestribus proeliis praestantissimi visi fuissent; illis vero, quod maritimi esse rerumque nauticarum peritia longe praestare visi fuissent.

13. Hoc igitur die, et sequentis parte, cum *Lacedaemonii* aliquoties hostis munitionem adorti fuissent, eius oppugnandae finem fecerunt. Tertio die naues aliquot Asinam dimiserunt, ad comparandam materiam ad machinas faciendas; quod eam muri partem, quae portum spectabat, et quae alta quidem erat, sed tamen praecipue locum exscensionis in terram faciendae opportunum habebat, machinis a se captum iri sperarent. Interea vero **quadraginta Atheniensium naues ex Zacyntho aduenerunt; nam accesserant illis auxilio aliquot praesidiariae, quae Naupacti erant, et quatuor Chiae. Sed cum *Athenienses* vidissent et ipsam continentem, et insulam militibus armatis refertam, et naues, quae in portu erant, non prodire, ambigentes quonam appellerent; tunc quidem ad Proten insulam, quae non multum distabat, et deserta erat, contenderunt, ibique castris positis pernoctarunt. Postero die, vt

* Ea enim de vtrisque id temporis opinio erat, quod hi in terra pedestribusque pugnis validissimi incitatique essent; illi in mari et re nauali exercitissimi. *Acacius* etc. HVDS. ** Sexaginta *Valla*; quasi legitur *εξιμόντα*. Vid. *Annos*. HVDS.

εξεσίαις τῆς νεῶς τόπος, καθ' ὃ μέρος ἐκείνι κώπαις κέχρηται. ἔτι δὲ τὸ τοῦ ἀκρότατου τῆς πρύμνης καὶ τῆς πρῶρας. Πρὸς τὸ τροπαεῖον ἐχρήσαντο] ἀντὶ τῶ τροπαεῖου ἐχρήσαντο αὐτῆ, ἢ ὑποτροπαεῖω καὶ αὐτὴν ἐσησαν πλείονος ἕνεκα κόσμου καὶ δόξης. Τῆς προσβολῆς ἀντὶ τῆς μάχης. Οἱ δ' ἄλλοι] Λακεδαιμόνιοι δηλονότι. Καὶ τῶν Ἀθηναίων μενόντων] ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ἀμνημονεῖν πρὸ τῆ φρεσῆς, ὃ ἐποίησαν, καὶ μὴ εἶναι μὴδὲνα τῶν Λακεδαιμονίων ἀποβῆναι ἀπὸ τῶν νεῶν ἐς τὴν γῆν. τὸ δὲ, καὶ οὐδὲν ὑποχρησθέντων, ἀντὶ τῆ κατ' οὐδὲν ὑποχρησθέντων. Ἐς τὸ τοῦ περιέσει ἢ τύχη] ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ἐς τὸ τοῦ περιέσει ἢ τύχη Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις, ἅτε Ἀθηναίαις μὲν ἐκ τῆς Λακωνικῆς ἀντιτάττεσθαι Λακεδαιμονίοις. Λακεδαιμονίαις δὲ, ἐπὶ τὴν γῆν τὴν αὐτῶν ζητεῖν ἐκ νεῶν ἀποβῆναι, καὶ τὸ τοῦ καλύσεσθαι. κατὰ πολὺ γὰρ ἐν τοῖς χρόνοις ἐκεῖνοις ἔρρεπε τὰ τῆς δόξης τοῖς μὲν Λακεδαιμονίοις εἰς τὰ περὶ μελίτοις ἔσιν ἀελ, οὖν δοκεῖν εἰς τὴν ναυμαχίαν κερταίσις εἶναι τοῖς δὲ Ἀθηναίοις, εἰς τὰ ναυτικὰ τεχνίταις οὖσιν ἀελ, οὖν δοκεῖν ἀρίστοις εἶναι τὰ περὶ ἀ. Καὶ τῆ τρίτη ἐπὶ ξύλα] ἀντὶ τῆ ἐπὶ ξύλα ἐπιτίθειαι πρὸς μηχανὰς, ποιηθησομένης εἰς καθάρσειν τοιχῶν. ἢ δὲ Ἀσίγη, πόλις ἐπὶ Λακωνικῆ. Τὴν τε νῆσον] τὴν Σφακτηρίαν. Ἐν τε τῆ λιμένι ἔσας τὰς ναύς] τῶν Λακεδαιμονίων δηλονότι.

Herodot. VIII, 73. Pausaniae tempore prorsus intercederat. wass. De loco Lucani lege, quae ibi nuper scripsit Doctissimus Oudendorpius. DVCK.
Ἐλπίζοντες] In priori parte pro *νομίζοντες*, in altera, *sperantes*. Abresch. 385. GOTTL.
Ἀπεβάσεως] Poterat dicere *ἀπέβασιν δὲ μάλιτα*. v. Abresch. I. c. variavit autem *syntaxis*. GOTTL.
Ἀποβάσει — ἔσει] Si pro *ἀπέβασιν* dictum esse volebant, addere etiam debebant, *ἔσει* esse pro *ἔχον*. Sed tota animaduersio superuacua est. Nec vero quidquam cogit, *ἐλπίζοντες* in priori membro esse pro *νομίζοντες*. Quorsum enim diceret, hostes putasse, satis altum esse murum? Ineptum vero! Si de propugnatoribus dicat, audiam; et tamen interpreter, sperabant, idoneam fore altitudinem muri; at de oppugnatoribus; frigeat. Sensus est, ac si foret, *ὑψος μὲν ἔχον*. *sperabant*, se capere posse machinis, etiam satis altum. BAVER.

Πρωτήν τεσσαράκοντα] *Πεντήκοντα* reponendum esse existimat *Ac. Port.* nam ex pag. 228. liquet, nauium numerum (postquam aduenerint naues viginti Athenis missae) fuisse 70. ideoque nisi pro μ scribamus ν , ratio numeri istius et summa ista non constaret. HVDS.
Πρωτὴν τὴν ν.] *Πρωτὴν* cum maiuscula reposui, cum antea *πρωτὴν* legeretur. quod leue mendum (vt ait *Palmerius* *Exercitation. p. 51.*) induxit *Vallam*, vt verteret in *primam insulam*. *Πρωτὴν* autem esse proprium insulae nomen, patet ex articulo *τὴν*, aliter dixisset *Tibucydides* *ἐς πρώτην νῆσον*. Nam licet forte ea insula id nomen habuerit ex situs ordine, quando non habuit aliud proprium nomen, non ex significatione Latine debet dici *prima*, sed vt Ionat Graeco *Prote*. Manet etiam hodie eius nominis vestigium; vocatur enim *Prodenc*. HVDS.
Παρεσκευασ.] v. Abresch. 385. GOTTL.

συνεπαύμασι δὲ ἐπὶ ναυμαχίῃν, ἀνήγοντο, ἣν μὲν ἀντεκπλεῖν ἐθέλωσι σφίσι ἐς τὴν εὐρυχωρίαν εἰ δὲ μὴ, ὡς αὐτοὶ ἐπεκπλευτήμασι, καὶ οἱ μὲν ἔτε ἀντανήγοντο, ἔτε, δὲ ἐδενόθησαν, φερέσθαι τὰς ἐσπλῆς, ἔτυμον πεισύντες ἢ ἠσυχάζοντες δ' ἐν τῇ γῆ, τὰς τε ναῦς ἐπλήζον, καὶ παρασκευάζοντο, ἣν ἐσπλήη τις, ὡς ἐν τῷ λιμένι, ὄντι δ' ἢ σμικρῶ, ναυμαχήσοντες.

ὦ. Οἱ δ' Ἀθηναῖοι, γνότες, καὶ ἐκάτερον τὸν ἐσπλεν ἀρμησαν ἐπ' αὐτὰς, καὶ τὰς μὲν κλείεις καὶ μετεόρας ἠλῆ τῶν νεῶν καὶ ἀντιπέρους, προσπεσόντες, ἐς Φυγὴν κατέστησαν, καὶ ἐπιδιόμεντοι, ὡς γ' διὰ θραχίης, ἔφρασαν μὲν πολλὰς, ἄ πέντε δ' ἐλάβον, καὶ μίαν τῆτιν αὐτοῖς ἠ ἀνδρῶν τῆς δὲ λοιπαῖς ἐν τῇ γῆ καταπεφουγκύεις ἐνέβαλλον. αἱ δε, ἢ καὶ πληρέμενοι ἐτι, πρὶν ἀνάγκησθαι, ἐπόπτοντο. καὶ τῆσιν καὶ ἀκούόμενοι, κενὰς εἰλικον, τῶν ἀνδρῶν ἐς Φυγὴν ἀρμημένων. ἢ ἐρότες οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ περικλυθῶτες τῷ πάθει, ὅτι ἑ περ' αὐτῶν οἱ ἀνδρες ἀπελαμβαίνοντο ἐν τῇ νῆσῳ, παρεβόθησαν καὶ ἐπισθενήσαντες ἐς τὴν θάλασσαν ζύν τοῖς ὅπλοις ἀνθεῖλαν, ἀντιλαμβανόμενοι τῶν νεῶν. καὶ ἐν τῷ τῶν κενωλόνθαι ἰδοῦσι ἑκαστος, ὃ μὴ τῆτι καὶ αὐτὸς ἐργῶ παρῆν. ἐγένετό τε ὁ φόβος μέγας, καὶ ἀντιλαμψόμενος τῷ ἑκατέρω τρόπῳ περὶ τὰς ναῦς. οἱ τε γὰρ Λακεδαιμόνιοι ὑπὸ προθυμίας καὶ ἐκπλήξσεως, ὡς εἶπῆν, ἄλλο ἔδεν ἢ ἐν γῆς ἐναυμάχην. οἱ τε Ἀθηναῖοι, κρατῦντες, καὶ βλοόμενοι τῇ παρῆσιν τύχη ἢ ὡς ἐπιπλεῖσιν ἐπεξελεθεῖν, ἀπὸ νεῶν ἐπεζομάχην. πολὺν τε πόιον παρασχόντες ἀλλήλοις, καὶ τραυματίσαντες, διεκρίθησαν. καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰς κενὰς ναῦς, πλὴν ἢ τῶν τοπρῶτον ληφθεῖσάν, διέσωσαν. κατὰ τῶν δὲ ἐκάτεροι ἐς τὸ στρατόπεδον, οἱ μὲν ἢ τροπαῖον τε ἔστησαν, καὶ νεκρὰς ἀπέδωσαν, καὶ ναυαγίῳν ἐκράτησαν καὶ τὴν νῆσον εὐθύς περιέπλεον, καὶ ἐν Φυλακῇ εἶχον, ὡς τῶν ἀνδρῶν ἀπειλημένων. ἢ οἱ δ' ἐν τῇ ἡπειρῷ Πελοποννήσιοι, καὶ ἀπὸ πάντων ἠδὲ βεβροθηκότες, ἔμενον κατὰ χώραν ἐπὶ τῇ Πύλῳ.

ιβ. Ἐς δὲ τὴν Σπάρτην ὡς ἠγγέλθη τὰ γεγενημένα κ' περὶ Πύλον, ἔδοξεν αὐτοῖς, ὡς ἐπὶ ξυφορῇ μεγάλη, τὰ τέλη κατὰ βάντας ἢ ἐς τὸ στρατόπεδον, βλασειν μ' πρὸς τὸ χεῖμα, ἐρῶντας, ὃ, τι αὐτοῖς δοκῆ. καὶ ὡς εἶδον ἀδύνατον ὄν τιμαρῆν τοῖς ἀνδράσι, καὶ κινδυνεῖσιν ἢ ἐκ ἐβόλοντο, ὑπὸ λιμῷ τι παθεῖν αὐτὰς, ἢ ὑπὸ πλήθους ὀ βιασθέντας, ἢ κρατηθέντας, ἔδοξεν ἢ αὐτοῖς, πρὸς τὰς στρατηγὰς τῶν

γ Εἰ Gr. δ ἠσυχάζοντες δι' ἐν Reg. Gr. (Mosqu.) Et mox εἰ δὲ Ἄθην. γν. Gr. ε Τὰς ναῦς Cl. ν Οὐ μικρῶ Cl. Gr. ζ Καθῆκόντων Ar. C. Reg. Cass. Gr. η Διαβραχίης Alt. Flor. Basf. Steph. I. et plerumque διατράχης. Hulf. Διαβραχίης Cass. Διαβραχίης Aug. ζ Πῆτι τῷ Ἰλαθον Ar. C. Reg. Cass. Gr. θ Ἀνδρῶν Gr. Ἀνδρῶν Mosqu. et mox, ἐνέβαλον. ἢ Καὶ deest Reg. ἢ παρ' αὐτῶν Dan. Mosqu. δ Ἐπισθενήσαντες Ar. C. Cass. Cl. Gr. Flor. Cass. Reg. Div. Aug. In Cass. Super Ite rec. manus scripserat ἀντι. ε Ἐκατέρω Reg. Gr. f Ἐπὶ πλεῖστον C. Πε ἐπὶ πλεῖστον Cass. Gr. Ἰσπειρηκότων Reg. γ Τῶν πρώτων Ar. C. Τῶν τῷ πρώτων Cass. Aug. ἢ Τροπαῖον Ἰσηαν Ar. C. ι οἱ δὲ ἐν Gr. οὐδ' ἐν τ. Mosqu. κ Περὶ τὸν Πύλον Ar. C. Dan. ι Ἐπὶ Ar. C. Dan. η Παραχρημα Marg. Ar. C. Cl. Gr. Mosqu. Aug. Reg. Cass. Dan. In margine manu recenti γρ. πρὸς τὸ χεῖμα Cass. η Οὐκ ἐβόλοντο, ἢ ὑπὸ λιμῷ etc. Ar. C. Mosqu. Aug. Reg. Cass. Gr. Dan. et hic λοιπῶ. ο βιασθέντας κρατηθέντας Ar. C. Cass. Gr. βιασθέντας ἢ κρατηθέντας Cl. Aug. Sic quoque Cass. et in marg. recenti manu γρ. κρατηθέντας. Reg. et Dan. βιασθέντας κρατηθένται. Et ita Mosqu. ρ Λύτος Reg.

ἣν μὲν ἀντεκπλεῖν ἐθέλωσι σφίσι] H. Stephanus in Animadversif. ad Lib. de Dial. pag. 23. Scholiaften sequens, hoc quoque inter ἀναποκρίστα refert. Sed evidentiore est haec figura in plerisque aliis, quae ibi collegit, quam in his verbis Thucydidis. Plura exempla suppeditabunt Budaeis ad l. 2. D. de Orig. Iur. pag. 76. Edit. Vascos. et Vossius Institution. Orator. IV, 1, 12. DVCK.
ἣν μὲν ἔβλε.] Si μὲν absit, aut δὴ eius loco sit, non fuerit anacoluthon; sed μὲν addito, deest vtrique consequens, facile tamen supplendum. BAYER.
Σμικρῶ] Gr. Cl. malo exemplo μικρῶ. Olim Σμικρὸς, inquit Eustath. Attici ζ in σ mutarunt. Apud Herodotum pro σμικρῶν minus recte μάραθῶν ex Mediceo terponit Cl. Gronovius: Memorandum ita vsum esse scio. In hac voce vtriusque auctores lingua servant ζ vel σ. Immo Homerum Σμικρὸς, Ἐβέννημιάνων, Σμικρὸς ἔξ ἔβλασται reliquille admodum probabilis est. vid. Aelium Dionysium apud Eustath. et Notitium etiam Σμικρὸς. vid. Etymologium. WASS.

Ἐν τῷ κενωλόνθαι ἰδοῦσι ἑκαστος] Vid. ad II, 9. DVCK.
πρὸς τὸ χεῖμα] Valla legit παραχρημα: nam vertit, quamprimum. Et sic plerique Mss. πρὸς τὸ χεῖμα Fortius vertit ex tempore, Clar. Waff. pro tempore: quod III, 29. est βεβούλευσαι ἐν τῶν παρόντων. Βλασειν πρὸς τι etiam est deliberare et statuere de re aliqua, et si hoc frequentius dicitur περὶ τινος βλασειν. Thucyd. I, 81. et IV, 87. Πρὸς τὰδε βεβούλευσθε εἴ. Aeschyl. Prometh. 1029. Πρὸς ταῦτα βέλευε. DVCK.
πρὸς τὸ χεῖμα] Alii παραχρημα. Sed vulgata recte habet. v. Abresch. 386. GOTTL.
Βλασειν πρὸς τὸ χρ. rel.] Quia sequitur, ὅ τι αὐτοῖς, malim πρὸς referre ad ἐρῶντας alioqui melius iungatur, πρ. τὸ χρ. βυλ. e vel consulere. Nisi forte ἐρῶντας est glossema, explicatur vel supplementis illud, πρ. τὸ χρ. Aut consulto ita medium inferuit ipse Thuc. quod referretur et ad πρ. τὸ χρ. et ad βλασειν. Hoc placet. BAYER.
βιασθέντας, ἢ κρατηθέντας] Recte, opinor, Codd. qui habent βιασθέντας κρατηθένται. WASS. Pro hac scriptura est numerus

ad nauale proelium instructi, in altum vela fecerunt, ut pugnarent, si contra se in apertum mare venire voluissent: sin minus, ut ipsi in portum ingrederentur. Illi vero nec obuiam ipsis in altum processerunt, neque, quemadmodum constituerant, portus ostia obstruxerunt: sed in terra se continentes, naues complebant; seque ad nauale proelium in portu non paruo committendum parabant, siquis ingredi voluisset.

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 329.

14. Athenienses vero hac re cognita ab utroque portus ostio impressionem in ipsos fecerunt; et inuecti in complures ipsorum naues a terra iam remotas; et aduersis prioris venientes, in fugam vertunt; et insequuti, quod breue spatium inter eos esset, multas quidem fregerunt, quinque vero ceperunt, et harum vnā cum ipsis viris: in caeteras vero, quae ad terram confugerant, impressionem fecerunt. aliae vero, dum adhuc instruerentur, antequam in altum prouerentur, ab Atheniensibus lacerabantur. Nonnullas etiam, ex quibus homines aufugerant, suis nauibus alligarunt, et vacuas traxerunt. Quae conspicientes Lacedaemonii, et cladem istam aegerrime ferentes, quod ipsorum ciues ab hostibus in insula interciperentur, ad opem illis ferendam veniebant. et armati in mare ingredienties, suas naues manibus apprehendebant, et ad se retrahebant. Et in eo vnusquisque existimabat, res impeditas fuisse, quibus gerendis et ipse non interfuisset. et ingens tumultus, * et ab utrorumque moribus diuersus circa naues existit. Nam et Lacedaemonii prae studio et formidine nihil aliud (vt ita loquar) quam nauale proelium e terra faciebant. Et Athenienses, qui victores erant, et qui praesenti victoriae fortuna quam longissime progredi volebant, ex nauibus pedestrem pugnam mittebant. cum autem multo labore se ipsos mutuo fatigassent, et multa vulnera vtro citroque intulissent et accepissent, diremti sunt, et Lacedaemonii naues inanes, illis exceptis, quae initio captae fuerant, seruarunt. Cum autem utriusque in sua castra se recepissent, illi quidem tropaeum erexerunt, et caesorum cadauera restituerunt, nauiumque fractarum tabulis sunt potiti; insulamque protinus classe circumire coeperunt, eamque custodiebant, quod viri in ea intercepti essent. Peloponnesii vero, qui in continente erant, et qui ex omnibus regionibus ad opem suis ferendam iam conuenerant, castris ad Pylum positos se in suo loco continebant.

Mense adhuc Maio.

15. Cum autem rerum ad Pylum gestarum nuntius Spartam allatus fuisset, placuit ipsis Lacedaemoniis, quippe quod respublica magnam cladem accepisset, vt summi Magistratus in castra se conferrent; et, rebus inspectis, pro tempore constituerent, quicquid agendum videretur. Illis vero, cum animaduertissent nulla ratione suis succurri posse, nec in discrimen illos adducere vellent, ** ne vel fame premerentur, vel multitudine opprimerentur, vel in eorum potestatem redigerentur, placuit, induciis

* Commutata amborum ad naues forma pugnandi. *Valla*. Immutato genere pugnae utriusque partis. *Acacius*. *HYD5*. ** Vt aut fame etc. *Valla* et *Acacius*. *IDEM*.

Ἦν μὲν ἀνεκτελεῖν ἐθέλωσι σοῖσι] τὸ σχῆμα ἀναπαύδοτον. καὶ Ὀμηρος, Ἄλλ' εἰ μὲν δώσωσι γέρας μεγάθυμοι Ἄχαιοι, Ἄρσιντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται. Εἰ δὲ κὲ μὴ δώσωσι, ἐγὼ δὲ κεν αὐτὸς ἔλωμαι. Καὶ οἱ μὲν] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Οἱ δ' Ἀθηναῖοι γινώσκεις] τὴν βολὴν ἐκείνων δημοσίη. ΚΑὲ ἑκάτεροι τὸν ἴσπλον] ἦσαν, τὸν τε κενὸν καὶ τὸν πλατὺν. Καὶ ἐν τούτῳ κενώσασθαι] ἐν τούτῳ ἐδοκέε κενώσασθαι ἑκάτος τὰ πράγματα. ἐν τῷ ἑκάτῳ μὴ εὐφραδέησαν. Ὡς ἐπιπλεῖσθαι ἐπιξέλασθαι] πλεῖον ἐργάσασθαι. Καὶ ἐν φοικῆν εἶχος] τὴν γῆσον δημοσίη. Οἱ δ' ἐν τῇ ἡπείρῳ Πελοποννήσοι] οἱ τε ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ἄλλων ζυμμάχων αὐτοῖς προσελθόντες ἴδι. Τὰ τέλη καταβάνας] τοὺς ἀρχοντας τῶν Σπαρτιατῶν. Τὰ περὶ Πύλον] καλῶς ἢ προσθήκη,

rus *MJ*. In vulgata ἀπὸ κοινῆς repetendum est τὶ παθῆν. Ἦ βίασθῆναι ἢ κρατηθῆναι] Melior haud dubie lectio *Codd*. *DVCK*. Ἦ βιασθῆναι; κρατηθῆναι; ne synonyma dilinguantur. *BAVER*.

Αθηναίων, ἢ ἔθελωσι, σπονδὰς ποιησαμένους τὰ περὶ Πύλου, ἀποσείλαι ἐς τὰς Αθήνας πρέσβεις περὶ ξυμβάσεως, καὶ τὰς ἀνδρας ὡστάχιστα πειρᾶσθαι κομίσασθαι.

15. Δεξαμένων δὲ τῶν στρατηγῶν τὸν λόγον, ἐγίνοντο σπονδαὶ τοιαύδε. Ἰλακεδαιμονίους μὲν τὰς ναῦς, ἐν αἷς ἐναυμάχησαν, καὶ τὰς ἐν τῇ Λακωνικῇ πάσας, ὅσαι ἦσαν μακρᾶι, παραδῆναι κομίσαντας ἐς Πύλον Αθηναίσις, καὶ ὄπλα μὴ ἐπιφέρειν τῷ τειχίσματι, μήτε κατὰ γῆν, μήτε κατὰ θάλασσαν. Αθηναίσις δὲ τοῖς ἐν τῇ νήσῳ ἀνδράσι σίτον ἑᾶν τὺς ἐν τῇ ἠπείρῳ Λακεδαιμονίους ἐκπέμπειν τακτὸν, καὶ μεμαγμένον, δύο χοῖνικας ἐκάτω Ἀττικὰς ἀλφίτων, καὶ δύο κοτύλας οἴνου, καὶ κρέας. Θρασύποντι δὲ, τέτων ἡμίσεια ταῦτα δὲ, ὀρώντων τῶν Αθηναίων ἐσπέμπειν καὶ πλείον μὴδὲν ἐσπλεῖν λάθρα. Φυλάσσειν δὲ καὶ τὴν νῆσον Αθηναίσις μὴδὲν ἦσσαν, ὅσα μὴ ἀποβαίνοντας καὶ ὄπλα μὴ ἐπιφέρειν τῷ Πελοποννησίων στρατῷ, μήτε κατὰ γῆν, μήτε κατὰ θάλασσαν. ὅ, τι δ' ἂν τέτων παραβαίνωσιν ἐκάτεροι καὶ ὀτιῶν, τότε λελύσθαι τὰς σπονδὰς. ἐσπέισθαι δὲ αὐτὰς μέχρις οὗ ἐπανέλθωσιν οἱ ἐκ τῶν Αθηναίων Λακεδαιμονίων πρέσβεις. ἀποσείλαι δὲ αὐτὰς τείρει Αθηναίσις, καὶ πάλιν κομίσαι. ἐλθόντων δὲ, τὰς τε σπονδὰς λελύσθαι ταύτας, καὶ τὰς ναῦς ἀποδῆναι Αθηναίσις ὁμοίαις οἷα σπερ ἂν παραλάβωσιν. Αἱ μὲν σπονδαὶ ἐπὶ τέτοις ἐγένοντο, καὶ αἱ νῆες παρεδόθησαν, ἕσται περὶ ἐξήκοντα, καὶ οἱ πρέσβεις ἀπετάλησαν ἀφιόμενοι δὲ ἐς τὰς Αθήνας, ἔλεξαν τοιαύδε.

16. ἘΠΕΜΨΑΝ ἡμᾶς οὗτοι Λακεδαιμόνιοι, οὗτοι Αθηναῖοι, περὶ τῶν ἐν τῇ νήσῳ ἀνδρῶν πράξοντας, ὅ, τι ἂν ὑμῖν τε ἀφελίμον ὂν τὸ αὐτὸ παίθωμεν, καὶ ἡμῖν ἐς τὴν ξυμφερόν, ὡς ἐκ τῶν παρόντων, κόσμον μάλιστα μέλλη οἶσιν. τὺς δὲ λόγους μακροτέρους ἔπαρά τὸ εἰωθὸς μὴ κενῶμεν, ἀλλ' ἐπιχάρισσον ἂν ἡμῖν, οὗ μὲν βραχυῖς ἀρκῶσι, μὴ πολλοῖσι χρῆσθαι, πλείοσι δὲ, ἐν ᾧ ἂν καιρὸς ἢ διδάσκοντάς τι τῶν πρῶτων λόγοις τὸ δεόν πράσσειν. λάβετε δὲ αὐτὰς μὴ πολεμίας, μὴδ' ὡς ἀξύνετοι διδασκόμενοι, ὑπόμνησιν δὲ τῆ καλῶς βελεύσασθαι πρὸς εἰδότηας ἠγησάμενοι. ὑμῖν γὰρ εὐτυχίαν τὴν παρῶσαν ἔξει καλῶς θεσθαι, ἔχουσι μὲν, ὡν κρατεῖτε, προσλαβῶσι δὲ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ μὴ καθεῖν, ὅπερ οἱ ἀήθως τὶ ἀγαθὸν λαμβάνοντες τῶν ἀνθρώπων· αἰεὶ γὰρ τῶ πλέονος ἐλπίδι ὀρέγοντο, διὰ τὸ καὶ τὰ παρόντα ἀδοκῆτως εὐτυχῆσαι. οἷς δὲ πλείστα μεταβολαὶ ἐπ' ἀμφοτέρω ξυμβεβῆκασιν, εἰκασι

q θάλασσαν Ar. C. Dan. r Pro κατὰ τὸ περὶ Πύλου. Fr. Portus. Huds. s ὅ, τι τάχιστα duabus vocibus Codd. Mss. Huds. t στρατιωτῶν Ar. C. Reg. Gr. Dan. u ἐγίνοντο Ar. C. Huds. (Aug.) Puto, voluisse scribere, ἔγινοντο, ut in Reg. Cass. Dan. Gr. x τῇ omittit Cl. y ὅτι οἰοῦμαι Marg. z ἔλεμνον Gr. Antea Mosqu. τὰ ἔλα, et mon, τὰ ἐν νήσῳ et paullo post, pro ἔλεμνον, in marg. ἀποτῆ. σ Κοτύλας Reg. b πλείον Gr. πλείον μὲν Mosqu. et antea, πλείον et mox d. μὴ post δε. c Πελοποννησίων Cass. Aug. d ὅτι Ar. C. ὅτι Altd. Flor. Bas. ὅτι Dan. e μέχρι Cass. Aug. Gr. Mosqu. f οἱ δεσθ Reg. g οἱ λακεδ. Cl. Paullo ante Mosqu. οἱ μὲν πρέσβ. mox πράξαντας. h Id est: πράξαντας, καὶ πάντας ἡμᾶς ὅ, τι ἐν ἡμῖν τε ἀφελίμον ἐν τῷ, καὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἡμῖν etc. Ae. Port. i Vide Meursii Miscell. Lacon. l. 3. c. 3. p. 207. Huds. k ὅου δεσθ Ar. C. Dan. Mox ἀρκῶσι Mosqu. l Confecutio postulabat, μὴ θρασύτου, καὶ ἀξύνετου. Ae. Port. m ἡμῖν Flor. Stepb. L. n πλείον Ar. C. Reg.

Μεμαγμένον] Descripsit hunc locum Thom. Magister in μάττω. Quod Thucydides dicit δύο χοῖνικας ἀλφίτων, id sine dubio de binis in diem accipiendum est. Hoc Porius Lacedaemonios de industria pactos putat, ut, si inter ipsos et Athenienses non conveniret, suis in insula aliquantum alimentum hominis sufficere credebatur. Vid. Revizon. ad Aelian. l. V. H. 26. De voce κοτύλη vid. ad VII, 37. DUCK.
ὅ, τι ἂν τέτων παραβαίνωσιν] Quod sequitur τότε, conicit Abresch. ὅτι, quod et habent codd. quidam; responderi enim sibi has particulas, p. 388. Sequitur et ὀτιῶν. GOTTL.
ὅ, τι δ' ἂν — παραβ.] Non incommode Abr. ὅτι, nisi quod pro illo, in tali contexto, poni magis solet, ἔαν, vel εἰ δὲ pro quo ipso, more Nostri, et Livii, positum est Pronom.

relat. καὶ ὅτι, est pro ἔαν ὀτιῶν, i. e. vel leuissime; vel minima in re. BAUER.
Μέχρις οὗ] Ἀνεμῆρι, ut Cap. 4. Nostri nihil mouent. WASS. Vid. Var. Lect. hic, et supra. DUCK.
Καὶ οἱ πρέσβεις] Nomina legatorum non exprimuntur a Thucydide: ex Aristophane tamen in Equitibus expriscatus sum praecipui et Coryphaei legatorum nomen. Is fuit Archeptolemus, quem Cleon ferentem pacis condiciones aquas infecto negotio dimisit, et eo nomine ab Aristophane exagitatur. Palmerius. HVD. Vide Palmer. Exercit. p. 51. et 727. ad Schol. Aristoph. Equit. v. 791. DUCK.
τὸ ἐπιχάρισσον] i. e. κατὰ τὸ ἐπ. — Ita Bauer. p. 136. aut anacoluth. habet. GOTTL.

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 329.

factis cum Atheniensium ducibus (si vellent) de rebus ad Pylum spectantibus, legatos Athenas de compositione acturos mittere, et operam dare, vt suos ciues primo quoque tempore reciperent.

16. Cum autem Atheniensium duces conditionem ab illis oblatam accepissent, has inducias fecerunt. „Vt Lacedaemonii quidem naues, in quibus pugnauerant, omnesque, quotquot in ora Laconica longae erant, Pylum delatas Atheniensibus traderent, nec arma munitionibus inferrent, neque a terra, neque a mari. Athenienses vero permetterent Lacedaemoniis, qui in continente erant, vt suis ciuibus in insula interceptis afferrent frumentum praescriptum, ac molitum; binas videlicet farinae choenicas Atticas, totidem vini cotylas, et carnis frustum, viritim. seruis vero, dimidium horum. vtque haec ipsa in insulam Atheniensibus inspectantibus mitterent, neue nauigium vllum furtim illuc ingrederetur. Interea Athenienses insulam nihilo minus custodirent, ita tamen, vt in eam non descenderent; nec Peloponnesiorum copiis vel terra vel mari arma inferrent. Quicquid autem horum vel tantillum alterutri transgrederebantur, tunc induciae ruptae conferentur. haec autem ratae essent, donec Lacedaemoniorum legati rediissent. Athenienses autem eos Athenas portarent, et inde reportarent. Illis vero reuersis hae induciae irritae essent, vtque Athenienses Lacedaemoniis naues eiusmodi restituerent, cuiusmodi accepissent.“ His igitur conditionibus induciae factae, nauesque circiter sexaginta traditae, legatique missi fuerunt. Hi autem, cum Athenas peruenissent, haec verba fecerunt.

17. „LACEDAEMONII nos huc miserunt, Athenienses, ad transigendum de viris illis, qui sunt in insula, et ad persuadendum, quicquid et vobis vtile est futurum, et nobis idem in hoc calamitoso casu, vt in praesenti rerum statu, decus maxime est allaturum. Neque vero longiorem orationem praeter nostram consuetudinem habebimus: sed quia patrium nobis est institutum, vbi pauca verba sufficiunt, non vti multis, rursus vero pluribus vti, quoties tempus postulat, vt verbis doceamus aliquid eorum, quae operae pretium est facere. Haec autem non hostili animo accipite; neque quasi rerum ignaros vos doceri, sed quasi gnaros admoneri, vt recte consultetis, existimate. Vobis enim * praesentem prosperitatem praecclare administrare licet, ** cum penes vos habeatis, quae tenetis, et honorem et gloriam praeterea sitis consequuturi; nec admittere, quod accidere solet hominibus, qui praeter consuetudinem aliquid boni sunt adepti. semper enim spe elati maiora appetunt, quod et in praesentia praeter opinionem res ipsis feliciter cesserit. At quibus crebrae alternantis fortunae vicissitudines con-

* Illi est: in hac prosperitate laudabiliter vos gerere etc. HVDS. ** Cum viros illos in vestra potestate habeatis etc. Pausaniam in huiusmodi alio referri. Steph. IDEM.

ἐνα ἀγάσῃ, ὅτι ἔπερ πάντων τῶν πραγμάτων, ἠδὲ πάντος τῆς πόλεως, ἀλλὰ περὶ μόνων τῶν κατὰ Πύλον. Ἰνα νοήσῃσιν, εἰς τὰ κατὰ Πύλον μόνου. Μὴ ἐπιθέρειν] ἀπὸ τῆς προσφέρειν, καὶ ἄγειν. Μὴτε κατὰ γῆν] μὴτε τοῖς ἐν τῇ Πύλῳ, μὴτε τοῖς ἐν τῇ Σφρακτιγίῳ. Ἀποστείλαι δὲ αὐτῶν] ἦγον, τοὺς πρέσβεις τῶν Λακεδαιμονίων. Ἀθηνάιας ὁμοίως] ἦγον, ἀκαταλόγως ἀποδοῦναι τοῖς Λακεδαιμονίοις. Ἐπεψαν ἡμᾶς Λακεδαιμόνιοι] τὸ προήμιον ἐκ προσοχῆς, καὶ ὅτι αὐτὰ τὰ πράγματα. τέρεται δὲ πολλῶ τῷ συμφέροντι. ἔσι δ' ὅτι ἔχει καὶ τὸ δυνατόν παρακινῶμενον. Καὶ ἡμῖν ἐς τὴν ξυμπορᾶν] καὶ ὁ ἐν ἡμῖν ἀφέλιμον ἐσόμενον ἐπιδειξόμεθα καὶ ὁμοῦ ἡμῖν εὐπρεπὲς ἐν τῇ τῶν ἡμῶν συμφέροντι. Τοὺς δὲ λόγους κενωτέρως] περιττόν τὸ μακροτέρως. ἦκει γὰρ εἶπειν, τοὺς δὲ λόγους ἢ παρὰ τὸ εὐαθὲς μικροτέρως. Ἐν δ' αὖ κενός ἢ διδάσκοντας τι] διδάσκοντας λόγους τὸ δέον, τῶν πρέσβων τὴν τρέφειν. Ἰνα ἢ τῷ ἴσῳ, πείθειν καὶ λόγους ἀκούειν διακρίνεσθαι τὰ προσήματα. παραίτησι δὲ ἡ λέξις περιέχει τῆς ἐσομένης μακρολογίας, ὡς ἔντος Λακωνικῆς τῆς μακρολογίας. τῶν πρέσβων] τῶν σπυδαίων. Ἀφῆτε δὲ αὐτοὺς] ἀκίστετε δὲ τῶν λόγων μὴτε ὑπερμενῶς, ὡς κλημῶν ἀκούοντες, κητε ἀσυνέτως ἀλλ' ὡς δὴ σιωποῖ, ὑποκινήσεις μόνως ἕνεκεν αὐτοὺς νομίσαιτε λέγεσθαι πρὸς εἰδότης ἡμᾶς ἕκαστα. Μὴ πολυμῶς] ἦγον, μὴ διαθεσῶς πολυμῶς. Καλοῖς θεσθαῖ] ἐπαινετῶς διοικήσει. Καὶ μὴ κενεῖν] ἀπὸ κενῶν τὸ ἔχειν. Τὸ δὲ ἀγαθὸν περὶ ἀμείνωντες. ἐπὶ τὸ εὐφραδύνειν καί τι. Ἄει γὰρ τῶ πλεονος] ἀπὸ τῆς ὀρέγονται] ἀει γὰρ ὀρέγοντες τῷ πλεονος, ἐκίστετε αὐτοὺς τρέφειν. προσπακῆσαι δὲ δεῖ εἰσάγειν τὸ, καὶ διὰ τὸτο ἐκίπτεται τῆς εὐτυχίας. ἀπὸ τὸ καὶ τὰς παρῶντα ἀκούειν ἀκούειν] ἦγον, μετὰ εὐτυχίας λαβεῖν τὰ παρῶντα. Οἷς δὲ πλείονα μεταβολᾷ] οἷς τισὶ δὲ ἐπ' ἀμείνων, ἐπὶ τὰ θελοῦντα.

εἰσι ° καὶ ἀπιτότατοι εἶναι ταῖς εὐπραγίαις. ὁ τῆ τε ἡμετέρα πόλει, δι' ἐμπειρίαν, καὶ ἡμῖν μάλισ' ἂν
ἐκ τῆ ° εἰκότος ° προσεῖη.

17. ἢ Γνωστε δὲ καὶ ἐς ° τὰς ἡμετέρας νῦν ξυμφορὰς ἀπιδόντες· οἷτινες, ἀξίωμα μέγιστον τῶν Ἑλλή-
νων ἔχοντες, ἤκομεν παρ' ὑμᾶς, πρότερον αὐτοὶ ° κυριώτεροι νομιζόντες εἶναι ° ὄναι, ἐφ' ἃ νῦν ἀφικμένοι
ὑμᾶς αἰτέμεθα. καὶτοι ἔτε δυνάμεις ἐνδεῖα ἐπάθομεν αὐτὸ, ἕτε μείζονος προσγενομένης ὀφείσαιτες,
ἀπὸ δὲ τῶν αἰὶ ὑπαρχόντων γένην σφαιλότες, ἐν ᾧ πᾶσι· τὸ αὐτὸ ὁμοίως ὑπάρχει. ὥστε ἐκ εἰκότος,
° ὑμᾶς διὰ τὴν παρῆσαι νῦν ῥήμην πόλεός τε καὶ τῶν ° πρόσγεγεννημένων, καὶ τὸ τῆς τύχης οἶσθαι
αἰὶ μεθ' ὑμῶν ἔσθαι. σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν οἷτινες ταῖα γὰρ ἔς ἀμφίβολον ἀσφαλῶς ἔδειτο, καὶ
ταῖς ξυμφοραῖς οἱ αὐτοὶ εὐξυμετώτερον ἂν προσφέροντο, τὸν τε πόλεμον νομίσασιν μὴ, καθ' ὅσον ἂν
τις ° αὐτὸ μέρος ° βέληται, μεταχειρίζειν, τῶν ξυνεῖναι, ἀλλ' ° ὡς ἂν αἱ τύχη ° αὐτῶν ἡγήσανται.
καὶ ἐλάχις' ἂν οἱ τοῖδοι ° πλαιόντες, διὰ τὸ μὴ, τῶ ὀρθομένῳ αὐτῶ πιστεύοντες, ἐπαίξεσθαι, ἐν τῶ
εὐτυχεῖν ° ἂν μάλιστα καταλύοντο. ὁ νῦν ° ἡμῖν, ° ἃ Ἀθηναῖοι, καλῶς ἔχει πρὸς ἡμᾶς πράξαι καὶ
μήποτε ὕστερον, ἢν ἄρα μὴ πειθέμενοι σφαιλῆτε, (ἃ πολλὰ ἐνδέχεται,) νομισθῆναι τύχη καὶ τῶ νῦν
προχειρήσαντα κρατῆσαι· ἐξὸν αἰνῶδυνον δόκησιν ἰσχύος καὶ ξυνέσεως ἐς τὸ ἔπειτα καταλιπεῖν.

18. ἢ Λαισδαμόνιοι δὲ ὑμᾶς προκαλεῖται ἐς σπονδὰς καὶ διάλυσιν πολέμου, δίδόντες μὲν εἰρήνην
καὶ ξυμμαχίαν, καὶ ἄλλην Φιλίαν ἢ πολλὴν καὶ οἰκειότητα ἐς ἀλλήλους ὑπάρχειν, ἀνταπῆντες δὲ τὰς

o Particulam καὶ abundare existimat Scholiastes, quod mihi non videtur. Steph. in Append. ad Script. al. de Dial. p. 33. Huid. p. Σικώτος Ar. C. Bar. Ald. Flor. Bas. q. Προσῆν Mosqu. Gr. a correctore; fuerat primum προσεῖναι. π Id est: τὰς ξυμφορὰς ἡμῶν οἷτινες etc. Vel, τὰς ἢ. v. ξ. ἄπ. καὶ γὰρ ἡμῶν ἀξίωμα etc. Ae. Port. ἡμετέρας non agnoscunt Ar. C. Nῦν omittit Cl. ἡμετέρας abest etiam a Dan. Nῦν a Cass. Aug. τὰς νῦν ἡμετέρας Mosqu. hoc correct. ex ἡμέρας, a m. i. s. Κυριώτερον Reg. ὄναι omittit Gr. Mox προσγεγεννημένους Mosqu. v. τῶν δεest Reg. x. Πρόσγεγεννημένους Ar. Πρόσγεγεννημένους C. γ. Ἐπ' ἀμφίβ. Gr. ἄντα δὲ post σωφρ. suprafer. z. Scilicet τὰ πολέμ. Sic et infra, ἐν τῶ ὀρθομένῳ αὐτῶ. ἐν τῶν καταρῶμασιν αὐτῶ τῶ πολέμ. Ae. Port. a. Βέληται Cass. Aug. Mosqu. b. ὄναι Ald. Flor. Bas. c. Id est: αὐτῶν τῶν μερῶν τὸ πολέμ. Ae. Port. d. Πλαιόντες ἰκαίρεσθαι, omittis inter- mediis, quae deinde in marg. scripta sunt, Cass. Aug. qui pro αὐτῶ, αὐτῶ. e. Μάλιστα ἂν Reg. f. ἡμῖν Dan. g. ἢ δεest Reg. Aug. sed suprafer. m. 2. b. Πολλὴν non agnoscunt Ar. C. Dan.

ἡμετ. π.] Pro ἡμετέρας malit Bauer. ἡμ. et ἡμῖν pro ἡμῶν. GOTTL.

ἡμετ. πόλει, κ. τ. λ.] Explicari tamen et ferri hoc potest, sine mea emendatione, si ἐμπειρίαν Atheniensium explices omnino, ἢνιερσε, regum peritiam, vsum belli, et ἐκ τῶ εἰκότος, merito, recte, vt iam expertis. Quid, quod Atheniensibus tamen et ipsis aduersa euenerant; et addit irit. c. 18. καὶ, etiam; ergo et alios, aliarum casus antea inemoraverit? BAUER.

Αὐτοὶ — δένει] Thomas Magist. in βέλομη. WASS.

Σωφρόνων — προσφέροντο] Stobaeus pag. 74. WASS. Portus aestuat in structura orationis. Nam dicit, σωφρόνων ἀνδρῶν esse antiptosin, pro σώφρονες ἄνδρες: vel ellipsin esse, quae ita expleri possit, ἐκείνοι δὲ εἰσιν ἀνδρῶν σωφρόνων, οἷτινες. Hoc praefero. Sed etiam nominatiui οἱ αὐτοὶ videntur reuocari posse ad principium huius periodi, hoc modo: οἱ αὐτοὶ δὲ σωφρόνων ἀνδρῶν, οἷτινες. DVCK.

Σωφρόνων] Vertit Bauer. p. 138. haec verba, et Heilm: p. 431. quae interpr. probabilior. GOTTL.

Σωφρ. δὲ — — καταλύοντο] Durius paullo supplet Abr. τοῖδοι εἰσιν, post σωφρ. ἀνδρῶν sed aliquanto durius post πλαιόντες, εἰν, οἱ. Sed ita interpretanti καταλύοντο fuerit, pacem faciant, bello deposito. Πλαιόντες; simpliciter est, cum minimum offendant; vel, minimum offenderint, et relic. Quod si καταλύοντο sign. destruantur, frangantur; facile iunxeris τῶ πλαιόντες; minime ita offenderint, vt —

deiciantur ex fortuna laetissima. Sed enim μέλιστα redundet tali sensu; quare malim καταλύοντο intelligere, bellum deponant. BAUER.

Μεταχειρίζεσθαι] Pro μεταχειρίζεσθαι, Suidas. μεταχειρίζομαι non μεταχειρίζω, Thom. Magist. WASS.

Μεταχειρ.] Sensum loci expr. Abreisch. p. 389. GOTTL. οἱ τοῖδοι] Vid. Abr. 389. GOTTL.

ὀρθομένῳ] ὀρθομένῳ αὐτῶ alii libri. vid. Bauer. pag. 138. GOTTL.

Καταλύοντο]. v. Heilm. in crit. Thuc. p. 45. i. c. ἀναπαύοντο, vt Schol. expl. quiescant, media in fortuna, L otium festentur, vel pacem faciant. GOTTL.

Καὶ μήποτε ὕστερον νομισθῆναι] Stephanus vertit, et non committetis, vt — existimemini. Portus, et cauebitis, ne existitnemini. Putarunt, quantum ex hoc supplemento intelligi potest, ante μήποτε deesse ἔρατε, σκοπέτε, aut aliud huiusmodi, quae ellipsis frequens est ante ὄναι. Eam etiam in his verbis M. Antonini IV, 34. τῶν εἰς ἐαυτὸν μήποτε ἄμεινον τ' ἐπαγγελία πρῶσεν statuit Gatakerus, vt et in Actor. Apost. V, 39. et alibi in Libris sacris; in qua sententia etiam H. Scerphanus in Dissert. de stilo Noui Testam. Beza, Grotius, et alii docti Interpretes ad d. l. Actor. sunt. Et haec quoque admitti potest in plerisque aliis locis, vbi μήποτε est nescio an, vel fortassis, quorum multa Budaeus habet in Commentar. Ling. Gr. pag. 909, 910. Nam in his recte suppletur σκοπέτων, vel simile quid. Sed in hoc loco Theoclydides Infinitiuus νομισθῆναι fortassis respuit hoc supplementum.

tigerunt, eos secundis rerum successibus minime confidere aequum est. Id, quod praecipue et vestrae ciuitati, propter experientiam, et nostrae merito adesse debet.

18. „Hoc autem cognoscatis, nostros casus iam intuentes. qui quum simus summae apud Graecos dignitatis, tamen ad vos venimus, nos, qui prius (vt existimamus) plus potestatis ac iuris habebamus aliis concedendi ea, quorum causa nunc *huc* profecti vos rogamus. neque tamen, vel quod defuerit nobis potentia, vel quod ob eius incrementum insolentes facti simus, haec nobis acciderunt: sed cum pristinam potentiam obtineremus, opinione tamen decepti fuimus, qua in re omnibus idem pariter contingere potest. Quare non oportet vos nunc praesentibus ciuitatis vestrae viribus, et aliarum rerum accessione fretos, opinari fortunam etiam vobiscum perpetuo futuram. Illi autem viri sapientes, qui tuto res secundas in ambiguo ponunt, et aduersas iidem sapientius ferre possunt; et * existimant, bellum non sequi eam partem, quam quis tractare velit; sed eam, ad quam ipsa fortuna eum ducere voluerit. ** Et huiusmodi homines minimum labantur, et de summa fortuna deturbentur, quod ipsius belli successibus freti non efferantur. Quod si nunc, Athenienses, erga nos feceritis, praeclare vobiscum agetur. *** Et cauebitis, non forte posthac, si vos a nobis non exorati cladem aliquam acceperitis, (id, quod, vt alia multa, contingere potest) vel istos rerum progressus fortunae fauore consequuti esse existimemini: cum liceat vobis non periculosam, at certam potentiae atque prudentiae opinionem posteris relinquere.

19. „Lacedaemonii enim vos ad foedera, et ad bellum finiendum prouocant, offerentes pacem, societatem, aliamque magnam amicitiam et necessitudinem mutuo futuram, et *pro his* poscentes viros,

* *Id est:* qui existimant, bella non administrari arbitrato suo, sed arbitrato fortunae. *Fr. Porc.* HVDS. ** *Et h. h. m.* labuntur, qui, ipsius belli successibus non elati, etiam dum prospera est fortuna, bellum finire solent et quiescere. *Vel,* et h. h. m. labuntur, sed quod ipsius b. s. freti non efferantur, etiam dum etc. IDEM. *** *Ac non committetis,* vt forte etc. *Stepb.* IDEM.

τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ. Δίκαιοι εἰσι] τῆς (φῆσι) μὴ πιστεύειν ταῖς εὐπραγίαις προσήκει. Καὶ ἀπίστωτο] περιττὸς ὁ καὶ. Ὁ τῆ τε ἡμετέρας πάλαι] τὸ μὴ πιστεύειν δηλονότι ταῖς εὐπραγίαις. Δι' ἐμπειρίαν] τῆς τῆ πράγματος. Κυριώτεροι] δικαιοτέροι. Ἐφ' ἃ νῦν] τὰς σπουδὰς λέγει. Καίτοι ἔτε δυνάμεις] ἦσαν, ὡς ἀδύνατοι ὄντες. Ἐκάρθμεν αὐτὸ] τὰς νῦν δηλονότι συμφορὰς. Προσγενομένης] δυνάμειος, ἀπὸ κοινῆ. Ἀπὸ δὲ τῶν ἀεὶ ὑπαρχόντων] τῆς συνήθους δυνάμειος τῶν ὄντων ἀεὶ τοῖς ἀνθρώποις. Ἐν ὁ πᾶσι τὸ αὐτὸ βραχίως ὑπάρχει] ἐν τῇ δυνάσει γνώμῃ σφαλῆναι. Σωφρονῶν δὲ ἀνδρῶν] σώφρονες εἰσιν, εἴτινες, ἀδύνα ὄντος τῆ ἀποθνήσκοντος, ἐκ τῆς παρήσης εὐπραγίας ἐπὶ ἀσφαλέστερον βέβησι, καὶ ἐκ ἐξυμνήσεων, ὡς παρρησιασθέντες αὐτοῖς ἀεὶ τῆς εὐπραγίας, ἀλλὰ συμμάχουσι ταῖς ἐπιτυχίαις. Καὶ ταῖς συμφοραῖς αἱ αὐτοῖ] καὶ γὰρ τὰς συμφορὰς ἔτοι δεξιώτερον ἂν καὶ ὡς συνετοὶ προσδέχοιτό τε καὶ φέροιεν. Τὸν τε πόλεμον νομίζουσιν] αὐτὸ κοινῆ τὸ, σωφρονῶν δὲ ἀνδρῶν, οἵτινες ἂν μετὰ τῶν ἄλλων, καὶ τὰ εἴη. ἢ δὲ διάνοια, σώφρονες εἰσιν, εἴτινες οἴονται τὰ ἐκ τῶν πολέμων μὴ κατὰ προαίρεσιν ἡμετέραν ἀποβαίνειν, ἀλλὰ κατὰ τύχην. ἔνιοι δὲ τόνδε τὸν τρόπον ἐξηγήσαντο, σώφρονες εἰσιν οἱ νομίζοντες τὸν πόλεμον, τῆς τῆν ἐκ τῆ πολέμου νίκην, μὴ κατ' ὁ μέρος ἂν τις αὐτῶ μεταχειρίζεται, οἷον κτημαχῶν, κατὰ τῆτο συντυχάνειν, ἀλλ' ὡς ἂν ἡ τύχη ἤρῃται τῆ πολέμου. Καὶ ἐλάχισ' ἂν οἱ τοιοῦτοι πταίνοντες] οἱ μὴ πιστεύοντες ταῖς κατὰ πόλεμον εὐπραγίαις. τὸ γὰρ ὀρθῶς ὄντων τῆν εὐπραγίαν λέγει. ἔτοι (φῆσιν) ἐλάχιστα πταίνουσιν οἱ τὸν πόλεμον ἐν τῇ εὐπραγίᾳ αὐτοῖ κατεπιθέμενοι. ἐξηγητικὸν δὲ εἶσι τῆτο τῆ, σωφρονῶν δὲ ἀνδρῶν, οἵτινες τὰ ἀγαθὰ ἐς ἀμφίβολου ἀσφαλῶς εἶδοντο. Ἐν τῇ εὐτυχίᾳ] αἰτὶ τῆ εὐτυχοῦν. Καταλύουσιν] ἀναπαύουσιν. Ὁ νῦν ἡμῖν] ἐν εὐπραγίᾳ καταλύσασθαι, καὶ ἂν ἀποτίσθαι τὸν πόλεμον. Καὶ μὴ ποτε ὑπερον] ἢ κα μὴ. εἴαν ποτε σφαλίητε ὑπερον, ἀπιδήσαντες ἡμῖν, (ἐνδέχεται γὰρ) νομίζετε καὶ τὰ νῦν ἄλλως κτύπησάντων, καὶ χωρὶς συνείσεως, ἐξουσίας ἡμῖν οὐσίας, εἰρήνης γενομένης ἀπὸ κινδύνου, εὐβουλίας τε καὶ ἀνδρίας δοξῶν τοῖς μετὰ ταῦτα ἀνθρώποις καταλατῆν. ἰσχυρὸς μὲν, διὰ τὸ μείνειν ἡμῖν τὴν εὐτυχίαν, καὶ μὴ μεταβληθῆναι εὐβουλίας δὲ, ὅτι ἐσπέλασθε ἐν τῇ εὐτυχίᾳ, εἰδότες τὸ τῆς τύχης ἄστατον. Λακεδαιμόνιοι δὲ] κατὰ τὸ φρονίμα τῶν Λακεδαιμόνων τὰ τε ἀλλὰ καὶ μάλα τῆτο εἰρήνην. ἢ γὰρ κολλημένοι τοῖς Ἀθηναῖοις, καίτοι γε πταίνοντες, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τῆ φρονίματος, καὶ λέγειται, ὅτι Λακεδαιμόνιοι ἡμῖν εἰρήνην δίδουσι, ὡς ὄντες τῆς κυρίου, ἀνταυτῶντες δὲ τοῖς ἐκ τῆς ἡσυχίας ἀνδραῖς δηλονότι. καὶ ἀπεπέδον κύριοι νομίζουσιν εἶναι τῆ ποιήσασθαι τῆν εἰρήνην οἱ Λακεδαιμόνιοι, οἳ γὰρ, ὡς αὐτοὶ δίδοντες αὐτῆν, αὐτ' αὐτῆς αἰετοῖς τοῖς ἀνδραῖς.

tum, et pendet a praecedentibus καλῶς ἔχει, vt haec coniungantur, καλῶς ἔχει ἡμῖν πρᾶξαι, καὶ μὴ ποτε νομισθῆναι. DVCK. Προκαλεῖται ἐς σπουδὰς] Hoc Aristophanes Equit. 791. de eadem re agens sine praepositione dicit: Ἀρχεπολιεὺς δὲ φέροντες τὴν εἰρήνην ἐξεσκέδασας, τὰς πρεσβείας τ' ἀπελάθοντες ἵκ τῆς πόλεως, βαδιστοῦσαν, αἱ τὰς σπουδὰς προκαλεῖται. Thucyd. intr. Cap. 21. Οὐτε Ἀθηναῖοι ἐπὶ μετρίᾳ ποιήσαντες ἢ προκαλεῖντο. DVCK.

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 329.

ἐκ τῆς νῆσ' ἀνδρας· καὶ ἄμεινον ἰγόμενοι ἀμφοτέρους μὴ ἰ διακινδυνύσθαι, εἴτε βία διαφύγοιεν, παραιοχόστος ἰνὸς σωτηρίας, εἴτε καὶ ἐκτολιμηθεύσας, μᾶλλον ἂν χρεαθίσαι. νομίζουσι τε τοῖς μεγάλοις ἐχθροῖς μᾶλλον ἂν διαλύσθαι βεβαίως, ἢ ἢ ἀνταμιόμενός τις καὶ ἐπιταγῆσας τὰ πλείονα τῷ πολέμῳ, κατ' ἀνάγκη ἔσθαι ἐγκαταλειψάντων, μὴ ἀπὸ τῆς ἰσθ' ἔξω ἀλλ' ἦν, " παρὸν τὸ αὐτὸ δεῖσθαι πρὸς τὸ ἔπιπαις, καὶ ἀρετῇ ἰ αὐτὸς νικήσας " παρὰ ἂ προσδέχεται, μετρίως ξυναλλαγῆ. ἰΦαίλου γὰρ ἦν ὁ ἀκωντίος μὴ ἀνταμιόμεσθαι ἄς βιασθεῖς, " ἀλλ' ἀνταποδόντων ἀρετῆν, ἰσομότερός ἐστιν αἰσχροῦ ἰμμεῖν οἷς ἐπιδέτο. καὶ μᾶλλον πρὸς τῶς ὁ μεζόνως ἐχθροῖς τῶτο ὀξῆσιν οἱ ἀιθροῖποι, ἢ πρὸς ἰ τὸς ὁ μετρία οἰσινθεύσας· ποφύκασι τε τοῖς μὲν ἐκστίας ἐδδσιν ἀιθροσάσθαι ἰ μεθ' ἠδοῖης, πρὸς δὲ τὰ ὑπεραυχῆντα καὶ ὁ παρὰ γνώμην διακινδυνεύειν.

κ. „Ἡμεῖν δὲ καλῶς, εἴπερ ποτὲ, ἔχει ἀμφοτέρους ἢ ξυναλλαγῆ, πρὶν τι ἀνέμετον ὁ δια μέσῃ γενόμενον ἦσας ὁ κατὰ λαβῆν, ἐν ὃ ἀνάγκη αὐτοῖν ὁ ὑμῶν ἐχθροῦ πρὸς τῆ κοινῇ καὶ ἰσῆσιν ἔχειν, ὁ ἡμῶς δὲ πρὸς τῆσθαι, ἂν ὁ ὑμῶν προκαλέσμεθα. ἐτι ὁ ὅσον ἀρετῆν, καὶ ὑμῶν μὲν ὀξῆσιν καὶ ἡμετέρας Φιλίας ὁ προσογγαμείης, ἡμῶν δὲ πρὸς αἰσχροῦ τινος, ξυμφορῆς μετρίως κατὰ τιθεμένης, διαλλαγῆμεν καὶ αὐτοῖ. τε ἀπὸ πολέμῳ εἰρήνην ἐλάμεθα, καὶ τοῖς ἀλλοῖς Ἑλλήσιν ἀνέπαυσιν καλῶν ὁ ποιήσωμεν οἱ καὶ ἐν τῶν ἡμῶς αἰτιωτέρας ἠγάσθη. ὁ πολέμῳ γὰρ ὁ ἀσαφῶς ὀποτέρω ἀγξάντων κατὰ λύσσεως δὲ γενόμενης, ἢς ὁ ὑμῶς ὁ τοπλεον κῆροῖ ἔσε, τῆ χάρις ὑμῶν προσθήσθαι. ἰ ἦν τε γνῶτε, Λακεδαιμονίος ἔξεσιν ὑμῶν Φιλίας γενέσθαι ὁ βεβαίως, αὐτῶν τε προκαλεσσομένων, χαρισσομένων τε μᾶλλον ἢ

ἰ κινδυνύσθαι Gr. k ἦν παρὰ τὸ αὐτὸ Gr. Hudf. In Gr. est ἦν, non ἦν. δεῖσας Mosqu. l ἀδὲν Gr. ἀδὲν Cl. Reg. Cass. Dan. Aug. Mosqu. (in quo mox d. ἦν) Sed in Cass. v recentiore manu adscriptum erat. m περὶ Bar. n Ἄλλὰ ἀνταποδ. Gr. ο Μειζόνως pro μεζόνως. Hudf. Μιζόνως ἄς ἰ. Mosqu. p τὰς δεστ Dan. q τὰ non habent Reg. et Gr. r Μιτὰ ἦδ. et in marg. μεθ' ἦδ. Gr. Antea Mosqu ἀντίσθαι. s Παρηνόμην Reg. t Id est: ἐν τῇ μεταξὺ κρίσει. Hudf. u Καταλειψάντων Cl. in marg. x Ἡμῶν legendum censet Fr. Font. et mox ὁμῶς. Hudf. y τὰς Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Busf atque ita legisse videtur Vailis, et supra ὑμῶν. Hudf. ὁ τὰς hic etiam Reg. Aug. et a prima manu Cass. e quo recens corrector fecerat ἡμῶς. z Προσσογγαμείως Ar. Προσσογγαμείως Reg. a Ποιήσωμεν Cass. Aug. u videtur erat. b πολέμῳ γὰρ Marg. Ar. C. Reg. Cass. Dan. Aug. c Σαφῶς Dan. Mox Γνωσῶμεν Cass. Aug. d τὰς Cl. Reg. Cass. Gr. Aug. Vulgo mendose ἦν. e Τὸ πλείον Ar. C. Reg. Cass. Gr. Aug. f Hoc est: ἦν τε καλῶς τὸ πρῶτον ἐξετάσθη, καὶ γνῶτε (i. e. ἦν συμφρονῆτε) ἔξεσιν ὑμῶν τὸς Λακεδαιμονίους Φίλος ἔχειν βεβαίως, ὅτι αὐτοῖ μὲν ἡμῶς πρὸς τὴν τὸ πολέμῳ κατὰ λυσιν, καὶ διαλλαγῆν προκαλόντων, ὑμεῖς δὲ αὐτοῖς χαρίσθητε μᾶλλον, ἢ αὐτὸς βεβαίως. Vel sic: ἐν ὃφ' ἡμῶν κεισθῆτε, ἔξεσιν ὑμῶν φίλος γενέσθαι βεβαίως τοῖς Λακεδαιμονίους ὁμῶς ἐπὶ ταῦτα προκαλοσσομένοις, καὶ χαρισσομένοις (i. e. ὑμῶν κρίσιν ὄσιν) μᾶλλον ἢ βιασσομένοις. de Font. e βεβαίως, et cum emendatione superscripta βεβαίως Gr.

εἴτε] Bauer. excidisse putat ἦ, quod τῷ ἄμεινον respondeat. GOTTL.

εἴτε βικ διαφ.] Ipse ita interpretabar, velut opus esset suppleto ἦ, quod nec praemitti solet τῷ εἴτε, sed tantum τῷ εἰ. BAUER.

Παρὸν] Gr. παρὰ male. WASS.

Ἄλλ' ἢ παρ.] v. Abresch. p. 390. Sed supplem. non probat Bauer. p. 139. GOTTL.

Ἀρετῇ h. l. benignitas, humanitas, μεγαλοψυχία. Ita Abr. p. 390. GOTTL.

Ἀρετῷ] Quomodo hic notare possit benignitatem, liberalitatem, vbi additum sit, παρὰ ἂ προσδέχεται; Ipse nempe νικήσας, praeter sua omni opinionem, liberalem se praebet? Quid ineptius? Nempe sic datur, vbi haecamus in singulis vocabulis et folis per se. Nam, quod in προσδέχεται suppleas, hostis, aduersarii, nihil est. Vbi enim antea nominatur? Etiam ἡμῶν scilicet, non praeterito tempore. Sed nimirum ἀρετῇ hic est fortitudo, virtus bellica. BAUER.

ἀδρόσ] v. Abresch. 389. GOTTL.

Βικσθῆσ] Vit. Suidam in ἐπιλάζοντο. ἐπιλάζοντο alibi ἐπὶ τῶν παρὸντων. Homerus: Δίος δ' ἔσθ' ἰμῶνσι ΒΙΑΖΕΤΟ γὰρ βεβίωσι. D. Hallis. βεβικεμένα σχήματα; Interpres, per vim figuras. immo, figuras coactas. Ὅφειλαν — ἀρετῆν Ἰδοι. ἀιθρ. in βέλομαι, qui ἀνταμιόμεσθαι habet. WASS.

Μειζόνως ἐχθροῖς] Pro ἐχθροῖς, vt μεζόνως αἰσχροτέρω. Chryf. IV. Opufo. p. 244. Abr. 391. GOTTL.

τὰ μετρία] Schol. expl. περὶ τ. μ. et antiptofin dicit: vnde legisse putat eum Abr. περὶ τὰ μετρία. Sed v. Bauer. pag. 140. GOTTL.

Παρὰ γνώμην δικινδ.] Sensus, quem bene expressit Heilm. 484. si aduersarii sint nimis superbi, hostes extrema aufuros, etiamsi credant res esse suas eiusmodi, vt, si prudentiam vel consilium sequi velint, non effici possint. GOTTL.

Παρὰ γνώμην] Simpliciter est, 1) inuiti, velut coacti, etiamsi nolint periclitari, tamen cogantur indignitate victi, subire periculum, 2) etsi non credant, sibi succellurum. BAUER.

Ἡμῶς] Alii ὁμῶς. non male. vid. Bauer. 140. GOTTL.

Οἱ καὶ ἐν τῶτω] Stephanus Animadu. in Lib. de Dialect. pag. 34. scribit, se adfentiri Scholiastae in eo, quod putat, particulam καὶ hic minime superuacaneam esse; sed de vsu, quem illi tribuit, plane ab eo dissentire. Hoc eo pestimere puto, quod Scholiastes non recte verba ἐν τῶτω de pace interpretatur, quae de bello accipienda esse ostendunt sequentia. Itaque Valla non male: quorum culpam potius in vos illi refundenti. DVCK.

Οἱ καὶ] v. Bauer. 141. Abr. parenth. statuit paullo duriorum. GOTTL.

ἦν τε γνῶτε] Dat. ad Athen. refert. GOTTL.

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 329.

qui sunt in insula; et vtrisque satius fore ducentes, belli fortunam non periclitari, siue illi per vim effugiant, oblata aliqua salutis occasione, siue etiam potius expugnati capiantur. Graues enim inimicitias ita demum omnino dissolui putamus, non si quis bellum illatum propulsans, et in eo longe superior *hostem* per vim ad iusiurandum adigens, compositionem iniquis conditionibus cum eo faciat: * sed si, cum ipsi liceat hoc ipsum facere *et vi vi*, quamvis ipse victoriam virtute praeter suam expectationem sit adeptus, tamen animi aequitate adductus, moderatis conditionibus *cum hoste* reconcilietur. Cum enim aduersarius, *propter beneficium iam acceptum*, non debeat vlcisci, quasi vim passus fue it, sed gratiam *ei* referre; prae pudore ad standum conuentis promptior est, *quam ille, qui aliquid necessitate compulsus fecerit*. Homines autem hoc agunt erga maiores hostes potius, quam erga mediocres inimicos. natura enim ita comparatum habent, vt iis, qui sponte sua *de inimicitias* remiserint, libenter et ipsi vicissim cedant: illis vero, qui sunt superbi, vel praeter hominum opinionem cum periculo resistent.

20. „Nobis vero vtrisque, si vnquam alias, nunc profecto gratiae reconciliatio est peropportuna, priusquam grauissimum aliquod malum interea nos opprimat, cuius causa necesse erit nos *quidem* praeter publicas, priuatas etiam inimicitias, easque sempiternas vobiscum gerere: vos vero rebus priuari, ad quas nunc vos prouocamus. Quare dum belli euentus adhuc est anceps, vos quidem, cum gloriae, nostraeque amicitiae accessione; nos vero, antequam dedecus aliquod nobis accidat, cum mediocri iactura, in gratiam redeamus. Et cum ipsi bello pacem anteponomus, tum etiam caeteris Graecis malorum requiem demus, qui huius quoque rei vos praecipuos autores existimabunt. Bello enim vexantur, nescientes, vtri nostrum belli fuerint autores. sed si bello deposito gratiae reconciliatio fiat (cuius nunc penes vos maior est potestas) hoc beneficium vobis acceptum referent. Et si *rem* perspiciatis, facultas vobis adest Lacedaemonios firmos vobis amicos efficiendi, cum et ipsi ad hoc *vos* prouocarint, et *vos* ipsis gratificaturi potius, quam *ipsos* per vim compulsuri sitis. Hac autem in re quot

* Sed si, dum occasio suppetit *alteri parti* idem faciendi, *id est, in item victoris possidendi*, illa, quae victrix est, probitate vtens, pacis conditiones tolerabiles ferat etc. Steph. HVD S. Sed si aliquis, cum id ipsum facere licuisset, ex aequo tamen, virtute quoque et facilitate superior, moderate et leniter praeter expectationem alterius, pacem facit etc. Acacius. IDEM.

Καὶ ἄμεινον ἡγούμενοι ἀμφοτέρους] ἡμῶν καὶ ὑμῶν, ὅς Ἄντιλλος φησὶν, ἴνα δεκάσι Λακεδαιμόνιοι καὶ τῷ τῶν Ἀθηναίων προνοεῖσθαι συμφέροντος. Ἡ ἀμφοτέρων λέγει ἐν ἀμφοτέροις, ἢ διαφεροῦν τοὺς ἄνδρας, ἢ ἐκπολιτικῆς ἡμῶν. ὁ καὶ μᾶλλον εἰκός ἐστιν. εἴτε βίη διαφεροῖεν] τὸ διακινδυνεύεσθαι ἐξήγηται, πῶς μέλλει διακινδυνεύεσθαι αὐτοῖς ἢ δοξῆ. εἴτε (φίσι) βίη διαφεροῖεν οἱ ἄνδρες, παραπείσεως τινος διὰ τῆς τύχης σπηταίης, καὶ γεννησόμεθα πάλιν ἴσοι ὑμῶν. εἴτε καὶ ἐκπολιτικῆς καὶ ἡμῶν, τετέστι, ἀπολόμηναι διὰ τῆς πολιτικῆς, παρεσκευασθῆναι ἡμῶς, καὶ ἐφελευσόμεθα, πρὸς τῆ κοινῇ ἔχθρῃ, καὶ ἑτέραν ἔχειν ἴσων Λακεδαιμονίας καὶ Ἀθηναίας. Πρατυχέσης] παραπείσεως. Νομιζόμεν τε τὰς] νομιζόμεν τε τὰς μεγάλας εἰς ἄσπερας ταύσεσθαι βεβαίως, ὡς ἐπαίδων πατὴρ πόλεμόν τις πλεονεκτίας τῶν ἐναντίων, ἐναντικῶν δὲ ὄρων αὐτοῦς ἀσπίδας συμφορῶν καὶ μὴ ὀκείας, (τετέστι, σπουδαίας ποιήσας πλεονεκτικῆς καὶ ἀδίκης καὶ ἀνίτης, καὶ ὡς ἂν συμφέρῃ τῶ νεικῆσθαι) ἀλλ' ἐν δυνάμειος αὐτὰ ταῦτα πείσει τὸν ἡγηθῆναι τὰ ὄμοια καὶ πλεονεκτικῆς συνθέσθαι, μὴδὲν γένην ἀπειθήσῃ αὐτόν, ἀλλ' ἐκ τῆ βίῃ διαλλαχῇ, καὶ τῆ φιλοφροσύνῃ αὐτὸ τὸ πλεονεκτικὸν κατακρατήσῃ, παρὰ τὴν ἐπιπῶν τῆ κερρατιμένη. δῆλον γάρ, ὅτι ὁ κερρατιμένος ἐπιπῶν παρὰ τὸ κρατήσαντος ἀδικεῖσθαι καὶ πλεονεκτεῖσθαι. αὐτοῖς γὰρ νικήσας ἀνέχεται ὁμοίως καὶ ἐν ἴσῃ τάξει σπένδουσιν τῶ νεικῆσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τὸ πλεόν εἶδαι ἔχον. Ἄλλ' ἦν, παρὸν τὸ αὐτὸ ὄρεσθαι] ἦγεν τὸ κινῆσαι. Μετρίως] μετὰ ταπεινοφροσύνης. Ὁφείλων γὰρ ἡδῆ] ὁ ἐναντίος. ὁ γὰρ δὲ ἐναντίος, ὡς ἂν μὴ βιασθεῖς, ἀλλ' ἐπιεικῆ ποιῶντι, εἶδω; τὸ ἐν ἀλλοσθῆναι ἴσκιον, ἀλλ' ἀμειβεσθαι τὴν ἀρετὴν. ἴσκιος ἐστὶν ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, ἀισχυρόμενός τι παραβῆναι. τῷ δὲ ἐπιεικῆτος πρὸς ταπεινοφροσύνην τὸ ἐκείνως, ἦτοι τῷ μὴ τεισόμενος, ἀλλὰ βιασθέντος σπεισασθαι. Καὶ μᾶλλον πρὸς τοὺς μειζώνας ἔχθρας] καὶ μᾶλλον πρὸς τοὺς μειζώνας ἔχθρας τῶν ὄρεσθαι, τὸ ἐπιεικῆσθαι, ἦτοι προθυμίας ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις. ὡς γὰρ ἐκ μεγάλων ἔχθρῶν ἐκλυόμενοι καὶ σωθῆναι, ἀσπίδος φέρσας τὸ προσέζειν, κέρδος νομιζόντες τὸ μὴ πάλιν κινδυνεύειν πρὸς μέγιστον κινδύνου, ἦσαν πρὸς ἐκείνους τοὺς παρὶ ἐπὶ τῶν καὶ μετῶν, αὐτοῖς διενεχθέντες. ἔστι δὲ ἀντίπρῃσις αὐτὴ γὰρ τὸ πρὸς μετῶν εἰσχε τὰ μετρίως. Πεφύκασί τε] πεφύκασί τε ἀδύνατον, τοῖς μὲν εὐθιγμοῦσιν συνθεμένοις μαλακώτεροι γίνεσθαι πρὸς τὸ ἐκείνως σπένδουσιν, πρὸς δὲ τοὺς ἐναντικῶν, παρὰ προθυμίας διακινδυνεύειν. Ἦμῶν δὲ καλῶς εἴπερ ποτὲ ἔχει, καὶ δὲ καλῶς ἔχει] φησὶ διαλλαχῆσθαι πρὸ τῆ ἐνέσεσθαι τι παρ' ὅσπερ ἀνὸν γινόμενος. οἱ δὲ ἄλλως ἡμῶς καταστῆσαι ἀδίκῃ ἔχθρῃ. τὸ δὲ πρὸς τὴν κοινὴν καὶ ἴσων ἔχειν, τοῖσδε γὰρ μὲν κοινῇ ἔχθρῃν Πελοποννήσου ἦσαν πάντες πρὸς ἡμῶς ἔχθρῃν ἢ δὲ μὴ εἴεστε τοῖς λόγοις καλῶς, καὶ ἴσων Λακεδαιμονίας ἔχθρῃν ἡμῶν δοῦναι. Ἐπὶ δὲ ἔστιν ἀκ τῶν, ἐπὶ δὲ ὅταν ἀκρίτων καὶ ἀμειβόμενων πραγματικῶν τῶν κατὰ τὴν Σφρακτικῆσαν, εἴτε ἀδίκουσι οἱ ἄνδρες εἴτε διαφεροῦσι, καὶ ἴσων μὴ δόξας προσεγγινόμενος καὶ φιλικῶς παρ' ἡμῶν, ἐν σπεισόμεθα ὡσπερ γὰρ ἔχθρῃν ἡμῶν δὲ τοῖς Λακεδαιμονίους, πρὶν ἀισχρῶ τινος παραβῆσθαι

βιασαμένοις. καὶ ἐν τῷ τὰ ἐόντα ἀγαθὰ ἢ σκοπεῖτε ἕσα εἰκὸς εἶναι. ἡμῶν γὰρ καὶ ὑμῶν ταυτὰ λεγόντων, ἰ τῆς ἄλλο Ἑλληνικῶν, ἴτε, ὅτι, ὑποδέετον ὄν, τὰ μέγιστα τιμήσει.

κα'. Οἱ μὲν ἢ ἐν Λακεδαιμόνι τοσαῦτα εἶπον, νομίζοντες τὰς Ἀθηναίους ἰ ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ σπονδῶν μὴ ἐπιθυμεῖν, σφῶν δὲ ἐναντιωμένων, καλύεσθαι ἰδιωμένης δὲ εἰρήνης, ἢ δέξασθαι τε ἀσμένως, καὶ τὰς ἀνδρας ἀποδώσειν. οἱ δὲ, τὰς μὲν σπονδὰς, ἔχοντες τὰς ἀνδρας ἐν τῇ νήσῳ, ἤδη σφίσι ἐνόμιζον ἐτοιμὰς εἶναι ἢ ὅπταν βάλωνται ποιείσθαι πρὸς αὐτὰς, τῆ δὲ πλείονος ἀρέγοντο. ὁ μάλιστα δὲ αὐτὰς εἴπε Κλέων ὁ Κλεαίπτερος, ἀνὴρ δημοχρῆστος κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ὄν, καὶ τῷ πλήθει πιθανάτατος· καὶ ἐπεισεν ἀποκρίνασθαι, ὡς χρεὶ τὰ ἢ μὲν ὄπλα καὶ σφῶς αὐτὰς τὰς ἐν τῇ νήσῳ παραδόντας πρῶτον, κομισθῆναι Ἀθηναίους· ἐλθόντων δὲ, ἀποδόντας Λακεδαιμονίους Νίσαιαν, καὶ Πηγὰς, καὶ ἢ Τροιζῆνα, καὶ Ἀχαΐαν, (ἢ ἔ πολέμῳ ἔλαβον, ἢ ἀλλ' ἀπὸ τῆς προτέρας ξυμβάσεως, Ἀθηναίων ξυγχωρησάντων ἢ κατὰ ξυμφεράς, καὶ ἐν τῷ τότε δεσμένῳ τὴν μᾶλλον σπονδῶν,) κομισάσθαι τὰς ἀνδρας, καὶ σπονδὰς ποιήσασθαι, ὅπως ἂν δοκῇ χρόνον ἀμφοτέροις.

κβ'. Οἱ δὲ πρὸς μὲν τὴν ἀπόκρισιν ἔδδεν ἀντεῖπον, ξυνέδρους δὲ σφίσι ἐκέλευον ἐλεῖσθαι, οἵτινες, λέγοντες καὶ ἀκόντες περὶ ἐκάστου, ξυμβήσονται κατὰ ἡσυχίαν, ὅ, τι ἂν πείθωσιν ἀλλήλους. Κλέων δὲ ἐνταῦθα δὴ πολὺς ἐπέκειτο, λέγων, ἰ γινώσκω μὲν καὶ πρότερον ἔδδεν ἐν νῶ ἔχοντας δίκαιον αὐτὰς σαφὲς ἢ δ' εἶναι καὶ νῦν· οἵτινες τῷ μὲν πλήθει ἔδδεν ἢ ἐθέλωσιν εἰπεῖν, ἰλίγοις δὲ ἀνδράσι ξυνέδρου βέρονται γίνεσθαι. ἀλλὰ, εἴτι ὑγιὲς διανοῦνται, λέγειν ἐκέλευσεν ἅπασι. ἐρῶντες δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἔτε σφίσι ἢ οἷόν τε ὄν ἐν πλήθει εἰπεῖν, εἴτε καὶ ἢ ὑπὸ τῆς ξυμφεράς ἐδόκει αὐτοῖς ξυγχωρεῖν, μὴ ἐς τὰς ξυμμάχους ἢ διαβληθῶσιν, εἰπότες, καὶ ἢ τυχόντες, ἔτε τὰς Ἀθηναίους ἐπὶ μετρίοις ἢ ποιήσοντας ἢ πρὸς κἀλῆντο, ἀνεχώρησαν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἄπρακτοι.

κγ'. Ἀφικαμένων δὲ αὐτῶν διελύοντο εὐθύς αἱ σπονδαὶ αἱ ἢ περὶ Πύλον· καὶ τὰς ναῦς οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀπήτην, καθάπερ ξυνέπειτο· οἱ δ' Ἀθηναῖοι, ἐγκλήματα ἔχοντες, ἐπιδηρομὴν τε τῷ τειχίσματι παράσπονδον, ἢ καὶ ἄλλα ἐκ ἀξίολογα δοκῶντα εἶναι, ἐκ ἀπεδίδοσαν ἰσχυρίζεσθαι, ὅτι δη εἰρητῶ, ἐὰν καὶ ὅτιον παραβαθῆ, λελύσθαι τὰς σπονδὰς. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἀντέλεγον ἢ τε, καὶ ἀδίκημα ἐπικαλέσαντες τὸ τῶν νεῶν, ἀπελθόντες, ἐς πόλεμον καθίσταντο. καὶ τὰ περὶ Πύλον ὑπ' ἢ ἀμφοτέρων ἢ κατὰ κράτος ἐπολεμεῖτο· Ἀθηναῖοι μὲν ἢ δυοῖν νεῶν ἢ ἐναντίαν ἢ αἰεὶ τὴν νῆσον περιπλέοντες τῆς ἡμέρας,

ἢ προσκοιτῆς Marg. Flor. ἰ τῶ, τε Ar. C. Reg. τῆτε Dan. Antea ταῦτα Aug. ἰ οὖν deest Ar. C. Dan. ἰ τῶν ἐν τῇ πρὶν χρόνῳ σπονδῶν legebat (vt videtur) Nulla. Hudf. ἢ Ἀσμένως δέξασθαι τε Ar. C. Ald. Flor. Basf. Stepb. 1. Reg. Cass. Dan. Gr. Praeterea ἀσμένως Gr. et δέξασθαι Cass. vtrumque et Mosqu. ἀσμένως δέξασθαι τε Aug. ἢ Ὅπτι' ἐν Ald. Basf. Flor. Cass. Gr. et βόλοντα Cass. Aug. ὁ μᾶλλον Ar. Paulo p. R. Κλεαίπτερος Dan. ἢ μὲν deest Flor. καὶ ante ἔπεισεν d. Mosqu. ἢ Τροιζῆνα Cl. Gr. Ald. Basf. Flor. Reg. Cass. Aug. Νίσαιαν pro Νίσαιαν Dan. ἢ Ἀλλὰ ἀπὸ τῆς Reg. Cass. Gr. Aug. ἢ κατὰ τὰς ξυμφεράς Ar. ἢ Τροικίαν Ar. C. Gr. Dan. et hic μὲν πρότερον, omisso τῷ καὶ. ἢ δὲ εἶναι Ar. C. ἢ Ἐθελῶσιν ex emendatione, pro ἰθελῶσιν, quod est in textu Gr. ἢ οἷόν τε ἢ Cass. ἢ Ἐπὶ τὰς ξυμφεράς Dan. ἢ εἰπότες καὶ ἢ τυχόντες διαβληθῶσιν Reg. ἢ Πιθήγαντα Dan. ἢ περὶ τὴν Πύλον Cl. περὶ τὴν Πύλον et paulo ante εἰδέας pro εἰδῶς Gr. ἢ καὶ ἄλλα ἀξίολογα legisse videtur Valla. Hudf. καὶ ἄλλα ἐκ ἰλίγου Reg. ἢ ἀμφοτέροις Reg. Antea Mosqu. ἢ ἐπικαλέσαντες p. ἀπειλῶν. ἢ Κατακράτες Ald. Flor. Basf. Stepb. 1. Aug. Deest Reg. ἢ Δυσὶν C. καὶν abest a Cass. Aug. in marg. a m. 2. ἢ Scilicet ἀλλήλων. Vel τῆς πηλείου. Ar. Port. Hudf. ἢ Ald. Ald. Flor. Basf.

Πηγὰς] Ita forte p. 57. Coniungit Andocides p. 266. et Aristides I, 274. II, 247. alibi Πηγὰς Νίσαν, vbi Νίσαιαν legendum. vid. Thucyd. 201. Pegas et Pagas pro varia apud Graecos dialecto scribunt Latini. WASS.

Τροιζῆνα] Sic cum Edd. Isocrates, Suidas, alii. Ἐν Τροιζῆνι Theophrastus Hist. Plant. IX, 20. WASS.

Οἱ δὲ πρὸς etc.] Diodorus Sic. I. 12. scribit, legatos Laced. se totidem Athenienses captivos pro suis reddituros promississe. quod negantibus iis, legatos libere dixisse, quod pluris Lacedaemonios, quam seiplos facerent Athenienses, qui permutare captivos nollent. HVDS.

Περιπλέοντες] Sc. ἡσαν. et ita perinde erit, ac si scripsisset: Ἀθηναίων περιπλ. vt vult Schol. Abr. 393. GOTTL.

bona inesse credibile sit, considerate. Nobis enim vobisque eadem dicentibus, scitis caeteros Graecos, quod sint inferiores, maximum honorem habituros.

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 329.

21. Haec igitur Lacedaemonii dixerunt, existimantes, Athenienses superiore tempore foederum quidem cupidos fuisse; sed se resistentibus impeditos fuisse: oblatam vero pacem libenter accepturos, virosque sibi reddituros. Illi vero, quod viros in insula tenerent interceptos, existimabant, sibi iam in promptu esse foedera cum ipsis facere, quotiescunque vellent: sed maiora affectabant. Illos autem maxime instigabat Cleon Cleaeneti filius, qui tunc temporis vir popularis, et in dicendo multitudini acceptissimus erat. Hic persuasit, vt responderent: Oportere primum *quidem*, eos, qui in insula essent, et armis et se ipsis traditis, Athenas portari. *Deinde* vero, *illis eo profectis*, vbi Lacedaemonii reddidissent Nisaeam, et Pegas, et Troezena, et Achaïam, (quae bello non cepissent, sed ex superiore compositione ab Atheniensibus accepissent, qui propter clades acceptas, et quod foederibus tunc multo magis indigerent, ipsis ea concessissent) *ita demum* suos ciues recipere, et foedera facere, quam diuturna vtrisque placuisset.

22. Lacedaemonii vero ad hoc responsum nihil contradixerunt: sed petierunt, vt sibi darentur viri delecti, quibuscum rem conferrent, ac disceptarent; qui dicentes et audientes de singulis rebus, pacate conuenirent in iis, quae alteri alteris persuasissent. Tunc vero Cleon vehementer instare coepit, dicens, se vel ante cognouisse, ipsos nihil aequi, *nihil sinceri*, in animo habere; et nunc etiam *hoc* manifestum esse, quippe qui apud multitudinem nihil dicere, sed cum paucis viris concilium habere vellent. quod si quid sani cogitarent, eos apud vniuersos verba facere iussit. Lacedaemonii vero cernentes, neque sibi fas esse apud multitudinem loqui, quamuis propter cladem acceptam, ipsis *postulata* concedere placeret, *veriti*, ne apud socios male audirent, si dixissent, nec impetrassent, neque Athenienses moderate se gesturos in iis, ad quae prouocarentur, in seculo negotio Athenis discesserunt.

23. Aduentu eorum induciae de Pylo factae confestim solutae sunt: Lacedaemonii vero naues repetebant, quemadmodum conuenerat. Sed Athenienses eas reddere noluerunt, *illis* crimini dantes, quod praeter induciarum pacta incursionem in munitionem fecissent, aliaque, quae non magni momenti esse videbantur. hac ratione nixi, quod in conuentis dictum esset, si vel minima eorum pars violata fuisset, inducias ruptas fore. Lacedaemonii vero contradicebant, et accusabant, quod praeter ius naues retinerent; atque digressi, bellum *denovo* gerere coeperunt: (bellumque totis viribus ab vtrisque ad Pylum administrabatur:)

(ἀντὶ τῆς, πρὶν ἄλλωναι τοὺς ἄνδρας) τῆς συμφωρᾶς μετρίως κατατιθεμένης, διαλλαχῶμεν. Οἱ καὶ ἐν τούτῳ ἡμᾶς] ἐν τῷ αὐτῷ γενέσθαι δηλονότι τὴν εἰρήνην, ἡμᾶς νομιῶσιν αἰτιατέρως. ἀντὶ τῆς, πλέον τῶν Λακεδαιμονίων, ἡμῖν τὴν χάριν τῆς εἰρήνης ὁμολογήσασιν, ὁ δὲ καὶ σύνδεσμος οὐ περιττῶς κεῖται, ἀλλ' ἀναγκαίως. λέγει γὰρ, ὅτι τῆ τε νομίσει ἡμᾶς νεικηθέναι, καὶ τὴν χάριν τῆς εἰρήνης εἰς ἡμᾶς μέλλασιν ἀνευεργεῖν. Πολεμῆνται μὲν γὰρ ἀσαφῶς] πολεμῆνται γὰρ, ἀδήλων ὄντος τὰ πράγματ'ος, τίς ἐστὶν ὁ προκαλεσάμενος τοῦ πολέμου, εἴτε ὁ Λακεδαιμόνιος, εἴτε ὁ Ἀθηναῖος, καὶ τὰ ἐξῆς. Ἦν τε γινώτε, Λακεδαιμονίους] ἂν, τε πεισθῆτε, ἔξουσιν ἡμῖν Λακεδαιμονίους φίλους γενέσθαι, χάριν δέσιν μάλλον, ἢ περ βιασθῆσιν ὑπ' αὐτῶν. Αὐτῶν τε προκαλεσαμένων] θελησάντων καὶ προσεψάσαντων ἡμᾶς ἐπὶ ταῦτα. Ὅσα εἰκὸς εἶναι] ἀντὶ τοῦ συμβῆσεσθαι. Ἠμῶν γὰρ καὶ ἡμῶν ταυτὰ λεγόντων] ἡμῶν γὰρ καὶ ἡμῶν ταυτὰ σπενδομένων, καὶ ἡμενόντων, τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ὑπῆκουσιν ὄν, μεγάλως ἡμᾶς τιμῆσει. Οἱ δὲ, τὰς μὲν σπονδὰς τὸ ἐξῆς, τὰς σπονδὰς ποιέσθαι. Μάλιστα δὲ αὐτοὺς ἐνήγει] κατέπειθιν. Ἀθηναίων ξυγχαρισάντων] Ἀθηναίων τὰ προειρημένα χωρὶς Λακεδαιμονίους ξυγχαρισάντων ἐν ταῖς προτέραις σπονδαῖς, διὰ τὸ ἐν συμφωρᾶς εἶναι. πᾶν γὰρ τὸ ἐπιτατίζμενον ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων συνεχώρηται. Καὶ ἐν τῷ τότε δεομένων] τῶν Λακεδαιμονίων. Οἱ δὲ πρὸς μὲν τὴν ἀποκρίσιν] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Συεῖρος δὲ] τοὺς διαλεξιμένους περὶ ταῦτα, καὶ συνδοκιμάσοντας. Ευμβήσονται] φιλιωθήσονται. Διαβληθῶσιν] ψευθῶσιν, μισηθῶσιν. Καθάπερ ξυκέειτο] ἀντὶ τῆς, ὡς περ ἐν ταῖς συνθηκαῖς ἦν δεδογμένον. Ἐγκλήματα ἔχοντες] ἀντὶ τῆς, ἐγκλήματα ἐπιφέροντες κατὰ Λακεδαιμονίων. Παράσπονδον] παρὰ τὰ ἐν ταῖς σπονδαῖς συγκείμενα. Καὶ ἄλλα οὐκ ἀξιόλογα] εὐτελέη τινα καὶ ἰσχυρά, Ἰσχυρίζεσθαι] ἐπερειθόμενοι, ὡς ἰσχυρὸν προτείνοντες πᾶν οἱ Ἀθηναῖοι. Ἐὰν καὶ ὅτιον παρεβῆθ' ἔκ' βραχὺ ἀδειθῆθ'.

τῆς δὲ νυκτὸς καὶ ἀπασαι περιήμεν, πλὴν τὰ ἑ πρὸς τὸ πύλαγος, ὅποτε ἀνεμος εἴη (καὶ ἐπ τῶν Ἀθηναίων, αὐτοῖς εἴκοσι νῆες ἀφίκοντο ἐς τὴν Φυλακίην ὥστε αἱ πᾶσαι, ἡ ἐβδομήκοντα ἐγένοντο) Πελοποννήσιοι δὲ ἔν τῇ ἡπείρῳ στρατοπεδεύομενοι, καὶ προσβολὰς ποιούμενοι τῷ τείχει, σκοπῶντες καιρὸν, εἴτις παραπέσοι, ὥστε πρὸς ἀνδρας σῶσαι.

κδ'. Ἐν τῷ δὲ οἱ ἐν τῇ Σικελίᾳ Συρακῆσιοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι, πρὸς ταῖς ἐν Ἡμεσσίῃ Φορβύσαις ναυσι, τὸ ἄλλο ναυτικόν, ὃ παρεσκευάζοντο, προσκομισάντες, τὸν πόλεμον ἐποιῶντο ἐκ τῆς Μεσσήνης. καὶ μάλιστα ἐνήγον οἱ Λοκροὶ, τῶν Ρηγίων κατὰ ἐχθραν· καὶ αὐτοὶ δὲ ἔσβαζθήκεσαν πανδημίᾳ ἐς τὴν γῆν αὐτῶν. ῤ καὶ ναυμαχίας ἀποπειρᾶσθαι ἐβόλοντο, ἐρῶντες τοῖς Ἀθηναίοις τὰς μὲν παρῶσας ὀλίγας ναῦς, ταῖς δὲ πλείοσι καὶ μελλύσαις ἤξειν πυνθανόμενοι ἃ τὴν νῆσον πολιεργεῖσθαι. εἰ γὰρ κρατήσεσαν τῷ ναυτικῷ, τὸ Ρήγιον ἠλπίζον περὶ ἢ τε καὶ ἑ ναυσὶν ἐφορμῶντες ῥαδίως ἑ χειρᾶσσεσθαι, καὶ ἦδη ἑ σφῶν ἰσχυρὰ τὰ πράγματα γίνεσθαι. ξύνεγγυς γὰρ κειμένης τῆ ῤ τε Ρηγίᾳ ἀκρωτηρίᾳ τῆς Ἰταλίας, τῆς τε Μεσσήνης τῆς Σικελίας, τοῖς Ἀθηναίοις ἑ τε ἑ ἀνεῖναι ἐφορμῆν, καὶ τῆ πορθητῆ κελεῖν. ἑ ἑστὶ δὲ ὃ πορθητῆς, ἡ μετὰ ξυ Ρηγίᾳ θάλασσα καὶ Μεσσήνης, ἡ περὶ βραχυτάτῃ Σικελίᾳ τῆς ἡπείρου ἀπέχει καὶ ἑστὶ ἡ Χάρυβδις κληθεῖσα τῷτο, ἡ Ὀδυσσεύς λέγεται διαπλεῦσθαι. διὰ σφοδρότητα δὲ ἑ καὶ ἐκ μεγάλων πελαγῶν, τῆ τε Τυρσηνικῆ καὶ τῆ Σικελικῆ, ἐσπίπτεσθα ἡ θάλασσα ἑ ἐς αὐτὸ, καὶ ῥωδῆς ἑστα, εἰκότως χαλεπὴ ἐνομίσθη.

κε'. Ἐν τῷ δὲ ἐν τῷ μετὰ ξυ οἱ Συρακῆσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ναυσὶν ὀλίγῃ πλείοσιν ἢ τριάντοισι ἠναγκάσθησαν ὀφεί τῆς ἡμέρας ναυμαχῆται ἑ περὶ πλοῖς διαπλεόντος, ἑ ἀντεπαναγόμενοι πρὸς τε Ἀθηναίων ναῦς ἑ ἑκκαίδεκα, καὶ ἑ Ρηγίᾳς ὀλίγῃ. καὶ νικηθέντες ὑπὸ ἡ τῶν Ἀθηναίων, ἑ διὰ τάχους ἀπέπλευσαν, ὡς ἑκατοὶ ἑτυχον, ἑ εἰς τὰ οἰκίῃ στρατόπεδα τότε, ἐν τῇ ἑ Μεσσήνῃ καὶ ἐν τῷ ἑ Ρηγίᾳ ἑ μίαν ναῦν ἀπολέσαντες. καὶ νῦξ ἑ ἐπεγένετο τῷ ἑργῳ. μετὰ ἑ ὃς τῷτο οἱ μὲν Λοκροὶ ἀπῆλθον ἐκ τῆς [ἑ τῶν] Ρηγίων ἐπὶ δὲ τὴν Πελοποννησίδα τῆς Μεσσήνης συλλεγεῖσθαι αἱ τῶν Συρακυσίων καὶ ξυμμέχων νῆες, ἑ ἑμεν, καὶ ὃ πρὸς αὐτοῖς παρῆν. προσπλεύσαντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ Ρηγῖνοι, ἐρῶντες τὰς ναῦς κενὰς, ἐνεβαλον καὶ χειρὶ σιδηρῆ ἐπιβληθεῖση μίαν ναῦν ἑ αὐτοῖς ἀπάλασαι, τῶν ἀνδρῶν ἀποκολλήσαντων. καὶ ἑ μετὰ τῷτο, τῶν Συρακυσίων ἑ ἐμβάντων ἐς τὰς ναῦς, καὶ παραπλεόντων αὐτῶ ἑ κάλῃ ἐς

k περὶ Ar. C. Dan. I Vide Anon. ad pag. 222. Hudf. m ἑν τε τῷ ἑργῳ Cl. Gr. Res. Cas. Aug. qui non εἰμαχοι. c. 24. init. n Μεσσίη Ar. C. itidemque paulo infra. Hudf. Etiam hic et infra plerisque locis Gr. o ἑσβαζθήκεσαν Ar. C. Cl. Gr. Cas. Dan. Aug. p Hoc ad Syracusanos est referendum, ut patet ex locutionibus: ἑ τῷτο δὲ ἑ μετὰ ξυ Συρακῆσι, καὶ οἱ ξύμμαχοι etc. Hudf. q Scilicet, τὴν Σφακίαν, non (ut vult Scholiaftes) τὴν Σικελίαν. Ac. Port. r Ναυτὶ Gr. s Χειρᾶσσεσθαι Cass. Mosqu. Aug. t σφῶν Reg. u Te deest Ar. Mox καὶ τῆς Μεσ. Mosqu. x Te abest Ar. C. Dan. y ἑν ἑκατ. Reg. Cass. Gr. Aug. z ἑστὶν Cass. a Τὸν γὰρ non unum certum locum, sed totum fectum Cbarykiam appellare exillimat Cluverius Sicil. Antiq. p. 70. Hudf. b καὶ non agnoscunt Ald. Flor. B. f. Steob. t. c Scilicet, ἑ αὐτὴν τὴν πορθητῆ. Hudf. d παρῶ etc. Marg. περὶ ταῖς ἑ ἀπῆλθον Ar. C. Dan. e Ἀντεπαναγῶν Ar. Cl. Cass. Aug. f Ὀστυκαίτικα legebat Valla. Hudf. g ἑργίᾳ Gr. h τῶν ομιτίετ Cl. i Διατάχῃ Ald. Flor. B. f. Steph. t. Cass. Aug. k ἑς Ar. l Μεσσίᾳ C. ut et paulo infra. m ἑργίᾳ Reg. n Scilicet, ἑ Συρακῆσιοι. Ac. Port. Hudf. o ὑλίῃς C. Dan. p δι deest C. q τῶν abest Ar. C. Cl. Gr. Ald. B. f. Cass. Dan. Aug. ἑκ τῶν ἑργίᾳ Reg. r Pro adrd. Vide Scobani Append. ad scripta al. de Dial. etc. p. 129, 173. αὐτῶ Cl. Gr. αὐτῶ Cl. m marg. αὐτῶ Reg. s Μετὰ τῷτο Ar. t ἑσβάντων Marg. C. Cl. Gr. Cass. Dan. Aug. ἑσβάντων τὰς ναῦς Gr. u κάλῃ Dan.

Περιήμεν] Περιεργεῖν est, ut ait Pollux I, 122. τὸ ἐν κέλευ περιπλεῖν νῆσον, καὶ προσκαθῆσθαι πολιορκητικῶς νῆσῳ ἀπὸ ναῦν. Sic in h. Cap. 26. III, 6. dicit περιεργεῖσθαι: καὶ περιεργεῖσθαι τὸ πρὸς νῆτον τῆς πόλεως. DVCK. Ἄνεῖναι] Probat Codd. script. ἂν εἴη Abr. 393. GOTTL. Κατὰ σιδηρῆ] Manus f. rra erat, non qua hostes perimebant, verum in sinu naui ita disposita, ut coninus congrederet, et, si occideret, ferret, in alterius navim transmeare possint. Vide Schol. in Milit. Naval. l. 2. c. 7. nvd. De dativo

αὐτοῖς vid. ad III, 98. Μέχρι μὲν οὖν εἰ τεύχεται εἶχόν τε τὸ βέλη αὐτοῖς. DVCK. ἑσβάντων] Mss. varie εμβάντων et εσβάντων. Sic III, 80. εμβάντων et εσβάντων. et ibid. Cap. 89. εσβαλόντες et εμβαλόντες. WASS. Ἄπὸ κάλῃ] Pollux I, 113. Ἐπλομεν ἀπὸ κάλῃ. et, ἐν γρη τῆς γῆς παραπλεόντες, ἐκ κάλῃν ἑλκοντες τὴν ναῦν. Polybios, Strabo, et Dioдохὸς Sicil. dicunt ἑσβαλεῖν, et ἑσβαλεῖσθαι: Latini remulco trahere, et trahi. Vid. Suid. in ἑσβαλεῖν.

euntes, noctu vero omnibus etiam nauibus manentibus in statione circumcirca, in caeteris partibus, excepta illa, quae pelagus spectabat, idque quoties ventus spirabat: (et viginti aliae naues ad ipsos Athenis ad insulae custodiam venerunt, ita vt vniuersae numero essent septuaginta) Peloponnesii vero, in continente castra habentes, et Atheniensium munitionem subinde oppugnantēs, et obseruantes occasionem, si qua forte sese ipsis offerret, vt suos ciues liberarent.

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 329. Ante Iun. 29.

24. Interea vero Syracusani, eorumque socii, qui in Sicilia erant, praeter naues praesidiarias, quae apud Messanam erant, aduecta caetera classe, quam parauerant, bellum e Messana gerebant. Eosque ad hos Locri maxime sollicitabant ob odium, quo Rheginos prosequerantur. Ipsique cum frequentibus copiis, quas ex omni totius populi ordine coegerant, in illorum agrum irruptionem fecerant. Volebant autem nauale proelium experiri, quod naues, quae tunc Atheniensibus aderant, paucas esse animaduertent, maiore autem illarum parte, et illis, quae venturae erant, insulam Sphaerteriam obsideri audirent. Si enim classe vicissent, Rhegium terra marique obsessum in suam potestatem redactum iri, suasque res ita demum firmiores fore sperabant. * Cum enim Rhegium Italiae promontorium, et Messana, quae est in Sicilia, in proximo essent, existimabant se non permissuros, vt Athenienses ad insulam appellerent, fretoque potirentur. Hoc autem fretum est mare inter Rhegium et Messanam, qua breuissimo interuallo Sicilia distat a continente. atque haec est, quae Charybdis appellata fuit, qua Vlysses transisse fertur. Hoc autem mare propter loci angustias, et ingentium marium, Tyrrheni et Siculi, concursum, in ipsum fretum irrumpens, et aestuosum existens, iure saeuum existimabatur.

25. In hoc igitur tam angusto spatio Syracusani, eorumque socii, cum nauibus paulo pluribus quam triginta, sub ferum diei proelium nauale committere coacti fuerunt, circa nauigium cursum illac tenens, obuiam hostibus prodeuntes, aduersus sexdecim Atticas, et octo Rheginas naues. Et ab Atheniensibus victi, tunc in sua castra celeriter se receperunt, vt singulis licuit, vna ad Messanam, et Rhegium nauim amissa. noxque suo interuentu proelium diremit. Postea vero Locri quidem ex Rheginorum agro discesserunt. Syracusanorum vero, sociorumque naues ad Peloridem, quae est agri Messanenensis, coactae stationem habebant, ipsisque pelitatus aderat. Athenienses vero, et Rhegini, cum naues vacuas animaduertissent, impressionem in eas fecerunt: manumque ferrea iniecta vnam ipsorum deprefferunt, viris ex ea natando eiapsis. Postea vero, cum Syracusani naues ingressi fuissent, et Messanam

* Quum in propinquo esset Rhegium Italiae promontorium, et Messana in Sicilia etc. *Polli.* Cum enim propinqua inter se sint, Rhegium Italiae promontorium et Messana Siciliae oppidum etc. *HYDUS.*

Καὶ ἀδίκως ἐπιβαλόντες] καὶ ἐγκαλῶντες ἠδικῶσαι, διὰ τὸ τὰς ναῦς μὴ ἀπειληθέναι. Ἀπελθόντες, εἰς πρότερον καθίστατο] μετὰ τὴν ἀφώσιν τὴν ἐνθάδε ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, ἀναχωρήσαντες ἐπὶ τὴν Σπέρτην, παρασκευάζοντο ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ἀθηναῖοι μὲν δυνάμει ἀπὸ τῆς Ἀθηνῶν μὲν δύο ναυσὶ ἐναντίας περιέπλεον τὴν νῆσον. τῆτο δὲ, ἵνα μὴ ἐν τῷ μέσῳ δια τὸ ἀπαιτῆν, καὶ ἐστὶς τοὺς ἐν τῇ Σφακτιερῷ ἐξήλθον. Καὶ προσηλὸς ποιούμενοι τῷ τσίχει ἀπὸ κορυφῆς τοῦ εἰς πόλεμον καθίστατο. Καὶ αὐτοὶ δὲ εἰ Λοκροὶ. Τῆν νῆσον ποιορηθῆσαι τὴν σφαιτέρην. Εἰ γὰρ κρατήσων τῷ ναυτικῷ οἱ Λοκροὶ δυνατοί. Ἡ μεταξὺ Ῥηγίνων θάλασσα καὶ Μεσσηνίας, ἣ εἰς τὴν μεταξὺ Ῥηγίνων καὶ Μεσσηνίας ποταμὸν Ῥέσσα. Κληθεῖσα γὰρ τὸ μέρος τῆς θάλασσης. Εἰκότως χηλεπὶ ἐνομισθῆ] εἰς τὸ πλεῖστον ἐκλήθη. Μίαν ναὴν ἀπολέσαντες οἱ Ἀθηναῖοι δυνατοί. Καὶ οὐδὲ ἐπιγένετο] ἡ νῆξ, ἡμεῖς μὲν γὰρ οὐδὲ ἐπέχετο τὸ ἔργον. Ἐπὶ δὲ τῇ Πελοποννήσῳ Πέλοπος, ἀφροσύνην Σικελίας τε φρεσίστατον. Καὶ ῥητοὶ σὺν ἡσὶ θηλοῖσι ἐπὶ τῶν Συρακουσίων ἐπιπέλασθαι Ἀττικῶν καὶ μίαν ἐκ τῶν ναυῶν οἱ Ἀθηναίων. Ἀπὸ ναυῶν τῇ πελοποννήσῳ παρεῖται οἱ γὰρ παρ' αὐτῶν τὴν γῆν πλεόντες οὐ δύναται ἔργετον. Προσηλόντες] τοῖς Συρακουσίοις δυνατοί. Ἀποσπασσάντων] ὑποναχωρησάντων, καὶ

Sigon. ad Iliu. XXV, 20. et *Sebeſſen.* II. de Milit. Nau. 5. Genitiuus κάλων, quemadmodum est in *Cod. Dan.* fortassis nusquam alibi inuenitur. Κάλων, et κάλωνος dixerunt Attici,

teste *Eustathiu* in *Homer. Iliad. 2.* pag. 1271. Unde nominatiuus κάλωνος apud *Ipollon. Rhod.* II. Argonaut. 27. *Stephan.* Append. ad script. al. de *Dialect.* pag. 149. *DNCK.*

τὴν Μεσσηνίαν, αὐθις προσβαλόντες * οἱ Ἀθηναῖοι, * ἀποσιμωσάντων ἐκείνων, καὶ προεμβαλόντων, ^z ἑτέραν ναῦν ἀπολλύουσι. καὶ ἐν τῷ παράπλῳ, καὶ τῇ ναυμαχίᾳ ^a τοις τοτρόπῳ γενομένη, ἐκ ἑλαστον ἔχοντες οἱ Συρακῆσιοι παρεκομίσθησαν ἐς τὸν ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ λιμένα. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι, Καμαρήνης ἀγγελθείσης προδίδουσαν Συρακυσίοις ὑπ' Ἀρχίβη καὶ τῶν μετ' αὐτῆ, ἐπλευσαν ἐκεῖσε. ^b Μεσσηνίαι δ' ἐν τῷ πανδημείᾳ κατὰ γῆν καὶ ταῖς ναυσὶν ἅμα ἐστράτευσαν ἐπὶ Νάξῳ τὴν Χαλκιδικὴν, ὅμορον ἴσαν καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τειχίσεις ποιήσαντες τὰς Ναξίους, ἐδήξαν τὴν γῆν τῇ δ' ὑπεραία, ταῖς μὲν ^c ναυσὶ περιπλευσαντες κατὰ τὸν Λασιπὸν ποταμὸν, τὴν γῆν ἐδήξαν, τῷ δὲ πεζῷ πρὸς τὴν πόλιν ^d ἐσέβαλον. ἐν τῷ δὲ οἱ Σικελοὶ ὑπὲρ τῶν ἄκρων πολλοὶ κατέβαινον βοηθῶντες ἐπὶ τὰς Μεσσηνίας. καὶ οἱ Νάξιοι, ὡς εἶδον, θαρσήσαντες, καὶ παρακλυούμενοι ἐν ^e αὐτοῖς, ὡς οἱ Λεοντῖνοι σφίσι καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες ξύμμαχοι ἐς τιμωρίαν ἐπέρχονται, ἐνδραμόντες ἄφνω ἐκ τῆς πόλεως, προσπίπτεσι τοῖς Μεσσηνίοις. καὶ τρέψαντες, ἀπέκλειψαν τε ὑπὲρ χιλίας, καὶ οἱ λοιποὶ χαλεπῶς ἀπεχώρησαν ἐπὶ οἶκον. καὶ γὰρ οἱ βίεσθροι ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐπιπεσόντες, τὰς πλείους διέφθειραν. καὶ αἱ νῆες, σχῆσαι ἐς τὴν Μεσσηνίαν, ὑπερον ἐπὶ οἶκον ἕκασται διεκρίθησαν. Λεοντῖνοι ^f δὲ εὐθύς καὶ οἱ ξύμμαχοι μετὰ Ἀθηναίων ἐς τὴν ^g Μεσσηνίαν, ὡς κηκαυμένην, ^h ἐστράτευον καὶ ⁱ προσβάλλοντες, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι κατὰ τὸν λιμένα ταῖς ναυσὶν ^l ἐπαιρῶντο, ὁ δὲ πεζός, πρὸς τὴν πόλιν. ἐπεκώρομην δὲ ποιησάμενοι οἱ Μεσσηνῖαι, καὶ Λοκρῶν τινας μετὰ τῷ Δημοτέλει, οἱ μετὰ τὸ πάθος ἐγκαταλείφθησαν Φρασοί, ἐξαπιναιῶς προσπεσόντες, τρεπασσι τῷ στρατεύματι τῶν Λεοντῖνων τὸ πολὺ, καὶ ἀπέκλειψαν πολλούς. ἰδόντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ἀποβάντες ἀπὸ τῶν νεῶν, ἐβήθησαν, ^k καὶ κατεδίωξαν τὰς Μεσσηνίας πάλιν ἐς τὴν πόλιν, τεταραγμένους ἐπιγενόμενοι. καὶ τροπαῖον εἴσαντες, ἀνεχώρησαν ἐς τὸ Ρήγιον. μετὰ δὲ τῷτο, οἱ μὲν ἐν τῇ Σικελίᾳ Ἕλληνες, ἀνευ τῶν Ἀθηναίων, κατὰ γῆν ἐστράτευον ἐπ' ἀλλήλους.

κς. Ἐν δὲ τῇ Πύλῳ ἐπὶ ἐπολιόμην τὰς ἐν τῇ νήσῳ Λαικεδαίμονίαις οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τὸ ἐν τῇ ἡπειρῷ στρατόπεδον τῶν Πελοποννησίων κατὰ χώραν ἔμεινεν. ἐπίπονος δ' ἦν τοῖς Ἀθηναίοις ἡ Φυλακὴ, σίτης τε ἀπορία καὶ ὕδατος. ἔλαβον ἦν κρήνη, ὅτι μὴ μία, ἐν αὐτῇ τῇ ἀκροπόλει τῆς Πύλης, καὶ αὕτη ἔμεγαλη ἀλλὰ διαμύμενοι τὸν κάχληκα οἱ κλείψι ἐπὶ τῇ θαλάσῃ, ἔπινον οἶον εἰκὸς ὕδατος. σινοχωρία τε ἐν ὀλίγῳ στρατοπεδευομένοις ἐγίγνετο καὶ τῶν νεῶν ἐκ ἐχαστῶν ὄρεον, αἱ μὲν σῖτον ἐν τῇ γῇ ἤθοντο κατὰ

* οἱ δεσφ Reg. προσβάλλοντες Mosqu. ὁ ἀποσιμωσάντων legisse, aut legendum putavisse videtur Vall. Haisf. Mosq. & λέγει Mosqu. z Hoc ad Athenienses referendum, qui quasi rependerent navim pro navis itaque sequitur, de ἡκαστῶν ἔχοντες. Ae. Ferr. a Τοῦτο τρίτῳ Ar. Aug. ubi verba κ. τ. v. τ. τ. sunt in marg. a m. I. sed ταῖς τρεῖσι. καὶ τὴν ναυαρχίαν τοιαυτήν αὐτοῖς a Dan. et Casf. in cuius margine deinde alius ea scripserat. Mox τὴν ἀβελ Mosqu. ante Mosq. ἡ Μεσσηνία C. et de quo paulo infra. Haisf. c. καὶ οἱ Gr. d' ἐσέβαλον Casf. Gr. Aug. e ἰσθμῷ Dan. Antea & ante εἶδον sup. sed. in Mosqu. palladius. f ἰσθμῷ Ar. g Μεσσηνίαν C. et mox infra. Antea Mosqu. μετὰ τῶν Ἀθην. h Ἐστράτευον Marg. C. Dan. i Προσβάλλοντες Ar. C. Cl. Mosqu. Sic quoque fuerat in Gr. deinde emendatum erat προσβάλλοντες. k Ἐπαιρῶν Mosq. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Casf. Dan. Aug. Varietatem scripturae etiam Sibbiffles adnotat. l Id est: καὶ καταδίωξαν κατέκλειψαν. Haisf. c. exte. ἐπ' ἀλλήλους Mosqu.

Ἀποσιμωσάντων] Pausanias in Lexico apud Eustath. ad Homer. Iliad. ἔ. pag. 965. ἀποσιμῶσαι exponit ὕψαισι, καὶ πρὸς τὸ λαμπρότατον ἦρας: quomodo et ex illo Hesybios: ἀποσιμῶσαι, ὕψαισι, πρὸς μετέωρον ἀνήγαγεν. Vid. Suidam in ἀποσιμῶσαι. Apud Herodotum, sed alio sensu, passim. wass. Addit Eustathius, ἀποσιμῶσαι etiam esse ἀπὸ σιμῆ καὶ κολῆς τὸ πρὸ ἀνήγαγεν ὕψῳ, et apud Thucydidem ἀποσιμῶσαι, μεταεῖραι τὰς ναῦς. Et hoc sequutus est in versione Portus. Auctorem Etymolog. M. inter alias significationes τῷ ἀποσιμῶν etiam hanc adfert: λέγεται καὶ ἐπὶ νεῶν τὸ ἐκ διαχύματος ἐμβάλλειν. Verba Hesybii in ἀποσιμῶσαι, σιμῆ γὰρ αἱ μετέωροι πρὸς ἀναβάσεις, Heinsius Cap. XV. Lestion. Theocrit. ita laudat: σιμῆ γὰρ αἱ μετέωροι ἀναβάσεις, bene sic; sed melius Salmastius προσαναβάσεις. Rursus in Hesybio v. ἀποσιμῶν perperam editur ἀποσέρφειν, πρὸς τὸν σιμῶν φέρειν, quod recte in Theophrasti est πρὸς τὸ σιμῶν φ. Et Etymol. M. ἀποσιμῶν, ἀποσέρφειν πρὸς τὸ σιμῶν. σιμῆ δὲ ἐκάλουν τὰ προσάντη χωρία: vbi pro ἀποσέρφειν, fortassis ex Hesybio reponendum est ἀποσέρφειν.

Nam et sic in postrema significatione huius vocabuli Idem Etymol. καὶ ἐπὶ σιμῶν, τὸ ἀποσέρφειν τὴν κήν. DVCK.

Ἀκροπόλις] Verborum (inquit Cluverius) ne in Thucydidis exemplaribus corrupta sit illa vox additione syllabae κς. Vide Cluverii Siciliam, p. 92. HVDS. Ἀκροπόλις. Sunt et eiusdem nominis Pluuii in Taurica et India. Naxos postea Tauroromina. vid. Theophrast. IV, 5. et XII. p. 93. wass.

Ἐπαιρῶντο] Omnes Mss. ἐπαιρῶν, qua forma etiam VII, 18. Διανοῦνται τῷ τε πεζῷ ἅμα τῶν τειχῶν ἡμῶν πειρῶν. DVCK.

Διαμύμενοι] Laudat Suidas v. διαμύμενοι. Etymolog. in κόχλος, κάχλακας. cum nostro Isoperbus. wass. Hesybios, διαμύμενοι, διτάντες. Ab ἄμῃ cum Scholiaste derivat Etymol. M. qui dicit, ἄμῃ esse γαστρικὸν ἐργαλείον, τὴν λεγομένην δρεπάνην. Suidas τακτικὸν ἐργαλεῖον. de quo vide, quem ibi laudat Kusterus, Salmastium ad Trebell. Poll. Claud. C. XIV. DVCK.

Οἶον εἰκός] Facile intelligi potest, qualis potus fuerit. Reisk. deesse putat τικρός. Abr. 396. COTTLE.

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 329.

remulco tracti praeterueherentur, Athenienses impetu rursus in eos facto, illis ex littore oraque caua in altum prouectis, et prius *hostem* aggressis, alteram nauem amiserunt. Syracusani autem, cum in hac praeteruectione, proelioque nauali, quod huiusmodi fuit, rem non deteriore conditione gessissent, in Messanae portum se receperunt. Atque Athenienses quidem, cum per nuntios intellexissent, Camarinam Syracusanis ab Archia eiusque sociis prodi, eo nauigarunt. Interea vero Messanenenses, cum omnibus totius populi copiis, terra marique simul expeditionem susceperunt aduersus Naxum Chalcidicam, quae finitima erat. Primoque die Naxiis intra moenia conclusis, agrum vastabant. Postero vero die, classe circumuecti per fluuium Acesinen, agrum vastabant, at cum peditatu ad urbem oppugnandam accesserunt. Interea vero Siculi multi, qui in montibus habitabant, ad opem Naxiis contra Messanenenses ferendam descenderunt. Quos ut conspexere Naxii, sumtis animis, et mutuo se adhortati, quod Leontini caeterique socii Graeci ad opem ipsis ferendam aduentarent, ex urbe subito erumpentes, impetum in Messanenenses fecerunt, illisque in fugam versis, supra mille interfecerunt, caeterique domum aegre se receperunt. nam barbari maximam eorum partem in viis aggressi perdiderunt. Et naues, quae ad Messanam appulerant, aliae ab aliis separatae domum se receperunt. statimque Leontini sociique cum Atheniensibus Messanam, vt bello attritam, oppugnatum iuerunt: Athenienses quidem, cum classe, a portu; peditatus vero a terra, urbem oppugnantes, *expugnare* conabantur. Sed Messanenenses, et ex Locris aliquot cum Demotele, qui post cladem acceptam urbis praesidio relictis fuerant, eruptione facta, *hostemque* repente adorti, exercitus Leontinorum magnam partem in fugam verterunt, multosque interfecerunt. quod cum vidissent Athenienses, et ex nauibus exscensum in terram fecissent, opem *ipsum* tulerunt; et * Messanenenses insequuti intra urbis muros concluderunt, eos perturbatos aggressi; erectoque tropaeo Rhegium reuenterunt. Post haec, Graeci, qui erant in Sicilia, sine Atheniensibus, alii alios mutuo bello terra infestabant.

26. Athenienses vero, qui ad Pylum erant, Lacedaemonios in insula interceptos adhuc obsidebant; at Peloponnesii, qui in continente statiuam habebant, in suo loco se continebant. Atheniensibus autem *Pyli* custodia admodum laboriosa erat, cum propter com meatus, tum propter aquae inopiam. nullus enim fons, praeter vnum, eumque non magnum, in ipsa Pyli arce erat. sed plerique glaream ad mare suffodientes, qualem credibile est aquam potabant. Erant praeterea loci angustiae, propter

* Mamertini *Valla*. Nam incolae (vt inquit *Strabo* l. 6.) καλεῖται Μαρμερίνους μάλλον ἢ Μεσσηνίους. Eodem scilicet modo, vt in Etruria quondam in via Flaminia urbs erat proprio nomine *Falerii*; oppidani vero *Falisci*. Vide *Clauius* Sic. Antiq. p. 87. HVDS.

πεπερισσάντων τὰς ναῦς, ἵνα ἐκ πολλῆ διατήματος δυναθῶσι μετὰ μείζονος ἐρημῆς ἐμβάλλειν τοῖς Ἀθηναίοις. Καὶ προεμβαλόντων] τῶν Συρακιναίων πρὸ τῶν Ἀθηναίων δηλονότι ἐμβαλόντων. Τειχίσεις ποιήσαντες] ἐν τῷ, δηλονότι τῶν τειχῶν, ἀποκλείσαντες. Πρὸς τὴν πᾶν ἐσβέλλον] τὴν Νάξον. Ἰσχυρῶς τῶν ἀκρῶν πολλοί] ἀντὶ τῆς, οἱ ἐπὶ τῶν ἀκρῶν ὄντες, καὶ τῶν ὄρειαν, ὡς ἐκεῖ σικύτων αὐτῶν. Βαθύνοντες ἐπὶ τῆς Μεσσηνίως] τοῖς Μεσσηνίοις δηλονότι βαθύνοντες κατὰ τῶν Μεσσηνίων. Καὶ αἱ νῆες σχῆσαι] τῶν Συρακιναίων. Ἐξ οἴκου ἐκαστοῦ διακριθῆσαν] ἀπέπλευσαν ἐπ' οἴκῳ διακριθείσῳ. Ὡς κεκαυμένην] κακῶς πάσχουσαν, δεύουσυχικῶν. Ταῖς ναυ- ἐν ἐκείνῳ] γράφεται ἐπίσῳ. τὴν Μεσσηνίαν δηλονότι. Κατὰ χώραν] μένου] ἦσαν ἡσύχαζον. Ὅτι μὴ μίς] ἦσαν, εἰ μὴ μίς. Ἀλλὰ διαμύμενοι] ἀντὶ τῆς διασκέπτουτες. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶ ἀμῆ, ὅ ἐστι σκαφίον πλατύ. βέλτερον δὲ εἶπαι, ὅτι διασκέπτοντες τὸν κάλλιχα, καὶ βόθρῳ ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν ποῖοντες, ἡδύτητον ὕδωρ, οἷον ἂν τις εἰς ἀνάγκην πίσι δι' ἀκρῶν δίψαν. Στενοχωρία τοῖ ἐν ὀλίγῳ] διατήματι δηλονότι τῆς γῆς. Ἡρεθῆτο κατὰ μέρος] ἀντὶ τῆς κατὰ διαδοχῆν. Αἱ δὲ μετέωροι] ἦσαν ἐπ' ἀγκυρῶν. Περὶ

Ὅσον εἰκὸς ὕδωρ] Reiskii additamentum, πικρὸν, consumpit vim omnem enthymematis: aquam bibebant, qualem scilicet facile quisque conieceret. CAVER. Καὶ τῶν — ἄρῃ] *Suidas* in σίτος, qui omittit κατὰ μέρος. WASS. τῶν νεῶν] h. l. ναῦς pro nautis et vectoribus pos. vid. Abr. 394. GOTTL. CCCC

μέρος, αὐτὸ δὲ μετέωρον ἄρμεν. ἀθυμίαν τε ^m πλείστην ὁ χρόνος παρεῖχε, παρὰ λόγου ἐπιγυγνόμενος, ὅς ἦσαντο ἡμετέροι ὀλίγων ἐκπολιορκήσει, ἐν νήσῳ τε ⁿ ἐρήμῃ, καὶ ὕδατι ἀλυμνῷ χρημένους. αἴτιον δὲ ἦν ^v οἱ Λακεδαιμόνιοι, προεπιόντες ἐς τὴν νήσον ἐστάγειν σίτον τε τὸν βελόμενον ^r ἀληθεύμενον, καὶ οἶνον, καὶ τυρὸν, καὶ εἴτι ἄλλο βρῆμα, οἷον ἂν ἐς πολιορκίαν ^q ζυμώσεται τάξαντες ἀργυρεῖς πολλῶ, καὶ τῶν Εἰλωτῶν τῶ ^t ἐσαγαγόντι ἐλευθερίαν ὑπισχυόμενοι. καὶ ἐπῆγον ἄλλοι τε παρακινδυνεύοντες, καὶ μάλιστα οἱ Ἐίλατες, ἀπαίροντες ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ^c ὀπόθεν τύχοιεν, καὶ καταπλέοντες ἐπι νυκτὸς ἐς τὴν πρὸς τὸ πέλαγος τῆς νήσου. μάλιστα δὲ ἐτέρου ἀνέμου καταφερόσθαι. ῥᾶον γὰρ τὴν Φυλακὴν τῶν ^v τρηῶν ἐλάτθανον, ὅποτε πνεῦμα ἐκ πόντος εἶη ἀπόρον γὰρ ^x ἐγγίγνετο περιορμεῖν. τοῖς δὲ ἀφειδῆς ὁ καταπλεὺς ^y καθεστῆκε. ἐπάκελλον γὰρ τὰ πλοῖα, τετιμημένα χρημάτων καὶ εἰ ὀπλίται περὶ τὰς καταρσεις τῆς νήσου ἐφύλασσον. ^z ὅσοι δὲ γαλήνῃ κινδυνεύουσιαν, ἠλίσκοντο. ^a εἰσεῖον δὲ καὶ κατὰ τὸν λιμένα κολυμβηταὶ ὑφουδοί, καλαδίῳ ἐν ἀσκόις ἐφελκοντες μήκωνα μεμελιτωμένῃ, καὶ λίω σπέρμα κεκομμένον. ἂν ^b τοπρωῶν λαυθανόντων, Φυλακαὶ ὑπερον ἐγένοντο. ^c παντί τε τρόπῳ ἐκάτεροι ^d ἐτεχνῶντο, οἱ μὲν, ἐσπευπέων τὰ σιτία, οἱ δὲ, μὴ λαυθάνειν σφᾶς.

κζ'. Ἐν ^e δὲ ταῖς Αἰθήναις, πειθανόμενοι περὶ τῆς στρατιᾶς, ὅτι ταλαιπαρεῖται, καὶ σίτος τοῖς ἐν τῇ νήσῳ ὅτι ^f ἐσπλεῖ, ἠπόρην, καὶ ἐδεδόικεσαν, μὴ σφῶν χειμᾶν τὴν Φυλακὴν ^g ἐπιλάβοι, ὄραντες τῶν τε ἐπιτροπῶν τῆς περὶ ^h τὴν Πελοπόννησον κομιδῆν ⁱ ἀδύνατον ἐσομένην ἅμα ἐν χειρὶ ἐρήμῳ, καὶ ἄδ' ἐν θέρῃ οἷοι τε ὄντες ἰκανὰ περιπέμπειν τὸν τε ἔφορον, χωρίων ἀλιμνῶν οἴτων, ἐν ἐσόμενον. ἀλλ' ἢ, σφῶν ^k ἀνέντων τὴν Φυλακὴν, περιγεγήσεται τὰς ἀνδρας, ἢ τοῖς πλοίοις, ἂ τὸν σίτον αὐτοῖς ἦγε, ^l χειμῶνα τηρήσαντας ἐκπλεύσασθαι. πάντων ^m τε ἐφοβῶντο μάλιστα τὰς Λακεδαιμονίους, ὅτι ἐχρησάσθη ἰσχυρὸν αὐτὰς ἐνόμιζον ἐκείτι σφίσι ἐπικηρυκεύσθαι. καὶ μετεμέλοντο, τὰς σπονδὰς ἐδεξάμενοι. Κλεων δὲ, γυῖς αὐτῶν τὴν ἐς αὐτὸν ὑποψίαν περὶ τῆς καλύμης ⁿ τῆς ζυμβάσεως, ἐτάληθ' ἐφη λέγειν

^m Πλείστην καὶ ὁ χρόνος Ar. C. Mosqu. ⁿ Ἐρήμῳ Ar. C. Mosqu. ^o οἱ δεest Gr. et paullo post τὴν post οἶνον. ^p Ἀληθεύμενον Gr. Aug. ^q κολυμβητῶν Cass. Aug. sed in hoc η, a m. rec. ^r Ἐλαυμένον Gr. Mosqu. ^s Ἐίλατες, et paullo ante ἐλάτων Cass. Aug. ^t Ὀδῶν C. Dan. ^u τρηῶν Cass. Gr. ^x Ἐγίνετο Gr. ^y Καθεστῆκε Reg. Mosqu. et mox ἐλάτων. ^z ὅσοι, et deinde ab emendatore inter versus ideo Reg. ^a εἰσεῖον δὲ κολυμβητῶν ὑφουδοί, καλαδίῳ ἐν ἀσκόις ἐφελκοντες μήκωνα εἶη, Suidas, locum citans in voce ὑφουδοί. Ἐπίειον Cl. in marg. Huds. ^b Δὲ ἀβελτ Aug. Cass. postea a correctore hic adscriptum. Κολυμβητῶν Reg. Cass. Gr. ^c τὴν πρῶτον Ar. C. Bas. Reg. Cass. Gr. Aug. ^d Παντί τε τῶν τρόπων Marg. Gr. ^e ἐχρησάσθη Gr. et in marg. Cl. ^f ἐχρησάσθη in textu cum superscripta emendatione recentis manus ἰτεχνῶντο Reg. ^g ἐπιλάβοι Dan. ^h ἐπιλάβοι Reg. Schol. ⁱ τὴν δεest Dan. ^j περὶ δ. Mosqu. ^k Προ ἢ ἀνέντων κομίζων. Ac. Porc. ^l Ἀνέντων Gr. ἀνέντων in marg. ^m τὴν χειμῶνα Ar. τρηῶντας et ab emendatore inter versus τὰς Reg. ⁿ Δὲ Ar. C. Cl. Cass. Mosqu. Aug. ^o τὴν δεest Ald. Flor. Bas.

^v Ἐν νήσῳ τε ἐρήμῳ] *Thomas Mag.* ἐρημος χώρα dixit esse Atticum, ἐρήμη χώρα poeticum. Sed *Eustathius* in *Odyss.* γ. pag. 1467. τὸ δὲ ἐρήμη ἢ μόνον ποιητικὸν εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἄλλως ἄττικόν. ἐς δηλοῖ καὶ ὁ γεῶγράφος τὸ, ἐρήμην αὐτὴν ἀνεμοὶ καταπύεσιν. Et in *Odyss.* μ. p. 1725. τὸ ἐρήμη σύνθηδες τοῖς ἐχρησάσθη ἢ μόνον ἐρημον, ἀλλὰ καὶ ἐρήμην φασίν. *Henr. Stephanus* quoque *Xenophonem* et *Lucianum* ἐρήμη χώρα dicere ostendit. DVCK.

^v ὕδατι ἀλυμνῷ.] *Abt.* expl. putealem aquam et expl. cum *Herod.* II, 108. *πλατυῶν.* 395. GOTTL.

^v Ἀλυμνῶ] *Immo marina* est aqua, non putealis, vt quae falsa non sit. *Supra* dixerat, non longe a mari eos fodisse; et *Herodot.* L. VI. in *Xerxis* incircumspatione ad *Hellespontum* mare vocat (*πικρὸν καὶ ἀλυμνῶν ὕδωρ.* *BAVER.*

^v Αἴτιον δὲ ἦν οἱ Λακεδ.] *Cass.* et *Gr.* post ἦν distinctionem habent. recte. Sic III, 93. Αἴτιον δὲ ἦν οἱ τε Θεσσαλαί. DVCK.

^v Αἴτιον] *Reisk.* distinguit αἴτιον δὲ ἦν οἱ λακ. προεῖπον. *Abt.* 396. GOTTL.

^v Αἴτ. ὅ ἦν οἱ Λακ. πρ.] Non incommoda est emendatio *Reiskii*, nisi quod, si ita simpliciter poneret *Nostr.*, ita magis locutus videretur: αἴτιον δὲ οἱ γὰρ Λακ. rel. vt I, 11. δηλονότι τὸ γὰρ ἐρημος, rel. Sed illa altera *Reiskii* magis est e more

Nostr., quasi sit αἴτιον ἦν, ὅτι — προεῖπον, vel, τὸ προεῖπεν τοῖς Λακεδ. *BAVER.*

^v Ἀληθεύμενον] *Suidas* h. v. immutato verborum ordine citat. *WASS.* Habet etiam ἀργυρεῖς πολλῶ ἀνίστασθαι, et alia omittit. *Vid. Kuster.* DVCK.

^v Ἐπάκελλον — χρημάτων] *Suidas* τετιμημένα legit. *Hesychius* τετιμημένοι, τετιμαρημένοι. τῶν vix alibi hoc significatu: *Miss.* etiam constanter τετιμημένα. illud etiam *Poetarum* tantum esse affirmat *Eustathius.* *WASS.*

^v εἰσεῖον — κεκομμένον] *Suidas* in ὑφουδοί. εἰσεῖον agnoscunt *Miss.* *Schol.* et *Suidas*: at marg. *Clar.* ἐπίειον. *WASS.*

^v εἰσεῖον] *Schol.* expl. ἐσχεροῦτο. f. leg. ἐσενήχοιτο, vt ἐσεκομύβων. *BAVER.*

^v Μήκωνα μεμελιτῶ] *Laudat Eustathius* ad *Homer.* *Odyss.* 4. pag. 1390. *Mox Gr.* et marg. *Cl.* περπερατ ἐχρησάσθη, pro ἐτεχνῶντο. *WASS.*

^v Ἐφορον] *Thomas Magist.* h. v. e memoria, vt videtur: τὸν τε ἔφορον ἐκ εἶχον, χωρίων ἀλιμνῶν ὄντων. DVCK.

^v Ἀνέντων] *Gr.* mendose ἀφέντων, in marg. ἀνέντων. ita *Nostr.* alibi. v. *Indicem.* ἀνέντων *Hesychius* interpretatur ἐδούτω. *WASS.*

^v Χειμῶνα τηρήσαντας] *Valla.* observata temporitate. Non recte onusilla sunt in versione *Perrii.* DVCK.

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. V. C. Varr. 329.

quas in exiguo castra habebant: et quia naues nullam stationem habebant, harum quidem aliae peruices cibum in terra fumebant, aliae vero in ancoris stabant. Et mora, quae praeter opinionem accidebat, maximum animi angorem *ipsis* afferebat, quod homines in insula deserta, *interceptos*, et aqua falsa videntes intra paucos dies a se expugnatum iri putarent. Cuius rei causa erant Lacedaemonii, qui edixerant, vt quisquis vellet, frumentum molitum, vinum, caseum, et si quid aliud esculentum esset, quod ad obfidionem tolerandum vtile esset, in insulam importaret, * hoc ingenti pretio aestimantes, et illi ex Helotibus, qui importasset, libertatem promittentes. Quare cum alii non sine graui periculo comportabant, tum vero praecipue Helotes, soluentes ex qualibet Peloponnesi parte, in qua eos esse contigisset, et dum nox adhuc esset, appellentes ad eam insulae partem, quae pelagus spectabat. Ventum autem potissimum obseruabant, quo *ad insulam* deferrentur. facilius enim triremium custodiam latebant, quoties ventus a mari spirabat. Nam *Atticae naues tunc* stationem circum insulam habere non poterant. ** Illis vero cursus ad littora non parcus esse consueuerat, nam *sua* nauigia, pecuniis aestimata *in littus* *** impingebant; et *Lacedaemoniorum* milites, ad illas insulae partes, ad quas commode naues appellere poterant, exubias agebant. Quotquot vero mari tranquillo periculum subiissent interceptiebantur. Illuc etiam per portum aduatabant vrinatores sub aquis natantes, funiculo papauer mellitum, linique semen contusum in vtribus attrahentes; **** qui cum initio *custodes Atheniensium* sefellissent, postea obseruari coepti sunt. Et quauis ratione vtrique conabantur, hi quidem, commeatus transmitters, hi vero, cauere, ne se lateret.

27. Athenienses vero, qui in vrbe erant, cum intellexissent, suum exercitum variis incommodis affligi, et commeatus ad illos, qui in insula erant, transportari, consilii inopes erant, et verebantur, ne hyems suum praesidium opprimeret; tum quia videbant, suum exercitum res ad victum necessarias, circa Peloponnesum, vtpote in loco deserto, sibi comparandi facultatem non habiturum, tum etiam quia ne aestate quidem satis commeatum *ad varios exercitus* circummittere poterant: praeterea *videbant*, stationem *suae classis* illic non futuram, quod loca essent importuosa; sed aut custodia a se remissa, hostes incolumes euasuros, aut nauigiis, quae commeatus importabant, erupturos *putabant*. Sed quod omnium maxime formidabant, illud erat, quod Lacedaemonios aliquo firmo virium praesidio fretos, nullum eaque ducem de pace acturum ad se posthac missuros arbitrarentur; eosque poenitebat, quod foedera non admisissent. Cleon vero, cum intelligeret, eos suspicari, se impedimento fuisse, ne pacis condi-

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 329. Iul. ex-cunte, vel Augusto in-cunte.

* Ingenti id pretio taxantes etc. *Valla*. Magna his praemia constituentes etc. *Acacius*. HVDS. ** Hi vero nauibus suis in appellendo nequiquam parcebant etc. *Acacius*. At illi minime sibi parcebant, dum eo deferebantur; impingebant enim nauigia sua, certo addito pretio etc. *Steph*. IDEM. *** Scilicet, quod pro illorum iactura pretium in singula statutum sibi que promissum, a Lacedaemoniis se accepturos confiderent. IDEM. **** Quibus, quam a principio latuissent, custodes postea apposti sunt. *Valla*. IDEM.

λόγον επιτηρηόμενος] παρὰ προσδοκίαν συμβαίνων. Ἡμερῶν ὀλίγων] ἐντὸς δηλονότι. Ἐν νύσῳ] τε ἐρήμῳ] ὄντας δηλονότι. Τὰ ξαντεῖς] τὸ εἰσάγειν. Ἀργυρίῳ] ἐνεκεν δηλονότι. Ἐς τὰ πρὸς τὸ πέλαγος] ἐς τὰ ἀφορῶντα. Καταφρέσσαι] κατάρσσαι. Ἄπορον γὰρ ἐγίγνωτο περιορμεῖν] ἀπορον γὰρ ἦν δηλονότι ταῖς ναυσὶ περιορμεῖν τὴν ἴσσον. Ἀφειδὸς δὲ κατὰ πλους καθεστῆκει] ἦν, ἀφειδόντες ἐκυτῶν κατέπλευον. Ἐπιπελοῦν γὰρ τὰ πλοῖα] ἐξεδίδουσαν (Φησὶ) τῇ πέτρῳ τὰ πλοῖα ἀνηθύντα χρημάτων ὑπὸ Λακεδαιμονίων. Ὑπέσχοντο γὰρ τοῖς ναυκλήροις δάσειν τὰς τιμὰς, εἰ ἀπόληται τὰ αὐτῶν πλοῖα. Περί τὰς κατάρσεις] κατάρσεις λέγει τῆς ἐπιτηδείας εἰς καταβολὴν τῶπας καὶ εἰς τὸ προσορμίζεσθαι. τὸ δὲ ἐφύλασσαν, ἀντὶ τῷ, φρεσὶ ἦσαν τινὲς τῶν πολιορκημένων, ἵνα εὐθὺς ἀπολάβωσι τὰς τροφάς. Ἐσέθεν δὲ] εἰσεκολύμθων, εἰσέρχοντο. Ἐφέλκοντες μὴκιστα μεμελιτωμένῳ] εἶδος βρωτικῆς ἢ μίανως, ἧς ὁ μὲν ὄπας θανάσιμος, ὡς λέγεται, τὸ δὲ σῶμα, γλυκύτατον. δύναται δὲ πείρας ἀπαλλάττειν μηχανὴν μέγιστη. Καὶ λίαν σπέρμα κεκλιμένῳ] πῦρο δίφῳς ἀπαλλάττει. θερμαίνει γὰρ αὐτὴν πρὸς ὀλίγον τινὰ καιρὸν (ἔθεν καὶ τοῖς πυρέττοις προσάγετο) παρὰ πᾶν καιρῶν. τὸ δὲ κεκομμένον, ἀλιμισμένον. Ἐν τῇ νύσῳ] τῇ Σφακτηρίῳ. Τὴν ψυλακὴν ἐπιλάβῃ] κωλύει. Περιγενοῦσθαι] τὴς ἀνάγκης] ἀντὶ τῷ περισωθῆναι θύσειν. Ὅτι ἔχοντάς τι ἰσχυρῶν] ἦν, ἔχοντας πολλὴν δύναμιν. Ἐπικυροῦσθαι] προσεῖναι

Τι ἰσχυρῶν] i. e. ἰσχυρὸν, δύναμιν. de loco munito, vel praesidio capi, nimium hic pro te. BAYER. Κωλύει] Hoc inter poetica apud Thucydidem recenset Dionys. Halicarn. Epist. 2. ad Ammaeum, pag. 133. DVCK.

τὸς ἐξαγγέλλοντας. παρανώντων δὲ τῶν ἀφιστημένων, εἰ μὴ σφίσι πιστεύουσι, κατ' ἀσκόπως τινὰς πέμψαι, ἤξειν κατ' ἀσκόπως αὐτὸς μετὰ ὁ Θεογένους ὑπὸ Ἀθηναίων. καὶ γὰρ, ἐπὶ ἀναγκασιδότηται ἢ ταυτὰ λέγειν οἷς ῥ' ἀναβαλλοῦν, ἢ τὰναντία εἶπαν, ψευδὴς Φαιήσοσθαι, παρῆναι τοῖς Ἀθηναίοις, ὄσων αὐτὸς καὶ ἰ ἀρμημένους τὶ τοπλίον τῆ γνάμη στρατεύειν, ἄς χεῖρ κατ' ἀσκόπως μὲν μὴ πέμπειν, ἢ μηδὲ ὁ διαμέλλειν κερῶν παρῆντας· εἰ δὲ ἰ δοκεῖ αὐτοῖς ἀληθῆ εἶναι τὰ ἀγγελλόμενα, πλεῖν ἐπὶ τὸς ἀνδρας. καὶ ἐς ῥ Νικίαν τὸν Νικηράτῃ, * στρατηγὸν ὄντα, ἀπεσήμενεν, ἐχθρὸς ἂν, καὶ ἐπιτιμῶν, ῥάδιον εἶναι παρασκευῆν, ῥ εἰ ἀνδρας εἶεν οἱ στρατηγὸι, ῥ πλεύσαντας λαβεῖν τὸς ἐν τῆ γῆσῃ καὶ αὐτὸς γ' ἂν, εἰ ἔρχε, ποιῆται τῆτο.

κη'. Ο δὲ Νικίας, τῶν τε Ἀθηναίων τὶ ὑποδορυθισάντων ἐς τὸν Κλέωνα, ὅτι ἔ καὶ νῦν ῥ πλεῖν, εἰ ῥ ῥάδιον γε αὐτῷ φαίνεται, καὶ ἄμα ἔρῃν αὐτὸν ἐπιτιμῶντα, ἐκέλευεν ὁ ἦν τινα βάλεται δύναμιν λαβεῖν τὰ τὸ ἐπὶ σφῆς εἶναι ἐπιχειρεῖν. ὁ δὲ, τὸ μὲν πρῶτον οἴμενος αὐτὸν λόγῳ μόνον ἀφιστῆναι. ἴταμιν ἦν γὰρ δὲ τῷ ὄντι. παραδοσεῖντα, ἀνεχέρε, καὶ ἐν ἔφῃ αὐτὸς, ἰ ἀλλ' ἐκεῖνον στρατηγεῖν δεδιὸς ἦδη, καὶ ἐν ἂν οἴμενος οἱ αὐτὸν τολμηῆσαι ὑποχαρῆσαι. αὐτὸς δὲ ὁ Νικίας ὁ ἐκέλευε, καὶ ἐξίτατο τῆς ἐπὶ Πύλῳ ἀρχῆς, καὶ μάστρας τὸς Ἀθηναίους ἐποιεῖτο. οἱ δὲ (οἷον ὄχλος Φιλεῖ ποιεῖν,) ὄσω μᾶλλον ὁ Κλέων ἰ ὑπέφευγε τὸν πλεῖν, καὶ ἐξανεχέρε τὰ εἰρημένα, ἔ τὸσω ἐπεκελεύοντο τῷ Νικία, παραδιδόμῃ τὴν ἀρχὴν, καὶ ἐκεῖνῳ ἐπεβῶν πλεῖν. ἄτε, ἐκ ἔχον ὄπως τῶν εἰρημένων ἢ ἐπὶ ἐξαπαλλαγῆ, ὄφισαται τὸν πλεῖν καὶ παραελθῶν, ἔτε φοβεῖσθαι ἔφῃ Λακεδαιμονίους, πλεύσοσθαί τε, λαβῶν, ἐκ μὲν τῆς πόλεως, ἔδονα, Λημνίους δὲ καὶ ἰ Ιουβίους τὸς παρόντας, καὶ πελτατάς, οἱ ἦσαν ἰ ἐκ τε Αἰῶν βεβηθηκότες, καὶ ἄλλοθεν τοξότας τετρακοσίους. ἰ ταῦτα δὲ ἔχον, ἔφῃ, πρὸς τὸς ἐν Πύλῳ στρατιώτας, ἐντὸς ἡμερῶν

ο Θεογένους Marg. Ar. C. Reg. p Διβαλεν Ar. Mosqu. η Ἐρημνίους τοπλίον τὶ τῆ γνάμη Marg. τὸ πλεῖν Aug. Ἐρημνίους τὶ τὸ πλεῖν etc. C. Basf. Ἐρημ. τὶ τὸ πλεῖν τῆς γνάμης Ar. Cl. τὶ redundare exillimat Steph. Vide Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 81. Hudf. τὸ πλεῖν Cass. Gr. r μὴ δὲ Ar. C. Reg. Cass. Aug. Mosqu. s Διαμέλλειν Ar. Mosqu. μίλλειν Marg. t Δουῖ Gr. ῥ τὸν Νικίαν Νικηρ. Gr. * Ἀπεσήμενεν, στρατηγὸν ὄντα C. Dan. Sed hic ἀποσήμενεν. γ Εἰ οἱ ἄδρας Gr. z πλεύσαντας C. Ald. Flor. Basf. Reg. et supra ac eadem manu. a πλεῖν C. Dan. et paullo ante εἰς τὸν κλ. b ῥάδιον αὐτῷ C. Dan. c ἦν τινα Cass. Gr. d Ἀλλ' ἐκεῖνον Ar. C. Dan. e ἔκελευεν Cass. Aug. f ὑπέφευγε Mosqu. g τὸτον Marg. C. Dan. h ἔτι δεετ Reg. Ἐξαπαλλαγῆ Mosqu. i Ἐμβρίους Dan. Antea Mosqu. d, μὲν ante τ. πάλ. k ἔκ τῆς Αἰῶν C. Aut abundat τὸ, aut addendum καὶ ante τὸξότας. Ae. Port. Ἐκ τῆς Αἰῶν etiam Dan. l Id est: ταῦτα δὲ τὸν δύναμιν ἔχον, ἔφῃ αὐτὸς πρὸς τὸς ἐν Πύλῳ στρατιώτας ἐπιπέτας, ἐντὸς etc. Vel, ταῦτα δὲ τ. δ. z. ἔφῃ πρὸς τὸς ἐν Πύλῳ στρατιώταις. Sic enim Ar. C. Flor. Aug. atque ita legisse videtur Vala. Hudf. τὸς ἐν Πύλῳ στρατιώταις etiam Reg. Cass. Dan. Gr. Mosqu.

Θεογένους] *Quidam libri Θεογένους.* Ita saepius hoc nomen scribi inuenias, quam Θεογένους. Θεογένους tyrannus Megarensium, socrer Cylonis *Thucyd.* I, 126. et *Pausan.* Attic. XXXVIII. Alius Θεογένους Athenienensis apud *Thucyd.* V, 24. qui tamen ibid. Cap. 19. Θεογένους. Θεογένους athleta apud *Pausan.* VI, 6. 11. et 15. *Plutarch.* πολιτικῶν παραγγέμῃ. *Lucian.* de Conscrib. Histor. pag. 626. et *Deor. concil.* p. 714. Et plures alii apud *Xenophontem* VII. Ἀναβάσ. pag. 410. *Lucian.* Catapl. p. 427. *Suidam.* *V. ssum* de Histor. Graec. Lib. III. et *Ionium* I, 3. de Scriptor. Histor. Philof. Nec dubito, quin *Vir Doctiss.* *Thomas Gale* in inscriptione Cap. VI. *Eroticorum Parthenii* pro *Διογένης* e *Stephano* in *Παλλάδι* recte serponat Θεογένους. In *Xenoph.* I. Histor. Graec. pag. 438. et II, 461. est Θεογένους. Et in *Sueton.* Aug. XCIV. Theogenes mathematicus. DVCK.

τὸ ἐπὶ σφῆς εἶναι] Laborasse in hoc loco *Interpres* ex eorum versionibus, quas *Hudsonus* hic adposuit, intelligi potest. *Portus* sequutus est *Antyllum*, qui, ut *Scholias* significare videtur, legebat ἐπὶ σφῆσιν. Nam *Attici* dicunt τὸ ἐπ' ἐμοῖ εἶναι, quod ad me attinet, non, τὸ ἐπ' ἐμῆ εἶναι. *Thucyd.* VIII, 48. τὸ μὲν ἐπ' ἐμῆσιν εἶναι. *Xenophon.* III. Histor. Graec. Cap. 5. §. 8. *Id.* *Oxen.* ἄτε, τὸ μὲν ἐπ' ἐμῆσιν εἶναι, ἀπολάττει. Sed *immo libri* hic habent scripturam vulgaram, quae, si recta est, vix aliam interpretationem recipit, quam eam, quae a *Scholias* primo loco ponitur. Nec tamen eam magnopere

probe; quod non facile ostendi posse credo, Graecos τὸ ἐπὶ τινος εἶναι dicere, pro aduersus aliquem. Plane particulae τὸ et εἶναι fauent sententiae *Antylli*. De pleonasmō τὸ εἶναι, quem hic, et ad VIII, 48. adnotat *Scholias*, vid. *Stephan.* ad *Corinth.* artic. 29. et *Append.* ad *Scripta.* de *Dialect.* pag. 170. DVCK.

τὸ ἐπὶ σφῆς] Pro σφῆσι. Abr. 396. GOTTL.

τὸ ἐπὶ σφῆς εἶναι] *Εἶναι* redundat; et σφῆς pro σφῆσιν, immo pro αὐτῷ, quia praecessit, ἐκέλευεν αὐτόν. Tamen milites simul intelligas. BAYER.

ὄσων ἔφῃ αὐτὸς εἶ. ἀλλ' ἐκεῖνον] Manifesto discrimine ponit *Nominatiuum* in eo, quod de se ipse *Cleon* dicat, et *Accusati.* de eo, quod de alio. BAYER.

Ἐξανεχέρε τὰ εἰρημένα] *Thomas Magist.* exponit *παρέβρινε*. Melius *Scholias*. τὰ εἰρημένα sunt illa, de quibus est in fine Cap. praecedentis. DVCK.

Αἰῶν] *Aenōs* urbs, alio nomine Ἀφενθες, ad *Hebri* ostia sita est: *Provinciae Rhodopae* circa A. Chr. 367. *Ammiano* teste deputabatur. vid. *Aristof.* *Pol.* p. 154. *Schol.* *Nicandri* 44. a. *Athenaeum* 219. *Aelian.* de *Animal.* V, 6. L. *Cbalcondylus* IX, 257. *Athen* πάλιν memorat, καὶ πρόσθεν ὑπὸ τῆς αὐτῆ ταύτης ἀλλοιῆς. In *Annal.* *Taricis* *Ygnos* et *Meri Azam* vocatur. V. *Cantacuzenum* p. 581. 821. et *Annam Comnenam* p. 450. ibique pro ἄλλα telicibe κὰλ' ἄττα ex *Mj. Coisluniano.* WASS.

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 329.

tiones acciperentur, negabat verum dicere eos, qui nuntios afferebant. Cum autem illi, qui nuntios attulerant, Athenienses hortarentur, ut, si fidem sibi non haberent, aliquos exploratores eo mitterent, ipse cum Theogene explorator ab Atheniensibus electus est. Ille vero, cum intelligeret, se coactum iri vel eadem dicere, quae illi, quos criminabatur, vel, si contraria dixisset, se mendacem visum iri; Atheniensibus suadebat, quod eos ad bellum gerendum animis magis propensis esse videret, ut nullos quidem exploratores eo mitterent, neque cunctando occasionem praetermitterent: sed, si vera ipsis viderentur ea, quae nuntiabantur, cum classe proficiscerentur, ut viros illos expugnarent: et Niciam Nicerati filium, qui tunc dux erat, innuebat, et subobscurè designabat, et cum exprobratione dicebat, facile esse parata classe, si duces viri essent fortes, eo proficisci, virosque in insula interceptos expugnare; hocque se facturum, si gereret praeturam.

28. At Nicias, cum Athenienses aliquantulum tumultuati essent aduersus Cleonem, quod ne tunc quidem, si res facilis ipsi videretur, nauigaret; simul etiam, cum videret ipsum Cleonem ignauiam sibi exprobrantem, * iussit ipsum assumtis quibus vellet copiis, quod ad se attineret, aggredi. Hic vero primo quidem existimans, eum verbo tenus relinquere, paratus erat. Sed ubi cognouit, ipsum reuera cupere tradere, tergiuersari coepit, et illum, non se, praetoria dignitate praeditum esse dixit: timore iam percussus, ratus eum sibi praetura cedere non ausurum. Nicias vero rursus idem iubebat, et praetura ad Pylum cedebat, et Athenienses testabatur. Illi vero (quemadmodum vulgus facere solet) quo magis Cleon navigationem subterfugiebat, ac tergiuersabatur, promissis stare recusans, eo magis Nicias imperabant, ut praeturam illi traderet, illique acclamabant, ut nauigaret. Quamobrem Cleon, cum non posset amplius se expedire ex iis, quae dixerat, expeditionem suscipit. Et in mediam concionem progressus, dixit se non timere Lacedaemonios, et se nauigaturum, nullo de ciuium numero secum ducto; tantum cum Lemniis et Imbriis, qui aderant, assumtis etiam ** peltatis, qui ex Aeno venerant auxilio, et aliunde sagittariis quadringentis. Cum his copiis dixit se iturum ad milites, qui ad Pylum

* Iussit eum, ut sumtis copiis, si quas vellet, officio ipsius fungeretur. Valla. — sumtis quibus vellet copiis, pro ea quidem, quae illis suppetieret, facultate, rem aggredi. Steph. habet, ut, quas velit copias sumens, suo rem arbitratu gerat. Lucian. ΠΥΛΟΣ.
** Pel, cetratis. IDEM.

πέμπειν. Ἀπεσήμεινε] ἀποσκάπτων ἐδήλω. Ἐχθρὸς δὲ] τῷ Νικίᾳ δηλονότι. Καὶ ἐπιτιμῶν] ἐγκαλῶν, ἐπιμεμφόμενος, δει-
δίζων. Ἰπποδερυσάσαντα] μετὰ θορόβου εἰπόντων. Τὸ ἐπὶ σφῶς εἶναι ἐπιχειρεῖν] ἤτοι ἐπὶ τῆς ἐν τῇ Σφακτηρίᾳ ἢ, μέρος τὸ
ἐφ' αὐτῶν εἶναι. τὸ δὲ εἶναι, παρέλκει Ἀττικῶς. ἢ ὡς Ἀντολλος, ἐπὶ σφίσι, τοῖς στρατηγοῖς δηλονότι. Παραδοσείοντα] ἐφίμενον
παραδῶσειν τῷ Νικίᾳ. Ἀνεχώρει] ἀπὸ τῆς ἀνεδύετο. Ἀλλ' ἐκεῖνον στρατηγεῖν] ἀλλ' ἐκεῖνον δεῖν στρατηγεῖν. Καὶ ἐξίτατο]
παρεχώρει. Καὶ ἐξανεχώρει] ἀπὸ τῆς ἀνεδύετο ποιῶν ἄπερ ἐπέσχετο. ἀπέφευγεν. Οἱ γὰρ στρατιῶται] τῶν Ἑθνητικῶν. Δια-

Λαβῶν πελτ. οἱ ἦσαν ἐκ τε Αἰῶν βερονθηκ. καὶ ἄλλοθ. — τοῦ] Transpositum est τε, quod respondeat subiecto καὶ tali ordi-
ne: λαβῶν πελτασῶν τε, οἱ ἦσαν ἐκ τε Αἰῶν. βερ. καὶ ἄλλοθ. τοῦ.
BAVER.

[τοῦ] Confer Scholiast. Aristoph. in Equit. v. 55. WASS.
πρὸς τῆς ἐν Πύλῳ στρατιῶτας] Valla vertit, super eos, qui ad
Pylum essent: vnde eum videri legisse πρὸς τοῖς ἐν Πύλῳ στρα-
τιῶταις adnotat Stephanus. Hanc lectionem confirmat aucto-
ritas plerorumque MSSorum, et probat etiam Memil. Portius, in postrema parte adnotationis ad hunc locum, quam omisit
Hudfonsus. Supplementum illud interpretis, se iurum, valde
friget, nec puto exemplum huiusmodi ellipticos e Thucydide
proferri posse. In Cod. Cass. recens corrector supra articulum
τοῖς scripsit vulgatam lectionem τῆς. Ἀποθανεῖν, quod

paullo post videtur legisse Valla pro ἀποκτενεῖν, nullus liber
habet. Retinet etiam receptam scripturam Thom. Magister
in βέλαιαι, et firmat Plutarchus in Nicia pag. 964. qui κα-
τακτενεῖν dicit. In verbis Schol. Aristoph. ad Equit. v. 55.
ἐπηγγελλάτο ἡμερῶν ἀριθμῶν, puto addendum ε', notam nume-
ri, et legendum ἡμερῶν ε' ἀριθμῶν, ut in fine illius Scholii,
et ad v. 1051. DVCK.

πρὸς τῆς] Codd. τοῖς στρατ. ut vult Reisk. v. Abr. 400.
GOTTL.

Ἐχων, πρὸς τῆς — στρατιῶτας] debebat, πρὸς τοῖς στρατιῶταις,
praeter illos milites. Nam ἐκπλεόσας, quod suppleri posse
vult Hudf. non est in contexto: nec sensum habet commo-
dum, ac ad reliquos milites nauigaturum. DAVIER.

είκοσιν ἢ ἄξιον Λακεδαιμονίους ζώντας, ἢ αὐτῶ ἀποκτενεῖν. τοῖς δὲ Ἀθηναίοις ἐπέπεσε μὲν καὶ γέλωτος, τῇ κωφολογίᾳ αὐτῶ, ἀσμένους δ' ὅμως ἐγίνετο τοῖς σώφροσι τῶν ἀνδράπων, λογιζομένων ἑοῦσιν ἀγαθοῖν τῷ ἐτέρῳ τεύξεσθαι, ἢ Κλέωνος ἀπαλλαγῆσθαι (ὁ μᾶλλον ἠλπίζον) ἢ, σφικλεῖσι γνώμης, Λακεδαιμονίους σφίσι χειρώσεσθαι.

κθ'. Καὶ πάντα διαπραξαμένοις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ ψηφισαμένοις Ἀθηναίων αὐτῶ τὸν πλῆν, τῶν τε ἐν Πύλῳ στρατηγῶν ἕνα προσελοόμενος Δημοσθένει, τὴν ἀναγωγὴν διὰ τάχους ἐποιεῖτο. τὸν δὲ Δημοσθένειν προσέλαβε, πυνθανόμενος, τὴν ἀπόβασιν αὐτὸν ἐς τὴν νῆσον διασεῖσθαι. οἱ γὰρ στρατιῶται, κακοπαθεῖντες τῷ χωρὶς τῆ ἀπορία, καὶ μᾶλλον πολιορκούμενοι ἢ πολιορκούντες, ἀεμντο διακινδυνεύουσι. καὶ αὐτῶ ἐτι ῥώμην καὶ ἠ νῆσος ἐμπροσθεῖσα παρεῖχε. πρότερον μὲν γὰρ ἕως αὐτῆς ὑλίδες ἐπιτοπολὺ, καὶ ἀτρεβᾶς, διὰ τὴν αἰεὶ ἐρημίαν, ἐφοβεῖτο, καὶ πρὸς τῶν πολεμίων τῆτο ἐνόμιζε μᾶλλον εἶναι. πολλῶ γὰρ ἂν στρατοπέδῳ ἀποβάντι ἐξ ἀφανῆς χωρὶς προσβάλλοντας αὐτὰς βλάπτειν. σφίσι μὲν γὰρ τὰς ἐκείνων ἀμαρτίας, καὶ παρασκευὴν, ὑπὸ τῆς ὕλης, ἐκ ἂν ὁμοίως δῆλα εἶναι τῶ δὲ αὐτῶν στρατοπέδῳ καταφανῆ ἂν εἶναι πάντα τὰ ἀμαρτήματα, ὥτε προσπίπτειν ἂν αὐτὰς ἀπροσδοκίτως, ἢ βέλονται. ἐπ' ἐκείνοις γὰρ εἶναι ἂν τὴν ἐπιχειρήσιν. εἰ δ' αὖ ἐς δασὺ χωρίον βιάζοιτο ἰμόσει εἶναι, τὰς ἐλάσσους, ἐμπείρους δὲ τῆς χώρας, κρείττους ἐνόμιζε τῶν πλείων ἀπαίρων λαυθάνειν τε ἂν τὸ ἑαυτῶν στρατόπεδον, πολὺ ὂν, διαφθειρόμενον, ἐκ ἕως τῆς προσόψεως, ἢ κερὴν ἀλλήλοις ἐπιβοηθεῖν.

λ'. Ἀπὸ δὲ τῶ Αἰτωλικῶ πάθους (ὁ διὰ τὴν ὕλην μέρος τι ἐγένετο) ὅχι ἦκα αὐτὸν ταῦτα εἴη. τῶν δὲ στρατιωτῶν ἀναγκασθέντων διὰ τὴν ξενόχωρίαν τῆς νήσου, τοῖς ἐσχάτοις προσίσχοντας ἀξιοποιεῖσθαι διὰ προφυλακῆς, καὶ ἐμπρήσαντός τινος κατὰ μικρὸν τῆς ὕλης ἀκοντος, καὶ ἀπὸ τῆς πνεύματος ἐπιγενομένης, τὸ πολὺ αὐτῆς ἐλάθε κατακαυθέν. ἔτω δὲ, τὰς τε Λακεδαιμονίους μᾶλλον καταδῶν πλείους ὄντας, ὑπονοῶν πρότερον, ἐλάττωσι τὸν σῖτον αὐτῶ ἐσπέμπειν, τότε ὡς ἐπ' ἀξίόχρεων τὰς Ἀθηναίους μᾶλλον σπερδὴν ποιεῖσθαι, τὴν τε νῆσον εὐαποβαλῆσθαι ἔσαν, τὴν ἐπιχειρήσιν παρεσκευάζετο,

κὶ ζώντας deest Ar. Mosqu. n Scilicet, ἐν τῇ νήσῳ τῇ Σφικτηρίῳ. Ae. Port. o Ἀποθανεῖν Valla. Hudf. p μὲν omittunt Gr. Reg. q Ἐγένετο C. r Δουῖν C. Aug. s Χειρώσεσθαι Aug. Mosqu. et cum superscripta emendatione rec. manus eisdem Caff. s τε deest C. Dan. u Ἀγωνῶν Caff. Aug. x Διατρέχει Ald. Flor. Basf. Steph. i. Mosqu. ἀπὸ τάχους Dan. y Supra enim dixit: ἰσχυροὺς δ' ἦν τοῖς Ἀθηναίοις ἢ Φολακῶ, οἷον τε ἀπορία καὶ ὕψους etc. Hudf. z Πρωτοῦ Marg. Ar. Cl. Gr. Rec. Caff. Aug. a Ἐπὶ τὸ πολὺ Ar. Ἐπὶ πολὺ C. Ἐπὶ τὸ πολὺ Caff. Aug. Ἐπὶ τοπολὺ Gr. b Αἰὶ Ald. Flor. Mosqu. c εἶναι μᾶλλον C. ἰσχυροὺς μᾶλλον τῆτο εἶναι Reg. d Προσβαλόντας Ar. C. Mosqu. e Βαλλοῖν Ald. f Ἄν Ar. Mosqu. g εἶναι δῆλα C. Dan. Mox τὰ δ' αὐτῶν Gr. b Ἄν deest Gr. Mosqu. προσίτω. Aug. sed corr. προσ. a m. 2. i Ἄν omittunt I. Gr. Hudf. Non omittit hic Gr. Rec. ἔτι εἶναι Caff. Aug. k El δ' ἐν ἐς Gr. l Πλείων Ar. m Ἐκέρῳ C. n Ἐκέρῳ C. o Οὐδέποτε Ar. C. Ald. Flor. Basf. p Προσέχοντες Cl. προσέχοντες in marg. προσέχοντες, et manu rec. inter versus τρεῖς Caff. Aug. iisd. corr. a m. 2. in προσέχ. q Καταμυρδὸν Ald. Flor. Basf. Steph. s. r Ἐλαθιν Caff. Aug. s Supple δόναριν. Hudf. Mox τῇ τε νῆσ. Mosqu.

Ἀποκτενεῖν] Var. L. ἀποθανεῖν responderit ei, quod sequatur, sperasse Athenienses, se αὐτῶ ἀπαλλαγῆσθαι et sententia ipsa similis fuerit professioni Laetorii apud Liu. L. 2, 56. Aut in conspectu vestro *moriar*, aut perferam legem. Sed haud dubie praefendum *ἀποκτενεῖν*, propter verbum prius, et collocationem particulae ἢ ἢ ζώντας ἄξιον. BAVER.

Ἐπέπεσε] Huc etiam spectat *Scholiasf.* Aristoph. ad Equit. v. 1051. WASS.

Κωφολογία] *Plutarchus* in libello de Herodoti malignitate *Thucydidem* laudat, quod hoc Cleonis vitium κωφολογίαν maluit appellare, quam *θρασύτητα* aut *καυλιν*. *Acacius*. HVDS.

Δουῖν] Antea *δουῖν*. WASS. Praeter unum librum in ceteris omnibus tam scriptis, quam editis, est *δουῖν*. quod et alibi habet *Thucydidem*; et si scriptura plerumque variat. DVCK.

Δουῖν] Dubitandum, an veteres Attici ita scripserint: est in plerisque *δουῖν*. GOTTL.

Πολλῶ] *Abresch*. legi vult: πολλῶ, multis modis. Sic et *Reisk*. v. Abr. p. 401. Heilm. tamen expreflit: die (Feinde) aus so verstockten Gegendem dem zahlreichsten Kriegsnee-

re grossen Abbruch thun könnten; quod melius placeat. GOTTL.

Ἀμαρτήματα] Vocantur ἀμαρτήματα, id est, errores, vel peccata, quae temeritate aut alia nostra culpa accidunt infortunia; vel, quae inconsulte suscepta non succedunt. Sunt qui interpretentur *offensiones*. STERN.

Προσόψεως] Idem h. l. πρόσψεως, quod πρόσψης, i. e. ἢ εἰς τὸ πρῶτον ὄψης; prospectus. vid. Abr. 401. GOTTL.

Ἡ κερὴν ἄλλ. ἰπρ.] Vilitatius, etiam tali contexto, κερὴν. BAVER.

τῶν δὲ] Resp. τῶ μὲν, c. 29. v. 9. Abr. 403. GOTTL.

τῶν δὲ] Primo illud τῶν μὲν non est in contexto v. l. neque vero vilo pacto eo trahatur τῶν δὲ; nec vero opus sit. BAVER.

Προσέχοντες] Cl. προσέχοντες, in marg. vero προσέχοντες. vid. *Indicem*. WASS. Non est mutandus casus participii in nominativum. Vid. ad Cap. IV. huius libri. DVCK.

Ἐλαθιν κατακαυθέν] Per imprudenciam, inscientiam, combusta est *Silua*. v. *Anim.* ad *Ale. sec. princ.* vbi exempla e *Platone*. Heilmann. che man sichs versah. GOTTL.

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 329.

erant, et intra viginti dies, aut Lacedaemonios viuos adducturum, aut illic interfecturum. Tunc autem leuitas hominis, et inanitas eius oratio risum aliquomodo mouit, iucunda tamen accidit viris prudentibus, confiderantibus se alterum e duobus bonis adepturos, aut se Cleonis importunitate liberatum iri (quod magis sperabant,) aut, si opinione sua frustrati fuissent, illum Lacedaemonios in suam potestatem reducturum.

29. Cum autem res omnes ad expeditionem necessarias in concione peregisset; et Athenienses expeditionem suis suffragiis ipsi decreuissent, ipseque Demosthenem, vnum ex ducibus, qui ad Pylum erant, sibi collegam adiunxisset, e vestigio discessit. Demosthenem autem *ideo* collegam sibi adiunxit, quod audiret ipsum in animo habere, exscensum ex nauibus in insulam facere. Milites enim loci inopia grauius pressi, et obsessi potius quam obsidentes, ad periclitandam belli fortunam animis erant propensi. Praeterea ipsa insula incendium passa ipsi vires addidit. nam cum prius esset magna ex parte syluosa et inuia, propter perpetuam solitudinem, *eam* formidabat, atque *hoc* pro hostibus magis facere putabat. nam in magnas copias ex nauibus in terram egressas illos ex locis abditis irruptionem facturos, et multa detrimenta sibi daturus *intelligebat*. Sibi vero illorum errata, et apparatus, propter syluam, non perinde perspicua fore; suarum vero copiarum omnia peccata *hostibus* manifesta fore: quamobrem illos ex improviso, quacunque essent, impressionem in se facturos. nam hostem inuadendi arbitrium penes illos futurum. Quod si manus in locis densis per vim conferere contenderet: illos, qui essent pauciores, sed locorum peritiores, longe meliore conditione rem gesturos arbitrabatur, quam illos, qui numero superiores essent, at locorum imperitiores. Praeterea suum exercitum, qui numerosus erat, clam profligatum iri, suis erepta facultate prospiciendi, qua parte alii aliis mutuam opem ferre possent.

30. Haec autem potissimum ob cladem Aetolicam (quam magna ex parte propter syluam acceperat) in mentem ipsi veniebant. Cum autem milites propter insulae angustias ad extremas eius oras, prandii parandi causa, adhibita custodia accedere coacti fuissent, et quidam *ex illorum numero* syluam paulatim incendiisset inuitus, posteaque ventus excitatus fuisset; magna eius pars hostibus incensis est cremata. Sic igitur *Demosthenes* facilius conspicatus Lacedaemonios, qui plures erant, *quam arbitrabatur*, cum prius commentum ad pauciores illuc transmitti suspicaretur, tunc *adhortatus est* Athenienses ad maiorem diligentiam adhibendam, vt pote aduersus *copias* minime contemnendas, et in insulam ex nauibus facilius descendi posse *demonstrabat*; et ad eam inuadendam se praeparabat, sociales copias ex

κινδυνεύσει] παράβολόν τι διαπράξεισθαι. Καὶ αὐτῷ ἔτι αὐτῷ τῷ Δημοσθένει προθυμίαν ἐπέσειπεν, ἢ ἐπέτρωσεν. Αὐτὸς βάλ-
λει] τὰς Λάκωνας ἐκλονότι. Σφίσι μὲν γὰρ] σφίσι τοῖς Ἀθηναίοις. Ἐκείνων ἀμαρτίαι] ἐκείνων τῶν Λακεδαιμονίων. τὰ δὲ
αὐτῶν στρατοπέδω] αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων. Ὅτε προσπίπτειν ἂν αὐτῶς] τοῖς Ἀθηναίοις ἐκλονότι προσπίπτειν τὰς Λακεδαιμονίας.
Ἐπ' ἐκείνοις γὰρ εἶναι; ἂν] αὐτῶς τὰς Λάκωνας ἐπ' ἐκείνοις τοῖς Λακεδαιμονίοις. Ὅμοσε ἰέναι] ἂντι τῶ, εἰς χεῖρας; καὶ πησίον,
ἦτοι συσάβην μάχης. τῶν πλείων ἀπειρώ] τῶν Ἀθηναίων. Οὐκ ἔστι; τῆς προσέψεως] τῆς θεωρίας. Ὁ δὲ τῶν δολημάτων
τῶ πάρος ἐκλονότι. τῶν δὲ στρατιῶν] τῶν Ἀθηναίων στρατιῶν. Τὰς τῶν Λακεδαιμονίων μάχων κατιδόν] ὁ Δημοσθένης ἐβλάδη.
τῶν σίτων αὐτῶ] τὸ αὐτῶ, τοτικὸν ἐπιζήτημα. καὶ Ὀμηρος, αὐτῷ ἐβουκλήεν. Κλέων δὲ ἐπέειπεν] τῷ Δημοσθένει. Καὶ ἄλλοι

Αὐτῶ] Ἐν τῷδε τῷ τόπῳ. v. Abr. 403. Reisk. legit αὐτῶς. Sed αὐτῶς iungendum cum ἐκλονότι, quod αὐτῶς non adhibetur in motu, Abieschi putat. GOTTL. ...
Αὐτῶ] i. e. αὐτῶς, ἐκείσε, in illum locum. Nempe et ἐκεῖ facilius ponitur pro ἐκείσε. V. Ind. Ita c. 74. ἵππερ — ἄρμη-
τε, vbi i. e. quo — abire voluissent. Ab ἐκλονότι pendere nullo modo potest; nam primo quo sensu? Immo nullo plane. deinde αὐτῶ legendum sit. Nec tamen sentum habeat. forte leg. αὐτῶς, et ante τῶς exciderit. BAULR.

Ἀξίόχρεων] Acc. πρῶ; μ. Huds. δόνημι, interpretatio recepta δοῶμι intelligit. v. Abr. de structura ordine p. 422. qui iungit cum ἐπιχειρήσειν. GOTTL.

Ἀξίόχρεων] Sc. τι Ad ἐπιχειρήσειν referri cum Abr. contorta lectante, non patitur structura verborum. Quid enim facias illis verbis: τῶς Ἀθην. σπ. ποιῆσαι; vnde pendeant; Et vero nimis diualliam ac remotum est a vocab. ἐπιχειρήσειν, quam quo ἀξί. χρ. referatur. BAULR.

στρατιάν τε ἡμετέρων ἐκ τῶν ἐγγύς ζυμμάχων, καὶ τὰ ἄλλα ἐτοιμάζων. Κλέων δὲ, ἐκείνου τε προπέμφας ἄγγελον, ὡς ἤξων, καὶ ἔχων στρατιά, ἢ ἤπτητα, ἀφικνεῖται εἰς Πύλον καὶ ἅμα γενόμενοι, πέμπουσιν πρῶτον ἕως τὸ ἐν τῇ ἠπείρῳ στρατόπεδον κήρυκα, * προκαλούμενοι, εἰ βάλουσι ἀντὶ κινδύνου τῶς ἐν τῇ νήσῳ ἀνδρας σφίσι τὰ τε ὄπλα καὶ σφᾶς αὐτὰς κελεύειν παραδῆναι, ἢ ἐφ' ᾧ φυλακῇ τῇ μετρίᾳ τηρήσονται, ἕως ἂν τι περὶ τῆς πλέονος ζυμβαθῇ.

λα'. Οὐ προσδεξαμένων δὲ αὐτῶν, μίαν μὲν ἡμέραν ἐπέσχεον, ἢ τῇ δ' ὑπερβία ἢ ἀνήγαγον μὲν, νυκτὸς ἐπ' ὀλίγας ναῦς τῶς ὀπλίτας πάντας ἐπιβόας αἰτες· πρὸ δὲ τῆς ἐν ὀλίγον ἀπιβαίνον τῶς νήσῳ ἐκατέρωθεν, ἐκ τε τῆς πελάγους καὶ ἂ πρὸ τῆς λιμένος, ἀντικόσιοι μάλιστα ὄντες ὀπλίται· καὶ ἐχέοντο ἐρέμῳ ἐπὶ τὸ πρῶτον φυλακτῆριον τῆς νήσου. ἄθε γὰρ διετατάχθη. ἐν ταύτῃ μὲν τῇ πρώτῃ φυλακῇ ἄς τριάκοντα ἦσαν ὀπλίται, μέσον δὲ καὶ ὀκαλύτατον τε καὶ περὶ τὸ ὕδωρ οἱ πλείστοι αὐτῶν καὶ Γπιτάδας ὁ ἄρχων ἔειχε. μέρος δὲ τι οὐ πολὺ αὐτῷ ἔσχατον ἐφύλασσε τῆς νήσου ἢ τὸ πρὸς τὴν Πύλον, ὃ ἦν ἐκ τῆς θαλάσσης ἀπόκημνον, καὶ ἐκ τῆς γῆς ἤκιτα ἐπίμαχον. καὶ γὰρ τι καὶ ἢ ἔρυμα αὐτόθι ἦν παλαιόν, ἢ λίθων λογάδην πεπονημένον ἢ ὁ ἐνόμιζον σφίσιν ἀφελίμον ἂν εἶναι, εἰ ἢ καταλαμβάνοι ἀναχάριστις ἢ βεβαιοτέρα. ἕτω μὲν τεταγμένοι ἦσαν.

λβ'. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τῶς μὲν πρώτους φύλακας, οἷς ἐπέδραμον, εὐθύς διαφθείρῃται, ἐν τε ταῖς εὐναῖς, ἔτι ἀναλαμβάνοντες τὰ ὄπλα. καὶ λαθόντες τὴν ἀπόβασιν, οἰομένων αὐτῶν τὰς ναῦς κατὰ τὸ ἔθος ἢ εἰς ἔφορον τῆς νυκτὸς πλεῖν. ἀμὰ δὲ ἐν γιγνομένη, καὶ ὁ ἄλλος στρατὸς ἠπέβαινον, ἐκ μὲν τῶν ἢ ἑβδομήκοντα, καὶ ὀλίγα πλείονα, πάντες, πλην θαλαμίων, ὡς ἕκαστοι ἐσκευασμένοι τοξίται τε ὀκτακόσιοι, καὶ πελτάται ἢ ἢ ἑλάσσας ἢ τῶν. ἢ Μεσσηνίων τε οἱ βεβροθηκότες, καὶ ἢ οἱ ἄλλοι, ὅσοι περὶ Πύλον κατεῖχον, πάντες, πλην τῶν ἐπὶ τῆς τείχεος φυλάκων. Δημοσθένες ἢ δὲ τάξαντος, διέτησαν κατὰ διακοσίας ἢ τε καὶ πλείους, ἢ ἐπὶ δ' ἢ ἑλάσσας, τῶν χωρίων τὰ ἢ μετεωρότατα λαβόντες,

ἢ Προ μεταπηγμένοι. *Ac. Port.* ἢ Ἐς τὸ defunct *Gr. Antea* εἰς Πύλ. *Mosqu.* ἢ Προκαλούμενον *Reg.* ἢ Ἐφ' *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Aug. Cass.* et hic τηρήσονται. *Mox συμβαθῆ Aug.* ἢ Δὲ αὐ μίαν *Marg. Gr. Ald. Flor. Bas. Reg. Mosqu.* ἢ τῇ δὲ *Gr.* ἢ Ἀνήγαγον *Cl. Gr. Reg. Cass. Sterb. 2. Bas. Aug.* ἢ Τὴν νήσον *C. Antea* ἐγγύων *Mosqu.* ἢ Πρὸς τὸ λιμ. *Cl. Gr.* ἢ Πρὸ τὸ λ. *Cl. in marg.* πρὸς τὸ λ. *Reg. Cass. Aug. Mox* ὀπλίται *Mosqu.* ἢ ἠπεια *Din.* ἢ Τὸ ὑπερβίον *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Dan. Aug.* ἢ Τὸ δεστ *Gr. Mox* ἐκ τῆς θαλ. *Mosqu.* ἢ Sic ex emend. pro ἔρυμα *Cass.* καὶ καὶ τὸ ἔρυμα *Mosqu.* ἢ ἰδὲ *Gr.* ἢ ὁ δεστ *C. Dan. Mox* ἀν δ. *Mosqu.* ἢ Καταλαμβάνοι *Reg. Gr. sed* in hoc emendatum erat καταλαμβάνοι. ἢ βιαστέρας *Ar. C. Cl. Cass. Mosqu. Aug.* ἢ In *Reg.* ita rec. manu inter versus erat. ἢ Fic *deest Din.* et *mox* δ ante ἄλλοι. ἢ Ἐπίμαχον *Ar. C. Ald. Bas. Sterb. 1. Reg. Cass. Gr. Aug.* ἢ Ὀδοῦκοντα *C. Dan.* Ἐκ μὲν τ. νεῶν *Mosqu.* ἢ Ἀλέτριος *C.* ἢ Τότων *deest Ar.* ἢ Μεσσηνίων *C. Marg. τὸ Mosqu.* ἢ οἱ *deest Cass. Mosqu. Aug.* ἢ τε *Ar. Mosqu.* ἢ τε *absq. C. Dan.* ἢ ἔστιν *Cass. Aug.* ἢ Μετεωρότατα *Mosqu. Dan. Metεωρα Mosqu.*

Ἀνήγαγον] Sic et Lib. III. Cap. 15. accipiunt ἀναγαγόντες. Hic quum optimi *Mss.* habeant ἀναγάγοντες, coque et *Thucydides*, et alii omnes frequentius vtiuntur, nulla causa est, cur id præferri non debeat. *Pollux, Suidas*, et *Hesychius* non habent ἀνάγειν hac significatione. Paullo post etiam probanda videtur eorandem *Cod. l.* scriptura πρὸς τῶ λιμένος. III, 21. πρὸς τὸ Πλαταιῶν. IV, 130. περιπεύσαντες ἐς τὸ πρὸς Σκίωνα. DVCK.

Ἀνήγαγον] Defendit *Abr. p. 404.* contra *Duckerum*, videntem ἀναγάγοντες. GOTTL.

Ἀνήγαγον] Exempli *Abreschiano* allata omnia habent accusat. qui tamen et hic per *Ellipson* facile suppletur, vt *Liu.* simpliciter saepe, *ducere ad hostem*, scil. exercitum; *mouere*, sc. castra. *BAVER.*

Μέρος αὐτῷ] Cum referri non possit αὐτῷ, nisi ad *Epitadam*, durius. Sign. partem militum eius. Forte leg. αὐτὸ ἔσχ. ipsam oram. *BAVER.*

Ἐπίμαχον] Vid. *Brom. Magist. h. v.* Sic *mox* Cap. 35. et supra Cap. 4. DVCK.

Λίθων λογάδ. πεπονημένον] i. e. ἐκ λίθων et λογάδην referretur non ad πεπονημένον, quod sensu careat, nisi legeris, πεπονημένον' quod rursus tamen haud congruerit τῷ λογάδην. Quia

durius tamen sit, λίθων λογάδην iungi, quasi adverb. sit pro adiectiuo; iungeré liceat λογάδην πεπονημένον λίθων, factum e lapidibus, ita, vt legerentur. *BAVER.*

Βεβροθηκῶν] *Valla* et *Portus* sequuti sunt alteram lectionem βροθηκῶν, quorum sententiae accedo. Nam καταλαμβάνοι fere dicitur de malis et calamitatibus. II, 18. ὅποτε πόλεμος καταλάβει. *Ibid.* 54. ἦν δὲ γε ποτὲ ἄλλοις πόλεμος καταλάβη. IV, 20. πρὶν τι ἐνίκησον διὰ μέσων γενόμενον ἡμᾶς καταλαβεῖν. DVCK.

Βροθηκῶν] *Abr.* probat *Duck.* qui βροθηκῶν legendum censet. GOTTL.

Βεβαιοτέρα] *Res ipsa* postulat, legi βροθηκῶν. Quippe in βροθηκῶν, i. e. ασφαλετέρας, firmitiori receptu, quid opus erat illis telis? *BAVER.*

Τῶς μὲν] *Ordinem* constituit *Abr. 404.* GOTTL.

Διαφθεῖρ.] *Abreschiana* traiectione nil opus est; neque et verborum ordinis constitutio infertur. Aut καὶ supplemuntur ante ἔτι ἀναλ. aut forte exciderit, et pro ἢ accipiatur. Aut loco motum est, quem occupare non debebat ante λαθόντες, quia nil verbi redditur participio, ponatur ante ἔτι. Tamen λαθόντες pendere possit a διαφθεῖρῃσι et si tunc καὶ redundet. Nam ἦσαν durius suppletur. *BAVER.*

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 329.

Ipſis vicinis accerſens, et caetera praeparans. Cleon igitur nuntio ad illum praemiſſo, per quem illi ſignificaret ſe venturum, cum copiis, quas petierat, Pylum peruenit. Et cum in vnum locum conue- niſſent, ante omnia caduceatorem ad hoſtium caſtra in continente poſita miſerunt, * vt illos prouoca- rent, ſi vellent imperare ſuis militibus in inſula interceptis, vt ſine periculo et arma et ſe ipſos ſibi trade- rent, ea conditione, vt caſtodia tolerabili ſeruarentur, donec aliquid de rerum ſumma tranſactum eſſet.

31. Sed cum illi conditionem iſtam non accepiſſent, vnum quidem diem ſuperfederunt; poſtridie vero, noctu quidem diſceſſerunt, omnibus militibus in paucas naues impoſitis: at paulo ante auroram, ab vtraque inſulae parte, et a pelago, et a portu, ex nauibus in terram deſcenderunt, milites circiter octingenti. curſuque ad primum hoſtium praefidium in inſula collocatum contenderunt. Sic enim *Lacedaemoniorum milites* erant diſpoſiti. In hoc primo praefidio milites erant circiter triginta: praefi- dium vero in media et planiſſima parte, et prope aquam collocatum, illorum plerique cum Epitada duce tenebant. Quaedam vero ipſius *Epitadae* non magna manus cuſtodiebat extremam inſulae partem, quae Pylum ſpectabat; quae *pars* et a mari praerupta erat, et a terra minime oppugnari poterat. nam et caſtellum quoddam vetuſtum ex faxis paſſim lectis conſtructum illic erat: quod ſibi profuturum puta- bant, ſi qua maiore vi ſe recipere cogentur. atque ita quidem diſpoſiti erant.

32. Athenienſes vero, cuſtodes, quos in prima ſtatione collocatos curſu inuaſerunt, conſeſtim interfecerunt, *eos* in cubilibus et adhuc arma capientes *naſſi*. Nam in terram ex nauibus clam deſcen- derant, illis opinantibus naues ex conſuetudine ad ſtationem noctu commeaſſe. Sed ſimul atque dies illuxit, reliquus etiam exercitus in terram deſcendit, et ex nauibus paulo pluribus quam ſeptuaginta, omnes, praeter Thalamios, armati *prodierunt*; et octingenti ſagittarii, et peltaſtae his non pauciores: et Meſſenii, qui auxilium tulerant, et caeteri omnes, quotquot circa Pylum *aliqua loca* tenebant, exce- ptis cuſto libus, qui in munitionibus erant. ** Hi autem a Demoſthene variis in partibus inſtruſti fue- runt, ita vt in ſingulis duceni, et plures, in nonnullis etiam pauciores eſſent: occupatis locis ſuperio-

* Sciſcitatur, ſi velint etc. *Acacius*. HVDS. ** Hi a Demoſthene diſpoſiti, inter ſe diſtabant duceni, et eo plures, alicubi pauciores, occupatis locorum cacuminibus, vt hoſtes etc. *Vallis*. IDEM.

γενόμενοι] ἦσαν, συναθρόντες ὁ Κλέων καὶ ὁ Δημοσθένης. Ἐς τὸ ἐν τῇ ἡπειρᾷ στρατόπεδον ἤδρακα] τῶν Λακεδαιμονίων. Ἐφ' ᾧ] ἀντὶ τῶ, ἢ ἄλλων. Τῇ μετρίᾳ] ἦσαν φιλικῶς. Περὶ τῶ πλείους συμπαθῆ] ἦσαν, περὶ σπουδῶν σύμβασιν γένηται, ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, καὶ περὶ τῶν ἄλλων πραγμάτων, ἕως τέλει σπουδῇ γένωνται, καὶ πάντος τῶ ποιήσῃ ἀπαλλαγῇ. Καὶ ἔχωσαν δρόμα] ἦσαν ἔτρεχον. Ἐπὶ τὸ πρῶτον φυλακτικῶν τῆς νήσου] δεξιμόντες ἐπέθεντο τοῖς πρώτοις φυλάσσουσιν. Ὅδε γὰρ διετατάχαστο] διατε- ταχμένοι καὶ μεμερισμένοι ἦσαν οἱ ἐν τῇ νήσῳ. Ἐν ταύτῃ μὲν τῇ πρώτῃ φυλακῇ] πρώτῃ φυλακῇ φησὶν αὐτὸς τὸς φυλάκας. ἐπι- φέρει γὰρ, ὅτι, τρία τάγματα ἦσαν Λακεδαιμονίων τὰ φυλάττοντα τὴν νήσον. ἐν μὲν, ἐν τῷ ἄκρῳ τῆς νήσου, πρὸς τὸ πέλαγος: ἕτερον δὲ, ἐν τῷ ἄκρῳ τῷ πρὸς τὸν λιμένα. ἕτερον δὲ, ἐν τῷ μέσῳ τῆς νήσου, ὅπου τὸ ὕδωρ] πρώτῃ ἢν φυλακῇ λέγει τὴν πρὸς τὸ πέλαγος. ΜΕ- σου δὲ καὶ ἐπιπέλαγόν τε] ἔνθα (φησὶν) ἦν τὸ ὄμαλον καὶ ἰσοπέδον καὶ ἐκ ἐν ὕψει κείμενον τῆς νήσου μέρος. Ὁ ἦν ἐκ τε θαλάσσης] ἔπειρ (φησὶ) μέρος τὸ ἔσχατον, καὶ προέχον ἐπὶ τὴν Πύλον, τραχύ τι ἦν καὶ ὀρθρατον. Καὶ γὰρ τι καὶ ἔρουμα αὐτόθι ἦν] φέρειον. Λογῶν πεπλημένον] ἐπιλέκτως. Οἱ: ἐπεδραμον] ἦσαν κατ' ἦν. Καὶ λαθόντες τὴν ἀπόβασιν] λαθραῖαν ποιήσαντες. Ὅς ἕκαστοι ἐσκευασμένοι] ἦσαν ὀπλισμένοι. Μεσσηνίων τε οἱ βεβοηθηκότες] οἱ παραγενομένοι τῷ Δημοσθένει ἐξ ἄρχης εἰς βοήθειαν. Διέψασαν] ἐτάχθησαν μεμερισμένως. Ἄλλ' ἀμφίβολοι] ἐκατέρωθεν βαλλόμενοι. πανταχόθεν. Τῷ κληθεῖ] ὑπὸ τῶ πλῆθει.

*Eti] Excidit καὶ ante ἐτι. vt Abresch. et Reisk. p. 405.

COITL.

Λαθόντες] Sc. ἦσαν. IDEM.

Πλὴν θαλαμίων] Thalamii infimus reingum ordo, medius Zugitae, superior vero Thranitae. Vide *Palmerium* in Gr. Auct. p. 176. et *Schefferum* de Militia Nauali Lib. II. Cap. 2. HVDS. Item *Meibomium* in Libello de Fabrica Triremium, et, qui cum confutauit, *Oppelium*, id est, *Schefferum*. Quod in *Suida* v. *θαλαμακίς* legitur, ἢ δὲ ἄνω θρανίται. ἢ θρανίτης ὁ

πρὸς τῆ πρώτῃ, vel corruptum, vel negligentē, c *Scholias* Aristophanis ad Ran. v. 1106. descriptum est: nam hic ita scribit, ἢ δὲ ἄνω θρανίται. θρανίτης ἂν, ὁ πρὸς τῆν πρόμειαν ζυγίτης, ὁ μέσος: θαλαμίτης, ὁ πρὸς πρώτῃ. Et sic ipse *Suidas* deinde in θρανίτης. DVCK.

Ἐλάσσει] Cod. C. ἐλάττει perperam. Noster semper cum σσ. *Sophocles* Elect. 1004. ἐλάττων, sed raro. *Aeschylus* opi- nor numquam: femel *Agam.* 1240. εὖ πρώττειν. *Alexis* bis terque. WASS.

ὑπὸς ^a ἐπιπλείη ἀπορία ἢ τοῖς ^b πολεμίοις, πανταχόθεν ^c κενυλαμένοις, καὶ μὴ ^d ἔχουσι, πρὸς ἑ, τι ἀντιᾶζονται, ἀλλ' ἀμφίβολοι ^e γίνονται τῷ πλήθει, εἰ μὲν τοῖς πρόσθεν ἐπίου, ὑπὸ τῶν κατόπιι θαλλόμενοι, εἰ δὲ τοῖς πλαγίαις, ὑπὸ τῶν ἐκατέρωθεν παρατεταγμένων. ^f κατὰ νότον τε αἰὲ ἐμειλὼν αὐτοῖς, ἢ χειρτέριαν, οἱ πολεμιοὶ ἐσσεῖσθαι φίλοι, καὶ οἱ ἀποστάται τοξοῦμασι καὶ ἀκοντίαις καὶ λίθοις καὶ σφενδάνοις, ἐκ πολλῶ ἔχοντες ἀλκὴν. οἷς ^g μὴδὲ ἐπελθεῖν ^h εἶόν τε ἦν. Φεύγοντές τε γὰρ ⁱ ἐκρίσθη, καὶ ἀναχωρεῖσιν ἐπέκειντο. ^k τοιαύτη μὲν γνώμη ὁ Δημοσθένης ^l τότε πρῶτον τὴν ἀπόβασιν ἐπέποιε, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ ἐτάξεν.

λγ'. Οἱ δὲ περὶ τὸν Ἐπιτάδειον, καὶ ὅπερ ἦν πλείστον τῶν ἐν τῇ νήσῳ, ὡς εἶδον τό τε πρῶτον Φυλακίτην διεφθαρμένον, καὶ στρατὸν σφίσιν ἐπίοντα, ξυνετάξοντο, καὶ τοῖς ὀπλίταις τῶν Ἀθηναίων ἐπήρσαν, ^m βεβλόμενοι ⁿ ἐς χεῖρας ἐλθεῖν. ἐξ ἐναντίας γὰρ ἔστοι καθεστήκεισαν, ἐκ πλαγίαι δὲ οἱ φίλοι, καὶ κατὰ ^o νότον. τοῖς μὲν ἐν ὀπλίταις ἐκ ἡδονήθησαν προσμίζων, εὐδὲ τῇ σφετέρῃ εὐπαιδείᾳ χηρσαίοντο. οἱ γὰρ φίλοι ἐκατέρωθεν βάλλοντες ἐργον, καὶ αἱμα ἐκεῖνοι ^p ἐν ἀντεπήρσαν, ἀλλ' ἠτύχαζον. τὰς δὲ φίλας, ἢ μάλιτα αὐτοῖς ^q προσθέοντες προσκένοντο, ἔτρεπον, καὶ ^r οἱ ὑποστρεφόντες ἠμύοντο, ἀνθρώποι κούφως ^s τε ἐσκευασμένοι, καὶ ^t προλαμβάνοντες ραδίως τῆς φυγῆς, χωρίων τε χαλεπότητι, καὶ ὑπὸ τῆς πρὶν ἐρημίας τραχείων ὄντων ἐν οἷς οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐκ ^u ἐδύναντο διώκειν, ὅπλα ἔχοντες.

λδ'. Χρόνον μὲν ἐν τινὰ ὀλίγον ἔτω πρὸς ἀλλήλους κροβολίσαντο. τῶν δὲ Λακεδαιμονίων ἐκέτι ἐξέως ἐπεκθεῖν, ἢ προσπίπτοισιν, δυναμένων, ^v γνόντες αὐτὰς οἱ φίλοι βραδυτέρως ἤδη ὄντας ^w τῷ αἰμαίονσθαι, καὶ αὐτοὶ τῇ τε ὕψει τῶ διαρσεῖν τὸ πλείστον εἰληφότες, πολλαπλάσιοι φαινόμενοι, καὶ ξυειθισμένοι μᾶλλον μηκέτι δεινὰς αὐτὰς ὁμοίως σφίσι φαίεσθαι, ὅτι ἐκ εὐθύς ἄζια τῆς προσδοκίας

a "Οτι πλείη Ar. C. Ald. Flor. Bas. Cass. Gr. Aug. "Eti et cum superscripta emendatione recentis manus ἔτι πλείη Reg. b "Εκόντιος Dan. c Κενυλαμένοις Marg. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Aug. Κενυλαμένοις C. Dan. Κενυλαμένοις Reg. Cass. d Sic quoque Cass. Correktor recens super u scripterat au. Et in Gr. in textu ex ἔχουσι factum erat ἔχουσι. "Εχουσι Mosqu. et τάξονται. e Γίνονται Ar. Γίνονται Reg. f Κατὰ νότον τε καὶ αἰὲ Ar. C. Dan. Mosqu. id. mox, φίλοι ἔν. g μὴ δὲ Ar. C. Reg. Cass. Verba a καὶ σφινδ. ad ἐπελθεῖν ad infimam pag. ab aliam Mosqu. h οἷον τ' ἦν Gr. i "Εκρίσθη in textu et marg. Gr. et mox ἀναχωρεῖσιν φίλοι. τε καὶ Mosqu. k Τοιαύτην μὲν γνώμη Ar. l Τὸ, τὸ πρῶτον malit Ar. Port. Τότε πρῶτον Ar. m Εἰς Cass. Dan. Mosqu. Aug. n Νῆτον Gr. sine accentu. o Ὅδ κατεπίσαν Gr. p Ἐπίδοντες Marg. Ar. C. Dan. Mosqu. q οἱ δεετ Gr. r τε δεετ C. s Προλαμ- βάνοντες Dan. t ἠδύναντο Ar. C. Ald. Flor. Bas. Gr. Aug. u Γίνονται δὲ αὐτὰς Cass. Antea ἐπελθεῖν Mosqu. p. ἰπευδ. et δὲ d. ante λακιδ. x In Cass. recens manus in posuerat super τῷ, quo significatur, plenam orationem esse ἐν τῷ ἀμύνεσθαι.

Ἀμφίβολοι] Ita Cap. 36. Schol. θαλλόμενοι, Hesybii exem- plaria παραθαλλόμενοι. Paulo ante Gr. Cl. cum Marg. et alii κενυλαμένοι; non improbanda lectio. v. Indicent. WASS. Suidas quoque ἀμφίβολοι exponit πανταχόθεν θαλλόμενοι. Et Eustath. in Odyss. α', pag. 1406. ἀμφιβάλλον δὲ, καὶ τὸ ἐκατέρωθεν βάλλειν, ὡς ἄλλον ἐκ τῶ ἀμφίβολος, ἐς παρὰ τε Ἀρξίου (respicit ad locum Arriani apud Suidam) καὶ ἑτέρας τὸν ἀμφωτέρωθεν θαλλόμενον σημαίνει. Et ita hic accipiendum esse ex sequentibus liquet. In Hesybio περιθαλλόμενοι legit Suidas; quae significatio itidem huic voci conuenire potest. Nam et ἀμφιβαλεῖν est περιβαλεῖν, περιβαλεῖσθαι, περιβαλεῖν, vt Eustathius in Odyss. ε', pag. 1823. et Od. ψ'. 1944. DVCK.

Οἱ ἀποστάται] Non adsequor, quae hic sententia sit huius vocis. E Scholiastae geminis interpretationibus neutram probare possum. DVCK.

Ἀποστάται] Abr. explicat ἀδυνάτους. 405. Heilm. 502. int. milites, qui alios ambiguos, dubios reddunt. Die ihre Gegner in Verlegenheit setzen. GOTTLE.

Ἀποστάται] i. e. quos minime aggredi aut depellere, a quibus minime ipsi se defendere possent: mit denen sie am wenigsten zurecht kommen konnten. "Εκ πολλῶ vñ. 5. est pro μακρόθεν πολλῶ, scil. διαστήματος ἀλκὴν ἔχοντες, fortes, bellatores, graues, hostem impugnantēs acriter; nempe e longinquo; cominus nil admodum profecturi, ne in- cepturi quidem. BAYER.

Ἐξ ἐναντίας] Id. ac, ἀπ' ἐναντίας vel ἀπεναντίας. Abr. 406. GOTTLE.

Ἐξ ἐναντίας] Scil. μερίδος, aduersa fronte, non ex obliquo, cui hic opponatur. ὁ ἔξ ἐναντίας est aduersarius, 2 Tim. 2, 8. BAYER.

Προσθέοντες] Quidam Mss. emendatius ἐπιθέοντες. Mox articulus οἱ ante ὑποστρεφόντες male abest a Gr. WASS.

Προσθέοντες] Margo cum Codd. habet ἐπιθέοντες. Sed Abr. ita: πρόσθεοντες Laced. ἔτρεπον τ. ψ. i. c. ἐμπροσθεν θέοντες. p. 406. GOTTLE.

Ἦι μάλ. προσθ. προσκ.] Quomodo Abrefsch. πρόσθεοντες, hoc positu verborum, trahere possit ad Λακεδαιμόνιοι ἔτρεπον, fateor, me non assequi. Nam tali structura aperte et inseparabiliter pendet a προσκένοντο. Si sit, ἢ μάλ. προσκένοντο, πρόσθεοντες, facile patiar, commate positio post προσκένοντο, alterum referri ad ἔτρεπον: aut, πρόσθεοντες, ἢ μάλ. προσκ. Ar, illo positu, tironem quoque reprehenderim ita contri- ctiem verba. Fac Latine: velitum, qua (parte) maxime incurrentes ingredebant, verterunt; (in fugam.) Quem puerum feras ita ordinantem talia verba: procurrentes (Lacedaemonii) vertunt velites, qua maxime incurfabant? Miror, talia excidere potuisse Viro Graece docto et ab altero, vt probanda, commemorari. BAYER.

Προλαμβάνοντες — φυγῆς] v. Abr. 406. et Gloss. GOTTLE.

ribus, vt hostes quam maxima dubitatione vndique circumuenti premerentur, nec haberent aduersus quam partem instructi in aciem prodirent; * sed vndique telis a multitudine peterentur. Quippe, si illos quidem, qui in fronte stabant, inuasissent, ab illis, qui a tergo stabant, telis peterentur: sin eos, qui ad alterum latus erant, petiissent, ab illis, qui ab vtroque latere instructi imminebant, ferirentur. denique leuis hostium armatura, et qui maxime inermes erant, ipsis, quocumque se vertissent, a tergo semper haesuri erant, sagittis, iaculis, lapidibus, et fundis eminus rem strenue gerentes: quos ne persequi quidem licebat. Nam et dum fugerent, *aduersarios* vincebant, et cedentibus instabant. Hoc igitur consilio Demosthenes et ante copias in insulam exponere cogitabat; et in acie instruenda, et re gerenda est vsus.

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 329.

33. At ** Epitadas et qui cum eo erant, et illa militum in insula interceptorum manus, quae maxima erat, cum vidissent et primum praesidium profligatum, et exercitum contra se venientem, aciem instruxerunt, et in grauem Atheniensium armaturam ire contenderunt, eo consilio, vt ad manus venirent. haec enim a fronte fuerat collocata: sed leuis armatura, ab vtroque latere et a tergo instructa stabat. Sed neque cum grauis armaturae militibus manus conferere, neque sua *pugnae statariae* peritia vti potuerunt: nam milites leuiter armati *eos* vtrunque *telis* petentes prohibebant, simul etiam illi contra *eos* non procurrebant, sed in suo loco se continebant. Leuem autem armaturam fugabant, quacumque impetu facto eos maxime infestabat. haec vero iterum conuersa *eos* propulsabat, quod homines essent leuiter armati, et qui facile fugam capefferent, antequam hostis eos assequeretur, *idque* cum ob locorum difficultatem, tum etiam ob *eorundem* asperitatem a pristina solitudine manantem: per quae Lacedaemonii, quod arma gestarent, persequi non poterant.

34. Sic igitur illi aliquantisper inter se leui certamine pugnarunt. sed cum Lacedaemonii non amplius celeriter procurrere possent, qua impetum fecissent; milites leuiter armati, cum ipsos propter assiduum hostis propulsandi laborem iam defatigatos esse animaduertissent, et ipsi spectaculo animis multo magis confirmati, quod longe plures essent, et iam assueti minus illos formidare, quod non amplius adeo formidabiles, *vt ante*, ipsis viderentur, quia non continuo tam graua mala perpassi fuerant, quam sperauerant, quum primum in terram egressi sunt, animis ferulem in morem *** deieci, quippe

* Sed ipsi multitudine ancipites essent etc. *Valla.* HVDS. ** Epitadas, et quique cum ipso erant (secum enim is maiorem partem habebat) cum vidissent etc. *Acacius.* HVDS. *** Deieci. Itaque, quod in Lacedaemonios licet, parui facientes, sublati clamore, impetum etc. *Valla, aliam (vt videtur) sequuntur interpolationem.* HVDS.

Καὶ οἱ ἀπορώπατοι τοξόμασι] οἱ μὲν ἐξηγήσαντο, οἱ ἄποροι ἔπλεον, καὶ τοξόμασι μόναις κρημέναι· οἱ δὲ λέγουσι, οἱ εἰς ἀπορίαν καθι-
σάντες τὰς ἀντιπεταγμένους τοῖς τοξόμασιν. ὃ καὶ βέλτιον. καὶ γὰρ καὶ "Ομηρος ἐκρήσατο τῇ τοιαύτῃ λέξει, κρημνὸν εἰπὼν δάος, ὡς ἔκ
αὐτῷ ἔρρον τὴν κρημνότητα, ἀλλ' ἐτέρως αὐτὴν ἔμποιόν. καὶ τὸν Διόνυσον φασὶ κρηνομένου, ἔχει ὅτι αὐτὸς κρημεται, ἀλλ' ὅτι ποιεῖ κρη-
μεσθαι. Ἐν πολλῷ ἔχοντες ἀλήθειαν ὡς ἂν εἰ ἐλεγεν, ἐν πολλῷ διατήματος τὴν δύναμιν ἔχοντες. πόρρωθεν γὰρ τὸ τόξον ἰσχυρεῖ. Ἐξ
χειρὸς ἐλθεῖν] συμπλακῆναι. Ἐξ ἐναντίας γὰρ ἔτοι] οἱ Ἀθηναῖοι. Τοῖς μὲν ἐν ὀπίσταις] τῶν Ἀθηναίων. Οὐ δὲ τῆ σφετέρῃ]
ἵνα λέγη τῆ περὶ μακρῆν, καὶ ὃ μᾶλλον ἔμπροσθε οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ἐμπροσθ] τῆ ἐπιτήμῃ τῆ πολεμικῆ. Καὶ οἱ υποσρέ-
φοντες ἠμύνοντο] οἱ φίλοι τῶς Λακεδαιμονίας τῶς διώξεως υποσρέφοντες ἠμύνοντο. Ἀνδρῶτοι κρυφῶς τε ἰσχυρασμέναι] ψιλῇ ὀπλίσει
ὀπλισμένοι. Καὶ προλαμβάνοντες] φθάνοντες, ὥστε μὴ κατλαμβάνεσθαι. Ἰκροθολίσαντο] σίονε πόρρωθεν ἔρχαν αὐτῶς. Ἡ
προσπίπτουσι] οἱ φίλοι δηλοῦνται. Καὶ αὐτοὶ τῆ τε ὄψει] ἰδιόρρησαν ὄψει, ἰδόντες ἐκυτὸς πολλαπλασίας τῶν ἐναντίων ὄντας. ἢ πολ-
λαπλασίας ἑαυτὸς δόξαντες τῶν κατὰ τὴν ἀλήθειαν ὄντων. Ὅτι ἐκ εὐθὺς ἄξιμ] ὅτι (φυσίμ) ἐκ ἐπαδου τοιαῦτα οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν

Προλαμβ. τῆς φυγῆς] Scilicet. περί, qua fugam, in fuga. Abre-
schio allata exempla pleraque ea sunt, ubi Geniti. pendeat a
praepositi. quod hic non possit. BAVLE.
Γυόντες αὐτῶς] Tractat h. l. Dion. Hal. p. 143. τῆ ὄψει
πολλαπλασίασι φαινόμενοι. Sibi cum maxime ob prosperum suc-

cessum visū multo numerosiores; ita cum Schol. capit Abr.
p. 407. GOTTL.
τῆ ὄψει κ. τ. λ.] Friget interpretatio Abresch. et Schol.
prae altera simpliciori; in conspectum venientes, cum vi-
dissent, se esse plures, multum animi inde cepere. BAVLE.

¹ ἐπεπόνθεσαν, ὡς περὶ ὅτε ² πρῶτον ἀπέβηνον τῇ γῆνι δεδωλωμένοι ὡς ἐπὶ Λακεδαιμονίαις, ³ καταφρονήσαντες, καὶ ἰμφούσαντες, ἀθροὶ ἄμικσαν ἐπ' αὐτοῖς. καὶ ἐβαλλον λίθοις τε καὶ τοξεύμασι καὶ ἀκόντιαις, ὡς ἕκαστός τι πρὸς αὐτοὺς ἔειπε. γενόμενός δὲ τῆς βοῆς ἅμα τῇ ἐπιδρομῇ, ἔκπληξις τε ἐπέπεσον αὐθρότοις ἀθήσει τριτάτης μάχης, καὶ ὁ κοισκρτὸς τῆς ὕλης νοσὶ κεκαυμένης ἐχώρει ⁴ πολὺς ἀνω. ἀπορὸν τε ἦν ἰδεῖν τὸ πρὸ ⁵ αὐτῆ ὑπὸ τῶν τοξευμάτων καὶ λίθων ἀπὸ πολλῶν ἀνθρώπων μετὰ τῆ κοισκρτῆ ἅμα φερούμενον. ⁶ τὸ, τε ἔργον ἐνταῦθα χαλεπὸν τοῖς Λακεδαιμονίαις καθίστατο. ἕτε γὰρ οἱ πῖλοι ἔτεγον τὰ τοξεύματα, δορατιαί τε ἐμποκέκλαστο βαλλομένων. ⁷ ἔχόν τε ἔδδεν σφίσιν αὐτοῖς χρέσασθαι ⁸ ἀποκεκλιμένοι μὴν τῇ ὄψει τῶ προσεῖαν, ὑπὸ δὲ τῆς μείζονος βοῆς τῶν πολέμιων, τὰ ἐν αὐτοῖς παραγγελλόμενα ἔκ ⁹ ἠεσάνοντες κινδύνος τε πανταχόθεν περιεστώτος, καὶ ἐκ ἔχοντες ἐλπίδα καθότι χρεῖ ἀμυνόμενος σαθῆναι.

Λέ. Τελος δὲ τραυματιζομένων ἤδη πολλῶν, διὰ τὸ αἰεὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἀνατρέφισθαι, ¹ ἔσυγκλησαιτες, ἐχώρησαν ἐς τὸ ἔσχατον ἔρημα τῆς νήσου, ὃ ἐ πολὺ ² ἀπέειχε, καὶ τὰς ἐαυτῶν φύλακας. ὡς δὲ ἐέδοσαν, ἐταῦθα ἤδη πολλῷ ἐτι ³ πλέον βοῆ ⁴ τεθαρσηκότες οἱ ψιλοὶ ⁵ ἐπέκειντο καὶ τῶν Λακεδαιμονίων, ὅσοι μὲν ὑποχωροῦντες ἐγκατελαμβάνοντο, ἀπέθνησκον. οἱ δὲ πολλοὶ, διαφυγόντες ⁶ ἐς τὸ ἔρημα, μετὰ τῶν ταύτην ⁷ Φυλάκων ἐτάξαντο ⁸ παρὰ πᾶν, ὡς ⁹ ἀμυνόμενοι, ἤπερ ἦν ἐπίμαχον. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ¹⁰ ἐπισπόμενοι, περιόδον μὲν αὐτῶν καὶ κύκλωσιν, χωρὶς ἰσχύϊ, ἐκ εἶχον, ¹¹ προσιόντες δὲ ἐξ ἐναντίας, ὡς περὶ ἐπειρῶντο. καὶ χρονον μὲν πολὺν, καὶ τῆς ἡμέρας ¹² τὸ πλεῖστον, ταλαιπωροῦμενοι ἀμφοτέρω ὑπὸ ¹³ τῆς μάχης καὶ ¹⁴ δίψης καὶ ἡλίου, ἀντείχον, πείνι μὲν, οἱ μὲν ¹⁵ ἐξελάσασθαι ἐκ ¹⁶ τῶ μετεώρου, οἱ δὲ, μὴ ἐνδύσθαι. ῥᾶον ¹⁷ δ' οἱ Λακεδαιμόνιοι ¹⁸ ἠμύοντο, ἢ ἐν τῷ πρῶν, ¹⁹ ἐκ ὕψους σφῶν τῆς κυκλώσεως ²⁰ ἐς τὰ πλάγια.

Λς. Ἐπειδὴ ¹ δὲ ἀπέβηνον ἦν, προσελθῶν ὁ τῶν ² Μεσσηνίων στρατηγὸς Κλέωνι καὶ Δημοσθένει, ἄλλως ἔφη πονεῖν σφῶς. εἰ δὲ βάλουσαι ἐαυτῷ δῶναι τῶν τοξοτῶν μέγας τὶ καὶ τῶν ψιλῶν, ³ περιπένα

γ Ἐπειρῶν Dan. z τὸ πρῶτον Ar. a καταφρονήσαντες ἔν αὐτῶν καὶ ἰμφούσαντες Dionys. Halic. locum citans. καταφρονήσαντες καὶ ἰμφούσαντες Ar. All. Vof. καὶ ἰμφούσαντες non agnoscit C. Nec Dan. Mox ἀθροὶ abest Mosqu. b εἶχον Cass. Gr. Aug. c πολλῶ C. d αὐτῆ Ar. C. Cl. Gr. All. Flor. Vof. Reg. Cass. Dan. e τότε legunt Nonnulli. Hudf. Sic Mosqu. f Totum hoc vsque ad ἀνω. in interpretatione sua omittit Vall. Hudf. εἶχον δὲ Mosqu. g Ἀποκεκλιμένοι Ar. Cl. Ἐναποκέκλιμνοι Reg. Ἀποκεκλιμ. Mosqu. et μὴ ἔρην. b Ἐσάνοντες Ar. C. Mosqu. qui et παραγγελλόμε. et mox κατ' ὄ, τι. i Supple εαυτοῖς. Ευγκλησαι. Mosqu. k Ἀπειχον Cass. l Πλέον Ar. C. Cl. Gr. All. Flor. Vof. Steph. I. Reg. Cass. Aug. m τεθαρσηκότες Ar. C. Cass. Dan. Mosqu. Aug. n Ἐπέκειντο Ar. C. Dan. Mosqu. o ἐκ εἶχον Ar. C. p φυλάκων Ar. C. q παρὰ πᾶν Gr. r ἀμυνόμενοι Cl. C. Ar. Cass. Aug. s ἐπισπόμενοι, et o manu rec. in ω mutato Cass. Aug. Ἐπισπόμενοι in textu, et supra ab emendatore Ἐπισπόμενοι Reg. t Προσιόντες Ar. C. Προσιόντες Dan. u Τεκλιόντες All. Flor. Vof. x. Te deest Dan. y. Δίψης Marg. z Ἐξελάσασθαι Dan. a τὸ deest Ar. C. Gr. Reg. b Δὲ εἰ Ar. c ἠμύοντο Cass. Mosqu. Aug. d Πρὸ δ' ὑψους κυκλώσθαι. Hudf. e ὡς τὰ πλάγια C. f Δὲ abest a Cass. g Μισσηνίων Ar. C. h περιπένα Cl.

Πρῶτον] Cod. Ar. τὸ πρῶτον. cum contextu Dion. Halic. WASS.
 Τῇ γῆνι δεδωλωμένοι] Observat Kuhnus ad Aelian. II. V. II. 14. imitari hoc Arrianum II. de Exped. Alex. 10. Καὶ ταύτην εὐθὺς ἄλλος ἐγένετο (Darius) τοῖς ἑμφ' Ἀλέξανδρον τῇ γῆνι δεδωλωμένος. DVCK.
 καταφρονήσαντες — αὐτοῖς] Dionys. Halic. Tom. II. pag. 148. καταφρονήσαντες ἔν αὐτῶν, καὶ ἰμφούσαντες legit, non male; sed ob lequens αὐτοῖς additamento minus necessario. WASS. Dicit ibi Dionysius, collocationem membrorum huius periodi contortam facere orationem, et offendit, quo ordine ex sententia sua collocari debuissent, ut clarior et suavior fieret oratio. Sed in his, quae ibi leguntur, τῶν δὲ Λακεδαιμονίων ἐκέτι ἀπελθεῖν ἢ προσπίπτειν δυναμῶν, mihi suspectum est ἀπελθεῖν, quod huius loci sententiae non convenit. Fortassis Dionysius, pro ἐπελθεῖν, quod Thucydides dicit, scripsit ἐκπελθεῖν nam et hoc est inuadere, incurvere. Thucyd. I. 2. ἄλλων ὄν ὄτετι τις ἐπελθεῖν — ἄλλος ἀφαιρήσεται. Sic paullo ante Cap. 32. εἰς μὲθ' ἐπελθεῖν οἶόν τε ἦν. Et infra Cap.

92. οἷς — ἐκῶν τινὶ ἐπέχεται. Vid. Budacum Commentat. p. 100. et Polluc. I, 172. DVCK.
 Δορατ. — βαλλ.] Abresch. cum Duck. per δορ. βαλλ. ins. Lacedaemoniorum hastas. v. p. 403. GOTTL.
 Ἐναποκέκλαστο] Miror, Abreschium, tam sollicitè urgentem praepositiones compositorum, hic neglectissè vim praep. in, quae ostendat, hastas in galeis (hi enim sunt πῖλοι, qualem Ulysses gestabat apud Homer. II. 10, 265.) fractas, cum ferirentur. BAYER.
 Εἶχόν τε ἔδδεν σφίσιν αὐτοῖς χρέσασθαι] Stephanus recte, incerti evant quid agerent, vel, quo se verterent: quod non debuerat in crustare Postus. Nec satis causae est, cur paullo ante πῖλος maluerit reddere armaturam, sequitur priorem interpretationem Scholiae, quam p̄ileos cum Vall. Vid. Meusium in Var. Lect. Hudfensi, et Voff. ad Catull. pag. 91. Dubito etiam, an illa, δορατιαί τε ἐναποκέκλαστο βαλλομένων, potius de hastis Lacedaemoniorum coniectu lapidum leuis armaturae fractis accipiendum sit. DVCK.

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 329.

qui contra Lacedaemonios irent, cum illos contempsissent, et clamorem sustulissent, impetum in ipsos conferti fecerunt; et lapidibus, sagittis, telisque, quae quisque ad manum habebat, eos petebant. Clamore autem sublato, et impetu simul facto, pavor homines huiusmodi pugnae insuetos inuasit, et sylvae nuper incensae multus pulvis in sublime ferebatur. Et propter sagittas, ac lapides, qui ab ingenti hominum multitudine iaciebantur, et vna cum pulvere ferebantur, vnusquisque spatium ante suos pedes positum aegre prospicere poterat. * Tunc vero proelium Lacedaemoniis asperius esse coepit. Nam neque ipsorum armatura sagittis amplius resistere poterat, et hastae, quibus petebantur, in ea fractae inhaerebant. neque sua pristina virtute uti poterant, tum quod eorum oculis erepta esset omnis facultas prospiciendi, quae ante pedes erant; tum quod propter maiorem clamorem ab hostibus sublato exaudire non possent, quae ipsis praeciperentur; tum etiam quod periculum vndique circumfisteret, nec vllam spem haberent excogitandae rationis, qua hostem propulsando feruarentur.

35. Tandem vero, cum multi iam fauciatii essent, quod semper in eodem loci spatio versarentur, sese conglobantes ad extremam insulae munitionem, non multum distantem, et ad suum praesidium, quod illic erat, iuerunt. cum autem cessissent, tunc vero milites leuiter armati longe confidentius clamore sublato illis instare coeperunt, et quotquot de Lacedaemoniis, dum se reciperent, intercipiebantur, ab hoste caedebantur. sed plerique ad suam munitionem elapsi, cum custodibus, qui illic erant, se instruxerunt ad omnem munitionis partem, ut hostem propulsarent, qua parte munitio oppugnari poterat. ** Athenienses vero, fuga illorum ad insequendum stimulati, ipsos quidem circumuenire et circumdare non poterant, propter loci situm, qui natura munitus erat: sed ab aduersa fronte aggressi, propellere conabantur. Diuque, et ad maximam diei partem vtrique pugna, siti, et sole grauiter fatigati, resistebant; et conabantur, hi quidem illos ex superiore loco detrudere, illi vero non cedere; sed munitionem turri. facilius autem, quam ante, Lacedaemonii tunc hostem propulsabant, quod ab vtroque latere circumueniri non possent.

36. Sed cum res nullum haberet exitum, Messeniorum dux ad Cleonem et Demosthenem accedens, eos frustra laborare dixit: sed si sagittariorum et leuis armaturae aliquam partem sibi dare vellent,

* Tunc res molesta Lacedaemoniis accidit: neque enim pilei sui a sagittis protegebant, etc. *Meursius*. Pileo enim loco Galeae in militia utebantur Lacedaemonii. Vide *Meursii* Miscell. Lacon. l. 1. c. 17. HVDS. ** Athenienses continenti agmine secuti, ipsos etc. *Acacius*. IDEM.

Λακεδαιμονίαι. εἰς προσεδόκων παθεῖν ὑπ' αὐτῶν ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς, ὅτε ἐπέβησαν τῆς νήσου. Τῆς προσδοκίας] ἄντι τῆς δειλίας. Τῆ γνάμη δεδωλημένοι] ὡς ἂν εἰ εἶλεγε, τεταπεινωμένοι φόβῳ, ἕνεκα τῆς ὑπολήψεως τῶν Λακεδαιμονίων, ἧς εἶχον περὶ αὐτῶν, ὡς ὅτι σφόδρα εἰς πελοπόννησον καὶ πολεμικοί. Οὐτὲ γὰρ οἱ πῖλοι] πῖλοι εἰσι τὰ ἐξ ἐρίου πηκτὰ ἐνδύματα, ὡς περὶ θωρακία τὰ ἐπὶ τῶν εἰρημίων, ἢ ἐνδύματα. οἱ δὲ, τὰ ἐπινοήματα ταῖς περιμεγαλαίαις. Συγκλήσαντες] συνασπίσαντες, πυκνώσαντες, συναχθέντες. Ὡς δὲ ἐπέβησαν] ἐκλιναν, ἐχρυσώθησαν. Μετὰ τῶν ταύτη φυλάκων] ἐν τῷ ἐρύματι. Ἐτόξοντο παρὰ πᾶν] παρὰ πᾶν μέρος τῶ ἐρύματος, ὅσον ἦν μέρος ἐπιμαχῶν. ταῖσι, καὶ ὃ ἐδύνατο οἱ Ἀθηναῖοι προσελθόντες μάχεσθαι. Καὶ κύκλασιν] λέγει τὸ ποιήσασθαι. Ἐς τὰ πλάγια] ἄντι τῶ ἐκ τῶν πλαγίων. Ἐπειδὴ δὲ ἀπέραντον ἡν] τὸ ἔργον τῆ πολέμου. Ἄλλως ἐφ' ἑαυτοῖς] ματαίως. Ἐκ

'Αποκεκλήμενοι]' Αποκεκλεισμένοι etiam supra Cl. Apud Herodotum αποκεκλήσμενος. WASS. Πλέον βοῆν τεθάρσθη. — ἐνέκειντο] Aut iungendum, πλέον βοῆν ἐνέκειντο, p. πλέονι, vel πλείονι β. aut, πλ. ἐνέκειντο βοῆν. τεθάρσθηότες quidem per se positum, βοῆν non iungendum. (Eit. autem pro θάρσθηότες.) Clamori enim qui fiderent? Neque enim prolaicis βοῆ sign. pugnam, ut Homero saepius. BAVER. Περιέδου] Non opus est cum Schol. intelligi ποιήσασθαι in κύκλασιν, nomina enim posita sunt pro verbis: ἐκ εἶχον καὶ

ἐκ ἐδύνατο περιέρχεσθαι καὶ κύκλασθαι αὐτοῖς. Ita Abresch. p. 408. GOTTL. Χρόν. πολὺν καὶ τῆς ἡμ. τοπλ.] Καὶ hic expl. et sign. *petre*. BAVER. 'Es] Pro ἐς Cod. C. ὡς, ut supra, et *Thucydides* alibi: facilius ὡς ἐς. WASS. Ἄλλως] Hoc pro ματαίως poni ex *Aristophane*, *Euripide*, et *Homero* ostendit *Auffor Etymologici M.* Addit, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλείον ἄντι τῶ μάτην ἐχρυσῶτο οἱ Ἀθηναῖοι τῶ ἄλλως. καὶ γὰρ παρὰ Θουκυδίδου συνεχῶς ἐστὶν αὐτὸ εἶρην κείμενον. Sed non tam

κατὰ νότον αὐτοῖς ὁδῷ ἢ ἀν' αὐτὸς εὖρη, δοκεῖν βιάσασθαι τὴν ἔφοδον. λαβὼν δὲ ἀπήσατο, ἐκ τῆ ἀφανῆς ὁρησίας, ὥστε μὴ ἰδεῖν ἐκείνας, ἢ κατὰ τὸ αἰεὶ παρῆκον τῆ κρημνιάδος τῆς νήσῃ προσβαίνων, καὶ ἢ οἱ Λακεδαιμόνιοι, χερσὶ ἰσχυρῶς πιπεύσαντες, ἐκ ἐφύλασσαν, χαλεπῶς τε καὶ μόλις περιελθὼν ἔλαθε. καὶ ἐπὶ τῆ μεταξὺ ἐξαπίνης ἀναφανείς κατὰ νότον αὐτῶν, τὸς μὲν τῷ ἀδοιότητι ἐξέπληξε, τὸς δὲ, ἀπροσδέχοντο ἰδόντες, πολλῶ μᾶλλον ἐπέρωσε. καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι, βαλλόμενοι τε ἀμφοτέρωθεν ἤδη, καὶ γιγνόμενοι ἐν τῷ αὐτῷ ξυμπτάματι (ὡς μικρὸν μεγάλῳ εἰκάσαι) τῷ ἐν Θερμοπόλει, ἐκείνοι τε γὰρ τῇ ἀτραπῷ περιελθόντων τῶν Περσῶν, διεφθάρησαν ἑτοί τε, ἀμφίβολοι ἤδη ὄντες, ἢ ἐκέτι ἀντίχον, ἀλλὰ πολλοὺς τε ὀλίγοι μαχόμενοι, καὶ ἀσθενεία σωματῶν, διὰ τὴν σιτοδείαν, ὑπεχάρην καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐκράτην ἤδη τῶν ἔφοδων.

λς. Γνὸς δὲ ὁ Κλέων καὶ ὁ Δημοσθένης, ἢ ὅτι, εἰ καὶ ὅποσον μᾶλλον ἐνόησαν, διαφθαρησομένους αὐτὸς ὑπὸ τῆς σφετέρας στρατιάς, ἔπαυσαν τὴν μάχην, καὶ τὸς ἑαυτῶν ἀπέειξαν, βυλόμενοι ἀγαγεῖν αὐτὸς Ἀθηναίους ζῶντας, εἴπως, τῆ κρημνιάδος ἀνάσαντες, ἐπιλασθεῖεν τῇ γνῶμῃ τὰ ὄπλα παραδῆναι, καὶ ἠτοσηθεῖεν τῆ παρόντος δεινῆ. ἐκήρυξάν τε, εἰ βέλονται τὰ ὄπλα παραδῆναι καὶ σφῶς αὐτὸς Ἀθηναίους, ὥστε βυλῆσαι, ὅ τι αὐ ἐκείνοις δοκῆ.

λη. Οἱ δὲ, ἀνάσαντες, παρῆκαν τὰς ἀσπίδας οἱ πλείστοι, καὶ τὰς χεῖρας ἀνέσεισαν, δηλῶντες προσίεσθαι τὰ κρημνυμένα. μετὰ δὲ ταῦτα, γενομένης τῆ ἀνακωχῆς, ξυνηλθον ἐς λόγους ὁ τε Κλέων καὶ ὁ Δημοσθένης, καὶ ἐκείνων, Στύφῶν ὁ Φάρακος, τῶν πρότερον ἀσχόντων, τῆ μὲν πρώτῃ τεθνηκότος ἐπιλάδῃ, τῆ δὲ μετ' αὐτὸν Ἰππαρχέτῃ ἐφηρημένῃ, ἐν τοῖς νεκροῖς ἐτι ζῶντος κειμένῃ ὡς

ἢ καὶ κατὰ Ar. C. Dan. k παρῆκον Ar. C. Cl. Ald. Baf. Caff. Dan. Aug. l προσβαίνων Reg. m ἢ δεστ Ar. C. Dan. Paullo
 ποῖ ἰσχυρῶς in marg. Mosqu. n οὐκ ἔτι Ar. C. Gr. Aug. o Ὀλίγα et inter versus manu recenti ἔλιγι Caff. p ἔφοδῶν Ar. C.
 Dan. q Haec verborum syntaxis: ἔτι εἰ καὶ ὅποσον μᾶλλον ἐνόησαν, διαφθαρησομένους αὐτὸς ὑπὸ τῆς σφ. στ. Vel sic: γνὸς, εἰ καὶ ἐτ. μ.
 ἰδ. διαφθαρησομένους ὑπὸ τῆς σφ. στ. Sic vero sensus: ὡς μᾶλλον ἐνόησαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, τῶν μᾶλλον ὑπὸ τῆς σφ. στ. διαφθαρησομένους,
 τὴν μάχην ἔπαυσαν. Fr. Paris. Hudf. r Ὀπίσον ἔν Caff. Aug. Ὀποσον Mosqu. et mox, αὐτὸς ἀγαγ. s καὶ τὰ ὄπλα C. t καὶ
 σφῶς Ἀθηναίους ὡς αὐτὸς τε βυλῆσαι Gr. v καὶ μετ' ἐκείνων malit Steph. Antea, γενομένης Mosqu.

frequenter τῷ ἄλλως hac significatione vitur *Thucydidēs*; ac multo crebrius et prope συνεχῶς apud eum legas ἄλλως τε καὶ, pro quum praefertim, vel praeterea. DVCK.

El βύλ. — βιάσασθαι] Cum δοκεῖν βιάσασθαι sit consequi τῷ εἰ βέλονται, ante περιήτοις intell. ὥστε, vt possit circuire. Alioqui ante δοκεῖν exciderit, aut suppleatur, καὶ. BAVER.

κατὰ τὸ αἰεὶ παρῆκον τῆ κρημνιάδος] *Stephanus*, cuius versio nem adoptavit *Perius*, in interpretandis his verbis sequitur est *Scholias*ten, quem legitis παρῆκον, ex eo intelligitur, quod id exponit ἐνόησαν nam παρῆκον est ἐνόησαι. Ego et παρῆκον, et *Vallae* interpretationem, assidue secundum praecipua insulae pergens, praefero. τὸ αἰεὶ παρῆκον τῆ κρημνιάδος sunt continentis rupes, continens graecum praecipua insulae pergens, montes, et alia dicunt ἐνόησαν, διήκειν, καθῆκον, et παρῆκον, quod Latini porrigi, pertinere, pertinere. *Syllax* pag. 25. Edit. Oxon. ἢ δὲ Θετταλῶν παρῆκον ἐν μεσογείῃ ὑπὲρ Ἀνιάνων — μέχρι Τεμπῶν. *Marcianus Heracl. Peripl.* pag. 30. Παρῆκον δὲ ἔτος (Sinarum sinus) μέχρι τῆς μεσομβρυῆς ἀγνώστῃ γῆς. *Strabo* IV. pag. 209. τὸ δὲ μήκος (Alpium) ἐστὶ διασχίλιον καὶ διακοσίον σταδίων τὸ παρῆκον παρὰ τὰ πεδία. *Pollux* IX, 18. Καὶ ἡ μὲν ἐν μέσῳ τῆς θαλάττης ἐκότεραθεν παρῆκον γῆ. Et sic quamplurimis locis apud omnes. Παρῆκον videtur quidem defendi auctoritate *Polybii* III, 37. Καλεῖται δὲ τὸ μὲν (τῆς Εὐρώπης μέρος) κατὰ τὴν καθ' ἑμᾶς (θάλασσαν) παρῆκον ὡς Ἡρακλείων τῶν ἑλλῶν, Ἰβηρίας. Sed ibi quoque παρῆκον legendum existimo. τὸ αἰεὶ παρῆκον autem dicit, vt *Cap. 29.* τὴν αἰεὶ ἐκράτην, et *Cap. 47.* τὴν αἰεὶ ποτε ἐκράτην. Nec displicet *προβαίνων*, quod est in *Reg.* DVCK.

παρῆκον] Abr. p. 408. praefert recte παρῆκον. Ita Heilm.

kletterte immer an den Klippen, wo er Stellen finden konnte, die nicht so steil waren, p: 505. GOTTL.

παρῆκον] Etsi scio, et ipse notavi, et solere transponi, (v. Ind.) hic tamen, retento παρῆκον, venterim: procedens, (vel, si προσβαίνων legeris, cui melius sane congruerit παρῆκον) per abrupta insulae vsque porrecta. Vix enim intelligi, quo sensu, quaque condicione, abrupta ipsa dicantur παρῆκον, cedere. Ac tum plane alienum fuerit αἰεὶ satis enim erat appulsuro, unum locum inuenisse comodiorem, quem se mel naetus, alia non consecutaretur: BAVER.

προσβαίνων] Abr. p. 408. praefert recte προσβαίνων, welches die gebückte Stellung ausdrückt: Ita Heilm. in not. 60.

βυλόμενοι] Est orat. ἀνακόλῳθος. Sequi debuisset οὐκέτι ἀντίχον. v. Abresch. 410. GOTTL.

γιγνόμενοι ἐν τῷ — ξυμπτ.] Pro ἐγίνοντο. Nempe consequens excidit, ob parenthesis per γέγ. quae si claudatur tamen post ἤδη ὄντες, quod pendere possit a διεφθάρησαν verba, οὐκ ἔτι ἀντίχον, referantur ad γιγνόμενοι. BAVER.

ὡς μικρὸν] *Herodotus* II, 10. ὡς εἰσι μικρὰ ταῦτα μεγάλοις συμβαλέων. vbi pro καλούμενον *Mf. Bodl.* καλέμενον aliter *Med.* sed male: vid. I, 6, 164. II, 14. WASS.

Γνὸς] Prop. γνόντες — propter ἐπιχρῶν. v. Abresch. pag. 410. GOTTL.

ὅτι — διαφθαρησομένους αὐτοῦ] *Henr. Stephanus* in Append. ad *Script. de Dialect.* pag. 77. putat, hic vacare ὅτι ante participium, quum alioqui dicendum fuisset, ὅτι διαφθαρησομένους αὐτοῦ neque tamen *Thucydidi* peculiarem esse hunc vsum particulam ὅτι, nam eam apud alios quoque abundare sequente infinitivo. Posterioris generis pleonasmum multa exempla congerunt *Viri doctissimi, Gronovius* ad *Arrian.* II. de

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 329.

ad illos a tergo circumueniendum via, quamcumque ipse inuenisset, putare irruptionem per vim fieri posse. Cum autem accepisset, quae petierat, iter clam ingressus, ne ab illis conspiceretur, accedens qua paulatim insulae partes praeruptae aliquem aditum dabant, et ad eam partem, quam Lacedaemonii, loci natura muniti situ freti, non custodiebant, aegre et vix illis insecis munitionem circumiit. atque ex improviso et repente in loco superiore a tergo hostium conspectus, illos quidem ob inopinatum casum metu consternauit; hos vero, qui cernebant, quod expectabant, multo magis confirmauit. Quare Lacedaemonii cum vtrunque telis iam peterentur, et in eadem fortuna constituti essent, (vt parua magnis conferam) in qua ad Thermopylas. nam illi in semita a Persis circumuenti, perierunt. Et isti, ** cum vndique telis iam peterentur, *hosti* diutius resistere non potuerunt; sed pauci cum multis dimicantes, et ob inedia[m] corpore languentes, cedere coeperunt: et Athenienses omni accessu iam potiebantur.

37. Cum autem Cleon et Demosthenes animaduenterent, illos, quo magis cederent, *eo magis* a suis copiis interfectum iri, pugnam sedarunt, suosque prohibuerunt; quod illos viuos ad Athenienses ducere cuperent, si forte, audita caduceatoris voce, frangerentur animis ad arma tradenda, et praesenti calamitatis grauitate vincerentur: et per praeconem edixerunt, nunquid arma, et se ipsos Atheniensibus dedere vellent, ea conditione, vt Athenienses arbitrato suo de ipsis statuerent.

38. Illi vero, audito hoc edicto, plerique clypeos deposuerunt, et manus quassarunt, significantes, se accipere condiciones sibi per praeconis vocem oblatas. Postea vero factis induciis, in colloquium venerunt Cleon et Demosthenes, et ex illis, Styphon Pharacis *filius*, quod Epitadas, qui erat ex superioribus ducibus, iam defunctus esset, *** Hippagretes, qui in eius locum fuerat successus, adhuc superstes

* Ad circumueniendum illos a tergo, quacunque viam inuenirent, putare se posse peruadere et vi perumpere. Steph. HVDS. ** Ancipiti urgente discrimine, cum diutius etc. Acacius. IDEM. *** Hippagretes appellabatur, qui militibus selectis grauis armaturae praeerat. Vide Meursii Miscell. Lac. 117. IDEM.

τῷ ἀφαιδῶς ἀντι τῷ, ἐκ τῷ [μὴ] βλεπομένῳ τῶν Λακεδαιμονίων. Ἐκείνους ἦγεν τοὺς Λακεδαιμονίους. Κατὰ τὸ ἀεὶ παρῆεν] τετέστι, κατὰ τὸ ἐνδίδεν, καὶ ἀνάβρυσιν παρῆεν. Τῶς δὲ, ἃ προσεδέχοντο ἦγεν Ἀθηναίους. Καὶ τοὺς αὐτῶν ἀπειρήτων] τῶς μάχης ἐμλονότι. Εἴπας τὸ κηρύγματος ἀνέσταντες] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ἐπιπλασθεῖεν τῇ γνώμῃ] χραυασθεῖεν. Παρήκων] ἀφῆκων. Ἰππαγρέτης ἐφφρημένῳ] ἀντι τῷ, μετ' ἐκείνων προήμενος καὶ χειροτονηθέντος. Εἴτι ἐκείνους πάσχοισιν] ἦγεν ἀποθάσειεν.

Exped. Alex. 16. et Raphelius ad Acta Apostol. XXVII, 10. in quibus omnibus ὅτι post se habet infinitiuum expressum, vel tacitum cum accusatiuo. His plane similis foret haec forma loquendi, γυνὸς ὅτι διαφθαρῆσανθαί αὐτοῦς. Sed quum Thucydides pro infinitiuo maluerit vti participio, quaerendum est, an alii quoque ita loquantur. DVCK.

Ὅτι, εἰ καὶ] Abundat τὸ ὅτι ex sententia Steph. quod alioquin dicendum fuisset, ὅτι διαφθαρῆσανθαί exempla Gron. Arr. II. 16. et Raphelius ad Act. 27. 10. colligere. Abr. legit ὅ, τι et ordinem constituit, cum εἰ ὅπως. quicquid, etiam si quantulumcumque cedent magis, p. 410. GOTTL.

Ὅτι — διαφθαρῆσανθέντες] v. Phil. Th. p. 88. Frustra ambigit Ducker. de Participio; quasi solemnius quidpiam sit, quam, hoc pro infinit. poni. Abreschianum, ὅ, τι, locum vix habeat ante εἰ καὶ. BAVER.

καὶ ἐκείνων] Non indiget locus emendatione Stephani καὶ μετ' ἐκείνων. Vid. Perizon. ad Aelian. I, 33, 6. et ad Sanct. Mineru. IV, 3, 9. Notum est hoc Iulii Caesaris apud Suetonium Caes. LXXXIII. Καὶ ἐν ἐκείνων; Thucydides V, 19. ὅτι οὐδὲ οἶδον, καὶ ἐσπένδετο, Λακεδαιμονίων μὲν, Πλειστέλας — Ἀθηναίων δὲ οἶδον, Λάμπων. — DVCK.

Ἰππαγρέτης]. De Hippagretis apud Lacedaemonios agit et-

iam Crasius II. de Republ. Lacedaemonior. 14. Videtur ergo Thucydides secundum hunc Ducem non proprio, vt alios, sed muneris nomine appellare. Paullo post coniungo ἐφφρημένους κατὰ νόμον. Nam indicat Thucydides, quod etiam illa, εἴτι ἐκείνους πάσχοισιν, ostendunt, horum Ducum alios alios non suffragiis militum, qui in praesidio erant, sed antequam hi in insulam traicerentur, publice ex lege subrogatos fuisse, vt in locum priorum, si quid his accidisset, succederent: quemadmodum in militia nauali nauarcho legatus addi solebat, quem ἐπιστολέα vocat Xenophon II. Hist. Graec. in princ. IV. pag. 536. et alibi. de quo Iungermann. ad Polluc. I, 96. et Schefferus de Milit. Nau. IV, 5. Stephanus coniungit ἀρχεῖν κατὰ νόμον, ac vertit, qui legitimum imperium obtineret. Nec tamen negat κατὰ νόμον etiam ad ἐφφρημένους referri posse. Hoc melius est. Nam hic solo verbo ἀρχεῖν satis significatur legitimum imperium, et superuacuum est eis addi κατὰ νόμον. Sic paullo ante, τῶν μὲν πρότερον ἀρχόντων, et supra Cap. 9. ἤρχε δ' αὐτῶν Ἐπιτάδας. vbi nemo desiderat illa κατὰ νόμον. DVCK.

τῷ μετ' αὐτὸν Ἰππαγρ. ἐφφρημ. — κειμένῳ] Traiecta sunt vocabula, sic ordinanda et intelligenda: τῷ Ἰππαγρ. (τῷ) μετ' αὐτ. ἐφφρημ. — κειμ. BAVER.

τεθνεώτος, αὐτὸς τρίτος ἐΦηρημένους ἀρχων, * κατὰ νόμον, εἴτι ἐκείνοι πάσχοιεν. ἔλεγε δὲ ὁ Στύφω καὶ οἱ μετ' αὐτῶ, ὅτι βέλονται διακηρυκτούσασθαι πρὸς τὰς ἐν τῇ ἡπείρῳ ὕ Λακεδαιμονίας, ὅ, τι χρεὶ σφῶς ποιῆσιν. καὶ ἐκείνων μὲν ἑδένα ἀφόντων, αὐτῶν δὲ τῶν Ἀθηναίων καλόντων ἐκ τῆς ἡπείρου κήρυκας, καὶ ὡ γενόμενης ἐπερωτήσεως οἷς ἢ τρεῖς, ὁ τελευταῖος διαπλεύσας αὐτοῖς ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς ἡπείρου Λακεδαιμονίων ἀνῆρ, ἀπήγγειλεν, ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι κελεύσων ὑμᾶς αὐτὰς περὶ ὑμῶν αὐτῶν ὡ βελεύεσθαι, μηδὲν αἰσχυρὸν ποιῆσθαι. οἱ δὲ, καθ' ἑαυτὰς βελευσάμενοι, τὰ ὄπλα παρεδούσαν, καὶ σφῶς αὐτὰς. καὶ ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν ὡ καὶ τὴν ἐπιῶσαν νύκτα ἐν Φυλακῇ εἶχον αὐτὰς οἱ Ἀθηναῖοι τῇ δ' ὕστεραι οἱ μὲν Ἀθηναῖοι τροπαίων τήσαντες ἐν τῇ νήσῳ, ὡ τὰ ἄλλα δισχυεύζοντο ὡς ἐς πλῆθ, καὶ τὰς ἀνδρας τοῖς ὡ τριηράρχοις ὡ διεδίδουσαν ἐς Φυλακὴν. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, κήρυκα πέμψαιτες, τὰς νεκρὰς δικομίσαντο. ἀπέθανον ὡ δ' ἐν τῇ νήσῳ, καὶ ζῶντες ἐλήφθησαν τοσοῖδε· εἴκοσι μὲν ὄπλιται διέθησαν καὶ τετρακόσιοι οἱ πάντες· τῶν ζῶντες ἐκομίσθησαν ὡτῶ ἀποδόντες τριακόσιοι, οἱ δὲ ἄλλοι ἀπέθανον. καὶ Σπαρτιάται τῶν ἦσαν τῶν ζῶντων περὶ εἴκοσι καὶ ἑκατόν. Ἀθηναίων δὲ ὡ πολλοὶ διεφθάρησαν ἢ γὰρ μάχη ὡ σαδία ἦν.

λθ'. Χρόνος δὲ ὡ ὁ ξύμπας ἐγένετο, ὡσον οἱ ἀνδρες οἱ ἐν τῇ νήσῳ ἐπολιορκήθησαν, ἀπὸ τῆς ὡ ναυμαχίας μέχρι τῆς ἐν τῇ νήσῳ μάχης, ἐβδομήκοντα ἡμέραι καὶ δύο. τῶν περὶ ὡ εἴκοσι ἡμέρας, ἐν αἷς οἱ πρέσβεις περὶ τῶν σπονδῶν ἀπήεσαν, ὡ ἐσιτοδοτήθη· τὰς δὲ ἄλλας ὡ τοῖς ἐσπλέετι λάθρα διεφθάρησαν. καὶ ἦν σίτος ἐν τῇ νήσῳ, ὡ καὶ ἄλλα βρώματα ἐγκατελείφθη· ὁ γὰρ ἀρχων Ἐπιτάδας ἐνδεεστερώς ἐκάτω παρεῖχεν, ἢ πρὸς τῇ ἐξουσίαν. οἱ μὲν δὲ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Πελοποννήσιοι ἀνεχώρησαν τῶ στρατῶ ὡ ἐκ τῆς Πύλου ἐκάτεροι ἐπ' αἰκῶ. καὶ τῶ Κλέωνος καίτερος μακρόδης ὡσα ἢ ὑπόσχεσις ἀπέβη. ἐντὸς γὰρ εἴκοσι ἡμερῶν ἦγαγε τὰς ἀνδρας, ὡσπερ ὑπέσθη.

μ'. Παρὰ γνώμην ὡ τε ὡ δὴ μάλιστα τῶν Ρ κατὰ τὸν πόλεμον ὡ τῶτο τοῖς Ἐλλησιν ἐγένετο. τὰς γὰρ Λακεδαιμονίας ὡτε λιμῶ, ὡ ὡτ' ἀνάγκη ἑδεμιᾶ ἤξισιν τὰ ὄπλα παραδόναι, ἀλλὰ ἐχούσας, καὶ μαχομένους ὡς ἐδύναντο, ἀποθνήσκουσιν. ἀπιστῶντές τε μὴ εἶναι τὰς παραδόντας τοῖς τεθνεώσιν ὡμοίους. καὶ τινος ἐρομένους ποτὲ ὡστερον τῶν Ἀθηναίων ξυμμαχῶν δι' ἀχθηδῶνα ἑνα τῶν ἐκ τῆς νήσου αἰχμαλώτων, εἰ οἱ

x Potest tamen κατὰ νόμον ad ἐφηρημένους referri. Steph. Hulf. y Καὶ Λακεδαιμόνιος Dan. z Γενόμενων ἱερρωτήσεων Marg. C. Cl. Aug. γενόμενων ἐπ' ἱερρωτήσεως Ar. Gr. Alt. Flor. Bas. et ita legendum censet. Ic. Pott. Hulf. Ita et Reg. sed recens corrector super κε ἱερρωτῆται ἠν. Γενόμενων ἱερρωτήσεως Dan. Cum Marg. C. et Cl. consentit Cass. Γενόμενων ἱερρωτήσεων Mosqu. a βελιεύεσαι Reg. b καὶ τὴν ἐπ. νύκτα defunt Gr. c Τάλλα Gr. d Τριηράρχος Ar. C. Reg. Dan. e Διέδοσαν Cl. Gr. f Δὲ ἐν Ar. C. et Dionys. Hulf. locum citans: qui et mox legit οἱ δ' ἄλλοι, et paulo infra omittit περὶ ante εἴκοσι. Hulf. Mox βρώματα Mosqu. et abest ei ante πάντες. g ὡ omittit Gr. et paulo post τῆς ante ναυμαχίας. h ὡσπερ Cass. ut et infra hoc. Cap. Aug. i Ἐπιτάδας Alt. Her. Bas. Steph. I. 2. Gr. k Id est: ὡτῶ τῶν ἐς τὴν νήσον λάθρα ἱερρωτῶν διεφθάρησαν. Ic. Pott. τῶν ἱερρωτῶν Ar. C. Dan. τῶν ἱερρωτῶν Mosqu. l καὶ τὰ ἄλλα βρώματα ἐγκατελείφθη Cl. Gr. Ἐγκατελείφθη etiam Cass. Aug. Sed Gr. in textu ἐγκατελείφθη cum y ab emendatore super eo posito. m Ἐκάτεροι ἐκ τῆς Πύλου Reg. n Ye non habet Reg. Antea Mosqu. ὡσα in marg. o Δὲ defuit Ar. C. Dan. p Μετὰ τὸν πόλεμον C. q Τῶτον Gr. r Οὔτε ἀνάγκη οὐδὲ μὴ Ar. C. οὐδὲ etiam in Cass. fuerat, sed accentus deinde abrafus erat.

Αὐτὸς τρίτος] Ita Nolter p. 92. 216. 257. 292. WASS.

Ἐλεγε — ὁ Στ. καὶ οἱ μ. ἂ.] Pro ἔλεγον, ut de pluribus.

BAVER.

Διακηρυκτούσασθαι] Inanis est differentia verborum ἐπικ. et διακ. Secundum Scholiasten utitur h. l. διακ. quod traiciendum erat ex insula in continentem. v. Abr. 412. GOTTL.

Γενόμενης ἱερρωτήσεως] Alii γενόμενων ἱερρωτήσεων. Recte Portus. WASS.

Καὶ τὴν ἐπιῶσαν νύκτα] Defunt Gr. et abesse possunt. WASS.

Ἀπέθανον — διεφθάρησαν] Omittit περὶ non bene D. Hulf.

II, 142. qui sese dederunt Spartani 120. sociorum 130. iuxta Diodorum p. 318. d. IDEM.

Ἐσπλέεσαι] Videtur suppletum ex ἐσιτοδόντο casus nominis τοῖς σιτίοις, aut ex βρώματα, βρώμασι. v. Abr. p. 413. GOTTL.

Καὶ ἦν σίτος] i. e. περιττὸν, ὑπερῆεν ὄτι. Abr. 413. GOTTL.

Ἐγκατελείφθη] Quidam libri ἐγκατελήφθη. WASS. Haec

facpe permutantur. sed ἐγκατελήφθη hic non deterius est vulgato. Et sic Scholiastes quoque videtur legisse: nam paulo post interpretatur τὰ ἐφθάρησα σίτις. DVCK.

Ἀνεχώρησαν τῶ στρατῶ] Ellipticos praepositionis ὄν, quam hic adnotat Scholiastes, multa exempla collegit Stephanus in Append. ad Script. de Dialect. pag. 96. DVCK.

Καίτερος — ἀπέβη] Ib. Magister in μολομαι. WASS.

Ἰγαγε τοὺς ἀνδρας, ὡσπερ ὑπέσθη] Thomas Magister scribit, Poetas ὡφίσταμαι dicere, pro ὡπισχυνῶμαι; sed tamen etiam Thucydidem eo semel sic uti hoc loco. Articulus ille apud Thomam satis perturbatus est. Praefert ei ὡφίσταμαι, et mox subiicit duo Luciani loca, et tertium hunc Thucydides, in quibus est forma activa ὡφίστημι. Deinde confule quaedam de ὡφίστημι et ὡφίσταμαι proponit. Verum non solus Thucydides, quod Thomas videtur velle, sed etiam Plato ὡφίστημι pro ὡπισχυνῶμαι dixit. Locum indicavit Budaeus Commentar.

inter defunctos tanquam mortuus iaceret, ipse tertius designatus, qui legitimum imperium obtineret, si quid humanitus ipsis accidisset. Styphon autem, et qui cum eo erant, dixerunt, se velle per praecones agere cum Lacedaemoniis, qui in continente erant, quid sibi faciendum esset. Cum autem Athenienses nullum quidem illorum proficisci permisissent, sed ipsi ex continente caduceatores euocassent; et bis, terue *Lacedaemonii suos* interrogassent: postremus, qui a Lacedaemoniis ex continente missus ad eos nauigauit, haec renunciauit, Lacedaemonios iubere vos ita vobis ipsis consulere, vt nullum dedecus admittatis. Illi vero, consilio inter se inito, arma et se ipsos dederunt. Illum autem diem, et noctem insequentem Athenienses eos in custodia tenuerunt. Postridie vero Athenienses quidem, tropaeo in insula statuto, caetera ad nauigationem *necessaria* pararunt, et captiuos trierarchis asseruandos distribuerunt. Lacedaemonii vero, missio caduceatore, suorum cadauera receperunt. Tot autem in insula partim obierunt, partim viui capti fuerunt. Vniuersi quidem, qui in insulam transierant, erant quadringenti, et viginti grauis armaturae milites. Ex hoc numero *Athenas* viui delati fuerunt trecenti minus octo, caeteri caesi fuerunt. Inter hos autem, qui viui capti fuerant, erant Spartani ad centum et viginti. Ex Atheniensibus vero, non multi perierunt. Pugna enim non fuit stataria.

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 329.

39. Tempus autem vniuersum, quo illi in insula fuerunt obsessi, a pugna nauali vsque ad proelium in insula commissum, fuerunt duo et septuaginta dies. Et spatio dierum circiter viginti, quibus legati foederum causa abierant, frumentum acceperunt. reliquis vero *diebus*, ab illis, qui clam nauigabant, nutriti fuerunt. Et frumenti ac aliorum esulentorum reliquiae in insula relictae fuerunt. nam Epitadas dux vnicuique parcius haec quam pro copia praebabat. Athenienses igitur et Peloponnesii cum suis vtrique copiis, e Pylo domum redierunt. Et Cleonis promissio, quamuis fuisset insana, tamen effectum est consequuta. nam intra viginti dies (quemadmodum promiserat) hostes adduxit.

Post Aug. init.

40. Hoc autem omnium, quae in hoc bello contigerunt, maxime praeter opinionem Graecis accidit. Existimabant enim, Lacedaemonios nec fame, nec vlla necessitate compulso, arma tradituros: at haec retinentes, et quoad possent dimicantes, mortem oppetituros. nec adduci poterant, vt crederent, illos, qui tradidissent, illis esse similes, qui cecidissent. Postea vero, cum quidam Atheniensium socius quendam ex captiuis ex insula *Athenas delatis*, vt ei cum insultatione dolorem inureret, interro-

Διακηρυκτέσθαι] ἐν ἴσῳ μὲν πῶς ἐπὶ τῷ ἐπικηρυκτέσθαι. εἰ μὴ τις εἴποι τὸ μὲν διακηρυκτέσθαι, πρὸς φίλους, τὸ δ' ἐπικηρυκτέσθαι, πρὸς πολεμίους. "Ο, τι χρὴ σφῆς ποιεῖν] καίτοι εἶπεν ἄνω, ὅτι ἔδοξεν αὐτοῖς παραδόναι τὰ ὅπλα, καὶ προσέειπαι τὰ κειρηνομένα. ἀλλὰ λέγομεν, ὅτι ἐπιτὶ μὲν ἔλεγε περὶ τῶν στρατιωτῶν, ἐνταῦθα δὲ, περὶ τῶ ἀπῶν στρατηγῶ. Καὶ ἐκείνων μὲν ἔδεναι ἀφέντων] τῶν Λακεδαιμονίων τῶν ἐν τῇ Σφακτηρίᾳ. ἀφέντων δὲ λέγει, ὡς ἐξελθεῖν διακηρυκτέσθαι πρὸς τοὺς ἐν τῇ Πύλῳ. Μηδὲν ἀσχερὸν ποιεῖν] αἰνίττεται, ὡς ὅτι μᾶλλον βέλτιον ἐστὶ περὶ, ἢ ἀρχικαίτερος κηδήσῃ, ὡς νόμος Λακεδαιμονίων. Ἡ πρὸς τὴν ἐξουσίαν] τῆν ἰδίαν δηλοῦσι. ἔξῃ γὰρ αὐτῷ καὶ πλείω ταρτέροι, ὡς ἐγένετο θύλου ἐκ τῶν εὐσεβέων σιτίων. Ἀνεχώρησαν τῷ στρατῷ] οὐ παντὶ δηλοῦσι. Καίπερ κινώδης ἔσται] ἀντὶ τῶ, περὶ τῶ μάλιστα προφανῆς ἀπόφασις. "Ὅσοις ὕπεστη] ὑπεσχέθη. Περὶ γνώμην] ἀντὶ τῶ, παρὰ τὴν οἴσιν, καὶ τὴν ὑπόνοιαν, καὶ παρὰ προσδοκίαν. διότι ἔδεποτε ἔδειε προσέδοκα ἔδειμῃ ἀνάγκῃ Λακεδαιμονίους εἴξαντας, παραδόναι τὰ ὅπλα. "Ὡς ἐδύνατο] ἦσαν, ἕως δύναμις περιῶν αὐτοῖς. Ἀπισθύντες τε μὴ εἶναι] ἀπιστοῦντες οἱ Ἀθηναῖοι. ἢ ὁ ἀπόφασις, περιττῆ. Τοὺς παραδόντας] ἐαυτοὺς καὶ τὰ ὅπλα. Δὲ ἀχθῆδονα] διὰ λύπην. ἢ δάσῃα, Ἀθηναίων

Ling. Gr. pag. 494. ex Alcib. II. non longe a principio; Et dē se ὄρητι ἐπὶ ἐλαττον δοκούντα ἔχειν, εἰ μὴ καὶ πάσης ἐδρώσης ὑπεραίη σοι, scil. τύραννον γένεσθαι. DVCK.

Ἔως ἐδύν. i. e. ἕως ἐδύνατο. recte Schol. ἕως δύναμις περιῶν αὐτοῖς. Noue hic adhibuit Noster τὸ ὡς. GOTT.

Ἔως ἐδύν.] Quidni sit p. ὅσον, quantum possent, vt possent, nempe in illo genere pugnae? ὡς δυνατον, pro viribus. ἐδύνατο p. δύναντο. BAVER.

Μὴ εἶναι] De pleonasmō τῶ μὴ, de quo hic monet *Scholias*tes, vid. ad II, 101. DVCK.

Ἀπισθύντες τε] p. ἠπίσυν. Et μὴ redundat. BAVER.

Δὲ ἀχθῆδονα] Ἀχθῆδων vox apud *Thucydidem* poetica, vt dicit *Dionysius Halicarnassensis* tom. 2. p. 133. Vtitur tamen ea ipse *Dionysius* in *Antiq. Rom.* p. 572. HVDS. Etiam alios prolae scriptores hoc vocabulo vsos ostendit *Clar. Waff* in *Indice.* Add. *Lucian.* *Toxar.* pag. 37. μὴ πρὸς ἀχθῆδονα με ἀκούσης. DVCK.

E e e e

τεθνεῶτες αὐτῶν * καλοὶ κέργαθοί, ἀπεκρέματο αὐτῶ, πολλῶ ἀν' ἄξιον εἶναι τὸν ἄτρακτον (λέγων τὸν οἶτον) εἰ τὲς ἀγαθὲς ἰ διεγίγνωσκε δῆλασιν παιόμενες, ὅτι ὀ εντυγχάναν τοῖς τε λίθις καὶ τοξεύμασι, διεφθίβετο.

μα'. Κομισθέντων δὲ τῶν ἀνδρῶν, οἱ Ἀθηναῖοι ἐβύλευσαν δεσμοῖς μὲν αὐτὰς φυλάσσειν, ὃ μέχρις ἢ τι ξυμβῶσιν ἢν * δ' οἱ Πελοποννήσιοι πρὸ τῆς ἐς τὴν γῆν ὕ ἐσβάλωσι, ἐξαγαγόντες ἀποκτείναι. τῆς δὲ Πύλος φυλακὴν κατεήσαντο καὶ οἱ ἐκ τῆς Ναυπάκτου ὃ Μεσσήσιοι, ὡς ὃ ἐς πατριδα ταύτην (εἰσι γὰρ ἢ Πύλος τῆς Μεσσηνίδος ποτὲ ἔσκη γῆς,) πέμφαντες σφῶν αὐτῶν τὲς ἐπιτηδείατας, ὃ ἐλήξον τε τὴν Λακωνικὴν, καὶ πλεῖστα ἐβλαπτον, ὃ ὁμόφωνοι ὄντες. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ὃ ἀμαθεῖς ὄντες ἐν τῷ πρῶν χρόνῳ ληστῆαι, καὶ ὃ τῷ τοῖσδε πολέμῳ, τῶν τε ὃ Εἰλώταν αὐτομολέντων, καὶ Φοβέμενοι, μὴ καὶ ἐπὶ μακρότερον σφίσι τι νεωρησισθῆ τῶν κατὰ τὴν χώραν, ὃ ῥαδίως ἔφερον, ἀλλὰ, καιπερ ὃ βυλόμενοι ὃ ἐνδῆλοι εἶναι τοῖς Ἀθηναίοις, ἐπρεσβεύοντο παρ' αὐτὰς, καὶ ἐπικριζόντο τὴν τε Πύλον καὶ τὲς ἀνδρας κομιζέσθαι· οἱ δὲ μειζρόν τε ἀζέγοντο, καὶ πολλάκις φοιτῶντων, αὐτὰς ἀπράκτως ἀπεπεμπον. ταῦτα μὲν τὰ ὃ περὶ Πύλον γενόμενα.

μβ'. Τῷ δ' αὐτῷ θερῳ μετὰ ταῦτα εὐθύς Ἀθηναῖοι ἐς τὴν ὃ Κορινθίαν ἐσράτευσαν ναυσὶν ὄγδοῆ-κοιτα, καὶ δισχιλίαις ὄπλίταις ἑαυτῶν, καὶ ἐν ἰππαγωγῶς ὃ ναυσὶ διακοσίαις ἰππεῦσιν. ἠκολούθη ὃ δὲ καὶ τῶν ξυμμάχων Μιλήσιοι, καὶ Ἀνδριοι, καὶ Καρύσιοι. ἐστρατήγει δὲ Νικίας ὃ Νικηρέτης, τρίτος αὐτός. πλείοντες δὲ ἅμα ἔω, ἔσχον μεταξὺ ὃ Χερσονήσος τε καὶ ὃ Ρεῖτης, ἐς τὸν αἰγιαλὸν τῷ χειρῶς, ὑπὲρ οὗ ὃ Σολύγιος λόφος ἐστίν ὃ ἐφ' ὃν ὃ Δωριῆς ὃ τοπάλαι ἰδρυθέντες, τῶς ἐν τῇ πόλει Κορινθίοις ἐπολέ-μην, ἔστω ὃ Διόλεῦσι. καὶ κόμη νῦν ἐπ' αὐτῷ Σολύγεια καλεσμένη ὃ ἐστίν. ὃ ἀπὸ δὲ τῷ αἰγιαλῷ τῆς, ἔνθα αἰ νῆες κατέσχον, ἢ μὲν κόμη αὐτῆ δώδεκα σταδίαις ἀπέχει ἢ δὲ Κορινθίαν πόλιν, ἐξήκοιτα ὃ δὲ ἰσθμὸς, εἴκοσι. ὃ προσηθόμενοι δὲ Κορινθιοὶ ἐξ Ἀργεῶς, ὅτι ἢ στρατιὰ ἤξει τῶν Ἀθηναίων, ὃ ἐκ πλείονος ἐβοήθησαν ἐς ἰσθμὸν πάντες, πλὴν τῶν ἐξ ὃ ἰσθμῷ καὶ ὃ ἐν Ἀμπρακίᾳ καὶ ἐν Λευκαδίᾳ

* Καλοὶ καὶ ἄγαθοὶ Cass. Aug. Mosqu. et hic antea τεθνεῶτες et En d. ante ἄξιον. ὃ Διεγίγνωσκε Reg. Διεγίγνωσκον Cass. Aug. ὃ Μέχρι ὅτι ξυμβῶσιν Cass. Gr. Μέχρι Aug. ὃ x δι εἰ et p. 588. v. 1. δι ἄλλοι Gr. ὃ ἢν δὲ Πελοπ. Mosqu. ὃ ὕ ἐμβάλωσι Ar. ὃ ἐσβάλ-λωσιν Cass. Aug. ὃ z Μεσσήσιοι Ar. C. et paulo infra Μεσσηνίδος. Hudf. ὃ a ἔς non agnoscunt Ar. C. Dan. ὃ b ἔληξον τότε Ar. C. Mosqu. ὃ ἐλήξοντε Aug. sed to add. m. 2. ὃ ἐλήξοντο τε Dan. ὃ c ὁμόφωνοι ὄντες defunt Ar. C. Dan. ὃ d ἄμαθεῖς Marg. ὃ e τῷ deest Aug. Cass. deinde hic inter versus scriptum. ὃ f Εἰλώταν Cass. Aug. et sic plerumque. γε Mosqu. ὃ g ἰσθμὸν ἰσχυρῶς videtur Valla. Hudf. Ita Mosqu. cui et d. τῆν, ἀντὶ χώραν. ὃ h περὶ τὴν Πύλον Reg. ὃ i Κόρινθον Marg. Ar. C. Gr. Ald. Flor. Bas. Steph. I. Dan. Κορινθίαν Mosqu. id. et ὃ Ἄδην. ὃ k ναυσὶν, ἰππεῦσι διακοσίαις Reg. ὃ l Δὴ Gr. ὃ m χειρῶσιν Ar. C. ita et paulo infra in libris excusis. Hudf. Cap. seq. vbi Cass. χερσῶσιν. Et sic passim. Antea πλείοντες Mosqu. ὃ n ῥήτης Gr. ὃ ο Σολύγιος λόφος Stephanos Byzant. Σολύγιος λόφος Polyastro. Hudf. ὃ p ἔφ' ὃ Cass. Mosqu. Aug. ὃ ἔφ' ὃν Gr. ὃ q Δωριεῖς Ar. C. Reg. Dan. Mosqu. ὃ r τὸπάλαι Ar. C. Cass. Gr. Aug. ὃ s Διόλεῦσιν Aug. Cass. et hic paulo post εἴκοσι. ὃ t ἐστὶν deest Ar. C. Dan. ὃ u Ἄπὸ δὲ τῷ αἰγιαλῷ τότε ἔνθα et νῆες κατέσχον, ὃ μὲν κόμη. Totum hoc omittunt Ar. C. Dan. ὃ x Κορινθιοὶ δὲ πύθόμενοι C. Κορινθιοὶ δὲ προσηθόμενοι Ar. Aug. Reg. Cass. Dan. Gr. Mosqu. ὃ y Ἐκ πλείονος potest etiam ad praecedens participium προσηθόμενοι referri. Steph. ὃ z Ἐν deest Dan.

* Ἄτρακτον] Ita *Miff.* non ἄτρακτον. *Hesych.* Ἄτρακτος βέλαι μεταφορικῶς. Sic opinor distinguendum; supra enim dixerat ἄτρακτον ἴδιον. Paulo distinctius *Galenus* τὸ ξύλον τοῦ βέλαι. vbi *Sophocles*, *Euripides*, *Menander*. Contentim protulit *Iaco*, ut alter eiusdem gentis, ὃ μὲλοι μοι τοῦτο, ὅτι ἀποθα-νοῦμαι, ἀλλ' ὅτι ἐπὶ ΓΥΝΙΔΟΣ τοξότου. Simile quid in pugna *Leucitrica* quidam narrante *Phitarcho* p. 231. Λεγόντων τινῶν δεῖξεν τὴν ἡμέραν ταύτην τὸν ἀγαθόν, πολλῶ, inquit, τὴν ἡμέραν ἄξιαν εἶναι δυναμένην τὸν ἀγαθὸν δεῖξαι αἰών. *WASS.* Adnotat e *Thucyde* hanc vocem *Pollux* I, 137. Add. *Ety-molog. M.* et *Suidam* h. v. ibique *Kystrum*. Locus *Euripidis* est in *Rheso* v. 312. *Vfus* est etiam *Conon* Narrat. III. apud *Photium* in Biblioth. *Galenus* in Glossis Hippocrat. Ἄτρακτον, ὃ μόνον τὸν εἰς τὸ ἰερεργὸν χρῆσιμον, ἀλλὰ καὶ τὸ ξύλον τοῦ βέλαι. Adnotat ibi *Stephanus* variam lectionem, τὸν εἰς τὴν ἰερεργίαν χρῆσιμον. leg. τὴν ἰερεργίαν, vel, τὸ ἰερεργεῖν. *DVCK.*

Μέχρις] Vid. ad Cap. IV. *Miff.* non variant. *WASS.* Sed vid. *Var. Lect.* *DVCK.*

Ἐλήξον] Vid. ad III, 85. vbi itidem quidam *Miff.* ἐλήξοντο. *Mox* ὁμόφωνοι ὄντες, quae a quibusdam *Codd.* abfunt, possunt videri a Studio quodam adscripta e Cap. III. huius libri. Sed non est recedendum a scriptura meliorum *Miff.* consensu confirmata. Nam ipse *Thucydes* verba illa hic ob eandem causam repetere potuit, ob quam ea supra addiderat. *DVCK.*

Ἀμαθεῖς] *Heilm.* praefert ἀμαθεῖς. p. 510. *GOTTL.* Ἀμαθεῖς — ληστῆαι] Non, imperiti exercendi latrocinii, sed, inducti eius perpetuendi in sua terra; passivae, vel *patienti* sentii, non *faciendi*. *BAVER.*

Καὶ πολλάκις φοιτῶντων] *Huc* respicit *Aristoph.* Pace v. 636, 637. Add. ibi *Scholias.* *DVCK.*

Ὀγδοήκοιτα] *Diodori* exemplaria ἐξήκοιτα, ὄπλιταις τρισχιλίαις p. 319. e. ξ' pro π' lapsū laud ita facili. sed ex seqq. patet, ἐξήκοιτα a *Diodori* manu esse. *Notri* nihil mutant. *WASS.* [ῥήτης] *Alueos* quosdam aquarum in Attica [ῥήτης] dictos memorat *Thucyl.* II, 19. et *Pausan.* Attic. Cap. XXXVIII. et Corinth. XXIV. *Hic* quoque fortassis eiusmodi *alueus*

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 329.

Aug. affecto.

gasset, nunquid illi, qui ex ipsis mortem oppetiissent, honesti, fortesque viri fuissent: *hic* ipsi respondit, magni profecto faciendum esse atracton (sagittam intelligens) si viros fortes *ab ignavis* dignosceret: indicans, eos, qui in lapides ac sagittas incidissent, occubuisse.

41. Cum autem captiui *Athenas* delati fuissent, Athenienses eos in vinculis asseruare decreuerunt, donec aliquam compositionem facerent: sed si Peloponnesii agrum prius irrupissent, eos eductos occidere. In Pylo autem praesidium collocarunt. Et Messenii, qui Naupacti erant, huc, vt in patriam suam (Pylus enim est in eo agro, qui quondam Messeniorum fuit) ex suorum ciuium numero missis, qui *ad rem gerendam* maxime idonei erant, agrum Laconicum latrociniis infestabant, maximisque maleficiis afficiebant, quod eadem lingua vterentur. Lacedaemonii vero, quod superiore tempore latrociniorum exercendorum, et huiusmodi belli imperiti essent, simul etiam quod sui ferui ad hostem transfugerent, veriti, ne grauior aliqua rerum nouarum moitio contra se in suo agro fieret, *haec* non facile ferebant; sed, quamuis Atheniensibus manifesti esse nollent, *tamen* legatos ad eos mittebant, et Pylum et captiuos recipere conabantur. At illi maiora affectabant, et cum saepius *ad eos* proficiscerentur, ipsos re infecta remittebant. Atque haec quidem circa Pylum gesta sunt.

42. Eadem aestate, statim post haec, Athenienses in agrum Corinthium profecti sunt, cum octoginta nauibus, et duobus millibus grauis armaturae militum nominis Attici, et cum ducentis equitibus, qui in hippaginibus vehebantur. Eos autem comitabantur ex sociis Milefii, Andrii, et Carystii. His autem praerant Nicias Nicerati *filius*, cum duobus collegis. Primo autem diluculo nauigantes inter Cherronesum et Rheitum appulerunt ad littus loci, super quem situs est Solygius collis. In quo Dorienfes olim sedibus positus, bellum faciebant Corinthiis, qui in vrbe habitabant et Aeolenses erant. Et super ipsum nunc exstat castellum, nomine Solygia. ab hoc autem littore, ad quod naues appulerunt, hoc castellum distat duodecim stadiis: Corinthus vero, sexaginta: Isthmus vero, viginti. Corinthii vero, cum multo ante de classis Atticae aduentu nuntios Argis allatos recepissent, omnes, praeter illos, qui sunt extra Isthmum, ad Isthmum tutandam conuenerunt; * et ex eorum numero quingenti praesidiarii milites in Ambraciam et Leucadiam abierunt. Caeteri vero frequentibus copiis obseruabant,

* Et praeter quingentos Ambraciam Leucadiamque praesidii causis missos. *Acacius*. HVDS.

συνμαχός τις ἀχθόμενος, ἦτοι τοῖς Ἀθηναίοις ὡς φαστικῶς ἀρχαῖαν ἢ ἀχθόμενος ἐπὶ τῆς τῶν Λακεδαιμονίων συμφορῆς, ἦστο ἓνα τῶν ἐκ τῆς γῆς. Ἀπεκρίνατο αὐτῷ τῷ ἐρωτήσαντι. Ὅτι ὁ ἐπιτορχάμων ὁ τυχὼν εἶτα καλὸς, εἶτα ἀγυθός. Τῶν ἀνδρῶν τῶν αἰχμηλάτων. Πρὸ τῆς τῆς συμφορῆς. Ἀδομοκλόντων] εἰς τὸν πόλεον. Καὶ πολλὰς φοιτῶντων] τῶν πρὸς πολεμ. Ἐσχον μεταξὺ Χερσονήσου] προσέσχον. Ἐφ' ἐν Δωριεῖς τοπάλαι ἰδρυμένταις.] ὅτι τοπάλαιον πρὸ τῶν Δωριέων Αἰολεῖς εἶχον τὴν ἰσθμίδον. Καὶ κίωμα γῶν ἐπ' αὐτῆ Σολύγεια] ἀντὶ τῆς ἐπάγῳ αὐτῆ τῆς λίφης. Πλὴν τῶν ἔξω ἰσθμῷ] ἀντὶ τῆς ἐκείνων τῶν Κορινθίων, ἐξ ἧν ἀπέσταν προσβοηθῆσαι τοῖς συμμάχοις αὐτῶν τοῖς ἔξω τούτου τῆ ἰσθμῷ. εἶτα ἐπάγει ποιοῖς. Πεντακίσεια φερρα] ἐσθμῶν

designatur. Sed nihil de hoc *ῥεῖσῳ* apud alios inuenio. *Fr. Portus* in Commentar. scribit esse oppidum, sed sine testimonio Scriptorum veterum. Locus *Polyani*, quem in Var. Lect. laudat *Hudsonus*, est I, 39, 1. *Pinedo* ad *Stephanum* putat hic legendum *Σολύγεις*, vt in *Stephano*. DVCK. Ἄπο δὲ — κατέσχον] *Thom. Magist.* in *προσέσχον*. vbi excidit ἐνθξ. DVCK. εἶχον] *Palm.* legit εἶχον, καὶ ἐκχρῶν. Abr. 419. COTT. Ἐκ πλείονος] Quae hic in Var. Lect. leguntur, descripta sunt e marg. Ed. 2. *Syrhani*, qui ea ad versionem *Vallae*, *diu anse succurrerant*, adnotauerat. *Stephanum* sequitur *de Portus*: sed *Fr. Portus* in Append. Commentar. coniungenda dicit ἐκ πλείονος ἰβήθησαν, non προπυθόμενοι ἐκ πλείονος. Ἐκ

πλείονος vltatum est *Thucydidi* VIII, 83. εἶδος, ὡς εἰκόσ, ἐκ πλείονος τῶν Τισσαθέριον γυμῶν. Et cum *Stephanus* ante ῥεῖσῳ. Ioid. 91. Ταῦτ' ἐν ἐκ πλείονος χροῖς ὁ *Stephanus*: διὰ τῶν DVCK. Dubium est, vtrum ἐκ πλείονος conueni v. hacten cum προπυθόμενοι, an cum ἰβήθησαν. v. Duck. et *Abrech.* pag. 410. GOTTL. Ἐν Ἀμπρακί] Pro ἐς, rarius vete. ita, quam recentiores Gr. ita L. VII. 17. v. Abr. 426. GOTTL. Ἐν Ἀμπ. κ. ἐν Λευκαδίῃ ἀπύσταν] *Stephanus* etiam vnde, ἀπύσταν, vt L. I, 143. ἐν Αἰγύπτῳ ἀπύσταν αὐτῷ τῆς φαστικῆς. Sed recte ἐν pro ἐς explicatur. Et tamen rediant ad ἀπύσταν, aberant, abstant, ἔστι, quod essent in Ambrac. et Leuc. SAVER.

ἀπήσαν αὐτῶν πεντακῆσιν Φεραροί· οἱ δ' ἄλλοι παιδημῶσι ἐπιστήρην τὰς Ἀθηναίους, οἱ κατὰσχέσασιν. ὡς δὲ αὐτὰς ἔλαθον νοκτὸς καταπλεύσαιτες, καὶ τὰ σημεῖα αὐτοῖς ἦρθη, κατὰλιπότες τὰς ἡμίσεις^a αὐτῶν ἐν^b Κεγχρηεῖ, ἦν ἄρα οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τὸν^c Κρομμύωνα ἴωσιν, ἐβοήθουν^d κατὰ τάχος.

μγ. Καὶ Βάττος μὲν, ὁ ἕτερος τῶν στρατηγῶν (δύο γὰρ ἦσαν ἐν τῇ μάχῃ οἱ παρόντες,) λαβὼν λόχον, ἦλθεν ἐπὶ τῇ Σολύγειαν κώμῃ, Φυλάξων ἀτείχιτον ἔσαν. Λυκόφρων δὲ τοῖς ἄλλοις^e ξυνέβαλε. καὶ^f πρῶτα μὲν τῷ δεξιῷ κέρα τῶν Ἀθηναίων, ἢ εὐθὺς ἀποβεβηκότες ἢ πρὸ τῆς Χερρόνησα, οἱ Κορινθιοὶ ἐπέκειντο· ἔπειτα δὲ καὶ τῷ ἄλλῳ στρατεύματι. καὶ ἦν ἡ μάχη καρτερά, καὶ ἐν χερσὶ πᾶσα. καὶ τὸ μὲν δεξιὸν κέρα τῶν Ἀθηναίων καὶ Καρυσίων (ἔτοι γὰρ ἰ παρατεταγμένοι ἦσαν ἕσχατοὶ) ἐδέξαντό τε τὰς Κορινθίους, καὶ^g εἴσαντο μάλιστα· οἱ δὲ, ἰ ὑπερχωρήσαντες πρὸς αἰμασίαν (ἦν γὰρ τὸ χωρίον πρόσαντες πᾶν,) βάλλοντες τοῖς λίθοις καθ' ὑπερθεὶν ὄντες, καὶ^m παικνίσαντες, ἢ ἐπήσαν αἰθῆς. δεξιαίμων δὲ τῶν Ἀθηναίων, ἐν χερσὶν ὡς πάλιν ἦν ἡ μάχη. λόχος δὲ τις τῶν Κορινθίων^p ἐπιβοηθήσας τῷ εὐάνυμον κέρα ἑαυτῶν, ἔτρεψε τῶν Ἀθηναίων τὸ δεξιὸν κέρα, καὶ ἰπέδιώξεν ἐς τὴν θάλασσαν. πάλιν οἱ ἀπὸ τῶν νεῶν ἀνέτρεψαν οἱ τε Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Καρύσιοι. τὸ δὲ ἄλλο στρατόπεδον ἀμφοτέρωθεν ἐμάχετο συνεχῶς, μάλιστα δὲ τὸ δεξιὸν^q κέρα τῶν Κορινθίων, ἐφ' ᾧ ὁ Λυκόφρων ὦν κατὰ τὸ εὐάνυμον τῶν Ἀθηναίων ἠμύνετο. ἠλπιζον γὰρ, αὐτὰς ἐπὶ τὴν Σολύγειαν κώμην πειράσειν.

μδ. Χρόνον μὲν ἔν πολὺν ἀντείχον, ἐκ ἐνδιδόντες ἀλλήλοισι· ἔπειτα (ἦσαν γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις^r οἱ ἰππέες^s ὠφελίμοι^t ξυμμαχόμενοι, τῶν ἑτέρων ἐκ ἐχόντων ἵππους,) ἐτρέποντο οἱ Κορινθιοὶ, καὶ ὑπεχώρησαν πρὸς τὸν λόφον καὶ ἔθεντο τὰ ὄπλα, καὶ^v ἐκέτι κατεβαῖνον, ἀλλ' ἠσύχαζον. ἐν δὲ τῇ τροπῇ ταύτῃ, κατὰ τὸ δεξιὸν κέρα οἱ πλείστοι τε^x ἀπέθανον αὐτῶν, καὶ Λυκόφρων ὁ στρατηγός. ἡ δὲ ἄλλη στρατιὰ, ὡς τῷ τῷ τρόπῳ^y ἔκατὰ δίαξιν πολλήν, ἢ δὲ ταχείας φυγῆς γενομένης, ἐπεὶ ἐβιάσθη, ἐπαυχωρήσασα^z πρὸς τὰ μετέωρα ἰδρύθη. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, ἢ ὡς ἐκέτι αὐτοῖς ἐπήσαν^c ἐς μάχην, τίς τε^d ἄλλοτρίως νεκρὸς^e ἐσκύλευεν, καὶ τὰς ἑαυτῶν ἀνῆρῆντο. ἢ τροπαῖόν τε εὐθέως ἔτησαν. τοῖς^h δ' ἡμίσει τῶν Κορινθίων, οἱ ἐν τῇ Κεγχρηεῖ ἐκάθητο Φύλακες, μὴ ἐπὶ τὸν Κρομμύωνα πλεύσωσι, τῆσιν

a Αὐτῶν Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. b Κεγχρηεῖ Ptolemaeo et Stephano. Κεγχρηεῖ-Straboni et Pausanias. Κεγχρηεῖ Mosqu. c Sic vicus a Strabone Κερμῶν appellatur, a Plutarcho Κερμῶν, a Pausania Κερμῶν, a Stephano Κερμῶν. Vide Meuschen. Theophrastum p. 17. (Cap. VI.) et Syntagma notis in Pausaniam p. 390. Huid. Κερμῶν Mosqu. Reg. et infra Cap. 54. ubi etiam ita Gr. add. Cap. 45. Κρομμύωνα Aug. circumfl. est a m. 2. d Κατατάχος All. Flor. Basf. Stepb. I. e ξυνέβαλεν Cass. Aug. f πρῶτον Reg. Cass. Mosqu. Aug. g τῶν Ἀθηναίων καὶ Καρυσίων εὐθὺς Cl. b πρὸς Ar. C. i παρατεταγμένοι Ar. C. Mox τε αὐτεῖ Mosqu. post ἰδέε. k ἑσάσαντο Cl. l ὑπερχωρήσαντες Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. m παικνίσαντες Ar. C. παικνίσαντες Mosqu. παικνίσαντες Aug. n mutato in a. n ἐπίβησαν Marg. All. Flor. Basf. Stepb. I. o ἦν πάλιν Ar. C. All. Flor. Basf. Stepb. I. Cass. Gr. Dan. Aug. πάλιν ἐν Reg. p ἐπιβοήθα; Aug. Cass. et hic mox εἰς τὴν θάλασσαν. Mox ἑαυτῶ Aug. et sic τ. θάλ. q κέρα δεξιῆ Ar. C. Dan. Paullo post si d. Mosqu. ante καρύσι. r Oī omittunt Ar. C. Ditt. Antea ἰδόντες Mosqu. ἰππέες Aug. s ὠφελίμοι Reg. t Συμμαχόμενοι Gr. u οὐκ ἐτι C. itidemque paulo infra. Huid. x Αὐτῶν ἀπέθανον Reg. Cass. Dan. Gr. Aug. Αὐτῶν d. Mosqu. y Haec, τῷ τῷ τρόπῳ non legitime videtur Valla. Huid. z οὐ δὲ Ar. C. All. Flor. Basf. a ἔς Reg. b ἔς δεξιῆ C. Gr. οὐκ ἐτι Aug. c εἰς Cass. Aug. d ἄλλοτρίως omittunt Ar. C. Cl. Gr. All. Flor. Basf. Stepb. I. Reg. Cass. Dan. Aug. e ἑσκόλευεν Ar. f Τροπαῖόν τε εὐθὺς Gr. g δὲ ἡμίσει Gr.

Οἱ κατασχέσασιν] Thomas Magist. l. d. ἢ κατασχ. Haec etiam alibi permutantur. Vid. ad I, 136. DVCK.

τὰ σημ. αὐτοῖς ἦρθη] Schol. expl. de ignibus, hostis adventantis indicibus. Sed hoc vix congruerit verbo ἔλαθον et αὐτοῖς haud dubie refertur ad eodem Athenienses, qui ἔλαθον vt σημεῖα sint, quod alibi sint, vt L. I. de Coreyraeis, signa certaminis, classis paratae ad depugnandum: vt apud Liv. dolentibus sublati. BAVER.

εἴσαντο] Schol. addit τῶν κορινθίων. Abresch. excidisse putat, τὸ κέρα. Nil opus; quia proximo Schol. ad vs. 7. praecellit, in textu certe τῷ στρατεύματι, cui addat Schol. τ. Ἀθηναίων vnde hic repetas, τὸ στρατεύμα. BAVER.

ὑπερχωρήσαντες] ὑπερχωρήσαντες Cl. et Gr. ὑπερχωρεῖν τῆς

alibi inuenitur. wass. ὑπερχωρήσαντες, quod habent quatuor melioris notae Codices, confirmatur e Cap. seq. καὶ ὑπεχώρησαν πρὸς τὸν λόφον. DVCK.

Παικνίσαντες] Quidam libri παικνίσαντες. Vid. ad I, 50. DVCK.

Πειράσειν] Reisk. πειράσειν, quod dici non credit πειράσειν vel πειράν. Nam constituitur cum Gen. πειράσαντες τὸ χωρίον I, 61. τῆς Νισίας πειράσαι. III, 70. Heilm. quoque malit πειράσειν a πειράν. Ich ziehe mich dahin. GOTTL.

εἴσαντο] Expl. vt φυλάσειν περὶ χωρίων, i. e. φυλάκην ποιήσαντο ita hic, πειράν ποιήσαντο. BAVER.

καὶ ἔθεντο τὰ ὄπλα] Varias significaciones huius phraseos e Vigero exponit Huidsonus supra ad II, 2. Muræus ad haec

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 329.

quonam Athenienses essent appulsuri. Sed cum illi noctu clam appulissent, et signa ipsis sublata fuissent, relicta suorum dimidia parte ad Cenchream, si forte Athenienses aduersus Crommyonem irent, suis auxilium propere tulerunt.

43. Et Battus quidem, alter e ducibus (duo enim proelio interfuerunt) assumta cohorte contendit ad Solygiam castellum, tutaturus illud, quod nullis muris erat cinctum. cum reliquis vero Lycophron manus cum hoste conferuit. Et primum quidem Corinthii in dextrum Atheniensium cornu, quod statim ante Cherronesum in terram descenderat, impetum fecerunt; deinde vero, et in reliquis eorum copias. asperumque proelium, totumque cominus commissum. Et dextrum quidem Atheniensium et Carystiorum cornu (hi enim in acie postremi erant) Corinthios excepit, aegreque repulit. Illi vero, cum ad maceriam se recepissent (totus enim ille locus accliuus erat) superne lapidibus hostem inferius existentem petebant; cumque paena cecinissent, eum rursus inuaserunt. cum autem Athenienses eos excepissent, pugna iterum cominus committi coepta est. Quaedam autem Corinthiorum cohors sinistro suorum cornu subsidio profecta, dextrum Atheniensium cornu in fugam vertit, et ad mare usque persequuta est. Rursus autem et Athenienses et Carystii a nauibus sunt reuersi. Reliquus vero exercitus vtrinque continenter dimicabat; praecipue vero dextrum Corinthiorum cornu, in quo stans Lycophron, sinistro Atheniensium resistebat. suspicabatur enim eos Solygiam castellum tentaturos.

44. Diu igitur pugnae labores sustinuerunt, neutri alteris cedentes. Tandem vero (Atheniensibus enim equites, qui in ipsa pugna eos iuabant, magno vsui erant, cum alteri nullum equitatum haberent) Corinthii in fugam versi sunt, et in collem se receperunt. * Et in eo castra posuerunt, nec amplius descendebant: sed quiescebant. In hac autem fuga, in dextro cornu, plerique ipsorum, et Lycophron dux, obierunt. Reliquus vero exercitus, hoc modo; neque hoste vehementer insequente, neque effusa fuga, postquam per vim fuit coactus, in excelsa loca se recepit, ibique castra posuit. Athenienses vero, cum hostes ad proelium contra ipsos non amplius prodirent, aliena cadauera spoliarunt, et suorum susceperunt, et tropaeum continuo statuerunt. Porro illi dimidia Corinthiorum parti, quae in Cenchrea praesidii causa manebat, ne Athenienses aduersus Crommyonem nauigarent, hoc proe-

* Ibique castra munierunt etc. Viger. quem vide in *Idiosism.* HVDS.

δηλονότι. Οἱ κατασχίσασιν] ἐλλειψιστικῶς. ἔπε προσελείπονται αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι. Καὶ τὰ σημεῖα αὐτοῖς ἔρεθι] αὐτοῖς (φρι) τοῖς Κορινθίοις ἔρεθι τὰ σημεῖα παρὰ τῶν φίλων αὐτῶν τῶν ἐν τῇ χώρῃ, σημαίνοντων αὐτοῖς, ὅτι πολέμιοι ἐπῆλθον. δεῖ δὲ προσπαθεῖσαι τὸ, ἡμέρας γενομένης. Τοῖς ἄλλοις ξυμβεβλε] σὺν τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις. Καὶ τῷ ἄλλῳ στρατεύματι] τῶν Ἀθηναίων. Καὶ εὐδαιμονοῦσιν] τῶν Κορινθίων δηλονότι. Καὶ παιωνισκάντες] δύο παιῶνες ἦσαν. Ἐνυάλιος, ὅτε ἤρχον, ὃς καὶ πρὸ τῆς μάχης ἐγγύστε: καὶ ἕτερος, ὅτε ἐλάων. Τὸ δὲ ἄλλο στρατόπεδον] ἦτοι τὸ δεξιὸν κέρως τῶν Κορινθίων, καὶ τὸ εὐάνυμον τῶν Ἀθηναίων. ἤλασιζον γὰρ αὐτῶς] οἱ Κορινθιοί. Πειράσειν] προσπαθεῖσιν τὸ, ἐλθεῖν. Τῶν ἐτέρων ἢ ἐχόντων ἵππους] τῶν Κορινθίων. Καὶ ἔθεντο τὰ ὅπλα] ἀπέθεντο. Ἀπέθανον αὐτῶν] τῶν Κορινθίων. Καὶ Λυκόφρων ὁ στρατηγὸς] τῶν Κορινθίων δηλονότι. Ἡ δὲ ἄλλη στρατῶ] τὸ δεξιὸν κέρως τῶν Ἀθηναίων, καὶ τὸ ἀριστερὸν τῶν Κορινθίων. Τῶ τῷ τρίτῳ] τῆς ἀναχωρήσεως δηλονότι. Οὐ κατὰ δίωξιν πολλῆν] ἢ φεύγοντες ταχέως, διακόντων τῶν Ἀθηναίων. Ἐρέθησαν εὐθὺς] ἔτρεχον εἰς βοήθειαν. Καὶ ἀπολαβόντες]

Xenophontis VII. Cyrif. pag. 107. Ed. Steph. p. 180. Ed. Leuncl. ἀς εἶδε — τὰ δὲ τῶν Κορινθίων ὅπλα ἔρημα, sribit hoc perperam verti arma sola, pro tentoria deserta. Nam ἔπλα etiam esse locum, in quo milites tendunt, in quo consistunt interquiescendi causa, et ὅπλα θέσθαι diei, quum locum sibi sumunt milites, ubi consistant. Eius rei ignoratione autem prope innumerabiles locos apud Xenophontem et Thucydidem pessime acceptos esse ab Interpretibus; quorum nonnullos e Xenophonte adponit. DVCK.

ἔθεντο τὰ ὅπλα] i. e. consistere; sic fasten Posto; non

castra vtiq; positis, cui rei tempus non suppeteret. Male expl. Schol. κατέθεντο, deposuerunt arma; quo quid alienius a tali discrimine? BAUFER.

τῶ τῷ τρίτῳ] Non separanda iudicat Abr. ab insequentibus, sed minima distinctione iungenda. GOTTL.

Ἄλλοτερος] Omittunt libri. haud vere. WASS.

Ἄλλοτερος νεκρῶς] Abreisch. suppositivum habet τὸ ἄλλοτερος. omittit eum plerisque Codd. edit. vect. et ita in seq. p. 590. v. 4. L. V. 10. 47. GOTTL.

ἔκατάδηλος ἡ μάχη ἦν ὑπὸ ἡ τῷ ὄρει τῷ Ονειῖ· κοινοῦτον δὲ ὡς εἶδον, καὶ ἰ ὡς ἔγνωσαν, ἐβοήθησαν εὐθύς. ἐβοήθησαν δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως πρεσβύτεροι τῶν Κορινθίων, αἰτθόμενοι τὸ γεγενημένον. ἰδόντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ξύμπαντας ἡ αὐτὰς ἐπιόντας, καὶ νομίσαντες τῶν ἐγγύς ἀσυγείλοναν Πελοποννησίαν βοήθειαν ἐπιέναι, ἀνεχώρησεν ἡ κατὰ τάχος ἐπὶ τὰς ναῦς, ἔχοντες τὰ σκυλεύματα, καὶ τὰς ἑαυτῶν νεκρὰς, πλὴν ἡ δυνεῖν, ἔς ἐγκατέλιπον, ἡ μὴ δυνάμενοι εὐρεῖν. καὶ ἀναβάντες ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπεραιώθησαν εἰς τὰς ἐπικειμένας νήσους· ἐκ δ' αὐτῶν ἐπικηρυκευτάμενοι, τὰς νεκρὰς, ἔς ἐγκατέλιπον, ὑποσπόνδους ἀνείλοντο. ἀπίθαιον δὲ Κορινθίων μὲν ἐν τῇ μάχῃ δάδεια καὶ διακόσιοι, Ἀθηναίων δὲ, ὀλίγων ἐλάσσωσεν πενήκοντα.

με. Ἀρσεντες δὲ ἐκ τῶν νήσων οἱ Ἀθηναῖοι, ἔπλευσαν αὐθημερὸν ἡ ἐς ἡ Κρομμύωνα τῆς Κορινθίας. ἀπέχει δὲ τῆς πόλεως ἡ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν σταδίους, καὶ καθορμισάμενοι τὴν τε γῆν εὐήρωσαν, καὶ τὴν ναυτακίαντα. ἡ τῇ δ' ὑπεραιᾷ παραπλεύσαντες εἰς τὴν Ἐπιδαυρίαν πρῶτον, καὶ ἀπόβασιν τινα ποιησάμενοι, ἀφίοντο εἰς ἡ Μεθώνην τὴν μεταξὺ Ἐπιδαύρας καὶ ἡ Τροιζήνος. καὶ ἀπολαβόντες τὸν τῆς ἡ Χερρόνησος ἰσθμὸν, ἐτείχισαν, ἐν ᾗ ἡ Μεθώνη ἐστὶ. καὶ Φερίων κατατησάμενοι, ἐλήθησαν τὸν ἔπειτα χρόνον τὴν τε Τροιζηρίαν γῆν, καὶ Ἀλιάδα, καὶ Ἐπιδαυρίαν. ταῖς δὲ ναυσὶν, ἐπειδὴ ἔξτείχισαν τὸ χωρεῖον, ἀπέπλευσαν ἐπ' οἴκῃ.

μς. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἡ καθ' ἡν ταῦτα ἐγένετο, καὶ Εὐρυμέδων, καὶ Σοφοκλῆς, ἐπειδὴ ἐκ τῆς Πύλῃς ἀπήσαν εἰς τὴν Σικελίαν ναυσὶν Ἀθηναίων, ἀφίκομενοι εἰς Κέρκυραν, ἐστράτευσαν μετὰ τῶν ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ τὰς ἐν τῷ ὄρει τῆς Ἰθάκης ἡ Κερκυραίων καὶ Ἰδρυμῆνας, οἱ τότε μετὰ τὴν εἴσιν διαβάντες ἐκράτην τε τῆς γῆς, καὶ πολλὰ ἐβλαπτον. προσβαλόντες δὲ, τὸ μὲν τεύχισμα εἶλον· οἱ δὲ ἀνὸρος καταπεφουγότες ἀθροῖοι πρὸς μετῴρον τι, ἡ ξυνέβησαν, ὥστε τὰς μὲν ἐπικέρως παρὰ δῆνα, περὶ δὲ σφῶν, τὰ ὄπλα παραδόντων, ἡ τὸν Ἀθηναίων δῆμον διαγνῶναι. καὶ αὐτὰς εἰς τὴν νῆσον οἱ στρατηγὸν τὴν Πτυχίαν εἰς Φυλακὴν διεκόμισαν ὑποσπόνδους, ἡ μέχρις ἡ Ἀθήναζε πεμφθῶσιν ὥστε, ἂν τις ἀλῶ ἀποδιδράσκων, ἀπασὶ λελύσθαι τὰς σπονδὰς. οἱ δὲ ἡ τῷ δήμῳ πρὸς αὐτῶν τῶν Κερκυραίων, δεδιότες, μὴ οἱ Ἀθηναῖοι τὰς ἐλθόντας ἐκ ἀπεκτείνωσι, μηχανῶνται τοιούτῃ τι. τῶν ἐν τῇ νήσῳ κειθασί τινος, ὀλίγους ὑποπέμψαντες Φίλους, καὶ διδάξαντες, ὡς κατ' εὐνοίαν ἡ δῆθεν, λέγων, ὅτι κρείττον αὐτοῖς εἴη ἢ τάχιστα

h Numerus multitudinis Straboni τὰ ὄνεια ὄρη. Halp. i ἡς deest Ar. C. Dak. Mosqu. k Ἀδρὸς omittunt Gr. Aug. l Κρομμύωνας Ald. Flor. Basf. Steph. i. Aug. m Δουῖν Ar. C. Aug. n ὀδὲ δυνάμενοι Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cassi. Dan. Mosqu. Aug. o ἐπὶ Ar. C. Dak. p Κρομμύωνα Cl. Gr. passim. Mosqu. qui et antea ἀποκτείνωσιν Reg. vid. p. 583. q Πύλῃν Cassi. Sic mox μετὰ τὴν ἐστὶν Cassi. Gr. et v. pen. ἀποκτείνωσιν Idem. et contra v. 17. ναυσὶ Gr. r τῇ δ' ὑπεραιᾷ Ar. C. Gr. Mox περιπέλοισι Mosqu. s De hac testatur Strabo lib. i. pag. 8. quod in quibusdam Tuncyudis codicibus ἀποκτείνωσιν μετὰ, in aliis μετὰ. H. M. ut μδ. Mosqui et supra, et τὰς περιμ. cap. 44. cetera. t Τροιζήνος Ar. C. Ald. Flor. Basf. Reg. Dan. Gr. Aug. et a prima manu Cassi. deinde ἐπισημασμένον Τροιζήνος. u Χερρόνησος Cassi. Mox Idem Aug. x κατ' ἡν omittit Cl. Aug. et Cassi. sed recentis manus in marg. inseriatur. y Κερκυραίων Gr. ut et paullo post. z Σουφίοντες Gr. β τῷ Ἀθηναίων Ar. h μέχρι Cassi. Gr. Aug. Mosqu. qui et antea ἐπίδοι, sed in marg. ὄκωστ. c τῷ deest Ar. C. Mox ἰδούσιν Mosqu. verba ab ἡρε ad ἐπίδοι, in marg. Aug. ab al. m. d Δὴ Marg. Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Basf. Reg. Cassi. Dan. Aug.

τῷ ὄνεισι] Polybius quoque II, 52. τὰ ὄνεια ὄρη. Plutarch. Cleom. ὄνεια, sed Ms. A. τὰ ὄνεια. Vide Wbeleri Itinerar. pag. 437. WASS. Add. Xylandr. ad Plutarch. l. d. DUCK.

Κον. ὡς εἶδον, καὶ ὡς ἔγν.] Cur repetitit ἔς, (quod tamen et abest nonnullis libris;) Nempe, ne ἔγνωσαν referretur ad κοινοῦτον, sed nova sententia inciperet: ὡς ἔγνωσαν, nempe, pugnari. BAVER.

Δουῖν] Sic reposui pro δουῖν. WASS. Vid. ad Cap. 47. DUCK.

Μὴ δυνάμενοι] Msf. ἢ δυνάμενοι. an ἢ μὴ δυνάμενοι? WASS.

Κρομμύωνα] Gr. passim Κρομμύωνα, quomodo Strabo IX. pag. 390. IDEM.

Μεθώνη] Dubito, an hic in adnotatione *Hudsoni*, quae in Var. Lect. est, error sit. Nam haec leguntur in *Strab.* VIII, 374. ubi locum *Μεθωνα* vocat, sed in nonnullis codicibus *Thucydidi* *Μεθώνη* scribi dicit. Et sic ipse *Strabo* eam vocat I, pag. 59. At *Pausan.* II, 34. *Μεθωνα*. *Sylaxi* quoque pag. 37-38. *Ed. Gron.* duae urbes sunt *Μεθώνη* et *Μεθωνα*. Aberrat ille quidem in situ, ut ibi obseruat *Palmerius*, sed tamen, quae *Thucydidi* *Μεθώνη*, illi *Μεθωνα* est. Add. *Casabon.* ad *Strabon.* II. dd. DUCK.

Ἐπὶ τὰς ἐν τῷ ὄρει Κερκυραίων Ἰδρυμῆνας] Transpositae intellige; ἐπὶ τὰς (τῶν) Κερκυραίων Ἰδρυμῆνας ἐν τῷ ὄρει, nec multo aliter paullo ante, extr. cap. οἱ τῷ δήμῳ πρὸς αὐτῶν τῶν Κερκυραίων. Quod autem τότε pro ποτὲ esse hic vult *Abresch*, alienum est

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 329.

lium non erat manifestum, propter montem Oneium. Sed ubi puluerem conspexit, et rem cognouit, opem suis confessum tulit. Venerunt etiam auxilio ex vrbe Corinthii senes, cum intellexissent id, quod acciderat. Quos vniuersos conspicati Athenienses in se tendentes, ratique auxilium a vicinis Peloponnesiorum ciuitatibus missum contra se venire, celeriter ad naues se receperunt, habentes spolia, et suorum cadauera, duobus exceptis, quae reliquerunt, quod ea reperire non potuissent. Cum autem naues conscendissent, ad insulas adiacentes traiecerunt. Hinc autem misso caduceatore, suorum cadauera, quae reliquerant, fide publica interposita receperunt. In hoc autem proelio, ex Corinthiis quidem, ceciderunt ducenti et duodecim; ex Atheniensibus vero, paulo minus quinquaginta.

45. Athenienses autem ex istis insulis profecti eodem die ad agri Corinthii Crommyonem nauigant. (abest autem ab vrbe centum et viginti stadiis.) et cum eo appulissent, agrum vastarunt, ibique castris positis pernoctarunt. Postridie vero maritimam oram legentes primum in Epidaurium agrum iuerunt, et exscensu ex nauibus in nonnullas eius partes facto, Methonem venerunt, quae inter Epidaurum et Troezenem est sita. et Cherrhonesi Isthmum, in quo est Methone, ab vtraque littoris parte complexi, muro cingere coeperunt: impositoque praesidio, postea Troezenium, et Haliensem, et Epidaurium agrum latrociniiis infestabant. Postquam autem absoluto muro locum illum muniuerunt, nauibus domum redierunt.

46. Per idem tempus, quo haec gerebantur, Eurymedon etiam et Sophocles, qui e Pylo cum Atheniensium classe in Siciliam proficiscebantur, cum Corcyram peruenissent, vna cum vrbs incolis bellum intulerunt Corcyraeis; qui sedes in Istone monte posuerant; qui tunc, post seditionem eo profecti, agro potiebantur, et aduersae factioni multa damna dabant. Illos igitur adorti, munitionem quidem ceperunt: homines vero, qui in ea erant, vno agmine in editum quendam locum fuga se receperunt, et cum Atheniensibus compositionem hac conditione fecerunt; vt auxilios quidem milites ipsi traderent, de se vero, post arma tradita, Atheniensis populus arbitrato suo statueret. Duces autem Atheniensium ipsos, fide publica interposita, in insulam Ptychiam asseruandos transportarunt, donec Athenas mitterentur; ita tamen, vt, si quis aufugiens deprehensus fuisset, fides, quae data fuerat, omnibus esset irrita. Verum primores populi Corcyraei, veriti, ne Athenienses hos Athenas profectos non interficerent, huiusmodi fraudem moliantur. * Nonnullis illorum, qui in insula Ptychia seruabantur, persuadent, aliquot ex amicis submissis, et monitis, vt quasi beneuolentia dicerent, e re ipsorum

* Missis clanculum amicis quibusdam, hortantur eos, qui in insula custodiebantur, monentque, tanquam beneuolentia induci, optimum esse, vt quam celerissime confugiant etc. *Acacius.* HVDS.

περικυκλώσαντες. Ἐξετείχισαν] εἰς τέλος ἤγαγον τὸ τεῖχος τῆ χωρῆς. Τὸ μὲν τεῖχος μὲν] τὸ ἐπὶ τῆς Ἰσώνης. εὐρέθησαν] συνεβίβασθησαν. Μὴ εἰ Ἀθηναῖοι] οἱ ἐν ταῖς Ἀθήναις. Τῶν ἐν τῇ νήσῳ] τῇ Πτυχίᾳ. Καὶ διδάξαντες] τὰς ὑποπέμπτους τὸ εἶδος, καὶ διδάξαντες τὰς ὑποπέμπτους λέγειν, ὡς δῆθεν ἀπὸ εὐνοίας. Καὶ μηχανησαμένῳ] ἀπὸ τῆ εὐτρεπισάντων εἶπε. Τὸ πλοῖον]

ab h. l. ubi sit, tunc, nempe illo ipso tempore, per motum L. III. relatum. Etiam e N. Test. allata loca respectum habent temporis antea memorati vel notati, et rei tum gestae. BAVER.

τότε] Scipius est τότε pro πρότερον, πάλαι, ποτὲ, et tam de tempore, quod diu, quam quod proxime effluxit, vñatum. Ita h. l. vid Abr. p. 420. GOTTL.

Παραδόναι] Reisk. tentat παρῆνοι, a παρῆμι, dimittere. Abr. p. 422. GOTTL.

τῶν Πτυχίαν] Hinc colligitur (inquit Palmer. in Graec,

Antiq. p. 362.) eam insulam fuisse Corcyraeorum ciuitati vicinam: nec alia, vt puto, potest esse, quam ea, quae ad os portus Corfi ciuitatis praeiacet, et nunc insula *Santi Viti* vocatur. HVDS. Plin. IV, 12. ante Corcyram Ericusa, Marathe, *Pyrobis*, Tarachie. sic fere et Steph. Perperam inter Oppida Corcyrae recentent *Ptolemaeus* et *Niger*: Huic est hodie *Palopoli*. WASS.

λέγειν, ὅτι — εἶη — ἐτοιμάσειν, — μέλλειν, rel.] Varietas notanda, anacoluthi specie, pro, ὅτι — ἐτοιμάσειν — μέλλειν. BAVER.

^e ἀποδιδράναι, πλοῖον δέ τι αὐτοὶ ἐτοιμάσειν. μέλλειν γὰρ ἰ δὴ τὰς στρατηγὰς τῶν Ἀθηναίων παραδώσειν αὐτὰς τῷ δήμῳ ἢ τῶν Κερκυραίων.

μζ. Ὡς δὲ ἔπεισαν, καὶ μηχανησαμένω τὸ πλοῖον, ἐμπλέοντες ἐλήθησαν, ἐλέλυτό τε αἰ σπονδαὶ, καὶ τοῖς Κερκυραίοις ἢ παρεδίδοντο οἱ πάντες. Ξυμλάβοντο δὲ τὰ τοιοῦτα ἰ ἐχ ἦκιστα, ὥστε ἀκριβῆ τὴν πρόφασιν γενέσθαι, καὶ τὰς τεχνησαμένους ἀδέετεςρον ἐγχειρῆσαι, ἢ οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων, κατὰ δόλον ὄντες τὰς ἀνδρας μὴ ἂν βύλεσθαι ὑπ' ἄλλων κομισθέντας, διότι αὐτοὶ ἐς Σικελίαν ἔπλεον, τὴν τιμὴν τοῖς ἄγεσι προσποιήσασθαι. παραλαβόντες δὲ αὐτὰς οἱ Κερκυραῖοι, ἐς οἴκημα μεγάρον καθεῖρξαν καὶ ὑπερὸν ἐξάγοντες κατὰ ἰκιστὴν ἀνδρας, διῆγον διὰ ἰ δουῖν σοίχων, ὀπλιτῶν ἐκατέρωθεν παρατεταγμένων, δεδωμένους τε πρὸς ἀλλήλους, καὶ παικμένους, καὶ κεντημένους ὑπὸ τῶν παρατεταγμένων, εἴπερ τις τινὰ ἴδοι ἐχθρὸν ἑαυτῷ· ματιγοφόροι τε ἢ παριόντες ἢ ἐπετάχουον τῆς ὁδῷ τὰς ὀ σχολαίτερον προσιόντας.

μη. Καὶ ἐς μὲν ἀνδρας ἐξήκοντα ἔλαθον τὰς ἐν τῷ οἰκήματι τέτρῳ τῷ τρόπῳ ἐξαγαγόντες, καὶ διαφθείραντες. ὥντο γὰρ αὐτὰς μετατήσαντάς ποι, ἢ ἄλλοις ἄγειν. ὡς δὲ ἦσθοντο, καὶ τις αὐτοῖς ἐδήλωσε, τὰς τε Ἀθηναίους ἢ ἐπεκαλύπτο, καὶ ἐκέλευον σφᾶς, εἰ βύλοντα, αὐτὰς διαφθεῖρειν. ἔκ τε τῷ οἰκήματος ἰ ἐκίτι ἠθέλον ἐξίέναι, ἰ ἐδ' ἐσίέναι ἰ ἔφασαν κατὰ δύναμιν περιόψασθαι ἔδονα· οἱ δὲ Κερκυραῖοι κατὰ μὲν τὰς θύρας ἐδ' αὐτοὶ διενόηοντο βιάζεσθαι, ἀναβάντες δὲ ἐπὶ τὸ ἦ τέγος τῷ οἰκήματος, καὶ διελόντες τὴν ἐροφῆν, ἰ ἐβαλλον τῷ κεράμῳ καὶ ἐτόξευον κάτω. οἱ δὲ ἦ ἐφυλάσσοντο τε ὡς ἠδύκωντο, καὶ ἄμα οἱ πολλοὶ σφᾶς αὐτὰς ἰ διέφθειρον, οἷσός τε, ἦς ἀφίεσαν ἐκείνοι, ἐς τὰς σφαγὰς καθιόντες, καὶ ἐκ κλιῶν τινῶν, αἰ ἔτυχον αὐτοῖς ἐνθῆσαι, τοῖς σπάρτοις, καὶ ἐκ τῶν ἰματιῶν ἢ παρακρήματα ποιεῖντες, ἀπαγχόμενοι, παντὶ τρόπῳ τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς (ἐπεγέμετο γὰρ νύξ τῷ παθήματι) ἀναδόντες σφᾶς

^e Ἀποδράναι *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Mosqu. Aug.* ^f ἦν *Cl.* ^g τῶν ἀβείτ *Ar. C. Mox* ἐς δ' ἔπεισ. *Mosqu.* ^b παρεδίδοντο *Reg. Cass. Gr. Aug.* In *Cass.* tamen eadem manu super scriptum erat. ^c Mox δὲ ante τὰ omittit *Gr.* ^d ἠδύκωντα *Ar. C. Ald. Flor. Basf. Mox* τεχνησαμ. *Mosqu.* ^k Καὶ οἱ στρατηγοὶ *Ar.* ^l δουῖν *Ar. C. Στήλιον Mosqu.* id *mox* δέδω. διὰ πρ. — δουῖν *Aug.* et antea *Aug.* ^m παριόντες *Gr.* Antea ἦν *Mosqu.* ⁿ ἐπετάχουον *Ar. C. Dan.* ^o σχολαίτερον *Gr.* ^p ἄλλοις ἄγειν *Ald. Flor.* ἔπαχον *Cl.* in marg. *Hudf.* ἄλλοις ἀβείτ *Reg.* recens manus inter versus adscripta. Antea διαφθείροντες *Mosqu. Aug.* ^q ἐκαλύπτο *Ar. C.* Ἀπεκαλύπτο *Mosqu.* ^r οὐκ ἔτι *C.* ^s οὐδὲ ἐσίεναι *Gr.* ^t ἐφατάν τε *Cl.* ^u ἐτέγος *Gr.* ^v ἐβαλον *Ar. C. Cass. Gr.* ^y ἐφυλάσσοντο *Ar. C.* οἱ δ' ἦ φυλ. *Mosqu.* ^z διέφθειραν *Gr.* et *Cass.* ex emendatione pro διέφθειρον. ^a παρακρήματα *Ar. C.* Vide *Suidam* in voce παρακρήματα, et *Ind. Pallucem* l. 7. c. 14. *Hudf.* Παρακρήματα etiam *Dan.* Mox ἀγχόμενοι in marg. *Mosqu.*

ἦς ἔπεισαν — καὶ ἐλήθησαν] Obscurius omitti sunt Nominatiui subiectorum: ὡς ἔπεισαν, scil. οἱ Ἀθηναῖοι αὐτὰς καὶ ἐλήθησαν, scil. οἱ Κερκυραῖοι. *BAVER.*

Κατάδηλον ὄντες] *Abg.* p. 422. notat, τὰ κατάδηλον ὄντες, subiici in fin. loco particip. βυλόμενοι, sed hoc fecisse Thuc. quod parum commode stare potuerit propter τὸ κομισθέντας. Scribere potuisse κατ. ὄντες, μὴ βυλόμενοι — κομισθένται. *GOTTL.* Κατάδηλον ὄντες rel.] Frustra aliud participium, κομισθέντας, causam infinitiui affert *Abresch.* cum sit alio casu positum. Rectius ὄντες commemorasset, et ipsum κατάδηλον, cui, quasi ipi participio, vel adiectivo, minus commode aliud eodem casu iungatur. Nam κομισθέντας refertur ad προσποιήσασθαι. Sed nec in similes casus iungere veretur Thuc. ut alter ab altero pendat, ut c. 49. ποιόντες — ἀπαγχόμενοι διαφθείραν. *BAVER.*

Δουῖν] Sic reposui. ante δουῖν, quomodo *Arctaeus.* *Herodotus* fere δουῖν. *Aeschylus* Prometh. δουῖν, *Lyfias,* et *Dionys. Halic.* ex nostro. *WASS.* *Vid. Cap. 44.* *DVCK.*

Ματιγοφόροι — προσιόντες] Haec habet *Suidas* sine nomine Auctoris in σχολαίτερον. *Supra* II, 75; etiam quidam libri habent σχολαίτερον. Sed *Thomas Mag.* σχολαίτερον melius esse dicit. Pro προσιόντας fortassis aliquis malit προιόντας. Nam haec interdum permutantur. *vid. II, 21.* *DVCK.*

Ἐπετάχουον τῆς ὁδῷ] *Steph.* in *Thef.* sub h. v. Genit. pendere statuit ab ἔπειτ. ut sit qf. ἔταχ. ἐπὶ τῆς ὁδῷ. *Schol.* alio modo. v. *Abg.* 423. *GOTTL.*

τῆς ὁδῷ] Possit et pendere a προσιόντας, (pro quo rectius sane legatur, προιόντας sed προσιόντας, accedentes, ad locum supplicii;) ac si sit, τὰς σχολ. προσιόντας τῆς ὁδῷ. *BAVER.*

Ἀναβάντες — κεράμῳ] Haec laudat *Eustathius* in *Odyss. α'*. pag. 1421. omittit oculis τῷ οἰκήματος. *WASS.* Male *Gr. τέγος.* *Thomas Mag.* τέγος dici iubet, τέγος autem poeticum esse pronunciat. Verius est, quod addit, τέγος commune, τέγος Atticum esse. Nam τέγος dicunt omnes profae scriptores Attici. *Vid. Stephan. Thesaur. Demosthenes* in *Androt.* pag. 395. ἢ τέγος ὡς τὰς γαστρῶν υπερβαίνει. *Ibi Virianus,* τέγος τῷ δώματι ὑπέτερον μέγος. *DVCK.*

Ἐς τὰς σφαγὰς] *Suidas* voc. σφαγὰς, καὶ εἰς τὰς καθίσταν ἐς τὰς σφαγὰς, minus sincere. *Psellus* II, 133. τὸ κελὸν ἢ διαστάσιν αἰ κλειδῆς. at *ibid.* 165. τὸ ὑπὸ τὸ τέγρον ἔγκοιλον. *Vide Hippocratem* p. 56. *Aristot.* *Hist. Anim.* IV, 4. Venae iugulares *Celsi* σφαγιῶδες. Hinc σφαγις *cultrus Gloss.* et σφαγιον vas, quod recipitur vicinarum sanguis, apud *Eustath.* *Odyss. γ'*. 1476. apud *Lycophr.* v. 196. σφαγιῶν. *Aristoph.* *Theophr.* 761. *WASS.* *Gloss.* σφαγιῶν, iugulum. *Add. Hejych.* et *Etymolog. M. Lucian.* *Tyrannicid.* p. 701. τί δὲ κατέλιπεν τὸ ξίφος ἐν τῷ σφαγιῷ; *ibid.* 706. ἠποσκάσας δὲ τῆς σφαγιῶς, καὶ τὰ τραύματος ἐξελὼν τὸ ξίφος. et *Phalar.* I, 734. γυμνὸν ὑπέχειν τὴν σφαγιῶν: vbi interpretem recte reprehendit *Classi. Gronovius.* *Plutarch.* *Galb.* τὴν σφαγιῶν προτινάσας, δράτε, ἵπτι: quod *Suetonius Galb.* XX. dicit, obtulisse vltimo iugulum. *Av-*

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 83. 4. V. C. Varr. 329.

maxime esse, vt primo quoque tempore fugam capefferent, se vero nauigium aliquod praeparaturos: Atheniensium enim duces, ipsos populo Corcyraeo tradere statuisse.

47. Cum autem hoc illis persuassissent, et nauigium per insidias parassent, illi illinc discedentes, intercepti sunt, atque fides data tunc irrita fuit, et vniuersi populo Corcyraeo traditi fuerunt. Ad hanc autem rem peragendam Corcyraeos in primis adiuerunt ipsi Atheniensium duces, vt certa minimeque dubia causa videretur illis, qui in insula erant; et qui fraudem commenti fuerant, eam confidentius aggrederentur: quippe qui aperte prae se ferrent, se nolle viros istos captiuos ab aliis Athenas delatos (ipsi enim in Siciliam nauigabant) decus et gloriam illis comparare, qui eos illuc deportassent. Hos autem acceptos Corcyraei in magno carcere concluderunt. Postea vero eos eductos vicenos traducebant per medios binos ordines militum armatorum, qui hinc inde instructi erant, et qui ipsos inter se colligatos caesim punctimque vulnerabant, sicubi quis suum inimicum aspexisset. Et lictores prosequentes eos vrgebant, qui tardius progredierentur.

48. Atque hunc in modum eductos trucidarunt ad sexaginta; quod illos latebat, qui in carcere reliqui erant. Existimabant enim, suos socios ab inimicis ex carcere eductos alio traduci. Cum autem hoc rescisissent, et ex quodam intellexissent, tunc Athenienses implorare ac orare coeperunt, vt, si voluntas eorum ferret, ipsi se occiderent; nec amplius ex carcere exire volebant, et dicebant, se pro viribus non permissuros, vt quisquam illuc ingrederetur. Corcyraei vero ne ipsi quidem per fores irrumperere in animo habebant: sed cum carceris tectum conscendissent, et lacunar reuulsissent, tegulis et fagittis eos petebant, qui infra erant. Illi vero se protegebant vt poterant, quinetiam ipsorum multi sibi manus violentas attulerunt, partim fagittas ab hoste missas iugulis imprimentes, partim lectorum suorum, qui illic ipsis erant, funibus, partim restibus, quas ex suis vestibus a se laceratis fecerant, se ipsos strangulantes, omni denique ratione magnam partem noctis (nox enim huic cladi interuenit) se ipsos laqueis suffocantes, et ab illis, qui in superiore tecti parte stabant, telis petiti, penitus perierunt. Cum

αὐτῶν τῶν ἐν τῇ πόλει Κερκυραίων. Συνελάβοντο δὲ] συνέλαβοντο δὲ τῷ τοιαύτῳ ἔχῃ ἦνται, ὅτε πιθανὴν καὶ πιστὴν γενέσθαι τοῖς ἐν τῇ Πτυχίᾳ ἀδράσει τὴν ἀπίστην, εἴτε τῆρ αἰτίων λόγῳ, εἴτε δὴ (φυσίῳ) αὐτοὶ ἀπέπλεον ἐπὶ τὴν Σικελίαν, ἐκ ἐβέλοντο δὲ ἄλλων τινῶν κομισάντων αὐτῶς ἐς τὰς Ἀθήνας, καρπώσασθαι τὴν δόξαν, ὅτε ἀκριβῆ τὴν πρόφασιν] πιθανὴν καὶ πιστὴν τοῖς ἐν τῇ Πτυχίᾳ ἀδράσει δηλονότι. Διήγον δὲ διὰ δισὺν σάξων] διαβιβαζόντων. Ἐπὶ τῶν παρατεταγμένων] ἐκπέτρωνθεν δηλονότι. Ἐπετάχοντο τῆς ὁδοῦ] εἰς τὸ ἐμπροσθεν τῆς ὁδοῦ. Ἦντο γὰρ αὐτῆς] τῆς Κερκυραίας. Δισυόντο βιάζεσθαι] μετὰ βίας εἰσέρχεσθαι. Οἱ δὲ ἐφυλάσσοντό τε] οἱ ἐν τῷ οἰκήματι. Ἐς τὰς σφαγὰς καθιέντες] ἦγον, εἰς τὸ μέρος τῆ σώματος, ἔνθα σφάττονται τὰ ζῷα. σφαγὴν καλεῖσι τὸ κατὰ τὴν κλειδίαν ἀνδρώπῳ μέρος, δι' ἣ καθιᾶσι τὰ σιδήρεα οἱ θέλοντες ἐκυτῶς ἀνελπεῖν. Παραρηρήματα ποιῶντες] ὡς ἐν εἰ ἔλαγε, τελαμῶνάς τινας ἀποσχιζόντες τῶν ἰσπίτων, ὥσπερ ζώνας ἰσπίτων καὶ πλέκοντες αὐτὰ, καὶ ποιῶντες ὥσπερ σχοινία, ὅπως αὐτοῖς ἐχρῶντο πρὸς τὸ ἀπάγχεσθαι. Ἐπίτερος δὲ τὸ σπάργανον. Ἐπεγένετο γὰρ νύξ τῷ παθήματι] ἐπειδὴ εἶπε τὸ πολὺ τῆς νυκτός, ἵνα μὴ τις εἴποι: κείτοι ἐν ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐθνήετο, λέγει ἐν τῇ μέσῳ, ἐπεγένετο γὰρ νύξ. Φορημῶδ,

tonis. Liberal. Cap. XXV. ἐπάταξαν ἑαυτοὺς τῇ κερκίδι παρὰ τὴν κλειδα, καὶ ἀνῆρέψαν τὴν σφαγὴν. DVCK.

Παραρηρήματα] Agnoscit παραρηρήματα Moeris Atticista, et Pollux VII, 64. explicat τὰ πρὸς ταῖς ὥρας. Vlpianus ad Demosthenem pag. 333. ἀρηρήματα. WASS. Apud Suidam in παραρηρήματα, vbi hic locus citatur, cum alia non recte leguntur, tum pro τοῖς σπάρταις male σπάρτα scribitur: vt ibi adnotat Kusterus. In Scholiasta Demosthenis ad Philippic. secundam pag. 46. Edit. Paris. eadem ad verbum leguntur, quae in Suida, addito etiam loco Scriptoris anonymi, qui est apud Suidam, nisi quod ibi pro σπάρτα nouo errore est σπάρτας: vnde adparet, alterum haec ex altero descripsisse. Si Suidas id, quod in Thucydidē est τοῖς σπάρταις, de indu-

stria mutauit in σπάρτα, eo errasse videtur, quod putauit, casum huius nominis debere conuenire cum sequenti παραρηρήματα. Particulam ex hoc loco decerptam, ἐκ κλειδῶν τοῖς σπάρταις ἀπαγχόμενοι, in Onomasticon suum contulit Pollux X, 37. DVCK.

Παραρηρήμ.] Reisk. corrigiτ παραρηρήματα I. παραρηρήματα vt Codd. quidam habent. GOTTL.

Ἀναδύντες] Heilm. ἀναδύντες. Vid. p. 579. eleganter. GOTTL.

Ἀναδύντες] Non calumniat elegantiam lectionis Heilm. ἀναδύντες: tamen παντὶ τρέπῃ non refertur ad ἀναδύντες, sed ad διεσπάρτασαν. Quid, quod non vno tamen modo se strangularunt, sed recte alii, alii laciniis? BAVER.

αὐτὰς, καὶ βαλλόμενοι ὑπὸ τῶν ἀνα, ^b διεφθάρησαν. καὶ αὐτὰς οἱ Κερκυραῖοι, ἐπειδὴν ἡμέρα ἐγένετο, Φορημδὸν ἐπὶ ἀμάξας ἐπιβαλόντες, ἀπήγαγον ἔξω τῆς πόλεως. τὰς δὲ γυναῖκας, ὅσαι ἐν τῷ τειχίσματι ἐάλυσαν, ἠδραποδίσαντο. τοῖσ' τῶ μὲν τρόπῳ οἱ ἐκ τῆ ὄρας Κερκυραῖοι ὑπὸ τῆ δῆμος διεφθάρησαν. καὶ ἡ σάσις πολλή ^c γενομένη ἐτελεύτησεν ἐς τῆτο, ὅσα γε κατὰ τὸν πόλεμον τόνδε. ὁ γὰρ ἔτι ἦν ὑπόλοιπον τῶν ἐτέρων ^d ὅ, τι καὶ ἀξιόλογον. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐς τὴν Σικελίαν, ἵνα περ ^e τοπρεῦτον ἄρμηνητο, ἀποπλεύσαντες, μετὰ τῶν ἐκεῖ ξυμμάχων ἐπολέμουν.

μθ. Καὶ οἱ ἐν τῇ Ναυπαύῳ Ἀθηναῖοι, καὶ Ἀκαρνᾶνες, ἅμα τελευτῶντος τῆ Θέρης, στρατεύσαμενοι, Ἀνακτόριον, Κορινθίων πόλιν, ἢ κείται ἐπὶ τῷ σώματι ^f τῆ Ἀμπρακικῆ κόλπῃ, ἔλαβον προεδσία: καὶ ἐκπέμφαντες Κορινθίους αὐτοὶ Ἀκαρνᾶνες β οἰκήτορας ἀπὸ πάντων, ἔσχον τὸ χωρίον. καὶ τὸ Θέρης ἐτελεύτα.

ν. Τῆ δ' ^h ἐπιγυγνομένῳ χειμῶνος, Ληριεΐδης ὁ Ἀρχίπυς, εἰς τῶν ἀργυρολόγων νεῶν Ἀθηναίων στρατηγός, αἱ ἐξεπέμφθησαν πρὸς τὰς ξυμμάχους, Ἀρταφέρνην, ἄνδρα Πέρσην, παρὰ βασιλέως πορευόμενοι ἐς Λακεδαιμόνα, ξυλλαμβάνει ⁱ ἐν Ηἰοῦν τῇ ἐπὶ ^k Στρυμόνι. καὶ αὐτῶ κομισθέντος, οἱ Ἀθηναῖοι, τὰς μὲν ἐπιτολάς μεταγραφεύμενοι ἐκ τῶν Δοσυριῶν γραμμάτων, ἀνέγνωσαν ἐν αἷς, πολλῶν ἄλλων γεγραμμένων, κεφάλαιον ἦν πρὸς Λακεδαιμονίους, ὃ ^l γινώσκειν ὅ, τι βέλονται. πολλῶν γὰρ ἐλθόντων πρέσβων, ὄδνα ταυτὰ λέγειν. εἰ δ' ^m τι βέλονται σαφὲς λέγειν, πέμψα μετὰ τῆ Πέρσῃ ἄνδρας ὡς αὐτόν. τὸν δὲ Ἀρταφέρνην ὑπερον ⁿ οἱ Ἀθηναῖοι ἀποσέλλασσι τριήρει ἐς ΕΦεσον, καὶ πρέσβεις ἅμα οἱ πυθόμενοι αὐτόθι βασιλέα ^o Ἀρταξέρηξ τὸν Ξέρηξ νεωστὶ τεθνηκότα (κατὰ γὰρ τῆτον τὸν χρόνον ἐτελεύτησεν) ἐπ' οἴκῃ ἀνεχώρησαν.

να. Τῆ ρ δ' αὐτῶ χειμῶνος ^q καὶ Χῖοι τὸ τεῖχος περιεῖλον τὸ καινόν, ^r κελυσάντων Ἀθηναίων, καὶ ὑποπλευσάντων ^s ἐς αὐτὰς τὴ νεωτεριεῖν ποιησάμενοι μέντοι πρὸς Ἀθηναίους πίσεις καὶ βεβαίότητα, ἐκ τῶν δυνατῶν, μηδὲν περὶ σφᾶς ^t νεώτερον βλεύσειν. καὶ ὁ ^v χειμῶν ἐτελεύτα, καὶ ἐβδόμον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῶδε, ὃν Θεκυδίδης ξυνέγραψε.

^b ἐφθάρησαν Reg. Antea Mosqu. ἀναδέμενοι, et ἀνθεν. p. ἐπειδὴν ἐπειδὴ Aug. e τινεῖν Ar. d ὅ, τι deest Ar. C. Dan. e τῶ πρῶτον Ar. C. Cass. Gr. Aug. f τῆ deest Dan. Antea Mosqu. Ἀνακτόριον, et supra, καρῖνες, sed ἄ. suprafer. g Οἰκήτορας malit Fr. Portus ita Aug. Οἰκήτορας retinendum suadet Ac. Porri. qui locum hoc modo exponit: οἰκήτορας ἀπὸ πάντων τῆς Ἀκαρνανίας μερῶν ἀποσείλαντες, ἔσχον τὸ χωρίον etc. καὶ οἰκήτορας Ar. C. Dan. et Mosqu. Οἰκήτορας Cass. Aug. h Ἐπιγυγνομένῳ Reg. et in princ. Cap. 52. i Ἐπὶ cum altera lectione superscripta Gr. k Στρυμόνι Ar. C. τῷ Στρυμῶνι Mosqu. l γινώσκειν Ar. C. Reg. Mosqu. cui et deinde γὰρ d et v. in πολλῶν suprafer. m τι omittit Cl. Aug. Haec vocula hic legitur v. 13. Ed. Huds. Itaque non adparet, prius, an posteriorius v. abūt a Cl. sed puto posterior, quod neque in Cass. legitur: qui et mox ἀλλῶς habet, pro ἄδρα. n οἱ deest Al. Bif. Paullo ante ἄδρα Aug. p ἄδρα. o Apud Dindorf. Sicul. l. 12. legitur ἔτερον. Sed locus in mendo cubat. Huds. p Δι αὐτῶ Gr. Sic mox in princ. Cap. 52. τῶ δὲ ἐπιγυγνομένῳ, et Cap. 53. Λακεδαιμόνιοι δὲ εἰσι. q καὶ οἱ Χῖοι C. r Κελυσάντων τῶν Ἀθηναίων Ar. Dan. s Ἐς αὐτὰς Gr. Ἐαυτῶ Ald. Flor. Bif. Mosqu. t νεωτεριεῖν Ar. C. Dan. v χειμῶν ἐτελεύτα ὃν ὁ Θεκυδ. omittit ceteris Gr.

Φορημδὸν — πόλεως] Suidas in φορημδόν. Ἐπ' ἀρχῶν memoriae filius Aristides Tom. III. pag. 520. WASS. Add. supr. II, 75. DVCK.

Ὁ δὲ γὰρ ἔτι ἦν] Clar. Wasse pro versione Porti, quam sequutus fuerat Hudsonus, hic substituerat interpretationem Stephani ab Hudsono post varias lectiones huius paginae positam. DVCK.

Ο, τι καὶ ἀξιόλ.] Sc. εἶν, vel ἦν, aut sit pro ὅτι ἦν. καὶ sign. h. l. quidem, tamcn; quod quidem fati graue esset; et Neutr. pro Mascul. nam refertur ad homines, hostes. BAVER.

Ἀνακτόριον, Κορινθίων πόλιν] Corinthiorum coloniam ex hoc loco vocat Stephanus. Vid. supra I, 55. DVCK.

Οἰκήτορας] Aemil. Portus supplementum suum ἀποσείλαντες debet Scholiastae. Sed admodum dura, et, ni fallor, insolens est illa ellipsis. Fr. Porti coniecturae fauet liber Cass.

Nec puto haec ita ordinari posse, καὶ ἐκπέμψαντες Κορινθίους οἰκήτορας. DVCK.

Οἰκήτορας] Sunt, qui malint οἰκήτορας, inter quos et est F. Portus et Heiml. qui vertit: worauf die Akarnanier die Korinthischen Einwohner fortzuschaffen, und den Ort mit einer Allarmwache aus ihrem sämmtlichen Antheil besetzten. Sed Abr. non, qui ἐκπέμψ. duplici sign. positum credit i) pro ἐμβαλόντες, et, 2) ἀποσείλαντες; ordinem fecit pag. 424. GOTTL.

Ἐκπέμψ. — οἰκήτορας] Οἰκήτορας legenti nil impediti relinquatur, vt ἐκπέμψαντες intelligeret, cum eiecissent? BAVER.

Ἐκ τῶν Ἀσσυρίων γραμμάτων] Briffonius lib. I. de regno Persar. pag. 141. dicit, Thucydidem referre has literas Assyrio sermone scriptas fuisse. Et Fr. Portus hic adnotat: Fortasse quod lingua Assyriorum longius latiusque pateret, et gentibus esset notior, ideo Persae ea utebantur familiarius. Non video, cur Ἀσσύρια γράμματα hic pro sermone Assyrio

autem dies illuxisset, Corcyraei eos aceruatim in plaustra coniectos extra urbem portarunt. Ipsorum vero uxores, quotquot in munitione captae fuerunt, in seruitutem redegerunt. Hoc igitur modo Corcyraei, qui sedes in monte posuerant, a populo funditus perdit fuerunt. Haec autem seditio, quae magna fuit, hunc habuit exitum, quatenus ad hoc bellum pertinet. * Neque enim quod reliquum erat ex aliis, eiusmodi erat, ut mentione dignum sit. Athenienses autem, cum in Siciliam, quo primum navigationem instituerant, peruenissent, cum illius loci focis bellum administrabant.

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 329.

49. Athenienses vero, qui Naupacti erant, et Acarnanes, aestate iam extrema, cum exercitu profecti, Anaetorium, Corinthiorum urbem, in ipso Ambracii sinus ostio sitam, per prodicionem ceperunt. Corinthiis autem illinc eiectis, ipsi Acarnanes locum tenuerunt, colonis ex omnibus Acarnaniae partibus eo missis. Et haec aestas exiit.

50. Sequenti hyeme, Aristides Archippi filius, vnus e ducibus Atticae classis ad socios pecuniae cogendae causa missus, Artaphernem virum Persam, qui a Persarum Rege missus Lacedaemonem proficiscitur, ad Eionem, quae ad Strymonem est sita, comprehendit. Quo Athenas deducto, Athenienses epistolas ex Assyriis litteris in Graecum sermonem conuersas legerunt. Quarum, cum alia multa ad Lacedaemonios scriberentur, summa haec erat: Nescire se, quid illi vellent. nam cum multi legati venirent, nullum eadem dicere. Si quid igitur aperte dicere vellent, cum hoc Persa viros ad se mitterent. Artaphernem vero postea Athenienses vna cum legatis triremi vectum Ephesum miserunt. Qui, cum illic intellexissent, Artaxerxem Xerxis filium nuper obiisse, (nam per id tempus decesserat) domum redierunt.

Post Sept. 24. Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 329. Octobr. ex- vel ineunte Nou.

51. Eadem hyeme, Chii nouum murum Atheniensem iussu demoliti sunt, quod eos aliquid noui contra se moliri suspicarentur. hoc tamen fecerunt adhibita firma cautione, quantum fieri poterat, ne Athenienses quicquam de pristino suae ciuitatis statu innouarent. Atque haec hyems exiit, simul etiam belli, quod Thucydides conscripsit, septimus annus excessit.

Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 330. Post initium Ian. ante

* Neque enim, quod reliquum erat ex aliis, eiusmodi erat, ut mentione dignum sit. *Id est*, Alii, qui supererant, nullius nominis erant. *Steph.* HVDS. Mart. 21.

ἐπὶ ἀμύλας] ὡς ἐάν τις πλέξῃ φορμὰς, τὰς καλημένους ψιάθους, τὰς μὲν κατὰ μῆκος αὐτῶν τιθεῖς, τὰς δὲ ἄλλως πλαγίως ἐπιβάλλων κατ' αὐτῶν. ἔμφανει δὲ τὸτο τῶν Κερκυραίων τὴν ἀμοιότητα εἰς τὰς ἀποθανόντας, ὅτι ἔδεν μετὰ τὸν ἐκείνων ἴσαντον τὰ πρὸς ἐκείνους μίσους ἐπαύσαντο. Ἰνδριποδίσσαντο] ὡς ἀνδραπόδοις ἐχρήσαντο. Καὶ ἐκπέμφαντες] ἀπὸ τῆς, καὶ ἐκβαλόντες τὰς θύρας ἐκεῖ Κορινθίους. Αὐτοὶ Ἀκαρνανεὶ οἰκήτορες] ἀπ' ἐκείνης γῆς Ἀκαρνανίας ἀπέστειλαν τὰς οἰκησούσας. Καὶ αὐτὰ νομισθέντος] ἀχθέντος ὑπὸ τῆς Ἀριστείδου. Μεταγραψάμενοι] μεθερμηνεύσαντες. Τὸ τεῖχος περιεῖλον] καθεῖλον. Ἐκ τῶν δυνατῶν] ἀπὸ τῆς πάνυ, καὶ

accipi debeant: nam hoc potius dixisset ἐκ τῆς Ἀσσυρίας γλώσσης, ut I, 138. Περσίδα γλώσσαν; vel διαλέκτιν, ut *Plutarch.* Apophthegm. pag. 325. τὴν Περσίδα διάλεκτον. Nec scio ab aliis proditum, Persas tum lingua Assyria vsos fuisse. Fortassis hoc significat *Thucydides*, Persas non habuisse suas ac proprias litterarum formas, sed ad scribendum adhibuisse litteras Assyrias, quas pro antiquissimis habet *Plinius* VII. H. N. 56. et ab Assyriis ad Phoenices alioque Orientis populos venisse Viri docti existimant. Assyriae litterae quidem exponi possent Persicae, latissime accepta significatione nominis Assyrius, quo multae gentes comprehendebantur: nam et quidam, auctore *Suida* in Ἀσσύριοι, dicebant Assyrios esse Persas. Sed nec *Thucydides*, nec, ut puto, alii probati Historici Assyrios pro Persis dicunt. DVCK.

Ἀσσυρίων] Assyrias litteras ex vsu loquendi intell. Persicas. Abr. locum Schol. Aesch. ad Peri. 84. excitat; ubi: οἱ Πέρσαι τὸ πρότερον Ἀσσύριοι ἐκαλεῖτο. v. Abr. p. 425. 426. GOTTL.

Ποιησάμενοι μέντοι πρὸς Ἀθηναίους πίσεις] *Vallae* versionem, *etsi fidem fecerant, et, quoad poterant, satisfacabant, se nihil aduersus illos noui cogitaturos*, probarunt etiam *Stephanus* et *Acacius*. Cur ab ea recedere voluerit *Portus*, non intelligo: nec adhuc inueni πίσεις, vel πῖσις, ποιεῖν τιμι et πρὸς τινα, alia significatione dici, quam ea, qua *Valla* et alii hic acciperunt. DVCK.

Ποιησάμενοι πίσεις] i. e. Sie ließen sich die theuersten Versicherungen geben. GOTTL.

υβ. Τῷ δ' ἐπιγιγνομένῃ θέρει, εὐθύς τῷ * τε ἡλίθ ἐκλιπέε τι ἐγένετο περὶ νερμνίαν καὶ τῷ αὐτῷ μῆνός ἰταμένῃ ἔσειε καὶ οἱ ^z Μιτυληναίων Φυγάδες καὶ τῶν ἄλλων Λεσβίων, ὀρμώμενοι οἱ πολλοὶ ἐκ τῆς ἡπείρου, καὶ μισθωσάμενοι ἐν τε Πελοποννήσῃ ἐπιχωρῶν, καὶ αὐτόθεν ξυναγείσαντες, αἰρῶσι ^a Ῥοίτιον καὶ λαβρόντες δισχιλίους σατῆρας Φωκαίτας, ἀπέδοσαν πάλιν, ^b μηδὲν ἀδικήσαντες. καὶ ^c μετὰ τῷτο, ἐπὶ Αντανδρον στρατεύσαντες, προσδοσίας γενομένης λαμβάνουσι τὴν πόλιν. καὶ ἦν αὐτῶν ἡ δίκαια, τὰς τε ἄλλας πόλεις, τὰς Ἀχαιοῦ καλεσμένας, ἄς πρότερον, Μιτυληναίων ἰεμομένων, Ἀθηναῖοι εἶχον, ἐλευθεροῦν, καὶ πάντων μάλιστα τὴν Αντανδρον καὶ κρατυνάμενοι αὐτῇ (ναῦς τε γὰρ εὐπορία ἦν ποιῆσθαι αὐτόθεν, ξύλων ὑπαρχόντων, καὶ τῆς Ἰδης ἐπικειμένης,) καὶ τῇ ἄλλῃ ^d παρασκευῇ ῥαδίως ἀπ' αὐτῆς ὀρμώμενοι, τὴν τε Λέσβον, ἐγγυθὸς ἔσαν, κακίσειν, καὶ τὰ ἐν τῇ ἡπείρῳ Ἀιολικὰ πολιόμενα ^e χειράσσεισθαι. καὶ οἱ μὲν ταῦτα παρασκευάζεσθαι ἔμελλον.

νγ. Ἀθηναῖοι δὲ, ἐν τῷ αὐτῷ θέρει, ἐξήκοντα ναυσὶ, καὶ δισχιλίους ὀπλίταις, ἰππεῦσί τε ὀλίγοις, καὶ τῶν συμμάχων Μιλησίων καὶ ἄλλας τινας ἀγαγόντες, ἐστράτευσαν ἐπὶ Κύθηρα. ἐστράτηγει δὲ αὐτῶν Νικίας ὁ Νικηράτης, καὶ Νικόστρατος ὁ Διοστρεφῆς, καὶ Αὐτοκλῆς ὁ Τολμαῖς. τὰ δὲ Κύθηρα, νῆσός ἐστιν, ἐπίκειται δὲ τῇ Λακωνικῇ κατὰ Μαλέαν. Λακεδαιμόνιοι δ' εἰσὶ τῶν περὶ τῶν, καὶ ^f Κυθηροδίκης ἀρχὴ ἐκ τῆς Σπάρτης διέβαινον αὐτόσε κατὰ ἔτος, ὀπλιτῶν τε Φρουρῶν διέπεμπον ^g αἰεὶ, καὶ πολλὴν ἐπιμέλειαν ἐποιῶντο. ἦν γὰρ αὐτοῖς τῶν τε ἀπ' Αἰγύπτου καὶ Λιβύης ὀλκᾶδων προσβολή. καὶ ληπαὶ ἄμα τὴν Λακωνικὴν ἦσσαν ἐλύτταν ἐκ θαλάσσης, ἤπερ μόνον ^h οἶόν τ' ἠνικακρηγῆσθαι. πᾶσα γὰρ ἀνέχει πρὸς τὸ Σικελικὸν καὶ Κρητικὸν πέλαγος.

νδ. Κατὰσχόντες ἦν οἱ Ἀθηναῖοι τῷ στρατῷ, δέκα μὲν ναυσὶ καὶ δισχιλίους Μιλησίων ὀπλίταις τὴν ἐπὶ θαλάσση ⁱ πόλιν, Σπάρδειαν καλεσμένην, αἰρῶσι τῷ δὲ ἄλλῳ στρατεύματι ἀποβάντες τῆς νῆσος ἐς τὰ πρὸς Μαλέαν τετραμμένα, ἐχώρην ἐπὶ τὴν ἐπὶ θαλάσση πόλιν τῶν ^k Κυθηρίων, καὶ εὗρον εὐθύς αὐτὰς ἐστρατοπεδευμένας ἀπαντας. καὶ μάχης ^l γιγνομένης ὀλίγον μὲν τινα χρόνον ὑπέστησαν οἱ ^m Κυθηριοί, ἔπειτα τραπόμενοι, ⁿ κατέφυγον ἐς τὴν ἀνω πόλιν. καὶ ὑπερον ξυνέβησαν πρὸς Νικίαν, καὶ τὰς ξυνάγ-

x τε deest Ar. C. Dian. y Ἔσειεν Cass. Gr. Aug. z Μιτυληναίων hic et paullo post Cass. Aug. a Ῥοίτιον Straboni, Stephanus, Alisique. Hudf. Sic Cass. b οὐδὲν Cl. Gr. Reg. Cass. Mosqu. Aug. c Μετατῆτο Ald. Flor. Bas. Aug. d Σευῆ Reg. Cass. Gr. Aug. Mox ἐπ' αὐτῆς Mosqu. e Χερβάσσαντι Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Aug. f Κυθηροδίκης dicebatur, quod Cytheris praesesset. Vide Hesych. Meursii Miscell. Lacon. l. 2. c. 4. Cragii Rep. Lac. l. 2. c. 13. g Ald. Reg. Gr. Mosqu. cui et mox abest τε post αὐτ. τῶν. h οἶόν τε ἦν Ar. C. i Ita Tzetzes ad Lycophr. Callistr. v. 108. Scandeam ἰσθμῶν Κυθῆρων appellatam Pausan. et Stephanus Byzant. Hudf. Antea μιλαν. ἔπλητ. Mosqu. k Κυθῆρον Ar. l Γυνεμένης Ar. Γυνεμένης Dan. Γενωμ. Aug. m Κερῖνθου Dan. n Κατέφυγον Reg. Gr.

ἡλίθ ἐκλιπέε τι] Aut ἐκλιπέε est pro Subst. ἔκλειψις, aut τι intell. μέρος. BAVFR.

Ῥοίτιον] Ita Alf. et Noster p. 526, 1. De scripturae tamen veritate ampliandum. Nam Stephanus, qui Thucyd. fere sequitur, Ῥοίτιον scribit. Atque ita Strabo, Scylax, Herodotus, Xenophon, Philostratus, Didymus, Geopon. Suidas, Epit. Strabonis, Apollonii Schol. Dicta etiam verba ἀπὸ Ῥοίτιος τῆς Πρωτέως θυγατρὸς, ut nos docet Apollonii Schol. l. Argon. v. 929. Denique Ῥοίτιον haud longe a Megalopoli. vid. Plutarch. Cleom. p. 815. Est et Ῥοίτις verba Bastrorum. Orius apud Steph. Suidas, Xenophon, Schol. Apollon. promontorium faciunt. Antipater Epig. III. ἐπ' Ῥοίτιον ἀκταῖς. Apollon. l. Ῥοιτιάδος ἐνδοθεν ἀκτῆς. Strabonis tempore verba etiam ἐσημοε. WASS.

Στατῆρας Φωκαίτας] Vid. Doctiff. Hemsterhusium ad Pollucem IX, 93. Strabonem. ad Callimachum p. 756. WASS.

Στατῆρας Φωκαίτας] A Phocacensibus culi erant, aurumque pessimum adhibicum: hoc aurum vilitate sua celebre, ut Colophonium praestantius. Hemst. ad Poll. VIII, pag. 1074. GOTTL.

Ἄς πρότερον Μιτυληναίων νεμομένων Ἀθηναῖοι εἶχον] De his est III, 50. Παρέλαβον δὲ καὶ τὰ ἐν τῇ ἡπείρῳ πολιόμενα οἱ Ἀθηναῖοι,

ἔσαν Μιτυληναῖοι ἐκράτεον. Has Ἀκταίς vocatas dicit, haud dubie, quod in propinqua Lesbo ora Asiae sitae erant. Strabo Lib. XIII. pag. 605. ad finem Adramyctenum dicit esse τὸν τῶν Μιτυληναίων αἰγιαλὸν κάμας τινὰς ἔχοντα τῶν κατὰ τὴν ἡπείρου τῶν Μιτυληναίων. Et pag. 607. Ἐν δὲ τῇ παραλίῳ τῇ ἡπείρου αὐτῶν Μιτυληναίων κάμας Κερυφαντῆς τε, καὶ Ἠράκλεια. Berkelius ad Stephan. v. Ἀκτὴ haec verba Thucydidis laudat inter loca Polybii et Diodori Sic. in quibus de Aeste Peloponnesi agitur. Voluit, credo, hoc testimonio ostendere, omnia oppida in ora maris posita posse vocari Ἀκταῖς. De Aeolicis oppidis continentis, quae paullo post memorat, est etiam apud Melam l, 18. Gargara et Affῶν, Aeoliorum colonias. Et apud Strabon. XIII. p. 610. DUCK.

Πάντων μάλ.] Debebat, παρῶν, quia et ad νῆσους, et ad Αντανδρον, refertur. Sed et ad verbum ἐλευθεροῦν retuleris: omnium (rerum, operum,) maxime cupiebant liberare Αντανδρον. BAVFR.

Κρατυνάμενοι — ὀρμώμενοι — κακίσειν] Vnde pendent participium, et Infinitivi? Nempe a verbis, ἦν αὐτοῖς ἡ δίκαια. Tamen debebat, κρατυνάμεναι, et ὀρμώμεναι. Prius: Futura pro Praesentibus, ut supra erat ἐλευθεροῦν. Aut in his Futu-

52. Aestatis autem insequentis initio statim circa nouilunium sol ex parte defecit, eiusdemque mens initio terrae motus exstitit. Et Mitylenaei, aliique Lesbii exfules, quorum plerique ex continente venerant, auxiliis ex Peloponneso mercede conductis, et manu illinc collecta, Rhoetium occupant. Et acceptis duobus Phocaeorum staterum millibus, ipsum incolis rursus reddiderunt, nulla iniuria facta. Postea vero, cum copias aduersus Antandrum duxissent, urbem interueniente proditione ceperunt. Eorum autem propositum erat, cum alias ciuitates, quae Aetiae vocantur, quas prius possidentibus Mitylenaeis Athenienses tenebant, in libertatem vindicare, tum vero omnium maxime Antandrum. Vbi autem eam munissent, (nam aedificandarum nauium facultas, propter lignorum copiam, et Idam independentem, illic ipsis erat) cum reliquo etiam apparatu inde proficiscentes, Lesbium vicinam infestare, et in suam potestatem redigere Aeolica oppida, quae in continente erant. Et hi quidem haec facere constituerant.

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 86. 4. V. C. Varr. 330. Mart. 27. Ecliptis. Terrac. motus ante Mart. 30.

53. Athenienses vero, eadem aestate, cum LX nauibus, et duobus militum millibus, et aliquot equitibus, et cum Milesiis, et aliis quibusdam ex focis, quos secum ducebant, bellum Cytheris intulerunt. Illis autem praerat Nicias Nicerati, et Nicostratus Diotrephis, et Autocles Tolmaei filius. Cythera autem est insula, quae agro Laconico adiacet e regione Maleae promontorii. Lacedaemonii vero sunt accolae circumcirca: et Cytherodices magistratus ad ius dicendum Sparta quotannis eo transfibat; et Lacedaemonii militum grauius armatorum praesidium in eam semper transmittebant, eiusque curam ingentem gerebant. Iphis enim erat portus, ad quem appeliebant onerariae naues, quae ex Aegypto, et Africa veniebant. Simul etiam piratae Laconicam oram a mari (qua tantum infestari poterat) minus infestabant. Tota enim haec insula confurgens ad Siculum et Creticum mare porrigitur.

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 330. Ante Jul. 16.

54. Athenienses igitur, cum huc appulissent cum suis copiis, cum decem nauibus, et duobus Milesiorum millibus urbem maritimam, nomine Scandeam, capiunt. cum reliquo exercitu in insulae partes, quae Maleam spectabant, exscensu ex nauibus facto, ad maritimam Cytheriorum urbem ierunt, eiusque incolas omnes sub armis stantes offenderunt. Proelioque commisso, Cytherii paulisper impetum sustinuerunt, deinde in fugam versi, in * arcem confugerunt. Postea cum Nicia, eiusque collegis

* Superiorem urbem. *Valla*. Verum τὴν ἄνω πόλιν alicubi ἀκρόπολιν exponit Schol. HVDS.

ὡς ἐνεδεχέτο. Καὶ αὐτὸν ξυμψέραντες] ἀπὸ τῆς ἡπειροῦ. Καὶ πλὴντων μάλιστα] σημειώσαι, ὅτι πάντων λέγει καὶ ἡ πασῶν. Προσβολὴ] ἀντὶ τῆ προσομίσεως, καὶ καταγωγῆς ἐπίθεσις. Ἦισσον ἐλύπεν] ἀντὶ τῆ ἑδάμῃ. Καυκρογείθου] ἦσαν λευκίεσθαι. Πᾶσα γὰρ ἀνέχει] ἀνατείνει, καὶ ἀναπέπταται. Κατασχόντες ἔν] ἀντὶ τῆ προσομίσαντες ἐν αὐταῖς τοῖς Κολίβοις. Ἰσέον δὲ, ὅτι δύο πόλεις ἦσαν αὐτῶν τῶν Κυθηρῶν, μία μὲν, ὁμοῖονμος. ἑτέρα δὲ, ἡ Σκάνδεια καλεῖται, ἐν τῇ νήσῳ τῶν Κυθηρῶν παρὰ θάλασσαν κειμένη. Ἐπιτηδεύτερον τότε] ἀντὶ τῆ συμφερόντος τότε τοῖς Κυθηρίοις. Ἐπράχθη αυτοῖς] τοῖς Κυθηρίοις. Ἀπέτησαν γὰρ]

ris intell. ἔμελλον, ἤλαπον] quod lateat in illo ipso, ἢν ἡ διάνοια. BAVER.

Ἀὐτῷ ἑρέει] *Diodor.* 320. a. vbi *Mff.* perperam ὄ pro ξ: centum pro sexaginta. *WASS.* Sexaginta habet etiam *Dion. Halicarn.* Tom. II. pag. 142. DVCK.

Ἀνέχει] Schol. expl. ἀνατείνει καὶ ἀναπέπταται, I. ἀναπέπταται, vt *Helich.* expl. v. Schol. ad I. 46. extr. ἀνέχει, ἀνατείνεται. v. *Abt.* p. 426. ihre ganze Lage ist gegen das — Meer zu. GOTTL.

Ἀνέχει] Verte, imminet mari, longe lateque conspicua. Hinc et apud *Virg. Aen.* 10, 86. vocantur *alta Cythera*. BAVER.

Σικελικὸν πέραγος] i. e. Ionium. Ita et *Act.* 27. Melite, la-

xiori sensu, et longiori respectu, in *Adriae* sinu ponitur. BAVER.

Γιγνομένης] Sic rescripsi. antea γενεμένης; quomodo *Dionys. Halic.* *WASS.* Et plerique *Mff.* cum *Editis.* *Dionysus* l. d. haec a καὶ μάχης, vsque ad Σκάνδεια descripsit. DVCK.

τὴν ἄνω πόλιν] *Stephanus* hic adnotat, *Scholiasien* alicubi τὴν ἄνω πόλιν exponere ἀκρόπολιν. Is locus est *Cap.* 66. huius lib. Hic ἡ ἄνω πόλις fortassis est ἀκρόπολις. Alio sensu *Lib.* III. *Cap.* 34. ἡ ἄνω πόλις Colophoniorum, et *Cap.* 57. huius libri ἡ ἄνω πόλις Aeginctarum, qui *Thyream* tenebant, dicitur; quomodo hic quoque *Valla* videtur accepisse: nam vertit, ad urbem superiorem, id est, eam, quae aliquanto spatio ab illa, quae ad mare erat, distabat. quod non caret ratione, si quis alia loca, vbi eodem modo loquitur *Tibucydides*, cum

χοντας, Αθηναίους ἐπιτρέψαι περὶ σφῶν αὐτῶν, πλὴν θανάτου. ἦσαν δὲ τινες καὶ γενόμενοι τῷ Νικίᾳ λόγῳ πρότερον πρὸς τινὰς τῶν Ὀκυθηρίων. διὸ καὶ θάσσον ὕ καὶ ἐπιτηδεϊότερον ἢ τό τε παραυλίκα καὶ τὸ ἔπειτα ἑ τὰ τῆς ὁμολογίας ἐπράχθη αὐτοῖς. ἄνευσαν γὰρ οἱ Αθηναῖοι Κυθηρίας, Λακεδαιμονίους τε ὄντας, καὶ ἐπὶ τῇ Λακωνικῇ τῆς νήσου ἕως ἐπικειμένης. μετὰ δὲ τὴν ξύμβασιν, οἱ Αθηναῖοι τὴν τε Σκάνδειαν, τὸ ἐπὶ τῷ λιμένι πόλισμα, παραλαβόντες, καὶ τῶν ὕ Κυθήρων Φυλακὴν ποιησάμενοι, ἔπλευσαν ἔς τε Ἀσίην, καὶ ἕ Ελος, καὶ τὰ πλεῖστα τῶν περὶ Θάλασσαν. καὶ ἀποβάσεις ποιούμενοι, καὶ ἐναυλιζόμενοι τῶν χωρίων ἔ καιρὸς εἶη, ἐδήν τὴν γῆν ἡμέρας μάλιστα ἐπτά.

νε. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἰδόντες μὲν τὸς Αθηναίους τὰ Κύθηρα ἔχοντας, προσδεχόμενοι δὲ καὶ ἐς τὴν γῆν σφῶν ἀποβάσεις ὕ ποιήτεσθαι τοιαύτας, ἀθρόα μὲν ἔδαμῃ τῇ δυνάμει ἀντετάξαντο, κατὰ δὲ τὴν χώραν ἕ φρερὰς διέπεμψαν, ὀπλιτῶν πλῆθος, ὡς ἑκαταχόσε ἔδει. καὶ τὰ ἄλλα ἐν Φυλακῇ πολλῇ ἦσαν, φοβόμενοι, μὴ σφίσι νεώτερόν τι γένηται τῶν περὶ τὴν κατάστασιν, γεγεννημένω μὲν τῷ ἕ ἐν τῇ νήσῳ πάθος ἀνεπίστα καὶ μεγάλω, Πύλω δὲ ἐχομένης, ἕ καὶ Κυθήρων, καὶ πανταχόθεν σφῶς περιεσῶτος πολέμω ἕ ταχέως, καὶ ἀπροφυλάκτῳ. ὥστε, παρὰ τὸ εἰωθὸς, ἰππέας ἕ τετρακοσίους κατετήσαντο, καὶ τοξότας ἕ ἔς τε τὰ πολεμικά, εἴτερ ποτὲ, μάλιστα δὲ ὀνηρότεροι ἐγένοντο, ξυνεσῶτες, παρὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἕ σφῶν ἰδέαν τῆς παρασκευῆς, ναυικῶ ἀγῶνι, καὶ ἕ τῷ πρὸς Αθηναίους, οἷς τὸ μὴ ἐπιχειρῆμενοι ἕ αἰεὶ ἐλλίπεις ἦν τῆς δοκίσεως τὶ ἕ πρᾶξεν. καὶ ἅμα ἕ τὰ τῆς τύχης πολλὰ, καὶ ἐν ὀλίγῳ ξυμβάντα ἕ παρὰ λόγον αὐτοῖς, ἐκπληξίω μεγίστην ἕ παρεῖχε. καὶ ἐδεδίδεσαν, μὴ ποτε αὐθις ξυμφορὰ τις αὐτοῖς περιτύχη, ἕ οἷα καὶ ἐν τῇ νήσῳ. ἀτολμότεροι δὲ δι' αὐτὸ ἔς τὰς μάχας ἦσαν, καὶ πᾶν ἕ ὅ, τι κινήσειαν, ὥντο ἀμαρτήσεσθαι, διὰ ὅ τὸ τὴν γνώμην ἀνεχέγγυον γεγενῆσθαι, ἐν τῆς πρὶν ἀηθείας τῷ κακοπραγεῖν.

νς. ἑ Τοῖς δ' Αθηναίοις τότε τὴν ἑ παραθαλάσσιον δηῶσι τὰ μὲν πολλὰ ἠσύχασαν, ὡς καθ' ἑκάστην φρερὰν γίγνοιτό τις ἀπόβασις, πλήθει τε ἐλάσσους ἑκαστοὶ ἠγόμενοι εἶναι, καὶ ἐν τῷ τοῖστω μίαι

ὁ Κυθηρίων Ar. Κυθήρων Dan. p καὶ deest Cass. Aug. vbi erasum videtur. q τότε Ald. Flor. Basf. Deest Ar. C. Dan. r τὰ οπιτουντ Ar. C. Cl. Gr. Cass. Dan. Mosqu. Aug. s Hic locus Ae. Porto suspectus de mendo. Vide Annot. Hudf. t οὕτω Reg. v Κυθῆρων Ar. passim fere. Hudf. Mox ἰπέπλευσαν Mosqu. x ἕλος Gr. y τοιαύτας ποιήσεσθαι Reg. Cass. Gr. Aug. ποιήσεσθαι Mosqu. et d. τοιαύτας' mox id. ἀθρόως. z φρερὰς Reg. Mox ἰππέων Mosqu. et Φυλακῇ. a ἕπ' Cass. Aug. τῇ ὕ τῇ v. Mosqu. b καὶ Κυθῆρων πανταχόθεν γε σφῶς Ar. C. Dan. c ταχέως Marg. Ald. Flor. Basf. (Aug. corr. w in o) Gr. sed adscripta etiam altera lectio. d Τριακοσίους κατέστησαν Ar. C. Dan. et εἰς τε τὰ. τὰ suprastr. Mosqu. e σφῶν Reg. f τότε Reg. g ἕπ' Ar. C. Gr. Mosqu. Aug. h πρᾶξαι et deinde inter versus πρᾶξεν Reg. i τὰ deest Ar. C. Dan. k παραύγουσιν Cl. Gr. ex Hudf. παραύγουσιν Gr. Aug. l παρεῖχεν Cass. Aug. m οἷα Reg. Aug. Mox ἀτολμότεροι Mosqu. n ὅτι Ar. C. Gr. o τὸ deest Gr. Paullo post ἀνιχίγγ. in marg. Mosqu. c. signo post γεγενῆσθαι. p τοῖς δ' ἕπ' Ar. C. Dan. q παραθαλάσσιον Ar. C. Mox καθεκάστην Mosqu.

hoc conferat. Nec accedo Scholiaſtae infra ad Cap. 66. τὴν ἄνω πόλιν Megarensium interpretanti τὴν ἀκρόπολιν. Nam designat ibi ipsam urbem Megara, quam respectu Nisaeae, portus Megarensium, ὄλο ab urbe stadiis remotae, τὴν ἄνω πόλιν vocat. Ita recte Aemil. Portus ad Cap. 69. δυσκ.

τὰ τῆς ὁμολογίας] A plerisque Mss. abest articulus τῶν, vitio, opinor, scribarum, quibus errandi causam praebuit vltima vocis praecedentis syllaba. Nam Attici articulum neutrius generis cum genitio substantiui pro substantiuo ponunt. Thucyd. IV, 18. ἐκ εἰκὸς ὑμῶν — τὸ τῆς τύχης οἰεσθαι ἀλλ' μεθ' ὑμῶν εἶσεσθαι, pro τὴν τύχην. II, 60. τὰ τῆς ἀρχῆς ὑμῶν, pro ἡ ἀρχὴ ὑμῶν. Sic τὰ τῆς ὁμολογίας, pro ἡ ὁμολογία, quam mox ξύμβασιν vocat. Vid. Sterbhan. Append. ad Script. de Dialect. pag. 178. δυσκ.

Ἀνέυσαν γὰρ etc.] Si hanc lectionem retineamus, dicendum est, Athenienses expulisse suis sedibus Cytherios; quod parum conuenit cum aequitate conditionum, de qua paulo ante ἐπιτηδεϊότερον etc. Deinde Athenienses non mouerunt omnes Cytherios (vt videbimus infra Cap. 57.) Itaque, ne sibi male constare videretur Thucydidēs, puto aliquid supplendum esse, sc. particulam negantem, aut aliud simile. Fr. Ross. ηνυδ.

Ἀνέυσαν] Difficultatem quam Portus fingit, nullam habet Abr. p. 426. Heilm. tollit difficultatem versione supplendo part. ἄν, denn sonst würden die Athenienser gewis die Cytherier die Insel haben räumen lassen. GOTTL.

Ἀνέυσαν γὰρ] Recte expl. Abresch. eos Cytheriorum, qui essent Lacedaemonii, quod firmatur c. 53. init. Λακεδαιμόνιοι εἰς τῶν περιόλων. Heilmanni ratio friget, et quae sequantur, incerta reddit et ipsa, quae tamen vere essent facta. Cur γὰρ sit pro ἔν, aut quid inde sensus proficiat, non video. Additur enim causa, cur cum Cytherensibus ipsis promptior praestio fuerit; amotis scil. Lacedaemoniis et solis relictis indigenis Cytheriorum. BAYER.

ἔα] i. e. ἔν f. γὰρ ἔν. In Schol. idem pro μετῶκῃσιν scripti μετῶκῃσιν GOTTL.

Οὕτως ἐπικειμένης] i. e. ἕως ἐγγὺς ἐπικειμένης, haec ellipsis non intreqvens. vid. Abr. ad L. II. 17. et p. 427. GOTTL.

Ἀποβ. τοιαύτας] Male expl. Schol. πολεμικῆς' quas enim aut qui tandem alias facerent? Intell. similes, quales in Cythera fecissent. BAYER.

Μὴ σφίσι νεώτ. τι γίν. τῶν περὶ σ. κατέσ.] Aut a Comparatiuo pendet τῶν, vt sit, grauius aliquid, quam quod factum esset in illa occupatione. Possis et intelligere, ἐκ τῶν (γενε-

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 330.

compositionem fecerunt ea conditione; vt omne de se statuendi arbitrium Atheniensibus permetterent, nisi mortis. Quaedam autem colloquia et ante inter Niciam et Cytherios habita fuerant. Quamobrem etiam citius et commodius, et in praesentia et in posterum, quae ad compositionem pertinebant, ab ipsis transacta sunt. Athenienses enim Cytherios ex suis sedibus in alias transtulerunt, tum quod essent Lacedaemonii, tum etiam quod insula agro Laconico adeo vicina esset. Post compositionem Athenienses accepta Scandea, vrbe ad portum sita, et praesidio Cytheris imposito, nauigarunt ad Asinen, et Helos, et ad plurima loca maritima. Et exscensu ex nauibus in ea facto, et commemorantes vbicunq; opportunum videbatur, regionem per dies circiter septem vastarunt.

55. Lacedaemonii vero, quamuis Cythera ab Atheniensibus teneri viderent, et exspectarent illos in suum etiam agrum exscensiones huiusmodi facturos, nunquam tamen cum frequentibus copiis, acie instructa obuiani ipsis iuerunt: sed militum grauius armatorum magnam manum in varias agri sui partes, prout vnusquisque locus postulabat, praesidii causa miserunt. Et caeteris in rebus sibi diligenter cauebant, metuentes, ne quid in rerum suarum statu noueretur, propter insperatam ac ingentem cladem in insula *recens* acceptam, et propter Pylum et Cythera occupata, et propter repentinum ac improvisum bellum, quod ipsos vndique circumstabat. Quare praeter suam consuetudinem quadringentos equites, et sagittarios constituerunt. Et ad res bellicas, si vnquam ante, tunc potissimum segniores redditi sunt, qui praeter vsitatam sibi formam apparatus, cum nauticis copiis certare cogerentur, idque contra Athenienses, qui, quicquid intentatum relinquebant, * id semper spei deesse putabant, quam de felici rerum successu conceperant. Praeterea varii casus, multaeque res, quae breui temporis spatio praeter omnem expectationem ipsis acciderant, maximum metum *ipsis* incutiebant. Et verebantur, ne forte rursus aliqua calamitas sibi contingeret, qualis erat, quam et in insula acceperant. Et propterea ad pugnandum erant timidiore, et quicquid aggressi fuissent, id infelicem exitum putabant habiturum, propter animi dissidentiam, quod prius aduersa fortuna premi non consueuissent.

56. Cum igitur Athenienses tunc oram maritimam vastarent, pleraque quiescebant, quum ad singula praesidia exscensus aliquis e nauibus fiebat; tum quod singuli se numero inferiores esse ducerent,

* Q. d. Hoc deesse ad explendum rerum, quas se gesturos putabant, cumulum: quia videlicet a nullo incepto, viribus suis diffisi, deterrebantur, sed quicquid aggredierentur, felicem exitum sibi promittebant. *Steph.* Ob id se sua expectatione frustrari putabant. *Acacius.* HVDS.

ἦγεν μὲν ἡγεμονία. Καὶ ἐναυλιζόμενοι τῶν χωρίων ἢ καιρὸς εἶη] στρατοπεδεύοντες εἰς τὸ ἐπιχειροτάτον τῶν χωρίων. Ἀποβάσεις τοιαύτας ποιήσεσθαι] ἦγεν πολεμικῆς. Διέπεμψαν] διαμερισσάντες ἐπέμψαν. Ὡς ἐκαταχόσε εἶδει] εἰς τὰ ἐν ἐμάσσι τόποις φέρεια. Τῶν περὶ τὴν κατάστασιν] οἶον, τῶν περὶ τὴν πολιτείαν αὐτῶν καὶ τὴν χώραν. Περιεσῶτος πολέμου] προστιπτόντων ἀληθῶς ἀντο- ζεν τῶν πολεμίων, καὶ ἂν οὐ τῆ δυνάσθαι προσφύλαξασθαι. Οἷς τὸ μὴ ἐπιχειροῦμενον] οἷς τισιν Ἀθηναίοις τὸ μὴ ἐπιχειρεῖν καὶ τι πράττειν κινδύν, ἢ τέρσις εἶδοι τῶν προσδοκίμενων. Καὶ ἅμα τὰ τῆς τύχης πολλὰ] διὰ τὸ μὴ πιστεύειν αὐτοὺς μηκέτι μηδενί. κακοπραγύσαντες γὰρ παρ' ἐπιπέδα, καὶ εὐχόμενοι ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ ἀποχεῖν, ἔδειξαν περὶ τῶν μελλόντων ἐπιπέδα βεβαίαν εἶχον. Ἀτολμότεροι δὲ] ὀκνηρότεροι. Καὶ πᾶν ὃ, τι κινήσειαν] ὑπὲρ ἑαυτῶν διλογότι. Τὸν μὲν ἔχλον] τὸ πλῆθος. Ἐφύργασεν] εἰς

μῆνον] περὶ τὴν κατάστ. ne inde grauius aliquid moueretur. Si tamen κατάστασις sit πολιτεία, quod non putem; tunc τῶν intell. ἐν τοῖς] sed illud melius. Nam et verbum κατίστασθαι saepius Nostro est pro ἰδρυθῆναι, sedem capere. - BAVER. Ταχέως] Reisk. malit ταχέως, vt sit rude bellum. GOTTL. Οἷς τὸ μὴ] i. e. qui omnia, quae non tentarent, defectum rei, quam, vt opinabantur, efficere se potuisse credebant, nraebantur, welche alles, was sic nicht versuchten, als einen Abgang an dem, was sic ihrer Meynung nach aussichten zu können glaubten, ansahen. - GOTTL.

οἷα καὶ] Neutrum hic non est ferendum, etiam sine codd. auctoritate. Sed Reg. habet οἷα, quod verius: confunduntur haec bina. v. Abr. 427. - GOTTL. Γνώμην ἀνεχέγγυσον] i. e. μὴ γεγενῆσθαι ἐχέγγυσον. Heilm. ἐχέγγ. int. sponsorem, Gewährsmann, qui fidem praestit, hanc fidei praestationem abiudicare Thucydidem rationi, quam sub persona Thuc. repraesentet. Sed nimis acute. GOTTL. Τὰ μὲν πολλὰ] i. e. maximam partem. Non cum Fr. Porto int. χωρία, s. φέρεια, propter duplicem Synesin, alteram gen. Masc. alteram Neutrius, et quia praeterea subiici-

δὲ Φεργά, ἤπερ καὶ ἡμίναλο περὶ ῥ Κορτύταν καὶ ῥ Αφροδισίαν, τὸν μὲν ὄχλον τῶν ῥ ψιλῶν ἐσπεδασμένον ἐφόβησεν ἐπιδρομῇ, τῶν δὲ ὀπλιτῶν δεξαμένων ὑπεχώρησε πάλιν· καὶ ἄνδρες ῥ τέτινες ἀπέθανον αὐτῶν ὀλίγοι, καὶ ὄπλα ἐλήφθη. ῥ τροπαῖόν τε σήσαντες οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέπλευσαν εἰς Κύθηρα. ἐκ δὲ αὐτῶν περιέπλευσαν εἰς Ἐπίδαυρον ῥ τὴν Λιμηράν. καὶ δρώσαντες μέρος τὴν γῆς, ἀφικνύνται ἐπὶ ῥ Θυρέαν, ἣ ἐστὶ μὲν τῆς ῥ Κυνηρίας γῆς καλυμένης, μεθορία δὲ τῆς Λαργείας καὶ Λακωνικῆς. νεμόμενοι δὲ αὐτὴν ἔδωσαν Λακεδαιμόνιοι Λιγυήταις ἐκπεσῶσιν ἐνοικεῖν, διὰ τε τὰς ὑπὸ ῥ τὸν σεισμόν σφίσι γενομένας καὶ τῶν ῥ Εἰλάτων τὴν ἐπανάτασιν εὐεργεσίας, καὶ ὅτι, Ἀθηναίων ὑπακούοντες, ὅμως πρὸς τὴν ἐκείνων γνώμην ῥ αἰεὶ ἔσασαν.

νζ'. Προσπλέοντων ἔν ἔτι τῶν Ἀθηναίων, οἱ Λιγυήται τὸ μὲν ἐπὶ τῇ θαλάσῃ, ὃ ἔτυχον οἰκοδομῶντες, τεῖχος ἐκλείψωσι, εἰς δὲ τὴν ἄνω πόλιν, ἐν ἣ ὤκων, ἀπεχώρησαν, ἀπέχουσαν σαδίας μάλιστα δέκα τῆς θαλάσσης. καὶ ῥ αὐτοῖς τῶν Λακεδαιμονίων Φεργά μία τῶν περὶ τὴν χώραν, ἤπερ καὶ ῥ ξυνετείχιζε, ῥ ξυνεσελθεῖν μὲν εἰς τὸ τεῖχος ἐν ῥ ἠθέλησεν, δεομένων τῶν Λιγυητῶν, ἀλλ' ῥ αὐτὸς κίνδυνος ἐφαίνετο εἰς τὸ τεῖχος κηλακείεσθαι. ἀναχωρήσαντες δὲ ἐπὶ τὰ μετέωρα, ὡς ἐκ ἐνόμιζον ῥ ἀξίωμαχοι εἶναι, ἠσύχαζον. ἐν τῷ δὲ οἱ Ἀθηναῖοι κηλισχόντες, καὶ χαρήσαντες εὐθύς πάσῃ τῇ στρατιᾷ, αἰεῶσι τὴν Θυρέαν. καὶ τὴν ῥ τε πόλιν κατέκαυσαν, καὶ τὰ ἐνότια ῥξεπέσθησαν. τὰς τε Λιγυήτας, ὅσοι μὴ ἐν χερσὶ διεφθάρησαν, ἀγοντας, ἀφικνύοντες εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ τὸν ἀρχοντα ὃς παρ' αὐτοῖς ἦν τῶν Λακεδαιμονίων, Τάνταλον τὸν ῥ Παιτροκλῆος. ἐξωγήθη γὰρ τετραμύεις. ἦγον δὲ τινὰς καὶ ἐκ τῶν Κυθήρων ἄνδρας ὀλίγους, ὡς ἐδόκει ἀσφαλείας ἕνεκα μεταπέτηται. ῥ καὶ τέτρες μὲν οἱ Ἀθηναῖοι ἐβλαψύσαντο καλαθέσθαι εἰς τὰς νήσους, καὶ τὰς ἄλλας Κυθήρας, οἰκνύντας τὴν ἐσωτῶν, Φέρον τεσσαρατάλαντα Φέρον ῥ Λιγυήτας δὲ ἀποπέττειν πάντας, ὅσοι ἐλάσαν, διὰ τὴν προτέραν αἰεὶ ποτὶ ἔχθησαν Τάνταλον δὲ παρὰ τὰς ἄλλας τὰς ἐν τῇ νήσῳ Λακεδαιμονίας καταθήσασιν.

νη'. Τὸ δ' αὐτῆς Φέρος, ἐν Σικελίᾳ ῥ Καμαριναῖος καὶ Γελῶσις ἐνεχειρία ῥ γίνεταί πρῶτον πρὸς

ῥ Κορτύταν Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. Mosqu. et hic ἡμισία. ῥ Αφροδίτις apud Steph. περὶ πόλεων Thucydidem citantem. Vide Berkellii notas. Huds. ῥ Δαφιλῶν Dan. ῥ Τρομιττ. Cl. Gr. Hulsf. Non omittit Gr. ῥ Τροπαῖόν τε Gr. Τροπαῖον τε Mosqu. et an in περιέλα. supra. ῥ Videlicet Stephanum in voce Ἐπίδαυρος. Hulsf. ῥ σαρῶν Cl. vt et alibi. Hulsf. Reg. Cass. Aug. Mosqu. et hic antea, διάσταντες. ῥ εἰς Θυρέαν Dan. sed alibi Θυρέαν. Cap. seq. Θύρειαν Cass. ῥ Κυνηρίας Ar. C. Flor. In Aldina Stephani editione Κυνηρίας. Vide Berkellii notas ad vocem Θυρέα. Κυνουρίας in marg. Cl. Κυνουρίας Dan. ῥ τῶν οὐραίων Reg. ῥ Εἰλάτων Cass. Aug. et in marg. ῥ ἰσῶν aliā Marg. ῥ ἰσῶν Ar. C. ἰσῶν Cl. et Gr. in marg. Hulsf. Mosqu. et antea, ὀπλιτῶν. ῥ ἰσῶν Aug. et in marg. ῥ ἰσῶν, a m. ant. ῥ ἰσῶν in textu Gr. ῥ ἰσῶν et in marg. manu vet. ῥ ἰσῶν Cass. ῥ ἰσῶν aliā Reg. ῥ τῆς Dan. ῥ ξυνετείχιζεν Gr. ῥ ξυνελάσαν Ar. C. Flor. Dan. et eis ῥ. ῥ ἠθίλων Ar. C. Alii. Flor. Bas. Reg. Cass. Dan. Gr. Aug. ῥ αὐτῶν Marg. αὐτῶν Ar. C. atque ita scribendum esse coniciebat Ar. Porr. αὐτῶν Reg. Cass. Gr. Aug. Poullo ante δεομένων δὲ τῶν Gr. ῥ Ita recens emendatum in Reg. pro ἀξίωμαχον. ῥ τε ἀβεί Dan. Antea Θυρέαν Aug. ῥ Παιτροκλῆος Ar. C. Cl. Dan. Παιτροκλῆος Reg. Gr. ῥ καὶ τότες. Καὶ τότες μὲν οἱ Dan. ῥ Λιγυήτας τε ἀποκτείναι C. ῥ Καὶ Καμαριναῖος Ar. C. Dan. ῥ γίνεταί Ar. C. Dan.

tur, μία φεργά, quod φεργά desinit. Ita Abr. p. 428. Ordo est: ὡς δὲ κ. ἐκ. φε. ἀπ. γίνονται τοῖς ῥ Αθ. δρῶσ. τ. τ. παρ. [κτῆ] μὲν τ. π. ἴσ. ἴα. αἰ φεργά. GOTTL.

ῥ Αφροδισίαν] Est alia Aphrodisias, sita supra Cardiam, non longe a Rhaedesto. Cum Siberi coniungit Procopius de Aedif. IV, 10. qui muro cinxisse Iustinianum etiam tradit. vid. Prolem. III, 2. Notis. Episc. et Antonini Itin. τὸ ἔθνικόν ἐν ἡμίνο ῥ βελέρῳ ῥ Αφροδισιάς. Κορτύταν agnoscunt vitiola Stephani exemplaria, vt ex literarum serie patet. Lege ergo Κορτύταν cum Cl. Gr. Atque ita etiam Stephani Codex Perusinus. huius Gentile Κορυθαῖος. De hoc oppido nihil omnino Veteres. wass. Etiam Berkellius ex ordine literarum vidit, in Stephano perperam legi Κορτυρα, et pro eo legebat Κοτυρα. Fecit quod potuit, delictus auxilio Manu- scriptorum Thucydidis et Stephani. DVCK.

Περίπλευσαν] h. v. vitur respectu Maleae promontorii. v. Paus. Lac. p. 269. itaque non poterat περίπλευσαν. Abr. 428. GOTTL.

Θυρέα] Cl. hic et alibi Θυρέαν. At Steph. et Mf. Venet. cum vulgatis. Diodor. Θυρέαν. Auflor. Anthol. III. Θυρέα ἦσαν ἄεθλα δροσός. Herodot. I, 82. περὶ χώραν καλομένην Θυρέαν. Ispatens Archid. 199. ἐν Θυρέαις. Plutarchi codices variant. vid. Suidam in Ὀδρωάδης. wass. In Codd. Thucyd. plerisque locis varia est scriptura huius nominis. vid. II, 27. et V, 41. Strabo VIII, p. 376. Θυρέας num. plurali vocat; Stephanus, et alii Θυρέαν. Κυνουρίας, quod hic est in marg. Cl. etiam olim legebatur in Strabone l. d. vbi id emendarent Xylander, et Hartungus Tom. II. Facis Gruteri pag. 666. Idem vitium c Luciani Icaromenippo pag. 200. iustulit Palmerius in Exercitationib. p. 549. Et sic quoque ibi emendandus est Scholiastes. De Thyrea Aeginetis a Laecdaemoniis concessa idem, quod hic, etiam II, 27. scripserat Thucydidis. DVCK.

ῥ ἰσῶν] Abr. interpr. aduersati essent iis, oppouissent se. et reicit Int. vulgarem, quod alioquin dicendum fuisset ἐσωτῶν. p. 428. GOTTL.

Bell.
Pelop.
an. 8.
Olymp.
88. 4.
V. C.
Varr.
330.

tum etiam quod in eo rerum statu constituti essent. Vna vero praefidiaria cohors, quae etiam ad Cor-
tytam et Aphrodisiam hostes propulsauit, ipsam quidem leuis armaturae turbam palatam impetu in eam
facto terruit: sed cum grauis armaturae milites ipsam excepissent, rursus se recepit, et aliquot ex ipsius
numero ceciderunt, armaque capta fuerunt. Athenienses autem, erecto tropaeo, in Cythera abierunt.
Hinc vero ad Epidaurum Limeram, classe circumuecti profecti sunt. agrique parte vastata, peruenerunt
ad Thyream, quae est illa quidem agri, qui Cynurius appellatur, sed Argium et Laconicum agrum
suo interiectu disternit. Lacedaemonii autem, quod eam possiderent, Aeginetis patria pulsus inco-
lendam dederunt: tum ob beneficia, quae et terrae-motus tempore, et quum Helotes in dominos in-
surrexerant, in se contulerant; tum etiam quod, licet Atheniensium imperio subiecti, tamen secum
perpetuo sensissent.

57. Atheniensibus igitur cum classe aduentantibus, Aeginetae murum, quem ad mare aedificabant,
reliquerunt; et in superiorem urbem, stadiis circiter decem a mari distantem, quam incolebant, se re-
ceperunt. Et vna Lacedaemoniorum praefidiaria cohors, quae agri tutandi causa illic erat, quae etiam
Aeginetas in illo muro aedificando adiuuabat, cum ipsis in urbem ingredi noluit, licet Aeginetae eam
rogarent, quod ipsis praefidiariis Lacedaemoniorum militibus periculosum esse videretur intra muros con-
cludi. Quare cum in editiora loca se recepissent, quod se ad hosti pugna resistendum impares esse iudi-
carent, quiescebant. Interea vero Athenienses, cum ad littus appulissent, et cum omnibus copiis ad
Thyream confestim iuissent, eam ceperunt; et urbem incenderunt, et res, quae in ea erant, diripue-
runt: et Aeginetas, quotquot in ipso congressu non occubuerant, et Tantalum Patroclis filium, qui
apud illos pro Lacedaemoniis dux fuerat, (cum enim vulneratus fuisset, viuus captus est) abduxerunt,
et cum his Athenas peruenerunt. nonnullos etiam ex Cytheris abduxerunt, quos periculi vitandi causa,
suis sedibus motos, alio transferendos censuerunt. Athenienses autem hos quidem in insulis collocare
decreuerunt, et caeteris Cytheriis *permittere, ut suum agrum colentes, tributum, quaterna talenta pen-
derent*: Aeginetas vero omnes, quotquot capti fuerant, interficere *stauerunt*, propter priorem per-
petuamque simultatem: Tantalum vero praeter caeteros Lacedaemonios in insula *Sphaeria captos* in
vincula coniiciendum censuerunt.

58. Eadem aestate in Sicilia induciae inter Camarinaeos et Geloos primum initae sunt. Mox etiam Iul. 16.

φυγῆν ἔβλεν. Ἐπιδρομῆ] ἔξ ἐπιδρομῆς. δι' αἰφιδίας ἐφόδου. Ἐξ Ἐπιδουρον] ἄλλη δὲν Ἐπιδουρος ἐν τῷ ἱσθμῷ. Τῆν
Διμηρῶν] ἔκ ἐκ λιμῆ αὐτῶν ἀναστάσει, ἀλλὰ διὰ τὸ πολλοὺς ἔχειν λιμένας. ἀντὶ τῶ λιμενηρῶν. Τὰς ὑπὸ τὸν σεισμὸν σφίσι] τοῖς
Λακεδαιμονίοις ὑπὸ τῶν Αἰθνησίων. Πρὸς τὴν ἐκείνων γυνῆν καὶ ἔτρασαν] ἐμῶφρονες καὶ φίλοι τοῖς Λακεδαιμονίοις οὗτοι. Τὸ μὲν
ἐπὶ τῇ θαλάσσει] ἦσαν τὸ παραθαλάσσιον. Καὶ ξυνοτείχιζε] συνεπελαμῖνέτο τὰ τευχίσματα. Κατασχόντες] ἀντὶ τῶ προσορ-
μίσαντες τῇ Θυρέῃ. οὐ γὰρ λέγει κατασχόντες ἀντὶ τῶ κρατήσαντες. Μετασχῶν] μετανάτας ποιῶσιν. Τὸς ἐν τῇ νήσῳ] τῇ
Σφακτηρίῃ. Ἐκεχειρία γίνεται] διάλειψις τῶ πολέμου. Καὶ ἐξίσταν] ἀντὶ τῶ, θηλυτῶν καὶ προσοργελλόντων, οἷα ἕκαστος περὶ

Πρὸς τ. ἐκ. γν. ἔς.] Ex Abreschii ratione πρὸς interpretanti,
coniuncta, succurrat 3, II. πρὸς ὃ τι χρῆσ γῆνικ, aduersus quoscun-
que pugnandum esset. B A V E R.

ἠθέλησαν] Non deterius est ἠθέλησαν. Et sic mox ἀνεχώ-
ρησαν, et alia numero plurali, nota in talibus figura. Paulo
post αὐτῶς κίνδυνος ἐφαίνετο κατακλείεσθαι defendi quidem
potest. Sed praetero coniecturam Porti ab omnibus fere
Miss. confirmatam. D V C K.

αὐτῶς κίνδυνος ἐφαίνετο. — κατακλ.] Ordo est: ἐφαίνετο κίνδυνος,
i. e. ἐπικίνδυνον, (τὸ) αὐτῶς κατακλείεσθαι, ut (vel si) ipsi in-
cluderentur. B A V E R.

Ἐν τέτρω — Ἀθήνας] Dionys. Halicarn. Tom. II. pag. 142.
ubi est δ' οἱ Ἀθηναῖοι, et eis τὰς Ἀθήνας. D V C K.

Τάνταλον] Hunc φερόμενον vocat Diodorus pag. 320. a.
W A S S.

Ἐκεχειρία γίνεται] Vox ἐκεχειρία proprie significat *cessationem
ab opere*, atque etiam *festum ieiunium*; hinc *inactio*, *quasi sistant
ob celebrationem festi*. Sic Polybius ἐκεχειρίαν τῶν Ὀλυμπίων
dicit. Vide *Cassiodori* notas ad *Strabonem*. p. 343. H V D S.
Add. *Gell. I. Noct. Attic. 25.* D V C K.

ἀλλήλους. εἴτα καὶ οἱ ἄλλοι ὁ Σικελιώται ξυνελθόντες ἐς Γέλαν, ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων πρέσβεις ἐς λόγους κατέστησαν ἀλλήλοις, εἴπως ξυναλλαγήειν καὶ ἄλλω τε πολλὰ γινῶμαι ἐλέγοντο ὅτι ἐπ' ἀμφοτέρας, διαφερομένων, καὶ ἀξύντων, ὡς ἐκάστοι τι ἐλασσοῦσθαι ἐνόμιζον καὶ Ἡερμοκράτης ὁ Ἡερμῶνας ὁ Συρακοῦσιος, ὡς περὶ καὶ ἐπίεισε μάλιστα ὅτι αὐτὸς, ἐς τὸ κοινὸν τοιαύτως ὅτι δὴ λόγους εἶπεν.

νθ'. «ΟΥΤΕ πόλεως ἂν ἐλαχίστης, ὃ Σικελιώται, τὴν λόγους ποιήσομαι, ἕτερον πονεμένης μάλιστα τῷ πολέμῳ, ἐς κοινὸν δὲ τὴν δουλοσύνην μὲν βελτίστην γινῶμαι εἶναι ἀποφανόμενος τῇ Σικελίᾳ πάσῃ. ὅτι καὶ περὶ μὲν τῶν πολεμῶν, ὡς χαλεπὸν, τί ἂν τις πᾶν τὸ ἐνὸς ἐκλέγων ἐν εἰδόσι μακρομεροῦσι; ἔδειξεν γὰρ ἕτερον ἀμαθία ἀναγκάζεται αὐτὸ δεῖν, ἕτερον φόβῳ, ἢν εἴηται τι πλεονεχίῃ, ἀποστρέφεται. ξυμβαίνει δὲ τοῖς μὲν, τὰ κέρδη μείζω φαίνεσθαι τῶν δεινῶν. οἱ δὲ τὰς κινδύνους ἐθέλουσιν ὑφίστασθαι πρὸ τῶν αὐτῶν τι ἐλασσοῦσθαι αὐτὰ δὲ ταῦτα εἰ μὴ ὅτι ἐν καιρῷ τόχοιεν ἐκάτεροι πρόσσοντες, αἱ παραινέσεις τῶν ξυναλλαγῶν ἀφέλιμοι. ὃ καὶ ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι πειθομένους πλείους ἂν ἄξιον γένοιτο. τὰ γὰρ ἴδια ἐκάστοι εὐβελτούμενοι δὴ θεοῦ, τότε ἂν πρῶτον ἐπολεμήσαμεν, καὶ νῦν πρὸς ἀλλήλους ὅτι ἀντιλογίῶν πειραόμεθα καταλλαγῆναι καὶ ἢν ἄρα μὴ προχωρήσῃ ἴσον ἐκάστῳ ἔχοντι ἀπελθεῖν, πάλιν πολεμήσομεν.

ζ'. «Καίτοι γινῶμαι χεῖρ, ὅτι ὅτι περὶ τῶν ἰδίων μόνον, εἰ σωφρονῶμεν, ἢ ξύνοδος ἔσται, ἀλλ' εἰ ἐπιβλεπομένην τὴν πᾶσαν Σικελίαν, ὡς ἐγὼ κρίνω, ὑπὸ Ἀθηναίων, δουλοσύμεθα ἔτι διασῶσαι καὶ διαλλακτῶς πολὺ τῶν ἑμῶν λόγων ἀναγκαιότερες περὶ τῶνδε Ἀθηναίους νομίσαι, οἱ, δύναμιν ἔχοντες μεγίστην τῶν Ἑλλήνων, τὰς τε ἀμαρτίας ἡμῶν τηροῦσιν, ὀλίγαις ναυσὶ παρόντες, καὶ ὀνόματι ἐνόμῳ ξυμ-

ἢ Hoc discretim fecere Graeci inter se et indigenas genteis Siculos Sicanosque et reliquos: hos ΣΙΚΕΛΟΥΣ, id est, ut Romani formarunt, SICULOS; se vero ipsos ΣΙΚΕΛΙΩΤΑΣ, id est, Romano ore, SICILIENSES vocantes. Hic vero Σικελιώται promiscue appellantur tam indigenae, quam advenae. Vide Cluverii Sicil. Ant. p. 39. *Handf.* Ἐξελθόντες Mosqu. ὅτι ἂμφ. et mox ἕκατοι διακοῦσαι Reg. ἢ Συρακοῦσιος Cass. et sic fere ubique. ὅτι αὐτῶν, ἐς τὸ κοινὸν τοιαύτως etc. *Fr. Port.* Nam, ἐς τὸ κοινὸν vel ad sequentia potest referri, ita ut sentus sit, πρὸς ἅπαντας τὸς πρέσβεις ἀπὸ πασῶν τῶν τῆς Σικελίας πόλεων κοινῶς ἐκείτω κινδύνους etc. vel ad praecedentia, quasi didum esset, ἐς τὸ κοινὸν ἐπάντων τῶν Σικελῶν καὶ Σικελιωτῶν ἀγαθῶν. *Handf.* ὅτι δὲ Gr. ὅτι καὶ περὶ τὸ μὲν πολεμῶν Ar. z Praepositionem omittunt Ar. C. Reg. Cass. Dan. Gr. Aug. a πρῶτον Ar. C. In margine πρῶτον habet C. πρῶτον Dan. b δι' ἀντιλογίαν Gr. Mox Idem διαλλαγῆναι, et in marg. καταλλαγῆναι. c περὶ τῶν τῶν Βίων Gr.

Σικελιώται] Infra Cap. 64. καὶ ὄνομα ἐν κεκλημένους Σικελιωτῶν. *Wass.* Idem, quod inter Σικελῶν et Σικελιωτῶν discrimen statuit Stephanus Byzant. apud Cluverium, etiam faciunt Scholiastes Thucydidis V, 5. *Enstatius* in Homer. Odyss. ὅτι. in fin. ex *Aelio Dionysio*, et *Ammonius* in Ἱταλῶν. DVCK.

Οἱ — Σικελ. πρέσβεις ἐς λόγους κατέστησαν.] Aut Nominatiui duo sunt, per appositionem, quam vocant: Siculi (Siculorum) legati, Siculi per legatos: Aut, quia κατέστησαν et actiue ceperis aor. i. verteris: Siculi legatos disceptare iusserunt, in disceptationem introduxerunt. BAYER.

Ἐς τὸ κοινόν] Ad verbum, in commune. Videtur posse et ad sequentia referri. STERN. Distinctionem *Porti* confirmat *Cass.* Thucyd. III, 37. τῶν ἐπὶ λεγομένων ἐς τὸ κοινόν. et mox in principio Capitis sequentis. DVCK.

Ὅσοι ἔπ. αὐτ. ἐς τὸ κοινόν] Scil. συνελθόντας βουλευσόμενοι. Aut ἐς τὸ κοινόν refer ad, λόγους εἶπ. Illud praecipue, cum ob brevitatem Nostram dignam, tum, quod redundat et paene friget ἐς τὸ κοινόν ad verba, λόγους εἶπεν. BAYER.

Τὸ ἐνόν] Potest esse, quod insit bello; sed et, quod possit asserri. Notum enim, ἐνεσι, vel ὄν, idem esse, quod ἔνεσι, δυνατὸν ἐστι. BAYER.

Ἐὐ βελ. δὴ] Τὸ δὴ Ironiae inseruit. v. Abr. 429. negat Bayer. sed rationibus minime idoneis. Qui serio disputant, et hac ratione utuntur. GOTTL.

Ἐὐ βελ. δὴ 9.] Manifesto vero repugnat Ironia hic intrusa et mori Thucydidis omni, et vero disputationi Hermocratis, ante, quae hic, serio distinguendis, et sine Ironia, paullo ante; commodorum spe, inquit, induiti, vel incommodorum metu visci, ad bellandum descendant; quod ubi opportunum non sit: tum vero utiliter ad pacificendum vertantur. Hoc ergo, pergit, et nos fecimus, faciemus: utile ubi videbatur, bellavimus: nunc pacem facere cogitamus; rursus bellaturi, ubi iure et commodis fraudemur. Vult enim medium se gerere, non a bello utique alienum, ubi sit opus, sed ab inutili reuocantem; alia bellandi sunt tempora, inquit, alia pacis. Quaecumque hic Ironiae conditio? Aut ubi vitur ea Noster? Mihi quidem hic friget, necessaria certe haud videtur. BAYER.

Ἀντιλογίαν] Graec. corrupte ἀντιλογίαν. WASS. Ἀντιλ.] Non per Coni. sed Indic. vertendum; sunt enim verba obiurgantis, vt Abr. not. p. 429. Suid. in ἀντιλ. ad h. l. respexit. GOTTL.

Δι' ἀντιλογίαν] Si verteris, disceptando, vt I, 31. extr. ἐς ἀντιλογίαν ἐλθεῖν, nil reprehensionis appareat. Omnino enim exponit, quid solcant facere homines, ac plane debeant. BAYER.

Ὅλιγαις ναυσὶ] Non agnoscunt quidam, inquit *Scholiasia*. at nostri seruant, idque opinor recte; nam paulo infra: πλείονι ποτε γόμφῳ ἐλθόντας αὐτοῦς huc spectant. WASS.

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 330.

caeteri Siculi et Sicilienses Gelam conuenerunt, et legis ex omnibus Siciliae ciuitatibus eo missis, in colloquium uenerunt, et inter se agere coeperunt, si quo modo in pristinam gratiam redire possent. Et cum multae aliae sententiae in utramque partem dictae sunt ab illis, qui dissentiebant, et petebant ea, quibus se quisque ab altero fraudatum existimabat: tum etiam Hermocrates Hermonis filius Syracusanus, * qui etiam praecipue ipsos mouit, ad legatos a Siciliae communi missos, huiusmodi uerba tunc fecit.

59. „NON ex ea ciuitate, uiri Sicilienses, quae aut minima sit, aut bello maxime labore, ego ortus, uerba faciam: sed sententiam dicam, quae in totius Siciliae commune bonum optima esse mihi uidetur. Ac bellum quidem gerere, quam tristis sit res, cur nam quis omnia mala, quae in eo contingere solent, apud homines rerum gnaros colligens, oratione proluxa utatur? Nemo enim aut propter bellicorum incommodorum imperitiam hoc agere cogitur, aut metu deterretur, si quid amplius se adepturum speret. sed usum uenit, ut his quidem lucra maiora, quam pericula esse uideantur: illi uero quoduis discrimen adire, quam uillam iacturam in praesentia facere malint. Sed quum haec ipsa neutri opportune faciunt, tunc admonitiones de facienda gratiae reconciliatione sunt utiles. Id, quod nobis etiam in praesentia plurimum faciendum erit, si monentibus pareamus. Quod enim unusquisque nostrum suis rebus priuatim bene consulere uellet, bellum tunc primum suscepimus: nunc uero inter nos disceptando operam demus, ut in pristinam gratiam redeamus. Et nisi successerit, ut unusquisque nostrum suum ius obtineat, atque ita hinc discedat, iterum ad arma redibimus.

60. „Quaquam hoc nobis est sciendum, non solum de priuatis rebus (si sapimus) coactum esse concilium: sed etiam ut consultemus, an uniuersam Siciliam, quae (ut ego iudico) Atheniensium insidii appetitur, adhuc conseruare possimus. Et oportet existimare Athenienses (qui, cum maximam omnium Graecorum potentiam obtineant, cum paucis nauibus hic praesto sunt ad obseruanda nostra peccata, et legitimo societatis nomine, innatum sibi odium, speciosa rerum appellatione suum consilium uelantes,

* Qui praecipue eos ad commune bonum hortabatur, huiusmodi etc. Valla. HVDS.

τῆ ἑτέρας ἐπιπρονοηθῆναι. Οὐτε πόλεως ἀν ἐλαχίστης] δημογραφίᾳ Ἐρμοκράτης Συρακυσίης. τὸ προσήμιον ἐκ συστάσεως τῶ ἰδίου προσώπου. πέμπεται ἢ δημογραφία αὐτῆ τῆ δικαίᾳ, καὶ τῆ συμφέροντι, καὶ τῆ δυνατῇ, αὐτῶν. δίκαιον μὲν γὰρ (φησί) πρὸς τοὺς ὁμοφύλους συμβῆναι, καὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους αἰρεῖσθαι πόλεμον, εἴτε δὲ καὶ συμφέρον μὴ εἴη καταδολογήσασθαι Σικελίαν. τὸ δὲ δυνατὸν, ὅτι, ἐὰν ὁμονοήσωμεν, ῥηδίως τῶν ἐναντίων περιεσόμεθα. Οὐτε πόλεως ἀν ἐλαχίστης, ἢ Σικελίᾳ] οἱ περὶ καταλύσεως πολέμου παραινῶντες, καὶ ὑποπτεύονται, διὰ φόβον καὶ μαλακίαν τὸν πόλεμον ἐκφεύγουσιν, ταῦτα παραινέειν. διὸ καὶ ὁ Ἐρμοκράτης τὸτο ποιεῖ. ἄλλα δὲ καὶ αὐξῆσι τὸ ὄνομα τῆς ἐκυτῆ πατρίδος, ἢ καὶ συγγνώμην ἔχουσιν αὐτῶ οἱ λόγοι, μετὰ κατῆρησιν φρονήματος περιερχόμενοι. τὸ δὲ ἔπειθαι πειθῆσαι, ἢ καὶ μὴ τις εἴπη, ὡς ὅτι διὰ τῆτο εἴρη τῆς εἰρήνης, ὅτι ἡ πόλις αὐτῶν καταπονείται. Οὐτε πειθῆσαι] κατ' ἀμφοτέρω συνίτῃ ἐαυτῶν ὁ Ἐρμοκράτης, καὶ κατὰ τὸ εἶναι ἐνδόξον πόλεως, καὶ κατὰ τὸ μὴ ποιεῖν τῆ πολέμου τὴν πόλιν αὐτῆ. δι' ἃ μάλιστα εἰώχασιν ἀπιεῖν πρὸς τοὺς λέγοντας. Τὴν δοκῶσάν μοι βελτίστην] διὰ δύο αἰτίας εἰώχασιν ἀπιεῖν τοῖς συμβουλευσίν. ἡ δὲ τὸ εἶναι ἀδύνατον τὸ πρῶτον, ἢ διὰ τὸ οἰκίᾳ ἐνεκα χρεῶν λέγειν. τῆ πρώτης παράδειγμα, Ὀμηρος, Διμόνι ἀπείρας ἦστο, καὶ ἄλλων μῦθον ἔειπε, Οἱ σέο φέρτεροί εἰσι. τῆ δευτέρας] Σὺ οἴκῃ δῶρον ποτιδόμενος αἰεὶ πόρρον. καὶ τὰ ἑξῆς. ἄπερ ἀμφοτέρω μισθουεῖ ἐαυτῶ ὁ Ἐρμοκράτης μὴ ὑπάρχειν. Καὶ τερτῆ μὲν τῆ πολεμῶν] συμπέρασμα. τὸ γὰρ προσήμιον, ὁμολογούμενον. Τί ἂν τις πᾶν τὸ εἶδον] τὸ μὲν, πᾶν τὸ ἐνὸν ἐκλέγων, πάντα ὅσα ἐνεσι πολέμῳ κακῆ, φησὶν, ἐπιλεγόμενος. ἢ δὲ διάνοια, περὶ τὸν ἐν εἰδόσι δημοσίᾳ, ὡς χαλεπὸν εἶσι πόλεμος οὐτε γὰρ ἐξίεται τις αὐτῆ οἱ ἄγνωστον ἐν ἡμῖν, οὐτε ἀποτρέπεται διὰ φόβον, ἢ γὰρ δὴ στήσῃ πλεον ἐπίτηθ. Συμβάλλει δὲ τοῖς μὲν] συμβάλλει δὲ τοῖς μὲν ἐρῶσι τῶν χρημάτων, τὰ κέρδη ποιεῖν αὐτοὺς καταφρονεῖν τῶν δεινῶν τῶν ἐν τῆ πολέμῳ. τοῖς δὲ ὑπὲρ τῆ μὴ πλεονεκτιθῆσθαι πᾶσιν ἄλλων, καὶ θναυεῖσθαι τισιν. Οἱ δὲ τῶν κινδύνων] οἱ πολεμῶντες. Αὐτὰ δὲ ταῦτα εἰ μὴ ἐν καιρῷ] εἰ δὲ μὴ ἐν καιρῷ ἐκείνῳ ἐκείνῳ ἐθέλειν οἱ τε τῶν κερδῶν δηλονότι ἐπιμένοντες, καὶ οἱ ἀγωνιζόμενοι μὴ ἐκαστῶσθαι, ἀφελιμῶσθαι ἢ διαλλαγήσθαι. συνίτησι δὲ διὰ τῶντων, ὅτι οὐ δεῖ τὸν περὶ εἰρήνης συμβουλευσίν, πόλεμον καταφρονεῖν ἕσται γὰρ] ἀλλὰ μᾶλλον τῆς κατ' αὐτὸν ἀκακίᾳς. Ἐκείτεροι πρῶσσαντες] οἱ τε διὰ κέρδος ἴδιον πολεμῶντες δηλονότι, καὶ οἱ δὲ τὸ μὴ ἀφελιμῶσθαι τῆ μὴ ὑπαρχόντων αὐτοῖς. Αἱ παραινέσεις] γλυκὴς ἀπειρῶ πόλεμος. Τὰ γὰρ ἴδια] τὸ ἑξῆς, πᾶ ἴδια εὐ θέσθαι Ἐκαστοῖ] τῶν Σικελιωτῶν. θέσθαι] οικονομῆσαι. Καὶ ὡς πρὸς ἀλλήλους] τὸ μὲν δὲ ἀντιλογίᾳ, τὸ δὲ ἀντιφθέσθαι καὶ λόγων, ὅσα ἴ] τὸ δὲ καταλύσθαι, τὸ διαλλάγησθαι, ὅταν δὲ φησὶ τὸ προσήμιον ἐκείνῳ, καὶ δίκαιον. τὸ δ' ὡς ἐγὼ κρινῶ, ὡς ἐγὼ κρινῶ. ἢ δὲ δίκαιον, ἢ φησὶν] ἐὰν μὴ προχωρήσῃ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ταύτης, τὸ νομίζω ἕκαστος ἔχοντα τὸ ἴδιον ἀπελθεῖν, ἀλλὰ τῶν αὐτῶν ἀποκρίσθαι, ὕστερον πάλιν πολεμήσωμεν. ἢ δὲ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν τοὺς Ἀθηναίους] πῶς δὲ νῦν βέλτιον, εἶσι τὸ διαλλάγησθαι, ἐν ὅσῳ ἐπιεικτεῖται ἡμῖν οἱ Ἀθηναῖοι. Ἴσον ἐκάσῳ ἔχοντι] Ὀμηρος, Μὴ τίς μοι ἀπεμβόμενος κίον ἴσῳ. Ἡ ξύνοδος ἔστι] ἢ συναγωγὴ ἢ ἐνθάδε. Καὶ

μαχίας, τὸ φύσει πολέμιον εὐπρεπῶς ἐς τὸ ξυμφέρον καθίσταται. πόλεμον γὰρ ἠ αἰρημένων ἡμῶν, καὶ ἐπαγομένω αὐτὰς ἀνδρας, οἱ καὶ τοῖς μὴ ἐπικαλυμένοις αὐτοῖς ἐπιτρατεύσει, κακῶς τε ἡμῶς αὐτὰς ποίοντων τέλεσι τοῖς οἰκίαις, καὶ τῆς ἀρχῆς ἅμα ἢ προκοπτόντων ἐκείνοις, εἰκός, ὅταν γὰρ ἡμῶς τετραχαμένως, καὶ πλέονι ποτε φόβῳ ἐλθόντας αὐτὰς, τὰδε πάντα ἢ πειράσσομαι ὑπὸ σφῶν ποιεῖσθαι.

Ξά. Καίτοι ἢ τῆ ἑαυτῶν ἐκάτης, εἰ σωθροῦμεν, καὶ τὰ μὴ προσήκοντα ἐπιπρωμένους μᾶλλον, ἢ τὰ ἔτοιμα βλέποντας, ξυμμάχως τε ἐπάγοσθαι, καὶ τὰς κινδύνους ἢ προσλαμβάνειν νομίσαι τε, εἴστιν μάλιστα φθείρειν τὰς πόλεις, καὶ τὴν Σικελίαν, ἥς γε οἱ ἔνοικοι ξυμπειντες μὲν ἐπιβλεπούμεθα, κατὰ πόλεις δὲ διεσάμεν. ἢ καὶ γίνεσθαι, καὶ ἰδιότητα ἰδιότη κατὰλλυγῆναι, καὶ πόλιν πόλει, καὶ πειράσσομαι κοινῇ σάξω τὴν πᾶσαν Σικελίαν. παρεστάναι δὲ μηδεὶ, ὡς οἱ μὲν ἢ Δωριεῖς ἡμῶν, πολέμιοι τοῖς Ἀθηναίοις, τὸ δὲ Χαλκιδικὸν τῆ ἢ ἰαδί ξυγγενεῖα ἀσφαλές. ἢ γὰρ ὁ τοῖς ἐθέσειν ὅτι δίχως ἢ πέφυκε τῷ ἔτερον, ἐχθεῖ ἢ ἐπιστι, ἀλλὰ τῶν ἐν τῇ Σικελίᾳ ἀγαθῶν ἐφίεμενοι, ἢ κοινῇ κεκτήμεθα. ἐδήλωσαν δὲ πῶ ἐν τῇ Χαλκιδικῇ γένος παρακλήσει. τοῖς γὰρ ἢ ἐδέποτε σφίσι κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν προσβοηθήσασιν αὐτοῖς τὸ οἰκίαι μᾶλλον τῆς ξυμφέρους προθύμως παρεσχεῖν. καὶ τὰς μὲν Ἀθηναίους ταῦτα πλεονεκτεῖν τε καὶ προκοῖσθαι, πολλή ἢ ξυγγνώμη καὶ ἢ τοῖς ἀρχῆν βελομένοις μέμφομαι, ἀλλὰ τοῖς

d Αἰρημένων legisse videtur Valla. Hudf. Αἰρημένων Reg. Gr. e αὐτὰς Ar. C. Cl. Aug. (vbi circumfl. videtur eras.) Mosqu., qui et antea, eis τὸ ξ., Reg. Et sic fuerat in Cass., sed recens corrector fecerat αὐτὰς. f τὸς μὴ ἐπικαλυμένους Cass. Aug. In Gr. erasa vetere scriptura factum erat ἐπικαλυμένοις. g ἡμῶς αὐτὰς τελεῖσι τοῖς Dan. h Προκοπτόντων, ἐκείνοις εἰκός ἔταν etc. Ar. C. ἑκείνοις etiam Dan. i Πειράσσομαι, et inter versus recenti manu περάσσομαι Cass. Antea ἐπελάθων Mosqu. Πειράσσομαι Aug. k Scilicet ἀρχῆ. Hudf. l Προλαμβάνειν Ar. C. Aug. e eraso. m Δωριεῖς Reg. Cass. μὲν d. Mosqu. Δωριεῖς Aug. sine u. subscr. n ἰδίῃ C. Gr. et in marg. ἰαδί. o Ταῦς δεστ Reg. p Distinctionem post ἔτερον tollendam esse ceniet Fr. Port. Eam vero post πέφυκε reponendam suadet Ac. Port. atque ita in Cod. Bar. Hudf. In Cass. Gr. et Aug. neque post ἔτερον, neque post πέφυκε dilindio est. q Ἀττικὸν Dan. r οὐδέποτε σφίσι Ar. C. Cam. Gr. Cl. Cass. Aug. Mox τὸ d. Mosqu. s Μᾶλλον cum προθύμως iungendum, vt sit μᾶλλον προθύμως, pro προθυμότερον. Hudf. t ξυγγνώμη Gr. Mosqu. et Cap. seq. συνδικεῖσθαι Gr.

Τὸ φ. πολ. — καθῆς.] Breuius comprehendit ita euoluentium: ita obsequuntur odio insisto, vt simul comoda sua sub specie honesta quaerant: vel: ita: odio naturali, quo ad bellum ferantur, simul vtuntur ad vtilitatem suam sub specie honesta (socialis auxilii) quaerendam. "Duas nimirum belli causas, diuisim intelligendas, quasi in vnam contraxit: alteram odii gentilis, alteram vtilitatis. BAVER.

Αἰρημένων] Valla, si bellum elegerimus; vbi Sterbanus adnotat, quae hic in Var. Lect. contulit Hudsonus. Αἰρεσθαι πόλεμον est etiam I, 80. III, 39. et apud alios. DVCK.

Αἰρομ.] Quidam αἰρημένων vtrumque dicitur ita. v. Abr. 429. GOTTL.

Τοῖς ἐπικαλυμένοις] Cass. τοῖς ἐπικαλυμένοις. Sic infra Cap. 92. Εἰώθασιν — τὸν μὲν ἡσυχάζοντα — ἠδέερον ἐπιτρατεύειν. Et Sterbanus aliique ex Euripide adferunt οἱ τὴν ἐπιτρατεύσαν πόλιν. Sed quia alii omnes libri hic habent τοῖς ἐπικαλυμένοις, idque etiam aliquanto vtilitatis esse videtur, nihil nouandum arbitror. DVCK.

Ἐπικαλυμένοις] Lectio ἐπικαλυμένοις et per constructionem τῷ ἐπιτρατεύειν locum habere possit. v. Abr. 429. Valkenar. ad Eurip. Phoen. vf. 292. et ad Hippol. vf. 526. p. 224. GOTTL.

Κακῶς — εἰκίαις] Themas Magister voc. τίλος. WASS.

Προκοπτόντων] Sterbanus in Thel. scribit, Scoliasten paullo post aliter legere, nempe, προκοπτόντων, eamque lectionem commodiorem videri posse. Non habeo aliud exemplum huius significationis verbi προκοπτόντων nam quod adfertur e VII, 56. dubium est, et aliam syntaxin habet. Sed quia omnia exemplaria Thucydidis habent προκοπτόντων, nec Sterbanus postea ad hunc locum quidquam monuit, non putem hanc scripturam detegendam esse: quum praesertim et Scoliasten eam hic agnoscat, apud quos illa ἡμῶν αὐτῶν περιαι-

ρήντων καὶ προκοπτόντων τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς vicem paraphraeos fungi possunt. DVCK.

Προκοπτόντων] Abr. scriptum putat tanquam, x. τ. ἀρχ. ἡμῶν ἅμα ἀφαιρούντων ἐκείνοις, p. 430. v. Schol. ad τὰς πόλεις καὶ τὴν Σικελίαν, intell. ἀρχῆς sc. μέγας. Baucr. expr. προκοπῆν καὶ ἀφορμὴν διδόντων. GOTTL.

Αὐτοῖς] i. e. sua sponte, bene Int. Abr. 431. ita et v. 2. αὐτοῖς ἐπιτρατεύειν. GOTTL.

Μᾶλλον ἢ] Reisk: tentat, ἢ μᾶλλον. IDEM.

Τὰ ἔτοιμα βλέποντας] Τὰ ἔτοιμα, sua, ὀρρονit τοῖς μὴ προσήκοντι, alienis. I, 70. ἡμεῖς δὲ τῷ ἐπελάθειν (αἰεθε) καὶ τὰ ἔτοιμα ἂν βλέψαι. Vide ibi Scoliasten. DVCK.

Τὰς πόλεις καὶ τὴν Σικ.] Scil. singulas per se vrbes, Siciliae hic vtiq̄ue et Siciliam vniuersam. Aut καὶ cit pro μάλιστα, vel pro, καὶ ἔτω, ergo etiam. BAVER.

Δωριεῖς etc.] Dores et Iones sunt duae gentes, vnde reliqui Graeciae populi originem suam duxerunt. Chalcidenses et Athenientes ex Ionibus, Lacedaemonii et reliqui Peloponnesii ex Doribus. Vide Meursii Miscellan. Lacon. p. 216. et Cragium de Rep. Laced. p. 9. HVDS.

Ὅτι δίχως πέφυκε] Etiam Sterbanus, et alii, coniungunt ὅτι δίχως πέφυκε τῷ ἔτερον, et vertunt, quod alter ab altero diffidet. Mihi Fr. Portus recte videtur distinctionem ponere post πέφυκε, hac sententia, quod diuersi generis atque originis sint. DVCK.

Ὅτι] Reisk. legit εἰ τι. GOTTL.

Ὅδ τοῖς ἔδν. — ἐφίεμ.] Traiecta verba sunt, ita ordinanda: ἢ ἐπίσθ. sc. ἡμῶν, non accedunt ad nos, non veniunt in Siciliam, ἔχθει, ob inimicitiam, odio, τοῖς ἔθνεσι, populorum, in populos alienigenas, sed — ἐφίεμενοι, commodorum causa. Ita aptior fuerit antichesis. Aut in ἔθνεσι intell.

Bell.
Pelop.
an. 8.
Olymp.
88. 4.
V. C.
Varr.
330.

ad suam vtilitatem accommodant) harum nostrarum discordiarum pacificatores esse multo magis necessarios, quam mea verba. Cum enim bellum susceperimus, et hos viros accersuerimus, qui vel illis, qui ipsos non accersunt, bellum inferunt, cumque nos ipsos domesticis sumtibus vexemus, simul etiam cum nos ipsi paulatim aditum illis ad hoc imperium occupandum patefaciamus, verisimile est, ipsos sua sponte, vbi nos afflictos cognouerint, olim cum maiore classe venturos, et haec omnia in suam potestatem redigere conaturos.

61. „Atqui (si sapimus) oportet vnumquemque nostrum potius, vt suo imperio res alienas adiungat, quam vt suas laedat, socios accersere, et pericula subire. Et existimare oportet, seditionem maxime perniciosam esse cum singulis ciuitatibus, tum etiam vniuersae Siciliae, cuius nos incolae vniuersi insidiiis Atheniensium appetimus, et tamen mutuis singularum ciuitatum diffensionibus laborantes alii ab aliis diuisi sumus. Quibus rebus cognitis oportet et priuatum cum priuato, et ciuitatem cum ciuitate in gratiam redire et operam dare, vt omnes simul vniuersam Siciliam seruemus. Nec in mentem venire cuiquam oportet, eos quidem, qui de nobis sunt Dorienses, Atheniensium hostes esse; Chalcidenses vero, propter cognationem Ionicam, a periculis tutos esse. Neque enim partium odio, bellum nostris gentibus inferunt, quod sint diuisae: sed cupiditate bonorum, quae communiter in Sicilia possidemus. Hoc autem nunc declarauerunt in ista Chalcidensium euocatione. Illis enim, qui ex foederis societate nullum auxilium ipsis vnquam tulerunt, ipsi foederis ius libentius praestiterunt. Atque Atheniensibus quidem haec affectantibus, et prouide perficere conantibus, multam veniam dandam esse censeo: nec eos, qui imperium affectant; sed eos, qui ad imperata faciendum sunt propensiores, vituperandos puto.

διαλλακτὰς] λείπει τὸ χρέη. βέλτερον γὰρ εἶπεν, ὅτι καὶ χρέη διαλλακτὰς. ἀπὸ κοινῆ δὲ ἀκέραιον τὸ, ὡς ἐγὼ κρίνω. Οἱ δὴναμ ἔχοντες] ἦσαν δυνατὰτοι οἷοις. Ὀλίγοις νουεὶ πρώτοις] τινὰ τῶν βιβλίων τὸ ὀλίγοις νουεὶν ἢ ἔχουσι. Καὶ ἐνόματι ἐννομε] πρόσχημα μὲν ποιεῖται τὴν πρὸς τοὺς Χαλκιδεῖς συμμαχίαν, ὡς διὰ συγγενεῖαν κοινῆς αὐτοῖς συμμαχίας. φύσει δὲ πολλοὶοὶ πᾶσιν οἷοις Σικελιώταις, τὸ ἴδιον συμφέρον δὲ τῆς πρὸς τὸ συμμαχεῖν εὐπρετείας κατασκευάζονται. ταῦτέστι θηράτωα. Εὐπρεπέως] πιθανῶς. Ἐς τὸ συμφέρον καθίστανται] εἰς τὸ ἑαυτοῖς συμφέρον. Τοὺς ἀδύνατο] τοὺς Ἀθηναίους δηλοῦσι. Ποιῶντων ἀπὸ κοινῆ τῆ, ἡμῶν. Τέλειοι τοῖς οἰκείοις, τέλειοι, ταῖς δαπάναις] ὅθεν καὶ εὐτελεῖς καὶ πολυτελεῖς. Ἄμα προκοπύοντων] προδοποιοῦντων. Ἐκείνοις] ἐκείνοις τοῖς Ἀθηναίοις. τὸ δὲ προκοπύοντων, προδοποιοῦντων καὶ εὐτελεῖς οἰοντων. ἦσαν προσκοπὴ καὶ ἐπίδοσι ποιοῦντων ἡμῶν τῆς ἀρχῆς ἐκείνων. Καίτοι τῇ ἐκείνων] ὁ νῦν τῶν λεγομένων ταύτων, χρέη, εἰ σωφρονόμεν, ἐκείτοις ἡμῶν τῶν Σικελιωτῶν, τὰ ἀλλότρια ἐπικτημένους καὶ ἀρπάζοντας, μᾶλλον τοὺς συμμαχίαις ἐπαγεσθαι, ἢ τὸ ἑτοίμα βλάπτοντας. ταῦτέστιν, ὅταν τῶν ἰδίων ἡμῶν καλῶς ἔχοντων καὶ ἀδελφῶς διακρινόμενων, βλάβημεθα κατὰ πλεονεξίαν ἀλλότρια ἐπικτησάμεθα, τότε δὲ τοὺς συμμαχίαις ἐπαγεσθαι, καὶ τὰς κινδύνους ἀδελφάσθαι, καὶ μὴ ὅταν ὁ κίνδυνος περὶ τῶν οἰκείων ἡμῶν γίνωται. Τὰ μὴ προσήκοντα] τὰ ἀλλότρια. Βλάπτοντας] ἀπὸ κοινῆ τὸ χρέη. Τὰς πόλεις καὶ τὴν Σικελίαν] τὴν Σικελίαν πᾶσαν ὡς μίαν πόλιν ἔλαβε. καὶ φησὶν, ὅτι, εἰ πόλεμον ἔξομεν, διαφθαρησομεθα. ὅπερ ἐπὶ μίᾳ πόλει συμβαίνει. ἢ δὲ διάνοια, τῶν Σικελιωτῶν ἡμῶν αὐτῶν καλῶς αὐτοὺς διακρινόμενοι τοῖς οἰκείοις δαπανήμασι, καὶ περιουσίαισι καὶ προκοπύοντων τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς πρὸς τὸ ἐκείνοις συμφέρον, εἰδὲς τοὺς Ἀθηναίους, ὅταν γινώσκῃ ἡμῶς ἐντετρανωμένους, ἐτελεύθους πλείονι στρατῷ, καταδωσάμεθα τὰ ἐνταῦθα. Ἐπιβλησόμεθα] ἐξ ἐπιβλησῶν πάσχομεν. Κατὰ πόλεις δὲ διακρινόμενοι] διακρινόμενοι κατοικίμενοι. Καὶ πειρᾶσθαι] μὴ κομιζέσθαι διὰ τὸ συγγενεῖς (φίλοι) εἶναι τοῖς Ἀθηναίοις οἱ Χαλκιδεῖς, ἐν ἀσφαλείᾳ καθέσθαι. οὐ γὰρ διότι πολλοὶοὶ ἐσι τὸ Δαρικὸν γένος τῷ Ἰωνίῳ, διὰ τῆσθε ἔχουσι οἷοις; οἱ Ἀθηναίοι τοῖς Δαρκεῖσιν ἐπίσταν ἄλλ' ἐφιέμενοι τῶν ἐν τῇ Σικελίᾳ ἀγαθῶν. τὸ δὲ, αὐτοὶ τὸ δικαίον μᾶλλον τῆς συμμαχίας παρέσχετο, ἀντὶ τῆς προθυμότερον ἢ περὶ ἔχουσι, κατὰ συμμαχίαν ἐρωθήσαν. Κοινῇ γνώμῃ δηλοῦσι. Περσεύει δὲ] ἔβαν ἐπαγεσθαι. Τῇ ἰδίᾳ συγγενεῖ] ὡς ἀναφέρουσι δηλοῦσι τὸ γένος εἰς τοὺς Ἴωνας. Ἀσφαλεῖς] ἐκρησάτων, ἐπιτήθειον, ἐκίδουσι. Ὅτι δίχα πέφικεν] ἢ Σικελία δηλοῦσι. Ἐχθροὶ ἐπίσταν] οἱ Ἀθηναίοι. Ἄ κοινῇ κεντήμεθα] ἦσαν, ἢν κοινῇ κεντήμεθα τὴν ἀπόλεισιν. Τοῖς γὰρ εὐδότες σφίσι] τοῖς Ἀθηναίοις. Καὶ προνοεῖσθαι] ἀντὶ τῆ προνοεῖσθαι. Ἐτοιμότεροι εἶσιν] ἀντὶ τῆ ἐτοιμοῖς. Πέφικε

μένον, et post aliud, int. καί. In illa ratione ἔδειξεν non pendat ab ἐπίσταν, sed referatur ad ἔχουσι, vt I, 5. τοῖς ἀσθενέσι τρωφῶ. BAVER. Οὐδέποτε] Plerique *Mss.* εὐδότες. et sic legendum. vide *Thom. Magistrum* p. 134. *Xenoph.* Mem. I, 711. Καίτοι γὰρ εὐδότες ὑπέσχετο διδάσκαλος εἶναι τῆσθε. vbi, pro μέγιστον legendum μέγιστον προσέτις, et infra ὅθεν εὐδόν. Firmat *Eusebius Praep.* XV, 62. eiusque *Mf. Codex Ioannens.* Denique ἀπάν-

των, non πάντων, vt *Mf. Pitheci.* Noster p. 318. illud alterum maluit. *Isocrates* fortasse rectius Paneg. 103, 42. diuisim exhibet εὐδὲ πάποτ' ἐπίσταν. Sic μὲν δὲ μίαν *Idem* III, 48. et similia. WASS. Μᾶλλον παρῆσθαι] Cur magis? Intell. aut, quam his; qui eos iuuissent, aut, (quod malim,) quam ipsi illi hoc (auxilium et ius societatis vel officium) iis praebuissent, quos nunc iuuarent. BAVER.

ὑπακύνειν ἑτοιμοτέροις ὄσι. πέφυκε γὰρ τὸ ἀνθρώπειον * διὰ παντὸς ἀρχεῖν μὲν τῷ ἑίκοντος, Φυλάσσειν δὲ τὸ ἐπιόν. ὅσοι δὲ, ἡ γινώσκοντες αὐτὰ, μὴ ὀρθῶς προσκοπῶμεν, ἢ μηδὲ τῷ τοῖς ἑπρεσβύτατον ἦκει κρῖνας, τὸ κοινῶς Φοβερόν ἅπαντας εὐθέσθαι, ἀμαρτάνομεν. τάχιστα δ' ἂν ἀπαλλαγῇ αὐτῷ γένοιτο, εἰ πρὸς ἀλλήλους ξυμβαίημεν. (ὃ γὰρ ἀπὸ τῆς αὐτῶν ὀρμῶνται Ἐθνηαῖοι, ἀλλ' ἐκ τῆς τῶν ἐπικαλεσαμένων.) καὶ ὅπως ἂν πόλεμος πολέμῳ, εἰρήνη δὲ διαφορά ἀπραγματῶν παύοντα, οἱ τ' ἐπικλητοὶ εὐπρεπῶς ἀδικοὶ ἐλθόντες, εὐλόγως ἀπρακτοὶ ἀπίασι.

Ξβ. «Καὶ τὸ μὲν πρὸς τὰς Ἀθηναίους, τοσῶτον ἀγαθόν, εὐβλεπομένοις εὐρίσκειται. τὴν δὲ ὑπὸ πάντων ὁμολογημένην ἀρίστην εἶναι εἰρήνην πᾶς ἔχρη καὶ ἐν ἡμῖν αὐτοῖς ποιήσασθαι; ἢ ἢ δοκεῖτε, εἴπω τί ἐστὶν ἀγαθόν, ἢ ἢ εἴπω τὰ ἐναντία, ἔχῃ ἡσυχία μᾶλλον, ἢ πόλεμος, τὸ μὲν, παῦσαι ἂν ἑκατέρω, τὸ δὲ ξυνδιασῶσαι, καὶ τὰς τιμὰς καὶ λαμπρότητας ἀκινδυνώτερος ἔχειν τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ τε, ὅσα ἐν μήκει λόγων ἂν τις διέλθοι, ὥσπερ περὶ τῶν πολεμῶν; ἀχρη σκεψαμένους, μὴ τὰς ἐμὰς λόγους ὑπεριδεῖν, τὴν δὲ αὐτῶν τινὰ σωτηρίαν μᾶλλον ἀπ' αὐτῶν προῖδεῖν. ἢ καὶ εἴτις βεβαίως τὴν ἢ τῶν δικαίων ἢ βία πράξειν οἴεται, τῷ παρ' ἐλπίδα μὴ χαλεπῶς σφαλλέσθαι, γνῶς, ὅτι πλείους ἤδη καὶ τιμαρῶν μελιόντες τὰς ἀδικήσας, καὶ ἐλπίσαντες ἕτεροι δυνάμει τινὶ πλεονεκτήσασιν, οἱ μὲν ἔχῃ ὅσον ἐκ ἡμῶν ἀντιο, ἀλλ' ἔδ'

ο ὄσιν Gr. κ Διαπαντὸς Ar. Bar. Ald. Flor. Basf. Steph. i. Reg. Cass. Aug. γ εἰκότος Dan. Gr. sed in hoc emendatum erat ἰκοντος. z Γινώσκοντες Reg. Cass. Aug. a μὴ δὲ Ar. C. Māte Bar. Mosqu. Aug. Māte Gr. b Πρεσβύτατον et supra recenti manu presbítaton Reg. c Ἄπαντα Murg. d Αὐτὰ ἀπαλλαγῇ Reg. e Αὐτῶν Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Basf. Cass. Aug. f οἱ Ἀθηναῖοι Reg. g Οὕτως ὁ πόλεμος C. Οὕτως ἔχῃ ὁ πόλεμος Ar. Οὕτως ὁ πόλεμος Dan. οὕτω ὁ πόλ. Gr. h διαφορά Ar. C. Aug. Διαφορῆ Reg. i Παύονταί legisse videtur Valla. Hudf. k Hic verborum sensus: ἢ νομίζετε, εἴπω τὸ ἐν ἀγαθόν, ἢ εἴπω τὰ ἐναντία, ἔκ εἰρήνην μᾶλλον ἢ πόλεμον δύνασθαι ἑκάτερον ἀπαλλάττειν τῶν ἐναντίων (κακῶν) καὶ ἑκατέρω τὸ ἀγαθόν ξυνδιασῶσαι. Ac. Port. l ἢ τῶ τῶ In. Gr. m Καὶ τὰς λαμπρότητας Cl. Gr. n Ἀκινδυνώτερος Reg. Aug. o Αὐτῶ Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Basf. Cass. Aug. p Καὶ εἴτις βεβαίως τις Ar. C. Dan.

ἑτοιμοτέροις] Bauer. quaerit, cur ἑτοιμοτέροις; voluisse videri: ἔλλὰ μᾶλλον τοῖς ἑτοιμοῖς ὄσι. p. 144. GOTTL.

Πέφυκε — τὸ ἐπιόν] Stobaeus Serm. LII. pag. 364. DVCK. Πέφυκε — ἀρχεῖν] Aut ἀρχεῖν hic est, velle, fludere imperare, aut πέφυκεν est, cupit, cupiunt homines, quaerunt. BAVER.

Προσκοπῶμεν] Hec. προβλέπειν. GOTTL. Πρεσβύτατον κρῖνας] Longe antiquissimum ratur. v. Gron: ad Liu. I, 32. et Drakenborch. Abresch. 431. GOTTL.

ἦκει κρῖνας] h. l. proprie fumendum τὸ ἦκειν, quia ex omnibus civitatibus conuenerant. Abr. 431. alias τὸ ἦκειν pro εἶναι. v. Abr. ad Aesch. p. 302. GOTTL. Μηδὲ — τις ἦκει κρῖν.] Negatio μηδὲ ita explicatur; καὶ τις ἦκει — μὴ κρῖνας ἦκει autem pro Praeterito, ἦλας, nempe hic, in concilio. BAVER.

Ὅ γὰρ — ἐπικαλεσαμ.] Haec verba in parenthesis inclusi, quo appareret, καὶ ὅπως, quod sequeretur, referri ad ξυμβαίημεν. BAVER.

Διαφορῆ] Bauer. recepit διάφορα, quod placet. GOTTL. Διαφορῆ] Sane tentaram, διάφορα sed et c. 63. ἰδίαις διαφορῆς. BAVER.

Παύοντα] Quod Stephanus scribit Vallam legisse παύοντα, id non aliunde suspicari potuit, quam quod hoc vertit sedabisur. Sed ita etiam alii. Potuit Valla putare praesens παύοντα hic habere significationem futuri, vt nox ἄπνοι. de quo vsu praesentis supra quaedam adnotata sunt ad II, 44. DVCK.

Παύοντα] Plur. verbi duobus nominibus in sing. poni, non per καὶ, sed δὲ iunctis, probat exempl. Abresch. p. 432. GOTTL.

Ὁ τ' — ἐλθόντες] Thom. Mag. in ἐπικλητοί. WASS. Εὐλόγ. ἀπρ.] Schol. expl. εὐλόγως, quia pacem fecerimus. Malim referri, quo possit certe, ad εὐπρεπῶς ἀδικοὶ veniunt honesta specie, vt iniuriam faciant; merito ergo inleeta

re abeant, non minus honesta causa nobis suppetente, quin iustiore. BAVER.

ἢ δοκεῖτε — ἔχῃ ἡσυχία μᾶλλον, ἢ πόλεμος, τὸ μὲν παύσαι] Sententia horum verborum factis aperta est; sed syntaxis admodum obscura: nam non liquet, quomodo nominatiui ἡσυχία et πόλεμος iungantur infinitiuis παύσαι et διασῶσαι, quibus pro nominatiuis adponendi videbantur accusatiui, hoc modo; ἢ δοκεῖτε — ἔχῃ ἡσυχίαν μᾶλλον, ἢ πόλεμον, τὸ μὲν παύσαι, τὸ δὲ διασῶσαι, vt in sequenti membro, καὶ τὰς τιμὰς — ἔχειν τὴν εἰρήνην, non ἢ εἰρήνην. Hoc recte animaduertit Ac. Portus, qui ἀνακόλυθον esse putat. Si pro eo haberi debet, nec video, quid aliud dici possit, est notabile et fortassis rarum in hoc genere exemplum. Nam quae Viri doctissimi Muretus I. Epist. 33. et Interpretes Acliani ad II. Var. Hist. II. adnotarunt, huic similia non sunt. DVCK.

ἢ δοκεῖτε] Constructio durissima. v. Heilm. p. 533. nil sequitur, quod huic responderet: absorptum esse ei videtur ὅτι, et forte leg. παύσαι. Mihi videtur: ἢ δοκεῖ δὲ — Reisk. legit δοκεῖ γε, aut videturne non pax magis, quam bellum. v. Abresch. qui fere vt nos: sed per Synesin, p. 433. GOTTL.

ἢ δοκεῖτε, rel.] B. Gottleberi lectio, ἢ δοκεῖ δὲ, vel δ. γε, est contra Graecismum: quid enim hic sibi velit δ, vel γε; aut vbi sic post ἢ adfuitur? Si ἡσυχία Datio casu, et πολέμῳ, legerimus: omnia expedita fuerint, tali sensu: An putatis, vos non pace magis, quam bello, bona conseruatos, incommoda discussuros? Sed, non mutato textu, Synesis Abreschiana, quam vocat, (neque enim Synesis illa dicitur,) admitti nequeat; quomodo enim verbo δοκεῖτε, vos putatis, alius Nominatiuis addatur? Simplificissime legeris, ἢ δοκεῖτε, eequid videtur? an vilo modo, vlla ex parte, ad vllam rem, si quid boni vel incommodi habeatis, pax non magis, quam bellum, vtrique subuentura? Aut Parenthesis, vel Antecedens, ἢ τι, fecit, vt, immemor coeptae structurae, in aliam elapsus Noster abiret. Sed enim grauius vicus latet in con-

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 330.

Homines enim ita nati sunt, ut semper illos quidem imperio premant, qui cedunt *ipsis*: ab illis vero sibi caueant, qui arma *ipsis* inferunt. Nos vero peccamus, quotquot, cum haec habeamus perspecta, *rebus nostris* non recte prospicimus, neque singuli hoc antiquissimum esse iudicamus, * ipsam scilicet rationem, qua omnes communi periculo bene consulamus. Hoc autem celerrime liberabimur, si compositionem inter nos faciamus. (Athenienses enim non ex agri sui finibus profecti nos inuadunt; sed ex illorum agro, qui ipsos accersuerunt.) Atque ita non bellum bello; sed pace discordia nullo negotio sedabitur. Et *Athenienses*, qui euocati fuerunt, et qui infesto animo, specioso tamen praetextu huc venerunt, iure optimo, re infecta, abibunt.

62. „Atque commodum quidem, quod ad Athenienses attinet, tantum esse comperitur, si *rebus nostris* recte consulamus. Pacem vero, quam omnium confessione summum bonum esse constat, cur etiam inter nos ipsos facere non oporteat? An existimatis, si quid boni alicui adest, aut si cui contraria, non potiore esse pacem quam bellum, tum ad liberandum utramque his *malis, quae bono sunt contraria*, tum etiam ad illud *bonum utriusque* conseruandum? Et *numquid animaduertitis*, pacem habere honores et dignitates a periculo remotiores, atque alia, quae quis oratione longa persequi posset, quemadmodum de bello? Quibus rebus consideratis, non oportet *vos* contemnere mea verba; sed potius vnumquemque *vestrum* his admonitum suae salutis prospicere. Et si quis vel suae causae aequitate, vel sua potentia fretus, certam de rei alicuius successu spem concepit, is caueat, ne praeter spem grauiter labatur: illud animaduertens, multos iam fuisse, qui suas iniurias persequi, et illos vlcisci volebant, a quibus eas acceperant; alios etiam fuisse, qui spem conceperant, se suas facultates aliqua potentia amplificaturos.

* Quomodo recte se gerere in *cauendo* eo, quod *omnibus* communiter metum offert. *Steph.* Ut quod publice metum omnibus praebat caueamus atque deuitemus. *Acacius.* HVDS.

γὰρ τὸ ἀποθρόνιστον] φύσιν ἔχει. Τὸ ἐπίον] ἦγον τὸ κρείττον. Ὅσοι δὲ γιγνώσκοντες αὐτὰ] ὅσοι (φῆσι) γιγνώσκοντες αὐτὰ, ὅτι πέφυκεν ἄνθρωπος διὰ πάντας ἀρχεῖν μὲν ἐθέλειν τῷ εἰκόντος, φυλάττεσθαι δὲ τὸ ἐπίον. μὴ ἐρῶδες προνοῶμεν καὶ προσκοιτῶμεν. ἀναρτάλομεν. Πρεσβυτάτων ἢ κρινας] τὸ ἔξῃ, πρεσβυτάτων εὐ θείσθαι. τατέτιν, ἐν πρώτοις τὸτο φυλάττεσθαι, καὶ εὐ διαθεσθαι. ὁ ἐστὶ τὴν δόλωσιν. φοβερὸν ἀπαντας εὐ θείσθαι] κενῶς φοβερὸν ὄλωσιν, ἢ παρὰ τῶν Ἀθηναίων ἐπιβουλευμένων πᾶσιν (ἢ ἴσθαι). τὸ δὲ ἔξῃ, πρεσβυτάτων εὐ θείσθαι. τατέτιν, ἐν πρώτοις τὸτο φυλάττεσθαι, καὶ εὐ διαθεσθαι. τατέτι τὴν δόλωσιν. Τάχιστα δ' ἀν ἀπαλλαγῆ] εἰ πρὸς ἄλληλους (φῆσιν) εἰρη.εὐσάμην, τάχιστα ἢ τῶν Ἀθηναίων ἐπιβουλή ἀδελφεὰ ἔσται. καὶ τὴν αἰτίαν ἐπιφέρει, διότι ἔρχεται ἀπὸ τῆς ἰδίας γῆς ἰσχυρῶς πρὸς κινῆς (οὐ γὰρ εἰσὶν ἄνυρῆτοι) ἀλλ' ἐκ τῆς τῶν ἐπικλησμένων. καὶ εἰ τοῦτο ποιήσωμεν οὕτως, οὐκ ἐστὶ πόλεμος πᾶσιμα διαδέχεται, ἀλλ' εἰρήνη τὴν διαφορὰν. σῆσται δὲ, πᾶς τὸν πόλεμον εὐφῆμως διαφορὰν καλεῖ. Ἀδῶ] τοῦ κοινῶς φησὶ ἐκλασθῆ. Τῶν ἐπικλησμένων] ἦγον τῶν Χαλκιδεῶν. Καὶ οὕτως εὐ πόλεμος πολέμῳ] οὕτω δηλαδὴ, ὅς ποτε ἦτοι, εἰ πρὸς ἄλληλους ἐμφαίμεν. Οἱ τε ἐπικλητοὶ] εἰ Ἀθηναῖοι δηλονότι. Εὐπρεπῶς ἀδικοὶ ἐλάσονται] οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ προσφάσεως εὐπρεπῶς ἐλάσονται, ὡς δὲ δὲν συμμάχωντες τοῖς ἐξ ἄλλο Χαλκιδεῶσιν, εὐλόγως ἄπρακτοι ἀπολεύσονται, διαλλαχέσθαι ἡμῶν. Εὐλόγως ἄπρακτοι] εὐλόγως φησὶ διὰ τὸ ἐμφαίμεν. Καὶ εἰ τις βεβαίως] ἢ διάνοια, εἰ τις βεβαίως τι καὶ πάντων πάντων οἰσται πράξῃ καὶ κρατήσῃ τῶν ἐναντίων, ἦτοι διὰ τὸ δικαίως αὐτοῖς ἐπιέκω νομίζῃ, ἢ διὰ τὸ ἰσχυρὰ οἰσθῆαι τυγχάνει, μὴ χαλεπαίνεσθαι, εἰ παρὰ τὴν οἰκείαν οἰσῆν τε καὶ ἐπιβουλή σφαλόμενος ἐλεγχέται ὑπ' ἑμῶν ἐνθυμησῆς, ὅτι πολλοὶ δικαίως τιμωρῶσθαι τοὺς ἐπικλησμένους διανοηθέντες, εὐ μόνον οὐκ ἡμῶντο αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ προσπατοῦντο. καὶ ἐκότεροι δὲ ἰσχυρὸν ἐπιπέσσαντες πλεονεκτοῦσιν οὐ πᾶσιμα, πρὸς τῇ μὴ σχεῖν πλεῖον, καὶ τὰ αὐτῶν ἀπάλεσαν. διὰ τῶν δὲ, τὸ μὴ δὲν αὐτοῖς ἐλεγχόμενος χαλεπαίνεσθαι συνάφεται. ἢ ἢ] ἰσχυρῶ. Οἱ μὲν] εἰ μετιόντες οὐκ δίκην τοῖς ἀδικήντας. Οὐκ ἔσονται οὐκ ἡμῶντο] ἦγον, εὐ μόνον οὐκ ἡμῶντο.

texto, cuius immemores fere sunt in verbis haerentes Grammatici. Subiicitur enim: τὴν εἰρήνην τῆρας — ἔχειν. Quod cum pendeat a δοκέιτε, plane repugnet priori, ubi laudet pacem et commendat, at nunc addat: an vero putatis, i. e. non debetis putate, pacem habere honorem et splendorem? Sic frontibus aduersis pugnantia componantur. Certe καὶ excidit, quod ad voc. ἔχειν referatur. BAVEN. Τὸ μὲν] Ad Synes. refert Abr. 433. pro τὰ μὲν propter ἐναντία (τὸ κακόν) itaque potuit, τὸ μὲν. GOTTL. Εἴπω τι εἰσι ἄγ. rel.] Primo τὸ μὲν, ad παύσαι, est pro τὰ μὲν, facili permutatione. Deinde, quod grauius sit, per

Chiasmum sibi respondent membra: a) εἰ τι ἀγαθόν, b) εἰ καὶ τὰ ἐναντία, b) τὸ μὲν παύσαι, a) τὸ δὲ ἐπιπέσσαν. BAVEN. Ὡστερ περὶ τῶ πολέμῳ.] Languere videatur hoc additamentum immemori eius, quod c. 59. init. posuisset: περὶ τῶ πολέμῳ, τὴ ἄντις — μακρογοοῖσιν; Ut sit: non minus multa dici possint in laudem pacis, quam de malis belli. BAVEN. Ἐπιπέσσαν] Resp. προσέσσαν. Exempla talium alliterationum v. apud Abr. p. 434. GOTTL. Μὴ χαλεπῶς] i. e. οὐράτω, μὴ χαλ. σφ. ita Plinio ἐπιπέσσαν. GOTTL.

ἐσώθησαν, ἢ τοῖς δ', ἀντὶ τῆ πλεον ἔχειν, ἢ προσκαταλιπεῖν τὰ αὐτῶν ξυνέβη. τιμωρία γὰρ ἐν εὐτυχεῖ δικαίως, ὅτι καὶ ἀδικεῖται· ἐδὲ ἰσχύς βέβαιον, ἢ διότι καὶ εὐέλπι. τὸ δὲ ἀτάφμητον τῆ μέλωντος ὡς ἢ ἐπιπλεῖτον κρατεῖ· πάντων ἕ τε σφαλερώτατον ὄν, ἢ ὅμως καὶ χρησιμώτατον φαίνεται. ἢ ἐξ ἰσχ γὰρ δεδιότες, ἢ προμηθεῖα μᾶλλον ἐπ' ἀλλήλους ἐρχόμεθα.

ΞΓ. «Καὶ νῦν τῆ ἀφραῦς τε τῆς διὰ τὸ ἀτέμμαρτον δέος, καὶ διὰ τὸ ἤδη φοβερῆς παρούσας Ἀθηναίως ἢ κατ' ἀμφοτέρωτα ἐκπλαγέντες, καὶ ἢ τὸ ἐλλίπες τῆς γνώμης, ἢν ἕκατος ἢ τις ἀήθημεν ἢ πράξεν ταῖς καλύμαις ταύταις ἰκανῶς νομίσαντες ἢ εἰρχθῆναι, τῆς ἐφεσῶτας πολεμίας ἐν τῆς χώρας ἢ ἀποπέμπωμεν καὶ αὐτοὶ μάλιστα μὲν ἢ ἐς αἰδίου ξυμβῶμεν, εἰ δὲ μὴ, χρένον ὡς πλείτον σπεισάμενοι, ταῖς ἰδίας διαφορᾶς ἐς αὐθις ἀναβαλώμεθα. τὸ ξύμπαν τε δὴ, γνῶμεν, πειθόμενοι μὲν ἐμοί, πόλιον ἔξοιτες ἕκατος ἐλευθέρων, ἀφ' ἧς, αὐτοκράτορες ὄντες, ἢ τὸν εὐ καὶ κακῶς δρῶντα ἐξ ἰσχ ἀρετῆ ἀμυνόμεθα. ἢ ἢν δὲ ἀπίθησαντες, ἢλλοις ὑπακούσωμεν, ἢ περὶ τῆ τιμωρησασθαι τινα, ἢλλὰ καὶ, ἢγαν εἰ τύχοιμεν, φίλοι μὲν ἢν τοῖς ἐχθίοις, ἢ διάφοροι δὲ οἷς ἢ χρῆ, κατ' ἀνάγκην ἢ γιγνώμεθα.

ΞΔ. «Καὶ ἐγὼ μὲν, ἢπερ καὶ ἀρχόμενος εἶπον, πόλιον τε μεγίστην παρεχόμενος, καὶ ἐπιών τῶ μᾶλλον, ἢ ἢ ἀμυνόμενος, ἀξιώ προειδομένως ἢ αὐτῶν ξυγχερεῖν, καὶ μὴ τῆς ἐναντίας ἔτω κακῶς δρῶν ὡσε αὐτῆς τὰ πλείω βλάβησθαι, ἢ μὴδὲ μωρία ἢ φιλονεικῶν ἢγεῖσθαι τῆς τε οἰκείας γνώμης ὁμοίως αὐτοκράτορας εἶναι, καὶ ἢς ἐκ ἀρχῶ τύχης, ἢλλ' ὅπου εἰκὸς ἢ ἢσᾶσθαι. καὶ τῆς ἢλλως ὁικαιῶ ἢ ταυτό μοι παῖσται ἢφ' ὁμῶν ἢ αὐτῶν, καὶ μὴ ὑπὸ τῶν πολεμίων τῆτο παθῆν. ἢ ἢδὲν γὰρ αἰσχερόν, οἰκείως οἰκείον

ἢ τῆς Ar. C. τοῖς δὲ ἀντὶ Gr. ἢν τὸ Mosqu. ἢ Προκαταλιπεῖν Gr. ἢ Ἀδῶν Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Basf. Cass. Aug. ἢ Ὅτι καὶ Reg. Διότι καὶ εὐελπίς Cass. Aug. Mosqu. ἢ ἢν πλείτον C. Cass. Gr. ἢ ἢν πλείτον Reg. ἢ ἢ d. Mosqu. ἢ Δὲ C. ἢ καὶ ἢν καὶ Gr. ἢ ἢ τῆς Ar. C. Bar. Ald. Flor. Basf. Steph. I. et mox infra. et utroque loco Reg. ἢ Προμηθεῖα Cass. Aug. et ex emendatione, pro προμηθεῖα, Gr. ἢ κατὰ ἀμφοτέρωτα Ar. C. Reg. Dan. ἢ Pro ἢν τῆς ἢλλοιῶν τῆς γνώμης. Fr. et de. Post. ἢ τὸ Mox. C. Bar. Ald. Flor. Basf. ἢ τῆς τῆς ἢν Cass. Aug. ἢ πράξεν Dan. ἢ τῆς ἢν Reg. Gr. ἢ καὶ τῆς Mosqu. et d. ταύταις. ἢ ἀπίθησαν Cass. ἢ τῆς Reg. Cl. Gr. Aug. ἢ τῆς εὐ ἢ κακῶς Ar. C. Dan. Mosqu. et mox, ἀμυνόμεθα. ἢ ἢν δ' ἀπίθησαν ἢλλοιῶν, ἢλλος C. ἢν δ' ἀπίθησαντες, ἢλλοιῶν; Ar. in margins, ἢν δ' ἀπίθησαντες ἢλλοιῶν ἢλλοιῶν. ἢν δ' ἀπίθησαντες ἢλλοιῶν, ἢλλος Reg. ἢν δ' ἀπίθησαντες ἢλλοιῶν ἢν. Dan. ἢλλοιῶν Aug. ἢ καὶ διαφορᾶ Ar. C. καὶ διαφορᾶ Dan. ἢ τῆς ἢν Ar. C. Bar. Ald. Flor. Basf. Reg. Cass. Gr. Aug. Mox ἢ τῆς d. Mosqu. c. 64. init. ἢ ἀμυνόμενος Bar. Ald. Flor. Basf. Steph. I. Cass. Gr. Aug. ἢ Ἀδῶν Reg. ἢ μὴ δὲ Reg. Aug. ἢ φιλονεικῶν legebat Valla. Hudf. ἢ ἢν τῆς Ar. C. Cas. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. ἢ ταῦτά μοι Reg. ἢ Ἀδῶν deest Cass. ἢ οὐδὲ Reg.

Προσκαταλιπεῖν] Graec. προκαταλιπεῖν. Caeteri, et Schol. cum editis. Vid. Indicent. WASS.

Reisk. malit, προσκαταλιπεῖν, aut προσκαποβάλλειν. Sed προσκαταλιπεῖν, violentiam sign. pro, cogi relinquere, amittere, iacturam facere. Ita ἐκλείπειν, monet, adhiberi Abr. Herod. VI, 129. GOTTL.

Τιμωρία] i. e. ὁ τιμωρῶν. Neque enim vindicta ipsa iniuriam patitur, ἀδικεῖται, quod pro praeterito hic accepere: δικαίως autem dixit, quia se viciscens credat, meritis, iure sibi successurum, ut iniuriam passio et vindicatorio; ac si sit: tam certo, quam congruat iustae causae. BAVER.

Δικαίως] Videtur sumendum pro ἐδλόγως καὶ ἀναλόγως. v. Hesyeh. et Alb. et Abr. 435. GOTTL.

Τὸν εὐ καὶ κακῶς] Quidam libri τὸν εὐ ἢ κακῶς. ad Noster copula in hanc rem alibi eleganter vsus est. paulo supra ἀποπέμπωμεν, ut apud Bacchylidem ΠΕΜΠΕΙ μεζίμνας. WASS.

Περὶ τῆ τιμωρησασθαι] Loci difficultates explicare tentat variis modis Heilm. p. 536. GOTTL.

Οὐ κερὶ τῆ τιμωρ. τινα] Manifestum vero anacoluthon, et satis durum: cui qui medear, sane non habeo meliora ab Heilm. allatis: nisi, quod scripsisse possit Thuc. ἢ περιγυγνώμεθα τῆ τιμωρησ. τινα, i. e. non poticemur vindicta; ita enim adhibetur περιγυγνώσθαι πράγματος, ἔργου, ut sit, potiri delinatio, vincere, ad finem venire, Goll. venir au bout de quelque chose. ἢν autem intell. pro εὐ μόνον ὄ, quia sequi. ἀλλὰ καὶ. Forte simpliciter suppletis, ἔχει, nempe ὁ ἀγών non id agitur, ut alios viciscamur. Sed in Thueydide haud verear di-

cere, sui immemore, reliquisse structuram, cui: tamen suppleto ἔχει fati subuenieris. BAVER.

Πόλιον παρέχ.] Ciuitatem maximam allegans, i. eius auctoritatem proferens et ea nitens. Ita Steph. in Th. p. 1350. v. infra c. 85. Arist. T. III. p. 37: φύσιν ἢλλοιῶν παρέχεται, praeter, exhibet. v. Abr. p. 436. GOTTL.

Πόλιον — παρεχόμενος] Qf. in concilium afferens (aufstellen), eius personam sustinens, cuius ratio vel maxime sit habenda. Nam, ciuitatis suae nomine cum loqui, velut ipsa coram loquatur, apparat e verbis, quae sequuntur: ipse ego magis aggredior alios, quam me defendere laboro: i. e. mea ciuitas ita est affecta. Cuius nomine et vice quia loquitur, ut ἐγὼ sit p. ἢμεις. παρέχεσθαι hic est, exhibere, ostendere. BAVER.

Ἐπιών τῶ μ. ἢ ἢμυν.] Trja hic notanda sunt: 1) praesentia pro futuris: cupiens magis, paratus aggredi, quam defendi; 2) τῆς, in τῶ, p. ἢλλος, ἔτεροις; 3) quod sibi tribuit Hermocrates vni, quod ciuitas eius facere vellet, vel fieri cuperet; cuius scil. personam sustineret. BAVER.

Προειδομένως] Abr. subferibit posteriori Schol. expl. 436. n. προνοῦντας εαυτῶν. GOTTL.

Φιλονεικῶν] Scil. ἔξω, c. superiori; vbi sign. suadeo vobis, hortor vos; hic autem est, cupio, volo, statui, proba, mihi placet ipsi ita agere. BAVER.

Ὅμοιως — καὶ] i. e. ἐμ. ὡς. Debebat autem inuerse ὁμ. τ. τύχης καὶ τῆς γνώμης non postulo ita fortunam in potestate habere, ut mea consilia habeo. BAVER.

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 330.

sed illis quidem contigisse, vt non solum suas iniurias vlti non fuerint, sed ne salutem quidem suam retinere potuerint; his vero, vt pro rerum suarum amplificatiōe, suarum etiam iacturam fecerint. Vltio enim non protinus alicui merito succedit, quod iniuriam ab altero acceperit; neque etiam potentia ideo est certa, quod homines bona spe compleat. sed fortuna rerum exitum in sua potestate plerumque tenet: quae cum sit res omnium maxime lubrica, tamen vtilissima videtur. Cum enim vtrique pariter timemus, circumspectius alii alios inuadimus.

63. „Quare nos etiam nunc vtraque de causa, cum ob inexploratum huius incerti rerum euentus metum, tum ob Atheniensium praesentiam, qui formidolosi iam adsunt, territi; tum etiam existimantes nostram consilii imbecillitatem istis difficultatibus satis impeditam fuisse, ne perageremus ea, quae vnusquisque nostrum se peracturum putabat; hostes imminentes, ex *nostra* regione amandemus. Et in primis quidem ipsi foedus aeternum inter nos ineamus; si minus, induciis in longissimum tempus factis, discordias priuatas in aliud tempus differamus. In summa vero, cognoscamus, si mihi assentiāmini, futurum, vt vnusquisque nostrum suam ciuitatem liberam obtineat; vnde, quum nostri iuris ac arbitrii erimus, illis, qui aut bene, aut male de nobis merito fuerint, gratiam pro meritis iure referemus. At si mihi non assentiāmini, sed aliorum auctoritatem sequamur, *non solum non erit nobis certamen* de vlciscendo aliquo; sed etiam, si res ita tulerit, amicissimi inimicissimis, et inimici, quibus non conuenit, propter necessitatem fiamus.

64. „Atque ego quidem (vt meae orationis initio dixi) qui demonsttraui, me ex maxima ciuitate ortum, et qui bellum aliis inferre, quam illatum propulsare malo, suadeo, vt nobis ipsis prospicientes compositionem faciamus, neue sic aduersarios maleficiis afficiamus, vt nos ipsi longe pluribus detrimentis afficiamur; sed stulte contendens existimare *volo*, me summam potestatem habere et in meam voluntatem, et in ipsam fortunam, in quam nullum imperium habeo; sed vinci, *et de meo iure decedere volo*, quatenus par est. Et aequum esse censeo, *vos* caeteros vestra sponte idem facere, quod ego, neque ad hoc faciendum, ab hostibus compelli. nec enim turpe est domesticos a domesticis, aut Doriensem

Προσκαταλείπει] προσζημιώθηται. Τιμωρία γὰρ οὐκ εὐτυχῆ δικίαια] οὐχ ὅτι ἀδικεῖται, εὐτυχῆ δικίαια. ἢ γὰρ ἐπειδὴ ὁ τιμωρῆμενος περιδίνηται, διὰ τὸ τοῦ ἐπεχθῆναι εὐτυχῆσαι κατὰ τὴν εἴσπραξιν τῆς τιμωρίας, οὐ μὴν καὶ ἀποβαίνειν οὐτως. οὐδὲ ὁ ἰσχυρὸς (φίσι) διὰ τὸ ἐπιτίθειν ἐκ τῆς δυνάμεως κρατῆσειν, διὰ τὸ καὶ τὸ βέβαιον ἔχει. Τὸ δὲ ἀσάθμητον] τὸ δὲ ἀσάθμητον τῆς τύχης, καὶ τὸ ἀδύλον, ὡς ἐπιτοπλεῖον πέφυκε κρατεῖν. ἔτι γὰρ πολλὰς νικῆσαι καὶ ἀπὸ ἰδίας ἀρετῆς, ἐκτὸς τύχης. Ὡς ἐπιτοπλεῖον κρατεῖ] τὴν ἰσχύον ἔχει. Περιμύσεια] προγνώσει, σκέψει. Καὶ νῦν τῷ ἀφανῆς τε τέτυκται] καὶ νῦν τῆς μὲν πρὸς ἄλλαν διαφοράς ἐπιλαθόμεθα δι' ἀμφοτέρω, διὰ τε διακοπῆ τὸ ἀδύλον τυγχάνειν, εἰ πεισόμεθα τῷ ὑπ' ἄλλῳ, καὶ διὰ τὸ τοῦ Ἀθηναίων ἢ δι' ἄλλων ἢ μὴν εἶναι παρόντας, ἵκανὰ νομίσαντες αἴτια τῆς ἀποτροπῆς ταῦτα. Καὶ τὸ ἑλληνικὴ τῆς γνώμης] καὶ τὸ τοῦ (φίσι) ἐπιθυμῶντες, ὅτι ἂν προσεδουκῶμεν πρῶτον (τιτίθει, κρατῆσαι κατὰ τὸν πόλεμον) ἑλληνικῶς ἐγένετο, καὶ οὐ κατὰ τὰς ἡμετέρας γνώμας ἀπέβη. ταῦτα οὖν αὐτὰ μὴ κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην γενόμενα, ἵκανὰ καλόμενα ἡμῖν καὶ ἐπιτόμια γεγενησθαι νομίσαντες] καὶ τῶν τοῖς εἰρηθῆναι εἰς τὸ μὴ προσβῆναι ἡμῖν τὰ πράγματα ὡς ἠβηλόμεθα, τοὺς ἐπικειμένους ἡμῖν πολέμους ἀπράκτους ἀπολεμψόμεθα. Τὸ ζύμπαν τε δὴ, γνώμην] τὸ σύνολον δὲ, εἰδέναι (φίσι) χρὴ, ὅτι πεισθέντες μὲν ἔμοι, τὰς πατριδὰς ἐλευθέρως οἰκήσομεν. ἀφ' ἧς ὀρμήμενοι, καὶ τὰ ἔξω. Πόλιον ἔχοντες ἕκαστος] τὴν ἰδίαν. Ἄφ' ἧς αὐτοῦ] δεσπόται τῆς αὐτῶν πόλεως. Ἀμυνόμεθα] τὴν ἀμυνόμεθα ἐπὶ καλῶ. ἐν ταῦτα γὰρ ἐπὶ τῶν δύο σημασιῶν ἔλαβεν αὐτὸ, καὶ ἐπὶ καλῶ καὶ ἐπὶ κακῶ. ἢν δὲ ἀπαιτήσαντες] τοῖς ἐμῶς λόγοις δηλονότι. Οὐ περι τῆ τιμωρήσασθαι τινὰ] λείπει τὸ, ὃ ἀγῶν ἡμῖν ἔχει, ἀλλὰ περὶ τῷ δολωθῆναι. τῶτο γὰρ ἠδίκως ἐγκέκοπται. Εἰ τύχοιμεν] τιμωρήσασθαι τινὰ δηλονότι. Τοῖς ἐχθροῖς] τοῖς Ἀθηναίοις. Οἷς οὐ χρὴ κατ' ἀνάγκην] τοῖς Σικελιαῖς. Πόλιον τε μεγίστην παρεχόμενος] ἀπὲρ τῶ, ἐκ μεγίστης πόλεως ὀρμήμενος δηλαδὴ. Καὶ ἐπιόν τε μάλλον] καὶ δυνάμενος δηλονότι ἄλλῳ ἐπιόντι. ἀδύλον δὲ, ὡς ἔχ' ἀπλῶς περὶ ἐαυτῶ μόνον λέγει τῶτο, ἀλλὰ κοινῶς περὶ τῆς πόλεως τῶν Συρακυσίων. Ἄξιῳ προειδόμενος αὐτῶν] ἦτοι προγνώσκων τὰ πράγματα. ἦτοι προνοῦντας ἐαυτῶν, ἵνα ὁ νοῦς ἢ τοῦτο, συμψῶμεν προνοήσαντες ἡμῶν αὐτῶν. Μὴδὲ μωρῶν φιλονεικῶν ἠγείσθαι] οὐδὲ ἀξίῳ διὰ μωρίαν φιλονεικῶν, ἠγείσθαι καὶ νομίζειν τῆς τε ἰδίας

Ἡσσοδω] B. Gottl. adscripterat in marg. haec scriptura (nempe per es.) vetus est: v. pag. 203. 470. 79. Sanc Thucyd. sapienter ac semper fore ἦσσαν, p. ἦσσαν, et ἀπαλλάσσοδω. BLAVER.

Ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν] Supple ἠπτημένως. Abr. p. 436. GOTTL. Ἐφ' ἡμῶν] i. e. vestra sponte, volentes. Vnde enim suppleas particip. ἠπτηθέντας; Aut quid sit, a vobis ipsis victus? Nec vero opus tali supplemento. Sed in τῶτο ποιῆσαι, vt

H h h h

* ἡσασσθαι, ἢ Δωρῆα ὕψια, Δωρῆας, ἢ Καλιδίεα, τῶν ξυγγενῶν τὸ δὲ ξύμμαχ γείτονας ὄντας, καὶ ξυνοίκους μῖας χώρας, καὶ περιφύτου, καὶ ὄνομα ἐν κεκλημένους Σικελιώτας. οἱ πολέμησομέν τε, οἶμαι, ὅταν ξυμβῆ, καὶ ξυγχερησόμεθα γ' ἢ πάλιν καθ' ἡμᾶς αὐτὰς, λόγους κοινοῖς χράμενοι. τὰς δὲ ἀλλοφύλους ἐπελθούσας ἢ ἀθροῖα, ἢν σωφρονῶμεν, ἀμυνόμεθα, εἶπερ καὶ ἢ καθ' ἐκάστας βλαπτόμενοι, ξύμμαχες ἢ κινδυνεύομεν. ξυμμαχῆς δὲ ἢ ἐδέσθη ἢ τοιοῦτον ἐπαξόμεθα, ἢδὲ διαλλαχῆς. τὰς γὰρ ἢ παιδίτες, ἐν τε τῷ παρόντι ἢ οὐκ ἄγαθοῖν ἢ σφερόσομεν τὴν Σικελίαν, Ἀθηναίων τε ἀπαλλαγῆσαι, καὶ οἰκεία πολέμου. καὶ ἢ ἐς τὸ ἔπειτα, καθ' ἡμᾶς αὐτὰς ἐλευθέρων νεμόμεθα καὶ ὑπὸ ἄλλων ἡσσαν ἐπιβλαυομένην.

Ξδ. Τοιαῦτα τῷ Εὐμοκράτες εἰπόντος, πειθόμενοι οἱ Σικελῖοι, αὐτοὶ μὲν κατὰ ἢ σφᾶς αὐτὰς ξυνηέχθησαν γνάμη, ὥστε ἀπαλλάσσεσθαι τῷ πολέμῳ, ἔχοντες, ἢ ἕκαστοι ἔχουσι. τοῖς δὲ Καμαριναῖς Μεργαντήκην εἶναι, ἀργύριον τακτῶν τοῖς Συρακυσταῖς ἀποδοῖναι. οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων ξύμμαχοι, παρακαλέσαντες αὐτῶν τὰς ἐν τέλει ὄντας, εἶπον, ὅτι ξυμβήσονται, καὶ αἱ σπονδαὶ ἔσονται κἀκείνοις κοιναί. ἐπαυσάντων δὲ αὐτῶν, ἐποιήντο τὴν ὁμολογίαν. καὶ αἱ νῆες τῶν Ἀθηναίων ἀπέπλευσαν ἢ μετὰ ταῦτα ἐκ Σικελίας. ἐλθόντας δὲ τὰς στρατηγὰς οἱ ἐν τῇ πόλει Ἀθηναῖοι, τὰς μὲν, Φυγῆ ἐξημίωσαν, Πυθόδωρον καὶ Σαφοκλέα. τὸν δὲ τρίτον Εὐρυμέδοντα χρέματα ἐπεράξαντο ὥς, ἐξὲν αὐτοῖς τὰ ἢ ἐν Σικελία καταστρέψασθαι, δάροις πεισθέντες ἀποχωρήσειαν. ἔτω, ἢ τῇ παρῶσθι εὐτυχία χράμενοι, ἢξίν σφίσι μηδὲν ἐναντιῆσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ δυνατὰ ἐν ἴσῳ καὶ τὰ ἢ ἀπορώτερα μεγάλη τε ἐμοῖς καὶ ἐνδεετέρα παρασκευῆ κατῆργάζεσθαι. αἰτία δ' ἦν ἢ ἢ παρὰ λόγον τῶν πλείονων εὐπραγία, αὐτοῖς ὑποτιθεῖσα ἰσχὺν τῆς ἐλπίδος.

Ξε. Τῷ δ' αὐτῷ θέρει, Μεγαρεῖς οἱ ἐν τῇ πόλει, ὁ πιεζόμενοι ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων τῷ πολέμῳ, αἰὶ κατὰ ἔτος ἕκαυτον δις ἢ ἐσβαλλόντων πανστρατιᾶ ἐς τὴν χώραν, καὶ ὑπὸ τῶν σφετέρων φυγάδιων τῶν ἢ ἐκ Πηγῶν, οἱ, σασιασάντων, ἐκπεσόντες ὑπὸ τῷ πλήθει, χαλεποὶ ἦσαν ληστεύουσαι, ἐποιήντο ἢ λόγους ἐν ἀλλήλοις, ὡς χρεὶ δεξαμένους τὰς φεύγουσας, μὴ ἀμφοτέρωθεν τὴν πόλιν φθείρειν. οἱ δὲ φίλοι τῶν

* ἠπτάσθαι Ar. C. Cam. ἠπτάσθαι Mosqu. ἠπτ. Aug. Οἰκίαν οἰκεία ἠπτάσθαι, et mox euyyῶν Gr. γ τινὲς Cl. Mosqu. z μέλλων Ar. in margine πάλιν. a Ἀθροῖα ἀθ, ἢ σωφρονῶμεν Ar. C. Cl. Ἀθροῖα αὐτῶν ἢ σωφρονῶμεν Ald. Flor. Basf. Ἀθροῖα ἀθ εἰ σωφρονῶμεν Gr. Cum Ar. C. Cl. contentit Dan. cum editis Reg. Aldi habet Gr. non ἀθ. Ἀθροῖα ἀθ ἢ σωφρονῶμεν Casf. Aug. b Καλιδίεα: Reg. Aug. c Κινδυνεύομεν C. d οὐδέτω τε Casf. e τὸ τοιοῦτον C. Casf. Mosqu. Aug. f πειθόντες Dan. γὰρ d. Mosqu. g αὐτῶν Ar. C. Dan. h ἢ ἐς τὸ ἔπειτα Ald. Flor. Basf. Gr. ἐπέπειτα Reg. hh καθὰ τὸ σφᾶς αὐτ. Mosqu. et mox, ἀπαλλάξεσθαι. i Μετατάττα Ar. Alm. Flor. Basf. Stepb. i. Μετατάττα ἀπῆλθεν ἐκ Σικ. Cl. Μετατάττα Reg. Casf. Aug. k Ἐν τῇ Σικελία Ar. Dan. l τῷ τῷ παρῶσθι Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Basf. Stepb. i. Casf. Dan. Aug. m ἀπορώτερα Marg. Ar. C. Dan. n παραλύει Ar. C. Dan. Παραλύει Casf. Gr. Aug. o Ἐπὶ τῷ Ἀθ. τῷ πολέμῳ ἀθ πιεζόμενοι, κατὰ etc. Cl. p Ἐσβαλλόντων Marg. Casf. Cam. Ἐσβαλλόντων Cl. Gr. Ἐσβαλλόντων malit Ae. Forc. Ἐσβαλλόντων Ar. Ἐσβαλλόντων C. Ἐσβαλλόντων Reg. Casf. q Scilicet ἐρημνίον. r λίγων Reg.

ἢν πᾶσθιν, sane intell. ἡσασσθαι, vt vobis mutuo concedatis, neque hostibus parere cogamini. BAVER.

Μῖας χώρας] Demetrius §. 113. Γῆς ὄντας μῖα, καὶ περιφύτου. vbi Nostrom vocem Homericam, vñ sibi propriam fecisse ait. Mss. omnes χώρας. Puto respexisse Herodotum, qui I, 174. εἶσθη τε πᾶσης τῆς Κιυίδης, πλὴν ὀλίγης περιφύτου. Πάθος περιφύτου Alcan dicit. WASS.

Περιφύτου] Non modo, qua diremti, distineamur a confortio aliorum, sed et, cuius situ iusti agamus ab eorum tentationibus, modo ipsi coniunctum prohibeamus; quod facile sit insulaniis. BAVER.

Σικελιώτας] Vide ad Cap. 58. WASS.
Σικελιώτας] Vno ergo nomine sic dicti; vanum ergo discrimen ad c. 58. init. notatum. BAVER.

Ἀθροῖα, ἢν σωφρονῶμεν] Τὸ ἀθ, quod est in Mss. admittendum suadet sequens τοιοῦτον. WASS.

Μεργαντήκην] Vide Cluverii Siciliam lib. 2. p. 335. et Casauboni notas ad Polybium p. 127. Ed. Amst. HVDS.

Οὕτω — χράμενοι ἢξίν] Οὕτω hic est pro γὰρ, vt apud Liu. adeo. Reddit enim causam, cur tam stolidi egerint. χράμενοι autem hic est, elati, inflati rebus secundis: volentes persequi successum, vtgere, omnia vincere. BAVER.

Τῷ πολέμῳ] Melius retuleris ad πιεζόμενοι, quam ad ἔσβαλλόντων, quo in Edit. Duck. refertur per comma post Ἀθηναίων. quia structura supples in. BAVER.

Ἐσβαλλόντων] Sic reposui e Cl. et Gr. pro ἐσβαλλόντων, quod antea legebatur. Confer III, 80. 89. 105. WASS. Ἐσβαλλόντων etiam Reg. et Casf. Erat decreto publico cautum, vt στρατηγοὶ Atheniensium, patrium iusiurandum iurantes, insuper iurarent, ὅτι καὶ δις ἀνὰ πᾶν ἔτος εἰς τὴν Μεγαρικὴν ἑμβαλῶσι. Plutarch. in Pericle pag. 306. DVCK.

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 330.

aliquem a Doriensi, aut Chalcidensem a suo gentili superari. Denique, vt rem totam paucis expediam, compositionem nobis faciendam censeo, quod vicini simus, et eiusdem regionis incolae, idque regionis, quae mari vndique alluitur, et vno Siculorum nomine vocemur: qui (vt opinor) bellum geremus, quum res ita tulerit, et in mutuam gratiam rursus redibimus, colloquiis communibus inter nos ipsos habitis. Alienigenas vero contra nos *huc* profectos, simul omnes, si sapimus, propulsabimus; siquidem vel quum singuli laeduntur, vniuersi periclitamur: nec socios, nec pacificatores vnquam posthac accersemus. Si igitur haec faciamus, et in praesentia duobus bonis Siciliam non fraudabimus; vt Atheniensibus, belloque domestico liberetur: et in postremum, nos soli, liberam, et aliorum insidiis minus obnoxiam incolemus.

65. Cum Hermocrates haec dixisset, Siculi quidem eius verbis adducti, inter se confenserunt hac conditione, vt ab armis discederetur, et sua quique retinerent, quae iam possidebant; Camarinaeis vero Morgantina concederetur, si certam pecuniae summam Syracusanis penderent. Atheniensium vero focii, conuocatis illorum ducibus, dixerunt se quoque pacem facturos, et foedera cum illis quoque communia fore. Quod cum illi approbassent, compositionem fecerunt. Postea vero Atheniensium naues discesserunt. Earum autem duces domum reuerfos populus Atheniensis multauit, exsilio quidem duos, Pythodorum, et Sophoclem; pecunia vero, tertium, Eurymedontem: quasi penes eos fuisset res Siculas in suam potestatem redigere, sed muneribus adducti discessissent. Adeo freti praesenti rerum successu, nihil sibi praeter animi sententiam succedere; sed aequae difficillima atque facillima, siue magnos, siue paruos apparatus habent, pariter conficere volebant. Cuius rei causa erat inopinata felicitas, quae in plerisque rebus ipsis contigerat, quae spei vires ipsis subministrabat.

66. Eadem aestate, Megarenses, qui in vrbe erant, cum et ab Atheniensibus bello semper preme-

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330. Post. Iul. 17.

γνώμης αυτοκράτωρ εἶναι καὶ αὐτεξούσιος, καὶ τῆς τύχης, ἢς τις ἐκ ἄρχῃ ἀνθρώπος ἦν. Καὶ περιέρχεται τῶτο ἔπαρξις τέθει-
κεν, ἀλλ' ἐμψῆχον βυλόμενος, ὅτι ἐκ ἔστιν ἡμῶν εἰς τῆς ἄλλης κοινῆς, διὰ τὸ νησιώτας εἶναι. Ὅταν ξυμβῆ] ὅταν καιρὸς γένηται.
Καὶ ξυγχορηγομεθά γε] φιλιωθῶμεθα. Λόγοις κοινῶς χρῶμενοι] λόγοις συμβουλευτικοῖς. Τὰς δὲ ἄλλοφύλους] τὰς Ἀθηναίους.
καὶ ἐν τῇ πρώτῃ, ἄλλοφύλους ἄμα ἡγησάμενοι. Εἶπερ καὶ καθ' ἑκάστης] εἶπερ καὶ ἀντιφωνῶν βλαπτομένων ἐν Σικελίᾳ τὸ πᾶν ἔθνος
ἔσθενέστερον γινόμενον κινδυνεύσει. Καὶ οἰκίαι πολέμου] συγγενικῆ. Πεισθόμενοι οἱ Σικελιώται] πεισθέντες. Αὐτοὶ μὲν κατὰ σφῆς
αὐτῆς] ἀμονόησαν ἄλληλοις καθ' ἑαυτῶς, μὴ κοινολογησάμενοι τῶς λόγους τοῖς Ἀθηναίοις. Εὐνηρέχθησαν γνώμῃ] σκέψαι. Μορ-
γαντίνην εἶναι] Σικελικὸν πόλισμα. Τεκτόν τοῖς Συρακουσίοις] ἄριστόν. Ἀποδοῖσιν] ἀντὶ τῆ ἀποδοῖσιν. Παρακαλέσαντες
αὐτῶν] τῶν Ἀθηναίων ἀλαστοί. Τὸς ἐν τέλει ὄντας] τὸς περὶ Μυθόδωρον. Εἶπον ὅτι ξυμβῆσονται] ὡς ἂν εἰ ἔλεγον, ὅτι ἄδεν
δέοντασ αὐτῶν εἰς ξυμμαχίαν ἔτι, καθὸ ἐσπεύσαντο εἰς ἑαυτῶς πάντες οἱ Σικελιώται. τὸ δὲ παρακαλέσαντες, ἀντὶ τῆ εἰς ἑαυτῶς καλέ-
σαντες. Καὶ εἰς τὸν δὲ ἔσαντο] εἶναι, τοῖς Ἀθηναίοις. Ἰκὲν ἰάν τις βραχὺθ' ἀπὸ Σικελίας πλεῖσθη κατ' αὐτῶν, συμβαλλόμενος Πελο-
ποννησίοις, κωλύσῃ αὐτόν. Κρίσειν οἱ κοινῶς] τοῖς συμμαχίαις. Ἐπανεσάντων δὲ αὐτῶν] τῶν στρατηγῶν τῶν Ἀθηναίων. Κατα-
τρέψασθαι] διαλύσῃ. Καὶ τὰ ἀπώτατα] ἄδύνατα. Κατεργάζεσθαι] κικῆν. Αἰτία δ' ἦν] οἰτία δ' ἦν τὰ ταῦτα νομίζου.
ἢ ἐν τοῖς πλείστοις πράγμασιν εὐπραγίᾳ παρὰ προσδοκίαν τοῖς Ἀθηναίοις, ἢ ἑλπίδας ἰσχυρὰς παρέχευ τὰ πάντα κατεργάζεσθαι δύνασθαι.
τῶ δ' αὐτῶ δέουσι] μεταβάσει. Ὡς χρὴ βεβηκένος τῶς ψεύγοντας] ὁ νῦς τοῦτόσ ἐστι, οἱ μὲν πλείονες τῶν Μεγαρέων ἔδδοντο σπεί-
σασθαι πρὸς τῶς φυγάδας αὐτῶν. οἱ δὲ τῶ ὄμῃ προτάται, νομίζοντες ἄδύνατόν τι πρᾶγμα τῶτο ἔσασθαι, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι κερ-
ταρεῖν (ὅ ἐστι συμπολιτεύεσθαι) τῶς ὀμμοτικῶς; μετὰ τῶν φυγάδων, διὰ τὰ κακὰ τὰ μέλλοντα ἔσασθαι παρὰ τῶν φυγάδων, ὅτι τῶτο
δέσικτες, λόγους προσέφερον. Οἱ δὲ φίλοι τῶν ἔξω] τῶν φυγάδων. Τὸν θρῦν κισθόμενοι] τὸν ἄλογον, τὸν γιγνόμενον περὶ τῶν

Στασιασάντων] Hic simpliciter positum esse debet pro, στάσις γινόμενης, orta seditione. Supple, τῶν (ἐκεῖ) πολιτῶν, ἀνθρώπων, vel ἄλλοθεν. Ita c. 67. init. παρεσπένετο, simpliciter, scil. τὰ πράγματα vt l. 8. παλιώτερα ἐγένετο. Et hic, 4,

67. οἱ προσδιδόντες τῶν Μεγαρέων, i. e. πρόσδοσιν ποιούμενοι. In Lat. interpret. male expressum erat: qui ex Pegis, qui propter fedit. pulsi. Operarum forte vitio. Sed induxi alterum qui. BAVAR.

ἔξω, τὸν θρόνον αἰσθόμενοι, Φαναγῶς μᾶλλον, ἢ πρότερον, καὶ αὐτοὶ ἤξιον τότε τῆ λέγου ἔχουσιν. γινόμενοι δὲ οἱ τῶ ἔργου προσάται, ἔδουκτον τὸν ἔργον ἐσόμενον ὑπὸ τῶν κακῶν μετὰ σφῶν κατῆρξιν, ποιῶνται λόγους, δεισαντες, πρὸς τὰς τῶν Ἀθηναίων στρατηγῶς, Ἰπποκράτην τε τὸν Ἀριφροῦς, καὶ Δημοσθένην τὸν Ἀλκισθένης, βεβλόμενοι ἐνδοῦναι τὴν πόλιν, καὶ νεμίζοντες, ἐλάσσω σφίσι τὸν κίνδυνον, ἢ τὰς ἐκπεσόντας ὑπὸ σφῶν κατῆρξιν. Ξυμβήσαν τε πρῶτα μὲν, τὰ μακρὰ τεῖχη ἐλεῖν Ἀθηναίους, (ἦν δὲ σταδίω μάλιστα ὑπὸ ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὴν Νισαίαν τὸν λιμένα αὐτῶν) ὅπως μὴ ἐπιβηθῆσωσιν ἐκ τῆς Νισαίας οἱ Πελοποννήσιοι, ἐν ἧ ἢ αὐτοὶ μόνον ἐφύρξον, βεβαιότητος ἕνεκά τῶν Μεγαρέων. ἔπειτα δὲ καὶ τὴν ἄνω πόλιν πειρασθαι ἐνδοῦναι. ῥᾶον δ' ἤδη ἐμελλον * προσχωρήσειν, τότε γεγενημένω.

ΞΖ'. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ ἀπὸ τε τῶν ἔργων ἢ καὶ τῶν λόγων παρεσκευάσθη ἀμφοτέρωθεν, ὑπὸ νύκτα πλεύσαντες ἐς ἡ Μινώων τὴν Ἀ Μεγαρέων νῆσον ὀπλίταις ἑξακοσίαις, ἂν Ἰπποκράτης ἤρχεν, ἐν ὀρύγματι ἐκαθέζοντο, ὅθεν ἢ ἐπλήθειον τὰ τεῖχη, καὶ ἀπείχεν ἔ πολύ. οἱ δὲ μετὰ ἢ τῶ Δημοσθένους, τῶ ἑτέρου στρατηγῶ, Ἀ Πλαταιῶς τε φίλοι, καὶ ἢ ἑτεροὶ περίπολοι ἐνῆδρευσαν ἐς τὸν ἢ Εὐναίον, ὃ ἐστὶν ἐλασσον ἄκρωθεν. καὶ ἢ ἔσθετο ἔδεις, εἰ μὴ οἱ ἄνδρες, οἷς ἐπιμελὲς ἦν εἶδεναι τὴν νύκτα ταύτην. καὶ ἐπειδὴ ἔως ἐμελλε γίνεσθαι, οἱ προδιδόντες τῶν Μεγαρέων ἔτοι τοιοῦδε ἐποίησαν ἢ ἀκρίτιον ἀμφοτέρωθεν, ὡς λεγῶν, ἐκ πολλῶν τε θεραπευκότες τὴν ἀνοιξιν τῶν πυλῶν, ἢ εἰώθεσαν ἐπὶ ἀμάξῃ, πείθοντες τὸν ἄρχοντα, διὰ τῆς τάφρου κατακομίζειν τῆς νυκτὸς ἐπὶ ἢ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκπλεῖν. καὶ πρὶν ἡμέραν εἶναι, πάλιν αὐτὸ τῆ ἀμάξῃ κομίσαντες ἐς τὸ τεῖχος, κατὰ ἢ τὰς πύλας ἐσῆγον, ὅπως τοῖς ἐκ τῆς ἢ Μινώας Ἀθηναίοις ἢ ἀφανῆς δὴ ἢ εἴη ἢ Φυλακῆ, μὴ ὄντος ἐν τῷ λιμένι πλοῖα Φαναγῶς μηδέως. καὶ τότε πρὸς ταῖς πύλαις ἢ ἦν ἢ ἡ ἀμαξῶ. καὶ ἀντιχρυσῶν κατὰ τὸ εἰωθός, ἢ ὡς τῷ ἀκρίτι, οἱ Ἀθηναῖοι (ἐγγίγνωσιν γὰρ ἀπὸ ξυνηθήματος τὸ τοῖστου) ἰδόντες, ἔθεον δρόμῳ ἐκ τῆς ἐνέδρας, βεβλόμενοι φθάσαι, πρὶν ἢ ξυγ-

5 Migne Reg. Paulo ante μάλιστα Mosqu. p. μάλλον. 6 Id est: τὰ δὲ μακρὰ τεῖχη ἦν σταδίω μ. δ. α. τ. κ. ε. τ. ν. τ. λ. αὐτῶν. Vel, ἦν δὲ σταδίω μάλιστα ὑπὸ διέστημα ἀπὸ τῆς etc. Ae. Port. 7 Migne αὐτῶ Reg. 8 Παραχωρήσειν Reg. Antea ἔδουκτον Mosqu. 9 καὶ τῶν λόγων αὐτῶν a Dan. 10 Μινῶων Ald. Flor. Μινῶων Reg. Caff. Gr. Aug. 11 Μεγαρέων, et cum emendatione superscripta Μεγαρέων Gr. Μεγαρέων Mosqu. 12 Ἐκπλεῖν Ar. C. Caff. Dan. Aug. a correct. 13 τῶ omittit Gr. 14 πλαταιῶς Ar. C. Ald. Flor. Baf. Gr. Dan. 15 ἑτεροὶ πολλοὶ Gr. 16 Ἐναίον Dan. Mosqu. qui et mox ἔθεον. 17 Vide Baylum de re nautica p. 91. Ed. Frob. an. 1541. Hudf. Paulo ante εἴτος τ. Mosqu. 18 Ἐνάθειον Ar. C. Ald. Flor. Baf. Ἀνείθου Dan. Mox ἀμάξῃ Mosqu. 19 τῶν δεξῶν Reg. 20 τὰς omittit Gr. εἰώθον Mosqu. 21 Μινῶας Ald. Flor. Baf. Aug. 22 Ἀφανῆς Caff. 23 ἦν Φυλακῆ Gr. Mox ὄντος Mosqu. 24 ἦν Ar. C. Reg. Caff. Gr. Dan. Aug. Mosqu. 25 Illud ὡς redundare existimat Ae. Port. Mox τοιοῦτον Mosqu. 26 Συγκληθῆναι Caff. Συγκληθῆσθαι Aug. sed m. rec. superscrip. Συγκληθῆναι.

τὸν θρόνον αἰσθόμενοι] *Lexicon Ms. Biblioth. Coislin. Mont-fauconii pag. 483. Θροῦ; Θροῦδης δ' sine interpretatione. Scholiastes editus hic exponit ἔργον: corrupte, sine dubio. Caff. melius σύλλογον;* quae vox ut plurimum quidem circulos et coetus sermones inter se ferentium, sed nonnumquam etiam ipsos sermones notat. vid. *Græcu. ad Lucian. Reuivise. pag. 391.* Rursus ita *Thucyd. V, 7, et 30.* DVCK.

τὸν θρόνον] Schol. τὸν ἔργον vitiose; leg. λόγον. BAVAR. Οὐ δυνατὸν — ἐσόμενον] Pro δυνατόμενον. Ita ἔξιον εἶναι προ ἔξιου, apud Proc. I. 10. B. V. GOTTL.

Μόνον] Reisk. suspicatur μόνον. GOTTL. Τὴν ἄνω πόλιν] Non recte *Valla et Portus* arcem urbis in edito sitam interpretantur. Vid. ad Cap. 54. DVCK.

Μινῶων τὴν Μεγ. νῆσον] Promontorium erat iuxta *Strabonem*, quem vide in principio libri noni. HVDS. Add. quae adnotantur supra ad III, 51. DVCK.

Μετὰ τῷ] *Græcu.* abest τῷ. non bene. WASS.

Περίπολοι] *Suidas* h. v. Vid. *Peitium* ad leges Atticas pag. 547. *Nesrum* pag. 519. *Dionys. Halicarn.* p. 618. *Hesychium*, *Schol. Sophoclis* p. 261. et *Xenophonem* p. 929. IDEM. Agunt de περιπόλοις Atheniensium etiam *Maussæus* ad Harpocration. h. v. et *Valesius* ad *Notas Maffiaci*. Adnotant hi ex *Vlpiano* ad *Demosth. Olynth. III.* et *Artemidoro* I. Onirocrit. 56.

περιπόλοις non fuisse eductos ad bella *Thucydideis*, id est, externa, quae extra fines Atticae gerebantur. Si de his hic agit *Thucydides*, quid ergo est, quod cum cetero exercitu in Megaridem profecti fuerunt? Nimirum quia Minoa iam ante ab Atheniensibus occupata, in eaque praesidium positum erat, ut est III, 51. ibi quoque *περιπόλοις* videntur habuisse. DVCK.

Εἰδέναι] Reisk. περιῆναι, lustrare excubias. GOTTL.

Ἀμφιερξὶν] *Suidas* h. v. ἀκρίτιον — ἀμάξῃ, habet, *πυλῶν*, ἐκείριον τὸ πλοῖον ἀμάξῃ, posteriora sunt ipsius *Lexicographi* verba. Huc spectant *Pollux* et *Hesych.* in *ἀμφιερξίον*. WASS.

Εἰώθεσαν] *Suidas* in *ἰωθῆς*, εἰώθεσαν. IDEM. *Suidas* ita in *Thucydide* esse dicit, sed numerum libri non addit. DVCK.

Κατὰ τὰς πύλας] Articulus τὰς abest a *Græcu.* recte. mox p. 614, 2. τὰς κατὰ πύλας φύλακας κτείνουσι. WASS.

Ὅπως — ἀφανῆς δὴ — μὴ ὄντος, rel.] Δὴ h. l. est velut ironicum, scilicet; nempe, quod domi, Megaris, praesentia se ferrent, caussati, se velle, dicebant magistratibus, tollere e portu nauticulum, ne Athenienses haberent, quod obsecrarent, quippe non conspicati nauem ullam. Hoc maxime notandum erat ob verba ὅπως μὴ, quae alioqui de vero consilio aliquis cepisset; quod sit contra contextum et causam. Fallere enim Athenienses volebant, ut quibus secreto sauerent; tantum,

stulare ceperunt, vt *sui ciues* in isto colloquio perseuerarent. sed cum populi principes animaduertissent, populum malis afflictum secum nullo modo posse tolerare, metu compulsi, cum Hippocrate Ariphtonis, et Demosthene Alcisthenis filio, Atheniensium ducibus, in colloquium venerunt, quia urbem dedere volebant, et existimabant, minus periculum sibi *sic* impendere, quam si illi, qui ab ipsis eiecti fuerant, rediissent. Inter eos autem ita primum conuenit, vt Athenienses caperent muros longos, (erat autem octo ferme stadiorum ab vrbe ad Nisaeam ipsorum portum) ne *Megarensibus* Peloponnesii opem ex Nisaea ferrent, in qua ipsi soli praesidium habebant, vt Megara firmiter tenerent. deinde vero et urbis arcem in loco edito sitam *Megarenses Atheniensibus* dedere conarentur. si enim hoc factum fuisset, iam facilius *Megarenses* deditionem fecissent.

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330.

67. Athenienses igitur, postquam omnia et facta et dicta vtrunque fuerunt, quae ad negotium conficiendum erant necessaria, rebus omnibus iam paratis, sub noctem ad Minoam Megarensium insulam profecti cum sexcentis grauis armaturae militibus, quibus Hippocrates praerat, in fossa confederunt, quae non multum illinc distabat; vnde *Megarensis* lateres ad muros exstruendos sumebant. Plataenses vero leuiter armati, aliique circumitores, qui cum Demosthene altero duce erant ad Martis templum, quod minus remotum erat *ab vrbe, quam insula Minoe*, in insidiis confederunt. Et nullus *Megarensium*, praeter illos, quibus *rem* scire curae erat, hanc noctem nouerat. Et cum crepusculum matutinum aduentaret, isti Megarenses, qui proditionem moliebantur, huiusmodi fraudem excogitarunt. Nauigiolum, quod vtrunque binis remis agebatur, veluti latrones, (cum iam pridem a suo Magistratu, cuius gratiam sibi conciliauerant, impetrassent, vt portas aperiret) plaustro impositum, noctu per fossam ad mare transportare, et enauigare consueuerant. Et ante quam dies illucesceret, idem plaustro vestum in urbem per portas rursus importabant, * vt Atheniensium praesidium, quod erat in Minoa, sibi minus caueret, quod nullum in portu nauigium profus appareret. Tunc autem hoc plaustrum ad portas iam erat. Et cum hae ex more nauigiolo *recipiendo* apertae fuissent, (hoc enim ex composito fiebat) Athenienses, hoc animaduerso, ex insidiis cursu contenderunt, quod *eo* ocius peruenire vellent,

* Vt Atheniensibus, qui apud Minoam erant, occulta foret sua custodia etc. *Valla*. Vt scilicet Athenienses, qui in Minoa erant, vnde ea nauis esset, ignorarent. *Acacius*. HVDS. Vulgo legebatur: *ue Athen. praef.* etc.

φυλάκων, τῷ δὲ δέχεσθαι αὐτῆς. Ἐδδῆναι τὴν πόλιν] αὐτοῖς δηλονότι. Ἐν ἣ αὐτοὶ μόνοι ἐφθόρου] ἦτο ἐκτός τῶν ἄλλων συμμάχων, ἂν εἶχον ἔξωθεν τῆς Πελοποννήσου. ἢ μόνοι λέγει ἐντὶ τῷ ἐκτός τῶν Μεγαρέων. ἂνω δὲ πόλιν αὐτὰ τὰ Μέγαρα καλεῖ. καὶ τὴν ἂνω πόλιν] τὴν ἀκρόπολιν. Ὁθεν ἐπλίνθουον τὰ τεῖχη] πλίνθους λαμβάνοντες ἐτείχιζον. καὶ ἀπέιχεν ἢ πολὺ] ἢ ἀπέιχε (φασί) τῶν Μεγαρέων ἢ Μινῶα, ἢ αὐτὸ τὸ ὄρυγμα τὸ ἐν τῇ Μινῶα. Περίπολοι ἐς τὸν Ἐυβάλιον] τῶν φυλάκων οἱ μὲν, ἰδρυμένοι καλεῖται. οἱ δὲ, περίπολοι. ἰδρυμένοι μὲν ἦν εἶσι οἱ ἀεὶ παρακαθεζόμενοι, καὶ πολιορκῶντες· περίπολοι δὲ, οἱ περιερχόμενοι, καὶ περιπαλοῦντες τὰ φρούρια ἐν τῷ φυλάκτειν. Ὁ εἶσι ἔλασσον ἄπωθεν] ἔλασσον ἀπέχοντες ἢ περὶ οἱ ἐν τῷ ὄρυγματι καθήμενοι. πρὸς τὸ ἀπέιχεν ἢ πολὺ, τὸ ἔλασσον ἄπωθεν. καὶ ᾗθετο εἰδῆς] τῶν Μεγαρέων δηλονότι. καὶ ἐπειδὴ ἔως] ἡμέρας. οἱ προεδόντες] οἱ προεδόντες διὰ τὸ τοῖς Ἀθηναίοις τὰ Μέγαρα, πλοῖον κατέφερον ἐκείνης ναυτὸς ἐπὶ θάλατταν, τετρατευκίτες τὸν ἐπὶ τῶν πύλων ἄρποντα ὅπως αὐτὸς μὴ κωλύῃ, ὡς δῆθεν ἐπὶ ληθείας ἐκπλέοντας τῶν Ἀθηναίων τῶν ἐν τῇ Μινῶα φυλακτόντων, καὶ αὐτὸς πρὸ ἡμέρας ἀνέφερον αὐτὸ εἰς τὸ τεῖχος, ὅπως ἄφαντος δῆθεν ἢ τοῖς Ἀθηναίοις, τί χρὴ φυλάττεσθαι. ἢ γὰρ ὄντος ἔδενός ἐν τῷ Μεγαρίῳ λιμένι πλοῖα φανερῶ, διὰ τὸ ἐντός τευχῶν μετ' ἡμέραν κρύπτεσθαι τὸ ἀκάτιον, ἄπορον ἦν γινῶναι τοῖς Ἀθηναίοις, ὅφ' ἂν τινα κρύβονται. Ἀκάτιον ἀμφηρικόν] πλοῖον ἐκαστῶθεν ἕρεσσόμενον, ἐν ᾧ ἕκαστος τῶν ἑλευθέρων δικατίας ἐρέττει. καὶ τότε πρὸς ταῖς πύλαις] ὅτε προεδόντο τὰ Μέγαρα. εἰς τῷ ἀκατίῳ] ὡς τὰ ἀκατίς μέλλοντες εἰσκαμίζεσθαι. Ἀπὸ ξυνθήματος] τῶν Μεγαρέων δηλονότι.

velle se fallere illos, domi caussabantur. In Lat. interpret. est *no*; haud dubie, quod pro *vero* consilio haberet, quod sequeretur; sed additum repugnat; quia nulla nauis conspiceretur; ita enim *ἀφανῶς* φυλακῆ redderetur non habentibus, quod caueretur. Equidem, quasi operarum forte lapsum, *περὶ ἢ* mutauit. *BAVER*,

φυλακῆ] Reisk. tentat, ἢ ἐπιρρηχῆ. GOTTL. Ἄφην. — φυλακῆ] i. e. vana, iurata, aut neglectior, leuior, nulla admodum. Ill eadem, quam *ἀλλασκοπῆν* aliquoties vocat Homerus: *ἐδ' ἀλλασκοπῆν εἶχεν* i. e. rem non neglectit, non transmit. *BAVER*. Ἠθῆ] Reisk. substituit, ἦδε, hic currus. GOTTL.

κλεισθῆναι πάλιν τὰς πύλας [καὶ] ἕως ἔτι ἡ ἄμαξα ἐν αὐταῖς ἦν, κώλυμα ἔσα ἔ προσθεῖναι, καὶ αὐτοὶ ἄμα καὶ οἱ ξυμπράσσοντες Ἐμεγαρεῖς τὴς ὑπὸ κατὰ πύλας Φύλακας ἔ κτείνωσι. καὶ πρῶτον μὲν οἱ περὶ τὸν Δημοσθένην ἢ Πλαταιῆς τε καὶ περιπόλοι ἐσέδραμον, ἔ νῦν τὸ ἔ τροπαῖον ἐστὶ, καὶ εὐθύς ἐντὸς τῶν πυλῶν (ἤσθοντο γὰρ οἱ ἐγγύτατα Πελοποννήσιοι) μαχόμενοι τὴς προσβοηθῆσθαι οἱ Πλαταιῆς ἐκράτησαν, καὶ τοῖς τῶν Ἀθηναίων ἄοπλίταις ἐπιφερομένοις ἔ βεβαίως τὰς πύλας παρέσχον.

Ξή. Ἐπειτα δὲ καὶ τῶν Ἀθηναίων ἤδη ὁ ἔ αἰεὶ ἐντὸς γιγνόμενος ἄ χωρεῖ ἐπὶ τὸ τεῖχος. καὶ οἱ Πελοποννήσιοι φερόμενοι, τὸ μὲν πρῶτον ἀντισχόντες ἠμύνοντο ὀλίγοι, καὶ ἀπέθανον τινὲς αὐτῶν. οἱ δὲ πλείους ἔ ἐς Φυγὴν κατέστησαν, φοβηθέντες, ἐν νυκτὶ τε πολεμίων προσπεπληκῶτων, καὶ τῶν προδιδόντων Μεγαρέων ἀντιμαχημένων, νομίσαντες τὴς ἀπάντας σφᾶς Μεγαρέας προδεδωκέναι. ξυνέπεσε γὰρ, καὶ τὸν τῶν Ἀθηναίων κήρυκα ἀφ' ἑαυτῆ γνώμης κηρύξαι, τὸν βεβλόμενον ἰναί Μεγαρέων μετὰ Ἀθηναίων θησόμενον τὰ ὄπλα. οἱ δ' ὡς ἤκισαν, ἔ ἐκέτι ἀνέμενον, ἀλλὰ τῶ ὄντι νομίσαντες κοινῆ πολεμῆσθαι, κατέφυγον ἐς τὴν Νίσαιαν. ἄμα δὲ ἔφ, ἐλακῶτων ἤδη τῶν τειχῶν, καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει Μεγαρέων θορυβημένων, οἱ πρὸς τὴς Ἀθηναίους πρᾶξαντες, καὶ ἄλλοι μετ' αὐτῶν, πληθεὺς ὁ ξυνήδει, ἔ ἔφασαν χρῆσαι ἀνοίγειν τὰς πύλας, καὶ ἐπεξίναί ἐς μάχην. ξυνέκειτο δὲ αὐτοῖς, τῶν πυλῶν ἀνοιχθεῖσάν, ἐσπίπτειν τὴς Ἀθηναίους αὐτοὶ δὲ διάδηλοι ἔμελλον ἔσσεσθαι. λίπα γὰρ ἔ αἰεὶ ἔσσεσθαι, ὅπως μὴ ἀδικῶνται. ἀσφάλεια δὲ αὐτοῖς μᾶλλον ἐγγίνετο τῆς ἀνοξίσεως. καὶ γὰρ οἱ ἀπὸ τῆς Ἐλευσίνας κατὰ τὸ ξυγκείμενον τετρακισχίλιοι ἐπλίται τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἔ ἰππεῖς ἔξακίσιοι, ἔ οἱ τὴν νύκτα πορευόμενοι, παρήσαν. ἔ ἀλημιμένων δὲ αὐτῶν, ἔ καὶ ὄντων ἤδη περὶ τὰς πύλας, καταγορεύει τις ξυνειδὼς τοῖς ἔτεροις τὸ ἐπιβλέμμα. καὶ οἱ, ξυσφάροντες, ἀθροοὶ ἤλθον, καὶ ἐκ ἔφασαν χρῆσαι ἔ ἔπεξίναί (ἐδὲ γὰρ πρότερόν πω τῆτο, ἔσχύοντες μᾶλλον, τολμῆσαι) ἔτε ἐς κίνδυνον ὁ φανερόν τὴν πόλιν κατὰγαγεῖν.

ἔ Sic apud Herodotum προσθεῖναι τὰς θύρας, scilicet ἀποκλείειν. Hudf. ἔ αὐτοῖς Marg. Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bis. Reg. Cass. Dan. Aug. ἔ μεγαρεῖς Reg. Aug. ἔ κατὰ τὰς πύλας Ar. C. Cl. Cass. Dan. τὰς ἔ m. rec. add. Aug. ἔ ἀποκλείουσι C. ἔ πλαταιῆς Ar. C. Ald. Flor. Bas. itidemque paulo infra. Dan. Gr. ἔ τρεπαιῖον ἔ Gr. τρεπαιῖον ἔν Cass. Aug. ἔ ὄπλιταις deest Reg. ἔ βεβαίως Reg. ἔ ἄφ Ar. C. Cass. Gr. Aug. Dan. a quo etiam abest articulus δ. ἔ ἐκράτησεν Marg. Ar. C. Cl. Dan. ἔ ἐκ Dan. Mox τὸν ante τῶν ἄφ. d. Aug. ἔ ὄντι ἔ Gr. Mosqu. Aug. ἔ ἐφάσαν Dan. Antea ἄλλο Mosqu. et ἐφασαν. ἔ ἀκίσεισθε Dan. ἔ ἰππεῖς Reg. Aug. Antea ὄπλιται Mosqu. ἔ οἱ omittunt Ar. C. Cl. Dan. ἔ ἀλημιμένων Gr. ἔ καὶ ἔδη ὄντων ἔτὲ τὰς πύλας C. ἔ ἔδὲ ἔντων etiam Reg. Mox vulgo: καὶ ἔ et comma deest. ἔ ὄντι ἔ Gr. ἔ ἐπιξίναί Mosqu. Antea καὶ d. Mosqu. ἔ φανερόν Ar. C.

Προσθεῖναι] Locus Herodoti ab Hudf. in Var. Lect. laudatus est Lib. III. Cap. 78. in quo Suidas προσθεῖναι interpretatur ἀποκλείειν. Pollux X, 25. προσθεῖναι τὴν θύραν. DUCK.

Βεβαίως] C. Reg. βεβαίως, non male, quod referatur ad verbum παρέσχον cui aptius sit, quam portis. Quid enim sint h. l. firmas portae? At firmiter, certo illis praebebant quas iam certo tenebant. Tamen et, quod certo praebatur, ipsum dicatur certum. BAYER.

Ἠδη ὁ αἰεὶ ἐντὸς etc.] Vox αἰεὶ hic loci non significat semper. Sic apud Diodorum et Dionem, οἱ αἰεὶ ὄπατοι non eos significant, qui perpetui sunt consules, sed omnes eos, qui consulari funguntur vno post alium. ita apud Xenophontem Ἐλληνικῶν lib. 2. αἰεὶ ὁ ἀκίτων δεδιῶς, hoc est, cum ut quisque audierat timeret, siue, cum timeret πᾶς ὁ ἀκίτων. HUDS. Thucydides III, 77. Παρεσκευάζοντο τε ἄμα ἐξήκοντα ἄνδρ, καὶ τὰ ἔδη πληρωμένους ἐξέπεμπον πρὸς τὴς ἐναντίας. Add. Scaliger ad Propert. I, 18, 15. DUCK.

Χωρεῖ ἐπὶ τὸ τεῖχος] Confer Diodorum XII, 320. WASS. φοβηθέντες] i. e. metu impleti, territi. Referendum ad κατέστησαν, quia sequuntur Genicium. BAYER.

ξυνέπεσε] Verterim hic, accesserat, simul acciderat; es traf noch darzu. IDFM.

θησόμενον τὰ ὄπλα] Hic quoque, ut saepe alibi, Interpretes θῆσθαι τὰ ὄπλα ventunt, arma deponeere. Diodorus l. d. aliter accipit: nam ita scribit, ἐκέρυξεν τις ἀφ' ἑαυτῆ, τὴς βεβλόμενης

τίθεσθαι τὰ ὄπλα μετὰ Ἀθηναίων καὶ Μεγαρέων. Vid. ad Cap. 44. DUCK.

θησόμενον] Qui velit arma fumere cum Ath. v. Diod. XII, 320. cf. Gloss. GOTTL.

Κηρύξαι τὸν βεβλόμεν. τ. Μεγαρ. ἰναί θησόμεν. τὰ ὄπλα] Primo transposita verba sunt pro, τὸν τῶν Μεγαρέων βεβλόμενον ἰναί. Deinde aut Partic. θησόμενον est pro infinitivo, ut sit: Κηρύξαι τὸν βεβλόμεν. ἰναί — θῆσσεσθαι, ut, qui vellet sequi Megarense, armatus se illis adiungeret. Aut Accusat. pondeat a κηρύξαι, proclamavit, inuitavit, vocavit, euocavit volentes ire cum Megarense arma illis sua iuncturos. Grauius hoc erat, quam haerere in illa cantilena de phrafi, θῆσθαι τὰ ὄπλα, qui si nil obscuri in ceteris esset. BAYER.

Οἱ πρὸς τὴς Ἀθηναίους πρᾶξαντες] Suidas in πρᾶξαντες: Θυκυδίδης: Οἱ δὲ μετ' Ἀθηναίων πρᾶξαντες (τυπέτι βεβλόμενοι) ἔφασαν χρῆσαι ἀνοίγειν τὰς πύλας. ἔμελλον δὲ ἀνοιχθεῖσάν ἐσπίπτειν τοῖς Ἀθηναίους. Porius ibi ex coniectura εὐνεισπίπτειν. aliter Mff. WASS. Probat coniecturam Porii in Notis ad Suidam Kufferus. Vtrumque fugit, vbi apud Thucydidem legerentur, quae ibi habet Suidas: quod si sciuisent, facile vidissent, haec male a Suida descripta, vel a librariis corrupta, nec locum coniecturis esse. DUCK.

παρθεῖ] Abresch. p. 437. παρθεῖ non separat distinctione a praecedentibus cum Steph. et legit: καὶ ἄλλο μετ' αὐτῶν — παρθεῖ ὁ ξυνήδει. aut si ἄλλο seruandum sit, incivium transponendum esse post παρθεῖ. — GOTTL.

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330.

ante quam portae rursus clauderentur, et donec ipsum plaustrum in ipsis adhuc esset, et impediret, ne clauderentur; et Megarenses, qui ipsorum partibus fauebant, vna cum ipsis interfecerunt custodes, qui ad portas erant. Et primum quidem Plataeenses, et Circuitoires, qui circa Demosthenem erant, irruerunt in eum locum, vbi tropaeum nunc exstat: et statim intra portas (Peloponnesii enim, qui proxime erant, rem miserunt) Plataeenses pugnando superarunt eos, qui ad opem ferendam veniebant; et graui Atheniensium armaturae aduenienti portas tutas praefecerunt.

68. Deinde vero iam Atheniensium vnusquisque, prout deinceps intrabat, ad murum contendebat. Et Peloponnesii praesidiarii, primo quidem pauci resistentes vim propulsarunt, et illorum nonnulli ceciderunt. At plerique in fugam se coniecerunt, tum quod hostium noctu irrupentium impetum metuerent, tum etiam quod a Megarensibus proditoribus oppugnarentur. se enim ab vniuersis Megarensibus proditos existimabant. Accidit enim, vt Atheniensium praeco sua sponte ediceret, vt quisquis vellet Megarensium ad Athenienses transiret, arma depositurus. Cum audissent, nullam moram amplius interposuerunt, sed re vera se ab vtrisque oppugnari existimantes, in Nisaeam fuga se receperunt. Prima autem luce muris iam captis, et Megarensibus, qui in vrbe erant, metu trepidantibus, illi, qui Atheniensibus fauerant, et * alii cum ipsis, totaque multitudo, quae proditionis erat conscia, portas aperiendas, et ad proelium aduersus hostem prodeundum dicebant. Inter ipsos autem conuenerat, vt, portis apertis, Athenienses in urbem irrumperent. futurum autem erat, vt ipsi facile internoscerentur: nam oleo se vncturi erant, ne laederentur. Erant autem futuri magis in tuto, si portae apertae fuissent. nam (vt inter ipsos conuenerat) quatuor millia peditum grauis armaturae, et sexcenti equites Atheniensium, qui noctu iter fecerant, ab Eleusine aduenerant. Et cum illi inuncti iam ad portas essent, quidam ex conscis insidias, alteris, qui diuersae factionis erant, indicat. Illi vero facto agmine frequentes venerunt, et dixerunt, nec portas aperiendas, nec aduersus hostes exeundum, (nam ne ante vnquam quidem, quamuis essent potentiores, hoc facere se ausos fuisse,) nec ciuitatem in manifestum periculum adducen-

* Per appositionem hoc intelligi debet dictum: proinde et ita verti, Vna cum reliqua conscia huius rei multitudine: vt legatur, άλλο μετ' αὐτῶν πλῆθος. Stepb. HVDS.

Κάλυμα ἔσα προσθεῖται] ἀντὶ τῆ, κωλύουσα συγκλεισθῆναι. Καὶ εὐθὺς ἔντος τῶν πυλῶν] ὑπερβατόν. τὸ δὲ ἐξῆς, καὶ εὐθὺς ἔντος τῶν πυλῶν μαχόμενοι, τὰς προσβροθῶντας οἱ Πλαταιῆς ἐκράτησαν, τὰς δὲ προσβροθῶντας λέγει περὶ ἧν ἔφη διὰ μέσση, ἦσαντο γὰρ οἱ ἐγγύτατα Πελοποννήσιοι. Ἐπιφερομένοις] τοῖς ἐπερχομένοις. Ἀντισχόντες] ἦγον ἀντιτάνας. Τὰς ἀπαντας σφᾶς] ἦγον τὰς Πελοποννήσιος. Εὐτέπεσε γὰρ] συνέβη. Θυσόμενον τὰ ὄπλα] ἦγον ἀποδησόμενον. Οἱ δ' ὡς ἤνεσαν] ἦγον οἱ Πελοποννήσιοι. Οἱ πρὸς τὰς Ἀθηναίους πρᾶξαντες] ἦγον, οἱ συνθέμενοι τοῖς Ἀθηναίοις. Εὐνέκειτο δὲ αὐτοῖς] ἦγον συμφωνίᾳ ἢ. Ἐσπίπτειν] μετὰ βάρους εἰσερχοσθαι. Ὅπως μὴ ἀδικῶνται] ἦγον, μὴ βλάπτανται. Ἀσφάλεια δὲ εὐτοῖς μᾶλλον ἐγγίνετο] ἀντὶ τῆ, ἐν ἀσφαλείᾳ δὲ μᾶλλον ἔμελλον ἔσεσθαι ἀνοήξαντες τὰς πόλεις. Ἀληγιμένων δὲ αὐτῶν] ἦγον τῶν προδοτῶν. Καταγορεύει τις] καταγορεύεται. Τοῖς ἑτέροις] τοῖς μὴ εἰδῶσι. Καὶ οἱ ζυσεραφέντες] συσπειραθέντες. Οὔτε ἐπεξίεναι κατὰ τῶν Ἀθηναίων. Εἶτε

* Ἄλλοι, πλῆθος δὲ ζυγῶν] Aut per appositionem intellige άλλοι et πλῆθος, aut άλλο cum Abr. lege. Sed άλλο πλῆθος, vt vult, iungi minime possit. B A V E R.

* Ἀσφάλεια] Abr. 437. non Schol. probat, interp. et versio-nem, sed exponit ἀσφαλέστερον δ' ἔμελλον ἀνιχθῆναι αὐτοῖς αἱ πόλεις, aut ἀστ. ἔμελλον — ἀνοήξαι et hyperbaton statuit. vid. l. c. G O T T L.

* Ἀσφάλ. δὲ αὐτ. ἔμ. — rel.] Recte vero expl. Abr. male Schol. Sed hyperbaton, quod inducit, omni Grammaticae, vt solent pleraque eius, repugnat, cum verba, καὶ γὰρ, manifesto nouam paragraphum ordiantur, neque vlla vi in eum ordinem coegeris verba, vt sint tali ordine aut sensu: ἀσφάλ. ἦγον. οἱ ὄσπίται. Debebat etiam ἐγγίνετο quod vt minus

tamen vrgeam, καὶ γὰρ inuidum obstat. Neque hyperbaton illud fuerit, sed triectio appellanda. Ne in parenthesis quidem accipi possint verba ἀσφάλ. — τ. ἀνοήξαι: nam καὶ γὰρ causam reddit τῆς ἀσφαλείας. Quod exemplum affert Abr. c. l. I, c. 72. τῶν Ἀθηναίων ἔτυχε γὰρ προσθεῖσαι, longe ab illo distat, cum ibi sit τῶν subiectum, vnus Nominat. hic duo, cτ καὶ γὰρ plane separatim a prioribus. B A V E R.

Οἱ ἀπὸ Ἐλ. — — παρῆσαν] Aut παραθέντες supple post Ἐλευσίνας, aut interiecta interpretare verba, cum breuitate τῆς ἐκ, more Nostris, vt sit: οἱ ἐν τῇ Ἐλευσίῃ — ἐσπίται, — παρῆσαν ἐξ αὐτῆς κατὰ τὸ ζυγῶν. B A V E R.

Καὶ οἱ ζυσεραφέντες, ἔδρῶσι ἡλῶν] Vitiose haud dubie cτ-

είτε μη πείσεσθαι τις, αὐτῆ τὴν μάχην ἔσσεσθαι. ἐδήλων δὲ ῥ' ἔδεν, ὅτι ἴσασι τὰ πρᾶσσόμενα, ἢ ἀλλ', ὡς τὰ βέλτιστα βυλεύοντες, ἰσχυρίζοντο, καὶ ἄμα ῥ' περὶ τὰς πύλας παρέμνον Φυλάσσοιτες. ὥστε ἐν ἐγένετο τοῖς ἐπιβυλεύουσι πρᾶξαι, ὃ ἔμελλον.

ΞΨ. Γνόητες δὲ οἱ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ, ὅτι ἐναντίωμά τι ἐγένετο, καὶ ῥ' τὴν πόλιν βία ἔχ' οἷοί τε ἔσονται λαβεῖν, τὴν Νίσαιαν εὐθύς περιστείχίζον νομίζοντες, εἰ, πρὶν ἐπιβουθῆσθαι τινὰς, ἐξέλαιον, θᾶσσον ἂν ῥ' καὶ τὰ Μέγαρα προσχωρῆσαι. παρεγένετο δὲ σιδήρως τε ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ταχύ, καὶ ῥ' λιθουργοὶ, καὶ ῥ' τᾶλλα ἐπιτήδεια. ἀρξάμενοι ῥ' δ' ἀπὸ τῶ τείχους, ὃ εἶχον, ῥ' καὶ διοικοδομήσαντες τὸ πρὸς Μεγαρέας, ἀπ' ἐκεῖν ἐκατέρωθεν ἐς θάλασσαν τῆς Νισαίας, τὰφρον τε καὶ τείχη διελομένη ἢ στρατιᾶ, ἐκ ῥ' τε τῶ πρᾶστῆς λίθοις καὶ πλίνθοις χρώμενοι, καὶ κόπτοντες τὰ δένδρα καὶ ὕλην, ἀπεσαύρων ῥ' εἶπη θεοῖό τι καὶ αἰ οἰκία τῶ ῥ' πρᾶστῆς ἐπάλξεις λαμβάνουσαι, ῥ' αὐτὰ ὑπῆρχον ἔρυμα. καὶ ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν ὅλην εἰργάζοντο ῥ' τῆ δ' ὑπεραία ῥ' περὶ δείλην τὸ τείχος ὅσονον ἀπέτελλετο, καὶ οἱ ἐν τῆ Νισαίᾳ, δεισαντες, σίτη τε ἀπορία (ῥ' ἐφ' ἡμέραν γὰρ ἐκ τῆς ἀνω πόλεως ἐχρῶντο) καὶ τὰς Πελοποννησίους ῥ' νομίζοντες ταχύ ῥ' ἐπιβουθῆσθαι, τὰς τε Μεγαρέας πολεμίως ἠγόμενοι, ξυνέβησαν τοῖς Ἀθηναίοις, ῥ' ῥ' μὲν ἕκαστον ῥ' ἀργυρίᾳ ἀπολυθῆναι, ὅπλα ῥ' παραδόντας, τοῖς τε Λακεδαιμονίοις, τῶν τε ἀρχοντι, καὶ εἰτις ἄλλος ἐνῆν, χρῆσθαι Ἀθηναίους ὃ τι ἂν βέλαντο. ἐπὶ τῆς ὁμολογήσαντες ἐξῆλθον. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, τὰ μακρὰ τείχη ἀπορρήξαντες ἀπὸ τῆς ῥ' τῶν Μεγαρέων πόλεως, καὶ τὴν Νίσαιαν παραλαβόντες, τᾶλλα παρεσκευάζοντο.

6. Βρασιδάς δὲ ὁ Τέλλιδος Λακεδαιμόνιος κατὰ τῆτον τὸν χρόνον ἐτύχχανε περὶ Σικυῶνα καὶ Κόρινθον ἂν, ῥ' ἐπὶ Θράκης ῥ' στρατιᾶν παρασκευαζόμενος. καὶ ὡς ἦσθετο τῶν τειχῶν τὴν ἄλωσιν, δεισας περὶ τε τοῖς ἐν τῆ Νισαίᾳ ῥ' Πελοποννησίους, καὶ μὴ τὰ Μέγαρα ληφθῆ, πέμπει ἐς τε τὰς Βοιωτὰς, κελύων ῥ' κατὰ τάχος ῥ' στρατιᾶ ἀπανῆσαι ἐπὶ ῥ' Τριποδίσκῳ, (ἔτι δὲ κόμη τῆς Μεγαρέδος, ὄνομα τῆτο ἔχουσα, ὑπὸ τῶ ὄρει τῆ ῥ' Γερανεῖα) καὶ αὐτὸς ἔχων ἦλθεν ἐπ' Ἰακωσίους μὲν καὶ δισχιλίους Κορινθίων ὀπλίτας, Φλιασίων δὲ τετρακοσίους, ῥ' Σικυωνίων δὲ ἑξακοσίους, καὶ τὰς μεθ' αὐτῆ, ὅσοι ἤδη ξυνειλεγμένοι

p ὁδὸν ἔτι Gr. Reg. Etiam ἔλασι Gr. q ἄλλ' ὡς Ar. C. Cass. Dan. Aug. r Παρῶ, et ex emendatione recentis manus περὶ Reg. Verba ab ἰσχυρ. ad φυλάσσο. def. Mosqu. s τὴν πλίνθον ἔχ' οἷοί τε ἔσονται βία λαβεῖν Reg. t Καὶ κατὰ Μέγαρα C. Dan. u Πλινθουργοὶ legisse videtur Valla. Hudf. Sic Marg. x τὰ ἄλλα Ar. τ' ἄλλα Mosqu. et ita c. extr. y Δι' ἀπὸ τῶ Reg. z Καὶ διοικοδομήσαντες Gr. Διακοδομή. Mosqu. δὲ suprastr. a m. 2. a τε δεστ Ar. Dan. b ἔκαστον Reg. Et πη Cass. Aug. c Πρασίσι Cass. et paullo ante. d αὐτὰ Cl. Ar. C. Cass. Aug. e τῆ δὲ ὑπεραία Reg. Cass. Gr. Aug. f περὶ δείλην τὸ τείχος, ὅσον ἐκ ἀποτ. Ar. Παρῶ δείλην τὸ τείχος, ὅσον ἐκ ἀποτ. C. περὶ δείλην τὸ τείχος τοσούτον, ὅσον ἐκ ἀποτ. Altd. Basf. Παρῶ δείλην τὸ τείχος τοσούτον, ὅσον ἐκ ἀποτ. Flor. Hudf. Παρῶ δείλην etiam Dan. ὅσον ἐκ Cass. Aug. ὅσον ἐκ Reg. ὅσον ἐκ Gr. Cetera vt in textu. Ἀποστῆλ. Mosqu. Aug. g Ἐφημέραν Ar. Altd. Flor. Basf. h Ἐπιβουθῆσθαι Gr. i Ἀργυρίων Dan. k παραδόντες Reg. Gr. sed in hoc emendatum erat. l τῶν omittit Cl. m καὶ ἐπὶ Θράκης Ar. C. Antea Mosqu. d. δ' ante τέλα. et pro hoc est ἰδιός. Ibid. n. in Βρασιδάς script. a m. 2. n στρατιᾶν παρεσκευαζόμενος malit Ac. Port. vt infra p. 257. Hudf. o Πελοποννησίους Gr. p Κατατάχῃ Altd. Flor. Basf. Steph. I. q Φουλῶν πανορατῆ, vt infra. Ac. Port. r Τριποδίσκον Marg. Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. τὸ Τριποδίσκον Gr. s τριαντὶ Cass. Mosqu. Aug. t καὶ Σικυωνίων ἑξακοσίους τὰς μεθ' αὐτῶ Ar. Σικυωνίων δὲ ἑξακοσίους omittit C. et καὶ τὰς μεθ' αὐτῶ legit. μεθ' αὐτῶ Cl. Reg. et Cass. Cum Cod. C. consentit Dan. μεθ' αὐτῶ Mosqu.

pressum pro oi, i. e. oi δὲ, illi vero, cum commate post oi, vt sit, illi vero, conglobati, frequentes venire. BAVER. E[st] Diuise leg. ἔ τσ. vid. Abr. 438. GOTTL. Ὀδῶν] Graec. ὁδὸν an pro ὁδὸν ἐν? WASS. Βυλεύοντες] Vide Suidam in βυλεύουσι. WASS. περὶ τὰς πύλας] Cod. reg. scriptura παρὰ τ. πύλας posset defendi. v. Abr. 438. frequenter permutantur περὶ et παρὰ. v. Abr. an. ad Aelsch. p. 376. GOTTL. λιθουργοὶ] Abr. videtur Schol. legisse pro λιθουργοὶ, πλινθουργοὶ. GOTTL. λιθουργοὶ] Vnde colligat Abr. Scholiasten legisse πλινθουργοὶ, fateor, me non assequi. Nam Schol. nit aliud, nisi σιδήρως expl. λιθουργῶς vnde equidem magis collegerim, λιθουργοὶ lectum illi. BAVER. λιθοῖς] λιθοῖς — δεοῖτό τι, Suidas in ἀπεσαύρων. WASS. Suidas habet λιθοῖς δὲ καὶ πλινθοῖς, et καὶ ὕλην ἐπιφέροντες, ἰπε-

σαύρων. Addidit de suo ἐπιφέροντες, vel quod putaret non aliam esse ὕλην, quam δένδρα, vel certe hic non aliam intelligi posse. Scholiastes statuit ellipsin adiectiuī ἄλλην, quem sequitur Stephanus Append. ad Script. de Dial. pag. 120. ἀπεσαύρων Suidas exponit σαυροῖς ἔφαττον. Vid. ad II, 75. DVCK. Οἰκ. — λαμβάνουσαι, αὐτῶ] Ita et Latinis accipere locus dicitur, quod in eo extruatur. Ouid. Fast. I, 291. Accipit Phoebus Nymphaque Coronide natum Infula. i. est, templum Aesculapii aedificatum est in illa infula. αὐτῶ autem post λαμβάνουσαι redundat. BAVER. Ἐφ' ἡμέραν] i. c. Ἐφ' ἑκάστην ἡμ. v. Abr. 438. GOTTL. Ἐπιβουθῆσθαι] Graec. ἐπιβουθῆσθαι. bene. immo optime. Dixi ad II, 44. WASS. συνέβησαν] Diodor. Lib. XII. pag. 320. c. IDEM. Suidas,

dam. * Et nisi quis recte monentibus pareret, ibi, ad ipsas portas, pugnam commissum iri dicebant. nullo autem modo significabant, se scire, quae gererentur, et quid contrariae factionis homines molirentur, sed velut optimum factu consulentes, in eadem sententia perseverabant, et simul ad portas permanebant, easque custodiebant. Itaque non licuit insidiatoribus ea peragere, quae statuerant.

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330.

69. Atheniensium autem duces, animadvertentes aliquid impedimenti accidisse, nec urbem a se per vim capi posse, Nisaeam protinus circumvallare coeperunt. Existimantes, si, prius quam aliqui opem ei ferrent, eam expugnassent, Megara etiam citius in deditionem ventura. Celeriter autem Athenis allata sunt ferramenta, lapicidae, et caeterae res ad opus faciendum necessariae. Initio autem facto ab illo muro, quem ipsi tenebant, muroque transverso Megara versus exstructo, ab illo vtrinque usque ad mare Nisaeae, copiae opus inter se partitae, et fossam fodiebant, et muros aedificabant, et lapidibus atque lateribus ex suburbano sumtis utentes, et arbores et materiam aliam caedentes, Nisaeam vallo cludebant; si qua pars alicubi munitione egebat. Aedes etiam, quae erant in suburbano, pinnis impositis, usum munitionis praebebant. Et hunc quidem diem totum in opus faciendum incubuerunt: postridie vero circa vesperam murus tantum non absolutus erat. Quare, qui in Nisaea erant, metu percussi, cum ob comitatus inopiam (eo enim ex urbe, quae in loco superiore, nec multum a mari distans erat, deVecto, in diem utentes vivebant) tum quod existimarent, Peloponnesios haud celeriter opem sibi laturos, tum etiam quod Megarenses hostes esse ducerent, cum Atheniensibus compositionem fecerunt, his conditionibus: ut singuli quidem, traditis armis, certa pecuniae summa per soluta dimitterentur; de Lacedaemoniis vero, et eorum duce, et si quis alius intus esset, Athenienses arbitrato suo statuerent. Hac igitur compositione his conditionibus facta exierunt. Athenienses autem, cum longos muros ab urbe Megarensium abruptissent, et Nisaeam per deditionem accepissent, ad alia se praeparabant.

70. Brasidas vero Tellidis filius, Lacedaemonius, per idem tempus forte circa Sicyonem et Corinthum agebat; exercitum comparans, quem in Thraciam duceret. cumque muros ab Atheniensibus captos, intellexisset, metuens et Peloponnesiis, qui erant in Nisaea, et veritus, ne Megara caperentur, nuntium mittit ad Boeotos, iubens eos cum suis copiis ad Tripodiscum sibi obuiam venire. (est autem vicus agri Megarensis hoc nomen habens, sub monte Geranea situs) et ipse eo venit cum duobus millibus et septingentis Corinthiorum militibus, Phliasiarum quadringentis, Sicyoniorum sexcentis, et cum

* Si quis vero non pareat, ipsius pugnam fore. *Valla.* Quod si quis aliter faceret, cum eo sese dimicsturos. *Acacius.* HVDS.

μη πείσεται τις, αὐτῇ τὴν μάχην ἔσεσθαι] εἴτε μη πείσεται οἱ ἀντιστασίται, τὴν μάχην ἔσεσθαι ἢ πρὸς τὰς Ἀθηναίους, ἀλλὰ πρὸς ἀλλήλους τοὺς Μεγαρεῦσιν. Ἐδήλυν δὲ ἔδδεν] ἀντὶ τῆς, ἔδδ ὅλας ἐδήλυν. Οἱ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ] οἱ ἐκτός ἐτι ὄντες τῶν Μεγαρέων, καὶ μὴ τῶ εἰσελθόντες. Σίδυρος τε] λιθουργός. Δένδρα καὶ ὕλην] ἄλλην δηλονότι. Ἀπεστέλλειν εἶπεν θεοτό τι] χαρὰ κώματα ἐποίησεν. Ὅσον ἂν ἀπετελέσσο] ἀντὶ τῆς, παρὰ μικρὸν ἀπετελέσθην. Καὶ οἱ ἐν τῇ Νισαίᾳ] οἱ Πελοποννήσιοι δηλονότι. Ἐκ τῆς ἂν πόλεως ἐχρᾶντο] σίτω δηλονότι. Τῶ τε ἀρχοντὶ] ἦγγεν, τῶ ἀρχοντὶ τῶν Λακεδαιμονίων. Ἐπὶ τῶτοις ὁμολογήσαντες] ἦγγεν συμφωνήσαντες. Βυλόμενος μὲν τῷ λόγῳ] ἀντὶ τῶ τῷ φήμα. Καὶ ἤξις δέξασθαι σφᾶς] ἦγγεν τὸς περὶ αὐτόν. Αἰ δὲ τῶν

ῥητόν. ὄρισμένον, φακερόν. Θυκιδίδης: Συνέβρισαν — παραδόχτας. DVCK.

Ἀπορήξαντες] Hom. habet Odyss. I, 487. κορυφῆν ἕρσο ἀπορήξας. GOTTL.

Ἀπορήξαντες] Alienus hic est Homeri locus a B. Gottl. collatus. Ibi enim vi atque vno impetu subito abruptis cacumen Cyclops; quod hic non factum, vbi sign. demoliri, dissiicere, deicere, abtragen, abbrechen. Tamen et alterum hoc Germ. utroque sensu dicitur, sed tamen distimillimo. BAVER.

Ἐπὶ Τριποδίσκῳ] Vsitatus est ἐπὶ Τριποδίσκῳ, quod hic habent plerique, iique optimi libri. Infra Cap. 77. ἡτοιμάζετο ὡς ἐπὶ τὰς Σίφας, ἔταν δὲρ, ἀπατησόμενος. Sic ἄπαντῶν ἐπὶ τὸ δικαστήριον, et alia huiusmodi. Alibi cum eis dicit *Thucydides*, III, 95. ἀπαντῶσιν τοῖς Ἀθηναίοις ἐς τὴν μεσόγειον. DVCK. Τερεκνέλα] Vid. Lib. I. Cap. 107, 108. Oppidum vocant *Plinius*, *Aristides*: *Scylax* distinctius τῆσσις. Cl. *Wehlerus* ad Olmiam Prom. in sinu Corinthiaco locat. Verum ex *Seb. Pindari*, *Pausan.* et *Simonidis* Epig. inedito patet, sinum Sa-

ἦσαν οἰόμενος τὴν Νίσαιαν ἔτι καταλήψασθαι ἀνάλωτον. ἄς δὲ ἐπίθετο, (ἔτυχε γὰρ νεκρὸς ἐπὶ τὸν Τριπεδίσκον ἐξελθάν,) * ἀπολέξας τριακοσίους τῷ στρατῷ, πρὶν ἐκπυτος γενέσθαι, προσήλθε τῆ τῶν Ὑ Μεγαρέων πόλει, λαθὼν τὴν Ἀθηναίαν, ὄντας περὶ τὴν Θάλασσαν βεβλόμενος μὲν, τῷ λόγῳ, καὶ ἄμα, εἰ δύναίτο, ἔργῳ, τῆς Νισαίας πειράσασθαι τὸ δὲ μέγιστον, τὴν τῶν Μεγαρέων πόλιν εἰσελθάν βεβαίως ασθασθαι. καὶ ἤξις δεξασθαι σφῶας, λέγων ἐν ἐλπίδι εἶναι ἀναλαβεῖν Νίσαιαν.

οά. Αἱ δὲ τῶν Μεγαρέων τάσεις, φοβόμεναι, οἱ μὲν, μὴ τὴν Φεύγοντας σφίσιν ἔσαγαγῶν, αὐτὰς ἐκβάλῃ, οἱ δὲ, μὴ αὐτὸ τῆτο ὁ δῆμιος δείσας ἔπίθηται σφίσιν, καὶ ἡ πόλις ἐν μάχῃ ἢ καθ' αὐτὴν ἔστα, ἐγγὺς ἐφ' ἑσθραυόντων Ἀθηναίων, ἀπόληται, ἐν ἐδέξαντο, ἀλλ' ἔμφοτῆροις ἐδοκεῖ κινεχάσασθαι τὸ μέλλον περιδεῖν. ἤλπιζον γὰρ καὶ μάχην ἐνάτεροι ἔσασθαι τῶν τε Ἀθηναίων καὶ τῶν προσβοηθησάντων καὶ ἔτω σφίσιν ἀσφαλετέρας εἶναι, ἔτις εἴη εὖνως κρατήσασθαι, ἔπρσχαζῆσαι. ὁ δὲ Βρασιδῆας, ἄς ἐκ ἔπειθεν, ἀνεχώρησε πάλιν ἐς τὸ ἄλλο στρατεύμα.

οβ. Ἄμα δὲ τῆ ἐρ οἱ Βοιωτοὶ παρήσαν, διανοημένοι μὲν, καὶ πρὶν Βρασιδῆαν ἔπέμψαι, βοηθεῖν ἐπὶ τὰ ἔ Μεγάρα, ἄς ἐκ ἀλλοτρίῳ ὄντος τῷ κινδύνῳ, καὶ ἤδη ὄντες πανστρατιᾷ ἢ Πλατωναῖσιν. ἐπειδὴ δὲ καὶ ἤλθεν ὁ ἄγγελος, πολλῶ μᾶλλον ἐρώσθησαν. καὶ ἀποσειλάντες ἰ διακοσίους καὶ δισχιλίους ὀπλίτας, καὶ ἰππέας ἑξακοσίους, τοῖς πλειοσιν ἀπήλθον πάλιν. παρόντος δὲ ἤδη ξύμπαντος τῷ στρατεύματος, ὀπλιτῶν ἐκ ἑλαττοῦ ἑξακισχιλίαν, καὶ τῶν Ἀθηναίων τῶν μὲν ὀπλιτῶν περὶ τὴν Νίσαιαν ὄντων καὶ τὴν Θάλασσαν ἐν τάξει, τῶν δὲ ψιλῶν ἀπὸ τὸ πεδίον ἐσκιδασμένων, οἱ ἰππεῖς οἱ τῶν Βοιωτῶν, ἀπρσδοκῆτοις ἐπιπεσόντες τοῖς ψιλοῖς, ἐτρεψαν ἐπὶ τὴν Θάλασσαν. ἐν γὰρ τῷ προτῷ ἔδεμία βοήθειά ἢ πω τοῖς Μεγαρεῦσιν ἐδαμόθεν ἐπῆλθεν. ἀντεπεξελάσαντες δὲ καὶ οἱ τῶν Ἀθηναίων, ἐς χεῖρας ἦσαν.

ο Ἐτύχαιον Cl. Μοχ ἱελεῖν Mosqu. x Ἀπολέξας τριακοσίους τῷ στρατῷ abfunt a Reg. y Μεγάρων Gr. Μοχ 71. init. μαγαρέων Mosqu. z Ἐσαγαγῶν Ar. Μοχ ἱεραλεῖ Mosqu. a Ἐπίθηται et paullo post ἀπολείτας Cass. Ἐπίθηται Aug. b καθ' αὐτὴν Cl. c Id est: ἀπολείται τῶν Μεγαρέων τάσει. Sic et supra articulus dimeri generis iungitur cum eadem, Articorum more. Vide Stephanū Append. ad Scipia al. de Dialect. Att. p. 131. Hudf. Antea ἀπολείτας Mosqu. d οὕτως Cass. Mosqu. et hic supra, μέλλοντι. e Προμηθεῖς Ar. C. Dan. Paullo ante olim post εὖνως comina erat positum. f Scilicet ἄγγελον. Infra enim dicitur, ἐπειδὴ δὲ ἤλθεν ὁ ἄγγελος. Ae. Forr. g Μεγάρων Dan. b Πλατωναῖον Ar. Mosqu. Aug. Deest C. et Dan. i Διακοσίους δὲ καὶ Gr. χιλίους Mosqu. k Ἐλαττον C. Aug. l ἰππεῖς Reg. Cass. Aug. Μοχ ἀπρσδοκῆτως Mosqu. m ἐδεμία Cl. Gr. et προτῷ. n πω omittunt Ar. C. Μοχ ἀπῆλθεν Mosqu.

tonicum spectare, saxa adiacere Scyronia, et τὰ ἄνια montes. vid. Plutarch. Cleom. 813. Arato 1041. Sed et hic *Molyridis petra*, vnde Ino se in mare praecipitavit. testis Pausan. 108. vid. Solinum 7. *Ηαροκρατ*. Γεραλία scribitur. gentilia Γερανεῖς et Γερανειάτης. Ad *Lucian*. Icaromenippo p. 193. et *Etymologum*. Itaque non stricte accipiendus *Statius*, Curia *Palaeonio* secluditur vnda *Lebaco*. Vtroque enim litore *Palaeonis* arce *Tbeb*. VI, 14. vbi cum *Mf. Arond. quosiens* rescribe. WASS.

Ἄνάλωτον] i. e. ἐπὶ ἄλθον, vt Hef. expl. GOTTL.

Ἄνάλωτον] Non video, cur notare debeat ἀπὸ ἄλθον. Quid enim hoc ad rem? Nec vero ἀλθσκιν idem est cum πορθεῖν. Nec καταλήψασθαι sign. occupaturum, sed, inuenturum; fore, vt ostendat (anticipen) nondum captum. BAVER.

Ἄς δὲ ἐπίθετο] Scil. ἀλθσκιν, captam; quod repetas ex ἀνάλωτον, i. e. ἐπὶ ἀλθσκιν. BAVER.

Ἀπολέξας] i. e. ἐκλεξάμενος. Hef. Voce media vitur Noster L. V. 8. GOTTL.

Πειράσαι] Πειράσασθαι *Priscian*. Lib. XVIII. p. 1198. 30. WASS. Haec interdum inter se permutantur. Vid. IV, 25. Hic omnes libri consentiunt. Quod apud *Priscianum* corrupte editur *καὶνα τι δυνατι*, ex hoc loco emendandum est καὶ ἄμα, εἰ δύναίτο. DVCK.

Ἐν ἐλπίδι — Νίσαιαν] *Thomas Mag.* in βύλομαι. WASS.

At δὲ τῶν Μεγαρέων τάσεις] Non nouum est, vt nominibus collectiuis adiectiua vel participia diuersi generis et numeri adponantur. Exempla habet *Stephanus* apud *Hudsonum* in Ver. Lect. Hic in verbis αἱ τάσεις φοβόμεναι, οἱ μὲν — οἱ δὲ, etiam alia figura est, nempe quod nominatiuus αἱ τάσεις pro genitiuo paritiuo, quem vocant, ponitur; vt in noto illo *Homeri* *Odyss.* μ'. v. 73. Οἱ δὲ δύο σκοπέλοι, ὁ μὲν — τὸν δὲ, pro τῶν δύο σκοπέλων, vt ibi adnotat *Eustathius* pag. 1713. Eandem figuram in *Thucyd.* I, 89. et infra Cap. 94. obseruat *Scholias*. Sic rursus *Thucyd.* III, 105. οἱ δὲ Ἀνακράτες, οἱ μὲν — οἱ δὲ. *Scholias* *Luciani* ad *Dialog.* *Mortuor.* pag. 281. vbi *Mercurius* rhetorem cymbam *Charontis* ingressurum cum alia, tum βαρβαρισμῷ deponere iubet, ad hanc vocem ita commentatur, ἐν σχηματι προφερέμενον τὸν λόγον, χρεῖτος ἐνεκεν. ὡς τὸ, οἱ δὲ δύο σκο. . . Habuit ante oculos locum *Homeri*. Sed neque illa, quam adfert, barbarissimi definitio est, neque figura illa *Homerica* pro barbarismo haberi potest. Adnotatio haec fortassis loco non suo posita est, et alio pertinet. Certe melius conueniebat illis, quae leguntur in *Lucian*. *Dial.* *Iunonis* et *Latoniae* pag. 212. Οἱ δὲ σοὶ παῖδες, ἡ μὲν αὐτῶν — ὁ δ' Ἀπόλλων. DVCK.

περιδεῖν] *Thomas Mag.* in περιεῖν, περιδεῖν καὶ ἀντι τῷ περισκοπῆσαι, et adfert ex hoc loco, ἀλλ' ἀμφοτέρους — περιδεῖν. DVCK.

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89: 1. V. C. Varr. 330.

iis, quos iam collectos secum habebat, quod existimaret, se Nisaeam adhuc inuenturum inexpugnatam. Sed cum rem audisset (noctu enim egressus ad Tripodiscum contendebat) cum delecta trecentorum manu, ante quam rumor de ipsius aduentu ad hostium aures peruenisset, ad Megarensium urbem accessit, clam Atheniensibus, qui ad mare erant; * cupiens, ut prae se ferebat, atque adeo re ipsa, si qua posset, Nisaeam adtentare: sed in primis Megarensium urbem ingressus confirmare, et aduersus hostes tutari. quare Megareses rogabat, ut se reciperent, dicens se de Nisaea recipienda bonam spem habere.

71. Sed Megarensium factiones veritae: illa quidem, ne Brasidas exsulis in urbem contra se reductis, se ipsam expelleret; haec vero, ne populus hoc ipsum metuens in se faceret impetum, et ciuitas bello domestico pressa, Atheniensibus e propinquo insidiantibus, periret, eum non receperunt: sed utrisque placuit, ut quiescentes euentum rei circumspicerent ac expectarent. Sperabant enim utrique, pugnam commissum iri inter Athenienses, et illos, qui ad opem urbi ferendam venerant. atque ita sibi fore tutius partes sequi victorum, qui sibi beneuoli essent. Brasidas vero cum rem ipsis persuadere non posset, ad reliquum exercitum retro rediit.

72. At primo statim diluculo Boeoti affuerunt, qui in animo quidem habebant, vel ante quam Brasidas nuntium ad ipsos mitteret, Megaris succurrere; tum quod hoc periculum a se non alienum esse ducerent, tum etiam quod cum frequentibus copiis ad Plataeas iam essent. Sed cum nuntius etiam venisset, multo magis animati sunt. Quare duobus millibus grauis armaturae militum, et ducentis praeterea, equitibusque sexcentis ad Brasidam missis, cum maiore copiarum parte domum reuerterunt. Cum autem omnes copiae militum grauis armaturae non minus sex millium iam adessent, et Athenienses suorum grauis armaturae militum aciem instructam haberent ad Nisaeam et ad mare, et leuis eorum armatura per campos vagaretur, Boeotorum equitatus, impressione in eam ex improviso facta, in fugam vertit, et ad mare repulit. nam ante diem illum nulla auxilia ex ullo loco Megarensibus venerant. Sed cum et ipse Atheniensium equitatus ei obuiam procurrisset, ad manus venerunt, et equestre proelium

* Nisaeam tentaturus, verbo quidem, sed re quoque, si posset: sed et etc. *Valla.* Volens, ut quidem famam spargebat, et ut re ipsa, si posset, cupiebat, Nisaeam attentare, sed etc. *Vel,* famam quidem spargens se velle, atque adeo re ipsa, si qua ratione posset, volens Nis. etc. *Stephanus.* HVDS.

Μεγαρέων τάσεις] οἱ συσιδάσαντες. Μὴ τὰς φεύγοντας σφίσι] τοῖς Μεγαρεῦσιν. Οὐκ ἐδέξαντο] τὸν Βρασίδαν. Τὸ μέλλον περιδεῖν] περισκοπῆσαι. Καὶ οὕτω σφίσιν] τοῖς Μεγαρεῦσι. Διανενοημένοι] σκοπὸν ἔχοντες. Καὶ πρὶν Βρασίδαν πέμψαι] ἀγγελοῦ δηλονότι. Τοῖς πλείοσιν ἀπήλθον πάλιν] ἤγουν, ἐπανέστρεψαν εἰς τὰς Θήβας. Τῶν δὲ φιλῶν] τῶν Ἀθηναίων. Οὐδαμόθεν ἐπήλθεν] ἤγουν, ἀπὸ ἕτερος τόπου. Ἀντεπεξέλασαντες δὲ] ἤγουν, τὰς ἑπικυρῶν κινήσαντες. Εἰς χεῖρας ἤεσαν] συνεπλάκησαν. Ἐπὶ πολὺ]

Περιδεῖν] Circumspicere, euentum aucupantibus expectare; Ita 2, 41. ἀπεριόκτοι, negligentes, οὐ περισπτόμενοι, non attendentes: vbi v. not. in Orat. Thuc. p. 15. n. 2. Ita hic, 4, 72. περιωραμένοις, circumspicere speculantes, observare, utrius partis victoria esset. *BAVER.*

Ὅσις εἶη] Heilm. vult οἷς τις. p. 546. et Crit. Thuc. p. 64. *GOTTL.*

Ὅσις εἶη εὐνὴς κρατήσασσι] Primo debet κρατήσαντι. Deinde, licet non legas cum Heilm. οἷς, tamen ad προσχωρήσαι ex οἷς intell. τῆτι. *BAVER.*

Ἐλασσον] Ita non male *Cod. C.* antea ἔλαττον. vide supra. *WASS.* Hoc ex sententia *Cl. Wasse* receptum est, qui delecto ἔλαττον, quod in *Hudsoni* et omnibus aliis *Edd.* est, pro eo in margine exemplaris sui substituerat ἔλασσον. Et si autem hoc tantum vnius *Cod. Mf.* auctoritate nititur, tamen vel

sine ea in contextum admitti potuisset; quum Grammatici veteres testentur, *Thucydidem* numquam in talibus gemino τ vsum fuisse, quod supra plus semel monitum est. *DVCK.*

Ἐστρεψαν] *Sc.* αὐτὰς, ex altero casu verbi, ἐπιπεσόντες τ. φιλοῖς. Ita paullo infra: Κρατήσαντες τ. νεκρῶν, ἐσκόλευσαν, *sc.* αὐτούς. *BAVER.*

Ἐν γὰρ τῷ πρώτῳ] Quum dicit antea enim nullae etc. rationem reddi eius, quod dixerat, ἀπροσδοκίταις. Ideo enim praeter expectationem id accidit, quod antea nullum auxilium illis aduenisset, et ne tunc quidem aduenturum putarent. *STEPH.*

Ἐν γὰρ τῷ πρώτῳ] In parenthesis haec accipienda. Rectius adiungeret statim vocabulo ἀπροσδοκίταις, quo referri, recte monet *Steph.* *BAVER.*

καὶ ἐγένετο ἵππομαχία ὁ ἐπιπολὺ, ἐν ἣ ἀξίῳσιν ἐκάτεροι ἔκ ἡσσεσ γενέσθαι. τὸν μὲν γὰρ ἵππαρχον τῶν Βοιωτῶν, καὶ ἄλλας τινὰς ἔ πολλὰς, πρὸς αὐτὴν τὴν Νίσαιαν ῥ προσελεύσαντες οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ἀποκτείναντες, ἐσκύλευσαν. καὶ τῶν τε νεκρῶν τέτων κρατήσαντες, ὑποσπόνδους ἀπέδωσαν, καὶ τρεπᾶϊον ἔστησαν. ἔ μέτοι ἐν γε τῷ παντὶ ἔργῳ βεβαίως ἔδετεροι τελευτήσαντες ἀπεκρίθησαν, ἀλλ' οἱ μὲν Βοιωτοὶ, πρὸς τὰς ἑαυτῶν, οἱ δὲ, ἐπὶ τὴν Νίσαιαν.

ογ'. ἠ Μετὰ δὲ τῆτο, Βρασιδάσ καὶ τὸ σφάτευμα ἐχώρη ἐγγυλίξω τῆς θαλάσσης καὶ τῆς τῶν Μεγαρέων πόλεως· καὶ κατὰ λαβόντες χρεῖον ἐπιτήδειον, παραταξάμενοι, ἠ ἠσύχαζον, οἰόμενοι σφίσιν ἐπίνοια τὰς Ἀθηναίους, καὶ τὰς Μεγαρέας ἐπιτάμενοι περιορῶμένους, ὁπότέρων ἠ νίκη ἔσαι. ἠ καλῶς δὲ ἐνόμιζον σφίσιν ἀμφοτέρω εἶχειν, ἅμα μὲν, τὸ μὴ ἐπιχειρεῖν προτέρως, ἠ μὴδὲ μάχης καὶ κινδύνου ἐκόντας ἀρξῆαι. ἠ ἐπειδὴ γε ἐν Φανεροῦ ἔδειξαν ἔτοιμοι ὄντες ἀμύεσθαι, καὶ αὐτοῖς ὡσπερ ἀκονιτὶ ἠ δικαίως ἀν τὴν νικῆν τιθεσθαι· ἐν τῷ αὐτῷ δὲ καὶ πρὸς τὰς Μεγαρέας ὁρθῶς ξυμβαίνειν. εἰ μὲν γὰρ μὴ ἠφθῆσαν ἐλθόντες, ἠ ἔκ ἀν ἐν τύχῃ γίνεσθαι σφίσιν, ἀλλὰ σαφῶς ἀν, ὡσπερ ἠσσηθέντων, σφρηθῆναι εὐθύς τῆς πόλεως· νῦν δὲ κἂν τυχεῖν αὐτὰς Ἀθηναίους μὴ βεληθέντας ἀγωνίζεσθαι, ὡσετ ἀμαχητὶ ἀν περιγενέσθαι αὐτοῖς, ἀν ἔνεκα ἠλθον. ὅπερ καὶ ἐγένετο. οἱ γὰρ ἠ Μεγαρῆς, ὡς οἱ Ἀθηναῖοι ἐτάξαντο μὲν ἠ παρὰ τὰ ἠ μακρὰ τεῖχη ἐξεληθόντες, ἠσύχαζον δὲ καὶ αὐτοὶ, μὴ ἐπιόντων, λογιζόμενοι καὶ οἱ ἐκείνων στρατηγοὶ, μὴ ἀντίπαλον εἶναι σφίσι τὸν κίνδυνον, ἐπειδὴ καὶ τὰ πλείω αὐτοῖς ἠ προεκεχωρηκίαι ἀρξῆσαι μάχης πρὸς πλείονας ἠ αὐτῶν, ἠ λαβεῖν νικήσαντας Μέγαρα, ἠ σφάλλοντας, τῷ ἠ βελτίω τῷ ἐπιλιτικῷ

ο Scilicet διάστημα χρόνου. ἠ ἐπὶ πολὺ Marg. C. ῥ Προσελεύσαντας, οἱ Ἀθηναῖοι, ἀποκτείναντες, ἐσκύλευσαν legendum censet Ad. Port. Hudf. Mox ἐσκύλευσαν d. Mosqu. q Μετὰ τῆτο δὲ Gr. ἠ ἠσύχαζον omittunt Ar. C. Dan. Antea Mosqu. ἐπιτάμενοι. ἠ καὶ ὡς δι Dan. ἠ καὶ δι Ar. C. Aug. Reg. Mὴ δὲ Mosqu. et ἀρξῆσαι. ἠ ἠ ἐπειδὴ γε ἐν Φανεροῦ ἔδειξαν totum hoc omittunt Ar. C. Dan. x Τὴν νικῆν δικαίως ἀν τιθεσθαι Ar. C. Mosqu. sed ἀν d. et deinde scr. ἀπιθῆσθαι τῆδεσθαι pro προστιθεσθαι. Hudf. Sic quoque Reg. Caff. Dan. Gr. et hic ἀκονιτὶ ἠ οὐκ ἀν defunt C. Dan. z Ἀμαχητὶ Cl. Caff. Aug ἠ Μεγαρέας Ar. Mosqu. C. itidemque paulo infra. Hudf. vbi ita etiam Dan. Mosqu. b πρὶ Ar. C. Dan. c Μικρὰ Reg. d Προεκεχωρηκίαι Dan. Ante οἱ d. Mosqu. ante τρεπῆγῳ. ο Λότῶν Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caff. f πλείω Reg.

ἠ ἐπιπολὺ] De supplemento, quod e Scholiasta repetit Cl. Hudfonus in Var. Lect. vid. Stephanum Append. ad Script. de Dialect. pag. 115. DUCK.

Προσελεύσαντες] Stephanus quoque videtur probasse προσελεύσαντας: nam ita adnotat ad marg. Edit. 2. respondet accusatiuus pronectos Graeco accusatiuus προσελεύσαντας, non nominatiuus προσελεύσαντες. Si distinctio post Νίσαιαν ponatur, vulgata scriptura aliquanto tolerabilior erit. Nam et alibi πρὸς cum accusatiuus de loco dicit Thucydides, pro ad, apud. Vid. III, 15, et 72. DUCK.

Περιορῶμένους] Vide Suidam in περιορῶσθαι. WASS. Et Thom. Magist. in περιορῶ, qui hic περιορῶσθαι recte interpretatur περισκοπεῖν. Kusterus apud Suidam Porti versionem horum verborum Thucydides non bene inculcavit. DUCK.

Ἀμφοτέρω] Videtur ad priora referri, quae vere essent duo, 1) impetus Atheniensium, 2) speculatio Megarensium. Nam, quae sequuntur, ἐπιχειρεῖν προτέρως, et μάχης ἀρξῆαι, manifesto sunt idem, vt μὴδὲ, alteri adiectum, explicet prius, quid scilicet eo facturi essent: vt i Tim. 5, 22. v. Phil. Th. P. p. 154. BAVER.

Μάχης καὶ κινδύνου ἀρξῆαι] Potest esse per Hendiadyn, pro, μάχης ἐπικινδύνου. Aut ἀρξῆαι, per Antanaclasin, sign. ad μάχης, incipere, ad κινδύνου, priores, vltro, sese offerre periculo. In Schol. extr. ad v. 12. in verbis, εἰ μὴ οἱ Ἀθην. μὴ βέλ. prius μὴ haud dubie alienum est. BAVER.

ἠσσηθέντων] Pro ἠσσηθέντας, quasi simpliciter positus Genit. ad alios referatur. v. Ind. v. Genit. BAVER.

ἠσπερ] Potest accipi, vt ὡσπερ, pro quasi, tamquam. GOTTL.

Ἀμαχητὶ] I. ἀμαχητὶ, quemodo Xenoph. Plutarch. Dion. Halic. saepe ἀμαχητὶ, et semel Isocr. Noster vtrumque ad-

hibet. Vid. V, 7. VII, 14. VIII, 105. WASS. Omnibus his locis, vt et I, 143. est ἀμαχητὶ. DUCK.

Ἀμαχητὶ] Supra ἀκονιτὶ, v. 10. vnde glossa: ἀκονιτὶ, ἀμαχητὶ. Abr. 439. GOTTL.

Οἱ γὰρ Μεγαρῆς] Quae Cl. Hudfonus adfert, nihil iuuant, neque ad explicandum ordinem orationis, neque ad intelligendam sententiam. Expofuerat antea Thucydides, quae Lacedaemonii secum reputauerint: nunc porro dicit, cur Athenienses rem in casum proelii committere non voluerint: nec dubium est, quin ad eos pertineant verba ἠσύχαζον δὲ καὶ αὐτοὶ, quae Interpretes ad Megarenses trahunt. Plane obscurum est, vnde haec οἱ γὰρ Μεγαρῆς; pendeant. DUCK.

Οἱ Μεγαρῆς] Hic nom. iudice Abr. p. 439. pendet ab ἀκονιτὶ p. 622, 6. Sermo sit interruptus per parenthesis. Ita Reisk. quoque et Heilm. GOTTL.

ἠσύχαζον — λογιζόμενοι καὶ οἱ ἐκ στρατηγῶν] Pro Genitiuis, λογιζόμενων τῶν στρατηγῶν. Pendet enim a verbis, οἱ Μεγαρῆς ἠσύχαζον. Mollior tamen hic est Nominat. quasi per Appositionem, cum Μεγαρῆς vtiq; intelligantur duces illorum; Aut sic intellige: οἱ Μεγαρῆς ἐτάξαντο μὲν, ἠσύχαζον δὲ, ὡς οἱ Ἀθηναῖοι· eodem modo vtrique fecerunt idem. Nam verba, ἐτάξαντο μὲν, ἠσύχαζον δὲ, ad Athenienses referri nequeunt, ne, οἱ Μεγαρῆς, careat verbo, vel praedicato. Sed commate interiecto post Μεγαρῆς; omnia plana fuerint. Paulo supra, quod ὡσετ ὡσπερ ex l. Gottl. alienum est h. l. vbi praec. κἂν τυχεῖν, vt noua sententia deinde sequi debeat, quare, ita. Si sit, κἂν τυχοί, alia ratio sit. BAVER.

Λογιζόμενοι] Distingu. post ἐπειδὴ, vt const. cum ἠ λαβεῖν. v. Abr. 440. vbi ordo constituitur. GOTTL.

ad multum diei spatium inter illos est commissum, in quo utriusque se non inferiores fuisse putant. nam equitatus Boeoti praefectum, et aliquot alios ad ipsam Nisaeam prouectos, Athenienses interfecerunt, et interfectos spoliarunt: et corporibus etiam ipsorum potiti, ea per inducias *Boeotis* reddiderunt, et trophaeum statuerunt. Neutri tamen in hoc toto proelio certum minimeque dubium pugnae euentum adrepti, diremti sunt. sed Boeoti quidem, ad suos; Athenienses vero, ad Nisaeam se receperunt.

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330.

73. Postea vero Brasidas, eiusque copiae propius mare et Megara accesserunt. Et occupato loco idoneo, acie instructa, quiescebant; existimantes fore, ut Athenienses contra se venient, et scientes Megarenses circumspicere, utrorum esset futura victoria. Vtrumque autem opportune sibi casurum existimabant, simul quidem, si ipsi hostem priores non aggredierentur, nec proelii periculosi initium sua sponte facerent. siquidem aperte demonstrauerant, se ad hostem propulsandum paratos esse, sibi quodammodo sine puluere et labore victoriam merito tributum iri. simul etiam, quod ad Megarenses attineret, rem sibi feliciter cessuram. Nisi enim in illorum conspectum venissent, * rem nullo modo in dubio a se vocatum iri; sed proculdubio se vrbe, quasi victos, protinus priuatum iri putabant. Iam vero illud etiam fortasse euenturum, ut ipsi Athenienses proelium detrectarent, atque ita res eas, quarum causa venerant, sibi sine proelio conseruatum iri credebant. Quod etiam euenit. ** Megarenses enim, cum Athenienses ex Nisaea egressi aciem quidem ad longos muros instruxissent, sed tamen ipsi quoque quiescerent, Peloponnesis ipsos non inuadentibus, quod ipsorum etiam Atheniensium duces reputarent, sibi, et hostibus periculum non esse par. nam cum pleraque feliciter ipsis iam successissent, existimabant, se, si priores proelium aduersus copias suis maiores inirent, aut victores Megara capturos, aut victos, amissa praestantissima totius exercitus parte, cladem accepturos. Illos vero, quod exercitum

* Non dubituros fuisse, sed proculdubio amissuros Megara, quasi victos. *Γίνεσθαι τὴν ἐν τύχῃ τινὶ*, poni aliquid in dubio. *Act. Port. HVDS.* ** Siquidem Megarenses, ubi Athenienses egressi apud muros longos instructa acie quiescerunt, idem et ipsi fecerunt. Quiescebant autem illi, quod eorum duces censebant, si a Lacedaemoniis non inuaderentur, haudquaquam pro esse discrimen etc. *Vala.* Atheniensibus namque acie instructa ante longos progressis muros, Megarenses, postquam non occurrerunt, ipsi etiam quiescerunt. quippe duces Aetia. etc. *Acatius.* Totus hic locus valde obscurus, cui et tenebras affuderunt interpretes; quid sibi velit hic nosset, nulla coniectura assequi possum. Aut igitur, ut mea fert sententia, ἀπὸ κοινῆς repetendum ἡσύχαζον, aut ὡς pro aduerbio similitudinis accipiendum et distinctio post Megarais delenda. IDEM.

διάστημα χρόνον δηλονότι. Ἐπισπώνδης ἀπέδρασαν] τοῖς Βοιωτοῖς. Τῷ παντὶ ἔργῳ] τῷ τῆς μάχης. Πρὸς τοὺς ἐχθρῶν] ἐχθρῶσαν δηλονότι. Περιεργαμένους] ἀντὶ τῆς περιεργίας. Ὀπισθέρων ἢ νική ἔργῳ] εἴτε τῶν Ἀθηναίων, εἴτε τῶν Λακεδαιμονίων. Ὁρθῶς συμβαλεῖν] εἰ μὲν γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀμελήσαντες Μεγαρέων, μὴ βοηθήσοντες παρεγένοντο, ἔκ ἂν ἐμελλον οἱ Μεγαρεῖς ἐν τῇ τύχῃ σκοπεῖν, καὶ τὸ μέλλον ἐσεσθαι περιμένειν. ἤγουν, εἰ οἱ Λακεδαιμόνιοι παρόντες νικήσωσιν, ἀλλ' εὐθὺς ὡς σαφῶς Λακεδαιμονίων ἡσσηθέντων, Ἀθηναίους ἐμελλον ἐκποδοῦ παραδόσειν νῦν δὲ πρὸς τῆσσι, καὶ Ἀθηναίους ἂν τυχεῖν πολεμήσειν μὴ βυληθέντας. Οὐκ ἂν ἐν τύχῃ ἡγίεσθαι σφίσιν] οὐκ ἂν ἐπὶ τῇ τύχῃ θέσθαι τοὺς Μεγαρεῖς τὸ μέλλον, καὶ περιμένειν ὑπότις κρατήσων. ἢ δὲ διάνοια, εἰ μὴ ᾤζεσαν οἱ Πελοποννήσιοι ὑπὸ τῶν Μεγαρέων ἐλθόντες, οὐκ ἂν οἱ Μεγαρεῖς ἐν ἐλπίδι τινὸς ἐγένοντο, ἀλλὰ, καθάπερ ἤτηθέντων Λακεδαιμονίων, καὶ διὰ τὸτο μὴ παραγενεμένων, ὡς ἐκ αὐτῆς αὐτοῖς βοηθείας, εὐθὺς αὐτοῖς Ἀθηναίους ὡς νενικηκόσι παρεδόσαν τὴν πόλιν ὡς σαφῶς τερηθῆναι τοὺς Λακεδαιμονίους τῶν Μεγαρέων νῦν δὲ ἐλθόντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἐν ἐλπίδι ἐγένοντο κρατήσων τῶν Μεγαρέων, εἰ μὴ οἱ Ἀθηναῖοι μὴ βούλοιντο διαγωνίζεσθαι. Μὴ ἐπιόντων] τῶν Λακεδαιμονίων. Λογιζόμενοι] ἐν ἡλλακτικῇ ἢ πτωσί, ἀντὶ τῆς, λογιζόμενοι καὶ τῶν ἐκείνων στρατηγῶν, τῆσσι, τῶν Ἀθηναίων. ἢ δὲ διάνοια, τῶν Ἀθηναίων οἱ στρατηγοὶ παρετάξαντο μὲν ὡς ἐς μάχην, ὑπόβραζον δὲ, λογιζόμενοι, μὴ ἴσων εἶναι τὸν κίνδυνον αὐτοῖς τε καὶ τοῖς Πελοποννήσιοις. ἀναλογιζόμενοι, ὅτι νικήσαντες μὲν, μικρὰ κερδαίνουσι, Μέγαρχα λαβόντες νικήθέντες δὲ, τὸ κράτιστον τῆς πόλεως ἀπολέσασιν. τὸ γὰρ μαχημάτερον καὶ κράτιστον ἦν αὐτότε τῶν Ἀθηναίων. Καὶ οἱ ἐκείνων στρατηγῶν] τῶν Ἀθηναίων. Τοῖς δὲ, ξημπαίης τῆς δυνάμεως] οἱ δὲ Πελο-

Ἀντίπαλον] Et alibi hostes ita vocat. *Isocrates Paneg. p. 83.* Οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ περὶ καλλίστων ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις ἐφιλονεκήσαν, ἢ ἐχθροὺς, ἀλλ' ἈΝΤΑΓΩΝΙΣΤΑΣ, σφῶς αὐτοὺς εἶναι νομίζοντες. *WASS.*
Καὶ τὰ πλείω] Καὶ, ἰ. c. εἰ καὶ, ἰ. καίπερ, etiamsi aduersus copias suis maiores [raclium iniuissent. *Abt. 441. GOTTL.*
Τῷ βελτίστῳ τῷ ἐπιτιμῆ] *Thomas Magister in βλαβθέντες*

habet τῷ μεγίστῳ. Potuit ita inuenisse in suo exemplari. Nam et in *Reg.* alia scriptura est. Sed non est, cur discedatur a vulgata. Sic III, 98. in proelio aduersus Aetolos dicit peritiss Atheniensium CXX. ὄπλιτας, βελτίστους ἄνδρας. In eo autem fallitur *Thomas*, quod βλαβέντες et βλαβῆναι reicit, ut ἀνάπτια. βλαβῆναι dicit *Thucydides* I, 141. Add. *Stephanum* Append. ad al. Script. de Dialect. p. 147. 156. *WVCK.*

βλαφθῆναι τοῖς δὲ ξυμπάσης τῆς δυνάμεως καὶ τῶν παρόντων μέρος ἕκατον κινδυνεύειν εἰκότως ἐθέλειν τολμᾶν. χρόνον δὲ επισχόντες, καὶ ὡς ἐδὲν ἀφ' ἑκατέρου ἐπεχειρεῖτο, ἀπῆλθον πρότερον οἱ Ἀθηναῖοι ἐς τὴν Νίσαιαν, καὶ αὖθις οἱ Πελοποννήσιοι, ὅθεν [ἔπερ] ὤρμηθησαν.

οδ'. Οὕτω δὲ τῶ μὲν Βρασιίδα αὐτῶ καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν πόλεων ἀρχασι οἱ τῶν Φευγόντων Φίλοι Μεγαρέης, ὡς ἐπικρατήσαντι, καὶ τῶν Ἀθηναίων ἠέκτι ἐθέλησαντων μάχεσθαι, θαρσύνῃτες μᾶλλον, ἀνοιγούσι τε τὰς πύλας, καὶ δεξιόμενοι, κατὰπεπληγμένων ἤδη τῶν πρὸς ἑτῆς Ἀθηναίης πραξάντων, ἐς λόγους ἐρχομαι. καὶ ὕτερον ὁ μὲν, διαλυθέντων τῶν ἑξυμμάχων κατὰ πόλεις, ἐπανελθὼν καὶ αὐτὸς ἐς τὴν Κόρινθον, τὴν ἐπὶ Θράκης στρατεῖαν παρεσκευάζειν, ἵνα περ καὶ ἑτοίμων ὤρμητο. οἱ δὲ ἐν τῇ πόλει Μεγαρέης, ἀποχωρησάντων καὶ τῶν Ἀθηναίων ἐπ' οἴκῳ, ὅσοι μὲν τῶν πραγμάτων πρὸς τὰς Ἀθηναίης μάλιστα μετέσχον, εἰδότες, ὅτι ὠφθησαν, εὐθύς ὑπέξῃλθον. οἱ δὲ ἄλλοι, κοινολογησάμενοι τοῖς τῶν Φευγόντων Φίλοις, κατὰγχι τὰς ἐκ Πηγῶν, ὀρκώσαντες πίψεσι μεγάλαις, μηδὲν μνησικακήσειν, βελύσσειν δὲ τῇ πόλει τὰ ἄριστα. οἱ δὲ, ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἀρχαῖς ἐγένοντο, καὶ ἐξέτασιν ὅπλων ἐποιήσαντο, διατήσαντες τὰς λόχους, ἐξελέξαντο τῶν τε ἐχθρῶν καὶ οἱ ἐδόκιν μάλιστα ξυμπρᾶξαι τὰ πρὸς τὰς Ἀθηναίης, ἄνδρας ὡς ἑκατόν καὶ τέτων πᾶσι ἀναγκάσαντες τὸν δῆμον ψῆφον Φανεράν διενεγεῖν, ὡς κατεγνώσθησαν, ἐκλειῖναι καὶ ἐς ὀλιγαρχίαν ταμάλιστα κατέστησαν τὴν πόλιν. καὶ πλεῖστον δὲ χρόνον αὕτη ὑπ' ἐλαχίστων νεμομένη ἐν εἰσέσεως μετὰστασις ζυνέμεναι.

οε'. Τῷ δ' αὐτῷ θέρει, τῆς Ἀντιάδης ὑπὸ τῶν Μιτυληναίων, ὥσπερ διενόητο, μελλήσης κατασκευάζεσθαι, οἱ τῶν ἀργυρολόγων Ἀθηναίων στρατηγοί, Δημόδοκος καὶ Ἀριστείδης, ὄντες περὶ Ἐλλάσπουρον (ὁ γὰρ τρίτος αὐτῶν Λάμαχος δέκα ναυσὶν ἐς τὸν Πόντον ἐσπεπελεύκει,) ὡς ἠσθάνοντο τὴν παρασκευὴν τῷ χωρίῳ καὶ ἰδοῖεν αὐτοῖς δακνὸν εἶναι, μὴ ὥσπερ τὰ Ἀναία, ἐπὶ τῇ Σάμῳ γένηται, (ἐνθα οἱ Φεύγοντες τῶν Σαμίαν κατατάσαντες, τὰς τε Πελοποννησίους ὠφέλιν ἐς τὰ ναυτικά, κυβερνήτας πέμποντες, καὶ τὰς ἐν τῇ πόλει Σαμίους ἐς ταραχὴν καθίσασαν, καὶ τὰς ἐξούνας ἐδέχοντο) ἔτω δὲ, ζυναγείσαντες ἀπὸ τῶν ξυμμάχων στρατιῶν, καὶ πλεύσαντες, μάχη τε κινήσαντες τὰς ἐκ τῆς Ἀντιάδης ἐπεξεληθόντας, ἀναλαμβάνουσι τὸ χωρίον πάλιν. καὶ ἔπολύ ὕτερον ἐς τὸν Πόντον ἐσπελεύσας Λάμαχος,

ἢ Περιεράθησαν Δαν. ἢ οὐκ ἐν Ἀρ. C. Aug. et antea ἄς ἐκ κρατῆς. ἢ τὰς δεξιὰς Ἀρ. C. Cl. Gr. Reg. Cass. ἢ Συμμάχων Mosqu. Aug. Reg. sic Cap. 67. τῶν ἄλλων συμμάχων Reg. Cap. 75. συναρῶντες, Cap. 77. κρατὸν συλλήμας, et τὴν Ἀθηναίων συμμάχων, Cap. 81. τῶν ταύτη συμμάχων Gr. et Cap. 86. ἐξ ἵνα συμμάχος ἕως Cass. ἢ τὸ κράτον Ἀρ. C. Cass. Aug. ἢ Ἐξῆλθον Cl. ἢ Κατὰγχι Cass. Aug. ἢ Ὀρκώσαντες Ἀρ. C. Dan. Mosqu. ἢ τὰς δεξιὰς Reg. vt τῶν ante ἐχθρ. Mosqu. ἢ τὰ μάλιστα Ἀρ. C. Mosqu. Aug. ἢ ita edidit Ae. Port. ἢ τὰ Ἐλαχίστων γενομένων Marg. ἢ τὰ Ἐλαχίστων γενομένων Cl. Gr. Sic quoque Reg. et Cass. νεμομένην recenti manu inter versus scriptum habet Reg. -γενομ. Aug. et in marg. a m. 2. γρ. νεμομένη. ἢ Συνέμεναι Cass. Gr. Συνέμεναι Aug. ἢ Παρασκευάζεσθαι C. ἢ Δημόδοκος Marg. Δημόδοκος Ἀρ. ἢ Pro ἐν δέκα ναυσὶν etc. vt infra περιεμένους ἐπτακισίους etc. pro ἐν ἐπτακισίους. et saepe ἀναίρηται τῷ κρατῆ pro ἐν κρατῆ. Vide Stephani Append. ad Script. al. de Dial. Att. p. 96. Huds. ἢ Ἀναία Mosqu. Ἀναία in singulari apud Steph. περὶ πόλιν, vbi obiter Berkeleyus verba haec ita constituenda esse, vt ex his sensum elicias: αὐτῶν περὶ τὰ ἐν Ἀναίᾳ ἐπὶ τῇ Σάμῳ γένηται. Nullamque haec ita transulisse, quā Ἀναία in Samo esset sita, cum debuisset vertere apud vel ἰανία Samium. Vide Berkeleyum ad Steph. in voce Ἀναία.

Τοῖς δὲ — μέρος — εἰκ. κινδυνεύειν ἐθέλ. τολμᾶ.] Simplicissime ita verteris: Illis vero, i. e. apud illos, partem exercitum facile et recte velle, i. e. posse, vel, haud dubie paratam fore, aliquid audere. BAYER.

[ἵνα περ ὤρμ.] i. c. quo. BAYER.

[ἀφῆσαν] i. c. ἐφωσάνθησαν. Abr. 442. Hef. ὄφθῃ, εὐρεθῃ, φανῃ. Sic ὄρασθαι, Arit. II. p. 130. GOTTL.

[Ὀρκώσαντες] Thom. Magist. in βάλουμαι, ὀρκώσαντες μηδὲν μνησικακήσειν. WASS. Pro ἐν τῇ ἑκτῇ apud Thomam scribendum est ἐν τῇ τιτάρτῃ. Ὀρκώσαντες, an ὀρκώσαντες, quod quidam Mss. habent, legas, parum interest. Nam vtrumque eadem significatione dicitur. Xenoph. VI. Graec. p. 602. Καὶ ἐκλείουσαν τὰ μέγιστα τέλη ἐν ἑκάστῃ πόλει ὀρκώσῃ. Idem Symp. p. 882. Οὐδένος γὰρ ἐρκίζοντες καὶ ἐρκύοντες. Sed plerique libri hic habent ὀρκώσαντες, quod et Thomas agnoscit. Ut Thucyd. VIII, 75. ἀρκίσαν πάντας τὰς κρατιύτας τοὺς μεγί-

σους ὄρκους. Paulo ante Cod. Clar. non recte ἐξῆλθον, pro ἐπεξεληθῶν. Dicit Thucydides eos se clam subduxisse: hoc enim est ἐπεξελεθῆναι. Vid. III, 34. Lucian. Dialog. marin. p. 242. Ἐλαθεν ἐπεξεληθῶν εε. DVCK.

Καὶ ἐξέτασιν ὅπλων ἐποιήσαντο] *Arma recognoscere, et arma instrare vertunt Interpretes.* Non video, cur hic aliter debeat accipi, quam VI, 96. vbi illis ἐξέτασιν ὅπλων ποιήσθαι est exercitum recensere. Xenophon ἐξέτασιν ἐν τοῖς ὅπλοις ποιήσθαι dicit: II. Cyrip. p. 56. ἐξέτασιν δὲ ποτε τὰ Κόρυ πάντων ποιούμεν ἐν τοῖς ὅπλοις, καὶ σύνταξιν. Et V. Ἀναβάσ. pag. 349. Καὶ ἐξέτασις ἐν τοῖς ὅπλοις γίνεται καὶ ἀριθμὸς, καὶ ἐγένοντο ἐπτακισίλιοι καὶ ἐξακισίοι. DVCK.

[Νεμομένη] Γενομένη, quod habent non contemnendi Mss. intelligi potest. An νεμομένη μετὰστασις commodo sensu exponi possit, videbunt alii. Ego non adsequor. DVCK.

ex omnibus Peloponnesi ciuitatibus collectum haberent, cum singulis etiam singularum ciuitatum parti-
bus merito velle belli fortunam periclitari, et audere. Cum autem aliquandiu in armis commorati
fuissent, et neutra acies alteram aggrederetur, discesserunt, prius Athenienses in Nisaeam, deinde vero
Peloponnesi vnde venerant.

Bell.
Pelop.
an. 8.
Olymp.
89. I.
V. C.
Varr.
330.

74. Sic igitur Megarenfes, exsulum amici, cum ipsi Brasidae, vt victori, tum etiam caeteris duci-
bus ex ciuitatibus animo magis confirmati, quod Athenienses tunc pugnare noluisent, portas aperiant;
et cum eo recepto in colloquium veniunt, illis iam timore percussis, qui Atheniensium partes sequuti
fuerant. postea vero hic quidem, sociis in vrbes suas dilapsis, et ipse Corinthum reuersus, expeditio-
nem in Thraciam parabat, * quo et ante cogitabat. Megarenfes vero, qui in vrbe erant, cum Athe-
nienses quoque domum rediissent, quotquot rebus Atheniensium studuerunt, et consiliorum de vrbe
prodenda initorum maxime participes fuerant, quia sciebant, se conspectos fuisse, confessim se subduxerunt:
caeteri vero, colloquio cum exsulum amicis habito, eos, qui apud Pegas erant, reduxerunt, cum
eos religiosissimo sanctissimoque iureiurando obstrinxissent, eos omnem praeteritarum iniuriarum memo-
riam deposituros, optimaque consilia reipublicae daturus. At illi, postquam Magistratus gerere coepe-
runt, armaque lustrarunt, dispositis cohortibus, delegerunt ex inimicis, et iis, qui Atheniensium par-
tibus maxime fauiffe videbantur, ad centum viros. Cum autem populum de his suffragia aperte ferre
coegissent, postquam ab eo damnati fuerunt, eos interfecerunt: et reipublicae statum in Oligarchiam
maxima ex parte commutarunt. atque haec status commutatio, quae propter seditionem accidit, sub
paucissimis diutissime durauit.

75. Eadem autem aestate, cum Antandrus a Mitylenaeis, quemadmodum constituerant, esset
munienda: Atheniensium duces, qui classi ad pecuniam legendam missae praeerant, Demodocus et Ari-
stides, qui circum Hellepontum erant (nam Lamachus tertius eorum cum decem nauibus in Pontum
abierat) cum primum audissent locum illum muniri, ipsis etiam res periculosa visa est, ne vt Anaea
contra Samum esset, vbi Samiorum exules, positis sedibus, Peloponnesios in rebus nauticis adiuuabant,
gubernatores ad ipsos mittendo; et Samios, qui in vrbe erant, perturbabant; et illos, qui vrbe pelle-
bantur, recipiebant. Hac igitur de causa Athenienses, exercitu ex fociis collecto, Antandrum petunt,
illisque proelio superatis, qui inde contra se prodierant, locum illum iterum recipiunt. Nec multo
post Lamachus, qui in Pontum nauigauerat, cum in agro Heracleensi classem ad Calecis fluuii ripam

Eodem
tempore

* Quo antea constituerat. Valls. Cuius gratia primo exierat. Acacius. HVDS.

ποννησιοι, πολλήν μὲν ἔχοντες δύναμιν αὐτοῖσι, ἀφ' ἑκάστης δὲ πόλεως αὐτοῖς ὀλίγη μέρους παρόντος, οὐκ ἐπαρξάντο τὴν ἡτταν νομίζον-
τες, εἰ καὶ κατὰ κράτος ἠπτιθεῖεν, οὐ μὲν ἄλλως βλάψαι τὰς πατρίδας. Χρόνον δὲ ἐπ.] ἑκάτεροι διλονοῖσι. Ἀπῆλθον πε.] οἱ
Ἀθηναῖοι, πρὸ τῆ ἀπελθεῖν τοῦ Λακεδαιμονίου. Ὅθεν περ ἀρι.] ἦλθον. Καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν πόλεων ἀρχαῖσι] ἦγον τοῖς συμ-
μάχοις τὴν Βρασίδα. Καὶ δεξιμένοι] τὸν Βρασίδα δηλονοῖσι. Τῶν πρὸς τοῦς Ἀθηναῖος παραξάντων] ἦγον τῶν προδοτῶν. Εἰδό-
τες ὅτι ἀφθίσαν] ἐφαρξάθησαν. Ὁρῶσαντες] εἰς ἕνας ἐμβολόντες. Οἱ δὲ] οἱ φυγάδες. Ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἀρχαῖς ἐγένοντο]
ἀντὶ τῆς, ἐπειδὴ ἀρχαῖν ἤρεθίσαν. Τῆ δ' αὐτῆ θέρης] μετὰ βασις. Βιδυνοῦν Ἐρακῶν] σημειώσαι, ὅτι καὶ οἱ Βιδυνοῖ, Ἐρακῆς.

Τῆς Ἀντανδρου] Casper Diodorum Lib. XII. pag. 322. vbi
pro Ἀριστέδου καὶ Σόμιαχου lege omnino Ἀριστέδου καὶ Δημό-
δοκου. WASS. De hoc consilio exsulum Mitylenaeorum et
aliorum Lesbiorum, est supr. Cap. 52. DVCK.

Ἀγρυπλοῦσαν] sc. ἰσθ., quod v. citat h. lib. c. 50. GO.

Ἀγρυπλοῦσαν] Cur non teteramus ad Ἀθηναίων; BAVIER.

Τὰ Ἀναξια] Vid. ad Lib. III. Cap. 19. et 32. DVCK.

Ἐπὶ τῆ Σάμου] Galin. vertit: super Samo, aducisus Samum.

GOETTL.

Ὅπως δὲ] Epanalepsin faciunt haec verba, referenda ad,
ὡς ὑποθέσονται, καὶ ἰδοῦναι. Quod quo magis appareret, repeti-
tethi inclusa verba ab ἑῷα ad ἐδέχοντο. BAVIER.

ἐν τῇ Ἡρακλεώτιδι ^z ὀρμίσας ἐς τὸν ^a Κάλχηα ποταμὸν, ἀπόλλυσι τὰς ναῦς, ὕδατος ἀνωθεν γενομένης,
^b καὶ κατ' ἐλαφρότους αἰφνιδίως τῷ ρεύματι. αὐτὸς τε καὶ ἡ στρατιὰ περὶ διὰ Βιθυνῶν Θρακῶν (οἱ εἰσι
πέραν ἐν τῇ Ἀσίᾳ) ἀφικνεῖται ἐς Καλκηδῶνα, τὴν ἐπὶ τῷ σώματι τῷ Πόντι, Μεγαρέων ἀπαικίαν.

σς'. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει καὶ ^c Δημοσθένος Ἀθηναίων στρατηγὸς τεσσαράκοντα ναυσὶν ἀφικνεῖται
ἐς Ναυπάκτον, εὐθύς μετὰ τὴν ἐκ τῆς Μεγαρείδος ἀναχώρησιν. τῷ γὰρ Ἰπποκράτει καὶ ἐκείνῳ τὰ
Βοιωτῖα πράγματα ἀπὸ τινῶν ἀνδρῶν ἐν ταῖς ^d πόλεσιν ἐπράσσειτο, βελομένων ^e μετὰ τῆσιν τὸν κόσμον,
καὶ ἐς δημοκρατίαν, ὥσπερ οἱ Ἀθηναῖοι, τρέψαι καὶ ^f Πτοιοδῶρα μάλιστ' ἀνδρὸς Φυγάδος ἐκ Θηβῶν
εἰσηγμένους, τὰδε αὐτοῖς ^h παρεσκευάσθη Σίφας μὲν ἐμελλόντινες ⁱ παραδῶσειν. ^k αἱ δὲ Σίφαί,
εἰσὶ τῆς Θεσπικῆς γῆς ἐν τῷ Κρησαίῳ κόλπῳ ἐπιθαλασσιδίῳ. Χαιρώνειαν δὲ, ἥ ἐς Ὀρχομενὸν, τὸν
^l Μινύειον πρότερον καλούμενον, νῦν δὲ ^m Βοιώτειον, ξυντελεῖ, ἄλλοι ἐξ Ὀρχομενῶν ἐνεδίδουσιν. καὶ οἱ
Ὀρχομενῶν Φυγάδες ξυνέπρασσον ⁿ ταμάλισα, καὶ ἀνδρας ἐμισθῶτο ἐκ Πελοποννήσου. ἔστι δὲ ἡ
Χαιρώνεια ἔσχατον τῆς Βοιωτίας, πρὸς τῇ ^o Φανότηδι τῆς Φωκίδος. ^p καὶ Φωκῶν μετείχοντινες. τὰς δὲ
Ἀθηναίους ἔδει Δῆλιον καταλαβεῖν, τὸ ἐν τῇ Ταναγραίᾳ πρὸς Εὐβοίᾳ τετραμμένον Ἀπόλλωνος ἱερόν.
ἅμα δὲ ταῦτα ἐν ἡμέρᾳ ῥητῇ γίνεσθαι, ὅπως μὴ ξυμβωσθήσωσιν ἐπὶ τὸ Δῆλιον οἱ Βοιωτοὶ ἀδελφοί,
^q ἀλλ' ἐπὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν ^r ἕκαστοι ^s κινῆμενοι. καὶ εἰ καταβροῦτο ἡ πείρα, καὶ τὸ Δῆλιον τειχισθεῖν,
ῥαδίως ἠλπιζον, εἰ καὶ μὴ παραυτίκα νεωτερίζοι τι τῶν κατὰ τὰς πολιτείαις τοῖς Βοιωτοῖς, ἐχομένων
τῶν χωρίων, καὶ ληστευομένης τῆς γῆς, καὶ ἔσης ἕκαστοι ^t διὰ βραχείας ἀποτροφῆς, ^v ἐ μινεῖν
κατὰ χάραν τὰ πράγματα, ἀλλὰ χροῶν, τῶν Ἀθηναίων μὲν προσιόντων τοῖς ἀφεσηκόσι, ^x τοῖς δὲ ἐκ

^z Ὀρμίσας Cl. Cass. Gr. Mosqu. Aug. in quo verba supra ἀπὸ τ. θυμῶν. (Cod. συμμ.) ad πλίσσαντες, def. in cont. sed ser. in marg.
^a κάλυχα Ar. C. Vid. Annot. Hudf. ^b καὶ omittunt Ar. C. Dan. Mosqu. id. αἰφνιδίως, sed supra ἢ 2. puncta: et c. extr. Μεγαρέων.
^c Δημοσθένος δ τῶν Ἀθηναίων Mang. Cam. ^d πόλεσι Gr. ^e Μεταστῆσαι τὴν πολιτείαν Gr. ^f Πτοιοδῶρα Gr. Πτοιοδῶρα Dan. ^g Εισηγ-
μένους Reg. ^h Παρεσκευάσθη τι. Σίφας Dan. ⁱ Παρῶσειν Cl. Cass. Aug. ^k Σίφαί, ἰπνίον τῆς Θεσπικῆς. Steph. Byzant. Hudf.
^l Μινύειον Cass. Μινύειον Aug. Mosqu. ^m Βοιώτειον Cass. Gr. Aug. Mosqu. ⁿ τὰ μάλισα Ar. C. ita edidit Ae. Portus. Aug. Mosqu.
^o Ita libri ad vnum omnes: alias suspicarer esse legendum φανότη. Infra enim haec vrbs φανότης dicitur: quod et testatur Stephanus
περὶ πόλεων, auctorem hunc nostrum citans. Hudf. φανότης Cass. Reg. ^p Supple αὐτῆς τῆς Χαιρώνειας, ita ut sensus sit, καὶ φανότης
τοῦ ἐν αὐτῇ μετὰ τῶν Βοιωτῶν οἰκηθῶν φικεν. Ae. Port. Hudf. ^q Id est: ἀλλ' ἐπὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν ἴσιν (βοηθῶτες) ἕκαστοι, ταῦτα τὰ ἀνακίτα
τῶν πολιτῶν πείρα κινῶντες καὶ ἐπιλαύντες. Idem. ἄλλὰ ἐπὶ Gr.
punctis supr. syll. το. νεωτερίζοι Mosqu. et antea, τειχισθεῖν. ^r ἕκαστος Gr. ^s Κινῆμενα Cass. Aug. et mox, νεωτερίζοι, cum
Dan. Gr. Aug. ^x τῆς Dan. ^t Διαβραχείας Ar. Ald. Flor. Basf. Steph. I. Aug. ^v Μινεῖν Reg.

Κάλχηα] Huius fluvii nomen apud Auctores multum variat. *Arrianus* in *Periplo Κάλχηα* vocat, *Diodorus Κάλχηα*. Sed *Mennon*, cui magis credendum, vrpote *Heracleotae* et *Bithyniae* vicino, *Κάλχηα* nominat. hodie etiam *Cbelis* dicitur, vt ait *Belonius* in suis *Observationibus*. *Palmerius* in *Exercit.* pag. 51. HVDS. *Κάλχηα* vocat *Eustathius* ad *Dionys. Perieg.* v. 793. *Thracae* *Bithyniae* incolas memorat *ibid.* ex *Herodoto* VII, 75. *Add. Strab.* XII. p. 541. DVCK.

Καλχηδῶνα] Veram scripturam huius nominis esse *Καλχηδῶνα* non infirmis argumentis euincit *Vir Illustis Ezech. Spanbeimius* *Dissert.* II. de Praesent. et *Vsu Numism.* *Antiq.* p. 117. et *Exercit.* II. de Orbe Rom. Cap. 18. vbi locis veterum, in quibus perperam *Καρχηδῶνα* pro *Καλχηδῶνα* scriptum obseruat, add. et alia apud *Bochart.* I. *Chanaan.* C. 26. et *Palmer.* in *Exercit.* ad *Equit.* *Aristoph.* v. 194, et 1299. DVCK.

Ναυπάκτον] *Ptolem.* *Locris* adscribit, *Aetolis* alii. In *Mediterraneis* locat *Mela*, quem nomen ipsum ἀπὸ ναυπηγίας ductum redarguit. Maxime vero *Cl. Welseri* *Tabula*, *Itin.* p. 299. Hodie *Epaetos*, *Turcis* *Einebrachi*. *Historiam* et *fortunas* eius dabunt *Xenoph.* *Hist.* Gr. IV, 532. *Polyb.* IV, 16. *Liuius* XXXVI, 30. *Pausan.* IV, 339. IX, 759. *Polyaenus* I, 9. *Hirtius* B. *Ciuil.* III, 35. *Cantacuzen.* 321. *Theopompus* apud *Suidam* v. φερωνείσις. *Βοιωτίζης*, *Ναυπάκτου* *Βοιωτῶν* ciuitates iungit *A. Commens* p. 37. vbi *Mf. Seguier.* pro ἕξο-

κίται habet ἕξηγίτοι. A. C. MCCCCVIII. *Venetis* dedit *Emman. Palaecologus*, MCCCXCIX. vi cepit *Baiazetes* II. Pro *Naupaclum* apud *Plin.* IV, 2. rectius *Mf. Chifflet.* *Nau-
raclis*, vt *Épiros*. Ita scribit et *Mela.* wass.

Κόσμον] Ita *Mff.* et *Schol.* τὴν πολιτείαν Gr. ex interpretatione. *Vid.* VI, 18. et 41. De statu pristino, siue *loco*, *Hippocrates* περὶ *Γυναικ.* vterus ἐκ ἐν κόσμῳ ἐστὶ. *Noster Herodotum* sequitur, qui I, 98. κόσμον τόνδε κατασημάμενος eodem sensu dixerat. κόσμον πολιτείαις *Aristot.* et *Isocrates* *Panath.* wass. *Thucydides* VIII, 48. ἢ ὅτι τρέπη ἐκ τῷ παρόντος κόσμῳ τὴν πόλιν μεταστάσας ὑπὸ τῶν ἑταίρων παρεκλήθεις κάτεισι. DVCK.

Πτοιοδῶρα] Huius meminit *Plutarchus* in *Dione.* HVDS. *Ratio* temporis vix patitur, vt idem esse possit is, de quo hic agit *Thucydides*, et quem *Plutarchus* memorat. Nam inter annum VIII. belli Peloponnesiaci et exilium *Dionis* in *Graecia*, qui *Ptoeodorum* *Megarum* conuenit, interiecti sunt anni circiter LX. Sed et *Plutarchus* *Ptoeodorum* illum *Megarensem* fuisse significat, et alia de eo narrat, quae huic non conueniunt. DVCK.

Ἐξ Ὀρχομενῶν τὸν Μινύειον] Adeundi sunt *Strabo* IX. p. 401, 411, et 414. *Pausanias* IX, 36. et *Eustath.* in *Iliad.* β'. p. 272. Ὀρχομενὸν *Μινύειον* dicit *Homer.* *Iliad.* β'. v. 511. et *Theocrit.* *Idyll.* XVI. v. 104. vbi in *Scholiasse* pro Ὀρχίῳ τῷ

Bell.
Pelop.
an. 8.
Olymp.
89. I.
V. C.
Varr.
330.

appulisset, eam amisit, aquis coelitus delapsis, et subita vi torrentis deuoluti. Quare cum ipse, tum eius exercitus itinere pedestri per Bithynos Thracas (qui sunt trans mare in Asia) peruenit Chalcedonem Megarensium coloniam, in Ponti faucibus sitam.

76. Eadem aestate Demosthenes Atheniensium dux cum quadraginta nauibus Naupaetum se contulit, statim a discessu ex agro Megarensi. Nam quidam *Boeoti*, qui in ciuitatibus erant, *illarum* statum commutare, et in popularem, qualis erat is, quo Atheniensium respublica regebatur, conuertere cupientes, cum Hippocrate et illo de rebus Boeotiis innouandis egerant. Ptoeodoro autem exfule Thebano potissimum autore, hunc in modum res praeparauerant. Quidam Siphas per prodicionem tradere statuerant: Siphae autem sunt oppidum agri Thespici maritimum, in sinu Crisaeo situm. Chaeroneam vero (quae * accensetur Orchomeno, qui prius *quidem* Minyaeus, nunc vero Boeotius appellatur) alii ex Orchomeno dedituri erant. Et Orchomenii exfules praecipue *eos ad rem peragendam* adiuuabant, et homines ex Peloponneso mercede conducebant. Chaeronea autem est oppidum in extremis Boeotiae sinibus situm, Phanotidem versus, quae est in agro Phocensi. et nonnulli Phocenses cum caeteris colonis in ea habitabant. Oportebat autem *altera ex parte* Athenienses occupare Delium, Apollinis templum, in agro Tanagraeo situm, Euboeam versus. Simul etiam haec ipsa fieri oportebat condicta die, ne Boeoti frequentibus copiis ad opem Delio ferendam undique concurrerent: sed de suis ipsorum rebus quique solliciti ad eas tutandas proficiscerentur. Et, si conatus iste feliciter successisset, et Delium muro clausum fuisset, facile sperabant, etiam si non protinus aliquid innouaretur in Rerumpublicarum Boeotiarum statu, si haec loca occupata fuissent, et ager latrocinii infestaretur, et singulis breui locorum spatio per fugium esset, res in eodem statu non permanuras: sed temporis progressu, Athenienses, si se adiunxissent iis, qui defecissent, illi vero *Boeoti* non frequentes, *ut*

* Contributa est Orchom. *Acacius*. HVDS.

τὴν ἐπὶ τῷ τόματι τῷ Πόντῳ] τὴν κατὰ τὸ Βυζάντιον. Ἐπεράσαστο] ἀντὶ τῆς προεδίδου. Μεταστήσαι τὸν κόσμον] ἦτοι τὴν πολιτείαν. τὸ ἐν τῇ Ταναγραίᾳ] ἐν δηλονότι. Ἀθρόοι] ἦγον πανδήμοι. Ἢ πείρα] ἦγεν ἢ πράξις. Καὶ ἕως ἑκάστοις καὶ ἕως ἑκάστοις ἐκ ἀπὸ πολλῆ διαστήματος καταφυγῆς τοῖς τῶν Ἀθηναίων λευγαῖς, διὰ τὸ πλησίον εἶναι τὰ στρατεύματα τῶν Ἀθηναίων, καὶ δύνασθαι αὐτοῖς βοηθεῖν, ἂν τι πάθωσιν ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν. Οὐ μὲντεν κατὰ χώραν] ἦτοι, κατὰ τὴν οἰκίαν τάξιν. Τοῖς δὲ, ἕκ

Ἐρχομένην legendum est Ἐργίην τ. Ὁ. ex *Apollodoro* et aliis. Boiōtium, non, ut hic in plerisque libris, Boiōtium etiam *Eustathius* scribit l. d. sed *Stephanus* in Boiōtia: τὸ ἐθνικὸν Boiōtός, λέγεται καὶ Boiōtios, καὶ Boiōtia. Et *Etymol. M.* in Ἐμβροσίος, Boiōtios scribi iubet, ut *Αἰγύπτιος*, non Boiōtios. DVCK.
Ἐνεδίδου] Duo hic notanda: 1) ἐνεδίδου, p. παραδίδου. 2) tradebant, p. tradere volebant, parati erant, pacti erant. BAVER.
Φανότιδι] Vide de hac *Palmerium* Graec. Ant. VI, 15. DVCK.
καὶ Φωκῶν τινῶς] Καὶ hic est, unde, quare, hinc, sane, atque adeo, γὰρ, καίγῃ. Nempe ob Phocidis viciniam memoratam: vnde deducat ac repetat occasionem, cur et Phocenses immixti fuerint. BAVER.
Ἐμβροθήσασιν] Abr. *Ἐμβροθήσασιν*, propter ὄπας, quod cum *Lat.* ponitur p. 445. v. *Lat.* ad Xenoph. Mem. GOTT.
Ἐκαστοί] Gr. non spernenda lectio *ἑκάστος*: ita quisque apud Latinos! WASS.
Κινύμειοι] Pendet a *Ἐμβροθήσασιν*, ut prius *ἄθροοι*, et sign.

modum τῆς *Ἐμβροθήσασιν*. Sed in altero illo κινύμ. redundat νεῖο ζῶν, quae tantum voc. *ἄθροοι* congruat. BAVER.
Νεωτερίζοι τι τοῖς Βοιωτοῖς] Adnotat *Dionys. Halic.* Tom. 2. pag. 154. *Thucydidem* interdum uti actiuus pro passiuus; ut καλεῖται, pro καλύπτεται, et ἐπιμνησθέντες pro ἐπιμνησόμενοι. Si omnium librorum scriptura hic sine vitio est, eodem referri debet νεωτερίζοι pro νεωτερίζοιτο: nam passiuam significationem esse apertum est. Mihi tamen hoc suspectum est, ac nonnihil dubito, an vltima syllaba verbi νεωτερίζοιτο exciderit propter adspicitatem sequentis voculae τι. Cap. 42. huius lib. φοβούμενοι, μὴ σφίσι τι νεωτερισθῇ τῶν κατὰ τὴν χώραν. DVCK.
Νεωτερίζοι] Abr. malit l. cum *Duck.* νεωτερίζοιτο vel τις pro τι, ut τι intelligatur *Gen. τῶν*. GOTT.
Νεωτερίζοι τι] Sane aptius fuerit h. l. passiuum; et vero *Codd. Mosqu.* et *Aug.* habent νεωτερίζοιτο. Facile enim syll. τὸ absorberetur a τι sequente. Tamen et actiuum intelligas, ut *Lat. mutare, mouere*, scil. se, vel pro passiuo. Ita *Lat.* ut nihil odor mutaret; et facpius idem, terra mouit; et, anno vertente. Ita et hic intell. εαυτό. BAVER.

K k k k

ἔσης ἀδρόας τῆς δυνάμεως, κατὰσῆσει αὐτὰ ἐς τὸ ἐπιτήδειον. ἡ μὲν ἔν ὕ ἐπιβελή, τοιαύτη παρεσκευάζετο.

ος'. Ο δὲ Ἰπποκράτης, αὐτὸς μὲν ἐκ τῆς πόλεως δύναντι ἐχον, ὁπότε καιρὸς εἴη, ἔμελλε στρατεύειν ἐς τὰς Βοιωτὰς· τὸν δὲ Δημοσθένης προαπέπειλε ταῖς τεσσαράκοντα ναυτὶν ἐς τὴν Ναύπακτον, ὅπως, ἐξ ἐκεῖνων τῶν χωρίων στρατὸν ξυλλέξας Ἀκαρνάνων τε καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων, πλέει ἐπὶ τὰς Σίφας, ὡς προδοθησομένης. ἡμέρα δ' αὐτοῖς εἴητο, ἣ ἔδει ἅμα ταῦτα πράσσειν. καὶ ὁ μὲν Δημοσθένης ἀφικόμενος, Οἰνιάδας δὲ ὑπὸ τε Ἀκαρνάνων πάντων κατηναγκασμένους καταλαβὼν ἐς τὴν Ἀθηναίων ξυμμαχίαν, καὶ αὐτὸς ἀναστήσας τὸ ξυμμαχικὸν τὸ ἑκείνη πᾶν, ἐπὶ Ὡ Σαλύνθιον καὶ Ἀγραιὸς στρατεύσας πρῶτον, καὶ προσποισάμενος τάλλα, ἠτοιμάζετο ὡς ἐπὶ τὰς Σίφας, ὅταν δὲ, ἀπαντησόμενος.

οη'. Βρασιδάς δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τῷ Θέγγε προσυόμενος ἐπιλασίοις καὶ χιλιῖς ὀπλίταις ἐς τὰ ἐπὶ Θράκης, ἐπειδὴ ἐγένετο ἐν Ηρακλείᾳ τῇ ἑν Τραχίνι, καὶ προπέμφαντος αὐτῷ ἄγγελον ἐς Φάρσαλον παρὰ τὰς ἐπιπέσεις, ἄξιόντος διάγειν ἑαυτὸν καὶ τὴν στρατιάν, ἦλθον ἐς Ἡ Μελιτίαν τῆς Ἀχαιῆς Πύοναιός τε καὶ Δῆρος, καὶ Ἰππολοχιδάς, καὶ Τορύλαος, καὶ Στρώφακος πρόξενος ἂν Καλλιθέων, τότε δὴ ἐπεσέυετο. ἦγον δὲ καὶ ἄλλοι Θεσσαλῶν αὐτὸν καὶ ἐκ Λαρισσῆς Νικανόρας, Περδιόκκα ἐπιτήδειος ἂν. τὴν γὰρ Θεσσαλίαν ἄλλως τε ἐν εὐποροῦν ἢ διέμεναι ἀνευ ἀγωγῆς, καὶ μετὰ ἕπλευν γε δὴ. καὶ τοῖς πᾶσι γε ὁμοίως Ἑλλησιν ὑποπλῶν καθεστήκει, τὴν τῶν πέλας μὴ πείσαντας διύναμι. τοῖς τε Ἀθηναίοις αἰεί ποτε τὸ πλῆθος τῶν Θεσσαλῶν εὖνεν ὑπῆρχεν. ὥστε, εἰ μὴ δυνατεῖαι μᾶλλον ἢ ἰσονομίαι ἐχρῶντο τὸ ἐγγυῆριον οἱ Θεσσαλοὶ, ἐκ αὐ ποτε προήλθεν. ἐπεὶ καὶ τότε προσυομένη αὐτῷ ἀπαντήσαντες ἄλλοι τῶν τἀναντία τῆτοις βυλόμενων ἐπὶ τῷ Ἐνιπεῖ ποταμῷ, ἐκόλυον, καὶ ἀδικεῖν ἔφασαν, ἀνευ τῆ πᾶντων κοινῆ προσυόμενον. οἱ δὲ ἄγοντες, ἔτε ἀκόντων ἔφασαν διάξειν, αἰφνιζόντες παρα-

γ' Ἐπιβελή et supra rec. manu ἐπιβελή Cass. Antea ἐπιτήδειον Mosqu. Mox ἐς τὰς Βοιωτὰς. Σίφας et mox ἴδει ταῦτα ἕκα Reg. Verba ab ὡς προδοθήσεται. ad verba, ἐπὶ τ. Σίφας, def. Aug. sed in marg. adsc. a m. l. a Δὴ Marg. Δὴ om. Mosqu. b ἐκεῖνον Ar. ἐκεῖνον C. ἐκεῖνον Dan. c Σαλύνθιον Reg. d Ἀγραιὸς Gr. Reg. e ἢ καὶ δεστ Reg. Antea τ' ἄλλα Mosqu. f Ἐν Τραχίνιας pag. 201. Verba in loco in Τραχίνια reponendum censet Ae. Port. Hudf. g καὶ ἀξιόντος Ar. C. Dan. Ἐαυτῶν Mosqu. h Lege Μελιτίαν ex aliorum auctorum consensu. Palmarius. Verum Polybio, Diodoro et Dicæarcho Μελιτία dicitur: atque etiam Μελιτία scribiti clare indicat Stephanus παρὰ πόλιν, quem vide pag. 548. Ed. Berkel. Hudf. i Πάριαρος Reg. k Λαρισσῆς Cass. Aug. Antea ἐκεῖνον Bui. l Νικανόρας Gr. Περδιόκκα Mosqu: (ita portus) et ἐπιτήδειος. m καθεστήκει Reg. Mosqu. cui et antea d. τοῖς ante πᾶσι. n In Edit. Hudf. inale ἐκεῖνον. ο οὐρανῶν - Sturz. 1. Mosqu. p ἀπαντήσαντες; deest Reg. Mox τῶν Ἐπιτ. π. Mosqu. q Περιπέσειν, pro προσυομένη positum censet Ae. Port. Hudf.

Ἐπιβελή] Non recedendum arbitrator a lectione recepta. Ferri tamen potest scriptura *Cod. Cass.* ἐπιβελή: nam ἐπιβελή, cum apud plerosque alios, tum apud *Thucydidem* pro ratione rei adgrediendae ponitur: III, 45. Ὁ μὲν τὴν ἐπιβελήν ἐκφροντιζέω. DVCK.

Στρατὸν — ξυλλέξας] Hic adiutium pro Medio, ξυλλεξάμενος, ponitur; *sibi* enim, *suis vrbis*, suas copias collecturus erat. BAYER.

Σίφας] Σίφαι, ἐπίκειον τῆς Θεσσαλιᾶς. *Etymologo* Σίφη, et apud *Hesych.* Σίφα χωρία: sic etiam *Phavorinus*. Τίφα Dorice scribitur apud *Pausan. Aristot.* *Hist. Animal.* p. 41. ἐν Σίφαις ἢ Ἀίμων, et alibi numero plurium, sed Σίφαις quomodo *Plinius* IV, 3. vid. *Ptolemaeum* III, 15. WASS.

Ἐπὶ Ἀκαρ. καταλ. ἐς Ἀθην. ξυμμαχίαν.] Aut transposite intelligitur: καταλαβὼν, nactus, cum inuenisset, Oeniasdas κατηναγκασμ. adactus, ab Acaernanibus ἐς τ. ξυμμ. τ. Ἀθ. in societatem, ut fierent (vel inuiti) socii Athen. Haudquaquam insolita Nostro talis traiectio. Aut ita: καταλ. Οἶν. cum recepisset eos in societatem Athen. καταλ. coactus (iam) ab Acaernensibus; nempe, (quod ἐπὶ κοινῆ reperatur, quasi bis positum) ἐς τ. ξυμμ. ad societatem Athen. amplectendam. Forte ita consulto postpositum ἐς τ. ξυμμ. referendum et ad κατηναγκ. et ad καταλαβὼν. BAYER.

Προσποισάμενος] Heilm. post. προσπ. incisum ponit, et τάλλα iungit τῷ ἠτοιμ. — p. 557. GOTTL.

Προσποισ.] Melius iunxeris προσποισ. cum casu, τάλλα. Quid enim hic sit simpliciter, προσποισῆσαι, quod notet *simulare*? At cum accusat. commode hic ponatur: potius reliquis. Si tamen valeat ratio: Heilm. in προσποισ. intell. αὐτοῦς. Sed ita paene redundet τὰ ἄλλα: quod et in interpretat. omisit Heilm. BAYER.

Βρασιδάς δὲ] Non intelligo Schol. ad h. l. nugantem de numero ternario denario, sine prioris, initio posterioris: Quid enim hic numero huic? Aut vbi hic memoratur? Quid ad Brasidam denique? BAYER.

Ἐν Τραχίνι] Ἐν Τραχίνια, quod hic rescribi volebat *Portus*, etiam nonnulli libri habent III, 92. *Diodor. Sicul.* XII. pag. 325. Ἐπὶ τὴν Ἡρακλείαν τὴν ἐν Τραχίνια. Item XV. p. 487. At *Idem* XIV, 440. Ἡράκλεια ἢ ἐν Τραχίνι. *Strabo* I. p. 60. Ἡράκλεια τῆς Τραχίνος. *Thucydides* rursum V, 12. Ἀφικνήμενοι ἐς Ἡρακλείαν τὴν ἐν Τραχίνι, et *ibid.* 51. Ἡρακλείταις τοῖς ἐν Τραχίνι. DVCK.

Ἀξιόντος] Reisk. aut ἀξιόντα aut potius καὶ ἀξιόντος. GOTTL. Μελιτίαν] Ita *Mss.* Μελιτία *Nicander Itegrorum.* XIII. *Steph.* *Dicaearchus.* Sed *Theopompus*, et *Philo* apud *Ethnicogr. Melitica*, et sic in *Sylla Plusarchus*. p. 465. *Plin. Melitaea.*

ante, copias haberent, res illas in statum *sibi* commodum, adducturos. Haec igitur consilia inita fuerant.

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. I. V. C. Varr. 330.

77. Hippocrates autem cum vrbanis copiis, quum tempus opportunum afforet, ipse quidem bellum Boeotis illaturus erat. Demosthenem vero cum quadraginta nauibus Naupactum praemisit, vt, coaecto ex illis locis exercitu Acarnanum et caeterorum sociorum, ad Siphas nauigaret, vt prodendas. Dies autem inter eos constituta fuerat, qua haec confici oportebat. Demosthenes autem, cum eo peruenisset, et * Oeniadas ab vniuersis Acarnanibus in Atheniensium societatem adactus et complexus fuisset, et ipse omnia sociorum, qui in illa regione erant, auxilia euocasset, aduersus Salynthium et Agraeos primum cum exercitu profectus, caeterisque rebus in suam potestatem redactis, sese praeparabat, vt, quando opus esset, ad Siphas *suis* occurreret.

78. Brasidas autem per hoc ipsum aetatis tempus, cum mille et septingentis grauis armaturae militibus ** ad obeundas res Thraciae pergens, vbi peruenit Heracleam, quae est in agro Trachinio, vbi etiam Panaerus, Dorus, Hippolochidas, Torylaus, et Strophacus Chalcidensium hospes, ad eum ad Melitiam Aethiopiae oppidum venerunt, (ipse enim nuntium ad suos necessarios Pharsalum praemiserat, eos rogans, vt se suasque copias *per Thessaliam* deducerent) ita demum tunc ire perrexit. Illum vero deducunt cum alii Thessali, tum ex Larissa Niconidas Perdiccae amicus. alioqui enim Thessaliam sine duce, praecipue vero cum armis, pertransire difficile erat. Atque adeo pariter omnibus Graecis res erat suspecta, per finitimorum regionem venia non impetrata transire. Perpetuoque Thessalorum plebs Atheniensibus erat beneuola. Quare nisi Thessali patrio instituto, *paucorum* dominatu potius, quam iuris aequabilitate vti fuissent, *Brasidas profecto* nunquam vltius progressus fuisset. Siquidem vel tunc aliae contrariae factionis *Thessali* ei iter facienti ad flumen Enipeum obuiam iuerunt, eumque transire prohibebant, et iniuste facere dicebant, quod sine publica totius gentis autoritate transiret. Illi

* Vel, Oeniadas ab vniuersa gente Acarnanum vi adactus, in societatem Atheniensium accepisset etc. HVDs. ** In Thraciam pergens etc. Alii. IDEM.

Σοφία ἤγγεν τοῖς Βωιωτοῖς. Κατατίθειν αὐτῶν οἱ Ἀθηναῖοι τὴν δημοκρατίαν. Ἐς τὸ ἐπιτιθεῖον αὐτοῖς δηλονότι. Ἡμέρα δ' αὐτοῖς εἶρητο συνεπεφάνητο. Βρασιδάς δὲ τῶν ἐς τρισκαίδεκα τέλος τῆς ἐκτικῆς, ἀρχὴ τῆς ἐβδόμης. Παρὰ τοὺς ἐπιτιθείους τοὺς φίλους. Διέγειν ἐκείτων διαβιβάζειν. Τότε δὲ ἐπορεύετο ὁ Βρασιδᾶς. Ἦγον δὲ καὶ ἄλλοι ἀδήγηται. Ἐπιτιθείους ἂν φίλοι. Διέναι διαδοῦσαι. Καὶ τοῖς πᾶσι γε ὁμοίως Ἕλλησιν Ἑλληνικῶς λέγει τοὺς περὶ τὰ Φάρσαλα, οἱ Ἀχαιοὶ λέγονται. Ὡς εἰ μὴ δυνατεῖα μᾶλλον ἔτι μᾶλλον δυνατεῖα ἢ περὶ ἰσονομίαν ἐγκωμίζουσι ἐπὶ τῶν Ἑσσηλοῖ. Περιουρέμενα αὐτῶν τῶν Βρασιδά. Τύτοις ἤγγεν τοῖς ἑσσητοῖς τὸν Βρασιδᾶν διέναι. Οἱ δὲ ἄγοντες οἱ περὶ τὸν Πάνκιον. Ἔσσηνοι οὗτοι φίλοι. Οὐκ ἂν περιελαθεῖν

Situm eius vnus indicat *Ptolemaeus*. Vid. *Gruterum* 388, 400, 8. 405. *WASS. Antonin. Liberal.* Cap. XIII. *Metamorph.* e *Nicandri* Ἐπερουρέμενων β. narrans historiam de Meliteo, vrbem hanc *Mελίτην* vocat. In *Dicaearcho* pag. 21. *Ed. Hudf.* est *Mελίτιον*, pro quo *Berkelius* ad *Stephan.* legebat *Mελιταίων*. *Scylax* pag. 58. *Ed. Gron.* in Aethiopia ponit vrbem *Mελιτιάδας*, vbi *Salmasius* et *Vossius* hanc vrbem designari putant, et *Mελιταίων* legunt. Inscriptiones apud *Gruter.* p. 388. et 400. in quibus memorantur *Mελιταῖοι*, videntur pertinere ad *Melitenenses* e *Melite* insula. In tertia *Μένικκος Μελιτεὺς* est *Melitenensis*, e *δήμη* Attico *Mελίτη*, de quo *Meursius* in libro de *Populis Attic.* DVCK.
 Οὐκ εὐπαρον — ἀγωγῆ] *Thomas Mag.* in ἀγωγός. *WASS.*
 Emenda ibi ἐν τῇ τετάρτῃ, pro ἐν τῇ δευτέρῃ. DVCK.
 γε δὲ] Certe. vid. *Bud.* *Comm.* p. 904. *GOTTL.*
 καὶ μ. ἔπλ. γε δὲ] Non bene hic vertit B. *Gottl. certe;* cum et praecedat ἄλλως, omnino, in vniuersum, et vero καὶ

addatur; vnde hic rectius verteris, *utique*, multo magis, (vel hic, multo minus,) maxime, praesertim, tum vero. *BAVFR.*
 Ὡς εἰ — Ἑσσηλοῖ] *Dionys. Halic.* II, 134. Ἀρσενικῶν καὶ Ψυλλῶν, καὶ οὐδεντέρων ἀντιμετατάξεις etc. hic neutrum foemininum, inquit, facit τῶ ἐπιχωρίῳ, pro τῇ ἐπιχωρίῳ. Sed *Mf.* et *Schol.* ἐγκωμίζουσαν feruant. *WASS.* τὸ ἐγκωμίζουσαν est pro κατὰ τὸ ἐγκωμίζουσαν, scil. ἔθος; vt alia huiusmodi. DVCK.
 Ἐπιτεῖ] Est et *Macedoniae* flumen. Hoc *Pharsalum* praeterlabitur, illud iuxta *Dium* in mare exit. Vid. *Vibium* p. 31. *Seruium* ad *Virg. Georg.* IV. v. 368. *Herodot.* VII, 129. *Lucanus* VI, 373. nunquamque celer, nisi mixtus, *Enipeus*. vbi v. 384. pro solum *fregere*, *Mf.* opinor, emendatius *ruperet*. *WASS.*
 Ἄνευ τῶ πάντων κοινῶ περιουρέμενον] Id est: sine voluntate et consensu τῶ κοινῶ Thessalorum; vt recte doctissimus *Pet. Faber* II. Semestr. 13. qua significatione ἄνευ etiam apud *Demosthenem*

γενόμενον, ξένοι οὔτε, κομίζων. ἔλεγε δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Βρασιδᾶς τῇ Θεσσαλῶν γῆ καὶ αὐτοῖς Φίλις ἄν
 ἔναυ, καὶ Ἀθηναίοις, πολεμίοις ἔσι, καὶ ἐκ ἐκείναις, ὅπλα ἐπιφέρειν· Θεσσαλοῖς τε ἐκ εἰδέμαυ καὶ Λακε-
 δαιμονίοις ἐχθρῶν ἔσαν, ὥτε τῇ ἄλλήλων γῆ μὴ χρῆσθαι. νῦν τε ἀκόντων ἐκείνων ἐκ ἂν προσελθεῖν
 εἰδὲ γὰρ ἂν δύνασθαι ἢ μέγροι ἀξίον γε εἰργασθαι. καὶ οἱ μὲν, ἀκύναντες ταῦτα, ἀπῆλθον· ὁ δὲ,
 κελυσόντων τῶν ἀγωγῶν, ἢ πρὶν τι πλεονῶν ἔξυσῆναι τὸ κωλύσον, ἐχώρει, εἰδὲν ἐπισχῶν, ὀρέμων. καὶ
 ταύτη μὲν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἐκ τῆς Μελιτίας ἠφάεργησεν, ἐς Φάρσαλόν τε ἐτέλεσε, καὶ ἐσρατοπεδέυσαστο
 ἐπὶ τῷ Ἀπιδανῶ ποταμῷ, ἐκεῖθεν δὲ ἐς Ἐφάκιον, καὶ ἐξ αὐτῶ ἐς Περραιβίαν. ἀπὸ δὲ τῆς ἡδὴ μὲν
 τῶν Θεσσαλῶν ἀγωγῆς πάλιν ἀπῆλθον οἱ δὲ Περραιβοὶ, αὐτῶν ὑπήκουοι ὄντες Θεσσαλῶν, κατέστησαν
 ἂ αὐτὸν ἐς Δίον τῆς Περγίτικῆς ἀρχῆς, ἢ ὑπὸ τῷ Ὀλύμπῳ Μακεδονίας πρὸς Θεσσαλὴς πόλισμα κεῖται.

οθ'. Τῶν τῷ τρέπῳ Βρασιδᾶς Θεσσαλίαν φάσας διέδραμε, πρὶν τινα κωλύειν παρασκευά-
 σασθαι. καὶ ἀφῆκετο εἰς Περγίτικαν, καὶ ἐς τὴν Χαλκιδικήν. ἐκ γὰρ τῆς Πελοποννήσου, ὡς τὰ τῶν
 Ἀθηναίων εὐτύχει, δεσπᾶντες οἱ τε ἐπὶ Θράκης ἀφεσῶτες Ἀθηναίων, καὶ Περγίτικας, ἐξήγαγον τὸν
 στρατόν. οἱ μὲν Χαλκιδεῖς, νομίζοντες ἐπὶ σφῶς πρῶτον ἐδημήσειν τὰς Ἀθηναίους, καὶ ἅμα αἱ πλησιόχαραί
 πόλεις αὐτῶν, αἱ ἐκ ἀφεικηνῶν, ξυνεπήγνον κρούφα. Περγίτικας δὲ, πολέμιος μὲν ἐκ ἂν ἐκ τῶ Φανερέῳ,
 φοβόμενος δὲ καὶ αὐτὸς τὰ παλαιὰ διάφορα τῶν Ἀθηναίων, καὶ μάλιστα βυλόμενος Ἀρῖββαῖον ἢ τὸν
 ἰ Λυγκητῶν βασιλείᾳ παρατήσασθαι. ξυνεβη δὲ αὐτοῖς, ὥτε βῆον ἐκ τῆς Πελοποννήσου στρατὸν ἐξαγα-
 γεῖν, ἢ ἢ τῶν Λακεδαιμονίων ἐν τῷ παρόντι κακοπραγία.

π'. Τῶν γὰρ Ἀθηναίων ἐγκειμένων τῇ Πελοποννήσῳ, καὶ ἐχθῆρικτα τῇ ἐκείνων γῆ, ἠλπίζον ἀπο-
 σρέψαι αὐτὰς μάλιστα, οἱ εἰ ἀντιπαραλυποῖεν, πέρυφαντες ἐπὶ τὰς ξυμμαχίους αὐτῶν στρατιάν· ἄλλως τε,
 καὶ ἐτοιμῶν ὄντων τρέφειν τε, καὶ ἐπὶ τῇ ἀποσάσει σφῶς ἐπικαλυμμένων. καὶ ἅμα τῶν Εἰλωτῶν βυλο-

r ἄλλήλων γνώμη χρῆσθαι Gr. s πλὴν τι Dan. Gr. t εὐνοῖται Cass. v ἠφάεργησεν Marg. Cap. x φάκιον Marg. Ar. C. Mosqu. φάκιον legebat Sierbanus περὶ πόλιων. Huds. y παρραβίαν Ar. C. Dan. z ἡδὴ εἰ μὲν Θεσσαλῶν ἀγωγῆ Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Aug. a παρραβίαν Straboni et Stephano. περιβίον Homero II. β'. v. 749. Huds. περιβίον Dan. b αὐτῶν omittunt Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Dan. Aug. Paullo ante αὐτῶν ὑπῆκουοι Cass. Aug. c Δίων Gr. Aug. Mox πάλιν καλεῖται Mosqu. d διὰ τῶν Cass. Gr. e ἐς δεξιὰ Ar. Ald. Bas. f ἠδὴ τῶν Reg. Mosqu. g Ἀρῖββαῖον Ar. C. infra tamen Ἀρῖββαῖον. Huds. Sic et Cass. h τῶν C. i Λυγκητῶν Cass. Mosqu. k Καὶ τῶν Ar. l Ἐν τῷ παρόντι omittit Gr. m οὐχ- ἔτι Ar. C. Ald. Flor., Bas. n ἀποτρέψαι Ald. Flor. Bas. ἀποτρέψαι Ar. C. Dan. ἀποτρέψαι Cass. o εἰ ἂν τι παραλυποῖεν Ar. C. Gr. p τῆ omittunt Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. ἀποτρέψαι Mosqu.

nem in Oratione de Corona, in Epistola Philippi pag. 148. poni, alii ostenderunt: Καὶ ταῦτα συνετάχθη τῷ ναυάρχῳ ἄνευ μὲν τῶ δήμου τῶν Ἀθηναίων, ὑπὸ δὲ τῶν ἀρχόντων καὶ ἐτέρων ἰδιωτῶν. Sic iam ante Homerus loquutus fuerat, Iliad. ο'. v. 213: ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίους. Et Od. ο'. 530. ἢ τοι ἄνευ τῶ ἐπτατο δεξιῶν ὄρεσι. Poterat hoc quoque, vt Faber e Xenoph. 4. Ἀπομν. in fin. adnotat, dici ἄνευ τῆς τῶ πάντων κοινῆ γνώμης· quomodo etiam Plutarch. in Vita Lycurgi Rhetoris, ἀνευ τῆς τῶ πρῶτου δεσπότου γνώμης. Quid τῶ κοινῆ, Commune alicuius gentis sit, nemo ignorat. Τῶ κοινῆ Θεσσαλῶν memorat etiam Callistratus in l. 37. D. de Indic. Quod Amil. Portus verborum ἀδικεῖν ἔφασκεν hanc sententiam esse putat: τὸς τῶν Βρασιδᾶν ἀγοντας· ἀδικεῖν ἔφασκεν, et παρεού- μενον Attice pro παρεουμένῳ positum dicit, id nullam rationem haber; nec quidquam obstat, quo minus ea de Brasida accipiantur. ἀδικεῖν ἔφασκεν, nempe αὐτῶν, vel τῶν Βρασιδᾶν παρεούμενον. DVCK.

τῇ μὴ χρῆσθαι] Gr. περπεραμ γνώμη χρῆσθαι. WASS.
 Ἐτέλεσε] Photii Lexicon MS. ἐτέλεσεν. WASS.
 Ἐτέλεσε] Sc. δόριμον, l. ἐδόν. Ital II. 97. Abr. 446. GOTTL.
 Ἐς φ. ἐτέλεσε] Peruenit eo, attigit Pharsalum. Ita regio dicitur τελεῖν aliquo, i. e. porrigi, pertinere, geben. Et re- giones vel vrbes contributae ad aliquod caput, (darzuge-

selagen,) dicuntur eo τελεῖν. Nunquam enim τελεῖν simpli- citer noter, viam finire. Et tamen nunc ad verba, ἐς φαρσ. intelligas ἐλθάν. BAVER.

Ἀπιδανῶ] Apollonius Rhod. Ἐνθα μὲν Ἀπιδανός τε μέγας, καὶ δῖος Ἐνipeύς, Ἀμφὶ συμφερόνται ἀπόπροθεν εἰς ἐν ἰόντες. Hinc secundum quosdam Arcades Apidonci. Priscian. Arcades Apidonci sub scopulis Erymanthi. lego subter. Nomen fluuii antiquissimum inde apud Ouidium ienex audit, quasi ἀργύριος· herbosum vocat Propertius. Describit Linius XLIV, 8. Vide Vibium p. 16. Cedrenum p. 703. Orpheum 162. Euripidem secutus est Ouidius; τῶν πατέρων φασὶν Ἀπιδανὸν πεδιάδι κελαινευ Hecub. 453. Valer. Flac. I. Segnior Apidani vires vbi sentit Enipeus. WASS.

φάκιον] De hoc Polybius, Diodorus, Linius, et Appianus. WASS. Add. Interpretes Stephani h. v. DVCK.

Ἐς Περραιβίαν] Duplex erat Perrhaebia. Antiqua quidem ad Peneum et Larissam sita fuit. et postquam inde pulsi Perrhaebi ad Pindum montem recessere, ibi fuit Perrhaebia, prope Atamanas et Dolopas. Palmerius. HVDS. Περγίτικος est apud Aristotel. pag. 46. Περγίβασις Isocrat. ad Philipp. p. 126. WASS.

Δίον] Et ἡ Δίων Sibol. Homer. ad Iliad. β'. v. 538. ἀπὸ Δίος τῆ Πανδῶρα τῆ Ἐρεχθίδος. Vid. Eustath. ad II. β'. 538. Cene-

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330.

vero, qui deducebant, dixerunt, se nec ipsis inuitis eum traducturos: sed, cum ad se repente aduenisset, se pro hospitii necessitudine, quae sibi cum eo intercederet, eum deducere. Quinetiam ipse quoque Brasidas dicebat, se Theffalorum agro, ipsisque amicis *illac* transire, et Atheniensibus hostibus suis, non autem ipsis bellum inferre: nec vllas scire inter Theffalos et Lacedaemonios inimicitias, quae impedirent, ne alteri alterorum solo vterentur. seque ipsis inuitis nunc non progressurum: nec enim posse: veruntamen orare, ne prohiberetur. Illi vero his auditis abierunt. Brasidas autem, hortatu ductorum, ante quam plures ad prohibendum conuenirent, nusquam subsistens cursu perrexit. Et eodem die, quo Melitia discesserat, Pharfalum peruenit, et ad flumen Apidanum castra posuit. Illinc vero ad Phacium, et inde in Peraebiam *iuuit*. Illincque iam Theffalorum quidem ductores *domum* reuertuntur. Peraebi vero, qui ipsorum Theffalorum imperio parent, ad Dion vsque ipsum deduxerunt, quod oppidum in Perdiccae ditione, sub Olympo Macedoniae monte, Theffaliam versus, est situm.

79. Hoc igitur modo Brasidas Theffaliam cursu celeriter transiuit, antequam vllus ad impediendum paratus esset. et ad Perdiccam, et in agrum Chalcidensem peruenit. Nam qui in Thracia ab Atheniensibus defecerant, et Perdiccas, quoniam res Atheniensium secundae erant, sibi metuentes, exercitum ex Peloponneso eduxerant. Et Chalcidenses quidem *Peloponnesios ad opem sibi ferendam euocauerant*, quod Athenienses primum contra se venturos suspicarentur. Simul autem et finitimae ipsorum ciuitates, quae non defecerant, *Athenienses aduersus ipsos* clam concitabant. Perdiccas vero *copias ex Peloponneso euocauerat*, non quod aperte *Atheniensium* hostis esset: verum quod et ipse pristinas cum Atheniensibus discordias reformidaret; praecipue vero, quod Arrhibæum Lyncestarum Regem in suam potestatem redigere cuperet. Praefens autem Lacedaemoniorum calamitas ipsis opportune cecidit ad exercitum ex Peloponneso facilius educendum.

80. Quod enim Athenienses cum caeterae Peloponneso, tum vero potissimum ipsorum *Lacedaemoniorum* agro *semper* imminerent, *Lacedaemonii* sperabant fore, vt praecipue *hoc modo* ipsos a sua regione *infestanda* auerterent, si vicissim infestarent, copiis ad ipsorum socios missis. Praefertim cum *Perdiccas et Chalcidenses* parati essent ad *hunc exercitum* alendum, ipsosque *Lacedaemonios* ad defectionem ab *Atheniensibus* faciendam accerferent. Simul etiam *Lacedaemonii* magnam Helotum *partem*, per speciosam

ἦγον, ἔφασκεν ἂν ἂν προσελθῆν. Ἐστῆκε τὸ κωλύσον συναθροισθῆναι τοὺς κωλύσαντας. Ἐξήγαγον τὸν στρατὸν] οἱ ἐκ τῆς Πελοποννήσου δηλονότι. Πολέμους μὲν οὐκ ἦν] τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. Ἐνέβη δὲ αὐτοῖς] ἦγον τῷ Περδικκᾷ, καὶ τοῖς ἐπὶ Θερμάκης ἀφεισῶσι τῶν Ἀθηναίων. Τῆ ἐκείνων γῆ] ἦγον τῆ Λακωνικῆ. Ἐτοιμῶν ὄντων] τῶν Χαλκιδέων καὶ τῶ Περδικκᾷ. Ἐπικαλυμμένων] ἀντὶ τῆ προκλιμῆται. Καὶ ἡμεῖς τῶν Εἰλωτῶν] σημειῶσαι τὸ Λακωνικὸν ἔργον εἰς τοὺς Εἰλωτας γενόμενοι, καὶ ὅπως αὐτοὺς λαθραῖως διεσφείραμεν. Βυλομένοις ἦν] ἦγον τοῖς Λακεδαιμονίοις. Καὶ προκρίναντες] ἀντὶ τῆ προκλιμῆται. Οἱ δὲ] ἦγον οἱ

tile Διεύς; Dionysus etiam Διεύς vocasse Pausaniam ait *Stephanus*. Durauit vsque ad Antonini Pii tempora, vt ex numero eius patet. Historiam tradunt *Polybius* IV, 62. *Arrian*. I, 47. *Liuius* XLIV, 7. *Mf. Ptolemaei Coislin*. Διον κολώνεια in marg. ἢ Πλαττιμόν. WASS.

Χαλκιδικὴν] Supra finem Toronicum: nunc inquit *Herodotus* VII, 122. *Σιθωνίην*. Vid. *Aristot.* Pol. 166. 140. *Cantuarum* 267. ibi Glossa marg. ὁ νῦν καλεῖται Βόλερον. Idem *Isidorus* *Chalcidicis* exhibet, sed mendose. WASS.

Ἐς τῆν] Ἐς posset abesse. Abr. 446. GOTTL.

Ἐς τ. Χαλκιδ.] Absente nequit τὰ ἐς, vbi praecesserit ἄς, quod sit, ad aliquem, ad hominem peruenire; ἐς autem, in

regionem, locum. Quis enim dixerit, ἦλθεν ἄς τῆν Ἀττικὴν; BAVER.

Πλοσιόχων] *Thomas Mag.* πρόσχωρος λέγει, ἢ πλοσιόχωνος. Atqui sic rursus *Thucydides* infra Cap. 92. et *Dionys.* *Halic.* aliquoties. πρόσχωρος habet *Thucydides* VIII, 11. BUCK.

Περδ. — φοβόμενος] Participiis vtitur tribus; itaque verbum finitum ex sup. intelligitur, ἐξήγαγε στρατὸν. GOTTL. *Ἐνέβη αὐτοῖς]* Dar. αὐτοῖς est acquisitionis; recte Int. oportuno iis cecidit. Supra 73. 11. ἐσθῆς ξηραθείη. Abresch. 446. GOTTL.

Ἐνέβη αὐτοῖς] Quid hic sit Dar. acquisitionis, quem vocat Abr. non assequor, cum ξηραθῆναι hic sit, *adliuare*, opportune accedere, tressen. BAVER.

μένοις ἦν ἐπὶ προφάσει ἐκπέμψαι, μή τι⁹ πρὸς τὰ παρόντα, τῆς Πύλης ἐχομένης, νεωτερίσωσιν. ἐπεὶ¹ καὶ τότε ἐπραξάν, φοβόμενοι αὐτῶν τὴν νεότητηα καὶ τὸ² πλῆθος. (αἰεὶ γὰρ τὰ³ πολλὰ Λακεδαιμονίοις πρὸς τὰς Εἰλωτας τῆς Φυλακῆς πέρι μάλισα⁴ καθεστῆκει) ἤ προσέειπον, αὐτῶν ὅσοι ἀξίῃσιν ἐν τοῖς πολεμίοις γεγενῆσθαι σφίσιον ἀριστοί, κείνεσθαι, ὡς ἐλευθερεύσουσιν. πείθων ποιούμενοι, καὶ ἠγάμενοι, τάς τε σφίσιον, ὑπὸ Φρονήματος, ὅπως καὶ ἠξίωσαν πρῶτος ἕκατος ἐλευθερεύσθαι, μάλισα ἂν καὶ ἐπιθίσθαι. καὶ προκείμενοι² ἐς διαχιλίους, οἳ μὲν⁵ ἔσεφανώσαντό τε καὶ τὰ ἱερά περιήλθον, ὡς ἠλευθερωμένοι· οἳ δὲ⁶ πολλῶ ὑπερον ἠφάνισάν τε αἰεὶς, καὶ ἄδοις ἤσθετο, ἕτω τρόπῳ ἕκατος διεφθάρη. καὶ τότε προθύμως τῷ Βρασιίδα⁷ αὐτῶν ξυνοπεμφάν⁸ ἐπτακοσίους ὀπλίτας, τὰς δ' ἄλλας ἐν τῆς Πελοποννήσου μισθῶ⁹ πείσας¹⁰ ἐξήγαγεν· αὐτὸν τε¹¹ Βρασιίδα¹² βεβλόμενον μάλισα Λακεδαιμονίῳ ἀπέστειλαν.

πα'. Προθύμηθησαν δὲ καὶ οἱ 8 Χαλκιδῆς ἄνδρα ἕν τε τῇ Σπάρτῃ δοκῶντα δραστήριον εἶναι ἐς τὰ πάντα, καὶ ἐπειδὴ ἐξήλθε, πλείους ἀξιον Λακεδαιμονίοις γενόμενον. ἡ τό, τε γὰρ παραυτίκα ἑαυτὸς παρασχῶν δίκαιον καὶ μέτριον ἐς τὰς πόλεις, ἀπέστη¹ τὰ πολλὰ, τὰ δὲ προδοσία εἴλε τῶν χαρίων ὡς τοῖς Λακεδαιμονίοις γίνεσθαι, ξυμβαίνειν τε βεβλομένοις, (ὅπερ ἐποίησαν) ἀντιπρόδοσιν καὶ ἀποδοχὴν χαρίων, καὶ τῷ πολέμῳ ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου λάφισιν. ἐς τε τὸν² χρόνον ὑπερον μετὰ³ τὰ ἐκ Σιπυλίας πόλεμον, ἢ τότε Βρασιίδῃ ἀρετὴ καὶ ξύνεσις, τῶν μὲν, πείρα αἰσθημένων, τῶν δὲ, ἀκοῇ νομισάντων, μάλισα ἐπιθυμίαν ἐνεποιεῖ τοῖς Αθηναίων ξυμμάχοις ἐς τῆς Λακεδαιμονίους. πρῶτος γὰρ ἐξελεθῶν, καὶ δόξας εἶναι κατὰ πάντα ἀγαθός, ἐλπίδα ἐγκατέλιπε βέβαιον, ὡς καὶ οἱ ἄλλοι τοῖστοί εἰσι.

πβ'. Τότε δ' ἂν ἀφικμένῳ αὐτῷ ἐς τὰ ἐπὶ Θράκης, οἱ Αθηναῖοι, πυθόμενοι, τὸν τε Περδικίαν πολέμιον ποιεῖνται, νομισάντες αἰτίον εἶναι τῆς παρόδος, καὶ τῶν ταύτη ξυμμάχων Φυλακῆν πλείονα κατεστήσαντο.

πγ'. Περδικίας δὲ Βρασιίδα¹ καὶ τὴν στρατιὰν εὐθύς λαβῶν μετὰ τῆς ἑαυτῷ δυνάμεως, στρατεύει ἐπὶ² Ἀρήβαϊον τὸν Βρομερῶ, Λυγκηστῶν Μακεδόνων βασιλέα, ὁμοζον ὄντα, διαφορῆς τε αὐτῷ ὄσης,

⁹ Id est: διὰ τὰ παρόντα, διὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι κικοπεργίαν. *Ar. Port. Hist.* ¹ καὶ τὰς ἕτερ. *Cl. Reg.* ⁵ Magnam feruorum multitudinem apud Laecdaemonios existisse, vel hinc constat, quod *Plutarchus* scribit, Aetolos, Laconicam incurfantcs, quinquaginta millia Helotcrum abduxisse. Eosque etiam insiditari nunquam desisse, praecipue in castris aduersis, auctor *Aristoteles Politic.* l. 2. *Hist.* ² Hoc est: αἰεὶ γὰρ οἱ Λακεδ. τὰ πολλὰ καθεστῆκεισαν περὶ τῆς Φυλακῆς μάλισα τὰς Εἰλωτας. *Ar. Port.* ³ καὶ *Ar. C. Cass. Dan. Aug.* ⁴ τὰ πολλὰ *Ald. Flor. Basf.* ⁵ τὰ οὐκ ἔστιν *Ar. C.* ⁶ καθεστῆκει *Reg. Mosqu.* ⁷ προσέειπον αὐτοῖς ἴσου *Marg. Cam.* ⁸ ἐς ἑκατοσίν *C.* ⁹ ἐν τῷ *in marg. Mosqu.* ¹⁰ Vix aliud quidquam occurrit de forma manumittendi apud Laecdaemonios: videte quae non videtur in exquisitis aliquibus solemnibus sita fuisse, in illa fori simplicitate, quae apud eos obtinuit. *Hist.* ¹¹ ἐς αὐτῶν *Marg. Cam.* ¹² αὐτῷ *Mosqu.* ¹³ De numero a *Thucydide* dicitur *Diodorus* l. 12. mille enim eos fuisse scribit, et occisitos a Bratida ex Thracia. *Hist.* ¹⁴ ἐξ ἑγγυῶ *Reg.* ¹⁵ τὸν Βρασιίδα *Cl. Mosqu.* ¹⁶ Προθύμηθησαν *Ar. C. Ald. Flor. Basf. Cass. Dan. Aug. Mosqu.* ¹⁷ κατὰ πάντα *Ar. C. Ald. Flor. Basf. Cass. et Gr.* fere vbiqne. ¹⁸ τὰ πολλὰ *Ald. Flor. Basf.* Antea ἀπέστειλαν *Aug. le χρόνον Reg. Cass. Gr. Aug.* ¹⁹ τὸν Μαρσ. *Cl. Flor. Basf. Hist. Cass. Aug.* ²⁰ τῷ, non τῶν, habet *Basf. C.* ext. et ante ἄλλοι d. *Mosqu.* ²¹ Ἀρήβαϊον *Gr.* sic paullo post, vt et Ἀρήβαϊος. *MoX* Λυγκηστῶν *Mosqu.* et αὐτῶν post διαφορῆς, id. κατεστῆκει.

Ἐπεὶ καὶ] *Deinde*, praeterea, porro. Ἐπεὶ idem, ac ἔπειτα. *Abr.* 446. Caeterum *Reisk.* emendat *ἐπεὶ* δὲ τότε ἔδοξε, quum autem hoc decreuissent. *GOTTL.*

Ἐπεὶ καὶ] Vt, possit ἐπεὶ notare ἔπειτα, quod nullo exemplo sit idoneo cuiusdam Cedere aut *Abr.* l. all. aut *Viger.* recte ibi reprehensus a *Cl. Hoogeuen.* quid tamen hic sic ἔπειτα, non apparet; immo languet hic et intrufum frigat; Quanto simplicius artiusque verteris: *Quippe.* et hoc fecere, vel, quandoquidem. *BAVER.*

Ald] Quidem libri *dei.* et sic forte reponendum. *WASS.*

Τὰ πολλὰ] *Reisk.* post τὰ πολλὰ excidisse existimat τῶν πόγων, semper plurimus labor erat *Laced.* circa custodiam et observationem Helotiarum occupatus. *Ar. Port.* expl. *dei* τὰ πολλὰ

καθεστῆκεισαν περὶ τ. durum videtur τοῖς Λακ. — καθεστῆκει. vt *pass.* sic sumtum. *GOTTL.*

Τὰ πολλὰ] *Intell.* νόμιμα, ἐπιτηδεύματα, instituta, *Einrichtungzen*; de quibus et hic sermo sic et verbum καθεστῆκει adhiberi soleat. Sensus est: pleraque *Lacedaemonius* (i. e. ab illis, vel, apud eos) eo vcris, composita erant, eo obseruabantur, vt *Helotas* cauerent. *BAVER.*

καὶ προκείμενοις ἐς διαχιλίους] *Huc* respexit *Plutarch.* *Lycurg.* pag. 57. vbi pro *ἱεράς* legendum γυναικὶς *ἱεράς* ex *Mf.* *M.* *WASS.* Quae de forma manumittendi in *Var. Lect.* scribit *Hudsonus*, sunt e *Cragio* l. de *Republ.* *Lacedaem.* 12. *Emmias* in *Descript.* *Reip. Lacon.* pag. 496. *Tom.* IV. *Antiq.* *Graecar.* *Helotas* non a singulis ciuibus, vt dominis, sed auctoritate publica manumissos tradit. *Diodorus Sicul.* XII,

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330.

auxilii mittendi causam ex agro Laconico emittere cupiebant, ne propter praesentem rerum statum, Pylo ab Atheniensibus occupata, aliquid noui molirentur. Quod quum fecissent Lacedaemonii ipsorum iuuentutem et multitudinem reformidantes, (semper enim apud Lacedaemonios multa erant instituta, ut sibi ab Helotum insidiis cauerent) ipsis praeceperunt, ut, quotquot ex ipsis se fortissime contra hostes pugnasse persuasum haberent, ii secernerentur, quod eos libertate donare statuissent; hoc modo mentem illorum explorantes, et existimantes prout vnusquisque primus se libertate dignum esse censuisset, sic etiam hos ipsos potissimum, prae animi elatione, impetum in se facturos. Quare cum ad duo millia delegissent, et caeteris Helotibus anteposuisent, hi quidem templa coronati circumiuerunt, ut libertate donati. Illi vero non multo post, ipsos ex hominum conspectu sustulerunt, necdum quisquam nouit, quonam modo eorum vnusquisque perierit. Tunc autem septingentos ex ipsis armatos cum Brasida libenter dimiserunt: caeteros vero Brasidas ex Peloponneso mercede conductos eduxit. Lacedaemonii autem ipsum Brasidam eundi maxime cupidum eo miserunt.

81. Quinetiam ipsi quoque Chalcidenses eum propensis animis expetierunt, tum quod vir consilio manueque ad omnia promptus Spartaee haberetur, tum etiam quod, ex quo illinc egressus esset, Lacedaemoniis commendatissimum se reddidisset. Quod enim statim ab initio se iustum et moderatum erga ciuitates praebuisset, multa loca ad defectionem impulit, alia vero per proditionem cepit. Ex quo Lacedaemoniis euenit, ut, si ad compositionem (quod et fecerunt) descendere uellent, reddere et vicissim recipere oppida possent, et ex Peloponneso bellum amoliri. Atque multo post in bello, quod res in Sicilia gestas est insequutum, illa Brasidae virtus et prudentia, qua tunc est usus, quod alii quidem, re ipsa experti fuissent, alii vero fama iudicarent, Atheniensium socios amicitiae Lacedaemoniorum maxime cupidus effecit. Nam cum primus illinc prodidisset, ac omnibus in rebus vir bonus uisus fuisset, firmam opinionem reliquit, caeteros quoque eius esse similes.

82. Tunc igitur Athenienses, postquam eum in Thraciam peruenisse intellexerunt, cum ipsum Perdiccam hostem esse iudicarunt, quod eum huius aduentus autorem esse ducerent, tum etiam apud socios, qui in illa regione erant, firmitera praesidia collocarunt.

83. Perdiccas autem, assumpto statim Brasida, suisque et illius copiis, cum suo exercitu bellum Arrhibaeo Bromeri filio, Lyncestarum Macedonum regi, sibi finitimo, intulit; cum propter contro-

Λακεδαιμόνιοι. Πλείστα ἄξιον] ἦσαν, ἀφελόντα τὴν Λακεδαίμονα. Ἰσὶ] μέτριον ἐς τὰς πόλεις] ταπεινόν. Βρασίδα μέσῳ δικαστῆ]

pag. 320. scribit, principibus Lacedaemoniorum negotium datum fuisse, eos, quibus quid factum fuisset, neminem unquam sciuisse, dicunt Thucydides et Plutarchus, domi suae interficiendi. DVCK.

Προκρίνατες] Nempe Lacedaemonii: deinde, ἐξεφανώσαντο, nempe Helotes. Ergo ille Nominat. Partic. simpliciter hic ponitur pro Genitiuo alterius subiecti. BAVER.

Αὐτῶν ξυμπ. ἐπταχ.] Profecto hic leg. aut intelligendum certe, αὐτῶν. BAVER.

Προθυμώθησαν — ἄδρα]. Scil. ἔχειν. Vel intell. ἐς. Certe cum accufat. rei satis solemne est προθυμώσθαι τῷ de homine quidem, insolentius. BAVER.

Ἐς τε τὸν χρόνον ὕστερον] Χρόνος est in tribus scriptis non contemnendis, nec non in Edd. Basil. Steph. 2. et Portii. suspicor χρόνον in Ed. Clar. Hudsoni esse vitium operarum ypographicarum, eo quod ipse nullam ex Edd. illis varia-

tem scripturae memorat, in qua adnotanda alioqui est dignitissimus. Ordo verborum est ἐς τε τὸν χρόνον ὕστερον πόλεμον μετὰ τὰ ἐκ Σικελίας, quem qui non periperunt, pro τῷ, τὸν substituerunt. Χρόνος ὕστερον ubique legitur. Thucyd. III, 85. ὕστερον χρόνον πλοῖα καὶ ἐπιπέδους παρασκευασάμενοι, VI, 3. ὕστερον δὲ χρόνον καὶ ἡ ἔξω (πόλις) προστειχισθείσα. Plutarch. Lycurg. pag. 81. Dionys. Halic. IX, 18. DVCK.

τῷ] Aut τὸν statuit leg. Reisk. aut πόλεμον delendum. GO. Μετὰ τὰ ἐκ Σικ. πόλ.] Corrupta haec esse quilibet sentiat. Mihi placeat, χρόνον pro Glossemate eliminari. Nam aut omitti solet apud ὕστερον, aut postponi. Nota etiam, τὰ ἐκ Σικελίας, pro, ἐν τῷ Σικελίᾳ. Et tamen posuit, quia illud bellum in Sicilia rediit in Graeciam, ubi integrum quasi bellum ex illo renatum exardesceret. BAVER.

κατὰ πάντα] Alias omittitur κατὰ. vid. Anim. ad Aeschyl. I, 239. et sic, οἱ ποιητοὶ πάντα. GOTTL.

καὶ βυλόμενος κατασφρέσασθαι. ἐπεὶ δὲ ἐγένετο τῷ στρατῷ μετὰ τῆ βρασιδᾶ ἐπὶ τῇ ἐσβολῇ ἢ τῆς Λύγκης, Βρασιδᾶς ὁ λόγος ἐφῆ βάλασθαι πρῶτον ἐλθὼν πρὸ πολέμου Ἀρρίβαϊον ξύμμαχον Λακεδαιμονίων, ἢν δύνηται, ποιῆσαι. Ἡ καὶ γὰρ τι καὶ Ἀρρίβαϊος ἐπεκηρυκείτο, ἔτοιμος ὢν Βρασιδᾶ μέσω δικαστῆ ἐπιτρέπεν. καὶ οἱ Χαλκιδέων πρέσβεις ξυμπαρόντες ἐδίδασκον αὐτὸν, μὴ ὑπεξελθεῖν τῷ Περδικκᾷ τὰ δεινὰ, ἵνα προθυμοτέρω ἔχαιεν καὶ ἐς τὰ ἑαυτῶν χρῆσθαι. ἅμα δὲ τι καὶ εἰρήκεσαν τοῖσιν οἱ παρὰ τῷ Περδικκᾷ ἐν τῇ Λακεδαιμονίᾳ, ὡς πολλὰ αὐτοῖς τῶν περὶ αὐτὸν χωρίων ξύμμαχα ποιήσοι. ὥστε ἐκ τῆ τοῖσιν κοινῇ μᾶλλον ὁ Βρασιδᾶς τὰ τῷ Ἀρρίβαϊῳ ἤξις πράσσειν. Περδικκᾶς δὲ ἔτε δικαστῆν ἐφῆ Βρασιδᾶν τῶν σφετέρων ἢ διαφορῶν ἀγαγεῖν, μᾶλλον δὲ καθαιρέτην ὢν ἂν αὐτὸς ἀποφαίη πολέμιον ἀδικῆσαι τε, εἰ, αὐτῷ τρέφοντος τὸ ἥμισυ τῷ στρατῷ, ξυνέται Ἀρρίβαϊῷ. ὁ δὲ, ἄκοντος, καὶ ἐκ διαφορᾶς, * ξυγγίγνεται. καὶ πεισθεὶς τοῖς λόγοις, ἀπήγαγε τὴν στρατιάν, πρὶν ἐσβαλεῖν ἐς τὴν χώραν. Περδικκᾶς δὲ γ μετὰ τῷ τρίτον μέρος ἀνδ' ἡμίσεως τῆς τροφῆς ἐδίδεν, νομίζων ἀδικεῖσθαι.

π δ. Ἐν ἂ δὲ τῷ αὐτῷ θέρει εὐθύς ὁ Βρασιδᾶς, ἔχων καὶ Χαλκιδέας, ἐπὶ Λακωνῶν, ἂ τὴν Ἀνδρίων ἀποικίαν, ἂ ὀλίγον πρὸ τρυγίτη ἐσράτευσεν. οἱ δὲ περὶ τῷ δέχεσθαι αὐτὸν ἂ κατ' ἀλλήλους ἐσασιάζον, οἷ τε μετὰ τῶν Χαλκιδέων ξυνεπάγοντες, καὶ ὁ δῆμος ὅμως δὲ, διὰ τῷ καρπῷ τὸ θέος ἂ ἐτι ἔξω ὄντος, πεισθῆν τὸ πλῆθος ὑπὸ τῷ Βρασιδῷ δέξασθαι τε αὐτὸν μόνον, καὶ ἀκῆσαντας βυλεύσασθαι, δέχεται καὶ κατασφᾶς ἂ ἐπὶ τὸ πλῆθος (ἂ ἢν δὲ ἂδὲ ἀδύνατος, ὡς Λακεδαιμόνιος, εἰπεῖν,) ἔλεγε τοιαύδε.

π ε. Ἡ ΜΕΝ ἔκπεμφίς μὲ καὶ τῆς στρατιᾶς ὑπὸ Λακεδαιμονίων, ὦ Λακωνῆσι, γεγέννηται τὴν αἰτίαν ἐπαληθεύσασα, ἢν ἀρχόμενοι τῷ πολέμῳ προσίπομεν Ἀθηναίοις, ἐλευθερῶντες τὴν Ελλάδα πολέμησιν.

η τῷ Marg. Ar. C. Reg. Gr. Dan. Antea Ἰσαδὴ Aug. c. punct. sub δῆ. ο Ἐφω λόγοις Reg. ρ καὶ γὰρ τοι Reg. q καὶ redundare videtur, vt mox ante εἰρήκεσαν. Vide Stephani Append. ad scripta al. de Dial. Att. p. 34. Huds. r τριελεῖν Cl. Gr. Ar. C. Aug. Mosqu. τριελεῖν Cl. in marg. τριελεῖν etiam Reg. et Cass. uterque inter versus manu rec. adscriptum habet ὑπεξελθεῖν. s εἰ; Reg. s ποιῆσαι Dan. v διαφορῶν omittunt Ar. C. Dan. x Συγγίγνεται Ar. C. Alit. Flor. Bas. Reg. Cass. Aug. y μεταστῆ Alit. Flor. Bas. Reg. Mox ἡμίσεως Mosqu. z ἂν δεετ Ar. C. α τῶν Ἀνδρίων Gr. b ὀλίγω Cl. Mox πρὸ τῷ τρυγ. Mosqu. c κωτ' ἀλλήλων Ar. C. d ἔξω ὄντος ἢ C. Dan. e Ἐς Reg. f Haec verba accipitis sunt et ambigui sensus: quae ita explicat Mendicendi imperitos fuisse Spartanos, ac Brasidam fuisse vt inter Spartanos faciendum. Vide Valsii Notas in Excerpta Polybii p. 18. Kubnii Notas in Aelianum p. 623. et Cragium de Repub. Laced. p. 167. Huds.

Ἐγένετο] Videtur positum pro παρεγένετο, aduenisset; Sed et ita Xenoph. III. H. G. 393. ὅσοι τῶν ἐν ἄσσι ἐγένεσθε. GOTTL.

Ἐγέν. τ. στ.] Primo, ex more Nostrī, omisum est σὺν ante στρατῷ. deinde ἐγένετο p. ἢν, vel ἦλθεν vbi tamen ἐπὶ τῷ στρατῷ sit pro, ἢτα τῷ ἐσβολῇ, γινεσθαι pro aduenisse iam supra notatum. Ita et Ioh. 6, 25. πότι ὅδε γέγονας; Et Luc. 22, 40. γενόμενος ἐπὶ τῷ τόπῳ. BAVER.

Λόγοις — πρῶτον ἐλθῶ — ποιῆσαι] Πρῶτον hic est pro πρῶτον, prius, ante; deinde ἐλθὼν sign. se velle venire, nempe in colloquium, ad Aribacum, cum conuenire. IDEM.

τι — ἐπεκερ.] Quid hic sibi vult τί; aut sign. quodammodo, ex parte; aliquid subindicauerat, innuerat, aut deinde explicatur illud τι, per verba, ἔτοιμος ὢν, nempe, hoc ipsum cum ἐπισηρυκείσασθαι. IDEM.

Μέσω] Reisk. τὰ ἐν μέσῳ. Heilm. ἐν μέσῳ δικ. Sed nil audeat pronunciare in Thuc. scriptore ἀνωμάλιον. GOTTL.

Μέσω δικ.] i. e. medio, neutri parti addicto aut fauente, integro, unparteyisch. Quid hic sit, ἐν μέσῳ, aut μέσῳ sic simpliciter poni, nescio. BAVER.

ὑπεξελθεῖν] Mss. ὑπεξελθεῖν: at margo Cl. seruat ὑπεξελθεῖν. WASS. Non facile dictu est, vtrum horum praefendum sit; nam vtrumque haud sane obuium est. sed ὑπεξελθεῖν ab ἔλθῶ, ἐξελθεῖν, capere, eligere, magis videtur conuenire sententiae huius loci, quam ὑπεξελθεῖν, cuius nulla significatio huc congruit. DVCK.

ὑπεξελθεῖν] Ne exitum haberent Perdiccae violenta confilia; alias per ἀσβαλεῖν exprimitur. Reuicet Heilm. vulgarem

int. p. 563. Sed Abresch. damnat h. Iestionem, et ὑπεξελθεῖν legit, liberandi atque eximendi significatione: vt sic sensus: ne τὰ δεινὰ τῆς διαφορᾶς Perdiccae eximeret. Dil. p. 459. et ita MSS. pluribus addicentibus, hanc Iestionem probat Heilm. p. 563. Valla vertit: Ne pro Perdicca diffictilia subiret. caetera non expressit. Pecan. ad Synes. p. 36. locum ita interpretatur secundum vulgatam: „Et Chalcidensium legati, qui vna aderant, eum monebant, vt ne bella, periculosaque Perdiccae subtraherentur, quo eundem obnoxium sibi, et ad res suas promtorem habere possent; quamdiu enim hostem Aribacum metueret, tamdiu Laced. impensius obseruaturus erat.“ Ἐδ. μὴ ὑπεξ. comparat cum Synes. ἐσθῆτεν ἐξῆεν. vtrobiq; ἐλλειπτικῶς. Malic tamen etiam, legi ὑπεξελθεῖν. GOTTL.

Ἐδίδ. μὴ ὑπεξελθεῖν] Aut ὑπεξελθεῖν legendum, Codd. vtrique fauentibus; cum praefertim ὑπεξελθεῖν non de rebus ipsis dicatur, sed de homine, ita: ὑπεξελθῶ. τὰ δεινὰ, vel τῶν δεινῶν, τῶν Περδικκᾶν, ne Perdiccae effugeret illa incommoda. Quod si per Hypallagen tamen ita ponatur, vt est in texto; explicetur per Metonym. consequ. vt L. 1. αἰτῶμεθα ὑμᾶς; πείσει τὰδε, vt vobis persuadamus, i. e. vt vos patiamini vobis persuaderi; et Lib. 3. εἴπως πείσειαν τὰς ναῦς ἀπελθεῖν, vt naues abirent, i. e. vt Athenienses illas abducerent. Ita et h. l. cum docuerunt, monuerunt, ne abirent illa discrimina a Perdicca, i. e. vt caueret Brasidas, ne tam cito aut facile ac solide ab iis liberaretur. Sed ὑπεξελθεῖν praestat. BAVER.

Ἐκ διαφορᾶς συγγίγν.] i. e. colloquitur cum Aribaco post altercationem et dissolutionem haud amicam cum Perdicca,

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330.

Menfe August.

versam, quae ipsi cum eo intercedebat, tum etiam quod eum in suam potestatem redigere cuperet. Cum autem cum suis copiis et Brasida ad Lyncei ingressum peruenisset, tunc Brasidas dixit, se velle, priusquam bellum Arrhibaeo inferretur, eum conuenire, verbisque (si posset) ad societatem cum Lacedaemoniis faciendam inducere. nam et ipse Arrhibaeus per caduceatorem nuntiauerat, se paratum esse ad rem Brasidae arbitrio committendam. Et Chalcidensium legati, qui vna aderant, ipsum commonefaciebant, ne in Perdiccae gratiam pericula subiret, vt ad suas etiam res constituendas eius opera promptiore vti possent. Quinetiam Perdiccae legati Lacedaemonem missi tale quiddam iactauerant, multa ipsum ex sibi finitimis circa locis ad illorum societatem adducturum. Hac igitur de causa Brasidas ex publica vtilitate rebus Arrhibaei fauere malebat. Perdiccas vero negabat, se eo consilio Brasidam adduxisse, vt suarum controuersiarum arbiter esset: sed potius hostium destructor, quos ipse denuntiasset. eumque iniuste facturum dicebat, si, se dimidium eius exercitus alente, in colloquium cum Arrhibaeo veniret. Brasidas tamen, Perdicca inuito ac repugnante, conuenit Arrhibaeum; eiusque verbis adductus, exercitum abduxit, priusquam in eius agrum irruptionem fecisset. Perdiccas vero ab eo tempore pro dimidia tertiam stipendii partem dedit, quod iniuriam sibi ab eo fieri putaret.

84. Eadem aestate, continuo Brasidas, secum ducens et Chalcidenses, paulo ante vindemiae tempus, Acantho Andriorum colonia bellum intulit. Acanthii vero, cum illi, qui Chalcidensibus fauentes eum euocatum adducebant, tum etiam ipsa plebs, inter se contendebant, vtrum eum recipere deberent, nec ne. Veruntamen propter metum fructuum, qui foris adhuc erant, multitudo Brasidae verbis ad eum solum in urbem recipiendum inducta, ea conditione, vt eo audito consultaret, eum recepit. Cum autem Brasidas concionem aduisset (erat autem non indifertus, vt Lacedaemonius) haec verba fecit:

85. „ Q V O D ego, atque exercitus, viri Acanthii, a Lacedaemoniis huc emissi fuerimus, aperte declarat veram esse causam, quam belli initio praediximus, nos, vt Graeciam in libertatem vindicemus,

ἀντὶ τῆ μερίτης, καὶ δικαιοσύνης. Τῶν περὶ αὐτὸν χωρίων] τὸν Περδικκάν. Ὁ δὲ, ἄκοντος] τῆ Περδικκῆς δηλονότι. Καὶ πεισθεὶς τοῖς λόγοις] τῆ Ἀρρήβιδαι. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ ἔρει] μετὰ βίας. Οἱ δὲ, περὶ τῆ δέχεσθαι] οἱ Ἀκάνθιοι. Δέχεται] τὸ πλῆθος τὸν Βρασίδαν. Ὡς Λακεδαιμόνιος] οἱ γὰρ Λάκωνες, βραχυλόγοι. Ὀμιλος, Ἦτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγούρειε, Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλ' ἀλιγέως. Ἡ μὲν ἐκπεψῆς μὲ] ἀποτολή. Τῆν αἰτίαν ἐπαληθεύσα] βραβυῖσα, κυρῖσα. Προσιπομεν Ἀθηναίοις] τὸ

rixatus cum eo illa de re. Duo hic notat: 1) tempus, post illam altercationem; vt Lat. *ex bello pax*, p. *post bellum*; 2) modum rei gerendae, quasi sit, *μετὰ διαφοράς*, cum dissensione, offenso Perdicca: vt c. 79. *πολέμιος ἔκ ἐκ τῆ φανερῆ*, i. e. ἔ φανερώς. B A V E R.

Ἀκάνθου] Ἐσχάτης vrbs *στέρη*. Μακεδονίας vero *Schol. Anthol. p. 281. ἐν τῷ Σιγγιτικῷ κόλπῳ πλησίον τῆς τῆ Πέριου διώρυχας*. *Ἐπίτ.* Strabonis Ἀκάνθου Ἰσίδρον *Aelianus Anim. H. XIII, 20.* habet. Erat Andriorum Colonia teste etiam *Plutarcho Quaest. Graec. p. 298.* Urbem a Romanis et Attalo captam narrat *Liuius XXXI, 45.* Vid. *Euseb. ad Olymp. XXXI. D. Chrysof. p. 239.* et *Salmasium* in *Solinianis p. 376.* W A S S. Δέος] C. 88. 2. περὶ τῆ κερπῆ φόβου. Distingui solent δέος et φόβος. v. *Amm. Voc. Δέος* et *Valken. vid. Abr. p. 451.* G O T T L.

Κερπῆ δέος] i. e. metu ob fruges, de frugibus nondum collectis. V. *Philol. Th. P.* et *Indic. v. Genit.* Hoc monendum erat ad Genitiui usum, non, qui differret δέος et φόβος, quae ne differant quidem; et hic quid ad rem? Eodem, quo hic, sensu *Cap. 79. φοβούμενος τὰ κακὰ — διάφορα τῶν Ἀθηναίων*, metu plenus ob dissensiones iam olim cum Atheniensibus agitata. B A V E R.

Πεισθῆν τὸ πλ. — δέξ. κ. ἀκούσαντας βελ.] τὸ πλῆθος πεισθῆν est primus casus, quia sequi *δέχεται αὐτόν.* sequeretur ergo *ἀκούσαν* vel *ἀκούσαντες*, per *Synesin*; sed quartum casum suggestit, quasi subintellecto, ὥστε, quod saepius addit τῷ πείθειν. I D E M.

Ὅδδὲ ἀδύνατος] Loci huius meminit *Ael. XII, 50.* qui vero omittit δδὲ: quod factum videtur culpa *Ael. ipsius*, vt putat *Periz. ad h. l. Ael. G O T T L.*

Ὅδδὲ ἀδύνατος] Cur δδὲ, *neque*, non ἔ; Nempe, quia et *alias* virtutes, *alia* bona Brasidae memorasset, c. 81. vt, *ne hanc quidem* facultatem et commendationem ei desuisse innueret; ne facundia quidem ei deesset, rara Lacedaemoniis. B A V E R.

Ὡς Λακεδαιμόνιος] Vid. *Aelianum Var. Hist. XII, 50. Liuius XXXII, 33. Vir.* vt inter Aetolos, *facundus*, et ad ea verba *Grononium. W A S S. Dionys. Halic. X, 36. de L. Siccio Dentato: ἐπιεῖν τε, ὡς στρατιώτης, ἔκ ἀδύνατος. Cornel. Nep. Epamin. Cap. V. Satis exercitatum in dicendo*, vt *Thebanum* scilicet. D V C K.

Ὡς Λακδὲ] Ὡς hic restringit et minuit, vt *Lat. vt*; disertus, vt *Lacedaemonius*, scilicet esse poterat; quorum ars eloquentia alioquin haud sane foret. B A V E R.

Ἐπαληθεύσα] Dicitur 1) pro futuro consilii, *ἐπαληθεύσει*

εἰ δὲ χρόνῳ ἐπῆλθομεν, σφαλέντες τῆς ἀπὸ τῆ ἐκεῖ πολέμου δόξης, ἢ ἢ διὰ τάχους αὐτοὶ ἀνευ τῆ ὁμετέρῃ κινδύου ἠλπίσσαμεν Ἀθηναίους καθαιρεῖσθαι, μηδὲς μεμνηθῆ. νῦν γὰρ, ὅτε παρίσχεν, ἀφικόμενοι, καὶ μετὰ ὑμῶν πειρασόμεθα κατεργάζεσθαι αὐτῆς. θαυμάζω δὲ τῆ τε ἠ ἀποκλείεται με τῶν πολλῶν, καὶ εἰ μὴ ἀσμένους ὑμῶν ἀφίγμαι. ἡμεῖς μὲν ἰ γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι, οἰόμενοι τε παρὰ ξυμμαχίας, καὶ πρὶν ἐγγὺ ἀφικέσθαι, τῆ γὰρ γνώμῃ ἤξεν, καὶ βυλομένοις ἔσσεσθαι, κινδυνόν τε τοσόνδε ἠ ἀνερέψαμεν, διὰ τῆς ἀλλοτρείας πολλῶν ἡμερῶν ὁδόν ἰόντες, καὶ πᾶν τὸ πρόθυμον παρεχόμενοι. ἡμεῖς δὲ εἴτι ἄλλο ἐν νῶ ἔχετε, ἢ ἠ εἰ ἐναντιώσεσθε τῆ ἢ τε ὁμετέρῃ αὐτῶν ἐλευθερία καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, δεπὸν ἂν εἴη. καὶ γὰρ ἢ μόνον ὅτι αὐτοὶ ἀντίσασθε, ἀλλὰ καὶ οἷς ἂν ἢ ἐπὶ, ἢ πρὸν τις ἐμεῖ πρόσεισι ὁ καὶ δυσχερῆς ποιήμενοι, εἰ ἐπὶ ἢς πρῶτον ἦλθον ὑμᾶς, καὶ πόλιν ἀξιοχρῆων παρεχομένους, καὶ ζῦνεσιν δοκῦντας ἔχειν, μὴ ἢ ἐδέξασθε· καὶ τὴν αἰτίαν ἢ ἔχ ἔξω πιτὴν ἀποδεικνύουα, ἀλλ' ἢ ἀδικον τὴν ἐλευθερίαν ἐπιφέρων, ἢ ἀσθεῖνης καὶ ἀδύνατος τιμαρῆσαι τὰ πρὸς Ἀθηναίους, ἢν ἐπίωσι, ἢ ἀφίχθαι. καίτοι στρατιᾷ γε ἢ τῆδ' ἢν νῦν ἐγὼ ἔχω, ἐπὶ Νισαίαι ἐμῆ βοκηθήσαστος, ἐκ ἠθέλησαν ἢ Ἀθηναίσι, πλέονες ὄντες, προσμίζω. ὥστε ἢν εἰκὸς κῆτι γε αὐτῆς τῶ ἐν Νισαίαι στρατῶ ἴσον πλῆθος ἐφ' ἢ ὑμᾶς ἀποσειλαμ.

πς. «Αὐτός τε ἢν ἐπὶ καιρῷ, ἐπ' ἐλευθερώσει δὲ τῶν Ἑλλήνων παρελήλυθα· ὄρκιοις τε Λακεδαιμονίων κατὰ λαβάν τὰ τέλη τοῖς μεγίστοις, ἢ μὴν, ἢς ἂν ἐγγωγε προσαγάγωμα ξυμμαχίας, ἔσσεσθαι αὐτόνομος· καὶ ἄμα, ἔχ ἢνα ξυμμαχίας ὑμᾶς ἔχωμεν, ἢ βία ἢ ἀπάτη προσλαβόντες, ἀλλὰ τῶναντίον, ὑμῶν, δεδωλαμένοις ἢ ὑπὸ Ἀθηναίων, ξυμμαχίσοντες. ἢν ἀξιώ ἢτ' αὐτὸς ὑποπτεύεσθαι, πίσεις ἢ τε

g Διατάχης Ald. Flor. Bas. Steph. I. Reg. Cass. Aug. et paullo ante καὶ δόξης Mosqu. b Ἀποκλείεται Gr. Reg. Cass. Aug. Antea κινδύου Mosqu. et mox ἀφίγμαι. i γὰρ omittunt Ar. C. Mox ἀνερέψαμεν Mosqu. k Ἀνερέψαμεν Marg. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Ἀνερέψαμεν Cl. in marg. Huflf. Ἀνερέψαμεν Reg. l εἰ δεῖται Ar. C. Dan. m τε non agnoscit C. Mox pro ἂν, γὰρ (its) Mosqu. n Videtur Valla ἐδίξω legisse, pro ἰπίω. Huflf. Est ex adnotatione H. Stephani. o καὶ omittunt Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Mosqu. Aug. p Δίξεσθε Reg. Gr. ἔδέξθε Aug. litera erasa q ὄδα ἔχω Cass. r Ἀφίγμαι Dan. ἀφίχθαι Mosqu. s τῆδ' ἢν ἔχω C. τῆδ' ἢν ἔχω ἔχω Gr. τῆδ' (s) suprafc. t ἢν νῦν ἔχω ἐγὼ Mosqu. u οἱ Ἀθηναῖοι Gr. v Ἡμεῖς Cass. Mox 86. in it. παρα- γέγονα Mosqu. x Ἡ Αθηναίων Gr. Mox συμμαχίσοντες Mosqu. y τε deest Ar. C. Dan.

2) Neutrum pro Transitivo, veram redditura, effectuura, i. e. 3) veram monstratura. Ita Rom. 15, 8. Christus dicitur legi titium seise subiecisse, vel iudaeis inferuuisse, eis τὸ βεβαίωσσαι τὰς ἐπαγγελίας, vt firmaret, firma redderet, i. e. ostenderet, exitu vera comprobaret promissa. BAVER.

σφαλέντες ἀπὸ] Abr. per tmesin dictum accipit: pro ἠσφαλέντες — ἐλπίδος, et omisium περι. p. 451. Dilucid. Sed Bauer monet, artic. τῆς obflare huic rationi. Capie sic: τ. ἢ. τ. πολ. δόξ. i. e. gloria, quam ex bello sperabamus. GOTTL.

σφαλ. τῆς ἀπὸ τ. πολ. δ.] Manifestius vero ad τ. κελῆμος referretur ἀπὸ, quam vnde auelli possit. Si ad δόξης referri queat, assentiar forte Abreschio, nescius tamen, quid inde proficiat; nam contra, ἀποσφ. τ. δόξης, rursus soluendum sit explicaturo, in σφ. ἀπὸ τ. δ. Quare nescio, quid agatur eiusmodi tritici, ipsam Grammaticam negligentibus, nec tamen quidquam exptaturis. Ordo est: σφαλ. τ. δόξης, (scil. περι, in ea, qua illam) τῆς (ἄσης, ἐπιγενομένης, ἐγγυνομένης) ἀπὸ (ἐκ) τ. ἐκεῖ πολ. cui materiam praebuisset bellum illic gestum. Quod si dicat, etiam in δόξης intelligendum ἀπὸ, facile patiar; at non illud ἀπὸ, a quo pendet τῆ πολέμου, sed aliud, per se omisium; vt I, 33. extr. γνώμης ἀμαρτάνει. BAVER.

Ἀποκλείσει τῶν πολλῶν] Dicere Gr. ἀποκλείεσθαι τῶν θυρῶν, item θυρῆς, θυρῆς, notat Abr. p. 451. τῆ ἀποκλ. causae casus est, pendet ab intellecta ἐ vel ἐκ. GOTTL.

θαυμάζω τῆ ἀποκλ. — — καὶ εἰ, rel.] Θαυμάζω, vt saepe φοβόμενος, δεδιώς, sine casu obiecti vel materiae, plenus timore, ita h. l. θαυμ. plenus sum admiratione, tenet me admiratio, τῆ ἀποκλ. ex eo, quod excludat, ob exclusionem mei: εἰ deinde est pro ὅτι. BAVER.

οἰόμενοι — — γνώμῃ ἤξεν] Οἰόμενοι hic non est, putantes, nempe rem ita se habere, sed antithesis, ἕργη et γνώμῃ.

Consulto tamen ita posuit certe voc. γνώμῃ, vt simul ad ξυμμαχίας referretur, et οἰόμενοι, certe ad ξυμμαχίας, simpliciter esset, rati; hic vt sensus sit intricatius, ex ingenio Nostri, propositae sententiae: credideramus, fore, vt veniamus. Sane enim γνώμῃ vtique magis ad ξυμμαχίας retuleris, quam ad ἤξεν tunc enim iam. in sit in οἰόμενοι notio τῆς γνώμης: quam tamen ita inseruit, vt, propter antithesin, videretur ac posset, quin deberet, simul ad ἤξεν referri, quasi bis posito vocab. γνώμης, vt duplicem γνώμῃ intelligas, atque adeo triplicem: 1) Lacedaemoniorum animum promptum in Graecos; 2) Eorundem consilium veniendi ad illos liberandos; 3) Graecorum voluntatem promptam in Lacedaemonios. BAVER.

βυλομένοις ἔσσεσθαι] Henr. Stephanus Append. ad Script. de Dialect. pag. 130. reprehendit Seholiaften, et quod hanc σύνταξιν Θεουκιδίδειον esse dicit, quum sit forma loquendi omnibus Atticis communis; et quod hanc, siue Thucydideam, siue Atticam καινωπρέπειαν, σύνταξιν vocat, quae minime circa σύνταξιν verferet. DVCK.

Ἀνερέψαμεν] Non dubium est, quin vitiosa sit scriptura Codd. qui habent ἀνερέψαμεν. Ἀναρέψαι κινδύνον, κῆρον, et ἀναρέψαι solum, hac significatione dicunt Graeci, non ἀνερέψαι. Thucyd. infr. Cap. 95. V, 103. et alii omnes, quorum loca prostant in Lexicis. Add. Casaubon. ad Sueton. Jul. Cap. XXXII. In quibusdam Lexicis e Thucydide adductur ἀνερέψαι κινδύνον, pro contemnere periculum: quod merito suspectum est Stephano. Auctores illorum fortassis sequuti sunt depravatam plerorumque librorum huius loci lectionem. DVCK.

καὶ πᾶν τὸ πρόθυμον παρεχομένοι] Ex hoc loco Ammonius ostendit discrimen inter παρέχειν et παρέχεσθαι. DVCK.

Ὁ μόν. ὅτι] Male hic ὅτι vertitur, vbi praecedat καὶ γὰρ,

Bell.
Pelop.
an. 8.
Olymp.
89. 1.
V. C.
Varr.
330.

bellum Atheniensibus esse facturos. Sed si sero venimus, decepti opinione belli, quod in illis regionibus geritur, qua sperabamus fore, vt sine vestro periculo Athenienses debellaremus, nemo nos reprehendat. Nunc enim, quum facultas est data, venimus, et vobiscum operam dabimus, vt eos debellaremus. Miror vero, quod portas mihi clauseritis, et si meus aduentus vobis ingratus acciderit. Nos enim Lacedaemonii, existimantes nos venturos ad eos, qui vel priusquam ad ipsos re ipsa peruenissemus, animo saltem focii essent, et nostrum aduentum vobis gratum fore, tantum periculum subiimus, per alienum agrum iter multorum dierum facientes, summumque studium exhibentes. Vos vero, si quid aliud in animo habetis, aut si vestrae ipsorum et caeterorum Graecorum libertati obsistatis, hoc profecto graue fuerit. nam non solum, quia vos ipsi obsistitis; verum etiam, quia caeteri Graeci, quos adibo, se mihi minus adiungent: cum aliis de causis, tum etiam hac difficultate permoti, quod vos, ad quos primum accessi, et qui urbem opibus et auctoritate florentem obtinetis, et qui prudentes habemini, me non receperitis. neque huius vestri facti vllam probabilem causam afferre potero, sed videbor aut fallam libertatem Graecis afferre, aut huc venisse imbecillis ac inualidus ad propulsandum Atheniensium vim, si vos inuasent. Atqui Athenienses, quamuis copias maiores haberent, tamen cum hoc exercitu, quem nunc habeo, quum ad Nisaeam profectus sum, vt open ei ferrem, configere non sunt ausi. Quamobrem haud verisimile videtur, ipsos tantum copiarum contra vos esse missuros, quantus est classarius exercitus, qui est ad Nisaeam.

86. „Et ipse huc veni, non vt vlllo maleficio vos afficiam: sed vt Graecos in libertatem vindicem. Et Lacedaemoniorum Magistratus religiosissimo iureiurando obstrinxi, fore, vt socios, quos ego saltem ipsis adiunxero, liberos esse sinant. simul etiam emissus sum, non vt vos socios habeamus, aut per vim, aut per fraudem adiunctos: sed contra, vt vobis ab Atheniensibus in seruitutem redactis, in bello contra illos gerendo focii simus. Quapropter aequum esse cenfeo, vt neque suspectus sim, praefertim cum

ἔξῃς, Ἀθηναίους πολεμήσειν. Εἰ δὲ χρόνῳ ἐπήλθομεν] εἰ δὲ βρωδέως παρεγενόμεθα, μηδεὶς ἡμῖν μέμψεται. ἔλπισαντες γὰρ τὸς Ἀθηναίους ταχέως καταλύσειν, καὶ τὴ κατὰ τὴν Ἀττικὴν πολέμῳ παύσεσθαι ἐπιθυμῶντες, τῆς δοκίμοις ἐσφάλλημεν. Ἦν δὲ τὰ ταχέως τῆς ἡμετέρας συμμαχίας. Νῦν γὰρ ὅτε παρέσχε] νῦν γὰρ ὅτε τὰ πράγματα παρουσίας ἡμῖν ἐξουσίαν παρέσχε. Ἦμεῖς μὲν γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι] ἡμεῖς μὲν γὰρ εἰς κίνδυνον τηλικύτου κατέστημεν, διὰ τῆς ἀλλοτρίας ὀδοιπορήσαντες: καὶ περιουσίαν ἀπασαν ἐνεδείξόμεθα, ἐλπίζοντες τὴν παρουσίαν ἡμῶν ἀμείνοις ὑμῖν ἕσσεσθαι, ἕως γὰρ καὶ πρὶν ἀφικέσθαι, τῆ γὰρ προαιρέσει φίλος εἶναι. ἔξην τε ὅποτε βυλομέδα, ὡς παρὰ φίλους ἀφικέσθαι. Βυλομέδοις ἕσσεσθαι] αὐτοῖς δηλοῦσι τοῖς συμμαχοῖς: ἢ δὲ συνταξίς, Θουκυδίδειος. Καὶ τὴν αἰτίαν ἔχ' ἔξω πειθῆν] τὴν αἰτίαν τῆς ἡμῶν ἐξουσίας ἀγῶν, οὐ πεισυνήσκειν, ἀλλὰ προμασίχουσαι ὁρίζω, ἐλευθερῶν ἐπισημασσομένων τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τῷ ἀδικεῖν τι αὐτῶν: ἢ ἀδύνατος εἶναι βοηθεῖν πρὸς Ἀθηναίους, ἂν ἐπινοῶσι τοῖς συμμαχοῖς. Ὅριστοις τε Λακεδαιμονίων] τὸ ἔξῃς, ὅρκους μετρίοις τὰ τῶν Λακεδαιμονίων πᾶσι καταλαβῶν, ἀντι τῶ, ποιήσας εἰσεῖσαι τὸς ἀρχοῦντας τῶν Λακεδαιμονίων. Ἀσαφῆ

nec sit, quod respondeat illi ὅτι: quare ἔ μόνον ὅτι simpliciter cist, ἔ μόνον, vt scipius ἕξ ὅτι. BAVER.

Καὶ] Delet Reisk. praecuntibus Codd. GOTT.

Καὶ δυσχ. π.) Si καὶ delendum non est, fuerit ποιήσονται pro ποιῶνται, vel ποιήσονται. BAVER.

Εἰ, ἐπὶ ἕξ πρῶτ. ἡλθ. ὑμ.] Primo si rursus est pro ὅτι: breuitas deinde notanda; ἐπὶ ἕξ πρ. ἡλθ. ὑμᾶς, i. e. ὑμεῖς, ἐπὶ ἕξ πρῶτος ἡλθον, vel ὑμεῖς, οἱ πρῶτοι, (τῶν) ἐπὶ ἕξ ἡλθον. Simili breuitate Paulus, quin breuius, Rom. 9, 24. ἕξ καὶ ἐκάλεσαν ὑμᾶς, i. e. οἱ καὶ ὑμεῖς ἐσε, ἕξ ἐκάλεσαν. Nota et, hic ἐπὶ non dicit, vt alias, sensu hostili, infesto, belli infrendi, sed amice, ad socios; vt paullo ante οἷς ἂν ἐπιώ, ἡσάν τις — πρόσσεισι ad quos accessero, nempe amicus, focius ad focios. Vbi obf. 1) Tis pro ἕκαστος, vel πλέονες: 2) Πρόσεισι pro futuro, quo facil. desinitur verbum πρόσσειμι, quoad est ab ἴμῳ: nam ab ἴμῳ est futurum, προσήσω, vt ab ἀφίμῳ, ἀφίσω, non item ab ἀπίμῳ. BAVER.

Ἄδικον ἔλ.] Bauer. aut ἀδικως, aut ἀδ. ἔλεσθ. i. e. quam non debeant ciuitates habere — aut ἀδικον sc. αἰτίαν. prius placet. GOTT.

Ἄλλ' ἢ — ἐπιφέρειν] Vnde pendet hoc verbum? Non potest, nisi a verbo ὁρίζω, per syllepsin repetendo ex verbo ἔξω. Quid, si legerimus, ἐπιφέρειν, quod pendet ab ἀφίχθαι, sicut ἀσθενῆς καὶ ἀδύνατος; Haud poenitet coniecturae. BAVER. Reisk. monet ἀφίχθαι scribendum. GOTT.

Νήτῃ] Vid. Heilm. p. 567. IDEM.

Ὅκνον] Abr. legendum putat: ἔκνον. quod alioqui non procedat, quod addit προσχωρ. — GOTT.

Ὅκνον ἄξ.] Nescio, cur ἔκνον probet Abresch. qui nobis deinde in ἀσαφῆ obtrudat ineptissimum Pleonasmum negatiuae, quae hic percommode, et plane Graeco more, geminetur, nempe per ipsum ἔ, non cum ἄ priuatiuo. Nam ad alterum, προσχωρεῖν, ἀξίω tantum repetueris, omiſſa negatione; non cupio me suspectum videri, sed (contra ea) postulo, vt

διδόντας τὰς μεγίστας, ὅτε τιμωρὸς ἀδύνατος νομισθῆναι, προσχερεῖν τε ὑμᾶς θρασυτάτους. καὶ εἴτις, ἰδίᾳ τινα δεδιδώς ἄρα, μὴ ἐγὼ τιτι προσθῶ τὴν πόλιν, ἀπερόθυμός ἐστι, πάντων μάλιστα πισυεύσάτω. ἔ γάρ συτασιάζσαν ἦμα, ἐδὲ ἄσαφῆ τὴν ἐλευθερίαν νομίζω ἐπιφέρειν, εἰ, τὸ πάτριον παρῆς, τὸ πλέον τοῖς ὀλίγοις, ἢ τὸ ἔλασσον τοῖς πᾶσι, δελώσαιμι. ἄ χαλεπωτέρα γὰρ ἂν τῆς ἀλλοφύλου ἀρχῆς εἴη καὶ ἡμῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐκ ἂν ἀντὶ πόνων χάρις καθίστατο, ἀντὶ δὲ τιμῆς καὶ δόξης, αἰτία μᾶλλον. οἷς τε τὰς Ἀθηναίους ἐγκλήμασι καταπολεμήμεν, ἢ αὐτοὶ ἂν Ἐφαινοίμεθα ἐχθροῖα, ἢ ὁ μὴ ὑποδείξας ἀρετὴν, κατακτώμενοι. ἀπάτη γὰρ εὐπρεπεῖ ἄισχον ἔ τοῖς γε ἐν ἀξιώματι πλεονεκτῆσαι, ἢ θία ἐμφανεῖ. τὸ μὲν γὰρ, ἰσχύος δικάσιαι, ἢ ἡ τύχη ἔδωκεν, ἐπέρχεται τὸ δὲ, γνώμης ἀδίκης ἐπιβελῆ. ἔτω πολλὴν ἢ περιωπὴν τῶν ἡμῖν ἐς τὰ μέγιστα ἰ διαφορῶν ποιήμεθα. «

πζ'. «Καὶ ἐκ ἂν μείζω « πρὸς τοῖς ὅρκοις βεβαίωσιν λάβοιτε, ἢ οἷς τὰ ἔργα ἐκ τῶν λόγων ἢ ἀνα-
 θεύμενα, δόκησιν ἀναγκασίαν παρέχεται, ὡς καὶ ἔξυμφέρει ὁμοίως ὡς εἶπον. εἰ δ', ἐμῆ ταῦτα προῖσχο-
 μένα, ἀδύνατοι μὲν φήσετε εἶναι, εὐνοὶ δ' ὄντες, ἀξιώσετε μὴ κακέμενοι διαθεῖσθαι, καὶ τὴν ἐλευθερίαν
 μὴ ἀκίδυτον ἢ ὑμῖν φαίνεσθαι, δίκαιόν τε εἶναι, οἷς καὶ δυνατὸν δέχεσθαι αὐτὴν, τῆτοις ὁ καὶ ἐπιφέρειν,
 ἀκούοντα δὲ μηδένα προσαναγκάζειν μάστιγας μὲν θεὸς καὶ ἥρωας τὰς ἐγχωρῆας ποιήσομαι, ὡς, ἐπ'
 ἀγαθῶ ἦκων, ἔ πειθῶ, γῆν δὲ τὴν ὑμετέραν δῆν, πειράσομαι βιάζεσθαι. καὶ ἐκ ἀδικεῖν ἐτι νομιῶ,

z 'Ασφαλή Marg. Bar. Ald. Basf. Cl. in margine Hudf. Etiam Cass. in marg. Flor. δευφῆ, quod Aug. in marg. a m. 2. a χαλε-
 πότερα Reg. b Hic verborum sensus: καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἂν φανοίμεθα κατακτώμενοι. (i. e. ἔχοντες ἐγκλήματα) ἐχθροῖα λαίον τῶν ἐγκλημάτων,
 οἷς ἐγκλήματι (i. e. δι' αὐτὸν, vel ἀντὶ αὐτὸν) τὰς Ἀθηναίους καταπολεμήμεν, εἰ τοιαύτην ἀρετὴν ἐκ ἀπείδειξεν. Vel sic, quæsi γὰρ αὐτὰ φανοίμεθα ἂν ἀρχὴν
 ἐχθροῖα κατακτώμενοι, ἢ οἱ Ἀθηναῖοι εἰ μὴ ἀποδείξαντες ἀρετὴν, δι' ἢ ἐγκλήματα αὐτὸς καταπολεμήμεν. Ac. Port. Hudf. c φανοίμεθα Ar. C. Cl.
 φανοίμεθα Gr. φανοίμεθα Cass. Aug. d ἢ οἱ μὴ ὑποδείξαντες, et in marg. ἢ ὁ μὴ ὑποδείξας Cl. Δεῖξας Mosqu. e Ἀρχὴν Bar. Ald.
 Flor. Basf. Mosqu. Cass. in marg. γρ. ἀρχὴν. f Ἀισχίον ἢ Stobæus. g Τοῖς τε ἐν ἔξ. Bar. Ald. Flor. Basf. Τοῖς ἐν ἔξ. Ar. C. Τοῖς
 τε ἐν ἔξ. Reg. Cass. Gr. Dan. Aug. Ἀξιόμοι etiam Reg. b Περιωπὴν Gr. i Forfan διαφόρων legendum. Ac. Port. Ita Reg. k
 πρὸς δεστ. Reg. manus recens adscriptit. l Id est: ἢ αὐτὰ τὰ ἔργα, ἢ ἐκ τῶν λόγων ἂν. Vel, ἢ οἷς τὰ ἔργα, pro ἢ λαίον, ἢ.
 Ac. Port. m Ἀφομοίμενα δόκην Gr. Hudf. in Gr. est ἀφομοίμενα. Duck. n ἡμῖν Cass. Mosqu. Aug. sed hic u suprafer. m. 2. Antea
 προῖσχεμένα Mosqu. o καὶ omittunt Ar. C. Dan.

vos mihi adiungamini. Quid simplicius? Quid solennius? Nimirum in scirpo sæpe nodus quaeritur. BAVFR.
 Ἰδίᾳ δεδ. ἄρα, μὴ — — προσθῶ, rel.] Ad προσθῶ intellige, φοβεῖται, ex δεδιδώς, vel φοβέμενος, quia sequitur finitum ἀπερόθυμος ἐστὶ quod ipsum in se continet notionem timendi: ἀπερθ. ἔ. μὴ προσθῶ, i. e. φοβεῖται, μ. πρ. BAVFR.
 Ἀσαφῆ τὴν ἐλευθερίαν] Scholiastes videtur probare ἀσφαλή; idque etiam H. Stephanus et alii Interpretes, excepto Vallæ, prætulērunt. Difficile intellectū est, quæ hic sit ἀσαφῆς libertas: nam Vallæ versio, neque oculam opinor esse, quam affero, libertatem, nullum sensum habet. DVCK.
 Ἀσαφῆ] Schol. non probavit lectionem ἀσφαλή, explicasset eam per βεβαίαν. ἐκ ἀσαφῆ pro ὑ σαφῆ, vel pro ἀσαφῆ, vt ἐδὲ redundet. Vid. Abr. Lect. Arist. p. 296. Heilm. int. ἀσαφῆς ἐλευθ. eine Freyheit, die man Mühe hat, dafür zu erkennen; eine zweydeutige Freyheit. p. 568. Bauer. recepit ἀσφαλή, et h. lect. vnice probat. Sed ei non placet atticisimus redundantis negationis. GOTTL.
 Ἀσαφῆ] Præferam etiam nunc ἀσφαλή, aut legerim, ἐδ ἂν σαφῆ. Placet enim hic σαφῆς, certa, manifesta, liquida libertas. BAVFR.
 Τὸ πλ. τ. ὀλ. rel.] Nugatur hic Schol. de Thessalis, Lacedæmonis, rel. imperaturis. Plures hic sunt populus, paucis subiecti in Aristocratia; pauciores sunt optimates, populo obnoxii in Democratia. Vtramque ait χαλεπωτέραν, grauiorem, intolerabiliorem, ἀλλοφύλου ἀρχῆς, exterorum imperio. Invenitur ergo illud et in ipsa civitatis regendæ forma. Negat Brasidas, se aut populo in principes, aut his in illos, nimiam potestatem aut opes addiditum venisse, sed æqua iura temperatum. IDEM.
 Οἷς — καταπολεμ.] Cum οἷς ad ἐγκλήματα referatur, sign.

δὲ ἂ, ob quæ, quorum causa, quæ causati, quibus prætentis, bellum geramus. Quid tamen, si suo sensu Darius vel Ablat. sit, quibus, per quæ, vt καταπολεμῶν sit, insequi, incescere, petere, acculare? BAVFR.
 Ὁ μὴ ὑποδείξας] Cl. οἱ μὴ ὑποδείξαντες. Vid. ad Cap. 68. verb. ἔκατοι κινέμενοι. WASS.
 Ἐποδείξας] Reisk. reponi vult ἀποδείξας. GOTTL.
 Ἐχθροῖα — κατακτ.] Mihi placet, ἐχθροῖα referri ad ἐγκλήματα, et κατακτῆσθαι eodem, vt sit, contrahere, sibi parere. Nam et φρόνον, μίσος; alia, κατακτῆσθαι, Græci dicunt, quod sit, sich zuzichen, erregen. Ἐχθροῖα sint magis inuisa, graviora, acerbiora, intolerabiliora. BAVFR.
 Ἀρετὴν] Alii ἀρχὴν, quod aut ad ἐχθ. referendum, aut ad ὑποδείξας, vt sit: omnino, plane. Κατακτῆμ. aut ad ἀρχὴν, aut ad ἐγκλήματα pronomen εἷς, durius quidem, sed non præter morem Nostræ. Mihi Vallæ versio h. l. non displicet. GOTTL.
 Ἀρετὴν] Si vera lectio, sign. liberalitatem, fortem animum et promptum ad alios vindicandos a seruitute, et liberandos. Ἀρχὴν, si imperium hic notet, sensu careat; si sit, omnino, non habet ὑποδείξαι, quo referatur, aut quid ille, vel quispiam, dicatur ὑποδείξαι. Quare ἀρετὴν potius teneam. BAVFR.
 Ἀπάτη — ἐπιβελῆ] Stobæus pag. 366. DVCK.
 Περιωπὴν] Inter auctoris glossematica reponunt D. Halic. T. II. p. 133. et Suidas. περιώρησαν expl. Pollux. Vfus est Agathias II, 54. περιώρησε, προσόψεως Helyeb. WASS.
 Διαφορῶν] Recte, ni fallor, Porius διαφόρων. Comprobat coniecturam illius Cod. Reg. et sic omnes Interpretes acceperunt, quorum pars τὰ μέγιστα ἡμῖν διάφορα vertunt, res, quæ maxime vestra intersunt; pais, res nostras maximi momenti. Dionys. Halic. V, 65. ἔ περὶ μικρῶν τῶν κίνδυνον εἶναι διαφόρων,

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 39. I. V. C. Varr. 33a.

maximam fidem *vobis* dera, neque vindex infirmus existimer, vtque confidenter vos *mihī* dedatis. Quod si quis forte priuatim sibi ab aliquo metuens, *veretur* ne ego ciuitatem aliquibus tradam, *et ideo ad deditiōnem faciendam* minime promptus est, is omnium maxime confidat. neque enim venio, vt factiones alam; neque existimo me *vobis* certam libertatem afferre, si, patrio instituto neglecto, aut plebem nobilitati, aut nobilitatem plebi addicam. Nam *huiusmodi libertas* grauior esset, quam externum hominum alienigenarum imperium; nobisque Lacedaemoniis pro laboribus susceptis nulla gratia haberetur, sed potius pro honore et gloria culpa *tribueretur*. * Et nos ipsi odiosius *imperium* quaerere videremur, quam qui virtutem non profitetur, propter quae crimina Athenienses bello persequimur. Nam illis saltem, qui dignitate sunt praediti, turpius est fraude speciosa res domestica amplificare, quam vi aperta. Nam vis quidem, iure potentiae, quam fortuna dedit, infertur. Fraus vero, ab insidiis iniusti propositi grassatur. Adeo magnam circumspectionem adhibemus in iis, quae nostra maxime intersunt. “

87. „Neque vero praeter iusiurandum, maiorem fidem accipere possitis, quam ipsa facta, quae si ex verbis perpendantur, necessariam opinionem *vobis* praebent, e re vestra etiam esse, vt dixi. Quod si me *vobis* ista proponente, dicatis vos non posse quidem *deditiōnem facere*: sed tamen, quod nobis beneuoli sitis, existimetis *nos* reiiciendos, ita vt nullo maleficio a nobis afficiamini, et *dicatis* libertatem, *quam vobis offero*, vobis videri cum periculo coniunctam esse, et aequum esse, eam illis offerre, qui etiam eam accipere possunt, nullum vero inuitum cogere: Deos et Heroas indigenas testabor, me bono vestro venientem nihil verbis proficere; agrumque vestrum peruastando vos cogere conabor. nec amplius existimabo me iniuste facere; sed vel duabus de causis necessariis aequitatem a me stare *conferbo*:

* Quod quibus criminibus infestemur Athenienses, ea ipsi habere videamur, magis iniusta in nobis, quam in eo, qui hanc virtutem non profitetur. *Valla.* HVDS.

τὴν ἐλευθερίαν] γράφεται ἀσφαλῆ. καὶ ὁ υἱὸς ἔχει ἄδε, ὃ δὲ γὰρ φανερὸν ἐπιφέρειν νομίζω τὴν ἐλευθερίαν, εἰ, καταλείψας τὸ πάτριον (ἦγυν τὴν ἀρχαίαν ἐλευθερίαν) δηλώσω τὸ πλεον τοῖς ὀλίγοις, ἦτοι, τὰς ἄλλας Ἀκαθιαίους τοῖς εἰσιάζουσιν. ἢ τὸ ἔλασσον, τὸς αὐτὸς Ἀκαθιαίους τοῖς πᾶσιν, ἦγυν τοῖς Μακεδόσι, ἢ Θεσσαλοῖς, ἢ τυχὸν τοῖς Λακεδαιμονίοις. τὰς γὰρ αὐτὰς Ἀκαθιαίους, πολλὰς τε καὶ ὀλίγας ἔφησεν εἶναι πρὸς μὲν τὰς εἰσιάζουσας, πολλὰς πρὸς δὲ τὰς ἄλλας Μακεδόνας τυχὸν καὶ Λακεδαιμονίους, ἐλάσσονας. Τῆς ἀλλοφύλου ἀρχῆς εἶναι τῶν Ἀθηναίων. Οἷς τε] ἦγυν ἐφ' οἷς. Ἡ ὃ μὴ ὑποδείξας] ὁ μὴ προσπαγγειλάμενος τὸν Ἀθηναίων αἰτίηται. Ἀρετῆν] ἀντὶ τῶ περισκεψίῃ, ἢ περιἀθρησίῃ, ἢ πρίνοιῃ, ἢ ἐξέτασι. Κατακτάμενοι] ἀναδεξάμενοι. Ἀπάτη γὰρ εὐπρεπέ] τοῖς γὰρ δυνάμει (φυσίῃ) εἶναι, ὡστερ ἐμὲν ἡμεῖς, ἀσχίον ἐπι μετὰ ἀπάτης εὐπρεπῆς κτήσεως ἦτερ βιασάμενοις ἐκ τῆ φανερῆ. τὸ μὲν γὰρ] τὸ βία ἐμφανεί. τὸ δὲ] τὸ ἀπάτη εὐπρεπέ. Διαφορῶν ποιήμεθα] διαφερόντων. Πρὸς τοῖς ἔσχοις βεβαίωσιν] πρὸς τοῖς ἔσχοις (φυσίῃ) ἕς ἡμῶς, οὐκ ἂν σχοίητε παρ' ἐμὲ πῖσιν βεβαίωτέραν λαβεῖν, εἰ μὴ ἀναμείνητε τὰ ἔργα, καὶ θεάσασθε αὐτὰ ἀφομοιούμενα τοῖς λόγοις εἰς νῦν λέγω, πῖσιν βεβαίω τῶ συμφέρον αὐτὰ τῶν λόγων παρεχομένω. Ἀναδρέμενα] φανερὰ γινόμενα. Εἰ δ' ἐμὲ ταῦτα] εἰ δ' ἐμὲ ταῦτα προτείνοντος καὶ ἐπαγγελλομένου, φήσετε μὴ δύνασθαι ἦτοι ἐλευθερωθῆναι, ἢ συμμαχεῖν, μενῶν δὲ τῆς φιλίας, ἀξιώσετε ἡμᾶς διωθεῖσθαι, ὑφορῶμενοι, μὴ ἄρα ἐκ ἀκίνδυνος ὑμῖν ἢ ἐλευθερία γένηται. ἔτι δὲ εἰ λέγοιτε ὡς δικίον τῆτες ἐλευθερῶν, εἰ καὶ δύνατον δέξασθαι τε καὶ κατασχέειν τὴν ἐλευθερίαν, ἀνοκτα δὲ μηδένα ἀναγκάζειν ἐλευθερῶσθαι] μάρτυρας μὲν θεῶς καὶ ἡρώας, καὶ τὰ ἔξω. Ἀδύνατοι μὲν φησέτε εἶναι] πρῶτόχρησθαι δηλοῦσι ἡμῖν. Μὴ κακίμενοι] ὄφ' ἡμῖν. Διωθεῖσθαι] ἡμᾶς ἀκινδύτι. Προαναγκάζειν] ἐλευθερῶσθαι δηλοῦσι. Καὶ κατὰ δύο ἀνάγκας] ἦγυν αἰτίας. Τῶν μὲν Λακεδαιμονίων] λείπει τὸ ἔνεκα. Εἰ μὴ προσπαγγείσασθε]

de non parui momenti rebus, vbi itidem quidam libri habent διαφορῶν. Sed non necesse est cum Porto etiam in his Thucydidi 1, 67. δηλοντες μὲν καὶ ἕτερα ἐκ ὀλίγα διάφορα, vocem διαφορα accipi pro eo, quod interest. Eam ibi Scholia Codd. Reg. et Cassi recte interpretantur διαφέροντα ἀλλήλων. DVCK. Ἡ οἷς] Dictum pro, ἢ ἔαν ὑμεῖς vel ὅτι ὑμ. non habeatis, inquit, maius firmamentum fidei mihi habendae, quam quibus, i. e. quod vobis, si vobis res ex verbis, i. c. secundum orationem meam, exploratae efficiant opinionem necessariam, certam, aliter non constituendam, causis (ἀνάγκαις, vt mox adhibetur hoc vocab. pro αἰτίαις) idoneis nixam, vt agnosca-

tis, vilem esse rem, ὁμοίως, ita, non alio modo, ac vobis propofuerim. BAYER.

Ἀναδρέμενα] Gr. ἀφομοιούμενα. aliter, et rectius Schol. Mss. et vterque cusi. Sallust. neu verba inimici ante facta sua poneret. WASS. Suidas, ἀναδρέμενα. ἀνασκοπιόμενα. Scriptura Gr. videtur orta ex interpretatione Scholiafiae. DVCK.

Θεὸς καὶ ἡρώας τὸς ἐγγχωρίους] Sic II, 71. et 74. Aristoph. Equit. 573. Τῆ πόλει ἀμύνειν καὶ θεοῖς ἐγγχωρίους. In lege Draconis apud Porphyrium IV. de Abkintem. 22. Θεὸς τιμῶν καὶ ἡρώας ἐγγχωρίους. Vid. Salmas. ad Solin. p. 51. et Stantlei. ad Aeschyl. Sept. Theb. v. 14. DVCK.

προσεΐναμ δέ ^ρ τι μοι καὶ ^α κατὰ δύο ἀνάγκας τὸ εὐλογον' τῶν μὲν Λακεδαιμονίων, ὅπως μὴ τῷ ὑμετέρῳ εὐνῶ, εἰ μὴ προσαχθῆσθε, τοῖς ^ς ἀπὸ ὑμῶν χρέμασι φερομένοις παρ' Ἀθηναίους βλάπτωνται· οἱ δὲ Ἕλληνες ἵνα μὴ καλύωνται ὑφ' ὑμῶν δουλείας ἀπαλλαγῆναι. ἔ γάρ δὴ εἰκότως γ' ἂν τάδε πράσσοιμεν· ἔδὲ ὀφείλομεν οἱ Λακεδαιμόνιοι μὴ κοινῶς τινας ἀγαθῶν αἰτίαι τὸς μὴ βυλομένους ἐλευθερῶν. ἔδ' αὖ ἀρχῆς ἐφίμεσθα, παῦσαι δὲ μᾶλλον ἑτέρας σπεύδοντες, τὸς πλείους ἂν ἀδικοῖμεν, εἰ, ξυμπασιν αὐτονομίαν ἐπιφέροντες, ὑμᾶς τὸς ἐναντιωμένους ^ς περιθόμεν. ^ς πρὸς ταῦτα βυλεύεσθε εὖ, καὶ ἀγωνίσασθε τοῖς τε Ἕλλησιν ἀρχῆν ^ς πρῶτοι ἐλευθερίας, καὶ αἰδίοις δόξαν καταθέσθαι, καὶ αὐτοὶ τὰ τε ἴδια μὴ βλαφθῆναι, καὶ ξυμπάσῃ τῇ πόλει τὸ κάλλιστον ὄνομα περιθῆναι. «

π ή . * Ο μὲν Βρασιδᾶς τοσαῦτα εἶπεν. οἱ δὲ Ἀκάνθιοι, πολλῶν λεχθέντων πρότερον ἐπ' ἀμφότερα, κρύφα ^ς ψηφισάμενοι, διὰ τε τὸ ἐπαγωγὰ εἰπεῖν τὸν Βρασιδᾶν, καὶ περὶ τῶ καρπῶ φόβῳ, ἔγνωσαν οἱ πλείους ἀφίστασθαι Ἀθηναίων. καὶ πιθώσαντες αὐτὸν τοῖς ὄρεοις, ἔς τὰ τέλη τῶν Λακεδαιμονίων ὁμόσαντα αὐτὸν ἐξέπεμψαν, ἢ μὴν ἔσσεσθαι ξυμμαχίας αὐτονόμους, ἔς ἂν ^ς προσαγάγηται, ἔτω δέχοντα τὸν στρατόν. ^α καὶ ἔ ^β πολλῶ ὕπερον ^ς καὶ Στάγειρος, Ἀνδρίων ἀποικία, ξυναπέστη. ταῦτα μὲν ἔν ἐν τῷ θέρει τῷ ἐγένετο.

π θ ' . ^δ Τῶ δ' ἐπιγιγνομένη χειμῶνος εὐθύς ἀρχομένης, ὡς τῷ Ἰπποκράτει καὶ Δημοσθένει, στρατηγοῖς ἔσιν Ἀθηναίων, τὰ ἐν ^ς τοῖς Βοιωτοῖς ἐνεδίδοτο, καὶ ἔδει τὸν μὲν ^ς Δημοσθένην ταῖς ναυσὶν ἐς τὰς Σίφας ἀπαντῆσαι, τὸν δ' ἐπὶ ^ς τὸ Δῆλιον, γενομένης διαμαρτίας τῶν ἡμερῶν, εἰς ἃς ἔδει ἀμφότερους στρατεύειν, ὁ μὲν Δημοσθένης, πρότερον πλεύσας ^β πρὸς τὰς Σίφας, καὶ ἔχων ἐν ταῖς ναυσὶν Ἀκαρνανίας, καὶ τῶν ἐκεῖ πολλὰς ξυμμάχων, ἀπρακτος γίγνεται, μνηθέντος τῷ ^ς ἐπιβυλεύματος ὑπὸ Νικομάχῃ, ἀνδρὸς Φωκέως ἐκ ^κ Φανωτίως, ὃς Λακεδαιμονίοις εἶπεν, ἐκῆνοι δὲ Βοιωτοῖς. καὶ βοηθείας γενομένης πάντων Βοιωτῶν (ἔ γάρ πῳ Ἰπποκράτης παρελύπει ἐν τῇ γῆ ἂν) προκαταλαμβάνοντα αἶ τε Σίφῃ καὶ ἡ ^ι Χαιρώνεια. ὡς δὲ ἤσθοντο οἱ πράσσοιτες τὸ ἀμάτημα, ^ν ἔδὲν ἐκίνησαν τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν.

^ρ τι δεest Gr. ^γ κατὰ τὰς δύο Ar. C. Dan. ^ς κατ' ὑμῶν Cl. Paulo post πρόσσοιμεν Mosqu. sed i superfc. ^ς περιθόμεν Ar. Omnia inter αὐτονομίαν et τοῖς τε Ἕλλησι abfunt a Dan. ^ς Id est: διὰ ταῦτα, διὰ, διὰ τὰ ὑφ' ἡμῶν λεχθέντα. Ac. Port. ^ς πρῶτον et inter versus a recenti correctore πρῶτοι Reg. ^κ Ὁ μὲν οὖν βρασιδᾶς Ar. Dan. ^γ διαψηφισάμενοι Marg. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug. ^ς προσάγηται Dan. Paulo ante ἐξέπεμψεν Mosqu. ^α καὶ abest a Cass. sed deinde adscriptum. ^β πολλὰ Marg. Ar. C. Gr. Reg. Dan. ^ς καὶ δεest C. Cl. ^δ τῶ δ' ἐπιγ. Gr. ^ς τοῖς abest C. Antea οἱσι Mosqu. ^ς Δημοσθῆν Dan. ^κ τὸ ποῖ agnoscunt Ar. C. Dan. τὸν Δῆρ. Mosqu. et ἀπαντῆσαι antea. ^β ἔς τὰς Σίφας Cam. ^ι βυλεύματος Gr. ^κ Supra φανωτίως legimus. Vide Stephanum περὶ πόλειαν. Hulsf. φανωτίως Mosqu. ^ι Χαιρώνεια Ar. ^π οὐδὲ ἐκίνησαν Ar. C. Dan.

Τῶν μὲν Λακεδαιμονίων] Reisk. suspicatur, τὸ μὲν Λακεδ. i. e. κατὰ τὸ (μὲν) Λακεδ. GOTTL.
 Τῶν μὲν Λακεδ.] Scil. πέρι, ἔνεκα, qua Lacedaemonios. Sed varietatem nota: subicit enim: οἱ δὲ Ἕλληνες ἵνα μὴ καλύωνται ne Graeci, scil. reliqui, alii, praeter Lacedaemonios, (et ipsos nempe Graecos) impediuntur; rel. BAYER.
 Τοῖς ἀπὸ ὑμ. χρέμασι φερ.] Primo transposite dixit, pro, τοῖς ἀπὸ ὑμ. φερομ. χρέμασι deinde male Schol. ὑμῶν expl. τῶν Ἑλλήνων: immo ad Acanthios referatur, quos hic appellet; nil tamen obstiterim, quo minus et reliqui focii Atheniensium simul intelligantur; at non Graeci uniuersi. IDEM.
 Τάδε] Reisk. quaerit, quaeenam sint illa τάδε, nempe, Abr. auctore, qui e seq. explicat bene, τὸ boni alicuius communis caussa non liberare, nolentes liberari. Dil. p. 456. GOTTL.
 πρῶτοι] Ita recte emendatum est in Reg. Nam et sic Theophrastus Mag. in βύλομαι cum ceteris Mss. DVCK.
 Ὁ μὲν Βρασιδᾶς] Quidam libri, ὁ μὲν ἔν Βρασιδᾶς. Sed alterum apud Nostrium vitiatum. WASS. Supra Cap. 21. huius Lib. semel, Ὁ μὲν ἔν Λακεδαιμόνιοι τοσαῦτα εἶπον. sed ibi quocumque ἔν a nonnullis Mss. abest. DVCK.
 ψηφισάμενοι] Mss. quidem διαψηφισάμενοι. at διὰ statim sequitur. WASS. Hoc Demosthenes et alii Oratores Attici plerumque dicunt κρύβην ψηφισάσθαι, id est, tabella suffragium

ferre. ψῆφον φανερὰν διενεγκεῖν dixit Thucyd. supr. Cap. 74. voce suffragium ferre. Bud. ad l. ult. D. de Senatorib. et l. 9. D. de Poen. DVCK.
 ψηφισάμενοι] Abr. probat lectionem διαψηφ. i. e. calculis et suffragiis certantes. p. 456. GOTTL.
 ψηφισάμενοι] Vt legam, διαψηφισάμε. non aliter tamen explicem, ac simplex; sicut διαγνωμη est ipsa γνώμη. Non placet Abrechf. cum suis particulis, ubi διαψηφισάσθαι notat, certare sententiis? Cum enim res peruenit ad ψῆφον, ad suffragia, cessat concertatio, quae λόγοις, disceptatione, continetur. Hic vero aliena vtiqae sit illa notio, vbi adist κρύφα: quid enim sit, occulte concertare suffragiis? BAYER.
 Στάγειρος] Vrbs condita est temporibus Archilochi et Thaletis A. M. 3403. Στάγειρα τὰ Steph. ἐν Σταγειροῖς et ἐν Σταγειρῇ Aristoteles in Testam. apud Laertium V, 14, et 16. et Theophrast. Hist. Pl. 102. ἐν Σταγειροῖς. Στάγειρα κῆρυ γῆς Ὀλυθίας Dio Chrysostomus Orac. XLVII. ἡ νῦν Μάκρη, inquit Auctor ad finem Codini. Civis Σταγειρίτης vid. Infer. apud Reinesium XVII, 17. Harpocrat. in Νικητωρ. Plutarch. Alex. p. 668. aduersus Colot. 1126. WASS.
 ἔς τὰς Σίφας ἀπαντῆσαι] Non video, quid sibi voluerit Porcius interpolanda versione Vallae, addito pronomine ei. ἀπαντῆσαι saepe est certo tempore, vel loco adesse, praeflo esse,

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. I. V. G. Varr. 330.

partim quidem, propter Lacedaemonios, ne hac vestra beneuolentia, nisi deditioem feceritis, a vobis laedantur, pecuniis, quas Atheniensibus penditis; partim vero, ne Graeci a vobis impediuntur, ne feruitate liberentur. nec enim decenter haec faceremus: ac ne debemus quidem nos Lacedaemonii Graecos inuitos in libertatem asserere, nisi alicuius boni publici causa. Neque vero dominatum affectamus: sed potius cum alios, qui dominatum affectant, coercere studeamus, plerisque Graecis iniuriam faceremus, si nos, qui libertatem vniuersis afferimus, vos huic resistentes toleraremus. Quamobrem recte consultetis, operamque serio detis, vt caeteris Graecis primi libertatis capellendae autores existatis; et sempiternam gloriam vobis paretis; et cum ipsi vestrarum priuatarum rerum nullam iacturam faciatis, tum etiam vniuersae ciuitati pulcherrimum libertatis nomen imponatis. “

88. Atque Brasidas quidem haec verba fecit. Acanthii vero, multis prius in vtramque partem dictis, cum propter Brasidae verba ad persuadendum apposita, tum etiam propter fructuum amittendorum metum, suffragiis clam latis, plerique defectionem ab Atheniensibus faciendam censuerunt. Et cum ipsum ad illud iusiurandum adegissent, * quod summi Lacedaemoniorum Magistratus iurauerant, quum ipsum emiserant; nimirum, fore, vt focii, quos adiungeret, suis legibus vterentur, ita demum eius exercitum receperunt. Nec multo post Stagirus etiam, Andriorum colonia, defecit.

89. Sequentis autem hyemis initio statim, quum Hippocrati et Demostheni Atheniensium Imperatoribus res Boeotorum essent tradendae, et oporteret Demosthenem quidem cum classe ad Siphas ei occurrere, illum vero ad Delium proficisci, facta aberratione a diebus conditiis, quibus vtrumque cum suis copiis ad locum destinatum ire oportebat, Demosthenes quidem, cum prius ad Siphas appulisset, et Acarnanas, et multos ex illis locis focios in sua classe haberet, voti sui compos fieri non potuit: insidiis per Nicomachum, virum Phocensem, ex Phanoteo, detectis, qui rem Lacedaemoniis indicauit; illi vero, Boeotis. cumque omnes Boeoti ad opem Siphis ferendam vndique concurrissent, (nondum enim Hippocrates in eorum regione erat, ita vt eos infestare posset) Siphae et Chaeronea a Boeotis ante illius aduentum occupatae sunt. Cum autem illi, qui res nouas moliebantur, erratum animaduertissent, in ciuitatibus nihil innouarunt.

Post Oct. 13.

* Quod iuratus hic a Lacedaemoniorum magistratibus dimissus est etc. Valla. Sed *ὄμνουντα* non ad *αὐτὸν* referri debet, sed ad *πάν.* ἄτερ ὄμνουντα τὰς ἕρκεις, αὐτὸν ἐξέπεισαν, vt constat ex iis, quae supra dixit Brasidas, ἕρκεις τε καταλαβὼν τὰ Λακεδαιμονίων τέλη τοῖς μεγίστοις. Ae. Port. HVDS.

ἡμῶν δημοσίῳ. Τοῖς ἀπὸ ὑμῶν] ἀπὸ τῶ τῶν Ἑλλήνων. Οὐ γὰρ δὴ εἰκότως γ' ἂν] οὐ γὰρ ἂν εὐλόγως ἐγχειροῦμεν ἐλευθερῶν τῶν Ἑλλήνων, εὐδ' ἂν δικαίως πρὸς μὴ βελομένους ἐλευθεροῦσθαι, ἐλευθερῶν ἐπιχειροῦμεν, εἰ μὴ κοινῇ πάσι τοῖς Ἑλλήσι τοῦτο συνέφερε. Τοὺς πλείους ἂν] τοὺς Ἀθηναίους. Ἀυτονομίαν] ἰσότητα. Πρὸς ταῦτα] ἀφορῶντες δημοσίῳ. Καταθέσθαι] ἑαυτοῖς δημοσίῳ. Τὸ κάλλιστον ὄνομα περιδείναι] τὴν ἐλευθερίαν. Πολλῶν λεχθέντων] ἀμφιβάλλον λόγον λεχθέντων. Κρύει ψαφισάμενοι] κατὰ σασιν κρίσεως ποιήσαντες. Καὶ πισύσαντες αὐτὸν τοῖς ἕρκει] ἀπὸ τῶ, ἕρκον ἐξ αὐτῆ λαβόντες. Ἐπε γὰρ λέγομεν, πιστῶ σε ἕρκω, ἀπὸ τῶ ἕρκον ἐκ σῆ λαμβάνω. πισύμασι σε δὲ ἕρκω, ἀπὸ τοῦ ἕρκον σοι δίδωμι. Ἀποικία] ξυναπέτη] τῶν Ἀθηναίων. Τῶ δ' ἐπιγινωμένῳ χειμῶνος] μετάβασις. Τὸν δ' ἐπὶ τὸ Δῆλιον] δημοσίῳ ἀπαιτήσασιν. Διαμαρτίας] ἐσοχίας. Τῶν ἡμερῶν] τῶν συμπεφωρημένων. Εἰς ἃς ἔδει] ἦγον ἐν αἷς. Ἐκεῖνοι δὲ, Βοιωτοῖς] ἐξείπον. Πάντων Βοιωτῶν] ἦγον, πάντων τῶν Βοιωτῶν συνδραμοντων εἰς τὸ βοηθῆσαι. Προκαταλαμβάνοντες] ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν. Τὸ ἀμάρτημα] τὴν προδοσίαν. Ἀνέβαλλον ἀπὸ τείχεος τὸν χῶν]

vt ἀπαντῶν ἐπὶ τὴν δίκην. ἐπὶ τὴν κυρίαν, ἐπὶ τὸ δικαστήριον, ἐπὶ τὴν δίκαιαν. de quibus Budaeus in Commentar. pag. 49. et ad l. 2. D. de Orig. iur. Supr. Cap. 70. Κελεύων κατὰ τάχος στρατῶ ἀπαιτῆσαι ἐπὶ τριποδίσκον. Latini occurrere dicunt. Cicero l. Philipp. 4. Non quo me ad tempus occursum praeuere. Occurrere concilio, Iin. XXXI, 29. Occurrere ad vadimonium, Sueton. Cal. XXXIX. ДУЖК.

cum exercitu. Et Schol. expl. ἐν nil opus; sensus est: ad quos dies adesse debebat, ad quos occurreret, ciuitatiffen sollte. BAVFR.

Τῶ ἐπιβεβλήματος] Male Gr. βεβλήματος. WASS. Οἱ πρῶσοιτες] Adnotat Casaubonus ad Pelybium pag. 185. πρῶσσειν saepe idem esse ac prodere, eamque significationem huius verbi cum ex hoc Thucydidis, tum ex aliorum Scriptorum locis ostendit. Et Spanhem. ad Aristoph. Plut. v.

Εἰς ἃς ἔδει στρατεύειν hic est, proficisci, exire, adesse

5. Ο δὲ Ἴπποκράτης, ἀνατήσας Ἀθηναίους πανδημίαι, αὐτὰς καὶ τὰς μετοίκους, καὶ ξένων ἄσοι παρήσαν, ὕψερος ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸ Δήλιον, ἥδη τῶν Βοιωτῶν ἀνακεχωρηκότων ἀπὸ τῶν Σιφῶν καὶ καθίστας τὸν στρατὸν, Δήλιον ἠ εἰσέλιξε τοιῶδε τρόπῳ, τὸ ἱερὸν τῆ Ἀπόλλωνος. τάφρον μὲν κύκλῳ περὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὸν νεῶν ἔσκαπτον, ἐκ δὲ τῆ ἐρύγματος ἀνέβαλλον ὁ ἀντὶ τείχους τὸν χῆν. καὶ σφαιρὰς ἠ παρακαταπηγνύοντες, ἀμπελον κόπτοντες τὴν περὶ τὸ ἱερὸν, ἐσέβαλλον. καὶ λίθους ἅμα καὶ ἠ πλίνθον ἐκ τῶν οἰκοπέδων τῶν ἐγγύς καθαιρῶντες, καὶ παντὶ τρόπῳ, ἐμετεώριζον τὸ ἔρυμα. πύργους τε ξυλίνους κατέστησαν ἠ καιρὸς ἦν, καὶ τῆ ἱερῶ οἰκοδόμημα ἔδδον ὑπῆρχεν. ἠ ἦπερ γὰρ ἦν σοὰ, καταπεπτάκει. ἠμέρα δὲ ἀρξάμενοι τρίτη, ὡς οἴκοθεν ὤρμησαν, ταύτην τε εἰργάζοντο, καὶ τὴν τετάρτην, καὶ τῆς πέμπτης ἠ μέχρις ἀρίστου. ἔπειτα, ὡς τὰ πλείστα ἀπετετέλεστο, ἠ τὸ μὲν στρατόπεδον προαπεχώρησεν ἀπὸ τῆ Δηλίδος οἶον δέκα σταδίους, ὡς ἐπ' οἶκον πορευόμενον. καὶ οἱ μὲν ψιλοὶ οἱ πλείστοι εὐθύς ἐχώρησαν ἠ οἱ δ' ὀπίσται θήμενοι τὰ ὄπλα ἠσύχαζον. Ἴπποκράτης δὲ, ὑπομένων ἔτι, καθίστατο Φύλακας τε, καὶ τὰ περὶ τὸ ἠ προτείχισμα, ὅσα ἦν ὑπόλοιπα, ὡς χρῆν ἠ ἐπιτελέσαι.

5α. Οἱ δὲ Βοιωτοὶ ἐν ταῖς ἠμέραις ταύταις ξυνελέγοντο ἐς τὴν Τάναγραν καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων παρήσαν, καὶ ἠσθάνοντο τὰς Ἀθηναίους ἠ προσχωρῶντας ἐπ' οἶκον, τῶν ἄλλων Βοιωταρχῶν, οἱ εἰσὶν ἔνδεκα, ἠ ξυνεπαυόντων μάχεσθαι, ἐπειδὴ ἠ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ἔτι εἰσὶ (μάλις ἠ γὰρ ἐν μεθορίοις τῆς Ὠρωπίας οἱ Ἀθηναῖοι ἦσαν, ὅτε ἔθεντο τὰ ὄπλα,) Παγώνδας ὁ ἠ Αἰολάδου Βοιωταρχῶν ἐκ Θηβῶν ἠ μετ' Ἀριανθίδου τῆ Λυσιμαχίδου, καὶ ἠγεμονίας ἠσῆς αὐτῶ, βεβλόμενος τὴν μάχην ποιῆσαι, καὶ νομίζων ἠμεινον εἶναι κινδυνεύουσα, προσκαλῶν ἠ ἐκάστους κατὰ λόχους, ὅπως μὴ ἀθρόοι ἐκλίποιεν τὰ ὄπλα, ἠπειθὰ τὰς Βοιωτὰς ἠέναι ἐπὶ τὰς Ἀθηναίους, καὶ τὸν ἀγῶνα ποιῆσθαι, λέγων ἠ τοιάδε.

ἠ Ἐτείχιζεν Cass. Aug. ὁ Ἀντὶ τῆ τείχους Reg. ἠ Καταπηγνύοντες Cl. Παρακαταπηγνύοντες in marg. Καταπηγνύοντες Cass. Aug. ἠ πλίνθους C. Mosqu. et mox hic ἐρύγματος προέρυμα. ἠ Ἐίπερ Gr. ἠ Μέχρις ὡς τὰ πλείστα ἀρίστου ἠμεινον ἀπετετέλεστο Ar. C. Dan. Μέχρις ἀρίστου Reg. Cass. Gr. Aug. Ante te ante eig. d. Aug. ἠ τὸ μὲν desert Dan. ἠ οἱ δὲ ἠπλ. Gr. ἠ Τείχιμα Reg. Mosqu. ἠ ἠπτοσίου Ar. C. Dan. ἠ Ἀποτελέσαι Reg. ἠ Προχωρῶντας ἐπ' οἶκον Ar. C. Cam. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug. ἠ δι C. Antea, ἠν (ita) p. ἠ (ἐνισπ.) Mosqu. et, ἠ ἐκτε in τ. B. elsi. Id. ἠ. οἱ Ἀθην. ἠ Αἰολάδου Dan. Antea Παγώνδ. Mosqu. ἠ Μετὰ ἠριανθίδου Gr. Μετὰ Ἀρ. Mosqu. et Λυσιμαχίου. ἠ Ἐκάστους κατὰ λόχους Gr. Hudf. cum emendatione inter versus scripta τάχους. Duck. ἠ τὰς Ar. C. Dan.

410. e Cap. 110. huius libri. Sic etiam hoc loco accipit Scholiastes (quamquam non recte ἀμαρτίαν exponit προδοσίαν, προδιμαρτίαν τῶν ἠμερῶν, quam Cap. praeced. memorat Thucydides; vel τὸ ἀμαρτίαν Imperatorum Atheniensium) et Cap. 74. Τῶν πρὸς τὰς Ἀθηναίους παραξάντων: Cap. 76. Τῷ Ἴπποκράτει τὰ Βοιωτῶν πράγματα ἀπὸ τινῶν ἀνδρῶν ἐν ταῖς πόλεσιν ἐπράττετο: Item Cap. 110. Οἱ δὲ πρῶσσοι αὐτῶ, et Cap. 113. Οἱ δὲ πρῶσσοι; itidem de proditione interpretatur. Habet vox in vniuersum significationem clandestinae molitionis, et studii partium. Vnde etiam illi, qui id agunt, vt alios sibi concilient, et in suas partes pertrahant, quique aliorum rebus student ac fauent, dicuntur πρῶσσοι. Thucyd. I, 57. Δεδιώξτε ἐπρασσον, ἠς τε τὴν Λακεδαιμόνα πέμπων, ὅπως πόλεμος γένηται αὐτοῖς πρὸς Πελοποννησίους. IV, 1. Ἀπέστειλε Μεσσηνίαν Ἀθηναίων. ἔπραξαν δὲ τῷτο μάλις οἱ Σοζακῆσιοι. Et IV, 73. Ὡς ἐκ τῶ τοῖστα κοινῇ μύλλον ὁ Βραχάδας τὰ τῆ Ἀρξίβουσι ἠξίσι πρῶσσοι. DVCK.

Ἀμαρτία] Schol. expl. προδοσίαν: ad haec qui dicitur, per se, ἀμαρτία; quod referendum et ad διμαρτίαν τ. ἠμερῶν, quam dixerit, et omnino ad improsperum totius rei successum, quasi σφάλμα. BAVER.

Ἐτείχιζε] Ita et Diodorus, quem contende Lib. XII. pag. 321. D. vbi pro Παντοιάδας legendum Παγώνδας. WASS.

Περὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὸν νεῶν] ἱερὸν et νεῶν hic distingui, quum alioqui saepe pro eodem dicantur, obseruat in Thes. Stephani. Distinguuntur etiam a Pausan. V, 6. qui locus Interpretatos tollit, Τέμενος, καὶ ἱερὸν, καὶ νεῶν Ἀρξίμειδι οἰκοδομήσατο Ἐφεσία. Et ab Anton. Liberali. Cap. VI. Καὶ ἱερὰ καὶ νεῶς ἐτείχιζον αὐτῶ. Scholiastes Cass. ad h. l. hoc discrimen statuit:

ἱερὸν, inquit, ναὸ διαφέρει. ἱερὸν μὲν αὐτὸς ὁ προσερισμένος τόπος τῆ θεῶ νεῶς δὲ ἔνθα ἱερταὶ αὐτὸ τὸ ἀγαλλμα τῆ θεῶ. Ἀπνοπίου ἱερὰ τὰς περιβολὰς τῶν νεῶν esse dicit. Vid. etiam Interpretatos Pollucis I, 6. et IX, 40. In Pausania τέμενος potest esse locus, quomodo saepe apud alios sumitur, et apud Thucydidem III, 70. DVCK.

Ἀνέβαλλον ἀντὶ τείχους τὸν χῆν] Eustathius in Homer. Iliad. α'. p. 117. Ὁ δὲσσον ἀναβάλλει, ἠγαν ἄνω ἔπιπτεν, ληγεται τὸν χῆν. Idem in Iliad. φ'. p. 1241. Ἐντεῦθεν καὶ ἐπὶ τῶν ἐρυσσόντων τὸ ἄνω ἔπιπτεν τὸ χῆμα ἀναβάλλεσθαι καὶ ἀναβάλλει φασι οἱ παλαιοὶ, καὶ τὴν τοιαύτην γῆν ἀμβολάδα. Et rursum in Odyss. α'. p. 1404. Add. Kubnium ad Polluc. VII, 100. e Xenophontis I. Cyrip. p. 190. et Eustathio in Iliad. φ'. p. 1229. hoc illustrantem. De eo, quod paullo post ἀμπελον περὶ τὸ ἱερὸν memorat, vid. Spanhem. ad Callimach. Hymn. in Pallad. v. 61. DVCK.

ἠ καιρὸς ἦν] Verti potest; vbi opportunum esset. Quippe et de loco καιρὸς dicitur, vt vulnus καιρῶν, et Noster ἐπικαιρα χερσὶ. Hic tamen verterim, vbi posset, i. e. vbi 1) locus ferret, 2) liceret, nefas non esset; quia addit: vbi nil fieri aedificatum esset. Ita ἠκαιρεῖσθε, Phil. 4, 10. non poteratis; nam occasio quidem mittendi non poterat non suppeditare. BAVER.

ἠ ταύτην εἰργάζοντο] Possis ταύτην referre ad σοῶν, vt sit, porticum collapsam refecerunt. Si tamen ἠμέραν intelligas, varietatem porro nota: ταύτην, antea τρίτη, inde τετάρτην, cum Genitiuo, πέμπτης. IDEM.

Μέχρις ἀρίστου] Μέχρις etiam hoc in loco Mff. Vid. ad pag. 216. WASS.

Bell.
Pelop.
an. 3.
Olymp.
89. 1.
V. C.
Varr.
330.

90. Hippocrates vero, excitato omni Atheniensi populo, ciuibus, incolis, et peregrinis quotquot aderant, posterior ad Delium peruenit, cum Boeoti a Siphis iam reuerſi eſſent. ibique poſitis caſtris, Delium, hoc modo munire coeperunt. Foffam circa Apollinis templum et fanum ducebant, et humum ex ipſa foſſa egeſtam pro muro aggerebant; et vallos deſigentes, vineae, quae circa templum erat, materiam exciſam interferebant; lapides etiam et lateres ex proximis aedificiis, quae diruta erant, detrahentes, omni plane ratione munitionem illam excitare conabantur: turresque ligneas poſuerunt, vbi locus opportunus eſſe videbatur, fanique nullum erat aedificium. nam vbi porticus erat, conciderat. Cum autem tertio die, ex quo domo diſceſſerant, opus aggreſſi fuiſſent, cum hunc ipſum diem, tum etiam quartum et quintum viſque ad prandii tempus in opere faciendo conſuſerunt. Deinde, cum maxima pars fuiſſet abſoluta, exercitus quidem a Delio decem ferme ſtadia reſceſſit, vt domum reuertens: ſtatimque leuis armaturae milites (qui erant maxima totius exercitus pars) diſceſſerunt; at grauis armaturae milites caſtris *ibi* poſitis quieſcebant. Hippocrates vero *in Delio* adhuc ſubiſtens, et cuſtodias, et quicquid reliquum erat, quod circa propugnacula conſiciendum eſſet, conſtituebat.

91. Per hos autem dies Boeoti Tanagram conueniebant. Et poſtquam ex omnibus ciuitatibus affuerunt, et cognouerunt Athenienſes accedere, vt domum ſe recipere; caeteris Boeotarchis (qui ſunt vndecim) proelium diſuadentibus, quod *Athenienſes* in Boeotia non amplius eſſent, (Athenienſes enim, quum caſtra poſuerunt, erant fere in Oropiae conſiniis) Pagondas Aeoladi *filius*, vnus ex Boeotarchis Thebanis, cum Arianthide Lyſimachi *filio*, quod imperium *tunc* penes ipſum eſſet, proelium *ibi* committere cupiens, et exiſtimans fatius eſſe belli fortunam periclitari, ſingulas cohortes adhortatus, ne frequentes aciem inſtructam deſerent, Boeotis perſuaſit, vt aduerſus Athenienſes irent, et proelium committerent, his verbis.

ἀναρξέπτοντες ἐτίθην. Καὶ εὐχομένης] ὄρθα ἔβλα. Ἡ καίρος ἦν] ἦγαν, ἐν ᾗ ἦν ἐπικαιρότατον καὶ ἀρμοδιώτατον. Μέχρις ἄρτιον] ἄρτιον τὸ νῦν λεγόμενον ἐν τῇ κοινῇ συνήθειᾳ. οὐ γὰρ δουλέμεθα ἐπὶ ἐστέρας λαβεῖν αὐτό, ἐπεὶ ἔλεγε καὶ τὴν πέμπτην, ὡς καὶ τὰς ἄλλας. Ἰπποκράτης δὲ ὑπομείνων] ἦγαν, ὑπολειφθεὶς ἐν τῇ Δηλίῳ. Προσχωρῆντας ἐπ' οἴκῳ] ἦγαν, ἀπομακρύνοντας τῷ Δηλίῳ. Βοιωταρχῶν] Βοιωτάρχος, καὶ Βοιωτάρχης. Κινδυνεύουσα] διὰ κινδύνου χωρῆσαι. Χρῆν μὲν, ᾧ ἄνδρες Βοιωτοὶ] ἢ μὲν πρότασις,

Méχρις ἄρτιον] Nugatur Schol. negans, de vespertina coena intelligi poſſe, quia *dies* commemorantur. Nemone ergo dixerit; illa *die* coenauit, vel non coenauit? Quid ergo vespere eſt, niſi pars diei? BAVER.

Οἱ πλείοι] Male Int. vertendum ſimpl. plerique. Abr. 466. GOTTL.

καθίστατο φύλακας τὰ, καὶ — ὡς χρῆν ἐπιτελέσαι] Vnde pendet Inſinit. ἐπιτελέσαι; putem, a καθίστατο, cui ſit additum τὰ, cui respondeat καὶ, ad ἐπιτελ. vt ſit: conſtituit cuſtodes, et, ἐπιτελέσαι, ſcil. εἰς τὸ, vel pro ἐπιτελέσουτας, perfecturos, ad perficiendum. Tunc comma pones poſt χρῆν. Aut e verbis, ὡς χρ. ἐπιτελέσαι, intell. ἐπετέλεσε: niſi forte ita legendum. BAVER.

προσχωρῆντας ἐπ' οἴκῳ] *Mſſ.* προχωρῆντας. Vid. Cap. praeced. WASS. Quaerendum eſt, an Graeci dicant *προσχωρῆν ἐπ' οἴκῳ*, pro *domum redire*, vel *discedere*. Mihi videtur praeferenda lectio omnium *Mſſ.* DVCK.

προσχωρῆντας] Abr. ſcribit p. 456. Dil. vt *προσχωρῆν* locum tueatur ſuum, dictum foret breuiter pro: ὡς ἤσθοντο τὰς Ἀθῆν. πρὸς τοῖς φίλοις καὶ αὐτὰς χωρῆντας ἐπ' οἴκῳ, vt cognouerunt Athen. itidem, quod iam fecerant leuis armaturae copiae, domum ſe recipere. Verum, quum, eos illud non feciſſe pateat, ex ſequ. leg. e Codd. *προχωρῆντας*. GOTTL.

προσχωρῆντας ἐπ' οἴκῳ] Mirus vero eſt Abreſch. et mole-

ſtus cum ſuis particulis. Bene eſt, quod hic ſemet arguit, ex re quidem ipſa; at vocabulo arguatur, etiamſi res ſit ita geſta. Vbi enim *προσχωρῆν* notat, *ſimul*, cum altero, eius exemplo, abire? *προσχωρῆν* eſt pro ſimplici *χωρῆν*, vt C. 87. *προσπαγκράζειν* vel *ignu* decedere, admoueri propius ad locum: quaſi *χωρῆν πρὸς τὸν οἶκον* *προσχωρῆν* quidem hic minus placet; *ἀποχωρῆν* vel *ἀναχωρῆν* apta ſint. BAVER.

Βοιωταρχῶν] Scil. εἰς ᾧν: ſi quidem eſt Genit. Nominis; poſſit tamen et particip. eſſe quaſi verbi, *Βοιωταρχῆν* ἐκ Θηβῶν eſt pro *Θηβαῖος*: vel ſupple, *ἀποκαλεῖς, ἐλθῶν*. BAVER.

Βελλόμενος] Scil. αὐτὰς. Interpres non diſtinxit μάχην et ἀγῶνα ποιέσθαι. GOTTL.

Βελλόμενος μάχην ποιέσαι] Aſtium pro Medio, *ποιέσθαι*. Sed vnde repetit Gottl. αὐτὰς; Nam et remotiores ſunt illi alii, quam qui hic intelligantur; nec *βελλόμενος* cum Inſinit. aliter quisquam intellexerit, quam, vt ille *βελλόμενος* ipſe voluerit facere, quod notet verbum in Inſinitiuo adiectum. Quid vero? Nonne et ipſe volebat pugnam committere? Deinde neſcio, cur diſtingui velit, aut qui diſtinguat ἀγῶνα et μάχην. Certe L. 2, 83. ἀγῶνα ποιέσθαι eſt, proelium nauale committam. Hic denique quid ad rem? Aliud eſt c. 92. ἐπὶ τὸ ἴσχατον ἀγῶνος ἐλθεῖν: vbi de *vniverſo* certamine ſermo; hic de proelio tantum. BAVER.

Κατὰ λόχεις] Gr. *ἵερετε κατὰ τάχος*. WASS.

εβ. « ΧΡΗΝ ἂν μὲν, ὡ ἀνδρες Βοιωτοί, ἢ μὴδ' εἰς ἐπινοίαν ἢ τινα ἡμῶν ἐλθεῖν τῶν ἀρχόντων, ὡς ἔκ εἰκός, Ἀθηναίσις, ἢ ἄρα μὴ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ἐτι καταλάβομεν αὐτὰς, διὰ μάχης ἐλθεῖν. τὴν γὰρ Βοιωτίαν, ἐκ τῆς ὁμοῦς ἐλθόντες, τείχος ἐνοικοδομησάμενοι μέλλοσι φθίσειν. καὶ εἰσὶ δὴ πρὸς πολέμοιο, ἐν ᾧ τε ἀν' ἡμεῶν καταληφθεῖσι, καὶ ὄθεν ἐπελθόντες πολέμοιο ἔδρασαν. νυνὶ δ', εἴπω καὶ ἀσφαλέςτερον ἔδωξεν εἶπαι, μεγαλήτα. ὃ γὰρ τὸ προμηθεὺς, οἷς ἂν ἄλλος ἐπιή, περὶ τῆς σφετέρας ὁμοῦς ἐνδέχεται λογισμοί, καὶ ὅτις τὰ ἡ μὲν ἑαυτῶν ἔχει, ἢ τῶ δὲ πλείοσις ἐσσεύομενος, ἐκάν τινι ἐπέρχεται. πάτρυν τε ἡμῶν, στρατὸν ἄλλοφυλον ἐπελθόντα, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἐν τῇ τῶν πέλας ὁμοῦς ἀμύνεσθαι. Ἀθηναίσις δὲ, καὶ προσέτι ὁμοῦς ὄντας, πολλῶν μάλιστα δεῖ. ὕ πρὸς τε γὰρ τὰς ἀστυγείτονας πᾶσι τὸ ἀντίπαλον, καὶ ἐλεύθερον καθίσταται. καὶ πρὸς τέτοις γε δὴ, οἱ καὶ μὴ τὰς ἐγγύς, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀπαιθεν περὶ τὰς δελεῖσθαι, πῶς ἔχρη καὶ ἐπὶ τὸ ἐσχηθῆναι ἀγῶνος ἐλθεῖν; (παράδειγμα ὁ δὲ ἔχουμεν τὰς τε ἀντιπέρας ἢ Εὐβοίας, καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος τὸ πολὺ, ὡς αὐτοῖς διαίκεται.)

f' κρη Ar. Ἐκρη Gr. κρη Dan. g μὲν ἔν, ὃ Dan. h μὴ δ' εἰς Reg. Aug. mὲν Mosqu. qui et pro ἔκ εἰκός, εἰκός, et εἰ. ἄρα pro ἔκ εἰκός. i εἰς ἐπινοίαν τινα Marg. Cap. Τινα pro τινος. Hudf. k In Dan. desiderantur omnia inter ἐπινοίαν et ἐτι καταλάβομεν. l τῇ omitunt Ar. C. Mox διαμάχης Aug. m Διαφθερεῖν Reg. n Καταληφθεῖσι Caff. Aug. Mox νυν δὲ Mosqu. o τὸ προμηθεὺς pro ἢ προμηθεὺς. res pro personis. Ae. Port. p ἄλλος inter versus rec. manu Caff. Ἐπίαι Mosqu. q μὲν deest Gr. r τὸ πλείοσις ὅ Reg. Caff. Gr. Aug. Mox ἐκάν Mosqu. s ἡμῶν Reg. t ἄλλοτερον Reg. u οἰκίᾳ Reg. Dan. Gr. x μάλλον C. y hic verborum ordo: τὸ ἀντίπαλον γὰρ πρὸς τὰς ἀστυγείτονας καθίσταται καὶ ἐλεύθερον πᾶσι. Ae. Port. z Δὲ abest a Caff. Aug. Mosqu. qui antea ἄπειθεν. a Τὸς τε ἔχουμεν ἄντιπ. Gr. b Εὐβοίας Ar. C. Bar. Mosqu. c Id est: πρὸς αὐτὰς τὰς Ἀθηναίσις ὡς κακῶς διαίκεται. Vel, πᾶς ὅπ' αὐτῶν διαίκεται, scil. ὡς αὐτοὶ τῶν τῶ τῆς Ἑλλάδος πολλῶν μέρει χρῆνται. Ae. Port. Hudf.

Ἐκ ἐπινοίαν τινα ἡμῶν ἐλθεῖν. Τινα pro τινός. Hudf. non male. Sed scripti cum editis. wass. Hudfonus sequutus est Porium, qui in Commentar. hanc enallagen statuit. Si oratio postulat genitium τινός, ita defendi possunt omnes solocifini. Non negauerim posse dici τὸτό μὲ εἰς ἐπινοίαν ἡλθε. Sed cur non etiam dici possit ἐγὼ εἰς ἐπινοίαν τῶν ἡλθον? Certe nihil interest inter phrasin, qua hic vitur Thucydides, εἰς ἐπινοίαν τινα ἡμῶν ἐλθεῖν, et eam, qua III, 46. κρη προκαταλαμβάνειν, ὅπως μὴδ' εἰς ἐπινοίαν τῶν ἴωσι, πρασενεῖτε, ut ne quidem in cogitationem huius rei veniant. DVCK. Καταληφθεῖσι. — ἔδρασαν — ἔδρασαν] Nota 1) variatos modos, καταληφθεῖσι, et ἔδρασαν, pro δρᾶσαι 2) ὄθεν p. ὅπουθεν, vndeunque. BAVER.

Ὁ δὲ γὰρ τὸ προμηθεὺς Sententiam pulchre exponit Scholion Cod. Caff. Ἡ προμηθεὺς τὴν μέλλουσαν, καὶ ἢ πρόνοια ἢ ὁμοῦς κρη εἰς διαλογισμὸν τῶν τε ὑπερχαχόντων τῆς ἰδίας γῆς, καὶ τῶν ἐχόντων μὲν τὴν βίαν, δρεγομένων δὲ γῆς ἄλλοτερας, καὶ ἐπιόντων. ἰμφαίνει δὲ, ἔτι κρη ἡμᾶς ὑπερχαχόντας τῇ ἡμῶν αὐτῶν τόμῃ κρησασθῆναι, καὶ ἄποστα μᾶλλον, ἢ περ λογισμῶν. DVCK.

Οἷς — ἐπιή — καὶ ὅτις — ἐπέρχεται] i. e. παρ' ἐκείνοις, οἷς, rel. et, παρ' ἐκείνῳ, οἷς, rel. Alioqui non congruerit additum, τὸ προμηθεὺς ἐνδέχεται, locum habet cura. Aut dictum pro, εἰ τισιν ἄλλος ἐπιή, et, εἰ τις ἐπέρχεται. Et rursus variati Modi, ἐπιή et ἐπέρχεται. Ceterum Schol. ad h. l. vf. 5. corrigendum est primo in verbis, ἄλλος τρέχει, leg. ἄλλος. Deinde in verbis, ἄσπερ οἱ Ἀθῆν. μᾶλλον προμηθεῖον, quae, loco haud dubie μοῖτα, reuocentur ad init. post verba textus, ἄλλος ἐπιή vbi tam bene cohaereant, quam hic male. BAVER.

Στρατὸν ἄλλοφυλον ἐπελθόντα] Ἄλλοτερον, quod habet Reg. sine dubio ex interpretatione est. Ἄλλοφυλος crebro citatur Thucydideum. Vid. I, 2. IV, 86. Ibid. Cap. 64. Τὸς δὲ ἄλλοφυλος ἐπελθόντας ἀδρόσι, ἢ σωφρονίμην, ἀμυνόμεθα. DVCK.

Τῶν πέλας γῆ] i. e. aliorum; non vitique, finitimorum; quippe ὁμοιοι statim distinguuntur et nominatim excerpuntur, addito, προσέτι. Ergo et non ὁμοιοι tamen sunt πέλας, alii. BAVER.

Πολλῶν μάλιστα] Πολλῶν μᾶλλον dicit Thucydides IV, 114. Πελοῦ μᾶλλον III, 12. et Παρσπολὺ μᾶλλον VIII, 6. Sed πολλῶν μάλιστα etiam c. Περσῶν adnotauit Budaeus Commentar. pag.

395. Ἐμοὶ δὲ παρέσχε μὲν καὶ τῶτο θυμῶσαι παρέσχε δὲ πολλῶ μάλιστα Αἰγυπτίων ὁ κολοσός. Locus est in Attic. Cap. XLII. Itaque non est habenda ratio scripturae Cod. C. qui hic exhibet πολλῶ μᾶλλον. Sequentium verborum πρὸς τε γὰρ τετὸς ἀστυγείτονας sententiam Interpretum versiones magis obscuram faciunt, quam explicant. Scholiastes eam recte videtur exponere quaeuicunque finitimis repugnant, eo ipso libertatem tuentur ac conferuant. DVCK.

Πρὸς τε γὰρ] Nam resistentia aduersus vicinos omni ex parte (πᾶσι) et efficit, ut libertas conflēt. Ita mihi videtur int. Heilm. Denn auf den Widerstand, den ein Staat seinem Nachbar bieten kann, beruhet die Entscheidung seiner Freyheit. GOTTL.

Τὸ ἀντίπ. ἐλεύθ. καθίσταται] Neutrum potest esse pro Masculino: οἱ ἀντίπαλοι ἐλεύθεροι καθίσταται, liberi sunt, libertatem suam tuentur a vicinis, qui parati sint et possint iis resistere, viribus et certamine belli aequari. Possit tamen et esse pro Substant. quasi; ἢ ἀντιπαλῶ ἐστὶν ἐλευθερία, par comparatio virium et animi fortis est libertas, i. e. vis libertatis tuendae. ἐλεύθερον hic est praedic. τῶ ἀντιπαλῶ καθίστασθαι sign. esse. Quodsi Neutr. suo sensu notet statum ἀντίπαλον, ἐλεύθερον acciperis cum effectu, p. ἐλευθεροποιόν, ἐλευθερῶν, vel ἐλευθερώσον, liberos praestitutum. BAVER.

Καὶ πρὸς τέτοις γε δὴ] Scholiastes putat τὸ πρὸς cum tertio casu hic idem esse, quod praeterita; praeter ea scil. quae dicta sunt; vt saepe alibi. Sed ita sequens oratio pendebit, nec nisi molestis et longe quaelis supplementis expleri poterit. Interpretes Latini recte verterunt aduersus. Sed tamen suspectum est mihi hac significatione πρὸς; cum datiuo. Non desunt exempla huius constructionis apud Poetas, sed in περὶ θυμῶσαι ea admodum rara esse mihi persuadeo, ac dubito, an Thucydides scripserit πρὸς τέτοις. Nam non ἀγῶν et ἀγωνίζεσθαι πρὸς τινι, sed πρὸς τινα, solet dici. Demosthenes de Corona pag. 146. Ἐάρω δ' αὐτὸν τὸν Φίλιππον, πρὸς ἔν ἡμῶν ὁ ἀγῶν, et pag. 179. Τὰς τῶ Φιλίππου, πρὸς ὃν ἦν ἡμῶν ὁ ἀγῶν, συνέσασθε πᾶς. Ibid. p. 135. πρὸς ἄλλῃλους ἀγωνίζεσθαι. Thucyd. I, 36. ἔστε πρὸς αὐτοῦς πλείοσι ναυσὶ ταῖς ὑμετέρας ἀγωνίζεσθαι. DVCK.

Πρὸς τέτοις] Abr. probat cum Dusk. τέτες, non quod ex

92. „NE in mentem quidem cuiquam nostrum, qui magistratum gerimus, viri Boeoti, venire oportuerat, non esse rationi consentaneum, nos cum Atheniensibus confligere, nisi ipsos in Boeotia adhuc deprehenderimus. Boeotiam enim, munitionibus in ea exstructis, ex agro finitimo profecti, sunt vastaturi. Ergo sunt hostes, quocumque in loco deprehensi fuerint, et vndecumque profecti hostilia facinora patrarint. Iam vero si cui non pugnare tutius esse videbatur, is mutet sententiam. Nec enim providentia considerationem aequae patitur in iis, quos alius inuadit, et quorum ager in discrimen vocatur, atque in eo, qui sua quidem possidet, sed plura affectans, vitro bellum aliis infert. Vobis quoque patrium est institutum, externum exercitum vos inuadentem pariter et in vestro et in alieno solo propulsare. Quamobrem Athenienses, eosque praeterea vobis finitimos, multo magis propulsare decet. * Nam ita demum cuiusque civitatis libertas firme retinetur, si adsit potentia, quae finitimis populis resistere valeat. cum iis vero, qui non solum finitimos, sed etiam remotos in servitutem redigere conantur, quo modo vel summo cum periculo certandum non fuerit? (Exemplum autem ob oculos propositum habemus, cum Euboenses trans aetum sitos, tum etiam caeterae Graeciae magnam partem,

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330.

* Omnes enim, qui paribus cum finitimis congredi animis solent, eo ipso libertatem conseruant atque timentur. *Asians. IVDS.*

ἐπιλήξεως τῶν μὴ συνεπαινούντων μάχεσθαι. ἢ δὲ κατασκευῇ, ἐκ διαβολῆς τῶν Ἀθηναίων, ὅτι πανταχῶς ἐχθροί. Νυνὶ δ' εἴτα καὶ ἀσφαλῶς μεταχειρίζεσθαι, ἀλλὰ δήλον, ὅτι δεῖ προκινδυνεύειν τὸν ἐπιβλεπούμενον. Ὅμηρος, Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεῶν ἕκτορος ἰπποδάμοιο. Οἷς ἂν ἄλλος ἐπὶ] ἐκ τῶν τῶ ἀσώτως μύθων, ἄλλος ἄλλον ἀγγεῦσαι θέλων τρέχει τις, ἄλλος δ' ἄλλον ἐκ κειῶ σώζων. ἄσπερος τε Ἀθηναίοι, μᾶλλον προμηθεύου. τὸ συμφέρον μὴ προτρέπικόν εἰς τὰ πικρὰ, κατὰ διορισμὸν τιτὶ τῶν ἀνθρώπων. Πάτριον τε ὑμῖν] ἀπὸ τῶ ἔθους ἢ ἐργασίᾳ τῶ δυνατῶ· προαναφανῆ δ' ὃ μέλλει διὰ παραδείγματος ὑσερον ἀποδείξει. Ἀθηναίος δὲ, καὶ προσέτι] τὸ συμφέρον μεταληπτικὸν ἀπὸ προσώπου, καὶ τρέπτη. Καὶ ἐλεύθερον καθίσταται] ἦγγεν, οἱ γὰρ πρὸς τὴς ἀσυγίττονας ἀντιπαλλοῦτες, καὶ ἀντικαχόμενοι καὶ ἐλεύθεροί εἰσι. Καὶ πρὸς τέττοις γε δὴ] τοῖς εἰρημνείοις. Καὶ ἐπὶ τὸ ἔσχατον ἀγῶνος ἔλθειν] ἦγγεν, ἀγῶνισθῆναι μέχρι θανάτου. Ὡς αὐτοῖς διάκειται] ὑπόκειται. Οὐκ ἀντίλεκτος] ἀντὶ τῶ ἀναμφίβηλος. Οἱ ἰσχύος πῶ θράσει] ἦγγεν

Schol. int. oratio pendeat, sed quia h. verba argumentum continent, a minori ad maius, et fuadeant voculae γε δὴ, i. e. certe. Notat quoque, Thuc. qui variet mire orationem, hic quater adhibuisse. GOTT.

πρὸς τέτοις γε δὴ, ὁ, rel.] Lectioni πρὸς τέττοις, quae congruat verbis, ἐπὶ τὸ ἔσχ. ἀγ. ἔλθειν, vbi πρὸς notet contra, aduerfus, obstat tamen καὶ praemissum: debebat, πρὸς δὲ τέττοις. Argumentum Abr. a minori ad maius multo magis insit in notione πρὸς τέτοις, insuper; nam πρὸς τέττοις, si ita legeris, vtique referendum ad verba, ἐπὶ τ. ἔσχ. ἀγ. ἔλθειν. Quid multa? Difficultas est in relatiuo, ὁ, quod explicanti, ex more Nostri, pro εἴ τιμες; cesset omnis dubitatio, et sensus sit: insuper vero, multo magis, si qui — conentur, nonne oportet ad extremum certare? BAVER.

Οἱ καὶ μὴ τοῖς ἔγγυς, ἀλλὰ καὶ] Omnes Interpretes sup- plent μόνον. Et videtur id omnino desiderari, vt vel particulae ἀλλὰ καὶ indicant. Nam infinitis locis inuenias εἰ μόνον, ἀλλὰ καὶ. Stephanus in Append. ad Script. de Dialect. p. 104. Luciani tria loca, et singula Xenophonis, ac Thucydidis III, 40. ξυγγνωμον δὲ ἐστὶ τὸ ἀκρίσιον, adfert, in quibus deside- rari putat μόνον. Sed non necessarium est in iis omnibus ellipsin statui. Cameronarius, et alii quidam Docti, idem senti- unt de hoc Ἄστο. Apost. V, 4. Οὐκ ἐψέσω ἀνθρώποις, ἀλλὰ τῶ θεῷ. Sed ne hic quidem locus supplemento illo indiget. In illo autem, quod est in Epist. ad Rom. IV, 9. Ὁ μακαριστὸς ἔν ἕτος ἐπὶ τὴν περιτομὴν, ἢ καὶ ἐπὶ ἀκροβυστιαν; deesse μόνον non sine ratione dicit Stephanus l. d. et adnotarunt ibi Docti Interpretes. In Latinis scriptoribus, maximeque Iuriscon- sultis, non valde infrequens est ellipsis aduerbiorum solum et tantum, sequentibus particulis sed etiam. Liu. XXVIII,

II. Vt non praeda, sed armati quoque in periculo fuerint. Ita ibi e *Mss. Gronouius.* Add. *Cuiac.* IX. Obs. 17. et XIV, II. *Anton. Augustin.* II. Emendat. I. et *Scaliger.* ad *Varron.* III. *de re Rust.* 9. *Augustinus* dicit Graecam formam loquen- di esse; sed nec ipse, nec quisquam eorum, qui *Commen- tarios* ad *Nou. Testam.* scripserunt, quos quidem viderim, hoc vilius Graeci Scriptoris testimonio confirmat. Vnde non absurde colligi potest, non obtinam esse in Graecorum scriptis hanc ellipsin. Nam quae *Vir* eruditus in libello *de Ellipsis Graeca* obseruat, non similia sunt, quum in iis non sit καὶ ἀλλὰ; ac ne quidem satis apertum est, an in iis desit, quod ille vult, οὐ μόνον. Eadem ratio est locorum *Luciani*, *Xeno- phonis*, et *Thucydidis* apud *Stephanum*, praeterquam, quod is ibi non in priore, sed posteriore membro orationis supplet μόνον. DVCK.

Ὡς αὐτοῖς διάκειται] Scholion *Cod. Cass.* coniungit vtram- que interpretationem *Porti.* Nam ita hoc exponit, ὡς αὐτοῖς ὑποτέτακτοι, ὡς ἔχει πρὸς αὐτῆς. Sed nullum habeo exem- plum τῶ διακείσθαι pro ὑποκείσθαι, et ὑποτελέσθαι. Haec autem, παράδειγμα δὲ — διάκειται, per parenthesin interpo- nuntur, et γινῶναι pendet a χρέη. DVCK.

Ὡς αὐτοῖς διάκειται] Schol. sensum docet tantum, non explicat; nam fallatur, qui cogitet, διακείσθαι hic significare ὑποκείσθαι: potius expl. potuisset ὡς διετέθη ὑπ' αὐτῶν. v. *Abresch.* 460. Heilm. dicit τὸ αὐτοῖς posse ad Eubocenses et Athen. referri. Si ad illos, int. posse πράγματι, sin ad hos: ἢ γινῶναι. Diffi- cile esse, hoc decernere. Refero equidem ad Ath. GOTT.

Παράδειγμα — ὡς διάκειται] Haec verba, vt Parenthesin, vncinis inclusi; quod neque a *Duckero* factum, neque ab *Intpp.* notatum mireris, vbi clarum sit, γινῶναι δὲ, post Pa-

καὶ γνῶναι, ὅτι ἂ τῶς μὲν ἄλλοις οἱ πλεσιόχῳροι περὶ γῆς ὄρων τὰς μάχας ποιοῦνται ἡμῶν δὲ ἐς πᾶσαν, ἢν νικηθῶμεν, εἰς ὄρος ἐκ ἀντιλεκτός παγήσεται. εἰσελθόντες γὰρ, βία τὰ ἡμέτερα ἔξασι. τοσάτω ἐπικινδυνωτέρων ἐτέρων τὴν παροίκησιν τῶνδε ἔχουεν. εἰδῶσί τε ὅτι ἰσχύος πρὸ θράσει τοῖς πέλας, ὡσπερ Ἀθηναῖοι νῦν, ἐπιόντες, τὸν μὲν ἠσυχάζοντα, καὶ ἐν τῇ ἑαυτῶ μόνου ἂ ἀμυνομένον, ἀδέεστερον ἐπιστρατεύειν, ἢ τὸν δὲ ἔξω ὄρων ἂ προαπαντῶντα, καὶ, ἢν καιρός ἦ, πολέμῳ ἀρχόντα, ἡσσον ἐτόιμωσ κατέχειν. πείσαν δὲ ἔχουεν ἢ ἡμεῖς αὐτῶ ἐς τύσδε. νικήσασίτες γὰρ ἐν Κορινθία αὐτῶ, ὅτε τὴν γῆν, ἡμῶν τασιαζόντων, κατέσχω, πολλὴν ἀδειαν ἂ ἐν τῇ Βοιωτία μέχρι τῶδε κατετήσαμεν. ἂν γὰρ μη- σθέντας ἡμῶσ, τῶσ τε πρὸσ θυτέρας ὁμοιωθῆναι τοῖσ πρὶν ἔργοισ, τῶσ τε νεατέρας, πατέρων τῶν ἢ τότε ἀγαθῶν ἢ γενόμενων παιδάσ, πειράσθαι μὴ αἰσχύνας τὰσ προσηκούσασ ἀρεταῖσ. ὁ πιστεύσαιτας δὲ τῶ θεῶ, πρὸσ ἡμῶν ἔσεσθαι, ἔ τὸ ἰερόν ἀνόμωσ τεχίσαντες νέμουται, καὶ τοῖσ ἰερόισ, ἂ ἡμῶν θυσαμῆνοισ καλὰ θάσσεται, οἷοσσε χρῆσται τῶσδε, καὶ δεῖξαι, ἢ ὅτι, ἂν μὲν ἐφίενται, πρὸσ τῶσ μὴ ἀμυνομένωσ ἢ ἐπιόντες, ἢ κτῆσθασαν ὅισ δὲ γενεῶν, τῆν τε ἢ αὐτῶν ἢ αἰεὶ ἔλειθερῶν μάχῃ, καὶ τὴν ἢ ἄλλων μὴ δελῆσθαι ἀδίκοισ, ἢ ἀναγόντοισ ἀπὸ αὐτῶν ἐκ ἀπίαστι.»

5γ. Τοιαῦτα ὁ Παγώνδας τοῖσ Βοιωτοῖσ παρανώσασ, ἔπεισεν ἰέναι ἐπὶ τῶσ Ἀθηναῖωσ. καὶ κατὰ ἢ τάχωσ ἀναστήσασ ἤγε τὸν στρατόν (ἢδῃ γὰρ καὶ τῆσ ἡμέρασ ὀφῆ ἦν) ἢ καὶ ἐπειδὴ πρὸσέμιξεν ἐγγυῶσ τῶ στρατεύοματοσ αὐτῶν, ἐσ χωρίον καθίστασ, ὅθεν, λέφθ ὄντοσ μετὰξῶ, ἐκ θεαίρων ἀλλήλωσ, ἔτασσέ τε καὶ παρεσκευάζετο ἢ ὡσ ἐσ μάχῃν. τῶ δὲ Ἰπποκράτει ὄντι περὶ τὸ Δῆλιον, ὡσ αὐτῶ ἠγγέλωθῃ, ὅτι Βοιωτοὶ ἐπὶρχονται, πέμπει ἐσ τὸ στρατεύμα, ἢ κελύων ἐσ τάξῃν καθίσασθαι καὶ αὐτῶσ ἢ πολλῶ ὕστερον

d Pro ei plestochoroj tw allon. Consecutio postulat, ut sit, τοῖσ μὲν ἄλλοισ γίναντο αἱ μάχαί πρὸσ τὰσ πλεσιόχοροσ περὶ γῆσ ὄρων, αὐτῶ δὲ etc. Fr. Port. e Ἐξουεν Cass. Aug. Mox τοσῶτον ἐπικινδύνον Mosqu. f οἱ Reg. Gr. Mox ὡσπ. οἱ Ἀθην. Mosqu. g Ἀμυ- νόμωσ Ar. C. Antea αὐτῶ Mosqu. pro ἑαυτῶ. h τὸν δὲ καὶ ἔξω Stobaeus. Hudf. i Πριαπατῶντα Gr. k αὐτῶ ἡμῶσ Reg. l Ἐν δεσθ Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Dan. Schol. Aug. m Πᾶσσοτε Ar. C. Dan. n Γενεῶνωσ Cl. Gr. ex emendatione. Hudf. τινόμενωσ Reg. et sic in Gr. emendarum est pro γενόμενωσ. o Πιστεύσαστεσ Bir. Ald. Flor. Bas. Cass. Schol. p. Ὅτι δεσθ Ar. C. Sic Cass. et supra manu rec. τασ. Contra in textu ἰπὶντασ, et cum superscripta emendatione ἰπὶντοσ Gr. Antea ἀμυνομ. Mosqu. r Id est: κτῆσθαι δυνάσονται. Fr. Port. s αὐτῶν Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Aug. t Ἀπὸ Ar. C. Cass. Dan. Aug. d. Mosqu. u Ἄλλωσ Ar. C. Ἄλλωσ Mosqu. x Ἀναγόντοισ Cl. Cass. Aug. Mosqu. qui et ἀπίαστι. y Κατατάχωσ Ald. Flor. Bas. Steph. I. z Καὶ ἰπὶν δὲ πρ. Marg. Ἐπὶ δὲ πρ. Ar. C. Ald. Flor. Bas. Steph. I. Καὶ ἰπὶν δὲ πρ. Cass. Aug. a ἢ δεσθ Ar. C. Dan. b Κελύων abest Ar. Antea ἐξ ἄλλω Mosqu.

zenth. referri ad εἰδῶν, ante Parenth. et cum hocce verbo pendere a χρῆ. BAVER.

Ἦσ αὐτοῖσ ἀνέκωται] Αὐτοῖσ est pro ὕπ' αὐτῶν, quomodo ab illis allecta, tractata sit, quo statu per illos agat, wie es zu- gerichtet ist. Ac fortasse sit, cui non displiceat, τὰ πράγμα- τα supplere, vt αὐτοῖσ referatur ad Euboeenses: quo itatu iis eorum res sit. Mihi quidem minus placet, memori, διακείσθαι ad homines ipsos fere referri, non ad rem vel statum. BAVER.

Εἰς ὄροσ οὐκ ἀντιλεκτόσ] Agnoscit Pollux V, 153. WASS. Et II, 120. Scholia Cod. Cass. ita exponunt: Ἦσ μὲδέξω ἔλωσ ἐν πάσῃ τῇ γῆ ἡμῶν ὄρον ἀκμφοσβήτῃτερον πρὸσ αὐτοῖσ κατα- λειφθῆναι. ἔξ ἢ δὲ ἔλῃται, ὅτι πᾶσαν καταδολῶσονται τὴν Βοιωτίαν. DVCK.

Εἰς ὄροσ] Ironice intelligendum: terminus erit terrae nostrae, vt nihil retineamus. (Simul voc. εἰσ habet notio- nem certi, immoti: vt Lat. unum scio, i. e. hoc quidem certo scio. Ita Pl. 62, 12. unum locutus est Deus, i. e. cer- tum, ratum.) Horat. Carm. I, 28, 16. calcanda SEMEL via lethi, i. e. vtiq; in, inevitabiliter. Tales antitheses ironicas in Prophetis saepius referas, vbi Iudaeorum delicta, voluptates, bona, quorum abusu deliquerint, tanquam felta, epu- lae, rel. transferantur ad poenae significationem. Ita apud Ierem. Sabbata transferuntur ad cessationem agriculturae ob vastitatem bello inductam; et instituta, leges, Ezech. 20, 20. 25. Iob. 23, 12. 14. primo de lege, deinde de malis, ad-

hibentur. Εἰς πᾶσ. γῆν sign. qua regionem nostram, de illa, de eius possessione, vel pro genit. τῆσ πέσωσ. BAVER.

Ἐπικινδυνωτέρων ἐτέρων τὴν παροίκησιν τῶνδε] Portus: isto- rum propinquitas nobis magis, quam aliois, est periculosa. Im- mo aliorum. Schol. Cass. τοσῶτον... τῶτων γειτνίσασ... φο- βεράτερον ἢ περὶ τῶν ἄλλων, ὅισ γειτνιῶμεν. Sic quoque Stepha- nus, et Acacius. Nam supplendum est τῆσ τῶν ἐτέρων παροι- κήσωσ. DVCK.

Εἰδῶσσί τε — κατέχειν] Stobaeus pag. 364. vbi est δὲ καὶ ἔξω, quod et sententiam adiuvat. WASS. Κατέχειν Valla vertit cōtere. Hac significatione est III, 62. et alibi: sed ea sententiae huius loci non bene convenit. Κατέχειν τινῶ ἀ Graeci dicant, aliquem bello premere, vt Portus vertit, non scio. Melius Gesnerus in Stobaeo, sustinere, vt Budaeus in Polybio κατέχειν τὴν ἐπιχρῶν τῶν πολεμῶν. DVCK.

Εἰδῶσσι — κατέχειν] Aem. Portus: bello premere. Sed non probantibus Duck. et Abr. (p. 46c.) Valla vertit cōt- cere: sed nec hoc probandum. Duck. sustinendi vi caput: Abr. vero ingruendi, vrgendi, instandi, vt de imbribus, ventis, terrae, motibus, similibusque vlitatum. v. Gloss. Reisk. suspi- catur scriptum fuisse κατατρέχειν. GOTTL.

Κατέχειν] Metonymice dictum, pro, πειρῶν κατέχειν, co- nari eos occupare. Simplificissimum hoc, et ex more Thuc. Nec minus tamen simpliciter acceperit, occupare, bello vel- vt distinctos tenere, exercere, fatigare. Illud praeplicet. BAVER.

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330.

quo modo ab ipsis tradiderunt, et quo modo erga ipsos sit affecta.) Et oportet scire, caeteros quidem de agri finibus cum gentibus finitimis dimicare. nobis vero, si vincamur, vnicum minime dubium finem in vniuersa nostra regione statutum iri. nam in eam ingressi, rebus nostris per vim potentur. Adeo istorum accolarum propinquitas nobis magis, quam aliis, est periculosa. Qui enim potentiae confidentia (vt nunc Athenienses) arma vicinis inferunt, illum quidem, qui est quietus et pacis studiosus, et qui in suo agro tantum se defendit, confidentius inuadere consueverunt. At eum, qui extra sui agri fines hosti fortiter occurrit, et qui, si occasio fuerit, belli facit initium, minus promte bello premere solent. Huius autem rei documentum aduersus istos habemus, cum enim eos ad Coroneam vicissemus, quo tempore propter nostras seditiones agrum nostrum occupatum tenebant, magnam Boeotiae securitatem ad hoc vsque tempus praestitimus. Quorum nos memores operam dare oportet, vt et maiores natu, facinora a nobis prius edita, nunc imitemur; et minores natu, qui filii sumus patrum illorum, qui tunc viri fortes fuerunt, ne domesticas virtutes dedecoremus: sed persuasum habentes, Deum a nobis staturum, cuius sanum isti nefarie muro septum tenent; et sacrificiis freti, quae nobis immolantibus laetum ac felicem rerum euentum promittunt, aduersus hos tendamus, et demonstramus, obtinere posse ea, quae concupiscunt, si bellum non propulsantibus inferant. Illos vero, quorum patria ac innata generositas fert, vt et suum ipsorum agrum pugna semper liberent, nec alienum in seruitutem iniuste redigant, non permissuros, vt isti e suis finibus sine certamine discedant.

93. Pagondas his verbis Boeotos adhortatus, persuasit ipsis, vt irent aduersus Athenienses. Confestimque motis castris exercitum eduxit. Iam enim erat serum dici. Et cum ad ipsorum castra prope accessisset, in loco subsistens, vnde colle interiecto, alteri alteros conspiciere non poterant, aciem instruxit et ad proelium se praeparauit. Hippocrates autem, qui apud Delium erat, cum ei nuntiatum fuisset Boeotos aduersus Athenienses venire, mittit ad exercitum, imperans, vt in suos quique ordines

μετὰ θρασύτητας ἰσχύος. Τὸν δὲ ἔξα ἕρων τῶν ἑαυτῶ. Πολλὴν ἀδειαν τῇ Βοιωτίᾳ ἦγγεν, ἀφόβου πεποιθήκειμεν τὴν Βοιωτίαν. Τοῖς πρὶν ἔργοις τοῖς ἑαυτῶ. Πειρᾶσθαι μὴ αἰσχύνει τὰς προσηκούσας ἀρετὰς ἦγγεν τὰς συγγενικάς. Ὀμηρος. Μηδὲ γένος πατέρων αἰσχύνεμεν. Πεισεύσαντες δὲ τῷ θεῷ πρὸς ἡμῶν ἕσσεσθαι ἦγγεν, βοηθήσειν ἡμῖν τὸν θεόν. Οἷς δὲ γενναίων ἦγγεν πατριῶν καὶ ἀπὸ γένους. Καὶ τὴν ἄλλαν ἀγρονοσίαν ἦν. Ἦδη γὰρ καὶ τῆς ἡμέρας δὴδ ἦν ἦγγεν, ἔσπερα ἦν κλίναυτος ἡλίος. Καὶ ἔπειθ' ἠ προσέμιξεν ἐγγυθὲς ἐπλησίασεν. Ἐς χωρίου καθίσταται τὸ σθένειμα ἀγρονοσίαν. Ἐἴτε ἐπὶ αὐτῶ τῷ Δελφί. Καὶ τοῖς Βοιωτοῖς]

πρὸς β. ἑμ. τ. — ἔργοις] Metonymia rursus, πρὸς βυτέρως pro ἔργοις τ. πρὸς βυτέρων. Saepius hoc iam notauimus. B A V E R. τῷ θεῷ] Sc. αὐτὸν πρὸς ἡμῶν ἕσσεσθαι. G O T T L. Πεισεύσαντας τῷ θεῷ rel.] Ad distracta pertinet, cum specie Pleonasmii: vt, cum dicunt, nescio cui, vbi sit. Vid. Ind. v. Distract. Possis et supplere, ὡς — ἔσ. nempe, vt ὡς explicet. B A V E R. Ἰεροῖς] Substitutū vult huic verbo Reisk. ἰεροῖς. G O T T L. καὶ δεῖξαι ὅτι — κτάσθωσαν] H. Stephanus: se obtinere debere. Fr. Porius: ἀπὸ τῆ κτάσθαι δυνήσονται, ἢ ἄλλο τι ὅμοιον. Videbunt docti an etiam ex aliis probatis Scriptoribus huiusmodi quid proferri possit. Nam quod Poëtae dicunt, εἶσθ', ὃ δρᾶσεν, pro δρᾶσεις, huic non est simile. Sed κτάσθωσαν pro futuro κτήσονται poni apertum est. D V C K. κτάσθωσαν] Duck. pro κτήσονται. Abr. pro δεῖξαι, ὅτι κτάσθωσι αὐτέος δέ. Hanc vim Imper. probari loco Paulli Rom. III. v. 4. γενέσθω ὃ θεός ἀληθῆς — Imper. poni pro Fut. non putat Abr. 462. et erudite exemplis impugnavit. Abr. quoque expl. putat, vt intelligatur εἰρων. quando voluit, acquirunt, s. obrinento. v. Bauer. dilf. p. 34. lit. c. G O T T L. Ὅτι — κτάσθωσαν] Non multum hic laborandum, Imper. est: liceat, (licere) illis — tenere: sic mögen behalten. Imperatiui autem pro Futuro positi, quod agnoscere non vult

Abresch. exemplum sit, inter alia, clarum fati, Luc. 6, 23. Gaudete in illa die et exultate; i. e. gaudebitis olim et exultabitis; nempe, si illa dies ibi est, vt solet, aduentus Christi iudicis; ita enim malim interpretari, quam, illo tempore, nempe, quo vos ita vexent. B A V E R. Ἀναγώνιστοι] Cl. ἀναταγόνιστοι, quomodo Noster supra II, 45. Herodianus, Ioseph. p. 1301. Illud tamen apud Platonem et Xenoph. extat. Hesyebius tantum agnoscit ἀναταγόνιστος, ἀγώνιστος. ἀναγώνιστος tantum Pollux: neuter auctoritas prodit. Scriptura Cl. a Thucyd. et eius aemulis adserta mihi placet. W A S S. Est etiam apud Lucianum, qui Thucydidæis crebro vitur, Dial. mort. pag. 321. et Hermotim. 537. D V C K. Ἀπίαι] Sic lat. abire, impune abire. Abr. 464. G O T T L. προσέμιξεν ἐγγυθ.] Hic simpliciter est, accessit, propius venit. Alioqui προσμίγνυσθαι est, manum conferre. B A V E R. ὡς αὐτῶ ἦγγελεθ.] Abundat αὐτῶ, vt saepe apud alios. Turbam locorum congesserunt Viri docti ad Mass. IV, 16. V, 40. et XXI, 41. D V C K. τῷ δὲ ἱπ. ὡς ἦγγ. αὐτῶ] Aut redundat αὐτῶ, aut anacoluton est, τῷ ἱπποκράτει, pro, ὃ ἱπποκράτης. B A V E R. Πήμπει ἐς τὸ σθένειμα κελύων ἐς τᾶξιν καθίστασθαι] Κελύων δεest Cod. Ar. haud ineleganter. W A S S. Si vnus alterue bonus Codex adferretur, non reuicerem illam scripturam.

ἔπληθε, καταλιπὼν ὡς τριακοσίους ἰππέας περὶ τὸ Δήλιον, ὅπως Φύλακές τε ἅμα εἶεν, ^d εἴτι ἐπίοι αὐτῶ, καὶ τοῖς Βοιωτοῖς, καιρὸν φυλάξαντες, ἐπιγένοντο ἐν τῇ μάχῃ. Βοιωτοὶ δὲ πρὸς τούτους ^e ἀντικατέστησαν τὰς ἀμυνομένους· καὶ ἐπειδὴ καλῶς αὐτοῖς εἶχεν, ὑπέρθεσαν τὰ λόφου, καὶ ἔθεντο τὰ ὄπλα, τετραγμένοι ἄσπερες ἔμελλον, ὀπλίται ^f ἑπτακισχίλιοι μάλιστα, καὶ ψιλοὶ ὑπὲρ μυρίας, ^g ἰππῆς τε χίλιοι, καὶ πελταταὶ πεντηκόνσιοι. εἶχον δὲ δεξιὸν μὲν κέρας Θηβαῖοι, ^h καὶ οἱ ξύμμοροι αὐτοῖς· Μέσοι δὲ, Ἀλιεῖστοι, καὶ Κορωναῖοι, καὶ ⁱ Κωπαῖς, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ περὶ τὴν λίμνην· τὸ δὲ εὐώνυμον εἶχον Θεσπιῆς, καὶ Ταναγραῖοι, ^k καὶ Ὀρχομένιοι. ἐπὶ δὲ τῶ ^l κέρα ἑκατέρω οἱ ^m ἰππῆς καὶ ψιλοὶ ἦσαν. ἐπ' ἀσπίδας ⁿ δὲ πέντε μὲν καὶ ^o εἴκοσι οἱ Θηβαῖοι ἐτάξαντο· οἱ δὲ ἄλλοι, ὡς ἐκαστοὶ ἔτυχον. αὕτη μὲν Βοιωτῶν παρασκευὴ καὶ διάκοσμος ἦν.

58. ^p Ἀθηναῖοι δὲ, οἱ μὲν ὀπλίται ἐπὶ ^q ὀκτώ πᾶν τὸ στρατόπεδον ἐτάξαντο, ὄντες πλήθει ἰσοπαλεῖς τοῖς ἐναντίοις· ^r ἰππῆς δὲ ἐφ' ἑκατέρω τῶ κέρα. ψιλοὶ δὲ, ἐκ παρασκευῆς μὲν ὀπλισμένοι, ἔτε τότε παρεῖσαν, ἔτε ^s ἐγένοντο ἐν τῇ πόλει· οἵπερ δὲ ^t ξυνοσέβαλον, ὄντες πολλαπλάσιοι τῶν ἐναντίων, ἄσπλοῦ τε πολλοὶ ἠκολούθησαν, ἅτε πανστρατιάς ξένων τῶν παρούτων καὶ ἀπὸν γενομένης· καὶ ὡς ^v τοπρωτὸν ἀρμησαν ἐπ' οἴκω, ἔ παρεγένοντο, ὅτι μὴ ὀλίγοι. καθεστῶτων δὲ ^x ἐς τὴν τάξιν ἦδη, καὶ μελλόντων ξυμέναι, Ἰπποκράτης ὁ στρατηγὸς ἐπιπαρῶν τὸ στρατόπεδον τῶν Ἀθηναίων, ^y παρεκελεύετό τε, καὶ ἔλεγε τοιαύδε.

59. «Ω ἈΘΗΝΑΙΟΙ, δι' ὀλίγα μὲν ἢ παραίνεσις γίγνεται, τὸ ἴσον δὲ πρὸς τε τὰς ἀγαθὰς ἀνδρας δύναται, καὶ ὑπόμνησιν μᾶλλον ἔχει, ἢ ἐπιπέλευσιν. παραστῆ δὲ μηδενὶ ὑμῶν, ὡς ἐν τῇ ἀλλοτριᾷ ἔ προσήκον τοσούτου κίνδυνου ἀναρήψωμεν. ^z ἐν γὰρ τῇ τάξει, ὑπὲρ τῆς ^a ὑμῶν τῆς ὀλίγων ἔσται· καὶ ἦν νικήσωμεν, ἔ μή ποτε ὑμῖν Πελοποννήσιοι ἐς τὴν χώραν ἀνευ τῆς τῶνδε ἰππῆς ^b ἐσβάλλωσιν· ἐν δὲ μὴ

^c Ἀπῆλας Marg. Cam. ^d Εἰς Marg. Ar. C. Gr. Flor. Reg. Dan. ^e Ἀντικατέστησαν τὰ ὄπλα, τετραγμένοι ἄσπερες ἔμελλον, ἰππῆς ἑπτακισχίλιοι καὶ πελταταὶ etc. Ar. reliqua non agnoscens. ^f ἑπτακισχίλιοι καὶ πελταταὶ cetera defunct Cass. Antea ἰππῆς Mosqu. et inox μάλιστα d. ^g ἰππῆς C. Gr. Dan. Mosqu. ^h καὶ οἱ ξύμμοροι. Est in Gr. καὶ οἱ ξύμμοροι αὐτοῖς. ⁱ Κωπαῖς Ar. C. et infra Θεσπιῆς. Κοπαῖς Cl. Κοπαῖς et Θεσπιῆς etiam Dan. Mosqu. Θεσπιῆς a prima maau Cass. corrector deinde fecerat Θεσπιῆς. Θεσπιῆς in textu, Θεσπιῆς in Marg. Gr. ^k καὶ οἱ Ὀρχομ. Gr. ^l κέρα ἑκατέρω Gr. ^m ἰππῆς Ar. C. Cass. Dan. Mosqu. Aug. hic a correct. n δὲ non est in Dan. ^o Εἴκοσι Θηβαῖοι Cl. Gr. Cass. Dan. Aug. ^p Ἀθηναῖοι μὲν οἵδε ἰππῆται Marg. Ald. Flor. Basf. Stepb. I. q. ὀκτώ deest Reg. ^r ἰππῆς Ar. C. Ald. Flor. Basf. Stepb. I. Reg. Cass. Gr. ^s ἐγένοντο ἐν πόλει Ar. C. Cam. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug. ^t Συνοσέβαλον Cass. Gr. Aug. Συνοσέβαλον Reg. ^v τὸ πρῶτον Cass. Gr. Dan. Aug. ^x ἐς τὴν τάξιν, καὶ ἦδη μελλ. ε. Ar. C. ἐς τὴν τάξιν καὶ ἦδη μελλ. Cl. Gr. ἐς τὴν τάξιν καὶ ἦδη μ. Reg. Cass. Aug. τὴν non abest a Gr. qui et συνίνας habet. ^y Παρεκίλευε τε Gr. Te deest C. Emendatum est in Gr. adscripta syllaba το. ^z ἐν τῇ γὰρ τάξει Gr. Antea τοσούτου p. τοσούτου Mosqu. a. ἠμεῖρας Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Basf. Reg. Cass. Aug. ^b ἐσβάλλωσιν Ar. C. ἐσβάλλωσιν, et in margine rec. manu βάλλωσιν. Reg. ἐσβάλλωσιν Mosqu. et antea, ἦμιν.

Buripid. Iphigen. in Aul. v. 360. Καὶ πέμπεις ἐκὼν — σὴ δάμαρτις παῖδα σὴν δευῆ, ἀποσέλλειν. Sed nihil mouendum est. Thucyd. II, 81. Παρὰ τε φορμῶνα ἐπεμπον κελεύοντες ἡμύνειν. quod ibi frustra sollicitari a Stephano ex hoc loco liquet. ВУСК.

ἔθεντο τὰ ὄπλα] i. e. in acie confiterunt. Delicat Schol. cum explicat, περιθέντο· ferum vero in acie; qui praefertim armati venissent. BAVFR.

Ἰπὲρ μυρίας] Πηξοδὸς εἶχε ἔ ποτὸν λαίποντας τῶν δισμυρίων, ἰππῆς δὲ περὶ χίλιας. οἱ δ' Ἀθηναῖοι τῷ πλήθει μὲν ὑπερεῖχον τῶν Βοιωτῶν. Diodor. XII. 321. d. et προεμάχοντο πάντων οἱ παρ' ἡμεῖνοις ἠνίχοι καὶ παραϊβάται καλέμενοι, ἄνδρες ἐπιλεκτοὶ τριακόνσιοι. WASS.

Τὸ δεξ. κέρα εἶχον] Pergere poterat, τὸ μέσον εἶχον; sed variavit, more suo, μέσοι ἦσαν. BAVFR.

καὶ οἱ ξύμμοροι αὐτοῖς] Henr. Stephanus scribit, in Lexic. adferri σύμμορος e Thucydide, et verti socius, ex interpretatione Vallae: sed sibi suspectum esse hac significatione, ubi-que legatur, et magis rationi consentaneum esse, ut scribatur σύμμορος. Non magis, quam Stephanus, scio qui sint σύμμοροι. Haprosodion in συμμορία ex Hyperide tradit, τοῖς

δημοποιήτως Athenis etiam in συμμορία; relatos fuisse, et Polux VIII, 144. ex eodem Hyperide μετοικικῆς συμμορίας ταμίαν memoret. Vnde cogitabam, et si συμμορία proprie ad ciuitatem Atticam pertinet, tamen Thucydidelem fortassis συμμορίας vocasse eos, qui ciuitate a Thebanis donati erant, vel inquilinos. Sed nihil asfirmo. ВУСК.

εἶχον—ξύμμοροι] Verbum ignotum doctis viris. Abr. putat, ξύνορος aut ξυνομορος, nisi Graec. cod. lectio ξύμμοροι non valeat. In loco ipso commutata oratio εἶχον, εἶναι et τάξασθαι ποτ. GOTTL.

ξύμμοροι αὐτοῖς] Placet vero Abreschii, ξυνομοροι. Συμμορίας tamen si nouimus: quidni et ξύμμοροι dicantur? quae ξυμμορία quod Atheniensium proprie dicantur, quidni et Thebanorum? Ita et Liu. Poenorum Legiones appellat, more Romano loquens; et Carthaginiis senatores alloquentem Hannonem facit Patres Conscriptos. Ita et ἀσυγείτονες Noster c. 92. Thebanorum, et omnium omnino, vocat, ut L. I. qui tamen et ipsi Atheniensium proprie dicerentur. BAVFR.

Κορωναῖοι] Pag. 267. oppidum Κορώνεια. Ptolem. Κορωνία. Huius Ciuitatis Haliartus et Coronus, Thersandri filii, condi-

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. I. V. C. Varr. 330.

se reciperent. nec multo post ipse adfuit, reliſſis ferme trecentis equitibus circa Delium, tum ad loci custodiam, si qua manus ipsum adoriretur, tum etiam vt, occasione obseruata, Boeotos in ipſo proelio a tergo aggredierentur. Boeoti vero his opposuerunt, qui vim ipſorum propulſarent. Cum autem omnes ipſorum res recte haberent, in summo colle *hoſtibus* apparuerunt, et cum armis *ibi* substiterunt, acie instructa, vt pugnaturi erant: septem ferme grauis armaturae millia, leuis vero supra decem millia, equites mille, et peltati quingenti. Dextrum autem cornu tenebant Thebani, eorumque socii. Medii vero erant Haliartii, Coronaei, et Copaeenses, caeterique stagni accolae. Sinistrum vero tenebant Theſpienses, Tanagraei, et Orchomenii. in vtroque autem cornu erat equitatus, et leuis armatura. * Et Thebani quidem, milites in quinos et vicos in longitudinem digeſſerunt. reliqui vero *instruſti erant*, vt cuique contigit. Atque hic quidem erat Boeotorum apparatus haecque aciei instructae ratio.

94. Athenienses vero, quamuis hoſtibus numero pares essent, tamen totum grauis armaturae exercitum in oſonos tantum milites in longitudinem digeſſerunt. Equitatus vero in vtroque cornu erat. sed leuis armatura, ** consulto quidem instructa, nec vlla tunc aderat, nec in vrbe erat. Sed et illa, quae cum Hippocrate ad istam expeditionem exierat, quamuis hoſtes numero longe superaret, tamen magna ex parte inermis erat, quippe quod totus exercitus ex peregrinis promiscue, et ciuibus, qui tunc aderant, collectus esset. Quare vt primum domum ire coeperunt, non affuerunt nisi pauci. Cum autem in acie iam starent, et mox concursuri essent, Hippocrates dux *** ad Atheniensium exercitum aduenit; hisque verbis est adhortatus.

95. „BREVIS quidem erit, o Athenienses, haec adhortatio: sed apud viros fortes idem valet ac longa oratio, haecque vtor potius, vt vos commonefaciam, quam vt imperem. Nemini autem vestrum in mentem veniat, **** nos in alieno solo, quasi res nostra non agatur, tantum periculum subire. Nam in istorum agro pro vestro certamen est futurum. Et, si vicerimus, Peloponnesii sine istorum equitatu in vestrum agrum nunquam irumpent. Vno autem proelio et istum *vestro* adiungitis, et illum in

* Thebanorum singulis scutatis quini et vicini applicati erant. *Valla*. Sed hic loci *ἀπὸ* accipiuntur pro militibus, formula locutionis militari. *Ac. Port.* HVDS. ** Ex apparatu instructa, neque tunc aderat etc. *Valla*. Neque tunc iuſtis armis instructa aderat etc. *Acacius*. IDEM. *** Superueniens, Atheniensium exercitum his verbis adhortatus est. *Valla*. IDEM. **** Nos contra, quam par sit, aliena in terra in tantum periculum ruere. *Steph.* IDEM.

κατὰ τῶν Βοιωτῶν. Καὶ ἐπειδὴ καλῶς αὐτοῖς εἶχε] τοῖς Βοιωτοῖς τὰ τῆς συντάξεως. Καὶ ἔθεντο τὰ ἔπλα] περιέθεντο. Ὡσπερ ἔμελλον] μαχέσασθαι. Ἀθηναῖοι μὲν οὖδε δαλίται] στρατὸν Ὀμηρικόν. Καὶ μελλόντων ξυνιέναι] ἐκπύρων τῶν στρατῶν. Δι' ὄλιγα μὲν ἢ παρλίσεις] λόγῳ δηλονότι. Ἀναρῆπτέμεν] ἔψικινδύνως λαμβάνομεν. Ἐν γὰρ τῇ τῶν] γῆ δηλονότι. Χαρήσατε

tores fuere. *Pausan.* IX, 34. Κορώνεια apud *Ariflidem* perperam scribitur II, 97. Vrbs ad Heliconem sita erat iuxta lacum Copaidem, vbi Cephissus influit, XL stadia aberat a monte *Liberbrtio*. *Whelerus* tamen in *Itinerar.* de situ eius dubitat. Confer *Xenoph.* Hist. Gr. IV, p. 519. In *Notis*. *Episc.* Prouinc. Helladis Achaicae recententur Κορώνεια, et Κορωνία Βοιωτίας. sunt enim et alia eiusdem nominis oppida in Messenia et Theſſalia. De Peloponnesiaco loquitur *Cantacuzenus* p. 384. quando Κορώνης Episcopum legatis adscribit. *WASS.*

Ὡς ἕκαστοι ἔτυχον] Plene hic effertur; aliter verbum omittitur. *Supra* c. 25. *Sed L.* J. 15. 29. Ὡς ἕκαστοι οἱ ἀστυγέτοντες] (sc. ἔτυχον ὄντες). v. *Ab.* 466. *GOTT.*

Ἀθηναῖοι δὲ] De ſechemate Homericō, quod hic obseruat *Scholiasſtes*, vid. ad *Cap.* 70. *DVCK.*

ὄντες] i. e. quatuor essent, etſi erant. *BAVER.*

Ὡς τοπρῶτον] Verti debet potius: et quandoquidem primum vel prius domum discesſerant. *Ab.* 466. *Reisk.* malit, ἀπ' οἴκου, vt domo sua patriaque singuli exceſſerant. *GOTT.*

Ἰπποκράτης ὁ στρατηγός] Huic Hipponicus Calliae filius erat adiunctus, vt patet ex *Andocidis* oratione contra Alcibiadem. *Palmerius* *Exercitat.* pag. 52. *HVDS.*

Δι' ὄλιγα] *Sc.* λόγῳ. *GOTT.*

Γίνεται] Fieri datur, conceditur. *Ab.* 466. *GOTT.*

Τὸ ἴσον —] Idem efficiet, sc. quam paullo longior oratio. *GOTT.*

Ὁὐ προσήκον] p. aduerb. ἢ προσήκοντως vel accus. simpliciter positus, ac si sit, ἢ προσήκοντος, cum haud conueniat, cum ad nos nihil pertineat. *BAVER.*

κινδ. ἀναρῆ.] Per Hypallagen, pro ἐαυτοῦς ἰς κινδ. ἀναρῆ. *BAVER.*

μάχη τήνδε ° τε προσκίῳσθε, καὶ ἐκείνη μάλλον ἐλευθερεῖτε. χωρήσατε ἔν ἀξίως ἐς αὐτὰς τῆς τε πόλεως, ἣν ἕκαστος πατρίδα ἔχων πρώτην ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἀγάλλεσθαι, καὶ τῶν πατέρων, οἳ τὰςδε μάχη κρατῶντες μετὰ Μυρωνίδας ἐν Οἰνοφύταις, τὴν Βοιωτίαν ποτὲ ἔσχον.

55. Τοιαῦτα τῷ Ἰπποκράτης παρακλεινομένοις, καὶ μέχρι μὲν μέσθ τῷ στρατοπέδῳ ἐπελθόντος, τὸ δὲ πλεον^d ἔκ ἔτι φθάσαντος, οἱ Βοιωτοὶ, παρακλειυσάμενοι καὶ ° σφίσιν ὡς^f διὰ ταχέων, καὶ ἐνταῦθα Παγώνιδας^g παιωνίσαντες, ἐπῆσαν ἀπὸ τῷ λόφῳ. ἀντεπῆσαν δὲ καὶ^h οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ προσέμιξαν δρόμῳ. καὶ ἐκατέρω τῶν στρατοπέδων τὰ ἔσχατα ἔκⁱ ἦλθεν ἐς χεῖρας, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ^k ἔπαθε. ῥύακες γὰρ^l ἐκύλυσαν. ^m τὸ δὲ ἄλλο καρτερεῖ μάχη καὶ ὠδισμῷ ἀσπίδων ξυνεσῆκει. καὶ τὸ μὲν εὐώνυμον τῶν Βοιωτῶν καὶ μέχριⁿ τῷ μέσθ, ἤσαστο ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, καὶ ° ἐπῆσαν τὰς τε ἄλλας ταύτη, καὶ^p ἔχ^q ἦματα τὰς Θεσπίας. ὑποχωρησάντων γὰρ αὐτοῖς τῶν παρατεταγμένων, ^r καὶ κυκλωθέντων ἐν ὀλίγῳ, οἵπερ διεφθάρησαν Θεσπίων, ἐν χερσὶν^s ἀμυνόμενοι κατεκίονησαν. καὶ τινες καὶ τῶν Ἀθηναίων, διὰ τὴν κύκλωσιν ταραχθέντες, ἠγνόησαν τε καὶ ἀπέκλειναν ἀλλήλους. τὸ μὲν ἔν ταύτῃ ἤσαστο τῶν Βοιωτῶν, καὶ πρὸς τὸ μαχόμενοι κατέφυγε. τὸ δὲ δεξιόν, ἢ οἱ ° Ὀηβαῖοι ἦσαν, ἐκράτει τῶν Ἀθηναίων. καὶ ὠσάμενοι^t κατὰ βραχὺ, ^v τοπρεῖτοι ἐπηκολέθων. καὶ ξυνέβη, Παγώνιδας^x περιπέμψαντος δύο τέλη τῶν ἰππέων ἐκ τῷ ἄφανθς περὶ τὸν λόφον, ὡς ἐπίνει τὸ εὐώνυμον αὐτῶν, καὶ ὑπερφανέντων αἰφινιδίως, τὸ κικῶν τῶν Ἀθηναίων κέρας, νομίταν ἄλλο σθένεμα ἐπίσταν, ἐς φόβον^y κατὰσῆσαι καὶ ἀμφοτέρωθεν ἤδη, ὑπὸ τε τῷ τοιάτῃ, καὶ ὑπὸ τῶν Ὀηβαίων ἐφεπομένων, καὶ παραρήγνυόντων, Φυγή^z καθεστῆκει παντὸς τῷ στρατῷ τῶν Ἀθηναίων. καὶ οἱ μὲν πρὸς τὸ Δῆλιόν τε καὶ τὴν θάλασσαν ἄρησαν· οἱ δὲ ἐπὶ τῷ Ωρωπῷ. ἄλλοι δὲ πρὸς Πάριον τὸ ἕρος· οἱ δὲ, ὡς ἕκαστοί τινα εἶχον ἐλπίδα σωτηρίας. Βοιωτοὶ δὲ ἐφεπομένοι ἐκλείων, ^a καὶ μάλιστα οἱ τε ἰππῆς αὐτῶν, καὶ οἱ Λοκροὶ, βεβοηθηκότες ἄρτι τῆς τροπῆς γιγνομένης. νυκτὸς δὲ ἐπιλαβέσης τὸ ἔργον, ῥῶον τὸ πλῆθος τῶν Φευ-

^e τε deest Ar. προσκίῳσαι Mosqu. cui mox d. τε ante πόλει. ^f ὠδίσκει Reg. Antea τῷ μέσθ τῷ Mosqu. ^g σφίσι Gr. καὶ d. Mosqu. ^h Διαταχέων Ar. Steph. i. Cass. Aug. ⁱ παιωνίσαντες Ar. C. παιωνίσαντες Cass. Διαταχέων καὶ ἐνταῦθα Παγώνιδας παιωνίσαντας Hudf. Omisit Hudfonus notam libri, sed videtur esse Cl. παιωνίσαντες Reg. Cass. Gr. Dan. In Cass. recens manus super e profuit o. Dink. παιων. Aug. corr. ex παιων. ^k οἱ omittit Gr. Paulo ante ἀποσπασίαν Mosqu. ^l ἔκαστον Ar. C. Gr. Mosqu. ^m ἔκαστον Cass. Aug. ⁿ ἔκαστον, et supra οὐσαν Gr. ^o τῷ δὲ ἄλλῳ Gr. Mox ἐπιπέσαν Mosqu. ^p τε omittunt Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug. Mosqu. ^q ἐπίσταν Ar. C. Cl. Dan. Aug. Mosqu. In Cass. ἢ ex alia litera factum erat. ^r οὐλοκίται Ar. C. Ald. Flor. Basf. ^s καὶ deest Dan. ^t ἀμυνόμενοι Dan. ^u Ἀθηναῖοι, sed emendatum in marg. Gr. Antea τῶν ἡστ. Mosqu. ^v ταύτη. ^w κατὰσῆσαι Ar. C. Ald. Flor. Basf. Steph. i. Reg. Cass. Gr. Aug. ^x τὸ πρῶτον Ar. C. Cass. Dan. Aug. ^y αὐτὸ τέλη περιπέμψαντος αὐτὸ ἔφανθς Reg. ^z Ita emendatum erat in Gr. e χητιῶσαι. ^a Κατακίονη Ar. C. Reg. Cass. Gr. Mosqu. Aug. et mox hic Στάρωνιδας p. Πάριον. et ὀδὲ Mosqu. p. οἱ δὲ. ^b καὶ μάλιστα οἱ ἰππῆς, οἵτε αὐτῶν. etc. Ar. C. Reg. Cass. Dan. Gr. Aug.

Προσκτ. — ἐλευθ.] Praesentia pro futuris, vel pro, δύνασθε προσκίῳσαι, ἐλευθερεῖν. BAVER.

Χωρήσ. ἔξ. rel.] Traiecta verba, pro tali situ: χωρήσ. ἔν ἔξ αὐτ. ἀξίως τ. πόλ. BAVER.

Οἰνοφύταις] Ita scribit Aristoteles Politic. V, 132. 19. Neque aliter Aristides Panath. p. 272. et alibi. WASS. Vid. supr. I, 108. DVCK.

φθάσαντες] Sc. ἐπιλαθεῖν. et recte expl. Schol. κατακαβρότος. Lib. V, 3. ἕσπερ ἄν τεσσαράκοντα ἐκάστος μὴ φθάσαι ἐλθῶν. GOTTL.

Παιωνίσαντες] Apertum est, legendum esse παιωνίσαντες. Distinctio non suo loco posita causam praebuit corruptionis scripturae. Παιωνίσαντες est in maxima parte *Mssorum*, et post Παγώνιδας distinctionem habent vnius *Cod. Hudsoni*, et *Gr. Valla* quoque vel ita in suo exemplari inuenit, vel coniecturam sequutus sic legendum putauit: nam vertit, *Boeoti, adhortante eos hic quoque Pagondas, perfrancis praena modulati*. Eum sine causa deseruerunt *Pontius*, et alii. DVCK.

Παρακλει. — καὶ — Παγ. παιωνίσ.] Durissima vero traiectione, ubi non appareat, quo reteras παρακλειυσάμενοι nempe ad Παγώνιδας, quod tamen per alterum καὶ ita sit diuulsum ab

illo participio, vt videatur tantum ad παιωνίσαντες pertinere: Ergo sic intellige: παρακ. Παγώνιδας καὶ παιωνίσαντος. BAVER.

ὠδισμῷ ἀσπίδων] *Vmbonibus* se propellentes. *Valla*, *Vmbonum* impulsu, *Valer. Max.* III, 2, 23. Vid. *Lipsium* III. de Milit. Rom. 2. DVCK.

Τὸ ἄλλο — ξυνεσῆκει] Τὸ ἄλλο est reliqua pars exercitus; ξυνεσῆκει consistebat, pedem figebat, pugnae obnixi stabant, μάχη, ὠδισμῷ scil. ὄν, pugnae strenue et *ymbonibus* hostem impellentes. Quod si quis τὸ ἄλλο intelligat, τῆς μάχης, reliquum proelium ξυνεσῆκει sit, constabat, agebatur. BAVER.

Ἐπῆσαν] Codd. quidem ἐπίσταν quod probat *Abr.* 467. v. L. I. 49. GOTTL.

Ἐπῆσαν] Aptior vero hic lectio, ἐπίσταν, quoad sit a πίεσιν, *premere*. Sane ἐπίσταν hic langueat, cum iam *uicisse* dicat Athenienses. Sed nimirum infirmior hic est auctoritas Codd. etiam ab *lenni* scribentium ἴσταν. Res tamen ipsa contextumque fauet illi explanationi. BAVER.

Ἐποικ. αὐτοῖς] i. e. παρ' αὐτοῖς, ἔκ' αὐτῶν. Aut per traiectionem, pro, ὑπαχ. τῶν αὐτοῖς παρατεταγμένων. Alioquin sit, vt supra, οἱ τεθῆσται οὐκ εἶχον βίλη αὐτοῖς. IDEM.

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. I. V. C. Varr. 330.

maiolem libertatem vindicatis. In eos igitur impetum facite e dignitate ciuitatis, quam vnusquisque *vestrum* patriam habet, et quam inter Graecas ciuitates principem esse gloriatur, et *vestrorum maiorum*, qui duce Myronide, istis ad OEnophyta proelio superatis, Boeotiam quondam tenuerunt.

96. Cum autem Hippocrates his *ve. bis suos milites* adhortaretur, et ad mediam vsque exercitus aciem iam progressus esset, nec maiorem eius partem ocius adire amplius posset, Boeoti, ipsi quoque, cum Pagondas eos celeriter adhortatus fuisset, illicque praena cecinisset, de colle *in Athenienses* signis infestis ferri coeperunt. Athenienses vero et ipsi in eos e diuerso prodierunt, cursuque conflixerunt. sed vtriusque exercitus extremae partes ad manus non venerunt: at idem *incommodum utraeque* sunt passae. nam aquarum riui impediuerunt. Caetera vero acies constitit pugnans acriter, et clypeis repellere connitens. Et sinistrum quidem Boeotorum cornu, vel ad mediam vsque ipsius partem, ab Atheniensibus victum est; et *Athenienses* cum in alios, qui in ea parte collocati fuerant, tum vero praecipue in Thespienses impetum fecerunt. Nam cum milites, qui prope ipsos fuerant instructi, se recepissent, et in angusto circumuenti fuissent, qui ex ipsis Thespiensibus perierunt, in ipso conflictu se defendentes concisi fuerunt. Quinetiam nonnulli Athenienses, in hoste circumueniendo perturbati, se mutuis vulneribus interfecerunt, quod se non internoscerent. Ab hac igitur parte Boeotorum exercitus superatus est, et ad eam, quae pugnabat, confugit. Dextrum vero, in quo ipsi Thebani erant, Athenienses superauit. et cum paulatim *ipfos* repulissent, primum insequerantur. Accidit autem, vt, cum duae equitum turmae a Pagonda circum collem clam circummissae fuissent (cum sinistrum ipforum cornu laboraret) eoque superato *hostibus* repente apparuissent, Atheniensium cornu, quod vincebat, existimans alium exercitum contra se venire, grauiter timere coeperit. Quare cum Athenienses vtriusque iam premerentur, cum ab his, tum a Thebanis insequentibus, et *eorum ordines* dissoluentibus, vniuersus ipforum exercitus in fugam se coniecit. Et alii quidem ad Delium, et mare cursu contendunt, alii vero ad Oropum, alii ad Parnetha montem, alii vero alio, vt quibusque salutis spes ostendebatur. Boeoti vero *eos* insequentes caedebant, et praecipue ipforum equites, et Locri, qui illis dudum in fugam versis, *Boeotis* auxilio venerant. Sed cum nox suo interuentu proclium impedisset, fugientium

ἐν] τὸ ἔξῃς, χαρήσατε ἔν ἐς αὐτὰς ἡμέρας τῆς πόλεως. Ἐς αὐτὰς τῆς ἐναντίας. Καὶ τῶν πατέρων] ἀπὸ κοινῆ τοῦ ἀξίως. τὸ δὲ πλεον] τὸ στρατῷ. οὐκ ἔτι φερόμενος] ἔτι ἀπὸ τῆ καταλαβόντος. Καὶ προσμιξάν] αὐτοῖς δηλονότι προσέχοντες. οὐκ ἦλθεν ἐς χεῖρας] ἦσαν ἢ συνέμιξεν. Ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἔπαθεν] ἑκατέρωθεν δηλονότι τὰ ἔσχατα. ῥυακίαι] φεύματα ὑδρηγὰ. Καὶ ἐπύρεσαν τὰς τε ἀλλὰς] οἱ Ἀθηναῖοι. Ἐπορησάντων γὰρ αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναῖοις. Καὶ κυκλωθέντων ἐν ὀλίγῳ] ὑπο τῶν Ἀθηναίων ἐν ὀλίγῳ τόπῳ. Καὶ πρὸς τὸ μαχόμενον] μέρος τῶν Βοιωτῶν τὸ ἔτι τὴν μάχην ὑπομένον. Ἐκράτει τῶν Ἀθηναίων] κρείττον ἦν. Καὶ ὡσόμενοι] τὰς Ἀθηναῖας δηλονότι. Καὶ ξυνέβη, Παγῶνδῃ] τὸ ἔξῃς, ξυνέβη ἐς φόβον καταστῆναι. Καὶ ὑπερ-φάντων] τῶν ἰππέων τῶν Βοιωτῶν δηλονότι. Καὶ οἱ μὲν] τινὲς τῶν Ἀθηναίων. οἱ τε ἰππεῖς αὐτῶν] τῶν Βοιωτῶν. Ἐπιλα-

Οἴπερ] Reisk. em. οἴπερ ἔγω διεφθ. GOTTL.
 Κατεκρίθησαν] Hely ch. ἐφερόμενος, cuius glossa huc spectat.
 ἐν χερσὶ — dictum est, vt ἀποκτεῖναι ἐν χερσὶ. Supra III, 66.
 V, 3. v. Abr. 463. GOTTL.
 Δύο τέλη] Herodotus Cratesius apud Athenaeum V, 15.
 Παγῶνδῃ ΔΥΟ ΤΕΛΗ περιπέμενος τῶν ἰππέων ἐκ τῆ ἈΦΑ-
 ΝΟΤΕ ΠΕΡΙ ΤΟΝ ΛΟΦΟΝ. Τότε γὰρ οἱ μὲν πρὸς τὸ
 Δῆλιον τῶν Ἀθηναίων ἔφυγον, οἱ δ' ἐπὶ θάλατταν, ἄλλοι δὲ ἐπὶ
 Ὀρωπὸν, οἱ δὲ Πάρνηθῃ τὸ ἔρος. Βοιωτὸν δ' ἐφερόμενοι ἔκτενον,
 καὶ μάστιγι οἱ ἰππεῖς, οἱ τε ἑαυτῶν καὶ Λοκρῶν. Τοῖσι τὴν κυδοι-
 μὴ καὶ φόβῳ καταλαβόντος τοῖς Ἀθηναῖοις, μόνος Σωκράτης,
 βρεθόμενος καὶ τῶ φθάρῳ παραβάλλων, εἰσέειπε ἑναπέλλων τὸ
 Βοιωτῶν καὶ Λοκρῶν ἰππικόν. Confer Platonem 481. WASS.

Athenaeum, negantem vera esse, quae de Socratis militia a multis prodita sunt, refellunt ibi *Crisanthonus*, et *Allianus* ad Epistol. I. Socratis, pag. 144. Add. *Interpretes* Diogenis Laërtii II, 2. 22. DVCK.

τὸ τῆ τοῖσι] Primo ὑπὸ hic est διὰ, propter; deinde τοῖσι pro τέτι' vnium enim et certum casum causamque notat. v. Indic. BAVER.

Πάρνηθῃ] Vid. *Addenda*. WASS.

Νυκτὸς ἐπιλ. τὸ ἔργον] i. e. καταλαβούσης; cum certamen nox oppressisset, certamini superuenisset. Schol. expl. κωλυ-σάσης, quod non est in verbo ἐπιλαβεῖν πόλεμον autem Schol. ponit pro μάχῃ, quam hic sign. voc. ἔργον. BAVER.

γούτων διασώθη. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ, ὅ οἱ τε ἐκ τῷ Ωριαπῆ καὶ οἱ ἐκ τῷ Δηλίῳ, Φυλακὴν ἐγκάλαιπόντες (εἶχον γὰρ αὐτὸ ὄμως ἔτι,) ἀπεκομίσθησαν κατὰ θάλασσαν ἐπ' αἴω.

5ζ. Καὶ οἱ Βοιωτοὶ, τροπαῖοι εἴσαντες, καὶ τὲς ἑαυτῶν ἀνελάμενοι νεκρῶς, τὲς τε τῶν πολεμίων σκυλεύσαντες, καὶ Φυλακὴν καταλιπόντες, ἀνεχώρησαν ἐς τὴν Τάναγραον. καὶ τῷ Δηλίῳ ἐπεβόλευον, ὡς προσβλήντες. ἐκ δὲ τῶν Ἀθηναίων κήρυξ προνούμενος ἐπὶ τὲς νεκρῶς, ἀπαυτῶ κήρυξι Βοιωτῶ, ὅς, αὐτὸν ἀποτρέψας, καὶ εἰπὼν, ὅτι ὕδον πράξει, πρὶν ἂν αὐτὸς ἀναχωρήσῃ πάλιν, καταπέσῃ ἐπὶ τὲς Ἀθηναίους, ἔλεγε τὰ ἠ παρὰ τῶν Βοιωτῶν, ὅτι ὁ δικαίως δέξασθαι παραβαίνοντες τὰ νόμια τῶν Ἑλλήνων πᾶσι γὰρ εἶναι καθεστηκός, ἰόντας ἐπὶ τὴν ἀλλήλων, ἰσθῆν τῶν ἐνόντων ἀπέχεσθαι. Ἀθηναίους δὲ Δελίῳ τευχίσαιτας ἐνομιῶν, καὶ ὅσα ἠ ἀνδραποιοὶ ἐν βεβήλω δέξοι, πάντα γήρεσθαι αὐτίθι. ὕδαρ τε, ὃ ἦν ἀψαυτον σφίσι, πλὴν πρὸς τὰ ἰερὰ χέριβι χεῖσθαι, ἀμισπέπαντες ὑδέουσθαι. ἕτε ὅπῃ τε ἰ τῷ θεῷ καὶ ἑαυτῶν Βοιωτῶς ἐπικαλυμένους τὲς ἑμαχέτας δαίμονας καὶ τῶν ἀπίλλα, πραιαργεῖον, αὐτῶς ἰ ἐκ τῷ ἰερῷ ἀπιόντας ἀποφέρεσθαι τὰ σφέτερα αὐτῶν.

5η. Τοσαῦτα τῷ κήρυκος εἰπόντος, ὁ οἱ Ἀθηναῖοι πέμφαντες παρὰ τὲς Βοιωτῶς ἑαυτῶν κήρυκα, τῷ μὲν ἰερῷ ἕτε ἀδικῆσαι ἔφασαν ὁδὲν, ὁ ἕτε τῷ λοιπῷ ἐπόντες βλάψειν. ὁδὲ γὰρ τὴν ἀρχὴν ὁ ἐσελθεῖν ἐπὶ τῷ, ὁ ἀλλ' ἵνα ἐξ αὐτῶ τὲς ἀδικῆνας μᾶλλον σφᾶς ἀμύνηται. τῶν δὲ νέμων τοῖς Ἑλλήτων εἶναι ὁ ἂν ἂν ἦ τὸ κράτος τῆς γῆς ἐκάστης, ἦν τε πλείους, ἦν τε βραχυτέρας, τῶν καὶ τὰ ἰερὰ ὁ αἰεὶ γήρεσθαι, τρόποις θεραπευόμενα, οἷς ἂν πρὸς τοῖς εἰωθόσι καὶ δύνονται. καὶ γὰρ Βοιωτῶς, καὶ τὲς πολλὰς τῶν ἄλλων, ὅσοι ἐξανακῆσαντες τινα βία νέμονται γῆν, ἀλλοτρίους ἰσθῆς ἰ τοπρεῖον ἐπελθόντας, οἰκῆια ὁ κελῆσθαι. καὶ αὐτοὶ εἰ μὲν ὁ ἐπιπλέον ὁ δουθηεῖν τῆς ἐκείνων κρατῆσαι, τῶν ἂν ἔχειν. ὁ νῦν ὁ δὲ, ἐν ὁ μέρει ὁ εἶσιν, ἐκόντες εἶναι, ὡς ἐκ σφετέρω, ὁ ἀπιέναι. ὕδαρ τε ἐν τῇ ἀνάγκῃ κινήσαι, ἦν ὁ αὐτοὶ ὕδρει προσδέσθαι, ἀλλ', ἐκείνης, προτέρως ἐπὶ τὴν σφετέρω ἐλθόντας, ἀμύνηται, βιάζεσθαι χεῖσθαι. πᾶν ὁ εἰκὸς εἶναι, τῷ πολέμῳ καὶ δεινῷ τινι ὁ κατειργόμενον, ξύγγνωμόν ὁ τι

ὁ οἱ τ' ἐκ τῷ Cass. Aug. e Id est: κείτω νεκρόντες, ἑμὸς ἔτι κατέχον αὐτὸ τὸ Δῆλιον. Ac. Port. d τῷ δεστ Reg. e Βοιωτῶν Dan. Mosqu. et antica, κήρυξ. f Ἀναχωρήσει Gr. g τὲς δεστ Cass. Aug.- h Περὶ non habet Reg. i ἄλλοι Mosqu. et mox, ὑδέουσε. i τὸ omittit Cl. k Ex Hefychio ἐμολίτας legendum, ex Suida ἐμοχάιτας. Hudf. l αὐτῷ ἰερῷ C. Antea προσ- αγορεύειν Mosqu. m οἱ omittunt Ar. C. Dan. Mox ἑαυτῶν κήρυκα d. Mosqu. n οὔτε ἐκ τῷ λοιπῷ Cam. o Ἐπελθεῖν Gr. p ἄλλ' ἦ ἑα Cist. q ἑκ τῶν d. Aug. add. marg. m. 2. pp ἴα ἐν τῷ κράτος τ. γῆς Mosqu. r Ἀδ Ar. C. Reg. Cass. Gr. Dan. Aug. r Τεπερίτερον Cap. τὸ πρῶτον C. Sic etiam Cass. et Gr. Aug. s Ἐπὶ πάλιν Gr. t Δουθηεῖν Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. u Hic ut ἐκ τῶν ἰσθῆς: ὁδὲ γὰρ τὴν ἀρχὴν ὁ ἐσελθεῖν ἐπὶ τῷ, ὁ ἀλλ' ἵνα ἐξ αὐτῶ τὲς ἀδικῆνας μᾶλλον σφᾶς ἀμύνηται. Id est: ἑκείνων αὐτῶν ὁδὲ ἑκόντες ἀμύνηται ἂν ἐξ ἐκείνων τὸ μέρος, ὅς σφετέρω ἕτε, ἂν ὁ μέρος ἂν εἶσι. Vel: ἕτερον αὐτῶν ὁδὲ ἑκόντες ἀμύνηται ἂν ἐκείνων τὸ μέρος, ὅς ἂν μέρος ἂν εἶσι. quia εἶναι Attice, redundaret. Vel: ἕτερον αὐτῶν, ὁδὲ ἀμύνηται ἂν ἐκείνων τὸ μέρος, ὅς ἂν μέρος ἂν εἶσι. x δ' ἐν ὁ Cass. Mosqu. Aug. y εἶσι Gr. z Vel pro κατειργόμενον, vel ἀνακείων. Fr. Port. Potest etiam κατειργόμενον ad ipsam rem, non ad personam referri, sed durius. Steph. a Τῶν Marg. Cap. Antea τὸ πολέμῳ Aug.

Σκυλεύσαντες] Diodor. ἐκ τῆς τῶν λαφύρων τιμῆς τὴν τε ΣΤΟΑΝ τὴν μεγάλην ἐν ἑγορῇ κατασκευάσαι, καὶ χαλκαῖς ἐνδράσι κοσμήσαι etc. Confer Pausaniam V, 398. de porticu p. 752. vid. Plutarch. Cim. 489. WASS.

Πορευόμε. ἐπὶ τὲς νεκρῶς] i. e. ἐπὶ τὲς Θυβαίους, τῶν νεκρῶν πείρη. BAYER.

Χέριβι] De voce χέριβι ita Athenaeus Lib. IX. c. 18. Ἔστι δὲ ὕδωρ, εἰς ὃ ἀπέτραιπον δαλὸν ἐκ τῷ βωμῷ λαμβάνοντες, ἐπ' ὃ τὴν θυρίαν ἵκασθαι, καὶ τῷ περὶ ἑξήκοντες τὲς παρόντας ἡγνίζον. Vide Casauboni notas. n. v. s. Et eundem ad Theophrasti Character. Cap. XVI. ubi haec adfert ex Euripidis Hercul. Fur. v. 938. Μέλλων δὲ δαλὸν χεῖρὶ δεξιᾷ φέρειν, εἰς χέριβι ὡς βλάψειν Ἀλκμήνης τέκος. Similiter Aristophanes Paec v. 956. Περὶ θι τῶν βωμῶν ταχέως ἐπὶ δεξιᾷ. φέρει δὲ τὸ δάιδεν τὸ δ' ἑμβάσω λαβῶν. Nec minus tamen extra usum sacrorum χέριβι dicitur τὸ κατὰ χεῖρὸς ὕδωρ, quae ante prandium, vel coenam manibus adfundebatur, ut in illo plus semel repetito in Odyssaea Homeri χέριβι δ' ἀμφίπολος προχῆμα ἰπέρευσε φέρουσα. Vid. Eustath. in Il. α'. p. 1351. et Odyll. α'. p. 1400. Polluc.

II, 149. Sed ad prius genus pertinet hic locus Thyrcyaidis. DVCK.

Πλὴν πρὸς τὰ ἰερὰ χέριβι] Intell. ac si bis positum sit πρὸς τὸ χεῖσθαι, vel, ὅστε, εἰς τὸ χρ. πρὸς τὰ ἰ. Ita I, 17. ἐς τὸ τὸ σῶμα αὔξεν, i. e. ἐς τὸ αὔξ. τὸ σ. χέριβι autem hic non est peluis, malluuium, sed qf. χειρονίβια, opus lauandi: ἐς τὸ ἵπτεσθαι τὰς χεῖρας. Aut intell. ἐν, in pelui. Illud praec. placet. BAYER.

τὲς ἐμωχέτας] Vid. ad III, 59. Suidas habet ἐμοχάιτας, sed apud alios quoque per ε in penultima scribi adnotat in Kusterus. Addit Suidas, Βοιωτικῆ δὲ ἡ λέξις. DVCK.

Μᾶλλον ἐφᾶς] In Schol. capite, deleri vult R. τὸ μᾶλλον. GOTTL.

Δουθηεῖν] Cl. et Gr. δουθηεῖν. mendose. WASS.

Ἄλλ' ἐκ. β. χρ.] Ordo est: ἀλλὰ βιάζεσθαι, (quod pendet ab ἔφασαν, init. cap.) χεῖσθαι, (scil. τῷ ὕδατι, vel, τῷ ἀνάγκῃ, quod sit, sequi necessitatem, ei parere: ut, tempore vit. νόμου χεῖσθαι) ἀμύνηται (primus est casus, quia de semet ips.

turba facilius dilapsa salutem sibi peperit. Postridie vero, cum ii, qui erant Oropi, tum etiam ii, qui erant in Delio, praesidio *ibi* relicto, (nam, *quamvis ab hoste victi fuissent*, id tamen adhuc tenebant) domum mari se receperunt.

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330.

97. Et Boeoti, erecto tropaeo, suorumque cadaueribus susceptis, hostiumque *cadaueribus* spoliatis, et praesidio relicto, Tanagram redierunt. * Et consilia de oppugnando Delio inibant. Caduceator vero, qui ab Atheniensibus missus fuerat, ut ipsorum cadauera a *Boeotis* repeteret, iter faciens, obviam fit Boeotorum caduceatori; qui cum ipsum reuocasset, et dixisset, eum nihil acturum, priusquam ipse domum reuertisset, cum coram Atheniensibus stetisset, exposuit mandata Boeotorum, *demonstrans* eos nefarie fecisse, qui iura Graecorum violant. Omnium enim esse institutum, ut, quum alienum agrum inuadunt, a templis, quae in eo sunt, abstineant. Athenienses vero Delium communisse ac incedere, et quaecunque in profano *loco* homines facere solent, haec omnia in illo fano *ab his* fieri. aquam etiam, quam sibi *Thebanis* attrectare nefas esset, nisi in sacrificiorum usu ad manus abluendas, haurire. Quare cum Dei tum sua ipsorum causa Boeotos, inuocantes ** Daemones, communes agri sui praesides, et Apollinem, edicere, ut e templo excedant, sua secum absportantes.

98. Cum caduceator haec dixisset, Athenienses, suo caduceatore ad Boeotos missio, negarunt se ullam iniuriam templo fecisse, nec in posterum sua sponte se vlllo modo id laesuros. nam ne initio quidem se hac de causa id ingressos esse *dicebant*: sed potius, ut illinc eos, qui iniuriam sibi facerent, vlciscerentur. Esse autem Graecorum institutum, ut penes quos fuerit imperium cuiusque regionis, siue magnae, siue paruae, semper etiam penes eosdem fiat et ipsa templa, iis ceremoniis culta, quibus coli possunt, praeter eas, quae moribus iam sunt receptae. Etenim Boeotos, aliosque permultos, quotquot agrum aliquem pristinis colonis per vim expulsi incolunt, aliena templa primum inuasisse, et nunc ea pro suis possidere. Quare se quoque, si ampliorem illorum agri partem in suam potestatem redigere possent, *** eam retenturos *dicebant*. Iam vero se ex ea parte, in qua erant, utpote ex suo *agro*, nequaquam sua sponte discessuros. Aquam etiam se necessitate coactos mouisse, ad quam *necessitatem* se non per insolentiam impulsos fuisse: dum illos vlciscuntur, qui priores in suum agrum irruperant, ea uti coactos fuisse. Consentaneum autem esse, veniam aliquam vel ab ipso Deo dari omnibus, qui bello aut aliqua alia periculi necessitate coacti aliquid admittunt. Etenim delictis non voluntariis aras *Urorum*

* Insidiantes Delio, tanquam aggressuri etc. *Valla*. ** Apollinem caeteraque affinia numina etc. *Valla*. HVDS. *** Hoc iuris habituros: nunc autem in qua parte sunt, libenter esse, et tanquam ex suo non abscedere. *Valla*. IDEM.

βίους τῶ ἔργου] καλοῦσας τὸν πόλεμον. φυλακὴν ἐγκυκαλιπόντες] ἐν τῇ Ἀθῆνῃ. Ἀνελέμενοι νεκρῶς] ἀνελούντες. Ἐπεβά-
 λειον] ἐκένετρον. Ἐπὶ τοῖς νεκρῶς] ἐπὶ τῇ ἀκείρσει τῶν νεκρῶν. Ὅτι οὐ δίκαιος δράσειον] ἔδρασαν. Παραβαίνοντες] ἀθε-
 τήτες. Τὰ νόμιμα τῶν Ἑλλήνων] ἦγον τὰς νόμους. Καθεστικῶς] ἔνομον. Ἰόντας ἐπὶ τὴν ἑλλάδα] ἦγον, εἰσβάλλοντες
 πολεμικῶς κατὰ τῆς ἑλλάδος γῆς. Ἀδύδι] ἐν τῇ ἰερῇ. Πᾶν πρὸς τὰ ἱερὰ] ἀνευ τῶ χρησθῆαι. Χέρουσι χρησθῆαι] ἦγον, ὅ
 ἢ ἢ θειοτόν φαῖσαι ἀπόδος, ἦγον τοῖς Θεβαίους, εἰ μὴ, ὅτε τὰς χεῖρας καθάρισεν δι' αὐτῶ, δηλονότι τῶ ὕδατος, μέλλοντες τῶν
 θυμάτων ἀφροῦσαι. Ἀνασπάσαστας] ἐγκυκαλιπόμενοι: ὄρασεσθαι. ἦγον ἐξ αὐτῶ τῶ ὕδατος ἀνηνωμένως πρὸς τὰς κοίτας χεῖρας
 χρησθῆαι. Τοῖς θυρωμένοις] ὀμωχέται: οἱ συμμέτροντες τῶν αὐτῶν νεκρῶν, καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν. Περιχρησέουσιν, αὐτοῖς] τοῖς
 Βοιωτῶς. Ἀπίοντες] τὰς Ἀθηναίους. Οὕτε ἀδικῆσαι ἔφαταν ἐδὲν] ἦγον, ἐδὲν παραλυμμένασθαι. Ἐπὶ τούτῳ] ἐπὶ τῇ ἀδικῆσαι
 τῶ ἱερῶν. Τοῖς ἀδικήσαστας] ἦγον τοῖς Θεβαίους. Μᾶλλον σφᾶς] τοῖς Ἀθηναίους. Ἐξαναθησασίτες] ἀτελέσαντες, μεταπέμ-
 ποντες. Τῶς τε ἐν τῇ ἑλλάδι] ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τῶ κινεῖθ. Ἀλλ' ἐπιένος] τοῖς Θεβαίους. Ἐπὶ τὴν σφετέρῃ] τὴν τῶν

loquuntur;) *ἐκείνους* (Thebanos) *ἐπελάθοντας* *προτέρως* *ἐπὶ τὴν* *σφετέρῃν*. Ordo explicatus sensum idem aperiat. BAYER.
 Πᾶν — *τῇ κατεργασμένῳ*] Neutr. pro Masc. πάντα τινὰ κατ.
 Reisk. legit, *κατεργασμένῳ*. GOTTL.
 Πᾶν ὃ ἐστ. — *ξυγγ. τι γγγ.*] Si πᾶν suum sensum retinet,

ut de re dicatur; quod malum, ob *ξυγγεμένον τι*, quod cum τι adiecto ad hominem referri vix posse videatur: *ξυγγεμένον*, per hypallagen, est *expressum*, coactum, necessitate inpositum: ut res dicatur *ξυνεργεσθαι*, cuius iniquitate et vi homo ipse *εἰργετι*, coërcetur, in angustias redigatur, consilii

γίνεσθαι καὶ πρὸς τῷ θεῷ. καὶ γὰρ τῶν ἀνοσίων ἀμαρτημάτων καταφυγὴν εἶναι τὸς θεούς· παρανομίαν τε ἐπὶ τοῖς μὴ ἀνάγκη κακοῖς ὀνομασθῆναι, καὶ ἂν ἐπὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ζυμοφορῶν τὸ τολμήσαι. τὰς τε νεκρῶς, πολὺ μειζόνως ἐκείνας ἀπὸ ἱερῶν ἀξιόνας ἀποδιδόναι, ἀσεβεῖν, ἢ τὸς μὴ ἐθέλοντας ἱεροῖς τὰ πρόποντα κομιζέσθαι. σαφῶς τε ἐπέλευσε σφίσιν εἰπεῖν, μὴ ἀπίστω ἐν τῆς Βοιωτῶν γῆς. (ὃ γὰρ ἐν τῇ ἐκείνων ἐτι εἶναι, ἐν ἧ δὲ δορὶ ἐκτίσαντο) ἀλλὰ κατὰ τὰ πάτρια τὸς νεκρῶς σπένδουσιν ἀναεισεῖσθαι.

59. Οἱ δὲ Βοιωτοὶ ἀπεκρίναντο· εἰ μὲν ἐν τῇ Βοιωτία εἰσὶν, ἀπίοντες ἐν τῇ ἐκείνῃ, ἀποφέρεσθαι τὰ σφέτερον· εἰ δὲ ἐν τῇ ἐκείνῃ, αὐτὸς ἰγνώσκειν τὸ ποιητέον. νομιζόντες, τὴν μὲν Ὠρωπίαν, ἐν ἧ τὸς νεκρῶς, ἐν μεθορίας τῆς μάχης γενομένης, κείσθαι ἕξουση, Ἀθηναίων κατὰ τὸ ὑπέκρουε εἶναι, καὶ ἂν αὐτὸς βίαι σφῶν κρητῆσαι αὐτῶν. ἂν αὐτὸς ἐσπένδοντο ὅθεν ὑπὲρ τῆς ἐκείνῃ. τὸ δὲ, ἐν τῆς ἑαυτῶν, εὐπρεπὲς εἶναι ἀποκρίνασθαι, ἀπίοντες, καὶ ἀπολαβεῖν ἢ ἀπαιτῆσαι. ὁ δὲ κίριζ τῶν Ἀθηναίων ἀέσας ἀπήλθεν ἀπρακτος.

ε. Καὶ οἱ Βοιωτοὶ εὐθύς μεταπεμφάμενοι ἔκ τε τῆς Μηλίας κόλπε ἀνοσιτίας καὶ σφενδοσύτας, καὶ βεβοηθηκότων αὐτοῖς μετὰ τὴν μάχην, Κορινθίων τε δυσχιλίον ὀπλιτῶν, καὶ τῶν ἐκ Νισαίας ἐξελλυθότων Πελοποννησίων Φορκαῶν, καὶ Μεγαρέων ἄρμα, ἐστράτευσαν ἐπὶ τὸ Δῆλιον, καὶ προσέβαλον τῷ τευχίσματι. ἄλλω τε τρόπῳ πειράσασθαι, καὶ μηχανὴν προσήγαγον, ἢ περ εἶλεν αὐτὸ, τοιάνδε κρηαίαν μεγάλην δίχα πείσαντες, ἐκοίλαναν ἀπαταν, καὶ ξυήνευσαν πάλιν ἀκρίβως ἄσπερ αὐλοῦ. καὶ ἐπὶ

b μὴ ἀπὸ τῶν ζυμοφορῶν Reg. deinde ἐπὶ τοῖς inter versus scripta sunt manu rec. c τολμήσαι Ar. C. Dan. Mosqu. d ἐκείνῃ Ar. C. Dan. Mosqu. e μὴ ἐθέλοντας ὑπὲρ τιμήματι ἱεροῖς Reg. Mox τὸ μὴ πρόποντα Ciff. τὰ μὴ προσήκοντα Mosqu. f Per enallagen pro ἀπίοντι, quod pro ἀπικλιθεῖσθαι. Secutus est casum τῶ σφίσιν et τῶ σπένδουσιν, quod est in sequenti clausula. Ac. Port. g Τῆς αὐτῶν Cl. Mosqu. h αὐτὸς γενομένης κείσθαι Dan. caetera desunt. i Γνωσκῶν Ar. C. k ἐπιβῆν Reg. Aug. l Id est: διὰ τὸ ὑπέκρουε, ὅτι τότε Ἀθηναῖοι ὑπέκρουε ἦν. Ac. Port. m αὐτὸς Dan. n Mutata figura, pro ὑπὲρ τῆς ἐκείνων ἢ σπένδουσιν, vel ἂν εἶναι σπένδουσιν. Ac. Portus. o αὐτῶν Cl. p Ἀπαταν Dan. q καὶ ἐπολαβεῖν ἀπαιτῆσαι Ald. Basf. ἢ superfler. m. 2. Aug. r Μηλίας Dan. Mox σφενδοσύτας Mosqu. s Ἦπερ εἶλεν αὐτὸ Gr. t πάλιν deest Reg.

inops ad extrema descendere subigatur. Ita Ordo fuerit: *εἰκὸς εἶναι*, aequum esse, probabile, omnem rem, omne factum, (τὸ) *ζυμειρογόμενον*, coactum (ita et Latinis *cogere de re* dicitur, cum ad homines proprie referatur;) τῶ (f. τὸ) *τολμήσαι καὶ δεινῆ τι* (scil. ἄλλω, vel καὶ pro ἧ), quous incommodo, etiam extra bellum; *εἰναι ξυγγνωμόν τι*, (ἔργον,) rem ignoscendam, venia dignam, a Numine ipso, multo magis ab hominibus. BAYER.

Περνομιαν ἐπὶ τ. — κακοῖς ὀνομ.] Cum κακοῖς hic sit masculinum, de hominibus, quod appareat ex altero, *τολμήσαι* ἐπὶ est pro *περ*, de illis, qua, illos, vel, in illis, scil. inueniri, inesse; et *ὀνομασθῆναι* est *λέγεσθαι*, dici, adhiberi, vsurpari; vel ἐπὶ τ. κακοῖς sign. f. quis sit non necessitate improbus. Plane ad homines referri, hinc etiam apparet, quod res ipsa, factum, dici h. l. nequit *ἀνάγκη κακόν* vt quod longe aliud notet, nempe natura, per se malum; quod hic alienum sit, quia ab his remouet crimen *περνομιίας* et per *ἀνάγκη* res alioqui improba fieri possit bona, licita certe, vel excusanda, ignoscenda. Optimum ergo fuerit interpretari, ἐπὶ — κακοῖς, — *τολμήσαι*, si quis malus sit, si quis — audeat; plane, vt relat. *δει ἧ, ὅ*, Nostro saepe est pro *ἐάν τις, τι*. Ita et explices, Ebr. 9, 17. *διαθήκη ἐπὶ νεκρῶς βεβαία*, de mortuis, in mortuis, i. e. si quis moriatur. Ad illam superiorem explicationem *vsurpandi*, adhibendi, dicendi, reulceris etiam, suo quidem modo, quod Ebraismum magis sapiat, Iac. 2, 6. *τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμῶν*, i. e. quod in vobis, de vobis adhibetur, vobis tribuitur, assignatur: ita et hic: neque enim improbitatem illis tribui, de illis dici, vel. BAYER.

Τὸς τε νεκρῶ. — ἀσεβεῖν] Ordo est: *ἐκείνους* (Thebanos) ἀσεβεῖν πολὺ μειζόνως, ἀξιόνας ἀποδιδόναι (volentes reddere) τὸς νεκρῶς ἀπὸ ἱερῶν. Τὸς νεκρῶς autem praemisit, quod de his sermo esset futurus; quasi, quod interfectos atineat. Quatenam autem ista impietas? Aut qui sensus verborum, velle pro *sacris* mortuos reddere? Nempe Athenienses postulabant, occisorum corpora sibi reddi. Boeoti contra arguebant Athenienses loca sacra temerasse; iubebantque hos excedere templo (Delio, quo monumento vterentur Athenienses,) ita demum ablaturos corpora ciuium interentorum. Ergo volebant reddere corpora illa ἀπὸ ἱερῶν, pro *sacris*, vt Athenienses ipsis, Boeotis, cederent templo, ac pro eo, pro illo ipsis restituito, auferrent corpora ciuium. Hanc ergo Athenienses accusant ἀσεβεῖν, contaminationem sacrorum, mortuis, cadaueribus, comparatorum, quorum alterum pro altero, cum altero, res sacrae et diuinae cum re impura et incesta, componeretur et permutaretur. BAYER.

Τοῖς ἱερ. κ.μ. τὰ πρόποντα] i. e. νεκρῶς. Abr. 469. GOTTL. Ἦ τὸς μὴ ἐθέλ. — κομιζ.] Difficillimus vero locus. Nam quae sunt hic τὰ πρόποντα ἱεροῖς; Mortuos intelligit Gotl. Quis potest? Mortuine vt deceant sacra? Quinam deinde sint volentes illos auferre? Hoc neque in Athenienses ead, quippe volentes auferre, neque in Boeotos, vt non ablaturos, sed reddituros. Nempe οἱ μὴ θέλοντες debent esse Athenienses, quia opponuntur volentibus reddere; hi autem erant Boeoti. Quid ergo facere volebant Athenienses? Hic nimirum laborat sensus! Vtinam scriptum sit: τ. ἐθέλ. τὰ μὴ πρόπ. ἱεροῖς κομιζ. Tum vero plana sint omnia: Athenienses volebant auferre corpora interfecta, τὰ μὴ πρόποντα

Bell Pelop. an. 8. Olymp. 89. r. V. C. Varr. 330.

esse refugium; scelerisque nomen impositum * illis flagitiis, quae quis nulla necessitatis vi compulsus admittit, non autem illis, quae homines rebus aduersis coacti committere audent. Ipsosque multo magis impie facere, qui pro templis militum cadauera restituere vellent, quam eos, qui templis nollent recuperare ea, quae deceret. Plane autem iubebant suum cadauceatorem illis declarare, se non recessuros ex Boeotorum agro. Se enim non amplius in illorum agro esse: sed in eo, quem armis quaesissent. Sed tamen ex patriis institutis, factis induciis, suorum cadauera suscipere liceret.

99. Boeoti vero responderunt, siquidem Athenienses in Boeotia essent, vt, ex suo agro discedentes, res suas absportarent. Sin in illorum, se scire quid faciendum esset. Existimantes agrum Oropium (in quo contigerat, vt illorum milites, pugna in confiniis commissa, caesi iacerent) Atheniensium quidem esse, quod illorum imperio subiectus esset: sed tamen ipsos nunquam se inuitis, suorum cadaueribus potituros. Pro illorum autem agro nullas inducias faciendas censebant. Illud vero responsum, quo dicebant, vt Athenienses ex suo Boeotio agro abirent, et reciperent ea, quae repetebant, honestum esse ducebant. Atheniensium autem cadauceator his auditis re infecta discessit.

100. Et Boeoti protinus accersitis ex sinu Meliaco iaculatoribus et funditoribus, cum duo quoque grauis armaturae militum Corinthiorum millia, post proelium commissum, auxilio ipsis venissent, et praesidiarii Peloponnesiorum milites, qui ex Nisaea ab Atheniensibus per deditionem capta discesserant, et Megareses vna cum ipsis, aduersus Delium castra mouerunt, et munitionem oppugnare coeperunt: et cum alio oppugnationis genere eam tentarunt; tum etiam machinam, quae eam cepit, admouerunt, hunc in modum factam. Cum ingentem antennam in duas partes secuissent, omnem excauarunt, eam-

* Illis, qui nulla necessitate cogente flagitiosi sunt, non qui aduersis casibus ad audendum quidpiam adiguntur. Acacius. HVDS.

Ἀθηναίων. Εὐγγυμῶν τινὰ γίνεσθαι] ἤγγυ μὴ εὐγγυμῶν λαμβάνειν. Ἀπὸ τῶν ξυμφερόντων ἀπὸ τῶν ἐπιβροδόντων δευῶν. Τολμήσασιν] τολμηῶς πράξασιν κατὰ τὰ καθέστηκόςτα. Ἐκείνους] τοὺς Βοιωτῆς. Μὴ ἀπιῶσιν] ἀπὸ τῆς μὴ ἀπιόντες. Πάλιν ἀκριβῶς]

ierois, quae non deceret sacra; i. e. quae iacere in locis sacris, et ibi relinqui, nefas esset. Quid, si pro κριζεσθαι legeris, νομιζεσθαι? leui mutatione? Tum vero plana rursus sint omnia: qui nolint obseruare (vel obseruari,) ea, quae debeantur sacris? Ea enim vis est τῶ νομιζεσθαι, praefertim de sacris et religione. BAYER.

Σαφῶς τε — ἀκριβῶς] Aut Abrechii interpretatio haec probanda, vt ἀκριβῶς ἀπιῶσιν et σπέδουσι sit pro, ὑπὸ σφῶν, nempe ab Atheniensibus: denuntiare iubebant Thebanis, vel Boeotis, mortuos non tolli a se, ab Atheniensibus, abeuntibus, i. e. ita, vt abirent, sed σπέδουσι, foedere isto: aut ita: iubebant Boeotos sibi (Atheniensibus,) clare, aperte dicere, i. e. permittere, vt tollerent mortuos, licere tollere, non abeuntibus, i. e. non cum conditione abeundi, sed foedere isto, pacto composito. BAYER.

Ἐν ᾧ δὲ δορὶ ἐκτός.] Breuius dictum pro, ἐν δὲ, i. e. ἀλλ' ἐν, τοιαύτῃ, vel ταύτῃ, γῆ, ἢν δορὶ ἐκτός. IDEM.

Καὶ ἕκ ἀν] i. e. ἀλλὰ: subinde Coniunctiua, pro aduersatiua. v. exempla apud Abr. p. 470. GOTTL.

Καὶ ἕκ — κρατῆσαι] Αὐτῆς κρατ. refertur ad Boeotias, et βίη σφῶν ad Athen. v. Heilm. 585. GOTTL.

Αὐ] Pro αὐ legit Reisk. ἦν. Abr. p. 470. GOTTL. Δῆθεν] Vt aiunt. GOTTL.

Τὸ δὲ, ἐκ τῆς ἑαυτῶν rel.] Commate posito, vt feci, post τὸ δὲ, ἐκ τῆς ἑαυτῶν, quasi materialiter ponat ipsa verba Boeotorum, suam nuncupantium terram, et inde abire iubentium

Athenienses, plana erunt omnia, tali ordine ac sensu: τὸ δὲ ἐνδομίζον εἶναι εὐπροπέες ἀποκρινάσθαι, ἀπιόντας (Athenienses,) ἐκ τῆς ἑαυτῶν, καὶ (non sign. et; tum vero redundet; sed etiam, εἴτα, pro eo) ἀπολαβεῖν, ἃ ἀπαιτ. καὶ, vt dixi, aut redundet, aut sit pro εἴτα, ἕτω: wenn sie abzögen, so sollten sie auch (dann, dafür,) bekommen, was sie begehren. A non potest abesse; tum enim ἀπαιτεῖσιν sit Dat. Particip. non habiturus, vnde pendeat. Omisum est, vbi omisium est, similitudine sequentis (α). Simile exemplum non redundantis, καὶ, post participium, vtur videatur, ita interpretandi, vt hic, velim legas c. 100. in verbis: παντὶ τρόπῳ πειράσαντες, ΚΑΙ μηχανὴν — προσάγαγον: omnia experti, etiam, deinde, machinam admoere. BAYER.

Δήλιον] Hunc locum spectat Harpocratios in ἐπὶ Δήλιῳ. WASS.

Κεραῖαν] Talem fere Machinam ita depingit Apollodorus Poliorcet. p. 21. Γίνονται χύτραι, ἢ ὄργανοι σιδηρεῖς λιπίσι δεδεμένοι ἀπὸ τῆ πυθμένης, δακτυλιαία τρυπηταί, ἐκωγότες ἄτοι πύκτανται ἀνδρακος λεπτῶ, καὶ ἔχουσι σύριγγα σιδηρεῖ, εἰς ἣν ἄλλη ἐπιτίθεται σύριγγ' ἀσκάματα ἔχουσα. πῦρ δὲ λαβῶν ὁ ἀνδραξ, ἀπτεται ἐμφουσαμένος καὶ πληγὴν ἐμοίαν ἐργάζεται ψαυτῆ, καὶ ἐπεμβλίνει τῷ λίθῳ, καὶ δρύσσειται ὄξυς, ἢ ἄλλῃ τῶν δριμύτων ἐγγεομένων. Confer Aeneae Com. Tacticum 33. 34. et Iulianum Africanum Cap. XLIV. wass. Inter alia exempla ἐκφράσεως etiam hunc locum proponit Theon Progymnasim. Cap. XI. DVCK.

ἀνταν ὡς λέβητά τε ἤστησαν ἀλύσει, καὶ ἄκροφύσιον ἀπὸ τῆς κεραίας σιδήρῳ ἕς αὐτὸν νεῦον καθ-
εῖτο, καὶ ἐστειδίζετο ἐπὶ μέγα καὶ τῷ ἄλλῃ ἕξλει. προσῆγον δὲ ἐκ πολλῶν ἀμάξαις τῷ τείχει,
ἢ μάλιστα τῇ ἀμπέλῳ καὶ τοῖς ξύλοις ἀνοδομήσῳ· καὶ ὁπότε εἴη ἐγγύς, φύσας μεγάλας ἕς θέντες
ἕς τὸ πρὸς ἑαυτῶν ἄκρον τῆς κεραίας, ἐφύσαν. ἢ δὲ πνοή, ἴσα στεγανῶς ἕς τὸν λέβητα, ἔχοντα
ἀνθρακῆς τε ἡμίνας καὶ θεῖον καὶ πίσσαν, φλόγα ἐποίει μεγάλην καὶ ἤφε τῷ τείχει, ὅτε μηδὲνα
ἐπ' αὐτῷ ἔτι μέναι, ἀλλὰ ἀπολιπόντας, ἕς φυγὴν καλυπῆναι, καὶ τὸ τείχιμα τάτῳ τῷ τρόπῳ
ἐλῶναι. τῶν δὲ Φρηεῶν οἱ μὲν ἀπέθανον, διακόσιοι δὲ ἐλήφθησαν. τῶν δὲ ἄλλων τὸ πλῆθος ἕς τὰς
ναῦς εἰς ἐμβῆαν, ἀπενομίσθησαν ἐπ' οἴκῳ.

ρα'. Τῷ δὲ Δηλῷ ἐπὶ ἑπτακαιδέκατῃ ἡμέρᾳ ληφθέντος μετὰ τὴν μάχην, καὶ τῷ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων
κέρυκος ὄδῳ ἐπιταμένῳ τῶν γεγενημένων, ἐλθόντος εἰς πολὺ ὕπερον αὐτῆς περὶ τῶν νεκρῶν, ἀπέδσαν οἱ
Βοιωτοὶ, καὶ ἔπειτα ταυτὰ ἀπεκρίσαντο. ἀπέθανον δὲ Βοιωτῶν μὲν ἐν τῇ μάχῃ ὀλίγω ἐλάσσως πεντα-
κοσίων Ἀθηναίων δὲ, ὀλίγω ἐλάσσως χιλίων, καὶ Ἰπποκράτης ὁ στρατηγός· ψιλῶν δὲ καὶ σιευοφύρων
πολὺς ἀριθμός. μετὰ δὲ τὴν μάχην ταύτην, καὶ ὁ Δημοσθένης ὀλίγω ὕπερον, ὡς αὐτῷ τότε πλεῦσαντι
τὰ περὶ τὰς Σίφας τῆς προδοσίας περὶ οὗ πρὸς ἐχθροῦ, ἔχων τὸν στρατὸν ἐπὶ τῶν νεῶν, τῶν τε Λακεδαι-
μων καὶ Ἀργείων καὶ Ἀθηναίων τετρακοσίων ὀπλίτας, ἀπόβασιν ἐποίησατο ἕς τὴν Σικυωνίαν. καὶ πρὶν
πάσας τὰς ναῦς καταπλεῦσαι, βοηθήσαντες οἱ Σικυῶνιοι τὴν ἀποβεβηκότας ἐστρεψαν, καὶ κατεδίωξαν
ἕς τὰς ναῦς. καὶ τοὺς μὲν ἀπέκτεμαν τοὺς δὲ, ζῶντας ἔλαβον. τροπαῖον δὲ σῆσαντες, τοὺς νεκροὺς
ἰσοσπόνδως ἀπέδσαν. ἀπέθανε δὲ καὶ Σιτάλης Ὀδρυσῶν βασιλεὺς ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἡμέρας τοῖς ἐπὶ
Δηλῷ, στρατεύσας ἐπὶ Τριβαλλῶν, καὶ νικηθεὶς μάχῃ. Σούθης δὲ ὁ Σπαραδῶν, ἀδελφιδὴς αὐτῷ,
ἐβασίλευσεν Ὀδρυσῶν τε, καὶ τῆς ἄλλης Θράκης, ἥσπερ καὶ ἐκεῖνος.

ρβ'. Τῷ δ' αὐτῷ χρισμῶνος, Βρασιδάς, ἔχων ἑπὶ Θράκης ξυμμάχους, ἐστράτευσεν ἕς Ἀμφίπο-
λιν τὴν ἐπὶ Στρυμόνι ποταμῷ, Ἀθηναίων ἀποικίαν. τὸ δὲ χωρίον τῷτο, ἐφ' οὗ νῦν ἡ πόλις ἐστίν, ἐπέεικσε
μὲν πρότερον καὶ Λερισσαγόρας ὁ Μιλήσιος, Φεύγων βασιλεὺς Δαρείων, κατεκίσατο, ἀλλὰ ὑπὸ Ἡδάλων
ἐξουχισθῆν· ἔπειτα δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἔτεσι οὐκ ἐτριάνοντα ὕπερον, ἐποίησεν μυρίας, σφῶν τε αὐτῶν,
καὶ τῶν ἄλλων τὸν βελομένων, πέμψαντες, οἱ διεφθάρησαν ἐν Δραβήσῳ ὑπὸ Θρακῶν. καὶ αὐτῆς,

ο Ἀμφίπολιν ἡμεῖς Ar. C. Dan. x Ἀκροφύσιον C. Ἀκροφύσιον (Inquit Hesychius) τὰ ἄκρα τῶν ἀκρῶν, αἷε εἰ χαλεκῶς τὸ τῶν ἰσοσπόνδων.
ex quo constare videtur, extremam solum solum partem ἀκροφύσιον vocari; scilicet, ipsam terram solum, quae in fornacis os immittitur,
ad ignem statu excitandum. Hudf. γ ὄδῳ αὐτῶν Cl. z ἕξλει τῶν Ar. Mosqu. Paulo ante ἰσημέριον Aug. a Ἀμάξαις
Reg. b ὄντες Gr. c Ἐχόντᾳ τε ἰσοσπόνδως Reg. d Ἐπὶ ἐπ' αὐτῷ μῦθῳ Ar. C. Reg. Cass. Dan. Aug. e Καταδίωξαι, et cum emen-
datione superscripta καταδίωξαι Gr. f τῷ ἀβελτ a Cass. Aug. g Ἐμβῆαν Ar. C. Cam. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug. fed in marg. not.
al. ἰμβῆαν. h Ἀπικριστῶν Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug. i ταῦτα Cass. Gr. Ἀπικριστῶν Mosqu. k Πρὸς ἐχθροῦ Ar. C. Ald.
Bif. Gr. πρὸς ἐχθροῦ Reg. πρὸς ἐχθροῦ Cass. πρὸς ἐχθροῦ Aug. u a m. 2. add. l Ἐποικίαν Ar. C. Dan. m Ἐπὶ τὴν Σικ. Gr.
Mox Σικυῶν Mosqu. n Τριβαλλῶν Ar. C. Reg. Mosqu. Antea τοῖς (ἐπὶ Δ.) corr. in τῷ a m. 2. Mosqu. o Ἀδελφιδῆς Reg. Pro Σπα-
ραδῶν Mosqu. Περιδῆ. p τῶν ἐπὶ Θρακῶν ἀποβῆσας ὕπερον καὶ ἰσοσπόνδως Gr. q Ἄδ Ar. C. Dan. r ἰσοσπόνδως Cass. Gr. Dan.
s αὐτῶν Ar. C. Reg. Cass. Mosqu. t Δραβήσῳ Marg. Ar. C. Ald. Bif. Cass. Gr. Θραβήσῳ Reg. Ἐν Δραβήσῳ Dan.

Ἐς αὐτὸν] Ὡς αὐτὸν Cl. vt alibi Noster pro ἕς. Vid. Indi-
cem. WASS.

Πνοή] Agnoscit Pollux II, 77. IDEM.

Στρατεύει] In Schol. ad l. i. v. f. i. Heinsia Obel. c. 6. p. 52. pro-
bante Gottl. pro σώματος legit νόματος. Male! Neque enim os
resum erat, sed meatus flammae per canalem: quem meatum
et voc. ἴσα declarat. Σῶμα est αὐλός, fistula cauta. BAVER.

Ἀθηναίων] Diodorus lib. 12. tantum caesorum numerum
fuisse scribit, vt Thebani ex manubiis ingentem in foro por-
ticum constituerent, templa spoliis armorum replerent, De-

liorumque solemnem conuentum ex pecuniis praedae insti-
tuerent. HVDS.

Τὰ περὶ τὰς Σίφας rel.] Notanda primum distraha oratio:
τὰ περὶ τ. Σίφας, προδοσίας περὶ, pro, τὰ περὶ τῆς τῶν Σιφῶν
προδοσίας· deinde Verbum πρὸς ἐχθροῦ, plurali numero iun-
ctum Neutro. Aliter c. 100. extr. τὸ πλῆθος — ἀπικρισθῆσαν·
haec enim Synesis est. BAVER.

Ἀπέθ. — ὑπὸ τ. αὐτ. ἡμ. τοῖς ἐπὶ Δηλ.] Nihil insoliti in
ἔ αὐτῶς, cum Dativo: et in τοῖς intell. πεπραγμένοις. Illud
tamen mire satis expressum, quod mortuus rex dicatur eo-
dem tempore cum rebus, ad Delium gestis, vel eodem tempore

que rursus vt fistulam apte commiserunt, et in ipsa extrema lebetem catenis appenderunt, et fistula tota ferrea ad flatum ciendum, ex antenna prominens, in ipsum *lebetem* demittebatur, et *antenna* magnam etiam reliqui ligni partem ferro praemunitam habebat. Hanc autem machinam ex longinquo spatio carris aduectam admouerunt muro, qua parte potissimum vitibus lignisque constructus erat. Et cum prope *murum* esset, grandibus follibus ad antennae caput, quod ad ipsos spectabat, applicitis, flatum ciebant. flatus autem, qui per foramen in lebetem, habentem prunas et sulphur et picem, ferebatur, ingentem flammam excitauit; et murum incendit; ita vt nullus super eum amplius consistere potuerit; sed *omnes, eo deserto*, in fugam sese dederint, et munitio hoc modo capta fuerit. Praesidiariorum autem alii quidem ceciderunt, ducenti vero capti fuerunt. Caeterorum vero multitudo naues conscendit, domumque se recepit.

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. I. V. C. Varr. 330.

101. Cum autem decimo septimo die a pugna commissa Delium receptum fuisset, et caduceator, qui ab Atheniensibus *ad Boeotos ante* missus fuerat, rerum gestarum profus ignarus, *ad eosdem* non multo post iterum venisset caesorum *recipiendorum* causa, Boeoti *eos* reddiderunt, nec amplius idem *quod ante* responderunt. In illa autem pugna perierunt, ex Boeotis quidem, paulo pauciores quam quingenti; ex Atheniensibus vero, paulo pauciores quam mille, et Hippocrates *eorum* imperator. at militum leuiter armatorum et lixarum magnus numerus. Post hanc pugnam, Demosthenes etiam paulo post (cum ipsi tunc ad Siphas per prodicionem occupandas profecto res non successisset) cum Acarnanum et Agraeorum et Atheniensium quadringentis grauis armaturae militibus, quos in sua classe habebat, egressus est in agrum Sicyonium. Et priusquam omnes *cius* naues *eo* appellerent, Sicyonii ad sua tutanda celeriter profecti, eos, qui in terram egressi fuerant, fugauerunt, et ad naues vsque persequuti sunt: et *eorum* alios quidem interfecerunt, alios vero viuos ceperunt. Et tropaeo erecto, caelos suis pace sequestra reddiderunt. Sub eosdem dies, quibus res ad Delium gesta est, Sitalces etiam Odrysarum rex, cum bellum Triballis intulisset, et proelio victus fuisset, excessit vita. Seuthes vero Sparadoci *filius*, qui erat ipsius ex fratre nepos, *ei successit*, ac Odrysarum, et caeterae Thraciae, cui et ille imperauerat, regnum obtinuit.

Adhuc mense Nou.

102. Eadem hyeme, Brasidas cum sociis, quos habebat in Thracia, Amphipoli ad Strymonem fluvium sitae, Atheniensium coloniae, bellum intulit. Hunc autem locum, in quo nunc vrbs est sita, primum quidem et Aristagoras Milesius, quum Regem Darium fugeret, colonia *huc* deducta, condere tentauit: sed ab Edonis expulsus fuit. Deinde vero et Athenienses duobus et triginta post annis, *huc* missis decem millibus incolarum, tum suorum, tum aliorum, quotquot ire voluerant, qui apud Drabescum a Thracibus interfecti fuerunt, *eundem locum condere sunt conati*. Rursus etiam *iidem* Athenienses vnde

Nou.

κατὰ φθῖν. Στεγανῶς ἐς τὸν λέβητα] ταυτὸν εἰπεῖν, διὰ τεγανῶ σώματος. Ἀδελφιδῆς ὦν αὐτῆ] τῆ Σιτάλκῃ. τῆ δ' αὐτῆ χειμῶνος] μεταβάσει. Ἐφ' οὗ νῦν ἡ πόλις ἐστίν] ἡ Ἀμφίπολις. Διὰ τὸ περιέχειν αὐτῆ] τὸν Στρυμόνα. Ἀπολαρῶν] ἀποκόψας.

quo pugna ad Delium; quasi et haec mortua sit. τῶ si legatur, intell. ἔργω. IDEM. τὸ χωρίον, ἐφ' οὗ] Adiecta praep. ἐπ, χωρίον non potest hic notare urbem, cum praefertim ἡ πόλις distinguatur, sed χώραν, regionem; quod alias non solet. BAVER. Ἀρισταγόρας] Vid. Herodot. V, 11. et 124. Cladem Atheniensium ad Drabescum memorat Thucyd. I, 100. Quae ad

rationes annorum pertinent, excussit Dodwell in Annalib. Thucyd. ad Olymp. LXXVIII. LXXIX. et LXXXV. DUCK. Ἐπειτα δὲ καὶ εἰ Ἀθην.] Scil. ἐπέλασαν κατοικήσαι] sequitur enim tantum Particip. πέψαντες. BAVER. Ἐποίκως] Possit esse pro ἀποίκως; sed hic intelligam alios colonos, nouos, prioribus summisos. Nam et haec nota vis est praep. ἐπ. IDEM.

ἔνος δέοντος τριακοσῶ ἔτει, ἐλθόντες οἱ Ἀθηναῖοι, Ἐργάνος τῆ Νικήσ οἰκιστῆ ἐκπεμφθέντος, Ἡδῶνας ἐξελάσαντες, ἔκτισαν τὸ χωρίον τῆτο, ὅπερ πρότερον Γυνέα ὀδοὶ ἠκαλεῖτο. ἄρμωνιο δὲ ἐκ τῆς Ηἰόνος, ἦν αὐτοὶ εἶχον ἐμπορίον ἢ ἐπὶ τῷ σῶματι τῆ ποταμῶ ἐπιθαλάσσιον, πέντε καὶ εἰκοσι σταδίους ἀπέχον ἀπὸ τῆς νῦν πόλεως, ἣν Ἀμφίπολιν Ἀγνων ἀνόμασεν, ὅτι, ἐπ' ἀμφοτέρω περιρρέοντος τῆ Ὀστρυμόνος, διὰ τὸ περιέχειν αὐτὴν, τείχει μακρῶ ἀπολαβάν ἑκ ποταμῶ ἐς ποταμὸν, περιφανῆ ἐς θάλασσαν τε καὶ τὴν ἠπειρον ὤκισεν.

εγ'. Ἐπὶ ταύτην ἐν ὀ Βρασιδάς, ἄρας ἐξ Ἐργάνου τῆς Χαλκιδικῆς, ἐπορεύετο τῷ στρατῷ καὶ ἀφικόμενος περὶ δεῖλην ἢ ἐπὶ τὸν Λυλῶνα, καὶ Βραυίτικον, ἧ ἢ ἢ Βόλβη λίμνῃ ἐξήισιν ἐς θάλασσαν, καὶ ἰ δευσιποικισάμενος, ἐχώρει τὴν νύκτα. χειμῶν δὲ ἦν, καὶ ἢ ὑπέμφεν ἧ καὶ μᾶλλον ὤρηκε, βεβλόμενος λαθεῖν τοὺς ἐν τῇ Ἀμφιπόλει, πλὴν τῶν προδιδόντων. ἦσαν γὰρ Ἀργιλίων τε ἐν αὐτῇ οἰκῆτορες (εἰσὶ δὲ οἱ Ἀργίλιοι, Ἀνδρίων ἀποικοί,) καὶ οἱ ἄλλοι, οἱ ξυνέπραττον ταῦτα, οἱ μὲν, Πεζοδίκῃ πειθόμενοι, οἱ δὲ, Χαλκιδεῦσι. μάλιστα δὲ οἱ Ἀργίλιοι, ἐγγύς τε προσοικῶντες, καὶ αἰεὶ πότε τοῖς Ἀθηναίοις ὄντες ὑποπτοί, καὶ ἐπιβαλεύοντες τῷ χωρίῳ, ἐπειδὴ παρέτυχον ὁ καιρὸς, ἢ καὶ Βρασιδάς ἦλθεν, ἢ ἐπραξέν τε ἐκ πλείονος πρὸς τῆς ὀ ἐμπολιτεύουσας σφῶν ἐκεῖ, ὅπως ἔ ἐνδοθήσεται ἡ πόλις καὶ τότε δεξάμενοι αὐτὸν τῇ πόλει, καὶ ἀποστάντες τῶν Ἀθηναίων ἢ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ κατέστησαν τὸν στρατὸν ἢ πρὸσω ἐπὶ τὴν γέφυραν τῆ ποταμῶ. ἀπέχει δὲ τὸ πόλισμα πλείον τῆς διαβάσεως καὶ οὐ καθεῖτο τείχη, ὥσπερ νῦν, Φυλακῆ δὲ τις βραχεῖα ἢ καθεστήκει. ἦν βιασάμενος ῥαδίως ὁ Βρασιδάς, ἄμμι μὲν τῆς προδοσίας ἔσσης, ἄμμι δὲ καὶ χειμῶνος ὄντος, καὶ ἀπερσοδόκητος πρὸς τῶν, διέβη τὴν γέφυραν, καὶ ἢ τὰ ἔξω τῶν Ἀμφιπολιτῶν οἰκόντων κατὰ πᾶν τὸ χωρίον εὐθύς εἶχε.

εδ'. Τῆς δὲ διαβάσεως αὐτῆ ἄφνω τοῖς ἐν τῇ πόλει γεγενημένης, καὶ τῶν ἔξω, πολλῶν μὲν ἀλισκομένων, τῶν δὲ ἢ καὶ καταφευγόντων ἐς τὸ τείχος, οἱ Ἀμφιπολιταὶ ἐς Θόρυβον μέγαν κατέστησαν, ἄλλως

ἢ Ἐνός δέοντι Cl. Cass. ἢ Ἀπίωνος ἠγμένους Diod. Sic. l. 12. p. 321. Et Rhod. quem videtis de toto hoc loco. Hudf. ἢ Ita Ed. omnes. ἢ Ἡδῶνας Ar. C. atque ita omnium librorum consensu p. 144. Hudf. ἢ Ἡδῶνας Gr. ἢ Ἡδῶνας Reg. ἢ Ὁ πρότερον Ar. C. Ὁ προτ. Dan. ἢ Ἐκαλεῖτο Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Basf. Steph. l. Reg. Cass. Dan. Aug. ἢ τῆ ποταμῶ ἐπὶ τῷ σῶματι Reg. ἢ Ἐπαμφοτέρω Cass. ἢ Ὀστρυμόνος Ar. C. Id est: ἢ ἐπὶ τῷ ποταμῶ μέγας ἐς ἔτερον. Ar. Port. ἢ Numero plurali effertur l. 1. p. 8. sic et apud Steph. Byzant. Hudf. ἢ Περὶ Reg. ἢ Inter Arethum et Apollonium ponitur a Sylacc. Hudf. ἢ Διῖπρον ποιησάμενος Reg. ἢ Ἐπίπρον Ar. C. Reg. Cass. Gr. Dan. Aug. Mox καὶ ante μ. Ἐργ. d. Mosqu. ἢ ἦσαν γὰρ Ἀργίλιοι Ἀνδρίων ἀποικοί, καὶ ἄλλοι, etc. Ar. C. καὶ ἄλλοι legendum coniciebat Fr. Port. Sic Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug. ἢ Καὶ ὁ βρασιδάς Cl. Antea ἐπὶ δε Mosqu. pro ἰταδί. ἢ Ἐπραξέν τε Ar. C. Ald. Flor. Basf. atque ita legitur videtur Valla. Hudf. ἢ Ἐπραξέν etiam Reg. Dan. et Aug. ὀ Id est: ἢ Διῖπρον καὶ ἐπίπρον ἦσαν. Ar. Port. ἢ Pro προδοθήσεται honestiori vocabulo rem turpem velans. Fr. Port. ἢ Ἐν δεσῆ Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Basf. Steph. l. Reg. Cass. Dan. ἢ Ἐργ. καὶ, πρὸ ἔξω Cass. in marg. manu recenti. ἢ Καθεστήκει Reg. ἢ τῆ δεσῆ C. ἢ καὶ omittunt Ar. C. Dan. Aug. Mox Ἀμφιπολιταὶ Mosqu.

Ἐνός δέοντος] Cl. δέοντι. Priscianus p. 1181. δέον legit pro ἐνός δέοντος. Noster VIII, 6. Καὶ ἘΝΟΣ ΔΕΪΟΝ εἰκοσὸν ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεῖται. Vide VII, 53. WASS. In his casus participii δέων plerumque conuenit cum casu nominis, ut hic in Cl. et Cass. Ἐνός δέοντι τριακοσῶ ἔτει. Interdum sine respectu ad casum nominis in genitiuo ponitur, ut in ceteris Mss. Ἐνός δέοντος, τριακοσῶ ἔτει, anno trigesimo, deficiente vno. Exempla vtriusque structuræ sunt in Budæi Commentar. Ling. Gr. pag. 1052. DVCK.

Ἡδῶνας] Hudf. videtur praetulisse Ἡδῶνας, quod hic est in quibusdam Mss. et supra II, 99: in omnibus; vbi etiam Scholiastes primum casum Ἡδῶνας facit. Sed Schol. Cass. ad verba ὑπὸ Ἡδῶνων, quæ paullo ante leguntur, Ἡδῶνας et Ἡδῶνας scribit. Et Tzetzes ad Lycophron. V, 419. Ἡδῶνας. Sequatur quisque, quod vult. Pleraque huius generis non maximi momenti sunt. DVCK.

Περιρρέοντος τοῦ Ὀστρυμόνος] Haec ante oculos habuit Stephanus in Ἀμφιπόλει; et, ut Iungermannus putat, Pollux IX, 27. DVCK.

Ἀπολαβάν] Reisk. varia in h. l. constituendo proposuit. Abr.

p. 470. durch eine Mauer, welche von einem Strom bis zum andern reichte, einzufassen liefs. Heilm. 589. GOTTL.

Ἐκ ποτ. ἐς ποτ.] Ab vno brachio fluminis eiusdem ad alterum eiusdem; male Heilm. von einem Flusse zum andern. Nempe per duo ostia Strymon in mare decurrit; inter quæ ostia ad mare pateat terra: eam muro claudit, interceptis Agnon, a mari obseptam muro diremit. Quare verba, διὰ τὸ περιέχειν αὐτὴν, possint referri etiam ad Agnonem, qui murum obiecerit a mari, quo vrbem plane cingeret, flumine vtrimque clausam, nunc et muro claudendam. Tamen et ad Strymonem fluuium referantur, circumfluentem vtrimque, quia ambebat vrbem amplexus, supra, deinde duobus brachiis. BAVER.

Ἀγνών] Ita p. 8. Tabulae vulgares Arnas ad Chabriam flumen collocant; nec longe ab Onthyrio abfuisse Rbrianus Auctor; sed et hoc oppidum incertæ positionis est. Gentile eius occurrit in numo Pyrrhi Ligorii. Plin. IV, 7. oppida celebria, Hellas, Halos, Pthia, Arne. Hyginus Fab. 275. Apollo Iouis filius Arnas condidit. Vide Strabonem, et Pausaniam, et Hesyebium. Polyænus I, 12. singulariter effert. WASS. Vid. Stephanum in Ἀγνῶν, et Ὀνδύριον. DVCK.

Bell. Pelop. an. 9. Olynth. 89. I. V. C. Varr. 330.

Ante finem De-cembr.

tricesimo anno *huc* reuersi, Agnone Niciae filio coloniae duce emisso, expulsis Edonis, hanc urbem condiderunt, quae prius Nouem-viae vocabatur. Eionem autem belli sedem fecerant, vnde proficiscebantur, quam ipsi maritimum emporium in fluuii ostio situm tenebant, quinque et viginti stadiis distans ab vrbe, quae nunc est: quam Agnon *ideo* vocauit Amphipolim, * quod a Strymone hinc inde alluere-tur, et ab vtroque latere cingeretur: muroque longo a fluuio ad fluuium ducto circumseptam, conspi-cuam mare versus et continentem condidit coloniam.

103. Brasidas igitur castris ex Arnis agri Chalcidensis *vrbe* motis, cum suis copiis aduerfus hanc *urbem* proficiscebatur. Et cum circa solis occasum ad Aulonem peruenisset, et Bromiscum, qua Bolbe stagnum in mare ingreditur, coenatusque, noctu ire perrexit. coelum autem erat turbidum, et sub-ningebat: quo etiam lubentius iter susceperat, quod Amphipolitanos, qui in vrbe erant, praeter pro-ditores, latere vellet. Nam in ea erant cum Argiliorum nonnulli (Argilii autem sunt Andriorum colo-ni) domicilium illic habentes, tum etiam alii, qui proditionis huius erant focii, partim quidem a Per-dicca, partim vero a Chalcidensibus *ad hoc faciendum* inducti. Sed potissimum Argilii, tum quod pro-xime habitarent, tum quod Atheniensibus semper essent suspecti, et huic vrbi insidiarentur, postquam occasio oblata est, et Brasidas aduenit, qui vel multo ante egerat cum illis *Argiliis*, qui illic degebant, vt vrbs dederetur, tunc in *Argilum*, suam urbem, eum receperunt, et cum illa nocte defectionem ab Athe-niensibus fecissent, *Brasidae* copias ad fluuii pontem deduxerunt. Vrbs autem *a ponte* distat amplius, quam *ripa fluminis ab opposita ripa, qua per pontem erat transitus*. nec *vlli* muri tunc erant erecti, quem-admodum nunc: sed quoddam modicum praesidium ibi collocatum erat. Quod cum facile Brasidas repulisset, simul proditionis, simul tempestatis, simul etiam aduentus repentini beneficio, pontem transiuit, et Amphipolitanorum extra *urbem* habitantium res, quae in toto illo loco erant, statim in suam potestatem redegit.

104. Cum autem eius transitus illis, qui in vrbe erant, inopinatus accidisset, et eorum, qui extra erant, multi caperentur, alii vero ad muros fuga se reciperent, Amphipolitani in magna trepidatione

* Hic locus aliam admittit potest distinctionem et interpretationem. HVDS.

[Ἐργίος τε προσοικῶντες] τῆ Ἀμφιπόλει. [Ἐπειδὴ παρέτυχε] συνέβη. [Ἐκ πλείονος] καιρῶ δηλονότι. [Πρὸς τοὺς ἐμπολιτευοντας] μετέχοντας τῆς πολιτείας τῶν Ἀμφιπολιτῶν. [Καὶ τότε δεξάμενοι αὐτὸν] αἱ Ἀργίλοι. [τῆ πόλει] τῆ οἰκίᾳ. [Ἀπέχει δὲ τὸ πό-λις] ἢ Ἀμφίπολις. [τῆς διαβάσεως] τῆς γειφύρας. [Προσπεσῶν] ἦγον ἐπιτεσῶν. [τῆς δὲ διαβάσεως αὐτῆ] διαπεριώσεως.

[Ἀδλῶνα] Haec omnia sedis incertae: tamen *Bolbe* inter Aethusam et Apolloniam a *Scylace* ponitur. WASS. Ἀδλῶνα hic esse nomen proprium loci nemo, opinor, dubitabit. Et ita accipit *Cellarius* II. Geogr. Ant. 13: *Orselius* quoque in Thefaur. Geogr. obseruat, a *Galeno* Lib. III. de sanitate tuenda Aulonem Macedoniae urbem supra Strymonem memorari. *Athenaeus* tamen V, 3. pro nomine communi habuit: Καλλεῖ δ', inquit, ἄρσενικῶς τοῦς ἀδλῶνας, ὡς περ Ἐκυκλίδης ἐν τῆ τετάρτῃ, καὶ πάντες οἱ καταλογῶν συγγραφεῖς, αἱ δὲ ποικιλῆ Δη-λυκῶς. Nam non est alius locus in Libro IV. *Thucydidis*, vbi hoc nomen legatur. *Athenaeum* exscripsit *Eustathius* in *Odyss.* 4. pag. 1483. Βρωμίσκον a *Thucydide* vocari, quae *Stephano* est Βρωμίσκος in Macedonia, putant Docti. Quae hic Βόλβη, supra I, 58. est Βολβή. Ἐξίτησιν ὁ ποταμὸς εἰς θάλασσαν Attice dici ex hoc loco docet *Thomas Magister* in *ἑκβάλλει*. DVCK. [Ἀδλῶνα] Ath. et *Eustath.* pro appell. habent, et *Poetae* pro sem. v. Abr. 471. GOTTL. [Βρωμίσκον] E *Steph.* malebat *Palm.* ib. IDEM.

[Ἐπραξεν] Non deterius est *ἔπραξαν*, quod quidam libri habent, et *Valla* et *Acacius* sequuti sunt; qui hoc potius ad *Argilios*, qui *Argilum* urbem vicinam incolebant, quam ad *Brasidas*, pertinere existimarunt. Nec male *Acacius* haec, *ἔπραξαν* — ἢ πόλις, tamquam in parenthesis dicta accepit. Etiam cum eodem illa, ἐν ἐκείνῃ τῆ νυκτὶ, malim coniungere cum sequentibus, κατέστησαν τὸν στρατὸν, quam cum praecedentibus, ἔκπεσάντες τῶν Ἀθηναίων. DVCK.

[Ἐπραξεν] Leg. *ἔπραξαν*. Abr. 471. GOTTL.

[Πρόσω] Hoc *Valla* et *Portus* in versione praeterierunt. *Acacius* vertit, *ad caput pontis*. Mihi consideranda videtur scriptura, quae est in margine *Cod. Cass.* πρὸ ἴω. DVCK.

[Καθεῖτο τείχη] Minus accurate vertitur, *erecti* erant muri; malim, *demissi*, ad mare, brachio: vt *Syracusarum* partem *Liuius* describit L. 24. brachio muri *demisso* iunctam. SAUER.

τε καὶ ἀλλήλοις ὑποπτοὶ ὄντες. καὶ λέγεται, * τὸν Βρασίδαν, εἰ ἠθέλησε μὴ ἐΦ' ἀρπαγὴν τῶ στρατῶ
 † τραπίσθαι, ἀλλ' εὐθύς χωρῆσαι πρὸς τὴν πόλιν, δεξιῶν ἂν ελεῖν. νῦν δὲ ὁ μὲν, ιδρύτας τὸν στρατὸν,
 ἐπὶ τὰ ἔξω ἐπέδραμε, καὶ, ἄς ἂν αὐτῶ ἀπὸ τῶν ἔνδον, ἄς προσεδέχετο, ἀπεβαινεῖν, ἡσύχαζεν. ἃ οἱ
 δ' ἐναντίοι τοῖς προδιόσσι, κρατῦντες τῶ πλήθει, ἄτε μὴ αὐτίκα τὰς πύλας ἀνοίγεσθαι, πέμπουσι μετὰ
 Εὐκλέες τῷ στρατηγῷ, ὃς ἐκ τῶν Ἀθηναίων παρῆν αὐτοῖς Φύλαξ τῷ χωρῆ, ἐπὶ τὸν ἕτερον στρατηγὸν τὸν
 ἐπὶ Θράκης, Θεκυδίδην τὸν Ολίερα, ὃς τότε ξυνεγερψεν, ὄντα περὶ Θάσεν, (ἔτι δὲ ἡ νῆσος, Παρίων
 ἀποικία, ἀπέχουσα τῆς Ἀμφιπόλεως ἢ ἡμίσεος ἡμέρας μάλιστα πλεῖν) κελεύοντες ἠ σφίσι βοηθεῖν. καὶ
 ὁ μὲν, ἀκόντας, ἢ κατὰ τάχος ἐπτά ναυσὶν, αἰ ἔτυχον παρῆσαι, ἔπλει· καὶ ἐβάλετο φθάσαι μάλιστα
 μὲν ἔν τὴν Ἀμφιπόλιν, πρὶν τι ἐνδῆναι, εἰ δὲ μὴ, τὴν Ηῖονα ἢ προκαταλαβεῖν.

ρε. Ἐν τῷ δὲ ὁ Βρασίδης, δεξιῶς καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ἠ Θάσεν τῶν νῆων βοήθειαν, καὶ πυνθανόμενος,
 τὸν Θεκυδίδην κησὶν τε ἔχειν τῶν ἠ χερσίων μετάλλων ἐργασίας ἐν τῇ περὶ ταῦτα Θράκη, καὶ ἢ ἀπ'
 αὐτῷ δύνασθαι ἐν τοῖς πρώτοις τῶν ἠπειρωτῶν, ἠπειγέτο προκατασχεῖν, εἰ δύνατο, τὴν πόλιν, μὴ,
 ἠ ἀφικνωμένον αὐτῷ, τὸ πλῆθος τῶν Ἀμφιπολιτῶν, ἐλπίσαν ἐκ θαλάσσης ἢ ξυμμαχικὸν καὶ ἀπὸ τῆς
 Θράκης ἢ ἀγείραντα αὐτὸν περιποιήσεν σφῶς, ἢ ἐκέτι ἢ προσχωροῖ. καὶ τὴν ξύμβασιν μετρίαν ἐποιεῖτο,
 κήρυγμα τὸδε ἀνεπαῖον, Ἀμφιπολιτῶν καὶ Ἀθηναίων τῶν ἐνότων τὸν μὲν βεβλόμενον, ἐπὶ ἢ τοῖς ἑαυτῷ,
 τῆς ἴσης καὶ ὁμοίας μετέχοντα, μένειν· τὸν δὲ μὴ ἐθέλοντα, ἀπιέναι, τὰ ἑαυτῷ ἐκφερόμενον, πέντε ἡμερῶν.

ρς. Οἱ δὲ ἢ πολλοὶ, ἀκόντατες, ἀλλοιότεροι ἐγένοντο τὰς γνώμας· ἄλλως τε καὶ βραχὺ μὲν Ἀθη-
 ναίων ἐμπολιτεῦον, τὸ δὲ πλεῖον, ξύμικτον. καὶ τῶν ἔξω ληφθέντων συχοὶ οἰκίῳ ἔνδον ἦσαν, καὶ τὸ
 κήρυγμα, πρὸς τὸν Φέβον, δίκαιον εἶναι ἢ ἐλάμβανον, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι, διὰ τὸ ἄσμενοι ἂν ἐξελεῖν, ἠγά-
 μενοι ἐκ ἐν ὁμοίῳ ἢ σφίσιν εἶναι τὰ δεινὰ, καὶ ἄμα ἢ προσδεχόμενοι βοήθειαν ἐν τάχει· ὁ δὲ ἄλλος
 ὁμίλος, πόλεως τε ἐν τῷ ἴσῳ ἢ σερισκόμενοι, καὶ κινδύνῳ ἢ παρὰ δόξαν ἀφίεμενοι. ἄτε τῶν πρῶτων
 τῶ Βρασίδα ἢδη καὶ ἐκ τῷ Φανερῷ διαδικαιόντων αὐτὰ, ἐπειδὴ καὶ τὸ πλῆθος ἑώρων ἢ τετραμμένον,
 καὶ τῷ παρόντος Ἀθηναίων στρατηγῷ ἢ ἐκέτι ἀκροάμενον, ἐγένετο ἢ ὁμολογία, καὶ προσεδέξαντο ἐΦ' οἷς
 ἐκήρυξε. καὶ οἱ μὲν τὴν πόλιν τοῖστω τρόπῳ παρεδόσαν· ὁ δὲ Θεκυδίδης καὶ αἰ νῆες ταύτη τῇ ἡμέρῃ
 ὄψε κατέπλεον ἐς τὴν ἢ Ηῖονα. καὶ τὴν μὲν Ἀμφιπόλιν ἢ ὁ Βρασίδης ἢ ἄρτι εἶχε, τὴν δὲ Ηῖονα παρὰ
 σύκτα ἐγένετο λαβεῖν. εἰ γὰρ μὴ ἐβοήθησαν αἰ νῆες ἢ διὰ τάχος, ἄμα ἔω ἂν εἶχето.

* τὸν ἀπερὶ Ἀρ. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Basf. Steph. I. Cass. Dan. Aug. qui et antea, ἄρτι τὸς ἐν τῇ π. οἷς suprafer. am. 2. γ Τετρα-
 μῆνοι Ἀρ. C. Dan. z Ἀνακτῶν Gr. Aug. a ἢς deest Cass. Gr. Aug. In Cass. deinde adscripsit corrector. b οἱ δὲ ἐναντίοι Ἀρ. C.
 Ald. Flor. Basf. Steph. I. Reg. Cass. Gr. Aug. c ἠμίσεος Flor. Basf. Antea, ἑάσον Mosqu. ἠμίσεος d Mosqu. d σφίσι Gr.
 e Κατατάχος Ald. Flor. Basf. Steph. I. f Illud ἔν redundant. de. Port. g Προκαταλαβῶν Ἀρ. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Basf. Steph. I.
 Reg. Cass. Dan. Aug. h θαλάσσης Ἀρ. C. Dan. i χερσίων Cass. k πρὸς τὸ ξυμμαχικὸν referretur. Fr. Port. l Ἀφικνωμένον Ἀρ. C. Supra
 μὴ in Aug. ser. a m. I. ἢ ἡμίσεος. ni Συμμαχικὸν Reg. Aug. n Τετραμῆνοι Gr. o οὐκ ἔτι C. Gr. Mosqu. Aug. p προσχωροῖ et
 cum superferipta emendat. rec. προσχωροῖ Reg. προσχωροῖ cum σ rec. manu, super o posito Cass. προσχωροῖ Mosqu. Aug. q τῶ C. et
 Cl. in marg. r ἢ Πολιμῶν Mosqu. r ἢ ἐλάμβανον Ἀρ. C. Cl. et hic ἐλάμβανον in marg. ἢ ἐλάμβανον Cass. Dan. Mosqu.
 s σφίσι τὰ δεινὰ εἶναι Ἀρ. C. Dan. ss παρὰ δόξαν Aug. t Τετραμμένον Ἀρ. C. Dan. u οὐκ ἔτι C. Gr. Mosqu. x ἰσῶς Cass.
 γ ὁ οὐκ ἔτι Ἀρ. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug. z ἢ ἄρτι εἶχε Gr. a Δικτάχης Ald. Flor. Basf. Steph. I. Reg. Cass. Aug.

Προκαταλαβεῖν] Leg. προκαταλαβῶν, Abr. moner, p. 472. GOTTL.

Ἄρ' αὐτῷ] Nempe τῷ ἔχειν τὴν κησὶν. δυνάμενον autem
 δυνατὸν ἔντα: vt I, 33. τοῦς Κορινθίους δυναμένους παρ' ἑαυτοῖς.
 BAVAR.

Οὐκέτι προσχωροῖ] Προχωροῖ hic locum haud habet pro-
 pter voc. πλῆθος. Quia tamen populus iam antea προσχωρησας

Brasidae, coactus quidem; οὐκέτι προσχωροῖ est aut pro μὴ
 προσχωροῖ, aut προσχωροῖ hic est, per metonymiam manere
 velle, stare conditionibus se dedendi. Si προσχωροῖ legeris:
 τὸ πλῆθος cum Particip. sit pro Genitiuis simpliciter positus.
 BAVAR.

Μετρ. τ. ἔξω. ἔπ.] Ποιεῖσθαι hic est, velle facere; offerre.
 Μετρία dicitur ξύμβασις, modica, non nimium, non multa,
 nec grauius postulantis. IDEM.

Bell.
Pelop.
an. 8.
Olymp.
89. 1.
V. C.
Varr.
330.

constituti fuerunt, praesertim quod mutuo suspecti essent. Ferunt autem Brasidas, si cum suis copiis ad praedam se conuertere noluisset, sed ad urbem subito contendisset, omnium opinione eam fuisse capturum. Iam vero ille castris *ibi* positis, in ea, quae extra erant, excursions fecit, et cum per eos, qui intus erant, nihil ipsi succederet, quemadmodum expectabat, quieuit. Qui vero proditoribus erant aduersarii, cum numero longe superiores essent, ita ut impedirent, ne *urbis* portae aperirentur, *nuntios* miserunt cum Eucleo duce, qui ab Atheniensibus *missus* ad urbis praesidium apud ipsos erat, ad alterum ducem, qui erat in Thracia, Thucydidem Olori *filium*, qui haec conscripsit, in Thaso agentem, (est autem insula, Pariorum colonia, ab Amphipoli distans fere dimidiati diei navigatione) *eum* rogantes, ut opem sibi ferret. Ille vero hac re audita, cum septem nauibus, quae forte aderant, iuit. Volebat autem potissimum quidem Amphipolin, antequam vlla deditio fieret; sin minus, Eionem praeoccupare.

105. Interea vero Brasidas, tum quod metueret nauium auxilium e Thaso, tum quod audiret, Thucydidem in illa Thraciae parte secturas aureas et officinas aurarias possidere, atque hinc opibus valere inter primores eorum, qui continentem incolebant, urbem, si posset, anticipare festinanter conabatur: ne, si ipse *Thucydides* eo perueniret, plebs Amphipolitana, sperans ipsum et classe et sociorum auxiliis ex Thracia coactis se conseruaturum, iam sese dedere recusaret. Quare deditiois condiciones aequas *Amphipolitanis* offerebat, edicto per praeconem in haec verba facto, ut Amphipolitanorum ac Atheniensium, qui in vrbe erant, quisquis vellet, pari eodemque ciuitatis iure fruens, in suis bonis maneret: qui nollet, is abiret, suas fortunas exportans, intra quinque dies.

106. Plebs vero, *hoc* audito, sententiam mutauit: * praesertim quod Atheniensium quidem in vrbe habitantium exiguus esset numerus, maior vero *incolarum* pars esset *turba* promiscua, *quae ex diuersis ciuitatibus eo confluxerat*. Quinetiam multi, qui intus erant, erant propinqui illorum, qui extra capti fuerant, et prae metu edictum aequum esse existimabant: Athenienses quidem, quod *illinc* exire vehementer cuperent, tum quia non paria pericula sibi imminere ducebant, tum etiam quia nullum auxilium sibi celeriter latum iri putabant: caetera vero multitudo, tum quod aequabili ciuitatis iure non priuarentur; tum etiam quod praeter opinionem periculo liberarentur. Quare cum illi, qui cum Brasida *de urbis deditioe* egerant, iam vel palam affirmarent aequas esse condiciones, postquam animaduenterunt ipsam quoque plebem mutasse sententiam, neque Atheniensium duci, qui aderat, aures amplius praebere, *ita demum* facta est conuentio, et *Brasidam in urbem* receperunt illis conditionibus, quas per praeconem edixerat. Atque illi quidem hoc modo urbem dederunt. Thucydides vero, eiusque naues eodem die fero Eionem appulerunt. Et Amphipolin quidem Brasidas modo occupauerat, ** Eionem vero quin occuparet, per vnam duntaxat noctem stetit. nisi enim naues ad opem *ei* ferendam celeriter venissent, simul atque dies illuxisset, in eius potestatem redacta fuisset.

* Praesertim quum per paucos Athenienses resp. administraretur etc. *Valla*. Vox enim *δημοκρατεῖν* ambigui est sensus, utpote quae vel pro *ἐν τῇ πόλει διατεῖσθαι καὶ οὐκ εἰς* accipi possit, vel pro *τὰ τῆς πόλεως διατεῖν*. *HVDs*. ** Hunc locum alio modo interpretantur *Valla* et *Acacius*. Nam *παρὰ νύκτα* possit vertunt. *IDEM*.

Τῶ στρατῷ τραπέζῃ] ἐν τῷ στρατῷ. Ἐπὶ τὰ ἔξω ἐπέδραμεν] ἤγην, ἐλήισατο τὰ ἐκτός. Τὰς πόλεις ἀνέλασθαι] τῆς Ἀμφιπόλεως. Παρὴν αὐτοῖς φύλαξ] τοῖς Ἀμφιπολίταις. Κελεύοντες σφίσι βοηθεῖν] τὸν Θεκυδίδη. Μη, ἀφικνημένῃ αὐτῷ] τοῦ Θεκυδίδου. Ἀφείραντα αὐτὸν] τὸν Θεκυδίδη. Περιτομήσειν] σώσειν. Ἀναίτων] ἀνακηρύξας. Ἐπὶ τοῖς ἑαυτῶ] κτήμασι δηλονότι. Καὶ ὁμοίως μετέχοντα] πολιτείας. Ἀλλοίωτεροι ἐγένοντο τὰς γνώμας] ἤγην, μεταβλήθησαν τὴν προαίρεσιν. Τὸ δὲ πλεῖον, ζήμικτοι] οἱ πλείους οἰκητορες ζήμικτοι ἦσαν. ἤγην ἐκ διαφόρων γενῶν. Ὡς τῶν προαπόντων τῷ Βρασίδῃ] ἤγην,

ρζ'. Μετά ^b δὲ τῆτο, ὁ μὲν τὰ ἐν τῇ Ἠϊῶνι καθίτατο, ἕπως καὶ ^c τοαυλικά, ἦν ἐπὶ ὁ Βρασιδάς, καὶ τοίπειτα ἀσφαλῆς ἔξει, δεξάμενος τὰς ἐθελέσαιτας ^d ἀποκηρῆσαι ἀνωθεν ^e κατὰ τὰς σπονδάς. ὁ δὲ, πρὸς μὲν τὴν Ἠϊῶνα κατὰ τὸν ποταμὸν πολλοῖς πλοίοις ἄφινυ καλαπλεύσας, εἶπως, τὴν πρῶχασον ἀκρῶν ἀπὸ τῆ τείχεος λαβὼν, κρατῆ τῆ ἔσπλω, καὶ κατὰ γῆν ἀποπειράσας ἄμα, ἀμφοτέρωθεν ἀπεκρῆσθη. τὰ δὲ περὶ τὴν Ἀμφίπολιν ἐξηγεῖτο. καὶ ^f Μύρμιнос τε αὐτῷ προσεχάρεσεν, Ἠδωνικὴ πόλις, Πιττακῆς ^g τῆ Ἠδῶνων βασιλέως ἀποθανόντος ὑπὸ τῶν Γαζῆος παίδων, καὶ Βραυρῆς τῆς γυναικὸς αὐτῆ· καὶ ^h Γάφηλος ⁱ πολλῶ ἕτερον, ⁱ καὶ Οἰσύμη. εἰσὶ δὲ αὐτῶν Θασίων ἀποικίαι. παρὰ δὲ καὶ Περγόικας εὐθὺς μετὰ τὴν ἄλωσιν, ^k ζυγκαθίτη ταῦτα.

ρη'. Εχομένης δὲ τῆς Ἀμφιπόλεως, οἱ Ἀθηναῖοι ἐς μέγα ^l ὄθος κατέτησαν, ἄλλως τε καὶ ὅτι ἡ πόλις ἦν αὐτοῖς ἀφελίμος, ζύλων τε ναυπηγησίμων πομπῆ, καὶ χρημάτων προσόδω καὶ ὅτι μέχρι μὲν τῆ ^m Στρυμόνος ἦν πάροδος, Θεσσαλῶν διαγόντων ἐπὶ τὰς ζυμμάχους σφῆν, τοῖς Λακεδαιμονίοις τῆς δὲ γέφυρας μὴ κρατέντων, ⁿ ἀνωθεν μὲν μεγάλης ἕσης ^o ἐπὶ πολὺ λίμνης τῆ ποταμῷ, τὰ δὲ πρὸς Ἠϊῶνα τρηρεσι τρηγμένον, ^p ἂν δύνασθαι ^p προσελθεῖν. τότε δὲ ραδίαι ἤδη ἐνομιζέτο γεγενησθαι. καὶ τὰς ζυμμάχους ἐβέβητο, μὴ ἀποσῶσιν. ὁ γὰρ Βρασιδάς ἐν τε τοῖς ἄλλοις μέτειον ^q ἑαυτὸν ^r παρέχε, καὶ ἐν τοῖς λόγοις πανταχῶ ἐδήλα, ὡς ἐλευθερώσων τὴν Ἑλλάδα ἐκπεμφθεῖ. καὶ αἱ πόλεις πυνθανόμεναι ^s αἱ τῶν Ἀθηναίων ὑπήκοαι, τῆς τε Ἀμφιπόλεως τὴν ἄλωσιν, καὶ ἂ ^t παρέχεμα, τὴν τε ἐκεῖναις πραγματίαι, μάστιγα δὴ ἐπέθεσσαν ^v εἰς τὸ νεωτερίζειν. καὶ ἐπεκρημύεοντο πρὸς αὐτὸν κρύφα, ἐπιπαρξίνας τε κελύοντες, καὶ βυλόμηναι αὐτοῖ ἕνατοι πρῶτοι ἀποσῶν. καὶ γὰρ καὶ ἀδεια ἐφαίνετο αὐτοῖς, ^x ἐλευσιμένοι μὲν ^y τῆς Ἀθηναίων δυνάμεως ^z ἐπὶ τοσούτων, ἕση ἕτερον διεφάνη, τὸ δὲ πλεον βεβλήσει κρήνοντες

^a Δὲ ἀβελ Gr. ^b τὸ αὐτὸ αὐτὸ Ar. C. et mox τὸ ἕτατα. Reg. Cuff. Gr. Aug. Mosqu. utrumque; Dan. tantum prius, et ἀπὶ. ^c Ἐπιπλοῖται Ming. C. Cl. Gr. Mf. Basf. Reg. Cuff. Dan. Aug. ^d κατὰ οὐκ ἔστιν Ar. C. Dan. ^e Mosqu. το Ar. C. Gr. Dan. Mosqu. ^f καὶ ἄλλα τρηγμένα, et paullo ante καὶ ἀφῆτε. Μύρμιнос Reg. ^g τῶν Ar. C. ^h Ita libri tam scripti quam vulgati. Procul dubio tametsi gallicis legendum, Audacterum omniau consensu: quod etiā certum est, praesertim ex Stephano περὶ πύλων, tamen ipsius Thucydidi auctoritate l. 5. confirmari potest. Huius Γαφῆλος Reg. ⁱ καὶ ἡ Σόμη Gr. Reg. ^k ζυγκαθίτη Gr. ^l ὄθος et eadem manu inter versus γρ. ὄθος Reg. ^m Στρυμόνος Ar. C. Στρυμόνος ποταμῷ Cl. ⁿ ἀνωθεν καὶ μετ. Gr. ^o Ἐπιπλοῖται Ar. Mf. Basf. Steph. l. Reg. Cuff. Gr. Aug. ^p προσελθεῖν τότε δὲ ραδίαι ἤδη ἐνομιζέτο γεγενησθαι Ming. Mf. Flor. Basf. τότε ῥαδίαι ἤδη ἐνομιζέτο γεγενησθαι Ar. C. ῥαδίαι, sicut παρὰ. Προσέλιτο Gr. ἕνατοι l. Gr. προσέλιτο et ἐνομιζέτο et ἐνομιζέτο Ming. Sed ἐνομιζέτο a recenti emendatione, quod a prima manu fuerat ἐνομιζέτο. ἐνομιζέτο Dan. τότε ῥαδίαι ἐνομιζέτο Mosqu. προσέλιτο. et ἐνομιζέτο Aug. ^q αὐτὸν Ar. C. Gr. αὐτὸν Reg. Verba ab ἑλλοις ad καὶ ἡ τοῖς def. Mosqu. ^r παρέχετο Cuff. Aug. ^s αἱ δεσθ Dan. ^t παρέχετο Dan. ^v ἕνατοι Cuff. Mosqu. Aug. ^x ἐλευσιμένοι Reg. ἐλευσιμένοι Mosqu. ^y τῶν Dan. ^z ἐπὶ δεσθ Reg. ἐπιπλοῖται Cuff. Aug.

Πρῶτ. ἄκρ. rel.] Traiecta verba sunt, pro tali ordine: τὴν ἀπὸ τ. τήχ. πρῶχασον ἀκρῶν. ἄκρῳ autem hic est pars terrae post murum patens, ad mare decurrens; Landsitze. B A V E R.

Μύρμιнос] Ita Herodot. V; II, 23, 124. et Epit. Strabonis. Cum Ar. C. Tzetzes Chil. IX, 220. Μυρμίνος, vbi Mf. Codex ὄμῃ τε Ἰσιαις rectius. WASS. Casanbonus ad Excerpta Strabonis Lib. VII. ibi Μύρμινος scribit e Stephano. Sed Stephanum potius e Thucyde et aliis emendandum esse recte censet Hoiffenius. Amphipolin etiam Μύρμινον et Ἠϊῶνα vocatam fuisse scribit Stephanus in Ἀμφίπολι. Extrasse cum ex hoc et aliis locis Thucydidis ostendunt Vossius ad Scylac. p. 64. Ed. Gron. et Interpretes Stephani. D V C K.

Γάφηλος.] Γαληφῆος etiam Diodor. Sicul. Lib. XII. pag. 321. b. WASS. Γαληφῆος hic e Thucyd. V, 7. et aliis dudum emendarent Viri Docti. Vid. Casaubon. ad Excerpta Strabonis Lib. VII. Mauillac. et Vales. ad Harpocrat. h. v. D V C K.

Οἰσύμη] Gr. ἡ Σόμη inepte: sic apud Szymum ἡ Σοβή, et apud Scylacem Οἰσύμη. At Plin. Ptolem. Phavorinus, Suidas, Steph. cum Thucyde, oppidum inter Strymonem et Nestum ponunt. ἡ ἀνακτοπέλις marg. Ptolemaei Coislin. Vid. Valesium ad Not. Mauillac. in Harpocrat. v. Γαληφῆος. WASS. et Mauillacum ibi et ad Οἰσύμη. D V C K.

Ἐβλων τ. v. πομπῆ] Suidas in πομπῆν interpretatur πέμψην ἀποσολῆν. WASS.

Στρυμόνος] Στρυμόνος ποταμῷ Cl. et Acacius. At mox ἐν τῷ Στρυμόνι. WASS.

Τὰ δὲ — τρηγμένον] Debebat, τῶν π. τ. — τετηρημ. Sed τὰ simpliciter est positum; supple κατὰ, περὶ, et in τετηρημένων intell. more Nostrī, πάντων. quo more alibi dicit, παρεσκευάσθη αὐτοῖς, et, ἔτοιμα ἦν, et l. 7. κλειρότερον ὄντων et κλειρότερον ἐγένετο quae, huic loco simillima, suppleri volunt, χωρῆα, χωρίων, quod et huic conueniat. B A V E R.

Τότε δὲ] i. e. ἰδὼ δὲ, Athenienses enim loquentes inducit, de re praesenti: sed rem ita extulit, ut ipsius animo scribentis, praeterita, obuersaretur. Ita Liu. I, 24. illorum tunc arma, illorum intueri manus; i. e. nunc; loquentibus enim praesens res erat; sed scribenti Liuiο et respicienti praeterita. IDEM.

Αἱ πάλ. κινθ. rel.] Traiecta sunt verba, sic ordinanda: αἱ πάλ. αἱ ὑπῆκ. κινθ. τ. ἄλωσιν. Etiam notandum, πυνθανόμεναι, pereuntes, esse pro πυνθόμεναι, cum cognouissent. B A V E R. Ἄ παρέχετο] i. e. ἀ παρέχετο. vt L. III. 36. init. vbi Schol. adimitit πρῶτον. Abr. 474. GOTTL. — ἐπὶ τοσούτων] Abr. supplet ἕση. GOTTL. Ἐφενεσι. — — διεφάνη] Intricacius propositum et Thucy-

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 330.

107. Postea vero Thucydides quidem res Eione constituebat, ut et in praesentia, si Brasidas eam inuaderet, et in posterum quoque tuta esset; receptis iis, qui ex foedere et deditiois conditionibus ex superioribus ac mediterraneis locis abscedere voluerant. Ille vero, cum ad Eionem secundo flumine cum multis nauigiis repente uentus fuisset, si forte lingula, quae mare versus a muris excurrit, occupata, fluminis ostio potiretur, quinetiam, cum eam simul a terra tentasset, vtrinque est repulsus. verum ad res Amphipolitanas instruendas se contulit. Et ad eum defecit Myrcinus ciuitas Edonensis, Pittaeo Edonorum Rege a Goaxis liberis et Braure ipsius vxore caeso. nec multo post et Gapselus et OEsyme idem fecerunt: sunt autem istae ciuitates Thasiorum coloniae. Perdiccas autem, qui statim post Amphipolim captam adfuerat, Brasidam in his rebus constituendis adiuuabat.

108. Amphipoli autem capta, Athenienses vehementer trepidare coeperunt: praesertim quod haec ciuitas ipsis esset perutilis, tum propter materiam ad naues aedificandas aptam, quae illinc mittebatur, tum propter pecuniarum prouentum, et uectigalia, quae inde pendeabantur; tum etiam * quod aduersus ipsorum socios ad Strymonem vsque, Thessalis deducuntibus, accessus Lacedaemoniis iam pateret. Nam nisi Lacedaemonii pontem in sua potestate habuissent, quod a superiore quidem pontis parte, quae loca mediterranea spectabat, ingens longaque patens fluminis palus esset, ab illa vero parte, quae Eionem spectabat, Athenienses cum sua classe transitum seruaerent, illos haudquaquam ulterius progredi posse existimabant. Tunc vero facilis accessus iam esse existimabatur. Et ideo verebantur, ne socii deficerent. Nam Brasidas cum in caeteris rebus se moderatum praebere, tum vero verbis vbique declarabat, se ad Graeciam liberandam emissum. Quare cum ciuitates, quae Atheniensium imperio parebant, audirent et Amphipolim captam, et quae vir ille praestabat, illiusque mansuetudinem, tunc ad res nouandas maxime erectae fuerunt. Et caduceatores ad eum clam mittebant, rogantes, ut ad se accederet, et pro se quique ad illum primi deficere cupientes. nam impunitas ipsis fore videbatur, partim quidem, quod falso putassent, Atheniensium potentiam non esse tantam, quantum postea manifeste fuisse constitit:

* Quod vsque ad Strymonem amnem, Thessalis transitum in socios largientibus, Lacedaemoniis via patefacta esset etc. Accius. HVDS.

σουεργάντων εις την προδοσιαν. Διαδικαιόντων αυτὰ] δικαια κρινόντων τα τῆ Βρασιδα. Τετραμμένον] μεταβληθὲν την γνώμην. Κη προσεδέξαντο] τον Βρασιδαν. Ὁψὲ κατέπλεον] μετὰ δυσμεῶς ἡλίε. Μετὰ δὲ τῆτο, ὁ μὲν] ὁ Θουκυδιδης. Δεξέμενος] ὁ Θουκυδιδης. Ἀνωθεν κατὰ τὰς σπονδὰς] ἦγγεν ἐκ τῆς ἀνω πόλεως. Ὁ δὲ] ὁ Βρασιδης. Κατὰ τὴ τον ποταμόν] ἦγγεν διὰ τὸ ποταμῶ. Ἀμφότερώθεν ἀπεκέρσθη] ἦγγεν ἀπὸ γῆς καὶ θαλάσσης. Αὐτῶ προσεχώρησε] τῶ Βρασιδα. Κη Οἰσύμη] ἀπὸ κοινῶ τὸ προσεχώρησε. Σουκαθίτη ταῦτα] σουεβεραίς. Διαγόντων] διαβιβάζοντων. Ἐπὶ τοὺς συμμαχίους σφῶν] τῶν Ἀθηναίων. Τοῖς Λακεδαιμονίοις] τὸ ἐξῆς, πάροδος τοῖς Λακεδαιμονίοις. Τετρήσει τηρεμένων] ἀντὶ τῆ, τηρέντων τῶν Ἀθηναίων. Ἐλπίδι

ideo ingenio inuolutum. Latina interpretatio male cohaeret in re ipsa et sententia; videtur enim ita rem proponere, quasi focii putassent, Athenienses aliquando veniam sibi daturus, quod tanto minorem putassent ipsorum potentiam, quanta deinde apparuisset: hoc quidem ferri possit; sed alterum abhorret: quod homines — iudicarent. Hoc vero non refertur ad veniam, quam sperarent ab Atheniensibus; nec vero efficiatur e participio Graeco. Mihi breuius collegisse videtur et, quae illi crederent, et quae ipse de suo adderet: 1) Socii (antea) putarant, magnas esse opes Atheniensium; 2) Hoc eos festelera, quia tunc sane vehementer erant infracti; 3) Hinc, velut indignati errori suo, et correcturi peccatum, recte iam et tuto ab iis se defecturos, credebant. Haec ipsos sensisse, ita refert Thuc. ut iam sua inserat: in tantam illis (cum) maior (vero) visa erat potentia Atheniensium, quanta (tamen) deinde (rursus) cognita fuit esse. Ita

interpretari placebat, cum occurrit, non ita magnam deinde apparuisse illam potentiam, sed magis deinde affectam, lapsam atque imminutam fuisse. Quare iam sic interpretor: in tantum peccauerant in opinione de potentia Atheniensium, quantum deinde fractae atque imminutae defecit: tantum ei tribuerant et adiecerant nimia admiratione, quantum illi deesse, deinde appareret. Hinc tuto illam a se contemni, credebant. BAVER.

Εἰωθότες οἱ ἄνθρωποι] Horum sententiam ita exponunt scholia Cod. Cass. Τῆτο ἐξηγητικόν ἐστὶ τῶ προτέρῳ, εἰωθότες οἱ ἄνθρωποι ἔ μὲν ἂν ἐπιδομήσι, τότε ἐλλίξεν τεύξεσθαι ἀνέν λογισμῶ τῆτο γὰρ ἐστὶν ἐλπίδι ἀπερισκίπτῳ διδόναι. αὐ δὲ ἂν μὴ ἐπιδομήσι, τῆτο μόνον λογισμῶ ἐξακριβῶντες ὡς ἐν ἐλπίτον παρκατεῖσθαι. DVCK.

Κρίνοντες — εἰωθότες] Simpliciter Nominatiui positi pro Genitiuis, κρινόντων, εἰωθότων cum (omnino) soleant homines

ἀσαφεί, ἢ προνοία ἀσφαλεί· ^a εὐθότες οἱ ἄνθρωποι, ἔ μὲν ἐπιθυμῶσιν, ἐλπιδὶ ἀπερισκέπτω διδόναι
 ὁ δὲ μὴ προσιέναι, λογισμῶ αὐτοκράτορι διωθεῖσθαι. ἅμα δὲ τῶν Ἀθηναίων ἐν τοῖς Βοιωτοῖς νεωστὶ
 πεπληγμένων, καὶ τῆ Βρασιῖδα ἐφολεῖα καὶ ἔ τὰ ὄντα λέγοντος, ὡς αὐτῶ ἐπὶ Νίσαια τῆ ἑαυτῆ μόνῃ
 στρατιᾷ ἐκ ἠθέλησαν οἱ Ἀθηναῖοι ξυμβαλεῖν, ἐθάρρυν, καὶ ἐπίστευον, μηδὲνα ἂν ἐπὶ σφῶς βοηθήσῃαι. τὸ
 δὲ μέγιστον, ^b διὰ τὸ ἠδονὴν ἔχον ἐν ^c τῶ αὐτίκα, καὶ ὅτι ^d τοπρῶτον Λακεδαιμονίαν ^e ὀργῶντων ἐμελλον
 πειράσσεσθαι, κινδυνεύειν παντὶ τρόπῳ ἔτοιμοι ἦσαν. ἂν ^f αἰσθανόμενοι, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι, Φυλακᾶς,
 ἔ ὡς ἐξ ὀλίγῃ καὶ ἐν χειμῶνι, διέπεμπον ἐς τὰς πόλεις· ὁ δὲ, ^h ἐς τὴν Λακεδαίμονα ἐφίεμενος, στρατιάν
 ἰ τε προσαποσέλλειν ^k ἐκέλευε, καὶ αὐτὸς ἐν τῶ ^l Στρυμόνι ναυπηγίαν τρήρων παρεσκευάζετο. οἱ δὲ
 Λακεδαιμόνιοι, τὰ μὲν καὶ φθόνῳ ἀπὸ τῶν πρώτων ἀνδρῶν ἐκ ὑπηρετήσαν αὐτῶ, τὰ δὲ, καὶ βεβλόμενοι
 μᾶλλον τῆς τε ἀνδρας τῆς ἐκ τῆς νήσῃ κομισασθαι, καὶ τὸν πόλεμον καταλύσαι.

ρθ'. Τῆ δ' αὐτῆ χειμῶνος, ^m Μεγαρῆς τὰ τε μακρὰ τεῖχη, ἃ σφῶν οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον, κατέσκα-
 ψαν ἐλόντες ἐς ἑδαφος· καὶ Βρασιῖδας μετὰ τὴν Ἀμφιπόλεως ἄλωσιν ἔχων τῆς ⁿ ξυμμάχῃς, στρατεύει
 ἐπὶ ^o τὴν Ἀκτὴν καλυμένην. ἔσι δὲ ἀπὸ τῆ ^p βασιλέως διορύγματος ἔτω πρῆχσσα, καὶ ὁ Ἄθως αὐτῆς
 ὄρεος ὑψηλὸν τελευτᾷ ἐς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος. πόλεις δὲ ἔχει, ^q Σάμην μὲν, Ἀνδρόν ἀποικίαν, ^r παρ'
 αὐτὴν τὴν διάρυχα, ἐς τὸ πρὸς Εὐβοίαν πέλαγος τετραμμένην· τὰς δὲ ἄλλας, ^s Θύστου, καὶ Κλεωνᾶς,
 καὶ ^t Ἀκροθάρας, καὶ Ὀλόφυξαι, καὶ Δῖον· αἱ οἰκῶνται ξυμμίτοις ^v ἔθνεσι βαρβάρων διγλώσσων. ^x καί
 τι καὶ Χαλκιδικὸν ἐν βραχύ, τὸ δε πλεῖστον, Πελασγικὸν, τῶν καὶ Λημιῶν ποτε καὶ Ἀθήνας Τυρσηνῶν
 οἰκησάντων, καὶ Βισαλτικὸν, καὶ Κρητικὸν, καὶ ^y Ἠδωνες. κατὰ δὲ μικρὰ πολιτματὰ οἰκῶσι. καὶ οἱ
 μὲν πλείους προσεχώρησαν τῶ Βρασιῖδα, ^z Σάμῃ δὲ καὶ Δῖον ἀντίστη· καὶ αὐτῶν τὴν χώραν, ἐρμείνας, τῶ
 στρατῶ ἐδήξ.

ρι'. Ἄς δ' ἐκ ἐσθήκων, εὐθύς στρατεύει ἐπὶ ^b Τορώνην τὴν Χαλκιδικὴν, καταχωρήσειν ὑπὸ Ἀθηναίων.
 καὶ αὐτὸν ἀνδρες ὀλίγοι ἐπήγοντο, ἔτοιμοι ὄντες τὴν πόλιν παραδῆναι· καὶ ἀφικόμενος νυκτὸς ἔτι καὶ περὶ

a Attice. pro εὐθότες τῶν ἀνδρῶν. Ac. Port. b Id est: διὰ τὴν κεντημένην. propter rerum nouationem, quae placet. Fr. Portus. c Τραυτικά Ald. Flor. Basf. d τὸ πρῶτον C. Cass. Aug. e Ὀργῶντων Reg. Mosqu. et παρᾶσαι. f Ἀεθόμενοι Ar. C. Dan. g Ἄς deest Reg. h Id est: ἄγγελον εἰς τ. Α. πρῆχσσαι, καὶ ἐφίεμενος διέσω τὰς Λακεδαιμονίας ἔθνην στρατῶν αὐτῶ ἀποσέλλειν πρὸς Ἰακίην, ἢ ἢν μὲν ἑαυτῶ εἶχον. Ac. Port. Ἄφικόμενος Ar. Flor. i τε deest C. Dan. k Ἐκλείων Gr. l Στρυμόνι Ar. C. m Με- o Sic apud Diolar. Sic. p. 349. et τὴν Ἀκτὴν καλυμένην γαρεῖς Ar. C. Cass. Dan. Mosqu. qui et θῆρος p. χειμῶνος. n Συμμάχῃς Gr. Aug. o Sic apud Diolar. Sic. p. 349. et τὴν Ἀκτὴν καλυμένην εἰκόντες. totus enim ille litoralis tractus Orientalis Ἀκτὴ dicebatur, vt Scyrtus (Chius veru 522. Huds. Ἀκτὴν Gr. deinde indudum, et in marg. ἀκτὴ scriptum erat. καλομ. ἀκτ. Mosqu. p Is Xerxes fuit. Vide Herodotum l. 7. c. 21. 122. et l'offi. Observaciones ad Melius p. 138. Huds. q Σάμην Cl. in marg. r Παρὰ αὐτὸν Gr. s Ἔθνεσι dicitur Herodoto. Ἔθνεσι in Strabonis excerptis. Thylsus Plinius. ἔθνη Mosqu. t Ἀκροθάρας C. sic et Herodoto. Ἀκροθάρας malit Salmafius. Ἀκροθάρας ab ἄκρ. et ἄλως scribendum censet Palmecius. u Ἐπίσταν Gr. Antea συμμίτοις Mosqu. x De hoc loco consule Dionys. Halicarn. l. 1. Antiq. p. 20. 21. 22. etc. Huds. Dionys. p. 20. Ἐνὶ δὲ τι καὶ Χαλκιδικὴν, τὸ δὲ πλ. et mox, οἰκησάντων Τυρσηνῶν. y Ἠδωνες Ar. C. Ἠδωνες Cass. Gr. Aug. Ἠδωνες Reg. Antea κρητικῶν. Mosqu. z Σάμῃ Gr. Ald. Flor. Basf. Aug. Procul dubio Σάμην scribendum. Inde ledonis miseratus, quod in antiquis Codicibus β. μ. v. eodem modo pinguntur. Huds. Σάμῃ Reg. Dan. Mox Δῖον Mosqu. a Ἄς δὲ ἐκ Ar. C. b Τιδώνη Gr.

ita iudicare et agere. Thucydidis illa gnome est causam addic-
 tura ex humano ingenio vniuerso, quare et tum focii ita
 egerint. BAVER.
 Ἐλπιδὶ ἀπερισκέπτῳ Vt c. 10. in. ἀπερισκέπτως ἐέλπις, in-
 considerate sperans. GOTTL.
 Ἐφοικῶ — λέγεται] Magister, hoc est, inquit, τὰ παρακολλη-
 θήματα. WASS. Non recte Thomas. Scholiastes bene ἐπα-
 γωγᾷ. Thucyd. IV, 88. διὰ τε τὸ ἐπαγωγᾷ εἰπεῖν τὸν Βρασιῖδαν.
 Vid. Herald. ad Iamblic. Cap. IV. et Perizon. ad Aelian. VIII, 12. Mox ἐπὶ Νίσαιαν habent quidem omnes libri, sed su-
 spectum est, pro ἐπὶ Νισαίαι: nam solent in his adhibere ca-
 sum tertium. Thucyd. III, 54. Ἐναυμαχῆσαιεν ἐπ' Ἀρτεμισίαν.
 Lucian. II. Ver. Hist. p. 678. Ἐπὶ Ἀγλίῳ ἐμάχητο. Hapropocrat.
 Ἐπὶ Ἀγλίῳ μάχη. Et sic millies apud omnes. E. adscripto
 facile fieri potuit v. vt saepe in aliis. DVCK.
 Ἐπὶ Νίσαιαν] Abr. 473. forte ἐπὶ Νισαίαι, cum το iota sub-
 scriptum locum errori dederit. Sed tamen contra. Codd. nil
 tentat, cum et enallage locum habere possit. GOTTL.

Ἀὐτῶ — τῆ ἑαυτῆ μόνῃ στρατιᾷ] Durius iuncti Dacii, et
 quasi distractus, αὐτῶ et τῆ ε. μ. στρατιᾷ, aut pro, τῆ ε. μ. στ.
 nempe omisso αὐτῶ, aut pro, αὐτῶ καὶ τῆ ε. στ. quasi per Ἀρ-
 positionem: ipsi, cum eius exercitus solus esset. BAVER.
 Ὀργῶντων] Suidas in ὀργῶν; ὀργῶντες, κατὰ Θουκυδίδην, ἀπὸ τοῦ
 ἐπιθυμῶντες. Schol. Cass. hic ἀρημμένον, περιθυμμένον. DVCK.
 φθόνῳ ἐπὸ τ. πρώτων] Dat. φθόνῳ est pro, διὰ τὸν φθόνον,
 ὅτῳ φθόνῳ et ἐπὸ τ. πρώτων pro simplici Genitiuo; vt to-
 tum sit pro, διὰ τὸν φθόνον τῶν πρώτων &. BAVER.
 Τὰ τεῖχη, ἔ σφῶν rel.] i. c. τὰ τεῖχη σφῶν, ἃ οἱ Ἀθῶν. εἶχον
 vel σφῶν pro σφῶν ὄντα. BAVER.
 Ἐπὶ τὴν Ἀκτὴν] Tota etiam Attica olim Aete fuit appel-
 lata, quia litoralis esset maximam partem, vt docent Strabo
 et Stephanus Byzant. Vide Meursium de Regno Athen. l. 1.
 c. 3. HVDS. Loca Diodori et Scymni ab Hudsone in Var. Lect.
 adnotata ad Aeten Peloponnesi pertinent. Aeten, quae circa
 Athion est, e Demetrio memorat Stephanus in Ἀκτῇ. DVCK.

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. I. V. C. Varr. 331.

partim vero, quod incerta voluntate magis, quam certa providentia ita iudicarent. Homines enim id quidem, quod cupiunt, inconsideratae spei permittere; quod vero non cupiunt, id rationis pertinacia reiicere consueverunt. Praeterea, tum quod Athenienses cladem in Boeotia recens acceperant, tum quod Brasidas verbis ad animos hominum alliciendos appositis vteretur, nec vera referret, *dicens* Athenienses non ausos esse confligere secum apud Nisaeam, ubi suum exercitum solum haberet, confidebant, nec quenquam contra se venturum credebant. Potissimum vero, propter rerum novarum studium, quod in praesentia voluptatem *ipsis* afferebat; simul quod *tunc* primum Lacedaemoniorum, qui *belli gerendi* cupiditate flagrabant, periculum essent facturi, ad quoduis discrimen adeundum erant parati. Quae cum *Brasidas et Athenienses* intellexissent, Athenienses quidem, ut in illis temporum angustiis, et hyeme licebat, *praesidia* in vrbes dimiserunt. Ille vero, cum nuntium Lacedaemonem misisset, *alias* copias mitti iubebat, et ipse ad Strymonem ad naues compingendas se accingebat. Lacedaemonii vero, partim quidem propter invidiam, qua civitatis principes eius gloriae inuidebant; partim vero, quia suos ciues in insula *Sphaeria* captos recuperare, bellumque finire malebant, *copias, quas petebat*, ipsi non supeditarunt.

109. Eadem hyeme, Megareses, cum longos muros, quos Athenienses ipsis ereptos tenebant, recuperassent, eos aequarunt solo. Brasidas vero post Amphipolin captam, cum sociorum exercitu, quem habebat, profectus est in regionem, quae Acte appellatur. Haec autem a fossa, quam Rex *Perfarum* fecerat, introrsus prominet, et Athos ipsius mons excelsus ad Aegaeum pelagus terminatur. Vrbes vero continet, Sanen, Andriorum coloniam, ad ipsam fossam, mare versus, quod Euboeam spectat; et alias, Thyssum, et Cleonas, et Acrothoos, et Olophyxum, et Dion; quae a promiscuis barbarorum bilinguium gentibus habitantur. Quinetiam exigua quaedam gentis Chalcidicae pars *illis* inest: sed maxima pars est Pelasgica, ex illis Tyrrhenis, qui Lemnum et Athenas quondam incoluerunt, et Bisaltica, et Crestonica, et Edonica. Habitant autem in parvis oppidulis. Harum pleraeque ad Brasidam defecerunt: sed Sane, et Dion *ipsi* restitit. et ideo *Brasidas* illic habens statim, regionem ipsarum vastabat.

Ante Apr. 9.

110. Sed cum imperata facere nollent, continuo castra movit aduersus Toronam Chalcidicam, quam Athenienses tenebant. Ipsumque pauci quidam, qui urbem dedere parati erant, accersierant. Et

ἀπειρήκεται διδόναι] ἑαυτοὺς δηλονότι. Ἐφοικὰ] ἦγον ἐπαγωγῆ. Καὶ Χαλκιδικὸν ἐν] ἔθνος δηλονότι. Κατὰ δὲ μικρὰ ποταμίσματα] ἦγον ἐν μικροῖς ποταμοῖσι. Τὴν πόλιν παραδόναι] τὴν Τορώνην. Τῶ στρατῷ ἐκαθέζετο] σὺν τῷ στρατῷ. Οἱ δὲ

Περ' αὐτὴν τὴν διάσχυρα] Vid. *Holsten.* ad *Stephanum* in *Σένῃ*. *Berkelius* ibi adnotat, *Thucydidem* hanc urbem in monte collocare. Hoc non satis apertum est. *Thucydidem* quidem *Θύσσον*, quam paulo post nominat, ἐν τῇ Ἀθῶν ponit V, 35. Sed tamen distinguit situm Sanes a Thyssi et ceterarum urbium situ, ut et *Herodotus* VII, 22. *Strabonis* Excerpta Lib. VII. in fin. etiam quiaque has vrbes, quas hic memorat *Thucydidem*, in Atho monte ponunt: Sanes mentionem non faciunt. DVCK.

Θύσσει] *Scylaci* pag. 63. Θύσσι; pro quo Viri doctissimi ex *Herodoto* L. d. Θύσσι, vel, e *Thucydidem* et *Plinio* IV, 10. Θύσσι; restituerunt. DVCK.
Ἀκροθάσι] Ἀκροθάσι legit *Salmasius* in *Plin.* Exercitation. pag. 129. quod merito repudiant *Holstenius* et *Berkelius* ad *Stephanum* v. Ἀκρόθουσι. DVCK.
Ὀλοφύξει] *Suidas*, *Phavorin.* *Strabo*, et *Scylax* Ὀλοφύξει. *Eustath.* et *Steph.* vulgatam scripturam seruant. *Aristoph.* Av.

1041. Ὀλοφύξει, et ad hanc formam ibi *στοπύξει* confinxit. *Wass.* Ὀλοφύξει etiam *Herodotus* VII, 22. DVCK.

Διγλώσσων] *Diodor.* p. 321. c. διγλώττων *Δισσαλτικῶν*. Vid. *Notrum* infra VIII, 85. WASS.

τῶν καὶ Ἀθῆν. rel.] Traiecte pro, τῶν *Τυρρηῶν* (τῶν) *οἰκησάντων καὶ Ἀθῆνων*, rel. BAVAR.

Τυρρηῶν οἰκ.] Tyrrheni prius Pelasgi erant nuncupati, ut constat ex *Dionys. Halic.* *Antiq. Rom.* I. i. Vide *Meursii* *Cecropiam*, p. 20. HVDS. Cap. V. Add. *Bochart.* *Chanaan.* I, 33. DVCK.

Σένῃ] Σένῃ *Stephanus*, et *Ξαλίθῃ* *χώραν* *Libanius* *Demosthenis* *Apolog.* pag. 451. Vid. *Herodot.* VII, 22. *Vossium* ad *Melam* p. 140. *Notrum* V, 18. WASS.

Τορώνῃ] *Gr.* *Τιθάνων* incepto. Vide *Notrum* V, 3. *Theophrastum* IV, 10. *Harpocrat.* h. v. et *Tab. Farnelianam* de *Herculis* lab. IDEM.

ἄφρον, τῷ στρατῷ ἐκαθέζετο πρὸς τὸ ^c Διοσκύρειον, ὃ ἀπέχει τῆς πόλεως τρεῖς μάλισα σταδίαι. ^d τὴν μὲν ἔν ἄλλην πόλιν τῶν Τορωναίων, καὶ τὰς Ἀθηναίαις τὰς ἐμφερεῖντας ἔλαθεν· οἱ δὲ πρᾶσσοντες αὐτῷ, εἰδότες, ὅτι ^e ἤξει, [^f καὶ] προσελθόντες ἔτινες αὐτῶν λάθρα ὀλίγοι, ἐτήρην τὴν πρόσδοτον καὶ ὡς ἤσθοντο παρόντα, ἐσκομίζουσι παρ' αὐτῆς ἐγχειρίδια ἔχοντας ἄνδρας ψιλὰς ἑπτὰ. τοσῶτοι γὰρ ^h μόνον, ἀνδρῶν ἰεῖκοσι ^k τοπρωῶτον ταχθέντων, ἔκατέδεισαν ἐσελθεῖν. (ⁱ ἤρχε δὲ αὐτῶν Λυσίφρατος Ολύμπιος·) οἱ διαδύντες διὰ τῆ πρὸς τὸ πέλαγος τείχεαι, καὶ λαθόντες, τὰς τε ἐπὶ τῆ ^m ἀνώτατα Φυλακτηρίαι Φρερεῖς, ἕως τῆς πόλεως πρὸς [ⁿ τὸν] λόφον, ἀναβάντες διέφθειραν, καὶ τὴν ^o κατὰ ^p Καναστραῖον πυλῖδα διήρην.

ρια. Ο δὲ Βρασιδάαι τῷ μὲν ἄλλω στρατῷ ἠσύχαζεν, ὀλίγον προσελθῶν· ἑκατὸν δὲ πελταστὰς προσέμπευ, ὅπως, ὅποτε πύλαι τινὲς ἀνοιχθεῖεν, καὶ τὸ σημεῖον ἀρθεῖη, ὃ ξυνέκειτο, πρῶτοι ἐσδραμοῖεν. καὶ οἱ μὲν, χρόνῳ ἐγγιγνομένοι, καὶ θαυμάζοντες, ^q κατὰ μικρὸν ἔτυχον ἐγγυὸς τῆς πόλεως προσελθόντες. οἱ δὲ τῶν Τορωναίων ἐνδοθεν παρασκευάζοντες μετὰ τῶν ἐσεληλυθόντων, ὡς ^r αὐτοῖς ἢ τε ^s πυλῖς διήρητο, καὶ αἱ κατὰ τὴν ἀγορᾶν πύλαι, τῆ μοχλῆ διακοπέντος, ἀνέωγοντο, πρῶτον μὲν κατὰ τὴν πυλῖδα τινὰς περιεγαγόντες ^t ἐσεκομίσαντο, ὅπως κατὰ νότον καὶ ἀμφοτέρωθεν τὰς ἐν τῇ πόλει, ἔδεν εἰδότες, ἐξαπίνης φοβήσειαν· ἔπειτα τὸ σημεῖον τε τῆ πυρὸς, ὡς ^v εἴρητο, ἀνέσχον, καὶ διὰ τῶν κατὰ τὴν ἀγορᾶν πυλῶν τὰς λοιπὰς ἤδη τῶν πελταστῶν ἐσεδέχοντο.

ριβ. Καὶ ὁ Βρασιδάαι, ἰδὼν τὸ ξύνθημα, ἔθει δρόμῳ, ἀναστήσας τὸν στρατὸν, ^x ἐμβήσαντάς τε ἀφρόν, καὶ ἐκπληξιν πολλὴν τοῖς ἐν τῇ πόλει παρασχόντας. καὶ οἱ μὲν, κατὰ τὰς πύλας εὐθύς ἐσέπιπτον· οἱ δὲ, κατὰ ^y δοκὰς τετραγώνων, αἱ ἔτυχον τῷ τείχει, πεπρωτότι καὶ οἰκοδομημένῳ, πρὸς λίθων ἀνολίην προσκείμεναι. Βρασιδάαι μὲν ἔν καὶ τὸ πλῆθος εὐθύς ἄνω καὶ ἐπὶ τὰ μετέωρα τῆς πόλεως ἐτρέπετο, βεβλόμενος ^z κατ' ἄκρας καὶ βεβαίως ἐλεῖν αὐτήν. ὁ δὲ ἄλλος ὄμιλος κατὰ πάντα ὁμοίως ^a ἐσεκδάννυτο.

ριγ. Τῶν δὲ Τορωναίων, γιγνομένης τῆς ἀλάσεως, τὸ μὲν πολὺ, ἔδεν εἰδὸς, ἐθορευθεῖτο· οἱ δὲ πρᾶσσοντες, καὶ αἷς ταῦτα ἤρηνκε, μετὰ τῶν εἰσελθόντων εὐθύς ἦσαν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι (ἔτυχον γὰρ ἐν τῇ ἀγορᾷ ὀπλίται καθεύδοντες ὡς πεντήκοντα) ἐπειδὴ ἤσθοντο, οἱ μὲν τινὲς ὀλίγοι διέφθειρονται ἐν χερσὶν αὐτῶν, τῶν δὲ λοιπῶν, οἱ μὲν, πρὸς ἡ, οἱ δὲ, ἐς τὰς ναῦς, αἱ ἐφρέσαν δύο, κατὰφυγόντες, διασώζοντα

^c Διοσκύρειον Ar. C. Reg. Gr. Mosqu. ^d Καὶ τὴν μὲν ἄλλην Marg. ^e ἤρχε Reg. Dan. Sed hic cum altera lectione inter versus scripta. "ἤξει Mosqu. ^f καὶ deest Ar. C. Dan. ^g τινὲς omittit Gr. ^h μόνον Ar. C. Cl. Gr. Mosqu. Aug. μόνον forsan redun-
dat. Vide Stephani Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 105. Hudf. μόνον Reg. Cass. ⁱ εἴασιν Cass. Aug. ^k τὸ πρῶτον C. Cass. Mosqu. Aug. ^l ἤρχε δὲ αὐτῶν Λυσίφρατος Ὀλύμπιος defunt Cass. manus recens in marg. scripsit, ubi est δ' αὐτῶν. Ἐλύμπιος Mosqu. ^m Ὀλύμπ. Aug. ubi illa verba ab ἤρχε ad Ὀλύμπ. def. sed in marg. scr. ⁿ ἀνωτάτω Marg. ἀνωτάτω Ar. C. Dan. ^o τὴν omittunt Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Mosqu. Aug. ^p Κατὰ deest Ar. ^q Καναστραῖον Ar. C. Καναστραῖον Stephano. Καναστρα et Καναστραῖον ἄκρας
Altit. Putat tamen Berkellius primitivum esse Καναστραῖον, et ἀκρωτήριον vel simile quid cum Καναστραῖον subintelligi oportere. Hudf. Κα-
στραῖον Cass. Dan. Aug. τὴν Καναστραῖον Mosqu. ^r Καταμικρὸν Ald. Flor. Steph. I. Reg. Aug. ^s Scilicet, ὅτ' αὐτῶν διήρητο, Ar. Por-
t. ^t πύλαι Gr. ^u Ἐξεύμισαν Ar. C. Gr. Ἐσεύμισαν Cl. Mosqu. Ἐξεύμισαν Reg. Cass. Dan. Aug. ^v εἴρηται Flor. Bas. ^x ἐμβή-
σαντα, et paullo post παρασχόντα Reg. Cass. Gr. Aug. Mosqu. ^y Δοκὰς Reg. In summo margine Cod. Cass. scriptum erat, γρ. ἀνωτάτων;
sed non adparebat, quo pertineret. fortassis ad sequentem vocem ἀνωτάτων. ^z Κατὰκρας βεβαίως Ar. C. Κατ' ἄκρας; βεβαίως; Dan. Κατ-
ἄκρας καὶ βεβαίως Reg. Gr. Κατ' ἄκρας κ. β. et in marg. σημείωναι κατάκρας Cass. Κατάκρας Aug. ^a Ἐκεκδάννυτο Ar. C.

Ἐτήρητο] Thomas Magister in πρόσδοτος, λάθρα ἐτήρητο τ. π. WASS.

Ἐσκομ. παρ' αὐτοῖς] Haud dubie leg. αὐτοῖς. Et recte ver-
sum est, ad se. Aetivium pro Medio, quod iam sit in reci-
proco αὐτοῖς. BAVAR.

Πρὸς τὸν λόφον] Articulum recte omittunt Mff. WASS.
Paullo ante praefendum videtur ἀνωτάτω, quod Margo ha-
bet. DVCK.

Καναστραῖον] Hudson. Καναστραῖον. fide Stephani nititur, et Epit.
Strabonit, vnde hausisse videntur Etymol. et Schol. Rectius et
antiquius illud alterum. Nam Καναστραῖον ἄκρας, non Κανα-

στραῖον, vt in Ed. Galei Herodotus. Καναστραῖον etiam ἄκρας
habent Ptolem. et Scylax, qui et ἱερὸν vocat. Apollon. α. 598.
Αὐτὰρ ἐπεὶτα Κλίται Παλλήνεια Καναστραῖον ὑπὲρ ἄκρας. Κλίται
Liniū munimenta ad Clitas. Et pro Καναστραῖον in Schol. Ste-
phanus legisse videtur Καναστραῖον. Est et Καναστρα πόλις Schol.
Lycorib. vix alibi memorata. Sed et apud Liniū XXXI, 45.
pro Canastrum legerim Canastracum, quomodo discrete Alex.
I. fauente aliorum veltigia, atque Auctor ipse alibi XLIV, 11.
Sic vtiq; Mele et sine Var. Lectione Plinius. Varinus, Κά-
ναστρα ἀκρωτήριον οὐ πλησίον ἄκρας Ἰγαντες: haec ille ex Epit.
Strabonit. Quo etiam spectat Lycoribron, πρὸ πύργων τὴν

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. I. V. C. Varr. 331.

cum eo peruenisset, dum adhuc nox esset, iam circa primum diluculum, cum exercitu confedit ad Caestoris et Pollucis templum, quod ab vrbe tribus ferme stadiis distat. Atque caeteris quidem Toronacis, qui in vrbe erant, et Atheniensibus, qui ibi praesidio erant, eius aduentus erat ignotus; sed qui cum eo de vrbs prodicione egerant, cum eum venturum scirent, et aliquot ex ipsis ad eum clam accessissent, ipsius aduentum obseruabant. Cum autem eum iam adesse sensissent, ad se deduxerunt septem viros, qui nulla alia arma praeter pugiones habebant. Tot enim duntaxat ex viginti viris, quibus primum negotium datum fuerat, ingredi non dubitarunt: (Lysistratus vero Olynthius ipsos ducebat) qui cum per murum ad mare vergentem furtim essent introgressi, et in summam arcem (vrbs enim in colle sita erat) ascendissent, milites praesidiarios, qui in ea erant, interfecerunt; et portulam, quae Canastraeum versus erat, perfregerunt.

111. Brasidas vero cum caeteris quidem copiis aliquantulum progressus, quiescebat: sed centum peltatos praemisit, vt, simul ac portae aliquae apertae fuissent, et signum, de quo inter eos conuenerat, sublatum fuisset, primi irrumperent. Atque hi quidem, cum mora fieret, et mirarentur, paulatim ad urbem accedebant. Toronaci vero, qui cum *Brasidae militibus iam* ingressis in vrbe rem adornabant, cum portulam perfregissent, et portas, quae ad forum ducebant, diffracto veste aperuissent, primum quidem quosdam per portulam circumductos introduxerunt, vt oppidanos, rerum, quae gerebantur, prorsus ignaros, et a tergo et ab utroque latere repente aggressi terrerent. Deinde vero ignis signum, quod condictum fuerat, sustulerunt; et per portas, quae ad forum ducebant, iam reliquos peltatos receperunt.

112. Brasidas autem signo, de quo inter ipsos conuenerat, conspecto, cursu contendit, cum suis copiis excitatis, quae clamore simul sublato metum ingentem oppidanis incusserunt. Atque alii quidem protinus per portas irruerunt; alii vero per trabes quadrangulares, quae muro collapso, qui resciebatur, ad saxa tollenda erant appositae. Brasidas igitur, totaque multitudo confestim ad superiorem ac eminentiorem vrbs partem se conuertit, quod eam a summo et prorsus occupare vellet. Reliqua vero multitudo per omnes partes nullo discrimine discurrebat.

113. At Toronaeorum, dum vrbs caperetur, maior quidem pars rerum ignara tumultuabatur, et vehementer trepidabat. prodicionis vero autores, et quibus haec placebant, statim se coniunxerunt cum iis, qui ingressi erant. Athenienses vero (erant enim grauis armaturae milites ad quinquaginta, qui in foro dormiebant) cum hoc sensissent, aliquot quidem ipsorum, qui in eorum manus inciderant, caesi sunt, reliqui vero, partim itinere pedestri, partim ad duas naues, quae excubias agebant, fuga se reci-

πράσσοντες αὐτῶ] ἦγαν συνεργῶντες τὰ τῆς προδοσίας. Καὶ οἱ μὲν, χρόνῳ ἐγγινομένοι] οἱ πελταταί. Οἱ δὲ πρᾶσσοντες] τὰ τῆς προδοσίας. Ἐν χερσίν αὐτῶν] τῶν περὶ τὸν Βρασίδην. Ἄκρον τῆς πόλεως] ἦγαν, τῆς Τορώνης. Σφίσι ἐπιτήθειο]

KANAETPAION μέγαν Ἐγχώριον ΓΙΓΑΝΤΑ δυσμενῶν μοχλὸν ἔχοντα. Pro Macetum vel Thracum gente posuit *Oppianus*, et in *Epig.* Macedonius Παισι ΚΑΝΑΕΤΡΑΙΟΙΣ μακρονάμειαι ἔθλω. Pergit idem *Varinus*, Καναστρῶν, ὄσρακον, τριβλίον, lege τρυβλίον. *Hesychium* et *Suidam* exscribit. Confer *Pollucem* *Eruditissimi Henslerhusii* X, 85. et *Suidam* v. Ἀλκυονίδης, vbi *Hegesandrum Καναστραίς* legentem adducit. WASS.

Ἀνερχόμε] Mixta forma et confusa ex Medio et Passiuo, pro ἀνερχόμεσαν. BAVER.

Βρασ. καὶ τὸ πλῆθος, βυλόμενος] Aut pro βυλόμενοι, aut κ. τὸ πλ. quasi per hyperbaron insertum; ac si sit, μετὰ τῷ πλῆθους. Nam βύλλεσθαι sane vnus Brasidae erat. BAVER.

Ἐπὶ τὰ — αὐτῆν] *Suidas*, qui κατὰ κράτος. WASS. *Suidas* pro aduerbio habet. In *Hesychio* quoque ita emendarunt e *Cassauboni* ad *Theophrasti* Charact. C. VIII. in fin. pro eo, quod ante legebatur κατ' ἀκρας ἐλαίῳ. DVCK.

Ἐς τὰς ναῦς, αἱ ἐφε. δύο] Simili traiectione, qua σφεῦ supra notauimus, et hic dictum, pro, ἐς δύο ναῦς, αἱ ἐφε. vel δύο pro, δύο ἕσσι. BAVER.

ἐς τὴν Ἰθάκην τὸ Φρέγιον, ὃ εἶχον αὐτοὶ, καταλαβόντες ἄκρον τῆς πόλεως ἐς τὴν θάλασσαν ἀπειλημ-
μένον ἐν σφίσι ἰσθμῷ. κατέφυγον δὲ καὶ τῶν Τορωναίων ἐς αὐτὰς, ὅσοι ἦσαν σφίσιν ἐπιτήδειοι.

εἰδ'. Γεγενημένης δὲ ἡμέρας ἤδη, ἡ βασιλεύς τῆς πόλεως ἐχθροῦ, ὁ Βρασιδᾶς τοῖς μὲν μετὰ
τῶν Ἀθηναίων Τορωναίοις καταπεφυγόσι κήρυγμα ἐποίησατο, τὸν βεβλήμενον, ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἐξεληθόντα,
ἀδεῖας πελιθεῖν. τοῖς δὲ Ἀθηναίοις κήρυγμα προσπέμψας, ἐξέειπε ἑκέλευεν ἐκ τῆς Ληκύθου,
ὑποσπίδας, καὶ τὰ ἑαυτῶν ἔχοντας, ὡς ἔσσης Καλικιδέων. οἱ δὲ, ἐκλείψαν μὲν ὅτι ἔφασαν, σπείσα-
σθαι δὲ σφίσιν ἐκέλευεν ἡμέραν τὴν νεκρῶν ἀειλέσθαι. ὁ δὲ ἐσπείτατο δύο. ἐν ταύταις δὲ αὐτὸς τε
ἡ τὰς ἐγγυὸς εἰκίας ἡ ἐκατόντα, καὶ Ἀθηναῖοι ἰ τὰ σφέτερα. καὶ ἐξῆλθον τῶν Τορωναίων ποιήσας,
ἔλεξε τοῖς ἐν τῇ Ἀκάνθῃ παραπλήσια ὅτι ἔδικαιον εἶναι, ἔτε τὴν ἡ πράξαυτας πρὸς αὐτὸν τὴν λῆψιν
τῆς πόλεως, χεῖρας, ἐδὲ προδότης ἠγεῖσθαι. (ἔδὲ γὰρ ἐπὶ δαλείᾳ, ἐδὲ ἡ χεῖρασι πεισθέντας
ἔρασαν τῶτο, ἄλλ' ἐπὶ ἀγαθῷ καὶ ἐλευθερίᾳ τῆς πόλεως) ἔτε τὴν μὴ μετασχόντας εἶσθαι μὴ τῶν
αὐτῶν τεύξεσθαι. ἀφίχθαι γὰρ ἔδιαφθερῶν ἔτε πόλι, ἔτε ἰδιώτη ἐδένα. τὸ δὲ κήρυγμα ποιήσα-
σθαι τέτρε ἄνεκα τοῖς ἡ παρ' Ἀθηναίους καταπεφυγόσιν, ὡς ἠγόμενος ἐδὲν χεῖρας τῇ ἐκείνων Φιλίᾳ. ἡ ἐδ'
ἂν, σφῶν πειρασάμενος αὐτὰς τῶν Λακεδαιμονίων, δεικνῆ ἦσσαν, ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον, ὅσα ἡ δικαιοτέρα
πράσσειν, εὔνας ἂν σφίσι ἡ γείσθαι. ἀπειρία δὲ ἦν πεφοβῆσθαι. τὴν τε πάντας παρασκευάζεσθαι
ἡ ἐκέλευεν ὡς βασιλεύς τε ἐσομένους ξυμμαχῶν, ἡ καὶ τὸ ἀπὸ τῶδε ἤδη, ὅ, τι ἂν ἀμαρτάνωσι, αἰτίαν
ἔχοντας. τὰ δὲ ἡ πρότερα, ἡ σφῆς ἀδικεῖσθαι, ἀλλ' ἐκείνας μᾶλλον ὑπ' ἡ ἄλλων κρείσσονων καὶ
ξυγγνώμην εἶναι, εἴτι ἡναντιῶντο.

εἰς. Καὶ ὁ μὲν, ἡ τοιαῦτα εἰπὼν, καὶ ἡ παραθασύνας, διελθασῶν τῶν σπονδῶν, τὰς ἡ προσβολὰς
ἐποίητο τῇ Ληκύθῃ. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἡ ἡμίοντό τε ἐκ Φαύλης τειχίσματος, καὶ ἀπ' οἰκιῶν ἐπάλλξεις
ἐχασῶν. καὶ μίαν μὲν ἡμέραν ἀπεκράσαντο. ἡ τῇ δ' ἡ ὑπεραία, μηχανῆς μελλύσης ἡ προσάξεσθαι
αὐτοῖς ἀπὸ τῶν ἐκείνων, ἀφ' ἡς πῦρ ἐνήσειν διενεῶντο ἐς τὰ ξύλινα παραφράγματα, καὶ προσόντος ἡ ἡ
τῶ στρατεύματος, ἡ ἡ ἡ μάλιστα αὐτὰς προσκομιεῖ τὴν μηχανὴν, καὶ ἡ ἐπιμαχώτατον, πύργον ξύλινον

h λέγουσιν Cass. Ληκθην Aug. med. erat. Mox ἔπειλα. Mosqu. et c. extr. σφίσι. e καὶ τῆς πόλεως βασιλεύς ἐχθροῦ Ar. C. Dan. d κήρυγμα προσπέμψας Ar. κήρυγμα προσπ. C. κήρυγμα προσπέμψας Dak. προσπέμψας Reg. Aug. et cum superscripta emendatione προσπ. Cass. e ἑκέλευεν Cass. Aug. ita et v. 16. f ὑποσπίδας Reg. g τὰς ἐν τῇ γῇ εἰκίας Reg. h Ἐκατόντα Dan. i Id est, οἰκί- ματα. Anon. d' Ἀθην. Mosqu. καὶ Ἀθηναῖοι τὰ σφέτερα omittit Gr. k Inter πρῶτον et δεύτερον ita distinguit nonnulli; ut πρότερον fiat dicendi, ac prodidisse patriam illi censendi, qui pecunia accepta eam holi tradiderunt, aut illic, qui iugo servitutis sit subiectu- rus: fin autem aliquis, quo patriam oppressam dominatione iniusta liberet, occulta consilia inerat, ut auctor libertatis intromittens, huic non proditor, sed πρῶτον τὴν πόλιν debere dici. Vide Cujacii Comment. in Polyb. p. 185. 186. Huds. l ὅ γάρ Ar. C. Reg. Gr. Dan. Verba ὅ γάρ — τῆς πόλεως in hac demum ed. vicinis inclusa sunt. m Ἐκατόντα Reg. Ἐπὶ δαλείᾳ Aug. hoc subscr. videtur erat. n χεῖρασι Ar. C. Dan. Mox ἔρασαν Mosqu. o Ἄλλ' ἐπὶ Cass. Gr. Aug. p Παρ' Ἀθηναίους Reg. Παρ' Ἀθηναίους Mosqu. q Id est: ἐδ' ἐφ' αὐτῶν δεικνῆ καὶ ναυάζειν αὐτὰς τῶν Τορωναίων ἦσαν ἂν γινέσθαι εὔνας σφίσι αὐτοῖς τοῖς Λακεδαιμονίοις, πειρασάμενος καὶ πείραν λαβόντας σφῶν τῶν Λακεδαιμο- νίων, ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον αὐτὰς ἀπὸ τῶν εἰσῶν, ἔτε καὶ οἱ Λακεδαιμονιοὶ δικαιοτέρα τῶν Ἀθηναίων πράσσειν. Ar. Polyb. περ. αὐτῶν Mosqu. r Δικαιοτέρον Reg. s Γινέσθαι τῆς, τε πάντας Gr. caetera defunt. t ἑκέλευεν Cass. u καὶ ταπεινότερον Ald. Flor. Steph. l. καὶ ἀπὸ τῶν Ar. C. Dan. x Πρῶτον Ἄ. y Ἄκρον et supra recentī manu ἄλλα, et mox συγγνώμην Cass. z ταῦτα Ar. ex aliquibus tamen emendatione ταῦτα reponitur. Huds. a Παραθασύνας Dan. b προσβολὰς Dan. c ἡμίονον Cass. Aug. Mox ἀπὸ οἰκ. Mosqu. d τῇ ὑπεραίᾳ Ar. C. Dan. τὴν ὑπεραίαν Reg. e Ita emendatum erat in textu Cass. pro προσάξεσθαι.

Βασιλεύς ἐχθρῷ.] Male vertitur, constanter; quid enim hoc sit h. l. Sign. jamiter, certo, haud dubie, sine periculo; li- quido. BAVER.

Τοῖς μετὰ τῶν.] Acacius rectius vertit: Qui ex Toronaeis cum Ath. aufugissent. Abr. p. 474. Sed tamen sequitur v. 13. τοῖς παρ' Ἀθηναίων καταπεφυγόσιν. GOTTI.

Καταπεφυγόσι.] Quo tam recte: Nempe si μετὰ est cum. Nam si est pro παρὰ, nisi, aliter dubitatio, nec sit illi nisi. Sed alia substantia e v. sub. ἠγόμενος. Nam, si ex v. h. e Torone profugerant, siue ad Athenienses, seu cum illis; quomodo ἠγόμενος eos habere poterit? Ita ad sua, nempe in urbe tentata, et postea, egredientes, ibi ποιεῖσθαι, agere? Nihilquam ἠγόμενος hoc debet esse pro ἰπανιότα, tuerentium;

quasi cognoscitur ab Atheniensibus, rursus relicto. Alioqui nil consistit. Et traiectionem rursus nota: τοῖς μετὰ τ. Ἀθην. Τορων. καταπ. πρῶ, τοῖς Τορωναίοις (τοῖς) καταπεφυγόσι. BAVER.

Κήρυγμα προσπέμψας.] Male Codd. Ar. et C. προσπέμψας. WABER. Ἐξέειπε — ὡς ἔσσης Χαλικ.] Hyperbaton habent haec verba: quippe, ὡς ἔσσης, refertur ad ἠγόμενος, vel Ἀκρόθῃ et ὑποσπί- δας etc. — ἔχοντες subiecti debet post Χαλικιδέων. Sunt ergo haec velut in parenthesis. BAVER.

Ἐκατόντα.) Medium posuit, quia a) a sese capta, b) sibi suis, iue vrbis, munit; c) quia idem verbum et ad Ache- nienses refertur, ubi adiectum est, τὰ σφέτερα. IDEM.

pientes, euaserunt in Lecythum, praesidium, quod ipsi tenebant, occupata arce, quae angusto Isthmo ad mare intercepta erat. Confugerunt autem ad eos, et Toronaeorum, quotquot eorum erant studiosi.

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. I. V. C. Varr. 331.

114. Cum autem dies iam illuxisset, et vrbs constanter teneretur, Brasidas Toronaeis quidem, qui ad Athenienses confugerant, et cum ipsis erant, per caduceatorem edixit, vt, quisquis vellet, ad sua egressus, sine metu in ciuitate ex patriis institutis viueret. Athenienses vero, caduceatore ad eos misso, accepta fide, et sua absportantes, Lecytho, quippe quod Chalcidensium esset, exire iussit. Illi vero se quidem *locum* non deserturos dixerunt: sed tamen postularunt, vt sibi per vnus diei spatium ad suorum cadauera suscipienda fidem daret. Hic vero fide publica interposita duos *dies ipsis* concessit. His autem *diebus* et ipse vicina aedificia firmavit, et Athenienses sua. Et concilio Toronaeorum coacto, iisdem verbis apud ipsos, quibus et apud Acanthios, est vsus: „non esse aequum, eos, qui secum de vrbe dedenda transegiissent, existimari aut *caeteris* deteriores, aut proditores esse. nec enim pecuniis inductos hoc fecisse, vt ciuitatem in seruitutem redigerent, sed publici commodi causa, vt eam in libertatem vindicarent: nec *aequum esse*, eos, qui participes non exstitissent, existimare *se* non iisdem *bonis* fruituros, quibus illi, quorum opera vrbs dedita fuisset. se enim *eo* venisse dicebat non ad perdendam ciuitatem, aut aliquem priuatum. Idcirco autem se edictum proposuisse illis, qui ad Athenienses confugerant, quod *eos caeteris* haud deteriores censeret, ob amicitiam, quae ipsis cum illis intercessisset. neque se existimare ipsos, vbi periculum fecerint ipsorum Lacedaemoniorum, minus beneuolos ipsis fore: sed multo magis, quanto magis se viros aequos praestant. Iam vero *illos* propter imperitiam, quod *Lacedaemoniorum*, ipsorumque *fidei* nullum periculum adhuc fecissent, territos fuisse dicebat. Omnes autem hortabatur, vt *animis* se praepararent ad societatem constanter tuendam, et ad omnium eorum, quae iam posthac peccarent, culpam sustinendam. nam quod ad res praeteritas attineret, * nulla iniuria se affectos esse, sed illos potius ab aliis potentioribus; et si quid *sibi* fuissent aduersati, veniam *ipsis* esse dandam.

115. Hic igitur, cum haec dixisset, eosque bono animo esse iussisset: vbi fidei datae tempus praeteriit, Lecythum oppugnare coepit. Athenienses vero e munitione parum firma, et ex aedificiis pinnas habentibus sese defendebant. Et vnum quidem diem propulsarunt. Postridie vero, cum aduersarii machinam ipsis essent admoturi, ex qua ignem in ligneas munitiones iniicere in animo habebant; cumque exercitus iam accessisset ad eam partem, ad quam potissimum *Athenienses* machinam ab ipsis admotum iri putabant, et qua *munitio* maxime expugnari poterat, ligneam turrin aedificio impositam *ei* opposue-

* Se iniustos non fuisse, sed potius istos, quibus fortioribus paruissent etc. *Valls. HVDS.*

φίλοι. Ἐπὶ τὰ ἑαυτῶ ἐξελεύοντα] τῆς Ἀθηναίων. Ἀδιῶς πολιτεύειν] πράττειν κατὰ τὸ ἔθος τῆς πολιτείας. Ἐκέλευον ἡμέραν] μίαν δηλονότι. Ἐν ταύταις δὲ] ταῖς ἡμέραις δηλονότι. Πρὸς αὐτὸν τὴν λῆψιν] ἤγαν τὴν χεῖρασιν. Οὐδὲ γὰρ ἐπὶ δουλείᾳ] τῆς πόλεως δηλονότι. Μὴ τῶν αὐτῶν τεύχεσθαι] τοῖς προδότησι. Ἐσομένως συμμάχους] τῶν Λακεδαιμονίων. Διαλεθῶσιν τῶν σπονδῶν] τῶν ἡμερῶν τῶν σπονδῶν. Ἐκ φαύλης τειχίσματος] μικρῆ. Ἀπεκρέσσαντο] οἱ ἐν τῇ Ἀθηναίων Ἀθηνᾶσι. Ἀνεφόρη-

ἐβλά. ποιήσας] Non ποιησάμενος, quia non suos inter se, sed alios conuenire iubebat. *BAVER.*

praeunte δουλείᾳ gratius ob numeri varietatem τὸ χρέμασι. *WASS.*

Παραπλήσια] Hoc est, in eandem fere sententiam, verbis vero aliis. Vid. IV, 86. *WASS.*

Ἀπειρία δὲ νῦν πεφοβήσθαι] Absunt *Gr.* immerito. *WASS.*
Ἀπὸ τούτου ἤδη] Ἴδη hic est, *binfort*, *nummehr*, abhinc, porro. *BAVER.*

Χρέμασι] Quidam *Codd.* χρέματι, male; nam pro bonis numerus pluracius adhibetur, et χρέμασι πεισθῆναι, non χρέματι. Noster II, 21. sine Var. Lect. vbi vid. *Schol.* Et

Σφῆσι] Debebat σφᾶς, vt mox, ἐκίνεσ' sed tamen illud de se et Lacedaemoniis suis dicit ipse, vbi solet *Nominat.* poni *IDEM.*

ἐπὶ οἴκημα ἀντέστησαν, καὶ ὕδατος ἀμφοτέρως πολλὰς καὶ πύθας ἀνεφόρησαν, καὶ λίθους μεγάλους ἐν-
θρωποί τε πολλοὶ ἀνέστησαν. τὸ δὲ οἴκημα, λαβὸν μείζον ἄχθος, ἐξαπίνης κατέρραγεν· καὶ ψόφου
πολλῶ γενουμένω, τὰς μὲν ἐγγύς καὶ ἐγγύς τῶν Ἀθηναίων ἐλύπησε μᾶλλον ἢ ἐφόρησεν. οἱ δὲ ἀπαθεν,
καὶ μάλιστα οἱ ὁδία πλείους, νομίσαντες ταύτην ἐαλακίαναι ἤδη τὸ χεῖρον, φυγῆ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ τὰς
ναυς ὤρμησαν.

εἶς'. Καὶ ὁ Βρασιδίας, ὡς ἦσθετο αὐτὰς ἀπολείποντάς τε τὰς ἠπάλλξεις, καὶ τὸ γιγνόμενον ὄρῳ,
ἐπιφερόμενος τῷ στρατῷ, εὐθύς ἰ τὸ τείχος λαμβάνειν καὶ ὅσας ἐγκατέλαθε, διέφθειρε. καὶ οἱ μὲν
Ἀθηναῖοι τοῖς τε ἠπλακίαι καὶ ταῖς ναυσὶ, τῶν τῷ τρόπῳ ἐκλιπότες τὸ χεῖρον, εἰς Ἰ Παλλήνην διεκο-
μίσθησαν. ὁ δὲ Βρασιδίας (ἐπεὶ γὰρ ἐν τῇ Ἀκρόπολι Ἀθηνῶν ἱερὸν, καὶ εὐχε κηρύξας, ὅτε ἐμελλε
ἠπροσβάλλειν, τῷ ἐπιθάντι πρώτῳ τῷ τείχεσσι τριάνοντα μνᾶς ἀργυρῶν δάσειν,) νομίσας ἄλλῳ τῷ
τρόπῳ, ἢ ἀνθρωπεῖον, τὴν ἀλωσιν γενέσθαι, τὰς τε τριάνοντα μνᾶς τῇ θεῷ ἀπέδωκεν ἢ εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ
τὴν Ἀκρόπολιν καθελεῖν, καὶ ἀνασκευάσας, τέμενος ἀνήκει ἄπειν. καὶ ὁ μὲν ὁ λοιπὸν τῷ χεῖμῶνος, ὡς
τε εἶχε τῶν χερσίων, καθίστατο, καὶ τοῖς ἄλλοις ἠεπεβάλευε. καὶ τῷ χεῖμῶνος διεληθόντος, ὄγδοον ἔτος
ἔτελεύτα τῷ πολέμῳ.

εἶς'. Λακεδαιμόνιοι δὲ καὶ Ἀθηναῖοι, ἅμα ἦρι τῷ ἐπιγιγνομένῳ θέρει, εὐθύς ἐνεχειρίαν ἐποίησαντο
ἐνιᾷουσιν, νομίσαντες, Ἀθηναῖοι μὲν, ὅτι ἂν ἐτι τὸν Βρασιδίαν σφῶν ἠπροσαποτῆσθαι ὄδον, πρὶν ἠπα-
ρασκευάσωντο καθ' ἠσυχίαν, καὶ ἅμα, ἠεὶ καλῶς σφίσιν ἔχει, καὶ ἠξυμῆσαι ἠτὰ πλείω. ἠΛακε-
δαιμόνιοι δὲ, ταῦτα τὰς Ἀθηναῖας ἠγέμενοι, ἠπερ ἠἔδισαν, ἠοβεῖσθαι, καὶ γενουμένης ἀνάγκης καπῶν
καὶ τελευτωρίας, μᾶλλον ἐπιθυμήσειν αὐτὰς, πειρασμένους, ξυναλλαγῆναι τε, καὶ, τὰς ἀνδρας σφίσιν
ἀποδόντας, σπονδὰς ποιήσασθαι καὶ εἰς τὸν πλείω χεῖρον. τὰς γὰρ δὴ ἀνδρας περὶ ἠπλείονος ἐποιῶντο

f λαβὸν Cass. g Διαπλείει Ald. Bas. Reg. Cass. Antea ἠπαθεν Mosqu. h ἠπάλλξεις οἱ προμυχῶνες τῶν τειχῶν Hesych. i τὰ οὐmittunt Cl. Gr.
k πλείων ἐπὶ ἠπλειῶν ποσειδῶν quicunque notet, scire tamen, imo vitiatum certum aliquod et singulare genus significat. πλείω διαφέρει
ἠπλειῶν, ὡς οἱ πλείω παρὰσμεῖνται. Suidas. Διαφέρειν αἰ νους πλείων, τὰ μὲν γὰρ τρηγῶδα, αἱ δὲ καπῶνες καὶ στρατιωτικῶν. Didymus etiam
ab Ammonio. Idem hic loci clare indicat Thucydides. Vide Schefferum de Militia navali p. 25. et 66. Hudf. l Παλλήνην Gr. passim.
π βάλαι Cass. Aug. n Eis Reg. Antea τῷ θεῷ ἐπὶ. Mosqu. o Τοιοῦτον Ald. Flor. Bas. Gr. Aug. p ἠεπεβάλευε Cass. Aug.
q Προσποτῆσαι Fr. C. Προσαποτῆσαι Cl. Sic et Gr. Προσποτῆσαι Dan. r Παρὰσκευάσωντο Dan. s Οἱ κ. σ. ἠχεν Reg. Et κ. σ. ἠχεν
Dan. t ξυμῆσαι Cass. u Vel ad ἠτη, vel ad πράγματα referri potest. Hudf. x Λακεδαιμόνιοι τε Cass. Gr. Aug. y ἠἔδισαν
Cass. Aug. e correxi. z πλείω Cam. Ae. Port.

ἠὲ ἠσθετο, καὶ — ἠρῶν] Variavit, more suo, Thuc. pro,
ἠεθόμενος καὶ ἠρ. vel, ἠσθετο καὶ ἠἔρα. Poterat idem καὶ
οὐmittere. BAYER.

ἠγκατέλαθε] Hic non redundat ἐν, quippe pro ἐκεῖ pos-
tium. IDEM.

Τοῖς τε πλείω καὶ ταῖς ναυσὶ Ammonium, quem in Var.
Lect. laudat Hudsonus, descripsit Eustathius in Homer. II. ἠ.
pag. 684. et Od. μ'. p. 1727. Prior loco ita: ἠὲ ἠρῶν] δια-
φέρειν τῶν ἠρῶν καὶ ἠρῶν ἠρῶν, ἠρῶν ὁ γράφας
ἠρῶν. ἠρῶν ἐν ἠρῶν ἠρῶν — Hoc emendandum arbitror
ἐν ἠρῶν ἠρῶν nam Ammonius, ἠρῶν ἐν δεκάτῳ ἠρῶν
ἠρῶν. An Didymus librum scripsit, cui Titulus
fuerit ἠρῶν, mihi non compertum est: ἠρῶν ἠρῶν illius
in Oratore, Demosthenem, Hæcum, et Hyperidem memorat
Hyperidation in γαμῶν, et ἠρῶν. Et argumento ἠρῶν
ἠρῶν ἠρῶν magis convenit disquisitione de differentia
significationis vocabulorum, quam ἠρῶν. Apud Eustathium
contra utroque loco in verbis, quæ ex Aristotele describit
Ammonius, rectius legitur, πλείω δὲ συχῶς ἠρῶν καὶ
στρατιωτικῶν, quam in Ammonio καὶ στρατιωτικῶν. Πλείω autem
et καὶ etiam supra II, 84. distinguit Thucydides, ubi πλείω
simpliciter vocat, quæ Cap. 83. κατὰ πλείω dixerat. Sed
discrimen, quod Didymus inter καὶ et πλείω ponit, non scri-

per feruatur a Scriptoribus Græcis. Nam et πλείω καπῶν
paullo post, Cap. 108. dicit Thucydides, et πλείω στρατιωτικῶν
Aristoteles apud Ammonium. DVCK.

Παλλήνην] Gr. passim Παλλήνην. At cum ἠρῶν Hegeferrus in
Palleniacis, et omnes, ab Herodoto VII, 123. ad Cantacuzen-
num 278. præter ea testimonia, quæ ad Steph. Holfstenius,
adde Schol. Apollon. ἠ. 599. Dion. Halic. p. 39. 40. Pausan.
VIII, 29. Nonnum Dionys. p. 1255. Macedones Βαλλήνη. His
adiice D. Chrysof. p. 597. Apud Herodotum VII, 122. Codic.
Arch. et Steph. Πάλλης, pro Πάλλης. At Baroc. cum editis,
recte. WASS.

ἠὲ Βρασιδίας. εἰ γὰρ rel.] More suo, et Herodoti, per Pa-
renthesin inseruit Noster, quo illustraret illud, quod seque-
retur extra Parenthesin; in qua tamen esset, quod per
structuram et sensum penderet a verbo aliquo in Parenthesi;
ut hic τῷ θεῷ, extra Parenth. refertur ad ἠρῶν, intra ean-
dem, sine hoc vocab. non intelligendum: quod idem intel-
ligas qua τριάνοντα μνᾶς. Promptius et simplicius erat, ὅτι
sine vlla Parenthesi poni; periodus illa tum foret, a causa
incipiens. Dinellii Abr. verba, more suo, non dixerit.
Quippe ἠρῶν κηρύξας, quod ille separarat a γὰρ, non minus ab
illo penderet, quam ἠρῶν, quod vnum pendere iubet a voc.
γὰρ. BAYER.

runt, et multas aquae amphoras, et dolia, et ingentia saxa eo comportarunt. multique mortales *illuc* ascenderunt. Aedificium autem, quod onus suscepisset grauius, quam quod sustinere posset, repente disruptum est; editoque ingenti fragore, Athenienses quidem, qui prope erant, et rem cernebant, maiore dolore, quam metu affecit. Qui vero procul aberant, praecipue vero remotissimi quique, existimantes, munitionem ab illa parte iam esse captam, fuga ad mare et ad naues contenderunt.

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 331.

116. Brasidas vero, cum animaduertisset, ipsos *propugnaculi* pinnas deseruisse, et videret id quod acciderat, cum suis copiis irruens, munitionem confestim capit; et quotquot in ea deprehendit, interfecit. Tunc Athenienses quidem, cum hoc modo locum illum deseruissent, nauigiis nauibusque Pallenen se receperunt. Brasidas vero (nam in Lecytho erat Palladis templum, et, cum eam esset oppugnaturus, per praeconis vocem edixerat, se triginta argenti minas ei daturum, qui primus murum conscendisset) ratus illum locum aliqua alia quam humana ratione captum, cum illas triginta minas Deae ad templum *aedificandum* dedit, tum etiam euerfa Lecytho, eaque refecta, totum eius solum *illi* dicauit. Atque hic quidem reliquum hyemis tempus consumpsit tum in locis, quae tenebat, stabiliendis, tum in clandestinis consiliis ineundis, quibus alia in suam potestatem redigeret. Hac autem hyeme exacta, octauus belli annus excessit.

117. Ineunte autem sequentis aestatis vere, Lacedaemonii et Athenienses statim annuas inducias fecerunt: Athenienses quidem, quod existimarent, Brasidam nullam praeterea suorum *sociorum* ciuitatem ad defectionem faciendam amplius impulsurum, priusquam ad bellum se per otium comparassent: simul etiam, si res sibi feliciter succederet, se compositionem diuturniorem facturos: Lacedaemonii vero, quod putarent Athenienses ea metuere, quae reapse metuebant, datoque malorum ac miseriarum laxamento, vbi *pacis* periculum fecissent, maiore compositionis faciendae desiderio flagratos, sibi que restitutis viris, *quos in insula Sphacteria ceperant*, ad pacem vel diuturniorem faciendam promtiores futu-

Bell. Pelop. an. 9. Olymp. 89. 2. V. C. Varr. 332. Post Mart. 24. sub finem an. 8.

σαν ἀνεβίβασαν. Ἐπιφερόμενος τῷ στρατῷ ἐπιτιθέμενος σὺν τῷ στρατῷ. Καὶ τὴν Λήκωθον καθελών] τὸ τεῖχος τῆς Ληκόθου. Καὶ ἀνασκευάσας] ἀνοικοδομήσας. Ἐκεχειρίων] ἔργων τῶ πολέμου. Προσαποσῆσαι] ἤγαν, πρὸς οἷς ἀπέβησε. Καὶ ἅμα εἰ καλῶς σφίσι ἔρχοι] ἤγαν, σὺν ταῦτο, εἰ συμφέροι αὐτοῖς ἢ ἐκεχειρία. Ἀνακωχῆς] ἤγαν διακοπῆς. Μᾶλλον ἐπιθυμήσειν αὐτοῖς]

Μνῆς — ἐς τὸ ἱερὸν] Dicitur vt supra c. 13. ζῦλα ἐσμυχανῶς. Plura ex aliis his gemina collegit Abr. p. 475. GOTTL.

Καθελών, καὶ ἀνασκευάσας] Id *Valla* et *Portus* reddunt, *euerit refecitque*. Sed ἀνασκευάσειν hic loci pro *destruere* accipi debere existimat *Acacius*, tum quod nulla appareat ratio, cur destruxerit, rursumque refecerit castellum, tum etiam, quod apud *Thucydidem* aliosque *Scriptores Graecos* struendi vim non habeat hoc vocabulum: vulgatumque apud *Rhetores* est, τὸ ἀνασκευάζειν opponi τῷ κατασκευάζειν, vt *refutationem* seu *destructionem confirmationi*. HVDS. Haec animaduertio *Acacii* ratione non caret. Plane illi adfentiret; si, quemadmodum ἀποσκευάσειν est *demoliri, delicere cella*, vt e *Plutarcho* et *Basilio Byzantio* et alii docuerunt, ita etiam ἀνασκευάσειν de eadem re dici constaret. Nam significatio illa, qua *Oratores* hoc verbo vtuntur, sine auctoritate probatorum *Scriptorum* ad euerfiones urbium ac moenium non videtur producenda. Verba τέμνειν ἀνήκεν ἅπαν, in quibusdam *Lexicis* auctiora citantur, post ἅπαν additis τὸ χωρεῖν; quae ab *Auctoribus* eorum ellipseos supplendae gratia adiecta sunt, nec in vilo *Mss.* leguntur. DVCK.

ἀνασκευάσας] Opportet contra *Acac.* monuit *Duck.* non

destruendi vi hic accipi, quem vide. Refecit autem Brasidas Lecythum, non vt fieret castellum, sed locus Deae facer, quem cinxit, ἀπέβραζεν. v. Abr. 475. Τέμνειν circumdabant, vt notum, τὰ ἱερά. Idem Abr. GOTTL.

Ἀνασκευάσας] Sane inepte redundet hic *destruendi* notio, ob καθελών, veteris ergo, alio modo restituit, scil. vt sacrum et sanum redderet. BAVER.

Ταῦτα, ἅπ. ἄδ. φοβ.] Haud dubie leg. ταῦτα, et in ἔδεισαν intell. αὐτοῖ, nempe Lacedaemonii; nam vtrique metuebant incerta belli. Nam, si ἔδεισαν ad Athenienses pertineat, disturus fuit *Thuc.* καὶ ἔδεισαν, quae vere, sane timerent. BAVER.

Ἀνακωχῆς] i. e. διακοπῆς, διαλείψεως, cessatione. v. *Suid.* Abr. 477. GOTTL.

Τῆς γὰρ δ. ἄ. — εὐτόχει] *Schol. Aristoph.* ad *Pac.* v. 478. pro ὡς ἐτι legit ἕως ὅτε. sed *Schol.* et *Mss.* editis fauent. WASS.

Περὶ πλεονος] Vim comparandi habet, non positum pro περι πλεον, aut ita legendum, vt sq. ostendunt. Abr. 477. GOTTL.

κομισασθαι, ὡς ἔτι Βρασιδᾶς ^a εὐτύχει καὶ ἔμελλον, ^b ἐπὶ μείζον χρησάσας αὐτῆ, καὶ ἀντίπαλα καλᾶσήσας, τῶν μὲν ἐτίθεσθαι, ^c τοῖς δ' ἐκ τῆ ἰσῆ ἀμυνόμενοι, ^d κινδυνεύουσι καὶ κρατήσιν. γίγνεται ἔν ἐνεχειρία αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ξυμμαχοῖς, ἦδε.

ρη'. «ΠΕΡΙ μὲν τῆ ἰερῆ καὶ τῆ μαντεῖς τῆ Απόλλωνος τῆ Πυθίς, δοκεῖ ἡμῖν χρῆσθαι τὸν βελομένον ἀδόλως ^e καὶ ἀδεῶς κατὰ τὰς πατρίους νόμους. τοῖς μὲν Λακεδαιμονίοις ταῦτα δοκεῖ, καὶ τοῖς ξυμμαχοῖς τοῖς παρῆστι Βοιωτῶς δὲ καὶ Φωκίας πείσειν ἵ Φασὶν ἐς δύναμιν β προσκηρυκεύομενοι. περὶ δὲ τῶν χρημάτων ^h τῶν τῆ θεῆ, ἐπιμελίσσασθαι, ὅπως τὰς ἀδικῶντας ⁱ ἐξευρήσωμεν, ^l ὀρθῶς καὶ δικαίως τοῖς πατρίοις νόμοις χρώμενοι καὶ ὑμεῖς καὶ ἡμεῖς, καὶ τῶν ἄλλων οἱ βελλόμενοι, τοῖς πατρίοις νόμοις χρώμενοι πάντες. περὶ μὲν ἔν τέτων ἔδοξε Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ^l ἄλλοις ξυμμαχοῖς, ἐὰν σπονδὰς ποιῶνται οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπὶ ^m τῆς ⁿ αὐτῶν μένειν ἐκατέρως, ἔχοντας, ἅπερ νῦν ἔχομεν τὲς μὲν, ἐν τῷ Κορυφασίῳ, ἐντὸς τῆς Βαφραδός καὶ τῆ ^o Τομέως μένοντας. τὰς δὲ, ^p ἐν Κυθήροις, ^q μὴ ἐπιμισγομένους ἐς τὴν ξυμμαχίαν, μῆτε ἡμᾶς πρὸς αὐτὰς, μῆτε αὐτὰς πρὸς ἡμᾶς. ^r τὰς δὲ ἐν Νισαία καὶ Μίνωα, μὴ ὑπερβαίνοντας τὴν ὁδὸν τὴν ἀπὸ τῶν Πυλῶν τῶν ^s παρὰ τῆ Νίσας ἐπὶ τὸ Ποσειδάωνιον, ἀπὸ δὲ τῆ Ποσειδωνίης, εὐθύς ἐπὶ τὴν γέφυραν τὴν ἐς ^t Μίνωαν. μηδὲ Μεγαρέας καὶ τὰς ξυμμαχίας ὑπερβαίνειν τὴν ὁδὸν ταύτην, καὶ τὴν νῆσον, ἥνπερ ἔλαβον οἱ Ἀθηναῖοι, ἔχοντας, μῆτε ἐπιμισγομένους ^v μηδετέρως ^x μηδετέρως. ^y καὶ τὰ ἐν Τροϊζήνι, ὅσαπερ νῦν ἔχασι, καὶ οἷα ξυνέθεντο πρὸς Ἀθηναίους καὶ τῆ θαλάσσης χρωμένους, ὅσα ^z ἂν κατὰ τὴν ἑαυτῶν καὶ κατὰ τὴν ξυμμαχίαν. Λακεδαιμονίους καὶ τὰς ξυμμαχίας πλεῖν ^a μὴ μακρῶ νηῖ, ἄλλα δὲ ^b κωπήρει πλοῖω, ^c ἐς πεντακόσια τάλαντα ἄγοντι μέτρα. κηρύκει δὲ, καὶ προσβεία, καὶ

^a Εὐτύχει Gr. ^b Ἐπὶ πλεῖστον C. ^c Τοῖς δὲ ἐκ Gr. ^d Κινδυνεύουσι Cass. Aug. ^e Καὶ ἀδεῶς omittit Gr. Reg. Aug. sed in marg. add. m. i. ^f Σφῶς C. Dan. Schol. ^g Προκηρυκεύομενοι Ar. C. Dan. ^h τῶν δεσφ. Cass. Aug. Mosqu. et hic μὲν p. δι. ⁱ Ἐξευρήσωμεν Marg. Ar. C. Schol. Aug. a corr. εἰρήσωμεν Mosqu. ^k ὀρθῶς καὶ δικαίως τοῖς πατρίοις νόμοις χρώμενοι πάντες Ar. C. Dan. In Gr. quoque desiderabantur intermedias, sed adscripta erant in marg. vbi et καὶ ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς. et sic etiam Reg. Mesqu. Insuper νόμοις πατρίοις Gr. ^l Ἄλλοις omittit Gr. Aug. sed suprafer. a m. i. et ad verba, περὶ μὲν — ξυμμαχίας, notatur Var. Lect. κατὰ ταῦτα τὰς δὲ ἰσοῖς Λακεδ. κ. τοῖς συμμ. ^m τοῖς Cass. Mosqu. ⁿ αὐτῶν Ar. C. Cl. Cass. Dan. Aug. ^o Τομέως Ar. Forfan pro Τμήρας. Nam hic mons Τμήρος et τμήρος dicitur Straboni. Τομαῖον vero Stephano. Huius. ^p ἐν τοῖς Κυθήροις C. ^q μὴ δεσφ. Dan. Aug. ^r τῆς δ' ἐν Reg. ^s ἀπὸ τῆ Νισαίας Cass. Aug. a corr. ante fuisse videtur, π. τ. Νίσας. Νισαίος Mosqu. et Ποσειδάωνιον. Παρὰ τῆ Νίσας Gr. cetera deleta erant. ^t Μίνωαν Bar. Ald. Flor. Basf. et supra Μίνωα. Aug. et supra δι. Μίνωα hic Reg. ^v μηδ' ἐπί τῆς Τροϊζήνι Cass. abest a Gr. ^x μηδ' ἐπί τῆς Bar. Ald. Flor. Basf. μηδ' ἐπί τῆς Cass. μηδετέρως Mosqu. et ἐπιμισγομ. ^y καὶ τὰ ἐν τῇ Τροϊζήνι Gr. καὶ τὰ ἐν Τροϊζήνι ἔχοντας, ὅσαπερ καὶ τῆ. For. ex ultimis, ἔχοντας ab hoc versu in superiorem transpositum fuisse. τὰ ἐν Τροϊζήνι ad se quem particip. χρωμένους refert Valla. Τροϊζήνι Reg. ^z ἂν δεσφ. Gr. ^a μὴ omittit Gr. πλεῖν μινεῖ καὶ habent Gr. et Dan. πλεῖν Mosqu. ^b Vide Buxform de re nauali p. 88. Huius. ^c Aliter legisse videtur Valla. Nam reddit duum millium talentorum. Huius.

ἦς ἔτι] Reisk. ἕως ἔτι. GOTTL.

Ἐμελλον] Μέλλειν hic est, in periculo esse; metuentium habere, videre; Certe ad τίθεσθαι hoc sign. quin et ad alterum κινδυνεύειν, si quidem cum Reiskio legeris, προσπταίειν, tunc quidem κινδ. καὶ προσπτ. non sint duae notiones distinctae, per et iunctae, sed καὶ sit, etiam, vt προσπταίειν. pendeat a κινδυνεύειν, periculum erat, ne fortasse plane vitro, rem male gererent. Sed qui timere poterant Lacedaemonii; ne progressu Brasidae aucto priuarentur suis ciuibus, quos recipere cuperent? Nempe indignatione et pertinacia aucta Atheniensibus, odio minus placabili e tam multis hostiliter factis. Possit tamen ita intelligi: tamen, (hoc significet καὶ) parati erant (Lacedaem.) progressibus Brasidae auctis, iacturam sane facere ciuium suorum, aequo animo laturi, quod, ex aequo pugnantem, bello tamen vincere possent. Antea περι πλείους si comparandi vim habet, intell. magis cupiebant, eos nunc recipere, quam deinde, si progredieretur Brasidas: i. e. si longius grassaretur, non vtique felici successu; quia ait, donec ille rem bene gereret; quippe, longius progressus, et offendere poterat male re gesta. SAUER.

Κρατήσιν] Reisk. eleganter, προσπταίειν. GOTTL.

καὶ ἀδεῶς] Defunt Gr. prauc. Noster alibi, ἀδόλως, καὶ ἀβλαβῆς, et δικαίως καὶ ἀδόλως, δικαίως καὶ προθύμως καὶ ἀδόλως, et ἀδεῶς fere semper in pactis, conuentis. In Foedere V, 18. ἰσῆ καὶ θεωροῖν καὶ κατὰ γῆν, καὶ κατὰ θάλασσαν ἌΔΕΩΣ. In Foedere Hierapytn. inter Marmora Oion. ΑΠΛΟΝ ΚΑΙ ΛΑΟΛΩΣ. WASS.

Ἐξευρήσωμεν] Non abundat, vt vult Schol. praep. in verbo: studiose peruestigemus; vt ἐκμιμῆσθαι imitando accurate effingere. v. Abr. 477. GOTTL.

Πατρίοις] Ar. C. πατρίοις ad formam Ionicam propius, quomodo Homerus, Xenophon, Oratores passim, Aeschylus et Tragicci veteres fere semper, Plato, Pausan. At suauius hoc loco post ἐξευρήσωμεν — ὀρθῶς — δικαίως illud alterum, quod Aristoteli vbique fere placuit, vti Polit. III, p. 87. vbi tamen inducta voce μελῶν legendum ἐν τῇ Σκολλίῳ ἐπιτιμῶ. Ita et Noster septies. Apud D. Halc. qui vtroque modo extulit, Antiq. XI, 8. pro πατρίοις mallem πατρίως ἐπί τῆς cum Vaticano. Sic apud Diodor. 379. πατρίοις οἰκίαις. WASS. De discrimine inter πατρίως et πατρίως vid. Graeu. ad Luciani Solocidien pag. 736. DVCK.

ros. Plurimi enim faciebant suos ciues recuperare, dum Brasidas adhuc rem feliciter gereret. Nam si ipse maiores progressus fecisset, et res aequasset, futurum erat, vt his quidem *suis ciuibus* priuarentur, cum illis vero *Atheniensibus* aequis viribus certantes, belli fortunam periclitarentur, illosque fortasse vincerent. Induciae igitur inter ipsos ipsorumque socios factae sunt, in haec verba.

118. „QVOD ad templum atque oraculum Apollinis Pythii attinet, nobis placet, vt qui velit, sine fraude et sine metu ex patriis *institutis eo vtatur. Atque Lacedaemoniis quidem, eorumque sociis, qui adsunt, haec placent. Dixerunt autem, se Boeotis et Phocensibus *hoc* pro virili parte persuasuros, caduceatore *ad ipsos* misso. Quod vero attinet ad Dei pecuniam, operam dare *placet*, vt fontes comperiamus, patriis institutis vtentes *utrique*, et nos et vos, et ex aliis, quicumque voluerint, omnes patriis institutis vtentes. De his igitur placuit Lacedaemoniis, caeterisque eorum sociis (si Athenienses pacem faciant) vt *utrique* in suo maneant, retinentes *ea*, quae nunc habemus. hi quidem *Lacedaemonii* in Coryphasio inter Buphradem et Tomeum manentes. hi vero *Athenienses* in Cytheris, ita vt neutri cum alteris societate sese permisceant, neque nos cum ipsis, neque ipsi nobiscum commercium habeant. Qui vero sunt in Nisaea et Minoa, ne transeant viam, quae est a Pylis ad Nisi *facellum* et ad Neptuni delubrum, et a Neptuni delubro ad pontem, qui Minoam spectat. Neque Megarenfes eorumque socii hanc viam transeant, ** et insulam, quam Athenienses ceperunt, neutrique cum alteris vltro citroque commercium habeant: eaque *Megarenfes* retineant, quaecunque in Troezene nunc habent, et de quibuscunque inter ipsos et Athenienses conuenit. *** vtque mari vtantur cum per omnes agri sui partes, tum per eas, quae ad ipsorum socios pertinent. Item vt Lacedaemonii eorumque socii nauigent naui non longa: sed alio nauigio, quod remis agatur, et ad quingentorum talentorum pondus

* Consulant, ad patrium quisque ritum. *Valla. HVDS.* ** Et insulam habentes, quam Athenienses ceperunt; neutrique etc. *Valla.* Insulamque, quam ceperunt, retineant Athenienses; neutrique etc. *Acacius. IDEM.* *** Marique vti, quocunque placuerit, vel ad sua ipsorum, vel ad sociorum ire. *Valla.* Mari, vt aut suae aut sociorum res postulabunt, vtantur. *Acacius.* Marique libere vtantur, tum qua suae ditionis, tum qua sociorum agrum alluit. *Hobbesius. IDEM.*

ἡγούμενοι δηλονότι ἐπισημαίσειν τοὺς Ἀθηναίους. Ὡς ἔτι βραδείας εὐτύχει] ἦγυν, τὰ κατὰ τὸν πόλεμον εὐωδέτο. Καὶ ἔμελλον] ἐν ἀόλῳ εἶναι, εἰ κρατήσῃεν αὐτῶν. Ἄλλως. ἔμελλον γὰρ, ἰσοδρόπως ἀγωνιζόμενοι, κρατήσῃεν μὲν τῶν Ἀθηναίων, τοὺς δὲ ἀνδρας ἀπολέσειν. Ἐγγεταὶ ἔν ἐνεχειρία] ὁμολογεῖα Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων, καὶ τῶν συμμάχων. Κατὰ τοὺς πατρῆος νόμους] ἦγυν, κατὰ τὴν προσαγῆν τῶν πατρῶων νόμων. Ταῦτα δοκεῖ] ἀρετὰ φαίνονται. Προσκηρυκεύομενοι] ἦγυν διὰ κηρυκείας. Ἐπιμειλίσομαι] ἔδοξε δηλονότι. Ὅπως τοὺς ἀδικούντας] ἦγυν πάς. Ἐξευθήσομεν] ἢ ἐξ περισσῆ. Ὁρθῶς] ἀληθῶς. Μένειν ἐκατέρως] τῶς Λακεδαιμονίους καὶ τῶς Ἀθηναίους μετὰ τῶν συμμάχων. Ἡμᾶς πρὸς αὐτῶς] ἦγυν τῶς Λακεδαιμονίους. Μηδετέρως] ἦγυν, Ἀθηναίους καὶ Μεγαρέας. Καὶ πρεσβεῖα] ἦγυν πρεσβευταῖς. Καὶ ἀπολέσεις] τῶν πρεσβευτῶν καὶ τῶν κηρύκων. Ἐν

πατρ. νόμ. κρημν.] κρησθαί νόμῳ est, sequi legem, ex ea agere. Πάτριος autem est, quod receptum in republ. vigeat et obtineat; πατρῶος magis est a maioribus traditum. BAVER.

Ἐπὶ τῆς αὐτῶν] *Cass.* ἐπὶ τοῖς, vt *Cap.* 106. τὸν μὲν βυλόμενον ἐπὶ τοῖς εαυτῶν μένειν. DVCK.

τομῆως] *Sterb.* Τομαῖον ὄρος παρὰ τὸ Κορυφάσιον τῆς Πύλου, ἰσικός σμίλην *scalpro.* Pylum intellige Messeniacam. τῆς Βυφράδος; nulla opinor apud Veteres mentio. De Coryphasio IV, 3. et V, 18. Vid. *Aristidem* Tom. I, p. 365. *Sterb.* *Pausan.* *Antonin.* *Liberal.* C. XXII. *Clem. Alex.* p. 24. Νίσσος collis, in quo vrbs Megarensium. v. *Pindarum* Pyth. IX, 160. *Nem.* V, 84. *WASS.*

Συμμαχίαν] h. l. Συμμαχικόν, s. ξύμμαχοι, i. e. neuter cum alterius sociis commercium habeat, — Heilm. ohne sich einer mit des andern Bundsgenossen zu bemengen, p. 606. GOTTL.

Μὴ ἐπιμισγ. ἐς τὴν ξυμμ.] i. e. non committentes (ne commeaerent) in terram, regionem, socialem. Eam enim h. l. notat ξυμμαχία, vt patet e sequ. ὅσον ἐς θάλασσαν καὶ τὴν ξυμ-

μαχίαν] manifesta loci significatione. ἐπιμισγῆσθαι autem est commixtare, vt I, 146. ἐπιμιγνύντο· cui deinde subicitur, ἐρωτῶν. BAVER.

παρὰ τῆ Νίσου] Aut pro παρὰ (πρὸς) τὸν Νίσου, aut παρὰ est pro ἀπὸ, inde a Niso; aut supple, τὸ παρὰ τὸ τῆ Ν. scil. ἱερὸν, ἡρώων. Dictum, vt, ἐς τινας, scil. οἶκον. IDEM.

Ἐχοντας] Omisit Int. hoc Partic. Et sane redundet, immo turbet, si sensus sit, Megarenfes non debere ad illam insulam accedere; sed diuerso sensu, vt Megarenfes eam habeant, recipiant, locum habeat ἐχοντας. IDEM.

Μὴ μακρῶ] *Gr.* deest μή. haud recte. *WASS.*

Ἐς πεντακῶσια τάλαντα] Magnitudo nauium frumentariarum modis aestimabatur, vinariarum amphoris, quae alias merces vehabant, in pondere consistentes, talenis vel centumpoundis siue centenariis; quintalia vulgo appellant; dicit *Salmasius* in *Osferuat.* ad Ius Attic. et Roman. pag. 734. Sed vitio memoriae, vt puo, pro πεντακῶσια, quod hic in *Τουκυδιδε* est, scribit πεντήκοντα. DVCK.

Bell. Pelop. an. 9. Olymp. 89. V. C. Varr. 331.

ἀκολούθοις, ὁπίσθεσι^d ἂν δοκῆ, περὶ κατὰλύσεως τῆς πολέμου, καὶ δικαῖν, ἐς Ἐπελοπόννησον καὶ Ἀθηναίῃς σπονδάς εἶναι ἰσοῖσι^e καὶ ἀπίσθι, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. τὰς δὲ αὐτομόλως μὴ δέχεσθαι ἐν τῷ τῶ χρόνῳ, μήτε ἐλεύθερον, μήτε δῆλον, ἢ μήτε ὑμῶν, μήτε ἡμῶν. δικαῖα τε δίδόναι ὑμῶν τε ἡμῖν καὶ ἡμῶν ὑμῖν^f κατὰ τὰ πατέρα, κ^g τὰ ἀμφίλογα δίκην διαλύοντες ἀνευ πολέμου. τοῖς μὲν Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμαχοῖς ταῦτα δοκεῖ· εἰ δὲ τι ὑμῖν εἴτε^h καλλιῶτερον, εἴτε δικαιοῦτερον τῶν δοκεῖ εἶναι, ἴοντες ἐς Λακεδαίμονα^m διδάσκετε. ἕθενός γὰρ ἀποστήσονται, ὅσα ἂν δίκαιαⁿ λέγητε, ἕτε οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἕτε οἱ ξυμμαχοί. οἱ δὲ ἴοντες, τέλος ἔχοντες ὁⁱ ἴοντων, ἤπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν κελεύετε. αἱ δὲ σπονδαὶ ἐν αὐτὸν εἰσονται. ἔδοξε τῷ δήμῳ. ἡ Ἀκαμάωνις ἑπρυτανεύου, ἡ Φαίτιππος ἐγγραμματέου, Νικιάδης ἑπετάτη. Πάσης εἶπε, ἡ τύχη ἀγαθῆ^o τῆς Αθηναίων, ποιῆσθαι τὴν ἐνεχειρίαν, καθὰ ἡ ξυγχρηστί Λακεδαιμόνιοι, καὶ οἱ ξυμμαχοὶ αὐτῶν· καὶ ὁμολόγησαν ἐν τῷ δήμῳ τὴν ἐνεχειρίαν εἶναι ἐν αὐτῶν. ἡ ἀρχὴν δὲ τῆνδε τὴν ἡμέραν, ἡ τετραδά ἐπὶ δέκα τῶν Ελαφρολιωνῶν μηνός. ἐν τῷ τῶ χρόνῳ ἴοντες ὡς ἀλλήλους πρέσβεις καὶ κήρυκας, ποιῆσθαι τὰς λόγους, καθότι ἔσαι ἢ κατάλυσις τῆς πολέμου. ἡ ἐκκλησίαν δὲ ποιήσαντας τὰς στρατηγὰς καὶ τὰς πρυτάνεις, ἡ πρῶτον περὶ τῆς εἰρήνης βουλευσάσθαι Αθηναίως, καθότι ἂν ἡ εἰσὴ ἢ πρεσβεία περὶ τῆς κατὰλύσεως τῆς πολέμου. ἡ σπειτάσθαι δὲ αὐτὰ μάλα τὰς πρεσβείας ἐν τῷ δήμῳ τὰς παρέσας, ἢ μὴν ἐμμενεῖν ἐν ταῖς σπονδαῖς τῶν ἐνεκοτῶν.

ρηθ'. Ταῦτα ξυμπεθέρο Λακεδαιμόνιοι, ἡ καὶ ὁμολόγησαν καὶ οἱ ξυμμαχοὶ Αθηναίοι καὶ τοῖς ξυμμαχοῖς, μηνός ἐν Λακεδαίμονι Γερατίως δωδεκάτη. ἡ ξυνετίθειρο δὲ καὶ ἐσπονδιῶρο, Λακεδαιμονίων μὲν, οἶδε, Ταῦρος Ἑχετιμίδα, ἡ Ἀθῆνιος Περικλείδα, Φιλοχαρίδης Εφξυδαῖδα Κορινθίων δὲ, ἡ Αἰνέας ἰ Ὀκύης, κ^g ΕὐΦαμίδης Ἀριστῶνους Σικυονίων δὲ, ἡ Δαιμόνιος Ναυκράτης, Ουάσιμος Μεγακλῆς. Μεγαρέων δὲ, Νίκαος Κεκάλης, Μενεκράτης Ἀμφιδώρης. Ἐπιδαυρίων δὲ, Ἀμφίας Εὐπαῖδα. ἡ Ἀθηναίων δὲ οἱ στρατηγοί, Νικόστρατος Διῆτροφῶς, Νικίας Νικηράτης, Αὐτοκλῆς Τελμαίως. ἡ μὲν δὴ ἐνεχειρία, αὐτὴ ἐγένετο, καὶ ξυνήσαν ἐν αὐτῇ ἡ περὶ τῶν μειζόνων σπονδῶν ὁ διὰ παντὸς ἐς λόγους.

^d ἂν δακ' *Cl. Gr.* ex emendatione, ante ἂν aliud scriptum fuerat. ^e ἔδον *Reg. Cass.* Aug. τῶ ante πολ. om. *Mosqu.* ^f ἐπελοπόννησον *Gr.* ^g Κατὰ ἀπίσθι defuncte *C. Dan.* ^h ἡ θάλατταν *Ar. Dan.* ⁱ μήτε ἡμῶν, μήτε ὑμῶν *Reg.* μήτε ἡμῶν non sunt in *Dan.* ^k Κατὰ πατέρα *Gr.* ^l Καὶ τὰ etc. *Ar. C. Dan.* ^m ἡ κάλλιον *Marg. Ar. C. Cl. Gr.* ⁿ *Reg. Cass. Dan.* Aug. *Mosqu.* ^o διδάσκετε. καὶ ἔδ' ἐνὶ γὰρ *Cass.* διδάσκετε Aug. sed in marg. not. διδάσκετε. ^p ἡ ἄρχη et eadem manu inter versus λέγεται *Reg.* ^q ἡ ἄρχη pro ἰστοσαν. *Hulf.* ^r ἡ Ἀκαμάωνις *Reg.* ἡ Ἀκαμάωνις *Gr.* ἡ ἑπρυτανεύου *Mosqu.* ^s ἡ φαίτιππος ἐγγραμματίου defuncte *Gr.* ἡ ἐγγραμμάτ. *Aug. r. M. s.* erat ὁπατήτης. ἡ, qui Decuriam constituebant, per illam Hebdomadam, qua imperabant, πρῶτον dicebantur: qui ex his per unum diem caeteris praeerat, ἑπιστάτης vocabatur. Vide *Notas ad Marmor. Arwidell. p. 106. 107. 108. Hulf.* ^t Haec verba apud Graecos in omnibus fere stitutum habibus et cippis in alicuius viri bene meriti honorem, aut foederis promulgandi gratia erectis, bene omninoandi causa praefigebantur. De ut. plura vide in *notis ad Marmor. Arwidell. p. 101. 102.* et etiam in *Solerti* libro de *Dust. h. c. Syn-tagm. I. c. 1. Hulf.* ^u ἡ τῶν Ἀθηναίων *Gr.* *Mosqu.* ^v ἡ ξυγχρηστί εἰ δακ. *Ar. C. Dan.* ^w ἡ ἄρχη *Bar. Ald. Flor. Basf. Steph. I.* ἡ ἄρχη *Ar.* ἡ ἄρχη *Gr.* ^x ἡ δωδεκάτη malit *Cl. Dowellus*, et mox τετράδι ἐπὶ δέκα pro δωδεκάτη. *Τετράδι ἐπὶ δέκατ. ἡ ἄρχη. Cass. Mox ἀλλῶς pro ἀλλῶς Mosqu. et κατ' ὅτι. z* Pro ἐκκλησίαν δὲ ποιησάντων, καὶ συναγόντων τῶν στρατηγῶν, καὶ τῶν πρυτανίων. *Ac. Port.* ^a Πρῶτον μὲν περὶ *Reg.* ἡ ἄρχη *Cass. Aug.* in marg. *Mosqu.* et hic κατ' ὅτι. ^b ἡ πείτασαι *Cass. Aug.* ^c καὶ ἡμῶν Λακεδ. καὶ οἱ ξυμμα. *Marg. Ar. C. Mosqu.* καὶ ἡμῶν καὶ οἱ ξυμμα. *Gr.* καὶ ὁμολόγησαν ὀmittit *Cl.* ^d Prima lectio est in *Cass. et Dan.* secunda in *Reg. c. zuitiōno C. Cl.* ^e ἡ ἐχετιμίδα *C.* ^f ἡ Ἀθῆνιος *Gr.* ^g ἡ Ἀθῆνιος *Gr.* ^h ἡ ἄρχη *Reg. Cass. Gr.* Aug. *Mosqu.* et hic ante ἡ ἐφξυδαῖδα. ⁱ ἡ Ὀκύης *Gr.* ἡ ΕὐΦαμίδης Ἀριστῶνους ὀmittit *Ar. C.* ἡ ΕὐΦαμίδης *Schol. Aristoph.* quem vide in *Equit. Hulf.* Ἂβλ. Ἂβλ. etiam a *Dan.* ἡ Δαιμόνιος *Reg.* ^m ἡ Ἀθηναίως *Ar. C. Mox Διῆτροφῶς Mosqu.* ⁿ ἡ κἰ est: περὶ σπονδῶν τῶν μειζόνων πραγμάτων, vel περὶ σπονδῶν τῶν ἐς τὴν πλείον χρόνον ἱερμένων. *Ac. Port.* Αὐτὸ pro ἐν αὐτῇ *Mosqu.* ^o ἡ διαπαντός *Ald. Flor. Basf. Steph. I. Reg. Cass. Mosqu.* Aug.

Καλλιῶτερον] *Cl. Gr. Marg. Ar. C.* non male κάλλιον; etiamfi Noster alibi κάλλιων τὸδε καὶ ἡσφαλέσαστον' et, εἴτε καλλιῶτερον, εἴτε δικαιοῦτερον. WASS.

Καλλιῶτερον] *Damnat Phryn.* nec alibi occurrit. *Abresch. p. 480.* sed κραινώτερος reperitur, apud *Mimmermun* in *Stob. Tit. VII.* GOTTL.

Καλλιῶτερον] Facile ita singi poterat quasi novus Comparat. a Substant. κάλλος, unde ingeretur adiect. κάλλιος. Sed et *Psallus* auget Comparat. *Phil. I. 23.* ἡ ἄλλων κρείσσει; et *Superlat. Eph. 3, 8.* τῷ ἄλλοιστέσθαι. *BAVER.*

Ἐποσία. ἕθενός.] Nihil recusabunt, nulli sese iuri subtrahent; vt *Horat. Epist. I.*

Ne te *retinabas*, et inexcusabilis *abstes*:

ἡ c. subterfugias, facere recuses, deneges: ὅσα aut per *Syn-esin*, quia ἕθενός plura tamen et varia sign. aut pro ἐάν τι δίκαιον λέγ. more *Nostri*. IDEM.

Ἂβλ. ἔχοντες] *Schol. Cass.* aliquot vocibus auctor, ἂντι τῷ ἀποκράτορες ὄντες ὡς κύριοι εἶναι συμβήσασθαι. Τέλος pro summa et libera potestate, vt apud *Hesiodum* *Eg. v. 669.* Ἐν τοῖς γὰρ τέλοσ ἐστίν ὁμῆς ἀγαθῶν τε κακῶν τε. *DVCK.*

Bell. Pelop. an. 9. Olymp. 89. 1/2. V. C. Varr. 332.

Mart. 22.

vehat. Item vt caduceatori, et legatis, eorumque comitibus, quotcumque *ipsis* placuerit belli finiendi et controuersiarum causa, in Peloponnesum aut Athenas euntibus ac redeuntibus, terra marique foedera sint. Interea vero neutri transfugas, aut liberum, aut seruum recipiant. Item vt et a vobis apud nos et a nobis apud vos causa dicatur ex patriis institutis, vt controuersiae iure, sine bello dirimantur. Atque Lacedaemoniis quidem eorumque sociis haec placent. Quod si quid aut honestius, aut iustius his esse vobis videtur, Lacedaemonem profecti docete. nihil enim eorum, quae iusta esse demonstratis, aut Lacedaemonii, aut eorum socii recusabunt. Qui autem *eo* proficiscentur, proficiscantur cum *absoluta rei arbitrato suo transigendae* autoritate, quemadmodum vos quoque nos *facere* iubetis. Haec autem foedera ad annum durabunt. *ita* placuit populo. Senatores Acamantidis tribus Prytanes erant, Phaenippus scriba erat, Niciades Epistates. Laches pronuntiauit, Quod felix faustumque sit Atheniensi populo, inducias fieri, prout Lacedaemonii, eorumque socii consentiunt. Et *magistratus* inducias annuas esse coram populo sponponderunt. Harum autem initium fieri ab hoc die, qui est decimus quartus mensis Elaphebolionis. Hoc interim tempore vtrorumque legatos, atque caduceatores, inuicem

adeuntes, tractare qua ratione bellum sedari possit. Concione autem ab imperatoribus et Praetoribus aduocata, primum populum Atheniensem de pace consultare, prout *ad ipsum* legatio de bello sedando venerit. Et primo quoque tempore legatos, qui aderunt, factis induciis apud populum spondere, se annum integrum induciarum conuentis staturos.

119. Atque haec sunt pacta et conuenta, quae inter Lacedaemonios et Athenienses ac vtrorumque socios facta, ac de communi vtrorumque sententia iurata fuerunt, Gerastii apud Lacedaemonios mensis die duodecimo. Horum autem pactorum et conuentorum autores *ac sponsores* existerunt ex Lacedaemoniis isti, Taurus Echetimidae, Athenaeus Pericleidae, Philocharidas Eryxididae. Ex Corinthiis, Aeneas Ocytae, Euphamidas Aristonymi. Ex Sicyoniis, Damotimus Naucratis, Onasimus Megaclis. Ex Megarensibus, Nicasus Cecali, Menecrates Amphidori. Ex Epidauriis, Amphias Eupaeidae. Ex Atheniensibus Imperatores, Nicostratus Diotrephis, Nicias Nicerati, Autocles Tolmaei *filius*. Atque hae quidem induciae factae sunt, et quamdiu durarunt, *utrique* in colloquium de rerum maiorum foederibus perpetuo venerunt.

τῷ τῷ χρόνῳ] τῆς ἐνιαυσιαίας ἐκεχειρίας ἀηλοῦσι. Τὰ ἀμφίλογα] ἤγαν τὰ ἀμφίβολα. Εἶτε καλλιώτερον] τῶν κατ' ἡμῶν λεγομένων ἀηλοῦσι. Τέλος ἔχοντες ἴονταν] ἤγαν, κύριοι συμβῆναι ἀνευ τῶν πόλεων. Ἔδοξε τῷ δήμῳ] τῶν Λακεδαιμονίων. Ἀκάμαντις ἐπρυτάνευ] τῆς Πρυτανείας ἤρχε. Πρυτανεία δὲ, ἡμέρα, καθ' ἣν ἔχει τις ἐξουσίαν. Λάχης εἶπεν] ἀπεφάνητο. Τὰς πρεσβείας] ἤγαν, τὰς πρεσβεύτῃς τὰς παρευτάς. Καὶ ἀμολόγησαν] συνεφώνησαν. Ἡ μὲν δὲ ἐκεχειρία] ἡ ἀνακωχὴ τῷ πολέμῳ.

Τέλος ἔχοντες] Qui eo proficiscentur, his liberam, summamque agendi potestatem date. GOTTL.
 Ἔδοξε τῷ δήμῳ] Sic in lege apud *Andocidem* Orat. de mysteriis, pag. 220. Ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ. Αἰαντὶς ἐπρυτάνευ, Κλεισθένης ἐξαρχμαύτευε, Βοηδὸς ἐπισταίει. Vid. de his praeter *Sigon*. quos hic laudat *Hudsonus*, II. de Republ. Athen. 3. et *Petit*. ad Leg. Attic. et *Vales*. ad Harpocrat. in γερματεῦς, ἐπιστάτης, et Πρυτάνειος. DVCK.
 Ἐπιστάται] Vide *Petitii* Leges Atticas, p. 186, 187. etc. et *Sigonium* de Rep. Athen. l. 2. HVDS.
 Τετραδὰ ἐπὶ δέκα] Emendatio *Dodwellii*, quam in *Var. Lect.* indicat *Hudsonus*, est Dissert. VIII. de Cyclis, Sect. 10. et in *Annalib.* Thucyd. ad Ann. IX. Belli Peloponnes. DVCK.
 Τετραδὰ —] Pugnant haec cum verbis c. 119. μὴδὲ ἐν Λακεδαίμονι Γεραστὶς δωδεκάτη. Transponenda censet *Dodwellus*

Ann. Th. it. VIII. B. P. et Diff. VIII. 10. vt hic legatur δωδεκάτη, ibi τετραδὶ ἐπὶ δέκα. Sed *Abresch.* malit distinctionem ponere post τήνδε et subint. ἐκεχειρίαν, delereque incipium post ἡμέραν. p. 480. GOTTL.
 Παιήσαντας] Pro ποιησαμένους, quia *alios* tamen conuocarent. Ita c. 120. ξύλλογον ποιήσας τῶν Σκιωναίων. Ceterum hi accusatiui, ποιήσ. τὰς στρατηγὰς, sunt pro Genit. simpliciter positus; quia sequi. βελεύσασθαι Ἀθηναίους. BAVER.
 Καὶ ἀμολόγησαν] Cum contextu facit *Scholias*. WASS.
 Ταῦτος Ἐχέτιμιδας] Horum pleraque perperam scribuntur in *Scholias* Aristoph. Equit. 791. quae hinc corrigenda sunt. DVCK.
 Μειζόναν σπονδῶν] i. e. περὶ μειζόνων, de pace vniuersa. BAVER.

ρα'. Περί δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας, αἷς ἐπήρχοντο, Σκιώνη ἦν τῆ Πελλήνη πόλις ἀπέστη ἀπ' Ἀθηναίων πρὸς Βρασίδαν. Φασὶ δὲ οἱ Σκιωναῖοι, ἡ Πελλήνης μὲν εἶναι ἐκ Πελοποννήσου, ἡ πλέοντας δ' ἀπὸ Τρῆας σφῶν τὰς πρώτας καθ' ἐκείνην εἰς τὸ χειρὸν τότε, τῷ χειμῶνι, ᾧ ἐρχέσονται Ἀχαιοὶ, καὶ αὐτῶσιν αἰσῆται. ἡ ἀποταῖσι δ' αὐτοῖς ὁ Βρασίδης διέπλευσε κωπὸς εἰς τὴν Σκιώνην, τρήξει μὲν Φιλίαν ἡ προπλεύσει, αὐτὸς δὲ ἐν κελητίῳ ἀπαθεὶν ἐφοπόμενος, ὅπως, εἰ μὲν τι τῶσ κέλῃτος μείζουσι πλοῖον περιτυχεῖται, ἢ τρήξεις αἰμόνοι ἡ αὐτῶσ ἀντιπέλας δὲ ἄλλης τρήξεις ἐπιγεννημένης, ἢ πρὸς τὸ ἔλασσον νομίζων ἡ τρέψεται, ἀλλ' ἐπὶ τὴν ναῦν, καὶ ἐν τῆσ αὐτὸν διατώσει. περὶ αὐτοῖς δὲ, καὶ ξύλλογον ποίησας τῶν Σκιωναίων, ἔλεγεν, ἡ, τε ἐν ἡ τῆσ Ἀνάθω καὶ Τεζύνη καὶ προσέτι, Φάτικων, ἀξιώτατες αὐτὰς εἶναι ἐπάειν, ἡ οἴτινες, τῆσ Πελλήνης ἐν τῷ ἰσθμῷ ἀπειλημένῃ ἡ ὑπὸ Ἀθηναίων Ἰσθμιαίων ἐχόντων, καὶ ὄντες ἡ ἔδου ἄλλο ἢ νησιῶται, αὐτὴσ ἀγγέλτοι ἐχάρισται πρὸς τὴν ἐλευθερίαν, καὶ ἐκ ἀνέμωται ἀτομία ἡ ἀνάγκη σφίσι ἡ προσγενέσθαι περὶ τῶσ Φαιερῶσ οἰκείσ ἀγαθῶσ. ἡ σήμεῖον τ' εἶναι τῶσ καὶ ἄλλο τι ἀν αὐτὰς τῶν μεγίστων ἀνδρείωσ ὑπομείναι, εἰ τεθήσεται κατὰ νῦν τὰ πρᾶγματῶσ πιποτάτες τε τῆσ ἀληθείασ ἡγήσεται αὐτὰς Λαικεδαμονίων Φίλων, καὶ ἡ τὰλλα τιμήσει.

ραβ'. Καὶ οἱ μὲν Σκιωναῖοι ἐπήρθησαν τε τοῖσ λόγοις, καὶ θαρσύνεσται πάντες ὁμοίωσ, καὶ αἷσ πρότερον μὴ ἤρεσκε τὰ πρᾶσσόμενα, τὸν τε πόλεμον διανοῖτο ἡ προθύμωσ οἴσειν, καὶ τὸν Βρασίδαν τὰ τ' ἄλλα ἡ καλῶσ ἐδέξαντο, καὶ δημοσίᾳ μὲν, χρυσῶσ τεφάνω ἀνέδησαν, ὡσ ἐλευθερῶντα τὴν Ελλάδα, ἰδία δὲ, ἐταμίωσ τε, καὶ προσήρχοντο ὡσπερ ἀθλητῆσ. ὁ δὲ, ἡ τό, τε ἡ παραυτίκα, Φυλακὴν τινα αὐτοῖσ ἐγκαταλίπῶν, διέβη πάλιν. καὶ ὕστερον ἡ πολλῶσ στρατιᾶν πλείω ἐπεραίωσε, βεβλόμενος ἡ μετ'

ρ Forſan παρὰ τῆσ Πελλήνησ, vel ἐκ τῆσ Πελλήνησ παρακτῆσ τὰ πόλις, vel ἡπὲρ ἢν ὁρῶντε πόλις, aut, (quod verisimilius) scribendum ἐν τῆσ Παλλήνησ, scil. ἐν τῆσ τῆσ Παλλήνησ χειρὸν, vel ἐν τῆσ τῆσ Παλλήνησ ἰσθμῷ. *Ac. Port.* Vide *Excipula* ex fine l. 7. *Strabon.* *Hudf.* ἡ Πελλήνησ *Ar. C.* *Polyaenus* de *Stratagem.* l. 7. c. 47. *Πελλήνησ* ἀναπλόοντεσ ἐκ Τρῆασ κατέσχον εἰς τὴν Φιλιαν. Ex quo loco coniecit *Cassianobus* *Πελλήνησ* pro *Πελλήνησ*, et *Πελλήνησ* pro *Πελλήνησ* apud *Thucydidem* geroni delere. *Hudf.* *Πελλήνησ* *Reg. Dan.* *Πελλήνησ* *Gr.* ἡ πλέοντας δὲ ἀπὸ *Gr.* ἡ τῷ χειμῶνι τότε ἡ ἐχε. *Gr.* ἡ Ἀποταῖσι δὲ αὐτοῖσ *Gr.* ἡ Προπλεύσει *Ar. C.* *Cam.* *Alt.* *Flor.* *Reg.* *Dan.* *Πελλήνησ* *Mosqu.* ἡ Κελητίῳ et κέλῃτος *Mosqu.* qui et ἀποθεν. *Celoces* dicebantur (per translationem a celote equo, cui vir unus insidet) in quibus singuli singulos tantum traſtant remos. Quod, et tum fiebat, cum vnus nauigaret, vt in *celotio*, tum etiam cum pluribus impellebatur nauigium. Vide *Schefferum* de *Militia nauali* l. 2. c. 2. p. 68. *Hudf.* ἡ αὐτῆσ *Cl. Gr.* *Reg.* ἡ μὲν αὐτῆσ *Cass.* *Aug.* ἡ μὲν *Mosqu.* ἡ Τεζύνησ *Cl. Gr.* *Reg.* *Aug.* *Mosqu.* ἡ αὐτῶσ *C. Cl. Gr.* *Alt.* *Flor.* *Baf.* *Reg.* *Cass.* *Aug.* ἡ τῆσ deest *C.* *Mox* αὐτῶσ. *Arct.* *Mosqu.* ἡ ἔτιντεσ *C. Dan.* ἡ τῶσ τῶσ Ἂθ. *Cl. Aug.* (sed punctis not.) *Mosqu.* qui et *mox*, ὕπτεσ. ἡ ὄδου ἄλλω νησιῶται *Cass.* ἡ Ἀνάγκη *Cass.* manus recens vs super ἡ scriptiferat. ἡ Προγενέσθαι *Ar. C.* ἡ Σήμεῖον τε εἶναι *Gr.* ἡ εἶναι *Mosqu.* ἡ τὰ ἄλλα *Ar. C.* et *mox* τὰ τε ἄλλα. *Hudf.* Sic et vtroque loco *Dan.* ἡ ἄλλα *Mosqu.* ἡ Τεζύνησ *Reg.* ἡ Καυῶσ *Dan.* ἡ τίτε *Ar. C.* *Alt.* *Flor.* *Baf.* *Cass.* *Gr.* ἡ Παρ' αὐτίκῃ *Gr.* ἡ Μετ' αὐτῶσ *C. Dan.*

Σκιώνη] Confer *Aristoph.* *Vesp.* v. 210. *WASS.* De Scione *Pompon.* *Mela* II, 2. fin. *Ab Achivis capto Ilio remeantibus profuga.* Idem scribunt *Stephanus* in *Σκιώνησ*, *Conon* *Narrat.* XIII. apud *Photium*, et *Polyaenus*, sed non testatent, vt *Thucydidet*, verum aliam causam, cur in *Cherſoneſo* confederint *Graeci*, fuisse narrat; nec ipsi tamen inter se concordant. *DVCK.*

Πελλήνη] Probabile est, quod putat *Portus* in *Var. Lect.* *Hudſon*, legendum esse *Παλλήνησ*. Nam constat, *Cherſoneſum*, in qua *Scione* est, *Παλλήνησ*, non *Πελλήνησ* dici. Vnde et *mox* pro τῆσ *Πελλήνησ* ἐν τῷ ἰσθμῷ videtur legendum τ. *Παλλήνησ* ἡ. τ. ἡ. vt *Cap.* 123. *Μένδη* — πόλις ἐν τῆσ *Παλλήνησ*. Et in *Diodoro Sic.* XIX, 699. *Ἐκτίσε* δὲ καὶ πόλις ἐπὶ τῆσ *Πελλήνησ* ἐμῶντων αὐτῶσ, *Κασσάνδρειαν*, recte *margo*, γρ. *Παλλήνησ*, quemadmodum etiam *Cassiodorus*, ad *Strabonem* VII. in fine emendabat. Sed dubitari potest, an *paucis* post pro *Πελλήνησ* *Cassiodorus* ad *Polyaenem*, recte legi velit *Παλλήνησ*. In *Peloponneso* enim, vnde hi se esse dicebant, non *Παλλήνησ*, sed *Πελλήνησ* memoratur. *Stephanus*, *Πελλήνησ*, πόλις Ἀχαιῶσ. *Pausanias* VII, 26. *Πελλήνησ* — Ἀχαιοῖσ σικῆτιν ἰσχατι. *Strabo* VIII, p. 385. seq. et alii apud *Hollſtenium* ad *Steph.* Itaque in *Polyaeno* quoque potius retinendam putem scripturam vulgatam *Πελλήνησ*, quam cum *Cassiodoro* legendum *Παλλήνησ*. ἡ ἐν τῆσ *Παλλήνησ* autem est in *Cherſoneſo*, quae et ipsa

Pallene vocabatur, vt *Dionysius Halic.* *Strabo*, et *Stephanus* tradunt. *DVCK.*

Τὸσ πρώτεσ] Alioqui principes notant πρώτοι; hic tamen, vix est, quin maiores, qđ pro auctores. Primi nempe erant, qua coloniam qui huc venirent. *BAVER.*

ἡ ἐρχέσονται] Nempe et de aduersis rebus, ventis, tempestatibus, adhibetur voc. vtendi. Hic tamen omnino ventum notet χειμῶν, non vtiqne inopportunum; aufugere enim vtiqne cupiebant. *IDEM.*

ἡ Ἀποταῖσι] Abl. abs. pro dat. non haberi possunt ob additum ἐσ τὴν Σκιώνην. *ABR.* 481. *GOTTL.*

ἡ Ἀποταῖσι δ' αὐτοῖσ — διέπλευσε] Aut pro Genitiuis, ἀποσάντων αὐτῶσ; quia seq. ἐσ τὴν Σκιώνην aut pro, πρὸς αὐτοῖσ ἀποσάντας. *BAVER.*

Τρήξει — προπλεύσει] Aut ἐν supplendum, vt scæpe, aut rursus pro Genit. simpliciter positus Dativi hic sunt. Nam ipse *Brafidas* κέλῃτε vehebatur. *IDEM.*

ἡ ἀντιπέλας δὲ] Proprie sequi debuisset, propter τὸ εἰ μὲν — εἰ δὲ — ἐπιγένοιτο. Sed Partic. solent conditionaliter sumi. *ABR.* p. 481. *GOTTL.*

ἡ ὄδου πρὸς —] Sequi debuisset, propter ὅπως, ἢ πρὸς τὸ ἔλασσον τρέψεται et διασάσει. Sed propter νομίζων Inf. potius. *ABR.* 481. *GOTTL.*

Bell. Pelop. an. 8. exunte. Olymp. 89. I. V. C. Varr. 331.

120. Per hos autem dies, quibus alteri ad alteros adibant, Scione apud Pellena civitas ab Atheniensibus ad Brasidam defecit. Scionaei autem se Pellenenfes quidem esse dicunt, ex Peloponneso oriundos; sed suos maiores, cum a Troia nauigarent, * tempestate, qua Achiui iactati fuerunt, in eum locum delatos fuisse, ibique sedes posuisse. Cum autem illi defecissent, Brasidas noctu Scionem traiecit, ** triremi quidem socia praeunte, ipse vero celoce vectus eminus eam sequens, vt, si forte in aliquod nauigium sua celoce maius incideret, triremis opem ipsi ferret: si vero alia pari magnitudine triremis aduenisset, existimabat illam non recta venturam contra minus nauigium, sed contra triremem, et se interea saluti suae consulturum. Cum autem eo traiecisset, et Scionaeorum concionem aduocasset, eadem ibi dixit, quae et Acanthi, et Toronae. Addebat praeterea, ipsos maxima laude dignos esse, qui, cum Pellene in Isthmo ab Atheniensibus Potidaeam tenentibus sit intercepta, cumque nihil aliud sint, quam insulani, tamen sua sponte ad libertatem transierint, neque per ignauiam expectarint, vt sibi necessitas imponeretur, qua manifestum domesticum bonum sequi cogentur. Hoc autem argumento esse, ipsos vel ad quoduis aliud summum discrimen fortiter subeundum paratos fore, si res ex animi sententia conflitarentur: ac re vera se fidelissimos Lacedaemoniorum amicos illos existimaturum esse, et aliis honoribus affecturum.

121. Scionaei autem huius verbis elati sunt, omnesque pariter animis confirmati, vel illi, quibus ante res, quae gerebantur, minime placebant, et bellum alacriter ferre constituerunt, et Brasidam cum aliis rebus honorifice acceperunt, tum etiam publice quidem aurea corona redimierunt, vt Graeciae liberatorem, priuatim vero taeniis coronabant, et ad ipsum vt ad athletam victorem officii causa accedebant. Ille vero confestim, quodam non magno praesidio apud ipsos relicto, retro abiit. Nec multo

* Tempestate, qua Achiui vsi sunt etc. *Valla.* HVDS. ** Praeunte officii gratia trireme etc. *Valla.* IDEM.

Περὶ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας] ἢ περὶ ἀντὶ τῆς κατὰ. Αἷς ἐπύρχοντο] εἰς ἀλλήλους ἐκότεροι. Σφῶν] ἦγον τῶν Πελληνῶν. Ἀτομίμ] δι' ἀτομίμ. Ἀνάγκη σφίσι] τοῖς Σκιωναίοις. Τῶν μεγίστων] ἦγον τῶν ἀναγκαιστάτων, δευτῶν ἀλοῦσι. Ἐπήρ- θησάν τε] ἐπεράθησαν. Καὶ οἷς πρότερον] ἦγον, θάρσος καὶ ἀγαθῶν ἐλπίδων. Τὸν τε πόλεμον] τὸν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων. Διέβη πάλιν] εἰς τὴν Τορώνην ἀλοῦσι. Ἐπεράσωσε] διεβίβασε διὰ νηῶν εἰς τὴν Σκιώνην. Μετ' αὐτῶν] τῶν Σκιωναίων.

Διασώσει αὐτόν] Scilicet τὸν κέλυτ' fore, vt lembus ipsum in tutum praeferret; vel lege; αὐτόν. *BAVER.*

Καὶ προσέτι φάσκων] Non redundat καὶ, aut φάσκων, sed refertur ad ἔλεγε; locutus est cum eadem, quae apud Acanthios, tum vero, quae ad Scionaeos proprie pertinent, vt diceret, rel. Ita et Xenoph. in Cypor. saepius iungit, ἔφη λέγων' vbi magis etiam redundet λέγων, quam h. l. φάσκων. *BAVER.*

Ἀπειλημῆνός] *Scylax* pag. 62. *Ed. Gron.* Ποτίδια, ἐν τῷ μέσῳ τῶν Ἰσθμῶν ἐπέραττασ. *DVCK.*

Οὔτε εἰδέν ἄλλο, ἢ νησιῶτι] Quia iis nullum e continenti auxilium ferri poterat, non quod re vera insulani essent, sic *Cap. 121.* de iisdem, Ἠγόμενος καὶ τοῖς Ἀθηναίοις βοηθήσαι ἂν, ὡς ἐς νῆσον. Et *Cap. 122.* Ὀργὴν ποιημένοι (Athenienses) εἰ καὶ οἱ ἐν ταῖς νήσοις ἦδη ὄντες ἀξιοῦσι σφῶν ἀφίστασθαι, τῇ κατὰ τὴν Λακεδαιμονίων ἰσχυρῇ ἀνωφελεὶ πιστεύοντες. Vid. *Holsten.* ad *Steph.* in Σιώνη. *DVCK.*

Οἷς πρότι] Recte ad voc. θάρσσαντες refert *Abresch. Scholion,* ad haec verba elapsus: addito, ἐμπλησθέντες. *BAVER.* Ἐδέξαντο] i. c. ὑπάζοντο. v. *Hel.* qui ita interp. et *Albert. GOTTL.*

Προσέχοντο] Vocem non capiunt *Interpp.* ideoque addidi, officii causa. Locum mirifice illustrat *Pindarus,* P. IV, 425. Πρὸς δ' ἑταῖροι κερτερὸν ἄνδρα φίλας ὈΡΕΤΟΝ χεῖρας' σφά-

νοῖσι τέ μιν ποίας ἔρεπτον' μελιχρῶς τε λόγοις ΑΓΑΠΑΖΟΝΤ'. *Attius Melcag.* Gaudent, currunt, celebrant, herbam conferunt, donant, TENENT. Huc spectant illa deplorata, et intellecta adhuc nemini *Prisciani* verba XVIII, p. 1202. π. ὡς ΔΕΔΕΝΓΗΗ lege ἀθλητῆ. *Valer. Flaccus* IV, 324. At manus omnis Heroum dentis certatim amplexibus virgulent: Armaque ferre iuuat, fessasque ad tollere palmas. Confer *Oppianum* Hal. I, 199. *WASS.* *Pollux* III, 152. pro προσέχοντο habet προσέσαι, et memoria lapsus *Xenophonem* pro *Thucydide* nominat. Vid. ibi *Interpp.* προσέχοντο quosdam interpretari, tanquam victorem athletam salutandi et honorandi causa adibant, iam *Stephanus* ad h. l. adnotauit. Ἀθλητῆν hic Olympionicen interpretatur *Muretus* XV. Var. *Lect.* 7. Sed ad omnes hieronias pertinere potest. *DVCK.*

Προσέχον] Proprium in h. re verbum; vt et προσέσαι *Arist.* II. p. 279. ἐπὶ τῶν προσέσωμεν τοῖς θεοῖς. *Abr.* p. 482. *GOTTL.*

Προσέχοντο] Non improbauerim dicta ad h. l. de salutatis victoribus; quid tamen, si legerimus, προσέχοντο, vel προσκατήχ. aut προσνήχοντο' primitias, praecipuas partes ei offerrebant, quasi heroi, aut regi, libabant, offerebant de epulis festis et sacris: primum et praecipue inuitatum colebant? Nam profecto friget illud προσέχοντο. *BAVER.*

αὐτῶν τῆς τε Μένδης καὶ τῆς Ποτιδαίας ἀποπειράσαι ἡγόμενος, καὶ τὸς Ἀθηναίους βοηθῆσαι αὐτῶν, ὡς ἐς νῆσον, καὶ βεβλόμενος φθίσαι. ἢ καὶ τι ἢ καὶ αὐτῶ ἐπράσσειτο ἐς τὰς πόλεις ταύτας προδοσίαις πέρι. καὶ ὁ μὲν ἐμελλεν ἐγχειρήσειν ταῖς πόλεσι ταύταις.

ρκβ. ^α Εν τῷ τῷ δὲ, ὁ τριῖς οἱ τὴν ἐνεχειρίαν περιαγγέλλοντες ἄφικνῆνται παρ' αὐτῶν, Ἀθηναίων μὲν, Λακεδαιμονίων δὲ, ὁ Ἀθήναιος. ὁ καὶ ἡ μὲν στρατιὰ πάλιν διέβη γ ἐς Τροάων· οἱ δὲ τῷ Βρασιδᾷ ἀγγέλλον τὴν ξυθήκην· καὶ ἐδέξαντο πάντες οἱ ἐπὶ Θράκης σύμμαχοι Λακεδαιμονίων τὰ πεπελεγμένα. Ἀριπύμμος δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις κατήκει, Σικωναίους δὲ αἰσθόμενος, ἐκ λογισμῶ τῶν ἡμερῶν, οἳ ὑπερον ἀφίστησκον, ἐκ ἔφῃ ἐνσπόιδας ἔσσεσθαι. Βρασιδᾷ δὲ ὁ ἀντέλεγε πολλὰ, ὡς πρότερον, καὶ ἐκ ἀφίει τὴν πόλιν. ὡς δ' ὁ ἀπήγγελλον ἐς τὰς Ἀθήνας ὁ Ἀριπύμμος περὶ αὐτῶν, οἱ Ἀθηναῖοι εὐθὺς ἔτοιμοι ἦσαν στρατεύειν ἐπὶ τὴν Σικιώνην. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, πρέσβεις πέμψαντες, παραβήσεσθαι ἔφασαν αὐτὰς τὰς σπονδὰς, καὶ τῆς πόλεως ἀτεποιῖντο, Βρασιδᾷ πιτεύουτες· δίκη τε ἔτοιμοι ἦσαν περὶ αὐτῆς κηρῶσθαι. οἱ δὲ, δίκη μὲν ἐπὶ ἡθελον κινδυνεύειν, στρατεύειν δὲ ὡς τάχιστα, δεγῆν ποιήματα, εἰ καὶ οἱ ἐν ταῖς νήσοις ἤδη οὐτες ἀζῶσι σφῶν ἀφίστασθαι, τῇ κατὰ γῆν Λακεδαιμονίων ὁ ἰσχύι ἀναφελῆ πιτεύουτες. εἶχε δὲ καὶ ὁ ἡ ἀλήθεια περὶ τῆς ἀποστάσεως μᾶλλον ὁ ἢ οἱ Ἀθηναῖοι ἐδικαίον. οὐο γὰρ ὁ ἡμέραις ὑπερον ἀπέσκησαν οἱ Σικωναῖοι. ψήφισμά τ' εὐθὺς ἐποίησαντο, Κλέανος γνάμη πεισθέντες, Σικωναίους ἐξελεῖν τε καὶ ἀποκτεῖναι. καὶ τᾶλλα ἡσυχάζοντες, ἐς τῶτο παρεσκευάζοντο.

ρκγ. ὁ Εν τῷ τῷ δὲ Μένδη ἀφίσταται αὐτῶν, πόλις ἐν τῇ Παλλήνῃ, ὁ Φρεστρέων ἀποικία. καὶ αὐτὰς ἐδέξατο ὁ Βρασιδᾷ, ὁ νομίζων ἀδικεῖν, ὅτι ἐν τῇ ἐνεχειρίᾳ Φανερώς προσεσχέρισαν. ὁ ἐστὶ γὰρ ὁ καὶ αὐτὸς ἐνεκάλεσε τοῖς Ἀθηναῖοις παραβῆναι τὰς σπονδὰς. ὁ διὸ καὶ οἱ Μενδαῖοι μᾶλλον ἐτόλησαν, τὴν τε ὁ τῷ Βρασιδᾷ γνάμην ὁρῶντες ἔτοιμην, τεκμαιρόμενοι καὶ ἀπὸ τῆς Σικιώνης, ὅτι ὁ πρὸ τοῦ ὁ καὶ ἄμα, τῶν πρᾶσσόντων σφίσιν ὁλίγων τε ὁλίγων, καὶ, ὡς τότε ὁ ἐμελλῆσαν, ὁ ἐνετὶ ἀνέντων, ἀλλὰ

ρ ὁς omittit C. Fo respexisse putat Scholia. quod Athenienses rei nautalis periti et illi dediti essent, tanquam maius defendendae insulae studium illis haec res exultaret. Steph. ὁς etiam dicit a Dan. ὁ καὶ τι αὐτῶ Cl. Gr. In Gr. Reg. Cassi. Aug. Mosqu. ed. καὶ τι αὐτῶ καὶ ἐπράσσειτο. r καὶ deest Br. C. Dan. s τριῖς Reg. τριῖς a prima manu Gr. deinde correctum erat τριῖς. r Ἀφικνῆνται Marg. Schol. Παρυπύμ Aug. σ Ἀθηναῖος Dan. x καὶ ἡ στρατὶ μὲν πάλιν Gr. γ ἐς Dan. Mox ἀφίστασθαι Mosqu. z Ἀντίλεγε Marg. a Ἀγγέλλον Cl. Aug. et d. Mosqu. ante Ἀφίει. b ὡς τάχιστα Ar. C. Flor. Basf. τε ἡ τάχ. Mosqu. et c. d. ante ἐν τῷ τῷ. e ἰσχύι deest Reg. d. ὁ omittit Cl. Gr. e ὁ Reg. ὁ ὁ Ἀθηναίων Gr. οἱ d. Mosqu. f ἡμέραις Cl. g Ἐν τῶν μὲν δὲ ἀφίσταται αὐτῶν πόλις etc. C. h Ἐστρέων Gr. i Ἐπὶ γὰρ καὶ ὁ καὶ αὐτῶ Cassi. Aug. k δ' ὁ Gr. Tds d. Mosqu. ante σπονδῶ. l τὸ deest Dan. m Verbum ἐμελλῆσαν de cunctatione intelligit Palli. Sed videtur et in altera sua significatione posse accipi: vt dicatur subulandum cum eo esse infinitivum πρᾶσσειν, aut quid simile, sicut alibi. Steph. n οὐκ ἐτι Gr.

Ποτιδαίας] Ἡ οὖν Κασσάνδρα, Auctor ad finem Codini. Vid. Livium XLIV, 11. Idem docent Neronis, Vespasiani, et Nervae nuni, ita inscripti, COL. IVL. AVG. CASSANDRI NS. Ita et Strabo; Pausan. V, 27. Ποτιδαίας οὐ μὲν ἐπίστατον ἠναστάτας ἐν τῆς σφετέρως ἐπὶ φιλοπτε γενέσθαι etc. χρῆμα δὲ ὑπερον Κλέανδος κατήγαγεν ἐπὶ τὰ οὐκῆ Κασσάνδρα δὲ ἐγένετο ἀπὸ τῆς οὐκῆ. Ad Diadumum Olymp. CV, 3. Capta est ab Hunnis Cassandria sub Imp. Iulianio. Auctor Procopius de Aedific. IV, 7. Bello Pers. II, 4. Cassand. Episc. Concilio Sardinensi subscriptio A. X. CCXLVII. Nulla tamen mentio eius videtur in Nestor. Verr. wass.

supra IV, 5. probat scripturam Clav. καὶ τι καὶ αὐτῶς, vbi alii itidem omittunt καὶ ante αὐτῶς. dvck. [ἐπὶ φασί] Paullo post variat τὸ κατήκει. Abr. 482. GO. Ἀφικνῆνται] Corruptus est Themas Mag. in καταπῶ, vbi pro Ἀφικνῆνται est Ἀφιστάται. dvck. [ὁρῶν ποιήματα] Acgre ferentes, quod, rel. BAVI. BAVI. [ἐπὶ τῷ τῷ δὲ ἡ ἀλήθεια. rel.] Inverte dictum pro, ὁ ἀπόστασις εἶχε μᾶλλον ἐλεεινῶν. Aut ὁ ἀλῆθ. εἶχε, sc. ἐαυτῶν, verum erat de defectione. Ἐπὶ φασί potest esse, quibusdam, credebant, ἡξῶν, aut, expostulabant, ineulabant. BAVI. [H] Sic, sequitur lect. duorum codd. E, reuera ita erat comparatum, vt Athen. Abr. 482. GOTT. [ὁς γὰρ ἡ ἀλήθεια] Cl. ἡμέραις. Rectum est ἡμέραις. Nestor. in 1. Hellen. princ. Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ πολλοὶς ἡμέραις ὑπερον. Thucyd. I, 14. et II, 68. Πολλοὶς γινώσκων ὑπερον. Sic sic omnes alii. Paullo post Σικωναίους ἐξελεῖν καὶ ἀποκτεῖναι Themas Mag. in ἐξῆλε. dvck. [Ἐς τῶτο παρεσκευάζοντε] Scil. μένον, in unum hoc parabantur. BAVI. [Μένδη ἀφίει] Supple, καὶ καὶ αὐτῶ, et haec, et ipsa defecit; quia Scione antea defecisse memorabatur. BAVI.

post exercitum maiorem eo traiecit, quod Menden et Potidaeam cum ipsis tentare vellet: existimans et Athenienses ad opem ipsis ferendam venturos, quippe quod insulam incolerent, eosque anteuertere cupiens. Quin etiam nonnullos in his ciuitatibus ad proditionem sollicitabat. Atque ille quidem has ciuitates aggressurus erat.

Bell. Pelop. an. 9. Olymp. 89. $\frac{1}{2}$. V. C. Varr. 33 $\frac{1}{2}$.

122. Sed interea ad eum veniunt cum triremi, qui inducias renuntiarent, ex Atheniensibus, Aristonymus, ex Lacedaemoniis, Athenaeus. Atque exercitus quidem Toronam reuerfus est. Legati vero conuenta Brasidae renunciarunt. Vniuersi autem Lacedaemoniorum focii, qui in Thracia erant, res gestas comprobarunt. Aristonymus autem caeteris quidem assentiebatur; sed Scionaeos, quos ex dierum supputatione post initas inducias defecisse animaduvertebat, foederis participes fore negabat. Brasidas vero contra multis verbis affirmabat, Scionem prius defectionem fecisse, nec urbem dimittere volebat. Cum autem Aristonymus haec de ipsis Scionaeis Athenas renunciaffet, Athenienses ad bellum Scionae confestim inferendum animis erant parati. Lacedaemonii vero, legatis ad Athenienses missis, dicebant ipsos foedera violaturos, si bellum Scionaeis inferrent, urbemque Scionam sibi vendicabant, fidem Brasidae habentes. Et parati erant ad iudicio de ipsa disceptandum. Illi vero iudicio quidem controversiam committere, et rem in discrimen adducere, ac periclitari nolebant, sed primo quoque tempore bellum Scionae inferre volebant: irati, quod iam vel insularum incolae a se defectionem sibi faciendam censerent, terrestri Lacedaemoniorum potentia nihil ipsis in rebus maritimis profutura freti. Et profecto, quod de defectione dicebatur, magis verum erat, quam vel ipsi Athenienses censerent. Nam Scionaei duobus post factas inducias diebus defecerant. Confestim autem in Cleonis sententiam decretum fecerunt de expugnandis occidendisque Scionaeis; et * a caeteris belli partibus abstinentes, ad hanc unam se conuerterunt; et ad hoc peragendum se praeparare coeperunt.

Mart. 26. anni 8.

123. Interea vero Mende vrbs, quae erat sita in Pallene, Eretrienfium colonia, defecit. Brasidas autem ipsos Mendaeos in fidem suam recepit, non existimans, se iniuste facere, quia Mendaei induciarum factarum tempore aperte et sine proditione deditionem fecerant. Habebat enim et ipse, quod vicissim crimini daret Atheniensibus de foederibus violatis. Quamobrem etiam Mendaei hoc facere magis sunt ausi, tum quia propensum Brasidae animum videbant; et ex ipsa Scione coniecturam facientes, quia Brasidas eam non prodebat, ** tum etiam, quia, qui proditionem cum ipsis moliebantur, quamuis pauci

Ante fin. anni 8.

* Caetera omitentes etc. Valla. HVDS. ** De loci huius interpretatione videfis Annot. IDEM.

[Ἠγόμενος καὶ τὰς Ἀθηναίους] ἦγον, ὡς ναυτικῆς τεχνῆως ἀν' ἐλθεῖν εἰς βοήθειαν. Φθάσαι] ἦγον, προλαβεῖν ἐκεῖνους. Ἐμελλεν ἔγχειν] ἐπιθήσει. Ἀφικνῶντο παρ' αὐτὸν τὸν Βρασιδαν. Πάλιν διέβη] ἀπὸ τῆς Σκιῶνης. Κατήκει] συνετίθετο, κατένευσε συναίνων. Ἐφασαν αὐτῆς] τὰς Ἀθηναίους. Καὶ τῆς πόλεως] τῆς Σκιῶνης. Περὶ αὐτῆς κηρύσσει] τῆς Σκιῶνης. Σφῶν ἀφίστασθαι] τῶν Ἀθηναίων. Ἰσχυρῶς ἀνωφελεῖ] λείπει, ἐν θαλάσσῃ. Δύο γὰρ ἡμέρας ἕσπερον] ἦγον, μετὰ τὴν ἐνεργείαν. Φανερώς προσεχώρησαν] ἀπὸ τῆ ἐκπείρας. Ἄνευ προδοσίας. Μίλλαν ἐτόλμησαν] ἐθάράκησαν προσέειπαι τῷ Βρασιδᾷ. Γνώμην ἐράντες εἰοίμην] εἰς τὸ βοήθῆσαι. Ὅτι ἢ πρόδοι] ὁ Βρασιδᾶς. Ἐπ' ἀμφοτέρως τὰς πόλεις] τὴν Μένδην καὶ Σκιῶνην.

[Ἐρετριῶν ἀποικία] Pompon. Mela II, 2. in fine, et Suidas, cui Mēda est, quae alius Mēdē. Apollodorus apud Stephanum Mēdην vocat. Livius XXXI, 45. Mendin maritimum Cassandreae vicum memorat. DVCK.

[τῶν περασόντων] Sensum Acacius recte expressit: cum prius cunctati → Tōte est prius, πρότερον. Abr. 483. GOTTL.

[Ὡς τότε ἐμέλλησαν] Acacius quoque de cunctatione accipit: nam vertit, cum prius cunctati, tunc non amplius rem

differre veluissent. Adnotationes Hudsoni, quas de interpretatione huius loci consuli iubet, hic nullae sunt. DVCK.

[οὐκέτι ἀνέντων] Supple μέλλειν, f. μελλῆσαι, valetque ἐκείτι ἐπιτροπόντων. Abr. 483. GOTTL.

[ἀνέντων] Potest esse pro ἀφέντων, ἐώντων, finentibus, remittentibus, scil. μέλλειν. Sed et veteris, non amplius remittentibus, cunctantibus ipsis. BAVER.

περὶ σφίσιν αὐτοῖς Φοβημένων ὁ τὸ κατὰ δῆλον, καὶ κατὰ βία σαμμένων παρὰ γνώμην τὰς πολλὰς. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, εὐθύς πυθόμενοι, πολλῶ ἔτι μᾶλλον δεγισθέντες, παρεσκευάζοντο ἐπ' ἀμφοτέρως τὰς πόλεις. καὶ Βρασιδάς, προσδεχόμενος τὸν ἐπίπλεον αὐτῶν, ὑπευκομίζει εἰς Ολυμπον τὴν Ῥ Χαλκιδικὴν παῖδας καὶ γυναῖκας τῶν Ἰ Σκιωναίων καὶ Μενδαίων. καὶ τῶν Πελοποννησίων αὐτοῖς πεντακοσίους ὀπλίτας διέπεμψε, καὶ πελτατὰς τριακοσίους Χαλκιδέων, ἄρχοντά τε ῑ τῶν ἀπάντων Πολυδαμίδα. καὶ οἱ μὲν, τὰ περὶ σφῶν αὐτὰς, ὡς ἐν τάχει παραιομένων τῶν Ἀθηναίων, κοινῇ εὐτρεπίζοντο.

ρκδ. Βρασιδάς δὲ καὶ Πεσδίκκας ἐν τῷ στρατεύσειν ἅμα ἐπὶ ῑ Ἀρρίβαϊον ῑ τοδεύτερον εἰς Λύγκιον. καὶ ἤγον, ὁ μὲν, ὦν ἐκράτει Μακεδόνων τὴν δύναμιν, καὶ τῶν ἐνοικούντων Ἑλλήνων ὀπλίτας, ὁ δὲ, πρὸς τοῖς αὐτῷ περιλείποις τῶν Πελοποννησίων, Χαλκιδέας, ῑ καὶ Ακανθίους, καὶ τῶν ἄλλων κατὰ δύναμιν ἐκάστων. ῑ Ξύμπαν δὲ τὸ ὀπλιτικὸν τῶν Ἑλλήνων, τρισχίλιοι μάλιστα. ῑ ἱππῆς δ' οἱ πάντες ἠκολούθησαν Μακεδόνων ξύν Χαλκιδεῦσιν ὀλίγω εἰς χιλίους, καὶ ἄλλος ὄμιλος τῶν βαρβάρων πολὺς. ἐσβαλόντες δὲ εἰς τὴν Ἀρρίβαϊν, καὶ εὐρόντες ἀντεστρατοπεδευμένους ῑ αὐτοῖς τὰς Λυγκησὰς, ἀντεκαθέζοντο καὶ αὐτοί. καὶ, ἐχόντων τῶν μὲν περὶ ἅλῳ λόφον ἐκατέρωθεν, ῑ πεδίον δὲ τῷ μέσῳ ὄντος, οἱ ἱππῆς, εἰς αὐτὸ καταδραμόντες, ἱππομάχησαν πρῶτα ἀμφοτέρων. ῑ ἐπειτὰ δὲ καὶ ὁ Βρασιδάς καὶ ὁ Πεσδίκκας, ῑ προσελθόντων ῑ πρότερον ἀπὸ τῷ λόφῳ μετὰ τῶν ἱππέων τῶν ῑ Λυγκητῶν ὀπλιτῶν, καὶ ἐτοιμῶν ὄντων μάχασθαι, ἀντεπαγαγόντες καὶ αὐτοί, ξυνέβαλον, καὶ ἔτρεψαν τὰς Λυγκησὰς. καὶ πολλὰς μὲν διέφθειραν ῑ οἱ δὲ λοιποὶ, διαφεύγοντες πρὸς τὰ μετώρα, ἠσύχαζον. μετὰ δὲ τῷτο, τροπαῖον εἴσαντες, δύο μὲν ἢ τρεῖς ἡμέρας ἐπέσχον, τὰς Ἰλλυριῶς μένοντες, οἱ ἔτυχον τῷ Πεσδίκκῃ ῑ μισθῷ μέλλοντες ἤξειν. ῑ ἐπειτὰ ὁ Πεσδίκκας ἐβύλετο προΐεναι ἐπὶ τὰς τῷ Ἀρρίβαϊν κόμας, καὶ μὴ καθῆσθαι. Βρασιδάς δὲ τῆς τε Μένδης περιορούμενος, μὴ, τῶν Ἀθηναίων πρότερον ἐπιπλευσάντων, τὴν πᾶσιν, καὶ ἅμα τῶν Ἰλλυριῶν ἔ παρόντων, ἔ πρόσθυμος ἦν, ἀλλὰ ἀναχωρεῖν μᾶλλον.

ρκε. Καὶ ἐν τῷτο διαφερομένων αὐτῶν ἠγγέλθη, ὅτι καὶ οἱ Ἰλλυριοὶ μετ' Ἀρρίβαϊν προδόντες Πεσδίκκην γεγένηται. ῑ ὥστε, ῑ ἤδη ῑ ἀμφοτέροις μὲν δοκῶν ἀναχωρεῖν, διὰ τὸ δέος αὐτῶν, ὄντων ἀνθρώπων μαχίμων, κυρωθὲν δὲ εὐδὲν, ἐκ τῆς διαφορᾶς, ὀπηνίκα χρὴ ἐρωῶσθαι, νυκτός ῑ τε ἐπιγενομένης, οἱ μὲν Μακεδόνες, καὶ τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων εὐθύς φοβηθέντες (ὅπερ Φιλεῖ μεγάλη στρατοπέδου

ο Id est: μὴ καταβλεῖν γίνονται. *Hudf.* ῑ Χαλκιδικῶν *Gr.* Antea Ὀλυμπίων *Mosqu.* ῑ Σκιωνῶν *Reg.* Mox τῶν Μενδ. *Mosqu.* ῑ τῶν ἀπ' αὐτῶν Πολυδαμίδων *Marg. Alē. Basf. Reg. Gr.* Το δ. *Mosqu.* et ἐν ante τάχει. ῑ Ἀρρίβαϊον *Cassf. Aug.* ῑ τὸ δευτέρου *Ar. C. Cassf. Reg. Aug.* ῑ καὶ Ἀκανθίους *defunt Reg.* ῑ Σῦμπαν et mox εὐν Χαλκιδ. *Reg. Cassf. Gr.* Σῦμπαν *Mosqu. Aug.* et mox εὐν. ῑ ἱππῆς *Ar. C.* vt et paullo infra, *Cassf. Dan. Mosqu.* et infra. et ἱππῆς διὲ δὲ *Gr.* ῑ Id est: τοῖς περὶ τὴν Πεσδίκκην καὶ Βρασιδαν. adeo vt *Schol.*, quod affigitur verbis τὰς Λυγκησὰς, ad αὐτοὺς referri debet. *Ar. Port.* α πεδίον δι τῷ *Ar. C. Alē. Flor. Basf.* Vide *Stephani Append. ad Scripta al. de Dial. Att.* p. 184. *Hudf.* δι τῷ *Gr.* ῑ προσελθόντων *C.* ῑ περὶ τῶν *Cl. Mosqu. Aug.* Sic etiam *Cassf.* a prima manu, deinde emendatum erat. ῑ Λυγκησὰν *Gentile Stephani vitatum.* *Hudf.* Λυγκησὰς *Mosqu.* et infra. Λυγκησὰς, et *port.* ῑ οἱ δὲ πολλοὶ *Ar. C. Dan.* ῑ Μενδαίων *Gr.* Antea μίνδα; *Mosqu.* et mox ab eisd. artic. τῶν ante Ἀθῶν. ῑ ἠδὲ οὐκ ὀμνῶσιν *Ar. C.* Antea μετὰ Ἀρ. *Mosqu.* et καὶ δι. ante εἰ ἰαλιε. ῑ Scilicet τῶν Βρασιδῶν καὶ τῶν Πεσδίκκας. *Hudf.* Mox ἀπὸ τῶν δ. *Mosqu.* et pro μαχίμων habet μαχημάτων. ῑ Το δεστ *Reg.*

Περὶ σφίσιν φοβ.] v. Abr. ad Aët. VIII, 15. GOTTL.
Σκιωναίων] Reg. Σκιωνῶν. Α Σκιώνη gentilia sunt Σκιωναῖος et Σκιωνέος. *Stephanius.* Σκιωνεῖς etiam *Schol. Arifoph. Vesp.* v. 210. Sed idem *Cod. Reg.* alibi semper cum ceteris consentit, vt probabile sit hic errorem scribae esse. DVCK.
Ἀυτῶ] *Ibi;* ne quis accipiat pronom. quod si esset, aut αὐτῶ, aut αὐτῶν, scriberet. BAVER.
Ὀλίγω] Absolute τὸ ὀλίγω, quod rarissimum, addit Abr. Luc. 26. Aët. 28. ἐν ὀλίγω με πείθεισ i. e. propemodum. GOTTL.
Πεδίον δι τῷ] Abr. probat Steph. em. πεδίον δι τῷ, i. e. τινος. GOTTL.

Λυγκησῶν] Vide ad II, 99. DVCK.

Οἱ ἔτυχον — μέλλοντες ἤξειν] Notanda periphraasis. Infra c. 132. ἐτύχωνε στρατῶν μέλλων πορεύσειν. Abr. 484. GOTTL.

Περιορούμενος] φροντίζων exponit *Theom. Mag.* h. v. DVCK.

Περιορούμενος] Recte *Schol.* explicat, vel φροντίζων. Structuræ ratio est: ἐρούμενος καὶ εἶπὼν περὶ τῆς Μένδης, vt εὐλαβεῖσθαι περὶ τινος. Abr. 484. GOTTL.

Ὁ πρόσθυμος ἦν, ἀλλ' ἀναχ.] Durior Ellipsis, aut in ἀναχωρεῖν verbi ἤθελε, aut in πρόσθ. ἦν, προχωρεῖν quod, vt ut satis remotum, repeti tamen hic debet. BAVER.

Ἐν τῷτο διαφορ. αὐτ. ἠγγ.] Potest comma poni post ἐν τῷτο, vt sit, more *Nollri, interim,* et referatur ad ἠγγέλθη. Sed et iungi idem possit verbo διαφορομένων, vt sit: cum de hoc dissentirent, in hac re, περὶ τῷτο. Quare ommissum comma, vt in medio liberum cuique relinqueretur. BAVER.

Κυρωθὲν δὲ εὐδὲν] Hoc et alia huius generis nominatiuos

Bell. Pelop. an. 9. Olymp. 89. $\frac{1}{2}$. V. C. Varr. 33 $\frac{1}{2}$.

essent, tamen (quia rem semel susceptam, quam tunc peracturi erant, amplius intermittere volebant; sed sibi ipsis metuebant, ne patescerent,) plebem praeter omnium opinionem superauerant. Athenienses autem, cum protinus haec acceperunt, multo magis irritati, se aduersus vtramque ciuitatem instruebant. Brasidas vero, cum infestum ipsorum classis aduentum expectaret, Scionaeorum et Mendaeorum liberos et coniuges in Chalcidicam Olynthum subduxit. Et ad ipsos praesidii causa misit quingentos grauis armaturae milites Peloponnesios, et trecentos peltatos Chalcidenses, cum Polydamida ipsorum vniuersorum praefecto. Atque hi quidem, quod Athenienses propediem adfuturos expectarent, res suas communiter adornabant.

124. Brasidas vero et Perdicas interea copiis coniunctis bellum Arrhibaeo rursus ad Lynceum intulerunt. Et duxerunt, hic quidem, copias Macedonum, quibus imperabat, et Graecorum in Macedonia habitantium milites. Ille vero, praeter Peloponnesiorum reliquias, quas illic habebat, Chalcidenses, et Acanthios, et ex aliis populis, pro cuiusque facultate ac potentia. Vniuersarum autem Graecarum copiarum erant fere tria millia. Equites vero vniuersi, qui sequebantur, Macedonum cum Chalcidensibus, erant paulo * pauciores quam mille. Et barbarorum alia manus permulta. Cum autem in Arrhibaei regionem irrupissent, et Lyncesta castra sibi opposita habentes inuenissent, ipsi quoque castra illis opposita fecerunt. Cum autem pedites quidem vtrinque collem haberent, in quo confederant, planities vero inter vtraque castra interiaceret, equites in eam decurrentes, vtrinque primum equestre proelium commiserunt. Deinde vero Brasidas et Perdicas, cum Lyncestarum grauis armaturae milites cum equitibus ex suo colle priores processissent, et ad proelium committendum essent parati, et ipsi vicissim suas copias aduersus eos produxissent, conflixerunt, et Lyncesta fugarunt. Et multos quidem interfecerunt, caeteri vero in editiora loca diffugientes, ibi quiescebant, et ab armis abstinebant. Postea vero, Brasidas et Perdicas erecto tropaeo biduum triduumue subsisterunt, opperientes Illyrios, qui, a Perdica mercede conducti, venturi erant. Deinde Perdicas quidem aduersus Arrhibaei pagos progredi, neque subsidere tempusque terere volebat. Brasidas vero de Mende sollicitus, tum ne, si prius, quam ipse eo peruenisset, Athenienses infesta classe illuc appulissent, aliquam cladem acciperet, tum etiam quod Illyrii non adessent, non ad progrediendum, sed ad regrediendum potius erat animo paratus.

An. 9. post Apr. 9.

125. Interea vero, dum ipsi inter se contenderent, nunciatum est, Illyrios, etiam prodito Perdica cum Arrhibaeo se coniunxisse. Quare, cum vtrique propter ipsorum metum, quod essent homines bellicosi, recedere iam placeret: sed propter contentionem nihil certi constitutum esset, quando inde discedendum esset, cumque nox interuenisset, Macedones quidem et barbarorum multitudo, subito timore percussi (id quod magnis exercitibus contingere consuevit, qui incertis de causis saepe animis

* Circiter mille. Valla. HVDS.

Καὶ οἱ μὲν, τὰ περὶ σφῶν αὐτῶν] οἱ ὑπολειφθέντες ἐν Σιώνῃ καὶ Μένδῃ. Καὶ ἦσαν, ὁ μὲν] ἦσαν ὁ Περδικκας. Τὸς Λυκχησῆς] τὸς περὶ τὸν Περδικκῆν καὶ Βρασιδῆν. Ἀπὸ τῆ ἀσφῆ] τῆ ἀσφῆ. Οἱ δὲ λοιποὶ] Λυκχησῆς. Τροπαίου ἡσαντες] οἱ περὶ τὸν Βρασιδῆν. Δύο μὲν ἢ τρεῖς ἡμέρας ἐπέσχον] αὐτοὺς ἀφρονεῖν κατὰ τὸν πόλεμον. Οἱ ἔτιχον τῷ Περδικκῇ] ἦσαν, οἱ ἐπιπέλοι ἦσαν. Ἐπὶ τὰς τῆ Ἀρρῖβαίς κωμίας] ἀπὸ τῆ, κατὰ τῶν Ἀρρῖβαίς κωμῶν. Καὶ μὴ καθῆσθαι] ἀσφῆς εἶναι. Τὸς τε Μένδης περιτορῶμενος] εὐλαβήμενος, περὶ αὐτῆς κινδύμενος. Οὐ πρόθυμος ἦν] προίκεν ἀφρονεῖν. Ἀριστοτέρις μὲν δοκῶν] ἀπὸ τῆ δοκῆτος. Διὰ τὸ δέος αὐτῶν] τῶν Ἰλλυριῶν. Κινηθῆν δὲ ἔβην] ὀρισθῆν, ἀπὸ τῆ κινηθῆτος ἔβηνος. Ἐκ τῆς διαφορᾶς] ἦσαν,

esse, qui ab Atticis pro genitiuis ponantur, putat Corinthus. Henr. Stephanus Animadu. in Libr. de Dial. pag. 22. et Errare cum, et acculatius esse pro genitiuis absolutis docet Append. ad al. Script. de Dial. p. 161. DVCK.

^k σαφῶς ^l ἐμπλήγυσθαι, καὶ νομίσαντες πολλαπλασίως μὲν, ἢ ἦλθον, ἐπιέναι, ὅσων δὲ ^m ἐπέπω παρῆναι, κατασάντες ἐς αἰφνίδιον Φυγήν, ἐχώρουν ἐπὶ οἴκῃ. καὶ τὸν Περδίκκην, ⁿ τοπάρχου ἐκ ^o αἰσθανόμενοι, ὡς ἔγνω, ἠνάγκασαν, πρὶν τὸν Βρασιῖδαν ἰδεῖν (ἀπαθεῖν γὰρ πολὺ ἀλλήλων ἐξαελοπεδεύοντο) προαπελθεῖν. Βρασιῖδας δὲ ἅμα τῇ ἔρῳ, ὡς εἶδε τὰς Μακεδόνας ^p προεκεχωρηκότας, τὰς τε Ἰλλυρίους καὶ τὸν Ἀρριβαῖον μέλλοντας ἐπιέναι, ξυναγαγὼν καὶ αὐτὸς ἐς τετράγωνον τάξιν τὰς ὀπλίτας, καὶ τὸν ψιλὸν ἄμιλον ἐς μέσον ^q λαβὼν, διουεῖτο ἀναχωρεῖν. ἐκδρόμους δὲ, ^r εἴη προβαλλοῖεν αὐτοῖς, ἔταξε τὰς ^s ἰεωτάτας. καὶ αὐτὸς, λογάδας ἔχων τριακοσίους, τελευταῖος, γνώμην εἶχεν, ὑποχωρῶν τοῖς τῶν ἐναντίων πρώτοις προσκυκτομένοις, ἀνδιτάμους ἀμύνεσθαι. καὶ, πρὶν τὰς πολεμίας ἐγγύς εἶναι, ὡς ^t διὰ ταχέων, παρεκελεύσατο τοῖς στρατιώταις ^v τοιαύδε.

ρη'. „Εἰ μὲν μὴ ὑπάπτειον, ἄνδρες Πελοποννήσιοι, ὑμᾶς, τῶ τε μεμνησθαι, καὶ ὅτι βάρβαροι εἰ ἐπιόντες, καὶ πολλοὶ, ἐκπληξίην ἔχειν, ἕκ ἂν ^x ὁμοίως διδαχὴν ἅμα τῇ παρακελεύσει ἐποιήμη. νῦν δὲ πρὸς μὲν τὴν ἀπόλειψιν τῶν ἡμετέρων, καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων, βραχεῖ ὑποκινήματι καὶ παρανέσει ^y τὰ μέγιστα πειράσομαι πείθειν. ἀγαθοῖς γὰρ εἶναι ὑμῖν προσήκει τὰ πολέμια, ἔθ' διὰ ^z ζυμμάχων παρυσίαν ἐλάτοτε, ἀλλὰ δι' οἰκείαν ἀρετὴν, καὶ μηδὲν πλῆθος πεφοβησθαι ἐτέρων· οἷγε μὴδὲ ἀπὸ πολιτείῶν τοιούτων ἦμετε, ἐν αἷσι ^a ἔ πολλοὶ ὀλίγων ^b ἄρχουσιν, ἀλλὰ πλείων μάλλον ἐλάττους, ἕκ ἄλλω τινὶ κησάμενοι τὴν δυνατείαν, ἢ τῶ μαχόμενοι κρατεῖν. βαρβάρους δὲ, ἔς νῦν ἀπειρία δέδιδε, μαθεῖν χρεῖ, ^c ἐξ ἂν τε προηγνίσθε τοῖς Μακεδόσιν αὐτῶν, καὶ ἀφ' ἂν ἐγὼ ^d εὐκάζω τε, καὶ ἄλλων ἀκοῇ

^k Ἰσαφῶς Marg. Caff. Schol. Aug. a a m. 2. ^l Ἐκπλήττεσθαι Ar. C. Ἐμπλήγυσθαι Cl. in margine. Ἐπληγῶσθαι Caff. Ἐκπλήττεσθαι Dan. Mosqu. et ἄσπερ p. 47. ^m οὕτω Cam. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caff. Dan. Aug. ⁿ τὸ πρῶτον C. Caff. Aug. ^o αἰσθάνον Ar. C. Dan. ^p προεκεχωρηκότας Ar. C. Dan. ^q βαλὼν C. ex alio cuius tamen emendatione λαβὼν. Hultf. Antea ἔβαλον Mosqu. et τετράγωνον. ^r εἴη Caff. Aug. εἴ ποῖ προβαλλοῖεν Reg. προβαλλοῖεν Mosqu. ^s ἰεωτάτας C. ^t Διαταχίαν Ar. C. All. Flor. Bif. Steph. I. Reg. Caff. Aug. Mosqu. qui et antea, ὑποχωρεῖν, et ἀμύνεσθαι. ^v τὰς Gr. ἄσας τοιαύτη Cl. Mox ὑπάπτει. Mosqu. ^x Ὁμοίαν Ar. Ὁμοίαν C. ^y ταμίγισα Bar. All. Flor. ^z Συμμάχων Gr. Παρυσίαν Mosqu. ^a Videtur in contextu Graeco legi ἔθ' pro εἰ. Steph. ^b Ἐχουσιν Reg. ^c Id est: ἐξ ἰσίων τῶν ἁγίων, ὅς τις πρῶτον κατ' αὐτῶν τῶν βαρβάρων ἠγνώσθη πρὸ τῶν Μακεδόνα. Vel, ἐξ ἰσίων τῶν πραγμάτων, ἄσπερ τῶν Μακεδόνα ἔχον ἐν τῷ μὲτ' αὐτὸς ἁγίων πρῶτον ἐποιήσατο. Ar. Port. ^d εὐκάζων Marg. Cl. Gr. Reg. Caff. Aug. Mox τάντι Mosqu.

Σαφῶς ἐμπλήγυσθαι] Ἰσαφῶς praeter Marg. et Caff. agnoscunt Scholiastes et Thom. Mag. Et ita legendum esse res ipsa ostendit. Nam huiusmodi terrores, quos Πανικὰ, Πανικὰς, Θερύβους, et Πανικὰ δειμάτα vocant Graeci, non σαφῶς, sed Ἰσαφῶς, id est, ἀδήλων ἕως τῆς αἰτίας, exercitibus incidunt. Scholiastes, Ἰσαφῶς hic recte interpretatur ἀδήλων, vt supra Cap. 20. ἀδήλων ὄντος τῶ πραγματος; et ἄνευ αἰτίας, quomodo et Pausanias X, 23. terrores illos ἀπὸ αἰτίας ἕδεμιας, et Schol. Synesii ad Lib. II. de Proudient. in princ. μηδεμίαν αἰτίαν προφανέσης oriri dicunt. Σαφῶς autem perperam scriptum fuit pro Ἰσαφῶς, quod vltima litera vocis praecedentis eam, quae in capite frequentis repeti debuerat, absorpsit: cuius generis errores scribarum dudum non pauci obseruati sunt. Ἐκπλήττεσθαι, quod nonnulli Codd. habent, ex interpretatione est. Thomas Magister, et Moeris ex hoc loco seruauit ἐμπλήγυσθαι. Sed addit Thomas, apud solum Thucydidem inueniri, et pro eo iubet dici ἐκπλήττεσθαι. Et in margine Cod. Caff. scriptum est, adnotandam esse hanc vocem, vt raram scilicet. In Suida male scribi ἐμπλήγυσθαι pro ἐμπλήγυσθαι bene monuit Kusterus; quod etiam ante ita in Thesauro laudauerat Stephanus, et ex Hesychio ἐμπλήγυσθαι, pro ἐκπλήγυσθαι, quod ibi vulgatur, et in Varino corruptius etiam legitur ἐκπλήγυσθαι. Sed in Hesychio rectius emendari ruo ἐκπλήγυσθαι. DVCK.

Ἰσαφῶς φησὶ — ἐμπλήγυν.] Eadem breuitate dictum, quae 2, 40. ὃ τοῖς ἄλλοις ἀμαθίς θράσος φέρει i. e. quod apud alios contra est, quibus inficientia confidentiam asserat. Ita et hic: quod solet fieri in magno exercitu, vt (saepius) obscura de causa conlitterentur. Ac sicut ibi pro ὃ feliciter tentauit Partus, ἔπου, ita hic plane ad sensum praefert C. Mosqu.

ἄσπερ. Sed et ipsum ἄσπερ ita intelligas suppleto κατὰ καθόλου. Ἰσαφῶς autem, quod haud dubie pro σαφῶς legendum, eodem modo hic dictum, quo L. 4, 20. πολεμῶνται Ἰσαφῶς, ὀποτέρων ἁρξάντων, i. e. Ἰσαφῶς ὄντος: ita et hic, qf. Ἰσαφῶς ὄντος, vt obscurum fit, qua de causa: ἐξ Ἰσαφῶς (αἰτίας.)

BAVER.

Ἰσαφῶς δὲ ἔδέπω] Omnes Mss. ἴσων δὲ ἔπω. Sic Thucyd. V, 34. ἴσων ἔπω πάρεσι. Non minus recte dicitur ἴσων ἔδέπω, quam ἴσων ἔπω. Sed nulla causa est, cur a libris recedatur. DVCK.

πρὶν τὸν Βρασιῖδαν ἰδεῖν] Ἀττικῶς, vt Scholiastes dicit, pro cum Brasida colloqui. Stephanus in Append. ad Script. de Dial. pag. 198. putat, huius Atticismi etiam exemplum existare apud Lucianum Dial. Deor. pag. 201. vbi Neptuno interroganti, Ἐσὶν ὧ Ἐρημῆ ἐντυχῆσι τῶ Διὶ; Mercurius respondet, Ὀδδαμῶς, et, quibusdam interiectis, ὥς ἕκ ἂν ἴδωι αὐτὸν ἐν τῶ παρόντι: nam ibi ἰδεῖν τὸν Διὶ idem esse, quod ἐντυχῆσι τῶ Διὶ. Et in Euangel. Lucae VIII, 20. Ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἐτήκεσιν ἔξω, ἰδεῖν σε θέλοντες: hic enim ἰδεῖν se idem haud dubie ponit pro tecum colloqui, quia Matthaeus XII, 46. de eadem re dicit ζητῶντες αὐτῶ λαλῆσαι. Mihi nondum satis de hoc Atticismi liquet. Nam ἰδεῖν omnibus his locis, vt et in eo, quod hic habet Scholiastes, ἰδεῖν τι (i. e. διὰ τι) σε ἀβυλόμην, dici potest per figuram, qua antecedens pro consequente ponitur: quemadmodum et ipsum ἐντυχῆσαι, quod proprie non est cum aliquo colloqui. DVCK.

Ἐκδρόμους] Hoc vocab. praefigi vult B. Gottl. verbis Schol. ad vl. 6. ἐς μέσον λαβὼν, ante voc. ἔγνω: vbi manifesta sane explicatio subiicitur τῶν ἐκδρόμων. BAVER.

Τελευτ. γν. εἶχ.] Haec si iuuxeris, vt sane possunt, sensus

Bell. Pelop. an. 9. Olymp. 89. $\frac{1}{2}$. V. C. Varr. 33 $\frac{1}{2}$.

consternantur) et existimantes, longe plures *hostes* contra se venire, quam *reapse* veniebant, ac iamiam adfore, se in repentinam fugam conicietes domum tendebant. Et Perdiccam, qui *fugam ipsorum* initio non senserat, vbi rescivit, antequam Brasidas videret, *et rem cum ipso communicaret* (alter enim ab altero castra valde procul habebat) *illinc* ocius abire coegerunt. Brasidas vero simul ac dies illuxit, cum animaduertisset, Macedones iam discessisse, et Illyrios ac Arrhibaeum contra se venturos, ipse quoque grauis armaturae militibus in agmen quadratum coactis, et leuis armaturae militibus in medium *agmen* receptis, *illinc* recedere cogitabat. Iuniores autem disposuit ad excursions faciendas, siqua *hostes* ipsos inuaderent. Ipse vero cum delecta trecentorum manu in animo habebat, postremus *et in nouissimo* agmine *suū* *flens*, primis quibusque aduersariorum impressionem *in suos* facturis resistere, eosque propulsando se subducere: et antequam hostes appropinquarent, pro facultate, quam ipsi temporis angustiae dabant, suos milites *ad rem fortiter gerendam* adhortatus est, his verbis:

126. „Nisi ego suspicarer, viri Peloponnesii, terrore vos esse perculos, tum quod derelicti simus, tum etiam quod barbari, iique magno numero contra nos veniant, non ita vos docerem pariter ac adhortarer. iam vero quod ad nostrorum desertionem et ad hostium multitudinem attinet, vobis, quae maxima sunt, breui admonitione et adhortatione persuadere conabor. Vos enim in rebus bellicis strenuos esse conuenit, non semper propter sociorum praesentiam, sed propter virtutem vobis insitam; nec aliorum multitudinem extimescere; quippe qui venitis ex eiusmodi rebuspublicis, in quibus non multi paucis, sed potius pauciores pluribus imperant; qui nulla alia ratione principatum sunt adepti, quam quod *hostes* proeliando superarint. Barbaros autem (quos propter imperitiam, *quod eorum nullum periculum adhuc feceritis*, nunc formidatis) cum ex iis, quae in Macedonum gratiam in proelio ante cura ipsis commisso fecistis, tum ex iis, quae ego partim coniectura, partim fama intelligo, scire debetis non

διὰ τὴν ἔχθραν. Ἀσαφῶς ἐκπλήγνυσθαι ἀντὶ τῆ ἀδήλως ἐκπλήττεσθαι. ἄνευ αἰτίας. σφαλερῶς. Πρὶν τὸν Βρασίδαν ἰδεῖν πρὶν διαλεχθῆναι τῆ Βρασιδῶ, ἕτω γὰρ οἱ Ἀττικαὶ λέγουσιν, ὡς τὸ, ἰδεῖν τι σὲ ἐβωλόμην, ἀντὶ τῆ, διαλεχθῆναι σοι τί. Μέλλοντας ἐπιένομι] αὐτοῖς ὀφλουοτι. Ἐς μέσον λαβῶν] ἀντὶ τῆ, περιλαβῶν τοῖς ὀπλίταις. ἦγγεν, ἔταξε τῆς νεωτάτης ἐκτρέχειν, καὶ ἐπιένομι τοῖς μετὰ τῆ Ἀρήβιδαις, εἰ ἐπιχειροῖεν προσβάλλειν τοῖς μετὰ τῆ Βρασιδῶ. Εἴπη προσβάλλοιεν] οἱ μετὰ τῆ Ἀρήβιδαις. Τελευταῖος γνώμων εἶχε] τῆς συντάξεως. Εἰ μὲν μὴ ὑπάπτεινοι, ἀνδρες] προσημασιῇ ἕνωσιᾷ ἐστὶ, καὶ ὅτε κατασκευὴν ἔχει, ὅτε συμπέρασμα. Τῶ τε μεμνησθῆ] τῆς συμμάχιας τὸν Περίδικκον. Καὶ μηδὲν πλήθος πεφρόσθαι ἑτέρων] περὶ τῆς δημοκρατίας φησὶ. Προηγήσθε] προσεπυλεμήσατε.

fuerit: tandem (τελευταῖων) consilium cepit. Sed enim friget illud tandem, vt in re celeriter et gesta et relata, vbi nulla sit morae mentio. Quare τελευταῖος refertur ad αὐτὸς, suppleto ὦν, ipse in vltima acie consistens. Ceterum, verba, γνώμων εἶχε, ex Schol. ad τελευταῖος deleri, recte vult Abr. BAVER.

Παρεκελεύσατο] Δέξας, quod in Clar. ante τοιάδε additur, susceptum est, tamquam e glossa. Saepe quidem in Thucydide legitur παρεκελεύσατο καὶ ἔλεξε τοιάδε; sed non minus vitur altero illo, quod hic alii omnes libri habent, sine ad ditamento illo τῆ ἔλεξε, et λέξας. II, 88. Τοιαῦτα μὲν τοῖς Πελοποννησίοις οἱ ἄρχοντες παρεκελεύσαντο. VI, 67. Καὶ ἔμπροσθι τοιάδε παρεκελεύσατο. Et cum παραινέω VI, 9. et 15. Παρήναι τοῖς Ἀθηναίοις τάδε. DVCK.

Ἦτι] Τὰ ὅτι non habet, quo referatur: nisi intell. εἰσίν. mutauit autem constr. prius τῶ μεμον. GOTTL.

Ἐκάστοτε] Referendum ad παρυσίαν, eodem modo dictum, quo ἀεὶ, v. c. οἱ ἀεὶ ἐν ἄρχῃ ὄντες, suo quisque tempore, hoc vel illo tempore, loco: quasi et hic sit, διὰ τῆς ζυμμάχου ἀεὶ παρόντας, si focii hoc vel illo loco aut tempore adsint. BAVER.

Μηδὲ ἀπὸ πολιτ. — ἦκετι] Nihil est, quod directo respondeat

illi μηδὲ, nisi, βαρβάρους δὲ — μαθεῖν χρὴ. vt μηδὲ sit pro καὶ μὴ, cui alterum καὶ subiici possit, pro quo δὲ positum est, vt I, 17. EXT. μὴ τε — κατεργάζεσθαι, κατὰ πόλεις τε ἀπολαμπέρα εἶναι] vbi similiter soluas μὴτε in καὶ μὴ, vt τε respondeat priori καὶ. BAVER.

Ὁὐ πολλοί] Coniecturam Stephani non adsequor, nec et sententia requirit. Nam, vt recte Acacius, haec est vis argu menti Brasidae: quia venitis ex Rebuspubl., in quibus non multi paucis, sed pauci multis imperare confueuerunt, ideo pauciores quoque cum multis certamen detrectare non debetis. DVCK.

Ὁὐ πολλοί] Neg. mutat Steph. in οἱ, et πολλοί sunt ἄλλοι: et ἡ δημοκρατία. Abr. si quid emendandum sit, vult: ὅ et ἐν αἰς esse cancellandum tanquam eius glossam. Sed non corrigat, sed alium ordinem, sed durio rem, facit: ἀλλ' οὐ μᾶλλον i. e. non potius. Sed Bauer. hoc graecum esse fatis, negat, et hunc verborum positum durum ait. Probat Abreichtii ὅ, vel delendum censet. GOTTL.

Εἰκάσω] Abr. probat lect. Marg. εἰκάσω. Sensus, βαρβ. δὲ ὅ: v. ἂ. δὲδ., μαθεῖν χρὴ ἐξ αὐτῶν τε, ὦν προηγήσθε τ. Μ. καὶ ἀφ' ὧν ἐγὼ — vid. Abr. p. 486. et Heilm. 619. GOTTL.

Ἀκοῦν ἐπίστ.] Ad haec verba laudat B. Gottl. Valkenar.

ἐπίσταμαι, & δεινούς ἐσομένους. καὶ γὰρ, ὅσα μὲν τῷ ὄντι ἀσθενῆ ὄντα τῶν πολεμίων δόκησιν ἔχει ἰσχύος, ὁ δὲ ἀπαχὴ ἀληθῆς προσγενομένη περὶ αὐτῶν, ἐθάξουσι μᾶλλον τοὺς ἀμυνομένους. οἷς δὲ βεβαίως τὴν ἰσχύον ἀγαθῶν, μὴ ἔπειθ' ἴσ' τις ἀν' αὐτοῖς τολμηρότερον προσείρατο. οὗτοι δὲ τὴν μέλλουσαν μὲν ἔχουσι τοῖς ἀπειροῖς φοβεράν. καὶ γὰρ πλήθει ἕψας δεινοὶ, καὶ βίης μεγέθει ἀφόρητοι. ἢ τε διακινήσ' ἐπανάσεις τῶν ὀπλων ἔχει τινὰ δῆλωσιν ἀπειλῆς. προσμίξαι δὲ τοῖς ὑπομένουσιν ἰαυτὰ ἔχ' ἄμοι. οὔτε γὰρ τάξιν ἔχοντες, αἰσχυνοθεῖεν ἀν' λιπεῖν τινὰ χάραν βιαζόμενοι. ἢ τε φυγὴ καὶ ἢ ἐφοδὸς αὐτῶν, ἰσὴν ἔχουσα δόξαν τῷ καλῷ, ἀνεξέλεγκτον καὶ τὸ ἀνδρεῖον ἔχει. αὐτοκράταρ δὲ μάχη μάλιστα ἀν' καὶ πρόσθεν τῷ σάξασθαι τινὶ προπόντως προίσει. ἰ τῷ τε ἰ εἰς χεῖρας ἐλθεῖν πιστότερον τὸ ἐκφοδῆσαι ἢ ἡμᾶς ἀκινδύνως ἡγεῖναι. ὁ κείνη γὰρ ἀν' περὶ τέτ' ἐχέτο. σαφῶς τε πᾶν τὸ προὔπαρχει δεινὸν ἀπ' αὐτῶν, ῥόγατε ἐργῶ μὲν βραχὺ ὄν, ὄφει δὲ καὶ ἀκοή κατασπέρχον. ὁ ὑπομειναντες ἐπιφερόμενοι, καὶ ὅταν καιρὸς ἦ, κόσμῳ καὶ τάξει αὐδῆς ὑπαγαγόντες, ἔς τε τὸ ἀσφαλῆς ἢ θᾶσσον ἀφίεσθε, καὶ γνώσεσθε ῥ' τελειπὸν, ὅτι οἱ ταῦτοι ἔχλοι τοῖς μὲν τῶν πρώτῃν ἐφοδῶν δεξιαμένους, ἀπ' ὧν ἀπειλαῖς τὸ ἀνδρεῖον ἰ μελλήσει ἐπικρομπᾶσιν. οἱ δ' ἀν' εἴξωσιν αὐτοῖς ἰ κατὰ πόδας, τὸ εὐψυχον ἐν τῷ ἀσφαλῆ ὄξει ἐνδείκνυνται. α

ρζ. Ταυτὰ ὁ Βρασιδᾶς παραινίσας, ὑπῆγε τὸ σράτευμα. οἱ δὲ Βάεβαροι, ἰδόντες, πολλὴ βοή καὶ θορόβῳ προσέκειντο, νομίσαντες Φεύγειν τε αὐτὸν, ἰ καὶ καταλαβόντες διαφθεῖξαι. καὶ ὡς αὐτοῖς αἰ τε ἐκδρομαί, ἰ ὄπῃ προσπίπτουεν, ἀπήτων, καὶ αὐτῆς, ἔχων τοὺς λογαδάς, ἐπικειμένους ὄφισατο,

e Pro διδασχῆ ἀληθοῦς. Ac. Port. f Πρόσειε Gr. g Προσίδων Gr. Mox μέλιων Mosqu. b Διὰ κινήσ' ἐπανάσεις Gr. i Scilicet, τὴν δεινὴν τῷ πλήθει ἕψιν, τὴν ἀφόρητον τοῖς ἀπειροῖς βίην, καὶ τὴν ἐπανάσειν τῶν ὀπλων. Ac. Port. k Καὶ ἐφοδὸς Gr. Mox ἀνεξέλεγκτον Mosqu. l Τὸτο Dan. m Ἐς Ar. C. Dan. Gr. Mosqu. Aug. n Ἐμᾶς Ar. C. Reg. Cassi. Gr. Aug. o Ἐκείνη Cassi. Mox εἰσὶν τὴν Mosqu. p Ὁράται Marg. Schol. q Ὁἴτων Reg. Ἐἴσαν Cassi. τ' ante ad ἀφ. d. Mosqu. r τὸ λοιπὸν Bar. C. Ald. Flor. Bas. Cassi. Aug. et hic antea, dr' ἄν. s Scilicet, τῷ προσφύεσθαι, i. e. περὶ τῆς μέχης, ὅτε μάχην συνάψιν μέλλουσιν. Sic et supra accipiendum μιλῆσι. Ac. Port. μελλήσει Mosqu. vt supra. e εἴξωσι Gr. u Καταπέδας Reg. Mox ἐπῆγε Mosqu. p. ὑπῆγε. x καὶ λαβόντες Ar. y Ὁπῃ Cassi. Aug. Bas. Mox τοῖς ante λογαδ. d. Mosqu.

ad Eurip. Phoen. vf. 308. ἄλλων hic est, ab aliis accepta fama. v. Ind. BAVER.
 "Ὅσα μὲν, rel.] i. e. ἐάν τινα, vel περὶ τῶν, ἕσα, vel ἄτινα, rel. Nam sequitur novus Nominativus cum verbo et casu, διδασχῆ — ἐθάξουσιν. BAVER.
 Διδαχὴ ἀληθῆς προσγενομένη] Portus putat, hic nominativus pro genitivis absolutis poni. Hoc non novum, sed hoc loco non necessarium est. Nam ordo orationis esse potest, διδασχὴ ἀληθῆς προσγενομένη περὶ αὐτῶν, ὅσα — ἐθάξουσι μᾶλλον τοὺς κινυμένους; vt nominativus διδασχῆ et ceteri iungantur cum ἐθάξουσιν. Add. ad Cap. 78. DVCK.
 Οὔτοι δὲ τὴν μέλλ.] i. e. ἔτοι δὲ ἐν ᾧ μέλλουσιν nec manus conferunt, τ. ἀπ. φοβεροὶ εἰσιν. GOTTL.
 Καὶ γὰρ πλήθει ὄψας δεινοί] Ita Manlius Cof. aduersus Gallos cohortans apud Liu. XXXVII, 17. Proceras, inquit, corpora, pronissae et vulitatae comae, vasta scuta, praelongi gladii: ad hoc cantus ineunantium proelium, et ululatus et tripudia, et quantientium scuta in patrium quandam morem horrendus armorum crepitus: omnia de industria composita ad terrorem. Acacius. Add. Lips. IV. de Milit. Rom. 11. DVCK.
 Πλήθει ὄψας] Hypall. pro ὄψας πλήθους. Lips. malebat (ad Tac. 4, 47.) πλήθει. v. Bauer. Diff. p. 58. Abr. malit: διὰ τ. πλήθους τὴν ὄψιν, ob vasti corporis adspectum f. speciem. Reisk. tentat: πλήθει ἀπ' ὄψας, ab oculari inspeccione, secundum externam speciem sunt terribiles. GOTTL.
 Οὔτε γὰρ] Reisk. em. τάξιν εὐχ' ἔχ. GOTTL.
 Τῷ τε etc.] Ordinem constituit Abr. 486. GOTTL.
 Τῷ τε εἰς χεῖρ. ἐλθ. rel.] Ordo non erat constituendus, quod fecit et vocat Abr. et Gortl. quippe factis apertus; nec verba, ἐκείνη γὰρ ἄν, praemittenda; quod nec structura ferat, nec sensus poscat; tantum monendum, γὰρ, hic esse, aliqui,

si aliter, si absque illo foret. Etiam Futurum, ἐκφοβήσιν, pro Praesenti positum, vt de re tum futura. BAVER.
 Ἐπικρομπᾶσιν] Laudat Thomas Magister in κομπάζω, vbi vitio operatum quaedam corrupta sunt. DVCK.
 Οἱ δ' ἀν' εἴξωσιν αὐτοῖς κατὰ πόδας, τῷ] Distinctionem post πόδας non habent Cassi. Gr. et Ed. Bas. Eam tollendam et potius post αὐτοῖς locandam puto: nam vix Graece dici potest, ἔκειν τινὶ κατὰ πόδας. Est autem oratio elliptica, quam ita suppleas, οἱ δ' ἀν' εἴξωσιν αὐτοῖς, τάτοις, κατὰ πόδας διάκοντες, ἐλθόντες, vel aliud eorum, quae phrasī κατὰ πόδας iungi solent, τὸ εὐψυχον — ἐνδείκνυνται. DVCK.
 Κατὰ πόδας] Noue videret Abr. posuisse: pedibus strenui. et distinguit post εἴξωσιν αὐτοῖς. Sed Bauer. improbat, quod sit contra oppos. rationem; — p. 158. GOTTL.
 Οἱ δ' ἀν' εἴξ.] i. e. εἰ δὲ τινες εἴξ. BAVER.
 Ὁξει ἐνδ.] i. e. ἐξέως. IDEM.
 Ἐπῆγε τὸ σράτευμα] Thomas Magister ὑπάγειν hic exponit προάγειν, et vetat ὑπάγειν dici pro ἀπέχεσθαι. Non dubium est, quin ὑπάγειν saepe ponatur pro προάγειν, i. e. εἰς τὴν προσθεν πορεύεσθαι, quod etiam Harpocration e Demosthene, Ammonius ex Eupoli, et Schol. Demosthenis ad Chersonesiac. p. 62. docent. Sed sententia huius loci non patitur, vt ὑπάγειν aliter accipiat, quam pro ὑποχωρεῖν. Hoc apparet ex iis, quae in fine Cap. 125. dicit Thucydides, ὑποχωρῶν τοῖς τῶν ἐναντίων πρώτοις τρεσκακισμέτοις, et quae mox Cap. seq. νομίσαντες φεύγειν αὐτὸν, et κενυχαζέοντα δι' αὐτοῦ ὑπεχώρειν. Nam haec plane ostendunt, Brasidam cum suis non progredi, sed paulatim retro cedere voluisse. Eadem est significatio huius verbi in iis, quae paullo superius leguntur, κόσμῳ καὶ τάξει αὐδῆς ὑπαγαγόντες, et V, 10. ὑπάγειν ἐπὶ τῆς ἰσχύος. Apud Aristophanem quoque Nubib. v. 1301. Ἐπάγει, τί μέλ-

Bell. Pelop. an. 9. Olymp. 89 $\frac{1}{2}$. V. C. Varr. 33 $\frac{1}{2}$.

fore formidabiles, ac proinde nequaquam extimescendos. Quotquot enim hostes re vera sunt infirmi, et tamen roboris speciem habent, si vera de illis experientia accedat, et ipsorum infirmitas explorata, facto periculo, cognoscatur, aduersarios magis confirmant. Quibus vero aliqua fortitudo constanter adest, si quis eam ante non nouerit, in eos audacius feratur. Isti vero, antequam proelium ineant, illis sunt formidabiles, qui ipsos nondum sunt experti. Nam ipso multitudinis aspectu sunt terribiles, et vociferationis magnitudine sunt intolerabiles. Et inanis illa armorum concussio quandam minarum significationem habet. Sed huiusmodi homines in ipso conflictu aduersus eos, qui res istas fortiter sustinent, haud tales se praestant, quales ante congressum esse uidebantur. Cum enim nullum ordinem habeant, nullamque militarem disciplinam seruent, haudquaquam eos pudebit locum deferere, si ab hostibus preman- tur. Et cum fuga aequae honesta et gloriosa ipsis uideatur atque hostium aggressio, nullum etiam forti- tudinis examen apud ipsos habeatur. Pugna autem, in qua unusquisque rem arbitrato suo gerit, cuius etiam salutis seruato decore quaerendae occasione facillime praebeat. Tutius autem existimant, nos eminus et sine periculo terrefacere, quam nobiscum ad manus venire. Nam si manus nobiscum conferere tutius esse duxissent, quam eminus nos terrere, profecto iam illa potius, quam ista ratione ufi essent. Deni- que quicquid terroris haecenus uobis ab ipsis incussum est, manifeste uidetis re quidem ipsa leue esse; sed aspectu tantum et auditu terrorem uobis incutere. Quem inanem terrorem, ac impressionem ingruen- tem si sustinueritis, et, quum tempus fuerit, seruata militari disciplina ordinibusque seruatis, retro uos subduxeritis, et in loca tuta citius peruenietis, et cognoscetis in posterum huiusmodi turbas, illis qui- dem, qui primum ipsarum impetum sustinuerint, * inani minarum strepitu fortitudinem ante conflictum eminus ostentare: illis uero, qui ipsis cesserint, animi strenuitatem extra periculum positas, praecipiti- tes demonstrare, cedentium tergis instantes, ipsorumque uestigia persequentes.“

127. Brasidas suos his uerbis adhortatus, exercitum pedetentim reducebat. Barbari autem, hoc animaduerso, magna uociferatione ac tumultu ingruabant, existimantes eum fugere, et a se, ubi ipsum assequuti fuissent, interfectum iri sperantes. Sed cum et excursores, quacunque barbari impressionem facerent, ipsis occurrerent, ac resisterent, et ipse cum delecta trecentorum manu ipsos inuadentes susti- neret, ac praeter ipsorum opinionem, aduersus primum impetum restitissent, et cum deinceps ipsorum

* Ostentare robur minabundas ac cunctabundas. Nulla. HVDS.

Οὐ δεινὸς ἐσομένος] τὰ πολέμια. Καὶ γὰρ ὅσα μὲν τῶ ἔντι ἀσθενῆ ἔντα] ἔσοι πολέμιοι ἀσθενεῖς ὄντες, δοκῆσιν ἰσχυρὸς παρέχουσι τοῖς ἐναντίοις, περὶ τήτων τὰ ληθῆ μαθόντες οἱ δὲ ἐναντίας, διακρίνονται μάλλον. ὅσοι δὲ τῶ ἔντι εἰσὶν ἰσχυροί, τύτως εἰ μὴ τις ἐμπροσθεν μάθοι, το μῆροστέρον καὶ ἐκ ὁρῶσ ἀυτοῖς προσενεχθήσεται. Ἀσθενῆ ἔντα τῶν κολεμίων, δοκῆσιν ἔχει ἰσχυρός] ὥσπερ τὰ τῶν ἐναντίων βαρβάρων. Οἷς δὲ βεβήκως τὴ προσεσεν ἀγαθὸν] ὥσπερ ἡμῖν. ἦγεν οἷτινὲς εἰσι τῆ ἀληθείᾳ ἀνδρείοι. Οὗτοι δὲ τὴν μέλασιν μὲν] τῆ ἐπιένκι δηλονότι. ἦγεν, ἐκφοβῶσι μέλλοντες ἐπιένκι. οἱ δὲ Λυκῆσαι, φοβεροὶ εἰσι, μέλλοντες, ἐκ ἐν χερσὶν ὄντες. Καὶ γὰρ πληθεῖ ὕψους δεινοί] δέος ἐμποῖσσι. Λίσχυνθεῖεν ἂν] ὥσπερ, ἡμεῖς οἱ Λακεδαιμόνιοι δηλονότι. Ἡ τε φυγὴ καὶ ἡ ἔφεδος αὐτῶν] αὐτοῖς καὶ τὸ φυγεῖν καὶ τὸ δῖκον κληδὸν φαίνεται τοῖς βαρβάροις, καὶ ἐκ ἐξετάζεται πότεροι εἰσὶν ἀνδρείότεροι, οἱ φεύγοντες, ἢ οἱ δῖκοντες. Αὐτοκράτωρ δὲ μάχη] μάχη δὲ αὐτεξέσιος, ἐν ἣ ἔξισιν ὁ βέλεται τις πράττειν, παρέχει πρόφασιν φεύγειν τοῖς ἀπασθὲν βυλομένοις σώσασθαι. Ἐκεῖνα γὰρ ἂν πρὸ τήτων ἐχρῶντο] τῶ ἐκ χεῖρας ἐλθεῖν. Ἀπ' αὐτῶν ὁρᾶται] ὁρᾶται δὲ σαφῶς, ὅτι τὸ ἀπ' αὐτῶν δοκῆν δεινὸν, ὅψιν μὲν καὶ ἀκῆν καταπλήττεται, δυνάμει δὲ ἄδεν ἐστὶ. τῆτο ἔν υπομελιαντες (τὴν φωνὴν αὐτῶν φημι, καὶ τὴν ἀπειλῆν] καὶ εὐκόσμως ἐν καιρῷ τῶ ἀναχωρεῖν ὑποχωρήσασθε, ἡσφαλῶς ὑπονεθήσεται, καὶ γνώσασθε τῶ λοιπῷ ἐν τῶ ἀσφαλεῖ καθέσασθε. Κατασπέρχον] κινῶν εἰς δειλίαν, ἐκπλήττον. Ὅτι οἱ τοῖστοι] τὸ τῶν βαρβάρων πληθος τοῖς μὲν τὴν πρώτῃν ἐμβολὴν δεξάμενοις ἀπωθῆν ἐπὶ φοβερόν ἀνδρείας ἀνάσασιν μέλασιν ἀπειλῶν, τοῖς δὲ μὴ δεξάμενοις, ἀλλὰ φεύγουσι, τὸ δῖκον εὐφύχως, ὁξέως ἐπιφέρεται, ἄτε δὴ ἐν ἀσφαλεῖ καθέσασ, ὡς ἂν τῶν φευγόντων οὐ μαχωρέων. Μελλήσει ἐπικομπῆσι] προσδοκῆσι. Ἰπῆγες τὸ κράτεμα] ἡρέμα καὶ κατ' ὄλιγον ἦγεν. Αἶ τὴ ἐκδρομῆ] οἱ τεταγμένοι δηλονότι πρὸς τὸ ἐκτρέχειν. Παρὰ γνώμην ἀντέησαν] παρ' ἐπιπέδου τῆ τῶν

αἰς; ὕπαγε est abi, discede: ut intelligitur ex eo, quod prae- ἀναχώρησις, Thucyd. III, 97. καὶ ἦν ἐπιπολὴ τοικύτη ἡ μάχη, cedit, οὐκ ἀποδιώξεισ αὐτῶν ἐκ τῆσ οἰκίας; sic ὕπαγωγῆ pro διώξεισ τε καὶ ὕπαγωγῆ. DVCK.

εἴ τε πρώτη ὁρμῇ παρὰ γνώμην ἀντίετησαν, καὶ ἂν τοιοῦτον, ἐπιφερομένους μὲν δεχόμενοι ἡμύνοιο, ἡσυχάζονταν δὲ, αὐτοὶ ὑπεχάρην, τότε δὴ τῶν ἂ μετα τῆ ἂ Βρασιδᾶ Ἑλλήνων ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ οἱ πολλοὶ τῶν βαρβάρων ἀπίσχυοντο, μέρος δέ τι καταλιπόντες, αὐτοῖς ἐπακλωθεὶν προσβάλλειν, οἱ λοιποὶ, χωρήσαντες ὁρμῶ ἐπὶ τε τῆς φεύγοντας τῶν Μακεδόνων, οἷς ἐντύχοιεν, ἔκτεινον, καὶ τὴν ἐσβολὴν, ἣ ἐστὶ μεταξὺ δυοῖν λόφων γενῆ, ἐς τὴν Ἀρριβαίᾳ, φθάσαντες προκατέλαβον, εἰδότες ἐκ ἕσαν ἄλλην τῷ Βρασιδᾶ ἀναχωρήσειν. καὶ προσίοντες αὐτῷ, ἐς αὐτὸ ἤδη ἔ τὸ ἀπορον τῆς ὁδῆ κυκλῶνται, ὡς ἀποληψόμενοι.

ρκη'. Ο δὲ, γνῶς, προῖπε τοῖς ἂ μεθ' αὐτῆ τριακοσίους, ὃν ἄετο μᾶλλον ἂν ἐλεῖν ἔ τῶν λόφων, χωρήσαντας πρὸς αὐτὸν ὁρμῶ, ἔ ὡς τάχιστα ἕκαστος δύναται, ἀνευ τάξεως, πείρασάμ ἀπ' αὐτῆ ἐκινῶσα τῆς ἤδη ἐπιόντας βαρβάρους, πρὶν καὶ τὴν πλείονα κύκλωσιν σφῶν αὐτόσε προσμῖξαι. καὶ οἱ μὲν, προσπεσόντες, ἐκράτησαν τε τῶν ἐπὶ τῆ λόφῳ, καὶ ἣ πλείων ἤδη στρατιᾶ τῶν Ἑλλήνων ῥᾶον πρὸς αὐτὸν ἐπορεύοντο. οἱ ἄ γὰρ βαρβάρου καὶ ἐφοβήθησαν, τῆς τροπῆς αὐτοῖς ἐνταῦθα γενομένης σφῶν ἀπὸ τῆ μετεώρου, καὶ ἐς τὸ πλεῖον ἂ ἐκέτ' ἐπηκολέθων, νομίζοντες, καὶ ἐν μεθοροῖς εἶναι αὐτὰς ἤδη, καὶ διαπεφουγενῶν. Βρασιδᾶς δὲ, ὡς ἀντελάβετο τῶν μετεώρων, κατὰ ἀσφάλειαν μᾶλλον ἰάν, αὐθημερὸν ἀφικνεῖται εἰς Ἀρισσαν ἰ πρῶτον, τῆς Πεσδίκης ἀρχῆς. καὶ αὐτοὶ ὁρμίζόμενοι οἱ στρατιῶται τῇ προαναχωρήσει τῶν Μακεδόνων, ἔσοις ἐνέτυχον κατὰ τὴν ὁδὸν ζεύγεσιν αὐτῶν βοσικοῖς, ἢ ἢ εἴ τι σκευεὶ ἐκπεπτωκότι, (οἷα ἐν νυκτερινῇ καὶ φεβερᾷ ἀναχωρήσει εἰκὸς ἦν ξυμβῆναι) τὰ μὲν ἂ ὑπολόντες κατέκοπτον, τῶν δὲ οἰκείωσιν ἐποιῶντο. ἀπὸ τῆς τε πρῶτον Πεσδίκης Βρασιδᾶν ἢ τε πολέμιον ἐνόμισε, καὶ ἐς ἢ τὸ λοιπὸν, ὀ Πελοποννησίων, τῇ μὲν γνώμῃ, δι' Ἀθηναίους, ἔ ξύνηδες μῖσος εἶχε, τῶν δὲ ἀναγκαίαν ξυμφορῶν διαναταῖς, ἐπρασσεν, ὅτῳ ῥ τρέπω τάχιστα ἢ τοῖς μὲν ξυμβῆσεται, τῶν δὲ ἀπαλλάξεται.

ρκθ'. Βρασιδᾶς δὲ, ἀναχωρήσας ἐκ Μακεδονίας ἐς Τορῶν, καταλαμβάνει Ἀθηναίους Μένδην ἤδη ἔχοντας. καὶ αὐτῆ ἡσυχάζων, ἐς μὲν τὴν ἰ Παλλήνην ἀδύνατος ἤδη ἐνόμιζεν εἶναι διαβάς τιμαρῆν, τῆν ἔ δὲ Τορῶν ἐν Φυλακῇ εἶχεν. ὑπὸ γὰρ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῖς ἐν τῇ Λύγκῳ ἐξέπλευσαν ἐπὶ τε τὴν Μένδην καὶ τὴν Σκιάνην οἱ Ἀθηναῖοι, ὥσπερ παρεσκευάζοντο, ναυσὶ μὲν πεντήκοντα, ὧν ἦσαν δέκα Χῖαι, ὀπλίταις δὲ χιλίοις ἑαυτῶν, καὶ τοξόταις ἑξακοσίους, καὶ Θραξὶ μισθωτοῖς χιλίοις, καὶ ἄλλοις τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων πελῆσασις. ἐσρατήγει δὲ Νικίας ὁ Νικηράτης, καὶ ἔ Νικόστρατος ὁ Διύτρεφῆς. ἄξαντες

= τὸ λοιπὸν Ar. C. Ald. Flor. Bas. Cass. Antea παραγόμεν Aug. a Μετ' αὐτῆ Ar. C. Dan. b Βρασιδᾶ Reg. c Scil. τὸν ἐσβολὴν τὴν γενῆ. Huds. d Μετ' αὐτῆ Ar. C. Dan. Μετ' αὐτῆ Gr. Μετ' αὐτῆ Cass. Mosqu. Aug. e τὸν λόφον Ar. C. f ὡς τάχιστα ὡς ἕκαστος Ar. C. Flor. Gr. Reg. g δι' Ar. Mosqu. h οὐκ ἐτι Reg. οὐκ ἐτι Gr. οὐκ ἐτ' Mosqu. i πρῶτον τῆς Πεσδίκης etc. legit Valensius. Vide etiam Palmerii Graec. ant. p. 128. Huds. k ἢ εἴ τι σκ. (l. Βοσικῆς εἴ τι σκ. Gr. l' Ἀπολόντες Ar. C. Dan. Mosqu. m τὸ δεστ Reg. n Τοιοῦτον Ald. Flor. Ἐστολοῦτον Reg. Gr. o εἶχε μῖσος τῶν Πελοποννησίων τῇ γνώμῃ, καὶ ὁ ξύνηδες διὰ τῆς Ἀθηναίων. Scil. ob initium in Atheniensis odium, Peloponnesiis, (quibus fauere consuevit) animo nequaquam laeto se adversarium gerebat. Huds. p τρέπω μάλιστα Cl. τάχιστα in margine. q Τοῖς μὲν, τοῖς Ἀθηναίοις. τῶν δὲ, τῶν Πελοποννησίων. Huds. r Παλλήνη Gr. s δι' δεστ Gr. s Ὁ Νικηράτης Gr.

τῶν μετὰ] Legit Reisk. τῶν μὲν μετὰ, et v. 4. Μακεδόνων ὧν οἷς ἐντύχοιεν, ἔκτεινον. GOTTL.

Καταλιπ. — προσβάλλειν] Scil. ἄξει, εἰς τὸ, quod reliquifissent ad incurfionem faciendam. BAVER.

Χωρῆς. ὁρ. ἐπὶ τε rel.] Impedit locum positus partic. τὰ, non habentis, cum ad χωρήσαντες referatur, quod illi respondeat, tanquam καὶ ἐπὶ. Si sit ἐπὶ τε τοὺς φεύγ. χωρῆς. plana omnia sint. At illo positu aut redundat τε, cui non respondeat καὶ, aut loco alieno positum est, pro, χωρήσαντες τε, aut anacoluthon relinquit. In ἔκτεινον intell. αὐτῶν. BAVER.

εἰδὸν] Tautologum Reisk. censet et conicit: καὶ κατέθειον ἀπὸ τῆ μετεώρου. GOTTL.

Ἀρισσαν] Huius oppidi nullus veterum meminit, praeter nostrum et Ptolemaeum, qui in Taulantiis reposuit; at alii rectius ad Erigonum fluvium, qui per Paeoniam fluens in Ἀλνίαν editur. WASS.

Εἰκὸς ἦν ξυμβ.] i. e. δυνατὸν, ὁὶόν τε facile fieri potest, vel solet, ut talia effundantur. BAVER.

Ἐπολόντες] Sic etiam Ἰθονίας: Ἐπολῶν τὸν ῥῶν, ἦγον ὑπὸ τὸν ζυγὸν ὄντα δεδεμένον λῶν. Θουκυδίδης τῇ περὶ τῆς τῆ μὲν ὑπολόντες — ἐποιῶντο. In Ed. Franeg. ibi quaedam vitiose edita sunt, quae recte habent in Vasiosan. Homer. Iliad. ψ'. v. 513. Ὁ δ' ἔλεγε ὑφ' ἔπης. DVCK.

Διαναταῖς] Abr. taxat Int. Porti, ut et Heilm. vertendum: quae acciderant, eius animum ita diuiserant, exacerbant. Vid. Heilm. p. 623. GOTTL.

Διαναταῖς] Optime explices, alienatus a Lacedaemoniis; neque enim dubius tantum erat; neque exacerbationis notio inest in illo verbo. BAVER.

Ἐπὸ τ. αὐτ. χρ. τοῖς ἐν τῇ Λύγκῳ] Eodem modo dictum, quo supra Rex Thraciae, Sitalces, mortuus dicebatur eodem tempore (cum) rebus illis gestis. BAVER.

Bell. Pelop. an. 9. Olymp. 89. $\frac{1}{2}$. V. C. Varr. 331.

quidem irruentium impetum exceptum propulsarent, ipsis vero cessantibus nec ullam impressionem facientibus pedem referrent, tunc vero plerique barbarorum a Graecis, qui cum Brasida in locis patentibus erant, ulterius persequendis abstinerunt: sed cum quandam suarum copiarum non magnam partem reliquissent, * quae ipsos abeuntes insequeretur ac aggredieretur, caeteri cursu contenderunt in fugientes Macedones, quorum ut in quemque incidebant, eum trucidabant. Et angustas fauces inter duos colles sitas, qua patet aditus in Arrhibaei fines, ocius praeoccuparunt, quia sciebant, nullam aliam esse viam, qua Brasidas domum cum suis copiis se recipere posset. Ipsumque iam appropinquantem in ipsis transitu angustis, ut intercepturi, circumfistunt.

128. Ille vero, hac re cognita, trecentis illis, quos secum ducebat, praecepit, ut in eum collem, quem facilius a se captum iri putabat, cursu contendentes, quanta maxima quisque celeritate posset, nullo ordine servato, barbaros iam contra se venientes illinc deturbare conarentur, priusquam maior numerus barbarorum, qui suos circumvenire statuerant, eo conflueret. Atque illi quidem eos, qui in colle erant, impressione in eos facta superarunt, atque reliquos Graecorum exercitus in eum collem iam facilius ibat. Nam barbari territi sunt, suis illic in fugam versis, et ex editiore loco pulsis. nec ulterius Graecos sunt persequuti, quos eos in agrum amici confinibus iam esse, et evasisse arbitrarentur. Brasidas autem, ubi loca superiora nactus est, iter tutius faciens, eodem die ** primum pervenit Arnisiam, quae Perdiccae imperio paret. Ipsique milites irati, quod Macedones priores recessissent, ut in quaeque incidebant inter eundem, vel plaustra boum, quae ad ipsos pertinebant, vel sarcinas, si quae deciderant, (ut in nocturno et pavoris pleno receptu contigisse credibile erat) illa quidem concidebant, soluentes, illas vero sibi vendicabant. Atque hinc primum Perdiccas Brasidam hostem iudicavit, et in posterum animo concepit odium in Peloponnesios, non consuetum illud quidem, propter Athenienses, quos oderat: sed propter sua necessaria commoda ab ipsis alienatus, operam dabat, ut quoquo modo quamprimum cum illis quidem compositionem faceret, ab his vero dissociaretur.

129. Brasidas vero ex Macedonia Toronen reuersus, offendit Menden ab Atheniensibus iam occupatam. Ibi que subsidens, in Pallenen quidem propter virium imbecillitatem ad opem Mendae ferendam tunc se traicere non posse ducebat: sed Toronen praesidio tuebatur. Nam sub idem tempus, quo res apud Lyncum gestae fuerunt, Athenienses naualem expeditionem aduersus Menden et Scionen susceperunt, ad quam se prius accingebant, cum quinquaginta nauibus, quarum decem erant Chiae, et cum mille grauis armaturae militibus de suis popularibus, et sexcentis sagittariis, et mille Thracibus mercede conductis, aliisque peltatis, quos illinc ex suis sociis collegerant. Illis autem praeerat Nicias Nicerati, et Nicofratus Diotrephis filius. Cum autem a Potidaea cum classe soluissent, et ad eam partem appu-

Bell. Pelop. an. 9. Olymp. 89. $\frac{1}{2}$. V. C. Varr. 331. Post Apr. 9. ante fin. Aug. vel init. Sept.

* Quae illas insequens manus confereret, caeteri. Steph. HVDS. ** Arnisiam, primum ditionis Perdiccae oppidum, pervenit. etc. Acacius. IDEM.

Αυγυήτων ἀντίτησαν οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ἐπιφερομένης μὲν τοῦ βραβάρου. Οἱ λοιποὶ χωρήσαντες τῶν βραβάρων. Καὶ τὴν ἐσθλοῦν εἰσοδόν. Φθάσαντες προκατέλαβον] προκαθόντες οἱ βάρβαροι. Εἰδότες ἕκ ἑσσαν ἄλλην] καθ' ἣν ἢ ἐκ ἣν πέρους ἐξελεύθει. Ἀναχώρησιν] φυγὴν. Καὶ προσιόντος αὐτῷ τῆ βρασίδα. Κοκλήκται] ἤγγεν, κυκλῶσιν οἱ βάρβαροι. Ἀποληψόμενοι] ἀπεκόψοντες. Πρὶν καὶ τὴν πλείονα κύκλωσιν] πρὶν τοὺς πολλὰς τῶν κυκλῶν τοὺς Λακεδαιμόνιους μελλόντων παρεῖναι. Σφῶν αὐτῶσι] τῶν βραβάρων. Καὶ ἐν μεθορίαι] τῆ τόπῃ τῆ Περούκκα. Τὰ μὲν ὑπολόγοντες κατέκοπτον] τὰ ζεύγη θηλονότι. Καὶ ἐς τὸ λοιπὸν Πελοποννησιῶν] τῶς Πελοποννησίας ἐπίσει ἢ κατὰ γνώμης περαιρέσιν, ὅδε ἔστος ἔχου. τῶς Ἀθηναίους μάλλον γὰρ πρὶν ἐπίσει. τῶν δὲ ἀναγκάλων συμφέρων, ἕνεκεν τῆ ἀναγκῆσι συμφέρωντος. διὰ τὴν ἀνάγκην συμφέρειν νομίσακ μισεῖν τῶς Λακεδαιμόνιους, ἀσπασ διαπράττετο, πῶς Ἀθηναίους μὲν φίλος ἔσται, Λακεδαιμόνιων δὲ ἀπαλλῆξεται. Ὀπλίταις δὲ χιλίοις ἑαυτῶν] τῶν Ἀθηναίων. Ἀρχαί- τος δὲ ἐκ Ποτιδαίας] οἱ Ἀθηναῖοι. Οἱ δ' αὐτοὶ τε] ἤγγεν, αὐτοὶ δὲ οἱ Μενδαῖοι. Καὶ τραυματιζόμενοι] βελλόμενοι ὅτ' αὐτῶν.

δὲ ἐκ Ποτιδαίας ταῖς ναυσὶ, καὶ σχόντες κατὰ τὸ Ὑ Προσιδώνιον, ἐχώρην ἐς τὰς Μενδαίας. * οἱ δὲ αὐτοὶ
 τε, καὶ Σκιωναίων Ὑ τριακόσιοι, βεβοηθηκότες, Πελοποννησίων τε οἱ ἐπίκροτοι, Ξύμπαυλος δὲ, ἐπ' ἑπτακόσιοι
 ὀπλίται, καὶ Πολυδαμίδας ὁ ἀρχὼν αὐτῶν, ἔτυχον ἐξ ἐσρατοπεδευμένοι ἔξω τῆς πόλεως ἐπὶ λόφῳ ^z καρ-
 τερεῦ. καὶ ^a αὐτοῖς ^b Νικίας μὲν, Μεθωναίους τε ἔχων ^c εἰκοσι καὶ ἑκατὸν ψιλῶς, καὶ λογάδας τῶν
 Αθηναίων ὀπλιτῶν ἐξήκοντα, καὶ ^d τὰς τοξότας ἀπαντας, κατὰ ἀτραπὸν τινα τῷ λόφῳ πειρώμενος προσ-
 βῆναι, καὶ τραυματιζόμενος ὑπὲρ αὐτῶν, ἐκ ἠδυνήθη βιάσασθαι. Νικόστρατος δὲ, ἄλλη ἐφόδῳ ἐκ πλείονος
 παντὶ ^e τῷ ἄλλῳ στρατοπεδῷ ^f ἐπιὼν τῷ λόφῳ, ὄντι ^g δυσπροσβάτῳ, καὶ πάνυ ἐφορευθήθη, καὶ ^h ἐς
 ἄλλογον ἀφίκετο πᾶν τὸ στρατεύμα τῶν Αθηναίων νικηθῆναι. καὶ ταύτη μὲν τῇ ἡμέρᾳ, ὡς ἐκ ἐνέδοσαν οἱ
 Μενδαῖοι καὶ οἱ Ξύμμαχοι, οἱ Αθηναῖοι ἀναχωρήσαντες ἐστρατοπεδεύσαντο καὶ οἱ Μενδαῖοι, νυκτὸς
 ἐπελθούσης, ἐς τὴν πόλιν ἀπήλθον.

ρλ. Τῇ δ' ὑστεραία οἱ μὲν Αθηναῖοι, περιπλεύσαντες ἐς τὸ ⁱ πρὸς Σκιάνης, τό τε προάστειον εἶλον,
 καὶ τὴν ἡμέραν ἀπασαν ἐδίηκν τὴν γῆν, ἔδενος ἐπεξίοντος. ἦν γὰρ τι καὶ τασιασμιῦ ἐν τῇ πόλει. οἱ δὲ
 τριακόσιοι τῶν Σκιωναίων τῆς ἐπίσεως νυκτὸς ἀπεχώρησαν ἐπὶ οἴκῳ. καὶ τῇ ἐπιγυγνομένη ἡμέρᾳ Νικίας
 μὲν, τῷ ἡμίσει τῷ στρατῷ προῖων ^k ἅμα ἐς τὰ μεθόρια, τῶν Σκιωναίων τὴν γῆν ἐδίηκ. Νικόστρατος δὲ τοῖς
 λοιποῖς κατὰ τὰς ἀνω πύλας, ἧ ἐπὶ Ποτιδαίας ἔρχοντα, προσεκάλυθη τῇ πόλει. ὁ δὲ Πολυδαμίδας
 (ἔτυχε γὰρ ταύτη τοῖς Μενδαῖοις καὶ ἐπικροτοῖς ἐντὸς τῷ τείχεος τὰ ἔπλα κείμενα,) διατάσσει τε ἄς ἐς
 μάχην, καὶ παρῆνει τοῖς Μενδαῖοις ἐπεξίοντα. καὶ τινος αὐτῷ τῶν ἀπὸ τῷ δήμῳ ἀντιπόντος κατὰ τὸ
^l τασιασμιῶν, ὅτι ἐκ ἐπέξεισιν, ἔδδ δέοιτο πολεμεῖν, καὶ, ὡς ἀντεῖπεν, ἐπισπασθέντος ^m τε τῇ χειρὶ ὑπὲρ
 αὐτῷ, καὶ φορευθέντος, ὁ δῆμος, εὐθύς ἀναλαβὼν τὰ ὄπλα, ⁿ περὶ ὀργῆς ἐχώρει ἐπὶ τε Πελοποννησίους,
 καὶ τὰς τὰ ἐναντία σφίσι μετ' αὐτῶν πράξαντας. καὶ προσπεσόντες, τρέπασιν, ἅμα μὲν μάχῃ αἰφνι-
 δίῳ, ἅμα δὲ, τοῖς Αθηναίοις τῶν πυλῶν ἀνοιγομένων, ^o φοβηθέντων. ἀφῆθησαν γὰρ ἀπὸ προσηκόμενης
 τινὸς ^p αὐτοῖς τὴν ἐπιχείρησιν γενέσθαι. καὶ οἱ μὲν ἐς τὴν ἀκρόπολιν, ὅσοι μὴ αὐτίκα δισφάρασαν,
 κατέφυγον, ἦν περ καὶ τὸ πρότερον αὐτοὶ ἔχον. οἱ δὲ Αθηναῖοι (ἦδη γὰρ καὶ ὁ Νικίας, ^q ἐπαναστρέψας,
 πρὸς τῇ ^r πόλει ἦν) ἐσπεσόντες ἐς τὴν Μένδην πόλιν, ^s ἄτε ἐκ ἀπὸ ξυμβάσεως ἀνοιχθεῖσαν, ἀπάσῃ τῇ
 στρατῷ, ὡς ^t κατὰ κράτος ἐλόντες, διήρπασαν. καὶ μόλις οἱ στρατηγοὶ κατέσχον, ὥστε μὴ καὶ τὰς ἀνδρα-
 γίας.

υ Ποτιδαίαν C. x Οἱ δ' αὐτοὶ τε Ald. Flor. Basf. Steph. I. Caff. Aug. y Τριακόσιοι Dan. Mox ἑπτακοσι Mosqu. z καρτερεῦ
 Gr. a λόφῳ Reg. b Ὁ Νικίας Gr. c Εἰκοσι Caff. Aug. d τὰς δεξιὰς Reg. e τῷ ἀβελί Ar. C. Dan. f προῖων Marg. Hudf.
 Neque in Steph. 2. neque in Pontii Editionis margine est. Duck. g δυσπροσβάτω Marg. Ar. C. Cl. Dan. Schol. δυσπροβάτω Caff. Aug. s lu-
 prafer. a m. 2. ἀσπῶν Bisf. h Pro, ὁλίγῳ ἕκιστον. Fr. Port. ὀλίγα Cl. ὀλίγη Caff. i πρὸς Σκιάνης Aug. Caff. Gr. Aug. et προάστιον.
 k Id est: ἐν τῇ αὐτῇ κρείττῃ δ' μὲν ἐτίρωδεν τὴν γῆν ἰδίῳ, δ' δὲ ἐτίρωδεν τῇ πόλει προσεκάλυπτο. Ar. Port. l Στασιασμιῶν Ar. C. Dan. m τε
 δεξιὰ Caff. Aug. n περιόργης Marg. Cim. τὴν ὀργῆν Gr. περιόργης Caff. Aug. τὴν ὀργῆν, Reg. ὅτι τὸς προκτ. Mosqu. ter supra,
 Μενδαίῳ. o φοβηθέντας Marg. p αὐτοῖς τὰ λοιπὰ τὴν ἐπιχ. Gr. q Scil. ἐκ τῆς πολιορκίας τῆς Σκιάνης. Hudf. r Id est, Μένδη.
 Hudf. s οὕτε Dan. t κατακράτος Ald. Flor. Basf. Reg. Aug. et infra.

Ποσιδαίαν] Vide Diodorum pag. 323. WASS.

Καρτερεῦ] Gr. καρτερεῦ. Et Polyænus I, 38. 1. ἐπὶ λόφῳ καρ-
 τερεῦ. Sed apud Thucydemum rursum λόφος καρτερεῦ V, 7. et 8.
 et alibi καρτερεῦ pro locis arduis, asperis, et natura munitis.
 Vid. III, 18. et 110. DVCK.

Δυσπροσβάτῳ] Quidam Mff. et Scholiastes, et Thomas Mag.
 v. δυσπρόσδοτος, δυσπροσβάτῳ. Sic apud Plutarchum Pomp.
 δυσπροσπέλατος. Ad hanc formam δυσσεβωλάτῳ; ἡ Ἀδικεῖς
 Noster III, 101. δυσπρόσβατον bis terque agnoscit Pollux.
 Antea male hic διαβάτῳ. Προσιὼν etiam habet Thomas. Sed
 infra Cap. 131. τοῖς ἐπιόντας. WASS. In Cod. Caff. et Tho-
 ma errore scribarum est δυσπροσβάτῳ. Δυσπροσβάτῳ in con-
 textu scribi voluerat Cl. Wasse. DVCK.

Πρὸς Σκιάνης] Ita recte plerique libri. In Caff. et Gr. ε a
 sine excidit, quia erat in capite vocis sequentis. Vid. ad IV,
 31. DVCK.

Στασιασμιῶν] Quidam τασιασμιῶν. Sed illud etiam habet
 Thomas Mag. et melius esse dicit, quam τασιασμιῶν. DVCK.
 Καὶ ὡς ἀντ'] Reisk. leg. καὶ ὡς ἀπεισιν, et sic iam abire velle.
 GOTTL.

Περὶ ὀργῆς] Gr. lex glossa ὑπό. Vid. Scholiasten. WASS.
 Scholiastes dicit περὶ pro ὑπὸ esse. Probarem, si exemplis
 confirmasset hunc usum præpositionis περὶ. Interim non re-
 iccerim περιόργης, quod est in quibusdam libris. Suidas πε-
 ριοργῆς, ἀργισμένως. Et adfert verba incerti Scriptoris, Ὁ δὲ
 Καῖσαρ περιόργης ἐπὶ τῶτοις γινόμενοι. Hesychius quoque ad-
 verbium περιόργως habet. DVCK.

Περὶ ὀργῆς] i. e. ὑπὲρ ὀργῆς, præ ira, ob iram. Etiam cum
 dat. περὶ φόβῳ. v. Abr. 487. GOTTL.

Τρέπασιν] Scil. αὐτοῖς durius quidem, more Nostri; nam
 in προσπεσόντες Dativus facit. Etiam, quae sequuntur, du-
 rius nexa sunt: duo primò Genitivi, τ. πυλῶν ἀνοιγομένων,

Bell. Pelop. an. 9. Olymp. 89. 1/2. V. C. Varr. 331.

lissent, ubi erat Neptuni templum, aduersus Mendaeos contenderunt. Ipsi autem *Mendaei*, et Scionaeorum trecenti, qui *Mendaeis* opem tulerant, et Peloponnesiorum auxiliarii milites, qui vniuersi erant septingenti grauis armaturae milites, et Polydamidas ipsorum dux, extra urbem in colle natura munito castra posuerant. Et Nicias quidem cum centum et viginti Methonaeis leuiter armatis, et delectis sexaginta grauis armaturae militibus Atheniensibus, omnibusque sagittariis, quos secum ducebat, per quandam collis semitam ad ipsos accedere conatus, et ab ipsis vulneratus, deturbare non potuit. Nicostratus vero, cum alio itinere, quod longo distabat intervallo, cum omni reliquo exercitu collem accessu difficilem subiisset, * vehementissime trepidauit, parumque abfuit, quin totus Atheniensium exercitus vinceretur. Atque eo quidem die, quod Mendaei eorumque socii loco non cessissent, Athenienses *illinc* digressi, castrametati sunt. Mendaei vero, cum nox aduenisset, in urbem abierunt.

130. Postridie vero Athenienses quidem classe circumuecti ad eam partem, quae Scionen spectabat, et suburbana ceperunt, totumque diem illum in eius agro vastando consumserunt, nemine contra prodeunte. Erat enim et nonnihil seditionis intra urbem. Illi vero trecenti Siconaei proxima nocte domum abierunt. Postridie vero Nicias quidem vno eodemque tempore cum dimidio copiarum ad confinia progressus, Scionaeorum agrum vastauit. Nicostratus vero cum reliquis *copiis*, a superioribus portis, qua Potidaeam itur, urbem obsedit. ** Polydamidas vero (forte enim ad hanc urbis partem intra muros erat militum armatorum agmen) eos vt ad proelium instruebat, et Mendaeis suadebat, vt eruptionem facerent. Et cum quidam e populo seditione ipsi contradixisset, nec eruptionem faciendam, nec proelio opus esse *affirmans*: cumque, simul ac *ipsi* contradixisset, ab ipso manu pertractus ac perturbatus fuisset, populus ira protinus incensus, sumtis armis tendit cum in Peloponnesios, tum in eos, qui cum ipsis contra se egerant. Impetumque *in eos* facto, in fugam vertit, tum ob repentinum certamen, tum ob metum Atheniensium, quibus portae fuerant apertae. Existimabant enim *Peloponnesii*, ex aliquo compacto hanc impressionem *ab illis* in se factam esse. Atque illi quidem, quotquot statim caesi non fuerunt, in arcem confugerunt, quam ipsi vel antea tenebant. Athenienses vero (iam enim et Nicias reuerfus ad urbem erat) cum omnibus copiis irruentes in urbem Mendem, quippe quae non ex conuentu aperta fuisset, *eam* vt expugnatam diripuerunt. Et duces vix cohibere potuerunt *suos milites*, quin ho-

* Eo perturbationis venit, vt parum abfuerit, quin etc. *Valla*. Consernatus est, parumque abfuit, quin etc. *Steph.* HVDS.
 ** Igitur Polydamidas (erant in ea parte urbis arma Mendaeorum et auxiliorum intra muros reposita) ad pugnam sese parat etc. *Acacius*. IDEM.

ἔνοι δὲ ἀναφέρουσι ἐπὶ τῆς σὺν αὐτῷ. Οὐκ ἠδυνήθη βιάσασθαι] βίαν προσαγαγεῖν αὐτοῖς. Ἄλλη ἐφόδῳ] μακροτέρα εὐῶ κατ' ἐκείνων. Ἐκ πλείονος] διαστήματος δηλονότι. Δυσπροσβάτω] δύσαναβάτω. Ἐθροσθηθῆ] ἐδειλίασεν. Ὡς ἐκ ἐπέδοσαν] ἐχ' ὑπέδειξαν. Ἀναχωρήσαντες] ἐπὶ πόδα ἐλθόντες. Καὶ οἱ Μενδαῖοι] οἱ ἐπὶ τῷ λόφῳ. Ἐς τὴν πόλιν ἀπῆλθον] τὴν Μένδην. Ἐδῶον τὴν γῆν] τὴν Σκιώνην. Οὐδεὶς ἐπεξείντος] τῶν Σκιωναίων. Ἦν γὰρ τι καὶ τασιασμῷ] ἦγον, ἥσαν τινες τασιάζοντες. Καὶ τινος αὐτῶ τῶν ἀπὸ τῆς δῆμῳ ἀντειπόντος] ἦγον, δημότῳ ἐναντιώθεντες, κατὰ τὸ ἔθος τῶν τασιαζόντων, ἀντιλέγει δηλονότι. Καὶ ὡς ἀντεῖπεν] ὁ δημότης. Περὶ δόξης ἐλάσει] ἀντὶ τῆς ἐπὶ δόξης. Τῶν πυλῶν ἀνοικόμενων, φοβηθέντων] ἀντὶ τῷ φοβηθέντες. Ἐφοβήθησαν δὲ, ὅτι φήθησαν ἀπὸ τῆς πρὸς τῆς Ἀθηναίων συθῆγης αὐτοῖς ἐπιθέσθαι. Ἀπὸ προειρημένῳ τινὶς] συμφώνῳ. Τὴν ἐπιχείρησιν] ἀντὶ τῆς τῆν προέδοσαν. Ὡς κατὰ κράτος ἐλάσεις, διήσπασαν] τὰ ἐνότια αὐτῶ. Πολιτεύειν ἐκέλευον ὡς περ εἰδήσεων]

φοβηθέντων] deinde hic Genitiuus, quasi simpliciter positus, pro quarto casu, φοβηθέντας, nempe τρέψουσι, non pro φοβηθέντες, vt male expl. Schol. Nam φοβηθέντες non τρέψουσι. Nec vero subiecto, vel Nominatiuo, sed obiecto, materiae verbi, quarto casu, illum Genit. dare solet Noster. BAYER. φοβηθέντων] Mang. φοβηθέντας, ex Interpretate pro φοβηθέντων. WASS. φοβηθέντων] Scil. αὐτῶν. v. Abr. 487. GOTTL. Αὐτοῖς τὴν ἐπιχ. γεν.] Gr. αὐτοῖς τῷ λοιπῷ τῆν ἐπ. γεν. Non placet. WASS.

πρὸς διαφθείρεσθαι. καὶ τὰς μὲν Μενδαίους ὕ μετὰ ταῦτα πολίτευσιν ἐκέλευον, ὥσπερ εἰώθεσαν, αὐτὰς κρῖναντας ἐν σφίσιν αὐτοῖς, εἴ τινας ἠγῶνται αἰτίαι εἶναι τῆς ἀποστάσεως. τὰς δ' ἐν τῇ ἀκροπόλει ἀπετείχισαν ἐπαίερωθεν τείχει ἐς θάλασσαν, καὶ Φυλακὴν * ἐπεκαθίσαντο. ἐπειδὴν δὲ τὰ περὶ τὴν Μένδην καλίσχον, ἐπὶ τὴν Σκιώνην ἐχώρην.

ρλα'. Οἱ δὲ, ἀντεπεξελθόντες, αὐτοὶ καὶ Πελοποννήσιοι, ἰδρῦθησαν ὕ ἐπὶ καρτεῖβ ἰόφz πρὸ τῆς πόλεως ὅν εἰ μὴ ἔλοιεν οἱ ἐναντίοι, ὦ ἐκ ἐγγύγελο σφῶν περιτείχισις. προσβαλόντες ὦ δ' αὐτῶ ὦ κατὰ κράτος οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ὦ μάχη ἐκκρούσαντες τὰς ἐπιόνας, ἐστρατοπεδεύσαντο ὦ τε, καὶ ἐς τὸν περιτειχισμὸν, τροπαῖον σῆσαντες, παρεσκευάζοντο. καὶ αὐτῶν ὦ πολὺ ὕστερον ἤδη ἐν ἔργῳ οὐταν, οἱ ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ἐν τῇ Μένδῃ πολιορκημένοι ἐπίκρουσι, βιασάμενοι παρὰ θάλασσαν τὴν Φυλακὴν, νικτὸς ἀφικνῶνται. καὶ ὦ διαφυγόντες οἱ πλείοσι τὸ ἐπὶ τῇ Σκιώνῃ στρατόπεδον, ἐσῆλθον ἐς αὐτὴν.

ρλβ'. Περιτειχιζομένης δὲ τῆς Σκιώνης, Περδικίας, τοῖς τῶν Ἀθηναίων στρατηγοῖς ἐπιηρηκευσάμενος, ὁμολογίαν ποιῆται πρὸς τὰς Ἀθηναίους, διὰ τὴν τῷ Βρασιδῷ ἔχθραν περὶ τῆς ἐκ τῆς Λύγκης ἀναχωρήσεως, εὐθύς τότε ἀρξάμενος πράσσειν. ὦ καὶ ἐτύχχανε γὰρ τότε Ἰσχαγόρας ὁ Λακεδαιμόνιος στρατὸν μελλῶν περὶ ὦ πορεύσειν ὦς Βρασιδαν. ὁ δὲ Περδικίας, ἅμα μὲν κελευστος τῷ Νικίῳ, ἐπειδὴν ξυμβεβήκει, ἐνδηλὸν τι ποιεῖν τοῖς Ἀθηναίοις βεβαίωτος πέρη, ὦ ἅμα δ' αὐτὸς ἐκείνῃ βεβλόμενος Πελοποννησίους ἐς τὴν ὦ αὐτῷ ἀφικνεῖσθαι, παρασκευάσας τὰς ἐν Θεσσαλίᾳ ξένους, χρώμενος αἰεὶ τοῖς πρώτοις, διεκώλυσε τὸ στρατεύμα καὶ τὴν παρασκευὴν, ὥστε ὦ μηδὲ πειραῖσθαι Θεσσαλῶν. Ἰσχαγόρας μνῆτοι, καὶ Ἀμεινίας, καὶ Ἀριστεύς, αὐτοὶ τε ὦς Βρασιδαν ἀφίκοντο, ἐπιθεῖν πεμφάντων Λακεδαιμονίων τὰ πράγματα, ὦ καὶ τῶν ἠβῶντων αὐτῶν παρανόμως ἀνδρας ἐξήγηον ἐκ Σπάρτης, ὥστε τῶν πόλεων ἀρχοντας καθίσταναι, καὶ μὴ τοῖς ὦ ἐντυχῶσιν ἐπιτρέπειν. καὶ Κλεαρτίδαν μὲν τὸν Κλεωνύμῳ ὦ καθίστητιν ἐν Διφυπόλει, ὦ Ἐπιελίδαν δὲ τὸν Ηγησάνδρῳ, ἐν Τορώνῃ.

ρλγ'. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει Θηβαῖοι Θεσπείων ὦ τείχος περιεῖλον, ἐπικαλέσαντες Ἀττικισμὸν, βεβλόμενοι μὲν καὶ αἰεὶ, παρσηκὸς ὦς ῥῶον, ἐπειδὴ καὶ ἐν τῇ πρὸς Ἀθηναίους μάχῃ ὦ, τι ἦν αὐτῶν ἀνδρὸς ὦ ἀπολάλει. καὶ ὦ νεὸς τῆς Ηρας τῷ αὐτῷ θέρει ὦ ἐν Ἀργεῖ κατεκαύθη, Χρυσίδος τῆς ἱερείας λύχρον τινα

ὦ μετατάττα Ἀρ. Μὲν ante Μενδ. d. Mosqu. x Ἐπεκαθίσαντο Ἀρ. C. Ἐπεκαθίσαντο Mosqu. Mox ἰπειδὴ Aug. y Καρτεῖβ οὐmittit Gr. Ἐπὶ λίφz καρτεῖβ Ἀρ. C. Reg. Cass. Dan. Mosqu. Aug. z Id est: ὦ ἐκ ἰδῶντο περιτειχίζου σφῶν, vel περιτειχισθῆναι ὦ ἰδῶντο. Ae. Pont. a Δι αὐτῷ Gr. b Κατακράτος Ἀρ. Att. Flor. Bas. Steph. I. vt et paullo supra. κατὰ τῶν: et cum emendatione super scripta κράτος Gr. c Μάχη Ἀρ. d Διαφύγοντες Cass. Aug. Mosqu. et hic ἀφικνῶνται. e Pro καὶ γὰρ ἐτύχχανε. Sic γὰρ utriusque videmus ab Aristophane tum alibi, tum in isto Paeis loco, ἀλλὰ ποῖ γὰρ οὐχεται; pro ἀλλὰ γὰρ ποῖ οὐχεται; Vide Stephani Append. ad scriptal. de Dial. Att. p. 186. Huds. Antea ἐπὶ τῆς ποῖ περὶ τῆς d. Mosqu. f Περδικίας C. Antea κρατία Mosqu. g Δι αὐτῶ: ὦ ἐπὶ Gr. Antea ἰδῶ. τι ποιῆ Mosqu. h αὐτῷ Ἀρ. C. Att. Flor. Bas. Cass. Gr. Aug. i μὴ δὲ Reg. Mosqu. Aug. et hic mox ἀφικνῶνται. k Καὶ τῶν Σπαρτιατῶν ἠβῶντων αὐτῶν π. Ἀρ. Καὶ τῶν Σπαρτιατῶν αὐτῶν π. C. Dan. Mosqu. l Ἐντυχῶσι Marg. Schol. m Scil. Ichagoras. Vel καθίσταναι legendum. Ae. Pont. n Ἐπιελίδαν Reg. o τὸ τείχος Ἀρ. C. Dan. Mox Ἀττικισμὸν Mosqu. p Διφυπόλιν Marg. Schol. q Accipe τὸ ἐν Ἀργεῖ non de vrbe, quae Ἀργος dicebatur, sed de regione circa urbem, non enim erat in ipsa vrbe id templum. Nam et Ἀργος tota Peloponnesus dicebatur, vt cuius notum est. Palmerius in Exercitat. p. 52. Huds.

Αὐτὸς κρῖναντας] i. e. 1) solos, apud suos tantum, non admittit iudice extraneo: 2) suis legibus: etiam 3) domi, non extractos aliorum. Aliter i Cor. 11, 13, vbi sign. apud vos, in animo vestro; vel, ex vobis, vestro ipsimet exemplo et more. BAVER.

Ἐπειδὴν — κατῆσχον] p. ἰπειδὴ, quod et praefert C. Aug. Sed et infra, c. 132. ἐπειδὴν ξυμβεβήκει. Ita et ὅταν supra notabamus, pro ὅποτε quasi Lat. sc̄ pro cum vel quando, vbi; vt Virgil. Aen. 5, 64.

Si nona diem — Aurora extulerit, i. e. quando, vbi. Tempus enim hic notatur, non conditio. BAVER.

Ἀρξάμενος πράσσει] Stephanus hic hyperbaton statuit, et cum his coniungit illa πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. Thucydides saepe πράσσει cum praepositione πρὸς dicit III, 28. Οἱ δὲ πράξαντες πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους μέλιτι τῶν Μιτυληναίων. IV, 74. Καταπεληγημένον ἤδη τῶν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους πράξαντων. Et alius

locis quamplurimis. Sed non minus sine ea II, 79. Ἐδόκει δὲ καὶ προσχωρήσειν ἡ πόλις ὑπὸ τινῶν ἔνδοθεν πρᾶσσόντων. IV, 89. Ὡς δὲ ἦσαντο οἱ πρᾶσσόντες τὸ ἀμέτρητον. VIII, 49. Ὅπως περὶ τε τῆς τῷ Ἀλκιβιάδῳ καθόδοι πρᾶσσειν. Itaque hic nihil opus est hyperbaton. Nam et ὁμολογίαν ποιῆσθαι πρὸς τινα vilitatum est Thucydidi III, 28. Ποιῶνται κοινῇ ὁμολογίαν πρὸς τε Πάχτητα. et cum γίνωμι V, 5. DVCK.

Στρατὸν μ. π. πορεύσειν ὦς Βρασιδαν] Hinc bene confirmatur scriptura, quam Viri Docti in Aelian. VIII. V. H. s. restituerunt, reiecta Tanaq. Fabri coniectura. DVCK.

Ἐνδηλὸν τι ποιῆ] Scholion Cod. Cass. ita exponit: Ἐπειδὴ φίλος ἐγένοντο τοῖς Ἀθηναίοις, ἤλθον αὐτῶν τεκμηρίον τι παρῆκεν φίλους. DVCK.

Ἀμεινίας] Aliis (vt credo) Ἀμινίας dicitur. Aminias Archonti Olymp. LXXXIX, 2, nomen erat, quae cum libere

mines etiam trucidarent. Postea iusserunt Mendaeos eodem reipublicae statu uti, quo consueverant, ita tamen, ut ipsi inter se quaestionem haberent de illis, quos defectionis autores fuisse censuissent. Illos vero, qui in arce erant, muro utrinque usque ad mare ducto circumuallarunt, et praesidium in eo imposuerunt. Postquam autem Menden in suam potestatem redegerunt, aduersus Scionem iuerunt.

Bell. Pelop. an. 9. Olymp. 89. 1/2. V. C. Varr. 331.

131. Oppidani vero cum ipsi, tum Peloponnesii, obuiam illis progressi, in colle natura munito, ante urbem sito, confederunt: quem nisi hostes occupassent, ipsos circumuallare non potuissent: sed Athenienses eum strenue aggressi, proelioque reiectis iis, qui aduersus ipsos venerant, ibi castra posuerunt, et erecto tropaeo, se ad urbem circumuallandam parabant. Nec multo post, quum in eo iam opere occuparentur auxiliarii, Peloponnesorum milites, qui in arce obsidebantur, superatis hostium custodibus, qui ad mare erant, noctu Scionem peruenerunt. Et ipsorum plerique per media Atheniensium castra ad Scionem posita euadentes, in eam sunt ingressi.

132. Dum autem Scione circumuallaretur, Perdiccas per caduceatores, quos misit ad Atheniensium duces, compositionem cum Atheniensibus fecit, odio contra Brasidam concepto, propter discessum ex Lynco, * quod iam tunc tentare coeperat. Tunc etiam Ischagoras Lacedaemonius exercitum ad Brasidam itinere pedestri deducturus erat. Perdiccas vero, partim quidem Nicia iubente, ut, quando compositionem fecerat, manifestam aliquam constantiae fideique suae significationem Atheniensibus daret, partim vero quod Peloponnesios in suum agrum amplius venire nollet, cum rem Thessalis hospitibus persuassisset, quod primorum hospitio semper uteretur, Peloponnesorum copias, et bellicum apparatus impediuit, ita ut Thessalos ne tentare quidem uoluerint. Ischagoras tamen, et Amanias, et Aristeus cum ipsi ad Brasidam peruenerunt, a Lacedaemoniis ad res inspiciendas missi, tum etiam adolescentes ex ipsis Lacedaemoniis contra leges Sparta secum eduxerunt, ut eos ciuitatibus praeficerent, neque illarum administrationem quibuslibet permitterent. Et Clearidam quidem Cleonymi filium Amphipoli praefecerunt, Epitelidam uero Hegesandri filium Toronae.

Bell. Pelop. an. 9. Olymp. 89. 2. V. C. Varr. 331. Ante Oct. 3.

133. Eadem aestate Thebani muros Thespiensium diruerunt, crimini dantes, quod cum Atheniensibus sentirent. Id, quod semper quidem facere uoluerant: sed tunc oblata occasione facilius fecerunt, quod in pugna cum Atheniensibus commissa omnis ipsorum iuuentutis flos periisset. Templum quoque Iunonis eadem aestate Argis crematum est, quod Chrysis sacerdos lucernam quandam vittis ad-

Septembri. Ante Oct. 3.

* Iam tum statim rem transigere orsus. Valla. Vel potius, prae tēs Ἀθηναίους πράσσειν partes Atheniensium sequi. Steph. HVDS.

τῆν οἰκίαν πολιτείαν ἔχειν. Τὰ περὶ τὴν Μένδην κατέσχον] ἐκυρίευσαν τῆς Μένδης. Προσβαλλόντες δ' αὐτῶ τῷ λόφῳ. Καὶ αὐτῶν ἢ πολὺ] τῶν Ἀθηναίων. Πολιορκημένοι] βιοσάμενοι τὴν φυλακὴν, νικτὸς ἀφινύοντο πρὸς θάλασσαν. Τὸ ἐπὶ τῇ Σκιάθῃ στρατόπεδον] τὰς φυλάσσοντας τὴν Σκιάθον. Ὀρειολογίαν ποιεῖται] ζήμωσιν. Ἀλλὰ δ' αὐτὸς ἐκίτι βελλόμενος] ὁ Περδικκῆς δηλοῖ ὅτι. Χρῶμενος αἰ τοῖς πρώτοις] δηλοῖ τὴν ζήμωσιν καὶ φίλοις. Ἀπὸ τῶν πρώτοις] ἦγον, τὰς πρώτας, φίλας τοῖς ἑαυτοῦ. Δικαιώματα τὸ κράτεμα] τῶν Πελοποννησίων. Καὶ τῶν ἡβῶντων αὐτῶν παρανομῶς] ὡς ἢ ἄλλοις κοινῶ ἐξάγειν τὰς ἡβῶντας. ἢ ἢ ἄλλοις κοινῶ ἀρχοντας καθίστανει ταῖς πόλεσι τὰς ἡβῶντας, ἀλλὰ τὰς προβαρβηκότας καὶ ἡλικίαν. Παρανομῶς] ἦγον, παρὰ τὸ καθέστηκεν ἔθος. Καὶ μὴ τοῖς ἐπιτυχῶσι] γράφεται ἐπιτυχῶσι. καὶ τὰς πόλεις μὴ τοῖς τυχεῖσι πισθεύειν, ἀλλὰ Λακεδαιμονίοις ἐπιχειροῦσιν. Ἐπικαλέσαντες] ἦγον ἐγκαλέσαντες. Παρασηκός δὲ ἦεν] ἐξεγέμετο δὲ αὐτοῖς ἡβῶντος περιελεῖν τὸ τεῖχος, ἐπειδὴ τῶν Θεσπιέων ἐν τῇ πρὸς Ἀθηναίους μάχῃ τὸ ἀνικητότατον ἔπολιται. Ὅ, τι ἦν αὐτῶν ἄνθος] τῶν Θεσπιέων. Ἄνθος διεφθέρη] γράφεται ἀπολόλαι. Οἱ

τυχεῖντας magis dicunt. Illa, τῶν πόλεων ἀρχοντας καθίστανει, describit Themas in καθίσταται. DVCK. Ἀπολόλαι] διεφθέρη, quod est in marg. habet etiam Scholiastes, cum scriptura aliorum librorum. A Cass. abest haec adnotatio. DVCK. Ἐν Ἀργεῖ] In Argolide dicit Pompon. Mela II, 3. Situm designat Pausanias in Corinth. Cap. XVII. Μυκητῶν δὲ ἐν ἡγε-

et impune traducere non liceret, Aristophanes illum mutato paulum nomine Ἀρυνίαν appellat, obseruante Scholiaste ad Νεφέλας. HVDS. Τοῖς ἐπιτυχῶσι] Scholiastes quoque agnoscit scripturam marginis τοῖς ἐπιτυχῶσι, et simul monet de altera lectione, quae est in omnibus aliis. Sed haec pars Scholii non est in Cass. Quos autem hic τὰς ἐπιχεύοντας vocat Tbucydides, hos alii τὰς

et impune traducere non liceret, Aristophanes illum mutato paulum nomine Ἀρυνίαν appellat, obseruante Scholiaste ad Νεφέλας. HVDS. Τοῖς ἐπιτυχῶσι] Scholiastes quoque agnoscit scripturam marginis τοῖς ἐπιτυχῶσι, et simul monet de altera lectione, quae est in omnibus aliis. Sed haec pars Scholii non est in Cass. Quos autem hic τὰς ἐπιχεύοντας vocat Tbucydides, hos alii τὰς

θείης ἡμῶν πρὸς τὰ σέμματ᾽α, καὶ ἐπικαταδασθέσης. ὥς ἔλαθεν ἀφ' ἑαυτῆς πάντα, καὶ κατα-
 φλεχθέη. καὶ ἡ Ἐχρυσίς μὲν εὐθύς τῆς νυκτός, δέισασα τὴν Ἀργείας, ἐς Ἐφλίδα φεύγει. οἱ δὲ,
 ἄλλην ἰσχυρὰν ἐκ τῶν νύκτων πρὸς κειμένον κατεπέσειτο, Φαινίδα ἔσται. ἔτι δὲ Χρυσίς τῶν πολέμων τῶνδε
 ἐπελαβὼν αὐτῶν, καὶ ἔννατον ἐκ μέσων, ὅτε ἐπεφύγει. καὶ ἡ Σικιανὴ τῶν θέμεν ἢ ἢ τελευταίωντος περιστε-
 τείχιτό ὅτε παντελῶς, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἔπ' αὐτῇ φυλακὴν κατὰλιπόντες, ἀνεχώρησαν τῶ
 ἄλλω στρατῶ.

ελδ'. Ἐν δὲ τῷ ἐπιόντι χειμῶνι τὰ μὲν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων ἠτύχαζε, διὰ τὴν ἐνεχειρίαν.
 Ἐμάντιος δὲ καὶ Τεγεάται, καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐκατέρωθεν ξυμβάλλον ἐν Ἀλαοδικαίᾳ τῆς Ὀρεσίδος καὶ
 ἰκὴ ἀμφιδόχης ἐγένετο κέρας ἄ γὰρ ἐκατέρωθεν τρεῖς ἄνθρωποι τὸ καθ' αὐτὸς, τρεῖς αὖτε ἀμφοτέρωθεν
 ἔστησαν, καὶ σὺν δὲ ἐς Δελφῶν ἀπέπεμψαν. διαφθαρῶν μόντοι πολλῶν ἐκατέρωθεν, καὶ ἀγχαμάλας
 τῆς μάχης γενόμενης, καὶ ἀφελόμενης νυκτός τὸ ἔργον, οἱ Τεγεάται μὲν ἐπικυλίσαντο τε, καὶ εὐθύς
 ἔστησαν τρεῖς αὐτῶν. Μαντιῶς δὲ ἀπεχώρησάν τε ἐς Ἐσκολιάνα, καὶ ὕπερον ἀντίστησαν.

ελε'. Ἀπεπέριστε δὲ, τῶν αὐτῶν χειμῶνος καὶ ὁ Βρασιδάς τελευταίωντος, καὶ πρὸς ἕαρ ἦδη, Ποτιδαίας.
 προσελθὼν γὰρ νυκτός, καὶ κλίμακα προσθείς, μέχρι μὲν τῶνδε ἔλαθε. ἢ τῶν γὰρ κώδωνος παρενεχθέν-
 τος, ἔτως ἐς τὸ διάκενον, πρὶν ἐπανελθεῖν τὸν παραδιδόντα αὐτὸν, ἢ ἰ πρόσθεσις ἐγένετο. ἔπειτα μόντοι,
 εὐθύς αἰσθημένον, πρὶν προσβῆναι, ἀπήγαγε πάλιν ἢ κατὰ τάχος τὴν στρατίαν, καὶ ἐν ἀέμενεν ἡμέραν
 γενέσθαι. καὶ ὁ χειμῶν ἐτελεύτη καὶ ἔννατον ἔτος τῶν πολέμων ἐτελεύτη τῶνδε, ὃν Θεμιστοκλῆς
 ἢ ξυνέγραψε.

r Pausanias in Corinthiacis dicit, illam supplicem confugisse Tegeeam. At Clemens in Protreptico tradit, eam una cum templo
 combustam fuisse. Hudf. Paullo ante Mosqu. ἐπιδαρσίως, p. ἐπικαταδασθ. et ἡ d. ante χρυσ. s φιλίδα Cass. Aug. s ἔννατον Cass.
 Aug. v το omittit Gr. Hudf. Non omittit. Duck. x ἔπ' αὐτὸν καταλιπόντες Gr. y τὰ μὲν λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων Ar. C. Din. z Μαν-
 τιωῖς Ar. C. itidem paulo infra. Hudf. Vtroque loco etiam Reg. et Cass. hic tantum Dan. a λαοδικαία Ar. Mosqu. Forfan et haec
 verba est, quam Pausanias in τοῖς Ἀρχαίοις vocat λαδοκία, aut, vt legit Amasius, λαδοκία. λαοδικία Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. b Ὀρε-
 σίδος Ar. Ald. Flor. Bas. Aug. c Ἐγαγίμου Reg. d ad Ar. C. e αὐτὸς Cass. Gr. Aug. Mox σὺν δὲ Mosqu. f Τεγεάται Gr.
 Mox καὶ d. Mosqu. qui et Μαντιῶς, et τί. g Βρασιδάνα Cass. Aug. h Excubiarum praefecti tintinnabula secum ferebant ad explo-
 randos vigiles, vt, iis auditis, responderent. Vide Suidam in v. κωδωνοφῶν. Hudf. i πρὸςθεσις Reg. Cass. Dan. Aug. k Καταπέτης
 Ald. Flor. Bas. Steph. I. Dan. Aug. l ἔννατον Cass. Aug. m συνέγραψεν Reg. Cass. Gr. Aug. Mosqu. cui def. verba a καὶ ἰν.
 ad Ital.

ελεῖν πέντε ἀπέχει καὶ δέκα στάδια τὸ Ἡραῖον. Et paullo post:
 αὐτὸ δὲ τὸ ἱερὸν ἐστὶν ἐν χθονικωτέρῃ τῆς Εὐβοίας. τὸ γὰρ δὴ
 ὄρος τῆς οὐρανῶν Εὐβοίαν. Strabo VIII, p. 368. decem sta-
 diis a Mycenis, quadraginta ab Argis abesse scribit. D V C K.

Ἐς φιλίδα] Tegeam Pausan. l. d. Clementis Alexandr. in
 Protrept. pag. 35. et qui cum sequitur, Arnobii VI, p. 207.
 nullam rationem habet Scaliger ad Euseb. Chron. pag. 104.
 vbi ab his quoque Χρυσίδα, non Χρυσίδα, vocari obseruat; de
 quo supra ad II, s. D V C K.

Ἰσχυρὰν] Omnino ἰσχυρὰν scribendum Atticorum more. Vi-
 de Etymol. magn. Auctoritas, in voce ἰσχυρῆς. De sacerdoti-
 bus Iunonis vide Valesii notas in Excerpta Polybii, pag. 350.
 Ed. Amstel. n v d s. De accentu in ἰσχυρῆς aliter sentit Tho-
 mas Magister h. v. D V C K.

Ἐτι δὲ χρυσίς] Vide Meursium de Archont. Athen. l. 3.
 c. 6. n v d s. Scholia Cass. hic aliquanto auctiora sunt: nam
 ad ea, quae in vulgatis Edd. adnotantur ad verba, καὶ ἔννατον
 ἐκ μέσων, haec addita habent, ὥς τὰ πάντα κινητικὰ ἐξ
 ἡμῶν ἐτι δύνουσι ἢ χρυσίς ἰσχυρῆς. Haec summa annorum con-
 sistitur e loco Thucydidis II, 2. cum hoc conlato. D V C K.

Ἐν λαοδικαίᾳ] Pausanias, quem in Var. Lect. laudat Clar.
 Hudsonus, ita scribit VIII, 44. Κατὰ ταύτην τὴν ὁδὸν (scilicet
 a Megalopoli ad Pallantium et Tegeam) λαδοκία σφῆσαν ἀνό-
 μαται τὰ πρὸ τῶν ἀστῶν. Interpretes ibi vicum suburbanum fa-
 ciunt, de quo e verbis Pausaniae nihil intelligitur. Nec vr-

bem esse constat, vt hic Hudsonus. Polybius II, 51. τὰ λαο-
 δικία vocat: τὸ δὲ δεύτερον, inquit, ἠττήθησαν ἐκ παρατάξεως
 ἐν ταῖς λαοδικαίς καλεμένοις τῆς Μεγαλοπολίτιδος, et ibid. 55.
 καὶ μετὰ ταῦτα τῆ περὶ λαοδικία μάχη. Laodicios campos ver-
 tit Casaubonus, quod verum esse puto: nam recte suppleri
 potest πεδία. Et apud Thucydidem ex auctoritate Polybii re-
 ceptae lectio in λαοδικαίς praefecto, quod est in optimis li-
 bris, ἐν λαοδικίᾳ, scilicet πεδία. D V C K.

τῆς Ὀρεσίδος] Vid. Schol. Antholog. 434. et Philippi Epigr.
 Nicet. Choniast. 179. c. wass. De Orstide Arcadiae Ste-
 rphanus in Ὀρέσει. Idem in Μεγάλῃ πόλις dimidiam partem
 Megalopolcos Ὀρεσίδαν vocatam scribit. D V C K.

Ἀμφιδόχης] Moeris, ἀμφιδόχων, τὸν ἀγχαμάκων, ὡς Θουκυ-
 δίδης Ἀττικῶς. Ἀμφιδόχης μάχη apud Suidam ex incerto au-
 thore. IDEM.

τῶν αὐτῶν χειμ. rel.] Durius interponitur Nominat. ὁ Βρα-
 σίδα; vbi praefertim alterum addatur, καὶ πρὸς ἕαρ ἦδη in
 quo suppleas; ἔντος; scil. τῶν χειμῶνος. Aut retuleris ad ἀπε-
 πέριστε. DAVER.

κώδωνος] Scholiast. Aristoph. δοκιμάζεται ἢ τῶν φυλακῶν
 φρουρὰ κώδων. Vide Suidam in voce κωδωνοφῶρος, et Lipsium
 de Militia Rom. l. 5. Dial. 9. n v d s. Schol. Aristoph. Auib.
 v. 1160. et ex eo Suidas in κωδωνοφῶρῆτι; κωδωνοφῶρῆται,
 ἀντὶ τῶν, δοκιμάζεται ἢ τῶν φυλακῶν φρουρὰ. Memorat etiam

mouisset, et interim fomno correpta fuisset. Vnde accidit, * vt omnia per eius imprudentiam accensa conflagrarint. Chrysis vero, metuens Argiuos, protinus noctu Phliuntem confugit. Illi vero aliam sacerdotem, nomine Phasinidem, ex ciuitatis instituto constituerunt. Chrysis autem octauum huius belli annum, et noni sextum mensem attigerat, quum profugit. Et Scione aestate iam extrema penitus circumuallata fuit, et Athenienses, praesidio *illic* aduersus eam relicto, cum reliquis copiis domum abierunt.

Bell. Pelop. an. 9. Olymp. 89. 1. V. C. Varr. 331. Ante Oct. 3.

134. Insequenti hyeme Athenienses quidem, et Lacedaemonii quieuerunt, ac ab armis abstinerunt, propter inducias. Sed Mantinei, et Tegeatae, et vtrorumque focii ad Laodiceam, quae est in Orestide, conflixerunt, et victoria anceps exstitit. Nam vtrique, cum cornu sibi oppositum in fugam vertissent, tropaeum erexerunt, et Delphos spolia miserunt. Cum tamen vtrinque multi caesi fuissent, et aequo Marte pugnatum fuisset, noxque proclium diremisset: Tegeatae quidem *in eo loco* pernoctarunt, statimque tropaeum excitarunt; Mantinei vero ad Bucolionem discesserunt, et postea vicissim *et ipsi tropaeum* statuerunt.

Post Oct. 3.

135. Eadem hyeme abeunte, et vere iam appropinquante, Brasidas Potidaeam tentauit. Cum enim noctu *ad eam* accessisset, et scalas *muris* admouisset, haecenus quidem *custodes* latuit. Nam ** cum tintinnabulum praeteriisset, ita demum ad inane *murorum spatium, custodibus vacuum*, antequam ille, qui ipsum *tintinnabulum alteri* traditurus erat, rediisset *eo, vnde digressus fuerat*, scalae admotae fuerunt. Deinde tamen, cum *custodes* statim *strepitum* sensissent, priusquam *ad murum* accederet, exercitum celementer retro reduxit, nec expectauit, donec dies illucesceret. Atque haec hyems exiuit: huiusque belli, quod Thucydides conscripsit, nonus annus excessit.

Bell. Pelop. an. 9. Olymp. 89. 2. V. C. Varr. 332. Ante Mart. 29.

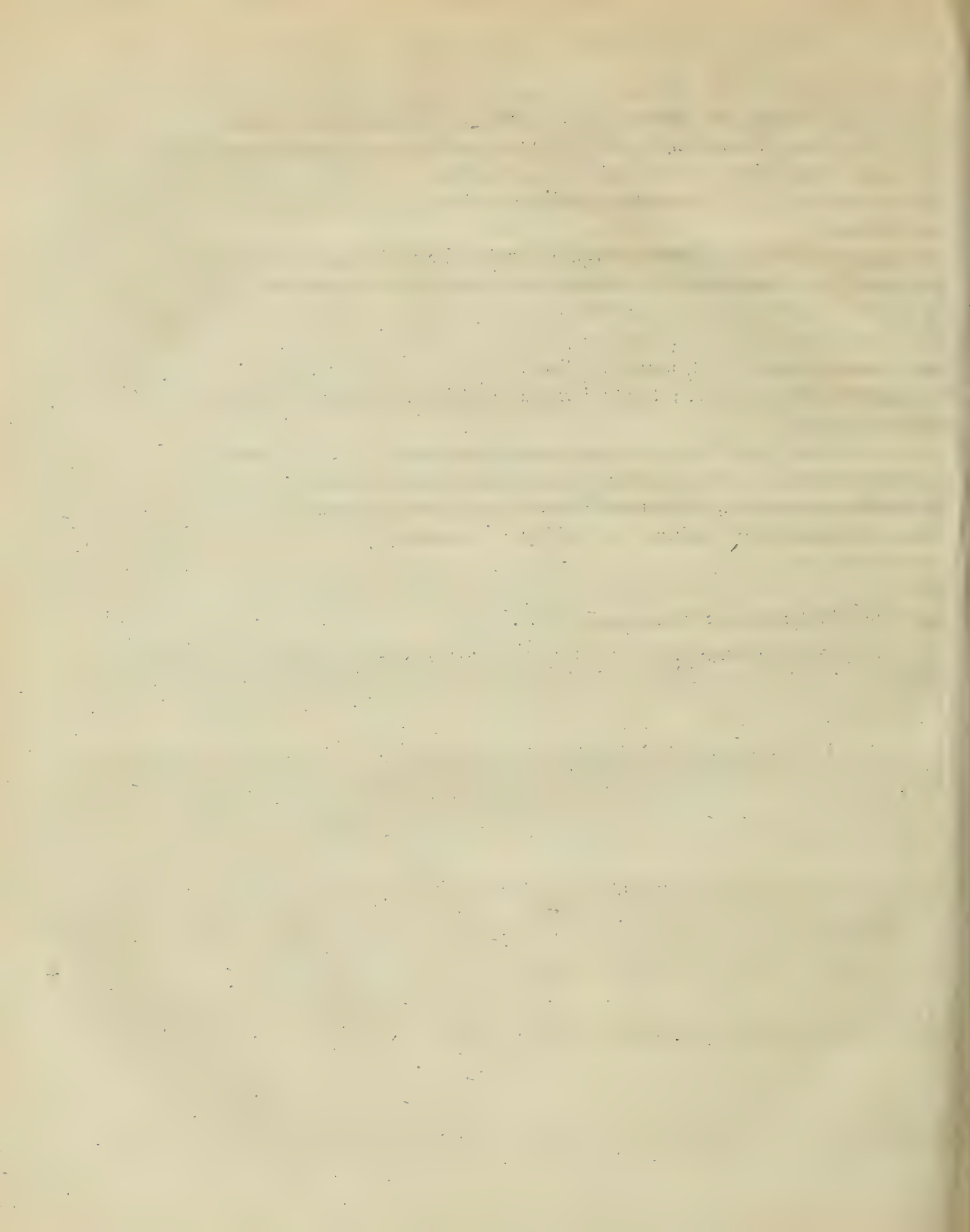
* Vt incensa omnia atque flagrantia non sentiret. *Valla*. Vt, occulto incendio omnia conflagrarint. *Steph.* Vt priusquam sentiret, omnia etc. *Acacius*. HVDS. ** Nam tintinnabulo allato, sic incassum ante ipsius proditoris reditum admotae sunt scalae etc. *Valla*. Potius de interiecto temporis spatio voces *Gr.* videntur intelligendae: quas tamen *Scholias* et aliter exponit. Quod autem sequitur, ante proditoris reditum, facit, vt videatur legisse *προδιδόντα*: quum vera tamen sit lectio, quam habemus, *τὴν παράδιδόντα αὐτὸν*, videlicet *τὸν κλέωνα*. *Steph.* HVDS.

δὲ, ἄλλαν ἱέρειαν] οἱ Ἀργεῖοι. Ἐπέλαβεν οὐκῶ] κατέσχε. Καὶ ἔννατον ἐκ μέσθ] τὸ ὕψος ἐπλήρωσε· τὸ δὲ ἔννατον ἡμιτελὲς ἦν. Ἀμφιδήριτος ἐγένετο] ἀμφισβητήσιμος. Καὶ ἀγχωμάλις τῆς μάχης] ἴσης. Ἐπηυλισαντό τε] κατεσηκώσαν. Μέχρι μὲν τότε] τῆ προσθεῖναι τὴν κλίμακκ. Τῆ γὰρ κώδωνος] τῆ γὰρ κώδωνος παρενεχθέντος, ἄρσενικῶς. Σόφρακλῆς δὲ, Χαλκισόμος κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς, εἶπε Θηλυκῆς. Οὕτως ἐς τὸ διάκενον] τῆς κλίμακκος δηλονότι. διακένον μὲν, τὸ ἀφύλακτον λέγει. ἔλαθε δὲ ὁ Βρασιδάς * προσθεῖναι τὴν κλίμακκ. ἕως γὰρ ὁ περιὼν μετὰ τῆ κώδωνος, ἄλλω παρεδίδοι τὸν κώδωνα, χρόνος ἐγγισμένως, ἔλαθε προσθεῖς τὴν κλίμακκ. Ἡ πρόσθεσις ἐγένετο] ὑπερβατόν. τῆ κώδωνος (φῆσι) παρενεχθέντος ἐς τὸ διάκενον, ἕτως ἢ πρόσθεσις ἐγένετο.

Scholias Demosthenis ad Orat. *περὶ παραπροσβείας*, pag. 236. et *Harpocration* in *δικακώδωνε*. Nec alio pertinere potest locus *Partenii* Erotici. Cap. VII. a *Valesio* ad Notas *Mausiaci* in *Harpocrationem* laudatus. Doctissimo *Magio* dari debet venia, in libro de *Tintinnabulis* Cap. X. scribenti, morem hunc tantum apud antiquos Graecos exstitisse, et Historicis, siue Graecos, siue Latinos, nihil tale in urbibus factum esse dicere. DVCK.

τῆ κώδωνος, rel.] Ad Schol. h. l. vf. 15. ex Abr. Diluc. notat Gottl. primo pro *περιὼν* leg. *παριὼν* recte sane! Dein-

de post *ἔλαθε* ante *προσθεῖναι* in Schol. addit, *μέχρι τῆ* et hoc recte! Sed, quod Schol. verba, *εἰς τὸ διάκενον*, refert ad *παρενεχθέντος*, mihi nec structura pati videtur, nec sensus; quid enim sit: tintinnabulum transibat in (locum) vacuum? Immo tunc impediret ascensum ibi! Ego verba traxerim ad illa, ἢ *πρόσθεσις ἐγένετο*: scala applicabatur, ad locum inter custodes et circuitores transeuntes vacuum: nemine ibi proxime inminente, aut senturo. *κώδων* ille fuerit idem fere, certe similis *vñs*, quo apud nos circuitio, die *Runde*. BAVER.

Θ Ο Υ Κ Υ Δ Ι Δ Ο Υ

Ο Λ Ο Ρ Ο Υ

ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ ΤΟ ΠΕΜΠΤΟΝ

THVCYDIDIS OLORI F.
HISTORIAE LIBER QVINTVS.

EPITOME LIBRI V.

ANNAE inter Lacedaemonios Atheniensesque induciae finitae, Delios Athenienses ex insula sua eiecerunt. Cap. I. Cleon Atheniensis dux Toronen Galepsumque capit: ad Amphipolin a Brasida praefelio deuincitur, in eo uterque dux cecidit. VI. X. Post haec fessi utrinque cladibus Lacedaemonii et Athenienses, pacem fecerunt. XVIII. quam cum sociorum quidam approbare nollent: seorsum Lacedaemonii cum Atheniensibus societatem pacti sunt. XXIII. Contra Corinthii et Mantinei et Elei et Chalcidenses, cum Argiuis foedus ineunt. XXXI. Scionen Athenienses capiunt. XXXII. Interim dissensione inter Lacedaemonios Atheniensesque renata, cum Lacedaemonii quaedam loca ex foedere non restituisent, Bocotos contra pacta in societatem recepissent: irati ob id Athenienses, cum Argiuis et Mantineis Eleisque foedus iungunt. XLVII. Hi socii Epidauriis bellum faciunt: Orchomenum capiunt: Tegeam oppugnant. LXI. LXV. Eo moti Lacedaemonii, exercitu educto, Arguios sociosque ad Mantineam magna pugna deuicerunt: LXIX. Arguios ad pacem societatemque faciendam adegerunt: LXXVII. nec multo post destructa potentia populi optimatibus rempublicam subiecerunt: LXXXI. mox vi pulsus his, plebs ad Atheniensium societatem reuertit. LXXXII. Melum Athenienses obsessam expugnarunt. LXXXIV.

α Ουκυδιδου συγγραφής τὸ πέμπτον Cl. Συγγραφής πέμπτη Gr. Ουκυδιδου συγγραφής πέμπτης Ar. Ald. Basf. Titulo caret C. Ουκυδιδου συγγραφής πέμπτη Flor. Ουκυδιδου τὰ ὀλίγα συγγραφής τὸ πέμπτον Editi reliqui. Vide Annot. Hunsf. Ουκυδιδου συγγραφής πέμπτον Reg. Ουκυδιδου συγγραφής ε. Cass.

ΤΟΥ^b δ' ἐπιγιγνομένης θέρους, αἱ μὲν ἐνιαύσιοι σπονδαὶ διελέλυτο μέχρι Πυθίων· καὶ ἐν τῇ ἐπιχειρίᾳ, Ἀθηναῖοι Δηλίους ἀνέστησαν ἐκ Δήλης, ἠγησάμενοι, κατὰ παλαιάν τινα αἰτίαν, ἢ καθαρὰς ὄψας^c ἰερῶσθαι· καὶ ἅμα ἑλλίπτες σφίσιν εἶναι τῆτο τῆς καθάρσεως, ἢ πρότερόν^d μοι δεδῆλται, ὡς, ἀνελόντες τὰς θήκας τῶν τεθνεώτων, ὀρθῶς ἐνόμισαν ποιῆσαι. καὶ οἱ μὲν Δῆλιοι^e Ἀτραμύττειον, ἢ Φαρνάκως δόντος αὐτοῖς, ἐν τῇ Ἀσία ᾤκησαν, ἕτως, ὡς ἕκαστος ᾄρητο.

β. Κλέων^g δὲ, Ἀθηναῖος πείσας, ἐς τὰ ἐπὶ Θράκης χωρία ἐξέπλευσε μετὰ τὴν ἐπιχειρίαν, Ἀθηναίων μὲν ἐπλίτας ἔχων διακοσίας καὶ χιλιάς, καὶ ἰππίας τριακοσίας, τῶν δὲ ξυμμάχων, πλείους, ναῦς δὲ τριάκοντα. σχῶν δὲ ἐς Σικιώνην πρῶτον, ἔτι πολιορκεζμένην, καὶ προσλαβὼν αὐτόθεν ὀπλίτας τῶν Θερρων, κατέπλευσεν^h ἐς τὸν Ἰ Κολοφονίαν λιμένα, τῶν Τορωναίων ἀπέχοντα ἢ πολὺ τῆς πόλεως. ἐκ δ' αὐτῆ, αἰσθόμενος ὑπ' αὐτομόλων, ὅτι ἐδὲ Βρασιδάς ἐν τῇ Τορῶνῃ, ἕτε οἱ ἐνούητες ἀξιώμαχοι εἶεν, κ τῇ μὲν στρατιᾷ τῇ πεζῇ ἔχώρει ἐς τὴν πόλιν, ναῦς δὲ περιέπεμψε δέκαⁱ τὸν λιμένα περιπλεῖν. καὶ πρὸς τὸ περιτειχίσμα πρῶτον ἀφικνεῖται, ὃ^m προσπεριέβαλε τῇ πόλει ὁ Βρασιδάς, ἐντὸς βελομένους ποιῆσαι τὸⁿ προᾶσειον· καὶ διελὼν τῆ παλαιᾷ τείχεσ, μίαν αὐτὴν ἐποίησε πόλιν.

γ. Βοηθήσαντες δὲ ἐς αὐτὸ Πασιτελίδας τε ὁ^o Λακεδαιμόνιος ἄρχων καὶ ἡ παρεῖσα Φυλακῆ, ρ προσβαλόντων τῶν Ἀθηναίων, ἠμύνοντο. καὶ ὡς ἐβιάζοντο, καὶ αἱ νῆες ἅμα^q περιέπλεον ἐς τὸν λιμένα περιπεμφθεῖσαι, δέσας ὁ Πασιτελίδας, μὴ αἰ τε νῆες φθάσαι λαβῆσαι ἔρχομεν τὴν πόλιν, καὶ τῆ τοιχίσματος ἀλισκομένους, ἐγκαταληφθῆ, ἀπολιπὼν αὐτὸ, ἢ δέξιμῃ ἔχώρει ἐς τὴν πόλιν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι^s φθάνουσιν, οἳ τε ἀπὸ τῶν νεῶν, ἐλόντες τὴν Τορῶνῃ, καὶ ὁ παζὸς^t ἐπιστώμενος αὐτοβοσί, v κατὰ τὸ διηρημένον τῆ παλαιᾷ τείχεσ x ἕνεσπεσιῶν. καὶ τὰς μὲν ἀπέκτειναν τῶν Πελοποννησίων καὶ

^b δι ἐπιγ. Reg. Cass. Aug. ^c ἰερῶσθαι Gr. in margine. Huiusce loci meminit Suidas, et ἰερῶσθαι interpretatur ἰερὰς νομισθεῖσαι, καὶ οἷον καθιερωθεῖσαι. Hudf. ἰερῶσθαι non solum in marg. sed etiam in contextu Gr. ^d Vide l. i. c. 8. et l. 3. c. 104. Hudf. ^e Ἀτραμύττειον Ar. C. Vide Stephanum περὶ πόλεων in voce Ἀτραμύττειον. Hudf. Δῆλοι Ἀτραμύττειον Dan. ^f Φαρνάκως Ar. C. ^g Δ' Ἀθηναῖος Gr. ^h εἰς Dan. Antea πρῶτον Mosqu. et πολιορκε. ⁱ Sic distinguunt Codd. nonnulli: Κολοφονίαν λιμένα τῶν Τορωναίων, τείχεσ Mosqu. ρ. περιτ. ^m Προᾶσειον Cass. Aug. ^o Λακεδαιμόνιον Marg. Ar. C. Dan. Mosqu. ^p Scilicet τῆ περιτειχίσματος. Ar. ^q Port. Προβαλλόντων Reg. ^r Περιπλεῖν αἰ ἐς τὸν λιμένα περιπεμφθεῖσαι Cam. ^s Δέξιμῃ Dan. Antea ἀλισκομένους Mosqu. ^t φθάνουσιν ἕτως ἀπὸ Dan. ^u Ἐπιστώμενος Aug. Mosqu. Cass. Sed in hoc videtur a prima manu fuisse ἐπιστώμενος. nam aliquid abstratum, et vacuum spatium inter o et μ relicuum erat. ^v Καὶ κατὰ τὸ Gr. ^x ἕνεσπεσιῶν Ar.

Ἐνιαύσιοι σπονδαί] Ἐνιαύσιος Attici, non ἐνιαυσιαῖος. Thom. Mag. h. v. Thucyd. IV. 117. Ἐπιχειρίαν ἐποίησαντο ἐνιαύσιον. DVCK.

Διελέλυτο] Valla et Stephanus iungunt σπονδ. μ. πυθ. foedera annua, quae ad Pythia vsque processerant etc. Male quidem; soluta fuerunt in festo P. — v. Heilm. 633. GOTTL.

Αἱ σπονδ. διελέλ. μέχρι Πυθ.] Breuitas est, pro, αἱ σπ. διελέλ. διενεργηθεῖσαι, μείνασαι μ. πυθ. cum ad Pythia vsque venissent, sinem habuere. Dictum eodem modo quo alibi, ἢ μάρη ἐτελεῖται ἐς νόκτα, i. e. nocte veniente sinem habuit pugna. In Schol. voc. χρόνος, addito ἐνός, et explicaturum τὸ ἐνιαύσιον adhibetur pro anno, vt in Apocalypsi, vnum tempus, duo et dimidium, i. e. tot anni. BAVER.

Μέχρι Πυθίων] Ex hoc loco et IV, 117. Petauium I. de Doctr. Temp. 33. (add. Petitum ad Leg. Attic. pag. 63.) recte colligere, Pythia secundis annis Olympiadum excurrentibus, non tertiis ineuntibus fuisse acta: sed Petauium ea non recte mensi Elaphebolioni, quo superioris anni induciae factae erant, assignare, disputat Dodwellus in Annalib. Thucyd. ad ann. e. Olympiad. LXXXIX. DVCK.

Ἀθηναῖοι Δηλίους] Athenienses Archonte Alcaeo (vt ait Diodorus lib. 12.) Delios in crimen vocatos, quod clanculariam cum Laedaeoniensi societatem iniulerent, insulae possessione deiecerunt. HVDS.

Ἀνέστησαν] Supra II, 18. ἀνέστησαν Αἰγινήτας — παῖδας καὶ γυν. ἐπικαλέσαντες — τῆ πόλεως — ἀπίως εἶναι. GOTTL.

ἠγησάμενοι — ἰερῶσθαι] Suidas h. v. νομισαυτες κατὰ δή τινα π. αἰ. memoriae nimium tribuens. Illud tamen dñ haud profors alienum, sed Mss. non accedunt. Etymol. κατὰ δή τινα παλαιὸν αἰτίων. WASS.

ἰερῶσθαι] ἰερῶσθαι, quod est in Gr. Henr. Stephanus ad Dionys. Halicarn. p. 18. se etiam in veteri libro inuenisse restatur, et videtur probare. Sed Suidas et Auctor Etymologici M. cum aliis libris habet ἰερῶσθαι idque, si Grammaticos sequimur, praefendum est. Nam hi ἰερῶσθαι tradunt dici ea, quae consecrantur, ἰερῶσθαι autem eos, qui sacerdotio funguntur. Thomas Mag. ἰερῶσθαι μόνον ἐπὶ τῶν εἰς ἰερεῖς τελευτώνων ἰερῶσθαι μέντοι, καὶ καθιερωσθαι, ἐπὶ τῶν ἀκαθάρτων. Et hoc vsus sermonis Graeci apud Scriptores veteres infinitis locis comprobatur. Quod autem apud Thomam Mag. in princ. huius articuli legitur, perplexum est. Καὶ ἰερῶσθαι, inquit, καὶ ἰερωεσθαι ἐπὶ τῶν θυσιῶν ἰερίων ἰερῶσθαι δὲ μόνον et reliqua, quae modo descripsi. Nam si ἰερῶσθαι tantum de sacerdotibus dicitur, non potest dici de sacrificiis. Eadem leguntur in Phauorino. Ammonius rectius, ἰερωεσθαι καὶ καθιερωσθαι λέγουσιν ἐπὶ τῶν θυσιῶν ἰερίων. Hinc Thomas et Phauorinus emendari possunt. In Etymol. M. ἰερῶσθαι, ἰεργεγῆν. καὶ Θυκυδίδης, κατὰ παλαιὴν — ἰερῶσθαι,

S E Q U E N T I aestate, induciae, quae in spatium annum, * ad Pythia vsque, factae fuerant, solutae sunt. Ac per illud induciarum tempus, Athenienses e Delo Delios summouerunt, quod existimarent, ipsos, quamuis ob quoddam vetus *piaculi* crimen polluti essent, Deo tamen esse consecratos. Simul etiam sibi restare hanc partem expiationis, quae a me superius est declarata, qua sublatis defunctorum monumentis, se recte fecisse censuerunt. Atque Delii quidem Atramytteium in Asia situm, quod Pharnaces ipsis dedit, incoluerunt, prout vnusquisque eo proficiscebatur.

Bell. Pelop. an. 10. Olymp. 89. 2. V. C. Varr. 333.

2. Cleon vero post exactas inducias, cum rem Atheniensibus persuasisset, in Thraciam nauigauit, secum ducens mille et ducentos grauis armaturae milites Athenienses, et trecentos equites, et ex sociis longe plures, et triginta naues. Cum autem primum ad Scionen appulisset, quae adhuc obsidebatur, et cum illinc grauis armaturae milites ex praesidiariis assumisset, in Colophoniorum portum, a Toronaeorum vrbe non multum distantem, nauigauit. Cum autem illic intellexisset ex transfugis, neque Brasidam Toronae esse, neque eos, qui intus erant, ad resistendum pares esse, cum exercitu quidem ad urbem itinere pedestri contendit; decem vero naues circummisit, vt *Torones* portum circumueherentur. Ac primum quidem iuit ad munitionem, quam Brasidas vrbi circumdederat, quod suburbana includere vellet. et diruta veteris muri parte, vnam urbem effecit.

Bell. Pelop. an. 10. Olymp. 89. 2. V. C. Varr. 332. Inter Mart. 29. et Apr. 12. Post Apr. 12.

3. Cum autem Athenienses *eam* adorti fuissent, Pasitelidas Lacedaemonius dux, et praesidium, quod *illuc* aderat, *ei* succurrens, *hostibus* resistebat. sed cum repelleretur, et simul naues, quae circummissae fuerant, in portum circumueherentur, Pasitelidas veritus, ne naues urbem desertam praeoccuparent, et munitione capta, *ipse quoque in ea* caperetur, ea relicta, cursu ad urbem contendit. Sed et Athenienses, qui nauibus uehebantur, Toronen ** praeoccuparunt, et peditatus cum vociferatione e vestigio insequuntur, et simul irrumpens per illam veteris muri partem, quae diruta fuerat. Et Peloponnesios quidem, ac Toronacos, qui repugnabant, statim interfecerunt: alios vero viuos ceperunt, *inter*

* *Valla pro illis vsque ad Pythia (vt sonant simpliciter Graeca verba) versis, quae ad Pythia vsque processerant. Quidam autem iungendo ea Gr. verba cum sequentibus, interpr. perperam, Soluta fuerunt in festo Pythiorum. Steph. hvd s.* ** Praeoccuparunt: et insequuntur cum vociferatione peditatus, qua subrutus vetus murus erat, irrupit, ac statim interemerunt etc. *Valla. IDEM.*

ἘΝΙΑΥΣΙΟΙ] σπονδαί] ἢ ἐφ' ἐνός χρόνον γενομένη ἐκεχειρία. Ἐν τῇ ἐκεχειρίᾳ] ἢ πρὸς ὀλίγον χρόνον τῆ πολέμου ἀναβολῆ καὶ ἡσυχία πρὸς τὸ ἔχειν τὰς χεῖρας, αἰετὶ ἐκεχειρία. Ἀνεστῆσαν ἐκ Δήλου] μετανάτας ἐποίησαν ἔξοκίσαντες. Ἰερῶσθαι] ταύτην, ἰερῶς ἀνακε.σθαι τῇ θεῷ. Καὶ ἅμα ἑλλίπεδ σφίσιν εἶναι] μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν τὰς ζώντας, ἔτι δοκῶντας ἑλλείπειν τῇ καθάρσει, τὰς ζώνας τῶν περὶ αὐτῶν ἀνείλοντο ἐκ τῆς νήσου. Ἀτραμύττειον] * Ὀρε. Ἀδραμύττειον, Εὐπολις Ἀτραμύττειον, Θουκυδίδης. Ὀλιχσαν ἕως] λείπει τὸ, ἐπαύθη. Μετὰ τὴν ἐκεχειρίαν] μετὰ τὴν λύσιν αὐτῶν τῶν σπονδῶν. Σχῶν δὲ ἐς Σκιάνην] ἑλλιμένισας. Ἐκ δ' αὐτῶ ἀισθόμενος] τῆ λιμένος. Ἐν τῇ Τωρώνῃ] ἐπὶ δηλονότι. Ἀξιόμαχοι εἶεν] ἰκανοὶ πρὸς μάχην. Σχῶρει ἐς τὴν πόλιν] τὴν Τωρώνην. Τὸν λιμένα περιπλεῖν] τῆς Τωρώνης. Καὶ πρὸς τὸ περιτείχισμα] βυλόμενος ἐντὸς τῆ τείχεος ποιῆσαι τὸ τῶν Τωρωνάων προᾶσειον, τῆ παλαιῆ τείχεος μέρος διακόψας, καὶ ὃ ἦν τὸ προᾶσειον, ἕτερον τείχεος καινὸν προσοικοδόμησεν, ᾧ περιέβαλε τὸ πρότερον, καὶ συνήψε κατὰ τὴν διαίρεσιν τὸ καινὸν πρὸς τὸ παλαιόν, ὥστε ἐν τὸ πᾶν γενέσθαι. Ἐντὸς βυλόμενος] τῆς πόλεως δηλονότι. Καὶ διελθὼν τῆ παλαιῆ τείχεος] τὸ μέρος δηλονότι. Καὶ ὡς ἐβιάζοντο] ἦσαν, ὑπὸ βίας τῶν Ἀθηναίων ἠγγᾶντο οἱ περὶ τὸν Πασιτελίδαν. Δρόμοιο ἔχωρει ἐς τὴν πόλιν] πῶς ἐντὸς τείχεος ὦν ὁ Πασιτελίδας, δεύσας ἀνεχώρει πρὸς τὴν πόλιν; μὴ ποτε ἦν μὲν ἐν τῇ καινῇ τείχεϊ τῷ περιέχοντι τὸ προᾶσειον, δεύσας δὲ, μὴ ἢ

non improbabilis est coniectura *Sylburgii* ὃ δὲ Θουκυδίδης. DVCK.

Ἀτραμύττειον] Vide Var. Lect. ad *Astor.* XXVII, 2, et *Suidam.* In *Annalib. Turcic. Edremit.* WASS. Add. Interpretet *Stephani.* *Suidas* in Ἀδραμύττειον scribit a *Thucydidē* vocari Ἀτραμύττειον, et rursus alibi ab eodem Ἀτραμύττειον dici. Sed nullus liber *Thucydidis* vel hic, vel *Lib. VIII.* Cap. 108. habet Ἀτραμύττειον. *Φαρνάκας*, quod mox in quibusdam *Mss.* est, etiam supra I, 129. Ἀρτάβαζον τὸν Φαρνάκην. DVCK.

Κολοφωνίων λιμένας] De portu Colophoniorum nihil alibi me legisse memini. WASS.

Ἰπ' αὐτομόλων] i. e. per, vel ex transfugis. Pro: ἀπὸ [τῶν] αὐτομ. Sed ὑπὸ valet διά. Abr. 491. v. Gloss. GOTTL.

Τῇ μὲν στρατιᾷ πεζῇ] τῇ πεζῇ *Cam. Cl.* et *Gr.* quorum fide in contextum admiu posterior τῇ. Atque ita fere *Noster.* Vid. p. 48, 91, 70, 81. et 143, 73. [ex vet. edit.] WASS.

Βουθήσ. ἐπ' αὐτῷ] Praecessit, τῇ πόλιν] debebat, αὐτῇ] sed respexit voc. τείχεος, et περιτείχισμα. BAVER.

Τορωναίων εὐθύς ἐν χερσὶ τὰς δὲ, ζῶντας ἔλαβον, καὶ Παπιτελίδαν τὸν ἀρχοντα. Βρασιδας δὲ ἐβοήθει μὴ τῇ Τοράνῃ, αἰσθόμενος δὲ καθ' ὁδὸν ἐαλωκυῖαν, ἀνεχώρησε, ἀποσχὼν τεσσαράκοντα μάλιστα σαδίας μὴ φθάσαι ἐλθῶν. ὁ δὲ Κλέων καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τρεσπαῖά τε ἔψησαν ὁ δὲ, κατὰ τὸν λιμένα, τὸ δὲ, πρὸς τῷ τειχίσματι καὶ τῶν Τορωναίων γυναῖκας μὲν καὶ παῖδας ἠνδραπόδισαν, αὐτὰς δὲ, καὶ Πελοποννησίους, καὶ εἴ τις ἄλλος Καλικιδεὴν ἦν, ξύμπαντας, ἐς ἐπτακοσίους, ἀπέπεμψαν ἐς τὰς Ἀθήνας. καὶ ὁ αὐτοῖς τὸ μὲν ἂ Πελοποννήσιον ὕψερν ἐν ταῖς γενομέναις σποδαῖς ἀπῆλθε, τὸ δὲ ἄλλο ἐκομίσθη ὑπ' Ὀλυθίων, ἀνὴρ αὐτ' ἀνδρῶν λυθείς. εἶλον δὲ καὶ ἂ Πάνακτον Ἀθηναίων ἐν μεθοραῖς τείχος Βοιωτοὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον προδοσία. καὶ ὁ μὲν Κλέων, Φυλακὴν κατατησαίμενος τῆς Τοράνης, ἄρας περιέπλει τὸν ἂ Ἀθῶν, ὡς ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν.

δ'. Φαίλαξ δὲ ὁ Γρατιπράτης, τρίτος αὐτός, Ἀθηναίων πεμπόπων, ἂ καυσὶ δύο ἐς Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν προεβουτῆς ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐξέπλευσε. Δευστῖνοι γὰρ, ἀπελθόντων Ἀθηναίων ἐκ Σικελίας μετὰ τὴν ξύμβασιν, πολίτας τε ἂ ἐπεγραψάντο πολλὰς, καὶ ὁ δῆμος τὴν γῆν ἐπειρεῖ ἀναδάσασθαι. οἱ δὲ δυνατοὶ, αἰσθόμενοι, ἂ Συρακυσίους τε ἐπάγονται, καὶ ἐββάλλουσι τὸν δῆμον. καὶ οἱ μὲν ἐπλανήθησαν ὡς ἑκατοὶ οἱ δὲ δυνατοὶ, ὁμολογήσαντες Συρακυσίους, καὶ ἂ τὴν πόλιν ἐκλιπόντες καὶ ἂ ἐρημώσαντες, ἂ Συρακυσίας ἐπὶ πολιτεία ὤκησαν. καὶ ὕψερν πάλιν αὐτῶν τινας, διὰ τὸ μὴ ἀρίστησθαι, ἀπολιπόντες ἐκ τῶν Συρακυσῶν, ἂ Φακέας τε, τῆς πόλεως ἐκ τῆς Λεοντίνων χωρίον καλέμειον, καταλαμβάνουσι, καὶ ἂ Βρικινίας, ὃν ἔξυμα ἐν τῇ Λεοντίνῃ. καὶ τῶν τῷ δῆμῳ ἂ τότε ἐκπεσόντων οἱ πολλοὶ ἦλθον ὡς αὐτὰς, καὶ ἂ καταστάντες, ἐκ τῶν τειχῶν ἐπολέμουν. ἂ πυθανόμενοι οἱ Ἀθηναῖοι, τὸν Φαίλακα πέμψων, εἴπως, πείσαντες τὰς σφίσις ὄντας αὐτόθι ξυμμάχους, καὶ τὰς ἄλλους, ἦν δύνανται, Σικελιάτας ὁ κοινῇ,

γ δὲ omittit Gr. Antea τρέπαια Mosqu. z αὐτοῖς ἀπῆλθεν. ἂτ' αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων ἀπῆλθεν. Scil. εἰ μὴ Πελοποννήσιον ὑπ' αὐτῶν ἀπῆλθεν, καὶ ἀπεπέμψαν. Ac. Forst. a Πελοποννησίαν Διπ. Mox ἀπῆλθεν Mosqu. f N. . . a Cl. cetera abrafa erant. Mox ἰμελιόρους Mosqu. et αὐτῶν χρόνον. c Ἀθῶν Marg. Περιπέτ' τὸν Ἀθῶ Cl. Aug. ἂ Ἀθῶνα Ar. C. ἂ Ἀθῶν Reg. Cl. Aug. ἂ Ἀθῶνα Διπ. d Νουσίον Cl. Aug. e ἔγραψάντο Reg. f Συρακυσίους et mox Συρακυσίους Cl. Aug. g Id est: τὸν οὐκίαν, τὸν ἐκ τῶν πατρίδων. Ac. Forst. h Καὶ ἐρημώσαντες, Συρακυσίας ἐπὶ πολιτεία ἔκησαν Ar. C. Flor. ἂ ἔκησαν Marg. Eadem distinctio est in Reg. i Συρακυσίας, et mox Συρακυσῶν, atque ita passim Cl. Aug. k Φακέας Cl. in marg. Antea ἐκλιπ. Mosqu. l Βρικινίας Gr. Βρικινίας Cl. in marg. Βρικινίας etiam paullo post Gr. Βρικινίας Mosqu. et mox. m πρὸς ἐκπεσόντων Cl. n Id est: ἐς τὰ χωρία κερτρὰ καὶ τετρακισμῖα καταστάντες ἐκ τῶν ἐπολέμουν. Ac. Forst. o Κοινῇ ὡς omittit Gr. ἂ; omittunt Al. Flor. Basf.

Ἀδοῖς; — ἀπῆλθε] Pro ὑπ' αὐτῶν ἀπεπέμψαν, f. ἀπεπέμψαν. accoinnodavit τῷ ἂπ. cognatae significationis verbi passivi structuram. v. Abr. p. 491. GOTTL.

Ἀπῆλθεν αὐτοῖς] Dicitur, vt Lat. res ab eo abiit, i. e. eam amisit, non amplius habuit; quod et de eo dicunt Latini, qui rem plane non consequatur, v. c. occasionem, opportunitatem emendi, vendendi conditionem, alia. BAYER.

Πάνακτον] Harpocrat. ἔθετῶς καλεῖ τὸ χωρίον, ἠδῆρικῶς δὲ Μένανδρος ἐν Ψοφοδεῖ. Sic Demosth. et Euripides. Vid. Plutarch. Nic. 629. Πάνακτος agnoscit Hesych. Pausanias vero Πάνακτον τείχος ἐν τῇ Ἀττικῇ p. 60. et sic etiam ex Androtrione Stephanus Byzant. wass. τὸ Πάνακτον Thucydides rursus infra C. 39, 40, 42. sed Πάνακτον ἐπῶσαν Plutarch. Nicias p. 967. DVCK.

Τὸν Ἀθῶ] Cl. Ἀθῶν, quo modo Herodotus. At Lyfias, Aeschines, Demosth. Isocrates, Theocritus et Orpheus vt in contextu. Genitiu. apud Homerum Ἀθῶν, apud Herodotum Ἀθῶ. Rectus vero in Aulfore Hymn. Apoll. Ἀθῶς. Xerxes Epist. apud Plutarch. Ἀθῶ δαμῖνος vbi pro Ἀγαμέμνονα ex Mf. legendum Ἀγαμέμνονι θυμῶν. Ea certe structura elegans. sic πέσι θυμῶν Euripides Medea. Diador. Ἀθῶν et Cicero III. Rep. Prisciano non laudante. Τὸ ἄκρον τῷ Ἀθῶνος Epist. Strabonis. wass.

Τρίτος αὐτῶς] Tamen cum notet, quo maxime duce gesta res sit, vel peritissimo, vel acerrimo. BAYER.

Προεβουτῆς; — ἐξέπλευσε] Laudat haec Thomas Mag. in πρόσβει; et scribit πρόσβεις dici num. plurali, non πρόσβευται, et contra πρόσβευτῆς num. singulari, non πρόσβεις. Sic quoque Ammonius. Sed certum est, Scriptores Atticos etiam πρόσβευται in plurali dicere. Apud Ammonium πρόσβει, εἰ πρόσβευται, vel ita accipiendum est, vt in Etymol. M. εἰ ὦν πρόσβευται; vel pro εἰ legendum est εἰ. DVCK.

Λεοντῖνοι — ἀναδάσασθαι] Dionys. Halic. qui structuram velut ἐξηλλαγμένην improbat p. 136. vbi ἐπειρεῖ τὴν γῆν ἀναδάσασθαι. wass.

Ἀναδάσασθαι] i. e. ἀναμερίσασθαι, ita Hef. quae Gl. huc pertinet. Abr. 495. GOTTL.

Ἀναδῶς. τ. γῆ] Vt Romae per colonias, vel lege agraria. BAYER.

Ἐρημώσαντες] Abr. cum Schol. i. e. ἐρήμην ἐκλιπόντες. vt ἐρημῶσαι curiam deferere, descendere, Aesch. Agam. v. 1079. Abr. 494. Caeterum videtur incisum post ἐρημ. ponendum. GOTTL.

Ἐρημώσαντες] Si deserere tantum notet, plane synonymum fuerit τῷ ἐκλιπόντες; non sane ex more Noltri! Sign. ergo consequens certe τῷ ἐκλιπόντες. Vastitate vbi inducta; scilicet, qui et populum cecidissent, et ipsi plerique alio commigrassent, nempe Syracusas e Leontinis. Comma autem quin post ἐρημῶσαι. ponendum sit, adeo non est dubium, vt et Lat. Int. ita verterit, et ego ponendum comma curam. BAYER.

Bell. Pelop. an. 10. Olymp. 89. 2. V. C. Varr. 330. Post Apr. 12.

quos et Pasitelidam ducem. Brasidas vero profectus est quidem ad opem Toronae ferendam: sed cum in itinere eam ab hoste captam intellexisset, se illinc recepit, quod quadraginta circiter stadiis ab ea abesset, ita ut hostem praeuenire non posset. At Cleon et Athenienses duo tropaea erexerunt, vnum quidem, in portu, alterum vero, ad munitionem. et Toronaeorum quidem vxores et liberos in seruitutem abstraxerunt, ipsos vero, et Peloponnesios, et si quis alius Chalcidensium illuc aderat, cunctos ad septingentos numero, Athenas miserunt. Atque Peloponnesii quidem postea, quum foedus initum est, ab ipsis dimissi fuerunt. caeteri vero facta capitum permutatione, ut singula pro singulis darentur, ab Olynthiis redempti fuerunt. Sub idem tempus Boeoti Panactum Atheniensium castellum per proditio- nem ceperunt. Cleon autem, praesidio Toronae imposito, motis inde castris * Atho classe circum- vectus aduersus Amphipolin iuit.

4. Phaeax vero Erasistrati filius cum duobus collegis, ab Atheniensibus missus, in Italiam atque Siciliam legatus sub idem tempus cum duabus nauibus transmisit. Cum enim Athenienses, post com- positionem inter Siculos factam, ex Sicilia discessissent, Leontini multos ad ciuitatis ius undique adscitos admiserunt, et plebs agrum viritim diuidere in animo habebat: sed potentes cum hoc sensissent, Syra- cusanos accersunt, plebemque expellunt. Et illi quidem errantes, quo quemque fors tulit, se recepe- runt. At potentes, inito cum Syracusanis foedere, et vrbe sua relicta et vastata, Syracusas migrarunt, quas ciuitate donati incoluerunt. Postea vero rursus ipsorum nonnulli, quod praesentem rerum statum non probarent, relicta Syracusis, locum quendam Leontinorum vrbis, nomine Phoceas, occuparunt, et Bricinnias, arcem in agro Leontino munitam. Et plebis tunc exulantis permulti ad ipsos iuerunt. Et cum in loca munita sese recepissent, illinc bellum gerere coeperunt. Quibus auditis, Athenienses Phaeacem miserunt, si quo modo (adductis suis focis, qui illic erant, aliisque Siciliensibus, si possent,

* Atho montem, ut Amphipolin petiturus, circumnauigauit. Acacius. HVDS.

πόλις ἀλλῶ, ἧτις ἦν ἐν τῷ πάλαιῳ τείχει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ κενῷ καταληφθῆ, καταλιπὼν τὸ προὔρειον, ἐς τὴν πόλιν ἐχώρει, ὡς περι- ποιήσαν αὐτήν. Ἄποσχῶν] ἀπιστάς. Λαθεῖς] ἀπολυτρωθεῖς. Τρίτος αὐτὸς τυτέτι, μετ' ἄλλων δύο. Μετὰ τὴν ξύμ- βασιν] τὴν κοινήν τῶν Σικελιωτῶν. Πολίτας ἐπεγράψαντο πολλὰς] οικειώσαντο. ἑτέρας ἐπὶ τοῖς ἕσιν ἐνεγράψαντο εἰς τὴν πόλιν. Ἐπειρεῖ] προεθυμείτο, ἤξιθι. Ἀνδράσκαθθαι] ἐξ ὑπαρχῆς διασπῶν καὶ μερισμῶν ποιῆσαι τῶν Λεοντινῶν. Συρακυσίαις τε ἐπάγονται] εἰς βνήθειαν τῆς πόλεως. Ἐπλανήθησαν ὡς ἑκαστοὶ] πλανηθέντες διέστησαν. Ὁμολογήσαντες] συνθέμενοι. Καὶ ἐρημώσαντες] καταλιπόντες ἐρήμην. Ἐπὶ πολιτείᾳ] ἐπ' ἴσῃ πολιτείᾳ τῶν Συρακυσίων. Φωκέας τε τῆς πόλεως] οἱ μὲν, ἐκτεταμένως ἀναγιγνώσκου- σιν, ὡς Πρασιῶς] οἱ δὲ, συνεσταλμένως. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ Βρικινιάς. Καταλαμβάνουσιν] ἤγουν, λαμβάνοντες εἰς κατοίκησιν. Τῶν Φαίακκα πέμπουσιν] πρὸς τὰς Συρακυσίαις. τὸ εἶξῃ, πείσαντες τὰς ξυμμάχους ἐπιστρατεύσαι, ὅπως κοινῇ ἐπιστρατεύσαντες Συρακυσίαις ὡς δύνανται περιποιημένοις, διασωσείαν τὰς Λεοντινῶν. Τὰς σφίσιν ὕπτας] τὰς Ἀθηναίους. Ἐχρημάτισεν] ὠμίλησε. Περὶ φιλικῆς

'Απολιπόντες ἐκ τ. Συρ.] i. e. ἐξῆλθον τῶν Συρ., ἀπολιπόντες αὐτάς. V, 76. ἐδύναντο πείσαι τὰς πολλ. ἐς τὴν ὁμολ. i. c. ἰέναι. vel, ἐς τὸ ποιῆσαι, ὁμολ. III, 43. ἤλπιζον, ἐπὶ τὴν κίνησιν πειράσειν, i. c. ἐλθεῖν. v. Abr. 492. Haec breuitas Att. et alibi occurrit, etiam in N. T. — GOTTL.

'Απολιπ. ἐκ τ. Συρακ.] Quid, si verba, ἐκ τ. Συρ. retuleris ad καταλαμβάνουσι; ex vrbe Syracusana, scil. ἐρημθέντες, pro- fecti, occuparunt illum locum. In ἀπολιπ. intell. τὴν πόλιν, commate posito post illud particip. Sed et cum Gottl. stare placet. BAVBR.

Φωκέας] Cl. in Marg. Φωκαίας. At Φωκαίαι est vrbs Ioniac et Cariae. WASS.

Βρικινιάς] Gr. Βρικινίας. Cl. Βρικινιάς in marg. Βρικινίαι πόλις Σικελίας Sterb. cuius Gentile Βρικινιάτης. Sic et Hol- sten. Mf. Eit et Βρικινίη βοτάνης εἶδος, Hejzob. apud Ρόδιον- νιου Βρικινίη; ea vox haud alibi lecta. WASS.

Κατασάντες ἐκ τῶν τειχῶν ἐπολέμην] Portus et Acacius κατα- σάντες de munitione Bricinniarum interpretantur. Sed phrasis κατασάντες ἐπολέμην hic fortassis non aliam significationem habet, quam II, 1. κατασάντες τε ξυνεχῶς ἐπολέμην. DVCK.

Κατασάντες — ἐπολ.] i. c. cum bello impliciti essent, se e moenibus defenderunt, f. illinc gesserunt bellum. ut supra κατασάντες ἐπολ. i. c. κατέσταν ἐς πόλεμον. I. κατ. ἐς πόλ. ἐπολ. αὐτὸν. ut ibi Abresch. expl. p. 157. GOTTL.

Κατασάντες] Sign. sede ibi capta, cum ibi constitissent, Postlo gefaßt hatten. Vnde enim sumtum repetas, vel sup- plicas, ἐς τὸν πόλεμον; Et vero hoc iam antea factum erat. BAVBR.

Πέμπουσιν, εἶπως] i. e. ut adducendis focis, — ad bellum inferendum Syracusanis, — Leontinos conseruarent. Ita εἶπως III. 45. GOTTL.

ως Συρακυσίων δύναμιν περιποιχμένον, ἐπιτρατεύσαι, διασώσειαν τὸν δῆμον τῶν Λεοντίων. ὁ δὲ Φαίαξ ἀφικόμενος τὴν μὲν Καμαριναίους πείθει καὶ Λεραγαντίνας· ἐν δὲ Γέλα ἀντιτάνας αὐτῷ τῷ πράγματι, ἔτι ἐπὶ τὴν ἄλλαν ἔρχεται, αἰσθόμενος ἅκ ἂν πείθειν αὐτὸς· ἄλλ' ἀναχωρήσας διὰ τῶν Σικελῶν ἐς Κατάνην, καὶ ἅμα ἐν τῇ παρόδῳ καὶ ἐς τὰς Βεκιρινίας ἐλθὼν, καὶ παραθαρήνας, ἀπέπλει.

ε'. Ἐν δὲ τῇ παρακομιδῇ τῇ ἐς τὴν Σικελίαν, καὶ πάλιν ἀναχωρήσει, καὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ τισὶ πόλεσιν ἔχευμάτισε περὶ Φιλίας τοῖς Ἀθηναίοις. καὶ Λοκρῶν ἐντυχάνει τοῖς ἐκ Ἰεσσηνῆς ἔποικοις ἐκπεπτωκόσιν, οἱ μετὰ τὴν τῶν Σικελιωτῶν ὁμολογίαν, τασιασάντων Μεσσηνίων, καὶ ἐπαγαγομένων τῶν ἐτέρων Λοκρῶν, ἔποικοι ἔξεπέμφθησαν. καὶ ἐγένετο ἡ Μεσσηνία Λοκρῶν τινὰ χρόνον. τέτοις ἔν ὁ Φαίαξ ἐντυχὼν τοῖς κριζομένοις, ἔκ ἠδίκησεν. ἐγενήθη γὰρ τοῖς Λοκροῖς πρὸς αὐτὸν ὁμολογία ξυμβάσεως περὶ πρὸς τὴν Ἀθηναίους. μόνον γὰρ τῶν ξυμμάχων, ὅτε Σικελιωτῶν ξυνηλλάττοντο, ἔκ ἐσπείσαντο Ἀθηναίους· ἔδ' ἂν τότε, εἰ μὴ αὐτὸς κατεῖχεν ὁ πρὸς Ἰωνέας καὶ Μελαίους πόλεμος, ὁμοῦς τε ὄντας καὶ ἀποίκους. καὶ ὁ μὲν Φαίαξ ἐς τὰς Ἀθήνας χρόνῳ ὑπερον ἀφίκετο.

ς'. Ὁ δὲ Κλέων, ὃς ἀπὸ τῆς Τορώνης τότε περιέπλευσεν ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν, ὀρμώμενος ἐκ τῆς Ἡϊόνος, Σταγειρῶν μὲν προσβάλλει, Ἀνδρείων ἀποικία, καὶ ἔκ εἰλε· Ἰαλιφῶν δὲ τὴν Θασίων ἀποικίαν λαμβάνει ἔκ κατὰ κράτος. καὶ πέμψας ὡς Περδικῆαν πρέσβεις, ὅπως ἡ παραγένοιτο στρατιὰ κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν, καὶ ἐς τὴν Θράκην ἄλλαν παρὰ ἰ Πόλλην ἡ τῶν Οδομάντων βασιλεῖα, ἰ ἄξαντα μισθῶ Θρακῆας ἡ ὡσπλείστους, αὐτὸς ἡσύχαζε περιμένων ἐν τῇ Ἡϊόνι. Βρασιδᾶς δὲ, πυνθανόμενος ταῦτα, ἀντεκάθητο καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῷ Κερδυλίῳ. ἐστὶ δὲ τὸ χωρίον τῆτο Ἀργιλίων, ἐπὶ μετεώρῳ, πέραν τῆς ποταμῶ, ἡ πολὺ ἀπέχον τῆς Ἀμφιπόλεως. ὁ καὶ κτεφαίνεται πάντα αὐτόθεν. ἡ ὡτε ἔκ ἂν ἐλαθεν ἡ αὐτόθεν ὀρμώμενος ὁ Κλέων τῷ στρατῷ ὅπερ προσεδέχετο ποιῆσειν ἡ αὐτὸν ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν, ὑπεριδόντα σφῶν τὸ πλῆθος, τῇ παρέσῃ στρατιᾷ ἀναβήσεσθαι. ἅμα δὲ ἡ καὶ παρεσκευάζετο Θρακῆας τε

ρ ὄδοι Ἰοῦ Gr. ἡ ἄλλὰ ἀναχ. Gr. ἡ παραθαρήνας Marg. Ar. Cl. Gr. Ald. Flor. Basf. παραθαρήνας C. παραθαρήνας Dan. Παραθαρήνας Reg. Cass. Aug. ἡ ἔχευμάτισεν Gr. ἡ Μεσσηνίης Gr. Mosqu. ἡ Inter ἔποικοις et ἀποικοις magnum discrimen. ἀποικοι, coloni a ciuitate aliqua missi, deducunt aliquo coloniam: ἔποικοι non ita, nam neque a quoriam mittuntur, neque aliquo deducunt. Ar. Port. Mox τῶν ante Σικελ. d. Aug. et τῶν in marg. Mosqu. ἡ τῶν omittunt Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Basf. Steph. I. Cass. Dan. ἡ Ἐπερμένον Cass. 2 Id est: ἡ κριζομένοις ἦσαν ἔποικοι πρότερον ὄντες, ἡ ἐβλάψαν. Ar. Portus. ἡ Μεσσηνίης Ar. C. vt et panno supra. ἡ ὁ ἀπὸ τῆς Gr. Mox παρακομιδῆς Aug. pro τοῖς κομ. ἡ Μελαίους Gr. Antea εἴτε Σικελ. Aug. τοῖς Ἀθην. Mosqu. et Ἰωνναίους Mosqu. Aug. ἡ Ἰοῦ Ar. C. ἡ ἄν τότε ἀπὸ Τορώνης Gr. ἡ Ἰοῦ Reg. ἡ Ἡϊόνος C. et infra Ἡϊόν. ἡ Ἡϊόνος Ar. et mox Ἡϊόν. Vide Var. Lez. ad Cap. 10. Hist. ἡ Ἰωνος Reg. Cass. Dan. ἡ Κίνοσ Gr. Paulo post ἡ Ἡϊόν. ἡ Ἡϊόν. Aug. qf. i. subfer. ἡ Ἰαλιφῶν Ar. C. Vide Annot. ad IV, 107. Dan. ἡ Καταμαρτίους Ald. Flor. Basf. Steph. I. Mosqu. cui λαμβάνει d. ἡ Παραγένοιτο Cass. ἡ πολλῶν Cl. Gr. πολλὰ abstrahit ceteris Cass. πολλῶν Aug. ἡ τῶν Ar. C. Dan. Aug. et Οδομάντων. ἡ πᾶσαν τῶν ὄδοι Mosqu. ἡ ἄξαντα malit Ciceronians. ἡ ἄξαντα Aug. ἡ corr. Mosqu. ἡ ἡ ὡς πλείους Ar. C. Ald. Flor. Basf. Gr. Aug. ἡ Ἀργυλίων Dan. Port. Antea κερδυλλ. Mosqu. et sic porto. Id. ἀντεκάθητο hic Ἀργιλ. et mox ἀπέχον. ἡ καὶ omittit Gr. ἡ ἡ ὡς ἔκ Cass. ἡ αὐτὸν Cam. Gr. ἡ αὐτὸς Dan. ἡ καὶ deest Gr.

Παραθαρήνας] Attici θάρῶν quam θαρῶν, θάρῶν quam θαρῶν malunt. WASS. Ita Thomas Mag. et Eustathius in Homer. Iliad. μ'. p. 913. Et tamen in Thucydide scapulus legas θάρῶν et θαρῶν, quam θάρῶν et θάρῶν. θαρῶν quoque est II, 72. et παραθαρήνας IV, 115. V, 8. et VIII, 77. Henr. Stephanus ad Io. Grammat. p. 16. putat, ex Homero intelligi θάρῶν et θαρῶν antiquam scripturam esse, et alteram illam θάρῶν et θάρῶν deinde ab Atticis Scriptoribus indutam; sed antiquissimos illorum, maluisse retinere veterem. DVCK.

Παραθαρήνας] Παραθαρήνας, quod plerique habent Codd., praefonendum videtur: antiquior est Att. ratio et Thuc. recepta recentior videtur. GOTTL.

Παρακομιδῆ] Id est, προσελύσει. Thomas Mag. ex hoc locq. DVCK.

Περὶ φιλ. τοῖς Α9.] Pro Gen. sed Nostro proprium, Dat. in talibus ponere. Ita VI, 97. ὅπως εἰν αὐτοῖς (τὸ φρεῖον) ἀποθήκη. et. Abr. 495. GOTTL.

Ἐποικοι] Vid. Scholiast. ad II, 27. Thomam Mag. et Suidam h. v. DVCK.

Ἐποικοι ἐξεπέμφθη.] Quomodo ergo dicere potest Aem. Portus, ἐποίκους nemine deducente, nec quoriam, mitti? Nempe in ceruum locum? Vtrumque hic contra. Immo sunt, vt dixi, qui in alio loco subeant, aliis accedant, et quasi superueniant. BAVER.

Μελαίους] Gr. Μελαίους, non inuenio apud Geographos. Ἰωνῶν, inquit Steph., πόλις Ἰταλίας. Suspicio latere vtrumque populum in loco Syllacis deplorato p. 4. vbi pro Μίσα fortasse legendum Τεμεσα ex Strabone p. 395. WASS.

Ἄξαντα] Aor. t. pro Fut. non necessarium ἄξαντα cum Cam. GOTTL.

Ἄξαντα] Forte sign. qui ei obtulisset, adducturum sese ostendit, adducere paratus esset. BAVER.

Ἀντεκάθητο κ. αὐτ. ἐπὶ Κερδ.] Primo est Pleon. praepos. ἀπὸ, latentis in καὶ αὐτὸς, aut horum verborum, latentium in ἀπὸ deinde notandum, quod dicitur Brasidas et ipse ad Cerdyllium confederit, quasi et Cleon ibi confederit, sed quasi sciendae sunt notiones, et seorsum capiendae, vt vna tantum, nempe sciendae, ad καὶ αὐτὸς referatur: et

ad bellum communiter inferendum Syracusanis, qui potentiam sibi comparabant) populum Leontinum conferuarent. Phaeax autem, cum eo peruenisset, Camarinaeis quidem et Acragantinis rem persuasit. Sed cum ad Gelam res ei non successisset, ad caeteros nequaquam perrexit, quod intelligeret, se rem ipsis non persuasurum. Quare per Siculos Catanam reuersus, simul etiam obiter ad Bricinnias profectus, et adhortatus eos, vt bono essent animo, discessit.

Bell. Pelop. an. 10. Olymp. 89. 2. V. C. Varr. 332.

5. Dum autem in Siciliam perueheretur, et rursus inde reuerteretur, egit etiam cum nonnullis Italiae ciuitatibus de amicitia cum Atheniensibus ineunda. Incidit etiam in Locros, qui Messana, quam incoluerant, expulsi fuerant, in illos nimirum, qui post compositionem inter Siculos factam, cum Messanenſes ſeditione laborarent, et eorum altera factio Locros acciuiſſet, eo profecti fuerant, et cum illic habitarent, expulsi tamen fuerant. Messana autem in Locrorum potestate aliquandiu fuit. Cum igitur Phaeax in hos domum redeuntes incidisset, eos nulla iniuria affectit. Locri enim cum ipſo egerant de compositione cum Atheniensibus facienda. Soli enim omnium sociorum, quo tempore Siculi gratiae reconciliationem inter se fecerunt, cum Atheniensibus foedus inire noluerunt. Imo vero ne tunc quidem, nisi bellum, quod cum Itonensibus et Melaeis, finitimis et colonis suis, gerebant, ipſos tenuisset occupatos. Et Phaeax quidem postea Athenas rediit.

6. Cleon vero, qui tunc a Torone soluens aduersus Amphipolin classe circumuectus fuerat, motis castris ab Eione, quam belli sedem delegerat; Stagirum Andriorum coloniam inuasit, nec cepit, sed Galepsum Thasiorum coloniam expugnauit. missisque ad Perdiccam legatis, vt ex societatis iure cum copiis ad se veniret, aliis etiam in Thraciam missis ad Pollen Odomantum regem, qui quamplurimos Thraces mercede conduxerat, ipse ad Eionem hos expectabat. Brasidas autem, his auditis, ipse quoque ad Cerdylum castra hostibus opposita fecit. Hic autem locus est Argiliorum trans flumen editus, ab Amphipoli non procul distans. * vnde omnia prospici poterant. Quare Cleon cum suis copiis clam illinc discedere non potuisset aduersus Amphipolin, quod tamen Brasidas ipsum expectabat facturum, et contenta fuorum paucitate, cum praesentibus copiis contra se ad censurum. Simul autem se ad rem gerendam apparabat, mille et quingentos Thraces mercede conductos, et Edones omnes, peltatos, ac

Bell. Pelop. an. 10. Olymp. 89. 3. V. C. Varr. 332. exeunte.

* Erant omnia inde oculis subiecta, vt non posset clam mouere exercitum Cleon etc. *Acacius: HVDS.*

τοῖς Ἀθηναίοις] λέγεις προσήνεγκε πεισιτικός. Οἱ μετὰ τὴν Σικελιωτῶν] ἰστέον δὲ, ὅτι οἱ μὲν Ἕλληνας οἱ ἐν Σικελίᾳ, Σικελιωταὶ λέγονται· οἱ δὲ βάρβαροι οἱ ἐν αὐτῇ, Σικελοὶ. Ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ Ἰταλιωτῶν. Ὀμοσλογία] τὴν κοινὴν δημοσίαν. Ἐπιηλλάσσοντο] ἀντὶ τῆ συνήθεσιν. Καὶ ἀποίκους] ἐκωτῶν, τῶν Λοκρῶν. Πάντα αὐτόθεν] ἤγεν, πάντα τὰ τῆ Κλέωδος δημοσίαν ἐφαίνετο τῷ Βρασίδῳ ἀπὸ τῆ Κερδουλία. Ὅπως προσεδέχετο] ὁ Βρασίδης. Αὐτὸν] τὸν Κλέων. Σφῶν τὸ πλῆθος] τῶν Λακεδαιμονίων. Τῷ

ipse Brasidas sedem cepit, vt Cleon (sedem ceperat,) nempe ad Cerdylum. Ita Gen. 4, 22. Etiam Zilla et ipsa peperit Thubalcainum; non, quo et Ada hunc pepererit; sed: Zilla et ipsa peperit filium, sicut Ada; nempe Thubalcainum; Eutrop. 4, 2, 12. dicit, L. Cornelium et ipsum, ad imitationem fratris, Asiatici cognomen accepisse, non, quo et frater Asiatici cognomine fuerit; sed, accepit cognomen aliquod, vt frater acceperat; nempe Asiatici; et 4, 5. extr. vt etiam ipse Africanus Iunior diceretur; nempe ille Maior; Africanus vterque. *BAVER.*

Πάντα αὐτόθεν.] Quid, si Thuc. scripsit, τὰ αὐτόθεν; Tunc αὐτόθεν sic, a parte Cleonis. Credere liceat, Schol. ita legisse, vt explicantem, τὰ τῷ Κλέωνος, nisi addat, ἀπὸ τῷ Κερδουλία. Certe in altero, αὐτόθεν δευρώμενος, αὐτόθεν traxeris ad δευρώμενος, illinc; tamen et ad ἕλαθεν possit. *BAVER.*

Ἐδεωμένους] Ordinem fecit Abr. 495. δευρώμ. ὁ Κλ. ἀναβήσσειαι ἔ. τ. Ἀμφ. ὅπως Brasidas προσεδ. κ. τ. λ. Sic ὅπως cum Inf. VI. 6. 19. 20. v. Duck. infra ad c. 29. cum praep. VIII. 40. ὡρημένο ἐς τὸ βοηθεῖν. *GOTTL.*

Ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν] Haec *Porcius* coniungit cum δευρώμενος; *Scholiasfes* cum ἀναβήσσειαι. Vtrumque admitti potest. Sed ellipsis copulae scabram facit orationem. Πληθος hic ἐπ' ὀλίγον dicitur, vt IV, 10. vbi id annotat *Schol.* *DNCK.*

Ποίησ. αὐτὸν ἐπὶ τ. Ἀμφίτ.] Ita iungendum videtur, comitate sublato post αὐτὸν, quod cum in Amphipolim facturum credebat; nempe, vt impetum faceret. Ante ἀναβήσσειαι omisſum est καὶ. Quid tamen, si, ποιήσεν sit glossēma, vt ὅπως, breuitate Nostri vsitata, quam supra notabamus ad 4, 126. ὅπως φιλεῖ — στρατόπεδον — ἐκπληγνυσθαι, i. e. ὅπως φιλεῖ

μισθατὸς πεντακοσίους καὶ χιλίους, καὶ τὰς Ἰθώνας πάντας παρακαλῶν, πελτατὰς καὶ ἰππέας καὶ
Ἰδιορκητῶν καὶ Χαλκιδεῶν χιλίους πελτατὰς εἶχε πρὸς τοῖς ἐν Ἀμφιπόλει. τὸ δ' ὀπλιτικὸν ξύμπαν
ἠθροίσθη δισχιλίαι μάλιτα, καὶ ἰππῆς Ἑλληνες τριάκισιοι. τῶν Βρασιδῶν μὲν ἔχων ἐπὶ Κερδουλίῳ
ἐκάθιστο ἐς πεντακοσίους καὶ χιλίους· οἱ δ' ἄλλοι ἐν Ἀμφιπόλει μετὰ Κλεαρτίου ἐστράτατο.

ζ'. Ο δὲ Κλέων τέως μὲν ἠσύχαζεν, ἔπειτα ἠναγκάσθη ποιῆσαι, ὅπως ὁ Βρασιδῶν προσεδέχετο.
τῶν γὰρ στρατιωτῶν ἀχθόμενων μὲν τῇ ἔδρᾳ, ἀναλογιζομένων δὲ τὴν ἐκείνῃ ἡγεμονίᾳ, πρὸς οἷον ἐμπειρίᾳ
καὶ τόλμῃ μετὰ οἷας ἀνεπιτημοσύνης καὶ μαλακίας γενήσοιτο, καὶ αἰσθόμενος αὐτὸς ἐπὶ τῷ ξυνηλθόν,
αἰσθόμενος τὸν Θεῶν, καὶ ἔβλομέτος αὐτὸς διὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ καθήμενος βαρύνεσθαι, ἀναλαβὼν ἤγε.
καὶ ἐχρήσατο τῷ τρόπῳ, ὥστε καὶ ἐς τὴν Πόλιν εὐτυχῆτας ἐπίτευσέ τι φροσῆν. ἐς μάχην μὲν γὰρ
ἔδδ' ἠλπίσεν οἱ ἐπεξίεναι ἔδδ' ἀνά, κατὰ Θεῶν δὲ μᾶλλον ἐφ' ἀναβρίναι τὰ χωρεῖς, καὶ τὴν μείζω πα-
ρασκευὴν περιέμενειν, ἔχ' ὡς τῷ ἀσφαλεῖ, ἢ ἀναγκάζεται, περισχῆταν, ἀλλ' ἄς, κύκλω περιπᾶς, βία
αἰρήσαν τὴν πόλιν. ἐλθὼν τε καὶ καθίτας ἐπὶ λόφῳ κατερεθ' πρὸ τῆς Ἀμφιπόλεως τὸν στρατὸν,
αὐτὸς ἔθεάτο τὸ λιμνῶδες τῷ Στρυμόνος, καὶ τὴν θέσιν τῆς πόλεως ἐπὶ τὴν Θράκην, ὡς ἔχοι.
ἀπίνεαι τε ἐνόμιζεν, ὅποταν βύληται, ἀμαχεῖ καὶ γὰρ ἔδδ' ἐφαίνετο ἔτ' ἐπὶ τῷ τείχεος ἔδδ' ἔτε
κατὰ πόδας ἐξήκει κελεισμέναι τε ἦσαν πᾶσαι. ὥστε καὶ, μηχανὰς ὅτι ἔκατῆλθεν ἔχων, ἀμαρτά-
νει ἐδόκει· ἐλεῖν γὰρ αὖν τὴν πόλιν, διὰ τὸ ἔρημον.

η'. Ο δὲ Βρασιδῶν εὐθύς ἄς εἶδε κινούμενος τὰς Ἀθηναίους, κατὰβας καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῆς Κερδουλίας,
εἰσέρχεται ἐς τὴν Ἀμφιπόλιν. καὶ ἐπέξοδον μὲν καὶ ἀντίταξιν ἐκ ἐποίησατο πρὸς τὰς Ἀθηναίους,
δεδιὼς τὴν αὐτῆ παρασκευὴν, καὶ νομίζων ὑποδεστέρας εἶναι, ἔτῳ πλήθει (ἀντίπαλα γὰρ πᾶς ἦν)
ἀλλὰ τῷ ἀξιώματι (τῶν γὰρ Ἀθηναίων ὅπως ἐστράτευε, κατὰρδὸν ἐξῆλθε, καὶ Ἀθηναίων καὶ Ἰμβρίων τὸ
κράτιστον) τέχνη δὲ παρασκευάζετο ἐπιθησόμενος. εἰ γὰρ δεῖξαι τοῖς ἐναντίοις τὸ τε πλήθος καὶ τὴν
ἐπισημὴν ἀναγκαίαν ἔσαν τῶν μετ' αὐτοῦ, ἐκ αὖν ἠγεῖτο μᾶλλον περιγενέσθαι, ἢ ἀνευ προσφείας τε

ἰθώνας Ar. C. Cl. Ald. Flor. Basf. ἰθώνας Gr. ἰθώνας Reg. ἰθώνας Cass. ο Μυρκητῶν Dan. Μοχ χαλκιδεῶν Mosqu. et
πεντακοσίους pro πελτατὰς. Ἐν d. ante Ἀμφι. x ἰππῆς Ar. C. Reg. Cass. Dan. Mosqu. γ ὁ δεεθ Dan. z εὐτυχῆτας omittit
Gr. a τὸ χωρεῖν Ar. C. Dan. Μοχ περιέμενει Mosqu. Aug. h κρατερεθ' et in marg. κρατερεθ' Gr. c πρὸ τῆς Ἀμφιπόλεως ἐπὶ τὴν
ἐρέσαν Dan. cetera defunct. d ἄσφαλες ἐπὶ ἔδδ' Gr. e Στρυμόνος Ar. C. f ἐπὶ τῷ Θεῶν Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. et mox hic ἐπὶ τῷ
ut Basf. g ὅπως ἰθὴ Ar. C. Mosqu. h οἷα exhibit Libri aliqui. Huds. Μοχ κελεισμέναι Aug. i οὐκ ἀπῆλθεν Ar. C. Gr.
κατὰρδον pro ἔλθεν positum existimat Ae. Porr. k ἀμαρτάν Cass. Aug. Mosqu. em et d. καὶ ante μηχανὰς. l ἰθὴν Cass. Aug.
ἐλεῖν d. Mosqu. m ἐστράτευαι C. Reg. Cass. Gr. Aug. n ἔδδ' Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Basf. Reg. Cass. o ἀντίπαλον d. C. Dan.
Mosqu. p ἐστράτευαι Gr. Reg. q δεῖξαι Reg. δεῖξαι Cass. Aug. δεῖξαι Gr. Μοχ ὕλην Mosqu.

(ποιεῖν, ὥστε) ἐκπλ. Ita et hic: ὅπως ἐνόμιζεν αὐτὸν (ποιήσεν,
ἄς, vel καὶ) ἀναβήσασθαι. BAVER.
ἔδδ' Suidas, ἔδδ' τὴν μόνην εἰρηκεν. Hesych. ἔδδ', προσε-
δρεῖα καὶ προσδρεῖα, fort. προσδρεῖα. Bacchylides ὄδδ' ἘΔΡΑΣ
ἔργον, ἔδδ' ἀμβολᾶς. Hoc sentiu apud Hippocratem Aphor.
ἘΔΡΑΓΙΟΝ ἔπιον exponit Galenus βρῶδον, recte. Sed haec
sign. fere exolevit. ἔδδ' et ἔδδ' opponuntur apud Hesiodum
S. 386. τῶν ἐκ ἐπ' ἀπένευθε Διὸς δομᾶς, ἔδδ' τις ἘΔΡΗ, ὄδδ'
ὍΔΟΣ. Sophocles Ai. 326. Χωρεῖμεν, ἔγκωνῶμεν, ἔχ' ἘΔΡΑΣ
ἀκμή, Σώζειν θέλοντες ἀνδρα γ', δς ΣΠΕΥΔΕΙ θανεῖν. Schol.
ἀνακαύσεως. WASS.
καθήμενος] vid. Abr. 496. et Heilm. GOTTL.
διὰ τὸ — καθήμενος βαρύν.] Aut Partic. pro Infinit. aut διὰ
τὸ pro Glossmate expungendum. Male vero Schol. expli.
καθήμενος] quod ad Cleonem referatur, cum ad milites per-
tineat, nec vero rem expediat, impeditam propter διὰ τὸ
cum Particip. BAVER.
ἀναλαβὼν ἤγε.] Prop. de Imp. exercitum monente. v. Abr.
496. GOTTL.
εὐτυχῆτας] Hoc abest a Gr. sed agnoscit etiam Scholiastes.
WASS.
περισχῆταν.] Ita III. 107. περισχεῖ τὸ τῶν Πελοποννησίων

στρατόπεδον. Auger praeposito. Aliter Heilmannus: tuta
consilia sequi, caque tueri. Sed vid. Abr. ad III. 107. 60:
κατῆλθεν] Pro ἤλθεν, recte Portus. Abr. 496. vt subinde
comp. pro simpl. GOTTL.
Ἀμφιπόλιν] Vide Nostrum I, 100. Ab eo tamen distidet
Harrocratius: ἐπὶ δδδ' non ipsa ciuitas, sed τόπος, inquit,
καὶ Ἀμφ. Στρυμονίων πόλιν cognominat in Epig. Dioscorides;
Cantacuzenus τὴν ἐν Στρυμόνι, quod ipsam annis circumstat.
Recte Scymnus: Εἶτ' Ἀμφίπολις, Στρυμῶν δὲ περὶ ταύτην μέγας
Ποταμὸς παρεῖβει. Vid. Arrian. B. Ciu. p. 1041. et Suidam.
Hanc cepisse Philippum Olymp. 105. auctor Diodorus. multo
ante dirutam instaurauit Andronicus Iunior. Zozimo, Anti-
miانو, aliis χρυσότολις; Turcis Empoli dicitur. Confer
Polycernum I, 38. Liu. XLV, 29. WASS.
δεδιὼς] i. e. si plene scripsisset: δεδιὼς τὰς Ἀθηναίους διὰ τὴν
αὐτῆ παρασκευὴν ὑποδεστέραν. i. e. ἐξ οἰκτίαν. Ita infra c. 61.
δείσαντες τὴν τ. τείχεος καθέλειαν. Abr. 498. GOTTL.
ἀντίπαλα — ἦν] Pro sing. ἀντίπαλον. Praec. enim κλέθεος,
quod h. l. paucitatem sign. BAVER.
τῷ ἀξιώματι] Sed memento. Ad verbum, sed dignitate.
Id est: non quod pauciores esse suos, sed quod non par
momentum in illis esse existimaret. STERN.

equites euocans. Habebat praeterea Myrciniorum et Chalcidensium, praeter eos, qui apud Amphipolin erant, mille peltatos. Vniuersorum autem militum graiiter armatorum summa erat ad duo millia, et trecentos Graecorum equites. Brasidas igitur cum mille et quingentis ex horum numero ad Cerdylum castra posuit. Caeteri vero intra Amphipolin cum Cleorida duce instructi fuerunt.

Bell. Pelop. an. 10. Olymp. 89. 3. V. C. Varr. 332.

7. Cleon vero primum quidem quieuit, deinde vero coactus est facere, quod Brasidas expectabat. Cum enim milites diuturnum illud otium moleste ferrent, et reputarent, quale futurum esset illius imperium, quanta cum imperitia et ignauia coniunctum, aduersus tantam *Brasidae* peritiam et audaciam, praeterea se domo inuitos discessisse, vt ipsum sequerentur: *Cleon*, cum rumorem istum sensisset, ipsosque, quod in eodem loco desiderant, grauari nollet, * motis castris *copias Amphipolin versus* duxit. Et vsus est eadem ratione, qua et apud Pylum rem feliciter gesserat, ita vt se aliquid sapere putaret. Neminem enim contra se ad pugnam proditurum sperabat, sed potius se adscendere dicebat, vt locum inspiceret; et maiorem apparatus expectabat, non vt firmissimo copiarum praesidio, *si proelium committere* cogeretur, *hostem* superaret, sed vt urbem maximis copiis vndique circumdatam expugnaret. Profectus igitur, castrisque in colle natura munito, ante Amphipolin sito, positus, ipse contemplantur Strymonis stagna, et qualis esset urbis situs Thraciam versus. Existimabat autem, se, quotiescunque voluisset, sine certamine *illinc* discessurum: nullus enim vel supra muros conspiciebatur, vel portis exibat; omnesque clausae erant. Quamobrem etiam existimabat se peccasse, quod sine machinis eo venisset. Urbem enim, quod esset deserta, a se captum iri *credebat*.

8. Brasidas vero, simul ac Athenienses castra mouisse cognouit, et ipse descendens e Cerdyllo, Amphipolia intrauit. Et nullam quidem eruptionem *aperte* fecit, neque copias *palam* instruxit, quas aduersus Athenienses educeret, tum quod apparatus suo diffideret, tum etiam quod suos impares hosti putaret, non numero (nam propemodum pares erant) sed dignitate. (Nam in illa expeditione militabat Atheniensium flos, et Lemniorum ac Imbriorum robur) sed se parabat ad eos dolo aggrediendos. Si enim suorum paucitatem, et vilem armaturam, quam ipsa necessitas ministrarat, hostibus ostendisset, existimabat, se non facilius victorem fore, quam si ab ipsis ante conflictum conspectus non fuisset, neque

* Contra hos educit, vsus eadem ratione, qua apud Pylum: quae quia prospere cesserat, aliquid se sapere opinabatur. *Valla*. *Aluimus* educit, vsus etc. *Steph.* Castra mouit; eadem vsus ferocia, qua quia ad Pylum res successerat, sapere sibi videbatur. *Acacius*. *MYDS.*

παρά τῃ στρατῷ ἀναβήσεσθαι] τὸ εἶχε, ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν ἀναβήσεσθαι τὸν Κλέωνα μετὰ τῶν παρόντων στρατιωτῶν. ἀντὶ τῆ, ἢ περιμελιαντα πάντας. "Αὐκ δὲ καὶ παρασκευάζετο] ὁ Βρασίδας δηλονότι. Τῶν γὰρ στρατιωτῶν ἀχθόμενος αἰσθόμενος τὸν θρόν] ὁ Κλέων δηλονότι. Τῆ ἔδρα] τῆ προσκομῆ, τῆ διατριβῆ, καὶ τῆ ἀρχῆ. Καὶ τοιαύτῃ τῆ τῷ Βρασίδε. Ἀνετισμητόνη] ἐπιλοῦσι τὴν Κλέωνος. Καθήμενος] ἐγγλάσεν, εἰπὼν καθήμενος, ἀντὶ τῆ καθιμέαν. Βασίλειον] ἤτοι ἄχθουσαι. Καὶ ἐπὶ τῷ τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἐπὶ τὸν ὁ Κλέων τὴν Ἀμφίπολιν, ἢ καὶ πρόσθεν ἐπὶ Πύλον. τετεσπ, ἀναλογίως εὐτυχίας ἐν τῇ Πύλλῳ, φήσιν φρήμος εἶναι. Οὐκ ἂν τῷ ἀσφαλεῖ, ἢ ἀναγκάζεται] εἶχ ὡς τῆ πλῆθει τῶν ἐναντίων κρατήσαν, εἰ ἀναγκάζοιτο πολεμεῖν (ὅς ἐδὲ τῆ παρὰ τῆ στρατῶ τῆς πολεμίας μετὰ ἀντιτάσσεται) ἀλλ' ὡς μετὰ τῶν ἐπελευσομένων αὐτῷ συμμάχων πάσαν ἐν κόλῳ περιήσαν τὴν στρατῶ καὶ βίβ ἐπιπολεμήσαν τὴν Ἀμφίπολιν. Περιήσαν] ἀντὶ τῆ ἐπεσχησῶν, καὶ νικήσαν. Ὅποταν βόληται ἀμάρσι] λέγει τὸ, δυνατὸν εἶναι. Ὡς εἶπε κινεμένους τῶς Ἀθηναίως παραχωρήμενος ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν. Δεδίως τὴν αὐτῷ παρασκευῆ] ἢ θάρσῳ καὶ ἰδίᾳ παρασκευῆ. Ἰποδεστέρας εἶναι] τῶς ἐαυτῷ δηλονότι. Ἀντίπαλα γὰρ πᾶς ἦν] ἰσοσῶσια ἐκάτερα τὰ στρατεύματα τῶν ἐναντίων. Ἀλλὰ τῷ ἀμάρσι] τῷ δουλεί. Καθαρὸν ἐβλήθη] ἔχρ συγκαλλῶν, εἰδὲ ἐπικέρων, ἀλλ' αὐτῶν τῶν πολιτῶν. Τυχεῖ δὲ παρασκευάζετο] δόλιφ. Ἀναγκάσαν ἔσαν] εὐτελεῖ, καὶ ἐκ ἐκ παρασκευῆς. Ἢ ἄνευ προσφείας τε αὐτῶν] ἤγειν, ἔτας ἐκείνῃ περιγενέσθαι Κλέωνος καὶ τῶν περὶ αὐτὸν, ἐπιτεθησόμενος κρύφα. ὅπερ ἐστὶ τὸ ἄνευ προσφείας, καὶ μὴ ἀπὸ τῶ φαίερῳ. ἔσας ἐστὶ τὸ

Καθαρὸν] Herod. III, 135. τὸ καθαρὸν τῷ στρατῷ. GOTTL. XLI, 55. Reisk. pro ἀνευ. ἀρχόμενοι, αὐτὸ ἀντίπαλον πολεῖ. Ἀναγκάσαν] i. e. armaturam virgente necessitate factam, GOTTL. ἐκ ἐκ παρασκευῆς, vt VI. 37. vbi ἐξ ἀναγκάως παρασκευῆς, i. e. Ἀναγκ. παρασκ.] i. e. αὐτὸ μόνον ἀναγκάσαν, τὴν παρασκευῆς suffecturam; *usbdürftig*. *BAVER.*

αὐτῶν, καὶ μὴ ἀπὸ τῶν ὄντος καταφρονήσεως. ἀπολεξόμενος ἔν τ' αὐτὸς πενήκοντα καὶ ἑκατὸν ὀπλίτας, καὶ τὰς ἄλλας κλεαρίδα προτάξας, ἔβραλεύετο ἐπιχειρεῖν αἰφνιδίως, πρὶν ἀπελθεῖν τὰς Ἀθηναίους, ἔκ ἂν ὁμοίως αὐτὰς νομίζων ἀπολαβεῖν αὐτῆς μεμοναμένους, εἰ * τύχοι ἐλθῶσα αὐτοῖς ἢ βροῦθεια. ἔξυγαλέσας δὲ τὰς πάντας στρατιώτας, καὶ βελομένους παραθαρσύναι τε, καὶ τὴν ἐπίνοιαν φρέσας, ἔλεγε τοιάδε.

θ'. «ΑΝΔΡΕΣ Πελοποννήσιοι, ἀπὸ μὲν οἷας χώρας ἤκομεν, ὅτι ἄει διὰ τὸ εὐψυχον ἐλευθέρως, καὶ ὅτι ὁ Δωριῆς μέλλετε ἰωσι μάχεσθαι, ἂν εἰώθατε κρείσσης εἶναι, ἀρκείτω βραχέως δεδηλωμένοι. τὴν δὲ ἐπιχείρησιν ὅτω τρόπῳ διανοῶμαι ποιῆσθαι, διδάξω. ἵνα μὴ ἔτό, τε κατ' ὀλίγον καὶ μὴ ἀπαντὰς κινδυνεύειν, ἐνδῆες φαινόμενον, ἀτολμίαν παρασχη. τὰς γὰρ ἐναντίας εἰκάζω καταφρονήσει τε ἡμῶν, καὶ ἔκ ἂν ἐλπίσαντας, ὡς ἂν ἐπεξέλθοι τις αὐτοῖς ἐς μάχην, ἀναβῆναι τε πρὸς τὸ χωρεῖν, καὶ νῦν ἠ ἀτάκτως κατὰ θεῶν τετραμμένους ὀλιγωρεῖν. ὅστις ἰ δὲ, τὰς τοιαύτας ἀμαρτίας τῶν ἐναντιῶν ἠ κάλλιτα ἰδῶν, καὶ ἅμα πρὸς τὴν ἑαυτῆ δύναμιν, ἠ τὴν ἐπιχειρήσιν ποιῆται, μὴ ἀπὸ τῶν προφανῶν μᾶλλον καὶ ἀντιπαροταχθέντος, ἢ ἐκ τῶν πρὸς τὸ παρὸν ἠ ξυμφέροντος, πλείτ' ἂν ὀρθοῖτο. καὶ τὰ κλέμματα ταῦτα καλλίτην δόξαν ἔχει, ἂ τὸν πολέμιον μάλιτ' ἂν τις ἀπαλήσας, τὰς φίλους ὀ μέγιτ' ἂν ἀφελήσειεν. ἔως ἔν ἐτι ἀπαράσκειν θαρσῶσι, καὶ τῶ ὑπαπίναμ πλείον ἢ τῶ μένουσι, ἐξ ὧν ἐμοὶ φαίνονται, τὴν διάνοιαν ἔχασιν, ἐν τῶ ἀνεμῆν αὐτῶν τῆς γνώμης, καὶ πρὶν ξυλαχθῆναι μᾶλλον τὴν δόξαν, ἐγὼ μὲν, ἔχων τὰς μετ' ἑμαυτῶν, καὶ φθάσας, ἢν δύναμαι, προσπεσῆμαι δρόμῳ κατὰ μέσον τὸ στρατεύμα. σὺ δὲ, ἠ κλεαρίδα, ὑπερον, ὅταν ἠ ἐμὲ ὀρεῖς ἤδη προσκείμενον, καὶ, κατὰ τὸ εἰκός, φοβῶντα αὐτὰς, ἠ τὰς μετὰ σεαυτῶν, τὰς τ' Ἀμφιπολίτας καὶ τὰς ἄλλας ξυμμάχους, ἄγων, αἰφνιδίως τὰς πύλας ἀνοίξας ἠ ἐπεκθεῖν, καὶ ἐπιείσομαι ἠ ὠστάχιτα ξυμμίξαι. (ἐλπίς γὰρ, μάλιτα αὐτὰς ἠ ἔτω * φοβηθῆναι τὸ γὰρ ἐπιὸν ὑπερον, δεινότερον τοῖς πολέμοις τῶ παρόντος καὶ μαχομένου.)

ἠ ἄτὸς omittit Cl. ἠ κλεαρίδα Dan. κλεαρίδας Mosqu. ἠ ἔβραλετο Ar. C. Dan. ἠ ὅκ ἂν νομίζων ἡμῶν αὐτὰς ἀπικαθεῖν Ar. C. Dan. ὅκ ἂν νομίζων αὐτὰς ἡμῶν Reg. Cass. Gr. Aug. ἠ τύχη et inter versus τύχης Gr. καὶ εἰ τύχης Mosqu. ἠ ἢ δεῖτ Ar. Dan. ἠ ξυγαλέσας Reg. Gr. Mosqu. Aug. ἠ ἠῆστο legebat Valla. ἠ ἂν Bar. Ali. Flor. Bas. Steph. I. ἠ Δωριῆς Ar. C. Reg. Gr. Dan. ἠ Ἄρκει τὸ βραχέως δεδηλωμένοι Cl. Mosqu. Aug. sed hic m. 2. superfer. ὡ τῶ ὀ, et acutum τῶ εἰ. Ἄρκειτω βραχέως δεδηλωμένων in marg. Cl. Reg. Cass. ita vt in contextu Cl. ἠ ἠ τῶν Ar. C. Aug. Mosqu. τῶ τῶν Cl. Gr. In Gr. εἰ ἢ τῶν, et sic Reg. Cass. Dan. ἠ ἵνα μὴ τὸ κατ' ὀλίγον Ar. C. κατολίγον Mosqu. ἠ τῶ Gr. et a prima manu Cass. in quo deinde emendatum erat τό. τότε Aug. ex emend. fuisse videtur τῶ τε. Paulto post ἠξέλας Mosqu. ἠ Ἄτάντες C. ἠ Δὲ καὶ τὰς Gr. ἠ μέλιτα Ar. ἠ ἄτὸς Ar. C. Dan. ἠ τὴν δεῖτ Gr. ἠ ξυμφέροντος Reg. Cass. Gr. et paullo post συνταχθῆναι ἠdem, Mosqu. Aug. ὀ μάλιτ' ἂν Ar. C. Dan. Gr. ἠ κλεαρίδην Dan. Antea ἢν δύν. Mosqu. ἠ ὀρεῖς ἠμ' Ar. C. Dan. Antea ὄτ' ἂν Aug. ἠ τὰς μετὰ σεαυτῶν τότε ἠμφ. Cam. ἠ ἐπεκθεῖν Reg. ἠ ὀστάχιτα Ar. C. Ali. Flor. Bas. Gr. Cass. Antea ἠπὶ γινέσθαι Mosqu. p. ἠπίγ. ἠ οὕτως Cass. Aug. Mosqu. ἠ ὀρθοῖν Ar. C. Dan.

ἠ ἄνυ — καταφρονήσ.] ἠ. c. ἄνυ τῶ προύπτειν τὰς Ἀθην. (αὐτὸν) καὶ μὴ καταφρονεῖν (αὐτῶν) ἀπὸ τ. ὄντ. Tum demum, ita demum hoc vno modo sibi recte aggressurus videbatur Atheniensis, si non praesensissent impetum suum, neque ipsum spreuissent ex eo, ob id, quod esset, nempe quod parum firmus a corpis esset: hoc animaduertente non debebant, contempturi alioquin paucitatem. BAVER.

Καὶ τὰς — προστάξας] Thom. Magister quasi ex Lib. VIII. citat, et κλεαρίδην legit inemendate. Paulto ante αὐτὸς δεῖτ Gr. male. WASS. κλεαρίδην in Thoma est vitium postremae Edit. DVCK.

Πρὸς τ. ἄλλας κλεαρίδα] Per hypall. pro, πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸν κλεαρίδην. Aut προστάξας est, dare, addere; Er gab sic ihm zu. BAVER.

ἔξυγαλέσας] Pro Medio: suos enim conuocabat. Notent Medii defensores solliciti! BAVER.

Ὅτι ἠπὶ] Aut redundat ὅτι, aut diuissim legendum ὅ, τι ἠπὶ, quod semper, scil. fuit temporis; aut explendum: ὅτι ἠκομεν ἀπὸ χώρας καὶ ἐλευθέρως. BAVER.

Ἄρκειτω] Cl. ἄρκει τὸ mendose. in marg. cum vulgatis. WASS.

Ἄρκ. βρ. δεδηλωμ.] Particip. pro Infinit. δεδηλωσθαι. Aut ἄρκειτω, scil. πρὸς τὸ παροξύνειν, θῆγειν ὑμῶν, fati sit vobis acuendis, δεδηλωμένοι, si vel breuiter tantum memoretur, in mentem reuocetur. Nota et, ἄλλῶν hic non esse, notum reddere, edocere, quod antea lateret, sed, reuocare in inemariam, vorstellen: vt I Cor. 13, 1. γνωρίζω est, recordari vos volo, deuo vobis propono: ἀναγνωρίζω. BAVER.

Ὅστις δὲ] Δὲ pro ἔν. Efficitur enim quod sequatur, ex eo, quod praecesserit: Hostes sunt securi, negligentes; eo peccant; qui ergo notare sciat hostium peccata et iis vti, rel. BAVER.

Κάλλ. ἰδῶν] Emphasin hic habet ἰδῶν vbi notarit acute, et ad vnum. BAVER.

Μὴ ἀπὸ τῶν προφ. μᾶλλον, ἢ, rel.] ἠ. c. ἐκ τῶν ξυμφέροντος μᾶλλον, ἢ ἐκ τῶν προφανῶν. Vel, sine inuersione, μᾶλλον est pro τῶν. BAVER.

Κλέμματα] Schol. Cass. στρατηγήματα exponit. Notum est illud Alexandri ad amicos suadentes, vt noctu Darium inopinantem adgrederetur, ἢ κλέπτω τὴν νίκην. Sic furta, furta belli, furta insidiarum apud Scriptores Latinos saepissime. DVCK.

Bell. Pelop. an. 10. Olymp. 89. 3. V. C. Varr. 332.

* propter id, quod erat, in ipforum contemptionem venisset. Brasidas igitur, cum centum et quinquaginta grauis armaturae milites delegisset, et reliquos Clearidae ducendos commisisset, repente Athenienses, priusquam abirent, adoriri constituit, ** quod existimaret, illos non pariter, *sociorum auxiliis nudatos*, a se iterum interceptum iri, si auxilia ad ipsos venissent. Conuocatis autem omnibus militibus, quod ipforum animos confirmare, suumque consilium ipsis aperire vellet, haec verba fecit.

9. „VIRI Peloponnesii, quod ex eo agro profecti simus, qui propter animi generositatem perpetuo liber est; quod etiam vos Dorientes cum Ionibus proelium commissuri sitis, quibus superiores esse consueuistis, paucis a me declaratum esse sufficiat. Quoniam autem modo *hostes* aggredi statuerim, docebo: ne rei nouitas, quod cum paucis, non autem cum omnibus, belli fortunam sim periclitaturus, quod virium imbecillitatem videtur indicare, timorem *vobis* incutiat. Conicio enim hostes, tum contemptione nostri, tum etiam quod non sperauerint quemquam ad proelium contra se proditurum, locum illum conscendisse, et nunc nullis ordinibus seruatis ad *locorum* contemplationem se conuertisse, et securos esse. Quisquis autem haec hostium peccata optime animaduertit, et simul pro viribus *eos* aggreditur, non magis aperte, et acie *palam* contra *ipsos* instructa, quam pro eo, quod praesens rerum status ac vtilitas flagitat, is vt plurimum ex animi sententia rem gerat. Haec autem belli furta pulcherrimam gloriam habent, quibus quis hostem maxime fallens, amicis maxime profit. Dum igitur adhuc imparati confidunt, et se subducere potius, (quantum ego coniecere possum ex iis, quae video) quam remanere cogitant, dum sunt remissis animis, et priusquam animos magis componant, ego quidem cum iis, quos mecum habeo, *eorum discessum* anteuertens, si possim, in medium eorum agmen cursu citato irruam. Tu vero Clearida, mox vbi me iam in *eos* impressionem fecisse conspexeris, atque (vt credibile est) eos terrentem, cum tuis, et Amphipolitanis, aliisque focis, quos tecum duces, repente portis apertis eruptionem facias, operamque des, vt quam celerrime proelio intersis. (Spes enim est, ipsos sic maxime terrium iri. Qui enim *pugnae* superueniunt, sunt hostibus formidabiliores, quam qui iam adfunt, et

* *Id est*: propter suorum paucitatem et vilem armaturam. HVDS. ** Quos, si auxilia venirent, non iterum ita solos adipisci posset. *Atacius. IDEM.*

καταφρονήσεως τῶ ὄντος. Ἡ, ἀνευ προσφύας τε αὐτῶν, ἀνευ τῆ μὴ ἐπιδείξει τοῖς ἐναντίοις τὸ ἴδιον πλῆθος, καὶ τὴν ἑλασίαν αὐτῶν. τὸτο γὰρ ἐστὶν ἀνευ προσφύας. καταφρονήσασθαι γὰρ ὑπὸ Ἀθηναίων ἦστο, εἰ τὴν ἕσαν αὐτοῖς ἐπιδείξειε παρασκευὴν. Ἀπολεξάμενος ἔν] ἀπακόψας ἐπιλεκτικῶς. Κλεαρίδου προσάξας] μετὰ Κλεαρίδαν τάξας. Αἰδῆσι μεμονωμένως, εἰ τῶχοι] τῆς συμμαχίας δηλονότι. ἀνευ τῶν ἄλλων λαβρῶν συμμάχων, εἰ τῶχοι ἐλθῶσα αὐτοῖς βοήθεια ἢ παρὰ τῆ Πελοπόννη καὶ τῆ Πόλλη. Ὡς εἰώθατε κρείσσους εἶναι] ἐν τῆ, ἔς εἰώθατε νικῆν. Τὴν δὲ ἐπιχειρήσιν] τὴν ἐπιθεσίαν τὴν κατὰ τῶν πολεμίων. Καὶ μὴ ἀπαντας κινδυνεύειν] ἵνα μηδεὶς ὑμῶν, διὰ τὸ κατ' ὀλίγου ἑμᾶς μέλλειν εἶναι τῆς πόλεως, καὶ μὴ ἀπαντας ἄθροως κινδυνεύειν πρὸς Ἀθηναίους, ἕκ ἀξιόμαχον νομιστὰς τὴν παρασκευὴν, ἀπολιμνιζομένους γίνεσθαι. Ἀπολιμνιζομένους] ὑμῶν δηλονότι. Τὰς γὰρ ἐναντίους εἰκόσω] εἰκόσω δὲ τὰς ἐναντίους, καταφρονήσας ἡμῶν, καὶ ἂν προσδοκῶντας, ὅτι ἐπέξελαινοσόμεθα αὐτοῖς, ἀναβῆσαι πρὸς τὴν Ἀμφίπολιν, κατὰ θῆαν, καὶ ἴν] διὰ τὴν θῆαν ἀτάκτως ἐσκεδάσμενος, ὀλιγωρεῖν. τινεῖσι βραδυμεῖν. Ὅσοι δὲ τὰς τοιαύτας ἀμαρτίας] ὅσοι δὲ τὰ τῶν πολεμίων ἀμαρτήματα ἴδων, καὶ κατὰ τὴν ἴδιαν δύναμιν ἐπιχειρῶν, μὴ ἐκ τῶ φανερῶ ἀντιτάττηται, ἀλλὰ πρὸς τὸ παρὸν ἀρροττομένην, ἐρῶς ἂν πράττοι. Δόξαν ἔχει] παρέχει. Ἄ τῶν πολεμίων] ἀντὶ τῆ, δι' ἣν ἂν τις τὸν πολεμίων. Ἐως ἂν ἐτι ἀπαράσκευοι] ἕως ἔτι διὰ τὸ θάρρειν ἀπαράσκευοι εἶναι, ἀπείναι τε διανοῶνται μᾶλλον ἢ μένειν. ἐχθρῶμος αὐτοῖς διαχειρμένοισ. καὶ πρὸ τῆ ἂν ταχθῶναι, ἐρῶ, μὲν ἔχων. Τὰς πύλας ἀνοίξας ἐπεκθεῖν] θάλασσαν δηλονότι. Ἐλπίς γὰρ] ἡμῶν δηλονότι. Μάλιστα αὐτῶς ἔτω] δηλονότι ποιόντων ἡμῶν. τὸ γὰρ ἐπιὸν ὕστερον] εἰ γὰρ ὕστερον ἐπιόντες φοβερώτεροι φησίνονται. Τῆ καλῶς πολεμείν] ἐκ τριῶν γίνεσθαι τὸ καλῶς πολεμείν.

Ἄ τις ἀπατήσας κατορθῶ. Ἄ pro eis, vel pro κατ' α, in quibus, vt L. 2. in Epicedio Periclis: Ἄ τὴν πόλιν ἡμῶν, p. εἰς αὐν, κατ' α. BAYER. Τῆ μένειν] i. e. τῆ μένειν, quasi τῆς μονῆς. Abreschiana, vt solent, aliena hic quoque sunt; quippe illic Partic. est pro Infin. cum Praeposit. more communi et simplic. BAYER. Ἐν τῆ ἀνεῖν. αὐτ. τ. γν.] Tria paranda: 1) ἔν sign. iam sunt ita remissi; 2) Particij. pro subit. ἀνεῖν; 3) adverb. loco mo-

tum, aut praemissum certe: refertur enim ad γινώσκ. IDEM. ἔντ. μ. τ. δόξ.] Opp. τῶ ἀνεμῶν et δόξ. substituitur τῆ γνώμη, non suo tamen sensu, neque ex vlt; δόξαν tamen dicunt, vt adhuc saltam, leuem, non exploratam. BAYER. φορηθῶν] Ἀλλ' ἑσοβηθῶν. Melius i. V. H. 30. ἑσοβηθῶν δεῖ τῶ ἑρῶ, καὶ αὐτῶ τῶ ἑσοβηθῶν. Noster etiam alibi ἑσοβηθῶν. Xenophon ἑσοβηθῶν: ὀρροῖτ τὰς ἐπὶ τῶν ἰδῶν. Sed *Callicis* meliores αἰτέειν. WASS. Max. quidem Cap. 10

καὶ αὐτὸς τε ἀνὴρ ἀγαθὸς ὃ γίγνη, ὥσπερ σε εἰκός, ὄντα Σπαρτιάτην. καὶ ὑμεῖς, ὧ ἄνδρες ξύμμαχοι, ἀπολυθήσατε ἀνδρείως, καὶ ὡ νομίσατε, εἶναι τῷ καλῶς πολεμῆναι, τὸ ἐθέλειν, καὶ τὸ αἰσχύνεσθαι, καὶ τοῖς ἀρχαῖσι πεῖθεσθαι. καὶ τῷδε ἂ ὑμῖν τῇ ἡμέρᾳ, ἢ ἀγαθοῖς ὃ γενομένοις ἐλευθερίαν τε ὑπάρχειν, καὶ Λακεδαιμονίων ὃ ξυμμάχοις κεκλήσθαι, ἢ Ἀθηναίων τε δόλοισι, ἢ τὰ ἀριετα ἀνευ ἀνδραποδισμῶ ἢ θανατώσεως ὃ πείξετε, καὶ δαλείων χαλεπωτέραν, ἢ πρὶν εἶχετε· τοῖς δὲ λοιποῖς Ἑλλησι κλυταῖς γενέσθαι ἐλευθερώσεως. ἀλλὰ μίτε ὑμεῖς μαλακισθῆτε, ὀρέωντες, περὶ ὅσων ὁ ἀγὼν ἐστίν· ἐγὼ ὃ τε δειξῶ ὃ παραινέσαι οἷός τε ἂν ὃ μᾶλλον τοῖς πέλας, ἢ καὶ αὐτὸς ἐργῶ ἐπέξελεθῆναι. «

Ι. Ο μὲν Βρασιδᾶς, τσαυτὰ εἰπὼν, τὴν τε ἔξοδον παρεσκευάζετο αὐτὸς, καὶ τὴν ἄλλαν μετὰ τῷ Κλεαρτῷ καθίστη ἐπὶ τὰς Θρακίας καλεσμένας τῶν πυλῶν, ὅπως, ἢ ὥσπερ εἶρητο, ἐπέξιοιεν. τῷ δὲ Κλεαρτῷ, Φανεροῦ γενομένου αὐτῷ ἀπὸ τῷ Κερδυλῆς καταβάντος, καὶ ἐν τῇ πόλει, ἐπιφανεῖ ὄσση, ἔξωθεν περὶ τὸ ἴσον τῆς Ἀθηναίων θυομένης, καὶ ταῦτα πρᾶσσοντος, ἀγγέλλεται (πρὸς κεχωρήκει γὰρ τότε κατὰ τὴν θέαν) ὅτι ἢ ἢτε στρατιὰ ἅπασα ὃ Φανερά τῶν πολεμίων ἐν τῇ πόλει, καὶ ὑπὸ τὰς πύλας ἵππων τε πόδες πολλοὶ καὶ ἀνθρώπων ὡς ἐξίονταν ὃ ὑποφαίνονται. ὁ δὲ, ἀκύνσας, ὃ ἐπῆλθε. καὶ ὡς εἶδεν, ὃ βεβλόμενος μάχη διαγωνίσασθαι, πρὶν οἱ καὶ τὴν βοήθην ἦκειν, ὃ καὶ οἰόμενος ὀφθῆσεσθαι, ἀπελθὼν, σημαίνει τε ἅμα ἐκέλευεν ἀναχώρησιν, καὶ ὃ παρήγγελλε τοῖς ἀπίσθιν ἐπὶ τὸ εὐάνυμον κέρας, ὥσπερ μόνον οἷον τῷ ἦν ὑπάγειν ἐπὶ τῆς ὃ Ἡῖος. ὡς δ᾽ ὃ αὐτῷ ἐδόκει σχολὴ γίγνεσθαι, ὃ αὐτὸς ἐπιτρέψας τὸ δεξιὸν, καὶ ὃ τὰ γυμνά πρὸς τὴν πολεμίαν δὲς, ἀπῆγε τὴν στρατίαν. κἂν τῷ Βρασιδᾶς, ὡς ὀρεῖ τὸν κερδόν, καὶ τὸ στρατεύμα τῶν Ἀθηναίων κινέμενον, λέγει τοῖς μετ᾽ ἑαυτῷ καὶ τοῖς ἄλλοις, «ὅτι οἱ ἄνδρες ἡμᾶς ὃ μένυσσι. ὃ δ᾽ ἢ δὲ τῶν τε δοράτων τῇ κινήσει καὶ τῶν κεφαλῶν. οἷς γὰρ ἂν τῷτο γίγνηται, ἐκ εἰάθασιν μένειν τὴν ἐπιόντας. ἀλλὰ τὰς τε πύλας τίς ἀνοίγετω ἐμοί, ὃ ὡς εἶρητο, καὶ ἐπέξιοιεν ὃ ὡστάχιστα θαρσύντες. καὶ ὁ μὲν, κατὰ τὰς ἐπὶ τὸ σαύρωμα πύλας, καὶ τὰς πρώτας τῷ μακρῷ τείχεος τότε ὃ ὕψος ἐξελεθῶν, ἔθει δρόμῳ τὴν ὁδὸν ταύτην εὐθεΐαν, ἢ περὶ νῦν κατὰ τὸ καρτερώτατον τῷ χωρῆς ἰόντι τροπαίον ἔθηκε· καὶ προσβαλὼν τοῖς Ἀθηναίοις, πεφοβημένοις τε ἅμα τῇ σφετέρᾳ ἀταξία, καὶ τὴν τόλμαν αὐτῷ ἐκπε-

ὃ τῆς Ἀρ. C. ὃ Νομίσατε τῷ εἶναι Stobaeus. Antea ἀνδρείως Mosqu. ὃ ἡμῖν Ἀρ. Mosqu. ὃ Γνωμίνας Ἀρ. ὃ Συμμάχοις Dan. ὃ Πράξετε Gr. Mox Ἑλληνιστῶν Aug. Te ante δαλ. d. Mosqu. ὃ Δὲ Gr. Antea περὶ ἔσον Mosqu. ὃ μᾶλλον deest C. ὃ Κλεαρτῷ C. Mosqu. qui et antea, παρασκευάζει, et mox τῆς Θρακ. ὃ Ὅσση Gr. ὃ Ἔρηται στρατῷ Dan. Antea προκινῶ Mosqu. ὃ Φανερῶ deest C. ὃ Ἀποφαίνονται Reg. Mosqu. et antea, ὡς ἴσθιν. ὃ Ἀπῆλθε Gr. Mosqu. ὃ Ἄλιτε quam ἐξήσασθαι legitur videtur Plin. Nam locum sic vertit: atque ubi rem cognovit, iubet colligi vas ad proficiendum, quod scilicet nollet pugna decernere, priusquam sibi veniret auxiliis, quodque arbitraretur, fugam se ante capere posse: eademque amentibus ad finitimum cornu (tanquam agere id solum liceret) Eionem versus se subducentes. Καὶ οἰόμενος ὀφθῆσεσθαι ἀπελθὼν, σημαίνει etc. Ἀρ. C. Ita quidem locum dilinguendum censet Ae. Port. ὃ Φανερῶ ἔπειθον Reg. Cass. Aug. ὃ ερατ. ὃ Παρήγγελλε Cass. Mosqu. Aug. ὃ Ἡῖος cum i. recenti manu supra scripto Reg. ὃ τῆς Mosqu. Aug. ὃ Αὐτὸ ἰδόμεν σχολῆ Cl. ex emend. σχολῆ Gr. Ar. In Gr. est σχολῆ. ὃ Αὐτὸς deest Ar. ὃ Scil. νῦν, vel πλεῖστα. Hudf. ὃ Διὰ Gr. Ald. Flor. Basf. atque ita in Cod. Ar. ex alicuius emendatione. Hudf. ὃ Δὲ deest Gr. ὃ Scil. δὲν ἀνοίγειν ἔσαν ὃ κερδὸν ἢ. Ae. Port. ὃ Ἄνοι. τίς Mosqu. et mox ἐπὶ τῷ σαύρωματι. ὃ ὡς τάχιστα Ἀρ. C. Ald. Flor. Basf. Gr. ὃ ὄντας Reg.

de emtione Clearidae agens, dicit θορυβηθῆναι. Sed non necessarium est id hic quoque recipi. Et φορηθῆναι legit etiam Thobias Magister in βέλτομα. DVCK.

Τὸ γὰρ — μαχομένῳ] Stobaeus pag. 364. WASS. Aeneas in Poliorcet. Cap. XXXVIII. Τὸ γὰρ ἐπιὸν μᾶλλον οἱ πολέμοι φοβῶνται τῷ ὑπάρχοντος καὶ παρόντος ἤδη. Sumit a Thucydide. Vid. ibi Casaubonum. DVCK.

Καὶ νομίσατε — πεῖθεσθαι] Stobaeus pag. 364. τῆς εἶναι. bene. Vid. I, 122. in fin. WASS.

Νομίσατε] i. c. certo vobis persuadete, ita iudicate et agite. BAVER.

Ἐπείτερον] Pro ὑπάρχειν. Aut noter, dari, proponi, capi a vobis posse; paratam esse ostendi; κεκλήσθαι tamen pendere possit ab ὑπάρχειν, a quo et δαλείων χαλεπ. pendeat. BAVER.

Ἦν τὰ ἀρ. — — πρᾶξ.] Breuiter contractum per Elliptin:

ἢν τὰ ἀρ. πρᾶξ. si optima conditione agatis: ἄτινα ἔσαι, quae (conditio) futura sit haec, ὡς πρᾶσσειν, vt agatis sine participatione in feruitutem singulorum, et sine caede. BAVER.

Καὶ δαλείων χαλεπ.] Scil. ὑπάρχειν, vobis proponi, ostendi. BAVER.

Τοῖς πέλας] Militibus, suis, vel, aliis omnino; Neque enim viciniae vlla hic ratio. BAVER.

Ἐπὶ τ. Θρακ. καλ. τ. πυλ.] i. c. ἐπὶ τὰς (πύλας) τῶν (ἐκ τῶν) πυλῶν, τὰς καλ. Θρ. ad eam portam inter (plures) portas vrbis, quae Thracia vocaretur. IDEM.

Καὶ τ. πρᾶσσ.] Delet hic Schol. Abr. Malim diuissim, vt z. τ. πρ. sint verba textus, ἐγγέλλεται] sic Schol. supplendae structurae. IDEM.

ὄφθῆσεσθαι] Porius ita exponit, quamuis putaret, se visum iri reducentem copias suas, quod periculosum est; dat

pugnant.) Et cum ipse te virum fortem praebeas, sicuti Spartanum decet; tum etiam vos focii *ipsum* fortiter sequamini, et existinetis boni militis esse, velle, et erubescere, et ducibus obtemperare: atque hodierno die fore, ut aut libertatem conferuetis, si rem fortiter gesseritis, et focii Lacedaemoniorum appellemini, aut Atheniensium serui, et quamvis optima conditione vobiscum actum fuerit, ita ut in seruitutem non abstrahamini, aut capitali supplicio afficiamini, seruitutem *tamen longe* duriores experiamini, quam ante tuleritis, caeterisque Graecis impedimento sitis, quo minus in libertatem asserantur. Quamobrem et vos rem non ignauiter geratis, animaduertentes, quantis de rebus certamen sit. Et ego ostendam, me eum esse, qui non magis alios officii sui moneam, quam ipse factis praeestem eadem, ad quae verbis illos adhortor.

Bell. Pelop. an. 10. Olymp. 89. 3. V. C. Varr. 332.

10. Brasidas autem, cum haec tantum dixisset, tum sese ad eruptionem cum suis faciendam paravit, tum etiam reliquos, qui cum Clearida erant, ad portas, quae Thraciae vocantur, collocavit, ut, quemadmodum constitutum fuerat, eruptionem *et ipsi* facerent. Verum cum ipse *Brasidas* conspectus fuisset, dum de Cerdylis descenderet, et victimas immolaret circa Palladis templum, quod erat in vrbe, quae extrinsecus manifeste conspici poterat, et *dum* haec * ageret, Cleoni nuntiatur (tunc enim ad *loci* contemplationem processerat) et omnem hostium exercitum in vrbe manifeste perspici posse, et sub portis multa equorum hominumque tanquam exeuntium vestigia apparere. Ille vero, cum *haec* audisset, *eo* perrexit. atque ubi *rem* vidit, quia proelio discernere volebat ante auxiliorum aduentum, quamvis se abeuntem visum iri putaret, *tamen* vno eodemque tempore et signum receptui dari iussit, et abeuntibus praecepit, ut ita abirent, ut sinistrum cornu praerent, qua sola ratione Eionem versus *ipsis sese* subducere licebat. Sed cum hoc ipsi lentius fieri videretur, ipse dextro cornu conuerso, et nudato latere, tergoque hostibus dato, exercitum abducere coepit. Interea vero Brasidas, cum opportunitatem adesse, et Atheniensium castra moueri animaduertisset, militibus, quos secum ducebat, aliisque dixit: „Illi nos non expectant. Hoc autem ex lancearum capitumque motu perspicue patet. Qui enim hoc faciunt, ii inuadentes expectare non consueuerunt. Quare nunc aliquis mihi portas aperiat, quas dictum est, et quam celerrime eruptionem confidenter faciamus.“ Atque ipse quidem, per illas portas, quae ad vallum ducebant, perque primas longi muri, qui tunc exstabat, egressus, cursu contendit recta per illam viam, ubi nunc per firmissimam illius loci munitionem iter facienti tropaeum erectum visitur. Athenienses autem simul et sua confusione territos, et ipsius audaciam extimescentes, per medium agmen

* *Id est*, aciem instrueret. HVDS.

Ὀμιλος, Αἰδομένων ἀνδρῶν πλέους σοοί ηἢ πέφανται. Καὶ Λακεδαιμονίων] ἂν γὰρ νικῶντες, καὶ μὴ θανάτῳ ζημιωθῆτε ὑπ' αὐτῶν, ἀλλὰ εὐτυχήσετε καὶ ἄριστα πράξετε, ὅσοι ἔσεσθε Ἀθηναίων, καὶ δουλείαν χαλεπωτέραν ἢ πρὶν εἶχετε. Περί ὧσων ὁ ἄγων ἐστὶν ἐπ' Ἀθῶν. Τῶν δὲ Κλέων] τὸ εἶξεν, τῶν δὲ Κλέωνι ἀγγέλλεται, φανερὰ γενομένη τῆ Βρασίδου. Καὶ ταῦτα πρῶστος ἀγγέλλεται. Κατὰ τὴν θάλασσαν] διὰ τὴν θάλασσαν. Ἀκούσας ἐπ' ἡλθεν] ὁ Κλέων διλονότι. Καὶ τὸς βοηθὸς ἦκειν] τὸς ἀπὸ τῆ Πελοποννήσου. Σχολῆ γίγνεσθαι] χρέος ἐγγίγνεσθαι. Οἷς γὰρ ἂν τῆτο γίγνηται] ἔπερ πάσχασι αὐτοί. Οὐκ εἰάθασιν μένειν] οἱ μὲν τὸς περικύβητος καὶ τὰ δόρατα, καὶ μὴ ἡσυχῶς ἀπὸντες, καὶ τὸ ἔλόν, ἀτρέμας οὐκ εἰάθασιν ὑπομένειν τὸς πολεμίους. Ἐξελθῶν, ἔθει ὄρωμ] ὁ Βρασίδας. Τὴν ἑδὸν ταύτην εὐδαίειν] ἦσαν εὐδαίως. Καὶ προεχωρήκει] προεπιπυλῶθει. εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἡλθεν. Εὐθὺς

enim animos hosti, suis terrorem adfert. Multo melior sensus est in altera lectione, οἰόμενος φθῆσθαι, quam *Vallam* quoque in suo *Cod.* inuenisse ex illius versione intelligi potest. Paulo post distinctio videtur ponenda post οἶόν τ' ἦν. DVCK.

Παρήγγ. τ. ἀπ. ἐπὶ τὸ — κέρ.] Scil. ἀπέναντι repetendum ex

ἀπέναντος simili Ellipsi et nos: et commandite sic auf den linken Flügel; scil. zu gehen. BAYER.

Τὰ γυμνά] *Thucyd.* III, 23. Καὶ ἐπέξενόν τε καὶ ἐσηκόντιζον ἐς τὰ γυμνά. *Schol.* μέση. Vid. *Stephanum* Append. ad *Scripta de Dialect.* pag. 116. DVCK.

Δοράτων] Vid. *Polybium* V, 85, p. 595. WASS.

πληγμένοις, κατὰ μέσον τὸ φράτευμα, τρέπει. καὶ ὁ Κλεαρίδας, ὡς περ εἴρησ', ἄμα κατὰ τὰς Θρακίας πύλας ἐπεξελεύσθαι τῶ φρατῶ ἐπεφειρο. ξυύβη τε, τῶ ἀδοκίτῳ^a καὶ ἑξαπίνης ἀμφοτέρωθεν τὰς Ἀθηναίους θορυβηθῆναι. καὶ τὸ μὲν εὐώνυμον κέρας αὐτῶν, τὸ πρὸς τὴν^b Ἥονα, ὅπερ δὴ καὶ προκεχωρήκει, εὐθύς ἀποβράγην^d ἔφευγε. καὶ ὁ Βρασίδης, ὑποχωρῆντος ἤδη αὐτῷ, ἐπιπαριῶν τῶ δεξιῷ, τιτρώσκειται καὶ πεσόντα αὐτὸν οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐκ αἰσθάνονται, οἱ δὲ πλησίον, ἄβαντες ἀπήνεγκαν. τὸ δὲ δεξιὸν^e τῶν Ἀθηναίων ἔμενε^f τε μᾶλλον καὶ ὁ μὲν Κλέων, ὡς^h τοπρωτὸν ἔδικοσῆτο μένειν, εὐθύς φεύγων, καὶ καταληφθεὶς ὑπὸ Μυρκινίῳ πελταστῷ, ἀποθνήσκει. οἱ δὲ αὐτῷ συστραφέντες ὀπλίται ἐπὶ τὸν λόφον, τὸν τε Κλεαρίδαν ἠμύοντο καὶ οἷς ἢ τρεῖς προσβαλόντα, καὶ ἔπρωτερον ἐπέδωσαν, πρὶν ἢ τε Μυρκινία καὶ ἡ Καλιδικὴ ἵππος, καὶ οἱ πελτασταὶ περιστάντες καὶ ἑστανονίζοντες αὐτὸς ἔτρεψαν. ἔτω δὲ τὸ φράτευμα πᾶν ἤδη τῶν Ἀθηναίων Φυγὸν χαλεπῶς, καὶ πολλὰς ὁδὸς τρυπόμενοι κατὰ ἔρη, ὅσοι μὴ διεφείδονται^k ἢ αὐτίκα ἐν χερσίν, ἢ ὑπὸ τῆς Καλιδικῆς ἵππου, καὶ τῶν πελταστῶν, οἱ λοιποὶ ἀπεκομίσθησαν^l ἐς τὴν^m Ἥονα. οἱ δὲ, τὸν Βρασίδαν ἄβαντες ἐκ τῆς μάχης, καὶ διασώσαντες, ἐς τὴν πόλιν ἔτι ἔμπνευⁿ ἔσεκόμισαν. καὶ ἦσθετο μὲν, ὅτι νικᾶσιν οἱ^o μετ' αὐτῷ, ἢ ἔ πολὺ δὲ διαλιπὼν ἐπελεύθησε. καὶ ἡ ἄλλη στρατιὰ, ἀναχωρήσασα μετὰ τῷ Κλεαρίδῃ ἐκ τῆς διώξεως, νεκρῶς τε ἐσκύλευσε, καὶ τρεπαῖον^q ἔθηκε.

ια'. Μετὰ δὲ ταῦτα τὸν Βρασίδαν οἱ ξύμμαχοι, πάντες ξὺν ὄπλοις^r ἐπισπόμενοι, ἑθροῦσα ἐθαψον ἐν τῇ πόλει πρὸ τῆς νῦν ἀγορᾶς ἔσης. καὶ^s τοιοῦτον οἱ Ἀμφιπολίται, περιέεξαντες αὐτῷ τὸ μνημεῖον, ἢ ὡς ἡρώϊ τε ἐντέμνεσι, καὶ τιμὰς δεδώκασι, ἀγῶνας καὶ ἐτησίους θυσίας^t καὶ τὴν ἀποικίαν ὡς οἰκιστῇ προσέθεσαν, καταβαλόντες τὰ ἀγνώμεια οἰκοδομήματα, καὶ ἀφανίσαντες, εἴτι μνημόσυνόν περ ἔμελλεν αὐτῷ τῆς^x οἰκίσσεως περιέσεσθαι νομίσαντες, τὸν μὲν Βρασίδαν σωτήρᾳ τε τῶν γεγενῆσθαι, καὶ ἐν τῷ παρόντι ἄμα τὴν τῶν Λακεδαιμονίων ξυμμαχίαν, φάβω τῶν Ἀθηναίων, θεραπεύοντες. τὸν δὲ Ἀγκωνα, κατὰ τὸ πολέμιον τῶν Ἀθηναίων, ἐκ ἀν' ὁμοίως σφίσι ξυμφόρως ἔδ' ἀν' ἡδέως τὰς τιμὰς ἔχειν. καὶ τὸς νεκρῶς τοῖς Ἀθηναίοις ἀπέδοσαν. ἀπέθανον δὲ, Ἀθηναίων μὲν, περὶ ἑξακοσίαις, τῶν δ' ἐναντίων,

^a καὶ deest Cass. Gr. Antea καταμν. τ. στρ. Aug. ^b ἰπὸν Cl. passim. in Cod. alii ἰπὸν plerumque cum iota subscripto. H. d. f. ἰπὸν Mosqu. et al. ἢ κέρας. ^c ὡς περ pro ὑπερ legebat Valla. ^d ἔφευγεν Cass. Gr. Aug. ^e Δι deest Gr. ^f τῶν deest Cl. ^g τε deest Cass. Reg. Aug. ἔμενε Mosqu. ^h τὸ πρῶτον dr. C. et paulo infra τὸ λατὸν. Huidf. Vtrumque Cass. et Gr. habent; ut Aug. ⁱ καὶ ante καταμν. d. Mosqu. id. mox λατὸν, it. τότε κλεαρίδαν, et dr. καὶ τρεῖς. et ἢ d. ante καλιδικ. ἵππ. De motte Leonis et Brasidae aliter scribit Scholiaste ad Amphipolitarum Pacem v. 283. μοναρχήσαντες, inquit, ἡ κλεων καὶ βρασίδης, ἀλλήλους ἀνέκον. Sed tunc Scholiastes et alibi multam ignorantiam prodit. Palmerius. Cleonem ἐν τῇ μάχῃ ἐκείδισθε narrat Diodor. Sic. p. 323. Et Steph. 122. Pal. Aboet. ^k ἢ omittunt Ar. C. Dru. Antea ἔρη Mosqu. ^l ἰδε Reg. ^m ἰπὸν dr. supra tamen ἰπὸν. Inter ἰπὸν et ἰπὸν distinguit Eustathius, et (cum Scholiaste nostris) I, 98. et Stephano περὶ πόλεων plures Eionis exilitate commemorat. Vide Ho Benium et B. r. h. in Steph. animum, v. ἰπὸν. Huidf. ⁿ ἔσεκόμισαν Gr. Reg. ^o μετ' αὐτῷ Gr. Aug. Mosqu. et hic antea ἰπνευ. μετ' αὐτῷ Cass. ^p Id est: ἢ μετὰ πολὺν χρόνον. ἢ πολὺν χρόνον διαλιπὼν. μετ' ἔλθεν. dr. Post. ^q ἔθηκε Cass. Aug. ^r ἐπισπόμενοι Reg. ^s In Graeciae verbibus quibusdam, quos honorifice sepelire volebant, eos in vrbe media et prope forum saepius θάπτον. Xenophon. lib. 7. ἑλλανικῶν. Idem de Euphrone a Corinthiis sepulto testatur Pausanias in Arato. Vide Def. Heraldii Aduers. l. 1. c. 6. Huidf. ^t τὸ δαιμόνιον. Gr. Aug. Mosqu. cui et d. ἰπὸν ante ἀγορ. sed add. marg. na. 1. Id. Ἀμφιπολίται, et μῆμα. ^v Vide Pausaniam in Laconicis. ^w ἰπὸν Mosqu. ^x οἰκιστῇ dr. C. Gr. Cl. Ald. Flor. Bif. Reg. Cass. Aug. Verba a verisimiles ad γεγενῆσθαι def. Mosqu. Id. mox προκεχωρήσας. p. προκεφ. β.

ἰπὸν] Cl. passim ἰπὸν, recte. Vid. I, 98. Ex i adscriptio-
ne vatus error. WASS.

Τιτρώσκειται] Plutarch. de his qui ferro etc. Ὁ Βρασίδης, ὡς
ἔοικεν, ἑξακόσας τὸ δέρον τῷ σάματος, αὐτῷ τῆτι τὸν βαλόντα
πατάξας ἐκείλεν. WASS.

ἔμενε τε] Redundat hic τε, vt cui nil reddatur ad idem
subiectum, nouo sequente, καὶ ὁ Κλέων. BAVER.

Μυρκινίῳ] Suidas in Κλέων, ὑπὸ Μυρκινίῳ πελταστῷ βραχίλει
ἀπέθανε. WASS.

ἑθροῦσα] Quamuis Brasidae sepulcrum erat Amphipoli, ei
tamen Cenotaphium honoris ergo a Spartanis structum erat,
in exitu e foro ad occidentem, vt testatur Pausanias. HVDS.

Τελατὸν] i. c. deinde, posthac. Ita saepius in N. Test. tan-
quam 2 Tim. 4. 8. BAVER.

Περιέεξαντες αὐτῷ τὸ μνημεῖον] De hoc more veterum multa
habet Casaubonus ad Sueton. Neron. Cap. XXXIII. et alii,
quorum loca ibi postremus Editor adnotauit. De voce μνη-
μεῖον vid. supra ad I, 138. DVCK.

ὡς ἡρώϊ] Vid. Spanhem. Dissert. IX. de Praestant. et Vsu
Numism. pag. 565. Lucianus Scyth. p. 591. de Toxari:
Ἀθήνησιν ἀπέθανε. καὶ μετ' ἢ πολὺ καὶ ἡρώς ἔδοξε, καὶ ἐντέμνεσιν
αὐτῷ, ἔστω ἱατρῶ, οἱ Ἀθηναῖοι. DVCK.

αὐτῷ μνημόσ.] αὐτῷ, scil. τῷ Ἀγνάνος quod nomen latecin
Ἀγνάνεια, i. c. τῷ Ἀγνάνος. BAVER.

οἰκίσσεως] Videatur Pollux IX, 7. WASS. Vbi etiam libri
scripti habent οἰκισσε, vt hic οἰκίσσεως. Sed res ipsa docet, hic
οἰκίσσεως, ibi οἰκισσε legendum esse. Vid. Iungermann. ad Poll.
l. d. DVCK.

Bell.
Pelop.
an. 10.
Olymp.
89. 3.
V. C.
Varr.
332.

aggressus, in fugam vertit. Et Clearidas (vt constitutum fuerat) eodem tempore per Thracias portas eruptione facta, cum exercitu in *hostem* ferebatur. Accidit autem, vt hac inopinata et repentina eruptione Athenienses vtrique perturbati trepidarent. Ac sinistrum quidem ipsorum cornu, quod erat Eionem versus, quod etiam iam processerat, statim diuulsum fugere coepit. Brasidas vero, hoc iam fugiente, cum in dextrum impressionem faceret, vulneratus est. Atque Athenienses quidem ipsum cadentem non animaduertent: sed qui proximi stabant, sublatum absportarunt. At dextrum Atheniensium *cornu* magis manebat. Et Cleon quidem, ita vt principio non manere constituerat, statim fugiens, et a Myrcinio peltato exceptus, *ab eo* interfectus est. Eius vero grauis armaturae milites, cum facto globo in colle substitissent, Clearidam bis terue irruentem propulsarunt, nec prius cesserunt, quam Myrciniorum et Chalcidensium equitatus et peltati, circumstantes atque iaculis petentes, in fugam ipsos verterunt. Cum autem sic vniuersus Atheniensium exercitus iam aegre diffugeret, et *ipsorum* multi per montes ad varias vias se conuertissent, quotquot non perierunt aut statim in ipso congressu, aut a Chalcidensium equitatu, ac peltatis, reliqui Eionem se receperunt. Brasidae vero milites, cum Brasidam ex proelio exportassent, et seruassent, adhuc spirantem in urbem importarunt. Et cognouit ille quidem suos vicisse: sed non multo *spatio* interiecto animam efflavit. Reliquus autem exercitus, qui cum Clearida erat, cum a persequendis hostibus rediisset, cadauera spoliavit, et tropaeum erexit.

II. Postea vero vniuersi socii Brasidam cum armis prosequuti, publice sepelierunt in vrbe, ante forum, quod nunc est. Deinde Amphipolitani, cum ipsius monumentum septo circumdedissent, vt heroi parentarunt, et honores tribuerunt, certamina et sacrificia anniuersaria: coloniam etiam ipsi, vt eius conditori, attribuerunt, deiectis Agnonis aedificiis, omnique monumento deleto, si quid forte supererat, quod coloniae ab eo deductae memoriam conservare posset. existimantes, Brasidam quidem suum seruatorem extitisse, simul etiam in praesentia, propter Atheniensium metum, Lacedaemoniorum societatem ambientes. * Agnonem vero, propter Atheniensium hostium inimicitias, non aequae ex vsu suo his honoribus a se affectum iri, nec gratos fore. Mortuos tamen Atheniensibus reddiderunt. Obierunt autem, ex Atheniensibus quidem, ad sexcentos, ex aduersariis vero, septem: quia non acie

* Nam illos honores habere Agnonem, neque ita ex vtilitate ipsorum, neque ita iucundum ipsis propter hostilitatem Atheniensium futurum esse. *Vallis.* HYDS.

ἀποβάντων] ἀποσπασθέν τῆς ἄλλης τάξεως. Ἐφευγε] τριψάμενος ὁ Βρασίδης καὶ διάβηκε τὰς μέσας, ἐρημίαν πρὸς τὸ ἀριστερὸν κέρασ, καὶ καταλαβὼν αὐτὸ. μετέβη πάλιν πρὸς τὸ δεξιὸν τῶν Ἀθηναίων. Ἐπιταξιών τῷ δεξιῷ] πλησιάζων ἐπετίθετο τῷ δεξιῷ. Οἱ δὲ πλησίον] τῆ Βρασίδης δηλονότι. Ἀπίννηκων] δηλονότι εἰς τὴν πάλιν. Οἱ δὲ αὐτῷ συτραφέτες ἐπλίτην] ἦτοι αὐτῷ τῷ Κλέωνος. ἢ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. Καὶ ἔπρωτερον ἐνέδοσαν] περιττός ὁ καὶ. Ἡ ὑπὸ τῆς Καλλιδικῆς] ἦγεν, ὕστερον μετὰ τὴν μάχην φεύγοντες. Ἀπεκομισθῆσαν] διεσάθησαν. Περιέβησαν] ἦγον περιφράζαντες. Ἐντέμνησιν] ἐναγίζουσιν, ἐναγίσματα προσφέρεισιν, θύουσιν. Ἀγώνια καὶ ἐτησίαι θυσίαι] ἦγον, δι' ἕτους θυσιάζειν καὶ ἀγωνίζεσθαι. Τὰ Ἀγώνια ἐκοδομήματα] Ἀγώνια, τὰ τῷ Ἀγώνος: ἐπειδὴ ὁ Ἀγών Ἀθηναῖος ἦν, ὁ οἰκιστὴς τῆς Ἀμφιπόλεως. Περιέσσεθαι] φυλαχθήσεσθαι. Καὶ ἐν τῷ παρόντι] πρὸς τὸ παρόν. Τὸν δὲ Ἀγώνα] ἢ τῷτο λέγει, ὅτι ὁ Ἀγών ἐκ ἡδέου ταῖς τιμαῖς, ἀλλὰ ὅτε συμφέρον τοῖς Ἀμφιπολίταις τιμᾶσθαι τὸν Ἀγώνα, διὰ τὸ κολακεύειν τῆς Λακεδαιμονίας, ὅτε ἡδὴ ἦν τοῖς Ἀμφιπολίταις τὸ τιμᾶν αὐτόν. Οἱ μὲν ἐπ' οἴκῳ ἐπέπευσαν] εἰ

ὄκῳ ἂν ξυμφ. σφ. ἢ δὲ ἡδέως ἔξιν] Ordo est: αὐτὸν ἔξιν τὰς τιμαῖς ἢ δὲ ξυμφόρας, (σφίσιν,) ἢ δὲ ἡδέως σφίσιν. i. e. non ita cum habiturum hos honores, vt ipsis aut vtile esset, aut suave vel volentibus; non ex ipsorum vtilitate aut voluptate vel voluntate laturum porro; neque vtile iam, nec iucundum ipsis amplius fore, vt hosce honores haberent Agnoni. Et tamen illud σφίσιν simul intelligas pro σφῶν, quod ad τιμαῖς

referatur; vt L. III. cum sagittarii non haberent ipsis tela, i. e. ipsorum sagittarii, vel apud ipsos; ita et hic σφίσιν, παρα σφῶν. ἡδέως maxime hic aduertat, quod, cum libenter noter, ad eum referatur, cui verbum tribuatur, vt agenti vel accipienti, qui hic sit Agnon; ex voc. ἔχειν τὰς τιμαῖς, hic autem, per hypallagen quandam, ad habentes honorem vel reddentes referatur. *BAVER.*

ἑπτά· διὰ τὸ μὴ ἐκ παρατάξεως, ἀπὸ δὲ τοιαύτης ξυτυχίας καὶ προεμφεβήσεως, τὴν μάχην μᾶλλον γενέσθαι. μετὰ δὲ τὴν ἀναίρεσιν οἱ μὲν ἐπ' οἴκῳ ἀπέπλευσαν, οἱ δὲ μετὰ τῷ Κλεαρίῳ τὰ περὶ τὴν Ἀμφιπολιν καθίσταντο.

ιβ'. Καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν χρόνων, τῷ Θέρος τελευτᾶντος, ὕ Ραμφίας, καὶ Αὐτοχαρίδας, καὶ Ἐπικουδίδας, Λακεδαιμόνιοι, ἐς τὰ ἐπὶ Θράκης χάρις βεβήθειαν ἤγον ὀ ἐνακασίων ὀπλιτῶν. καὶ ἀφικόμενοι ἐς Ἡράκλειαν τὴν ἐν Τραχίνοι, καθίσταντο, ὅ τι αὐτοῖς εἰδοῦσι μὴ καλῶς ἔχειν. ἐνδιατριβόντων δὲ αὐτῶν, ἔτυχεν ἡ μάχη αὐτῇ γενομένη, καὶ τὸ Θέρος ἐτελεύτα.

ιγ'. Τῷ δ' ἐπιγεγενημένῳ χειμῶνος, εὐθύς μέχρι μὲν ὀ Πιερίδος τῆς Θεσσαλίας διήλθον οἱ περὶ ὀ τὸν Ραμφίαν κολούβον δὲ τῶν ὀ Θεσσαλῶν, καὶ ἄμα Βρασιδῶν τεθνεῶτος, ὡπερ ἤγον τὴν στρατιάν, ἀπετράποντο ὀ ἐπ' οἴκῳ, νομισάντες ὀδεῖνα καιρὸν ἐτι εἶναι, τῶν τε Ἀθηναίων ἡσση ἀπεληλυθότων, καὶ ἐκ ἀξιοχρεῶν αὐτῶν ὄντων δρᾶν τι, ὡν κάκεινος ἐπειόσι. μάλιστα δὲ ἀπῆλθον, εἰδότες, τῶν Λακεδαιμονίως, ὅτε ἐξήσαν, πρὸς τὴν εἰρήνην μᾶλλον τὴν γνώμην ἔχοντας.

ιδ'. Συνέβη τε εὐθύς μετὰ τὴν ἐν Ἀμφιπόλει μάχην, καὶ τὴν ὀ Ραμφίως ἀναχώρησιν ἐκ ὀ Θεσσαλίας, ὡσε πολέμῳ μὲν μηδὲν ἐτι ἄψασθαι ὀ μηδετέρας· πρὸς δὲ τὴν εἰρήνην μᾶλλον ὀ τὴν γνώμην εἶχον· οἱ μὲν Ἀθηναῖοι, πληγέντες ἐπὶ ὀ τε τῷ Δηλίῳ, καὶ ὀ δι' ὀλίγῳ αὐθις ἐν Ἀμφιπόλει, ὀ καὶ ἐκ ἔχοντες τὴν ἐλπίδα τῆς ρώμης πιθὴν ἐτι, ἤπερ ὀ προσεδέχοντο πρότερον τὰς σπονδὰς, δοκῶντες τῇ παρέσῃ εὐτυχίᾳ καθυπέβησαι γενέσθαι. καὶ τῶν Συμμαχῶν ἄμα ἐδεδίεσαν σφῶν, μὴ, διὰ τὰ σφάλματα ἐπαρῶμενοι, ὀ ἐπιπλέον ἀποσῶσι. ὀ μετεμέλλοντό τε, ὅτι μετὰ τὰ ἐν Πύλῳ καλῶς παρασχὸν ὀ ξυνέβησαν· οἱ δ' αὖ Λακεδαιμόνιοι, παρὰ γνώμην μὲν ἀποβαίνοντες σφίσι τῷ πολέμῳ, ἐν ὀ ὄντο ὀλίγων ἐτῶν καθαιρήσειν τὴν τῶν Ἀθηναίων δύναμιν, εἰ τὴν γῆν τέμνουσιν, περιπεσόντες δὲ τῇ ἐν τῇ νήσῳ ξυμφορᾷ, οἷα ἔπει γεγέννητο τῇ Σπάρτῃ, καὶ ληπτουμένης τῆς χάρας ἐκ ὀ τῆς Πύλῳ καὶ ὀ Κυθήρων, αὐτομολόντων τε τῶν Εἰλαίων καὶ αἰεὶ προσδοκίας ἔσης, μὴ τι καὶ οἱ ὑπομινοντες, τοῖς ἔξω πίσυνοι, πρὸς τὰ παρόντα σφίσιν,

γ' Ρομφίᾳ Dan. z Ἐνακασίων Gr. Cass. et hic a correctore ἐνακασίων. Mosqu. Antea ἐπὶ Θράκην Mosqu. et postea, ἐνδιατριβ. αὐτῶ. α Δι' ἐπιγ. Gr. b Subintelligendum ἕως vel χωρὶς. Πίερον enim mons, et Πιερία regio Thessaliae. Ac. Post. c τὸν Ἐμφίαν Dan. d Θεσσαλῶν deest Ar. e Ἐς οἴκῳ Gr. Mox νομίσι. δι Mosqu. f Ρομφίᾳ Dan. g Θεσσαλίας Gr. Hultf. Habet Θεσσαλίας. Duck. b καὶ ὀ ἰτέρας Gr. i τὴν γνώμην εἶχον omittunt Ar. C. Dan. k τε omittunt Cl. Reg. Cass. Aug. l Δι' ἐλίγον C. m καὶ deest Ar. C. Dan. n Ἐπὶ πλέον Cass. Aug. qui et mox, παρεγγόμενον. ἀπιστῶσι Mosqu. p. ἀποστ. o Μετεμέλλοντό τε C. Ald. Flor. Baf. p τῆς Πύλῳ καὶ non agnoscit C. q Κυθήρων Dan. Mox εἰλάτ. Aug. et ei d. Mosqu. ante ὄνομ.

ἑπτά] Hoc incredibile est, si vera sunt, quae de hac pugna scribit Diodorus Sic. XII. pag. 323. Sed Thucydidi potius fidem habendam esse merito censet Acacius. DUCK.

Ἐκ παρατ. — προεμφεβήσ.] Modum agenda rei hic notat ἐκ (v. Ind.) non sine inflexione tamen et Antanaclasi; quippe ἐκ παρατάξεως est, σὺν παρατάξει, formatam notans rei gerendae; ἐκ προεμφεβήσεως, modum et exitum pugnae, pro διὰ. BAYER.

Ἡράκλειαν] Recte addit ἐν Τραχίνοι, sunt enim eiusdem cognominis vrbes XXII. quas enumerat Stephanus. Apud Ptolemaeum Ἡράκλεια Φθιώτιδος audit. vid. Strabon. IX, p. 428. 429. Livium XXXVI, 22. Diodor. XIV. Xenoph. I. Hist. Gr. p. 435. et omnino Scythinum Teium apud Athenaeum XI. p. 461. Pausan. II, 37. hodie Penderachy inquit, Motraye itinerar. I. p. 29. WASS.

Πιερίδος] Supra, ἐκ Πιερίδος, et Πιερίδος κόλπος. Πίερος apud Aelian. de Animal. III, 37. Est et vrbs, et Regio. Diphthongum adhibet Anonymus in Epig. incedito, Ἰφίαν τὰδ' ἔγραψεν ἐξ χειρὶ, τὸν πόκα ὄμας Θέρβη ΠΕΙΡΗΙ' ΗΣ ἀπο. De vrbe et monte Bocotiae adi Melissaeum in Delphis apud Gertzam Chil. VI, 30. WASS.

Ἡσση ἀπεληλ.] Suppleueris, σὺν ἡσση· sed et explices, διὰ τὴν ἦσαν. BAYER.

Κάκεινος ἐπει.] Καὶ hic otiosum est; quis enim alius eadem

cogitasse hic memoratur? Antithesi tantum seruit, more Graecorum, in distribuendo. Sane tamen et ipsi efficere eadem cogitabant. BAYER.

Θεσσαλίας] Ms. Graec. caeteri Θεσσαλίας, vti passim Notker. Herodotus VIII, 113. in vulg. et Medicus Θεσσαλίη, et rursus Θεσσαλίην. Numus Amplissimi viri Roberti Abdy Baronetti ΘΕΣΣΑΛΩΝ; ita semper. Vid. Harduin. p. 204. De Scriptoribus Atticis vid. quae supra adnotauimus. p. 12. WASS.

Συνέβη — ὡσε — ἄψασθαι — εἶχον] Primo redundat ὡσε, post συνέβη, explicat certe, quid acciderit, non efficientiam vel exitum declarat. Notabilior deinde varietas, non sine anacoluthi specie: ὡσε — ἄψασθαι· pergeret: πρὸς δὲ τὴν εἰρήνην τὴν γνώμην ἔχον· sed mutavit subito in directam orationem, per verbum finitum, εἶχον· vt δὲ sit pro ἁλλά. Poterat sane, quia συνέβη ἄψασθαι nil aliud, nisi periphrasim habet verbi finiti, ἦσαντο. Minus tamen concinnum, quia μὲν additur Infinitivo priori, ἄψασθαι, quem alter vti que Infinit. cum δὲ sequeretur. BAYER.

Διὰ τὰ σφάλμα. ἐπαρῶ.] Durius hic omittitur αὐτῶν, obscurius certe, cum ἐπαρῶμενοι referatur ad socios, σφάλματα sint Atheniensium. Suis enim offensionibus vel cladibus nemo efferatur. Pleonasmus idem notes, et distractum: ἰδεδίεσαν τῶν συμμαχῶν, μὴ — ἀποσῶσι, pro, ἰδεδ. μὴ οἱ συμμαχοὶ ἀποσῶσι.

instructa iustum proelium commissum fuerat; sed potius eiusmodi casu, metuque prius incusso. Cum autem Athenienses suorum cadauera fustulissent, ipsi quidem domum classe vecti redierunt. At qui cum Clearida erant, res Amphipolitanas constituebant.

Bell. Pelop. an. 10. Olymp. 89. 3. V. C. Varr. 332. Ante Sept. 21.

12. Sub eadem aestatis extremæ tempora, Rhamphias, et Autocharidas, et Epicydidas, Lacedaemonii, nongentorum grauis armaturæ militum supplementum * in Thraciam ducere coeperant. Et cum Heracleam, quæ est in agro Trachinio, peruenissent, quicquid ipsis non recte se habere videbatur, constituerunt. Sed cum ibi morarentur, hoc proelium interea commissum est, et hæc aestas excessit.

13. Inæquæ autem hyemis initio statim, ** Rhamphias, et qui cum eo erant, ad Pierium vsque Thessaliae montem progressi sunt. sed cum Thessali eos transire prohiberent, simul etiam cum Brasidas obiisset, ad quem has copias ducebant, domum reuerterunt, existimantes haudquaquam amplius huius supplementi longius ducendi tempus opportunum esse, tum quod Athenienses proelio victi discessissent, tum quod ipsi idonei non essent ad peragendum aliquid eorum, quæ Brasidas animo conceperat. Præcipue vero discesserunt, quod scirent, quomodo domo exissent, Lacedaemonios ad pacem magis animos habuisse propensos.

Post Sept. 21. mox.

14. Accidit etiam, vt, statim post proelium ad Amphipolin commissum et Rhamphiae ex Thessalia reuersionem, neutri vllam belli partem amplius attingerent; sed animos ad pacem potius propensos haberent. Athenienses quidem, quod et apud Delium, et paulo post rursus ad Amphipolin, eadem acceperant, nec certam virium spem amplius haberent, qua freti foedera prius admittere noluerant, existimantes, se propter praesentem felicitatem superiores euafuros. Praeterea suos socios reformidabant, ne propter suas belli offensiones elati, magis a se deficerent. Eosque poenitebat, quod post res ad Pylum gestas, idoneam occasionem nacti, compositionem non fecissent. *** Lacedaemonios vero vicissim poenitebat, quod bellum ipsis praeter opinionem eueniret, in quo, intra paucos annos Atheniensium potentiam a se euersum iri putarant, si ipsorum agrum vastarent. Sed et eo magis, cum in illam calamitatem incidissent, quam in insula Sphacteria acceperant, quæ talis fuerat, qualis nunquam ante Spartæ contigerat; cumque ager latrocinii infestaretur ab illis, qui e Pylo et Cytheris prodibant; et Helotes ad hostes transfugerent; et suspicio semper esset, ne et illi, qui domi remanebant, confisi iis,

* In provinciam, quæ erat in Thracia, transportarunt etc. Valla. In regionem ad Thraciam adduxerunt etc. Acacius. Articulus de certis locis agi iudicat. BVDS. ** Vel, qui cum Rhamphias erant etc. IDEM. *** Lacedaemonii vero vicissim ad pacem inclinabant, quod bellum etc. Alii. IDEM.

Ἀθηναῖοι. Ἐς Ἡράκλειαν, Ἡράκλεια ἢ ἐν Τραχίῳ τῆς Θερράκης. Μάχη αὐτῇ] ἢ κατὰ τὴν Ἀμφίπολιν τῆ Βρασιίδου. Οὐδένα κειρὸν ἔτι εἶναι] οὐκ ἐν κειρῶ ἔτι εἶναι. Τῶν τε Ἀθηναίων] τῶν μὲν Ἀθηναίων, διὰ τὸ ἠσσηθῆναι, ἀποκεχωρηκότων τῶν δὲ περὶ τὴν Βρασιίδαν, οὐκ ὄντων ἐπιπέδου ὄρειν τε ἂν ὁ Βρασιίδας διανοεῖτο. Ἀφασθαι μηδετέρας] Ἀθηναῖες καὶ Πελοποννησίους. Οἱ μὲν Ἀθηναῖοι, πληγέντες] ζημιωθέντες. Καὶ δι' ὀλίγης αἰτίας] ἀντὶ τῆς, μετ' ὀλίγον. καὶ ἐκέτι πιστεύοντες τῇ ἰσχύϊ τῆ αὐτῶν, δι' ἣν τοπρότερον ἔπεσεδέχοντο τῆς σπονδῆς. Καθυπέριτοι γενήσεσθαι] τῶν Λακεδαιμονίων. Ἐπαίρομενοι] κινέμενοι. Ἐπιπέδου ἀποσῶσι] τῶν Ἀθηναίων. Μετεμέλοντό τε] μετεμέλοντό τε, ἔξου, καλῶς καιρῶ ἐπιτιθεῖς παρατυχόντος τῆ πράγματος, ἢ συνέβησαν τοῖς Λακεδαιμονίοις. Μετὰ τὰ ἐν Πύλῳ] κατορθώματα. Οἱ δ' αὖ Λακεδαιμονιοὶ] ἀπὸ κοινῆ τὸ μετεμέλοντο. Ὅσοντο ὀλίγων ἐπὶ τῶν καθυπερίσει] ἦσαν, δι' ὀλίγων ἐπὶ τῶν ταπεινάσων. Ἴ] ἐν τῇ ἰσχύϊ τῆ Σφαικτηρίας. Ἀυτομολήτων τε] παρὰ τὴς ἐν Πύλῳ δηλαδὴ Ἀθηναῖες. μήπως αὐτομολήσασιν οἱ Ἕλληες οἱ ὑπερέοντες παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις, πιστεύοντες τοῖς ἔξω, τατέτι, τοῖς ὑπομολήκοσι διὰ τὰ συμβεβηκότα τοῖς Λακεδαιμονίοις. Καὶ οἱ ὑπερέοντες] οἱ ὑπολοιποι. Τοῖς ἔξω πιστονοὶ] αὐτομολήσασιν δηλαδὴ. Πρὸς τὴς Ἀργείους αὐτοῖς] τοῖς

Ἀπισῶσι, quæ est Lectio Cod. Metzq. non est contemnenda: ne fidem mutarent focii; id enim et ipsum notat ἀπιστεῖν, vt 2 Tim. 2, 13, εἰ ἀπιστῶμεν, θεοῦ πίσος μένει. Aut notet: ne ipsis disfidere, nempe potentiam illorum, vt imminuet, et male iam ipsos a Lacedaemoniis tutaretur. BAYER. Ὀλίγ. ἐπὶ] Scil. χρόνῳ. BAYER.

Γεγένητο] Pro εγεγένητο. Atticis vsitatum est omittere augmentum in hoc tempore. Multa huius generis collegit Langermann, ad Polluc. III, 102. BVCK. Πιστονοὶ] Inter Auctoris huius τὰ γλωττώδη recenset Σκιδας in περιηγή. Est vox Homericæ. D. Halic. Ant. VIII, 86. οἱ δὲ πολέμοι τῶ τότε πλῆθει τῶν σφετέρων ἐκέϊ ΠΙΣΤΟΝΟΙ — και

ὡσπερ καὶ πρότερον, ἔνωτερίωσι. ξυνέβανε δὲ, καὶ πρὸς τὰς Ἀργεῖς * αὐτοῖς τὰς τριακονταετῆς σπονδὰς ἔπ' ἐξόδῳ εἶναι· καὶ ἄλλας ἐκ ἡθελαι σπένδασθαι οἱ Ἀργεῖοι, εἰ μὴ τις αὐτοῖς τὴν Κυνερίαν γῆν ἀποδώσει. ὅτ' ἀδύνατα εἶναι ἐφαίνετο, Ἀργεῖοις καὶ Ἀθηναίοις ἅμα πολεμεῖν. τῶν τε ἐν Πελοποννήσῳ πόλεων ὑπάπτειον τινὰς ἀποσῆσθαι πρὸς τὰς Ἀργεῖς· * ὅπερ καὶ ἐγένετο.

16. Ταῦτ' ἔν ἀμφοτέροις αὐτοῖς λογιζομένοις ἐδόκει ποιητέα εἶναι ἡ ξύμβασις, καὶ ἐκ ἡσσαν τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἐπιθυμία τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκ τῆς νήσῃ κομίσασθαι. ἦσαν γὰρ οἱ Σπαρτιατῶν αὐτῶν πρῶτοί τε, καὶ ὁμοίως σφίσι ξυγγενεῖς. ἤρξαντο μὲν ἔν καὶ εὐθύς μετὰ τὴν ἄλωσιν αὐτῶν ὕπρασσειν. ἀλλ' οἱ Ἀθηναῖοι ἔπ' ἡθελον, εὐφρομένους, ἐπὶ τῇ ἴσῃ κατὰλύσθαι. σφαλέντων δὲ αὐτῶν ἔπ' ἐπὶ τῷ Δηλίῳ, παραχρῆμα οἱ Λακεδαιμόνιοι, γνόντες, νῦν ἂ μᾶλλον ἂν ἐνδεξομένους, ποιῶνται τὴν ἐνιαύσιον ἐκχειρίαν, ἐν ἣ ἔδει ξυψύνας καὶ περὶ τῆς πλείους χρόνῃ βεβαύσθαι.

17. Ἐπειδὴ ὁ δὲ καὶ ἡ ἐν Ἀμφιπόλει ἦσσα τοῖς Ἀθηναίοις ἔγεγενήθη, καὶ ἐτεθνήκει Κλέων τε καὶ Βρασιδάς, εἴπερ ὁ ἀμφοτέρωθεν μάλιστα ἠναντιῦντο τῇ εἰρήνῃ, ὁ μὲν, διὰ τὸ εὐτυχεῖν τε καὶ τιμᾶσθαι ἐκ τῆς πολεμῆς, ὁ δὲ, γενομένης ἡσυχίας κατὰφανέστερος νομίζων ἂν εἶναι κινητῶν, καὶ ἀπιστότερος διαβάλλων ἔ τότε ἔ δὲ ἑκατέρω τῇ πόλει σπεύδοντες ἢ ταμάλιστα τὴν ἡγεμονίαν, Πλειστοάναξ τε ὁ Παισαρνίς, βασιλεὺς Λακεδαιμονίων, καὶ Νικίας ὁ Νικηράτης, πλείστα τῶν τότε εὐφρομένους ἐν στρατηγίαις, πολλῶν δὲ μᾶλλον προεθυμῶντο· Νικίας μὲν, βεβλόμενος, ἰ ἐν ᾧ ἀπαθῆς ἦν, καὶ ἡ ἡξίστο διασώσασθαι τὴν εὐτυχίαν, καὶ ἔς τε τὸ αὐτίκα πόνων πεπαύσθαι καὶ αὐτὸς, καὶ τὰς πολίτας παῦσαι, ἢ καὶ τῶν μέλλοντι χρόνῳ κατὰλιπεῖν ὄνομα, ὡς ἔδδεν σφῆλας τὴν πόλιν διαγένητο· νομίζων, ἐκ τῆς ἀκινδύους τῆτο ξυμβαίνειν, καὶ ὅσις ἐλάχιστα τύχη ἢ αὐτὸν παραδίδωσι, τὸ δὲ ἀκινδύου, τὴν εἰρήνην παρέχειν· Πλει-

τ Νωτερίωσιον Gr. s τὰς τριακονταετῆς αὐτῆς Reg. z ἔπ' ἐξόδῳ C. Dan. w ὡς Reg. x ὡσπερ Ar. C. y πρῶττον Ar. Antea Σπαρτιατῶν Mosqu. et ita semper. z οὕτω Marg. Ar. Cl. Gr. Reg. Dan. a ἐν Reg. b μᾶλλον δεξιμένους C. Dan. * ἂν ἀβελτ a Gr. c δὲ omittunt Ar. C. Dan. d Ita ex emendatione Gr. fuerat ἔβλητο. e Id est: ἐξ ἀμφοτέρω πόλεων, ὁ μὲν ἐκ Σπάρτης· ὁ δὲ ἐκ Ἀθηνῶν. Ae. Porz. Mox διατὸ Mosqu. Verba δ μὲν — διαβάλλων olim parentheses inclusa erant signis. f Τότε δὲ οἱ ἐν ἑκατέρω Gr. Reg. g Ἀθ. Ar. C. h τὰ μάλιστα Ar. Cassi. Gr. Aug. Tὴν ante ἡγεμ. d. Mosqu. i Scilicet ἡξίστο. Hudf. k ἡξίστο τὸ διατ. Gr. Reg. Cassi. Aug. Ἀξίστο Mosqu. et mox, ἐν τε τῷ αὐτίκα. l Καὶ ἐν τῷ μ. Gr. m αὐτὸν Reg. Cassi. Gr. Aug. Mosqu.

ἐπαρθόντες, ἀνέβρινον. Theognis, qui vocabulis vulgari vsu tritis vititur v. 75. Πάροισιν ΠΙΣΤΥΝΟΣ μεγάλ' ἀνδράσιν ἔργ' ἐπιχειρεῖ. WASS. Aristoph. Nubib. 946. Τῷ πισύῳ τοῖς περιδείλοισιν λόγασιν. Aeschyl. Sept. adu. Theb. 218. Πίσυους θεοῖς. Theognis rursus v. 69. et 284. Vid. supr. II. 89. DVCK. τὴν Κυνερίαν γῆν] Vid. IV, 56. Eum agrum possidebant Lacedaemonii, Argiui autem suum esse dicebant: infr. Cap. 41. Τίς; id est, Lacedaemonii. Saepe refertur ad eos, de quibus ante actum est, vel quos adloquuntur. Thucyd. IV, 13. Καὶ παρεσκευάζοντο, ἢ ἐσπλήν τις, ὡς ἐν τῷ λιμένι ὄντι ἢ μικρῶν ναυμαχῆσαντες, si quis, id est, Lacedaemonii. Aristoph. Ran. 560. Κακὸν ἔχει τινι, sibi. et 562. Δώσει τις δίκην, tu. Euripid. Androm. 577. Καλῶν κελεύω δεσμῶν, πρὶν κλαίειν τινὰ, tu, vel vos. Aeschyl. Sept. adu. Theb. 508. Τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἢ νοῖα τινι, isti, quem dicis, Tydeo. DVCK.

Ταῦτ' — καταλύσθαι] Schol. Aristoph. ad Pacem 478. qui ταῦτα, ἤττον, ἔπω θέλοντες. ibi pro φησὶ legendum σφίσι. WASS.

Ἐπιθ. τ. ἀνδρ. — κομίσ.] Simili distractione, qua supra, in verbi structura: timebant socios, ne deficerent; ita et hic, durius tamen: desiderio hominum, ut (eos) auferrent, ὡς κομίσασθαι. Pleonasmī genus est in utroque, ut per se timeri, desiderari, simpliciter dicatur aliquis, quod deinde coarctatur ad conditionem qua timeatur, qua desideretur; ut cum dicunt, nescio eum, ubi sit; nam ipsum quidem scio et noui; at non qua locum, ubi agat. BAVER.

Ἦσα. γ. οἱ Σπαρτ. αὐτ. πρῶτ. τε, κ. ὁμ. σφ. ξυγγ.] Confuse di-

ctum et obscurum. Debebat: ἦσαν γὰρ αὐτῶν, i. e. ἐν αὐτοῖς, πρῶτοι Σπαρτ. vel τῶν Σπαρτιατῶν. Sed αὐτῶν est, inter illos: ut ordo sententiae sit: οἱ αὐτῶν Σπαρτ. (ὄντες) ἦσα. πρ. Qui eorum, inter illos, Spartani essent, (quippe et aliorum urbium homines erant in iis, focii, rel.) illi erant primi, nempe τῶν Σπαρτιατῶν, quod repetendum ad voc. πρῶτοι, quasi bis intelligendum. Sed quid est, ὁμοίως ξυγγενεῖς; aut quo refertur illa similitudo? Inepte quidem vitit Lat. propter dignitatem cognati; nullo vero sensu: neque enim cognationem offert dignitas; nec, quod paves essent, (quibus autem?) Vbi hoc additur (?) ideo cognati. Simpliciter veritas, pariter, non minus; ut principes erant, ita et cognati, principes iidem et cognati. Tamen non processerit: quibus enim cognati erant? Intelligi liceat, τοῖς πρῶτοις τ. Σπαρτ. e voc. πρῶτοι. Obsecrere tamen dictum; at more Nostri. Abreschii ratio, praefertim in vocab. ἐμείλας, omni structurae repugnat. BAVER.

Πράσσειν] Ms. Ar. πρῶττον. at πράσσειν alii Ms. Schol. Aristoph. Pac. et Tragici veteres. WASS.

Καταλύσθαι] Post hanc vocem sequentia inserit contra liberos omnes Schol. Aristoph. Pac. 478. μάλιστα δὲ οἱ τῶν δεξιμένων ξυγγενεῖς ἐπῆγον, καὶ ἐσπύδαζον, ὡς ἂν εἰρήνην γένηται. WASS.

Ἐνδεξομένους] Thomas Magister in ἐνδέχεται habet ἐνδεξιμένους. WASS.

Ἐπειδὴ δὲ] Δὲ omittit etiam Schol. Aristoph. qui et ἤττα, ἐγένετο, τεθνήκει, ἀμφοτέροι. πρὸ ἡσυχίας, εὐτυχίας, et τὴ νομί-

Bell. Pelop. an. 10. Olymp. 89. 3. V. C. Varr. 332.

qui extra erant, pro praesenti rerum suarum statu, sicut et prius, aliquas res novas molirentur. Huc accedebat, quod tricennale foedus cum Argiuis iustum iam exhibat; nec aliud Argiui inire volebant, nisi quis agrum Cynurium ipsis restitueret. Itaque putabant, se non posse simul bellum cum Argiuis et Atheniensibus gerere. Quinetiam nonnullas Peloponnesi ciuitates a se ad Argiuos defectionem facturas suspicabantur: quod etiam accidit.

15. Haec igitur vtrisque reputantibus, compositio facienda videbatur: nec minus Lacedaemoniis, virorum, qui in insula capti fuerant, recipiendorum desiderio. Nonnulli enim ipsorum erant et Spartani, et viri primarii, et propter parem dignitatem cum ipsis *primariis* cognatione coniuncti. Quamobrem statim post ipsos captos agere coeperant: sed Athenienses, quod rem feliciter gerent, bellum aequis conditionibus nondum deponere volebant. Sed cum ipsi cladem ad Delium accepissent, confestim Lacedaemonii, quod scirent tunc facilius admissuros, annuas inducias fecerunt, per quarum tempus oportebat colloquia habentes de longiore *pacis* tempore consultare.

16. Postea vero quam et ad Amphipolin Athenienses cladem acceperunt, et Cleon et Brasidas mortem oppetierunt, qui vtrisque paci maxime aduersabantur (hic quidem, quod rem in bello feliciter gereret, ac honore ideo consequeretur: ille vero, quod rebus pacatis sua flagitia manifestiora fore, * suamque autoritatem in obtrectando imminutum iri putaret.) tunc vero in vtraque ciuitate, duo, qui ad principatum maxime properabant, Plistoanax Pausaniae *filius*, Lacedaemoniorum rex; et Nicias Nicerati *filius*, qui eorum, qui tunc vivebant, in re militari longe felicissimus erat, multo magis animis erant propensis. Ac Nicias quidem, quod interea, dum nullam cladem accepisset, et autoritatem obtineret, felicitatem conseruare, et cum in praesentia tam se ipsum quam ciues laboribus liberare, tum etiam posteritati nomen relinquere vellet, quod rempublicam in nullum discrimen vnquam adduxisset. existimabat autem, hoc ita demum contingere posse, si nullum periculum adiretur, et *ei*, qui se ipsum fortunae minime committeret: hanc vero periculorum vitationem a pace *mortalibus* praeberi *putabat*.

* Et minus habiturum fidei in obtrectando, *Valla*. Minusque fidei suis calumniis futurum. *Acutius*. HVDS.

Λακεδαιμονίαις. 'Επ' ἐξόδῳ εἶναι] λήξει. Οὐκ ἤθελον σπένδασθαι] ἤγουν μετὰ σπονδῶν ποιήσθαι. Ταῦτ' ἐν ἀμφότεροις αὐτοῖς] Λακεδαιμονίαις καὶ Ἀθηναίοις δηλονότι. Ἦσαν γὰρ οἱ Σπαρτιάται] τὸ οἱ ἐνταῦθα, ἀντὶ τῶ ἔνοι. Ἦσαν γὰρ τινεὶ αὐτῶν Σπαρτιάται καὶ πρῶτοι, καὶ τοῖς πρώτοις ξυγγενεῖς. ὡς τὸ εἰκὸς ἐν, οἱ ξυγγενεῖς αὐτῶν σπαθὴν ἐποιήντο. Μετὰ τὴν ἄλυσιν αὐτῶν πρέσσει] τὴν εἰρήνην δηλονότι. Οὕτως ἤθελον] εἰδὲ ὅπως ἤθελον. Εὐ φερόμενοι] ἤγουν εὐτυχῶντες. 'Επὶ τῇ ἴσῃ] ὡς τὸ προσήκον αὐτοῖς μόνον ἔδει, ἀλλὰ δηλονότι καὶ περιττότερον. 'Ευδεξομένους] ἤτοι προσδεξομένους, δηλονότι τὴν εἰρήνην. 'Ο μὲν, διὰ τὸ εὐτυχεῖν] ὁ Βρασιδῆς. 'Ο δὲ] ὁ Κλέων. Διαβῆλλαν] προσδεξομένους, λείπει τὴν εἰρήνην. Πλείστα τῶν τότε εὐ φερόμενος] ἤτοι ἐν πλείστοις πράγμασι. Καὶ ὅστις ἐλάττωα τύχη αὐτὸν παραδίδοσι] τῇ ἀλόγῳ φερῇ τῆς τύχης. Τὴν εἰρήνην παρέχουσιν] ἕτετα δηλονότι.

ζῶν εἶναι, et ἀξιοπιστέτερος διαβ. omīssa vocē μάλιτα. corrupte. WASS. Est ad Equit. y. 790. DVCK.

'Ετεθνήκει] Pro ἔτεθνήκεισαν, (vel ἔτεθνήκεισαν) duo nempe illi, Cleon et Brasidas. BAVER.

Τότε δέ] Τότε δὴ, quod hic quidam *Codd.* habent, est etiam infr. Cap. 17. Et sic saepe *Lucianus*. Timon. p. 161. Καὶ λόγοι πολλοὶ παρὰ τῆ κύλιτι τότε δὴ καὶ μάλιτα περὶ σωφροσύνης. De Sacrific. p. 369. Ἦν δ' εἰς τὴν Αἴγυπτον ἔλθεις, τότε δὴ, τότε ὄφει πολλὰ τὰ σεμνὰ. Quom. conscrib. sit *Histor.* p. 635. et *Demosth.* encom. 707. DVCK.

Τότε δέ] Redundat δὲ, vel pro ἐν vel δὴ positum est, post antecedens, init. cap. ἐπειδὴ δέ, rel. Possit et δὴ scripsisse *Thuc.* τότε δὴ, vt solet, tunc demum, tunc vtiq. Sed nil opus, cum et δὲ ita adhibeat: vt I, II. ἐπειδὴ δέ — — ἐκράνησαν, φαίνονται δ' οὐδ' ἐνταῦθα — χρησόμενοι. BAVER.

'Εκατέρω] *Gr.* οἱ ἐν ἐκατέρω. bene. WASS.

Ἠξίωτο] *Gr.* ἤξις τὸ διασ. mendose. WASS.

Πόνων πεπ. κ. αὐτ. κ. τ. πολ. π.] Transposite dictum et intelligendum, pro: αὐτὸς τε πεπ. τ. πόν. καὶ τὰς πολ. παῦσαι aut, omīssio παῦσαι βυλόμ. πεπ. τ. πόν. καὶ αὐτὸς, καὶ τοὺς πολιτας. Nam illo situ verbum πεπαῦσθαι quasi commune ponitur et Nicias et ciuibus; at his aliud verbi additur, παύσαι. Vtrumque vni tribuitur Nicias, qui duo vellet, et ipse liberari, et ciuibus laxamentum dare. BAVER.

Σφάλ. — διεγέν.] Non est nuda periphrasis, sed notat τὸ διηγουμένης, continuationem, perpetuitatem, non interruptum tenorem: *semper*, ad finem ita se gessisse. Ita et διατελεῖν adhibetur. BAVER.

'Οστις — τύχη — παραδίδ.] 'Οστις pro εἴτις aut supple, ἐκείνω, vel τέτω. Deinde pro τύχη hic debebat τῇ τύχη. BAVER.

σοάναξ δὲ, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν διαβαλλόμενος περὶ τῆς καθόδου, καὶ ἐς ἐνθυμίαν τοῖς Λακεδαιμονίοις ἢ αἰεὶ προβαλλόμενος ὑπ' αὐτῶν, ὅποτε ὁ τι πταισίαιαν, ὡς διὰ τὴν ἐκείνης καθόδον παρανομηθεῖσιν ταῦτα ἢ ξυμβαίνει. τὴν γὰρ πρόμανθιν τὴν ἐν Δελφοῖς ἐπητηῶντο αὐτὸν πείσασαι ἢ μετ' Ἀριστοκλέους τῷ ἀδελφῷ, ὡςτε χρῆσθαι Λακεδαιμονίοις, ἢ ἐπιπολὺ ἢ τάδε ἢ θεωροῖς ἢ ἀφικνεύμενοις, Διὸς υἱὲς ἡμιθέες τὸ σπέρμα ἐκ τῆς ἀλλοθρίας ἢ εἰς τὴν ἑαυτῶν ἀναφέρειν· εἰ δὲ μὴ, ἢ ἀργυρεὰ εὐλάκα εὐλάξειν. χρόνῳ δὲ ἢ προτρέψασαι τὰς Λακεδαιμονίας Φεύγοντα αὐτὸν ἐς Λύκαιον, διὰ τὴν ἐκ τῆς Ἀττικῆς ποτὲ μετὰ δάρων ἢ δοκῶσαν ἀναχώρησιν, καὶ ἡμισυ τῆς οἰκίας τῷ ἱερῷ τότε τῷ Διὸς οἰκῶντα, φόβῳ ἢ τῶν Λακεδαιμονίων, ἢ ἐπὶ ἐνὸς δεοντι εἰκοσῶ, τοῖς ὁμοίοις χεροῖς καὶ θυσίαις καταγαγεῖν, ὡςπερ ὅτε ἢ τοπρωτὸν Λακεδαίμονα κτίζοντες, τὰς βασιλείας καθίσταντο.

17. Αχθόμενος ἔν τῇ διαβολῇ ταύτῃ, καὶ νομίζων, ἐν εἰρήνῃ μὲν, ἔδενός σφάλματος γιγνομένη, καὶ ἅμα τῶν Λακεδαιμονίων τὰς ἀνδρας νομιζομέναν, κἂν ἢ αὐτὸς τοῖς ἐχθροῖς ἀνεπίληπτος εἶναι· πολέμῳ δὲ καθεστῶτος, αἰεὶ ἀνάγκην εἶναι, τὰς πρῶχοντας ἀπὸ τῶν ξυμφορῶν διαβάλλεσθαι, πρὸς θυμῷ τὴν ξύμβατιν. καὶ τὸν τε χειμῶνα τῆτον ἤσαν ἐς λόγους, καὶ ἢ πρὸς τὸ ἔαρ ἢ ἡ παρασκευὴ τε πρὸς πανεσεῖσθαι ἀπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, περιαγγελλομένη κατὰ πόλεις ὡς ἢ ἐπιτεχισμῶν, ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι μᾶλλον ἐσακίοιεν· καὶ ἐπειδὴ ἐκ τῶν συνίδων, ἅμα πολλὰς δικαίας πρὸς νεγνόντων ἀλλήλους, ξυνεχωρεῖτο, ὡςτε, ἢ ἐκἀτέρωι πολέμῳ ἔσχον, ἀποδόντας, τὴν εἰρήνην ποιῆσθαι, Νίσαιαν δ' ἔχειν Ἀθη-

h An deest Reg. o Ti abest a Reg. p Συμβαίνει Ar. Ald. Flor. Basf. Reg. Cassf. Aug. Συμβαίνει et super vltima syllaba ei Gr. q Μετὰ Cassf. Aug. r Ἐπὶ πολὺ C. Gr. Ἐπὶ πολὺ Mosqu. s Τὰδε εἰπεῖν θεωροῖς Gr. Reg. t θεωροῖ, οἱ θεωροῖσι Hesyeb. θεωροῖ, οἱ εἰς θεῶν πεμπόμενοι Harpocrat. et qui his praerant Ἀρχιδίωρος dicebatur. Vide Valesii notas ad Harpocrat. Qui differant τρεῖςβεις et θεωροῖ, declarat Plutarchi locus in Demetrio. Hulf. v Ἀφικνεύοις Ar. C. Dan. x Ἐς Cassf. Aug. Mosqu. y Id est: Fame laboraturus esse. Vide Schol. Εὐλάκα et εὐλάξειν vocabula Laconica peculiariora. Vide Meursii Miscell. Lacon. l. 3. c. 6. 7. Εὐλάκα εὐλάξειν Cl. in marg. Hulf. Ἀργυρεῖαν εὐλάκα εὐλάξειν Reg. Ἀργυρεῖαι εὐλά και εὐλάξειν Gr. z Περιτέχιας Dan. a Δόκωσιον Marg. C. Cl. et Δοκῶσιον in marg. Hulf. Δόκωσιον Cassf. Dan. Sed Cassf. in marg. manu recentis γρ. δοκῶσαν. Δόκωσιον Mosqu. Aug. hic a correct. post δόκ. voc. erat. b τῇ Ar. Ald. Flor. Basf. Stepb. i. Cassf. Schol. Aug. c Ἐπὶ Ar. C. atque ita scribendum esse monuit Fr. Port. Sic et Dan. Ἐπὶ et inter ver- sus recentis manu ἔπι. Reg. Ἐπὶ Cr. in marg. Mosqu. d Πρωτον Cassf. Τὸ πρῶτον Gr. Aug. Mosqu. e Αὐτοῖς Gr. f Ἐς Reg. Mox πρὸς νεγνόντων Mosqu. g Ἐπὶ τεχισμῶν Gr.

ἢ ἐνθυμίαν] Pollux II, 231. ἐνθυμία, καὶ ἐνθύμησις, ἔθυμι-
δίδης. Thomas Magister in ἐνθύμιοι sententiam ita exponit:
προέτεινον Ἀθηναῖοι τοῖς Λακεδαιμονίοις τῆτον, καὶ ὑπερίμνησκον,
ὅτι δι' αὐτὸν ἔπταισαν. reperam Ἀθηναῖοι dicit, pro οἱ τῷ Πλει-
στονάκτῳ ἐχθροί. De exilio Pliistoanactis Thucyd. II, 21.
D VCK.

ἢ ἐνθυμ. τοῖς Λακεδ. — προβαλλ. ὑπ' αὐτῶν] Distractum ve-
ro! sed qui poterat aliter? Quippe et alii poterant Lacedae-
monis exprobrare illegitime reuocatum Pliistoanactem, et
rursus Lacedaemonii aliis, si quidem apud alios factum es-
set. Ipsos ergo Spartanos id fecisse, indicat Dat. τοῖς Λακε-
δαιμονίοις. Nam, etiamsi actiue dicere vellet, tamen diceret:
οἱ Λακεδαιμόνιοι προβαλλόντο αὐτὸν ἑαυτοῖς: Ipsi et exprobran-
tes erant, et quibus exprobraretur. ἐνθυμία est seria cogita-
tio, cum poenitentia, et culpae memoria, vt fratrum Iosephi.
προβάλλειν est, afferre, ob oculos ponere, causam (malorum)
inde repetere: vel simpliciter, referre, commemorare.
BAVER.

Χρῆσθαι Λακεδαιμονίοις] Suidas, et ex eo Phavorinus: χρῆ-
σαν τὴν χρῆσθαι λέξιν. χρῆσαν Λακεδαιμονίοις. Ἐκκυδίδης. Quaer-
endum est, vbi haec dicat Thucydides. Sed dubito nonni-
hil, an Suidas ea male ex hoc loco descripserit. D VCK.

Τὰδε θεωροῖς] Gr. τὰδε εἰπεῖν θεωροῖς. ex interpretatione
τῷ χρῆσθαι, opinor. WASS.

θεωροῖς] Schol. ad Aristoph. Εἰρήνην θεωροῖς δ' ἐκάλων τὰς
ἀπὸ τῶν πόλεων δημοσίαις ἐκπιμπόμεναις, συνδύσαντας καὶ συμπικνη-
γούσιντας. H VDS. Aristoph. ibi v. 341. ἐς πανηγύρεως θεωροῖς.
Sed hic locus, vt et ea, quae Valesius, ab Hudfordo in Var.
Lect. laudatus, ad Harpocrat. adnotat, pertinent ad θεωροῖς,
qui in Delum, aut ad certamina sacra mittebantur; de qui-

bus etiam accipiendum est, quod paullo post Cap. 18. dicit
Thucydides, θεωροῖν κατὰ τὰ πάτρια τὸν βεβλημένον. Et VIII, 10.
τὰ ἰσθμία ἐγγυετο, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐθεώρουν ἐς αὐτὰ. Add.
Spanhem. ad Callim. Hymn. in Delum v. 1. et 314. Hic
θεωροῖ sunt legati ad oraculum consulendum missi, οἱ εἰς θεῶς,
εἰς χρῆσθαι, πεμπόμενοι: vt apud Scholiasten Aristoph. Nub.
256. πέμπωμεν ἐν θεωροῖς εἰς Ἀπόλλωνα Ἀθάμας ἐρέσθαι περὶ τῷ
αὐχμῷ: et πέμπει διὰ δάρων τὰς θεωροῖς. Aelian. III. V. H. 44.
Νεανίσκοι τρεῖς εἰς Δελφῶς ἀφικόμενοι θεωροῖ. Antonin. Liber.
Cap. XXV. θεωροῖς ἀπέτελλαν παρὰ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν Γορτύμιον.
Et distinguunt Ammonius, et Suidas. Pollux I, 18. Ἰδίως δὲ
τὸ ἐκ Δελφῶν καλεῖται Πυθόχρηστον· καὶ οἱ χρώμενοι θεωροῖ.
Item II, 55. οἱ γὰρ Πυθῶδες, θεωροῖ, καὶ θεωρικὴ ὁδὸς, καὶ θεωροῖ
καὶ: quae partim ad hoc, partim ad prius genus θεωρῶν perti-
nent. D VCK.

Ἀργυρεῖα] Huc spectat Hesyebius in v. ἀργυρεῖα ὕνις, qui
emendandus ἀργυρεῖα εὐλάκα pro ἀργυρεῖα αὐλάξ. ἄριστον male
reddidit Suidas, et scribit εὐλάκα, quomodo et Phavorinus.
WASS. Huc etiam, si Is. Vossium ad Catullum pag. 84. se-
quimur, referendum est hoc Hesyebii: Εὐλάκα, Ἀρεμῖς:
nam Diana, ait, eadem est, quae Ceres. D VCK.

Ἀργ. εὐλ. εὐλάξ.] Comparari possit nostrum, es vult alles zu
Golde, vel, es ist wie Gold; quo caritatem significemus.
Nec poterat non in mentem venire Augustei illius apud Suc-
ton. aureo hamo piscari; quod et ipsum, vtut non simile
huic, sumtuosam tamen iacturam notet. BAVER.

Δόκωσιον] Montem Arcadiae dicit, puto, in quo Iouis Λυκαῖος
ἱερὸν. Strabo VIII, 383. et Plinius IV, 6. D VCK.

Ἐκ τ. Ἀττ. — ἀναχώρ.] Μετὰ δάρων est, acceptis donis,
vel, ob dona accepta: et δοκῶσαν pro δόξασαν, quod hic sign.

Bell. Pelop. an. 10. Olymp. 89. 3. V. C. Varr. 332.

Plistoanax vero, quod propter suum in patriam ab exilio reditum, ab inimicis per obtrectationem accusaretur, et Lacedaemoniorum animis, quotiescunque cladem aliquam accepissent, ab illis quasi religio semper obiiceretur, quod propter ipsius reditum contra leges ipsi concessum haec acciderent. Criminabantur enim ipsum cum fratre Aristocle vatem, quae Delphis erat, induxisse, vt Lacedaemoniis Theoris, qui ad oracula petenda eo proficiscerantur, haec diu responderet; vt Ioue fati semidei prolem ex alieno solo in suum reducerent, alioqui argenteo vomere araturos. Tandem vero eandem vatem Lacedaemonios impulsisse ad eum, qui in Lycaeam confugerat, propter suspicionem munerum quondam ab hostibus acceptorum, vt ex Attica, ea non vastata, domum rediret, et qui dimidiatas aedes templi Iouis, Lacedaemoniorum metu, tunc incolebat, vndeicesimo post illud oraculum editum anno, eiusmodi choris atque sacrificiis in patriam reducendum, quibus, quum primum Lacedaemonem condiderunt, reges creatos profequi instituerant.

17. Plistoanax igitur hanc inimicorum criminationem grauiter ferens, et existimans, in pace quidem, si nulla belli offensio contingeret, simul etiam si Lacedaemonii suos reciperent, se quoque inimicorum criminationibus minus obnoxium fore; sed belli tempore semper necesse esse ciuitatis principes, propter calamitates, criminationibus obnoxios esse: idcirco ad compositionem animo erat propenso. Atque per illam hyemem in colloquium iuerunt. Et vere iam instante, apparatus a Lacedaemoniis hosti palam intentatus fuit, et nuntiis per ciuitates circummissis significatus, * vt ad munitiones in agro Attico exstruendas se praepararent, vt Athenienses dicto facilius audientes essent. Cum autem in conciliis, post multa postulata vltro citroque ab vtrisque in medium prolata, conueniret, vt pax fieret ea conditione, vt vtrique redderent ea, quae bello cepissent: sed Athenienses Nisaeam retinerent. (Nam cum

* Quasi castella in Attica communituri essent etc. Alii. HVDS.

διαβαλλόμενος ἦν ὑβριζόμενος. Ἄει προβαλλόμενος ἦν κατηγορούμενος. Παρρησιάζεσθαι ἦν, παρρησίως δοθεῖσθαι αὐτῷ. Τὴν γὰρ πρόμαχον ἦν, τὴν προκρούεσθαι ἐλ μετῆς. Δίδε υἱά ἡμῶν τὸ σπέρμα ἡμῶν μὲν, τὸ Πρακλέως λέγει σπέρμα δὲ, τὸν ἀπόγονον, ἔπος δ' ἦν ὁ Πλειστονάξ. ἀναφέρειν δὲ, τὸ κατὰγειν. εὐλάκην δὲ, τὴν ὕψιν Λακεδαιμόνιοι λέγουσιν. ἐνίοι δὲ, τὴν δίκην, ἀπὸ τῶ λακίνοιον, ἦτοι σιάπτειν. εὐλάξαι δὲ, ἀρῶσαι. τοῦτο δὲ τι λέγει, ἀργυρέα εὐλάκην εὐλάξαι, ταῦτα, λιμὴν ἔασθαι, καὶ πολλὰ σφόδρα τὸν σίτον ἀνήσασθαι, ὥστερ ἀργυροῖς ἐργαλείοις χρημένως. ἐνίοι δὲ ὃ λυσιστρασει φασὶν αὐτοῖς τὴν γῆν γαστρασει, ὥστερ εἰ ἀργυροῖς ἐργαλείοις ἐχρῶντο. Ἐκ τῆς ἀλλοτριᾶς ἦν ὑπερβολῆς. Ἄναφέρειν ἀνακλιεῖσθαι. Μετὰ δῶρων δ. οἱ μὲν, τὴν δόκην ἀπὸ τῶ δόκησας φασὶ κῆσθαι, διὰ τὴν ἐκ τῆς Ἀττικῆς ποτὲ μετὰ δῶρων ἀναχώρησιν. οἱ δὲ, τηρήσαντες τὴν δόκην, τὴν ἀναχώρησιν μᾶλλον, ἀπ' ἀναχωρήσας ἐδίξαντο. Ἄλλοι δὲ τὴν δόκην ἐπὶ τῆς λήψεως τῶν δῶρων ἔλαβον. ἢ ἔτα νοῦται, ἦτοι, διὰ τὴν ἐκ τῆς Ἀττικῆς ποτὲ μετὰ δῶρων λήψιν ἀναχώρησιν. καὶ δεκτὸν τῆτο. Οἰκῶντα, φόβῳ τῶ Λακεδαιμόνιων ὁ Πλειστονάξ διαφυγῶν, φησὶ ἐν Ἐ. Λυκίῳ. Τῆ δὲ τόπος, καὶ ὃν ὑπεδόμενος τὴν οἰκίαν, τὸ μὲν ἡμῖν, ἢ ἱερῶν, τὸ δὲ ἡμῖν, βεβηλον. Ἐπὶ ἐνδὸς δέοντι τῆτο συντακτὸν τῶ χρόνῳ. ἦν, μετὰ τὸν χρόνον τῆς προέξσεως τῆς μαντικῆς, προτρέψαι τοὺς Λακεδαιμόνιους. ἢ ἦ, χρόνον δὲ προτρέψαι τῶ Λακεδαιμόνιους, ἐνδὸς δέοντι εἰσοφῶ. Τῆ διαβαλλῆ τῆ ὑβρι τῆ τῶν ἐχθρῶν. Ἀνεπίληπτος εἶναι μὴ ἂν αὐτὸς παρέξων κατηγορίας ἀφορμῆ, πρὸς τὴν τὴν ζῆλον. Ἦσαν ἐς λόγους ἠλλήλοισι δηλονότι. Παρρησιάζεσθαι ἢ ἢ πολέμικῃ παρρησιᾷ προσηλυθῆ. Ὡς ἐπιτελισμὸν ὡς μελλόντων φερεται ἐπιτελισμὸν ἐν τῆ Ἀττικῇ τῶν Λακεδαιμόνιων. Ἐκ τῶν συνοδῶν ἐπειδὴ συνεργόμενοι οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ ἐπιζητῶντες κατὰ τὸ δίκαιον τὰ ἠλλήλων τινὰς, συνέβησαν. Δικαιοσύνη αἰτήματα δίκαια. Προεγγιόντων προβαλλόντων. Ἀναπαύειν γὰρ τῶν Ἀθηναίων. Ἄλλ' ὁμολογῆ ἐκείνῳ θελήματι.

suspectum esse; totum autem traiectum, pro tali positu: τὴν ποτὲ ἀναχώρ. ἐκ τῆς Ἀττικ. δόκησ. (δόξασαν) (γενομένην, vel γενησθαι) μετὰ δῶρων. BAVER.
 Δοκῶσα Hoc praefendum videtur. Propter suspicionem acceptae ob discessum pecuniae non male vertit Acacius; de qua Thucyd. II, 21. διὸ δὲ καὶ ἡ φυγὴ αὐτῶ ἐγένετο ἐν Σπάρτης δόξαντι χρήμασι πεισθῆναι τὴν ἀναχώρησιν. Eodem modo III, 10. dicit ἀρετὴν δοκῶσα, opinionem virtutis. Ex altera scriptura δόκην nihil boni sensus extorqueri potest. Paulo post, quia legendum sit ἔπει, dubitari non potest. Et ita iam ante coniecturam Porti in quibusdam Lexicis legebatur. DVCK.

τῶν Λακεδαιμόνιων] Quidam τῶ. at omisso articulo Noster IV, 10. μὴ φόβῳ εἶδη. WASS.
 Ἄναγν. εἶναι — — διαβαλλ.] i. e. mutari, vitari, declinari non posse, semper fere ita fieri, nec fere aliter posse ex ingenio vulgi. Tale necessitatem et mali exempli, vel corruptelae, (σκανδάλων,) Christus ponit Matth. δεῖ γὰρ σκανδάλῳ ἔρχεσθαι, i. e. mutari, vitari nequit, nempe ob hominum prauitatem. BAVER.
 Ὡς ἐπιτελισμὸν] Ὡς nominibus locorum et hominum apud omnes adponitur, pro al. An sic quoque dici possit ὡς ἐπιτελισμὸν, ad munitiones exstruendas, mihi non liquet. In X x x x

καίς· (ἀνταπεινύτων γὰρ Πλάταιαν, οἱ ἠθραῖοι ἔφασαν, ἔβία, ἀλλ' ὁμολογία, αὐτῶν προσχωρησάντων, καὶ ἔπροδόντων, ἔχειν τὸ χωρίον καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τῷ αὐτῷ τρόπῳ τὴν Νίσαιαν) τότε δὴ παρακαλέσαντες τὰς ἑαυτῶν ξυμμαχίας οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ ψηφισαμένον, πλὴν Βοιωτῶν, καὶ Κορινθίων, καὶ Ηλείων, καὶ Μεγαρέων, τῶν ἄλλων, ὥστε καταλύσθαι, (τότοις δὲ ἐκ ἡέσσε τὰ περισσόμενα,) ποιῶνται τὴν ξύμβασιν, ἡ καὶ ἐσπέισαντο πρὸς τὰς Ἀθηναίους. ἡ καὶ ἄμωσαν ἐκεῖνοί τε πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους τάδε.

ιη'. » ΣΠΗΘΝΔΑΣ ἐποιήσαντο Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι κατὰ τάδε, καὶ ἄμωσαν κατὰ πέλεις, Περὶ μὲν τῶν ἱερῶν τῶν κοινῶν, θύειν, καὶ ἰεῖαι, καὶ μαντεύεσθαι, καὶ θεαρεῖν κατὰ τὰ πάτρια τοῦ βελομένῳ, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἀδῶς. ἰ τὸ δ' ἱερὸν, καὶ τὸν νεὼν τὸν ἐν Δελφοῖς τῷ Ἀπέλλῳ, καὶ Δελφῶς, αὐτονομίως εἶναι, καὶ αὐτοτελεῖς, καὶ αὐτοδικῆς καὶ αὐτῶν, καὶ τῆς ἡ γῆς τῆς ἑαυτῶν, κατὰ τὰ πάτρια. ἔτη δὲ εἶναι τὰς σπονδὰς πενήτηντα Ἀθηναίους καὶ τοῖς ξυμμαχίαις ὁ τοῖς Ἀθηναίων, καὶ Λακεδαιμονίους καὶ τοῖς ξυμμαχίαις ρ τοῖς Λακεδαιμονίων, ἀδὸλως καὶ ἀβλαβεῖς, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. ὅπλα δὲ μὴ ἐξέτω ἐπιφέρειν ἐπὶ πημονῇ, μήτε Λακεδαιμονίους καὶ τὰς ξυμμαχίας ἔπ' Ἀθηναίους καὶ τὰς ξυμμαχίας, μήτε Ἀθηναίους καὶ τὰς ξυμμαχίας ἐπὶ Λακεδαιμονίους καὶ τὰς ξυμμαχίας, μήτε τέχνη, μήτε μηχανῇ μηδεμιᾷ. ἡ ἢν δὲ τι διάφορον ἢ πρὸς ἀλλήλους, ἰ δικαίῳ χρῆσθαι, καὶ ὅρκις, καθότι ἂν ξύνθωνται. ἀποδόνην δὲ Ἀθηναίους Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι Ἀμφίπολι. ὅσας δὲ πόλεις παρέδοςσαν Λακεδαιμόνιοι Ἀθηναίους, ἐξέτω ἀπίεσαι, ἡ ὅποι ἂν βέλονται, αὐτὰς, καὶ τὰ ἑαυτῶν ἔχοντας τὰς δὲ πόλεις, ἡ φερέσας τὸν φόρον τὸν ἐπ' Ἀργεΐδῃ, αὐτονομίως εἶναι. ὅπλα δὲ μὴ ἐξέτω ἐπιφέρειν Ἀθηναίους, μηδὲ τὰς ξυμμαχίας, ἐπὶ κακῷ, ἀποδόνην τὸν φόρον, ἐπειδὴ αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο. ἡ εἰσὶ δὲ αἶδε, Ἀργίλος, Στάγειρος, Ἀκανθος, Σκῶλος, Ολυμπος, Σπάργωλος. ἡ ξυμμαχίας ἡ δ' εἶναι ἡ μηδετέρων, ἡ μήτε Λακεδαιμονίων, ἡ μήτε Ἀθηναίων. ἢν δὲ Ἀθηναῖοι ποιῶσι τὰς πόλεις, βελομένας ταύτας ἐξέτω ξυμμαχίας ποιῶσθαι ἡ αὐτὰς Ἀθηναίους.

ἡ Ἀθηναῖοι, et in marg. θηραῖοι Gr. ἡ Ἐσπέισαντο πρὸς τὰς Λακεδαιμονίους, reliqua defunt. Gr. Ante Μεγαρ. καὶ ἑλλῶν Mosqu. ἡ Sic distingendum censet Fr. Port. καὶ ἄμωσαν ἐκεῖνοί τε π. τ. Α. τάδε. ita ut in posteriore clausula ἀπὸ κατὰ repetatur τὸ ἑαυτῶν. ἡ ἰ τὸ δὲ ἱερὸν Reg. π αὐτῶν C. Ald. Flor. Basf. Reg. Cassi. Gr. ἡ τῆς ἑαυτῶν Gr. αὐτῶν Aug. ἡ τῶν Ἀθ. Reg. Mosqu. τοῖς Ἀθηναίων, καὶ Λακεδαιμονίους, καὶ τοῖς ξυμμαχίαις abfunt a Cassi. sed deinde in marg. adscripta sunt. τῶν Λακεδαιμονίων Ἀθηναίων καὶ τοῖς Λακεδαιμονίους καὶ τοῖς ξυμμαχίαις. Sed τῶν Λακεδαιμονίων Ἀθηναίων punctis subscriptis notata sunt. Gr. ρ τῶν λακ. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Dan. ἡ ἑλλῶντων Gr. Μοχ φέρειν p. ἐπιφ. Mosqu. ἡ Ἐπ' Ἀθήνας Ar. C. Ἐπ' Ἀθηναίους καὶ τὰς ξυμμαχίας defunt Reg. ἡ ἢν δὲ τι καὶ διάφορον Ar. ἢν δὲ τι καὶ διάφορον C. Dan. διάφορον Mosqu. ἡ δικαίῳ Marg. Ar. Gr. Schol. Reg. et in marg. manu rec. Cassi. ἡ ὅποι ἂν βέλονται Ar. C. Ald. Flor. Basf. Stepb. I. Aug. Cassi. et Gr. sed emendatum e βέλονται. ἡ τὰς φερέσας τ. φ. τ. ἡ Ἀ. Ar. C. Mosqu. et mox hic ἡ δὲ. Hoc tributum constitutum ab Arilide, ut testatur Scholiafles ad pag. 54. erat autem talentorum quadringentium sexaginta, teste Tacitus p. 54. autem erat a Pericle, ut clare indicat Plutarchus in Arilide, citans locum Thucyd. p. 92. Vide Meursium de Fortuna Athen. c. 7. Huf. τὰς φερέσας etiam Dan. ἡ εἰσὶ δὲ αἱ πόλεις αἶδε Gr. εἰσὶ δὲ Ἀργ. C. Ald. Flor. Basf. Stepb. I. ex alicuius tamen emendatione αἶδε reponitur in Cod. Ar. εἰσὶ δὲ Ἀργ. Cl. Huf. εἰσὶ δὲ Ἀργίλος Cassi. Dan. Aug. Antea Mosqu. τῶν μὴ ἀποδοῦν φόρον. ἡ ξυμμαχίας Gr. et paullo post, ubi ita etiam Reg. Antea Σπάρτατος Mosqu. ἡ δὲ εἶναι Ar. C. ἡ μὴδ' ἑτέρων Gr. Mosqu. ἡ μήτε Ἀθηναίων μήτε Λακεδαιμονίων Gr. ἡ μήτε μὴν Ἀθηναίων Cam. ἡ Ad πολίτας refertur. Huf.

scriptura Cod. Gr. ἡ ἐπὶ τοῖς ἑαυτῶν nulla haesitatio est. Et sic accepit Scholiafles. ДУСК.

πλὴν Βοιωτῶν] Hinc lux hise Comici Pac. 463. ubi pacem funibus in antrum deducam fingit. Εἴα μάλα — Ἀλλ' ἐχ' ἔλκυσ' ἀνδρες ἑμοίως. Οὐχὶ ἐ ξυλλήψεσθ'; οἱ ὀγκύλλεσθ'; εἰμῶξεσθ' ἡ Βοιωτοί. WASS. Scholiafles ibi eadem e Phileeboto adnotat, quae hic scribit Thucydides. ДУСК.

πλὴν Βοιωτ. — τῶν ἄλλων, ὥστε καταλ. τότοις rel.] Transposita verba sunt, qua Parenthesis, τότοις γὰρ, quod refertur ad Βοιωτῶν rel. vnde sic debebat: ψηφ. τ. ἄλλων ὥστε (hoc redundat) καταλύεσθαι, πλὴν — Μεγαρ. (τότοις δὲ (pro γὰρ) ἐκ ἄλλ. τ. π. κ. τ. τ. Nam illo posito τότοις videatur refertū ad τῶν ἄλλων vnde et fortasse Codd. quidam inferunt καὶ, quasi τ. ἄλλων refertur ad Bocotos, Megarenses, rel. BAVER.

Ἀθηναίους κ. ἡ. ἡ. τ. π. τ.] Defunt perperam Gr. v. p. 302. WASS.

Ἀυτοδικῆς] Harpocrat. αὐτοδικεῖν, ἀντὶ τῶ ἑαυτοῖς τὰ δίκαια ὀρεῖσθαι. Vid. ibi Maussac. ad αὐτομαχεῖν, et Spanhem. Dissert. IX. de Praesant. et Vtu Numism. pag. 676. ДУСК.

ἢν δὲ — Ἀμφίπολι] Thomas Mag. in χρῆσθαι intermissis vocibus καὶ ὄρκ. κ. ἡ. ἡ. et καὶ οἱ ξύμμαχοι. WASS. Δίκαις huic loco magis convenire videtur, quam δικαίω. Et Thucydides etiam alibi δίκην, δίκας et διάφορα coniungit I, 78. τὰ δὲ διάφορα δίκην λύεσθαι. Et I, 140. ἐρημίον γὰρ δίκας μὲν τῶν διαφόρων ἀλλήλοις διδόναι καὶ δεχέσθαι. ДУСК.

Δικ. χρῆσθ. κ. ὄρκις] Via iuris disceptent, et iureiurando transigant controversias. Sed, quia sequi καθότι ἂν ξύνθωνται, addenda etiam est notio servandi et consequendi vel reddendi, quod fuerit iudicatum, vel iureiurando transactum. Aut

Plataeam vicissim repeterent, Thebani responderunt, se hanc urbem tenere neque vi, neque proditione; sed deditione ab ipsis facta. Quamobrem Athenienses quoque eodem modo Nisaeam a se teneri dixerunt.) Tunc igitur Lacedaemonii, cum suos socios aduocassent, et caeteri omnes, praeter Boeotos, et Corinthios, et Eleos, et Megareses (his enim quae fiebant haud placebant) decretum de bello finiendo fecissent, compositionem fecerunt, et foedus cum Atheniensibus percusserunt, et iureiurando confirmarunt, et vicissim illi apud Lacedaemonios haec, quae sequuntur, iureiurando confirmarunt.

Bell. Pelop. an. 10. Olymp. 89. 3. V. C. Varr. 333.

18. „FOEDERA fecerunt Athenienses, et Lacedaemonii, et utrorumque socii, istis conditionibus, et in singulis ciuitatibus haec iureiurando rata habuerunt. Quod attinet ad publica templa, licere cuilibet tuto terra marique eo proficisci, et immolare, et oracula consulere, et sacrorum procuratores ad ea consulendum mittere, patrio instituto. Fanum vero templumque Apollinis, quod est Delphis, ipsosque Delphos liberos esse, ita vt vtantur suis legibus, suis vestigialibus, suisque iudiciis in decidendis controuersis tum eorum, qui in vrbe habitant, tum eorum, quos in sua ditione habent, idque patrio instituto. Esse porro foedera annos quinquaginta Atheniensibus ac Lacedaemoniis et utrorumque sociis sincera et innoxia terra marique. Item neque Lacedaemoniis, neque Atheniensibus, eorumque sociis, arma sibi inuicem inferre damni dandi causa, vlla vel arte vel machinatione liceat. Si qua controuersia inter eos oriatur, iure agant, et iureiurando, prout inter eos conuenerit. Lacedaemonii vero, eorumque socii Amphipolin Atheniensibus reddant. Incolis vero ciuitatum, quascunque Lacedaemonii Atheniensibus tradiderunt, cum suis facultatibus abire liceat, quocunque voluerint. Ipsae vero ciuitates liberae sint, ita tamen, vt pendant tributum, quod Aristidis tempore impositum pendebant. Quoniam autem foedera facta sunt, Atheniensibus, eorumque sociis ius ne sit, arma nocendi causa illis inferre, si tributum pendant. Illarum autem ciuitatum haec sunt nomina, Argilus, Stagirus, Acanthus, Scolus, Olynthus, Spartolus. Neutorum vero, aut Lacedaemoniorum, aut Atheniensium, sociae sint. Quod si Athenienses his ciuitatibus persuadere possint, vt societatem secum inire velint, Atheniensibus societa-

*Εχειν τὸ χάριον] τὴν Πλάταιαν. τὴν Νίσαιαν] ἀπὸ κοινῆ, τὸ ἔχειν αὐτοτελείς αὐτὲς, καὶ μὴ ἄλλως συντελεῖσθαι. Καὶ θεωρεῖν] θεωρῶντες πέμπειν. Ἀυτοτέλεις εἶναι] ἦγουν, τοῖς καθ' αὐτοὺς νόμοις χωρμένους. Καὶ αὐτοδίκως] ἀπὸ κοινῆ τὸ, ἔχειν αὐτοτελείς αὐτοὺς καὶ μὴ ἄλλοις συντελεῖσθαι. αὐτόδικοι ἄνθρωποι, οἱ ἐν αὐτοῖς τὴν διαφορὰν δίκῃ λύοντες, καὶ μὴ μεταγροντες αὐτὴν εἰς ὑπεροχὴς ἀνθρώπων. Διάφορον ἢ πρὸς ἀλλήλους] ἦγουν, Λακεδαιμονίους καὶ Ἀθηναίους. Δίκῃς χρῆσθων] ἦγουν κρίσει δικαίᾳ. φερέσας τὸν φόρον] διδούσας τὸ ἐτήσιον τέλος. Τὸν ἐπ' Ἀριστίδῃ] ταχθέντα δημοσίᾳ. Ὅπλα δὲ μὴ ἔξεσθω] ἔάν ἀποδιδῶσι τὸν φόρον οἱ σύμμαχοι τοῖς Ἀθηναίοις, ὅπλα μὴ ἐπιφερέτωσαν αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ τὰς σπονδὰς. Ἐπὶ κικῶ] τῶν πόλεων. Ἀποδιδόντων τὸν φόρον] τῶν ἑταίρων τῶν ἐν ταῖς πόλεσι. Κορυφάσιον] τὴν Πύλον λέγει. Ἐν τῷ δημοσίᾳ] ἐν τῇ δεσμοτηρίᾳ.

καὶ ante ὄρκιους est pro ἡ transigant rem iure aut iureiurando, prout conuenerit, nempe, vtro ex his modis transigi placeat. Illud praetulerim. BAVAR.

Ὅποι ἂν] Cl. ὅποι ἂν. Vid. Thon. Mag. in ἔποι. WASS. φερέσ. τ. φέρ. — αὐτοὺς εἶναι] i. e. Ita liberas agere suis legibus, vt tamen tributum porro pendant. Ἀυτοτέλεις, intell. (κατὰ, ἐξ.) τὰ λοιπὰ, τᾶλλα. BAVAR.

Ὅπλα — ἐπιφ. ἐπὶ πικρῶν (et inferius,) ἐπὶ κικῶ] Quomodo ergo aliter inferuntur arma, praeterquam infesta? Nam socia arma inferri non dicuntur. Nimirum explicatio additur, et diligens cautio, vt in dolo malo ICTorum. BAVAR.

Ἐπειδὴ αἱ σπ. ἐγέν.] Male hic vertitur, ἐπειδὴ, quoniam. Cur enim mediis legibus foederis inferatur, quasi hic vtiq; necessarium: quia foedus factum est? Nilil vero frigidius. Immo verte, ex quo, scil. tempore, inde ab illo tempore, ex quo factum est foedus, non liceat arma iis inferre, ἀπο-

διδόντων τὸν φόρον, i. e. ἀποδιδῶσι, quoad vsque tributum rite pendant, si quidem illud porro pendant; nempe alioqui armis persequi liceat exacturis tributum. BAVAR.

Αἶδε] Αἱ πόλεις αἶδε Gr. Nihil mutandum. Αἶδε male abest a Cl. WASS.

Ἄργ. λος] Cl. Ἄργ. nisi operarum mendum sit: male certe nomen habet a mure, qui Thracum lingua Ἄργιλος. Neque aliter scribit Herodotus VII, 115. aut Strabonem Epitomator p. 109. Σκῶλος est Boeotiae opp. Vide Strabonem IX, 408. Σπάρτωλος πόλις Μακεδονίας, vt Thucyd. in II. Steph. Thucydides II, 79. τὴν βοττικὴν vocat, atque ex eo recte Ἰαργόκρατ. et Suidas: haud mendose, vt autumat Berkelius. WASS. Scolum hic Thucydidēs non Boeotiam, sed Olynthiacam, quam memorat Eustathius ad Homer. II. β'. p. 265. videtur designare. Nam Boeoti non erant inter τὰς τὸν φόρον ἀποδιδόντας. D.V.C.K.

Μηκυβερναίης δὲ, καὶ Σαναίης, καὶ Ἐ Σιγγαίης, αἰεὶν τὰς ἠ πόλεις τὰς ἑαυτῶν, καθάπερ Ολύμπιοι καὶ Ἀκύνθιοι. ἀποδόντων δὲ Ἀθηναίης Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι Πάνακτον ἀποδόντων δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίοις Κορυφάσιον, καὶ Κόθηρα, καὶ Μεθώνην, καὶ Πτελεῖν, καὶ Ἀταλάντην, καὶ τὰς ἀνδρας, ὅσοι εἰσὶ Λακεδαιμονίων ἐν τῷ δημοσίῳ ἢ τῶν Ἀθηναίων, ἢ ἄλλοθί πα, ἢ ὅσος Ἀθηναῖοι ἀρχισιν, ἐν δημοσίῳ, καὶ τὰς ἐν Σικιάνῃ ἢ πολιορκημένους Πελοποννησίον ἀφείναι, καὶ τὰς ἄλλους, ὅσοι Λακεδαιμονίων ξύμμαχοι ἢ ἐν Σικιάνῃ εἰσὶ, καὶ ὅσος Βρασιδάς ὁ ἐσπεμψε καὶ εἰτις ῥ τῶν ξυμμαχων τῶν Λακεδαιμονίων ἢ ἐν Ἀθήναις ἐστὶν ἢ ἐν τῷ δημοσίῳ, ἢ ἄλλοθί πα, ἢ Ἀθηναῖοι ἀρχισιν, ἐν δημοσίῳ. ἀποδόντων δὲ καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, ἢ ἔς τινος ἔχισιν Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμαχων, ἢ παρὰ ταυτά. Σικιανίων δὲ, καὶ Τορυνάκων, καὶ Σεσμυλίων, καὶ εἴτινα ἄλλων πέλιῳ ἔχισιν Ἀθηναῖοι, Ἀθηναῖς βουλευσθαι περὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἄλλων πόλεων, ὅ τι ἀν δοκῆ αὐτοῖς. ἢ ὅσος δὲ ποιήσασθαι Ἀθηναῖς πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ τὰς ξυμμαχους κατὰ πόλεις. ἐμύνταν δὲ τὸν ἐπιχάσειον ἔρκον ἐπάττειον τὸν μέγιστον ἐξ ἑκάστης πόλεως. ὁ ἢ δ' ὅρκος, ἔσω ὁδε. ἢ Ἐμμένω ταῖς ξυνηθῆμαι, καὶ ταῖς σπονδαῖς ταῖσδε, δικαίως καὶ ἀδόλως. ἔσω δὲ Λακεδαιμονίους καὶ τοῖς ξυμμαχοῖς ῥ κατὰ ταυτα ἔρκος πρὸς Ἀθηναῖς. τὸν δὲ ἔρκον ἀναπέσθαι κατ' ἐναυτὸν ἀμφοτέρους. ἢ ἔλκας δὲ τῆσιν Ὀλυμπιάσι, καὶ Πυθοῖ, καὶ ἢ Ἰοθμῶ, ἢ καὶ ἐν Ἀθήναις ἢ ἐν πόλει, καὶ ἐν Λακεδαιμονίῳ ἢ ἐν Λυμυλαίῳ. εἰ δὲ τι ἀμνημονῶσιν ἢ ὀποτερεῶν, καὶ ἢ εἰ τὰ περὶ λόγους δικαίους ῥ χρομένοις, εὖσμον εἶναι ἢ ἀμφοτέρους ἢ ταύτη μεταθεῖναι, ἢ ὅπη ἀν δοκῆ ἀμφοτέρους, Ἀθηναῖοις καὶ Λακεδαιμονίοις. α

ιθ. Ἀρχει δὲ ἢ τῶν σπονδῶν Ἐφόρος Πλειτόλας, Ἀρτεμισίης μνήας τετάρτη Φθίνοντος. ἐν δὲ Ἀθήναις, Ἀρχων Ἀλκαῖος, Ἐλαφροβολῆνος μνήας ἑπτα Φθίνοντος. ἀμνησον δὲ αἰσε, καὶ ἐσπένδοιτο, Λακεδαιμονίων μὲν, Πλειτόλας, Δαμάργητος, Χίσιος, Μεταγένης, Ἀκανθος, ἢ Δαίφης, Ἰσχαγόρας, Φιλοχαρίδας, Ζευξίδας, ἢ Ἀνθίππος, ὁ Τέλλης, ἢ Ἀλκιδάας, Ἐμπέδιος, ἢ Μηνῆας, Λάμφιλος. Ἀθηναίων δὲ,

g Συγγαίης Cass. Basf. Συγγαίης Reg. Gr. Συγγαίης Mosqu. et Μηκυβερναίης. h πόλεις τὰς defunt Cam. Mox ἀποδ. Ἰθ. καὶ Λακεδ. Mosqu. i οἱ omittunt Ar. C. Ald. Flor. Basf. Reg. Cass. Gr. Aug. k τῶ Reg. Cass. Aug. l ὅσους Cass. m καθάπερ Reg. n Ἐν τῷ Σικιανῶν Ar. Mox εἰσιν Mosqu. o εἰσπεμψε Reg. Gr. p τῶν deest Gr. q Ἐν Ἀθηναῖοις Cass. r Ἐν τῷ δημοσίῳ ἀποδόντων. quae defunt, in margine scribuntur. Cass. Aug. m. 1. Mox ἄλλοθί πα et ἐν τῷ δημ. Mosqu. s εἰ τινος Gr. Reg. Antea οἱ Λακεδ. Mosqu. t Καταταυτῶ Reg. Cass. Aug. u ὅρκος δὲ ποιήσασθαι legisse videtur Palka. Hunsf. ὅρκους Mosqu. et antea δοκῆ et παρὰ ἔρκον. x δὲ Gr. y Ἐμμένω malit Fr. Port. z καὶ κατὰ τ. Cass. Aug. Καταταυτῶ Reg. a Ἐν Ἰοθμῶ. Ἰοθμῶ. Ae. Port. b καὶ Ἀθήναις Cl. Gr. Cass. Aug. Mosqu. καὶ Ἀθήναις Reg. c Id est, ἐν Ἀκροπόλει. Nam ἢ Ἀκροπόλις (inquit Thucyd. l. 2.) ἢ ἔνθ ἔσα, πόλις ἐν. et hinc factum, ut πόλις etiam, siue Verbs diceretur. Vide Meursii Ciceroniam c. 3. Hunsf. d Scil. ἐν τῷ τῷ Ἀπολλωνίῳ Ἀμναίῳ Ἰθ. Ἀμνησον, ciuitas Laconiae, sacra Apollini, in qua τῶν ἄλλων, ἐμμένω ἰσχυρότατον (ut inquit Palka. l. 5) τὸ κατὰ τὸν Λακεδαιμόνιον. Vide Meursii Miscell. Lacon. l. 4. c. 2. Hunsf. Ἀμναίῳ Reg. Gr. in quo deinde et inter verus scriptum est. e ὀπότεροι ἐν Ἀθ. Flor. Basf. Ἀμνησον καὶ Ἰθ. Reg. Ἀμνησον καὶ Ἰθ. ἢ ἄλλοι ἐν Gr. f Hic in Cass. aliud pro eis scriptum ac deinde emendatum fuerat. Sed neque vetus scriptura, neque emendatio legi poterat. in marg. erat ἢ. κατὰ τῶ. Et in Aug. a corr. fuerat ἢ τῶ. ὅτι Mosqu. g χρομένοις Reg. Gr. et ab emendatione Cass. pro vetere scriptura χρομένοις. h Ἀμφοτέρους Gr. i ταύτη deest Ar. C. Dan. ταύτη Aug. k ὅτι Cass. Aug. Mox μεταθῆναι Mosqu. sine circumfl. et δοκῆ. l τῶν abest Ar. Ἐφόρος Mosqu. Mox τετάρτη et ἑπτα Aug. Ἀρτεμισίης Mosqu. et φθίνω, tel. def. m Δαίφης Ar. Δαίφης Gr. Δαίφης Port. n Ἀνθίππος Ar. C. Flor. Basf. Stepb. l. Ἀνθίππος Cl. Gr. Ald. Reg. Cass. o Τέλλης Cl. Gr. Ar. Ald. Flor. Basf. Aug. Τέλλης C. Dan. Τέλλης Reg. Cass. A Τέλλης ad eis def. Mosqu. sed suppl. in marg. a m. 2. p Ἀλκιδάας Ald. Flor. Basf. Stepb. l. Ἀλκιδάας Cam. Ἀλκιδάας Reg. q Μηνῆας Gr. Reg. Mox Ἰσχυρότατον Aug.

Σιγγαίης] Σιγγας, πόλις περὶ τὸν Ἄθων. Stephanus. Vid. Hierodot. VII, 122. ДУСК.
Ἐν τῷ δημοσίῳ] Heraldis Emendat. et Obseruat. Cap. XXXVII. putat hoc laxius accipiendum, quam faciunt Interpretes Thucydidis, et vertit, qui populo Atheniensis publice seruiunt Athenis. Reprehendit eum Salmastius Obseruat. ad Ius Attic. et Rom. pag. 642. ac negat ἐν δημοσίῳ εἶναι dici eos, qui publice seruiunt: δημοσίον autem Scholiaste ad h. l. et Hesycho auctoribus esse carcerem. Recte Salmastius. Agit Thucydides de his praecipue, qui in Sphaeteria capti fuerant, de quibus recipiendis valde laborasse Lacedaemonios, supra plus semel dixit. Hi autem non serui publici facti, sed in vincula publica coniecti erant, IV, 41. et 57. diceremur hic eum aliis etiam Pricaeus ad Act. Apost. V, 13. carcerem interpretatur. ДУСК.

Ἄλλοθί πα, ἔσος — ἄρχ.] Ὅσος, int. γὰρ, χάρας quod, per Synecdoch, later in ἄλλοθι, i. e. ἐν ἄλλῃ χώρῃ. BAVR.
Σεσμυλίῳ] Σεσμυλία vrbs περὶ τὸν Ἄθων Stepb. Nempe sinu Toronico. ita scribit Hecataeus. Hierodoto Σεσμυλία. Captaeuzenus II. p. 78. Ἐκείσε δὲ ἐστρατοπεδευμένοι, ἠγγέλλετο ὑπό τινος δρόμου πρὸς τὴν ἀγγελλαν ἄρμημένω, ὡς περὶ τὴν ΣΕΡΜΤΑΙΩΝ πόλιν, πάλαι μὲν ἀμνησίνῃ, νῦν δὲ ὑπό τινος, ὡς εἶπες, πόλις κατεσκευασμένη, μεταξὺ Πικλήνης καὶ Ἄθων, ἐξήκοντα προσέσχον νῆας Περσικαί, καὶ τὰ ἐκείσε χωρία πορθεῖν ἀποβάντες. WASS. Add. ad I, 65. ДУСК.
Ἐμμένω] Aut ἐμμένω leg. aut Praef. p. Fut. ut saepius; vt apud Hom. τόνδε φέρω διὰ λόγον. BAVR.
Ἀναγιωσκόντων] Foedus Hierapysm. et Herim. inter Marmerea Ὀκον. Ἀναγιωσκόντων δὲ τὰν γάλαν κατ' ἐναυτὸν οἱ τόνκει Κοσμήντες παρ' ἐκατέρωθεν ἐν τοῖς Ἰππερβωίσις, καὶ προπαρραγγελ-

tem cum ipsis volentibus facere liceat. Mecybernaei vero, et Sanaei, et Singaei, suas ipsorum vrbes incolant, quemadmodum Olynthii, et Acanthii. Lacedaemonii vero, eorumque socii Panactum Atheniensibus reddant. Et vicissim Athenienses reddant Lacedaemoniis Coryphasium, et Cythera, et Methonem, et Pteleum, et Atalantem, * et quoscunque Lacedaemoniorum captiuos in carcere, vel Athenis, vel alibi intra suae ditionis fines habent. Item dimittant Peloponnesios, qui Scionae obsidentur, caeterosque Lacedaemoniorum socios, quotquot sunt Scionae, et quotquot Brasidas eo misit. si quis denique Lacedaemoniorum socius vel Athenis, vel alibi, intra fines imperii, quod Athenienses habent, in carcere detinetur, eum missum faciant. Vicissim etiam Lacedaemonii, eorumque socii Atheniensibus eodem modo reddant quoscunque Atheniensium, sociorumue penes se habent. De Scionaeis vero, et Toronaeis, et Sermylliis, et si quam aliam ciuitatem habent Athenienses, Athenienses de ipsis, et de aliis ciuitatibus, arbitrato suo statuunt. Iidem etiam apud Lacedaemonios, eorumque socios, in singulis ciuitatibus iusiurandum iurent. Vtrique autem iusiurandum more patrio receptum, quod in vtraque ciuitate maximum habetur, iurent. Iusiurandum autem in haec verba iuretur: Stabo his pactis, atque his foederibus, sincere et sine dolo. Lacedaemonii autem eorumque socii iusiurandum eodem modo apud Athenienses iurent. Hoc autem vtrique quotannis renouent, et cippos erigant Olympiae, Pythone, in Isthmo, et Athenis in arce, et Lacedaemone in Amyclaeo. Si quid autem alterutri per obliuionem praeterierint, et si quid rectis rationibus vtrique allatis discussum, mutandum vtrisque visum fuerit, id in iis locis tabulis mutare fas sit, eo modo, quo vtrisque, Atheniensibus et Lacedaemoniis, visum fuerit.

Bell. Pelop. an. 10. Olymp. 89. 3. V. C. Varr. 33².

19. Quum autem foedera percussa fuerunt, Plistolas Ephorus *Spartae* magistratum gerebat, Artemisii mensis quarto ante finem die; Athenis vero, Archon erat Alcaeus, Elaphebolionis mensis sexto ante finem die. Iurarunt autem, foedusque percusserunt, ex Lacedaemoniis quidem, isti: Plistolas, Damagetus, Chionis, Metagenes, Acanthus, Daithus, Ischagoras, Philocharidas, Zeuxidas, Anthippus, Telles, Alcinidas, Empedias, Menas, Lamphilus. Ex Atheniensibus vero isti, Lampon, Isthmionicus,

* Et cines Lacedaemonios, quicunque in publica Atheniensium custodia, aut alibi in ditione ipsorum publice captiuus tenentur etc. *Acasius.* HVDS.

Ἐν Διονυσίῳ] ἀποδοῦσταν. Κατὰ πάντας] ἦγον, κατὰ τὴν ὁμοίαν συμφωνίαν. Τὸν μέγιστον] ἦγον τὸν ἰσχυρότατον. Ὀλη αὐ δοκῆ] ἦγον, ὡς αὐ δοκῆ. Ἐν Διονυσίῳ] ἦγον, μετὰ τὴν ἑσπέρην τῷ Διονύσῳ. Αὐτοδοκαστῶν] ἐλοκλήρων. Παρενεγκαστῶν]

λόγων ἀλλήλοις πρὸ ἀμύρου ὄνα ἢ καὶ μέλλοντι ἀναγνώσειν. Vid. infra Cap. XXIII. WASS.

Ἰσθμῶ] Veram puto coniecturam *Porti Ἰσθμοῖ*: nam sic et alii Scripsores. *Lucian. de Gymnas. p. 272. et Neron. p. 302.* DVCK.

Ἐν Ἀθήναις] Abest ἐν *Cl. Gr.* Ita forte legendum: καὶ Ἀθήναις ἐν πόλει, καὶ Λακ. ἐν Ἀμυκλήῳ. At Cap. XXIII. ad eundem modum locutus est, nec libri diuortiant. WASS.

Ἐν πόλει] In arce. Sic *Thucyd. II, 15. V, 23. et 47. Aristoph. Equit. 1090. καὶ μοι ὄκει αὐτὴ ἐκ πόλεως ἐλθεῖν. Schol. ἐκ τῆς ἀκροπόλεως.* De Amyclaeo iurius inf. Cap. 23. *Polyb. V, 19.* DVCK.

Ἐν Ἀθήναις ἐν πόλει] Πόλις hic est pars Athenarum, distincta et ab Acropoli, et a Piraeo: ἢ ἄνα πόλις, vt Lutetiae *la Cité*, et Londinii *the City*. Ita et Amyclaeum hic est pars Lacedaemonis vrbis. BAVER.

Ἐἴ τε πέρι — χωρῆ] Manca vero structura, promptius explenda, si λόγοις δι. χωρῆ referatur ad εὐδοκον εἶναι μεταδῆσαι: Ita relinquatur, εἴ τε πέρι, scil. δοκῆ, vel συμβῆ, quasi sit, ὅπουδὲν πέρι. Nam et δε, ἢ, ὃ pro εἴτις, εἴτι, ita vicissim, et simplicius, εἴτις, εἴτι pro illo ponatur. BAVER.

Ἄρχει τῶν σπονδῶν] Εφορῶ] Hoc ita praemissum, et quod priores Lacedaemonii nominantur, innuere possit, auctorem foederis et rogatorem fuisse Ephorum illum Plistolaum. Quod Prytanibus tamen alioqui redditur. Sed ex opposito vel paralelo Atheniensium nil aliud innuatur, nisi, vtrumque loco vtraque tum fuisse in magistratu; quam τῶν σπονδῶν sit, tempore foederis pangendi. Nec tamen tempore missi, quin praesidem vtrumque et moderatorem paciscendi ex illo verbo ἀρχειν fuisse intepreter. Nam ordo quidem nominandorum laud sane momenti quidquam fecerit. BAVER.

Τέλλης] Cap. XXIV. Τέλλης. WASS. II, 25. III, 69. et IV, 70. Βρασίδης ὁ Τέλλιδος. DVCK.

οἶδε, Λάμπων, Ισθμίωνος, Νικίας, Λάχης, Εὐθύδημος, Ἕρσικλῆς, Πυθόδαρος, Ἕλγων, Μυρτίλος, Θρασυκλῆς, Θεαγένης, Ἀριστοκότης, Ιώλιος, Τιμοκράτης, Λεων, Λάμαχος, Δημοσθένης.

κ'. Αὐταὶ ἅι σπονδαὶ ἐγένοντο τελευτῶντος τῶ χειμῶνος ἅμα ἦρι, ἔκ Διονυσίων εὐθύς τῶν ὑασικῶν, ἂ αὐτοδεκαστῶν διελευσῶν, καὶ ἡμερῶν ὀλίγων παρενεγκυσῶν, ἢ ὡς ἂ τοπρῶτον ἢ ἐσβολῇ ἢ ἐς τὴν Ἀττικὴν, καὶ ἢ ἀρχῇ τῶ πολέμου τῶδε ἐγένετο. σκοπεῖται δὲ τις κατὰ τὰς χρόνας, ἢ καὶ μὴ τῶν ἐκαταχῶ ἢ ἀρχόντων, ἢ ἀπὸ τιμῆς τινος τὴν ἀπαριθμῶσιν τῶν ὀνομάτων ἐς τὰ προγεγενημένα σημανόντων, πισύσας μᾶλλον. ἢ γὰρ ἀκριβὲς ἐστίν, ὡς καὶ ἀρχαίοις, καὶ μεσῶσι, καὶ ὅπως ἔτυχέ τω, ἐπεγενετό τι. κατὰ θέρην δὲ καὶ χειμῶνας ἀριθμῶν, ὥσπερ γέγραπται, εὐρήσει ἐξ ἡμισείας ἐκατέρη, τῶ ἐκαυτῶ τὴν δύναμιν ἔχοντος, δεκά μὲν θέρην, ἴσως δὲ χειμῶνας τῶ πρώτῳ πολέμῳ τῶδε γεγενημένως.

κα'. Λακεδαιμόνιοι δὲ (ἐλαχον γὰρ πρότεροι ἀποδιόνομα ἃ εἶχον) τὺς τε ἀνδρας ἢ εὐθύς τὰς παρὰ σφίσιν αἰχμαλώτας ἀφίεσαν, καὶ πέμψαντες ἐς τὰ ἐπὶ Θράκης πρέσβεις, Ἰσχαγόραν, καὶ Ἰ Μηνῆαν, καὶ Φιλοχαρίδαν, ἐκέλευον τὸν Κλεαρτίδαν τὴν Ἀμφίπολιν παραδιόνα τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ τὰς ἄλλας τὰς σπονδὰς, ὡς εἴρητο ἐκάστοις, δέχεσθαι. οἱ δ' ἐκ ἠθέλον, νομίζοντες ἐκ ἰ ἐπιτηδείας εἶναι ἢ ἐδὲ ὁ Κλεαρτίδης παρῆδωκε τὴν πόλιν, χαριζόμενος τοῖς Χαλκιδεῦσι, λέγων, ὡς ἢ ἰ δυνατὸς εἶη βία ἢ ἐκείνων παραδιόνα. ἐλθὼν ἢ δὲ αὐτὸς ὁ κατὰ τάχος μετὰ πρέσβειαν αὐτόθεν, ἢ ἀπολογησόμενός τε ἐς τὴν Λακεδαιμόνα, ἢν κατηγορεῖσιν οἱ περὶ τὸν Ἰσχαγόραν, ὅτι ἐκπέπειθετο καὶ ἅμα βυλόμενος εἶδεναι, εἰ ἐτι μετὰ κινήτῃ εἴη ἢ ὁ μολογία· ἐπειδὴ ἢ εὖρε κατελιημμένας, αὐτὸς μὲν, πάλιν πεμπόντων τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ κελυόντων μάλιστα μὲν καὶ τὸ χωρίον παραδῶνα, εἰ δὲ μὴ, ὅπόσοι Πελοποννησίων ἐνεῖσιν, ἐξαγαγεῖν, κατὰ τάχος ἐπορεύετο.

κβ'. Οἱ δὲ ξύμμαχοι, ἐν τῇ Λακεδαιμόνι αὐτοὶ ἔτυχον ὄντες, καὶ αὐτῶν τὰς μὴ δεξαμένως τὰς σπονδὰς ἐκέλευον οἱ Λακεδαιμόνιοι ποιῆσθαι. οἱ δὲ, τῇ αὐτῇ προφάσει, ἢ ἤπερ ἢ καὶ ἢ τοπρῶτον ἀπέα-

ἢ Πατρικῆς Ar. C. ἢ Ἰλων Reg. Gr. sed in hoc deinde emendatum erat. ἢ Ἀριστοκότης Cl. Gr. Caff. Reg. Aug. Mosqu. Antea εἰσὶν. Basfl. ἢ Δὴ Gr. Hudf. Immo αἰ, vt alii. Duck. ἢ Τριαquotannis celebrabantur Dionysia siue Liberalia: scil. τὰ ἀρχαῖα, et ἀρκιὰ vel τὰ κατ' ἄνω, et ἀρκιὰ siue τὰ κατ' ἀρχῆς. Vide Palmerii Exercit. in Gr. Auctores p. 305. et 617, 618. Casauboni Animaduersi. in Athenaeum p. 446. Eiusdemque Commentarios in Theophrastum p. 131. et Meursii Athen. Att. p. 150. ἢ Sic a prima manu Caff. corrector fecerat ἀρκιῶν. Ἀττικῶν et cum emendatione inter versus et in marg. ἀρκιῶν Gr. Ἀρκιῶν Mosqu. ἢ Id est: Ἰλων δεκά ἐτῶν. Sic Strabo l. 9. p. 302. pto ἐλέγχετο δicit ἀπέπευον, et Cicero aliquando Graecis imitatur, vt Decem ipsos dies Libentis fuit, hoc est, inaequos. Hudf. Ἀδὲδεκα ἐτῶν Reg. ἢ τὸ πρῶτον Ar. C. Basf. Caff. Aug. τὸ πρότερον Mosqu. et ἐς pro ἢ. ἢ ἢ ἐς τὴν Caff. Aug. ἢ Hic verborum ordo: καὶ μὴ σκοπεῖται τὴν ἀπαριθμῶσιν τῶν ὀνομάτων τῶν ἐκαταχῶ ἀρχόντων, ἢ σημανόντων ἀπὸ τιμῆς τινος. πισύσας μᾶλλον ἐς τὰ προγεγενημένα. Ae. Pors. ἢ Ἐκατῶ Mosqu. ἢ Id est: Ἰπ' ἢ ἢ ἔρχην ἀρχόντων ἕκαστα ἐγένετο. Ae. Pors. ἢ Ἐτυχὴν τῶ Reg. Aug. Caff. ἢ Libro 2. in principio. Hudf. Mox ἡμισείας Mosqu. ἢ Τὰς παρὰ σφίσιν αἰχμαλώτας εὐρῆς Reg. ἢ Μηνῆαν Gr. ἢ Μηνῆαν Reg. Mox τ. Ἀμφίπ. παραδῶνα Mosqu. ἢ Ἐπιτηδείας Gr. ἢ οὐδ' ἢ Gr. ἢ Δυνατὸν Ar. ἢ Ἐκείνων Reg. ἢ Δ' αὐτὸς Gr. ὁ κατὰ τάχος Ald. Flor. Basf. Steph. l. vt et mox infra. Hudf. ibi ita et Caff. Κατὰ τάχος Mosqu. et ita post. ἢ Ἀπολογησόμενος Gr. ἢ ἢ deest Dan. ἢ Ἐδρον Caff. Aug. ἢ Ὅπερ Reg. ἢ καὶ omittit Gr. ἢ Scil. ὅτε ἔφασαν αὐτὰς ἐκ ἐπιτηδείας εἶναι. Ae. Pors. τὸ πρῶτον Ar. C. Caff. Mosqu. et antea δέχεσθαι p. ποιῆσθαι.

Ἐκ Διονυσίων εὐθύς τῶν ἡσικῶν] Ad eos, quos in Var. Less. laudat Hudf. add. Scaligerum l. de Emendat. Temp. pag. 29. et Spanhem. ad Aristoph. Nub. v. 310. Ἀρκιῶς et ἄρκιῶς scribi tradunt Stephanus in Thes. et Jungermann. ad Polluc. IX, 17. DVCK.

Ἡμερῶν ὀλίγων παρενεγκυσῶν] Paucis diebus additis. Sic Cap. 26. εὐρήσει τις τοσαῦτα ἔτη καὶ ἡμέρας ἢ πολλὰς παρενεγκύσας. Hesychius: παρενεγκύειν, παραθεῖναι, παραβαλεῖν. Dodwell. in Annalib. Thucyd. ad Olympiad. LXXXIX, 3. vbi lege de rationibus temporis a Thucydidē notati disputantem. DVCK.

ἢ ὡς τὸ πρῶτ. — ἢ γ.] Redundare videret ἢ, aut antea suppl. ὑπερον, quod lateat in tota structura genitiuorum simplicium, idem valentium, ac si sit, decem annis et quibusdam diebus post quam, rel. Possit et esse ἢ ὡς pro ἐξ εὐ. Media ratio optima. BAUFER.

Σκοπεῖται δὲ τις, rel.] Ordo verus est: σκοπ. δὲ τις, πισύσας μᾶλλον κατὰ τὰς χρόνας, καὶ μὴ τῶν ἐκατῶ ἢ ἀρχόντων, ἢ ση-

μανόντων ἀπὸ τιμῆς τινος τὴν ἀπαριθμ. τ. ὀνομάτων ἐς τὰ προγεγ. Vbi notandum est: 1) καὶ μὴ, ex more Thucydidis, esse pro ἢ, vbi praecedat μᾶλλον· 2) Genitiuum τῶν ἀρχόντων, rel. pendere non posse ab ἀπαριθμῶσιν, ex positu verborum; alioqui far commode sic digesseris, πιστ. κατὰ τὰς χρόνας, καὶ μὴ (κατὰ) τ. ἀπαριθμ. τῶν, rel. Sed non potest. Vnde ergo pendet? Nempe aut a voc. χρόνας, vel κατὰ τὰς χρόνας rependendo post καὶ μὴ· vt in priori membro χρόνοι intelligantur simpliciter anni tempora, dein relate, qua magistratus vel duces cuiusque temporis annuus: aut a πισύσας, intelledo περι, vt totum sit pro κατὰ τὰς — ἀρχοντας, rel. vt l. 68. τῶν λεγόντων ὑπενοεῖτε; 3) Ἀπὸ τιμῆς τινος, esse pro διὰ τ. τιν. qui honore aliquo gesto vel gerendo signarent tempus, annos, ac eorum magistratu vel imperio computandos, velut, ἐπὶ ἀρχοντος Κλεωνόμου, rel. vel apud Romanos, illis consulibus. 4) ἀπαριθμῶσιν pendere a σημανόντων, tali sensu: qui signarent computationem, nempe annorum; i. e. qui praebent signa, notas, sequendas in computandis temporibus: qui signus et

Bell. Pelop. an. 11. Olymp. 89. 3. V. C. Varr. 333. April. 10.

Nicias, Laches, Euthydemus, Procles, Pythodorus, Agnon, Myrtilus, Thrasycles, Theagenes, Aristocoetes, Iolcius, Timocrates, Leon, Lamachus, Demosthenes.

20. Haec foedera facta sunt extrema iam hyeme, simul et sub veris initium, statim ab urbanis Dibnysiis; integro decennio exacto, et aliquot diebus elapsis, a prima irruptione in Atticam facta, et ab huius belli principio. * Quilibet autem, qui hanc historiam legit, bellum eiusque annos spectet ex temporibus, non autem enumerationem nominum, eorum, qui in singulis ciuitatibus magistratum gesserunt, aut *nominum tempora* significantium, propter aliquem honorem, quo quis alicubi praeditus fuerit, vt hoc modo plus fidei rebus ante gestis habeat. Illa enim ratio non est certa, quibusnam vel ineuntibus vel gerentibus medium magistratum, vel ** qualibet alia ratione, res quaeque gesta sit. Sed si per aestates et hyemes numeret, (vt scriptum est) ex his ambabus dimidiatis anni partibus, quae annum efficiunt, hoc primum bellum decem aestates ac totidem hyemes habuisse comperiet.

21. Lacedaemonii vero (ipsis enim forte obtigit, vt priores redderent ea, quae haberent) confestim omnes captiuos, quos penes se habebant, dimiserunt; et legatis in Thraciam missis, Ischagora, et Mena, et Philocharida, iusserunt Clearidam Amphipolin tradere Atheniensibus, et caeteros foedera, vt ex conuento singulis concessum fuerat, admittere. Illi vero haec admittere noluerunt, quod nequaquam commoda esse ducerent. Et ne Clearidas quidem urbem illis tradidit, Chalcidensibus gratificari volens, dicens, se non posse illis inuitis tradere. Verum ipse celeriter cum Chalcidensium legatis *** illinc Lacedaemonem profectus, vt se purgaret, si ab Ischagora eiusque collegis accusaretur, quod non parauisset; simul etiam eo consilio, vt tentaret, si forte pacis condiciones adhuc immutari possent: cum eas confirmatas comperisset, ipse quidem eo celeriter rediit, a Lacedaemoniis remissus, qui iubebant ipsum, praecipue quidem urbem tradere, sin minus, omnes Peloponnesios, quotquot illic essent, educere.

22. Socii vero, forte erant Lacedaemone, et Lacedaemonii eos, qui foedera non admiserunt, ea facere, iusserunt: illi vero eadem de causa, qua prius, ea reiecerunt, et responderunt, se non admissu-

* Velim autem quis mihi consideret, ad fidem habendam, tempora potius quam aut quoslibet alicubi magistratus, aut recensionem aliquorum ex aliqua dignitate nominum res gestas significantia etc. Vall. BVDS. ** Nam inter initium et finem magistratus dari possunt alia discrimina. IDEM. *** Illinc proficiscitur, purgaturus sese Lacedaemoniis etc. Acaicius. IDEM.

καταθασάν. Σημαινόντων] σημαίνει καὶ δήλωσιν δίδόντων. Ὁδὲ γὰρ ἀκριβὲς ἐστὶν] ἤγουν ἀκριβὲς ἢ ἀλήθειά ἐστιν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων. οἷς καὶ ἀρχομένοις (ἤγουν, ἐν τῇ ἀρχῇ ἔσι τὸ πολέμῳ) καὶ μεσσοῖν (ἤγουν, ἐν τῷ μέσῳ τῷ πολέμῳ ἔσιν) ἐτεγγενέτο τι. Κατὰ θέρην δὲ καὶ χειμῶνας] κατὰ θέρην (φθισί) καὶ χειμῶνας τὰ δέκα ἔτη σκοπεῖται τις, καὶ μὴ ἐξαρτισθεῖσθαι μήτε τὸς ἀρχοντας, μήτε τὸς ἀπὸ ἄλλης τιμῆς ἐπαυόμενος τοῖς ἔτεσι γεγενημένους. ἢ γὰρ ἀκριβὲς ἐπιτεῦθεν οἱ χρόνοι τῶν πράξεων λαμβάνονται, ἐπειδὴ καὶ κατὰ τὸς πρώτους χρόνους τῶν ἀρχόντων, καὶ κατὰ τὸς μέσους, καὶ κατὰ τὸς τελευταίους, πολλὰ ἐπαράχθη. τὸ αἴτιον τούτο ἐστὶ τῆ τοῦ Οὐκιδίδου κατὰ θέρην καὶ χειμῶνας τὸν χρόνον διερρηχένου, καὶ μὴ κατ' ἐνιαυτόν. Ἐνιστῆ τῆν δύναμιν ἔχουτας] ὅτι δέκα ἔτη ἐπολέμησαν Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀθηναῖοι. Καὶ τὸς ἄλλους] συμμάχους. Ὡς εἴρητο ἐκάστοις] συνεφανήθη. Οἱ δ' ἐκ ἤθελον] δεξασθαι τὸς Ἀθηναίους. Παρέδωκε τῆν πόλιν] τῆν Ἀμφίπολιν. Βίη ἐκείνων] τῶν Χαλιδῶν. Ἀυτοῦθεν] ἤγουν, ἀπὸ τῆς Ἀμφιπόλεως. Μετακινήθη] ἤγουν, δυνατῇ κινήθηναι. Κατελιμμένας] ἰσχυράς. Οἱ δὲ ξιμμαχοῖν] τῶν Λακεδαιμονίων. Καὶ αὐτῶν τὸς μὴ] ἐξ αὐτῶν τῶν συμμάχων.

notis (historicis, chronologicis,) instruerent et regerent computatorum tempera; s) ἐς τὰ προγεγενημένα esse pro κατὰ, quae res superius gestas, in usum, notitiam et computationem rerum gestarum per tempora digerenderum. Sic satis opinor, vt in Thucyde tamen, expediueris singula et coniuncta. BAYER.

Ἐξ ἑμισείας ἐκατέρω] Ad verbum: ex dimidia parte vtriusque. Sed intellige, non dimidia parte vtriusque in duas partes diuisa: sed vt tota aestas sit vna dimidia pars, tota hyems sit altera. STEPH.

Οἱ δὲ οὐκ ἐκ] Ordinem constituit Abr. 507. Reisk. quoque tentat v. 6. impeditum locum explicare. GOTTL.

Κατελιμμένας] Non reculit ad ἑμολογίαν, quod proxime praecedat, sed remotum σπονδάς. Expl. Sch. ἰσχυράς, sc. ἀρχο- GOTTL.

- Τὸς μὴ δεξ.] — ποιείσθαι] Bis intellige τὰς σπονδάς: τὸς μὴ δεξ. τὰς σπονδάς, scil. ἕως δεῦρο, qui adhuc non acceptissent, eos ergo iussere ποιείσθαι, scil. ἤδη, nunc iam, τὰς σπονδάς, vel αὐτάς. Et medium interuallum τὰς σπονδάς, quod vtrique commune intelligeretur. BAYER.

σαντο, * ἐκ ἔφασαν δέξασθαι, ἢν μή τις δικαιότερος τῶν ὕ ποιῶνται. ὡς δ' αὐτῶν ἐκ ἐσήκον, ἐκείνης μὲν ἀπέπεμψαν, αὐτοὶ δὲ πρὸς ἂ τις Ἀθηναίος ζυμμαχίαν ἂ ἐποιήσαντο, νομίζοντες, ἥκιστα ἂν σφίσι τὴν τε Ἀργείας, ἐπειδὴ ἐκ ἠθέλον, Ἀμπελίδας καὶ Λίχης ἐλθόντων, ἐπισπένδεσθαι, νομίσαντες αὐτὸς ἄνευ Ἀθηναίων ἔδεικναι εἶναι, καὶ τὴν ἄλλην Πελοπόννησον μάλισ' ἂν ἡσυχάζειν πρὸς γὰρ ἂν τὴν Ἀθηναίος, ἂ εἰ ἐξῆν, χωρεῖν. παρόντων ἔν πρέσβειαν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, καὶ γενομένων λόγων, ζυμβήσαν· καὶ ἐγένοντο ὄρεοι, καὶ ζυμμαχία ἦδε, κατὰ ταῦτα.

κγ'. »ΞΥΜΜΑΧΟΙ ἔσονται ἂ Λακεδαιμόνιοι πενήτηκοντα ἔτη. ἢν δὲ τινες ἴωσιν ἐς τὴν γῆν πολέμιοι τὴν Λακεδαιμονίαν, ἂ καὶ κακῶς ἂ ποιῶσι Λακεδαιμονίους, ἂ Φελεῖν Ἀθηναίος ἂ Λακεδαιμονίους τρώπῳ ἂ ὁπίω ἂν δύνανται ἰσχυροτάτῳ κατὰ τὸ δυνατόν. ἢν δὲ θρώπαυτες εἴχονται, πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν Λακεδαιμονίους καὶ Ἀθηναίος, καὶ κακῶς πάσχειν ἂ ὑπὸ ἂμφοτέρων, καταλύειν δὲ ἂμα ἂ ἂμφο τῶ πόλεσι. ταῦτα δ' εἶναι δικαίως, καὶ προθύμως, καὶ ἀδόλως. ἂ καὶ ἢν τινες ἐς τὴν τῶν Ἀθηναίων γῆν ἴωσι πολέμιοι, καὶ κακῶς ποιῶσιν Ἀθηναίος, ἂ Φελεῖν Λακεδαιμονίους τρώπῳ ὅτῳ ἂν δύνανται ἰσχυροτάτῳ, κατὰ τὸ δυνατόν. ἢν δὲ θρώπαυτες εἴχονται, πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν Λακεδαιμονίους καὶ Ἀθηναίος, καὶ κακῶς πάσχειν ὑπ' ἂμφοτέρων· καταλύειν δὲ ἂμα ἂμφο τῶ πόλεσι. ταῦτα ἂ δ' εἶναι δικαίως, καὶ προθύμως, καὶ ἀδόλως. ἢν δὲ ἡ δολία ἂ ἐπανίστηται, ἐπιχωρεῖν Ἀθηναίος Λακεδαιμονίους παντὶ σθένει, κατὰ τὸ δυνατόν. Οὐδύντα δὲ ταῦτα, οἵπερ καὶ τὰς ἄλλας σπονδὰς ἂμνυον ἐκατέρων. ἀνανεῶσθαι δὲ ὁ ταῦτα ἂ κατ' ἂναυτὸν, Λακεδαιμονίους μὲν, ἰόντας ἐς Ἀθήνας πρὸς τὰ ἂ Διονύσια· Ἀθηναίος δὲ, ἰόντας ἐς Λακεδαίμονα πρὸς τὰ ἂ Τακίνθια. σῆλην δὲ ἐκατέρως εἴσαι, τὴν μὲν, ἐν Λακεδαίμονι, ἂ παρ' Ἀπόλλωνι ἐν ἂ Ἀμυκλαίῳ· τὴν δὲ, ἐν Ἀθήναις, ἐν πόλει, παρ' Ἀθηναίῳ. ἢν δὲ τι δοκῆ Λακεδαιμονίους καὶ Ἀθηναίος προσθεῖναι καὶ ἂ Φελεῖν πρὸς τῆς ζυμμαχίας, ὅ, τι ἂν δοκῆ εὐορκοῦ ἂμφοτέροις εἶναι. «

κδ'. Τὸν δὲ ὄρεον ἂμνυον ἂ Λακεδαιμονίων μὲν, οἶδε, Πλειστοάναξ, Ἀγίς, Πλειστόλας, Δαμάργτος, ἂ Χίσις, Μεταγένης, Ἀκαιθός, ἂ Δαίθιος, ἂ Ἰσχαγόρας, ἂ Φιλοχαρίδας, ἂ Ζευξίδας, ἂ Ἀνθίππος, ἂ Ἀλκινάδας, ἂ Τέλλης, ἂ Εμπεδίας, ἂ Μηνῆς, ἂ Λάφιλος· Ἀθηναίων δὲ, Λάμπων, ἂ Ἰσθμίουκος, ἂ Λάχης,

x καὶ ἐκ Ar. C. Dan. Mosqu. y ποιῶντας, et inter versus deinde emendatum ποιῶνται Gr. z τὴν δεετ Cass. a Ἐποῖοντα Cl. Aug. Mosqu. b ἂν δεετ Ar. Mosqu. abs. γὰρ ἐν τῆς, pro quibus est ἂν. c Μὴ ἔξῃ Gr. ex emendatione. Hudf. d Adde καὶ ἂ Ἀθηναίος. Fr. Port. e καὶ δεετ Dan. Antea τῶν Δ. pro τῶν Mosqu. f ποιήσεις C. g Λακεδαιμονίους Dan. Aug. 3 corr. h ὅπῳ Ar. C. i ἂπ' ἂμφοτέρων Reg. k Hoc sibi peculiare in articulo vsu habent Attici, ut in quali masculinum eius pro foeminino vsurpent: sic infra ἂμφο τῶν πόλεων. et apud ἂσκατον τῶ δὲ πόλει. apud ἂστον τῶ τίχνα. apud ἂνορβοντεν τῶ ἂμφο. Vide Stephanū Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 184. Hudf. l καὶ ἢν τινες etc. vsque ad ταῦτα δ' εἶσαι etc. defunt in Cod. Ar. C. margini tamen Cod. Ar. adscribuntur a manu aliena. Hudf. Absunt etiam a Dan. vsque ad ἢν δὲ ἂ δολία. m Δὲ εἶσαι Gr. Mosqu. n ἂ Ἐπανίστηται Cass. Aug. ἂ Ἐπανίσταται Gr. Mosqu. o Ταῦτα omittunt Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. p Κατὰ ἐν. Gr. q Librum singularem de Dionysiiis promisit Cl. Meursius in sua Graecia feriatā; sed nescio, an in lucem prodierit. Hudf. r De Hyacinthis vide ἂσθενεῖον l. 4. c. 7. et Meursii Graeciam feriatam pag. 266. Hudf. s Id est, παρὰ τῶ τῶ ἂπόλλωνος εἰδέλλω. Sic infra παρ' ἂθηναίῳ, hoc est, παρὰ τῶ τῆς ἂθηναίος εἰδέλλω. Ac. Port. t ἂμυκλαίῳ Cass. Dan. Mox in d. ante ἂθηναίῳ Mosqu. u Λακεδαιμονίους ὁ μὲν Πλεισ. Cl. Gr. x χίσις Ald. Flor. y Δαίθιος Basf. et Ac. Port. Δαίθιος Gr. z φιλοχαρίδης Ar. a Ζευξίδας Marg. Gr. Ald. Flor. Basf. Reg. Cass. Aug. b ἂνθίππος Ar. C. Ald. Flor. Basf. Sterb. I. Aug. ἂνθίππος Reg. Cass. Gr. c Ὀλκινάδας C. Vide Var. Leff. ad pag. 303. [716.] Hudf. ἂλκινάδας Mosqu. d Τέλλης supra. Vide Var. Leff. p. 303. [p. 716. ed. nou.] e Μηνῆς Gr. Reg. f Λάφιλος Ar. ἂλφιλος Dan. ἂλφίλος Mosqu.

Οὐκ ἔφασαν δέξασθαι] Hic aor. vim futuri habet. Taylor emendabat δέξασθαι ad Lyf. Or. XIII. 564. sed vid. Abr. 158. et 510. GOTTL.

Νομίζοντες rel.] Locum obscurum ordinarunt Abr. 510. et Heilmann. pag. 663. GOTTL.

Εἰ ἐξῆν] Graecum ex manu emendatrice μή. non bene. WASS. ἂ Φελεῖν ἂ Ἀθηναίος Λακεδαιμονίους] Thom. Magister in ἀφελῶ scribit, ἀφελῶν cum dativo apud solos poetas inveniri; sed Thucydidem hic quoque dativum ei addere. Λακεδαιμονίους etiam Dan. Sed non est recedendum a recepta et omnium aliorum Mssorum auctoritate confirmata scriptura. Thomas quoque non recte habet ἂ pro ἐπίω ἂν. DVCK.

ἂ Φελεῖν] Formula Foed. Karthag. et Philippi apud Polybium VII. ΜΕΤΑ ΠΑΡΗΣ ΠΡΟΘΥΜΙΑΣ ΚΑΙ ΕΤΝΟΙΛΑΣ ΑΝΕΤ ΔΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΒΡΟΤΗΣ ΕΣΟΜΕΘΑ ΠΟΛΕΜΙΟΙ ΤΟΙΣ ΠΡΟΣ ΚΑΡΧΗΔΟΝΙΟΤΕ ΠΟΛΕΜΟΤΕΙ. Noster V, 47. Τρώπῳ ὁπίω ἂν δύνανται ἰσχυροτάτῳ κατὰ τὸ δυνατόν. WASS.

ἂ Φελεῖν] Post Λακ. deficere videtur ἂ Ἀθηναίος, quia in his formulis singula repeti soleant. Abr. 511. GOTTL.

ἂ Φελεῖν Λακεδ.] Desiderat Gottl. Accusativum ἂ Ἀθηναίος; qui tamen promte et facile repetatur e proxime superiori, vel αὐτὸς intelligatur. Ingratius certe et obscurius diceret,

ros, nisi aliqua his aequiora facerent. Sed *Lacedaemonii*, cum ipsos audire nollent, ipsos quidem remiserunt, ipsi vero societatem cum Atheniensibus fecerunt, quod existimarent Argiuos, quando per Ampelidam et Licham, qui *Lacedaemonem ab ipsis missi* venerant, foedus renouare noluerant, quod (inquam) ipsos sine Atheniensibus non formidabiles sibi fore, caeteraque Peloponnesum maxime quieturam, existimarent. * Nam *Argiuos* ad Athenienses accessuros, si licuisset. Praesentibus igitur Atheniensium legatis, habitisque colloquiis, compositionem fecerunt, et adhibito iureiurando societatem istam his conditionibus inierunt.

Bell. Pelop. an. 11. Olymp. 32. 3. V. C. Varr. 333.

23. „SOCII erunt *Lacedaemonii et Athenienses* annos quinquaginta. Quod si qui hostes in Lacedaemoniorum agrum inuaserint, et Lacedaemonios maleficii afficiant, Athenienses ratione quam poterunt acerrima Lacedaemoniis opem pro virili parte ferant. Quod si agro vastato discesserint, haec ciuitas a Lacedaemoniis et Atheniensibus pro hoste habeatur, et ab vtrisque bello petatur, et ambae ciuitates *bellum hostibus illatum, de communi sententia*, simul deponant. Haec autem iuste, et alacriter, et sine dolo fiant. Et vicissim si qui hostes in Atheniensium agrum inuaserint, et Athenienses maleficio afficiant, Lacedaemonii ratione quam poterunt acerrima Atheniensibus opem pro virili parte ferant. Quod si *hostes* agro vastato discesserint, haec illorum ciuitas a Lacedaemoniis, et Atheniensibus pro hoste habeatur, et ab vtrisque bello petatur, et ambae ciuitates bellum simul deponant. Haec autem iuste, et alacriter, et sine dolo fiant. Quod si seruitia insurgant, Athenienses Lacedaemoniis opem totis viribus, pro virili parte ferant. Haec autem foedera iurabunt iidem, qui et superiora vtrinque iurarunt. Et *vtrique* quotannis haec renouabunt, Lacedaemonii quidem, Athenas ad Dionysia proficiscentes; Athenienses vero, Lacedaemonem ad Hyacinthia proficiscentes. Cippos autem vtrique statuent, vnum quidem, Lacedaemone, iuxta Apollinem in Amyclaeo; alterum vero, Athenis, in arce, iuxta Mineruam. Quod autem attinet ad hanc societatem, si quid visum fuerit Lacedaemoniis ac Atheniensibus, vel *huic* addendum vel *hinc* demendum, quicquid visum fuerit, vtrisque liceat.“

24. Hoc autem iusiurandum iurarunt, ex Lacedaemoniis quidem, isti, Plistoanax, Agis, Plistolas, Damagetus, Chionis, Metagenes, Acanthus, Daëthus, Ischagoras, Philocharidas, Zeuxidas, Anthippus, Alcinaidas, Tellis, Empedias, Menas, Laphilus. Ex Atheniensibus vero, isti, Lampon, Isthmionicus,

* Alioqui, si liceret, ad Athenienses accessurum, *Valla*. HVDS.

Δικιοτέρως] ισχυροτέρως τῷ δικίῳ. Τέτων] τῶν γενομένων. Ὅς δ' αὐτῶν] τῶν συμμάχων. Οὐκ ἐσήκων] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ἐπειδὴ δὲ ἤθελον] ἢ βεβαίωσαν (ψῆσι) τῶν ἄλλων συμμάχων στένδεσθαι πρὸς τὰς Ἀθηναίους, οἱ Λακεδαιμόνιοι καθ' ἑαυτὰς ἐσπίσαντο, νομίζοντες ἥκησιν ἂν ἔτω πρὸς Ἀθηναίους χωρὶς τῆς Ἀργείας προσηγομένης αὐτοῖς. πεποιθμένοι γὰρ ἔμπροσθεν πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδῆς, τότε τῶν Ἀθηναίων εὐ φερομένων, ἐκ ἐβόλοντο πρὸς Λακεδαιμονίους ἐπιπέμπεσθαι, ἐλθόντων Ἀμπελίδου καὶ Λίχου. ἐκ ἐβόλοντο δὲ ἐπιπέμπεσθαι οἱ Ἀργεῖοι, νομίζοντες χωρὶς Ἀθηναίων ἢ ὅπως εἴπω Λακεδαιμονίους. πρὸς τῷ δὲ, καὶ τῶν ἄλλων Πελοποννησῶν οἱ Λακεδαιμόνιοι ᾔσαντο ἡσυχάζειν, γενομένων τῶν σπονδῶν. εἰ γὰρ μὴ ἐνεργήσαν, ἀλλὰ ἔξω προσχωρεῖν τοῖς Ἀθηναίοις, τὰς τε Ἀργείας καὶ τὰς Ἀχαΐας πρὸς Ἀθηναίους ἂν ἀποτόκη. Εἰ ἔξω χωρῶν] τὰς Πελοποννησίδας. Καὶ γενομένων λόγων] συμβατικῶν. Σύμμαχοι ἔσαντο] Συμμαχία Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων. Πολεμῆεν εἴπω ταύτην τὴν πόλιν] τὴν κακίαν ποιήσαντες τὰς Λακεδαιμονίους. Ἄμω τῷ πόλει] λείπει, τὴν ἐπελάθειν πάλιν. Ἦν δὲ ἡ ὁραία ἐπαύρηται] ἀντὶ τῶ, ἦν δὲ οἱ ἑλιγες ἐπαύρησαν. ἦσαν, τὸ πλῆθος τῶν ὄλων. Παντὶ στένει, κατὰ τὸ ἰουατὸν] ἦσαν, κατὰ γὰρ καὶ κατὰ ἑλλησσαν. Μετὰ τὰς σπονδῆς] τὰς κοινὰς δημοσίαις,

ὠφελὲν Λακεδαιμονίους Ἀθηναίους. ὠφελὲν hic est succurrere, auxilio esse; vt L. I. ὠφελείας est, opis aliquid. **VALER.**

Δικίῳ] τὸ πλῆθος τῶν δικτῶν sic dici ex hoc loco docet **POLLUX III, 75.** **DVCK.**

Ταῦτα] Hoc recte eliminant **Cl. Gr. WASS.**

Στήλιν] Aliquando in tripodē scribebant. **Emizid. Suppl. 1202. D. Halic. p. 257. WASS.**

Στήλιν rel.] In columnis foedera incisa; etiam epitaphia, vt Aug. res gestae in monum. Ancyrano. **GOTT.**

Ἐδορκον] Sunt et haec verba ex formula. **Polyb. p. 703. ΕΑΝ ΔΕ ΔΟΚΗ ΗΜΙΝ ὠφελειν ΠΡΟΘΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝΔΕ ΤΟΝ ΟΡΚΟΝ, ΑΦΕΑΘΜΕΝ Η ΠΡΟΘΗΣΟΜΕΝ ΩΣ ΑΝ ΗΜΙΝ ΔΟΚΕΙΑΜΦΟΤΕΡΟΙΣ.** Foed. Hierarum. Αἱ δ' ἐτι καὶ κοινὰ συμφερῶντι διαρθῶσασθαι, κέριον ἔτω τὸ διαρθῶθεν. **WASS.**

Νικίας, Εὐθύδημος, ἘΠροκλῆς, ἩΠυθόδωρος, Ἀγνων, Μυστίλος, Θρασυκλῆς, Θεαγόρας, Ἀριστοκράτης, Ἰάλλιος, Τιμοκράτης, ἸΛέων, Λάμαχος, Δημοσθένης. αὕτη ἡ ἔξυμμαχία ἐγένετο μετὰ τὰς σπονδὰς ἔπολλω ὕστερον. καὶ τὸς ἀνδρας τὸς ἐν τῆς νύσθ ἀπέδσαν οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς Λακεδαιμονίοις. καὶ τὸ θέρος ἤρχε τῷ ἐνδεκάτῃ ἔτῃ. ταῦτα ἰδὲ τὰ δεκα ἔτη ὁ πρῶτος πόλεμος ξυνεχῶς γειόμενος γέγραπται.

κε'. Μετὰ δὲ τὰς σπονδὰς καὶ τὴν ξυμμαχίαν τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τῶν Ἀθηναίων, αἱ ἐγένοντο μετὰ τὸν δεκαετῆ πόλεμον, ἐπὶ Πλειτόλα μὲν ἐν Λακεδαίμονι ΕΦόρος, Ἀλκαίος δ' Ἀρχοίτος Ἀθήνησι, τοῖς μὲν δεξαμέοις αὐτὰς εἰρήνην οἱ δὲ Κορήθιοι, καὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πόλεων τινὲς διεκίωθον τὰ πεπραγμένα. καὶ εὐθὺς ἄλλη ταραχὴ καθίστατο τῶν ξυμμαχίων πρὸς τὴν Λακεδαίμονα. καὶ ἅμα καὶ τοῖς Ἀθηναίοις οἱ Λακεδαιμόνιοι, πρῶτον τῷ χρόνῳ, ὑποπτεῖ ἐγένοντο, ἔτι ἐν αἷς ἔποιεῖντες ἐκ τῶν ξυμμαχικῶν ἀεὶ ἤρχετο. καὶ ἐπὶ ἐξ ἔτη μὲν καὶ δεκα μῆνας ἀπέσχοτο μὴ ἐπὶ τὴν ἐκατέρω γῆν στρατεύσαι, ἔχασεν δὲ μετ' ἀνακαγχῆς ἔβεβαίεν ἔβλαπτον ἀλλήλους ταμίλιτα. ἔπειτα μέντοι καὶ ἀναγκασθεὶς λῦσαι τὰς μετὰ τὰ δεκα ἔτη σπονδὰς, αὐθις ἐς πόλεμον Φαιερόν κατέστησαν.

κς'. Γέγραφε δὲ καὶ ταῦτα ὁ αὐτὸς Θεκυδίδης Ἀθηναῖος ἐξῆς, ὡς ἕκαστα ἐγένετο, κατὰ θέρη καὶ χειμῶνας· μέχρις ἔ τὴν τε ἀρχὴν κατέπαυσαν τῶν Ἀθηναίων Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ τὰ μακρὰ τεῖχη καὶ τὸν Πειραιᾶ κατέλαθον. ἔτη δὲ ἐς τῆτο τὰ ξύμπαντα ἐγένετο τῷ πολέμῳ ἑπτὰ καὶ εἴκοσι. καὶ τὴν διὰ μέσθ ξύμβασην εἴτις μὴ ἀξιώσει πόλεμον νομίζειν, ἐκ ἐφῶς δικαιοῦσαι. τοῖς τε γὰρ ἔργοις ὡς ἀδίκηται, ἀδελείτω, καὶ εὐρήσει ἐκ εἰκὸς ὄν, εἰρήνην αὐτῆν κερδέσαι, ἐν ἣ ἔτε ἀπέδσαν πάντα, ἔτ' ἀπέδέξαντο, ἀξιοῦθεντο. ἐξω τε τῶτων, πρὸς τὸν Μαιτητικὸν καὶ Ἐπιδαύριον πόλεμον, καὶ ἐς ἄλλα, ἀμφοτέρωσι ἀμαρτήματα ἐγένετο. καὶ οἱ ἐπὶ Θράκης ξύμμαχοι, ἄδεν ἦσαν πολέμοι ἦσαν. Βοιωτὶ τε ἐνεχειρίαν δεχόμενοι ἦγον. ὡτε ξὺν τῷ πρῶτῳ πολέμῳ τῷ δεκαετῆ, καὶ τῆ μετ' αὐτὸν ὑπόπτῳ ἀνακαγχῆ, καὶ τῷ ὕστερον ἐξ αὐτῆς πολέμῳ, εὐρήσει τίς τοσαῦτα ἔτη, λογιζόμενος κατὰ τὰς χρόνους, καὶ ἡμέρας ἔ πολλὰς παρσημεμῶσας, καὶ τοῖς ἀπὸ χρησμῶν τι ἰσχυρισταμένους μόνον δὴ τῆτο ἐχρησῆς ξυμβάν. ἀεὶ γὰρ ἐγώγε μέμνημαι, καὶ ἀρχομένε τῷ πολέμῳ, καὶ μέχρις ἔ

g Πατροκλῆς Ar. C. Προκλῆς Dan. b πυθόδωρος, Ἀγνων, Μυστίλος, Θρασυκλῆς; defunt Ar. Ἀγνων Mosqu. Μυστίλος id. i Λέων omittunt Ar. Dan. k ξύμμαχοι Ar. C. Dan. l δι' ἀβελθ Ar. C. m Συμμαχικῶν Gr. Mox εἰρηται Mosqu. et μῆν. δεκα. n τὴν deest Gr. o μετὰ ἀνακ. Reg. Mosqu. p τὰ μακρὰ Ar. C. Cass. Gr. Aug. Mosqu. hic mox λῦσαι, et τὰ ante δέκα om. q ὡς deest Dan. Mosqu. fer. c. atram. nigriori. r κατὰ τὰ ἔτη Ar. C. Dan. s Hoc postpositum est Ἀπορρόβη 1. 2. τῶν Ἑλληνικῶν. Hely. Mίχη Aug. Reg. Cass. t Πειραιᾶ et cum emendatione supra scripta Πειραιᾶ Gr. u Κατέλαθον ex emendat. Gr. x ἔγένοντο τὰ ξύμπαντα Ar. C. Dan. y ἕκαστον Cass. z Ἀξιώσει Ar. C. Ald. Flor. B. y. Dan. a ἀδελείτω Ar. C. b οὐτε ἀπέδσαν Ar. C. Dan. Mox Μαιτητικὸν πόλ. Mosqu. et τ' ἄλλα p. Ellax. c ἔγένοντο Ar. C. Reg. Cass. Gr. Dan. Mosqu. Aug. d οὐ πολλὰς omittit Gr. e τ. π. deest Gr. f Ἀπὸ non agnoscit Dionys. Halicarn. locum citans. Hely. g Ὀχιρῆς legit Idem, et mox ἐξω πρῶ ἔγασε. Ἐχρησῆς Cl. Gr. b Mίχη Reg. Cass. Gr. Mosqu. Aug.

Ἀὕτη ἡ ξύμμαχ. Consultit Abr. locum Luc. 2, 2. p. 511. GOTTL.

Ἀὕτη ἡ ξύμμαχ. Nil attingit, conferri ab Abresch. locum Luc. 2, 2. Nemo enim loco difficultatis aut obscuri quidquam est, praeterquam adnoto Pronom. αὕτη. βασιλ. κήσθ] Infalam intellige Sphaeteriam. Ita loquitur p. 311. 335. 467. WASS.

Ἐπὶ ἐξ ἔτη] Ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη legendum esse censet Acacius. n. v. s. Acacis adnotatur Dedicellus in Annalib. Thucyd. ad Ann. XVIII. Belli Peloponn. pag. 198 sed putat legendum καὶ ἑπτὰ ἔτη μὲν καὶ δύο μῆνας. DVCK

μετὰ ἀνακ. οὐ βεβαί. ἔβλ.] Male venit Int. Iac. theophr. indicus natus h. n. v. s. Neque enim μετὰ hoc h. n. v. s. statim positus et consuetudinem rerum videtur, pro, ἐν ἀνακαγχῆ οὐ βεβαίω, vel, δι' ἀνακαγχῆς οὐ βεβαίω, dum, quo tempore (wahrend) doli induciae vacillabant. BAVER.

Κατέλαθον] Si unus alterue bonae Latinae Cum ea scribitur, quia coniectur in Gr. inter verba legitur, contenti-

ter, eam non reiciendam putarem. Plutarchus Lyfandr. p. 806. Τὰ δὲ τέλη τῶν Λακεδαιμονίων ἔργα, καθυβλύτες τὸν Πειραιᾶ καὶ τὰ μακρὰ τεῖχη. καθυβλύει dicit Xenophon II. Graec. 1. 460. Ἐποῦντο τῆσαν, ἐφ' ἃ τὰ τε μακρὰ τεῖχη καὶ τὸν Πειραιᾶ καθυβλύτας. Diodor. Sicul. p. 389. περιελεῖν. DVCK.

Κατέλαθον.] Sunt, qui volint κατέλαθον Sane τῆσαν artius, et hiltoriae; sed ad Πειραιᾶ illud artius. BAVER.

Ἐτη δὲ — ἐξ ἔτη.] Non videtur concordare Xenophon. Nam I. lib. 1. Ἐπιτακῶν ait viginti octo durasse annos, et viginti novem Ephoros nominat, et numerat vsque ad reditum Lyfandri, post pacem factam et mares euerfos et Samum captum. Sed Xenophon numeravit primum et vltimum annum integros; Ἐπιτακῶν vero exactius. Putschius Exercitat. p. 52. HVDS.

Ἀξιώσει πόλεμ. νομ.] Ἀξ. νομίζειν, est, voluerit habere, habendum continerit; vel simpliciter, velle. π. ἔργα autem sign. ad belli tempora referendum, ut nihilo tacius bellum fuerit,

Laches, Nicias, Euthydemus, Procles, Pythodorus, Agnon, Myrtilus, Thrasycles, Theagenes, Aristocrates, Iolcius, Timocrates, Leon, Lamachus, Demosthenes. Haec societas inita fuit non multo post foedera. Athenienses autem Lacedaemoniis reddiderunt captiuos, quos in insula *Sphacteria* ceperant. Aestasque vndecimi anni coepit. Quae igitur primo bello per decem annos continenter gesta fuerunt, haecenus a me conscripta sunt.

Bell. Pelop. an. 11. Olymp. 89. 3. V. C. Varr. 333. Bell. Pelop. an. 11. Olymp. 89. 3. V. C. Varr. 333. A Mart. 18.

25. Post foedera autem, et societatem, quae post decenne bellum inter Lacedaemonios et Athenienses inita fuit, cum Plisfolas Lacedaemone Ephorus esset, et Alcaeus Athenis Archon, apud illos quidem, qui haec foedera admiserant, pax erat. Corinthii vero, et quaedam Peloponnesi ciuitates, quae acta fuerant, concutiebant, et confestim alius sociorum motus aduersus Lacedaemonios exstitit. Quin etiam praeterea Lacedaemonii, progressu temporis, Atheniensibus in suspicionem venerunt, quod quaedam non praestarent ex conuentis, quae in foederum conditionibus continebantur. Et ad sex quidem annos, decemque menses *utrique* sibi temperarunt, ne alteri in alterorum agrum cum exercitu infesto profiscerentur: sed extra *utriusque agri fines* propter inducias minime firmas, se mutuo maximis detrimentis afficiebant. Deinde vero etiam illa post decem annos foedera rumpere coacti, rursus ad apertum bellum venerunt.

26. Atque haec quoque idem Thucydides Atheniensis, prout singula quaeque gesta sunt, per aestates ac hyemes, ordine conscripsit; eo usque, donec Lacedaemonii, eorumque focii Atheniensibus imperium eripuerunt, et longos muros et Piraeum ceperunt. Anni autem istius belli huc usque fuerunt in summa septem et viginti. Quod si quis compositionem, quae intercessit, belli spatio non describendam putarit, is haud recte iudicauerit. Hoc enim ex rebus gestis, vt distincte a nobis est declaratum, spectet, et comperiet non esse consentaneum eam iudicari pacem, in qua *utrique* neque reddiderunt, neque receperunt omnia, de quibus conuenerat. Et praeter haec, *utrique* peccarunt in Mantiensi et Epidaurio bello, et in aliis. Et focii, qui erant in Thracia, nihilominus hostes erant. Et Boeoti decemdiales inducias agebant. Itaque si quis et ex primo decenni bello, et ex suspectis post illud induciis, et ex insequuto has posteriore bello temporum ineat rationem, tot annos, *quot dixi*, et paucos praeterea dies elapsos, * et ex iis, qui aliquid ab oraculis reportatum affirmarunt, hoc solum constanter euenisse comperiet. Etenim ego memini, vel ab ipso huius belli initio usque ad eius finem,

* Atque non solum exitu comprobatum inueniet, ex iis, quae futura esse, ex oraculis affirmabantur. *Valla.* HVDS.

ὃν μετέχον καὶ οἱ σύμμαχοι. Τῆς ἐκ τῆς νῆσος] ἀναθρόντας δηλονότι. Συνεχῶς γενόμενος] ἀδιατάτως, συνεχόμενος. Διεκίνηεν τὰ πεπραγμένα] κατέκρινεν τὰ κατὰ τὰς σπονδὰς. Καὶ ἄλλα] σὺν ταῖς. Ἰταπτοὶ ἐγένοντο] ἦσαν διάφοροι. Ἄ εἰρητο] ἐν ταῖς στούδασι. Καὶ ἐπὶ εἴς] ἐπὶ τῆν μέν καὶ δεκά μῆνας] εἴς] ἐπὶ καὶ δεκά μῆνας ἢ ἀρβύλους εἰρήνην Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆ δεκάτης ἔτας, παρέτενον. Ἐπὶ τῶν ἑκατέρων] μὴ ἐπὶ τῶν ἀλλήλων. Ἐπὶ καὶ εἰκοσίων] εἰκοσιετῆς ἐπὶ ὁ πόλεμος τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων παρέτενον. Οὐκ ἐρῶν δὲ δικαιώσαι] ἀπὸ τῆ, ἢ ἀπὸ ἀπὸ δὲ καὶ δικαίως κρινεῖ. Ἐξω τε τέτων] ἄνευ τῶτων. Οὐδὲν ἦσαν πολέμου ἦσαν] καὶ μετὰ τὴν εἰρήνην δηλονότι. Βοιωτοὶ τε ἐνεχείρισαν δεξιμῶρον ἦγον] Βοιωτοὶ τε πρὸς δεκά ἡμέρας ἐνεχείρισαν ἐπεσπένδοντο πρὸς Ἀθηναίους. Τῶ δεκαετῆ] τῶ προειρημένῳ. Ἰσχυρομαχέοισι] προτείνεσι τι ἰσχυρόν. Μόνον δὲ τῶ ἐκρηῶς

et tempus foederis isti et male seruati non imminuat computationem temporum belli. *BAVER.*
 Ως διήρηται] Si διερηται legatur, vt habent quidam Codd. esset διήρηται. ita Hecf. a διερεῖν alterum διήρηται, expl. Reisk. quibus distinctum fuit; Abr. 515. *GOITL.*
 Ως διήρηται] Simplificissime veteris, vt (a me) digestum est (opus, enarratio belli gesti) per annos nempe. Διερεῖν non vsitatum est verbum; ceteri aduerbium extat διὰ τῆν τῶν τῶν ἐργῶν retulerim ad διήρηται, vt per res gestas, pugnas et ex-

peditiones, digesti. Tamen et ad ἀρβύτων retaliaris, vbi sit, κατὰ, ἐς τὰ ἔργα. *BAVER.*
 Οὐ πολλὰς] Haec desunt *Gr.* perperam. *WASS.*
 Καὶ τοῖς — ἐξηγήσομαι] *Dionys. Halic.* Tom. II. pag. 142. vbi agnoscit μέγιστος, non μέγιστος, quomodo Nostrum scriptum tamen suspicor. *WASS.*
 Ἐκρηῶς] *Cl. Gr.* ἰσχυρῶς. At illud genuinum est. *IDEM.* Ἰσχυρῶς fortassis est ab interpretatione *Scholiae*. *DUCK.*

ἐτελεύτησε, ⁱ προσφερόμενον ὑπὸ πολλῶν, ὅτι ^k τρεῖς ἐνέει ἔτη δόσι γενέσθαι αὐτοῦ. ἐπεὶ δὲ ^l διὰ παντὸς αὐτῆ, ^m αἰσθαίμενος τε τῇ ἡλικίᾳ, καὶ προσέχων τὴν γυνῆν, ὅπως ⁿ ἀκεῖθός τι εἴσομαι. καὶ ξυνέβη μοι Φεύγειν τὴν ἑμαυτῆ ἔτη εἰκοσι μετὰ τὴν ἐς Διφύπολιν στρατηγίαν καὶ γενεμῆν παρ' ^o ἀμφοτέρους τοῖς πράγμασι, καὶ ἐχῆσον ^p τοῖς Πελοποννησίον, διὰ τὴν Φυγίαν, καθ' ἡσυχίαν τὴν αὐτῶν μάλλον αἰσθέσθαι. ^q τὴν δὲ μετὰ ^r τὰ ὄνεικα ἔτη διαφεράν τε καὶ ^s ζύγχυσιν τῶν σπονδῶν, καὶ τὰ ἔπειτα, ὡς ἐπολεμήθη, ἐξηγήσομαι.

κς'. Ἐπειδὴ γὰρ αἱ πειλημιότεται σπονδαὶ ἐγένοντο, καὶ ὕστερον αἱ ξυμμαχίαι, ^t καὶ αἱ ἀπὸ ^v τῆς Πελοποννήσου προσεβίμ, αἰπορ παρεκλήθησαν ^x ἐς αὐτὰ, ἀνεχέμεν ἐκ τῆς Λακεδαιμόνειας. ^y καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἐπ' οἴκῳ ἀπῆλθον. Κορίνθιοι δὲ, ἐς Ἀργεὺς τραπόμενοι πρῶτον, λόγους ποιῶνται πρὸς τὴν αἰσ τῶν ἐν τέλει οὐτων Ἀργείων, ὡς χεῖρ, ἐπειδὴ Λακεδαιμόνιοι ἐκ ἐπ' ἀργεῖον, ἀλλ' ἐπὶ καταδουλίσει τῆς Πελοποννήσου, σπονδῆς καὶ ^z ξυμμαχίαν πρὸς Ἀθηναίους τὰς πρὶν ἐχθίρας πεποιήνται, ὅταν τὰς Ἀργεῖους, ὅπως σαθῆσεται ἡ Πελοπόννησος, καὶ ψηφίσασθαι, τὴν βελαμῆν πύλιν τῶν Ἑλλήνων, ἥτις αὐτόνομός τε ^a ἐστὶ, καὶ δικασ ἴσας καὶ ἐμοῖας διδάσει, πρὸς Ἀργεῖους ξυμμαχίαν ποιῆσθαι, ὡσεὶ τῇ ἀλλήλων ἐπιμαχεῖν ἀποδείξω ^b δὲ ἀνδρας ολίγους ἀρχὴν αὐτοκράτορας, καὶ μὴ πρὸς τὸν δῆμον ^c λόγους εἶναι τῶ μὴ καταφανείς γίνεσθαι τὰς μὴ πείσαντας τὸ πλῆθος. ἔφασαν δὲ, πολλὰς προσχωρήσεσθαι, μίσει τῶν Λακεδαιμονίων. καὶ οἱ μὲν Κορίνθιοι, διδάξαντες ταῦτα, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκῳ.

κη'. Οἱ δὲ τῶν Ἀργείων ἄνδρες, ἀκούσαντες, ἐπειδὴ ἀνήμεγκαν τὰς λόγους ἐς τε τὰς ἀρχὰς καὶ τὸν δῆμον, ἐψηφίσαντο Ἀργεῖοι, καὶ ἀνδρας εἶλοντο ὀνάδεια, πρὸς ἕς τὸν βυλόμειον τῶν Ἑλλήνων ξυμμαχίαν ^d ποιῆσθαι, πλὴν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων. τῶτων δὲ ^e μηδετέροις ^f ἐξείνευ ἀνευ τῶ δῆμος τῶν Ἀργείων σπέισασθαι. ἰδ. ξαντὸ τε ταῦτα οἱ Ἀργεῖοι μάλλον, ἐξῆντες ^g τὸν τε τῶν Λακεδαιμονίων σφίσι πόλεμον ἐπέμεινον, (ἐπ' ἐξῆδον γὰρ πρὸς ^h αὐτοῖς αἱ σπονδαὶ ἦσαν) καὶ ἅμα ἐλπίσαντες τῆς Πελοποννήσου κίεσθαι. κατὰ γὰρ τὸν χρόνον τῶτον ἡ τε Λακεδαιμονία μάλιστα δὴ καλῶς ἤμυσε, καὶ ὑπερέβηθη,

ⁱ προσφερόμενον Dan. ^k τρεῖς ἐνέει Cass. Mosqu. Aug. ^l Διαπαντὸς Ar. C. Ald. Flor. Basf. Reg. Cass. Aug. ^m αἰσθαίμενος τε Ar. C. Dan. ⁿ ἀκεῖθός τι Dionysf. Halicarn. Huds. ^o Id est: τοῖς ἀσθεσίμοις τοῖς πράγμασι (scil. πολιτικῶν καὶ ἀρχῶν) ἔχει. Ar. Port. ^p αἰπορ μετὰ accipit Huds; nam sic vertit: quod rebus agendis in seipf. ἐπὶ ἀπορμωσσε ecc. Huds. ^q πρῶτον Gr. ^r Scil. πρῶτον. ^s ἀμφοτέρους Dionysf. τοῖς Πελοποννησίους Dionysf. Halicarn. Reg. Aug. ^t τὴν μὲν ἐν Gr. Antea αἰδέσθαι Aug. ^u Articulum τὰ non agnoscit Dionysf. Halicarn. Huds. ^v ζύγχυσιν Gr. ^w Αἱ ἀβστ a Cass. Αἱ ἀβστ a Reg. Gr. Dan. Αἱ καὶ Aug. cum lineolis suprafer. ^x τῆς deest Ar. ^y εἰς Gr. Antea αἰ παρακλ. Aug. ^z καὶ omittunt Ar. C. Dan. ^a ζυμμαχίαν Ar. C. Dan. ^b εἰς Cassf. Aug. ^c τε Gr. ^d τὰς λόγους Ar. C. Cl. Gr. Aug. Sibol. Reg. Cassf. V. I. cap. sq. τε d. Mosqu. ^e Scil. ἐπέμεινον. aut πρὸς ἕς ἐξείν ποιῆσθαι. Ar. Port. ^f μηδ' ἑτέροις Gr. ^g τὸν τῶν Λακεδαιμονίων Ar. C. Dan. ^h αὐτὰς et in marg. αὐτὸς Gr. ⁱ Mox καὶ γὰρ τ. χρ. τ. Mosqu.

Ἀισθάνομενος] Quidam libri αἰσθόμενος. at ab editis stat Dionysf. Halic. l. d. WASS.

Ἀισθάν. τ. ἡλικ.] Ea cum essem etate, qua homo ad cognoscendum diiudicandumque, quod expedit, est idoneus. ABR. 515. GOTTL.

Ἀισθάνομ. τῇ ἡλικ.] i. e. αἰσθάνομ. ἔχων διὰ (κατὰ) τὴν ἡλικίαν. Affect Gottl. I, 71. sed ibi αἰσθάνομ. sunt prudentes, intelligentes, φρόνιμοι: quod sibi non tribueret Thucyd. ipse. Nec vero iudicandi vltim hic spectet Noster, cui tantum referendae res essent, cognoscere tantum posse debebat, non, quid expediret, ut inerte hic expl. Abr. sed, quid gestum esset. Verteis hic: integris valens sensibus per acetatem. Possis et vertere, quia αἰσθάνομ. saepius est Nostre audire, rescire, cognoscere: cum per acetatem (integram, validam,) audire omnia et cognoscere possem. Ad verba autem, ἐπὶ εἰκασιν) Scholio praemittit Gottl. σημείωσις, non male; neque enim hic explicat Schol. sed aduertit lectorem. BAYER.

τοῖς Πελοποννησίον] Dionysf. Halic. τοῖς Πελοποννησίους; sed minus eleganter, ut fere alias. WASS.

Ἀυτὰ] Praec. ξυμμαχίαν, σπονδαὶ] debebat ergo, αὐτὰ: sed Neut. est, ac si sit, ταῦτα πάντα. BAYER.

τοῖς μὴ πείσ. τ. πλῆθ.] Cur ergo volebant, hos μὴ ἰσχυεσθαι καταφανείς; Cur hi laterent? Aut quem laterent? Nempe, si λόγοι essent ad δῆμον, ut loquitur Thuc. h. e. si 1) orationes habendae ad populum, 2) omnia cum populo communicaanda, ad populum referenda, etiam 3) ratio omnium rerum (etsi hoc sensu vsitatior est singularis numerus, λόγος, tamen hoc et per plures vtiq. dicitur) reddenda populo essent. necesse erat, ut, si qua populo minus placuissent, eorum auctores obicerentur odio populi et periculis, obnoxii agerent populo, plane nihil acturi. At, soluti a populo, liberi et securi omnia agerent. BAYER.

Οἱ δὲ τῶν Ἀργ. ἄνδρες, rel.] Hunc Nominatiuum infra alius excipit, εἰ Ἀργεῖοι: nempe illi sunt, qui c. 27. vocantur

ulgo praedicari solitum, hoc bellum ter nouenos annos gestum iri. Quamdiu autem hoc durauit, ego sensibus integris perpetuo vixi, animumque diligenter aduertī, vt aliquid certi cognoscerem. Accidit autem mihi, vt post praeturam ad Amphipolin gestam, patria annos viginti exfularim: et quod apud vtrosque fuerim, nec minus apud Peloponnesios, propter exilium, per otium, aliquid ipsarum rerum facilius cognouerim. Ergo controuersias, quae post decennale bellum existerunt, et foederum perturbationem, et res deinceps in bello gestas, prout gestae fuerunt, enarrabo.

Bell. Pelop. an. 11. Olymp. 89. 3. V. C. Varr. 333.

27. Postquam enim quinquaginta annorum foedera percussa fuerunt, et mox societates et legationes, quae ex Peloponneso ad haec accitae fuerant, Lacedaemone discesserunt, et alii domum abierunt, Corinthii primum Argos profecti, cum quibusdam Argiuorum principibus egerunt, ac dixerunt: quandoquidem Lacedaemonii, non propter vtilitatem Peloponnesi, sed vt eam in seruitutem redigerent, foedera societatemque fecerant cum Atheniensibus, qui prius ipsis erant inimicissimi, Argiuus prouide operam esse dandam, vt Peloponnesi respublica seruarietur, et decretum faciendum, vt quaecunque Graeca ciuitas vellet, quae suis legibus viueret, et pari iure fruere, ei societatem cum Argiis facere liceret, ita vt alteri alteris auxilium mutuo ferrent, si quis eos infestaret. Paucos autem viros cum summa potestate deligendos, quorum arbitrio res tota permitteretur, neque verba haec de re apud populum facienda; ne ii, qui multitudine in suam sententiam pertrahere non potuissent, detegerentur. Multos autem odio Lacedaemoniorum ad Argiuos accessuros dixerunt. Atque Corinthii quidem cum haec demonstrassent, domum redierunt.

28. Illi autem Argiuorum viri, cum haec audissent, et Corinthiorum verba ad magistratum populique retulissent, Argiui decretum fecerunt, et duodecim viros delegerunt, cum quibus societatem facere liceret ei de Graecis, quisquis vellet, praeter Athenienses et Lacedaemonios. Nam decreuerunt, vt cum horum neutris iniussa populi Argiui foedus facere liceret. Argiui autem haec eo facilius admitterunt, tum quod sibi Lacedaemoniorum bellum impendere viderent (nam foedera cum illis inita iam exhibant) tum etiam quod se Peloponnesi principatum adepturos sperarent. Nam tunc temporis Lacedaemonii pessime audiebant, et propter acceptas clades contemnebantur: at Argiui omnibus in rebus

ἐπιβουλή] ἤτοι μόνον ἀπὸ τούτου ἰσχυρῶς κερταύσαν. Προφερόμενοι] προλεγόμενοι. "Ὅτι τρεῖς ἔνια] περὶ τῆς χρησμῶ, ἔτι τρεῖς ἔνια ἔτη ὁ πόλεμος παρέτεται. Ἰπέρβου δὲ] ἤγει, μετὰ τὴν κίησιν τῆς πόλεως. Αἰσθανόμενος τε] ἀντὶ τῆς ἀκμαζῶν, διὰ τὸ μὴ παρορθεῖναι τὴν κίησιν, παρορθεῖναι τῶσι. Ἐτη εἰκοσιν] ἔτι ὁ συγγραφῆς εἰκοσιν ἔτη ἔφυγε τὴν πατρίδα, καὶ περὶ Πελοπόννησον ὁδὸς ἔρε. Παρ' ἀκμαζῶν] τοῖς τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων. Αὐτῶν μάλλον] τῶν τραχημάτων. Αἰσθῆσθαι] διὰ τὸ ἠσυχάζειν, καὶ μὴ πολεμεῖν αὐτῶ, μάλλον παρρηλοῦσθαι τοῖς γενεαῖσι. Ὡς ἐπολεμήθη, μετὰ τῆς πόλεως κατέστη. Αἱ πεντηκοντῆται] αἱ κοινῆ. Αἱ ξυμμαχίαι] ἤγειν αἱ ἰδικαί, αἱ πρὸς Ἀθηναίους ἐκ Λακεδαιμονίας, καὶ ἀνάπαυ. Τραπέμενοι πρώτων] ἀπερθεύοντες. Πρὸς τινὰς τῶν ἐν τέλει ὄντων Ἀργείων] ἤγειν, πρὸς τινὰς ἀκοίτας τῶν Ἀργείων. Οὐκ ἐπ' ἀραθῶ] οὐκ ἐπὶ συμφῆροντι. Καὶ ψήφισσασθαι] τὸς Ἀργείους. Ὡς τῆ ἀλλήλων ἐπιμαχῆ] ἀσθενεῖ ὀνησοῖ: ἔσθ, καὶ κατατρυφεμένη ὑπὸ τῶν ἐναντίων. Ἀποδείξει δὲ ἄλλως ὀλίγως] ἤγειν, γραφίμως κινεῖσθαι ἡμῶν. Αὐτεκαύσαντες] ἀνάθεισιν τῶν ἄλων παρημάτων ἐκοντες. Μὴ τὸς τὸν δῆμον τὸς λόγους εἶπαι] τὸς σκευδομένους τοῖς Ἀργείοις, μὴ τῶ δῆμον διαλέγεσθαι, ἀλλὰ τοῖς αὐτοκράτορα ἔχουσιν ἄρχων. Τῆ μὴ καταφανεῖ] ἵνα μὴ φανερωθῶσι ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων αἱ συντεταγμένοι τοῖς Ἀργείοις, ἤγειν συνθεμεοῖ. Ἰὴν εἶπαι] τοῖς Κορινθίοις, ἢ ἄλλως. Τὸς μὴ πείσαντες τὸ πλῆθος] τῶν Ἀργείων. Προσχωρήσασθαι] τοῖς Ἀργείοις. Ἄνδρες ἀκόσαντες] τῶν Κορινθίων. Ἀνήγειν καὶ τὸς λόγους] τῶν Κορινθίων. Ἐς τὸς τὰς ἀρχῆς] εἰς τὸς ἐν τέλει. Τῶν δὲ μηδετέρους εἶπαι] τῶν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων. Αἱ σπειδαὶ ἦσαν] τῶν Λακεδαιμονίων. Πηήσασθαι] ἠγεμονίας ἔσασθαι. Τὸν χρόνον τῶτον] τὸν τῆς πόλεως διολογῶσι. Μάλισα δὲ] ὑπερβαλλόντως. Κικίς ἤγειν] ἔργισθη. Καὶ ὑπερψῆθη] ἐξεδειώθη. Διὰ τὰς ξυμμαχίας] διὰ τὰς

τῶν ἐν τέλει ὄντων τινῶν, quibuscum egissent Corinthii; at ei Argiui deinde sunt omnes Argiui, respublica, commune Argiuorum; Ordo est: ἐπειδὴ οἱ Ἀργ. ἄνδρες, ἀκόσαντες, ἀνήγειν καὶ τὸς λόγους, rel. (τότε) ἐφηφίσ. οἱ Ἀργείοι, (reliqui, vniuersi,) cet. Iam supra talis locus notandus fuit. BAVER. Ἄνευ τῆς δῆμος τῶν Ἀργείων] Vid. ad IV, 78. DVCK. Ἐπ' ἐξῆδη πρ. αὐτ. οἱ σπ.] Transpositum intell. πρὸ: αἱ πρὸς αὐτοῦσ σπονδῆ ἐπ' ἐξ. ἤσ. BAVER.

διὰ τὰς ξυμφοράς· ὅτε Ἀργεῖοι ἄριστα ἔσχον τοῖς πᾶσιν, ἔξυναράμενοι τῷ Ἀττικῷ πολέμῳ, ἀμφοτέροις δὲ μᾶλλον ἐνσπονδοὶ ὄντες, ἐκκαρπώσαμενοι. οἱ μὲν ἐν Ἀργεῖοι ἔτως ἐς τὴν ξυμμαχίαν προσεδέχοντο τὰς ἐθέλοντας τῶν Ἑλλήνων.

κθ'. ἰ Μαντινῆς ^κ δ' αὐτοῖς καὶ οἱ ξύμμαχοι αὐτῶν ἰ πρῶτοι προσεχώρησαν, δευτέρως τὰς Λακεδαιμονίους. τοῖς γὰρ Μαντινεῦσι μέγας τὴν Ἀρκαδίας ^μ κατέσραπτο ὑπήκουον, ἐτι τῷ πρὸς Ἀθηναίους πολέμῳ ὄντος· καὶ ἐνόμιζον, ἔξ περιόψεσθαι σφᾶς τὰς Λακεδαιμονίους ἄρχειν, ἐπειδὴ καὶ σχολὴν ἦγον. ὥστε ἄσμενοι πρὸς τὰς Ἀργεῖους ἐτρέποντο, πόλιν τε μεγάλην νομίζοντες, καὶ Λακεδαιμονίους αἰεὶ διάφορον, δημοκρατικῆν τε ὥσπερ καὶ αὐτοί. ἀποσάντων δὲ τῶν Μαντινέων, καὶ ἡ ἄλλη Πελοπόννησος ^ν ἐς Θρῆν καθεδίτατο, ὡς καὶ σφίσι ^ο ποιητέον τῶτο· νομίσαντες ^ρ πλέον τι εἰδότες μεταστῆναι αὐτὰς, καὶ τὰς Λακεδαιμονίους ἅμα δι' ὀργῆς ἔχοντες, ^σ ἐν ἄλλοις τε, καὶ ὅτι ἐν ^τ ταῖς σπονδαῖς ταῖς Ἀττικαῖς ἐγγέγραπτο, εὐσερον εἶναι, προσθεῖναι καὶ ἀφελεῖν, ὅτι ἂν ^υ ἀμφοῖν τοῖν πόλεσιν δοκῆ, Λακεδαιμονίους καὶ Ἀθηναίους. τῶτο γὰρ τὸ γράμμα μάλιστα τὴν Πελοπόννησον διεθορύβει, καὶ ἐς ὑποψίαν καθεῖτη, μὴ μετὰ Ἀθηναίων σφᾶς ^ζ βέλονται Λακεδαιμόνιοι δαλώσασθαι. δίκαιον γὰρ εἶναι, πᾶσι τοῖς ξυμμάχοις γεγραφοῦναι τὴν μελάθεσιν. ὥστε φοβόμενοι οἱ πολλοὶ ἄρχηντο πρὸς τὰς Ἀργεῖους καὶ αὐτοὶ ἕκαστοι ξυμμαχίαν ποιεῖσθαι.

λ. Λακεδαιμόνιοι δὲ, αἰσθόμενοι τὸν Θρῆν ^ν τὸν ἐν τῇ Πελοποννήτῳ καθεστῆται, καὶ τὰς Κορινθίους διδασκάλους τε γενομένους, καὶ αὐτὰς μέλλοντας σπείσασθαι πρὸς τὸ Ἀργεῖς, πέμπτησι πρέσβεις ἐς τὴν Κόρινθον, βεβλόμενοι προκαταλαβεῖν τὸ μέλλον. καὶ ἠτιῶντο τὴν τε ἐσθήγησιν τῷ παντός, καὶ εἰ Ἀργεῖοις, σφᾶν ἀποσάντες, ξύμμαχοι ἔσονται. παραβήσεσθαι τε ἔφασαν αὐτὰς ^ξ τὰς ὄρκους, καὶ ἤδη αἰδέσθαι, ὅτι ἔδέχονται τὰς Ἀθηναίων σπονδὰς· εἰρημένον, κύριον εἶναι, ὅ, τι ἂν τὸ πλῆθος τῶν ξυμμάχων ψηφίσῃται, ἢν μὴ τι θεῶν ἢ ἡρώων κώλυμα ἦ. Κορινθιοὶ δὲ, παρόντων σφίσι τῶν ξυμμάχων, ὅσοι ἐδ' αὐτοὶ ἐδέξαντο τὰς σπονδὰς (παρσιάλεσαν δὲ ὑ αὐτὰς αὐτοὶ πρότερον,) ἀπέτελεγον τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἂ

ἰ Μαντινῆς Ar. C. Caff. Dan. κ δὲ αὐτοῖς Gr. ἰ πρῶτοι omittit Gr. η Id est: καταστῆθαι ἐγένετο ὑπήκουον. Fr. Port. Aliter Scholiaſtes, et Valli, qui sic vertit: partem quandam Arcadiae illorum ditioris subegerant, et existimabant etc. Hulf. κατέσραπτο Reg. κατέσραπτο Mosqu. cui et mox d. καὶ ante σχολῆν. θ ἡ ἄλλη Dan. ο Πονητέον Dan. ρ πλέον τί τι Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Baf. Reg. Caff. Aug. Antea νομίσαντ. Mosqu. q Pro διὰ τὰ ἄλλα. sed καινοπραγῆς. Fr. Port. r Ταῖς δεσφ Reg. s Ἀττικῆς. Supra ἄμφω τῷ πάλαι. Vid. pag. 305. Hulf. Mox πόλιν Aug. t βέλονται Reg. Port. Mosqu. υ τῶν Μιργ. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Caff. Aug. Mox πρὸς τὴν Κέρ. Mosqu. x τὰς non habet Reg. Antea Ἀργεῖοι Mosqu. y Αὐτοὶ αἰεὶ Reg. Antea Mosqu. καὶ ὅσοι — 1145. σπονδ. Mox ἀντικρίαι id.

διὰ τὰς ξυμφοράς] Aliter, et rectius, quam Scholiaſtes, hoc accepit Diodorus Sicul. XII. 324. τῶν δὲ Λακεδαιμονίων τεταπεινωμένων τῇ δόξῃ διὰ τὴν ἄλυσιν τῶν ἐν τῇ Σφακτικῇ νήσῳ. DVCK.

Ἀργεῖοι] Vid. Diodor. XII. 324. d. WASS.

Ὅτε Ἀργ.] Quia praec. ἦτε Λακεδαίμων, illud τε est, pro δέ, vel καί. BAVFR.

Κατέσραπτο ὑπήκου.] Brevius dictum omisso, ὥστε εἶναι, vel ἐς τὸ εἶναι ὑπήκ. Schol. explicatio, τῶν Λακεδαιμονίων, fallā est; proximum est enim, τοῖς Μαντινεῦσι, i. e. ὑπὸ τῶν Μαντινέων. Et vnde repetas illum Genit. in vocabulo simpliciter posito? BAVFR.

Ἐπι. καὶ σχολ. ἦν.] Καὶ hic est, vtique, praesertim, ἄλλως τε καί, rel. Vt I, 2. καὶ ἀπειχίστων ἅμα ἐντῶν, cum praesertim moenibus carerent. BAVFR.

Ἀποσ. δὲ τ. Μαντ.] Δὲ hic est ἐν. BAVFR.

Πλέον τι εἰδότες] Stephanus vertit: magis subducta ratione, vel, rebus melius compertis. Acacius non male: neque enim illos, nisi quid prae aliis scientes, socios fuisse muturos. DVCK.

Πλέον τι εἰδ.] i. e. consulto, prudentes, idonea de causa vnt recondita; sic müssen wohl etwas mehr wissen. BAVFR. Εὐσερον] Vid. Cap. 18. et 23. WASS.

Γράμμα] i. e. additamentum, clausula, v. Clau. GOTTL.

Πᾶσι — γεγε. τ. μετὰ.] i. e. ius, auctoritatem, copiam, facultatem immutandi; Ita Lanius, tribunis auxilii latio data,

i. e. ius auxilii ferendi. In πᾶσι Schol. intell. ἐδν' haud probandum; nam neque ita omittitur ἐδν, nec vero sensum crediderit, cum omnibus scriptum ius mutandi; πᾶσιν est, pro omnibus, in usum omnium, quod pateret omnibus. BAVFR.

Ἐρχηντο πρὸς τὰς Ἀργεῖους] Haec coniunxit Porius in versione, ac deinde supplementum addidit, vt et ipsi singuli facerent cum illis facerent. Sed ordo verborum est, ἄρχηντο καὶ αὐτοὶ ἕκαστοι ποιεῖσθαι ξυμμαχίαν πρὸς τὰς Ἀργεῖους. Ὁρκώματι cum Infinitiuo est apud Thucydidem III, 45, 92. et apud omnes alios. Vid. Thom. Magistr. in βέλομαι. Et ξυμμαχίαν ποιεῖσθαι πρὸς τινὰ Thucyd. facillime. Vid. supr. Cap. 22. et 27. DVCK.

τῷ παντός] Scil. πρῶτος. Schol. expl. δεινῶ, sed addit, ἦν ἠτιῶντο quod, nescio, quid sibi velit; vtrum, παντός pendere ab ἠτιῶντο; at quid faceret accusatio, ἐσθήγησιν; an ἦν sit pro δηλονότι; sed praemitti solet ἦν ac si sit, ἦν, ἠτιῶντο τῷ παντός; sic quoque perperam iunxerit παντός, verbo ἠτιῶντο. Obf. et, 1) ἐν ἄλλοις; antea esse pro διὰ τᾶλλα, qf. per Ebraismum; 2) et ante Ἀργεῖοις esse pro, ὅτι, non tamen sine conditione rei incertae, nondum liquido factae, etiam nunc avertendae, quasi nondum satis credendae; veluti, cum verbo ξυμμαχίαν subiicitur. et. BAVFR.

ἢν μὴ τι θεῶν] Haec verba in omnibus foederibus subintelligi debent; non enim discrete continentur in superiore formula; vel eam minus integram Auctor exhibuit. paulo

Bell. Pelop. an. 11. Olymp. 89. $\frac{3}{4}$. V. C. Varr. 334.

optime se habebant, quod cum caeteris bellum Atticum non suscepissent, sed potius, quod foedere cum vtrisque coniuncti, sua vectigalia percepissent. Sic igitur Argiui Graecos, quicumque volebant, in societatem recipiebant.

29. Mantinei vero, eorumque socii, quia Lacedaemonios metuebant, primi se ipsi adiunxerunt. Mantinei enim, dum bellum a Lacedaemoniis cum Atheniensibus adhuc gereretur, quandam Arcadiae partem subegerant, et in suam ditionem redegerant; et existimabant, Lacedaemonios, praesertim otiosos, sibi non permissuros, vt rerum subactarum imperio potirentur. Libenter igitur ad Argiuos se conuerterunt, quod illorum ciuitatem potentem esse ducerent, et Lacedaemoniis semper inimicam, et popularis status administratione vti, quemadmodum et ipsi. Cum autem Mantinei defecissent, caeteri etiam Peloponnesii mullare coeperunt, idem sibi ipso quoque faciendum esse: quippe quod existimarent, ipsos Mantineos aliquid acrius animaduertisse, quo impulsu ad Argiuos concessissent; simul etiam quod Lacedaemoniis essent infensi, cum aliis de causis, tum etiam quod in foederibus Atticis scriptum esset, fas esse addere et demere quicquid vtrique ciuitati visum esset, Lacedaemoniis videlicet et Atheniensibus. Haec enim conditio adscripta Peloponnesios maxime perturbabat, et in suspicionem adducebat, Lacedaemonios cum Atheniensibus se in seruitutem redigere velle. Aequum enim fuisse, vt haec immutandarum conditionum facultas omnibus sociis adscriberetur, quamobrem multi Peloponnesi populi metuentes, animum ad Argiuos appulerunt, vt et ipsi singuli societatem cum illis facerent.

30. Lacedaemonii vero, cum hunc rumorem, qui per Peloponnesum dissipatus erat, sensissent, et Corinthios autores fuisse, ipsosque cum Argiuis foedus facere statuisse, cognouissent, legatos Corinthum miserunt, quod illorum foedus ac motum futurum anteuertere vellent. Et exposulabant cum de eo, quod totius huius motus autores fuissent, tum de eo, quod a se deficere, et cum Argiuis societatem facere statuisent. Eos iusiurandum violaturi dicebant, atque iam iniuste facere, quod foedera cum Atheniensibus percussa non admitterent: cum in ipsis illa conditio disertissimis verbis contineatur, id ratum esse oportere, quod maior sociorum pars decreuerit; nisi vel Deorum, vel heroum aliquod impedimentum intercefferit. Corinthii vero, praesentibus sociis, quos in consilium sibi adhibuerant, quotquot et ipsi foedera non admiserant (ipsos enim ipsi prius aduocauerant) Lacedaemoniis contradicebant,

ταλαιπωρίας, ἃς ἔπαθεν οἱ Ἕλληες. Ἄριστα ἔσχον τοῖς πᾶσι διετέθησαν. Ἀμφότεροι δὲ μᾶλλον τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις. Ἐκκαρπασάμενοι τοὺς καρποὺς καὶ τὰς προσόδους λαβόντες ἀπὸ τῆς γῆς ἀκεραῖες, διὰ τὸ μὴ πολυμεῖν. Μαντινῆς δ' αὐτοῖς Μαντινέων καὶ Ἀργείων συμμαχία. Αὐτοῖς τὰς Ἀργείους. Καὶ οἱ ἑυμαχοὶ αὐτῶν τῶν Μαντινέων. Κατέγραπτο] δεδομένο. Ἰππύκων τῶν Λακεδαιμονίων. Οὐ περιόψεσθαι σφῶς] οὐκ ἐπιτρέψαι τοῖς Μαντινέοις τοὺς Λακεδαιμονίους ἄρχειν τῶν κειτετραμμένων, καὶ τὰτα σχολῆν ἄγοντας τοὺς Λακεδαιμονίους. Καὶ σχολῆν ἔχον] οἱ Λακεδαιμονίους. Ὅτε ἄσμενοι] οἱ Μαντινῆς. Πόλι τε μεγάλη] Ἰσχυράν. Διάφορον] μαχομένην. Δημοκρατικὴν] εὐνοημένην. Ὡς καὶ σφίσι ποιήτων τῶτο] ἦν, τὸ προσελθεῖν τοῖς Ἀργείοις. Περίσταντες] οἱ Πελοποννήσιοι. Εἰδέτας] τοὺς Μαντινῆς. Μεταστῆναι αὐτοὺς] τοὺς Μαντινῆς. Ἐν ταῖς σποδαῖς ταῖς Ἀττικαῖς] ἀπὸ τῆ, ἐπὶ τοὺς Ἀττικαῖς. Τῶν Πελοπόννησον διεθερῶν] διὰ πάσης τῆς Πελοποννήσου θερῶν καθίστα. Δίκαιον γὰρ εἶναι πᾶσι τοῖς ἑυμάχοις] ἔχον σὺν πᾶσιν. Ὡς φερούμενοι οἱ πολλοὶ] τῶν Πελοποννησίων. Προκταλαφρεῖν τὸ μέλλον] εὐδοῖσαι πρὶν μέλλειν τοὺς Κορινθίους προσχωρεῖν τοῖς Ἀργείοις. Τὴν τε εἰσηγήσαν] τὸ εἰσηγησασθαι δηλονοτε προσχωρήσει τοῖς Ἀργείοις τοὺς Ἕλληνας. Τοῦ παντὸς] ἑνεκ' ἔχου ἔτιδωτο. Σφῶν ἀποσάντες] τῶν Λακεδαιμονίων. Εἰσημένους] ἀπὸ τοῦ ἐρσιδέντος. Κέρδιον εἶναι] κεκορημένον, ῥιθαιοι εἶναι. Κορίθιοι] τὸ εἶδος, Κορινθιοὶ δὲ ἀντέλεγον. Εὐμαχίαν] αὐτῶν δηλονοτε. Ἐδέξαντο τὰς σποδαῖς] τὰς πρὸς Ἀθηναίους. τῆς τῶν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων. Παρακάλεισαν δὲ αὐτοὺς αὐτοὶ] αὐτοὺς τοὺς ἑυμάχοις αὐτοὶ οἱ Κορίθιοι. Παρακάλεισαν] λείπει τὸ παρεῖναι. Αὐτοὶ πρότερον] ἔχον, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τοὺς πρέσβεις τῶν Λακεδαιμονίων. Ἀντέλεγον τοῖς Λακεδαιμονίοις] τὸ εἶδος, Κορινθιοὶ δὲ ἀντέλεγον. Οὗτε Σόλειον σφίσι] ἀπὸ τοῦ

infra tamen eadem se legisse aiunt Corinthii. Hanc formulam neglexit Briffonius. WASS. Παρακάλ. δὲ αὐτ. πρ.] Δὲ lic est γὰρ causam enim notat et explicat, cur supra dixerit παρόντων τ. ἑυμάχων. Aditium

μὲν ἠδικῶντο, ἔ' δηλῶντες ἀντικῆς, ἔ' ὅτι ἔτε Ἰσάκιον σφίσιν ἀπέλαβον παρ' Ἀθηναίων, ἔτε Ἀνακτόριον, εἴτε τι ἄλλο ἐνόμιζον ἐλασσοῦσθαι· πρόσχημα δὲ ποιόμενοι, τὰς ἐπὶ Θεῶν μὴ προδίσειν. οὐσίαι γὰρ αὐτοῖς ὄρκος ἰδία τε, ἔ' ὅτε ὁ μετὰ Ποσειδαιῶν ἄτοπρότον ἄφισταντο, καὶ ἄλλως ὕπερον. ἔκιν παραβῆναι τὰς τῶν ξυμμαχῶν ὄρκος ἐφασαν, ἔκιν εἰσόντες ἐς τὰς τῶν Ἀθηναίων σπονδάς. Θεῶν γὰρ πίστεις ἐμόσωντες, ἐκείνοις ἔκιν ἀν εὐορκεῖν προδιδόντες αὐτάς. εἰρησθαι δ' ὅτι, ἦν μὴ Θεῶν ἢ ἡρώων κάλυμα ἢ Φαίεσθαι ἔκιν σφίσι κάλυμα Θεῶν τῶτο. καὶ περὶ μὲν τῶν 8 παλαιῶν ὄρκων τοσαῦτα εἶπον. περὶ δὲ τῆς Ἀργείων ξυμμαχίας, μετὰ τῶν Φιλῶν βουλευσάμενοι, ποιήσιν, ὃ, τι ἂν δύναιον ἦ. καὶ οἱ μὲν Λακεδαιμονίων πρέσβεις ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκῃ. ἔτυχον δὲ παρόντες ἐν Κορινθίῳ καὶ Ἀργείων πρέσβεις, οἱ ἐκέλευον τὰς Κορινθίους ἰέναι ἐς τὴν ξυμμαχίαν, ἰ καὶ μὴ μέλλειν. κ οἱ δὲ ἐς τὸν ὕπερον ξύλλογον αὐτοῖς τὸν παρὰ σφίσι προῖπον ἤκειν.

λα΄. Ἠλθε δὲ καὶ Ἠλείων πρέσβεία εὐθύς, καὶ ἰεποιήσαντο πρὸς Κορινθίους ξυμμαχίαν πρῶτον. ἔπειτα ἐκείθεν ἐς Ἀργεὺς ἔλθόντες, καθάπερ ἠ' προείρητο, Ἀργείων ξυμμαχοὶ ἐγένοντο. διαφερόμενοι γὰρ ἐτύγχανον τοῖς Λακεδαιμονίοις περὶ ὁ Ἀσπρέξ. πολέμῳ γὰρ γενομένῳ ποτὲ πρὸς Ἀχαιῶν τινὰς Λεπρεάταις, καὶ Ἠλείων παρακληθέντων ὑπὸ Λεπρεατῶν ἐς ξυμμαχίαν ἐπὶ τῇ ἡμετέρῃ τῆς γῆς, καὶ ἰ λυσάντων τὸν πόλεμον, Ἠλείοι τὴν γῆν νεμομένοις αὐτοῖς ἰ τοῖς Ἀσπρέαταις ἰ τάλαντοι ἔταξαν ἰ Δι' τῷ Ὀλυμπίῳ ἀποφέρειν. καὶ μέχρι τῶ Ἀττικῶ πολέμου ἀπέφερον· ἔπειτα, παυσσαμένῳ, διὰ πρόφασιν τῶ πολέμου, οἱ Ἠλείοι ἐπημέγαζον ἰ οἱ δ' ἐτρέποντο πρὸς τὰς Λακεδαιμονίας. κ καὶ οἴκῃς Λακεδαιμονίοις ἐπιτραπέισις, ὑποτοπήσαντες οἱ Ἠλείοι μὴ ἴσων ἐξείν, ἀνέντες τὴν ἐπιτραπέην, Λεπρεατῶν

α Ὅτι δὲ ἔτε *Ar. C. Mox* Ἀνακτόριον *Mosqu.* α Haec, ni fallor, eadem est verba, quae p. 101. Ἰσάκιον dicitur: et p. 203. Ἰσάκιον. Vide *Var. Lect.* ad p. 101. Ἰσάκιον *Gr. Reg. Cass. Aug.* β Ὅτι *Gr.* γ *Mox* omittunt *Gr. All. Bas.* τῶν ποτ. *Mosqu.* δ τὸ πρῶτον *Ar. C. Cass. Mosqu.* ε Huius defensionis meminit *Thucydides* l. 1. p. 33. *Huf.* f Ἐκείνοις *Reg. Cass. Aug. Mosqu.* et hic τὰς — σπονδ. g πολλῶν *Reg.* h Ἀργείας *Cl. Reg. Aug. Mosqu.* et a prima manu *Cass.* sed ab emendatione Ἀργείων. *Mox* ποιήσιν *Mosqu.* i Scilicet, ἀνὸν μελλήσων. *Huf.* κίλιον *Mosqu.* k Ἐλ δὲ εἰς τὸ ὕπερον *Dan.* l Ἐπείθεν *Gr.* Ἐπείθεν *Aug. Mosqu.* m Id est: οἱ τῶν Ἠλείων πρέσβεις. *Huf.* πρὸς Ἀργ. *Mosqu.* n Vide p. 307. *Huf.* προείρηται *Mosqu.* ο Λεπρεῖς *Cl.* Vide *Notas* ad *Diog. Laert.* pag. 101. *Huf.* Λεπρεῖς *Reg.* ρ Καταλυσάντων *Marg. Cass.* q τοῖς omittunt *Ar. C. Dan.* r Λεπρεάταις *Reg.* s Τάλαντα *Marg. l. C. All. Flor. Bas.* τάλαντα v. *Marg. 2. Cam.* Apparet enim talentorum numerum deesse, quamvis ingens ille videatur, et fieri possit, ut corruptus sit. *Camerarius.* τάλαντα *Dan.* τ τῷ Δι' τῷ *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug.* σ οἱ δὲ ἐτρέπον. *Gr.* Antea ἐκινῶν. *Mosqu.* x Καὶ τῆς οἴκῃς etc. *Ar. Mosqu.* καὶ τῆς οἴκῃς τῶν Λακεδαιμονίων ἐπιτραπέισις *C.* Ἐπιτραπέισις *Reg.* Sic quoque primum fuerat in *Gr.*

autem παρεκάλεσαν, pacente pro Medio positum videatur; quippe et ad *se* vocauerunt, et in *sua ipsorum*, qui vocarent, caussa. Paulo aliter I, 68. init. παρεκαλέσασθε· ibi enim in *aliena* caussa coegerant Lacedaemonii socios, quae ipsi quidem videtur. **BAVER.**

Παραβαίνειν τ. — ὄρκ.] Aut pro praeterito positum παραβαίνειν, aut pro Futuro. **BAVER.**

Εἰσόντες. ἔ; τ. — σπονδάς] Ita et paullo post, ἰέναι ἐς τὴν ξυμμαχίαν. Duſtum videtur a ritu, quo et ad aras accederent, ubi hostiae foederi faciundo essent caesae, et per dilectas interdum partes transirent: (Liu. 40, 6. et si non de foedere ibi sermo, de sacrificio tamen.) Hinc et in sacris litteris frequens vox, וָבֵן, וָבֵן; transeundi, veniendi, וָבֵן, וָבֵן, in foedus Dei. Deuter. 29, 11. cf. Genes. 15, 10. 17. 13. **IDEM.**

Ὁμῶσωντες, ἐκείνοις ἔκιν ἀν εὐορκεῖν] Ita haec vulgo distinguuntur. Sed distinctio potius post ἐκείνοις videtur ponenda. Paulo ante, ὁμῶσαι γὰρ αὐτοῖς ὄρκος. Et infra Cap. 38. ὁμῶσαι ὄρκος ἀλλήλοις. Sic quoque accepit *Valla*, et rectius vertit, quam *Porcius*. **DVCK.**

Ἐκείν. ἔκιν ἀν εὐορκ. προδ.] Dupliciter institui potest ordo verborum: aut sic: ἔκιν ἀν εὐορκ. ἐκείνοις, nempe Θεοῖς, ἡρώσι, vel, ἐς τὰς Θεῶν καὶ ἡρώων, προδιδ. αὐτ. Aut sic: ἔκιν ἀν εὐορκεῖν προδιδόντες αὐτῶς ἐκείνοις, nempe Ἀθηναίοις. Sane εὐορκεῖν casu iungi non solet; sed et προδιδόνται simpliciter saepe ponitur; hoc tamen malim. **BAVER.**

Εἰρησθαι δ' ὅτι ἢ μὴ] Ὅτι hic abundare, vt Cap. 10. λέγει — ὅτι οἱ ἄνδρες ἡμῶν ἔ' μένουςι, et saepe zlibi, putat *Sterphanus* Append. ad *Script.* de *Dialect.* p. 75. **DVCK.**

Εἰρησθαι ὅτι] τὸ ὅτι non abundat, sed seruit breuitati; ἔτι, sc. εἰσάσιν ἐς αὐτάς, sc. σπονδάς. ἢ μ. 9. vjd. *Abr.* pag. 517. **GOTTL.**

Λεπρεῖς] *Clar.* et *Reg.* Λεπρεῖς, et hic paullo post Λεπρεάταις. Vltatio scriptura est Λεπρεῖων. Sed Λεπρεῖων etiam est in *Callimacho* Hymn. in *Iou.* v. 39. ex'uoque in *Scholiasse* *Aristoph.* *Acharnens.* v. 724. et ex hoc in *Suida* v. ἀγορανομίας. Item in *Prolemaeo* pag. 90. et *Strabone* VIII. 342. nisi tamen ibi error operarum typographicarum est: nam alibi semper in eo est Λεπρεῖων et Λεπρεάταις. *Suidas* h. v. habet Λεπρεῖων, vitiose, opinor, nec credo vsquam alibi eam scripturam inueniri. *Plinius* *Leprion* et *Lepreon* diuersas vrbes facit. *Illud* IV. H. N. 5. in *Elide* ponit; hoc *Cap. seq.* in *Arcadia*, et quidem, quasi distinguendi causa, scribens *Lepreon Arcadiae*. Videtur duas ex vna vrbes fecisse. Nam *Pausanias*, *Strabo*, et alii non nisi vnum *Lepreon* *Triphyliae*, quae regio *Elidis* erat, memorant. Verum *Lepreatas* deinde inter *Arcadas* connumeratos fuisse tradit *Pausanias* V, 5. *Sylburgius* ibi in *Callimacho* legit Λεπρεῖων. Sed non scio, quid sit, quod dicit, apud *Suidam* in vno loco *Aristophanis* esse Λεπρεῖων per e, in duobus aliis Λεπρεῖων per ei. Nam apud *Suidam* in iis, quae dixi, locis non Λεπρεῖων, sed Λεπρεῖων,

iniurias quidem, quibus affecti fuerant, palam non declarantes, quod *videlicet* neque suum Solum neque Anactorium ab Atheniensibus recepissent, neque si qua alia re se fraudari putabant: sed speciosam causam praetendentes, dicebant, se non prodituros eos, qui erant in Thracia. se enim et priuatim iureiurando interposito suam fidem ipsis dedisse, quo tempore primum una cum Potidaeatis ab Atheniensibus defecerunt, et iterum postea. Negabant igitur, se societatis in itae iusiurandum violaturos, quod foedera cum Atheniensibus iniure nollent. * Cum enim iureiurando interposito, cuius Dii testes fuissent, illis, qui erant in Thracia, fidem dedissent, dicebant se Deorum numina suo periurio laesuros, si ipsos proderent. Nam in foederum conditionibus dictum esse, nisi vel Deorum, vel heroum impedimentum intercederet. Hoc autem sibi diuinum impedimentum videri. Atque de veteri quidem iureiurando haec tantum responderunt. Quod autem ad societatem cum Argiuis ineundam attineret, se cum amicis deliberaturos; et quicquid aequum esset, facturos. Et Lacedaemoniorum quidem legati domum redierunt. Corinthi vero praesentes erant et Argiuorum legati, qui Corinthios ad societatem *secum* ineundam, et ad omnem cunctationem abiiciendam adhortabantur. Illi vero ipsis edixerunt, vt ad proximum concilium apud se, Corinthi, habendum venirent.

31. Confestim autem et Eleorum legatio venit, ac primum cum Corinthiis societatem fecit. Deinde illinc Argos profecti, quemadmodum edictum fuerat, societatem cum Argiuis iniierunt. ** Forte enim Elei cum Lacedaemoniis de Lepreo contendebant. Nam cum Lepreatae bellum quondam cum quibusdam Arcadibus gessissent, et Elei ad illius belli societatem a Lepreatis acciti fuissent, ea conditione, vt dimidiam partem agri obtinerent, finito bello, Elei ipsis Lepreatis totum agrum colentibus talentum impoferunt, quod Olympio Ioui quotannis penderent. Et ad bellum vsque Atticum perfoluerunt. Deinde cum hoc persolvere desiissent, causati bellum, Elei illos vrgebant. Illi vero ad Lacedaemonios se conuerterunt. Cum autem huius controuersiae cognitio Lacedaemoniis commissa fuisset, Elei suspirati, se suum ius non obtenturos, omisso arbitrio, Lepreatarum agrum vastarunt. Lacedaemonii vero

* Cum enim Deorum fidem iurauissent illis in Thracia, periuros se fore, si proderent etc. *Valla.* HVDs. ** Insenfi namque Elei Lacedaemoniis erant propter Lepreum etc. *Valla.* IDEM.

αὐτῶν. Ἀτέλαβον] οἱ Κορινθιοί. Ὁμοίαι γὰρ αὐτοῖς ἔρκυς] τοῖς ἐπὶ Θερᾶκις. Ὅτε μετὰ Ποτιδακτῶν] ἀφίσταμέναν. τοπρωτον ἀφίσταντο] οἱ ἐπὶ τῆς Θερᾶκις. Θεῶν γὰρ πίσεις ὁμοίαντες] ἦγυν, θεῶν ἔρκυς ἐπὶ πίσει. Προδιδόντες αὐτῶς] τὸς ἐπὶ Θερᾶκις. Εἰρήσθαι δ', ὅτι ἦν μὴ θεῶν] ἔφρασαν δὲ εἰρήσθαι ἐν ταῖς σπονδαῖς δηλονότι. Καὶ περὶ μὲν τῶν παλαιῶν ἔρκων] τῶν πρὸς τὸς ἐπὶ Θερᾶκις. Οἱ δὲ ἐς τὸν ὕπερον ἑλλογον] οἱ Κορινθιοί. Παρὰ σφίσι] τοῖς Κορινθίοις. Προείπον ἦκειν] τὸς Ἀργείους. Ἐπειτα ἐκείθεν] ἀπὸ τῆς Κορίνθου. Ἐς Ἀργος ἐλθόντες] οἱ Ἠλεῖοι. Σίμμαχοι ἐγένοντο] οἱ Ἠλεῖοι δηλονότι. Διαφερόμενοι γὰρ] ἐχθροί. Ἐπὶ τῇ ἡμετέρῃ τῆς γῆς] ἦγυν, ἐπὶ τῇ καρπῶσθαι τὸ ἡμῶν τῆς γῆς. Ἐπειτα παυσαιμένων] τῷ ἀποφέρειν δηλονότι. Ἐπιγνάχασον] ἀποφέρειν δηλονότι. Οἱ δ' ἐτάσσοντο] Ἠλεῖοι. Ἐπιτραπέσις] δουλείης. Ἴσον ἔξεν] ἀντὶ τῷ, μὴ ἔξεν τὸ δίκαιον. Ἀνέντες τῆν ἐπιτροπῆν] ἀντὶ τῷ, παυσάμενοι τῷ ἐπιτρέψαι τὴν δίκην Λακεδαιμονίους. Τὴν γῆν

Λεπρεῖον, et Λεπρεον legitur. Plura de Lepreo Clar. *Wass* infra ad Cap. 34. DVCK.

Λεπρεῖον] De scriptura h. voc. v. Ern. ad Call. p. 17. GOTTL. Λυσάντων]. In *Cass.* manu recenti inter versus scribitur ἦγυν καταλυσάντων. Vnde adparet, scripturam, quae in *Marg.* et *Cam.* est, ex interpretatione esse. DVCK.

Δὲ τῷ Ὀλυμπίῳ] Recte τῷ Δὲ τῷ Ὀλ. et sic *Thom. Mag.* in ἀποφέρεισθαι, quomodo p. 53. τῷ Ἀπόλλωνος τῷ Πυθίως. Vid. et p. 39, 59, et 127. *Thom. Mag.* τάλαντον legit. forte rescribendum τάλαντα ὡς τῷ Δ. Tale mendum *Alexandrinis Clementis* codices inquinat *Strom.* I, 141. Ἀσαμῶν] pro Ἀσά μή. *Wass.* *Thomas* I. d. ἀποφέρειν καὶ ἀποφορὰ τὰ παρὰ τῶν ἡγετῶν τοῖς μείζονσι παρεχόμενα χρυσά. Θεοκιδίδης ἐν τῇ πέμπτῃ, τάλαντον — Vid. *Valesium* ad *Notas Mauffici* in

Harpocratom. v. ἀποφορὰ. Pro χρυσά *Ammonius* melius, quam *Thomas*, χρήματα. DVCK.

Ἀνέντες τὴν ἐπ.] Omisso articulo citat *Etymologus*, et exponit ἐπιτρέπειν. *D. Halic. Antiq.* V, 11. σωφρονέστερον ἠγύνται καὶ διὰ κενῆς φοβηθέντας αὐτὴν φυλάξασθαι μάλλον ἢ ΚΑΤΑΦΡΟΝΗΣΕΙ ΕΠΙΤΡΕΨΑΝΤΑΣ ἀνατραπήναι. *Demosth.* Αραυρ. εἰς ἐπιτροπὴν ἔρχονται. laxè vtur *Hippocrates.* Vid. *Harpocras.* et *Mac.* II, XIII, 14. *Wass.* Ἐπιτρέπειν solum, ἐπιτρέπειν τὴν δίκην, δίκαιον, et ἐπιτροπὴ propria sunt de hac re verba. *Thucyd.* IV, 83. ἔταμος ὢν Βραχίδα μέσω δικαστῆ ἐπιτρέπειν. *Vid. Scholiast.* ad I, 28. *Harpocratom.* in ἐπιτροπῇ et *Budaeum* in *Commentar. Ling. Gr.* pag. 150. Sed pro χρυσά τὴν ἐπιτροπὴν *Demosthenes* apud *Budaeum* dicit ἀφείναι. DVCK.

Bell. Pelop. an. 11. Olymp. 89. 2. V. C. Varr. 332.

τὴν γῆν ἔτεμον. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἔδδεν ἤσσον ἐδίκασαν, αὐτονόμως εἶναι Λεπρεάτας, καὶ ἀδικεῖν Ἥλειος· καὶ, ὡς ἐκ ἐμμεναιῶν τῆ ἐπιτροπῆ, Φερεῶν ὀπλιτῶν ἔσπεμψαν ἔς Λέπρεον. οἱ δὲ Ἥλειοι, νομίζοντες, πόλιν σφῶν ἀφ᾽ ἑσσηκῶν δέξασθαι τὰς Λακεδαιμονίους, καὶ τὴν ξυνηθῆκεν προφέροντες, ἐν ἧ εἴρητι, ἀ ἔχοντες ἔς τὸν Ἀττικὸν πόλεμον καθίσταντό τινες, ταῦτα ἔχοντας καὶ ἐξελεθῆναι, ὡς ἐκ ἴσων ἔχοντες, ἀφίστανται πρὸς τὰς Ἀργεῖους. καὶ τὴν ξυμμαχίαν, ὥσπερ ὁ προείρητο, [καὶ] ἔτοι ἐποίησαντο. ἐγένοντο δὲ [καὶ] οἱ Κορινθιοὶ εὐθύς μετ' ἐκείνων, καὶ οἱ ἐπὶ Θράκης Χαλκιδεῖς, Ἀργείων ξύμμαχοι. Βοιωτοὶ δὲ καὶ Μεγαρεῖς, τὸ αὐτὸ λέγοντες, ἡσύχαζον, περιοράμενοι ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ νομίζοντες, σφίσι τὴν Ἀργείων δημοκρατίαν ἑ αὐτοῖς, ὀλιγαρχημένοι, ἤσσον ξύμφορον εἶναι τῆς Λακεδαιμονίων πολιτείας.

λβ. Περὶ δὲ τὰς αὐτὰς χρόνας τῆ θέρους τέττα, Σικωναῖος μὲν Ἀθηναῖοι ἐκπολιορκήσαντες, ἄπειπτον τὰς ἠβῶντας, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἠδραπόδισαν· καὶ τὴν γῆν Πλαταιεῦσιν ἑ ἔδοσαν νέμεσθαι. Δηλῖος δὲ κατήγαγον πάλιν ἐς Δῆλον, ἐνθυμῶμενοι τὰς τε ἐν ταῖς μάχαις ξυμφορὰς, ἠ καὶ τῆ ἐν Δελφοῖς θεῶ χρέσαντος. καὶ ἰ Φωκῆς καὶ Λοκροὶ ἤρξαντο πολεμεῖν. καὶ Κορινθιοὶ καὶ Ἀργεῖοι, ἤδη ξύμμαχοι ἄντες, ἔρχονται ἐς Τεγεαίαν, ἠ ἀποσῆσαντες Λακεδαιμονίων, ὀρῶντες μέγα μέρος ὄν, καὶ, εἰ σφίσι προσγένοιτο, νομίζοντες ἄπασαν ἂν ἔχειν Πελοπόννησον. ὡς δὲ ἔδδεν ἂν ἔφασαν ἐναντιωθῆναι οἱ Τεγεάται Λακεδαιμονίοις, οἱ Κορινθιοὶ, μέχρι τέττα προθύμως πρᾶσσοντες, ἀνεῖσαν τῆς Φιλοικίας, καὶ ἀρρώδησαν, μὴ ἔδδεις σφίσι ἐτι τῶν ἄλλων ἰ προσχωρῆ. ὅμως δὲ ἐλθόντες ἐς τὰς Βοιωτὰς, ἔδεοντο, σφῶν τε καὶ Ἀργείων γίνεσθαι ξυμμάχους, ἠ καὶ ἄλλα κωνῆ πρᾶσσειν τὰς τε δεχημέρους ἐπισπονδὰς, αἱ ἦσαν Ἀθηναῖοις καὶ Βοιωτοῖς πρὸς ἀλλήλους ἑ πολλῶ ὕπερον γινόμεναι τέτων ἠ τῶν ὀ πενηκονταστῶν σπονδῶν, ἐκέλευον οἱ Κορινθιοὶ τὰς Βοιωτὰς ἀκολυθήσαντας Ἀθήναζε, καὶ σφίσι ποιῆσαι, ὥσπερ Βοιωτοὶ εἶχον μὴ δεχομένων δὲ Ἀθηναίων, ἀπειπεῖν τὴν ἐκεχειρίαν, καὶ ἠ τολοπόν μὴ σπένδεσθαι ἄνευ αὐτῶν. Βοιωτοὶ δὲ, δεομένων τῶν Κορινθίων, περὶ μὲν τῆς ἠ Ἀργείων ξυμμαχίας ἐπισχεῖν αὐτὰς ἐκέλευον· ἐλθόντες δὲ Ἀθήναζε μετὰ Κορινθίων, ἔχ εὐροντο τὰς δεχημέρους σπονδὰς. ἠ ἀλλ' ἀπεκρίναντο οἱ Ἀθηναῖοι, Κορινθίοις εἶναι σπονδὰς, εἴτερ Λακεδαιμονίων εἰσὶ ἠ ξύμμαχοι. Βοιωτοὶ μὲν ἔν ἔδδεν μᾶλλον ἀπέειπον τὰς δεχημέρους, ἀξίαντων καὶ αἰτιωμένων Κορινθίων ἠ ξυνηθέσθαι σφίσι. Κορινθίοις δὲ ἀνακωχῆ ἄσπονδος ἦν πρὸς Ἀθηναίους.

ἠ Ἐπέμψαν Gr. Antea δηλητῶν Mosqu. ἠ εἰς Gr. ὀ εἰς Cass. Gr. Aug. ἑ προέρητο Reg. ἑ καὶ omittunt Ald. Bif. ἠ καὶ deest Gr. Ald. Flor. Baf. ἑ ἀποῖς non agnoscunt Ar. C. Dan. Antea χαλκίδος Aug. ἑ Μεγαρεῖς. ἑ Vid. Diador. Sic. p. 124. Ed. Rbod. p. 325. Li. Steph. Buds. ἑ Ἐδδεν Marg. Dionys. Halic. Tom. II. p. 143. Wülf. ἑ καὶ τῶ ἐν Δελφοῖς κατὰ γινεῖθ χρέσαντος Ar. κατὰ γινε Δελφ. θεῶ χρέ. ἑ Φωκῆς Ar. C. Reg. Cass. Dan. Gr. Mosqu. ἑ ἀποσῆσαντες αὐτῶν Lam. Marg. Mos. Πελοπόννη. Mosqu. ἑ προσχωρεῖ Cass. Reg. ἑ καὶ ἄλλα C. Paullo post τὰς δὲ δεχημέρους Reg. ἑ τῶν deest Dan. ὀ πενηκονταστῶν Gr. ἑ τὸ λοιπὸν Ar. C. Cass. Gr. Aug. et ita semper. Antea ἀναπειπεῖν Mosqu. ἑ Ἀργείας Marg. ἑ Ἄλλὰ Gr. Mos. Κορινθίους Bafil. ἑ ξύμμαχοι Gr. ἑ κωνῆσαι Dan.

ἠ Ἄντες τ. ἐπιτερ.] i. e. neglecto, sublato compromisso, mutato et factis retractato, sepulito. Arbitrio vertit Int.; malim, compromisso. nam arbitrium est sententiam latenti et interpretari; at hic de parte altera compromittentium agitur. ἀνεῖσαι est, tollere, amovere, non retinere; vt Eph. 6, 9. ἀνεῖσαι τὴν ἀπειρίαν, remotis, suppressis minis, abiecta violentia. BAVER.

ἠ Ἐπέμψαν] Gr. corrupte ἐπέμψαν. WASS.

Περὶ δὲ τὰς αὐτὰς] Dionys. Halic. Tom. II. p. 143. Περὶ δὲ τὰς αὐτὰς χρόνας τέττα Σικωνοῖος Ἀθῶν. sed corrupte. IDEM.

Πλαταιεῦσιν] Vid. Isocratem Paneg. p. 92. IDEM.

ἠ ἐνθυμῶμενοι] Pollux II, 231. tamquam e Tbcydyde citat, ἐνθυμῶμενοι πρὸς ἐν τῆ μάχῃ ξυμφορὰς. Vide ibi lungermanium. DVCK.

ἠ ἐνθυμῶμε. τὰς τε ξυμφ. rel.] Loco mouit Noffer partitiumam τε, referendam ad ἐνθυμῶμενοι neque enim subiicitur, quid

aliud ἐνθυμῶντο, sed aliam structuram orditur: καὶ τῶ θεῶ χρέσαντος. Debebat ergo: ἐνθυμῶμενοι τε (quasi sic, διὰ τε τὸ ἐνδομηθῆναι) τὰς ξυμφ. καὶ τῶ θ. χρέσ. i. e. ἑτι ἔχρησεν ὁ θεός fecere, vt Delum frequentarent, duplici de causa: tum, quod memores essent incommodorum, vt Deo neglecto ipsi oblatorum, tum, quod Apollo iussisset. Aut, more suo, variavit Thuc. structuram verbi ἐνθυμῶσθαι, quod, de praeterito vtique, etiam Genit. iungatur: vt I, 42. init. ἂν ἐνθυμῶντες. BAVER.

Μέχρι τέττα — πρᾶσσοντες] Possit esse Praeterito, πρᾶξαντες cum haecenus prompti rem egissent. Sed, quia μέχρι τέττα hic non tam praeterita notet, quam finem modumque, non temporis, sed rei agenda, ponit, intra quem cohibuerint suam actionem, reddatur sane praesentis notio sua: cum ad eum finem vtgerent causam illam, non vitro tententes, nil aliud ambientes. BAVER.

multo magis Lepreatas liberos esse, et Eleos iniuste facere pronunciarunt. Et quod Elei arbitrio stare nolissent, praesidium grauis armaturae militum Lepream miserunt. Elei vero existimantes urbem, quae a se defecisset, Lacedaemonios recepisse, et pacis conditionem proferentes, in qua disertis verbis erat, vt singuli sociorum, quae belli Attici initio possidebant, haec retinerent, et ab illo bello discederent; vt iniquo arbitrio damnati, quod suum ius non obtinuissent, ad Arguios defecerunt, societatemque cum illis, sicut praedictum fuerat, hi quoque fecerunt. statim autem post illos et Corinthii, et Chalcidenses, qui sunt in Thracia, societatem cum Arguiis inierunt. Boeoti vero, et Megareses, quamuis idem se facturos dicerent, quod a Lacedaemoniis contemnerentur, tamen quiescebant, quod popularem Arguiorum statum sibi, qui paucorum dominatu regerentur, minus, quam Lacedaemoniorum rempublicam putarent profuturum.

Bell. Pelop. an. 11. Olymp. 89. 3. V. C. Varr. 331

32. Per eadem huius aetatis tempora Athenienses, cum Scionaeos expugnassent, puberes interfecerunt, et pueros ac mulieres in seruitutem redegerunt, agrumque Plataeensibus colendum dederunt. Delios etiam rursus in Delum reduxerunt, reputantes et cladés in proeliis post eos pulsos acceptas, et Dei, qui Delphis colebatur, oraculum, quo iubebantur. Et Phocenses et Locri bellum gerere coeperunt. Corinthii vero et Argiui, cum iam essent socii, Tegeam iuerunt, vt eam a Lacedaemoniorum societate auerterent, quod eam magnam Peloponnesi portionem esse cernerent, ac, si ea sibi accessisset, se totam Peloponnesum habituros sperarent. Sed cum Tegeatae respondissent, se Lacedaemoniis non aduersaturos, Corinthii, qui haecenus in eam rem acerrime incubuerant, de contentione remiserunt, et veriti sunt, ne nullus ex aliis ad se posthac accederet. Veruntamen ad Boeotos profecti, eos orarunt, vt secum et cum Arguiis societatem inirent, caeteraque communiter administrarent. Ad haec, illas decem dierum inducias, quae non multo post ista quinquaginta annorum foedera inter Athenienses et Boeotos mutuo factae fuerant, Corinthii suadebant Boeotis, vt se Athenas sequuti, sibi quoque impetrarent eodem modo factas, quo Boeoti eas habebant. Quod si Athenienses has sibi quoque concedere recusarent, inducias ipsis renunciarent, et in posterum cum ipsis absque se nullum foedus facerent. Boeoti vero, rogantibus Corinthiis, quod ad societatem quidem Arguiorum attineret, eos superfedere iusserunt. Athenas vero cum Corinthiis profecti, decem dierum inducias ab Atheniensibus non impetrarunt. Sed Athenienses responderunt, Corinthiis esse foedera, si modo Lacedaemoniorum erant socii. Boeoti vero non magis propterea decem dierum inducias renunciare voluerunt, quamuis Corinthii hoc flagitarent, et cum expostulatione dicerent, ita inter se conuenisse. Corinthiis autem induciae sine foedere cum Atheniensibus exstiterunt.

Bell. Pelop. an. 11. Olymp. 89. 3. V. C. Varr. 333. Post Apr. 16.

ἔπειτα ἐδύον. Οὐδὲν ἦσαν ἐδικασαν] ἀντὶ τῆ ἐπίσης. Αὐτονομίης εἶναι] τῆς δίκης δηλονότι. Καὶ ὡς ἐκ ἐπιφανῶντων] τῶν ἡλείων δηλονότι. Νεμίζοντες πόλιν] τὸ Λέπρεον. Σφῶν ἀφεστηκυῖαν] τῶν ἡλείων. Καὶ τὴν ξυρδῆκιν] ξυρρασίαν. Καὶ ἐξελθεῖν] τῶ πόλεμῳ. Ὡς ἐκ ἴσον ἔχοντες] τὸ δίκαιον. Ἐγένοντο δὲ καὶ οἱ Κορινθιοὶ] σύμμαχοι δηλονότι. Ἐὐθὺς μετ' ἐπιπέως] τῆς ἡλείας δηλονότι. Τὸ αὐτὸ λέγοντες] τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες. Ἐπιτολιρκήσαντες] ἤγαν, ἔλονται, καὶ διωκόμενοι ἐκ πολιορκίας. Χρήσαντες] τὸ κατὰ γένε δηλονότι. Δηλίους. Ἠρῶντο πολεμεῖν] πρὸς ἀλλήλους δηλονότι. Ὁρῶντες μὴ μέρους εἶν] τῆς Πελοποννήσου. Εἰ σφίσι προσγένοντο] προσκτιθῆναι. Ὡς δὲ εἶδεν ἂν] ἤγαν, ἐκ ἂν. Ἐναντιοθήσαν] ἐναντίως γενεσθαι. Ἀνεῖσαν τῆς φιλονεικίας] ἀπέστησαν τῆς μάχης. Ὅμως δὲ ἐλθόντες] οἱ Κορινθιοὶ. Καὶ σφίσι ποιῆσαι] λέγει τὸ ἔδύον. Ἀξίωντων καὶ αἰτιωμένων Κορινθίων] ἔτιοντο οἱ Κορινθιοὶ δηλονότι τῆς Βιωτῆς, ὅτι συνέθεντο αὐτοῖς ἀποιεῖν τὰς πρὸς Ἀθηναίους

Σφ. ποιῆσαι] Efficere, curare, perficere, obtinere, vt et ipsis daretur. Ita explices Ioh. 14, 13, 14. vbi Christus ait: quodcumque vos rogaueritis Patrem, ego perficiam, vobis obtinebo mea precatone. Et si ibi, vt de Christo Deo,

simpliciter esse possit: ipse faciam, vobis tribuam; coll. Ioh. 5, 17. 19. 10, 30. BAVAR. Ἀξ. καὶ αἰτ. Κορ. rel.] Traiecta verba sic intellige: ἀξίοντων, Κορινθ. cum, (vnt) Corinthiū illad exigent, καὶ αἰτιωμ.

λγ. Λακεδαιμόνιοι δὲ τῶ αὐτῷ θέρους πανδημίει ἐσράτευσαν, Πλεισοάνακτος τῷ Πausanίῳ Λακεδαιμονίων βασιλέως ἡγούμενος, τῆς Ἀρκαδίας ὡς Παρράσιος, * Μαντινέων ὑπηκόος ὄντας, κατὰ εἴασιν ἐπι-καλεσαμένων σφῶς, ἅμα δὲ γ καὶ τὸ ἐν Κυφέλοις τεῖχος ἂ ἀναιρήσοντες, ἦν δύνωνται, ὃ ἐτείχισαν ἂ Μαντινῆς, καὶ αὐτοὶ ἐφρέξαν, ἐν τῇ Παρράσιῳ κείμενον, ἐπὶ τῇ ἂ Σκιρίτιδι τῆς Λακωνικῆς. καὶ οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι τὴν γῆν ἂ τῶν Παρράσιων ἐδῆσαν· οἱ δὲ ἂ Μαντινῆς, τὴν πόλιν Ἀργείοις Φύλαξι παραδόντες, αὐτοὶ τὴν ξυμμαχίαν ἐφρέξαν. ἀδύνατοι ἂ ὄντες διασωῶσαι τό, τε ἐν Κυφέλοις τεῖχος καὶ τὰς ἐν Παρράσιος πόλεις, ἀπῆλθον. Λακεδαιμόνιοι δὲ, τὰς τε Παρράσιος αὐτονόμως ποιήσαντες, καὶ τὸ τεῖχος καθελόντες, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκῃ.

λδ. Καὶ τῷ αὐτῷ θέρους, ἥδη ἠκόντων αὐτοῖς τῶν ἀπὸ Θράκης μετὰ Βρασιδῆ ἐξελθόντων στρατιωτῶν, ὅς ὁ Κλεαρίδας μετὰ τὰς σπονδὰς ἐκόμισεν, οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐψηφίσαντο, τὰς μὲν μετὰ Βρασιδῆ Εἰλωτας μαχουσαμένους ἐλευθέρους εἶναι, καὶ οἰκῆν, ὅπως ἂν βάλωνται. καὶ ὕστερον ἔ πολλῶν αὐτὰς μετὰ τῶν ἂ Νεοδαμῶδων ἐς Λέπρεον κατέστησαν, κείμενον ἐπὶ τῆς Λακωνικῆς καὶ τῆς Ηλείας, ὄντες ἥδη διάφοροι Ηλείοις. τὰς β δ' ἐκ τῆς νήσου ληφθέντας σφῶν, καὶ τὰ ὄπλα παραδόντας, δεισαντες, μή τι, διὰ τὴν ξυμφορὰν νομίσαντες ἐλασσωθήσονται, καὶ ὄντες ἐπίτιμοι, νεωτερίσωσιν, ἥδη καὶ ἀρχὰς τινας ἔχοντας, ἀτίμως ἐποίησαν· ἀτίμιαν δὲ τοιάνδε, ὅπως μήτε ἀρχεῖν, μήτε πριαμένους τι, ἢ παλῶντας, κυρίως εἶναι. ἢ ὕστερον δὲ αὐτοὶ ἰ χρόνῳ ἐπίτιμοι ἐγένοντο.

λε. Τῷ δ' αὐτῷ θέρους καὶ ἂ Ἔουσον τὴν ἂ ἐν τῇ Ἀθῶν ἂ Δικτιδῆς εἶλον, Ἀθηναίων ὄσαν ξύμμαχον. καὶ τὸ θέρους τῷτο πᾶν ἐπιμιξίαι μὲν ἦσαν τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Πελοποννησίοις· ὑπάπτειον δὲ ἀλλήλους εὐθύς μετὰ τὰς σπονδὰς οἱ τε Ἀθηναῖοι ἂ καὶ Λακεδαιμόνιοι, κατὰ τὴν ὃ τῶν χωρίων ἀλλήλοις ἐκ ἂ ἀπόδοσι. τὴν γὰρ Ἀμφίπολιν, πρότεροι λαχόντες οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀποδιδόναι, ἢ καὶ ἂ τὰ ἄλλα, ἢ ἀποδεδώκεσαν· ἔδὲ τὰς ἐπὶ Θράκης παρεῖχον ξυμμάχους τὰς σπονδὰς δεχομένους, ἔδὲ Βοιωτὰς, ἔδὲ

ἂ Ἐπὶ Ἀρ. C. Dan. ἂ Ἀρκαδίας ἐς Σπαρτίας Reg. * Μαντινέων Reg. γ καὶ omittunt Ἀρ. C. Dan. Mox Κυφέλοις Mosqu. et ἔc infra. z καθαιρήσοντες Marg. a Μαντινῆς Ἀρ. C. Cass. Gr. Reg. Dan. Mosqu. b Huius etiam meminit Diodorus Sic. lib. 15. p. 376. Ed. Rbod. p. 494. Ed. Steph. Σκιρίτιδι Ἀρ. C. Dan. c τῶν δεστ Dan. Mosqu. d Μαντινῆς Ἀρ. C. Ald. Flor. Bas. Ita Μεγαρίτις p. 310. librorum omnium consensu. Huidf. Μαντινῆς Reg. Cass. Dan. Gr. e Δὲ ὄντες Gr. Mox C. 34. εἰ μὲν Ἀκεί. Mosqu. f Νεοδαμῶδων Ἀρ. C. Cl. Gr. Aug. Νεοδαμῶδους quasi νεὸς ἀρκάδης, recens populo adscriptus. Etenim ciues, qui vestigal persoluebant, Lacedaemoniis ἀρκάδης appellabantur, vt ex Hefyschio constat. Neodamodes fuisse Helotas (contra quam sentent Craxius de Repub. Laced. l. 1. c. 12.) clare ostendit Meursius in Miscell. Lacon. l. 2. c. 7. cui adde Diodor. Sic. l. 12. p. 124. Ed. Rbod. p. 325. Ed. Steph. Huidf. Νεοδαμῶδων Reg. Cass. g Δὲ ἐν Ἀρ. C. Reg. Cass. Aug. τὴς δὲ νήσου Gr. Δὲ ἐν τῇ νήσῳ Mosqu. et ante ἠλίους. b Vide Diodorum Sic. loco supra citato. Huidf. i χρόνῳ omittit Gr. k ἔουσον Ἀρ. et Gr. ex emendatione. ἔουσον Mosqu. l ἐν τῷ ἂ Ἀθῶν Ἀρ. C. Dan. Mosqu. m Δικτιδῆς δεστ Ἀρ. C. margini tamen Cod. Ἀρ. ab aliena manu adscribitur. Huidf. Abspectum a Dan. Δικτιδῆς Reg. Cass. Gr. Aug. Δικτιδῆς Mosqu. n Καὶ οἱ Λακ. Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. o τῶν δεστ Dan. p Ἀποδίδου Dan. q καὶ omittunt Ἀρ. C. r Τάλλα Gr.

et obliicerent Boeotis; ξυθέρουσαι σφίσι, quod ita pacti essent illis, nec tamen efficerent. Nam Infin. ξυθέρουσαι refertur tantum ad αἰτιωμένων, non ad ἀξιώντων. BAVER.

τῆς Ἀρκαδίας ἐς Παρράσιος.] i. e. ἐς Ἀρκαδίαν, καὶ ἐνταῦθα ἐς Παρράσιος· vel transposita: ἐς Παρράσιος. (μέρος) τῆς Ἀρκαδ. Illud praestat; quia praecipua res et vniuersa praemittitur, Arcadiam eos inuasisse; ibique Parrhasios. Male omisium erat comma in Ducker. Ed. post ἡγούμενος· quasi ab eo penderet τῆς Ἀρκαδίας. Recte tamen vertit Lat. BAVER.

Κυφέλοις] Ita Missf. rectus Κύφελος Steph. Vid. Nos in Addendis. WASS.

Σκιρίτιδι] Vide omnino Holstenium ad Stephan. IDEM.

τὴν ξυμμαχίαν ἐφρ.] i. e. terram reliquam sociorum; quasi pro ξυμμαχίαν· nam pro ξυμμάχους hic dictum, vix probaucium, ob verbum φρεῖν. BAVER.

τὰς μετὰ Βρ. Εἰλ. μαχουσαι.] i. e. τὰς Εἰλ. τὰς μαχουσαι. μ. Βρ. more Nostri. BAVER.

Νεοδαμῶδων] Lege, Νεοδαμῶδων. Omnia quippe in ης ex-cunctia Genitium Plur. habent in ἂν peritipomenon. BAVER.

Λέπρεον] Supra p. 309. Cl. Λεπρέου. Lepreum; in ea parte Eleae; quae Polybius IV, 77. Tryphallā, vbi multa situs ignoti oppida memorantur. Scylax, Ptolemaeus ad Mare poiuere. Idem fecit et Dicæarchus, eoque nomine a Cicero reprobenditur Epist. ad Attic. II, 6. Strabo XL. stadia a mari ab-fuisse tradit. Membliaris et Minyae opp. condiserunt Λέπρεον, Magistrum, Thrifax, Pyrgium, Epium, Nudium; quorum pleraque nostra, inquit Herodotus IV, 148. memoria de-leuerunt Elei. Confer Xenoph. 491. Plin. V, 6. Zenodotus, ἐν β' Ἐπιτομῶν, Καυκῶν φησὶ τὰ Ποσειδῶνος καὶ Ἀσδαμελίας τῆς Φορβάντος γενέσθαι τὸν Λεπρέα, ὃν τὸν Ἡρακλῆα κελύσαι διδῆναι, ὅτε Ἀγέαν τὸν μεθ' ὃν ἔκρητι. Noster Λεπρέα, Λέπρεον, Λεπρέαται. Λέπρεον Herodot. Scylax, Strabo, Polybius, Laertius, Ptolemaeus, Herbaetion, et Ptolem. Geog. Heros item Λεπρέας; apud Xenodotum aliosque. Plinius Lepreum. Schol. autem Aristoph. Acharn. Λεπρέον cum Cl. scribit, perperam. Est quidem Lepreia insula inter Asiam Lesbumque, de qua Plinius V, §. 38. Sed et Callimachus H. Iou. ἀλλὰ τὸ χεῖμα κείνο Νέδην ὀνομάζει. τὸ μὲν ποδὶ πηλὸ κατ' αὐτὸ Καυκῶν πελαγέρον, ὃ Λέπρεον πεφάται, Συμφέριται

Bell. Pelop. an. 11. Olymp. 89. 3. V. C. Varr. 333. Maio ex-curre.

33. Eadem aestate Lacedaemonii cum frequentibus copiis, quas ex omni totius populi ordine collegerant, duce Plistoanacte Pausaniae filio, Lacedaemoniorum rege, expeditionem fuseperunt adversus Parrhasios, qui sunt in Arcadia, et qui Mantineorum imperio parent, ab ipsis seditione laborantibus acciti, simul etiam euerfuri, si possent, munitionem, quam Mantinei in Cypselis exstruxerant, et in agro Parrhasio sitam ipsi suo praesidio tenebant, prope Sciritidem, quae est agri Laconici. Et Lacedaemonii quidem agrum Parrhasium vastabant: Mantinei vero, vrbis custodia Argivis tradita, ipsi socios suo praesidio tutabantur. Cum autem et munitionem in Cypselis exstructam, et vrbes in agro Parrhasio sitas conferuare non possent, abierunt. Lacedaemonii vero, cum Parrhasios in libertatem afferuissent, et munitionem illam euertissent, domum redierunt.

34. Eadem aestate Lacedaemonii, cum ad ipsos iam ex Thracia rediissent milites, qui cum Brasida illuc profecti fuerant, quos post inita foedera Clearidas reduxerat, decreuerunt, seruos quidem, qui cum Brasida proelio interfuerant, liberos esse, et habitare vbicunque vellent. Nec multo post ipsos cum iis, quos recenter in ciuium ius adscuerant, in Lepreo collocarunt, quod in Laconico, ac Eleo agro, in ipsis utriusque confiniis situm erat, cum iam Eleorum hostes essent. Suos vero ciues, qui in insula Sphacteria capti fuerant, et qui arma hosti tradiderant, veriti, ne aliquid rerum nouarum molirentur, existimantes, se propter cladem acceptam deteriore conditione futuros, quamuis integra fama et existimatione forent, quamuis etiam nonnulli magistratum gererent, ignominia notarunt. Hac autem ignominia notarunt, vt nullum magistratum gererent, vtque nullam haberent potestatem earum rerum, quas aut emissent, aut vendidissent. Postea tamen in integrum restituti fuerunt.

35. Eadem aestate Dictidienfes Thysson in monte Atho sitam, Atheniensium sociam, ceperunt. Atque hac tota aestate inter Athenienses et Peloponnesios commercium fuit. Sed statim post inita foedera Athenienses et Lacedaemonii inter se suspecti esse coeperunt, quod neutri loca alteris restituissent. Nam Lacedaemonii, quibus sortito obtigerat, vt priores redderent, nec Amphipolin, nec caetera reddiderant; nec socios, qui erant in Thracia, ad foedera recipienda adegerant, ac ne Boeotos quidem,

σπονδάς. Ἐπικαλεσαμένων] τῶν Παρῆσίων. Σφαῖς] τῆς Λακεδαιμονίως. Τὸ ἐν Κυψέλεισιν τείχος] ἐπιτετειχισμένον ὡσεὶ βλάβειν τὴν Σκίριτιν. Καὶ αὐτοὶ ἐφάρθεν] οἱ Μαντινεῖς. Ἐλευθέριος εἶναι] μετὰ τῶν ἐκ τῶν εἰλωτῶν ἐλευθέρων. Τῆς δ' ἐκ τῆς νήσου] τῆς Πύλου. Τὰ ὅπλα παραδόντας] τότε ἐν τῇ μάχῃ πρὸς Ἀθηναίους. Ὡσεὶ μῆτε ἄρχων, μῆτε πριαμένους τί, ἢ πωλλῶντας] ἦγον, μὴ εἶναι κυρίως ἢ πριασθαι, ἢ πωλλῶν. Ἐπίτιμοι] ἦγον ἐπίτιμοι. Κατὰ τὴν τῶν χωρίων ἄλλ.] διὰ τὸ ἀλλήλοισ μὴ

νησῆ. Vbi Schol. ὄρος Ἀρκάδων ὁ Καύκων, et Λέπρειον (sed ἀπὸ Λεπρέω) agnoscit. Scribe Λέπρειον πεφάτισται, vel etiam Λεπραιῶν, quomodo Suidas diferte laudat v. ἀγορανομίας. Idem alibi Λεπραιῶν τῆς Τριφυλίως πόλις. Cum ei Diphthongo scriptum antiquitus fuisse affirmat Tzetzes Chil. V, 682. Ibi Codex postea ἀπὸ τῶ πέρτας δὲ καὶ Πραξιθέας, et pro ἀγνοομένη, ἀγνοομένης. lege ἀγνοομένης λέξεως. Idem tradit Schol. Aristoph. Orn. 149. Denique τὸ Λέπρειον Strabo et Epit. Polybius, Tzetzes. ὁ Λέπρειος vero Aristoph. Pausanias. Corrupte apud Xenoph. Hellen. III, p. 491. Λεπρίνοι et Λιπερῆται. Vid. Hesybium in Λέπρειο. WASS.

Τῆς ἐκ τ. νήσ. ληφθ.] Aut breuius dictum, more Nostri, pro, τῆς ἐν τῇ νήσῳ ληφθέντας, καὶ ἀνακομισθέντας, captos in insula et inde reduces: aut ληφθέντας sit pro ἀναληφθ. receptos, redditos ipsis. BAVER.

Ὅντες ἐπίτιμοι] Laudat Thmas Mag. in ἐπίτιμος, et exponit, ἐπὶ τιμῆς, καὶ ἀξιώματος ὄντες. Suidas, ἐπίτιμον, πλέσιον, ἢ τὸν μὴ ἄτιμον. Et Aulphor Etyimolog. M. Ἐπίτιμον, πλέσιον, ἢ τὸν μὴ ἄτιμον κατὰ νόμους, ἀλλ' ἔχοντα ἐξέσιαν καὶ δημογραφ-

σαι καὶ δικαιοσύνη. Locus Luciani ab utroque adlatus est in Toxari pag. 50. DVCK.

Μῆτε πριαμένους τί, ἢ πωλλῶντας κυρίως εἶναι] Non adparet ratio, cur Porus abierit a sententia, quam expresserat Valla, et recte sequitur est Acacius, neque iis emendi vendendius ius esset. Et ne quidem satis intelligi potest illa interpretatio, vt nullam potestatem haberent earum rerum — quas vendidissent. Participia πριαμένους et πωλλῶντας ponuntur pro Infinitiuus, vt mille locis apud Scriptores Atticos: quem vsum Participiorum Budaevus et alii dudum obseruarunt. DVCK.

Πριαμένους] Etiam versionem Porti taxat, et, cur falso mutarit, docet Abr. 519. GOTTE.

κρόνω] Hoc deest Gr. At rectius alibi. Vid. I, 8. et VI, 3. WASS. Sic III, 85. IV, 81. V, 5. DVCK.

Θύσσαν] Ar. Gr. Θάσσαν Gr. ex emend. male. Vid. Thucyd. IV, 109. Θύσσαν legit Epit. Strabonis 331. Herodotus vero Θύσσαν, Plinius Thyssum legunt. Δικτιδίης, vix alibi inueniuntur. Iterum huius gentis mentio V, 81. WASS.

Κορινθίως, λέγοντες αἰ, ὡς μετ' Αθηναίων τέρας, ἦν μὴ θείωσι, κοινῇ ἢ ἀναγκάσωσι. χρόνος τε προέθεντο ἄνευ ξυγγραφῆς, ἐν οἷς ἔχρην τὰς μὴ ἐσιόντας, ἀμφοτέροις πολεμίαις εἶναι. τῶν ἐν ὁρῶντες οἱ Αθηναῖοι ἐδὲν ἔργω γιγνόμενον, * ὑπώπτευν τὰς Λακεδαιμονίους μηδὲν δίκαιον διανοεῖσθαι. ὥστε ἄτε Πύλον ἀπαιτῆντων ἑαυτῶν ἀπεδίδουσαν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐκ τῆς νήσου δεσμώτας μετεμέλοντο ἀποδεδωκότες. τὰ τε ἄλλα χαρῖα εἶχον, μένοντες, ἕως σφίσι κἀκείνοι ποιήσειαν τὰ εἰρημῆνα. Λακεδαιμόνιοι δὲ τὰ μὲν δυνατὰ ἔφασαν πεποιθέναι τὰς γὰρ παρὰ σφίσι δεσμώτας ὄντας Αθηναίων ἀποδῆναι, καὶ τὰς ἐπὶ Θράκης στρατιώτας ἀπαγαγεῖν, καὶ εἴτε ἄλλῃ ἐγκρατεῖς ἦσαν Ἀμφιπόλεως δὲ ἐκ ἔφασαν κρατεῖν, ὥστε παραδῆναι. Βοιωτὸς δὲ πειράσεσθαι καὶ Κορινθίως ἐς τὰς σπονδὰς ἔσαγαγεῖν, καὶ Πάνακτον ἄπολαβεῖν, καὶ Αθηναίων ὅσοι ἦσαν ἐν Βοιωτοῖς αἰχμάλωτοι, κομιεῖν. Πύλον μέντοι ἤξιον σφίσι ἀποδῆναι. εἰ δὲ μὴ, ὁ Μεσσηνίως τε καὶ τὰς Εἰλωτας ἐξαγαγεῖν, ὥσπερ καὶ αὐτοὶ τὰς ἀπὸ Θράκης Αθηναίως δὲ φερεῖν τὸ χαρῖον ἑαυτῶν, εἰ βέλονται. πολλάκις δὲ καὶ πολλῶν λόγων γενομένων ἐν τῷ θέρει τῷ, ἐπεισαν τὰς Αθηναίως, ὥστε ἐξαγαγεῖν ἐκ Πύλου Μεσσηνίως, καὶ τὰς ἄλλῃς Εἰλωτάς τε, καὶ ὅσοι ἠύτομολήκεσαν ἐκ τῆς Λακωνικῆς, καὶ κατήκτισαν αὐτὰς ἐν Κρανίω τῆς ἑ Καλλιπυρίας. τὸ μὲν ἐν θέρει τῷ ἡσυχία ἦν καὶ ἔφοδοι ἢ παρ' ἀλλήλων.

λς. ἰ Τῷ δ' ἐπιγιγνομένης χειμῶνος (ἔτυχον γὰρ ἑ Φοροὶ ἕτεροι, καὶ ἐκ ἐφ' ὧν αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο, ἄρχοντες ἦδη, ἰ καὶ τινες αὐτῶν καὶ ἢ ἐναντίοι σπονδαῖς) ἢ ἐλθουσῶν πρεσβειῶν ἀπὸ τῆς ξυμμαχίδος, καὶ παρόντων Αθηναίων καὶ Βοιωτῶν καὶ Κορινθίων, καὶ πολλὰ ὁ ἐν ἀλλήλοις εἰπόντων, καὶ ἐδὲν ξυμβάντων, ὡς ἀπήσαν ἐπ' οἴκῃ, τοῖς Βοιωτοῖς καὶ Κορινθίοις Κλεόβελος καὶ ἑ Ζενάρης, ἔτοι, οἵπερ τῶν ἐφόρων ἐβέλοντο μάλιστα διαλύσαι τὰς σπονδὰς, λόγους ποιῶνται ἰ ἰδίως, παραπῶντες ἰ ὀτιμώτα ἑ ταῦτά τε γινώσκου, καὶ πειρᾶσθαι Βοιωτῶν, ἑ Ἀργείων γενομένων πρῶτον αὐτὰς ξυμμαχίας, αὐτῶν μετὰ Βοιωτῶν, Ἀργείως Λακεδαιμονίως ποιῆσαι ξυμμαχίας. ἔτω γὰρ ἦκιστα ἀναγκασθῆναι Βοιωτῶν ἐς τὰς Ἀττικὰς σπονδὰς ἐσελθεῖν. ἐλίσσθαι γὰρ Λακεδαιμονίως, πρὸ τῆς Αθηναίων ἔχθρας, καὶ διαλύσεως τῶν σπονδῶν, Ἀργείως σφίσι φίλος καὶ ξυμμαχίας γενέσθαι. τὸ γὰρ Ἀργεὺς αἰὶ ἢ ἠπίσαντο ἐπιθυμῶντας τὰς Λακεδαιμονίως καλῶς σφίσι * φίλιον γενέσθαι, ἠγόμενοι τὸν ἔξω Πελοποννήσου πόλεμον ῥᾶν ἂν εἶναι. τὸ ἢ μέντοι Πάνακτον, ἐδέοντο Βοιωτῶν, ὅπως ἑ παρεδώσσι Λακεδαιμονίως. ἴνα, ἀντ' αὐτῶν Πύλον, ἢ δύνανται, ἀπολαβόντες, ῥᾶν ἢ καθιστῶνται Αθηναίως ἐς πόλεμον.

ἰ Ἀναγκάσει, et mox χρόνος δι Gr. ἑ χρῆν καὶ τὰς Reg. ἢ ἔργων Gr. * Ἐπιπύτευν Ar. C. Ἐπιπύτευν Marg. Sicetiam Reg. Cass. Aug. ἢ Ἀδῶν omittunt Ar. C. Dan. Mox μένοντες Mosqu. ἑ Ἐξαγαγεῖν Reg. Cass. Aug. et Πανακτὸν Reg. a Scil. ἀπὸ τῶν Βοιωτῶν, qui Panactum Atheniensium castellum per proditionem ceperant. p. 292. Hudf. ἢ Μεσσηνίως Ar. C. itidemque paullo infra. Gr. Mosqu. ἑ αὐτοῖς Marg. Reg. Cass. Aug. ἑ βέλονται et deinde a correctore βέλονται Gr. ἑ Ὅσοι Gr. ἠύτομολήσαν Mosqu. ἑ Κρανίως Ar. C. procul dubio mendose. Vide l. I. p. 101. Hudf. Κρανίως etiam Dan. ἑ Κεφαλληνίως Ar. Mosqu. ἢ Παρὰ Gr. Παρ' ἀλλήλοις Cass. ἢ τῷ δὲ γιγνομένης Ar. τῷ δὲ ἐπιγιν. Reg. ἑ Ἐτεροι ἑφοροὶ Reg. Antea γὰρ d. Mosqu. ἑ καὶ τινες καὶ αὐτῶν Ald. Flor. Basf. Stepb. I. ἢ ἐναντίοι ταῖς σπονδαῖς Ar. C. Cl. Dan. et a recentiore manu inter. versus Reg. ἑ ἐναντίως Aug. sed suprafer. oi. ἢ ἐλθουσῶν πρεσβειῶν Gr. ἑ ἐλθουσῶν in marg. Hudf. In Gr. est ἐλθουσῶν. fuerat etiam in eo πρεσβειῶν, deinde circumflexus deletus, et accentus in prima syllaba scriptus erat. nec quidquam ibi in marg. legitur. Duck. πρεσβειῶν Reg. Aug., et a manu prima Cass. e quo recens manus fecerat πρεσβειῶν. ἑ ἐλθουσῶν Mosqu. ὁ ἑν omittit Gr. καὶ ante Βοιωτ. d. Mosqu. ἢ Κεφαρῖως Reg. Ζενάρης Mosqu. et mox διαλύσαι. ἑ ἰδίως Ar. C. Dan. ἢ Ὅτι μάλιστα Ar. C. Ald. Flor. Basf. Cass. ἢ ταῦτα γινώσκου Ar. C. Dan. ἢ Ἀργείων in textu, supra Ἀργείως Gr. ἢ Scil. ἑ Κλεόβελος καὶ Ζενάρης. ad hoc etiam sequens ἠγόμενοι referri debet. Ac. Portus. ἢ φίλιον Dan. ἢ μέντοι Reg. ἑ παρεδώσσι Ar. C. Ald. Flor. Basf. Atque ita, vel παραδῶσι, legendum esse monuit Ac. Portus. παρεδώσσι Cass. Gr. παρεδώσσι Aug. sed suprafer. e, a m. 2. παρεδώσσι Mosqu. et mox ἀπολαβόντες p. ἀπολαβ. ἢ καθιστῶντες Dan.

Εἰ δὲ μὴ rel.] Quaedam emendat Reisk. GOTTL. ἑ ἔτυχον γὰρ ἑφ.] Ex hoc loco elicitur tempus anni, quo Ephori magistratum inibant, nempe aestate inclinate, vel autumno incipiente. Palm. in Exercitationib. pag. 52. HVDS. Diem, quo noui Ephori inierint, definit Dodwellus in Annalib. Thucyd. ad Ann. XI. Belli Peloponnes. post diem VIII. Octobris Iuliani, et sic in marg. scribi iubet, non post Oct. XII. quod est in marg. editi Thucydidis. DVCK. Οἱ τοῖς, οἵπερ τ. ἑφόρ.] Debebat: οἱ τοῖς τ. ἑφόρ. οἵπερ rel. BAV. Παραπῶντες] Eundem de his rebus sensum iis instillare studebant. f. ταυτῶν. vid. Heilm. p. 680. GOTTL.

ἑ ἐλίσσθαι — πρὸ] Antequam erupissent inimicitiae cum Athen. et dissoluta esset pax. — ita Heilm. sed haud dubie non recte. p. 680. GOTTL.

ἑ ἐπιθυμῶντας. τὸ Ἀργεὺς καλῶς σφ. φιλ. γεν.] Ad verbum ἐπιθυμῶντας redundat adverb. καλῶς, et inepte illi iungatur. Brevitate dictum Thucydidica, pro tali sensu: νομιζόντας τὸ Ἀργ. καλῶς σφ. φιλ. γεν. καὶ (διὰ τῷτο) ἐπιθυμῶντας. Vcl: ἐπιθυμῶντες. τὸ Ἀργ. σφ. φιλ. γεν. ὡς καλῶς (τῷτο) ἔξου. BAYER.

ἑ ἠγόμενοι] Male Schol. enall. statuit pro ἠγόμενης. Recte Portus iungit τῷ Κλεοβ. et Ζενάρης; v. 18. reliquis insertis a 21—24. παραγινητικῶς. GOTTL.

neque Corinthios, quamuis perpetuo dicerent, se, nisi foedera recipere vellent, vna cum Atheniensibus eos coacturos: tempusque sine syngrapha praestituerant, intra quod, qui foedera secum non iniissent, vtrisque hostes esse pronunciarant. Cum igitur Athenienses nihil horum ab illis re ipsa praestari viderent, Lacedaemonios nihil aequi animo agitare suspicabantur. Quamobrem ipsis Pylum repetentibus reddere noluerunt, quin etiam eos poenitebat, quod captiuos ex insula reddidissent. Caeteraque Lacedaemoniorum loca retinebant, expectantes donec et illi praestarent, quae promiserant. Lacedaemonii vero dicebant, se praestitisse, quae poterant. Se enim Atheniensibus reddidisse omnes, quos ex ipsis apud se in vinculis habebant, et milites, qui erant in Thracia, abduxisse, et si quid aliud in sua potestate habebant. Sed Amphipolim in sua potestate non esse dicebant, ita vt traderent. Operam vero daturus, vt et Boeotos et Corinthios in foedera adducerent, vtque Panactum reciperent, et vt Athenienses, quotquot apud Boeotos erant captiui, recuperarent. Postulabant autem, vt Pylum sibi restituerent: si minus, Messenios et seruitia educerent, quemadmodum et ipsi ex Thracia suos abduxerant: vtque locum illum Athenienses ipsi, si vellent, custodirent. Saepe autem multisque sermonibus per hanc aestatem habitis, tandem Atheniensibus persuaserunt, vt e Pylo educerent Messenios, caeterosque seruos, et quotquot ex agro Laconico ad ipsos transfugerant. Ipsosque in Craniis Cephalleniae insulae urbs collocarunt. Hac igitur aestate a bello cessatum est, et vltro citroque ad vtrosque commeatum.

36. In sequenti hyeme (iam enim alii Ephori magistratum gerebant; nec erant ii, quibus magistratum gerentibus foedera percussa fuerant; quin etiam horum nonnulli foederibus erant aduersarii) cum legati ex sociorum agro Lacedaemonem venissent, et Athenienses et Boeoti et Corinthii praesentes adessent, et vltro citroque multa verba facta fuissent, nec quicquam inter eos conueniret, postquam Athenienses domum redierunt, Cleobulus et Xenares (illi, qui ex Ephoris foedera frangere potissimum volebant) cum Boeotis et Corinthiis priuatim sermones habuerunt, admonentes, vt harum rerum statum accuratissime cognitum perpenderent, operamque darent, vt Boeoti, vbi prius ipsi societatem cum Argiuis iniissent, postea cum Boeotis Argiuos Lacedaemoniis socios adiungerent. Sic enim Boeotos foedus cum Atheniensibus inire minime coactum iri putabant. Lacedaemonios enim Atheniensium inimicitias ac foederum cum ipsis initorum violationi, amicitiam et societatem Argiuorum anteposuituros. Habebant enim exploratum, Lacedaemonios perpetuo cupere, ciuitatem Argiuorum opportune sibi amicam esse, quod bellum extra Peloponnesum leuius sibi fore ducerent; si Argiuos constantes amicos haberent. Boeotos vero rogabant, vt Panactum Lacedaemoniis traderent, vt pro hoc recepta, si possent, Pylo, ad bellum aduersus Athenienses commodius descenderent.

ἀπαποδοῖναι τὰ χρεία. Χρόνος τε πρῶθεντος] ἔπαξαν. Ἄνευ συγγραφῆς συμφωνίας γεγενημένης. Τοὺς μὴ εἰσόντας] εἰς τὰς σπονδάς. Οὐδὲν ἔργον γινόμενον] ἀπὸ τῶ πραττόμενον. Ἄλλα χωρὶς εἶχον] τῶν Λακεδαιμονίων οἱ Ἀθηναῖοι. Εἰρημένως τεταρμένως. Πουχία ἢ] ἀπραξία πολέμου. Καὶ ἔφοδοι παρ' ἀλλήλους] ἐπιμίσχεται. Ἐλευσῶν πρεσβειῶν] εἰς τὴν Λακεδαιμονίαν. Καὶ ἔδεν ξυμβάντων] ἦσαν κατ' ἑδέν. Ὡς ἀπῆσαν ἐπ' οἴκῳ] οἱ Βοιωτοὶ καὶ οἱ Κορινθιοὶ. Λόγους ποιεῖται ἰδίως] ἰδίᾳ διελέχθησαν αὐτοῖς τὰ λύσει τὰς σπονδάς. Ταῦτά τε γινώσκουσιν] εἰς ἣν ἔχουσιν. Καλῶς σφίσι φίλιον γενέσθαι] βεβαίως φίλιον τοῖς Λακεδαιμονίοις γενέσθαι, ἢ αὐτοὶ βεβαίως ἠπίσαντο. ὃ καὶ μᾶλλον. Ἠγόμενοι τὸν ἔξω] τὸ ἠγόμενοι, ἔκ ἐστὶν ἀκατάλληλον πρὸς τὰ ἐπιθιμύεντας τὸς Λακεδαιμονίους, ἀλλ' ἐσχημάτιται ἀπὸ τῶ ἠγόμενων. Ὅπως παραδώσωσιν] οἱ Βοιωτοὶ δηλονότι. Λακεδαιμονίοις]

Ἠγόμενοι] Potest sane referri ad illos auctores Boeotos, reliquis per parenthesin insertis; sed tamen res ipsa magis ad Lacedaemonios rectius referatur, quorum ea maxime et propria cura esset, extra Peloponnesum gerentium bellum; quod minus apte, immo inepte, ad Thebanos reuocetur, vt extra Peloponnesum iam constitutos. Quare assentior Schol. pro ἠγόμενος dictum interpretanti. ΒΑΥΒΕ.

Παραδώσωσιν] Antea παραδώσωσι. WASS. Παραδώσωσιν] Male Sch. παραδώσωσιν. Fut. debet sequi post ὅπως. c. 26. ὅπως εἶσομαι. L. VII. 32. ὅπως διαφήσωσι, vbi male διαφήσωσι. Abr. 520. dixit et Etn. ad Xen. Mem. 6077c. Τὸ Πάνακτ. vel.] Non peccauit Schol. substituendo παραδώσωσιν, quam non lesionem induxerit pro παραδώσωσι, sed.

Bell. Pelop. an. 1. Olymp. 89. 4. V. C. Varr. 333.

Post Oct. 12.

λζ'. Καὶ οἱ μὲν Βοιωτοὶ καὶ ^b οἱ Κορινθιοὶ, ταῦτα ἐπεσαλμένοι ἀπὸ τε τῆς Ξενάρχης καὶ Κλεοβάλας, καὶ ὅσοι Φίλοι ἦσαν αὐτοῖς τῶν Λακεδαιμονίων, ὥστε ἀπαγγεῖλαι ἐπὶ τὰ κοινὰ, ἐκάτεροι ἀνεχώρησαν. Ἀργείων δὲ δύο ἄνδρες τῆς ἀρχῆς τῆς μεγίστης, ἐπέτηξεν ^c ἀπιόντας αὐτὸς κατ' ὁδὸν καὶ ξυγγενομένοι ἐς λόγους ἦλθον, εἴπως οἱ Βοιωτοὶ σφίσι ξύμμαχοι γένοιτο, ὥσπερ Κορινθιοὶ καὶ Ηλεῖοι καὶ ^d Μαντιῆς. νομίζειν γὰρ ἂν, τότε ^e προχωρήσαντος, ἴραδίως ἤδη καὶ πολεμεῖν καὶ σπένδασθαι, καὶ πρὸς Λακεδαιμονίους, εἰ ^f βέλονται, κοινῶ λόγῳ χρωμένους, καὶ εἴ τινα πρὸς ἄλλον δέοι. τοῖς δὲ τῶν Βοιωτῶν πρέσβεσιν ἀκῆσθαι ἤθεσκε. κατὰ τύχην γὰρ ἐδέοντο τῶν, ὥσπερ καὶ οἱ ἐκ τῆς Λακεδαίμονος ^h αὐτοῖς Φίλοι ἐπεσάλκεσαν. καὶ οἱ τῶν Ἀργείων ἄνδρες, ὡς ἦσθοντο αὐτὸς δεχόμενος τὸν λόγον, εἰπόντες, ὅτι πρέσβεις πέμψασιν ἐς Βοιωτὰς, ἀπῆλθον. ἀφικόμενοι δὲ οἱ Βοιωτοὶ ἀπήγγειλαν τοῖς Βοιωτάρχαις τὰ τε ἐκ τῆς Λακεδαίμονος, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ξυγγενομένων Ἀργείων. καὶ ⁱ οἱ Βοιωτάρχαι ἠρέσκοντό τε, καὶ πολλῶ προθυμότεροι ἦσαν, ὅτι ἀμφοτέρωθεν ξυμβεβήκει αὐτοῖς, τὸς τε Φίλους τῶν Λακεδαιμονίων τῶν αὐτῶν δεῖσθαι, καὶ τὸς Ἀργείους ἐς τὰ ὅμοια σπεύδειν. καὶ ^k πολλῶ ὑστερον πρέσβεις παρήσαν Ἀργείων, τὰ εἰρημμένα ^l προκαλόμενοι. καὶ αὐτὸς ἀπέπεμψαν ἐπαινέσαντες τὸς λόγους οἱ Βοιωτάρχαι, καὶ πρέσβεις ὑποσχόμενοι ἀποσελεῖν περὶ τῆς ξυμμαχίας ἐς Ἀργος.

λή'. Ἐν δὲ τῷ ἐδόκει πρῶτον τοῖς Βοιωτάρχαις, καὶ Κορινθίοις, καὶ Μεγαρεῦσι, καὶ τοῖς ἀπὸ Θράκης πρέσβεσιν, ὁμοῦται ὄρεως ἀλλήλοις, ἢ μὴν ἔν τε τῷ παρατυχόντι ἀμύνει τῷ δεομένῳ, καὶ μὴ πολεμήσειν τῷ, ^m μὴδὲ ξυμβήσεσθαι ἀνευ κοινῆς γνώμης· καὶ ἔτιως ἤδη τὸς Βοιωτὰς καὶ Μεγαρέας (τὸ γὰρ αὐτὸ ἐποίησεν,) πρὸς τὸς Ἀργείους σπένδασθαι. πρὶν δὲ τὸς ὄρεως γενέσθαι, οἱ Βοιωτάρχαι ἐκοίωσαν ταῖς τέσσαρσι βελαῖς τῶν Βοιωτῶν ταῦτα, αἵπερ ἅπαν τὸ κῆρος ἔχουσι, καὶ παρήσαν γενέσθαι ὄρεως ταῖς πόλεσιν, ὅσαι βέλονται ἐπ' ⁿ ὠφελείᾳ σφίσι ξυνομιῦναι. οἱ δ' ἐν ταῖς βελαῖς τῶν Βοιωτῶν ὄντες ^o πρὸςδεχόμενοι τὸν λόγον, δεδιότες, μὴ ἐναντία Λακεδαιμονίοις ^p ποιήσωσι, τοῖς ἐκεῖνων ἀφεστῶσι Κορινθίοις ξυνομιῦντες. ^q γὰρ εἶπον αὐτοῖς οἱ Βοιωτάρχαι τὰ ἐκ τῆς Λακεδαίμονος, ὅτι τῶν τε ΕΦέζων Κλεοβῆλος καὶ Ξενάρχης καὶ οἱ Φίλοι παρανοῶσιν, Ἀργείων πρῶτον καὶ Κορινθίων γενομένους ^r ξυμμαχίας, ὑστερον μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων γίγνεσθαι· οἴμενοι, τὴν βελλήν, καὶ μὴ εἰπωσιν, ἐκ ἄλλα ψηφιεῖσθαι,

^b οἱ omittunt Ar. C. Gr. Aug. Mosqu. Reg. Dan. Mox τε κλειβ. Mosqu. ^c Ἄ ἐπιόντας Dan. Ἐπιόντας Mosqu. ^d Μαντιῆς Ar. C. Reg. Cass. Dan. Mosqu. ^e Χωρήσαντος Ar. C. Dan. ^f Id est: ἠδὲν ἤδη ἔπειτα σφίσι αὐτοῖς ἐμτασι κοινῶ ξυμμαχίαν ποιήσασιν ἐν ἀλλήλοις, πολεμῶν, καὶ σπένδασθαι, καὶ π. λ. εἰ β. καὶ εἴτις π. ἡ. δ. κοινῶ λόγῳ περὶ τῶν φανερῶς χρωμένους. Ar. Port. ^g βέλονται Ar. ^h Scil. τοῖς τῶν Βοιωτῶν πρέσβεσι καὶ τοῖς Κορινθίοις. Ar. Port. τῶν d. Mosqu. ante boiwr. et ἀκούσασιν p. ἀκούσ. et ὥσπερ p. ὥσπερ. ⁱ οἱ δεείτ Ar. C. ^k Παρακινῶντες Marg. Schol. Mox πρ. ἀποσελεῖν Mosqu. eid. d. ἴς ante Ἀργος. ^l Μὴ δὲ Cass. Aug. ^m ὠφελίᾳ Gr. ⁿ Πρὸςδεχόμενοι Ar. C. Πρὸςδεχόμενοι Mosqu. id. antea κέρως, et ξυνομιῦναι. ^o Ποιήσασιν Gr. ^p Ὑστερον ξυμμαχίας Reg. Paullo post περιεσθαι Mosqu. οὐκ ἔτι Aug.

huius explicationem; hoc peccavit, quod inserit verbum ποιῆσαι. Quid enim sit, ποιῆσαι τὸ Πάν. ἔτι; quod sensu plane careat. Ordo est: ἰδέοντο τὸς Βοιωτὰς; (p. τῶν Βοιωτῶν) ὅπως παρανοῶ. (i. e. παρανοῶν) τὸ Πάν. BAYER.

Καὶ οἱ Κ.] Cl. Gr. Ar. C. articulum προσηγορικόν respiciunt. Cap. 35. Οἱ τε Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι. WASS.

Ἐπεσαλμένοι] Sic paullo post de mandatis sine scripto: ἰδέοντο τῶν, ὥσπερ καὶ οἱ ἐκ τῆς Λακεδαίμονος αὐτοῖς Φίλοι ἐπεσάλκεσαν. Vide ad Lib. IV. Cap. 8. DVCK.

Οἱ Κερ. ταῦτα ἔτες.] Nora const. ab ellipsi praepos. cuiusdam. vt supra οἱ τῶν Ἀθηναίων ἐπιτετραμμένοι φυλακῆν. I, 126. v. Abr. p. 520. et Schol. GOTTL.

Ἐπεσαλμένοι] Nescio, quam hic Ellipsis comminiscamur cum Gotl. Nam, vt suppleveris, κατὰ, ἴς, tamen relinquatur incommode dictum, vt homo, non res, dicatur ἐπιτέλλασθαι, ἐπιτετραμμένοι vbi nil expedierit praepositio; immo per Hypallagen explicandum: pro, οἷς ἐπέταλτο: vt Horat. Epist. 1. 5. haec ego — imperor, p. haec mihi imperantur. Ita Ioseph. Ant. 3, 6, I. τοῖς ἐχειρημμένοις, p. οἷς ἐνεχείρουν. BAYER.

Τὴ εἰρημνὰ προκαλόμενοι] Portus in Commentario interpretatur: ad ea prouocantes, quae duo illi viri postulauerant: de quibus egerant. Sententia est: hortantes ad ea perficienda, de quibus dictum erat: id est, de societate cum Argiuis in-cunda. Saepe ita loquitur Thucydides: II, 72. Ἄπερ καὶ τὸ πρότερον ἤδη πρόκαλεσάμεθα. Et Ὅτι ἀδύνατα σφίσι ἐποίησιν, ἃ προκαλεῖται. Ibid. 73. Ὅτι βέλονται, ἃ προκαλεῖται, Ἀθηναίοις κοινῶσι πρῶτον. IV, 20. Τῆς δὲ τετραθῆναι ὧν νῦν προκαλεῖται. Et Ibid. 22. Οὔτε τὸς Ἀθηναίους ἐπὶ μετρίῳ ποιή-σοντας ἃ προκαλεῖτο. Aristophanes quoque Equit. v. 792. Τὰς πρεσβεῖας τ' ἀπελαύνεις ἐκ τῆς πόλεως ἑαδ' ἀπαυγίζων, αἱ τὰς σπονδὰς προκαλεῖται. Hoc Thucydides IV, 19. cum praepositione eis dicit: Λακεδαιμόνιοι δὲ ὅμῳ προκαλεῖνται ἐς σπονδὰς: quae et recte suppleri potest, quum non exprimitur; vel ἐπὶ, vt infr. Cap. 43. Ἐπὶ τὴν ξυμμαχίαν προκαλόμενος. Itaque non admittendum arbitror παρακινῶντας, quod margo habet, et pro varia lectione adnotat Scholiastes. In Cod. Cass. hoc inter versus scribitur, vt aliae interpretationes a magistris profectae. DVCK.

Πολ. τῷ] Recte Abr. τῷ. Sic ed. Porti. GOTTL.

Bell. Pelop. an. 11. Olymp. 89. 4. V. G. Varr. 333.

37. Atque Boeoti et Corinthii cum his mandatis, quae acceperant a Xenare et Cleobulo, et ab aliis quotquot ex Lacedaemoniis erant ipsi amici, ut ad suas respublicas referrent, utriusque abierunt. Quos abeuntes duo e summo Argiuorum magistratu viri in ipso itinere observauerunt: congressique cum eis in colloquium venerunt, si quo pacto Boeoti societatem secum inire possent, quemadmodum Corinthii et Elei et Mantinei. * Se enim existimare dicebant, si res ista sibi feliciter successisset, facile iam sibi fore et bellum gerere, et pacem facere et cum Lacedaemoniis, si vellent, et cum quibuscunque aliis opus esset, palam et publice hac de re agentibus. Haec Boeotorum legatis audita placuerunt. Nam forte accidit, ut ea peterent, quae vel ipsi amici, qui Lacedaemone erant, ipsis mandarant. Cum autem illi duo Argiui suum sermonem ab ipsis admissum animaduertissent, et dixissent, se legatos in Boeotiam missuros, abierunt. Boeoti vero domum reuersi, ad Boeotarchas detulerunt cum ea, quae Lacedaemone, tum ea, quae ex Argiuis in congressu audissent. Boeotarchae vero id acceptum habuerunt, et multo promptiores fuerunt, quod ipsis utrinque contigisset, ut et illi ex Lacedaemoniis, quos sibi amicos habebant, eadem peterent, et Argiui ad eadem properarent. Nec multo post Argiuorum legati venerunt, ut eos sollicitarent ad transigenda ea, quae promiserant. Boeotarchae vero, probatis ipsorum postulatis, ipsos remiserunt, polliciti, se legationem Argos de societate missuros.

38. Interea vero Boeotarchis, et Corinthiis, et Megarensibus, et legatis ex Thracia missis primum placuit, ut iureiurando interposito fidem sibi mutuo darent, ea conditione, ut, quotiescunque res hoc flagitaret, opem ei ferrent, qui ope indigeret, et cum nullo bellum gererent, aut compositionem facerent, nisi de communi sententia. Et ita Boeotos et Megarenses (idem enim faciebant) cum Argiuis iam foedus facere dicebant. Verum antequam iusiurandum iuraretur, Boeotarchae rem communicarunt cum quatuor Boeotorum conciliis, quae summam rerum Boeotiarum potestatem habent: et suadebant, ut, iureiurando interposito, foedus auxilii mutui gratia cum illis ciuitatibus iniretur, quaecunque secum foedus adhibito iureiurando facere vellent. At Boeoti, qui in illis consiliis erant, eorum consilium non probarunt, veriti, ne Lacedaemoniis aduersarentur, si cum Corinthiis, qui ab illis defecerant, interposito iureiurando foedus facerent. Neque enim Boeotarchae ipsis declarauerant ea, quae Lacedaemone Cleobulus et Xenares Ephori, et alii amici suaserant, ut prius cum Argiuis et Corinthiis societatem inirent, deinde cum Lacedaemoniis eandem facerent. Nam Boeotarchae existimabant, illos, qui erant in consilio, quamuis haec ipsis non dixissent, tamen nihil aliud decreturos, quam quod ipsi a se

* Hoc enim si fieret, iam utrumque, seu bellum seu pax placeret, suae potestatis futurum, vnoque animo, siue aduersus Lacedaemonios, seu quem alium opus esset, rem gesturos. Acaius. HVDS.

τὸ μὲν Πάνακτον ἔδεικτον Βοιωτὸς ἕτα πονήσαι ὅπως παραδώσει Λακεδαιμονίοις. Ταῦτα ἐπεσπλημένοι ἀντὶ τῆς, τίτων ἐπιτελεμένας αὐτοῖς ὑπὸ τῶν Ἐφόρων. Ἐπὶ τὰ κοινὰ βουλευτήρια δηλονότι. Καὶ ξυγγενόμενοι ἦγον συναφθέντες. Ἐς λόγους ἦλθον εἰς κοινολογίαν. Σφίσι ξυμμαχοῖ τοῖς Ἀργείοις. Κοινῷ λόγῳ χρησθέντες ἀμοφρονούντας φησι, δηλονότι Ἀργεῖος τε καὶ Κορινθίος, καὶ Βοιωτὸς. Καὶ οἱ ἐκ τῆς Λακεδαιμόνος οἱ περὶ τὸν Κλεόβηλον δηλονότι. Ἐπεσπληέσαν προσέταξαν. Τὸς τε φίλους τὸς ἐκ Λακεδαιμόνος δηλονότι αὐτοῖς φίλους. Τὰ εἰρημένα προκαλέμενοι γράφεται παρακινῶντες. Ἐν δὲ τῆτι τῷ καιρῷ. Τὸ γὰρ αὐτὸ ἐποίησαν ἦγον, τὴν κοινὴν πράξιν ἐποίησαν. Ἐπ' ὠφέλειᾳ σφίσι συμμαχίᾳ. Τὴν βελλὴν τὸς βουλευτὰς. Καὶ μὴ εἰπωσιν, ἐκ ἄλλας ψηφισέσαι ἀντὶ τῆς, οἱ Βοιωτάρχα, ἕκαστος ἕμετο τὴν ἰδίαν βελλὴν, καὶ μὴ μαθῶν τὰ ὑπὸ τῶν Ἐφόρων ἐπεσπλημένα,

Κοινῆς γνώμης] Ex perpetua Foederum formula. Vid. Polybium p. 703. Nostrium V, 47. VIII, 19, 37. Dionys. Halic. VI, 95. WASS.

Ἐπ' ὠφέλι. σφίσι ξυνομη.] Iungendum arbitror, ἐπ' ὠφέλειᾳ

σφίσι, i. e. σφῶν, vel pro verbi structura: ὥστε ὠφελεῖν ἀλλήλους ὠφέλειᾳ autem hic sign. βοήθεια, auxilium. BAVER.

Πρώτων — ξυμμαχ.] i. e. πρότερον, prius, antea; subiicitur enim, ὕστερον. BAVER.

ἢ ἂ σφίσι προδιαγρόντες παραυῶσιν. ὡς δὲ ἀντίτη τὸ πρᾶγμα, οἱ μὲν Κορίθιοι καὶ οἱ ἀπὸ Θράκης πρέσβεις ἀπαραίτοι ἀπῆλθον· οἱ δὲ Βοιωτάρχαι, μέλλοντες πρότερον, εἰ ταῦτα ἐπέισαν, καὶ τὴν ξυμμαχίαν πειράσασθαι πρὸς Ἀργεῖους ποιεῖν, ἐπέτι ἐσήνεγκαν περὶ Ἀργείων ἐς τὰς βελὰς, ἐδὲ ἐς τὸ Ἀργεὺς τὰς πρέσβεις, ἃς ὑπέσχεοντο, ἐπεμπον· αἰμίλεια δὲ τις ἐνῆν καὶ διατριβὴ τῶν πάντων.

λθ'. Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι ἠ τέτῳ Μηνὺβερναν Ολύμπιοι, Ἀθηναίων Φεργέντων, ἐπιδραμόντες εἶλον. μετὰ δὲ ταῦτα (ἐγίνοντο γὰρ αἰεὶ λόγοι τοῖς τε Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις περὶ ἂν εἶχον ἀλλήλων) ἐλπίζοντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, εἰ Πάνακτον Ἀθηναῖοι παρὰ Βοιωτῶν ἀπολάβοιεν, ὁ κομίσασθαι ἂν αὐτοὶ Πύλον, ἦλθον ἐς τὰς Βοιωτὰς ὡς πρὸς βουζυμένους, καὶ ἐδέοντο σφίσι Πάνακτον τε καὶ τὰς Ἀθηναίων δεσμύτας παραδῶναι, ὅτι ἂν αὐτῶν Πύλον κομίσανται. οἱ δὲ Βοιωτοὶ ἔκ ἐφασαν ἀποδώσειν, ἢ μὴ σφίσι ξυμμαχίαν ἰδίαν ποιήσονται, ὥσπερ Ἀθηναῖοις. ἁ Λακεδαιμόνιοι δὲ, εἰδότες μὲν, ὅτι εἰδικήσων Ἀθηναῖοις, ἔειρημένον, ἄνευ ἀλλήλων μῆτε σπένδασθαι τῶν, μῆτε πολεμεῖν, βεβλόμενοι δὲ τὸ Πάνακτον παραλαβεῖν, ὡς τὴν Πύλον ἂν αὐτῶν κομίζεσθαι, καὶ ἅμα τῶν ξυγχέαι σπευδόντων τὰς σπονδὰς προδυμμένων ἃ τὰς ἐς Βοιωτὰς, ἐποίησαν τὴν ξυμμαχίαν, ἃ τῷ χειμῶνος τελευτῶντος ἦδη, καὶ πρὸς ἕαρ καὶ τὸ Πάνακτον εὐθύς καθηρέϊτο. καὶ ἐνδέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα.

μ'. Ἀμα δὲ τῷ ἦρι εὐθύς τῷ ἐπιγιγνομένῳ θέρει ἰ οἱ Ἀργεῖοι, ὡς οἱ τε πρέσβεις τῶν Βοιωτῶν, ἔς ἐφασαν πέμψειν, ἔχ ἔϊκοντο, τὰ, τε Πάνακτον ἦσθοντο καθαιρέμενον, καὶ ξυμμαχίαν ἰδίαν γεγεννημένην τοῖς Βοιωτοῖς πρὸς τὰς Λακεδαιμονίας, εἰδεισαν, μὴ ἡ μοναθῶσι, καὶ ἐς Λακεδαιμονίας πᾶσα ἡ ξυμμαχία χωρήσῃ. τὰς γὰρ Βοιωτὰς ὄντο πεπεῖσθαι ὑπὸ Λακεδαιμονίων τὸ τε Πάνακτον καθελείν, καὶ ἐς τὰς Ἀθηναίων σπονδὰς ἐσιέναι, τὰς τε Ἀθηναῖοις εἰδέναι ταῦτα· ὡς ἐδὲ πρὸς Ἀθηναῖοις ἐτι σφίσι εἶναι ξυμμαχίαν ποιήσασθαι πρότερον ἐλπίζοντες, ἢ ἐκ τῶν διαφόρων, εἰ μὴ μείναιαν αὐτοῖς αἰ πρὸς Λακεδαιμονίας σπονδαί, τοῖς γὰρ Ἀθηναίοις ξυμμαχοὶ ἔσσοθαι. ἀπορῶντες ἔν ταῦτα οἱ Ἀργεῖοι, καὶ φοβόμενοι, μὴ Λακεδαιμονίους καὶ Τεγεαταῖς, Βοιωτοῖς καὶ Ἀθηναίοις ἅμα πολεμῶσι, ἰ πρότερον ἔδεχόμενοι τὰς Λακεδαιμονίων σπονδὰς, ἀλλ' ἐν φρονήματι ὄντες τῆς Πελοποννήσου ἠγύσσοθαι, ἐπεμπον ὡς ἐδύναντο τάχις ἐς τὴν Λακεδαίμονα πρέσβεις, Εὐτροφον καὶ ἰ Ἀΐωνα, οἱ ἐδόκον προσηφιλέστατοι αὐτοῖς εἶναι ἠγόμενοι, ἐκ τῶν παρόντων κράτις πρὸς Λακεδαιμονίας σπονδὰς ποιησάμενοι, ἢ ὅπη ἂν ξυγχωρῇ, ἡσυχίαν ἔχειν.

ἠ τέτῳ deest Reg. ἡ εἶλον Ar. ἢ κομίσασθαι Dan. ἣ ἀπὸς Ar. ἤ πρὸς βουζυμένους Marg. Ald. Flor. Basf. Stepb. I. ἢ Ἀθηναῖοι Ar. C. Dan. ἥ ἰν' ἀντ' αὐτῶν Ar. C. ἗ ἰδίαν deest Reg. Ἐ καὶ λακιδ. Ar. C. Dan. Ἐ εἰρημένον Reg. Ἐ Masculinum apud Menandrum teste Suid. Ἐ τὰς omitunt Ar. C. τὰ ἐς βοι. Cl. Sic et Cass. et Reg. Aug. ἠ Dan. abest τὰς. Antea ἅμα τῷ Mosqu. et σπένδοντων. ἢ τῷ χειμῶνος δὲ τελευτῶντος Ar. C. Dan. ἦ οἱ Πάνακτον τε πρὸς ἑαρ Dan. Antea ἡ. τὰ. ἢ. τὰ. Mosqu. ἢ ἰκοντο Gr. ἰκοντο Aug. sed ἢ in ἰ mur. ἢ μοναθῶσιν Cass. Aug. ἢ εἶναι pro ἰκοντο. Hudf. ἢ hic verborum ordo: εἰ μὴ μείναιαν αὐτοῖς αἰ πρὸς Λακεδαιμονίας σπονδαί ἐκ τῶν διαφόρων. Scil. propter controuersias de agro Cynurio, de quo infra. Διαφορῶν Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Basf. Reg. Cass. Dan. Aug. ἢ πρότερον Dan. ἢ ἕαρ Cass. Aug. ἢ ὅπη Cass. Aug.

ἢ Ἀντίτη] Ita c. 4. 80. GOTTL.

Ἀντίτη τὸ πρ.] Non successit; aut, per Hypallagen, pro: ἀπέτησαν (οἱ Βοιωτοὶ) τῷ πρᾶγματι. Quod ut hic processerit, altero tamen loco alienum fuerit, quem recte notauit Gottl. BAVER.

Ξυμμ. — ποιῶ] Efficere, curare, perficere, quippe mox, c. 39. de ipsis sociis, ξυμμ. ποιήσονται. BAVER.

Εἶχον] Abr. ἢ εἶχον ἄλλ. et notat, εἶλεν permutari subinde cum εἶχεν, exemplo, p. 521. GOTTL.

Περὶ ἂν εἶχον ἀλλήλ.] i. e. de locis, quae alteri ab alteris capta, alteris ablata haberent: was sie von einander hatten. Abr. non legit εἶχεν, quod nihili sit; neque vtiq̄ue hic vult legi εἶλον omnino tantum notat, illa permutari, nec vero exemplo firmat; nam, quod e Chrysof. affert ταχέως ἰκοντο — ἢ φερόμεν ἂν εἶλεν, coniectura tantum est praesentis

εἶχε: eaque ipsa minime necessaria, vbi sit sensus: mallet fugere: quod et aptius fuerit voc. ταχέως. BAVER.

Ἐδέοντο — παραδῶναι] Thomas Mag. in βέλαι, vbi emendandus est numerus libri. DVCK.

Ξυγχέαι τ. σπονδᾶς] Loca notauerat Gottl. in margine, Eurip. Hippol. 1062. συγχεῖν ὄρνυς: Herodot. 7, 136. συγχέαι τὰ νόμιμα' ablegans ad Valkenar. ad Eurip. p. 278. Adde Virgil. Aen. 5, 496. confundere foedus. BAVER.

Πρὸς ἕαρ] Sc. ὄντος. ita c. 56. GOTTL.

Τῷ χειμ. τελευτ. καὶ πρ. ἕαρ ἦδη] Sc. ὄντος, κλιόντος, φθάσαντος. BAVER.

Διαφορῶν] Διαφορῶν Cl. Gr. add. infr. Cap. 45. et sic alii. WASS. Permutantur haec etiam IV, 86. DVCK.

Ἐκ τῶν — εἰ μὴ] Abresch. probat ordinem, quem seruat Hudf. sed delecto incido ante εἰ μὴ. GOTTL.

prius deliberatum *ipsis* fuissent. sed cum res *ipsis* non successisset, Corinthii quidem, et legati ex Thracia *missi* infecto negotio abierunt. Boeotarchae vero, qui, si persuadere potuissent, operam dare statuerant, ut etiam cum Argiuis societatem inirent, nec de Argiuis quicquam amplius ad illa consilia retulerunt, nec legatos, quos *se missuros* promiserant, Argos miserunt: sed incuria quaedam, et rerum omnium procrastinatio erat.

Bell. Pelop. an. 11. Olymp. 89. 4. V. C. Varr. 333.

39. Hac eadem hyeme Meceniam, ubi erat Atheniensium praesidium, Olynthii subito adorti ceperunt. Posthaec Lacedaemonii (nam inter ipsos et Athenienses assidua colloquia fiebant de locis, quae inuicem tenebant) existimantes, si Athenienses Panactum a Boeotis recepissent, fore, ut ipsi Pylum recipere, Boeotos per legationem adierunt, et orarunt, ut Panactum, et quotquot ex Atheniensibus in vinculis haberent, sibi tradarent, ut pro his ipsi Pylum recipere. Boeoti vero negarunt, se *haec* reddituros, nisi secum, quemadmodum cum Atheniensibus, societatem priuatim coirent. Lacedaemonii vero, quamvis scirent, se Atheniensibus iniuriam facturos, quod cautum esset, ne sine communi consensu vel foedus cum quoquam fieret vel bellum gereretur, quia tamen Panactum recipere cupiebant, ut Pylum pro ipso recuperarent, simul etiam quod illi, qui foedera confundere properabant, ad foedus cum Boeotis ineundum propensiores erant, societatem *cum ipsis* fecerunt, hyeme iam extrema, et sub vere: statimque Panactum euersum est. Et undecimus huius belli annus exiit.

Bell. Pelop. an. 11. Olymp. 89. 4. V. C. Varr. 334.

40. Ineunte autem vere insequentis aestatis, Argiui statim, cum Boeotorum legati, quos *Boeoti* se missuros dixerant, non venissent, et Panactum *ab illis* euersum intellexissent, et societatem inter Boeotos et Lacedaemonios priuatim factam, extimuerunt, ne soli relinquerentur, omnesque focii se Lacedaemoniis adiungerent. Existimabant enim Boeotos a Lacedaemoniis inductos fuisse et ad Panactum euertendum, et ad incundam cum Atheniensibus societatem, et Athenienses harum rerum conscios esse *credebant*. Itaque ne cum Atheniensibus quidem societatem facere sibi amplius integrum esse *ducebant*, cum antea sperassent, si propter controuersias, ea foedera, quae cum Lacedaemoniis inierant, frangerentur, futurum saltem, ut cum Atheniensibus societatem inirent. Argiui igitur, cum his difficultatibus premerentur, et vererentur, ne simul cum Lacedaemoniis, et Tegeatis, et Boeotis, et Atheniensibus bellum sibi gerendum esset, quod Lacedaemoniorum foedera prius non accepissent, sed animis elati Peloponnesi principatum se adepturos sperassent, quamprimum potuerunt legatos Lacedaemonem miserunt, Eustrophum et Aesonem, qui ipsis carissimi esse videbantur; existimantes, ubi quam commodissima foedera pro praesenti rerum statu cum Lacedaemoniis fecissent, quomocunque res caderet, se quietos futuros.

Bell. Pelop. an. 12. Olymp. 89. 4. V. C. Varr. 335. Ab Apr. 5.

μηδὲν ἄλλο ψήφισσθαι, ἢ περὶ ταῦτα, ἅπερ οἱ μαθόντες ἐκ Λακεδαιμόνων παραίνουσιν. Ὡς δὲ ἀντίτη τὸ πρῶγμα] ἐντὶ τῇ ἄλλῳ ἀπέβη. Ἦλλον ἐς τὴν Βοιωτὴν] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Τὸ Πανάκτων εὐθὺς καθέρχεται] ἐπὶ τῶν Βοιωτῶν. Ἄμκ δὲ τῷ ἦρι] ἀρχομένην. Οὗς ἔφασαν πέμψειν] οἱ Βοιωτοί. Καὶ ξυμμαχίαν ἰδίαν] μονομερῆ. Μὴ μονωθῶσι] τῆς συμμαχίας. Τέσ τε ἄθρηναίους εἰδέναι ταῦτα] ὥντο δηλονότι. Ἀλλ' ἐν φρονήματι ὄντες] διανοίᾳ ἐπηρμένῃ. ἀλλ' ἐλπίζοντες. ἦτοι, φροντίζοντες. Ἦρ ἡμενοί, ἐκ τῶν παρόντων κρᾶτις] ὡς ἐν τῷ παρόντι (φῆσι) ἡγῆντο κρᾶτις εἶναι πρὸς Λακεδαιμόνους σκοπῶς ποιήσασθαι, ὡς ἂν ἐνδέχεται καὶ ἡσυχάζειν. Ἐκ τῶν παρόντων] ἦγον ἐκ τῶν δυνατῶν. Ὅπῃ ἂν συγχωρῆ] ἦγον, καθὼς ἂν συγχωρῆ ὁ καιρός.

Ἐκ τ. διαφ. Recte haud dubie comma tollit Abr. ante ei μη, nempe, ut ordo sit: ei μη μὲν. αὶ σπονδαὶ ἐκ τ. διαφ. i. e. διὰ τὰ διάφορα. Si impedissent dissensiones, quo minus maneret foedus. Commate quidem relicto, ἐκ τ. διαφ. retuleris ad verba, ξύμμαχοι ἴσσεσθαι, ut ἐκ sit post, vel, quam-

vis; vtut vigerent dissidia, vel, cum vigerent; pro dissidiis (stati). BAVER. Ὅπῃ ἂν συγχωρῆ] i. e. quocunque (tandem) modo, pacto, conuenire res potuisset. Aut: prout res pateretur. suppl. τὸ πρῶγμα. BAVER.

μα. Καὶ οἱ πρέσβεις ἀφικόμενοι αὐτῶν, λόγους ὁ ἐποιῶντο πρὸς τὰς Λακεδαιμονίους, ἐφ' ᾧ αὐτῶν σφίσι αἰ σπονδαὶ γίνωντο. καὶ τὸ μὲν πρῶτον οἱ Ἀργεῖοι ἤξιν ὁ δίκης ἐπιτροπὴν σφίσι γενέσθαι, ἢ ἐς πόλιν τινα, ἢ ἐς ἰδιώτην, περὶ τῆς Κυνουρίας γῆς, ἢ αἰεὶ περὶ διαφέρονται, μεθορίας ἕσης (ἔχει δὲ ἐν αὐτῇ Ὀυρέαν, καὶ Ἀνθήνη * πόλιν ἰέμενται δ' αὐτὴν Λακεδαιμόνιοι) ἔπειτα δ', ἔκ ἐκείνων Ἰ Λακεδαιμονίων μεμνησθαι περὶ αὐτῆς, ἢ ἀλλ', εἰ ἢ βάλοντα σπένδουσθαι ὡς περὶ πρότερον, ἔτοιμοι εἶναι, οἱ Ἀργεῖοι πρέσβεις ἢ τὰδε ὅμως ἐπηγάγοντο τὰς Λακεδαιμονίους ζυγυωθῆσαι, ἐν μὲν τῷ παρόντι σπονδὰς ποιήσασθαι ἔτη πέντηκοντα, ἐξείναι δ' ὅποτεροισὺν ὁ προσκαλεσαμένοις, μήτε νόσθ ἕσης, μήτε πολέμου, Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀργεῖοι διαμάχεσθαι περὶ τῆς γῆς ταύτης, ὡς περὶ καὶ πρότερον ποτε, ὅτε αὐτοὶ ἐκάτεροι ἤξισσαν νικᾶν. δ. ἔπειτα δὲ μὴ ἐξείναι περαιτέρω τῶν πρὸς Ἀργεῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι ὅρων. ἢ τοῖς δὲ Λακεδαιμονίοις τὸ μὲν πρῶτον ἐδόκει ἢ μωρία εἶναι ταῦτα, ἔπειτα (ἐπεθύμουν γὰρ τὸ Ἀργεῖοι ἰ πάντως ἢ φίλον ἔχειν) ζυγεχάρησαν, ἐφ' οἷς ἤξισαν, καὶ ἔξυνεγράψαντο. ἐκέλευον δ' οἱ Λακεδαιμόνιοι, πρὶν τέλος τι αὐτῶν ἔχειν, ἐς τὸ Ἀργεῖοι πρῶτον ἐπαναχωρήσαντας αὐτὰς, δεῖξαι τῷ πλήθει, καὶ ἢν ἀρέσκοντα ἢ, ἢ κεν ἐς τὰ Υακίνθια, τὰς ὅρων ποιησομένους. καὶ οἱ μὲν ἀνεχώρησαν.

μβ. Ἐν δὲ τῷ χρόνῳ τῷ τῷ, ᾧ οἱ Ἀργεῖοι ταῦτα ἐπρασσόν, οἱ πρέσβεις τῶν Λακεδαιμονίων, ἢ Ἀνδρομένης καὶ Φαίδιμος καὶ ὁ Ἀντιμενίδας, ἔς ἔδει τὸ Πάνακτον καὶ τὰς ἄνδρας τὰς παρὰ Βοιωτῶν παραλαβόντας Ἀθηναίους ἀποδῆναι, τὸ μὲν Πάνακτον ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν ἢ αὐτῶν καθηρημένον ἢ εὔρον, ἐπὶ προφάσει, ὡς ἦσαν ποτε Ἀθηναίους καὶ Βοιωτοῖς ἐκ διαφορᾶς ἢ περὶ αὐτῶν ὅρων παλαιοί, μηδετέρας οἰκεῖν τὸ χωρίον, ἀλλὰ κοινῇ νέμειν, τὰς δ' ἄνδρας ἔς ἔχον αἰχμαλώτους ἢ οἱ Βοιωτοὶ Ἀθηναίων, παραλαβόντες οἱ περὶ τὸν Ἀνδρομένην ἐκόμισαν τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ἀπέδωσαν τὰ τε Πανάκτια ἢ τὴν καθαιρέσειν ἔλεγον αὐτοῖς, νομίζοντες καὶ τὰτα ἀποδιδόναι πολέμου γὰρ ἢ ἐκείνι ἐν αὐτῷ Ἀθηναίοις οἰκῆσειν ἐδόκεν. λεγαμένων δὲ τῶν, οἱ Ἀθηναῖοι δεινὰ ἐπίσταν, νομίζαντες ἀδικεῖσθαι ὑπὸ Λακεδαιμονίων, τὰ τε Πανάκτια ἢ τὴν καθαιρέσειν, ἢ ἔδει ὀρθὸν παραδῆναι, καὶ πυνθανόμενοι, ὅτι καὶ Βοιωτοῖς ἢ ἰδία ζυμμαχίαν πεποιήντην,

ο Ἐπιπέσαντο Gr. Sed in marg. ἐπιπέσαντο. ρ τῆς δίκης Gr. η Ἐς ομιτταν Ar. C. Gr. Cl. Aug. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Dan. Paullo ante eis πόλιν Dan. r Controuerfiam olim adiudicant Amphidryones: ut docet nos Plutarchus in minoribus Parallelis. Sed de controuerfia, cuius iam meminit Thucydides, etiam videre licet apud Herodotum lib. 1. ac Strabonem itidem lib. 1. Ad lib. 3. Ἐπιγραμμάτων, et Meursii Miscell. Lacon. l. 4. c. 13. Huius. Περίδικος Mosqu. s Ad Ar. C. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Gr. Aug. Ἐπιπέσαντο Gr. ἢ Ὀυρέαν Cl. in marg. ἢ Ἀνθήνη Stephano περὶ πόλιν. Verum et Ἀνθήνη legitur in Codice Vossiano, teste Bekkelio. Vide Meursii Miscell. Lacon. l. 4. c. 4. uti etiam de Thyrea l. 4. c. 13. Huius. Ἀθήνη Aug. Reg. Cass. Ἀθήνη Mosqu. x Πόλιν ομιτταν Gr. y τῶν Λακιδ. Gr. Antea ἐκείνων Mosqu. z Ἀλλὰ εἰ Gr. α Βόλοντο Marg. β Τὰς ἕσης Gr. γ Ἀπυγόντο Ar. C. Dan. δ Pro ὅποτεροισὺν προσκαλεσαμένων. Scil. περὶ μόνον ἑτέρας προσκαλεσαμένων. Ae. Port. Ὀπετίριος ἐν Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Dan. Gr. Aug. ε Προκαλεσαμένοις Cl. Gr. Cass. Aug. f Ὅτι Dan. g τῶν μὲν ἐν Λακ. Ar. καὶ τοῖς Λακ. Mosqu. h Ἐπίσταν cum u recenti manu supra scripto Reg. i πάντως ομιτταν Gr. k φίλον Ar. C. Dan. Ἐξυνεγράψαντο Mosqu. j Ἐξυνεγράψαντο Cass. Gr. Aug. m Δὲ οἱ Gr. n Ἀνδρομένης Cl. ut et infra. Huius. Sic verobique et Cass. Aug. Paullo ante ei d. Mosqu. ante Ἀργεῖοι. ο Ἀνδρομένους Ar. ρ αὐτῶν ομιτταν Cl. η Ἡδρον Cass. Aug. r Περὶ τῶν αὐτῶν παλαιῶν ὅρων C. Περὶ αὐτῶν παλαιῶν ὅρων Ar. Dan. Mox μὲν ἑτέρας Gr. s οἱ ομιτταν Ar. C. Cl. Gr. Aug. Reg. Cass. Dan. οἱ Βοιωτ. αἰχμ. Mosqu. et mox, Ἀνδρομένους r καὶ καθαιρέσειν Gr. ἢ οὐκ ἔτι Gr. x ἰδίαν Marg. Ald. Flor. Bas. ἰδία ζυμμαχία Gr.

Δίκης] Gr. τῆς δίκης. Sed in hac voce Noster fere articulum respuit. WASS.

Δικ. ἐπιτροπῆν] Schol. videtur legisse ἐπιστροφῆν, exp. enim ἀρτίας φροντίδα. Sed verbum ἐπιτρέπεσθαι supra c. 31. p. 522. GOTTL.

Ἐπιτροπῆν] Nescio, cur ἐπιστροφῆν legisse censendus sit Schol. Vbi enim ita simpliciter curam notat ἐπιστροφῆν; eam praesertim, quae mandetur, permittatur, externam, iuris ac muneris, ut h. l. Nam animi curam, internam, diligentiam sane notet. Abreschiana ista sunt, insolita contestantis, contextus plane securi. BAVER.

Ἀνθήνη] Ita nostri et Marpocration. Plinio Anthane, Solino Antbia, v. Honer. II. l. 150. et Salmastium ad Solin. p. 98. Cl. in marg. Ὀυρέαν. Sed Steph. Herodotus, alii ab Editis stant. Dixi supra. Respicit ad hunc Thucydidis locum Strabo VIII, 376. WASS. Vide supra IV, 56. et Brodaeum II. Miscellan. II. DVCK.

Προκαλεσαμένοις] Volunt et sibi, et Lacedaemoniis liberum relinqui inter se bellum de Cynuria; ita tamen, ne bello prouocentur, si morbo vel bello cum aliis impliciti sint. Hic an possit habere locum verbum προκαλεῖσθαι mihi non liquet, ac plane melius puto, quod habens quidam non contemnendi Mss. προκαλεμένοις. Nam προκαλεῖσθαι de hac re dici notius est, quam ut multis ostendi debeat. Sed alibi quoque haec saepe permittantur. Vid. supra III, 34. et quae Viri Doctissimi adnotarunt ad Lucian. Dial. Deor. pag. 198. DVCK.

Πάντως] Deest Gr. male. ita Aristoteles, Plato, Xenoph. Haud alibi tamen Noster; sed πάντη, παντάπασιν, παντὶ τρόπῳ. WASS.

φίλου] quidam Codd. φίλιον. Supra c. 36. de hac re habet φίλιον. v. Abr. 512. GOTTL.

ζυγγρ.] Non plane improbat Abr. Sch. ζυγγραφῆν, propter τὸ δεῖξαι. v. 12. sed hoc expl. posse: δηλώσαι φανερώσαι. GOT.

Bell.
Pelop.
an. 12.
Olymp.
86. 4.
V. C.
Varr.
333.

41. Ipsorum autem legati profecti, sermonem habuerunt cum Lacedaemoniis, quibus conditionibus foedera facienda essent. Ac primum quidem Argiui postulabant, vt vel ciuitatis vel priuati alicuius arbitrio permitteretur controuersia de agro Cynurio, de quo in confiniiis posito semper contendebant. (hic autem ager continet Thyream, et Anthenam urbem, eumque Lacedaemonii possident.) Deinde vero, quamuis Lacedaemonii nullam de eo mentionem fieri sinerent; at se, si vellent illi foedus ex pristina formula facere, ad hoc paratos esse *dicerent*: Lacedaemonios tamen Argiui legati ad haec sibi concedenda induxerunt: vt in praesentia quidem foedus annorum quinquaginta facerent, quotiescunque vero vtrilibet alteros ad proelium prouocassent, dummodo neque morbo neque bello, vel Lacedaemoniorum vel Argiuorum ciuitas implicita esset, de hoc agro armis decernere liceret, quemadmodum et ante quondam factum esset, quam vtrique se victores discessisse iudicarunt. Sed persequi non liceret vterius, quam vel ad Argorum vel ad Lacedaemonis terminos. Lacedaemoniis vero primum quidem haec stultitiae plena esse videbantur: deinde (Argos enim quatis ratione amicum habere cupiebant) assensu sunt iis conditionibus, quibus foedus fieri postulabant; et syngrapham fecerunt. Lacedaemonii autem legatos Argiuorum hortati sunt, vt, priusquam quicquam eorum conficeretur, Argos reuersi, populo ostenderent, quas si probasset, tunc vero ad Hyacinthia redirent, vt iusiurandum praestarent. Et illi quidem abierunt.

42. Interea vero dum Argiui haec tractarent, Lacedaemoniorum legati, Andromenes, Phaedimus, et Antimenidas, quibus mandatum fuerat, vt Panactum, et captiuos a Boeotis receptos Atheniensibus redderent, Panactum quidem ab ipsis Boeotis euersum offenderunt, eo praetextu, quod olim inter Boeotos et Athenienses orta de illo castello controuersia; iureiurando interposito conuenisset, vt neutri soli id incolerent: sed Atheniensium viros, quos Boeoti captiuos habebant, Andromenes eiusque collegae receptos ad Athenienses deduxerunt, ac reddiderunt, et Panacti euerisionem ipsis significarunt, existimantes, se hoc etiam ipsis reddituros; nullum enim Atheniensium hostem in eo amplius habiturum. Cum autem haec dicerentur, Athenienses grauiter indignabantur, quod a Lacedaemoniis iniuriam sibi fieri putarent, cum ob euerisionem Panacti, quod flans traditum oportuerat, tum quod audirent, eos cum Boeotis quoque societatem priuatim fecisse, cum tamen antea dicerent, se commu-

Ἀφαιρόμενοι αὐτῶν] πῶν Ἀργείων. Δίωξ ἐπιτροπὴν σφίσι] κρίσεως φρονιτῶν. Νέμονται δ' αὐτῶν Λακεδαιμόνιοι] ἤγουν, τὴν νομὴν καὶ τὸ κέρδος ἔχουσι. Πάντας φίλων ἔχειν] ἐξ ἀνάγκης. Καὶ ξυνογράφαντο] συνθήκην ἔγραψαν δεδάκασαι. Δείξει τῶ πλήθει τὴν συγγραφὴν, ὡς τὸ εἶδος. Ἐς τὰ Τακύνθια] εἰς τὴν ἐορτὴν τῶ Τακύνθου. Μηδετέρας οἰκεῖν τὸ χωρίον] Ἀθηναίαι, καὶ Βοιωτοί. Ἀλλὰ κοινῇ νέμειν] ἤγει, κοινῇ νομὴν ἔχειν ἐν αὐτῶν. Δεινὰ ἐπολεῖν] εἰδενόσθαι. Ὅτι καὶ Βοιωτοῖς ἴδια] ἄνευ τῶν

Ἀφαιρόμενοι] Sc. τὰ ξυνογραμμένα. p. 522. GOTTE.
κοινῇ νέμειν] Aperte distinguit νέμειν et οἰκεῖν, etsi alioqui νέμειν saepe idem est, quod οἰκεῖν. Sic νέμεισθαι et οἰκεῖν diuersa facit IV, 56. Νεμόμενοι δὲ αὐτῶν (τὴν θυρεάν) ἔδοσαν Λακεδαιμόνιοι Αἰγυπιάταις ἐκπεσοῦσιν ἰνοικεῖν. Scholiastes hic νέμειν exponit de iure compalcendi: sed fortassis latius patet illius significatio, et de omni fructu ac redditu intelligi potest; vt Cap. praec. νέμεισθαι, quod ibi Schol. interpretatur τὴν νομὴν καὶ τὸ κέρδος ἔχειν. Et I, 2. Νεμόμενοί τε τὰ αὐτῶν ἕκαστοι ἔσαν ἀποζῆν, vbi νέμεισθαι non ad solam passionem coarctari potest. DVCK.

vt sibi viderentur hoc ipso, quod, dirutum a se, iis ostenderent, recte atque ordine, vt fieri oporteret, a se illis restitui praesidium illud, quod ita redditum impurarent Atheniensibus, quos, recte ita et vere reddi; interpretari et accipere vellent: sic rechneren es ihnen als eine Rückgabe an; die Athenienser sollten es nun so annehmen, gelten lassen: sie glaubten, es hiermit gebührig zurück zu geben: valere pro iusto, volebant, talem (diruti praesidii) restitutionem. BAVER.

ἔλεγον αὐτ. νομίζ. — ἀποδ.] λέγειν hic est, narrare, referre, significare, exponere, nuntiare; νομίζοντες ostendit consilium, conditionem, qua illis hoc a se factum exponerent; nempe, Ὅρθον] v. Abr. 522. GOTTE.

Φύσικους πρότερον κοινῆ τὰς μὴ δεχομένους τὰς σπονδὰς προσαναγκάσειν. τὰ τε ἄλλα ἐσκόπων, ὅσα ἐξελεχάσθαι τῆς ξυμμαχίας, καὶ ἐνόμιζον ἔξηπατῆσθαι. ὥστε χαλεπῶς πρὸς τὰς πρὶς βίαις ἀποκρινόμενοι ἀπέπεμψαν.

μγ. Κατὰ τοιαύτην δὴ διαφορὰν ὄντων τῶν Λακεδαιμονίων πρὸς τὰς Ἀθηναίους, οἱ ἐν ταῖς Ἀθήναις αὐθιγὸν βολόμενοι λῦσαι τὰς σπονδὰς, εὐθύς ἐπέκειντο. ἦσαν δὲ ἄλλοι τε, καὶ Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίης, αὐτῆς ἡλικίας μὲν ἔτι τότε ὦν νέος, ὡς ἐν ἄλλῃ πόλει, ἀξιώματι δὲ προγόνων τιμώμενος ὃ ἐδόκει μὲν καὶ ἀμειβῶν εἶναι πρὸς τὰς Ἀργεῖους μᾶλλον χαρεῖν· ἔμντοι, ἀλλὰ καὶ φρονήματι φιλοκενῶν ἠναντιῆτο, ὅτι Λακεδαιμόνιοι διὰ Νικίης καὶ Λάχηςτος ἐπραξάν τὰς σπονδὰς, αὐτὸν κατὰ τὴν νεότητ᾽ ὑπεριδόντες, καὶ κατὰ τὴν παλαιὰν προξενίαν ποτὲ ἔσαν ἐ τιμήσαντες· ἦν τῷ πάππῳ ἀπειπόντος, αὐτὸς, τὰς ἐκ τῆς νῆσος αὐτῶν αἰχμαλώτους θεραπεύων, διενεοῖτο ἀνανεώσασθαι. πανταχόθεν τε νομιζάν ἐλαττοῦσθαι, ὅτε πρῶτον ἀνταῖπεν, ἔ βεβαίως φάσιμων εἶναι Λακεδαιμονίους, ἀλλ', ἵνα Ἀργεῖους σφίσι σπεισάμενοι ἔξέλωσι, καὶ αὐτῶν ἐπ' Ἀθηναίους μόνους ἴωσι, τὴν ἕνεκα σπένδουσθαι αὐτῶν. καὶ τότε, ἐπειδὴ ἡ διαφορὰ ἐγεγένητο, πέμπει εὐθύς ἐς Ἀργεῖος ἰδίᾳ, κελεύων ἰσχύστατα ἐπὶ τῇ ξυμμαχίᾳ ἢ προκαλούμενος ἦκειν μετὰ Μαντινέων καὶ Ηλείων, ὡς καιρῶ ὄντος, καὶ αὐτὸς ἔξυμπράξων ταμάλιστα.

μδ. Οἱ δὲ Ἀργεῖοι, αἰδύσαντες τῆς τε ἀγγελίας, καὶ ἐπειδὴ ἔγνωσαν ἔ μὲτ' Ἀθηναίων προαχθεῖσαν τὴν τῶν Βοιωτῶν ξυμμαχίαν, ἀλλ' ἐς διαφορὰν μεγάλην καθεσῶτας αὐτῶν πρὸς τὰς Λακεδαιμονίους,

γ τὸς δὲ μὴ Gr. α ἔξηπατῆσθαι Dan. Antea: ἐλελεστ. Mosqu. α ἦσαν δὲ οἱ ἄλλοι τε Ar. β ἔτι ὦν τότε νέος Reg. γ ὡς ἐν ἄλλῃ πόλει ἔδειξεν ἀξιώματι προγόνων τιμώμενος. Vel, ὡς ἐν ἄλλῃ δὲ πόλει, ἔξ. π. τ. Fr. Port. Genus Alcibiadis copiose exponit *Isocrates* in Oratione περὶ ξυμίας, et *Plutarchus* in Alcibiade. Vide etiam *Meurssii* Att. Lect. l. 6, c. 12. *Hudf.* δ ἔαυτὸν Ar. C. Cl. Gr. Ald. Bas. Reg. Cass. Dan. Aug. ε τε δεστ Ar. f δι Ar. C. Dan. Paullo ante ἐν τῇ νῆσῳ Mosqu. g τῷ, τε legendum censet Fr. Port. Ita Aug. h ἔξελωσι et mox ἴωσι Cass. Aug. Mox αὐτῶν Bas. i ὡς τάχιστα Libri nonnulli Hudf. Ita Cass. et Gr. k προκαλούμενος Marg. Ar. C. Reg. l Συμπράξων Gr. m τὰ μάλιστα C. Cass. Gr. Aug. Mosqu. n τῆς τε abiunt a Dan. Mox ἴωσι δὲ Mosqu. et τῶν d. ante Boiot.

Εὐθιγὸν βολόμενοι] Nec, quid Schol. sibi velit, interpretatus, πιστοὶ ἦσαν πεῖθοντες, satis assequor, nec, quid proficiatur Abreschii emendatione πιστοὶ tentantis. Neutrum enim aut significationi verbi ἐγκοῖσθαι, aut rei hic narrandae congruat. Abreschianum vero etiam frigit, et contortum apparet. Omnino explicacione haud egebat vocab. ἐπέκειντο. Schol. tamen videri possit velut cum Emphasi accepisse hoc verbum: iam cum fide, cum auctoritate procedebant suasores foederis soluendi. Falso ille quidem, qua vocab. ipsum, abs re tamen haud alienum. Abresch. πιστοὶ nihili est; πιστὸς enim est cognitus, auditus, non simpliciter δῆλος. BAYER.

Ἠλικίᾳ μὲν ἔτι τότε ὦν νέος] Triginta circiter annos, vel fortasse plus eo, cum natum fuisse colligit *Acacius* e *Platonis* Alcibiade primo, in quo *Socrates* Alcibiadem nondum proflus XX. annos impleuisse dicit, et de *Pericle* loquitur, tamquam adhuc viuente. *Pericles* autem obiit anno tertio belli Peloponnesiaci. Si *Diodorus Siculum* et *Cornelium Nepotem* sequimur, Alcibiades tum nondum potuit habere XXX. annos. Nam hic in vita illius Cap. X. scribit, eum occisum, quum annos circiter XL. natus esset. *Diodorus* autem Lib. XIV. pag. 401. mortem illius in annum secundum Olympiadis XCIV. confert. Iam vero ea, quae hic narrat *Thucydides*, incidunt in extremum annum quartum Olymp. LXXXIX. a quo vsque ad mortem Alcibiadis sunt anni circiter XIV. DVCK.

ὡς ἐν ἄλλῃ πόλει] *Porcius* in Commentario coniecturam proponit, ὡς ἐν ἄλλῃ δὲ πόλει ἔδειξεν ἀξιώματι προγόνων τιμώμενος. Fortassis huiusmodi aliquid scripserit *Thucydides*. In vulgata scriptura quis sensus sit, non possum perspicere. Apud *Meurssium* VI. Lektion. Attic. 12. vertunt; ut in alia autem urbe, commendacione maiorum honoratus. *Acacius*; ut in

alia quisquam ciuitate immaturae aetatis, maiorum autem fama — quae non minus obscura sunt, quam Graeca *Thucydides*, ne dicam, in prioro versione particulam δὲ sine causa e fede, quam in *Edd.* et *Mss.* omnibus obtinet, ad praecedentia transferri. Plane vel adfentendum est *Porto*, vel si cui ea coniectura audacior esse videbitur, quaerenda est alia sententia verborum ὡς ἐν ἄλλῃ πόλει, quae, si τὸ δὲ loco moueri non licet, ad praecedentia transferri μὲν ἔτι τότε ὦν νέος pertinere debent. Ad eos, qui in *Var. Lect. Hudsoni* de genere Alcibiadis scripserunt, add. *Xylandrum* ad *Plutarchi* Alcibiadem in princ. DVCK.

Ἄλλῃ] i. e. Λακεδαίμωνι. v. Abr. p. 523. De genere Alcib. v. Intt. ad *Herod.* VIII. 626. 27. in primis *Valkenarius*. GOTTL.

ὡς ἐν ἄλλῃ πόλει] Difficilia verba, quia referuntur ad νέος, quid enim est: iuuenis, ut in alia urbe? Nam ad ea, quae sequantur, trahi non possint, nisi traheretur vocab. δὲ, ut ad τιμώμενος referatur. Quid, si primo ita interpretere: iuuenis, ut in alia ciuitate; nempe, si Lacedaemone esset, vbi ista aetas, qua esset Alcibiades, non posset euadere ad istam dignationem, qua frueretur Athenis, vbi minor esset aetatis cura? deinde iunxeris vtrumque velut in vnam notionem, tali sensu: maxime ille, ut in alia ciuitate quisquam, iuuenis cum esset, in ista iuuentute, ob maiorum splendorem colebatur? Ac si sit, ἐν τῇ νεότητι ὅμως τιμώμενος, velut per *Hendiadyn*: der bey solcher Jugend (doch) wegen seiner Vorfabren so geehrt wurde, als irgend jemand in einem andern Staate? Ita ad vtrumque retuleris, ὡς ἐν ἄλλῃ πόλει, et ad νέος, et ad τιμώμενος. Fateor tamen, simplicius mihi met videri, quod priori loco posuerim: iuuenis, ut alibi, non Athenis, vbi minus istud respiceretur. Saepius tamen sic

Beff.
Pelop.
an. 12.
Olymp.
80. 4.
V. C.
Varr.
335.

niter adacturos eos, qui foedus recipere nolissent. *Haec igitur*, et alia considerabant, quaecunque *Lacedaemonii* ex pacto non seruauerant, et se fraude circumuentos existimabant. Quare legatos cum asperiore responso dimiserunt.

43. Cum igitur inter Lacedaemonios et Athenienses huiusmodi dissidium esset, statim et illi, qui Athenis foedera soluere cupiebant, in hanc rem incumbere coeperant. Erant autem cum aliis, tum etiam Alcibiades Cliniae filius, qui quamuis aetate tunc esset adhuc iuuenis, tamen propter maiorum dignitatem honorabatur, ut nullus alius in alia ciuitate, cui vel satius esse videbatur ad Argiuos potius accedere, quinetiam contentionis studio, quod elato esset animo, foederibus aduersabatur, quod Lacedaemonii per Niciam et Lachetem foedera fecissent, ipso propter adolescentiam contempto, nec habito ei honore ex vetusti hospitii iure: quod, cum ipse auus Lacedaemonis renuntiasset, ipse illerum captiuos ex insula officii prosequens, renouare cogitabat. vndique igitur sibi de suo iure detrahi putans, et initio Lacedaemoniis intercessit, affirmans, illos non esse constantes: sed, ut, inito cum Argiis foedere eos sibi eximant, et postea Athenienses solos adoriantur, hac de causa foedus cum ipsis facere velle. Et tunc, quum hoc dissidium exortum est, confestim Argos priuatim misit, hortans Argiuos, * quam celerrime cum Mantineis et Eleis Athenas venirent, eos ad societatem prouocantes, quod tempus esset opportunum; seque studiosissime ipsis adfuturum pollicebatur.

44. Argiui autem, cum hunc nuntium audissent, simul etiam cum cognouissent, societatem a Boeotis cum Atheniensibus non esse factam, sed magnam dissensionem inter ipsos Athenienses et Lacedaemonios.

* Ut quam celerrime ad societatem prouocati venirent etc. *Valla.* HVDS.

Ἀθηναίων. Τά τε ἄλλα ἐσκόπων] ἐπιμελῶς ἀνελογίζοντο. Ὅσα ἐξέλελοιπεν] ὅσα ἐποίησαν ἄσπαστες τὴν συνθήκην. ὧστὸ χαλεπῶς σὺν ὄργῃ. Εὐθὺς ἐνέκειντο] ἤγγν, πιστοὶ ἦσαν πείθοντες. Ἀξίωματι δὲ προγόνων] εὐγενεία. τὸ γένος τῶν τῷ Ἀλκιβιάδῃ προγόνων προξένον ἢν Λακεδαιμονίων· ὁ δὲ πάππος ὁ τῷ Ἀλκιβιάδῃ ἀπέειπε τὴν προξενίαν. αὐτὸς τε ὁ Ἀλκιβιάδης ἀνέλαβεν αὐτήν, καὶ ἤρθετο, ὅτι εἰ Λακεδαιμόνιοι διὰ Νικίης τὰς σπονδὰς ἐποίησαντο, αὐτὸν δὲ προξένον ὄντα ὑπερείδον καὶ ἠτίμασαν. Μᾶλλον χαλεπῶς τὴς Ἀθηναίων. Ἄλλὰ καὶ φρονήματι] ὄργῃ, ἐπάσσει. Καὶ κατὰ τὴν παλαιάν] ἤγγν διὰ τὴν παλαιάν. Διευοεῖτο] σκοπὸν εἶχεν. Ἐλασσόμεθα] ἀδικεῖσθαι. Ἄλλ' ἵνα Ἀργείους σφίσι] τοῖς Ἀθηναίοις. Καθεστῶτας αὐτῆς] τὴς Ἀθηναίων.

iungendae veniunt interpretanti duae notiones pro vna habendae; vt apud Horat. Serm. 1, 6, 129: 120.

Non sollicitus, mihi quod eras

SVRGENDVM fit mane OBEVNDVS Marfya;

id est quod mane surgere cogar, (non per se, sed) obituro vadimonium, (ad statuum Marfya), quod surgendum sit obituro, ad obeundum iudicium. Neque enim sollicitus esset Horatius, quod mane surgendum esset; ipse vero id faceret, libenter, de more, et suo, et omnium Rom. saepius certe; sed, si ad vadimonium obeundum surgere cogeretur; hoc surgere et caussa surgendi h. l. pro vna notione habendum, et in vnam notionem conflandum, apparet. Cf. meam Philol. Th. Pauli. 214. Adde Virgil. Aen. 5, 379. *Andet adire virum manibusque inducere caestus;* Vbi aut hysteron proteron est, aut duae notiones in vnam conflandae, manibus inducere caestus, vt virum adeat; caestibus indutus virum aggredi. ДУСК.

ὁ βεβαίως] *Portus*, non constantes; *Valla*, invalidos vertit. Melius *Stephanus*, non esse tutam fidem Lacedaemoniis; et *Acacius*, nihil fidei Lacedaemoniis habendum. Sic alibi voce βεβαίως vitur *Thucydides*. II, 102. Ἄνδρας ἢ δοκῶντας βεβαίως εἶναι ἐξήλασαν. III, 11. Βεβαίωτοι ἂν ἡμῖν ἦσαν μὴδὲν ἠπαύσαντο. ДУСК.

Ἄλλ' ἵνα Ἀργείους σφίσι σπεισάμενοι ἐξέλωσι] *Valla* putauit supplendum σφίσι, et vtrunque ad Athenienses referri;

nam vertit, ea causa cum Atheniensibus foedera percussisse, ut per haec ab eis Argiuos abducerent. Notat ibi *Heur-Stephanus* in marg. vel, cum Argiis. Hoc placuit *Porto*, qui et ἐξέλωσι paullo aliter quam *Valla*, sed eadem sententia, vertit. Mihi *Thucydides* hoc videtur velle: Alcibiadem iam tum, quum induciae quinquaginta annorum fiebant, iis se opposuisse; ac dixisse, Lacedaemonios eo consilio cum Atheniensibus pacisci, vt foedere cum his facto Argiis subpotestatem redigerent, ac deinde illis subactis Athenienses adgrederentur. Ἐξαιρεῖν apud *Thucydidem* saepe est *expugnare, capere, euertere*. III, 113. Ἀμφικλίου μέντοι οἶδα, ὅτι, εἰ ἐβελήθησαν Ἀκαρνεῖες καὶ Ἀμφίλοχοι — ἐξελεῖν, αὐτοβοεῖ ἂν εἶλον. IV, 69. Τῆν Νίσαιον εὐθὺς περιετείριζον, νομίζοντες, εἰ πρὶν ἐπιβροχθῆσαι τινὰς, ἐξέλοιον, θάσσον ἂν καὶ τὰ Μέγαρον προσχωρήσει. Et *Ibid.* 122. Ψήφισμά τ' εὐθὺς ἐποίησαντο — Σιωναίους ἐξελεῖν τε καὶ ἀποκτεῖναι. Et hanc esse sententiam huius loci etiam putauit *Acacius*, qui ἐξελεῖν vertit *perdomare*. ДУСК.

Abt. probat *Duck.* int. τῷ ἐξελεῖν. GOTTL. Σφίσι. — ἐξελ.]. id est oximerent a reliquo numero sociorum, sibi manciparent. *Tellendi* notio hic plane est aliena. B AVER. Ἀκίσ. τῆς τοῦ ἄγγ. rel.] Et loco motum est τε, quod adderetur τῷ ἄσπαστες, et variata structura, καὶ ἐπειδὴ ἔγγυσσά προ, καὶ γνόντες. B AVER. Ὁ μετ' Ἀθην.] id est contra voluntatem Athen. Abresch. p. 525. GOTTL.

τῶν μὲν ἐν Λακεδαιμονίᾳ πρέσβειαν, ° οἱ σφίσι περὶ τῶν σπονδῶν ἔτυχον ἀπόψεις, ἡμέλει, πρὸς δὲ τὰς Ἀθηναίους μᾶλλον τῆν γνάμην εἶχον νομίζοντες πόλιν τε σφίσι φιλίαν ἀπὸ παλαιῶ, καὶ δημοκρατικῆν ἡσπερ καὶ αὐτοὶ, καὶ δύναμιν μεγάλην εἶχον τὴν κατὰ θάλασσαν, συμπολεμήτην σφίσιν, ἢ καθι-
στῆνται ἐς πόλεμον. ἐπεμπον δὲ εὐθύς πρέσβεις ὡς τὰς Ἀθηναίους περὶ ° τῆς ξυμμαχίας: ξυνεπερ-
σεύοντο δὲ ° καὶ Ἡλείοι, καὶ ° Μαντινῆς. ἀφίκοντο δὲ καὶ Λακεδαιμονίων πρέσβεις ° κατὰ τάχος, Δουρῆνης ° ἐπιτήθειοι εἶναι τοῖς Ἀθηναίοις, Φιλοχαρίδας, καὶ Λέων, καὶ ° Ἐνδοσ. δεισαντες, μὴ τὴν τε
ξυμμαχίαν ὀργιζόμενοι πρὸς τὰς Ἀργεῖας ποιήσονται, καὶ ἅμα Πύλου ἀπαιτήσουτες ἀντὶ Πανακτε, καὶ
περὶ τῆς Βαιωτῶν ξυμμαχίας ° ἀπολογησόμενοι, ὡς ἐκ ἐπὶ κατῶ τῶν Ἀθηναίων ἐποιήσαντο.

με'. Καὶ λέγοντες ἐν τῇ βελῇ περὶ τε τῶν, ° καὶ ὡς αὐτοκράτορες ἦκον περὶ πάντων ξυμβῆναι
τῶν ° διαφόρων, τὸν Ἀλκιβιάδην ἐφόβον, μὴ καὶ, ἢν ἐς τὸν δῆμον ταῦτα λέγῃσιν, ° ἐπαγάγονται τὸ
πλῆθος, καὶ ° ἀπωσθῆ ἡ Ἀργεῖαν ξυμμαχία: μηχανᾶται δὲ ° πρὸς αὐτὰς τοῖονδε τι ° ὁ Ἀλκιβιάδης:
τὰς Λακεδαιμονίους πείθει, πίσιν αὐτοῖς δὲς, ἢν μὴ ὁμολογήσωσιν ἐν τῷ δήμῳ αὐτοκράτορες ἦκειν, Πύλον
τε αὐτοῖς ἀποδάσειν. πείθει γὰρ αὐτὸς Ἀθηναίους, ὡσπερ ° καὶ νῦν ἀντιλέγειν, καὶ τᾶλλα ξυνελα-
λάξειν. βυλόμενος δὲ αὐτὰς Νικίαν τε ἀποσῆσαι, ταῦτα ° ἐπραττε, καὶ ὅπως, ἐν τῷ δήμῳ διαβαλὼν
αὐτὰς, ὡς ἔδεν ἀληθὲς ἐν νῶ εἶχον, ἐδὲ λέγεισιν ἐδέποτε ταυτὰ, τὰς Ἀργεῖας καὶ Ἡλείας καὶ Μαντινέας
ξυμμαχίας ποιήσῃ. καὶ ἐγένετο ὅτως. ἐπειδὴ γὰρ ἐς τὸν δῆμον παρελθόντες, καὶ ἐπερωτώμενοι ἐκ
ἔφασαν (° ἡσπερ ἐν τῇ βελῇ) αὐτοκράτορες ἦκειν, ° οἱ Ἀθηναῖοι ἐκέτι ἠνεῖχοντο. ἀλλὰ τῷ Ἀλκιβιάδῃ
πολλῷ μᾶλλον ἢ πρότερον καταβῶντος τῶν Λακεδαιμονίων, ° ἐσήκον τε, καὶ ἔτοιμοι ἦσαν εὐθύς παρα-
γαγόντες τὰς Ἀργεῖας, καὶ τὰς μετ' αὐτῶν, ξυμμαχίας ποιῆσθαι. σεισμὸς δὲ ° γενομένης περὶ τι ἐπι-
κυρωθῆναι, ἢ ἐκκλησία ° αὕτη ἀνεβλήθη.

μς'. Τῇ δ' ὑστεραία ἐκκλησίᾳ ὁ Νικίας, καίπερ τῶν Λακεδαιμονίων αὐτῶν ἡπατημένων, καὶ αὐτὸς
ἰξηπατημένος περὶ τῶ μὴ αὐτοκράτορες ὁμολογήσαι ἦκειν, ὅμως τοῖς Λακεδαιμονίοις ἔφη ° χρῆναι φίλους

° Οἱ σφίσι περὶ τῶν σπονδῶν ἔτυχον, ἕκαστος κελῶν C. ° Ἄπαντες etiam adnotatum est e Dan. ° σφίσι et σποδῶν Mosqu. et τῶν δ.
r τὸν omittit Gr. Δύναμιν τὴν μεγάλην εἶχον κατὰ θάλασσαν habet Gr. Mox ἢν καθίς. Mosqu. ° τῆς deest Ar. ° καὶ οἱ Ἡλείοι
Cass. Aug. Mosqu. ° Μαντινῆς Ar. C. All. Flor. Bas. Cass. Gr. ° κατὰ τάχος C. All. Flor. Bas. Steph. I. Cass. Aug. Mosqu.
° ἐπιτήθειοι Aug. Cl. ex emendatione Husf. Sic quoque a prima manu Cass. postea a correctore ἐπιτήθειοι. ° Ἐνδοσ Cass. ° Ἄπο-
λογησόμενοι Gr. Antea τῆς τῶν B. Mosqu. ° Ἦς καὶ Ar. C. Dan. ° Διαφορῶν Ar. Cl. Cass. Aug. ° Ἐπαγάγονται Dan. ° Ἀπωσθῆ
Marg. Reg. Cass. Gr. ° Ἀπωσθῆ Mosqu. ° τοῖονδε πρὸς αὐτὰς Ar. C. Dan. ° ὁ deest Gr. ° καὶ non est in Dan. Antea αὐτὸς
° Ἀθ. Mosqu. ° Ἐλαγί τε καὶ ὅπως Gr. ° Ἐπραττεν καὶ B. Cass. ° ἡσπερ καὶ in Reg. ° οἱ omittit Gr. Mox ἐκ ἴτι Mosqu.
° Ἐνεκῆντο καὶ Gr. ° Ἰσχυροῦς Reg. Paulo ante μετ' αὐτῶ Mosqu. ° καὶ αὕτη C. Mosqu. ° Ita emendata erat vetus scriptura
χρῆσαι in Reg. Antea αὐτοκράτορες Aug.

Τ. πρέσβ. οἱ σφίσι — ἀπόψεις] i. c. περὶ τῶν πρ. τ. σφεντέρων,
οἱ — ἔτυχον ἀπόψεις] Darius pro Genitio, per enallagen
struaturae, more Homericæ et Herodoteæ. BAYER.

Πόλιν τε σφίσι φιλίαν] Thomas Magister: φίλιος ἀγρός, καὶ
φίλιος πόλις. Θεκυδίδης δὲ φίλια πόλις λέγει: φησὶ γὰρ, νομίζον-
τες πόλιν τε σφίσι ἀπὸ παλαιῶ φίλιαν. ταῦτέστι φίλην. Videtur
velle, dicendum esse ὅ καὶ ἡ φίλιος, et in Thucydide ἡ φίλια
tamquam insolentius, et ei peculiare, adnotare. Thucydides
quidem crebro ita loquitur, III, 58. χῶρα φίλια, et γῆ φίλια,
IV, 120. τριήκης φίλια; sed non solus, ut vel e Lexicis con-
stat. DVCK.

Ἐφόβον] Nos: sic setzten ihn in Verlegenheit, v. sic mach-
ten ihm bange. GOTTL.

Τ. Ἀλκιβ. ἐφόβ.] Non, quo ipse, hoc ei significantes, con-
sulto eum terrent, id agentes; sed ipse sua sponte, per se,
illo audito, pertimescebat. Vnde nil agit Gottl. interpre-
tando, sic machten ihm bange: quae promta significatio τῷ
φοβῆν haud sane egeret interprete; immo detorquet sensum,
quod non conveniret, ad voluntatem et operam legatorum,
cum ad Alcibiadis animum referatur. BAYER.

Ἄπωσθῆ] Sic Marg. et Schol. Ita alibi Noster. antea
ἀποσθῆ. D. Halic. VII, 466. ἀπώσασθαι φίλων δήμων. Homerus
II. μ. 276. Νεῖκος ἀπωσάμενος. Demosth. Olynth. I. ἀπαντας
βουθεῖν, καὶ ἀπωθεῖν ἐκείσε τὸν πόλεμον. Plato Polit. II. τὰ ἐξ
ἡδίκας κέρδη ἀπωσόμεθα. WASS. Haud dubie rectum est
ἀπωσθῆ. Vide Thucyd. I. 35, 37. III. 55, 67. V. 22. Scho-
liastes Cass. non adnotauerat varietatem scripturae, de qua
hic monet vulgatus. DVCK.

Μηχανᾶται] Huc spectat Plutarchus Coriol. pag. 233. WASS.
Idem in Alcibiade pag. 360. et Nicia p. 967. Ed. Steph. ma-
chinationem ab Alcibiade ad circumueniendos legatos Lace-
daemoniorum adhibitam pluribus exsequitur; quae hinc de-
scripta sunt. DVCK.

Πείθει] i. c. decipit. c. 46. τῶν Λακεδ. ἡπατημένων. GO.
Πείθει] Germanice hic veteris, populari quidem sermone;
er selbzig sie breit, induxit. Tamen videtur additurus fuisse,
quid ut facerent, illis persuaserit; quod subiecit inflexum,
ἢν μὴ ὁμολογήσωσιν i. c. πείθει αὐτὰς μὴ ὁμολογήσαι, πίσιν δὲς,
Πύλον ἀποδ. BAYER.
Πύλον τε ἀποδ.] i. c. effecturum, ut iis redderetur; ex ar-

Bell. Pelop. an. 12. Olymp. 68. 4. V. C. Varr. 334.

daemonios esse natam, suos quidem legatos, qui *tunc* aberant, quos de foederibus acturos Lacedaemonem miserant, non curabant; sed ad Athenienses potius animum aduertebant: existimantes ciuitatem, cum qua sibi vetus amicitia intercederet, et quae populari statu, quemadmodum et sua ciuitas, regeretur, et quae magnam in mari potentiam haberet, sibi, si bellum fusciperent, in hoc auxilium esse latu-ram. Confestim igitur legatos de societate acturos ad Athenienses miserunt. Illos autem Eleorum et Mantineorum legati comitabantur. Confestim etiam et Lacedaemoniorum legati, Philocharidas, Leon, et Endius, qui *apud Athenienses* gratiosi esse videbantur, eo profecti sunt; veriti, ne *Athenienses Lacedaemoniis* irati societatem cum Argiuis facerent, simul etiam Pylum pro Panactō repetituri, et de societate cum Boeotis inita *Lacedaemoniis* purgaturi, et *demonstraturi*, illos *hanc societatem* non fecisse, vt Atheniensibus malum darent.

45. Cum autem hisce de rebus in senatu verba facerent, et se cum summa potestate de componendis omnibus controuersis *eo* venisse dicerent, Alcibiadi metum incutiebat, ne, si ad populum haec *ipsa* retulissent, plebem allicerent, et Argiuorum societas respueretur. Sed Alcibiades huiusmodi fraudem aduersus ipsos machinatur. Lacedaemoniis, fide ipsis data, persuadet, ne coram populo fateantur, se cum summa potestate venisse, quod si fecerint, se Pylum ipsis redditurum, (se enim hoc Atheniensibus persuasurum, quemadmodum et tunc se *Lacedaemoniis* aduersari dicebat) et caeteras controuersias compositurum. Haec autem *eo* consilio agebat, vt *Lacedaemonios* a Nicia alienaret, vtque apud populum ipsos criminatus, quod nihil sinceri in animo haberent, nec eadem vnquam dicerent, Argiuorum et Eleorum et Mantineorum societatem conciliaret. Et ita euenit. Nam cum *legati* ad populum processissent, et interrogati non dixissent (vt in senatu) se cum summa potestate venisse, tunc vero Athenienses haud amplius *illorum inconstantiam* tulerunt. Sed Alcibiadem multo vehementioribus, quam ante, clamoribus Lacedaemonios insectantem audiebant, animisque propensis erant, Argiuis illorumque comitibus *in concionem* introductis, ad societatem cum ipsis statim ineundam. Sed facto terrae motu, priusquam quicquam constitueretur, haec concio dilata est.

46. In concione vero, quae postridie conuocata fuit, Nicias, quamuis ipsi Lacedaemonii *ab Alcibiade* decepti fuissent, quamuis etiam ipse quoque deceptus fuisset, quod negassent, se cum summa

ἔπειτα τοῖς Ἀργείοις. Ὁργιζόμενοι τοῖς Λακεδαιμονίοις. Καὶ ὅς αὐτοκράτορες ἦσαν περὶ πάντων] ἔχουσιν ἔχοντες περὶ τῶν ὅλων, ὡς, ὅ, τι ἂν ἔτοι κατασῶσιν, ἀρέσκον ἂν γένοιτο τοῖς Λακεδαιμονίοις. Ἐπαγγέλλονται τὸ πλεῖστον] καταπέσειωσι. Καὶ ἂπωσθῆναι Ἀργείων] γράφεται ἂπωσθῆ. Πίσιν αὐτοῖς ὁδὸς] ὁδὸν βέρβριον. ἢ μὴ ἐμαλογῶσιν] ἢ μὴ φανερώς εἴπωσι. Νικίᾳ τε ἂπωσθῆσαι] ἤγω, τῆς φιλίας τῆ Νικίᾳ ἂπωσθῆσαι τῆς Λακεδαιμονίας. Διαβιβαῶν αὐτὰς] ὑβρίσας. Ἐς τὸν δῆμον παρελθόντες] ἢ πρὸς τοὺς τῶν Λακεδαιμονίων. Ἐσχίον τε] οἱ Ἀθηναῖοι. Εὐθὺς παρεγγόντες] ἤγω εἰσαγγόντες. Καὶ ἐπισημασθε τὰ

rogantia tamen Alcibiadis, sibi talia vt in ipso vnice posita tribuentis. Ceterum nihil suggeritur, quod respondeat particulae τε. Aut καὶ ξυλλαξείν eo retuleris, vt verba a πείσειν ad ἀντιλέγειν sint in Parenthesi. B A V E R.
 πείσειν — ἀντιλέγειν] Difficultas haeret in his verbis, more Inter. adnotata, in singulis fere haerentium, de contextu haud sane laborantium. Primo duplici modo iungi possunt: aut sic: πείσειν αὐτὸς Ἀθηναῖος ἀντιλέγειν, ὥσπερ καὶ ἑὺν] quod rursus duplicem sensum admittat, prout suppleueris, ἀντέλεξεν, vt adhuc obsticisset Atheniensibus, vel ἐπίσειν, vt ipse Alcibiades adhuc eos induxisset, vt repugnarent. Sed hoc a re alienum est. Neque enim, se repugnaturum,

spondebat legatis, sed affuturum. Aut sic ordinaris: πείσειν αὐτὸς Ἀθῆν. ὥσπερ καὶ ἑὺν ἀντιλέγειν, i. e. ἀντέλεγεν] sicut adhuc repugnasset, nempe cum successu, ita et nunc illis se persuasurum; quod non minus valeret, quam in contradicendo valeret. Sed *cau* repugnaturus erat? Interpres supplet, *Lacedaemoniis*; sed enim vnde hoc repetas? Suppletur tamen *αὐτοῖς*; sed hoc per contextum ad Athenienses magis trahatur. Causae tamen nil aliud magis congruerit. Ac tunc comma ponendum sit post Ἀθηναῖος. Nempe se iactat Alcibiades Lacedaemoniis; INunc, inquit, aduersor vobis, haud sine successu; quod si vobis indulseritis: non minori successu traduxero ciues meos, vt vobis indulgeant. B A V E R.

μαλλον γίνεσθαι, καὶ ἐπισχόντας ° τὰ πρὸς Ἀργεῖους, πέμψαι ° ἔτι ὡς αὐτὸς, καὶ εἰδέναι, ὃ, τι δια-
νοῦνται λέγων, ἐν μὲν τῷ σφετέρῳ καλῶ, ἐν δὲ τῷ ἐκείνων ἀπρεπεῖ, τὸν πόλεμον ἀναβάλλεσθαι. σφίσι
μὲν γὰρ εὖ ° ἐσώτων τῶν πραγμάτων, ὡς ° ἐπιπλεῖστον ἀριστον εἶναι διασώσασθαι τὴν εὐπραγίαν· ἐκείνοις
δὲ δυσυχῶσιν, ° ὀπιτάχιστα εὖρημα εἶναι διακινδυνεύσαι. ἔπεισέ τε πέμψαι πρέσβεις, ὧν καὶ αὐτὸς ἦν,
κελεύουστας Λακεδαιμονίους, εἴτι δίκαιον διανοῦνται, Πάνακτόν τε ἔρθῶν ἀποδίδουα, καὶ Ἀμφίπολιν
καὶ τὴν Βοιωτῶν ξυμμαχίαν ἀνεῖναι, ἢν μὴ ἐς τὰς σπονδὰς ἐσώσι, καθάπερ εἴρητο, ἀνευ ἀλλήλων
μηδενὶ ξυμβαίνειν. εἰπεῖν τε ἐκέλευον, ὅτι καὶ σφεῖς, ° εἰ ἐβλόγτο ἀδικεῖν, ἤδη ἂν Ἀργεῖους ξυμμάχους
πεποιήσθαι ° ὡς παρῆναι γ' αὐτὸς αὐτῶ τῆς ἑνεκα. εἴτε τι ἄλλο ° ἐνεκάλην, πάντα ἐπιτείλατες,
° ἀπέπεμψαν τὰς περὶ τὸν Νικίαν πρέσβεις. καὶ ἀφικομένων αὐτῶν, καὶ ἀπαγγειλάντων ° τὰ τε ἄλλα,
καὶ τέλος εἰπόντων, ὅτι, εἰ μὴ τὴν ξυμμαχίαν ἀνήσχοι Βοιωτοῖς μὴ ἐσῶσιν ἐς τὰς σπονδὰς, ποιήσονται
καὶ αὐτοὶ Ἀργεῖους, καὶ τὰς μετ' αὐτῶν, ξυμμάχους· τὴν μὲν ξυμμαχίαν οἱ Λακεδαιμόνιοι ° Βοιωτοῖς ἐκ
ἔφασαν ἀνήσειν, ἐπικρατάντων τῶν περὶ τὸν ° Ξενάξην τὸν Ἐφορον ταῦτα γίνεσθαι, καὶ ὅσοι ἄλλοι τῆς
αὐτῆς γνώμης ἦσαν. ° τὰς δὲ ὄρκους, δεσμένους Νικίαν, ἀνεωώραντο. ἐφοβεῖτο γὰρ, μὴ πάντα ἀτελεῖ
ἔχων ἀπέλθῃ, καὶ διαβληθῇ, (ὅπερ καὶ ἐγένετο,) αἴτιος δοκῶν εἶναι τῶν πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδῶν.
ἀναχωρήσασαί τε αὐτῶ, ὡς ἤκησαν οἱ Ἀθηναῖοι ἔδδεν ἐκ τῆς Λακεδαιμόνος πεπραγμένον, εὐθύς δὲ ὄρκους
εἶχον. καὶ νομίζοντες ἀδικεῖσθαι, (ἔτυχον γὰρ παρόντες οἱ Ἀργεῖοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι, παραγαγόντος
Ἀλκιβιάδου,) ° ἐποιήσαντο σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν πρὸς αὐτὸς ° τήνδε.

μζ'. «ΣΠΟΝΔΑΣ ἐποιήσαντο ° ἑκατὸν Ἀθηναῖοι ἔτη, ° καὶ Ἀργεῖοι, καὶ ° Μαντινῆς, καὶ Ἡλείοι,
ὅπερ σφῶν αὐτῶν, καὶ τῶν ξυμμάχων ἂν ἄρχουσιν ἑκάτεροι, ἀδόλους, καὶ ἀβλαβεῖς, ° καὶ κατὰ γῆν καὶ
κατὰ ° θάλασσαν. ὅπλα ° δὲ μὴ ἐξέσω ἐπιφέρειν ἐπὶ πημονῇ μήτε Ἀργεῖους, καὶ Ἡλείους, καὶ ° Μαντι-
νείας, καὶ τὰς ξυμμάχους, ° ἐπὶ Ἀθηναίους καὶ τὰς ξυμμάχους ἂν ἄρχουσιν Ἀθηναῖοι, μήτε Ἀθηναίους καὶ

ο τὰς et paullo post ὡς αὐτὸς Dan. ρ ἔτι τι Cl. in marg. Hudf. πρὸς αὐτ. Mosqu. et mox τῶν ἐκείνων. q ἔσώτων Cass. Gr.
r Ἐπὶ πλείστον C. Ἐπιποπλείστον Cl. Ἐπὶ πλείστον Cass. Gr. Ἐπιποπλείστον Reg. s Ὅτι τάχιστα C. Ald. Flor. Bas. Aug. Reg. Cass. Gr.
p Paullo post ἀποδῶν Mosqu. et mox ξυμμ. Βοιωτ. et εἴρηται p. εἴρητο. Antea κελύουστας Aug. t εἰ βλόγτο Ar. C. Dan. v Ἐπιπλεῖστον
Marg. Ald. Flor. Bas. Ἐπιπλεῖστον γ' αὐτὸς C. Ἐπιπλεῖστον γ' αὐτὸς Dan. Primam scripturam adnotat etiam Schol. sed haec adnotatio non est
in Cod. Cass. x Ἀνακτόν Dan. y Ἀντίπεμψαν Reg. Mox τὸν d. Mosqu. ante Νικίαν, et καὶ d. ante ἀφικομ. z τὰ τε ἄλλα Gr. Mox et d.
Mosqu. ante μζ' id. εἰδέναι. a Βοιωτὸς Ald. Flor. Bas. μὲν ante ξυμμαχ. d. Mosqu. b Ξενάξην τὸν Ἐφορον Ar. Cl. Gr. Ἐπὶ φασαν
Ἐφορον C. Ἐφορον Marg. Ξενάξην τὸν Ἐφορον Reg. c τὰς δὲ ὄρκους Gr. d Ἐπέσσαν Gr. e Ἐπίκειαν τὰς σπονδὰς habet Gr. f Τρι-
ῶνδ Marg. Ar. C. Cl. Dan. g Ἀθηναῖοι ἑκατὸν ἔτη Gr. h καὶ εἰ Ἀργ. Gr. i Μαντινῆς Ar. C. Ald. Flor. Bas. Cass. Dan. Gr.
j καὶ δεστ Ar. k θάλασσαν Gr. l Δὲ δεστ Gr. m Μαντινῆς et in marg. Μαντινῆς Gr. n Illa ἐπὶ Ἀθηναίους καὶ τὰς ξυμμάχους
non agnoscunt Ald. Flor. Bas. et Aug. Plura etiam infra omittuntur in Cod. C. procul dubio Librarii incuria. Hudf. Ἐπὶ Ἀθ. κ. τ. ε.
abfunt etiam a Cass. et Gr. et ab hoc praeterea omnia usque ad τέλη. Adnotat etiam Schol. hic in alio libro nonnulla desiderari, sed
hoc non est in Schol. Cass.

*Ἐτι] h. I. rursus. Hef. expl. πάλιν, ἀκμήν. Abr. 526.
COTTL.

*Ἐτι πέμψαι] Sane pro πάλιν hic est ἔτι, immo illud sup-
plendum, p. πάλιν ἔτι, vel ἔτι πάλιν. Sed Hesyhii Glossa,
Abreschio allata, vitiosa est haud dubie in voc. ἀκμήν, pro
quo forte leg. ἀκμήν, dequo, de integro; nam ἀκμήν sign. aut
σπῆνιον, aut summopere, aut statim. BAVER.

Καὶ εἰδέναι] i. c. ὡς, πρὸς τὸ εἶδ. vel pro εἰσμένους, per
Hendiodyn, καὶ notet ut; v. Ind. εἰδέναι est, per Metonym.
pro μανθάνειν ut apud Ouid. Fast. 6, 369. scirent; vtut paul-
lo dissimile. BAVER.

*Ὅπιτάχ. εἶρ. — διακινδυν.] Transpositum pro, εὖρημα εἶναι
(p. εἰσάσθαι) διακινδυν. ὅτι τάχιστα. BAVER.

*Ὅτι — σφεῖς — πεποιήσθαι] Redundat ὅτι, aut anacoluthon
est Infinitiu pro finito, ποιοῦνται. Tamen debebat σφῶς,
vt deinde, ὡς — αὐτὸς παρεῖναι vbi rursus redundat ὡς, aut
leg. ὡς, pro ἦται: cui tamen subiceretur ἢ neque enim
simpliciter ita ponitur, nisi in εὖ ὡς. BAVER.

Εἴτε τι ἄλλο] Pro ε, τι, sequitur πᾶντα. v. Abr. An. ad
Aesch. I, p. 186. GOTTL.

τέλος] i. e. tandem; alias πρὸς τὸ τέλος, πρὸς τὰ τέλη.
COTTL.

τέλος εἰπόντων] Recte expl. Gottl. tandem. At vbi reperit,
πρὸς τέλος; Neque enim ita loquuntur Graeci; sed τελευ-
τῶντες, aut ὅσωντο multo minus adderet, κατὰ τὰ τέλη. Vbi
enim τέλη in Plurali finem notat? Immo aut magistratus,
principes, aut uelligalia, aut partes copiarum, cohortes
puta, aut maiores, Divisiones; nunquam finem. BAVER.

Βοιωτοῖς] Paullo ante in secundo casu dixerat, τὴν Βοιωτῶν
ξυμμαχίαν ἀνεῖναι. Cur igitur hic, et paullo post, tertium ad-
hibet? Vix putem Βοιωτοῖς posse iungi cum ἀνήσει. For-
tassis eo pertinet, quod substantiuus interdum adiungitur
casus verbi, vel adiectiuus cognati; vt, quemadmodum συμ-
μαχεῖν et σύμμαχος Βοιωτοῖς dicitur, ita etiam dicatur συμ-
μαχία Βοιωτοῖς. Sic Thucyd. IV, 23. Ἐπίδομη τῶν τοιχίσματι-
V, 5. Τισὶ πόλεσιν ἰσχυράτισι περὶ φίλας τοῖς Ἀθηναίοις. et 35.
Κατὰ τὴν τῶν χωρίων ἀλλήλοισι ἐκ ἀπόδοσιν. Idem genus lo-
quendi in Latinis Scriptoribus obseruauit Viri Docti, Sallust.
Catil. XXXII. quod neque insidiae Consuli procedebant. Vid.
Gronou. ad Liu. XXIII, 35. et XXXI, 40. Nisi quis putet,

potestate venisse, tamen dixit oportere *Athenienses* cum *Lacedaemoniis* potius, quam cum *Argiis*, societatem inire, et dilato *Argiuorum* negotio, legatos ad ipsos *Lacedaemonios* iterum mittere, et explorare, quidnam in animo haberent. Hanc enim belli dilationem sibi quidem honestam, illis vero turpem fore dicebat. Nam sibi quidem maxime expedire, florente iam republica fortunam hanc florentem quam diutissime conferuare. Illis vero in afflictâ fortuna versantibus, loco lucri fore, primo quoque tempore belli fortunam periclitari. Persuasit autem *Atheniensibus*, vt legatos *Lacedaemonem* mitterent (in quorum numero et ipse erat) qui iuberent *Lacedaemonios*, si quid sinceri in animo haberent, *Panaetum* erectum ac *integrum*, et *Amphipolin* restituere; et *Boeotorum* societatem missam facere, nisi foedera *secum* inire vellent, quemadmodum cautum fuerat, vt neutri sine mutuo consensu cum vlllo paciscerentur. Imperarunt etiam, vt dicerent, se quoque, si iniuriam facere voluissent, societatem cum *Argiis* iam facturos fuisse: quod ipsi *Argiui* hac ipsa de causa adessent. Et si quid aliud crimini dabant, *Niciam* eiusque collegas cum mandatis de omnibus miserunt. Cum autem legati peruenissent, et cum alia denunciaissent, tum etiam ad extremum dixissent, nisi *Lacedaemonii* societatem cum *Boeotis* initam dirimerent, qui foedus *secum* inire noluerant, se quoque cum *Argiis*, eorumque sociis societatem facturos: *Lacedaemonii* responderunt, se societatem cum *Boeotis* initam non diremturos, (nam *Xenares* *Ephorus* et alii, quotquot eiusdem factionis erant, euicerant, vt haec fierent,) foederis tamen iusiurandum *Nicia* rogante renouarunt. Verebatur enim, ne rebus omnibus profus infectis abiret, ac male audiret, (quod etiam accidit) quod foederum cum *Lacedaemoniis* faciendorum autor esse videretur. Cum autem ipse rediisset, et *Athenienses* audissent, nihil a *Lacedaemoniis* impetratum fuisse, confestim indignari coeperunt, et iniuriam sibi fieri putantes, cum *Argiis* eorumque sociis (aderant enim illi, ab *Alcibiade* introducti) foedera ac societatem fecerunt, his verbis.

Bell. Pelop. an. 12. Olymp. 88. 4. V. C. Varr. 332.

47. „FOEDERA fecerunt *Athenienses*, et *Argiui*, et *Mantinei*, et *Elei*, in annos centum, pro se ipsis, et pro sociis, quibus vtrique praesunt, sincera et commoda, tam terra, quam mari. Nefas autem sit *Argiuos*, et *Eleos*, et *Mantineos*, eorumque socios, *Atheniensibus*, ac sociis, quibus *Athenienses* imperant, arma detrimenti causa inferre. Et vicissim nefas sit *Athenienses*, eorumque socios,

πρός Ἀργείους ἤγγιν, τὴν συμμαχίαν τῶν Ἀργείων. Πέρψαι ἔτι ὡς αὐτὸς τῆς Λακεδαιμονίας. Λέγων, ἐν μὲν ὁ Νικίας. Ἐφίσι μὲν γὰρ εὐ ἐσώτων] καλῶς φερομένων. Ἐν καὶ αὐτὸς ἦν] εἰς δηλονότι. Ἄνευ ἁλλήλων] τῶν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων. Ὡς παρεῖναι γ' αὐτῶς] γράφεται, ὡς περὶ γ' αὐτῶς. Ἐπὶ Ἀθηναίους] τὸ, ἐπὶ Ἀθηναίους, καὶ τῶς συμμάχους, ἕως τῶ, καὶ Μαντινέας.

hos datiuos in *Thucydide* ita poni, vt saepe alios, qui commodum, vel incommodum notant; aut deesse participia verbi γίνωμαι, aut si quod aliud aptius est: quemadmodum *Perizonius* ad *Sanct. Mineru. IV, 4. 12.* supplet orationem *Sallustii. DVCK.*
 Ἐνάργη τὸν] Sic emendo e *Mss.* et *Thucydide.* ante Ἐνάργησαν. Vid. pag. 314. et 323. *WASS.* Vtroque loco est Ἐνάργης nominatiuus, vt et *Cap. 36.* et secundus casus Ἐνάργης. *Cap. 37. DVCK.*

Καὶ — (ἔτυχον γὰρ — Ἀργεῖοι —) ἐποίησ. πρὸς αὐτ.] *Thucydide* ratio, immo iam *Herodoti*, per parenthesin inferendi, vt hic voc. Ἀργεῖοι, cui aptetur vocabulum extra parenthesin, vt hic αὐτῶς. *Simplicius* forte: καὶ, ὅτε ἔτυχον παρόντι. Ἀργ. σπονδῶς ἐποίησ. πρ. αὐτῶς; vel, παρόντων Ἀργείων. Sane ἡδὲ idem valet; sed structuram efficit impeditiorem, et parenthesin misceat reliquae orationi, a cuius tenore segregetur parenthesin. *BAVER.*

Ἐπικρατ.] Emend. *Reisk. GOTTL.*
 Ἐπικρατῶντ. — γίνωσθαι] Breuius dictum pro κρατῶντων, καὶ (διὰ τῆτο) ἰκνικῶσάντων (ὡσε) γίνωσθαι; rerum illi potiebantur, et ita rem tenere; vel: rerum potientes peruicerunt. *Reiskii* emendatio, τῶν σπυδασάντων inferens, et audax est, vt solet ille *Vir*, et frigidam reddit orationem. Pro περὶ autem solennius est ἄμφι, tali sensu. *BAVER.*
 Ἀτελεῆ] i. c. μὴ παντάπασιν ἀπρακτος ἀπέλθῃ. v. *Abresch. p. 527. GOTTL.*

τῆνδε] *Cl. Marg. Ar. C. τοῖανδε.* Nihil mutandum. *Noster* in foederibus voces αἰδῆς, τῶδε, ἡδῆς, τῶσαδε, nunquam non adhibet. Vid. *V, 7, 9, 18, 22. VIII, 17, 36, 57.* In Orationibus fere τοῖανδε, et τοσαῦτα. Vid. *Nos ad VI, 9. WASS.*
 ὀλλασσαν] *Gr. θάλατταν. Aeschylus*, et *Sophocles* fere cum σσ esseferunt. *WASS.*
 Ὅπλα ἐπιφ. ἐπὶ πημ.] Sane redundat ἐπὶ πημῶ, vt quod iam insit in ἐπιφέρειν, quod semper adhibeatur sensu infesto. Sed in eiusmodi cautionibus factorum nulla diligentia puti-

τὸς ξυμμάχους, ἐπὶ Ἀργείους, καὶ Ηλείους, καὶ Μαντινέας, καὶ τὸς ξυμμάχους, τέχνη ὁ μὴδὲ μηχανῆ
 μηδεμίᾳ. Ὡ κατὰ ταῦδε ξυμμάχους εἶναι Ἀθηναίους, καὶ Ἀργείους, καὶ Ηλείους, καὶ Μαντινέας, ἑκατὸν ἔτη.
 ἢ καὶ ἦν πολέμοιο ἴσων ἐς τὴν γῆν ἰ τῶν Ἀθηναίων, βοηθεῖν ὁ Ἀργείους καὶ Ηλείους καὶ Μαντινέας Ἀθήναζε,
 καθότι ἂν ἐπαγγελλασιν Ἀθηναῖοι, τρόπον ὅποιον ἂν δύνασται ἰσχυροτάτω, ὁ κατὰ τὸ δυνατόν. ἦν δὲ
 δηώσαντες οἰκῶνται, ὁ πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν Ἀργείοις, καὶ Μαντινεῦσι, καὶ Ηλείοις, καὶ
 Ἀθηναίοις, καὶ κακῶς πάσχειν ὑπὸ ὁ πασῶν τῶν πόλεων τέτων. καταλύειν δὲ μὴ ἐξεῖναι τὸν πόλεμον
 πρὸς ταύτην τὴν πόλιν μηδεμίᾳ τῶν πόλεων, ἦν μὴ ἀπάσαις δοκῆ. βοηθεῖν δὲ καὶ Ἀθη-
 ναίους ὁ ἐς Ἀργεοὺς, καὶ Μαντινέαν, καὶ Ἠλιῶν, ἦν πολέμοιο ἴσων ἐπὶ τὴν γῆν ὁ τὴν Ηλείων,
 ἢ τὴν Μαντινέων, ἢ τὴν Ἀργείων, καθότι ἂν ἐπαγγελλασιν αἱ πόλεις αὗται, τρόπον ὅποιον
 ἂν δύνασται ὁ ἰσχυροτάτω, κατὰ τὸ δυνατόν. ἦν δὲ δηώσαντες οἰκῶνται, πολεμίαν εἶναι ταύτην
 τὴν πόλιν Ἀθηναίοις, καὶ Ἀργείοις, καὶ Μαντινεῦσι, καὶ Ηλείοις, καὶ κακῶς πάσχειν ὑπὸ πασῶν
 τέτων τῶν πόλεων. καταλύειν δὲ μὴ ἐξεῖναι τὸν πόλεμον πρὸς ταύτην τὴν πόλιν, ἦν μὴ ὁ ἀπάσαις δοκῆ
 ταῖς πόλεσιν. ὅπλα δὲ μὴ ἔαν ἔχοντας διέναι ἐπὶ πολέμῳ διὰ τῆς γῆς τῆς σφετέρους αὐτῶν, καὶ τῶν ξυμ-
 μάχων, ἂν ἂν ἀρχῶσιν ἑκάστοι, ὁ μὴδὲ κατὰ θάλασσαν, ἦν μὴ ψηφισαμένων τῶν πόλεων ἀπασῶν, ὁ τὴν
 δίδου εἶναι Ἀθηναίων, καὶ Ἀργείων, καὶ Μαντινέων, καὶ Ηλείων. ταῖς δὲ βοηθεῖν ὁ πόλις ἢ πέμπουσα
 παρεχέτω ὁ μέχρι μὲν τριάκοντα ἡμερῶν, σῖτον, ὁ ἐπὶ ἔλθῃ ἐς τὴν πόλιν ὁ τὴν ἐπαγγελλασαν βοηθεῖν,
 καὶ ὁ ἀπίῃσι, κατὰ ὁ ταυτά. ἦν δὲ πλέονα βάλοντα χρονον τῆ ὁ στρατιᾶ χροσθαι, ἢ πόλις ἢ μετα-
 πεμφαμένη δίδότω σῖτον, τῶ μὲν ὀπλίτῃ, καὶ ψιλῶ καὶ τοξότῃ, τρεῖς ὁ βολὰς Αἰγιναίους τῆς ἡμέρας
 ἑκάστης τῶ δ' ἰσπεῖ, δραχμὴν Αἰγιναίαν. ἢ δὲ πόλις ἢ μεταπεμφαμένη, τὴν ἡγεμονίαν ἐχέτω, ὅταν ἐν
 τῆ αὐτῇ ὁ πόλεμος ἦ ἢ ἦν ὁ δὲ ποι δόξῃ ταῖς πόλεσι κοινῇ στρατεύεσθαι, τὸ ἴσον τῆς ἡγεμονίας μετεῖναι
 ὁ ἀπάσαις ταῖς πόλεσιν. ὁμοῖσαι δὲ ὁ τὰς σπονδάς Ἀθηναίους μὲν, ὑπὲρ τε σφῶν αὐτῶν καὶ τῶν ξυμ-
 μάχων Ἀργεῖοι δὲ, καὶ ὁ Μαντινεῖς, καὶ Ηλείοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι τέτων, κατὰ πόλεις ἐμνύντων.
 ἐμνύντων δὲ τὸν ἐπιχώριον ὄρκου ἑκάστοι τὸν μέγιστον ὁ κατὰ τῶν ἱερῶν τελείων. ὁ δὲ ὄρκος ἔτω ὁ ὁδε

ὁ μὴ δὲ Reg. Aug. ὁ κατὰ τε ταῦδε Ar. ὁ καὶ deest Reg. Caff. Gr. Aug. a m. 2. insert. ἰνδὲ Mosqu. et ἰπλις. ὁ τὸν Μαντι-
 Caff. Aug. ὁ Ἀργεῖοις τε καὶ Gr. Mox κατ' ὅτι Mosqu. ὁ καὶ κατὰ τὸ δυνατόν Ar. C. Dan. ὁ Πολιτίας Dan. ὁ πασῶν omit-
 tunt Ar. C. Dan. ὁ Bis Reg. ὁ τῶν Ar. C. ὁ ἰσχυροτάτω deest Ar. C. Dan. ὁ πάσαις Gr. Paullo ante τὴν πάλιν d. Mosqu.
 ὁ μὴ δὲ Reg. ὁ τὴν δίδου εἶναι, ὁ Ἀθηναίων etc. Ar. C. atque ita distinguendum esse monuit Ae. Port. vt, quae sequuntur, sint ex-
 plicatio τῶν πόλεων ἀπασῶν. Haisf. Μαντινέων paullo post Mosqu. ὁ μὴδὲ κατὰ θάλασσαν, mutata scilicet Syn-
 τακτὶ; dicendum enim esset, ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης, Ae. Port. ὁ τὴν deest Dan. ὁ ἀπίῃσι ὅτι Cl. in marg. ὁ ταυτά Gr. Caff.
 Aug. ὁ Στρατιᾶ Ar. C. Gr. Ait. Flor. Basf. Caff. Dan. Aug. Antea πάλιν p. πλέονα Mosqu. ὁ De valore oboli Aeginiaci et
 Drachmae Aeginiaca vide Scalligerum de Re nummaria, p. 8, et 26. Suetonius de Re nummaria, pag. 56. et 53. Gronovius de Pec. vet.
 p. 136. et 148. Bernardum de Menfuriis et Ponder. antiq. p. 94, 166. et 114, 117, 170. Haisf. ὁ δὲ τῶν Ar. Δίδου Mosqu. Paullo
 ante ὁ ἂν Aug. ὁ πάσαις Caff. Aug. ὁ ταῖς σπονδαῖς Mang. Ait. Flor. Basf. ὁ Μαντινέας Basf. Reg. Aug. ὁ κατὰ τῶν ἱερῶν τελείων
 Ar. C. Gr. Ait. Flor. Basf. Steph. I. Apud templa augusta venit Valla. Verum τὰ ἱερὰ τέλειᾳ proprie sicut τὰ ἱερὰ ἱεροκλήρι κατὰ τὴν
 ἱλικίαν καὶ μὴ ἀλιβαρίνη, qualia τελεῖστας ἑκατέρωθεν vocat Homerus II. α'. v. 315 Haisf. τῶν omittunt etiam Reg. Caff. Dan. Aug.
 ὁ δὲ Gr.

dior habetur; vnde et infra: τρόπον ὅποιον ἂν δύνασται ἰσχυροτάτω, κατὰ τὸ δυνατόν. BAVER.

ἰ ἐπαγγελλασιν] i. e. κελύσασιν. Sch. per ζητᾶσιν, i. e. requirant, postulent. Abr. p. 529. GOTT.

ἰ ἐπαγγελλασιν, et infra, ἐπαγγελλασαν] Sane hic notat denun-
 tiare, poscere, repetere, ankündigen, Gall. sommer, récla-
 mer; alias contra sign. promittere; vt Gal. 3, 19. ὁ ἐπὶ ἡ-
 γησται, et solenne N. T. Subit. ἐπαγγεῖλαι. BAVER.

κατὰ τὸ δυνατόν] v. Not. praeced. BAVER.

ἰ ἀπάσαις] Gr. πάσαις. frustra. WASS.

ἰ δίδου] Et hoc in Foedere verustissimo Romam inter et
 Latinos isto cautum est, auctore D. Halic. Μη τοῖς ἐπιπέμοιο
 πόλεμοιο ὁ ΔΟΤΩΣ ΠΑΡΕΧΕΤΩΣΑΝ ἁσφαλείς. Livius
 XXXVIII, 38. Ne quem exercitum (Antiochus), qui cum
 Populo Sociiue bellum gesturus erit, Rex per fines regni

sui, eorumue, qui sub ditione eius erunt, transire finito,
 neu commeatu, neu qua alia ope iuuato. WASS.

τὴν δίδου εἶναι] Non possunt haec verba pendere a ψηφι-
 σαμένων, praesertim cum subiectis Nominibus Urbium; sed
 ad verba referantur μὴδὲ κατὰ θάλασσαν. Nam Aem. Porti
 durior est interpunctio et obscurior. BAVER.

ἰ βοηθεῖν ἢ πόλ. πέμπουσα] Scil. αὐτῶς, τὸς βοηθῶντας. Nil
 ergo opus, hic quidem, Porti Ellipsi, βοηθείας; at in sequ.
 vocab. ἐλθῃ, sc. ἢ βοηθεῖται, aut pro ἔλθωσι, sc. et βοηθῶντες
 per Synchis, quam vocant, vel Permutationem Synonymo-
 rum et Coniugatorum. V. Philol. Thuc. Paull. p. 183. BAV.

ἰ ἐπὶ ἔλθῃ] Ionice. Ita VIII, 58. Ἀλίβι ἐπὶ. III, 130.
 132. GOTT.

ἰ ἐλθῃ] E part. βοηθεῖτε recte adsumit Portus βοηθεῖται.
 Exempla collegit in vtrunque partem Abr. 527. GOTT.

Bell.
Pelop.
an. 72.
Olysiip.
80. 4.
90. 7.
V. C.
Varr.
337.

Argiuis, et Eleis, et Mantineis, eorumque focis vlla vel fraude, vel machinatione. His conditionibus Athenienses, et Argiui, et Elei, et Mantinei sint focii centum annos. Et si hostes in Atheniensium agrum inuaserint, Argiui, et Elei, et Mantinei Athenas ad opem ferendam veniant, prout Athenienses *ipsis* denunciauerint, ratione quam acerrima poterunt, pro viribus. Quod si *agro* vastato discesserint, haec ciuitas ab Argiuis, et Mantineis, et Eleis, et Atheniensibus pro hoste habeatur, et a cunctis his ciuitatibus *bello petatur ac vexetur*. Nulli vero harum ciuitatum bellum *communiter susceptum* aduersus istam *hostium* ciuitatem deponere liceat, nisi cunctis *idem* videatur. Vicissim autem Athenienses quoque Argos, Mantineam, et Elin ad opem ferendam proficiscantur, si hostes inuaserint in agrum Eleorum, aut Mantineorum, aut Argiuorum, prout hae ciuitates *ipsis* significauerint, ratione quam acerrima poterunt, pro viribus. Quod si *agro* vastato discesserint, haec ciuitas ab Atheniensibus, et Argiuis, et Mantineis, et Eleis pro hoste habeatur, et a cunctis his ciuitatibus vexetur. Bellum autem aduersus hanc ciuitatem *susceptum* deponere nefas sit, nisi cunctis ciuitatibus *idem* videatur. Praeterea nulla *harum ciuitatum foederatarum* per agrum suum, aut sociorum, quibus singulae ciuitates imperant, aut per mare, homines armatos, inferendi belli gratia, transire sinat, nisi vniuersae ciuitates, Atheniensis, Argiua, Mantinea, et Elea, de communi sententia transitum esse decreuerint. Illis autem, qui opem ferent, ciuitas, quae *illos* mittet, commeatum praebeat ad dies triginta, ab eo die, quo *auxilia* in eam ciuitatem ingressa fuerint, quae opem sibi ferendam significauerit, et abeuntibus eodem modo. Quod si copiis *accitis* diutius vti velint, illa ciuitas, quae *copias* acciuerit, stipendium det, singulis quidem grauis ac leuis armaturae militibus, atque sagittariis, quotidie ternos obolos Aeginaeos: equiti vero, singulas drachmas Aeginaeas. Eadem ciuitas, quae *copias* acciuerit, imperii summam obtineat, si bellum in eius finibus geratur: at si quo vniuersis ciuitatibus coniunctis copiis proficisci visum fuerit, omnes ciuitates *in hac expeditione* par imperium participant. Haec autem foedera, Athenienses quidem pro se ipsis, et pro sociis, iurent. Argiui vero, et Mantinei, et Elei, eorumque focii in suis quique ciuitatibus iurent. Singulae autem ciuitates supra lectas hostias iusiurandum, quod moribus patriis est

καὶ τὰς ξυμμάχους, ἐν ἄλλοις ἢ καίτοι. Καθότι ἂν ἐπαγγέλλωσιν Ἀθηναίοι Ζητήσοι. Πολεμίων εἶναι ταύτην τὴν πόλιν] ἐξ ἧς εἰ πολέμιοι ἀρμύθησαν. Ὅπλα δὲ μὴ εἶναι ἔχοντας] τινάς. Τὴν ἐπαγγέλλασαν] ζητήσασαν. Ἡ βουλὴ, καὶ αἱ ἐνδομοὶ ἀρχαί] οἱ.

Δραχμῶν Ἀθηναίων] De Drachma, et speciatim Aeginetica, fute Paulus Manutius Comment. in Ciceronis Epist. Famil. L. 2. ep. 17. HVDS.

Ἐν τῇ αὐτῇ] Ἀν ἐν τῇ αὐτῇ] vt alibi τὴν ἑαυτῶν, τὴν Ἀργυρίων, et plura huiusmodi dicit. DVCK.

Ὁμῶσαι δὲ τὰς σπονδάς] Marg. et quaedam Edd. ταῖς σπονδάς. Sed alterum est etiam Cap. 23. Ὁμῶνται δὲ ταῦτα οἴκερ καὶ τὰς ἄλλας σπονδάς ὁμίμων. DVCK.

Μαντινείας] Gr. Μαντινῆς. 108te. WASS.

κατὰ τῶν ἱερῶν τελείων] Demosthenes contra Eubulidem κατ' ἱερῶν simpliciter dicit, at contra Neacram κατ' ἱερῶν τελείων. quatenam autem iunt ἱερὰ τέλεια, et quid ἕρκος κατ' ἱερῶν τελείων, docet idem Demosthenes in Oratione contra Aristocratem, vbi agit de iureiurando, quo se obstringebat is, qui apud Arcopagitas caedis aliquem accusabat, quem iurare dicit πάντα ἐπι τῶν τοίμων κάπρω, καὶ κριῶ, καὶ ταύρω, καὶ τέτων ἐσφαγμένων. Plura vide in notis ad Appianum,

p. 432. Ed. Amsfel. HVDS. Interpretatio, quam in Var. Les. habet Hudson. est e Budaei Commentar. Ling. Gr. pag. 626. qui haec e quorundam sententia ἱερὰ τέλεια dici scribit. Sed quum hoc commune fuerit omnibus sacris, ne quid in iis mutilum, sed omnia integra ac perfecta diis offerrentur, vt ex Aristotele refert Athenaeus XV, 5. et Lucian. de Sacrific. p. 368. τεφανώσαντες τὰ ζῶων, καὶ πολὺ γε πρότερον ἐξετάσαντες, εἰ ἐντελεῖ εἶναι, ἢ καὶ μὴ τῶν ἀρχήτων τι κατασφάττωσι verius est, quod Budaeus ibid. dicit, Graecis ἱερὰ τέλεια esse, quae Latinis sunt maiores et eximias bestiae: quales sunt, quas memorant Demosthenes, et alii apud Henr. Stephanum ad Appianum, et hecatombae, quas τελείας θυσίας vocat Schelliaffes. paruus Homeri in Iliad. α'. v. 65. Add. Graev. ad Luciani Philopseud. pag. 341. In hac formula autem alii dicunt κατ' ἱερῶν τελείων, sine articulo τῶν. Ita Lucianus l. d. et Timon. pag. 71. Demosthenes et Andocides apud Budaeum. Itaque τῶν merito suspectum haberi potest, quum praefertim a plerisque Mss. et Edd. ablit. DVCK.

Ἐμμένω τῇ ξυμμαχίᾳ κατὰ τὰ ξυγκείμενα, δικαίως καὶ ἀβλαβῶς καὶ ἀδόλως· καὶ ἔ παραβήσομαι τέχνη δὲ ἐ μηχανῇ ἀδειμιᾷ. ὀμνούντων ἰ δὲ ὕ Ἀθήνησι μὲν ἡ βεβλή καὶ αἱ ἔνδημοι ἀρχαί· ὕ ἔξορκόντων δὲ οἱ πρυτάνεις. ἐν Ἀργεῖ δὲ, ἡ βεβλή, καὶ οἱ ὀγδοήκοντα, καὶ αἱ ἀρτίονα· ἔξορκόντων δὲ, οἱ ὀγδοήκοντα. ἐν δὲ Μαντινείᾳ, οἱ δημιουργοὶ, καὶ ἡ βεβλή, καὶ αἱ ἄλλαι ἀρχαί· ἔξορκόντων δὲ οἱ θεαροὶ, καὶ οἱ πολέμαρχοι. ἐν δὲ Ἠλιῶν, οἱ δημιουργοὶ, καὶ οἱ τὰ τέλη ἔχοντες, καὶ ὀ οἱ ἑξακόσιοι· ἔξορκόντων δὲ οἱ δημιουργοὶ, καὶ οἱ θερμοφύλακες. ἀνανεῖσθαι δὲ τὸς ὄρκους, Ἀθηναίους μὲν, ἰόντας ἐς Ἠλιον, καὶ ἐς Μαντινείαν, καὶ ἐς Ἀργος, τρεῖς ἡμέρας ἠ ἡμέραις πρὸς Ὀλυμπίων· Ἀργεῖους δὲ καὶ Ἠλείους, καὶ Μαντινείας ἰόντας Ἀθήναζε, δέκα ἡμέραις πρὸς Ἰ Παναθηναίων τῶν μεγάλων. τὰς δὲ ξυνθήκας τὰς πρὸς τῶν σπονδῶν καὶ τῶν ὄρκων καὶ τῆς ξυμμαχίας ἀναγράψαι ἐν στήλῃ λιθίνῃ· Ἀθηναίους μὲν, ἐν πόλει· Ἀργεῖους δὲ, ἐν ἀγορᾷ, ἐν τῷ Ἀπόλλωνος τῷ ἱερῷ· Μαντινείας δὲ, ἐν τῷ Διὸς τῷ ἱερῷ, ἐν ἰ τῇ ἀγορᾷ. ἠ καταθέντων δὲ καὶ Ὀλυμπιάσι στήλῃν χαλκῆν κοινῇ Ὀλυμπίοις τοῖς νυκί. εἰάν δὲ τι δοκῇ ἄμεινον εἶναι ἰ ταῖς πόλεσι ταύταις, προσθεῖναι πρὸς τοῖς ξυγκείμενοις. ὀ τι δ' ἂν δόξῃ ταῖς πόλεσιν ἀπάσαις κοινῇ ἰ βύλευσαμέναις, τῆτος κύριον εἶναι.

μη'. Αἱ μὲν σπονδαὶ καὶ αἱ ξυμμαχίαι ἔτως ἐγένοντο· καὶ αἱ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ ἑ Ἀθηναίων ἐκ ἀπειρήντο τάτῃ ἑνεκα ἡ δδ' ὕΦ' ἑτέρων. Κορίνθιοι δὲ, Ἀργείων ὄντες ξύμμαχοι, ἐκ ἐσῆλθον ἐς αὐτάς, ἀλλὰ καὶ γενομένης πρὸς τὰς Ἠλείους καὶ Ἀργεῖους καὶ Μαντινεῦσι ξυμμαχίας, τοῖς αὐτοῖς πολεμῆν καὶ εἰρήνην ἀγειν, ἑ ξυνώμοσαν· ἰ ἀρκεῖν δ' ἔφασαν σφίσι τὴν πρῶτην γενομένην ἐπιμαχίαν, ἀλλήλοισ βοηθεῖν, ξυνεπιτρατεύειν δὲ μηδενί. οἱ μὲν Κορίνθιοι ἔτως ἀπέτησαν τῶν ξυμμάχων, καὶ πρὸς τὸς Λακεδαιμονίους πάλιν ἡ τὴν γνώμην εἶχον.

μθ'. Ὀλύμπια δ' ἐγένετο τῷ ἔθους τάτῃ, οἷς ἰ Ἀνδρσοθένης Ἀρκὰς παγκράτιον ἡ τοπρῶτον ἐνίκα· καὶ Λακεδαιμόνιοι τῷ ἱερῷ ὑπὸ Ἠλείων ἡ εἰρχθησαν, ὥστε μὴ θύειν, ὀ μὴδ' ἀγωνίζεσθαι, ἐκ ἡ ἐκτίνοντες

ἠ Ἐμμένω malit Fr. Port. ut in illo militum iuramento, ἑ κατασχόντα τὰ ὄπλα etc. cuius meminit Pollux l. 8. c. 9. p. 402. Verum Seberus in suis ad Pollucem notis dicit, se κατασχόντα reperisse in Cod. MS. Hudf. ἡ δὲ deest Ar. C. ὕ Ἀθήνησι μὲν ἡ βεβλή καὶ αἱ ἔνδημοι ἀρχαί. ἔξορκόντων δὲ absunt a Cass. pro quibus in marg. scriptum est: ἐν Ἀθήναις ἡ βεβλή. αἱ ἔνδημοι ἀρχαί. x De senatu Athen. et reliquis Magistratibus, qui sequuntur, vide Annot. Hudf. ὕ ἔξορκόντων δὲ οἱ πρυτάνεις ἐν Ἀργεῖ, καὶ ἡ βεβλή, καὶ οἱ ὀγδοήκοντα, καὶ αἱ ἀρτίονα. ἔξορκόντων δὲ οἱ ὀγδοήκοντα ἐν Μαντινείᾳ οἱ δημιουργοὶ, καὶ ἡ βεβλή, καὶ αἱ ἄλλαι ἀρχαί. Ar. C. Dan. ἡ ἔνδημοι. καὶ ἀρτίονα Mosqu. z. Οἱ ἑξακόσιοι malint Nonnulli. Hudf. Mox Ἀθηναίους d. Mosqu. ἠ ἡμέρας Ar. C. Dan. ἡ Sciendum, duplicia fuisse Panathenaea, Minora atque Maiora: atque illa quotannis, ista quinto demum anno agitata, ut narrant Harpocr. et Suidas. Vide Scaligeri Animaduers. in Eusebii Chronic. p. 86. et Meursii Panathenaea, c. 6. Hudf. Paullo post p. περι Mosqu. τῃ, et mox λιθίνῃ. c τῷ deest Reg. Antea ἰ: τῷ Δ. Mosqu. ἡ Κατίδιντο Reg. p. χαλκῶν Mosqu. χαλκῶν, et p. τοῖς νυκί, τοῖς νυκί, et p. δευτ', δευτ'. e Ταῖς ταύταις πόλεσι Gr. ἡ Βελευσαμέναις Ar. C. Aug. βελευσαμέναις Cl. Gr. Reg. Cass. g Αἱ Ἀθηναίων Reg. ἡ Id est: ὅτι ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, ὅτε ἰπὸ τῶν Ἀθην. Ac. Port. Mox Ἠλείους Mosqu. ἡ Ἀρκίον δὲ ἔφασαν Ar. C. k τῷ deest Reg. ἡ Vide Meursium de Arch. Athen. l. 3. c. 8. Hudf. ἡ τὸ πρῶτον Ar. C. Reg. Cass. Gr. Mosqu. ἡ Ἠρχθησαν Cass. ἔρχθ. Mosqu. ὀ μὴ δὲ Reg. μὴ δὲ Gr. μὴ δὲ ἡ ἡ. Aug. p Ἐκτίνοντες Dan. Mosqu.

Ἐμμένω] Portus ἔμμένω. Noster, hoc modo, alibi. Et ἔμμένω eleganter vim futuri possidet. Vide Lib. II. Cap. 44. princ. WASS.

Αἱ ἔνδημοι ἀρχαί] Valla verterat, Tribuni plebis. Hoc recte repudiavit Portus; sed non melius substituit Polemarchi. Nam neque plures vno Athenis Polemarchi, nec soli, si iam plures fuissent, ἔνδημοι ἀρχαί erant. Melius Acacius, Urbani Magistratus. Ἐνδημον Thucydides I, 70. opponit ἀπερίεμπε, et lex Atheniensium apud Aeschinem in Orat. ad verlus Timarchum, quem locum etiam Lexica habent, non longe a principio, ἐνδημος ἀρχαῖς ὑπεροχῆς, iis verbis: μὴ δὲ ἀρχῶν ἀρχῆτε μηδὲ μίαν, μὴτε ἔνδημον, μὴτε ὑπερόχειον, μὴτε κληρωτῶν, μὴτε χειροτονητῶν, i. e. Hieron. Wolfio interprete: nec ullo fungi Magistratu ei liceat, siue domi, siue peregre; siue sortito, siue suffragio wandari solito. Quas Annotationes de Senatu Atheniensium et reliquis Magistratibus, qui hic memorantur, in Var. Lect. significare voluerit Hudfonus, non scio. Suspicio, hoc ab aliquo e margine Ed. sec. Henr. Stephani transcriptum: nam Hudfonus non ignorabat, nullas

existere Stephani in Thucydidem adnotationes post librum secundum, etc. in marg. Lectores saepe eas iubet inspicere. DVCK.

Αἱ ἀρτίονα] Plutarchus in Quaestion. Graec. Senatores Epidauriorum Ἀρτίονες vocatos scribit. Sed apud Argios alius is Magistratus fuisse videtur: Artynas enim Thucydides ab senatu distinguit. ACAC. Est in principio Quaest. Graec. Plutarchi. Emmius de Republ. Achaeor. Argis vrbano Magistratus, et fortassis etiam Iudices fuisse coniecit. Ut autem Laedaeoniorum quidam Magistratus ab ἀρμόζω dicti sunt Ἀρμοσαί, sic hi ab ἀρτίονα, quod ἀρμόζω exponit Auctor Etymol. M. Ἀρτίονα. Hesybius: ἀρτίονες, ἀντὶ τῷ δίαττασεν, ἰβασίλειον, et ἀρτίονες, ἀρχων. DVCK.

Οἱ δημιουργοί] Quales hi fuerint, nihil pro certo affirmare possum. Valla opifices conuertit, sed minime verosimile est, hos potissimum iuramento praestando delectos. Itaque magis assentior Winsbemo, qui Tribunos plebis appellat. Et Henr. Stephanus in Gr. L. Thesauro δημιουργός apud Peloponnesios Doresque fuisse ait, qui populo praecant: auctoribus De-

Bell. Pelop. an. 12. Olymp. 80. V. C. Varr. 337.

receptum, et quod religiosissimum apud singulas habetur, iurent. Iusiurandum autem in haec verba iuretur: Perstabo in societate ex pactis et conuentis, iuste et innocue et sincere; nec *eam* vlla vel fallacia vel machinatione violabo. Iurent autem Athenis quidem, Senatus et * Polemarchi: ** Prytanes autem ad iusiurandum *alios* adigant. Argis vero, Senatus, et Octoginta viri, et Artynae: et Octoginta viri *alios* ad iusiurandum adigant. Mantineae vero, Demiourgi, et Senatus, et caeteri Magistratus: Theori vero, et Polemarchi *alios* ad iusiurandum adigant. Elide vero, Demiourgi, et Quaestores aerarii, et Sexcenti viri: Demiourgi vero. et Thesmophylaces ad iusiurandum *alios* adigant. Hoc autem iusiurandum renouent, Athenienses quidem, euntes Elin, et Mantineam, et Argos, triginta diebus ante Olympia. Argiui vero, et Elei, et Mantinei, euntes Athenas, decem diebus ante magna Panathenaea. Haec autem foederum et iurisurandi et societatis pacta in lapideo cippo inscribant, Athenienses quidem, in arce: Argiui vero, in foro, in Apollinis templo: Mantinei vero, in Iouis templo in foro. Cippum etiam aeneum communi sumtu factum statuunt Olympiae, in ludis Olympiacis, qui nunc sunt. Quod si quid his ciuitatibus videatur melius esse, *hoc* addant pactis et conuentis. Quicquid autem his vniuersis ciuitatibus consilio vna communicato visum fuerit, id ratum sit.

48. Haec igitur foedera, et societates hunc in modum initae sunt: illa tamen, quae inter Lacedaemonios et Athenienses inita fuerant, neutri propterea alteris renuntiarunt. Corinthii vero, quamuis essent Argiuorum socii, haec tamen inire noluerant: quinetiam cum paulo ante societas inter Eleos, Argiuos, et Mantineos inita fuisset, ea conditione, vt cum iisdem bellum gererent, et pacem facerent, *huius societatis* participes esse noluerunt. Dixerunt enim sufficere sibi superiorem illam subsidiariam societatem, quam inter se inierant, vt alteri alteris mutuum opem ferrent, at nulli bellum communiter inferrent. Atque ita Corinthii ab illorum societate recesserunt, et animum ad Lacedaemonios iterum conuerterunt.

49. Hac autem aestate Olympia exstiterunt, in quibus Androffthenes Arcas, tunc primum in Pancratii certamine victor fuit: et Lacedaemonii aditu ad templum ab Eleis prohibiti fuerunt, ne sacrificium

* Urbani Magistratus. *Acacius*. Vide *Annot.* h. v. d. s. ** Idque iusiurandum conficiunt Quaestores. *Valla*. Adigant autem ad iusiurandum, vel iureiurando obstringant etc. *Steph.* Iusiurandum exigant Prytanes. *Acacius*. IDEM.

ἐπιδημιῶντες ἄρχοντες, ἐν Ἀθήναις, ἢ βυλλή. ἐν Ἀργεῖ, ἢ βυλλή. ἐν Μαντινείᾳ, οἱ δημιουργοί. ἐν Ἠλίδι, οἱ δημιουργοί. αἱ ἔνδημοι ἄρχαι. οἱ ὀρχοδόκοντα. ἢ βυλλή. αἱ ἄλλαι ἄρχαι. οἱ τὰ τέλη ἔχοντες. οἱ πρυτάνεις. αἱ ἀργίοναι. οἱ θεωροί. οἱ πολεμάρχου. οἱ ἐξακόσιοι. οἱ θεσμοφύλακες. Οὐκ ὑπέβητο] ἐκ ἀπηγορεύθησαν. Οὕτως ἀπέτρεσαν τῶν ζυμμάχων] ἤγειν τῶν Ἀργείων.

metsthene, *Helycbio*, et *Eustathio*. ΚΑΡΑ. Vide *supra* ad I, 56. *Lucianus* Phalar. II. in princ. etiam Magistratus Delphorum ita videtur vocare. De Achaeorum Republicae Δημιουργοῖς est apud *Polybium* in Excerpt. Legat. XLVII. et *Livium* XXXII, 22. Ἐπιδημιουργοὶ Magistratus, quos Corinthii quotannis Poridacam mittebant, memorat *Thucydides* I, 56. DVCK.

Oi θεωροῖ] *Valla* vertit *vates*. *Acacius* putat esse, qui ad certamina sacra, vel ad oracula consulenda mittebantur: de quibus *supra* ad Cap. 16. Fortassis hoc fuit nomen ordinariorum quorundam sacerdotum apud Mantinenses, vt Polemarchi et ceteri erant Magistratus ordinarii. Nam θεωροὶ in vniuersum dici τὰς τὰ θεῶν φυλάττοντας, ἢ τῶν θεῶν φρονιζοντας tradit *Harpocration*. Prioris generis θεωροί, prout res ac tempus postulabat, creatos fuisse verosimile est. Paulo post οἱ τὰ τέλη ἔχοντες *Vallae* et *Porto* sunt *Quaestores aerarii*. Si ostendi potest, hos a Graecis ita speciatim vo-

cari, nihil repugno. Interim sequor versionem *Acacii*, *reliqui Magistratus*. Τέλη, et τὰς ἐν τέλει in vniuersum dici Magistratus, nemo ignorat. DVCK.

Οὐδ' ὄφ' ἐτέρων] Pro, ὄφ' ἑτέρων. At quid est οὐδέτερος, nisi οὐδὲ ἑτερος; Itaque et praepositio inferatur diremptis. BAVER.

Ζυμμάχιας — ἐπιμαχίαν] Hic plane definitiones afferuntur vtriusque foederis; plane vt I, 44. init. BAVER.

Παγκράτιον τοπρωτων ἐύκτα] Doctissimus *Petrus Faber* III. Agonist. 23. obseruat, *Thucydidem* hic designationi Olympiadis adponere nomen illius, qui pancratio vicerat, contra morem aliorum Historicorum, qui ei plerumque nomen illius, qui stadio vicerat, addere soleant: quem morem e *Dionysio Halicarn.* et *Diodoro Siculo* pluribus ostendit II, 15. Addit, non hanc mentem fuisse *Thucydidi*, vt Olympiadem solito more notaret, sed ex eo, quod *recenter* Olympicis agonibus adiunctum certaminis genus fuerat, pancratium

τὴν δίκην αὐτοῖς, ἣν ἐν τῷ Ὀλυμπιακῷ νόμῳ Ηλείοι κατεδικάσαντο αὐτῶν, Φάσκοντες, σφᾶς ἐπὶ Φύρην τε τείχος ὄπλα ἐπενεγκεῖν, καὶ εἰς Λέπρεον αὐτῶν ὀπλίτας ἐν ταῖς Ὀλυμπιακαῖς σπονδαῖς ἰσπέμψαι. ἡ δὲ καταδίκη, δισχιλίαι μναῖ ἦσαν, κατὰ τὴν ὀπλίτην ἕκαστον δύο μναῖ, ὥσπερ ὁ νόμος ἔχει. Λακεδαιμόνιοι δὲ, πρέσβεις πέμψαντες, ἀντέλεγον, μὴ δικαίως σφῶν ἡ καταδικασθῆναι, λέγοντες μὴ ἐπαγγελθῆναι ποτ' εἰς Λακεδαίμονα τὰς σπονδὰς, ὅτ' ἐσπέμψαν τὰς ὀπλίτας. Ηλείοι δὲ τὴν παρ' αὐτοῖς ἐπεχειρίαν ἤδη ἔφασαν εἶναι. πρῶτοι γὰρ σφίσιν αὐτοῖς ἐπαγγέλλασαι, καὶ ἡσυχάζοντων σφῶν, καὶ ἔπροσδεχομένων, ὡς ἐν σπονδαῖς, αὐτὰς λαθεῖν ἀδικήσαντας. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ὑπελάμβανον, ἔχρην εἶναι αὐτὰς ἐπαγγεῖλαι ἔτι εἰς Λακεδαίμονα, εἰ ἀδικεῖν γε ἤδη ἐνόμιζον αὐτὰς, ἀλλ' ἔχ' ὡς νομιζοντας τῆτο δρᾶσαι, καὶ ὄπλα ἑδαμόσσε ἔτι αὐτοῖς ἐπενεγκεῖν. Ηλείοι δὲ τῷ αὐτῷ λόγῳ εἶχοντο, ὡς μὲν ἐκ ἀδικῶσι, μὴ ἂν πεισθῆναι· εἰ δὲ βέλονται σφίσι Λέπρεον ἀποδῶναι, τὸ τε αὐτῶν μέρος ἀφίενται τῷ ἀργυρεῖ, καὶ ὃ τῷ θεῷ γίγνεται, αὐτοὶ ὑπὲρ ἐκείνων ἐκτίσειν.

ν. Ως δ' ἐκ ἐσθήκων, αὐδὺς τὰδε ἤξιον, Λέπρεον μὲν μὴ ἀποδῶναι, εἰ μὴ βέλονται ἀναθάντες δὲ ἐπὶ τὸν βωμὸν τῷ Διὸς τῷ Ὀλυμπίῳ, ἐπειδὴ προθυμῶνται χρεῖσθαι τῷ ἱερῷ, ἀπομόσαι ἑναντίον τῶν Ἑλλήνων, ἢ μὴ ἀποδώσειν ὕπερον τὴν καταδίκην. ὡς δὲ ἔδὲ ταῦτα ἠθέλον, Λακεδαιμόνιοι μὲν ἔργοντο τῷ ἱερῷ, θυσίας, καὶ ἀγώνων, καὶ οἴκοι ἔθυον. οἱ δὲ ἄλλοι Ἕλληνες ἐθεώρουν, πλὴν Λεπρεατῶν. ὅμως δὲ οἱ Ηλείοι, δεδιότες, μὴ βία θύσασιν, ἔξ' ὄπλοις τῶν νεωτέρων Φυλακῆν ἔχον. ἦλθον δὲ αὐτοῖς καὶ Ἀργεῖοι καὶ Μαντινῆς, χίλιοι ἑκατέρωθεν, καὶ Ἀθηναῖον ἰππῆς, οἱ ἐν Ἀργεῖ ὑπέμενον τὴν ἐορτήν. δέος δ' ἐγένετο τῇ πανηγύρει μέγα, μὴ ἔξ' ὄπλοις ἐλθῶσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀλλῶς τε καὶ

q Ἦν γὰρ Ὀλυμπιακῶ Marg. Cam. Mosqu. Add. Schol. r Ὀλυμπιακῶ Gr. Antea ἐς Αἴφρ. Mosqu. s Καταδικάσαι Gr. t Ποτὲ ἐς Ar. C. πῶ ἐς Λακ. Cl. Sic etiam Reg. Cass. Gr. πῶ Aug. Mosqu. ποτὲ ἐς Dan. u Ὅτι Gr. Mosqu. x Quomodo ab Eleis praenunciatae et indicatae erant induciae (seu potius seriae) Olympicae, docet P. Faber Agonist. l. 2. c. 26. Hudf. y Ἀπαγγεῖλαι Marg. Ald. Flor. Bas. Ἀπαγγεῖλαι pro Ἀπαγγεῖλαι, scil. Ἀπαγγεῖλαι ἕδασαν. Ar. Port. z ἠὲ omittunt Ar. C. Dan. a Ἰπελάμβανον, χρεῖον εἶναι etc. legit Ar. Port. De interpretatione huius loci consule Annot. Hudf. b Ἀπαγγεῖλαι Ar. C. Mosqu. c Ἀπενεγκεῖν Cass. Antea ἐν αὐτ. et δρᾶσαι Mosqu. d Βέλονται Ar. e Μῆρος omittit Gr. f Ita a correctiore pro ἱαντίων Cass. ἑναντίον Aug. τῶν bis Mosqu. g Οὐ ταῦτα Cass. h Εἰργον Cass. i Valla legit τῷ ἱερῷ θυσίας, non interiecta hypodiastole. Hudf. k Σὺν Reg. Cass. Gr. Aug. l Μαντινῆς Ar. C. Ald. Flor. Bas. Cass. Gr. Dan. m Ἰππῆς Ar. C. Cass. Gr. Dan. Mosqu. n ἀδ ἰγῆται Gr.

scilicet; quod Olympiade XXXII. receptum Pausanias docet l. Eliacor. 8. Hoc non capio. Nam quomodo Olympiade XC. quam hic memorat Thucydides, pancratiū iam Olympiade XXXII. receptum Olympicis agonibus recenter adiunctum dici potest? Certum est, Dionysium et Diodorum fere vbiq; tenere morem illum, quem ex iis adnotat Faber. Sed non credo, omnes alios eum sequutos. Thucydides quidem etiam III. 8. nullam rationem habuit illius, qui statio victor fuerat. Nam in designanda Olympiade LXXXVIII. ita scribit: ἦν δὲ Ὀλυμπιακῆς, ἣ Δαρειῶς ῥόδιος τοδιούτερον ἔνικα. Dorieum autem tribus continuis Olympiadibus pancratiū vicisse, testatur Pausanias II. Eliacor. 7. quod etiam in Ὀλυμπιακῶν ἐναγχεῖσσι legitur. Et Xenophon I. Hist. Graec. p. 433. in Olympiade XCIII. itidem praeter morem Dionysii et Diodori, qui fere illos solos memorant, qui stadio vicebant, primo loco eum, qui biga, secundo eum, qui stadio victor fuerat, nominat. DVEK.

Παγκράτιον] Pausanias El. 466. docet, pancratiū victori diu ante praemium fuisse propositum. v. Abresch. 529. GOTTL.

Ἦν — αὐτῶν] Thomas Masister. WASS. In v. Ὀλυμπιακῆς, vbi scribit Ὀλυμπιακῆς, et hic legit Ὀλυμπιακῶ, vt Marg. et Cam. et paullo post Ὀλυμπιακῆς, quod et Gr. habet, non Ὀλυμπιακαῖς. de quo ad I. 6. adum est. Variam scripturam huius loci adnotat etiam Schellastus vulgatus: praeterit Cass. Ἐκτῶ fortassis ortum est ab aliquo, qui, quod sciebat vstratius dici ἐκ τῷ νόμῳ, in margine, vel inter versus scripserat

ἰκ, nec mutauerat casum veterorum vocabulorum. Sed in recepta lectioe nihil vitii est. Recte omitti poterat praepositio: sed addita neque mutari, neque detrahi debet. Sic Aristophanes idem verbum et cum hac praepositione, et sine ea esset. Plut. v. 764. ἀναδῆσαι βύλομαι ἐπαγγεῖλαι ὃ ἐν κρηναίων ὄρωθῶν. Et ibid. 589. Ἀργεῖς ἀναδῶν τὰς νικῶντας. Et quod apud Platonem in Timaeo p. 481. est δίκη, jure, merito, Idem Comicus in Nubib. v. 1335. et Equit. 258. dicit ἐν δίκῃ. DVEK.

Καταδίκη] Agnoscit Pollux VIII, 23. τὴν καταδίκην ἀπαργεῖται Dion. Halic. pag. 586. τὰς καταδικὰς προσπέλεγεν Aelian. XIV. V. H. 43. WASS.

Ἀντέλεγον etc.] Loci difficultatē expedire conatur Abt. p. 530. v. Heilm. p. 699. GOTTL.

Ἐπαγγεῖλαι ποτ' ἐς] Cl. πα ἐς. non male. WASS.

τὴν παρ' αὐτοῖς ἔκεχ. — εἶναι] Possis transposite capere, τὴν ἐκεχ. παρ' αὐτοῖς — εἶναι, apud se iam fuisse inducias; sed, quia παρὰ hic est pro σὺν, vel κατὰ, simpliciter ex positu veteris: inducias cum ipsis factas, qua ipsos, iam constitisse. εἶναι pro Praeterito, quo careat hoc Verbum. BAUFER.

Πρῶτοι γ. σφ. αὐτ. ἐπαγγεῖλαι] Si ἐπαγγεῖλαι est 3. Plur. Praef. Indic. durius sane, pro praeterito, immo Plusquamperf. etiam pro Infinitivo, positum sit. Ita certe et Int. cepit, et Abresch. legens πρῶτοι. Possit tamen esse idem, et mollius fuerit, Particp. Praef. quasi subiunct. v. vulerit, ὅπλα ἱππευκῶν aut pro Genitiuis simpliciter positis, vt sequi

Bell.
Pelop.
an. 12.
Olymp.
90. 1.
V. G.
Varr.
334.
Post
Iul. 3.

facerent, neue certarent, quod ipsis non perfoluerent [multam, quam Elei ipsis ex lege Olympiaca damnatis irrogauerant. dicebant enim, illos in munitionem Phyreum arma intulisse, et milites ex suis armatos in Lepreum immisisse, Olympiaci foederis tempore. Multa autem erant duo millia minarum, in singulos milites armatos binæ minae, quemadmodum lege continetur. Lacedaemonii vero, missis legatis, contradicebant, negantes, se iuste condemnatos, quippe quod foedus Lacedaemoniis nondum denuntiatum fuisset, quum suos milites armatos illuc immiserunt. Elei vero dicebant, inducias apud se iam fuisse. Sibi enim ipsis primis *has inducias* indixerant, et se quiescentibus, neque *tale quid* expectantibus, utpote foederis tempore, ipsos Lacedaemonios clam iniuriam *sibi* fecisse dicebant. Lacedaemonii vero excipiebant, *atque illis respondebant, non solis agri Elei incolis has inducias indicendas fuisse: sed oportuisse etiam ipsos Eleos* Lacedaemoniis denuntiare, si tunc iniuriam sibi ab ipsis Lacedaemoniis fieri putabant, non autem, quod arbitrarentur, hoc facere, et *promittebant, se* nulla arma in posterum ipsis illaturos. Elei vero in eadem sententia perflabant, dicentes, se nunquam adductum iri, ut sibi nullam iniuriam a Lacedaemoniis factam esse crederent. Sed si Lepreum sibi restituere vellent, suam multae partem remissuros, et *partem*, quae Deo deberetur, se pro ipsis perfoluturos.

50. Sed cum Lacedaemonii audire nollent, Elei rursus haec postularunt, ut Lepreum quidem, si nollent, non restituerent, verum adscenderent ad Iouis Olympii aram, quandoquidem templo uti exoptarent, ut coram Graecis iurarent, se multam in posterum perfoluturos. Sed cum ne ista quidem *facere* vellent, Lacedaemonii quidem a templo, sacrificiis, et certaminibus prohibiti fuerunt, domique sacrificium fecerunt: caeteri vero Graeci, praeter Lepreatas certamina spectauerunt. Elei tamen veriti, ne Lacedaemonii per vim sacrificium facerent, cum iuuentute armata excubias egerunt. Ad ipsos autem venerunt et Argiui et Mantinei, ex vtrisque mille, et Atheniensium equites, qui dierum festorum celebrationem Argis praestolabantur. Nam omnem illius coetus frequentiam ingens timor inuaserat, ne

Ἦν ἐν τῷ Ὀλυμπικῷ γράφεται, ἦν ἔκτῳ Ὀλυμπικῷ. Μὴ δικαίως σφῶν καταδικάζεσθαι] ἦγυν, καταδικάζει τοὺς Ἠλείους εἰς τὸ Δέπρεον. Καὶ ἡσυχάζοντων σφῶν] τῶν Ἠλείων. Καὶ αὐτὸ προσδεχομένων] πόλεμον δηλονότι. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ὑπελάμβανον] αὐτοὶ τὸ ἀντέλεγον, ἐκ διαδόχῳ ἀπεκρίνοντο. Καὶ ὁ τῷ θεῷ γίνεσθαι] ὀφείλεται. Ὡς δ' ἐκ ἐσθίου] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ἀδῆς τὰδε ἦσαν] οἱ Ἠλείοι. Ἀπομάσαι ἐναντίον] κυρῶσαι δι' ἑκὼν ἐνάπιον. Ἐθεώρην] τῆς θεωρίας μετείχον. Μὴ βία θύσων] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ἠλῶν δὲ αὐτοῖς] τοῖς Ἠλείοις. Χίλιοι ἐκάτερον] τετέτι διαχίλιοι. Ἰπέμενον τὴν ἐσθῆν]

ἡσυχάζοντων. Πρώτοις legenti intelligantur Lacedaemonii, quibus primis nuntiauerunt Elienses: πρώτοι sint Elienses, qui primi nuntiarint Lacedaemoniis. Hoc rite intelligenti euauerit obscuritas, quae residere tamen videatur in verbis, ἀλλ' ἐχ ὡς νομίζοντας τῆτο θεῶσαι] quippe quae pendere possint a prioribus, εἰ ἀδικεῖν ἐνόμιζον αὐτῆς. Quod contextus tamen haud patiat. Nam si crederent Elienses, iniuriam facere quidem Lacedaemonios, non tamen ὡς νομίζοντας, ut scirent, vellentque a se fieri iniuriam: tamen opus erat, (χρεῶν) nuntiarī inducias, quas imprudentes soluisent. Quare punctum cum Abr. poni malim post αὐτῆς, ut, quod sequatur, ἀλλ' ἐχ ὡς νομ. pendeat ab ἔλεγον, tali sensu: At (Lacedaemonii) negabant, se τῆτο θεῶσαι, quod fecissent Eliensibus, ὡς νομίζοντας, scil. ἀδικεῖν vel τῆτο θεῶσαι, (quibus intellectum,) nempe τὸ ἀδικεῖν factum a se esse quidem, at non, quae esset iniuria, quam scirent vellentque a se illis inferri; sed nimirum aut induciarum infcios fuisse, aut rem iis talem non visam, qua laederent Elienses. Qui si crederent, consulto Lacedaemonios agere iniuste, nil sane attineret, nuntiarī inducias, ut consulto hostiliter agentibus, et nolentibus quiescere arma, de quibus quieturis interim

nimirum iam ageretur. Heilmanni rationi obstat, quod non est, ὡς ἐ νομίζ. sed ἐχ ὡς νομ. ac tamen ne sic quidem verbis responderent. B A V E R.

Οἱ δὲ Λακ.] Hunc locum ita vertit *Acacius*: Ad ea respondebant Lacedaemonii amplius opus fuisse ipsos id Lacedaemonem denunciare, si iam se iniuria affictos credidissent: tum se nusquam eis arma illaturos fuisse. Verum non ita fecisse illos, quod argumento esse, eos non ita credidisse. H V D S.

Ἰπελάμβανον — ἐπαγγελίαι] Thomas Magister in ὑπολαμβάνω. Thomas cum omnibus Mss. et Edd. habet particulam negantem, quam Portum sequutus *Acacius* in versione praeterit. Ea sublata, pars difficultatis, quae in his verbis est, tollitur; sed nihilo secius illa, ἀλλ' ἐχ ὡς νομίζοντας τῆτο θεῶσαι, obscuritate non mediocri laborant. D V C K.

ἔχοντο] i. e. εἶλοντο. Abr. 532. G O T T L. ἔχοντο τ. αὐτ. λέγ.] Nescio, quid sibi velit Gottl. cum explicans εἶλοντο quod nec sign. ἐχεσθαι, nec reti aptum; tum ad Abresch. prouocans, apud quem non inueniatur haec nota. B A V E R.

Αὐτῶν μέρος] A Gr. abest μέρος. infr. Cap. 55. ὡς τὸ τρίτον μέρος. W A S S.

ἐπειδὴ καὶ ὁ Λείχας ὁ Ἀρκεσιλάς Λακεδαιμόνιος ἐν τῷ ῥ' ἀγῶνι ὑπὸ τῶν ραβδόχων πληγὰς ἔλαβεν, ἔτι, νικῶντις τῷ ἑαυτῷ ζύγῃ, καὶ ἀνακρηυχθέντος Βοιωτῶν δημοσίᾳ, κατὰ τὴν ἔκ ἐξέσταν τῆς ἀγωνίσεως, ἠ προσελθὼν ἐς τὸν ἀγῶνα, ἀνέδρασε τὸν ἠνίοχον, βεβλόμενος δηλῶσαι, ὅτι ἑαυτῷ ἦν τὸ ἄρμα. ὥτε πολλῷ δὴ μᾶλλον ἐπεφόβητο πάντες, καὶ ἐδόκει τὶ νέον ἔσσεσθαι. οἱ μὲντοι Λακεδαιμόνιοι ἠσύχασάν τε, καὶ ἡ ἐορτὴ αὐτοῖς ἔτω ὁ δὴ λήθην. ἐς δὲ Κόρινθον μετὰ τὰ Ολύμπια Ἀργεῖοί τε καὶ οἱ ξύμμαχοι ἀφίκοντο, δεησόμενοι αὐτῶν παρὰ σφῶς ἐλθεῖν. καὶ Λακεδαιμόνων πρέσβεις ἔτυχον παρόντες· καὶ πολλῶν λόγων γενομένων, τέλος ἐδὲν ἐπράχθη· ἀλλὰ, σεισμῷ γενομένῳ, διελύθησαν ἕκαστοι ἐπ' οἴκῳ. καὶ τὸ θέρῳ ἐτελεύτα.

να'. Τῷ δ' ἐπιγιγνομένῳ χειμῶνος, ὅ Ἡρακλεώταις τοῖς ἐν ἔ Τραχίνοι μάχῃ ἐγένετο πρὸς Ἄλιπῆνας, καὶ Δόλοπας, καὶ Μηλιάς, καὶ Θεσσαλῶν τινᾶς. προσαικῆντα γὰρ τὰ ἔθνη ἑ ταύτῃ τῇ πόλει πολέμια ἦν. ἔ γὰρ ἐπ' ἄλλῃ τινὶ γῆ, ἢ τῇ τῆτων, τὸ χωρίον ἐτειχίσθη καὶ εὐθύς τε ἑ καθισταμένη τῇ πόλει ἠναντιῶντο, ἑ ἐς ὅσον ἑ ἐδύναντο φθείροντες. καὶ τότε τῇ μάχῃ ἐνίκησαν τῆς Ἡρακλεώτας, καὶ ἑ Ξενάρης ὁ Κνιδίος Λακεδαιμόνιος ἄρχων αὐτῶν ἀπέθανε· διεφθάρησαν ἑ δὲ καὶ ἄλλοι τῶν Ἡρακλεωτῶν. καὶ ὁ χειμῶν ἐτελεύτα, ἑ καὶ δωδέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα.

νβ'. Τῷ δ' ἐπιγιγνομένῳ θέρῳ, εὐθύς ἀρχομένῳ, τὴν Ἡρακλειαν, ὡς μετὰ τὴν μάχην κακῶς ἐφθάρητο, Βοιωτοὶ παρέλαβον, καὶ ἑ Ἡγησιππίδαν τὸν Λακεδαιμόνιον, ὡς ἑ καλῶς ἄρχοντα, ἐξέπεμψαν. δέισαντες δὲ παρέλαβον τὸ χωρίον, μὴ, Λακεδαιμόνων τὰ κατὰ Πελοπόννησον θορυβεμένων, Ἀθηναῖοι λάβωσι. Λακεδαιμόνιοι μὲντοι ἑ ἀργίζοντο αὐτοῖς. καὶ τῷ αὐτῷ θέρῳ ἑ Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίς, στρατηγὸς ὢν Ἀθηναίων, Ἀργεῖων καὶ τῶν ξυμμάχων ξυμπρασσόντων, ἐλθὼν ἐς Πελοπόννησον μετ' ὀλίγων ἑ Ἀθηναίων ὀπλιτῶν, καὶ τοξοτῶν, καὶ τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων, ἑ καὶ παραλαβὼν, τὰ τε ἄλλα ἑ ξυγκαθίστη περὶ τὴν ξυμμαχίαν, διαπορευόμενος ἑ Πελοπόννησον τῇ στρατιᾷ, καὶ Πατρέας τε τείχη καθεῖναι ἑ ἔπεισεν ἐς Θάλασσαν, καὶ αὐτὸς ἑτερον διανοεῖτο τειχίσαι ἐπὶ τῷ ἑ Ρίῳ τῷ Ἀχαικῷ. Κορινθῖοι δὲ καὶ Σικυώνιοι, καὶ οἳς ἦν ἐν βλάβῃ τειχισθὲν, βοήθησαντες διεκώλυσαν.

ο Hunc locum egregie illustrat Pausanias ἑ Ηλιακῶν β'. cap. 2. Λίχας (non Λίχας) ἑ Ἀρκεσιλάς παῖς, εἰρηγομένην τινικαῦτα τῷ ἀγῶνι Λακεδαιμόνιον, καθῆκεν ἐπὶ νόματι τῷ Θηβαίων ἄρμα, τὸν δὲ ἠνίοχον νικῶντα ἀνέδρασε αὐτὸς ταινίχῃ. καὶ ἐπὶ τῷ μετῴντι ἀπὸ τοῦ ἑ Ἑλλαντιῶν. Vide etiam P. Fabri Agonisticon, l. I. c. 19. Hudf. Λίχας Cass. Aug. a correct. ῥ ἑ ἄγῶν (ut dicit Suidas locum hunc citans) τὸν τῷ ἀγῶνι τόπον σημαίνει. Hudf. ἑ Προελθὼν Cl. in marg. Mox καὶ ἑαντ. Mosqu. ῥ ἑ ἠσυχάζον τε Cl. in marg. ἑ δὴ ἑ Cass. ἑ Δὲ ἑ τῷ. Gr. ἑ Λακεδαιμόνιοι τὴν Τραχίνα καθεμῆν ἑψισαν, καὶ μετακίνησαν ἑ Ηρακλειαν. Diodor. Sicul. l. 12. Vide etiam quae congescit Menenius in Miscell. Lac. l. I. c. 7. Hudf. ἑ Τραχίνοι Cass. ἑ Ἀλιπῆνας Strabo. Mox Δόλοπας Mosqu. ἑ ταῦτα ἑ Ar. C. Reg. Cass. Gr. Aug. Mosqu. ἑ Ἀνισππίδαν Ar. C. Dan. ἑ ἑ Reg. c Aug. c corr. ἑδύνατο Cass. Paullo post abest τότε Mosqu. ἑ Illa ἑ Κνιδίος, delenda censet Fr. Port. verum sine ratione. Nam cum Cnidii sint Lacedaemoniorum coloni, ut docet Herodotus lib. 1. hinc Xenares, cum esset Cnidius, etiam Lacedaemonius dicitur a Tbnedydite. Hudf. ἑ Δὲ καὶ ἑ ἄλλοι Cl. ἑ καὶ δωδέκατον ἑτος τῷ τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα non sunt in Gr. ἑ Ἡγησιππίδαν Gr. ἑ ἑ ἑ ἑ Κλεινίς Gr. Κλεινίδια Dan. Mox πρασσόντων Mosqu. ἑ ὀπλιτῶν ἑ Ἀθηναίων Reg. ἑ καὶ ἑ omittunt Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. ἑ ἑ ξυγκαθίστη Cass. Gr. Aug. ἑ ἑ Πυλοπενήης Dan. ἑ ἑ ἑ Reg. ἑ ἑ ἑ ἑ Mosqu. ἑ Alterum erat Rhium Aetoliae. Hudf.

ἑ ραβδόχων] i. c. certaminis praefectis, non, litloribus. Abr. 332. GOTTL.

Κατὰ τ. ἑκ ἐξέσταν.] i. c. διὰ τὸ μὴ ἑξείναι τὴν ἀγῶνισιν. Κατὰ ῥ. διὰ, vt, κατὰ τὸ ξυμμαχικόν, i. c. διὰ τὴν ξυμμαχίαν. Subst. autem pro Verbo, vt scilicet Noster, Dionysio iam notante. V. Ind. et Philol. Th. Paull. P. 4. Ita, quod propius huc fecerit, L. I, τὴν τῶν γεφυρῶν ἑ διάλυσιν, i. c. τὸ μὴ διακελεύσθαι τὰς γεφύρας. BAYER.

Προελθὼν — ἑνίοχον] Suidas in ἀγῶν. Cl. in marg. προσελθὼν. male. Vid. Hesych. Pborius in Lex. Ms. προσελθὼν etiam seruat. vocem ἀγωνισίως agnoscit Pollux III, 141. wass. Suidas ex hoc loco, et ex Homero ostendit, etiam locum ipsum, in quo certatur, vocari ἀγῶνα. Adnotat ibi Portus Odyss. 9. 260. ἀγῶνα poni pro loco, in quo saltatur: quod et Eustathius ibi monet pag. 1595. Et Homerus ita etiam alibi. Ἀνακρηστῆν proprium esse in hac re verbum ostendit Heraklius II. Aduersarior. 14. DUCK.

ἑ ἑαυτῷ ἦν τὸ ἄρμα] Mosqu. καὶ ἑαυτῷ non frustra plane; nempe, quia Thebanorum nomine declaratus erat victor currus, ostendere voluit, et sibi, suam quoque, immo vel maxime, partem victoriae esse: verbo Thebanorum, re ipsa suam. BAYER.

ἑ Ἀλιπῆνας] Aenieneses Herodoto ἑ ἑνίηνας, circa Heracleam ἐν Τραχίνοι, a Perrhaeborum oppido Ἀλιπῆς sunt, auctore Steph. Herodotum vero secutus Plinius Aenieneses a Perrhaebis rectius distinguit: quemadmodum et Scymnus. Vrbis sitam depingunt Liu. XLIV, 10. Heliodor. II, 125. Originem his verbis docet Scymnus: τῶν Ἀλιπῶν δοκῆσι, Λαπιθῶν, Μυρμιδόνων τε γεγοῖναι. Δόλοπας καὶ Ἀλιπῆνας, καὶ Ὀλυμπίους coniungit Xenophon, et saltationem iis in vfu Καρπαζῶν dictam narrat. Diodorus XVIII, p. 595. Ἀλιπῆνας, καὶ Κλυζαῖοι, καὶ Δόλοπας. Ordo Geogr. et hic et alibi apud hunc non nihil turbat. Forte ergo reponendum Ἀλυζαῖοι, vt in margine, vel Ἀλυζαῖοι. Vrbis Steph. Ἀλυζαῖα, Straboni Ἀλυζία. Apud Stephanum

Lacedaemonii armati eo venirent; praesertim postea quam Lichas Arcefilai filius Lacedaemonius virgis a liistoribus in stadio caesus fuerat, quod, cum ipsius bigae vicissent, et per praeconis vocem pronuntiatum fuisset, publicas Boeotorum bigas vicisse, quod Lacedaemoniis interdictum fuisset certaminibus, ipse in stadium progressus, aurigam coronasset, cupiens indicare curram illum suum fuisse. Quamobrem multo magis omnes tunc timuerunt, et aliquid novi fore videbatur. Lacedaemonii tamen quieverunt, atque illa dierum festorum celebratio sic ipsis praeteriit. Post Olympia autem Argiui eorumque focii Corinthum iuerunt, Corinthios oraturi, vt ad se transirent. Aderant autem et Lacedaemoniorum legati. et quamuis multi sermones habiti fuissent, ad extremum tamen nihil peractum est: sed facto terrae motu in suam quique urbem discesserunt. atque haec aestas excessit.

Bell. Pelop. an. 12. Olymp. 90. 1. V. C. Varr. 334. Exeunte Julio.

51. Ineunte autem hyeme, Heracleotae, qui sunt in agro Trachinio, cum Aenianibus, et Dolopibus, et Meliensibus, et nonnullis Thessalis proelium commiserunt. Nam hae gentes, quae huic Heracleotarum vrbi finitimae erant, ei hostes erant. Haec enim vrbs non aduersus vllum alium, quam istarum gentium agrum condita fuerat, vt ipsae credebant. Et simul atque condi coepta est, statim ei aduersari coeperunt, eam pro viribus atterentes, et tunc Heracleotas proelio superarunt, et Xenares Lacedaemonius ipsorum dux in eo cecidit, et multi alii Heracleotae perierunt. atque illa hyems exiit, et duodecimus huius belli annus excessit.

Post Sept. 30.

52. Insequentis autem aestatis initio statim, Heracleam, quod post proelium grauiter infestaretur, Boeoti in fidem suam receperunt, et Hegesippidam Lacedaemonium, vt perperam res illas administrantem, expulerunt. Hanc autem urbem receperunt, veriti, ne, Lacedaemoniis Peloponnesi tumultu turbatis, Athenienses eam occuparent. Lacedaemonii tamen ipsis erant irati. Eadem aestate Alcibiades Cliniae filius, Atheniensium dux, Argiuis ac fociiis, eum adiuantibus, in Peloponnesum profectus, cum paucis grauis armaturae militibus Atheniensibus, et sagittariis, et fociiis, quos illinc assumserat, tum alia, quae ad societatem pertinebant, constituit, per mediam Peloponnesum cum copiis iter faciens, tum etiam Patrensibus persuasit, vt muros ad mare vsque perducerent, et ipse alteros Rhium Achaicum versus exstruere in animo habebat. Sed Corinthii, et Sicyonii, et alii, quibus hi muri exstructi damnun daturi erant, illuc accurrentes impediuerunt.

Bell. Pelop. an. 13. Olymp. 90. 1. V. C. Varr. 335. A Mart. 26.

April.

προσεδέχοντο τὴν ἐορτὴν τῶν Ὀλυμπίων. τῆ ἐκείνῃ ζεύγους] τῷ ἄρματος. Κατὰ τὴν ἐκ ἐξουσίαν τῆς ἀγωνίσεως] διὰ τὸ μὴ ἐξεῖναι Λακεδαιμονίους ἀγωνίζεσθαι. καὶ ἡ ἐορτὴ αὐτοῖς ἔτω διαγῆ] τοῖς Λακεδαιμονίοις ἦτο παρῆλθεν. Οὐ γὰρ ἐπ' ἄλλῃ τινὶ γῆ] ἀντὶ τῆς, ἐκ ἐπὶ βλάβῃ ἄλλῃς τινὸς γῆς. τὸ χωρίον] ἢ Ἡράκλειος. Ὡς οὐ καλῶς ἀρχοῦντα ἐξέπεψαν] ἐξεδίωξαν οἱ Βοιωτοί. καὶ τῶν αὐτόθεν] ἀπὸ Πελοποννήσου. καὶ παραλαβῶν] τινὰς δηλονότι. τὰ τε ἄλλα συγκαθίστη] βεβαιότερας ἐποίησεν. Βοηθῆ-

alibi, contra seriem literarum Ἀύξια, pro Ἀύξια. Ciuitas est haud longe ab Acheloi ostiis, et Leucadiis, quos proxime enumerat Diodorus hoc modo: Δόλοπος. πρὸς δὲ τέτοις, Ἀθάμαντες, καὶ Λευκάδιοι. Gemina loci scriptura variam lectiōnem concinnauit. WASS.

εὐθὺς ἀρχ. scil. αὐτῶ; vt comma ponatur post θέρους quod et inferui. BAVER.

Δείσαντες δὲ παρέλ.] Comma delcui post δδ, vt esset, δείσαντων δδ, μετῆ (subacti) occuparunt. Etsi et illa ratio sit satis Thucydide digna, traiciēte verba, vt paullo infra: τὰ τεῖχη καθεῖναι ἐπέσειν ἐς τὴν θάλασσαν. BAVER.

Ἥλιαντιδῆτο] Vide III, 92, 93. DVCK.

Ἥλιαντιδῆτο — — θέρους] Scil. αὐτό: more Nostri, iam notato ad I, 19. περιτοχόντες τῷ ἱππῆ — — ἀπέκτειναν; nempe αὐτόν. BAVER.

καὶ παραλαβῶν] Copula deest Gr. Cl. WASS. Abest etiam ab aliis bonae notae Mss. et recte, vt puto: nam turbat sensum, qui constat, si τινὰς suppleas cum Scholiaste; etsi is quoque agnoscit καὶ. DVCK.

Ὁ Κνίδιος] Palm. suspecta vox, vt e nomine patris Xenar. orta. Abr. 532. Heilm. accipit pro Gen. filius Cnidis. GO.

τῆ ἐπιγιν. θέρ. εὐθ. ἀρχ.] Transposite intellexeris pro, εὐθ. τ. ἐπιγιν. θέρ. ἀρχ. Sed, quia accedit aliud Particip. ἐπιγιν. sic malim h. l. τῆ ἐπιγ. θέρους, vt 53. init. scil. χροῶν,

Ἐλθῶν — μετ' ὀλίγ. — — καὶ τ. αὐτόθεν ζυμμάχων, καὶ παραλαβῶν] Primo τῶν αὐτόθεν est, ex breuitate Thucydidea, pro, τῶν αὐτόθεν (δυναν) ζυμμ. παραλαβ. (τινὰς) αὐτόθεν. Deinde καὶ profecto redundat ante παραλαβῶν, et vero abest compluribus Libris; recte; nam, cum fociiis, qui ibi iam essent,

ν γ . Τῶ δ' αὐτῶ θέρους Ἐπιδαυρίας καὶ Ἀργεῖοις πόλεμος ἐγένετο, προφάσει μὲν, περὶ τῆ θύματος τῆ Ἀπόλλωνος τῶ Πυθίως, ὃ δέον ἀπαγαγεῖν, ἐκ ἀπέμπτον ὑπὲρ Ἐβοταμίων Ἐπιδαυριοί. κυριώτατοι δὲ τῶ ἰσθμῶ ἦσαν Ἀργεῖοι. ἐδόκει δὲ, καὶ ἄνευ τῆς αἰτίας, τὴν Ἐπιδαυρον τῶ τε Ἀλιβιάδῃ καὶ τοῖς Ἀργεῖοις προσλαβεῖν, ἣν δύνανται, τῆς τε Κορίνθου ἕνεκα ἡσυχίας, καὶ ἐκ τῆς Διγίνης βραχυτέρων ἐσσεσθαι τὴν βοήθειαν, ἢ Σκύλλαϊον περιπλεῖν τοῖς Ἀθηναίοις. παρεσκευάζοντο ἔν οἱ Ἀργεῖοι, ὡς αὐτοὶ ἐς τὴν Ἐπιδαυρον διὰ τῆ θύματος τὴν ἐσπραξίον ἐσβαλῶντες.

ν δ . Ἐξστράτευσαν δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι κατὰ τῶς αὐτῶς χρόνος πανδημῶ ἐς Λεῦκτρα τῆς ἑαυτῶν μεθουρίας, πρὸς τὸ Ἰούκαιον, Ἀγίδος τῆ Ἀρχιδάμου βασιλείως ἡγεμῶν. ἦδει δὲ ἐδοίξεν ὅσοι στρατεύσων, ὅδὲ αἱ πόλεις ἐξ ἄν ἐπέμψθησαν. ὡς δ' αὐτοῖς τὰ ὑ διαβατήρια θυσιμένοις ὃ πρὸς χάρι, αἰτοῖ τε ἀπῆλθον ἐπ' οἴκω, καὶ τοῖς ξυμμάχοις περιήγγειλαν ἃ μετὰ τὸν μέλλοντα (Καρνεῖος δ' ἦν μὴν, ἱερομῆνια Δωριεῦσι,) ἃ παρεσκευάζεσθαι, ὡς στρατευσομένης. Ἀργεῖοι δ' ἀναχωρησάντων αὐτῶν, τῶ πρὸ τῶ Καρνεῖος μῆνος ἐξελθόντες ἐτετραδί φθίνοντες, καὶ ἄγοντες τὴν ἡμέραν ταύτην, πάντα τὸν χρόνον ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἐπιδαυρίαν, καὶ ἐδήκον. Ἐπιδαυριοὶ δὲ τῶς ξυμμάχους ἐπεκαλῶντο ὧν τινὲς, οἱ μὲν, τὸν μῆνα πρὸς φασίσαντο, οἱ δὲ, καὶ ἢ ἐς μεθουρίαν τῆς Ἐπιδαυρίας ἐλθόντες, ἡσύχαζον.

η πυθίως Gr. Reg. πυθίως Mosqu. ζ παραποταμίων Marg. Cat. Gr. παραποταμια πόλις φακίος, teste Stephano. Mendum est in vocabulo; nec ex altera lectione sensum elicere possum. Exiretandum itaque subiditium Codicis MS. nisi pro rascuis accipi dicamus, ut L. Kullii. de Port. Παραποταμίων Reg. Παρὰ ποταμίων Gr. Μοκ καὶ κυριώτ. Mosqu. s καὶ omittit Gr. Ἐδοίξεν δ' ἔνυ habet Gr. s Ita a manu correctoris pro ἐσβαλόντες in Cass. Aug. ἐσβαλόντες Mosqu. et διὰ τὸ θύμ. p. διὰ τῶ. Μοκ ἠεπίλυφσαν Mosqu. u Huius meminit Strabo lib. 8. Ἀναίων Ἀρκαδίας ὄρος. Scholiastes ad primum Callimachi hymnum. Hudf. x Ὅσοι Ar. Ὅσοι Reg. Mosqu. y Διαβατήρια ἰσθμῶ apud Pollucem, sacrificia, quae pro transitu fiebant. Vide Turnebi. duerf. p. 756. Hudf. z καὶ τῶς ξυμμάχους Ar. C. u Ita Steph. l. 2. et de Port. Μετὰ τὸν μέλλοντα (Καρνεῖος δ' ἦν μὴν ἱερομῆνια Δωριεῦσι) παρεσκευάζεσθαι etc. malit de Port. ita ut hic sit verborum sensus: μετὰ τὸν μέλλοντα μῆνα τὸν Καρνεῖος, ὅς ὑπὸ τῶν Λακεδαιμόνιων ἰσχυρίζοντο, ἐν ἢ ἱερομῆνια πρὸς Δωριεῦσι ἐτελέοντο etc. Μετὰ τῶ μέλλοντα, Καρνεῖος δ' ἦν μὴν, ἱερομῆνια, Δωριεῦσι παρασκευάζεσθαι ὡς etc. Ar. C. Μετὰ τὸν μέλλοντα, Καρνεῖος δ' ἦν μὴν, ἱερομῆνια, Δωριεῦσι etc. Ahl. Flor. Basf. Καρνεῖος Gr. passim. ἱερομῆνια Cl. καρνεῖος et ἱερομῆνια Reg. τὰ μῆλα, Mosqu. et μὴν d. Mosqu. b Sic inter veritas manu recenti, in textu παρασκευάζετο Reg. c Hic obseruare Carneum eundem fuisse memum cum Athenienium Metageitione, ut constat ex Plutarcho in Nicias. Hudf. καρνεῖος Reg. Gr. d Ἐξελθόντες Reg. e Τετράρη φθίν. Gr. Hudf. Gr. habet τετραδί φθίν. ut alii Mff. Duck. f Ἐσέβαλον Gr. g Προφασίσαντες Marg. b Eis Reg.

venisse nequit, quippe iam ibi inuenturus. Ordo igitur est: παραλαβὴν αὐτ. τῶν ξυμμ. scilicet. μένος, τινός. Alioquin ad παραλαβ. suppleueris, αὐτῶς: sed enim, vt dixi, res non patitur. BAVER.

Πυθίως] Gr. Πυθίως. Apud Nostrum fere Πύθιος, agnoscit et Πυθιός Stephanus, ex cuius genitium Πυθίος possessivum Πυθίος. Est et Πυθαίως. Pausan. Lib. X. Cap. vlt. Κάρων δὲ ὃ Πύθω φαῖν, pro Πύθω Ionice. wass. Hermionici agrī templum fuisse e Pausaniae Lib. II. hic adnotat Scacius. Sed ibi Πυθαῖος, non Πυθιός; est, Cap. 35. et 36. DVCK.

Πυθίως] Leg. Πυθαίως, ut docuit Valk. v. Abresch. 532. 607TL.

Ἀπαγαγεῖν] Raene est, ut Nostrum, abführen, entrichten, reddere. BAVER.

Βοταμίων] Vallae interpretationem deinde etiam alii Interpretes Thucydides et Lexicographi sequuti sunt. recte, an secus, adfirmari non potest, quum nullo alio, quam Thucydide auctore, haec vox laudetur. Nec facilius dictu est, quinam sint in aliis Mff. παραποταμιοι. DVCK.

Ἐδοίκει — προσλ. — καὶ βραχ. ἴσ.] Traiecta primo verba, pro tali ordine: ἐδοίκει τῶ Ἀλιβ. προσλαβεῖν τ. Ἐπίδ. Deinde Dilogia notetur verbi δοκῆν, notantis ad προσλαβεῖν, placebat, consultum dicebatur, decretum erat; ad βραχυτέρων, videbatur, credebant, sperabant. Videri quoque Latinis eandem Dilogiam tulerit, si structura patriar; Vix enim Latine iunxeris, durius certe: visum est iis, (nam praeterito tantum recipit hunc sensum placendi,) capere Epidaurum, et cursus brevior fore. Aut καὶ ante βραχυτέρων

est pro γὰρ, quod excidisse possit, ac fuisse, καὶ γὰρ βα- BAVER.

Τὰ διαβατήρια θυσιμένοις ὃ πρὸς χάρι] Hoc Cap. seq. dicit, ὅδ' ἐνταῦθα τὰ διαβατήρια αὐτοῖς ἐγένετο. Et Cap. 116. ὡς αὐτοῖς τὰ διαβατήρια ἰσθμῶ ἐκ ἐγένετο. Vide Heraldum I. Aduerfar. 5. DVCK.

Μέλλοντα] Heilm. tuetur lectionem, ἱερομῆνια. p. 705. GO. Καρνεῖος etc.] Carneus cognomen erat Apollinis; quem ita appellatum ait Macrobius, ὅτι καίοντες ὄραται νέος. quod quum alia omnia ardentia consumerentur, hie suo calore candens semper novus existit. Vide Pausaniam in Laconicis Cap. XIII. HVDS. καρνεῖος Gr. passim. ἀπὸ τῆς καρνελας, inquit Pausanius l. d. Vetusiores tamen cum vulgatis faciunt. wass. Pausanias varias huius nominis causas prodit. Infra Cap. 75. Κάρνεια, dies festi Apollinis apud Lacedaemonios. vbi vid. Hudson. in Var. Less. et Spanem. ad Callimach. Hymn. Apoll. v. 72. et 78. Add. Meurf. III. Mikellan. Lacon. 8. ἱερομῆνια, quod est in Cl. habet etiam Scholiastes in Edd. Basf. Steph. 2. et Hudf. ἱερομῆνια in Port. Quantum ex his verbis, et iis, quae hic paullo post leguntur, τὸν μῆνα πρὸς φασίσαντο, adparet, totus hic mensis, vel certe maxima illius pars, sacris ac diebus festis apud Lacedaemonios videtur destinatus fuisse. Et fortassis talis fuit ἱερομῆνια, per quam Thebani Plataeas occupare voluerunt, III, 56. et 65. quemadmodum apud Romanos totus fere December diebus festis et ludis absumebatur. Illa porro, ἱερομῆνια Δωριεῦσι; non minus, quam praecedentia, per parenthesis interuntur. DVCK.

Καρν. δ' ἦν μὴν] Adscripserat Gottl. Vid. Meurf. ad Cal-

53. Eadem aestate bellum inter Epidaurios et Argiuos gestum est, praetextu quidem hostiae, quam ad Apollinem Pythium Epidaurii pascuorum nomine adducere debuerant, nec tamen miserant. Ipsum autem templum erat potissimum in Argiuorum potestate. Sed vel sine ista *spectiosa* causa Alcibiades et Argiui Epidaurum, si possent, occupare statuerant, tum ut Corinthus esset pacata, tum etiam quod Athenienses auxilium ex Aegina *Argiuis* itinere compendiosiore latum *ibi putarent*, quam si Scyllaeum circumuecti suppeditas illis ferrent. Argiui igitur se praeparabant ad irruptionem in Epidaurum faciendam, ut ipsimet hostiam exigerent.

Bell. Pelop. an. 13. Olymp. 90. 2. V. C. Varr. 335. Iulio.

54. Per eadem autem tempora Lacedaemonii quoque cum frequentibus copiis, quas ex omnibus populis collegerant, ad Leuctra in agri sui confiniis sita, aduersus Lycaeam, duce Agide Archidami filio, rege suo, profecti sunt. Nullus autem sciebat, quonam illi proficiscerentur: imo ne ipsae quidem ciuitates, unde *militēs* emissi fuerant. Sed cum pro transitu *sacrificia* facientes, litare non potuissent, cum ipsi domum redierunt, tum etiam per nuncios circummissos fociis edixerunt, ut post *Aug. 14.* insequentem mensem (Carneus vero mensis erat; in quo stata sacra apud Dorientes celebrantur) se praepararent, ut ad militiam profecturi. Illis autem domum reuersis, Argiui, quarto die a fine mensis exeuntis ante mensem Carneum, *ex suis finibus* egressi, quamuis illos dies festos agerent, tamen per totum illud tempus in agrum Epidaurium irruerunt, eumque vastarunt. Epidaurii vero sociorum auxilium implorabant. Horum vero nonnulli **** quidem hunc mensem causabantur; nonnulli vero, vel ad ipsa agri Epidaurii confinia profecti quieuerunt.

* *Ista Valla et Ae. Port.* Sacrificantibus aduersa auspicia fuerunt etc. *Acacius.* HVDS. ** *Illorum nondum adesse mensem causabantur: nonnulli vero etc. Valla.* IDEM.

σαντες διεκάλυσον] μετὰ βοήθειας δραμόντες. Καὶ ἄνευ τῆς αἰτίας] ταύτης δηλονότι. Βραχυτέραν ἔσεσθαι] διὰ βραχέος διατήματος. Οὐδὲ αἱ πόλεις] αἱ Λακωνικαί. Οὐ πρῶτα ἔρει] ἤγαν, ἢ καλῶς ἐφαίνετο. Μετὰ τὸν μέλλοντα] μῆνα δηλονότι. Καρνεὺς δ' ἦν μὲν] τῷ γὰρ Καρνεὺς πολλὰς ἔχοντος ἱερῶς ἡμέρας, ἢ καὶ πάσας ἱερὰς μᾶλλον, ἢ ἐστρατεύοντο. Ἱερομηνία] ἢ ἐστράτευσις ἡμέρα. Καὶ ἀγοῦντες τὴν ἡμέραν ταύτην] ἐπιτηρῆντες, κειροφυλακῶντες. ἔνοι δὲ, ἐστράζοντες διὰ παντός τὴν ἡμέραν ταύτην, τότε ἀπροσδοκίτως τοῖς Ἐπιδαυρίοις ἐπέτεσον. Τῆς ζυμμάχου ἐπεκαλῶντο] εἰς βοήθειαν δηλονότι. Ὦν τινὲς, οἱ μὲν] ἄφ' ὧν τὸν μῆνα πρῶτα σίσαντο] τὸ μὴ ἐξελθεῖν δηλονότι. Ἄντι τῆ, λέγοντες εἶναι Ἱερομηνίαν. Τοῖς ἔργοις ὁμιλεῖ] γράφεται ὁμολογεῖν.

lim. H. in Apoll. p. 59. Ceterum male diuifum correxi textum Duck. (Καρν. δ' ἦν μὲν,) Ἱερομ. Δωρ. παρασκευάζεσθαι' absurdum vero, et ita refigendum: ἐς τ. μέλλ. (Καρν. — Δωρ.) παρασκευ. Ἱερομηνία, per Appositionem, quam vocant, afficit mensem Carnium, quae essent, in quo agerentur, Ἱερομηνία. Nota et Ellipsis ad μέλλοντα, scil. μῆνα, sup- plendum ex Parenthesi, Καρν. δ' ἦν μὲν. Et ante paullo, περιήγγειλαν, est, ut Liu. loquitur: *litas circum ciuitates, legatos circa vicinas gentes, misit, i. e. ad omnes in orbem, qui circa essent.* BAVER.

forte absorptum a prima syllaba verbi κειροφ. Etsi Scholia non solent inferere καὶ synonymis. Ibid. τοῖς d. ante Ἐπιδαυρίοις.] BAVER.

Καὶ ἀγοῦντες τὴν ἡμέραν ταύτην] Portus et Acacius hoc de celebratione dierum festorum acceperunt. Et sic ante eos alii apud Scholiasten. Mihi Valla rectius videtur vertisse, *itinere facto.* Nam ut ἀγειν, ἀπάγειν, ἐξάγειν, et προσάγειν τὴν στρατίαν, ita etiam ἑλληπτικῶς eadem omnia sola dicuntur. Xenophon I. Cyrop. in fin. ἢ ὅπως πρὸς πολέμους προσάγειν, ἢ ἀπάγειν ἀπὸ πολέμων, ἢ ὅπως πρὸς τεῖχος ἀγειν, ἢ ἀπάγειν. Ibid. εἶγε δὲ σοι κατὰ κέρως ἀγοῦσι — καὶ εἰ σοι ἐπὶ φάλαγγος ἔχοντι. Idem II, 59. Καὶ ὅπως ἐξάγει δὴ ὡς εἰς θύραν παρασκευάζομενος. Et III. p. 83. Ὅτι ἤδη καιρὸς εἶναι ἀγειν ἐπὶ τὰς πολέμους. DUCK.

Ἐδῶν] Scil. αὐτὴν. more Nostri. V. Ind. in Ellipsis. BAV. Ὦν τινὲς] Traiectio, pro, ὧν οἱ μὲν τινες. Abr. 543. 60. [Ὦν τινὲς] Schol. d. Aug.] Traiectionem statuit. Gottl. cum Abr: pro, οἱ μὲν τινὲς. Tamen redundet τινὲς non praeter morem tamen. Sed euitari vix possit traiectionis talis; nam et si interpretare, *quosdam* sociorum vario modo egisse, ut alii horum, nempe eius partis, τινῶν, mensem caussati sint, alii, progressi, tamen quieuerint; inepte tamen taceatur, quid *ceteri* ergo fecerint, ex altera parte relicti. BAVER.

[Πρῶτα σίσαντο] Prius Schol. d. Aug. alterum ita legitur: λέγ. ὅτι ἦν Ἱερομηνία.] BAVER.

[Ἄγωτες] In Schol. add. Aug. καὶ ante κειροφυλακῶντες

Οἱ δὲ καὶ] Non proba, καὶ referri ad μεθούριον, nec Latina interpretatio placet, vel, quod huc non congruat; immo, iam. Sed, ut dixi, malim equidem comina poni post, οἱ δὲ καὶ, nam καὶ in disiunctis vel diuifis redundare solet: ut apud Xen. Cyrop. Praef. οἱ μὲν πολλὰς, οἱ δὲ καὶ ὀλίγας. I Cor. 15, 6. οἱ μὲν μένυσιν, οἱ δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν' quo altero tamen loco καὶ esse possit pro ἤδη' ut hic, si retuleris ad μεθούριον. BAVER.

νέ. Καὶ καθ' ὃν χρόνον ἐν τῇ Ἱ Επιδάυρῳ Ἀργεῖοι ἦσαν, ἐς Μαντινείαν πρὸς βεβαίαι ἀπὸ τῶν πόλεων ξυνηθόν, Ἀθηναίων παρακαλεσάντων. καὶ ἡ γιγνομένην λόγων, Ἱ ΕΦαμίδας ὁ Κορινθίος ἐκ ἔφῃ τῆς λόγῃ τοῖς ἔργοις ἰ ὁμολογεῖν. σφῆϊς μὲν γὰρ περὶ εἰρήνης συγκαθῆσθαι, τῆς δ' Επιδαυρίας, καὶ τῆς Συμμαχίας, ἰ καὶ τῆς Ἀργείας μεθ' ὅπλων ἀντιτετάχθαι. διαλύσασιν ἔν πρώτον χρόνῳ ὁ ἀφ' ἐκατέρων ἰ ἐλθόντας τὰ στρατόπεδα, καὶ ἔτω πάλιν λέγειν ἰ περὶ τῆς εἰρήνης. καὶ πεισθέντες ἄρχοντο, καὶ τῆς Ἀργείας ἀπήγαγον ἐκ τῆς Επιδαυρίας. ὕστερον δὲ ἐς τὸ αὐτὸ συνηθόντες, ἐδ' ἄς ἐδυήθησαν Συμβῆναι ἀλλ' οἱ Ἀργεῖοι πάλιν ἐς τὴν Επιδαυρίαν ἐπέβαλον, καὶ ἐδῆν. ἐξεστράτευσαν δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐς ἰ Καρύας· καὶ ἄς ἐδ' ἐνταῦθα ἰ τὰ διαβατήρια αὐτοῖς ἐγένετο, ἐπανεχώρησαν. Ἀργεῖοι δὲ, τειμέντες τῆς Επιδαυρίας ἄς τὸ τρίτον μέρος, ἀπῆλθον ἐπ' οἴκῃ· καὶ Ἀθηναίων αὐτοῖς χίλιοι ἐβοήθησαν ὀπλίται, ἰ καὶ Ἀλκιβιάδης ἰ στρατηγός. * πυθόμενοι δὲ τῆς Λακεδαιμονίας ἐξεστράτευσθαι, καὶ ἄς ἐδὲν ἔτι αὐτῶν ἔδει, ἀπῆλθον. καὶ τὸ θῆρος ἔτω ἰ διήλθε.

ν. Τὸ δ' ἐπιγιγνομένην χειμῶνος Λακεδαιμόνιοι, λαθόντες Ἀθηναίους, ἰ Φεβρῆς τε τριακοσίς, καὶ ἰ Ἀγησιππίδαν ἄρχοντα κατὰ θάλασσαν ἰ ἐς Επιδαυρον ἐπέπεμψαν. Ἀργεῖοι ἰ δ' ἐλθόντες παρ' Ἀθηναίους, ἐπειάλαν, ὅτι, γυγγραμμένον ἐν ταῖς σπονδαῖς, διὰ τῆς ἑαυτῶν ἐκάστῃς μὴ ἔαν πολεμίας διέναι, εἰσεῖαν κατὰ θάλασσαν παραπλευσαι ἰ καὶ εἰ μὴ κἀκείνοι ἐς Πύλον κομισθῆν ἐπὶ Λακεδαιμονίας τῆς ἰ Μεσσηνίας καὶ ἰ Εἰλωτας, ἀδικήσεσθαι αὐτοῖ. Ἀθηναῖοι δὲ, Ἀλκιβιάδῃ πείσαντος, τῇ μὲν Λακωνικῇ σήλῃ ὑπέγραψαν, ὅτι ἐκ ἐνέμειναν οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῖς ὄρκοις, ἐς δὲ Πύλον ἐκόμισαν τῆς ἰ ἐκ Κρανίων Εἰλωτας λιγέζεσθαι· τὰ δ' ἄλλα ἠσύχαζον. τὸν δὲ χειμῶνα τῆτον, πολεμῶντων Ἀργείων καὶ Επιδαυρίων, μάχη μὲν ἐδῆμῖα ἐγένετο ἐκ παρασκευῆς, ἐνέδραι δὲ καὶ καταδρομαί, ἐν αἷς ἄς τύχοιεν ἐκατέρων τινὲς ἰ διεφθείροντο. καὶ τελευτῶντος τῆ χειμῶνος πρὸς ἑαρ ἦδη, κλίμακας ἔχοντες οἱ Ἀργεῖοι

ἰ Ἐπιδάουρ οἱ Ἀργεῖοι Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug. ἰ Ἐφαμίδης Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug. ἰ Ὁμιλεῖν Minv. Cam. Schol. Mox συγκαθῆσθαι Aug. ἰ Aliter legisse videtur Vallā, nam vertit: Epidaurios autem ac socios cum armis adversus Argivos in acie stave. Hudf. ἰ Ita ex ἰφ' fecerat recens manus in Cass. Antea διαλύσαι Mosqu. ἰ Hic verborum sensus: ἴφῃ χρόνῳ ἄνδρας ἀφ' ἐκατέρων ἐλθόντας ἐς τὰ στρατόπεδα, διαλύσαι αὐτά. Vel sic, ἴφῃ χρόνῳ διαλύσαι τῆς ἀφ' ἐκατέρων ἐλθόντας, τὰ στρατόπεδα λέγει. Aut potius ἐλθόντας pro ἐλθόντας reponendum. Ar. Port. ἰ Περὶ εἰρήνης Cl. Paullo post ἐπείτα Mosqu. ἰ Κάρυα apud Stephanum. ἰ Τὰ δευτῆ Reg. ἰ καὶ δ' Ἀλκιβ. Gr. Antea ὀπλίται Mosqu. ἰ Sic legit et distinguit Fr. Port. στρατηγός, πυθόμενοι τῆς Λακεδαιμονίας etc. Confulte Annot. Hudf. ἰ Πυθόμενος Reg. Cass. Gr. Aug. ἰ Διήλθεν Cass. ἰ Φεβρῆς τετρακοσίς; Gr. ἰ Supra pag. 323. ἰ Ἀγησιππίδαν Hudf. ἰ Ἄς Ἐπίδ. Cl. ἰ Δ' ἐλθόντες Gr. Mox ἐκάστῃ Mosqu. ἰ καὶ μὴ Gr. ἰ Μεσσηνίας Ar. C. Gr. Mosqu. ἰ Εἰλωτας Cass. vt et paullo post, et plerumque. ἰ Ἐν Κρανίῃ Reg. Mox καταδρομαί Mosqu. oxyc. et mox, ἰ φιλίαι ἰ Ita ex emendatione superscripta, in textu ἐφθείροντο Gr. Mosqu.

Ἱ Εφαμίδ.] V. Valken. ad Herodot. 4, 150. p. 346. GO.

Ἱ Ὁμολογεῖν] Ὁμιλεῖν quidam Codd. et Schol. ὁμιλεῖν, pro concordare figurate Hesychie ἱσακολυθῆσθαι λόγοις. ὁμολογεῖν minus placuit ob tautologiam scilicet. inter res et verba nullum commercium. Noster ὁμιλικῶς παρέμω. et VI, 5. ἰ πρότερον ὁμιλικῆ τῇ ἀρχῇ. Isocrates Nicocl. ὁμιλεῖν καὶ τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς ἀνθρώποις δύνασθαι. Aristoteles Physiogn. p. 146. τὰ δὲ περὶ τὴν ψυχὴν, δικαίον καὶ ἐλεύθερον, μεγαλόψυχον καὶ φιλόνομον πρὸς ἄνδρα ὁμιλικῆ. apud Isenbergum ὁμιλεῖν τραύμασιν. Alterum tamen haud refugium auctores. Diodor. p. 34. ἰ ἔχ ὁμολογώμενα λέγουσι. Plato Epist. ὁμολογώμενοι λόγοι. Aristot. de Gen. et Corr. I. ΛΟΓΟΙ ΠΡὸς τὴν αἰσθησιν ὍΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΑ ΛΕΓΟΝΤΕΣ. Dion. Halic. ὁμολογώμενα τῇ σκέψει ἔργα. Itaque nihil mirandum. WASS. Quae hic de varietate scripturae leguntur in Scholiaste vulgato, non sunt in Cass. DVCK.

Ὁὐκ ἴφῃ — ὁμολ.] Transpositum, pro, ἴφῃ — ἔχ ὁμολ. BAVER.

[Τοῖς ἔργ. ἐμιλ.] Hoc Schol. et quatuor, quae sequuntur, desunt Aug. Notabilis tamen lectio sit ὁμιλεῖν τοῖς ἔργοις. Certe ὁμιλεῖν est ὁμῶ ἰλεῖν, i. e. τὸ αὐτὸ, sicut ὁμολογεῖν est ὁμῶ λέγειν, idem dicere.] BAVER.

Χρήναι] Ordinem constituit Abr. 535. GOTTL.

Ἱ ἐλθόντας διαλύσαι] Ἱ ἐλθόντας legit Ins. qui verterit, missos. At hoc haud dubie omitteret Thuc. et, pro sua brevitate, diceret τὰ ἀφ' ἐκατ. στρατόπ. Plane ἐλθόντας legendum: Opertere venire, mitti ab utrisque, dimissuros exercitum. ἀφ' ἐκατέρων pendet ab ἐλθόντας, non ἀ διαλύσαι, vt ordinare videtur Abr. Quid enim sit, legatos mitti, qui ab utrisque dimittant copias? Nec vero multum opus erat additamento Interpretis: Mantinea conuenisse, et ibi conf. Immo simpliciter satis et dilucide redderet: se de pace, pacis (componendae) causa (hic) confidere, deliberare. BAVER.

Τὰ στρατόπεδα] Hic valde se torquet Portus in Var. Lect. non maxima de causa. Στρατός et στρατόπεδον quidem inter se distinguuntur, vt docet Ammonius. Et Aeschylus Sept. contra Theb. v. 79. Μεθίται στρατός στρατόπεδον λιπών. Sed τὰ στρατόπεδα hic recte possunt sumi pro exercitibus, vt Lib. IV. Cap. 94. et 96. infra Cap. 59. ἦδη τῶν στρατόπεδων ἑσάνθι ξυνόντων. Plutarchus in Apophth. pag. 328. Ἐλάφῳ στρατόπεδον ἠγήμενός λέντος. DVCK.

Περὶ τῆς εἰρήνης] Cl. περὶ εἰρήνης. Forte περὶ εἰρήνης. WASS. Ἱ Τε. — ξυνηθόντ.] Scil. πάλιν. BAVER.

Ἱ Ἐς Καρύας] Κάρυα apud Stephanum, ait Hudf. At Idem v. Βοῖον numero pluratiuo Κάρυαι. Lacones Hesychie auctore Κάρεων dixere. Ita legit et Phanerinus. Carys, Caryatibus,

55. Dum autem Argiui in agro Epidaurio essent, legationes ex sociis ciuitatibus ab Atheniensibus excitae Mantineam venerunt. Et cum in colloquium ventum esset, Ephamidas Corinthius verba cum factis congruere negauit. Nam ipsos quidem de pace acturos, Mantineam conuenisse, et ibi confedisse: Epidaurios vero, eorumque socios, et Argiuos armatos castra opposita habere. Primum igitur exercitus, qui ab vtrisque missi fuerant, dimittendos, atque ita demum de pace verba rursus facienda censebat. His autem verbis adducti Atheniensium legati, abierunt, et Argiuos ex agro Epidaurio abduxerunt. Postea vero, cum in eundem locum rursus conuenissent, ne sic quidem quicquam communiter transigere potuerunt: sed Argiui rursus in agrum Epidaurium irruerunt, eumque vastarunt. Lacedaemonii quoque cum suis copiis aduersus Caryas profecti sunt. * Sed cum ne hic quidem sacrificia pro transitu facientes litare potuissent, domum redierunt. Argiui vero, tertia fere agri Epidaurii parte vastata, domum reuerterunt. Ipsis autem mille grauis armaturae milites Athenienses duce Alcibiade auxilium tulerant, cum Lacedaemonios cum copiis ex suis finibus egressos audissent: sed cum ipsorum opera non amplius opus esset, abierunt. Atque haec aestas ita exacta est.

Bell. Pelop. an. 13. Olymp. 90. 2. V. C. Varr. 335.

Aug. fin. velinitio Septembris.

Paulo ante Oct. 17.

Post Oct. 18.

56. Sequentis hyemis initio Lacedaemonii clam Atheniensibus praesidium trecentorum militum, et Agesippidam ipsorum ducem, mari Epidaurum immiserunt. Argiui vero ad Athenienses profecti, cum ipsis expostularunt, quod, cum in foederibus scriptum esset, vt nulli de sociis hostes per agrum suum transire sinerent, ipsi tamen Lacedaemonios per suum mare transire permisissent. Et nisi ipsi quoque Messenios et seruitia aduersus Lacedaemonios Pylum reduxissent, se ab ipsis iniuria affectum iri dicebant. Athenienses vero autore Alcibiade, cippo quidem Laconico subscripserunt, Lacedaemonios in foederis conditionibus non profuturum, Pylum vero e Craniis seruitia Lacedaemoniorum reduxerunt, vt latrocinarentur. caeteris vero in rebus quieuerunt, et ab armis abstinerunt. Per hanc autem hyemem, quamuis Argiui et Epidaurii bellum inter se gererent, tamen nullum quidem proelium acie palam instructa commissum est: sed insidiae et incurSIONES tantum factae sunt, in quibus, prout casus tulit, ex vtrisque nonnulli ceciderunt. atque extrema hyeme, et ad ver iam accedente, Argiui cum scalis, quas

* Vide pag. 323. [edit. nou. p. 756. sq.] HVDS.

καὶ πεισθέντες ἔρχοντο] οἱ πρέσβεις δηλονότι. Ἐς τὸ αὐτὸ ξυνηθόντες] ἐνωθέντες. τὰ διαβατήρια αὐτοῖς ἐγένετο] κατὰ δηλονότι. Ἐβοήθησαν] μετὰ βοήθειας ἤλθον. Ἐς Ἐπίδουρον ἐπέμψαν] εἰσέβαλον πέμψαντες. Ἐάσειαν κατὰ θάλασσαν] οἱ Ἀθηναῖοι. Καὶ εἰ μὴ κἀκείνοι ἐς Πύλον] οἱ Ἀργεῖοι τοῖς Ἀθηναίοις ἔλεγον, ὅτι, ἐὰν μὴ εἰσαγάγῃσι πάλιν ἐς Πύλον τῆς Εἰλωτας καὶ Μεσσηνίας. ὅς ἐξήγαγον ἐκ Πύλου διὰ τὰς πρὸς Μεσσηνίας συνήκας, ἀδικήσεσθαι αὐτοῖς οἱ Ἀργεῖοι ἔνοι οὖν αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι, ἤκυσαν. Ἀδικήσεσθαι αὐτοῖς] ἤγαν ἀδικηθήσεσθαι οἱ Ἀργεῖοι. Τῇ μὲν Λακωνικῇ γῆλῃ ὑπέγραψαν] ἦν ἔτησαν οἱ Ἀθηναῖοι, ἔχυσαν τὰς Λακωνικὰς στοιδάς. Εἰλωτας ἀδικήσεσθαι] ὡσεὶ ἀδικήσεσθαι. τὰ δ' ἄλλα] ἤγαν, κατὰ τὰ ἄλλα. Οὐδερμία ἐγένετο ἐκ περασκευῆς] ἤγαν, ἐκ φανερῆς παρατάξεως. Ἐἰδραὶ δὲ καὶ καταδρομαὶ] λεληθυῖαι ἐπιθέσεις. Ὡς ἐρήμῃ ἕσας διὰ τὸν

Caryatium Vitruuius I, 1. Codex Arondel. Carynatium perpetram, vt ex Plinio XXXVI, 5. patet. rotundatis Caryatidis Sidonius. Gentile Καρυάται Inscript. apud Reinesium II, 61. Vid. Pausan. Lacon. Cap. X. et Messen. XVI. Plutarcb. Arato p. 1020. Pheneatis confines erant Caryae. Vid. Liu. XXXIV, 26. De Arcadum Ciuit. Statius IV. Theb. 225. et Hesych. v. Καρυάτις. Apud Statium pro impulit Codex D. quas magno non abstulit igne Napaeas? recte. Virg. me malus abstulit error. Vid. Xenoph. p. 619. C. ἐν Κερύαις τῆς Λακωνικῆς Lucian. de saltat. p. 790. WASS.

τὰ διαβατ. — ἐγέν.] Scil. κατὰ, prospera. BAYER. Πυθόμενοι δὲ etc.] Cum nulla Codicum auctoritate nitatur coniectura Porri (expungentis particulam δὲ, et hanc clausulam cum superiori iungentis) haud absonum esse puto, si

verbum ἐκστρεψέσθαι vi praepositionis duplicem dicatur habere significationem, vt et exire in expeditionem, et finire eandem significaret. Acacius. HVDS.

Πυθόμ. rel.] Varietatem nota: πυθόμ. — ἐκστρεψέσθαι, Accus. c. Inf. fin. et deinde eidem verbo subiectum, ὡς — ἔδει, pro δέον, sine ὡς — ἔδει autem simpliciter, opus esse. BAYER.

Ἐς Ἐπίδουρον] Cl. ὡς. quomodo Noster IV, 50, 79. VIII, 31. WASS. Sed omnibus his locis de hominibus dicitur. DVCK.

[Ἐς Ἐπίδ.] Hoc Schol. et quod sequitur prius, et scriptum continua, absunt Aug.] BAYER.

Ἐκάσπε] Mosqu. ἐκάσπ, non absurde, ad εαυτῶν. BAYER.

Ἐκ Κρανίων] Vid. hoc Lib. Cap. 35. DVCK.

τὸς ἐκ Κραν. Εἰλ. ἐκόμ.] Transpositum, pro, τὸς Εἰλ. ἐκόμισ. ἐκ Κραν. BAYER.

ἦλθον ἐπὶ τὴν Ἐπίδαυρον, ὡς ἐρήμω ἕσσης διὰ τὸν πόλεμον, βία αἰρήστοντες· καὶ ἀπρακτοὶ ἀπῆλθον. καὶ ὁ χριμῶν ἐτελεύτα, ¹ καὶ τρίτον καὶ δεκάτον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα.

νζ'. Τῆ ² δ' ἐπιγιγνομένης θέρης μεσάντος Λακεδαιμονίῳ, ὡς αὐτοῖς οἷτε Ἐπίδαυροι ξύμμαχοι ὄντες ἐταλαιπώρων, καὶ τάλλα ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, τὰ μὲν ἀφειθήκει, τὰ δ' ἔκαλῶς ³ εἶχε, νεμίσαντες, εἰ μὴ ⁴ προκαταλήφονται ἐν τάχει, ⁵ ἐπὶ πλέον χωρήσασθαι ⁶ αὐτὰ, ἐξεράτευον αὐτοὶ καὶ οἱ Εἰλωτες πανδημί ⁷ ἐπ' Ἀργος. ⁸ ἤγετο δὲ Ἄγις ὁ Ἀρχιδάμης, ⁹ Λακεδαιμονίων βασιλεὺς. ξυνεεράτευον δ' αὐτοῖς Τρυγάται ¹⁰ τε καὶ ὅσοι ἄλλοι ¹¹ Ἀρχιδάμων Λακεδαιμονίους ξύμμαχοι ἦσαν. οἱ δ' ἐκ τῆς ἄλλης Πελοποννήσῳ ξύμμαχοι, καὶ οἱ ἐξωθεν, ἐς Φλιῦντα ξυνελέγοντο. Βοιωτοὶ μὲν, πεντακισχίλιοι ὀπλίται, καὶ τσοῦστοι ψιλοὶ, καὶ ¹² ἵππῆς ¹³ ν' πεντακόσιοι, καὶ ¹⁴ ἄμπποιοῖσι Κορίνθιοι δὲ, δισχίλιοι ὀπλίται· οἱ δ' ἄλλοι, ὡς ἕκαστοι. Φλιάσιοι δὲ παντρατιᾶ, ὅτι ἐν τῇ ἐκείων ἦν τὸ στρατεύμα.

νη'. Ἀργεῖοι δὲ, προαισθόμενοι τότε πρῶτον τὴν παρασκευὴν τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ ἐπειδὴ ἐς τὸν Φλιῦντα, βυλόμενοι τοῖς ἄλλοις προσμίζαι, ἐχώρην, τότε δὴ ἐξεεράτευσαν καὶ αὐτοί. ἐβοήθησαν δ' αὐτοῖς καὶ ¹⁵ Μαντινῆς, ἔχοντες τὰς σφετέρους ξυμμάχους, καὶ Ηλείων τρισχίλιοι ὀπλίται. καὶ ¹⁶ πρσιόντες, ἀπαντῶσι τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐν Μεθυρῶν τῆς Ἀρκαδίας. καὶ καταλαμβάνουσιν ἐκάτεροι λόφον· καὶ οἱ μὲν Ἀργεῖοι ὡς μεμονωμένους τοῖς Λακεδαιμονίοις παρεσκευάζοντο μάχεσθαι, ὁ δὲ Ἄγις, τῆς νυκτὸς ἀναστήσας τὸν στρατὸν, καὶ λαθῶν, ἐπορεύετο ἐς Φλιῦντα παρὰ τὰς ἄλλας ξυμμάχους. καὶ οἱ Ἀργεῖοι, αἰσθόμενοι, ἅμα ¹⁷ ἔω ἐχώρην, πρῶτον μὲν, ἐς Ἀργος, ἔπειτα δὲ, ἢ προσεδέχοντο τὰς Λακεδαιμονίας μετὰ τῶν ξυμμάχων καταβήσασθαι, τὴν κατὰ Νεμέαν ὁδόν. Ἄγις δὲ ταύτην μὲν, ἦν προσεδέχοντο, ἔκ ἐτράπελο, παραγγείλας δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀρκάσι καὶ Ἐπίδαυροῖσι, ἄλλην ἐχώρησε χαλεπὴν, καὶ κατέβη ἐς τὸ ¹⁸ Ἀργείων πεδίον· καὶ Κορίνθιοι καὶ ¹⁹ Πελληνῆς ²⁰ καὶ Φλιάσιοι ²¹ ὄρθιον ἐτέραν ἐπερεύοντο· τοῖς δὲ Βοιωτοῖς καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Σικυωνίοις ²² εἰρητο τὴν ἐπὶ Νεμέας ὁδὸν καταβαίνειν, ἢ οἱ Ἀργεῖοι ²³ ἐκάθηοντο, ὅπως, εἰ ²⁴ οἱ Ἀργεῖοι ἐπὶ σφᾶς ἰόντες, ²⁵ εἰς τὸ πεδίον βοηθεῖεν, ἐφεπόμενοι τοῖς

¹ καὶ τὸ τρίτον Reg. ² δὲ ἴππῳ. et mox ξυνεεράτευον δὲ αὐτοῖς, et οἱ δὲ ἐκ τῆς ἄλλης Gr. Mox μεσάντος d. Mosqu. ³ εἶχεν Cass. Aug. II Καταλ. Aug. pro add. a Corr. ⁴ ἐπιπλέον Ar. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. ⁵ τὰ αὐτὰ Gr. ⁶ ἐπ' Ἀργος Mosqu. ⁷ ἐς Ἀργος Gr. ⁸ ἤγετο δ' Ἄγις Gr. ⁹ Λακεδαιμονίων non habet Reg. ¹⁰ τε δεστ Cass. Mosqu. et pro eo καὶ. Te d. Aug. ¹¹ Ἀρκάδες Ar. C. Dan. Mosqu. qui mox, φλιῦντα, p. φλιῦντα, et ita mox, φιλ. c. 58. init. ¹² ἵππῆς Ar. C. Cass. Gr. Dan. Mosqu. ¹³ πεντακόσιοι, εἰ δ' ἄλλοι, ceteris omisiss, Gr. ¹⁴ ἄμπποιοι Aug. ¹⁵ ἄμπποιοι Marg. Atque ita legendum esse docet Harpocr. qui ambigit, verum ἄμπποιοι sint Antecessores equitibus adiancti, qui a Philochoro προδραμοὶ, a Quinto Curtio vocantur Dimachae. Διμάχαι (vt inquit Hesychius) εἰ λεγόμενοι ἄμπποιοι, οἱ τινες, ἕτεροι δὲ περὶ, ὅτε δὲ ἐπ' ἴππων μάχονται. Vide notas Mansueti et Valefi in Harpocr. Mox παντρατιᾶ Mosqu. et c. 58. init. δὲ pro δὲ. ¹⁶ Μαντινῆς Ar. C. Cass. Gr. Dan. Mosqu. ¹⁷ πρσιόντες Ar. C. Dan. ¹⁸ a Fortasse distinguendum post ἔω. Nam sensus erit apertior. Ac. Pert.

Mox μετὰ τ. ξύμμ. τὸς Λακεδ. καταβ. Aug. ¹⁹ α et β suprafer. ordinem verum indicant. Mox ἐτράπαντο Mosqu. ²⁰ ἠ Ἀργεῖον et in marg. Ἀργείων Gr. ²¹ c Πελληνῆς Ar. C. itidemque paulo infra. Husf. Cass. Dan. Mosqu. ²² d καὶ οἱ φλ. Gr. ²³ e ὄρθιον Marg. Ald. Flor. Bas. ὄρθιον legebat Valla: nam vertit: diverso itinere matutini perrexere. Κατὰ ὄρθιον Ar. C. ὄρθιον Gr. ὄρθιον Reg. Cass. Dan. Aug. ὄρθιον Mosqu. ²⁴ f ἵετο Dan. et paulo inferius. ²⁵ g κἀθῆοντο Gr. et Cl. in marg. Husf. κἀθῆοντο Aug. Cass. et sic etiam Gr. cum ei super g. ²⁶ οἱ ante Ἀργ. d. Mosqu. qui et μετὰ πρῶτον. ²⁷ b οἱ δεστ Reg. ²⁸ o Mosqu. qui et εφας. ²⁹ i ἔς Ar. C. Cl. Gr. Ald. Bas. Steph. I. Reg. Cass. Aug.

Ἦς ἐρήμω ἕσσης] Per Genitr. simpliciter, pro, ἔρημον ἕσαν. Καὶ ante ἀπρακτοὶ est pro ἄλλα. BAVAR.

Τάλλα — τὰ μὲν — τὰ δ'] i. e. οἱ ἄλλοι, οἱ μὲν, οἱ δέ. [Ceterum duo Schol. ad haec verba fictantum leguntur in Aug. prius, ἦλθον κ. μαντινῆσαι, alterum, ἢ Κορίνθος. Reliqua desunt.] BAVAR.

Οὐ καλῶς εἶχ.] Suspecti erant, defectionem spectabant. B.

Χωρήσασθαι] Adfer. Gottl. Chariton in re simili χωρήσειν Doruill. p. 575. Nempe, aut vsum verbi notaturus, aut Medium Aetio promiscuum. [Ἐς τ. φλιῦντα] In Schol. C. Aug. notatur a m. ant. τὸν φλιῦντα, ἀρσενικῶς.] BAVAR.

[Ἐπιπλέον et καὶ οἱ ἐξωθ.] Scholia ad h. v. def. Aug.] B.

Ἄμπποιοι] Quod ἄμπποιοι (ita enim hic legendum) pedites

sunt, claret (vt docet Harpocratio) e Thucydidis et Xenophontis Historiis rerum Graecarum. Aliis vero ἄμπποιοι dicuntur equi celetes iuncti inter se, quorum altero sedebat rector vel auriga, qui vtrumque regebat, in altero vehabatur equus armatus. Vide Eustathium in Odyss. s. p. 1539. Harpocrat. et Tollii notas ad Palaephatum p. 6. HVDS. Antea nullo sensu ἄμπποιοι. Vid. Eustathium ad Il. 1046, 48. Ed. Bas. et Kusterum ad Suidam v. ἄμπποιοι. WASS. Add. Interpretes Pollucis ad I, 131. DVCK.

[Ἀργεῖοι δὲ] Schol. inde a verbis, ὑπὲρ τῶ, sic leg. ὑπὲρ (τῶ δεστ) τοῖς ἰδ. ξυμμίξαι ξυμμάχοις, τότε καὶ αὐτοὶ ἐξεεράτ.] BAVAR.

[Ἐχώρουν] Schol. et ad haec verba, et huic continua quinque Scholia, abfunt Aug.] BAVAR.

sumferunt, aduersus Epidaurum iuerunt, vt propter bellum defensoribus denudatam expugnaturi. Sed infecto negotio discesserunt. Et hyems illa exiit, et decimus tertius huius belli annus excessit.

57. Insequente aestate iam media Lacedaemonii, cum Epidaurii ipsorum socii grauitur vexarentur, et aliae Peloponnesi ciuitates, partim quidem ab ipsis iam defecissent, partim vero laborarent, existimantes, nisi celeriter ipsas praeoccuparent, ipsas ulterius progressuras esse, et plures praeterea defectionem factururas, cum ipsi, tum ipsorum seruitia cum maximis copiis ex omni suae ditionis populo collectis aduersus Argos iuerunt. Illis autem praeerat Agis Archidami filius, Lacedaemoniorum rex. Cum ipsis autem ad hanc militiam profecti sunt Tegeatae, et alii Arcades, quotquot erant Lacedaemoniorum socii. Nam caeteri socii, qui in Peloponneso, et extra Peloponnesum erant, ad Phliuntem cogebantur: Boeotorum quidem, quinque millia grauis armaturae militum, et totidem leuis armaturae, et quingenti equites, et totidem alii, quorum tanta erat exercitatione celeritas, vt iubis equorum subleuati, cursum illorum adaequarent: Corinthiorum vero, duo grauis armaturae millia: caeterorum vero, pro cuiusque copia viribusque numerus erat. Sed Phliasii cum omnibus suis copiis ad hanc expeditionem iuerunt, quod sociorum exercitus in ipsorum agro esset.

58. Argiui autem, cum tunc primum Lacedaemoniorum apparatus praesensissent, et postea quam Lacedaemonii Phliuntem iuerunt, vt cum aliis se coniungerent, tunc demum et ipsi cum exercitu prodierunt. Ipsis autem auxilium tulerunt et Mantinei cum suis sociis, et Eleorum tria grauis armaturae millia. Et progressi Lacedaemoniis ad Methydrium Arcadiae oppidum occurrunt. Et vtrique collem occupant. Et Argiui quidem ad proelium cum Lacedaemoniis, vt sociorum auxilio nudatis, committendum sese praeparabant. Sed Agis castris noctu motis, idque clam Argiuis, Phliuntem ad alios socios contendit. Quod cum Argiui cognouissent, primo diluculo statim abierunt, primum quidem Argos, deinde vero ad illam viam, quae ad Nemeam ducit, qua Lacedaemonios cum sociis descensuros expectabant. Sed Agis non conuertit se ad illud iter, qua expectabant: at, re Lacedaemoniis et Arcadibus et Epidauriis denunciata, aliud asperum iniuit, et in Argiuorum planitiem descendit. Et Corinthii et Pellenenses et Phliasii alia ardua via iter fecerunt. Boeotis vero et Megarensibus et Sicyoniis praeceptum fuerat, vt via, quae ducit ad Nemeam, descenderent, vbi confederant Argiui; vt, si Argiui contra ipsos in planitiem ad vim arcendam venirent, ipsi equis vterentur eos a tergo in-

Bell. Pelop. an. 14. Olymp. 90. 7. V. C. Varr. 339. Intra Iun. 12. et Iul. 15.

πόλεμον] συμμαχίας δηλονότι. Καὶ τὰλλα ἐν τῇ Πελοποννήσῳ] ἔθνη δηλονότι. Τὰ μὲν ἀφειρήκει] τῶν Λακεδαιμονίων δηλονότι. τῆτέσιν, ἢ τις καὶ Μαντινεία. Τὰ δ' ἢ καλῶς εἶχεν] ἦγαν, ἐσασίαζον. τῆτέσιν, ἢ Κόρινθος. Ἐπὶ πλέον χωρῆσασθαι αὐτὰ] ἦγαν κακόν. Καὶ οἱ ἐξῴθεν] Πελοποννήσῳ δηλονότι. Ἀργεῖοι δὲ, προαισθόμενοι τότε πρῶτον] Ἀργεῖοι, προαισθόμενοι τὴν τε πρῶτην τῶν Λακεδαιμονίων παρασκευὴν, καὶ αὐτὸς προσχωρῶντας τῶν Λακεδαιμονίων ἐπὶ Φλιύντος, ὑπὲρ τῶν τοῖς ἰδίοις συμίξει συμμαχίαν, τότε καὶ αὐτοὶ ἐβράτευσαν. ἔνοι δὲ τὸ τότε πρῶτον, ῥήθησαν σημαίνειν, ἐν τῷ τότε καιρῷ. Ἐχώρη] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ἐβράθησαν δ' αὐτοῖς] τοῖς Ἀργεῖοις. Ὡς μεμονωμένοις] ἐρήμοις συμμαχίαν. Ἀναστήσας τὸν στρατὸν, καὶ λαθῶν] τὸς Ἀργεῖους

Ἐχόντες τ. σφ. ξυμμ.] Sc. secum; ducentes secum; ita alibi: 2 (χρήματα) ἤλαθεν ἐκ τῆς Ἀσίας ἘΧΩΝ, quas (opes) secum afferret, duceret. BAVER. Μεθυστρία] Μεθύστριον τῆς Μεγαλοπολίτιδος vocat Polybius IV, 11. Nam ex quo condita est Megalopolis, in vicum degenerauit; vnde inter κώμας recenset Pausanias, a quo etiam nominis ratio petatur. meminerunt eius etiam Plutarch. Cleon. p. 806. Plin. I, 420. Porphy. de Abst. II, 16. wass. Vide etiam Hoffmann ad Stephanum. DVCK.

πῆν. nihil ergo mutandum. wass. Scriptura, quam Vallam sequuntur esse putat Stephanus, defendi posset ex hoc Menandri in Ὀργῶν apud Athenaeum VI, 10. ὄργιος πρὸς τὴν σελήνην ἔτρεχε. Sed haud dubie rectum est ὄρθιον. Vcl pueris notum est hoc Hesiodi, μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος αἶμος ἐπ' αὐτήν. DVCK. Ὀρθιον] Aptum sane videtur loco; et in altera lectione magis diceret, ἔρθιοι et ineptum plane fuerit, aliam matutinam viam ingressi. Ceterum ὄρθιος in Femin. habet, ὄρθιαν. Sed plura hoc faciunt adiectiua. BAVER.

ἵπποις χρῆντο. καὶ ὁ μὲν, ἔτω διατάξας, καὶ ἐσβαλὼν ἐς τὸ πεδίον, κ' ἐδῆς ἰ Σάμινον τε καὶ ἄλλα.

νθ'. Οἱ δὲ Ἀργεῖοι, γνόντες, ἐβοήθουν ἡμέρας ἤδη ἐκ τῆς Νεμείας, καὶ περιτυχόντες ^μ τῷ Φλιασίῳ καὶ Κορινθίῳ στρατοπέδῳ, τῶν μὲν Φλιασίων ὀλίγως ἀπέκλειναν, ὑπὸ δὲ τῶν Κορινθίων αὐτοὶ ἔ πολλῶ πλείως διεφθάρησαν. καὶ οἱ Βοιωτοὶ καὶ ^ο οἱ Μεγαρεῖς καὶ οἱ Σικυῶνιοι ἐχώρην, ὥσπερ εἶρητο αὐτοῖς, ἐπὶ τῆς Νεμείας· καὶ τὰς Ἀργεῖας ἐπέτι κατέλαβον· ἀλλὰ καταβάντες, ὡς εἴρων τὰ ἑαυτῶν δημίονα, ἐς μάχην παρετάσσοντο. ρ ἀντιπαρεσκευάζοντο δὲ ρ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι. ἐν ^ρ μίση δὲ ἀπειληγμένοι ἦσαν οἱ Ἀργεῖοι. ἐκ μὲν γὰρ τῆς πεδίσ, οἱ Λακεδαιμόνιοι εἶργον ^σ ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ οἱ μετ' αὐτῶν ^τ καθύπερθε ^υ δὲ, Κορινθίοι καὶ Φλιασίοι καὶ Πελληνῆς· τὸ δὲ πρὸς Νεμείας, Βοιωτοὶ καὶ Σικυῶνιοι καὶ Μεγαρεῖς. ἵπποι ^ϕ δὲ αὐτοῖς ἔ παρήσαν. ἔ γὰρ πῶ οἱ Ἀθηναῖοι μόνι τῶν ξυμμάχων ἦκον. τὸ μὲν ἐν πλήθος τῶν Ἀργείων καὶ τῶν ξυμμάχων ^χ ἔχ ἔτω δεινὸν τὸ παρὸν ἐνόμιζον, ἀλλ' ἐν καλῷ ἐδόκει ἢ μάχῃ ἔσεται, καὶ τὰς Λακεδαιμονίους ἀπειληφέναι ἐν τῇ ^ψ αὐτῶν τε καὶ πρὸς τῇ πέλει. τῶν δὲ Ἀργείων δύο ἄνδρες, Θεράσυλλός τε, τῶν πέντε στρατηγῶν εἰς ἓν, καὶ Ἀλκίφρων, πρόξενος Λακεδαιμονίων, ἦσαν τῶν στρατοπέδων ^ω ὅσον ἔξυνιόντων, ^ϖ προσελθόντες ^ϗ Ἀγιδί, διελεγέσθην, μὴ ποιεῖν μάχην. ἐτοίμως γὰρ εἶναι Ἀργεῖας δίκας δῆναι καὶ δέξασθαι ἴσας καὶ ὁμοίας, εἴτι ἐπικαλῶσιν Ἀργεῖοις Λακεδαιμόνιοι, καὶ ^δ τολοιπὸν εἰρήνην ἄγειν, σπονδὰς ποιησαμένους.

ζ'. Καὶ οἱ μὲν ταῦτα εἰπόντες τῶν Ἀργείων, ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ ἔ τῆς πλήθους κλειύσαιτος, εἶπον. καὶ ὁ Ἄγις, δεξάμενος τὰς λόγους, αὐτὸς, καὶ ἔ μετὰ ^ε τῶν πλείονων ἐδὲ αὐτὸς βουλευτάμενος, ^ς ἀλλ' ἢ ἐνὶ ἀνδρὶ κοινάσας τῶν ἐν τέλει· β ζυστρατευομένων, σπένδεται τέσσαρας μῆνας, ἐν οἷς ἐδεῖ ἐπιτελεῖσθαι αὐτὸς τὰ ρηθέντα. καὶ ἀπήγαγε τὸν στρατὸν εὐθύς, ἐδὲνὶ Φρέσας τῶν ἄλλων ξυμμάχων. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι εἶποντο μὲν, ὡς ἠγεῖτο, διὰ τὸν νόμον, ἐν αἰτία δ' εἶχον ^η κατ' ἀλλήλους πολλῆ τὸν Ἄγιον, νομίζοντες, ^ι ἐν καλῷ παρατυχὸν σφίσι ξυμβαλεῖν, καὶ πανταχόθεν αὐτῶν ^κ ἀποκε-

κ' ἔβην Gr. ἰ Σάμινος: vix alibi occurrat. Σάμιον vicum inuenio in agro Eleo, apud Pausaniam in Eliacis. *Hadf.* ^μ τῶν *Alid. Flor. Bas. Steph. 1.* Paullo ante ἱεραῖα. *Mosqu.* ^η οἱ δεετ Gr. ^ο μεγαρεῖς *Cass.* et paullo post. *Mosqu.* et mox, ἐκ *Tri.* ^ρ ἀντιπαρεσκευάζοντο *Cass.* *Gr. Dan. Aug.* a. m. rec. qf. corr. ^ρ καὶ δεετ Gr. ^ς ἀπὸ οὐκ *Ar. C. Cl. Gr. Alid. Bas. Reg. Cass. Dan. Aug.* ^τ καθύπερθε *Ar. C. Reg. Κάδωπερ Aug. sed m. 2. add. Sev.* ^υ ὁ δὲ οἱ Κορ. Gr. ^ϕ ἵπποι *Mosqu.* et ante Μεγαρεῖς, *Ar. C. Gr.* et mox τῶν δ' Ἀργείων δύο ^χ ἔχον Gr. ^ψ αὐτῶν *Ar. C. Cl. Gr. Cass. Aug. Mosqu.* ^ω ὅσον *Ar. C. Alid. Flor. Bas. Cass.* ὅσον *Gr. Aug.* ^ϖ προσελθόντες *Ar. C. Cl. et Ar. Post. Cass. Aug.* ^ϗ τῶν Ἀγιδί *Cass. Diestry. Mosqu.* ^δ τὸ λοιπὸν *Ar. C. Cass.* ^ε τῶν οὐκ *Gr.* ^ς ἀλλήλους *Ar. C. Mosqu.* ^η κατ' ἀλλήλους *Ar. C. Mosqu.* ^ι ἐν τῷ καλῷ *Gr.* ^κ ἀποκαλειμένων *Ar. C. Reg. Aug.* ἀποκαλειμένων et supra ἀποκαλειμένων *Gr.* In *Cass.* detrita erat scriptura inter λ et μ, sed spatium tantum vnius litterae capax erat.

Σάμινον] De hoc oppido tacent veteres, opinor, vniuersi. Itaque membranarum fides nonnihil mihi suspecta est. *WASS.*
[ἡμέρας ἤδη] Scil. ἔσης, γενομένης. *BAVER.*
[εἶρητο αὐτοῖς] *Iuss. erant;* Liu. quo praedictum erat. *B.*
[καὶ — κατέλαβον] *Kai* hic est pro ἀλλὰ: praene ex *Ebr. 1.* Ita *Quid. East. 6,* 661.

Tempusque secutum,

Quod subito Graiae frangeret artis opus;

i. e. at enim, sed. *B.*

[Ἀλλὰ καταβ.] Schol. et ad h. v. et septem, quae sequuntur, vsque ad πρόξενος, abf. *Aug.] B.*

[ἀπειλημ.] *Deprehens.* intercepti, destituti. *B.*

[εἶργον ἀπὸ τῆς πόλεως] Ἀπὸ omitunt *Mss.* *Noster II,* 85. *Kai* μὴ ἔτ' ὀλίγων νεῦν εἰργεσθαι τῆς θαλάσσης. alibi absolute. *WASS.*

[τὸ δὲ πρὸς Νεμ.] Scil. κατὰ τόδε, scil. μέρος. *BAVER.*

[ἐν καλῷ ἔ.] — καὶ — ἀπειληφ.] *Obf. 1)* ἐν καλῷ, pro καλῷ, *επιροπινα;* periphrasi *Nostro* solemnī; nam loci quidem opportunitas nulla erat; *arte* tantum et casu res ageba-

tur; 2) variationem structurae: ἐδόκει ἢ μάχῃ καλῷ εἶναι, καὶ τὰς Λακεδ. — ἀπειληφέναι, vbi 3) omīssum ἐνόμισαν, repetendum ex ἐδόκει, a quo non possit pendere *Accus. τ. Λακεδαιμ. BAVER.*

[πρόξενος] *Ammonius,* πρόξενος πόλεως, καὶ ἔθνος. ἔνεος δ' εἰς ἔνος. *Vid. II,* 23. et *Asium Dionysium* apud *Eustath.* in *Iliad. 7.* p. 405. Hoc sensu vtuntur *Plato, Aristoteles,* alii. *WASS.*

[διελεγέσθην] Ex hoc verbo, ad μὴ ποιεῖν, intellige κλειύοντες, ad ἐτοίμως εἶναι, *int. ελεγον.* Nota idem ποιεῖν μάχην, ρ. ποιεσθαι, quod solemnus est in tali analysi verbi vnus, μάχηςδαι. *BAVER.*

[οἱ μὲν τ. εἶπ. τ. Ἄγι.] *Traiectum* pro, οἱ μὲν τῶν Ἄγγ. ταῦτα εἶπ. illi ex *Argiuis,* qui haec dicerent, vel dixissent. *BAVER.*

[καὶ ὁ Ἄγ.] *Leg. καὶ ὁ Ἄγις δδ,* i. e. similiterque *Agis;* antea enim *οἱ μὲν* deinde post *πλείονων* incisum delendum. *Abf. 535. GOTTL.*

[καὶ ὁ Ἄγ. δι.ξ.] Non inepte coniecit *Abf. δδ* ponendum

Bell
Pelop.
an. 14.
Olymp.
90. 3.
V. C.
Verr.
334.

sequentes. Atque Agis quidem, acie sic instructa et irruptione in planitiem facta, Saminthus et alia vastabat.

59. Argiui vero hac re cognita, cum dies iam illuxisset, ex Nemea ad opem *agro suo* ferendam venerunt, et cum in Phliasiarum et Corinthiorum exercitum incidissent, paucos quidem ex Phliasiis interfecerunt: ipsi vero non multo plures ex suis a Corinthiis caesos amiserunt. Et Boeoti et Megarenenses et Sicyonii, ut praeceptum fuerat, ad Nemeam perrexerunt, nec Argiuos amplius *illic* inuenerunt: sed *Argiui cum in planitiem* descendissent, et res suas vastari animaduertissent, ad pugnam se praeparabant. Vicissim vero et Lacedaemonii aciem aduersus illos instruebant. Caeterum Argiui undique circumuenti erant. nam a planitiei quidem parte, Lacedaemonii eorumque focii *ipsos* ab vrbe prohibebant: ex locis vero superioribus, Corinthii et Phliasi et Pellenses: ab illa vero parte, quae Nemeam spectabat, Boeoti et Sicyonii et Megarenenses. Ipsis vero *Argiuis* nulli equites praesto erant: soli namque ex sociis Athenienses nondum aduenerant. Argiuorum autem et sociorum *reliquus* exercitus praesentem rerum statum non adeo periculofum, *ut reapse erat*, esse ducebat, sed in loco opportuno, proelium commissum iri videbatur, et Lacedaemonios in suo *agro* et prope *sua* urbem a se putabant circumuentos. At cum exercitus iamiam essent concurfuri, duo ex Argiuis, Thrasyllus e quinque ducibus vnus, et Alciphron Lacedaemoniorum hospes, ad Agidem accesserunt, et cum eo sermonem habuerunt, ne proelium faceret. Argiuos enim, siquid Argiuis Lacedaemonii crimini darent, aequo stare iudicio, pacemque, foederibus ictis, in posterum colere paratos esse *dixerunt*.

60. Atque hi quidem Argiui sua sponte, non autem populi iussu haec dixerunt. Cum autem Agis, ipse *solus* has conditiones accepisset, et ne ipse quidem cum pluribus *de his* consultasset, sed cum vno tantum, qui inter illius militiae socios praeturam gerebat, *has* communicasset, quatuor mensium foedus cum ipsis fecit, intra quos oportebat ipsos *ea* conficere, quae dixerant: exercitumque confestim abduxit, nulli caeterorum sociorum *re* declarata. Lacedaemonii vero, sociique quidem propter legem sequebantur, prout ducebat: sed tamen inter se grauiter eum incusabant, quod, cum ipsis opportune cecidisset, ut possent confligere, qui undique et ab equitatu et peditatu circumuenti essent, nulla re

δηλονότι. Ἄλλην ἐχώρησε χαλεπὴν] δύσσοδον. Εἴρητο] ὄριον. Ἄλλὰ καταβάλλοντες] οἱ Ἀργεῖοι. Ἐς μάχην παρετάσσοντο] φανερὰν δηλονότι. Οἱ Λακεδαιμόνιοι εἰργον] ὥστε μὴ ἔρχεσθαι εἰς τὴν πόλιν. Τῆς πόλεως] τῆ Ἀργεως. Ἴπποι δὲ αὐτοῖς] ἦγον τοῖς Ἀργείοις. Ἄλλ' ἐν καλῶ] ἐπὶ συμφέροντι. Πρόξενος] φίλος. Ὅσον ἐξυιόντων] ἦγον, ὅσον ἐκ ἤδη μελλόντων. Καὶ ἀπήγαγε τὸν στρατὸν] ἔσπευεν. Εἶποντο μὲν ὡς ἠγεῖτο] ἦγον προηγεῖτο. Ἐν καλῶ παρατυχόν σφίσι ξυμβαλεῖν] τοῖς Ἀργείοις τῆς τύχης ὁμοῦ ἐπὶ συμφέροντι συμβαλεῖν. Καὶ πανταχόθεν αὐτῶν] τῶν Ἀργείων. Ἄξιον τῆς παρασκευῆς] ἕως μεγάλης

post Ἄγισ, ut absorptum a prima syll. voc. δεξάμενος. Solet enim in partitione addi alteri membro. Comma eodem auctore fuit post πλειόνων. Neque ad βελευσάμ. refertur ἔδ' αὐτός, sed ad πλειόνων, ac si sit: ἔδ' αὐτ. βυλ. μετὰ πλ. B A V E R.

Αὐτός, καὶ ὅ] Αὐτός praetereunt *Valla* et *Acacius*. Puto *Pontum* bene expressisse *solus*. *Homerus* Iliad. 9. v. 99. Τυδείδης αὐτός περ ἑῶν προμάχοισιν ἐμίχθη. Hoc *Schol.* parū. et *Eustathius* in II. 9. pag. 1105. exponunt *μόνος*. *Lucian.* Dial. Deor. p. 203. Αὐτοὶ γὰρ ἐσμέν. Et *Thucrit.* X. Idyll. 19. Τυφλὸς δ' ἐκ αὐτὸς ὁ Πλάτος, Ἄλλὰ καὶ ἀφρόντιστος Ἔρωσ. D V C K.

Αὐτός] i. e. ἀφ' ἑαυτοῦ. Abr. 535. GOTTL. Κοινάσας] Pro κοινωσάμενος, suos nempe λόγους: cum praesertim simpliciter ponatur et sine casu. B A V E R.

τὰ ρηθ.] Quae pacti essent, promississent. B.

[Καὶ ἀπήγ.) Schol. ad h. v. et quinque continua abf. Aug. nec non prius ad verba ἀφθῆ δέ. alterum autem, ad verba, ἕως ἔτι, adscriptum initio C. 61. sed ab alia manu, signo addito, reuocatum ad illa verba, bis pro φλιόντα habet φιλόντα, et verba τ. δὲ ἄλλων, rel. ita praefert: τ. δὲ ἄλλ. ἄλλαις ὁδοῖς ἐδάμαξ ξυμμιζάντων, ἔφη, rel. post μάχην denique addit, δέομενοι.] B.

Ἐν καλῶ] Gr. male ἐν τῷ καλῶ. wass. Thucyd. Cap. praeced. Ἄλλ' ἐν καλῶ ἔδοκει ἡ μάχη ἔσσεσθαι. D V C K.

Ἐν καλῶ] i. e. καλῶς, referendum ad verumuis, immo forte ad vtrumque, ad παρατ. et ad ξυμβαλεῖν. B A V E R.

Αὐτῶν] Ad Argiuos referri, res docet. At vbi nominatos in propinquo, quo refertur pronomen? obscurior ergo respectus, et rei, non verbi. B.

κλεισμένων καὶ ὑπὸ ἰππέων καὶ πεζῶν, ἃδὲν δράσαντες ἄξιον τῆς παρασκευῆς ἀπιέναι. στρατόπεδον γὰρ δὴ τῷτο κάλλιστον Ἑλληνικὸν τῶν μέχρι τῆδε ξυνηλθῆν. ὠφθη δὲ μάλιτα, ἕως ἔτι ἦν ἀθρόον ἐν Νεμέα, ἢ ἐν ᾧ Λακεδαιμόνιοι τε πανστρατιά ἦσαν, καὶ Ἀργαῖδες, καὶ Βοιωτοὶ, καὶ Κορινθιοὶ, καὶ Σικυωνιοὶ, καὶ Πελληνῆς, καὶ Φλιάσιοι, καὶ Ὁ Μεγαρεῖς· καὶ ἔτι πάντες λογάδες ἀφ' ἐκάστων, ἀξιομαχοὶ δοκῶντες εἶναι ἢ τῆ Ἀργείων μόνον ξυμμαχία, ἀλλὰ καὶ ὁ ἄλλη ἔτι προσγενομένη. τὸ μὲν ἔν στρατόπεδον, ἔτως ἐν αἰτία ἔχοντες τὸν ἄγιν, ἀνεχώρουν τε καὶ διελύθησαν ἐπ' οἴκῃ ἑκάστοι. Ἀργεῖοι δὲ καὶ αὐτοὶ ἔτι ῥ ἐν πολλῷ πλείονι ὁ αἰτία εἶχον τὰς σπεισαμένους ἀνευ τῆ πλήθους, νομιζόντες κἀκεῖνοι, μὴ ἂν σφίσι ποτὲ κάλλιον παρασχόν, Λακεδαιμονίους διαπεφευγέναι. πρὸς τε γὰρ τῆ σφετέρῃ πόλει καὶ μετὰ πολλῶν καὶ ἀγαθῶν ξυμμάχων τὸν ἀγῶνα ἂν γίνεσθαι. τὸν τε Θράσυλλον, ἀναχωρήσαντες, ἐν τῷ Χαράδρῳ (ἔπερ τὰς ἀπὸ ἑστρατίας δίκας, πρὶν ἑσείναι, κρῖναι,) ἤρξαντο ἑλεῖν. ὁ δὲ, καταφυγῶν ἐπὶ τὸν βωμόν, περιγίγνεται τὰ μέντοι χεῖματα ἐδήμεισαν αὐτῷ.

ΞΑ΄. Μετὰ δὲ τῷτο, Ἀθηναίων βοηθησάντων χιλίων ὀπλιτῶν, καὶ τριακοσίων ἰππέων, ὧν ἐστρατήγην Λάχης καὶ Νικόστρατος, οἱ Ἀργεῖοι (ὅμως γὰρ τὰς σπονδὰς ὤκνην λῦσαι πρὸς τὰς Λακεδαιμονίους,) ἀπιέναι ἐκέλευον αὐτὰς, καὶ πρὸς τὸν δῆμον ἢ προσῆγον, βυλομένους χεῖματίσαι, πρὶν ἢ ἢ Μαντινῆς καὶ Ηλεῖοι (ἔτι γὰρ παρῆσαν,) κατηνάγκασαν δεόμενοι. καὶ ἔλεγον ἃ οἱ Ἀθηναῖοι, Ἀλκιβιάδῃ πρεσβευτῷ παρόντος, ἐν τε τοῖς Ἀργείοις καὶ ξυμμάχοις, ταῦτα, ὅτι ἐκ ὀρθῶς αἱ σπονδαὶ ἀνευ τῶν ἄλλων ξυμμάχων καὶ γένοιτο, καὶ νῦν (ἐν καιρῷ γὰρ παρεῖναι σφείς) ἄπτεσθαι χεῖνα τῷ πολέμῳ. καὶ πείσαντες ἢ ἐκ τῶν λόγων τὰς ξυμμάχους, εὐθύς ἐχώρουν ἐπὶ ἃ Ὀρχομενὸν τὸν Ἀργαδικὸν πάντες, πλὴν Ἀργείων. ἔτοι δὲ, ὅμως καὶ πεισθέντες, ὑπελείποντο πρῶτον, ἔπειτα δ' ὕστερον καὶ ἔτοι ἤλθον. καὶ ἃ προσκαθεζόμενοι τὸν Ὀρχομενὸν πάντες ἐπολιόρκησαν καὶ προσβολὰς ἐποιῶντο, βυλόμενοι ἄλλως τε προσγενέσθαι

1 Ἐν ᾧ οἱ ἄλλοι. Gr. Paulo ante ξυνηλθε Mosqu. π Πελληνῆς Ar. C. Cassi. Mosqu. καὶ Φλιάσιοι defunt Gr. α Μεγαρεῖς Cassi. ο Ἄλλῃ τῇ ἔτι Ar. C. Ἄλλῃ τῇ ἔτι προσγενομένη Dan. ρ def. Mosqu. Πολλῷ ἐν πλείονι Ar. C. q αἰτία deest Dan. Mox καὶ ξυμμ. Mosqu. r Στρατίας Ar. C. Atque ita legendum esse docuit Ac. Port. Ἀποστρατίας Cassi. Aug. Στρατιῶν B. s Ἐπίνας Cl. ex emendatione. Hudf. z ἄγιν et inter versus λέειν Gr. In Reg. super λέειν eadem manu est γρ. λέειν. v Μαντινῆς Ar. C. itidemque paulo infra. Hudf. Vtrotque loco etiam Cassi. Mosqu. qui idem antea χεῖματ. x οἱ omittit Gr. γ Ἐν τῇ λέγει Gr. z τὸν Ὀρχομενὸν Cl. a Πρὸκαθεζόμενοι C. Ald. Flor. Basf. Gr. Dan.

[Καὶ ἔτοι πάντ. λογ.] Schol. ad h. v. cum septem, quae sequuntur, def. Aug.] BAVAR.

Ἀξιομαχοί, κ. τ. λ.] Plura hic notentur: 1) structura adiectivi cum casu verbi: ἀξιομαχοὶ τῇ ξυμμαχία, i. e. ἀξιοί (h. c. ἱκανοί, pares), μάχεσθαι τῇ — ξυμμαχία, vt antea λογάδες ἀφ' ἐκάστων, i. e. ἐκλεκτοί, ἐξελεγμ. ἀξιοί quoque pro ἱκανός, vt in N. Test. v. c. Luc. 21, 36. καταξυθῶτε, vt ἀπτῖ σις, vt possitis effugere; nisi ibi suppleris, a Deo; vt Deus vos dignetur, vobis tribuat, rel. 2) ξυμμαχία Ἀργείων, i. e. Argiuis (ipsis) et eorum focis; quodque maxime memorandum, 3) τῇ ἄλλῃ, non splendendum e proximo, ξυμμαχία, quod nihili fuerit, sed ex eo subaudiendum, στρατιώματι, cum quibusuis, quorumuis copiis. B.

Ἐν αἰτία ἔχοντες] Vide Diodorum Sicul. p. 326. a. WASS. Τὸ στρατόπεδον — ἔχοντες] Durior vero synthetis et asperior: sane στρατόπεδον est pro, εἰ στρατιώται. Mollior altera, ἀνεχώρουν. BAVAR.

Ἐν πολλῷ πλείονι] Codd. Ar. C. πολλῷ ἐν πλείονι. Aliter solet Noster. WASS.

Ἀπὸ στρατ. δίκας] i. e. στρατιωτικῆς, pertinentes ad exercitum, ad rem militarem, quasi inde oriundas. Altera lectio, ἀποστρατίας, vtur haud contemnenda, angustior tamen est; quippe et alia iudicabantur. BAVAR.

Ἐσείναι] Cl. ex emendatione peruersa ἐπίνας. WASS. λέειν] Poëticum paene; Adiectiuum tamen frequentius paulo, λέειντες. BAVAR.

Περιγίγνεται] Thomas Mag. in περιγίγνεται. DVCK.

Μέντοι ἐδήμ.] Μέντοι hic est tamen, certe nihilo fecius; indeßſen doch, gleichwohl. BAVAR.

Βυλομένους χεῖματίσαι] Illustris Spanhemius ad Iulian. Orat. I. pag. 122. de hoc verbo agens scribit, veteres Atticos χεῖματίσαι dixisse pro deliberare, aut de re quapiam cum aliquo agere; et adfert hunc locum Thucydidis; et alium e V, 5. Ἐν τῇ Ἰταλία τισὶ πόλεσιν ἐχεῖματίσαι περὶ φιλίας τοῖς Ἀθηναίοις, nec non ex Aristoph. Theimophor. 380. Καὶ χεῖματίσαι πρῶτα περὶ Εὐρεπίδῃ. Puto eum non voluisse hoc ita accipi, quasi Graecis χεῖματίσαι in vniuersum idem sit, quod Latinis cum aliquo agere; nam de iis, quae priuati de rebus priuatis inter se agunt, ac deliberant, rarius χεῖματίσαι dici inuenias: sed de iis, quae publice et publico nomine aguntur: vt in his Thucydidis, Aristophanis, et infinitis aliorum Scriptorum locis. Hic χεῖματίσαι esse cum populo agere, vol verba ad populum facere, apertum est e praecedentibus, πρὸς τὸν δῆμον ἢ προσῆγον. DVCK.

Ἐν τε τ. Ἀργ.] Ex interpunctione Ducker. refert haec verba ad παρόντος. Ad ἴλιγον malim equidem, ex more Nostri; et sic mutauit. Ἐν est apud. BAVAR.

Νῦν καὶ γίν. καὶ — χεῖνα] Et traiecit est structura, et vero variata. Nam καὶ praepositi debebat: ὅτι καὶ νῦν — γίνοντο, immo altius: καὶ, scil. ἔλιγον, ὅτι αἱ ἐπ. — γίν. Neque enim est, quod reddatur τῷ γίνοντο, quasi per alterum καὶ,

gesta tanto apparatu digna, se discedere putarent. Hic enim Graecorum exercitus omnium, qui ad eam vsque diem existissent, pulcherrimus conuenerat. maxime autem spectatus fuit, dum adhuc totus in Nemea esset, quo tempore et Lacedaemonii cum copiis ex omni suae ditionis populo coactis aderant, et Arcades, et Boeoti, et Corinthii, et Sicyonii, et Pellenenses, et Phliasii, et Megarenenses: atque hi omnes ex singulis delecti, qui non solum Argiuis, eorumque focis, sed et aliis praeterea copiis, quae se ipsis adiunxissent, virtute pares esse videbantur. Hic igitur exercitus sic Agidi succensens abiit, et singuli domum redierunt, et in suam quique patriam se receperunt. Argiui vero et ipsi multo magis succensebant illis, qui populi iniussu foedus fecerant, existimantes illi quoque Lacedaemonios euasisse, ea occasione sibi oblata, qua nullam aliam commodiorem sibi vnquam oblatum iri putabant. Nam et prope suam urbem et cum multis, iisque fortibus focis, aduersus illos sibi certamen fore credebant. Itaque domum reuersi, Thrasyllum apud Charadrum (* quo in loco, antequam e militia reuersi urbem ingrediantur, de causis militaribus iudicant) lapidare coeperunt. Ille vero ad aram confugiens euasit. Eius tamen bona publicauerunt.

Bell. Pelop. an. 14. Olymp. 90. 3. V. C. Varr. 337.

61. Postea vero cum Athenienses auxilium ipsis tulissent, adductis mille grauis armaturae militibus, et trecentis equitibus, quibus Laches et Nicostratus praerat, Argiui (nam quamuis improbarent ea, tamen foedera cum Lacedaemoniis inita rumpere non audebant) ipsos abire iusserunt, nec ipsos cum populo agere volentes produxerunt, priusquam Mantinei et Elei (adhuc enim illic aderant) precibus extorserunt. Athenienses autem apud Argiuos, eorumque focios, coram Alcibiade legato, haec dixerunt, non recte foedera sine caeteris focis facta fuisse, et nunc (se enim opportune adesse) bellum suscipiendum esse. Cum autem hac oratione rem focis persuasissent, confestim omnes, praeter Argiuos, aduersus Orchomenum Arcadicum contenderunt. Isti enim, quamuis Atheniensium verbis ad foedus frangendum adducti fuissent, tamen primum quidem remanserunt, deinde vero mox et ipsi illuc iuerunt. Castrisque ad Orchomenum positis, vniuersi obsidebant; et oppugnabant, in suam potestatem redigere

Bell. Pelop. an. 14. Olymp. 90. 3. V. C. Varr. 336. Post Jul. 11.

* Vbi militaria iudicia, priusquam urbem ineam, fieri solent. *Acacius.* MVDS.

δηλονότι. τῶν μέχρι τῆδε ξυνήλαε] τῶν στρατοπέδων. Ὡς ἐτι ἦν ἀθρόον ἐν Νεμέῃ] ζητεῖται, πῶς, τριχῆ διαιρεθέντος τῆ τῶν Πελοποννησίων στρατεύματος, εἰς Φλιῦντα, καὶ ἐνὸς μόνου μέρους τὴν ἐπὶ Νεμέῃαν ἰόντος, τῶν δὲ ἄλλων ἄλλαις χρῆσαμένων ὁδοῖς, καὶ ὕδαμῦ συμμιζάντων, ἔφη, ἀθρόος αὐτὸς ὄψθαι περὶ Νεμέαν. μή ποτε δὲ μετὰ τὰς σπονδὰς ἀναχωρῆντα τὰ τρία μέρη ὀπίω ἐπὶ Φλιῦντα, ἐν Νεμέῃ πάντα ἐγένετο. εὐπορος γὰρ ἦδε ἡ ὁδός· καὶ διὰ τῆτο καὶ οἱ Ἀργεῖοι, ἐγγυθέν πάντας ἔξεν ἐπὶ τὴν μάχην προσδεχόμενοι, προαπῆνταν εἰς τὴν Νεμέαν. καὶ ἔτοι πάντες λογάδες] ἐκλελεγμένοι. Ἐτι προσγενομένων] προσεδείξα. διελύθησαν ἐπ' οἴκῃ ἕκαστοι] μεμερισμένως εἰς τὴν αὐτῶν πατρίδα. Νομίζοντες κἀκείνοι] οἱ Ἀργεῖοι. Πρὸς τὰ γὰρ τῆ σφετέρᾳ πόλει] πλησίον. Ἀναχωρησαντες] εἰς τὴν πόλιν δηλονότι. Περιγίγνεται] σώζεται. Ἐδήμεισων] δημόσια ἐπίσηαν. Τὸν Ἀρκαδικὸν πάντες] τὸν παρ' Ὀμίρη πολέμηλην. Προσγενέσθαι σφίσι] προσκτιθῆναι. Ἦσαν αὐτόθι] ἐν τῷ

verbum aliud, quod reddatur subiecto, αἱ σπονδαί. Haec traiectio est; Varietas autem in χρῆναι, pro, (ὅτι) χρῆν. B. Πείσαντες ἐκ τῶν λόγων] Gr. ἐν τῷ λόγῳ. Hoc defendi quidem posset: sed non est recedendum a scriptura vulgata, quam tunc et alii omnes scripti et editi libri. *Lucianus* Catafr. p. 440. Ἐκ τῆ λόγῳ δεῖξω φανερώτερον. *Idem* de Sacrific. p. 363. κατεδυσώπησεν αὐτὸν ἐκ τῶν λόγων. *Plutarchus* Romul. p. 45. Πεπεισμένον ἐκ τινῶν ἀρᾶ λόγων. DVCK. Ἐκ τ. λόγων] i. e. διὰ τ. α. vt Rom. I, 4. ἐξ ἀναστάσεως v. per reditum in vitam. Ἐν τῷ λόγῳ, *Grammii* lectio, *Ebrais-* mium sapit. BAVER. Ὀρχομενὸν τὸν Ἀρκαδικόν] Recte additur hic, et apud *Herodotum* Ἀρκαδικόν, vt nempe a Boeotico distinguatur. Apud *Nostrum* I. ἡ Ὀρχομενός, *Aristot.* Hist. An. VIII, 252. et

Schol. *Pindari* Masc. articulum adiungunt. Huius urbis meminit *Laërtius* Epimenide p. 74. et *Antipater* Epig. Anthol. IV, 22. Est et mons eiusdem nominis in Thessalia, et in Arcadia etiam *fluvius*. Ita *Duris* apud Schol. *Aristoph.* Nub. 397. et Schol. Apollonii 1190. *Historiam* eius tradunt *Diodor.* XIX. p. 705. et *Pausan.* VIII, p. 626. 655. *Sirabo* p. 411. WASS. Ὅμως καὶ π.] i. e. vtut, quamuis inducū: ac si sit, καὶ γε πεισθέντες, vtut inducū, ὅμως, tamen nihilo fecius. BAVER. Βυλίμ. ἄλλ. τε, rel.] Et hic traiecta verba, p. ἄλλως τὰ βυλίμ. deinde ὅτι omisium: καὶ ὁμοιοι, rel. i. e. καὶ (cum ea de causa volebant,) ὅτι ὁμ. ἦσ. ik. B. Προσγεν. σφ.] Et ad haec verba et continuo vsque ad verba, Cap. huius, παρὰ τ. ἐπιτηδ. Scholia def. Cod. Aug. B.

σφίσι, ^β καὶ ὄμῃσι ἐκ τῆς Λακεδαιτίας ἦσαν αὐτόθι ὑπὸ Λακεδαιμονίων κείμενοι. οἱ δὲ ^ε Ὀρχομένιοι, δεύσαντες ^δ τὴν τε τῆ τείχεος ἀσθενίαν, καὶ τῆ στρατῶ τὸ πλῆθος, καὶ, ὡς ἔδειξεν αὐτοῖς ἐβοήθει, μὴ προσπόλωνται, ξυνέβησαν, ὥστε ξύμμαχοί τε εἶναι, καὶ ὄμῃσι σφῶν τε αὐτῶν ^ε δύναι, καὶ Μαντινεῦσι, καὶ ἔς κατέθεντο Λακεδαιμόνιοι, παραδύναι.

Ξβ. Μετὰ δε τῆτο, ἔχοντες ἤδη τὸν Ὀρχομενῶν, ἐβλαλεύοντο οἱ ξύμμαχοι, ἐφ' ᾧ, τι χεὶρ πρώτων εἶναι τῶν λοιπῶν. καὶ Ἥλειοι μὲν ἐπὶ Λέπρην ἐκέλευον, Μαντινῆς δὲ ἐπὶ Τέγεαν. καὶ προσέθεντο οἱ Ἀργεῖοι καὶ Ἀθηναῖοι τοῖς Μαντινεῦσι. καὶ οἱ μὲν Ἥλειοι, ὀργισθέντες, ὅτι ἔκ ἐπὶ Λέπρην ἐψηφίσαντο, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἶκον. ^ε οἱ δὲ ἄλλοι ξύμμαχοι παρεσκευάζοντο ἐν τῇ ^ε Μαντινείᾳ, ὡς ἐπὶ Τέγεαν ἰόντες. καὶ τινὲς ^β αὐτοῖς καὶ αὐτῶν ^ι τῶν Τεγεατῶν ἐν τῇ πόλει ἐνεδίδουσαν τὰ πράγματα.

Ξγ. Λακεδαιμόνιοι δὲ, ἐπειδὴ ἀνεχώρησαν ἐξ Ἀργεῶν, τὰς τετραμήνης σπονδὰς ποιησάμενοι, Ἄγειν ἐν μεγάλῃ αἰτία εἶχον, ἔχωρσάμενοι σφίσι Ἄγειν, παρασχὸν καλῶς, ὡς ἔπω πρότερον αὐτοῖς ἐνόμιζον ἀσπῆρος γὰρ τοσούτους ξυμμάχους καὶ τοιάτους ἔραδιον εἶναι λαβεῖν. ἐπειδὴ δὲ καὶ περὶ Ὀρχομενῶν ἠγγέλυστο, ἐαλωμένοι, πολλῶ δὲ μᾶλλον ἐχαλέπαινον καὶ ἐβέβησαν ^κ εὐθύς ὑπ' ὀργῆς, ^ι παρὰ τὸν τρόπον τὸν ἑαυτῶν, ὡς χεὶρ ^μ τὴν τε οἰκίαν αὐτῶν κατασκάψαι, καὶ δέκα μυριάσι δραχμῶν ζημιῶσαι. ὁ δὲ παρεπιτό, μηδὲν τέτων δεῖν. ἔργον γὰρ ἀγαθῶ ^ν ῥύσσεσθαι τὰς αἰτίας ^ο στρατεύσαμενος ἢ τότε ποιῆν αὐτὸς ὅ, τι βέλονται. ^ρ οἱ δὲ τὴν μὲν ζημίαν καὶ τὴν κατασκαφὴν ἐπέσχον νόμον δὲ ἔθεντο ἐν τῷ παρόντι, ὡς ἔπω πρότερον ἐγένετο αὐτοῖς. δέκα γὰρ ἄνδρας Σπαρτιατῶν προσείλοντο αὐτῷ ξυμβέλλας, ἀνευ ὧν μὴ κύριον εἶναι ἀπάγειν στρατιάν ἐκ τῆς πόλεως.

Ξδ. Ἐν τῷτῳ ^θ ἀφικνείται αὐτοῖς ἀγγελία παρὰ τῶν ἐπιτηδεῶν ἐκ Τεγέας, ὅτι, εἰ μὴ παρέσονται ἐν τάχει, ἀποσῆσεται αὐτῶν Τέγεα πρὸς Ἀργεῖους καὶ τὸς ξυμμάχους, καὶ ^ι ὅσονεν ἀφῆστηκεν. ἐνταῦθα δὲ βοήθεια τῶν Λακεδαιμονίων ^ς γίγνεται αὐτῶν τε καὶ τῶν ^ι εἰλωτῶν πανδημῆ ὀξεία, ^ν καὶ ὡς ἔπω πρότερον. ἐχώρησεν δὲ ἐς ^κ Ὀρέσειον τῆς Μαυαλίας καὶ τοῖς μὲν Ἀρκάδων σφετέροις ἔστι ξυμμάχοις

^β Nemo (inquit *Steph.* in *Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 106.*) qui attente locum hunc considerauerit, ellipsin particulae *ἔν*. (et ea quidem significacione, qua ponitur pro *Quoniam*) ei ante verbum *ἔσαν* inesse negabit. *Hudf.* ^ε Ἀρχόμενοι *Reg.* ^δ τὴν τῆ στρατῶ *Ar. C. Dan.* *Mox συνέβη Aug.* ^ε δύναι *Μαντιν. Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. Mosqu.* ^ε οἱ δ' ἄλλοι *Gr.* *Antea ἀνεχώρησαν Mosqu.* ^ε Μαντινῆς *Gr.* ^β αὐτοῖς *deest Reg.* ^ι τῶν *omittunt Ar. C. Cl. Ald. Flor. Bas. Steph. i. Cass. Gr. Aug. Mox ἐβέβησαν Mosqu. et 63. init. αἰτία in marg. ser. et deinde, pro ἔχοντες ἐβέβησαν.* ^κ εὐθύς *deest Mosqu.* ^ι παρὰ τὸν τρόπον τὸν ἑαυτῶν, ὡς χεὶρ ^μ τὴν τε οἰκίαν αὐτῶν κατασκάψαι, καὶ δέκα μυριάσι δραχμῶν ζημιῶσαι. ὁ δὲ παρεπιτό, μηδὲν τέτων δεῖν. ἔργον γὰρ ἀγαθῶ ^ν ῥύσσεσθαι τὰς αἰτίας ^ο στρατεύσαμενος ἢ τότε ποιῆν αὐτὸς ὅ, τι βέλονται. ^ρ οἱ δὲ τὴν μὲν ζημίαν καὶ τὴν κατασκαφὴν ἐπέσχον νόμον δὲ ἔθεντο ἐν τῷ παρόντι, ὡς ἔπω πρότερον ἐγένετο αὐτοῖς. δέκα γὰρ ἄνδρας Σπαρτιατῶν προσείλοντο αὐτῷ ξυμβέλλας, ἀνευ ὧν μὴ κύριον εἶναι ἀπάγειν στρατιάν ἐκ τῆς πόλεως.

κείμενοι] dictum pro *κατατεθείμενοι*. Cf. v. 4. h. p. GOTTL. *κείμενοι]* Recte expl. Gottl. (immo rursus Abresch.) *κατατεθείμενοι*. Ita fere L. i. c. 129. in epistola Xerxis ad Pautan. *ἡ ἀρχαία ἀελοσά σοι*, manebit reposita, condetur, (in Commentariis regis, Esther. 6, 2. cuius loci immemor Heilm. non bene vertit apud Thuc. *desßen Andenken nie verlöschen wird.*) Hinc et regimen hic, ὑπὸ Λακεδαιμονίων κείμενοι, i. e. ab illis *κατατεθέντες*. BAVER.

ἀσπῆρος] Dilogium habet hoc verbum: Ad *ἀσθενίαν* et *πλῆθος* relatum, i. gn. *causam* timeris, (*originem*) propter quam solliciti essent: *quia* inirma essent moenia et hostium numerus magnus: ad *μὴ προσπόλ.* potat *materiam* timendi, *quam* timerent, perniciem, *ne* perirent: sic fürchteten sich wegen der Schwiche, rel. und vor dem Untergange. B. *Πραεπιτό.]* *Ante*, quod ergo tempus? Nempe, priusquam auxilio quisquam veniret. At hoc vbi expressum? In verbis nimirum, ὡς ἔδειξεν ἐβοήθει. Tamen Ellipsis est. B.

Κατέθεντο] Leg. *κατέθεντο*. GOTTL. *Κατέθεντο]* Recte Gottl. *κατέθεντο* (immo rursus Abresch.) *Nusquam* enim illa forma; Operarum vitio proditum, mutasse mallem. BAVER.

Ἐνεδίδουσαν] Habet significacionem proditionis. Sic IV, 76. *Χαιρώνειαν* δὲ ἄλλοι ἐξ Ὀρχομενῶν ἐνεδίδουσαν. Ibid. 88. et VII, 48. DVCK.

Ἐνεδιδ. τὰ πράγμα.] Simpliciter pro *παρεδίδουσαν* nulla conditione aut proditionis, quam infert Duck. aut negligentiae, quam Schol. impingit; neutri hic locus. v. Ind. BAVER.

Παρασχὸν καλῶς] Nom. abs. v. Schol. GOTTL.

Περὶ Ὀρχομ. — ἐκλ.] Distacte pro, ὡς ἠγγέλυστο, ὅτι Ὀρχομενῶν ἐάλω. BAVER.

Ζημιῶσαι.] Scil. *αὐτῶν*, more Nostrum omissam, ex *οἰκίαν αὐτῶν* repetendum. B.

Ἐπέσχον] Interpr. *abstinuerant*, melim, *sustinuerant intromit*, distulerant. B.

cupientes, cum aliis de causis, tum vero, quod Arcadam obsides illic essent a Lacedaemoniis depositi. Orchomenii vero, quod et murorum infirmitatem et *hostilis* exercitus multitudinem metuerent, simul etiam, cum nullus opem ipsis ferret, *veriti*, ne prius perirent, quam sibi subveniretur, deditionem ea conditione fecerunt, ut in societatem reciperentur, et obsides ex suorum numero ipsis darent, et Mantineis illos etiam traderent, quos Lacedaemonii deposuissent.

Bell. Pelop. an. 14. Olymp. 98. 3. V. C. Varr. 336.

62. Postea vero cum Orchomenum iam tenerent, focii consultare coeperunt, aduersus quamnam ex reliquis primum ire oporteret. Et Elei quidem suadebant, ut iretur aduersus Lepreum: Mantinei vero, aduersus Tegeam: Argiui et Athenienses in Mantineorum sententiam iuerunt. Elei vero indignati, quod decretum non fuisset, ut iretur aduersus Lepreum, domum redierunt. Caeteri vero focii se Mantineae praeparabant ad Tegeam armis infestis petendam. Quinetiam nonnulli ex ipsis Tegeatis, qui in vrbe erant, res ipsis dedere statuerant.

63. Lacedaemonii vero, postea quam ex agro Argiuo redierunt, initis in quatuor menses foederibus, Agin vehementer incusabant, quod Argos in suam potestatem non redegisset, cum occasio tam idonea sese ipsis obtulisset, quantam nunquam ante sibi oblatam putarent. Tot enim talesque socios, vnum in locum congregatos, reperire non facile esse. Cum autem nuntius de Orchomeno capto allatus fuisset, tunc vero multo vehementius indignari coeperunt. Et prae ira protinus, praeter suum morem, et de ipsis domo diruenda, et de ipso centum millibus drachmarum multando deliberabant. Ille vero deprecabatur, ne quid horum facerent. se enim, expeditione suscepta, forti aliquo facinore crimina sibi obiecta diluturum; aut, nisi praeflitiisset, tunc ipsos, quicquid vellent, facturos. Illi vero a multa quidem irroganda, et ab aedibus diruendis abstinerunt; legem vero tunc, quae nunquam ante apud ipsos fuerat, tulerunt. Decem enim viros Spartanos praeterea elegerunt, quos ipsi consiliaarios dederunt, sine quibus ipsi exercitum ex vrbe educere non liceret.

64. Interea vero nuntius ab amicis Tegeatis ad ipsos allatus est, nisi celeriter adessent, Tegeam ab ipsis ad Argiuos, eorumque socios defecturam, et propemodum iam defecisse. Tunc vero Lacedaemonii, tam ipsi, quam Helotes, cum frequentissimis copiis ex omni suae ditionis populo congregatis, citissime, si vnquam ante, opem Tegeatis tulerunt. Iuerunt autem ad Orestium Maenaliae. Et Ar-

* Magna festinatione, quanta non alias, opem etc. *Acacius*. HVDS.

Ὁρχομενῶν. Καὶ προσέειπεν οἱ Ἀργεῖοι συνῆλθον τῇ γνάμῃ. Ἐν τῇ πόλει ἐνεδίδουσαν τὰ πράγματα] ἡμέτερον τῶν κατὰ τὴν πόλιν περιγμάτων. Σφίον Ἀργεῖοι τοῖς Λακεδαιμονίοις. Παρασχὼν καλῶς] ἀντὶ τῆς, συμβάντος καλῶς τῆ χειρῶσασθαι αὐτῆς. Ἀδ, ἡς γὰρ ποσότητες] ἦσαν πολλὰς. Καὶ τοῖστας] ἦσαν ἀνδρείους. Οὐ ἴσθιον εἶναι λαβεῖν] ἀντὶ τῆ συλλαβῆς. Ὁ δὲ παρ- γυεῖτο] ὁ Ἄργεοι. ῥύσεσθαι τὰς αἰτίας] ἀπολύσειν. Ἐν τῇ παρόντι] τῇ τότε καιρῷ, ὅτι ἀγγίζοντο. Μὴ κύβριο] τὸν Ἄργιν. Παρὰ τῶν ἐπιτηδείων] τῶν ἐν τῇ Τεγείῃ. Ὅτι εἰ μὴ παρέσονται ἐν τάχει] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Καὶ ἔσοντι ἀφ᾽ ἑσθης] ἡ στρατὸς βουθήσεται. Καὶ οἱ αἴτω πρότερον] γράφεται καὶ, ὡς ἄνω. Ἐχώρων δὲ ἐς Ὀρέσειον] οἱ βουθήσαντες. γράφεται ἐς Ὀρέσειον.

[Ἐν τῷ παρ.] Tunc vertit Int. Immo, in illa causa, pro tempore; nam *prohibitionem* istud fuit, de *vno* Agide, non vniuersa lex, quae ad omnes pertineret. [In Schol. ὅτι ἀγγίζε, corrigat Ad. ὅτι: nil sapere opus.] BAVER.

[Παρὰ τ. ἐπιτ.] Et ad haec verba, et porro inde, vsque ad verba h. cap. ἄποτ. ἐτ' αἰ. omnia def. C. Aug.] B.

Καὶ ὡς ἄνω] Schol. Cl. et Gr. καὶ οἱ αἴτω ἄ. non male. WASS. Si quid mutandum sit, malum αἴτω: nam οἱα pluralis neutrum hic vix potest locum habere. Thucyd. V, 14. Τῇ ἐν τῇ γνάμῃ

ἡμφορῶν, οἱ αἴτω γένετο τῇ Σπάρτῃ. Scholiae Cass. neque hic, neque paulo post varietatem scripturae adnotat. DVCK.

ὡς ἄνω πρότ.] Sane pro οἱα, quale auxilium; sed et ad verbum retuleris: qualiter, quo modo, quam molitione nunquam antea comparassent; ac si sit, ὡς ἄνω πρότ. ἐπεποιήσαν. Aut aduerbium p. Adiectiuo: v. Philol. h. P. p. 114. 115. BAV.

Ὀρέσειον] Vid. Salmasium ad Solinum p. 145. Herodotum, Euripid. Electr. V. 1273. et Tzetzen VIII, 247. WASS. Ὀρέσειον dicit Euripides Orest. v. 1647. Ὀρέσειον Stephanus. Salmaf. Ed. pag. 100. Ed. Trai. DVCK.

ἡ προῖπον ἀθροισθεῖσιν ἑνάμ^α κατὰ πόδας αὐτῶν ἐς Τέγεαν· αὐτοὶ δὲ, μέχρι μὲν τῶ Ὀρσεύει πάντες ἔλθόντες, ἐκείθεν δὲ τὸ ἕλγον μέρος σφῶν αὐτῶν ἀποπέμψαντες ἐπ' οἴκῳ, (ἐν ᾧ τὸ πρεσβύτερον τε καὶ ἡ νεώτερον ἦν,) ὥστε τὰ ὀπίσθιον φερεῖν, τῷ λοιπῷ στρατεύματι ἀφικνεῖσθαι ἐς Τέγαν. καὶ ὁ πολλῶν ὑπερον οἱ ξυμμαχοὶ ἀπ' Ἀρκαδίων παρήσαν. πέμπσι δὲ καὶ ἐς τὴν Κόρινθον, καὶ Βοιωτὰς, καὶ Φωκίαν, καὶ Λοκροὺς, βοηθεῖν κελεύοντες ἑ κατὰ τάχος ἐς Μαντινίαν. ἀλλὰ τοῖς μὲν ἑξ ὀλίγου τε ἐγίγνετο, καὶ ὁ ῥάδιον ἦν μὴ ἀθροῖς, καὶ ἑ ἀλλήλους περιμείνασι, διελεῖν τὴν πολέμιαν· ἑ ξυνέκλειε γὰρ ἡ διὰ μέσων ὁμοῦ δὲ ἠπείγνυτο. Λακεδαιμόνιοι δὲ, ἀναλαβόντες τὰς παρόντας Ἀρκαδίων ξυμμαχίας, ἐσέβαλον ἐς τὴν Μαντινικὴν, καὶ στρατοπεδευσάμενοι πρὸς τῷ Ἡρακλείῳ, ἐδήκνυ τὴν γῆν.

ΞΕ'. Ἄ Οἱ δὲ Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξυμμαχοὶ, ὡς εἶδον αὐτὰς, ἑ κατὰλαβόντες ἑ χωρίον ἐρυμνὸν καὶ δυσπρόσοδον, παρετάξαντο ὡς ἐς μάχην. καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι εὐθύς αὐτοῖς ἐπήσαν· καὶ μέχρι μὲν λίθος καὶ ἀκοντίων βολῆς ἐχώρησαν· ἑπειτα τῶν πρεσβυτέρων τις ὁ Ἀγιδί ἐπεβόησεν, ἑ ὄρῳν πρὸς χωρίον καρτερόν ἰόντας σφῶν, ὅτι διανεῖται ἑ κακὸν κακῶ ἰασθαι· ἑ δηλῶν, τῆς ἐξ Ἀργεὺς ἑ ἐπαιτίαν ἀναχωρήσεως τὴν παρεῖσαν ἀκαιρον προθυμίαν ἀνάληψιν βυλομένην εἶναι. ὁ δὲ, εἴτε καὶ ἑ διὰ τὸ ἐπιβόημα, εἴτε καὶ αὐτῷ ἑ ἄλλο τι ἢ ἑ κατὰ τὸ αὐτὸ, δόξαν ἐξαίφνης, πάλιν τὸ στρατεύμα κατὰ τάχος, πρὶν ξυμμίξαι, ἀπῆγε. καὶ ἀφικόμενος πρὸς τὴν Τεγεάτιν, τὸ ὕδωρ ἐξέτρεπε ἑ πρὸς τὴν Μαντινικὴν, περὶ ἑ ἕπερ, ἑ ὡς τὰ πολλὰ βλάπτοντος, ἑ ὀποτέρωσιν ἂν ἑ ἐσπίπῃ, ἑ Μαντινῆς καὶ Τεγεάται πολεμῶσιν. ἑ ἐβάλετο δὲ τὰς ἀπὸ τῶ λόφου βοηθῶντας ἐπὶ τὴν τῷ ὕδατος ἐκίρησιν, ἐπειδὴν πύθοντα, καταβιβάσαι

γ Προῖπον deest Gr. z Καταπίδας Cass. Aug. a τὸ οὐκ ἔστιν Ar. C. πρεσβύτερον καὶ νεώτερον Dan. νεώτερον Mosqu. b οἴκῳ Ar. C. c Κατατάχος Aug. Ald. Flor. Basf. Sterb. I. vt et mok infra. vbi et ita Reg. κατὰ. Mosqu. iunctis vocc. d Scil. διασπικτες χρόνῳ. Ae. Port. sic et Sobol. Hudf. e Ἀλλήλους Cass. Aug. f τὴν πολέμιαν omittunt Cl. Aug. sed hic in marg. reddidit a m. vt. addito ligno, N' (i. e. λείπει.) τὴν omitt. Mosqu. g κινεῖται Reg. Gr. b Διαμύει Ald. Flor. Bisf. Aug. h δ' ἠπείγνυτο Gr. h Συμμαχῶν et inter versus συμμάχους Gr. i Οἱ δ' Ἀργεῖοι Ar. C. Ald. Flor. Basf. Reg. Cass. Gr. Aug. m Ἀπολεβόντες Gr. n Scil. λίθῳ, vt ex sequentibus constat. Hudf. o τῷ Ἀγιδί Gr. p ὄρῳν πρὸς τὸ χωρίον Ar. C. ὄρῳν ἐς χωρίον Cim. ὄρῳν π. τὸ χ. Dan. q Ἐπίσται et hoc prouerbium apud Herodot. l. 3. et Sophocl. Hudf. r Hic verborum ordo: δηλῶν τὴν παρεῖσαν ἀκαιρον προθυμίαν βυλομένην εἶναι ἀνάληψιν τῆς ἐπαιτίαν ἀναχωρήσεως τῆς ἐξ Ἀργεὺς. Ae. Port. Hudf. τὴν ἐξ Ἀργεὺς Gr. Aug. et a prima manu Cass. quod deinde factum erat τῆς. c Ἐπ' αἰτίαν Cass. Aug. i διὰ deest Dan. καὶ utrumque d. Mosqu. v Ἀλλήλοι Gr. x Κατατασσὺν Reg. y Εἰς Μαντινικὴν Ar. C. ἑς τὴν Μαντινικὴν Cim. Εἰς τὴν Μαντινικὴν Dan. ἑξέτρεπε ἐς τὴν Μαντινικὴν Reg. Cass. Gr. Aug. Mosqu. z Ὡς ἐς τὰ πολλὰ Ar. C. Ὡς ταπειλὰ Ald. Flor. Basf. Ὡς ἐς τ. π. Dan. Ὡς ἐς ταπειλὰ Reg. a Ὀποτέρωσιν ἂν ἑσπ. Cass. Aug. b Ἐσπίπῃ Gr. c Μαντινῆς Ar. C. Ald. Flor. Basf. Cass. Gr. d Hic verborum ordo: ἑβάλετο δὲ καταβιβάσαι τὰς ἀπὸ τῶ λίθου, τὰς Ἀργεῖους καὶ τὰς συμμάχους, βοηθῶντας ἐπὶ τὴν τῷ ὕδατος ἐκίρησιν, καὶ ἐν τῷ ἑκείνῳ τὴν μάχην etc. Ae. Port. qui et Hypodistolen etiam post λίθου ponendam censet. Πύθονται pro πύθονται legunt Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Basf. Dan.

Κατὰ πόδας] Omisit hoc Interpr. vertere, statim e vestigio. ΒΛ.
[ἑξ ὀλίγου] Subito, paruo temporis spatio ad rem perficiendam dato. Heilm. dieser Antrag kam ihnen plötzlich. 716. GOTTL.

[ἑξ ὀλίγου] i. e. ita, vt temporis breuitate excluderentur. In ἑξ ὀλίγου. intell. χρόνῳ, qf. nunc primum, nunc demum iubebantur exire, quod maturius debebant; deinde accedit et potio ἑ, quae et ipsa lateat in ἑ, modum rei notante, (vt, ἐξ ἄφραυς, obscure, ἐκ προκατῆς, leuiter, ἐξ ἄδοκτου, vt ipsum Lat. ex inopinato,) vt sit, ἐν ὀλίγῳ, vt breue tempus relinquere rei capessenda. BAVER.

ἑνέκλειε διὰ μ. Breuius, pro, διὰ μέσων (ἐν μέσῳ) ἑσκα (κειμένη), ξυνέκλειε hic est, impedire, obistere, scil. ne progredi possent, quasi inclusi, loco haerere coacti. Ita tempore exclusum dicimus, p. impeditum. [In Schol. abest κατὰ τῷ Aug.] B.

Ἀναλαβ. Schol. expl. κινεῖσαντες καὶ λαβόντες. Argutari videtur in ἑ. Simpliciter est pro παραλαβόντες. [Ad haec verba Schol. d. Aug. cum duobus continuis.] B.

[In 65 Cap. def. C. Aug. Schol. ad verba, χωρ. ἑρυμν. cum quatuor, quae sequuntur. Ad verba, τῆς ἐξ Ἀργ. ἐπαιτ.] def. verba: τὸ προγιν. — δηλονότι.] B.

Δυσπρόσοδον] Thomas Mag. h. v. exponit δύσκολον περὶ τὴν εἴσοδον. Add. eundem in ἑσπρόσοδος. Priore loco interposita particula τε legit, ἑρυμνὸν τε καὶ δυσπρόσοδον. DVCK.

[ἑπεβόησ.] Schol. ἕγγυ· ἐκείσιν πάντων, non placet, partim ob ἕγγυ, quod paene arguat, aliquid ante illud excidisse; nisi respicit, obscure tamen satis, partic. ἐπ' partim ob interpretationem ipsam non magis eruendam ex addito ἐπ, quam ex in, in Lat. inclamare. BAVER.

Κακὸν κακῶ ἰασθαι] Vide Dionys. Halicarnass. XI, 14. p. 698. Ed. Sylburg. HVDS. Citat Plutarchus in Moralib. pag. 797. et legit ἰασθαι. WASS. Herodoti locus est III, 53. Verus Sophoclis existant apud Stobaeum Serm. IV. ἑνταῦθα μέντοι πάντα τ' ἐνδράκων νοσεῖ, κακοῖς δταν θέλωσιν ἰασθαι κακῶ. Idem in Aiac. v. 362. Μη κακὸν κακῶ διδοῖς ἄσος, κλεινὸν τὸ πῆμα τῆς ἀτης τιδοῖ. DVCK.

[ἑπαιτίαν] Plutarchus l. d. ἐπαιτίαν, et βυλομένην. Non videtur recedendum a scriptura recepta. DVCK.

[ἑπαιτίαν κινεῖ.] Per Hypall. pro, cuius (ipse) esset ἐπαιτίαν, reus, vt causa. Nam ἐπαιτίαν est idem, quod simplex, αἰτίαν; vt apud Hom. II, 1, 335. ἑτι μοι ἕμμες ἐπαιτίαν. BAVER.

βυλομένη.] i. e. debere, iuberi, destinari, quae esset. Int. volebas; debebat certe, vellet, quia loquentem inducit Thuc. Nec nisi per Hypallagen ita verti poterat, aut Metonymiam. [Schol. ad ἐνάληψιν d. Aug.] B.

Ὁ δὲ εἶπε — ἀπῆγε] Laudat Suidas in ἐπιβόημα, ὁ δὲ εἶπε τὸ ἐπ. qui ex hoc loco emendandus. Εἶτε καὶ διὰ τὸ ἐπ. et pro ἢ καὶ αὐτῷ leg. εἶτε καὶ etc. ibi male vertitur a Cl. Kustero acclamatio. ἐπιβόημα σκληρὸν esse autumat Pollux VI,

cadibus quidem suis focis praeceperunt, vt congregati se Tegeam subsequerentur. Ipsi vero, cum vniuersi ad Orestium vsque profecti fuissent, et illinc sextam suarum copiarum partem domum remississent (in qua parte seniores ac iuniores erant) vt res domesticae tuerentur, cum reliquis copiis Tegeam peruenerunt. nec multo post focii ab Arcadibus missi adfuerunt. Miserunt etiam et Corinthum, et ad Boeotos, et Phocenses, et Locros, imperantes, vt celeriter ad Mantineam, ad opem ferendam, venirent. * Sed his quidem ob nimias temporis angustias proficisci non dabatur, nec facile erat, nisi frequentibus copiis, et se inuicem praestolantibus, agrum hostilem transire: (nam in medio *suus, transitum illis* praecludebat) nihilo tamen minus ire properabant. Lacedaemonii vero cum Arcadibus focis, qui aderant, et quos secum assumferant, irruptionem in agrum Mantinicum fecerunt. castrisque ad Herculis templum positis, agrum vastabant.

65. Argiui vero et focii, qui locum natura munitum et accessu difficilem occupant, cum ipsos vidissent, ad pugnam sese instruxerunt. Lacedaemonii vero confestim obuiam illis iuerunt, et vsque ad lapidis iaculivae iactum processerunt: tunc vero quidam ex senioribus ad Agidem exclamavit, cum suos ad locum natura munitum tendere videret, Agis malum malo sanare cogitat; innuens ex agro Argiuo receptum, qui ipsi dabatur crimini, cui tunc mederi volebat hoc intempestiuo studio. Ille vero siue propter illam inclamationem, siue etiam quod repente sententiam mutasset, copias celeriter, antequam manus confererent, abduxit. Et cum in agrum Tegeaticum pervenisset, aquam in agrum Mantinicum a Tegeatico auertere coepit; cuius causa, quod magna damna daret, vtram in partem cursu deferretur, Mantinei et Tegeatae bellum *inter se* gerebant. Argiuos enim, eorumque focios, vbi *rem* intellexissent, de colle, in quo confederant, deducere, accurrentes ad prohibendum cursum aquae, quae

* Erant autem quibus e propinquo veniendum esset, nec facile etc. *Valla*. Caeterum iis nuntius hic inexpectato venit, nec facile etc. *Acacius*. HVDS.

Ἀρκάδων ἦγον ἐκ τῶν Ἀρκάδων. Ἀποπέψαντες ἐπ' οἴκῳ ἦγον εἰς τὴν Λακεδαίμονα. Ἐξ ὀλίγου τε ἐγγίνετο] ἐξάφνης. Εὐνέκλειε γὰρ διὰ μέσῳ ἀντι τῷ, ἐν μέσῳ γὰρ ὅσα ἢ πολέμια γῆ ἐφύλαττεν αὐτός. ἢ, ὃ μᾶλλον, ἀπέκλειε τοῖς ἐξ Ἀργυῶν. Ἀναλαβόντες ἦγον, ἀναστήσαντες, καὶ λαβόντες. Τὸς παρόντας Ἀρκάδων ἦγον ἐκ τῶν Ἀρκάδων. Πρὸς τῷ Ἡρακλείῳ] ναῦ δὲ δηλονότι. Χαρίον ἐρημόν] ὄχυρόν. Καὶ δυσπρόσοδον] δυσέμβατον. Αὐτοῖς ἐπήσαν] τοῖς Ἀργείοις δηλονότι. Ἐπειτα τῶν πρῶτον Ἀλακιδιμηνίων. Ἀγιδί ἐπεβόησεν] ἦγγεν, ἐνώπιον πάντων. Ὅτι διανοεῖται] ὁ Ἄγεις. Κακὸν κακῷ ἴσθαι] τὸ προγεγονός τῳ ἴδῳ δηλονότι. τὴν ἀρχαίαν παρομίαν ἐξ Ὀρέστῃ τῷ Ἀγαμέμνονος ὁμηδεύσαν, ὅστις τὸν τῷ πατρὸς θάνατον τῷ τῆς μητρὸς φόβῳ ἐθεράπευσε. Τῆς ἐξ Ἀργυῶν ἐπαίτις ἀναχωρήσεως] διὰ τὴν ἐξ Ἀργυῶν δηλονότι ἀναχώρησιν, ἐν αἰτίᾳ γενομένην, νῦν ἀκρίτως αὐτὴν προθυμείσθαι ἀναλαβεῖν, καὶ ἐπανορθῶσαι τὴν τότε γενομένην ἀμαρτίαν. Ἀνάληψιν] θεραπεύειν. Ἄλλο τι ἢ κατὰ τὸ αὐτό] ἀντι τῷ, ἄλλο τι δόξαν ἢ κατὰ τὸ αὐτό. ἦται, ἦπερ αὐτό. Ἀπήγεν] εἰς τῶπισσιν ἔστρεψε. Τὸ ὕδωρ ἐξέτρεπε] μεταχέτευεν. Ὅποτερώσε ἀν' ἐκπίπτῃ] εἰς ὀποτέραν πόλιν ῥέει. Πολεμῶσιν] ἀλλήλοισι δηλονότι. Βοηθῆντας] βοηθήσοντας. Κα-

203. pro quo ἐπιβόησις apud *D. Halic.* in *Arte VII, 2.* At verbalia in *ε* non semper *astionem* denotant. Nostrer ἐπιβόλευμα, et ex illo *Iosephus* pro ἐπιβόλευσις. Sic γύμνασμα, δεξιωμα, μειδασμα et eiusmodi sexcenta. *Wass.* Si ἐπιβόημα tam durum videbatur *Polluci*, non debet ipse eo vti *IX, 123.* Post δόξαν in *Suida* distinctio ponitur, et ἐξάφνης coniungitur cum sequentibus: non deterius, quam in *Edd.* *Thucyd.* DVCK.

Καὶ διὰ τὸ ἐπιβ.] Καὶ hic est *vel, iam*; ob ipsam succlamationem, solum, vt alia causa abesset, haec vna sufficeret. *BAVER.*

Κατὰ τὸ αὐτό] i. e. ἢ αὐτίκα, παραυτίκα, modo, commodum, statim antea. [Schol. in *C. Aug.* sic leg. ἀντι τῷ, ἄλλο τι δόξαν, ἦπερ τὸ αὐτό, ac si redundet καὶ, et κατὰ τὸ αὐτό, eodem modo, sit pro τὸ αὐτό, idem; ita et *Cicero*: sic demonstrat, mihi sic videtur, i. e. hoc.] B.

[Ἀπήγ.] Schol. ad h. v. cum quatuor, quae sequuntur, abest Aug.] B.

Πρὸς τὴν Τεγ.] Adscripserat *Gottl. ἐξ Valkenar. ad Herod. L. VII, p. 602.* Sed nil opus: nam, sicut *ε* pro *πρὸς*, ita et hoc pro illo, saepe ponitur; et Latini, ad *vrbem*, ad *Italiam*, pro *in*; et contra, *Troiae*, *Numantiae* (*Sallust. Jug.*) et *Hommer. Il. I.* ἴλιον εἶσω, pro *ad*; cum praefertim *finis* hic notet. v. *Ind.* B.

Πολλὰ βλ.] Reddi debet: *plerumque*, pleraque. *Ab.* non spernit lect. *ε*ς τὰ πολλὰ, p. 540. *GOTTL.*

Βοηθῆντας] Pro βοηθήσοντας, si *Scholias* credimus, ait *Stephanus* *Append. ad Scripta de Dialect.* pag. 138. Potest credi *Scholias*. *Thucydides* saepe praefens pro futuro ponit. *IV, 40.* ἀποδῶναι et ἀποθνήσκειν. *V, 4.* πείθειν. Et sic quamplurimis aliis locis. Vide ad *IV, 61.* DVCK.

Ἐπὶ τὴν ἐκτρο.] Male *Int. ad prohibendum cursum aquae*; neque enim *πρὸς* vel *ἐπὶ* de re vel opere, sed de loco et re-

Bell. Pelop. an. 14. Olymp. 90. 3. V. C. Varr. 336.

τὰς Ἀργείους καὶ τὰς Ξυμμαχούς, καὶ ἐν τῷ ὄμαλῳ τὴν μάχην ποιῆσθαι. καὶ ὁ μὲν, τὴν ἡμέραν ταύτην μείνας αὐτῷ περὶ τὸ ὕδωρ, ἐξέτρεπεν· οἱ δ' Ἀργεῖοι καὶ οἱ Ξύμμαχοι, τὸ μὲν πρῶτον καταπλαγέντες τῇ ἐξ ὀλίγου αἰφνιδίῳ αὐτῶν ἀναχωρήσει, ἐκ εἶχον, ἢ ὁ, τι εἰκάσαισιν· ἴεῖτα, ἐπειδὴ ἀναχωρῶντες, ἐκεῖνοι τε ἀπέκρουσαν, καὶ σφεῖς ἠσύχαζον, καὶ ἐκ ἐπηκολύθου, ἐνταῦθα τὰς ἑαυτῶν στρατηγὰς αὔθις ἐν αἰτίᾳ εἶχον, τὰ, τε πρότερον καλῶς ληφθέντας πρὸς Ἀργεῖ Λακεδαιμονίους ἀφεθῆναι, καὶ νῦν, ὅτι ἀποδιδάσκονται ἐὸς ἐπιδοκίμει, ἀλλὰ καδ' ἠσυχίαν οἱ μὲν σὺζοντο, σφεῖς δὲ προδιδόνται. οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐθροσθῆθησαν μὲν ἰσχυρὰ, ὑπερον δὲ ἀπάγῳσι αὐτὰς ἀπὸ τῷ λόφου, καὶ προελθόντες ἐς τὸ ὄμαλόν, ἐστρατοπέδευσαντο, ὡς ἰόντες ἐπὶ τὰς πολεμίας.

ΞΤ'. Τῇ δ' ὑστεραία οἱ τε Ἀργεῖοι καὶ οἱ Ξύμμαχοι ξυνοτάξασθαι, ὡς ἐμέλλον μαχῆσθαι, ἦν περιτόχῳσι οἱ τε Λακεδαιμόνιοι, ἀπὸ τῷ ὕδατος πρὸς τὸ Ἡράκλειον πάλιν ἐς τὸ αὐτὸ στρατοπέδον ἰόντες, ἐξῆσι δὲ ὀλίγου τὰς ἐκατὶς ἐν τάξει τε ἦδη πάντας, καὶ ἀπὸ τῷ λόφου προεληλυθότας. μάλιστα δὲ Λακεδαιμόνιοι, ὅς ο ἰμεμνητο, ἐν τῷ τῷ καιρῷ ἐξεπλάγησαν. διὰ βραχίας γὰρ μελλήσεως ἡ παρασκευὴ αὐτοῖς ἐγγίγμετο· καὶ εὐθύς ὑπὸ σπυδῆς καθίσταντο εἰς κόσμον τὸν ἑαυτῶν, Ἀγίος τῷ βασιλέως ἑκατα ἐξηγημένους κατὰ τὸν νόμον. βασιλεὺς γὰρ ἄγοντος, ὑπ' ἐκείνου πάντα ἀρχετοῦ καὶ τοῖς μὲν πολεμίας αὐτὸς φεράζει τὸ δέον, οἱ δὲ τοῖς λοχαγῶσι, ἐκεῖνοι δὲ τοῖς πεντηκοσταῖσι, αὔθις

1) Ad loci intervallum referendum. Ac. Port. vt et δι' ἰλίγυ paulo infra. Huds. f αἰφνιδίῳ deest Reg. αἰφνιδί. Mosqu. 2 αὐτῶν omittit Gr. 3 Ὅ, τι ἐν εἰκ. Reg. i Eir' ἐκατὶ Ar. C. Reg. Cass. Gr. Aug. Mosqu. qui mox ἐπέκρουσ. Paulo post πρῶτον Mosqu. 4 ἐθροσθῆσαν Cl. in marg. l τὸ παρατυπία Ar. C. Aug. t τὸ παρ' αὐτίκα Cass. m προελθόντες Ar. C. et in marg. Cl. Dan. proελθ. e correct. Aug. o craso. proελθ. Mosqu. et mox deiecit. n μάχεσθαι Dan. o Id est: ὅσον ἰμμεμνητο. Huds. 5 ἰμμεμνητο in contextu et marg. Gr. pro δι' Mosqu. δι καί. p βραχίας Cass. Mox μελήσεως Mosqu. q Πολέμαρχου Tribuni militum Porto. Praefecti belli Acacius. r λοχαγοὶ Centuriones Portus. Praefecti cohortium Acacius. s πεντηκοστῶν Ar. C. Cl. Gr. Baf. Aug. Vid. Annot. πεντηκοστῶν dimidiatae centuriae Praefecti Portus. Centuriones Acacius. Huds. πεντηκοστῶν Reg. Cass. Schol.

gione, dici solet Nostro; malim ergo, ad locum, vbi aqua deflueretur: sane ad opus impediendum, vt vel coniungere liceat notiones duas, et loci; et operis; illa tamen potior. Nota et Ellipsis casus, ex alia structura repetendi in verbis paulo superioribus: μείνας περὶ τὸ ὕδωρ, ἐξέτρεπε, scil. αὐτό. BAVFR.

Τῇ ἐξ ὀλίγου αἰφνιδίῳ Reg. non habet αἰφνιδίῳ. Et potest suspectum esse, tamquam ex interpretatione. Nam ἡ ἐξ ὀλίγου ἀναχωρήσει eadem est, quae αἰφνιδίως. Thucydides II, 61. Μεταβολὴς μεγάλη, καὶ ταύτης ἐξ ὀλίγου ἰμμεμνητο. IV, 108. Οἱ μὲν Ἀθηναῖοι φυλακὰς, ὡς ἐξ ὀλίγου καὶ ἐν χειμῶνι διέπεμψον ἐς τὰς πόλεις. V, 64. Ἀλλὰ τοῖς μὲν ἐξ ὀλίγου τε ἐγένετο. vbi Schol. Cass. itidem supplet καιρῷ. Et 71. Ἐν αὐτῇ τῇ ἐφοδῷ καὶ ἐξ ὀλίγου παραγγέλλαντι. DVCK.

Τῇ ἐξ ὀλίγου αἰφ. ἀναχ.] Vix est, quin pro Glossemate habeatur αἰφνιδίῳ et eiiciatur; vtur, cumulari synonyma, haud sit adeo infrequens. [Schol. ad h. v. et quod proximè sequitur abest Aug.] BAVFR.

Αὐτῶν ἀναχωρήσει Αὐτῶν deest Gr. perperam. WASS.

Ἐκεῖνοι τε ἀπέκρουσαν Ἐαυτῶς deesse putat Scholiastes. Sed videndum est, an potius suppleri debeat αὐτῶς, nempe, τὰς Ἀργείους, e conspectu eorum euasurunt. Ita certe hoc verbo vtitur Lucianus, qui non pauca a Thucydide sumit, II. Ver. Hist. pag. 687. Ἐφείγγμεν, ἀπολαμπύνας αὐτὰς μαχημένους. — Ἐπὶ δ' ἀπέκρουσαν αὐτῶς, ἰωμέθᾳ τε τὰς τραυματίας. Sic ἰμμεμνητο γὰρ dicuntur nauigantes, qui tam longe in altum prouecti sunt, vt terram conspicerre non amplius possint. Vid. Budaeum Commentar. Ling. Gr. pag. 324. Ab his autem ductum hoc genus loquendi docet Schol. Cass. Nam quod in *elio* sine ylo sensu legitur, ἰδίως μὲν ἐπὶ τῶν ἐπιλαζομένων, in illo est, ἰδίως μὲν ἐπὶ τῶν κλιζομένων. DVCK.

Ἀπέκρουσαν Negatoria est obseruatio, immo lectio, Schol. ἐπὶ τῶν ἐπιλαζομένων; pro quo rectius legeris, κλιζομένων. [Ita praestit Aug. et δὲ pro μὲν.] Quae si vera est lectio, vt

est; Schol. videri possit supplese, αὐτῶς, vt vult Ducker. non ἑαυτῶς. Esti ne sic quidem satis congruerit, certe ex interpretatione Duckeri, satis illa quidem vera et proba: quam et Virgil. firmat, Aen. 3, 291. *Phaeram abscondimus arces*, i. e. (per Hypallagen,) arces (montes) nobis absconduntur; et contra, in Aetis, ἀναφανέντες τὴν Κύπρον, -pro, ἀναφανέντες τῆς Κύπρου. Et rursus Virgil. Ecl. 9. *me condere soles*, i. e. soles, dies, mihi finitos abiisse. At in hac forma loquendi locus ipse vel res dicitur occultari, quam relinquat aliquis, nec videat amplius, non ipse, qui abeat. Schol. vero addit: καὶ ἐκεῖ δρωμένων, passiuè; vt magis videatur voluisse, ἑαυτῶς: si tamen vnum est Schol. non duo duorum; et alter voluerit adscribere nobis aliquid de vsu voc. ἀποκρούπειν' alieno sane loco, male certe additis verbis, ἐκεῖ δρωμένων' debebat, δρωμένων, nempe τὰς χώρας, τοὺς τόπους. [Schol. ad verba, καὶ σφ. ἡσυχ. deest Aug.] BAVFR.

Ἐν αἰτίᾳ εἶχ. rel.] Variata structura; primo Infinit. ἐξέθῳνοι, deinde ἐπὶ cum verbo finito, pro quo hic ponatur ille Infinit. [Schol. ad verba, αὐθις ἐν αἰτ. abest Aug.] B.

[Οἱ μὲν σῶζ. et Σφ. δὲ προδ.] Vtrumque Schol. abest Aug.] BAVFR.

Προελθόντες Non recte quidam *Mss.* προελθόντες. Mox Cap. seq. ἀπὸ τῷ λόφου προεληλυθότας. DVCK.

ὡς ἰμμελλ. μαχ.] Mustant Intt. immo Critici. Voluit enim Thuc. aut dedit, ὡς ἐἴμ. μ. vel ὡς μέλλοντες μαχ. vt Int. vertit, non tamen efficiendum e simplici, quod hic interpretet ὅτι quo sensu in N. T. saepius occurrit: vt 2. Cor. 4, 1. καθὼς ἠλεῖθμεν, ἐκ ἐκκακῆμεν. 11, 21. ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠσθενήσαμεν, (vbi et ὅτι additur) quia iam pro infirmis et vanis nos gerimus; (certe potest ita reddi;) Gal. 6, 10. ὡς καιρὸν ἔχομεν vbi et Vulg. vertit cum; vbi tamen et pro καθὼς valeat. Sed 2. Petr. 1, 3. ὡς πάντα τῆς — δυνάμεως — δωδωρήμενοι; quia vobis donauit; est hic alia est structura, cum Partic. de qua v. Phil. Th. P. p. 153. BAVFR.

Bell. Pelop. an. 174 Olymp. 90. 3. V. C. Varr. 336.

auerte batur, et proelium in planitie facere volebat. Atque ille quidem, cum diem illum illic ad aquam mansisset, eam auertit. Argiui vero eorumque socii, primum quidem obstupesci repentinum illorum receptu e propinquo loco, non habebant, quid coniectarent. Deinde vero cum et illi sese recepissent ac abdidissent; ipsi vero quiescerent, nec illos insequerentur: tunc vero suos duces rursus incusare coeperunt, quod et prius Lacedaemonii, qui prope Argos opportune erant intercepti, dimissi fuissent; et nunc aufugientes nullus insequeretur, sed per otium illi quidem incolumes euaderent, ipsi vero proderentur. Duces vero primum quidem turbati sunt, deinde vero ipsos a colle abduxerunt, et in planitiem progressi, castra illic posuerunt, vt in hostem ituri.

66. Postridie autem Argiui, eorumque socii aciem instruxerunt, vt cum hoste pugnaturi, si in hostem incidissent. Lacedaemonii vero, dum ab aqua rursus ad Herculis templum in eadem castra reuerterentur, aduersarios breui interuallo a se distantes, omnesque iam in acie stantes, et ex colle progressos conspiciunt. Tunc igitur Lacedaemonii tanto timore percussi fuerunt, quanto nunquam ante, quod ipsi meminissent. nam perexiguum temporis spatium ipsis ad aciem instruendam dabatur, et prae festinatione in suum quique ordinem confestim se receperunt, Agide omnia Imperatoris munia obeunte, vt lex iubet. Quum enim Rex exercitum ducit, omnia ab illo reguntur; et ipse quidem Polemarchis indicat ea, quae sunt facienda. Illi vero, Lochagis. At Lochagi Pentecontateribus. Rursus isti,

ταβράσαι] ἀντὶ τῆ, ἀνάγκην αὐτοῖς τῆ καταβῆναι παρασχεῖν. Περὶ τὸ ὕδωρ] πρὸς τῷ ὕδατι. Τῆ ἐξ ὀλίγου] καιρῷ δηλονότι. Ἐπειδὴ ἀναχωρῶντες] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ἀπέκρουσαν] αὐτὸς δηλονότι ἄφανεις ἐγένοντο. ἰδίως μὲν ἐπὶ τῶν ὀπλιζομένων, καὶ ἐκέτε ἔρωμένων, λέγεται, ὅτι ἀπέκρουσαν. Καὶ σφεῖς ἡσύχαζον] οἱ Ἀργεῖοι. Αὐθις ἐν αἰτίᾳ εἶχον] ἐμέμφοντο. Καλῶς ληφθέντας] εὐκαιρῶς καὶ βεβαίως ἀπολυφθέντας. Οἱ μὲν σάζονται] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Σφεῖς δὲ προδίδονται] οἱ Ἀργεῖοι. Ἦν περιτύχῳσι] τοῖς Λακεδαιμόνιοις. Ὁρῶσι δὲ ὀλίγου] ἐξαίφνης. Ἐν τάξει τε ἦδη πάντας] παρατεταγμένους. Διὰ βραχείας γὰρ μελλήσεως] χωρὶς ἀναβολῆς καὶ μελλήσεως. Ἦ παρασκευῆ] ἐφόπλισις. Ἐς κόσμον τῶν ἐκυτῶν] εἰς τὴν σύνταξιν. Ἐκαστα ἐξηγούμεν] ἀντὶ τῆ, διατάττοντος, ἐρημνεύοντος. Βασιλέως γὰρ ἄγοντος] ἡγεμονεύοντος. ὄρα τὴν τάξιν τῆς ἀρχῆς. πρῶτος, βασιλεὺς. δευτερός, πολέμαρχος. τρίτος, λοχαγός. τέταρτος, πεντηκοντῆς. πέμπτος, ἐνωμοτάρχης. ἕκτος, ἐνωμοτία. Κατὰ τὰ αὐτὰ

[Ἦν περιτύχ.) Schol. d. Aug.] B.
 Δὲ ὀλίγου] Schol. ἐξαίφνης, melius, quam Int. breui interuallo a se distantes; illud rei aptius; hoc paene friget. (Schol. d. Aug.) B.
 Διὰ βρ. — μελλ. rel.] i. e. μετὰ βρ. vt parum aut nil temporis superesset ad cunctandum vel molendum. Αὐτ μελλήσις sign. futurum tempus, hoc sensu: μελλήσις, tempus, quo hostes essent accessuri, erat βραχεία, breue: iamiam ἐμελλον, sc. ἐπελθεῖν, tantum non inuadere parabant. μελήσεως, quod est in Mosq. sic a μέλει, pro ἐπιμελείας sed non est Graecum satis. In voc. μελήσεως autem, si cunctationem notet, non vrgeatur haec notio; frigidum enim fuerit: breue tempus erat cunctandi; quasi cunctandum omnino foret in tali casu; sed omnino sign. hic, moliri, parare, pugnam instruere. B.
 [Ἦ παρασκ.] Schol. d. Aug.] B.
 Τὸ σπυδ. καθίσ.] At hoc non est festinandi signum aut effectum, intrui more consueto; quasi alio vsuri fuerint, nisi festinandum hic esset; at semper illum morem seruabant. Verterem ergo, cum festinatione, trepidi. Καὶ hic est pro ἦν. B.
 [Ἐς κόσμ.) Schol. d. Aug.] B.
 Ἐξηγ. ἕκ. κατὰ τ. νόμ.] Non, quo legitime omnia curaret, quod per se intelligatur: sed, cura omnium pertinebat ad regem, ex lege; lex, mos, ei dabat hanc curam. B.
 [Ἐκ. ἐξηγ.) Schol. d. Aug.] B.

[Βρα. γ. ἄγ.] Schol. in Aug. ita leg. βασιλεὺς, πολέμαρχος, λοχαγός, (ita) πεντηκοντῆς, ἐνωμοτάρχης, ἐνωμοτία.] B.
 Ἐπ' ἐκείνῳ πάντα ἀρχεται] Fuit summa et absoluta Regis in bello potestas, quum domi esset adstricta et obnoxia. Itaque de Leotycheide ait Herodotus Lib. 6. quod illi Imperatorem agenti aduersus Theffalos licuerit omnia agere. Vide Cragium de Rep. Laced. l. 4. c. 4. n v d s.
 Πολέμαρχοις] Cuilibet morae praeerat vnus Polemarchus, vt docet Xenophon de Rep. Laced. Vide Cragium de Rep. Laced. l. 4. c. 4. n v d s.
 Πεντηκοντατῆρας] Qui Thucydidi πεντηκοντατῆρες, Xenophonῶσι πεντηκοτῆρες dicuntur. πεντηκοτῆς autem erat λόχης seu turmae pars dimidia, atque octo (vt ait Xenophon) in qualibet mora vnde patet, (vt inquit Cragius l. 4. c. 4.) Pentecostyn quamlibet fuisse quinquagenorum militum, sicut nomen ipsum indicare videtur. Qui vero praefecti erant huic numero militum, dicebantur πεντηκοντατῆρες. n v d s. Add. Eumium in Descript. Reip. Lacon. pag. 494. et 499. et Menisium Miscellan. Lac. II, 2. Lipsius V, de Milit. Rom. 10. Πολέμαρχος, dicit, velut Tribunos in exercitu Rom. fuisse; λοχαγός vertit Centuriones; πεντηκοντατῆρας Quinquagenarios; ἐνωμοτάρχης Decanos; et ἐνωμοτίαν Decuriam. Non possunt haec omnia propriis nominibus Latinis exprimi, propter discrimen inter militionem Graecam et Romanam. De λοχοῖς et λοχαγοῖς multa habet Spanhemius ad Iulian. Orat. l. p. 236. Add. Perizon. ad Aclian. II. Var. Hist. 44. n v c k.

δ' ἔτοι τοῖς ἑνωμοτάρχαις, καὶ ἔτοι τῇ ἑνωμοτία. καὶ αἱ παραγγελσεις, ἦν τι βέλονται, κατὰ τὰ αὐτὰ χωρῆσι, καὶ ταχέϊα ἐπέρχοντα. σχεδὸν γὰρ τοῖς πᾶν, πλὴν ὀλίγων, τὸ στρατόπεδον τῶν Λακεδαιμονίων, ἀρχόντες ἀρχόντων εἰσὶ, καὶ τὸ ἐπιμελὲς τῶν δευμένων, πολλοῖς προσήκει.

Ξ ζ'. Τότε δὲ κέρως μὲν εὐάνυμον Σκιρίται αὐτοῖς καθίσταντο, αἰεὶ ταύτην τὴν τάξιν μόνοι Λακεδαιμονίων ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἔχοντες. ἃ παρὰ δ' αὐτοῖς οἱ ἐπὶ Θρακίης Βρασιθῆναι στρατιῶται, καὶ Νεοδαμῶνεις μετ' αὐτῶν. ἔπειτ' ἤδη Λακεδαιμόνιοι αὐτοὶ ἐξῆς καθίστασαν τῆς λόχως, καὶ παρ' αὐτῆς, Ληγάδων Ἡραϊῆς μετὰ δὲ τῆς, Μαινάλιοι, καὶ ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρω, Τεγεάται, καὶ Λακεδαιμονίων ὀλίγοι, τὸ ἔσχατον ἔχοντες, καὶ οἱ ἰππῆς αὐτῶν ἐφ' ἑκατέρῳ τῷ κέρω. Λακεδαιμόνιοι μὲν ἔτως ἐτάξαντο. οἱ δ' ἐναντίοι αὐτοῖς, δεξιὸν μὲν κέρως Μαντινῆς εἶχον, ὅτι ἐν τῇ ἐκείνων τὸ ἔργον ἐγίγνετο. παρὰ δ' αὐτοῖς οἱ ξύμμαχοι Ληγάδων ἦσαν ἔπειτα Ληγεῖων οἱ χίλιοι Ληγάδες, οἷς ἡ πόλις ἐκ πολλῆ ἀσκήσιν τῶν ἐς τὸν πόλεμον δημοσία παρεῖχε καὶ ἐχόμενοι αὐτῶν οἱ ἄλλοι Ληγεῖοι, καὶ μετ' αὐτῆς οἱ ξύμμαχοι αὐτῶν, Κλεωναῖοι καὶ Ορνεάται ἔπειτα Ἀθηναῖοι ἔσχατοι, τὸ εὐάνυμον κέρως ἔχοντες, καὶ ἰππῆς μετ' αὐτῶν οἱ οἰκῆοι.

Ξ η'. Τάξις μὲν ἡδε καὶ παρασκευὴ ἀμφοτέρων ἦν τὸ δὲ στρατόπεδον τῶν Λακεδαιμονίων, μῆζον ἐφάνη. ἀριθμὸν δὲ γραψαί, ἢ καθ' ἑκάστης ἑκατέρῳ, ἢ ξύμπαντας, ἐκ αὐτῶν ἐδυνάμην ἀκριβῶς. τὸ

τ δ' ἔτοι Gr. ὡ ἑνωμοτάρχαι Decani P. Decuriones Ar. x ἑνωμοτία Decuria P. Ac. γ γάρ τι Ar. C. All. Flor. Baf. Aug. Reg. Caff. Gr. Dan. z Σκιρίται Mosqu. Huius distincta omnino militia erat, et circa regem stabat, atque in praefectio laborantibus succurrebat, eratque ex militia selecto, ut clare docet Dionys. Sic. p. 473. Ed. Stepb. p. 350. Ed. Rhod. Dicebatur Σκιρίται a Sciro Arcadicis, vnde ab Hesychio Arcadicus dicitur, cuius haec sunt verba: Σκιρίτης λόχος ἔτω καλούμενος, ὃ προκλιθεῖσαν, ἦν δὲ Ἀραδικῆς. Vide Meursii Att. Lect. l. 1. c. 16. et Cragium de Rep. Laced. l. 4. c. 4. Hudf. Mox τῶν om. Aug. a παρ' αὐτοῦ Ar. et lin. 10. παρ' αὐτοῦ. vbi παρὰ δ' αὐτοῦ; C. All. Flor. Baf. Stepb. 1. In Appendice Var. Lect. posteriore loco aliam scripturam horum librorum adnotat Hudf. Vid. i. b Βρασιθῆναι στρατιῶται Ar. C. Aug. sed m. rec. corr. in a. Mox Νεοδαμῶνεις Mosqu. Ex hoc loco et altero p. 311. colligit Cragius de Rep. Lac. l. 1. c. 12. Νεοδαμῶνεις distinctos fuisse a seruis Brasidianis. Vide Meursii Misc. Lac. l. 2. c. 7. p. 133. Hudf. Σκιρίται Reg. Gr. c Hic loci et alibi retinui voces Graecas, cum vix occurrant Latina nomina, quae iis ad amissim respondeant. Verum λόχος nota reddi possit (qua voce utitur Corn. Nepos in Iphicrate) si vere asserat Meursius Att. Lect. l. 1. c. 6. λόχος et μάραν siue μάραν eadem esse. Sed eundem falli, dum moras et λόχος Lacedaemoniorum confundit, docet Palesius in suis notis ad Maussiaci notas in Hieroc. p. 123. Hudf. d Ἡραϊῆς Ar. C. Caff. Mosqu. qui et antea eἰσὶν προ ἔστι, et καθίσταντο. e οἱ omittit Gr. f ἰππῆς Ar. C. All. Flor. Baf. itidemque paulo infra, ut et mox Μαντινῆς. Caff. Gr. g ἑκατέρῳ Caff. Aug. b τῷ Ar. i αὐτῶν Cl. Gr. Ar. C. All. Flor. Baf. Stepb. 1. Reg. Caff. Dan. Aug. h Περιεχέν Caff. Mox οἱ ἑστῶ Baf. ἰππῆς Mosqu. I Apud Lacedaemonios non in multitudine, sed in militum praesentia maximum momentum situm erat: atque ob haec eorum paucitatem (inquit Cragius de Repub. Laced. l. 4. c. 3.) existimare licet, ignerari eos voluisse vulgo vt plurimum militum numerum. Hudf. Paulo ante et c. 69. καθικῆτες Aug.

Ἐτέρω. ταχ.] Scil. ἐς πάντας ad omnem exercitum cito peruadunt, perferunt, omnibus innotescunt. BAVER.

Πλὴν ὀλίγων εἰσὶν] Aristides Tom. I. p. 387. Ed. Canter. ὀλίγων minus eleganter laudat. WASS.

Ἄρχ. ἀρχ.] Apud Char. V. 85. ἡγεμόνες ἡγεμόνων. GOTTL.

Ἄρχ. ἀρχόντων.] Adscripsit Gottl. Charit. V. 85. ἡγεμόνες ἡγεμόνων. Magis attinuit, explicari, quo sensu: nempe, vt imperata a summo duce alii acciperent, qui deinde rursus aliis imperarent, quorum singuli deinde, velut sibi met imperantes, scirent quisque, et, quid faciendum esset, et quomodo. Nam hoc et ipsum vel maxime intelligi, conuenit, in hac designatione, quod Liuius refert de Romano exercitu, non succurrit, quo loco. De Atheniensibus idem, Chabriae arte subactis, Cornel. refert in Chabr. c. 1. ita institutos fuisse, vt sibi quisque dux et imperator esse posset. Nota hic etiam, τὸ στρατόπ. — εἰσὶν, pro εἰς, datum plurali priori; sane debebat priori singulari, vt subiecto; sed aures vix patenterent; et vero multitudinem signat στρατόπ. εἰν. BAVER.

[τὸ ἰππῆ.] Schol. d. Aug.] B.

τῶν δευμένων] i. c. δευροσημαίνων, praef. p. fut. (Schol. in Aug. na leg. ἔτι τῶν ἐπιγινομένων. Male tamen expl.) B.

Τότε δὲ κέρως — καθίσταντο] Vid. de h. l. Abr. Τότε probat, non semper Sciritas cornu sinistrum obtinuisse; contra Cragium. Rex stetit in eorum cornu, Diod. XV. 473. et hic in media

acie: ita et hoc cornu. Sed h. l. alium locum occupauit, quod τὸ τότε probat. v. Abr. 541. Sciritas fuerunt pedites. ib. 542. GOTTL.

Τότε — κέρ. — αὐτοῖς καθίς.] Duo hic notentur; primo, αὐτοῖς pro αὐτῶν, more Homericō, v. c. II. 1, 138. ἐν δὲ εἰ ἦτορ — μερμήριζεν. i. e. τὸ ἦτορ αὐτῶν; et Herodot. L. 6. τὰ ἔπλα εἰ ἔχραον, i. e. τὰ ἔπλα αὐτῶν; deinde καθίσταντο, euidenter hic pro αἰθίο: Sciritas constituebant cornu, (non ipsorum, suum,) sed Lacedaemoniorum. At infra Lacedaemonii καθίστασαν, αἰθίο, τῆς λόχως αὐτῶν, suos ergo. Tam vanum saepe fingitur discrimen harum formarum! BAVER.

Μόνοι Λακ.] Dicitur vt infra μένος, vt Soph. Ai. 513. μένος τῶν ἄλλων. Luc. Tim. 55. pro ἀπό. 68. — ἐπὶ τῶν ἄλλων. Abr. 541. GOTTL.

Μόνοι Λακεδ.] Μόνοι hic expl. Abr. scorsim, segregati, τῶν Λακεδ. scil. ἀπὸ: non sane praeter morem loquendi, (ita et, μονοθεῖς τῶν ἄλλων, Graecis est, desinitum, separatus a ceteris, isolatus;) ac si sit, ταύτην τὴν τάξιν ἔχοντες μόνοι, i. e. ἄτε εἶναι μόνοι τῶν ἄλλων) Λακεδ. Sed durior est haec altera adiectio, nec vero necessaria, vbi additum sit, ἐπὶ σφῶν αὐτῶν. Immo sign. μόνοι, solis Sciritas fuisse hoc iuris; id honoris habitum praeter cetero exercitu, vt per se soli constiterent, non immixti reliquis: Veteranorum more apud Romanos, qui sub primo vexillo haberentur; vnde et Vexillarii dicti recte putentur, vt ut negantē Ernest. Excurs. 1. ad

Bell.
Pelop.
an. 14.
Olymp.
90. 3.
V. C.
Varr.
336.

Enomotarchis. Enomotarchae vero, *suae* Enomotiae. Et imperia, siquid *reges fieri* velint, eodem ordine progrediuntur, citoque *per exercitum* permeant. Nam propemodum totus Lacedaemoniorum exercitus, exceptis paucis, sunt duces ducum, et rerum gerendarum cura ad multos pertinet.

67. Tunc autem in sinistro quidem ipforum cornu collocati erant Sciritae, qui soli ex Lacedaemoniis hunc ordinem per se, *non permixti aliis*, semper obtinent. Iuxta hos, Brasidiani milites ex Thracia reuerſi, et cum illis Neodamodes. Deinde iam ipsi Lacedaemonii deinceps Lochos constituebant, et iuxta ipsos, ex Arcadibus ii, qui *vocantur* Heraeenses. Post hos, Maenalii. Sed in dextro cornu Tegeatae, et pauci Lacedaemoniorum, qui *extremam eius partem* tenebant, et ipforum equitatus in vtroque cornu collocatus erat. Atque Lacedaemonii quidem sic erant instructi. Hostium vero ipsis oppositorum dextrum quidem cornu Mantinei tenebant, quod in ipforum *agro* res gereretur. Iuxta ipsos erant focii ex Arcadia profecti: deinde mille ex Argiuis delecti, quibus iampridem ciuitas *in rebus bellicis* sese exercendi facultatem praebebat. Prope ipsos erant caeteri Argiui, post eos, ipforum focii, Cleonaei, et Orneatae. Postea Athenienses postremi, sinistrum cornu tenebant, et domesticus ipforum equitatus cum ipsis erat.

68. Atque hic quidem ordo, et hic apparatus vtrorumque erat. Sed Lacedaemoniorum exercitus *altero maior esse* visus est. Quantus autem vtrorumque, vel singulorum populorum, vel vniuersorum

χωρῶσι] διὰ τῶν χωρῶσι, καὶ ταχέως διέχρονται. Σχεδὸν γὰρ τοὶ πᾶν] σχεδὸν ἅπαν τὸ τῶν Λακεδαιμονίων στρατόπεδον, ἄρχοντες ἄρχόντων εἰσι. Καὶ τὸ ἐπιμελές] ἡ ἐπιμελείη τῶ πράγματος. Τῶ δρωμένῳ] ἤτοι τῶν ἐπιγινόμενων, γινόμενων. Σκίριται] λόχος Λακωνικὸς ἔτω λεγόμενος. Βρασιδαῖοι] οἱ μετὰ Βρασιδά. Καὶ παρ' αὐτῶς] πλησίον. Ἡραϊῆς] λεγόμενοι ὀχλονόται. Οἱ δ' ἐναντίοι] οἱ Ἀργεῖοι καὶ οἱ σύμμαχοι αὐτῶν. Αὐτοῖς] τοῖς Λακεδαιμονίοις. Τῶν ἐς τὸν πόλεμον] τῶν πολεμικῶν. Δημοσίη παρείχε] ἤτοι, δημοσίᾳ ἤσκει αὐτῶς. ἢ, ὡς τινες, ἐξουσίαν παρείχε τῶ ἰσκειν αὐτῶς. Τὸ εὐώνυμον κέρως ἔχοντες] τῶν ἐριζερῶν συντάξεων ὀχλονόται. Ἐκατέρων, ἢ ζύμπαντας] τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἀργείων. Διὰ τῆς πολιτείας τὸ κρυπτόν, ἠγνοῦντο]

Tacit. Annal. T. II. Edit. Ernest. pag. 578. sequ. vt tamen, segregem militiae gradum et honoratiorem fuisse, vltro probet. Veteranis ergo comparentur Sciritae, cum hoc nomine, tum ob dignitatem primamque locum; tum, quod, *pedestrem* eam manum fuisse, probat Abr. p. 541. BAVER.

[Ἐπὶ Θρ. Βρασ.] Breuitatem nota! Non enim tum ἐπὶ Θρακίης erant Brasidae milites, sed antea cum iis fuerat bellumque gesserat ἐπὶ Θρ. Est ergo pro, οἱ ἐκ Θρ. milites ex Thracia reducti, qui *ibi* fuissent: vel, antea in Thracia adhibiti bello. E diuerso responderet breuitati τῶ ἐκ, de qua v. Ind. B.

Neodamodeis] Supra Cap. 34. DVCK.
[Παρ' αὐτ. et Ἡραϊῆς] dei. Schol. Aug.] BAVER.
Οἱ ἰππῆς] Articulus abest a Gr. Sic Noster infra. WASS.

[Οἱ ἐναντ.] In Schol. Aug. d. οἱ ante Ἀργεῖοι, et abest αὐτῶν.] B.

τὸ ἔργον] Pugna, vel ipsum bellum. Nota ad militiae morem, (*Etiquette*), in sua terra sterisse honestiori loco et potiori. B.

παρὰ δ' αὐτοῖς] Ἀπὸς Cl. Gr. Paulo ante παρὰ δ' αὐτοῖς. WASS. Ἀπὸς habent omnes Mff. et Edd. ante Stephani secundam, quam sequutus est Fortus. Et hoc non minus recte ea significatione, quam hic habere debet, dicitur, quam παρ' αὐτοῖς. Thucydides hoc ipso Cap. καὶ παρ' αὐτῶς Ἀγιάδων Ἡραϊῆς. DVCK.

[Αὐτοῖς] T. ἐς τ. πέλ. et Εὐώνυμ.] Schol. def. Aug. BAVER.
Δογμάδες] Adfer. Gottl. *semper ita lecti illi mille Argiui*; Wessél. ad Diod. S. L. XII. p. 534. B.

Κλεωναῖοι] Thucyd. VI, 95. μέχρι Κλεωνῶν. Melae, inquit Lloydius, Cleona. At fallitur, vt alias. Duplices etenim

Cleonae, Argolicae et Chalcidicae. De posterioribus *Melae*, qui in hac scriptura solus est: plurium numero extulit *Herodotus*, et plerique omnes. Caeterum Cleonae *Argolicae* supra Mycenae, colle edito sitae erant, in via, quae Argis Corinthum ducit. Consule *Xenoph.* p. 644. *Liv.* XXXIV, 25. *Pausan.* p. 143. *Plutarch.* Arato p. 1040. Oppida circum iacentia hoc ordine a *Polybio* memorantur, Καφόρα, Πελλάγηνη, Φενεὸν, Ἄργος, Φλιάντα, ΚΛΕΩΝΑΣ, Ἐπίδαυρον, Ἐρμιόνα, Τροζιζήνα, Κόρινθον. Nomen eis aut a Cleone, Alopī filia, iuxta *Herodotum* et *Diodorum*, aut a Cleone, Pelopis filio, quod *Pausaniae* placuit. Ciuium inopiam satis innuit *Ouidius* non vno in loco epitheto *humiles*. Situm respexit *Statius*, celsa *Prosymne*, Aptior armentis *Midea*, pecorosaque Phyllos, Quaeque pauet longa spumantem valle Charadron, Neris, et ingenti Turritae mole *Cleonae*. Codices nostri *Prosymna*, Mide, Phyllos, Clionae, perperam. De caeteris oppidis *Schol.* et *Adnot.* consulantur. De *Midea* tacent etiam *Melae*, *Plinius*, et Geographorum vulgus; nempe a Copaide Lacu absorpta est. Et tam *Midea* quam *Midea* scribi, testis alicubi *Strabo*. Cleonae vero *Nigro*, sed nescio quam vere, *Sanvassili*. Inter raphani species τὴν Κλεωνάϊαν recensuit *Theophrastus* Hist. Pl. VII, 4. Vid. *Eustabium* ad II. β'. p. 220. et *Demosthenem* de Coron. p. 326. WASS.

[Ἐκατέρων] Schol. d. Aug.] BAVER.
Ἀγιδμ. ἑκατ. ἢ ζύμπαν.] Varietatem obserua: ἑκατέρων, ἢ ζύμπαντας] debebat, ζύμπαντων, nempe ἀριζμόν. BAVER.

Γράψαι — ἔδον. ἀκριβ.] Debebat γράψαι ἀκρ. ἢ ἀν ἔδον. Ad γράψαι enim refertur ἀκριβῶς, non ad ἔδον. Traiectio est, vtut leuior, notanda tamen, ad ipsam ἀκριβῶν. BAVER.

μὲν γὰρ Λακεδαιμονίων πλήθος, διὰ τῆς πολιτείας τὸ κρυπτόν, ἠγνοεῖτο· τῶν δ' αὖ, διὰ τὸ ἀνδρῶπειον κομπῶδες ἐς τὰ οἰκίαια ^m πλήθη, ἠπίεῖτο. ἐν ⁿ μόντοι τοῖσδε λογισμῶ ἔξεσι τῶ σκοπεῖν τὸ Λακεδαιμονίων τότε παραγεγόμενον πλήθος. ^o λόχοι μὲν ῥ γὰρ ἐμάχοντο ^q ἑπτὰ, ἀνευ Σκιριτῶν, ὄντων ἑξακοσίων. ἐν δὲ ἐκάστῳ λόχῳ πεντηκῶστές ἦσαν τέσσαρες, ^r καὶ ἐν τῷ ^s πεντηκῶστί, ^t ἑνωμοτῆαι τέσσαρες. τῆς τε ἑνωμοτίας ἐμάχοντο ^v ἐν τῷ πρώτῳ ζυγῷ, τέσσαρες. ἐπὶ δὲ βάθος ἐτάξαντο μὲν ^z πάντες ὁμοίως, ἀλλ' ^x ὡς λοχαγὸς ἑκάστος ἐβάλετο ^y ἐπίπαν δὲ κατέστησαν ἐπὶ οὕτω. παρὰ δὲ ἅπαν, πλὴν Σκιριτῶν, τετρακῶσιοι καὶ δυσὶν δέοντες πεντήκοντα ἄνδρες, ἡ πρώτη τάξις ἦν.

ΞΘ'. Ἐπεὶ δὲ ξυμῆσι ἐμελλόν ἦδη, ἐνταῦθα καὶ παρανοήσεις ^z καὶ ἐκάστος ὑπὸ τῶν οἰκείων στρατηγῶν τοιαῖς ἐγγίγοντο· Μικτινεῦσι μὲν, ὅτι ὑπὲρ τε πατρῴος ἡ μάχη ἔσται, ^a καὶ ὑπὲρ ἀρχῆς ἄμα καὶ δουλείας, τὴν μὲν μὴ πειρασάμενος ἀφαιρεθῆναι, τῆς δὲ μὴ αὖτις πειρασθαι Ἀργείους δὲ, ^b ὑπὲρ τῆς τε παλαιᾶς ἡγεμονίας καὶ τῆς ἐν Πελοποννήσῳ ποτὲ ^c ἰσομοιρίας μὴ ^d διὰ παιτίες ^e στρατιομένους ἀεχέσθαι, καὶ ἄνδρες ἄμα ^f ἐχθρῶς καὶ ἀσυγγήτονας ὑπὲρ πολλῶν ἀδικημάτων ἀμύνασθαι τοῖς δὲ Ἀθηναίοις, καλὸν εἶναι, μετὰ πολλῶν καὶ ἀγαθῶν ξυμμάχων ἀγωνιζομένους, μηδενὸς λείπεσθαι. καὶ ἔτι ἐν Πελοποννήσῳ Λακεδαιμονίους κησάντες, τὴν τε ἀρχὴν βεβαιωτέραν καὶ μείζω ^g ἔξεισι, καὶ ὅ μὴ ποτέ τις αὐτοῖς ^h ἄλλος ἐς τὴν γῆν ⁱ ἔλθῃ. τοῖς μὲν Ἀργείοις καὶ ξυμμάχοις ^k ταῦτα ^l παρηγήθη· ^m Λακεδαιμόνιοι δὲ, καὶ ἐκάστος τε, καὶ μετὰ τῶν πολεμικῶν νόμων, ⁿ ἐν σφίσι αὐτοῖς ὧν ἠπίεσαντο

^m πλάθει *Cass. Aug.* ⁿ μὲν *Reg.* ^o Valla *l. xxv. verit. agmina, πεντηκῶστας centurias, ἑνωμοτίας manipulos. Hudf.* ^p τὰς δεσφ. *Diu.* ^q Πέντε pro ἑπτὰ reponendum censet *Meynfus Att. Lect. l. I. c. 26. Vide Cragium et Valesum locis supra citatis. Hudf. Mox Σκιρτῶν Mosqu. et rursus ita c. extr.* ^r καὶ ἐν τ. π. l. τέσσαρες omiserat scriba *Col. Gr. deinde adscripta sunt in marg.* ^s ἑκατοσῶ *C. et Ar. in marg, Dan. in textu.* ^t ἑνωμοτίας *Gr.* ^v *Primo ordine in transversum porrecto, ex interpretatione Ac. Port. τῶν μαχημένων, τὸ μὲν ἔμπροσθεν, μέσῳ, καὶ ζυγῷ, καὶ πρόσῳτων καλεῖται. καὶ τὸ μὲν ἐφεξῆς εἶναι κατὰ μῆκος, ζυγαί. Pollux. l. c. 10. Hudf. x' Ω: δ λοχαγός C.* ^y ἐπὶ πᾶν *Cass. Aug. Mox c. 69. ἑπειδὴ Mosqu.* ^z καθεκάστος *Reg.* ^a καὶ δεσφ. *Ar.* ^b τὰς τε παλαιᾶς *Ald. Flor. Bas. Steph. I.* ^c τῆς παλαιᾶς *Ar.* ^d *Vide Herodotum l. 7: c. 148. 149. Hudf.* ^e διαπαντός *Ald. Flor. Bas. Steph. I. Reg. Aug.* ^f ita a manu prima *Cass.* deinde emendatum erat *στρατιομένους.* ^g καὶ ἐχθρῶς *Gr.* ^h *Mox καὶ ante ἀγαθῶν d. Mosqu.* ⁱ ἔλθῃ *Gr.* ^k ἄλλος *omittit Gr.* ^l ἐλθῆ *Marg. Cam.* ^m ἑλθῆ *Λακεδαιμόνιοι Gr. coetera defunt.* ⁿ ἐλθῆ *Mosqu.* ^o τοιαῦτα *Aug. Ar. C. Cam. Cl. Reg. Cass. Dan.* ^p παρηγήθη *Dan.* ^q Λακεδαιμονίων *Gr.* ^r id est: παρὲκείοντο μεμνηθεῖς ὧν ἠπίεσαντο ἢ σφίσι αὐτοῖς ἀγαθοῖς ἔσσι. *Ac. Port.*

κομπῶδες] Laudat Pollux IX, 148. et agn. Hefychius, vt recte obseruat Cl. Hemsterhusius. Qua forma Aristot. Polit. τὸ κομπῶδες ἔχοντες λόγοι. WASS.
 Ἄνθρ. κομπ.] Alterum adiect. κομπῶδες pro Subst. κίμπον durius quidem, altero addito. BAVER.

Ἐς τὰ οἰκίαια πλήθη] Ἐς pro κατὰ. Pluralem posuit, πλήθη, quia de sua quisque multitudine et singuli gloriantur. BAVER.

[Παραγεγόμενον] Hoc Schol. ita leg. in C. Aug. a m. ant. ἡ πεντηκῶστος συνίσταται ἀπὸ ἀνδρῶν ρκη. ὁ δὲ λόχος τῶν τετρακῶστίων γίνεται ἄνδρες ϕιβ: οἱ δὲ ἑπτὰ λόχοι γίνονται ἄνδρες γφπδ. ὡς μετὰ τῶν Σκιριτῶν κ γίνονται ἄνδρες τῶν Λακεδαιμονίων, τετρακισχίλιοι διακοσίοι — quae sequuntur in Schol. vulg. separatim scriptae sunt, et sic leg. ἡ γὰρ πεντηκῶστος τς εἶχεν πρῶτοςάτας, ὁ δὲ λόχος δηλονότι ξδ. οἱ δὲ ἑπτὰ λόχοι γίνονται υμη.] BAVER.

Λόχοι μὲν γὰρ] Hic expl. pro, nempe. B.
 Ἐν δὲ ἐκάστῳ λόχῳ πεντηκῶστές ἦσαν τέσσαρες etc.] De hoc loco, praeter Cragium, agunt Emmius, Meynfus l. d. et Camerarius ad Xenoph. II. Cyropaed. pag. 309. DVCK.

[Ἐν δὲ ἐκ. λόχῳ] Et hoc Schol. aliter exhibet Aug. ita quidem: Λόχοι ἑπτὰ.

Λόχοι ζ. α β γ δ
 ἔχει ἑκάστος λόχος πεντηκῶστίαις δ. καὶ γίνονται τῶν
 ϵ ζ
 ἑπτὰ λόχων πεντηκῶστίαι. κη.

πεντηκῶστίαι κη. $\nu\nu\nu$ $\nu\nu\nu$ $\nu\nu\nu$ $\nu\nu\nu$
 ἔχει ἑκάστη πεντηκῶστος ἑνωμοτίας ἰδ. καὶ γίνονται τῶν
 $\nu\nu\nu$ $\nu\nu\nu$ $\nu\nu\nu$
 κη πεντηκῶστίων ἑνωμοτίας. ριβ.
 ἑνωμοτίας $\bar{\iota}\delta$ $\bar{\iota}\delta$ $\bar{\iota}\delta$ $\bar{\iota}\delta$ $\bar{\iota}\delta$
 ριβ. ἔχει ἑκάστη ἑνωμοτία ἄνδρας λβ ὡς γίνεσθαι τῶν πάντων
 $\bar{\iota}\delta$ $\bar{\iota}\delta$
 στρατῶν ἄνδρες γφπδ.] BAVER.

[Ἐν τῷ πρώτῳ ζυγῷ] Suilas, Ζυγός ἐν τοῖς Τακτικοῖς τὸ ἐκ παρεστηκότων ἀλλήλοισι πλήθος. Vide ibi Kusterum, qui ita recte emendauit c. Missi. pro παρεστηκότων: quod tamen etiam Arceus videtur ad Aelianum Tactic. Cap. VII. DVCK.

[Ἐπεὶ δὲ] Schol. d. Aug.] BAVER.

[τὴν μὲν ἐτ τῆς δὲ] Macschol. in Aug. sunt inter veterum.] B.

τὴν μὲν — ἀφαιρεθ.] Mh refertur ad ἀφαιρεθῆναι, cum ex re ipsa, tum ex analogia alterius μή. Sed debebat, (nisi forte dedit,) πειρασάμενος: nam, ne, pendere, dixeris, a verbis, ἡ μάχη ἔσται, obliterit positus τῷ μή, ac debebat, πειρασάμενος (ἡ μάχη ἔσται) μή (i. e. ὡς μή, κεῖ τὴ μή) ἀφαιρεθ. Traiecit ergo verba, more suo, Thuc. aut scripsit, πειρασάμενος. Neque enim Graece dixeris, ἀφαιρεθ αὐτῷ ἡ ἡγεμονία, sed, ἀφαιρεθῆ τὴν ἡγεμονίαν. B.

Belf.
Pelop.
an. 14.
Olymp.
90. 3.
V. G.
Varr.
336.

numerus exstitit, accurate scribere non potui. Nam Lacedaemoniorum quidem numerus ignorabatur propter institutum illius ciuitatis, quae res suas occultat: horum vero propter iactationem, quae homines in efferenda suorum multitudine uti consueuerunt, credibilis non erat. Ex ista tamen rationatione cuilibet licet inire numerum Lacedaemoniorum, qui tunc *illic* adfuerunt. Nam Lochi septem pugnabant, praeter Sciritas, qui erant sexcenti. In singulis autem Lochis erant quatuor Pentecostues, et in vnaquaque Pentecostue erant quatuor Enomotiae. In vno autem cuiusque Enomotiae primo iugo, quaterni *militēs* pugnabant. Neque vero omnium in acie collocatorum vbique aequalis erat densitas; sed pro arbitrio cuiusque Lochagi. In vniuersum autem acies octonis militibus in altitudinem erat densata. In latitudinem vero, prima acies *et totius exercitus frons porrecta* quadringentos et duodequingenta milites, praeter Sciritas, continebat.

69. Cum autem acies iamiam essent concursurae, tunc vero singulorum populorum duces his verbis suos sunt cohortati. Et Mantinei quidem *docentes*, proelium commissum iri et pro patria, simul et pro principatu et pro seruitute: ut illo quidem, cuius periculum ante fecissent, *et cuius commoda iam gustassent*, minime spoliarentur; hanc vero ne rursus experirentur. Argiui vero, et pro pristino principatu, et pro pari dignitate, quam in Peloponneso quondam obtinuissent, ne se perpetuo *his* priuari paterentur, simul etiam ut hostes, eosque finitimos; pro multis iniuriis viciscerentur. Athenienses vero, pulcrum esse, cum multis ac fortibus sociis certamen subeuntes, in proelio nullis *virtute* cedere. Illud etiam addebant, si Lacedaemonios in Peloponneso vicissent, se *suum* imperium et magis stabilituros et amplificaturos, nec vllum alium posthac in *suum* agrum venturum. Atque Argiuis quidem, eorumque sociis tales cohortationes propositae fuerunt. * Lacedaemonii vero, partim per se ipsos, partim ob militarem disciplinam, se mutuo hortabantur, ut memores

* Quam Scholiastes vires politice aliter exponit, quam Valla et Ae. Porc. locus forsan sic verti possit: Lacedaemonii vero et per se ipsos, et carminibus ad modos militares factis (vel, quadam militaris muscae disciplina) se mutuo hortabantur etc. HVDS.

διὰ τὸ ἔθος εἶναι Λακεδαιμονίους πάντα κρῖναι πράττειν. Διὰ τὸ ἀνδρῶπειον κομπῶδες] διὰ τὸ περὶ τῶν οἰκείων καὶ μάλιστα περὶ τῆ ἰδίας πατρίδος κομπᾶζειν τὰς ἀνδράδας. Παραγενόμενον πληθος] ἡ πεντηκοστὴ συνίσταται ἀπὸ ἀνδρῶν ἑκατὸν εἰκοσιοντα. ὁ δὲ λόχος, τῶν τετραπλασίων, γίνονται ἀνδρῶν πεντακοσίων καὶ δυσκαίδεκα. οἱ δὲ ἑπτὰ λόχοι, ἄνδρες τρισχιλίοι πεντακόσιοι ὀγδοηκοντατέσσαρες. ὡς τε μετὰ τῶν ἑξακοσίων Σιριτῶν γίνονται ἄνδρες οἱ πάντες Λακεδαιμονίων, τετρακισχιλίοι ἑκατὸν ὀγδοηκοντατέσσαρες. ἡ γὰρ πεντηκοστὴ ἑκαίδεκα εἶχε τῶν πρωτοτάτων ὁ δὲ λόχος, ἑξήκοντα τέσσαρας. οἱ δὲ ἑπτὰ λόχοι, γίνονται τετρακόσιοι τεσσαρακοντακτῶ. Ἐν δὲ ἑκάτῳ λόχῳ πεντηκοστὴς ἴσαν δ.] ἔχει ἑκάστος λόχος πεντηκοστὴς δ, καὶ γίνονται τῶν ζ' λόχων πεντηκοστὴς κη. ἔχει ἑκάστη πεντηκοστὴς ἑνωμοτίας δ, καὶ γίνονται τῶν ζ' λόχων ἑνωμοτίας ριβ. ἔχει ἑκάστη ἑνωμοτία ἄνδρας λβ' ὡς γίνεσθαι τὸν πάντες στρατὸν, ἄνδρας τρισχιλίους, πεντακοσίους, ὀγδοηκοντατέσσαρας.

Λόχοι ζ.	α	β	γ	δ	ε	ς	ζ
Πεντηκοστὴς κη.	κκκκ	κκκκ	κκκκ	κκκκ	κκκκ	κκκκ	κκκκ
Ἐνωμοτία ριβ.	15	15	15	15	15	15	15

Ἐπεὶ δὲ ζυμῶντο ἔμελλον ἦσαν] ἀλλήλοισι δηλονότι τὰ στρατεύματα. Τὴν μὲν, μὴ πείρασθήμενοις] τῆτες, τὴν ἀρχὴν. Τῆς δὲ, μὴ αὔθις] τῆς δουλείας. Καὶ μετὰ τῶν πολεμικῶν νόμων] νόμος πολεμικὸς λέγει τὰ ἔσματα, ἅπερ ἦδον οἱ Λακεδαιμόνιοι μέλλοντες

'En Pel. — νικήσ.] Iungi Laec possunt, ac fortasse debent, in Pel. vi. si vicissent eos in Peloponneso, h. e. in ipsorum terra; quippe quo amplius sit victoria, eo et honestior, cum in sua quisque terra promtius pugnet, et vero utilior, ut hostium terram occupatis, partim utique, et ibi manentibus per praecidia. Nec tamen nolim iungere: in Pelop. ἀρχὴν ἔξωσι: vnt ut tum diceret, τῆς Πελοποννήσου; nec dum habebant Athen. ἀρχὴν ibi omnino, nedum ut firmiore essent habituri. Illud ergo praefertur. B.

ἄτοισι — ἐς τ. γῆν ἑλθῶν] i. e. πρὸς αὐτοὺς vel pro, εἰς τὴν γῆν αὐτῶν ἔρχεσθαι autem hic pro ἑσθάλαι. B.

Ταῦτα] Quidam libri ταῦτα. non male. WASS.

Καθ' ἑκάστης τε, καὶ μετὰ πολεμικῶν νόμων] Haec varie vertunt Interpretes. Est locus perplexa structura orationis obscurissimus, in quo explicando vires ingenii, qui volat, expeririatur. Schol. Cass. pro iis, quae in vultu leguntur, ἡ γράφειν προτρεπτικῶν, bene habet ἢ δὲ προτρεπτικῶν. Νόμος πολιτικὸς in Nota Hudsoni per errorem scribitur, pro πολεμικῶς. DVCK.

Ordinem bene constituit Abresch. p. 542. et Heilm. 721. GOTTL.

[Καὶ μετὰ τ. κελ. v.) Schol. Aug. pro, ἡ γράφειν προτρεπτικῶν, praefert, ἢ δὲ προτρεπτικῶν. Altera lectio sensu caret; nisi referatur ad carmina, qualia v. c. Tyrtaeus cecinit Mes-

τὴν παρακείμεσιν τῆς μνήμης ἀγγελτοῖς ἔσιν ἐποιήντο· εἰδότες, ἔργων ἐκ πολλῆς μελέτης πλείω σώζουσαν, ἢ λόγων ὃ δὲ ὀλίγη καλῶς ῥηθεῖσαν παραίνεσιν.

ο΄. Καὶ ῥ μετὰ ταῦτα ἡ ξύνοδος ἦν Ἀργεῖοι μὲν καὶ οἱ ξύμμαχοι, ἑντόμως καὶ ὀργῇ χωρῶντες, Λακεδαιμόνιοι δὲ, βραδείας, καὶ ὑπὸ αὐλητῶν πολλῶν νόμου ἑγκαθεσῆσαν ἢ τῷ θεῷ χάριν, ἢ ἀλλῆ ἴνα, ἐμάλῃς μετὰ ῥυθμῶ βραβόντες, προέλθοιεν, καὶ μὴ διασπασθεῖν αὐτοῖς ἡ τάξις ὅπως φιλεῖ τὰ ὕ μωγάλα στρατόπεδα ἐν ταῖς προσόδοις ποιεῖν.

οα΄. Συνόντων δ' ἔτι, Ἀγῆς ὁ βασιλεὺς τοῖονδε ἐβλαύσατο ὀργᾶσαι. τὰ στρατόπεδα ὕ ποιῶ μὲν καὶ ἅπαντα τῆτοι· ἐπὶ τὰ δεξιὰ κέρατα αὐτῶν ἐν ταῖς ξυνοδοῖς μᾶλλον ἐξαθεῖται, καὶ ἂ περιόχουσι κατὰ τὸ τῶν ἐναντίων εὐάνυμον ἀμφοτέροι τῷ δεξιῷ, διὰ τὸ, φοβημένους, ἂ προσέλλεν τὰ γυμνά ἕκατον

ο Διόλγα Reg. ρ Μεταταῦτα Ar. Ald. Flor. Basf. Steph. I. Reg. Aug. μετὰ d. Mosqu. q 'Εντόμως καὶ ὀργῇ etc. in quibusdam exemplaribus A. B. G. H. I. K. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. U. V. W. X. Y. Z. locum hunc citantis, quem de tibiarum usu in acie differentem vide I. I. c. 11. Consulte etiam Cragium de Rep. Lac. l. 3. c. 10. et Meursii Miscell. Lacon. l. 2. c. 2. et 11. Hudf. r Νόμος Cl. Gr. Aug. Cassi. in quo recens manus super a scripterat ω. s 'Εγκαθεσῆσαν Gr. r Quaerente quodam, cur ad Tibiae cantum Spartani pugnarent: respondit Ageilaus: ἢ, ἔτιαν πρὸς ῥυθμὸν βραβάντι, οἷτε δευλοὶ καὶ οἱ ἀνδρεῖοι φανεροὶ ἔσιν. Plutarchus in Apophtheg. Lacon. Videtis Cragium loco supra citato. Hudf. u Μωγάλα Marg. Cam. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cassi. Dan. In Gr. est μωγάλα, et inter versus μωγάλα. x Προόδους Marg. Ar. C. Dan. Mox 71. incit. δὲ τι ρ. ἔτι Mosqu. et ὀργᾶσαι ρ. ὀργᾶσαι. y μὲν ποιῶ Dan. τὰ ante στρατ. d. Mosqu. z Περιόχουσι Dan. περιόχ. Mosqu. ο Περιόχουσι Cl.

seniis; qualia ἐμβατήρια vocata, scribat Schol. tunc γράφειν pendeat a μέλλοντες. In eodem Schol. leg. Aug. ὦν pro ᾧ. Deinde pro αὐτοῖς παρεκελ. legendum αὐτοῖς.] BAVAR.

Μετὰ τ. νόμ. rel.] Ordinem satis commode extricat Abr. Nec vero perplexus nimis mihi viderur. Lacedaemonii ἔποι. τ. παρακέλ. ἐν σφίσιν αὐτ. inter se vt alter alterum cohortaretur, 1) μετὰ τῶν νόμων, i. e. vel, praeter leges, praeter quam, quod leges sibi mutuò referebant, vel, per leges, διὰ τ. νόμων, legibus memorandis: 2) παρακείμεσιν] τῆς μνήμης ὦν (ἐκείνων ᾧ) ἠπίσαντο in memoriam reuocantes, quae scirent: partim leges et imperia bellica, partim a se fortiter gesta; quibus ergo ἐποιήντο; ἐν σφίσιν αὐτοῖς, sibi met (ἐν pro Dat.) et inter se mutuo, alteri, (ὡς) ἑγκαθεσῆσαν. Ac forte ἠπίσαντο sit pro συνηπίσαντο, quorum (sacrorum) consilii essent sibi, vt ἀγγελτοῖς ἔσιν. Vid. et ad C. 70. ad verba, ὑπὸ αὐλητ. BAVAR.

Παρακέλ.] Scriptis, vt L. I. 92. γνώμης παραίνεσιν. τὴν παρακ. ποιήσθαι ἐν σφ. αὐτοῖς, i. e. παρακ. ἐν ἑαυτοῖς, vt fer. III. 25. GOTTL.

ἔργων — παραίνεσιν] Stobaeus pag. 201. qui μελέτην habet. GLASS. Stobaeus omittit participium εἰδότες, nec vitur oratione infinita: ob eamque causam etiam σώζει et παραίνεσις dicit. In eo magis a scriptura, quae in Thucydide est, abit, quod pro ἐπιδέσσαν habet ἐπιδέντων. Μελέτην meditationem verterat Vallu, exercitationem Stephanus: quae retinere potuerit Porcius. Vsum et exercitationem Acacius. DVCK. [Eἰδότες] In Schol. Aug. additur: ἢ περ (f. ἢ περ) ὑπὸ καλῶς ἐπιδέντων λόγων.] BAVAR.

Πλείω σώζ.] i. e. μᾶλλον σωθήριον. GOTTL.

Σώζουσαν] Particip. ρ. Infn. σώζειν. Reliqua ex Abr. a Gottl. exscripta nil moror, apud ipsū legendā. BAVAR.

[Μετὰ] Schol. ad h. v. et ad ἐντόμως, et ad καὶ ὑπὸ def. Aug.] B.

Μετὰ ταῦτα] Mosqu. omittit μετὰ, nullo hic sensu; sit enim: haec, talis, erat congressio; nam primo nondum erat; deinde esset, αὐτῇ, τοιαύτη. ξύνοδος autem non est ipsa pugna, sed appropinquatio, das Anrücken, Avancieren. B.

Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμοι. et mox, Λακεδαιμ.] Quod verbum ergo redditur hisce Nominatiuis? Nullum autem; sed aut pro Genitiuo est Nominat. per Anacol. pro, τῶν Ἀργείων, γελ.

nempe, ἡ ξύνοδος ἦν aut ex hoc repete Synonymam phrasin, τὴν ξύνοδον ἐποιήντο. BAVAR.

ὀργῇ] Heringa legit ὀργῇ, Obsl. VI, 54. ἐντόμως idem, ac ἐντεταμένως. GOTTL.

ὀργῇ] Adscripterat Gottl. (ex Abr. Diluc.) „Heringa Obsl. L. VI. p. 54. ὀργῇ“ — Sed hanc lectionem iam e Gellio notauit Hudson. Vnde nil opus coniectura, vbi iam sit Var. Lectio. Illud magis ambigas, vtrum vtri praeferas? Nec dubium tamen sit, quin et addito ἐντόμως; et opposito βραδείας, apici sit ὀργῇ. Neque vero irae sat congrua hic mentio; vtut studium quoque et ardorem, vehementiam, Nostro notet vocab. ὀργῇ illud tamen praetulerim. Ἐντόμως Gottl. (immo Abresch.) expl. ἐντεταμένως quod idem sit, sed nihilo clarius; immo sign. σφοδρῶς, ταχέως, βιάτως. B.

[ὑπὸ αὐλητῶν πολλῶν νόμου ἑγκαθεσῆσαν] Νόμος, quod est in Clav. Cassi. et Gr. ita defendi potest, vt ea vox non pro lege accipiatur cum Interpretibus, sed pro nomo musico, et haec coniungantur ὑπὸ νόμου πολλῶν αὐλητῶν. Quae significatio vocis νόμος etiam retento datiuo νόμῳ manere potest. Nam haec sine discrimine secundo et tertio casu dicuntur. Hesiod. ἀσπ. v. 280. Αἰ δ' ὑπὸ φορμύγγων ἀναγον χορὸν ἱμερόντα. Aristoph. Acharn. v. 1000. Πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος. Anacreon Carm. VI. ὑπὸ βραβίτου χορεύει. Lucianus Dial. Deor. p. 187. Ἐπ' αὐτῶν καὶ τυμπάνοις εὐροθμικὸν βάνει. Et haec interpretatio ex eo confirmari videtur, quod mox addit Thucydides, ἢ τῷ θεῷ χάριν; quod Scholiastes exponit ἕμνος: nam νόμος est hymnus deorum, vt Scholiastes Aristophanis Equit. v. 9. et ex eo aliisque Spanhemius ad Callimach. Hymn. in Delum ostendit. Nec tamen plane improbem versionem Interpretum, ex Legge. Erat enim, vt ait Xenophon de Lacedaemonior. Republ. in fine, νόμος, αὐδὲν πάντας τῆς παρόντας ἀληθείας. Respexit ad hunc locum Seruius ad Virgil. VIII. Aeneid. 2. DVCK.

[ὑπὸ αὐλητ. νόμ. ἑγκαθεσ.] Νόμος si legeris, cantum vti que notet, quem et supra, c. 69. sat commode notet, Heilmann quoque probante: μετὰ νόμων, cum cantu. In ὑπὸ cum Genit. intell. ἄγγελοι, αὐδῆ, regentibus ingressum et moderantibus tibicinibus. Νόμῳ equidem malim ob ἑγκαθεσῆσαν. BAVAR.

[Ὁὐ τῷ θεῷ et Ἄλλ' ἴνα] Schol. ad haec verba def. Aug.] BAVAR.

τῷ θεῷ] Schol. supplet ἕμνος non placet; τὸ θεῖον, simpli-

Bell. Pelopon. an. 14. Olymp. 90. 3. V. C. Varr. 336.

essent virtutum, quas in se viris fortibus esse nouerant: persuasum habentes, diuturnum rerum bellicarum studium ad salutem parandam plus valere, quam breuem verborum praeclare factorum cohortationem.

70. Atque post haec concursus factus est. Et Argiui quidem, eorumque focii magno impetu, iraque concitati ferebantur: Lacedaemonii vero lente et ad cantum multorum tibicinum, qui ex lege inter ipsos erant interpositi; non rei diuinæ gratia, sed vt ad numerum aequabili gradu incidentes progredierentur, et ne acies distraheretur: quod magni exercitus in ipso concursu facere solent.

71. Interea vero dum acies adhuc concurrerent, * rex Agis huiusmodi stratagemate vti constituerat, quo omnes exercitus vti consueuerunt. nam in ipso conflictu acies vtrorumque in suum dextrum cornu latius exporriguntur, et vtrique suo dextro cornu sinistrum hostium sibi oppositum circumueniunt: quia singuli milites, sibi metuentes, sui corporis partes armis nudatas, clypeo illius, qui ad dextram

* Agis rex tale consilium capit: solet hoc in omni acie fieri, vt, quando congregiantur, dextra cornua magis in exteriorem partem declinent, et in latera sinistri hostium cornu vtrinque extendantur etc. *Acacius. MVDS.*

μάχεσθαι, ἢ γράφειν προτροπικά. ἐκάλουν δὲ ἐμβατήρια. ἢ δὲ διάνοια, ἕκαστος τῶν Λακεδαιμονίων αὐτοῖς παρεκελεύοντο, ἀγαθοῖς εἶσι, μεμνησθῆναι ἃ μεμαθήκησαν, καὶ ἠπίευσαν. ἰποῖν δὲ τῆτο ἄδοντες. Εἰδότες ἔργων ἐκ πολλῆ μελέτην πλεία σώζησαν] εἰδότες, ὅτι τὰ πλεία σώζεται ὑπὸ τῆς ἐν τοῖς ἔργοις μελέτης ἐκ πολλῆ γυνοῦσας. Καὶ μετὰ ταῦτα ἢ ξύνοδος ἢ] ἢ ξυνέλευσις τῶν στρατηγῶν. Ἐυτόνος καὶ ὀργῆ χωρῶντες.] ἰσχυρῶς, καὶ σὺν ὀργῇ. Καὶ ὑπὸ ἀσλητῶν] ἤγυν μετὰ. Οὐ τῷ θεῷ χάριν] ἤμην δηλονότι. Ἄλλ' ἢνὰ ὀμνυλῶς] ἠρεμῶς. Προσέλλοιεν] καὶ ὅπως, εἰ προσέλλοιεν, μὴ διασπασθεῖν αὐτῶν ἢ τάξις. Ἐν ταῖς προσάδοις] ἐν ταῖς προσβολαῖς, ἐν ταῖς ἐνώσεσι. Προσέλλειν τὰ γυμνὰ ἕκαστον] ἀντὶ τῷ σκέπειν. καὶ προσάγειν. ἀπὸ μὲν τῷ τέλλειν,

citer, est, *Numen*, et sensus est: non, quo Deos placarent, non in Deorum honorem. Nec vero *hymni causa* tibicen canit, sed *ipsum hymnum*. *BAVER.*

Μετὰ εὐθυμῶ] Vide *Polybium* apud Athenaeum XIV, 5. Saltantium in morem Aristophanis verbis *Plus. v. 758. ἐκτυπῆτο δὲ Ἐμβαθὲς γερόντων ἐυθύμοις προθήμασιν. Pollux III, 92. μετὰ εὐθυμῶ βραίνονιν. male, pro βραίνοντες προέλλοιεν. WASS. De iisdem *Polyaenus I, 10. Πρὸς τὸ μέλας καὶ τὸν εὐθυμὸν ἐμβαίνοντες ἄρρηκτοὶ τὴν τάξιν ἐγένοντο. Et Lucianus de Saltat. p. 790. Ἄπειτα μετὰ μεσῶν ποιῆσιν, ἄξει τῷ πολεμῶν πρὸς ἀλλήλων καὶ εὐθυμῶν, καὶ εὐτακτον ἐμβασι τὸ ποδός. Pro προέλλοιεν *Gellius* et *Scholias* habent προσέλλοιεν. DVCK.**

Προέλλοιεν] Schol. προσέλλοιεν. Illud rei aptius, et superioris, χωρῶντες: hoc προσάδοις. Mihi tamen προέλλοιεν placet, et pluribus placebit, opinor. *BAVER.*

τὰ μεγάλα] Ita *Mss.* antea μεγάλα. Quo plures, eo minus ordinis, turbae plurimum. *WASS. Μεγάλα* etiam *Gellius*, et ποιῆν ἐν ταῖς προσάδοις. Ποιῆν *Valla* satis recte vertit accidere. *Aristophanes* *Plus. v. 1205. Καὶ μὴν πολλὸ τῶν ἄλλων χυτῶν τάναντία αὐτῶν ποῖσι. Eandem* significationem τὰ ποιῆν puto esse in eo, quod paullo post dicit *Tbucydides*, τὰ τρατόπεδα ποιῆν μὲν καὶ ἅπαντα τῆτο. Nam loquitur de eo, quod in concursu proelii accidere solet exercitibus, non, vt *Portus* accepit, de stratagemate, quo illi vti soleant. *Acacius* non male: solet hoc in omni acie fieri. *DVCK.*

Ποιῆν] Add. *Gottlieb.* ac pro ποιῆσθαι vt πολεῖν ποιῆν, *L. VII, 3. — Alieno profecto loco; vbi enim est Subst. quo referatur ποιῆν, aut qui locus hic Mediae formae? Immo ad ὅπως refer, quod ad διασπασθῆναι respicit. Illud rectius animaduerteret, iam notatum tamen. Inter. ad c. 71. (vbi tamen v. not.) ποιῆν hic esse: pro πάσχειν solet hoc fieri, accidere magnis exercitibus. *BAVER.**

Ξυνοῦτων δ' ἐτι] Virgendum hic est verbum *ξυνίημι*, et presse accipiendum, (vt supra *ξύνωδος*) vt ne proelii congressionem noter, sed *accessionem* et motum versus hostes, *im wäbrenden Anrücken.* *BAVER.*

Ποιῆ — μὲν, rel.] Nescio, an ποιῆ hic vtiqve sit pro πάσχει, hoc iis accidit, vsu venire solet; (Per se quidem saepe quin noter, nihil morer.) Etenim, quid faciant, soleant exercitus facere, tamen infra explicatur; et ἐκβαθῆται potest Medio sensu accipi, sese porrigunt, elabuntur, euadunt; quod etsi haud recte, nec salubriter, sponte tamen, faciant, et veluti consulto, et primicerio praecunte. Tamen, ob notionem verbi ἀθῆσθαι, et quia vel diuersum facere voluit Agis, vel mederi certe huic incommodo, constet sane et hic verbo ποιῆν notio τῷ πάσχειν. Μὲν autem post ποιῆ respicit subiectum, καὶ τότε περιέσχον, rel. Quod omnino vsu venit exercitibus, id tum quoque vsu venit. Ceterum, quocunqve modo interpretere, vitiose tamen textus habet αὐτῶν, post κέρατα corrigendum, αὐτῶν, suamque ipsorum; et vero versum est suum cornu. *BAVER.*

[Προέλλ. τὰ γυμνὰ] Videri posse ait *Abr.* (et ex eo *Gottl.*) Schol. legisse, προσέλλειν. Sed nunquam literae σ, multo minus στ, praefigitur πρὸς: cuius tamen vis et sensus redditur praefixo πρὸ, vt in προτρέπειν, aduertere, adhortari. Est enim πρὸ saepe pro δεῦρα, huc, eo; vt apud *Homer. Il. 1, 195. πρὸ γὰρ ἦκε, et 208. πρὸ δὲ μ' ἦκε, eo miserat, huc me misit. Quo sensu Virgil. Aen. 1, 644. Praemisit Achaten, i. e. misit, eo misit, illuc iturum, non ipse nimirum secuturus. Nam illud πρὸ est qf. *Germ. vorwärts*, in aliquem locum. Rectius autem censet idem *Abr.* ad προσάγεισθαι excidisse προσέλλεσθαι. Sed totum Schol. videtur corruptum. Neque enim ἀπάγειν sign. ἀποσέλλειν. Punctis illa singula verba discretuit *Ducker.* Mutare ego nolui; vt in dubio sensu et integritate Scholii. Ex *Abr.* quidem interpretatione et correctione, commata modo interponantur, et sit vnum Schol. Quod ita exhibet *Aug. σκέπειν καὶ προσάγειν. ἀπὸ μὲν οὖν τῷ τέλλειν καὶ τολῆ ὀνομάσθη, ἀπὸ δὲ τῷ προσάγειν τὸ προσέλλειν δύνατον λέγεσθαι* δηλον δὲ ἀπὸ τῷ ἀπάγειν καὶ ἀποσέλλειν προσάγεισθαι. Sed, haec et ipsa corrupta, aut falsa, satis apparet.] Ceterum, προσέλλ. τὰ γυμνὰ τῷ ἀσπίδι, permutate (per *Hypallagen*) dictum est pro, προσέλλ. τὴν ἀσπίδα τοῖς*

ως μάλιτα τῆ τῆ ἐν δεξιᾷ παρατεταγμένω ἀσπίδι, καὶ νομίζων τὴν πυκνότητά τῆς ἑξυγκλισεως εὐσκεπατότατον εἶναι. καὶ ἠγείται μὲν τῆς αἰτίας ταύτης ὁ πρωτοστάτης τῶ δεξιῶ κέρως, προθυμώμετος ἐξαλλάττει ἀεὶ τῶν ἐναντίων τὴν ἑαυτῆ γύμνασιν, ἔπονται δὲ διὰ τὸν αὐτὸν φόβον καὶ οἱ ἄλλοι. καὶ τότε περισχον μὲν οἱ Μαντιῆς τῶ κέρα πολὺ τῶν Σκιριτῶν, ἐτι δὲ πλέον οἱ Λαυδαίμονιοι καὶ Τεγεάται τῶν Ἀθηναίων, ὅση μείζον τὸ σθένος εἶχον. δεῖσας δὲ ὁ Ἄγις, μὴ σφῶν κυκλαθῆ τὸ εὐάνυμον, καὶ νομίσας, ἄγαν περιέχειν τὰς Μαντινέας, τοῖς μὲν Σκιριταῖς καὶ Βρασιδέσις ἐσήμηνεν, ἐπεξαγαγόντας ἀπὸ σφῶν, ἐξισῶσαι τοῖς Μαντινεῦσιν· εἰς δὲ τὸ διάκενον τῆτο παρήγγελλει ἀπὸ τῶ δεξιῶ κέρως δύο λόχους τῶν πολεμάρχων Ἰππονοῖδα καὶ Ἀριστοκλεῖ ἔχουσι παρελθεῖν, καὶ ἐσβαλόντας πληρῶσαι, νομίζων, τῶ ἑαυτῶν δεξιῶ ἐτι περισσίαν ἔσσεσθαι, καὶ τὸ κατὰ τὰς Μαντινέας, βεβαίω-
τερον τετάξσεσθαι.

β'. Συνέβη ἐν αὐτῷ, ἅτε ἐν αὐτῇ τῇ ἐφόδῳ καὶ ἐξ ὀλίγου παραγγείλαντι, τότε τε Ἀριστοκλέα καὶ τὸν Ἰππονοῖδαν μὴ θελῆσαι παρελθεῖν, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆτο τὸ αἰτίημα ὑπερῶ φεύγειν ἐκ Σπάρτης, δόξαντας μαλακισθῆναι καὶ τὰς πολεμίας φθάσαι τῇ προσμίξει· καὶ κελύσαντος αὐτῶ, ἐπὶ τὰς

δ ἑξυγκλισεως Gr. Reg. Cass. Aug. Σουλ. Mosqu. ε ὁ μὲν ἐκ δεξιῶ τῶ πρώτῳ ζῶν, πρωτοστάτης. καὶ πῶ ἐν μέντοι πρωτοστάτης. Pollux l. 1. c. 10. Hudf. δ ἑαυτῆ γύμνασιν Gr. Mox et d. Mosqu. ε Μαντινέας Ar. C. Alé. Flor. Basf. Cass. f πολλὸ τῶ κέρα Ar. C. Aug. Mosqu. τὸ κέρα Gr. πολλὸ τῶ κέρα Dan. πολλὸ τὸ κέρα Reg. Cass. πολλὸ τὸ κέρα Gr. g ὁ Ἄγις Res. h καὶ τοῖς Βρασιδέσις Cl. i ἑσθμηνεν Reg. Gr. k Μαντινεῦσιν Gr. Mox παρήγγελλεν Mosqu. l τὸ Reg. τῶ μετ' αὐτοῦ Mosqu. m καὶ κατὰ τὰς Μαντινέας βεβαίωτερον τε τετάξσεσθαι Ar. C. τὸ etiam abest a Dan. Paulo post τετάξσεσθαι Basil. Mox c. 72. τῆ ἰδ. ἐν αὐτῷ Mosqu. n ἑξολίχῃ Reg. Aug. ο διατῆτο Cass. Aug. p κελύσαντος et cum superscripta emendatione κελύσαντος Gr.

γυμνασίᾳ, Germ. den Schild vorhalten: plane vt Latinis promiscuum est praetendere vela fenestris, praetexere gramine ripas, fides intendere nervis, obducere nubila coelo, induere sibi vestem et, fenestras velo, (sexto casu,) gramina ripis, coelum nubibus, aliquem veste, vel et circumdare milites, pueros, urbi, et urbem muris; προσέλαειν est idem, quod προβάλλειν, gladiatorium vocabulum, vorwerfen, vorhalten, opponere, obicere. BAVER.

[ἑξυγκλισεως] Schol. Aug. addit καὶ ante ἐπ' ἀλλήλῃ. et pro ἔπερ habet ἔπερ.] BAVER.

Εὐσκεπατός.] Actiue accipiendum, ad tegendum aptiorem, magis munitentem corpus. BAVER.

ἠγείται τ. αὐτ. τ.] l. c. primus, praecipue est in causa, initium facit rei, quod ceteri sequuntur: vt 1, 78. extr. ἢ ἂν ὄψησθε, utcumque vos inciperitis, primi bellum moueritis. Sed enim quid faciemus vocabulo αἰτίας; initium praebet, dux est huius causae? Immo rei, euentu. Sed nimirum αἰτίαν vocat primo ob verbum ἠγείται ἠγείται τῆς αἰτίας, est periphrasis τῆς, αἰτιάταις ἐστὶ, maxime in causa est; deinde αἰτία vocatur res illa, quia causam habet τοῦ ἐκωθεῖσθαι, vt exercitus eo porrigantur: hoc est effectum facti, moris, quo utatur primicerius, nimis in dextram excedens: haec est αἰτία τῶ ἐκωθεῖσθαι. Est ergo ille primus causa causae, αἰτίας (ἠγείτων) τῆς αἰτίας, causa incommodi, quae sit causa alterius. Ita certe consularur magis vocab. ταύτης. Simplicius tamen interpretere, αἰτιάταις ἐστὶ τύτου. BAVER.

Πρωτοστάτης.] Gottl. expl. der Fligelmann. BAVER.

Γύμνασιν] Γύμνασιν in Gr. e compendio scripturae est. DUCK. ἑσθμηνεν] Imperauit. Ita Liu. L. 2, 20. cohorti suae — dat signum, et — pro hoste habeant: i. e. imperat, edicit. Hom. II. 1, 289. πάει — σημαίνεν, imperat. Hinc σημαίνοντες, duces, praefecti. BAVER.

ἑπεξαγαγόντας] Primo dictum pro Datiuo ἐπεξαγαγόντας pendet enim ab ἐσήμηνεν, cui et additus sit Dat. Σκιριταῖς, Βρασιδέσις; id est suppleendum τινὰς, vel μέρος τι, αὐτῶν.

Ἐπὶ autem in verbo ἐπεξαγ. notat 1) ad hostem, 2) ad expellendum iratum, progressus cedentium in dextram relictum, et numerum, qui esset ex aequando cornu. Quid tamen si scripsit Thuc. ἐπεξαγαγόντας, quod plane respondeat Latino, vnice hic apto, subducere? BAVER.

Ἐξισῶσαι] Sc. ἑαυτῶς, pro Medio; vel int. τὸ κέρα. B.

Eis δὲ τὸ διάκενον, rel.] Implicite sane ordo, dupliciter expediendus: Vel sic: παρήγγελλεν ἴππων. καὶ Ἄγις. τῶν πολεμάρχων (scil. ἑσθ.) qui essent (e numero) Polemarchorum; aut (propius quidem ad morem Nostri) παρήγγελλο τῶν πολεμάρχων ex Polemarchis praecipit, ἴππων. καὶ Ἄγις. παρελθ. ἐς τὸ διάκ. τ. ἔχουσι, (ita) vt haberent, secum abducent, δύο λόχους. Vel sic: παρήγγ. δύο λόχους (vt duae cohortes) παρελθ. ἐς τὸ διάκ. τῆτο, ἴππων. καὶ Ἄγις. (ἐκ, vel, ἑσθ.) τῶν πολεμάρχων, ἔχουσι, vt eos haberent, ducerent Hipponoidas et Aristocles, (qui essent e numero) τῶν πολεμ. Ita sint hi Datiu consequentis, vel adiuncti, simplices, pro Genitiuis absolutis, ἴππονοῖδα καὶ Ἀριστοκλέες, ἔχοντων, vel ἄγοντων αὐτῶς, nempe τὰς λόχους. Quarto alibi casu simpliciter addere solet Particip. huius ipsius verbi ἔχουσι. Vtrumlibet amplectere, licet: durius vtrumque fuerit, sed Thucydidem; neque alia ratio patet. Sed tertiam, ecce, Heilmann. ingreditur, interpretando iungens, δύο λόχους τ. πολεμάρχ. — Sane et mihi hoc venit in mentem, vel vnice probatur et secururo, vt simplicius, (vtut sic quoque maneat Datiu simpliciter positi in ἴππονοῖδα καὶ Ἄγις. ἔχουσι,) si milites essent Polemarchi, et cohortibus diuisi; quos duces fuisse, et vocabuli vis, et vero c. 69. extr. doceat. Nam, quod verit, von den Polemarchen, et ambiguum est in Germ. et contra vsum Graecum, qui non dicat, alicuius, huius λόχων vel cohortem; praefellus dicitur cohortis, non, cohorts praefelli; nostro mori propius, quam veterum. Quid, quod Lochorum praefecti λοχαγοὶ dicuntur, non πολεμάρχοι. BAVER.

[Eis δὲ τὸ διάκ.] Schol. Aug. ἑμῶν pro μέσων.] B. ἑσβαλόντας] Scil. ἐς τὸ διάκενον. ἑσβαλόντας autem hic est, influantes sese, ingresses in locum illum a se ex-

suam in acie collocatus est, protegere maxime student, et existimant, istam coniunctionis et aciei confer-
 tae densitatem aduersus hostium irruptionem esse tutissimam. Atque huius rei caput est is, qui primus
 stat in dextro cornu, assidue studens, nudam sui corporis partem ab hostibus subducere, et propter
 eundem metum caeteri quoque eum sequuntur. Tunc autem Mantinei quidem suo dextro cornu,
 sinistrum Sciritarum multum circumuenerunt: Lacedaemonii vero, et Tegeatae multo magis sinistrum
 Atheniensium cornu circumuenerunt, quo maiorem exercitum habebant. Agis igitur, veritus, ne sini-
 strum suorum cornu ab hoste circumdaretur, et existimans, Mantineos aciem valde exprorectam habere
 ad suos circumueniendum, Sciritis et Brasidianis imperauit, vt aliqua suorum manu subducta suum
 cornu Mantineis exaequarent. Hipponoïdae vero et Aristocli Polemarchis praecepit, vt duas cohortes
 ex dextro cornu detraherent, et cum his in illud vacuum spatium transirent, et ingressi locum exple-
 rent, existimans et dextrum suorum cornu vel sic satis magnam militum copiam habiturum, et sinistrum,
 quod Mantineis erat oppositum, hoc subsidio confirmatum, in acie constantius perfiturum.

72. Contigit autem ipsi, (quippe quod in ipso concursu ac repente haec illis imperasset) vt Aristo-
 cles et Hipponoïdes eo transire nollent: quin etiam hac ipsa de causa postea Sparta eiectioni fuerint,
 quia per ignauiam hoc admisisse videbantur. Et contigit, vt hostes cum Lacedaemoniis manus ocuis

* Pro ignauis habitis. Valle. HVDS.

καὶ πολλὴ ὀνομάσθη. ἀπὸ δὲ τῆ προάγειν, τὸ προστέλλειν δύναται λέγεσθαι. ἔθλον δὲ ἐκ τῆ ἀπάγειν. ἀποτέλλειν. προσάγεσθαι.
 τῆς συγκλείσεως] καὶ νομίζειν τῶ περικυκλωθῆαι ὑπ' ἀλλήλων πεφράχθαι, εὐσκευατώτερον, ἢ περὶ τὸ διασῆναι ἀπ' ἀλλήλων. Προδυ-
 μόμενος ἐξαλλάττειν ἀεὶ] μὴ κατὰ δόξην τῶ ἐναντίῳ ἔχειν τὰ γυμνά τῶ σώματος, ταῖσι, τὰ δεξιὰ. Καὶ τότε περισσῶν μὲν] ἐκυκλώ-
 σαντο ἐπικάμψαντες. Εἰς δὲ τὸ διάκενον τῆτο] τὸ μέσον κενόν. Καὶ ἐσβαλόντας πληρῶσαι] τὸ διάκενον δηλονότι. Νομίζων
 τῶ δ' ἐαυτῶν δεξιῶ] νομίζων τὸ, τε δεξιὸν τῶν Λακεδαιμονίων ἐπὶ ὑπερέχειν τῶν ἐναντίων, καὶ τὸ εὐνομον τὸ κατὰ τὰς Μαντινεῖς ἐν
 ἀσφαλῆς ἔσεσθαι, ὥς ἂν μὴ δύναμενον κυκλωθῆναι. Μὴ θελήσαι παρελθεῖν] καὶ οἱ πολέμαρχοι ὅκ ἠθέλησαν ἐς τὸ διάκενον ἀγαγεῖν
 τὰς λόχους. Ἔσπερον φεύγειν] συνέβη δηλονότι. Μαλακισθῆναι] χάριτος γενέσθαι. Καὶ τὰς πολέμιους φθάσαι] καὶ φθάσαι τὰς
 πολέμιους τοῖς Λακεδαιμονίοις προσμίξαι, πρὶν εἰς τὸ διάκενον παρελθεῖν τὰς δύο λόχους. Καὶ κελύσαντος αὐτῶ] τῶ Ἀγίδος. Ὡς

plendum, bineintreten, sich hinein werfen, einrücken. [Schol.
 ad ἐσβαλ. d. Aug.] BAVER.
 Περισσῶν] Nempe ad exaequandum cornu hostium et spa-
 tio superandum. B.
 συνέβη] Int. contigit; quod de exoptatis rebus, laetis, se-
 cundis ac commodis, magis certe et plerumque, dicitur.
 Nimius tamen rursus Heilm. vertens: Es begegnete ihm das
 Unglück; grauius, quam pro causa; uicariunt enim, ex par-
 te, Lacedaemonii; nec cunctatio ducum aut perniciosa tali
 vocabulo dici solet: Immo verte, euenit, accidit; certe, in-
 commode accidit: er batte die Fatalität; es gieng ihm so widrig,
 es traf so fatal. v. et mox ad φεύγειν. B.
 [Μὴ θελ. Schol. ad h. v. Aug. habet ad πάλιν αὐ.] B.
 φεύγειν] Miram vero structuram! Sed magis mirum, ne-
 minem Intt. ea offensum. Heilm. uidisse videtur, vitauit
 certe, interpretando, per Parenthesin: wie sie dann auch —
 verwiesen (melius, verbanni) wurden. Vnde enim pendet
 Infinit. φεύγειν; Nempe α συνέβη (quod et Schol. monet,
 secure, nil aliud,) accidit; Cui ergo? Agidi vero. Quid?
 Vt parere nollent Hippon. et Aristocles. Recte! Quid
 tum? (Accidit, eidem ergo Agidi, αὐτῶ,) vt hi duo duces
 ea causa damnati vrbe eicerentur. Agidine ergo hoc acci-
 dit? An ipse incommodum fuit, duces suos dicto non au-
 dientes accusari, damnari, eiici? Aut, si συνέβη tantum re-
 spicimus, non αὐτῶ simul: in practico tamen hic quid accide-
 rit, memoratur, quid ad exitum eius momentum tegerit,
 non, quid postea factum sit; quod in proelio quidem iam

vim nullam haberet, damnatos deinde eiici. Debebat ergo
 Thuc. φεύγον, vel εφευγον, non per Infinit. suspendere α
 συνέβη, sed per Parenthesin more alio suo, inferere. Talia
 ostendi, malim, ab Intt. et notari, quam literaturae appa-
 ratum explicari inanem nullo vsu ad veram-intelligentiam.
 Sed nimirum pronius est, faciliora confectari et speciosiora,
 quam simpliciora, et tamen intricata magis, vtut salubria.
 Nec Latina Intt. diligentius vertit: quin etiam adiecti fu-
 rint. Vna, literula immutata, fuerunt scriberet. BAVER.
 [Ἔσπερον. φεύγ. et μαλακισθ.] Haec duo Schol. def. Aug.] B.
 [προσμ.] In Schol. Aug. pro προσμίξαι est μίξαι.] B.
 [Καὶ κελύσαντος] Schol. abest Aug.] B.
 Καὶ κελύσ. rel.] Iungenti κελύσαντος ἐπὶ τὰς Σκιρτας,
 (quod faciendum sit retinenti ac sequenti interpunctionem
 Ducker.) supplendum sit παρελθεῖν, facile repetendum ex
 ἢ παρελθόν vt c. extr. ἐς χεῖρας ὑπομείναντας, vbi Schol. sup-
 παρελθεῖν. Licet tamen aliter distinguenti ordinare et ver-
 tere, ὡς ἢ παρελθόν οἱ λόχοι ἐπὶ τὰς Σκιρτας, κελύσαντος αὐ-
 τῶ vt ἐπὶ τ. Σκ. referatur ad παρελθεῖν. Quin, ad vtrumquo
 forte ferri, voluit Thuc. et bis intelligi, ἐπὶ τὰς Σκιρ. et
 ad κελύσ. et ad παρελθόν quia sic medium interpouit, ac si
 scripsisset: ὡς ἢ παρελθόν οἱ λόχοι ἐπὶ τ. Σκιρ. κελύσαντος αὐτῶ
 (παρελθεῖν) ἐπὶ τ. Σκ. vel, αὐτῶ. Quare anutare nolui in-
 terpunctionem, rectius nullam futuram, in tali dubitatione
 et Amphibolia. Παρελθεῖν autem hic est, progredi, accede-
 re, adiungi, sich anschließen; et ἐπὶ non hostiliter accipi-
 tur, sed, ad amicos, et suos. BAVER.

Bell.
 Pelop.
 an. 14-
 Olymp.
 90. 3-
 V. C.
 Varr.
 336.

Σκιρίτας ἄς ὁ παρῆλθον οἱ λόχοι, πάλιν αὖ σφίσι προσμίξαι μὴ δυναθῆναι ἔτι, ἢ μὴδὲ τέττες ξυγκλιῖσαι. ἀλλὰ μάλιστα δὴ κατὰ πάντα τῇ ἐμπειρίᾳ Λακεδαιμόνιοι ἐλασσωθέντες τότε, τῇ ἀνδρείᾳ ἐδείξαν ἔχῃ ἥσσαν περιγεγυμένους. ἐπειδὴ γὰρ ἐν χερσὶν ἐγύγνοντο τοῖς ἐναντίοις, τὸ μὲν τῶν Μαντινῶν δεξιὸν τρίπει αὐτῶν τὸς Σκιρίτας καὶ τὸς Βρασιδεῖς· καὶ ἐσπερόντες οἱ Μαντινῆς καὶ οἱ ξύμμαχοι αὐτῶν, καὶ τῶν Αργείων οἱ χίλιοι λογάδες, κατὰ τὸ διάκενον καὶ ὁ ξυγκλισθῆναι, τὸς Λακεδαιμονίους διέφθειρον, καὶ κυκλωσάμενοι ἔτρεψαν, καὶ ἐξέασαν ἐς τὰς ἀμάξας, καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐπιτεταγμένων ἀπέπεινάν τινας. καὶ ταύτῃ μὲν ἥσσῶντο οἱ Λακεδαιμόνιοι ἢ τῷ ὁ ἄλλω στρατοπέδῳ, καὶ μάλιστα τῷ μέσῳ, ἦπερ ὁ βασιλεὺς Ἀγίς ἦν, καὶ περὶ αὐτὸν οἱ τριακόσιοι ἰππῆς καλεῖσθαι, ἢ προσπέσόντες τῶν τε Αργείων τοῖς πρεσβυτέροις, καὶ ὅ πέντε λόχοις ἀνομασμένοις, καὶ Κλεωναίοις, καὶ Ορνεαταῖς, καὶ Αθηναίων τοῖς παρατεταγμένοις, ἔτρεψαν, ἐδὲ εἰς χεῖρας τὸς πολλὰς ὑπομείναντας, ἀλλ', ἄς ἐπέσσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, εὐθύς ἐνόοντας, καὶ ἔτιν ἔς ἑ καὶ καταπαλῆθῆναι, τῶ μὴ φθῆναι τὴν ἐγκατάληψιν.

οὐ. Ὡς δὲ ταύτῃ ἐνοδεδῶκει τὸ τῶν Αργείων καὶ ξυμμάχων στρατεύμα, παρερρήγνοντο ἢ ἤδη ἅμα καὶ ἐφ' ἐκάτερα, καὶ ἅμα τὸ δεξιὸν τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Τεγεατῶν ἐκυκλιτο τῷ περιέχοντι σφῶν τὸς Αθηναίους. καὶ ἀφωτέρωθεν ἢ αὐτὸς κίνδυνος περιεπίηκει, τῇ μὲν, κυκλωμένως, τῇ δὲ, ἤδη ἥσσημένως. καὶ μάλισ' αὖ τῶ στρατεύματι ἐταλαιπώρησαν, εἰ μὴ οἱ ἰππῆς παρόντες αὐτοῖς ἀφελίμοι ἦσαν, καὶ ξυνέβη, τὸν Ἀγίον, ὡς ἥσθητο τὸ εὐάνυμον σφῶν ποῦν τὸ κατὰ τὸς Μαντινῆας καὶ τῶν Αργείων τὸς χίλιος, παραγγεῖλαι παντὶ τῷ στρατεύματι χαρῆσαι ἐπὶ τὸ νικώμενον. καὶ γενόμενος τέττες, οἱ μὲν Αθηναῖοι [ἐν τῷ] ἄς παρῆλθε, καὶ ἐξεκλίεν ἀπὸ σφῶν τὸ στρατεύμα, καθ' ἡσυχίαν ἐσώθησαν, καὶ τῶν Αργείων μετ' αὐτῶν τὸ ἥσσηθῆναι. οἱ δὲ ἢ Μαντινῆς καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ τῶν Αργείων οἱ λογάδες ἕκτι

q ὁ δὲ δεστ Reg. r Μὴ δὲ Reg. Cass. Aug. Mosqu. s Ἀνδρεία Cass. et a prima manu Gr. quod deinde correctum erat ἀνδρεία. Ἀνδρεία e corr. Aug. t βρασιδεῖς Dan. u Μαντινῆς Ar. C. Ald. Flor. Basf. vt et bis paulo infra ἰππῆς. Hulf. Cass. Gr. sic omnibus his locis. x ξυγκλισθῆναι Gr. Cass. Aug. Mox ἐξέασαν Mosqu. y τεταγμένων Cass. z τῷ δὲ ἄλλῳ Ar. C. Ald. Flor. Basf. Reg. Cass. Gr. Aug. a ὁ βασιλεὺς ἦν Ἀγίς Ar. C. Reg. Gr. ἢ deest Dan. b προσπεσόντες Gr. προσπίοντες in marg. c το δεστ Cass. Aug. d πέντε λόχοις Ar. C. Cl. atque ita (reclamante licet Scholiaste) legendum esse, olim docuit Cl. Meursius Attic. Lect. l. i. c. 16. Hulf. Ita etiam Reg. et Gr. Πεντελόχοις Aug. ersaf accentu super πέντε. e καὶ δεστ Gr. f καὶ τὸ τῶν ξυμμάχων Marg. g δὲ Reg. h ἀπὸ παρερρήγνοντο Mosqu. et mox ἐκυκλιτο. h κίνδυνος αὐτῶν; Gr. Mox ξυμμάχοι. Aug. Mox στρατεύματι Mosqu. i παρῆλθεν Cass. Aug. k Μαντινῆς Ar. C. Ald. Flor. Basf. Cass. Gr. Mox ἐκ ἰτι Aug.

[Ὡς ὁ παρῆλθ.] d. Schol. Aug. In Schol. Edit. Duck. ἦσαν non signat, vel, explicantis, sed, scilicet, suppletis omnium et ὑπαυαιendum: vt ad c. 74. Schol. I. πλ. δὴ χρ.] BAVER.

[Πάλιν αὖ] -Hic demum Aug. reddidit Schol. ad superiora, μὴ θελήσει.] B.

Ἐλασσωθῆναι.] Expl. cum Heilm. GOTTL. *inquamuis omnibus commodis destituti, quae ab arte, experientia usque proficiuntur.* Rectius Interpr. *quamuis peritia tunc omnibus rebus inferiores fuissent.* Rectius dico, qua verba ipsa; nam ἐλασσωθῆναι, vt notet, inopem esse, (v. c. Phil. 4, 12. [sed ibi est ὑπερεῖθεσθαι, non ἐλασσωθῆναι, altero autem loco ἱλαττοῦν] 2 Cor. 8, 15.) simpliciter fere ponitur, et sign. omnino ἐλάσσω εἶναι, scil. τινός, vel τῶν ἄλλων. Genitium ergo adiunctum habet, cuiusque personae, non rei, qua careas, vel cuius nomine sis (alio) inferior; quae res adiecta, Dativus (vel Ablat.) exprimitur; quod et hic fecit Thuc. vt sensus sit: inferiores (cum essent) peritia. Hoc verba ostendunt; at res qui pariat? Ecqua enim ἐμπειρία carebant Lacedaemonii aut vincebantur? Imperitiam quidem neque omnino tribueris tam exercitatis bellatoribus, terrestribus vtique pugnae, neque, hic (πέπει, ait Noster,) imperite agit Agis, inimo satis ex arte, et prudenti consilio pariter et ratione. Ducum autem non parentium Agidi, perucacia erat, non imperitia. Nam *ipsum* quidem (Laced.) peritiam requiri, ἀνδρεία ostendat,

iisdem contra reddita. Causae tamen vt consular, *hostium* peritiam hic intelligam, qua *tum* vincerentur, i. e. per quam, non *in* qua, secundum quam, cuius nomine. Ostendebant enim peritiam hostes hic et artem, insinuando sese intra ordines Spartanorum, quos rumpent, restitui non valentes. Vnum ergo est, ac tamen mere Grammaticum, quod et rei consulat et verbis, τῇ ἐμπειρίᾳ verti, *per artem*, et subaudiri, *hostiam*: alioquin aut res, aut verba, laborent. BAVER.

Οὐχ ἥσσαν.] Hic sign. *tamen, nihil fecius, vel, maxime;* vt 1, 5. init. οὐχ ἥσσαν. εἰ νομιῶνται, Insulani quidem vel maxime; maxime autem insulani. BAVER.

[Ἐπειδὴ γὰρ et καὶ κυκλωσ.] Schol. def. Aug.] B. Κυκλωσάμεν.] Medium pro Actiuo. B.

ἔτρεψαν.] Scil. αὐτῶς, repetendum, more Nostri, ex alio casu verbi *εἰσπισόντες*. ἅμαξαι hic sunt impedimenta. B. Πέντε λόχοις.] Ita edi voluerat Cl. Wallf., pro *πεντελόχοις*. Schol. Cass. auctior vulgato addit, ὡς ἀρχιλόχοις. DVCK.

[Πεντελόχοις.] Schol. Aug. addit, ὡς ἀρχιλόχοις.] BAVER.

Ὡδὲ ἐς χεῖρας. τ. πολλὰς ὑπομ.] Duo hic notes: 1) Breuiloquentiam, ὑπομείνει ἐς χεῖρας, i. e. ἕως (ὡς) ἐν ἑλδοῖν ἐς χ. eousque, dum cominus aggredierentur: vel simpliciter supple, ἰλαθῆναι, aufos congregari; 2) traiectionem; debebat enim: τὸς πολλὰς (διέφθειρον, vel ἔτρεψαν,) ἕδὲ ἐς χ. ὑπομ. Possunt etiam esse Accusatiui simplices, pro Genite. τῶν πολ-

conferent: et cum ipsius regis iussu cohortes ad Sciritas non accessissent, nec cum ipsis se rursus coniungere, nec hostium agmen claudere amplius posset. Sed Lacedaemonii, quamvis omnibus in rebus tunc peritia longe inferiores fuissent, nihilominus virtute sua se illis superiores fuisse demonstrarunt. Nam ubi ad manus venerunt, dextrum quidem Mantineorum cornu in fugam vertit ipsorum Sciritas ac Brasidianos. Et Mantinei, ipsorumque focii, et illi mille Argiuorum delecti Lacedaemonios, impressione per vacuum ac apertum latus in eos facta, caedebant. Eosque circumdatos in fugam vertunt, et ad plaustra repulerunt; et aliquot de senioribus, qui impedimentis praesidio relicti fuerant, interfecerunt. Atque hac quidem in parte Lacedaemonii superati fuerunt. At cum reliquo exercitu, et praecipue medio, ubi rex Agis erat, et circa eum illi trecenti equites, qui sic vocantur, impetu facto in Argiuorum seniores, et illos, qui quinque cohortes appellantur, et in Cleonaeos, et Orneatas, et Athenienses, qui iuxta illos in acie collocati erant, in fugam verterunt, ita ut eorum plerique ne ad manus quidem venire ausi fuerint, sed, simul atque Lacedaemonii in eos inuasissent, statim cesserint; quietiam nonnulli conculcati fuerint, metuentes, ne prius interciperentur, quam elaberentur.

73. Cum autem hac in parte Argiuorum et fociorum copiae cessissent, tunc vero simul et ab utraque extrema parte distractae sunt, simul etiam Lacedaemoniorum ac Tegeatarum dextrum cornu superante suorum copia Athenienses circumdabat. Et periculum ipsos utrinque circumstetit, quod hinc quidem ab hoste circumuenirentur, illinc vero iam essent victi. Et praeter caeteros omnes, qui erant in exercitu, maximam cladem accepissent, nisi equites, qui aderant, ipsis auxilio fuissent. Accidit etiam, ut Agis, cum, sinistrum suorum, Mantineis et Argiuorum mille delectis oppositum, laborare, cognouisset, vniuerso exercitui praeciperet, ut tenderet ad cornu, quod vincebatur. Hoc autem facto, Athenienses quidem interea, cum Lacedaemoniorum exercitus praeteriisset, ac ab ipsis declinasset, per otium euaserunt, et vna cum ipsis Argiui, qui victi fuerant. Mantineis vero, eorumque focii, et

Bell. Pelop. an. 14. Olymp. 90. 3. V. C. Varr. 336.

ἡ παραλλήλων ἦγαν, ἐπὶ τὸ μέρος τῶν Σκιριτῶν. Ἐπειδὴ γὰρ ἐν χειρὶ ἐγίνοντο] οἱ Λακεδαιμόνιοι δηλονότι. Καὶ κυκλωσάμενοι ἔπρεσαν] τῆς Λακεδαιμονίας. Ἐς τὰς ἀμάρτας] ἀπὸ τῆ, ἔσω τῶν ἀμαρτῶν. Καὶ πεντελόχοισ] ἄμα ἀναγνώστεον πεντελόχοισ. οὐδὲ εἰς χεῖρας τῶν πολλῶς] ἐλθεῖν δηλονότι. Ἐθῶς ἐνδόντας] τραπέντας. Ἐκυκλῆτο] ἐκύκλι. Τῷ περιέχοντι] τῷ ἰσχυρῷ. Ἐπὶ τὸ νικῶμενον] μέρος δηλονότι. Οὐδὲ μακρῶ ἦν] ἐπὶ πολὺ διάστημα. Πλείη δὴ χροῖα] ἦγαν διὰ πλείη. Τῶν νεκρῶ

λέν — ὑποκειμένων, plerisque non ausis, cum plerique ne sustinuisent quidem vel expectassent congressionem. BAVER. [Ἐθῶς ἐνδ.] Schol. abest Aug. B. Τῷ μὴ φθῆναι] Supplet Abr. et ab eo fere pendens Gottl. ac si dederit, διὰ τὸ μὴ φθῆναι τὴν ἐγκατάληψιν. Quanto simplicius fuerat, ita interpretari, simpliciter supplere διὰ, cum ipso Genit. ἕνεκα. Sed volebat estundere, more suo, id est, gentis, apparatus lectionis, qua ostenderet, διὰ τὸ, vel Genit. τῶ, non semper notare consilium, sed exitum quoque; quod nec διὰ τὸ faciat, nec Genit. τῶ, ubi sign. διὰ τὸ plane ut alicno loco intrudantur hic congesta, vtut per se vera et salubria; sed enim hic non exitus notatur, ne ex Abr. quidem interpretatione, verum efficiens causa τῶ καταπατηθῆναι. Obtriti fuere quidam, quia non effugerant, priusquam opprimerentur. Sed nec Lat. Int. placet: Misuentes, ne prius interciperentur, quam elaberentur. Vbi est, metuentes? Aut quid cogit, illud suppleri, quod iam sit in ne? Deinde καταπατηθέντας tunc sit, passus se obteri; at quam absurde dicantur obtriti, ne interciperentur! Qui enim magis intercipi (opprimi) possent, quam si plane obteterentur? Quam otiosum vero friger additum, quam elaberentur! Aut quomodo denique efficiatur hic sensus, si

tamen est sensus, ac non nugae, ex verbis, φθῆναι τὴν ἐγκατάληψιν, quod nil aliud esse possit, nisi aut, (actiue,) prius occupare, quod hic alienum sit, aut, (passiue) vt hic, antevtere deprehensuros, oppressuros hostes? Heilm. vertit: Wobey verschiedene, über (wegen) der gar zu großen Eilfertigkeit, von dem Feinde nicht erreicht zu werden, zerwiesen wurden. Ex hac interpretatione aut μὴ redundet, aut ἐγκατάληψιν actiue acceperis, ac si sit, τῶς (παλεμῆς) ἐγκαταλήψοντας. Et tamen dura sit continuatio: proculcati sunt quidam, obtriti, ne — opprimerentur. Optimum ergo fuerit, τῶ μὴ intelligere, διὰ τῶ (vel διὰ τὸ, ἕνεκα τῶ) μὴ φθ. aut, μὴ φθάσαντας τὴν ἐγκατάλ. BAVER. Τὸ εἶναι παρεῖς. ἄμα, rel.] Traiecta sunt verba, ad sensum ita resingenda: καὶ ἄμα (vel, ἄμα καὶ) τὸ εἶναι παρεῖς. ἢ δὴ ἐφ' ἐκάτ. καὶ τὸ δεξ. rel. Neque enim in ἐφ' ἐκάτ. est particio, sed in subiectis primo, καὶ τὸ εἶναι. (nempe ἔλεον, πᾶν) καὶ τὸ δεξ. (κέρως) deinde in verbis, παρεῖς. et ἐκυκλῆτο. Hoc alterum, Medium, hic est pro Actiuo. BAVER. Ἐκυκλῆτο] Thomas Mag. in κυκλῆω. DVCK. [Ἐκυκλῆτο] Τῷ περιέχ. et Ἐπὶ τὸ νικῶμ.) Schol. def. Aug.] BAVER.

πρὸς τὸ ἐγκρίσθαι τοῖς ἐναντίοις τὴν γνώμην εἶχον, ἀλλ' ὀρῶντες τὰς τε σφετέρως νενηκμένους, καὶ τὰς Λακεδαιμονίους ἐπιφερομένους, ἐς Φυγὴν ἐτρέπαντο. καὶ τῶν ἴ μὲν ἢ Μαντινέων καὶ πλείους διεφθάρησαν, τῶν δὲ Ἀργείων λογάδων τὸ πολὺ ἠ' ἐσώθη. ὃ ἢ μέντοι Φυγὴ καὶ ἀποχώρησις ἔβριαιος ἔδδ' ἡμῶν ἦν. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι, μέχρι μὲν τῷ τρέψαι, χρόνις τὰς μάχας καὶ βεβαίαις τῷ μόνον παῖνται, τρέψαντες δὲ, βραχείας καὶ ἐκ ἢ ἐπὶ πολὺ τὰς διώξεις.

σδ'. Καὶ ἡ μὲν μάχη, τοιούτη καὶ ὅτιεγγύτατα τέτταν ἐγένετο, πλείους ἢ δὲ χρόνος μεγίστη δὲ τῶν Ἑλληνικῶν, καὶ ἐπὶ ἀξιολογωτάτων πόλεων ξυνελθῶσα. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, προθέμενοι τῶν πολεμίων νεκρῶν τὰ ὄπλα, τροπαῖον εὐθύς ἵστασαν, ἔ καὶ τὰς νεκρὰς ἐσαύλευον, καὶ τὰς ἦ αὐτῶν ἀνείλοντο, καὶ ἀπήγαγον ἐς Τεγέαν, ἧπερ ἐτάφισαν καὶ τὰς τῶν πολεμίων ὑποσπόνδους ἀπέδωσαν. ἀπέθανον δὲ Ἀργείων μὲν καὶ Οὐραστῶν καὶ ἠ Κλεωναίων, ἑπτακόσιοι Μαντινέων δὲ, διακόσιοι καὶ Ἀθηναίων ἠ ξὺν Αἰγινηταῖς, διακόσιοι, καὶ οἱ στρατηγοὶ ἀμφοτέρω. Λακεδαιμονίων δὲ οἱ μὲν ξύμμαχοι ἐκ ἐταλαιπώρησαν, ὅσος ἔ καὶ ἀξιολόγον τι ἀπογενέσθαι αὐτῶν δὲ χαλεπὸν μὲν ἦν τὴν ἀλήθειαν πυθέσθαι, ἐλογιστοὶ δὲ περὶ ἠ τριακοσίους ἀποθανεῖν.

σε'. Τῆς δὲ μάχης μελλίσσης ἔσσοθαι, καὶ Πλειστοάναξ ὁ ἕτερος βασιλεὺς, ἔχων τὰς τε πρεσβυτέρους καὶ νεωτέρους, ἐβόηθησε. καὶ μέχρι μὲν Τεγέας ἀφίκετο· πυθόμενος δὲ τὴν νίκην, ἠ ἀπεχώρησε. καὶ τὰς ἀπὸ Κορίνθου καὶ ἔξω ἰσθμοῦ ξυμμάχους ἠ ἀπέτρεψαν πέμφαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ αὐτοὶ ἀναχωρήσαντες, καὶ τὰς ξυμμάχους ἀφέντες (ἠ Κάργεια γὰρ αὐτοῖς ἐτύγχανον ὄντα,) τὴν ἑορτὴν ἠ ἦγον. καὶ τὴν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τότε ἐπιφερομένην αἰτίαν, ἐς τε μάλακίαν, διὰ τὴν ἐν τῇ νῆσῳ ξυμφορὰν, καὶ ἠ ἐς τὴν ἄλλην ἀβουλίαν τε καὶ βραδυτῆτα, ἐν ἔργῳ τῷ ἀπελύσαντο· τύχη μὲν, ὡς ἐδόκειν, καιριζόμενοι, γνώμη δὲ οἱ αὐτοὶ ἔτι ὄντες. τῇ δὲ ἠ προτεραιὰ ἡμέρα ἠ συνέβη τῆς μάχης ταύτης, καὶ τὰς

I μὲν omittit Cl. m Μαντινέων ἢ πλείους Marg. Ar. Cl. Moz διέφθισαν Mosqu. n Διεσθῆ Cl. o ἢ μόνον defunt Ar. p Ἐπιπολὶ Ar. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Gr. Aug. q Ὅτι ἰγγύτατα Ar. C. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Gr. Aug. Ὅτι ἰγγύτατα Mosqu. r ἠ Reg. Cass. Gr. Schol. Aug. s Ἐσσαν Ar. C. Dan. t Scribit Aelianus l. 6. c. 6. ἔτι ἢ ἐξ ἠ ἀνὰ Λάκων ἠδὲ σκυλευσὶ τὸν πολεμίων. Vide Plutarchi Arophetem. Lac. et Cragium de Rep. Lac. Hult. u αὐτῶν C. Cl. Gr. Cass. Dan. Aug. x Κρακικίων Gr. y Ἐν Gr. z καὶ δεστ Reg. a Τετρακοσίους C. Gr. b Ἀπεχώρησαν Cass. Aug. c Ἀπέτρεψαν Ar. C. Cl. Gr. Cass. Aug. d Cornea solum Apollini sacrum vocat Demetrius Scopsius μίσημα τρεπτικῆς ἀγωγῆς. Habuit igitur ea solennitas conpenionum aliquam cum iudaico festo, quod XX. Tisri celebrabant. Vide Casaubonum in Athenaeum p. 267. et Mursii Graeciam fecitatem. Hult. e Ἐργῶ Ar. C. Dan. f ἠ omittit Gr. g πρετῆρ Cl. Cass. Aug. Mosqu. qui et ἐελλάνας. h κόνισθ Reg. Cass. Gr. Aug. Moz Ἀργείων Mosqu.

καὶ πλ. διεφθ.] Redundat καὶ, ut solet in partitione, cuius hic altera pars est ἐσώθη. BAVER.

φυγῆ] Pharaeis Spartani salubre consilium legas apud Dionysium Siculum pag. 326. d. WASS.

[Ὅδδ' ἡμῶν] Schol. deest Aug.] BAVER.

παῖς. δδ.] Δδ pro δδ hic est; quod alias addere solet; hic δδ posuit, quia rursus sequi. δδ, pleonastice, quia iam δδ est pro δδ. BAVER.

[Νεκρ. ἐσκόλευον Ὅι στρατηγοὶ ὄνα ἐταλαιπώρησαν ἐτ πογιν.] Schol. def. Aug.] B.

T. νεκρ. ἐσκόλ.] Contra morem sane ipsorum, sed aut odio efferati, aut ob ἀνομίαν huius pugnae inter foedera. B.

καὶ ἀξία.] Rursus redundat καὶ, aut sign. etiam, πρ. B.

Ἀπογενέσθαι] Vide Suidam in ἀπογενέσθαι. Noster saepe hoc sensu. WASS.

Ἀπογιν.] Pro simpliciter γενέσθαι ut ἀποτελέσαι, ἀποδεκέναι, ἀποφάναι, alia. Alias notat mori, intercidere, amitti, wegkommen. Recte Schol. ἀποβῆναι vbi quid sibi velit Abr. cum suo ἀποσβῆναι, nescio. Poterat tamen Schol. dedisse, ἀποφῆναι, efficere, nisi passivum explicaret. BAVER.

αὐτῶν — τ. ἀλήθ.] Αὐτῶν refer ad πυθέσθαι, i. e. ἐξ αὐτῶν, παρ' αὐτῶν ad ἀλήθειαν relatum, notet περὶ αὐτῶν sed enim tunc scriberet, τῶν, vel ἐκείνων. BAVER.

Ὁ ἕτερος βασιλεὺς] Lex Spartae lata, (ut scribit Herodotus lib. 5.) non licere prodeunte exercitu utrumque regem comitari. Hac tamen lege non obstante, Plistaanax, quum bellum Agis gereret aduersus Argiueos et Mantinenses, duxit et ipse copias ex iunioribus et senioribus conscriptas. Vide Cragium lib. 4. c. 4. HVDS.

Ἀπέτρεψαν] Magis placet ἀπέτρεψαν, quod est in plerisque Mss. Thucydides IV, 97. Ἀπαντῆ κήρυκι Βοιωτῶ, ἔς αὐτὸν ἀποτρέψας. DVCK.

Ἀπέτρεψ.] Recte haud dubie Ducker. malit, ἀπέτρεψαν, ex Codd. auctoritate; adde, quod ἀποτρέπειν magis notat, deborsari, auertere, dissuadere; ἀποτρέφειν autem, iubere redire, retro conuertere, renvoyer, zurückschicken, Ebr. צוּשׁוּ. BAVER.

Κάργεια] Sacrum circa Olympiad. XXVII. institutum. WASS. Est de hoc etiam supra Cap. 54. DVCK.

[Κάργεια] Schol. deest Aug.] BAVER.

Κάργ. γὰρ, rel.] De re ipsa, adscripsit Gottl. in Callim. H. in Apoll. vs. 78. Inis. es Valkenar. ad Herodot. VII. p. 601. In verbis autem et structura notes respectum ad Parenthesin per γὰρ insertam, e qua demum, extra Parenthesin, intelligas, quam ἑορτὴν ἦγον. Simplicius foret, et ita interprotere: καὶ, ὅτι Κάργεια αὐτοῖς ἦν, (ταύτην) ἑορτὴν ἦγον. vel

Bell. Pelop. an. 14. Olymp. 90. 3. V. C. Varr. 336.

mille Argiuorum delectis non amplius ad instandum hostibus animus erat: sed, cum et suos iam profligatos, et Lacedaemonios contra se tendentes animaduertent, in fugam se coniecerunt. Et Mantineorum quidem plerique caesi fuerunt: Argiuorum vero delectorum magna pars euasit. Haec tamen Argiuorum fuga, et Atheniensium receptus, nec praeceps, nec in longum spatium fuit. Nam Lacedaemonii diu quidem, et acriter, in acie perstantes pugnant, donec hostem in fugam verteriat; vbi vero eum in fugam verterunt, eum neque diu, neque procul persequuntur.

74. * Ac proelium quidem istud huiusmodi fuit, et quam proxime ad haec, quae a me commemorata sunt, accedens, et maximum omnium, quae inter Graecos iam a longissimo tempore gesta fuerant, et in quo maximi nominis ciuitates inter se concurrerunt. Lacedaemonii vero, ** caesorum hostium armis in patente conspicuoque loco positis, tropaeum statim erexerunt, ipsaque cadauera spoliarunt, suorumque sustulerunt, et ad Tegeam absportarunt, vbi sepulta fuerunt; hostiumque cadauera fide publica interposita reddiderunt. Occubuerunt autem ex Argiuis quidem, et Orneatis, et Cleonaeis, septingenti. Ex Mantineis vero, ducenti, totidem etiam ex Atheniensibus cum Aeginctis, et ipsorum Atheniensium vterque dux. Lacedaemoniorum vero socii ab hoste non adeo pressi fuerunt, vt eorum numerus aliquis memoratu dignus desideratus fuerit. Ex ipsis vero Lacedaemoniis verum dicere difficile est, ad trecentos tamen obiisse dicebant.

75. Caeterum cum proelium iam esset committendum, Plistoanax etiam regum alter, cum senioribus ac iunioribus, subsidio suis iuit. Et ad Tegeam vsque profectus est: sed cum victoriam audisset, rediit. Iidem Lacedaemonii auxilia et e Corintho, et ab sociis, qui extra Isthmum erant, venientia per nuntios remiserunt. Cum autem ipsi sociis dimissis reuersi fuissent, Carneorum (nam eorum celebrandorum tempus apud ipsos tunc erat) dies festos agere coeperunt. Atque hoc vno proelio deleuerunt infamiae notam, sibi ab vniuersa Graecia tunc iniustam, cum ignauiae nomine, propter cladem in insula Sphacteria acceptam, tum etiam propter consilii inopiam, et tarditatem aliis in rebus demonstratam: *** cum tamen fortunae quidem iniquitate ignaui haberentur, animo vero iidem adhuc essent. Prædie

Ad die Aug. 7.

* Talis fere omnino pugna haec, vt commemorauimus, exiit etc. Atacius. HVDS. ** Prolatis in medium armis caesorum hostium etc. Serep. IDEM. *** Fortuna siquidem, vti videbantur, aduersa debilitati, animos tamen pristinos retinuerunt. Acuius. IDEM.

ἰσχυροῦν] ἀπεγύμνασεν. Καὶ οἱ στρατηγοὶ πάντες Ἀθηναίων. Οὐκ ἐπαλαμπάρεσσαν] ἢ κακῶς ἔσχατον ἐν τῷ πολέμῳ. Ἀπογενέσθαι] ἀποβῆναι. Κάκεια γὰρ αὐτοῖς] τὴν ἐπὶ τῷ Ἀπέλλανι ἐορτήν λέγει. Ὡς ἔρημον ἔσαν] τῷ στρατεύματι. Ἐξεπαύσαντο]

τὰ Κάειν. ἢ ἢ ἢ ἀπὸ τῆς ἐορτῆς αὐτῶν (τότε) ἐτύχευ ἔσαν. Ceterum, ἐτύχευεν ἔστα, hic non est pro simplici εἶναι, vt quod notet, omnino apud eos fuisse Carniorum solenne; sed, ita tum ferebat tempus, vt tum Carnea incidere; et traf eben damals, siel ein. BAYER.

Ἔσε μαλακίαν, rel.] Ἔσε hic est κατὰ, διὰ, qua, in Ansehung, wegen, betreffend: argumentum et materiam criminis notat. BAYER.

Ἀπεπαύσαντο] Confer omnino Plutarchum Agesil. pag. 614. WASS.

Κακίξιμ.] Duo hic sign. et, malis premi, et, ignauios se vel imperitos praebere; fortuna, casus iniquior, effecerat, vt male et imperite agere viderentur; plane vt in Lat. male r. m. gerebant et culpa et casus apparet, coniunctim interdum, nonnunquam alterum. BAYER.

τῆ δὲ προτεραία ἡμέρα] Clar. et Cass. προτέρα. Ammonius et Thomas Magister hoc discrimen statuunt inter προτέρα et

προτεραία: προτέρα, ἐπὶ τάξεως προτεραία δὲ, ἐπὶ μόνῃ ἡμέρᾳ. Itaque ex illorum sententia non recte dicitur, τῆ προτέρα ἡμέρα τῆς μάχης. Sed, non minus recte dici τῆ προτέρα ἡμέρα, quam τῆ προτεραία, ostendit Serepianus ex Homero Iliad. φ. v. 5. Odys. π. 50. et ex Aristotele V, Polit. 12. εἰ τῆ προτέρα ἐγένετο τῆς προτέρας, pridie solstitii, vel brumae. Pollux I, 65. Φαίγ; δ' ἂν — καὶ τῆ προτεραία, καὶ τῆ προτέρα. DVCK.

Προτεραία] Primo traiecta sunt verba, τῆ προτέρα ἡμέρα: τῆς μάχης, pro, ἡμέρα τῆ προτ. τ. μάχ. Ceterum προτεραία, ἡμερα, vtur ex προτέρα et ἡμέρα tantum producta, sicut ab ἀνάγκη, ἐσλήνη, Ionice sit ἀναγκάση, ἐσληνάση, eodem sensu, tamen προτεραία et ἡμερα simpliciter magis ponitur velut pro Subst. sine vocab. ἡμέρα; sine quo poni non solet προτέρα et ἡμέρα. Et hic additur ἡμέρα fere tamen omittitur. De die certe tantum dicatur προτεραία et ἡμερα. BAYER.

Ἐπιδαυρίας πανδημίαι ἐσβαλεῖν ἐς τὴν Ἀργεῖαν, ὡς ἔρημον ἔσαν, καὶ τὰς ὑπολοίπας Φύλακας, τῶν Ἀργεῶν ἑξελθόντων, διαφθεῖραν πολλὰς. καὶ Ἠλεῖαν τρισχιλίον ὀπλιτῶν βοηθησάντων Μαντινεῦσιν ὑπερον τῆς μάχης, καὶ Ἀθηναίων χιλίων πρὸς τοῖς προτέροις, ἐσφράττευσαν ἅπαντες οἱ ξύμμαχοι ἕτοι εὐθύς * ἐπὶ Ἐπιδαυρον, ἕως οἱ Λακεδαιμόνιοι Ἐκάρνεια ἤγον καὶ διελόμενοι τὴν πόλιν περιτείχιζον. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἐξεπαύσαντο. Ἀθηναῖοι δὲ, ὥσπερ προετάχθησαν, τὴν ἄγρην τὸν Ἡραῖον εὐθύς ἐξείργασαντο. καὶ ἐν τῷ ἔργῳ ξυγκαταλιπόντες ἅπαντες τῷ τειχίσματι Φεσφρὰν, ἀνεχώρησαν κατὰ πόλιν ἑκαστοῖ. καὶ τὸ θέρους ἐτελεύτα.

σς'. Τῷ δ' ἐπιγίγνομίαις χρισμῶτος ἀρχομίαις, εὐθύς οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἐπειδὴ τὰ Ἐκάρνεια ἤγαγον, ἐξεσφράττευσαν, καὶ ἀφικόμενοι ἐς Τάγρην, λόγους πρὸςπεμπόν ἐς τὸ Ἀργεος ξυμβατηρίας. ἦσαν δὲ αὐτοῖς πρῶτερόν τι ἄνδρες ἐπιτήδειοι, καὶ βυλόμενοι τὸν δῆμον τὸν ἐν Ἀργεῖ κατ' ἀλῦσαι· καὶ ἐπειδὴ ἡ μάχη ἐγγεγένητο, πολλῶ μᾶλλον ἐδύνατο πείθειν τὰς πολλὰς ἐς τὴν ὁμολογίαν. ἐβύλοντο δὲ, πρῶτον σπονδὰς ποιήσαντες πρὸς τὰς Λακεδαιμονίας, αὐθις ὑπερον καὶ ξυμμαχίαν, καὶ ἔτως ἤδη τῷ δήμῳ ἐπιτίθεσθαι. καὶ ἀφικνεῖται ἡ πρῶτος ἀν Ὀ Ἀργεῶν ἡ Λίχας ὁ Ἀρκεσιλάς, παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἡ δὲ λόγῳ φέρων ἐς τὸ Ἀργεος· ἡ τὸν μὲν, καθότι ἡ βύλοντα πολεμεῖν· ἡ τὸν δ', ὡς εἰ εἰζήνην ἄγειν. καὶ γενομένης πολλῆς ἀντιλογίας, ἡ (ἔτυχε γὰρ καὶ ἡ ὁ Ἀλκιβιάδης παρὰν) οἱ ἄνδρες οἱ τοῖς Λακεδαιμονίοις πρῶττοντες, ἡ καὶ ἐκ τῆ φανερῆ τολμῶντες, ἐπίσαν τὰς Ἀργεῖας πρὸςδέξασθαι τὸν ἡ συμβατηρίου λόγον. ἔτι δὲ ἡ ὄδα.

ςζ'. ἡ ΚΑΤΤΑΔΕ δοκεῖ τῆ ἐκκλησία τῶν Λακεδαιμονίων ξυμβάλεσθαι ἡ ποτ' ὡς Ἀργεῖας· ἀποδιδόντας τὰς παῖδας τοῖς Ὀρχομενίοις, καὶ τὰς ἄνδρας τοῖς Μαιναλίοις, καὶ τὰς ἄνδρας τὰς ἐν Μαντινεῖα τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀποδιδόντας, καὶ ἡ ἐξ Ἐπιδαύρῳ ἡ ἐκβῶντας, καὶ τὸ τειχος ἀναερεῖντας. αἱ δὲ κα μὴ ἡ εἰκοντι τοῖ Ἀθηναῖοι ἐξ Ἐπιδαύρῳ, πολεμίαις ἡ ἡμεν τοῖς Ἀργεῖοις ἡ καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ τοῖς τῶν Λακεδαιμονίων ξυμμάχοις καὶ τοῖς τῶν Ἀργεῶν ξυμμάχοις. καὶ ἡ ἂν τινα τοῖ Λακεδαι-

ἡ Ἐξελθόντων, αὐτῶν διαφθεῖραν πολλὰς Marg. Cap. Ar. C. ἡ ἐξελθόντων αὐτῶν δ. ἡ. Cl. Caff. Dan. Aug. k ἡ ἐς Ἐπιδαυρον Cap. l κρῆναι παρὶν in Col. Ar. Verum Lacones q transponere solebant, teste Pausanias: καὶ ἡ Ἀρκαδία ἐκμῆσαι Ἐκάρνεια, ἡ ἡ τὸν Κρανειῶν μεταδίντες τὸ ρ, κατὰ δὲ τι ἄρχεται. Hudf. Pausanias post ἠερῶν Mosqu. m ξυγκαταλιπόντες Gr. ξυγκαταλιπόντες Mosqu. n πρῶτον, οἱ πρῶτοι τῆς ζήναις ἐπιτηδεῖναι, ἡ ἡ τὰς ζήναις ἀποδεχόμενοι. Hesych. Vide Cratium de Rep. Lac. l. 2. c. 10. Hudf. o Ἀργεῖον deest C. p Λίχας Ar. C. Dan. Vid. supr. Cap. 51. VIII, 39, et 43. q φέρων ἐς τὸ Ἀργεος δύο λόγῳ Ar. C. Dan. r Id est: τὸν μὲν, καθότι δὲ πολεμεῖν, ἡ πολέμῳ βύλοντα τὸν δ', ὡς δὲ εἰζήνην ἄγειν, ἡ εἰζήνην ἄγειν βύλοντα. Ac. Parr. s El omittit Gr. Omittit vitioque loco. t τὸν δὲ Gr. u ἡ ἔτυχε Gr. v ἡ omittunt Ar. C. Dan. y ξυμβατηρίου Reg. Gr. z ὁ δὲ Gr. a κατὰ τὰς ἡ ἐπιδαύρῳ Ar. C. Gr. παρὶν, vt et κατὰ τὰ πάριον. Procul dubio vitiose: cum manifestum sit, hoc foedus ἡ ἡ Doriae scriptum esse, qua vocabatur Lacones. Vide Cratium de Rep. Lac. l. 1. c. 3. et Meursii Miscell. Lac. l. 3. c. 5. Hudf. Conuenit cum his Dan. Exatris Caff. Aug. et τὰ ἡ ἀκαρῶν sine (s) suble. In Mosqu. hoc cap. inferib. Conuenta inter Laedaeamonios et Argiues. b παρὶ τῶν Ar. C. Doriae etiam παρ τῶν. Vide Eusebium ad Iliad. p. et l. Hudf. παρ τῶν Caff. παρ τῶν Gr. Aug. a corr. c Scilicet ἐκ τῆ Ἐπιδαύρῳ χῆραι. ἡ ἡ Ἐπιδαύρῳ Ar. C. Gr. vt et mox infra. Sed ἡ hic omittit Gr. ἡ Ἐπιδαύρῳ etiam Reg. Caff. Gr. hic et paullo post, vt et Aug. d ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ Sic Reg. e εἰκοντι Ar. C. Caff. Aug. Mosqu. f εἰμεν Mosqu. ἡ ἡ ἡ Ar. παρὶν Cl. Gr. vt et mox infra. Hudf. Reg. hic et infra, vbi etiam ita Gr. et Dan. hic et μὲν Gr. Aug. Et μὲν Caff. vitioque loco, sed posteriore ἡ μεν a correto. g καὶ τῶν deest Ar. C. Mosqu. Ita; tantum deest Dan. καὶ τῶν Λακεδαιμονίων non sunt in Mosqu. Caff. sed in hoc deinde manu recenti inter versus scripta erant. h ἡ ἡ ἡ Ar. C. Bar. Gr. Ald. Flor. Basf. Steph. 1. Caff. Aug. καὶ ἡ d. Mosqu. In Gr. est ἡ ἡ ἡ [non ἡ ἡ, vt Hudf. volebat.]

[Ὠς ἡ ἡ Schol. deest Aug.] **BAVER.**
 Καὶ ἡ ἡ, rel.] Aut καὶ est pro ἡ, aut verbum finitum, ἡ ἡ ἡ, est pro Infinit. c. Accus. pendente a ξυμβῳ. B.
 Διελόμενοι] Ex ambitu urbis, expl. Gossl. Nil opus tali additamento: simpliciter est, opus partiti. **BAVER.**
 [ἡ ἡ ἡ] Schol. Aug. κατὶ τῷ, ἀπικαμοι. Reliqua def.] B.
 [ἡ ἡ ἡ] Potest sane, et vero videtur, latere in praepof. ἡ ἡ et conditio τῷ ἡ ἡ, fatigationis, ac si sit, ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ seu voluntaria fuerit illa cessatio, seu virium animique defectio. Neque enim frequentatur hoc verbum Graecis, nec plus tamen per se notet, quam in aliis compositis, vt in ἡ ἡ ἡ, ἡ ἡ ἡ, ἡ ἡ ἡ, aut in

Lat. *adocare, exterrere*, rel. sed hic sufficere vix videtur simplex notio *definendi*. B.
 ξυγκαταλιπόντες] Coniunctim relicto praesidio *communi*. B.
 ἡ ἡ ἡ] Aor. 2. p. Plesquamperf. quod huic verbo non sit tolemne. B.
 [ἡ ἡ ἡ τὰ ἡ ἡ] ἡ ἡ ἡ ἡ et τὸν δῆμ. παρ τῶν] Ad haec vv. Schol. def. Aug.] B.
 ἡ ἡ ἡ ἡ] Actiu. pro Med. ποιήσαντες. B.
 ἡ ἡ ἡ] Scil. ποιῶν, (immo ποιήσας,) c Partic. ποιήσαντες, durius quidem, sed more Nostris; aut καὶ redundat ante ἡ ἡ, quod hic sign. deinde, vt Lat. *ita demum*. B.
 καὶ ἡ ἡ] καὶ hic est pro ἡ. B.
 δύο λόγῳ φέρων] Hinc illa Romani: In hoc ego sinu est bellum et pacem vobis seruo. **WASS.**

autem, quam hoc proelium committeretur, accidit, vt et Epidaurii cum omnibus suorum copiis in agrum Argium, quasi praesidio nudatum, irruptionem facerent; et illorum, qui ad agri custodiam relictii fuerant, caeteris Argiuis ad bellum profectis, multos occiderent. Cum autem Eleorum armatorum tria millia, et Atheniensium mille, praeter priores, post proelium commissum, Mantineis subsidio venissent, hi focii vniuersi confestim aduersus Epidaurum contenderunt, dum Lacedaemonii Carneae celebrarent. Et vrbem circumvallare coeperunt, opus inter se partiti. Et caeteri quidem opus facere cessarunt, * Athenienses vero, vt ipsis ea pars operis attributa fuerat, arcem, in qua Iunonis templum erat, absoluerunt: atque in hac arce praesidio, quod ex omnium copiis collectum fuerat, relicto, in suam quique urbem abierunt. Atque haec aestas excessit.

Bell. Pelop. an. 14. Olymp. 90. 3. V. C. Varr. 336.

76. Hyemis autem insequentis initio, statim Lacedaemonii, postea quam Carneae celebrarunt, in expeditionem exierunt. Cum autem Tegeam peruenissent, Argos praemiserunt pacis condiciones. Erant enim vel iampridem Argis nonnulli Lacedaemoniorum studiosi, qui popularem Argiuorum dominatum abolere cupiebant. Hoc autem proelio commissio, multo facilius populum ad compositionem faciendam inducere poterant: sed volebant primum quidem foedera, deinde vero et societatem cum Lacedaemoniis inire, atque ita demum populum aggredi. Lichas autem Arcefilai filius, quod Argiuorum hospes esset, a Lacedaemoniis missus, Argos iuit, duas condiciones ferens, vnam quidem, de bello, si bellum gerere vellent; alteram vero, de pace, si pacem colere mallent. Cum autem Argis magna exstitisset altercatio (nam et Alcibiades aderat) illi, qui Lacedaemoniorum partibus fauebant, iam vel palam audentes, Argiuis persuaferunt, vt compositionis formulam admitterent, cuius haec sunt verba.

Post Sept. 5.

77. „PLACET concilio Lacedaemoniorum, his conditionibus compositionem facere cum Argiuis, vt Argiui liberos Orchomeniis reddant, et viros Maenaliis, et illos, qui sunt Mantineae, Lacedaemoniis, vtque ex agro Epidaurio excedant, et munitionem, quam exstruxerunt, euertant. Et, nisi Athenienses ex agro Epidaurio excefferint, pro hostibus habeantur ab Argiuis, et Lacedaemoniis, et ab vtrorumque focis. Et si quem puerum Lacedaemonii penes se habent, eum suae ciuitati restituant. ** Quod

* Athenienses arcem (Iunonis est illic sanum) vti iussi erant, communiuerunt. *Alti.* HVDS. ** Qui exigunt ab Epidauriis iuramentum, id exigant per Semelen, et inuicem ipsi iusiurandum illis praebcant. *Valla.* De deo vero (sc. Aesculapio) permittatur Epidauriis, vt suo iureiurando vtantur, vt vero id praesent, nos curabimus. *Acacius.* IDEM.

ἀπέκλιμον τῷ περιτιχίζειν. Ἐπειδὴ τὰ Κάρνεα ἤγχεον] ἐάρεσαν. Ἴσαν δὲ αὐτοῖς] ἐν τῷ Ἀργεῖ. Ἐπιτίθεισι] φίλοι. τὸν δῆμον τὸν ἐν Ἀργεῖ καταλύσαι] τὴν Δημοκρατίαν. Ἐδύνατο κείθεν τὰς πολλὰς] ἤγειν, καταπίσαι δημοκρατίαν καὶ συνθέσθαι. καὶ γενομένης πολλῆς ἀντιλογίας] ἐν τῷ Ἀργεῖ. Πράσσαντες ἤδη] τὸ τῆς ἐνώσεως. καὶ ἐκ τῶ φανεροῦ πολέμωντες] ἤγειν, ἀνασχυντῶντες, καὶ εἰς τὸ φανερόν λέγοντες. Καττάδε δοκεῖ] Δωριεῖ, ἀντὶ τῶ κατὰ τάδε. Ἐξ Ἐπιδάου] ἐξελεῖν δημοσίαι.

Ἦς εἰ] A Gr. ei abest. male. WASS.
καθότι, ei et ὡς ei rel.] Aut καθότι et ὡς redundant, aut ei. aut illa duo notant, in eam sententiam, ea lege, ea conditione, si vellent: vel, ac si vellent: aut, quo (λόγῳ, Vor-schlag,) vterentur, si vellent pace vti, vel bellum sequi.

[Ἐκ τῶ φαν.] Schol. d. Aug.] Didum pro φανερός vt ἐξ ἴου, ex aequo, alia. B.
Πολέμωντες] Scil. καὶ τι, πράσσειν τῶ vel pro Adiect. πολέμωντες, πόλεμον ἔχοντες. Illud melius, ob additum, ἐκ τοῦ φανεροῦ. B.
[Καττάδε δοκ.] In Schol. Aug. tantum est, Δωριεῖ reliqua del.] B.

BAVER.
[καὶ γενομένης ἀντιλ.] Schol. d. Aug.] B.
Ἐτυχε] Ante ἐτυχε Cod. Msq. repetit γενομένης nil tamen notatur, an omiserit antea, ac dederit, καὶ π. ἀντ. γενομένης. Certe debebat, γενομένης γὰρ ἔτυχε. Sed vitiosum est haud dubie; neque enim, cum oriretur dissensio, aderat, quasi interueniens, Alcibiades, sed, quia aderat, auctor erat contentioni. B.

Ποτῶς] Pro πρὸς τῆς. Loca Eustathii ab Iudfsono in Var. Lect. indicata, sunt in Iliad. λ'. pag. 828. et Iliad. ε'. p. 1106. πὸρ τῷ Διὶ, ἤγειν πρὸς τῶ Διὶ. Etymol. M. coniungit: ποτῶν, ἀντὶ τῶ πρὸς τῶν, Δωρικῶς. ποτῶ πῦρ, ἀντὶ τῶ πρὸς τῶ πῦρ. Posterius est ex Aristoph. Acharn. v. 751. qui ibid. v. 732. ποτῶν μάδδαν, Lylistr. v. 1005. ποτῶν Ἑλλάδα, v. 1266. ποτῶς σπονδάς. Et Theocritus XI, 1. ποτῶν ἔρωτα. DVCK.
[Ἐξ Ἐπιδ.] Schol. d. Aug.] BAYER.

μόνοι παῖδα ἔχοντι, ἀποδίμεν ταῖς ἡ πόλεις πάσαις. ἵ περὶ δὲ τῷ σιῶ, συμβατόσαμεν λην τοῖς
 Ἐπιδαυρείοις ὄρκον, ἡ δῶμεν δὲ αὐτὰς ὁμοίαι. τὰς δὲ πόλεις τὰς ἐν ἡ Πελοποννήσῳ, καὶ μεγάρας καὶ
 μεγάλας, αὐτοκόμους ἦμεν ὁ πάσας ἡ κατὰ πάτρια. αἱ δὲ καὶ τῶν ἐκτὸς Πελοποννήσου τὶς ἐπὶ τῶν Πε-
 λοποννήσου ἡ γῶν ἢ ἐπὶ κληῶ, ἀλεξήμενοι ἡ ἀμόθι βουλευσαμένους, ἡ ὅσα καὶ δικαιοτάτα δοκῆ τοῖς
 ἡ Πελοποννησίοις. ἡ ὅσοι δ' ἐκτὸς Πελοποννήσου ἡ τῶν Λακεδαιμονίων ζύμμαχοι ἡ ἐντὶ, ἐν τῷ αὐτῷ
 ἡ ἐσῆνται, ἐν τῷ περὶ καὶ τοῖ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τοῖ τῶν Ἀργείων ζύμμαχοι ἐντὶ, τῶν ἡ αὐτῶν ἔχοντες.
 ἐπιδειξάντας δὲ τοῖς ζυμμάχοις ζυμβάλεισθαί, αἱ καὶ αὐτοῖς δοκῆ. αἱ δὲ τὶ ἡ καὶ ἄλλο δοκῆ τοῖς ζυμ-
 μάχοις, ἡ οὐκ ἀπιάλλειν.

ο η. Τῶτον μὲν τὸν λόγον προσεδέξαντο πρῶτον ἡ οἱ Ἀργεῖοι καὶ τῶν Λακεδαιμονίων τὸ φράτευμα
 ἀνεχόμεν ἐκ τῆς Τεγέας ἐπ' οἴκῳ· μετὰ δὲ τῆτο, ἡ ἐπιμῆξιας ἔσης ἡδὴ παρ' ἀλλήλων, ἡ πολλῶ ὕψισον
 ἡ πρᾶξαν αὐτοῖς οἱ αὐτοῖ ἀνδρες, ἡ τὴν Μαντινέων ἡ καὶ Ηλείων καὶ τῆν Ἀθηναίων ζυμμαχίαν ἀφέντας
 ἡ Ἀργείους, σπονδάς καὶ ἡ ζυμμαχίαν ποιήσασθαι πρὸς Λακεδαιμονίους. καὶ ἡ ἐγένοντο αἶδε.

ο θ. ἡ ἡ ΚΑΤΤΑΔΕ ἔδοξε τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀργεῖοις σπονδάς καὶ ζυμμαχίαν ἡ ἦμεν ἡ πα-
 τικονταετῆ ἐπὶ τοῖς ἡσοῖς καὶ ὁμοίοις ἡ δίνας διδόντας ἡ κατὰ πάτρια· ταὶ δὲ ἄλλα πόλεις ἡ ταὶ ἐν
 ἡ Πελοποννήσῳ, ἡ κοινῶν ἡ ἔόντων τῶν σπονδῶν καὶ τῶν ζυμμαχίαν, αὐτόνομοι καὶ αὐτοπόλεις, τὰς

i ἔχοντι Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. Mosqu. *k* πόλεις Gr. *l* Ita Bar. in reliquis codicibus nihil fani apparet. περὶ δὲ
 τὰ σιῶ σύμματος λην τὴν Ἐπιδαυρείους etc. Ar. περὶ δὲ τὰ σιῶ σύμματος λην τὴν Ἐπιδαυρείους etc. C. συμβατάται μὲν Gr. Hunc locum (quem cor-
 ruptum esse suspicatur) ita retingi vult Ae. Port. περὶ δὲ τῷ σιῶ συμβατόσαμεν λην τοῖς Ἐπιδαυρείοις, ὄρκον δὲ αὐτὸς δῶμεν ἡμεῖς. De voce
 σιῶ, quae pro δῶν ponitur, vide Menfii Miscell. Lac. I. I. c. 8. Hulf. περὶ δὲ τῷ σιῶ συμβατόταται μὲν λην Gr. περὶ δὲ τῷ σιῶ συμβατόταται
 μὲν λ. τ. E. et in margine recenti manu συμβατάσαι μὲν Reg. περὶ δὲ τῷ σιῶ σύμματος λην et in marg. ἦμεν λην τοῖς, et, γρ. ἐβίβην,
 vel ἰβίβην, nam vix legi poterat scriptura Cass. περὶ δὲ τῷ σιῶ συμβατό μὲν λην τὴν E. 3. Dan. Σύμματος ἐμὲν λην τοῖς Ἐπ. Aug. Σύμματος ἡμεῖς λην
 Mosqu. *m* ἄμειν Reg. Cass. Gr. Mosqu. Aug. ἡ Πελοποννήσῳ Reg. Πελοποννήσῳ, et mox Πελοποννήσῳ, Πελοποννήσῳ Cass. Aug.
 Ubique cum duplici v et duplici o Gr. ὁ πάσας deest Dan. Antea ἴμεν Mosqu. *p* Κατὰ τὰ πάτρια Ar. C. Dan. Gr. Κατὰ τὰ Reg.
q γὰρ Gr. *r* Ἀμόθι Reg. Ἀμόθι Aug. Cass. Gr. et Cass. in marg. manu recenti ἀμόθι. *s* Ὅσα καὶ Ar. C. Cl. Ὅσα καὶ Gr. Ὅσα
 καὶ Cass. Aug. ἡ Πελοποννησίοις Cass. Πελοποννησίοις Mosqu. *v* Ὅσοι δ' ἐκτὸς Πελοποννήσου defunt Gr. Πελοποννήσῳ Reg. Πελοποννήσῳ
 Cass. Aug. Mosqu. (hic separ.) *x* τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τοῖ τῶν Ἀργ. Ar. C. omillis ceteris, margini tamen Cod. Ar. adscribuntur.
 Hulf. *y* Ἐντι Gr. et paullo post. *z* Ἐσῆνται Cass. Gr. Aug. ἡ αὐτῶν Bar. C. Cl. Gr. Ald. Bif. Aug. Cass. αὐτῶν Gr.
b καὶ ἄλλοι defunt Ar. C. Cass. Dan. Aug. Mosqu. *c* οἴκαδε Reg. *d* οἱ ἀβέστ Ar. C. Dan. *e* ἐπιμῆξια commercium. ἐπιμῆξια
 τις ἀλλοῖς I. I. p. 2. Hulf. *f* καὶ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν Ηλείων Cass. Gr. καὶ τῶν Ἀθ. κ. ἡλ. ξ. Aug. Mosqu. Hic et ἀφέντας,
g Ἀργείους non agnoscunt Ar. C. Dan. *h* ζυμμαχίας Ar. Dan. ζυμμαχίαν ἦμεν πεν. cetera in marg. manu vetusta. Cass. *i* ἐβί-
 βοντο Gr. *k* κατὰ τὰς Ar. C. Dan. Gr. *l* ἴμεν Reg. Gr. Mosqu. *m* ἡ πεντήκοντα ἴτη Cass. Aug. ἡ δίνας
 διδόντας pro modo dantes. Nihil. Verum διδόντες δίνας dicitur reus, qui iudicium subit. Ae. Port. *n* οὐκ ἐπὶ Reg. κατὰ τὰς Gr. Dan.
p Sic emendatum erat in Cass. et Aug. e καὶ. *q* Πελοποννήσῳ Cass. Aug. et ita infra. Omnia ἡ πόλεις vique ad τὴν αὐτῶν ἔχοντες
 absunt a Gr. *r* Κοινῶν ἔόντων τῶν σπονδῶν καὶ τῶν ζυμμαχίαν Reg. Aug. Mosqu. (hic et ἔχοντων pro ἔόντων) Sic etiam a primo manu (Cass.)
 deinceps omnia mutata erant, vt in editis. *s* ἔόντων pro ἔχοντων Attice: sic ἔχοντες pro ἔχουσαι, διδόντες pro διδούσαι. nisi dicantur pro; τὸ
 σημαίνοντες referri, Hulf.

συμβατόσαμεν] Coniectura Portii συμβατόσαμεν legentis, i. e. συμβατόσειν, ἢ συμβατόν, probabilior foret, si hoc verbum alius quoque in usu esset. Nec ab eo futurum est συμβατόειν, sed συμβατόσειν. Etiam magis αὐτῶς, vt puto, dicunt Dores, quasi αὐτῶς, vt καθ'αυτῶς, ὄφθαλμῶς, et alia huiusmodi apud Theocritum: item δέμεν pro δδαι, quod et hic quidam libri habent, vt paullo ante omnes ἀποδίμεν pro ἀποδίμαι; non δῶμεν, nec ἀποδίμαι. Mox pro Πελοποννήσῳ, etsi ita in omnibus scriptis et editis est, non dubitem legere Πελοποννήσῳ, vt paullo inferius ἐκτὸς Πελοποννήσῳ. Scio, a quibusdam dici, non vbiq; seruari dialectum Doricum: sed nulla causa est, cur in eadem voce seruari non debeat. Nec improbable est, saepe scribis librariis, qui communi linguae Graecae magis adfuerit erant, tribuendum esse, quod interdum dialecti Dorice ratio non habetur. Cui rei vel sola varietas Editionum Theocriti in iisdem vocabulis argumento esse potest. Quod in Cod. Cass. ad σύμματος ἡμεῖς λην adscriptum est, suspicor magis interpretationem τῷ λην, quam variantem lectionem esse. Erant in eiusdem margine etiam

haec scripta: αὶ μὲν ὄρκον τοῖς ἐπι, sed deinde transversa linea traiecit. DUCK. περὶ δὲ τῷ σιῶ, rel.] Dubium non est, quin aut συμβατόσαμεν λην, aut σύμματος ἡμεῖς λην, legatur. In priori lectione incommodum est Fut. pro Praet. in altera σύμμα pro ζύμμα. Sed haec nil morer, vt pleonasticum illud, sicut μέλλειν cum Fut. hoc Doricum. Sed λην vtrique lectioni superuacuum esse videtur. Solet enim Infinit. tantum poni in Poederibus, nunquam addito 3λελειν. Sit pleonasticum tamen, dum sensus constat. Συμβατόσαμεν quidem Graecius est, quam quod a Librario profectum habebat. Durius tamen phrasin, συμβατάσαι ὄρκον. Sed nimirum eis suppleueris. BAYER. [ἢ ἐπὶ κληῶ] Schol. d. Aug.] B. [Ἐπὶ κληῶ] Male vero Port. maleficii causa; quod de bellis iniuriis et hostiliter factis non dicitur; verteret, hostiliter, infesti. Nota et pleon. Πελοποννήσῳ γῶν, terram (regionem) Peloponnesum, pro Πελοποννησίων. B. Ἀμόθι] Ἀμόθι probat Heilm. durius sane, propter usum τῷ (α), et pleonastice; cum particula aliqua careere posse non

Bell. Pelop. an. 14. Olymp. 90. 3. V. C. Varr. 336.

autem attinet ad Deum, quem Epidaurii debitis victimis fraudant, Lacedaemonii dicunt, se velle ipsos Argiuos compositionem facere cum Epidauriis, de controuersia, quam hoc nomine cum illis habent, ipsosque Argiuos iurisiurandi formulam Epidauriis offerre, ex qua iurent, se posthac officium fasturos, debitasque Deo victimas missuros. Item vt tam paruae, quam magnae ciuitates, quae sunt in Peloponneso, omnes liberae sint, patrii institutis vtentes. Si quis vero illorum, qui sunt extra Peloponnesum, in agrum Peloponnesiacum maleficii causa veniat, Argiui cum Lacedaemoniis ad arcendam vim hostilem accurrant, initis vna consiliis, ea ratione, quae Peloponnesis rectissima videbitur. Quotquot autem extra Peloponnesum sunt socii Lacedaemoniorum, eadem conditione erunt, qua sunt et Lacedaemoniorum et Argiuorum socii, suum agrum obtinentes. Vbi vero Argiui et Lacedaemonii pacis conditiones sociis ostenderint, si assentiantur, ita domum compositionem faciant. Quod siquid aliud praeterea visum fuerit, hoc etiam sociis domum mittant.

78. Hanc igitur conditionem Argiui primum admiserunt, et Lacedaemoniorum exercitus a Tegea domum reuertit. Postea vero, cum mutuum commercium inter illos iam esset, non multo post iidem viri, qui Lacedaemoniorum partibus fauebant, rursus effecerunt, vt Argiui, relicta Mantineorum et Eleorum et Atheniensium societate, foedera societatemque cum Lacedaemoniis inirent in haec verba.

79. „LACEDAEMONIIS et Argiuis placuit, foedera et societatem inter se esse in annos quinquaginta, his conditionibus: Vt aequo et pari iure iudicium patrii moribus subeant. Caeterae vero ciuitates, quae sunt in Peloponneso, quia haec foedera, atque hae societates ipsis omnibus sunt communes,

ἢ ἐπὶ κακῇ] αὐτῆς τῆς γῆς δηλονότι. Οἴκαδ' ἀπιέλλειν] ἐπιπέμπειν, πέλλειν. Τοῖς δὲ ἔταις κατὰ πάτρια δικάζεσθαι] τῶς δὲ

videatur βουλευσαμένους. Neque ἀμόδι insolentius sit, quam ἀμόθεν. B A V E R.

Ὅσα καὶ] Sine dubio rectum est ὅσα κα, vel, si quis hoc mauult, ὅσα κα. Cap. 79. ὅσα κα δικαιοτάτα μένιναντες. Huiusmodi sunt αἴκα, ἐπὶ κα, et alia huius generis in Scriptoribus Doricis, et monumentis veteribus Dorica dialecto scriptis. ДУСК.

Ἀπιέλλειν] Hesychius ἀπιελίς, ἀποπέμψεις. Etymologici M. Auctor in ἡπιαλός: ἢ παρὰ τὸ πῆμπεσθαι ἔπο τῷ σώματος ἐπιελός, ἢ ἀπὸ τῷ ἀπιέναι, ὃ ὀφείλων ἀπιέναι. De ἰάλλω Idem compluribus locis agit, vt et Eustathius ad Homerum. ДУСК.

Διδόντας] Pro δίδοντες aut etiam pro δίδοσι, Datio, qui vel ab ἰδοῦς pendeat, vel ab ἤμεν. Sign. ita, vt reddant. B A V E R.

Κοινῶν ἰόντων τῶν σπονδῶν] Multa adferuntur exempla adiectiuorum, masculini generis, etsi foemina habent, pro foemininis positum, vt τειρόος φύσις apud Euripidem Heub. v. 296. τειρός ἦσα μόσχος Androm. 711. et alia huiusmodi: item participiorum masculinorum numero duali substantiuis foemininis adpositorum, quae ad Iliad. 9. v. 455. ex Hesiodi Epy. 197. Euripidis Hippol. 387. et Sophoclis Electr. pag. 124. Ed. Steph. vers. 982. Ed. Angl. annotauit Eustathius p. 723. et ex eo H. Stephanus in Append. ad Scripta al. de Dialect. p. 151. 152. et Barnes. ad Euripid. Hippolyt. Sed haec omnia ab hoc loco aliena sunt. Vnum est apud Stephanum, quod fortassis huc pertinere possit, ex Homeri Iliad. 8. 22. Ἦτοι Ἀθηναίη ἄκείων ἦν, pro ἄκείσας: quainquam etiam alii ibi ἄκείων pro aduerbio positum acceperunt. Verum etiamis quic huc ita quoque sumi posse τὸ ἰόντων putet, tamen apertum est, nominatiuos τρι δὲ ἄλλαι πόλεις, et ceteros, pendere sine verbo, quod oratio require-

bat; cui incommodo mederi voluit Interpretes, supplendo verbum substantiuum sint. Si scirem apud alios Scriptores Graecos σπονδῶν numero singulari pro foedere inueniri, auderem, ducente eo scriptura Reg. et Cass. coniecere κοινῶν ἔχόντων τῶν σπονδῶν καὶ τῶν ζυμπαχίαν. Nam ἔχόντων pro ἐχέτωσαν non solum Atticos, sed etiam Dores dixisse, certum est. In Foedere inter Hierapytnios et Priansios inter Martiora Anandelliana pag. 119. ἐσπόντων παρ' ἀλλάλους ἐς ἀνδρήϊον — ἀναγνωσκόντων δὲ τῶν γάλλων — καὶ προπαραγγελόντων ἀλλάλοις — et ἀποτεισόντων οἱ αἴτιοι τέτων πατῆρας ἑκατόν. Plane mihi persuadeo vitium esse in voce ἰόντων. Quae Clar. Hudsonus in Var. Lect. scribit, nihil iuuat ad difficultatem expediendam. Ἐὼν pro ὦν etiam Dores dicunt. Theocritus XXVI, 2. τρεῖς ἀγαγον αὐτὰ ἰοῖσαι, i. e. ἴσαι. Sed in verbis κοινῶν ὄντων τῶν σπονδῶν καὶ τῶν ζυμπαχίαν non est figura, quam propter τὸ σημανόμενον vocant Grammatici, ad quam Hudsf. hoc fortassis referendum putat. ДУСК.

Κοιν. ἰόντ. rel.] Nescio, quid tricenitur Intt. et nobis suam Grammaticam explicent et obgnant in vocab. ἰόντων, de quo nemo labore, vt noto; vbi nemo cogitet, quid faciat vel Accusatiuo, τῶν σπονδῶν, vel Genitiuo, τῶν σπονδῶν, quorum neuter congruat illi verbo. Hoccine est, interpretari? Nec vero Genitiui simpliciter positi sensum huc aptum reddiderint. Nimirum aut κοιναιόντων legendum, vt notat Gottl. prouocans ad Valken. ad Eurip. Phoen. p. 65. aut vnice, quin cupide, amplectenda lectio Cod. Mosqu. κοινῶν ἔχόντων (pro ἐχέτωσαν) τῶν σπονδῶν quod et Duckero venit in mentem, dubitant tamen σπονδῶν ἀγνοῦσθαι singulari numero. Genitiuos tamen, de quibus hic musitant Intt. in ἰόντων pro ἔσωσαν, explicari possint: sunt ciuitates foederis communis, i. e. (in) ea conditione, vt habeant commune ius foederis, cetera liberae agant. B A V E R.

αὐτῶν ἔχοντες, κατὰ πάτρια δίκας διδόντες τὰς ἴσας καὶ ὁμοίας. ὅσοι δὲ ἐξω Πελοποννήσῃ Λακεδαιμονίῳ ξύμμαχοι ἐντὶ, ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐσθῆνται, τοῖσπερ καὶ τοῖ Λακεδαιμόνιοι. καὶ τοῖ τῶν Ἀργείων ξύμμαχοι ἐν τῷ αὐτῷ ἐσθῆνται, τῶσπερ καὶ τοῖ Ἀργεῖοι, τῶν αὐτῶν ἔχοντες. αἱ δὲ ποιεῖ στρατίας δὲ κινῆσθαι Λακεδαιμονίως καὶ Ἀργεῖως, ὅσα καὶ δικαιοτάτα κρινάσθαι τοῖς ξυμμάχοις. αἱ δὲ τινὲ τῶν πολλῶν ἢ ἀμφίλογα, ἢ τῶν ἐντὸς ἢ τῶν ἐκτὸς Πελοποννήσῃ, αἴτε περὶ ὄρων, αἴτε περὶ ἄλλης τινός, διακριθῆμεν. αἱ δὲ τις τῶν ξυμμάχων πόλις πόλει ἐρίζοι, ἐς πόλιν ἰλθεῖν, ἢ ἂν τινα ἴσαν ἀμφοῖν ταῖς πόλεσι δοικῆ. τοῖς δὲ ἔταις κατὰ πάτρια δικάζεσθαι.

π. Αἱ μὲν σπονδαὶ καὶ ἡ ξυμμαχία αὕτη ἐγεγένητο· καὶ ὁπόσα ἀλλήλων πολέμων, ἢ εἴτι ἄλλο εἶχον, διελύσαντο. κοινῇ δὲ ἤδη τὰ πρᾶγματα τιθέμενοι, ἐψηφίσαντο, κήρυκα καὶ πρεσβείαν παρ' Ἀθηναίων μὴ προσδέχεσθαι, ἢν μὴ ἐν Πελοποννήσῃ ἐξίσωσι, τὰ τεῖχη ἐκλιπόντες· καὶ μὴ ξυμβαίνειν τῷ, μὴδὲ πολεμεῖν, ἀλλ' ἡ ἄμα. καὶ τὰ τε ἄλλα θυμῷ ἔφερον καὶ ἐς τὰ ἐπὶ Θράκης χωρία καὶ ἄς Περδικκαν ἐπεμψαν ἀμφοτέρω πρέσβεις, καὶ ἀνέπεισαν Περδικκαν ξυνομόσαι σφίσιν. ἔ μέντοι εὐθύς γε ἀπέστη τῶν Ἀθηναίων, ἀλλὰ διενεοῖτο, ὅτι καὶ τὰς Ἀργεῖας εἴρα· (ἦν δὲ καὶ αὐτὸς τοαρχαῖον ἐξ Ἀργεῖς) καὶ τοῖς Χαλκιδεῦσι τὰς τε παλαιὰς ὄρκους ἀνενοῶσαντο, καὶ ἄλλης ἄμοσαν. ἐπεμψαν δὲ καὶ παρὰ τὰς Ἀθηναίους οἱ Ἀργεῖοι πρέσβεις, τὸ ἐξ Ἐπιδάουρα τεῖχος κελύοντες ἐκλιπεῖν. ὅι δ' ὄρωντες ὀλίγοι πρὸς πλείους ὄντας τὰς ξυμφύλακας, ἐπεμψαν Δημοσθένην, τὰς σφετέρους ἐξάξοντα. ὁ δὲ ἀφικόμενος, καὶ ἀγαθὰ τινα πρόφασιν γυμνικὸν ἐξω τῶν Φερραίων ποιήσας, ἄς ἐξῆλθε τὸ ἄλλο Φεραίων, ἀπέκλεισε τὰς πύλας. καὶ ὕφερον Ἐπιδαυρούσι ἀνανεωσάμενοι τὰς σπονδὰς αὐτοῖ οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέδωσαν τὸ τεῖχος.

αὐτῶν Ar. C. Cl. Gr. Al. Flor. Basf. Aug. vt et mox infra. Hudf. Vtrobique etiam Reg. et Cass. κατὰ τὰ Reg. κατὰ τὰ Gr. ὅσοι Gr. Cass. Aug. ὃ Πελοποννήσῃ Cass. Πελοποννήσῃ Gr. Sic paullo inferius Iidem. ἐσθῆνται Cl. Gr. passim. Hudf. Cass. Aug. et paullo post, vbi etiam ita Gr. α καὶ deest Ar. C. Dan. καὶ οἱ Λακ. Gr. ἂ Δισοι Cass. Aug. sed corr. Δισοι. ε Στρατίας malit Ae. Porz. Στρατίας Cass. Aug. sed corr. στρατίας. Στρατίας Gr. d Κοινῶς Cass. Aug. sed mut. in κοινῶς. e Ὅσακα Cass. Aug. Ὅσακα Gr. f τῶν Cass. τῶν Gr. g ἀμφίλογα Cass. Aug. alter. λ. ερασί. τὰ ἀμφ. Mosqu. b τῶν Cass. Aug. et mox, Gr. et paullo post. i Αἴτε π. ὃ αἴτε π. ἄ. Cass. Gr. et supra alioquoties. k Supple κρήνην vt et mox cum ἰλθεῖν, nisi pro ἰλθεῖν poni dicatur, aut ἰλθεῖν subintelligatur. Hudf. Διακριθῆμεν Dan. l Ἄν τινα Ar. C. Aug. atque ita scribendum monuit Fr. Porz. Cass. Gr. π πρῆσσι Cass. Aug. π Δοκίῃ οἱ Reg. Δοκίῃ Gr. et a prima manu Cass. deinde factum erat Δοκίῃ. Δοκίῃ Aug. a corr. prior fer. legi non poterat. Δοκίῃ οἱ Mosqu. ο Διταῖς Gr. p Κατὰ τὰ Dan. Gr. Mox δικῶς. Basf. et c. 80. init. ἰλθεῖν Mosqu. q Παρὰ ἄδ Gr. Mosqu. r δε. τῶν ἄραν τὸν ἐν τῇ Ἐπιδαυρίᾳ ἰερωτάμενον vel τὰ τεῖχος ματα, quae paullo infra τὸ ἐξ Ἐπιδάουρα τεῖχος appellat. Hudf. s τῷ Gr. Aug. t μὴ δὲ Cass. Aug. u καὶ deest C. x τὸ ἀρχαῖον Ar. C. Vide Historiarum lib. 8. c. 137. Hudf. τὸ ἀρχαῖον Cass. Gr. Aug. y Hoc in loco vides subaudiendum relinqui videtur: quod propter sequens vltas reticetur, quum tamen potuisset contra hic omitti vltas, si illic vltas posuim fuisset. Verum illud tanquam a scriptore maiestriatibus vltique altitudine accipiendum est. Vide Strabon Append. ad Scripta ab. de Dial. Att. p. 164. Hudf. z ὀκίγες Cl. a Id est: προσφάσις χάρις: dictum est enim appositivè, causum speciosum vt praetereret. Ae. Porz. b τὸ ἄλλο Φεραίων Mosq. Nam Gr. ita etiam in Cod. Ar. ex alicuius emendatione. τὸ ἄλλο Φεραίων pro ἄλλο Φεραῖο paullo enim ante locum significabat τὸ Φεραίων. Ae. Porz. c Ἀπίλλῃς Gr. Cass. a prima manu; emendatum erat ἀπίλλῃς. Ἀπίλλῃς Aug.

Ὅσοι] Gr. ὅσοι, et mox ἰσοῦνται Cl. Gr. passim; et sic forte rescribendum. Ita enim Archimedes, Theocritus, alii. WASS.
 Ἐρίζοι, et paullo post, δικάζεσθαι] Valkenar. apud Abresch. malit, ἰσθῆσαι, et δίκας ἐσθῆσαι. Gostl. Priorem emendationem nil morer; sed altera occurrerit alienae significationi verbi δικάζεσθαι, pro quo hic δικάζειν ponendum fuerit; aut ἰεῖναι supple: liceat iis lege agere ex patrio iure. Certe Mosqu. δικάζεσθαι e quo promptius emendetur, δίκας ἰεῖσθαι. Nec tamen ita loqui solent Graeci. BAVER.
 [Τοῖς δὲ ἔταις] Schol. d. Aug.] B.
 Δικάζεσθαι] Vid. not. ad ἐρίζοι. B.
 Αἱ μὲν — — ἰλεγ.] Debebat, ἰγεγένητο. Sed nimirum propiori dedit singulare. B.
 Ὅποσα — — εἶχε. διαλύσ.] Tria hic notentur: 1) πόλεμον εἶχον, metonymice pro ἔλαρον, εἶλον' aut simpliciter iupple ἰλοῖτες. 2) varietatem structurae: quae haberent, vel si quid

(aliud) tenerent; 3) διελύσαντο, ὁπόσα εἶχον. Porrus vertit, quasi εἶχον esset in dilogia, vt, ad πολέμων relatum, sit, tenerent, ad εἴτι ἄλλο, haberent, nempe controuersiam. Audio; et ipsum διαλύειν, certe in re pecuniaria, vel numario debito, soluere notet. Sed hic simplicius suppleueris, κατὰ, eis, vel, περὶ ἐκείνων διελύσαντο, (Med. inter se,) composuerunt, diremcrunt omnia, quae illa, quae bello capta tenerent, quae ea, quae praeterca, alio modo, (titulo) obtinebant. BAVER.
 [τὰ πρ. τ.τ.] τὰ τεῖχη ἐκλ. et καὶ τὰ τε ἄλλα] Schol. def. Aug.] B.
 θυμῷ ἔφερον] V. 1, 31. et ibi Abr. Dilucid. p. 39. Gostl. Sign. hic θυμὸς studium, et φέρειν, administrare. B.
 καὶ ἐς τὰ ἐπὶ Θρ.] καὶ hic est, in primis. B.
 [ἀμφοτέρω] Schol. d. Aug.] B.
 διενεοῖτο] Animo voluebat, deliberabat. V. ad I, i. not. διανοῦμενον. B.

liberae sui iuris sint, suum agrum obtinentes, et patriis institutis iudicium aequo parique iure subeunt. Quotquot vero extra Peloponnesum socii sunt Lacedaemoniorum, iisdem erunt conditionibus, quibus et Lacedaemonii. Et Argiuorum socii eodem iure erunt, quo et Argiui, suum agrum obtinentes. Si quo autem communis expeditio sit facienda, Lacedaemonii et Argiui consultant, de sociorum causa, quam aequissime fieri poterit, iudicantes. Si quae vero controuersiae ortae fuerint inter aliquas socias ciuitates, vel earum, quae sunt intra Peloponnesum, vel earum, quae sunt extra, aut de agris finibus; aut aliqua alia de re, disceptetur, et istae controuersiae iudicio dirimantur. si qua autem socialis ciuitas cum alia contendat, ei liceat ad ciuitatem aliquam ire, eiusque arbitrio suam controuersiam permittere, quamcumque vtrisque ciuitatibus aequam esse iudicauerit. Ciuibus autem ius patrio ritu dicatur.

80. Haec igitur foedera, atque haec societas inita fuit, et quaecumque alteri alterorum bello occupauerant, alteri alteris restituerunt, aut si quid aliud habebant, diluerunt. Iamque communiter res administrantes, decreuerunt caduceatorem, et legationem ab Atheniensibus non recipendam, nisi ex Peloponneso excederent, relictis munitionibus, quas in agro Epidaurio fecerant: neque cum ullo compositionem faciendam, aut bellum gerendum, nisi communiter. Et cum alia impetu quodam animi administrabant, tum etiam vtrique legatos in Thraciam, et ad Perdiccam miserunt, eique persuaserunt, ut societatem iureiurando interposito secum iniret. Non tamen statim ab Atheniensibus defecit; sed in animo habebat, quod et Argiuos iam defecisse videret. Erat autem et ipse antiquitus ex Argiuorum vrbe profectus. Praeterea vetustum iusiurandum cum Chalcidensibus renouarunt, et aliud iurarunt. Argiui etiam legatos ad Athenienses miserunt, imperantes, ut munitionem in agro Epidaurio factam relinquerent. Illi vero, cum animaduertent, suos milites paucos esse, prae caeteris praesidiariis militibus, qui in eodem loco erant, quorum numerus maior erat, Demosthenem eo miserunt, ut suos illinc educeret. Ille vero, cum illuc peruenisset, et quoddam gymnicum certamen extra munitionem illam se editurum simulasset, simul ac alterum praesidium egressum est, portas clausit. Postea vero Athenienses ipsi, foedere cum Argiis renouato, munitionem illam Epidauriis restituerunt.

Bell. Pelop. an. 14. Olymp. 90. 3. V. C. Varr. 336.

πολιτευόμενοι ἐν μὲν ἑκάστῃ πόλει, δι' ἁλλήλων λύσει τὰ διάφορα. τὰ πράγματα τιθέμενοι] διατιθέμενοι, οικονομούντες. τὰ τεύχη ἐκλιπόντες] τῆς Ἐπιδάυρου. καὶ τὰ τε ἄλλα θυμῷ ἔφερον] ἔφεροντο. Ἄμφότεροι πρέσβεις] Ἀργεῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι. καὶ τὰς Ἀργεῖας ἑώρα] ἀποστάτας. ἐκ τῆς ξυμμαχίας] τῶν Ἀθηναίων. οὐκ ἐπιτηδείως πρότερον] συμφερόντως τοῖς Λακεδαι-

[τῆς Ἀργ.] Schol. d. Aug.] BAVER. III

Ἦν δὲ καὶ αὐτ.] Δὲ hic est γὰρ, quippe. B.

Ἵες ἔλγου] „Aut Ἵτες suppleendum, aut Ἵτας ipsum fuit Ἵτες. Gostl. (ex Abreſch. et Hudf. ad h. l.)“ Solet tamen et Noster, et alii, addere casum τῶ ὦν adiectiuo alteri. Vnde simpliciter suppleuerim Ἵτες, sicut τυγχάνειν saepe sine ὦν additur adiectiuus. Hic etiam ex altero casu, more Nostri, alius repetatur. B.

πρόφασιν] Sic Thucydides III, III. Οἱ Μαντινεῖς, καὶ οἷς ἴσπειρο, πρόσφασιν ἐπὶ λαχάνισμόν καὶ φρυγάνων ξυλλογὴν ἔξελε- θόντες. Euripides Iphigenia in Aul. v. 360. καὶ πέμπεις ἰκῶν — παῖδα σὺν Δεῦρ' ἀποσέλλειν, Ἀχιλλεὶ πρόσφασιν ὡς γαμ- μένην. Demosthenes de Coron. pag. 148. Ὅτι ἐξαπέσθη ταῦτα τὰ πλοῖα, πρόσφασιν μὲν ὡς τὸν σίτον παραπέμφοντα ἐκ τῆ Ἑλλησ- πόντου εἰς Λαμίαν, βοηθήσοντα δὲ Σηλομβριανοῖς. DVCK.

πρόφ. ἀγῶνα ποιῆς.] Κατὰ supplet Gostl. nota Ellipsi. Possis et sic: ποιήσας (τὸν) ἀγῶνα πρόσφασιν, vsus est certamine

pro: specie; specie certaminis vsus. Vtrius tamen modo Actium pro Medio fuerit. BAVER.

τὸ ἄλλο φρέριον] Retinendum est φρέριον; si ostendi possit, vocabulum illud non tantum de loco, sed etiam de hominibus, qui custodiae et praesidii causa in eo sunt, dici. Sin, praeferrerem, quod est in quibusdam Mss., φρερικόν, et si nusquam alibi lectum. Nam, quin eodem modo dici possit τὸ φρερικόν pro ἡ φρερῶ, siue οἱ φρεροί, quo τὸ Ἑλληνικόν, τὸ βαρβαρικόν, pro οἱ Ἕλληνες, οἱ βάρβαροι, et alia id genus, dubitari non potest. DVCK.

τὸ φρέριον] Pro φρερικόν tuctur Gostl. ex Abreſch. “ Quidni, ut vicissim Lat. praesidium de loco, ubi sit praesidium? Ita στρατόπεδον, castra — pro στρατεύματι, exercitu: adde φυλακὴν, custodiam rel. BAVER.

καὶ ὕπερον] καὶ pro δὲ, tamen. B. Ἐπιδάυρειος] Bis intell. hunc Dat. et ad ἀνανεοσάμενοι, (p. πρὸς τὰς Ἐπιδ.) et ad ἀπέδοσαν. B. αὐτοῖς] Sua sponte. B.

πα'. Μετά δὲ τὴν ὁ τῶν Ἀργείων ἀπότασιν ἐκ τῆς ὁ ξυμμαχίας, καὶ οἱ ὁ Μαντινῆς, τὸ μὲν πρῶτον ἀπέχοντες, ἔπειτ' ὁ θυνάμενοι ἀνευ ὁ τῶν Ἀργείων, ξυνέβησαν καὶ αὐτοὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ τὴν ἀρχὴν ἀφείδαν τῶν πόλεων. καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀργεῖοι, χίλιοι ἐκάτεροι, ὁ ξυστρατεύσαντες, ὁ τὰ τ' ἐν Σικυῶνι ἐς ὀλίγος μᾶλλον κατέστησαν αὐτοὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ὁ ἐλθόντες, καὶ μετ' ἐκεῖνα ὁ ξυναμφότερα, ὁ κῆ καὶ τὸν ἐν Ἀργεῖ δῆμον κατέλυσαν καὶ ὁ ὀλιγαρχία ἐπιτηδεῖα τοῖς Λακεδαιμονίοις κατέστη, καὶ πρὸς ἕαρ ὁ ἤδη ταῦτα ἦν, τῶ χεμῶνος λήγοντος καὶ τέταρτον καὶ δεκατον ἔτος τῶ πολέμου ἐτελεύτα.

πβ'. Τῷ δ' ἐπιγιγνομένοις θέρους, ὁ Δικτιδῆς τε οἱ ἐν Ἀθῶ ἀπέστησαν Ἀθηναίων πρὸς Χαλιδίας, καὶ Λακεδαιμόνιοι τὰ ἐν Ἀχαΐα, ἐκ ἐπιτηδεῖως πρότερον ἔχοντα, καθίσταντο. καὶ Ἀργείων ὁ δῆμος, κατ' ὀλίγον ξυνιστάμενός τε, καὶ ἀναθαρσίσσας, ἐπέθεντο τοῖς ὀλίγοις, τηρήσαντες αὐτὰς τὰς ὁ γυμνοπαιδίας τῶν Λακεδαιμονίων. καὶ μάχης γενομένης ἐν τῇ πόλει, ἐπεκράτησεν ὁ δῆμος καὶ τὰς μὲν ἀπέκλειε, τὰς δὲ ἐξήλασεν. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἕως μὲν αὐτὸς μετεπέμποντο οἱ φίλοι, ἐκ ἤλθον ἐκ πλείονος ὁ ἀναβαλλόμενοι δὲ τὰς γυμνοπαιδίας, ἐβῆθον. καὶ ἐν Τεγῆα πυθόμενοι, ὅτι νενίκηται οἱ ὀλίγοι, προσελθεῖν μὲν ἐκέτι ἠθέλησαν, δεομένων τῶν διαπεφευγόντων ἀναχωρήσαντες δὲ ἐπ' αἰκῆ, ὁ τὰς γυμνοπαιδίας ἤγον. καὶ ὑπερον, ἐλθόντων πρὸς βεων ἀπὸ τε τῶν ἐν τῇ πόλει ὁ ἀγγέλαν, καὶ τῶν ἐξ ὁ Ἀργείων, παρόντων τε τῶν ξυμμάχων, καὶ ῥηθέντων πολλῶν ἀφ' ἐκατέρων, ἐγνώσαν μὲν ἀδικεῖν τὰς ἐν τῇ πόλει, καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς στρατεύειν ἐς Ἀργος διατριβαὶ ὁ δὲ καὶ μελλήσεις ἐγίνοντο. ὁ ὁ δὲ δῆμος τῶν Ἀργείων ἐν τάτῳ, φοβόμενος τὰς Λακεδαιμονίους, καὶ τὴν τῶν Ἀθηναίων ξυμμαχίαν πάλιν πρостаγόμενός τε, καὶ νομίζαν μέγιστον ἀν σφῶς ἀφελήσειν, τειχίζει μακρὰ τεῖχη ὁ ἐς θάλασσαν, ὁ παρ, ἦν τὰς γῆς ἀγγωνται, ὁ κατὰ θάλασσαν σφῶς μετὰ τῶν Ἀθηναίων ὁ ἐπαγωγὴ τῶν ἐπιτηδεῖων ὁ ἀφελῆ.

ἃ τῶν omitunt Ar. C. e ξυμμαχίας Reg. f Μαντινῆς Ar. C. Ald. Flor. Bas. Cass. Gr. g τῶν δεστ Ar. b ξυνστρατεύσαντες Gr. i τὰ ἐν Σικυῶνι Gr. k οἱ ἐλθόντες Gr. l ξυνομότεροι Ar. Gr. atque ita legendum esse docuit Fr. Port. vt opponatur τῷ αὐτῷ ἐκ Λακεδαιμόνιοι. Hudf. m Aristot. Polit. l. 5. c. 4. et Diodor. Sic. l. 12. mille illos delectos, de quibus in pugna prius audiuimus, imperium arripuisse scribitur. Hudf. n ταῦτα ἢ Reg. o Δικτιδῆς Ar. C. Δικτιδῆς Marg. l. Διῆς Marg. 2. Gr. Ald. Flor. Bas. Aug. quam lectionem retinendam censet Ae. Port. Διῆς Cl. Δικτιδῆς Mosqu. et super eis sc. dm. Διῆς Reg. Cass. Δικτιδῆς Dan. ξυμνοπαιδίας (scilicet Παιδείας in Laconicis) gymnici puerorum ludi maxime solennes, in quibus paberet Apollinī choras agitabant. Vide Menesii Orchestras, p. 11. Hudf. γυμνοπαιδίας hic et infra his Reg. Aug. q ἀναβαλλόμενοι Cass. Aug. et mox ἐκ τῶν. Paulo post παιθόμενοι Mosqu. r τῶς Dm. Antea δ' ἐπ' εἰκ. Mosqu. s ἀγγέλαν delendum censent F et Ae. Port. vtpote e margine in Librum intrusum. Hudf. t Δι δεστ C. Αlox μελλήσεις Mosqu. u Δι abest a Reg. x πρὸς θάλα. Port. y Ita a manu recentī pro-ἐπαγωγῆ Cass. z ἠφελῆ Reg.

[Ἐκ τ. ξυμμ.] Schol. d. Aug. BAVER.

[Ἐκ τ. ξυμμ.] Ἐκ pro ἀπό vel sign. e numero, corpore foeciorum. B.

Καὶ Λακεδ. — κατέστ. αὐτ. οἱ Λακ.] Initium verborum habet Nominatiuos simpliciter positos, pro, τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἀργείων, χιλίων ἐκατέρων, ξυστρατεύσαντων his consequens subiicitur: αὐτοὶ (i. e. soli) Λακεδ. — κατέστ. ἐλθόντες. Esti, cum Lacedaemoniū subiectum sint in utroque membro, in priori coniuncti cum Argiuis, et ipsi tamen directo, in altero soli, ne opus quidem est illa structura consequentiae, quippe, vbi duo subiecta ponantur directo, vni deinde redi praedicatum, ab eodem Nominatio suspensum, et possit, et vero solet; etiam alio genere et numero: v. c. Οἱ ΛΑΚΕΔΑ. παρελθόντες, τὸ μὲν δεξιὸν κέρας αὐτῶν ἴσικα, vel. quanto magis eodem genere numero video! Nil ergo video, quid perplexi habere structuram, cum Abr. dicat Gottl. aut, si habeat, quid momenti habeat ad legendum ξυνομότεροι vel ξυνομότερα quorum illud recte haud dubie secutus praetulit Portus; quae enim sint illa ξυνομότερα, quae gelta memoret Thuc. (v. et mox, ad ἐς ὀλίγ.) At ξυνομότεροι memorantur diferte, Lacedaemonii et Argiui, a quibus, ita iunctis, distinguuntur deinde Lacedaemonii αὐτοὶ, i. e. soli per sc. BAVER.

[Ἐς ὀλίγ. μᾶλλ.] Vnde effici velit Abr. paullatim inuestam Oligarchiam, non magis allequor, quam, quomodo ἐκεῖνα ξυνομότερα trahat ad Sicyonios et Argiuos, quorum nec ciuitas, nec mutatio, antea memoretur, vt illa subiici possit. Sed et verba, μετ' ἐκεῖνα, suo iure plane mouet loco et verbis, vt solet, vim facit, etiam iungendo, ἐς μᾶλλον ὀλίγος. B.

[Ὀλιγαρχία] Locum hunc illustrat Diodorus pag. 327. a. WASS.

[Ὀλίγ. ἐπιτηδ.] Non, quae, qualis, vt esset iis apta; quippe quibus omnino placeret oligarchia; sed, quia, vt quae esset; quasi adderet ὡς, vel ἄτε ἕσθ. BAVER.

Δικτιδῆς] Alii Διῆς; et Διῆς. Vide Noftrum pag. 312. De hac gente nihil video legisse. WASS. Διῆς et Διῆς; fortassis sunt compendia scripturae. DVCK.

[Ὀὐκ ἐπιτηδ.] Schol. d. Aug.] BAVER.

Καθίσταντο] Emphasis habet hic verbum: ita constituerunt, vt ipsi esset aptum, gratum. Vel repetit ex superiori, ἐπιτηδῶς ita Ellipsis fuerit simplex. B.

[Ἀναθαρσίσσας et Ἐπέθεντο] Schol. def. Aug.] B.

[Ἐπέθεντο] Synesis, ad sensum pluralem voc. δῆμος relata; durior hic tamen, ob addita singularia, ἀναθαρσίσσας et ξυνομότεροι. B.

81. Post Argiuorum defectionem ab Atheniensium societate factam, Mantinei quoque, quamvis primo quidem paci restitissent, deinde tamen, quod Lacedaemoniis sine Argiis resistere non possent, et ipsi compositionem cum Lacedaemoniis fecerunt, et civitatum, quas in sua potestate habebant, imperium dimiserunt. Lacedaemonii autem et Argiui cum mille de suis utriusque communem expeditionem susceperunt, et Sicyone statum popularem ipsi Lacedaemonii eo profecti in paucorum dominatum * magna ex parte conueiterunt; et post haec utriusque, popularem dominatum, qui Argis erat, sustulerunt; et paucorum dominatus Lacedaemoniorum reipublicae congruens ibi constitutus fuit. Atque haec sub extremam hyemem, vere iam appropinquante, gesta sunt; et decimus quartus huius belli annus excessit.

82. Insequenti vere, Dichidienfes, qui in Atho habitant, ab Atheniensibus ad Chalcidenses desciverunt; et Lacedaemonii in Achaia res, quae prius ipsis amicae non erant, constituerunt. Et Argiua plebs concilia paulatim habens, et animis resumtis, paucos, qui res administrabant, aggressa est, obfermo illo ipso tempore, quo Lacedaemonii gymnicos puerorum ludos faciebant. proelioque intra urbem commisso, plebs vicit: et alios quidem interfecit, alios vero expulit. ** Lacedaemonii vero, cum multo ante, quam proelium committeretur, amici, qui Argis erant, ipsos acceperant, ad eos tamen tunc non iuerunt: sed postea dilato certamine puerorum, quos nudos exercebant, in viam se dederunt, ut opem ipsis ferrent. At cum Tegeae audissent, paucorum statum superatum, ulterius progredi noluerunt, quamvis illi, qui effugerant, ipsos orarent: sed domum reuersi, gymnicum puerorum certamen peregerunt. Postea vero, cum legati tam ab Argiis, qui in vrbe erant, quam ab illis, qui exfulabant, missi venissent, cumque praesentibus sociis multa ab utrisque dicta fuissent, Lacedaemonii pronuntiaunt quidem, illos, qui in vrbe erant, iniuste fecisse, et cum exercitu Argos sibi petendum consuerunt: sed morae et cunctationes interpositae fuerunt. Interea vero populus Argiuis Lacedaemonios metuens, et Atheniensium societatem rursus sibi concilians, et existimans, se maximam utilitatem ex ea percepturum, longos ad mare vsque muros duxit, ut, si terra prohiberentur, Atheniensium auxiliis adiuventur ad com meatus in urbem mari inuehendo. Horum autem murorum ad Argiis exstructorum

* μάλλον cum Λακεδαιμόνιοις ἰσχυρῶς Ἰλλίαι. HVDs. ** Lacedaemonii, dum a sociis acceperant, aliquandiu ipse superederunt, dilato etc. Ἰλλίαι. Ἐκ πλείονος cum μεταπέμποντο coniungit Ae. Port. HVDs.

μεταπέμποντες, ἀεροζόντας. Καὶ ἀναθρασείας ἀναθρόντες αὐθις ἐπιτίδας ἀναθράς. Ἐπέθεντο τοῖς ὀλίγοις τοῖς ἰσχυρῶς ἀναθρασείας. Τηρισμένης αὐτῆς τῆς γυμνασίης] ἐστὶ τῶν Λακεδαιμόνιων, ἐν ἣ γυμνοὶ ἠγωνίζοντο. Ἐν τῇ πόλει τῶν Ἀργείων. Μεταπέμποντο ἰ ἰλλίαι] οἱ ἐ τῇ Ἀργεῖ. Οὐκ ἔβδον ἐκ πλείονος] ἦτοι πρὸ πλείονος χρόνου. Δεομένην τῶν διαπορευόμενων] ἦσαν καὶ ταῦτα δεομένην. Γυμνοταίης ἦσαν, ἐβρταζον. Πάλιν προσαγόμενός τε] οἰκειόμενός. Σφῆς ἀφελήσεν] τὸς Ἀργεῖας ἐλάσσει τὸς Ἀθηναίους. Ἐς θάλασσαν] ἕως τῆς θάλασσης. Τειχιισμόν] τῶν Ἀργείων. Ἐπῆρξε δὲ τι αὐτοῖς] τοῖς Ἀθηναίοις

τῆς γυμνοταίης] De Gymnopaedia Lacedaemoniorum habet etiam Scaliger ad Euf. b. Chiron. pag. 81. HVDs.

[Τηρισμένης αὐτῆς γυμν.] Schol. d. Aug.] Τηρισμένη hic est, occupata, ab Athen. BAVIER.

[Ἐν τῇ πόλει] Schol. d. Aug.] B.

Ἐως μὲν] Pro ἕξ expl. (Abr. et ex eo) Gottl. more Poëtico. In mente Labueric v. Hom. II. 1. 193. ἕως δὲ ταῦτ' ἀερίων' et ira saepius. Nil tamen impedit, quominus et apud Homerum, et hic, notet, dum, quamdiu; praesertim sequente μὲν. B.

[Μεταπέμπ.] Schol. d. Aug.] B.

[Οὐκ ἔβδον.] Schol. Aug. pro ἦτοι habet ἀντι τῆ.] B.

Οἱ ὀλίγοι. νε] Fautores et participes oligarchiae: factio, pars oligarchica. Obscurius vertit Portus: paucorum statum

superatum. Recte ille quidem, quod statum pro forma teip. posuit; sed superari non dicitur statum. B.

[Δεομένην. τ. διαπ.] Schol. d. Aug.] In δεομένην, καὶ πρὸς supplet (ex Abreisch.) Gessl. — Id quidem saepe et Latini notant Ablat. simpliciter positi. B.

[τῆς γυμνοτ. ἦγ.] Schol. vulg. d. Aug. et pro eo legitur: ἐστὶ τῶν Λακεδαιμόνιων, ἐν ἣ γυμνοὶ ἠγωνίζοντο.] B.

Πρὸς β. — ἐγγέλ.] Simplicissime intellexeris, πρὸς β. (ὡς) ἀγγέλων, vel, ut Heilm. vertit, pro ἐγγελλάντων, qui nuntiant; quid multa? Appositio est: legati (qui essent) nuntii. Ita nil opus fuerit traiectione Abreisch. vt vt satis Thucydidea Synchysis. B.

[Πάλιν προσαγ. et Σφῆς ἀφελ.] Schol. def. Aug.] B.

Bell. Pelop. an. 14. Olymp. 90. 3. V. C. Varr. 336.

Bell. Pelop. an. 15. Olymp. 90. 2. V. C. Varr. 337. Post Apr. 2.

Ξυνήδεσαν δὲ τὸν τειχισμὸν καὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ τινὲς πόλεων. καὶ οἱ μὲν Ἀργεῖοι πανδημίῃ, καὶ αὐτοὶ, καὶ γυναῖκες, καὶ οἰκέται ἐτείχιζον· καὶ ἐκ τῶν Ἀθηναίων αὐτοῖς ἤλθον τέκτονες καὶ λιθεργοὶ καὶ τὸ θέρους ἐτελεύτα.

π γ . Ἄ τ ῶ δ' ἐπιγιγνομένην χειμῶνος Λακεδαιμόνιοι, ὡς ἤσθοντο τειχιζόντων, ἐσφράτευσαν ἐς τὸ Ἄργος, αὐτοὶ τε καὶ οἱ ξύμμαχοι, πλὴν Κορινθίων. ὑπῆρχε δὲ τι αὐτοῖς καὶ ἐκ τῶ Ἄργους αὐτόθεν πρᾶσσόμενοι. ἤγε δὲ τὴν στρατιάν Ἀγίς ὁ Ἀρχιδάμης, Λακεδαιμονίων βασιλεὺς. καὶ τα μὲν ἐκ τῆς πόλεως δοκῆντα προῖπάσχειν ἢ ὁ προῦχάσκειν ἐπὶ τὰ δὲ οἰκοδομήμενα τείχη ἐλόιτες καὶ κατὰβαλόντες, καὶ Ὑσιᾶς, χερσὶν τῆς Ἀργείας, λαβόντες, καὶ τὰς ἐλευθέρους ἅπαντας, ὅς ἔλαθον, ἀποκτείναντες, ἀνεχώρησαν, καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις. ἐσφράτευσαν δὲ ἄ μετὰ τῷτο καὶ Ἀργεῖοι ἐς τὴν Ὀ Φλιασίαν· καὶ δρώσαντες ἀπῆλθον, ὅτι σφῶν τὰς Φυγάδας ἀπέδεχοντο. οἱ γὰρ πολλοὶ αὐτῶν ἐνταῦθα κατώκητο. ἔ κατέκλεισαν δὲ τῶ αὐτῶ χειμῶνος καὶ Μακεδονίας Ἀθηναῖοι Περδικίαν, ἢ ἐπικαλύπτοντες τὴν τε πρὸς Ἀργείας καὶ Λακεδαιμονίους γενομένην ξυνομοσίαν, καὶ ὅτι, ἰ παρασκευασαμένων αὐτῶν στρατιάν ἄγειν ἐπὶ Καλλιόβας τὰς ἐπὶ Θράκης, καὶ Ἀμφίπολιν, Νικίᾳ τῶ Νικηράτης στρατηγῆτος, ἐψευτο τὴν ξυμμαχίαν, καὶ ἡ στρατιὰ μάλιστα διελύθη ἐκείνῃ ἀπάσχειντος. πολέμιος ἔν ἦν. καὶ ὁ χειμῶν ἐτελεύτα ἢ ἔτω· καὶ πέμπτον καὶ δέκατον ἔτος τῶ πολέμῳ ἐτσεύτα.

π δ . Ἄ τ ῶ δ' ἐπιγιγνομένην θέρους Ἰ Αλκιβιάδης τε πλύσας ἐς Ἄργος ναυσὶν εἴμισιν, Ἀργείων τὰς δοκῆντας ἐπὶ ὑπόπτης εἰσι, καὶ τὰ Λακεδαιμονίων φρονεῖν, ἔλαβε τριακοσίους ἄνδρας· καὶ κατέθεντο αὐτὰς Ἀθηναῖοι ἐς τὰς ἐγγυὺς νήσους, ὧν ἤρχον. καὶ ἐπὶ Μήλων τὴν νήσον Ἀθηναῖοι ἐσφράτευσαν ναυσὶν, ἐκυστῶν μὲν τρεῖςκατὰ, χίλις ἢ δὲ ἕξ, ὁ Ἀσθίαν δὲ δυοῖν, καὶ ὀπλίταις, ἑαυτῶν μὲν διακοσίους καὶ χιλίας, καὶ τοξόταις τριακοσίους, καὶ ἵπποτοξόταις ἢ εἴμισι, τῶν δὲ ξυμμαχῶν καὶ νησιῶν ὀπλίταις μάλιστα πεντακοσίους καὶ χιλίας. οἱ δὲ Μήλιοι Λακεδαιμονίων μὲν εἰτω ἀποικοί, τῶν δ' Ἀθηναίων ἐκ ἤθελον ὑπακύνειν, ὥσπερ οἱ ἄλλοι νησιῶται. ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον ἠ ὀδετέρων ὄντες, ἠσύχαζον, ἐπειτα, αἰς αὐτὰς ἠνάγκιζον οἱ Ἀθηναῖοι δηῶντες τὴν γῆν, ἐς πόλεμον φανερὸν κατέστησαν. στρατοπεδευσάμενοι

α Τῶ δὲ γιγνομένην χειμῶνος Ar. Mox ante ξηθ. Aug. superfer. ὡς a m. rec. b Προσέχρησεν Cl. c Τσίσις Aug. Τσίσις χερσὶν Ar. C. Τσίσις καὶν Ἀργείας apud Stephanum Byzant. et Strabonem. Supra p. 161. Τσίσις inuenimus, sed in Boeotia sitas. Huds. d Μικρότερο ἄλλ. ἢ ὁ Bis Rev. e φρονεῖν ὡς ἰα Πι, talis. a m. 2. Mosqu. f Ἰπεδύχοντο Ar. C. Cl. Reg. Caff. Dan Aug. Mosqu. g Κατέκλεισαν Gr. Reg. Caff. Aug. h καὶ ἐπικαλύπτοντες Ar. C. Dan. Mosqu. i Παρασκευασμένοι Gr. k ὄντες Gr. ὄντος Reg. Caff. Aug. a corr. pro ἔτους. ὄντος Mosqu. l Ὁ Ἀλκιβιάδης Gr. Mox eis et εἴμισι Mosqu. m καὶ τὰς Λακεδαιμονίων φρονεῖν ἔλαβε Ar. C. Vulgaris lectio in margine Cod. Ar. reponitur. Huds. Dan. n ἂν non est in Reg. Caff. Gr. Aug. o Δεσπίους Gr. Cl. Reg. Caff. Aug. p ἔκιστον Caff. q μὲν ἰτέρων Marg. Ὁ δ' ἰτέρων Gr. lectionem marginis adnotat etiam Schol. vulgatus. in Schol. Caff. non legitur.

Ξυνήδεσαν τὸν τειχ.] Veterem hanc structuram appellat (ex Abreth.) Gossil. nemppe rei, cui, vel cuius, alicui sis conficius. Tamen et Paullus, 1 Cor. 4, 4. ἔδεν ἑκαυτῶ σύνοισα. Magis notandum erat personae Darius omillus, αὐτοῖς. An ξυνήδεσαν ἰσριψίε Thuc. scil. eis: vna cum iis molitae sunt munimenta? DAVER.

[Τ. τειχισμ.) Schol. d. Aug.] B. καὶ τὸ θέρ. ἰταλ.] Καὶ hic, et saepius tali contexto, signa. Inter hanc, dum ea veniuntur: diermit, darider. B. Ἐσφράτευσαν ἐς τὸ Ἄργος.] Diodorus Sic. pag. 327. c. WASS. Ἐκ τῶ Ἄργους αὐτόθεν.] Alterum horum superuacuum videtur. Ex annotatione Scholiae colligas, cum non habuisse in exemplari suo verba ἐκ τῶ Ἄργους. DVCK. [Ἰπερχ. et αὐτόθεν.] Schol. def. Aug.] B. Τί — πρᾶσσόμε.] Si πρᾶσσόμενος est pro act. πρᾶσσον, τι erit pro τινὲς, et totum pro, τινὲς — πρᾶσσοιτες: hanc ex more Nostri; hic tamen interpretare; erat, quod iam ex Argis illorum commodo pararetur. B. Τὰ δὲ οἰκοδομ. τελεχ.] Not. 1) δὲ hic esse pro γὰ, quidem, scilicet, ὡς ἰσριψίε: 2) praef. οἰκοδομή. esse pro Praeterito,

οἰκοδομηθέντα: parata enim et perfecta fuisse munimenta, e c. 82. extr. collegeris. B. Ἰσίσι:] Vide ad p. 161. De huius situ Plinius IV, 5. Strabo IX, 404. Pausan. Arcad. VI. Εἰδὼν ἔν ἐς Ἀργείαν ἐσβολαὶ κατὰ τὴν Ἀργείαν, πρὸς μὲν ἸΣΙΩΝ καὶ κατὰ τὸ ἄρος τὸ Παρθένιον ἐς τὴν Τεγεατικὴν. WASS. [Διελύθησ.] Schol. d. Aug.] DAVER. Κατὰ πόλεις.] Male vero suppl. Schol. οἱ Λακεδαιμόνιοι: quippe vbi plures sint memorati, vt focii; nec de vna πόλει dici queat, κατὰ πόλεις. B. Ἀγῶς. ἀπῆλθ. ἐπὶ.] Ὅτι referat ad ἀπῆλκτες, non ad ἀπῆλθεν ac si dixerit, ἐδρώσαν· non prius abscessere, quam vastissent agrum, quia, rel. B. Ἀπεδέχ.] Ἰπεδέχοντο praetulerim de confugientibus aliquo et veluti absconditis in perfugio. Est autem vtrumlibet pro Plusquamperf. ὑποδεσφάμενοι ἦσαν: quippe iam ibi κατόκητο. B. [Οἱ γὰρ πολλοὶ] Schol. d. Aug.] B. [Κατέκλεισαν] In Schol. Aug. d. ἢ ante τ. Ἐκλάττ.] B. Κατέκλ.] Aut κατέκλεισαν τῆς Μακεδονίας iunge: interclusero Perdiccam qua Macedonia, in Macedonia, comaeatu

nonnullae etiam Peloponnesi ciuitates consciae fuerunt. Quicquid autem hominum Argis erat, viri, mulieres, et serui, in his extruendis occupatum fuit. Et fabri, et lapicidae Athenis ad ipsos venerunt. Et haec aestas excessit.

Bell. Pelop. an. 15. Olymp. 90. 4. V. C. Varr. 337. Post Sept. 26.

83. Insequenti hyeme Lacedaemonii, cum muros ab Argiuis extrui intellexissent, expeditionem aduersus Argiuos susceperunt, cum ipsi, tum focii, praeter Corinthios. * Nam nescio quid ipsis iam pridem Argis in ipsa vrbe struebatur. Agis vero Archidami filius Lacedaemoniorum rex exercitum ducebat. Verum illae quidem res, quae in vrbe iam praeparatae esse videbantur, nequaquam ipsis successerunt: sed muros, qui adhuc aedificabantur, ceperunt et diruerunt. Item Hysias agri Argiui oppidum ceperunt; ac ingenuis omnibus, quos ceperunt, interfectis abierunt, et in suam quique ciuitatem se receperunt. Post haec et Argiui copias in agrum Phliasium duxerunt, eoque vastato abierunt, quia suos exfules receperant. Illic enim eorum plerique domicilium habebant. Eadem hyeme Athenienses Perdiccam vsu maris in Macedonia intercluserunt, crimini dantes, tum quod cum Argiuis atque Lacedaemoniis societatem iureiurando interposito fecisset, tum quod exercitu ab ipsis praeparato, quem ducerent aduersus Chalcidenses, qui sunt in Thracia, et Amphipolin, Nicia Nicerati filio duce, societatem sefellisset, tum etiam quod exercitus ille potissimum propter ipsum, qui discesserat, dissipatus fuisset. His igitur de causis erat hostis. Atque haec hyems sic exiit: et quintusdecimus huius belli annus excessit.

Nov. Bell. Pelop. an. 15. Olymp. 90. 4. V. C. Varr. 338. Interlan. et Mart. 22.

84. Insequentis aestatis initio Alcibiades cum viginti nauibus Argos traiciens, trecentos Argiuos, qui suspecti erant, et cum Lacedaemoniis sentire videbantur, comprehendit. Athenienses autem ipsos deposuerunt in proximis insulis, quibus imperabant. Iidem aduersus Melum insulam nauigauerunt cum triginta suis nauibus, et sex Chiis, et duabus Lesbiis; et cum mille et ducentis grauis armaturae militibus, et trecentis sagittariis, et viginti hippotoxotis, qui omnes erant nominis Attici; et cum sociorum, ac illorum, qui insulas incolebant, ferme mille, et quingentorum armatorum manu. Melii autem sunt illi quidem Lacedaemoniorum coloni: sed Atheniensibus parere nolebant, vt caeteri insularum incolae. Verum initio quidem, quod in partibus non essent, quiescebant; postea vero, cum Athenienses ipsos coegissent, quod agrum ipsorum vastarent, bellum aperte genere coeperunt. Cum igitur Atheniensium

Bell. Pelop. an. 16. Olymp. 90. 4. V. C. Varr. 338. A Mart. 22.

* *Vel*, erant autem Argis, qui illorum nomine aliquid molirentur. HVDS.

μονοίς. Αὐτόθεν προσσόμενον] ἐκ τῆ Ἀργυς. Καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις] οἱ Λακεδαιμόνιοι. Οἱ γὰρ πολλοὶ αὐτῶν] τῶν φυγάδων τῶν Ἀργείων ἐν τῇ Φλιασίᾳ κατὰ κλητῶν. Κατέκλεισαν δὲ] τυτῆσι, τῶν εἰσαγωγίμων, ἢ τῆς θαλάττης, αὐτὰς ἀπέκλεισαν. Ἐνωμοσίαν] ἑνορκον ξυμμαχίαν. Ἐκείνῳ ἀπάραντος] ἀντὶ τῆ ἑνωμοσιότητος. Οὐδετέρων ὄντες] γράφεται, μεθ' ἑτέρων, τῶν

nempe maritimo, aut Περίκλειον (τῆς Μακεδονίας, scil. βασιλέα nisi vitium latet in verbo κατέκλεισαν. Mallet, dedisset κατεπολέμησαν' maius tamen hoc, quam pro re; etsi infra, c. extr. πολέμιος ἐν ἦν. Sed hoc de futuro et orituro ex illo κατακλείσθαι, quod simpliciter sane posuerit Thuc. BAVER. [ἑνωμοσίαν] Schol. d. Aug.] Possit quasi criminiosus et inuidiosus coniuratio appellata esse. B.

Ἀπάραντος) Schol. expl. ἑνωμοσιότητος: non est verbalis, (explicatio), sed sensus habet rationem. Gottl. An voluit Schol. vel dedit, ἑνωμοσιότητος, eo reuerso? B.

δοκ. ἔτι ὑπόπτ. εἶναι] Pleonasmus est in verbo δοκῆν, vt quod iam insit in notione ὑπόπτῳ nam quid est, suspectum esse, nisi, malum, periculosum, insidum, infestum videri, putari? B.

Οἱ δὲ Μήλιοι] Melios Lacedaemoniorum fuisse colonos, docet Herodotus l. 7. et Xenophon Ἑλληνικῶν lib. 2. A quo autem, quando, et qua occasione haec colonia deducta, refert Plutarchus lib. de Virt. Mul. vbi de Tyrithenis agit; item Conon Narrat. 36. HVDS.

Λακεδ. μὲν — Ἀθην. δὲ, rel.] Non opponuntur illa duo, quasi diuersa, quorum alterum impediatur altero; quod suadere μὲν et δὲ videntur: sed causam reddit prius posterioris: quia erant coloni Lacedaemoniorum, ideo nolebant parere Atheniensibus: ac si sit, αἰτε ὄντες, Λακ. ἄ. Partitur ergo hic μὲν et δὲ, vt solet, etsi hic alio modo. ὑπακείναι autem cum Genit. intell. ὑπήκοοι εἶναι. B.

[Οὐδετέρων ὄντες.] Schol. deest Aug.] B.

Φανερὸν πόλ.] Incommodum vero hic epitheton belli, φανε-

ἐν τῇ τὴν γῆν αὐτῶν τῇ παρασκευῇ ταύτῃ οἱ στρατηγοὶ Κλεομένης τε ὁ Λυκαμένης καὶ Τισίας ὁ Τισιμάχης, πρὶν ἀδικεῖν τι τῆς γῆς, λόγους πρῶτον ποιησομένους ἐπεμψάν πρέσβεις. ἔς οἱ Μήλιος πρὸς μὲν τὸ πλῆθος ἐκ ἤγαγον, ἐν δὲ ταῖς ἀρχαῖς καὶ τοῖς ὀλίγοις λέγειν ἐκέλευον, περὶ ὧν ἤμασιν. οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις ἔλεγον τοιαῦτα.

πδ'. ΑΘ. «ΕΠΙΕΙΔΗ ἔς πρὸς τὸ πλῆθος οἱ λόγοι γίνονται, ὅπως ἔδῃ μὴ ξυνεχεῖ ῥήσει οἱ πολλοὶ ἐπαγωγὰ καὶ ἄνελεγκτὰ * ἐσάπαξ ἀκέραιες ἡμῶν, ἀπατηθῶσι (ἔ γινώσκωμεν γὰρ, ὅτι τῆτο φρονεῖ ἡμῶν ἢ ἐς τὰς ὀλίγους ἀγωγή) ὑμεῖς οἱ καθήμενοι ἐτι ἀσφαλέςτερον ἂ ποιήσατε. ἂ καθ' ἕκαστον γὰρ καὶ μὴδ' ὑμῖς ἔτι λόγῳ, ἀλλὰ πρὸς τὸ μὴ δοκεῖν ἐπιτηδείως λέγεσθαι εὐθύς ὑπολαμβάνοντες, κρῖνετε. καὶ πρῶτον, εἰ ἄρεσκαι ὡς λέγομεν, εἶπατε». οἱ δὲ τῶν Μηλίων ξυνεδρῶν ἀπεκρίναντο.

πς'. ΜΗΛ. «Ἡ μὲν ἐπιείκεια τῷ διδάσκειν ἔ καθ' ἡσυχίαν ἀλλήλους, ἔ ψέγεται ἔ τὰ δὲ τῷ πολέμῳ, παρόντα κῆρ, καὶ ἔ μέλλοντα, διαφέροιντα αὐτῷ φαίνεται. ὁρῶμεν γὰρ αὐτὸς τε κριτὰς ἦγοντας ὑμᾶς τῶν λεχθησομένων, καὶ τὴν τελευταίην ἐξ αὐτῷ, κατὰ τὸ εἰκός, ἔ περιγυρομένους μὲν τῷ δικαίῳ, καὶ ἔ δι' αὐτὸ μὴ ἐνδῶσι, πόλεμον ἡμῖν φέρονσαν, πεισθεῖσι δὲ, δευλείαν.

πς'. ΑΘ. «Εἰ μὲν τοῖσιν ὑπονοίας τῶν μελλόντων λογιόμενοι, ἢ ἄλλο τι, ξυνήκετε, ἢ ἐκ τῶν παρόντων καὶ ὧν ὁρᾶτε, περὶ σωτηρίας ἢ βλαψούσων τῇ πόλει, παυοίμεθ' ἂν. εἰ δ' ἔτι τῆτο, λέγομεν ὧν.

* Ἄδων ἐς τὴν γῆν Gr. Ἐς τ. γ. ἀ. Reg. s Κλεομένης et Λυκαμένης Reg. t δὴ omittunt Ar. C. Dan. Mox ῥήσει Mosqu. ἔ Ἀνιλικτῆ Reg. Mosqu. Aug. * Ἐς ἅπαξ Cass. Gr. γ γινώσκωμεν Reg. Cass. Aug. z ἡμῶν Ar. et Dionys. Halic. locum citans. Hudf. a Πυθέστου Dionys. Halicarn. b καθήμενον Reg. Cass. Aug. c Ἐν ὀλίγῳ Aug. Marg. Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Basf. et Dionys. Halicarn. Reg. Cass. et uterque in margine manu recenti γρ. ἐν ὀλίγῳ. d Ἀρκίους Ar. C. Bar. Ald. Flor. Basf. Stepb. t. Mox in ἀπεκρίναντο alterum v. videtur a m. 2. scr. A. e Praescript. μήλ. et Ἀθην. perpetuo abf. Mosqu. καθῆσυχίαν Cass. Aug. f τὰ τῷ πολέμῳ pro ὁ πόλεμος. Perinde est ac si dixisset, ὁ δὲ πόλεμος, παρὸν ἦδη καὶ ἔ μέλλων, διαφῶρον αὐτῷ φαίνεται. Vide Stephani Append. ad scripta al. de Dial. Att. p. 178. Hudf. g Περιγυρομένους pro vulg. περιγύειν. Gr. Περιγυρομένους Aug. b Διαυτῷ Cass. Aug. i Βελοῦσαντις Dionys. Halicarn. Reg. Cass. Dan. Aug. k Ἐπὶ τὸτῳ malit Sylburgius. Hudf.

gēn' neque enim occultum antea fuerat, aut dissimulanter agitata; dicit enim, ἔδετέρων ὄντες, nullum ergo adhuc bellum. *Parere* tamen *volebant* Atheniensibus; haec iam initia odiorum, et femina belli; quod deinde in vim *aperiam* et *certam* utrimque erumperet.

[Ἀδικεῖν] Schol. d. Aug.] Recte Schol. expl. βλάπτειν. Ita Apocal. 9, 4. μὴ ἀδικήσῃσι τῶν χόρτον, ne nocerent herbis. B. [Τοῖς ὀλίγοις] Schol. d. Aug.] ὀλίγοι, quia additur τοῖς, sign. vti supra, fauentes oligarchiae, vt Lacedaemoniis aptae. Nam, vt ὀλίγοι, simpliciter positi, sunt honestiores, illustriores, vix tulerit vsus linguae. Et si οἱ πολλοὶ *populum* notant. B. AVER.

[Ἐπειδὴ ἔς πρὸς] Vide Dionys. Halicarn. qui Dialogum hunc ob varietatem venuste interpositum acerbè nimis exagitat in Iudic. de Thucyd. §. 37. WASS. Dionysius Halicarn. non solum multa vitia orationis in hoc Dialogo reprehendit; sed etiam satis aperte significat, totum hoc colloquium a Thucydide confictum esse; quod neque ipse conuentui interfuerit, neque ea, quae ab Atheniensibus aut Meliis dicerentur, audiuerit: nam post ea, quae ad Amphipolium gesta erant, eum; patria eiecctum, omne reliquum tempus huius belli in Thracia egisse: idque ipsum testari Libro superiore. Satis animose *Thucydidem* defendit *Aecius*, et e *Vita Thucydidis* ostendit, falsum esse, eum toto illo tempore in Thracia vixisse; atque etiam ex ipso *Thucydide* V, 26. docet, eum in exilio cum vtrisque partibus versatum fuisse. Ac denique, multo iustius e *Dionysio* quaeri posse, dicit, vnde ipse orationes Aeneae, Latini, Romuli, atque in primis illud omni artificio oratorio elaboratum colloquium Tulli Hostilii cum Metio Albano accepserit. Non male haec *Aecius*. Ac *Dionysius* quoque, si non sequutus est aliam diuisionem librorum *Thucydidis*, in eo memoriae vitio erravit, quod *Thucydidem* Libro superiore de exilio suo narrare

scribit. De cetero non male iudicat, multa perplexa, contorta et coacta esse in hoc Dialogo. ВУСК.

[Ἐπειδὴ, cet.] Pars posterior Scholli inde a verbis ἐν πᾶσιν ὁ ἄνθρωπος etc. separatim, et ante partem priorem scripta est in codice Augusti. Post πᾶσι add. μὲν et post συνθεῖται add. haec: ἐπεὶ δὲ ἐργάζεται τὴν ἀσάφειαν, μάστιγα διὰ τὸ δύσκριτον τῷ παρ' ἑκατέρω λόγῳ, διαριτεῖον κατὰ πρόσωπα τὴν ῥῆσιν. In parte priore Schol. pro ἐναποτεινομένῳ leg. ἐνός ἀποτεινομένῳ. Verba ἐλέγχου; δὲ, etc. sic leg. ἐλέγχου δὲ καὶ ἀποδείξεις εὐ παρεχομένων. — Pro ποιήσατε est ποιήσατε, pro ὁ λέγομεν, est, ὧν λέγομεν: pro ἀποκρίνετε est ὑποκρίνετε.] B. AVER.

[Ἐπειδὴ rel.] — — In hoc Schol. pro ἀποκρίνετε legit Ducker. ὑποκρίνετε, notante Abr. p. 553. (et ex eo Gostl.) quaesitum haud dubie, et a simplicitate Scholastica alienum. B.

[Ἀκέραιες et γινώσκωμεν] Schol. def. Aug.] B. φρονεῖ] *Speculare*, velle, hoc agere, sequi, propositum hoc habere. Ita fere Horat. Epist. 2, 16. extr. *Hoc sentis*: (scil. Pentheus sciuens) *moriari*; i. e. hoc vult, hoc agit, hoc mihi intentat, ostendit. Neque absimiliter plane Paulus, Rom. 14, 6. φρονεῖν ἡμέραν, dies curare, eorum discrimina sequi, seruare, cordi habere. B.

[Ἡ ἐς τ. ὀλίγ.] Schol. deest Aug.] In hoc Schol. pro Ἑλληνας Abr. legit Ἑσῶνας, principes: contorte, vt solet, et contra indolem Scholiorum: vtur Ἑλληνας hic merito improbaris; sed ὀλίγους vtique, ex ipso textu, scr. Schol. B.

[Ἐν λόγῳ] Multi libri ἐν ὀλίγῳ. Sed alterum illud *Thucydidem* sapit magis. WASS.

[Ἡ μὲν ἐπιείκ.] In Schol. ad h. v. pro ἡμέρα etc. leg. ἡρέμα (recte haud dubie, vel ἡρέμα), γὰρ καὶ κατὰ σχολῶν πείθεσθαι ἀλλήλους ἀξίωτε. Pro γνωσκόμεν leg. γνώριμον, pro ἡμῶν ante λεχθέντων est ἡμῶν, pro καθ' αὐτῶν est αὐτῶν. B. A. V. Ἐπιείκ. τ. διδ.] *Explicandi* vim hic habet Genit. vt Lat.

duces, Cleomedes Lycomedis et Tifias Tifunachij filius, cum hoc apparatus castra in ipsorum agro possident, antequam vilo maleficio agrum afficerent, legatos ad colloquia cum Meliis habenda miserunt. Quos Melii ad populum quidem non produxerunt: sed apud Magistratus, et apud paucos ea dicere iusserunt, quorum causa venissent. Atheniensium vero legati haec verba fecerunt.

Bell. Pelop. an. 16. Olymp. 93. 4. V. G. Varr: 333

85. ΑΤΗ. „QVONIAM non apud populum verba a nobis fiunt, ne multitudo, si nos perpetua oratione utamur, et verba ad animos alliciendos apta, et quae a nemine refelli queant, faciamus, nobis semel auditis decipiatur (intelligimus enim nos ad paucos eo consilio nunc a vobis adductos fuisse,) vos igitur, qui estis in isto confessu, hoc vestrum consilium tutius reddite, magisque constabillite: et ne vos quidem perpetua oratione utamini; sed ad singula, quae non opportune a nobis dici videbuntur, continuo iudicantes respondete. ac primum quidem declarate, an vobis placeat facere, vt dicimus“. Meliorum vero confessus respondit.

86. ΜΕΛ. „Aequitas quidem, qua homines se mutuo verbis pacificis docent, non vituperatur: sed bellum, quod iam praesens est, non autem futurum, ab hac re videtur differre. Videmus enim vos eorum, quae dicentur, iudices venisse, et (vt verisimile est) huius colloquii exitum, si iure quidem vobis superiores fuerimus, et propterea vobis non cesserimus, bellum nobis allaturum: si vero verbis vestris adducti fuerimus, feruitutem.

87. ΑΤΗ. „Si igitur rerum futurarum suspiciones, aut aliquid aliud enumerati conuenistis potius, quam propter ea, quae sunt praesentia, et quae cernitis, de vestrae ciuitatis salute consultaturi, finem dicendi faciemus: sin ad hoc venistis, loquemur.

Λικεδαμονίων και Ἀθηναίων. Πρὶν ἀδικεῖν τι τῆς γῆς] βλάβπτειν. Καὶ τοῖς ὄλοις λέγειν] διηρηθήμενοις καὶ ἐντρίοις. Ἐπειδὴ ἢ πρὸς τὸ πλῆθος] ἐπειδὴ ἢ παρὰ τῷ δήμῳ κελεύετε ἡμᾶς ποιεῖσθαι τὰς λόγους, ἵνα μὴ, συνεχῆς ῥήσεως γινομένης, καὶ ἐναποτεινομένης λόγῳ, ὑποπτεύσῃ τὸ πλῆθος ἡμῶν ἀπατάσθαι, ὡς ἂν ἀπατῆ ἡκέσσαντες πιθανῶν μὲν λόγων, ἐλέγχως δὲ ἢ παρεχομένων, ἢ ἀποδείξεις. γινώσκωμεν γὰρ, ὅτι ταῦτα ὑπονοήσαντες, πρὸς τὰς ἀρχοντας ἡμῶν μόνως ἠγάγετε ἡμᾶς. ὃ ἡμεῖς οἱ προεσῶτες ἀσφαλτέστερον ποιήσατε. ἕκαστον γὰρ, ὃ λέγομεν, δοκιμάζοντες, πρὸς τὸ μὴ δοῦν ἐπιτηδείως ἔχειν ἀποκρίνετε. ταῦτέστι, διὰ πλείονων λόγων κρίνετε. Ἐν πᾶσιν ὁ Θουκυδίδης ἔφυγε τὴν συνήθειαν, ἔχ ἡκιστα δὲ ἐπαύθη. ἀντὶ γὰρ διηρηγορίας διάλογόν τινα τῶν Μηλίων καὶ Ἀθηναίων ἐτόλμησε συντείνειν. Ἀκέσσαντες ἡμῶν] τῶν Ἀθηναίων. Γινώσκωμεν γὰρ, ὅτι τῆτο φρονεῖ] βύλεται. τῆτο ἐστὶ σκοπὸς τῆς εἰς τὰς Ἑλλήνας προσαγωγῆς. Ἡ εἰς τὰς ὄλοις ἀγωγὴ] προσαγωγὴ. Ἡ μὲν ἐπιείκεια τῷ διδάσκειν κατ' ἡσυχ.] τῆς μὲν περὶ τὰς λόγους εὐγνωμοσύνης διὰ ἂν τις μὲμφαίτο ἡμῖν ἡμέρας γὰρ καὶ κατὰ σχολὴν ἀλλήλους ἄξιτε πείθεσθαι. ἤδη δὲ πολεμῶντες ἡμῖν, ἐκτε εὐγνωμονεῖτε, ὡς ἴσους οἷς λέγετε ποιεῖτε. κρίται γὰρ ἡμεῖς τῶν λόγων ὧν λέγετε αὐτοί. καὶ γνώρισμον ἡμῶν τὸ τέλος ἐκ τῆς κρίσεως, ὅτι κικῶντες μὲν ἡμᾶς τοῖς δικαίοις, καὶ διὰ τῆτο μὴ θέλοντες προσχωρεῖν, εἰς πόλεμον εὐθὺς καταποσομεθα πεισοθέντες διὰ ἴσους δικαιοτέρα ἡμῶν λεγόντων, θαλεῖαν κατ' αὐτῶν καταποσομεθα. τῶν κερθισομένων] ὑπὸ τε ἡμῶν καὶ ἡμῶν δηλονότι. Καὶ τὴν τελ.] ἀπὸ κοινῆ τὸ, ὄρωμεν ἡμῶν δηλονότι. Εἰ μὲν τοίνυν ὑπονοίας τῶν μελλόντων] εἰ μὲν ὑπονοήσασατες περὶ τῶν μελλόντων ὄσεσθαι, συνεληλύθατε, ἢ ἄλλο τι σκεψόμενοι, καὶ (μὴ περὶ) σωτηρίας τῆς ἀναμίσεως ἐκ τῶν παρόντων, ἡσυχίαν ἀγοίμεν ἂν. εἰ δὲ περὶ τῶ ὄσεσθαι σωθῆναι συνεληλύθατε, λέγομεν ἂν. Ἡ ἄλλο τι, ξυμῆκετε] τὸ ἢ, ἀντὶ τῶ εἴπερ. Εἰκὸς μὲν καὶ ξυγγνώμη] εἰκὸς

Gerund. in di; acquitas, commoditas docendi, i. e. posita, quae necatur, in eo — vt — doccamus. Ἐπιείκεια, hic est facultas, commoditas, quasi ciuilitas obsequiofa, gefällige Herablassung; ob additum κατ' ἡσυχίαν. BAVER. Οὐ ψέγεται] i. e. ἢ ψεκτεῖται ἐστὶ, non potest, non debet vituperari. Male Int. non vituperatur. B. Διαφέροντα αὐτῷ] Dionysius Hal. dicit, genitiuum αὐτῷ neque cum foeminino ἐπιείκεια, neque cum neutris τὰ παρόντα et μέλλοντα conuenire, et, vt apta et congruens esset oratio, debuisse dici διαφέροντα αὐτῆς, nempe τῆς ἐπιείκειας. Oratofis Thucydides genitiuum αὐτῷ retulit ad τῷ διδάσκειν. DVCK. Αὐτῷ] Verum haud dubie viderant Ducker. et Abresch. referentes ad ἐπιείκειαν τῷ διδάσκειν, immo simplicius ad ipsum διδάσκειν nec vero aliter potuit. Locus tamen Abrechio collatus non plane huc congruit, quia ibi est ἐξ αὐτῷ, quod sit pro aduerb. αὐτόθεν, inde, ideo. Tamen et ibi referatur

ad κτῆσιν ἔχειν, i. e. κικτῆσθαι ergo ἐξ αὐτῷ, i. e. διὰ τὸ ἔχειν. BAVER. [T. λεχθισομ.] Schol. d. Aug.] B. [T. τελευτῶν.] Ad haec verba in C. Aug. notatur a m. ant. τὴν τελευτῶν τῶν λόγων.] B. Ἐξ αὐτῷ] Vix apparet, quo referas αὐτῷ, nisi ad λεχθισομένων: tamen et ad illa retuleris, κικτῶς ἡμᾶς ἡκονταξ ergo, ἐξ αὐτῷ, nempe ἐκ τῷ ἡκων (εἶκων) ἡμᾶς κικτῶς inde, ex eo, quod vos ipsi estis iudices et arbitri. B. Περιγινωμένοις] Ita ex Gr. substituiimus pro περιγινωμένοις WASS. [Ἄλλο τι] Schol. abest Aug. et pro eo, a m. ant. notatur: ἢ ἄλλο τι διαζευκτικὸς σύνδεσμος, ἢ ἐκ τῶν παρόντων, ἀντὶ τῷ ἡπερ.] BAVER. Ἐπὶ τῷ] Nempe, ἐπὶ τὸ (vel τῷ, ἐπὶ τὸ pro frequentiori, ἐπὶ τῷ, vt recte monet Abr. et ex eo Gottl.) βυλιούσθαι περὶ

π ή . Μ Η Λ . „Εϊκός μὲν καὶ ἵ ξυγγνώμη, ἐν τῷ τοιαῦδε καθεστῶτας, ἐπὶ πολλὰ καὶ λέγοντας καὶ δοκῶντας τρέπεσθαι ἢ μέντοι ξύνοδος καὶ περὶ σωτηρίας ἥδε πάρεστι, καὶ ὁ λόγος, ᾧ ἢ προκαλεῖσθε τρώπα, εἰ δοκεῖ, γιγνέσθω.

π θ . Λ Θ . „Ἡμεῖς τοῖσιν ἔτε αὐτοῖ μετ' ὀνομάτων καλῶν, ὡς ἡ δικαίως, τὸν Μῆδον καταλύσαντες, ἄρχομεν, ἢ ἀδικήμενοι νῦν ἐπεξερχόμεθα, λόγων μῆκος ἄπιστον παρέξομεν ἔθ' ὑμᾶς ἀξιῶμεν, ἢ, ὅτι, Λακεδαιμονίαν ἀποικοῖ ὄντες, εἰ ξυνεστρατεύσατε, ἢ ὡς ἡμᾶς ἐδὲν ἠδικήκατε, λέγοντας, ὅ οἴσθαι πείσειν τὰ β δυνατὰ δ' ἐξ ὧν ἐκάτεροι ἀληθῶς φρονῶμεν, ἢ διαπράσσεσθαι, ἐπιταμῶντες ἑ πρὸς εἰδότας, ὅτι δίκαια μὲν ἐν τῷ ἀνθρωπείῳ λόγῳ ἀπὸ τῆς ἴσης ἀνάγκης κρίνεται, δυνατὰ δὲ οἱ πρᾶχοντες ἑ πρᾶσσοσι, καὶ οἱ ἀσθενεῖς ξυγχωρῶσι.

ς . Μ Η Λ . „Ἡ μὲν δὴ νομιζομέν γε χρήσιμον, (ἀνάγκη γὰρ, ἐπειδὴ ἢ ὑμεῖς ἔτω, παρὰ τὸ δίκαιον, τὸ ξυμφέρον λέγειν ὑπέθεσθε) μὴ καταλύειν ἡμᾶς τὸ κοινὸν ἀγαθόν, ἀλλὰ τῷ αἰεὶ ἐν κινδύνῳ ἢ γιγνομένῳ εἶναι τὰ εἰκότα ἢ καὶ δίκαια, ἢ καὶ τι καὶ ἢ ἐκτὸς τῆ ἀκριβῆς ἢ πείσοντά τινα ᾧ φεληθῆναι.

ἵ ξυγγνώμη Reg. Cass. ἢ προκαλεῖσθε Reg. Mox ἢ δεκτὸ Mosqu. Paullo post c. 89. ἱερχόμε. Mosqu. et mox λόγῳ p. λόγων. ἢ ἠδικήσατε Dan. ὅ οἴσθαι Gr. Ald. Flor. Basf. β δυνατὰ ἐξ Din. γ διαπράττεσθαι Cl. Aug. Cass. ἢ προσιδῶντες Reg. Cass. Aug. ε κρίνειν deest Reg. ε πρᾶσσοσιν Gr. Aug. et mox ξυγχορῶσιν Reg. Cass. Gr. Aug. Mox ἢ μὲν δὲ Gr. ἢ ἡμεῖς δὲ in marg. Cass. ἢ ἡμεῖς Reg. x τῶν Cass. Aug. Mox τὰ ἀπ Mosqu. γ νομιζόμεν Ar. C. Dan. Mosqu. z καὶ deest Reg. Cass. Aug. α καὶ τῶ Reg. b Ἐντὸς Marg. Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Basf. Reg. Cass. Dan. Aug. c πείσοντά τινα Ar. C. atque ita legendum esse monuit Fr. Port. Hulf.

σωτηρίας. Post ξυγγνώμη, (quod hic praeteriti sensu ponitur,) ante ἢ ἐκ, supple μάλλον; aut ἢ περὶ σωτηρίας, refer ad ἄλλο τι λογίμενοι autem male vertitur, enumeraturi; debebat, reputaturi, curaturi, in Betrachtung ziehen. BAVAR.

[Εἰκός μὲν] Schol. in Aug. sic legitur: εἰκός μὲν ὑμᾶς ἐν τοιαύτῳ καθεστῶτας ἐπὶ πολλὰ καὶ ὑπονοήσας καὶ λέγοντας τρέπεσθαι καὶ συγγινώσκετε ἡμῖν ὑποκτεύουσιν. Male autem Schol. ὑμᾶς, quasi ad Athenienses referatur, quod ad Melios redeat, ὑπονομίας suas ignosci sibi, aequum censentes.] Εἰκός hic sign. non mirum est, consentaneum est, es ist natürlich. [Recte Schol. Duck. ἡμᾶς sed ἢ ante συγγινώσκετε delendum putem] B.

[Ἐπὶ πολλὰ τρέπ.] Ita Virgil. Animum celerem nunc hic, nunc diuidis illuc, In partesque rapit varias, perque omnia versat. Aen. 4, 285. 286. B.

[Καὶ περὶ σωτηρ. rel.] Ad hunc vs. Aug. Schol. addit: τὸ εἶπε, εἰκάλως ἀρχομεν.] B.

[Καὶ περὶ σωτ. rel.] Transposita est copula vel partitio καὶ, referenda ad ἢ ξύνοδος: subiecta enim hic distinguantur, ξύνοδος et ὁ λόγος, non praedicata, aut materia, de qua agatur. B.

[Μετ' ὀνομ.] Schol. d. Aug. et pro eo sic leg. a m. ant. τὸ εἶπε, ἡμεῖς τελευτῶν ἔτε λόγων μῆκος ἄπιστον παρέξομεν.] B.

[Μετ' ὀνομ.] Primum μετὰ hic est pro διὰ, per; deinde ὀνόματα non sunt verba, vt festinantur expli. Abr. et ex eo Gottl. cum infra subiiciatur, λόγων μῆκος: sed praetexta species, causae speciosae, prächtig klingende, eitel, scheinbare Gründe; quod et nomen laepe sign. Lat. B.

[Ἐπεξερχόμε.] Verterim: persequamur, vltum, vindicatum camus. B.

[Λόγ. μῆκ. ἄπισ.] Hypallage haec est, et inuerse dictum pro, μῆκ. λόγ. ἄπιστων. Et totum est, per Metonym. Abstr. p. Concr. pro, λόγους μακρὰς καὶ ἄπιστους plane vt 2 Cor. 4, 17. αἰώνιον βάρος δόξης, pro βάρ. δόξ. αἰώνια, i. e. δόξαν βαρεῖαν (μυθολογ.) καὶ αἰώνιον. B.

[Οὐθ' ὑμ. ἀξ.] i. e. ἀλλὰ γε ἀξιῶμεν, καὶ ὑμ. — — μὴ οἴσθαι πείσειν. B.

[Λακεδ. ἀπ.] Aug. add. Schol. a m. ant. τοῖς Λακεδαιμονίοις εἰ ξυνεστρατεύσατε. Recte; scil. e voc. Λακεδαιμονίων repeti-

tum supple αυτοῖς, alio casu, vt solet, Nofter. Hic tamen et ὅμως suppleueris.] B.

[Λέγοντας] Aug. a m. ant. Schol. add. τὸ εἶπε, ἔτε ὑμᾶς λέγοντας et paullo post: τὸ εἶπε, ἔτε ἀξιῶμεν οἴσθαι λέγοντας ὑμᾶς πείσειν ἡμᾶς.] B.

[Διαπράσσο.] Schol. add. Aug. a m. rec. ἀπὸ κοινῶ τὸ ἀξιῶμεν.] B.

[Διαπράσσο.] Pendet ab ἀξιῶμεν, non a φρονῶμεν; vt suadere videatur comma omissum in Edit. Duck: quod reposui; neque Int. aliter. B.

[Ἐπιταμῶντες — ξυγχορῶσι] Stobaeus 303. vbi ἀνθρωπῶν perperam: ibi tamen πρᾶσσοσι cum nostris. Confer Aeschylum Agam. 1430. et Euripidem Hec. 226. wass.

[Ἐπιταμῶν.] In Schol. ad h. v. Aug. praemittit ἐπὶ τῷ.] BAVAR.

[Ἐπιταμ.] Abresch. pendere hoc vult ab οἴσθαι πείσειν. Quidni ab ἀξιῶμεν? B.

[Ἐν τῷ ἀνθρ. λ.] Ἐν significare potest, κατὰ, secundum disceptationem, qua soleant vti homines: vel, ex more et sensu hominum, nach (gewöhnlicher) Denk- und Handlungsart der Menschen. Sed et simpliciter, in disceptatione iocendi; etsi tum magis diceret, ἐν τοῖς λόγοις. Accentus autem, i. e. vis argumenti et opponendi, est in δίκαια, quibus deinde opponantur δυνατὰ v. et mox not. B.

[Ἀπὸ τ. ἴσ. ἀνάγκ.] Ἀπὸ hic notat statum, conditionem, Lage, vt ἐκ, ἐξ, et Lat. ex aequo, ex aperto: vt sensus sit: cum vtraque pars, neutra potentior neutra, viribus perumpere iura valet, vtraque cogi ab vtraque potest, vt iure agat, non vi: qd. cum sunt ἐν ἴσῃ ἀνάγκῃ. B.

[Δυνατὰ] Referuntur tantum ad πρᾶχοντες, i. e. potentiores, validiores: hi nimirum efficiunt, quae possint: ea concedunt, patiuntur infirmiores, non, quae ipsi possint, sed, quae illi, quae validioribus sint δυνατὰ, quae ab his teneri et expugnari queant. Nisi quis ita interpretetur in altero membro: quantum concedere possint hi, infirmiores; sed de hoc non est sermo: nil enim possunt, et coguntur ad omnia, vtut reluctantes, i. e. ostendentes, se non posse, nolle sese, concedere. B.

[Ἐπίσιδῶσι] Veritur, instituitis, h. e. coepistis; quod,

88. MEL. „Rationi quidem consentaneum, veniaque dignum est, homines, qui in huiusmodi rerum statu sunt constituti, in varias partes se vertere, et multa dicere, atque suspicari. Hic tamen conuentus institutus est de salute nostrae ciuitatis. Quare colloquium eo modo, quo nos ipsi prouocastis, si placet, fiat.

89. ATH. „Neque igitur nos ipsi speciosis nominibus vtentes longam ac incredibilem orationem afferemus, vt probemus vel imperium iure partum a nobis obtineri, quod Medum debellarimus, vel nos a vobis iniuste lacessitos nostras iniurias nunc persequi. Neque censemus vobis existimandum, fore, vt dicendo nobis persuadeatis, vel vos nobiscum non militasse, quod essetis Lacedaemoniorum coloni, vel vos nullam iniuriam nobis fecisse. Sed potius petimus a vobis, vt ex ea opinione, quam vtrinque animo vere concepimus, inter nos ea transigantur, quae fieri possunt: quia et vos, et nos aequae scimus, de iure quidem inter homines oratione tunc disceptari, quum par est necessitas; illos vero, qui sunt potentiores, per vim facere quicquid possunt, et infirmiores concedere.

90. MEL. „Atqui vtile censemus (necesse enim est, nos quoque utilitatis mentionem facere, quandoquidem vos ita, praeterita aequitate, sermonem de vtilitate instituistis) bonum, quod omnibus est commune, a nobis non euerti: * sed oportet ei, qui semper in periculo versatur, res rationi consentaneas et aequas esse, quin etiam oportet quemlibet, si quid alteri persuaserit, omisso summo iure, ex hac ratione, quam sequutus, cum altero ex aequo et bono egerit, fructum aliquem percipere. Hoc autem eo magis e

* Sed homini, qui assiduo in periculo versatur, decorum atque aequum esse, vt, si quid alicui intra limites diligentiae suadet, emolumentum id assequatur etc. *Valla.* Sed quemcumque in periculo versari contigerit, cum eo ex aequo et bono agere, ita vt possit cuiuslibet ea, qua vsus fuerit, persuasio adiumento esse, summo iure omisso. Neque minus hoc *vestra* refert, sed eo magis quod post grauissimum sumum de nobis supplicium, si qua offensio vobis contingat, exemplum aliis *similes de vobis poenas sumendi* dederitis. *Steph. HVDS.*

ἡμῶν, ἐν τοιαύτῃ καθέστῳτα, ἐπὶ πολλὰ καὶ ἐπιποῦντας καὶ λέγοντας τρέπεσθαι. καὶ ἂν συγγινώσκετε ἡμῖν ὑποπτεύουσιν. Μετ' ὀνομά-
των καλῶν] λέξεων εὐπρεπῶν. [Ἐπισταμένους πρὸς εἶδ.] ἐπισταμένων καὶ ὑμῶν καὶ ἡμῶν. [Ἐν τῷ ἀνθρωπείῳ λόγῳ] ὁ ἀνθρώπινος λογισμὸς
(φασί) τότε τὸ δίκαιον ἐξετάζει ὅταν ἴσῃν ἰσχύον ἔχωσιν οἱ κρινόμενοι. ὅταν δὲ οἱ ἕτεροι προέχωσιν ἰσχύϊ, προσάττει πᾶν τὸ δυνατόν,
καὶ οἱ ἥττονος ἢ ἀντιλέγουσιν. Ἡ μὲν δὴ νομιζομένη γὰρ ἐπειδὴ ὑμεῖς, ὡς Ἀθηναῖοι, τὸ συμφέροντος μᾶλλον ἀξιοῦτε σοφάζεσθαι,
νομιζομένη ἡμῖν προσήκειν, μὴ καταλύειν τὸ κοινὸν ἀγαθόν. ταῦτέστι, τὸ πρῶτος τοῖς ἀσθενετέροις χρῆσθαι. δεῖ γὰρ τοῖς κινδυνεύουσι τὰ
προσήκοντα καὶ τὰ δίκαια νέμεσθαι, καὶ μᾶλλον τῆς φιλευθροπίας, ἢ περὶ τὸ πρὸς ἀκριβείαν δικαίως τυγχάνειν τῶν ἥττονας. ὁ δὲ καὶ
ἵπερ ὑμῶν ἐσιν, ὡς Ἀθηναῖοι. εἰ γὰρ δὴ μὴ πρῶτος χρῆσεσθε ἡμῖν, αὐτοὶ σφαλέντες ποτὲ παράδειγμα γίνονται τοῖς ἄλλοις γενήσεσθε.

vereor, vt ferat vsus loquendi; ἐπέθεσθε hoc notet. Verte, monuistis, subiecistis, nobis auctores estis, vt et ipsi vtilitatem magis spectemus, quam aequum. Παρὰ τὸ δίκαιον hic non est, contra aequum, sed, *sepius* aequitate, vt non de hac, sed de vtilitate disputetur. Ita fere Rom. 1, 25. ἐλάτρευσαν τῇ κλίσει παρὰ τὸν κλισαντα, coluerunt opera (a Deo) efficta, non ipsium opificem. *BAVER.*

Μὴ καταλύειν ἡμῶν] Scriptura *Cod. Cass.* ἡμῶν melius videtur conuenire sententiae: nam Melii de eo agunt, quod Atheniensibus vtile futurum sit. Et sic etiam *Schol. Cass.* νομιζομένη ὑμῖν προσήκειν, non ἡμῖν. Τὸ κοινὸν ἀγαθόν Idem interpretatur τὴν ἐλευθερίαν. Εἶναι τὰ εἰκότα potest esse, obvenire, obtingere aequa: vt dicitur Melii, se putare vtile futurum esse Atheniensibus, eos, qui in periculo sunt, ab iis adipisci, quod aequum et iustum est. *Thucyd.* III, 39. Ὅταν ἡ κατορθώσαντι ἐλευθερωσῶσι ἢ, ἢ σφαλέντι μηδὲν παθεῖν ἀνήκεστον. *DVCK.*

Ἄξι ἐν κινδ. rel.] Transitur ἀξι; more Nostri, referendum ad εἶναι. *V. Ind. et Philol. Thuc. P. p. 284. BAVER.*

Εἶναι τὰ εἰκ. κ. δίκ.] Εἶναι potest significare, concedi, tribui, reddi, vel, ab eo stare, ei fauere, cui *statten kommen*; Quid tamen, si δίκαια sunt hic praedicati loco, hic vt sensus exstet:

vt τὰ εἰκότα, commoda, fauorabilia, sint (eadem) iusta, aequa, aequi loco habeantur, pro iure cedant versanti in periculo: Hoc ipso iure vtatur auferendi, impetraturus, quod ei profit discrimen euitaturo; quid enim aequius aut ipsi, qui periclitetur, aut illi, cui nihil sic nocetur, quam periculo liberari? Adiuuerit hanc interpretationem ommissum καὶ post εἰκότα in quibusdam Libb. εἰκότα sint etiam *προδabilia*, vero similia, vtut nondum ἀκριβῆ, liquido explorata. *BAVER.*

Καὶ τι καὶ ἐκτός τῆ ἀκριβῆς πείσονται τινα ἀφελῆθῆναι] Horum verborum haec, ni fallor, est sententia: iis, qui in periculo versantur, debere prodesse qualemcumque orationem ad persuadenda potentioribus, quae capiunt; etiamsi ab ea ablit exactissima ἀκριβεία, neque adcuratissime apud eos se defendere, iisque purgare se possint. Vtrum autem, qui huiusmodi oratione vtuntur, rectius dicantur ἐκτός, an ἐντός τῆ ἀκριβῆς conari πείθειν, non satis constituere possum, et fortassis vtrumque defendi queat. *Ἐντός* legit etiam *Valla*, et habent omnes libri scripti et editi ante *Stephanum*. *DVCK.*
Ἐκτός τ. ἀκρ.] Vtroque trahunt et Libri et Intt. quos sequenti vel ἐκτός vel ἐντός, amplecti detur. Ego tamen ἐν-
τός praetulerim, i. e. quod nondum perueniat, allurgat ad

Bell.
Pelop.
an. 16.
Olymp.
22.
V. C.
Varr.
335.

καὶ πρὸς ἡμᾶς ἐχ' ἦσσαν τῆτο, ὅσον καὶ ἐπὶ μεγίστῃ τιμωρίᾳ, σφαιλότες ἂν, τοῖς ἄλλοις παράδειγμα γένοιτο.

εα'. ΑΘ. „Ἡμεῖς δὲ τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς, ἢ καὶ ἴ παυσθῆ, ἐκ ἀθυροῦμεν τὴν τελευταίην. ἢ γὰρ οἱ ἀρχοῦντες ἄλλων, ὥσπερ καὶ Λακεδαιμόνιοι, ἔτοι δεινοὶ τοῖς νικηθεῖσιν. ἔστι δὲ ἢ πρὸς Λακεδαιμόνιος ἡμῖν ὁ ἀγὼν, ἀλλ' ἦν ὁ οἱ ὑπήκοοί περ τῶν ἀρχάντων, αὐτοὶ ἐπιθέμενοι, κρατήσωσι. καὶ περὶ μὲν τῆτο ἢ ἡμῖν ἀφείσθω κινδυνεύεσθω. ὡς δὲ ἐπ' ε' ὠφελεία τε πάρεσμεν τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς, καὶ ἐπὶ σωτηρία τῶν τῆς λήγης ἐξῆμεν τῆς ἡμετέρας πύλειος, ταῦτα δηλώσωμεν· βολόμενοι ἀπόνως μὲν ὑμῶν ἀρχῆς, ἢ χρηστίμως ἢ δ' ὑμᾶς ἢ ἀμφοτέρους σωθῆναι.

εβ'. ΜΗΛ. „Καὶ πᾶς χρησίμων ἂν ξυμβαίῃ ἡμῖν δελεῦσαι, ὥσπερ καὶ ὑμῖν ἀρχῆς;

εγ'. ΑΘ. „Οτι ὑμῖν μὲν, πρὸ τῆ το δεινότατε παθεῖν, ὑπακῆσαι ἂν γένοιτο· ἡμεῖς δὲ, μὴ διαφθεῖραντες ὑμᾶς, κερδαίνομεν ἂν.

εδ'. ΜΗΛ. „Ὡς ε' δὲ, ἡσυχίαν ἄγοντας ἡμᾶς, φίλος μὲν εἶναι ἀντὶ πολεμίων, ξυμμάχους δὲ ἢ μηδετέρων, ἐκ ἂν ὁ δέχοισθε;

εε'. ΑΘ. „Οὐ γὰρ τοσῶτον ἡμᾶς βλάβῃ ηἰ ἐχθρα ὑμῶν, ὅσον ἢ φιλία μὲν, ἀσθενείας, τὸ δὲ μῖστος, δυνάμειος παράδειγμα τοῖς ἀρχομένοις δηλέμενοι.

d παυθῆ Ar. C. et Dionys. Halicarn. locum citans. Reg. Dan. Mosqu. e oi omittunt Cl. Mosqu. f. ἡμῖν Gr. et infra fecit semper. g. ἡμεῖς Gr. h. χρηστίμως Reg. i. Δι ὑμᾶς Gr. k. ἀμφοτέρους Reg. Aug. et a prima manu Cass. deinde factum. erat ἀμφοτέρους. Mox nomina μέγ. et ἄθην. Latine ser. Mosqu. l. Δι ἀβελτ a' Reg. Cass. Aug. Mox ἀντι πολ. sine acc. sed separ. Mosqu. n. Μὴ δ' ἰτέρων Gr. n. διέχοιτε Ar. C. Dan. Antea οὐκ ἂν Aug.

summam ἀκριβείαν et plenam, cui aliquid desit, quo minus plane ἀκριβῆς habeatur. Nam ἐκτός τῶ ἀκριβῆς sunt maiora vero, in maius aucta, nimia, i. e. falsa; At de his non agitur h. l. vbi id agatur, *fastid* accurata et exacta asserantur omnia ad exploratam iuris rationem. Quae ex Burm. ad Ouid. Trist. 3, 14, 25. asfert Abr. aliena sunt plane; quippe vbi agatur de vocc. *infra* et *intra*, non *extra* et *intra*, vel *ultra* et *citra*. BAVER.

[Σφαιλότες] Male Schol. supplet, τῶ δικαίῃ. Rectius alterum Schol. (alius haud dubie auctoris, ne sibi ita continuo idem repugnauerit), ad νομίζομεν, vt apparet e contexto eius, et subiecto, *ei νικήσαντες*. In quo Schol. male positum comma post αὐτοὶ transitivi ad ὑμᾶς. B.

[ἐπὶ τιμωρίᾳ] i. e. τιμωρίας, vel, quo (exemplo) vti, tucantur se et confitent ad vos vicissim, vestro ipsorum exemplo, violenter opprimendos. B.

[Ἡμεῖς δὲ] Schol. Aug. subiicit εἴτε, post ἔτοι γὰρ, (recte sane,) et pro ἔτε leg. ἔτε. Idem continuat huic Scholio Scholion ad verba, *ὡς δὲ ἐπ' ὠφελ.* (Sed nil notatur, an absit interiectum ad verba, τ. ἀρχῆς.) B.

[Ὁδε ἄθου. τ. τελ.] Supple *διὰ*, cum Gostl. (et Abr.) imπο κατῆ, qua. Sed importune vertit Portus: Imperii, *essentis deletum fuerit, non extimescimus finem*. Finem ergo non habeat, quod *deletum* sit? Immo *παυσθῆ* hic aliquid minus esse debet, quam *τελευτή*. Etiamsi *coercitum*, imminutum, a *quibusdam* desertum et excussum fuerit, *plane* tamen non cessabit; vtrout haud omnibus defesturis, sed plerisque mansuris. Nisi tamen hic sensus fuerit: non angit nos finis imperii nostri, scil. ne tunc grauius in nos contulant victores; quem nimirum terrorem Melii illis intentalent. B.

Οὐ γὰρ οἱ ἀρχ.] Acutam vero sententiam; et vsu probatam, magis certe, quam infirmatam; ratione nixam eandem; quia interest victorem, *Percere subiectis*; quam Romanorum artem Virg. ponit, Aen. 6. Vtut, contra nonnunquam euenisse, vel Thebanorum exemplum doceat; sed stolidi nimirum hi erant. B.

[Ἄλλ' ἦν οἱ ὑπήκοοι] Porti Latina interpretatio horum, verborum aberrat a mente *Tibucydidis*, quam recte perceperunt *Stephanus* et *Acacius*, praeuente etiam *Scholiasle*. DVCK.

[ἦν οἱ ὑπήκ.] Durum est, quod ἦν pendet ab ὁ ἀγὼν. Debebat: ἀλλὰ πρὸς τῆς ὑπήκοους, ἦν τινες, rel. Porti interpretatio; vtut proluxa, nihil agit, nec rem explicat, nec congrua asfert, et vero repugnat structurae, ἦν κρατήσωσι. Recte autem Scholiaslen notat (Abr. et ex eo) Gostl. in ἀρχάντων suppletentem, τῶ πολέμῳ. In ἐπιθέμενοι supple αὐτοῖς, nempe τοῖς ἀρχῆσαι, e Genit. τ. ἀρχῆσαν. BAVER.

[Ἀπόνως] *Acacius*, sine magno labore. *Stephanus*, citra vltam molestiam, id est, *nihil nobis faceffi negotii circa imperium, quod in vos obtineamus*. *Portus* ἀπόνως refert ad *Melios*, cui non adfentor. DVCK.

[Ἀπόνως] Dubium esse non debet, quin ad Athenienfes referatur. BAVER.

[Ἀμφοτέρους] Schol. d. Aug.] BAVER.

[καὶ πᾶς] Schol. Aug. addit ἐπὶ post *χρησίμων*, et τὸ ante *δελεῦσαι*. B.

[Ἰπακ. γίν.] *Obtulerit*, vt commodi loco, et optabile. B.

[Τμῖν μὲν] Schol. d. Aug.] B.

[Ὡς ε'] Si ὡς accipias pro *itaque*, cum *Interprete* Dionysii Halic. non opus erit supplementis illis, quae huc inferciuntur. Nec omnino necessarium est ad sententiam, vt haec cum interrogatione legantur, quae et a *Graeco* abest. Ea

re vestra futurum est, quo etiam maior *graviorque* poena vos manet, si offenderitis, qua caeteris mortali-
bus exemplo eritis.

91. ATH. „Nos vero nostri imperii, etiam si deletum fuerit, finem non extimescimus. Neque enim, qui aliis imperant, ut Lacedaemonii, ii sunt formidabiles victis. sed in praesentia cum Lacedaemoniis nullum nobis est certamen. * at nunc illud scire volumus, an illi, qui aliquo in loco alio um imperio ante paruerint, cum ipsi eos postea aggressi fuerint, victoriam ab iis sint reportaturi, ac imperium in eos habituri. Sed hac quidem de re periclitari nobis permittatur. Illud vero declarabimus, nos iam hic adesse tum propagandi nostri imperii gratia, tum ut de vestrae civitatis salute verba faciamus. Nam vobis quidem sine molestia vestra imperare volumus; sed tamen vos e vestra nostraque re saluos esse cupimus.

92. MEL. „Sed qui fieri potest, ut ita nobis ex usu sit, feruire, ut vobis, imperare?

93. ATH. „Quia vobis quidem continget, ut, antequam mala extrema patiamini, imperata faciatis; nos vero, vobis non interfecit, quaestum faciemus.

94. MEL. „** Verum nonne nos ea conditione recipietis, ut ab armis abstinamus, et pro hostibus amici utrisque simus; neutris vero focii?

95. ATH. „Minime. *** Neque enim vestra inimicitia tantum detrimentum nobis affert, quantum amicitia. Nam amicitia quidem vestra imbecillitatis nostrae, odium vero vestrum potentiae nostrae manifestum argumentum erit illis, qui nostro imperio parent.

* Sed ne ii, qui subditi fuerint, insurgentes, eis, qui ipsis imperauerint, dominantur. Steph. HVDS. ** Verum nonne contenti eritis etc. Vallis. Nonne hoc sufficit vobis etc. Steph. IDEM. *** Forlan, quae vncis includuntur, rectius abesse debent. HVDS.

μεγάλως γὰρ ὑμᾶς οἱ νικῆσαντες τιμωρήσονται καὶ αὐτοί, τῶς περὶ ἡμᾶς χαλεπῶς γενομένου. Σφάλεντες ἂν] τῆ δικαίᾳ. Ἡμεῖς δὲ τῆς ἡμετέρας] ἂν καὶ καταλύῃ (φασὶν) ἡμῶν τὰ τῆς ἡγεμονίας, ἐκ ἀθυμῆται περὶ τῆς καταστροφῆς. Λακεδαιμόνιοι γὰρ, καὶ πάντες οἱ ἄρχοι εὐθόδοτος ἑτέρων, ἢ χαλεπῶς τοῖς νικηθεῖσι προσφέρονται. ὡς ἔ Λακεδαιμονίως δέδιμεν, ἀλλὰ τὸς ὑπὸ νόμος. ἔτσι γὰρ, ἢ εὐθόδοτος ἑτέρων ἄρχοι, ἐπειδὴν κρατήσῃ τῶν ἀρχόντων, ἠρώτατα αὐτοῖς χεῖνται. ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν ἐν ἀδύλῳ κείτῳ ὅπως ποτὲ ἔξει. Τῶν ἀρχόντων] τὸ πολέμῳ δηλονότι. Ὡς δὲ ἐπ' ἀφελείᾳ] ὅτι δὲ ἐπ' ἀφελείᾳ πάρεσιμεν, τὸτο δηλώσαμεν. βυλόμεθα γὰρ ἄνευ πραγμάτων αὐτοῖ τε ὑμῶν ἄρξαι, καὶ ὑμᾶς σωθῆνοι συμφερόντως καὶ ἡμῶν καὶ ὑμῶν. βυλόμενοι ἀπόως μὲν] εἰ Ἀθηναῖοι δηλονότι πρεσβύσοι. Ἀμφοτέροις] καὶ ἡμῶν καὶ ὑμῶν. Καὶ πᾶς χρῆσιμον] πᾶς (φασὶν) ὁμοίως χρῆσιμον ἄσπερ ἡμῶν ἄρξαι, ὅπως ἡμῶν, δαλέσοι; Ὅτι ὑμῶν μὲν περὶ τὰ δευδῶτα] ὅτι ὑμεῖς μὲν, ἂν εὐθὺς ὑπακούσῃτε, ἔδεν δεινὸν πέλασεθε ἡμεῖς δὲ, εἰ μὴ διαφθεράμεν ὑμᾶς, ἔξομεν ὑμῶν εἰς θεόν χρῆσθαι. Οὐ γὰρ τοσούτον ἡμᾶς] ἐχθρῶς μὲν ὑμᾶς ἔχοντες, ἔδεν βλαβρῶμεθα, μᾶλλον δὲ ἀφελῶμεθα, τεκμήριον τῆς ἰσχύος ἡμῶν καὶ δῆλαμα τοῖς ἀρχομένοις παρέχοντες, τὸ ὑμᾶς καταδολῶσθαι] εἰ δὲ φρασεῖται περὶ ἡμῶν, οὐδὲ τῶν ἡμετέρων ἀσθένειαν τὸτο δρᾶσαι νομισθῶμεθα, ὡς φεβόμενοι ὑμᾶς. Σκοπῆσι δ' ὑμῶν ἔτιος] εἰπόντων τῶν

desita, locus ita accipi potest: Itaque, quantum scilicet ex oratione vestra intelligimus, non receperitis, vel non volueritis, id est non concesseritis nobis, ut otium agentes vobis pro hostibus amici, et neutris focii simus. Accusatum huius vulgo coniungunt cum δεξιοσθε, qui aequae referri potest ad sequentem infinitivum εἶναι. Δέχεσθαι autem hac significatione recte dici, ostendi potest e locis veterum Scriptorum apud Budaeum in Commentar. Ling. Gr. pag. 392. Lucian. Dial. mort. p. 297. Οἱ ἐκ ἂν δεξιόσθαι ἀνελεθῆναι, εἰ τις αὐτὸς ἀνακέρει, non velint, non cupiant. Thucyd. V, 32. Μὴ δεχομένων δὲ Ἀθηναίων, non volentibus, recusantibus Atheniensibus. DVCK.

Ὡς — δεξιοσθε] Male Gostl. receperitis, quod nec structurae congruerit Infinitivi, cum participio tunc vsurus fuerit Thuc. nec verbis, neutris socios; recte omnia ordinat et expl. Ducker. BAVAR.

Ἄντι πολέμῳ.] C. Mosqu. ἄντι πολέμῳ. sine accentu ἄντι, se-iunctum tamen a πολέμῳ. Alioqui praeferre videatur ἄντι-

πολέμῳ. vocabulo ἄντι, Thucydideo, quod tunc pendat a φίλους. Sed, incuria omissem apicem, magis crediderim. B.

Οὐ γὰρ — δηλούμενον] Dionys. Halic. p. 133. ἐνθόμημα, inquit, πονυρὸν, καὶ σκολιῶς ἀπηγγελέμενον. WASS.

[Οὐ γὰρ τοσ.] Schol. Aug. pro ἀφελῶμεθα habet ἀφελῶ-
θῶμεθα. BAVAR.

Οὐ γὰρ τοσ.] Garg hic est tempe, et ponit omissem inflectionem, cuius causa posita ipsam ponat: supplendum enim: ἐκ ἂν δεξιόσθαι, non probabimus; quia, rel. V. Phil. Thuc. P. p. 195. B.

Ὅσον ἢ φιλ. μ.] Comma tollit post μὲν Gostl. ut φίλα pendeat a παραδειγμα; recte hoc alterum, sed non eo, comma tolli, velim, ne pendere a φίλα videatur Genit. ἀσθένειας. BAVAR.

Δηλούμ.] Δηλον expl. Gostl. adscripto loco, ceu simile exempli Particip. pro Adiect. 1. Cor. 9. 24. „Sed ibi nil simile reperias; malimque ego δηλούμενον explicare δῆλω-
σιν, δηλώμα, (quod alterum scribere poterat Thuc.) B.

Bell.
Pelop.
an. 16.
Olymp.
92.
V. C.
Varr.
335.

55. ΜΗΛ. „Σκοπήσι δ' ὑμῶν ἕως οἱ ὑπήκοοι τὸ εἶδος, ὥστε ὁ τῶν τε μὴ προσήκοντας, καὶ ὅσοι, ἀπαικτοὶ οὗτοι, οἱ πολλοὶ, καὶ ἀποστάντες τινὲς κεχρημένοι, ἐς τὸ αὐτὸ τιθένται;

57. ΑΘ. „Δικαιώματι γὰρ ἢ ἑδαιτέρως ἐλλείπειν ἠγῶνται, κατὰ δύναμιν δὲ, τῶν μὲν περιγίγνεται, ἡμᾶς δὲ φόβῳ ἐκ ἐπίνασι. ὥστε, ἔξω καὶ τῶ πλεόνων ἀρξῆσαι, καὶ τὸ ἀσφαλὲς ἡμῖν διὰ τὸ κατὰ στραφῆναι αὐτὸν παρασχοῖτε, ἄλλως τε καὶ νησιῶται ἢ ναυτοκρατόρων, καὶ ἀσθενέτεροι ἐτέρων ὄντες, εἰ μὴ περιγίνοισθε.

58. ΜΗΛ. „Ἐν δ' ἐκείνῳ ἢ νομίζετε ἀσφάλειαν; (δεῖ γὰρ ἂν καὶ ἐνταῦθα, ὥσπερ ὑμεῖς, τῶν δικαίων λόγων ἡμᾶς ἢ ἐκβιάσαντες, τῶ ὑμέτερω ξυμφόρῳ ὑπακύνειν πείθετε, καὶ ἡμᾶς τὸ ἡμῖν χρησιμὸν διδάσκοντας, εἰ ἂν τυγχάνοι καὶ ὑμῖν τὸ αὐτὸ ξυμβαῖνον, πειρᾶσθαι πείθειν.) ὅσοι γὰρ νῦν ἢ μηδετέροις ξυμμαχῶσι, πῶς ἢ πολεμώσεσθε αὐτὰς, ὅταν, ἐς τὰδε βλέψαντες, ἠγῶνται ποτε ἢ ὑμᾶς καὶ ἐπὶ σφᾶς ἤξειν; κἂν τῶν τί ἄλλο ἢ τῶν μὲν ὑπάρχοντων πολεμῶν μεγαλύνετε, τῶν δὲ ἢ μηδὲ μελλήσοντων γενέσθαι, ἀκοντας ἐπάγεσθε;

59. ΑΘ. „Οὐ γὰρ νομίζομεν ἡμῖν τῶν δεινότερων, ὅσοι, ἠπειρῶνται πρὸς ὄντες, τῶ ἐλευθέρῳ πολλὴν τὴν ἢ διαμέλλησιν τῆς πρὸς ἡμᾶς φυλακῆς ἢ ποιήσονται, ἀλλὰ τῶν νησιῶταις τέ πρὸς ἀνάγκης,

ο τῶν τε μὴ Reg. ρ Antea μὲν pro γὰρ Mosqu. et mox, καὶ ante κατὰ δύν. Μὲν ἴτερος Cap. Οὐδ' ἴτερος Gr. q Antea ἄλλος τε καὶ ab al. m. in marg. Mosqu. Ναυκρατῶν Marg. Ar. C. Cap. Gr. Cl. Hic verborum ordo: νησιῶται ὄντες καὶ ἴτερον ναυκρατῶν ἀσθενέτεροι etc. Ae. Port. Ναυκρατῶν Reg. Cass. Dan. Aug. r Ἐν δ' ἐκ. r Τί pro ἢ Mosqu. s Ἄν Ar. C. t Ἐκβιάσαντες Reg. Cass. Aug. Mosqu. v τῶν Cl. Reg. x Τυγχάνοι Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Mosqu. Aug. et hic mox ἐπ' αὐ. Mox ἡμῖν Mosqu. y Μὲν ἴτερος Gr. z ἡμᾶς Ald. Flor. Bas. Reg. Antea ἠγῶνται Mosqu. a μὴ μελλήσοντας Ar. C. Dan. Gr. μὴ δὲ μελλ. Cass. μὴ δὲ Aug. b μίλλησιν Ar. Ora codicis διαμέλλησιν. Hudf. c ποιήσονται Ar. C. Reg. Cass. Aug. Mosqu.

[Σκοπήσι δὲ] Schol. Aug. pro χειρῶθέντας, in extr. habet χειραμένους ἢ. καχειρωμ.] BAVER.

ὧστε — τιθένται] pro ὅτε τιθένται. B.

Ὅσοι ἂν. — οἱ π.] Perplexior structura, propter Nominatiuos, per Appositionem, vel simpliciter positos: ὅσοι, ὄντες οἱ πολλοὶ καὶ — τινες, rel. Ὅσοι est genus, vel totum: οἱ πολλοὶ, τινες, subiecta sunt vt partes: quasi sit: ὧν οἱ π. ἀπαικτοὶ εἰσι, τινὲς δὲ ἀπέτησαν. B.

[Δικαιώμα.] Hoc Schol. ita exhibet C. Aug. οἱ ὑπήκ. — ἔπος. ἀπορεῖν νομίζουσιν, ἔτε τ. μὴ προσήκ. (ἀπορεῖν d.) ἢ γ. Ἐτ προσέσται post ἀσφάλ. abest.] B.

Ἄλλως τε καὶ] Haec satis obscura sunt. Melior, quam Vallae et Portii, videtur esse interpretatio Acacii: maxime cum vos insulam colentes, infirmioresque aliis; nobis maris dominis superiores non fueritis. Ναυκρατόρων recte probat Portius. Nam sic quoque Hesychius, et ναυκρατῶν dicunt Graeci, non ναυτοκρατῶν. Paulo post ἐκβιάσαντες, quod est in Reg. et Cass. non minus bene huic loco conuenit, quam vulgatum ἐκβιάσαντες. DVCK.

[Ἄλλως τε καὶ] Schol. d. Aug.] BAVER.

Ναυτοκρατ.] Rectius haud dubie leg. ναυκρατ. Quippe ναυτοκράτωρ fuerit, qui ναυτίς praesit. Sed vnde pendet hic Genit. qui solus hic difficilem reddat orationem? Nempe aut a περιγίνοισθε quod tamen cum Genit. notet vinceret, hic autem, reliquum intactum liberorum manere; ergo etiam simpliciter poni intelligatur: νησιῶται, (ὄντες ὑμεῖς) ναυκρατῶν, ὅτων ἡμῶν cum nos (contra) simus mari potentes. Quod si per verborum positum liceat, maxime τῶ ἀσθενέτεροι, sic interpreter: νησιῶται (ὄντες) ἀσθενέτεροι ναυκρατ. καὶ ἴτερον. Sed ita nimirum ἴτεροι opponantur τοῖς ναυτοκράτορσι: sed enim, aliis, qui non pollerent mari, non essent infirmiores Melii; magis ergo est, vt hi opponantur aliis, insulanis et ipsis, qui iam sint subacti ab Atheniensibus mari pollentibus. Ergo maneat prior illa ratio, quam (ex Abresch.) assertit Gostl. BAVER.

[Ἐν δ' ἐκ.] In Schol. Aug. μὴ d. ante προσήκοντας pro ὑποπτεύουσι est ὑποπτεύουσι pro ἐπιστρατεύουσιν est ἐπιστρατεύειν. — Extrema sic leguntur: ἀκοντας ἀναγκάσειτε πολεμεῖν.] B.

Ἐν δ' ἐκ. ἢ ν.] C. Mosqu. pro ἢ habet τί δ'. An fuit deinde, ἐκείνο ἢ νομ. τ. ἀσφ. Aut in ἐκείνω intell. προσείσοι, nempe ex lectione Mosqu. qua tamen potior sit altera illa. Ἐν ἐκείνω (εἶναι) τ. ἀσφάλ. sign. illud esse tutius, vobis afferre veram securitatem, maiorem, firmiorem. B.

Ἐκβιάσ.] Ita si legit Portus, non debebat vertere, extruissis, sed, abduxisis, auocatis, abgebracht babt. In altera lectione scriberet Thuc. ἐκβιάσαντες. Ceterum verba inde a δὲ γὰρ, ad πειρ. πείθειν, parentheseos nota circumscripsi. BAVER.

Ἰπακ. τ. ὑμ. ξυμφ.] Duo notat h. l. ὑπακύνει 1) attendere, eius rationem habere; 2) ei nos accommodare, illi congrua facere et pati. B.

[Ὅσοι γὰρ] Πῶς ἢ πολ. et Ὅτ. ἐς τὰδε] Schol. ad haec verba def. Aug.] B.

Κἂν τῶν] i. e. per hoc, eo facto: qf. ex Ebr. Ὡ. B.

Τί ἄλλο] Scil. ποιήσετε: Liuio solennis Ellipsis: nihil aliud quam, rel. B.

Μεγαλύνετε] Et hoc, et ἐπάγεσθε, est Praef. pro Futuro. μεγαλύνειν autem non ad numerum retulerim, cuius incrementum alteri parti orat. insit, in qua noui hostes dicantur accessuri, sed ad vires hostium veterum; ex hoc ipso tamen eis accessurus, quod noui hostes Atheniensium illis sese adiungant. Quare praenotare hoc alterum debebat Thuc. vt causam prioris; aut δὲ, i. e. καὶ, quia et μὲν hic est pro καὶ, vt solent in partitione, et pro γὰρ, ὅτι, modum tamen explicans τῶ μεγαλύνειν. BAVER.

[Οὐ γὰρ νομίζ.] In Schol. Aug. d. δὲ ante verba, τὸ ἐξ ἀνάγκης.] B.

Οὐ γὰρ νομίζ.] Rursus supple enunciatur, cuius hic causam reddat γὰρ quam recte suppleuit Int. B.

96. MEL. „Itane vero, qui vestro imperio sunt subiecti, perpendunt aequitatem, ut eodem loco habeant eos, qui nihil ad vos attinent, quo eos, qui, cum magna ex parte vestri coloni essent, et *eorum* nonnulli a vobis defecissent, subacti fuerunt?

97. ΑΤΗ. „Quidni? Neutris enim deesse putant rationes, quibus suam causam tueantur: sed illos quidem, propter potentiam, quam habent, superstitis esse: nos vero, prae metu illos non aggredi. Quare praeterquam quod imperium in plures obtinebimus, incolumitatem etiam maiorem nobis praebebitis, si subacti fueritis, praesertim cum sitis infulani, et aliis, qui classe pollent, infirmiores, nisi *servitutis iugum, quod vobis imponere statuerunt, a vestris ceruicibus repellatis, atque superiores euadatis.*

98. MEL. „In illa vero ratione, qua vobis suademus, ut ab illis subigendis abstinenceis, in quos nullum ius habetis, nihil praesidii vobis ad res vestras firmitus tutandas esse putatis? Oportet enim vicissim hic etiam (quemadmodum vos, qui ex iuris disceptatione nos extrusistis, suadetis, ut vestrae utilitati morem geramus) sic nos quoque, docendo vos id, quod nobis est vtile, si vobis etiam idem vtile esse contingat, operam dare, ut vobis persuadeamus quod nobis vtile commodumque iudicamus. Quomodo enim hostes vobis non reddetis illos, quotquot in hoc bello neutras partes sequuntur, quum haec, quae per vim contra nos facitis, intuentes atque considerantes vos contra se quoque aliquando venturos existimabunt? Hac vero ratione, quid aliud facitis, quam pristinos quidem hostes augetis, illos vero, qui ne vnquam quidem vobis hostes esse statuerant, inuitos ad inimicitias suscipiendos impellit?

99. ΑΤΗ. „Hoc non timemus. Neque enim magis pertimescendos nobis existimamus illos, quicunque vsquam continentem incolentes, propter libertatem, qua fruuntur, * a nobis accurate sibi cauebunt, nulloque bello a nobis laceffiti, libertatis studio, pacis commodis indulgebunt: sed cum infularum incolae, qui vsquam sunt, et qui nullius imperio parent, quemadmodum vos, qui infulam incolitis, et nul-

* Ita A. Pors. qui τὴν διαμέλλειν etc. idem valere censet ac μέλλειν ἀκριβῶς φυλάττεσθαι ἑμᾶς. Valde segnes et lenti ad se custodiendos a nobis futuri sunt etc. Stephanus. HVDS.

Ἀθηναίων, ὅτι οἱ σύμμαχοι ἀσθένειαν ἡμῶν καταγνώσονται, οἱ Μήλιοι ὑποφέροντες φασίν, εἰ αἱ ὑπήκοοι ὑμῶν τῆτο κέρεισιν εὐλογον, ὡς ἐν τῷ αὐτῷ τιθέναι καὶ ὁμοίως ἐξίτην καταδύσασθαι τῶς τε μηδὲν προσήκοντας ὑμῶν, ὡς περ ἡμεῖς, καὶ τῶς ἀποίκους μὲν ὑμῶν ὄντας, ἀποσάντας δὲ, καὶ διὰ τῆτο χειρωθέντας. Δικαιώματι γὰρ ἀδελφῆς ἐλλείπειν ἦεντο] οἱ ὑπήκοοι ἡμῶν δικαιολογίᾳ μὲν ὅτε τῶς ἡμετέρους ἀποίκους ἀποσάντας, ὅτε τῶς μὴ προσήκοντας ἀπορεῖν ἦενται τῶς δὲ μὴ καταστρέφοντας ὑπὸ ἡμῶν, ἐχθρὸν διὰ τὸ δίκαιον, ἐλλὰ δι' ἰσχυρὸν μένειν ἐλευθέρους, καὶ ἡμᾶς αὐτῶς μὴ ἐπίνοι, ἢ διὰ δικαιοσύνην, ἐλλὰ φοβημένους. ὡς, εἰ καταστρέφοντες, ἢ μόνον ἡμῶν περιέσει τὸ πλεόνων ἄρχειν, ἐλλὰ καὶ ἀσφάλεια προσέσει, ὡς ἂν μὴ καταστρεφόμενοις ὑπὸ τῶν συμμάχων. Ἄλλως τε καὶ ἰσοῦται] ἰσχυρόντες ταῖς ναυαῖ μάλλον ἢ κατὰ τὴν ἡπειρον. Ἐν δ' ἐκείνῳ ἢ νομίζετε ἀσφάλειαν] ἐν δ' ἐκείνῳ ἢς ἠρεῖσθε ἀσφάλειαν εἶναι, ἐν τῷ μὴ πειράσθαι τῶς μὴ προσήκοντας καταστρέφειν; δεῖ γὰρ, ὡς περ ἡμεῖς, ἐκτρέσαντες ἡμῶς τῆς δικαιολογίᾳς, ἐξίτην πείθειν, ὡς ὑπακύν ὑμῶν, τοχραζόμενοι τῷ ὑμῶν αὐτῶν συμφέροντος, ὅτω καὶ ἡμῶς περὶ τῶ ἡμῶν αὐτοῖς λυσιτελεῖς πειράσθαι διδάσκων, ὅτι καὶ ὑμῶν τὸ αὐτὸ σύμφορον. ταῖσι, τὸ μὴ καταδύσασθαι τῶς μὴ προσήκοντας, τῶς γὰρ μηδετέρους συμμαχῶντας πῶς ἢ ποιήσετε πολέμους, ἐπειδὴν, ἀποβλέψαντες εἰς τὴν γνώμην ὑμῶν, ὑποπτεύουσι καὶ αὐτοῖς ἐπιστρατεύειν; κῆν τῶτω τί ἄλλο ἢ καὶ τῶς πρόσθεν πολέμους ἀξίστε, καὶ τῶς μὴ διανοηθέντας ὑμῶν τὴν ἀρχὴν πολέμῶν, ἀκοίτας αὐτὸ ποιεῖν ἀναγκάστε; Ὅσοι γὰρ ἴων μηδετέρους συμμαχῶσι] μήτε τοῖς Ἀθηναίοις, μήτε τοῖς Λακεδαιμονίοις. Πῶς ἢ πολέμῶσθε] εἰς πόλεμους ἐμβαλεῖτε. Ὅταν ἐς τῶδε] τῶ ἡμετέρα πάθη. Οὐ γὰρ νομίζομεν ἡμῶν τ.] ἢ γὰρ νομίζομεν τῶς ἐλευθέρους τῶν ἡπειρωτῶν ἡμῶν ἐσεσθαι πολέμους. μὴ δεδιότες γὰρ ἡμῶς, ὡς ἂν κατὰ τὴν ἢ μέλλοντας αὐτοῖς ἐπιστρατεύειν, πολλὴν μέλλουσιν τῶ φυλάττεσθαι τῶ ἡμῶς καὶ πολέμῶν ποιήσονται. τῶς δὲ ἐν ταῖς νήσοις ἐλευθέρους, ὡς περ ἡμεῖς, καὶ τῶς ὑπακύντας μὲν ἡμῶν, διὰ δὲ τὸ ἐξ ἀνάγκης καὶ μὴ ἐκούσι ὑπακύνειν, παρῶνόμενος καὶ ταρταρομένους, τῶς ἡμέτερα, εἰ περιδομένον ἡμᾶς ἐλευθέρους, ἐπιστρατεύτας ἀλογίτας, καὶ ἀπιστάντας ἡμῶν, αὐτῶς τε καὶ ἡμᾶς αὐτῶς εἰς κίνδυνον κατκήσειν. Τῶ ἐλευθέρῳ] ἐπὶ τῶ ἐλευθέρῳ αὐτῶν. Τῶς ἀρχῆς τῶ ἀναγκῆς] τῶ ἀνάγκῃ τῶς ἀρχῆς. ἦεν τῶ

[τῶ ἐλευθ.] Schol. d. Aug.] SAVER.
 τῶ ἐλευθ.] Not. 1) Adieft. pro Subit. τῶ ἐλευθέρῳ 2) Datini vsum, pro, διὰ τὴν ἐλευθέρῳ. Β.
 T. διαμέλλ. τ. φυλ.] Cum διαμέλλεις semper conclamationem notet et contextus hanc aptiorem sibi loquatur: non placet,

cautam et cautionem intelligi, alienam a condilio disputantium. B.
 Ἄλλῳ] Pro ἢ, quia praecedit Comparat. δεινότερους: aut hic est pro Poitico. Sed illud frequens Noitro: et vero infirmationem aliquam semper in se habet comparatio. B.

Bell. Pelop. an. 16. Olymp. 92. 4. V. C. Vart. 538.

ὡσπερ ὑμᾶς, καὶ τὰς ἤδη τῆς ἀρχῆς τῷ ἀναγκαίῳ παροξυνομένους. ^d ἔτοι γὰρ, πλεῖς ἂν τῷ ἀλογίῳ ἐπιτρέψαιτες, σφᾶς τε αὐτὰς καὶ ἡμᾶς ^e εἰς πρῶτον κίνδυνον καταστήσειαν.

ε. ΜΗΛ. «Ἦν ἄρα, εἰ τοσαύτην γε ὑμεῖς τε, μὴ ^f παυσθῆναι ἀρχῆς, καὶ εἰ δαλεῦντες ἤδη, ἀπαλλαγῆναι, τὴν παρακινδύνουσαν ποιοῦντα, ἡμῖν γε, τῶς ἐτι ἐλευθέρους, πολλῆ κακότης καὶ ε δειλία, μὴ πᾶν πρὸ τῆ δαλεῦσαι ἐπέξελεθεῖν.

εα. ΑΘ. «Οὐκ, ἦν γε σωφρόνως βεβλήσθε. ε γὰρ περὶ ἀνδραγαθίας ὁ ἀγὼν ἀπὸ τῆ ἴσθ ὑμῖν, μὴ αἰσχύνῃ ὄφλειν, περὶ δὲ σωτηρίας μᾶλλον ἢ βελῆ, πρὸς τὰς κρείσσονας πολλῶ ^h μὴ ἀνδίσασθαι.

εβ. ΜΗΛ. «ⁱ Ἄλλ' ἐπιστάμεθα τὰ τῶν πολεμίων ἔσιν ὅτε ^k κοινοτέρας τὰς τύχας λαμβάνοντα, ἢ κατὰ τὸ διαφέρον ἐκατέρων πλῆθος. καὶ ἡμῖν τὸ μὲν εἶξαι εὐθύς, ἀνέλπιστον μὲν δὲ τῆ δρωμένης ἐτι καὶ εἶναι ἐλπίς ὀρθῶς.

εγ. ΑΘ. «Ἐλπίς δὲ, ^l κινδύνῳ παραμύθιον ἔσα, τὰς μὲν ἀπὸ περισσίας χρωμένους αὐτῇ, καὶ θλάψῃ, ε καθεύειλε· τοῖς ^m δ' εἰς ἅπαν τὸ ὑπάρχον ⁿ ἀναρρίπτῃσι (δάπανος γὰρ φύσει) ἄμα τε γιγνωσκῆται σφαλόντων, καὶ, ἐν ὅτῳ ^o ἐτι φυλάσσεται τις αὐτὴν ^p γυμνωσθεῖσαν, εἰ ἐλλείπει. ὁ ὑμεῖς, ἀσθε-

^d Οὗτοι γὰρ καὶ πλεῖς ἂν *Ar. C. Dan.* ^e Antea ἰμᾶς *Mosqu. eis. Reg.* ^f πρὸσθῆναι *Reg. παθῆναι Mosqu. qui et antea*
πα p. ἦπα. ^g Δαλεῖα *Dan.* ^h Sic ex emendatione *Reg.* a prima manu μᾶλλον ἢ κακῶς. ⁱ Ἄλλὰ *Gr. Mox πολὺμον Mosqu.*
^k Κοινοτέρας *Dan. Stob. Mosqu.* ^l Κινδύνῳ *Marg.* ^m δι εἰς *Aug. Mosqu. Ar. C. et Dionys. Halic. Hudf.* δι εἰς ἅπαν *Dionysius. Woff.*
ⁿ δι εἰς ἅπαν *Reg. Cuff. Dan. Stobaeus.* ^o Ἄναρρίπτῃσι more verborum circumflexorum. Ἄναρρίπτῃσι *Dionys. Halic. Mox Idem γινώσκεται.*
^p Ἐτι non agnoscunt *C. Dan.* ^r Γυμνωσθεῖσαν *C. Super voc. ἰσθῆς scg. κοπῆς, a m. rec. Aug.*

τῆ ἀναγκ. τ. ἐρχ.] i. e. τῆ ἀνάγκη, vi, durch den Druck, Zwang. **BAVER.**

Ἦν ἄρα] *Scholias* ἐρωτηματικῶς poni putavit: nam interpretatur πᾶς ἕκ ἑν; Itaque ex illius sententia ἦπα, vt hic habet *Gr.* i. e. *nonne?* non ἦπα scribendum, et in fine peritiōdi nota interrogatiōnis ponenda est. **ДУСК.**

[Ἦν ἄρα] In hoc *Schol. C. Aug.* abest ἐχ, ante ἡμεῖς. In hoc *Schol.* parum Graece dicitur, ἀφαιρεθῆναι τῆς ἡγεμονίας pro τῶν ἡγεμονίων.] **BAVER.**

ἡμῖν γε] *Simplicissimè* suppletis, εἴη, ad *Nominat.* κακότης καὶ δειλία. *Επιφέροιστο*, quod supplet (ex *Abr.*) *Gottl.* non habet, vnde repetatur; et καταγνωσθεῖς, quod *Idem* supplet, *Genitiuum*, ἡμῶν, requirit. *Εφέ* autem facile et abest et subaudiatur. *Γ* ἄντε hic est, *viuere*, praefertim. **B.**

[Οὐκ, ἦν γε] *Schol.* ad h. v. in *Aug.* def. verba, καὶ γὰρ ἐλάσσονες, cum interpunctio post ἀγνοῖσθε. (Ita not. ο, non ω) et pro ὄφλειν est ὄφειλον. Hic rursus parum Graece *Schol.* ἐλάσσονες ἡμῖν pro ἡμῶν.] **B.**

Ἄλλ' ἐπιστάμεθα — πλῆθος] *Stobaeus* pag. 364. **WASS.**

[Ἄλλ' ἐπιστάμ.] In hoc *Schol.* habet προσέτι δὲ, pro προσέχετε, et καταπερῆσθαι, pro καταπερῆξει. Occupavit ergo et firmat lectio *Cod. meam* coniecturam, tentantis, ante visam lect. corrigere προσέτι. Sed δὲ (immo τε) in mentem haud venerat. *Ineptum* certe προσέτι. merito videatur.] **B.**

τῶν πολεμίων] *Ineptum* vero hic, et plane leg. πολέμων. τὰ τῶν πολεμίων expl. *Gottl.* τὰς πολεμίας. Malim ego intellegi πράγματα, ξυτυχίας. Vix enim hic diceret, τὰς πολέμους. **BAVER.**

Κοινοτέρας τὰς τύχας.] *Cod. Dan.* et *Stobaeus* κοινοτέρας, quod non contemnendum, et melius sententiae conuenire videtur, quam κοινοτέρας. *Genus* apud *Stobaeum* non male ita Latine expressit: in bellis interdum euentus inopinatio accidere, et longe alios, quam pro multitudinis viriūque ratione. *Κινόν* saepe idem esse, quod παράλογον et παράδοξον, nemo dubitat. Τὸ κινόν τῶ πολέμῳ, *Thucydides* III, 30, i. e. vt *Scholias*, τὸ παρ' ἐπιβλῆ, καὶ παρὰ δέξιν. τὰ τῶν πολεμίων fortassis defendi potest. Si tamen in scripto aliquo inuenissem πολέμων, id praefereim; vt in loco *Thucydides* modo laudato, et I, 78. τῶ πολέμῳ τὸν παράλογον. **ДУСК.**

Κοινοτέρας] Tamen praetulerim κοινοτέρας, vel ob rem, vel ob verbum λαμβάνοντα. *Communem* enim fortunam non capit bellum, sed in se iam habet. *Aequiores* explicari κοινοτέρας cum (*Abr.* et) *Gottl.* incongruum duxerim. **BAVER.** Ἀνέλπιστον] *Aetivus*, vel *Transitivus*, int. *Spem* non habet, nullam ostenderit, omnem incidit. **B.**

εἶναι ὀρθ.] εἶναι hic est, *vincere*, das Feld behalten; vt *Eph.* 6, 13. extr. vel *senari;* intactum manere, saluum, liberum euadere, sich behaupten: vt *Astor.* 26, 22. εἶσθα. **B.**

ὄρθῶς] *Retulerim* ad ἐλπίς ὀρθῶς ἐλπίς, scil. ἡμῖν εἶς, recte, merito confidimus. Nam εἶναι per se, qf. cum *Emphasi*, valet sine ὀρθῶς. *Etsi* ita iunctim expl. *Schol.* καταπερῆσαι ὀρθῶς plane vt *Eph.* 6, 13. ἅπαντα καταπερῆσμενοι εἶναι. Tum transposita verba intellexeris, more quidem *Nostri.* Sed, ob ipsum εἶναι, illud praetulerim. **B.**

Ἐλπίς — λυμαινεται] *Dionys. Halic.* Tom. II, pag. 156. et *λαβυρινθων*, inquit, σκολιώτερα. *Aeschylus* *Prom.* *Θηνίης τ' ἔσταναι μὴ πρόδεκεσθαι μέρον.* Τὸ ποῖον εὐδὸν τῆσδε φάρμακον νόσῳ; ΤΤΦΛΑΣ ἐν αὐτοῖς ἘΛΠΙΔΑΣ κατόπισα. *Vid. Hesiod.* *Erg.* 97. *Aeschylus* *Agam.* *οἷδ' ἐπὶ φεύγοντας ἄνδρας ἘΛΠΙΔΑΣ σιτιμένους.* *Idem* fere *Euripid.* *Phoenic.* 399. *Noster* ad *Pindarum* respexit *Isthm.* V, 73. εἶτοι τετύφλωται, μακρὸς Μόχθος ἀνδρῶν ἐδ' ὀπῶσαι ΔΑΠΑΝΑΙ ἘΛΠΙΔΩΝ, ἐκὼς ὀπῶν. *Stobaeus* 364. ἐλπίς — ἐλλείπει. *Κινόν* legit. non audio. **WASS.**

[Ἐλπίς δὲ κιν.] In hoc *Schol. C. Aug.* pro καταλειφθεῖσιν habet καταληφθ. et pro χρησμένων, χρησμές. Altera pars *Scholii* huius, inde a verbis: Ἐλπίς δὲ κινόνων etc. separata est a priore et sic legitur: τὸ δὲ ἐλπίς δὲ κινόνων παραμύθιον εὐδῶς βραχίως εἶρηται τὸ δὲ, δάπανος γὰρ, τυτέτι ἢ ἐλπίς, καὶ αὐτὸ μὲν βραχὺ, δύναται δὲ τοιαῦτόν τι εἶναι· οἱ ἐπιζῶντες τῆσ τεύξεσθαι, πολλὰ προσδαπανῶσι καὶ προσαναλοκῶσι. τὸ δὲ ἐπὶ κοπῆς, τυτέτι, μὴ μᾶχῃ μόγις ἐξαρκεῖν δυναμένα; εἶναι δὲ ἀπὸ τῶν μᾶ κοπῆ καὶ πλῆγῃ ζῶων ἰκαιρημένων τὸ ὄνομα φησὶ πεποισθῆσαι ὡς εἶναι σύμθετον — *Locus* *Homeri* a m. ant. ad v. ἐπὶ εἰσθῆς adscriptus est sic quidem: Ὀμηρος' ἐπὶ εἰσθῆ ἰσθῆται ἀκῆς. In *Cod. Schol.* παραγορεῖσα corrigi, et αὐτὸ μόνον expl. *Dilucc.* p. 56. *Idem* ἐπιφυλάσσονται corr. ἐτι φυλ. vt est in *textu* *Thuc.*] **BAVER.**

lius imperio paretis; tum etiam illos, qui iam irritantur propter imperii necessitatem. Isti enim, incon-
sultis affectibus plurimum indulgentes, et se ipsos et nos in apertum periculum adducunt.

Bell.
Pelop.
an. 16.
Olymp.
V. C.
Varr.
335

100. MEL. „Si igitur et vos, ne imperio spoliemini; et illi, qui *vestro imperio* seruiunt, vt libe-
rentur, tantum discrimen adeunt: profecto nobis, qui adhuc liberi sumus, magno vitio et ignaviae
detur, nisi prius omnia experiamur, quam seruiamus.

101. ATH. „Nequaquam *haec facietis*, si recte consultaritis. Neque enim vobis ex aequo *nobis-*
cum est de strenuitate certamen, ne in dedecus incurratis, *si nobis cesseritis*: sed potius de salute con-
sultatio, ne multo potentioribus resistatis.

102. MEL. „Sed *probe* scimus, res bellicas interdum exitus habere magis communes, quam pro
diuersa vtrorumque multitudine. Et nobis, si statim quidem *vobis* cedamus, nullam *salutis* spem super-
esse; sed si rem *strenue* geramus, spes est, fore, vt adhuc recte stemus.

103. ATH. „Spes vero, quae periculi est solatium, illos quidem, qui in magna opum abundantia,
ipsa vtuntur *ac nituntur*, quamuis damno afficiat, non *tamen funditus* euertit. Ab illis vero, qui de
summa suarum fortunarum aleam iaciunt, (* nam *spes* natura est detrimentosa) simul ac *illi lapsi* sunt,
cognoscitur, *qualis sit, et quam detrimentosa*, ** nec *ullum locum* amplius relinquit, in quo quis *se* con-

* Nam natura profusa est. Steph. HVDS. ** Et ne inde quidem, vbi sibi quis ab ea cognita cauet, abscedit et desicit. Steph.
HVDS.

δραλεία. Ἦεν ἄρα, εἰ τοσαύτην] εἰ ὑμεῖς τε, ὧ Ἀθηναῖοι, σπουδὴν ποιῆσαθε πολλὴν ὑπὲρ τῆ μη ἀφαιρεθῆναι τῆς ἡγεμονίας, καὶ οἱ
δραλεύοντες ὑμῖν, ὑπὲρ τῆ ἀπαλλαγῆναι τῆς ὑμετέρας ἀρχῆς διακινδυνεύειν θέλωσι, πῶς ἡμεῖς, οἱ ἐτι ἐλεύθεροι ὄντες, ἕκ ἂν κάκιον
καὶ δειλότατοι κρηθίσμεν, μὴ πάντα κίνδυνον ὑπομείνατες πρὸ τῆ δουλεύσαι; Ἐπεξελεθεῖν] εἰς τέλος ἐργάσασθαι. Οὐκ, ἢν γε
σωφρονῶς βουλευσθε] ἐν σωφρονίας βουλευσθε, ἢ καταστήσετε ὑμᾶς αὐτὰς εἰς κίνδυνον. ἢ γὰρ περὶ ἀρετῆς ἀγωνίζεσθε. καὶ γὰρ
ἐλάσσονες ἡμῖν ὄντες, αἰσχρὸν ἠγήσασθε τὸ αἰσχρὸν ὄφλειν. περὶ δὲ σωτηρίας ὑμῖν ἢ βουλὴ πρόκειται. διὸ καὶ μὴ ἀδίσταστοι τοῖς
πολλῶ κρείττοσιν. Ἄλλ' ἐπιστάμεθα τὰ τῶν πολεμίων] ὁρθῶς ἐπιστάμεθα τὰ τῶν πολεμίων τύχη μᾶλλον ἢ κλήθης ὑπεροχῆ κρητό-
μενα. προσέχετε δὲ, καὶ τῆτο γινώσκουμεν, ὅτι τὸ μὲν εὐθὺς εἶξαι, ὑδεμίαν ἐλπίδα ἐλευθερίας ἔχει· ἐν δὲ τῇ ἀδίσταστοι, ἐλπίς τις
ὑπολείπεται τῆ καταπράξαι ὁρθῶς. Ἐλπίς δὲ κίνδυνον παραμύθιον ἔσται] τῆς ἐν κίνδυνῳ καθεστῶτας αὐτὸ μόνον παρηγορησῖν· ἀλλὰ
τοῦς μὲν ἐν δυνάμει τυγχάνοντας, καὶ σφαλῆ ποτε ἢ ἐλπίς, οὐ κατέλυσε παντελῶς, διὰ τὸ ὑπολείπεσθαι δυνάμιν αὐτοῖς· οἱ δὲ περὶ
πάντων ἢν ἔχουσιν ἀγωνιζόμενοι ἐπ' ἀδήλα ἐλπίδι, ἐπειδὴν ἢ ἐλπίς σφαλῆ, ἅμα τε ἔγνωσαν, ὅτι ἐσφάλησαν, καὶ ἔθεν αὐτοῖς ὑπολείπε-
ται, ἐν ᾧ γνωρίζσαντες τὸ ἀβέβαιον τῆς ἐλπίδος, ἐπιφιλίζονται. ὁ ὑμεῖς, ὧ Μήλιοι, ἀσθενεῖς ὄντες, καὶ μηδεμίᾳ μὲν ἔχασσαι
δυνάμει, μὴ κἀθήτε, τὸ ἐλπίδι πισυῖσθαι· μηδὲ τοῖς πολλοῖς ἐκμαθῆτε, εἰ, δυνάμει σῴζεσθαι, ἐπειδὴν ὑπὸ τῶν φανερῶν ἐλπίδων
καταλειφθῶσιν, ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καταφεύγετε, μαντικὴν τε καὶ χρησικὴν δηλαδὴ, καὶ ἕσα τοιαῦτα λυμάνεται ἀνδράπευς, ἐν ἐλπίδι

Παραμύθιον] Proclus in Hesiodum p. 35. παραμύθιον legit,
et κίνδυνον, male. Schol. etiam κίνδυνον. Dion. Halic. παρα-
μύθιον, hunc locum citans, exhibet, et bis terque in Antiq.
libris vtitur. Plato apud Athenacum XIV. ὅσα ΠΑΡΑΜΥ-
ΘΙΑ ἡδονῆς. Plutarch. Coriol. ἀτυχίας πάσης ΠΑΡΑΜΥ-
ΘΙΟΝ. Glossae παραμύθιον Solamen. Sophocles Elect. 129.
Ἦεν τ' ἔμῳν καμῶτων ΠΑΡΑΜΥΘΙΟΝ. WASS.
Παραμύθιον]. Vtramque formam habet Paullus; et παρα-
μύθιον, I. Cor. 14, 3. et παραμύθιον, Phil. 2, 1. Dat. autem
κίνδυνῳ, est pro Genit. (vti et Schol. Aug. quasi legit.) aut
ἔσται est, προσῦσαι, adest periculo (in peric.) confirmatrix, i. e.
et adhortatrix et consolatrix, vel consolatura. BAVER.
Ἄπὸ περιίσαι]. Quid attinet, exempla cumulari formulae
non explicatae? Primitus notat, animi causa, nulla necessi-
tate, quia sic visum est; *für die (liebe) lange Weile, aus*
Muswillen. Quia tamen *περιίσαι* notat *copiam*, largam ean-
dem, et non necessariis sufficeturam; cui, hoc nimirum sensu
hic acceptae, opponatur deinde *ἄπαν τὸ ὑπάρχον, ἀπὸ* autem,
sicut ἐκ, sign. statum, conditionem, qf. ἐν *περιίσαι* (ὄντας)
promptum fuerit, hic explicare: qui ita vtantur spe, i. e.
ferantur, efferantur, agantur, ea incitant nixique agant, vt
aliquid noui acquirant, insuper habituri, etiamsi non abstu-

lerint, nec sua amissuri, aut ad tenuitatem infimam relapsuri,
vtut nil noui acquirant, firma tamen et integra retenturi,
quae iam plurima et affatim habeant, et certa teneant. B.
Ἄναξερπτόσιν] Sane implere licet, κίνδυνον, vel ex ipsis
Thuc. vfu. Sed enim, cum δάπανος, et γινώσκειται, et maxi-
me γνωρίζεσθαι, manifesto satis ad spem referatur, cuius vo-
cab. exi. iuit. Cap. hic sit praecipua notio; nonne ἐλπίδα
potius intelligi liceat, quin oporteat? Quid enim? Si
ἄναξερπτόσιν κίνδυνον est, fuscipere periculum, vel, per hypal-
lagen, sese coniicere in periculum: num minus recte dica-
tur, spem suscipere, qf. in spem sese coniicere, spei sese per-
mittere? Vel sic: qui *conticiant spem* in omnia, quae ha-
beant, his fundent ac permittant, per haec, in haec cam
ellicere ratam tentent. BAVER.
δάπανος γὰρ φύσει] Citat Thomas Magister in δάπανος.
WASS.
δάπανος] Male Int. *detrimentosa*, et barbaro vocabulo, et
re ipsa magis poscente verti, *sumtuosa*, sumtus poscens, ad
sumtus prouocans, et sic cito exhaurire valens ipsa iuxta, in
tenui vtiq.ue copia. BAVER.
Ἐαλείπει] Aetiue hic intell. pro *ἐγκαταλείπει*, *υπολείπει*,
relinquit: aut medio sensu, reliquum manet, relinquitur:

νεῖς τε καὶ ἐπὶ ῥοπῆς μιᾶς ὄντες, μὴ ἠ βέλῃσθε παθεῖν, ἢ μηδὲ ὁμοιωθῆναι τοῖς πολλοῖς, οἷς παρὸν ἀνθρωπείως ἔτι σώζεσθαι, ἐπειδὴν πιεζομένους αὐτὰς ἐπιλείπωσιν αἱ Φανεραὶ ἑλπίδες, ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καθίστανται, μαντικὴν τε καὶ χηρισμὸς, καὶ ὅσα τειαυῖτα μετ' ἐλπίδων λυμαίνονται.

εδ'. ΜΗΛ. „Χαλεπὸν μὲν καὶ ἡμῖς (εὐ ἴτε) νομιζόμεν, πρὸς δυνάμιν τε τὴν ὑμετέραν καὶ τὴν τύχην, ἢ εἰ μὴ ἀπὸ τῆ ἰσῶ ἔσαι, ἀγωνίζεσθαι ὅμως δὲ πιεζούμεν, τῇ μὲν τύχῃ ἐκ τῆ θεῖς μὴ ἐλασσώσασθαι, ὅτι ὅσοι πρὸς ἂ ὀδικαίως ἰσάμεθα τῆς δὲ δυνάμεως τῶ ἑλλείποντι, τὴν Λακεδαιμονίων ἡμῖν ξυμμαχίαν προσέσεσθαι, ἀνάγκη ἔχουσιν, καὶ εἰ μὴ τῆ ἄλλῃ, τῆς ὕ γε ξυγγενείας ἕνεκα καὶ αἰσχύνῃ βοηθεῖν. καὶ ἂ παντάπασιν ἔως ἀλόγως θρασυνομεθα.

ες'. ΑΘ. „Τῆς μὲν ταύτης πρὸς τὸ θεῖον εὐμενείας ἔδ' ἡμεῖς οἴομεθα λελείψασθαι. ἂ ἔδδὲν γὰρ ἔξω τῆς ἀνθρωπείας, τῶν μὲν ἐς τὸ θεῖον νομίσεως, ἂ τῶν δ' ἐς σφῶς αὐτὰς βυλῆσεως, δικαῖσμεν ἢ πρᾶσσομεν. ἡγάμεθα γὰρ τὸ τε θεῖον δόξῃ, ἂ τὸ ἀνθρώπειόν τε σαφῶς ἂ διαπαντός ὑπὸ φύσεως ἂ ἀναγκαίως,

ἢ βλεπετε Reg. Gr. Aug. ἢ μηδ' ὁμοιωθῆναι Dionys. Halicarn. Huds. Μὴ δὲ Cass. Aug. ἢ ἑλπίδες χαλεπὸν Cass. quae defunt, in margine adscripta erant. In Reg. omnia post καθίστανται νῆγε ad χαλεπὸν desiderabantur, sed in marg. recenti manu notata erant. In Aug. inde ad ἑλπίδ. ad λυμαίνονται, in marg. a m. ant. scr. in contexto def. Paulo post c. 104. ἡμετέραν Mosqu. ἢ ἢ μὴ ἀπὸ τῆ ἰσῶ ἔσαι legit Valla. Huds. ἢ Δικαίως Gr. ἢ ἔχουσιν Dan. ἢ γε δεετ Dan. ἢ οὕτω Gr. Cass. Aug. ἢ Sic distinguit Fr. Port. ἔδδὲν γὰρ ἔξω τῆς ἀνθρωπείας, τῶν μὲν ἐς τὸ θεῖον etc. Huds. ἢ τῶν δὲ ἐς σφῶς Dionys. Halicarn. Gr. Mox τε τῆ 3. Basil. ἢ τὰν ἀνάγκην τε Dionys. Halic. τὸ δὲ ἀνθρ. Dan. ἢ διὰ πάντων Gr. ἢ ἀναγκαίως Dionys. Halic. Mox κρατῆ Mosqu.

est diuersum alias notat, *desererē*; quod ipsum huc conuenit, si ἂ ablit. Stephani interpretatio parum congruenter verbo *φυλάσσεται* nisi hoc verteris: vbi etiam nunc caueri cam *rossis*, detur, nondum plane rebus perditis. „Gottl. ita expl. Nullum confugium relinquit, quo, melius perspecta re, sibi caueri possit.“ Sed *γνωρισθεῖσαν* non ad rem referitur, sed ad *spem*, quoad *vana* agnoscatur. B A V E R.

Ἐπὶ ῥοπῆς μιᾶς] Lectio C. Aug. κοπῆς, vix est, vt cuiquam probetur: est congruenter loco Homeri, [quem in Schol. ex ll. 10, 173. adscr. Gottl. addito Herodt. 6, 11. et Ai. Flagell. vl. 797.] *ξυρῆ ἀκμῆς*: sed haec ipsa est *ροπή*, momentum. B.

Μὴ βέλῃσθε] Aptum hoc vnice huc et verum, vt in cohortantis sermone et momentis, non βάλισθε, quod male probatum Abr. temere amplectitur Gottl. B.

[Μηδὲ ὁμοιωθῆναι et παρὸν ἀνθρ.] Schol. ad h. vv. defunt Aug.] B.

Παρὸν ἀνθρ. σώζ.] *Ἀνθρωπείως* retuleris vel ad *σώζεσθαι*, *humanis artibus* et consiliis, naturalibus, in humana potestate positis (non diuinis, oraculis, rel.) seruari, vel ad παρὸν, ἀνθρ. παρὸν, vbi per humanam conditionem et probabilitatem salutis spes ostendatur. Illud melius. B.

Μαντικὴν] Vide *Euripidem Helen*. v. 760. WASS.

Μετ' ἑστ. λυμ.] Sign. a) spe iniecta, b) per ipsam. B A V E R.

ἡμετέραν] Mosqu. ἡμετέραν tunc πρὸς fuerit ad, comparandi conditione; si ad nostram — retulerimus, aut, si nostra refererimus. Sed neque ἀγωνίζεσθαι solum ita commode hic ponatur; et vero repugnet additum: εἰ μὴ ἀπὸ τῆ ἰσῶ ἔσαι. Tunc enim iam fortuna non sit illa, ob quam sit χαλεπὸν. In ἔσαι intell. ἡμῖν, immo omnino, τινι, cui-cunque. Ἄπὸ τῆ ἰσῶ est pro ἔσαι. Aut ex ἀγωνίζεσθαι intell. ὁ ἀγών. B A V E R.

[τῶ ἑλλείπ.] Schol. d. Aug. et pro eo leg. τῶ κατὰ δυνάμιν ἑλλείπ. Sed cur *Genitiuo* essetur, cui nihil respondeat in textu? Quasi supplendum reliquerit πρὸς. B.

Ἀνάγκη ἔχ.] *Constat*. Sed debebat, ἐχόντων, nempe Λακεδαιμονίων. Oratori *societas* ipsa dicatur cogi iuuare. B.

Καὶ εἰ μὴ τῆ ἄλλῃ] Recte corrigat Abr. τῶ, p. τινός. Καὶ autem redundat, Attice. B.

[Αἰσχύνῃ] Schol. addit Aug. δι' αἰσχύνῃ. Varietatem nota, ἕνεκα c. Genit. et αἰσχύνῃ, eodem sensu. Καὶ hic est vel, sehou selbst. B.

Καὶ οὐ παντάπ.] Καὶ hic est p. ἔν, ὅτε. B.

[Θρασύνομ.] Schol. d. Aug.] B.

Τῆς μὲν — ἀρχῆν] *Dionys. Halic.* p. 156. *αὐθαδέτερον, αἰτ,* ἔτι τὸν Ἀθηναίων ἀποκρινόμενον εἰσάγει. immo, non malus est ciuis, sed bonus Historicus: WASS. *Thomas Mag.* in *εὐνοια* scribit, *εὐμένειαν* esse maioris erga minorem, et interdum contra; idque ex *Aeschylō, Aristide*, et hoc loco *Thucydidis* docet. Sed hic *εὐμένειαν* priore sensu accipitur. *Dionysus Halicarn.* dicit, etiam iis, qui multum in lectione *Thucydidis* versati sunt, difficile esse adsequi sententiam eorum, quae hic Atheniensem loquentem inducit. D V C K.

Τ. π. τὸ θεῖον εὐμέν.] Si *εὐμένειαν* est *favor* Deorum, vt sint *Dii propitii*: πρὸς τὸ θεῖον est pro, πρὸς τῶ θεῖν, a *Diis*; haud sane ex vi loquendi; sed tamen, sicut *Genit.* simpliciter saepe ponitur pro *πρὸς* cum *Accus.* et sign. *quod attinet*, ita et contra fiat, vt πρὸς cum *Accus.* sit pro *simplici Genitiuo*. Nam, vt *εὐμένειαν* sit *religio*, sensus probus piusque *aduersus Deos*; (*εὐσέβεια*) vix videatur fieri posse vel per vsum linguae, vel pro maiestate Numinis, vel e contextu, maxime *Cap. super*. Vtrique tamen satis responderit *animus Deorum memor*, *Diis deditus*, quasi *amicus Diis*: tunc *λελείψεσθαι* sit, *carituros*; non putamus, nobis *deesse*, (*Futur. pro Praes. vel appariturus*, putamus, aequius diligentisque spectantibus rationem nostram, nobis non *desse*,) studium memor *Deorum* et pie obseruans. Tunc *λελείψεσθαι* etiam notet, *inferiores fore*, apparituros esse, vobis, *Meliis*. B.

λελείψ.] i. e. ἐλασσώσασθαι. *Hesych.* λαττούμενον, λειτούμενον. Gottl. (Abr.) Sane et infra, eadem in re, οὐ φοβούμεθα ἐλασσώσασθαι. Sed nota res est, et tamen nil expedie; quia hic quaerendum est, quid sit *εὐμένειαν*. (v. ad τ. — εὐμέν.) B.

Ἐς τὸ θεῖον νομίσεως] *Νόμισι*; hoc loco nihil aliud est, quam *θησικεῖα*, vel τὸ περὶ τῶν θεῶν δόγμα. Ita etiam vsurpatur a *Dione*, pag. 21. *Ed. Steph.* p. 37. *Ed. Leunclau.* HVDs. *Pol-luci* V, 156. durum videtur *νόμισι*. D V C K.

[Ἐς τὸ θεῖον νομίσι.] In Schol. Aug. def. verba, δηλονότι φησὶ.] B A V E R.

Τ. ἐς τὸ θεῖον νομ.] Ἐξω hic est *contra*, alienum a sensu hominum τῶν ἐς τὸ θεῖον, i. e. περὶ τῶν ἐς τ. θεῖ. frequenti vsu *Genit.* de quo v. *Phil. Th. P.* p. 21. 42. 44. vbi allatis adde *i. Tim.* 2, 1. *διδραχὰς δαιμονίων*, i. e. περὶ δαιμ. fabulas de natura daemonum; coll. *Col.* 2, 18. Ita nil opus, in verbo

timens ab ipsa cognita sibi caueat. Quare vos, qui infirmi estis, et in vnico *rerum* momento positi, hoc ne vobis accidat diligenter caute. Neque plerisque similes esse *velitis*, qui, cum humanis subsidiis conseruandae salutis facultas adhuc ipsis detur, postquam certa spes ipsos *ab hoste* pressos destituit, ad incertam confugiunt, *ad* diuinationem *videlicet*, ac oracula, et huiusmodi, quae spe perdunt.

104. MEL. „Nos etiam (hoc probe sciatis) arduum quidem esse ducimus, et cum vestra potentia et cum fortuna certare, si non ex aequo est futurum. Veruntamen, quod ad fortunam quidem attinet, nos non inferiores futuros, Deo fauente, confidimus: quia infontes *vobis* haud iuste nos inuadentibus obsistimus. Quod vero attinet ad *nostrae* potentiae tenuitatem, *confidimus* Lacedaemoniorum societatem nobis adfuturam, quae si nulla alia re, * saltem cognitione et pudore adducta *nobis* opem ferre cogetur. Quare non penitus temerè sic audaces sumus.

105. ATH. „Ne nos quidem beneuolentiam deorum nobis defuturam arbitramur. ** Nihil enim facimus praeter ritus, quibus homines in cultu Deorum uti solent, aut *quicquam a vobis* postulamus praeter ipsorum hominum voluntatem erga se ipsos: sed a vobis petimus, quod quilibet alii homines potentiores ab infirmioribus petere, sibi quae praestari volunt. Nam opinione iam recepta existimamus et

* Certe (quam simus cognati) ob pudorem opem ferre cogetur. VALLS. HVDs. ** Nihil enim praeter morem humanum, vel quod spectat ad opinionem de Diis, vel quod ad voluntatem erga nos ipsos, postulamus agimusve. nam quod ad numina pertinet, de illis, quod opinione receptum est, sentimus: de hominibus autem ita naturae necessitate comparatur, ut, quibus praualeant, illis imperent. IDEM.

ποιήντες. Ἐλπίς δὲ κινδύνου παραμύθιον ἔσται. τὸ ἐλπίς κινδύνου παραμύθιον, σφόδρα βραχέως εἴρηται. τὸ δὲ, δάπανος γὰρ (τυτέσι δαπανηρὰ) ἢ ἐλπίς, καὶ αὐτὸ μὲν βραχὺ, δύναται δὲ τοιαύτῳ τι, ὅτι οἱ ἐλπίζοντες τινος τεύξεσθαι, πολλὰ προσδαπανῶσι καὶ προσαναλίσκωσι. τὸ δὲ ἐπὶ σοφίᾳ, καθὰ καὶ τὸ προτεθέν Ὀμηρικὸν διλοῦντι, ἐπὶ ξυρῆ ἴσεται ἀκρίως. τυτέσι, μὴ μάχη μόνον ἐξαρκεῖν δύναμενοι. ἔνοι δὲ ἀπὸ τῶν ἐν μίᾳ σοφίᾳ καὶ κληρῶ ζωῶν ἀναϊρημένων τὸ ἀνομιὰ φασὶ πεποιήσθαι. Μὴδὲ βραιωθήνην τοῖς πολλοῖς] τοῖς ἀπαιδεύτοις. Οἷς παρὸν ἀνδρωπειῶς] κατὰ τὸ ὀφειλόμενον τῇ ἀνδρωπειῶ γενέει. Καλεπὸν μὲν καὶ ἡμεῖς] τὸ ἐξῆς, πρὸς δύναμιν τε τῆν ὑμετέραν καὶ τῆν τύχην ἀγωνίζεσθαι. τὸ δὲ, εἰ μὴ ἀπὸ τῆ ἴσας ἔσται, ὅτι πρὸς ἀνισόν τε καὶ τύχην καὶ δύναμιν τῆν ὑμετέραν ἀγωνίζομεθα. Τῷ ἑλλείποντι] τῇ ἀσθενείᾳ ἡμεῶν. Θεραυνομεθα] ἦγαν ἀντιτάμεθα. Ἐς τὸ θεῖον νομίσεως] νομίσεως μὲν εἶπε διὰ τὰ νομισμένα] εἰς σφᾶς δὲ ἀπὸς θαλάσσης, τῆς εἰς ἀνθρώπους θαλασσοῦ φησὶ προαιρέσεως. Ἠγόμεθα γὰρ τὸ, τε θεῖον] ὁ υἱὸς οὐκ ἔλαττον ἡγόμεθα εὐμενείᾳ ἡμῶν ἴσασθαι τοὺς θεοὺς ἢ περ ὑμῶν. οὐδὲν γὰρ ἔξω πράττομεν οὔτε τῶν εἰδησιμῶν περὶ τοὺς θεοὺς, οὔτε τῶν πρὸς ἀνθρώπους δικαίων. τὸ, τε γὰρ θεῖον θεραυνομεθα] κατὰ τὸ κοινὸν πάντων ἀνθρώπων ἔθος, τοὺς τε ἀνθρώπους ἡγοῦμεθα φύσει γεγενῆσθαι πρὸς τὸ ἀρκεῖν ἂν κρατῶσιν. ὥστε, ὅτε ἀπὸς νομοθετήσαντες περὶ τοῦ ἀρκεῖν, ὅτε κειμένων νόμων πρώτους χρησόμενοι, παραλαβόντες δὲ τῶν, καὶ τοῖς ἑπειτα καταλείψοντες, ἀρχόμεν, ἂν ἂν κρατησώμεν] εἰδότες, ὅτι καὶ ὑμεῖς, καὶ ἄλλοι

mutari nomina cum (Abr. et) *Gottl.* et clare explicatur Genit. τῶν ἐς τὸ θεῖον altero, σφᾶς αὐτοὺς, i. e. περὶ σφῶν αὐτῶν, vel, σφ. ἂ. περὶ νομίσεως autem hic non sign. ritus, vt male Interpr. quippe de quibus hic non fit sermo; sed *religionem* ipsam, et pietatem, ab iniquitate et violentia auertentem. B AVER.

Δικαίμεν] i. e. ἀξιοῦμεν. Interpr. hoc verbum retulit tantum ad ἔξω τῆς βουλήσεως, πράττομεν autem vnice ad νομίσεως cum ad vtrumque nomen manifesto referatur vtrumque verbum: Nihil poscimus, (vos), nil facimus, (ipsi), quod abhorreat aut a pietate in Deos, i. e. ab aequo, aut a more hominum statuendi de rebus suis. Νόμισις autem, de diis, qua deos, est 1) sententia de Diis, qua credantur et esse iusti ipsi, et odisse iniurias hominum ac punire, 2) cultus; hic maxime per aequi iustique curam. B.

[Ἠγόμε γὰρ] Schol. ad h. vv. in Cod. Aug. refertur ad v. τῆς μὲν τοῖνον] pro πρώτοι ante χρησόμενοι, est πρώτων. Cum hoc Scholio alterum cohaeret sequens, quod sic incipit: ὥστε διὰ ταῦτα οὐ φοβόμεθα ἔλαττον ὑμῶν, etc. In extr. μὴ ante δικαίω deest. Recte vero abest μὴ, quod et Abresch. induxit; aut repetendum ante τὰ ξυμφέροντα.] B.

Ἠγόμεθα] Duo notate h. l. verbum hoc, vult Abresch. approbante *Gottl.* 1) *putare*, nempe, ipsos Deos esse, 2) *colere*

re. 3) Dilogiam ipsam per se nihil morer, vt et frequentem fatis, et notam, et ab hoc verbo minime alienam: sed neutra significatio huc conueniat, si quidem pendeat a verbo ἡγόμεθα: ad quod relatum δόξῃ, inepte redundet, quoad ἡγόμε. lit, *putamus*, esse Deos; qua quidem de re ne sermo quidem hic sit: ad *colendi* vero sensum, δόξῃ aut omittendum sit, aut *cultum* notet; minime id quidem ex Graecismo, sed mero Ebraismo, et Graecis insolito. Equidem sic ordinem verba atque interpreter: ἡγόμε. τὸ θεῖον ἀρκεῖν δόξῃ, (ἢ ἂν κρατῶ) τὸ τε ἀνδρωπειῶν, i. e. τὰς ἀνθρώπους, ex oppos. τὸ θεῖον, vel, *sensum* et *morem* humanum, σφᾶς, non δόξῃ, vt Deos, quos nemo videat, ἀρκεῖν, ἢ ἂν κρατῶ. „Putamus, Deos exercere vim suam et imperium in omnes ipsi subiectos, ex opinione hominum, quam de Diis conceptam teneant, vt credant, eos imperare omnibus, quia possint; ita et homines (qf. Deorum exemplo; recte ergo et iuste, non iniuria, quippe Diis idem facientibus, vt vi sua, copia, vtantur ad imperium vsurpandum) *manifesto*, i. e. liquido, vt apparet, ex eo, quod fieri videamus, non tantum, vt de vi Numinis, opinemur, sed sine controuersia, nemine reprehendente, aut mirante, aut obloquente, occupare et exercere imperium, in quos possint.“ Sic ergo colligit: omnes putamus, Deos esse rerum potentes, eoque exercere impe-

Bell. Pelop. an. 16. Olymp. 90. 4. V. C. Varr. 338.

Ἰ ἀν κρατῆ, ἄρχειν. καὶ ἡμεῖς ἔτε θέντες τὸν νόμον, ἔτε κειμένω πρώτοι χρησάμενοι, ὄντα δὲ παραλαβόντες, καὶ ἐσόμενοι ἔς αἰεὶ ἠ καταλείφοντες, χρώμεθα αὐτῶ· εἰδότες καὶ ἡμᾶς ἀν, καὶ ἄλλας, ἐν τῇ αὐτῇ δυνάμει ἡμῖν γενομένους, δρῶντας ἀν αὐτό. καὶ πρὸς μὲν τὸ θεῖον, ἔτως ἐκ τῷ εἰκότος ἔφοβήμεθα ἐλασσωσέσθαι τῆς δὲ ἐς Λακεδαιμονίους δόξης, ἢν διὰ τὸ αἰσχροὺν δὴ βοηθήσειν ἡμῖν ἰπιτεύστε αὐτὰς, μακαρίσαντες ἡμῶν τὸ ἀπειρόκακον, ἔζηλῶμεν τὸ ἄφρον. Λακεδαιμόνιοι γὰρ πρὸς σφῶς μὲν αὐτὰς καὶ τὰ ἐπιχώρια νόμιμα, πλεῖστα ἀρετῇ χροῦνται πρὸς δὲ τὰς ἄλλας, πολλὰ ἀν τις ἔχων εἰπεῖν, ὡς προσφέρονται, ξυνηλῶν μάλιτ' ἀν δηλώσειεν ὅτι ἐπιφανέστατα ἀν ἴσμεν, τὰ μὲν ἠδέα, καλὰ νομίμιστα, τὰ δὲ ξυμφέροντα, δίκαια. καίτοι ἔπρὸς τῆς ὕμετέρας νῦν ἀλόγως σωτηρίας ἢ τοιαύτη θιάνοια.

ες'. ΜΗΛ. „Ἡμεῖς δὲ κατ' αὐτὸ τῆτο ἤδη καὶ μάλιστα πιτεύομεν τῷ ξυμφέροντι αὐτῶν, Μηλίως ἀποίκους ὄντας, μὴ βέλεσθαι προδόντας, τοῖς μὲν εὐνείσι τῶν Ἑλλήνων ἀπίστως κατατήμα, τοῖς δὲ πολέμοις ὠφελίμους.

ες'. ΛΘ. „Ἡ οὐκ ἔν οἴεσθε τὸ ξυμφρον μὲν, ἔμετὰ ἀσφαλείας εἶναι, τὸ δὲ δίκαιον καὶ καλόν, μετὰ κινδύνου δρᾶσθαι ὃ Λακεδαιμόνιοι ἠκιστα ὡς ἐπιτοπολὺ τολμῶσιν.

εη'. ΜΗΛ. „Ἄλλὰ καὶ τὰς κινδύνους τε ἡμῶν ἔνεκα μᾶλλον ἠγάμεθ' ἀν ἐγχειρίσασθαι αὐτὰς, καὶ βεβαιότερας, ἢ ἐς ἄλλας, νομοῖν, ὅσῳ πρὸς μὲν τὰ ἔργα, τῆς Πελοποννήσου ἐγγὺς κείμεθα, τῆς δὲ γνώμης τῷ ξυγγενεῖ πιστότεροι ἐτέρων ἐσμέν.

f κινῶ Marg. g Ἐσκέ Reg. Mosqu. b καταλείφονται Reg. Mox χρώμεθ' Mosqu. i ἡμᾶς Ar. Ald. Bas. Reg. Paullo post
 εκ τ. εἰδότες Mosqu. k Id est: καθ' ἡν δὲ ἡν, γ. Ac. Port. Hudf. ἡν Reg. Cass. l πιτεύεται Gr. m τὰ omitunt Ar. C.
 η μάλιστα ἀν δηλ. Cass. Aug. Mosqu. μέλιτα ἀν ὡς δηλ. Dan. ο ἡμετέρας Bar. Gr. Ald. Bas. Mox c. 106. καταντῶ Aug. p βελί-
 σεσθαι Cl. Aug. Reg. Cass. q οὐκ ἔν Marg. r μετ' ἀσφαλ. Cass. Aug. s δρᾶται Ar. C. Bar. Ald. Flor. Bas. Δρᾶται Cl. Gr. Aug.
 Δρᾶται Reg. Δρᾶται Cass. Dan. t Ἐπιτολὴ Ar. C. ὤπιτοπολὺ Reg. ὤς ἐπὶ τὸ πολὺ Cass. Gr. Aug. ὤς ἐπὶ— (ita) πολ. Mosqu.
 u νομοῖν Gr. x μᾶλλον repetendum ἀπὸ κινῶ. Hudf.

rium, ubicunque possint; mirumne aut indignum, si homines idem faciant, eandem copiam nacti? Leuitatem de Numine sentiendi nemo hic obuenterit, vt neque alienam a Thucydidis sensu, fatis Lucretiano illo, et aliis vsurpatam, vt Horatio passim, Terentio utique, simillima ratione, Eun. Act. III. Sc. V.

Suspectans tabulam quandam pictam, vbi inerat pictura haec, Iouem

Quo pacto Danaae misisse, aiunt, quondam in gremium imbrem aureum:

Egomet quoque id spectare coepi; et, quia consimilem luserat

Iam olim ille ludum, impendio magis animus gaudebat mihi, Deum sese in hominem conuertisse, atque per alienas

regulas Venisse clanculum per impluuium; fucum factum mulieri. At quem Deum! qui templa coeli summa sonitu concutit!

Ego homuncio hoc non facerem? ego vero illud feci, ac lubens.

vbi Iouis exemplo ad flagitium quoque excusandum et tuendum abutatur Iouis adolescens. Qui locus mire adiuuerit huius loci interpretationem a me propositam. Quid enim fere erat paganorum religio, aut quo fundamento innisa, nisi moris maiorum, κατὰ τὰ πάτρια ἴδη; sic a maioribus acceripimus? νόμον alibi Thuc. Et tamen vera quoque esse possit δόξα, vt hic est; et suffecerit argumento omnium hanc esse opinionem, hunc sensum, κατ' ἀνθρώπων. Ita Homerus Ioui subinde vindicat imperium in omnes: τῷ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον i. e. regnat, quia potest; eodem ergo iuris exemplo, vel exempli iure, inquit Thuc. homines vti viribus, licet. Simplicius aut aptius ad verba et causam interpretanti promptus cessero. V. et mox. B. A. V. E. R.

Ἐπὶ ἀναγκ. φύσ.] i. e. impetu et studio infuso, vtendi viribus datis; amore infuso alius imperandi, quem reprimere nemo velit, vix quisquam possit, vbi copia fauet: (ita ἀναγκᾶτος hic sit, actiue, cogens, impellens;) tum vero sign. per rei naturam, usu ita ferente, vt tenuiores cedant praevalebentibus. Ἐπὶ φύσεως, scil. προκαλοῦμενον, ἐλκόμενον, παρασφόμενον, inuitatos, impulsos. Aut ὑπὸ est pro ἐκ. B.

Θέντες] Hoc sensu Clytaemnestra apud Aeschylum, Agam. 1030. Ζυγῶν θένειν βίη — Οἱ δ' ἔπειτ' ἐλπίσαντες ἡμῶν καλῶς, ὧμοι τε δόλοισι πάντα, καὶ παρὰ γέθρην. Ἐρχεσι παρ' ἡμῶν ὀλίγες ΝΟΜΙΣΤΕΤΑΙ. Noster Herodoti verba respicit VII, 8. Ὀντ' αὐτὸς ΚΑΤΗΓΗΘΕΜΑΙ νόμον τόνδε ἐν ἡμῖν ΤΙΘΕΙΣ, παραδειξάμενός τε, αὐτῶ χροῦσμαι. WASS.

Καταλείψ.] Non inductam vtrique a nobis auctoribus legem, i. e. consuetudinem, rationem agendi, et (ex more scilicet oriundam veluti) iuris auctoritatem relicturn, aut ad posterum transmissuri, (actiue, sed simpliciter relicturni (passiue,) zurück lassen, nicht mit uns (aus der Welt) hinwegnehmen; non cessaturam nobis sublatis aut extinctis, sed mansuram, eandem futuram, vt ante nos fuerit, semper et vtrique. B.

[Καὶ πρ. μ. τ.] In Schol. ad h. v. (Abr. et ex. co) Gossil. delet μὴ ante δίκαια. Retineri possit intellecto ἄν.] B.

Ἐκ τ. εἰκότος] Mosqu. εκ τ. εἰκότως non praeter morem Nostri, quin et aliorum, vt, ἀπὸ μικρόθεν, pro μικρῶ, ἐκ τῷ παρακτῆκα, ἐκ τῷ παρακτῆμα; etli in his duobus intelligas ὄντος, quod non possis in εἰκότως. Totum certe ἐκ τῷ εἰκότος est pro εἰκότως. B.

Τ. δόξης] Pendet ab ἄφρον, i. e. τ. ἀφροσύνην. τὸ ἀπειρόκακον si pendere indidem nolis, quia durius dicatur, ἀπειρόκακον τ. δόξης, commodo sensu, per Hypallagen δόξαν ἀπειρόκακον intelligas, dignam ἀπειροκάκους, oriundam ex ἀπειροκάκῳ ἢ tamen hoc nolis, in ἀπειρόκακον intell. ἡμῶν. B.

Deos, et homines naturae necessitate haud dubie semper illi imperare, quem in sua potestate tenent. Hanc autem legem nos neque tulimus, neque ea lata primi vñ sumus: sed iam receptam, a maioribus accepimus ac vsurpamus, perpetuam futuram posteris relicturi. Nam persuasum habemus, vos quoque, caeterosque, si eadem, qua nos, potentia praediti essetis, idem esse facturos. Quod igitur ad Deos quidem attinet, sic, vt est verisimile, non extimescimus, ne vobis inferiores futuri simus. Quod vero pertinet ad opinionem, quam de Lacedaemoniis habetis, qua freti confiditis, eos pudore adductos opem vobis laturos, vestram quidem simplicitatem laudamus, sed vestram stultitiam non probamus. Lacedaemonii enim erga se quidem ipsos, et in domesticis institutis, virtute plurimum vtuntur. erga alios vero quales se praesent, quamuis multa quis commemorare possit: illud tamen in summa paucis declarare poterit, eos omnium, quos nouerimus, res quidem iucundas pro honestis, res vero vtilis pro iustis habere. Quamobrem huiusmodi mens et consilium pro vestra inconsulta salute non facit.

106. MEL. „Nos vero ob hoc ipsum iam vel maxime ipsos propter suam vtilitatem confidimus nolle proditis Meliis, qui sunt ipsorum coloni, a Graecis quidem amicis infidos haberi, hostibus vero vtilis esse.

107. ATH. „Ergo vtilitatem quidem a periculo abesse, aequitatem vero et honestatem, si ei opera detur, cum periculo coniunctam esse putatis. Quod periculum Lacedaemonii omnium minime pro aliis adire plerumque audent.

108. MEL. „Imo vero existimamus ipsos nostri causa eo facilius pericula suscepturos, et existimatos, nos esse amicos erga se constantiores, quam erga alios, quo ad bella quidem gerenda, Peloponneso propinquiores sumus, ob animorum vero coniunctionem a nostra cognatione manantem, fideiorem, quam alii, erga ipsos sumus.

οἰσῶν, ἐν τῇ ὁμοίᾳ δυνάμει γενόμενος ἡμῶν, τὸ αὐτὸ ἂν ἔπραττεν. Καὶ πρὸς μὲν τὸ θεῖον, ὅπως ἐκ τῆ εἰκότος οὐ φοβόμεθα ἐλασ-
 σώσεσθαι] ὡς οὐ διὰ ταῦτα φοβόμεθα ἔλαττον ἡμῶν εὐμένεις ἔξεν τὸ θεῖον. ἐπεὶ δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους δοκεῖτε βοηθήσειν ἡμῶν,
 αἰσχρὸν νομίζοντες περιδεῖν τοὺς ἀποίκους πολεμεμένους, τὸ μὲν ἡμῶν μακαρίζομεν ἀπειρόκακον, τὸ δὲ ἄφρον οὐκ ἐπαυῆμεν. Λακεδαι-
 μόνιοι γὰρ πρὸς μὲν ἀλλήλους καὶ τὴν κοινὴν πολιτείαν, τὰ πλείστα μετ' ἑρτηρῆς πράττεισι· πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους ὅπως ἔχουσι, μάλιστα ἂν
 τις ἡμῶν ἐν βραχείᾳ δηλώσειεν, καίτοι πολλὰ εἰπεῖν ἔχων, ὅτι πάντων ἀνδραπῶν ὧν ἴσμεν ἐκφανέσασθαι, Λακεδαιμόνιοι ἐν ταῖς πρὸς ἀλλή-
 λους συνάλλαγμα, τὰ μὲν ἑαυτοῖς ἠδέεσθαι, ταῦτα καὶ καλὰ νομίζουσι, τὰ δὲ συμφέροντα αὐτοῖς, καὶ μὴ δίκαια. ὡς οὐκ ἐστὶν ἀλογίως
 διανοεῖσθαι περὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν προσδεχομένων τὴν παρ' ἐκείνων βοήθειαν. Ἡμεῖς δὲ κατ' αὐτὸ τῆτο] εἰπόντων τῶν Ἀθηναίων,
 ἔτι Λακεδαιμόνιοι τῆ ὑμετέρῃ συμφέροντος οὐ τορᾶζοντο, φασὶν οἱ Μήλιοι, ὅτι διὰ τὸ ἴδιον συμφέρον τῆς Λακεδαιμονίους πιστεύομεν
 καὶ μάλιστα ἔξεν ἡμῶν βοηθεῖν, ὅπως μὴ τοῖς μὲν εὐνοῦσι τῶν Ἑλλήνων ἅπασιν φανῶσιν, ὑμᾶς δὲ τοὺς πολεμίας ἀφελήσωσι, προδόντες
 ἡμᾶς τοὺς συμμάχους. Οὐκὼν οἴεσθε] ἀλλ' ἔν, ὡς περ ἴσε, συμφέρεῖ μὲν τὸ μετ' ἀσφαλείας ἕκαστα πράττειν, τὸ δὲ καλὸν καὶ τὸ

διὰ τὸ αἰσχρ.] Supra, (104. extr.) αἰσχρῶν, quia turpe (futurum) sit, eos pudeat, socios non adiunxisse. Gostl. Sed ita iam Schol. Intelligere liceat, εἶναι. BAYER.

οὐ ζηλοῦμεν] Miosis est, vel Extenuatio, minus dicentium et leuius, quam pro re: non aemulemur, non inuideamus vobis, imitari nolimus: vt Paullus, 1. Cor. 11, 22. ἐν τούτῳ οὐκ ἐπαυῆν, non laudo hoc nomine, i. e. grauiter reprehendo. V. Phil. Th. P. p. 262. lit. b. B.

Ἄλλοι, σωτ.] Male vero Port. pro vestra inconsulta salute non facis. Mitto, quod Latinum non est, pro aliqua re facere, sed, ad rem; et quid est inconsulta salus. Nempe inconsulte verum; certe verteret: inconsulta ratio salutis: sed nimirum σωτηρία hic vtiq; est ipsa salus, eaque ἀλογος, incerta, nullo spei aut praesidii fundamento innixa, male spectata, unzuverlässig, unsicher. Πρὸς autem hic est, apta, sauens. BAYER.

[Ἡμεῖς δὲ κατ' αὐτὸ] In Schol. ad h. v. in C. Aug. πιστεύομεν αὐτὸ Λακεδαιμόνιος] pro ἔξεν est ἔξεν, pro ἀφελήσωσι

est ἀφελήσωσι. Ἡξεν pro ἔξεν Abr. quoque corrigi; ex-
 plices tamen, socios nobis habituros.] B.

[οὐκὼν] In Schol. ad h. v. Abr. περιεστάντη expl. fugiant, declinant. (pericula.) Adscript. Gottl. v. D'orvill. ad Charit. p. 137. adde 1. Tim. 2, 16.] B.

Ἐπιτοπλό] Ar. C. male ἐπιτολό. WASS.

[Ἄλλὰ κ. τ. κινδ.] In hoc Schol. pro διακινδυνεύσειν C. Aug. διακινδυνεύειν. In eod. Schol. ante verba διὰ τὴν ζυμμάχων, inferendum vtiq; censeam καὶ neque enim idem hoc est, aut re coniunctum, cum ἔγγος κείμενοι.] B.

Ἐγχερίσασθαι] Expl. Gostl. τομάζν δεῖσαι μετὰ κινδύνων. At quid faciat ipso Accus. κινδύνος; quem deinde casum, aut vnde petiit, addet verbo δεῖσαι; Immo simplex formula est κινδύνος ἐγχερίσασθαι, suscipere, pericula subire. B.

Βεβλιότερος] Obscurior breuitas, facile tamen explicanda supplendo ἡμᾶς ἐς αὐτοὺς, firmiores, fideiorem nos fore ad-
 uerius ipsos, quam aliis, in alios. B.

Τ. γνώμης τῷ ζυγγ. πιν.] Genit. τῆς γνώμης potest simpli-

Bell.
 Pelop.
 an. 16.
 Olym-p.
 29. 4.
 V. C.
 Varr.
 338.

ρθ'. ΑΘ. „Τὸ δ' ἐχρὸν ᾧ γε τοῖς ξυναγωνιζομένοις ἔ τὸ εὖναι τῶν ἐπικαλεσαμένων Φαίνεται, ἀλλ' ἢ τῶν ἔργων τις δυνάμει ἂ πολὺ πρῶχη ὁ Λακεδαιμόνιοι καὶ πλείον τι τῶν ἄλλων σκοπέσσι. τῆς γὰρ οἰκείας παρασκευῆς ἀπίστια, καὶ μετὰ ξυμμαχῶν πολλῶν τοῖς πέλας ἐπέρχονται. ὥστε ἐκ εἰκὸς, ἐς ὑπὸν γε αὐτὰς, ἡμῶν ἢ ναυλοκρατόρων ὄντων, περαιωθῆναι.

ρι'. ΜΗΛ. „ Οἱ δὲ καὶ ἄλλες ἂν ἔχοιεν πέμψαι πολὺ δὲ τὸ Κρητικὸν πέλαγος, δι' ἃ τῶν κρατῦντων ἀπορρώτερος ἢ λῆψις, ἢ τῶν λαθεῖν βελομένων ἢ σωτηρία. καὶ εἰ τῆδε ἑ σφάλλοιντο, τρέπονται ἂν καὶ ἐς τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς λοιπὰς τῶν ξυμμαχῶν, ὅσας μὴ Βρασιδάς ἐπήλθε. καὶ ἔ περὶ τῆς μὴ προσηκῆσαι μᾶλλον, ἢ τῆς οἰκιστοτέρας ξυμμαχίδος τε ἢ καὶ γῆς, ὁ πόνος ὑμῶν ἔσται.

ρια'. ΑΘ. „ Ἰστῶν μὲν καὶ πεπειραμένοις ἂν τι γένοιτο καὶ ὑμῶν, καὶ ἂν ἀνεπιτήμοσιν, ἢ ὅτι ἔδ' ἀπὸ μιᾶς πάσης πολιτικῆς Αθηναῖοι δι' ἢ ἄλλων φόβον ἀπεχώρησαν. ἐνθυμώμεθα δὲ, ἢ ὅτι, Φήσαντες περὶ σωτηρίας βελεύσειν, ἔδδεν ἐν τοσούτω λόγῳ εἰρήκατε, ὃ ἄνθρωποι ἂν πισεύσαντες νομίσαιεν σωθῆσεσθαι. ἢ ἀλλ' ὑμῶν τὰ μὲν ἰσχυρότατα, ἐλπίζόμενα μέλλεται. ἢ τὰ δ' ὑπάρχοντα, βραχέα πρὸς τὰ ἔδη ἀντιτεταγμένα ἢ περιγίγνεσθαι. ὁ πολλὴν τε ἀλογίαν τῆς διανοίας ἢ παρέχετε, εἰ μὴ, μεταησάμενοι ἢ ἐτι ἡμᾶς, ἢ ἄλλο τι τῶνδε σωφρονέστερον γνώσεσθε. ἢ γὰρ δὴ ἐπὶ γε τὴν ἐν τοῖς αἰσχροῖς καὶ πρῶχῳ κινδύνους πλεῖστα διαφθείρεσαν ἀνθρώπων αἰσχρὴν τρέψεσθε. ἢ πολλοῖς γὰρ,

y γε omittunt Ar. C. Dan. z ἢν δεest Dan. a πολλὰ πρῶχη Reg. πρῶχη etiam Gr. b ναυκρατόρων Ar. C. Cam. Cl. Gr. Cass. Dan. Aug. αυτοκρατόρων Reg. c οἱ δὲ καὶ Ar. C. Dan. Mosqu. El. δὲ καὶ Reg. d ἀνίσχουν Reg. e σφάλλοιντο Dan. Mosqu. f γῆς καὶ Reg. Mox τὸ μὲν Mosqu. g ὅτι δ' ἀπὸ μιᾶς Dan. h ἄλλον Ar. i ὄ, τι Bar. Ald. Basf. δι' ante ὅτι d. Mosqu. k ἄλλὰ ὑμῶν Gr. l ἰσχυρότερα Ar. ἰσχυρὰ ἔντα Dionysf. Halic. m τὰ δὲ παρόντα Dionysf. Halic. n περιγιγνέσθαι Dionysf. Halic. o Παλλῶν vi Dionysf. Halic. p παρέχεται Reg. q ἔτι non agnoscut Dionysfii exemplaria. τρέψε Mosqu. r ἄλλὰ τι Gr. s Per enallagen pro πολλὰς προσηκῆσαι καὶ ἰσχυροῦς etc. Ac. Port. Mox Is d. Mosqu. Paulo post ἔδδεν. d. Mosqu.

citer positus intelligi, more Nostri, (v. Phil. Th. P. p. 21. imprimis 22.) scil. περὶ, κατὰ τὴν γνώμην. Tunc τῶ ξυγγενεῖ sic, διὰ τὸ ξυγγενεῖς, κατὰ (διὰ) τὴν ξυγγένειαν aut pendet a ξυγγενεῖ, τῶ ξυγγενεῖ τῆς γνώμης, ob studium, fauorem, animam, quem in eos habeamus propensionem, vt cognati in cognatos. Illud praetulerim. B A V E R.

[Τὸ δ' ἔχρῳ.] In Schol. ad h. v. in C. Aug. d. φησι. pro διὰ τὸ ἔχρῳ est, διὰ τὸ ἔχρ. pro εἰδότες est εἰδότες. B.

Ναυτοκρατόρων] Ναυκρατόρων rectius, opinor, Mss. Illud alterum vi alibi inuenitur. WASS. Vid. supr. Cap. 97. D V C K.

Ναυτοκρατ.] Adfer. Gostl. ναυκρατόρ. Valken. ad Herod. V. p. 389. B A V E R.

[Οἱ δὲ καὶ et Πολὰ δὲ] Scholl. ad h. vv. continuat Aug. et μη d. ante προσηκῆσαι. B.

Καὶ οὐ περὶ] Καὶ hic est pro ἔτι, καὶ τότε. B.

Ξυμμαχίδος τε καὶ γῆς] Non intelligo, quae hic sit vis copulae καὶ. Reg. mutato ordine καὶ τε. vnde suspicor hic aliquid vitii latere, et fortassis καὶ intrusum esse. D V C K.

Ξυμμαχ. τε καὶ γῆς] Sane non apparet, quorsum pertineat distributio illa ξυμμαχίδος et γῆς per τε, et καὶ. Abresch. et Gostl. (hic paullo aliter tamen,) ita ordinant, ac si ξυμμαχίδος referatur ad γῆς. sed hoc vim facit verbis, quorum positus hunc ordinem non admittat. Ego quidem verterim: certamen erit vobis, et de sociorum (terra, imperio) et vero de agro, nempe vestro ipsorum. Neque aliter cepisse videatur Int. Lat. et Schol. Οἰκιστοτέρας ad vtrumque refertur, eoque, veluti commune, praenonitur: certamen erit de (terra) propioris, quae magis ad vos pertineat: (nempe) de sociorum imperio, et terra vestra. Comma post μᾶλλον vel sic ponendum erat, nec quidquam iuuerit Gostl. interpretationem, vetante verborum positu. B A V E R.

[Τούτ. μ.] In Schol. ad h. v. in C. Aug. τοὺς ante ἀνθρώπων δεest. In medio verba ἴφρυγον ἀπὸ τῶ etc. sic legun-

tur: ἴφρυγον μετὰ τῶ ἀνοήτους νομίζεσθαι etc. pro φυλάξεσθε est φυλάξασθαι — pro βελεύσεσθε est βελεύεσθε — pro ἠγήσεσθε est ἠγείσθαι — pro προκαλημένῳ est προσκαλημένῳ — pro τὴν ὑμετέραν γῆν est τὴν ἴδιαν γῆν. B.

Πειραμα.] Non, (iam) expertis, sed, cognituris, vt (mox) sentiat. Nondum enim ienserant. Τούτων pendet a τί γέν. καὶ ὑμῶν τι τέτων πεπειραμένοις, i. e. ὡς περασθαι. Iuxta ergo, πεπειρ. γένοιτο, i. e. πεπειράσθε ἔν. Vt Liu. quibus bellum volentibus erat, i. e. qui vellent bellum. Ita Latini, laeto, laetanti accidit, i. e. (ita, eo euentu, effectu,) vt laetaret. Quid. Met. 1, 726. PROFVGAM per totum serruit orbem, i. e. ita, vt fieret profuga. Τέτων τι autem non ad totum retuleris, C. 110. extr. ξυμμαχίδος τε καὶ γῆς, sed tantum ad alterum, γῆς, vt de (veltra) terra periclitemini. Hinc et τι addiderit, aliquid horum; quoad nimirum accedere vobis possit. Socios enim, i. e. imperio parentes, Melii non habebant. B.

Ἄλλ' ὑμῶν — περιπέσῃ] Dionysf. Halic. qui haec omnia finxisse auctorem putat. At vide Nostrum I, 22. Denique sunt, indigna licet, Atheniensium ducibus accommodatissima. WASS.

Τὰ ἀντι. περιγ.] Primo Neutrum est pro Masc. τὰς ἐντιτεταγμένους, nempe Athenienses: Aut Neutrius sensu, vires, opes, res, πράγματα Atheniensium; πρὸς deinde retuleris aut ad βραχέα, i. e. parua, exigua, vt breue romulus, apud Hor. Serm. 2, 2, 37. breuis mus, Quid. Fast. 1, 574. nempe comparandi conditione: si ad ea retuleritis, vel, qua illos, quibuscum sitis dimicaturi; tunc ad περιγίγν. intell. ἢ ὡς tenuiora sunt, quam per quae viceritis; aut ad περιγίγνεσθαι, quod tunc simpliciter, sine casu, notet, superiores abire, victoriam ferre, aduersus, qua: tunc intell. πρὸς τὰ, vel eis τὸ περιγίγν. B A V E R.

Μεταησάμε.] Cur media forma vitur; pro μεταησάμεντες, quod in Atheniensibus facturi essent Melii? Nempe, vt hi

109. ΑΤΗ. „At illi, qui suppetias laturi sunt, * non in benevolentia eorum, a quibus euocati fuerint, sed in ea potentia, qua quis ad res gerendas caeteris est instructior, suae salutis praesidium collocant. Quod Lacedaemonii vel multo magis, quam caeteri, spectare solent. Nam propter apparatus domestici diffidentiam, vel finitimos cum magnis sociorum copiis inuadunt. Quare non est verisimile, ipsos in insulam faltem, nobis maris imperium obtinentibus, traiecturos.

Bell. Pelopon. an. 16. Olymp. 20. 4. V. C. Varr. 338.

110. ΜΕΙ. „Atqui Lacedaemonii vel alios mittere poterunt. Latum autem est Creticum pelagus, in quo illi, qui maris imperium tenent, difficiliter interciperere, quam illi, qui clam ad opem nobis ferendam venire voluerint, saluti suae consulere poterunt. Et, si hoc assequi nequeant, arma conuertent in vestrum agrum, et in reliquos vestros socios, quos Brasidas non inuasit. Itaque non pro alieno potius, quam pro vestro ipsorum ac sociorum agro, labor vobis erit subeundus.

111. ΑΤΗ. „Vbi vero aliquid horum, quae urbibus expugnatis accidere solent, vobis quoque contigerit, tunc vestro malo docti cognoscetis, Athenienses propter aliorum metum a nulla obsidione vnquam recessisse. Animaduertimus autem, vos, quamvis de salute vestra vos consultaturos dixeritis, nullam tamen in tanto sermone mentionem vllius rei fecisse, qua homines freti se seruatum iri arbitrentur. Sed ea quidem, in quibus firmissimum vestrae salutis praesidium collocatis, ** sperantur fore, et incerta spe nituntur: opes vero praesentes, quas habetis, sunt paruae ad vos tutandos aduersus opes iam vobis oppositas. Quapropter magnam declaratis amentiam, nisi, nobis semotis, aliquid aliud his prudentius adhuc decernatis. Nam ad verecundiam, quae in foedis ac apertis periculis homines plerum-

* Vel, non se tutos esse existimant benevolentia eorum, qui auxilium implorauerint, sed ita demum se tutos esse arbitrantur, si eos suis hostibus longe intrusiores ad res gerendas esse videant. Steph. H VDS. ** Hac interpretatione inuersa est verborum Graecorum structura. μέλλεσθαι saepe apud Thucyd. pro differri et tarde procedere. IDEM.

δικαιον δια κινδύνων περιγίγνεται. Λακεδαιμόνιοι δὲ τοὺς κινδύνους περιέττανται. Ἄλλα καὶ τοὺς κινδύνους ἀλλὰ καὶ τὸν κίνδυνον αὐτοῦς τὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀναδέχασθαι ἠγάγευα, καὶ πεπεισμεθά γε μᾶλλον ὑπὲρ ἡμῶν ἢ ὑπὲρ ἄλλων αὐτοῦς διακινδυνεύσειν. εἰς τε γὰρ τὰς χρεῖας ἀφέλιμοι τυγχάνομεν αὐτοῖς, ἐγγὺς τῆς Πελοποννήσου κειμενοί, διὰ συγγένειαν. Τὸ δ' ἔχυρον γε τοῖς ξυναγωνιζόμενοις τοῖς ἐπὶ συμμάχων (φυσί) παρακαλυμένοις ἔχυρον φαίνεται πρὸς τὸ βοηθῆσαι, οὐκ ἢ εὖνοια τῶν παρεκκαλυπταντων, ἀλλ' ἢ δύναμις αὐτῶν, ἢ Λακεδαιμόνιοι μᾶλλον τῶν ἄλλων ἐξετάξουσι, καὶ διὰ τὸ ἔχυρως ἐξετάξουσιν, καὶ τῇ ἰδίᾳ δυνάμει πολλάκις ἀπίσθιοι. διὰ τούτο γέ τοι μετὰ συμμάχων πολλῶν ἐπιστρατεύουσι τοῖς πέλας. ὥτε ἕκ εἰσὶν, αὐτοῦς, ἡμῶν θαλαττοκρατέοντων, εἰς νῆσον ἕνεκεν ἡμῶν περιώσασθαι, εἰδότες, ὅτι κατὰ τούτο ἦντις ἡμῶν εἰσί. Οἱ δὲ καὶ ἄλλος ἂν ἔχοιεν πέμψαι; ἀλλὰ, εἰ καὶ αὐτοὶ πλείους οὐκ ἔχουσιν, ἔχουσι γε συμμάχους ἄλλους ἡμῶν πέμψαι βοηθῆσαι. Πολλὸν δὲ τὸ Κρητικὸν πέλαγος; μᾶλλον τε οὗτος τὸ Κρητικὸν πέλαγος, δι' ἃ πέμψασθαι τὴν βοήθειαν. μᾶλλον γὰρ εἰ πεμψθέντες δυνήσονται, λαθόντες ἡμῶν θαλαττοκρατέοντες, σφίθηναι πρὸς ἡμᾶς, ἢ περὶ ὑμῶν, οἱ κρατέοντες τῆς θαλάσσης, συλλαβεῖν αὐτούς: εἰ δὲ καὶ τότε διαμάρτοιν, τὴν γῆν ἡμῶν δυνήσονται, καὶ τοὺς ἄλλους συμμάχους, οὗτος θρασυτέρος ἢ ἐπὶ ἡμῶν, χρεῖσασσονται ὥστε ἡμῶν ἢ περὶ τῆς μὴ προσήκουσας τῆς ἡμετέρας ὁ ἀγῶν ἔσται, ἀλλὰ περὶ τῆς τῶν συμμάχων καὶ τῆς ἡμετέρας. Τίτνων μὲν καὶ πεπεισμένοις] τίτνων μὲν καὶ ὑμεῖς πεπεισασθε, καὶ ἢ ἀνεπισημόνως ἔστε, ὅτι οὐδέποτε Ἀθηναῖοι, πολιορκούντες ἑτέρας, ἀτεχνῶσιν διὰ τὸ φοβηθῆναι περὶ τῶν συμμάχων, ἢ περὶ τῆς γῆς τῆς αὐτῶν δυνάμεως. εἰσὶνο δὲ ἐνδιμύμενοι, ὅτι, περὶ σωτηρίας βουλευόμενοι, οὐδὲν ἐν τούτοις λόγοις εἰρήκατε σωτήριον, καὶ δυνάμενον πείσαι, ὅτι δυνάται σώσειν. ἀλλὰ τὰ μὲν ἰσχυρότερα ἡμῶν, ἐπιτίδες εἰς μέλλουσι: τὰ δὲ ὑπάρχοντα, ὡς πρὸς τὰ ἡμέτερα, παντελῶς εἰσι σμικρά. πάντων τε δὴ ἀλόγητοι καθ' ἑαυτοὺς γενόμενοι βουλευσασθε φρονιμώτερον. οὐ γὰρ οὐκ εἰκότως ἐπὶ τὴν μάστιγα λυμάνισαν τοὺς ἀνθρώπους αἰσχρῆν καταφείρεσθε, δι' ἣν πολλοὶ, καίπερ ἐρώτες, ὅτι εἰς κίνδυνον ἔρχονται, ὅμως, φεύγοντες τὸ ἀπρεπὲς τῷ ὄνοματι, (τυπέσι τὸ ὑπακύνειν, ἔχον τι ποιητικὸν αἰσχρῆν) τούτο γὰρ ἐστὶ τὸ ἐπαγωγῶν,) συμφροσῆς μετρίως περιέπεσον, καὶ αἰσχρῆν μείζονα προσέλαβον ἢ ἔφερον. ἀπὸ τῆς ἀνοήτης αὐτοῦς συνέως προσφείρεσθαι, καὶ οὐ δοκεῖν διὰ τύχην πταίσαι. ἐν γὰρ τοῖς ἢ τυχρῆ, ὁ ἢ σύνδεσμος ἀπὸ τῆς ἡμετέρας, εἰ μὴ καὶ ἐκαστοῦς γενόμενους τὴν πάντα λυμάνισμένην αἰσχρῆν, ἂν εὐ βουλευσασθε: καὶ μὴ ἀπρεπὲς γήγασθε ὑπακύναι πόλει τῇ μετρίᾳ, καὶ προκαλυμένη ὑμῶν ἐπὶ μετρίως, ὥστε συμμάχους γενέσθαι, ἔχοντας τὴν ἡμετέραν γῆν ὑποπέλα. αἰσφίας ἐν προκειμένῳ ἢ πολεμείν, ἢ ζῆν ἀσφαλίως, μὴ τὸ χεῖρον ὄλησθε φιλονεικίαντες. ὅσοι γὰρ τῶν ἀνθρώπων τοῖς μὲν ἴσοις μὴ ὑπέκιναι, τῶν δὲ κρείττωνον ἠπτόνται, τοῖς δὲ ἥττοσι μετρίως προσφείρεσθαι, ὅσοι μάλιστα δὴ καταφείρεσι: βουλευσασθε ἢ, μετρίως τὴν ἡμετέραν γῆν, καὶ πολλῶν πρὸς ὀφθαλμῶν λάβετε, ὅτι περὶ πατρῴους ἢ σκῆψις, μᾶς ἕσης, περὶ ἧς ἐν μᾶ βραβῆ ἢ κατοφθαύσατε, ἢ σφαιλίσασθε. Σωφρονέστερον] φρονιμώτερον. Πολλοὶ γὰρ

illos a se, ab ipsorum consultatione, summouerent; aut, ipso Medii sensu, degressi a nobis, relictis nobis. B. [Σωφρονέσ] Schol. d. Aug.] B. Αἰσχρ. κινδ.] At quae sunt turpia pericula? Aut hic quae-nam sunt? Nam per se, aut alibi esse possunt, quae teme- 10, v. c. aut ob malam causam, feeleris patrandi, iniuriae faciundae aut aliouandae in aliis, fabeantur. At hic nil tale. Ego hic interpreter, quia sermo est de αἰσχρῆν, pudore, et infra dicitur, ἀπρεπὲς κομίζειν, τὸ αἰσχρῆν καλυμμενον, talia pericula, quae lubire pudor adigat, quae ob ignominiam K k k k k

προσχωμένοις ὅτι, ἐς αἶα φέρονται, τὸ αἰσχρὸν καλύμενον, ὀνόματος ἐπαγωγῆ δυνάμει, ἐπεσπάσασθαι ἴσασθαι τῆ βίβλος, ἔργω ξυμφοραῖς ἀνικαίταις ἐκόντας περιπεσεῖν, καὶ αἰσχύνῃ αἰσχίω μετὰ ἀνείας, ἢ τύχης, προσλαθεῖν. ὁ ὑμῶς, ἢ ἐδ' βαλεῖσθε, ἢ φυλάξεσθε καὶ ἐκ ἀπερπὲς νομιεῖτε, πόλεως τε τῆς μεγίστης ἴσασθαι, μέτεμα προκαλυμένης, ξυμμάχως γενέσθαι, ἔχοντας τὴν ὑμετέραν αὐτῶν ὑποτελή, καὶ δεδαισῆς αἰδέταυς πολέμου πέρι, καὶ ἀσφαλείας, μὴ τὰ χείρω φιλονευῆσαι. ὡς, οἴτινες ταῖς μὲν ἴσας μὴ εἰκόσι, τοῖς δὲ κρείσσου καλῶς προσφέρουσαι, πρὸς δὲ τῆς ἴσας μέτεροι εἰσι, πλεῖτ' ἀν' ἐρθεῖντο. σιοπεῖτε ἄν καὶ μεταστάντων ἡμῶν, καὶ ἐνθυμεῖσθε πολλάκις, ὅτι περὶ πατρίδος βυλεύσθε, ἢ ἢ, μίαις πέρι, καὶ ἐς μίαν βυλὴν, τυχεῖσάν τε καὶ μὴ κατορθώσασαν, ἔσαι.

βιβ. Καὶ εἰ μὲν Ἀθηναῖοι μελεχόμεσαν ἐκ τῶν λόγων· οἱ δὲ Μήλιοι, κατὰ σφῶς αὐτὰς γενόμενοι, ὡς ἐδοξε αὐτοῖς παραπλήσια, καὶ ἀντέλεγον, ἀπεκρίναντο τάδε. „Οὔτε ἄλλα δοκεῖ ἡμῖν, ἢ ἀπερ καὶ εἰς τὸ πρῶτον, ὃ Ἀθηναῖοι ἔτ' ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πόλεως ἐπ' ἑκατόσια ἔτη ἤδη οἰκαμένης τὴν ἐλευθερίαν ἀφαιρησόμεθα, ἀλλὰ τῇ τε μέχρι τῶδε σωζέσθαι τύχῃ ἐκ τῆς θεῖας αὐτῆν, καὶ τῇ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶπων καὶ

ε βυλεύσασθαι Gr. σ d. Mosqu. φυλάξεσθε Dan. x ἴσασθαι Reg. y ὑποτελεῖς Merg. Ar. C. Bar. Cl. Gr. Alh. Flor. Bas. Reg. Dan. Aug. Mosqu. Antea ἡμ. Bas. In Cassi. corrector crasa vetere scriptura fecerat ὑποτελή. z ἑλέσθε Ar. ἴσας C. Dan. a εἶναι Cass. Aug. b Hic aut aliquid deest, aut certe legendum, ἢ μίαις πέρι, καὶ ἐς μίαν βυλὴν τυχεῖσάν τε καὶ μὴ κατορθώσασαν. Itaq. Ar. Port. Huds. Mox καταφ. Mosqu. c Id est: παραπλήσια ὡς ἐλεγον. Fr. Port. Huds. d τῶν Gr. e τὸ πρῶτον Ar. C. Cass. Gr. Mosqu. et hic mox ἔτι.

fugendam fuscipientur, qualem metuunt Mellii, feruitutem, et imperio aliorum parere et a focis vetustis deficiere; aut etiam, vbi turpis exitus maneat victos, pudorem deinde iniecturus victis, quod infirmi cum valentioribus concertaverint inconsulto. Quam mox vocat αἰσχύνῃ αἰσχίω μετὰ ἀνείας' sicut luculentus ipse sui interpres. Sed haec securi fere transmittent Intr. BAVER.

Πολλάκις γὰρ προσχωμένοις] Portus per enallagen dictum putat, pro πολλὰς προσχωμένους, et ἴσασθαι. Sed fortassis recte dici potest, τὸ αἰσχρὸν ἐπισπάσασθαι πολλοῖς τὸ αὐτῶς ἐκόντας περιπεσεῖν συμφοραῖς, multis hoc consiliauit, causa fuit, ut volentes in calamitates inciderent. Nam quum dicitur ἴσασθαι φθίνον, κίνδυνον, et alia, haud dubie datius aliquis, ut εἰαυτῶ, vel alius, supplendus est. Thucydides infinito περιπεσεῖν vitur pro nomine, ut omnes Graeci. Si eo omisso dixisset, τὸ αἰσχρὸν πολλοῖς ἐπισπάσασθαι συμφορῶς, nemo, opinor, de enallage cogitasset. DVCK.

[Παλλοῖς γὰρ et Ἐπαγωγ.] Schol. def. Aug.] BAVER. Ἐπεσπᾶσθαι.] Non potest hic notare, ad se astraxit, ut verit Port. vel Latinius, illexit, inuitavit; quia iungitur Datio, παλλοῖς. Immo sign. causa fuit, effecit, zugezogen, auf den Itali gebracht. Nam Medium nil sane morer, quod pro Actio positum toties inuenias. BAVER.

ἴσασθαι τῆ βίβλος.] Quia verbo, vocabulo, nomini cedebant, parebant, iuris et honesti, suae quoque dignitatis, vocabulo et specie abripiebantur. Hinc et mox:

ἔργω — περιπ.] non est Pleonasm. ad περιπεσεῖν, in quo iam sane sit ἔργον, res ipsa; sed opp. ἔργατι verborum speciem inanem secuti, in vera rerum (suarum) pericula incidunt. BAVIR.

Αἰσχ. — — προσλαβ.] Μετὰ hic est pro διὰ et repetendum idem ad (μετὰ) τύχης, maiorem turpitudinem nanciscuntur ex inconsulta temeritate, (validioribus reluctandi,) quam ex improspere exitu, ut qui prudentiora quoque consilia nonnunquam sequatur; turpe sane sit, vinci, putatur certe; at turpius, ex temeritate vinci, quod non committere liceret. [Haec verba, aut ex illis aliquid, ut μετὰ ἀνείας maxime, praefigenda sunt haud dubie verbis Schol. ad τῶν μὲν, incipientibus ab ἀπὸ τῶ, post ἢς ἔφηνον. Aut aliud Schol. hic incipit.] B.

Μέτε. προκαλ.] Intell. ἐς, πρὸς μ. Quae μέτερι proponuntur mox: B.

ξυμμάχως γεν.] Sc. ὡς, vel ἐς τὸ ξ. γ. Haec nimirum sunt illa μέτερι, aequae leges. Ita explicandi vim habeat Infm. quem et suspendere liceat a προκαλῶ. tali ordine: προκαλέσθαι ξυμμάχως. (ἐς) μέτερι' inuitanti vos, ut sitis focii modicis legibus. Alioqui suspicere, καὶ ἐξιδίξασθαι ante ξυμμάχως' προκαλ. (ἐς) μέτερι, καὶ γεν. ξυμμάχως. Quod rursus tum pendeat aut a proximo, προκαλυμένης, aut, quod praene malim, a remotiori, ἢ ἀπερπὲς νομιεῖτε, vnde et ἴσασθαι pendeat. B.

ἔχοντας τὴν ὑμετέραν αὐτῶν ὑποτελή] Merces vestigali obnoxias ὑποτελεῖς dici, docet Pollux IX, 31. An agri stipendiarii etiam ὑποτελεῖς dicantur, quaerant, qui vulgatam huius loci scripturam defendere volent. Thucydides quidem vbique homines stipendiarios, non agros, ὑποτελεῖς vocat. Vid. I, 19, 56. II, 9. et VII, 57. Et eisdem ὑποτελεῖν dicit III, 46. Add. Lucianum Catapl. p. 444. DVCK.

ἴσας.] Terras quoque, vel agros, ὑποτελεῖς dici, recentiorum quidem, ut fere solet, sed tamen exemplis, probat Abr. ad h. l. Sed nil opus dubitatione aut exemplorum auctoritate, cum et Latini agros aequae, et res omnino ac populos, vocent vestigales, stipendiarios, nec res minus, merces adeo, dicant vestigal pendere, quam homines: quod et nos facimus vocabulis, zinsbar, steuerbar, accisbar, steuerfrei, Steuer geben, Accise geben. BAVER.

ὡς οἴτινες — ἐρθεῖντο] Stobaeus pag. 270. κρείττοσι legit, et eis δὲ τῆς ἴσας. WASS.

[Προσφέρονται et μέτε. εἶναι] Scholl. ad h. vv. def. Aug.] B. Μίαις πέρι] Scholiastes hoc de patria exponit. Eam sequuti sunt Valla et Acacius, qui vertit, quam unicam vnico consilio conservare et euertere potestis. Portus e sequenti membro huc reuocat βελῆς, et interpretatur, quasi in una ancora constitutam, et ab hoc vnico consilio vestro pendentem. Hoc tolerabilius est, quam prius illud. In his, quae paullo post dicuntur, nonnihil dubito, an particippia τυχεῖσάν et κατορθώσασαν pro infinitiuis, quod Thucydidi vnitissimum est, possint accipi, hac sententia: ἔσαι τὴν πατρίδα τυχεῖν, καὶ μὴ κατορθώσασαν, erit, eueniet, patriam felicem, vel infelicem esse. Cui hoc non placet, est enim satis durum, ei vel Porti coniectura, ἢ — τυχεῖσάν τε καὶ μὴ κατορθώσασαν ἔσαι, am-

que perdit, nequaquam iam vos conuertetis. Multos enim, quamuis adhuc manifeste cernerent mala, in quae ferebantur, tamen ea, quae turpitudine vocatur, vi nominis animos allicientis, verbo superatos, et speciosis nominum lenociniis captos, ad se sic attraxit, vt re ipsa illi sua sponte in grauissimas calamitates inciderint, et dedecus turpius propter suam stultitiam potius quam propter fortunam acceperint. Quod vos, si recte consultaueritis, cauebitis. Nec indecorum censebitis potentissimae ciuitati cedere, quae commodis conditionibus prouocat, vt focii sitis, et vestrum agrum retinentes, tributum pendatis; neue, belli et incolunitatis optione vobis data, contentionis studio deteriora sequamini. Nam, qui paribus quidem non cedunt, erga superiores vero recte se gerunt, et inferioribus se moderatos praebent, ii diutissime stare possunt. Considerate igitur nobis etiam semotis, et saepius vobiscum cogitate, vos de patria consultare, quae in hac vna, et ex hac vna consultatione vel felix vel infelix est futura.

112. Post haec Athenienses quidem ex colloquio discesserunt. * Melii vero, cum in curia soli remansissent, postquam ipsis eadem, quae ante dixerant, visa sunt, haec ipsa responderunt. „Nobis vero, Athenienses, neque aliud, quam paulo ante videtur: neque breui temporis spatio vrbi quae iam per septingentos annos habitatur, libertatem eripiemus: sed tum fortuna, quae diuinitus eam huc

* Melii vero inter seipso colloquuti sunt. quumque eadem, quae prius visa ipsis essent, et contradicerent, talia responderunt. *Scrib. HVDs.*

προσφύρομαι] ὀμιλεῖ. Μέτριοι εἶσι] δίκαιοι. Οὔτε ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πόλεως ἐπτακόσια] ὅτι ἐστὶ ἐπτακόσια Μῆλος ἢ νῆσος ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐλευθέρως οἰκισθεῖσα, ὕστερον ὑπὸ Ἀθηναίων ἐπι-

plectenda; vel, pro ἔσαι, ἴτε legendum est: quam lectionem Vallam, siue e coniectura, siue quod ita in Codice suo inuenerat, sequutum esse, ex illius interpretatione Latina, quam — scitis, adparet. Et hoc, quum omnem difficultatem, quae in his verbis est, tollat, ac praeterea ἴτε facile in ἔσαι degenerare potuerit, sine vlla haesitatione probarem, si alicuius libri scripti auctoritas accederet. *RVCK.*

* *Hv, μιᾶς πέρι — ἔσαι.*] Difficillimus haud dubie omnium locorum Thucydidis, ac vix interpretis, sed Critica manu sanandus. Maximam difficultatem, ac paene inuisionem, obii-ciunt particip. *τυχῶσαν* et *μὴ κατορθώσασαν*, cum verbo *ἔσαι*. Pro quo verbo, *ἔσαι*, ἴτε legenti, nec Codd. faueant, nec participiorum ratio expediatur, quae futuro tempore posita; aliquantum certe difficultatis amouerint. Et, quia *τυχῶσαν* tamen idem esse vel intelligi queat Futurum 2. non sane spreuerim etiam *κατορθώσασαν* legi, aut ita intelligi Aor. 1. suppleto *ἄν* durius tamen. Sed illud abierit; at verbo *ἔσαι* quid fiet, seu simpliciter posito, seu accusatiuis, *ἦν*, *τυχῶσαν* et *κατορθώσ.* iuncto? his denique ipsis quid fiet? *Ab.* ita ordinat atque expl. *περὶ ἦν*, (*πατρίδα*) *τυχῶσαν* τε καὶ *κατορθώσασαν*, *ἔσαι* μιᾶς (scil. *βουλῆς* ἔργον) καὶ ἐς μίαν βουλήν. Quae contortissima esse, et vim verbis fieri, quis non sentiat? Quid vero est, aut qualis structura: erit circa patriam, felicem aut infelicem, vnus consilii opus? Qui deinde differant, *μιᾶς βουλῆς ἔργον* et *ἐς μίαν βουλήν*; (Etsi Paullus quoque Rom. 3, 22. *εἰς πάντας καὶ ἐπὶ πάντας*.) At hoc quid sit: erit circa patriam in vnum consilium? Ac tamen debet Genit. habere *περὶ*, et *κατορθώσασαν* scriptum vtique esse. Ego vero fateri malim, non liquere mihi, quam ita interpretari. Nihilne ergo ipse attulero? Sane facilius alios reprehenderis, quam ipse commodiora inueneris. Equidem *μίαν πέρι*, ad patriam vtique retulerim: cum de vna patria (veltra) agatur, quam praeter nil habeatis, qua euersa ac perdita, omnia perdidistis; ἦν, quam, patriam, *ἔσαι*, lice-

bit, detur vobis, seu *τυχῶσαν*, victicem, spei compotem, seu *μὴ κατορθ.* victam, spe et voto deicctam: — — quid ergo *ἔσαι*, licebit? Nempe, illam vnam patriam vna deliberatione, vnus consilii momento, — quid ergo? — *Dic aliquid!* — *Incipe!* Nil est! *culpatur frustra calamus*, saepius, haec duo scribo, atramento immersus. Nempe ego *verbum* requiro, Infinitiuum ab *ἔσαι* pendente, cuius tamen sensus et *τῆ* *τυχῶσαν* et *τῶ* *μὴ κατορθ.* respondeat. Quod nisi obstaret *μὴ* ante *κατορθώσασαν* habebam verbum: — *σῶσαι*, *seruare*: *seruare* dabitur patriam! Aptum vero causae, et similitudine syllabarum, *σασαν*, forte interceptum atque absorptum. Sed enim non conuenit voc. *μὴ* ante *κατορθώσασαν*. Quid, si *ἀποφύκομαι*, vel *ἀποδείξαμαι*, *officere*, praebere, vel *καθίσταμαι*, exciderit? Ceterum Homeri locus *Abreschio* comparatus, *εἰ δὲ ποτ' ἔς γε μίαν βουλευόμεν* minime huc congruit; hic enim *ἐς μίαν βουλήν* est, vno consilio, nunc capi-endo, post quod amplius deliberaturis integrum non sit futurum; Homero autem ibi sign. *concoris* consilium; sociatam consultationem, cui *ἔριδες* ibi opponantur. Vallae coniectura, *ἔξετε* pro: *ἔσαι*, vehementer arripit; praec qua lubens spreuerim a me ipso allata. *BAVER.*

καὶ ἄντελ.] Vertendum est: re (vltro citroque) in consilio *ιαστάτα*, disceptata, agitata; quod alibi Thuc. *ἐπιλογίας γενομένης*. Reliqua aliena hic sunt. Portus plane omisit. B.

[*Οὔτ' ἐν ἄλ.*] Schol. ad h. v. notatur in Aug. scriptum a m. ant.] B.

ὀικυμένης] *Emphasin* habet verbum: *curo ac libere* habitatae, et tranquille agentis. B.

Ἀυτήν] Aut a *σωζέσθαι* pendet, quod hic aut est pro Praet. *σσωκνίει*, vel *σωσάσθαι*, aut *ιενεῖ*, integram conseruare, sign. tunc traiecta sint verba, more Nostri; aut a *πιστεύοντες*, quod hic actiue valeat, *permissitentes*. B.

καὶ Λακεδαιμ.] *καὶ* hic est vtique, maxime, nominatim, praecipue. B.

Bell. Pelop. an. 16. Olymp. 95. V. C. Varr. 338.

Λακεδαιμονίων τιμωρία πιστεύοντες, ¹ πειρασόμεθα σώζεσθαι. προκαλέμεθα δὲ ὑμᾶς, φίλοι μὲν εἶναι, πολέμιοι δὲ ² μηδενέροις, καὶ ἐκ τῆς γῆς ἡμῶν ἀναχωρήσαι, σπονδάς ποιησαμένους, αἵτινες δοκῶσιν ἐπιτήδειοι εἶναι ἀμφοτέρους.

ριγ'. Οἱ μὲν δὴ Μήλιοι τοσαῦτα ἀπεκρίναντο· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, διαλυόμενοι ἤδη ἐκ τῶν λόγων, ἔφασαν. «Ἄλλ' ἔν μόνει γε ἀπὸ τῶν τῶν βουλευμάτων, ὡς ἡμῖν δοκεῖτε, τὰ μὲν μέλλοντα τῶν ἐρωμένων σαφέστερα κρινέτε, τὰ δὲ ἀφανῆ, τῶ ³ ἢ βλάσθαι, ὡς γιγνόμενα ἤδη ⁴ ἰδεᾶσθε· καὶ Λακεδαιμονίους, καὶ τύχη καὶ ἐλπίσι πλείστον δὴ παραβεβλημένοι καὶ πιστεύσαντες, ⁵ πλείστον καὶ σφαλῆσθε.

ριδ'. Καὶ οἱ μὲν Ἀθηναίων πρέσβεις ἀνεχώρησαν ἐς τὸ στρατεύμα. οἱ δὲ στρατηγοὶ αὐτῶν, ὡς ἔδδεν ὑπήκουον οἱ Μήλιοι, πρὸς πόλεμον εὐθύς ⁶ ἔτράποντο, καὶ διελόμενοι κατὰ πύλεις περιετείχισαν κύκλῳ τὰς Μήλιας. καὶ ὑστερὸν ⁷ Φυλακὴν σφῶν τε αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων καταλιπόντες οἱ Ἀθηναῖοι ⁸ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, ἀνεχώρησαν τῶ πλείονι τῶ στρατῷ. οἱ δὲ ⁹ λειπόμενοι, παραμένοντες ἐπολιόρκων τὸ χωρίον.

ριε'. Καὶ Λαγέιοι κατὰ τὸν χρόνον τὸν αὐτὸν, ἐσβαλόντες ἐς τὴν ¹⁰ Φλιασίαν, καὶ ¹¹ λοχισθέντες ὑπὸ τε ¹² τῶν Φλιασίων καὶ τῶν σφετέρων Φυγάδων, δισφθάρησαν ὡς ὀδοῦκοντα. καὶ οἱ ἐκ τῆς Πύλου Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίων πολλὴν λείαν ἔλαβον. καὶ Λακεδαιμόνιοι ¹³ δι' αὐτὸ, τὰς μὲν σπονδάς ἔδ' ὡς ἀφέντες, ἐπολέμουν αὐτοῖς· ἐκήρυξαν δὲ, εἴτις βλάσθαι παρὰ σφῶν ¹⁴ Ἀθηναίους ληΐζεσθαι. καὶ Κορίθιοι ἐπολέμησαν ἰδίων τιῶν διαφορῶν ἐνεκὰ τοῖς Ἀθηναίοις· οἱ δ' ἄλλοι Πελοποννήσιοι ἠσύχαζον. εἶλον δὲ καὶ οἱ Μήλιοι τῶν Ἀθηναίων τῶ περιτειχίσματος τὸ κατὰ τὴν ἀγορὰν, προσβελόντες νεκρὸς, καὶ ἀνδρας τε ἀπέκτειναν, καὶ ¹⁵ ἐστυεγκάμενοι σίτον τε καὶ ὅσα πλείστα ἐδύναντο ¹⁶ χρέμασιν, ἀναχωρήσαντες ἠσύχαζον. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀμεινον τὴν Φυλακὴν ὑ τοπέπειτα παρεσκευάζοντο. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

f Πειρασόμεθα Gr. Mox δὲ d. Mosqu. g Μὴδ' ἐτέρους Bar. Gr. h βουλευόμεθα Dan. i ἰδεᾶσθαι, et paullo ante βλάσθαι ex emendatione inter verſus Gr. k πλείστον Dan. l ἔτράποντο (pro vulg. ἐτρέποντο) Gr. Aug. Dan. m φυλακὴν τε σφῶν αὐτῶν Reg. n καὶ omittunt Ar. C. Dan. Mox καὶ ἀνεγ. Mosqu. o παλιμίοι Ar. C. In ora Cod. Ar. λειπόμενοι a manu secunda. Hudf. πολέμιοι Dan. Mox ἰσχυροί. Mosqu. p φλιασίαν Cl. φλιασίαν ex emendatione. Hudf. φλιασίαν Reg. Aug. sine τῶν. q λοχισθέντες Dan. r τῶν δεετ Ar. C. Cl. Reg. Cass. Dan. s Δ' αὐτοὶ Cl. in marg. t Ἀθηναίων Reg. Paullo post Πελοποννήσι. Mosqu. u Ἐπνευγκάμενοι Marg. Ald. Flor. Bas. x χρῆματα Ar. Mosqu. y τὸ ὑπίστα Ar. C. Aug. Mosqu. Cass.

Προκαλ. δὲ ὑμ. rel.] Hyperbaton est; nam ὑμᾶς refertur ad ἀναχωρήσαι aut ibi repetendum est. Verba, φίλοι εἶναι, rel. interiecta sunt, ac si sit, φίλων ὄντων ἡμῶν, vel ὡς τε ἡμᾶς εἶναι φίλους· neque enim iunxeris, et dixeris: prouocamus vos, vt (nos) simus vobis amici; petentis hoc sit, non rogati; nisi per Metonym. rogamus vos, vt (vos) nobis permittatis, esse amicis. V. Phil. Th. P. in Metonym. p. 288 — 261. BAVER.

Ἐκ τ. λόγ.] Opus ipsum, actum hic sign. λόγοι, vel conciliium, in quo iactassent sermones. Aut ἐκ notat post: vt, bella ex bellis, ex bello pax, Liu. 1, 13. post mod. B.

Ἄλλ' ἔν] Verte, nimirum, itaque ergo; so sieben wir wohl, dass ihr, rel. B.

[τὰ δὲ ἀφανῆ] In Schol. Cod. Aug. pro ὅπως ἔχειν εἶσθε καθάπερ etc. sic leg. ὅπως ἔχειν, ὡς εἶσθε, καθάπερ etc.] B.

τὰ δὲ ἀφ.] Opp. γιγνόμενα· sunt ergo illa, οὕτω ὄντα, nondum praesentia, nondum conspicienda. Plane vt Ebr. 11, 3. βλεπόμενα, μὴ φαινόμενα, sunt, quae (iam) adsint, quae non sunt exstant. Hinc et ἀποφαίνειν ἔργον, δείξαι, est efficere; et ἀφανίζειν delere; ἄλλον quoque est certum, vt Ebr. 7, 14. Xen. M. S. 3, 6. 2. B.

[ὅς γιγνόμεν.] Schol. d. Aug.] B.

Παραβελ.] Delegantibus, in eos concientibus; non sine summo periculo; quae notio semper insit huic vocab. vnde pa-

rabolani, παραβόλως, ἐν παραβολῇ, Ebr. 11, 19. e praesentissimi periculo articulo. B.

ἔτράποντο] Sic pro ἐτρέποντο reposui ex Gr. Ita Noſter alibi. WASS.

Οἱ ἐκ τῆς Πύλου Ἄθ. -- ἔλαβ.] Aut Ellipsis est, ita explenda: οἱ ἐκ τῆς Πύλου (ὄντες) Ἄθ. ἐξ αὐτῆς (ἀερώμενοι,) λ. ἔλ. Aut traiectio, sic reſcindenda: οἱ Ἄθην. ἔλαβον λείαν ἐκ τ. Πύλου (ἐξελαθόντες.) V. Ind. B.

Παρεσφῶν] Potest esse pro παρὰ σφῶν, apud ipsos, cum ipsis. Si tamen sign. ex ipsis, ipsorum: in ἐκήρυξαν supple, ἐξείνοι. Hoc quidem iure gentium facerent, praecuntibus Atheniensibus. Haec iam vestigia et initia sunt hodierni moris maritimi, Carrey, Cuttecy. BAVER.

τὸ κατὰ τὴν ἀγορὰν] Hoc vix potest intelligi de foro vrbis Meliorum. Puto designari forum rerum venalium in munitionibus Atheniensium, et locum, vbi adferuabatur frumentum, et alia ad vsus militum, qui vrbem obsidebant. Id indicant ea, quae mox de frumento et aliis rebus a Meliis raptis dicit Thucydides. DVCK.

Καὶ ὅσα κλεῖτα ἰδύναντο χρέμασιν] Partus religioſe ſequitur ſcripturam vulgatam. Sed quis credat, Melius, qui de improuiſo noctu eruptione facta tantum partem aliquam muni-

vsque conseruauit, tum humanis auxiliis et Lacedaemoniorum *ope* freti, nostram salutem tueri conabimur. Vos tamen prouocamus, vt amici quidem *utrisque* simus, hostes vero neutris; vtque foederibus initis, quae utrisque commoda videbuntur, ex agro nostro discedatis.

113. Melii igitur haec responsa dederunt. Athenienses vero, cum e colloquio iam digrederentur, dixerunt. „Enimuero vos soli *omnium*, vt nobis videmini, his *uestris* consiliis, res quidem futuras, *quarum exitus est incertus*, certiores esse iudicatis, quam quae cernuntur, res vero occultas, quod *ear* cupiatis, vt praesentes iam spectatis. Et quia Lacedaemoniis et fortunae et spei iam plurimum vos ipsos permisistis, et *his nimium* confiditis; plurimum etiam labemini.

114. Atque Atheniensium quidem legati ad castra redierunt. Ipsorum vero duces, cum Melii nullo modo morem ipsis gerere vellent, ad bellum continuo se conuerterunt; et *opus* inter ciuitates partiti, Melios vallo circumdederunt. Post haec Athenienses, praesidio cum ex suis tum ex sociorum copiis et a mari et a terra *illic* relicto, cum maiore copiarum parte domum redierunt. Reliqui in obfidione vrbs manserunt.

115. Sub idem tempus Argiui, irruptione in *agr*um Phliasium facta, et a Phlasiis et a suis exsilijs per insidias excepti, circiter octoginta perierunt. Et Athenienses, qui Pyli erant, magnam Lacedaemoniorum praedam ceperunt. Lacedaemonii vero, ne sic quidem propterea solutis foederibus, bellum ipsis fecerunt. Edicto autem permiserunt cuilibet de suis, vt praedam ex Atheniensium finibus ageret. Et Corinthii quidem priuatarum quarundam controuerfarum causa bellum Atheniensibus intulerunt. Caeteri vero Peloponnesii quiescebant. Melii quoque munitionis ab Atheniensibus exstructae partem, quae forum spectabat, ceperunt, *eam* aggressi noctu, et nonnullos viros interfecerunt, et frumentum aliamque comteatum pecunia comparatum, quam plurimum potuerunt, *in urbem* importarunt, et cum *in eam* se recepissent, quiescebant. Et Athenienses postea diligentias excubias agebant. Et haec aestas excessit.

Bell. Pelop. an. 16. Olymp. 89. 4. V. C. Varr. 338.

Βαλεία ἐξεπολιτομένη. Τὰ δὲ ἀφανῆ, τῷ βέλεσθαι] τὰ δὲ ἀόληα, διὰ τὸ βέλεσθαι. Ἔτιος ἔχειν οἴεσθε, καθάπερ τὰ παρόντα καὶ γιγνόμενα θεᾶσθε. Ὡς γιγνόμενα] ἐδωμένα, ἐνεργόμενα. Παραβελημένοι] πρόβλημα αὐτοῦ καὶ ἔργα ἔχοντες. Ἄρμεινον

tionum hostilium, quibus vndique claudabantur, expugnauerant, tempus et aliam facultatem comteatum alicunde pecunia comparandi superfuisse? Melius est ad sententiam, quod habet *Cod. Ar.*, *χρήματα*. Etiam *Valla* et *Acacius* viderunt, non posse tolerari *χρήμασι*. Nam ille vertit, *quae ex usu forent* quam potuere plurima: hic, quantum poterant *ad usus necessaria*. Qua significatione *Thucydidem* etiam I, 2. hac voce vium arbitror de priscis Graeciae incolis, *νεμόμενοι τε τὰ αὐτῶν ἕκαστοι ὄσον ἀποζῆν, καὶ περιουσίαν χρημάτων ἔκ ἔχοντες*. Nam, cur id ibi cum *Interpresibus* et *Libanio* in *Progymn.* pag. 114. ad pecuniam coarctetur, nulla causa est. Quin et VI, 93. *χρήματα* et *τροφῆν* pro eodem dicit: *ἢν (τροφῆν) ἀπέσειλαν οἱ στρατιῶται ἐπὶ τὰ χρήματα καὶ ἰσπέας, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀνέσαντες ἐψηφίσαντο τὴν τε τροφῆν πέμπειν τῷ στρατιῶτι, καὶ τὰς ἰσπέας*. Si quis tamen *χρήματα* hic interpretari velit pecuniam ad stipendia militum, et alios vsus belli, cum eo non magnopere contendam. Venerat mihi primum in mentem *ὀχήματα* pro *χρήμασι*, quod postrema litera vocis praecedentis videri poterat absorpsisse primam τῶ *ὀχήμασι*. Sed hoc deinde maxime ob hanc causam repudiavi, quod putabam, vsum Linguae Graecae vix ferre, vt

plaustra et vehicula oneribus portandis dicantur *ὀχήματα*, quae *ἀμάξαι* potius vocantur. DVCK.

Ἐδόν. *χρήμασιν*] Nugatur egregie *Gottl.* ex *Abresch.* explicando: quaecunque aliquid pretii haberent. Quis ita loquitur? *δύναται*, cum *Accus. ponderis, humorum*, est sane, *valet*. Sed *χρήμασι*, *Datiuo*, quid faciat, seu, pecuniam notare, vel, seu res vsui, vtensilia? Quid, quod *ἰδύναται*, singulari, tum scriberet *Thuc.* Nempe aut *χρήματα* legendum, cum *Codd.*, aut *ἐν*, vel *ἐπὶ*, suppleendum: quae poterant, possent, (auferre,) rerum vtilium, *qua* res vtensiles, quod constaret rebus vtensilibus, *αὖ* (nützlichen) *Geräthe*, an, von Sachen. v. *Phil. Th. P.* p. 53. Quasi pro *Genitiuo* ponatur. Ita cum *ἐπὶ* ponit *Dat. Paullus*, *Ebr.* 9, 10. *μόνον ἐπὶ βρώμασι*, rel. *qua* cibos, quae constarent cibis et potu, in his versarentur: denique pro *Genit.* vel *Accus.* ex vsu *Ebr.* 3 et 7. *V. Glass. Phil. S.* p. 31. 81. 586. Edit. *Dath.* Egregie tamen et acute *Abresch.* emendat, *χρησιμα* luculento idem exemplo vsus, *Schol.* ad 6, 16. vbi contra sit *ἀναλώσιμα* pro *ἀναλώμασι*. BAVAR.

[Ἄρμεινον. τ. φυλ.] *Schol. d. Aug.] B.*

ριτ'. Τῷ δ' ἐπιγιγνομένῳ χειμῶνος Λακεδαιμόνιοι, μελλήσαντες ἐς τὴν Ἀργεῖαν στρατεύειν, ὡς αὐτοῖς τὰ διαβατήρια ἰσθμῶν ἐν τοῖς ὄρεσι ἐκ ἐγγίνετο, ἀνεχώρησαν. ^α καὶ Ἀργεῖοι, διὰ τὴν ἐκείνων μέλλησιν, τῶν ἐν τῇ πόλει τιμᾶς ὑποτοπήσαντες, τὴς μὲν Ξυέλαβον, ^α οἱ δ' αὐτὸς καὶ Διέφυγον. καὶ οἱ Μήλιοι περὶ τῆς αὐτῆς χερσὸς ^β αὐθις ^γ καθ' ἕτερον τι τῷ περὶ τὴν χερσὸς εἶλον τῶν Ἀθηναίων, παρόντων ἔ πολλῶν τῶν Φυλάκων. καὶ ἐλθούσης στρατιᾶς ^δ ὕπερον ἐν τῶν Ἀθηναίων ἄλλης, ὡς ταῦτα ἐγγίνετο, ἦς ἦρχε Φιλοκράτης ὁ ^ε Δημῶς, καὶ ^ε καθὰ κράτος ἤδη πολιορκούμενοι, ^ε γενομένης καὶ προδοσίας τινός, ἀφ' ἑαυτῶν ἔνεχώρησαν τοῖς Ἀθηναίοις, ^β ὡς ἐκεῖνος περὶ αὐτῶν βουλευσάμενος. οἱ δὲ ἀπέκλεισαν Μήλιον, ὅσως ἠβῶντας ἔλαβον, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας, ^ι ἠνδραπόδισαν. τὸ δὲ χωρίον αὐτοῖς ^κ ἄκησαν, ἀποίκους ὕπερον πεντακοσίους πέμψαντες.

α Καὶ οἱ Ἀργ. Gr. Μοκ μέλλειν Mosqu. vno λ. α οἱ δὲ αὐτὸς Gr. β αὐθις Cl. Gr. Caff. γ καθ' ἕτερον τι Reg. Caff. Aug. δ ὕπερον αὐτῶν Ἀθηναίων Gr. ε εὐδῆμος legit Vall. f Κατακράτος Ald. Flor. Basf. Sreph. I. Reg. g καὶ γενομένης προδοσίας etc. Ar. C. τινὸς d. Mosqu. Forfan sic distinguendum: γενομένης καὶ προδοσίας τινός ἀφ' ἑαυτῶν, ἐνεχώρησαν τοῖς Ἀθηναίοις, Ar. Port. Ita haec distinguuntur in Reg. Cum Ar. et C. consentit Dan. h ὡς ἐκεῖνος Ar. C. Reg. Caff. Gr. Aug. i ἠνδραπόδισαν Ar. C. Dan. κ ἄκησαν Ar. Cl. Reg. Dan.

Μελλήσαντ.] Vix est, quin duo simul hic notet, 1) *molliti*, 2) *cupidi*: ita quidem, si retuleris ad verba; *quid* non licauerant de transitu, i. e. irruptione, transitu in *fines*, in *terram* hostilem (non per *flumen*, vt alibi.) Sane enim aor. τ. significare non solet; *facturum* esse, *ἐγγίνετο* intell. cum *Emphati*, *lacta*, *fausta*. BAVER.

Καθ' ἕτερον. τ. rel.] Bis intell. τί καθ' ἕτερον τι (μέρος) τοῦ περιτ. εἶλον τι, αὐτῷ. B.

ὕπερον. — ἦς ἦρχε.] Hyperbaton est ita reuocandum: ὕπερον, ὡς ταῦτα ἐγέν. ἐλθούσ. τρ. ἄλλ. ἦς ἦρχε, rel. B.

Πολιορκούμενοι] Πολιορκούντες λιμῶν, inquit *Hesych.* laudato *Thucyd.* vnde prouerbiū *λιμῶν Μήλιον* natum. Idem fere *Schol.* *Aristoph.* *λιμῶν ἐπέσθησαν* ὡς *Θουκυδ.* ἐν τῇ πέμπτῃ: ad haec *Orn.* 186. *θεὸς ἀπολεῖτε λιμῶν Μήλιον*. hoc factum a *Nicia* asserit *Schol.* Sed de *Nicia* nulla post pacem V, 32. mentio, neque extra urbem cum imperio fuisse videtur. *Diodorus* quidem dilerte *Nicias* στρατηγόντος Ἀθηναῖοι εἶλον Κύθηρα καὶ *Nicias* τὴν τε Μήλον πολιορκήσαντες ἠβῶντον ἀπέσφαξαν, nempe Athenienses: non *Melum* quidem ductu *Niciae*, sed alio tempore atque *Cytheram* etc. Nescio ergo, an reponendum apud *Schol.* *Aristoph.* *τις*; vide *Thucyd.* V, 84. et *Plutarch.* in *Alcibiade*, p. 199. Cautē *Strabo* X, 484. Ἀθηναῖοι δὲ ποτε, πέμψαντες στρατίαν, ἠβῶντον ἀπέσφαξαν τοὺς πλείους. Vid. *Aristoph.* *Schol.* ad *Aues* 362. vbi, *Nicias* *confiliis* deberi hanc deditionem, ait. *Wass.* Si *Diodorus* ea, quae de *Niciae* rebus gestis narrat, c. *Thucydidē* descripsit, negligentem illum inspexerit, oportet. *Thucydidēs* tres memorat expeditiones *Niciae*. Primam III, 91. in *Meluro* irritam, ac deinde in *Tanagraeos*, A. VI. *Bell. Pelop. Olymp.*

LXXXVIII, 3. Secundam IV, 42. aduersus *Corinthios*, quae post pugnam cum *Corinthiis* *Methonen* muniuit, A. VII. *Bell. Pelop. Olymp.* LXXXVIII, 4. Tertianam in *Laconicam*; quae *Cythera*, et *Thyream* cepit, A. VIII. *Bell. Pelop. Olymp.* LXXXVIII, 4. Has omnes *Diodorus* Lib. XII. pag. 319. in vnum Ann. 1. *Olymp.* LXXXIX. concludit, ac deinde eodem Lib. p. 327. *Cythera*, *Nisacam*, et *Melum* a *Nicia* expugnatas scribit, *Olymp.* XC. 3. quae neque cum *Thucydidē*, neque inter se conueniunt. Nec video, quomodo *Suidae* in *λιμῶν Μήλιος*, et *Scholias* *Aristophanis* *Melios* fame coactos se *Niciae* dedidisse scribentibus, contra disertam narrationem *Thucydidis* fides haberi possit. Nam in *Aristophane* ipso nihil est, e quo, *Melum* a *Nicia* captam, coniter. Proverbiū *λιμῶν Μήλιος* habent etiam *Zenobius* IV, 94. et *Diogenianus* VI, 14. in quo videtur excidisse vox *λιμῶν*, et scribendum esse, τὴς γὰρ Μήλιος Ἀθηναῖοι ἰσχυρῶς *λιμῶν ἐπέσθησαν*: nam sic *Suidas*, *ἐκάκωσαν Μήλιος πολιορκούντες* *λιμῶν*. DVCK.

[ἤδη πολιορκ.] *Schol.* d. Aug.] BAVER.

Ἀφ' ἑαυτῶν.] Quia vix est, vt hic notet, *fronte sua*, retuleris, cum *Porto* *Interpr.* ad *γενομένης*. Est tunc scriberet potius, ἐξ ἑαυτῶν. Sed tunc comma deleueris post *γενομένης*, reponendum post *ἑαυτῶν*. BAVER.

[ὡς ἐκεῖνος.] *Schol.* d. Aug.] ὡς hic notat *modum*, formulam, *legem* dedendi. B.

ἄκησαν.] Quidni aptum, cum *habuisse ipsi* *Melum*, *missis* eo ciuibus, recte dicantur, nec *condenda* fuerit ciuitas, quae iam esset? BAVER.

116. Insequentis hyemis initio, Lacedaemonii copias in agrum Arginum educere statuerant: sed cum in ipsis finibus sacrificium pro transitu fecissent, nec litare potuissent, domum reuerterunt. * Argiui vero, quod illi in suum agrum inuadere statuissent, nonnullos, qui in vrbe erant, suspectos habuerunt: et eorum alios quidem comprehenderunt, alii vero ex ipso- rum manibus elapsi profugerunt. Sub idem quoque tempus Melii rursus Atheniensium munitionem ab alia parte aggressi, vbi non multi custodes aderant, eam partem ceperunt. Cum autem mox, post has res gestas, alius exercitus Athenis venisset, cui praeerat Philocrates Demeae filius; cumque Melii graui obsidione iam premerentur, quadam etiam proditione a quibusdam ipso- rum ciuibus facta, Atheniensibus sese dediderunt, ea conditione, vt ipsi Athenienses de se arbitrato suo statuerent. Illi vero, Meliorum quoscuque puberes ceperunt, omnes interfecerunt, pueros et foeminas in seruitutem abstraxerunt, et urbem ipsi incoluerunt, postea quin- gentis colonis eo missis.

Bell. Pelop. an. 16. Olymp. 97. 1. V. C. Varr. 338. Post Oct. 15.

* Qui dum tardarent, Argiui aliquos eorum, qui in etc. Steph. HVDS.

τὴν φυλακὴν τῆς Μήλου. Ἦδη πολιορκούμενοι] οἱ Μήλιοι. Ὡς ἐκείλους] τοὺς Ἀθηναίους.

FINIS LIB. V.

Scholia Cod. Augustini interlinearia et marginalia, quae suo loco non adnotata sunt, inde a L. III. — usque ad L. V. C. 54. Coniecturae et emendationes sunt b. Gottleberi.

SCHOLIA LIBR. III. HIST. THVC.

CAP. I.

Ἐς τὴν Ἀπικὴν] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Καὶ ἐγκαθεζόμενοι in fin. pro διὰ τὸν σίτον est διὰ τοῦτο.

Ἐδρῶν τὴν γῆν] τῶν φυλῶν] Κακωγεῖν et Οὐ εἶχον τὰ σιτία] defunt.

CAP. 2. Ad v. Μηθύμης — Μήθυμνα] σημειώσαι τὴν σύνταξιν. Ἀναγκασθέντες δὲ] Διὰ ante τὸ διαβληθῆναι deest.

Καὶ ταύτην τὴν ἀπόσ.] Hoc Schol. sic leg. ἀναγκασθέντες δὲ καὶ ταύτην] εὐχ ὡς καὶ ἄλλην αὐτῶν πεποιημένων ἀπόσασιν, ἀλλὰ τὸ ταύτην ἐν ἴσῃ τέθεικεν ἐν τῷ τότε χρόνῳ. Videtur ab alia manu scriptum esse.

Πρότερον ἢ διενδοῦτο] Priora verba πρὶν εὐτρεπισθῆναι defunt.

In Schol. ad Τὸν τε γὰρ λιμένων, quod est a manu rec. ab initio scriptum fuit μὴ προσδεχόμενοι, sed super μὴ ab ead. manu deinde scriptum est εἰ — pro δυσέκπλωτοι est δυσείσπλωτοι.

Καὶ ἂ μεταπειμ. ἦσαν] Hoc Schol. et sequens defunt.

Ad διάφοροι adn. τὸ διάφοροι πρὸς τὸ κατὰ γάσιν] τὸ δὲ ἰδίᾳ πρὸς τὸ πρόξενον.

In Schol. ad Μηνυτῆ γίνονται, quod ab al. manu scr. videtur, δηλονότι in medio deest.

Ad v. ξυνοικίζουσι — ἐβύλοντο γὰρ ἐκ μιᾶς πόλεως ἐρμώμενοι πολεμῶν.

Ἐς τὴν Μιτυλ. βίαν] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Καὶ τὴν παρασκ., quod ab alia manu script. est, pro ἐπιδείξωσι est ἐπέξωσι.

Ad v. μετὰ Λακεδαιμονίων — δεῖ ὑποσῆσαι εἰς τὸ Λακεδαιμονίων. ἔξω δὲ ἰσχυρῶν ξυγγενῶν ὄντων ἀναγκασθῆναι] Διολέων γὰρ ἀποικοὶ Δέσβριοι, Διολεῖς δὲ καὶ Βοιωτοὶ] οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι Δωριεῖς.

Αὐτοὺς Δέσβριον] deest.

CAP. 3. Μέγα μὲν ἔργον] deest.

Προσπολεμώσασθαι] Ab al. manu scr.

Ἀκέραιον et Τὴν τε ξυνοικισθῆναι] defunt.

In Schol. ad Καὶ ἦν μὲν, pro ἀνανταπόδοτον est ἀνταπόδοτον.

Post γέρας add. μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ ἄρσαντες. Verba ὁ ὕψος ἔτα defunt, eaque, quae sequuntur, ab alia manu scripta.

Ναὺς τε παραδόναι] Hoc Schol. cum tribus seqq. deest.

Καὶ τριτάτος] Hoc Schol. et sequens defunt:

CAP. 4. Ὡς εἴρω] Ab al. manu scr.

Ἀπήγειλαν μὲν] deest.

Τὰ ἐπεσπλημένα] Est interlin.

Ὁμολογίη τινί] Ab al. manu scr.

Τὰς ναὺς ἀπελθεῖν] deest.

CAP. 5. Καὶ ἡ ἄλλη Δέσβρος] deest.

Οὔτε ἐπιμυστατο] A rec. manu scr.

Ἄλλ' ἀνεχώρησαν] deest.

Καὶ γὰρ αὐτοῖς] deest.

CAP. 6. Πολλὸν ἐπιείρωσθέντες] Hoc Schol. cum duobus seqq. deest.

Καὶ τῆς — χρῆσθαι] A manu rec. scr.

Προσβαροθηκότες] Cum duobus seqq. deest.

CAP. 7. Τῶ ἴερῳ] Hoc Schol. et tria proxime sequentia defunt.

Ἀναστήσαι] Hoc Schol., quod est a manu rec., sic leg. ἀναστήσαι ἔντι τῷ ἱερίῳ καὶ κινήσαι] ἐκ ἐκβαλῶν.

Ὡς ὃ ἢ προσεχάρυν] deest.

Ad voc. ἱερίων] καὶ Ὁμηρος οἶδε ταύτην τὴν πόλιν] καὶ τὸ σημειώσαι, ὅτι τῆς Διοκάδος ἐστὶ μέρες. v. Hom. Odyll. η. 376.

Ἀναχωρῶν] Vulg. deest.

CAP. 8. Ὡς αὐτοῖς] deest.

Ad v. Δωριεὺς a manu rec. notantur haec: τὸ Δωριεὺς ὄνομα κύριον, ὡς ἐπίπαν γὰρ τὸ κύριον προτάσσεται τῇ ἐθνικῇ.

Μετὰ τὴν ἐορτὴν] deest.

CAP. 9. Ad vocc. τὸ μὲν etc.] Δημιουργία Μιτυληναίων.

In Schol. ad Τὸ μὲν καθεστῶς, quod a manu rec. scr. est, et cum sequentibus ad Τοὺς γὰρ ἄφισ. et ad Χεῖρας ἦγύονται (omisso intermedio ad Ἐν ἡδοῇ ἔχουσι) cohaeret, haec sunt notanda: pro παρατηνημένας est παρατηνημένας. Finis autem sic leg. τὸ μὲν καθεστῶς τὸ ἔδος λέγει, πρὸς δὲ τὸ τοὺς γὰρ ἀφισαμένους λέγει τὸ ἔτερον. τὸ δὲ χεῖρας οὐκ ἐστὶ συγκριτικόν, ἀλλ' ἄντι τῆς κἀκὺς] Θεραπειάσαι δὲ διὰ τῶν οἱ Μιτυληναῖοι etc.

Αὐτῇ ἡ ἀξίωσις] Est interlin. et a rec. manu.

Διακρίναι] deest.

In Schol. ad Ἴσοι μὲν — ὄντες] verba priora ἐμοιότροποι μὲν ὄντες ταῖς γνώμαις super verb. ἴσοι μὲν τ. γ. — verba seqq. ἴσασθηνεῖς δὲ ταῖς δυνάμεσι super verba ἀντίπαλοι δὲ τ. π. a manu rec. scripta sunt. Reliqua a manu ant. scripta sunt, sed separatim, ita vt verba ἴσον ἰσόπαλοι καὶ ἰσοδύναμοι in marg. interiore et τὸ τῇ γνώμῃ καὶ φιλικῇ εἶναι ἴσους καὶ ἀντιπάλλει τῇ δυνάμει in marg. exterioriore legantur.

Μηδὲ τῷ χεῖρας] Est a manu rec.

CAP. 10. Περὶ γὰρ τῶ δικαίῳ] Est a rec. man. et verba ὃ δῆλονα defunt.

Ad voc. βέβαιον a m. ant. scr. καὶ ἐν τῇ ᾱ ὡς καὶ τὴν χεῖρι βέβαιον] et paulo post: ἀπὸ κοινῆ τὸ βέβαιον.

Μετ' ἀρετῆς δοκούσης] Verba priora: δοκούσης καὶ νομιζομένης ὄντως ἀρετῆς] οὐ γὰρ δὴ τὴν προσποιητὴν λέγει] sunt a manu rec. — reliqua defunt.

Ad v. ἀρετῆς — τῆς φιλίας καὶ ἀγάπης.

Ἐν γὰρ τῷ διαλλ.] Est a m. rec.

Ad voc. ἀπολιπόντων — λέγει τὴν τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίαν. Schol. interl.

Ἐκ τῶ Μηδ. πολ.] Cum duobus seqq. deest.

Ad v. ἐπὶ καταδολῶσι — a manu rec. haec adn. ἐν ἡλλακταὶ ἀντι τῷ ἐπ' ἐλευθερώσει τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τῆ Μηδ.

Ἀπὸ τῶ ἴσθ ἦγύοντο] Est interl. et a rec. man.

Ἐχθρῶν ἀνιέντας] deest.

In Schol. ad τῶν δὲ τῶν ξυμμ. — ἐπαγομένους, quod est a manu rec. verba τοῖς συμμάχοις θαλεῖαν ἐπάγοντας defunt. pro δεσμίαις est δεσμοῖς.

Ἀδύνατοι δὲ ὄντες] deest.

In Schol. ad Διὰ πολυψυχ., quod est a rec. m., pro πολυπραγμ. est πολυγωνμοσύνη, et ante Ἀθηναίαις add. ταῖς.

Ἀδύνομοι δὲ ὄντες] Est a rec. manu.

CAP. 11. Καὶ εἰ μὲν — ἦμεν] deest.

Βεβαιοτέροι] Est a m. rec. — ἦτοι deest.

Ἰσχυεῖς ὃ ἔχοντες] Est a m. rec.

In Schol. ad Τοὺς πλείους, quod est a manu antiqua, defunt verba: τῶν Ἑλλήνων δηλονότι ἦγυν.

Ἡμῶν δὲ — ἐμυλῶντες] deest.

Καὶ ὅσα δυνατώτεροι] Est a m. rec.

In Schol. ad τὸ δὲ ἀντιπ. — μόνον, quod est a m. rec., eadem addita sunt, quae leguntur in Not. ad Schol. gr. p. 638.

Ad voc. δὲ — ὃ δὲ ἀντι τῷ γὰρ.

Ὁ γὰρ παραβαίνειν] Verba priora τῆς συμμαχίας — νικήσειε sunt a manu ant.; reliqua vero (omisso τῷ ἔξω) a m. rec. et in fine eadem sunt addita, quae sunt in Not. ad Schol. gr. l. c.

Ἀποτρέπεται] deest.

'Ες τὴν ἀρχὴν] Priora verba: ἀρχὴν — Ἑλλήνων separata sunt a feqq., quae referuntur ad voc. πρῶγματα.

'Εφόδῳ] deest.

Ad v. καταληκτά — πρὸς τὸ εὐκρεσία τε λόγῳ.

In Schol. ad Ἄια — μπετυρίω, quod est a m. rec., in fine pro τῆς μάχης est τοῖς συμμάχοις:

'Εχερίτω] deest.

Ad vocc. Ἐν τῷ αὐτῷ adscr. πρὸς τὸ καὶ γνώμης μᾶλλον ἐφόδῳ.

'Εν τῷ αὐτῷ δὲ] deest.

Καὶ τὰ κράτιστᾶ] Est a m. rec.

Περιγραμμένῳ] deest.

Καὶ πρὸς -- τῆναι] Est a m. rec.

Schol. ad προσθέμενον cum sequente deest.

'Επιτολύ γ' ἄν -- δυνήθῃ] Est a m. rec.

CAP. 12. Ὅ, τε τοῖς ἄλλοις] Est a m. rec.

In Schol. ad Καὶ ἐποτέρως θᾶσσον, quod est a m. rec., pro ἔτω (vt edit. vetus habet) est ἔτοι.

'Ὡς εἴ τι — ἀδικεῖν] Est a m. rec.

Αὐτοὶ οὐκ ἀνταναρμεινάντες] Est interlin. et a rec. m.

Ab initio paginae, quae incipit a voc. ἐπ' ἐκείνοις δὲ, a m. rec. scriptum est: εἰ τῆς γνώμης μᾶλλον ἐφόδῳ, et paulo post legitur Schol. ad Καὶ ἀπὸ θεραπειας, quod supra deerat, in quo ἡμῶν ante οἱ Ἀθηναῖοι deest.

Schol. ad Ἀντεπιμελήσαι cum sequente deest.

CAP. 13. Σαφείς μὲν] Est interlin. et a rec. m.

'Ὡς εἰκότας] Hoc Schol. cum sequente deest.

'Αποτήσασθαι] Hoc Schol. a m. rec. ita leg. κατὰ δύο τρό-

πος, φησὶ, ἀφιστάμεθα τῶν Ἀθηναίων· τοῦτο μὲν ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν αὐτοὶ κακῶς ὑπ' αὐτῶν ἕστερον· τοῦτο δὲ ὑπὲρ τοῦ μὴ κακῶς μετ' Ἀθηναίων ποιῆσαι τοὺς Ἕλληνας, ἀλλὰ μεθ' ἡμῶν ἐλευθερῶσαι αὐτούς· τὸ δὲ προποίησαι οὐκ ἐπὶ τῷ διαφθεῖραι τοὺς Ἀθηναίους, ἀλλὰ πρότερον τι ποιῆσαι, τῆστί ἀποστήσει.

'Ἐν ὑσέρῳ] Est a m. rec.

'Ἡ μέντοι ἀπόσ.] deest.

'Εφθάραται] Hoc Schol. cum tribus feqq. deest.

In Schol. ad οὐ γὰρ — ἔστι, quod est a m. rec., pro καὶ γὰρ οὐδαίς est οὐδαίς γὰρ.

'Ἡ πρόσδορος] Hoc Schol. cum sequente deest.

In Schol. ad Ἡ οἱ πρὶν δευ., quod est a m. rec., defunt verba νοητέον et quod mox sequitur δηλονότι.

Ad πρὶν δευεόντες — CTN. Schol. interlin. Βουησιάντων δὲ ἡμῶν — ad ἴφαιροῦντες αὐτῶν] Haec quatuor Schol. defunt.

Θρασύτερον] Est a m. rec.

Schol. ad τὸ κράτος τοῦ πολ., quod est a m. rec., ita incipit: ἀντὶ τοῦ δύνασθαι etc.

CAP. 14. Ad verba Αἰσχρινθέντες ἔν etc.] Οἱ ἐπίλογοι.

In Schol. ad ἴσα -- ἴσμεν, quod est a m. rec., verba priora ὁμοιοὶ καὶ ἴσοι ἰκέταις ἴσμεν defunt.

Καὶ μὴ πρόσθε ἡμᾶς] deest.

Schol. ad τὸν κίνδυνον, quod est a rec. m., sic leg. καὶ ταῦτο ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ τῶν ἀναλωμάτων ἄκυσσον, ὅτι ἡμετέροις φησι, ὁ κίνδυνος, ἡμεῖς γὰρ δαπανώμεν.

Schol. ad Ἄπασι δίδοντας et ad Ἄνδρες defunt.

CAP. 15. Προσδεξ. τοῦ λόγους] deest.

Schol. ad Ὡς ποιησόμενοι et duo feqq. defunt.

In Schol. ad προθ. — ἔπρασσον, quod adscr. est voc. Ἀρξῶσις, pro ἀντιφασικῶς est μεταφασικῶς.

Ἰσοκομιδῆ] deest.

CAP. 16. Schol. ad Ἐγνώκασιν cum feqq. deest.

Schol. ad Πλὴν Ἰππίων etc., quod sic, vt praecedentia, a m. rec. scriptum videtur, sic inc. τέσσαρα ἐστὶν Ἀθήνησι etc. δι' αὐτὴν et δὲ ante δεύτερον, τρίτον, et τέταρτον deest.

Schol. ad Ἐπίδειξιν τε cum feqq. deest.

In Schol. ad Καὶ ἄπορα νομίζοντες, quod est a m. rec., pro τί est τὸ.

'Ἐπήγγελλον] Hoc Schol. cum feqq. deest.

CAP. 17. Schol. ad Ἐν τοῖς, quod est a m. rec., sic leg. ἐν τοῦτοις τοῖς χρόνοις ἢ ἐν τοῦτοις τοῖς Ἀθηναίοις.

Τρισχίλιοι μὲν οἱ πρῶτοι] Est a m. rec.

Schol. ad Ἐφερον et ad Ἐπληρωθήσαν defunt.

CAP. 18. Κρατύναντες] deest.

In Schol. ad Πληγέντες, quod est a m. rec., οἱ Μεθυσταῖοι omisi. Ἐργεῖν] deest.

Ad v. ἔστι in marg. script. ὅση.

Καὶ ἐκ θαλάσσης εἰσργετο] Hoc Sch. deest, vna cum sequente. CAP. 20. Schol. ad Τιμαρίας sic leg. τιμαρία ἢ ἐκδικησις.

Schol. ad τὴν πείραν αὐταῖς et duo sequentia defunt.

Συνεμετρέησαντο] Est a m. rec.

Ταῖς ἐπιβολαῖς] Hoc Schol. cum feqq. deest.

Οὐκ ἐξαηλιμμένον] Est interlin. et a m. rec.

Schol. ad τοῦ τείχους cum feqq. deest.

CAP. 21. Καὶ ἦν ξυνερχῆ] Hoc Schol. cum feqq. deest.

'Ἀλλὰ δι' αὐτῶν μέσων] Est a m. rec., sicut et reliqua.

In Schol. ad Νοτιῶς in fine sic leg. ἀλλὰ κρημάδης καὶ πνευματώδης.

In Schol. ad Δι' ὀλίγῃ pro ἐπει εἰς ἐπειδὴ et pro μόνον est μόνον.

Ἐτεγανῶν] Hoc Schol. cum feqq. deest.

CAP. 22. Καὶ τῆς πείρας] Est a m. rec.

Schol. ad εὐσταθείς τε deest.

Καὶ τὸν ἄρισ. μόνον] Est a manu rec.

Hic rursus quatuor folia a manu recentiore, sed eadem, scripta sunt, a qua et superiora in L. I. scripta erant. Incipit autem recentior scriptura a v. Κορῶβη in medio fere cap. 22. et definit v. ἐν ἔν τῷ Νοτίῳ haud ita longe post init. cap. 34. In his autem quatuor foliis nullus profusus legitur Scholion.

CAP. 34. Ἀρχ. τε καὶ βαρεβ.] Hoc Schol. cum quatuor proxime feqq. deest.

Schol. ad Αἰρεῖ est a manu rec., sed proxime feqq. deest.

CAP. 35. Schol. ad οὐς κατέθετο et ad Καθίστατο defunt.

CAP. 36. Καὶ τὸ Σκαλίθῳ] deest.

In Schol. ad Ἔστιν ἂ παραχόμενον a m. rec. script. pro πράξει est παρέξειν per compend. ita scr. παρέξ'.

Περὶ δὲ τῶν ἀνδρῶν] Hoc Schol. et duo sequentia defunt.

Schol. ad Καὶ τοὺς ἄπ. Μιτυλ. et ad v. ἐπικαλῶντες conjunctionim sic leguntur: ἀντὶ τοῦ ἐγκαλοῦντες, ὅτι ὅλος ἀπέτησαν.

Verba ἀντὶ τῷ ἐγκαλοῦντες sunt a m. rec.

Ad v. ὅτι οὐκ ἀρχόμενοι — a m. rec. haec adn. ὅτι οὐκ ὑπακούοντες τοῖς Ἀθηναίοις οὕτως, ὡς οἱ ἄλλοι, ὡς φόρον φέρειν τὴν ἀπόστασιν ἐποιήσαντο.

Οἱ ἄλλοι ἐποιήσαντο] Hoc Schol. cum tribus feqq. deest.

Ad v. οὐ γὰρ ἔπὸ etc. a m. rec. in marg. haec not. εὐ γὰρ ὡς ἄφρονες ὄντες, ἀλλ' ὡς ποιηρότατοι.

'Ἐδδων] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Ἡ εὐ τοὺς αἰτίαις, quod a m. rec. scriptum est, pro ὡς καὶ τὸ simpliciter est καὶ.

Τοῦτο τῶν Μιτυλ.] deest.

Schol. tria, ad τοὺς ἐν τέλει, ad Προθεῖναι et ad Καὶ ἐκείναις, conjunctionim ad v. ἔπεισαν p. 450, l. edit. nostrae sic leg.

δηλονότι τοὺς ἐν τέλει. καὶ γὰρ τοῖς ἐν τέλει γνώριμον, ὅτι βουλοῦνται οἱ πλείους τῶν πολιτῶν αἰεὶς ἀποδοθῆναι αὐτοῖς ἐκκλησίαν ἐν τέλει δὲ λέγει τοὺς στρατηγούς, οὗτοι γὰρ συνήθον τὴν ἐκκλησίαν.

Σφισιν] Hoc Schol. cum duobus feqq. deest.

CAP. 37. Ad vocc. Πολλάκις μὲν etc. a m. ant. haec adn. δημηγορία Κλέωνος: κατὰ τῶν Μιτυληναίων δημηγορία συμβουλευ-

ση ἀποντεῖται αὐτός.

Πολλάκις μὲν ἦδη] Hoc Schol. vulg. a m. rec. ita incipit: ἢ διμνηγορίας Κλέωνος τάσεως ἐστὶ πραγματικῆς etc. pro οὐδέτερος est οὐδέτερος. Post ἀδικησάντων adduntur haec: Θανάσσει δ' ἂν τις τὸν συγγράφει, πῶς ἐν ἀριότητι διαβεβλημένη καὶ παρεδόξοις ἐνοιαίαι κατὰ φύσιν καὶ ἀκολουθίαν τινὰ τὴν τάξιν τῆς διμνηγορίας τετήρηκεν. ὁ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν, πολλάκις ἔγνω, ὅτι δημοκρατ. ἀδύνατόν ἐστι.

Ad vocc. διὰ γὰρ τὸ καθ' ἡμέραν in marg. a m. antiqua, super eadem verba textus autem vt Schol. interl. a man. rec., notata sunt haec: ἢ αἰτία τῶ πολλὰκις μὲν ἔγνω καὶ τῶν ἐξῆς.

Ad ead. verba sequens in margine legitur Scholion a manu antiqua scriptum: ὅπερ ἢ τυραννὶς οὐκ ἔχει τῷτο γὰρ μέλος ἐστὶ τῇ τυραννίδι τὸ φυλάσσειν ἑαυτὸν καὶ διὰ τῷτο μὴ ἀεὶ ἄσπαστον.

Τὸ αὐτὸ ἔχετε] Hoc Schol. bis adest, in marg. a man. ant., inter lin. a m. rec.

In Schol. ad καὶ ὅ, τὸ ἂν ἢ λόγῳ, quod est a m. rec., pro ἰκέρθητι est προσεικέρθητι.

Ad vocc. ἢ οἴκτω ἐνδῶτε in marg. ab ant. m. scr. "Ομηρος: ἢ κεν γνήσια Πρίστος: καὶ τὰ ἐξῆς. ex II. A, 255. sq.

In Schol. ad οὐκ ἐπι. ἡγεῖσθαι, quod est a man. rec., sic leg. ἢ σκοπεῖτε, φησὶ, ὡς ὅτι etc.

Μαλακίζεσθαι] Hoc Schol. deest.

Ἐπιβυλεύοντες αὐτοῖς] Hoc Schol. est interlin.

In Schol. ad οὐκ ἐξ ἂν ἂν χαρίζ, quod est ab ant. m., pro ἡμῶν est ἡμῶν: post vs add. ἦται: pro συχωρῶνται est συχωρῶνται.

Βλαπτόμενοι αὐτοῖ] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad πάντων δὲ δεινότητων, quod est a rec. m., δὲ post ἀκηκίτης deest et ἀεὶ ante ἱμμένειν. In fine pro αὐτοῖς est αὐτά.

Εἰ βέλονται ἡμῶν μηδὲν] Hoc Schol. sic leg. τυτέτιν ἔαν ὧμεν παλίμβολοι.

Καθελήξει] Hoc Schol. et sequi. defunt.

In Schol. ad Ἄμαθ. τε μετὰ σώφρ., quod est a rec. manu, deest ἐνταῦθα post σωφροσύνην et οὐ ante βέλτιον, et in fine pro ἔχειν est τυγχάνειν.

Ad vocc. Ὡς ἐπιτοκλίτων adn. haec: ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖον ἀκριβῶς κείται.

Πρὸς τοὺς ξυνοπώτερος] Hoc Schol. vna cum sequi. deest.

Ad vocc. οἱ μὲν γὰρ etc.: ταῦτα πάντα πρὸς τοὺς Ἀθηναίους εἰνύτταται ἔθεν τι μελετώνας: πλὴν λέγειν τε καὶ ἀκρίει κανόν: τῆς αὐτῆς δὲ διανοίας ἐστὶ καὶ ἢ τῷ Ἀρχιδάμῳ διμνηγορία, ἐν οἷς φησὶ, καὶ μὴ τὰ ἀκριεῖ ξυνοπῶν ἄγαν ἔντες καὶ τὰ ἐξῆς. v. infra Schol. vulg. ad verba καὶ μετὰ καιν. post med. cap. 38.

Ὡς ἐν ἄλλοις] Est a m. rec.

Schol. ad Δηλώσαντες τὴν γνώμην est interl. ab ant. m. et sic leg. γνώμην νῦν τὴν πολυμαθείαν.

Οἱ δ' ἀπιστοῦτες] Est interl.

Ἀκαθίστητοι μὲν] deest.

Ἀδυνατώτεροι] Ἀπὸ κοινῶ τὸ ἀξίωσι. Schol. interl.

Κριταὶ δὲ ἔτις] Est a m. rec.

Ad v. διμότητι scr. τυτέτι τῇ ῥητορικῇ δυνάμει.

CAP. 38. Ὁ αὐτὸς: εἶμι τῇ γνώμῃ] deest.

In Schol. ad καὶ χρόνῳ διατριβῆν, quod est a rec. m. et recitur ad v. ὁ γὰρ παθάν, verba priora ἀργίαν — ἄλλως defunt: pro τῷ πείθει est τῷ παθόντες, et pro τυγχάνει — τυγχάνοι.

Schol. ad Ὅστι — ἡδονηκῶτων sic incipit: ὁ ἐστὶ δηλονότι τὸ χρονотριβῆσαι etc. Pro ἀμφ. γίνεταί leg. ἀμφ. γὰρ ἐστὶν. Artic. ὁ ante εὐρεπίδης deest.

Ὁ γὰρ παθάν] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Ἀντιπάλαι ἐν pro ἀμύνεσθαι est ἀμύνεσθαι et pro ἴσον — ἴσα.

In Schol. ad Θανάσσειν δὲ, quod est a m. rec., ordo verbo-

rum ab initio sic est: ὁ ἀντιπάλαι πρὸς τὴν κόλασιν τ. μ. φησὶ etc.

Ad v. ἀποφαίνεαι adscr. sunt a m. ant. verba ταῦτα γὰρ πάντα — ὡς εἶπεν ex Schol. vulg. ad ἢ κέρδει.

Ad v. Μιτωλ. — a m. rec. haec adn. ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν ὁ συμβυλεύον ἡμῶν μὴ τιμωρήσασθαι Μυτιληναίους ἀδικησάντας: οὐδὲ ἄλλο βέλεται δείξαι: ἢ ὅτι τὰ ἀδικήματα αὐτῶν τὰ εἰς ἡμᾶς ἀφέλθουν: καὶ χρὴ μάλλον ὡς εὐεργέτας αὐτοὺς ἀποδέχεσθαι καὶ σώζειν: ἐστὶ δὲ ὁ λόγος τῷ εἰς ἀποκον ἀπάγωγῃ . . . . .

Schol. vulg. ad Ἀδικίας ἡμῶν deest.

Schol. vulg. ad τῷ λέγειν πιστεύσας deest, et pro illo a m. rec. haec adn. τυτέτιν καὶ δῆλον ὅτι τῷ λέγειν πιστεύσας ἀγαπίσαιτο ἂν τὸ δοκῶν τυτέτιν τὸ λι' (λίαν) δόξαν πᾶσιν: ὡς ἐκ ἐγνωτοῖ Μιτωλ. ἔναντίως ἀποφῆσαι καὶ τὸ κοινῇ δόξαν: ἢ ὑπὸ Χ (χρόνῳ) ἐνδρώποις.

Ad v. λέγειν in marg. ab ant. m. scr. τῷ πιθανολογεῖν δηλευ- ὅτι, quod etiam a m. rec. suprascriptum est.

ἢ κέρδει] ἢ τῇν — λαλήσει bis adest a man. rec. et ab ant. scr.

Τὸ εὐκρεπίδης τῷ λόγῳ] Hoc Schol. deest, et proxime sequens sic leg. παράγειν ἐπὶ τὸ ἀπατῶν.

Τὰ μὲν ἄλλα] deest.

Schol. ad Ἀναφῆσαι est interl. et a rec. m.

Ad v. αἰτίοι a m. rec. haec adn. αἰτίοι δ' ἡμεῖς κακῶς ἐτέροις ἄλλα δίδόντες: ἢ τὸ ἀγνοοῦσθαι ἐκτὸς ἀπὸ τῶ κακῶς κρινάντες.

Κακῶς ἀγνοοῦσθαι] Hoc Schol. deest.

Ad v. θεαταὶ haec a m. rec. adn. ὡσανεὶ ἔλεγεν μετεσκεύασ... τῶν ὄντων ἐφ' ἡμᾶς ἢ φῶν ἦτας γὰρ ἀκρίει τῶν λόγων καὶ πιστεύετε τοῖς ῥήτορας, ὡς ὀφθαλμοῖς τὴν πίσιν λαμβάνοντες. ἦτας δὲ ἀπιστεῖτε τοῖς ῥήτορας τοῖς ὀραμένοις, ὡς περ ἀνακουσάμενοι.

Ἀπὸ τῶν εὐ εἰπόντων] Hoc Schol. vna cum sequi. deest.

De Schol. ad καὶ μετὰ — λόγῳ vid. supra ad vocc. οἱ μὲν γὰρ etc. post med. cap. 37. dicta.

Ad v. καλῶς ἐπιτ. a man. rec. haec adn.: ὡσανεὶ ἔλεγεν ἀπὸ τῶν πιθανῶς ἐπιτιμησάντων, ὡς τὸ τραχὺ τῆς ἐπιτιμήσεως κλέψαι τῇ τέχνῃ τῷ λόγῳ διὰ τὰ κολακεύειν καὶ λέγειν, ὅτι οὐ πρέπει Ἀθηναίους ὄντας ἡμᾶς κατασκάπτειν τὰς πόλεις. δοκῶν γὰρ ἢ ἐπιτιμήσεις ἐπαίνο κείραμένη λαυθάναει: καὶ μάλλον ἐγκάμιον ἢ μέμψις ἐπὶ τὸ λέγειν: καὶ δελεάζει λόγῳ τοὺς ἀκούοντας

ὡς τὸ καλῶς ἐνταῦθα ἐπιτιμησάντων ἢ τὸ δικαίως ἂν σημείωσαι, ἀλλὰ τὸ εὐφωῖς καὶ πιθανῶς μετὰ τέχνῃς.

Schol. ad καὶ μετὰ — λόγῳ his modo verbis constat: ποικίλλας καὶ ὑπεκρίτας. Reliqua iam adfuerunt ad οἱ μὲν γὰρ cap. 37.

Schol. ad Ἀκατῶσθαι ἀριστοῖ est interlin. a rec. m. et sic leg.: ἐπιτήδειοι, εἰτοιμοί.

Schol. ad Δύλοι ὄντες pars prior est inter lin. scr., posterior in marg.; vtraque vero a m. rec.

Τῶν εὐθότων] Est interlin.

Schol. ad καὶ μάλιτα μὲν pars prior: βόλεται — συμφέρειν est a manu rec., posterior autem: τὸ ἐξῆς — γνώμῃ. a m. ant.

Ad vocc. τριαυτὰ λέγειν a man. rec. inter lineas haec adn. καὶ τὰ δεδοκμασμένα καὶ ἀληθῆ βόλονται.

Schol. Δοκεῖν τῇ γνώμῃ] deest.

Schol. ad ζητῶντες — ὡς εἰπὼν est a m. rec.

In Schol. ad Ἀπαῖς τε, ἀκ. ἦδ., quod est a m. rec., ad finem ante ἢ τὰ πράγμα. add. καί. Verba ἦδονη -- κολακεία defunt. -- In margine huius Scholii add. σημείωσαι, τίνας καλλί σοφιστάς.

CAP. 39. In Schol. ad Ἐν ἐγῶ πειρώμενος pro ἀρετῆ est ἀρετίως.

Ἀποτρεπείν ἡμᾶς] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Ἀποφαίνω post λόγῳ add. γὰρ.

Τοὺς ἡμεῖς πολέμιους] Hoc Schol. deest.

'Απότασις μὲν γὰρ] Hoc Schol. est a rec. m.; sed proxime sequens deest.

In Schol. ad Καίτοι δεινότε. ἐσιν pro δεινότερον est δεινότατον.

'Η παρῶσα] Hoc Schol. est interlin.; sed sequens deest.

'Ισχὶν ἐξιώσαντες] Hoc Schol. est a m. rec.

In Schol. ad 'Εν ᾧ γὰρ ἄηθ., quod est a m. rec., ἀντὶ τῷ et τινὰ post καιρὸν defunt.

Ad ead. verba a m. vet. adn. ἐκ ἀρετῆ γὰρ κακὰ ἔργα Ὀμηρος. ex Hom. Odyss. Θ. 329.

In Schol. ad εἴωθε δέ, quod est a m. rec., pro πρὸς est εἰς et in fine ordo verborum hic est: αἷς ἂν ἐγγένηται εὐπραξία ἐξίφνης καὶ ἀπρεσβόμητος.

Ἐς ὕβριν τρέπει] Hoc Schol. vna cum sequ. deest.

In Schol. ad 'Ὶφ' ἁμῶν τετιμ. ante εἶδει αὐτοὺς add. ὅτι.

Ad voc. ὑπερφρονεῖν a m. ant. scr. ἄγνωμονεῖν.

Τὸ μὲν θαρπευέω] Hoc Schol. deest.

Τῶν τε ξυμῆ. σκέψ.] Hoc Schol. est a m. rec., sequens deest.

'Η καταρθείσαντι] Hoc Schol. est interlin.

Ad voc. Ἀποκεκινδυνεύσαται εἰς κίνδυνον ἔρχεται καὶ ζημίαν. Τῆς ἔπειτα προσόδου] Hoc Schol. cum sequ. deest.

CAP. 40. In Schol. ad Οὐκὼν δαὶ προθεῖναι verba priora ἀναῖ -- συμμέλεις defunt.

In Schol. ad Ὠνητῆν ante Ὀμηρος add. ὡς καὶ. Finitur autem Schol. his verbis φόνια ποιῆν καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἐγγνωμον δ' ἐστὶ] Hoc Schol. cum quinque seq. deest.

In Schol. ad Τὸ εὖ παθεῖν verba vlt. τὸ εὖεργ. defunt.

'Η πρὸς τοὺς ὁμοίους τε] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad τοῖς μὲν sic leg.: καὶ ἡ παροιμία τῷ Ὀμήρῳ.

In Schol. ad εἰ δέ δὴ καὶ ἡ πρ., quod est a m. rec., post ἔρχειν add. πικρῶς.

In Schol. ad 'Η παύεσθαι τῆς ἀρχῆς pro ἔπὸ est κατὰ.

In Schol. ad Τῆ τε αὐτῆ ζημία, quod est a m. rec., pro ἵμας est ἡμᾶς et pro ἡμῶν -- ἡμῶν.

Καὶ μὴ ἀναληγότεροι] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad οἱ διαφύγοντες pro hac ipsa voce est διαφυγόντες, sed proxime sequens Schol. deest.

In Schol. ad Μάλισα δέ, quod est a m. rec., pro θέλει εἶναι est ἐστὶ et in fine sic leg.: καὶ βελομένη διὰ ταῦτο ἀμύνασθαι. Refertur autem ad v. μὴ ξὺν προφάσει.

In Schol. ad Μὴ ξὺν προφ. τινὰ, quod rursus est a rec. m., ἂν post ἀπολέσῃσιν deest. In fine sic leg.: καὶ πάσχει κακῶς παρ' αὐτῶν, ἀμύονται γὰρ. Refertur hoc Schol. ad v. μάλισα δέ etc.

Ad vocc. κακῶς ποιῶντες a m. ant. adn.: Ὀμηρός' μὴδ' ἡμῶν τικέεσσι. ex H. Γ. 160.

Καὶ διόλλυνται] Hoc Schol. est interlin.

Ὁ γὰρ μὴ ξὺν ἀνάγκῃ] Hoc Schol. est a rec. m.; sed sequens deest.

Ad vocc. Γινόμενοι δ' adscr. οἱ ἐπίλογοι.

In Schol. ad Μὴ μαλακισθέντες, quod est a rec. m., pro εἰς est πρὸς.

In Schol. ad Ἦσαν τῶν πολεμίων defunt verb. γείνατο τούτους.

CAP. 42. Schol. ad Ὅτε τοὺς προθέντας apud nostr. sic leg.: Διοδοτὴ δημογορία ὑπὲρ τῶν Μυτιληναίων: Ἰσὼν δέ, ὅτι -- δημογορίης -- δημογορίη Διοδοτὴ πρὸς τὴν Κλέωρος.

Ad ead. verba haec in marg. adn.: πρὸς τὸ θαυμάζω μὲν τῶν προθέντων αὐτῆς καὶ τὰ ἐξῆς. v. C. 38.

In Schol. ad Νομίζω δὲ δύο pro οὐδὲν est μηδὲν.

Μετὰ ἀπαίδευσίης] Hoc Schol. cum sequ. deest.

Διαμάχεται] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Ἦ ἰδίᾳ sic leg.: διὰ ἰδίου τι σκοπεῖ κέρδος etc.

Διαφέρει] Hoc Schol. deest; sed sequens est interlin. et a rec. man.

In Schol. ad Περὶ τῷ μέλλοντος pro ἐστὶ est εἶναι.

Διαφέρει δ' αὐτῷ] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Εὖ μὲν εἰπεῖν verba ἔτι συντακτέον vsque ad μεταχειρίζεται defunt.

Ἐπιδειξὶν τινὰ] Hoc Schol. est interl. φιλοτιμίαν deest.

Ἀμαθίαν] Hoc Schol. sic leg. καὶ ἔχῃ χρημάτων.

Ἀπεχθόρει] Hoc Schol. cum sequ. deest.

'Ἐπακτος] Hoc Schol. bis adest, in marg. ab ant., inter lin. a rec. manu.

Καὶ μὴ τυχεῖν] Hoc Schol. vna cum sequ. deest.

Καὶ πλεῖς ἂν ὀρθοῖτο] Hoc Schol. deest.

Ἐλάχις γὰρ] Hoc Schol. sic leg.: ἀντὶ τῷ ἰδὲ ἐλάχις.

'Ομηρος' ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα ex Iliad. E. 800. v. supra Schol. ad

Ἦσ. τ. πολ. circa fin. cap. 39. Verba τὸ ἐξῆς, χρεῖ etc. referuntur ad v. χρεῖ δὲ τὸν μὲν etc.

Καὶ τὸν μὴ τυχεῖν] Hoc Schol. deest.

Παρὰ γνώμην] Hoc et sequ. Schol. pariter defunt.

CAP. 43. Τὰς περιόσιας] deest.

Ad vocc. μὴ ἐξαπατήσαντα adn.: διὰ τὴν τῶν χρημάτων δόμωσιν. Schol. ad Ἀφανῶς τι deest.

Καὶ ἐν τῷ τοῖσδε] Hoc Schol. cum tribus seq. deest.

CAP. 44. In hoc cap. defunt Schol. ad Ὅτε ἀντερῶ, Πρὸς τὸ ἦσαν ἐφίστασαι, Ἢμεῖς δέ -- πρὸς αὐτοὺς, et Χρησίμους ἐξέσιν.

CAP. 45. In Schol. ad Ἐν ταῖς πόλεσι voc. ἔ ante μειζόναν est erasum. Interpunctio cernitur post πρᾶττονται, ita ut δηλονότι ad sequentia referatur; post καὶ ante τοὺς Μυτιληρ. add. εἰ.

In Schol. ad Πολλῶν θανάτῳ ζημία ante προδοσίας add. καὶ.

Ad vocc. καταγνοὺς εἰαυτῷ adn. haec: Ὀμηρός' ἐρχθὲν δέ τε νῆπος ἐγὼ ex Iliad. P. 32.

Κεῖσθαι αὐτὰς] Hoc Schol. cum sequ. deest.

In Schol. ad οὐδὲν ἐπίσχει pro ἐξαμαρτεῖν est ἐξαμαρτάνειν.

Αἱ δ' ἄλλαι ξυτ.] Hoc Schol. deest.

Ὅργῃ] Ὅργῃ ὁ τρόπος. Schol. interl.

In Schol. ad Ἢ τε ἑλπίς καὶ ὁ ἔρωσ locus Hesiodi allegatus non totus adest, sed post v. αὐτόθι ἑλπίς add. καὶ τὰ ἐξῆς; sed Schol. sequens, quod ad Ἐπι παντὶ vulgo additur, adscr. est ad Ἢ δ' ἐξῆσια.

Τὴν ἐπιβολήν] Hoc Schol. sic leg.: ἐπιβολήν τὴν ἐγχείρησιν εὐπορίαν τὴν ἄνωσιν.

Ἐκφροντίζων] Hoc Schol. cum sequ. deest.

In Schol. ad Ἀδοκίτως γὰρ ἔσιν pro τίς est τι.

Τινὰ προάγει] Hoc Schol. deest.

CAP. 46. Ὡς ἐχεγγύω] Hoc Schol. sic leg.: ἰσχυρῶ, ὡς ἐγγυῶσιν δυναμένη.

In Schol. ad Καὶ ὅτι ἂν βρ., ληπτέον in fine deest.

In Schol. ad γινῆ μὴ περισ. pro ἀπελλίσασα est ἀπελλίσαι.

Ἐς ξύμβασιν] Hoc Schol. cum sequ. deest.

Παρωλαβεῖν] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Δρῶντες pro ἡμεῖς melius est ἡμεῖς. Verba τῷ λόγῳ defunt.

Καὶ βίη] Hoc Schol. cum sequ. deest.

Καὶ πεκαταλαμβ.] Hoc Schol. adn. est in Cod. nostro paulo inferius -- ad verba ἄν μὲν γὰρ post init. cap. 47.

Τάτῳ] Hoc Schol. deest.

Ad voc. ἐπιφέρειν adn. ἀπὸ κοινῆ τὸ χρεῖ.

CAP. 47. Καὶ τῦτα ἀμαρτάνοιτε] Hoc Schol. cum quatuor seq. deest.

Ὅπλων ἐκράτησεν] Hoc Schol. pariter deest.

Ad v. τοῖς δυνατοῖς -- τοῖς πλεῖστοις.

Τὰς πόλεις] Hoc Schol. cum duobus seqq. deest.

CAP. 48. Ad init. hui. cap. scr. οἱ ἐπίλογοι.

'Ἀμείνω τάδε εἶναι] Hoc Schol. deest; vti etiam ad Παραυμίνω.

'Η μετ' ἔργων — ἐπιών] Hoc Schol. est a m. rec.

CAP. 49. Τοιαῦτα μὲν — εἶπε] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Μόλιτα ἀντιτάλαν a manu ant. scr. sunt haec: σημειώσει τὴν σύνταξιν. Post haec a manu recenti sequentia scripta sunt: ἰγυὸς ἴσκη καὶ σχισθὸν παραπλήσιοι καὶ ἀμφιβόλως ἔσχον καὶ ἐνδοκασικῶς — ἀμφιβόλλειν (αὐτοὺς deest) τὴν προστιθήσειν.

Ad v. ἦλθεν haec adn. a m. rec.: εἶεν ἀντηγωνίζοντο καὶ ἐφιλονεῖσκον ἐφαιρέλλως περὶ τῶν δεκόντων ἀλλήλοισι.

'Αγχώμαλοι] Hoc Schol. est a rec. m. et sic leg. ἀγχώμαλοι, ἰσοσθενεῖς.

Προσίχε δὲ ἡμ. τε καὶ νικτλ] Hoc Schol. cum duobus seqq. deest.

'Αλλόκοτον] Haec vox in marg. iterata est. Hoc iam aliquoties factum est, ut idem verbum in margine scriptum invenirem, quod erat in textu, nulla tamen addita explanatione. Num fortasse librarii verba difficiliora in margine scripserunt ea de causa, ut alio tempore explanationem adderent?

τὰ δεδομένα] Hoc Schol. deest; sed id, quod sequitur, est a m. rec.

CAP. 50. Desunt in hoc cap. Schol. ad Κλήρεω δὲ et ad Ἐξείλον.

CAP. 51. Αὐτόθεν] Hoc Schol. deest.

Ad verba τὸς τε Πελ. etc. scr. est: ἀπὸ κοινῆ τὸ ἐβύλετο ὁ Νικίας.

'Εκπλεε αὐτόθεν] Schol. deest.

In Schol. ad Τριήραν τε ante Κνήμος add. art. ὁ.

Μεταξὺ τῆς νῆσσι] Hoc Schol. cum sequ. deest.

CAP. 52. Ad init. hui. cap. adn. ἄλωσις Πλαταιῶν.

Αὐτῶν τῶ τέλει] Hoc Schol. deest.

Schol. ad Εἰρημένον γὰρ ἦν αὐτῶ a m. rec. sic leg.: ἀντὶ τῷ δρημένω αὐτῶ, αἰτιατικῆ ἀντὶ γενικῆς.

'Εκ Λακεδαιμόνος] deest.

Μὴ ἀνάδοτος εἶν] Hoc Schol. est interl. et a rec. m.

In Schol. ad Προσπέμψαι δὲ verba προσέπε γὰρ ὅτι desunt. pro ἐβύλοντο est ἱβύλοντο.

CAP. 53. In Schol. ad Τὴν μὲν παράδ. art. τῶν ante Πλαταιῶν deest.

In Schol. ad Οὐκ ἐν ἄλλ. δεξ. in fine pro ὑμῶν est ἡμῶν.

In Schol. ad Ἡ ὑμῶν verba vlt. φησι καὶ τὰ ἐξῆς desunt. Refertur autem hoc Schol. ad v. πιστεύσαντες ὑμῖν statim post init. cap.

Φέρεσθαι:] Hoc Schol. deest.

Μὴ ἔ κοινῆ] Hoc Schol. est a m. rec. et interl. Verba μὴ ἔ ἴσοι desunt. Sequens Schol. itidem est interlin.

Ἦν τὰ μὲν] Hoc Schol. vt et tria seqq. desunt.

'Επιστευογκάμνοι] Hoc Schol. est interlin.

Ad πρὸς εἰδότας adn. ὑμῖν.

Διγνωσμένοι] Προσημείων inter lin. a m. rec.

CAP. 54. Εὐ δεδρασμένοι] deest.

Ad φημὲν γὰρ adn. est: οἱ ἀγῶνες.

Φίλων δὲ νεμίζ.] Hoc Schol. cum sequ. deest.

Ad καὶ γὰρ ἡπειρ. etc. adn.: ταῦτα πάντα πλατικῶς ἴσασθαι Ἡρόδοτος.

Ἐν τῇ ἡμετέρῃ γῆ] Hoc Schol. cum duobus seqq. deest.

CAP. 55. Ad vocc. Δορμίων γὰρ etc. haec leguntur: καὶ ταῦτα παρ' Ἡροδότου κίτται διεξοδικῶς.

τῶν πολλῶν] Hoc Schol. deest; sed ad fin. sequentis Schol. add. καὶ τῶ ἀρμόζοντες.

Ἰμῶν κλισίω.] Hoc Schol. cum tribus seqq. deest.

Ἐξήγησθε] Παραγγέλλετε. Schol. interl.

Ἐπὶ τὰ μὴ ἔρεθ' ἔχ.] Hoc Schol. deest.

CAP. 56. Καταλαμβάνοντας] Hoc Schol. et septem sequ. vsque ad Ἰφείλ. δεκ. εἶναι desunt.

In Schol. ad Πολλὰ καὶ ὑμεῖς verba priora καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες desunt.

'Οτε ἐν μίσειν κινδ. ἦτε] Hoc Schol. sic leg.: ἐπὶ τῶν Μηδικῶν.

Δεινῶ] Hoc Schol. vna cum sequ. deest.

Οἶδ' μετ' αὐτῶ ἦσαν] Hoc Schol. sic leg.: οἱ Θηβαῖον.

'Αντιθεῖναι] deest.

'Αρετήν] Hoc Schol. cum duobus seqq. deest.

Τελμῶν] Hoc pariter deest.

Schol. ad Τὴν χάριν τῆς ἀρ. ἔχ. vulg. deest, et pro illo haec leg.: καὶ ἐν τῇ ᾧ (πρώτῃ) ὁ Κερκυραῖος καὶ τὴν χάριν βέβαιον ἔξῃσιν. v. L. I. C. 32.

CAP. 57. Schol. ad μὴ τὰ εἰκότα vulg. deest, et pro illo ad h. l. adnot. haec: Ὀμηρος' ὄσσε δ' ἀρ' ἀγγελοσ ὄσα. ex Odyss. Ω. 412.

In Schol. ad Ἀνατεθῆναι post κοινῆ, omisso τὸ, add. μὴ ἔκο, vt est in textu.

Θηβαίων ἡσώμεθα] Hoc Schol. cum duobus seqq. deest.

CAP. 58. Schol. ad Τῶν συμμαχικῶν vna cum sequ. deest.

Schol. ad Τῆς ἐς τοὺς Ἕλληνας verba posteriora καὶ τὸ το ἀπὸ τῷ πρέποντος separatim scripta, referuntur ad vocc. τὴν τε δωρεῶν etc.

Οὐς μὴ ὑμῖν πρέπει] Hoc Schol. sic leg.: ἀπὸ κοινῆ τὸ ἀξιοῦμεν.

'Αλλ' εὐνης] Hoc Schol. deest.

Καὶ χεῖρας προσιχ.] Pariter deest.

In Schol. ad Παρὰ τοῖς αὐθ. v. τοῖς φονεῦσιν desunt. Verba postrema in marg. inter. scripta sunt et sic leg.: αὐθέντας τοῖς Θηβαῖοις.

Πρὸς δὲ καὶ γῆν] deest.

'Αφαιρέσεσθε] Pariter deest.

CAP. 59. In Schol. ad Οὐ πρὸς τῆς ὑμετ. δόξης verba priora οὐχ — δόξης desunt.

In Schol. ad Οὐτε ἐς τὰ κοινὰ pro ἔλευσ est ἔλευς.

Ad vocc. φείσεσθαι δὲ etc. ἀπὸ κοινῆ τὸ ἔ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης.

'Η χρεῖα] Hoc Schol. cum duobus seqq. deest.

In Schol. ad Τοὺς κερμηκῶτας add. καὶ Ὀμηρος' καὶ εἰ ὑπένεργε καμόντας. ex II. Γ. 278.

Ad Ὅπερ δὲ ἀναγκ., οἱ ἐπίλογοι.

'Αναγκαῖον τε] Hoc Schol. deest, vti et sequens.

In Schol. ad Τῶ ἀισχίστῳ pro ἔλεθρον est ἔλεθρον.

CAP. 60. Ἐπειδὴ καὶ ἐκείνοισι] Hoc Schol. cum duobus seqq. deest.

CAP. 61. Ad init. hui. cap. δημηγορεῖ Θηβαίων.

Τοὺς μὲν λόγους] Hoc Schol. deest.

Καὶ μὴ ἐπὶ ἡμῶν] Hoc Schol. pariter deest.

Καὶ περὶ αὐτῶν] Hoc Schol. est interl., omisso εἰαυτῶν.

Ἦν εἰδὲς] Hoc Schol. est interl.

Ad v. ἤτασμένον a rec. manu adn. haec: δεδρασμένον, ἤτασμένον, ὡς τὸ ἠνεσκασμένον (aliter enim legere nequeo) καὶ τὸ χροῶντες, χροάζοντες, αἰτιάοντες, οἰτιάζοντες, ἔτω καὶ ταῦτα αἰτιῶ, αἰτιάζω, δεῶ, δεράζω.

Schol. ad πρὸς τὰ ἡμῶν κατηγορηθέντα. v. Schol. ad Ἰφείλ.

Schol., quod verbis Ἰνα μήτε ἡ ἡμετέρα vulgo additur, refertur ad v. τῶν δὲ etc.

Μήτε ἡ τῶν δόξα] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.

Ἐξω δὲ] Hoc Schol. vna cum sequ. deest.

CAP. 62. Ad vocc. φασί, μόνι etc. adn. haec: ἀπὸ τῆς γνώμης καὶ αἰτίας ἡ λύσις τῆ εὐεργετήματος.

Καὶ ἡμῶς λειδοῦσιν] Hoc Schol. cum sequ. deest.

In Schol. ad Ἀττικῆσαι verba priora τὰ τῶν Ἀττικῶν φρονησαι desunt.

Ad vocc. Ἡμῖν μὲν γὰρ etc. adn.: ἡ λύσις τῷ ἀμαρτήματος ευχρηστικότητα.

In Schol. ad Ὀλίγων ἀνδρῶν post ἄλλων add. ἀνδρῶν et post μηδισύντων add. μάστιξ.

Κατέχοντες ἰσχύϊ] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Καὶ τὰς νόμ. ἕλ. inter πόλεις et ἡμῶν add. ἔλαβεν.

Schol. ad Καὶ τοὺς ἄλλους deest.

CAP. 63. Μᾶλλον τε] Hoc Schol. cum sequ. deest.

Μετ' αὐτῶν ἄλλοις] Pariter deest.

In Schol. ad Εἴ τε καὶ ἄκοντες ante παθεῖν in fine add. τι.

Προσῆγεθε] Hoc Schol. deest.

Ποῦ δέ γε αἵσχιον] Hoc Schol. adfer. est ad verba ἐλλ' ἐκόντες etc. et verba ἀντίστρ. κῶλ. defunt.

Ad v. αἵσχιον — αἵσχιον τῷ ἔτι ἀπεπετέρημ.

Ἰμεῖς μὲν γὰρ] Hoc Schol. vna cum sequ. deest.

Ad vocc. textus Ἰμ. μὲν γὰρ adscripta sunt verba, supra in Schol. ad Ποῦ δέ γε αἵσχ. vulg. omiffa: ἀντίστρ. φων κῶλον.

In Schol. ad Αἵσχιον μᾶλλον verba ἴν' ἡ] ad fin. a m. rec. addita sunt, et in fine defunt illa μετὰ καὶ ἐξῆς.

CAP. 64. Ἰμεῖς δέ] Hoc Schol. cum sequ. deest.

Δ' ἑτέροις] Hoc Schol. et duo fqq. deest.

Ἦσπερ ἡμᾶς] Hoc Schol. cum sequ. deest.

Schol. ad Τίνας ἀν' ἐν ἡμῶν sic leg.: ἀντὶ τῷ ἠδὲς τὸ τίνας ἀν' ἡμῶν.

Πᾶσι τοῖς Ἐλλησι] Hoc Schol. deest.

Schol. ad Καὶ δ' μὲν ποτὲ sic leg.: ἐπὶ τῶν Μηδικῶν.

Οὐ προσήκοντα νῦν] deest.

CAP. 65. Ad verba textus Παρὰν, γὰρ etc. in marg. int. scr. ὀριστικόν.

Οὐ νόμιζομεν] Hoc Schol. cum sequ. deest.

In Schol. ad Καὶ τὴν γῆν ἐδ. verba posteriora separatim scripta referuntur ad verba εἰ δὲ ἀνδρ.

Ἐπεκαλέσαντο] Hoc Schol. et sequ. defunt.

Οὐδ' ἡμεῖς] Hoc Schol. cum tribus fqq. deest.

Schol. ad Σωφρ. ὄντες τῆς γν. est a m. rec.

Ἐχθρὸς ἐδεν] Hoc Schol. deest.

CAP. 66. Omnia quae in hoc capite occurrunt Scholia, in codice nostro desiderantur, nimirum a verbis inde Τεκμηρίον δὲ vsque ad Οὔτοι, τὰ ὄρθα.

CAP. 67. In Schol. ad Ἰνα ἡμεῖς μὲν ad fin. add. Ἠσίλοδος ἡμεῖς δὲ κακώτερος τεχέτεςθε.

Τετιωρημένοι] Hoc Schol. cum duobus fqq. deest.

In Schol. ad Οὐκ ἐκ πρ. ἀμαρτ., quod est a rec. m., pro ὅτι est ἀντὶ τῷ.

Ad v. μηδὲ ὀλοφρομῶ adn. ἐλέν ἐκβολή.

Ἐπίχαρτοι εἰναί] Hoc Schol. cum sequ. deest.

Ad vocc. ἀμόνατε ἐν leg.: οἱ ἐπίλογοι.

Παραβαθέντι] Hoc Schol. et duo insequentia defunt.

Ad v. κεφαλαϊώσαντες etc. a man. rec. adn. haec: ἀντὶ τῷ κεφαλαϊώσαντες πρὸς πάντας τοὺς συμμαχούς, προθέντες καὶ ἐρίσαντες κρήσεις καὶ δηλώσεις ποιήσεσθε.

CAP. 68. Ad vocc. τὸν τε ἄλλ. χρ. a m. rec. πρὸ τῷ πολέμῳ τῷ.

Μετὰ τὸν Μῆδον] Hoc Schol. cum sequ. deest.

Κοινὸς εἶναι] Hoc et sequens Schol. sunt a m. rec.

Ἀδῖς τὸ αὐτὸ] Hoc Schol. cum sex fqq. vsque ad Ἐπειδὴ Ἀθ. deest.

CAP. 69. Χειμαρθεῖσαι] Hoc Schol. deest.

Καὶ ἀπ' αὐτῆς] Hoc Schol. est interlin. et a rec. m.; sed sequens deest.

CAP. 70. In Schol. ad Ναυμαχιῶν pro ἐξώρησαν est ἐξωρήθησαν.

Τοῖς προξένοις διηγγ.] Hoc Schol. cum duobus fqq. deest.

In Schol. ad Οὔτοι οἱ ἀνδρες deest ἔτοι.

Schol. ad Καὶ βυλῆς ἀν' sic leg.: σημείωσαι βυλῆς ὁ βυλευτὴς καὶ ἡ γενικὴ τῷ βυλήντος. Proxime sequ. Schol. est interlin. Ἐξείργοντο] Hoc Schol. deest.

Schol., quod vocc. Οἱ δὲ τίνας vulgo additur, adfer. est initio cap. 71.

CAP. 71. Τὸ δὲ πλεον] Hoc et sequens Schol. defunt.

Μηδὲν ἀνεπιτ.] Pariter deest.

CAP. 72. In hoc cap. defunt Schol. ad Ἐν δὲ τῷ τῷ, Ἰδρύνθη, λιμένα εἶχρον, et ad Οἱ δὲ τὴν τε ἔγ.

CAP. 73. Τοῖς δ' ἑτέροις] Hoc Schol. deest.

CAP. 74. Διαλιπέσης δ' ἡμέρας] Hoc Schol. cum quatuor fqq. deest.

Ad verba textus Ἀ' τε γυν. adn.: Ὀμηρος ἢ δὲ γυναικός, ἢ ἄκ οἶδε πολεμῖα ἔργα. ex Iliad. H. 236.

Schol. octo, a verbis inde Γενόμε. δὲ τῆς τε. vsque ad Ἐκινδ. πᾶσα, defunt.

CAP. 75. Schol. huius capituli omnia defunt.

CAP. 76. Τῆς δὲ τάσεως ἐν τῷ τῷ ἔσσης] Hoc Schol. cum duobus fqq. deest.

In Schol. ad Ἐς Σύβ. λιμ. τῆς ἡπ., quod est a m. rec., post μένμηται add. ὁ συγγραφεῖς, sed proxime sequens Schol. deest.

CAP. 77. Schol. quatuor, a verbis Οἱ δὲ πολλῶ ad Ἠδτο- μόλησαν, defunt; vti et alia quatuor a Τῶν ποιούμεναν vsque ad Πρὸς τὰς δώδεκα καὶ τῶν Ἀθ.

CAP. 78. Κακῶς τε καὶ κατ' ἐλ.] Hoc Schol. cum tribus insequentibus deest.

Ad v. γνόντες — οἱ Πελοποννήσιοι γνόντες.

Καὶ δεῖσαντες] Hoc Schol. vna cum sequ. deest.

CAP. 79. Κρατῶντες] Hoc Schol. deest.

Schol. ad Ἐπὶ μὲν τὴν πόλιν vulg. deest et pro illo adn. οἱ Πελοποννήσιοι.

Ad verba textus ἐπὶ μὲν τὴν πολ. adn.: εἰς τὰ Σύβωτα.

Οὐδὲν μᾶλλον] Hoc Schol. deest.

CAP. 80. In Schol. ad Καὶ ὑπὸ νύκτα — ἐφροντ., quod est a m. rec., defunt priora verba διὰ φροντῆ ἐμνήθησαν.

CAP. 81. Ἐκομίζ. ἐπ' οἴκῃ] Hoc et sequ. Schol. defunt.

Ad verba textus καὶ ὑπερευεγκ. etc. τὸ ἔργον ἡρωϊκόν.

In Schol. ad Ὅπως μὴ — ὀφθαῖν, quod est a m. rec., pro ὅπως est ἴνα. pro Λακεδαιμονίαν est Λευκάδα.

Ἀποκομίζονται] Hoc Schol. cum sequ. deest.

Τὴς τε Μεσσηνίης] Hoc Schol. est a m. rec.

Ἀς ἐπλήρωσαν] Hoc Schol. cum tribus sequentibus deest.

Καὶ ἐκ τῶν δένδρ. τινὲς] Hoc Schol. et quinque sequentia defunt.

In Schol. ad Πᾶσά τε ἰδέα, quod est a m. rec., sic leg.: πάντα τὰ εἰωθότα ἐν γάσει γίνεσθαι etc.

Καὶ οἶον φιλεῖ ἐν τῷ τοιούτῳ] Hoc Schol. cum duobus fqq. deest.

Ad verba textus ἐν τῷ Διον. a m. ant. adn.: τὸ ἐξῆς ἐν τῷ ἱερῷ τῷ Διονύσει.

In Schol. ad Οὔτως ἕμη γάσεις, quod est a m. rec., post ἤπερ add. ὥς.

Ἐν τοῖς] Hoc Schol. deest.

CAP. 82. Ἐπεὶ ὑπερόν γς] Hoc Schol. vna cum sequ. deest.

Τοῖς Ἀθην. ἐπάγεσθαι] Hoc Schol. est interlin. et a rec. m.

Λακεδαιμονίης] Hoc Schol. est a m. rec.

In Schol. ad Οὐκ ἀν' ἐχόντων πρ., quod rursus est m. rec., ante πολέμῳ add. art. τῷ.

In Schol. ad Καὶ ζυμμ. ἄμα, quod est m. rec., pro ποιούμενος est περιποιούμενος.

Καὶ σφῖσαν αὐτοῖς] Hoc Schol. et septem fqq. vsque ad Ἦ αὐτῆ φύσις defunt.

In Schol. ad Μᾶλλον δὲ, quod est a m. rec., ἤτοι ante πῆ μὲν deest.

Καὶ ἡσυχαιτέρα] Hoc Schol. cum sequ. deest.

[Ὡς ἐν ἑ. αἰ μεταβ.] Hoc Schol. est a m. rec.
 Αἱ verba textus διὰ τὸ μὴ etc. a m. ant. scr. ἔκφρασις
 γάτως. Στάσις τῆς Κερκυραίων.
 Schol. ad καὶ οἰκίστασι — ἔχουσιν vulg. deest.
 In Schol. ad διὰ τὸ μὴ ἀκσίσεις, quod est a m. rec., pro
 γιγνομένην est γιγνομένην et verba ἦγγον — πράγμασι vna cum
 Schol. sequ. desunt.
 καὶ πρὸς τὰ παρόντα] Hoc Schol. est a m. rec. et verba
 priora pr. τὴν παρ. κατάτασ. desunt.
 Ἔσας. — τῶν πόλεων] Hoc Schol. est a m. rec.; sed duo
 infrequentia desunt.
 τῶν τε ἐπιχειρ.] Hoc Schol. est a m. rec.; duo seqq. desunt.
 Ad verba textus καὶ τὴν εἰσθ. etc. a m. ant. adn. haec:
 τὴν κερκεῖαν φσηδὶ τῶν ἐνομήτων χρόνῳ ἀντήλλαξεν καὶ ἐκφῆρει
 εὐθὺς καθέκαστον. v. Schol. ad Μέλλουσιν δὲ vulg. ad fin.
 In Schol. ad καὶ τὴν εἰσθ. ἀξ., quod est a m. rec., verba
 ἀπὸ τῆς τῆς desunt. pro νόμισται est ἐνέμιστο, pro ἡ καὶ ante
 θρασυτέρας est ἦτις καὶ.
 τὸ μὴ μὲν γὰρ ἀλογίτε.] Hoc Schol. deest.
 In Schol. ad Μέλλουσιν δὲ, quod est a m. rec., pro προκά-
 λημα est πρόσχημα. Verba vlt. τὴν κερκεῖαν etc. desunt. v.
 quae ad verba textus καὶ τὴν εἰσθ. monita sunt.
 καὶ τὸ πρὸς ἅπαν ζευγῶν] Hoc Schol. et duo sequentia
 desunt.
 Ἀσφάλεια δὲ τὸ ἐπιβουλ.] Hoc Schol. est a m. rec.; sed se-
 quens deest.
 καὶ ὑπονόησας ἔτι δεινότα.] Hoc Schol. est a m. rec. et sic
 leg. καὶ ὁ ὑπονόησας ἐπιβουλεύεσθαι ζευγῶν τερος ἐνομιζέτο.
 Προβουλεύσας δὲ] Hoc Schol. est a m. rec.; sequens deest.
 In Schol. ad ὁ φθάσας τὸν μέλλ., quod est a m. rec., τὸν
 ante πόλεμον deest.
 In Schol. ad καὶ ὁ ἐπικ. τὸν μὴ δ., quod est a m. ant., de-
 sunt verba vltima ὁ παρακινήσας etc.
 καὶ μὲν καὶ τὸ ζυγῶν. τῆς ἑ.] Hoc Schol. est a m. rec.
 In Schol. ad Μετὰ τῶν κερκεῖαν. νόμοι, quod est a m. rec., ante
 τοιαύτας add. τὰς. Verba τοῖς δεξῶς etc. separatim scripta
 referuntur ad v. τὰ τε ἀπὸ τῶν ἐναντιῶν etc.
 Ἀλλὰ παρὰ τὴν καθέτ.] Hoc Schol. deest; sed sequens est
 a m. rec.
 ἢ τῶ κοινῇ τι παρὰ.] Hoc Schol. deest.
 In Schol. ad Περὶ κλεινοσ, quod est a m. rec., sic leg. :
 ἀπὸ τῆς τῶν ἀπλῶν γὰρ τὸ ἀντιτιμωρήσασθαι καὶ τὸ προκαθεῖν.
 καὶ ὅροι εἰπ. ἀξ. γίν.] Hoc Schol. est a m. rec.
 Schol. ad Ἐν δὲ τῷ παρὰ, quod est a m. rec., sic leg. :
 ἐν δὲ τῷ συμβαίνειν καὶ τῷ μετὰ ταῦτα χρόνῳ ὁ ἀπὸ τύχης
 ἰσχυρῶς (sic enim leg.) πρῶτος τὸ θάρσασθαι καὶ δυναθῆναι,
 ἄσθενος μᾶλλον διὰ τὴν στίβιν ἐπείθετο ἢ ἡμετε etc. paulo post
 pro τῷ ὅροι τῷ θάρσας est τῷ ὅροι χάριν.
 Ad verba text. ἐμαθεῖς ἀγαθοὶ a m. ant. adnot. : ἀμαθεῖς
 κακῶν.
 Schol. ad Πάντων δ' αὐτ. αἰτ., quod est a m. rec., sic leg. :
 πάντων δὲ τῶν εἰρημόνων κακῶν αἰτίων ἢ ἐπιθυμίᾳ τῷ βούλεσθαι
 ἀρχῶν ἢ τις γὰρ διὰ πλεονεξίαν καὶ φιλοτιμίαν etc. post λαμ-
 βάνει add. καὶ. pro εἰς ἔξιν est εἰς ἔξιν.
 Post hoc Schol. add. a m. rec. haec : μᾶλλον τοὺς κακῆργους
 συνετοὺς καλλῆσαι ἢ πρὸς τοὺς τῶν κακῶν ἀμαθεῖς ἀγαθῶς καὶ ἡδέως
 ἔχουσιν οἱ ἀνθρώποι κακῆργοι εἶναι καὶ διεξιὸν καλλῆσθαι, ἢ γὰρ
 ἀμαθεῖς καὶ ἀγαθοὶ.
 Ἐκ δ' αὐτῶν] Hoc Schol. deest.
 In Schol. ad Οἱ γὰρ ἐν τ. πόλ., quod rursus est a m. rec.,
 pro τὴν δημοκρατίαν τῆς ὀλυγ. est τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ὀλι-
 γαρχίας. pro τῆς πολιτείας est τῆς πόλεως pro δὲ est χρῆ. pro
 προτιθέντες ad fin. bis scr. παρατιθέντες.
 Εὐπραγεῖ.] Hoc Schol. cum tribus seqq. deest.
 Ad v. μετὰ ψήφῳ κλίμα a m. rec. leg. haec : ἡ καταψηφισθό-

μενοι φησὶν ἀδικίαι ἀλλήλων ἢ τῆ χειρὶ καὶ τῆ δύναμει καὶ τοῖς
 ὀπλοῖσι κρατύντες ἕκαστὸν πλεονεξίαν τὰς φιλοτιμίας, ταῦτέτι, ἐπει-
 κλῶντο καὶ ἤσαντο τιμωρῆμένοι τοὺς ἐχθρούς.

In Schol. ad Ὡς εἰσεβ. μὲν, quod est a m. rec., pro ἡδέως
 est ἡδέως. Verba vltima τὸ δὲ εὐχθῆς etc., quae ex
 Schol., primo cap. 83. huc translata videntur, desunt, et
 locum suum obtinent.

Ἐπιφθ. τι διαπε.] Hoc Schol. est interl. et a m. rec., sed
 sequens deest.

In Schol. ad Τὰ δὲ μεσ. τῶν πόλ., quod est a m. rec., ver-
 ba priora ἦγγον οἱ μεσ. πολ. — πρεσβύτας desunt. τῆ ante τ.
 δημ. et τ. ὀλυγ. deest. pro δημοτικῶν leg. δημοκρατικῶν. In
 fine sic leg. : ὅτι μόνον ἀπειθεῖς ἦσαν.

CAP. 83. καὶ τὸ εὐχθῆς] Hoc Schol. est a m. ant. et sic
 leg. : εὐχθῆς, τὸ ἀπλῶν, τὸ ἀπόνησον — σημειώσαι, ὅτι τὸ εὐ-
 χθῆς ἐπὶ κακῶν. Reliqua a m. rec. separatim scripta sunt.

τὸ δὲ ἀντιτετ. ἀλλήλοισι] Hoc Schol. cum tribus seqq. deest.
 Κρείστας δὲ ἕντες] Hoc Schol. est a m. rec.; sed duo seqq.
 desunt.

τῆ γὰρ δεδιέναι] Hoc Schol. est a m. rec.; duo sequentia
 desunt.

Practer Schol. ad Οἱ δὲ καταφρον. vulg. etiam aliud adest
 a manu rec. scriptum, quod sic leg. : οἱ δὲ δοκῶντες εἶναι σπου-
 δαί καὶ πάννυ θάρσυντες τῆ φρονήσεως περιγενέσθαι καὶ ἰδὲν δείσθαι
 νομίζοντες δύναμει τι πράξαι ἢ ἔξεσι αὐτοῖς τέχνη κατορθῶν,
 ἀπαράτκευσι διεφθείροντο.

Ἀφρακτοῖσι] Hoc Schol. deest.

CAP. 84. Statim ab initio huius capituli posita sunt ad
 quemlibet versum signa (=) vsque ad finem capituli, et in
 margine adscriptum est Scholion : τὰ ἀβελιστήματα ἕδον τῶν
 ἐξηγητῶν ἔδοξε Θουκυδίδῃ εἶναι. ἀσαφῆ γὰρ καὶ τῷ τύπῳ τῆς
 ἐρημίας καὶ τοῖς διανοήμασι πολλὰ ἐμφαίνοντα τὸν νεωτερισμόν.
 Ἀσμένῃ] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.

CAP. 85. Ἐς ἀλλήλους ἐχθρήσαντο] Hoc Schol. deest.

Ad voc. λιμός in marg. a m. ant. adscr. σημειώσαι ὁ λιμός.

Ὅπως ἀπόνησον ἢ] Hoc Schol. est a m. rec.

Ad voc. ἀπόνησον a m. ant. σημειώσαι ἀπόνησον.

CAP. 86. Ad init. hui. cap. μετάβασις.

τῆς τε γῆς εἴρη.] Hoc Schol. cum quinque seqq. deest.

CAP. 87. Ad init. hui. cap. μετάβασις.

Ἐκλιπ. μὲν ἕδ. χρόνον] Hoc Schol. deest.

τοπαντάκασι] Est interl.

Ὅμοις διαχωρῶ] Hoc Schol. est a m. rec.; sed sequ. deest.

Schol. ad Ὁ, τι μ. ἐκά. τ. δύν. a man. rec. sic leg. : ἀπὸ
 τῆ μηδὲν εἶναι ὅπερ μᾶλλον ἔβλαψε τὰ πράγματα. Scholii vul-
 garis pars posterior orta est ex lectionis varietate in margine
 notata.

Ἐκ τῶν τάξεων] Hoc Schol. deest.

CAP. 88. Δι' ἀνορθῶν] Hoc Schol. cum sequ. deest.

Schol. ad Τερμόντες δ' οἱ Ἀθ. sic leg. : ἡ αἰτία τῆς ἐπιστρατείας
 τῶν Ἀθηναίων κατ' αὐτῶν τῶν Λιπαραιῶν.

τῆν γῆν] Hoc Schol. cum sequ. deest.

CAP. 89. Ad init. hui. cap. in marg. ext. est μετάβασις,
 in marg. int. ἔτος ῥ.

καὶ ἐκ ἐξίν. ἐσβολῆ] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Ἡ θάλα. ἐπελάθασα, quod est a m. rec., bis pro
 ποτὰ leg. τότε. post ὅπως add. ἐξηγῶνται.

καὶ τὸ μὲν κατέκλυσε] Hoc Schol. est a m. rec.

Ὅσοι μὴ ἔδον. φθῆναι] deest.

Παρεῖλα] Hoc Schol. vna cum sequ. deest.

Κόμματος ἐπαναχώρησις τις] Hoc Schol., quod est a m. rec.,
 refertur ad voc. ἐπίκλυσις.

Αἰτίων ὃ ἔγχε τῷ τοιαύτῳ νομίζω] Hoc Schol. est a m. rec.

Κοί ἐξαιτίας πάλιν] Hoc Schol. est a m. rec. et sic leg.: κ. τ. σ. ν. (φσι) δεεστ] αἰφνίδιον ἐπισπόμενον τὴν θάλασσαν etc. CAP. 90. Ad init. hui. cap. μεταβάσις. Ὡς ἐκάτοισι ξυνέβη.] Hoc Schol. est a m. rec.; sed tria infrequentia Schol. defunt.

CAP. 91. Ad init. hui. cap. μεταβάσις. Ad voc. Δημοσθένης: Δημοσθένης στρατηγός, καὶ ἐκ Ἰθάκ. ὑπακούει.] Hoc Schol. et proxime sequ. defunt. Ὡς δὲ αὐτοῖς.] Hoc Schol. est a m. rec.; sed duo frequentia defunt.

Ἀπὸ σημείου] Hoc Schol. est a m. rec. Ad v. Τανάγρα — ταύτην τὴν Τανάγραν Ὀμηροῦ γραῖαν καλεῖ. Ἔσπευον, γραῖαν τε καὶ εὐρύχορον μυκαλίσσαν. ex Iliad. B. 498. Οἱ δὲ ἐπὶ τὰς ναῦς.] Hoc Schol. defunt.

CAP. 92. Ἀθηναίους προσεβίβη.] Hoc Schol. est a m. rec., sed verba κατὰ προσβίβην δῶνα defunt.

Μὴ ἔσφισι πτωχοῖσι δῶνα] Hoc Schol. defunt. Κοί αἶμα τῷ πρ. Ἀθ. πολ.] Hoc Schol. est a m. rec.; frequentia defunt.

Ὡς ἐκ βραχέως.] Hoc Schol. est a m. rec. et pro τρυτέσι est ὡς, τε.

Ἐτείσαν τὴν πόλιν ἐκ κριν.] Hoc Schol. vti et sequ. defunt. In Schol. ad Κοί ἤρξ. κατὰ ἄεριν, quod est a rec. m., ὅν ante πόλιν defunt. Ante ἄεριν add. καὶ et ἐτι in fine abest.

CAP. 93. Κοί ἐνέμισαν ἐπὶ τῇ εὐρ.] Hoc Schol. defunt. Κοί ἄν ἐπὶ τῇ γῆ ἐκτ.] Hoc Schol. est a m. rec. et sic leg.: καὶ κώλυμα ἦσαν κρέκνεισι τῷ αὐξήθῳ τὴν πόλιν, ἄν ἐπὶ κακῶ τῆς γῆς ἐκτίζετο. ἢ πόλιν.

Παροικῶσι] Hoc Schol. et frequentia tria defunt. Οὐ μένοι ἡμέρα] Hoc Schol. est a m. rec.

CAP. 94. In Schol. ad Ὄν ἐν τῷ Μήλῳ, quod est a m. rec., pro κατείχοντο est κατεῖχον.

Σφίσι πολέμους.] Hoc Schol. et duo frequentia defunt. Ὅπερ μέγιστον μέρος.] Hoc Schol. et duo seqq. pariter defunt.

CAP. 95. Τοῖς ἠπειρώταις.] Hoc Schol. est a m. rec. Καὶ Φωκ. — ἢ Βοιωτ. ἐστίν.] Hoc Schol., quod est a m. rec., ita inc. ἐντὶ τῷ τὸ δὲ ἀπὸ τῆς etc.

In Schol. ad Ἄρας ἔν ad fin. inter τὸν et σύνδεσμον repetitur ἔν. Scholii huius pars posterior a manu rec. est addita, sicque incipit: κατὰ Ἀντόλλον ὃ ἔν σύνδεσμος περιττός, ἐστίν, ἐμοὶ δὲ δοκεῖ πάνυ ἀνεγκλίως προσκείμεθα etc.

Κοινώσας δὲ τὴν ἐπίον.] Hoc Schol. defunt. Τοῖς ἐπιβάταις.] Hoc Schol. vna cum sequ. defunt.

CAP. 96. Ἐπὶ τῶν ταύτην.] Hoc Schol. defunt. Ad vocc. text. ἐν ᾧ ἠσπιδ. etc.: περὶ ἠσπίδος τῷ ποιητῷ καὶ τῷ θανάτῳ αὐτῆ.

NB. Cum haec argumenta in margine adscripta ad varietatem lectiois cognoscendam nullius sint vnius, in posterum illa omittant, et tunc modo eorum faciam mentionem; cum aliquid notatu dignum continent.

Τὴν γὰρ ἡνῶμιν εἶχε et Τοκρεῦτον ἐπεβαλέετο] Hæc duo Schol. iunt a m. rec.

Ὡς καὶ οἱ ἔσχη. Ὀφίων.] Hoc Schol. defunt.

CAP. 97. Τῷ δὲ Δημοσθένει.] Hoc Schol. est a m. rec. Ὡς εἴη ἑκάστα ἢ ἀφαιρέσις.] Hoc Schol. cum sequ. defunt.

In Schol. ad Τύτοις δὲ — τύχη, quod est a m. rec., pro ἐπει est ὅτι.

Ἐπίστας, ἔτι ἔδδεν.] Hoc Schol. et octo seqq. vsque ad ἔν οἷς ἀμφ. defunt.

CAP. 98. In Schol. ad Μέχρι μὲν ἔν οἱ τοξ, quod est a m. rec., pro Ἀττικῶν est Ἀττικῶν.

Οἷδε ἀντεῖχον.] Hoc Schol. defunt.

In Schol. ad Ἀνετέλλοντο, quod est a m. rec., defunt ἀνεχώρην. Οἷτοι διεσκέδαθ.] Hoc Schol. est a m. rec. et refertur ad v. καὶ αὐτὸ ἐκεκμήκασαν, ita vt verba textus non repetita sint.

In Schol. ad Τῷ αὐτῷ πόνῳ ξυνοχ., quod rursus est a m. rec., pro ἢ est καὶ.

Κατὰ πόδας αἶθ.] Hoc Schol. et sequ. defunt. Τασῶται μὲν.] Hoc Schol. est a m. rec.

Ἐτελείθη τοῖς πεπε.] Hoc Schol. defunt.

CAP. 99. Ἐν ἀποβάσει τέ τινα.] Hoc Schol. cum sequ. defunt.

Ad v. Περιπόλιον. — ἢ χωρὶς ὄνομα τὸ Περιπόλιον, ἀλλὰ φρεσὶν τινός, ἐν ᾧ περίπολοι φρεσῶσιν. Scr. est a m. rec.

CAP. 100. Διὰ τὴν τῶν Ἀθην. ἐπαγ.] Hoc Schol. est a m. rec.

CAP. 101. Ἐπεικηκεύετο.] Hoc Schol. et sequens defunt.

CAP. 102. Ἐδήμην τὴν γῆν.] Hoc Schol. vna cum sequ. defunt.

ἘΑθῶν πείθ. Ἀκ. χαλ.] Hoc Schol. est a manu rec. et sic leg.: ἔπεισαν αὐτῶς δυσχερῶς. Δπ. (num διαπί) δυσχερῶς; ἐπειθὶ ἐκ ἐπ. etc.

Κοί πέμπτοι μετ' αὐτῶ.] Hoc Schol. defunt.

Δεινὸν γὰρ ἦν.] Hoc Schol. est a m. rec., vti et sequens.

Ὡς μετὰ σφῶν.] Hoc Schol. defunt.

CAP. 103. Εὐνοπολέμην.] Hoc Schol. bis adest a m. ant. et a m. rec. ad initium huius et seq. capit. iterum ad m. μεταβάσις.

Ἐσείροις Ἀθηναίων.] Hoc Schol. et sequens defunt.

CAP. 104. Κατὰ χρῆσιν. δή τινα.] Hoc Schol. cum sequ. defunt.

Ad voc. Πολυκράτης adscr.: ὃ οὐτυχῆς, ἢ μέμηνηκε ἠρόδοτος. Ἀλῶσι.] Hoc Schol. defunt.

In Schol. ad Καὶ περικτ. νησιωτῶν mod. sic leg.: Ὀμηροῦ εὐκτήμερον τὸ καλῶς οἰκόμενον καὶ ἄλλως τ' αἰδέσθητε περιττώνας ἀνθρώπου.

Ἐξείρην.] Hoc Schol. et duo frequentia defunt.

Ἐκ προοίμιος Ἀπόλλωνος.] Hoc Schol. a m. rec. sic leg.: ἦμα Ἀπόλλωνος τῆς γὰρ ἦμας προοίμιος ἐκάλεον.

ἠγερθόνται.] Hoc Schol. et duo frequentia defunt.

Ἀφήμως.] Hoc Schol. sic leg.: ἀφήμως ἢ φύχως, σιγῇ πάντων; ἀθρήμας.

Ἐνί καιπαλοέσση.] Hoc Schol. et duo seqq. defunt.

Πρὶν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι.] Hoc Schol. est a m. rec.

CAP. 105. Ὡς περὶ ὑποσχόμενοι.] Hoc Schol. est a m. rec.

In Schol. ad Οἱ περὶ τὰς Ὀλπας, quod est a m. rec., pro ἢ ante δυνήθωσι est μὴ.

CAP. 106. Καὶ διεξελθόντες μεταξὺ.] Hoc Schol. est a m. rec.

CAP. 107. Init. cap. ad v. καθίζησιν in marg. a m. rec. adh. ἰδρύνοντα.

In Schol. ad Καὶ αἰ μὲν ἦες, quod est a m. rec., verba ἢ γὰρ σύνταξις ἦτα defunt, et pro παρὰ est περὶ.

Βίη κατείχοντο.] Hoc Schol. est a m. rec.

Χαράδρα δ' αὐτῆς.] Hoc Schol. et sequens defunt.

Καὶ μείζον γὰρ ἐγένετο.] Hoc Schol. est a m. rec.

Καὶ περιέσχη.] Hoc Schol. et septem frequentia vsque ad Οὔτοι — μᾶλλον defunt.

CAP. 108. Scholia, quæ sequuntur vsque ad finem huius libri, fere omnia a manu recentiori scripta sunt.

Ὡς δ' ἐν χερσὶν ἦδη ὄντες.] Hoc Schol. defunt.

In Schol. ad Περιέσχον τῷ χέρτι, περιεγίνοντο defunt.

Προσπίπτησι τε.] Hoc Schol. et duo frequentia defunt.

Τὸ πολὺ τὰ ἔργα ἐπέξ.] Hoc Schol. et sex frequentia vsque ad Προσπίπτοντες. defunt.

Ἐτελεύτα ἐς ὄψε.] Hoc Schol. sic leg.: σημειώσαι ἐπὶ τῆς ἐσπέρας νῦν μόνον τὸ ὄψε.

CAP. 109. Ad v. καὶ ἀπ. — ἀπὸ κοινῆ τοῦ ἀπορῶν. v. Schol. ad ἠ καὶ ἀναχ διασαθίσεται.

Παρεῖληφῶς.] Hoc Schol. defunt.

Προσφέρει λόγον.] Hoc Schol. et sequens defunt.

In Schol. ad Ψιλάσαι τὴς Ἀμτρ. τε post μονῶσαι add. κοί.

Ἐς τὰς ἐκείνη χρ. ἘΑΛ.] Hoc Schol. et duo frequentia def.

Ἐσπερὶ ὑπέστη.] Hoc Schol. sic leg.: ὡς ἐκ τῶν παρόντων δυνάτων ἦν.

In Sch. ad καὶ τὴν ἀποχ. — ἀπειραλ. pro μὴν ante Ἀμπερακίωται est ei.

CAP. 110. Προλοχίοντας] Hoc Schol. deest.

CAP. 111. Ἐπὶ λαχανισμῶν] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Ἐξήλων δίδου pro ἀπείνει est ἀπείνει.

Προκωχερηκότις] Hoc Schol. et tria sequentia desunt.

Ad v. καὶ κόντας — εὐς τε Πελοποννησίους ἐπεδίωκον, ὡσπερ καὶ τὸς Ἀμπερακίωτας.

Ἐπεισθῆμι αὐτοῖς] Hoc Schol. deest.

Καὶ ἦν πολλὰ ἔργα] In hoc Schol. verba priora ἔμφ. κ. ἄγγ. scripta sunt supra v. ἔρις etc. Quae sequuntur, referuntur ad vocc. ἀπείνει ἀπόνδους, et in his ad fin. pro εἰς ἐν. πτ. leg. πρὸς ἐνικὴν πτῶσιν. In fine add. ἀκόντισεν εἰκῶν.

CAP. 112. Ἐπὶ τῆς ἑσθλοῆς] Hoc Sch. et tria sequ. def.

In Schol. ad Ἄμα τῷ ἔργ. τ. ζυγ. desunt verba priora τῷ ζυγῷ. τ. δυσχερεῖας.

Προσένευσαν] Hoc Schol. vna cum sequ. deest.

CAP. 113. In Schol. ad καὶ αὐτοῖς — κήρυξ bis pro εἰς leg. πρὸς. pro ἐν τῇ γῆ est ἐν τῇ φυγῇ et mox bis pro κατὰ ponitur πρὸς.

In Schol. ad καὶ τις αὐτὸν ἤρετο pro θουμάζει est θουμάζει. et pro ἄκ ἔδει est ἄδην ἤδει.

Ad voc. τεσσαρῶν a man. ant. adn. ὁ κήρυξ. Idem adn. paullo post ad ὁ δ' ἀπεκρίνατο.

Ὁκνην τὰ ἔπλα. τ. φαίν.] Hoc Schol. sic leg.: λείπει τριακονεῖων εἶκοι μόνων.

Ὁ δ' ἀπεκρίνατο] Hoc Schol. deest.

Ἄλλ' ἡμεῖς γε — χθρῆς] Hoc et sequ. Sch. a m. antiq. scr. sunt.

CAP. 115. Τῆς δὲ θαλ. — εἰργάμ.] Hoc Schol. ad fin. sic leg.: τῶν Ἀττικῶν δηλονότι.

COLLATIO SCHOLIORVM AD LIB. IV. THVCYD.

CAP. 1. Pleraque Scholia ad hunc librum a manu recensitore scripta sunt, ea de causa adnotavi tantum, quatenam a manu antiqua exarata sint.

In Schol. ad Περι σίτη ἐκβολὴν pro ἀταχύων est ταχύων, et verba: ἦγγν ὅτε — προαχθέντα desunt.

Ἐπαγαγομένοι] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Ὁρῶντες — τὸ χωρεῖν desunt verba priora ἦγγν τόπον — ἢ προσβολὴν.

Τὸ χωρεῖν] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.

In Schol. ad βυλόμενοι ἑμφότερωθεν deest ἦτοι post λέγει.

Ἴνα μὴ ἐπιβουθῶσιν] Hoc Schol. et duo sequentia def.

CAP. 2. Ἐπὸ δὲ τούτοις αὐτοῖς χρένεις] Hoc Schol. et sequens desunt.

In Schol. ad καὶ Κερκυραίων ἄμα post καὶ add. σύνδισμος.

Δημοσθ. δὲ ἔστι ἰδιότης] Hoc Schol. deest.

CAP. 3. καὶ ὡς ἰγόντο πα.] Hoc Schol. et quatuor sequentia desunt.

Ad v. δαπανῶν adn. εἰς δαπάνην ἐμβάλλειν.

In Schol. ad Διάφορον τι ἰδοῖσι vulg. deest v. κρεῖττον.

In Schol. ad καὶ τοὺς Μεσο. εἰς. ὄντας pro ἢ διαγιγνασκόμενοι est ἢ θινάμενοι διαγιγνασκόμενοι.

CAP. 4. Ad v. κοινώσας adn. ἀπὸ κοινῆ τοῦ ἐκ ἐπειδεν.

καὶ ἔγχευον. εἰργάζοντο] Hoc Sch. et duo sequentia desunt.

Ad v. λογάδην legitur haec, quae etiam in Adnot. in Schol. Gr., sed mutata referuntur: οἱ μὲν τοὺς ἐπιτυχόντας ἔκυσαν. ἄλλοι δὲ τὸς ἐπιλέκτες, ὡς καὶ ἄνδρας λογάδας τευχιστοῦντες γὰρ χωρὶς σιδήρων ἐκ ἔμμελλον τὸς τυχεύοντας συνδύσαν ἄθως. καὶ ἄσθινες ἐργάσασθαι τὸ τεῖχος. ἀλλ' ἐπελέγοντο ἄλλοις τῶν εἰργασμένοις ταῖσιν τετραπέδους.

In Schol. ad καὶ ζυγισθ. -- ἐμβαίνει pro ἰάτω est ἑκατα.

καὶ τὸν πηλὸν, εἰς δέοι] Hoc Schol. refertur ad v. ἐπὶ τῷ γῆτι.

CAP. 5. οἱ δὲ ἐορτήν τινα] Hoc Schol. deest.

CAP. 6. Ὡς ἐπόθοντο τῆς Πύλου] Hoc Schol. et sequens desunt.

Ἄμα δὲ πρῶν] Hoc Schol. sic leg.: πρὸ τῷ δέοντος κειρῶ.

Περὶ τὴν καθεσ. ὤραν] Hoc Schol. et sequens desunt.

CAP. 8. In Schol. ad τῶν περιούσιων deest περι.

Ὡς τῷ χωρίῳ] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.

In Schol. ad Ἡ γὰρ νῆσ. ἢ Σφακτ. pro πλεῖν est διαπλεῖν.

Ad v. μὴ ἐξ αὐτῆς adn. μὴ ἐξ αὐτῆς ἐρμῶμενοι οἱ Ἀθηναῖοι. Ad v. καὶ δι' ὀλίγης adn. ἐκ ἐκ παρασκευῆς τῆς Πύλου καταλειφθείσης ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων -- ἔχουν ἐν τῷ τείχῳ τὰ πρὸς πολιορκίαν ἐπιτήδεια, ἐνίοι δὲ μετὰ ὀλίγης παρασκευῆς. οἱ δὲ τελ. -- ἔγκαταλειφθ.] Hoc Schol., quod sic leg.: περιττός ὁ καὶ σύνδισμος, refertur ad v. καὶ διεβίβ.

Ad v. λόχων adn.: λόχοι Λακεδαιμονίων πέντε, αἰδώλοιο σίνης, σαρίνας, πλάας, μεσοάτης.

CAP. 9. Μέλλοντας προσβάλλειν] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.

Αἵπερ ἦσαν αὐτῶ] Hoc Schol., quod ref. ad voc. προσεαύρωσε, sic leg.: ὅς εἶχε λοιπὰς ἀναστάσας ὑπὸ τὸ τεῖχος προσεαύρωσε τατέσιν νεολήσας ὄρθας πρὸ τῷ τείχῳ προσέφραξεν ἔνιοι δὲ, ζύλοισ ὄρθοῖς προσωχρώσαν αὐτάς.

Ἄνασπασας] Hoc Schol. et sequens desunt.

In Schol. ad Ἀπίσις τε φαύλαις, ταῖς τυχεύσας deest.

Ὁὐ γὰρ ἦν ὄπλα] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Ἐκ ληστρικής med. sic leg.: οἱ παρόντες τῷ Δημοσθένει Μεσσηνιοι. ἔτιν ἦν ὑπερβατόν' ἐκ ληστρικής τριακοντόσος καὶ κέλῃτος ἔλαβον οἱ Ἀθηναῖοι ἐτυχὸν παραγενομένοι. etc. Sed nomen Athenienium punctis notatum est, sic quidem Ἀθηναῖοι, quod in aliis falcem locis indicat, hoc verbum esse delendum.

Ἄμύν. τὸν περ, ἦν προσβ.] Hoc Schol. et sequens desunt.

In Schol. ad Ἐπισπάσασθαι αὐτῆς προεπὶ τὸ αὐτὸ est ἐπ' αὐτὸ. pro προθυμήσασθαι est προθυμηθῆσασθαι, quamvis in textu sit προθυμήσασθαι, e quo apparet, nonnullos Codices olim sic habuisse. -- Pro ἐφελεύσασθαι est ἐφελεύσεσθαι.

Ὅτε γὰρ αὐτοῖ] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Ἐλπ. π. v. κρατήσ. pro τὴν Πύλον est τῆς Πύλου et pro ἐναντίως est πολεμίας.

Ἐκεῖνοις τε βιαζομένοις] Hoc Schol. et duo sequentia desunt.

CAP. 10. οἱ ζυνοράμενοι] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Τῷδε τῷ κινδύνῳ pro ἐξαριθμίστω est ἐξαριθμίσθω.

Ἐν τῇ τοῖσδε ἀνάγκῃ] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Ὅσα γὰρ εἰς ἀνάγκ. ἀφ. pro ἀλλὰ τῷ κινδυνεύειν est ἀλλὰ διὰ τῷ κινδυνεύειν.

Ἐς ἀνάγκην ἀφίεται] Hoc Schol. et sequens desunt.

Ad verba text. ἐγὼ δὲ καὶ etc. adn. σημειώσασθαι τὸ θυκτόν.

Pro Schol. ad Πρὸς ἡμῶν ὄντα vulg. leg. haec: σύμμαχος ὑπάρχοντα ἡμῖν.

καὶ μὴ τῷ πλήθει αὐτῶν] Hoc Schol. deest.

Pro Schol. ad Ἡμέτερον νομίζω vulg. haec leg.: πρὸς ἡμῶν καὶ ἡμῖν σύμμαχον καὶ ἀφἑλιμον ἐν.

καίπερ χαλεπὸν ἐν] Hoc Schol. et sequens desunt.

In Schol. ad καὶ τὸν πολέμ. δεινόν. ἔξ. pro ἐπελθόντες est προσελθόντες, mox pro ἡμῖν est ἡμῶν, sed supra m superfer. est i. pro ἄν post ὅτι est ἴαν. Ad ἦν. super α in v. κινύσασθαι scr. est e.

Ἀποβάντες δὲ] Hoc Schol. sic incipit: ἐμβαίνετε δὲ τῶν νεῶν ἴσοι etc.

In Schol. ad Ἐν τῷ ἴσῳ ἦδ' ἄν τότε deest ἴσοι. et pro ἐξορηγθῆναι est προσορηγθῆναι.

Sup. φοβεῖσθαι scr. λείπει ἡμῶς.

Schol. ad Κωὶ ἔκ ἐν γῆ στρατός ἐστι sic leg. : καὶ μείζων μὲν ἐστὶν ὁ στρατός αὐτῶν, ἀλλ' ἔκ ἀπὸ γῆς ὁρμώμενος ἔδδ ἐν γῆ παραταττόμενος, ὅτι πλεονεκτοῖσι Λακεδαιμόνιοι, ἀλλ' ἐν Θαλάσσει, ὅτι πολλὰ γίνεται ἀπροσδοκίη καὶ ἀπὸ τῆ κλυδωνίης καὶ ἀπὸ τῶν ἀνέμων καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν.

Αἷς πολλὰ τὰ καίρια] Hoc Schol. sic leg. : αἷς τισὶ ναυσὶ πολλῶν ἢ χρεῖα τῶν ἐπιτηδεύων etc. et in fine : ἐν τῇ γῆ. Δεῖ ἐν τῇ Θαλάσσει] Hoc Schol. est interlin.

In Schol. ad Ὡσε τὰς τῶν ἀπορίας pro ἐπεὶ est ἐπειδὴ. In Schol. ad τῷ ἡμετέρῳ πληθεὶ ante πληθὸς add. τὸ et in fine pro ἔχοντες est ἔχοντας.

'Αθηναίους ὄντας] Hoc Schol. est interlin.
'Ἐπ' ἄλλας ἀπόβασιν] Hoc Schol. sic leg. : τὴν ἀπόβασιν τὴν κατ' ἄλλων εἰδόμεναι, ὅτι, εἴ τις κατερέσθαι προσδέχεται καὶ μὴ φύγῃ καταπλαγῆς τῷ φόβῳ τῆ ῥαδίης καὶ τῷ φόβῳ τῆς δεινότητος τῆ κατὰ πᾶν πάντα κατορθοῦ. ῥῶδιον δὲ ἐστὶν ὁ ἦχος ὁ ἀπὸ τῆς εἰσελάτης.

In Schol. ad Παρ' αὐτὴν τὴν ῥαχίαν med. sic leg. : ὄθεν καὶ τὸ ῥαχίδες τὸ νώτιον ῥαχίς καλεῖται etc.

CAP. 11. In Schol. ad Κωὶ ταῖς ναυσὶν ἅμα post ἢ add. λέγει. In Schol. ad Διότι ἔκ ἢν πλείους προσχεῖν post ὠρησαν ναυσὶ sic leg. : καὶ κατὰ διαδοχὴν ἢ τὰς ναῦς etc.

Καὶ παρακελευσάμην] Hoc et sequ. Schol. defunt.
Δυνατὸν εἶναι σχεῖν] Hoc Schol. et duo sequentia defunt.
In Schol. ad Ὁκείλαντας δὲ ἐν fin. add. καὶ προστρέψαντες.

CAP. 12. Ἐπέσπερχεν] Hoc Schol. est interlin.
In Schol. ad Ἐπὶ τὴν ἀποβάθραν pro ἀπὸ τῶν νεῶν leg. ἀπὸ τῆς νεῶς.

In Schol. ad Πρὸς τὸ τε. ἐχρήσ. pro ἢ ἀποτροπαίω est ἢ πρὸς τῷ τροπαίω.

Τῆς προσβολῆς] Hoc Schol. est interlin. ; sequens deest.
In Schol. ad Ἐς τὸ τε περ. ἢ τύχη pro περιεστῆ est περιεστράφη pro εἰς τὴν ναυμαχίαν est ἐν τῇ ναυμαχίᾳ.

CAP. 13. In Sch. ad Κωὶ τῇ τρίτῃ ἐπὶ ζύλα pro εἰς est πρὸς. Τὴν τε νῆσον] Hoc Schol. vna cum sequ. deest.
'Ἦν μὲν ἀντεκτλ. ἐθέλ. σφίσι] Hoc Schol. finit. voc. γέρας. Κωὶ οἱ μὲν] Hoc Schol. deest.

CAP. 14. Οἱ δ' Ἀθη. γν.] Hoc Schol. cum sequ. deest.
In Schol. ad Κωὶ ἐν τῷ κενωλ. pro ἐν τῷ est ἐν ᾧ. Sup. ἀντηλλαγμένους est μετηλλαγμένους.

Ὡς ἐπιπλ. ἐπεξελεύειν] Hoc Schol. et sequens defunt.

CAP. 15. Ad v. πρὸς τὸ χρέμα ὄρωντας haec adn. : πρὸς τὸ χρέμα καὶ τὸ κατεπεύγον ὄσο γὰρ εἰσὶ λέξεις τὸ πρὸ καὶ τὸ χρέμα. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα γραφὴ δίχα τῆ ῥ προσημια, ἵνα νοήσωμεν, ὅτι ἂν αὐτοῖς ἀρμόττον φαίνηται.
Sup. ἢ ὑπὸ πληθῆς scr. τῶν Ἀθηναίων δηλονότι.

CAP. 16. Ad voc. σπονδαὶ ab ant. m. not. σημειῶσαι ἐν τεύθειν αἱ σπονδαί.

Μὴ ἐπιφέρειν] Hoc Schol. deest.
'Αποσελάαι δὲ αὐτῆς] Hoc Schol. et sequens defunt.

CAP. 17. Ἐπερῖψαν ἡμῶς Λακεδ.] Hoc Schol. sic leg. : ἢ δημιουργοῖα αὐτῆ γενικῶς συμφέροντι κεφαλαιῶ τέμνεται παρεμνηνύμενον δὲ ἐστὶν ὅτε ἔχει καὶ τὸ δυνατόν.

Ab ant. manu autem haec ad h. l. notantur : πρεσβεία Λακεδαιμονίων πρὸς Ἀθηναίους τὸ προσίμιον ἐκ προσοχῆς καὶ ἐξ αὐτῆ τῆ πράγματος, τέμνεται δὲ πολλῶ τῷ συμφέροντι.

Ad v. οἴσειν in marg. ab ant. manu scr. συμπερασμα.

Ἐν ᾧ ἂν — τι] Hoc Sch. sic inc. : ὑπερβατόν διδάσκοντας etc. Τῶν πέρβρω] Hoc Schol. deest.

Μὴ πολεμίας] Etiam hoc Schol. deest.
Καλῶς θείσθαι] Hoc Schol. est interl. et v. ἐπανιστῶς deest.

In Schol. ad Ἀεὶ γὰρ τῆ πλ. ἐπ. ὄρ. pro αὐτῶν est αὐτῷ.

Διὰ τὸ — εὐτυχεῖσαι] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Οἷς δὲ πλ. μεταβ. deest δηλονότι.
Δικαίαι εἰσι] Hoc Schol. cum sequente coniunctum sic leg. : τῆτοις προσήκει μὴ πιστεύειν ταῖς εὐπραγίαις, περιττός δὲ ὁ καὶ σύνδεσμος ἐνταῦθα.

In Schol. ad Ὁ τῆ τε ἡμ. πόλει v. δηλονότι deest.
Δι' ἐμπειρίαν] Hoc Schol. deest.

CAP. 18. Sup. γνῶτε δὲ scr. κατανοήσατε δὲ. Κυριώτεροι] Hoc Schol. deest.

Καίτοι ἔτε δυνάμεις] Hoc Schol. deest.
Προσηγομένης] Hoc Schol. est interl. et sic leg. : ἀπὸ κοινῆ

τὸ δυνάμεις.
'Απὸ δὲ τῶν αἰεὶ ὑπαρχ.] Hoc Schol. rursus est interl. et sic leg. : τῆς συνήθους δυνάμεις.

In Schol. ad Σωφρονῶν δὲ ἀνδρῶν pro εὐπραξίας est εὐπραγίας.
In Schol. ad Καὶ ταῖς θυμῶ. οἱ αὐτοὶ pro τε est γε.

Ad verba text. τὸ τῆς τύχης etc. in marg. ab ant. m. adn. : Ὁμηρος ξυνοῖς Ἐνυάλιος, ex Hom. Odyss. Sc. 309.

In Schol. ad τὸν τε πόλ. νομίσ. pro ὡς ἂν est ὡς ἐάν et post νευμαχῶν add. ἢ πεζομαχῶν.

Ad v. πταίνοντες praeter Schol. vulg. haec a m. ant. adn. : διὰ τὸ μὴ τῷ ὄρθεμένῳ αὐτῶ πιστεύοντες.

Ἐν τῷ εὐτυχεῖν] Hoc Schol. et sequens defunt.
'Ὁ νῦν ἦν] Hoc Schol. est interl. et sic leg. : ἐν εὐπραγίᾳ

καταλύσασθαι καὶ καταδέσθαι τὸν πόλεμον.

CAP. 19. In Schol. ad Λακεδαιμόνιοι δὲ part. γε post καίτοι deest. et pro οἱ γε in fin. leg. εἰ γε.

Sup. διακινδυνεύεσθαι leg. πολεμεῖν.
In Schol. ad εἴτε βία διαφύγοιεν post διαφύγοιεν scr. est αὐτῶ τῆς, sed puncta superscripta videntur indicare, tollendum esse hoc vocabulum.

Παρατοχῆς] Hoc Schol. deest.
In Schol. ad Νομίζομεν τε τὰς pro παρὰ τῆ etc. est ἀπὸ τῆ etc.

'Αλλ' ἦν — δεῖσθαι] Hoc Schol. et sequens defunt.
In Schol. ad Ὁφείλων γὰρ ἦδη v. ὁ ἐναντίος statim ab initio defunt. — pro τὸ ἐκ ἁμύν. est ὅτι ἐκ ἁμύν. etc.

Καὶ μᾶλλον — ἐχθρῆς] Hoc Schol. in fin. sic leg. : ἔστι δὲ ἀντίπτωσις τὰς τὰ μέτρια ἀντὶ τῆ τῆς περὶ μετρίων.

CAP. 20. In Schol. ad Ἡμῶν δὲ καλ. — ἔχει pro εἰς ἀνάγκης est εἰς ἀνάγκην et paulo post pro πρὸς τὴν κοινὴν est πρὸς τῇ κοινῇ.

Sup. ἂν νῦν etc. scr. τυτῆσιν εἰρήνης.
In Schol. ad Ἐτι δ' ὄντων ἀνε. pro ἀνεῖρων est ἀδιακρίτων.

ante πραγμάτων add. τῶν. et post φίλιος add. τῆς.
Οἱ καὶ ἐν τῷ ἡμῶς] Hoc Schol. et quinque sequ. defunt.

CAP. 21. Μάλιστα δὲ αὐτῶς ἐνήγς] Hoc Schol. deest.
Καὶ ἐν τῷ τότε δεομ.] Hoc Schol. sic leg. : τῶν Λακεδαιμονίων τὸ δὲ τι παρέλκει.

CAP. 22. Ἐυνέδρος δὲ] Hoc Schol. sic leg. : τῶς διαλεγόμενης περὶ τῶν καὶ συνδοκιμάζοντας.
Ευμβήσονται] Hoc Schol. deest.

Ad verba text. κλέων δὲ etc. ab ant. m. not. : πλαγίᾳ δημιουργοῖα κλέωνος.

Διαβληθῶσιν] Hoc Schol. deest.

CAP. 23. Ἐγκλήματα ἔχοντες] Hoc Schol. sic leg. : ἀντὶ τῆ ἐπιφέροντες κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων.

Ἴσχυρίζομενοι] Hoc Schol. sic leg. : ἐπερειδόμενοι καὶ ὡς ἰσχυρόν πάνυ προτείνοντας.

Ἐὰν καὶ ὅτιον παραβαθῆ] Hoc Schol. deest.

CAP. 24. Καὶ αὐτοὶ δὲ] Hoc Schol. deest.
Schol. ad τῆ νῆσον πολιορκ. vulg. deest, et pro illo super v. τὴν νῆσον scr. τὴν Σφρακτιδίαν.

Εἰ γὰρ κρατήσεται τῷ ναυτικῷ] Hoc Schol. est interlin.

Ad vocc. ξύνηγος γάρ etc. in marg, haec notantur:

πορ	μ
ξ	μ
η	ε
γ	σ
ι	σ
α	η
υ	υ
	η

Ἴ μετ. Ἑγγ. θάλ. κ. Μισσ.] Hoc Schol. sic leg.: ἐς τὸ μετὰ Ἑγγίς καὶ Μισσίνης ποταμῶν δὲν ἔβασα.

Κληθεῖσα τῆς] Hoc Schol. et sequens defunt.

CAP. 25. Μίαν καὶ ἀπολλύσαντες] Hoc Schol. deest.

Ἐπι δὲ τὴν Πελοπόννησον] Hoc Schol. est a m. ant.

In Schol. ad Ἀπὸ κάλλυ προ παρ' αὐτὴν τὴν γῆν leg. παρὰ γῆν αὐτῆν.

Προσβαλλόντες] Hoc Schol. deest.

Τειχίσεις ποιήσαντες] Hoc Schol. sic leg.: ἐν τῶν τειχῶν ποιήσαντες.

Πρὸς τὴν πόλιν ἐσβάλων] Hoc Schol. deest.

Ἰπὲρ τῶν ἄκρων πολλῶ] Hoc Schol. sic leg.: ἀντὶ τῶ ἀπὸ τῶν ἄκρων καὶ τῶν ὀρειῶν, ὡς ἐκτὶ οὐκόντων αὐτῶν.

Βοηθῶντες ἐπὶ τῆς Μεσσην.] Hoc Schol. et septem sequentia vsque ad Ἐπιγινόμενοι defunt.

CAP. 26. Κατὰ χόρων ἵμενεν] Hoc Schol. deest.

Ad vocc. αἰρησε etc. a m. ant. adn.: σημεῖωσι ἀναγκαιοτάτα.

Ὅτι μὴ μίση] Hoc Schol. deest.

Ἀλλὰ διαμώμενοι] Hoc Schol. sic leg.: ἀντὶ τῶ διακοπάτων τε, παρὰ τὴν ἄμνη. δὲ εἴρηται. ἄμνη γὰρ ἐστὶν σκαφεῖον πλατὺ βύλεται δὲ εἰπεῖν, ὅτι διατέλλοντες τὸν κάχληκα καὶ βόθρους ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν ποῖντες ἤρισκον ὕδαρ, οἷον εἰς ἀνάγκην πῖσι ἂν τις διὰ τὴν χρεῖαν.

Σπνοχ. τε ἐν ὀλίγῳ] Hoc Schol. est interl. et e solo v. διατήματι constat.

Ἰερῶντο κατὰ μέρος] Hoc Schol. est interl.; sed seq. deest.

In Schol. ad Παρὰ λόγον ἐπιγίνν., quod est interl., v. συμβαίνων deest.

Ἡμερῶν ἕλιγαν] Hoc Schol. cum septem seq., vsque ad Ἄφ. κηθεσῆκει deest.

In Schol. ad Ἐπὶ κελλων γὰρ τὰ πλ. f. fin. αὐτῶν deest.

Καὶ λίαν σπέρμα κεκομμ.] Hoc Schol. sic incipit: τῆτο δῖψαν φερρακίει: πρὸς ἄλ. etc. Verba vltima: τὸ δὲ κεκομμ. defunt.

CAP. 27. Ἐν τῇ νήσῳ] Hoc Schol. et sequ. defunt.

In Schol. ad Περιγεν. τῶ ἀνδρας deest v. ζῆσειν.

Ὅτι ἐχ. τι ἰσχυρὸν] Hoc Schol. et tria sequentia defunt.

In Schol. ad Καὶ ἐπιτιμῶν deest v. ἐνειδίζων.

CAP. 28. Ἰποθρομβόωντων] Hoc Schol. deest.

Παραδωσέοντα] Hoc Schol. deest; sequens est interlin.

Καὶ ἐξίστατο] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Καὶ ἐξανεχόμεν. v. ἀπέφουγεν deest.

CAP. 29. Οἱ γὰρ τρατιώται] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Καὶ αὐτῶ ἴτι tria priora verba sunt a m. ant.

reliqua a recent. et pro ἰπτερωσιν est ἐπέβρωσε.

Αὐτὸς βάλλειν] Hoc Schol. est a m. ant.

Ὅτε προσπίπτειν ἂν αὐτῆς] Hoc Schol. deest.

Ἐπ' ἐκ. γὰρ εἶπι ἂν] Hoc Schol. sic leg.: τοῖς Λακεδαιμονίοις.

Ὅμοιοι ἴνοι.] Hoc Schol. sic leg.: ἀντὶ τῶ εἰς χεῖρας καὶ πλῆστον ὃ ἐστὶν εἰς συστάην μάχην.

Τῶν πλειόνων ἀπέρω] Hoc Schol. et sequ. defunt.

CAP. 30. Ὅ διὰ τὴν ἄλλην μέρος] Hoc Schol. deest.

Τύς τε Λακ. — κατιδῶν] Hoc Sch. est interl. omisso δηλαδῆ.

In Schol. ad τὸν σίτον αὐτῶ inter τοπικὸν et ἐπέβρωμα add. καὶ.

Κάτων δὲ ἐκείνῳ] Hoc Schol. et quatuor sequentia vsque ad τῶ μετρίᾳ defunt.

Περὶ τῶ πλ. ξυμβαθῆ] Hoc Schol. sic leg.: ὁσάνει ἔλεγε, καὶ περὶ τῶν ἄλλων πραγμάτων ἕως τέλει σπονδαί γίνονται καὶ παντὸς ἀπαλλαγῆ τῶ πολέμου.

CAP. 31. Καὶ ἐχόμεν δρόμῳ] Hoc Schol. et duo sequentia defunt.

In Schol. ad Ἐν ταύτῃ — φυλακῇ pro ἦσαν est ἦν post νήσε ante πρὸς τὸ πέλ. add. τῶ pro ἐν τῶ μέσῳ est ἐν τῶ μέρῳ.

Καὶ γὰρ τι — αὐτῶν ἦν] Hoc Schol. et sequ. defunt.

CAP. 32. Οἷε ἐπέδραμον] Hoc Sch. et duo sequentia def.

Ἄλλ' ἀμφίβολοι] Hoc Schol. est a m. ant. πανταχόθεν deest.

Τῶ πλῆθει] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Καὶ οἱ ἄπορ. τοξόμωσον med. sic leg.: χλωρὸν εἰπὼν δεῶς, ἐκ αὐτῶ ἔχρον τὴν χλωρίαν, ἄλλ' ἑτέροις ἐμποιοῦν etc. φασὶ post Διόνυσον deest.

CAP. 33. Ἐς χεῖρας ἔλθειν] Hoc Sch. et duo sequentia def.

In Schol. ad Οὐδὲ τῶ σφετέρῳ v. μᾶλλον deest.

Ἐμπειρίᾳ] Hoc Schol. deest.

Ἄνθρ. κύφ. τε ἐσκευασμ.] Hoc Schol. deest.

CAP. 34. Ἦς προσπίπτουεν] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Καὶ αὐτοὶ τῆ τε ὕψει bis pro πολλαπλασίους est πολλαπλασίως.

Ὅτι ἐκ εὐθὺς ἄξια] Hoc Schol. sic inc.: ὅτι φησὶ ἐκ etc. — ὑπ' αὐτῶν ante ἐξ ἀρχῆς deest.

Τῆς προσδοκίας] Hoc Schol. deest.

CAP. 35. Ἐυχηθήσαντες] Hoc Sch. vitiose sic scriptum est: συνασπίσαντες πυκνωθέντες.

Ὅς δὲ ἐνέδοσαν] Hoc Schol. et sequens defunt.

Ἐς τὰ πλάγια] Hoc Schol. est interl.

CAP. 36. Ἐπειδὴ δὲ ἀπέραντον ἦν] Hoc Schol. deest; sequens est interl.

Ἐκ τῶ ἀφανῆς] Hoc Schol. sic leg.: ἐκ τῶ μὴ βλεπομένῳ τοῖς Λακεδαιμονίοις.

Ἐκείνως] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Κατὰ τὸ ἀεὶ παρῆκον deest τυτέτι.

Τῆς δὲ ἂ προσεδ.] Hoc Schol. deest.

CAP. 37. Καὶ τῶς ἐαυτῶν ἀπειρῆς] Hoc Schol. et duo sequentia defunt.

CAP. 38. Παρῆκον] Hoc Schol. deest.

Εἴ τι ἐκείνοι πάσχοιεν] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Διακηρυκείσασθαι pro ἐπισηρυκείσασθαι est ἐπισηρυκείσασθαι pro εἴποι est εἴπη pro διακηρυκείσασθαι rursus est διακηρυκείσασθαι.

Μηδὲν αἰσχροὺν ποιοῦντας] Hoc Schol. deest.

CAP. 39. Ἀνεχώρησαν τῶ στρατῶ] Hoc Schol. deest.

Καίπερ μὲν. ἔσα] Hoc Schol. sic leg.: ἀντὶ τῶ ἢ περὶ τῶ μὴ προσετις πρόφασιν.

Ὡσπερ ὑπέστη] Hoc Schol. deest.

CAP. 40. Ὡς ἰδύνατο] Hoc Schol. deest.

Τῶς παραδόντας] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Δι' ἐχθροδύνα v. διὰ λύπην defunt.

Ἀπεκρίνατο αὐτῶ] Hoc Schol. et sequens defunt.

CAP. 41. Τῶν ἀνδρῶν] Hoc Schol. et tria sequentia def.

CAP. 42. Ἔσχον μεταξὺ χερσῶν ἡσῶ] Hoc Schol. deest; sequens est ab ant. m.

In Schol. ad Καὶ κόμη — Σολύγεια pro ἐκείνῳ est ἀνωτέρω.

In Schol. ad Πλὴν τῶν ἔξω ἰσθμῶ ante ἐκείνων add. ἐπιτὸς pro προσβληθῆσαι est ἐξ βούθειαν pro ἔξω τότε τῶ etc. est ἐπιτὸς τῶ ἰσθμῶ.

Πεντακῆσοι φερροῖ] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Οἱ κατασχῶ v. ἐλλμειύουσιν deest. et pro προσελεύσονται est προσελεύσονται.

CAP. 43. Τοῖς ἄλλοις ξυνέβη] Hoc Sch. et duo sequ. defunt.

Καὶ παιωνίαστας] Hoc Schol. est a m. ant.

Ad v. τῶ εὐανόμῳ adn.: οἶνετ τῷ ἡττημένῳ.

Τὸ δὲ ἄλλο τρατοπέδον] Hoc Schol. est ab ant. m. ἤτοι deest.

Ἡλιζον γὰρ αὐτῆς] Hoc et sequ. Schol. defunt.

CAP. 44. Τῶν ἑτέρων ἐκ ἐχ. ἴππῳ] Hoc Sch. et seq. defunt.

Ἀπέθανον αὐτῶν] Hoc Schol. est ab ant. m.; sequens deest.

Ἡ δὲ ἄλλη τρατιά] Hoc Schol. est a m. ant.

Τῆσιν τῶ τρίτῳ] Hoc Schol. et duo sequentia defunt.

CAP. 45. Καὶ ἀποκλύβοντες] Hoc Schol. et sequ. defunt.

CAP. 46. Τὸ μὲν τεύχισμα] Hoc Schol. et tria sequentia defunt.

In Schol. ad Καὶ διδάξαντες verba: τὰς ὑπ. τὸ ἐξῆς defunt.

CAP. 47. Καὶ μηχανισαμένων] Hoc Schol. cum sequenti coniunctum sic leg.: αὐτῶν τῶν ἐν τῇ πόλει Κερκυραίων μηχανισαμένων δὲ λέγει οἶνετ εὐτρεπισάντων.

Ξυνελάβοντο δὲ] Hoc Schol. sic leg.: ἀντὶ τῷ συμμέτεσχαον

ἐκ ἀλλήλων τῷ τοῖσιν πρῶτον, ὡς περὶ αὐτῶν etc. post Σικελίαν

add. ἄλλ. ἐκ ἐπὶ τῆς Ἀθήνας. — post δὲ τῆς Ἀθήνας add. ἐκείνης.

Ὡς ἄκρ. τὴν πρόφ.] Hoc Schol. deest.

Ad v. τεχνησαμένους adn.: αὐτὰς τὰς ὄντας ἐν τῇ Κερκυρᾷ μη-

χανησαμένους τὸ πλοῖον.

Δίηγον διὰ δυοῖν 5.] Hoc Schol. et duo sequentia defunt.

CAP. 48. Ὄριστο γὰρ αὐτῶς] Hoc Schol. et duo sequentia defunt.

Ἐς τὰς σφαγὰς καθ.] Hoc Schol. sic leg.: σφαγὴν καλῶσι τὸ

κατὰ τὴν κλειδὰ τῷ ἀνδρῶν μέλος etc.

Ad v. σπάρτοις adn.: ὡς ἀπὸ εὐθείας ὑδετέρῳ τὸ σπάρτον.

In Schol. ad Παιρηγίματα ποιῖντες pron. αὐτοῖς post ὅτως

deest. In fine defunt v. ὑδετέρως et seqq.

In Schol. ad Ἐπεγ. γὰρ νδὲ τῷ παθ. pro εἶποι est εἶπη post

μέσῳ add. τὸ.

In Schol. ad φορμ. ἐπὶ ἀμάξας sic leg.: τὰς μὲν κατὰ μήκος

αὐτῶν τιθέντες, ἄλλως δὲ πλαγίως ἐπιβάλλοντες κατ' αὐτῶν. In

fine sic leg.: εἰς τὰς ἀποθανόντας, ὅτι ἰδὲ μετὰ θάνατον τῷ

μέσῳ ἐπαισάντο.

Ἦνδραποδίσαντο] Hoc Schol. deest.

CAP. 49. In Schol. ad Αὐτοὶ Ἄκ. οἰκῆτ. post ἐκείτης add. τ

quod sign. πόλεως, quod ex aliis locis apparet. Inter τὰς

et οἰκίσοντας add. ἐκείσε.

CAP. 50. Ad v. Ἡἰόνι idem versus Lycophronis a m. ant.

adfer. est, cuius mentio fit in Adnot. in Schol. gr. p. 646. c. 1.

Καὶ αὐτὴ κομισθέντος] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Μεταγραφόμενοι ante μετέρμ. add. οἶνετ.

CAP. 51. Τὸ τεύχος περιεῖλον] Hoc Schol. deest.

CAP. 52. Καὶ αὐτόθεν ξυναγ.] Hoc Schol. et sequens def.

CAP. 53. Προσβολῇ] Hoc Schol. sic leg.: προσορμῆσι καὶ

καταγωγῇ.

In Schol. ad Ἦσαν ἐλάβην pro ἔδαμῳ est ἔδαμῳς.

Κακουργεῖσθαι] Hoc Schol. deest.

CAP. 54. In Sch. ad Κατασχόντες ἕν voc. αὐτῶν post ἦσαν deest.

Ἐπράχθη αὐτοῖς] Hoc Schol. cum sequ. deest.

Schol. ad Καὶ ἐναυλ. — εἴη vulg. deest et pro illo ad v. κκι-

ρός haec adn.: ἀντὶ τῷ ὅπν δυνατὸν ἐφαίνετο αὐτοῖς καὶ χρησι-

μον τῇ δυνάμει τῇ ἑαυτῶν δηλονότι.

CAP. 55. Ἀποβ. τοιαύτ. ποιήσεσθαι] Hoc Schol. et duo

sequ. defunt.

In Schol. ad Οἷς τὸ μὴ ἐπιχειρ. pro ἐδόκει est δοκεῖ.

Ἀτολμότεροι δὲ] Hoc et sequ. Schol. defunt.

CAP. 56. Τὸν μὲν ὄχλον] Hoc Schol. cum sequ. deest.

Ἐπίδρομῃ] Hoc Schol. sic leg.: ἀντὶ τῷ ἐξ ἐπίδρομῆς.

Ἐς Ἐπίδραρον] Hoc Schol. est a m. ant. et pro ἐστὶν est γὰρ.

τὴν Λιμερῶν] Hoc Schol. sic leg.: ἐκ ἀπὸ λιμῶ ὀνόματι,

ἄλλὰ διὰ τὸ πολλὰς ἔχειν λιμένας οἷον λιμενηράν.

Τὰς ὑπὸ τὸν σεισμ. σφ.] Hoc Schol. deest.

CAP. 57. Τὸ μὲν ἐπὶ τῇ Φαλάσῃ] Hoc Sch. et sequ. def.

Κατασχόντες] Hoc Schol. sic leg.: ἀντὶ τῷ προσορμῆσαντες

τῇ Θυραῖα ἢ γὰρ λέγει κρατήσαντες.

Μετασῆσαι] Hoc et sequens Schol. defunt.

CAP. 58. Ἐκχειρία γίνεσθαι] Hoc Schol. deest.

CAP. 59. Οὔτε πολ. ἂν ἐλαχ.] Huius Schol. verba priora

δημιγγορία — προσώπῃ sunt a man. ant. et in marg. eorum

add. ab ead. m. σημειῶσαι τὸ παθητικόν. Reliqua a m. rec.

addita sunt.

In Schol. altero ad eadem verba pro ἐκφεύγοντες est simpl.

φεύγοντες. pro ἑαυτῷ est αὐτῷ. inter παρῶσ. et φρον. add. καὶ.

pro περιερχόμενοι est προσερχόμενοι. et post εἰρήνης sic leg.:

ἵνα μήτις εἴπῃ ὅτι ἡ πόλις αὐτῆ νῦν καταπονεῖται.

In Schol. ad Οὔτε πονυμένῃς, quod est a m. ant., πρός in

fine deest.

In Schol. ad Τὴν δοκ. μοι βελτίστην, quod rursus est a m.

ant., verba θαυρόνι ἀτρέμας ἦσο, καὶ et paullo post seqq.

αἰε πάρεσιν defunt. ἄντε ἔρμωκρ. deest.

Καὶ περὶ μὲν τῷ πολ.] Hoc Schol. est a m. ant.

In Schol. ad Τί ἂν τις πᾶν τὸ ἐνὸν deest φησιν. v. ἐν ἡμῶν post

ἄγνωτοι omissa sunt. pro γε post ἂν est τε.

In Schol. ad συμβαίνει δὲ τοῖς μὲν pro ἐν τῷ πολέμῳ est ἐν

τοῖς πολέμοις et in fine pro τισιν est τινί.

Ad v. τοῖς μὲν τὰ κέρδη etc. adn. a m. ant.: τοῖς πολεμ-

οῖσιν. Ὅμηρος. χραιοῖ ἀναγκαῖη, πρό τε. ex Hom. Iliad. Θ. 57.

Οἱ δὲ τὰς κινδύνους] Hoc Schol. est a m. ant.

Ad v. αὐτὰ δὲ ταῦτα praeter Schol. vulg. a m. rec. scriptum

a m. ant. haec adnot.: αὐτὰ δὲ ταῦτα τὰ δύο ἄπερ εἶπεν.

Ἐκάτεροι πρῶτσοῦντες] Hoc Schol. est a m. ant. v. δηλονότι,

et ti post ἀφαίρεθ. et αὐτοῖς in fine defunt.

Αἱ παρανοήσεις] Hoc Schol., quod est a m. ant., vna cum

verbis Homericis, quorum in adn. in Schol. gr. p. 646. fit

mentio, adfer. est verbis text. Ὅσδεῖς γὰρ ὅτε etc.

Τὰ γὰρ ἴδια] Hoc Schol. est a m. ant.; sed duo seq. def.

In Schol. ad Καὶ νῦν πρός ἄλλ. τὸ artic. post ἀντιλογίαν deest,

item δηλοῖ post λόγων, et τὸ post καταλαγῆσαι. Sic etiam

abest φῆσι post ἦσον δὲ. Ante νῦν add. εἰ ἐβῶ ante μὴ ὀμι-

titur. pro προχωρήσῃ est προχωρήσει.

Ἦσαν ἐκῆσθ. ἔχοντι] Hoc Schol. est a m. ant.

CAP. 60. Ἡ ξυνοδος ἔστι] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Καὶ διαλλακτῆς defunt v. βύλλ. γ. εἰπεῖν ὅτι.

Οἱ δύναμι. ἔχοντες] Hoc Schol. deest.

Ὀλιγῶσι ναυαὶ παρόντες] Hoc Schol. est a m. ant. et sic leg.:

τινὰ τὰ ὀλιγῶσι etc.

In Schol. ad Καὶ ὀνόματι ἐννόμῳ pro πρός ante τὸ συμμαχεῖν

est περὶ.

Εὐτρεπῶς] Hoc Schol. deest; sequens est a m. ant.

Τὸς ἄνδρας] Hoc Schol. est a m. ant. δηλονότι deest.

Ποιούντων] Hoc et sequens Schol. sunt a m. ant. καὶ ante

εὐτελής deest.

Ἄμα προκοπτόντων] Hoc Schol. deest.

In Sch. ad Ἐκείνοις, quod est a m. ant., ante προσοπ. add.

τῆσιν. Verba post. ἦγον etc. defunt.

CAP. 61. In Schol. ad Καίτοι τῇ ἐκῆσθ., quod est a m.

ant., in fine pro γίνεσθαι est γίνεσθαι.

Τὲ μὴ προσήκοντα] Hoc Schol. est interl. et a m. ant.

Βλάπτοντας] Hoc Schol. rursus est ab ant. m.

Τὰς πόλ. καὶ τὴν Σικ.] Huius Schol. v. priora: τὴν Σικ. —

ξυμβάσει sunt a m. ant., reliqua a rec. In fine pro καταδωλώ-

σασθαι est καταδωλώσασθαι.

Ἐπιβελευόμεθα] Hoc Schol. cum sequ. deest.

Κοινῇ] Hoc Schol. et duo sequentia defunt.

Ἀσφαλῆς] Hoc Schol. est a m. ant. omisso v. ἀκινδύνον.

Ὅτι δίχα πέφυκεν] Hoc Schol. est ab ant. m. et sic leg.:

ἢ Σικελία πέφυκεν.

Ἐχθροὶ ἐπίσιν] Hoc Sch. cum sex lqq. vsque ad τὸ ἐπίον def.

Ἅσοι δὲ γίγν. αὐτὰ] Hoc Schol. sic inc. ; ὅσοι γινώσκετε, ὅτι πέφυκεν ἄνθρωπος διὰ παντός· ἀρχὴν μὲν ἐθέλειν τῷ ἑκόντος etc.

Πρεσβύτατον ἦκει κρῖνας] Hoc Schol. est a m. ant. In medio verborum ordo hic est: ἐν πρώτοις φυλάττασθαι τὸτο etc. pro ὅ ἐστι in fin. est τῆς.

Φοβερόν ἄτ. εὐ θέρσθαι] Hoc Schol. rursus est a m. ant. et sic leg. : κοινῶς φοβερόν· ἢ δόλασις ἢ παρὰ τῶν Ἀθηναίων ἐ. π. ἰμοίως· ὡς καὶ Ἰπποκράτης· δύο πόνων ἕκαστ' ἰνομένων ὁ σφοδρότερος ἄμικροί τὸν ἕτερον.

Τάχινα δ' ἂν ἀπαλλαγῇ] Hoc Schol. est a m. ant.

Αὐτῷ] Hoc Schol. rurs. est a m. ant. omisso δηλαδῆ.

Τῶν ἐπικαλεσαμένων] Hoc Schol. deest.

Καὶ ἕτως ἢ πόλ. πολ.] Hoc Schol. a m. ant. sic leg. : καὶ ἕτως ὡς εἶπεν εἰ πρὸς etc.

Εὐπρεπῶς ἄδ. ἐλθόντες] Hoc Sch. est a m. ant.

Εὐλόγως ἀπρακτοί] Hoc Schol. rursus est a m. ant. et idem Homeri versus additus, cuius sit mentio in annot. in Schol. Graec. p. 646.

CAP. 62. In Schol. ad Καὶ εἴ τις βεβαίως pro οἰκείαν οἴησ. est ἵλιαν οἴησ. — pro ἑκάτεροι est ἕτεροι. — deinde post πέλας sic leg. : πρὸς τῷ μὴ σχεῖν πλέον, καὶ τὰ αὐτῶν προσαπώλεσαν.

Ἡ βίβλι] Hoc Schol. et tria sequentia defunt.

Τιμωρία γὰρ ἕκ' εὐτ. δικ.] Hoc Schol. sic inc. : τιμωρία γὰρ ὅτι etc.

Ἦς ἐπιπλ. κρατεῖ] Hoc et sequens Schol. defunt.

CAP. 63. Καὶ νῦν τῷ ἄφ. τε τύτῃ] Hoc Schol. sic inc. : ἢ διάνοια· καὶ νῦν etc. pro ἐπιλαθώμεθα est ἐπιλαθόμεθα. δηλαδῆ ante τὸ ἄδηλον deest.

In Schol. ad Καὶ τὸ ἕλλ. τ. γν. pro νομισομεν est νομισομεν.

Τὸ ἕμψ. τε δὲ γινώμεν] In hoc Schol. μὲν ante ἐμοί deest. pro ἕψ' ἦς est ἕψ' ἄν.

Πόλιν ἕξοντες ἕκαστος] Hoc Schol. et sequens defunt.

Ἀμυνόμεθα] Hoc Schol. est ab ant. m.

Ἦν δὲ ἀπιστήσαντες] Hoc Schol. sic leg. : λείπει τοῖς ἕμοις λόγους.

In Schol. ad Οὐ περὶ τῆ τιμωρ. τινα pro ἐγκέκοπται est ἀτικέκοπται.

Εἰ τύχημεν] Hoc Schol. sic leg. : ἀπὸ κοινῆ τοῦ τιμωρήσασθαι τινῶ. Duo seqq. Scholia sunt interl.

CAP. 64. In Schol. ad Πόλ. τε μεγ. παρῆχ. deest δηλαδῆ.

In Schol. ad Καὶ ἐπιών τῷ μᾶλλον pro περὶ ἑαυτῆ μόνον est περὶ αὐτῆ μόνου.

In Schol. ad Ἀξιῶ προειδ. αὐτῶν pro ἦτοι ante προνοοῦντας est simpl. ἦ.

Ad v. ἐπιών τῷ etc. a m. ant. in marg. not. haec : Ὀμηρος· ἕτε σοι ἦτε τῷ ἄλλῳ. Locum autem hunc Homeri reperire non potui, licet omnes locos, in quibus ἕτε occurrit, secundum Damii indicem evolverim.

Ad voc. ἕδεν γὰρ ἀσχερόν etc. haec a m. ant. not. : παροιμία· Καδμεία νίχη. de quo proverbio egit Erasmus in Adag. Chil. II. Cent. VIII. n. 34.

In Schol. ad Καὶ περιήρτυν pro εἰς τ. ἄ. est κατὰ τ. ἄ.

Καὶ ξυγχαρησόμεθα γε] Hoc Schol. deest.

In Sch. ad Λόγους κοινὸς χρῆμενοι pro συμβαλ. est συμβατικοῖς.

Τὸς δὲ ἄλλοφύλους] Hoc Schol. est a m. ant. ; duo sequentia defunt.

CAP. 65. Πειθόμενοι εἰ Σικελ.] Hoc Schol. deest.

Ἐπιπύχθησαν γνώμη] Hoc Schol. deest.

Μετὰ αὐτὴν εἰσα.] Hoc Schol. sic leg. : ἀντὶ τῆ ἀποδοθῆναι ἔτι δὲ Σικελικὸν πόλισμα.

Τακτὸν τοῖς Συρακ.] Hoc Schol. cum sequ. deest.

Παρακαλοῦσάντες αὐτῶν] Hoc Schol. est interl. ; sequens est ab ant. m.

In Schol. ad Ἔϊπον. ὅτι ξυμβ. pro εἰς ξυμμ. est κατὰ συμμ. et pro εἰς ante ἑαυτῶς bis est κατ.

Κρήνειος κοινῶ] Hoc Schol. deest ; sequens est a m. ant.

Καταστρέψασθαι] Hoc Schol. et duo sequentia defunt.

In Schol. ad Αἰτίῃ δ' ἦν artic. ἢ ante ἐλπίδας deest. et pro τὰ ante πάντα est τῷ.

CAP. 66. Τῷ δ' αὐτῆ θέρμ] Hoc Schol. est a m. ant.

In Schol. ad Ἦς χρῆ δεξαμ. τ. φεύγ. pro προσέφερον in fin. est προσφέρουσιν.

Οἱ δὲ φίλοι τῶν ἕξω] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Τὸν θῦν αἰσθόμενοι pro ἄλογον est σύλλογον et pro δέχεσθαι est δεξασθαι.

Ἐνδοῦναι τὴν πόλιν] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Ἐν ἢ αὐτοὶ μόν. ἕξρ. defunt v. ἀντὶ τῆ ante ἐκτός, et τῶν ante Μεγαρέων.

Καὶ τὴν ἄνω πόλιν] Hoc Schol. deest.

CAP. 67. Ὅθεν ἐπλίνθ. τὰ τεύχη] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Περιπ. εἰς τὸν Ἐνυάλ. v. ἦν εἰσιν ante οἱ δεῖ defunt.

In Schol. ad Ὅ ἐστιν ἐλ. ἄπαθεν verba πρὸς τὸ — ἄπαθεν ab antecedentibus sunt separata.

Καὶ ἕσθετο ἕδεις] Hoc et sequens Schol. defunt.

In Schol. ad Οἱ προδιδόντες deest δηλαδῆ ante τοῖς Ἀθην. — it. τῶν ante Ἀθηναίων et τῷ ante Μινάα.

In Schol. ad Ἀκάντιον ἀμφηρικόν pro δικωπίας est δικωπία.

Καὶ τότε πρὸς τ. πύλ.] Hoc Schol. deest.

Ἀπὸ ξυνθιματος] Hoc Schol. deest.

Ἐπιφερομένοις] Hoc Schol. deest.

CAP. 68. Ἀντισχόντες] Hoc et sequens Schol. defunt.

Θησόμενον τὰ ὅπλα] Hoc Schol. et quinque sequentia vsque ad Ὅπ. μ. ἄδ. defunt.

Ἀλλημιμένων δὲ αὐτῶν] Hoc Schol. et quatuor sequ. defunt.

In Schol. ad Εἶτε μὴ — ἔσθεσαι pro πείθονται est πείθονται.

CAP. 69. Σίδηρός τε] Hoc Schol. et duo sequ. defunt. — Καὶ οἱ ἐν τῇ Νισαίῃ] Hoc Schol. et tria sequentia def.

CAP. 70 et 71. Βυλόμενος μὲν τῷ λόγῳ] Hoc Schol. et quatuor sequentia defunt.

Καὶ ἕτω σφισιν] Hoc Schol. deest.

CAP. 72. Huius cap. Schol. omnia defunt, scilicet a Διανενομήνοι inde vsque ad πρὸς τὸς ἑαυτῶν.

CAP. 73. Περισορμένους] Hoc Schol. et duo sequ. defunt.

In Schol. ad Οὐκ ἂν ἐν τύχῃ γίγν. σφ. ab init. sic leg. : ἕκ ἄ. ἐ. τ. τ. θ. τὸ μέλλον τὸς Μεγαρεῖς. pro ἑπότεροι est πότεροι.

pro τινὸς hoc scripture compendium adest ἔ. pro εὐθὺς αὐτοῖς Ἀθην. est εὐθὺς ἂν τοῖς Ἀθην. et deinde bis pro Μεγαρέων est Μεγάρων. ad fin. οἱ ante Ἀθην. deest.

Μὴ ἐπιόντων] Hoc Schol. sic leg. : λείπει τῶν Πελοποννησίων.

Λογιζόμενοι] Hoc Schol. distinguitur in duas partes, ita ut pars posterior ἢ διάνοια (δὲ enim abest) referatur ad v. ὡς οἱ Ἀθην.

In fin. pro μαχημώτερον est μαχημώτατον.

Καὶ οἱ ἐκείνων στρατηγοί] Hoc Schol. deest.

Χρόνον δὲ ἐπισχ.] Hoc Schol. et duo sequentia defunt.

CAP. 74. Καὶ τοῖς — ἀρχαῖσιν] Hoc Schol. et quinque sequentia vsque ad Οἱ δὲ defunt.

CAP. 75. Τῷ δ' αὐτῆ θέρμ] Hoc Schol. deest.

Ad Schol. Τὴν ἐπι — πόντη, quod est a m. ant. (vt et Sch. proxime praecedens), in marg. exteriore add. : ἔτι ἢ κατὰ τὸ Βυζάντιον Καλικηδὼν Μεγαρέων ἐστὶ περιουσία.

CAP. 76. In Schol. ad Μεταστῆσαι τὸν κόσμον deest ἦτοι.

Ad v. Θηβῶν in marg. a m. ant. adn. Θεσπιῶν.

Ἀθροῖ.] Hoc Schol. deest.

Ad κινῆμενοι adn. in marg. : ἀντὶ τῷ ταρτατόμενα.

Οὐ μινεῖν κατὰ χάρ.] Hoc Schol. deest.

Τοῖς δὲ, ἕκ ἕσσης] Hoc Schol. est interl. ἦτοι deest.

Καταστήσειν αὐτὰ] Hoc Schol. est ab ant. m. v. οἱ Ἀθηναῖοι defunt.

Ἐς τὸ ἐπιτήδειον] Hoc Schol. deest.

CAP. 77. [Ἡμέρα δ' αὐτοῖς εἴρητο] Hoc Schol. deest.
 CAP. 78. Βρασιδας δὲ] Hoc Schol. refertur ad cap. praec.
 VOCC. Ἀκαρνάνων. etc.
 Παρὰ τὰς ἐπιτηδεύεις] Hoc Schol. et sequens defunt.
 Τότε δὴ ἐπορεύετο] Hoc Schol. est ab ant. manu.
 Ἦγον δὲ καὶ ἄλλοι] Hoc Schol. et tria sequentia defunt.
 Ὡς εἰ μὴ δυν. μᾶλλον] Hoc Schol. est a m. ant. ὅτι deest.
 Πορευομένη αὐτῶ] Hoc Schol. et sequens defunt.
 Οἱ δὲ ἄγοντες] Hoc Schol. est a m. ant.
 Ξένοι οὐτες] Hoc Schol. et duo sequentia defunt.
 CAP. 79 et 80. Ἐξήγαγον τὸν στρατὸν] Hoc Schol. et duo
 sequentia defunt.
 Τῇ ἐκείνων γῆ] Hoc Schol. est a m. ant. ἤγυν deest.
 Ἐτοίμων ὄντων] Hoc Schol. et sequens defunt.
 Καὶ ἅμα τῶν εἰλωτῶν] Hoc Schol. est a m. ant. post ἔργον
 add. τὸ.
 Βυλομένοις ἦν] Hoc Schol. deest.
 Οἱ δὲ] Hoc Schol. deest.
 CAP. 81. Πλείτε ἄξιον] Hoc Schol. et sequ. defunt.
 CAP. 83. Τῶν περὶ αὐτὸν χωρίων] Hoc Schol. et duo fe-
 quentia defunt.
 CAP. 84. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ ἔθρει] Hoc Schol. et duo fe-
 quentia defunt.
 In Schol. ad Ὡς Λακεδαιμόνιος, quod est a m. ant., verba
 Homericā ἦτοι — ἄγορεύει et in seqq. μᾶλα λιγέως defunt.
 CAP. 85. Τὴν αἰτ. ἐπαλ.] Hoc et sequens Schol. sunt a
 m. ant. Pro Ἀθηναίους est Ἀθηναίως.
 In Schol. ad εἰ δὲ χρόνῳ ἐπήλθ. pro πάσσεσθαι est πά-
 σσεσθαι.
 Ἡ δὲ διὰ τάχως] Hoc Schol. est a m. ant.
 In Schol. ad Ἡμεῖς μὲν γὰρ οἱ Λακ. pro βυλοίμεθα est βυλό-
 μέθα.
 In Schol. ad Βυλομένοις ἐσσεσθαι pro Θουκυδίδους est Θουκυ-
 δίδου.
 Ad vocc. Κίνδυνόν τε etc. adscr. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κύβων.
 In Schol. ad Καὶ τὴν αἰτ. — πῆσιν ab init. ponitur καὶ τ.
 κ. — pro ἀλλὰ est ἀλλ' ἢ.
 Sup. Νισία scilicet. Νηίτη.
 CAP. 86. In Schol. ad Ὅρκους τε Λακεδ., quod est a m.
 ant., v. ἀντι τῷ — Λακεδαιμονίαν defunt.
 Ad vocc. Οὐχ ἴνα ξυμμ. etc. adn.: εἰ γὰρ δεόμεθα συμ-
 μαχίας.
 Ἀσαφῆ τὴν ἐλευθερίαν] Hoc Schol. deest.
 Ad v. τὸ πάτριον not. haec: εἰ τὴν πάτριον ἐκάστους πολιτείαν
 καταλύσας, ἢ τὸν δῆμον καταδουλώσων τοῖς ὀλίγοις, ἢ τὰς ὀλίγας
 τῷ δήμῳ.
 Τῆς ἄλλοφ. ἀρχῆς εἴη] Hoc Schol. est interl. et sic leg.:
 τῆς τῶν Ἀθην. etc.
 Οἷς τε] Hoc Schol. deest.
 ἢ ὁ μὴ ὑποδείξας] Hoc Schol. sic leg. a m. ant.: τὸν Ἀθη-
 ναίων αἰνιγτῆται.
 Ad v. ἐχθίονα haec not.: χειρόνας καὶ πλείονος μίσους κα-
 τακτώμενοι τὴν ἀρχήν, ἢ ὁ μὴ προεπαγγειλάμενος.
 Ad v. ὑποδείξας adn.: προεπαγγειλάμενος.
 Adscriptus huic loco est etiam locus Homericus a m. ant.
 qui in Not. ad Schol. gr. p. 646. refertur.
 Ἀρετὴν] Hoc Schol. deest; sequens est interlin.
 In Schol. ad Ἀπάτη γὰρ εὐπρεπῆ ante δυνάμει add. ἐν.
 τὸ μὲν γὰρ] Hoc et sequens Schol. sunt a m. ant.
 Ad v. περιωπὴν adn.: περισκεψὴν, περιάρρησιν, πρόνοιαν.
 In Schol. ad Διαφορῶν ποιούμεθα add. ἀντι τῷ.
 CAP. 87. Ἀναθρήμενα] Hoc Schol. deest.
 In Schol. ad εἰ δ' ἐμὲ ταῦτα in fin. v. ἤραως καὶ τὰ ἐξῆς
 defunt.
 Ad v. ἐμὲ a m. ant. adn.: τὸ ἐμὲ ὀρθοτονῆτον.

Ἀδύνατοι μὲν φῆσ. εἶνοι] Hoc Schol. et tria sequentia
 defunt.
 Καὶ κατὰ δύο ἀνάγκας] Hoc Schol. est interl. ἤγυν deest.
 Τῶν μὲν Λακεδαιμ.] Hoc Schol. et sequens defunt.
 Τοῖς ἀπὸ ἡμῶν] Hoc Schol. refertur ad v. οἱ δὲ Ἐλλ.
 In Schol. ad Οὐ γὰρ δὴ εἰκ. ἀν pro ἐπεχειρῶμεν est ἐπιχει-
 ρῶμεν.
 Τὸς πλείους ἀν] Hoc Schol. est a m. ant.
 Ad vocc. text. Πρὸς ταῦτα etc. a m. vet. not.: οἱ ἐπίλογοι.
 Πρὸς ταῦτα] Hoc et sequens Schol. defunt.
 Τὸ κάλλ. ὄν. περιθ.] Hoc Schol. est a m. ant.
 CAP. 88. Πολλῶν λεχθέντ.] Hoc Schol. cum sequenti
 deest.
 Καὶ πῖς. αὐτ. τοῖς ὄρκ.] Hoc Schol. est a m. ant.
 Ad v. Στάγειρος a m. ant. adn.: ἢ τῷ φιλοσόφῳ Ἀριστοτέλει
 πατρὶς. et paullo post ὅτι Στάγειρος Ἀνδριῶν ἀποικία.
 Ἀποικία ξυναπέσῃ] Hoc Schol. deest.
 CAP. 89. Τῷ δ' ἐπιγίνν. χεῖμ.] Hoc Schol. cum octo
 seqq. vsque ad τὸ ἀμάρτημα defunt.
 CAP. 90. Ad v. ἱερὸν not.: ἱερὸν καθ' διαφέρει. ἱερὸν μὲν
 αὐτὸς ὁ προσερωμένος τόπος τῷ θεῷ· νεῶς δὲ ἐνθα ἱδρυται αὐτὸ
 τὸ ἄγαλμα τῷ θεῷ.
 Ἄνεβαλλον — τὸν χῆν] Hoc Schol. et duo sequentia defunt.
 In Schol. ad Μέχρις ἄρῃς inter ἔλεγεν et καὶ add. ἀν.
 Schol. scr. est a m. ant.
 Ἰπποκρ. δὲ ὑπομένων] Hoc Schol. deest.
 CAP. 91. Προσχ. ἐπ' οἴκῃ] Hoc Schol. deest; sequens est
 a m. ant.
 Κίνδυνεῖσαι] Hoc Schol. deest.
 CAP. 92. Ad init. hui. cap. a m. ant. not.: παρακλέουσιν
 Παγῶνδαι.
 Ad cund. loc. a m. rec. not.: διαιρεῖται ἡ δημιουργία αὐτῆ
 τῷ συμφέροντι καὶ τῷ δικαίῳ· ὑποφαίνει δὲ ἐλιγάνικ καὶ τὸ
 δυνατόν.
 Schol. ad Χρῆν μὲν etc. vulg. a m. ant. scr. sic leg.: ἢ μὲν
 πρότασις ἐξ ἐπιπλήξεως τῶν μηδὲ συνεπαιγνύτων μάχεσθαι. ἢ δὲ
 κατασκευὴ ἐκ διαβολῆς τῶν Ἀθηναίων, ὅτι πανταχῶς ἐχθροὶ τὸ
 δὲ συμπέρασμα προτρεπτικὸν εἰς τὰ πρακτέα· κατὰ διορισμὸν τισί
 τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ μᾶλλον προμηθεύον· de quibus verbis iam
 monitum est in annot. in Schol. gr. p. 647.
 Ad v. διὰ μάχης etc. not.: τὸ ἐξῆς Ἀθηναίους διὰ μάχης
 ἐλθεῖν.
 Νυνὶ δ' εἴ τῃ καὶ ἀσφ.] Hoc Schol. est a m. ant.
 Οἷς ἀν ἄλλος ἐπὶ] Hoc Schol. ad Οὐ γὰρ τὸ προμηθεὺς
 priore loco positum est, scriptumque a m. ant. Verba vltima
 ἀσπερ οἱ Ἀθην. defunt. Post hoc statim sequitur Schol.
 ad Οὐ γὰρ τὸ προμ. vulg. etiam a m. ant. scriptum.
 Adest etiam Scholion a m. rec. scr., quod in nota ad Οὐ
 γὰρ τὸ προμ. e cod. Cassel. descriptum est.
 Πάτριόν τε ἡμῶν] Hoc et sequ. Schol. sunt a m. ant.
 Schol. ad Καὶ ἐλευθ. καθίς. vulg. deest et pro illo ad v.
 πρὸς τε γὰρ τὰς ἀσυγείτ. a m. rec. haec notata sunt: τοῖς πρὸς
 τὰς ἀσυγείτονας ἀντιπάλους ἴσσις καθίσταμένοις ἐλευθερία περιγίνε-
 ται· διὰπερ καὶ ὁ καὶ σύνδεσμος πριπτός.
 Καὶ πρὸς τὰτ. γε δὴ] Hoc Schol. deest.
 Pro Schol. vulg. ad Καὶ ἐπὶ τὸ ἔσχ. ἀγ. ἐλθ. hoc leg. ἀντι
 τῷ κινδύνῳ τῷ ἐκ τῆς μάχης ἀπαντῶντος.
 Ὡς αὐτοῖς δίκαιται] Hoc Schol. sic leg.: ὡς αὐτοῖς ὑποτέ-
 τακται, ὡς ἔχει πρὸς αὐτὸς.
 Ad vocc. text. Εἰς ἔρος etc. idem occ. Scholion, quod re-
 fertur in not. ad h. l. e Cod. Cass.
 Οὐκ ἀντίλεκτος] Hoc Schol. deest.
 Ad verba τοσούτω ἐπικινδ. etc. Scholion, quod e Cod. Cass.
 mutilum refertur in not. ad h. l., sic legitur in nostro: τοσού-
 του ἢ τῶντων γειννίσις ἐπὶ φοβερῶτερον etc.

- ΟΙ Ἰσχυροὶ πυθρ.] Hoc Schol. et tria sequentia defunt.
 In Schol. ad Πειρᾶσθαι. — ἀρετῆς defunt verba priora:
 ἦσαν τὰς συγγενικὰς.
 Πειρῆσαντες — ἔσεισαι] Hoc Schol. et duo sequentia
 defunt.
 CAP. 93. Ἦδη γὰρ — ὅψθ ἦν] Hoc Schol. et quatuor fe-
 quentia defunt.
 Καὶ ἔπειθὴ καλ. αὐτ. εἶχε] Hoc Schol. a m. ant. fer. sic leg.:
 αὐτοῖς τοῖς Βοιωτοῖς δηλονότι.
 Καὶ ἦεντο τὰ ὄπλα] Hoc Schol. cum sequenti deest.
 Ad v. πέντε μὲν etc. haec not.: οἶον ὡς ἔτι πάντας τὰς τρα-
 γῆς αὐτῶν οἱ Θηβαῖοι εἰς ἧ καὶ ἑ τάξεις ἔταξαν κατὰ βᾶδος.
 CAP. 94. Ἀθῆν. μὲν οἶδε ὄπλα.] Hoc Schol. et sequens
 defunt.
 CAP. 95. Ad init. hui. cap. ab ant. m. παρακίλευσις ἴκπο-
 κράτους.
 Schol. ad Δι' ὄλ. μὲν ἢ παρ. vulg. deest et pro illo adest
 idem, quod refertur c Ms. in not. in Schol. gr. p. 647.
 Ἀναρρίπτωμεν] Hoc Schol. deest, et pro illo leg. ἀντὶ τῷ ὕ-
 προσωπόντως τοσοῦτο κίνδυνον ἀναδεχομέμεθα.
 Ἐν γὰρ τῇ τέτῳ] Hoc Schol. deest.
 Χωρήσατε ἔν] Hoc Schol. est a m. ant. pro τῆς ad fin. est
 τῆς τε.
 Ἐς αὐτὸς] Hoc Schol. deest; sequens est ab ant. m.
 CAP. 96. Τὸ δὲ πλεόν] Hoc Schol. deest; sequens est a
 m. ant.
 Καὶ προσέμ. δρόμῳ] Hoc Schol. et tria sequentia defunt.
 Ad v. ξυνερχέει adn.: ἐκατέρωθεν ἕως ἐμάχεται.
 Καὶ ἐπρεσαν τὴς τε ἄλλ.] Hoc Schol. et duo sequentia
 defunt.
 Pro Schol. ad Καὶ πρὸς τὸ μαχ. vulg. legitur hoc: πρὸς τὸ
 σικεῖον καὶ μὴ ἤττημένον.
 Ἐκράτει τῶν Ἀθῆν.] Hoc Schol. cum sequ. deest.
 In Schol. ad Καὶ ξυνέβη Παγ., quod est a m. ant., pro
 φόβον est φόνον.
 Καὶ ὑπερφανέντων] Hoc Schol. et tria sequentia defunt.
 Schol. ad φυλακῆν ἐγκαταλ. vulg. deest et pro illo hoc le-
 gitur: δηλονότι τῶν πολεμίων νεκρῶν ἴσα μὴ ἀσπόνδους αὐτοὺς
 ἀνέλονται οἱ Ἀθηναῖοι.
 CAP. 97. Ἀνελόμενοι νεκρῶς] Hoc Schol. et duo sequentia
 defunt.
 Ad v. πρὶν ἂν αὐτὸς adn. haec: πρὶν, φησὶ, ἐπανέλθῃ ἀπὸ
 τῶν Ἀθηναίων αὐτὸς.
 Ὅτι ὁ δικαίως δράσειαν] Hoc Schol. et sex sequentia defunt.
 Χέριβι χρεῖσθαι] Hoc et sequens Schol. defunt et ad v.
 ἀκισπᾶς. adn.: ἀνασπᾶσαντες τὸ ὕδωρ.
 Προαγορεύειν, αὐτὸς] Hoc Schol. et novem sequentia vsque
 ad Ἐπὶ τὴν σφ. defunt.
 Ad v. βιάζεσθαι adn.: ἀντὶ τῷ βιασθῆναι.
 Εὐγγνημῶν τινα γίγν.] Hoc Schol. et duo sequentia defunt.
 Ἐκείνης] Hoc et sequens Schol. sunt a m. ant.
 Ad v. μὴ ἐπίσθιν adn.: ὅτι ἐκ ἀναχωρήσεσιν.
 CAP. 99. Ad v. εἰ μὲν ἐν τῇ etc. haec not.: τὴς Θηβαῖος
 ἀξύντας κομίζεσθαι μὲν τὸ ἱερὸν τὸ ἐπίθλον ἀνταποδίδουσι δὲ
 τοὺς νεκροὺς τοῖς Ἀθηναίοις ἀσεβεῖν μᾶλλον, ἢ περὶ τοὺς Ἀθηναίους
 αἰθελοντας κομίζεσθαι τὰ μὴ πρέποντα τοῖς ἱεροῖς. νεκροὺς θεῶν
 ἀντικαταλλάττεσθαι.
 Sup. αὐτῶν fer. τῶν Βοιωτῶν.
 Ad v. εἰ δὲ ἐν τῇ ἐκείνων adn.: εἰ δὲ δακῶσιν οἱ Ἀθηναῖοι
 ἴδαν εἶναι τὴν γῆν, ἐν ᾗ οἱ νεκροὶ κείνται, αὐτοὶ τὸ ποιητέον γι-
 νασκίτωσαν.
 Ad v. νομίζοντες adn. a m. ant.: οἱ Βοιωτοί.
 Ad v. ἐν ἂν αὐτοὺς etc. adn.: καὶ ἐκ ἂν τοὺς Βοιωτοὺς κατα-
 σκεῦσαι τῶν Ἀθηναίων ἐν τῇ Ὀρωπῷ ὡσεὶ τοὺς νεκροὺς κατα-
 σκεῖν αὐτῶν.

- Ad v. ἐδ' αὐτ' etc. adn.: ἐδ' αὐτ' ἐσπένδοντο προφάσει, ὡς
 δὴθεν Ἀθηναίων ὕψος τῆς γῆς. τί γὰρ καὶ εἶδε περὶ τῶν ἐν τῇ
 Ἀττικῇ τοῖς Βαωτοῖς σπένδεσθαι.
 Ad v. αὐτῶν εὐπρ. adn.: εὐπρεπὲς δὲ εἶναι ἀποκρίνασθαι ἐκ
 τῆς Βοιωτῶν ἀπίοντας τοὺς Ἀθηναίους, ἀπολαβεῖν ἄπερ αἰτῶσιν.
 CAP. 100. Ad v. ἐσεσθῆρωτο etc. adn.: ὡσεὶ ἐπὶ τῷ πυρὸς
 μὴ βλάπτεσθαι τὴν κεφαλήν.
 Πάλιν ἀκριβῶς] Hoc et sequens Schol. defunt.
 CAP. 101. Ἀδελφίδες ἂν αὐτῇ] Hoc Schol. deest.
 CAP. 102. Τῷ δ' αὐτῷ χρεμῶνος] Hoc Schol. est a m. ant.;
 sequens deest.
 Ad voc. Ἀριστογόρας a m. ant. adn.: ὕτινος καὶ Ἡρόδοτος
 μέμνηται πολλάκις.
 Ad voc. Ἠδωνας a m. ant. adn.: ἀπὸ τῆς Ἠδωνες ^π, (num
 πλάσεται? ἀπὸ πλάσεως?) καὶ ἐκ ἐπὶ τῆς Ἠδωνοί' ὄθεν ὑπο-
 κατιὸν Ἠδωνας ἐφη καὶ ὄχι Ἠδωνός.
 Διὰ τὸ περιέχειν αὐτὴν] Hoc Schol. et sequens defunt.
 Ad v. περιφανῆ adn.: ἐν σοῖσιν χωρίῳ κατήμισεν ὁ καταφα-
 νὴς ἐκ τε γῆς καὶ θαλάσσης ἐστὶ.
 CAP. 103. Schol. ad Ἐγγύς τε προσοικ. vulg. deest.
 Ad vocc. οἱ Ἀργίλοι ab ant. m. not.: ὅτι Ἀργίλοι Ἀρ-
 δρών ἀποικοί.
 Ἐπειθὴ καρέτυχε] Hoc Schol. et septem sequentia vsque
 ad Προσπεσῶν defunt.
 CAP. 104. Τῆς δὲ διαβάσεως αὐτῷ] Hoc Schol. et quinque
 sequentia defunt.
 CAP. 105. Scholia ad h. c. omnia defunt.
 CAP. 106. Ἀλλοιούτ. ἐγέν. τὰς γν.] Hoc Schol. et tria fe-
 quentia defunt.
 Τετραμιμένον] Hoc Schol. sic leg.: μεταβληθέν τῇ γνώμῃ.
 Καὶ προσεδέξαντο] Hoc et sequens Schol. defunt.
 CAP. 107. Μετὰ δὲ τῷτο ὁ μὲν] Hoc Schol. et duo sequ.
 defunt.
 Ὁ δὲ] Hoc Schol. est a m. ant.
 Κατὰ τε τὸν ποταμ.] Hoc Schol. et quatuor sequentia
 defunt.
 CAP. 108. Διὰ γόντων] Hoc Schol. cum sequ. deest.
 Τοῖς Λακεδαιμον.] Hoc Schol. est a m. ant.; sequens
 deest.
 Ad vocc. Ἐπὶ τούτων etc. adscr. πάρισον.
 Ad εἰωθότες οἱ ἀνθρώποι idem adscriptum est Scholion,
 quod e Cod. Cass. refertur in not. ad h. l. nisi quod pro
 εἰωθότες est εἰσιγῆ.
 Ἐπὶ ἀπερισκ. διδοῖαι] Hoc et sequ. Schol. defunt.
 Ad v. ἐργώντων, vt in Cass., adscr. est: ὠρημῆσιον, προ-
 θυμιμένον.
 CAP. 109. Ad v. ὁ Ἀθῶς adn.: μέρος ὦν τῆς ἀκτῆς
 δηλονότι.
 Ad v. διγλώσσ. adn.: ἀντὶ τῷ πολυγλώσσων.
 Καὶ Χαλκιδικὸν ἐν] Hoc et sequ. Schol. defunt.
 CAP. 110. Τὴν πόλιν παραδύνα] Hoc Schol. et duo fe-
 quentia defunt.
 Ad v. ἐτήρην adn.: παρεφύλαττοντο τὴν παρυσίαν.
 Circa fin. cap. ad φρερῶς a m. ant. adn.: τὸ ἐξῆς τὴς φρε-
 ρῶς διέφθειραν.
 CAP. 111. Καὶ οἱ μὲν, χρ. ἔγγιν.] Hoc Schol. deest.
 CAP. 113. Οἱ δὲ πρέσσαντες] Hoc Schol. et tria sequentia
 defunt.
 CAP. 114. Ἐπὶ τὰ αὐτῷ ἐξελάθοντα] Hoc Schol. et sex
 sequ. defunt.
 Ad v. ἡγήμενος adn.: ἡγήμενος μὴ χεῖρας φανήσεσθαι παρ'
 ἡμῖν αὐτῶς, διὰ τὸ Ἀθηναίους γεγενῆσθαι φίλους.

Ἐσομένους ξυμμάχους] Hoc Schol. deest.
 CAP. 115. Scholia hui. cap. omnia defunt.
 CAP. 116. Rurfus defunt Scholia omnia.
 CAP. 117. Ἐκχειρίαν] Hoc Schol. et quinque sequentia defunt.
 In Schol. ad Καὶ ἐμελλον pro ἀπολέσειν in f. est ἀπολέσαι.
 Γίνεταί ἢν ἐκεχ.] Hoc Schol. deest.
 CAP. 118. Κατὰ τοὺς πατρ. νόμους] Hoc Schol. et sex sequentia vsque ad Ὁρῶδες defunt.
 Ad vocc. Περὶ μὲν ἦν etc. a m. ant. adn.: κατὰ ταῦτα τὰδε ἔδωξεν Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς συμμάχοις, quod videtur indicare varietatem lectionis.
 Μένειν ἐκατέρους] Hoc Schol. et septem sequentia defunt.
 Schol. ad Τέλος ἔχοντες ἰόντων vulg. deest et pro illo haec leg.: ἀντι τῷ αὐτοκράτορες ὄντες. ὡς κύριοι εἶναι συμβῆναι ἀνευ τῶν πόλεων, αἷς ἐπιήκοντο.
 Ἐδῶξεν τῷ δήμῳ] Hoc Schol. et duo sequentia defunt.
 Ad verba textus Ἐν τῷ τῆ ἡρ. a m. ant. adn.: ἐν τῷ ἐνιαυτῷ.
 Τὰς πρεσβείας] Hoc Schol. deest.
 CAP. 119. Καὶ ἀμολόγησαν] Hoc et sequens Schol. defunt.
 CAP. 120. Περὶ δὲ τὰς ἡμ. ταύτας] Hoc Schol. et duo sequentia defunt.
 Ad vocc. Ἀποταῖσι δ' αὐτοῖς etc. m. rec. eadem not., quae referuntur in not. in Schol. gr. p. 648. nisi quod in fine pro δερμῆσαι est δερμῆσειν.
 Ἀτολίμῳ] Hoc Schol. deest et pro illo eadem leg. quae sunt notata in not. in Schol. gr. p. 648.
 Ἀνάγκην σφίσι] Hoc et sequ. Schol. defunt.
 CAP. 121. Ἐπήρθησαν τε] Hoc Schol. et octo sequentia vsque ad Ἐμ. ἐγχ. defunt.
 CAP. 122. Ἀφικνύντο παρ' αὐτῶν] Hoc Schol. et sex sequentia vsque ad Σφῶν ἀφίσι. defunt.
 Δύο γὰρ ἡμ. ὕστερον] Hoc Schol. deest.
 CAP. 123. Φανερώς προσεχώρησαν] Hoc Schol. et quinque sequentia defunt.
 CAP. 124. Καὶ ἦγον, ὁ μὲν] Hoc Schol. et octo sequentia vsque ad Καὶ μὴ καθ. defunt.
 In Schol. ad Τῆς τε Μ. περιορῶ. v. κηδόμενος deest.
 Οὐ πρόθυμος ἦν] Hoc Schol. deest.
 CAP. 125. Ἀμφοτέροις μὲν δοκῶν] Hoc et sequens Schol. defunt.
 In Schol. ad Κυρωθὲν δὲ ἰδεῖν v. ὀρισθὲν deest.
 Ἐκ τῆς διαφορᾶς] Hoc Schol. deest.
 In Schol. ad Ἀσαφῶς ἐκπλήγυσθαι deest v. ἐκπλήττεσθαι post ἀδήλωσ.
 In Schol. ad Πρὶν τὸν Βρ. ἰδεῖν v. ὡς τὸ et in fine τι post σοι defunt.
 Μέλλοντες ἐπιέναι] Hoc Schol. et tria sequentia defunt.
 CAP. 126. Εἰ μὲν μὴ ὑπῴπτ. ἀνδρ.] Hoc Schol. est a m. ant.
 Τῶ τε μεμνησθαι] Hoc Schol. et sequens defunt.
 Ad vocc. Ἀπὸ πολιτείῶν etc. a m. ant. adn.: τὴν δημοκρατίαν λέγει.
 Προηγνώσθη] Hoc et sequ. Schol. defunt.
 In Schol. ad Καὶ γὰρ ὅσα — ὄντα in fin. pro προσερχθήσεται est προσερχθήσονται.
 Ἀσθενῆ ὄντα τῶν π. etc.] Hoc Schol. est ab ant. m.
 In Schol. ad Οἷς δὲ — ἔγαθόν, quod est a m. ant., verba ἦγαν — ἀνδρείοι defunt.
 In Schol. ad Οὔτοι δὲ τὴν μ. defunt v. priora: τῷ ἐπιέναι — ἐπιέναι.
 Eqd. loc. ad v. ἔτοι a m. ant. adn.: οἱ βάρβαροι.
 Καὶ γὰρ πλ. ὄψ. ὁ.] Hoc Schol. deest.

Ad v. δήλωσιν adn.: ἐμφασιν καταπλήξωσ.
 Ἀσχυρθεῖεν ἂν] Hoc Schol. est a m. ant.
 Ἐκείνω γὰρ — ἐχρῶντο] Hoc Schol. deest.
 Κατασπέρχων] Hoc Schol. deest.
 In Schol. ad Ὅτι οἱ τοῖτοι pro καθεστὼς est καθεστῶτες.
 Μελλήσει ἐπικομπῆσι] Hoc Schol. deest.
 CAP. 127. Ἵππηε τὸ τρίτευμα] Hoc et sequens Schol. defunt.
 Ἐπιφερομένους μὲν] Hoc Schol. et octo sequentia vsque ad Ἀποληφόμενοι defunt.
 CAP. 128. Σφῶν αὐτόσε] Hoc Schol. est a m. ant.
 Καὶ ἐν μεθορίοις] Hoc et sequens Schol. defunt.
 In Schol. ad Καὶ ἐς τὸ λ. Πελ. post ἔδος ἔχον sic leg.: τοῦς γὰρ ἀγαθοῦς μᾶλλον ἐμίσει.
 In Schol. ad Τῶν δὲ ἀναγκ. ξυμφ. v. priora ἔνεκεν — συμφύροντος defunt.
 CAP. 129. Ὀπλίταις δὲ χιλ. ἑαυτῶν] Hoc Schol. et duo sequentia defunt.
 Οὐκ ἦδυν. βιάσασθαι] Hoc Schol. deest.
 Ἄλλη ἐφόδῳ] Hoc Schol. sic leg.: ἄλλη δὲ μὴ μακροτέρω.
 Ἐκ πλείονος] Hoc Schol. et sex sequentia defunt.
 CAP. 130. Ad init. hui. cap. a m. ant. adn.: σημειώσασαι ἡμέρας ἀπάσας.
 Ἐδῶκεν τὴν γῆν] Hoc Schol. et tria sequentia defunt.
 Ad v. τασιωτικὸν adn.: κατὰ τὸ ἀντεσασιάζειν.
 Καὶ ὡς ἀντίπεν] Hoc Schol. deest.
 Ἀπὸ προσημ. τινός] Hoc Schol. et quatuor sequentia defunt.
 CAP. 131. Προσβαλ. δ' αὐτῶ] Hoc et sequens Schol. defunt.
 Πολιορκούμενοι] Hoc Schol. sic leg.: ὑπερβατόν βιασάμενοι τὴν φυλακὴν νυκτὸς ἀφικνύνται παρὰ θάλατταν.
 CAP. 132. Ὀμολογίαν ποιῆται] Hoc Schol. deest.
 Ad Ἐνδηλόν τι ποιεῖν idem adscr. est Schol., quod e Cod. Call. refertur in not. ad h. l.
 Ἀεὶ τοῖς πρώτοις] Hoc et sequ. Schol. defunt.
 In Schol. ad Καὶ τῶν ἡβ. αὐτ. παρ. bis pro νομικῶ est νομίμω.
 Παρανόμως] Hoc Schol. deest.
 In Schol. ad Καὶ μὴ τοῖς εὐτυχῶσι v. γράφεται ἐντυχῶσι deest; et inter τυχεῖσι et πειθεῖσιν scr. fuerat ἐπιτρέπειν, sed punctis supra scriptis deletum est.
 CAP. 133. Ἐπικαλέσαντες] Hoc Schol. deest.
 Ὁ, τι ἦν αὐτῶν ἄνθος] Hoc Schol. et tria sequentia defunt.
 Ad vocc. Ἐπέλαβεν οἰκῶ etc. ab ant. m. adn.: ὡς τὰ πάντα πενήκοντα ἐξ ἡμῶν ἐτη διήνυσεν.
 CAP. 134. Pro Schol. ad Καὶ ἀγχ. τῆς μάχης vulg. ab ant. m. adn.: σημειῶσαι ἀγχώματος μάχη.
 Ἐπηγύσαντό τε] Hoc Schol. deest.
 CAP. 135. Μέχρι μὲν τῆτε] Hoc Schol. deest.
 In Schol. ad Τῆ γὰρ κώδιονος ab ant. m. scr. ab init. add. ὅθενδίδης. Δὲ post Σοφοκλῆς et εἶπε ante Θηλυκῶς defunt, vbi notand. in Duckeri edit. errore typothetae impress. esse ὀυλυκῶς.
 In Schol. ad Οὕτως ἐς τὸ διάκ. verba priora τῆς κλίμακος δηλονότι defunt. pro περιῶν est περιῶν. Caeterum cohaeret c. Schol. seq. et in fin. sic leg.: ἔλαθε πρόσθεις τὴν κλίμακα ἢ ἐννοια τῆ γὰρ κώδιονος παρεν. etc.
 Ad v. ἢ πρόσθεις bis a m. vet. et a m. rec. adn.: τῆς κλίμακος.
 Ad finem huius libri vtrumque Scholion additum est a m. ant., quod refertur in not. in Schol. Gr. p. 648. quod attinet ad illud ἀλλὰ ᾧ etc. in nostro scr. α. Nota autem haec (/) sign. ην. — — In altero Scholio pro σημειώμεθα est σημειώμεθα.

SCHOLIA LIB. V.

- CAP. 1. Ἐπιούσιοι σπονδαί] Hoc Schol. deest.
Ἐν τῇ ἐκσχ.] Hoc Schol., quod est a m. ant., in fine sic legitur: οἶον ἐχεχειρία καὶ ἐκεχειρία.
Ἀνέστησαν ἐκ Δήλου] Hoc Schol. deest.
Ἀτραμύτιον] Hoc Schol. est ab ant. m. et v. ὄρεα a seqq. separatum.
CAP. 2. Μετὰ τὴν ἐκσχ.] Hoc Schol. et sex frequentia vsque ad τὸν λιμ. περιπλ. defunt.
Καὶ πρὸς τὸ περιπ.] In hoc Schol. statim ab initio art. τῷ ante τείχεος deest.
Ἐντὸς βυλόμενος] Hoc Schol. et sequ. defunt.
CAP. 3. Init. cap. ad v. βοηθήσαντες adn.: συνδραμόντες ἐπὶ βοήν.
Καὶ ὡς θριάξ.] Hoc Schol. sic incipit: ὑπὸ τῆς βίας τῶν Ἄθην. etc.
In Schol. ad Δερίμα ἐχώρ. etc. ab init. ante τείχεος add. art. τῷ.
Ἀποσχῶν] Hoc et sequ. Schol. defunt.
CAP. 4. Τρίτος αὐτὸς] Hoc Schol. est a m. ant.; sequens deest.
In Schol. ad Πολ. ἐπεργ. πολλ. v. οἰκειώσαντο deest. pro πόλιν in fine leg. πολιτεία.
Ἀναδάσασθαι] Hoc Schol. et duo frequentia defunt.
Ἐπὶ πολιτείῃ] Hoc Schol. deest.
In Schol. ad φακίας τε τῆς πόλ. in fin. est Βριαννιάς. In textu fuerat Βριαννιάς, sed man. rec. accentum posuit in vlt. Καταλαμβάνουσιν] Hoc Schol. deest.
In Schol. ad τὸν Φάλακα πέμπ. verba πρὸς τοὺς Συρακυσίους referuntur ad v. ἐπολέμην. Verba τὸ εἶης πείσαντες τοὺς συμμάχους ἐπιστρατεύσαι a m. ant. scripta sunt ad verba text. πείσ. τοὺς etc. et ea, quae sequuntur, scripta sunt a manu rec. atque referuntur ad v. καὶ τοὺς ἄλλους etc.
— Τούτῳ σφίσι δόνας] Hoc Schol. deest.
Sub fin. cap. ad v. ἐπὶ τ. ἄ. scr. πρὸς τοὺς ἄλλους.
CAP. 5. Sup. πολλῶν scr. ὄνομα κύριον.
Πάντα αὐτόθεν] Hoc Schol. et tria frequentia defunt.
Τῇ παρ. στρατ. ἀναβ.] Hoc Schol. est a m. ant. verba autem μετὰ τῶν παρόντων στρατιωτῶν ἢ περιμένοντα πάντας sunt a m. rec. scr.
In Schol. ad Ἄμα δὲ καὶ παρ., quod est a m. ant., pro δηλονότι repetitum est voc. παρεσκευάζετο.
Τῶν γὰρ στρατ. — θρῆν] Hoc Schol. ab ant. m. scr. sic leg.: τὸ εἶης τῶν γὰρ σ. ἄ. α. τ. θ. δ. κ. δηλονότι.
In Schol. ad τῇ εἰδρα defunt v. τῇ προσμονῇ.
Καὶ τόλμαν] Hoc et sequ. Schol. sunt interlinearia.
In Schol. ad Καθημένους v. εἰπάν καθήμενος defunt.
Εξνήσθαι] Hoc Schol. est interlineare et sic leg.: ἀντὶ τῷ ἀχθισθῶσι.
In Schol. ad Καὶ ἐχρήσ. τῷ τρ. pro τὴν Ἀμφίπολιν est τῇ Ἀμφιπόλει: et προἰναλλογ. est ἀλογίως.
Ad vocc. text. τῷ χωρίῳ a m. ant. adscr.: τῆς Ἀμφιπόλεως. Περισχίστων] Hoc Schol. est a m. ant.
CAP. 8. Ἰπποδῆες εἶναι] Hoc Schol. et duo frequentia defunt.
In Schol. ad Καθαρὸν ἐξήλθεν pro συγκλ. est ἐπηλύδων.
Τέχνη δὲ παρσικ] Hoc Schol. deest.
In Schol. ad ἢ ἄνευ πρ. το αὐτ. v. ἦγαν ἕτως — προσψεύς τε αὐτῶν defunt. V. ἄστο post Ἀθηναίους deest.
Ἀπολεξάμενος ἔν] Hoc Schol. deest.
In Schol. ad Κλειαρ. προσάξας est Κλειαρδία.
In Schol. ad Αἰθ. μείνον. v. τῆς συμμ. δηλ. defunt. In fine pro Πόλλη est Πόλη.
CAP. 9. Ὡν εἰώθ. κρ. εἶναι] Hoc Schol. et sequ. defunt.

- Ἀτολίαν παράσχη] Hoc Schol. deest.
In Schol. ad Τοὺς γὰρ ἐναντ. εἰκ. pro αὐτοῖς est αὐτοῦς.
Verba vltima a manu ant. separatim scripta sunt et sic leg.: διγυραεῖν τὸ καταφρονεῖν.
In Schol. ad Ὅστις δὲ — ἀμαστ. pro ἀρροτομένῳ est ἀρροτο-
τόμενος.
Ad v. κλέμματα adn.: τὰ στρατηγήματα.
Δόξαν ἔχει] Hoc Schol. deest.
In Schol. ad Ἔως ἔν ἐτι ἀπ. pro εἶναι est εἰσιν et pro πρὸ
τῷ ἐν ταχθῆναι est πρὸ τῷ συνταχθῆναι.
Τὰς πόλ. ἀν. ἐπεκθῆν] Hoc Schol. et duo frequentia defunt.
In Schol. ad Τὸ γὰρ ἐπ. ὅτ. v. φαίνονται deest.
In Schol. ad Τῷ καλ. πολεμ., quod est a m. ant., ab init.
add. ὅτι.
Περὶ ὄσων δ' ἀγ. ἐτ.] Hoc Schol. deest.
CAP. 10. In Schol. ad τῷ δὲ κλέωνι v. τὸ εἶξας defunt.
Καὶ ταῦτα πρ.] Hoc Schol. et tria frequentia defunt.
Οἷς γὰρ ἀν τ. γίγν.] Hoc Schol. deest.
Ἐξελθῶν εἶπει δρόμου] Hoc Schol. et sequens defunt.
Καὶ προκεκρωθήκει] Hoc Schol. sic leg.: ἀντὶ τοῦ προκε-
κρωθῆναι.
In Schol. ad Ἐφευγε ante καταλαβῶν add. ἢ.
Ἐπιπαριῶν τῷ δεξίῳ] Hoc Schol. et duo frequentia defunt.
In Schol. ad Οἱ δὲ αὐτῷ συστρ. ὅπλ. ante αὐτῷ add. οἱ.
In Schol. ad Καὶ ἢ πρ. ἐνέδ. post καὶ add. σύνδεσμος et
Scholion refertur ad v. καὶ δις ἢ τρις.
ἢ ὑπὸ τῆς Χαλι.] Hoc Schol. deest.
In Schol. ad Ἀπεκομίσθησαν add. ἀντὶ τῷ.
CAP. 11. Περιέξαντες] Hoc Schol. deest.
In Schol. ad Ἐντέμνουσιν v. vlt. θύουσι deest.
Ἀγῶνας κ. ἐτ. θυσ. Hoc Schol. deest.
In Schol. ad τὰ Ἀγῶν. οἰκοδομ. quatuor verba priora Ἀ.
τ. τ. Ἀ. sunt a m. ant. reliqua a m. rec. scr.
Περιέσσεσθαι] Hoc Schol. deest.
Οἱ μὲν ἐπ' οἴκ. ἀπ.] Hoc Schol. deest.
CAP. 12. Ἐς Ἡράκλειαν] Hoc Schol. est ab ant. m.; se-
quens deest.
CAP. 13. Οὐδ. καιρ. ἐτι εἶναι] Hoc Schol. et sequens sunt
coniuncta.
CAP. 14. Ἀψασθαι μηδετ.] Hoc Schol. deest.
Ad v. εἰρήνην adn.: βυλομένων εἰρήνην ἀγειν.
Οἱ μὲν Ἀθ. πληγ.] Hoc Schol. deest.
In Schol. ad Καὶ δι' ἐλ. αὐτίς pro ἀντὶ τῷ est καὶ.
Καθυστ. γενήσ.] Hoc Schol. et duo frequentia defunt.
In Schol. ad Μετεμέλοντό τε v. μετεμέλοντό τε — et paullo
post v. τῷ πρᾶγματος. — et in fin. v. τοῖς Λακεδαιμονίοις
defunt.
Μετὰ τὰ ἐν Πύλῳ] Hoc Schol. deest.
Ἰλιοντο — καθαιρήσει] Hoc Schol. et sequ. defunt.
In Schol. ad Αὐτομαλ. τε voc. δηλαδὴ deest. — post Ἀθηναίους
additur ἢ δὲ ἔνοια etc.
Καὶ οἱ ὑπομένοντες] Hoc Schol. et quatuor frequentia
defunt.
CAP. 15. Μετὰ τὴν — πρᾶσσει] Hoc Schol. deest.
Εὐ φερόμενοι] Hoc Schol. deest.
Ἐνδεξομένους] Hoc Schol. sic leg.: προσδεξομένους: λείπει τὴν
εἰρήνην.
CAP. 16. Διαβάλλων] Hoc Schol. et septem frequentia
vsque ad τὴν γὰρ πρόμ. defunt.
In Schol. ad Διός οὐδ' — σπέρμα pro τὸ κατάγειν legitur
ἀντὶ κατάγειν. pro ἦτοι est ὁ ἐστὶ. φασὶν post λυσιστησίους
deest.
Ἐκ τῆς ἀλλοτριᾶς] Hoc Schol. vna cum sequenti deest.

In Schol. ad Μετὰ δώρων δοκ. pro ἢ ἔτω est ἢ α ἢ.
In Schol. ad Οὐκ ἔστι φόβος etc., quod refertur ad v. οὐκ ἔστι φόβος est Λουκαίου.

Ἐπι ἑνὸς δέοντι] Hoc Schol. sic inc.: τὸτο συντακτικῶν τῶν χρόνων δὲ προτρέψαι τοὺς etc.

CAP. 17. Τῆ διαβολῆς et. Ἐπισκευὴ ἐν λόγῳ] Haec duo Schol. defunt.

Παρασκευάζει πρὸς etc.] Hoc Schol. sic leg.: προσηκίμαθαι. Δικαιοσύνης] Hoc Schol. et quatuor sequentia defunt.

Καὶ θέρουσι] Hoc Schol. et sequ. defunt.

Καὶ αὐτοδίκους] Hoc Schol. sic leg.: παρ' αὐτοῖς δίκους διδόντες καὶ λαμβάνοντες· καὶ μὴ ὑπ' ἄλλων κρινόμενοι.

Διέφυγ' ἢ πρὸς ἄλλοι.] Hoc Schol. et tria sequentia defunt.

In Schol. ad Ὅπλα δὲ μὴ ἐξέτω, quod refertur ad v. πόλεις, recentior manus inter ἐν et ἀποδιδῶσαι inferuit μὴ. — μὴ post v. ὅπλα deest.

Ad v. Ἀριστεῖς ab ant. m. haec in marg. adnot.: τὰ στρατηγήσαντος ἐν Πλαταιαῖς ἐπὶ τῶν Μηδικῶν, τὰ κληθέντος Δικαίου τὰ εἰς Λυσιμάχου.

Ἐπὶ κακῶ] Hoc Schol. et sequens defunt; vti etiam Ἐν τῶ δημοσίῳ cum quatuor sequentibus.

CAP. 20. Ἐκιδιονύσιον] Hoc Schol. et sequ. defunt.

Ad v. διελεύσωντων adn.: πρὸς ἀκρίβειαν.

Σημεινόντων] Hoc et sequ. Schol. defunt.

In Schol. ad Ἐκαστὸν θέρει δὲ κ' χρεμ. pro: σκοπεῖται· est σκοπεῖσθαι. pro τὸ αἴτιον τῶτο ἐστὶ leg. αἴτιον δὲ τῶτο ἐστίν.

Ἐναυτὲ τ. δύν. ἐχ.] Hoc Schol. deest.

CAP. 21. Καὶ τὸς ἄλλους] Hoc Schol. et septem sequentia vsque ad Κατελιγμένους defunt.

CAP. 22. Οἱ δὲ ζύμμαχοι] Hoc Schol. et quinque sequentia defunt.

Ἐξέτην χερσίν] Hoc et sequ. Schol. defunt.

CAP. 23. Πόλι εἶναι τ. πόλιν] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Ἦν δὲ ἡ δολ. ἐπαν. defunt v. ἦσαν τὸ πλεῖστος τῶν δόλων.

Παντὶ εἶθ. — δονατ.] Hoc Schol. deest.

CAP. 24. Μετὰ τὰς σπονδὰς] Hoc Schol. et duo sequentia defunt.

CAP. 25. Διεκίλυν τὰ περ.] Hoc Schol. et tria sequentia defunt.

CAP. 26. Οὐκ ὀρθῶς δικαιοσύνη] Hoc Schol. et duo sequentia defunt.

Τῶ δεκάτετι] Hoc Schol. deest.

Ἰσχυρισμῶν] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Μένων δὲ — ζυμῶν defunt v. ἦτοι et δὲ.

Προφασίζοντων] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Ὅτι πρὸς ἑνὲν in fine additur ἔτος.

Ἐπεβίων δὲ] Hoc Schol. deest.

Παρ' ἀμφοτέρους] Hoc Schol. deest.

Αὐτῶν μᾶλλον] Hoc Schol. deest.

Ὡς ἐπολεμήθη] Hoc Schol. deest.

CAP. 27. Ad v. ὄραν a m. ant. adn.: τὸ ἐξῆς καὶ ἔραν.

Αἱ πεντηκοντέτις] Hoc Schol. et septem sequentia vsque ad Ἀποδ. — ἑλίγες defunt.

Ad v. Ἐπιμαχεῖν a m. ant. adn.: ἐπιμαχεῖν καὶ ἐν τῆ πρώτῃ.

Αὐτοκράτορας] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Μὴ πρ. — εἶναι ab init. add. καὶ et ante αὐτοκράτορα add. τῶν.

In Schol. ad Τῆ μὴ καταφ. verba οἱ συντεταγμ. etc. sic leg.: οἱ συντέμνοιο τοῖς Ἀργείοις.

Γίνεσθαι] Hoc Schol. et duo sequentia defunt.

CAP. 28. Ἄνδρες ἀκύσαντες] Hoc Schol. et duodecim sequentia vsque ad Ἀμφοτέρους δὲ μᾶλλον defunt.

CAP. 29. Αὐτοῖς] Hoc et sequens Schol. defunt.

Κατέπραπτο] Hoc Schol. sic leg.: ἐδεόλωτο.

Ἰππικόν] Hoc Schol. deest.

Ὡς ἄσμενοι] Hoc Schol. deest.

Πόλι. τε μεγάλην] Hoc Schol. deest, sed ad h. l. not. τὸ ἄργος.

Διάφορον] Hoc Schol. et quatuor sequentia vsque ad Εἰδότης defunt.

Μεταστῆναι αὐτοῦ] Hoc Schol. sic legitur: τοῦς Μαντινέας εἰδότης.

Ἐν ταῖς σπ. τ. Ἀττ.] Hoc Schol. et tria sequentia defunt.

CAP. 30. In Schol. ad Τὴν τε ἐσθήγην pro δηλονότι est ἀντὶ τῆ.

Τῶ παντός] Hoc Schol. et duo sequentia defunt.

In Schol. ad Κέρριον εἶναι deest εἶναι.

Κορινθίοι] Hoc et sequens Schol. defunt.

In Schol. ad Ἐδέξ. τὰς σπονδ. v. τὰς πρὸς Ἀθηναίους defunt.

Αὐτὰ πρότερον] Hoc Schol. deest.

Οὔτε Σόλειον σφῆριν] Hoc Schol. et sequ. defunt.

Ὁμοῖ. γ. αὐτοῖς ὄρα.] Hoc Schol. deest et pro illo ad h. v. leg. ἀντὶ τῶ ἄλλος ὄρα.

Ὅτε μετὰ Ποτιδ.] Hoc Schol. et octo sequentia vsque ad Πρεῖπον ἦκειν defunt.

CAP. 31. Ἐπειτα ἐκείθεν] Hoc et sequ. Schol. defunt.

Διαφασίζοντες γὰρ] Hoc Schol. et quinque sequentia vsque ad Ἐπιτραπέσις defunt.

In Schol. ad Ἴσον ἔξειν v. ἀντὶ τῆ defunt; sic etiam in Schol. seq.

Τὴν γῆν ἔτερον] Hoc Schol. et nouem sequentia vsque ad

Ἐγένοντο δὲ καὶ οἱ Κορ. defunt.

Εὐθὺς μετ' ἐκείνης] Hoc Schol. sic leg.: μετὰ τοῦς Ἡλείους.

CAP. 32. Ἐκπολιορκήσαντες] Hoc Schol. deest.

Χρησάσαντο] Hoc Schol. sic leg.: ἀντὶ τῶ κατάγειν Δηλίους.

Ἠρξάντο πολεμεῖν] Hoc Schol. et sex sequentia vsque ad

Ὅμως δὲ ἐλθόντες defunt.

CAP. 33. Ἐπιμαχεσμένον] Hoc Schol. et sequens defunt.

Τὸ ἐν Κυψ. τεῖχ.] Hoc Schol. refertur ad v. κείμενον.

CAP. 34. Ἐλευθέριος εἶνα] Hoc Schol. refertur ad v. Νεσσοδαμῶν.

Τὸς δ' ἐκ τῆς νήσου] Hoc Schol. et tria sequentia defunt.

CAP. 35. Ad init. hui. cap. adn. a m. ant.: ἐν τῶ Ἀθῶν.

Χρόν. τε πρῶτ.] Hoc Schol. et septem sequentia vsque ad

Καὶ ἐφ. παρ' ἄλλ. defunt.

CAP. 36. Ἐλθεσῶν πρὸςβ.] Hoc Schol. et duo sequentia defunt.

In Schol. ad Λόγ. ποιῆνται ἰδίως separatim scripta sunt verba τῶ λῦσαι τὰς σπονδὰς, et referuntur ad v. γινώσκων, sed Schol. vulg. ad hoc verbum deest.

In Schol. ad Ἠγέμ. τὸν ἔρω. leg.: ἐν τῷ κατάλληλον.

Ὅπως παραδώσ.] Hoc Schol. deest.

In Schol. ad Λακεδαιμονίους pro μὲν est μένοι. pro πυνθεσαι est ποιῆσαι. pro παραδώσει — παραδώσει. et in fin. add. ταῦτα.

CAP. 37. Ἐπὶ τὰς κρητὰ] Hoc Schol. et tria sequentia defunt.

In Schol. ad Κρητὰ λ. χρωμ. defunt v. φησὶ, δηλονότι.

Ἐπετάλκεσαν] Hoc Schol. deest.

Τὰ εἰρημ. προκλ.] Hoc Schol. deest.

N n n n n

CAP. 38. 'Εν δὲ τούτῳ.] Hoc Schol. et tria sequentia defunt.

In Schol. ad Κἄν μὴ — ψηφισθῆσαι defunt v. ἀντι τῷ et pro ψηφισσῆσαι leg. ψηφισσασθῆσαι.

Eriam in nostro codice verba δηλονότι et φησὶ plurimis in locis omiſſa ſunt.

In Schol. ad 'Ὡς δὲ ἀντ. τὸ πρ. omitt. ἀντι τῷ.

CAP. 39. 'Ἰαθὲν ἐς τοὺς Βοιωτῶν.] Hoc Schol. et ſequens defunt.

CAP. 40. 'Ἄμα δὲ τῶ ἤρει.] Hoc Schol. et quatuor ſequentia defunt.

'Ἄλλ' ἐν φρον. ὄντες] Hoc Schol. ſic leg. : ἀντι τῷ ἐλπίζοντες.

In Schol. ad 'Ἡγύμ. — κράτισα deest φησὶ.

'Ἐκ τῶν παρόντων] Hoc Schol. et ſequens defunt.

CAP. 41. 'Ἀξιόμεινοι αὐτῶν] Hoc Schol. et quatuor ſequentia defunt.

'Ἐς τὰ 'Τακίδια]. Hoc Schol. deest.

CAP. 42. Μηδεὶ οἰκῆν τὸ χωρ.] Hoc Schol. et ſex ſequentia vsque ad 'Ὡς χαλεπῶς defunt.

CAP. 43. Εὐθὺς ἐκένετο]. Hoc Schol. deest.

In Schol. ad 'Ἀξιόμεινι δὲ προγ., quod refertur in codice nostro ad med. ſere cap. ad v. τῷ πάππῳ etc. deest v. εὐθὺς.

Μᾶλλον χωρεῖν] Hoc Schol. et quinque ſequentia defunt.

CAP. 44. Καθεστῶτας αὐτῶς] Hoc Schol. et duo ſequentia defunt.

CAP. 45. Καὶ ὡς αὐτ. — πάντῃ.] Hoc Schol. et nouem ſequentia vsque ad Εὐθὺς παραγ. defunt.

CAP. 46. Καὶ ἐπισχ. 'Ἀργ.] Hoc Schol. et ſex ſequentia defunt.

CAP. 47. 'Ἐπὶ 'Αθήναίς]. Hoc Schol. et quatuor ſequentia defunt.

'Ἡ βυβλῆ — ἐρχαί] Hoc Schol. ſic leg. : ἐν 'Αθήναις, ἡ βυβλῆ αἱ ἐνδημοὶ ἀρχαί, οἱ πρυτάνεις. ἐν 'Αργεὶ, ἡ βυβλῆ. οἱ ὀγδοήκοντα αἱ ἀργύραι ἐν Μαντινείᾳ. οἱ δημιουργοὶ ἡ βυβλῆ αἱ ἄλλαι ἀρχαί. οἱ θεωροὶ, οἱ πολέμαρχοι ἐν 'Ἰλίδι, οἱ δημιουργοὶ, οἱ τὰ τέλη ἔχοντες οἱ ἑξακόσιοι οἱ θεσμοφύλακες.

CAP. 48. Οὐκ ἀπείρητο] Hoc et ſequ. Schol. defunt.

CAP. 49. 'Ἦν ἐν τῷ 'Ολυμπῷ.] Hoc Schol. et tria ſequentia defunt.

In Schol. ad Οἱ δὲ Λακεδ. ὑπελ. v. ἐκ διαδοχῆς ἀπεκρίνοντο defunt.

Καὶ ὁ τῷ θεῷ γίγν.] Hoc Schol. deest.

CAP. 50. 'Ὡς δ' ἔκ ἐσθήκου] Hoc Schol. et quinque ſequentia defunt.

'ὑπέμενον τὴν ἐσθῆν] Hoc Schol. et ſequ. defunt.

Καὶ ἡ ἐσθῆ — διήλαθε] Hoc Schol. deest.

CAP. 51. In Schol. ad Οὐ γὰρ — γῆ v. ἀντι τῷ defunt.

Τὸ χωρίον] Hoc Schol. deest.

CAP. 52. In Schol. ad 'Ὡς ἡ καλ. — ἐξέπ. v. οἱ Βοιωτοὶ defunt.

Καὶ τῶν αὐτόθεν] Hoc Schol. et tria ſequentia defunt.

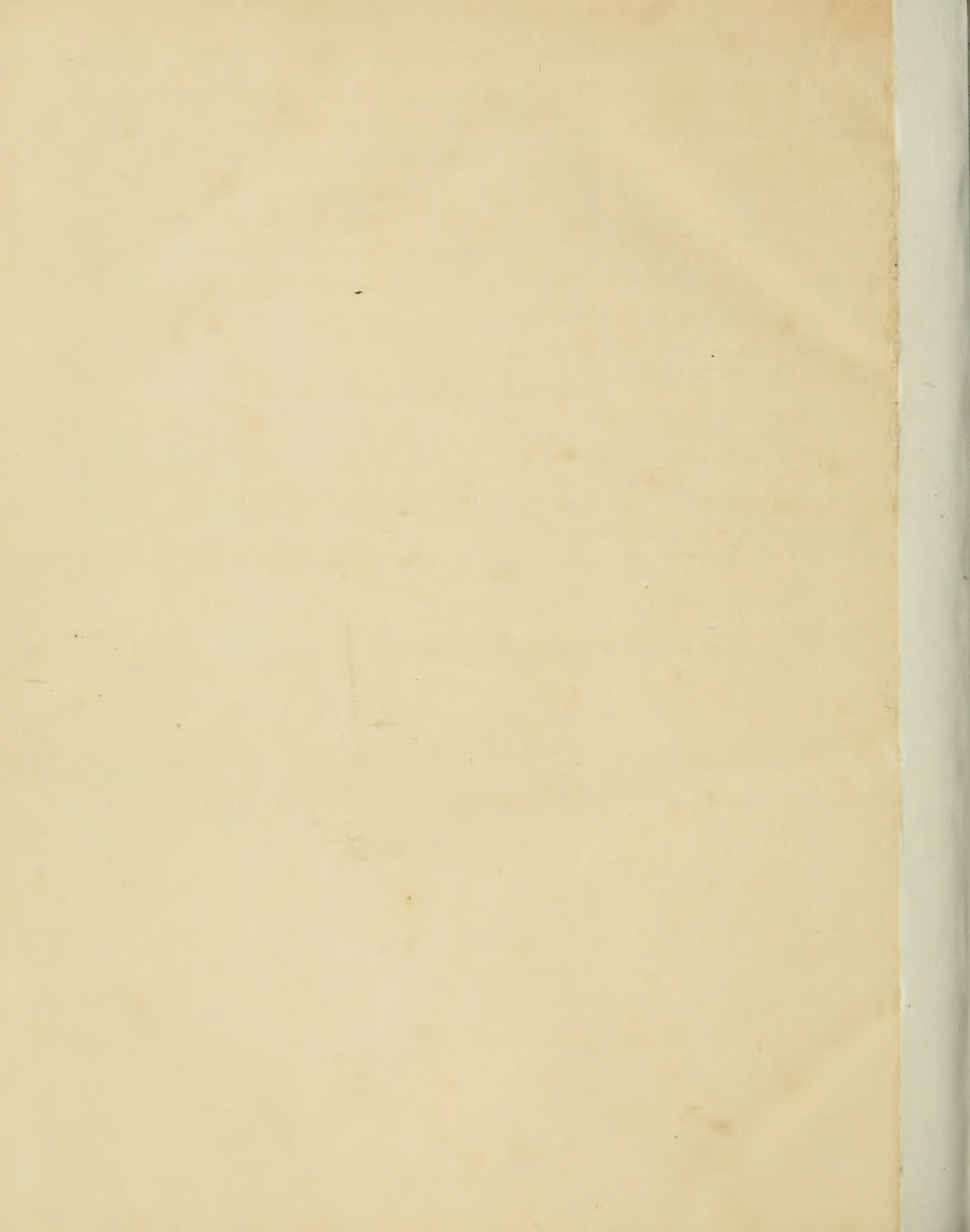
CAP. 53. Καὶ ἀνευ τῆς αἰτίας] Hoc Schol. et ſequens defunt.

C O R R I G E N D A.

P. 6. Col. 1. n. 1. vl. 6. *Aut*, l. at.

Tom. I. pag. 103. Not. Col. 2. n. peqult. ad vv. ὀλίγ. ἀμ.) lege: ἡ ὠ. ἀμ. (ſcil. δύνασθαι.) Ita cap. 51. ταπεινὴ ἔγκρατος εἶναι ἢ c. ταπεινότερα, ἢ ὠ. ἐγκ.

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

PA
4453
A2
1790
V. 1

